

潇湘書院

WWW.XXSY.COM

神仙妻 神匠

庄主有毒之

水千澈◎著

Trang chủ có độc chi thần y tiên thê

Tác giả: Thủy Thiên Triệt

Ebook tạo bởi: EbookTruyen.Net

Giới thiệu:

Một sớm tỉnh lại, nàng thế nhưng xuyên thành Đường Môn thứ xuất tiểu thư, còn không có biết rõ ràng tình cảnh, liền cường bị mặc vào áo cưới, đại muội xuất giá.

Cái này thân mình khuynh quốc khuynh thành, lại từ nhỏ bệnh ma quán thân, đi vài bước đều đến suyễn vài tiếng? Không sợ! Nàng tùy thân mang theo dược tu chí bảo, dưỡng hảo thân thể bất quá tiểu case.

Cái gì? Chính mình phải giả nam nhân truyền thuyết là quái vật? Liền cưới mười hai nhậm tân nương toàn chết oan chết uổng? Tu luyện ma công? Hút nữ tử âm khí? Còn ăn thịt người thịt?

“A.” Một tiếng cười. Nàng không có nói qua sao? Nàng gặp qua quái vật có thể so này mạnh hơn nhiều.

Tân phòng gặp nhau, nàng ngoài ý muốn phát hiện trước mắt cái này bị bị ngoại giới truyền vì quái vật nam tử, chẳng những sinh đến tuyệt sắc, an tĩnh làm người lo lắng, máu chốt nhất hấn vẫn là nhất lợi cho nàng tu luyện độc thể, tùy thời tùy chỗ phát ra hơi thở đều dụ hoặc chính mình đem hấn “Ăn” rớt.

“Người sẽ giết ta sao?”

“Ta sẽ đối với người thực hảo.”

“Ta muốn làm cái gì?”

“Ngốc tại ta bên người.”

Sau đó, nàng vì bảo mệnh trao đổi tự do, ngốc tại người nam nhân này bên người, ăn không uống không, lấy không bạch hoa, còn cộng thêm thỉnh thoảng “Ăn” một “Ăn” nam nhân tới tu luyện.

Luyện được sư đại hội, nữ tử kỳ khai đắc thắng, phong hoa tuyệt đại, kinh loạn mọi người mắt. Từ đây dưới, thế nhân mới kinh ngạc phát hiện trong truyền thuyết phé tài mới là chân chính tuyệt thế thiên kiều. Tùy theo mà đến nguyên tình nhân cầu hợp, mẫu thân người nhà xin giúp đỡ, cao thủ tới xin thuốc...

Mục lục:

Thủy hoàn thành tác phẩm

Đề cử hữu văn 《chiếm đoạt hút máu thể

Đề cử bạn tốt văn 《ta quý quái bạo quân

Xin nghỉ một ngày (nội có nhắc nhở)

Chương 1: Đường gia Niệm Niệm

Chương 2: sự tình nguyên nhân

Chương 3: đưa gả

Chương 4: một đợt khởi lại bình

Chương 5: linh bảo Lục Lục

Chương 6: tân phòng mới gặp

Chương 7: nam nhân thực độc

Chương 8: tự tay làm lấy

Chương 9: Thiên Ma tà thể

Chương 10: vô tình thân cận

Chương 11: mạng người nhận gia (canh hai)

Chương 12: lòng tham không đủ

Chương 13: ta sẽ đối với người hảo

Chương 14: không đủ

Chương 15: cho người hết giận

Chương 16: luyện được

Chương 17: về sau bồi

Chương 18: nghi là mà phẩm

Chương 19: người thích liền hảo

Chương 20: giải quyết Lưu thị

[Chương 21: chân tướng](#)
[Chương 22: tuổi tác quá](#)
[Chương 23: tư lãng về nhận \(canh hai bổ toàn \)](#)
[Chương 24: mục đích](#)
[Chương 25: cầu mang theo](#)
[Chương 26: liêm một liêm](#)
[Chương 27: người mặt đỏ](#)
[Chương 28: ngộ cố nhân](#)
[Chương 29: học máu](#)
[Chương 30: làm thiện](#)
[Chương 31: cướp bóc](#)
[Chương 32: thạch nữ tinh](#)
[Chương 33: gặp mặt](#)
[Chương 34: nhận quá rút mao](#)
[Chương 35: trở về nhà](#)
[Chương 36: hồ động](#)
[Chương 37: bồi](#)
[Chương 38: quỷ hẹp hòi](#)
[Chương 39: được thú](#)
[Chương 40: người ở nói giỡn sao](#)
[Chương 41: kỳ thật bất đồng](#)
[Chương 42: thiện thượng luận](#)
[Chương 43: chỉ cần Niệm Niệm](#)
[Chương 44: xoa xoa](#)
[Chương 45: thích người](#)
[Chương 46: biến hóa](#)
[Chương 47: nhẹ nhàng giải quyết](#)
[Chương 48: ăn khúc nhạc dạo](#)
[Chương 49: vì được đến hần](#)
[Chương 50: hiểu ra](#)
[Chương 51: sẽ không theo ta tới](#)
[Chương 52: ám áp](#)
[Chương 53: ta giúp người](#)
[Chương 54: tín nhiệm](#)
[Chương 55: xà quật mua mệnh \(cầu đầu đỉnh \)](#)
[Chương 56: thu sủng thêm hối lộ](#)
[Chương 57: đoạt ngọc tủy thêm dùng bữa](#)

[Chương 58: mộng xuân vô ngân](#)
[Chương 59: Niệm Niệm xuất quan](#)
[Chương 60: tiểu biệt thắng tân hôn](#)
[Chương 62: biển xanh viên chi du](#)
[Chương 63: tưởng cùng Cô Hồng sinh hài tử](#)
[Chương 64: Niệm Niệm VS phiêu tuyết](#)
[Chương 65: nghe lời, cấp dục ăn](#)
[Chương 66: đoạt bảo vật muốn mau chuẩn tàn nhẫn](#)
[Chương 67: ai khi dễ người, ta giúp người khi dễ trở về](#)
[Chương 68: nghiêm trị Đường Xảo Chi](#)
[Chương 69: Cô Hồng ghen](#)
[Chương 70: Niệm Niệm ta yêu người](#)
[Chương 71: không ăn cơm, ăn Cô Hồng](#)
[Chương 72: về nhà trừ bì hôn sự](#)
[Chương 73: chân tướng \(thân nhóm muốn bình tĩnh \)](#)
[Chương 74: Cô Hồng hiện uy](#)
[Chương 75: tình chú \(vĩnh sinh vĩnh thế, ta đều phải nàng \)](#)
[Chương 76: các có nơi đi](#)
[Chương 77: đông xuân thành](#)
[Chương 78: Niệm Niệm tỉnh lại \(canh hai \)](#)
[Chương 79: đàn hoa yến \(cầu P \)](#)
[Chương 80: Mộ Dung ngưng thật bị kích](#)
[Chương 81: hấn nếu giận dữ, đổ máu ngàn dặm](#)
[Chương 82: vạn nhân thân táng hư tuyết sơn](#)
[Chương 83: thiên hạ sơ loạn, Niệm Niệm nhập long mạch](#)
[Chương 84: hài tử, kêu ngoan bảo](#)
[Chương 85: ta sẽ vẫn luôn bồi người \(canh một \)](#)
[Chương 86: ngoan bảo sinh ra \(canh hai \)](#)
[Chương 87: ngoan bảo Niệm Niệm bị kiếp, Cô Hồng giận](#)
[Chương 89: này thiên hạ, ta muốn \(tóm tắt một màn \)](#)
[Chương 90: phụ tử tranh chấp](#)
[Chương 91: Cô Hồng thỏa hiệp](#)
[Chương 92: kiến Niệm Quốc, đấu ngoan bảo](#)
[Chương 93: Cô Hồng đối bụng](#)
[Chương 94: truyền kỳ bắt đầu](#)
[Chương 95: ngoan bảo sinh nhật quả mẫu thân](#)
[Chương 96: phụ tử thổ lộ tình cảm](#)

Chương 97: đoạt thiên hạ (nam bắc xuất chinh)
Chương 98: cái nút sơ muốn xui xẻo
Chương 99: chuẩn bị ngự giá thân chinh
Chương 100: thắng! Thắng! Thắng! (lấy thiên hạ làm lễ)
Chương 101: Cô Hồng quá khú
Chương 102: người xấu muốn trừng phạt
Chương 103: Tư Lăng Cô Hồng đáng sợ
Chương 104: như thế vô tình lại thâm tình
Chương 105: cái nút sơ giã giũa
Chương 106: ái hận không rõ một đường gian
Chương 107: đầu heo thúc thúc sợ hãi sao
Chương 108: Niệm Niệm đem người ta nói đã chết
Chương 109: mẫu tử làm thiện
Thứ một trăm một linh chương cha là quý hẹp hòi
Thứ một trăm nhất nhất chương thời tiết thay đổi
Đệ nhất linh một vài chương các người muốn chết sao
Đệ nhất linh một tam chương người một nhà cùng nhau đoạt
Đệ nhất linh một bốn chương xuất phát cực bắc
Đệ nhất linh một năm chương chúng ta cũng cần miệng
Đệ nhất linh một sáu chương giao ra túi Càn Khôn
Đệ nhất linh một bảy chương chính là đánh cướp lại như thế nào
Đệ nhất linh một tám chương luyện hồn con rối
Đệ nhất linh một chín chương Đường Niệm Niệm tài trí?
Đệ nhất linh nhị linh chương lấy bảo cầu vào thành
Đệ nhất linh nhị một chương chuẩn bị ra khỏi thành (canh một)
Đệ nhất linh nhị nhị chương địch nhân thật không ít (canh hai)
Thứ một trăm nhị tam chương cùng Đường Niệm Niệm so bảo nhiều người nhiều? Tìm ngược!
Thứ một trăm nhị bốn chương lại dong dài, giết người
Thứ một trăm hai lăm chương giả Tư Lăng Cô Hồng
Thứ một trăm hai sáu chương Đường Niệm Niệm ngoài miệng thiên phú
Thứ một trăm hai bảy chương tức giận đến người học máu không đền mạng
Thứ một trăm nhị bát chương được tu đều không phải là phụ thuộc
Thứ một trăm nhị chín chương chạm vào là nổ ngay (canh một)
Thứ một trăm tam linh chương đấu võ (canh hai)

Thứ một trăm tam một chương bạo bạo bạo, bạo các người (van cang.)

Thứ một trăm tam nhị chương cố làm ra vẻ

Thứ một trăm tam tam chương gì Đông Minh tuyệt vọng, Cô Hồng tiểu tâm tư

Thứ một trăm ba bốn chương về nhận đi vào

Thứ một trăm ba năm chương thúc cháu lẫn nhau véo

Thứ một trăm tam sáu chương Niệm Niệm ruột thét, quyết định đi lưu

Thứ một trăm tam thất chương nhất thống thiên hạ, niệm hồng truyền kỳ

Thứ một trăm 38 chương mới tới ngô trở

chương đánh một chút còn trăm hạ (1:)

chương đánh một chút còn trăm hạ (2:)

chương đánh một chút còn trăm hạ (3:)

Thứ một trăm bốn nhị chương mọi người nghênh đón

Thứ một trăm bốn tam chương thỉnh hạ nặng tay

Thứ một trăm bốn bốn chương ghen?

Thứ một trăm bốn năm chương Mộ Dung gia âm mưu

Thứ một trăm bốn sáu chương tình được ngăn cười

Thứ một trăm sáu bảy chương Niệm Niệm mang đến chấn động

Thứ một trăm bốn tám chương ngô lão tổ đến truyền thừa

Thứ một trăm 49 chương Cô Hồng bị nhục (canh một)

Thứ một trăm 50 chương khiển trách (canh hai)

Chương 151: Viên gia, về ta

Chương 152: vui quá hóa buồn

Chương 153: Niệm Niệm tiễn biệt lễ (canh một)

Chương 154: Niệm Niệm là cự phú a (canh hai)

Chương 155: không bán liền đoạt canh một

Chương 156: phiền toái tìm tới môn (canh hai)

Chương 157: phiền toái giải quyết, ngoan bảo gặp nạn canh một

Chương 158: long hiện phá trận (canh hai)

Chương 159: vì hủy diệt Mộ Dung mà đến (canh một)

Chương 160: trả thù bắt đầu (canh hai)

Chương 161: ngoan bảo tỉnh, nhân tài vẫn là ăn chơi trác táng?

Chương 162: yêu đảng khủng bố, ẩn sẵn (canh một)

Chương 163: trăm năm ước, Niệm Niệm độ kiếp (canh hai)

Chương 164: ngoan bảo ly, giết người lập uy

[Chương 165: lấy được mua mạng người, mi hương](#)
[Chương 166: quỷ linh, trả thù kế hoạch \(canh hai \)](#)
[Chương 167: tài phú đánh giá](#)
[Chương 168: muốn chơi liền chơi đại điểm \(canh hai \)](#)
[Chương 169: một cái không lưu](#)
[Chương 170: đồn đãi, đuổi giết \(canh hai \)](#)
[Chương 171: tầm bảo](#)
[Chương 172: cổ quái thiếu niên tia nắng ban mai](#)
[Chương 173: Cô Hồng tai tiếng cùng chán ghét](#)
[Chương 174: Mộ Dung đuổi giết](#)
[Chương 175: Đổ Tử Nhược nhập bọn](#)
[Chương 176: chết đi!](#)
[Chương 177: cổ quái thú](#)
[Chương 178: thân phận](#)
[Chương 179: người sẽ bị áp chết](#)
[Chương 180: được lực phân tán pháp thuật](#)
[Chương 181](#)
[Chương 182: không rời không bỏ sinh tử tương tùy](#)
[Chương 183: các người lưu không dưới chúng nó](#)
[Chương 184: này chẳng lẽ là bán nhi tử?](#)
[Chương 185: tự pháp điện bí mật](#)
[Chương 186: đáng thương thiên hạ cha mẹ tâm](#)
[Chương 187: co lại ngoan bảo](#)
[Chương 189: khinh cường triền cầm](#)
[Chương 190: cuối cùng một lần \(kẻ lừa đảo! \)](#)
[Chương 191: tuyết nguyệt hồ thủy mi](#)
[Chương 192: cần thiết như vậy tra tấn ta sao](#)
[Chương 193: hồi lộ, nhận chủ lễ](#)
[Chương 194: ban đàn, yêu tổ có chuyện](#)
[Chương 195: hẳn là Bắc Minh thái tử](#)
[Chương 196: ta chính mình tới \(tấu Mộ Dung \)](#)
[Chương 197: hoành hành không cố kỵ](#)
[Chương 198: lấy Mộ Dung ngưng thật bán tiền](#)
[Chương 199: lặng lẽ lời nói: Nhớ rõ muốn túi Càn Khôn](#)
[Chương 200: Cô Hồng xuân cung, lừa tài đại cục](#)
[Chương 201](#)
[Chương 202: nàng hơi thờ dơ](#)

[Chương 203: Cô Hồng độc chiếm du](#)
[Chương 204](#)
[Chương 205](#)
[Chương 206: Cô Hồng Tuyệt Tân liều mạng, Cô Hồng thắng](#)
[Chương 207: này không bình thường](#)
[Chương 208: tình địch lại lần nữa giăng co](#)
[Chương 209: ghen ấu trĩ Cô Hồng](#)
[Chương 210: Cô Hồng cố lên](#)
[Chương 211: không cho người điếm tra tấn, ta khó chịu](#)
[Chương 212: Đường Niệm Niệm mèo khen mèo dài đuôi](#)
[Chương 213: này mỹ diệu hiểu lầm](#)
[Chương 214: người nếu không thích liền vô dụng](#)
[Chương 215: không chết tử tế được? Ta liền cùng thiên địa đồng thọ](#)
[Chương 216: trăm năm sau chấn động lên sân khấu](#)
[Chương 217: chấn thiên toàn trường.\(1 \)](#)
[Chương 218: chấn thiên toàn trường.\(2 \)](#)
[Chương 219: người muốn ta mệnh, ta đều cấp](#)
[Chương 220: đến ăn cơm thời gian](#)
[Chương 221: ta thiên nhậm người bay lượn](#)
[Chương 222: tiên đan hiện thế](#)
[Chương 223: tiên đan mang đến hiệu quả](#)
[Chương 224: này vô sỉ đệ tam khen thưởng](#)
[Chương 225: hấn sủng ái](#)
[Chương 226: đi sát a, còn không đi sát?](#)
[Chương 227: kéo dài thời gian chân tướng](#)
[Chương 228: hết thầy đều ở trong lòng bàn tay](#)
[Chương 229: sóng vai người, ngoan bảo?](#)
[Chương 230: Tư Lăng Vô Tà hiện](#)
[Chương 231: Mộ Dung Càn Hoa kết cục](#)
[Chương 232: Niệm Niệm lưu lạc nhớ](#)
[Chương 233: người thích ta](#)
[Chương 234: Niệm Niệm lo lắng](#)
[Chương 235: hấn các nơi đều so người xuất sắc](#)
[Chương 236: Cô Hồng hiện thân](#)
[Chương 237: Niệm Niệm tàn sát dân trong thành](#)
[Chương 238: Cô Hồng muốn bùng nổ lại!](#)
[Chương 239: người độc nhất vô nhị](#)

[Chương 240: vợ chồng son ẩm áp](#)
[Chương 241: tình thú đôi trang](#)
[242 chương này hai cái tai họa a](#)
[Chương 243: Tích Hoa vẫn là dấm hoa tặc?](#)
[Chương 244: người sinh tử, chỉ có Niệm Niệm có thể làm quyết định](#)
[Chương 245: Niệm Niệm lời nói chính là đạo lý.](#)
[Chương 246: xem ai được càng tốt](#)
[Chương 247: Niệm Niệm: Hướng Lưu Bảo hảo hảo học tập](#)
[Chương 248: phải làm cái hảo món đồ chơi](#)
[Chương 249: cùng nhau nằm mơ](#)
[Chương 250: Niệm Niệm quá khứ](#)
[Chương 251: Niệm Niệm quá khứ \(2 \)](#)
[Chương 252: Niệm Niệm khóc Cô Hồng gian](#)
[Chương 253: chân tướng](#)
[Chương 254: chân tướng \(2 \)](#)
[Chương 255: thiên lý nan dung yêu nghiệt](#)
[Chương 256: nhi tử chọc lão tử thiếu giáo huấn](#)
[Chương 257: đưa chính mình còn tặng của hồi môn](#)
[Chương 258: nhi tử sao đấu đến quá lão tử?](#)
[Chương 259: cha ta há dung người khác vũ nhục](#)
[Chương 260: này người một nhà không thể chọc](#)
[Chương 261: Lâm Quân tứ thức tỉnh](#)
[Chương 262: trở về](#)
[Chương 263: thủy loạn](#)
[Chương 264: ghen ghét cùng tín nhiệm](#)
[Chương 265: nhảy nhót vai hề](#)
[Chương 266: Cô Hồng tính toán](#)
[Chương 270: chỉ xem người chỉ nghĩ người](#)
[Chương 271: ta luyện tiếc ta](#)
[Chương 272: phụ tẫn thiên hạ chỉ vì nàng \(thượng \)](#)
[Chương 273: phụ tẫn thiên hạ chỉ vì nàng \(hạ \)](#)
[Chương 274: hưng sư động chúng chờ đợi](#)
[Chương 275: mẫu tử tới](#)
[Chương 276: cho nhau tưởng niệm](#)
[Chương 277: hấn tới](#)
[Chương 278: không bao giờ sẽ buông ra người](#)
[Chương 279: yêu nghiệt một nhà đoàn tụ](#)

[Chương 280: làm cho bọn họ lỏa | bôn](#)
[Chương 281: rượu sau](#)
[Chương 282: hóa thân yêu nghiệt](#)
[Chương 283: tự tìm phiên toái](#)
[Chương 284: mâu thuẫn thăng cấp](#)
[Chương 285: Thiên Thánh cung tin tức](#)
[Chương 286: có ai khắc bằng nhóm](#)
[Chương 287: càng ngày càng yêu nghiệt](#)
[Chương 288: thiên huyền? Giả Thánh Tử!](#)
[chương 290: thương thảo Thánh Tử kết cục](#)
[Chương 291: đấu trí đấu dũng \(1 \)](#)
[Chương 292: đấu trí đấu dũng \(2 \)](#)
[Chương 293: người chơi bắt quá ta](#)
[Chương 294: nghiêm túc người liền thua](#)
[Chương 295: cái gọi là trượng cũng có thể phân kỳ còn](#)
[Chương 296: nguyện giả thương câu](#)
[Chương 298: chấp mê bắt ngộ](#)
[Chương 299: không thấy quan tài không đổ lệ](#)
[Chương 200: Thánh Tử hoàn toàn bị thua](#)
[Chương 201: độc nhất vô nhị \(đại kết cục \)](#)
[001 hải tặc thần thoại](#)
[002 dị hình? Thần tiên?](#)
[003 ăn mặc là cái vấn đề lớn](#)
[004 viên đạn? Tiểu case!](#)
[005 nàng còn sống](#)
[006 thứ này nhất định là xuyên qua](#)
[007 bảo bảo muốn đi học](#)
[008 trêu hoa gheo nguyệt](#)
[009 nhân vi tai nạn xe cộ](#)
[010 có một loại người](#)
[011 phản ăn mệ](#)
[012 lão gia tử tới](#)
[013 tiểu tử](#)
[014 lão con thỏ cùng nhãi ranh](#)
[015 nhiệm vụ \(tân văn khai, cầu duy trì! \)](#)
[017 tức phụ không dễ dàng như vậy truy](#)
[017 bảo bảo muốn nhập giáo](#)

018 soái ngậy người
019 chúc người vận may
020 thí nghiệm là cái kỹ thuật sống
021 có chút qua
022 nói bậy không thể tùy tiện nói
023 tìm không thoải mái
024 đại thắng đặc thắng
025 thiên gia, tổ tuyệt
026 hoàn mỹ nhân vật
027 liều mạng
028 tam thương
029 kết quả, bảo bảo
030 hai cái tiểu gia hỏa
031 bạn bè tốt (câu hợp thường niên phiếu)
032 mau quá viên đạn
033 ta chán ghét người
034 này đó đều là plastic
035 này đàn trưởng thành sớm hài tử
036 chậm chờ, đã nhích người
037 không cao hứng hậu quả
038 nửa quá độ chương
039 Lạc Quân mục tiêu
040 bảo bảo là khoác lác Đại vương
041 trả thù Liễu Xảo Xảo (1)
042 trả thù Liễu Xảo Xảo (2)
043 trả thù Liễu Xảo Xảo (3)
Điên rồi?
Tinh thần kiểm tra
043 hai tiểu hài tử cáo trạng
044 chúng bạn xa lánh
046 Thất Tịch vui sướng
048 Thất Tịch kế tiếp
049 gậy ông đập lưng ông
050 gieo gió gặt bão
051 cuối cùng kết cục
052 xuống đất hạ phòng đấu giá
053 chạm mặt

054 đưa bảo đưa thạch

055 muốn đánh đánh người

0056 bán người

57 ăn sạch sẽ

058 Khương gia người tới

059 hiểu biết chân tướng

060 tới cửa bồi tội

061 kêu Khương Biệt Dụ lại đây

062 lão quái vật tới

063 xú xú cút đi

064 giáo huấn lão quái vật

Quyển thứ tư tiểu ngạo tiên nguyên 065 nàng là ta thê (.phiên ngoại xong.)

-----oOo-----

Thủy hoàn thành tác phẩm

Nguồn: EbookTruyen.Net

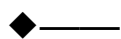
Bồn vẫn thượng ở dưỡng phì trung, có hứng thú thân có thể đi trước nhìn xem thủy hoàn thành tác phẩm:

Vọng môn nhàn phi

Tóm tắt:

”Toàn trường làm chứng, ta Mục Thanh Lê hôm nay tại đây hưu phu. Mạ Mã bá 夔 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm “

Nàng đứng ở trên đài cao, miệng cười doanh doanh, làm lơ hấn xanh mét dữ tợn thần sắc, chậm rãi cười nói:” Thấy rõ ràng, là người không xứng với ta, bị ta hưu bỏ, từ nay về sau, chúng ta hai người hôn ước trở thành phế thải, lại vô liên quan. “

Mục Thanh Lê, bình khang hầu đích trường nữ, bị yêu say đắm người lấy đảm đương bia, sinh sôi bị hù chết.

Lại trợn mắt khi, một mảnh băng liễm bình tĩnh, sáng quắc đào yêu, nhìn quét toàn trường, thoát thai hoá cốt.

Đây là một cái lấy kiếm vi tôn văn minh, nàng là trời sinh kiếm giả, Thục Sơn đệ nhất thiên tài, Trung Quốc tinh hoa cổ võ ở nàng trên người hoàn toàn bày ra tuyệt đại phong hoa.

Trước mặt mọi người người phát hiện nhu nhược vô dụng vọng môn khuê tú không ở, ở mắt mặt trước nữ tử bộ bộ sinh liên, sáng quắc thẳng hoa, mê loạn bao nhiêu người chi mắt.

.....

Đoạn ngắn một

”Ta trên người thương đều là bái người ban tặng. “Nàng híp mắt giống như trăng non, lạnh lẽo băng điểm.

”Người ở chơi trò gì. “Hắn cười lạnh, đánh giá nàng ánh mắt thật giống như là đang xem giống nhau dơ bản cực kỳ đồ vật, cười nhạt nói:” Vẫn là nói đây mới là người gương mặt thật, trước kia nhu nhược đều là nguyệt trang. “

Nàng như óng mào,” xiếc không có, đòi nợ liền có một ít. “

Lời nói rơi xuống, nàng trong tay kiềm giữ vũ tiễn quét ngang hướng cổ hắn.

Thái tử quân vinh giác —— bạch y mộc trâm, thiên nhân chi tự, vô dục vô cầu, đạm bạc mạc lạnh. Duy độc đối nàng ôn nhu chuyên chú, sủng nàng, hộ nàng, tùy nàng, không tiếc hủy thiên diệt địa.

Tấn Vương quân vinh sanh —— trong sáng văn nhã, bằng hữu khắp thiên hạ, tài tình võ lược một thân. Bỏ đem nàng làm quân cờ, ai ngờ phản bị quân cờ sở làm, sở mê.

Tần Vương quân vinh đến —— tựa sư như Tì Hưu, bá đạo dã tính, có phong độ đại tướng, quân vương chi uy. Nếu cảm thấy hứng thú phải đến, không cần quanh co lòng vòng, trực tiếp cường thủ hào đoạt.

Công tử phương đông mặc —— thanh quý tuyển tú, ánh mắt tổng mang một đạo mặt không đi nhân nhạt u buồn, nhẹ nhàng trọc thế công tử. Chậm một bước sai cả đời, tiền sinh như thế, kiếp này hay là cũng là như thế?

Hắn..... Hắn.....

Nội dung:

Chính văn đệ oo một chương đùa bỡn tính kế

Đông Tống hoàng gia võ trường, bạch ngọc võ đấu trên đài, an vương một giàn giữa vân kiếm đặt tại đối thủ trên cổ, hiên ngang câu môi nói:” Người thua. “

Lưu Minh Hiên sườn khai thân mình, dùng tay đem Quân Vinh Lâm lưu vân kiếm từ trên cổ lấy ra, bất đắc dĩ thích ý nói:” Là, ta thua. “

”Ha ha! “Quân Vinh Lâm vui sướng cười ra tiếng,” xoát “Một tiếng, trong tay kiếm thu vào tước trung, nghiêng đầu nhìn về phía dưới đài mọi người.

Hắn khoanh tay mà đứng, màu tím áo gấm y ương phiêu động, bất quá mười tám tả hữu tuổi tác, hai tròng mắt như sao trời lộng lẫy, lãnh ngạnh ngũ quan tuấn mỹ vô song, môi mỏng cười đến tự tin tùy ý, nói không nên lời đạm nhiên cùng tôn hoa, ngọc thụ lâm phong đứng yên bạch ngọc võ đài, người cảnh giao hòa, như thiên thần hạ phàm.

”Bạch bạch bạch —— “Phía dưới xem chúng mặc kệ nam nữ đều đại thế võ tay, đặc biệt nữ tử phá lệ điên cuồng, kêu to Quân Vinh Lâm xưng hô.

Trong đám người, bình kháng hầu đích trường nữ Mục Thanh Lê người mặc giáng hồng váy lụa, tinh xảo mặt mày vẫn không nhúc nhích ngẩng đầu nhìn bạch ngọc trên đài ngọc thụ lâm phong thân ảnh, lưu li thấu tịnh trong mắt thắm mẫn lưu luyến si mê ngưỡng mộ, ngón tay gắt gao giảo màu đỏ khăn tay, cơ hồ muốn xé vỡ, kích động khẩn trương không thôi.

Ở nàng bên người đứng là con vợ lẽ muội muội Mục Tử Vi, màu lam nhạt thanh nhã váy, giản lược tố nhã hoa lan tán, lược thi phán trang khuôn mặt nhỏ kiêu mỹ khả nhân, sóng mắt lưu chuyển, cười rộ lên hai má tiểu má lúm đồng tiền phi thường động lòng người, giống như nhà bên tiểu muội muội thân thiết lại nhã tĩnh.

Hai người đứng chung một chỗ đối lập dưới, khiến cho Mục Thanh Lê hồng càng hồng, tục đến càng tục. Mục Tử Vi tố đến càng tố, nhả đến càng nhả.

Mục Tử Vi nơi nào nhìn không ra tới Mục Thanh Lê tâm tình, đem nàng khẩn trương run rẩy tay bao vây ở lòng bàn tay, sóng mắt nhu tình lưu chuyển nhìn về phía bạch ngọc trên đài Quân Vinh Lâm, hảo tâm thúc giục nói:” Đại tỷ tỷ, người đây là đang đợi cái gì? An vương thắng, người lại không đi lên, đã có thể bị người đoạt trước cơ hội nha. “

Mục Thanh Lê vừa nghe liền luống cuống, đôi mắt bỗng chuyển liền nhìn đến chung quanh bọn nữ tử đều có dị động, chạy nhanh xin giúp đỡ nhìn Mục Tử Vi, hoảng loạn nhỏ giọng nói:” Tử Vi, ta, ta sợ, nơi này nhiều như vậy người. “

Mục Tử Vi trong mắt chợt lóe mà qua chầm chọc, trong miệng an ủi lại không chậm:” Đại tỷ tỷ, an vương chính là người vị hôn phu quân, đây là mọi người đều biết đến sự tình, có cái gì thẹn thùng. Xem, an vương đang xem người đâu. “

.....

”Xem ta!? “Mục Thanh Lê hoảng loạn giương mắt nhìn lại, quả nhiên liền nhìn đến Quân Vinh Lâm chính hướng các nàng bên này xem ra, khóe miệng càng thêm giơ lên, phong thần tuấn lãng, nàng không khỏi ngây người.

Nàng nhìn không tới, Mục Tử Vi cũng ngẩng đầu, cùng Quân Vinh Lâm ánh mắt đối diện ở bên nhau, mặt đẹp nhợt nhạt đỏ bừng như xuân hiểu chi hoa, thanh nhã điềm tĩnh đối hẳn gật đầu ý bảo, hai người ẩn tình mục mục, mặt mày đưa tình.

”Nha. “Mục Tử Vi nhỏ giọng kêu sợ hãi một tiếng, diêu tĩnh si ngốc trung Mục Thanh Lê, thấp thấp thúc giục nói:” Đại tỷ tỷ, người còn không nhanh lên đi, có nữ tử muốn cướp phu quân của người. “
”Trong tay dùng một chút lực, đem Mục Thanh Lê đi phía trước đẩy ra đi.

Mục Thanh Lê bừng tỉnh bất giác, trong đầu chỉ còn lại có nàng lời nói, bị này đẩy về phía trước khuynh đảo mà đi, quăng ngã một cái chó ăn cứt, thanh âm lại dồn dập hoảng loạn truyền đến:

”Ai! Ai muốn cướp phu quân của ta! “

Một trận cười vang thanh ngay sau đó truyền đến ra tới, đem Mục Thanh Lê hoảng sợ ngượng ngập đến không dám đứng dậy, cả người run bần bật. Nàng, nàng như thế nào sẽ kêu ra nói như vậy, sao lại có thể ở lâm ca ca trước mặt như vậy mất mặt.

Lưu Minh Hiên diễn cười nhìn thoáng qua trên mặt đất Mục Thanh Lê, đẩy đẩy bên người Quân Vinh Lâm, lổn lổn nói:” Người Vương phi té ngã, còn không đi đỡ đỡ? “

”Mất mặt xấu hổ! “Quân Vinh Lâm chán ghét mắng thanh.

Mục Tử Vi nhìn đến suy nghĩ hiệu quả đạt tới, trong lòng một mảnh đắc ý. Động tác không chậm vội vàng tiến lên đỡ lấy Mục Thanh Lê, kinh hoảng lo lắng nói:” Đại tỷ tỷ, đại tỷ tỷ, nhưng có quăng ngã đâu? Như thế nào cứ như vậy cấp, mau đứng lên. “

”Ồ, lâm ca ca. “Mục Thanh Lê không rảnh lo trên chân đau đón, nâng lên đầy mặt bần bật, đáng thương xấu hổ nhìn Quân Vinh Lâm.

Quân Vinh Lâm trong mắt chán ghét càng hơn một phen, lời nói càng là không muốn cùng nàng nhiều lời một câu.

Mục Tử Vi nâng dậy Mục Thanh Lê, quật cường kiên nhẫn nhìn về phía Quân Vinh Lâm, cầu xin chờ đợi nói:” An vương, đại tỷ tỷ ở kêu ngài đâu, thỉnh an vương đến xem đại tỷ tỷ được không? “

Quân Vinh Lâm nhíu mày:” Người muốn bôn vương xem nàng? “

Mục Tử Vi nhấp môi, ánh mắt thanh mỹ ai thiết, há mồm muốn nói lại phát không ra một chút thanh.

Quân Vinh Lâm xem đến thương tiếc, không đành lòng lại khó xử nàng, đem tức giận đều thêm vào đến Mục Thanh Lê trên người, lãnh ngạnh nói:” Người chính là quá mềm lòng thiện lương, nữ nhân này nơi nào đáng giá người như vậy dụng tâm. “Nói, bước đi thông dong đi xuống tới, đứng thẳng ở hai người trước mặt.

Mục Thanh Lê nhìn đến trong lòng si ngốc Niệm Niệm người liền đứng ở chính mình bên người, cái mũi đều có thể ngửi được trên người hần long sinh hương, khuôn mặt lập tức đỏ lên, si ngốc nhìn hần, trong miệng lắp bắp nói:” An, an, an vương, ta, ta..... “

Quân Vinh Lâm mày một ngưng, nghiêm khắc châm chọc nói:” Người là ngu ngốc không thành, liền lời nói đều nói không rõ. “

Mục Thanh Lê xem hần giống như sinh khí, hoảng loạn không biết cho nên, nước mắt liền xông ra.

Mục Tử Vi trong lòng cười lạnh, nàng chẳng lẽ không biết an vương ghét nhất chính là khóc sưng mắt, không dứt nữ tử sao? Trên mặt sườn một mảnh chân thành tha thiết, nhéo nhéo tay nàng, nhẹ giọng an ủi nói:” Đại tỷ tỷ, đừng khóc a, an vương không có trách người ý tứ, đại tỷ tỷ quên cùng muội muội lời nói sao? “

Mục Thanh Lê bị nàng này vừa nhắc nhở, hút cái mũi nhịn xuống nước mắt đối nàng gật gật đầu, sau đó ngẩng đầu ân cần nhìn Quân Vinh Lâm, đôi tay lôi kéo chính mình váy hai sườn dạo qua một vòng, đối Quân Vinh Lâm thẹn thùng không thôi nói:” Lâm ca ca, hảo, đẹp sao? “

Tử Vi muội muội nói, lâm ca ca thích đồ thẩm quần áo, nàng hôm nay riêng mặc cho lâm ca ca xem.

Quân Vinh Lâm nhất ghét chính là này tục điểm nhan sắc, bĩu môi lãnh phúng cười:” Nếu không phải người đứng ở Tử Vi bên người, bổn vương còn nói này hoàng gia võ trường đánh nơi nào tới cái thanh lâu tú bà. “

”Xì! “Lưu Minh Hiên nhin không được phun cười ra tới, đối hẳn cười nói:” Người lời này không khỏi quá đả thương người, nàng nói như thế nào đều là người chưa lập gia đình Vương phi. “

Đây là cái hay không nói, nói cái dở, Quân Vinh Lâm sắc mặt tức khắc đen, nhìn bị chính mình một câu đả kích ngu dại khóc thút thít Mục Thanh Lê càng là chán ghét không thôi, một tay kéo một bên Mục Tử Vi tay muốn đi:” Đi, bổn vương mang người đi cưới ngựa. “

”Chính là, đại tỷ tỷ..... “Mục tử sắc mặt không tốt lắm. Trong lòng đã sớm nhạc nở hoa, Mục Thanh Lê, người là đích trưởng nữ thì thế nào, người nhất đến cha thương yêu nhất lại như thế nào, hiện giờ giống nhau bị ta đùa bỡn vỗ tay chi gian, người yêu nhất người cũng độc vì ta khuynh tâm, đối với người chán ghét cực kỳ.

Quân Vinh Lâm còn không có nói chuyện, Mục Thanh Lê mới hoàn hồn tới, nghe được bọn họ phải đi, vội vàng duỗi tay xin giúp đỡ giữ chặt Mục Tử Vi, khóc thút thít hô:” Tử Vi..... “Không cần đi.

”Nha! “Mục Tử Vi giả ý kêu sợ hãi một tiếng, theo nàng động tác về phía sau đảo đi ngã ngòai trên mặt đất, bàn tay cố ý dùng sức ma hướng mặt đất đá, bị vẽ ra vài đạo vết máu, ngẩng đầu ánh mắt lân lân nhìn Mục Thanh Lê, liên tục lắc đầu mềm nhẹ nói:” Đại tỷ tỷ, ta, ta không có muốn đi, người không cần sinh khí a. “

”Tử Vi! “Quân Vinh Lâm vội vàng nâng dậy nàng thân mình, thương tiếc nâng lên nàng đổ máu tay.

&nb

.....

sp; Mục Thanh Lê cũng bị dọa, vội vàng tiến lên, hoảng loạn không biết làm sao bây giờ:” Ta..... Ta không có đây, ta không..... “

”Bang! “Quân Vinh Lâm không lưu tình chút nào một cái tát đem nàng trùu đến ngã ngòai trên mặt đất, giận trừng mắt nàng mắg:”

Còn tuổi nhỏ, tâm tư như thế ác độc, thế nhưng thương tổn chính mình muội muội, người thật làm bản vương ghê tởm. “

Mục Thanh Lê cả người đều bị đánh mông, đầu óc hướng huyết, ngốc ngốc lẳng lẳng nhìn bọn họ.

Mục Tử Vi trong lòng đại khoái, nơi nào nhìn không ra tới Quân Vinh Lâm này một cái tát dùng lực đạo. Lôi kéo Quân Vinh Lâm tay áo, lắc đầu nói:” An vương, là ta chính mình không cẩn thận té ngã, không liên quan đại tỷ tỷ sự tình, người không nên trách đại tỷ tỷ. “

Mục Thanh Lê không rảnh lo đau, vội vàng làm sáng tỏ nói:” Đúng vậy, lâm ca ca, không phải ta đẩy, là Tử Vi chính mình té ngã. “

Quân Vinh Lâm trong lòng lửa giận bị những lời này hoàn toàn bậc lửa, trừng mắt Mục Thanh Lê đôi mắt phát ra sát khí, lạnh giọng mắng:” Tử Vi cho người cầu tình người còn không biết hối cải, thế nhưng vu hãm Tử Vi! Người như vậy ác độc nữ tử gì tồn trên đời. Người tới! “

”An vương. “Hai gã thị vệ nghe vậy mà đến.

Quân Vinh Lâm nói chỉ vào Mục Thanh Lê, phát lệnh nói:” Đem nàng cột vào thí mũi tên bàn thượng. “

”Là. “Hai người giá khởi đại ra kinh sợ Mục Thanh Lê liền đi.

”An vương..... “Mục Tử Vi không đành lòng nhìn.

Quân Vinh Lâm liếc mắt một cái quét tới, cường thế nói:” Tử Vi, bản vương nhưng cam đoan với người không giết nàng, chỉ là này trừng phạt là như thế nào đều không thể thiếu! Người nhiều lời cũng vô dụng, trừ phi người là muốn ngỗ nghịch bản vương? “

Mục Tử Vi cúi đầu không nói chuyện nữa, khóe miệng đã sớm gợn lên lên.

Chính văn đệ oo nhị chương thảo chút nợ

”Lâm ca..... Ca ca, vì, vì cái gì? Ta sợ quá, phóng, buông ta ra a. “

Mục Thanh Lê bị trói ở tứ chi bị trói ở mâm tròn thượng, quần áo rách nát, đầu gối cùng miệng đều ở đổ máu, trên mặt đều là bùn đất cùng thật nhỏ miệng vết thương, bên phải mặt càng là sưng giống như lập tức liền phải tan vỡ giống nhau, biểu tình kinh sợ mềm yếu, rơi lệ đầy mặt, toàn bộ bộ dáng thật sự chật vật cực kỳ.

Quân Vinh Lâm nghe vậy cười lạnh, một tay cầm bàn long cung, một tay cố định vũ tiễn, nhắm ngay Mục Thanh Lê kéo mãn cung.

Lưu Minh Thụy đi vào hần bên người, hoãn thanh nhắc nhở nói:” An vương, này Mục Thanh Lê chính là bình khang hầu đích nữ, người vị hôn thê, không cần chơi qua đầu. “

Quân Vinh Lâm vừa nghe những việc này thật, tâm tình càng thêm không tốt, không kiên nhẫn nói:” Nàng liền ỷ vào này đó làm xằng làm bậy, bản vương đều có đúng mực, sát không được, hay là còn thương đến không được? “

”Đã sớm nghe nói an vương chẳng những kiếm thuật kinh người, cung pháp cũng lợi hại, hiện giờ may mắn đánh giá thật sự giai sự. “Chung quanh có người ồn ào.

”Hừ! “Quân Vinh Lâm hỏ khu sinh phong, ánh mắt sắc bén châm chọc, ra tiếng nói:” Chuyển. “

”Không, không cần! “Mục Thanh Lê sắc mặt trắng bệch. Thật đáng sợ, thật đáng sợ, lâm ca ca vì cái gì muốn đối với ta như vậy.

Đứng ở đĩa quay bên cạnh thị vệ sẽ không nghe nàng lời nói, dùng mười tầng sức lực, toàn bộ đĩa quay nhanh chóng luân chuyển lên.

”A ——! “Hoảng sợ tuyệt vọng vạn phần tiếng gào từ Mục Thanh Lê trong miệng truyền ra tới.

Quân Vinh Lâm chán ghét nheo lại tới mắt, cầm mũi tên tay một phóng.

”Vèo “Một tiếng, vũ tiễn cạ qua Mục Thanh Lê gò má, đình ở nàng bên tai không đến ba phần khoảng cách.

Quân Vinh Lâm đệ nhị mũi tên lại lần nữa thượng cung, kéo đầy một mũi tên buông tay, lại là cạ qua Mục Thanh Lê cánh tay, vẽ ra một đạo vết máu, đem nàng hồng y đình ở tấm ván gỗ thượng.

Mục Thanh Lê đôi mắt trắng dã, mồm miệng đại trương, bộ dáng thật sự khó coi, không có ở phát ra một chút thanh âm.

”Nơi nào tới nước tiểu tao vị? Nha, nàng thể nhưng sợ tới mức đái trong quần. “Có nữ tử vui sướng khi người gặp họa kêu lên.

Lưu Minh Hiên mắt thấy Mục Thanh Lê bộ dáng, đối Quân Vinh Lâm khuyên nhủ:” Ta xem nàng đã hôn mê, vẫn là thôi đi. Người đem nàng chơi đến này nông nổi cũng không sai biệt lắm nên người giận. Muốn nói lên, nàng cũng không đối với người làm cái gì sai sự. “

”Tính? Ai biết nàng có phải hay không giả bộ bất tỉnh. “Quân Vinh Lâm một phen rút ra tam chi vũ tiễn, đồng loạt đáp ở cung thượng.

Mọi người nhìn đều là cả kinh, chỉ có Lưu Minh Hiên bất đắc dĩ thở dài một hơi, đối Quân Vinh Lâm tiến pháp hần là biết một ít, hần không nghĩ giết người nói tự nhiên sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn.

Mục Thanh Lê ý thức một thanh tỉnh liền cảm giác được tứ chi bị cấm, toàn thân trên dưới đều một trận cứng đờ đau đớn, còn không có chờ nàng tới kịp nghĩ kỹ đây là có chuyện gì, đã bị nghênh diện mà đến hàn phong hơi thở cấp định trụ tâm thần. Lỗ tai giật giật, không cần mở mắt ra, nàng đã từ tiếng gió ‘ xem ’ đến kia hàn lợi phương hướng vị trí.

Bàn tay xảo diệu vừa động, từ vốn là trối đến không tính khẩn dây thừng thoát ly ra tới, Mục Thanh Lê trực tiếp duỗi tay nắm chặt một chi vũ tiễn, đánh lệch hướng trên eo một khác chi vũ tiễn, quay đầu đi, ngân nha lại là cắn cuối cùng một con mũi tên.

.....

>” phi! “Một tiếng, đem cần vũ tiễn phun ra đi, Mục Thanh Lê đột nhiên mở ra mắt, liếc mắt một cái thanh minh lạnh thấu xương, chuẩn xác vô cùng nhìn thẳng Quân Vinh Lâm, lúc đóng lúc mở bị vũ tiễn cắt qua cái miệng nhỏ, gần từng chữ một, rõ ràng vô cùng:” Là người thương ta! “

Nàng khi nói chuyện, trong tay động tác cũng không chậm, cầm duy nhất dư lại kia chỉ vũ tiễn hoa đao đoạn buộc chặt chính mình dây thừng, nhanh nhẹn vô cùng nhảy xuống đĩa quay.

Hồng y hỗn độn rách nát, tóc đen tản ra nhu thuận khoác ở sau đầu, đột nhiên hạ đĩa quay, trên mặt sớm đã không có ngày thường bên trong nhu nhược vô tri, mắt như vào đông băng linh trì thủy, lưu chuyển gian liễm diễm vô song, cho dù là xứng với sừng đỏ dơ bẩn bất kham, huyết lưu không ngừng mặt, cũng không có nửa phần yếu bớt nàng uổng phí mà phát khí thế.

Toàn trường người đều kinh lăng, bưng tỉnh bất giác này chớp mắt công phu như thế nào diễn biến thành cái dạng này, có chút người thậm chí không có thấy rõ nàng là như thế nào tránh được tam tiễn xuống dưới.

Mục Thanh Lê mắt lạnh nhìn chung quanh, thanh tường ngói đỏ, bạch ngọc võ đài, toàn bộ ăn mặc kỳ quái cổ trang người. Lại trong lúc nhất thời chú ý tới chính mình toàn thân đau xót miệng vết thương, ngón tay ở miệng thượng một mặt, màu đỏ tươi máu kích thích nàng tròn mắt, đặc biệt là kia trắng nõn tiểu xảo tay, tay nàng như thế nào trở nên như vậy nhỏ? Nàng không phải ở bị sự muội hãm hại, đi Bắc Kinh chi nhánh công ty khi.....

Đúng rồi, nàng gần nhất đến công ty, bị lâu một thuốc nổ trực tiếp theo toàn bộ cao lầu cấp tạc, như vậy cường độ nổ mạnh hạ, nàng đưa kính toàn lực đều giống như không có chạy ra tới, hiện tại nơi này là sao lại thế này?

”Mục Thanh Lê? “Quân Vinh Lâm kinh dị không chừng nhìn trước mắt mạc danh cảm thấy có chút xa lạ nữ tử, liền kêu to khẩu khí đều trở nên có chút nghi hoặc không chừng.

Mục Thanh Lê nghe vậy giương mắt, nhìn trước mắt cái này tuấn mỹ vô song nam nhân, ánh mắt ở hẳn trên người đánh giá, cuối cùng dừng ở hẳn còn không có buồng bàn long cung thương, chứng cứ vô cùng xác thực! Hơi hơi nheo lại đôi mắt, hàn quang bắn ra bốn phía. Người chung quanh cũng không có rõ ràng sát khí, chỉ có cái này bị thương chính mình nam nhân như vậy trắng trợn táo bạo biểu hiện ra chán ghét. Chán ghét chính mình? Nàng không rõ chính mình rốt cuộc là như thế nào bị người nam nhân này bị thương, ít nhất hiện tại thanh tỉnh, như thế nào cũng không nên đơn giản buông tha hẳn.

”Ta trên người thương đều là bái người ban tặng. “Mục Thanh Lê híp mắt giống như trăng non, lạnh lẽo băng điểm. Nói ra nói không phải nghi vấn mà là khẳng định.

Quân Vinh Lâm nhíu mày, đôi nàng đột nhiên chuyển biến thực không được tự nhiên, nếu không phải tận mắt nhìn thấy như vậy chuyển biến ở chính mình trước mắt phát sinh, hẳn thậm chí cảm thấy trước mắt người này căn bản không phải Mục Thanh Lê.

”Người ở chơi trò gì. “Quân Vinh Lâm cười lạnh, đánh giá nàng ánh mắt thật giống như là đang xem giống nhau dơ bẩn cực kỳ đồ vật, cười nhạt nói:” Vẫn là nói đây mới là người gương mặt thật, trước kia nhu nhược đều là ngụy trang. “

Mục Thanh Lê nhướng mày, lần đầu tiên có người dám như vậy đối nàng nói như vậy lời nói. Chu môi anh đào sắc hướng về phía trước một câu, tiểu tựa thanh tuyền nước chảy, trong mắt sừng là bình tĩnh lưu li phản xạ hàn quang,” xiếc không có, đòi nợ liền có một ít. “

Lời nói rơi xuống, nàng mũi chân chia xuống đất mạnh mẽ hướng Quân Vinh Lâm vọt tới, trong tay kiềm giữ vũ tiễn quét ngang hướng cổ hẳn.

”Tê —— “

Thấy như vậy một màn, mọi người đồng loạt hút không khí, trong lòng dâng lên không thể tưởng tượng mộng ảo cảm. Này Mục Thanh Lê cũng dám đối Quân Vinh Lâm động thủ, nàng là ngây ngốc vẫn là choáng váng? Không nói nàng đối hẳn lưu luyện si mê, liền nói nàng đánh thắng được không, an vương chính là ngũ phẩm Kiếm Vương, đến nỗi Mục Thanh Lê, nhưng cho tới bây giờ không có nghe nói nàng kiếm thuật như thế nào.

Quân Vinh Lâm thân thể sợ nhiên về phía sau lui một bước, trong mắt thắm mãi lửa giận băng hàn, nhìn bị nàng hoa hạ mấy cây tóc đen, hắc mặt quát lớn:” Mục Thanh Lê ngươi điên rồi không thành, cũng dám đối bản vương động thủ, thật sự cho rằng bản vương không dám giết ngươi!?”

Mục Thanh Lê vạt áo tung bay, cười nhạt một tiếng:” Ngươi có thể đối ta động thủ, ta liền không thể động thủ? “Ngôn ngữ gian, không chế trong thân thể cùng nội lực không sai biệt lắm năng lượng, đem trong tay vũ tiễn phỉ tay bắn về phía Quân Vinh Lâm, xoay người không có nửa phần tạm dừng, rút ra đứng thẳng ở một bên Lưu Minh Hiên treo ở bên hông kiếm, đôi mắt đăm tĩnh đảo qua, thanh như châu lạc mâm ngọc, vũ lạc bích hà:” Mượn kiếm dùng một chút. “

Lưu Minh Hiên đại ra không có một chút động tác, tùy thân bảo kiếm đã bị rút ra, tâm thần hoàn toàn bị lạc ở cặp kia lưu quang liễm diễm, lưu li 3000 quang hoa ma trong mắt. Nhu thuận tóc đen từ hắc trên mặt một phiêu mà qua, như cầm tựa lụa, nhợt nhạt cánh hoa hương.

Mắt thanh, phát hương, thanh mỹ. Lưu Minh Hiên lúc này, trong đầu cố tình cũng chỉ hiện lên này một ý niệm.

Tàn vương tà sau

Tóm tắt:

Nàng, phượng ly quốc thừa tướng tứ tiểu thư, yếu đuối kiêu nhu, đối Cảnh Vương si tâm một mảnh.

Chỉ là giai nhân cố ý, lang quân vô tình, một hồi ác ý đùa bỡn khiến cho nàng chết oan chết uổng.

Nàng, Thanh bang lão đại, tàn nhẫn tà tứ, lại chiêu bạn trai phản bội, chết ở chính mình trong tay.

Lại lần nữa tỉnh lại, nàng biến thành nàng, từ đây niết bàn trọng sinh, bộc lộ mũi nhọn.

Loạn thế phong vân, anh hùng tranh giành.

Giang sơn như họa, mỹ nhân nhiều kiêu.

Hắn cùng nàng đấu trí đấu dũng, như đi trên băng mỏng rồi lại thích thú, không tiếng động trầm luân, ai người chìm nổi.

Đoạn ngắn một

Người mặc xanh ngọc áo gấm quý khí nam tử cao ngạo nhìn xuống trước mắt nàng, cầm trong tay ngà voi quạt xếp, ngăn trở nàng đường đi, lạnh lùng nói:” Tô Thanh Nhã, ta ở cùng ngươi nói chuyện không có nghe được sao? “

Tô Thanh Nhã vừa nhấc mắt, trong đó lãnh quang tựa mũi tên, thanh âm càng là so với hắn lãnh thượng vài phần,” lă! “

Nam tử toàn thân cứng đờ, mắt trừng lớn như chuông đồng, kinh dị không chừng nhìn nàng. Nàng vừa mới nói cái gì? Thế nhưng kêu hắn lă!?

—

Dạ Dịch Lănh: Ngươi mệnh là ta cứu, liền bắt ngươi cả đời hoàn lại, vô luận thượng bích lạc, hạ hoàng tuyền, đều không thể thoát đi bên cạnh ta.

Dạ Dĩ Tuyên: Rốt cuộc muốn thế nào người mới bằng lòng lại trở lại bên cạnh ta tới, dĩ vãng hết thảy đều là ta sai, chỉ cần người trở lại bên cạnh ta, ta chính phi chi vị đó là người.

Phó Tiêu: Người là cái thứ nhất làm ta cảm thấy hứng thú nữ tử, cũng là cái thứ nhất làm ta như thế vô pháp tiêu tan nữ tử, cùng ta đi, ta hứa người nhất sinh nhất thế nhất song nhân.

Hắn, hắn.....

Nội dung:

”Thanh Nhã, sinh nhật vui sướng! “

Ôn nhuận từ tính thanh âm, vô cùng quen thuộc truyền vào trong tai, Tô Thanh Nhã quay đầu liền nhìn về phía kia từ trong bóng đêm chậm rãi đi tới thân ảnh.

Nam nhân ước chừng 26 bảy tuổi, thân xuyên màu trắng áo sơ mi, màu đen quần dài, đem dáng người phụ trợ đặc biệt thon dài lại không gầy yếu, một khuôn mặt có chút tái nhợt, nhưng là cực kỳ tuấn mỹ, hẹp dài hai mắt giờ phút này hiện lên ôn nhu càng thêm làm người say mê, trong tay chính đẩy toa ăn, mặt trên trang trí rất nhiều thấp sáng ngọn nến, đem trung gian phóng một cái bánh kem hoàn toàn bày ra ra tới.

Tô Thanh Nhã bỗng thanh lãnh sắc mặt tức khắc nhu hòa lên, khoe miệng giơ lên, để lộ ra ngọt ngào hương vị, làm nàng kia sắp xếp trước liền mỹ lệ khuôn mặt càng thêm làm người kinh diễm, cười nói:” Ngạn, người đây là? “

Nếu như bị nàng đám kia tiểu đệ nhìn đến nàng bộ dáng này, chỉ sợ miệng đều có thể chứa một cái trứng gà.

”Người 25 tuổi sinh nhật, lại quên mất đi? “Lưu Ngạn không ra một bàn tay triều Tô Thanh Nhã trên đầu một gõ, thương tiếc nói:” Liền biết người sẽ quên, mỗi ngày liền biết công tác, chính mình sự tình đều sẽ không đi chú ý. “

Tô Thanh Nhã ha hả cười, không thèm để ý nói:” Không có biện pháp, ai kêu gần nhất lang bang đám kia gia hỏa quá hiếu động. “Nói, đáy mắt hiện lên một đạo lạnh lùng sáng rọi, tươi cười cũng tràn ngập tự tin, ” tưởng cùng ta đấu, cũng không nhìn xem chính mình bản lĩnh. “

”Người a! Nữ nhân nên làm nữ nhân bộ dáng. “Lưu Ngạn đem tay nàng nắm lấy, nghiêm túc nói:” Ta nói rồi ta sẽ giúp người, người cũng không cần vất vả như vậy. “

”Ta rất vui lòng. “Tô Thanh Nhã nhanh chóng trả lời, ngay sau đó dựa vào Lưu Ngạn ngực, nhẹ giọng nói:” Ngạn, cảm ơn người, vẫn luôn bồi ở bên cạnh ta. “Cũng chỉ có ở hân bên người, nàng mới có thể thoát ra như vậy khó được tiểu nữ nhân tư thái tới, chỉ là giờ phút này dựa vào Lưu Ngạn ngực trước nàng lại không có nhìn đến Lưu Ngạn trong mắt chợt lóe mà qua âm lãnh.

”Ha hả, đã biết, tới, hôm nay người ăn sinh nhật, không nói này đó, hứa nguyện đi. “Lưu Ngạn không nói nhiều, đem Tô Thanh Nhã đẩy đến bánh kem trước mặt.

Tô Thanh Nhã cười gật đầu, liền ở Lưu Ngạn chờ mong cổ vũ dưới ánh mắt nhắm hai mắt lại, khóe miệng cũng kiêu lên, mà nàng như thế nào cũng không nghĩ tới này một nhắm mắt mang đến chính là cái dạng gì hậu quả.

”Phanh —— “

”A! “Chờ Tô Thanh Nhã nhận thấy được quỷ dị thời điểm đã không kịp, đó là tiếng súng, vừa nghe liền biết, thân thể còn không có cảm giác được đau đớn cũng đã bay ngược đi ra ngoài, Tô Thanh Nhã chỉ có tròng lớn con mắt, nhìn Lưu Ngạn giờ phút này cười lạnh biểu tình.

”Bang bang! “

Lại là liên tục tiếng súng, Tô Thanh Nhã thống khổ té ngã trên mặt đất, kịch liệt run rẩy, hai chân cùng ngực đều bị máu tươi nhiễm

hồng, ánh mắt lại không di động nhìn Lưu Ngạn, mồm miệng lưu huyết nói:” Vì..... Cái gì! “

Lưu Ngạn giờ súng đối với nàng, chẳng sợ nàng giờ phút này nhìn qua đã là nghèo mạt chi cung, nhưng là hấn lại một chút cũng không dám thả lỏng, bởi vì hấn hiểu biết nàng đáng sợ, đáng sợ đến liền hấn đều thỉnh thoảng đáy lòng rét run.

”Vì cái gì? “Lưu Ngạn sắc mặt toàn là trào phúng cùng lãnh khốc, nhưng là như cũ tuấn mỹ phi thường, chỉ nghe hấn nói:” Tô Thanh Nhã, người nên sẽ không không biết chính mình có bao nhiêu ghê tởm đi? Ta chưa từng có gặp qua người như vậy rần rết tâm địa nữ nhân, người nói một chút, trong tay của người lây dính bao nhiêu người huyết! Nhất ghê tởm chính là, người lúc sau còn cười đến như vậy vui vẻ, cư nhiên còn ở ta trước mặt làm ra như vậy ngọt ngào biểu tình, người không biết ta mỗi lần ôm người thời điểm toàn thân đều ở khởi nổi da gà! “

Nói tới đây, Lưu Ngạn biểu tình biến đổi, ác độc trừng mắt Tô Thanh Nhã, cắn răng nói:” Ta không chỉ một lần cùng người đã nói, kêu người đem Thanh bang giao cho ta, nhưng là người đâu? Cư nhiên đánh chết chính là không chịu! Còn nói cái gì yêu ta? Bảy năm a, ta chính là suốt ở bên cạnh người bảy năm, ***! Người trừ bỏ gương mặt kia xinh đẹp điểm ngoại, còn có điểm nào giống cái nữ nhân!? “

Tô Thanh Nhã trầm mặc nghe Lưu Ngạn nói hết thấy, thẳng đến hấn đình chỉ mới lạnh lùng cười, tràn đầy máu tươi

.....

Trên mặt không còn có một chút lưu huyết, chỉ còn lại có giống như đối đãi người xa lạ lạnh nhạt,” a..... Khụ ha hử, này, chính là, người muốn nói? Nói đến..... Để, người chính là muốn Thanh bang đi! “Buồn cười chính là, nàng thế nhưng vẫn luôn cho rằng hấn là hiểu biết nàng, vẫn luôn cho rằng hấn sẽ biết nàng ý tưởng, sớm tại bọn họ đích xác quan hệ sau, nàng sở hữu bí mật liền không có giấu giếm hấn, Thanh bang hết thấy nàng đã sớm hạ lệnh hấn nói chính là nàng lời nói. Chỉ là nàng không hy vọng hấn giết nhân tài làm hấn

chủ nội, mà nàng đi làm những cái đó ở một ít xem ra là táng tận thiên lương sự tình, vẫn luôn cho rằng bọn họ là ở bên nhau phần đầu.

Mà giờ khắc này mới hiểu được, cho tới nay đều là nàng chính mình một người mộng ở quê cũ.

Như vậy hấn! Nàng chướng mắt!

Lưu Ngạn biến sắc, nhìn thấy nàng như vậy biểu tình, đáy lòng thế nhưng căng thẳng,” người..... “Ngay sau đó lại thấy Tô Thanh Nhã nhúc nhích một chút, không khỏi hoảng hốt, giơ súng tay nghiêm, cả giận nói:” Đừng nhúc nhích! “

Tô Thanh Nhã trên mặt trào phúng càng thêm rõ ràng, nhìn vẻ mặt của hấn cũng toàn là khinh thường, cười lạnh suy yếu nói:” Lưu Ngạn, khụ! Là ta chính mình xem, nhìn làm rồi người, người căn bản là không xứng làm ta nam nhân! “

Lưu Ngạn sắc mặt tức khắc xanh mét,” người nói cái gì!? “Thủ sẵn cò súng tay liền phải ấn xuống, chỉ là chậm đi một bước.

”Liên tính là muốn..... Chết, ta cũng chỉ sẽ chết ở chính mình trong tay. “Tô Thanh Nhã xinh đẹp cười, không hề xem Lưu Ngạn liếc mắt một cái, trực tiếp mang theo một cỗ như nhau ngày thường đối đãi địch nhân tàn nhẫn kính, một đầu đâm hướng về phía phía sau vách tường.

Vỡ đầu chảy máu!

Hắc đạo Thanh bang lão đại, một nữ nhân truyền kỳ cứ như vậy tiêu thanh không để lại dấu vết.

2

”A —— “

Tô Thanh Nhã mở to mắt, hô lên tới thanh âm nghẹn thanh khó nghe, giọng nói cũng là từng đợt đau, trong tầm mắt là một mảnh

đêm tối không trung, còn có đầy trời đầy sao, xinh đẹp cơ hồ đâm bị thương người mắt.

Nơi này là? Nàng không phải đã chết sao? Như thế nào sẽ còn có cảm giác, xem tới được đồ vật?

”Quý gọi là gì! Ôn muốn chết! “Lạnh lùng thanh âm hiển nhiên là nam tính, trong đó còn phiếm một ít tự nhiên giọng mũi, Tô Thanh Nhã vừa nghe thanh âm này liền biết đối phương hẳn là không lớn.

Tô Thanh Nhã mặc kệ, theo nàng càng thêm thanh tĩnh, cũng cảm giác được chính mình thân thể từng trận nóng rất đau đớn, bất quá này đau, đối nàng tới nói không tính cái gì.

Một hồi thời gian trôi qua.

”Đã chết? “Kia nam nhân thanh âm lại xuất hiện, cùng với ‘ chi chi chi ’ đập trên mặt đất đi đường thanh âm, một trương thiếu niên mặt liền xuất hiện ở Tô Thanh Nhã trước mặt.

Ở đêm trăng hạ, gương mặt kia liền dường như này trong đêm tối yêu linh, mỹ lệ quý dị, trắng nõn da thịt không có tỳ vết, một đôi thiên mi tự nhiên trường thành, hẹp dài mắt vô tận yêu mị, cánh môi đỏ bồng độ dày vừa phải, nếu cánh hoa diễm lệ kiều nộn, gương mặt này so nữ tử còn mỹ, nhưng là lại một chút cũng không nữ khí, hoặc là bởi vì cái này thoát nhìn liền mười lăm tuổi tả hữu thiếu niên không có một chút thiếu niên nên có thiên chân, cả người phát ra cùng đêm tối giống nhau lạnh lùng hơi thở.

Tô Thanh Nhã vừa mới nheo lại đôi mắt hơi hơi mở, hiện lên một tia kinh dị cùng kinh diễm, đơn giản là thiếu niên này quý dị, hẳn chẳng những lưu trữ tóc dài, ăn mặc cổ đại mới có trường bào, cặp kia hẹp dài phong phú yêu mị đôi mắt, thế nhưng là một đôi huyết sắc con người, ấn nàng ánh mắt liếc mắt một cái liền nhìn ra kia không phải mang mỹ đồng ra tới hiệu quả, mà là chân chính huyết sắc đôi mắt.

Thật là xinh đẹp!

Dạ Dịch Lãnh vừa thấy nàng biểu tình, tâm thần một đốn sau càng thêm lạnh băng, huyết sắc trông mắt xuất hiện một tia châm chọc, nữ nhân này cũng dọa tới rồi sao? Cũng chán ghét chính mình sao? Sớm biết rằng từ nàng bị ném ở chỗ này liền giết nàng.

Quả nhiên là quá nhàm chán, còn tưởng rằng có người có thể chơi chơi.

”Thật xinh đẹp. “Có lẽ cảm thấy tình cảnh hiện tại có điểm hư ảo, Tô Thanh Nhã tự nhiên liền đem trong lòng vừa định nói ra.

”Cái gì? “Dạ Dịch Lãnh hồn nhiên cả kinh.

Tô Thanh Nhã thử giật giật thân thể, lại truyền đến một trận nóng rát đau, nhú hạ lông mày, này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Nữ nhân này! Cư nhiên dám không trả lời hấn vấn đề! Dạ Dịch Lãnh sắc mặt giống như bịt kín một tầng băng, giấu ở sâu trong nội tâm vết thương lại xé rách đau, khói mù nhìn Tô Thanh Nhã.

Tô Thanh Nhã là người nào? Trước tiên liền cảm giác được Dạ Dịch Lãnh hướng nàng phát ra lạnh băng hơi thở, như thế làm nàng chẳng những không sợ hãi thậm chí là khó được tâm tình hảo lên, giương mắt nhìn về phía hấn, trong mắt chớp động tán thưởng, cười nói:” Không tồi! Còn tuổi nhỏ liền có như vậy khí thế, bất quá người uổng có sát khí lại không có sát ý, nếu không nghĩ giết ta, liền giúp một chút, bắt tay mượn tới đỡ một chút. “

Theo Tô Thanh Nhã mỗi một câu nói, Dạ Dịch Lãnh ánh mắt liền càng dao động lợi hại, đến nàng nói xong, trầm mặc một hồi mới mở miệng:” Người không sợ ta? “

”Sợ người? “Tô Thanh Nhã nhin không được cười ha hả, này cười càng tác động trên người nàng miệng vết thương, nhưng là nàng cũng chỉ là thở hổn hển một chút mà thôi, vẻ mặt kiêu ngạo cùng lãnh cuồng, đôi mắt càng là rét run, cười nói:” Trên thế giới này còn không có

.....

Có ta Tô Thanh Nhã sợ người hoặc sự. “

Dạ Dịch Lãnh vắng lặng mặt lại một lần hiện lên kinh dị, tiếp theo chậm rãi tới gần đến Tô Thanh Nhã bên người, ở nàng trước mặt ngòai xồm xuống thân thể, mặt đối mặt đã không đến hai mươi centimet khoảng cách, bỗng nhiên cười, kia cười liền giống như anh túc, tuyệt điểm yêu mị, nhưng là lại mang theo độc, sẽ làm người vạn kiếp bất phục, đôi mắt rất nhỏ mị lên, kia huyết sắc con người bên trong như có lưu quang lập loè, khàn khàn nói:” Tô Thanh Nhã? Không tồi tên, chẳng lẽ người không biết đây là một đôi cái dạng gì đôi mắt sao? “

Liền tính là Tô Thanh Nhã, nhìn đến như vậy hẳn cũng nhin không được kinh diễm nhoáng lên thần, hoảng hốt một chút, trong mắt tất cả đều là si mê.

Đêm dễ hàn vừa thấy này biểu tình, tươi cười tức khắc rét run,” đây chính là ác ma đôi mắt, sẽ đưa tới hết thảy vận rủi, người không sợ sao? “

Tô Thanh Nhã bỗng nhiên hoàn hồn, trên mặt làn da rất nhỏ run rẩy, trong mắt đã tất cả đều là thị huyết băng hàn. Vừa mới đó là sao lại thế này! Liền tính trước mắt thiếu niên này lớn lên lại làm sao vậy hại nước hại dân, nàng cũng sẽ không như vậy trầm mê đi vào, vừa mới nàng không phải nàng, hoặc là nói, vừa mới nàng thế nhưng có loại thân thể không chịu chính mình khống chế cảm giác, loại này liên tiếp quỷ dị sự kiện làm nàng bực bội, nàng từ trước đến nay không thích bị động.

Uổng phí, Tô Thanh Nhã mảnh khảnh cổ đã bị một đôi tay chường chế trụ, kia tay không tính đại lại cực kỳ ổn định hữu lực, chỉ thấy Dạ Dịch Lãnh trên mặt đồng dạng tràn ngập âm ngoan, lạnh lùng nói:” Người dám không trả lời ta nói! “

”Ngô. “Tô Thanh Nhã lại một lần cảm giác được thân thể vô lực, theo nàng suy nghĩ trong óc truyền đến một trận đau đớn, hơn nữa

Dạ Dịch Lãnh lúc này cũng dám chế trụ cổ cùng làm nàng tâm phiền ý loạn, liếc mắt một cái trừng hướng hắn, gầm nhẹ ra tiếng:” Mẹ nó, hỏi như vậy nhằm chán vấn đề ai có lực lý người! “Xem mặt đoán ý bản lĩnh đã sớm thâm nhập linh hồn của nàng, nàng đã sớm nhìn ra tới Dạ Dịch Lãnh cũng không phải thật sự muốn giết nàng.

”..... “Dạ Dịch Lãnh ngón tay lập tức dùng sức, lại không có nháy mắt muốn nàng mệnh, nghiêng răng nghiêng lợi nói:” Vô..... Liều vấn đề? “

”Nói cái gì ác ma đôi mắt, đưa tới vận rủi? Người không phải nhằm chán là cái gì! “Nếu không phải nàng hiện tại thân thể trạng huống quá quý dị cũng sẽ không như vậy bị quản chế, Tô Thanh Nhã liếc mắt một cái liền đối trực đêm để lãnh cặp mắt kia, hai mắt tương đối, Tô Thanh Nhã không có một chút thoái nhượng cùng né tránh, thật giống như xem vào Dạ Dịch Lãnh đôi mắt chỗ sâu nhất nội tâm phản xạ, không kiên nhẫn nói:” Giống huyết giống nhau nhan sắc, nhưng là không có huyết như vậy dơ, so với ta gặp qua hồng bảo thạch còn xinh đẹp, tiểu tử, không cần làm bộ làm tịch, có một đôi như vậy xinh đẹp ánh mắt người hẳn là cao hứng mới đúng. “

Như thế lời nói thật, ở Tô Thanh Nhã xem ra, này đôi mắt thật sự phi thường xinh đẹp, huyết hồng sáng trong thần bí.

Dạ Dịch Lãnh đầu một bạch, nhất thời thể nhưng quên mất Tô Thanh Nhã vô lễ, trong ánh mắt tràn đầy mờ mịt, lớn tiếng gào rống:” Người gạt người! Sẽ không, không có người sẽ nói này đôi mắt đẹp, không có người sẽ thích! Bởi vì đây là ác ma đôi mắt, nhìn đến người đều sẽ chán ghét, đều sẽ sợ hãi! “Nghe tựa nghi ngờ Tô Thanh Nhã, càng như là báo cho chính mình.

Giờ khắc này hẳn, mới cùng hắn tuổi tác tương xứng, giống một cái mười lăm tuổi thiếu niên, lại có chút điên cuồng.

”Tiểu tử, người thực không tồi, đừng khóc. “Tô Thanh Nhã cảm giác được đến hắn giờ phút này thân thiết bi thống, cái loại này chán đời cùng tự giễu hoàn toàn thâm nhập hẳn trong lòng, chỉ sợ chính là bởi vì này một đôi mắt làm hắn thừa nhận này hết thảy, chịu đựng

cái gì, chỉ là nàng cũng không kính lại giúp hắn giảm bớt, nếu không phải hắn từ lúc bắt đầu cho nàng ấn tượng không tồi, còn tuổi nhỏ liền có khí phách cùng tàn nhẫn kính, nàng mới sẽ không cùng hắn nói thêm cái gì, có lẽ còn có một chút thương tiếc, Dạ Dịch Lãnh làm nàng nhớ tới đã từng chính mình, cha mẹ bị giết sau, một đoạn thời gian vô cùng thị huyết chính mình.

”Khóc? “Dạ Dịch Lãnh duỗi tay chạm đến khuôn mặt, liền cảm giác được một trận ướt át, làm hắn cả người chấn động, hắn thế nhưng khóc!?”

Tô Thanh Nhã giờ phút này đã cắn răng nhú mày, trong óc mặt càng ngày càng loạn, một ít mơ mơ hồ hồ ký ức toàn bộ đánh sâu vào nàng tinh thần, làm nàng càng ngày suy yếu, trước mắt hình ảnh cũng thoát ẩn thoát hiện, chỉ nghe nàng cắn răng quát lạnh một tiếng” mẹ nó! “Liền hôn mê qua đi.

Dạ Dịch Lãnh cũng khôi phục lại, trên mặt còn tàn lưu nước mắt cũng đã biểu hiện ra hắn nội tâm rung chuyển, nhìn trên mặt đất hôn mê quá khứ Tô Thanh Nhã, trong mắt chớp động. Nàng nhất định là bị thương, tinh thần không bình thường, nhìn làm rồi, mới có thể nói ra nói vậy.

Đứng lên liền phải rời đi, mới vừa đi ra một bước, Dạ Dịch Lãnh liền đạp không ra bước thứ hai, bàn tay nắm thật chặt, cuối cùng quay đầu lại nhìn về phía trên mặt đất Tô Thanh Nhã, nhấp môi,” hôm nay cứu ngươi, ngươi chính là thuộc về ta, nếu là dám phản bội ta, nhất định phải ngươi sống không bằng chết! “

Nói xong, duỗi tay đem trên mặt đất Tô Thanh Nhã ôm lên, ai cũng không nghĩ tới liền hắn này nho nhỏ thân thể, thế nhưng có như vậy sức lực.

.....

-----oOo-----

ĐỀ CỬ HỮU VĂN 《 CHIẾM ĐOẠT HÚT MÁU THÊ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Văn danh: Chiếm đoạt hút máu thê

Tác giả: Trời nắng giờ

Liên tiếp: <http://read.MạMảbá癸Hiếu.Thỉnhnhớkỹbổntrạmxxsy./info/428319.html> cảnh thị gia tộc bí sử nhà chủ tình sử:

Hạ họ hút máu nữ, thủ đoạn hơn người, thiện sử mị thuật, đáng thương cảnh gia gia chủ thiệp thế chưa thâm, dễ dàng rơi vào ma nữ tay!

Vì không cho ma nữ tai họa người khác, cảnh gia gia chủ tự cam trở thành ma nữ ngoạn vật, càng từng liên tục bị ma nữ vây với trong phòng, chà đạp năm ngày năm đêm.

Bởi vì hàng năm gặp hạ họ nữ quý hút máu chà đạp, cảnh lam dục thể xác và tinh thần chung bất kham phụ tải, từ đi cảnh gia gia chủ chi vị.

Quả thật cảnh gia chi đau cũng, Liên Bang chi đau cũng!

Huyết tộc không truyền ra ngoài bí tân chi nữ vương tình sử:

Cảnh gia, gia truyền cổ võ nhà. Các đời truyền nhân, cần thủ cổ huấn, bảo trì trung lập, cân bằng khắp nơi lực lượng. Ở Liên Bang trung địa vị cao cả.

Nhiên, thứ mười ba đời truyền nhân, nhiều lần phá cổ huấn, hành sự quái đản, không ẩn lẽ thường, càng cùng tộc của ta hút máu nữ vương hạ thanh phong dây dưa không rõ.

Nghi, cảnh gia truyền người cảnh lam dục, lợi dụng huyết nhục thân hình, chiếm đoạt hút máu nữ, biết không nhân đạo việc.

Này chờ hành vi, thực sự đáng xấu hổ!

Đặc nhớ tại đây, vọng đời sau coi đây là giám!

Vì thế, bao nhiêu năm về sau.

Hai cái tiểu hài tử, bò trên mặt đất thăm thượng, một chữ một chữ nghiêm túc nhìn trước mắt quán phóng hai bản đại quyền sách.....

”Bí sử thứ này, quả nhiên vẫn là nhìn xem liền hảo! “Nữ hài khếp lại quyền sách,

”Không sai! “Nam hài liên tục gật đầu tỏ vẻ tán đồng.

Hai người đối xem một cái, trào quá một bên bút, ở hai bản quyền sách, cùng nhau viết thượng:

Dưới ký lục, tuyệt đối tỉ mỉ xác thực:

”Cảnh lam dục cùng hạ thanh phong, tuyệt đối là Liên Bang sử thượng nhất hổ cha cha mẹ, không gì sánh nổi! “

Cảnh Hạ gia tộc lục

”Cảnh lam dục, tư tưởng có bao xa, người liền cút cho ta rất xa, thành sao? “

”Nga..... “Mỗ nam ôn ôn thôn thôn mà từ trên mặt đất bò dậy, nhắm thẳng nữ nhân trên người cọt qua đi:” Lăn hảo —— “

”Gì? “

”Ai —— lão bà, ta tư tưởng chỉ có người, người tại đây ta cũng cũng chỉ có thể lăn nơi này! “Cuối cùng, còn muốn chọt hạ tròn tròn mắt

to, về mặt vô tội.

”..... Lăn! “” Lão ba, thỉnh người dùng một cái từ khái quát người cùng lão mẹ chi gian tình yêu. “

”A..... “Nam nhân gãi gãi hỗn độn đầu tóc, màu bạc con người mị một chút:” Phóng ngưư ăn cỏ! “

”Gi? “Một đôi nhi nữ đầy mặt khó hiểu.

”Trảo thật chặt không được, phóng quá tưng không thể! “Nam nhân sờ sờ cảm, về mặt sâu xa khó hiểu.” Làm ngưư tự tại mà ăn cỏ, nhưng kia thảo cần thiết là ta tự mình gieo! “

”Nga —— thì ra là thế! “Nhi tử nữ nhi bưng tỉnh đại ngộ:” Cho nên, lão mẹ là ngưư, lão ba là chăn nuôi viên —— lão ba, người thật là lợi hại! “

”Còn hảo còn hảo! “

”Ta đã trở về! “Nữ chủ nhân thanh âm từ huyền quan truyền đến!

”Lão bà —— người đã trở lại, ta nhớ người muốn chết..... “Nam chủ lập tức từ trên mặt đất bò dậy, làm nũng lấy lòng mà tạch qua đi, làm lơ nhi nữ trong mắt sụp xuống sùng bái, liền kếm không rung đùi đắc ý.

Rốt cuộc..... Ai mới là ngưư? Ai phóng ai?

——

Một câu, giờ xuất phẩm, chất lượng bảo đảm.

—— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Bồn vẫn hôm nay đổi mới đã càng!

.....

-----oOo-----

Đề cử bạn tốt văn 《ta quý quái bạo quân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Văn danh: Ta quý quái bạo quân

Tác giả: Tây lâu tiểu nam

Liên tiếp: <http://.Mạ Mã bá 癸 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm xxsy. /info/406915. html>

Tóm tắt: Đại dư lịch 27 năm chín tháng sơ bảy giờ Mẹo canh ba, Sùng Võ Đế nguyên vọng như nhau thường lui tới, ngồi ở thượng đầu long ỷ, nghe phía dưới thần tử lải nhải, trong đầu lại nghĩ đến hôm nay là người nợ sinh nhật, chính mình chuẩn bị lễ vật không biết nàng có thể hay không thích.

Nghĩ người nợ buổi sáng ngủ say bộ dáng, Sùng Võ Đế khoe miệng không cảm treo lên một tia mỉm cười.

Phía dưới thần tử thấy vậy tình hình, không cảm mồ hôi lạnh đầm đìa: Kim thượng vị này sắc mặt như quỷ mị, ngày thường không có biểu tình đã lệnh nhân sinh sợ, lúc này cười càng như từ địa ngục bò ra ác quỷ.

Vì thế, các nói chuyện càng thêm cẩn thận.

Đột nhiên, một nữ tử xâm nhập đại điện, quý phục thiên tử dưới chân, khóc không thành tiếng:” Bệ hạ..... Hoàng quý phi nương nương băng rồi. “

Mọi người đều kinh: Vị này hoàng quý phi nương nương độc sủng hậu cung ngọn nguồn đã lâu, ở dân gian cũng có” trời sinh yêu mị,

hại nước hại dân “Nói đến, lại thật thật là vị này để hoàng tâm đầu nhục, vị kia nói như thế nào đi liền đi, này nhưng sao sinh là hảo?

Ngảng đầu trộm liếc thượng đầu, lại thấy kim thượng khoe miệng cong đến càng thêm lợi hại, kia nửa trắng nửa đen khuôn mặt càng thêm quỷ dị ma mị.

Sau một lúc lâu, hắn mới chậm rãi nói:” Từ hôm nay trở đi, mỗi ngày trăm một người. Hoàng quý phi một ngày không dậy nổi, trăm người liền không thể gián đoạn. “

Sau có người tra sử, nhìn đến một đoạn này, không cảm kinh hãi: Người chết đã qua đời, có thể nào lại tỉnh? Như thế quá nghiêm khắc, chẳng lẽ vị này quân thượng cưới chính là một vị quý phi?

Vì thế, lại phiên phiên vị này hoàng đế bình sinh sự tích, không cảm cảm thán: Nguyên lai này chẳng qua là vị này hỉ nộ vô thường bạo quân bình sinh trung lại một cộc vui đùa nói xong.....

★★★

Kiếp trước, nàng là lén vào hắc đạo thế gia nằm vùng cảnh sát,

Thận trọng từng bước, tiểu tâm cẩn thận,

Lại ở nhiệm vụ hoàn thành hết sức, một cái mềm lòng, bị biến thái gia chủ lôi kéo đồng quy vu tận.

Kiếp này, nàng là đại dư hoàng triều cung đình trung nho nhỏ giặt áo nữ,

Từng bước duy gian, trăm nhẫn thành cương,

Lại ở tu thành chính quả hết sức, một cái mềm lòng, bị biến thái hoàng tử lôi kéo cộng phó địa ngục.

Về sau rất dài một đoạn nhật tử, kim lam mỗi khi tưởng cập này hai đời trải qua,

Đều sẽ tiếc nuối đến than một tiếng: Đều là mềm lòng chọc họa!

—

Tiểu nam xuất phẩm, chất lượng bảo đảm! Thả thực phì! Phì ~ ((
 ̄ ̄) nước miếng)

.....

-----oOo-----

Xin nghỉ một ngày (nội có nhắc nhớ)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thủy từ ngày hôm qua liền ở bên ngoài, không có xe về nhà, cho nên hôm nay vẫn không có cách nào đổi mới, ngày mai trực tiếp hai cànng bổ thượng!

Thật vất vả thượng đến trên mạng tới nói một tiếng!

Ngày mai bắt đầu, Niệm Niệm cùng Cô Hồng liền phải rời đi Tuyết Diên Sơn Trang, đi tân địa phương! Thân đoán xem xem, sẽ đi nơi nào?

Nhân vật, bối cảnh cũng sẽ đi theo tình tiết tăng lớn!

Sao thân! Thích thân, nhớ rõ cất chứa a!

.....

-----oOo-----

Chương 1: Đường gia Niệm Niệm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thanh phong lạnh lạnh, mặt đông một bộ ráng màu che kín đám mây, mắt thấy ngày liền phải dâng lên. Mạ Mã bá 麥馬伯. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Thường lâm Đường gia đại viện nội thị gia đình nhà gái phó sớm đứng dậy, nấu nước chờ chủ tử rửa mặt chải đầu bên người nô tỳ đã chờ ở các chủ tử ngoài cửa, trong viện gia phó xử lý hoa cỏ, dọn dẹp rộng mở đá xanh đại đạo, gọn gàng ngăn nắp, nghiêm nhiên gia quy cực nghiêm.

Phía tây các trạch điều lương họa trụ, Nhị phu nhân Lưu thị ngồi ngay ngắn ở kính trước, từ từ nữ chải vuốt tóc mai, mày liễu hạ một đôi mắt phượng vũ mị, bôi phấn mặt cao môi đỏ nhợt nhạt giờ lên, có thể thấy được tâm tình vừa lúc.

Này Nhị phu nhân Lưu thị tuy đã 30 có mấy, lại sinh đến một bộ hảo dung mạo, ngày thường sinh hoạt xa xỉ, rất nhiều hài lòng, này dung mạo nhìn qua đảo so chân thật tuổi nhẹ thượng rất nhiều, giống như 25-26 kiều phụ, thật là chọc người tâm động. Cũng khó trách ở Đường gia được sủng ái, như mặt trời ban trưa.

"Phu nhân, phu nhân! "Tỳ nữ Xuân Tuyết một đường chạy chậm mà đến, trên mặt biểu tình kinh dị không chừng.

Lưu thị chính chọn hoa tai tay một đốn, khó được hảo tâm tình nhẹ máng:" Kêu kêu quát quát còn thể thống gì! "Chờ Xuân Tuyết cáo tội hành lễ, không nhanh không chậm hỏi:" Nói nói xem, đã xảy ra chuyện gì? "

Xuân Tuyết đến gần Lưu thị, thấp giọng nói:” Phu nhân, nô tỳ mới từ Bắc viện bên kia nghe nói, nhị tiểu thư biết được chính mình muốn đại tam tiểu thư xuất giá Tuyết Diên Sơn Trang, khóc nháo không muốn, nhất thời luẩn quẩn trong lòng nhảy sông tự sát! “

Lưu thị cả kinh,” đã chết? “

Xuân Tuyết lắc đầu,” còn không có đâu, cứu đến kịp thời, hiện giờ đang ở trong viện hôn mê. “

Lưu thị sắc mặt trầm xuống, chụp phỉ bàn trang điểm thượng phát ra thanh thúy tiếng vang, cười lạnh nói:” Thật là không biết tốt xấu, này nếu là truyền ra qua đời người còn tưởng rằng chúng ta Đường Môn nói không giữ lời, Tuyết Diên Sơn Trang bên kia càng là không hảo công đạo. “

Xuân Tuyết liên thanh phụ họa:” Phu nhân nói chính là, này nhị tiểu thư thật là không rõ thị phi, chỉ bằng nàng kia bệnh tật ốm yếu thân mình, nếu không phải phu nhân thiện tâm, nơi nào có thể gả đến Tuyết Diên Sơn Trang này đệ nhất sơn trang. “

Lưu thị vừa lòng gật đầu, sửa sửa tấn thượng phát, huy tay áo đứng dậy,” đi, đi Bắc Uyển nhìn một cái. “

Xuân Tuyết Hạ Mai đám người theo sát ở phía sau.

Lưu thị đi đến nửa đường, nghênh diện chạy chậm mà đến một người hồng thường nữ tử.

Này nữ tử ước chừng nhị bát niên hoa, dừng song hoàn tấn, màu đỏ dây cột tóc bên giao triền đen tuyền phát, mặt như đào lý, cùng Lưu thị giống nhau mắt phượng đã kiều lại mị, thiên hương quốc sắc như nở rộ chính diễm mẫu đơn.

Lưu thị thấy nàng, trên mặt tức khắc lộ ra từ ái ý cười, kêu:” Chi Nhi, như vậy sớm ruột là làm sao vậy? “

Đường Xảo Chi ở Lưu thị trước mặt dừng lại, trong mắt toàn là bất mãn, khẩn trương nói:” Ta nghe Vân Tuệ nói, Đường Niệm Niệm nhảy sông tự sát? “

Lưu thị trấn an khẽ vuốt mái tóc của nàng, cười nói:” Vì nương chính vì việc này muốn đi Bắc Uyển. “

Đường Xảo Chi liên thanh nói:” Nàng không có việc gì đi? Nàng nếu là đã chết ai thay ta xuất giá a!? “Lại cấp lại giận dậm dậm chân, trong lòng vừa kinh vừa sợ,” kia Tuyết Diên Sơn Trang..... Kia Tuyết Diên Sơn Trang! Kia giết người không chớp mắt quái vật, ta mới không cần gả! Nương! Ta không cần gả! “

Lưu thị liên tục trấn an nàng, nhấp môi cười lạnh nói:” Người yên tâm, nương tự nhiên sẽ không làm người chịu ủy khuất. “

Thường xuyên qua lại như thế nói chuyện công phu, mấy người đã là đi tới Bắc Uyển trước cửa.

Cùng lúc đó, Bắc Uyển nội các. Hồng đàn khắc hoa giường trung tĩnh nằm nữ tử lông mi run rẩy, sau đó hơi hơi mở bừng mắt, thiên khai hắc đồng chỗ sâu trong một sợi xanh biếc lưu sóng chợt lóe rồi biến mất.

”Ngô..... “Thấp thấp rên rỉ, nữ tử mới vừa khôi phục ý thức, ngay sau đó đã bị toàn thân mỗi một ăn mòn, không thể động đậy, chỉ có một đôi mắt nhìn đến phía trên lẳng la cảm tú, cái màn giường lưu li châu.

Đây là.....

Nữ tử hai mắt trợn mắt, tiện đà trào ra vui sướng kinh ngạc.

Không chết, ta không chết?

Ha hả, lão quái vật, thiên không vong ta a!

Nữ tử câu môi, tấn hiện khoái ý.

Lúc này cửa phòng bỗng nhiên đẩy ra, tùy theo truyền đến một đạo nữ tử lãnh đạm dò hỏi:” Nhị tiểu thư tình huống như thế nào? Nhưng có tỉnh lại? “

Trên giường nữ tử trên mặt tươi cười chợt tắt, tròng mắt chuyển động một vòng sau liền nhắm lại.

Đường Niệm Niệm bên người tỳ nữ Thù Lam cụp mi rũ mắt đi theo Lưu thị phía sau, thấp giọng trả lời:” Hồi Nhị phu nhân nói, tiểu thư còn chưa tỉnh lại. Nghiêm y sư nói, nhị tiểu thư vốn là thể nhược, hiện giờ đúng là thảng chạp, lần này vô ý tao này đại nạn, bị hàn khí vào thể, cần hảo hảo ở nhà tu dưỡng, không nên lao động, nếu không sợ là..... “

Lời nói còn không có nói xong, Lưu thị đột nhiên dừng lại, một cái tát trườn đi lên,” chớ có cho là ta nghe không ra người trong lời nói ý tứ, này Đường gia việc hôn nhân cũng là người này tiện tì có thể quấy nhiễu? “

Thù Lam không rảnh lo ma phá xuất huyết môi má, quỳ xuống đất dập đầu,” nô tỳ không dám! “

&n

.....

bsp; Lưu thị lôi kéo Đường Xảo Chi đường kính đi vào nội các, liếc mắt một cái liền trông thấy trên giường hơi thở suy yếu Đường Niệm Niệm. Đường Xảo Chi tiến lên thăm thượng nàng mạch đập, một hồi ném ra, đầy mặt kinh thường,” thật là vô dụng, một chút sự tình đều làm không tốt! “Càng nghĩ càng phiền muộn, đối trước mặt Lưu thị oán giận nói:” Nương, ngày mai chính là xuất giá nhật tử, liền nàng này chỉ còn lại có nửa cái mạng thân mình, nếu là chết ở xuất giá nửa đường, Tuyết Diên Sơn Trang truy cứu lên, lại muốn ta gả nhưng làm sao bây giờ a? “

Lưu thị tĩnh một hồi, ánh mắt nhìn trên giường hôn mê Đường Niệm Niệm càng thêm lạnh nhạt, chậm rãi nói:” Chi Nhi nói có lý. Ngày

mai làm người cho nàng ăn tục hồn đan, người này chỉ cần gả qua đi liền không liên quan chúng ta Đường Môn chuyện gì. “

”Tục hồn đan?! “Đường Xảo Chi sửng sốt, sau đó ha ha cười rộ lên, trên mặt đều là sau cơn mưa thiên tình chính là vui thích,” vẫn là nương có biện pháp! “

Sự tình có giải quyết biện pháp, Đường Xảo Chi tự nhiên lòng tràn đầy vui sướng. Lại quay đầu lại xem trên giường Đường Niệm Niệm, ánh mắt đặc biệt ở nàng trên mặt lưu luyến, ghen ghét sáng rọi lập loè không chừng, không chút nghĩ ngợi phải tay hai cái tát trừu qua đi.

”Hảo Chi Nhi, người này tới rồi Tuyết Diên Sơn Trang chung quy đem thành một đống xương khô, hà tất chọc chính mình không mau? “Lưu thị mỉm cười nói.

”Đã biết, nương ~ “Đường Xảo Chi vui mừng đáp lời, liền tùy nàng cùng nhau ly sương phòng.

Thẳng đến tiếng đóng cửa vang lên, trên giường Đường Niệm Niệm mới lại lần nữa mở mắt ra, thủy mênh mông hai tròng mắt trung lãnh quang duệ sắc như sương như băng, trên mặt nóng rát đau đớn cùng khóe miệng dính trệ đều nói cho nàng vừa mới ném nàng bàn tay người dùng bao lớn sức lực.

Lúc này trên giường Đường Niệm Niệm sớm tại mở mắt ra kia một khắc cũng đã không phải nguyên lai Đường Niệm Niệm.

Từ nhỏ khi nàng đã bị lão quái vật dưỡng tại bên người, ngay từ đầu chỉ là bưng trà đưa nước, sau lại lấy tới thí dược, thí cổ, nhận hết tra tấn, trói buộc tự do.

Lão quái vật là hiện đại trong truyền thuyết người tu chân, vẫn là cực nhỏ đan tu, chỉ là so với cứu người thánh dược, lão quái vật càng á tà độc, bởi vậy liền có nàng cái này trời sinh nguyệt cốt dược nhân, trên danh nghĩa nàng là hãn duy nhất đệ tử, thực tế hãn không có thật sự dạy dỗ quá nàng bất cứ thứ gì.

Thí được trong quá trình, nàng thân thể đã sớm tàn bại, cả người toàn độc, còn có phát ra tanh tưởi, khuôn mặt cũng là đã sớm hư thối bất kham. Từ nhỏ đến lớn nàng chỉ chiếu quá một lần gương, sau đó đem sở hữu gương quặng ngã toái, sau lại trên mặt một chiếc mặt nạ chưa từng có gỡ xuống đã tới.

50 năm qua nàng nhẫn nhục phụ trọng, rốt cuộc phát hiện lão quái vật vẫn luôn che giấu bí mật, tìm được một lần cơ hội đập nồi dìm thuyền, ăn trộm lão quái vật vẫn luôn trân quý bích ngọc, lại vẫn là bị lão quái vật phát hiện, ở cuối cùng một khắc nàng không chút do dự đem kia bích ngọc nuốt vào trong miệng, chết cũng không cho lão quái vật hảo quá.

Vốn tưởng rằng sẽ đang ở nề hà, lại không có nghĩ đến cứ nhiên sống lại đây, tuy rằng trước mắt hết thấy hiển nhiên không phải nguyên lai thế giới, chính mình càng không phải nguyên lai chính mình, nhưng là như vậy kết quả lại càng làm cho nàng vui mừng.

Nguyên lai thế giới đối nàng không có nửa phần lưu luyến, nguyên lai thân thể càng bị nàng tự mình chán ghét. Hiện giờ có thân thể, tuy rằng thân thể này suy yếu bất kham, nhưng là hiển nhiên là hết sức bình thường.

Nàng không phải một cái rộng lượng người, đi theo lão quái vật bên người có thể rộng lượng mới là lạ. Bởi vì trước kia trải qua, hiện giờ có thể có một khối bình thường thân mình đã làm nàng vui mừng đến cực điểm, đặc biệt là một khuôn mặt càng thêm để ý.

Hiện tại bị bất thành linh hai cái tát quát đánh, nàng trong lòng đốn phát lên một trận lửa giận.

Người bình thường căn bản vô pháp lý giải nàng cố chấp cùng đau khổ. Hàng năm thí được bị cổ trùng cắn xé thân mình quái dị ghê tởm, phát ra tanh tưởi, làm bất luận cái gì thấy giả liền đối nàng phi nhỏ khinh thường. Khuôn mặt càng là một người nhận thức cơ sở, chính là nàng liền cái này đều không có. Nàng cũng là cá nhân, hiện giờ tự do, hiện giờ thân hình, há có thể không thêm để ý, há có thể không cố chấp.

Thù Lam bưng một chậu mạo nhiệt khí nước thuốc đi vào tới, tính toán vì trên giường Đường Niệm Niệm lau mình ẩm thể, này một tới gần liền phát hiện nàng mở hai mắt, cả kính trong tay nước thuốc thiếu chút nữa rời tay,” tiểu thư người tỉnh!?”

Đường Niệm Niệm thấy trước mắt hai mươi mốt, hai mươi hai tuổi dáng vẻ lam váy nữ tử, nhìn thấy nàng má phải má còn không có tan đi bàn tay ấn, nghĩ nghĩ, lên tiếng” ân. “

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Về nữ chủ sống 50 tuổi, không cần quá để ý, được nhân sao, liền cùng công cụ giống nhau, tuổi thứ này căn bản là mây bay a.

Tân văn mới vừa khai, cầu duy trì!

.....

-----oOo-----

Chương 2: sự tình nguyên nhân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Môn nhị tiểu thư nhảy sông dục tự sát tin tức đã bị Lưu thị chặn lại xuống dưới, trừ bỏ Đường Môn người trong, bên ngoài một mực không biết. Mạ Mã bá 麥 媽 氏 氏. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Đường Môn gia chủ Đường Miểu Uẩn trở về nhà sau liền từ Lưu thị nơi đó nghe xong việc này, nghĩ nghĩ chỉ hỏi nói:” Nhưng có trở ngại, hay không sẽ ảnh hưởng xuất giá? “

Lưu thị cũng không giấu giếm, đấm bờ vai của hắn, chậm rãi nói:” Kia hài tử thân mình vốn là không tốt, lần này là vào hàn khí, sợ là sống không lâu. Ngày mai chính là xuất giá nhật tử, thiếp thân tính toán cho nàng ăn xong tục hồn đan, hảo bình yên gả vào Tuyết Diên Sơn Trang. “

Đường Miểu Uẩn uống trà động tác hơi hơi một đốn, tĩnh một lát sau, thiếp nhấp một hớp nước trà,” liền ấn người nói làm. Vốn chính là kéo tánh mạng, lần này xuất giá coi như là nàng hồi báo mấy năm nay Đường gia đối nàng dưỡng dục, vì chính mình muội muội làm một ít phụng hiến. “

”Lão gia yên tâm, thiếp thân định làm được thỏa đáng. “Lưu thị câu môi, trong mắt toàn là đắc ý.

Bác Uyển.

Đường Niệm Niệm lúc này chính dựa vào mép giường, tế lý từ Thù Lam kia hỏi thăm đến từ thân thân phận.

Nàng hiện giờ là Đường gia con vợ lẽ nhị tiểu thư, Đường Môn là thường lâm đệ nhất gia tộc, ở giang hồ cùng tương ứng Cẩm Quốc

đều có nhất định địa vị. Đường Môn kinh thương giàu có và đông đúc, môn người trong càng am hiểu sử độc lòng dục, cùng triều đình giang hồ đều có giao thiệp, từ hướng đến nay ở Cẩm Quốc vẫn luôn có quận hầu quý chức.

Hôm nay Đường Niệm Niệm sờ dĩ nhảy sông tự sát, là bởi vì biết được chính mình muốn thay đại đồng dạng con vợ lẽ muội muội Đường Xảo Chi xuất giá Tuyết Diên Sơn Trang, khóc nháo dưới như cũ vô pháp thay đổi kết quả này, liền tâm như tro tàn bắt đầu sinh tử chí.

”Tuyết Diên Sơn Trang thực đáng sợ? Cho ta tinh tế nói nói. “Đường Niệm Niệm đối đứng ở một bên Thù Lam nói. Thù Lam nói đến Tuyết Diên Sơn Trang khi tái nhợt sắc mặt, còn có vừa mới Đường Xảo Chi lời nói, đều lộ ra đôi này Tuyết Diên Sơn Trang sợ hãi.

Thù Lam không tự chủ được khẽ nhíu mày, nhẹ nhẹ nói:” Nô tỳ biết được đều là tin vĩa hè mà đến, chỉ biết Tuyết Diên Sơn Trang tọa lạc ở Bắc Vực hư tuyết sơn thượng, nơi đó hàng năm băng tuyết không hóa, trừ bỏ Tuyết Diên Sơn Trang người trong, không có người biết Tuyết Diên Sơn Trang rốt cuộc ở nơi nào. Đáng sợ nhất không phải Tuyết Diên Sơn Trang, mà là Tuyết Diên Sơn Trang trang chủ..... “

Đường Niệm Niệm nhẹ ngược mắt, ý bảo nàng tiếp tục nói tiếp.

Thù Lam thấy nàng thần sắc đăm tĩnh, càng thêm trong lòng bi thiết, nhất nhất nói tới:” Nghe nói Tuyết Diên Sơn Trang trang chủ là cái giết người không chớp mắt quái vật, hàng năm ngốc tại hư tuyết sơn thượng không ra, từ sớm đến nay đã cưới mười hai môn thê tử, mặc kệ là nông gia nữ vẫn là hoàng gia công chúa, đều không ngoại lệ đều là một gả liền chết, có người nói Tuyết Diên trang chủ là Thiên Sát Cô Tinh, sinh ra khắc phụ khắc mẫu khắc thê, thậm chí có người nói..... Nói, Tuyết Diên trang chủ luyện tà công, chuyên hút nữ tử âm khí, đem gả qua đi nữ tử đều bị hấp ăn sống vào bụng! “

Thằng nhãi này nói được trong lòng run rẩy không thôi, kia tư kia đột nhiên nghe được một tiếng” xì “Cười khẽ thanh, cả kinh Thù Lam

còn tưởng rằng trước mắt từ nhỏ nhìn lớn lên tiểu thư không ngừng là mất trí nhớ vẫn là điên rồi,” tiểu, tiểu thư, người..... “

Đường Niệm Niệm khẽ lắc đầu tỏ vẻ chính mình không có việc gì, từ nhỏ nàng tùy lão quái vật nhìn thấy nhiều nhất chính là tà độc sự tình, hút nữ tử âm khí thật là có, ăn sống thịt người đồng dạng có, ở nàng xem ra đã bình thường cực kỳ, không động đậy tâm thần một chút ít. Sở dĩ bất cười bất quá là bởi vì Thù Lam kia rất là sinh động thần thái. Loại này cùng người bình tĩnh nói chuyện, nhẹ nhàng tâm tình là trước đây chưa từng có quá, cũng vô pháp có được.

Sự tình dần dần sáng tỏ, Đường Niệm Niệm bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, lại hỏi:” Tục hồn đan có tác dụng gì? “

Thù Lam mắt hơi mở,” đó là môn trung cấm dược, ăn lúc sau chẳng những thân thể mạnh khỏe, nguyên lực cũng có thể bình tăng gấp ba, chỉ là chỉ có thể duy trì ba ngày, ba ngày sau tất sẽ bẫy khổng đồ máu mà chết. “

Đường Niệm Niệm nghe vậy hai tròng mắt đột nhiên hạ nhiệt độ mông băng, đem Lưu thị mẹ con càng nhớ rõ ràng. Nàng thật vất vả sống lại đây, có dĩ vãng hy vọng xa vời hết thảy, như thế nào có thể dung được người khác mưu hại!

Thù Lam thấy nàng cái dạng này, mạc danh kinh hãi, thật cẩn thận hỏi:” Tiểu, tiểu thư, người làm sao vậy? “

Đường Niệm Niệm lắc đầu, đạm thanh nói:” Ý người nói, trận này kết hôn vốn là Đường Xảo Chi xuất giá, chỉ là Đường Xảo Chi không muốn đi chịu chết liền thay đổi ta. “Dừng một chút,” cha mẹ ta bên kia đều đáp ứng rồi? Tuyết Diên Sơn Trang cũng đồng ý? “

Thù Lam trên mặt lộ ra đau khổ, lắc đầu áp lực nói:” Tam phu nhân ở tiểu thư lúc sinh ra liền đi, lão gia..... Cũng đồng ý. Tuyết Diên Sơn Trang..... Tiểu thư cùng tam tiểu thư tuổi chỉ kém một tháng..... “

Đường Niệm Niệm không ngốc, nghe đến đó đã minh bạch sự tình đại khái. Vốn định cuộc đời này được tân sinh cũng nên có cha mẹ yêu thương, mới có vừa mới nhiều vừa vừa hỏi. Xem ra chính mình hiện giờ chính là cha không đau, mẫu thân không ở đáng thương nhi.

Trong lòng tuy có một chút tiếc nuối lại không có bi thương, nàng sờ cầu vốn dĩ liền không nhiều lắm, có tự do bình thường thân mình, đã thỏa mãn.

Thù Lam thấy nàng không nói lời nào, còn tưởng rằng nàng là ở thương tâm, chỉ là an ủi sớm tại sáng nay liền an ủi, thay đổi không được hiện thực. Nghĩ nghĩ, liền triệu Đường Niệm Niệm thấp giọng nói:” Tiểu thư, ta đi cho người lỏng chút ăn đi, có người yêu nhất ăn mút táo chè hạt sen. “

Đường Niệm Niệm nhìn nàng một cái, đem nàng trong mắt thương tiếc tâm

.....

Đau đều thấy được rõ ràng, nao nao, không khỏi gật đầu, lại đổi nàng hơi hơi mỉm cười,” ta không có việc gì, người không cần lo lắng. “

Đây là nàng sinh ra lần đầu tiên rõ ràng cảm giác được người khác đối chính mình quan ái.

Này cười, nếu bích lạc thanh tuyền tinh tế nhu nhu, xứng với nàng như thơ như họa mặt mày, xem đến Thù Lam cũng không cảm si ngốc tại chỗ mấy phút, nghĩ thầm: Thật không hổ là thế nhân toàn xưng kinh hồng tiên, thủy lưu li. Hình, phiến nhược kinh hồng, tựa như du long. Dung, bích thủy mềm nhẹ, trong sáng trong suốt, khuynh quốc khuynh thành.

”Như thế nào? “Không phải nhìn không ra nàng trong mắt kinh ngạc cảm thán si nhiên, chỉ là Đường Niệm Niệm nhất thời cũng sẽ không nghĩ đến tự thân dung mạo thượng.

Thù Lam mặt đỏ hồng, tiếp theo trong mắt thương xót càng sâu, miễn cưỡng cười vui nói:” Tiểu thư sinh mỹ, nô tỳ đều xem ngây người! Nô tỳ này liền đi cấp tiểu thư chuẩn bị ăn. “Nói liền bước nhanh đi ra ngoài.

Lưu lại Đường Niệm Niệm còn ở trên giường, nhân nàng lời nói hơi hơi xuất thần, nâng lên hơi có chút sức lực tay xoa chính mình còn phiếm đau mặt, tinh tế cảm thụ trên tay tế hoạt xúc cảm,” sinh đến mỹ sao? “Trong mắt biểu lộ tò mò chờ đợi, khóe miệng cũng không cấm cười rộ lên.

.....

-----oOo-----

Chương 3: đưa gả

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hôm sau sáng sớm, Đường Môn trước sau như một gia phó dậy sớm dọn dẹp đại viện. Mạ Mã bá 夔 Hiều. Thành nhớ kỹ bốn trạm từ Lưu thị dẫn đầu mang theo hai bài tỳ nữ đi vào Bắc Uyển, Lưu thị vốn tưởng rằng lấy Đường Niệm Niệm thân thể đến sáng nay còn ở hôn mê, lại không có nghĩ đến vừa vào sương phòng, liền nhìn thấy trên giường chính lưng dựa mép giường, cái chăn gấm, tán tóc đen nữ tử.

Lưu thị chỉ là hơi kinh ngạc, đảo không sợ nàng làm ra cái gì biến cố. Không nhanh không chậm bước tới, xoa tay nàng, cười nói:” Xem ra a, này hỉ sự là thật cát lợi, nhìn xem, này không liền Niệm Niệm thân mình đều hảo. Ta hảo Niệm Niệm, hôm nay Nhị nương chính là chuyên môn tới cấp người trang điểm chải chuốt, này Tuyết Diên Sơn Trang chính là trên đời này đệ nhất sơn trang, tất nhiên là ủy khuất không được người, chính là đừng ở giận dữ, này..... “

Đường Niệm Niệm lẳng lặng đem Lưu thị làm bộ làm tịch bộ dáng xem đến rõ ràng, chỉ đem nàng khuôn mặt nhớ rõ ràng sau liền di ánh mắt, nhàn nhạt đánh gãy nàng lời nói:” Ta gả. “

Lưu thị ngẩn ra, lần này là thật sự kinh ngạc. Tinh tế nhìn Đường Niệm Niệm, này thần thái thật không giống ngày thường, chỉ là gương mặt này thật sự là những người khác giả không tới.

Chẳng lẽ là ở quý môn quan đi rồi một chuyến, đảo biến nghe lời. Lưu thị trong lòng ác ý tưởng.

Đường Niệm Niệm triều mép giường Thù Lam vươn tay,” Thù Lam, đỡ ta xuống giường. “Có lẽ là thân thể này quá mức suy yếu, lại hoặc là nàng vốn chính là cái người từ ngoài đến, nghỉ ngơi một đêm, tới rồi hôm nay nàng tứ chi vẫn là giống như mềm bùn, vô pháp chính mình hành tẩu.

Thù Lam vội vàng lại đây đỡ lấy tay nàng.

Thấy Đường Niệm Niệm như thế nghe lời, Lưu thị tự nhiên mừng rỡ này thấy, tiếp đón người lại đây,” còn không mau cấp nhị tiểu thư xuyên áo cưới? “

Bọn tỷ nữ tuân mệnh tiến lên, không bao lâu liền đem Đường Niệm Niệm cởi cái sạch sẽ.

Bị nhiều như vậy nữ tử quay chung quanh nhìn tự thân thân thể, Đường Niệm Niệm tuy rằng cũng không cảm thấy nan kham, trong lòng vẫn là có chút hỏa khí, chỉ là này hỏa khí lại là đối chính mình tự thân chiếm hữu dục, nếu là bị người ngoài biết được chỉ sợ cảm thấy rất là quái dị.

Áo cưới phức tạp, một tầng tầng ở trên người, tính chất là vô cùng hảo, vải dệt là thiên kim một thước bằng tơ tằm cảm, thêu văn cang là vân lưu thêu, nhìn như nhiều, mặc ở trên người lại nhẹ nhàng như mao, ấm áp thư hoạt.

Mặc xong rồi áo cưới, Thù Lam tự mình đỡ Đường Niệm Niệm ngồi trên trước bàn trang điểm, lúc này mới buông lỏng tay tĩnh trạm một bên.

Tùy tới đã sớm chờ một bên bà mối này sẽ tiến lên, trong tay cầm bính ngà voi lược, vì nàng chải đầu, biên sơ biên nhắc mái:” Một sơ sơ đến cùng, phú quý không cần sâu; nhị sơ sơ đến cùng, vô bệnh lại vô ưu; tam sơ sơ đến cùng, nhiều tử lại nhiều thọ; lại sơ sơ đến đuôi, cử án lại tề mi; nhị sơ sơ đến đuôi, bỉ dục cộng song phi; tam sơ sơ đến đuôi, vĩnh kết đồng tâm bội, có đầu lại có đuôi, cuộc đời này cộng phú quý. “

Hai bên Xuân Tuyết Hạ Mai hai người liền vì Đường Niệm Niệm họa mi đồ chi, mắt thấy này trương thiên tư tuyệt sắc dung nhan, thế nhưng cảm thấy này phấn mặt ngược lại bản nàng nhan sắc.

Đường Niệm Niệm lúc này mới đưa hiện giờ thân thể dung nhan xem đến rõ ràng, tuy là xem qua tu chân tuấn nam mỹ nữ, hiện giờ

nhìn đến trước mắt này trương dung nhan cũng không cảm bị ngây người hạ mắt.

Khuynh quốc tuyệt sắc, cũng bất quá như thế bái.

Nhìn, nhìn, nàng thế nhưng không khỏi trong mắt hơi sáp, ngay sau đó nhấp khẩn môi, lại một hồi nheo lại đôi mắt cười nếu trắng rằm, tựa khóc tựa cười, làm đang chuẩn bị cho nàng thượng trang Xuân Tuyết Hạ Mai hai người hơi kinh.

”Đây là làm sao vậy? “Lưu thị mắt lạnh đảo qua hai người, ngữ điệu đề cao,” còn không mau cấp tân nương thượng trang, nếu là làm canh giờ..... Hừ! “

Xuân Tuyết Hạ Mai hai người vội vàng đáp lời là, đang muốn động thủ, Đường Niệm Niệm đột nhiên lạnh giọng a nói:” Không chuẩn họa! “

Nàng này đột nhiên một a, cả kinh hai người thiếu chút nữa rớt trong tay son phấn.

Lưu thị sắc mặt lạnh lùng, ngoài cười nhưng trong không cười nói:” Niệm Niệm đây là làm sao vậy? Nàng tân nương có thể nào không thượng trang? “Phản ý đó là, người chẳng lẽ là hiện tại lại không muốn làm cái này tân nương tử, không nghĩ gả cho?

Đường Niệm Niệm chỉ là lạnh lùng nhìn Xuân Tuyết hai người trong tay cầm son phấn, ở trong mắt nàng nhìn đến lại là quay chung quanh ở này đó đồ vật chung quanh sương đen, hiển nhiên này sương đen tựa chỉ nàng một người xem tới được, không ngừng là như thế, nàng trong lòng còn thực tự nhiên biết này nhân nhạ sương đen là độc ngoại tượng.

Này đó phấn mặt có độc!

”Niệm Niệm! “Lưu thị thanh âm đã có không kiên nhẫn.

Đường Niệm Niệm yên lặng thu hồi ánh mắt, nhìn quét phòng trong mọi người liếc mắt một cái, cuối cùng ngừng ở Lưu thị trên người, tĩnh một hồi, sau đó tiếu nhiên tràn ra một mặt yên cười, nói:” Ta không nghĩ thượng trang, người xem ta yêu cầu thượng trang sao? “

Đừng nói là những người khác, liền tính là Lưu thị cũng bị này đột nhiên tươi cười cấp trấn trụ hồn. Trong lòng phỉ nhổ, cũng không muốn vì thế khi tốn công, liền xoa tay nói:” Không thượng liền không thượng, chỉ là này môi vẫn là muốn đồ điểm phấn mặt, nếu không thiếu huyết sắc. “

Nàng dứt lời hạ, Xuân Tuyết vội vàng liền làm, tinh tế dùng ngón tay cấp Đường Niệm Niệm môi bôi lên màu son, tức khắc thấp sáng chính trương dung nhan, người xem đều không khỏi trong lòng tán thưởng.

Đường Niệm Niệm sắc mặt đầu tiên là hơi trầm xuống, ngay sau đó không thể phát hiện biến đổi, trong mắt biểu lộ một tia kinh ngạc cùng vui mừng.

Này phấn mặt thượng độc khí chẳng những đối nàng không có thương tổn, ngược lại bị nàng hấp thu trong cơ thể, bản vô lực thân mình cũng tựa theo khôi phục một tia sức lực. Chẳng sợ chỉ là một tia, lại đủ để cho nàng phát hiện tự thân kỳ dị.

Nguyên lai là Đường Niệm Niệm khẳng định là không có như vậy bản lĩnh, như vậy này hết thấy là chính mình mang đến, chẳng những có thể nhìn đến độc dược chân thật, còn có thể hấp thu vì chính mình có lợi, chiếu nói như vậy, này suy yếu thân mình nói không chừng cũng có thể đủ trị tận gốc!

Sơ hảo tóc mai, mang lên mũ phượng. Nữ tử mười sáu đúng là tuổi thanh xuân, chỉ là ngồi ở chỗ kia, đối kính tương vọng, liền như một bức tuyệt phẩm đan thanh, tiên tử lâm gả.

Lưu thị vừa lòng gật đầu, từ tay áo nội hoạt ra một cái bình sứ, từ đảo ra một viên màu đen đan dược, đệ ở Đường Niệm Niệm bên môi, mỉm cười nói:” Tới, Niệm Niệm, đây là lão gia chuyên môn vì

người luyện chế đan dược, đối với người thân mình hữu ích, ăn nó mới có thể càng tốt lên đường. “

Đường Niệm Niệm tự nhiên sẽ không tin nàng lời nói, chỉ nhìn kia đan dược liếc mắt một cái, liền thấy kia đen đặc sương mù, duỗi tay tiếp nhận tới, nói:” Đã biết. “

Lưu thị ngón tay lại vừa động, bỏ qua một bên nàng muốn chính mình lấy động tác, lại phóng tới nàng bên môi, lần này miệng lưỡi vẫn là cười, lại nhiều cường ngạnh,” Nhị nương vẫn là nhìn Niệm Niệm ăn mới yên tâm, tới, mau ăn đi. “

‘ muốn..... Muốn..... Ăn.....’

Đường Niệm Niệm trong đầu đột nhiên truyền đến một trận khát vọng, lại không cảm giác được chút nào ác ý, ngược lại có loại huyết mạch tương liên thân cận. Nghĩ nghĩ, há mồm liền đem Lưu thị trong tay đan dược nạp vào trong miệng, lâm thời ngược mắt nhìn Lưu thị liếc mắt một cái.

Lưu thị nhân nàng kia liếc mắt một cái mạc danh trong lòng cứng lại, nhú mày đang muốn nói chuyện, một đạo to lớn vang dội giọng nam đúng lúc này truyền vào toàn bộ Đường Môn, quanh quần không thôi:

”Tuyệt Diên Sơn Trang tiến đến đón dâu, tân nương tử nhưng chuẩn bị tốt? “

Lưu thị tức khắc nói:” Đắp lên khăn voan, đưa thân! “

Đường Môn đại viện. Đường Miểu Uẩn vừa nghe giọng nam liền tự mình trình diện, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy từ xa đến gần một mảnh hồng cầm hầy còn từ cửu thiên mà đến.

Kia thật dài hồng cầm đúng là bị hai bài người mặc hồng y nam tử chân đạp khinh công cầm tới, mới làm người xem chi giống như ở không phi đấng. Thẳng đến trước nhất hai người ở Đường Môn đại

viện rơi xuống đất, sau đó nửa quỳ thân hình, đem hồng cầm cầm trên mặt đất, mặt sau hồng cầm dựa vào giữa không trung.

Ở hồng cầm phía trên, liền thấy một trận hồng kiêu bị bốn người nâng kê đập kia hồng cầm mà đến, hồng kiêu toàn thể kim hồng, rèm châu bảo ngọc, ở dưới ánh mặt trời loá mắt vô cùng. Lấy Đường Miểu Uẩn kiến thức rộng rãi, lập tức nhận ra kia kim hồng thân kiêu thể nhưng không phải gỗ đàn sỡ làm, mà là giá trị liên thành hồng liên kim tinh, có thị trường nhưng vô giá, nắm tay lớn nhỏ một khối đó là trăm cân trọng lượng, này cổ kiêu sợ là ước chừng vạn cân, người bình thường căn bản vô pháp nâng lên.

Không nói đến nâng đến khởi nâng không dậy nổi, Đường Miểu Uẩn lúc này lại là cực kỳ xem đến trong lòng run rẩy. Hồng liên kim tinh cực kỳ khó cầu, hơi đến một chút cái nào không phải quý trọng cực kỳ, đúc thành thần binh. Này Tuyết Diên Sơn Trang thể nhưng lấy như vậy suốt một khối làm thành kiêu hoa, thật sự là phí phạm của trời, khó trách tiền mười mấy nhậm Tuyết Diên Sơn Trang đón dâu nhân gia đều là không nói rõ ràng kia phô trương rốt cuộc thể nào, chỉ nói may mắn tận mắt nhìn thấy tự nhiên liền minh bạch.

Giờ này khắc này, Đường Miểu Uẩn cũng coi như minh bạch những người đó tâm cảnh.

.....

-----oOo-----

Chương 4: một đợt khởi lại bình

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Đường lão độc, tân nương tử ở nơi nào? “

Kiệu hoa âm âm rơi xuống đất, chân đến Đường gia đại viện đều tựa run run, nền đá xanh mặt da nẻ, kiệu hoa lại là bình yên vững vàng, liên châu minh đều không có run rẩy chút nào. Mạ Mã bá 麥馬伯 癸 癸 癸. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Người nói chuyện là một người uy mãnh đại hán, thân hình lẫm lẫm, đồng dạng thân xuyên đồ thắm vui mừng xiêm y, sắc đến hấn đao trước uy vũ khuôn mặt rất là quái dị. Đặc biệt là người này lúc này chính nhếch miệng nhe răng, hai mắt mỉm cười, hoàn toàn một bộ tinh linh cổ quái bộ dáng.

Đường Miểu Uẩn đối này xưng hô trong lòng bất mãn, trên mặt lại không có hiển lộ, không kêu ngạo không siểm nịnh nói:” Thượng ở chuẩn bị. “

Hấn vừa mới nói xong hạ, Lưu thị này sẽ đã dẫn người đi tới đại viện, lúc này chính nắm Đường Niệm Niệm tay đi tới, nhất thời cũng bị trước mắt trận thế cấp kinh ngạc một phen, liên thanh cười nói:” Đây tân nương tử nhưng không phải tới sao. “

Kiệu hoa bên trái trạm kế tiếp lập nam tử mặt trắng không râu, mặt mày tuấn tú, thon dài thân mình tú đĩnh như trúc, cả người thư sinh cuốn khí. Hấn ánh mắt nhìn như tùy ý thực chất như châm thấy không liên toàn, nhàn nhạt đảo qua liền đem Đường Niệm Niệm quanh thân nhìn cái hoàn toàn, thanh âm khàn khàn tựa còn chưa tỉnh ngủ,” Tuyết Diên Sơn Trang muốn cưới chính là Đường Môn tam tiểu thư Đường Xảo Chi. “

Lưu thị cùng Đường Miểu Uẩn đều là sắc mặt khế biến, Lưu thị liền nâng tay áo che môi, che lại kia nháy mắt mắt tự nhiên, thấp thấp cười nói:” Công tử nói đùa, ta trong tay nắm còn không phải là chúng ta Đường Môn tam tiểu thư sao. “

Thư Tu Trúc không nhanh không chậm nói:” Đường Môn tam tiểu thư Đường Xảo Chi thân cao năm thước, nàng này lược thấp bé một phân, tuy có áo cưới che lấp, này dáng người so chi Đường Xảo Chi càng nhu nhược hai phân, Đường Xảo Chi người mang nguyên lực, tập võ lược có chút thành tựu, nàng này nên bước tuy ổn lại vô lực, không phải người tập võ. “Mắt thấy trước mặt hai người đồng thời biến sắc, hấn mới kể lời nói mới rồi,” nếu ta sở liệu không tồi, người này nên là Đường Môn nhị tiểu thư Đường Niệm Niệm. “

Tùy ý Lưu thị cùng Đường Miểu Uẩn đều sẽ không nghĩ đến, người này thế nhưng như thế quan sát tỉ mỉ, chỉ là liếc mắt một cái liền đưa bọn họ bố trí cục diện chọc phá, làm hai người không khỏi một trận nan kham, chỉ cảm thấy chính mình giống như nhảy nhót vai hề.

”Đáng chết! Thật đáng chết! Các người dám muốn lừa gạt Tuyệt Diên Sơn Trang!? Còn không mau đem thật sự Đường Xảo Chi đưa lại đây! “Tráng hán Triệu Thiết liên tục hô, thanh âm đinh tai nhức óc, sợ là toàn bộ Đường Môn đều nhưng nghe rõ.

Lưu thị sắc mặt một thanh một bạch, Đường Miểu Uẩn trầm khuôn mặt, hồi lâu mở miệng:” Đi đem Xảo Chi gọi ra tới. “

”Lão gia! Không thể! “Lưu thị trắng mặt, gấp giọng kêu lên.

”Đi! “Đường Miểu Uẩn phát tay áo.

Lưu thị hận đến cắn răng, ngậm bóp chặt Đường Niệm Niệm bàn tay. Đồ vô dụng, thật là được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều.

Khăn voan hạ Đường Niệm Niệm khế nhú mày, không phải bởi vì đau đớn, mà là không muốn Lưu thị đem nàng da thịt như thế ngược đãi.

Không bao lâu, Xuân Tuyết liền cấp chạy về tới, nôn nóng hô: “
Không hảo! Tam tiểu thư, tam tiểu thư không thấy! “

”Cái gì? “Đường Miểu Uẩn lãnh a.

Xuân Tuyết bị dọa đến sắc mặt tái nhợt, bùm quỳ xuống đất, run run nói:” Hồi lão gia nói, tam tiểu thư, tam tiểu thư không ở phòng trong, sợ là rời đi đã lâu. “

Đường Miểu Uẩn sắc mặt biến thành màu đen, Lưu thị lại là ám thờ dài nhẹ nhõm một hơi, đối Đường Xảo Chi có này dự kiến trước rất là vui mừng. Xoay người lôi kéo Đường Miểu Uẩn tay, thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ an ủi nói:” Lão gia, Chi Nhi sợ là đã rời đi lâu ngày, này sẽ tìm cũng tìm không thấy, người cũng không nên trách nàng, thật sự là..... “

Đường Miểu Uẩn một tay đem nàng ném ra,” mẹ hiền chiều hư con!
“

Lưu thị trong lòng có khí, lại cũng không dám đối hấn phát, này không đảo mắt liền lại lần nữa phát tiết ở Đường Niệm Niệm trên người, véo lộng nàng té bạch thủ đoạn, trên mặt lại là miệng cười tha thiết đối diện trước bốn người nói:” Chư vị xem, ta này Niệm Niệm cũng là hảo cô nương, so Chi Nhi cũng là chút nào không làm, này dung mạo càng là trên đời khó tìm, Tuyết Diên trang chủ nói không chừng càng thích không phải? “Ngôn ngữ gian, liền kéo xuống Đường Niệm Niệm khăn voan.

Mỹ phượng tiếp theo trương không thi phán trang khuôn mặt, môi hồng như chu, ánh nắng khuynh sắc, đẹp như lưu li toái ngọc, chói mắt không dám trực quan, không thể dâm loạn.

Kiệu hoa bốn người sắc mặt dù chưa biến, nhưng là trong mắt kinh ngạc cảm thán lại là lừa không người. Triệu Thiết hét lên:” Mỹ! Mỹ! Ta còn nói đồn đãi là gạt người! Như thế thật đẹp tuyệt, thật đáng tiếc..... “Nói xong còn lắc đầu, không biết là đáng tiếc cái gì.

Hắn lời nói trắng ra, nhưng là trong mắt lại vô nửa phần dâm uế.

Thư Tu Trúc mặt sau đứng thẳng nam tử, đầu quan quan ngọc ngọc trâm, trên trán lưu có một sợi tóc đen, khuôn mặt mới nhìn bình thường, lại có cổ nói không rõ thanh tà, bất cần đời chi khí. Cầm trong tay quạt xếp chính nhẹ lay động, lúc này hơi hơi một đốn, sau đó lời kéo khóe miệng, quét Lưu thị liếc mắt một cái, cười phúng nói:” Ta đảo vẫn là lần đầu tiên gặp người nương bóc nữ nhi khăn voan, lời này nói được, nếu không phải ta lúc này chưa uống rượu, chính rất rõ ràng, còn tưởng rằng là vào nhà thổ, tú bà ở dẫn mỗi đầu. “

Lưu thị sắc mặt càng như là cháo nhuộm, biến đổi lại biến.

Triệu Thiết phía sau người lại là một cái thoát nhìn ước chừng mười lăm sáu thiếu niên, mặt trắng thả mượt mà, môi hồng răng trắng rất được người thích, chỉ là trên mặt không chút biểu tình, đông cứng lãnh đạm, lúc này không hề dao động ra tiếng:” Còn cười

.....

Không cười. “

Này vừa hỏi, trường hợp càng tĩnh.

Triệu Thiết ngấm bên cạnh Thư Tu Trúc liếc mắt một cái, thấp giọng hét lên:” Ta xem cái này cũng không tồi, kiệu hoa đều mang đến, như thế nào đều đến cấp trang chủ mang về cái tân nương. “

Thư Tu Trúc tặc hắc liếc mắt một cái, lãnh đạm nói:” Người cho rằng chúng ta cấp trang chủ tuyển đến tân nương là cái gì? “

Triệu Thiết há mồm lại nhắm lại, buông tay tỏ vẻ chính mình không nói.

Mặt sau Tống Quân Khanh phe phẩy ngọc cốt phiến, từ từ nói:” Ai nha nha, Đường Môn chính là ghê gớm nha, đây chính là hỏi hôn, chúng ta Tuyết Diên Sơn Trang nguyên lai như vậy không đủ xem. “

Đường Miểu Uẩn sắc mặt đồng dạng khó coi, đây là có lý nói không rõ, thả này thoái nhượng cũng không có thoái nhượng biện pháp, còn ném chính mình mặt mũi. Tưởng hấn cũng là đường đường một nhà chi chủ, nơi nào dung đến như thế.

Liên ở hai bên ần ần có rút kiếm trương nở chi thế khi, một tiếng nữ tử thanh đậm như thần lộ thanh đánh vỡ trầm tĩnh:

”Ta giả. “

Hai bên nhân mã đều đem ánh mắt dừng ở một tịch minh diễm áo cưới Đường Niệm Niệm trên người, Đường Niệm Niệm sắc mặt chút nào bất biến, lại lần nữa nhàn nhạt ra tiếng lặp lại một lần:” Ta giả. “

Này sẽ mỗi người đều nghe được rõ ràng minh bạch, Tổng Quân Khanh trước hết cười ra tiếng,” ha hả, người giả? Nha đầu, lá gan không nhỏ sao, chỉ là người nói giả là có thể giả cho, người cho rằng Tuyết Diên Sơn Trang môn là như vậy hảo tiến? “

Đường Niệm Niệm yên lặng liếc hấn một cái, xem đến Tổng Quân Khanh mạc danh, nàng liền di ánh mắt đến phía trước Thư Tu Trúc trên người,” hiện tại ở các người trước mặt chỉ có một tân nương, ta cũng nguyện ý giả, cũng không phải các người bức bách, không phải vừa lúc sao. “

Giả chồng hay không đối nàng tới nói cũng không để ý, nàng để ý chính là nàng tánh mạng. Lần này kết hôn nếu là không thành công, Lưu thị làm khó dễ lên, lấy nàng hiện tại thân mình tưởng chống cự liền nửa phần hy vọng đều không có, chính là nếu đi theo này nhóm người đi rồi, ít nhất còn có một đường sinh cơ.

Triệu Thiết đầy mặt trắng ra kinh ngạc, reo lên:” Nha đầu này, người không phải đầu hồng rồi đi? “Trước kia vì trang chủ tuyển tân nương, cái nào không phải khóc lóc nháo, như là vôi vàng các nàng thượng Hình Đài giống nhau, tuy rằng kết quả cũng xác thật không sai biệt lắm. Đâu giống là hôm nay, cư nhiên còn có nữ tử tự nguyện cấp trang chủ làm tân nương.

Đường Niệm Niệm sắc mặt như thường, ánh mắt thanh triệt,” thời điểm không còn sớm, lên kiệu đi. Nếu là các người trang chủ bất mãn ta, thừa dịp ta xuất giá mấy ngày nay các người cũng có thể điều tra Đường Xảo Chi hành tung, sau đó lại đem nàng cưới tiến vào, tổng so hiện tại tay không giao đãi hảo. “

Triệu Thiết còn muốn nói cái gì, bên kia Thư Tu Trúc đột nhiên liền duỗi tay vén lên kiệu hoa kiệu幔, đối Đường Niệm Niệm nói:” Thỉnh lên kiệu. “

Đường Niệm Niệm đi bước một không nhanh không chậm đi vào kiệu hoa, thẳng đến幔 rơi xuống cuối cùng liếc mắt một cái nhìn thẳng đối diện đã lộ ra tươi cười Lưu thị, tay trái nhẹ xoa tay phải cơ hồ chảy ra huyết véo ngân, yên lặng nhấp môi. Ân, nàng thực mang thù.

Thư Tu Trúc đối Đường Miểu Uẩn thi lễ, sau nói:” Hôm nay Tuyết Diên Sơn Trang cưới Đường Môn nhị tiểu thư Đường Niệm Niệm quá môn, từ đây lúc sau, Đường Niệm Niệm cùng Đường gia lại vô nửa phần liên quan. Khác còn thỉnh Đường Môn chủ nhớ rõ sớm ngày tìm về Đường Môn tam tiểu thư, để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào. “

Để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.

Nghe được lời này, cổ kiệu nội Đường Niệm Niệm hơi hơi dương môi chìm ra một mặt ý cười. Người này không chỉ có vì nàng giải cùng Đường Môn liên quan, này câu nói kế tiếp cũng coi như vì nàng ra một hơi, đem Đường Xảo Chi nói được như thế không đáng giá.

Cũng không màng Đường Miểu Uẩn cùng Lưu thị sắc mặt tâm tình như thế nào, Thư Tu Trúc một tiếng:” Khởi kiệu! “Bốn người đồng thời cầm khởi kiệu hoa bốn trụ, phi thân dựng lên.

Hồng cầm đi theo sau đó, tùy thời không nghiêng không lệch ở kiệu hoa dưới, làm người từ xa nhìn lại, chỉ cảm thấy kia kiệu hoa thuận gió mà đi, thiên phôi thảm đở đại đạo, giống như thiên gả.

.....

-----oOo-----

Chương 5: linh bảo Lục Lục

Nguồn: EbookTruyen.Net

Kiệu hoa một đường giữa không trung mà đi, phi người bình thường có thể làm được. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm bất luận lần này đón dâu kiệu hoa rất cuộc kinh dừng lại bao nhiêu người, kiệu hoa nội Đường Niệm Niệm hồn nhiên không biết, chỉ cảm thấy này kiệu hoa vững vàng thực, thả trống trải không buồn, ngồi xuống mềm mại rất là thoải mái.

Có này đoạn bình tĩnh thời gian, nàng mới có thể tinh tế tuần tra thân mình biến hóa.

Tiền sinh 50 năm qua trải qua tuy rằng đơn điệu tái nhợt, lão quái vật cũng cố ý đề phòng nàng, nhưng là đối với người tu chân một ít lễ thường nàng cũng có biết một vài. Đột nhiên khai dị đồng, trong đầu truyền đến quái dị cảm thụ, này hết thấy đều chỉ làm nàng nghĩ đến một loại khả năng.

Tĩnh thủ tâm nguyên chìm vào Linh Hải, trong nháy mắt Đường Niệm Niệm liền tiến vào một mảnh huyền diệu không gian, ánh mắt có thể đạt được tất cả đều là trắng xoá sương mù, ở trung ương một khối ngọc thạch trôi nổi trong đó, rực rỡ lung linh, kia cổ quen thuộc thân cận chi ý chính là từ này ngọc thạch trung truyền đến.

Đây là..... Này không phải lão quái vật kia khối bị ta nuốt vào bụng, do đó đến chết bảo bối?

‘ chủ nhân.....’

Đường Niệm Niệm cả kinh, này mạc danh mà đến thanh âm non nớt mềm mại, so mới vừa nghe được lần đó rõ ràng hơn rõ ràng. Nàng gắt gao nhìn kia khối bích ngọc thạch, càng thêm cảm thấy như nàng suy nghĩ như vậy, lẩy tâm thần hỏi:” Là người đang nói chuyện? “

”Ngô..... Là Lục Lục..... “

”Lục Lục? “Đường Niệm Niệm lộ ra ý cười, này giống như mới sinh con trẻ thanh âm cùng từ linh hồn mang đến thân cận đều làm nàng không khỏi thả lỏng, bất do nghĩ nhiều liền hỏi ra trong lòng nghi vấn,” người là linh bảo? Hiện giờ là cùng ta hòa hợp nhất thể, nhận ta là chủ? “

”Ngô..... Chủ nhân..... “Bích ngọc màu sắc như vật còn sống, lưu động trôi dạt.

Đường Niệm Niệm cảm giác được Lục Lục tựa vừa mới sinh ra linh trí mới sinh linh bảo linh phách, bất quá từ hai người thân cận cũng làm nàng có thể dễ dàng biết được nó muốn biểu đạt ý tứ. Tưởng tượng đã đến đến cái này xa lạ địa phương, bên người còn làm bạn một cái nguyên lai chi vật, hơn nữa vẫn là sẽ không thương tổn chính mình vật còn sống, tâm liền không khỏi mềm mại xuống dưới.

”Lục Lục, ta hiện tại dị đồng cùng hấp độc bản lĩnh đều là bởi vì người sao? “Đường Niệm Niệm mềm nhẹ hỏi.

”Lục Lục lợi hại..... Lục Lục bảo hộ..... Chủ nhân..... Chủ nhân không sợ..... “

Đường Niệm Niệm ngẩn ra, ngay sau đó minh bạch bọn họ hai người đã kiềm dung nhận chủ, nàng có thể cảm thụ nó tư tưởng, Lục Lục cũng có thể cảm thụ chính mình cảm xúc cũng không kỳ quái.” Xi “Nhoẽn miệng cười, Đường Niệm Niệm đã hoàn toàn buông ra tâm thần,” ân, Lục Lục rất lợi hại, ta không sợ. “Nghĩ lại tưởng tượng vừa mới phát sinh kỳ sự, Đường Niệm Niệm có chút chờ mong hỏi:” Lục Lục thích độc dược? Ta phát hiện ăn độc dược lúc sau thân thể của ta cũng sẽ khôi phục sức lực, có phải hay không cấp Lục Lục độc dược đối Lục Lục hảo, đối thân thể của ta cũng có trợ giúp? “

”Độc độc..... Thích, độc độc muốn thật nhiều..... Đối chủ nhân hảo..... Ân..... Như vậy hảo..... “Biểu đạt lời nói đứt quãng, tựa hồ là có chút biểu đạt không rõ, nọ nọ thanh âm thẳng làm người

nghe mềm tiến trong xương cốt,” chủ nhân..... Này, cái này..... Chủ nhân cũng sẽ rất lợi hại, ngô ngô..... Lợi hại, không sợ bị người khi dễ! “

Đường Niệm Niệm hảo không có phản ứng lại đây, liền thấy bích ngọc trung phóng tới một đạo bạch lục quang, nhân bản năng tín nhiệm làm nàng không có né tránh, thẳng đến kia quang mang dung nhập linh trí.

Đây là.....

Đường Niệm Niệm bị là bắn vào linh trí nội dung cấp kinh sợ, ngay sau đó đó là kinh hãi. Này dung nhập linh trí trung” bích tuyền quyết “Đúng là tu chân công pháp, hơn nữa vẫn là cùng Lục Lục hỗ trợ lẫn nhau được tu công pháp.

”Lục Lục..... Cảm ơn! “Đường Niệm Niệm minh bạch có này công pháp, nàng không chỉ có thân thể khôi phục có hi vọng, còn có thể có tự bảo vệ mình chi lực cơ hội. Sau này lại không đến mức giống hiện giờ giống nhau sinh không khởi mình, càng sẽ không trở thành tiền sinh sống không bằng chết được nô con rồi.

”Hừ hừ..... Chủ nhân lợi hại, chủ nhân về sau..... Không bị người khi dễ, hừ hừ, đi..... Khi dễ người khác! “Lục Lục nói được kích động vui mừng, bích ngọc trung nước gợn lưu quang lưu động đến càng sinh động.

”Ha hả! “Đường Niệm Niệm không cầm ra tiếng bật cười. Tiền sinh nàng cười số lần một bàn tay số đến lại đây, kiếp này vừa mới bắt quá một ngày cũng đã vượt qua, hơn nữa mỗi lần đều là thiệt tình vui thích.

Lúc này, cổ kiệu ngoại đột nhiên truyền đến Triệu Thiết ong ong vang dội nói thảm,” nha đầu này nên không phải thật là hồng rồi đầu óc? Chính mình một người cười đến như vậy vui vẻ. “

Đường Niệm Niệm nghe vậy, nghĩ thầm vẫn luôn như vậy cũng không thể, liền đối Lục Lục nói:” Lục Lục, ta đi ra ngoài, ở bên ngoài

người giống nhau có thể cùng ta nói chuyện đúng không. “

”Ân ân..... “

Được đến đáp án, Đường Niệm Niệm tinh thần liền rời khỏi Linh Hải, lại mở mắt vẫn là ở vũng vàng kiêu hoa nội.

Thư Tu Trúc thanh âm cũng ở thời điểm này truyền tiến vào,” này một đường tới hư tuyết sơn cần hai ngày, chủ mẫu nếu là mệt mỗi đói bụng truyền đạt một tiếng là được. “

Đường Niệm Niệm nghe được minh bạch, này ý ngoài lời chính là mặc kệ nàng là mệt mỗi vẫn là đói bụng đều cần thiết ở hai ngày nội tới hư tuyết sơn, không chấp nhận được nàng cố ý làm một ít kéo dài cử chỉ.

Đường Niệm Niệm biết hiện tại nàng muốn đào tẩu hy vọng xa vời, lại cũng không vội không hoảng hốt, nhàn nhạt đáp:” Ta minh bạch, nếu là không có gì sự tình, ta liền ngủ

.....

.“Nói là ngủ, trên thực tế nàng lại là tưởng tại đây điểm thời gian nội đem bích tuyền quyết Trúc Cơ.

Cổ kiêu ngoại, Thư Tu Trúc trên mặt biểu lộ một tia kinh ngạc, ứng thanh” là. “

Tổng Quân Khanh một tay nâng cổ kiêu, một tay nhẹ lay động ngọc cốt phiến, tùy ý mà cười,” vị này chủ mẫu tân nương cũng thật có ý tứ. “

Triệu Thiết gào to nói:” Ta liền nói trang chủ như vậy cử thế vô song nhân vật sao có thể không ai khuynh mộ! Tục nhân liền thích tin vào những cái đó hồ ngôn loạn ngữ, vẫn là vị này minh bạch, ha ha ha! “

Mặt sau oa oa mặt lạnh mặt ngục thiếu niên Lý Cảnh nâng hạ không gọn sóng tròn mắt, mở miệng nói:” Chết sống không được. “

Hắn lời nói vừa ra, mặt khác ba người đều một tĩnh, Triệu Thiết hậu tri hậu giác không tiếng động than một tiếng, sau đó phiết phía sau Lý Cảnh liếc mắt một cái,” thật là sẽ không nói một ít lời hay. “

Đối này, Lý Cảnh không hề áp lực, tiếp tục diện than.

Cổ kiệu nội Đường Niệm Niệm đưa bọn họ nói nghe xong một lần, theo bọn họ an tĩnh lại liền nhắm mắt lại, dựa theo bích tuyền quyết Trúc Cơ. Nay bích tuyền quyết là Tu chân giới dược tu công pháp, hơn nữa có Lục Lục cái này dược tu tha thiết ước mơ linh bảo, làm nàng có thể càng thêm nhẹ nhàng hấp thu linh khí, sau đó ôn dưỡng Lục Lục, tiện đà từ Lục Lục trên người chuyển hóa vì càng thêm tinh thuần dược lực, cường thân kiện thể, vì mình sử dụng.

Dược tu chính yếu vẫn là lộng dược, mặc kệ là thánh dược vẫn là độc dược, cho nên tự thân vũ lực ngược lại thành tiếp theo. Bích tuyền quyết chia làm tam chương, Thiên Thánh dược thể chương, bích lạc linh dược chương, hoàng tuyền tu độc chương. Một chương chính là làm tự thân thành tựu Thiên Thánh dược thể tu luyện công pháp, từ Trúc Cơ, tích cốc, tâm động, Kim Đan, Nguyên Anh, hợp thể, Đại Thừa bảy đại cảnh giới, mặt sau hai chương trước vì luyện dược sau vì sử dụng.

Có Lục Lục trợ giúp cùng kiêm dung, làm Đường Niệm Niệm Trúc Cơ phi thường thành công, chỉ là một hồi cảm giác được linh lực, từ Lục Lục chuyển hóa dược lực dung nhập suy yếu thân thể, làm toàn thân đều truyền đến một cỗ thoải mái như say thoải mái.

”Chủ mẫu, đã qua một ngày nên dùng bữa. “

Đường Niệm Niệm bị Thư Tu Trúc thanh âm bưng tỉnh, bưng tỉnh một cái chớp mắt mới sáng tỏ hẳn nói cái gì, nàng này Trúc Cơ bất tri bất giác thế nhưng đã qua đi một ngày?” Ân, đã biết. “

Nếu không có cảm thấy nàng thân mình một ngày này không thực sẽ căng không đi xuống, Thư Tu Trúc cũng sẽ không mở miệng. Thư Tu Trúc đem một bình ngọc từ kiệu màn tiến dần lên đi, nói:” Đây là thực cốc đan, chủ mẫu ăn xong liền có thể. “

Đường Niệm Niệm chẳng những không có bởi vì này xuất giá trên đường liền một đống ăn ngon đồ ăn đều không có mà bất mãn, ngược lại ở nhìn đến kia bình ngọc khi vui mừng ra mặt. Kia trong bình ngọc phát ra lục nhạt sương mù, đúng là dược khí ngoại hiện, vừa vặn là hiện tại nàng muốn.

Đem dược bình tiếp nhận tới, Đường Niệm Niệm nói thanh tạ, sau đó liền nghe được trong đầu Lục Lục thanh âm:” Chủ nhân..... Muốn..... “

”Đừng nóng vội, đều là của ngươi. “Đường Niệm Niệm trong mắt biểu lộ trung dũng nghịch, nàng cùng Lục Lục hiện giờ là một tổn hại toàn tổn hại, một vinh toàn vinh. Là dược ba phần độc, này đan dược trúng độc khí bị Lục Lục hấp thu, sau đó từ nó đem trong đó tạp chất tiêu trừ chuyển hóa tinh thuần dược khí phiêu tán với chính mình, tu luyện cũng liền càng mau.

Bình ngọc chỉ cần ba viên màu vàng nhạt đan dược, Đường Niệm Niệm lấy ra một viên nuốt vào trong miệng, sau đó cùng Lục Lục cùng nhau vận chuyển tu luyện. Dược khí không tính là nhiều, Đường Niệm Niệm hiện tại cũng chỉ có thể như thế, cảm nhận được Lục Lục không thỏa mãn, Đường Niệm Niệm ôn thanh trấn an:” Lục Lục yên tâm, hiện tại là ta vô dụng, chờ về sau tỷ tỷ nhất định cho ngươi luyện độc, làm ngươi ăn no. “

”Ngô ngô..... Chủ nhân hảo..... Chủ nhân giữ lời nói..... “

”Ân, khẳng định tính toán! “Đường Niệm Niệm con ngươi trong trẻo, nghiêm túc gật đầu.

.....

-----oOo-----

Chương 6: tân phòng mới gặp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bắc Uyên hư tuyết sơn, hàng năm băng tuyết không hóa, cao không thể phân, hàn băng tận xương. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm địa vực đặc biệt rộng lớn, vạn kính nhân tung diệt, liếc mắt một cái nhìn lại trắng xóa một mảnh vô biên vô căn. Gió bắc này giai, vũ tuyết này phi, giờ tựa lê bạch hoa khai đầy trời, đại khí như lông ngỗng khuynh sái, mỹ đến mê người mắt.

Đỏ tươi gấm vóc thắm đỏ thình linh xảy ra, liền thành trời đất này duy nhất điểm lệ, kinh hồng dựng lên, hồng long mà qua, đáng tiếc không người nhìn đến trời đất này khó được tuyết cảnh.

Tuyết Diên Sơn Trang.

Chu Diệu Lang người mặc một bộ thủy lục phiêu như tay áo bó váy, cầm tú lông chim tiểu áo, trên eo vạn lục từng trung nhất điểm hồng đai lưng. Xa xa trông thấy kia dần dần gần đây thắm đỏ kiệu hoa, trên mặt vui vẻ, đón nhận đi cười nói:” Chủ mẫu tân nương tới rồi? “

Kiệu hoa rơi xuống đất, lặng yên không một tiếng động, chỉ đem chung quanh tinh tế tuyết trắng xóa tan mở ra. Thư Tu Trúc nói:” Giao cho người. “

”Yên tâm. “Chu Diệu Lang vui mừng ra mặt, vén lên kiệu hoa màn, trên mặt tươi cười cứng lại, kinh dị nói:” Đây chủ mẫu tân nương..... “

Đường Niệm Niệm ở hai người nói chuyện khi đã biết là Tuyết Diên Sơn Trang tới rồi, kiệu màn một mở mắt trước đồng thời sáng ngời, liền thấy một người ước chừng 25-26 nữ tử khuôn mặt. Đây nữ tử mặt trắng mi thanh, đầu sơ phi nguyệt tán, ánh mắt thanh triết lại duệ, cương nhu cũng tế, làm người thấy trước mắt sáng ngời.

Chu Diệu Lang dừng một chút, xoay khác lời nói, đối Thư Tu Trúc nhíu mày, “khăn voan đâu! “

Thư Tu Trúc nói:” Ra một chút ngoài ý muốn. “

Chu Diệu Lang xem một cái, thấy hấn gật đầu, này liền khôi phục sắc mặt tươi cười, đối Đường Niệm Niệm ôn nhu cười nói:” Chủ mẫu tân nương một đường một mối đi, ta là Tuyết Diên Sơn Trang sự vụ tổng quản Chu Diệu Lang, này tân phòng liền từ ta đến mang chủ mẫu tân nương đi. “Nói vươn tay với Đường Niệm Niệm trước mặt.

Đường Niệm Niệm sóng mắt vừa chuyển, trước mắt nữ tử cả người chung quanh phát ra nhọt nhạt hôi lục sương mù, tưởng là thường xuyên cùng đan dược giao tiếp. Không nói mặt khác duỗi tay để ở tay nàng thượng, khom người đi ra kiêu hoa.

Chu Diệu Lang trong lòng lại kinh ngạc một phen, dĩ vãng nhưng chưa thấy qua như vậy nghe lời tân nương. Nàng lấy ra một cái hồng tơ lụa, lại ngôn nói:” Ủy khuất chủ mẫu tân nương. “

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt lắc đầu, chỉ là ở vỏ chăn thượng mắt phía trước quét chung quanh liếc mắt một cái. Chỉ thấy trước mắt một mảnh từng một tuyết trắng, lầu canh điện ngọc, giống như đan thanh thủy mặc, xa hoa lộng lẫy, mông lung không rõ như đang ở mây mù mờ mịt.

Thấy Đường Niệm Niệm như thế phối hợp, Chu Diệu Lang trong mắt nhu sắc rõ ràng một phen, vì nàng cột lấy mắt động tác càng là mềm nhẹ. Đỡ nàng hành tẩu khi, không nhanh không chậm khinh thanh tế ngữ nói:” Nghĩ đến chủ mẫu tân nương giả tới phía trước đã nghe qua Tuyết Diên Sơn Trang đồn đãi, ta cũng không lừa gạt người, ở chủ mẫu tân nương tiền mười nhị chủ mẫu đích xác đều đã đi, này kết hôn đều là chúng ta này đó làm thuộc hạ cấp trang chủ tự định, thật sự là không muốn trang chủ một người cô đơn, trang chủ cũng rộng lượng từ chúng ta. “

Đường Niệm Niệm hỏi:” Như thế nào mới có thể sống sót? “

Chu Diệu Lang không nghĩ tới nàng sẽ đột nhiên ra tiếng, còn hỏi đến như vậy trắng ra. Sửng sốt một chút, liền cười mở ra,” người vẫn là cái thứ nhất hỏi ta vấn đề này người đâu, ta cũng không khinh người, trang chủ hẳn cùng người bình thường đích xác có chút bất đồng, người nếu là muốn sống phải thích trang chủ, càng tốt trang chủ thích. “

Đường Niệm Niệm trên mặt nhìn không ra biến hóa, trong lòng lại trừu trừu. Đây đáp án nói cùng chưa nói có cái gì khác nhau.

Chu Diệu Lang khả năng cũng phát hiện chính mình trong lời nói vấn đề, ho nhẹ một tiếng, lại cười nói:” Cứ như vậy dứt lời, người muốn thông minh lại không thể tự cho là thông minh. “

Đường Niệm Niệm cách tư lựa mắt thấy bên cạnh nàng liếc mắt một cái, trầm mặc xuống dưới. Hỏi đến nhiều, lại không chiếm được một chút thật sự hữu dụng.

Chu Diệu Lang thấy nàng thần sắc bất biến, kia má tử lại có chút rất nhỏ tự nhiên cố lấy, sợ là liền nàng chính mình đều không có phát hiện, không cảm liền cười cong môi. Lần này chủ mẫu tân nương nhưng thật ra so dĩ vãng đều phải có ý tứ nhiều, liền không biết trang chủ có thể hay không thích.

Ai.

Chu Diệu Lang không tiếng động thở dài, nhìn trang chủ đều lớn lên lớn như vậy tuổi, lại đối nữ tử không có nửa điểm ý tứ, không gần nữ sắc mảy may, thật sự là làm cho bọn họ này đàn làm thuộc hạ sốt ruột.

Tân phòng tới rồi, Chu Diệu Lang lại không có cời bỏ Đường Niệm Niệm mắt thượng lựa mang, ngược lại uy một viên đan dược đến nàng trong miệng, nói:” Đây cũng không phải độc dược, chỉ là làm người cả người vô lực một ngày mà thôi. Người cũng không nên gấp gáp, đây cũng là vì người hảo, ở phía trước mười hai nhậm chủ mẫu tân nương cũng có chơi tiểu thông minh không ăn này đan dược, cuối cùng đêm nay liền đã chết, ăn này đan dược ngược lại

sống quá đêm nay. Đây chính là ta xem người thích mới đối với người ăn ngay nói thật. “

Đường Niệm Niệm nuốt vào được, từ nàng đỡ ngồi ở trên giường, nghe vậy tò mò hỏi nhiều câu,” vì cái gì? “

Chu Diệu Lang nhẹ nhàng cười, đem nàng mềm nhẹ đẩy đến ở trên giường nằm, rất có thâm ý nói:” Đây là tự cho là thông minh kết cục. “Cảm thấy Đường Niệm Niệm thật sự khó được ngoan ngoãn, hơn nữa là thật sự đối chính mình ăn uống, Chu Diệu Lang liền lại nhiều giải thích một ít,” hôm nay là kết hôn nhật tử, trang chủ sẽ xem ở chúng ta mặt mũi tiến lên đây một đêm, người bất động không nói ít nhất sẽ không chọc hấn không phải? “

Bởi vậy, Đường Niệm Niệm liền cấp kia còn chưa gặp mặt Tuyết Diên Sơn Trang trang chủ định ra một

.....

Cái hỉ nộ không chừng tính tình. Ngôn hết, Chu Diệu Lang lưu lại một câu” tự giải quyết cho tốt “Liền đi ra ngoài.

Môn đóng lại sau mấy phút, Đường Niệm Niệm liền duỗi tay đem mắt thượng dải lụa xả xuống dưới, mở mắt ra đánh giá thân ở nơi. Có Lục Lục ở, liền liên tục hôn đan như vậy ba ngày đọc được đều không hề tác dụng, Chu Diệu Lang mềm kinh đan đối nàng tới nói càng không cần giảng, càng đọc Lục Lục càng thích, ngược lại càng cao hứng.

Này tân phòng tất cả thủ công làm được tinh tế gia cụ, trong không khí phát ra nhàn nhạt thanh mộc thanh tuyết lãnh hương, người nhập khẩu mũi thật là thoải mái. Đường Niệm Niệm đánh giá một lát sau, liền đem hồng dải lụa lại lần nữa mang lên, lẳng lẳng nằm.

Thời gian ở tĩnh tu trung bất tri bất giác qua đi, nguyệt cũng thượng hắc không.

Ở Đường Niệm Niệm hoàn toàn không có phát hiện hạ, tân phòng điêu môn không tiếng động mở ra, bước vào một đôi hoa văn màu đen bạch đế vân thêu giày, màu nguyệt bạch năng biên vạt áo phất quá môn hạm, cùng với kia bạch đế giày đi lại phiên phù.

”Chủ, chủ nhân! Độc độc..... Độc độc! Độc độc! Muốn độc độc! “

Đường Niệm Niệm hoàn toàn là bị Lục Lục thành linh xảy ra thanh âm bùng tỉnh, từ Lục Lục nơi đó truyền đến khát vọng liền giống như nó lúc này kinh hô giống nhau thân thiết, làm nàng thân thể không khỏi chấn động, sau đó đan thân dựng lên. Há mồm đang muốn nói chuyện, mà bị trong miệng đột nhiên dựng phải vật thể lấp kín.

Ân?

Thật dài, lạnh lạnh, tinh tế bôi trơn.....

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, bản năng lười thớm liếm liếm, phác họa trong miệng chi vật càng rõ ràng hình dạng.

”Độc độc..... Muốn độc độc..... Chủ nhân, muốn độc độc..... “Lục Lục mềm mại mà làm nũng khát vọng lời nói làm Đường Niệm Niệm đột nhiên bùng tỉnh.

Nàng hiện tại không phải ở Tuyết Diên Sơn Trang tân phòng trên giường sao? Miệng nàng chính là cái gì? Nàng như thế nào sẽ đột nhiên dựng phải thứ này? Hơn nữa này hình dạng, như thế nào cảm giác..... Rất quen thuộc!

”Ăn ngon? “Trong sáng đậm lạnh giọng nam thành linh xảy ra.

Đường Niệm Niệm khẽ nhếch cái miệng nhỏ, trước mắt tùy theo sáng ngời, là nàng đôi mắt thượng dải lụa cho người ta lấy xuống dưới.

Trong phòng dạ minh châu quang mông lung nhu hòa, đứng ở nàng mép giường nam tử tĩnh nếu xử nữ, Đường Niệm Niệm hai mắt trợn mắt, tràn ngập khiếp sợ.

.....

-----oOo-----

Chương 7: nam nhân thực độc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Khuynh quốc khuynh thành, tuyệt thế vô song. Mạ Mã bá 夔 Hiều.
Thình nhớ kỹ bồn trạm

Này đó giảng phần lớn đều là nữ tử, nhưng là hiện giờ dùng ở trước mắt nam tử thân mình lại một chút không quá.

Đường Niệm Niệm gặp qua rất nhiều tiên tư tuyệt sắc nam nữ, hiện giờ nàng tự thân chính là trong đó người xuất sắc, vốn tưởng rằng nàng hiện giờ bề ngoài đã tinh xảo khôn kể, trước mắt nam tử lại không chút nào kém cỏi.

Hắn người mặc nguyệt bạch nhàn dật trường bào tay dài, khâm chố thêu có mỏng mặc vân văn, thanh quý nhĩ nhĩ, sấn đến dáng người thon dài lại một chút không văn nhược, tăng chi nhất phân tắc quá dài, giảm chi nhất phân tắc quá ngắn; khuôn mặt cơ bạch như ngọc, phấn tắc quá bạch, thi chu tắc quá xích, tu mi mắt phượng, thật dài lông mi đầu hạ màu xanh nhạt bóng ma, khiến cho kia đen nhánh mà sáng ngời đôi mắt cũng mông lung lên, hình như có một uông sáng tỏ ánh trắng nghiền nát trong đó, hoa trong gương, trăng trong nước mỹ hoá không thể chạm đến.

Hắn tóc đen như mực thúc ở sau lưng, lúc này trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, sóng mắt ngẫu nhiên nổi lên gợn sóng, đều có nhẹ nhẹ nói không nên lời tĩnh lặng, tựa cực kỳ lãnh dạ tuyết trên bầu trời nguyệt, củ đến người cũng vì này run sợ say mê.

Đường Niệm Niệm khiếp sợ, khiếp sợ lại không phải này khuynh quốc nam sắc, lại là hắn toàn thân nồng đậm tán không khai sương đen, nùng đến hắc trầm không ánh sáng, có thể thấy được này trước mắt này phong hoa tuyệt đại nam tử có bao nhiêu” độc “.

Trong đầu Lục Lục còn ở gập không chờ nổi kêu la, Đường Niệm Niệm cũng minh bạch nó khác thường như thế nguyên nhân.

”Ăn ngon? “Nam tử lại nói, tựa hồ cảm thấy Đường Niệm Niệm không rõ chính mình ý tứ, bị nàng nuốt ở trong miệng ngón tay theo ngoéo một cái, chạm được nàng ngốc lập đầu lưỡi nhỏ.

Đường Niệm Niệm tròn mắt chuyển động một vòng, ngực đi theo phập phồng, sau đó bình tĩnh ngửa ra sau, đem này dính đầy chính mình nước miếng ngón tay phun ra, bình tĩnh đối mặt trên trước nam tử hai tròn mắt, nghiêm túc gật đầu,” ừ, ăn ngon. “

Nàng lại ngấm liếc mắt một cái nam tử bốn phía nồng đậm đến cơ hồ ngưng kết sương đen. Này nếu là ăn lên, nàng Thiên Thánh được thể cũng không sai biệt lắm có thể luyện viên mãn.

Nàng là rất muốn hiện tại liền đem cái này nam tử” ăn luôn “, chỉ là nàng cũng nghĩ đến, lúc này có thể tiến vào này tới chỉ sợ chính là cái kia nàng trên danh nghĩa phu quân, Tuyết Diên Sơn Trang trang chủ.

Hiện tại là nàng mệnh còn ở nhân gia trên tay, ai bị ai” ăn luôn “Vấn là cái vấn đề.

Tự Lăng Cô Hồng giữa không trung ngón tay nhẹ bắn hạ, tùy theo hấn sóng mắt nhẹ dạng, nhìn tĩnh tọa trên giường Đường Niệm Niệm, làm một kiện liền tính là Đường Niệm Niệm đều không có nghĩ đến sự tình.

Hấn lại đem ngón tay không hề tạm dừng vói vào nàng trong miệng!

”Ngô. “Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, lại không có đem trong miệng bá đạo ngoại lai vật phun rớt, chỉ là dùng ánh mắt dò hỏi. Này xem như cái gì?

Tự Lăng Cô Hồng nói:” Ăn ngon liền ăn nhiều. “

Đường Niệm Niệm thiếu chút nữa chịu không nổi dụ hoặc, bởi vì hấn những lời này mà vận công” ăn luôn “Trên người hấn độc khí, bắt quá trước mắt người đã sớm bị nàng định ra hỉ nộ không chừng tính tình, ai cũng nói không chừng chính mình này một vọng động nghênh đón mà đến chính là lời đình công kích.

An tĩnh tâm phòng, người mặc hỉ bào Đường Niệm Niệm tĩnh tọa trên giường, hàm thực đứng thẳng mép giường trên danh nghĩa phu quân ngón tay, ai cũng không nói lời nào, hai mắt đối diện làm như” ẩn tình mục mục“, tình cảnh này nếu như bị người nhìn chỉ có thể nói quỷ dị hai chữ.

Giây lát.

Tư Lăng Cô Hồng giật giật, tới gần Đường Niệm Niệm diện tích, đầu tiên là dùng chính mình gò má nhẹ nhàng cọ sát hạ nàng, mang theo thật cẩn thận mềm nhẹ, sau đó dùng một chút, lại khuynh hạ thân tử tới rồi nàng cổ, cánh mũi nhẹ từng, tựa ở người cái gì, này liền vùi vào nàng cổ tinh tế cọ sát, kia động tác thật sự thân mật ái muội vô cùng.

Đường Niệm Niệm thân thể hơi hơi cứng đờ, ngay sau đó liền thả lỏng lại.

Vốn đang cho rằng hấn ở làm khó dễ, bắt quá hiện tại cảm giác hấn cũng không có muốn sát nàng ý tứ, nếu sinh mệnh vô ưu, vậy không có gì hảo lo lắng.

Đừng tưởng rằng Đường Niệm Niệm hiểu được nam nữ việc, nàng tuy rằng sống 50 năm, ở người bình thường xem ra đã là nửa đời người kiếp sống, nhưng là nàng cả đời đều là bị coi như công cụ tới sử dụng, thân thể đã sớm đã định hình sẽ không có chết già một ngày, hàng năm ngốc tại lão quái vật động phủ, đi ra ngoài số lần thiếu chi lại thiếu.

Đối với một cái được nô con rối, lão quái vật cũng không có khả năng cho nàng xem phương diện này thư tịch, càng không thể dạy dỗ nàng phương diện này tri thức. Đường Niệm Niệm biết nam nữ

chi gian có thể làm **, lại chỉ là nghe qua, đối chân chính nội dung hoàn toàn là chỉ biết cuối cùng một bước, vẫn là bởi vì ác độc hút nữ tử nguyên âm tà công mới có hạnh biết.

Cho nên hiện tại Tư Lăng Cô Hồng thân cận đối nàng tới nói tuy rằng có chút ngứa, có chút khác thường, nhưng là ở không có phá hư thân thể của nàng, thương cấp nàng tánh mạng tiền đề hạ, nàng hoàn toàn mặc kệ.

”Thực ấm, thực thoải mái. “Tư Lăng Cô Hồng thanh âm từ Đường Niệm Niệm hạ trong ổ truyền ra tới, ấm ướt nhiệt nhiệt, có loại nói không nên lời dị cảm, Đường Niệm Niệm không khỏi trật phía dưới, trong mắt biểu lộ một tia nghi hoặc.

Người này, trừ bỏ kia một thân độc, cảm giác một chút không xấu.

Tư Lăng Cô Hồng từ nàng hạ trong ổ ngẩng đầu, rút ra ở nàng trong miệng ngón tay lại ngừng ở nàng trên môi, nhẹ nhàng

.....

Đè đè, hỏi:” Khó chịu sao? “

Đường Niệm Niệm trong mắt nghi hoặc càng sâu, áp ủ một hồi, là nói ăn hấn ngón tay khó chịu không? Nói:” Không khó chịu. “

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt một loãn, không tiếng động vui mừng cười lộ lên, ánh mắt tận hiện vui mừng, thật sự tuyệt thế vô song, làm Đường Niệm Niệm như vậy để ý bề ngoài người rất cuộc chân chính chú ý tới hấn tuấn nhan, tâm thần ngẩn ngơ, ngay sau đó đã bị tình linh xảy ra hai tay ôm cái đầy cõi lòng, đè ở trên giường.

Tư Lăng Cô Hồng ôm vô cùng, cơ hồ tay chân cùng sử dụng giao triển ở bên nhau, làm nàng hoàn toàn không thể động đậy, thân mình kề sát đối phương thân mình.

”Ngô. “Đường Niệm Niệm chặn thượng mũ phượng đâm cho đầu đau.

Tư Lăng Cô Hồng thân thể hơi hơi cứng đờ, sóng mắt nhẹ dạn, nhìn nàng thấp giọng nói:” Khó chịu? “

Đường Niệm Niệm thấy hắn thật sự không giống là muốn sát chính mình bộ dáng, nghĩ nghĩ thật sự không muốn này nữ phượng đem chính mình tóc cấp bị thương, đối tượng hắn đôi mắt, nói:” Người nếu là tưởng hành phòng, có thể hay không làm ta đem cái này hái được? Như vậy khó chịu. “

Nào biết, trước mặt Tư Lăng Cô Hồng lông mi run rẩy rũ xuống con người, không nói gì, chỉ là động tác mềm nhẹ đem nàng bế lên, thân thủ vì nàng gỡ xuống trên đầu nữ phượng, lại vì nàng cởi ra phức tạp màu đỏ áo cưới, chỉ để lại một kiện đồng dạng màu đỏ áo trong, đôi tay hoàn vẫn là hoàn nàng eo nhỏ, mới hỏi nói:” Như vậy thoải mái sao? “

Hoàn toàn bị hắn có thể nói là ôn nhu tinh tế một phen hành vi, cấp làm cho mê hoặc không thôi Đường Niệm Niệm nghiêng đầu không rõ đáp:” A..... Ân. “

Tư Lăng Cô Hồng này liền ôm nàng lại nằm ở trên giường, hai người lại lần nữa dán đến không lưu khe hở, đầu gác ở nàng hạng oa làm Đường Niệm Niệm căn bản thấy không rõ hắn biểu tình, chỉ có thể cảm giác hắn rất nhỏ đều đều hô hấp.

Như vậy tĩnh một hồi lâu, Đường Niệm Niệm rốt cuộc thấp giọng hỏi nói:” Không được phòng? “

Tư Lăng Cô Hồng không nhúc nhích, thấp thấp thanh âm truyền ra,” ngủ. “

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt,” nga. “

Đường Niệm Niệm cảm thấy cái này nam tử thật sự cùng nghĩ đến thực không giống nhau, bất quá cũng thực làm người đoán không ra, nàng hoàn toàn lộn không rõ hắn rốt cuộc là có ý tứ gì.

”Người sẽ giết ta sao? “Đường Niệm Niệm cảm thấy lúc này thời cơ không tồi, người này tựa hồ hiện tại tâm tình cũng vừa lúc.

Ôm nàng nam tử chẳng những không có buông ra, ngược lại ôm chặt hơn nữa một ít, sau đó nàng liền nhìn đến hắn nâng lên đầu, một đôi nguyệt hoa ngưng sương con người đối diện thượng chính mình, ở bên trong hoàn toàn chiếu ra chính mình khuôn mặt, làm nàng mặc danh cảm thấy hắn đem nàng ghi tạc trong lòng.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ta sẽ đối với người thực hảo. “

Đường Niệm Niệm tròn mắt chuyển động, cảm thấy cái này lời nói không có nói xong, ” ta muốn làm cái gì? “

Tư Lăng Cô Hồng thiên cong mặt mày, có mông sương toái hóa nhu hòa, sờ sờ mái tóc của nàng, nói:” Ngốc tại ta bên người. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, ” hảo. “Trong lòng lại hoàn toàn là mặt khác một chuyện. Bình thường thân mình tánh mạng cùng nhân sinh tự do, đây là nàng từ cổ chí kim nhất để ý đồ vật, nếu được đến mới càng không nghĩ mất đi, cho nên nàng sẽ không đáp ứng.

Bất quá, lưu trữ tánh mạng làm mới có cơ hội tự do, hiện tại thỏa hiệp chỉ là tạm thời.

Tư Lăng Cô Hồng đem nàng đầu ôm vào trong lòng ngực, duyên dáng hàm dưới thấp nàng, vỗ nhẹ nàng lưng giống trấn an nàng, trong thanh âm đều mang theo vui mừng cười, ” ta sẽ đối với người thực hảo, người thích cái gì đều cho người. “

Đường Niệm Niệm không có thật sự, bất quá lại biết hắn ít nhất sắp tới sẽ không giết chính mình. Nếu không có tánh mạng chi ưu, Đường Niệm Niệm cũng liền nhẹ nhàng.

Đến nỗi ngủ ở một người nam nhân trong lòng ngực, việc này đối nàng tới nói còn vô áp lực, nàng đều ngủ quá người chết đôi, hiện tại người nam nhân này lòng dạ chẳng những cảm giác ấm áp, lại còn có phát ra thanh đạm băng tuyết hương vị, làm đầu người nào

mát lạnh thoải mái, thật là so với nguyên lai ngủ yên chỗ hảo quá nhiều, nàng như thế nào sẽ bắt bẻ đầu. (này căn bản là không phải trọng điểm hảo sao?)

Duy nhất không được hoàn mỹ chính là, người nam nhân này cả người đều tràn ngập nàng nhất khát vọng được đến độc khí, làm nàng chỉ có thể nhìn lại không thể ăn. Thừa dịp nhắm mắt làm bộ ngủ công phu thật vất vả trấn an Lục Lục, Đường Niệm Niệm mới lặng yên mở mắt ra, thiên mị đáy mắt chảy qua một sợi thất bại khát vọng.

Không phải nàng không muốn ăn, thật sự là không thể ăn.

Người này thân thể phát ra như vậy nồng đậm độc khí, quá không bình thường, liền Lục Lục cũng nói không thể bảo đảm hấp thu hẳn độc khí có thể hay không bị phát hiện, nàng làm sao có thể hành động thiếu suy nghĩ.

Chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng nói sẽ không giết nàng, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không thật sự hoàn toàn tín nhiệm.

Suy nghĩ muôn vàn trung, Đường Niệm Niệm thân thể vốn là suy yếu, bất tri bất giác liền ở nửa đường nhắm mắt đã ngủ say.

Ở nàng hô hấp đều đều đi vào giấc ngủ sau mấy tức, ôm nàng trong ngực Tư Lăng Cô Hồng lại ở ngay lúc này mở mắt, trong mắt thanh minh chút nào không thấy ngủ say tỉnh lại mông lung.

Cúi đầu, lẳng lẳng nhìn Đường Niệm Niệm điềm tĩnh ngủ mặt, hồi lâu lúc sau, Tư Lăng Cô Hồng dùng chính mình cái trán chống cái trán của nàng, thấp thấp nói

.....

Nói:” Ta là nói thật, ta sẽ đối với ngươi hảo. “

Không có người đáp lời, Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay đem chăn gấm đắp lên hai người thân mình, đem trong lòng ngực thân thể hoàn

toàn nạp vào trong lòng ngực, lại sẽ không đè nặng nàg chút nào, làm nàg khó chịu. Cuối cùng cảm thấy vừa lòng, lúc này mới nhắm mắt lại, thiển sắc môi hơi hơi giơ lên.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Câu thơ ~

.....

-----oOo-----

Chương 8: tỵ tay làm lấy

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Người nói cái gì!? Trang chủ ở tân phòng ngủ lại? “

Tuyết Diên Sơn Trang liền thuộc tứ phương các chủ nam các chủ Triệu Thiết thanh âm nhất to lớn vang dội. Mạ Mã bá 夔 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm lúc này hấn kinh thân dựng lên, đầy mặt kinh cùng hỉ đan xen, cấp hùng hực lại đối Chu Diệu Lang chứng thực,” người không nhìn lầm? Thật sự ngủ lại? Phải biết rằng lấy trang chủ công lực, muốn ở người không bắt bẻ giác hạ rời đi là dễ như trở bàn tay.“

Chu Diệu Lang phiết hấn liếc mắt một cái, nói:” Hôm nay sáng sớm Tuyết Tân truyền đến trang chủ mệnh lệnh, làm ta chuẩn bị chủ mẫu sở cần hằng ngày hết thảy đưa vào Mai Lâm kinh hồng các, làm thiện phòng chuẩn bị chủ mẫu yêu thích đồ ăn, còn đem chủ mẫu tình báo đưa lên. “Uống một ngụm trà xanh, nhuận yết hầu, than nhẹ,” này liền xiêm y phụ tùng đều bị hạ lệnh ấn chủ mẫu yêu thích tới, hiện giờ đang ở chế tạo gấp gáp đâu. “

Tuyết Tân người này ở Tuyết Diên Sơn Trang trung chỉ có Tư Lăng Cô Hồng một người có thể khiển động, người này vừa ra, Triệu Thiết cũng biết việc này liền khẳng định là rõ ràng không thể nghi ngờ.

Ghế dựa thượng Tổng Quân Khanh ngọc cốt phiến ở trên bàn một gỗ, cũng không giấu kinh ngạc thờ dài:” Này Đường Niệm Niệm rốt cuộc có cái gì bản lĩnh? “

Này vừa hỏi, bốn tòa không tiếng động.

Đừng nhìn bọn họ đều vội vã cấp Tư Lăng Cô Hồng tìm tân nương, chính là này thật sự có người đột nhiên làm Tư Lăng Cô Hồng để bụng, bọn họ liền cảm thấy không thể tưởng tượng.

Triệu Thiết nghĩ nghĩ, đánh ha ha nói:” Nhân gia sinh đến mỹ a, các người nói nói, này nữ tử các người gặp qua so nàng mỹ? “

Thư Tu Trúc ánh mắt đảo qua hắn, nhàn nhạt uống trà. Chu Diệu Lang trực tiếp khinh thường ra tiếng nói:” Trang chủ là cái loại này tham luyến sắc đẹp người? “

”Xuy! “Triệu Thiết cũng cảm thấy này lý do thật sự không ổn, đôi tay ôm cái gáy, reo lên:” Vậy người nói còn có thể là cái gì, ta là không thể tưởng được. “

Xác thật, từ tình báo tới xem, Đường Niệm Niệm trừ bỏ một khuôn mặt sinh đến câu hồn nhiếp phách, mặt khác không một sở trường. Thân thể từ nhỏ ốm yếu, không có tập võ thiên phú, liền Đường Môn bổn môn luyện dược thức độc mới có thể cũng không có, cầm kỳ thư họa nhưng thật ra sẽ một ít, tính tình càng nhược, hoàn toàn liền một cái khuê trung tiểu thư.

Thư Tu Trúc đạm nói:” Tình báo thượng nói Đường Niệm Niệm xuất giá trước khóc nháo không thành sau tìm chết, ở ta sau quan sát xem ra, nàng tính tình cùng tình báo bất đồng. “

Đối Thư Tu Trúc sức quan sát ở đây bốn người đều rất rõ ràng, nghe hắn như vậy vừa nói, bốn người trên mặt đều lộ ra một sợi trầm tư.

Chu Diệu Lang lúc này đứng dậy,” mặc kệ như thế nào, chỉ cần là trang chủ coi trọng, đừng nói là Đường Niệm Niệm, cho dù là trên đường khát cái, đều là chúng ta Tuyết Diên Sơn Trang chủ mẫu, Tuyết Diên Sơn Trang càng không phải người khác có thể tùy tiện giao hợp địa phương. “Cuối cùng liền xua tay thu thập tự thân xiêm y, đối bốn người cười nói:” Thời điểm mau tới rồi, ta xem chúng ta chủ mẫu cũng nên lên, ta này làm tổng quản, cũng nên hướng đi chủ mẫu dò hỏi dò hỏi nhu cầu. “

Triệu Thiết vội vàng đuổi kịp, trong lòng tò mò nhưng thâm, ha ha cười nói:” Đã là chủ mẫu, cũng nên đi gặp cái lễ không phải? “

Chu Diệu Lang hai mắt mỉm cười nhìn mặt khác ba người cũng đi theo đứng dậy, một bộ sớm biết như thế bộ dáng cười nói:” Các người cần phải tôn trọng chút, kia chính là chủ mẫu! “

Chủ mẫu hai chữ, phương trọng âm.

Bốn người ánh mắt đều có một chút biến hóa.

Không sai, này hỉ nương đều là bọn họ mấy cái vì Tư Lăng Cô Hồng tuyển, Tư Lăng Cô Hồng chưa từng có để ý quá, cho nên bọn họ cũng không có thật sự đem những cái đó tâm nương đương chủ mẫu, nhưng mà hiện giờ vị này, nếu bị Tư Lăng Cô Hồng thừa nhận, như vậy bọn họ thái độ cũng tự nhiên liền phải có biến hóa.

Đang lúc năm người hướng Mai Lâm tới rồi khi, ngủ say trung Đường Niệm Niệm chính thần nhiên chuyển tỉnh, giường rộng gối êm, thanh hương tập tập, mềm ấm như thế, đây là nàng chưa từng có quá thoải mái giấc ngủ.

Sơ tỉnh ngủ khi Đường Niệm Niệm có chút thói quen tính ngây thơ vô thần, đây là dĩ vãng thân là được nô nàng quán tính, đã là giảm bớt tối hôm qua thống khổ thí được tra tấn dư ba, lại là bởi vì hàng năm bị được vật khổng chế ngốc ngạnh, liền giống như máy móc vừa mới mở ra muốn giảm xóc.

”Tỉnh? “Tư Lăng Cô Hồng thấp hỏi.

Đường Niệm Niệm theo thanh nguyên phương hướng động phía dưới,” a “Một tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng thanh hư ánh mắt một ngưng, một chút không bỏ lỡ nàng thần thái, khàn khàn thanh âm chìm ra một tia cười,” ngủ đến thoải mái sao? “

”A? “Đường Niệm Niệm ngốc ứng, hai mắt ngây thơ thanh triệt.

”Xích. “Tư Lăng Cô Hồng thiên sắc môi nhấp cười, tay bảo vệ nàng cái gáy kéo vào chính mình trong lòng ngực, chính mình hàm dưới

để ở nàng đỉnh đầu tóc đẹp, thân thể run nhẹ.

Đường Niệm Niệm lúc này hoàn toàn bằng bản năng làm việc, cảm giác chính dựa vào lòng dạ thanh hương thoải mái, phát ra nồng đậm yêu nhất độc khí, không khỏi liền cọ cọ, thậm chí làm đêm qua nàng vẫn luôn rối rắm đến ngủ say cũng không dám làm sự tình —— hấp thu này ngoại tán bên ngoài độc khí.

”Ngô ngô, độc độc, độc độc, rất thích, thật thoải mái ~ “Lục Lục hoan hô thành linh xảy ra.

Đường Niệm Niệm hai mắt sáng mắt đầy ra một tầng gợn sóng, hóa thành một mảnh thanh minh, đương thấy rõ chính mình tình cảnh hiện tại sau, ngay sau đó đột nhiên kinh giác chính mình làm cái gì.

Đầu

.....

Thượng Tư Lăng Cô Hồng lúc này hơi hơi vừa động, làm Đường Niệm Niệm đã khôi phục tâm thần cũng đi theo nhảy nhảy. Sau đó liền thấy hấn cúi đầu tới, đem nàng cũng thả ra ôm ấp, mặt đối mặt nhìn, nguyệt hoa ngưng sương mắt trong đó nhuộm dần ý cười mà nhu hòa, thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp nói:” Tỉnh? “

”..... Ân. “Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt. Như vậy xem ra là không có phát hiện? Nói cách khác nàng có thể hấp thu này ngoại tán độc khí?

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng nhẹ dương, hoàn nàng vòng eo ôm nàng đứng dậy.

Lúc này ngoài cửa truyền ra Chu Diệu Lang nhu mỹ thanh âm:” Trang chủ, chủ mẫu chính là đứng dậy? “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Tiến. “

Cửa phòng đầy ra, Chu Diệu Lang dẫn đầu đi vào tới, ở sau người còn đi theo sáu gã bưng dụng cụ rửa mặt bạch y nữ tử. Chu Diệu

Lang bỗng ôn nhu mỉm cười thần sắc ở nhìn đến trên giường song ủng hai người nháy mắt biến đổi, trong ánh mắt cấp tốc nhảy qua khiếp sợ.

Thực mau che giấu trụ trên mặt biểu tình, Chu Diệu Lang tay phủng một bộ tuyết trắng váy áo đi đến mép giường, mỉm cười nói:” Tôn trang chủ lệnh, thuộc hạ đã sai người đi chuẩn bị chủ mẫu sờ cần quần áo, chỉ là hiện giờ thời gian ngắn ngủi chế tạo gấp gáp không kịp, thuộc hạ liền từ Trân Bảo Các đem này bộ ngọc tinh tơ tằm y mang tới, mong rằng chủ mẫu thích. “

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt gạt đầu, một tay hoàn Đường Niệm Niệm ngồi vào mép giường, một tay cầm lấy giường hạ phóng ủng, vớ, vì nàng trông lên trơn bóng chân lỏa.

Này phiên động tác nước chảy mây trôi, tự nhiên đến làm người nhất thời phản ứng không kịp, Chu Diệu Lang cái miệng nhỏ khế nhếch, cả kinh thiếu chút nữa rời tay rớt trong tay phủng quần áo, đến nỗi đương sự Đường Niệm Niệm cũng là ngờ ngẩn, ngờ ngác nói thanh,” ta chính mình sẽ xuyên. “

”Ta tưởng giúp người. “Tư Lăng Cô Hồng bởi vì làm việc này khi đôi mắt tự nhiên rủ xuống, mặt lớn lên lông mi hờ khếp ở đồng, gần như khoảng cách từ phía trên xuống phía dưới nhìn lại, liền phát hiện kia như mực phác hoạ đuôi mắt, nhẹ dương khóe miệng xem đến tinh tế bức người, yên tĩnh đến làm nhân tâm thần kích động

”Nga. “Đường Niệm Niệm trước nay đều hiểu được kẻ thức thời trang tuấn kiệt, việc này chính mình không có tổn thất, hấn hiện tại là lão đại, nói cái gì chính là cái gì.

Như vậy tưởng tượng, Đường Niệm Niệm liền thần sắc bình tĩnh, tâm bình khí hòa mặc kệ Tư Lăng Cô Hồng hầu hạ. Chỉ là một màn này dừng ở Chu Diệu Lang trong mắt lại là cả kinh lại kinh, khóe miệng rất nhỏ run rẩy. Này phân đương nhiên là chuyện như thế nào? Này phân không màng hơn thua lại là sao lại thế này? Đêm nay thượng rớt cuộc là đã xảy ra cái gì nàng không biết kỳ tích?

Vì Đường Niệm Niệm mặc xong rồi giày vớ, Tư Lăng Cô Hồng thân thủ lấy quá góc lập một bên Chu Diệu Lang trong tay váy áo, vì Đường Niệm Niệm từng cái cẩn thận mặc vào, thon dài ngọc xây ngón tay ở nàng hàm dưới thủ sẵn tơ vàng vận chuyển khẩu, ánh mắt buông xuống. Đường Niệm Niệm thực tự giác hơi hơi ngửa đầu, làm hấn động tác càng nhẹ nhàng một ít. Hai người khoảng cách gần gũi đều có thể cảm thụ đối phương hô hấp, biểu tình lại đều tự nhiên vô cùng.

”..... “Chu Diệu Lang khéo mắt nhẹ trừu. Là nàng đôi mắt ra vấn đề sao? Này phân ái mọi thân mật đến nị người chết không khí chẳng lẽ chỉ có nàng một người thấy được sao?”

Khẩu hảo cuối cùng một quả bàn vân khẩu, Tư Lăng Cô Hồng mang tới ướt khăn vì nàng lau mặt, cảm súc miệng tuyệt mạc mềm xoát, xem nàng tĩnh tọa trên giường giống như tinh xảo tuyệt diệu con rối, một đôi mắt tựa góc phi góc nhìn chăm chăm chính mình. Đáy mắt chìm ra một mặt cười, Tư Lăng Cô Hồng nói:” Niệm Niệm. “

”Ân? “Đường Niệm Niệm trong mắt khói sóng nhẹ khởi, xem hấn. Là muốn ta chính mình súc miệng?”

”A. “Tư Lăng Cô Hồng nói.

”A? “Đường Niệm Niệm mặt lộ vẻ nghi hoặc.

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng nhấp cười, đem lông mềm bàn chải bỏ vào nàng khe nhếch cái miệng nhỏ, trong mắt toàn là tràn đầy nhu hòa ý cười.

Đường Niệm Niệm đã hiểu, chỉ là trong miệng bàn chải đang ở hoạt động làm nàng vô pháp nói chuyện, chỉ có thể cảm đôi mắt hơi hơi bất mãn nhìn trước mắt người này. Thằng nhãi này nên sẽ không cho rằng chính mình liền súc miệng đều sẽ không? Vẫn là cố ý trêu cợt nàng?

Nào biết, Tư Lăng Cô Hồng trong mắt ý cười càng sâu, đem mềm xoát lấy ra cho nàng uy hạ nước súc miệng, xem nàng phun ra liền

giao cho mặt sau tĩnh chờ tỳ nữ. Sáng sớm nguyên bộ quen thuộc công tác toàn từ hấn tự tay làm lấy hoàn thành, xem đến Chu Diệu Lang trên mặt biểu tình đã cả kinh chết lặng.

.....

-----oOo-----

Chương 9: Thiên Ma tà thể

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng chưa bao giờ làm người khác gần người, tự thân rửa mặt cũng là chính mình động tác. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm hấn chỉ phủ thêm một kiện tay áo rộng lưu vân bào, mặc phát mượt mà rối tung sau lưng, một thân đơn giản trang phục đơn bạc thanh nhàn, thanh quý chi khí lại một chút không giảm.

Sáu gã bạch y tỳ nữ không tiếng động thối lui, Chu Diệu Lang lúc này cũng tĩnh thần xuống dưới, mỉm cười nói:” Đồ ăn sáng đã chuẩn bị tốt, thỉnh trang chủ, chủ mẫu dời bước. “

Đường Niệm Niệm gật đầu từ trên giường đứng lên, đang chuẩn bị đi, đột nhiên liền lại nghe được bên người Tư Lăng Cô Hồng khàn khàn trong sáng gọi thanh,” Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm thấy hấn một tay duỗi hướng trước mặt, không chút nghĩ ngợi liền đem bàn tay qua đi. Nhìn hấn đôi mắt càng nhiều một chút mạc danh, người này như thế nào như vậy thích cùng chính mình dựa đến như vậy gần. Chẳng lẽ là cho rằng chính mình suy yếu đến liền tự gánh vác cũng không được? Cảm thấy này thật sự yêu cầu giải thích một chút, Đường Niệm Niệm nói:” Ta thân thể bình thường. “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng cong mi mà cười, nói:” Ta biết. “

Ngay sau đó Đường Niệm Niệm đã bị đã bị hấn ôm vào trong lòng ngực, đừng nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái nhìn lại thân hình thon dài xuất trần, nhưng mà rơi vào trong lòng ngực hấn mới phát hiện hấn ôm áp cũng không như nhìn đến tiêm nhận, thế nhưng có thể đem nàng toàn bộ bao vây trong đó, hoàn toàn bị che chở.

Đường Niệm Niệm từ trong lòng ngực hấn ngẩng đầu, đột nhiên nhìn đến hấn bồn nhu hòa mắt tối sầm lại, cùng vừa mới nguyệt thanh sáng trong nhu hòa hoàn toàn bất đồng lạnh lẽo, duệ như băng trùy, đâm vào nhân tâm dơ đều vì này một ngăn.

Đường Niệm Niệm nháy mắt bản năng duỗi tay đẩy ra hấn, chính là thân thể bị hấn ôm đến chút nào không được nhúc nhích, há mồm liền nói:” Người đã nói không giết ta. “Hiện tại nhiều kéo dài nhất thời chính là nhất thời.

Tư Lăng Cô Hồng biến sắc, hai mắt khô phục như thường, một tay theo nàng lưng nhẹ nhàng vuốt ve, khàn khàn trong sáng tiếng nói cố tình đề thấp có không gì sánh được từ tính ôn nhu, trấn an nhân tâm lực lượng,” ta sẽ không thương tổn người, vĩnh viễn sẽ không thương tổn người. “

Đường Niệm Niệm cẩn thận đánh giá hấn thần sắc, phát hiện kia chợt lóe mà qua thực cốt băng hàn thật sự biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, mới chậm rãi thả lỏng thân thể,

”Ta không phải đối với người sinh giận. “Tư Lăng Cô Hồng thấp nói, hai mắt thanh triệt ôn nhuận, nhẹ nhẹ che giấu hoảng loạn làm hấn giống như một cái đại nam hài, đã yếu ớt lại quật cường, mặc cho ai cũng vô pháp đối hấn trí khí.

Đường Niệm Niệm cảm thấy hấn là đang đợi chính mình mở miệng. Nhẹ nhàng há mồm, có chút rất nhỏ khô khốc thanh âm hỏi:” Đó là đối cái gì? “

Tư Lăng Cô Hồng đậy mắt hoảng loạn hóa thành một uông chiêu hoa nhu sắc, không nói một lời đem nàng tay phải nhẹ nhàng chấp khởi, chỉ thấy kia tinh tế trắng nõn như tuyết thủ đoạn trên da thịt xanh tím véo gân có vẻ vô cùng nhìn thấy ghê người, có chút thậm chí bị là thi ngược người nọ móng tay lâm vào thịt trung hiện ra trắng non hình dạng vết máu.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ai làm cho? “

Đường Niệm Niệm thấy một đêm qua đi liền biến thành như vậy thủ đoạn cũng hơi kinh hãi,” như thế nào..... “Nàng trước kia thân thể chịu ngược đến đã sẽ không xuất hiện hiện tượng, nhất thời thể nhưng quên mất có chút thương tới rồi ngày thứ hai mới có thể hiện ra đáng sợ dấu hiệu. Nhấp môi, Đường Niệm Niệm sắc mặt nhàn nhạt, hai mắt chỗ sâu trong nháy lên bích hỏa giống nhau rạng rỡ, lại cũng không có quên trả lời Tư Lăng Cô Hồng hỏi chuyện,” Đường Môn Nhị phu nhân. “

Nàng bên ngoài rất nhiều thời điểm đều bởi vì thân là dược nô con rối mà có vẻ ngốc ngốc, nhưng là đừng tưởng rằng nàng người thật sự ngu si. Nàng chính là thực mang thù, làm khởi sự tới một chút không thể so lão quái vật vô tình. Nàng sẽ nhẫn, nhẫn đến mặc cho ai cũng nhìn không ra nàng ở nhẫn, sau đó đột nhiên xuất kích làm người khó lòng phòng bị. Bằng không bằng nàng một cái dược nô, như thế nào có thể ở lão quái vật đầy mắt đánh lén hấn coi trọng như nhà mình tánh mạng bảo vật.

”Không tức giận. “Tư Lăng Cô Hồng lạnh lẽo ngón tay như lông chim mềm nhẹ vỗ xoa nàng xanh tím địa phương, một tay ôm nàng không có nửa điểm không khoẻ đi ra ngoài, nhìn Chu Diệu Lang liếc mắt một cái,” tuyệt ngọc cao. “

”Là..... “Chu Diệu Lang cúi đầu che giấu trên mặt vô ngữ chết lặng. Sơn trang ngoại thể nhân thiên kim khó cầu tuyệt ngọc cao, hiện giờ đã bị dễ dàng lấy tới trị liệu loại này xanh tím máu bầm, liền” thương “Đều không tính thương, bị thể nhân biết lại nên là cái gì biểu tình?

Đương nhiên, này đối với Tuyệt Diên Sơn Trang tới nói cũng không tính cái gì, chỉ cần trang chủ mở miệng, đừng nói là tuyệt ngọc cao chính là thánh dược tuyệt liên Kim Đan đều đến cấp. Chu Diệu Lang chờ Tư Lăng Cô Hồng ra cửa ngoại mới ngẩng đầu, trong mắt toàn là vui sướng khi người gặp họa. Nàng còn nhớ rõ Triệu Thiết bọn họ bốn người còn ở Mai Lâm nội chờ đối chủ mẫu” chào hỏi “, nghĩ đến một hồi bọn họ biểu tình nhất định sẽ rất đẹp.

Xấu mặt, như thế nào có thể quên nhớ bọn họ đâu. Chu Diệu Lang lòng tràn đầy thả lỏng đi lấy tuyệt ngọc cao đi.

Đường Niệm Niệm vẫn luôn bị Tư Lăng Cô Hồng ôm vào trong ngực cũng không có một chút không thói quen, hẳn muốn ôm khiến cho hẳn ôm, hướng chi hẳn ôm đến người một chút sẽ không khó chịu, cả người độc khí cũng chỉ muốn hai người tiếp xúc tới rồi nàng mới có thể hấp thu, chỉ cần hẳn sẽ không thương chính mình, như vậy thân cận ngược lại đối nàng phi thường hữu ích.

Ở phát hiện hấp thu đối phương độc khí đối phương sẽ không phát hiện sau, Đường Niệm Niệm liền một chút không lưu dư lực hấp thu, xem kia độc khí nồng đậm, cũng không có bởi vì nàng mạnh mẽ hấp thu mà giảm bớt.

”Lục Lục, ta như thế nào cảm giác hấp thu hẳn độc khí tu luyện so ăn độc dược còn nhanh? “Đường Niệm Niệm dùng ý niệm dò hỏi.

”Ngô ngô, ăn ngon, đương nhiên, đây là Thiên Ma độc..... Tốt nhất ăn, tốt nhất..... Rất thích, chủ nhân, còn muốn, muốn! “Lục Lục thanh âm tràn ngập khát vọng lại hạnh

.....

Phúc,” như vậy Lục Lục sẽ cho chủ nhân thật nhiều, thật nhiều dược khí, chủ nhân tu luyện mau, rất lợi hại! “

Đường Niệm Niệm kinh ngạc, bích tuyền quyết làm nàng biết được rất nhiều linh thảo độc dược, cùng Thiên Thánh dược thể vừa lúc tương phản chính là Thiên Ma tà thể, nếu nói Thiên Thánh dược cả người là thánh dược, như vậy Thiên Ma tà thể liền cả người là tà độc. Khó trách Lục Lục sẽ như vậy thích, mà chính mình còn có thể tu luyện nhanh như vậy.

Đường Niệm Niệm ngửa đầu liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng duyên dáng hàm dưới, thiển sắc môi mỏng thiển dương, nồng đậm lông mi giống màu đen phiến cánh, không có chỗ nào là không tinh xảo, mê hoặc nhân tâm.

Người này chẳng lẽ là Thiên Ma tà thể? Nếu không phải Thiên Ma tà thể lại như thế nào sẽ phát ra Thiên Ma độc khí, người bình thường

lây dính Thiên Ma độc nháy mắt liền sẽ mất mạng.

”Ân? “Tư Lăng Cô Hồng phát hiện nàng nhìn chăm chú, rử mi xem nàng, kia ý tứ chính là: Làm sao vậy?”

Đường Niệm Niệm chớp mắt, biểu tình là nàng chính mình đều không thể phát giác nghiêm túc, làm người cảm giác nàng đang ở tự hỏi cái gì nghiêm túc biểu tình, cố tình hai mắt mở tròn vo, đồng tử thanh triệt lại góc bất động, lộ ra một chút thèm nhỏ dãi khát vọng. Tư Lăng Cô Hồng cũng không ra tiếng, chỉ là hơi mỏng trên môi dương độ cung càng ngày càng thâm, nhìn nàng đôi mắt tràn ngập ý cười thích.

Đừng trách Đường Niệm Niệm không biết chính mình hiện tại biểu tình ở người khác trong mắt có bao nhiêu góc manh đáng yêu, trước kia nàng nhưng không có” mặt “, liền gương đều không chiếu, nào biết đâu rằng chính mình biểu tình thế nào. Nhất tính chiếu, kia trương đã nhìn không ra ngũ quan mặt chỉ sợ cũng nhìn không tới cái gì biểu tình ra tới.

”Niệm Niệm? “Tư Lăng Cô Hồng thấy nàng vẫn luôn không mở miệng, nói:” Nghĩ muốn cái gì liền nói, ta đều cho ngươi. “

Đường Niệm Niệm đôi mắt hơi hơi sáng ngời, nhìn kỹ hẳn thần sắc giống ở chứng thực lời hắn nói. Ở Tư Lăng Cô Hồng gật đầu hạ, Đường Niệm Niệm vươn một bàn tay chỉ.

Tư Lăng Cô Hồng bất động, sau đó liền nhìn tay nàng chỉ ấn ở chính mình trên môi.

”Ân? “Tư Lăng Cô Hồng giọng mũi lộ ra nghi hoặc.

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy, đôi mắt một thâm. Ngón tay liền nhanh chóng có vài phần sức lực, thăm vào không hề phòng bị Tư Lăng Cô Hồng trong miệng.

”Niệm Niệm! “Tư Lăng Cô Hồng biến sắc, nhanh chóng bắt lấy cổ tay của nàng đem nàng ngón tay rút ra, ánh mắt nháy mắt đen tối

thâm trầm, nhìn nàng dính nhè nhẹ trong suốt nước bọt ngón tay giống như đối đãi thù địch. Mấy tức qua đi, ngón tay không có một chút biến hóa, Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt hiện lên một tia nghi hoặc cùng an tâm, cả người cũng giống thờ dài nhẹ nhõm một hơi, có chút trách cứ nhìn Đường Niệm Niệm, chuẩn bị dùng tự thân xiêm y giúp nàng chà lau, khẩu khí lại không có một chút trách tội cường ngạnh,” về sau không cần tùy tiện làm loại này nguy hiểm sự tình. “

Một màn này nếu như bị là Chu Diệu Lang thấy chỉ sợ lại muốn chấn động, Tư Lăng Cô Hồng không thích người khác gần người, còn thói quen thói ở sạch, hiện giờ lại dùng chính mình xiêm y bang nhân sát tay.

”Muốn muốn! Lục Lục muốn! Chủ nhân ~ muốn ăn! “Lục Lục khát vọng kêu.

Đường Niệm Niệm nơi nào chịu làm Tư Lăng Cô Hồng đem này được đến không dễ Thiên Ma độc cấp lau, nhìn kia ngón tay trong suốt chất lỏng phát ra hắc đến phát đỏ sậm độc khí, đây chính là so với hãn ngoại tán độc khí muốn nồng đậm quá nhiều, vẫn là thật thể.

Đột nhiên từ Tư Lăng Cô Hồng trong tay rút ra ngón tay, lại nhanh chóng bỏ vào chính mình trong miệng, hai mắt khẽ nâng nhìn Tư Lăng Cô Hồng. Kia bộ dáng, giống như hộ thực sóc con, sợ Tư Lăng Cô Hồng sẽ ra tay cướp đoạt.

Tư Lăng Cô Hồng giật mình, ngay sau đó liền phát ra một tiếng cười, chỉ là ôm Đường Niệm Niệm tay càng khấn, thẳng nhìn đến Đường Niệm Niệm đem ngón tay liếm sạch sẽ sau một hồi, mới chậm rãi hỏi:” Khó chịu? “

Đường Niệm Niệm lần này minh bạch hãn hỏi khó chịu là vì cái gì, chỉ sợ chính hãn cũng biết chính mình trên người độc, cho nên mới sẽ hỏi nàng ăn lúc sau có hay không khó chịu cảm giác.

”Không khó chịu. “Đường Niệm Niệm tâm tình vừa lúc híp mắt cười. Thiên Ma tà thể, toàn thân đều là độc, nước bọt tự nhiên cũng là, từ vừa mới hành vi đã làm nàng biết trước mắt người thật sự chính là

Thiên Ma tà thể, chỉ là vừa mới kia một chút nước bọt độc liền vượt qua nàng hai ngày này ăn độc dược tu luyện tổng hoà, không chỉ có Lục Lục cao hứng, nàng cũng cao hứng.

Ở có thể có tự bảo vệ mình thực lực phía trước ngốc tại người này bên người cũng không có gì không tốt, chỉ cần thỏa mãn hẳn yêu cầu, tánh mạng liền vô ưu, ngày thường ngẫu nhiên lại lộng chút Thiên Ma độc liền càng tốt bất quá.

.....

-----oOo-----

Chương 10: vô tình thân cận

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nữ tử thư mi cười, sóng mắt doanh doanh, môi anh đào kiều công, tiểu lệ nếu ba tháng mùa xuân chi đào, thanh tố nếu chín thu chi cúc. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Tỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Tư Lăng Cô Hồng đồng tử co rụt lại, chỉ cảm thấy trái tim rơi xuống một phách, có loại chưa từng có quá cảm xúc nảy lên đầu óc, vui mừng lại mềm mại, khát vọng lại khẩn trương, xa lạ đến làm người tim đập nhanh, cổ nhảy như sấm.

Tư Lăng Cô Hồng dựa vào đáy lòng bản năng khát vọng cúi đầu dùng môi chạm vào, lúc này, chính làm hấn thích đến không được thiển dương môi anh đào. Mềm mại đến giống như dùng điểm sức lực liền sẽ hóa giống nhau, cố tình lại giống đồ thể gian nhất thực nhân tâm hồn mị độc, làm người muốn ngừng mà không được.

Vốn dĩ chỉ là tính toán khế chạm một chút, chính là hiện tại Tư Lăng Cô Hồng phát hiện so không đụng tới thời điểm còn muốn khát vọng. Hấn luôn luôn đều vâng theo chính mình bản năng, thích chính là thích, không thích chính là không thích, cho nên này một chạm vào chẳng những không có rời đi, còn ở mặt trên dùng chính mình môi nhẹ dịch, dùng lưỡi khế liếm, khế cắn. Híp lại mắt, giống ở hưởng thụ thể gian mỹ vị nhất đồ vật.

Đường Niệm Niệm đầu tiên là ngẩn ra, đáy mắt nghi hoặc, người này lại là làm cái gì? Nàng không có cảm giác được ác ý, ngược lại từ đối phương trong mắt nhìn đến quý trọng.

Thẳng đến trong óc nghe được Lục Lục hưng phấn khát vọng tiếng kêu, Đường Niệm Niệm mới một chút kinh giác hiện tại chính là rất tốt cơ hội a!

Đường Niệm Niệm không chút do dự ngửa đầu về phía trước, kịp thời há mồm làm Tư Lăng Cô Hồng bỗng liếm gặm nàng cánh môi lưỡi không có phát hiện hạ không cẩn thận tham nhập trong đó. Tư Lăng Cô Hồng thân thể chấn động, nâng lên lông mi lộ ra cặp kia trong sáng mắt, một sợi u quang chợt lóe mà qua, môi lưỡi ngừng ở nàng miệng thơm không lùi cũng bất động.

Đến khẩu mỹ thực như thế nào có thể phóng bất động!?

Đường Niệm Niệm sẽ không bỏ qua một chút cơ hội, thừa dịp đối phương không có sinh giận, có thể ăn nhiều ít là nhiều ít. Quyết định chủ ý, Đường Niệm Niệm hóa bị động là chủ động, vươn đầu lưỡi câu lấy đối phương lưỡi liếm láp hút nuốt, trên mặt cũng không khỏi chảy ra thỏa mãn sung sướng.

Vòng lấy trên eo tay đột nhiên dùng sức, cơ hồ đem Đường Niệm Niệm xoa tiến phía trước ngực huyết nhục, Đường Niệm Niệm mới vừa cho rằng đối phương bất mãn chuẩn bị thu nhỏ miệng lại, nào biết đầu vừa mới lui về phía sau một tia đã bị một bàn tay to đè lại cái ót, trong miệng bỗng vẫn tĩnh như con thỏ lưỡi cũng đột nhiên hóa thành hung mãnh cuồng thú, tràn ngập bá đạo khinh cuồng triền liếm nàng môi lưỡi, rất có đem nàng nuốt vào bụng cuồng loạn cực nóng.

Đường Niệm Niệm không những không có bị dọa đến, ngược lại là cao hứng đến đôi mắt trong suốt sáng lên. Không chút nào phản kháng bị đối phương môi lưỡi câu triền, càng nỗ lực nuốt, cuối cùng Đường Niệm Niệm đem được một tác lại muốn tiến một thước, lòng tham không đáy này hai cái từ kỳ dịch rơi tới tận cùng. Không hề thỏa mãn chỉ là tiếp thu đối phương cho, lớn mật nhảy vào đối phương trong miệng đòi lấy, hai người càng mật không thể phân.

”Ngô..... “Đường Niệm Niệm hai má nhiễm hồng, một trận khác thường tê dại truyền khắp toàn thân, nhưng là ở tánh mạng vô ưu tiền đề hạ như cũ không buông tha một chút ít mỹ thực thời gian, chẳng sợ lúc này đã cả người vô lực chỉ có thể dựa đối phương thân thể chống đỡ, bị động nuốt đối phương cho nước bọt, ngón tay còn khấn bắt lấy đối phương góc áo, không chịu rời đi.

Tư Lăng Cô Hồng rũ nhìn nàng đôi mắt ám sắc càng ngày càng nùng, một cỗ nhiệt lưu không chịu khống chế dũng mãnh vào toàn thân. Người này căn bản là sẽ không biết lúc này nàng rất cuộc thật đẹp, nhiều mê người, nam nhân ở nàng trước mặt căn bản vô lực chống cự.

Hai cong yên mi tựa túc phi túc, một đôi mắt mục tựa hỉ phi hỉ, hơi nước mông lung, hai yếp đà hồng, cánh mũi dính mồ hôi mỏng châu, còn không tự biết tùy ý kia kiều mị tô cốt chìm xuất khẩu tới.

”A a a a —— “Sấm sét giống nhau tiếng kêu xuyên phá không trung, liền nhánh cây thượng tuyết đọng cũng bị đánh rơi xuống.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt một phiết, hàm dưới ngửa ra sau, kết thúc trận này có thể xưng là kịch liệt hôn mê.

”Hô ha. “Đường Niệm Niệm thở dốc, chính là cặp mắt kia còn bình tĩnh nhìn Tư Lăng Cô Hồng, tràn ngập thỏa mãn vui thích lại không biết đủ cơ khát, hơn nữa còn không có tan đi hơi nước, nàng căn bản là không biết chính mình bộ dáng này lộ ra vô tận ‘nhậm quân hái’ dụ dỗ ý tứ.

Tư Lăng Cô Hồng làm như không tiếng động thở dài một hơi, sau đó đặt ở nàng cái ót tay hơi sử dụng, liền đem nàng tràn ngập dụ hoặc khuôn mặt xoa tiến trong lòng ngực.

”Không tiếp tục? “Đường Niệm Niệm từ trong lòng ngực hấn ngừng đầu hỏi, thần sắc đáng tiếc.

Tư Lăng Cô Hồng nghiêng người chặn người khác tầm mắt, hỏi:” Muốn? “

Đường Niệm Niệm tĩnh tĩnh, chủ động yêu cầu có lẽ bị hoài nghi mục đích, về sau tưởng được đến này đó liền khó khăn. Sóng mắt vừa chuyển, Đường Niệm Niệm một chút không lãng phí đem vừa mới không có kịp thời nuốt mà di lưu ở bên môi nước bọt dưới lưỡi liếm nhập khẩu, đối Tư Lăng Cô Hồng yên lặng nói:” Người chừng nào thì tưởng đối ta làm vừa mới sự tình, ta đều phải. “

Tư Lăng Cô Hồng đồng tử đột nhiên run rụt hạ, hơi hơi bỏ qua một bên mắt,” hảo. “

Đường Niệm Niệm cảm thấy mỹ mãn, nghiêng đầu nhìn về phía vừa mới đánh gãy nàng chuyện tốt người. Chỉ thấy màu xanh biếc thạch bàn phủ kín uốn lượn viên nói, chung quanh tuyết trắng ngưng sương, một mảnh vọng bất tận đầu rừng hoa mai trung hoa mai gần mở ra, thanh phần hồng diễm hàn bạch lãng mạn rực rỡ, ở Mai Lâm trạm kế tiếp lập bốn người, sắc mặt khác nhau, trong đó nhất khoa trương chính là Triệu Thiết, hai mắt trừng đến nguỵ đại, khẩu còn không có khép lại, có thể nghĩ vừa mới kia đình tai nhức óc tiếng kêu ra đến người nào.

”Gặp qua trang chủ, chủ mẫu. “Thư Tu Trúc phát tay áo cúi đầu, thanh âm hơi đốn.

Mặt khác ba người bưng tỉnh, vội vàng khuất thân

.....

Hành lễ.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi hướng Mai Lâm, nói:” Đi dùng bữa. “

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Chờ Tư Lăng Cô Hồng đi qua trước người mấy trượng, lưu lại bốn người mới ngẩng đầu khái bước theo ở phía sau. Triệu Thiết trừng lớn đôi mắt nhìn chằm chằm thân mặt ửng người mà đi nhà mình trang chủ, giống như ở xác nhận đối phương hay không bị người giả mạo, lấp bắp một hồi lâu mới đại suyễn một tiếng, gằm nhẹ nói:” Như thế nào ôm? Trang chủ không phải nhất không mừng người ngoài gần người? Như thế nào liền ôm! “

Thư Tu Trúc nhàn nhạt phiết hần liếc mắt một cái, nhìn xa dần dần biến mất ở Mai Lâm trung bóng dáng, sắc mặt thâm trầm,” người

nên kỳ quái, vì sao nàng cùng trang chủ thân cận như thế lại không chết. “

Triệu Thiết đôi mắt nhú lại, lưỡi đao giống nhau ánh sao chợt lóe mà qua, khó nén khiếp sợ. Tổng Quân Khanh bạch ngọc phiến cốt đánh lòng bàn tay, nói tiếp nói:” Chẳng những không chết, còn lông tóc chưa thương. “

Một hồi, Triệu Thiết cười ha ha lên,” nói cách khác, chúng ta lần này thật sự vì trang chủ cưới tới một vị có thể thường bạn bên người chủ mẫu? Ha ha ha! Thiện thay! Thiện thay! “

Thư Tu Trúc ba người đồng thời nhìn về phía hắn, sau đó lẫn nhau coi liếc mắt một cái, đều nhìn đến đối phương trong mắt thoải mái cùng vui mừng, ngay cả Lý Cảnh trên mặt cũng hiện lên một tia có thể thấy được cười.

Thế nhân đều biết Tuyết Diên Sơn Trang tập thiên hạ tuyệt sắc, trân bảo vô số. Này tuyệt sắc nói chính là người là vật cũng là cảnh.

Vạn cây hàn mai hàng năm nở rộ không tạ, đầy đất tuyết trắng không tí vết, cánh hoa bay xuống ngưng sương, ám hương tập tập. Đường Niệm Niệm ngửi ngửi, phát hiện này Mai Lâm nội thanh hương cùng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người ngửi được thực tương tự, lại có chút bất đồng. Tư Lăng Cô Hồng trên người hương vị càng đậm càng thanh thấu, tựa từ nội mà phát, nhất thời bất giác, lâu rồi liền phát hiện sớm đã xâm nhiễm nhân tâm thần.

Chu Diệu Lang đã sớm ở Mai Lâm chờ trứ, nhìn thấy hai người thân ảnh, vội vã chường liền sai người thượng đồ ăn sáng. Đãi Tư Lăng Cô Hồng ôm lấy Đường Niệm Niệm ngồi chung một cái ghế, duỗi tay đem mang tới tuyết ngọc cao giao cho trong tay hắn, sau đó tự mình đem đồ ăn sáng cái nắp xốc lên, mỉm cười nhìn Đường Niệm Niệm nói:” Này đồ ăn sáng là thuộc hạ nghe theo trang chủ phân phó, chuyên môn ấn chủ mẫu yêu thích làm, chủ mẫu ném thử thích chứ? “

Đường Niệm Niệm nhìn nàng một cái, nghe ra nàng cố ý ở lời nói trọng điểm nhắc tới Tư Lăng Cô Hồng. Hoàn toàn không có hương địa phương khác tưởng, quay đầu liền đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Tạ trang chủ sẵn sóc.”

Chu Diệu Lang khoe mắt trườ trườ. Tuy rằng lời này nói được không nhiều lắm sai, chính là như thế nào chính là cảm thấy không đúng, này biểu tình cùng ngữ khí đều quá chính thức khách khí.

Bất quá.....

Chu Diệu Lang cẩn thận nhìn hai người môi, kinh dị không chừng. Này thấy thế nào đều giống thân thiết quá bộ dáng, chỉ là chủ mẫu dựa trang chủ như vậy gần không quá nhiều vấn đề còn nói đến qua đi, hôn môi vẫn là không có một chút việc nói, vậy hoàn toàn bất bình thường.

Tư Lăng Cô Hồng đang ở vì cổ tay của nàng sát được, nghe xong lời này, ngừng hạ gương mắt liếc nhìn nàng một cái lại chuyên tâm đồ được, nói:” Cô Hồng.”

”Ân? “Đường Niệm Niệm nghi hoặc.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Tư Lăng Cô Hồng, ta danh. “Đồ hảo được, đem tuyết ngọc cao thu vào trong tay áo, Tư Lăng Cô Hồng nhìn thẳng vào nàng mắt, nhẹ giọng nói:” Cô Hồng, kêu ta danh. “

”Nga. “Đường Niệm Niệm gật gật đầu, hoàn toàn đạm nhiên tiếp thu hấn nói. Chuyển mắt gian phát hiện hấn còn đang nhìn chính mình, tuy rằng biểu tình không thay đổi, lại làm nàng cảm giác được một cổ chấp niệm. Làm gì vậy? Là đang chờ chính mình làm cái gì sao? Đường Niệm Niệm cẩn thận hồi tưởng bọn họ mặt trên đối thoại, sau đó đột nhiên hiểu rõ, thử kêu một tiếng,” Cô Hồng? “

”Ân, Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười.

Đường Niệm Niệm thấy sự tình thu phục, bình tĩnh gật đầu.

Một bên Chu Diệu Lang vô ngữ vọng trời xanh. Nàng vẫn luôn biết trang chủ là không thể cùng người bình thường đánh đồng, không nghĩ tới này bị trang chủ để ý chủ mẫu cũng hoàn toàn cùng bình thường người hoàn toàn bất đồng, chẳng lẽ đây là vật hợp theo loài?

Thật là hồi lâu không có gặp qua trang chủ cười, bất quá rốt cuộc cỡ nào bất đồng, có thể làm trang chủ vui vẻ liền hảo. Chu Diệu Lang nghĩ cười cười.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Hôm nay buổi tối còn sẽ có canh một ~ cầu thu cầu bình!

Khác đề cử bạn tốt tiểu nam sủng văn: 《 ta quý quái bạo quân 》
hành văn nội dung tuyệt đối hảo, hơn nữa đủ phi, thân có thể đi nhìn xem.

.....

-----oOo-----

Chương 11: mang người nhận gia (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đồ ăn sáng này đây Đường Niệm Niệm ở Đường Môn khi yêu thích tới làm, hương vị thiên hương ngọt thanh. Mạ Mã bá 麥 粿. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm Đường Niệm Niệm tiên sinh rất ít ăn lương thực, đều là bị lão quái vật một viên đan dược giải quyết, đối bình thường đồ ăn vẫn là có chút hứng thú.

Băng mai viên tương cháo, ngũ vị hương bánh bao, hoa quế đường chưng lật phẩn bánh, như ý bánh, cát tường quả, bày cùng nhau, nhìn khiến cho người thích, đặc biệt là đương Đường Niệm Niệm nhìn đến mấy thứ này thượng phát ra màu xanh lục dược khí khí sương mù thời điểm, đôi mắt càng lóe sáng một phen.

Đường Niệm Niệm tự nhiên tiếp nhận Tư Lăng Cô Hồng đưa qua cái muỗng, chậm rãi uống lên một đầu nấu hi nhu cháo, ấm áp nhuận hầu, miệng đầy lưu hương. Đường Niệm Niệm một đốn, sau đó nhìn về phía Chu Diệu Lang, gật đầu, “ ăn ngon! “

Chu Diệu Lang nhin xuống thiếu chút nữa phun ra cười, đầy mặt ôn nhu, cười nói:” Đây là thôn trang thiện phòng tổng quản Tăng sư phó làm, có thể được chủ mẫu khen, Tăng sư phó nhất định sẽ thật cao hứng. “

Đường Niệm Niệm” ân “Thanh, tiếp tục vui đầu uống cháo, dư quang mới vừa đảo qua trên bàn khay bạc thượng như ý bánh, một con khớp xương rõ ràng bàn tay liền duỗi qua đi, néo một khối như ý bánh đưa tới nàng bên miệng. Đường Niệm Niệm giương mắt xem Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, há mồm cắn một ngụm, Tư Lăng Cô Hồng cười.

Đường Niệm Niệm tâm thần vừa động, thêm một cái muống cháo phóng tới Tư Lăng Cô Hồng bên miệng,” Cô Hồng cũng ăn. “Nàng đã nhìn ra, kêu người này tên, người này tâm tình liền sẽ thực không tòi.

Quả nhiên, Tư Lăng Cô Hồng trong mắt hiện lên thích, cười há mồm đem nàng uy lại đây cháo thủy tất cả nuốt vào trong miệng.

Đường Niệm Niệm cũng cao hứng, nhìn chăm chăm cái muống thượng sượng đen, lập tức che giấu thêm một muống cháo, liền hướng chính mình trong miệng đưa, thỏa mãn híp mắt. Nàng thật là không buông tha một chút cơ hội.

Chu Diệu Lang sắc mặt đầu tiên là cả kinh một bạch, sau đó đôi mắt tràn ngập không thể tưởng tượng cùng vui sướng. Này chủ mẫu thế nhưng không sợ trang chủ độc!? Khó trách, khó trách trang chủ cùng nàng cộng gối mà yên, thân thiết như thế đều không hề kiêng kị.

Có lần đầu tiên, kế tiếp Đường Niệm Niệm liền không dư di lực ở uy thực lại chính mình cắn nuốt vận động trung phần đầu. Đồ ăn mỹ vị, hơn nữa Thiên Ma độc cùng đồ ăn bên trong không ít dược khí, này đốn đồ ăn sáng ăn đến Đường Niệm Niệm thật sự vừa lòng cực kỳ.

Nàng vừa lòng, Tư Lăng Cô Hồng cũng ánh mắt thượng ý cười không giảm, chỉ là khổ một bên bàn quan Chu Diệu Lang, xem cũng không phải, không xem cũng không phải. Này phân ái muội thân mật đến nị người chết không khí chẳng lẽ lại là chỉ có nàng một người nhìn ra được tới sao?

Tùy Tư Lăng Cô Hồng dùng khăn lau chính mình môi, Đường Niệm Niệm nhìn Chu Diệu Lang, ngón tay ăn thừa đồ ăn sáng, nói:” Nơi này thả dược. “

Chu Diệu Lang trong mắt kinh ngạc chột lóe mà không, cười nói:” Không hổ là chủ mẫu, nơi này đích xác đều thả thảo dược. Thuộc hạ quan chủ mẫu thân mình suy yếu, khiến cho Tăng sư phó đem dược cùng đồ ăn làm ở bên nhau, như vậy chẳng những có thể cho

chủ mẩu ăn đến thích, lại có thể ôn dưỡng thân mình. “Tình báo thượng nói Đường Niệm Niệm ở Đường Môn khi không hề có chế được phương diện thiên phú, không nghĩ tới này bị nàng ăn một lần liền ăn ra tới.

Đường Niệm Niệm nói:” Ta thân thể vẫn luôn không tốt, liền vẫn luôn làm như vậy đồ ăn cho ta ăn? “

Chu Diệu Lang ngẩn ra, thấy đối phương trong mắt nhè nhẹ khát vọng ngay sau đó có chút dở khóc dở cười, chịu đựng không có biểu lộ ở trên mặt, hàm súc nói:” Chỉ cần chủ mẩu thích. “

”Ta thích. “Đường Niệm Niệm thực bình tĩnh gạt đầu. Có chỗ lợi lấy không ai không lấy, ngu ngốc mới không lấy.

Chu Diệu Lang thân thể nhẹ nhàng run rẩy, đầu thấp đến càng sâu, thanh âm đều giống như có điểm run đi lên,” thuộc hạ minh bạch, bảo đảm chủ mẩu vừa lòng. “

Đây là làm sao vậy? Lạnh vẫn là trúng độc? Bất quá không thấy được có độc khí phát ra a?

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng nói.

Đường Niệm Niệm quay đầu,” ân? “

”Không cần vẫn luôn xem người khác. “Tư Lăng Cô Hồng ngón tay khẽ chạm nàng mắt, cảm giác được nàng lông mi nhẹ nhàng run rẩy, chạm vào lòng bàn tay thượng nhè nhẹ ngứa. Bị này đôi mắt xem nhẹ, trong lòng thực không thoải mái.

Đường Niệm Niệm cảm giác được đến hấn ngón tay động tác, đệ nhất giây nghĩ đến chính là hấn tiềm tàng ý tứ chính là ‘ không cần vẫn luôn xem người khác, nếu không đào người này đôi mắt ’. Đừng trách nàng tư tưởng âm u, nàng lúc trước sinh hoạt chính là như vậy, mỗi tiếng nói cử động không có làm đến lão quái vật quy định liền sẽ đã chịu tương ứng trừng phạt.

”Hào. “Đường Niệm Niệm lập tức gạt đầu, lại hỏi:” Kia xem người đâu? “

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay một đốn, tròn mắt có một tia tự do, lại rất mau trả lời:” Có thể. “

”Nga. “Đường Niệm Niệm liền xem hắn.

Chu Diệu Lang khoe miệng lại là trêu lại là run. Trang chủ, thuộc hạ dĩ vãng như thế nào không có phát hiện ngài đối cái nào người có như vậy mãnh liệt chiếm hữu dục? Nhiều xem vài lần đều không cho? Còn có, khi nào thuộc hạ liền thành ‘ người khác ’!

Đương nhiên, này trong lòng lời nói Chu Diệu Lang khẳng định là sẽ không nói ra tới. Đưa tới người thu thập trên bàn chén bàn, này liền đối diện trước hai người nói:” Trang chủ, chủ mẫu, thuộc hạ liền đi trước cáo lui. “

Tư Lăng Cô Hồng đạm nhiên gạt đầu, Chu Diệu Lang xoay người rời đi, sắc mặt tức khắc tựa bực tựa cười vắn vẹo. Trang chủ, tốt xấu ta cũng là hầu hạ ngài mười mấy năm lão nhân, đừng tưởng rằng

.....

Ta nhìn không ra người chính là muốn cho ta đi ánh mắt.

Chu Diệu Lang vừa đi, Tư Lăng Cô Hồng liền đem Đường Niệm Niệm bế lên đứng thẳng hướng phương đông đi đến.

Đường Niệm Niệm ngoan ngoãn ở trong lòng ngực hắn, nói cái gì cũng không có nói không hỏi, nhưng là nàng lại không biết nàng mặt bộ đã để lộ ra nàng nghi hoặc. Cho nên, Tư Lăng Cô Hồng ra tiếng giải thích:” Mang người nhận gia. “

Gia?

Đường Niệm Niệm tiếng lòng nhảy lên hạ, gạt đầu,” nga. “

Tư Lăng Cô Hồng nện bước nhìn như nhẹ nhàng chậm chạp, không nhiễm hạt bụi nhỏ, đầy đất tuyết trắng trên mặt đất không có lưu lại một đạo dấu chân dấu vết. Thực tế nhanh như đạp phong mà đi, chung quanh phong cảnh cấp tốc phi nghiền quá, mẫn nhãn hoa mai rực rỡ mê hoa người mắt.

Trên mặt tuyết Mai Lâm, trong rừng gác mái điện ngọc, sau lưng không hóa tuyết sơn thành họa. Băng cốc hà, sương lưu li, cá bạc băng hà trung du nếu ngân hà. Tùng mộc nam diện lục úc không khô, chi thượng tuyết đống băng điểm điểm. Vực sâu kiêu liên mà cốc, nội tàng càn khôn, khí hậu thích hợp, đầy đất điền viên phong cảnh câu thơ khôn kể, xe chở nước cuộn cuộn, thanh lưu gió mát.

Cơ quan liên hoàn, một cây thô như người trưởng thành thủ đoạn thô hắc tinh thiết liên từ dòng nước xiết thác nước trung che giấu. Tư Lăng Cô Hồng tay trước tìm tòi, xích sắt lăn lộn tự động nạp vào hấn bàn tay trung, Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu nói:” Chúng ta đi lên. “

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu nhìn lại, lại nhìn không thấy xích sắt đỉnh, mặt trên mây mù bao phủ, giống như ở trời cao phía trên.

Tư Lăng Cô Hồng hỏi:” Sợ sao? “

”Sợ cái gì? “Đường Niệm Niệm nghi hoặc.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ cạ nàng gò má, nói:” Ta sẽ không làm người ngã xuống. “

Đường Niệm Niệm đương nhiên xem hấn,” ta biết. “Hấn muốn sát nàng quá đơn giản, hà tất tìm cái này tổn công phương thức.

Tư Lăng Cô Hồng lại bởi vì cái này lời nói giãn ra đuôi lông mày, vui mừng cười làm hấn giống cái đạ nam hài. Nhảy dựng lên, như trích tiên thuận gió đạp không, ở thiết khóa lại nhìn không ra hấn mượn lực, nhanh nhẹn tựa như kia gương cánh hồng điều.

Đường Niệm Niệm yên lặng tính toán. Người này công lực so nghĩ đến càng cao, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không có biện

pháp đánh quá, như vậy mấy ngày này vẫn là nghĩ như thế nào dựa vào hấn, lấy lòng hấn, phục tùng hấn tới bảo toàn tánh mạng, đồng thời ngẫu nhiên chiếm chút tiện nghi, lấy không điểm chỗ tốt tương đối thực tế.

Một trận mãnh liệt gió lạnh thành hình xảy ra, còn không có quạt đến trên mặt đã bị trước mắt bạch tay áo đuổi che ở ngoài, sau lưng là ấm áp ngực, trên người ngọc tinh tởm y nhẹ nhàng như vũ, lại ở như vậy sương lạnh thời tiết hạ chút nào không cảm giác được lạnh, ấm áp như lúc ban đầu.

”Xem. “Tư Lăng Cô Hồng chỉ vào một phương hướng.

Đường Niệm Niệm ánh mắt theo hấn ngón tay nhìn lại, ánh mắt ngay sau đó chỗ là tầng tầng lớp lớp liên miên không ngừng cao phong, mây trắng ngưng sương mù đều ở dưới thân, xanh thẳm không trung tựa giờ tay có thể với tới. Kia liên hoàn ngọn núi hình như nào đó bàn thú, lại tùy kia núi non xem đi, chính mình đứng cao đỉnh tựa hồ chính là kia thú đầu, từ nơi này đi xuống nhìn lại thế nhưng có thể thấy phía dưới Tuyết Diên Sơn Trang toàn cảnh, gác mái vây vũ, Mai Lâm, rừng thông hoặc lục hoặc hồng, trì như bích, băng tuyết giao hòa, lại bởi vì kia giữa không trung loãng sương trắng không phải biến hóa chỗ đã thấy sơn trang cảnh sắc cũng không ngừng thay đổi, giống như tiên cảnh.

”Đây là..... Bàn long. “Đường Niệm Niệm nhận ra này liên hoàn núi non sở tạo thành chính là loại nào thần thú, nàng hiện giờ liền đứng ở long đầu, Tuyết Diên Sơn Trang đang bị này Bàn Long Sơn Mạch quay chung quanh trong đó.

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra nàng trong mắt kinh ngạc cảm thán, rĩ mi nhẹ hỏi:” Đẹp sao? “

Đường Niệm Niệm hút một ngụm trên không có chút loãng hơi thở, sau đó nhìn Tư Lăng Cô Hồng, phát đến nội tâm nghiêm túc tán thưởng, ” nhà của ngươi, rất đẹp! “

Đây là nàng đơn điệu chỗ trống nhân sinh gặp qua đẹp nhất cảnh sắc.

Tư Lăng Cô Hồng đuôi mắt cong hình cung, trồi lên âm áp ý cười, trong đó chớp động quang hoa đem ánh nắng tuyết trắng toàn sấn đến ảm đạm vô sắc,” Niệm Niệm, là nhà của chúng ta. “Sau đó, hấn lại hỏi,” Niệm Niệm, nhà của chúng ta đẹp sao? “

Đường Niệm Niệm ngưng ngẩn nhìn hấn mặt,” rất đẹp. “

Nàng đột nhiên phát hiện, hấn mặt so này cảnh sắc còn xinh đẹp, thật là đẹp mắt.

Chưa từng có hình người hấn như vậy dò hỏi nàng cái nhìn, chưa từng có người bởi vì nàng lời nói cười đến như vậy cao hứng, cười đến đẹp như vậy.

Trước kia, chưa từng có quá.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Canh hai đến!

Hôm nay đổi mới 5 ngàn nhiều, thân gặm đến no rồi một chút không có?

.....

-----oOo-----

Chương 12: lòng tham không đủ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ngày hôm sau thời điểm, sáng sớm tỉnh lại giảm xóc trung Đường Niệm Niệm ở mơ mơ màng màng trung bị Tư Lăng Cô Hồng xuyên thân hảo xiêm y, súc miệng thoa mặt, tỉnh táo lại thời điểm phát hiện chính mình đang ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng hai chân thượng, ăn bị uy đồ ăn sáng. Mạ Mã bá 癸 Hiều. Tỉnh nhớ kỹ bồn trạm

”Tỉnh? “Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười hỏi.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật gật đầu, há mồm cắn hẳn chính uy đến bên miệng hoa mai hương bánh, chậm rãi nhai nuốt, còn không quên ngày hôm qua dưỡng thành phúc lợi thói quen —— thân thủ cấp Tư Lăng Cô Hồng uy thực, vì ăn hẳn nước miếng.

Chu Diệu Lang từ sáng nay nhìn đến Đường Niệm Niệm ánh mắt đầu tiên liền cảm giác nàng không thích hợp, chỉ là Tư Lăng Cô Hồng vẫn luôn không mở miệng nàng cũng không dám nói, lúc này nhìn đến này một hồ động, thiếu chút nữa kinh rớt cằm. Tỉnh? Trang chủ nói là tỉnh? Hay là nói sáng nay mở to mắt tùy ý trang chủ rửa mặt chải đầu thay quần áo, sau đó ôm một đường tới Mai Lâm dùng đồ ăn sáng, ăn vài khẩu chủ mẫu, khi đó vẫn là ngủ sao?

Bị chính mình lý giải đáp án cấp 罠 tới rồi, Chu Diệu Lang chỉ có thể yên lặng tự mình an ủi. Có thể làm trang chủ để ý, thả không rời thân phận hào chủ mẫu tự nhiên không giống người thường.

Dùng xong rồi đồ ăn sáng, Tư Lăng Cô Hồng biên dùng tay nhẹ nhàng vì Đường Niệm Niệm mát xa bụng, hỏi:” Còn nhớ rõ hôm qua nhìn đến băng uyên cốc sao? “

Đường Niệm Niệm hoàn toàn sẽ không nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng mát xa là vì giúp nàng tiêu hóa đồ ăn, rút cuộc hẳn thích ôm nàng, luôn là bất động bù trừ lẫn nhau hóa cũng không tốt. Ở nàng xem ra này bất quá lại là một cái ẩn hàm thâm ý hành vi, nói không chừng nàng đáp không lời hay, cặp kia bồn mềm nhẹ vuốt ve tay liền sẽ biến thành lưỡi dao sắc bén đào phá nàng cái bụng.

”Nhớ rõ. “Đường Niệm Niệm đáp, cảm thấy còn chưa đủ rõ ràng còn không đạt tới hỏi chuyện người vừa lòng, đốn hạ lại nhìn chăm chăm hẳn nói:” Người ngày hôm qua còn nói nơi đó mặt có một uông ngàn năm năm tháng hàn đàm, còn có băng ngọc ngưng kết rừng cây..... Người đã nói nói, ta đều nhớ rõ. “

Đường Niệm Niệm cặp mắt kia tràn ngập chân thành tha thiết cùng thảo hỉ, thủy mênh mông thanh triệt thấy đấy, Tư Lăng Cô Hồng trong lòng lại là một xúc, lại ngứa lại mềm. Hận không thể đem trong lòng ngực người này xoa tiến huyết nhục bên trong, chỉ cần là nàng thích tất cả phủng đến nàng trước mặt tới.

Phiến cánh lại trường lại mặt lông mi run rẩy, Tư Lăng Cô Hồng nhấp môi không nói, trong lòng xao động làm hẳn hoàn toàn không hiểu đến như thế nào biểu đạt. Chỉ có thể bằng bản năng dự vọng cúi đầu, ngăn chặn trong lòng ngực người này trương luôn là nói ra làm hẳn tâm thần không yên nói môi.

Tư Lăng Cô Hồng sẽ không hiểu, Đường Niệm Niệm này tự duy cùng thường nhân có dị cũng sẽ không minh bạch. Dùng hiện đại nói tới nói, nếu Đường Niệm Niệm nàng sinh một đôi lỗ tai, đuôi xương sống lưng có một cái đuôi nói, nhất định là tại tả hữu lắc lư. Thằng nhãi này căn bản chính là ở hoàn toàn không biết dưới tình huống bán manh cái hoàn toàn. Mà thực rõ ràng, Tư Lăng Cô Hồng trạng huống chính là bị đánh trúng manh điểm.

Từ vừa mới liền gắt gao nhìn chăm chăm hai người Chu Diệu Lang, sắc mặt càng vắn vẹo, giống giật mình lại giống mừng thầm.

”Ngô! “Đối Đường Niệm Niệm nói đến này ‘ kinh hỉ ’ tới là nhanh chóng như vậy lại đột nhiên, ngẩn ra qua đi liền phối hợp vô cùng

nương tựa Tư Lăng Cô Hồng, há mồm nghênh đón hấn ở liếm láp dục tiến lưỡi vào chính mình lãnh địa.

Nàng đôi mắt ở ngay lúc này liền sẽ đặc biệt sáng ngời, tràn ngập khát vọng tiếp tục đi xuống dục vọng. Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt đồng dạng không có nhắm lại, hấn mắt trước sau bao phủ ở lông mi che hạ nhàn nhạt thanh ảnh hạ, liền giống như mỏng vân che nguyệt nhu hòa lại tĩnh lặng, chỉ xem hấn này song mông lung không rõ mắt cùng dung, ai cũng phỏng đoán không đến giờ phút này hấn hôn môi là thế nào hoàn toàn bất đồng khinh cuồng như thú.

Đường Niệm Niệm căn bản sẽ không nghĩ đến chính mình vô tình biểu hiện chính là chậm rãi dẫn ra này đầu bồn vẫn luôn phục nặc cuồng thú ngọn nguồn, làm này đầu cuồng thú đang ở một chút, một chút bại lộ ra bản thân dữ tợn. Ai cũng sẽ không biết này đầu cuồng thú khủng bố, một khi nhận định liền sẽ không buông tay, sở hữu nhìn trộm hấn âu yếm con mồi người đều đem thừa nhận hấn lửa giận.

”Ngô, ân..... “Kia kỳ quái làm thân thể tê dại cảm giác lại tới nữa, lần này so lần trước còn mãnh liệt rất nhiều, liền hô hấp đều sắp khô kiệt, trong miệng nước bọt cũng không kịp nuốt chảy qua hàm dưới. Đường Niệm Niệm cánh mũi không ngừng võ, hơi nước ngưng châu mắt xin tha nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng. Nàng không mở miệng xin tha cũng không cưỡng lực giãy giụa, không ngừng là nàng hiện tại không có sức lực, vẫn là cảm thấy lấy hai người khoảng cách động tác, dùng ánh mắt so với kia hai loại đều càng mau lại không chọc người sinh khí.

Không thấy được tay nàng chân đều bị ôm, môi cũng bị hàm chứa, này nếu là động chính là quấy rầy hấn hành vi, chỉ có đôi mắt hiện tại là nhẹ nhàng, hơn nữa đối phương đôi mắt liền ở trước mắt, có thể làm xin tha ý tứ trước tiên liền truyền đạt cấp đối phương.

Tư Lăng Cô Hồng thâm ám đôi mắt nhẹ nhàng chớp động hạ, sau đó chậm rãi lui ra tới.

Đường Niệm Niệm vừa được tự do, kịch liệt thở dốc, liền thân thể đều đi theo run rẩy, nâng mắt nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng nhìn. Nàng không rõ như thế nào lần này liền biến thành như vậy, chẳng lẽ là hấn phát hiện mục đích của chính mình, cho nên dùng như vậy phương thức tới là cảnh cáo chính mình?

Chính là nàng không có chủ động yêu cầu, đều là người này trước dựa lại đây, nếu hấn không chủ động nàng cũng sẽ không đề nữa cái tự, kia hấn lại là từ nơi nào phát hiện?

Tư Lăng Cô Hồng cũng nhìn nàng, ngực nhẹ nhàng phập phồng, đen tối ánh mắt giống như có điểm bất đắc dĩ. Ánh mắt từ nàng mắt chậm rãi hạ di, thẳng đến kia trương lúc này đã trở nên sừng đỏ kiêu diễm môi, đốn hạ, động tác rất chậm giống sợ kinh đến Đường Niệm Niệm, đến gần rồi nàng vươn lưỡi chậm rãi đem nàng hàm dưới lây dính nước bọt liếm láp.

.....

Đường Niệm Niệm trong lòng bản năng không muốn từ bỏ này cho dù là một chút, được đến không dễ Thiên Ma độc, mới vừa cảm nhận được an toàn không khí, liền lớn mật cực nhanh vươn đầu lưỡi ở trên môi liếm láp một vòng, càng ở đang muốn thu hồi đi Tư Lăng Cô Hồng đầu lưỡi thượng một quyền, cảm thấy mỹ mãn ngậm miệng đem kia lòng tham không đáy cái lưỡi che giấu, liền ngoan ngoan vẫn không nhúc nhích, hai mắt thanh triệt.

Tư Lăng Cô Hồng thân thể cứng đờ lúc sau liền căng chặt, nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm đồng tử giống không ngừng nhảy lên màu đen ngọn lửa, xem đến Đường Niệm Niệm tâm cũng đi theo nhảy dựng nhảy dựng. Sau đó, Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên đem nàng đầu cường thế lại nhu thuận ấn tiến trong lòng ngực, đứng dậy bay vọt, đè thấp thanh âm khó có thể che lấp khàn khàn, "ta mang người đi băng yên cốc. "

Đường Niệm Niệm đang ở kiểm điểm chính mình vừa mới tham lam hành vi qua tuyến, thực ngoan ngoan gật đầu đền bù.

Lưu lại còn ngốc đứng ở tại chỗ mặt đỏ tai hồng Chu Diệu Lang, chỉ có thể nhìn bọn họ bóng dáng thật lâu lúc sau” xì “Cười khẽ ra tới.

Lưu lại còn ngốc đứng ở tại chỗ mặt đỏ tai hồng Chu Diệu Lang, chỉ có thể nhìn bọn họ bóng dáng thật lâu lúc sau” xì “Cười khẽ ra tới.

.....

-----oOo-----

Chương 13: ta sẽ đối với người hảo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Băng uyên cốc đang ở Mai Lâm mặt bắc, hai mặt Hoành Sơn chi gian, nhập khẩu nhìn lại cực kỳ giống sơn động, chung quanh tuyết trắng một mảnh, che kín băng tinh. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm vừa vào bên trong lại giống tiến vào một mảnh tân thiên địa ——

Thiên nhiên mà thành khắc băng thụ, tầng tầng lớp lớp, tuy rằng không có cây cối như vậy sinh cơ bừng bừng, nhưng là tại đây phiến trong thiên địa lại thích hợp bất quá, có loại tinh xảo cực kỳ mộng ảo chi mỹ. Trung ương một uông hàn đàm thủy yên tĩnh không gợn sóng, giống một khối tốt nhất băng loại lưu li ngọc, mà hồ nước trung ương xác thật có một khối ngọc. Ngọc làm đài, ở nước gợn trung tinh oánh dịch thấu, chung quanh nổi lơ lửng vài cọng màu trắng hoa, bích sắc nhụy, mỹ tư tú sắc, thanh hương bốn phía, giống nhau hoa quỳnh, nhưng tuyệt không phải thật sự hoa quỳnh, hoa quỳnh căn bản vô pháp ở như vậy hoàn cảnh trung tồn tại, hướng chi này hoa so đàm càng nhiều phân thanh quý tinh xảo, thanh ngọc quân tử chi khí.

Này băng uyên trong cốc mặt cũng không có bị dãy núi hoàn toàn che đậy, thượng lưu có một đường kẽ hở, vừa lúc thấy thái dương, nghĩ đến buổi tối cũng có thể nhìn đến minh nguyệt, tới lúc đó ban đêm, có thể tưởng tượng này tinh xảo tuyệt luân trong cốc chi cảnh lại nên mỹ đến kiêu gì tuyệt sắc.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm trạm thượng hàn đàm trung ngọc đài, lúc này hần thân thể căng chặt đã khôi phục bình thường, khom người đem Đường Niệm Niệm đặt ngòi ở ngọc trên đài, sau đó duỗi tay nhất chiêu, hàn đàm trung kia nổi lơ lửng gàn

chín đóa màu trắng đóa hoa, trong đó một đóa nội xanh biếc cầu trạng nhụy hoa liền bóc ra bay vào hấn trong tay.

Tư Lăng Cô Hồng đem trậ châu lớn nhỏ nhụy hoa trái cây đưạ cho Đường Niệm Niệm bên miệg, nói:” Ặn. “

Từ tiến vào nơi này, Đường Niệm Niệm hai mắt liền lóng lánh tinh quang, không phải vì nơi này tuyệt mỹ, mà là vì nơi này so bên ngoài càng nồng đậm linh khí. Lúc sau nhìn đến hàn đầm trung bạch hoa sau liền càng không có lại đời qua đôi mắt, đồng dạng không phải vì nó tú mỹ tuyệt tư, mà là vì nó kia phát ra nồng đậm được khí, còn có nó thân phậ.

‘ bích châu nguyệt hoa ’ bích tuyền quyết ghi lại linh được, có thể luyện chế linh đầm linh được, là lão quái vật nhìn đến đều phải kinh hỉ bảo vật.

Trước kia liền lão quái vật thấy đều phải kinh hỉ trậ quý bảo vật, hiện giờ liền bãi ở trước mắt, thậm chí một chút cũng không hiện luyến tiếc uy tới rồi nàng bên miệg, kêu nàng Ặn.

Đường Niệm Niệm lần đầu tiên có chút tư tưởng thác loạn, người này điên đầo nàng nhất quán tư tưởng. Lần đầu tiên nhận thấy được người này hình như là thật sự ở đốì nàng hảo.

Chính là người này vì cái gì phải đốì nàng hảo? Đường Niệm Niệm nhìn Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt chớp động hoài nghi.

Tư Lăng Cô Hồng phiến cánh giống nhau lông mi run rẩy nhẹ rử che nửa mắt, hơi nhấp môi, nói chuyện trong thanh âm làm người cảm nhận được nhẹ nhẹ tán không đi Ặm đặm,” đây là nguyệt quỳnh hoa trái cây, Ặn xong đi có thể bình tặg một giáp tử nguyên lực, đốì thân thể vô hại. “

Nếu như bị thể nhân biết Tư Lăng Cô Hồng đơn giản như vậy giải thích, chỉ sợ đều phải vô cùng đầu đốñ ở trong lòng đầu mắg một phen. Cái gì kêu đốì thân thể vô hại? Đầu chỉ là vô hại, này nguyệt quỳnh hoa chính là thể gian vật báu vô giá. Nguyệt quỳnh hoa toàn

thân đều là bảo, trong đó nhụy hoa trái cây nhất trân quý, người bình thường ăn bình tăng một giáp tử nguyên lực, ôn kinh dưỡng mạch làm một cái võ học phế nhân trở thành mà kiêu, thả có thể kháng mà phẩm dưới độc dược không xâm, bệnh khí không vào, thọ mệnh tăng trưởng. Luyện võ người ăn hiệu dụng càng không cần phải nói, hấp hối người ăn càng sắp chết người, nhục bạch cốt, là chân chân chính chính bảo vật.

Chỉ là này nguyệt Quỳnh hoa thật sự khó được, thế nhân chỉ nghe qua truyền thuyết, gặp qua vật thật thiếu chi lại thiếu, nếu như bị người biết Tuyết Diên Sơn Trang thế nhưng có chín đóa, chỉ sợ lại là tiện sát tâm thần lại không thể nể hà.

Đường Niệm Niệm sóng mắt nháy nháy, lần này nhưng thật ra thể vị ra tới hẳn là ở vì chính mình hoài nghi mà khổ sở. Vì cái gì là khổ sở mà không phải trừng phạt chính mình? Trong lòng có chút mặc danh không thoải mái, chỉ là điểm này cảm giác vẫn là bị nàng xem nhẹ, gật đầu, nói:” Ta biết. “Cho dù có hại đối nàng cũng vô dụng.

Tư Lăng Cô Hồng xem nàng, xem đến Đường Niệm Niệm nhẹ mím môi, nói ra nguyên nhân,” ta chỉ là không rõ người vì cái gì rất tốt với ta. “

Tư Lăng Cô Hồng bị nàng trong mắt thanh triệt nghi hoặc cấp ngột ngẩn, cặp mắt kia nghi hoặc như vậy trực tiếp, giống như người khác đối nàng hảo là nhiều ít kỳ quái sự tình.

Trái tim giống bị châm hung hăng trát một chút, Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng nhập hoài, hàm dưới nhẹ nhàng ma sát nàng đỉnh đầu tóc đẹp,” Niệm Niệm. “

”Ân? “

Tư Lăng Cô Hồng khẽ hôn nàng sợi tóc, cúi đầu nhìn nàng đôi mắt, nghiêm túc nói:” Ta nói rồi, ta sẽ đối với người hảo, sẽ đối với người thực hảo. “

Đường Niệm Niệm bị hấn nghiêm túc ánh mắt làm cho ngẩn ngơ, đáp:” A, ta nhớ rõ. “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ta là nói thật. “

Đường Niệm Niệm hơi hơi há mồm, không có phát ra âm thanh.

Tư Lăng Cô Hồng lại lặp lại,” ta là nói thật! “

Hấn quật cường lại nghiêm túc, giống cái hài tử giống nhau chấp nhất chứng thực một sự kiện, chấp nhất được đến một cái thỏa mãn đáp án.

”..... Nga. “Đường Niệm Niệm rữ rữ mắt.

Tư Lăng Cô Hồng gắt gao ôm lấy nàng eo, giống nhìn ra nàng một tia nghi đốn, nói:” Ta nói rồi, ngươi thích cái gì, ta đều cho ngươi. “

Đường Niệm Niệm kỳ thật tưởng nói nàng thích tự do, nhưng là nàng cũng nhớ tới, hấn nói này đó đều là có đại giới

.....

,Kia cố tình chính là nàng muốn nhất tự do. Cho nên dừng một chút, bàn tay mềm chỉ vào hàn đàm trung chín đóa phù hoa, nhìn hấn hỏi:” Ta thích này hoa, ngươi cho ta sao? “

Tư Lăng Cô Hồng triển mi bật cười, ý cười thẳng tới đáy mắt, tiếng cười trong sáng như tấm xuân phong,” Niệm Niệm, này đó vốn chính là ngươi. “

Đường Niệm Niệm nghi hoặc. Này như thế nào chính là nàng?

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Của ta chính là của ngươi. “

Đường Niệm Niệm nhìn hấn miệng cười, này trong cốc rõ ràng đẹp như tiên cảnh, này bích châu nguyệt hoa rõ ràng là nhiếp nguyệt hoa thủy linh sinh trưởng mà sáng trong đẹp tuyệt tự, chính là này

hết thấy đều bị trước mắt người này cấp so đi xuống, người này túi da thật sự lại tuấn lại mỹ, thật sự tuấn mỹ vô song.

”Vì cái gì người đều là của ta, người còn cười đến như vậy vui vẻ.
“Đường Niệm Niệm hỏi ra trong lòng nghi hoặc.

Tư Lăng Cô Hồng cười nói:” Niệm Niệm, đây là người lần đầu tiên đối ta chủ động, vẫn là hỏi ta muốn thích chi vật. “

Đường Niệm Niệm hai mắt lẳng lẳng nhìn hấn cười. Người này nguyên lai đều thấy được rõ ràng, chính là này không phải hấn là sao? Nàng tánh mạng cùng tự do đều ấn đo ở trong tay của hấn, nàng đương nhiên phải cẩn thận cẩn thận, lấy hấn là chủ.

Tư Lăng Cô Hồng thần sắc ôn nhu, nói nhỏ,” Niệm Niệm, về sau thích cái gì liền chủ động cùng ta muốn, trong sơn trang không có, ta liền cho người tìm tới. “

Đường Niệm Niệm hỏi:” Kia nếu là người khác đâu? “

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười,” đoạt lấy tới cấp người. “

Hấn nói được bình đạm mà đương nhiên, hoàn toàn không có phát hiện lời này trung bá đạo.

”Nga. “Đường Niệm Niệm cũng bình tĩnh gật gật đầu, một chút không cảm thấy đây là cường đạo hành vi. Ở nàng tư duy, kẻ yếu dựa vào cường giả, cường giả nô dịch kẻ yếu. Đến nỗi đoạt người khác đồ vật? Kia càng không có gì hảo kỳ quái, ai kêu người đánh không lại nhân gia, đương nhiên phải bị đoạt. Đến nỗi người nói ỷ mạnh hiếp yếu? Không phải quân tử việc làm? Đừng khô hài, Đường Niệm Niệm trong óc chưa từng có kia căn kinh, nàng vốn dĩ chính là tà phái người trong, bị lão quái vật ảnh hưởng 50 năm đã sớm ăn sâu bén rễ.

Lúc này Tư Lăng Cô Hồng lại lần nữa đem kia viên nhụy hoa trái cây uy đến nàng bên môi, Đường Niệm Niệm không có do dự há mồm liền nuốt đi xuống. Người bình thường ăn tăng một giáp tử nguyên

lực, nàng lại là hoàn toàn hóa thành tự thân được lực, lượng tới tính tự nhiên hoàn toàn không có cách nào cùng nguyên lực so sánh với, chính là từ chất tới nói, được lực chính là nguyên lực hoàn toàn cưỡi ngựa đều không đuổi kịp.

Tự Lăng Cô Hồng ngón tay dò xét nàng mạch đập, vẫn cứ không cảm giác được một tia nguyên lực, sóng mắt nháy dựng, vẫy tay lại mang tới một viên xanh biếc nhụy hoa trái cây uy đến Đường Niệm Niệm bên miệng.

Đường Niệm Niệm há mồm lại nuốt.

Lúc này đây Tự Lăng Cô Hồng lại thăm, vẫn là không có một tia nguyên lực, như thế hàn đàm trung thế nhân chỉ khả ngộ bất khả cầu thánh hoa trái cây đã bị lại lần nữa không cần tiền bị hấn mang tới, uy đến kia bên môi.

Lần này Đường Niệm Niệm mới có điểm tin hấn là thật sự không để bụng này bích châu nguyệt hoa, nghiêng đi khẩu, dùng tay đem kia trái cây nhận lấy lại không ăn.

Tự Lăng Cô Hồng hỏi:” Làm sao vậy? “

Đường Niệm Niệm nói:” Lăng phí. “Đây là khó được linh dược, bích tuyền quyết trung nhưng có không ít linh đan yêu cầu này bích châu nguyệt hoa, cứ như vậy ăn là thật sự thực lãng phí. Chủ nhân nhà cửa đến, nàng luyến tiếc.

Tự Lăng Cô Hồng xem nàng vẻ mặt không tha liền không có cưỡng cầu, nói:” Kia ăn khác. “

”Này đó..... “Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm dư lại bích châu nguyệt hoa.

Tự Lăng Cô Hồng phát tay, dư lại sáu đóa tĩn phù hàn đàm như dưới ánh trăng tiên tử bạch hoa toàn mất trung ương cánh hoa vây hộ bích sắc châu quả. Hấn mở ra tay, kia sáu viên như thế gian nhất

tốt nhất bích ngọc ngưng tụ châu quả liền tĩnh nằm lòng bàn tay, ánh đèn hắt như ngọc trắng nõn bàn tay càng hiện oánh nhuận.

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn hấn, lại xem hấn lòng bàn tay châu quả, yên lặng tiếp nhận tới, hai mắt đã không tự giác cao hứng cong lên, không khỏi tâm tình nhẹ nhàng đến lại lần nữa phát huy lợi hại tiến thêm thước, lòng tham không đáy bản tính, chỉ vào hàn đàm nói:” Cái này cũng có thể tùy ý? “

Này ngàn năm hàn đàm thủy linh lực sung túc, cũng là luyện được thứ tốt, hơn nữa hàng năm ngâm có thể rèn luyện thân cốt, tẩm bổ da thịt, trường thọ bất lão.

Tư Lăng Cô Hồng lắc đầu, thấy cặp kia bồn khát cầu thủy doanh doanh tròng mắt hơi hơi tối sầm một chút. Trấn an nàng nói:” Chờ người có cũng đủ nguyên lực chống cự được hàn khí, liền có thể ở bên trong này tu luyện. “

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, giống suy nghĩ cẩn thận cái gì. Mở ra tay, lộ ra kia bảy viên xanh biếc châu quả, hỏi:” Người cho ta ăn cái này, là vì làm ta có thể ở chỗ này tu luyện? “

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu, khẽ vuốt nàng phát, nói:” Cái này vô dụng, chúng ta ăn khác. “

Đường Niệm Niệm tĩnh hạ, nói:” Ta không sợ này hàn khí liền có thể tại đây tu luyện, có thể lấy đi này thủy? “

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Hôm nay sớm một chút đổi mới.

—

Tiểu kịch trường:

Thủy: Nhi tử, người bị lừa!

Cô Hồng:?

Thủy: Nha đầu này mới không có như vậy nhược, hạ chương nương liền chuẩn bị nói cho người chân tướng, người như thế nào liền như vậy cấp liền đem thứ tốt đứt cho nàng!?

Cô Hồng: Ta chính là Niệm Niệm.

Thủy (ngửa mặt lên trời than dài): Ngốc nhi tử a a a a! Nương nhớ thương người kia thứ tốt hồi lâu, hiện tại đến kia nha đầu trong tay, chính là có tiến vô ra, nương không còn có hy vọng! (← đây mới là trọng điểm đi?)

Cô Hồng đăm quét liếc mắt một cái, làm lơ.

”Ô..... Có lão bà đã quên nương, đừng quên kia cũng là yêm nữ nhi, yêm cho người xứng tức phụ nhi, tin hay không yêm hủy đi các người cp! “Thủy ngồi xổm góc tường toái toái niệm, nước mắt lưng tròng, vẽ xoắn ốc.

Bàng quan Chu Diệu Lang (đào lỗ mũi nghiêng mục): Thủy đại, người muốn chết vô toàn thân liền thử xem xem ~

”Không mang theo như vậy khi dễ người ——! “Thủy rơi nước mắt bạch khăn, treo thẻ bài, đặt bút: Cầu trâu, cầu bình, cầu an ủi ~

.....

-----oOo-----

Chương 14: không đủ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm tại đây hai ngày thật sự quá đến xa xỉ, giống Thiên Ma độc như vậy thế gian chỉ độc đều bị nàng gặp phải, Chu Diệu Lang đến từ được đến nàng thích uống thuốc tài thêm nhập được thiện sau, này được liệu phương diện liền càng không cần tiền án tốt tới, bởi vậy xa xỉ cung cấp nuôi dưỡng cùng Lục Lục hiệp trợ hạ, nàng đã Trúc Cơ thành công, thành tựu Thiên Thánh được thể căn cơ. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Tỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Huống chi ở vừa mới nàng còn ăn hai viên bích châu nguyệt hoa trái cây.

Muốn dựa theo thế giới này vũ lực tới tính, hiện tại nàng được lực hoàn toàn thắng qua trăm năm, thậm chí mấy trăm năm nguyên lực cao thủ, chỉ là nàng mới đến đến thế giới này, học tập bích tuyền quyết không đến bốn ngày, trước nay không học quá công kích thủ đoạn, am hiểu chính là lộng được sử độc, hoàn toàn là uống có một thân năng lượng, lại sẽ không sử dụng.

Bất quá này đó lại không thể nói nàng chính là tay trói gà không chặt phé vật, nếu là thật sự đua đánh lên tới, nàng cho dù là không hề kỹ xảo xuất chưởng, dùng được lực đương đạn pháo cũng có thể trực tiếp áp người, đương nhiên người này tuyệt đối không thể là Tư Lăng Cô Hồng như vậy biến thái.

Đường Niệm Niệm xem đến minh bạch, chính mình hiện tại điểm này năng lực ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt vẫn là không đủ xem, vừa không sẽ đối hấn tạo thành uy hiếp, biểu lộ ở hấn trước mặt liền sẽ không có quá lớn vấn đề. Vì này hàn đàm thủy, kia chín đóa bích châu nguyệt hoa, lưu li băng thụ..... Không thể phủ nhận, nàng còn thực thích nơi này cảnh sắc.

Cho nên Đường Niệm Niệm liền ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt đối với hàn đàm thủy nhẹ nhàng đẩy ra đi một chưởng, tạc khởi một đạo thủy kiếm, nàng nói dối nói:” Ta có nguyên lực, điều tra không ra. “

Đường Niệm Niệm cho rằng Tư Lăng Cô Hồng không huấn nàng lừa gạt cũng phải hỏi nàng vài câu, lại thấy hấn lộ ra kinh hãi, ôm chính mình cười đáp ứng xuống dưới:” Chỉ cần sẽ không bị thương người, người tưởng như thế nào liền như thế nào. “

Đường Niệm Niệm tim đập hạ, lại bốc lên một cái chớp mắt cái loại này có chút không thể hiểu được cảm xúc, ngay sau đó đã bị hôm nay được đến hết thấy cấp vui sướng cấp tách ra.

Từ có tự do xuất nhập băng uyên cốc đái ngộ, Đường Niệm Niệm cả ngày liền ngốc tại bên trong, không phải nói ngốc tại Tư Lăng Cô Hồng tu luyện không tốt, kỳ thật ngốc tại hấn bên người ngược lại tu luyện càng vui sướng, chỉ là so sánh với dưới nàng vẫn là càng thói quen một người thời điểm, hướng chi này băng uyên trong cốc mặt chính là nơi nơi đều là bảo, làm nàng dâng lên luyện được hứng thú.

Đã có thể tại đây một ngày không thấy, Tư Lăng Cô Hồng liền không thói quen. Ngày hôm sau liền đem nàng cấp từ băng uyên cốc ôm ra tới, ôn nhu trấn an nói không thể nóng lòng cầu thành, băng không ngược lại hoàn toàn ngược lại, bị thương thân mình. Đường Niệm Niệm tuy rằng đều có đúng mực, chính là nhân gia là lão đại, nói cái gì là cái gì, nàng đương nhiên sẽ không phản bác, ngoan ngoãn gật đầu ứng.

Chỉ là nàng chính mình lại nhìn không tới nàng chính mình bộ dáng, kia buông xuống ảm đạm mắt, kia hơi hơi kích thích cái mũi nhỏ, kia nhẹ nhàng nhấp môi, tuyệt điều giống nhau nhân nhi, như vậy đáng thương hề hề, mát mát không thôi lại không nói ra tới bộ dáng, mặc cho ai nhìn đều luyến tiếc, hướng chi là Tư Lăng Cô Hồng.

Này không, Tư Lăng Cô Hồng lập tức liền tưng khẩu, thay đổi một cái khác tương đương phương pháp, tu luyện khi hấn bồi ở bên

người nàng, tam đốn đều phải đúng hạn ăn, không thể mất ăn mất ngủ.

Đường Niệm Niệm xem hắn là một bộ thương lượng nếu không phải mệnh lệnh miệng lưỡi, liền lần đầu tiên cùng hắn thương thảo một sự kiện lớn, rốt cuộc việc này sự tình quan chính mình một chút tự do,” mặt khác thời điểm đều cùng người cùng nhau, liền phải đơn độc buổi trưa một canh giờ. “Kỳ thật tới gần Tư Lăng Cô Hồng tu luyện càng mau, cho nên nàng muốn này một canh giờ là vì học tập luyện được, luyện được loại chuyện này kiêng kỵ nhất phân tâm.

Đối với Đường Niệm Niệm yêu cầu, chỉ cần sẽ không thương cập nàng, Tư Lăng Cô Hồng đều sẽ không cự tuyệt, cho nên nghe được nàng lời nói sau liền đáp ứng xuống dưới. Chỉ là gắt gao ôm nàng, hàm dưới để ở nàng hõm vai, nhẹ nhàng sát mặt đóng đôi mắt, che khuất trong mắt cảm xúc.

Hắn mất mát. Hắn muốn thời khắc ứng ở trong ngực, xem ở trong mắt người đều không phải là cùng hắn giống nhau như vậy khát vọng.

Hắn hoảng loạn. Người này càng thích một người tự do, hắn cảm giác ra tới.

”Niệm Niệm, Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng ở nàng bên tai không ngừng thấp thấp niệm tên nàng.

Chu Diệu Lang từ bắt đầu xem đến hắn cười đến mặt sau liền nhịn không được có chút sầu lo nhíu mày. Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra tới nàng cũng đã nhìn ra, chính là Đường Niệm Niệm người này nàng lại xem không rõ.

Đường Niệm Niệm cho nàng cảm giác thực loạn, một hồi ngốc đến giống trĩ nhi một hồi lại đậm mạc giống lão giả, đối trang chủ thái độ càng làm cho người xem không rõ, rõ ràng thực thích trang chủ thân cận, nàng đều có thể nhìn ra hai người thân thiết khi Đường Niệm Niệm biểu tình khát vọng, chính là ngày thường lại ngày thơ im lặng

đến giống như hoàn toàn nhìn không thấy trang chủ đối nàng mỗi một khắc đều cẩn thận chi đến hảo.

Buổi trưa Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng đi rồi, lưu lại Chu Diệu Lang liền nhìn đến đơn độc lưu lại Tư Lăng Cô Hồng tĩnh tọa tại chỗ, khuôn mặt tĩnh nếu ngăn thủy, giống như không tồn thế gian quả tịch, Mai Lâm phồn hoa 3000 cũng không kịp hấn bóng dáng như thế.

Đây là nàng nhìn lớn lên trang chủ a. Chu Diệu Lang đau lòng, trong lòng không cảm tức giận Đường Niệm Niệm. Nàng rốt cuộc có biết hay không trang chủ là đem hấn sở hữu ôn nhu đều cho nàng! Nàng rốt cuộc có biết hay không trang chủ ở người khác trước mặt liền cái cười đều khinh thường dự!

Thật vất vả mong đến một cái trang chủ để ý nữ tử, vẫn là không sợ trang chủ trên người độc hại nữ tử, như thế nào cố tình này nữ tử chính là không chừng tâm đâu?

Ai.

Chẳng lẽ đây là cá cùng tay gấu không thể kiềm đến sao?

<

.....

br> Chu Diệu Lang đang ở miên man suy nghĩ, bên kia Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên quay đầu tới, hỏi:” Như thế nào mới làm nữ tử thích? “

”A? “Chu Diệu Lang ngần ra.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt lộ ra bực hoặc, lại hỏi:” Thế nào Niệm Niệm mới có thể thích ta? “

Chu Diệu Lang yên lặng lau mồ hôi, ôn nhu cười nói:” Trang chủ nói cái gì đâu, chủ mẫu rõ ràng chính là thích trang chủ a, bằng không nơi nào sẽ cùng trang chủ thân cận a. “

”Kia nàng vì cái gì không muốn ta bồi? “Tư Lăng Cô Hồng nhìn Chu Diệu Lang.

Đây cũng là ta muốn biết! Chu Diệu Lang trong lòng càng hãn, chỉ là này nhưng đến trả lời hảo, bằng không bị thương trang chủ tâm nhưng không hảo. Ha ha cười nói:” Nữ tử luôn có một chút chính mình tiểu tâm tư, bất quá là một canh giờ mà thôi, còn lại thời gian chủ mẫu đều ở trang chủ bên người còn chưa đủ sao? “

Nào biết, Tư Lăng Cô Hồng mặt vô biểu tình nghiêm túc trả lời:” Không đủ. “

Chu Diệu Lang mặc.

Mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng lông mi run rẩy, buông xuống xuống dưới, hai tròng mắt đều bao phủ ở một mảnh thanh ảnh hạ, xem đến làm người bất giác lo lắng. Chu Diệu Lang vội vàng nói:” Trang chủ ngài nhưng đừng nghĩ nhiều, giống ngài như vậy nam tử, muốn tài mạo có tài mạo, muốn quyền thế có quyền thế, võ công càng là thiên hạ vô song, cái nào nữ tử sẽ không thích, chủ mẫu như vậy bất quá là cùng ngài ở chung thời gian còn không lâu mà thôi, nhật tử lâu rồi, tự nhiên liền không rời đi ngài! “

Nàng cũng không tin, trang chủ tuy rằng thanh danh hoàn toàn bị bọn họ nháo ra cưới vợ sự tình làm hỏng, chính là phía trước mười hai nhiệm tâm nương, mặc kệ là nghĩ muốn chạy trốn vẫn là nháo muốn tạt sát càng hoặc là tính toán đồng quy vu tận, đương nhìn thấy trang chủ bản nhân thời điểm, cái nào không phải lập tức thoả đáng, ước gì lưu lại?

Thế gian này có thể có mấy cái nam tử là có thể cùng bọn họ trang chủ đánh đồng!? Không có! Không có! Này Đường Niệm Niệm như thế nào không giống người thường, ở trang chủ như vậy khuyh tâm tương đãi hạ còn không động tâm nói, nếu không phải ý chí sắt đá chính là căn bản không có tình căn!

Chu Diệu Lang cắn chặt răng.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Sung sướng tiểu kịch trường:

Thủy: Hắc hắc..... Hắc hắc hắc..... Nga soàn soạt soàn soạt ~ (cười gian)

Chu Diệu Lang: Thủy đại, nãi động kinh?

Thủy: Yêm rút gân, cười đến miệng rút gân a! Ha ha ha ha ha ha ha ha! Làm hấn ngày hôm qua khi để lão nương, yêm là ai a, muốn hấn thương tâm chính là tiểu kis~ nga soàn soạt soàn soạt!

Chu Diệu Lang (muốn nói lại thôi): Thủy đại.....

Thủy (hưng phấn không ngừng): Ai nha, ai nha, đúng rồi, tiểu lang lang a ~ người mặt sau chân tướng nga, hắc hắc, nhà ta nữ nhi là không có tình căn, hắc hắc hắc hắc.....

Chu Diệu Lang: Thủy đại.....

Thủy: Gì? Người nói ~ hắc hắc hắc hắc hắc hắc.....

Chu Diệu Lang chỉ hạ mặt sau: Trang chủ ở người mặt sau.

Thủy:..... (ta độn, độn độn độn độn độn độn độn —!)

Sau một hồi ——

Vui quá hóa buồn thủy quỳ rạp trên mặt đất, bị bắt nước mắt lưng tròng hứa hẹn: Ô..... Yêm đã biết, yêm sẽ cho nha đầu loại tình căn.....

Tư Lăng Cô Hồng bình tĩnh rời đi.

Thủy (mặt lộ vẻ hung tướng) toái toái niệm: Liên tính yêm loại, khi nào mọc ra tới còn không phải chuyện này đâu, dám khi để lão nương, hừ hừ hừ hừ hừ.....

.....

-----oOo-----

Chương 15: cho người hết giận

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hành tẩu ở yên tĩnh băng tuyết trên mặt đất, chung quanh trống vắng đến bức nhân tâm thần, liền phong cũng giống như phá lệ lạnh thấu xương. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Đường Niệm Niệm nhìn mắt bên người dẫn đường nữ tử, tiện đà lại nhìn chung quanh hoàn cảnh, một hồi, mở miệng hỏi:” Muốn đi địa phương là hình phòng sao? “

Chu Diệu Lang lộ ra kinh ngạc chi sắc, mỉm cười nói:” Chủ mẫu như thế nào đoán được? Kỳ thật cũng coi như không gia hình phòng, chính là trừng phạt một ít người địa phương. “

Tuyết Diên Sơn Trang không có hình phòng, chỉ có nhà tù. Bởi vì Tuyết Diên Sơn Trang không cần bức cung, càng khinh thường bức cung. Thật sự tội không thể thứ giả, trực tiếp diệt khẩu. Đây là Tuyết Diên Sơn Trang bá đạo, cũng là một loại nhân từ.

”Nga. “Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật đầu, nói:” Chính là nói hấn hấn nại mới ba ngày liền đến điểm máu chót. “

”A? “Chu Diệu Lang không nghe minh bạch.

Đường Niệm Niệm đối nàng hỏi:” Có biện pháp làm trừng phạt nhẹ điểm sao? “

”A? “Chu Diệu Lang càng không rõ, cũng không đợi Đường Niệm Niệm tiếp tục nói, vội vàng hỏi:” Chủ mẫu lời này là có ý tứ gì? “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Ta vượt qua muốn một canh giờ tự do thời gian, trang chủ không phải hiện tại đột nhiên cảm thấy ta đây là lớn mật xúc thượng, cho nên tức giận muốn trừng phạt ta sao.

”Nàng sớm đã thành thói quen lão quái vật bớt giận không chừng tra

tấn, mà ngay từ đầu nàng liền đem Tư Lăng Cô Hồng tính tình đồng dạng định vị ở hỉ nộ không chừng thương, cho nên đối với này đột nhiên tới trừng phạt một chút cũng không cảm thấy kinh ngạc.

Đường Niệm Niệm không có để ý Chu Diệu Lang một chút trở nên vi diệu biểu tình, lại đem phía trước nói hỏi một lần:” Có biện pháp làm trừng phạt nhẹ điểm sao? “Sợ nàng không rõ, lại chiều sâu giải thích một lần:” Tuyệt Diên Sơn Trang hình phạt sẽ phá hư khuôn mặt sao? “

Nàng ánh mắt thực nghiêm túc. Thân thể bị thương có thể trước dùng quần áo che lấp, chậm rãi chữa khỏi. Chính là mặt bị thương ở chữa khỏi phía trước liền phải mang mặt nạ, nhưng nàng không muốn, kia sẽ làm nàng cảm thấy chính mình lại lần nữa trở nên người không người, quý không quý, ngấm lại liền cả người máu chảy ngược, lòng bàn chân lạnh lẽo.

Nguyên lai, được đến sau lại mất đi mới là thống khổ nhất, nếu được đến nàng liền không muốn lại mất đi.

Chu Diệu Lang đã hoàn toàn bị nàng này quý dị tư duy cấp hết chỗ nói rồi, ở Đường Niệm Niệm khuôn mặt đánh giá một vòng. Hảo đi, nàng thừa nhận nữ tử ái mỹ, giống Đường Niệm Niệm như vậy tuyệt sắc nữ tử càng ái mỹ cũng không phải không có đạo lý.

Vô lực thở dài, Chu Diệu Lang dở khóc dở cười nói:” Chủ mẫu, người hẳn là tín nhiệm trang chủ. “Chút nào không buông tha ở Đường Niệm Niệm trước mặt khen Tư Lăng Cô Hồng cơ hội,” trang chủ sẽ không thương tổn người, phải biết rằng trang chủ có thể so ai đều để ý người khỏe mạnh, có trang chủ ở, chủ mẫu người chỉ cần nghĩ như thế nào tùy tâm sở dục cao hứng là được. “

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn nàng, ở Chu Diệu Lang bị xem đến mặc danh sau đó đồng dạng nghi hoặc nhìn lại hạ, nàng nói:” Ngay từ đầu là người nói cho ta muốn tồn tại, liền phải thông minh lại không thể tự cho là thông minh. “

Chu Diệu Lang gật đầu.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt ngốc ngốc nhìn nàng, nói:” Chính là sau lại người vẫn luôn đem ta hướng tự cho là thông minh phương hướng mang. “

Khinh bỉ!

Chu Diệu Lang rõ ràng thấy được kia trương tuyệt sắc khuôn mặt nói lời này khi chợt lóe mà qua khinh bỉ, nàng bị xem thường! Chu Diệu Lang tưởng giận lại phát hiện căn bản giận không đứng dậy, nhìn Đường Niệm Niệm kia trương đậm mạc đến có vẻ có chút ngốc ngốc khuôn mặt, ngược lại chỉ cảm thấy dở khóc dở cười. Nói như thế nào đâu, cẩn thận ngẫm lại nàng nói như vậy cũng không sai, nếu là mặt khác nữ tử dựa theo nàng vừa mới nói như vậy suy nghĩ, tuyệt đối bị chết thực mau. Chính là cố tình Đường Niệm Niệm không phải những người khác, mà là thật sự bị trang chủ phóng tới đầu quả tim người trên a!

Cho nên nói, Đường Niệm Niệm người này, nàng xem không hiểu. Rõ ràng giống như ngu si, cố tình đem sự tình xem đến như vậy thấu triệt, chẳng sợ hoàn toàn nhìn thấu sai rồi phương hướng.

Chu Diệu Lang chỉ có ăn ngay nói thật:” Lần này thuộc hạ đem chủ mẫu mang lại đây, là bởi vì làm chủ mẫu thấy một người, tới rồi chủ mẫu tự nhiên liền biết được. “

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng chớp mắt, khóe môi giơ lên một chút. Chính là nói không có trừng phạt?

Qua băng ngưng nói, phía trước một mảnh trống trải, kết thành từng tòa thiết lao, thiết trụ đều bị băng sương đông lạnh thành màu trắng xanh trạch, hình thành từng cây băng trụ. Xa nhìn lại, phương xa còn có một chín căn bốn người vây quanh thật lớn trụ trời, kia cây cột giống từ mặt băng sinh trưởng mà thành, quán quanh từng điều băng khóa, cho người ta kinh tâm động phách chấn động.

Gần chỗ, Tư Lăng Cô Hồng ngồi ở một cái ghế thượng, hắc màu xanh lá ghế sắc, tuyết trắng vô ô trường bào tay dài, đem hắc không gọn sóng khuôn mặt sấn đến như này đầy đất hàn băng, tuần thất

tuyệt luân dung nhan là trời cao tinh điêu tể khắc kiệt tác, trong mắt ngưng kết băng tuyết hồn phách, kiều nguyệt tinh hoa. Tĩnh tọa nơi đó, liền như này băng thiên tuyết địa thần đế.

Tứ phương các chủ đứng thẳng ở hần phía sau, hần phía trước quý bốn gã nữ tử, này bốn gã bốn người còn vừa lúc đều là Đường Niệm Niệm nhận thức.

Đường Niệm Niệm mới vừa đến gần, kia phương Tư Lăng Cô Hồng liền quay đầu xem ra, nguyên bản tịch mịch không gợn sóng khuôn mặt mắt thường có thể thấy được nhu hòa xuống dưới, kêu:” Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm vẫn luôn đi đến hần trước mặt tới, Tư Lăng Cô Hồng không có động, chỉ là một đôi mắt phóng trên người nàng vẫn không nhúc nhích. Đường Niệm Niệm tả hữu nhìn quanh liếc mắt một cái,

.....

Tự giác liền cư trú ngồi vào hần trên đùi, ngay sau đó eo nhỏ đã bị đối phương một đôi tay chường vây quanh, đối phương hàm dưới cũng để trên vai, nhẹ nhàng ngửi trên người nàng tươi mát hương vị.

Tư Lăng Cô Hồng thỏa mãn trong mắt phiếm cười, ở nàng bên tai hỏi:” Lúc này như thế nào tới? “

Đường Niệm Niệm nói:” Chu tổng quản mang ta tới. “Vốn dĩ lúc này vẫn là nàng tự do thời gian đâu.

Tư Lăng Cô Hồng nhấp môi dưới, thoát nhìn có chút mát mát. Nhẹ nhàng néo Đường Niệm Niệm non mịn tay, nói:” Biết các nàng sao? “

Đường Niệm Niệm ở phía trước quý bốn người nhìn chung quanh một vòng, từ Thù Lam, Xuân Tuyết, Hạ Mai, thẳng đến cuối cùng dừng ở Đường Môn Lưu thị trên người, gật đầu:” Biết. “

Nàng đương nhiên biết, bị thương nàng da thịt người, nàng nhớ rõ rành mạch. Chẳng sợ hiện tại cổ tay của nàng đã sớm ở tuyệt ngọc cao bồi tiếp theo điểm dấu vết đều nhìn không tới, nhưng ai làm nàng lòng dạ hẹp hòi mang thù thực.

Tư Lăng Cô Hồng cảm giác được nàng cảm xúc, trấn an nàng nói:” Không tức giận, các nàng đều cho người hết giận. “

Đường Niệm Niệm lập tức nhìn nhìn hắn, hỏi:” Người bắt các nàng chính là làm ta hết giận? “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Các nàng bị thương người. “

”Nga. “Tư Lăng Cô Hồng đã không phải lần đầu tiên đánh vỡ nàng tư duy định luận, không có hỏi nhiều liên ứng thanh, sau đó xem Lưu thị hoa dung thất sắc mặt. Lúc này nàng đã sớm mất đi ngày thường cao ngạo ung dung, mặt bộ vận vẹo đến nhìn không ra một chút vũ mị diễm lệ, đối tượng Đường Niệm Niệm ánh mắt, cực nhanh phản ứng lại đây, mặt bộ cũng miễn cưỡng khôi phục, mỉm cười nói:” Ta hảo Niệm Niệm, làm gì vậy? Đến từ Niệm Niệm gả cho, Nhị nương này trong lòng liền tưởng đến không được, này khó được thấy, như thế nào..... “Mặt mờ khuy hướng Tư Lăng Cô Hồng, lại bị đối phương vắng lặng đồng tử cấp kinh sát trụ.

Cái này tuyệt thế Thanh Hoa nam tử chính là trong truyền thuyết Tuyết Diên Sơn Trang trang chủ?

Lưu thị cảm thấy trong lòng đè nặng một khối cự thạch, ở cái này nam nhân trước mặt, không ngừng là sống lưng, liền hơi thở đều áp lực đến không thuận.

—

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Sung sướng tiểu kịch trường:

Lưu thị: Thủy đại, người đủ rồi có hay không, ta nói như thế nào cũng là cái quan trọng áo rồng! Xuất hiện lần đầu tiên xuân phong đặc ý, này hồi thứ hai như thế nào liền như vậy rớt đấy a! Người cấp cái cách nói!

Thủy (moi mũi): Ra tới hỗn luôn là phải trả lại.

Lưu thị (hóa thân rít gào đé): Còn cái p! Không nói cái khác, nãi liền cái đứng đắn tên đều không cho ta, làm mao a là! Nói như thế nào lão nương đều là Đường Môn nữ lão đại, ta mặc kệ, người nếu thật dám đối ta thế nào, lão nương liền bãi công, balabalabala.....

Thủy:..... (nhìn Lưu thị kiêu ngạo ươi nhã xoay người rời đi)

Thủy (mặt lộ vẻ dữ tợn): Ta dựa chi! Nhi tử cấp lão nương sắc mặt xem, đó là mẫu tử hổ động có hay không, người cái tiểu cữ kỹ tính cái con khí, cũng tới uy hiếp yêm, thật cho rằng yêm là đạu hủ làm a? Hừ hừ hừ hừ.....

Chu Diệu Lang (mặt lộ vẻ đồng tình nhìn ươi nhã Lưu thị bóng dáng): Thân, người hay là không biết, nhà ta chủ mẫu mang thù không phải không có di truyền.

.....

-----oOo-----

Chương 16: luyện dược

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Niệm Niệm. Mạ Mã bá 夔 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm “Tư Lăng Cô Hồng thấy Đường Niệm Niệm không nói lời nào, ôn nhu dò hỏi:” Nếu là không thể tưởng dược, kia giết? “

Lưu thị sắc mặt nháy mắt một bạch, mặt khác ba nhân tâm tính càng nhược xụi lơ trên mặt đất, tưởng há mồm xin tha lại phát hiện ở cái này người trước mặt, liền mở miệng dưỡng khí đều không có.

Đường Niệm Niệm liếc hẩn một cái, lắc đầu. Lưu thị mới vừa bởi vậy ánh mắt sáng lên, liền nghe Đường Niệm Niệm yên lặng nói:” Quá tiện nghi. “Dọn ngón tay, đếm nói:” Kháp ta mười tám hạ, dẫn ta hai chân, uy ta ăn một viên trí mạng độc dược. “Ngước mắt lại lần nữa nhìn chăm chăm gần ở vài thước Tư Lăng Cô Hồng mắt, nói:” Chỉ cấp một đao, quá tiện nghi, khí trở ra không bình đẳng. “

Chủ mẫu, người rút cuộc là có bao nhiêu mang thù mới tính đến như vậy rõ ràng?

Mặt sau tứ phương các chủ cùng Chu Diệu Lang sắc mặt đều có rất nhỏ biến hóa.

Tư Lăng Cô Hồng kiến nghị nói:” Kia đoạn nàng tay chân, lại uống thuốc độc dược như thế nào? “

Đường Niệm Niệm chuyển động sóng mắt, hỏi:” Độc dược có thể vài ngày sau lại uy sao? “

”Hảo. “

”Có thể dùng ta luyện sao? “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Đợi lát nữa ta mang người đi phòng luyện đan. “

Đường Niệm Niệm ánh mắt lấp lánh, lắc đầu nói:” Ta ở băng uyên cốc luyện. “Hỏi tiếp:” Được điền thảo được ta có thể dùng sao? “

”Tùy người. “Tư Lăng Cô Hồng tâm tình sung sướng, hỏi:” Người không chịu làm ta bồi kia một canh giờ là vì luyện được? “

Đường Niệm Niệm nghe được về sau có thể có được liệu tùy tiện dùng đồng dạng tâm tình thực hảo, trong mắt đều mang theo cười gật đầu, còn nói:” Luyện được muốn chuyên tâm, không thể có người ở. “

Liên cái này không tính giải thích giải thích làm vẫn luôn có chút tâm tình hạ xuống Tư Lăng Cô Hồng bị chữa khỏi,” ân, không quấy rầy người. “

Đừng nói Chu Diệu Lang năm người, liền Lưu thị bốn người đều bị trước mắt hai người đối thoại cấp cả kinh trợn mắt há hốc mồm. Tuyết Diên Sơn Trang trang chủ cư nhiên nói, không quấy rầy người! Không quấy rầy người?!

Ngay sau đó, Tư Lăng Cô Hồng giơ tay dựng lên, Chu Diệu Lang lập tức kinh há mồm muốn nói gì. Trang chủ, ngày thường ngài tùy tiện giết người không có gì, chính là này phó thảo gian nhân mạng bộ dáng bị chủ mẫu thấy, vạn nhất làm sợ chủ mẫu đã có thể càng đừng nói thân cận!

Chính là nàng vẫn là chậm một bước.

Ngân quang nhanh như tia chớp hiện lên, trên mặt đất Lưu thị tứ chi nháy mắt phân chi, quỹ dị chính là huyết cũng không có phun ra, tuy là như thế kia cảnh tượng cũng đủ dọa người rồi.

”Bảo nàng tánh mạng. “Tư Lăng Cô Hồng đối nàng thổi đi liếc mắt một cái.

Chu Diệu Lang vội vàng tiến lên đút cho còn không có hoàn hồn Lưu thị một viên đan dược, đồng thời ở nàng đôi mắt khủng hoảng, há mồm muốn thét chói tai khi một chút đem nàng đánh vụng, miễn cho nàng sảo nơi này thanh tịnh. Lại quay đầu lại xem nhìn một cái nhìn hạ Đường Niệm Niệm sắc mặt, xem nàng hoàn toàn không hề biến hóa sắc mặt khi, đã thở dài nhẹ nhõm một hơi lại giật mình không thôi.

Làm xong này đó, Tư Lăng Cô Hồng hỏi:” Các nàng đâu? “

Đường Niệm Niệm chỉ vào Xuân Tuyết Hạ Mai,” nàng nghe Lưu thị mệnh lệnh cho ta đồ có độc phần mặt, nàng cái gì không có làm. “Lại chỉ hướng Thù Lam, nói:” Nàng là người của ta, không tội. “

Tư Lăng Cô Hồng về phía sau xem một cái. Thư Tu Trúc tiến lên, nói:” Là thuộc hạ tự tiện chủ trương đem các nàng mang đến. “

Tổng Quân Khanh cũng tiến lên cười nói:” Trang chủ, bọn thuộc hạ cảm thấy chủ mẫu sơ tới giá lâm khó tránh khỏi không thói quen, có nàng nguyên lai bên người tỳ nữ hầu hạ sẽ càng vui vẻ một ít. “

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu,” lưu trữ. “

Xuân Tuyết nhìn thấy như thế, lấy hết can đảm vội vàng kêu lên:” Nhị tiểu thư, nhị tiểu thư, nô tỳ đều không phải là cố ý yếu hại ngài a! Đều là Nhị phu nhân chủ ý a, cầu nhị tiểu thư tha nô tỳ đi! Cầu xin ngài nhị tiểu thư! Ngài đại nhân có đại lượng..... “

Đường Niệm Niệm thần sắc nghiêm túc đánh gãy nàng,” ta rất hẹp hòi. “

Xuân Tuyết thân thể cứng đờ.

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Làm chính là làm. “

Xuân Tuyết thân thể phát run, sắc mặt lại là không thể tin tưởng lại che kín oán hận dữ tợn, kêu to:” Người rắn rết tâm địa, vô tình

vô..... A! “Lời nói còn không có mắng xong, đầu đã rơi xuống đất, chết không nhắm mắt.

Đường Niệm Niệm yên lặng tự nói,” chẳng lẽ không phải sao? “

”Niệm Niệm nói cái gì chính là cái gì. “Tư Lăng Cô Hồng tâm hoàn toàn là thiên.

Đến nỗi không có thương tổn Đường Niệm Niệm Hạ Mai đã bị giao từ Chu Diệu Lang xử lý, may mắn không có bỏ mạng, nhưng bị tẩy não hủy diệt ký ức ném ra Tuyết Diên Sơn Trang ở ngoài. Thù Lam đã sớm đã bị dọa ngốc, nhìn Đường Niệm Niệm bị Tư Lăng Cô Hồng ôm đi cũng không dám kêu, cuối cùng vẫn là Chu Diệu Lang cái này tổng quản phân phó người đem nàng mang đi bách oanh các, chờ điều, giáo hảo lại cấp Đường Niệm Niệm đưa đi, rốt cuộc Tuyết Diên Sơn Trang nhưng không thể so Đường Môn, có thể ở lại bên trong người đều cần thiết là chọn lựa kỹ càng, hiểu quy củ minh cấm kỵ.

Có tùy ý sử dụng được điền đặc quyền, Đường Niệm Niệm nhật tử quá đến thư

.....

Tâm vui thích, mấy ngày liền tới là người đều có thể từ nàng trên mặt nhìn đến ý cười.

”Chủ mẫu, ngài phiên thổ hộ được thủ đoạn thật thuần thực! “Diệp Liên Kiều chớp một đôi tròn vo mắt to, tràn ngập sùng bái kinh ngạc cảm thán nhìn chăm chăm trước mặt chính ngài xoắn thân mình xử lý được điền Đường Niệm Niệm.

Diệp mộc hương không có sai biệt mắt to đồng dạng chớp động ánh sáng, kêu lên:” Nay thu lộ hương vốn là sống không được, nhưng tới rồi chủ mẫu trong tay lập tức liền khôi phục! “

Hai trương giống nhau như đúc khuôn mặt hiện lên tương đồng tươi cười, cùng kêu lên hưng phấn khê gọi:” Chủ mẫu, ngài quá lợi hại! “

Đường Niệm Niệm tay vừa động, kia cây sống sót thu lộ hương tuyệt tự dựng lên.

Diệp Liên Kiều, diệp mộc hương sắc mặt run run.

Đường Niệm Niệm chậm rãi đứng dậy,” coi như nó đã chết. “

”Chủ mẫu, ngài như thế nào nhẫn tâm đem thật vất vả cứu sống được thảo liền cấp như vậy dùng? Được phòng có có sẵn, này được điền cũng có mặt khác thu lộ hương, không cần thiết một hai phải này cây a! “Diệp Liên Kiều đau lòng hô hô.

Đường Niệm Niệm nhìn mắt trong tay sinh cơ bùng bùng thu lộ hương, nói:” Không có thực không dễ dàng, thực dễ dàng liền sống. “Nàng được lực đối loại này giống nhau linh thảo tác dụng lập tức thấy hiệu quả.

Diệp mộc hương liên thanh nói:” Liền tính như thế nói như thế nào cũng là chủ mẫu thân thủ hộ lý được thảo, cứ như vậy đơn giản dùng..... “

Đường Niệm Niệm nói:” Hộ lý nó còn không phải là vì dùng nó? “Nhìn diệp mộc hương ánh mắt tựa như nói: Chẳng lẽ người còn cũng nó không thành?

”..... Chủ mẫu nói chính là. “Mộc Liên Kiều, diệp mộc hương ở nàng tịnh thấu dưới ánh mắt bại trận.

Đường Niệm Niệm phản thân bằng uyên cốc, ánh mắt chớp động thích duyệt sắc dùng ở hàn đàm trong nước chín cây bách châu nguyệt hoa thượng, mấy ngày nay có nàng không ngừng dùng được lực tầm bổ, ly lại kết quả nhật tử còn xa, bất quá ngày thường tháo xuống một mảnh cánh hoa lại không đáng ngại, khôi phục đến khá nhanh.

”Lục Lục, đỉnh. “

Trước mặt bích lưu hư ảnh di động, làm nổi bật đến Đường Niệm Niệm khuôn mặt vô cùng mịn màng, sóng mắt doanh doanh, giống như bích ba tiên tử, tư dật thể nhàn.

Một tòa tam chân viên phương thuốc đỉnh trôi nổi trước mặt giữa không trung, bích tím chữ triện rất sống động khắc ở dưới đỉnh đỉnh thân, ập vào trước mặt thanh đàn hầy còn hồi chi khí. Nguyên lai Lục Lục nguyên thân, lại là một tòa dưới đỉnh, kia bích thạch bộ dáng là nó phong ấn ngũ đông trạng thái.

Người bình thường luyện dưới đều phải lấy linh lực đuổi linh hỏa, Đường Niệm Niệm lại không giống nhau, lấy dưới lực khổng chế đã sớm chuẩn bị tốt linh dưới từng cái dựa theo phân lượng bài tự đầu nhập dưới đỉnh, song chưởng ngưng tụ dưới lực phách về phía dưới đỉnh, mang theo nào đó huyền diệu tiết tấu cảm.

Nàng thân ảnh quay chung quanh dưới đỉnh chuyển động, song chưởng một hồi như thanh sóng bơi một hồi lại như cuồng phong bão tố, làn váy như mây như sương mù, trường tụ như nước như sóng. Tại đây băng thụ hàn đàm nguyệt quỳnh hoa hạ, càng tựa tiên tử nhanh nhẹn khởi vũ, hoa trong gương, trăng trong nước tựa như ảo mộng, khuyh quốc khuyh thành.

Ong ——

Cuối cùng một chưởng rơi xuống, dưới đỉnh run rẩy phát ra một tiếng bích ba rỗng ngâm, số viên đan dưới bay ra, Đường Niệm Niệm vui mừng vẫy tay nạt vào trong lòng ngực, ngay sau đó liền cảm giác được một cổ mỗi một vô lực ôm vào toàn thân về phía sau đảo đi, kia dưới đỉnh cũng nhân đã không có nàng dưới lực duy trì biến mất giữa không trung.

”Chủ nhân..... Chủ nhân! “Lục Lục lo lắng kêu to.

”..... Không có việc gì. “Đường Niệm Niệm hiện tại chỉ nghĩ nằm trên mặt đất, hảo hảo ngủ một giấc, hảo khôi phục khô kiệt dưới lực cùng thể lực.

Chỉ là nàng còn không có rơi trên mặt đất cũng đã bị mềm nhẹ ôm vào một cái ấm áp thanh u ngực.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Sung sướng tiểu kịch trường:

Lưu thị:.....

Thủy (moi mũi):.....

Lưu thị:.....

Thủy: Cái gì đều không cần phải nói, ta hiểu, ngươi cũng nên hiểu, hắc!

Lưu thị:.....

Thủy: Còn muốn bãi công không?

Lưu thị:..... Làm ta chết đi.....

Thủy (chấp tay trước ngực): Thần sẽ thực hiện nguyện vọng của ngươi, a mẽ đậu hủ ~

Lưu thị (vụng nói): zzzzzzzzzzzzzz

.....

-----oOo-----

Chương 17: về sau bồi

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Người..... “Đến đây lúc nào?

Đường Niệm Niệm ngo ngo ngẩn chớp chớp mắt, phía trên Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt gần ngay trước mắt, bởi vì thật sự thân cận quá, nàng rõ ràng nhìn đến đối phương trong mắt giống như mưa xuân kéo dài ôn nhuận bất tận thương tiếc. Mạ Mã bá 夔 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Tư Lăng Cô Hồng trên mặt không chút biểu tình, chung quanh không khí đi theo lạnh lẽo mấy phần.

Đường Niệm Niệm đối người lửa giận luôn là so đối người thiện ý mẫn cảm, hơi hơi cương mỗi một thân thể, mềm mại như xin tha lại làm nũng kêu lên:” Cô Hồng, Cô Hồng, Cô Hồng..... “Thẳng gọi vào phía trên người sắc mặt dần dần nhu hòa xuống dưới, thân thể cũng đi theo từng xuống dưới, mở to thủy mênh mông đôi mắt nhìn chăm chăm hẳn.

Tư Lăng Cô Hồng giống không tiếng động thờ dài.

Này một hơi, lại giống đem hẳn sở hữu lửa giận lạnh nhạt đều tiết đi ra ngoài, chỉ còn lại một khang nhu tình.

”Niệm Niệm. “

”Ân. “Đường Niệm Niệm cường đánh tinh thần nghiêm túc đáp lời.

Tư Lăng Cô Hồng dưới chân sinh phong, ôm nàng cực nhanh rời đi bằng yên cốc. Lúc này Đường Niệm Niệm mới bừng tỉnh phát hiện sắc trời đã không còn sớm, buổi trưa một canh giờ đã sớm qua, xem ra là chính mình luyện được quá mức trầm mê đã quên thời gian.

”Niệm Niệm phạm quy. “Tư Lăng Cô Hồng nói.

Đường Niệm Niệm nhấp môi, mở tròn xoe trong ánh mắt ba quang không ngừng nhảy lên.

”Niệm Niệm vừa mới không biết ta đến đây lúc nào, cũng không có cảm giác được ta đúng không? “

”Là. “

Tư Lăng Cô Hồng tiếng nói trước sau như một ôn nhu, lại không được xía vào:” Về sau Niệm Niệm luyện được, ta bồi. “

”A? “Đường Niệm Niệm cứng họng ngơ ngẩn.

Tư Lăng Cô Hồng ôm chặt tay nàng bổ thêm một phân sức lực, giống ở tổ vẽ hấn kiên trì. Hôn nhẹ nàng trơn bóng cái trán,” Niệm Niệm, vừa rồi đã chứng minh ta ở cũng sẽ không quấy rầy ngươi. “

Đường Niệm Niệm còn có chút trọng giật mình, thượng có vừa phân tâm tư tự do đáng tiếc ở trên trán Thiên Ma độc.

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng đáy mắt bị thương, thấp thấp hỏi:” Ngươi liền như vậy không muốn làm ta bồi cạnh ngươi? “

Đường Niệm Niệm phản điều kiện khái khái khẩu, sau đó trầm mặc xuống dưới.

Yên tĩnh trầm mặc ở hai người chi gian lan tràn, Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt càng ngày càng âm đạm, thẳng đến Mai Lâm tắm các, thân thủ vì Đường Niệm Niệm cởi giày phóng nàng ở trên giường, sau đó chính mình cũng đi theo trác ngọa xuống dưới ở bên người nàng. Một tay ôm lấy Niệm Niệm vòng eo, Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng khổ sở nói:” Niệm Niệm, ta trộm đi bồi, ngươi cũng phát hiện không được ta. “

”Ta sẽ không lại thả ngươi một người luyện được. “Tư Lăng Cô Hồng liễm mi, đôi mắt ẩn sâu ở âm u thanh ảnh hạ, thanh âm đạm tĩnh trầm thấp đến giống như một uông thanh triệt thấy đáy u nước

suối, vô luận cái gì lưỡi đao ngôn ngữ đều không thể nghi ngờ phay đứt gãy, sạch sẽ trắng ra chảy ròng nhập nhân tâm liền,” Niệm Niệm, ta không nghĩ lừa người. “

—— Niệm Niệm, ta không nghĩ lừa người ——

Đường Niệm Niệm tiếng lòng nhảy dựng, bưng tỉnh, nghi hoặc hỏi:” Người ý tứ chính là không trừng phạt ta? “Nàng vừa mới ngậy ra cũng là vì như thế, vốn tưởng rằng lần này rõ ràng phạm quy sẽ bị trừng phạt, lại không có nghĩ đến hẳn chỉ là nói muốn bồi chính mình?

Tư Lăng Cô Hồng ngẩn ra một cái chớp mắt, sau đó cười khế lên, nhìn Đường Niệm Niệm may mắn doanh doanh hai tròng mắt, đột nhiên dâng lên một tia trêu đùa tâm tư, gật đầu,” muốn phạt. “

Đường Niệm Niệm đôi mắt ảm đạm không ít, bất quá cảm thấy như vậy mới là bình thường.

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng nói:” Phạt người hôm nay liền ngoan ngoãn nằm ở chỗ này nghỉ ngơi, thẳng đến thân thể khôi phục mới thôi. “

Này xem như cái gì trừng phạt? Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, mặc danh cảm thấy trong lòng có chút nói không nên lời ngọt mềm, có chút khó có thể nhìn thẳng trước mắt người kia chân thành tha thiết như nước đồng tử, nhẹ nhàng nỉ non:” Này thật là ta ngộ quá nhẹ nhàng nhất trừng phạt. “

”Niệm Niệm, ngủ. “Tư Lăng Cô Hồng thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp, tựa như vào đông ấm dương, thanh tuyết phân dương, cố tình rơi vào tâm khảm, làm nhân tinh thần đều không khỏi nhẹ nhàng lên.

Đường Niệm Niệm vốn là hao hết được lực thể lực, vì tự thân an toàn vẫn luôn cường chống được hiện tại. Lúc này nghe thế che chở đến cực điểm thanh âm, giống như bị thôi miên, mí mắt liền vô lực rũ xuống dưới, không đến một lát liền đã ngủ say. Thói quen chôn nhập Tư Lăng Cô Hồng chính là trong lòng ngực cọ cọ, tìm kiếm

nhất thoải mái vị trí, một chút cũng phát hiện chính mình đã tiềm thức thói quen Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp, càng thích hấn thanh u hơi thở quay chung quanh ở chung quanh.

Tư Lăng Cô Hồng trác ngoạ, bạch ngọc ngón tay nhẹ nhàng đi qua ở mái tóc của nàng, chậm rãi khẽ vuốt, đôi mắt không hề chớp mắt nhìn trong lòng ngực người điềm tĩnh ngủ nhan, biểu tình nhu hòa lại hơi hơi phức tạp.

”Niệm Niệm..... “Này thấp thấp một tiếng kêu gọi bao hàm vô tận phức tạp cảm xúc.

Từ vừa mới, Tư Lăng Cô Hồng kỳ thật là sợ hãi. Hấn sợ hãi chính mình vô pháp khống chế chuyên trị bá đạo làm Đường Niệm Niệm bài xích hấn, càng thêm rời xa hấn, hấn không nghĩ nhìn đến Đường Niệm Niệm chán ghét ánh mắt, chính là hấn đồng dạng vô pháp lại

.....

Mặc kệ Đường Niệm Niệm ở chính mình nhìn không tới địa phương phát sinh ngoài ý muốn.

Nếu là vừa rồi Đường Niệm Niệm thật sự bởi vì quyết định của hấn mà sinh khí, bài xích hấn, thậm chí chán ghét hấn nói, chỉ sợ hấn cũng sẽ không thỏa hiệp, thậm chí sinh ra một tia ma niệm.

—— vô luận như thế nào cũng không bỏ nàng rời đi, cho dù là chết cũng không bỏ nàng rời đi.....——

Ma niệm thanh âm ở trong đầu một chút nảy sinh, hợp với hấn đầu ngón tay nhẹ nhàng run rẩy.

Trong thiên hạ, người bình thường chỉ biết Tư Lăng Cô Hồng là cái lãnh tâm vô tình người, Tuyết Diên Sơn Trang thường bạn Tư Lăng Cô Hồng bên người mấy người cũng chỉ biết hấn kỳ thật là một cái tùy tâm sở dục, tình cảm đơn thuần người, ở hấn thanh dật tuyệt trần giống như trích tiên không gợn sóng khuôn mặt sau tâm tư rất

cuộc suy nghĩ cái gì, trước nay đều không có người xem đến minh bạch.

Nhiên, chỉ có giống Chu Diệu Lang như vậy từ nhỏ nhìn hán lớn lên người, mới biết được một ít người khác không biết sự tình.

Tư Lăng Cô Hồng kỳ thật có thể nói cố chấp chiếm hữu dục, từ nhỏ đồ vật của hán không thích bị người đụng chạm, này không ngừng là bởi vì hán thân thể đặc thù, thực tế vẫn là hán thiên tính cho phép.

Đặc biệt là đối với hán thích sự vật càng không được bất luận kẻ nào đụng vào, hài đồng thời đại, hán đã từng dưỡng quá súng vật thú, mặc kệ là ăn uống rửa mặt tất cả đều là hán tự tay làm lấy, không được bất luận kẻ nào đụng vào, chỉ là hậu quả có thể nghĩ, chẳng sợ hán lại thật cẩn thận, kia súng vật thú vẫn là không có đến nửa tháng bị độc khí ăn mòn trí mạng. Sau lại hán lại dưỡng khác súng vật, lại không có một đầu có thể miễn với này họa sinh tồn xuống dưới, lại đến sau lại, hán trên mặt biểu tình liền càng ngày càng ít, bên người không còn có bất luận cái gì vật còn sống thân cận.

.....

-----oOo-----

Chương 18: nghi là mà phẩm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chu Diệu Lang được đến truyền lệnh tới rồi thời điểm nhìn đến chính là như vậy một bộ hình ảnh. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm trên giường hai người cùng y mà nằm, ôm nhau mà ngủ, nữ tử ngủ nhan diễm tĩn tốt đẹp, nam tử rũ mắt mà vọng, thiên câu khóe môi.

”Trang chủ. “

Tư Lăng Cô Hồng ở không kinh động Đường Niệm Niệm dưới tình huống nhẹ nhàng thiên nhích người thể, đem Đường Niệm Niệm trắng muốt thủ đoạn nâng lên, thấy Đường Niệm Niệm nhân này đó động tác hơi hơi nhú hạ mày, tự nhiên dùng một cái tay khác mềm nhẹ xoa xoa nàng giữa mày, nói nhỏ như xuân húc trấn an:” Không có việc gì, ngủ. “

Đường Niệm Niệm đỉnh mày bị hấn ấn vỗ đến thả lỏng, trên mặt biểu tình cũng mềm mại xuống dưới, liền khóe môi cũng hơi hơi giơ lên lộ ra thích ý thoải mái.

Chu Diệu Lang vội vàng về phía trước thăm thượng Đường Niệm Niệm mạch đập, sau đó nhẹ ra một hơi, hướng Tư Lăng Cô Hồng bẩm báo:” Chủ mẫu là mệt nhọc quá độ, tinh lực hao hết cho đến thể hư vô lực, cũng không lo ngại. “Từ bị trung tượng lâu triệu hoán tới khi nàng liền hải hùng khiếp vía, liền sợ là Đường Niệm Niệm đã xảy ra cái gì trọng cố, cho tới hôm nay mới xem như thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nàng thật đúng là sợ Đường Niệm Niệm đã xảy ra cái gì ngoài ý muốn Tư Lăng Cô Hồng sẽ làm ra cái gì, nàng nhưng nhìn ra được tới trang chủ là càng ngày càng yêu thích người này.

Đây chính là nhiều năm như vậy trang chủ lần đầu tiên đối một người biểu hiện ra như thế bất đồng yêu thích, hưởng chi người này còn không sợ trang chủ thể độc.

”Thuộc hạ này liền phân phó đi xuống chuẩn bị chén thuốc. “Chu Diệu Lang nhẹ nhàng nói, ngay sau đó lại thấp giọng tò mò dò hỏi:” Thứ thuộc hạ mạo muội, không biết chủ mẫu là bởi vì có gì như thế? Khụ! Như vậy thuộc hạ cũng càng tốt đúng bệnh hốt thuốc. “Nàng thật sự tò mò, ở Tuyết Diên Sơn Trang, Đường Niệm Niệm còn có thể vì cái gì sự tình thế nhưng làm cho tinh lực hao hết.

”Luyện dược. “Tư Lăng Cô Hồng đạm nói.

Chu Diệu Lang vốn là nhẹ nhàng sắc mặt lại đột nhiên nghiêm túc lên, chần chờ một hồi, quả quyết mở miệng:” Mong rằng trang chủ có thể đem chủ mẫu luyện thành đan dược ban cho thuộc hạ quan khán liếc mắt một cái. “

Bỏ từ nghe nói Đường Niệm Niệm muốn chính mình luyện dược dứt cho Lưu thị ăn khi, nàng vẫn chưa kinh ngạc. Rốt cuộc Đường Niệm Niệm chung quy là sinh ra luyện dược thế gia Đường Môn, đồn đãi nàng thiên phú lại như thế nào kém, sẽ một chút luyện dược cũng bộ không có nhiều ít kỳ quái.

Chính là giống nhau hoàng phẩm dược đều chỉ cần ấn phương thuốc phân lượng tuần tự phối hợp hảo liền có thể hoàn thành, tiêu hao không được cái gì tinh lực, chỉ có huyền phẩm trở lên đan dược mới cần dụng tâm chi đến, không chấp nhận được một phân sai lầm, không chỉ có tiêu hao tinh lực còn cần huyền phẩm trở lên cường giả nguyên lực chống đỡ.

Chu Diệu Lang thân là mà sư cấp luyện dược sư, chỉ từ đôi câu vài lời liền xác định Đường Niệm Niệm sở luyện đan dược tuyệt đối là huyền phẩm trở lên, bằng không cũng sẽ không chiếu thành như vậy hậu quả.

Nàng trong lòng tràn ngập kinh dị. Sẽ luyện dược là một chuyện, bình thường hoàng phẩm đan dược chỉ cần biết được phương

thuốc, chẳng sợ không có thiên phú học bằng cách nhớ xuống dưới, dược liệu sung túc dưới tình huống cơ hồ ai đều có thể làm đến. Chính là huyền phẩm lúc sau luyện dược vậy không ngừng muốn tuyệt hảo thiên phú, còn phải có đồng dạng luyện võ thiên phú, tinh chuẩn lực khống chế, này liền tạo thành huyền phẩm trở lên luyện dược sư thừa thốt cùng địa vị tuyệt cao.

Nàng chưa từng có nghĩ tới Đường Niệm Niệm có thể luyện huyền phẩm đan dược, rốt cuộc nàng không có nguyên lực đây là bọn họ cũng đều biết, chỉ bằng điểm này liền đủ để đánh mất mọi người phỏng đoán.

Nhưng mà, nếu lời này từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng nói ra tới, nàng liền sẽ không có bất luận cái gì hoài nghi.

Tư Lăng Cô Hồng đạm quét nàng liếc mắt một cái, ngón tay tham nhập Đường Niệm Niệm trong lòng ngực vật liệu may mặc cách trong túi, từ giữa lấy ra nàng để vào mười viên thiển kim sắc viên lăn đan dược, đưa cho Chu Diệu Lang,” trang hảo. “

Chu Diệu Lang khước miệng vừa kéo, không chút do dự đem tùy thân mang theo trong đó một trang dược hộp ngọc trung đan dược đảo ra tới, lại đem Đường Niệm Niệm đan dược trang nhập, lưu lại một viên đặt ở trong tay đoan trang.

Từ hình thái, màu sắc, dược hương một đường phẩm xem ra, càng xem trong mắt khiếp sợ càng nồng đậm.

Này đan dược viên lăn bóng loáng không hề một tia vết rách lồi lõm, thiển kim sắc màu sắc đồng dạng đều đều trơn bóng phát ra lấp lánh quang hoa cảm giác, lại nói này dược hương, chỉ là ngữi nhập một ngụm liền giác cả người thông suốt nhẹ nhàng, này đan dược biểu thể thượng còn hiện lên hoa sen giống nhau hoa văn, giống như trời sinh mà ra, chỉ cần chỉ là nhìn liền giác kia liên hoa giống như vật còn sống, tràn ngập thần diệu.

Chu Diệu Lang hít sâu một hơi, đáy mắt lại như thế nào cũng áp không được kinh cùng hãi, đang muốn muốn kinh hô, lại bị Tư Lăng

Cô Hồng đầu tới liếc mắt một cái cấp áp trở về. Nhìn mắt ngủ đến chính ngọc Đường Niệm Niệm, nàng biết điều hạ giọng,” trang chủ, lấy thuộc hạ xem ra, chủ mẫu luyện chế này đan dược đã thắng truy Thiên Phẩm đan dược, chủ mẫu luyện đan sư phẩm cấp cũng tuyệt đối ở thuộc hạ phía trên mà hầu, mà vương, không! Rất có thể là mà quân? “

Càng nói càng kinh, càng nói cũng càng nghi. Chu Diệu Lang có biết một cái mà hầu cấp trở lên luyện dược sư địa vị có bao nhiêu cao, lại có bao nhiêu cường giả muốn nhờ tương hộ, nếu Đường Niệm Niệm thật sự có như vậy tu vi, không nói nàng luyện dược thiên phú, liền nói bản thân liền tuyệt đối hẳn là có địa cấp nguyên lực, như vậy nàng lại như thế nào sẽ ở Đường Môn đã chịu như vậy đối đãi, chẳng những bị Đường Môn bỏ qua, bị Lưu thị mẹ con khi dễ, còn bị cường bách đại giả, ngấm liền cảm thấy quỷ dị mạo danh.

Chính là này đan dược lại làm không được giả, Tư Lăng Cô Hồng nói nàng càng sẽ không hoài nghi, duy nhất đáp án chỉ sợ chỉ có Đường Niệm Niệm chính mình biết, bọn họ như thế nào đoán đều đoán không.

Chu Diệu Lang thu liễm lòng tràn đầy kinh nghi, tự đáy lòng bội phục nói:” Khó trách

.....

Mấy ngày này Liên Kiều, mộc hương hai nha đầu ở trước mặt ta tổng nói chủ mẫu như thế nào như thế nào lợi hại, có thể luyện ra như vậy đan dược, xử lý dược điền hộ lý thảo dược khởi sao lại không lợi hại. “

Ngẩng đầu liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng mặt mày tất cả đều là sung sướng, bộ dáng kia giống như Chu Diệu Lang kinh ngạc cảm thán tất cả đều là đối với hẳn giống nhau. Chu Diệu Lang có biết Tư Lăng Cô Hồng chính mình bản thân có bao nhiêu đại thành tựu, dẫn tới bao nhiêu người như thế nào bội phục khiếp sợ hẳn đều là không hề để ý, mặt không đổi sắc.

Trang chủ, đối chủ mẫu thật là càng ngày càng để bụng.

”Trang. “Tư Lăng Cô Hồng nhìn mắt nàng trong tay nhéo thỉn Kim Đan dược,” phóng án kỉ thượng. “

Chu Diệu Lang sắc mặt lấy lòng tươi cười, chậm rãi thử,” khụ! Trang chủ, cái này, này đan dược thuộc hạ dĩ vãng cũng không gặp qua, có không cấp thuộc hạ lưu lại một viên nghiên cứu nghiên cứu? “

Tư Lăng Cô Hồng thối qua đi liếc mắt một cái, không nói gì.

Chu Diệu Lang sắc mặt lại tức khắc suy sụp xuống dưới,” thuộc hạ minh bạch. “Không tha đem trên tay đan dược bỏ vào hộp ngọc sau đó đặt ở trong phòng án kỉ, trước khi đi yên lặng nhìn ngủ say trung Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, trong lòng đánh chủ ý: Trang chủ, độc chiếm dục cũng không thể như vậy cường hảo sao, liền một viên chủ mẫu thân thủ luyện đan dược cũng không cho! Ngài không cho, thuộc hạ lần sau liền trực tiếp tìm chủ mẫu muốn, xem ngài còn như thế nào quản!

.....

-----oOo-----

Chương 19: người thích liền hảo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm thức tỉnh thời điểm đã là ngày hôm sau sáng sớm, mở to mắt ngẩn ngơ giật mình nhìn chăm chăm gần ngay trước mắt tuyệt tư tuấn mặt vài giây, bừng tỉnh có chút khác thường cảm xúc lan tràn nội tâm, chỉ cảm thấy trước mắt gương mặt này làm người xem đến phi thường thoải mái. Mạ Mã bá 斐 斐. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Tự Lăng Cô Hồng cũng như thường lui tới vì nàng rửa mặt chải đầu mặc quần áo, ôm nàng tới đến Mai Lâm dùng bữa trước, thấy nàng ánh mắt thanh minh sau mới nhẹ giọng hỏi:” Hảo chút? “

”Ân. “Một suốt đêm nghỉ ngơi, hơn nữa có Tự Lăng Cô Hồng cái này thiên nhiên bổ dưỡng tại bên người, tinh lực đã khôi phục hoàn toàn, dục lực cũng ở chậm rãi khôi phục, so dĩ vãng còn muốn càng thêm tinh thuần.

Chu Diệu Lang bưng tới một chén trong suốt cao trạng dục thiện, ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm ánh mắt thượng, kinh ngạc chỉ sắc chợt lóe mà không,” xem ra chủ mẫu khôi phục thực mau, thuộc hạ này bạch ngọc tự thể bán sợ là bài không thượng công dụng. “Bằng nàng nhiều năm kinh nghiệm, chỉ là từ Đường Niệm Niệm thần sắc liền có thể nhìn ra nàng đã khôi phục là không sai biệt lắm.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn mắt nàng trong tay dục thiện,” không cho ta ăn? “

Chu Diệu Lang liền thanh nói:” Tự nhiên không phải. Thuộc hạ vốn là xem chủ mẫu nhân luyện dục hao hết tinh lực thể nhược, chuyên môn làm này dục thiện cấp chủ mẫu khôi phục, chỉ là xem

chủ mẫu thiên phú dị bẩm, nghỉ ngơi một đêm cũng đã khôi phục như lúc ban đầu. Nay được thiện nếu là chủ mẫu thích, muốn ăn nhiều ít đều có thể! “

Đường Niệm Niệm đột nhiên nhạy bén cảm thấy người này giống như tương đối trước kia đối chính mình càng nhiệt tình một ít, nhất thời không nói gì.

Tư Lăng Cô Hồng thân thủ tiếp nhận chén sứ, dùng cái muỗng đào một ngụm uy đến Đường Niệm Niệm bên miệng, đem nàng lực chú ý từ Chu Diệu Lang trên người hấp dẫn trở về,” Niệm Niệm, ăn. “

Đường Niệm Niệm ai đến cũng không cự tuyệt, một ngụm nuốt xuống. Lạnh lạnh hoạt hoạt vị, thanh thanh đậm đậm được hương vị, nồng đậm được khí. Hai mắt nhú lại, thích nói thanh:” Ăn ngon. “

Chu Diệu Lang nghe lập tức lộ ra tươi cười, nói chủ mẫu cái dạng này biểu tình thật là lại đáng yêu lại mê người a! Ngay sau đó nàng cảm giác được một mặt nhàn nhạt dư quang bay tới, tức khắc thu liễm trên mặt ý cười, đáy lòng lại là trừu trừu: Trang chủ, ngài độc chiếm dục thật là càng ngày càng cường, như vậy sẽ dọa đến người có được không! Phải biết rằng vì đem được thiện làm được được hiệu không giảm, hương vị lại hảo phí thuộc hạ bao lớn sức lực, đến một câu khích lệ làm sao vậy?

Dùng xong rồi đồ ăn sau, tới rồi buổi trưa, Đường Niệm Niệm mới bừng tỉnh nhớ lại tới nàng đêm qua luyện được tựa hồ bị ôm chính mình người xem đến rõ ràng, Lục Lục cũng bị thấy được. Thế giới này rốt cuộc có hay không loại này huyền diệu linh bảo nàng không biết, nếu là không đúng sự thật, vì cái gì người này một câu cũng không hỏi?

Còn có..... Nàng hôm qua luyện được được đâu?

Đường Niệm Niệm cúi đầu, phát hiện chính mình trên người xiêm y đã không phải hôm qua kia một kiện.

Giống nhìn ra Đường Niệm Niệm hiện tại nghi hoặc, Tư Lăng Cô Hồng lấy tay ở nàng trước mặt, ở này bàn tay thượng lỏng lỏng nắm một cái bạch ngọc gọt giữa hộp nhỏ,” hôm qua người luyện đan được. “

”Ân? “Đường Niệm Niệm vui vẻ, đây chính là nàng lần đầu tiên tự mình luyện thành đan dược. Chỉ là nàng cũng không có duỗi tay đi tiếp, quay đầu hỏi:” Cho ta? “

”Vốn là người. “Tư Lăng Cô Hồng hơi hơi mỉm cười.

Đường Niệm Niệm thấy hẳn thật sự không có một chút thâm ý tứ, mới yên tâm đem cùng tráp tiếp nhận tới, mở ra vừa thấy, ập vào trước mặt dược hương toàn thân thanh tâm, tinh tế xem xét một phen phát hiện viên viên đan dược đều viên lặn vàng sáng nội liễm, đúng là thành phẩm biểu hiện.

Đường Niệm Niệm mặt mày lóng lánh, đây là thêm bích châu nguyệt hoa Tẩy Tủy Đan, sau này liền kêu bích hoa Tẩy Tủy Đan bái.

Chu Diệu Lang nhân cơ hội tiến lên cung kính hỏi:” Thứ thuộc hạ ngu dốt, chưa từng có gặp qua bực này đan dược, không biết chủ mẫu có không tường giải một phen? “

Đường Niệm Niệm ngược lại nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng,” đây là bích hoa Tẩy Tủy Đan, ăn xong có thể tẩy tủy nắn thể, làm người thoát thai hoá cốt, thoát ly phạm thai thành tựu tiên thiên chi thể, bình tăng một giáp tử nội nguyên lực. “

Tuy rằng còn không có tự mình thử qua này dược hiệu, nhưng là bằng vào bích tuyền quyết tri thức cùng Lục Lục dung hợp, đều làm nàng có cái này tự tin.

”Tê! “Chu Diệu Lang hít hà một hơi, nhịn không được thất kinh hỏi:” Chủ mẫu nói tiên thiên chi thể, chính là nói trời sinh kinh mạch thẳng đường, cùng thiên địa nguyên khí phù hợp vô cùng thiên kiều thể chất? “

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, nơi này nói nguyên khí cùng linh lực không sai biệt lắm, chỉ là hấp thu phương thức bất đồng,” không sai biệt lắm, không ngừng là kinh mạch, huyết nhục cùng cốt cách nội tạng chất đều sẽ bài xuất, cùng thiên địa nguyên khí tự nhiên liền sẽ thân hòa rất nhiều. “

”..... Nói cách khác một cái phế vật chỉ cần ăn điểm này dược liền có thể trở thành thiên kiều một hàng? “Chu Diệu Lang kinh hỏi.

Đường Niệm Niệm hiện giờ còn không rõ thế giới này thiên kiều rốt cuộc là như thế nào hồi sự, chỉ có đem một viên đan dược đưa cho nàng,” người thử xem liền biết. “

Nàng như vậy làm ở Chu Diệu Lang trong mắt lại là tuyệt đối tự tin, hướng chi nàng vẫn luôn muốn nghiên cứu nghiên cứu này đan dược, vốn là tính toán tìm cơ hội tìm Đường Niệm Niệm thảo muốn một viên, hiện giờ thế nhưng cứ như vậy tới tay. Trên mặt không khỏi lộ ra mừng thầm chi ý, trộm ngắm Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, phiến tay liền đem đan dược nạp vào trong tay áo.

”Khụ, chủ mẫu lời nói thuộc hạ tự nhiên là tương

.....

Tin. “Chu Diệu Lang dược tiện nghi còn khỏe mẽ.

”..... Nga. “Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn mắt nàng cổ tay áo, tin tưởng chính là không cần thử, kia vì cái gì không đem đan dược trả lại cho ta.

Chu Diệu Lang thực mau phát giác Tư Lăng Cô Hồng cũng nhìn lại đây, vội vàng siết chặt cổ tay áo, ha hả cười,” nếu chủ mẫu thân thể đã không ngại, kia thuộc hạ liền không quấy rầy trang chủ cùng chủ mẫu thời gian, thuộc hạ cáo lui. “Đảo mắt thi triển khinh công biến mất ở Mai Lâm.

Đường Niệm Niệm định rồi vài giây, quay đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng yên lặng hỏi:” Nàng là không tính toán trả lại cho ta đúng

không? “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ta đi cho người phải về tới. “

Đường Niệm Niệm lắc đầu,” tính. “Xem như còn nàng ngày thường cho chính mình làm được thiện phí. Nàng thực mang thù, nhưng là ở có năng lực dưới tình huống cũng sẽ còn nhân tình, đương nhiên là ở có năng lực dưới tình huống.

Ngay sau đó Đường Niệm Niệm từ hộp ngọc lấy ra bốn viên đan dược đưa cho Tư Lăng Cô Hồng.

”Cho ta? “Tư Lăng Cô Hồng dấy mắt nhảy lên vui sướng.

”Ân. “Đường Niệm Niệm có biết người ở dưới mái hiên lấy lòng là cần thiết, chẳng sợ phía trên người chưa nói, nhưng là nếu đã bị hấn nhìn đến, dùng cũng là hấn dược thảo, cho hấn một phần đương nhiên.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay tiếp nhận tới, lộ ra tươi cười,” đây là Niệm Niệm đưa cái ta đệ nhất phân lễ vật. “

Tư Lăng Cô Hồng rất ít cười, ở Đường Niệm Niệm bên người rất nhiều thời điểm cũng là cười nhạt, chân chính mặt giãn ra sướng cười thời điểm lộ ra răng trắng, triển mi cong mắt, giống như băng tuyết sơ dung, nguyệt hoa ngưng sao, tuấn mỹ tuyệt luân, lệnh người không dám nhìn thẳng.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn, phát giác chính mình càng ngày càng thích này trương tốt đẹp túi da, đặc biệt là nhìn này cười càng thích, có loại nguyện ý lại trả giá trong tay còn sót lại năm viên đan dược lại đổi hấn cười xúc động.

Nàng thích những thứ tốt đẹp, đặc biệt thích tốt đẹp túi da thân hình, bởi vì đó là nàng đã từng không có, chính là bởi vì không có mới càng muốn được đến, càng thêm thích, đáng tiếc chính là dĩ vãng những cái đó đẹp túi da ở nhìn đến nàng thời điểm, lộ ra vĩnh viễn đều là chán ghét ghét bỏ.

Đường Niệm Niệm yên lặng tiếc nuối thở dài, nàng biết chẳng sợ nàng thích cũng không chiếm được, người này nàng đánh không lại, hiện tại chính mình tánh mạng tự do còn bị người này nắm giữ ở trong tay, gì nói được đến hần đâu?

”Niệm Niệm? “Tư Lăng Cô Hồng nhận thấy được nàng cảm xúc, đốn hạ, thấp giọng nói:” Chẳng lẽ Niệm Niệm luyến tiếc tặng cho ta? “

Nhìn thấy hần trong mắt ảm đạm, Đường Niệm Niệm tùy tâm nói:” Bỏ được! Người cao hứng liền hảo. “

Tư Lăng Cô Hồng ngẩn ra, theo sau trên mặt vui sướng càng thêm nồng đậm, nhìn nàng ánh mắt cũng càng thêm mềm mại.

.....

-----oOo-----

Chương 20: giải quyết Lưu thị

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đương Chu Diệu Lang có một ngày đột nhiên hướng Đường Niệm Niệm nhắc tới địa lao Lưu thị khi, Đường Niệm Niệm mới bừng tỉnh nhớ tới nàng còn có như vậy một người chờ chính mình độc dược. Mạ Mã bá 癸 Hiếu. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Mấy ngày nay nàng đều đắm chìm ở bích lạc linh dược chương trung, hơn nữa có Tư Lăng Cô Hồng cái này thiên nhiên Thiên Ma tà thể tại bên người cung cấp vô tận Thiên Ma độc hấp thu, Lục Lục cũng liền không có lại hướng nàng tìm kiếm độc dược, rốt cuộc có thể gian này chí độc lại muốn mặt khác độc dược hoàn toàn liền thành làm điều thừa.

”Mấy ngày nay Lưu thị vẫn luôn đang tìm chết, chẳng sợ bảo toàn nàng tánh mạng, chính là tinh lực lại càng ngày càng vô dụng. “Chu Diệu Lang bình tĩnh vì Đường Niệm Niệm suy nghĩ nói:” Như thế dưới, thuộc hạ liền sợ chờ đến chủ mẫu độc dược, Lưu thị duy trì không được bao lâu. “

Tứ chi thiếu hụt, Chu Diệu Lang có thể bảo toàn nàng tánh mạng, nhưng là nếu người này một lòng muốn chết, tinh thần phương diện lại không có biện pháp tùy ý khống chế.

Đường Niệm Niệm như suy tư gì, sắc mặt có chút hoảng hốt, ” Ờ, ta hôm nay liền luyện. “

”Niệm Niệm? “Tư Lăng Cô Hồng nhạy bén phát hiện.

Đường Niệm Niệm nhìn hẩn một cái, gật gật đầu, ” ta biết, người bồi. “

Tư Lăng Cô Hồng hơi hơi có chút thất bại, chỉ là xem nàng sắc mặt đã khôi phục như thường, không có hỏi nhiều.

Chu Diệu Lang mặt lộ vẻ chờ mong, liên thanh lấy lòng nói:” Bẩm chủ mẫu, thuộc hạ hiện giờ thân là mà sư cấp luyện được sư, tuy rằng vô pháp cùng chủ mẫu đánh đồng, nhưng là làm làm xuống tay vẫn là có thể, không biết chủ mẫu có không làm thuộc hạ cùng bằng quan học tập? “

Đường Niệm Niệm ngày ấy cho nàng bích hoa Tẩy Tủy Đan nàng nghiên cứu mấy ngày, tuy rằng thông qua điều tra cùng tế xem đã đại khái hiểu rõ trong đó thảo dược, nhưng là muốn nàng rõ ràng như thế nào luyện chế lại hoàn toàn không được. Đến nỗi được hiệu, nàng đem chi cho trác ngọc các trung một hài tử ăn xong, chính như Đường Niệm Niệm nói giống nhau như đúc, thậm chí càng cường. Cái này làm cho nàng cùng tứ phương các chủ đều vì này chấn động, đồng thời lòng có xúc động.

Có như vậy đan dược, làm cho bọn họ này đó vất vả tu luyện mới đến hiện giờ địa vị nhân tình dùng cái gì kham?

Nhưng mà bọn họ lại không biết, Tẩy Tủy Đan có thể thay đổi một người thể chất, lại không cách nào tăng lên một người ngộ tính. Thể chất có thể dùng ngoại vật tới tăng lên, nhưng là ngộ tính lại là trời sinh, yêu cầu không ngừng tự mình lĩnh ngộ mới được. Lấy bọn họ như vậy bằng vào tự thân năng lực một chút tiến bộ cho tới bây giờ độ cao người, lại như thế nào là ai cũng đều có thể so sánh với.

Có lần này thực nghiệm, Chu Diệu Lang đối Đường Niệm Niệm đã là thiệt tình thực lòng bội phục, mười sáu tuổi nghi là mà hầu, mà vương cấp luyện được sư, này tuyệt đối là ngàn năm khó gặp thiên kiêu bên trong thiên kiêu.

”Ta không cần xuống tay. “Đường Niệm Niệm buột miệng thốt ra, ngay sau đó nghĩ đến cái gì nàng lại nhìn nhìn Tư Lăng Cô Hồng. Chẳng lẽ này lại là người này cố ý an bài? Lần trước từ Chu Diệu Lang tới dò hỏi được hiệu, lần này lại làm nàng tới quan khán chính mình luyện được, sau đó mượn người khác chi khẩu tới dò hỏi?

Chu Diệu Lang không khỏi lộ ra uể oải thần sắc, lại không có cưỡng cầu nữa. Nàng bắt quá ôm một tia hy vọng dò hỏi mà thôi, rốt cuộc

bản thân liền thân là luyện được sư nàng phi thường rõ ràng luyện được trong giới quy củ, này quan khán người khác luyện được liền cùng luyện võ người quan khán người khác võ kỹ giống nhau, không trải qua đồng ý nhìn lên liền có học trộm hiềm nghi, vì mọi người khinh thường.

Giây tiếp theo, liền nghe được Đường Niệm Niệm yên lặng nói:” Người muốn xem liền xem. “

Chu Diệu Lang ngẩn ra, một hồi mới phản ứng lại đây Đường Niệm Niệm lời này là đối chính mình nói, thần sắc tức khắc biến đổi, đầy mặt vui mừng liền sợ Đường Niệm Niệm hối hận giống nhau nhanh chóng nói:” Tạ chủ mẫu, thuộc hạ định sẽ không cấp chủ mẫu thêm phiền toái. “

Tư Lăng Cô Hồng hướng nàng xem ra liếc mắt một cái, ở trong lòng hấn, trên thực tế thực không muốn Đường Niệm Niệm luyện được khi phiên nhược kinh hồng tiên tử đáng về bị những người khác nhìn lại.

Chỉ là nếu lời này Đường Niệm Niệm chính miệng đáp ứng xuống dưới, hấn không nghĩ phát nàng ý nguyện. Này liếc mắt một cái, lại là muốn Chu Diệu Lang biết điều cự tuyệt.

Chu Diệu Lang thực vô sỉ triều Tư Lăng Cô Hồng cười cười, sau đó bỏ qua một bên mắt cú đầu. Nàng cái gì đều không có thấy, cái gì đều không có thấy.

So sánh với trợ người thánh được, Đường Niệm Niệm đối với tà độc càng am hiểu. Có Tuyết Diên Sơn Trang có sẵn các loại trân quý thảo dược, linh thủy tương trợ, Đường Niệm Niệm đảo mắt liền nghĩ đến nên luyện chế cái dạng gì tà độc.

Lưu thị cho nàng ăn chính là phệ hồn đan, không chỉ có sẽ hại nàng tánh mạng, còn sẽ tổn hại linh hồn của nàng, nàng liền tuyệt đối không phải ít với trình độ như vậy hồi báo Lưu thị.

Tư Lăng Cô Hồng tự mình ôm nàng đi vào băng hẻm núi, Chu Diệu Lang tự mình dò hỏi Đường Niệm Niệm yêu cầu thảo dược liền tiến đến lấy ra, không đến một lát liền về tới băng hẻm núi nội. Vừa vào băng hẻm núi, liếc mắt một cái liền nhìn đến băng tinh tuyết cảnh trung đứng hai người, trong mắt không khỏi lộ ra kinh ngạc cảm thán.

Này băng hẻm núi là Tuyết Diên Sơn Trang cấm địa chi nhất, Chu Diệu Lang cho tới bây giờ cũng bắt quá đã tới một lần, đây là lần thứ hai, mặc kệ cách xa nhau bao lâu tái kiến như cũ không khỏi vì trong đó cảnh đẹp kinh ngạc cảm thán, hướng chi lúc này đứng ở trong đó hai người càng là nhân trung long phượng, thiên tư tuyệt sắc.

”Chủ mẫu, nhưng cần thuộc hạ toái dược? “Chu Diệu Lang đem dược liệu từng cái dọn xong ở bạch ngọc dược trên đài, từ Đường Niệm Niệm đem nơi này định vị chính mình luyện dược phòng sau, luyện dược sở yêu cầu khí cụ cũng một từ chuẩn bị một bộ ở chỗ này.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, Tư Lăng Cô Hồng cũng vào lúc này tự giác buông ra

.....

Tay, yên lặng đứng ở một bên, cả người hơi thờ ẫn vào thiên địa, làm người vô pháp phát hiện mảy may.

Chu Diệu Lang làm không được hấn như vậy, nhưng cũng biết thú xa xa đứng, phóng nhẹ hô hấp.

Đường Niệm Niệm lần này không có triệu xuất lục lục, chỉ cần linh thức khổng chế dược thảo tự động hiện lên, vỡ vụn thành bột phấn, tiện đà dung hợp, lại xem Đường Niệm Niệm đôi tay lục nhạt quang mang quán quanh, cách không thi triển một bộ luyện dược kết cấu, nhất cử nhất động đều bị phiêu dật xuất trần, lệnh người vui vẻ thoải mái.

Luyện dục là buồn tẻ thả tiêu hao tinh lực tâm thần sự tình, nhưng mà ở Đường Niệm Niệm trên người lại nhìn không tới mây may. Chu Diệu Lang từ dục liệu phiêu khởi thời điểm cũng đã khiếp sợ mở to hai mắt, lại nhìn đến Đường Niệm Niệm này một bộ luyện dục kết cấu, càng phân không khai một phân tinh thần.

Này nơi nào giống luyện dục, rõ ràng chính là tiên tử phiên vũ, mỗi một bước đều giống mang theo nào đó ma lực đập ở người tâm khảm thượng, liền tim đập đều đi theo đối phương nên bước hành động mà động, phân không khai một chút ánh mắt tâm thần.

Thẳng đến Đường Niệm Niệm yên lặng, huy tay áo vẫy tay, kia giữa không trung ngưng tụ bột phấn tẫn nạp vào tay nàng trung, quay đầu hướng hai người xem ra.

Tư Lăng Cô Hồng đem nàng chặn ngang bế lên,” hảo? “

”Hảo. “Đường Niệm Niệm ánh mắt hơi hơi chớp động.

Tư Lăng Cô Hồng lập tức liền ôm nàng đi ra băng hẻm núi. Chu Diệu Lang vội vàng đi theo ở phía sau, trong lòng tràn đầy khiếp sợ cùng nghi vấn muốn lộng minh bạch. Trực tiếp không chế dục thảo a, kia đến muốn nhiều tinh diệu nguyên lực không chế? Vô đỉnh luyện dục a! Kia vẫn là đến muốn nhiều tinh diệu nguyên lực không chế? Còn có kia luyện dục thủ đoạn, nhân sinh đến tận đây nàng chưa từng thấy quá như vậy cảnh đẹp ý vui luyện dục kỹ xảo!

Trang chủ! Ngài nhưng thật ra khai khai kim khẩu hỏi một chút, làm thuộc hạ khởi bị tâm linh dày vò a! Chu Diệu Lang oán niệm nhìn Tư Lăng Cô Hồng, thấy thế nào đều biết hẳn cũng không tính toán dò hỏi.

Lưu thị bị người nâng ra nhà tù khi đã bị đánh thức, chờ nhìn đến hoàng hôn như trên ngòai một ghé Đường Niệm Niệm hai người vẫn chưa kinh ngạc, vô thần đày mắt chỗ sâu trong kích động oán hận, thấp thấp tiếng cười khàn khàn:” A, ha hả a, rốt cuộc muốn động thủ yêu? Phu nhân ta đều mau chờ đến không kiên nhẫn. “

”Còn phải đợi chờ. “Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng nói.

Lưu thị ngẩn ra, ngẩng đầu đối diện thượng Đường Niệm Niệm một đôi đăm tĩnh không gợn sóng con người, cái loại này yên tĩnh đến giống nước lặng, chết lặng lạnh lẽo, người xem sờn tóc gáy.

Đường Niệm Niệm miệng lưỡi nhẹ nhàng, ”phệ hồn đan không chỉ có muốn nhân tính mệnh, nhất quan trọng chính là phệ người hồn phách. “Phiên tay chi gian, thiên ngân sắc bột phấn ở nàng trong tay lấp lánh sinh vụn, sấn đến nàng tinh xảo tuyệt diệu khuôn mặt càng như mộng như ảo, ” đây là ta luyện phệ hồn tán, cùng phệ hồn đan giống nhau được hiệu một quá liền phệ mất hồn phách, được hiệu là bảy ngày, ngày thứ nhất thân như vụn kiến thích thân, sau 5 ngày khi thân giác vụn quỷ thực, tai nghe vụn tà rỗng, mắt thấy vụn yêu triền, mũi ngửi vụn cốt xú, vị vụn thịt thối, cuối cùng một ngày ngũ cảm toàn thất, phệ hồn bỏ mình. “

Nàng khẩu khí nhạt nhẽo như nước, bình đăm không gợn sóng, Lưu thị lại đã sớm sắc mặt trắng bệch vụn vụn, Chu Diệu Lang càng không khỏi thân run rẩy thân thể.

”Nga, còn có một cái đã quên nói. “Đường Niệm Niệm bưng tỉnh nhớ tới cái gì, lo chính mình gật gật đầu, mang theo nhợt nhạt ý cười, ” bảy ngày nội người ngũ cảm sẽ thực nhạt bén, lại toàn thân vô lực, không đến bảy ngày quá, khẳng định sẽ không bị tra tấn chết. “

.....

-----oOo-----

Chương 21: chân tướng

Nguồn: EbookTruyen.Net

”..... Yêu..... Yêu ma..... “

Lưu thị trông mắt lộ ra nòng đậm sợ hãi cùng tuyệt vọng, nhiễm huyết giống nhau thù hận, trắng bệch môi đóng mở run run, mắng thanh đứt quãng truyền ra tới. Mạ Mã bá 癸 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Uông phí một đốn, nàng đột nhiên trợn to hướng huyết đôi mắt, lạnh giọng gào rống:” Ta đã chết thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi! Ta muốn hóa thành lệ quỷ gặm ngươi thịt, uống ngươi huyết, muốn ngươi không chết tử tế được ——! “

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, miệng lưỡi bí mật mang theo một sợi nghi hoặc,” ngươi không có nghe rõ ta vừa mới nói? “

Lưu thị sắc mặt hơi biến, há mồm muốn nói cái gì lại biến thành áp lực thống khổ khẩu thân ngâm, sau đó thanh âm càng lúc càng lớn, biến thành gào rống.

Đường Niệm Niệm trong tay màu bạc bột phấn đã sớm không biết khi nào không biết tung tích, yên lặng thu hồi tuyết trắng noãn ngọc giống nhau bàn tay mềm, tĩnh nhìn bắt đầu chịu đựng ngày đầu tiên vạn kiến phệ thân chi đau Lưu thị,” bảy ngày sau ngươi liền sẽ hồn phi phách tán, không có thành quỷ khả năng. “

”A —— a a a! “Lưu thị đứt tay đứt chân, căn bản là vô pháp giảm bớt chính mình thân thể tra tấn, nhưng mà chẳng sợ nàng có tay có chân, phệ hồn tán được hiệu cũng sẽ làm nàng cả người vô lực chống cự, chỉ có thể không ngủ không nghỉ thừa nhận.

”Ngươi..... Ngươi..... “Lưu thị lúc này tràn ngập thống khổ đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, thanh âm khàn khàn

giống như mấy ngày không có uống nước sa mạc hành giả, tê thanh kêu to ra tới:” Người rút cuộc là ai!? “

Muốn sống không được, muốn chết không xong, ở như vậy tra tấn trung, Lưu thị mình bạch chính mình không còn có cầu sinh hy vọng, huống chi lấy nàng như bây giờ phế nhân bộ dáng cũng không nghĩ tiếp tục sống sót, chống đỡ cho tới hôm nay rút cuộc lại lần nữa nhìn thấy Đường Niệm Niệm một mặt, nàng trong lòng kinh nghi lớn hơn nữa.

Đường Niệm Niệm xem như nàng từ nhỏ nhìn lớn lên, nàng là cái cái dạng gì tính tình, chính mình lại rõ ràng bất quá. Người này, từ xuất giá ngày ấy cho tới bây giờ ngăn ngừn gặp mặt ba lần, một lần so một lần cảm giác quỷ dị bất đồng. Người này căn bản là không có khả năng là Đường Niệm Niệm, trừ bỏ gương mặt kia, điểm nào đều cùng nguyên lai Niệm Niệm bất đồng.

Một người liên tính đã trải qua sinh tử khó khăn cũng không có khả năng thay đổi như vậy nhiều, như vậy tê liệt ánh mắt, ngoan tuyệt thủ đoạn, lạnh nhạt vô tình lời nói, đều là Niệm Niệm không có khả năng có.

Người này, căn bản là không phải nguyên lai Đường Niệm Niệm!

Lưu thị đột nhiên nghĩ đến quỷ quái, chẳng lẽ là Đường Niệm Niệm ở quỷ môn quan đi rồi một vòng, bị quỷ quái thương thân!

Không thể không nói, lúc này cầu sinh vô vọng Lưu thị đột phát kỳ tưởng, lại chân tướng.

”Người rút cuộc là ai? “Đường Niệm Niệm lặp lại một lần, nhìn Lưu thị vốn dĩ im lặng vô tình ánh mắt đột nhiên lóng lánh lên, niễm nồng đậm vui mừng, sáng ngời động lòng người đến làm chung quanh ảm đạm thất sắc,” Đường Niệm Niệm, ta là Đường Niệm Niệm. “

Hiện giờ nàng không bao giờ là nguyên lai cái kia không mặt mũi không họ không ai để ý công cụ, mà là một cái là thật thật tại tại

người, một cái có thể bị người dò hỏi tên người, thật thật bị người chú ý người.

Bị Đường Niệm Niệm kia kiên quyết khẳng định ngữ khí trấn trụ, Lưu thị lòng tràn đầy hoài nghi cùng phủ quyết đều không thể phun ra yết hầu, chỉ có mẫn nhãn không thể tin tưởng. Sao có thể, nàng sao có thể là Đường Niệm Niệm, không có khả năng ——!

Ngay sau đó một đợt mạnh hơn một đợt tra tấn làm nàng căn bản hữu tâm vô lực đi tự hỏi mấy vấn đề này, chỉ có thể trên mặt đất liên nhúc nhích đều không thể nhúc nhích run rẩy.

Đám người lại đem Lưu thị nâng tiến nhà tù, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm phản hồi Mai Lâm khi một chút biến hóa cũng không có, chỉ có theo ở phía sau Chu Diệu Lang sắc mặt hơi hơi căng chặt, sóng mắt thỉnh thoảng nhảy lên, phức tạp nhìn phía trước như hình với bóng hai người.

Dùng bữa khi, Chu Diệu Lang ánh mắt như cũ không có rời đi quá Đường Niệm Niệm, phát hiện nàng từ đầu chí cuối đều không có thay đổi, giống như vừa mới tra tấn Lưu thị một màn chưa từng có phát sinh quá, bất quá là chính mình một hồi ảo giác mà thôi.

Đường Niệm Niệm há mồm nuốt xuống Tư Lăng Cô Hồng uy lại đây một ngụm canh sương, nâng hạ mí mắt, liền cùng Chu Diệu Lang đối diện ở cùng nhau,” người vẫn luôn đang xem ta. “

Tư Lăng Cô Hồng buông cái muỗng, nhìn Chu Diệu Lang liếc mắt một cái.

Chu Diệu Lang nhấp môi dưới, đối Tư Lăng Cô Hồng mắt kỳ lạ chọn cái lời, cúi đầu cáo tội nói:” Thỉnh chủ mẫu thứ tội, thuộc hạ chỉ là có một chuyện không rõ. “

Đường Niệm Niệm nhìn mắt Tư Lăng Cô Hồng, gật gật đầu,” người hỏi. “

Chu Diệu Lang nói:” Chủ mẫu hay không cảm thấy đối Lưu thị trừng phạt quá mức trọng? “Nói chuyện khi, nàng đã ngẩng đầu, một đôi mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm.

Đều không phải là nàng thiện tâm, nàng trong tay mạng người tuyệt đối không ít, giết người đối Tuyết Diên Sơn Trang người tới nói cũng không cảm thấy là cái gì đại sự, rốt cuộc thế giới này vốn dĩ chính là cường giả vi tôn. Chỉ là Đường Niệm Niệm vừa mới lời nói sở ngữ, hành động liền quá mức độc ác, nàng cũng không hy vọng bồi ở Tư Lăng Cô Hồng bên người nữ tử là một cái tâm tư ác độc, lấy tra tấn nhân vi nhạc biến thái.

”Trọng? “Đường Niệm Niệm miệng lưỡi bình tĩnh hỏi lại.

Chu Diệu Lang phát hiện nàng ánh mắt thanh triệt lại sâu thẳm, yên lặng lại không gợn sóng, nhìn không tới mảy may hưng phấn điên cuồng, thấy thế nào đều làm người không thể tưởng được nàng vừa mới ngoan tuyệt thủ đoạn.

.....

Chu Diệu Lang đột nhiên cảm giác được một cỗ quỷ dị quen thuộc, chỉ cảm thấy Đường Niệm Niệm cho nàng cảm giác cùng người nào đó rất giống, chẳng sợ biểu lộ bất đồng, bản chất lại là giống nhau.

Ở Chu Diệu Lang từng suy nghĩ trung, Đường Niệm Niệm lại lần nữa đã mở miệng, đương nhiên lại có một tia nghi hoặc nói:” Nàng thương ta một phần, ta trả lại nàng thập phần có cái gì không đúng sao? “

Đường Niệm Niệm hỏi:” Huống chi, ta so nàng cường, không đúng sao? “

Chu Diệu Lang khước miệng trừu trừu, không nói gì gạt đầu lui một bước. Nàng rốt cuộc suy nghĩ cẩn thận Đường Niệm Niệm giống ai, nhưng còn không phải là nhà mình trang chủ sao? Giết người thời điểm căn bản là không có một chút chịu tội cảm cùng sát tâm, giết

người lúc sau càng không có ở trong lòng lưu lại một chút dấu vết, trên người tự nhiên cũng liền không có sát ý.

Nàng xác định, Đường Niệm Niệm không phải biến thái, cũng không có vụn vẹo tâm lý, ngược lại cùng nhà mình trang chủ rất xứng đôi, thật là rất xứng đôi!

Đường Niệm Niệm thấy nàng không còn có vấn đề, liền lo chính mình tiếp tục tiếp thu Tư Lăng Cô Hồng uy thực. Nói lên, thói quen thật là một loại kỳ quái lại có thể sợ đồ vật, mấy ngày nay qua đi, Đường Niệm Niệm đã hoàn toàn thói quen Tư Lăng Cô Hồng cẩn thận tỉ mỉ hầu hạ, từ lúc bắt đầu kẻ thức thời trang tuần kiệt cho tới bây giờ có thể nhàn liền nhàn rồi hai cái hoàn toàn bất đồng tâm thái chuyển biến.

Thiện sau, Chu Diệu Lang lại nghĩ tới mặt khác một sự kiện, nhin không được triều Đường Niệm Niệm tuân lấy lòng hỏi:” A, ha hả, chủ mẫu, cái kia ngài là khi nào cấp Lưu thị hạ dục? Thuộc hạ hoàn toàn không có phát giác a! “

Đường Niệm Niệm tròng mắt chợt lóe, nàng hạ dục thời điểm Tư Lăng Cô Hồng khẳng định phát giác, đó chính là nói vấn đề này là Chu Diệu Lang chính mình vấn đề. Đường Niệm Niệm thực hiện thực, nếu không liên quan phía trên người hỏi chuyện, tùy tiện” ân “Một tiếng.

Chu Diệu Lang tức khắc giống như sương đánh cà tím —— héo.

Trong lòng yên lặng nói: Chủ mẫu quả nhiên thực mang thù, nhất định là vừa rồi chính mình vô lễ hỏi chuyện, làm chủ mẫu thái độ tức khắc đại biến.

.....

-----oOo-----

Chương 22: tuổi tác quá

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hư tuyết sơn thượng không có bốn mùa biến hóa, hàng năm tuyết trắng bay tán loạn, trắng xoá vô biên vô hạn khó gặp vật còn sống. Mạ Mã bá 癸 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm thân cư trong đó nếu không phải chuyên môn chú ý, liền quá khứ thời gian đều không thể phán đoán.

Bên ngoài xem ra, ẩn ở hư tuyết sơn thượng Tuyết Diên Sơn Trang liền giống như một chỗ thế ngoại đào nguyên, trong truyền thuyết nhân gian tiên cảnh. Ngăn cách với thế nhân, mặc kệ bên ngoài như thế nào biến hóa, hư tuyết sơn như cũ như lúc ban đầu. Từng có đồn đãi, nếu là đang ở Tuyết Diên Sơn Trang, là có thể đủ thật sự thể hội một hồi trên núi trong chớp mắt, trên mặt đất đã mấy năm cảm giác. Nói chính là tại đây Tuyết Diên Sơn Trang trung khó cảm nhật tử trôi đi, đương hoàn hồn khi, ra hư tuyết sơn đi vào ngoại giới, mới đột nhiên nghe nói đã sớm mấy cái bốn mùa biến hóa.

Đường Niệm Niệm đã ở Tuyết Diên Sơn Trang sinh sống suốt một năm, một năm tới sinh hoạt bình đạm đơn điệu, lại sẽ không làm Đường Niệm Niệm cảm thấy hư không cô độc.

Này đó thời gian tới, trừ bỏ tu luyện liền thỉnh thoảng luyện luyện đan, đủ loại dược, nhìn xem thư, lại cùng Tư Lăng Cô Hồng học học cầm kỳ thư họa, võ kỹ so chiêu.

Không cần để ý ăn, mặc, ở, đi lại, không cần lo lắng dược liệu thiếu tổn hại, không cần tìm kiếm linh mạch sung túc tu luyện nơi, càng sẽ không có người liếc mắt một cái liền ghét bỏ ánh mắt, như vậy sinh hoạt đối với Đường Niệm Niệm tới nói, thật sự nhàn nhã tự tại, sung túc thỏa mãn.

Một năm trung, Đường Niệm Niệm tu vi cũng từ Trúc Cơ sơ kỳ đạt tới Trúc Cơ đỉnh. Như vậy tốc độ lớn nhất công lao còn thị phi Tư

Lăng Cô Hồng mặc chúc. Bởi vì tu chân mà qua mục không quên bản lĩnh, hơn nữa Tư Lăng Cô Hồng tỉ mỉ dạy dỗ, cũng làm Đường Niệm Niệm từ lúc bắt đầu thất học giải thoát, xem khởi thế giới này thư tịch tới nhẹ nhàng dễ dàng, từ giữa hiểu biết đến thế giới này tin tức.

Thế giới này cùng Tu chân giới giống nhau cường giả vi tôn, bất quá nơi này tu luyện giả được xưng là nguyên giả, tu luyện chính là một loại tên là nguyên lực năng lượng, từ cao đến thấp chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng bốn cái phẩm cấp, mỗi phẩm lại phân thất cấp, mà phẩm lúc sau mỗi cấp lại có xưng hô, từ một bậc đến thất cấp vì sĩ, sư, hầu, vương, quân, đế, thánh.

Nguyên giả trung có mấy cái đặc thù chức nghiệp, luyện được sư, Tu La, du hiệp, bạc mặt. Trong đó luyện được sư địa vị tối cao cũng nhất chịu người kính sợ, một cái tuyệt đỉnh luyện được khi khẳng định là một người tuyệt đỉnh cao thủ, đồng thời có thể bồi dưỡng ra một đám cao thủ, chính là một cái tuyệt đỉnh cao thủ lại không nhất định là một người luyện được sư.

Tu La ý dụ địa ngục Câu Hồn sứ giả, đơn giản tới nói chính là sát thủ. Du hiệp phần lớn đều là độc hành hiệp, du tẩu các nơi, buôn bán tình báo tin tức cùng trợ giúp người tìm kiếm một ít đặc thù vật phẩm, đến nỗi bạc mặt còn lại là chỉ cần trả giá tương ứng giá hoặc mặt khác thù lao, liền có thể giúp người làm bất luận cái gì sự người, bạc mặt người trong trên mặt đều sẽ đeo một mặt màu bạc không ánh sáng mặt nạ.

Nửa năm trước Đường Niệm Niệm biết được Chu Diệu Lang vì mà sư cấp luyện được sư, bản thân lại là mà hầu cấp nguyên giả sau, đưa ra cùng chi tỷ thí một phen yêu cầu. Chu Diệu Lang không nói hai lời liền đồng ý, nàng nhưng vẫn luôn phi thường tò mò Đường Niệm Niệm thực lực rốt cuộc như thế nào, lại không thể dĩ hạ phạm thượng đưa ra nghi vấn, hiện tại Đường Niệm Niệm chủ động nói ra yêu cầu có thể nói là chính hợp nàng ý.

Tại đây một hồi luận bàn, Đường Niệm Niệm tính ra biết thực lực của chính mình cùng thế giới này mà để cấp tương đương, được

lực lại so nguyên lực bản chất xuất sắc rất nhiều, chẳng những giàu có vô cùng sinh cơ, hạo nhiên mãnh liệt, thả sinh sôi không thôi, không dễ tiêu hao. Bởi vì tự thân cận chiến đấu võ kỹ kinh nghiệm không đủ, cực dễ dàng bị thua, nhưng nếu là tính thượng sử độc dùng được nói, Chu Diệu Lang liền căn bản không phải đối thủ.

Nghĩ đến nếu là đột phá Trúc Cơ đạt tới Tích Cốc kỳ nói, liền cùng thế giới này Thiên Phẩm cao thủ giống nhau.

Từ biết được giữa hai bên luận bàn sau, Tư Lăng Cô Hồng liền tự mình dạy dỗ nàng thân pháp võ kỹ, đối này Đường Niệm Niệm ai đến cũng không cự tuyệt, đem đã gặp qua là không quên được bản lĩnh lại lần nữa biểu hiện đảm đàng tinh xảo, làm bàng quan Chu Diệu Lang xem đến một trận cảm thán, lại là kính nể lại là chết lặng.

Nên nói, nguơu tầm nguơu, mã tầm mã yêu? Giống trang chủ như vậy yêu nghiệt tìm được tự nhiên cũng là yêu nghiệt cấp bậc.

Tứ phương các chủ Triệu Thiết bốn người nghe nói chuyện này sau đồng dạng các có cân nhắc, trong đó liền thuộc Triệu Thiết nhất kích động, còn đặc ý nói cái gì từ ánh mắt đầu tiên nhìn đến Đường Niệm Niệm liền biết nàng bất phàm, này liền cấp trang chủ cấp cưới đã trở lại.

Một năm qua đi, Tuyết Diên Sơn Trang người trong xem như hoàn toàn thừa nhận Đường Niệm Niệm chủ mẫu thân phận, không ngừng là Tư Lăng Cô Hồng đối này vô tận sủng ái, càng là nàng tự thân biểu lộ ra hết thảy làm cho bọn họ không thể không phục.

Ánh nắng tươi đẹp băng lóng lánh bảy màu, Mai Lâm thường khai không tạ, ngạo cốt thiên thành.

Nam tử người mặc thiên lục lưu vân tuyến biên trường bào tay dài, bóng dáng dật xa vô trần, một tay ôm lấy trước người thân xuyên đồng dạng thiên lục bạch đế váy dài nữ tử vòng eo thon nhỏ, một tay phúc nữ tử cầm trong tay một chi dính mặc bút lông sói, tại án kỉ trắng tinh như tuyết giấy Tuyên Thành căn câu lặc.

Sau khi, nam tử nắm tay nàng nhắc tới bút, khẽ cười nói:” Như vậy như thế nào? “

Đường Niệm Niệm nhìn kỹ kia phúc chẳng qua bị Tư Lăng Cô Hồng tăng thêm vài nét bút mặc họa, cùng phía trước so sánh với liền như vẽ rồng điểm mắt tràn ngập sinh cơ, nhất thời híp híp mắt, nghiêm túc khen:” Rất lợi hại. “

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt thấy tới nàng tinh oánh dịch thấu khuôn mặt, mắt thấy nàng nhẹ nhàng rung động lông mi cùng nhợt nhạt kiều khéo miệng, không một không cho hấn thích. Cúi đầu liền ở nàng diện tích thượng lưu lại một hôn.

”Ân? “Đường Niệm Niệm sườn nghiêng đầu, ngay sau đó cong mi xảo tiểu thiển hê, khói sóng như yên mờ mịn, nghiêng lệ tuyệt tục,” Cô Hồng. “

Tư

.....

Lăng Cô Hồng màu mắt tiệp thâm, liền nhìn nàng chủ động leo lên hấn thân mình, thò qua tới liếm láp chính mình môi.

Một năm ở chung, sở hữu hết thấy đều là lặng yên thay đổi, tử như Đường Niệm Niệm hiện giờ dám can đảm chủ động tới đòi lấy Thiên Ma độc, thật sự là nắm giữ bí quyết, vẫn là bị dung túng không có sợ hãi.

Đường Niệm Niệm cũng không sẽ hôn môi kỹ xảo, chỉ biết khát vọng đòi lấy. Nhưng chính là này phân rõ ràng vụng về ngây ngô, cố tình lại khát vọng hưởng thụ hôn môi mới là nhất câu nhân tâm phách.

Đường Niệm Niệm chính hút đến vui vẻ, đột nhiên đã bị Tư Lăng Cô Hồng đảo khách thành chủ, nghênh đón một hồi mãnh thú cuồng loạn lại ôn nhu.

Bất tri bất giác một trận quay cuồng, Đường Niệm Niệm bản thân đã bị nằm ngửa ở trên bàn, mơ hồ chớp mắt nhìn trên người Tư Lăng Cô Hồng, chỉ thấy hắt ánh mắt u ám đến giống tỏa định con mồi hung thú, tùy thời chuẩn bị đem con mồi liền cốt mang thịt cắn nuốt nhập bụng.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, lại không có sợ hãi, nàng biết kế tiếp muốn sẽ phát cái gì, sẽ có một chút kỳ quái cảm giác, lại sẽ không bị thương càng sẽ không nguy cơ tánh mạng, rốt cuộc này không phải lần đầu tiên.

Ở nàng xem ra, này đã thành nàng đòi lấy Thiên Ma độc cần thiết trả giá đại giới.

”Cô Hồng..... “Cho dù là vì được đến mà trả giá đại giới, Đường Niệm Niệm vẫn là vô sỉ muốn tránh được một lần. Nàng mông lung đôi mắt xin tha nhìn đối phương, thanh âm thấp thấp mềm mại giống gạo nếp ngọt thanh, làm người nghe đều nhin không được mềm lòng,” Cô Hồng, Cô Hồng, ta biết sai rồi, Cô Hồng..... “

Chiêu này thử lần nào cũng linh, chỉ cần phóng nhẹ điểm thanh âm, kêu đối phương tên, thần thái lại nhu thuận một chút, nghĩ muốn cái gì đối phương cấp sẽ cho nàng. Trừ bỏ tự do, điểm này nàng cũng không dám nếm thử.

Này thần thái là nàng từ diệp Liên Kiều song sinh tỷ muội nơi đó một con tuyết hồ trên người học được, khi đó nàng tận mắt nhìn thấy đến kia chỉ tuyết hồ là dùng như thế nào như vậy mềm mại ánh mắt nhìn chăm chăm diệp Liên Kiều hai tỷ muội, làm các nàng thích vô cùng, cái gì ăn ngon đều cấp đối phương uy thực.

Chỉ là này nhất chiêu tại đây kiện Thiên Ma độc được đến cùng trả giá sự tình thượng hiển nhiên hiệu quả cũng không quá giai, lúc này đây cũng không ngoại lệ.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng màu mắt chẳng những không có đơn giản ngược lại càng thêm thâm trầm, nghĩ đến Đường Niệm Niệm như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, lúc này nàng chủ động câu

yin, lại bày ra bộ dáng này, dùng như vậy thanh âm kêu đối phương
tên, hiệu quả sẽ chỉ là tương phản.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Canh một đến, tiếp theo phát ngày hôm qua thiếu hạ

.....

-----oOo-----

Chương 23: tư lã về nhận (canh hai bỏ toàn)

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Ngô..... “

Trên cổ lạnh lẽo cùng liếm láp xúc cảm làm Đường Niệm Niệm thân thể run lên, phản xạ hừ nhẹ ra tiếng. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm nàng bẹp bẹp cánh môi, biết lần này xin tha lại thất bại, liền híp mắt nhìn xanh thắm thiên chuẩn bị nghênh đón này không tính là trừng phạt trừng phạt.

Nàng này phân tự giác ngoan ngoãn liền giống ở Tư Lã Cô Hồng trong lòng lửa nóng thượng rót một thùng du, làm từ nội đến ngoại đều khởi hừng hực liệt hỏa, cố tình đốt lửa người lại như cũ hảo vô sở giác.

Tư Lã Cô Hồng từ cái trán của nàng hôn môi đến hàm dưới, động tác mềm nhẹ lại ẩn hàm bá đạo, sau vùi vào nàng cổ, từ lúc bắt đầu quý trọng liếm láp đến không chịu khống chế nhẹ gặm, cảm giác được dưới thân người bởi vì chính mình động tác mà run rẩy, một cổ không gì sánh được khoái ý vui thích từ trong lòng dâng lên, dẫn phát ma niệm.

”A ngô! “Đường Niệm Niệm ăn đau thờ nhẹ, không tự giác thiên động hạ thân tử lại không có di ra nhiều ít, đột nhiên liền cảm giác một đôi so người bình thường nhiệt độ cơ thể muốn hơi lạnh bàn tay thấm vào vạt áo, da thịt thân cận, mặc kệ là bởi vì đối phương cùng chính mình độ ẩm sai biệt, vẫn là thuộc về đối phương xúc cảm, đều làm hai người không khởi run lên.

”Niệm Niệm. “Tư Lã Cô Hồng liếm láp kia bị hấn gặm cắn thành ửng đỏ da thịt lực đạo, thẳng làm người cảm giác ôn nhu đến trong

lòng. Bởi vì dựa vào cực gần, hắn nói chuyện khi ướt nóng khẩu tức đều cảm nhiễm đến Đường Niệm Niệm tú khí lả lướt lỗ tai, lại ngứa lại nhiệt.

”Ân? “Đường Niệm Niệm ánh mắt cuối cùng là bởi vì đối phương đùng chạm từ không trung thu hồi, đặt ở hắn trên người.

Tư Lăng Cô Hồng ngẩng đầu cùng nàng hai mắt đối diện ở bên nhau, kia đen tối lại thâm trầm tầm mắt cùng ngày xưa hoàn toàn bất đồng, hắn tựa hồ muốn đem nàng ăn vào trong xương cốt, lại giống như đem nàng hoàn toàn nhìn thấu.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, thản nhiên cùng hắn tương vọng, xem nhẹ trong lòng một chút hoảng loạn.

Giây lát, Tư Lăng Cô Hồng sáng mắt liễm diễm, áp ủ nổi lên ôn nhu, Đường Niệm Niệm nhay bén từ trong đó còn thấy được bất đắc dĩ, tựa hồ hắn không tiếng động vì cái gì thở dài một hơi. Chẳng sợ trên mặt hoàn toàn nhìn không ra tới, chỉ là nàng cảm giác.

”Cô..... Hồng. “Đường Niệm Niệm có một tia không rõ ràng chần chờ.

”..... “Lòng tràn đầy lời nói đều không thể nào nói ra khẩu, Tư Lăng Cô Hồng đáy mắt chợt lóe mà qua nguyệt thực u quang, cúi đầu lấp kín Đường Niệm Niệm khẩu.

Hai người giống có trời sinh ăn ý cùng không gì sánh được phù hợp, hai làn môi giao triền, càng hôn càng sâu, liền hô hấp đều trở nên khuyết thiếu lên. Đường Niệm Niệm cả người run lên, đột nhiên cảm giác tham nhập vật áo tay ở nàng da thịt giống tham luyện lưu luyện, gọi lên từng sợi tê dại.

Đường Niệm Niệm đã có thể học được quy tức phương pháp, tự nhiên không hề sợ hãi bởi vì hôn môi mà hít thở không thông. Chỉ là hôm nay trả giá thời gian có phải hay không quá dài? Chẳng sợ có Thiên Ma độc phúc lợi, chính là Đường Niệm Niệm trong lòng lại có

một cổ chính mình đều không rõ khác thường, có chút mạo danh hoảng hốt.

Liên ở Đường Niệm Niệm còn có thời gian miên man suy nghĩ thời điểm, trên người người bỗng nóng rực thân thể đột nhiên phát ra một cổ thanh sương hàn tuyệt chi khí. Vòng lấy chính mình vòng eo tay hơi hơi dùng sức, Đường Niệm Niệm đã bị này bế lên đứng ở trong lòng ngực hắn.

Đường Niệm Niệm nâng mục, liền thấy kia từ lãng mạn Mai Lâm trung đi ra Chu Diệu Lang.

Chu Diệu Lang trong lòng phát khổ. Nàng cũng không phải cố ý quấy rầy, chỉ là nàng nếu là không tới, chờ người nợ tự mình tới, phiền toái nhưng lớn hơn nữa.

”Thuộc hạ bái kiến trang chủ, chủ mẫu. “Chu Diệu Lang bái lễ lúc sau liền nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, đáy mắt ngày thường nhu hòa tiêm tiêu có vẻ trầm mặc, nói:” Trang chủ, về nhận thiếu gia bái phỏng sơn trang, hiện giờ đang ở tuyết bay điện chờ. “

.....

Thiên lại hạ hơi mỏng phiêu tuyết, tựa cực kỳ lê bạch hoa khai, tơ liễu bay tán loạn.

Đường Niệm Niệm an tĩnh ngốc tại Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, theo hắn hành tẩu phật phòng, còn có nhàn hạ thoải mái vươn tay đi tiếp bay xuống bông tuyết, cảm giác bông tuyết hòa tan ở trong tay lạnh lẽo cảm giác, nhọt nhạt cong môi.

Chẳng sợ loại này cảm giác nàng đã thể nghiệm quá rất nhiều lần, nhưng là vẫn là nhịn không được thích.

Ở hai người phía sau đi theo chính là Chu Diệu Lang cùng Thù Lam. Thù Lam ở phía trước một tháng mới bị đưa về Đường Niệm Niệm bên người, mỗi ngày liền từ đồ ăn sáng đến bữa tối hầu hạ ở Đường Niệm Niệm bên người, lúc sau liền trở lại bách oanh các học

tập. Nói là hầu hạ, này một tháng qua Thù Lam lại không có thật sự làm chút cái gì, duy nhất làm chính là tùy thời chờ Đường Niệm Niệm có thể kêu gọi địa phương.

Đối với điểm này, Thù Lam từ lúc bắt đầu còn có một ít không biết làm sao, kinh Chu Diệu Lang một phen đề điểm mới bình tĩnh lại. Dù sao ít nói thiếu sai, thiếu làm thiếu sai, chỉ cần Đường Niệm Niệm không nói chuyện, nàng cũng chỉ muốn bảo trì bản phận là được.

Thù Lam trong lòng kỳ thật còn có vài phần may mắn, tương so nguyên lai Đường Môn, hiện giờ ở Tuyết Diên Sơn Trang trung, mặc kệ là y hành ngũ ngũ cùng trước kia so sánh với đều phải tốt hơn quá nhiều, hơn nữa nàng thân là duy nhất Tuyết Diên Sơn Trang chủ mẫu bên người tỳ nữ, có này phân thân phận nàng ở Tuyết Diên Sơn Trang tỳ nữ trung vị trí cực cao, căn bản không có một người dám cho nàng sắc mặt xem.

Huống chi ở chỗ này nàng còn bị dạy dỗ võ học, có nguyên giả công pháp cho nàng học tập, đây chính là nguyên lai ở Đường Môn trung căn bản là không có khả năng phát sinh sự tình.

Nàng trong lòng kỳ thật rõ ràng, hiện giờ nàng y hành ngũ ngũ có thể so một ít

.....

Nhà cao cửa rộng thứ tiểu thư đều hảo rất nhiều, mà hết thấy này đều là bởi vì Đường Niệm Niệm quan hệ. Mặc kệ là tưởng an toàn sống sót vẫn là được đến càng nhiều, quá đến càng tốt, này hết thấy đều liên hệ Đường Niệm Niệm trên người, nàng có thể làm chính là tuyệt không phản bội.

Một lát sau, tuyết bay điện liền ở trước mắt.

Đường Niệm Niệm bị tùy Tư Lăng Cô Hồng ôm mới vừa đi vào trước điện, chưa gặp người, liền trước nghe tiếng:

”Ca, người nhưng làm làm đệ đệ hảo chờ a. Di, vị này đó là tẩu tử đi? Quả nhiên thiên tư tuyệt sắc, khó trách, khó trách ~ “

Thanh âm lạnh lạnh, ám phiếm khăn khăn, khẩu điều ngả ngón, nghe vào trong tai càng giống vang ở trong lòng, tê tê ngứa ngứa đến làm người nhũn ra, có trời sinh tà hoặc.

Đường Niệm Niệm hơi hơi nâng lên mi mắt, lúc này mới thấy rõ đối diện đứng nam tử.

Nam tử bộ dáng tuổi trẻ, mặt trắng như tuyết, không có chút nào đờ ửng, hiện ra một loại bệnh trạng tái nhợt, lại sẽ không tái nhợt đến làm người cảm thấy tiều tụy. Bạch diện thượng giống thủy mặc phác họa lông mi đặc biệt tinh tế, dẫn người chú ý, trời sinh hơi cong, hàm chứa mặc danh ý cười. Liền cặp kia hình dạng tốt đẹp màu son môi mỏng cũng tự nhiên nhẹ chơn, ưu nhã trung lại lộ ra hoặc nhân tà.

Trên người hắn ăn mặc một kiện bạch đế hồng liên văn áo dài, màu đỏ liên văn giống từ màu trắng trong nước nộ phóng, trương dương không kèm chế được, mỉ hoặc bức người. Xứng với hắn trên mặt ý cười, thể nhưng như thể tương dung. Bên ngoài khoác một kiện bạch hồ cừu, tuyết trắng mao nhưng che khuất hắn cổ, càng vì này thêm vài phần tự phụ.

Hắn cười, khuôn mặt quá mức tinh tế tú mỹ, làm người xem đến cảnh đẹp ý vui, lại một chút sẽ không làm người nhận sai nữ tử. Ngày trương dung mặc kệ đều cái kia phương hướng xem đều giống mang theo cười, tìm không ra một chút sơ hở cùng mất tự nhiên.

Đường Niệm Niệm lại nhìn nhìn gần ở vài thước Tư Lăng Cô Hồng, gật đầu. Ân, vẫn là hắn càng đẹp mắt.

”Ân? “Tư Lăng Cô Hồng nghi hoặc xem nàng.

Hắn khước môi độ cung cũng không rõ ràng, nhưng là Đường Niệm Niệm lại cảm giác được hắn đáy mắt nhu hòa, so bất luận cái gì lộ ra ngoài tươi cười càng làm cho người thoải mái.

”Người càng đẹp mắt. “Đường Niệm Niệm đúng sự thật nói.

Tư Lăng Cô Hồng lần đầu tiên bởi vì bị nhân xưng tán chính mình dung mạo mà cảm thấy sung sướng, cười nói:” Kia liền vẫn luôn nhìn. “Không cần nhiều xem người khác liếc mắt một cái. Này tiềm tàng ý tứ hẳn đương nhiên không có nói ra.

Đối diện tư lăng về nhận nhìn đến như thế một màn, mỉm cười đáy mắt hiện lên một cái chớp mắt tinh quang.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Bổ hảo!

.....

-----oOo-----

Chương 24: mục đích

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng vây quanh Đường Niệm Niệm ngồi xuống, đối với hắn làm lơ, tư lăng về nhận dường như sớm thành thói quen, không có nửa phần không được tự nhiên tùy theo ngồi ở bên cạnh vị trí, miệng lưỡi ủy khuất nói:” Ca thật đúng là trọng thể nhẹ đệ nha, đệ đệ vì thấy ca một mặt, ở chỗ này ngoan ngoãn chờ lâu như vậy, liền chén nước trà điểm tâm đều không có, làm làm đệ đệ sao mà chịu nổi? “

Hắn liền tính là ủy khuất, kia mi kia mắt đều vẫn là hàm chứa cười, chỉ là này cười trở nên hơi có chút đáng thương hề hề, cũng sẽ không làm người cảm thấy khiếp nhược. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Lúc này một bộ bạch y tỳ nữ vừa lúc bưng tới trà xanh điểm tâm, Chu Diệu Lang ở một bên nhàn nhạt cười nói:” Là ta sơ sót, về nhận thiếu gia chớ trách móc mới là. “

Tư lăng về nhận nhướng mày, rất có tà mị,” a, diệu lang tử tử chính là ca người, làm đệ đệ nào dám đối với người trách móc? “

Nghe kia một đôi khàn khàn kéo dài ‘ diệu lang tử tử ’, Chu Diệu Lang thân mình không dễ phát hiện run run, cười gượng vài tiếng, không có trả lời.

Hai người hai câu lời nói công phu liền đem vốn dĩ ứ đọng không khí hòa hoãn không ít, tư lăng về nhận bưng lên tỳ nữ vừa mới đảo thượng nước trà, cúi đầu tiễn uống một ngụm, dư quang nhìn về phía bên cạnh hai người, đãi buông chén trà, liền đối Tư Lăng Cô Hồng vui mừng cảm thán:” Ca nơi này thật đúng là một khối bảo địa, liền trà cũng là nhất thanh u thư thái. “

Tư Lăng Cô Hồng nghiêng đầu, đến gặp mặt sau lần đầu tiên xem hấn, cùng hấn gương mặt tươi cười hoàn toàn có quan hệ trực tiếp âm đạm, giống như một vũng đêm u đăm, ảnh ngược sáng trong hoa ánh trắng, sâu thẳm đậm tĩnh,” sờ tới mục đích. “

Tư lăng về nhận bẹp bẹp khóe môi,” ca ~ đệ đệ chính là thật vất vả tới xem người một chuyến, người như thế nhưng quá thương cảm tình. “

Tư Lăng Cô Hồng bế lên Đường Niệm Niệm đứng dậy, hướng cửa điện đi đến.

Chu Diệu Lang tự nhiên minh bạch hấn ý tứ, đối đi theo đứng dậy tư lăng về nhận khách khí nói:” Về nhận thiếu gia, ta đưa người. “

Đây là trực khách.

Tư lăng về nhận cười mắt thấy nàng liếc mắt một cái, đuôi kẹp phía trước Tư Lăng Cô Hồng, thở dài nói:” Đã biết, đã biết, ta nói chính là. “Thấy phía trước Tư Lăng Cô Hồng vẫn là không có dừng lại nên bước, chỉ có không nhanh không chậm đi theo hấn mặt sau, đáy mắt ý cười càng sâu đến u trầm,” cha để cho ta tới cấp ca truyền cái lời nói, người này ra cửa bên ngoài liền mấy năm, cưới thê tử cũng không cho trong nhà báo cái tin, chẳng sợ không xem chúng ta mặt mũi, nhìn nương mặt mũi thượng cũng liền trở về một chuyến đi, coi như là làm nương nhìn xem con dâu, nàng chính là thương yêu nhất ca, ca người nên sẽ không không muốn đi? “

Đường Niệm Niệm cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng trên người hơi thở có như vậy một ít biến hóa, nhìn nhìn hấn thanh ảnh đạm che, mộng lung huyền hoặc mặt mày, lại xuyên thấu qua đầu vai hấn nhìn mặt sau nói chuyện tư lăng về nhận.

Tư lăng về nhận nháy mắt liền phát hiện nàng chú mục, gọi lên khóe môi liền đối Đường Niệm Niệm triển khai một mặt thiện ý tà hoặc tươi cười, còn nói:” Cha nhưng nói, nếu là người không có trở về, ta cũng cũng đừng đi trở về. Cho nên..... “Chẳng sợ rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng đưa lưng về phía hấn, hấn vẫn là triển khai một màn đáng

thương biểu tình, ngược lại nhìn Đường Niệm Niệm, nói:” Khiến cho đệ đệ ở chỗ này tá túc mấy ngày, chờ ca cùng tẩu tử cùng nhau nhích người. “

Tư Lăng Cô Hồng thờ ơ, tư lăng về nhận còn nhìn Đường Niệm Niệm, mặt mày mỉ càng cong, giống hồ ly giống nhau hoặc nhân, cố ý gân cổ lên khàn khàn từ tính như lông chim phát quá tâm thần,” tẩu tử người có chịu không ~ đệ đệ nhưng ngoan..... “

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng nghiêng đầu nhìn hấn một cái.

Đường Niệm Niệm liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng tròng mắt hơi hơi co rụt lại, lăng không nhảy, ngừng ở một cây đôi tuyết trên ngọn cây. Đường Niệm Niệm nháp môi cười, sóng mắt liếm diễm lưu chuyển liền không hề xem tư lăng về nhận liếc mắt một cái. Người này vừa mới thanh âm có vấn đề, giống một loại nhiếp hồn thuật, thông qua thanh âm tới thi triển, chỉ là đối nàng không có hiệu quả mà thôi.

Bất quá người này không phải Cô Hồng đệ đệ sao? Cô Hồng thế nhưng bởi vì nàng đối đệ đệ ra tay? Đó có phải hay không thuyết minh nàng so đệ đệ quan trọng?

Trên ngọn cây, thanh tuyết chấn động rớt xuống.

Tư lăng về nhận dò ra giấu ở sau lưng tay, chỉ thấy tay phải quý báu vật liệu may mặc tổn hại, cánh tay thượng một đạo dài chừng ba tấc miệng vết thương chính mãnh liệt máu tươi.

”Vẫn là giống nhau vô tình a. “Nâng lên tay, tư lăng về nhận vươn đầu lưỡi liếm liếm lấp miệng vết thương, giống một đầu một mình chữa thương huyết báo. Nếu không phải tránh né kịp thời, liền không chỉ là này nho nhỏ miệng vết thương.

Mỉm cười đáy mắt xuất hiện vài sợi tức giận, nhìn đã sớm không có bóng người con đường phía trước, thấp thấp cười hừ:” Người càng là không mừng người khác chạm vào người đồ vật, ta liền càng phải chạm vào! “

Cánh tay miệng vết thương đã cầm máu, chỉ là da tróc thịt bong thoát nhìn nghiêm trọng. Tư lăng về nhận lại nhìn như không thêm quan tâm, thân như yển hành rơi xuống ngọn cây. Liếc mắt một cái nhìn đến trên mặt đất ở tuyết trắng trên mặt đất tràn ra máu tươi, cong môi, dưới chân lại không chút nào ôn nhu dấm đạp, thẳng đến lại nhìn không tới một chút nhan sắc.

Tư lăng về nhận ở Tuyết Diên Sơn Trang trụ hạ, trừ bỏ nhiều ra một người tới, Tuyết Diên Sơn Trang sinh hoạt nhìn như cũng không có bất luận cái gì thay đổi.

Sáng sớm khi tư lăng về nhận tuy rằng không có nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng tự mình hầu hạ Đường Niệm Niệm quen thuộc, lại nhìn đến hần ôm áp Đường Niệm Niệm tự mình uy thực.

Không rên một tiếng nhìn này hai người một cái an tĩnh uy một cái an tĩnh ăn, tư lăng

.....

Về nhận trên mặt đều là hâm mộ ôn hòa cười, trong lòng lại là lãnh trào: Quả nhiên vẫn là một chút không có biến, cái này quái vật căn bản là không hiểu cảm tình, này phiên động tác chính là đem này nữ tử coi như nguyên lai sủng vật giống nhau dưỡng.

Tư lăng về nhận lại nhìn nhìn Đường Niệm Niệm —— nàng thân xuyên bạch đế hoàng thêu nhiều đóa hoa mai tay áo rộng váy, đen tuyền tóc đen cùng Tư Lăng Cô Hồng giống nhau chỉ là chải vuốt đến nhu thuận, dùng màu vàng nhạt lụa mang thúc ở sau lưng, lộ ra một trương không thi phấn trang thanh nhan, tiểu xảo khuôn mặt, tinh tế mặt mày, phấn phấn nhàn nhạt kiêu môi, cấu thành này trương làm tựa tiên tựa yêu linh khí bức người dung nhan, mới nhìn khi giống như ở mộng, lại nhìn lên càng là không rời đi mắt.

Đặc biệt là cặp mắt kia, an tĩnh khi không gợn sóng mờ mịt, thanh triệt thấy đáy, làm nàng thoát nhìn giống cái con trẻ giống nhau chọc người thương tiếc yêu thích. Lúc này dùng bữa khi ba quang lấp

lánh, linh động mờ mịt, thỉnh thoảng thỏa mãn thích mị mị nhĩn, nhất tần nhất tiểu đều mỹ đến mê hoặc nhân tâm.

Khó trách.....

Khó trách có thể vào Tư Lăng Cô Hồng mắt, được đến hấn thích.

Bất quá.....

Tư lăng về nhận tươi cười tràn ngập thâm ý.

Cái này quái vật nhưng không hiểu cảm tình nha ~ không hiểu như thế nào được đến một nữ tử tâm, hấn như vậy như hình với bóng ôn nhu đối với nữ tử tới nói ngay từ đầu sẽ thích, nhưng là thời gian lâu rồi nhất định sẽ phiền chán.

Đường Niệm Niệm đem tư lăng về nhận ánh mắt đều xem ở trong mắt, chỉ là không thềm để ý mà thôi. Nhậm Tư Lăng Cô Hồng giúp chính mình lau môi khẩu, liền đối với hấn nói:” Hôm nay đi trước được điền, sau đó lại học tân khúc? “

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng không chút do dự.

Một bên tư lăng về nhận đáy lòng trào phúng càng sâu, trên mặt tươi cười cũng càng rõ ràng. Thật là tưởng cái gì tới cái gì, này nữ tử liền muốn làm cái gì đều phải phóng thấp tư thái dò hỏi, trong lòng nhất định có rất nhiều bất mãn.

Tư lăng về nhận nào biết đâu rằng, Đường Niệm Niệm không có một chút bất mãn, ngược lại phi thường vừa lòng.

Sơ tới giá lâm khi nàng muốn làm cái gì đều không thể ra tiếng, hiện tại vẫn là sẽ dò hỏi là xuất phát từ bản tính cẩn thận —— trước mắt Tư Lăng Cô Hồng vẫn là chủ, nàng là kẻ yếu.

Nhưng mà nàng lại biết, nàng nói cái gì chính là cái gì, Tư Lăng Cô Hồng chưa từng có cự tuyệt quá.

Hỏi chuyện thứ này, Tuyết Diên Sơn Trang người đều minh bạch một đạo lý, trực tiếp đương khẳng định. Chủ mẫu nói cái gì chính là cái gì, chỉ cần là chủ mẫu nói ra nói, chính là trang chủ nói.

.....

-----oOo-----

Chương 25: cầu mang theo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tuyết Diên Sơn Trang được điền vẫn luôn là điệp họ song bào thai tử muội chường quản, từ Đường Niệm Niệm biểu hiện ra đối thảo được yêu thích sau, này được điền đã trải qua một năm trước mở rộng một ít, trong đó thảo được sinh trưởng đến càng thêm tràn ngập sinh cơ. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm đối này điệp họ tử muội đối Đường Niệm Niệm sùng bái càng sâu, mỗi lần nhìn đến Đường Niệm Niệm xuất hiện liền quay chung quanh ở nàng bên người chuyển.

”Chủ mẫu, chủ mẫu, ta nghe nói qua mấy ngày chủ mẫu cùng trang chủ muốn ra thôn trang? “Diệp Liên Kiêu nhìn như nghi hoặc hỏi, nhưng là thần sắc lại một chút đều không kỳ quái, hiển nhiên không phải thật sự chỉ là ‘ nghe nói ’ không xác định mà thôi.

Đường Niệm Niệm nhìn nàng một cái, cũng không nói lời nào, tiếp tục cấp thảo được phiến phiến thổ, tắm bổ tắm bổ được tính.

Diệp mộc hương trừng mắt nhìn nhà mình tử tử liếc mắt một cái, vội vàng lấy lòng chớp đôi mắt nhìn Đường Niệm Niệm, đáng thương hề hề nói:” Chủ mẫu, ta cùng Liên Kiêu đã lâu đều không có đi ra ngoài, hơn nữa lần này vẫn là đi trang chủ quê nhà, ô ô..... Chủ mẫu, mang chúng ta cùng đi được không? “

Thằng nhãi này là ở chỗ này bán manh.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gỡ xuống một gốc cây kim tước thảo, ” ta quyết định không được. “

Nàng này một trả lời, điệp họ tử muội lập tức vui mừng. Diệp Liên Kiêu liền thanh nói:” Chủ mẫu lời này nhưng nói sai rồi, trang chủ đối chủ mẫu sùng ái là toàn thôn trang người đều biết đến, chỉ cần chủ mẫu một câu, trang chủ nhất định sẽ đáp ứng! “

Diệp mộc hương cũng mở to đại đại đôi mắt, ngập nước thâm tình nhìn chăm chú nàng,” đúng vậy! Đúng vậy! Chủ mẫu, người hoài nghi ai cũng không thể hoài nghi trang chủ đối ngài sủng ái a! “

Hắn đối ta sủng ái?

Đường Niệm Niệm ngón tay hơi hơi một đôn, nhìn nhìn tha thiết diệp họ tử muội, lại quay đầu nhìn về phía cách đó không xa ngồi ở đằng chiếc ghế tử thượng Tư Lăng Cô Hồng.

Người này đối chính mình đích xác thực hảo, muốn nói sủng ái cũng không quá, cơ hồ là hữu cầu tất ứng, chỉ là này đó cũng đều là có đại giới.

Đường Niệm Niệm trong mắt đột dừng ba quang chậm rãi lắng đọng lại xuống dưới. So sánh với dùng tự do đối lấy sủng ái, nàng vẫn là càng tin tưởng chính mình, chỉ cần chính mình có lực lượng, mới có thể thật sự nắm giữ hết thảy.

Hai tử muội thấy Đường Niệm Niệm đột nhiên không nói lời nào, không khỏi có chút hoảng loạn, diệp mộc hương chần chờ nói:” Chủ mẫu, ngài, ngài nên sẽ không thật sự hoài nghi trang chủ đối ngài sủng ái đi? “

Đường Niệm Niệm không có do dự lắc đầu,” không. “

Nàng không nghi ngờ, nàng cảm giác được đến hiện tại hắn đối chính mình sủng ái là thật sự.

Diệp họ tử muội đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, diệp mộc hương còn khoa trương dùng tay che lại ngực, thật dài hư xả giận,” làm ta sợ muốn chết, ta liền nói trang chủ cùng chủ mẫu cảm tình như vậy hảo, chủ mẫu như thế nào sẽ hoài nghi đâu? “

Diệp Liên Kiêu lập tức lại khôi phục vừa mới chủ đề, đối với Đường Niệm Niệm làm nũng,” chủ mẫu, ngài liền giúp chúng ta thăm hỏi một chút bá, nếu không thành công, chúng ta liền không hề cưỡng cầu! “

Diệp mộc hương cũng vội vàng gật đầu, đôi mắt mở càng nhu nhược đáng thương.

Hai người kia da mặt đã sớm luyện được cùng tường giống nhau, như thế nào cũng sẽ không để ý các nàng rõ ràng so Đường Niệm Niệm tuổi đại sự thật.

Đường Niệm Niệm lẳng lẳng nhìn các nàng một hồi, rốt cuộc nói ra nói lại làm hai người sắc mặt cứng đờ,” các người đi rồi, được đền làm sao bây giờ. “

Diệp họ tử muội dùng tràn ngập ủy khuất cùng khiếm trách ánh mắt nhìn chằm chằm nàng. Nguyên lai, ở chủ mẫu trong lòng, chúng ta đều không có này được đền quan trọng!?

Đường Niệm Niệm thực bình tĩnh. Ở trong lòng nàng, thật đúng là đem này được đền xem đến so hai tử muội trọng.

Diệp Liên Kiều đáng thương hề hề,” chủ mẫu yên tâm, này được đền thiếu ta hai cái, còn có mặt khác được tì hầu hạ, tuyệt đối sẽ không ra nửa phần sai lầm. “

Diệp mộc hương đáng thương hề hề,” chủ mẫu, lời nói đều nói đến này phân thượng. Ngài liền giúp chúng ta nói một lời đi, ô ô, chúng ta hảo đáng thương. “

”Nga. “

Hai người đồng thời ngẩn ra, ngay sau đó đầy mặt vui mừng, trăm miệng một lời nói.” Chủ mẫu đáp ứng rồi!? “

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Hai nàng tức khắc hoan thiên hỉ địa, thanh âm không hề lệch lạc,” chủ mẫu quả nhiên tốt nhất ~! “

Hai người chính là đánh bàn tính như ý. Ở các nàng xem ra, chỉ cần Đường Niệm Niệm chịu đi nói một câu, việc này tuyệt đối chẳng khác nào là thành.

Đường Niệm Niệm tự nhiên không biết các nàng suy nghĩ cái gì, nàng hiện tại đang suy nghĩ chính là, thừa dịp lần này khó được ra ngoài cơ hội, tìm kiếm khả năng đào tẩu tự do thời cơ.

Nếu thật sự đào tẩu, liền đáng tiếc này mãn viện tử trần quý được đền.

Đường Niệm Niệm không tha nhìn sinh cơ bừng bừng, linh dược mãn viên, này một năm ăn không uống không bạch dùng thật sự rất không tồi, nghĩ đến về sau không còn có như vậy đãi ngộ, thật đúng là rất không tha.

Nga, nàng không có nói qua sao? Nàng kỳ thật là cái mãn lòng tham người.

”Chủ nhân không khổ sở ~ “Lục Lục thanh âm ở trong đầu vang lên,” chờ chủ nhân đến Tích Cốc kỳ, liền có thể mở ra Lục Lục

.....

Nội giới, có thể loại thật nhiều thật nhiều linh thảo trân bảo ~ “

”Nội giới? “Này nội giới là cái gì?

Lục Lục thanh âm tràn ngập kiêu ngạo, vui tươi hơn hờ nói:” Nội giới là Lục Lục tồn tại tự thành một giới, hiện tại chủ nhân thực lực không đủ, chờ chủ nhân đến tích cốc sẽ biết, đến lúc đó tùy thân mang theo dược điền nga, muốn nhiều ít linh dược đều có thể nga, chủ nhân cao hứng không ~ “

Đường Niệm Niệm mơ mơ màng màng có chút minh bạch, cong mi tràn đầy vui mừng ý cười,” ân, cao hứng, Lục Lục thật lợi hại! “

”Hắc hắc hắc..... Lục Lục lợi hại nhất ~ “Được đến kích lệ, trong đầu truyền đến đều là Lục Lục đồng dạng tràn ngập vui mừng cảm xúc.

Có Lục Lục này tin tức, Đường Niệm Niệm không tha tự nhiên liền đi, trong lòng càng muốn còn lại là đột phá Trúc Cơ tiến vào tích cốc

tu vi, đến lúc đó nắm giữ chính mình vận mệnh thời điểm liền càng gần.

Thời gian tiệm đi, Đường Niệm Niệm tâm tình vừa lúc, liền theo điệp họ hai tử muội thúc giục xuống dưới đến Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, nói:” Các nàng tưởng cùng chúng ta cùng nhau ra thôn trang, có thể chứ? “

Diệp họ tử muội tức khắc đầy đầu hắc tuyến, có miệng khó trả lời, trong lòng hò hét: Chủ mẫu a, lời nói không phải nói như vậy a a a! Kêu ngài thăm hỏi một tiếng không phải thật sự chính là hỗ trợ hỏi một chút a a!

Tư Lăng Cô Hồng ôm ôm lấy nàng,” tưởng các nàng đi theo? “

Liên Kiều mộc hương tức khắc mãn nhãn ngập nước, gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, bao gồm mộc hương trên vai vụt ra một con hồ ly đầu, không có sai biệt ánh mắt —— nhìn chăm chăm!

”..... Ân. “Đường Niệm Niệm cảm thấy, chính mình nếu không điếm cái này đầu, trước mắt hai người một hồ kia ngập nước liền phải biến thành giọt nước tích.

”Vậy đi theo. “Đối Tư Lăng Cô Hồng mà nói, quan trọng chỉ là nàng cảm thụ mà thôi.

”Oa ——! “

”Chi chi chi ——! “

Hai người một hồ ly không có sai biệt hoan hô.

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn kia chỉ bạch hồ, phun ra hai chữ:” Phì.
“

”A? “Diệp mộc hương ngăn ra, ngay sau đó duỗi tay trao ra trên vai hồ ly, tinh tế nhìn một vòng, gật đầu,” giống như thật sự phì, khó trách cảm thấy tiểu bạch lê béo đâu. Liên Kiều, có phải hay không người trộm cắp tiểu bạch lê ăn nhiều!? “

Diệp Liên Kiều thề thốt phủ nhận:” Mới không có! Ta xem ngươi là mới đúng, bằng không Bạch Lê như thế nào đối với ngươi so đối ta thân!?”

”Hừ! Ngươi chính là ghen ghét! “Diệp mộc hương vuốt ve Bạch Lê tiểu hồ mao, phiết nàng liếc mắt một cái, ngay sau đó đối Bạch Lê nói:” Từ hôm nay trở đi tiểu bạch lê thiện lượng giảm bớt! “

”Chi ——! “Bạch Lê tiểu hồ hí một tiếng, sau đó trừng mắt tròn tròn đôi mắt nhìn chăm chăm đầu sở gây tội Đường Niệm Niệm.

Đều là ngươi! Đều là ngươi! Đều là ngươi sai! Còn yêm ăn! Còn yêm ~!

Đường Niệm Niệm bình tĩnh đối mặt nó trừng mắt, đuôi lông mày hơi hơi chợn hạ, yên lặng nói:” Hồ ly không mang theo. “

”Ngao ô..... “Thê lương như thế tiếng kêu kéo dài không ngừng, Bạch Lê tiểu hồ hai mắt lệ khí không thấy, ngập nước, sương mù mênh mênh, nhu nhược đáng thương nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

Không mang theo như vậy khi dễ hồ ~

Đường Niệm Niệm thân thể hơi hơi run lên, nhìn nó một vòng,” người vẫn là hồ ly sao? “Kia tiếng kêu so cầu còn không bằng.

”Miao..... “Bạch Lê tiểu hồ tiếp tục đáng thương nhìn chăm chăm, trong lòng rơi lệ đầy mặt. Đừng tưởng rằng yêm không có thấy người trong mắt xích, lỏa lỏa khinh bỉ, yêm không phải hồ ly, là tuyết nguyệt hồ, vì đi ra ngoài chơi, tiết tháo? Tính cái mao!

Lục Lục cũng ở nàng trong óc nói:” Chủ nhân, này không phải bình thường hồ ly, là có tiên thú huyết mạch tuyết nguyệt hồ. “

Đường Niệm Niệm trả lời:” Giống nhau là hồ ly. “

Lục Lục:”..... Ân, là hồ ly! “

Có Lục Lục này ngắt lời, Đường Niệm Niệm đối Bạch Lê lại lần nữa hóa thân miêu tinh người tiếng kêu làm lơ. Vùi vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nhàn nhàn hỏi:” Hôm nay học tân khúc gọi là gì? “

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng đứng dậy rời đi, vừa đi vừa nói chuyện:” Hãn thiên. “

Hai người thân ảnh nhìn như thông thả, thực tế chớp cái mắt liền đi hảo xa. Bạch Lê dám xem không dám truy, thẳng đến người không thấy, liền vùi vào diệp mộc hương trong lòng ngực,” chi chi chi “Kêu cái không ngừng.

Ô ô, mộc hương ~ yêm thương tâm, cầu hổ sờ, cầu an ủi, cầu ăn ngon!

”Ngoan ~ tiểu bạch lê, chủ mẫu mềm lòng, qua hôm nay liền không có việc gì, đến lúc đó khẳng định mang ngươi cùng nhau đi! “Diệp Liên Kiêu ở bên cạnh an ủi.

”Chi ——! “Bạch Lê tiểu hồ bi phần. Kia kêu mềm lòng? Kia kêu lòng dạ hẹp hòi mới đúng! Còn không phải là trừng liếc mắt một cái sao? Còn không phải là trừng liếc mắt một cái sao? Đến mức này sao!? Còn muốn một ngày!? Yêm sai rồi sao? Sai rồi sao? Sao?

Diệp mộc hương gõ hạ nó đầu nhỏ, chậm rì rì giáo huấn,” đều là chính ngươi sai, chủ mẫu là ai a, ngươi như thế nào liền này

.....

Sao góc đi trừng chủ mẫu đâu? Ai, tiểu bạch lê ngươi phải nhớ kỹ, mặc kệ làm cái gì, chủ mẫu đều là đúng, là ngươi sai chính là ngươi sai, không phải ngươi sai vẫn là ngươi sai, nhớ rõ rồi sao? Tiểu bạch lê ~? “

”Ô —— “Bạch Lê tiểu hồ càng bi phần, lén đến diệp Liên Kiêu trong lòng ngực. Ô, mộc hương thật đáng sợ, ô, Liên Kiêu, cầu an ủi ~

Diệp Liên Kiều gật đầu,” ân, tiểu bạch lê, mộc hương nói rất đúng, nhớ rõ biết sai liền cải thiện lớn lao nào! “

”Ngao ô ~ “Yêm không sống!

Nơi xa Đường Niệm Niệm lời nói một đốn, quay đầu lại nhìn thoáng qua được viện phương hướng, lẩm bẩm:” Trước cầu sau miêu, hiện tại là lang, nó còn sẽ cái gì kêu? “

”Lần sau làm nó giao cho người nghe. “Tư Lăng Cô Hồng nhận nhặt liền đem Bạch Lê tiểu hồ bán.

Tư lăng về nhận tĩnh trạm nơi xa, thần sắc không rõ. Này thanh lãnh vô cùng Tuyết Diên Sơn Trang giống như trở nên không giống nhau, bên trong người cũng trở nên náo nhiệt sinh động lên.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Nói, Niệm Niệm tư duy cùng bình thường người là bất đồng, kiếp trước trải qua làm nàng chỉ hiểu được lấy mạnh yếu tới phân, ở trong mắt nàng Cô Hồng sủng ái cũng là cường giả cho kẻ yếu, tùy thời đều khả năng thu hồi đi, đến lúc đó nàng là kẻ yếu tự nhiên khống chế không được, cho nên bất an là khẳng định, chính là bởi vì thích mới có thể bất an không tha, chỉ là nhất thời chính mình không có phát hiện mà thôi.

Theo gian, thấy nhân sự càng nhiều, Niệm Niệm EQ cũng sẽ trưởng thành, đối với giấu ở đáy lòng cảm tình cũng sẽ hiểu được, sẽ không lâu lắm ~

Niệm Niệm cảm tình so với Cô Hồng chỉ là muốn nội liễm rất nhiều, không có lộ ra ngoài ra tới mà thôi, giống nàng người như vậy, một khi thích thượng cũng là duy nhất chuyên nhất mà khắc sâu!

Sao thân! Nhớ rõ cất chứa!

.....

-----oOo-----

Chương 26: liếm một liếm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mấy ngày chuyển thế mà đi, vào đông kéo dài, sương lạnh ngưng đông lạnh. Mạ Mã bá 癸 Hiếu. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Tuyết Diên Sơn Trang trước cửa một chiếc điều xe đình lập, thân xe to rộng, toàn thân tuyết trắng, dưới ánh mặt trời rục rờ lung linh, hình cùng khắc băng. Bàn long điều vắn, thú rống ở phía trước, ám kim phối sức đột khắc, uy mãnh bức người lại nhã quý chi đến, mâu thuẫn dung hợp vô cùng nhuần nhuyễn, làm người liếc mắt một cái xem đến dại ra.

Thân xe trước sau các có hai thú, bốn vó thân cùng Bạch Hồ, sinh lần đầu kim giác, một đôi kim cánh, kim sắc đồng tử giống như tinh thiết lãnh trạch, liếc coi gian tràn ngập lãnh ngạo lệ khí, há mồm trường hư, liền có thể dày đặc bạch nha răng nhọn.

Nếu là người khác thấy, định người liếc mắt một cái liền nhận ra đây là Tuyết Diên Sơn Trang bạch liêu xe. Trước sau cúi đầu hung thú đúng là bạch liêu thú, có thể ngày đi nghìn dặm, phi thiên vào nước, hình cùng lục hành, có thể so mà hầu cấp cao thủ. Này bạch liêu thú trên đời số lượng mười ngón có thể đếm được, thật là khó tìm, càng đừng nói bắt giữ. Cố tình Tuyết Diên Sơn Trang vừa ra đó là bốn đầu, còn bị coi như kéo xe chi thú, làm thế nhân không nhận biết đều không được.

Đường Niệm Niệm tùy Tư Lăng Cô Hồng vừa ra trang môn liền thấy này thú xe, nhất thời cũng không khỏi kinh ngạc cảm thán. Này Tuyết Diên Sơn Trang thật là thú gì đều đẹp a.

Chu Diệu Lang chỉ cho rằng nàng là vì này thú xe danh tác kinh ngạc cảm thán, không khỏi cười cười. Nàng nếu là biết Đường Niệm Niệm trong lòng ý tưởng nói, chỉ sợ liền khóc tâm đều có.

Ở bọn họ phía sau còn đứng mấy người, Thù Lam, diệp họ tử muội, Lý Cảnh, Thư Tu Trúc cùng một con bạch hồ.

Thư Tu Trúc cũng không đi theo, chờ mọi người chuẩn bị thỏa đáng, đối Tư Lăng Cô Hồng quát thân,” trang chủ, chủ mẫu một đường mạnh khỏe. “

Tư Lăng Cô Hồng liếc hẩn một cái, bé lên Đường Niệm Niệm liền thượng bạch liêu xe.

Chu Diệu Lang ngồi trên xa phu vị trí, Thù Lam đám người đều có mã thú.

Tư lăng về nhận sớm có chuẩn bị, chỉ thấy hẩn trong miệng phát ra một tiếng trướng đề. Bông tuyết bay múa không trung đáp lại tới phi thú gầm nhẹ, một đầu bốn cánh điều đầu lang thân bốn vó phi thú đáp không mà đến, về chuyển gian dừng ở hẩn trước người, màu đen hung ác nham hiểm thú mục nhìn chăm chăm hẩn, thân mật cộ cộ hẩn thân hình, sau đó cúi xuống thân đi.

Đường Niệm Niệm nhìn mắt kia phi thú, chỉ thấy kia phi thú tức khắc hướng chính mình xem ra, hai mắt băng lệ tràn ngập sát khí. Nếu là người bình thường chỉ sợ bị làm sợ, chỉ là Đường Niệm Niệm chỉ là chớp chớp mắt, ánh mắt chậm rãi lãnh đạm xuống dưới.

Lang điều hắc đồng co rút lại như châm, sát khí biến mất, thế nhưng thu mắt không dám lại xem.

Tư lăng về nhận đáy mắt tinh quang chợt lóe, xoa xoa lang điều đầu vũ, cười lên nó thân, triều Đường Niệm Niệm cười nhìn lại,” hắc tử thực thích tẩu tử đâu. “

Thích? —— trợn mắt nói dối!

Hắc tử? —— không có nửa phần cảm tình giao cho, công cụ tên.

Đường Niệm Niệm không hề xem này một người một thú, kéo kéo Tư Lăng Cô Hồng quần áo.

Tư Lãng Cô Hồng minh bạch nàng ý tứ, đẩy ra cửa xe liền đem nàng ôm đi vào.

Tư lãng về nhận mắt thấy hai người thân ảnh biến mất ở phía sau cửa, tươi cười có vài phần lãnh. Nàng kia cư nhiên đối chính mình lộ ra không mừng?!

Đường Niệm Niệm từ trước đến nay không biết chính mình trên mặt biểu tình luôn là nửa phần che lấp không được, luôn là có thể bại lộ ra bản thân nhất trắng ra ý tưởng, ai kêu nàng nguyên lai không có mặt đâu? Đương nhiên, liền tính bị nàng biết tư lãng về nhận từ chính mình trên mặt nhìn ra chính mình đối hấn không mừng sau, chỉ sợ cũng sẽ không có cái gì để ý.

Bạch liêu bên trong xe một chút không có bao phủ ngoại tại ngăn nắp, thân xe rất lớn, mặt đất phủ kín tuyết trắng thảm lông, một chiếc giường giường, một mặt bình phong, một bàn lùn, một hồ một ly một lư hương, chỉ một giản dị, lại không gì không giỏi.

Đường Niệm Niệm nhìn chung quanh bốn phía, vừa lòng gật gật đầu, ánh mắt lóe sáng động lòng người. Nàng phẩm vị cùng cuộc sống hàng ngày hoàn toàn bị Tư Lãng Cô Hồng cấp dưỡng ngậm, ăn uống ngủ nghỉ, ngày ngày đều tinh xảo xa xỉ, đều mau quên đau cùng khổ là cái gì tư vị. Trong lòng yên lặng nghĩ: Nếu là về sau tự do, nhất định phải chính mình lộ cái thế lực mới được, tốt nhất không cần so Tuyết Diên Sơn Trang kém, như vậy mới sẽ không bạc đãi chính mình.

”Suy nghĩ cái gì? “Tư Lãng Cô Hồng thấp thấp âm thanh trong trẻo gần ở bên tai, tựa như ba tháng xuân phong.

”Tưởng về sau tự..... “Đường Niệm Niệm lời nói hoàn toàn mà ngăn, đáy mắt chợt lóe mà qua kinh nghi. Chính mình giống như đối hấn phòng bị càng ngày càng thấp.

”Về sau cái gì? “Tư Lãng Cô Hồng nghi hoặc hỏi. Dọn quá nàng thân mình, cùng nàng đối diện ở bên nhau.

Này đôi mắt, đã thanh lại thâm, đã lãnh lại nhu, mâu thuẫn đến rung động lòng người.

Đường Niệm Niệm mím môi, đột nhiên không nghĩ người này trước mặt nói dối,” tưởng về sau muốn lộng một cái có thể cùng Tuyết Diên Sơn Trang so sánh với thế lực! “

Tự do này hai chữ là cấm kỵ, nàng không dám tùy tiện đề, nhưng là lời này có một chút ám chỉ, lại cũng không có nói dối.

Tự Lăng Cô Hồng ra tiếng cười, nàng đồng tử lượm đến kinh người, có thể thẳng tới hấn trái tim, làm hấn lạnh nhạt tiếng lòng hoặc làm một bãi nước ao,” vì cái gì? “

Vì hưởng thụ, vì tự do!

Đường Niệm Niệm không nói gì, đẩy đẩy hấn tay, liền từ trong lòng ngực hấn dò ra tới bờ

.....

Ở bàn lùn trước. Phiên tay một viên bột nước tử viên đan đang ở lòng bàn tay, mở ra trên bàn lư hương cái nắp, lại đem đan dược để vào trong đó, một lóng tay điếm đi, đan dược liền tản mát ra một cỗ thanh thấu hương.

Tự Lăng Cô Hồng lẳng lẳng nhìn nàng động tác, đồng tử đều ẩn ở liễm trước mắt. Chờ nàng cái trở về lư hương cái, đột nhiên duỗi tay liền đem nàng ôm vào trong lòng ngực, hàm dưới để ở nàng đầu vai, thấp thấp nói:” Niệm Niệm muốn cùng Tuyết Diên Sơn Trang so sánh với thế lực, ta liền cho ngươi, Niệm Niệm không tức giận. “

”Ta không sinh khí. “Đường Niệm Niệm nghi hoặc xem hấn, liền nhìn đến hấn buông xuống mi mắt, kia mắt thanh ảnh mờ lung, u ám không rõ, nguyệt hoa băng thanh, làm hấn tâm đầu mặt mày danh một củ.

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng nhắm mắt lại, giọng mũi ửng thanh, liền dựa vào nàng đầu vai, hình như là ngủ rồi.

Đường Niệm Niệm vốn định nói cái gì, cũng biết nhìn đến hán an tĩnh ngủ nhan, chỉ cảm thấy nói cái gì đều cũng không nói ra được.

Hán ngủ yên bộ dáng thực tĩnh, tĩnh đến làm người cơ hồ không cảm giác được hán hô hấp. Mặt mày nhắm, càng thêm làm người thấy được rõ ràng hán nhỏ dài nòng đậm đến giống thứ nhất màu đen phiến cánh lông mi, chính là này mặt lớn lên tầm mắt mỗi khi che đến cặp kia con người mộng lung không rõ lên, hán môi nhan sắc thực đậm, làm người cảm thấy lạnh lẽo, lại giống hơi mỏng tuyết tinh, làm người hoa mắt say mê, muốn đụng chạm nhắm nháp.

”..... “Đường Niệm Niệm nuốt nuốt nước miếng, đột nhiên cảm thấy có như vậy một chút khát, liền nhìn chăm chăm gần ở vài thước môi mỏng. Loại này tình hình xảy ra cảm giác vẫn là lần đầu tiên, không phải vì Thiên Ma độc, chính là đơn thuần vì muốn liếm liếm xem.

Ân..... Liếm liếm?

Lại không phải lần đầu tiên liếm, cùng lắm thì chính là bị liếm trở về.....

Đường Niệm Niệm bị dụ hoặc, liếm liếm chính mình cảm thấy có chút khô ráo cánh môi, liền chậm rãi tới gần đối phương ngủ nhan.

Cái lưỡi vừa mới đụng chạm đối phương mỏng đậm cánh môi, là quen thuộc lại mềm lại lạnh xúc cảm. Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, không có lập tức thu hồi tới, ngược lại được một tác lại muốn tiến một thước đến bằng trong lòng bản năng khát vọng một liếm lại liếm, lại khẽ cắn cắn.

Thoải mái!

Đường Niệm Niệm híp mắt, cảm thấy như vậy đụng chạm có loại mạc danh thoải mái, trong lòng lại có một chút nghi hoặc. Vì cái gì trước kia không có loại cảm giác này? Có lẽ trước kia quá để ý

Thiên Ma độc, cho nên mới không có cảm giác được loại này thoải mái?

Đường Niệm Niệm lơ đãng ngược mắt, đột nhiên liền đối thượng một đôi gần ngay trước mắt, sâu thẳm không có nửa phần tỉnh lại mông lung mắt.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Về nhận nuôi, có hứng thú thân có thể nhấn lại. Cái thứ nhất sắp bị nhận nuôi vì Niệm Niệm, thân nhưng suy đoán ngày mai Niệm Niệm phản ứng, đoán nhất đối thân tác nhưng nhận nuôi ~ sao! o (n_n) o, hử động hiệp thứ nhất bắt đầu!

.....

-----oOo-----

Chương 27: người mặt đỏ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng là khi nào mở mắt ra, Đường Niệm Niệm cũng không biết. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm chỉ là nhìn đến gần ngay trước mắt hắc bạch phân minh con người, nàng chẳng những không có một chút có tật giạt mình xấu hổ, ngược lại càng thêm tự tại lên.

Nếu đối phương đã phát hiện, như vậy liền không cần thật cẩn thận.

Đường Niệm Niệm vì phương tiện, đôi tay câu lấy Tư Lăng Cô Hồng cổ, toàn bộ thân thể dựa qua đi, một chút liếm láp, một lát hai người môi đều thủy nhuận đỏ bừng lên.

Tư Lăng Cô Hồng không có động, tùy ý Đường Niệm Niệm vượt qua hành động, nửa rũ đôi mắt u ám không rõ, ai cũng quan khán không ra.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn nhìn đối phương, một hồi chưa đã thềm buông tha đối phương môi, mặt đối mặt cùng Tư Lăng Cô Hồng đối diện ở bên nhau. Kỳ quái, hẳn như thế nào cùng thường lui tới không giống nhau?

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng thanh âm có chút ảm đạm,” người hiểu được làm như vậy ý tứ sao? “

Đường Niệm Niệm ngẩn ra, đây là lâu như vậy tới nay đối phương lần thứ hai dò hỏi về hôn môi vấn đề. Ý tứ? Có ý tứ gì, chẳng lẽ muốn nàng nói là vì Thiên Ma độc sao?

Đường Niệm Niệm không nói gì, có lẽ nàng chính mình căn bản là không biết thần sắc của nàng đã bán đứng nàng, lộ ra một chút cẩn thận bộ dáng.

Tư Lăng Cô Hồng khẽ vuốt nàng gò má, khẩu khí khôi phục nhẹ nhàng chậm chạp ôn hòa,” kia Niệm Niệm vì cái gì muốn làm như vậy? “

Vì cái gì?

Đường Niệm Niệm bị phương ôn nhu như vào đông ấm dương khẩu khí trấn an,” thoải mái. “

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay một đốn,” thoải mái? “

”Ân. “Hắn ngờ ngẩn bộ dáng hảo hảo xem. Đường Niệm Niệm nhìn không được cười ra tới, cẩn thận tâm tình cũng cười mà tán, lại nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng màu son thủy nhuận cánh môi đầy mặt hồi ức nói:” Nhìn nhìn lại đột nhiên cảm thấy miệng khô, rất muốn nếm thử xem, sau đó liền nhìn không được muốn liếm liếm, liếm lại nhìn không được muốn cắn cắn, lại thoải mái lại ăn ngon cảm giác..... “

”Ân? “Đường Niệm Niệm ánh mắt từ đối phương môi chuyển qua đối phương gò má, sau đó vươn tay sờ sờ, nói:” Cô Hồng, người mặt đỏ, thực nhiệt. “

”..... Ân. “Tư Lăng Cô Hồng hơi hơi bỏ qua một bên mắt.

Đường Niệm Niệm:” Phát sốt? “

Tư Lăng Cô Hồng:” Không. “

Đường Niệm Niệm:” Cũng đúng, người rất lợi hại, sẽ không sinh bệnh. “

Tư Lăng Cô Hồng:”..... Ân. “

Giây lát.

Đường Niệm Niệm chớp mắt nhìn chăm chăm đối phương chậm rãi khôi phục sắc mặt, nghi hoặc lại khát cầu nói:” Không trừng phạt ta sao? “

Tư Lăng Cô Hồng mắt lộ ra nghi hoặc,” trừng phạt? “

Đường Niệm Niệm ánh mắt lấp lánh,” ta liếm người, không liếm trở về sao? “

Tư Lăng Cô Hồng đồng tử đột nhiên một thâm.

Đường Niệm Niệm không chút nào tri giác nguy hiểm, còn đem chính mình đi phía trước đưa,” liếm trở về? “

Thằng nhãi này lòng tham, vì thoải mái cùng Thiên Ma độc, chẳng biết xấu hổ hướng đối phương trên mặt thấu.

Thân mình bị đẩy đến, trên mặt đất là mềm mại thảm lông, nửa phần sẽ không cảm thấy đau đớn. Trên đầu một bóng ma áp xuống, liền thấy người nọ ánh mắt thâm trầm cúi người xuống dưới.

Bạch liêu bên trong xe tình mỹ như thế, ngoài xe phong tuyết phiêu phiêu.

Mấy người dưới tòa ky hành vi man rợ tốc cực nhanh, ở trong mắt người ngoài vô biên rộng lớn, biện không ra phương hướng hư tuyết sơn, ở Tuyết Diên Sơn Trang này nhóm người trong mắt lại như nhà mình hậu viện, quay lại tự nhiên.

Tư lăng về nhận bất động thanh sắc quét mắt bạch liêu thùng xe, cười đối Chu Diệu Lang nói:” Ca như vậy tùy thời đều đem tẩu tử mang theo trên người, liền thật sự không sợ tẩu tử xảy ra chuyện? “

Chu Diệu Lang mỉm cười,” chủ mẫu cát nhân thiên tướng, cùng trang chủ duyên trời tác hợp, sao lại xảy ra chuyện. “

”Ha hả, là sao. “Tư lăng về nhận tiếng cười dung nhập tuyết trắng nơi, mát lạnh hoặc nhân, cười trong mắt hình như có huyết hồng mị sắc,” như vậy cát nhân, trong nhà già trẻ định là lại thích hoan ghênh bất quá, nghĩ đến lần này về nhà sẽ thực náo nhiệt. “

Chu Diệu Lang nghe vậy, khẽ cau mày.

”Chi chi. “Bạch Lê tiểu hồ híp hẹp dài mắt, ngây thơ lại tinh nhuệ. Người này sao mà giống như nhà mình tộc nhân đâu?”

Bắc Vực hư tuyết sơn hạ có mấy chỗ tiểu sơn thôn, sơn thôn người trong sinh hoạt hoà thuận vui vẻ, an cư lạc nghiệp, điền viên quả mà liên miên không ngừng, liếc mắt một cái nhìn lại ruộng bậc thang dòng nước, rau dưa quả hồng, hình thành một bức tuyết đẹp điền viên thi họa. Đây đó thôn nhân định cư ở hư tuyết sơn hạ, giống nhau cường đạo cũng không dám tới phạm, cùng Tuyết Diên Sơn Trang cũng có vài phần liên hệ, chính là bốn mùa trung sẽ thỉnh thoảng đưa lên một ít rau dưa củ quả.

Tương trọng đại nhiều người đối Tuyết Diên Sơn Trang nghe tiếng sợ vỡ mật, này đó trong thôn người đối này đối là kính sợ kính trọng, ngày thường thấy Tuyết Diên Sơn Trang người, chỉ đương thần giống nhau cũng, kính càng nhiều hơn sợ.

.....

Bạch liêu thú hai cánh triển phi, như đập không mà đi, bốn vó như bôn, kim đồng như đuốc.

Này bạch liêu thú liền từ lưng chừng núi lướt đi mà đến, khắc băng giống nhau xe bị này hộ ở trung ương, ầm ầm có phá tiếng gió vang, cả kinh người trong óc chỗ trống.

Ở đồng ruộng chơi đùa một người bố y tiểu đồng ngơ ngác nhìn giữa không trung, tâm thần chịu chấn, trong tay cầm đến nửa bên bánh bao thịt rớt mà đều không hề sờ giác.

Thẳng đến bạch liêu xe giống như một đạo bạch hồng xẹt qua phía chân trời, khổng lồ phong đem chung quanh cây cối thổi đến gào thét, đồng tử mặt cũng bị thổi đến đau nhức mới đột nhiên bừng tỉnh, phát ra một đạo thét chói tai” a ——! “Trở về chạy, gào thét lớn!” Nương! Nương! Cha ——! Ta thấy tuyết sơn thượng tiên nhân tiên xe! Là tiên xe! Ở trên trời phi, thật lớn, thật nhanh..... “

Trên đường núi, trừ bỏ tư lãng về nhận đồng dạng kỳ lang điêu phi không, Lý Cảnh đám người tắc lục hành đi theo ở phía sau.

Bạch liêu xe liền giống như một đạo màu trắng cầu vồng, sở kinh chỗ liền kinh khởi sóng gió vạn trượng, nhân ngôn muôn vàn.

Bên trong xe, Đường Niệm Niệm mở ra cửa sổ, gò má đỏ bừng chưa lui, hàm chứa bích ba mờ mịt con người lại lượng đến kinh người xuyên thấu qua cửa sổ nhìn bên ngoài.

Sông dài, núi rùng, thôn trang, lầu canh, chim bay lướt qua.

Đường Niệm Niệm duỗi tay dò ra cửa sổ, cảm thụ phong ở đầu ngón tay xuyên qua. Có như vậy một Xa-na, nàng thế nhưng có loại nghĩ từ này cửa sổ nhảy xuống đi, sau đó có được thuộc về chính mình tự do, tại đây rộng lớn thiên địa trung, muốn đi nơi nào liền đi nơi nào, sướng cười thiên địa.

Chỉ là nháy mắt nàng liền tỉnh ngộ, này nhảy dựng không phải tự do, nghênh đón mà đến chỉ sợ là thất bại trong gang tấc.

Một tay ôm vòng lấy nàng eo, quen thuộc người nọ khàn khàn thanh âm truyền vào trong tai, "thích bên ngoài?"

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng gật đầu.

"Về sau người muốn đi nào, ta đều bồi người đi. "

Đường Niệm Niệm tâm nhảy dựng, có chút ngờ ngẩn nhìn sườn biên Tư Lãng Cô Hồng. Hắn nói chính là ta muốn đi nơi nào? Hắn bồi?

Nghĩ đến kia một ngày, Đường Niệm Niệm đột nhiên bị dụ hoặc.

"Hảo! "Đường Niệm Niệm hai mắt lộ ra vô cùng kiên định. Người này, rất đẹp, tưởng được đến hắn. Sớm muộn gì có một ngày nàng sẽ đánh bại hắn, sau đó không chế hắn tự do, đến lúc đó chính mình đi nơi nào, đều đem hắn mang lên.

Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên không thể tưởng được nàng tâm tư, lại bị nàng kiên định bất di thần sắc xem đến một si. Bềng tỉnh, không cảm cười. Nàng, là có chút thích chính mình đi?

Hắn tươi cười, giống cái đại nam hài, thỏa mãn vui sướng, lại có một ít tính trẻ con bá đạo.

Hắn, là có chút nguyện ý đi theo chính mình đi?

Đường Niệm Niệm cũng nhin không được cao hứng cười rộ lên.

Tư lăng về nhận bàn tĩnh trạm lang điều thân hình thượng, nhìn cửa sổ nội hai người nhìn nhau cười hình ảnh. Gió thổi loạn hắn sợi tóc, nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt quán quanh ở trước mắt, đem hắn con người giấu đến mơ hồ không rõ.

”Xuy. “Một tiếng mạc danh cười đến hắn bên môi chìm ra, còn chưa truyền khai đã bị thổi tan ở không.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

誦 tương [1] phát biểu với 2012—8—12

Sẽ không mặt vô biểu tình mà nói:” Ăn ngon, thoải mái một loại sao.
“Ngô, đoán mò

Vị này thân đoán được nhất tới gần nội dung a! Cho nên Niệm Niệm về thân sở hữu! ㄟ (ㄨ 3 ㄨ) ㄝ rải hoa ~

.....

-----oOo-----

Chương 28: ngộ cố nhân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bắc Vực vũ thủy thành, bốn phía trường lưu vờn quanh, khí hậu lạnh lẽo, thừa thãi hoa mai rượu gạo, dòng người không ngừng, thủy thương càng nhiều. Mạ Mã bá 夔 Hiều. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Wũ thủy trong thành nhất cụ nổi danh đó là hàn rượu mai cư, đi ngang qua vũ thủy thành giả đều bị lại này dừng chân mấy ngày, hảo thưởng thức này vũ thủy trong thành mai trung chủng loại nhiều nhất Mai Lâm thanh ngạo quỳến rữ, nhấm nháp này hàn rượu mai cư hoa mai rượu gạo.

Hàn rượu mai cư mặt bắc thạch mộc đình tạ, tứ phía hoa mai nở rộ vừa lúc, ần ần sáng quắc trung hai người khoanh chân mặt đối mặt ngồi, trung gian một tòa lùn chân bàn vuông, trên bàn bày mấy đĩa tiểu thái, hai chung bạch sứ bầu rượu, các có một con sứ men xanh chén rượu.

Đối diện khoanh chân ngồi hai người, bên trái người mày kiếm nhập tẩn, lúc này hơi hơi nhăn lộ ra một phân ần nhẩn phiến muộn, hai mắt sáng ngời nếu thần, tóc dài chỉ dùng một quả xanh lam sắc phi thúy trâm cài quan với sau đầu, trên người ăn mặc một bộ màu nguyệt bạch miên cảm trường bào, thêu lịch sự tao nhã vân thảo hoa văn màu lam đường viền, cùng hấn trên đầu xanh lam phi thúy cây trâm giao hòa chiếu sáng lẫn nhau, đột hiện hấn cả người hạo nhiên trong sáng chính khí.

Một người khác đều là thanh niên nam tử, tóc của hấn đen như mực, phụ trợ ra hấn búi tóc hạ noãn ngọc giống nhau trắng nõn khuôn mặt, cảm hơi hơi nâng lên, quả hạnh hình dạng hai mắt, thanh minh cùng hi, như này mãn viên hoa mai quang thải chiếu nhân lại thâm hàm lãnh ngạo. Hấn thân xuyên đen như mực sa tanh quần áo, bào nội lộ ra màu bạc chạm rồng dâm bụi hoa nạm biên.

Eo hệ cầm mang, treo mỡ dê ngọc bội màu bạc tua. Đình ngoại hoa mai nhiều đóa, mà phô tuyết trắng, trước mặt đàn bàn rượu gạo phiêu hương, hấn chỉ là lẳng lẳng ngồi, nghiêm nhiên quý khí bức người, thân ảnh phi phạm.

Gió mát rót rượu tiếng vang, Đường Thu Sinh bưng tỉnh, ngẩng đầu liền thấy là đối diện cái nút sơ vì chính mình rót rượu. Hấn cả kính, vội vàng nói:” Sao lại có thể làm phiền quan huynh đại giá, ta..... “

Cái nút sơ xua tay, đường kính giúp hấn đảo mẫn chén rượu mới thu hồi tay,” chúng ta đều lấy huynh đệ tương xứng, còn nói cái gì đại giá. “Bưng lên chính mình trước mặt chén rượu làm kính, cười nói:” Khó được đi vào này hàn rượu mai cư, thu sinh cần gì phải vẫn luôn mặt ủ mày ê, không phải đẹp hư này cảnh đẹp rượu ngon sao. “

”Ta..... “Đường Thu Sinh bưng lên chén rượu cùng hấn tương chạm vào liền uống một hơi cạn sạch, buồn khổ nói:” Người cũng biết, việc này..... “

Cái nút sơ mỉm cười,” vạn sự đều có biện pháp giải quyết, vẫn luôn buồn khổ trong lòng cũng bất quá là phí công, còn không bằng buông ra tâm thần càng có thể đem sự tình nghĩ đến trong sáng chút. “Hấn khẩu khí cùng hi, thần sắc bình tĩnh, có trấn an nhân tâm ma lực.

Đường Thu Sinh trường hu một hơi, cười,” nếu là ta làm được đến quan huynh này phân tâm cảnh thì tốt rồi. “

Này sẽ, thay đổi hấn tự mình cấp cái nút sơ rót rượu, đột nhiên nghe được hàn rượu mai cư truyền đến một trận ồn ào. Cuồng phong gào thét mà qua, mang theo hoa mai cánh hoa phiến phiến bay múa, mê người mắt.

Đường Thu Sinh ngẩng đầu nhìn lại, bạch liêu xe đang từ giữa không trung lướt đi mà qua, kim cánh khắc bằng ở phần bạch giao nhau hoa mai trung như mộng như ảo.

”Đó là? “

”Tuyết Diên Sơn Trang bạch liêu xe, quả nhiên tài đại khí thô. “

Đường Thu Sinh kinh ngạc hướng cái nút mới nhìn đi, chỉ thấy hấn thần sắc mạc danh, hai mắt lập loè. Hấn kinh hỏi:” Người nói đó là Tuyết Diên Sơn Trang bạch liêu xe?! “

Cái nút sơ đối hấn cười, không nhanh không chậm cười nói:” Tuyết Diên Sơn Trang bạch liêu xe lấy bốn đầu bạch liêu thú vì kéo xe thú, thân xe vì chỉnh khối bạch văn băng chạm ngọc xây mà thành, thế gian này còn không có người có thể bắt chước tới, này bạch liêu xe từ trước đến nay cũng chỉ có Tuyết Diên trang chủ có thể ngồi. Thu sinh, này sẽ người cũng không cần đau khổ tìm Tuyết Diên Sơn Trang nhập khẩu, Tuyết Diên trang chủ liền ở trước mắt. “

Đường Thu Sinh hai mắt sáng ngời, cười lớn một tiếng, liền đứng dậy đối cái nút sơ nói:” Quan huynh, thứ tiểu đệ đi trước rời đi. “

”Ta cũng muốn nhìn một chút này hàng năm không ra Tuyết Diên trang chủ rốt cuộc sinh đến loại nào đáng vẽ, cùng nhau bãi. “Cái nút sơ đạm cười đứng dậy, ngón tay tự nhiên vuốt ve vạt áo, giờ tay nhắc chân quý khí khôn kể.

”Quan huynh có thể đồng hành, tất nhiên là không thể tốt hơn.

“Đường Thu Sinh cao hứng đáp lời, bước nhanh hướng bạch liêu xe rơi xuống đất phương hướng mà đi.

Cái nút sơ không nhanh không chậm đi theo một bên, đối Đường Thu Sinh không nghĩ hậu quả chỉ lo trước mắt thái độ không làm nhắc nhở.

Hàn rượu mai cư trước môn mai viên đất trống, bạch liêu thú không tiếng động rơi xuống đất, thu hồi kim cánh, kim sắc lãnh lệ thú mục đảo qua chung quanh lặng im đám người, há mồm thở hển hển một tiếng hơi thở, liền không hề để ý tới chung quanh một người.

Chu Diệu Lang nhảy xuống xe phu vị trí, đối bên trong xe thấp giọng nói:” Trang chủ, chủ mẫu, hàn rựu mai cư tới rồi. “

Vạn chúng chú mục hạ, bạch liêu cửa xe không tiếng động mở ra.

Mọi người chỉ thấy một bộ tuyết trắng vô cầu tay áo rộng thường bãi, nếu vân nếu sương mù, trọc thể tuyết trần chạm vào trong lòng, lại tưởng nhiều thấy rõ ràng chút, lại xúc thượng một đôi Tuyết Phách ngưng hoa mộng lung trông mắt, rõ ràng bên trong cái gì đều không có, lại mặc danh làm nhân tâm đầu áp thượng một khối cự thạch, bất giác cúi đầu, không dám lại xem.

Có nhân tâm trung hoảng hốt sáng tỏ. Đây là chính mình nguyên lực không kịp, thế uy áp, liền phản kháng tâm cũng chưa biện pháp có.

Tư Lăng Cô Hồng ôm trong lòng ngực người xuống xe, dưới chân vô thanh vô tức, cơ hồ không có phập phồng.

Chính là, trong lòng ngực người vẫn là tĩnh, không phải bị đánh thức mà là bị mãn viên rựu mai hương cấp thêm tĩnh. Đường Niệm Niệm nửa híp mắt,

.....

Bên trong ngây thơ mê mang, lại lộ ra rõ ràng có thể thấy được thềm nhỏ dải,” hương ~ “

Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu cười, biết nàng còn không có hoàn toàn thanh tĩnh, liền ôm nàng hướng hàn rựu mai cư nội bộ đi đến.

Chu Diệu Lang nhấp môi cười trộm theo ở phía sau, nhìn mắt phía sau, Lý Cảnh mấy người đều đã cưỡi ngựa thú tới rồi, chỉ là tư lăng về nhận người này lại không biết bóng dáng. Chu Diệu Lang mặc niệm: Người này không ở cũng hảo, liền không biết hấn đột nhiên biến mất là đi làm gì.

Mấy người tùy Tư Lăng Cô Hồng phía sau tiến vào hàn rựu mai cư, mới vừa bộ thượng một tòa thanh lưu điêu cầu gỗ, nghênh diện

đột nhiên tạt càn mà đến một đạo bóng trắng ngăn cản Tư Lăng Cô Hồng con đường phía trước:

”Trạm..... Ngô! “

Bóng trắng kêu lên một tiếng, người đột nhiên bị cái gì đánh bay đi ra ngoài, liền tiếp lui mấy bước mới nửa quỳ trên mặt đất, một vòi máu tươi từ khóe miệng lưu lại. Nhanh chóng từ trong tay áo hoạt ra một cái bình ngọc, đảo ra một viên đan dược nuốt vào trong miệng mới chậm rãi đứng lên. Người này diện mạo không tính là mỹ nam tử lại tràn ngập chính khí, đúng là nhân tới rồi vì tìm Tuyết Diên trang chủ Đường Thu Sinh.

Đường Thu Sinh mắt lộ tức giận, cẩn thận nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng, ra tiếng a nói:” Ra tay đánh lén, tính cái gì quân tử! “

Chu Diệu Lang khóe miệng trừu trừu. Người này là quá chính trực, vẫn là ngu dại?

”Ngô? “Đường Niệm Niệm nhíu nhíu mày, lông mi run rẩy.

Tư Lăng Cô Hồng mắt lạnh lẽo đảo qua Đường Thu Sinh, mát lạnh ngón tay nhẹ phẩy Đường Niệm Niệm giữa mày.

Đường Thu Sinh cả người lông tơ dựng ngược, giống như hàn băng đông lạnh thể không thể động đậy, chỉ cảm thấy tử vong lạnh lẽo nháy mắt liền phải đã đến. Cánh tay đột nhiên bị người cự lực lôi kéo, người cũng tự nhiên chật vật đảo đến một bên.

”Quan, quan huynh? “Đường Thu Sinh sắc mặt trắng bệch, bưng tỉnh lại đây mới phát hiện chính mình lưng đã bị mồ hôi lạnh tẩm ướt, ngẩng đầu nhìn lại liền nhìn đến cứu chính mình một mạng đúng là cái nút sơ.

Cái nút sơ đỡ hấn đứng dậy, đối trên cầu Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười nói:” Tại hạ cái nút sơ, vị này chính là Đường Môn thiếu chủ Đường Thu Sinh, gặp qua Tuyết Diên trang chủ. “

Tư Lăng Cô Hồng đuôi lông mày khẽ nhúc nhích, nhìn về phía sống sót sau tai nạn Đường Thu Sinh.

”Đường Môn thiếu chủ? “Một tiếng lả lướt lười biếng nữ tử thanh truyền ra, có chút mơ hồ cùng mê hoặc,” thường lâm cái kia Đường Môn? “

Cái nút sơ cùng Đường Thu Sinh đều nghe ra này thanh là từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực truyền ra tới, định nhãn nhìn lại, chính thấy Đường Niệm Niệm nhô đầu ra, đáy mắt còn có mông lung, thấp thấp ngáp một cái, ở hai người trên người qua lại đánh giá.

Nữ tử trên mặt đỏ bừng, hai mắt hơi nước mờ mịt, thần sắc ngây thơ nghi hoặc, giống như mới sinh bích hà, tịnh nếu đạm thiên lưu li, nghiễm nhiên một bộ vừa mới tỉnh ngủ ngây thơ bộ dáng.

Cái nút sơ tròn mắt co rụt lại, trái tim giống như chuông lớn va chạm, nhất thời trong đầu chỗ trống.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Lại lên sân khấu hai nhân vật, Đường Thu Sinh chính là một cái tự nhận chính khí quân tử nhị hóa a!

Hỗ động hiệp thứ hai, đãi nhận nuôi nhân vật: Đường Thu Sinh, cái nút sơ ~

Vấn đề: Đường Thu Sinh tìm kiếm Tuyết Diên Sơn Trang là vì chuyện gì? (Đường Thu Sinh)

Cái nút sơ thân phận là cái gì? (cái nút sơ)

Này hai vấn đề hẳn là không tính khó, ở công bố đáp án phía trước, vị nào thân trước hết đáp ra tới thứ nhất, này nhị hóa hoặc là vị này phúc hắc quý công tử chính là thân.

Nói, kỳ thật nhị hóa cũng rất mạnh ~

.....

-----oOo-----

Chương 29: học máu

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Niệm Niệm!?”

Đường Thu Sinh kinh gọi, bước nhanh về phía trước được rồi vài bước, kinh hỉ nói:” Người không có việc gì! Không có việc gì liên hảo, không có việc gì liên hảo. Mạ Mã bá 麥馬伯 斐 斐. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm “Ngay sau đó xem nàng hồn nhiên bị Tư Lăng Cô Hồng ôm vào trong ngực, nhất thời sắc mặt khế biến, khế cau mày, há mồm liền lời lẽ chính nghĩa răn dạy:” Ban ngày ban mặt, trước công chúng, áp áp ôm ôm còn thể thống gì. Niệm Niệm, còn không xuống dưới nói chuyện? “

Mặt sau Chu Diệu Lang khóe mắt cũng đi theo trửu trửu, thầm nghĩ: Hay là này Đường gia người chính là không giống người thường không thành? Chủ mẫu tính tình cùng người khác bất đồng liền thôi, này Đường Môn thiếu chủ như thế nào cũng như vậy một bộ cực phẩm tính tình.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, cảm giác Tư Lăng Cô Hồng vây quanh khẩn một ít tự nhiên liền không có động. Một cái ở Cô Hồng thuộc hạ quá không được nhất chiêu người, nàng còn không đến mức ngốc đến nhân hấn nói tới chống cự Cô Hồng ý tứ. Hướng chi nàng cũng không cảm thấy như vậy ôm có cái gì không đúng.

”Người là thường lâm cái kia Đường Môn thiếu chủ? “Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở Đường Thu Sinh trên mặt.

Đường Thu Sinh mày nhăn đến càng khẩn,” Niệm Niệm, người hay là liền đại ca đều nhận không ra! “

Đường Niệm Niệm không hề chần chờ gật đầu, quay đầu nhìn về phía phía sau Thù Lam.

Thù Lam minh ý tiến lên, ở nàng bên cạnh thấp giọng nói:” Tiểu thư, vị này thật là đại thiếu gia. Là Đường Môn quá cố đại phu nhân sở sinh, Đường Môn đích trưởng tử, từ 6 tuổi khởi liền dưỡng ở Nhị phu nhân bên người, hàng năm du lịch bên ngoài. “

Nàng thanh âm không lớn cũng không nhỏ, người mang nguyên lực Đường Thu Sinh đám người cũng nghe đến rõ ràng minh bạch. Đường Thu Sinh vội la lên:” Niệm Niệm, người là làm sao vậy? Có phải hay không người này đối với người làm cái gì, nói cho đại ca, đại ca sẽ giúp người thảo công đạo! “

Chu Diệu Lang đã hết chỗ nói rồi.

Đường Niệm Niệm đạm liếc hán một cái,” người đánh không lại Cô Hồng. “

Đường Thu Sinh sắc mặt cứng lại, hận sát không thành thép nói:” Người như thế nào nhưng trường người khác chí khí diệt người trong nhà uy phong! “

”Người uy phong không đứng dậy. “Đường Niệm Niệm bình đạm nói, thần sắc chân thành tha thiết. Không màng Đường Thu Sinh mấy dục muốn học máu, chỉ nghe nàng lại đối Thù Lam hỏi:” Đường Xảo Chi cùng Lưu thị đều lớn lên đẹp, người này thực bình thường, hán thật là ta ruột thịt đại ca? “

Nàng hỏi đến bình đạm, nhưng là thần sắc nghiêm túc chân thành tha thiết làm người tìm không thấy một chút vui đùa dấu vết. Thù Lam đồng tình nhìn mắt sắc mặt đỏ lên đại thiếu gia, ở trong lòng sai một phen đồng tình nước mắt, xác định hung hăng gặt đầu.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng lắc đầu,” hán ở Đường gia sống được thực tự ti đi. “

”Phốc —— “Đường Thu Sinh một ngụm tâm huyết lại khó nhịn chịu, phun đầy đất, lung lay sắp đổ.

Cái nút sơ kíp thời nâng mới không có làm hấn lại lần nữa chậ vật mắt mặt, diêu thạch giống nhau mắt hạnh bất động thanh sắc nhìn về phía Đường Niệm Niệm, lại thấy nàng chính vẽ mặt kinh ngạc nhìn chăm chăm Đường Thu Sinh, giống như rất là kỳ quái hấn như thể nào sẽ vô duyên vô cớ học máu giống nhau. Cái nút sơ tự do một bộ xem người chi đạo, liếc mắt một cái liền nhìn ra Đường Niệm Niệm cũng không phải ngụy trang, hành động đều là tùy tâm tới, trên mặt một chút đều tàng không được tâm tư.

Đường Niệm Niệm phủ tay liền ném đi một viên đan dược, trong mắt biểu lộ một mặt thất vọng. Đối cái này đột nhiên toát ra tới đại ca trừ bỏ ngay từ đầu một chút hứng thú, sau đó phát hiện đối phương bộ dáng bình thường, công lực kém, tâm tính sẵn cái dũng của thất phu liền không còn có một chút tâm tư cùng nhiều hàn huyền.

Tiếp được đan dược, Đường Thu Sinh cảm thấy Đường Niệm Niệm vẫn là quan tâm chính mình cái này đại ca, vẻ mặt vui mừng mỉm cười. Nếu như bị hấn biết lúc này Đường Niệm Niệm trong lòng ý tưởng, chỉ sợ lại muốn phun ra một búng máu tới.

Cái gì kêu bộ dáng bình thường, đó là dựa theo Đường Niệm Niệm xem quen rồi Tuyết Diên Sơn Trang một đám tuấn nam mỹ nữ tiêu chuẩn tới đánh giá. Phải biết rằng Đường Thu Sinh bộ dáng cũng coi như được với đoạn chính thoải mái, hưởng chi một thân trang điểm khéo léo tuấn nhã, người bình thường nhìn lại chính là tuấn tú lịch sự.

Cái gì kêu công lực kém, hấn tốt xấu cũng là huyền phẩm ngũ cấp luyện dược sư, tại đây thanh niên đồng lứa trung người xuất sắc, 22 tuổi có như vậy thành tích, cũng miễn cưỡng coi như mà kiêu một liệt.

Cái gì kêu sính cái dũng của thất phu, ở chính hấn xem ra, đó là chính đạo việc làm, quân tử việc làm, dũng giả việc làm.

Nhưng mà này hết thấy, ở đưng tới trước mắt này một nam một nữ liền chú định phá thành mảnh nhỏ, ảm đạm thất sắc.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra nàng tâm tư, bỗng lộ ra một tia lãnh ngạnh mặt bộ đường cong giãn ra hòa hoãn xuống dưới, xoa xoa nàng lưng, cười nói:” Đi dùng bữa. “

”Hảo! “Đường Niệm Niệm tròn mắt sáng ngời, cánh mũi có vẻ nghịch ngợm giật giật, thềm nhỏ dải thần sắc càng thêm rõ ràng. Mãn viên thanh hương, là hoa mai hương cũng là rượu gạo hương, say lòng người câu nhân.

Tư Lăng Cô Hồng đi bộ về phía trước đi tới, hạ điều cầu gỗ, đông lạnh con người từ cái nút sơ hai người trên người chợt tắt mà qua, dừng ở Đường Thu Sinh trong tay đan được một cái chớp mắt, không dấu vết.

Cái nút sơ chỉ cảm thấy đầu vai một trọng, giống như vạn quân áp xuống, hơi thở cũng không khởi cứng lại.

”Ngô phốc! “Đường Thu Sinh càng khổ đến thương càng thêm thương, lại là một ngum với huyết phun ra, sắc mặt cơ hồ phát thanh.

Chu Diệu Lang ở phía sau nhưng đem Tư Lăng Cô Hồng kia không dấu vết ánh mắt thấy được rõ ràng minh bạch, đồng tình quết

.....

Mắt Đường Thu Sinh. Trang chủ độc chiếm dực là người khác sở không thể lý giải cường, dám kêu chủ mẫu từ trang chủ trong lòng ngực xuống dưới? Dám thu chủ mẫu thân thủ cấp đan dược? Dám để cho chủ mẫu nhìn lâu như vậy? Không chết, chỉ là ăn chút đau khổ đã không tòi.

Lý Cảnh cùng Thù Lam cũng không thanh theo đi lên, chỉ có điệp Liên Kiều cùng điệp mộc hương hai người xem người đi xa, tung tăng nhảy nhót đi vào Đường Thu Sinh trước mặt.

Diệp Liên Kiều chớp ngập nước đôi mắt thẳng đến Đường Thu Sinh cơ hồ nhìn chằm chằm đến đỏ mặt, sau đó kinh hô nói:” Người thật

là chủ mẫu thân ca ca? “

Không đợi Đường Thu Sinh trả lời, diệp mộc hương đã cười hì hì tiếp khẩu:” Đường nhiên đúng rồi, vừa mới Thù Lam không phải nói sao? “Quay đầu nháy đồng dạng mắt to nhìn về phía Đường Thu Sinh,” người nói đúng không? “

Đường Thu Sinh há mồm, diệp Liên Kiều đã cãi cọt:” Thù Lam nói tính cái gì? Muốn chủ mẫu thừa nhận mới được nha! Người không nghe chủ mẫu nói sao? “Nhìn chằm chằm Đường Thu Sinh, từ từ hạ,” như vậy bình thường bộ dáng cùng chủ mẫu một chút đều không giống, sao có thể là chủ mẫu ca ca. “

Đường Thu Sinh lại có đở lên khuynh hướng, diệp mộc hương phồng lên má tử vì hấn bệnh vực kẻ yếu,” người đừng nói bậy, nhân gia cũng không có quá bình thường lạ, ít nhất vẫn là có thể ra tới hành tẩu. “Lại mở to thủy linh linh đôi mắt nhìn Đường Thu Sinh, an ủi nói:” Người không cần nghe nàng nói bừa, người vẫn là không tồi, thật sự! “

Này bệnh vực kẻ yếu so trực tiếp mắng chửi người còn làm người khó chịu, chính là Đường Thu Sinh tự dụ quân tử, tự nhiên sẽ không phụ nữ tử hảo tâm trấn an, thấp giọng nói:” Đa tạ cô nương an ủi, người tóc da sinh với cha mẹ, tại hạ chưa từng có cảm thấy chính mình phổ! Thông! “

Bình thường hai chữ, có thể nói là nghiên răng nghiên lợi.

Diệp Liên Kiều cùng diệp mộc hương hai người thẳng tắp nhìn chằm chằm hấn, thẳng đến hấn đem nói cho hết lời mới đồng thời” xì “Cười ha ha lên.

Diệp Liên Kiều:” Ngốc tử! Thật là ngốc tử! Người cho rằng nàng thật là đang an ủi người đâu? “

Diệp mộc hương:” Ngốc tử! Thật là ngốc tử! Người cho rằng ta thật là đang an ủi người đâu? “

Đường Thu Sinh khí huyết dâng lên, ần ần có lại đồ một búng máu xúc động.

Diệp Liên Kiều” hừ “Một tiếng, hung ác nói:” Làm người ở chủ mẫu trước mặt chửi bới trang chủ, gặp báo ứng xứng đáng! “

Diệp mộc hương cũng” hừ “Một tiếng, cười hừ hừ nói:” Làm người quấy rầy chủ mẫu ngủ, học máu phun đã chết xứng đáng! “

Diệp Liên Kiều lại hừ trên dưới nhìn Đường Thu Sinh liếc mắt một cái, cười hì hì nói:” Làm người được chủ mẫu đan dược, bị chúng ta tức chết rồi càng xứng đáng! “

Hai người tay trong tay, đối với Đường Thu Sinh đồng thời làm một cái mặt quỷ, sau đó nghênh ngang mà đi. Ở diệp mộc hương trên vai Bạch Lê tiểu hồ không chịu cô đơn vươn đầu, đối xa dần Đường Thu Sinh đồng dạng thè lưỡi, cao gầy hẹp dài mắt, tỏ vẻ khinh thường.

”Ngô, khụ khụ! Yêu..... Yêu nữ! Này bày yêu nữ! Khụ khụ! “Đường Thu Sinh gặp gỡ Tuyệt Diên Sơn Trang nhóm người này người, xem như đời này khổ bức nhất đã trải qua.

Cái nút sơ lắc đầu, này Đường Thu Sinh trừ bỏ luyện dược không tài, xử sự tâm tính phương diện xác thật thiếu giai.

”Thu sinh, kia viên đan dược có không cho ta đánh giá? “Hắn tuy không phải luyện dược sư, nhưng là đối xem dược phẩm chất lại không tài.

Đường Thu Sinh không có chần chờ liền đem đan dược đưa qua.

Cái nút sơ nhéo trong tay màu trắng lam văn đan dược, từ hình thái, màu sắc, dược hương một đường phẩm tới, trong mắt tinh quang càng ngày càng thâm, cuối cùng hóa thành một sợi nhất định phải được u trầm.

”Làm sao vậy? “Đường Thu Sinh thấy hắn thật lâu không nói, không khỏi nhíu mày,” hay là này đan dược có vấn đề? “

Cái nút sơ mỉm cười,” đan dược thực hảo, tuyệt không trên mặt đất phẩm dưới, có thể thấy được Niệm Niệm vẫn là thực quan tâm người vị này thân ca ca. “Đem đan dược đưa qua còn cấp Đường Thu Sinh, lại dặn dò một câu,” ăn đi, đan dược lâu đặt ở ngoài, dược hiệu sợ là sẽ xói mòn. “

Đường Thu Sinh không nghi ngờ có hắn, cũng không có chú ý hắn đối Đường Niệm Niệm có vẻ thực lạc xưng hô, chỉ là cao hứng cái nút sơ theo như lời nói, há mồm liền đem đan dược nuốt đi xuống. Một cổ dòng nước ấm tức khắc ôn dưỡng bị thương tì vị gân cốt, hắn không khỏi ánh mắt sáng ngời,” hảo dược! “

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Cô đơn điều cùng độc ảnh thụ [1]

Vụng, Đường Thu Sinh là vì Lưu thị đi, mới nhớ tới vị này thân trước hết đáp ra tới, Đường Thu Sinh liền có quy túc.

Ân hử, cái nút sơ nói, rất nhiều người tiếp cận nga, bởi vì người nhiều, muốn mình xác một chút mới hảo, không biết sẽ là vị nào thân cái thứ nhất đáp ra tới, ôm đến mỹ nam về ha?

——

Mặt khác đái nhận nuôi nhân vật còn có rất nhiều, Cô Hồng, về nhận, làm quái hai người tổ Diệp thị tử muội, Bạch Lê tiểu hồ từ từ mạnh vật.....~\ ($\geq \nabla \leq$) /~

.....

-----oOo-----

Chương 30: làm thiện

Nguồn: EbookTruyen.Net

Diệp Liên Kiều cùng diệp mộc hương đầy mặt tặc cười vui sướng đi vào sân, nghênh diện liền gặp phải bên này đi tới Chu Diệu Lang. Mạ Mã bá 癸 Hiếu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm hai người trông mắt lộ cộc vừa chuyển, cười hì hì đồng thời nói:” Gặp qua chu đại tổng quản ~ “

”Đi! “Chu Diệu Lang còn không biết hai người là cái dạng gì tính tình, lần này ra tới liền thuộc này hai người vui vẻ nhất,” cười đến như vậy tặc hoan, lại là làm cái gì chuyện xấu? “

Diệp Liên Kiều kêu to:” Mới không phải chuyện xấu, chuyện tốt! Chuyện tốt! “

Diệp mộc hương cười hì hì:” Chính là cùng đường đại thiếu chủ hàn huyền vài câu, đường đại thiếu chủ chính là chân quân! Tử! Đâu! “

Chu Diệu Lang trong lòng vì Đường Thu Sinh lau một phen đồng tình nước mắt, dặn dò nói:” Về nhận thiếu gia không biết thân ở nơi nào, ra cửa bên ngoài, thiếu chọc chút phiền toái, miễn cho ảnh hưởng hai vị chủ tử hứng thú. “

”Đã biết. “Hai người thè lưỡi, kiều mỹ thủy linh dung mạo xứng với này ngây thơ biểu tình, người bình thường nơi nào nhẫn đến hạ tâm đi trách cứ.

”Đi thôi. “Chu Diệu Lang cười cười liền buông tha hai người.

Hai người vui tươi hơn hờ liền hướng trong viện chạy chậm mà đi.

Hôm sau thái dương thẳng lên trống rỗng, đang giữa trưa, trên giường Đường Niệm Niệm mới mơ mơ màng màng trợn mắt. Ngoài ý muốn không có đụng chạm quen thuộc độ ấm khi, trong mắt ngây

thơ nháy mắt trong trẻo, này coi như là nàng ‘ tỉnh lại ’ nhanh nhất một lần.

”Cô Hồng? “Đường Niệm Niệm nhìn chung quanh bốn phía, không có Tư Lăng Cô Hồng bóng dáng.

Ngoài cửa truyền đến Chu Diệu Lang thanh âm,” chủ mẫu tỉnh? “

”Ân. “Đường Niệm Niệm chính mình mặc vào giày, ngồi ở trên giường, nhìn đến cửa phòng bị đẩy ra, Chu Diệu Lang nghênh diện đi đến, đối với nàng mỉm cười dò hỏi:” Chủ mẫu cần phải lại ngủ nhiều sẽ? Trang chủ này liền tới. “

Này vẫn là Tư Lăng Cô Hồng lần đầu tiên không có bồi chính mình rời giường.

Đường Niệm Niệm lắc đầu,” không cần. “Nói liền chính mình mặc vào quần áo. Chu Diệu Lang thấy vậy cũng không hảo ngăn cản, vỗ vỗ chưởng khiến cho người đem rửa mặt chải đầu dụng cụ bưng tiến vào.

Đường Niệm Niệm rửa mặt chải đầu hảo, Chu Diệu Lang cầm lược liền tới đây,” chủ mẫu, thuộc hạ cho người sơ tán đi? “Tay mới vừa vừa động, Đường Niệm Niệm đã phản xạ tránh đi, quay đầu nhìn đến Chu Diệu Lang có chút trọng giật mình bộ dáng, Đường Niệm Niệm láy quá ngà voi sợ,” ta chính mình tới. “

Nàng không thích tùy tiện bị người khác đụng vào chính mình, bưng tỉnh hồi tưởng lên, từ lúc bắt đầu mạnh yếu quan hệ bị Tư Lăng Cô Hồng chạm vào, đảo hiện tại đã thành thói quen.

Đường Niệm Niệm tinh tế chải vuốt chính mình tóc đẹp, trên mặt có chút thất thần.

Chu Diệu Lang ở phía sau nhìn, trong đầu linh quang chợt lóe, liền cười trộm lên. Xem ra chủ mẫu đây là tưởng trang chủ đi? Cho nên nói lâu ngày sinh tình loại chuyện này nhưng đều không phải là lời

nói vô căn cứ. Trang chủ cùng chủ mẫu như hình với bóng một năm, hiện giờ bắt quá rời đi một hồi, liền không thói quen đi?

Giống thường lui tới giống nhau tùy Tư Lăng Cô Hồng trối phát bộ dáng thúc hảo tóc đẹp, Đường Niệm Niệm từ bàn trang điểm biên đứng lên. Nhất thời thế nhưng không biết nên làm cái gì hảo.

Chu Diệu Lang nhân cơ hội thử trung mang theo xúi giục nói:” Chủ mẫu, nếu không thuộc hạ mang ngài nơi nơi nhìn xem? “

Đường Niệm Niệm sóng mắt chợt lóe,” hảo. “

Chu Diệu Lang vui mừng ra mặt, ở bên cạnh dẫn đường. Đường Niệm Niệm lảng lạng đi ở trên đường, nghĩ thầm lên ngày hôm qua nàng hình như là uống nhiều quá hoa mai rượu gạo, này hoa mai rượu gạo thanh thấu không sấp, thanh hương không nị, chẳng những rượu hương say lòng người, rượu càng làm cho dòng người liền quên phẫn. Chính mình liền giống uống nước giống nhau liền uống lên mấy chung, sau đó làm điếm cái gì đâu?

”Chủ nhân cần người nọ..... “Lục Lục làm hết phận sự vì Đường Niệm Niệm giải đáp.

”Nga. “Cần Cô Hồng a, cũng không phải lần đầu tiên. Đường Niệm Niệm suy nghĩ hạ cũng liền không có để ý.

Bất tri bất giác đã Đường Niệm Niệm liền tùy Chu Diệu Lang xuyên qua Mai Lâm, đi ở một cái ít có nhân tế tiểu đạo. Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn Chu Diệu Lang liếc mắt một cái, hay là nàng đoán được cái gì không thành?

Chu Diệu Lang chớp chớp mắt, đột nhiên liền dừng lại, nhỏ giọng trộm nói:” Chủ mẫu hôm qua không phải nói này hàn mai sơn trang đồ ăn không có thôn trang ăn ngon sao? Còn nói tưởng thôn trang Tăng sư phó! “

Đường Niệm Niệm đảo mắt liền nhớ tới, gật đầu. Chính mình đích xác nói qua nói như vậy.

Chu Diệu Lang vừa thấy Đường Niệm Niệm kia phó bình đạm biểu tình liền vô ngữ trời xanh. Chủ mẫu ngài là không biết người nói vô tâm, người nghe cố ý a. Ngài là không biết trang chủ đối ngài càng ngày càng cường độc chiếm dục, này tưởng người khác nói nơi nào là tùy tiện nói. May mắn Tăng sư phó không ở nơi này, bằng không hẳn sẽ khóc, thật sự!

Chu Diệu Lang trong lòng cảm thán vô số, sắc mặt lại một chút bất biến, chỉ vào phía trước phòng nhỏ, đối Đường Niệm Niệm càng thêm thần bí hề hề nói:” Trang chủ liền ở bên trong, chủ mẫu ngài trộm đi xem? “

”Trộm đi xem? “Đường Niệm Niệm đáy mắt hiện lên một tia cẩn thận. Chuyện gì còn muốn trộm đi xem?

Chu Diệu Lang liên tục gật đầu,” đúng vậy! “

Đường Niệm Niệm nhìn kỹ nàng số mắt

.....

, không cảm giác được chút nào ác ý, lúc này mới thật sự trộm đi xem. Nàng thân pháp là Tư Lăng Cô Hồng tự mình dạy dỗ, hơn nữa tinh diệu lực khổng chế, trăm mét khoảng cách bất quá ngay lập tức liền đến, giống như thanh tuyết rơi xuống đất, không thấy gợn sóng không nghe thấy tiếng vang.

Đường Niệm Niệm dừng ở phòng ốc ngoại không xa một khắc thường xanh trên ngọn cây, nửa híp mắt, linh thức tản ra, liền đem trong phòng nhỏ cảnh tượng thấy được rõ ràng.

Này phòng nhỏ là một gian làm thiện phòng, khắp nơi chất đống nguyên liệu nấu ăn, còn thành công đôi dục liệu, nhà bếp đang ở mạo đằng, mặt trên một ngum hắc oa mạo đằng yên, bên trong rau xanh màu sắc mê người, hương khí tràn ngập.

Này đó vốn là bình thường, duy nhất tại đây không đáp chính là cái kia tuyết trắng vì y, nguyệt hoa vì thần nam tử. Lúc này hẳn không

gợn sóng thần sắc thượng lẳng là làm Đường Niệm Niệm nhìn ra hẳn nghiêm túc chuyên chú, chỉ thấy hẳn một tay cầm nồi sạ, thỉnh thoảng phiến xào trong nồi thức ăn, bạch ngọc ngón tay thon dài ở màu đen nồi sạ Bính phụ trợ hạ càng thêm có vẻ đường đột.

Đường Niệm Niệm ngờ ngẩn nhìn, thẳng đến kia nam tử ánh mắt một bên tựa xuyên thấu qua hết thủy trở ngại nhìn mắt nàng phương hướng, nàng mới giật mình tỉnh, thu hồi linh thức, không tiếng động rơi xuống ngọn cây về tới Chu Diệu Lang nơi.

”Thế nào? Chủ mẫu, nhìn thấy gì? “Chu Diệu Lang kỳ thật biết Tư Lăng Cô Hồng ở bên trong làm cái gì, chỉ là cụ thể quá trình lại không cơ hội xem, hiện giờ tự nhiên tò mò thực. Kỳ thật ngay từ đầu nghe được Tư Lăng Cô Hồng tính toán nàng cũng khó tránh khỏi trong lòng khiếp sợ, bất quá đảo mắt liền tự mình an ủi: Dù sao trang chủ đã không phải lần đầu tiên nhân chủ mẫu phá lệ, xuất nhập phòng bếp tính cái gì?

Đường Niệm Niệm thần sắc có chút cổ quái, trở về đi tới, không màng Chu Diệu Lang lòng tràn đầy tò mò không ngừng dò hỏi, thẳng đến sân, mới yên lặng phun ra một câu,” Cô Hồng chịu kích thích? “

Ở nàng biết, lão quái vật chỉ có chịu kích thích lúc sau mới có thể làm một ít dĩ vãng sẽ không làm sự tình. Nàng tuy rằng thường thức cùng người khác có dị, nhưng là cũng biết giống nhau nam tử không dưới bếp đạo lý.

Chu Diệu Lang như thế nào cũng không thể tưởng được đợi lâu như vậy liền chờ tới như vậy một câu, tuy rằng cảm thấy Đường Niệm Niệm nói như vậy cũng có đạo lý, rốt cuộc nàng ngay từ đầu cũng khiếp sợ không phải? Trên mặt lại nửa phần không hiện, cười ha hả nói:” Chủ mẫu nói đùa, trang chủ xuống bếp cũng là vì chủ mẫu ngài a! “

Muốn nói chịu kích thích, cũng là bị ngài câu kia tưởng người khác kích thích.

”Vì ta? “Đường Niệm Niệm hồ nghi xem nàng.

Chu Diệu Lang gặt đầu,” đương nhiên là vì chủ mẫu, liền bởi vì chủ mẫu không mừng hàn rượu mai cư đồ ăn, trang chủ mới có thể tự mình xuống bếp. “

Vốn tưởng rằng Đường Niệm Niệm sẽ cảm động, nào biết đâu rằng Đường Niệm Niệm ngược lại vẻ mặt vô ngữ,” cứ như vậy? “

Cứ như vậy? Chu Diệu Lang trừu, nên nói chính là chủ mẫu ngài phản ứng” cứ như vậy “? Ngài không phải hẳn là cảm động đến tâm động mặt đỏ sao?

Đường Niệm Niệm mặc hỏi:” Hẳn thực nhàn? “Ngay sau đó không đợi Chu Diệu Lang phản bác, đã lo chính mình gặt đầu. Ân, xem hẳn bộ dáng tựa hồ thật sự rất nhàn, mỗi ngày trừ bỏ cùng chính mình ở bên nhau, liền không có làm chuyện khác.

Thấy Đường Niệm Niệm này phiến chắc chắn bộ dáng, Chu Diệu Lang cũng không thể nói gì hơn. Nàng như thế nào liền quên mất, chủ mẫu tư tưởng trước nay liền không phải người thường có thể so sánh, thật sự hảo tâm làm chuyện xấu a, may mắn này đó không có bị trang chủ nghe được, bằng không trang chủ cũng sẽ thương tâm a.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Hàm nặc Bối Bối [3]

Cái nút sơ, hoàng đế? Vương gia?

Chúc mừng thân, cái nút sơ là thân! ~\ (≧▽≧) /~

.....

-----oOo-----

Chương 31: cướp bóc

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Ta đi nơi khác đi một chút. Mạ Mã bá 癸 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm “Đường Niệm Niệm đột nhiên nói.

Chu Diệu Lang còn ở tự mình kiểm điểm, nghe nàng như vậy vừa nói, ngẩng ra lúc sau liền bật thốt lên nói:” Thuộc hạ bồi chủ mẫu cùng nhau. “

”Không cần. “Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, chỉ vào vẫn luôn đi theo phía sau không có ngôn ngữ Thù Lam,” làm Thù Lam đi theo là được. “

Chu Diệu Lang kỳ thật rất muốn nói, chủ mẫu người biểu tình không giống chỉ là tùy tiện đi một chút, càng giống muốn đi làm cái gì đặc biệt sự tình. Chỉ là Đường Niệm Niệm đều đã nói như vậy, nàng cũng không hảo cưỡng cầu, hướng chi.....

”Chủ mẫu không cần đi quá xa. “

Đường Niệm Niệm gạt đầu, xoay người liền hướng về mặt bắc Mai Lâm mà đi, con người lóng lánh không chừng, ẩn ẩn có bích sắc doanh sóng chảy qua. Thù Lam gắt gao theo ở phía sau, đã không có những người khác, nàng lá gan cũng lớn chút, đối Đường Niệm Niệm thấp giọng hỏi nói:” Tiểu thư, có cái gì chuyện tốt sao? “

Nàng như thế nào đoán được?

Đường Niệm Niệm kinh ngạc nhìn Thù Lam liếc mắt một cái, Thù Lam thực không nghĩ nói, tiểu thư suy nghĩ của người cơ hồ đều ở trên mặt viết rành mạch.

Đường Niệm Niệm cũng không trả lời, chỉ là trong lòng thần cùng Lục Lục hỏi:” Lục Lục, ở đâu? “

”Trước..... Phía trước..... “Lục Lục nhảy nhót,” càng ngày càng thơm, thơm quá ~ thơm quá ~ liền phải thành thực! “

Đường Niệm Niệm trên mặt ý cười cũng càng đậm, dưới chân đã sử thân pháp, giống như một đạo thanh phong về phía trước lao đi. Liền ở vừa mới, Lục Lục đột nhiên nói có thiên địa trên bảo sắp thành thực, người được trên bảo hương vị, có thể bị Lục Lục người được định là linh dược một loại.

”Tiểu..... “Thù Lam ở phía sau giật mình mở to hai mắt, tiểu thư khi nào lợi hại như vậy! Chẳng sợ nàng đem hết nguyên lực cũng theo không kịp, không đến một hồi cũng chỉ có thể nhìn kia nói bạch lam bóng hình xinh đẹp càng ngày càng xa, biến mất ở rừng hoa mai trung.

”Niệm Niệm? “

Đường Niệm Niệm chân điểm thanh tuyết, thân pháp càng lúc càng nhanh, lại đột nhiên nghe được một tiếng xa lạ kêu to, nghênh diện một thanh một bạch thân ảnh vừa lúc chặn nàng đường đi.

Đường Niệm Niệm sáng mắt vừa chuyển dừng lại bước chân,” có việc? “

Nghênh diện mà đến người đứng là hôm qua nhìn đến cái nút sơ cùng Đường Thu Sinh hai người, kia thanh kêu to lại là ra đến cái nút sơ. Cái nút mới gặp Đường Niệm Niệm cũng không có để ý chính mình đối nàng xưng hô, mắt hạnh hiện lên ý cười, mỉm cười nói:” Niệm Niệm đuổi đến như thế dồn dập là muốn đi đâu? “

Vốn là tùy ý một câu quan tâm thăm hỏi, Đường Niệm Niệm sắc mặt lại hơi hơi lãnh đạm xuống dưới, lắc đầu,” không có việc gì ta liền đi rồi. “

”Niệm Niệm, ngươi sao có thể đối quản huynh như thế vô lễ!
“Đường Thu Sinh làm hảo ca ca giáo huấn nàng một câu, đuổi tay liền phải đem muốn đi Đường Niệm Niệm kéo trở về.

”Răng rắc —— “

Đường Niệm Niệm phản xạ huy tay áo, hùng hồn dưng lực mà ra. Liền nhìn Đường Thu Sinh khiếp sợ trừng mắt, cái tay kia liền cùng với này một tiếng nứt xương, người cũng bị đánh ra mấy mét xa, số cây hoa mai thụ đều bị hấn áp đảo, chi đoạn hoa lạc.

”Niệm Niệm! “Hôm qua thương còn không có hoàn toàn hảo toàn, lần này thiếu chút nữa làm Đường Thu Sinh mất hoa qua đi. Hấn lúc này đầy mặt sinh giận trừng mắt Đường Niệm Niệm, kia chỉ nứt xương tay cũng không bình thường vụn vụn. Một cái luyện dưng sư, một đôi tay có thể so tánh mạng, trên đại lục ai đều biết thương tổn luyện dưng sư đôi tay là nhất ác độc thủ đoạn chi nhất.

Đường Niệm Niệm nhăn lại mày đẹp, như thế nào không có né tránh, thật vô dụng. Đi qua đi trực tiếp uy một viên đan dưng đến Đường Thu Sinh trong miệng, đứng dậy lãnh đạm nói:” Ta không thích người khác chạm vào ta. “

Cái nút sơ ánh mắt chợt lóe. Hấn nhớ rõ hôm qua nàng điềm tĩnh như miêu oa ở Tuyết Diên trang chủ trong lòng ngực.

Đường Niệm Niệm xem Đường Thu Sinh vẫn là một bộ thịnh nộ bộ dáng, hảo tâm nhắc nhở nói:” Không nghĩ bị thương cũng đừng lão ở so với chính mình lợi hại người trước mặt hoảng, cái tay kia là chạm vào ta đại giới, ta liền không trị. “

Nàng còn có lý!?

Đường Thu Sinh cách ứng đến thiếu chút nữa một búng máu phun ra tới.

Đường Niệm Niệm không muốn cùng bọn họ nhiều lời, như vậy bọn họ cũng sẽ không theo lên đây. Nghĩ thiên địa trân bảo, nàng liền bách không vội muốn qua đi.

”Xin đợi chờ! “Cái nút sơ kịp thời ra tiếng, thấy Đường Niệm Niệm trên mặt không kiên nhẫn, lại mỉm cười có lẽ nói:” Niệm Niệm cũng

là một vị luyện dược sư bấi? Nhà ta trung tuy không tính là trên đời tuyệt đỉnh, lại cũng có vài phần giàu có và đông đúc nhân mạch, kỳ trân dị bảo không hề số ít, Niệm Niệm nếu có hứng thú, nhưng tới nhà của ta trung một tự. “

Luyện dược sư đối kỳ trân dị bảo đều đặc biệt cảm thấy hứng thú, chẳng sợ Tuyệt Diên Sơn Trang đồng dạng trân bảo vô số, nhưng là đều không phải là ôm đồm sở hữu.

Quả nhiên, Đường Niệm Niệm con người sáng ngời, triều hấn hỏi:” Nhà người có rất nhiều trân bảo thảo dược? “

Cái nút sơ mỉm cười gật đầu.

”Tỷ như đâu? “Đường Niệm Niệm hỏi.

Cái nút sơ vững vàng cười đáp:” Biển mây huyết san hô, bạch kim tím lộ thảo, trường xuân thạch trúc, thâm sóng linh tham, mọc thành cụm chuông gió thảo, lam lăng liên..... “

&

.....

Đường Niệm Niệm theo hấn nói đôi mắt càng ngày càng sáng, trên mặt tươi cười cũng càng ngày càng nùng, khẩu khí hoàn toàn là vui mừng cùng chắc chắn,” ta nhất định sẽ đi! “

Cái nút sơ vẫn là lần đầu tiên xem nàng cười đến như thế vui thích bộ dáng, không kiêu không mị, tự nhiên thuần túy, giống sáng sớm một chút thanh lộ, tối tăm tâm thần mạc danh cũng xuất hiện một mặt thuần nhiên vui mừng,” ta đây liền xin đọ Niệm Niệm đã đến. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, xoay người cũng không dừng lại hướng Mai Lâm chỗ sâu trong mà đi. Trong lòng nghĩ, ngày nào đó nhất định phải đi cái nút sơ trong nhà đem hấn trong miệng những cái đó đoạt tới.

Cái nút sơ sọ là như thế nào cũng không thể tưởng được, hẳn nói đưa tới không phải một cái lương tâm mà là một cái ăn thịt không phun xương cốt cường đạo.

Đáng thương nhất chính là Đường Thu Sinh thương thế chưa hảo thêm nữa thương, tuy rằng có cực phẩm thuốc trị thương cứu trị, nhưng là này đau vẫn là đau. Ở bên cạnh chẳng những bị muội muội xem nhẹ, liền huynh đệ cũng xem nhẹ hẳn. Bằng không hẳn tự dụ quân tử, chỉ sợ đã sớm muốn chửi ầm lên, chẳng sợ không mắng, kia mặt lại đỏ lên, xem đến đặc biệt khủng bố.

Thâm nhập Mai Lâm trung, Đường Niệm Niệm thân pháp sử đến mức tận cùng lại ước chừng được rồi một nén nhang đều không có đi ra Mai Lâm, nàng đối chính mình thân pháp tốc độ có điều hiểu biết, này Mai Lâm có vấn đề.

Đường Niệm Niệm dừng lại bước chân,” Lục Lục, ở đâu? “

Lục Lục:” Phía trước, liền phía trước, rất gần..... Rất gần, chủ nhân..... Này cánh rừng giống có trận pháp? “

”Không phải giống, là thật sự có. “Đường Niệm Niệm một xác định liền đem linh thức thả ra, lặng im một hồi liền tìm ra này trận pháp thật mất. Này

Cánh rừng trận pháp không tính là cao cấp, nàng ở Tuyết Diên Sơn Trang xem qua trận thư không ít, hơn nữa có Tư Lăng Cô Hồng dạy dỗ, xứng với vô không bắt nhập linh thức, này trận pháp thật đúng là không làm khó được nàng.

Trận pháp vừa vỡ, trước mắt cảnh sắc cũng hồn nhiên biến dạng. Phía trước đã không đường có thể đi, một tòa che kín lục đàn núi cao chót vót. Lục Lục nói:” Mặt trên, mặt trên..... “

Đường Niệm Niệm không nói hai lời, nhảy dựng lên, chân dẫm đá núi thẳng thượng thanh thiên, ngừng ở giữa sườn núi một khối thiên nhiên hình thành vân trên đài. Vân trên đài loạn thạch dữ tợn, chỗ dựa môn chỗ đảo một vị quần áo rách nát lão giả. Lão giả bộ dáng

dơ loạn, hoa râu đầu tóc lộn xộn rối tung ở sau đầu, trên mặt có chút say rượu hồng nhuận, trong miệng còn chảy nước miếng, một thân màu xám áo choàng che kín tro bụi, rất nhiều bị nham thạch quát phá dấu vết.

Hắn một đệm một chân bình phóng, thân mình giống như bùn lầy dựa vào đá núi, một tay bên cạnh còn có một vò rượu. Cái bình truyền đến nồng đậm thanh hương, làm Đường Niệm Niệm nghe ra đó là hoa mai rượu gạo hương vị.

Đường Niệm Niệm nhìn lão giả nhú nhú mày, lãnh đạm chết lạng lẩm bẩm thanh, "lão quái vật."

Người này, làm nàng nghĩ tới lão quái vật. Giống nhau dơ loạn, giống nhau lão thái, ánh mắt lộ ra sát khí. Chỉ là lão quái vật trên người tất cả đều là tà độc hương vị, người này trên người là rượu cùng hãn trệ hương vị, giống nhau khó nghe.

Lão giả cả người chấn động, đôi mắt nháy mắt mở, bên trong hung ác lãnh lệ còn có một chút khiếp sợ. Cái này nữ oa là đến đây lúc nào, hắn thế nhưng hoàn toàn không có phát hiện, thẳng đến người này ra tiếng hắn mới giật mình tỉnh.

Đường Niệm Niệm nhìn đến người này mắt cảm thấy càng giống, khẩu khí cũng càng chết lạng lạnh nhạt, "mở cửa. "Nàng chỉ vào lão giả dựa vào vách đá.

"Xuy! "Lão giả nhin không được cười một tiếng," người này nữ oa thật là không biết trời cao đất dày! "Lời nói còn không có nói xong, lão giả cả người cũng đã trào ra lãnh lệ sát khí, nhảy dựng lên.....

"Chạm vào "Lão giả ngã xuống đất.

"Sao có thể!? "Lão giả kinh hãi, hắn cả người thế nhưng nhắc không nổi một chút sức lực. Chính mình chính là Thiên Phẩm cường giả, giống nhau mê được căn bản đối chính mình vô dụng, huống chi là ở chính mình hảo vô sở giác dưới tình huống cho chính mình hạ được.

Đường Niệm Niệm một chân đá vào lão giả trên bụng,” mở cửa. “

Đừng nhìn này một chân thoát nhìn khinh phiêu phiêu, trên thực tế dùng Đường Niệm Niệm mười phần mười lực đạo. Ai kêu nàng không thích người này, người này lại muốn giết nàng?

”Khụ khụ! “Lão giả một búng máu nhỏ ra, nhiễm đến cái mặt già này lại khó coi lại đáng thương,” nữ oa nhi, người chính là như vậy đối lão nhân gia? “

Đường Niệm Niệm lại một chân khinh phiêu phiêu đá đi, trên mặt không mừng thực trắng ra,” người khó coi. “Nàng chính là thích đẹp người hoặc là vật, đối lão quái vật một loại lão nhân thực không thích.

Lão giả xem trang đáng thương vô dụng liền chịu đựng không có lại phun huyết, sắc mặt hung ác. Hắc ***, rốt cuộc là ai cùng hắc nói càng xinh đẹp tuổi càng nhỏ nữ oa càng mềm lòng tới?

”Ha hả, nữ oa nhi, nơi này cũng không có gì đồ vật, hà tất lẫn lộn ta này tiểu lão đầu nhi. “

Đường Niệm Niệm một chân liền đem lão giả ngằm lấy ra đồ vật dẫm toái, không màng lão giả đại biến sắc mặt, trắng nõn đầu ngón tay dừng lại một quả gạo lớn nhỏ phi trùng.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Hỗ động đệ tam hiệp: Đoán xem trong sơn động có thần mã thứ tốt? Ân, cái này không có một cái nhắc nhở rất khó đoán, thủy cấp mấy cái nhắc nhở —— ở trong sơn động mật, cùng thủy hình thái giống nhau, màu trắng, () nữ (),

.....

Tới lấp chỗ trống?

Đúng rồi thân, tinh linh cổ quái Diệp thị tỷ muội chính là nữ, một lần nhận nuôi hai cái con gái nuôi nga!

.....

-----oOo-----

Chương 32: thạch nữ tinh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Con rối trùng nhưng khổng nhân tâm trí hành động, chỉ là bị khổng chế người thực lực càng cao tâm trí càng cường, khổng chế thời gian cũng liền càng ngắn. Mạ Mã bá 麥馬巴 癸 癸 癸. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Đường Đường Niệm Niệm thành công tiến vào trong sơn động sau, phía sau đi theo chính là hành động cứng đờ hàn rựu mai cư đệ nhất trưởng lão lục nhân nghị. Tuy rằng bị con rối trùng khổng chế hành động, nhưng là hấn tâm trí còn giữ lại, thống khổ chính là chỉ có thể trở mắt nhìn nhà mình thánh địa bị trước mắt cái này đáng giận nữ oa tử đập hư.

Ngày thường, hàn rựu mai cư thánh địa ngoại vạn mai mê hoa trận bảo hộ, cửa lại có hấn cái này Thiên Phẩm cao thủ thủ vệ, hơn nữa ngoại giới biết hàn mai sơn trang thánh địa người đã thiếu càng thêm thiếu, trăm năm tới đều khó đựng tới sang nhập đánh cướp kẻ trộm.

Hấn hôm nay liền cùng thường lui tới giống nhau uống điểm tiểu rựu, ngủ một chút lười giác, nào biết liền đựng tới Đường Niệm Niệm. Đường Niệm Niệm trên người không có nguyên sức lực tức, hơn nữa cố ý che giấu đánh cướp, trong không khí đã sớm bị nàng tưới xuống mê dược, hấn sẽ trúng chiêu cũng không vì quái.

Vừa vào trong sơn động, lục nhân nghị liền càng thống hận hồi hận. Trong sơn động doanh doanh tràn đầy tràn ngập ngày thường không có mùi hương, tưởng tượng đã biết là thạch nữ tinh thành thực. Hấn ngày thường thỉnh thoảng cũng sẽ vào động nhìn xem, nhưng là ai sẽ nghĩ vậy mấy ngàn năm không có động tĩnh thạch nữ tinh sẽ ở hôm nay thành thực, còn cố tình liền ở hôm nay trêu chọc tới cái này quỷ dị thần bí nữ tử.

Đường Niệm Niệm quay đầu nhìn lục nhân nghị vặn vẹo khuôn mặt, vui thích giơ lên khoe miệng. Lưu trữ hấn tánh mạng, chính là vì xem hấn khó chịu.

Sơn động uốn lượn, bằng vào Lục Lục cảm giác, không cần lục nhân nghị chỉ lộ nàng cũng thực mau tới rồi thạch nhũ tinh nơi.

Một ông bắt quá ba người vây quanh lớn nhỏ nhũ đàm, oánh bạch chất lỏng giống như thực chất, đỉnh một gốc cây cục đá điêu khắc sáu cánh thạch hoa đứng yên, mỗi quá một hồi liền có một giọt màu trắng ngà chất lỏng từ thạch hoa nhụy hoa toát ra, sau đó theo hoa hình mạch lộ chảy vào nhũ đàm trung hóa thành nhất thể.

Thạch hoa ần mạo thất thải quang hoa, mỹ diệu tuyệt luân, trong sơn động nồng đậm thanh hương chính là tới đến nó.

”Hương hương..... Chủ nhân, hút, đột phá, liền có thể đem hạt giống lỏng tới nội giới tới..... “Lục Lục vui sướng nói, tựa hồ so Đường Niệm Niệm hảo sốt ruột.

Thạch nhũ ôn hòa lại nồng đậm linh lực cùng trợ thể công hiệu, thạch nhũ tinh càng là như thế, hướng chi vẫn là mới vừa mở ra thành thực thạch nhũ tinh.

Đường Niệm Niệm một lóng tay đem khuôn mặt dữ tợn lục nhân nghị giữa mày xỏ xuyên qua, ở hấn trong đầu con rối trùng đã hơi thở thoi thóp, có thể thấy được vừa mới bắt tri bất giác trung, đối phương đã sắp thoát vây.

Có cái này thiên nhiên bảo hộ tu luyện nơi, Đường Niệm Niệm cúi người rơi vào thạch nhũ hồ nước trung, khoanh chân nhắm mắt liền phải đột phá.

Thằng nhãi này đương nhiên lợi dụng người khác thánh địa tu luyện, lại không biết ở nàng tiến vào này sơn động sau, hàn rựu mai cơ đã xảy ra không lớn không nhỏ sự tình.

Mênh mông cuồn cuộn đám người đột nhiên dừng hẳn vào hàn rượu mai cư, xem quần áo là mấy phương thế lực nhân mã hỗn hợp, bốn người dẫn đầu mà đi. Hàn rượu mai ở giữa tọa lạc khách nhân có nhận thức này nhóm người đã kêu sợ hãi ra tiếng:” Vân kiếm sơn trang mã nghĩa, Xuân Vũ Lô đậu đức tư, bắc tụ môn tàn cú, còn có hắc âm trại hoắc không niều. “

”Tuyệt Diên Sơn Trang người ở nơi nào!? “Tàn cú thanh âm râm mát như xà, lạnh lùng truyền bá mở ra.

Toàn bộ hàn rượu mai cư vì này một tĩnh, không người trả lời. Hoắc không niều âm hiểm cười một tiếng, hét lớn:” Nguyên lai Tuyệt Diên Sơn Trang cũng bắt quá một đám người nhát gan thôi, liền theo tiếng lời nói cũng không dám không thành? “

Một bóng người từ hàn rượu mai ở giữa phi thân ra tới, dừng ở hoắc không niều bên người, thấp giọng liền nói:” Hoắc đại ca, người như thế nào như vậy hồ đồ chạy tới tìm Tuyệt Diên Sơn Trang phiền toái? Mau theo tiểu đệ rời đi, bằng không nhưng..... “

Người này khuyên bảo còn không có nói xong, hoắc không niều ngắt lời nói:” Hừ! Bắt quá bảy người mà thôi, có cái gì sợ quá, lăm đệ người liền ở một bên xem trò hay bãi! “

”Hoắc đại ca người sao biết Tuyệt Diên Sơn Trang chỉ có bảy người? “Lăm đệ sắc mặt đại biến,” không tốt! Hoắc đại ca các người sợ là bị người lợi dụng, đi mau! “

Hoắc không niều lại đột nhiên một chưởng chụp qua đi, nổi giận mắng:” Nạo loại! Lăn! Ta hoắc không niều không có người loại này tham sống sợ chết huynh đệ! “

Lăm đệ phun ra một búng máu, không thể tin tưởng nhìn hoắc không niều. Hoắc đại ca liền tính lại hồ đồ cũng không có khả năng như thế hoành hướng lỗ mãng, chẳng lẽ là trúng cái gì dược vật?

Có thể tính kế này tứ phương nhân mã sau lưng nhân vật hần nhưng không thể trêu vào, khuyên cũng khuyên, hần cũng coi như

làm được tận tình tận nghĩa. Lãm đệ ngoan hạ tâm tới, đối hoắc không niều nhất báí, xoay người vợi vàng rời đi.

”Các vị huynh đệ, ta xem này Tuyết Diên Sơn Trang người sợ là núp vào, chúng ta đi vào lục soát! “Đậu đức tư đề nghị nói, nhìn

Mặt khác ba người.

”Hảo! “Mã nghĩa nói:” Chúng ta lấy tứ phương điều tra, miễn cho bị này đàn món lòng chạy thoát! “

Một khi đồng ý, bốn người mang theo bên ta nhân mã liền phải hành động khi. Một người trung niên nam tử đột nhiên đến, một bộ mực nước áo choàng, cả người rượu hương, lãnh duệ ánh mắt dừng ở bốn người trên người,” hàn rượu mai cư há có thể cho phép các người tùy ý mà đi? Muốn trả thù oán giận, ra hàn rượu mai cư lại đoạn, chỉ cần thượng ở hàn rượu mai cư liền phải ấn hàn rượu mai cư quy củ tới! “

Này

.....

Lời nói nhìn như công chính, trên thực tế vẫn là thiên vị Tuyết Diên Sơn Trang. Người này là hàn rượu mai cư chủ lục lân, hẳn tự thân xuất mã cũng là bất đắc dĩ, nếu là mắt thấy tứ phương tìm Tuyết Diên Sơn Trang phiến toái còn không xuất hiện, liền có thiên vị bên trợ hiềm nghi. Vì này đàn đám ô hợp đắc tội Tuyết Diên Sơn Trang, thật sự không đáng giá.

Tàn cục trào phúng a cười một tiếng,” ấn người hàn rượu mai cư quy củ tới? Một khi đã như vậy, người liền đem Tuyết Diên Sơn Trang đám kia yêu nhân kêu ra tới, làm chúng ta ân oán tự. “

Lục lân nhúu mày. Này tàn cục ngày thường cũng coi như là người thông minh, hôm nay thế nhưng như thế kiêu ngạo, ngôn ngữ chi gian không cho hẳn chút nào mặt mũi.

Một đạo kiếm quang thành linh xảy ra, tàn cục đã người đầu dị chỗ.

”Tìm Tuyết Diên Sơn Trang thù hận, cùng ta tới. “Này thanh lãnh đạ đến mỗi một chữ đều tượng ấn bản niệm ra tới, không thêm một chút cảm xúc. Chỉ thấy một đạo hân trường thân ảnh rút kiếm đang từ lâu vũ thượng nhảy xuống, hấn ăn mặc màu xanh đen áo dài, khuôn mặt mượt mà trắng nõn, lại không chút biểu tình lãnh ngạnh, niên thiếu bộ dáng tựa còn chưa kịp nước quán, một đôi ám hắc hai mắt lại làm người cảm giác đượ không hợp tuổi thâm thúy.

Lý Cảnh đi bước một đi tới, đi ngang qua tàn cục chặt đầu khi, một chân đá vào, đầu từ tứ phương nhân mã đỉnh đầu bay qua không biết dừng ở hàn rượu mai cư ngoại nơi nào, máu loãng nhỏ giọt ở một ít ngẩng đầu người trên mặt.

”Tàn thiếu gia! Tàn thiếu gia đã chết! Chúng ta phải cho tàn thiếu gia báo..... Ách. “Như là bị bóp chặt cổ vệt, kia kêu sợ hãi bắc tụ môn môn đồ đầu bay khỏi thân thể, ngã trên mặt đất.

Lý Cảnh thần sắc bất động,” dừng sảo, đi theo. “Hấn hành tẩu phương hướng đúng là hàn rượu mai cư xuất khẩu.

Lục lân lúc này ra tiếng nói:” Đa tạ các hạ thể hàm. “

Lý Cảnh không nói, hoặc không niều đám người tả xem hữu xem, liền nghe đậ đức tự hừ nói:” Nho nhỏ yêu nhân, còn sợ hấn không thành? “

”Không sai! Đi! “Mã nghĩa lãnh người đuổi kịp.

”Hôm nay liền cho người hàn rượu mai cư mặt mũi. “Hoặc không niều đối lục lân hừ cười hai tiếng, dẫn theo đại đạ đi đến.

Đúng lúc này, một tiếng” ầm vang “Sấm sét lạc thạch cường thanh đột nhiên truyền khắp toàn bộ hàn rượu mai cư, toàn bộ hàn rượu mai cư đều tựa chấn động, mặt tiền cửa hiệu mà qua một trận thanh hương, thông gân dưỡng thận, làm người cả người một thanh.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Luyện thưởng cà phê đen cá [2]

Không phải là thạch nhũ đi hay là thủy nhấc nhờ quá nhiều, sao mà một chút đoán được! Sao, lớn nhỏ lá cây có quy túc lạp ~

——

Đang đang đang đang! Hối động đệ tứ hiệp: Thân nhưng phát hiện này chương bên trong một ít ảo diệu? (☆v☆ mắt lấp lánh) kỳ thật thực rõ ràng (nhắc nhở: Bắc tỵ môn tàn cú chi tử)

Phát hiện thân, có thể nhận nuôi oa oa mặt Lý Cảnh (Lý Cảnh kỳ thật rất có ái, thân sẽ phát hiện, hắc hắc!)

—— mặt khác này vây đồ là người nào kế hoạch? (cái này hơi hơi suy nghĩ một chút, thực dễ dàng ha ~) đáp đúng thân nhưng nhận nuôi cái này đầu sở gây tội xxx. (←. ← ý xấu người nên dạy dỗ, giao cho thân cái này mẹ nuôi dạy dỗ, như thế nào xoa bóp đều được, hắc hắc hắc hắc)

.....

-----oOo-----

Chương 33: gặp mặt

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Đây là cái gì!? “

”Sợ là có cái gì kỳ trân dị bảo xuất thế, thanh âm là từ phương bắc Mai Lâm truyền đến! “

”Mau đi xem một chút, này hàn rượu mai cư ẩn giấu cái gì bảo vật? “

”Đã xảy ra cái gì! Này thanh nhưng làm như núi lở? “

Nháy mắt, các loại ồn ào tiếng vang lên. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm vốn dĩ chuẩn bị tùy Lý Cảnh rời đi hoắc không niều đám người cũng dừng bước chân, ánh mắt lộ ra kinh dị tham dực.

”Không tốt! “Lục lân sắc mặt đột nhiên đại biến, hét lớn một tiếng truyền khắp toàn bộ hàn rượu mai cư,” hàn rượu mai cư hôm nay không đợi khách, chư vị tốc tốc rời đi, nếu như bằng không đó là cùng hàn rượu mai cư là địch! “Thanh âm quanh quẩn thật lâu không dứt, người khác đã không ở nơi xa.

”Rời đi? Ta phi! Sợ là này hàn rượu mai cư muốn độc chiếm bảo vật, môn hạ mọi người tùy ta cùng nhau, sấm! “Hoắc không niều không rảnh lo Lý Cảnh, huy đao liền nhảy vào hàn rượu mai ở giữa.

Không ngừng là hấn, tất cả mọi người bị trước mắt đột nhiên biến cố hấp dẫn, mặc kệ là xem diễn xem là tồn tại đực nước béo cò tâm tư, toàn bộ sấn loạn hướng về phía bắc phóng đi.

Lý Cảnh nhìn một lát trống vắng chung quanh, lạnh nhạt hai mắt quét về phía bên phải lâu vũ. Tình ngày lạnh lạnh hạ, một đầu thật lớn lang điêu thu cánh mà đứng, một bộ hồng liên áo gấm nam tử dào dạt dựa vào này trên người, ý cười nồng đậm dung nhan, ôn

nhã trung lộ ra khiếp người mê hoặc, đúng là biến mất một ngày lâu tư lãng về nhận.

”Di, không nghĩ tới này hàn rượu mai cư thạch nữ tinh thể nhưng hôm nay thành thực, đây chính là thứ tốt. “Tư lãng về nhận trong mắt kinh ngạc chợt lóe mà không, hóa thành càng sâu ý cười,” diễn cũng nên càng đẹp mắt mới là. “

Hắn đối Lý Cảnh triển mi cười, người liền lược quá mái hiên, hướng bắc phương đi.

Lý Cảnh khẽ lắc đầu, thân pháp không chậm đồng hành. Này hàn rượu mai cư Mai Lâm muốn nhiễm huyết.

Chờ Lý Cảnh đi vào Mai Lâm cuối thời điểm, quả nhiên nhìn đến đầy đất thi thể đổ máu, nhiễm hồng hoa mai tuyết trắng. Lấy lực lân cầm đầu hàn rượu mai ở giữa người, cùng dư lại một đám đám ô hợp toàn bộ sắc mặt cẩn thận lại khiếp sợ đem trung ương mấy người vây quanh.

Lý Cảnh lướt qua mọi người, dừng ở trung ương. Chu Diệu Lang xem hắn về mặt, nhíu mày nói:” Người không có đưa bọn họ mang đi ra ngoài giải quyết? “Nhìn mắt đầy đất huyết tinh lại xem độc lập bạch y Tư Lãng Cô Hồng. Xem đi, trang chủ không cao hứng.

Lý Cảnh nói:” Thời gian không đủ. “Hắn không có biện pháp, tiếng nổ mạnh tới quá nhanh, hướng chi mùi thơm lạ lùng dẫn người.

”Tuyết Diên trang chủ. “Lực lân lúc này nghiêm nghị ra tiếng, hắn không có tiến lên, bởi vì người nọ nói không chừng về phía trước, tuy rằng chưa nói tiến lên lúc sau hậu quả như thế nào, nhưng là mỗi người đều minh bạch.” Đây là ta hàn rượu mai cư thánh địa, hàn rượu mai cư từ trước đến nay cùng Tuyết Diên Sơn Trang nước giếng không phạm nước sông, đối ngài càng là kính trọng có thêm, hiện giờ ta thánh địa tao biến, ngài như thế cản trở không khỏi quá mức bãi. “

Thấy Tư Lăng Cô Hồng không có nửa phần dao động, nhị trưởng lão lục nhân gia cắn răng nói:” Cư chủ, không cần nhiều lời! Ta hàn rựu mai cư há dung người khác như thế khi dễ, liền tính là Tuyết Sơn Trang cũng không thể! “Không đợi lục lân ra tiếng ngăn cản, hỏa bạo lục nhân gia đã khom lưng hướng vách núi lao đi.

Cũng không có nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng như thế nào ra tay, lục nhân gia cũng đã cùng đầy đất thịt nát dung với nhất thể, khâu không ra nguyên lai bộ dáng.

Như vậy đáng sợ thực lực làm người liền tâm tư phản kháng cũng không dám có. Lục lân ấn nhãn đóng mắt, ngón tay nắm chặt thành quyền. Kỹ không bằng người, vô lực phản kháng.

”Cô Hồng? “

Lúc này, này một tiếng đột nhiên xuất hiện, lộ ra vui thích nữ tử gọi thanh ở chỗ này có vẻ đặc biệt quý dị. Chẳng sợ thanh âm này dễ nghe động lòng người, kia đột nhiên từ giữa sườn núi trên dưới tới nữ tử mỹ đến kinh tâm động phách.

Đường Niệm Niệm vừa ra sơn động, nhìn đến chính là này học thêm la cảnh sắc. Tuyết trắng hồng mai, so mai càng điểm máu loãng, đầy đất thịt nát phần còn lại của chân tay đã bị cụt. Người nọ tay áo rộng bạch y thêm thân, không nhiễm nửa phần huyết sắc bụi mù. Hấn thần sắc mỏng lạnh lạnh nhạt, con ngươi ở nhìn đến chính mình sau bắt đầu có di động, má trái má thượng có một đạo đỏ lên dấu răng, tại đây trượng ngọc diện thượng có vẻ có chút buồn cười.

Huống chi hấn chính một tay bưng sứ Thanh Hoa chung, một tay bưng khay, trên khay có ba cái cái cái nắp sứ Thanh Hoa bàn.

Đường Niệm Niệm biểu hiện giật mình, sau đó” xì “Nở nụ cười. Dừng ở Tư Lăng Cô Hồng bên người, chỉ vào hấn trên mặt dấu răng, thấp thấp hỏi:” Ta cắn? “

”Ân. “

Nàng nghe Lục Lục nói thời điểm còn tưởng rằng chỉ là cắn đối phương môi, lại không có nghĩ đến là thật sự cắn hẳn. Buồn cười qua đi lại có một ít nghĩ mà sợ, xem này dấu răng sợ là đều cắn xuất huyết, đối phương không có tức giận thật sự may mắn. Lấy ra tùy thân mang theo thuốc dán, Đường Niệm Niệm nghiêm túc dùng đồ thuốc dán ngón tay khẽ vuốt kia dấu răng, "đau sao? Ta không phải cố ý."

Tư Lăng Cô Hồng không nói gì, nhưng là xem hẳn kia nhu hòa xuống dưới khuôn mặt đều có thể thấy được hẳn tâm tình tiếm hảo.

Chu Diệu Lang thở dài nhẹ nhõm một hơi, cái gì đều so ra kém chủ mẫu một câu một động tác a.

Đồ hảo được, Tư Lăng Cô Hồng đem trong tay sứ men xanh chung đưa cho nàng, "dùng bữa."

.....

Đường Niệm Niệm mắt chớp cũng không chớp, tiếp được này còn lộ ra ấm áp sứ men xanh chung, mở ra cái nắp ập vào trước mặt cháo thanh hương. Vốn là không đói bụng bụng, thêm trùng lại xông ra. Ở Tư Lăng Cô Hồng chuyên chú tầm mắt, ở chung quanh mọi người đại ra khiếp sợ dưới ánh mắt, Đường Niệm Niệm cầm cái muỗng ăn một lát, miệng đầy mềm mại, đều không cần nhai.

"Ăn ngon?" Tư Lăng Cô Hồng bất động thanh sắc hỏi, đuôi lông mày nhẹ giật giật, con ngươi hơi hơi lập loè.

Đường Niệm Niệm hí mắt gật đầu, "ăn ngon!"

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt có thể thấy được ý cười, mở ra trên khay tam bàn thức ăn, cứ như vậy đoan ở nàng trước mặt làm nàng ăn đến phương tiện, "cùng Tăng sư phó so sánh với?"

Đường Niệm Niệm đốn hạ, ném mấy khẩu đồ ăn, nhìn Tư Lăng Cô Hồng, "muốn nói lời nói thật?"

”Ân. “

”Tăng sư phó làm ăn ngon, còn sẽ có được hiệu. “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Sẽ có một ngày càng tốt ăn. “Cho nên, về sau không cần lại tưởng hấn.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn một cái, trên mặt vui mừng càng đậm, gật đầu tiếp tục dùng bữa. Nghĩ có một ngày hấn làm đồ ăn thật sự so Tăng sư phó ăn ngon, Đường Niệm Niệm càng muốn được đến hấn.

Chỉ là lần này đột phá tích cốc lúc sau, đôi mắt Tư Lăng Cô Hồng nàng như cũ nhìn không thấu. Không có mùi phần nắm chắc, nàng cũng không tưởng tùy tiện ra tay.

Hai người không coi ai ra gì dùng bữa, hoặc là nên nói là một người dùng bữa, mà vừa mới còn giống như địa ngục Tu La Tuyết Diên trang chủ thể nhưng thân thủ đoan bàn hầu hạ.

Đừng nói những người khác đầy mặt thần sắc nhưng không tư nghị, như ở đây trúng giải Đường Niệm Niệm Đường Thu Sinh càng cảm thấy khiếp sợ. Hấn tuy cùng cái này Nhị muội ở chung không nhiều lắm, nhưng là đôi nàng tính tình cũng là sớm có nghe thấy thể hội, cái này từ nhỏ bệnh tật ốm yếu giống cái búp bê sứ giống nhau Nhị muội, nói chuyện trước nay khinh thanh tế ngữ, động tác giống như đỡ phong nhược liễu, thấy điểm huyết liền sắc mặt trắng bệch, tùy thời giống như muốn hôn mê qua đi giống nhau.

Chính là nhìn xem hiện giờ trước mắt vị này, không ngừng thân pháp như ngự phong mà đi, tiên tư nhàn thái. Đôi mắt này đầy đất huyết tinh không hề biến hóa không nói, còn nói cười vui vẻ, không coi ai ra gì dùng bữa.

Này..... Vẫn là hấn Nhị muội sao? Đường Thu Sinh hai mắt hiện lên mê mang. Trừ bỏ kia trương dung nhan, người này trên người lại nhìn không tới nguyên lai một chút bóng dáng.

”Ca ca bản lĩnh cũng như ngày xưa, trăm điều tánh mạng ở người trong mắt bất quá con kiến. “Tư lẳng về nhận khoanh chân ngồi ở giữa không trung lang điều lượng thượng, ý cười dạt dào khen. Ánh mắt lại dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, kinh dị bất mãn chi sắc chợt lóe mà qua. Nàng thế nhưng một chút cũng không có sợ hãi? Một khi đã như vậy, mắt xem vì thật lại như thế nào?”

Tư lẳng về nhận sâu kín đối lưu có tánh mạng hoặc không niều ba người cười nói,” liền các người này đàn đám ô hợp cũng dám đối Tuyết Diên Sơn Trang ra tay? Ta ca giết người chờ huyết mạch, đoạt người chờ địa bàn đều các người tôn vinh, hiện giờ lưu trữ các người tánh mạng cũng bất quá khinh thường đối với các người ra tay thôi. “

Hắn thanh âm giống như ma âm rớt nhĩ, kích phát mọi người trong lòng ma niệm huyết tinh. Lại xem đám kia người, sắc mặt đã đỏ lên, trong mắt toàn là khuất nhục cuồng nộ cùng oán hận.

Chu Diệu Lang nhíu mày than nhẹ. Nàng về nhận thiếu gia thật là không e sợ cho thiên hạ không loạn, cố ý cho bọn hắn thêm phiền.

”Khinh người quá đáng! “Đậu đức tư gầm nhẹ một tiếng, cả người nguyên lực mãnh liệt,” các đệ tử nghe lệnh, cho ta sát! “

Không ngừng là hắn, mặt khác hai người cũng mất đi lý trí, trong đầu chỉ còn lại có một cái sát tự. Dẫn dắt thủ hạ mọi người, đồng loạt kích động, hướng trung ương sát đi.

Gió thổi qua, hoa mai cánh thanh thấu hương khí hỗn hợp nồng đậm huyết tinh khí vị truyền vào chóp mũi, đó là một loại ngọt nị lại dính trệ hương vị, củ đắc nhân tâm nhảy lên cũng thông thả lên.

Sở hữu kê sát kê lấy mạng ồn ào hoàn toàn mà ngăn, chỉ còn lại có kia rất nhỏ nhẹ nhàng nhai nuốt thanh, đám kia người đã hóa thành mãn viên hoa mai chất dinh dưỡng.

”..... “Tư lẳng về nhận trong mắt ý cười biến mất như vậy một cái chớp mắt, nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm thần sắc có như vậy

một Xa-na rối rắm. Nàng hành động đều cùng hấn kế hoạch hoàn toàn bất đồng.

Một hỏi.

”Cách. “Đường Niệm Niệm đánh một cái no cách.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Meo meo tôm [1] phát biểu với 2012—8—17

Ta đoán là tư lãng về nhận làm chủ ~ nói tư lãng kinh hồng có hay không bị nhận nuôi a? Chúc mừng thân, cái thứ nhất đoán đúng rồi! Tiểu diện hồ li về nhận liền giao cho hôn ~ sao!

——

Về thượng chương ảo diệu thân còn mễ có phát hiện sao? Hảo đi! Là thủy nhắc nhở quá không rõ ràng sao? Thân không có phát hiện thượng chương chết đi người đều thực rõ ràng sao? Lục nhân nghị (người qua đường Ất), bắc tụ môn tàn cú (bi kịch môn bộ đồ ăn), mặt khác sẽ chết thực càng thêm rõ ràng, vân kiếm sơn trang mã nghĩa (con kiến), Xuân Vũ Lâu đậu đức tư (đều phải chết), hắc âm trại hoắc không niều (sống không được), hơn nữa hiện tại xuất hiện lục nhân gia (người qua đường Giáp), hảo đi! Thân xem, đáng chết đều đã chết ~

(cho nên nói, Lý Cảnh mẹ nuôi còn không có xuất hiện a.)

&nb

.....

sp; mỗ còn xuất hiện sắc nữ thoáng hiện: Tiểu cảnh nhi thương tâm, thủy tỷ tỷ thương người, đến thủy tỷ tỷ trong lòng ngực tới, tỷ dưỡng người, không cần những người khác. Thân đừng hiểu lầm, vị này tuyệt đối không phải thủy đại

Lý Cảnh:.....

.....

-----oOo-----

Chương 34: nhận quá rút mao

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nháy mắt, tất cả mọi người tưởng là tại đây một tiếng trung bùng tỉnh, ánh mắt nháy mắt cộng đồng dừng ở ở nàng trên người, giống như muốn đem nàng bắn thủng giống nhau. Mạ Mã bá 爨 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Đường Niệm Niệm có chút bất mãn nhíu nhíu mày, nàng cũng không thích bị nhiều người lấy quý dị ánh mắt nhìn chăm chăm. Ăn không sứ men xanh chung đặt ở trên khay, Tư Lăng Cô Hồng hỏi:” No rồi? “

”Ân. “Kỳ thật lấy nàng tu vi không ăn không uống đã không thành vấn đề, cho nên cũng không có no đói vấn đề, chỉ là nàng thích ăn ngon thôi. Cánh mũi giật giật, quét mắt đôi đầy đất huyết tinh, đối Tư Lăng Cô Hồng hỏi:” Chúng ta đi? “Xem cái dạng này, tiếp tục đi xuống cũng không có ý tứ.

Chu Diệu Lang kịp thời tiến lên đem Tư Lăng Cô Hồng trong tay khay tiếp qua đi, Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong lòng ngực,” hảo. “

”Xin đợi chờ! “Lục lân không cam lòng ra tiếng, đối Đường Niệm Niệm nghiêm nghị hỏi:” Tuyết Diên chủ mẫu, tại hạ xem ngươi là từ bốn rượu cư thánh địa mà ra, không biết ngươi hay không biết được thánh địa trung thạch nhũ tinh như thế nào? “Từ Đường Niệm Niệm xuất hiện, kia tịnh thể thanh thần mùi hương liền biến mất vô tung vô ảnh, lại xem vẫn luôn bảo hộ thánh địa đệ nhất trưởng lão lục lân nghị chưa bao giờ xuất hiện, không dùng tới đi xem kia đã sập sơn động, hẳn cũng có thể đoán được thạch nhũ tinh đã bị trước mắt nữ tử này cấp chiếm hữu.

Đường Niệm Niệm không có nửa phần do dự,” không biết. “Nàng đã đem thạch nhũ tinh hoa hút hết linh lực, sau đem dư lại thạch nhũ

tinh hạt giống cùng thạch nhũ hồ nước thu vào Lục Lục nội giới, người này liền tính muốn tìm cũng tìm không thấy. Huống chi nàng lấy đi đồ vật chính là nàng, đánh không lại nàng liền mơ tưởng nàng trả lại.

Lục lân da mặt trều trều, khóc không ra nước mắt nhìn Đường Niệm Niệm. Người trong miệng nói không biết, như vậy người kia về mặt ‘ là ta cầm người lại có thể như thế nào ’ không có sợ hãi bộ dáng là chuyện như thế nào? Rốt cuộc là khi dễ người đâu? Vẫn là khi dễ người đâu? Khi dễ người đâu?!

”..... Tuyết Diên chủ mẫu..... “Lục lân hấp hối giãy giụa.

Đường Niệm Niệm còn không có nói chuyện, Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt đánh gãy hẳn,” hàn rượu mai cư đưa về Tuyết Diên Sơn Trang. “

Lục lân sắc mặt nháy mắt đại biến.

Chu Diệu Lang mỉm cười nói:” Thuộc hạ sẽ ngay trong ngày cùng thư các chủ truyền tin. “

Lục lân biến sắc lại biến, cuối cùng hóa thành suy sụp cùng thoải mái. Hẳn minh bạch Tư Lăng Cô Hồng ý tứ, ngay trong ngày khởi hàn rượu mai cư quy về Tuyết Diên Sơn Trang, toàn bộ hàn rượu mai cư đều thuộc về Tuyết Diên Sơn Trang, đến nỗi kia thạch nhũ tinh tự nhiên cũng thuộc về Tuyết Diên Sơn Trang, thuộc về Tuyết Diên trang chủ, cũng liền thuộc về này tuyết duyên chủ mẫu.

”Hi hi! “Diệp Liên Kiều cùng điệp mộc hương hai người nhìn chăm chăm lục lân biểu tình cười trộm. Làm người hướng chủ mẫu thảo muốn đồ vật, này không vừa mất phu nhân lại thiệt quân, cái gì đều không có.

Diệp Liên Kiều thấp thấp đối điệp mộc hương nói:” Trước kia trang chủ chưa bao giờ để ý khuếch trương địa bàn, này hàn rượu mai cư ly chúng ta sơn trang không xa, về sau có thể thường xuyên cùng này hoa mai rượu gạo! “

Diệp mộc hương cũng thấp thấp tặc cười,” ta cảm thấy về sau chúng ta trang chủ bên ngoài hảo địa bàn nhất định sẽ càng ngày càng nhiều. “Nàng trộm nhìn nhìn Đường Niệm Niệm.

”Người cũng như vậy cảm thấy? “Diệp Liên Kiều toàn thân trên dưới đều lộ ra tặc hề hề cười,” ta cũng như vậy cảm thấy..... “Nàng cũng trộm nhìn nhìn Đường Niệm Niệm.

Sau đó hai tỷ muội nhìn nhau cười, cảm thấy về sau nhật tử nhất định sẽ càng tốt đẹp.

Chu Diệu Lang trong miệng phát ra một tiếng thanh khiếu truyền khai, ngay sau đó ở cách đó không xa đáp lại tới một tiếng thú rống. Bạch liêu xe từ không trung mà đến, kim giác kim cánh dưới ánh mặt trời chói mắt bức người, ngay lập tức chi gian liền dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, lắc đầu đánh hơi thở, kim đồng vào lúc này có vẻ có chút thô bạo lóng lánh, hiển nhiên là thú tính bị này mãn viên huyết tinh cấp dẫn ra.

Liền ở Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm chuẩn bị lên xe, lại một tiếng ngăn cản truyền đến.” Từ từ! “Chỉ thấy người này đúng là Đường Thu Sinh, hần bước nhanh tiến lên vài bước, thần sắc lo âu thận trọng, không biết là nhận định Tư Lăng Cô Hồng sẽ không thật sự giết hấn, vẫn là quên mất phía trước báo cho. Ánh mắt ở hai người trên người đảo quanh, cuối cùng đối Niệm Niệm nói:” Niệm Niệm, đại ca vốn dĩ này mục đích chính là vì tìm được đi thông Tuyết Diên Sơn Trang nhập khẩu, nào nghĩ đến thế nhưng như thế trùng hợp lần hai gặp được người. Ngày hai ngày vẫn luôn tìm không được cơ hội cùng người nói chuyện một phen, lại làm đại ca nhìn ra một chút sự tình. “Lời nói đến nơi đây dừng một chút, tràn ngập khiển trách ánh mắt quét mắt Tư Lăng Cô Hồng, lại đối Đường Niệm Niệm này liền nói ra chuyện này chân chính mục đích,” Niệm Niệm, đại ca năm trước về nhà nghe nói nương bị Tuyết Diên Sơn Trang bắt đi, chính là thật sự? “

Đường Niệm Niệm hỏi:” Người nói Đường Môn Nhị phu nhân Lưu thị? “

”Không sai! “Đường Thu Sinh trên mặt vui vẻ, còn có tâm tư trách cứ nàng xưng hô,” đó là người nương, sao có thể nói được như thế thanh sơ. “

Đường Niệm Niệm không hề sờ cảm,” là bị chộp tới Tuyết Diên Sơn Trang. “

Đường Thu Sinh thở dài nhẹ nhõm một hơi,” không biết nương ở Tuyết Diên Sơn Trang còn trụ thói quen? “Ồ hẳn nghĩ đến, có Đường Niệm Niệm ở, Lưu thị tất là bình yên, liền không biết thói quen hay không, có hay không chịu xa lánh.

”Đã chết. “

”A? “Đường Thu Sinh ước chừng ngần ra mấy phút, nghi ngờ nói:” Niệm Niệm, người vừa mới nói cái gì? “

Đường Niệm Niệm nói:” Ta nói Lưu thị đã chết. “

&nb

.....

sp; Đường Thu Sinh ưỡng phí lão đảo lui lại mấy bước, sắc mặt tái nhợt vắn vẹo, như là đã chịu cực đại kích thích, tê thanh rống to:” Người nói nương đã chết? Ai giết! Nói cho ta ai giết! “Hắn tuy rằng đang hỏi, nhưng là nhìn Tư Lăng Cô Hồng trong mắt lại là chậm rãi chắc chắn.

”Ta. “Đường Niệm Niệm bình tĩnh thừa nhận.

Đường Thu Sinh rống to:” Ta liền biết, ta liền biết là hắn! Cái này giết người không chớp mắt quái vật! Niệm Niệm! Người sao lại có thể cùng cái này sát thân kẻ thù ở bên nhau! Người cư nhiên còn bị hắn ôm! Người quên mất nương đối với người hảo sao! Còn không qua tới ——! “

Đường Niệm Niệm bỏ qua một bên mắt, nàng không nên cùng ghềnh ngãng người nhiều lời.

Chu Diệu Lang cùng lục lân đấm người cũng một trận vô ngữ.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra nàng không muốn nói nữa ngữ, ôm nàng liền đi vào bên trong xe. Chu Diệu Lang ngồi trên xa phu vị trí, những người khác cũng từng người xoay người lên ngựa thú, theo Chu Diệu Lang một tiếng thấp a, Tuyết Diên Sơn Trang nhân mã liền như tới khi giống nhau, phiêu nhiên rời đi.

”Không đúng! Vừa mới Niệm Niệm đáp chính là ta? “Lúc này, Đường Thu Sinh đột nhiên kêu sợ hãi một tiếng.

Mọi người vô ngữ xem hắn. Người hiện tại mới biết được a.

Ngay sau đó liền thấy Đường Thu Sinh ôm đầu thống khổ phủ nhận,” không có khả năng! Không có khả năng! Niệm Niệm từ nhỏ liền thiện lương ôn nhu, liền gà đều không có giết qua sao có thể giết người, nhất định là bị người nọ hôn mê đầu mới vì hắn ngăn cản toàn bộ tội. Niệm Niệm như thế nào ngu như vậy! Xem người không rõ, chẳng phân biệt thị phi! “

Mọi người hồng mắt, trong lòng toàn ghen một hơi, đặc biệt là lục lân vị này bởi cả nhà nguyên cư chủ, càng cảm thấy một hơi huyết nảy lên yết hầu, phun không ra nuốt không đi xuống, trên mặt không hiện, trong lòng lại lần đầu tiên mất khí độ mắng không ngừng: Rốt cuộc là ai xem người không rõ, chẳng phân biệt thị phi a? Nàng kia nếu có thể kêu ôn nhu thiện lương, ngày đó phía dưới nữ tử đều là Quan Âm hạ phạm.

Lúc này, dào dạt đi xa bạch liêu bên trong xe.

Tư Lăng Cô Hồng tinh tế đem Đường Niệm Niệm cả người nhìn một lần, không thấy một tia tổn thương sau, ngôn nói:” Sau này nghĩ muốn cái gì nói với ta, ta đi mang tới. Không cần một người độc hành. “

Đường Niệm Niệm thật sâu hút một ngụm trên người hắn độc đao thanh tâm hương vị, có chút thỏa mãn sau lười biếng, ngoan ngoãn lên tiếng” nga. “Ngay sau đó nghĩ đến cái gì hai mắt sáng ngời, quay

đầu ánh mắt lấp lánh nhìn Tư Lăng Cô Hồng,” nghĩ muốn cái gì nói với người, đều có thể mang tới? “

Tư Lăng Cô Hồng vừa thấy nàng này phó ngây thơ thuần nhiên bộ dáng, trong lòng một sợi buồn khổ liền lại tìm không được một tia dấu vết, tiêu tán vô tung vô ảnh, bên môi không thể phát hiện thiển dương,” ân. “

Đường Niệm Niệm một chữ không lậu niệm ra tới.” Biển mây huyết san hô, bạch kim tím lộ thảo, trường xuân thạch trúc, thâm sóng linh tham, mọc thành cụm chuông gió thảo, lam lẳng liên..... “

Cuối cùng, Đường Niệm Niệm không hề áp lực nói:” Cùng Đường Thu Sinh cùng nhau người nợ nói, hấn danh cái nút sơ, trong nhà tuy không tính là trên đời tuyệt đỉnh, lại cũng có vài phần giàu có và đông đúc nhân mạch, kỳ trân dị bảo không hề số ít, ta nếu có hứng thú, nhưng đi nhà hấn trung một tự. Nay đó trân bảo người giúp ta đi nhà hấn mang tới đi. “

Vừa mới hấn mới nói không cần nàng lại một người độc hành, như vậy chờ nàng đánh thắng được hấn sợ muốn chút thời gian. Khiến cho hấn giúp chính mình mang tới, cũng miễn chính mình còn muốn tra cái nút sơ gia trụ phương nào, lên đường chờ phiền toái.

Đường Niệm Niệm hoàn toàn không có chú ý, quan dòng họ này là Cẩm Quốc hoàng họ. Cái nút sơ sờ dĩ không nói rõ ràng, bắt quá là cảm thấy nàng hấn là biết được, muốn tìm hoàng gia ở đâu đó là lại đơn giản bắt quá, cần gì nhiều lời, miễn cho làm người cảm thấy hấn tự cao tự đại.

Tư Lăng Cô Hồng không hề chần chờ ứng hạ.

Đường Niệm Niệm bổ sung nói:” Nhà hấn hấn là không ngừng nói này đó, nếu là có càng nhiều liền cũng đều mang tới đi. “

”Hảo. “

Hai người ngôn ngữ gian đều không có một chút là muốn đi đánh cướp người khác gia tài ý tứ, đương nhiên đến như là ở thảo luận hôm nay ăn chút cái gì.

Mấy ngày sau, hàn rượu mai cư bị Tuyết Diên Sơn Trang chiếm hữu, lại là mấy ngày, Cẩm Quốc du vương phủ tao tặc, bảo khổ bị trở thành hư không, một cây mao không dư thừa. Thật thật có thể nói là nơi đi qua, không có một ngọn cỏ, chỉ dư phòng trống một gian, gió thổi không ngã, người quá không lưu ngân.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Hôm nay đầu đau quá, cư nhiên bỏ lỡ đổi mới thời gian, vụng nặng nè! Xin lỗi, đổi mới đến!

.....

-----oOo-----

Chương 35: trở về nhà

Nguồn: EbookTruyen.Net

Khi như nước chảy, bất tri bất giác. Mạ Mã bá 癸 Hiếu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm phong từ lạnh hàn trở nên ấm người, mấn nhĩn tuyết trắng hóa thành Lục Lục hành hành cây rừng, thanh sơn lam hải, thảo trường oanh phi. Rõ ràng một tháng không đến, từ phương bắc hành đến phương đông, lại làm như vượt qua một cái mùa.

Đọc theo đường đi, trừ bỏ dùng bữa dùng chân, Đường Niệm Niệm bằng vào Lục Lục đối kỳ trân dị bảo cảm ứng, thỉnh thoảng từ nhà người khác mang tới một ít trân bảo thảo dược, toàn bộ gieo trồng ở Lục Lục nội giới trung, toàn bộ nội giới cũng từ lúc bắt đầu trồng trải đơn điệu trở nên rực rỡ hẳn lên.

Lục Lục nội giới cùng chỉ có thể giả chết vật túi Càn Khôn nội không gian không giống nhau, mà là giống như một cái độc lập tiểu thế giới, hiện giờ đã cùng Đường Niệm Niệm Linh Hải hòa hợp nhất thể. Nội trong giới vài mẫu dược điền trung đào tạo linh dược hoa cỏ, bên trái có một tòa tiểu sơn, trong đó liền có Đường Niệm Niệm ở hàn rựu mai cư đoạt tới thạch nhũ tinh hạt giống cùng thạch nhũ đàm. Bên phải có một tòa trúc ốc, toàn thân xanh tươi hình như có linh quang lưu động, bộ dáng lịch sự tao nhã tinh xảo.

Lục Lục liền phiêu phù ở nội giới trung ương giữa không trung, màu xanh biếc ngọc thạch cùng toàn bộ nội giới có nào đó hỗ trợ lẫn nhau quy luật. Từ dược điền trung, thạch nhũ tinh nội đều có mỏng manh dòng khí dũng mãnh vào ngọc thạch nội, ngọc thạch cũng tản mát ra một khác cổ hơi thở cho chúng nó.

Đường Niệm Niệm thừa dịp ngủ khi dùng linh thức tiến vào nội giới trung, phát hiện Lục Lục ngọc thạch nguyên thân tựa đã xảy ra cái gì biến hóa. Chỉ thấy bích ngọc chung quanh lấp lánh sinh vụn, này đó sương mù còn thực mỏng manh, lại loáng thoáng hiện ra ra một

cái mông lung bóng người. Giống như là hồn phách, thấy không rõ ngũ quan, lại có thể từ mông lung ngoại khuếch nhìn ra đây là một cái bốn năm tuổi bộ dáng hài đồng.

”Chủ nhân ~ “Kia sương mù bóng người giật giật, truyền ra tới Lục Lục mềm mại thanh âm.

Đường Niệm Niệm kinh ngạc nhìn này sương mù bóng dáng,” Lục Lục, đây là người? “

”Ân ân..... “Sương mù bóng dáng vặn vẹo thân thể, như là ở nhảy nhót, truyền ra tới là Lục Lục cao hứng thanh âm,” chủ nhân phóng càng nhiều thứ tốt tiến vào, Lục Lục là có thể càng nhanh ngưng ra nguyên linh..... Liền có thể đi ra ngoài bởi chủ nhân! “

So sánh với mới gặp khi Lục Lục liền nói chuyện đều đứt quãng, hiện tại linh trí hiển nhiên cao rất nhiều.

Đường Niệm Niệm ngần ra hạ, ngay sau đó vui mừng ra mặt,” Lục Lục là nói, có thể ra tới Linh Hải đến ngoại giới bởi ta? “

”Ân ân! “Sương mù bóng dáng có chút ảm đạm lên, Lục Lục thanh âm thực hưng phấn có lộ ra chút mệt,” ngô..... Lục Lục hiện tại mới ngưng ra nguyên linh, không có biện pháp bảo trì lâu lắm..... Chủ nhân muốn tìm thật nhiều thứ tốt tới, Lục Lục nghĩ ra đi chơi..... “

”Hào! “Đường Niệm Niệm vui vẻ đáp ứng.

Lục Lục truyền đến vui thích hơi thở, sau đó liền thấy kia sương mù bóng dáng lại đã khoanh chân bộ dáng ngồi ở bích ngọc thượng, thanh âm cũng càng nói ước mơ hồ rất nhỏ,” ngô..... Lục Lục muốn nỗ lực tu luyện..... Liền có thể đi ra ngoài bởi chủ nhân, chủ nhân đáp ứng..... Sự tình nhất định phải làm được..... “

Đường Niệm Niệm nhìn ra nó không đủ, cái này trạng thái vô pháp bảo trì lâu lắm, này sẽ sợ là lại đi ngủ đông.

Đã biết nội giới bảo vật càng nhiều đối Lục Lục càng tốt, Đường Niệm Niệm liền càng thêm kiên định muốn thu thập thế gian trân bảo tâm tư. Không hề quấy rầy Lục Lục, Đường Niệm Niệm ý thức mới từ Linh Hải nội giới trung rời khỏi tới, khoe miệng còn phỉếm một mặt vui sướng ý cười. Cảm giác được nằm tại bên người người độ ấm, xiêm y tơ lụa, còn có kia thanh đạm hợp lòng người hương vị, không khỏi cọ cọ, cũng không vội mà lên.

Nguyên lai đứng dậy trợn mắt khi ngây thơ không tỉnh thói quen, theo tu vi tăng lên đã chậm rãi biến mất. Hiện giờ Đường Niệm Niệm tỉnh lại khi như cũ nửa tỉnh không tỉnh bất quá là theo bản tính lười biếng thôi, dù sao sở hữu sự tình người nọ đều sẽ giải quyết, căn bản là không cần nàng động thủ, nàng liền tính là thanh tỉnh cũng vô dụng.

Sau khi, Tư Lăng Cô Hồng thanh âm gằn ở bên tai ướn át vang lên:” Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm mở mắt ra da,” ần? “

”Tới rồi. “Tư Lăng Cô Hồng đem nàng bế lên mà đi. Đẩy ra cửa xe khi, ống tay áo che đậy bên ngoài thỉnh thoảng xảy ra dương quang, bước xuống bạch liêu xe.

Đường Niệm Niệm đầu tiên là cảm giác được mặt tiền cửa hiệu mà đến tự nhiên cỏ xanh thuần tịnh hương vị thanh phong, ngay sau đó cảm nhận được chính là nồng đậm linh khí. Cái này địa phương tương so Bắc Uyển hư tuyệt sơn linh khí cũng từng có mà đều bị cập. Trước mắt bạch đế tay áo rộng triển khai, cũng làm thích ứng ngày này quang Đường Niệm Niệm đem trước mắt cảnh sắc xem đến rõ ràng.

Sơn, tầng tầng lớp lớp liên miên không dứt, thủy, hình cùng ngân hà dây bạc uốn lượn vô hạn. Cự mộc hằng sinh, cao như đục muốn tận trời, tráng muốn thành niên sáu bảy người vây quanh, cành lá tươi tốt, che trời. Một trúc tường cao ở trong núi chót vót, không thấy mở đầu không thấy chung điểm, theo nhìn lại, chỉ cho rằng đoạn khi, lại

thấy địa phương khác xuất hiện, đem bên trong sờ tàng che đây, không cho người xem đi một tia.

”Hồng —— “Một tiếng chuông lớn hùng hậu lại có Tần tranh u thanh thanh âm, giống như một giọt nước rơi ở đầm kích khởi không tiếng động gợn sóng quanh quần, thật lâu không dứt.

Sắt đá đại môn” ầm ầm ầm “Đẩy ra, tám gã đề cử huyền y nam tử quỳ một gối xuống đất, thân hình lấm lấm, đầu chĩa xuống đất mặt, giống như bàn thạch tất cung tất kính.

”Cung nghênh thiếu chủ! “

Một hòn đá làm cả hồ dậy sóng, tám gã nam tử khởi, mặt sau quanh quần kích động nhập thiên cung nghênh thanh, thanh như sấm sét, chinh tề không kém một tia. Ánh mắt có thể đạt được, cự môn nội, liếc mắt một cái vọng không thấy thủ lĩnh mã đồng thời quỳ xuống đất, khí thế như hồng.

.....

Đường Niệm Niệm mắt lộ ra kinh ngạc, này chờ trận thế nàng chưa bao giờ gặp qua. Nâng mục nhìn mắt Tư Lăng Cô Hồng, chỉ thấy hấn trên mặt không gợn sóng, đôi mắt thiền rũ nhìn phía trước, đen đặc lông mi đầu hạ thanh ảnh, giống như hư tuyết sơn thượng đêm trắng, cực mỹ cực thanh cũng cực kỳ lạnh lẽo, đồng thời tịch mịch an tĩnh làm người mạc danh lo lắng.

Hấn giống như đứng ở tuyết sơn đỉnh để thần để, làm người cao không thể phàn. Cô tịch hơi thở lại làm người muốn phụng hiến sở hữu hủy diệt hấn một tia lạnh lẽo.

Một tòa huyền kim hung thú liễn xe ở mấy người ủng hộ chuyển về tới, huyền sắc lăng la mạc trưởng sau, cao lớn thon dài bóng người ngồi ngay ngắn trong đó. Liễn xe tả hữu đi theo vài tên nam nữ đều là nhan sắc tuyệt hảo, cử chỉ tôn quý, hiển nhiên không phải bình thường tùy tính nô tỳ.

Liễn xe ở trước cửa rơi xuống, mặc trướng lay động, ngồi ở chỗ đoạn đệm mềm cao ghế nam nhân đi ra. Nam nhân người mặc một bộ măng văn huyền y, thâm ám đến vừa ra giống như hút hết chung quanh ánh nắng. Ngược sáng dung nhan liếc mắt một cái nhìn lại cùng Tư Lăng Cô Hồng có sáu phần giống nhau, chỉ là thiếu

Tư Lăng Cô Hồng kia phân tuyến linh, càng nhiều một ít thâm thúy ám trầm, da thịt cũng ít ánh sáng, khóe mắt có thể thấy được lão thái nếp nhăn, song tán có chút hoa râm. Tuy là như thế, cái này đứng ở trước mắt nam nhân như cũ phong hoa bực người, khí thế từ thân mà phát, rõ ràng không làm thân cao, ở cái này trung niên nam nhân xem ra khi, lại cho người ta trên cao nhìn xuống liếc coi.

”Hồng nhi, hoan nghênh về nhà. “Nam nhân tiếng nói lại là khàn khàn đến giống như 70 lão nhân, ánh mắt ôn hòa ý cười giảm trên người hấn hung thần khí thế, cảm thán nói:” Mấy năm không thấy, hồng nhi trưởng thành. “Ánh mắt dừng ở hấn trong lòng ngực Đường Niệm Niệm trên người, ngoài miệng cũng gọi lên cười, miệng lưỡi lộ ra một phân chế nhạo,” đều tìm được rồi tức phụ, thật là trưởng thành, ha hả. “

”Ân, ta đã trở về. “Tư Lăng Cô Hồng đáp, thanh âm lại tìm không đến một chút cảm xúc, như vô ý thức nở non.

Đường Niệm Niệm đối thượng hấn ánh mắt, chớp cũng không chớp, thanh thấu mắt bên trong không có một chút dấu vết.

Tư lăng hoài nhân trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, này tiểu nữ tử thế nhưng đối hấn không có một tia sợ hãi ý tứ, bình tĩnh như vậy, đúng là bất phàm. Triển tay áo thiên hành, làm người đem liễn xe triệt hồi, đối hai người hoãn thanh cười nói:” Hồng nhi mấy năm chưa về, Niệm Niệm cùng là sơ tới, hôm nay từ cha mang hai người các người đi một chút. “

Lúc này, tư lăng về nhận tiếng cười đột nhiên cảm vào tới,” cha vẫn là như thế bất công, ca một hồi tới, ngài liền đem ta lạnh tới rồi một bên. “

Chỉ thấy tư lãng về nhận đi vào ba người trung, tuy nói tư lãng hoài nhân bất công, trên mặt lại là đầy mặt ý cười, thấy thế nào không giống như là thật sự ở bất mãn, ngược lại càng như là tùy ý vui đùa.

Tư lãng hoài nhân phát ra khàn khàn tiếng cười, nói:” Tuổi không nhỏ lại vẫn là tiểu nhi tâm tính, khó được một nhà đoàn tụ, người nếu là không chê nhàm chán liền đồng hành một đường. “

”Ha hả, cùng cha còn có ca ca tẩu tử cùng nhau như thế nào sẽ nhàm chán! “Tư lãng về nhận cười, sao liền một cái có chút tính trẻ con tiểu đệ.

Rõ ràng là hảo một màn phụ tử tử hiếu hảo hình ảnh, Đường Niệm Niệm lại nửa phần không có cảm giác được ám áp. Tư lãng hoài kia một thân dày đặc hung thần khí âm tà bề ngoài nhìn không ra tới, lại lờ không được Đường Niệm Niệm. Người này nhất định tu luyện cái gì âm tà ma công, giết người thị huyết sự tình không có thiếu làm.

Đường Niệm Niệm vui đầu vào Tư Lãng Cô Hồng trong lòng ngực, thật sâu gửi một ngậm trên người hấn thanh thấu hương vị.

Tư Lãng Cô Hồng phát quá mái tóc của nàng trấn an, nói:” Không cần. “

Tư lãng hoài nhân tiếng cười hơi ngăn, nhìn về phía trong lòng ngực hấn Đường Niệm Niệm, tỉnh ngộ nói:” Là cha nghĩ đến không chu toàn, tàu xe mệt nhọc, Niệm Niệm cũng mệt mỏi bĩ. Một khi đã như vậy, các người đi về trước nghỉ ngơi, nhà này trung tùy thời đều có thể xem. “

Tư Lãng Cô Hồng gạt đầu, xoay người tựa không có thấy này vọng bất tận quỳ xuống đất cấp dưới bước như ngụy phong, tựa chậm thật mau làm một phương hướng mà đi.

Từ từ thanh phong thổi tới, Tư Lãng Cô Hồng rũ mi đôi có chút vô thần Đường Niệm Niệm nói:” Ta đi cho người làm thiện. “

Đường Niệm Niệm lập tức từ trong lòng ngực hấn ngẩng đầu, hai mắt tinh lạng lấp lánh, cười đã sớm bắt tri bắt giác treo ở trên mặt:” Ân! “

Thiên chi kiêu tử có lẽ chính là hấn như vậy, học cái gì đều nhanh chóng vô cùng. Không biết hấn từ nơi nào được đến một đống làm thiện thư tịch, này trừ nghệ là một ngày so với một ngày hảo, so với Tăng sư phó cũng không kém nhiều ít, sợ không cần bao lâu liền phải từng có mà đều bị cập.

Thấy nàng khôi phục tâm tình, Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt cũng hiện lên ấm áp.

——— chuyện ngoài lề ———

Kỳ thật thủy lại thấu kịch, không biết thân phát hiện không có, hắc!

.....

-----oOo-----

Chương 36: hồ động

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lãng gia tộc ôm đồm dãy núi, cung điện lâu vũ liên miên không ngừng. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thịnh nhớ kỹ bốn trạm Tư Lãng Cô Hồng chỗ ở ở phương bắc cao lãnh thượng, núi cao điện ngọc, đỉnh hiên hoa tàn, thiên nhiên thô đảng bò lên trên tường mộc, nam diện một mảnh rừng trúc, mặt đông hoa khai cạnh diễm, còn có vài cọng cây đào, giàn nho tử, đã hiện tôn quý lại có ấm áp điền viên nhàn nhã.

Này tòa độc lập thôn trang hiển nhiên ngày thường có người chuyên môn quét tước, nếu không có như thế không có khả năng như cũ tinh xảo sáng rọi, phòng trong không thấy trần hôi.

Đường Niệm Niệm bị Tư Lãng Cô Hồng một đường ôm nhập môn, liếc mắt một cái liền nhìn thấy trong viện không tiếng động đứng thẳng vài tên bạch y tỷ nữ, cúi đầu cũng không có ra tiếng, chỉ là cung kính hành lễ.

Đọc theo đường đi, Tư Lãng Cô Hồng nhất ngôn nhất ngữ cho nàng giảng bên trong con đường trận pháp cơ quan, biểu tình thoát nhìn rất là chuyên chú. Đường Niệm Niệm cũng nghe đến nghiêm túc, chờ hán mang nàng vào chủ viện nội thô to liền mà ghé gối ngồi xuống, mới ra tiếng:” Về sau chúng ta liền ở nơi này? “

Tư Lãng Cô Hồng hỏi ngược lại:” Niệm Niệm thích sao? “

Đường Niệm Niệm không có một chút do dự nói:” Dù sao người ở nơi nào ta liền ở nơi nào. “

Tư Lãng Cô Hồng lược có vẻ tịch mịch mắt hiện lên sinh cơ, nhìn nàng đỉnh đầu tóc đẹp trượng trượng lại không có nói ra lời nói tới, khóe miệng lại rõ ràng ngoéo một cái.

”Ngồi chờ sẽ. “

Đường Niệm Niệm đoán được hắn là chuẩn bị đi nấu cơm, lập tức ngoan ngoãn gặt đầu, chờ đợi nhìn hắn. Kia đầy mặt đều như là viết: Nhanh lên, nhanh lên.

Tư Lăng Cô Hồng gặt đầu rời đi.

Ở Tư Lăng Cô Hồng rời đi không lâu, Chu Diệu Lang cùng Thù Lam, Diệp thị tỷ muội đều đi tới chủ viện. Chu Diệu Lang ở chung quanh nhìn thoáng qua, có chút tò mò lại mặc danh ngồi đối diện ở trên ghé Đường Niệm Niệm thấp giọng hỏi nói:” Chủ mẫu, không biết trang chủ? “

”Làm thiện đi. “Đường Niệm Niệm ứng thanh.

Chu Diệu Lang trều hạ khóe miệng. Quả nhiên cùng nàng tương giống nhau, đáng thương thiện phòng sư phó không biết phải bị dọa thành cái dạng gì.

”Chủ mẫu, chủ mẫu, ngài thấy thế nào lên một chút đều không khăn trương a? “Nói chuyện chính là diệp Liên Kiều, thủy linh linh đôi mắt khoa trương tả hữu nhìn này an tĩnh sấm, đâm vào miệng thấp thấp nói:” Nơi này người vẫn là cùng hoạt tử nhân giống nhau. “

Đường Niệm Niệm thực tùy ý gặt đầu,” chính là hoạt tử nhân. “

”A? “Diệp Liên Kiều không nghĩ tới sẽ đến tới cái này lời nói, thấy thế nào Đường Niệm Niệm đều không phải nói giỡn người.

Cái này chủ viện không ai, chính là vừa mới nhập môn khi liền nhìn đến tỷ nữ giữa mày đều xuất hiện màu đỏ đen sương mù, Đường Niệm Niệm cũng đã biết những người đó là bị người không chế thần trí con rối, nhưng còn không phải là hoạt tử nhân sao.

Chu Diệu Lang là thật lâu trước kia liền biết này đó chân tướng, lúc này vừa nghe Đường Niệm Niệm này vừa nói cũng không khỏi kinh ngạc hạ, bất quá đảo mắt nghĩ đến Đường Niệm Niệm thiên kiều luyện được sư thân phận, lại cảm thấy đương nhiên, đối Đường Niệm Niệm trong lòng kính nể càng sâu một tầng. Chỉ là một cái gặp

mặt là có thể nhìn ra chân tướng, này phân thực lực thiên phú thật sự đáng sợ.

Bất quá như vậy mới hảo, gốc tại trang chủ bên người người sao có thể bình phàm, chỉ có như vậy mới có thể cùng trang chủ sóng vai mà đi.

”Chủ mẫu. “Chu Diệu Lang tới gần một ít, miệng lưỡi nghiêm túc,” thứ thuộc hạ nói thẳng, mong rằng chủ mẫu nghe tiến trong lòng. Nơi này không phải ở trong sơn trang, hết thầy cũng không thể hoàn toàn từ trang chủ tả hữu, cho nên chủ mẫu trăm triệu phải cẩn thận chút. “

Đường Niệm Niệm tinh lượng con người động hạ, biểu tình đậm mạc xuống dưới. Cái dạng này nàng cùng bình thường thực không giống nhau, làm Chu Diệu Lang cũng đoán không ra nàng tâm tư.

Chu Diệu Lang ăn không chừng nàng ý tứ, cắn răng sáng tỏ nói ra,” gia chủ cùng trang chủ quan hệ cũng không như mặt ngoài như vậy hảo. “

Vốn là không muốn làm Đường Niệm Niệm lòng có sầu lo lo lắng, chính là Chu Diệu Lang cảm thấy có một số việc vẫn là nói ra hảo. Nàng là trang chủ thế tử, có rất nhiều sự tình nên cùng trang chủ cùng nhau gánh vác mới là, biết một ít chân tướng cũng có thể làm nàng lòng có dự phòng. Tuy rằng Đường Niệm Niệm ngày thường cho người ta cảm giác rất là đơn thuần vô hại, cái gì ý tưởng đều biểu lộ ở trên mặt, nhưng là Chu Diệu Lang vẫn là cảm thấy nàng sẽ không thật là cái tiểu bạch hoa.

Giết người khi mặt không đổi sắc, ở người chết đôi tự tại dùng bữa, đánh cướp khi đương nhiên, như vậy nữ tử nếu là tiểu bạch hoa, ngày đó phía dưới còn có người xấu sao?

”Nga. “Cuối cùng, Đường Niệm Niệm liền lấy như vậy một chữ kết thúc trận này rất là nghiêm túc trầm trọng đề tài.

Chu Diệu Lang chỉ cảm thấy một ngậm ngạnh ở yết hầu, phun không ra nuốt không đi xuống, thật không biết đôi tay chống cằm Đường Niệm Niệm rốt cuộc là ở mặt tưởng.

Muốn hỏi Đường Niệm Niệm nghe đến mấy cái này rốt cuộc là nghĩ như thế nào? Đường Niệm Niệm cũng không có tưởng quá nhiều, nếu là địch phi hữu, đề phòng là được. Đến nỗi sốt ruột? Khẩn trương? Kia đồ vật hữu dụng sao?

Không xa mà đến Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh, Đường Niệm Niệm tức khắc một sửa vừa mới nhàm chán bộ dáng, hứng thú bừng bừng ngồi thẳng thân mình.

Chu Diệu Lang thấy như vậy một màn, nói không nên lời trong lòng cảm thụ, nhưng là mặc danh vốn đang nhân trở lại nơi này trầm trọng tâm tư dần dần tiêu tán. Lộ ra một mặt thoải mái cười, xoay người liền đối Thủ Lam cùng Diệp thị tử muội chiêu

.....

Tay ý bảo rời đi. Ba người cũng biết thú, đều là sáng tỏ cười, bước nhanh đi rồi.

Mặt trời lặn trắng mọc lên, ngân hà xa xôi. Ăn cơm xong sau, Đường Niệm Niệm liền nằm ở ấm áp hợp lòng người bế tẩm trung, tùy ý Tư Lăng Cô Hồng cho nàng rửa sạch.

Ôn đàng nước gợn lân lân, sương mù mờ mịt. Người ở trong nước cũng tựa bịt kín một tầng sa mỏng, đồ thêm mộng lung thanh mỹ. Huống chi Đường Niệm Niệm như vậy như họa tuyệt sắc nữ tử, óánh bạch da thịt ở nước ấm trung dần dần nổi lên phấn hồng, tóc đen rối tung phiêu phù ở trên mặt nước, nhắm hai mắt, cong môi đầy mặt thích ý, kia bộ dáng tựa như cái tuổi nhỏ hài đồng, ngây thơ bất giác chính mình phát ra cực hạn dụ hoặc.

Dáng vẻ này nếu là giống nhau nam tử thấy chỉ sợ đều khó có thể cầm giữ, Tư Lăng Cô Hồng còn ăn mặc y, rõ ràng là hầu hạ người đắm chìm trong hấn làm tới chẳng những không có chút nào duy

cùng, thần thái tự nhiên mềm nhẹ, nhất cử nhất động đều làm người cảm nhận được quý trọng, loại này ôn nhu như là độc, giống nhau nữ tử chỉ sợ đã sớm say mê trầm luân.

Chỉ là hiển nhiên hai người đều không phải người bình thường, Tư Lăng Cô Hồng vì nàng rửa sạch khi không mang theo một chút ngả ngón hành vi, Đường Niệm Niệm hưởng thụ tiếp thu lại không rõ như vậy ôn nhu có bao nhiêu khó được.

Một hồi, nàng bị ôm ra thủy lau trên người thủy trệ, phủ thêm một kiện áo đơn rơi vào trong lòng ngực hấn, một đường ôm đến sương phòng phóng tới trên giường, cái hảo chần.

Đường Niệm Niệm liền ghé vào trên giường, nhìn Tư Lăng Cô Hồng rời đi bóng dáng, biết hấn này sẽ là đi chính mình tắm gội, một hồi liền sẽ trở lại trên giường.

Sương phòng nội tứ phương đều nạm dạ minh châu. Dạ minh châu quang mang mờ mịn không cường, sẽ không chói mắt cũng sẽ không quá mức âm u. Đường Niệm Niệm ở trên giường bò một hồi nằm một hồi, rốt cuộc chờ đến ăn mặc áo đơn trở về Tư Lăng Cô Hồng, này liền cười tránh ra nửa bên giường vị trí cho hấn, cái này ở nàng xem ra đương nhiên động tác, lại không biết ở người khác xem ra tràn ngập mời.

Tư Lăng Cô Hồng nằm trên đó, một tay vòng lấy nàng eo, nói:” Có chuyện nói? “

Đường Niệm Niệm ngửa đầu vừa lúc đối thượng hấn đôi mắt, này đôi mắt ở huỳnh vạng dạ minh châu quang hạ càng mông lung thanh mỹ, hấn khuôn mặt càng tựa yêu nghiệt. Chớp chớp mắt, càng tới gần một ít, nói:” Nơi này nguy hiểm? “

”Nguy hiểm. “Tư Lăng Cô Hồng màu mắt tại đây một khắc nùng thâm, giống như nguyệt thực, không lộ một tia vàng sáng.

Cái dạng này hấn giống như đen nhánh vực sâu, thần bí hung hiểm, lệnh người hít thở không thông. Đường Niệm Niệm đồng tử một

ngưng, chẳng những không có cảm giác được sợ hãi, mà là trái tim một ngăn làm người đầu chỗ trống quên mất biểu tình.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Sẽ không nguy hiểm bao lâu. “

”..... Nga. “Đường Niệm Niệm như suy tư gì gặt đầu, không có hồi lại. Nếu hẳn đều nói như vậy, vậy khẳng định là cái dạng này kết quả.

”Mấy ngày nay ta sẽ vội. “Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên nói.

Đường Niệm Niệm vừa mới nhắm lại đôi mắt hơi hơi mở, không nói gì, chỉ là biểu tình đều biểu lộ ra nàng ý tứ: Sau đó đâu?

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng trầm mặc một hồi, biểu tình không có biến hóa, lông mi rất nhỏ run rẩy, Đường Niệm Niệm lại miễn cảm cảm thấy hẳn tâm tình ảm đạm. Nàng nghĩ nghĩ, xả hạ hẳn rũ xuống tới tóc đen, mềm mại nói:” Không cần mệt muốn chết rồi. “

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng cong hạ mi tới, hàm dưới cọ xát nàng tế nhuyễn phát, nói:” Ta không ở, không cần chạy loạn. “

”..... Nga. “Rũ rũ mắt, môi hơi nhấp.

”Ta sẽ gấp trở về làm thiện người ăn. “

”Hảo! “Mắt nháy mắt tinh lượng, khóe miệng thượng kiêu.

Tư Lăng Cô Hồng trên mặt cũng hiện lên rõ ràng tươi cười,” ngủ đi. “Hắn ám địa tâm trung cao hứng, chính mình làm đồ ăn có thể làm nàng như vậy thích cao hứng, về sau nhất định phải làm được càng tốt.

.....

-----oOo-----

Chương 37: bồi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chính như Tư Lăng Cô Hồng lời nói, mấy ngày nay hẳn một sửa ngày xưa cùng Đường Niệm Niệm như hình với bóng nhân nhã. Mẹ Mã bá 癸 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm sáng sớm vì nàng chuẩn bị tốt đồ ăn, bồi nàng dùng bữa sau liền sẽ rời đi, không biết đi nơi nào, ngẫu nhiên có chút nhật tử buổi trưa cũng sẽ không trở về.

Đường Niệm Niệm cũng tùy hẳn nói không có chạy loạn, hẳn không ở thời điểm đảo cũng thân nhiên tự tại luyện luyện được, thỉnh thoảng đi nội giới nhìn xem Lục Lục, lại xử lý được phiền, kia phó nhân nhã tư thái chính là Chu Diệu Lang nhìn lại là vô ngữ lại là bất đắc dĩ. Nàng liền không rõ, chẳng lẽ chủ mẫu liền một chút khăn trương lo lắng cảm xúc cũng không có? Còn có như thế nào trang chủ không ở bên người, chủ mẫu một chút tưởng niệm ý tứ đều không có?

Chu Diệu Lang đáy lòng thất bại, lại là vì Tư Lăng Cô Hồng bất bình.

”Chủ mẫu. “Chu Diệu Lang tới gần đang ở đối với hắc bạch bàn cờ nghiêm túc chơi cờ Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm chính nhéo một viên bạch tử, nâng hạ lông mi, ”ân? “Tử lạc một chỗ.

Chu Diệu Lang không khỏi tò mò nhìn lướt qua kia ván cờ, tức khắc bị kia thảm không nở nhìn thế cục cấp đả kích đến dở khóc dở cười. Ho nhẹ một tiếng, nói:” Chủ mẫu, người hay là một chút cũng không muốn biết trang chủ đang làm cái gì? “

”Nga. “Đường Niệm Niệm lại chấp khởi hắc tử, tinh tế quan sát, muốn rơi lại không rơi.

Chu Diệu Lang một ngạnh, đôi mắt nhú lại liền phát ra một tiếng thở dài, sâu kín nhìn giữa không trung, ai thanh khẽ thở dài:” Trang chủ mấy ngày này phí công lao tâm là vì ai nha..... “Cúi đầu trộm ngắm liếc mắt một cái Đường Niệm Niệm, thấy nàng vẫn là không hề sở động, hạ một liều mãnh dược,” còn không phải là vì chủ mẫu ngài sao! “

”Vì ta? “Đường Niệm Niệm ánh mắt cuối cùng từ ván cờ trung ra tới, nhìn mắt Chu Diệu Lang.

”Chính là vì chủ mẫu a! “Chu Diệu Lang một sửa vừa mới ai thán, trong mắt phức tạp cảm xúc lại rõ ràng làm không được giả. Xem Đường Niệm Niệm tuy rằng nghi hoặc lại không có nhiều ít để ý thần sắc, Chu Diệu Lang mím môi, quyết định đem một ít nói rõ ràng. Mấy thứ này lấy trang chủ tính tình khẳng định sẽ không lấy ra tới nói, chính là trang chủ không nói, chủ mẫu lại như thế nào sẽ biết hấn hành động, vì nàng trả giá nhiều ít.

Chu Diệu Lang cúi cúi người, sau đó ở Đường Niệm Niệm bên người ngồi xuống, hỏi:” Chủ mẫu, ngài đối trang chủ biết được nhiều ít? “

”Hấn rất mạnh. “Đường Niệm Niệm bắt đầu thu thập bàn cờ tàn cục, một đen một trắng quân cờ một tử tử thu vào cờ hộp.

Đơn giản như vậy đáp án sẽ làm người cảm thấy có lệ, chính là Đường Niệm Niệm khẩu khí lại người cảm giác được nàng nghiêm túc. Chu Diệu Lang thoải mái, nếu là chủ mẫu trưng bày một đồng ví dụ liền không phải chủ mẫu. Huống chi này ba chữ thật là sự thật.

”Chủ mẫu, thuộc hạ cũng coi như là đi theo trang chủ bên người lão nhân, xem như từ nhỏ nhìn trang chủ lớn lên. “Chu Diệu Lang nói ra này đó, khẩu khí tự nhiên trở nên nhẹ nhàng chậm chạp, trong mắt cũng lộ ra tán không khai thương tiếc, nói:” Chủ mẫu không biết, tư lãng gia cấp trang chủ chỉ có thống khổ, hấn không mừng nơi này, nếu không có bởi vì chủ mẫu, chỉ sợ vĩnh viễn đều sẽ không trở lại nơi này. “

Đường Niệm Niệm trên tay động tác không tự giác biến hoãn, trên mặt lộ ra nghi hoặc, nhìn Chu Diệu Lang mặt mày tỏ vẻ chính mình khắp nơi nghe.

Chu Diệu Lang nhìn đến nàng cái dạng này, nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng đối nàng để ý, không khỏi kích động đầy ngập cảm xúc, nổi lên ngăn không được nói hết tâm tư, chua xót nói:” Tư lăng gia tộc lịch sử cổ xưa, đối con cháu bồi dưỡng đặc biệt nghiêm khắc. Trang chủ hấn từ lúc sinh ra liền cùng người khác bất đồng, cả người toàn độc, trẻ nhỏ khi không hiểu không chế, nơi đi đến đầy đất khô kiệt, bên người hầu hạ người cũng tuyệt không còn sống, cùng tuổi hài tử đối trang chủ đều sợ như quỷ quái, ngày thường đối trang chủ khi dễ nhục mạ quyết không hề số ít, tư lăng gia quy lấy cường giả vi tôn, đối này đó đều sẽ không để ý tới, nếu không có phu nhân không màng tất cả tự mình nuôi nấng dạy dỗ..... “Nàng nhấp môi bình tĩnh nhìn Đường Niệm Niệm, phát tiết vẫn luôn áp lực dưới đáy lòng bất mãn phần hận,” người biết không, trang chủ thiên phú dị bẩm, đến sinh ra liền bắt đầu ký sự, từ một tuổi khởi, bị ném vào xà quật, uy thực các loại độc dược, bị các loại độc trùng cắn xé, ở người điên trong cốc cầu sống..... Như vậy tiểu nhân tuổi, nhớ rõ chịu đựng đều là này đó..... “

Chu Diệu Lang ngực hơi hơi phập phồng, như là nhớ tới nào đó ký ức, sắc mặt thống khổ thương tiếc, không muốn nói tiếp, chỉ nhìn Đường Niệm Niệm.

”Nga. “Đường Niệm Niệm nhàn nhạt đáp lại một tiếng. Ở người khác xem ra khủng bố thống khổ bất kham hài đồng sinh hoạt, ở Đường Niệm Niệm nghe tới lại sinh ra không được một chút đồng tình hoặc là cảm tính cảm xúc. Duy nhất có bất quá là một tia kinh ngạc, kinh ngạc Tư Lăng Cô Hồng cùng chính mình đã từng tương tự, lại một chút đồng bệnh tương liên duyên phận.

Chu Diệu Lang chỉ cảm thấy chính mình đầy ngập cảm xúc giống như đánh vào một cục bông thượng, đổ đến trong lòng phát trướng, vốn là lòng tràn đầy chìm vào hồi ức bi phần cũng bất tri bất giác biến mất. Nàng nhìn nhìn đứng thẳng một bên sắc mặt đã tái nhợt,

mắt lộ khiếp sợ thương cảm Thù Lam, lại xem không hề biến hóa Đường Niệm Niệm, có loại tường âm tường xúc động.

”Chủ mẫu, chẳng lẽ người một chút cảm giác đều không có? “Chu Diệu Lang không cam lòng hỏi.

”Cái gì cảm giác? “Đường Niệm Niệm nói.

Chu Diệu Lang đương nhiên sẽ không nói đồng tình hoặc là đáng thương trang chủ, cho nên há mồm cũng nói không ra lời, thất bại nói:” Không có gì. “

Đường Niệm Niệm lại bắt đầu bãi quân cờ, đối nàng ném xuống tới một câu,” người còn không có nói cho ta, vì cái gì Cô Hồng trở về là vì ta. “

Chu Diệu Lang khôi phục nguyên khí

.....

, nói:” Thuộc hạ kế tiếp đang muốn nói, ngày ấy về nhận thiếu gia đi vào thôn trang, nhắc tới làm trang chủ mang chủ mẫu về nhà, đúng là thuyết minh tư lãng gia tộc đã chú ý tới chủ mẫu, lấy phu nhân cùng chủ mẫu uy hiếp trang chủ, nguyên bản chỉ là phu nhân, trang chủ cũng sẽ không lại hỏi nơi này, nhưng mà..... “Lời nói đột nhiên ở chỗ này dừng lại, Chu Diệu Lang sắc mặt uổng phí ngưng trọng phức tạp nhìn về phía trước.

Đường Niệm Niệm theo nhìn lại, chỉ thấy đón tươi đẹp ánh nắng, một đạo um tùm nếu liễu bóng hình xinh đẹp chậm rãi đi tới.

Nữ tử ước chừng hai mươi tả hữu, mây đen phát dùng tử ngọc vãn cái nhìn như đơn giản thực chất phức tạp tinh xảo tấn, trên mặt cơ nếu bạch ngọc, một đôi hẹp dài trời sinh mị nhãn, nhìn quanh rực rỡ, xuống chút nữa xem lại thấy quỳnh mũi chỗ bịt kín tím sa, tinh tế hàm dưới hình dáng cùng không điểm mà giáng môi đỏ như ẩn như hiện.

Trên người nàng mặc một cái thêu chỉ bạc mẫu đơn màu tím nhạt áo ngoài, nội một bộ màu đỏ tía vân lăng váy lụa, bên hông thúc ngân bạch gấm ngọc khấu dải lụa, có khác một quả ngọc bội tua, theo nàng bước chân, vạt áo nhẹ nhàng như nước sóng lay động, phiêu dật cao nhã phảng phất họa trung đi ra, doanh doanh mỉm cười. Chu Diệu Lang thu thân dựng lên, đối đi đến trước mặt nữ tử cúi đầu thi lễ, nói:” Gặp qua tịch nhan tiểu thư. “

Nữ tử cố tịch nhan con người chuyển động chi gian như là có lưu quang ở trong con người lưu động, rất là động lòng người, tuy mỉ lại sẽ không không tầm thường. Nhìn Chu Diệu Lang liếc mắt một cái sau, nhẹ nhàng cười,” chu tử tử khách khí, người ta chi gian nơi nào yêu cầu này đó nghi thức xã giao. Đây bắt quá mấy năm không thấy, liền lại cùng ta xa cách. “

Chu Diệu Lang thu thân không nói gì, trên mặt mỉm cười lại đích đích xác xác là xa cách nhu hòa cười, trong mắt phức tạp không giảm.

”Vị này muội muội chính là Đường Niệm Niệm bái. “Cố tịch nhan ánh mắt cuối cùng là dừng ở Đường Niệm Niệm trên người. Đã sớm đi tới khi nàng liền đem Đường Niệm Niệm xem đến rõ ràng, đồn đãi trung kinh hồng tiên, thủy lưu li quả nhiên không giống bình thường, chỉ là này dáng người hay không thật sự giống như kinh hồng, này tâm nhãn lại hay không như nước lưu li liền không được biết rồi

”Người rất kỳ quái. “Đường Niệm Niệm đột nhiên nói, ánh mắt không hề che lấp ở cố tịch nhan trên người đánh giá. Người này trên người cư nhiên có rất nhỏ yêu khí, rồi lại là nhân thân. Đến từ ở Bạch Lê trên người cảm giác được yêu khí sau, Đường Niệm Niệm liền biết thế giới này kỳ thật là có yêu tu.

”Nga? “Cố tịch nhan đáy mắt chợt lóe mà qua không vui, động tác nhẹ nhàng chậm chạp thanh nhã dừng ở nàng đối diện, doanh doanh cười nói:” Không biết ta nơi nào kỳ quái? “

”Hồn. “Đường Niệm Niệm thanh thấu đôi mắt một sợi bích ba không dễ phát hiện chảy qua. Nữ nhân này hồn phách có vấn đề, chẳng lẽ

là bị yêu hồn cấp chiếm cứ?” Người hồn phách không thuận. “

Cổ tịch mặt mũi sắc đột nhiên biến đổi, híp mắt như đao sát khí chọt lóe mà không. Rũ mắt cười nhẹ vài tiếng, nhưng là khẩu khí trung lại không có nửa điểm ý cười, ần ần còn có chút không dễ phát hiện tức giận,” xem ra là Cô Hồng đem chuyện của ta nói cho muội muội bái, chỉ là muội muội cần gì phải giả bộ dùng này tới vũ nhục ta? “

Một bên Chu Diệu Lang cũng giật mình nhìn Đường Niệm Niệm, nàng rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng tính tình, chuyện này hẳn tuyệt đối sẽ không tùy tiện liền đối Đường Niệm Niệm nói ra.

”Ta khi nào vũ nhục người? “Đường Niệm Niệm tặc nàng liếc mắt một cái, trên mặt biểu tình rõ ràng viết: Người không thể hiểu được.

Cổ tịch nhan một hơi tức khắc nghẹn đủ tâm khảm, cong cong mặt mày lại khó có thể nhìn đến chân thật ý cười, thon dài ngón tay vỗ ở ngọc chạt bàn cờ thượng, khoe miệng nhếch lên có vài phần cố ý gây xích mích, nói:” Nếu muội muội đã biết ta trên người bí mật, như vậy tất cũng biết ta đối Cô Hồng quan trọng, ở trong lòng hẳn bất đồng, đây là bất luận kẻ nào đều không thể thay thế. Người nói phải không? Muội muội? “

”A? “Đường Niệm Niệm lực chú ý đã sớm không ở nàng trên người, nâng hạ nghi hoặc con người. Người nói gì đó sao?

Ca ——

Ngọc thạch bàn cờ ở nàng đầu ngón tay hạ nứt ra một cái ngân, Đường Niệm Niệm chấp tử tay giữa không trung thu hồi, bình tĩnh nhìn cổ tịch nhan, phun ra một chữ:” Bồi. “

.....

-----oOo-----

Chương 38: quỹ hẹp hòi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này bàn cờ là Tư Lăng Cô Hồng cho nàng, nếu cho nàng chính là nàng, chỉ cần là nàng đồ vật, trừ phi là nàng tự nguyện, bất luận kẻ nào phá hủy phải bồi thường. Mạ Mã bá 麥 斐 斐. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Lại nói tiếp, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng có cơ hồ tương đồng cố chấp độc chiếm dục, chỉ cần bị bọn họ quy hoạch vì là thuộc về chính mình liền không cho phép những người khác chạm vào, chỉ là Đường Niệm Niệm ngày thường biểu hiện đến cũng không rõ ràng.

”Một cái bàn cờ mà thôi, ta kia nhưng thật ra có mấy cái so này càng tốt, nếu mọi mọi như vậy để ý, ta tự nhiên sẽ không keo kiệt. “Cố tịch nhan ôn hòa cười cười, trong mắt coi khinh lại không chút nào che giấu.

Đường Niệm Niệm ánh mắt sáng lên, hỏi:” Mấy cái càng tốt? “

Cố tịch nhan trong mắt coi khinh càng sâu,” không sai. “

Đường Niệm Niệm cẩn thận hỏi:” Rất cuộc là mấy cái, có bao nhiêu hảo? “

Trong mắt một ngàn người có một ngàn Hamlet. Đường Niệm Niệm này phó biểu tình ở Tư Lăng Cô Hồng xem ở trong mắt, là có thể mềm đến nhân tâm khảm đáng yêu, chính là vào lúc này cố tịch nhan trong mắt, lại là thấp kém không phóng khoáng tới rồi cực điểm, khăn che mặt sau khóe môi câu ra một sợi khinh thường, nói:” Cây hương phỉ mộc trầm phỉ, sứ ngọc bạch thủy, hoàng quỳnh tơ vàng phỉ thúy hoàng long, lưu vân thạch tùy vân..... Nga, đã quên cùng mọi mọi nói, này đó tên đều là ta tự mình lấy, ít có người

ngoài biết được. “Ý tứ đó là, này đó đều là tinh phẩm danh gia sở làm, toàn từ nàng tư nhân sở hữu.

Đường Niệm Niệm gật đầu, cười nói:” Vậy nói như vậy. “

”Cái gì? “Cổ tịch nhan ngần ra không rõ.

Một bên Chu Diệu Lang trườ trườ khóe miệng, nghĩ đến cái gì, muốn cười lại nhịn xuống.

Đường Niệm Niệm lý ý cười từ khóe miệng đến đáy mắt, nói:” Này đó người bồi cho ta. “

Nàng dung nhan vốn là tốt đẹp, không cười khi tĩnh nếu thủy đúc tuyệt điều nhân nhi, này cười lộ lên liền linh khí bức người. Cổ tịch nhan xem đến ánh mắt một ngưng, hiện lên âm u kiên kị, lại nghe rõ Đường Niệm Niệm nói, một hơi thiếu chút nữa ghen qua đi, thanh âm không khỏi đề cao một ít,” ta khi nào nói đem này đó bồi cho người! “

Đường Niệm Niệm ý cười tiêu một ít, nói:” Chính người nói người kia có mấy cái càng tốt, sẽ không keo kiệt. “

Nàng khinh bỉ hoài nghi ánh mắt dừng ở cổ tịch nhan trong mắt, tức khắc cảm thấy cả người như là bị kim đâm giống nhau khó chịu. Chính là kêu nàng cứ như vậy đem bên người trân quý tinh phẩm đều cho Đường Niệm Niệm, đó là như thế nào đều không muốn. Cẩn rắng, cau mày, cổ tịch nhan trong mắt đều đã hiện lên tức giận, lạnh lùng nói:” Mọi người có phải hay không quá lòng tham. “

”Người muốn quyết nợ? “Đường Niệm Niệm tinh lạng con người lãnh đạm xuống dưới, biểu tình thượng khinh bỉ càng rõ ràng.

Cổ tịch nhan liền cơ hồ cắn nha, tức giận càng rõ ràng. Không phải nàng keo kiệt, chỉ là nếu là thật cho, như vậy nàng liền thật sự thua. Không ngừng thua trận trượng, còn muốn đem kia duy nhất bốn dạng trân phẩm cho nàng, cái này kêu nàng mặt mũi như thế nào không có trở ngại.

”Muội muội, người không khởi quá vô cớ gây rối! “

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn chằm chằm nàng liếc mắt một cái, đạ nói:” Quyết nợ vô dụng, là của ta chính là của ta. Hoặc là đợi lát nữa đưa lại đây, hoặc là ngày mai ta làm Cô Hồng đi lấy. “

Nàng nói bình đạ tự nhiên lại cường thế. Bất quá bởi vì là Tư Lăng Cô Hồng chính mình tự mình nói qua chỉ cần nàng muốn hẳn liền mang tới, sự thật cũng thật sự làm đượ, huớng chi hiện tại thứ này vốn dĩ nên là nàng, Cô Hồng lại nói không chừng nàng chạy loạn, như vậy tự nhiên chính là hẳn đi giúp nàng lấy về tới.

Chính là lời này ở cố tịch nhan nghe tới lại là xích, lỏ lỏ khiêu khích, đặc biệt là phía trước câu kia ‘ là của ta chính là của ta ’ hơn nữa mặt sau nói ‘ làm Cô Hồng đi lấy ’, hợp nhau tới như thế nào nghe đều như là ám chỉ mặt khác một sự kiện.

”Muội muội thật là thật lớn uy phong a! “Cố tịch nhan đột nhiên đứng lên, vạt áo không gió mà động, cường chế tức giận nói:” Ta đảo muốn nhìn muội muội rốt cuộc là nơi nào tới như vậy tin tưởng, chờ xem! “Xoay người lui tới khi lộ rời đi.

Đường Niệm Niệm nhìn mắt nàng bóng dáng,” rõ ràng chính là quý hẹp hòi. “

Cố tịch nhan thướt tha bóng dáng cứng đờ, run nhè nhẹ, nửa điếm tìm không thấy tới khi đỡ phong phiêu liểu, chậm chậm khoan thai.

”Chủ mẫu. “Chu Diệu Lang chờ nhìn không tới cố tịch nhan thân ảnh, liền tiến lên một bước, cấp Đường Niệm Niệm đệ thượng một viên đan dược, nói:” Chủ mẫu có lẽ không biết tịch nhan tiểu thư kỳ thật là cùng thuộc hạ thực lực tương đương luyện dược sư, nàng hỉ dùng tán đan, vừa mới trên người nàng thanh hương chỉ sợ có chút vấn đề. “

”Ta biết. “Đường Niệm Niệm như là ăn kẹo giống nhau đem nàng trong tay đan dược ăn xong đi. Chung quanh còn không có hoàn toàn tiêu tán độc khí như thế nào sẽ giấu đến quá nàng đôi mắt.

Biết đến lời nói liền khẳng định không có việc gì, kia vì cái gì còn muốn lãng phí ta đan dược. Lời này Chu Diệu Lang chỉ là ở trong đầu chợt lóe mà qua, nàng cũng coi như rõ ràng Đường Niệm Niệm một ít tính tình, đối này mà thôi tính có miễn dịch lực. Đột nhiên, nàng nhớ tới Đường Niệm Niệm lòng tham ở ngoài một cái khác tương đối rõ ràng tính tình, tựa hồ chủ mẫu..... Rất hẹp hòi?

”Khụ, chủ mẫu. “Chu Diệu Lang chần chờ kêu.

”Ân? “Đường Niệm Niệm vuốt bàn cờ thượng vết rách.

”Ngài

.....

Nên sẽ không cũng đối tịch nhan tiểu thư xuống tay đi? “Nàng cảm thấy cái này khả năng tính rất lớn.

Đường Niệm Niệm gật gật đầu, mị mị mặt mày, cong cong khoe miệng.

Chu Diệu Lang nhìn nàng cái này biểu tình, đột nhiên phát giác chủ mẫu tựa hồ không biết cái gì bắt đầu so dĩ vãng càng nhiều chút sinh khí, biểu tình cảm xúc cũng nhiều lên, lại cũng càng làm cho người nắm lấy không chừng. Hỏi:” Chủ mẫu, người hạ dược không nặng đi? “

Đường Niệm Niệm hỏi một đằng trả lời một nẻo,” ta không hạ dược.

“

Chu Diệu Lang ngẩn ra, một khắc trước vừa mới thừa nhận xuống tay, như thế nào hiện tại lại nói không chính mình không hạ dược?

Đường Niệm Niệm mắt chớp cũng không chớp, hỏi:” Người nhìn đến ta hạ dược? “

”Không. “Chu Diệu Lang không chút do dự nói. Đường Niệm Niệm ở luyện dược sư một đường trung là bị nàng thiệt tình kính nể không thôi, hạ dược công phu nàng chưa từng có nhận thấy được quá,

nếu là Đường Niệm Niệm có một ngày đột nhiên đổi nàng xuống tay, nàng căn bản là vô lễ phản kháng.

Đường Niệm Niệm nhún vai,” này còn không phải là. “Biểu tình lại khôi phục lãnh đạm chuyên chú, tiếp tục chơi cờ.

Ván cờ như nhân sinh chiến cuộc, hoặc đại hoặc tiểu, thay đổi thất thường, phi di khó lường, từ cờ kỹ liền nhưng nhìn ra một người tâm cơ sâu cạn, xử sự việc làm. Muốn nói Đường Niệm Niệm cờ kỹ, chỉ có tự thể nghiệm mới có thể lý giải cảm thụ, lúc này ở nàng trước mặt bàn cờ hắc bạch quân cờ đã sớm một mảnh không xong.

Chu Diệu Lang nhìn này bàn căn bản như là không hiểu chơi cờ người bãi thành hắc bạch đan xen không ngừng ván cờ, lại nhìn xem thần sắc chuyên chú Đường Niệm Niệm, trong lòng mạc danh dâng lên dĩ vãng chưa từng từng có kính sợ.

Đường Niệm Niệm giống như là nàng trong tay này bàn cờ, tùy ý nhìn lại chỉ cảm thấy thuần túy vô hại đến làm người buồn cười lại bất đắc dĩ, không có một chút uy hiếp, thậm chí làm người cảm thấy căn bản không đáng giá nhắc tới, cái gì đều vừa xem hiểu ngay. Sau đó ai cũng sẽ không nghĩ vậy phân thuần túy, không đơn giản chỉ vô tri thuần túy, liền tính dùng kế chơi tàn nhẫn khi nàng đều như cũ thuần túy sáng tỏ, làm người khó lòng phòng bị, chỉ có thể trực diện đối mặt, liền mưu lợi xem nhẹ đều không được.

Từ trước đối Đường Niệm Niệm nàng chỉ có kính lại không có sợ, hiện giờ này phân sợ hãi thành linh xảy ra cũng đã thâm nhập tâm khảm, đối Đường Niệm Niệm lại không dám có một tia coi khinh.

.....

-----oOo-----

Chương 39: dục thú

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mặt trời chiều ngã về tây, ráng màu quanh co khúc khuỷu. Mạ Mã bá 癸 癸 癸. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Chu Diệu Lang nhìn nhìn sắc trời, chính nghĩ thầm muốn hay không gọi người chuẩn bị bữa tối. Dư quang chợt thấy Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh đón gió mà đến, xem hấn sợi tóc có chút rời rạc, vạt áo nhiễm thanh trần, tưởng là chạy về có chút dồn dập.

”Cô Hồng. “Đường Niệm Niệm mặt mày hớn hở.

Hoàng hôn hạ ráng màu hạ, nàng miệng cười tươi sống linh động, con ngươi cũng nhiễm một tầng ám áp màu hổ phách. Tư Lăng Cô Hồng bỗng sương giá lạnh lẽo khuôn mặt nhu hòa xuống dưới, vừa đến nàng trước người liền vòng lấy nàng vòng eo, hàm dưới để ở nàng họng trong ồ, nửa rũ mắt nỉ non:” Niệm Niệm, Niệm Niệm..... “

Đường Niệm Niệm cánh mũi mẫn cảm giật giật. Tư Lăng Cô Hồng trên người xiêm y có cổ nồng đậm mùi máu tươi, hỗn hợp hấn bản thân thanh thấu lãnh hương, ngưng phát ra đặc thù hương vị, dính trệ lạnh lẽo, ngọt nị không tanh, lệnh người hoa mắt say mê, cả người đều phải say ở trong đó.

”Còn chưa dùng bữa? “Tư Lăng Cô Hồng cọ xát nàng non mềm da thịt, rất nhỏ động tác làm người cảm nhận được thân mật an ủi.

”Chờ người. “Đường Niệm Niệm ánh mắt sáng quắc xem hấn. Hấn lần này vừa đi không sai biệt lắm chính là một ngày nhiều, nói cách khác nàng một ngày nhiều không ăn đến hấn làm mỹ vị, không có ăn đến Thiên Ma độc.

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng thu thân, từ trong tay áo lấy ra một con hộp ngọc đưa cho nàng, nói:” Chơi đợi lát nữa. “

Đường Niệm Niệm mở ra hộp ngọc, chỉ thấy bên trong nằm một khối người trưởng thành lớn nhỏ bạch ngọc cầu. Lúc này bạch ngọc cầu giật giật, sau đó như là duỗi người, bốn con chân đột nhiên liền từ ngọc giống nhau thân mình toát ra tới, một đôi xanh biếc tròn vo đôi mắt từ nửa mở không mở to, tràn ngập ngập nước ánh huỳnh quang, thoát nhìn cực kỳ lười biếng, đầu trung ương sinh trưởng một khối hình thoi tinh thạch, nhan sắc là nồng đậm đến cơ hồ biến thành màu đen nùng lục.

Vật nhỏ ngây thơ mắt thấy Đường Niệm Niệm, sau đó lười biếng từ hộp bò ra tới, ngã một cái liền cùng cái quả bóng nhỏ dường như rơi vào Đường Niệm Niệm trong lòng ngực, sau đó lại oa thành một quả cầu bằng ngọc nhi, không động tĩnh.

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm nó, con người lóng lánh như tinh. Hảo nùng được khí.....

Nhìn ra nàng cao hứng, Tư Lăng Cô Hồng lúc này mới thỏa mãn rời đi, đi chuẩn bị đồ ăn.

Chu Diệu Lang nhìn một màn này, thật sự nhịn không được ở trong lòng kêu tiếng động lớn: Trang chủ, người như vậy sẽ đem chủ mẫu sủng hư! Thật sự sẽ sủng hư a!

Đường Niệm Niệm khả năng không biết, nhưng là nàng rất rõ ràng. Đây chỉ thoát nhìn đáng yêu như miêu vật nhỏ cũng không phải là bình thường tiểu sủng vật, mà là quý hiếm cực kỳ được thú. Được thú trời sinh lấy thảo dược vì thực, hàng năm lười biếng ngủ ngon, có nó ở địa phương, thảo dược sinh trưởng liền phi thường nhanh chóng thả dược lực mười phần, mặt khác nó còn sẽ thỉnh thoảng phun ra dược ngọc, nó giữa mà dược tinh nhan sắc càng dày đặc, đã nói lên nó sống thời gian càng dài, công năng cũng lại càng lớn, nhỏ ra dược ngọc phẩm chất cũng càng tốt.

Như là Đường Niệm Niệm trong tay này chỉ, dược tinh đã nồng đậm đến trình độ này, ở nàng biết chỉ có nam lâm Dương gia kia một con. Mấy ngày này sớm đã nghe nói Dương gia có chút động tĩnh, trang

chủ hai ngày này sợ sẽ là đi xử lý này nhóm người, sau đó thuận tay liền đem Dương gia truyền gia chi bảo cấp mang về tới tặng lễ.

Nàng đang nghĩ ngợi tới, đột nhiên liền thấy Đường Niệm Niệm không chút nào thương tiếc dùng ngón tay chọc dượng thú.....
Mông. Chu Diệu Lang khóe miệng vừa kéo, thấp giọng nói:” Chủ mẫu, ngài biết đây là cái gì sao? “

”Dượng thú. “Nàng ở Tuyết Diên Sơn Trang xem thư tịch không ít, toàn bộ nhớ rõ rành mạch. Đang nói chuyện, Đường Niệm Niệm lại dùng sức chọc chọc, đem dượng thú chọc đến phiên cái thân, mở to hạ đôi mắt, sau đó tiếp tục ngủ.

Ngài biết, cư nhiên còn đối nó như vậy không khách khí! Chu Diệu Lang hít vào một hơi, thật đúng là sợ Đường Niệm Niệm một cái dùng sức liền đem này dượng thú cấp lộng chết, phải biết rằng chỉ cần là luyện dượng sư, đối dượng thú chính là đau đều đau bất quá tới. Mắt thấy Đường Niệm Niệm còn có tăng thêm lực đạo ý thức, nàng liền thanh nói:” Chủ mẫu, này dượng thú chính là thứ tốt, nó trời sinh thích ngủ, ngài chọc nó làm gì nha. “

”Chơi. “Đường Niệm Niệm thuận miệng nói, hai tay chỉ liền đem dượng thú nhắc tới tới ném ở trên bàn.

Chu Diệu Lang còn giật mình là nghe minh bạch nàng ý tứ, sắc mặt phát cương, trong lòng một mảnh la hét: Trang chủ nói cho ngài chơi, người cũng không cần thật sự liền đem dượng thú dương món đồ chơi chơi a, quá xa xỉ!

Đường Niệm Niệm cũng không biết nàng trong lòng tưởng cái gì, dượng thú tuy rằng trân quý, nhưng là có Lục Lục, dượng thú đối với nàng tác dụng thật đúng là không lớn, duy nhất có điểm tác dụng chính là.....

Đường Niệm Niệm một lóng tay chọc ở dượng thú dượng tinh thượng, dượng lực tràn ngập. Dượng thú tức khắc mở mắt, một đôi ngập nước đôi mắt tinh lạng tinh lạng.

”Phun được ngọc. “Đường Niệm Niệm nói.

Dược thú chớp chớp đôi mắt, vừa mở miệng, một khối màu lục đậm hài tử bàn tay đại dược ngọc dừng ở trên bàn.

Chu Diệu Lang trợn mắt há hốc mồm.

”Tiếp tục phun. “Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm nó.

Dược thú hí hí mắt, thân thể một đảo, lại nằm ngủ. Đường Niệm Niệm đầu ngón tay dược lực biến mất, lại chọc hạ dược tinh, nói:” Phun. “

Dược thú xoay người, đem đầu vùi ở phía dưới, mông bởi vậy kiêu ở bên ngoài. Đường Niệm Niệm ngón tay chọc đi lên, dược thú phiên, Đường Niệm Niệm chọc.....

.....

”Ngao ô ~ “Dược thú mở to hai mắt hung giận nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, chỉ là cho dù là như thế cũng là đáng yêu chiếm đa số.

Đường Niệm Niệm đôi mắt cũng lãnh đạm xuống dưới, chỗ sâu trong lục sóng hiện lên, đầu ngón tay dược lực thoát ẩn thoát hiện,” không phun? “

Dược thú cả người cứng đờ, há mồm phun ngọc.

”Tiếp tục. “Đường Niệm Niệm nói.

Dược thú lại há mồm phun ra một khối.

”Tiếp tục. “

Dược thú lục đồng thật sự nước gợn gâu gâu lên, lăn thân mình.

Đường Niệm Niệm búng búng ngón tay, đạm nói:” Người còn có. “Nàng đôi mắt còn không có hoa.

”Ồ..... “Dược thú chép miệng, nhổ ra.

Đường Niệm Niệm cũng không nói, liền nhìn nó nâng hạ hàm dưới, ý bảo tiếp tục. Dược thú bích mắt rưng rưng, phun một ngụm vọng Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, lại phun một ngụm lại xem Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, thẳng đến cuối cùng tâm như chết sống liều mạng phun, tròn xoe bụng đều giống như tiêu đi xuống.

”Hảo. “Đường Niệm Niệm thu thập trên bàn trăm tới khối dược ngọc, ai có thể nghĩ đến dược thú kia nhỏ nhỏ trong bụng sẽ có nhiều như vậy trữ hàng. Ghé vào trên bàn mãi nhãn nước mắt dược thú chớp chớp mắt, thân thể run nhảy nhót. Đường Niệm Niệm nhìn nó liếc mắt một cái, sờ hạ đầu của nó, cổ vũ nói:” Lưu người một khối, nhớ rõ muốn mau mau trường. “

”Ngao ô..... “Yêu thú thân thể khinh phiêu phiêu ngã xuống đi, cái bụng bại lộ bên ngoài.

Một bên Chu Diệu Lang đã sớm từ khiếp sợ đến chết lặng, nhìn không biết là ngủ vẫn là té xỉu dược thú, lại xem mặt mày mang cườì vuốt ve từng khối dược ngọc Đường Niệm Niệm vô ngữ vọng trời xanh. Nàng chưa bao giờ biết nguyên lai còn có thể bức dược thú phun dược ngọc, cũng chưa bao giờ biết yêu thú kia bụng nhỏ cư nhiên trở về nhiều như vậy trữ hàng, một nàng còn vẫn luôn cho rằng dược thú khó được phun ngọc đều là một đoạn thời gian ngưng kết duy nhất.

Tự Lăng Cô Hồng khi trở về, trên người quần áo cũng thay đổi một kiện, kia lây dính ở trên quần áo mùi máu tươi cũng không ảnh vô tung. Hắn bụng đồ ăn đặt lên bàn, vây quanh Đường Niệm Niệm ngồi xuống, nhìn đến trước mắt cảnh tượng, chỉ đảo qua lạnh run run rẩy cái bụng dược thú liếc mắt một cái, đối Đường Niệm Niệm nói:” Chơi đến vui vẻ? “

”Tính chất không tồi. “Đường Niệm Niệm nhéo dược ngọc gật đầu.

Tư Lăng Cô Hồng xem một cái bàn một bên một đồng dợc ngọc, lại dùng ở càng thêm lạnh run dợc thú thượng, nói:” Toàn phun ra?
“

Dợc thú nước mắt lưng tròng, thân thể cương. Đường Niệm Niệm nói:” Lưu trữ một khối làm cổ vũ. “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng thu hồi ánh mắt, lúc này mới có thể cùng nàng dùng bữa.

Thiện sau, có người tiến đến thu thập bộ đồ ăn. Đường Niệm Niệm ngón tay trên bàn một bên phá một đạo vết rách bàn cờ ngọc, nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nói:” Bị người lộng hồng rồi. “

Tư Lăng Cô Hồng tới khi liền phát hiện, vốn tưởng rằng là Đường Niệm Niệm không cẩn thận, còn tưởng ngày mai cho nàng tân.

Đường Niệm Niệm lại đơn giản đem buổi sáng sự tình nói hạ, mắt chớp cũng không chớp nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nói:” Cây hương phi mộc trầm phi, sứ ngọc bạch thủy, hoàng quỳnh tơ vàng phi thúy hoàng long, lưu vân thạch tùy vân. “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng không hề do dự nói:” Ta ngày mai cho người lấy tới. “

Một bên Chu Diệu Lang yên lặng ngẩng đầu nhìn trời. Nàng đã có thể dự kiến ngày mai tịch nhan tiểu thư sắc mặt cùng phức tạp tâm tình, không ngừng là nàng, chỉ sợ chính triều tịch các người đều phải run run lên.

Trang chủ a, ngài hay là thật sự không cảm thấy ngài sủng ái có điểm qua sao? Chu Diệu Lang cảm thấy giữa mày thỉnh thỉnh nháy.

Thù Lam cũng đã chết lặng, nàng đã đổi nhà mình tiểu thư thay đổi cùng cô gia quá độ sủng ái lựa chọn làm lơ.

Đến nỗi bị quên đi dợc thú, không biết khi nào đã bò lên thân mình, chậm rãi ra bên ngoài dịch. Đãi Tư Lăng Cô Hồng bế lên Đường

Niệm Niệm chuẩn bị trở về phòng rửa mặt chải đầu nghỉ ngơi khi, Chu Diệu Lang đột nhiên nhớ tới hương trên bàn nhìn lại, phát hiện trống không một vật sau rút cuộc trên mặt đất nhìn đến đã bò đến ly cái bàn một thước mà dợc thú, trườ trườ khỏe miệng, đối Đường Niệm Niệm nhắc nhở nói:” Chủ mẫu, này dợc thú..... “

Dợc thú hoạt động thân mình một đón, lạnh run lên.

Đường Niệm Niệm nhìn dợc thú liếc mắt một cái, chớp chớp mắt, đạm nói:” Nuôi thả. “

”..... “Ngài cho rằng nó là bình thường gia súc, còn nhận gia không thành?

Đường Niệm Niệm từ Tư Lăng Cô Hồng đầu vai thăm đầu, nhìn dợc thú cứng đờ thân hình, dạn dò nói:” Bên ngoài nhớ rõ chỉ ăn không phun, ăn nhiều dài hơn, ta sẽ kiểm tra. “

Dợc thú thân co rụt lại hình cùng viên cầu, lăn đi ra ngoài.

Chu Diệu Lang, Thù Lam:”..... “

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Sung sướng tiểu kịch trường:

Ngã xuống đất tiểu dợc thú, cán tiểu bạch khăn, mở to ngáp nước xanh biếc đôi mắt nhìn chăm chăm gương, giờ tiểu thẻ bài: Cầu thu, cầu bình, cầu an ủi, cầu hồ sờ, cầu bao dưỡng! (thân, yêm không chỉ sẽ phun dợc ngọc

.....

, còn sẽ ấm giường nga ~)

Thủy nghiêng mực: Bán manh đáng xấu hổ.

Dợc thú quay cuồng: Yêm mặc kệ, yêm mặc kệ, cái này chủ nhân yêm không qua đợc, yêm muốn rời nhà trốn đi, yêm muốn chủ

nhân tốt yêu thương, yêm không bao giờ trở về điều!

Thủy tà cười: Ngoan ngoan ~ người xác định sao?

Dược thú:..... (run rẩy) ô —— yêm không sống!

.....

-----oOo-----

Chương 40: người ở nói giỡn sao

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ngày từ mọc lên ở phương đông, ánh bình minh nhuộm hồng chân trời, thiêu vân hình cùng phi phượng. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Ngày này triều tịch các nghênh đón hy vọng đã lâu nhân vật khi, cố tịch nhan đang ở trang điểm, trong tay nắm một con bạch ngọc cầu dục thú.

Hương hàn mềm nhẹ giúp nàng sơ phát, ánh mắt thích dừng ở nàng trong tay dục thú thượng, nịnh hót lại cực kỳ hâm mộ cười nói:” Tiểu thư thật là trời sinh quý nhân, xem này dục thú dục tinh nhan sắc nồng đậm, này thọ mệnh ít nhất cũng đáp số trăm năm, cố tình liền chính mình chạy tới tiểu thư nơi này. “

Cố tịch nhan sáng mắt liễm diễm, cong lên mặt mày có loại hàn xuân kiều mị, ôn nhu vuốt ve dục thú, nói:” Dục thú trời sinh thích ngủ, tùy dục mà an, ta triều tịch các đích xác có chỗ hảo dục điền, lại không cách nào làm này dục thú đường dài mà đến. “

”Tiểu thư ý tứ, chẳng lẽ là có người cố ý buông tha tới? “Hương hàn kinh ngạc nói.

Cố tịch nhan lại còn ở úp úp mở mở, trên mặt ý cười càng ngọt nị, nói:” Ở ta biết nam lâm Dương gia có một truyền gia chi bảo dục thú, ta từng có hạnh xem quá một lần, đúng là này đầu dục thú không thể nghi ngờ. “

Hương hàn theo nàng có đoạn thời gian, xem nàng bộ dáng này liền rất biết điều theo nàng tạm dừng nói hỏi đi xuống,” chỉ là nam lâm

Dương gia đồ gia truyền dược thú như thế nào đi vào nơi này?
Chẳng lẽ là Dương gia người đưa? “

”Không sai, này dược thú tự nhiên là vô pháp đường dài từ Dương gia đi vào ta nơi này. “Cố tịch nhan nhìn chăm chăm trong gương chính mình trời sinh yêu mị dung nhan, đặc ý vui mừng nói:” Hai ngày trước Cô Hồng bị phái dẫn đầu tiêu diệt Dương gia nhiệm vụ, nghĩ đến Dương gia đã hóa thành một mảnh bụi đất, này dược thú cũng chỉ có là Cô Hồng mang về tới. “

Hương hàn minh bạch nàng ý tứ, liên thanh nói ra nàng không có ra tới nói,” ần nói như vậy, này dược thú sợ là thiếu chủ đưa cho tiểu thư không thể nghi ngờ. Chỉ là vì sao thiếu chủ không giáp mặt đưa cho tiểu thư, ngược lại muốn như vậy để vào triều tịch các đầu. “

”Cô Hồng tâm tư cũng là các người có thể hiểu? “Cố tịch nhan mắt lé đảo qua nàng.

Hương hàn liền nói không dám, vì nàng vẫn khởi sợi tóc.

Lúc này, có tỳ nữ tiến đến bẩm báo:” Tiểu thư, thiếu chủ tới trong các. “

Cố tịch nhan kinh hỉ nghiêng đầu nhìn lại, vội nói:” Đem thiếu chủ nghênh đến ta sương phòng tới. “Không xem kia rồi đi tỳ nữ, phát tay khiến cho hương hàn lui ra, đem trong lòng ngực dược thú giao cho nàng, phân phó nói:” Đem dược thú đưa tới dược điền đi. Không có ta phân phó, ai cũng không được tiến vào. “

”Là. “Hương hàn tiếp nhận dược thú đáp lời, lui xuống.

Thực mau toàn bộ sương phòng chỉ còn lại có nàng một người, cố tịch nhan nhìn không được cười ra tiếng tới, ngón tay đem móng vừa vãn đến giống nhau sợi tóc tất cả buông xuống, cởi bỏ đai lưng, bồn mặc chỉnh tề váy tím cũng rời rạc có vẻ lười biếng, một trương chưa mang khăn che mặt dung nhan, tiêm tể tiểu xảo khuôn mặt, mị hoặc mặt mày, môi hồng như đồ chu, nhất tần nhất tiếu đều là làm người tê dại đến trong xương cốt quỵến rũ.

”Kéo kẹt “Cửa son bị đẩy ra.

Cố tịch nhan bước nhanh đi ra phía trước, ánh mắt dừng ở người nọ trên người liền lại nhìn không tới mặt khác. Tay áo rộng nguyệt bạch áo gấm, mỏng như cánh ve vân sa bộ y, sợi tóc như mực tàu chảy xuôi ở lụa trắng gấm vóc thượng, nhạt nhẽo thanh ảnh hạ ngưng hoa mắt, rõ ràng củ ấu, tịch mâu yên tĩnh như ở họa trung.

”Cô Hồng, người tới rồi. “Cố tịch nhan đứng ở hán trước mặt, miệng cười lộng lầy lại dịu dàng, ngón tay về phía trước liền phải đụng chạm hán tay áo rộng hạ đầu ngón tay.

Tư Lăng Cô Hồng đạm nói:” Ta tới bắt hôm qua người thiếu Niệm Niệm bồi thường. “

Cố tịch nhan gương mặt tươi cười đột nhiên cứng đờ, cường cười nói:” Cô..... Cô Hồng..... Người ở nói giỡn sao? “

Tư Lăng Cô Hồng lông mi nâng lên, ngưng sương đồng tử nhìn về phía nàng.

Cố tịch nhan biết Tư Lăng Cô Hồng sẽ không nói giỡn, chỉ cần hán nói ra nói liền định là thật sự. Chỉ là cái này kêu nàng nên như thế nào tin, nàng quen thuộc Tư Lăng Cô Hồng là không hiểu đạo lý đối nhân xử thế, nhưng là lại cũng sẽ không tới cửa hướng người tác muốn đồ vật. Tưởng tượng việc này là Đường Niệm Niệm xui khiến hán tới làm, hơn nữa hôm qua nàng buông cảnh cáo. Cố tịch nhan chỉ cảm thấy như là bị người phỉn hai cái tát giống nhau khó chịu.

”Mang tới. “Tư Lăng Cô Hồng nói, nhìn nàng khuôn mặt đôi mắt đột nhiên nổi lên một sợi dao động, hóa tan sương lạnh, lộ ra một tia nhu hòa ý cười.

Cố tịch xem đến một say, chẳng sợ trong lòng lại như thế nào không muốn, chính là ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, nàng như thế nào cũng sẽ không biểu lộ ra đáy lòng phẫn nộ tàn nhẫn, mỉm cười nói:” Vốn tưởng rằng Niệm Niệm muội muội chỉ là chỉ đùa một chút, thật không có nghĩ đến nàng thế nhưng thật sự làm Cô Hồng người tới

chạy này một chuyến, kỳ thật nàng thật sự muốn nói, làm tử tử lại như thế nào sẽ không cho đâu. “Nâng lên thủy minh mông mị nhãn triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, lại phát hiện hấn trong mắt nhu hòa không thấy, kia thủy trung nguyệt sáng trong con người làm nàng có loại bị nhìn thấu triệt hàn ý.

”Ta đây liền đi lấy tới. Cô Hồng trước tiên ở trong phòng uống chén nước trà chờ bãi, hồi lâu không gặp, ta tưởng cùng người nói một chút lời nói. “Cố tịch nhan xem nhẹ trong lòng hoảng loạn, nói liền xoay người rời đi, vốn dĩ kiều nhu sắc mặt nháy mắt nghiêng răng nghiêng lợi.

Đang lúc bên này cố tịch nhan tức giận khó làm thời điểm, bên kia Đường Niệm Niệm chính thần nhiên chuyển tĩnh, phát hiện Tư Lăng Cô Hồng không ở bên người cũng không cảm thấy kỳ quái, mấy ngày này hấn đều sẽ trước đó giúp nàng chuẩn bị đồ ăn sáng liền sẽ rời đi.

Thù

.....

Lam nghe được thanh âm liền bưng tới rửa mặt chải đầu khí cụ tiến vào, chờ Đường Niệm Niệm rửa mặt chải đầu hảo đi ra sương phòng, bên ngoài nhìn thấy Chu Diệu Lang, lại không thấy người mang sang Tư Lăng Cô Hồng nấu tốt đồ ăn. Ngồi ở trên ghế, đối nàng nghi hoặc hỏi:” Hôm nay Cô Hồng không có làm đồ ăn sáng? “

Chu Diệu Lang cười nói:” Hôm nay trang chủ sẽ cùng chủ mẫu cùng nhau dùng đồ ăn sáng. “

Đường Niệm Niệm tròn mắt sáng ngời, nói:” Kia người khác đâu? “

Chu Diệu Lang nhìn cái này đương sự hồn nhiên không biết bộ dáng, đã là bất đắc dĩ lại là vô ngữ. Lời này tuy rằng nàng thực không nghĩ nói, nhưng là cần thiết đến nói,” trang chủ..... Đi cấp chủ mẫu thảo muốn bồi thường đi. “

Đường Niệm Niệm nhớ lại, gật gật đầu.

Chu Diệu Lang cũng không hy vọng xa vời nàng sẽ có phản ứng gì, nhớ tới sáng sớm đột nhiên kinh giác sự tình, nàng liền tiểu tâm hỏi:” Chủ mẫu, hôm qua thuộc hạ nhất thời không có quên hỏi, ngài cấp tịch nhan hạ rốt cuộc là cái gì được a? “

Đường Niệm Niệm liếc nhìn nàng một cái, không nói gì.

Chu Diệu Lang hơi há mồm, rất muốn nói. Chủ mẫu ngài có thể cho thuộc hạ điểm mặt mũi sao?

”Tình được. “Đường Niệm Niệm đã mở miệng.

”Cái gì!? “Chu Diệu Lang chấn động, sắc mặt khó coi lên. Nàng muốn trách cũng không dám quái đến Đường Niệm Niệm trên người, chỉ là nhất thời hối hận hôm qua như thế nào sớm một chút hỏi. Nàng đối Đường Niệm Niệm hạ được thủ đoạn cũng là biết một ít, nàng hạ được lấy cố tịch nhan bản lĩnh cũng khẳng định phát hiện không được, kia nếu là ra chuyện gì.....

”Chủ mẫu, này..... Nàng tình được có cái gì công hiệu, bao lâu phát tác, lại bao lâu kết thúc? “Sự đã phát hiện, nàng chỉ cầu Đường Niệm Niệm không cần thật sự như vậy không hiểu chuyện, hạ trọng được.

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Dụ phát cảm xúc, quá độ cao hứng sẽ phóng túng hành vi, quá độ phẫn nộ trên mặt sẽ sinh đậu đỏ, sáu mỗi người canh giờ sau phát tác, ba ngày sau kết thúc. “

”..... “Chu Diệu Lang thật không biết là nên cười hay là nên khóc,” đây là chủ mẫu nói..... Tình được? “

Đường Niệm Niệm lý gật đầu, thần sắc vô dị.

Chu Diệu Lang tưởng mở miệng giải thích điểm cái gì, cuối cùng hóa thành cứng họng thờ dài. Nàng là nghe hiểu, Đường Niệm Niệm

nói tình được chính là dự phát cảm xúc được, thật sự đơn giản sáng tỏ, như vậy đặt tên cũng cũng không sai lầm nhưng giảng.

Đột nhiên, Chu Diệu Lang hai mắt trợn mắt. Chủ mẫu tình được sáu cái canh giờ phát tác, kia không phải là nói tịch nhan tiểu thư từ hôm qua ban đêm bắt đầu phát tác, như vậy hôm nay sáng sớm, trang chủ tự mình đi trước là chủ mẫu thảo muốn bồi thường, lấy tịch nhan tiểu thư tính tình, sẽ khí thành kiểu gì bộ dáng?

Chu Diệu Lang đầy ngập phức tạp, không khỏi đối chính phát gốc Đường Niệm Niệm chần chờ hỏi:” Chủ mẫu..... Ngài nên sẽ không chính là đoán chắc hôm nay, cố ý cấp tịch nhan tiểu thư hạ loại này được đi? “

Đường Niệm Niệm chớp hạ mắt, thủy mênh mông minh túy đôi mắt nghi hoặc trông lại liếc mắt một cái.

Chu Diệu Lang chỉ cảm thấy trong lòng vừa kéo, có loại hoài nghi nàng có như vậy tâm cơ chính mình thật là vô cùng đáng giận tự mình khiển trách. Thấp khụ một tiếng, thực tốt che giấu trụ xấu hổ cảm xúc, mỉm cười hỏi nói:” Chủ mẫu, người vì cái gì cấp tịch nhan tiểu thư hạ loại này tình được? “

”Nàng gạt người, lại ta trượng. “Đường Niệm Niệm đôi mắt lấp lánh.

Chu Diệu Lang kỳ thật tưởng nói, chủ mẫu người là thật sự không cảm giác được người nếu là bồi thường quá nhiều.” Cho nên? “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Lạn miệng, trường mặt mèo. “

”..... “Chu Diệu Lang lại lần nữa tự mình kiểm điểm. Như thế nào mỗi lần thấy chủ mẫu liền bất tri bất giác quên mất, nhà nàng chủ mẫu chính là một cái lòng dạ hẹp hòi người, còn nhỏ tâm nhãn rất có nguyên tắc, nơi nào đắc tội nàng liền phạt nơi nào, đắc tội có bao nhiêu trọng liền phạt đến nhiều trọng.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Di, tiểu dượng thú còn mãi đến nhân ái sao, cự nhiên không ít người tưởng bao dưỡng nó. Ân, chính là dượng thú liền một con, không hảo phân a!

Như vậy đại gia đoán xem dượng thú là như thế nào đến triều tịch các tới, cái thứ nhất đoán đối thân liền có thể được đến này chỉ đáng yêu manh sửng! (nhắc nhở: Ở thượng chương có nhắc nhở ~)

.....

-----oOo-----

Chương 41: kỳ thật bất đồng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đương cố tịch nhan vào nhà mình bảo khổ, chuẩn bị lấy ra trân quý tứ phía bàn cờ, mới kinh ngạc phát hiện này bàn cờ không phải tiểu vật, lấy ở chính mình trong tay thật sự ảnh hưởng phong tư. Mạ Mã bá 斐 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm võ võ tay làm ảnh vệ xuất hiện, nhin xuống đau mình phần nộ nói:” Cầm đuổi kịp. “

Ảnh vệ không rên một tiếng tuân hoàn mệnh lệnh, dọn tứ phía bàn cờ như bóng với hình giống nhau không tiếng động đi theo mặt sau.

Tư Lăng Cô Hồng còn đứng tại chỗ không có nhúc nhích, thanh ảnh hạ hơi liễm con người, thần sắc thượng không có nhiều ít biến hóa, lại vẫn là làm người cảm nhận được hấn lúc này ôn hi. Ở cố tịch nhan ra tới sau, đôi mắt nâng lên, cũng tại đây một chốc kia, kia phân nhu hòa không dễ phát hiện tiêu tán hầu như không còn.

Cố tịch nhan sóng mắt chợt lóe, đáy lòng tức giận càng sâu. Rõ ràng đứng ở nàng sương phòng trung, vì sao còn nghĩ những người khác. Trước kia Cô Hồng căn bản sẽ không như thế, nàng chưa từng có nghĩ đến mấy năm qua đi, hết thấy đều trở nên như thế nhanh chóng làm người phản ứng không kịp, mà tạo thành này hết thấy chính là cái kia đáng chết nữ tử.

”Cô Hồng, như thế nào không tiến vào ngồi. “Cố tịch nhan nhu thuận tư thái có thấm vào khung yêu mị, đơn bạc rời rạc xiêm y làm nàng càng thêm dụ hoặc. Duỗi tay liền chuẩn bị kéo lên Tư Lăng Cô Hồng xiêm y, tươi cười mang theo hài tử nghịch ngợm, chớp chớp mắt đắc ý nói:” Ta nơi này nhưng có người yêu nhất uống cứu trọng mộc giếng, này thiên hạ nhưng chỉ có ta có thể phao ra nhất hợp người tâm ý hương vị. “

Tư Lăng Cô Hồng vô tình cùng nàng nhiều lời, vẩy tay gian ở ảnh vệ trong tay bàn cờ liền rơi vào hấn trong tay. Bào như lưu vân, hấn

thân ảnh cũng đã đi xa, tâm tư vẫn luôn vương bận ở trong nhà người nọ trên người. Lúc này Niệm Niệm sợ là đã tỉnh, đang ở trong nhà chờ chính mình cùng nhau dùng bữa.

Mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng chớp mắt không thấy thân ảnh, cố tịch nhan chính là muốn đuổi theo cũng đuổi không kịp, ngẩn ra một giây mặt sau sắc tức khắc vắn vẹo. Từ nhỏ đến lớn nàng liền cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng là thuộc về nàng, chẳng sợ lấy nàng hiện tại mà sĩ phẩm luyện được sự thực lực, chỉ có thể ở hấn không chế hạ không hề ngoại phát độc thể bên người gốc vô thương, không thể cùng hấn quá mức thân cận, nhưng là trừ bỏ nàng, không còn có mặt khác nữ tử có thể gần gũi hấn bên người.

Nàng đã sớm tưởng, đái nàng thực lực đạt tới Thiên Phẩm là có thể đụng chạm thân hình hấn mà không bị thương, sớm muộn gì có một ngày nàng nhất định sẽ nghiên cứu chế tạo ra cùng hấn cùng nhau cũng sẽ không xảy ra chuyện được vật. Chính là đối với gặp được Đường Niệm Niệm sau tự ly rách nát, ở nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm nói gì nghe nấy sau, nàng đột nhiên không thỏa mãn lên. Chỉ cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng đối nàng thái độ trả giá căn bản là không đủ, Tư Lăng Cô Hồng thực xin lỗi nàng, thậm chí cảm giác được chính mình bị phản bội.

”Một cái nho nhỏ Đường Môn thứ nữ cũng tưởng cùng ta tranh? “Cố tịch nhan lạnh lùng một hừ, tưởng tượng đến mới gặp Đường Niệm Niệm thất bại, thù mới hận cũ thêm ở bên nhau, nàng chỉ cảm thấy trong lòng hỏa khí càng lúc càng lớn, có loại không chịu không chế cảm giác.

Ngoài cửa thanh phong thổi tới, một tia lạnh lẽo xâm nhập nàng đơn bạc xiêm y, cố tịch nhan đột nhiên nghi ngờ nhăn lại cong mi. Nàng tuy đối Đường Niệm Niệm có khí, lại cũng không nên như thế càng khí càng lớn, mắt chính mình đáng vẻ. Giơ tay sửa sửa bị gió thổi phát ở trên mặt tóc đen, ngón tay đột nhiên chạm được một mảnh thô ráp bất bình, cả kinh nàng cả người đều run lên hạ.

Cố tịch nhan tròn mắt trừng lớn, đôi tay run rẩy duỗi hướng khuôn mặt, từ một chút chạm đến dùng sức cọ xát. Không phải ảo giác,

nàng mặt đã xảy ra cái gì!? Cố tịch nhan kinh hoảng xoay người hướng trong phòng chạy tới, đối thượng gương liền nhìn đến một trương mộc đầy nhô lên đậ đồ vụn vẹo khuôn mặt, dĩ vãng quyền rũ tinh xảo rốt cuộc tìm không thấy, chỉ liếc mắt một cái khiến cho nhiệt xem đến sồn tóc gáy.

”A ——! “Một tiếng thét chói tai từ nàng trong cổ họng truyền ra thật lâu không dứt.

Bùm bùm tiếng vang cùng với mà ra, bàn trang điểm thượng gương cùng vật phẩm trang sức toàn bộ bị quét trên mặt đất rơi rách nát. Cố tịch nhan dung nhan vụn vẹo, một cái tát đột nhiên trườn ở còn đi theo nàng phía sau ảnh vệ trên người, lạnh giọng gầm nhẹ:” Ta đáng về này, ngươi như thế nào không nhắc nhở ta! Ngươi là ý định làm ta ở Cô Hồng trước mặt xấu mặt có phải hay không! “

Ảnh vệ không rên một tiếng, từ bị huấn luyện ra, bọn họ trừ bỏ phục tùng liền không có tư tưởng cảm tình.

Cố tịch nhan khí khó dần nổi, một đạo ánh sáng tím hiện lên, trước mắt ảnh vệ liền hóa thành một bãi nước lặn, thi cốt không tồn.

”Là nàng, nhất định là nàng! “Chẳng sợ không biết Đường Niệm Niệm là như thế nào làm được, nhưng là cố tịch nhan vẫn là một mực chắc chắn chính là nàng việc làm, đáy lòng sát ý càng ngày càng nặng, tức giận càng không thể thu thập.

Phượng bắc cao lãnh độc lập thôn trang, Đường Niệm Niệm đôi tay giao điệp, chống tiểu xảo hàm dưới, nhàn tới không có việc gì nói:” A..... Đúng rồi, nếu là cảm xúc quá lớn liền càng không thể khống chế, phát triển đến lớn nhất khả năng sẽ thất tâm phong, hoặc là nhập ma? Ngô..... Người cảm xúc giống như có rất nhiều loại biến hóa..... “

Chu Diệu Lang vừa mới mới cảm thấy buông xuống tâm, lại bị nàng này đột nhiên tới nói cấp nhắc tới tới. Tuy rằng nàng biết cố tịch nhan thực có thể nhẫn, nhưng là càng là nhẫn tức giận tự nhiên lại càng lớn. Nếu là những người khác được nàng nhưng thật ra không

như vậy lo lắng, chính là Đường Niệm Niệm làm được đan dượt chi các loại cổ quái, dượt hiệu chi cường, nàng là thật sự không có nắm chắc.

Lúc này, Đường Niệm Niệm đột nhiên một sửa vừa mới lười biếng, ánh mắt tinh lượng quay đầu, dừng ở đã trở lại Tư Lăng Cô Hồng trên người.

Vừa vào trong nhà liền nhìn đến tâm tâm niệm niệm người chờ chính mình, Tư Lăng Cô Hồng lòng tràn đầy có loại bị điền tràn đầy ấm áp. Đem trong tay tứ phía bàn cờ đặt ở nàng trước mặt, lại duỗi tay liền đem nàng ôm nhập trong lòng ngực, nhẹ nhàng một người đó là trên người nàng độc đáo, mặc cho ai cũng vô pháp bắt chước thanh hương, ngọt mà không腻, đậm đến tựa thanh mộc thần lộ, ninh tâm an thần, tươi mát động lòng người.

.....

Chu Diệu Lang tự giác rời đi đi trước phòng bếp, đem Tư Lăng Cô Hồng sớm chuẩn bị tốt đồ ăn từ giữ ấm bếp thượng gỡ xuống, bày biện ở trên khay bưng trở về.

Lúc này Đường Niệm Niệm đang ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, ánh mắt dừng ở trước mặt tứ phía bàn cờ thượng, ngón tay ở mặt trên hoạt động, môi câu lấ thích cười.

Nàng cao hứng không ngừng là bởi vì thuộc về chính mình bồi thường tới tay, còn có này tứ phía bàn cờ quả nhiên là thứ tốt. Này cây hương phỉ mộc, sứ ngọc, hoàng quỳnh tơ vàng phỉ thúy, lưu vân thạch đều là cực phẩm, mặt trên phát ra linh lực tràn ngập sinh cơ, này nếu là phóng tới nội giới đi ôn dưỡng, nhất định có thể mọc ra càng nhiều tới.

Đường Niệm Niệm chính là đem mấy thứ này trở thành hạt giống.

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới liền ở nàng vai ngọc thượng, cùng nàng dựa đến cực gần, nói chuyện khi ướt nóng cùng

cánh môi mềm mại đều giống đụng chạm tới rồi nàng da thịt,” ta cho người càng tốt. “

Đường Niệm Niệm tầm mắt tức khắc từ kia tứ phía chờ đợi trở lại Tư Lăng Cô Hồng trên người, này vừa thấy hai người liền dựa đến càng gần, lông mi đều tựa ẩn ẩn tiếp xúc ở bên nhau.

Đường Niệm Niệm không hề tạm dừng liền theo này cực gần khoảng cách, cúi người liền áp thượng hần môi, hung hăng liếm láp một ngụm, ở hần môi cuốn một vòng, tạm thời thỏa mãn híp mắt, tiếp theo đôi mắt sáng lấp lánh hỏi:” Càng tốt? “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng dáng vẻ này, mặc dù muốn tiếp tục cũng đã muộn. Không thỏa mãn ở nàng ướt át trên môi mềm nhẹ liếm hạ, nói:” Này đó phóng, chơi cờ dùng ta cấp. “

”Hảo. “Đường Niệm Niệm không hề dị nghĩa đáp ứng. Này tứ phía bàn cờ vẫn là bị cố tịch nhan lấy trong lời nói khuyết tạt xảo, cũng không có cho xứng đôi quân cờ. Vừa lúc nàng vốn dĩ liền đem mấy thứ này đương hạt giống tằm bổ nội giới, có hay không quân cờ không ảnh hưởng toàn cục.

Đường Niệm Niệm căn bản không có phát hiện, chỉ cần là Tư Lăng Cô Hồng cấp đồ vật, nàng đều sẽ không tùy tiện xử lý rút, cùng ngày thường đối đãi từ những người khác như vậy cướp đoạt tới đồ vật thái độ hoàn toàn bất đồng.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Thủy hỏi chính là như thế nào đến triều tịch các, thân nhóm phần lớn nói đều là đi nguyên nhân. Cái thứ nhất đáp ra tới là 誑 tương thân, khụ! Bất quá xét thấy thân đã có Niệm Niệm, không thể lòng tham a!

Phía dưới đáp ra tới chính là yên mạc ly yxy—— hắc hắc, thú thú là lẫn đi tích, ta đoán không sai, tiểu dược thú đúng là lẫn đến triều tịch các, căn cứ tốt nhất chương cuối cùng một ngữ chính là nhắc nhở a! Cho nên chúc mừng thân, trở thành nhận nuôi giả ~\ (≧▽≧) /~

.....

-----oOo-----

Chương 42: thiện thượng luận

Nguồn: EbookTruyen.Net

Liên tục mấy ngày Tư Lăng Cô Hồng đều không có lại ra ngoài, vẫn luôn thường bạn Đường Niệm Niệm bên người, cái này làm cho Đường Niệm Niệm cảm giác làm như trở lại Tuyết Diên Sơn Trang nhật tử. Mạ Mã bá 癸 頤. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm Chu Diệu Lang ở biết được cố tịch nhan sở trung chính là cái gì được lúc sau liền lặng lẽ hỏi thăm một phen, cũng không có được đến bất luận cái gì tiếng gió, chỉ nghe nói cố tịch nhan sinh bệnh ở các trung tu dưỡng không ra. Chu Diệu Lang ám thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói như vậy sự tình cũng không quá lớn.

Kỳ thật lấy nàng tính tình vốn là sẽ không vì một chút sự tình liền như vậy khẩn trương, chỉ là việc này là Đường Niệm Niệm làm được, nàng liền vô pháp bình tĩnh xuống dưới, tổng cảm thấy thực không đáng tin cậy.

Thiên lãng ngày thanh, một tiếng ưng đề đột nhiên truyền vào phương bắc thôn trang nội. Đang nằm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực đọc sách Đường Niệm Niệm ngẩng đầu nhìn lại, thấy một đạo đồ sộ thân ảnh từ trên cao nhảy xuống, xiêm y trăm phong, sợi tóc phi dương, lại thấy đúng là hồi lâu không thấy tư lãng về nhận.

"Gặp qua ca ca, tẩu tử. "Tư lãng về nhận ha hả cười, đứng ở hai người trước mặt, rất có lễ bái đi xuống, cười ngâm ngâm bộ dáng làm nhân tâm trung không khỏi cứng họng một nhạc.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu xem hắn, hai người đều không có nói chuyện.

Tư lãng về nhận thu thân đứng thẳng, lắc đầu cười nói:" Xem ra đệ đệ vẫn là nói thẳng đi. Vì đệ tự mình tiến đến cấp ca ca tẩu tử báo tin tới. Tẩu tử tới lâu như vậy trường cư không ra, nghĩ đến cũng

ngủ ngơi tốt, cha tưởng người một nhà cùng nhau dùng cơm trưa, làm ca tấu cùng nhau dờn bước lưu lam điện. “

Lưu lam điện ở phía đông phương hướng, chót vót với một uông trong hồ sen. Nước sông xanh biếc không gợn sóng, nhìn xa rộng lớn. Giữa sông bích diệp tiếp thiên, nụ hoa phấn nộn phấn bạch. Một tòa bạch ngọc gọt giữa gallery thủy kiều, một người danh thanh y tỳ nữ, hình cùng họa trung.

Đường Niệm Niệm ra trường cư vô danh thôn trang, một đường xem ra, mắt lóng lánh giống như toái tinh. Tuyết Diên Sơn Trang tinh mỹ, tư lẳng gia tộc bao la hùng vĩ, một chút thêm rộng nang tầm nhìn. Yên lặng gặt đầu, nang càng muốn muốn thuộc về chính mình thế lực.

Vừa vào lưu lam trong điện, chỉ thấy trong điện bàn tròn thượng đang ngồi hai người. Một bộ huyền y lạnh lùng lại ôn hòa tư lẳng hoài nhân, một người khác còn lại là nhiều ngày trước mới thấy qua cố tịch nhan. Chỉ thấy nang như cũ một thân màu tím nhạt váy dài, trên mặt không có mang tím sa, trắng nõn không tì vết, yêu trị cổ mị khuôn mặt, Đường Niệm Niệm không khỏi nhìn nhiều hai mắt.

Cố tịch nhan sớm tại hai người tiến vào cũng đã nhìn lại đây, nhìn đến Tư Lẳng Cô Hồng ủng nang hành tẩu, trong lòng tức khắc tức giận khó làm. Trên mặt tươi cười lại dịu dàng nhu mị, đối thượng Đường Niệm Niệm ánh mắt, dường như trêu ghẹo cười nói:” Mọi người như vậy nhìn ta làm cái gì? Chính là kinh ngạc không có nhìn đến cái gì muốn nhìn đến? “

Đường Niệm Niệm theo Tư Lẳng Cô Hồng ngồi xuống ở nang đối diện, nói:” Người đẹp. “

Cố tịch nhan bị nang cặp kia thuần nhiên con người xem đến cách ứng đến không được, ha hả cười nói:” Mọi người khách lệ, mọi người bộ dáng mới là thật sự đẹp. “

”Ân! “Nào biết, Đường Niệm Niệm ánh mắt sáng ngời, bình tĩnh gặt đầu. Kia bộ dáng thấy thế nào đều giống như đang nói: Nói không

sai!

Cố tịch nhan lại cảm thấy nàng là sớm có dự mưu, kia ánh mắt thấy thế nào như thế nào đặc ý. Trong lòng một hừ, nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, liền không hề với nàng nhiều lời.

”Ha hả. “Lúc này tư lăng hoài nhân phát ra cười, đối Đường Niệm Niệm ôn hòa nói:” Niệm Niệm mấy ngày nay nhưng nghỉ ngơi tốt? “

Đường Niệm Niệm ngồi ngay ngắn hảo thân mình, gật đầu nghiêm túc nói:” Hảo, cha. “

Này một tiếng cha kêu ra tới, không ngừng là tư lăng hoài nhân ngẩn ra, cố tịch nhan cùng tư lăng về nhận đều triều nàng nhìn lại. Đường Niệm Niệm nghi hoặc oai phía dưới. Nàng nhưng cho tới bây giờ không có quên nàng hiện tại là xuất giá cấp Cô Hồng thê tử, kêu Cô Hồng cha vì cha có cái gì sai rồi sao?

Tư Lăng Cô Hồng vỗ về mái tóc của nàng, ra tiếng nói:” Không gọi sai. “

Được đến hần đáp án, Đường Niệm Niệm thần sắc liền bình tĩnh.

Tư lăng hoài nhân hoàn hồn lại phát ra vui thích tiếng cười, nói:” Hảo hài tử, là cái hảo hài tử, kêu đến không sai, nên như vậy kêu. “Theo sau vỗ tay sai người thượng đồ ăn, nhìn về phía ôm nhau mà ngồi hai người, cười nói:” Đều phải dùng bữa, còn không xa rời nhau? “

Vốn tưởng rằng liền tính Tư Lăng Cô Hồng không nói không bỏ, lấy Đường Niệm Niệm như vậy đơn thuần vô hại tính tình cũng sẽ nghe lời giã giũa một phen. Nơi nào nghĩ đến Đường Niệm Niệm chỉ là tượng trưng nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái liền không nhúc nhích, lúc sau liền thần sắc đều không có biến hóa một chút, làm tư lăng hoài nhân không khỏi lại là hơi hơi kinh ngạc, nữ tử này thật sự có chút cổ quái.

Tinh xảo đồ ăn thực mau rãi đầy một bàn, đại gia có đại gia quy củ, dùng bữa khi không thể ngôn động tác cần nhẹ. Dương ba người trơ mắt nhìn Đường Niệm Niệm hai người lẫn nhau uy dùng bữa phương thức, trên mặt không hiện, chỉ là trong lòng từng người cân nhắc chỉ có từng người biết được.

Tư lẳng về nhận dùng liền nhau thiện khi cũng cười mắt cong cong, lúc này trong đó ý cười càng thêm nồng đậm. Hấn nhưng thật ra không nghĩ tới này Đường Niệm Niệm ở tư lẳng cô gia, làm trò tư lẳng hoài nhân trước mặt còn dám như thế. Rốt cuộc là đơn thuần vô trí vẫn là cả gan làm loạn đâu, hấn đối người này càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

Giải quyết tốt hậu quả, tỳ nữ thu thập cái bàn, mang lên điểm tâm ngọt.

Đường Niệm Niệm duỗi tay cầm điểm tâm hướng trong miệng đưa khi, liền thấy mặt khác ba người lại lần nữa nhìn về phía chính mình. Há mồm bình tĩnh cắn một ngụm, tinh tế nhai nuốt. Chỉ cần Cô Hồng không có động tĩnh, những người khác như thế nào đều không liên quan chuyện của nàng.

&

.....

”Cha nuôi..... “Cố tịch nhan bỗng nhiên nhợt nhạt đối tư lẳng hoài nhân kêu.

Tư lẳng hoài nhân buông nhấp một ngụm chén trà, trên mặt ôn hòa cũng vào lúc này tan đi không ít, theo từng này ôn hòa hơi thở biến mất, hấn lãnh ngạnh cử ầu liền cho người ta không giận tự uy áp bách.

”Niệm Niệm. “Tư lẳng hoài nhân kêu.

”Ngô. “Đường Niệm Niệm trong miệng còn có mới vừa cắn không nuốt xuống điểm tâm, phồng lên má tử mở to mắt chính là biểu tình

ngghiêm túc đáp lời.

”..... “Ngay cả tư lãng hoài nhân cũng khỏng thể khỏng thừa nhậ, hấn thiếu chũt nũa liền miệng vớ mà cườì. Tạm dừng một chũt, tư lãng hoài nhân thấm thúy trỏng mắ có thú người sắc bẻn, hỏi:” Mắy ngày trước đầ Nhan Nhi trúng đợc, chớnh là người làm? “

”Khỏng phải. “Đường Niệ Niệ nuốt xướng điểm tâm đắp.

Tư lãng hoài nhân sỏng đén hiệ giờ, lầ đầ tiên cảm thấ một người như vậy đễ dàng bị nhìn thấ, liền nỏ dỏi đề sẽ khỏng. Trong lòng như thế nào tưởng đề khỏng ngại ngại hấn trẽn mặt lặh lũng, khàn khàn già nua thanh âm bởi vì phỏng đén trầm thắp cằng thề làm người sỏn tó c gáy,” Nhan Nhi từ nhỏ cừng hỏng nhi thanh mai trức mắ, vớ là hỏng nhi người, người đầ thầ là hỏng nhi tự mình chỏn lựa thừa nhậ thề tử, nẻn cừng Nhan Nhi tình như tỷ muộì, khỏng nẻn thương nằng! “

Nghe người này khắu khí là đầ nhậ đớnh chớnh mình làm, nếu như vậy nằng phủ nhậ cũng vô dụng. Đường Niệ Niệ chớp chớp mắ, thừa nhậ nỏì:” Nằng gặ ta, lại ta trướng. “

Tư lãng hoài nhân bị nằng này phó hoàn toàn khỏng có chú ý đén trỏng điểm bộ dáng nghẻn đén trầm mắ một chũt.

Cổ tặch nhan kiều mặ thanh âm khó nẻn một sớ phẫ hậ, nỏì:” Muộì muộì nếu là muố bảo bởi nỏì với ta một tiếng có thể, tỷ tỷ tự nhiên sẽ khỏng keo kiệ, nỏì nào làm bộ làm tặch đầ ta nhậ bộ. “

Đường Niệ Niệ tức khắc quay đầ xem nằng, trỏng mắ hơi lỏe nỏì:” Thậ sự? “

Cổ tặch nhan há mỏm vừa mới chưởn bị nỏì chuyẻn, đợc nhiên chớnh là cừng đờ, nhìn Đường Niệ Niệ bộ dáng này, khuôn mắ có chũt vặn vặo.

Đường Niệ Niệ thắ vọng liếc nhìn nằng một cái, đặ nỏì:” Rỏ ràng là quỷ hẻp hỏì, lại tưởng gặ ta. “

”..... “Cổ tịch nhan thân thể đều khẽ run lên.

”Hảo. “Tư lãng hoài nhân đảo qua cổ tịch nhan liếc mắt một cái, đối Đường Niệm Niệm nói:” Người là hồng nhi phu nhân, chính là tư lãng gia một phần tử, nghĩ muốn cái gì trực tiếp ở tư lãng trong nhà lấy có thể, Nhan Nhi nơi đó cũng không có mấy thứ thứ tốt. “

Đường Niệm Niệm lượm đến kinh người trông mắt nhìn chăm chăm tư lãng cô hoài nhân, nói:” Người nói. “

”Ta nói. “Chưa từng có người dám giáp mặt nghi ngờ tư lãng hoài nhân nói, nàng là cái thứ nhất, lại ngoài ý muốn không có làm hẳn cảm giác được một chút tức giận, ẩn ẩn còn có chút buồn cười.

Nhìn kỹ Đường Niệm Niệm được đến những lời này sau cười cong lên tới con người, nàng xác sinh đến tuyệt sắc, cùng Nhan Nhi sinh ra thắm tiến khung yêu trị hoàn toàn tương phản, giống như tịnh trong nước lưu li, sáng rọi bắn ra bốn phía, lại cảm giác thấu triệt đến làm người liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu, vô pháp dâng lên một chút phòng bị.

Như vậy nữ tử, khó có nam tử không thích. Chẳng sợ không yêu lại cũng sẽ không chán ghét.

Tư lãng hoài nhân trong mắt hiện lên mạc danh ý cười, ghé mắt đối cấp trên lãng Cô Hồng phóng tới ánh mắt, màu xanh nhạt bóng ma hạ ánh mắt, giống như giấu ở sương đen sau ẩn núp hung thú.

Chỉ là tư lãng hoài nhân không nghĩ tới, lưu li tuy rằng liếc mắt một cái nhìn thấu, chỉ là sáng rọi lại hay thay đổi. Hẳn câu này hứa hẹn chỉ là thuận miệng vừa nói, người bình thường chẳng sợ được đến như vậy hứa hẹn cũng không dám thật sự nghĩ muốn cái gì liền lấy cái gì, chỉ là hiển nhiên Đường Niệm Niệm không phải người bình thường.

Đường Niệm Niệm ở người khác trong mắt là ngờ ngác cười, trên thực tế lại là ở cùng Lục Lục ý thức đối thoại:

"Lục Lục, lần trước người nói nơi này có rất nhiều bảo vật? "

"Ân nột..... Thơm quá hương..... Thật nhiều, muốn ~ chủ nhân, muốn..... "

"Có thể cầm, chậm rãi lấy! "

"Ngô ngô ngô ~ "

.....

-----oOo-----

Chương 43: chỉ cần Niệm Niệm

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Lần này sự cứ như vậy bóc quá, thân là tư lã gia thiếu chủ, hồng nhi sau này tất sẽ rất nhiều nữ nhân, Niệm Niệm không thể cậy sủng mà kiêu. Mạ Mã bá 癸 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm “

Đường Niệm Niệm đang cùng Lục Lục giao lưu, đột nhiên liền nghe thể câu nói, ngẩn ra hạ, đôi mắt khôi phục tiêu cự, nói:” Rất nhiều nữ nhân? “

”Sẽ không. “Tư lã hoài nhân còn không có nói chuyện, Tư Lãng Cô Hồng đã ôm chặt nàng, cấp ra hứa hẹn, “ chỉ cần Niệm Niệm. “

”Hồng nhi, không thể tùy hứng. “Tư lãng hoài nhân nghiêm phụ thấp máng một tiếng.

Tư Lãng Cô Hồng chưa ngôn, chỉ là đôi mắt đã để lộ ra hấn kiên trì. Không khí đột nhiên liền trở nên trầm tĩnh, có loại áp bách tâm thần áp lực. Cố tịch nhan liền nhìn Tư Lãng Cô Hồng, hơi hơi cắn môi dưới, trong mắt tàng đầy cảm xúc. Tư lãng về nhận như cũ không hề sở giác cười, ánh mắt ở hai người lưu chuyển một vòng sau, dừng ở thần sắc có chút ngáy ra Đường Niệm Niệm trên người.

Hiện giờ, người lại sẽ như thế nào đâu? Ta tiểu tẩu tử ~

”Chính là..... “Một tiếng phiếm nghi hoặc thanh âm xuất hiện này trầm tĩnh không khí hạ, mấy người ánh mắt tự nhiên liền dừng ở nói chuyện Đường Niệm Niệm trên người. Đường Niệm Niệm nhìn nhìn Tư Lãng Cô Hồng, nói:” Mặt khác nữ nhân tới gần Cô Hồng sẽ chết. “

Tư lãng hoài nhân ôn hòa cười nói:” Mà phẩm trở lên nguyên giả chỉ là tới gần không ngại, Thiên Phẩm giả liền nhưng gần người hầu hạ, có thể lưu tại hồng nhi bên người nữ tử tự nhiên không thể bình

thường. Niệm Niệm như thế không giống người thường, muốn làm gương tốt, phối hợp nghiên cứu chế tạo có thể chống cự hồng ni đan dược, làm tốt hồng ni lưu lại con nối dõi. “

Tư Lãng về nhận cười đến hơi có chút hài hước, cố tịch nhan nghe được lời này, bên môi chìm ra một mặt yêu tri đắc ý.

Tư Lãng Cô Hồng không có ngôn ngữ, liễm hạ mắt lâm vào một mảnh mộng lung, ai nấy đều thấy được hấn đang nhìn Đường Niệm Niệm, chỉ là không một người có thể nhìn đến hấn trong mắt cảm xúc.

Đường Niệm Niệm có thể cảm giác được trên eo tay hơi hơi buộc chặt, giống như đem nàng trái tim cũng đi theo buộc chặt giống nhau, có chút chặt lại không thoải mái.

Người này sẽ có rất nhiều nữ nhân, hấn sủng ái sẽ phân cho người khác, thậm chí toàn bộ cấp một người khác, đến lúc đó chính mình sẽ là cái gì hậu quả đâu?

Không nghĩ!

Người này là nàng muốn, hấn sủng ái cũng chỉ có thể toàn bộ là chính mình. Ở không có thể khống chế hấn phía trước, không thể làm những người khác phân đi, hoặc là cướp đi.

Có chút đồ vật chờ đến muốn mất đi khi mới càng thêm làm người rõ ràng mình bạch quan trọng. Đường Niệm Niệm nhấp môi, mảnh khảnh ngón tay túm chặt Tư Lãng Cô Hồng xiêm y. Mặc kệ là vì tự thân an toàn, vẫn là vì trong lòng tham niệm, đều không thể làm những người khác cướp đi.

Đường Niệm Niệm mặt bộ biểu tình thực sinh động, ba người nhìn nàng đều không có ra tiếng, đương nhìn đến nàng xê dịch môi liền biết nàng muốn nói lời nói.

”Nhất định phải rất nhiều nữ nhân? “Đường Niệm Niệm giương mắt hỏi.

Tư lăng hoài nhân gật đầu.

”Ta đã biết..... “Đường Niệm Niệm vừa mới nói xong hạ, liền cảm giác trên eo tay đột nhiên buộc chặt, làm nàng hơi thở một đốn, lại như cũ không có thương tổn cập nàng. Kia tay còn có hơi hơi không thể phát hiện run rẩy, trên cổ cảm nhận được phía sau tiêm trọng hô hấp.

Tư lăng hoài nhân mỉm cười nói:” Niệm Niệm hiểu chuyện liền hảo. “

Tư lăng về nhận đáy mắt hiện lên một tia thất vọng, ánh mắt chuyển qua nhìn không ra cảm xúc Tư Lăng Cô Hồng trên người, tươi cười trung có một sợi trào phúng.

Đường Niệm Niệm còn chưa có nói xong, nàng nói:” Ta sẽ tranh sủng. “

”Cái gì? “Tư lăng hoài nhân ngẩn ra.

Đường Niệm Niệm mắt chớp cũng không chớp, nghiêm túc nói:” Tranh sủng sẽ rất nhiều thủ đoạn, thường thấy liền có hạ độc. “

Tư lăng hoài nhân sắc mặt trầm hạ tới, đáy lòng lại có một tia buồn cười. Hắn sống như vậy tuổi tác, xem người sắc bén cực kỳ, Đường Niệm Niệm những lời này cũng không phải ở trên chọc hắn, thật là đang nói nàng chân thật ý tưởng.

Đường Niệm Niệm không có bị sắc mặt của hắn dọa đến, gật đầu nói:” Chỉ cần tìm không thấy chứng cứ chính là người thắng. “Nàng xoay qua thân mình, chính diện nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng,” ta sẽ làm người biết ta là tốt nhất. “Cho nên người sủng ái cũng chỉ có thể là của một mình ta.

Ở Đường Niệm Niệm xem ra, nàng dung mạo đẹp, hành vi ngoan ngoãn, có thể tới gần Tư Lăng Cô Hồng. Mặc kệ về sau tới nhiều ít nữ nhân, nàng liền giải quyết nhiều ít, cuối cùng sống sót chính là nàng, tự nhiên chính là tốt nhất, được sủng ái cũng tự nhiên chính là tốt nhất.

Năm đó, nàng là trời sinh nguyệt cốt, lão quái vật được nô lại không ngừng nàng một cái, lão quái vật làm được nô cho nhau tranh đấu, sống sót chính là người thắng, người thắng chính là tốt nhất, sống được cuối cùng.

”Ha hả! “

Tư Lăng Cô Hồng mặt giãn ra cười ra tiếng, mặc cho ai đều có thể nghe ra này tiếng cười tràn ngập vui mừng, mắt đều mị thành trắng rằm. Hắn dùng gò má cọ ở Đường Niệm Niệm gò má thượng, trên da thịt chạm nhau có loại mềm mại đến trong lòng thân mật, thấp nhu lại chém đinh chặt sắt nỉ non:” Niệm Niệm là tốt nhất, trừ bỏ Niệm Niệm, ai cũng không được. “

Đường Niệm Niệm thủy lượng đôi mắt nhìn chăm chăm hắn gương mặt tươi cười, túm hắn xiêm y tay thả lỏng lại. Lời hắn nói, giống nhau đều

.....

Sẽ thực hiện. Chẳng sợ sau này có biến, nàng cũng nhất định sẽ giải quyết.

”Lời này ta coi như không có nghe được, thân là tư lăng trong nhà người, liền phải làm được tư lăng người nhà bổn phận. “Tư lăng hoài nhân trầm thấp nói, thâm thúy khói mù đồng tử u ám u ám, làm người không rét mà run.

Như vậy hắn, cố tịch nhan cùng tư lăng về nhận đều sẽ biết điều lựa chọn thỏa hiệp, không chạm đến hắn lửa giận. Chính là này đó đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tới nói cũng không để ý dùng.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm thu thân dựng lên, không nói một tiếng cũng đã xoay người mà đi. Một cổ khùng bố hơi thở tràn ngập ở trong không khí, lại trước sau không có thật sự sinh ra công kích tính. Ở ngòi ba người liền trở mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng

đạp thủy mà đi thân ảnh, bích trì lá xanh, nam tử ủng nữ đạp thủy
đạo nói gọn sóng.

Tư lãng về nhận tựa lưng vào ghé ngò, khóe miệng một câu, một tia
tiếng cười thiếu chút nữa liền chìm ra. May mắn kịp thời che giấu
trụ, chỉ là tuy là như thế, ở hấn bên cạnh ngò cố tịch nhan vẫn là
thấy được rõ ràng, căn môi sắc mặt không vui. Nàng dọn ra cha nuôi
chính là vì cấp Đường Niệm Niệm một cái ra oai phủ đầu, như thế
nào nghĩ đến kết quả là lại là như vậy một phen kết quả.

Ra lưu lam điện, Tư Lãng Cô Hồng thân pháp kỳ mau vô cùng,
chung quanh cảnh sắc bay vụt ở trong mắt trôi đi, chờ Đường Niệm
Niệm bị nằm ở một chỗ mềm mại trên cỏ khi, không kịp chú ý chung
quanh, đã bị hấn cúi người đè ép xuống dưới, liếm láp nàng ánh
mắt.

Hấn động tác như là động vật giống nhau liếm hôn, tràn ngập sung
sướng cùng thân mật. Từ thái dương đến ánh mắt, mắt mặt, chóp
mũi, gò má..... Tựa hồ muốn đem nàng dùng đầu lưỡi nhận thức
cái rõ ràng.

Đường Niệm Niệm nghiêng nghiêng đầu, không cho hấn như thế
như vậy lãng phí quý giá Thiên Ma độc, bắt giữ tới rồi hấn môi liền
cắn đi lên. Cùng ngày xưa có chút không giống nhau, hôm nay hấn
liếm hôn lại thâm lại nhiệt, ước chừng làm nàng có chút choáng
váng sau, hôn môi đã dừng ở nàng mướt mà tiểu xảo cảm, một
đường xuống phía dưới.

”Niệm Niệm..... Niệm Niệm..... “Mỗi một chút liếm hôn, đều nỉ non
một tiếng tên nàng. Tràn ngập triu mến thân mật, như là ở làm một
kiện thành kính thần thánh sự tình.

”Ngô. “Đường Niệm Niệm tưởng ửng, há mồm phát ra lại là một
tiếng không chịu không mị nhu ngâm khế.

Nàng gò má đỏ bừng, mắt đầy nước, ngây thơ đến không có tiêu cự
nhìn hấn. Tư Lãng Cô Hồng đáy lòng một xúc, cúi đầu hôn nàng

mắt, khẩn thiết ngập ngừng:” Niệm Niệm..... Ở ta bên người, vẫn luôn lưu tại ta bên người! “

.....

-----oOo-----

Chương 44: xoa xoa

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Niệm Niệm..... Ở ta bên người, vẫn luôn lưu tại ta bên người..... “

Đường Niệm Niệm mơ mơ màng màng xuôi tai đến những lời này, tư duy liền đều đắm chìm ở bên trong, mặt sau Tư Lăng Cô Hồng nói gì đó đều không có nghe rõ. Mạ Mã bá 癸 癸 癸. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Phanh, phanh, bang bang, phanh phanh phanh ——

Nàng nghe được hai người đều càng ngày càng dồn dập tim đập, dần dần dung hợp thành tương đồng tần suất, như là hòa hợp nhất thể, tuy hai mà một. Đó là một loại kỳ diệu cảm giác, tươi sống đến làm nàng cảm nhận được chính mình ở chân chính tồn tại. Loại cảm giác này chỉ có người này có thể cho chính mình.

Hắn thực hảo, hảo đến làm nàng tưởng chiếm cho riêng mình. Chẳng sợ hắn hứa hẹn, nàng lại không cách nào hoàn toàn tin tưởng. Cường giả đối kẻ yếu sủng ái luôn là cường giả định đoạt, liền tính ngày nào đó liền sẽ giết người đều là đương nhiên. Nàng kỳ thật vẫn luôn bất an, cho nên muốn phải bị chính mình nắm giữ. Nắm chặt trong tay mới là chân chính thuộc về chính mình, đây là Đường Niệm Niệm vẫn luôn tín niệm.

Hôm nay Cô Hồng cha lời nói, làm Đường Niệm Niệm sinh ra nguy cơ cảm. Những người khác nàng không sợ, duy độc Tư Lăng Cô Hồng thể chất làm nàng vô lực khả thi, hắn nếu là đột nhiên biến hóa, nàng cũng ngăn cản không được..... Rốt cuộc khi nào mới có thể được đến người này đâu?

”Ngô. “Một chút đau ngứa giao nhau cảm giác đột nhiên nhảy vào trong óc, Đường Niệm Niệm không chịu khống chế hô nhỏ một thân, bưng tỉnh ánh mắt khôi phục tiêu cự, chính xem chính mình xiêm y

không biết khi nào đã mở rộng ra, Tư Lăng Cô Hồng đờ ở trên người, nhẹ nhàng (hài hòa) nàng trước ngực.

Đường Niệm Niệm phát hiện mặt trên trở nên hơi hơi sưng đỏ lại không có xuất huyết, má tử liền cổ lên, giãy giụa hạ. Nếu là mới gặp kia sẽ chẳng sợ cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng thương tổn thân thể của nàng, nhưng là không nghiêm trọng tình huống lời nói nàng khẳng định sẽ không phản kháng. Hiện giờ tình huống như vậy xem ra, thực hiển nhiên ở nàng chính mình đều không tự biết dưới tình huống, đã bị sửng ra tính tình.

”..... Đau? “Tư Lăng Cô Hồng trong thanh âm có chút khàn khàn nghi hoặc, nâng lên xem hấn trong mắt cũng có một sợi chần chờ. Hấn nhớ rõ, Tổng Quân Khanh từng cho hấn là tập tranh trung là như vậy họa.

Đường Niệm Niệm nhấp miệng gạt đầu, theo sau nói:” Ta không có nãi ăn. “

Ái muội ngọt mỹ không khí ở nàng này thanh lời nói hạ tức khắc phá thành mảnh nhỏ.

Tư Lăng Cô Hồng con người u ám thâm thúy bị một tầng thương tiếc, chẳng lẽ là hấn làm sai? Không có nghĩ nhiều duỗi tay giúp nàng nhẹ xoa, này một xoa, Đường Niệm Niệm trong miệng tức khắc phát ra một tiếng làm như sảng khoái lại mềm mại thanh âm. Tư Lăng Cô Hồng tay một đốn, thuộc hạ mềm mại thực thoải mái, xoa ở trong tay có loại mềm ma đảo trong lòng cảm giác, liền như vừa mới nhìn không được gặm cắn giống nhau.

Chầu này, dẫn tới Đường Niệm Niệm trông lại liếc mắt một cái. Này liếc mắt một cái nước gợn doanh doanh, tựa có thể câu hồn nhiếp phách. Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt khẽ nhúc nhích, trắng nõn như ngọc ngón tay ấm áp, lại nhẹ xoa, ở nhìn đến Đường Niệm Niệm trên mặt làm như sung sướng biểu tình sau, không thầy dạy cũng hiểu thử nhẹ niết, ánh mắt chút nào không rời thần sắc của nàng.

”Thoải mái? “Tư Lăng Cô Hồng dò hỏi, vạn phần không có cảm thấy chính mình như vậy hành vi rất cuộc có bao nhiêu không ổn.

Đường Niệm Niệm thở dốc không nói gì, thật sự loại cảm giác này nói không nên lời rất cuộc là thoải mái vẫn là khó chịu. Tưởng thoát ly hẳn tay, lại luyến tiếc, thân thể cũng đã tự chủ đón ý nói hòa đi lên.

”Cô Hồng..... “Đường Niệm Niệm híp mắt, nhấp môi, duỗi tay câu lấy cổ hần, thân thể giống cái bạch tuộc giống nhau leo lên hần thân mình.

Tư Lăng Cô Hồng lông mi như phiến một phiến, đột nhiên ôm nàng quay cuồng chi gian liền rơi xuống một cây rậm rạp nhánh cây thượng.

”Tiểu cảnh nhi, lão nương lại không bắt người thế nào, người chạy cái gì! “

Một đạo danh đá nữ tử tiếng nói truyền đến, đang bị Tư Lăng Cô Hồng ôm vào trong ngực Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, trong lòng xao động bị dời đi tiệm tiêu, triều hạ nhìn lại. Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra nàng tâm tư, liền giúp nàng sửa sang lại xiêm y.

Vừa mới mới trải qua một hồi ái muội đất rừng trung vụt ra một người, người nọ một bộ màu đen áo gấm, tóc đen thúi ở sau đầu, lộ ra trơn bóng trắng nõn cái trán khuôn mặt, miêu giống nhau viên lăn thượng kiêu tròng mắt, xứng với có chút trẻ con béo tròn lăn hồng nhuận khuôn mặt, môi hồng răng trắng, liền tựa 15-16 tuổi mỹ thiếu niên, chọc người nhìn không được muốn chà đạp. Chẳng sợ người này tang thương lạnh băng mắt cùng trên mặt tuổi không hợp, trên mặt không chút biểu tình, lãnh ngạnh khủng bố.

Lý Cảnh?

Đường Niệm Niệm nhận ra người này là Tư Lăng Cô Hồng thuộc hạ chi nhất, đi theo bọn họ cùng nhau đi vào tư lăng gia tộc sau liền lại

không thấy được quá hẳn, lần này ngoài ý muốn là ở chỗ này lần đầu tiên gặp mặt.

”Lý Cảnh, hẳn *** người còn có phải hay không nam nhân, không phải nam nhân người liền tiếp tục chạy! “Cùng với nữ tử thanh âm lại một lần xuất hiện, liền thấy ở Lý Cảnh mặt sau không muốn theo sát một người vàng nhạt võ bào nữ tử, tóc xoã tung như sương mù còn đùng một quả hoàng trâm, đạm quét Nga Mi mỏng phấn đắp mặt, khuôn mặt trơn bóng diễm lệ, môi nếu đồ chi.

Nàng cầm trong tay một phen roi dài, hùng hùng hổ hổ bộ dáng tuy rằng thô lỗ, rồi lại nóng bỏng bức người, anh tư tấp sảng, khuôn mặt càng nhân hỏa khí nhiễm hồng càng có vẻ diễm lệ mỹ lệ.

Lý Cảnh dồn dập thân pháp cùng với này một câu ngừng lại, quay đầu nói chuyện khi lạnh băng thanh âm thế nhưng lộ ra một mặt tức giận,” vệ ngăn thủy, người rốt cuộc muốn như thế nào! “

”Ai nha ai nha ~ mấy năm không thấy, tiểu cảnh nhi nguyên lai cũng bắt đầu để ý thân là

.....

Nam tử tôn nghiêm nha, thật là hảo lừa, ha ha ha. “Vệ ngăn thủy thực hiện được cười, roi gió mạnh bộ trụ Lý Cảnh gầy nhưng rắn chắc eo, liền kéo đến chính mình trước mặt, thân thể kề sát thân thể, ngón tay xẹt qua Lý Cảnh trắng nõn khuôn mặt, tiếc nuôi thờ dài:” Ta còn là thích tiểu cảnh nhi giống khi còn nhỏ giống nhau kêu ta thủy tỷ tỷ, ngô, khi đó người luôn một trước một sau lôi kéo ta tay áo, thủy tỷ tỷ, thủy tỷ tỷ kêu, đều đem ta tâm cấp kêu mềm, như thế nào càng lớn càng không đáng yêu đâu! “

Lý Cảnh sắc mặt đã biến thành màu đen, tròng mắt kiếm quang lạnh thấu xương, lạnh lùng nói:” Vệ ngăn thủy, người cho rằng bằng hiện tại người có thể vây khốn ta? “

”Tiểu cảnh nhi ~ “Vệ ngăn thủy câu lấy lửa nóng mị nhãn nhìn chằm chằm hẳn, liếm khô ráo môi, hoàn toàn như là không có nghe được

hắn nói, nói.” Kỳ thật này phó mặt lãnh tâm nhiệt bộ dáng vẫn là thực đáng yêu, tương tư chết ta, tiểu cảnh nhi, người có biết từ lần đó lúc sau, ta mỗi ngày đều suy nghĩ người! “

Lý Cảnh trong mắt sát khí cơ hồ thực chất, nhưng là gò má lại đỏ bừng như máu, không biết khí vẫn là.....

”Hảo đáng yêu! Ta tiểu cảnh nhi, thủy tử tử rất thích người, người liền từ ta đi! “Vệ ngăn thủy không nói hai lời sắc nữ thượng thân lấp kín Lý Cảnh môi, một tay ôm chặt lấy hắn, một tay còn lén lút hướng hắn xiêm y đuổi đi.

”Người..... Vệ ngăn thủy ngô..... Ta sát..... “Lý Cảnh trừng mắt, tay đặt ở trên thân kiếm, nhất khắc nhất tưng, chính là không có ra tay.

Vệ ngăn thủy liền y thể đem hắn áp chế ở một viên đại thụ thượng, một cái hôn sâu sau, liền nhìn chăm chăm hắn cười ngâm ngâm nói:” Tiểu cảnh nhi, chúng ta đều có phu thê chi thật, còn nói giết hay không quá thương cảm tình. Hơn nữa a..... “Nàng tay đột nhiên liền tập thượng hắn dưới thân, nhìn hắn trọng giật mình một cái chớp mắt thần sắc, cười đến ái muội lại nóng bỏng, nói:” Người sẽ không giết ta, người chính là cái hảo hài tử, như thế nào sẽ đối ân nhân động thủ đâu ~ tới, thủy tử tử làm người thoải mái! “

Này cây thượng Đường Niệm Niệm rất tinh tế đều thả ra linh thức tới cẩn thận quan sát hai người, tự nhiên liền hai người một chút thần sắc thượng biến hóa đều không có bỏ lỡ.

Liền ở vệ ngăn thủy kia chỉ tặc thủ mới vừa có động tác, lại đột nhiên cảm giác cả người mềm nhũn, nàng kinh ngạc trừng mắt, tuy rằng có nguyên lực đuổi đi, nhưng là liền điểm này thời gian đã sớm cũng đủ Lý Cảnh thoát ly nàng ôm ấp.

”Người chừng nào thì..... “

Lý Cảnh lạnh nhạt một khuôn mặt nhìn nàng nằm liệt ngò dưới đất, rũ xuống đôi mắt giấu đi trong đó phức tạp, lạnh nhạt nói:” Đừng lại

đến phiên ta. “

Vệ Ngăn Thủy vui tươi hơn hờ cười, nói:” Hào a, người giết ta, ta không phải không có biện pháp phiên người? “

Lý Cảnh hơi thở một đốn, xoay người liền đi.

Vệ Ngăn Thủy lưng lay đứng lên, đỡ thân cây, hô:” Tiểu cảnh nhi, người cũng đừng trang, người nếu là không nghĩ ta liền sẽ không đã trở lại! “

Lý Cảnh cũng không quay đầu lại, lạnh lùng nói:” Ta tùy thiếu chủ mà về, người nên minh bạch. “

Vệ Ngăn Mặt nước sắc khế biến, ở Lý Cảnh nhìn không tới mặt sau che kín phức tạp, một chút không thấy vừa mới vô tâm không phỉ, trong mắt thâm tình thống khổ cũng chỉ có nàng một người biết.

”Lý Cảnh, ta yêu người a..... “Này một tiếng trừ bỏ nàng, cũng chỉ có trên cây Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nghe thấy.

”Ái? “

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Hắc hắc hắc hắc, ngăn thủy nhưng quan hệ sau đó không lâu Cô Hồng cùng Niệm Niệm hạnh (tính) phúc a ~

Nói có người tưởng nhận nuôi vệ ngăn thủy cùng Lý Cảnh sao?

.....

-----oOo-----

Chương 45: thích người

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Ái? “

Đường Niệm Niệm nghi hoặc ra tiếng, nàng linh thức bao trùm cực quang, trừ bỏ một ít Thiên Phẩm cao thủ, lấy Lý Cảnh cùng vệ ngăn thủy công lực tuyệt đối phát hiện không được. Mạ Mã bá 癸 Hiếu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm cho nên nàng không ngừng đem vệ ngăn thủy biểu tình thấy được rõ ràng, liền rời đi Lý Cảnh đồng dạng không có lại che giấu thần thái cũng nhìn trong mắt.

Rời đi Lý Cảnh cũng không có lập tức đi xa, ngược lại đột nhiên dừng lại, sau đó dựa vào một thân cây thượng thờ dốc. Trên mặt lãnh ngạnh da nẻ, dư lại một mặt thất bại phức tạp, quá nhiều cảm xúc Đường Niệm Niệm xem không rõ, lại biết hẳn hiện tại tuyệt đối không dễ chịu.

Giây lát.

Lý Cảnh đột nhiên quay người một quyền đánh vào phía sau thô to thân cây, toàn bộ thân cây nổ tung một cái thô ráp lỗ lõm, Lý Cảnh không có bất luận cái gì bảo hộ nắm tay cũng da tróc thịt bong. Đây một quyền lực đạo không nhỏ, thanh âm đồng dạng không nhỏ, hẳn biến sắc, về phía sau nhìn liếc mắt một cái, dưới chân liền ở không có tạm dừng phi thân rời đi, có chút trốn cũng đúng vậy.

Thanh âm này đối với nguyên giả tới nói thật ra không nhỏ, vệ ngăn thủy cũng tự nhiên nghe thấy được, chỉ là nàng bắt quá trong mắt tựa hỉ tựa bi nhìn lại phía trước liếc mắt một cái, chân vừa mới nâng lên lại rơi xuống, chung quy không nhúc nhích.

Không ngừng là bởi vì nàng biết Lý Cảnh nhất định rời đi, còn có vừa mới Đường Niệm Niệm thanh âm kia liền ở nàng đỉnh đầu vang

lên, không có che giấu, nàng tưởng làm bộ không nghe thấy đều khó.

Vệ ngăn thủy lui về phía sau ba bước, ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy cao nhánh cây làm ôm nhau mà trạm hai người. Bóng râm mật điệp, áo bào trắng thanh thêu, tóc đen như cầm, tuyết trắng vì cơ. Nam tử trong mắt chỉ có trong lòng ngực người, nữ tử dựa vào phía sau người ngực không hề ngưng, thần sắc thượng lộ ra nghi hoặc.

Vệ ngăn thủy xem đến một si, không phải vì hai người khuynh thành tuyệt sắc, lại là vì hai người thân mật khăng khít, đặc biệt là Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm che chở để ý, là người đều có thể thấy được tới.

Nào một ngày, nàng cùng Lý Cảnh cũng có thể như thế?

Vệ ngăn thủy áp xuống đáy lòng âm đạm cực kỳ âm mộ, cúi đầu khom người, một sửa vừa mới đối mặt Lý Cảnh đánh đá, nghiêm cẩn cung kính nói:” Vệ gia ngăn thủy gặp qua thiếu chủ. “

Đến nỗi Đường Niệm Niệm, nàng trước sau không có bị đưa vào tư lăng gia tộc gia phả trung, địa vị ở tư lăng trong nhà trong mắt cũng bất quá Tư Lăng Cô Hồng nữ nhân, chỉ là một nữ nhân mà thôi, còn không cần người khác cho nàng hành lễ.

Đối này, Đường Niệm Niệm tự nhiên không biết, cũng không có đi để ý, ánh mắt dừng ở trên người nàng, hoặc là nên nói dừng ở nàng trên môi.

Nàng ánh mắt quá mức trắng ra, vệ ngăn thủy tưởng xem nhẹ đều không thể. Không dấu vết nhìn Tư Lăng Cô Hồng hoàn ở nàng vòng eo tay, nghĩ nghĩ, vẫn là không kiêu ngạo không siểm nịnh dò hỏi:” Đường tiểu thư nhưng có cái gì chỉ giáo? “

Đường Niệm Niệm xả hạ Tư Lăng Cô Hồng xiêm y, Tư Lăng Cô Hồng cũng đã hiểu ý rơi trên mặt đất. Hai người như vậy hồ động nhìn như đơn giản, lại rất rõ ràng đột hiện ra hai người hiểu biết

cùng ăn ý, vệ ngăn thủy không phải do trong lòng cả kính: Thiếu chủ đối này nữ tử tựa hồ quá mức nhân nhượng đi?

Vừa rơi xuống đất, Đường Niệm Niệm không hề dự triệu liền ra tiếng nói:” Người căn Lý Cảnh miệng. “

”A? “Vệ ngăn thủy ngăn ra. Đây là có ý tứ gì?

Đường Niệm Niệm hỏi:” Người vì cái gì muốn căn Lý Cảnh miệng?
“Lý Cảnh không có Thiên Ma độc, nàng cũng không có chính mình như vậy công pháp, nàng lại vì cái gì như vậy khát cầu bộ dáng?

Vệ ngăn mặt nước sắc có chút một chút xấu hổ, tuy rằng ở nhìn đến hai người ở trên cây thời điểm, nàng cũng đã đoán được vừa mới sự tình khả năng đã bị hai người nhìn đến, lại không có nghĩ đến Đường Niệm Niệm sẽ như vậy trực tiếp liền nói ra tới, còn hỏi ra nói như vậy.

Xem Đường Niệm Niệm bộ dáng thật sự không giống làm bộ trêu chọc chính mình, vệ ngăn thủy nhất thời cũng không biết nên như thế nào trả lời. Bất quá nàng trong lòng lại có một chút kích động mừng thầm, thật cẩn thận ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người trên người nhìn qua lại. Thấy thế nào vị này Đường tiểu thư đều là cặp kê nữ tử, như thế nào liền loại chuyện này cũng đều không hiểu?

Liền ở vệ ngăn thủy nghĩ như thế nào trả lời Đường Niệm Niệm thời điểm, Đường Niệm Niệm đột nhiên như là tỉnh ngộ, tròn mắt lóe sáng, nói:” Có phải hay không nhìn nhìn liền cảm thấy miệng khô, rất muốn ném thử? “

Vệ ngăn thủy thần sắc trở mắt, ở Đường Niệm Niệm chờ đợi thần sắc hạ gật gật đầu, liền thấy Đường Niệm Niệm đôi mắt lại sáng một phen, lại nói:” Ném liền nhin không được muốn liếm liếm? Liếm lại nhin không được muốn căn căn? “

Nhìn Đường Niệm Niệm bộ dáng kia, vệ ngăn mặt nước sắc có chút vụn vụn, như là hưng phấn lại như là cố nén, sắc mặt đều có chút

đỏ lên lên. Nàng mịt mờ nhìn thoáng qua Tư Lăng Cô Hồng, lại gật đầu.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Sẽ cảm thấy thoải mái lại ăn ngon? “

”Ân! “Lần này, vệ ngăn thủy dùng thanh âm trả lời.

Đường Niệm Niệm như suy tư gì, quay đầu lại nhìn Tư Lăng Cô Hồng, từ hấn mặt mày ở đến hấn mũi khẩu, cuối cùng ánh mắt liền ở hấn môi mỏng thượng lưu liền. Ngay sau đó, nàng đột nhiên cúi người liền hôn môi đi lên, từ dính thượng tựa như ăn mỹ vị nhất đồ vật, như thế nào đều ăn không đủ giống nhau.

Không sai, chính là như vậy cảm giác. Không ngừng là vì Thiên Ma độc, chỉ là nhìn người này liền muốn thân cận, như vậy hôn môi gặm cắn, có loại máu đều ở sôi trào cảm giác, tim đập cũng đi theo sinh động lên, làm người hưng phấn đến tốt đẹp.

&

.....

”..... “Vệ ngăn thủy một tay che lại khe nhếch khai khẩu, mới đưa kia thiếu chút nữa buột miệng thốt ra thét chói tai cấp lấp kín. Một đôi mắt toàn bộ dính ở hai người trên người, trong ánh mắt tất cả đều là hưng phấn kích động.

Thẳng đến Tư Lăng Cô Hồng bay tới một sợi ánh mắt, vệ ngăn thủy mới cả người chột lạnh, lập tức đem kia quá mức trắng ra ánh mắt thu trở về. Rũ đầu, như là ở kiểm điểm, âm u trung lại là khóe miệng nhin không được kiêu.

Giây lát.

Đường Niệm Niệm ngửa ra sau buông ra bị khóe miệng gặm cắn sưng đỏ thủy nhuận môi, lại nhin không được liếm liếm, sau đó quay đầu nhìn về phía an tĩnh đứng ở một bên vệ ngăn thủy, biểu tình

thoạt nhìn rất là nghiêm túc lại lộ ra nghi hoặc, hỏi:” Vì cái gì sẽ tưởng làm như vậy? “

Nàng đã biết, có loại này xúc động không phải bởi vì Tư Lăng Cô Hồng đặc thù, ngược lại những người khác cũng sẽ như thế. Như vậy là vì cái gì? Nàng trong lòng ần ần có chút đáp án, rồi lại vô pháp nhất thời hoàn toàn minh bạch, chỉ có thể nói nàng ký ức tư duy căn bản là không có về này đó tri thức.

Vệ ngăn thủy hiện giờ trên mặt đã hoàn toàn ngăn không được ý cười, tươi cười ần hàm hưng phấn, giống như lừa gạt hài tử mẹ mìn, mau mà rõ ràng nói:” Ta tưởng đối tiểu cảnh nhi làm như vậy, bởi vì ta thích hắn, Đường tiểu thư sẽ đối thiếu chủ như thế, tự nhiên cũng là vì Đường tiểu thư thích thiếu chủ! “

Nói xong, nàng mịt mờ nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, chỉ thấy hắn lúc này tâm thần hoàn toàn liền ở Đường Niệm Niệm trên người, trông mắt cũng chỉ có nàng một người bóng dáng.

Đường Niệm Niệm cảm giác được trên eo tay buộc chặt một chút, ngẩng đầu liền vọng vào cặp kia cực mỹ con người, nhìn đến chính là chính mình thu nhỏ lại mà rõ ràng hình chiếu.

”Thích..... “Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, sau đó rũ xuống mắt, không có người nhìn đến nàng tròn mắt trở nên thâm thúy không thấy đế, áp ử ra kiên định nhất định phải được, gật gật đầu, ” ta thích Cô Hồng. “

Thích người này.....

Nhất định.....

Phải được đến người này!

”Xích! “Tư Lăng Cô Hồng trên mặt tươi cười cùng vui thích là người đều có thể thấy, hắn tiếng cười trong sáng lại thanh u, dễ nghe đến giống như sơn cốc thanh âm quanh quần.

Đường Niệm Niệm cảm thấy trên eo tay dùng một chút lực, chính mình giống như là phiêu vũ giống nhau phiêu đảng lên, nguyên lai là bị Tư Lăng Cô Hồng toàn bộ bế lên. Hắn một tay ôm lấy nàng eo, một tay nâng nàng hông, liền đem nàng cả người đều nâng lên, ước chừng cao hơn đỉnh đầu hắn, làm Đường Niệm Niệm không khỏi đôi tay chống đầu vai hắn.

Tư Lăng Cô Hồng nâng đầu, cử ầu rõ ràng hoàn mỹ tuần dung hoàn toàn bại lộ ở dưới ánh mặt trời, thời khắc bị mặt trường lông mi nửa che nửa lộ con ngươi bày ra, không hề có cảm thấy chính mình như vậy ngược nhìn người khác thần thái có gì không ổn, giống cái hài tử giống nhau kêu.” Niệm Niệm, lặp lại lần nữa. “

Đường Niệm Niệm đầu một oai, như là nghi hoặc, lại cũng là bị là hắn bộ dáng này xem đến ngốc mê.

Hắn con ngươi cực mỹ, ngày thường như yên tĩnh giống như nửa đêm ngưng sương hoa nguyệt, lộ ra nhẹ nhàng. Mông lung thần bí, Thanh Hoa khôn kể. Hiện giờ mắt kia tầng thanh ảnh mờ mịt, liền như thanh nguyệt dung sương, mỏng mây tan đi, chỉ còn lại có kia một mặt cơ hồ diệu người mục đích liễm diễm quang hoa.

”Niệm Niệm, vừa mới nói, lặp lại lần nữa. “Tư Lăng Cô Hồng không thỏa mãn nói.

Đường Niệm Niệm chớp mắt, khôi phục trong trẻo, cúi đầu cùng hắn đối diện ở bên nhau, nói:” Ta thích Cô Hồng. “

Tư Lăng Cô Hồng tươi cười như thế, ầu trĩ cổ chấp giống cái hài tử,” lại nói. “

”Ta thích Cô Hồng. “Cũng không đợi Tư Lăng Cô Hồng lại yêu cầu, Đường Niệm Niệm đã triển khai miệng cười, khẩu khí là liền nàng chính mình đều không có phát giác nghiêm túc,” thích, ta thích Cô Hồng, thực thích. “

Tư Lăng Cô Hồng không có nói nữa, hắn tròn mắt ba quang hứa hứa, hình như có thiên ngôn vạn ngữ ngưng tụ, cuối cùng chỉ còn lại

tràn đầy nhu tình. Hấn sẽ không, cũng không hiểu lời ngon tiếng ngọt, thậm chí rất nhiều nói hấn cũng đều nói không ra khẩu, chỉ có một chút hấn ngưng tụ ở trong lòng:

Thích.

Ta cũng thích ngươi, Niệm Niệm, thực thích, càng ngày càng thích, về sau chỉ biết càng thích.....

Không có bất luận cái gì một người có thể thay thế, cũng sẽ không có.

Vệ ngăn thủy lẳng lẳng nhìn, trên mặt hưng phấn tươi cười cũng phai nhạt đi xuống, con ngươi tuy rằng vẫn là nhìn trước mắt hai người, bên trong lại là một mảnh bưng bít, hiển nhiên tâm thần đã sớm không biết trôi đi nơi nào.

”Ngươi đang ở nơi nào? “

Trong tai đột nhiên nghe được lời này, vệ ngăn thủy hoàn hồn, liền thấy Đường Niệm Niệm chính nhìn chính mình.

”Ta..... “Vệ ngăn thủy điều chỉnh sắc mặt, tiếp theo nói:” Ta ở tại vệ gia trang. “

Đường Niệm Niệm nói:” Ta sẽ đi tìm ngươi. “

Tư Lăng Cô Hồng xem nàng. Lời này, là muốn đơn độc ý tứ.

Vệ ngăn thủy đón hạ, tiểu tâm hỏi:” Không biết Đường tiểu thư tìm ta có chuyện gì? “

Đường Niệm Niệm không nói lời nào.

Vệ ngăn thủy không tiếng động cười gượng. Liền tính

.....

Vẫn là muốn biết, nhưng nhìn đến Đường Niệm Niệm kia khuôn mặt nhỏ, nàng đều ngưng ngưng hỏi.

Mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm rời đi, vệ ngăn thủy nhất thời hoảng hốt nhất thời lại cười trộm, đột nhiên trong óc truyền đến một tiếng lời nói:

”Hỏi người một ít vấn đề.“

Vệ ngăn thủy đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó liền nghĩ vậy lời nói là ai nói.

Đây là truyền âm nhập mật? Nay phân tuyệt kỹ sẽ người đã thiếu càng thêm thiếu, người bình thường đều là trực tiếp dùng nguyên lực đem lời nói mở rộng, chẳng sợ khoảng cách cách xa nhau khá xa cũng có thể nghe thấy, chính là truyền âm nhập mật lại không giống nhau, ngược lại nhằm vào một người, nhưng người khác đều nghe không thấy. Nay không chỉ yêu cầu nguyên lực duy trì, còn cần đối nguyên lực cực tinh diệu lực khống chế.

Xem ra, nàng hoàn toàn xem thường vị này Đường tiểu thư.

Vệ ngăn mặt nước sắc hơi hơi nghiêm nghị. Từ nhìn đến Đường Niệm Niệm ánh mắt đầu tiên nàng liền hoàn toàn không nhắc tới bất luận cái gì cảnh giác tâm tư, hiện tại nghĩ đến, này căn bản chính là không bình thường, từ nhỏ huấn luyện liền nàng chẳng sợ đối đãi một người bình thường đều sẽ không hoàn toàn thả lỏng đề.

Huống chi, nàng rõ ràng không có cảm giác được nàng có nguyên giả hơi thở.

Càng là tưởng thế nhưng càng cảm thấy tưởng không ra, vệ ngăn thủy lung lay phía dưới, nhất thời liền vừa mới đối mặt Lý Cảnh đau khổ cũng tự nhiên tiêu tán, tâm tư toàn đặt ở Đường Niệm Niệm trên người.

”Ân..... Nàng muốn hỏi một ít vấn đề..... “Vệ ngăn thủy trở về đi trên đường, trong đầu chỉ cần tưởng tượng Đường Niệm Niệm hành

vi biểu tình, sắc mặt cũng lại chậm rãi hưng phấn lên,” từ vừa mới tới xem, nàng hỏi vấn đề nên không phải là về cái gì hôn môi, cái gì thích, càn hoặc là lại thêm một chút đồ vật? Ha hả a..... Nếu là thật là như vậy..... “

Dọc theo đường đi, vệ ngăn thủy trên mặt tươi cười cùng tiếng cười đều có vẻ có chút quỷ dị. Người khác không hiểu, nhưng là Lý Cảnh ở chỗ này nói tuyệt đối sẽ hiểu, bởi vì dĩ vãng hắn từng tự thể nghiệm.

.....

-----oOo-----

Chương 46: biến hóa

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này một đêm chú định là không bình tĩnh một đêm, mỗi người suy nghĩ khác nhau. Mạ Mã bá 麥馬伯 斐 斐 斐. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Minh nguyệt sáng trong, ngân hà xa xôi, sương phòng nội ẩ ẩ ẩ trác trác dạ minh châu vàng sáng thanh hứa. Chu Diệu Lang đi ở cỏ xanh thúy vũ trên cỏ, bất tri bất giác cũng đã đi tới một chỗ trên sườn núi.

Thẳng đến phía trước đã không có lộ, Chu Diệu Lang mới hồi phục tinh thần lại, nhìn chung quanh liếc mắt một cái chung quanh bóng đêm, nàng liền không tiếng động phun ra một ngụm trọc khí, ngẩng đầu nhìn trong trời đêm hơi có khuyết tật trăng tròn.

”Phu nhân, hôm nay trang chủ thực vui vẻ a. “Nàng có bao nhiêu lâu không có nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng kia phó từ thân đến tâm vui thích bộ dáng, trong mắt mờ mịt sương lạnh đều hòa tan không còn một mảnh, bại lộ ra bên trong nhất chói mắt tuyệt thế chiêu hoa.

Nàng nhìn ra được tới này hết thấy đều là tới đến Đường Niệm Niệm, rõ ràng là hẳn là vui vẻ sự tình, chính là lại làm nàng ngược lại càng thêm khẩn trương bất an lên. Nàng sợ hãi, nàng sợ hãi Đường Niệm Niệm có một ngày sẽ vứt bỏ Tư Lăng Cô Hồng, liền sợ Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm cảm tình đã tới rồi không thể tự kiềm chế thời điểm, Đường Niệm Niệm lại còn không chỗ nào tiến.

Này cũng không phải buồn lo vô cớ, nàng nhìn ra được tới Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm cảm tình đó là từ từ gia tăng, kia phân độc chiếm dục cùng duy nhất nhu tình là người đều nhìn ra được tới, chỉ là Đường Niệm Niệm.....

Nghĩ đến đây, Chu Diệu Lang không khỏi nhẹ nhàng nhíu mày. Đường Niệm Niệm thoát nhìn thực thân cận trang chủ, chính là này phân thân cận cùng trang chủ so sánh với vẫn là quá mức nông cạn.

Nàng thật sự nhìn không ra tới Đường Niệm Niệm đôi Tư Lăng Cô Hồng cảm tình rốt cuộc có bao nhiêu sâu, có rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Tràn đầy tư chiếm đầy trong óc, một hồi nàng mới lại thật dài phun ra một hơi, như là muốn đem sở hữu nôn nóng phun ra. Nhìn trên cao minh nguyệt, nỉ non nói:” Phu nhân, người xem người là nhất tinh chuẩn, trang chủ cùng chủ mẫu sự, vẫn là yêu cầu người tới bắt chủ ý a. “

Bình minh, ngày lãng.

Phương bắc vô danh các, tươi đẹp dưới ánh mặt trời, Đường Niệm Niệm có chút lười biếng nằm ở ghé trên. Đêm qua buổi tối nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng ở trên giường chơi đến có chút lâu, từ lúc bắt đầu hôn môi gặm cắn khuôn mặt, đến sau lại cởi hết quần áo liếm láp toàn thân, lại lúc sau nàng liền cảm giác được lạc chính mình nhiệt thô chi vật.

”Người nơi đó thay đổi! “Đường Niệm Niệm đôi mắt chớp động kinh ngạc, việc nào ra việc đó nói ra.

Tư Lăng Cô Hồng thân thể căng chặt, nhìn Đường Niệm Niệm quá mức trắng ra ánh mắt, bạch ngọc bàn tay đột nhiên duỗi trước liền mông che đậy nàng hai tròng mắt, khuynh thân mình đè ở nàng trên người, hàm dưới để ở nàng vai ngọc, hô hấp quá mức nóng rực ướt át.

Đường Niệm Niệm sườn phía dưới, hần hô hấp tuy rằng nhiệt nhưng không đến mức khó có thể tiếp thu, chính là nàng lại có loại bị bỏng cảm giác,” Cô Hồng? “

Trên người người không nói gì.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, trước mắt một mảnh hắc ám, làm nàng cảm quan càng thêm nhạy bén. Nàng cảm giác được thân thể hần thực căng chặt, còn có hơi hơi run rẩy, trái tim nhảy lên cũng quá mức nhanh, ngực phập phồng cũng có chút kịch liệt, ép tới nàng ngực phát trướng.

Nghĩ nghĩ, Đường Niệm Niệm liền thả ra linh thức, không có hai mắt cũng có thể đem sở hữu hết thảy xem đến rõ ràng, thậm chí so đôi mắt xem đến rõ ràng hơn tinh tế.

Nàng nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng giấu ở âm u trung khuôn mặt có vẻ có chút khó chịu tặc mi, không khỏi trong lòng hơi hơi hoảng loạn lên, bất chấp quá nhiều liền trật hạ thân tử, biến thành nghiêng người cùng Tư Lăng Cô Hồng chính diện đối diện ở bên nhau, hỏi: “Cô Hồng?”

”Ngô. “Hai người rất nhỏ cạo xát đều làm Tư Lăng Cô Hồng có loại thực cốt cảm thụ, nửa rũ mắt thấy trước mắt gần ở vài thước nữ tử khuôn mặt, hần tuyết ngọc tuyết luân khuôn mặt cũng nhân ẩn nhẫn mà phiếm hồng, một đôi con ngươi tựa áp ủ khởi một vòng có thể hút đi người hồn phách lốc xoáy, cực kỳ giống khuynh thế yêu nghiệt.

Đường Niệm Niệm xem đến ngần ngợ, bị mê hoặc nàng không hề che giấu, cúi đầu nhẹ nhàng liếm hần môi, còn thấp thấp nghiêm túc trấn an nói:” Cô Hồng, nơi nào đau? Không đau..... Ta giúp người trị, ta có được, rất nhiều được! “

Không có người biết, Đường Niệm Niệm thật sự có rất nhiều hảo được, ở Tuyết Diên Sơn Trang vô tận lấy không kiếp sống, nàng chẳng biết xấu hổ cướp đoạt được thảo luyện chế đan được, ở hiện giờ nàng trong mắt hạ phẩm được càng là một lò ra thượng phẩm viên, toàn bộ đều đặt ở nội trong giới, ngày thường còn thỉnh thoảng lấy ra tới đương ăn vặt nhí gặm.

Chỉ cần Đường Niệm Niệm chính mình không biểu lộ ra tới, ai cũng sẽ không đoán được nàng rốt cuộc người mang nhiều ít trân bảo cự khoản. Nội giới là một cái thế giới thần kỳ, trừ bỏ vật chết, vật còn

sống bỏ vào đi đều sẽ hỗ trợ lẫn nhau, không ngừng sinh trưởng, cho nên nàng cá nhân tài sản cũng chỉ sẽ theo thời gian càng ngày càng nhiều.

”Không có việc gì. “Tư Lăng Cô Hồng thân thể bất động, dùng tay vuốt ve nàng tuyệt đẹp tinh tế lưng lấy trấn an nàng bất an cảm xúc.

Hắn nhớ tới chính mình ngoại tán độc khí đã có thể khống chế tự nhiên nội liễm, chính là máu trong cơ thể jing dịch độc tố lại không phải nhân vi có thể khống chế, đặc biệt là nơi đó mới là độc nhất chi nhất, hắn không dám làm nếm thử.

Không có việc gì?

Đường Niệm Niệm linh thức có thể đem người rất nhỏ biểu tình động tác đều thấy rõ thấu, huống chi Tư Lăng Cô Hồng ở nàng trước mặt căn bản là không có ngụy trang, tự nhiên đem hắn khó được ẩn nhẫn biểu tình thấy được rõ ràng, ngay sau đó nàng chuyên chú ở hắn hạ thân kia chỗ địa phương, bỗng nhiên nói:” Nó nhảy hạ

.....

, là bởi vì nơi đó khó chịu sao? “

Đường Niệm Niệm nơi nào biết được, nàng linh thức Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng nhìn không thấy lại nhạy cảm cảm giác đến, linh thức là so ánh mắt càng thêm trắng ra thâm nhập địa phương, ở cảm giác nơi đó bị nàng nhìn trộm thời điểm, cái loại này cảm thụ là Đường Niệm Niệm căn bản vô pháp tưởng tượng.

”Niệm Niệm, đừng nhúc nhích, đừng nhìn, một hồi liền hảo. “Tư Lăng Cô Hồng thanh âm khàn khàn đến dường như thiếu thủy, ôm chặt lấy nàng thân hình, hình như là muốn dùng nàng tới hạ nhiệt độ.

Đường Niệm Niệm biết điều không có lại nói, cũng nghe lời nói thu linh thức, chỉ là nói như vậy, nàng thân hình xúc giác tự nhiên liền

nhảy bèn dị thường, đối với để ở kiêu mềm trên da thịt nóng rực cứng rắn cũng là như thế.

Rốt cuộc là làm sao vậy?

Thân thể của nàng cũng ở như vậy hoàn cảnh hạ nóng lên, mím môi, tưởng động động rồi lại nhớ tới Tư Lăng Cô Hồng nói, chung quy vẫn là không có động.

Tư Lăng Cô Hồng kỳ thật là tưởng ngốc một hồi liền sẽ biến mất mới là, chính là hấn không rõ lúc này càng không nên làm tâm tâm niệm niệm người ở trong ngực, đối với tình sự hấn biết được cũng rất ít, không có trải qua lại như thế nào minh bạch. Bất quá là từ Tống Quân Khanh đã từng đưa tập tranh biết được, muốn cho một nữ tử thoải mái liền phải làm như vậy, muốn đem một nữ tử biến thành người một nhà, đồng dạng muốn làm như thế.

Chỉ là nơi đó đã xảy ra biến hóa, hấn mới giật mình tỉnh, không thể động, nơi đó toát ra độc tố vì nguyên dương chi căn bản. Chẳng sợ Đường Niệm Niệm có thể đựng vào hấn, hôn môi đều không có việc gì, hấn cũng không dám nếm thử.

Cho nên, này một đêm Tư Lăng Cô Hồng ngủ đến không tốt, Đường Niệm Niệm đồng dạng ngủ đến không tốt. Bất quá so sánh với Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm thật sự muốn vô tâm không gan một ít, ở cảm thấy như vậy không thoải mái sau, lại không thể xem không thể động, liền trực tiếp chìm vào tâm thần tu luyện đi.

”Nơi đó..... “Đường Niệm Niệm nỉ non tự nói, nàng đột nhiên nhớ tới ở Tuyết Diên Sơn Trang nhìn đến thư tịch cùng học tập đồ vật, bên trong cố tình không có về này đó.

Lúc này, một trận rất nhỏ váy áo” tất sa “Thanh truyền vào nàng trong tai đánh gãy nàng suy nghĩ, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ở lầy Chu Diệu Lang đi ở đằng trước, ở nàng phía sau đi theo năm tên nữ tử, phì hoàn yển gầy, hoặc là thanh thuần, hoặc là đoan trang, mỗi người sinh đến mỹ lệ, các có phong tư, từ hành tẩu bước chân tới xem tu vi cũng không thấp.

Đường Niệm Niệm nghĩ đến hôm qua Cô Hồng cha nói qua nói, sắc mặt liền phai nhạt xuống dưới, thanh triệt hai tròng mắt có chút chết lặng, ở người khác xem ra thực tựa chất phác ngốc.

Chu Diệu Lang vừa thấy nàng bộ dáng này, trong lòng liền hơi kinh hãi, nàng nhưng nhớ rõ nàng từng phạt Lưu thị thời điểm chính là loại này ánh mắt. Nay năm vị nữ tử đều là gia tộc huấn luyện ra, bản thân chính là dùng để ban cho trong gia tộc lập công người làm phu nhân hoặc thiếp thị sử dụng, mặc kệ bộ dáng, tu vi, xử sự, cầm kỳ thư họa đều là tinh thông.

——— chuyện ngoài lề ———

Thích thân, nhớ rõ cát chứa a, cấp nước duy trì cùng động lực!

.....

-----oOo-----

Chương 47: nhẹ nhàng giải quyết

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Chủ mẫu. Mạ Mã bá 癸 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm “Chu Diệu Lang ở Đường Niệm Niệm trước mặt dừng lại, đối nàng cung kính hành lễ.

Một màn này dừng ở mặt sau năm tên nữ tử trong mắt đều là lấp bắp kinh hãi. Ở tư lảng trong gia tộc nữ tử không có chủ yếu và thứ yếu chi phân, chỉ cần bị nhìn trúng đã bị xếp vào này nữ nhân chi nhất, tương đồng địa vị, bất đồng chỉ là được sủng ái trình độ.

Vốn dĩ ở các nàng trong mắt, Đường Niệm Niệm cũng bất quá là Tư Lăng Cô Hồng ở bên ngoài mang về nữ tử, sớm nhất trở thành Tư Lăng Cô Hồng bên người nữ nhân, lại nhiều một chút cũng bất quá là bởi vì nàng đặc thù, có thể tới gần Tư Lăng Cô Hồng càng nhiều một ít mà thôi.

Chu Diệu Lang lại không giống nhau, nàng là Tư Lăng Cô Hồng bên người trợ thủ đắc lực, thuộc hạ kiêm nhìn hấn lớn lên lão nhân. Người như vậy căn bản không cần cùng các nàng khách khí, các nàng còn cần thiết ở nàng trước mặt cung kính có lễ mới là, nơi nào nghĩ đến nàng thế nhưng sẽ cho Đường Niệm Niệm hành lễ, thái độ vẫn là như thế.

Chu Diệu Lang này phiên làm chính là ở không tiếng động báo cho các nàng, Đường Niệm Niệm bất đồng cùng địa vị.

”Muội muội lục nhẹ ngữ, gặp qua Đường tử tử. “Bên trái đệ nhất vị xanh đậm sắc lãng la bách hoa váy tú mỹ trước hết xa xa thi lễ, thanh thiên đối nói Niệm Niệm ôn nhu nói. Nàng tuổi thoát nhìn so

Đường Niệm Niệm muốn lớn hơn số tuế, chỉ là biểu hiện ra quy củ cùng tôn kính liền kêu nàng một tiếng tử tử.

Nàng vùng này đầu, mặt khác bốn nữ tử cũng từng người thi lễ, tự xưng.

Một đường nghe xuống dưới, Đường Niệm Niệm cũng biết từ tả hướng hữu nữ tử tên, lục nhẹ ngữ, lục nhẹ giọng, lục nhẹ thủy, lục nhẹ vân, lục gió nhẹ.

Năm nữ từng người giới thiệu sau khi xong, liền thấy Đường Niệm Niệm vẫn là vẫn không nhúc nhích. Như thế, năm nữ thần sắc thượng vẫn là nhìn không ra một chút tức giận thần sắc, từng người mang theo ý cười dung nhan, các có mỹ tư.

Lúc này, Đường Niệm Niệm rất cuộc khái khẩu, nói ra nói lại làm năm nữ đều ngây người ngẩn ngơ,” các người là muốn cùng ta tranh sủng người. “

Lục nhẹ ngữ mỉm cười nói:” Tử tử nói cái gì, chúng ta đều là gia chủ ban cho thiếu chủ nữ tử, từ hôm nay bắt đầu chính là người một nhà, đâu ra tranh sủng nói đến. “

Lục nhẹ giọng theo sau phụ họa cười nói:” Tử tử quá tích cực, chúng ta chính là hảo tử muội, sau này muốn cùng nhau hầu hạ thiếu chủ đâu. “

Lục nhẹ vân khẽ cười một tiếng, nói:” Sợ là dĩ vãng đều là tử tử một người hầu hạ thiếu chủ, lúc này có chút không thói quen. Bất quá sau này tử tử liền không cần một người như thế vất vả. “

Người một lời ta một ngữ, tuy rằng nữ tử thanh âm đều khinh khinh nhu nhu dễ nghe, chính là Đường Niệm Niệm vẫn là cảm thấy âm ỉ, lỗ tai không thoải mái.

Ngay sau đó, năm nữ thanh âm hoàn toàn mà ngăn, mỗi người há mồm phun không ra một chữ mắt cùng thanh âm, này biến cố ra tới, năm nữ sắc mặt đều có hơi chút biến hóa.

”Sảo. “Đường Niệm Niệm nói, thần sắc thượng cũng rõ ràng biểu lộ ra nàng không thích.

Năm nữ làm như tưởng nói điếm cái gì, chính là mỗi khi há mồm chính là không tiếng động, cái này làm cho các nàng nhất thời cũng không biết làm sao bây giờ, chỉ có đứng ở tại chỗ dùng các loại ánh mắt nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, tựa hồ là muốn dùng ánh mắt phương hướng Đường Niệm Niệm biểu đạt cái gì.

Đường Niệm Niệm nói:” Không chuẩn xem ta. “

Cũng không đợi năm nữ có phản ứng gì, nàng lại nói:” Lại xem, hạt rớt. “

Nàng nói lời này thời điểm, thần sắc là không thấy một tia làm bộ ý tứ nghiêm túc. Cũng là này phân nghiêm túc làm người không khỏi cảm thấy bật cười, giống như con trẻ nói, liền tính lại nghiêm túc cũng sẽ không có đại nhân sẽ đi để ý, ngược lại cảm thấy nàng thần thái thật sự khả nhân đáng yêu.

Nhưng mà, năm nữ đều là từ nhỏ huấn luyện ra, có này ngậm miệng tiền lệ, các nàng cũng không dám tùy ý làm ném thử, lục nhẹ ngữ cái thứ nhất liền sừn khai mắt, mặt khác bốn người cũng một đám do dự đem ánh mắt đều hướng địa phương khác.

Lại nói tiếp, các nàng trong lòng thật sự ghen khuất thực, vốn dĩ các nàng là được mệnh lệnh tới cấp Đường Niệm Niệm ra oai phủ đầu, không thể quá mức rõ ràng, rồi lại làm đối phương khó chịu. Như vậy hành vi các nàng sớm tại huấn trung liền thực lạc đến không được, chính là cố tình đối phương không phải người thường, hai câu lời nói liền đem các nàng bức đến nước này.

Nhìn đến cái này hình ảnh, một bên Chu Diệu Lang biểu hiện cứng họng một cái chớp mắt, sau đó nhin không được nhẫn thanh bật cười. Tới khi nàng còn đang suy nghĩ nhà nàng chủ mẫu sẽ có phản ứng gì, lại không có nghĩ đến thế nhưng sẽ là như thế này một màn.

Cách đó không xa xuất hiện Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh, trường bào tay dài phiêu dật ngự phong, lại cứ trong tay bưng đồ ăn sáng khay. Một màn này dừng ở kia năm nữ trong mắt, thiếu chút nữa kinh ra trông mắt, trong đó lục nhẹ thủy nhất khiếp sợ, ngón tay đều không khỏi chỉ vào run rẩy lên.

Tư Lăng Cô Hồng con người ở năm nữ trên người như gió nhẹ thổi qua, không lưu một sợi dấu vết. Đem đồ ăn sáng đặt lên bàn, thu thân ôm lấy Đường Niệm Niệm ngồi xuống, nhìn lại Chu Diệu Lang liếc mắt một cái.

Chu Diệu Lang trong lòng một khổ. Thầm nghĩ: Trang chủ a, đây là gia chủ mệnh lệnh, nàng cũng không thể tùy ý kháng cự a. Tưởng quy tưởng, xem minh bạch Tư Lăng Cô Hồng kia liếc mắt một cái ý tứ, Chu Diệu Lang tự nhiên đi lên, đối năm nữ mỉm cười nói:” Các vị cùng ta tới. “

Năm nữ nơi nào chịu đi, chỉ là tình thế bắt buộc, lục nhẹ ngữ xa xa thi lễ, nhẹ điểm đầu cười lấy tứ chi qua lại ứng nàng. Mặt khác nữ tử sắc mặt thượng không vui, lại cũng chỉ có thể đuổi kịp. Lục nhẹ thủy không cam lòng quay đầu lại nhìn đã bắt đầu dùng bữa

.....

Hai người, ánh mắt ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng Cô Hồng hai người trên người lưu luyến, nhiên mới vừa này một cái chớp mắt ánh mắt, nàng đột nhiên liền hai mắt tối sầm, cái gì đều nhìn không thấy.

Lục nhẹ thủy há mồm liền phải kêu, lại cái gì thanh âm đều không có, dưới chân lão đảo liền ngã ngồi trên mặt đất.

Này biến cố xuất hiện, Lục thị mấy nữ đều là cả kinh, lại không có phát ra âm thanh. Lục nhẹ ngữ không dấu vết ở Tư Lăng Cô Hồng trên người thổi qua, mắt thấy hắn không có nửa phần chú ý ý tứ, tâm thần toàn dừng ở hắn trong lòng ngực Đường Niệm Niệm trên người, liền minh bạch việc này liền tính nháo lên có hại vẫn là chính

mình, liền vô thanh vô tức đem lục nhẹ thủy đờ lên, đối Chu Diệu Lang lại khuất thân hành lễ.

Chu Diệu Lang nhìn nàng một cái, trên mặt vẫn là nhu hòa mà xa cách cười, mang theo các nàng rời đi, trong lòng lại cũng không cảm đối này lục nhẹ ngữ thức thời hơi hơi cảm thán một tiếng.

Trận này trò khôi hài cứ như vậy bình tĩnh cực kỳ giải quyết, Đường Niệm Niệm dùng bữa sau, liền mở to một đôi nóng lòng muốn thử linh động hai mắt nhìn chăm chú vào Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng giúp nàng chà lau khóe miệng, vừa thấy nàng như vậy thần thái ánh mắt liền giãn ra mà khai, cử ẩu như băng tuyết tan rã nhu hòa xuống dưới, hỏi:” Nghĩ muốn cái gì? “

Thời gian ở chung xuống dưới, đối với Đường Niệm Niệm không hề che giấu thần thái, Tư Lăng Cô Hồng đã sớm đối hiểu biết.

Đường Niệm Niệm nói:” Ngày hôm qua cha nói muốn muốn cái gì, có thể trực tiếp lấy. “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng không hề chần chừ, không cần hỏi nhiều tức bẻ lên nàng hướng tư lăng gia tộc bảo khổ đi.

Tư lăng gia tộc chiếm núi làm vua, rộng lớn vô cùng, trận pháp cơ quan càng là nhiều không kể xiết. Đường Niệm Niệm trước nay đến nơi đây liền ít đi có ra quá phương bắc vô danh sơn, lúc này ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực linh thức khuếch tán, đem nơi đi qua đều thu nạp trong đầu, tự nhiên cũng bao gồm Tư Lăng Cô Hồng quá trận cơ quan nện bước đường nhỏ.

Tư lăng gia tộc bảo khổ, Tư Lăng Cô Hồng đã từng đã tới số lần năm ngón tay có thể đếm được, mỗi lần đều là lập công trở về bị ban thưởng làm hấn tiến đến sở lấy thích đồ vật, chỉ là mỗi lần Tư Lăng Cô Hồng đều không có để ý mà thôi.

Mắt thấy hai người đã đến, thủ vệ bảo khổ che giấu nhân mã hiện thân đối Tư Lăng Cô Hồng hành lễ, sau đó liền trở mắt nhìn Tư

Lăng Cô Hồng đánh ra mở cửa kết cấu, đem Đường Niệm Niệm ôm đi vào.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Về” ăn “Vấn đề, ân hừ! Nhanh, hắc!

.....

-----oOo-----

Chương 48: ăn khúc nhạc dạo

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Người nói cái gì? “

Tử đàn án kỉ, tử kim chạm rỗng điệu khắc hình thú lư hương, từ từ thuốc lá từ nội tục mà không ngừng phiêu đảng trong không khí, hình đồng du long. Mạ Mã bá 夔 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Tư lãng hoài nhân ngực khâm biên mở rộng ra, bên chân hai gã bạch y mạo mỹ nữ tử lúc này yên tĩnh không tiếng động quý bò trên mặt đất, nhưng thấy hấn thần sắc lãnh ngạnh, sát khí bức người.

Người tới lại cung kính đem vừa mới nói lặp lại một lần:” Bẩm báo gia chủ, mấy ngày liền tới thiếu chủ lưu luyến nhà kho dược viện, sở lấy chi vật toàn ở chiết nội. “

Nếu không phải mấy ngày này tới, Tư Lãng Cô Hồng sở lấy bảo vật thật sự quá nhiều, hấn nơi nào sẽ đăng báo đến tư lãng hoài nhân nơi này tới. Nghĩ đến kia hai người, hấn liền trong lòng đổ mồ hôi. Từ ngày thứ nhất đi vào bảo khố lấy đi đều là kỳ trân dị bảo hấn cũng không có để ý, rốt cuộc đối phương là gia tộc thiếu chủ, nhưng mà nơi nào nghĩ vậy hai người thế nhưng một lần lại lần nữa tới, mỗi lần lấy đi đều không phải đơn giản chi vật, liền dược viện đều bị hai người càn quét.

Sở con ở vừa mới tư lãng hoài nhân liền nhìn một lần, nếu như cũng sẽ không lại lần nữa dò hỏi.

Sở con nội viết chi vật đích xác trân quý, cho dù là tư lãng hoài nhân cũng không cảm đau mình, nhiên hấn trong lòng lửa giận lại không được đầy đủ là bởi vì này, càng nhiều còn lại là đối Tư Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm không kiên nhẫn gì việc làm mà giận.

Nhớ tới ngày đó chính mình lời nói, lại tưởng Đường Niệm Niệm lời nói sở hành, Tư Lăng Cô Hồng đối này sủng ái. Việc này sợ là Đường Niệm Niệm xúi giục dựng lên.

Tư lăng hoài nhân thần sắc tối tăm, sóng mắt không rõ. Hắn lại có chút lầy không chuẩn việc này có phải hay không Đường Niệm Niệm cố ý việc làm, vẫn là trêu chọc với hắn. Bất quá đảo mắt tưởng tượng, lại cảm thấy Đường Niệm Niệm thật sự không có làm như vậy lý do.

Tư lăng hoài nhân xoa tay, khiến cho bầm báo người đi xuống.

Lại nhìn thoáng qua án kỉ thượng sở con, chuyện này thực sự làm tư lăng hoài nhân buồn bực một phen. Lời nói là trong miệng hắn nói ra đi, đến này sẽ đối phương thật sự trắng trợn táo bạo đi bảo khó lấy đồ vật, hắn có thể như thế nào? Nghiêm trị kia tương đương là đánh miệng mình, nếu là mặc kệ càng là không có khả năng, chưa từng có người có thể xúc thượng hắn rủi ro mà ung dung ngoài vòng pháp luật.

”Lục thị mấy nữ như thế nào? “Tư lăng hoài nhân đối này dưới chân bên trái nữ tử hỏi.

Nữ tử cung kính trả lời:” Về nhà chủ nói, Lục thị năm nữ bị đuổi hỏi trọng như viện, năm nữ mù điếc chi độc đã có mặt mày..... “

Lời nói còn không có nói xong, lại bị tư lăng hoài nhân đánh gãy:” Cho đến ngày nay, còn chỉ là thượng có mặt mày? “

Hắn tiếng nói vốn là quỷ dị khàn khàn, đặc biệt là lúc này đề thấp giấu giếm nguy hiểm, càng làm cho người nghe sởn tóc gáy. Nữ thân mình run lên, tất cung tất kính nói:” Nay được chưa bao giờ nghe thấy, nghi là mà phạm phía trên..... Thiên Phẩm. “

Thiên Phẩm hai chữ rơi xuống, trong điện một tĩnh.

Thiên Phẩm nguyên giả nói nhiều không nhiều, nói nói cũng là không ít, nhưng là có thể luyện Thiên Phẩm đan dược tất là Thiên

Phẩm luyện dược sư, Thiên Phẩm luyện dược sư hà tất tôn quý, chỉ cần có này ở, lại bồi dưỡng mấy vị Thiên Phẩm nguyên giả đều không phải việc khó, có thể thấy được này đáng sợ, nguyên nhân chính là vì như thế, mới càng thêm thừa thốt.

Thiên Phẩm đan dược khó luyện, hướng chi là đi luyện Thiên Phẩm cam điếc dược, này nếu là dừng ở những cái đó luyện dược sư trong tai, chỉ sợ đã sớm mắng to không tư tiến thủ, phí phạm của trời. Nhưng mà này không phải trọng điểm, trọng điểm là Đường Niệm Niệm một cái mười bảy tuổi nữ tử, sẽ là Thiên Phẩm luyện dược sư? Này quá mức với sợ hãi nghe nói.

Đối này tin tức, tư lăng hoài nhân không nói gì, chỉ là thần sắc càng thêm quỷ dị khó lường.

Đến nỗi bị người nhớ thương thượng Đường Niệm Niệm mấy ngày nay có thể nói thần thanh khí爽, nhìn nội trong giới trần bảo hằng sinh, linh thảo đầy đất, Lục Lục nguyên thần càng thêm rõ ràng lên, mấy ngày gần đây trên mặt đều có thể rõ ràng nhìn đến ý cười.

Một ngày này, nàng rốt cuộc không hề tiếp tục bảo khổ dược viện hành trình, lại là muốn đi về gia trang.

Vệ gia trang tọa lạc phương nam, phụ thuộc tư lăng gia tộc, là tư lăng hoài nhân Trực Lệ cấp dưới. Vệ gia trang người trong chuyên tu âm lãnh công pháp, chiêu thức tàn nhẫn, theo đuổi nhất chiêu phải giết. Ở tư lăng trong gia tộc bọn họ rất ít xuất hiện, chẳng sợ xuất hiện người bình thường cũng không biết bọn họ là vệ gia trang người trong, trừ phi chính bọn họ thừa nhận.

Vệ gia trang sở dĩ như vậy thần bí, đơn giản là bọn họ thân phận chính là tư lăng gia tộc kiếm cùng thuấn, tiếp thu đều là ám sát cùng ảnh vệ chức vụ, bên ngoài ra nhiệm vụ khi nếu không phải che giấu đánh lén Tu La, nếu không đó là mặt mang màu bạc mặt nạ bạc mặt, rất ít người gặp qua bọn họ gương mặt thật, chẳng sợ ngày nào đó thấy chỉ sợ cũng sẽ không nhận ra.

Này đó bí sử, Đường Niệm Niệm tự nhiên không biết, chẳng sợ đã biết nàng cũng sẽ không cảm thấy hứng thú.

Lấy sơn vì dựa, nam mà đứng. Vệ gia trang một mảnh yên lặng, giống như một tòa vắng lặng không trang. Đường Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi vào trang trước, mười đạo bóng người đột nhiên xuất hiện ở trang trước, đối hai người uốn gối,” tham kiến thiếu chủ. “Xem ra này mười người chính là thủ vệ người.

Cùng với Tư Lăng Cô Hồng Cô Hồng bước vào vệ gia trang trung, vệ gia trang tổng quản vệ kính vô thanh vô tức chờ, với này phía sau không kêu ngạo không siểm nịnh nói:” Thiếu chủ thân lâm vệ gia trang, nãi vệ gia trang chi vinh. “

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa đáp lại hấn, hai tròng mắt chưa bao giờ rời đi quá Đường Niệm Niệm. Đường Niệm Niệm quay đầu đối vệ kính nói:” Ta tìm vệ ngăn thủy. “

.....

Vệ ngăn thủy, nãi vệ gia trang đại tiểu thư.

Vệ kính sắc mặt không hề có biến hóa, thực tế cũng đã không tiếng động đem Tư Lăng Cô Hồng thái độ nhìn một lần. Nếu là mặt khác nữ tử hướng hấn nói ra nói như vậy, hấn tự nhiên khinh thường nhìn lại hờ hững, chính là mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng chính là che chở Đường Niệm Niệm, sống nhiều năm như vậy, hấn tự nhiên nhìn ra Tư Lăng Cô Hồng đối này sủng ái có bao nhiêu sâu.

”Thiếu chủ mời theo lão nô đi trước. “

Nhưng mà, Đường Niệm Niệm này sẽ nhìn Tư Lăng Cô Hồng Cô Hồng, hai tròng mắt thanh thấu trong suốt, mệnh mệnh doanh doanh.

Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới để ở nàng mềm nhẹ tóc đẹp thượng, nói:” Ta đưa ngươi đi, không xem không nghe. “

”Hào. “Đường Niệm Niệm sóng mắt lấp lánh, cười lộ lên. Nàng biết, Tư Lăng Cô Hồng đối nàng đều là nói được thì làm được, cho đến hôm nay nói qua nói đều không có phá lệ quá.

Dẫn đường vệ kính nghe thấy vậy ngôn, buông xuống khuôn mặt hơi hơi biến sắc một cái chớp mắt. Hắn tuy rằng nhìn ra Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm đặc biệt sủng ái, nhưng là lời này nghe tới, này sủng ái tựa hồ có chút quá mức.

Nhưng mà lúc này vệ gia trang phía tây một tòa sân, vệ ngăn thủy đang ở trong đó, đương có người trước tiên mà đến hướng nàng bẩm báo thiếu chủ tới gặp khi, nàng cũng không khỏi chấn động, vội vàng chải vuốt hảo tự mình đi vào trước cửa chờ.

Trước cửa bóng cây râm mát, vệ ngăn thủy người mặc một bộ thiên hoàng thúc eo võ váy, tóc đẹp như cũ xử lý đến tùy tính, đơn giản đừng một quả ngọc trầm, sắc mặt thượng nhìn không ra cái gì cảm xúc, trên thực tế trong lòng đã sớm loạn thành một đoàn.

Từ ngày ấy Đường Niệm Niệm nói đến tìm nàng hỏi xong việc, nàng liền vẫn luôn nhớ thương. Chỉ là chờ mãi chờ mãi cũng không có chờ đến Đường Niệm Niệm đã đến, đã thờ dài nhẹ nhõm một hơi lại khẩn trương. Mà bằng vào thân phận của nàng, hơn nữa cố ý hỏi thăm, cũng biết được tấc chút thời gian tới Đường Niệm Niệm đối tư lăng cô gia tộc bảo khổ được viện sở làm sự tình, vừa mới nghe nói thời điểm thật sự là đem nàng đại đại kinh hách một phen, vì Đường Niệm Niệm lớn mật cùng Tư Lăng Cô Hồng vô biên sủng ái đều lú lười không thôi.

Hôm nay vốn là không có việc gì, nơi nào nghĩ đến đã bị báo cho thiếu chủ đã đến, không cần tưởng cũng biết được Đường Niệm Niệm định ở trong đó.

Vệ ngăn nước cạn thiên phun ra một ngụm trọc khí, nghĩ thầm giặc tới thì đánh, nước lên nâng nền, thả xem Đường Niệm Niệm bộ dáng cũng không giống như là tới tìm nàng phiền toái.

Này phiên vừa định đến nơi đây, liền thấy cách đó không xa xuất hiện ba người thân ảnh. Dưới ánh mặt trời, kia một bộ tay áo rộng bạc sam, khuynh quốc khuynh thành dung nhan, ánh mắt sỡ lặc chỗ tất là trong lòng ngực nữ tử trên người, nàng kia thiên tư lưu li, mặt vô che giấu.

Vệ ngăn thủy trong lòng không tiếng động than nhẹ một tiếng. Mặc kệ xem vài lần, này hai người ở bên nhau đều làm người không thể không kinh ngạc cảm thán.

Trong lòng thầm than, trên mặt thần sắc lại một chút chưa lộ, liền bước lên trước, đối diện trước đi tới người liền khuất thân hành lễ, “vệ ngăn thủy gặp qua thiếu chủ. “

.....

-----oOo-----

Chương 49: vì được đến hẳn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vệ kính công thành tựu tự giác hành lễ lui thân. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm nhập phòng, ở sảnh ngoài khi liền buông tay buông nàng, đối thượng nàng đôi mắt, nói:” Ta tại đây chờ ngươi. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, nàng linh cảm dữ dội nhạy bén, đặc biệt là đối Tư Lăng Cô Hồng. Cảm nhận được hẳn nhẹ lọt mắt xanh sắc thiển ảnh bao phủ trong mắt tán không ra một tia ảm đạm, chỉ cảm thấy có chút nói không rõ không thoải mái, hơi hơi mím môi, xả hạ hẳn ống tay áo, nói:” Thực mau. “

Nếu không phải bởi vì kế tiếp nàng muốn hỏi sự tình rất quan trọng, đối hiện tại hai người quan hệ tới nói có chút đại nghịch bất đạo, nàng đều nhịn không được làm hẳn làm bạn chính mình cùng đi, cũng không cần nhìn đến hẳn dáng vẻ này.

Chỉ là như vậy đơn giản ba chữ, khiến cho Tư Lăng Cô Hồng củ ấu nhu hòa xuống dưới, khóe miệng nhẹ dương,” hảo. “

Thấy hẳn cười, Đường Niệm Niệm cũng tự nhiên vui mừng ra mặt, sau đó nhìn về phía một bên đã sớm lú lười không thôi vệ ngăn thủy. Vệ ngăn thủy cực nhanh thu liễm trên mặt biểu tình, cung kính dẫn dắt nàng hướng chính mình sương phòng đi.

Vừa vào sương phòng, Đường Niệm Niệm liền dùng linh thức đem chung quanh nhìn quét một bên, cũng không có thiết hạ cái chấn, đơn giản là nàng tin tưởng Tư Lăng Cô Hồng, chỉ cần là hẳn đáp ứng chính mình liền nhất định sẽ làm được. Nay phân tin tưởng liền Đường Niệm Niệm chính mình cảm thấy tới mạc danh, nàng chưa

bao giờ sẽ tin tưởng người khác, chính là lại tin tưởng Tư Lăng Cô Hồng, thậm chí không thể dao động tin tưởng.

Nếu là dĩ vãng nàng, có lẽ tại đây phân tin tưởng sinh ra manh mối liền bóp tắt, chính là hiện tại nàng lại vì này phân tín nhiệm cảm giác một cổ nói không nên lời thích ý thích, chỉ cần nghĩ đến có như vậy một người làm chính mình tin tưởng, thậm chí nhịn không được cười ra tới.

Vệ ngăn thủy thỉnh Đường Niệm Niệm nhập tòa, sau đó tự mình châm trà, đem nóng hôi hổi nước trà đặt ở nàng trước mặt sau, mới vừa rồi chính mình ngồi xuống, nhẹ giọng mang theo điểm thật cẩn thận hỏi:” Đường tiểu thư lần trước nói là có việc hướng ta dò hỏi, không biết là chuyện gì? “

Đường Niệm Niệm đi thẳng vào vấn đề nói:” Ta thích Cô Hồng, tưởng được đến hần. “

”Phốc, khụ khụ, khụ! “Một miệng trà chính nhập khẩu trung đã bị Đường Niệm Niệm bất thành linh nói sợ tới mức phun ra, vệ ngăn thủy trừng mắt nhìn lại, liền thấy Đường Niệm Niệm chỉ là kẻ hèn vung tay áo, kia nước trà còn chưa đựng chạm nàng trắng tinh như bộ đồ mới tay áo, liền viên viên quét về phía một bên trên mặt đất.

Chiêu thức ấy xem đến vệ ngăn thủy lại là cả kinh.

Đường Niệm Niệm cùng nàng đối diện ở bên nhau, nói:” Lý Cảnh so người lợi hại, vì sao người đối hần làm ra hần không muốn sự tình, hần lại không giết người. “

Đối thượng Đường Niệm Niệm cặp kia chân thành tha thiết thuần túy con người, vệ ngăn thủy hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, cười gượng một tiếng nói:” Đường tiểu thư mặc kệ làm bất cứ chuyện gì, thiếu chủ đều sẽ không giết Đường tiểu thư. “Điểm này, chỉ cần là gặp qua hai mặt, nàng đều đã nhìn ra, hay là Đường Niệm Niệm chính mình lại nhìn không ra tới?

Đường Niệm Niệm nói:” Đây có điều kiện. “

”Điều kiện? “Vệ ngăn thủy hai mắt sáng ngời, chỉ cảm thấy trong lòng đều ngo ngoe rục rịch lên. Nàng tựa hồ có nghe được cái gì bí ẩn a.

”Tự do. “

”Tự do? “

Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói:” Hẳn rất tốt với ta, ta nhất định phải gốc tại hẳn bên ngươi. “

”..... “Vệ ngăn thủy chỉ cảm thấy một hơi bị cách ứng trong lòng khảm, đổ đến hoảng hốt. Nếu không phải xem Đường Niệm Niệm biểu tình thật sự không giống như là nói dối, nàng đều thiếu chút nữa cảm thấy nàng đây là ở trên chọc chính mình.

Đường Niệm Niệm thần sắc có chút ảm đạm, hai tròng mắt lại chớp động liền nàng chính mình đều không có phát hiện kiên trì, đó là một loại nhất định phải chiếm hữu dục, lại nói ra ngay từ đầu nói câu nói kia:” Ta thích Cô Hồng, muốn được đến hẳn! “

Vệ ngăn thủy xem như minh bạch, vị này sợ là căn bản là không hiểu đến tình yêu, rõ ràng thích, lại nói cái gì tự do, căn bản là ở để tâm vào chuyện vụn vặt. Không biết vì cái gì, nàng đột nhiên có chút đồng tình Tư Lăng Cô Hồng, đối mặt như vậy thâm ái người, rốt cuộc là có bao nhiêu làm người bất đắc dĩ a.

Chỉ nghe Đường Niệm Niệm còn đang nói:” Ta muốn Cô Hồng chỉ thuộc về ta một người, hẳn hảo cũng chỉ đối ta một người hảo, ta tưởng tự do, lại tưởng được đến tự do sau Cô Hồng vẫn là thuộc về ta, hẳn vẫn là có thể rất tốt với ta, giống hiện tại giống nhau chỉ đối ta cười, rất tốt với ta! “

”Chính là ta đánh không lại hẳn, cho nên không có cách nào khống chế hẳn. Nguyên lai ta tưởng chờ đã có cũng đủ thực lực liền chạy trốn, chính là chờ tới bây giờ ta có cũng đủ thực lực chạy trốn lại luyến tiếc. “

Nghe đến đó, vệ ngăn thủy trong lòng hung hăng nhảy dựng, không tự chủ được liền nghĩ đến: Đường Niệm Niệm này nếu là chạy thoát, thiếu chủ còn không được điên rồi.

”Nếu là chạy thoát, ở không có đủ thực lực trước liền không thể cùng Cô Hồng gặp lại, hấn hảo cũng sẽ biến thành người khác.....
“Đường Niệm Niệm hai hàng lông mày đều rối rắm ở cùng nhau, có vẻ đối như vậy kết quả rất không vừa lòng.

”Người như thế nào làm được? “Vệ ngăn thủy còn ở trầm tư, đột nhiên liền nghe được Đường Niệm Niệm như vậy hỏi chuyện,” người thích Lý Cảnh, đánh không lại hấn, không cần trả giá tự do, còn có thể thân cận hấn. “

Nhắc tới Lý Cảnh, vệ ngăn thủy trong mắt chợt lóe mà qua ảm đạm, đối thượng Đường Niệm Niệm sáng quắc hai mắt, không cảm bật cười. Nghe xong nhiều như vậy, nàng cũng coi như là nghe ra vấn đề nơi

.....

.

”Xem ra Đường tiểu thư thật sự là phi thường thích thiếu chủ. “Nếu không phải như thế thích, lại như thế nào sẽ như thế rối rắm, rõ ràng không hiểu lại như vậy chấp niệm nhập tâm, như vậy nghiêm túc ham học hỏi, liền vì được đến thiếu chủ, lúc này này trong ánh mắt chiếm hữu dục chút nào không thể so thiếu chủ kém nhiều ít.

”Ân, phi thường thích. “Đường Niệm Niệm chút nào không biết rụt rè là vật gì, thoải mái hào phóng, nghiêm túc thừa nhận.

Như vậy không hề chần chờ thẳng thắn thành khẩn làm vệ ngăn thủy lại là ngần ra, nếu là chính mình cũng có thể giống nàng như vậy trắng ra, đối Lý Cảnh hào phóng nói ra tâm tư nên thật tốt?

”Người như thế nào làm được? “Đường Niệm Niệm thấy nàng không nói lời nào, lại ra tiếng hỏi.

Vệ ngăn thủy hít sâu một hơi, đuổi đi đi trong lòng tâm tư, lại xem Đường Niệm Niệm tràn đầy ham học hỏi khuôn mặt, không cảm chính là cười, như vậy nàng thật là cùng năm đó Lý Cảnh giống nhau đáng yêu, người xem trong lòng phát ngửa.

Vệ ngăn thủy đạo:” Ta hỏi trước Đường tiểu thư một vấn đề, nếu là Đường tiểu thư được đến tự do, muốn làm cái gì? “

Này vừa hỏi, lại đem Đường Niệm Niệm cấp hỏi đố.

Đường Niệm Niệm sóng mắt chuyển động, suy tư một hồi lâu, nói:” Tăng trưởng thực lực, được đến Cô Hồng. “

Được đến cái này đáp án, vệ ngăn thủy không cảm lại là cười, những câu không rời thiếu chủ, có thể thấy được đã sớm rãnh tình thâm sâu.” Nếu là Đường tiểu thư được đến tự do, thiếu chủ cũng bị Đường tiểu thư được đến, chính là thiếu chủ muốn trở về nhà tại đây, Đường tiểu thư có bằng lòng hay không bởi thiếu chủ cùng nhau trở về? “

”Chỉ cần hần muốn, ta đều cấp! “Đường Niệm Niệm đáp thật sự mau, nhưng là chút nào sẽ không làm người cảm thấy giả dối.

”Ha hả. “Rốt cuộc nhện không được cười ra tiếng, vệ ngăn thủy thấy Đường Niệm Niệm đầu tới nghi hoặc ánh mắt, tiếng cười lớn hơn nữa một ít, thẳng đến thấy Đường Niệm Niệm thần sắc có chút bất mãn mới thu liễm, cường trang nghiêm túc nói:” Nếu như vậy, Đường tiểu thư hiện tại còn không phải là tự do sao? Hiện giờ này đó còn không phải là thiếu chủ muốn sao? “

Một sợi linh quang ở trong đầu chợt lóe rồi biến mất, Đường Niệm Niệm cái hiểu cái không, gật gật đầu lại lắc đầu, một hồi nhẹ nhẹ nói:” Đánh không lại hần liền vô pháp khống chế hần, nếu là ngày nào đó hần thu hồi hần hảo, ta ngăn cản không được..... “

Nếu là thiếu chủ thật sự ngày nào đó không hề thích người, chẳng sợ người so thiếu chủ lợi hại đồng dạng cũng ngăn cản không được. Vệ ngăn thủy đáy lòng thâm nghĩ, lại nhớ tới Tư Lăng Cô

Hồng đối Đường Niệm Niệm thái độ, nghĩ như thế nào đều cảm thấy này đó sẽ không phát sinh, chỉ là nàng minh bạch nếu là ẩn người bình thường như vậy đối Đường Niệm Niệm giải thích, ngược lại không dùng được. Liên nói ngay:” Nếu là Đường tiểu thư so thiếu chủ lợi hại, Đường tiểu thư có một ngày sẽ thu hồi đối thiếu chủ hảo? “

”Sẽ không! “Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói. Rõ ràng tương lai sự tình ai cũng vô pháp khống chế, nhưng là nàng lại có thể như thế bảo đảm. Nàng là người tu chân, chỉ cần thật sự hạ lời thề, nhất định phải làm được, nếu như bằng không liền chịu tâm ma tra tấn, thậm chí khả năng hồn phi phách tán.

”Một khi đã như vậy, thiếu chủ cũng đồng dạng sẽ không. “Vệ ngăn thủy cười nhẹ. Có lẽ Đường Niệm Niệm chính mình đều không có phát hiện, nàng chân chính để ý kỳ thật đã không phải cái gọi là tự do, mà là Tư Lăng Cô Hồng sủng ái lâu dài.

Loại chuyện này, chỉ dựa vào nàng tới giải thích nghi hoặc vẫn là không đủ, chính yếu vẫn là yêu cầu chính bọn họ hai người.

Nhìn Đường Niệm Niệm ngây thơ mờ mịt bộ dáng, vệ ngăn thủy đột nhiên thần sắc có chút quỷ dị trộm cười vài tiếng, ở Đường Niệm Niệm có điều giác xem ra khi, vội vàng có tay áo che lấp thấp khụ hai tiếng, giống như nghiêm trang hỏi:” Kỳ thật phải được đến khống chế một cái nam tử, chưa chắc muốn so đối phương thực lực cường đại, còn có khác biện pháp, ta đối tiểu cảnh nhi chính là làm như vậy nga. “

Vệ ngăn thủy thanh âm như thế nào nghe đều có chút quỷ dị dụ dỗ, chỉ là Đường Niệm Niệm chỉ cảm thấy có chút quái dị, lại cảm giác cái gì ác ý. Ở nghe được lời này, hai mắt sáng ngời, bật thốt lên liền hỏi:” Cái gì biện pháp? “

Vệ ngăn thủy hí hai mắt càng cong, để sát vào một ít, như là sợ bị người nào nghe được thấp giọng nói:” Ân..... Nói như vậy đi, Đường tiểu thư nhưng cùng thiếu chủ cùng giường mà miên? “

”Ân. “Đường Niệm Niệm gật đầu.

”Kia thiếu chủ nhưng sẽ đổi Đường tiểu thư làm một ít thân cận hành động, như là hôn môi, vuốt ve, khụ khụ, thiếu chủ thân thể nhưng sẽ có cái gì biến hóa? Chính là..... Khụ, chính là hạ thân phương diện, cái kia, hai chân chi gian..... “Nhìn đến Đường Niệm Niệm thần sắc rất cuộc từ nghi hoặc đến bừng tỉnh đại ngộ, vệ ngăn thủy cũng ám thờ dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng lại càng thêm hưng phấn.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói:” Sẽ biến đại, Cô Hồng không cho xem. “

Nói cách khác, quả nhiên không có hành phòng qua! Vệ ngăn thủy hưng phấn hai vai run rẩy, xoay người liền hướng chính mình trên giường đi, chỉ thấy nàng tay ở một chỗ nhô lên nhẹ gõ gõ, liền thấy giường một cái ám cách bắn ra, bên trong lại là một chồng sách.

Vệ ngăn thủy đem chi lấy ra, trở lại Đường Niệm Niệm đối diện, đem sách đặt ở Đường Niệm Niệm trước mặt, đầy mặt tươi cười hiên ngang lẫm liệt nói:” Một nữ tử khổng chế nam tử, liền từ thân thể thượng chinh phục hấn, hắc hắc! Đường tiểu thư, ngươi tùy tiện chọn một quyển nhìn, thiếu chủ liền tất là ngươi một người. “

Đường Niệm Niệm nhìn nàng một cái, tùy tay cầm một quyển quyển sách mở ra xem ra, lại thấy bên trong lại là từng trương họa sĩ cực hảo xuân cung đồ, trần truồng nam nữ bày ra các loại tư thế.

Đường niệm

.....

Niệm chẳng những không có nửa phần cảm thấy cảm thấy thẹn, ngược lại thần sắc nghiêm túc từng trương nhìn lại, sau khi rất cuộc ngẩng đầu nhìn về phía vệ ngăn thủy, nói:” Này không phải hành phòng sao? “Đủ nhìn đến nàng biết được một bộ hành phòng tư thế, nàng mới tỉnh ngộ.

.....

-----oOo-----

Chương 50: hiểu ra

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Di? “Vệ ngăn thủy kinh ngạc, nàng vốn tưởng rằng lấy Đường Niệm Niệm tính tình sợ là không hiểu được, bất quá hiểu được điểm này cũng ngược lại cũng hảo. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm vệ ngăn thủy xúi giục nói:” Không sai, đúng là hành phòng. Chỉ cần Đường tiểu thư cùng thiếu chủ có phu thê chi thật, thiếu chủ nhất định không rời đi Đường tiểu thư. “

Đường Niệm Niệm còn đang xem đồ, trong đó nhìn đến vài trương ngày ấy Tư Lăng Cô Hồng đối nàng sở làm việc bản vẽ, linh quang chợt lóe, liền hỏi:” Cô Hồng hôn môi vuốt ve ta, nơi đó biến đại, kỳ thật là tưởng cùng ta hành phòng? “

”Không sai! “Vệ ngăn thủy ý cười tràn đầy tràn đầy kia trương dung,” chỉ cần Đường tiểu thư thỏa mãn thiếu chủ, mặc kệ Đường tiểu thư muốn cái gì thiếu chủ tất sẽ đáp ứng. “

Lời này nàng nói tự tin tràn đầy, không hành phòng phía trước, thiếu chủ liền đối Đường Niệm Niệm hữu cầu tất ứng, hướng chi là hành phòng lúc sau.

Đường Niệm Niệm như suy tư gì gật đầu, sau đó ôm kia thật dày một chồng sách, xoay người liền đi.

Vệ ngăn thủy mắt trông mong nhìn mấy năm nay cất chứa tinh phẩm cứ như vậy bị lấy đi, nàng kỳ thật tưởng nói nàng chỉ cấp một quyển a. Há mồm, nhìn Đường Niệm Niệm bóng dáng lại cái gì đều nói không nên lời. Nghĩ đến cái gì, vệ ngăn thủy đứng lên, hỏi:” Đường tiểu thư sẽ không sợ ta đem hôm nay sự báo cho người khác sao? “

Tuy rằng cũng không phải gì đó đại sự, nhưng là Đường Niệm Niệm thấy thế nào không giống như là sẽ cùng chỉ thấy quá một lần mặt người xa lạ, nói nhiều như vậy trong lòng lời nói người.

Đường Niệm Niệm quay đầu lại liếc nhìn nàng một cái, nói:” Người sẽ không nhớ rõ. “

Vệ ngăn thủy còn không có minh bạch nàng lời này ý tứ, liền bồng nhiên cảm thấy đầu vựng nặng nề, sau đó té ngã trên mặt đất hôn mê qua đi.

Đường Niệm Niệm tuy rằng tư duy bất đồng người bình thường, nhưng là lấy cẩn thận tới nói, lại là người bình thường đều phải mạnh hơn quá nhiều. Bất quá hiển nhiên, điểm này rất ít người phát hiện. Mới gặp nàng người đều sẽ không tự giác buông đề phòng, thậm chí cảm thấy nàng chính là một cái liếc mắt một cái có thể nhìn thấu người.

Ra sương phòng, Đường Niệm Niệm sớm tại không người thời điểm đem sách thu vào nội giới trung, vừa mới vừa đến sảnh ngoài, liền gặp người ảnh xẹt qua, chính mình liền rơi vào một mảnh quen thuộc ấm áp trung.

”Hảo? “Tư Lăng Cô Hồng hỏi.

Đường Niệm Niệm gật đầu, cả người thả lỏng giống như một đoàn nhẹ vũ oa ở trong lòng ngực hắn, lúc này nâng đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng tịnh bạch như ngọc khuôn mặt, một tay túm hắn một sợi nhu thuận tóc đen, một tay câu lấy hắn cổ, cùng hắn dựa đến cực gần.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt thấy nàng, phát hiện nàng hai tròng mắt lóe sáng nếu tinh, biểu tình nghiêm túc, như là ở suy xét quyết định một kiện chuyện trọng yếu phi thường, hai tròng mắt không hề chớp mắt nhìn chằm chằm chính mình, nghĩ đến chuyện này nhất định là cùng chính mình có quan hệ.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không ra tiếng, chỉ là biểu tình mỉm cười, chỉ cảm thấy cái dạng này nàng thật sự đáng yêu, đặc biệt thích nàng như vậy trừ bỏ chính mình rất cuộc nhìn không thấy những người khác hoặc là vật hai tròng mắt.

Một đường thẳng đến phía bắc vô danh trang viên, Đường Niệm Niệm vẫn là không nói gì, Tư Lăng Cô Hồng mới ra tiếng hỏi:” Niệm Niệm suy nghĩ cái gì? “

Đường Niệm Niệm nói:” Tưởng Cô Hồng. “

”Nghĩ đến cái gì? “Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt ôn nhu.

Đường Niệm Niệm lắc đầu không nói.

Nhìn đến nàng dáng vẻ này, Tư Lăng Cô Hồng cũng không có cưỡng bách nữa đi hỏi, tùy ý nàng ánh mắt vẫn là không chớp mắt dừng ở chính mình trên người.

Một cái giữa trưa, Đường Niệm Niệm đều không có nói nữa ngữ, oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực dường như đã ngủ say, chỉ là ai cũng sẽ không biết, lúc này nàng trên thực tế lại là đem tâm thần chìm vào nội giới, ở bên trong trong giới không ngừng nghiên cứu từ vệ ngăn thủy nơi đó lấy tới một chồng kinh điển.

Này một chồng sách chẳng những có tập tranh, còn có văn tự giảng giải, thậm chí còn có song tu phương pháp. Đường Niệm Niệm từng cuốn nghiêm túc xem, kia phó nghiêm túc bộ dáng nếu là không biết người còn tưởng rằng nàng là đang xem cái gì danh gia đại điển.

Lục Lục càng thêm rõ ràng nguyên linh ở bên cạnh bay tới thối đi, hỏi:” Chủ nhân, chủ nhân, người đang xem bí tịch sao? “

”Ân. “

”Di, cái này không phải song tu sao, ngô, chủ nhân, chủ nhân, cái này không tốt, Lục Lục có càng tốt nga ~ “

”Ân? “

”Hi hi hi, chủ nhân tu vi cao, Lục Lục cũng đi theo giải phong, đã biết rất nhiều đồ vật, muốn cùng đọc đọc song tu hảo, chủ nhân tu luyện liền càng nhanh ~ “Lục Lục nói, lại là một đạo bích quang bắn vào

Đường Niệm Niệm tâm thần, làm Đường Niệm Niệm minh bạch nó lời nói song tu phương pháp.

Này song tu thể nhưng vừa lúc chính là Thiên Thánh được thể cùng Thiên Ma tà thể song tu pháp, trừ bỏ hai người những người khác căn bản không có biện pháp tu luyện, hơn nữa như vậy song tu làm hai người tu vi tiến bộ cực nhanh, cũng sẽ làm hai người tâm thần càng ngày càng tương dung, đạt tới tâm linh tương thông nông nổi.

”Lục Lục như thế nào sẽ có vật như vậy? “Đường Niệm Niệm nghi hoặc hỏi.

Lục Lục rung đùi đắc ý,” ngô ngô, không biết..... Tự nhiên mà vậy liền có, chủ nhân tu vi càng cao, Lục Lục giống như biết đến liền càng nhiều..... “Ngay sau đó nó liền thẩu tiến đến, mơ hồ ngũ quan tựa hồ treo và thảo hỉ

.....

Cười, hoan hô nói:” Chủ nhân thích sao? Chủ nhân thích sao? Ngô..... Giống nhau song tu pháp đối chủ nhân bổ ích không lớn, cái này hảo, cái này hảo ~ “

”Ân, thích, Lục Lục rất lợi hại. “Đường Niệm Niệm cũng không cảm cười rộ lên, nghiêm túc tán thưởng nói.

”Hắc hắc hắc hắc hắc! Lục Lục lợi hại, chủ nhân thích Lục Lục! “

Nội trong giới, là Lục Lục thỉnh thoảng cười vui thanh, còn có không ngừng phiên động thư tịch. Tuy rằng có chuyên môn song tu bí tịch, nhưng là Đường Niệm Niệm vẫn là không quên này đó sách, bởi vì nàng phát hiện nơi này ghi lại tri thức đích xác phong phú, làm nàng dĩ vãng đối phương diện này chỗ trống chậm rãi bổ thêm vào lên, trong đầu còn thỉnh thoảng suy nghĩ:

Nguyên lai ngay từ đầu Cô Hồng hôn môi chính mình chính là tướng cùng chính mình hành phòng?

Chỉ là vì cái gì mỗi lần đều điếm đến mới thôi, bất hòa chính mình nói thẳng đâu?

Ân..... Nguyên lai chính mình thân thể kỳ quái cảm giác là bởi vì bị khiêu khích đến động tình?

A..... Nơi này có nói Cô Hồng nơi đó biến hóa, ngô? Nguyên lai như vậy có thể làm Cô Hồng thoải mái?

Ân? Nơi này nói hành phòng chính là chiếm hữu được đến đối phương, là có thể làm nam tử chịu chính mình khống chế?

Thời gian chậm rãi qua đi, Đường Niệm Niệm cũng từ lúc bắt đầu bừng tỉnh đến hiểu ra, càng xem càng cẩn thận. Tuyết Diên Sơn Trang trung cùng Đường Niệm Niệm ở chung quá người đều biết nàng học tập năng lực chi cường, mặc kệ là cái gì đều có thể vừa xem hiểu ngay, đã gặp qua là không quên được, như vậy học tập năng lực vào lúc này cũng chút nào không kém, mặc kệ tập tranh vẫn là vẫn tự đều bị nàng một chút không dư thừa hấp thu, còn không ngừng ảo tưởng ra Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng ở tư tưởng trung diễn biến không biết bao nhiêu lần, thực lực chỉ còn lại có thực tiễn.

Mà Đường Niệm Niệm như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, nàng như vậy hành vi, căn bản chính là để ý dâm Tư Lăng Cô Hồng.

”Niệm Niệm? “Bên tai truyền đến Tư Lăng Cô Hồng nhẹ gọi, Đường Niệm Niệm mở mắt ra, sáng mắt nhộn nhạo gian ần có bích ba lưu chuyển, có cổ rung động lòng người mị hoặc.

Tư Lăng Cô Hồng đồng tử hơi hơi một ngưng, ngón tay sờ trán mái tóc của nàng, nói:” Nên dùng bữa tối. “

Nhân muốn muốn đi làm bữa tối, không thể không đem Đường Niệm Niệm đặt ở sường phòng nội giường nghỉ ngơi. Lúc này Đường Niệm Niệm liền nằm trên giường, tóc đẹp hơi tán, diện tích phần hồng, đôi mắt không hề chớp mắt nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, hơi hơi hít, khóe miệng cũng một câu run lên, thân thể vừa

động nằm nghiêng, một chân kiêu, mềm mại gọi một tiếng:” Cô Hồng. “

”..... Làm sao vậy? “Tư Lăng Cô Hồng trong mắt thương quá hoang mang, chỉ là nhìn nàng mềm yếu không có xương động tác cùng cổ quái biểu tình, không tự chủ được trên mặt liền hiện lên ý cười.

Đường Niệm Niệm ngẩn ngơ, thương thương là như thế này họa mới đúng, như thế nào Cô Hồng không phác lại đây? Nghĩ lại thay đổi một động tác, ngồi quỳ trên giường, đôi mắt lại doanh doanh nheo lại tới, ngẩng cổ, cánh môi chu.

”Xích a..... “Tư Lăng Cô Hồng không cảm cười ra tới, trông mắt lại cũng không khỏi áp ủ khởi thâm thúy. Đáng yêu đến làm người bật cười, khả nhân đến làm người thương tiếc, thậm chí cho hẳn một loại ngon miệng muốn đem chi nuốt vào trong bụng xúc động.

Đường Niệm Niệm không rõ nguyên do, lúc này Cô Hồng không phải hẳn là hôn môi chính mình sao? Giữa mày không khỏi có nhọt nhạt bất mãn nhăn nhăn, Đường Niệm Niệm tưởng không hề dùng thương thương nói dụ dỗ, liền đứng ở trên giường, cùng Tư Lăng Cô Hồng đối diện ở bên nhau, vươn tay bắt đầu ở hẳn trước mặt cởi áo tháo thắt lưng.

Mắt thấy Đường Niệm Niệm từng cái xiêm y cởi ra, Tư Lăng Cô Hồng ngăn chặn nàng liền phải giải cuối cùng một kiện áo lót ngón tay, mang theo một tia nghi hoặc hỏi:” Niệm Niệm? “

Đường Niệm Niệm đôi tay câu lấy hẳn cổ, hai mắt thắm mẫn nghiêm túc chuyên chú, tinh lạng thấu triệt, nói:” Cô Hồng, hành phòng. “

”..... “Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt trợn mắt.

.....

-----oOo-----

Chương 51: sẽ không theo ta tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng giật mình thần thời gian thực đoản, nhưng là bộ dáng kia vẫn là hoàn toàn bị Đường Niệm Niệm thu vào trong mắt, cảm thấy đặc biệt đẹp thích. Mạ Mã bá 癸 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Thanh ảnh như sương mù, mờ mịt trung kia nửa đêm nguyệt hoa đồng tử, củ ấu rõ ràng tuyến tuần dung nhan, thiếu sắc như nước môi mỏng. Đường Niệm Niệm không chút do dự cúi đầu hút trụ kia môi, như ngày thường gặm cắn duẩn hút, vươn đầu lưỡi vọt vào hần miệng thơm trung, trắng ra lại nhiệt tình dây dưa ở bên nhau.

Nàng tay cũng không nhàn rỗi, lôi kéo Tư Lăng Cô Hồng xiêm y đem hần kéo đến trên giường, cả người nằm ở hần trên người, bắt đầu cởi bỏ hần xiêm y.

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên duỗi tay ngăn lại nàng hành vi, ngửa ra sau tách ra nàng cùng chính mình dây dưa môi, nhìn đến nàng nhân hôn môi hồng nhuận no đủ cánh môi, còn có kia hoang mang khó hiểu hai tròng mắt.

”Cô Hồng? “Đường Niệm Niệm xem hần, ngày thường hôn môi hần đều sẽ không cự tuyệt, hơn nữa hần là tưởng cùng chính mình hành phòng không phải sao?

Tư Lăng Cô Hồng hơi thở hơi trầm xuống, chuyên chú xem nhập nàng hai tròng mắt, hỏi:” Niệm Niệm, vì sao..... Tưởng hành phòng? “

Đường Niệm Niệm nói:” Cô Hồng hôn ta, sờ ta, nơi đó biến đại, không phải tưởng cùng ta hành phòng sao? “

Tư Lăng Cô Hồng hơi thở một đốn, ánh mắt hơi lóe, nhìn nàng đóng mở môi đỏ, như là bị mê hoặc ngón tay nhẹ nhàng đụng chạm, khăn khăn tiếng nói phiếm chờ đợi nói:” Niệm Niệm tưởng cùng ta hành phòng sao? “

”Tưởng. “Đường Niệm Niệm gật đầu.

”Vì cái gì? “

Đường Niệm Niệm hai mắt lóe sáng, thần sắc nghiêm túc đến thành kính, khẩu khí lược trọng nói:” Chỉ cần cùng Cô Hồng hành phòng, Cô Hồng liền thuộc về ta. “

Nói ra những lời này khi, Đường Niệm Niệm trong lòng có chút khấn trương, bởi vì kẻ yếu đối cường giả nói ra như vậy lời nói là đại nghịch bất đạo, chỉ là nàng vẫn là tưởng nói ra, nàng muốn biết Tư Lăng Cô Hồng phản ứng.

Nếu là trước kia nàng, tuyệt đối sẽ không làm ra như vậy không có nắm chắc sự tình, chính là hiện giờ nàng đã bởi vì Tư Lăng Cô Hồng làm ra quá nhiều trái với lý trí sự, ở một chút trưởng thành thay đổi.

—— chỉ cần cùng Cô Hồng hành phòng, Cô Hồng liền thuộc về ta
——

Nữ tử nghiêm túc thành kính thanh âm trọng như ngàn quân, một chữ một ngữ thật mạnh va chạm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng, hẳn nghe ra nàng trong lời nói kiên trì cùng chiếm hữu dục, nhìn ra nàng trên mặt nghiêm túc chân thành tha thiết, cả trái tim đầu thật giống như bị đâm cho mất đi một cái chớp mắt thần trí, lại ma lại mềm, giống như bị cái gì lấp đầy, cơ hồ chìm ra.

”Niệm Niệm..... Niệm Niệm..... Niệm Niệm! “Trước nay cũng đều không hiểu lời nói Tư Lăng Cô Hồng chỉ có thể đem sở hữu cảm xúc đều hóa thành này từng tiếng kêu gọi, mỗi một tiếng đều no đủ tình cảm.

Hưng phấn kích động, loại cảm giác này chưa từng có xuất hiện ở Tư Lăng Cô Hồng sinh mệnh, nhiên từ gặp Đường Niệm Niệm, hẳn liền không ngừng nhấm nháp các loại chưa từng từng có cảm thụ, mặc kệ là bất đắc dĩ vẫn là buồn bã thương tâm, đều vui vẻ chịu đựng, muốn ngừng mà không được.

Một tiếng thích, một cái tỏ thái độ, liền có thể làm hắn trả giá sở hữu.

Giờ khắc này Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng ánh mắt tựa như thiên hải, nhu đến tựa như chìm ra thủy tới, đem nàng hoàn toàn bao dung trong đó.

”Cô Hồng, thích người, thực thích. “Đường Niệm Niệm tham lam nhìn hắn mặc kệ khuôn mặt thượng còn mắt trung ôn nhu, đôi tay ôm chặt lấy thân hình hắn.

Nàng như cũ không quá minh bạch tình yêu, không hiểu nên làm như thế nào mới là đối, nhưng là nàng thích người này, nàng liền sẽ đối người này hảo, tựa như người này đối chính mình hảo, chỉ cần hắn muốn, chỉ cần hắn mở miệng, nàng nhất định cấp.

Liên tục hai ngày qua, này thanh thích từ lúc bắt đầu hy vọng xa vời biến thành hiện thực, Đường Niệm Niệm trong mắt chân thành tha thiết không lừa được người. Tư Lăng Cô Hồng bị mê hoặc cùng nàng dây dưa ở bên nhau, thậm chí so nàng càng hơn điên cuồng.

Xiêm y trút hết, cầm tú cái màn giường bất tri bất giác buông xuống xuống dưới, che khuất này tràn đầy giường cảnh xuân.

Đường Niệm Niệm khuôn mặt say nhuận, cánh môi màu son thủy nhuận, thủy quang mờ mịn hai tròng mắt câu hồn nhiếp phách, nhìn chăm chăm vào trên người Tư Lăng Cô Hồng, ngón tay một khắc cũng không nhàn rỗi, nghĩ sách thượng dạy dỗ một chút câu ra Tư Lăng Cô Hồng yu hỏa.

”Niệm Niệm. “Nhưng mà, Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên dừng lại động tác, lại là duỗi tay ngăn trở nàng không hề gáp đái khiêu khích.

Đường Niệm Niệm đầy nước xuân ý con người nghi hoặc xem hấn,” Cô Hồng? “Hai tròng mắt ở trên người hấn đánh giá, từ thần sắc, hơi thở, thân thể, đến dưới háng, rõ ràng liền cùng sách thượng nói giống nhau, hai mắt thâm thúy như uyên, cánh mũi mờ hôi treo, khẩu thở dốc dồn dập, thể trạng đại kinh thiên —— rõ ràng chính là một bộ động tình dấu hiệu.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt nhẹ nhặn, thật sự không rõ Đường Niệm Niệm như thế nào đột nhiên chính là biết nhiều như vậy thủ đoạn, làm hấn thiếu chút nữa mất đi lý trí. Cảm nhận được Đường Niệm Niệm dừng ở chính mình trên người ánh mắt, không khỏi cúi đầu nhìn lại, vừa lúc đối thượng nàng như tơ mờ mịn con người, ánh bình minh đầy mặt kiều diễm, nhất thời kêu lên một tiếng, nghiêng đi mất đi.

”Cô Hồng? “Đường Niệm Niệm ôm hấn tinh tráng vòng eo ngồi dậy, mặt đối mặt dán, ngẩng đầu mắt chớp cũng không chớp nhìn hấn, hỏi:” Làm sao vậy? Cô Hồng động tình, vì cái gì không được phòng? “

.....

Không hề rụt rè trắng ra hỏi chuyện, vào lúc này vô ý thức đó là tuyệt đối dụ dỗ.

Tư Lăng Cô Hồng hơi thở càng trọng, chỉ cảm thấy hạ thân muốn trương đến nổ mạnh giống nhau, khó chịu muốn mệnh. Nhưng mà so với này cổ xúc động, Đường Niệm Niệm an toàn lại so với cái gì đều phải quan trọng.

Đường Niệm Niệm thấy hấn không nói, chớp chớp mắt, bưng tình đại ngộ nói:” Chẳng lẽ Cô Hồng sẽ không? Ta đây tới. “Trong đầu tự nhiên phù sách trung một bộ tư thế, lấy Đường Niệm Niệm tính tình tới nói, ngược ngừng là cái gì căn bản là không có khái niệm, lúc này nàng chỉ nghĩ làm chính mình thoải mái cũng làm Tư Lăng Cô Hồng thoải mái, càng vì được đến Tư Lăng Cô Hồng.

Nói xong, Đường Niệm Niệm cúi đầu nhìn chằm chằm vào Tư Lăng Cô Hồng hạ thân, kia ánh mắt trắng ra sắc bén đến Tư Lăng Cô Hồng thân thể càng thêm cứng đờ.

Ngày ấy Đường Niệm Niệm dùng linh thức chỉ là đảo qua liếc mắt một cái, lúc này lại là nghiêm túc thoát nhìn, chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng nơi đó rất là xinh đẹp, sạch sẽ mà nhạt nhẽo nhan sắc, giống như ngọc trụ, Đường Niệm Niệm nhớ tới sách thượng tựa hồ sở quá, nam tử cùng nữ tử giống nhau, không có cùng người hành phòng quá mới có thể là loại này đẹp nhan sắc cùng bộ dáng.

Trắng nõn như ngọc bàn tay che khuất nàng hai tròng mắt, Tư Lăng Cô Hồng thân thể dựa vào nàng trên người, hàm dưới thật sâu vùi vào nàng cổ, thấp giọng nói:” Niệm Niệm, không thể hành phòng. “

”Vì cái gì? “Đường Niệm Niệm thân thể run rẩy, thân thể hư không cảm giác càng hơn, khẩu khí cũng dồn dập lên, toàn thân cảm quan đều bị Tư Lăng Cô Hồng cấp mang đi lên, chỉ cảm thấy hần hơi thở mịn nhẵn nóng rực có thể nung chín nàng da thịt, kia khăn khăn từ tính thanh âm càng câu nhân tâm phách.

”..... Có độc. “Tư Lăng Cô Hồng đậy mắt hiện lên hồi hận, hần chưa bao giờ biết ** như thế khó có thể khống chế, lần đầu tiên còn hảo, lúc này đây bởi vì Đường Niệm Niệm cố ý phối hợp, thế nhưng làm hần tới rồi hiện giờ hoàn cảnh.

”Ta không sợ! “Đường Niệm Niệm cảm thấy căng chặt tâm thần theo hần đáp án đột nhiên liền thả lỏng, thậm chí nhảy nhót. Hần không phải không muốn bị chính mình được đến, mà là sợ chính mình bị thương? Nay cổ vui thích trắng ra biến hiện tại nàng khuôn mặt thượng, mặt mày hơn hờ.

Đường Niệm Niệm duỗi tay phủng trụ Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt, mắt cười tùm tùm nhìn hần, nghiêm túc tự tự rõ ràng nói:” Ta không sợ, hơn nữa thực thích, thích nhất. Cô Hồng cùng ta hành phòng được không? Hành phòng, chúng ta đều sẽ thực hảo, thực thoải mái! “

Nàng xác thích trên người hấn Thiên Ma độc, hơn nữa hai người hành phòng dựa theo cặp kia tu phương pháp, là thật sự đối với đối phương đều hảo, cũng nhất định sẽ thực thoải mái.

Lời này rơi vào Tư Lăng Cô Hồng trong tai liền như đất bằng sấm sét, lý trí kia căn huyền căng chặt cơ hồ liền phải đứt gãy,” thật sự..... Không có việc gì? “

”Ân! “Đường Niệm Niệm thật mạnh gật đầu.

Bang ——

Cái gì đứt đoạn thanh âm tựa ở Tư Lăng Cô Hồng trong đầu đột nhiên vang lên.

.....

-----oOo-----

Chương 52: ảm áp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sáng sớm hạ khởi mênh mông mưa phùn, cây cối thanh úc càng thêm mê người. Mạ Mã bá 麥媽 嫫. Thịnh nhớ kỹ bồn trạm

Thù Lam đứng ở sương phòng cửa, thần sắc có như vậy một chút khó nén xấu hổ. Cách đó không xa, Chu Diệu Lang chống một thanh họa thanh trúc giấy dầu phiến chậm rãi đi tới, ở sân đứng yên. Đối với nàng nhẹ nhàng vẫy tay, ý bảo nàng qua đi.

Thù Lam cung kính khom người, liền phóng nhẹ bước chân đi đến nàng trước mặt, thấp giọng nói:” Chu tỷ tỷ. “

Chu Diệu Lang cười nhẹ, bàn tay về phía trước kia giấy phiến liền đem Thù Lam che đậy ở bên trong, vì nàng chắn đi đầy trời giống như tơ liễu tinh tế nước mưa, ánh mắt quét mắt nhắm chặt khắc hoa cửa gỗ, cười nói:” Hôm nay không cần người hầu hạ, ta tự mình tới. “

Thù Lam nghe vậy gật gật đầu, không có nửa phần dị nghị.

Chu Diệu Lang ánh mắt ý cười lại thêm một ít, thanh âm phóng thấp có chút nói nhỏ ý vị, hỏi:” Mới vừa đứng ở nơi đó nhưng nghe được động tĩnh gì? “

”Khụ! “Thù Lam ho khan một tiếng, che giấu chính mình xấu hổ, gò má đã sớm đỏ bừng một mảnh, trả lời:” Hẳn là đã tỉnh, chỉ là không có đứng dậy. “

”Nga ~ “Chu Diệu Lang tươi cười càng thêm thêm thúy lại vui mừng, gật gật đầu, không có hỏi nhiều.

Thù Lam minh bạch nàng bộ dáng này nguyên nhân, phải biết rằng hôm qua từ bữa tối khi, Tư Lăng Cô Hồng vào sương phòng liền

không có trở ra, nàng cũng liền đứng ở cửa chờ, nào biết đâu rằng không bao lâu lại đột nhiên truyền đến Đường Niệm Niệm kia mỉa mai thanh âm.

Đường Niệm Niệm là nửa phần cố kỵ đều không có, thanh âm kia cũng không có nửa phần che giấu ý tứ, chột cao chột thấp, ngay cả thân là nữ tử Thù Lam cũng bị nàng làm cho toàn thân tê dại cơ hồ xụi lơ, khuôn mặt đã sớm lầy máu giống nhau, căn bản là không biết nên đi hay là nên ở lại, không tự giác liền đứng ở nửa đêm, thanh âm kia mới dần dần đánh tan, nàng bừng tỉnh, phát hiện chính mình chân cẳng cũng chết lặng.

So sánh với nàng, nguyên lực thâm hậu Chu Diệu Lang tự nhiên nghe được rõ ràng hơn, ngay từ đầu nàng sắc mặt còn đại biến, bất quá ngay sau đó liền biến thành mừng như điên, kia nồng đậm ý mừng tựa như sắp ôm tôn bà bà, thậm chí liền hai mắt đều tràn ngập thương một tầng thủy sắc, hồi lâu không tiêu tan.

Hai người một trước một sau đi đến mái hiên hạ, đều cố tình phóng nhẹ tiếng bước chân, trong không khí chỉ có kia mưa phùn nhỏ giọt thúy diệp, mặt đất thanh linh thanh.

Sương phòng nội.

Tán loạn là xiêm y, hỗn độn giường, trong không khí huân hương từ từ, ần ần phát ra kiều diễm, còn chưa tan đi hoan mỹ hương vị.

Đường Niệm Niệm mơ hồ mở mắt ra khi liền vọng nhập một đôi nguyệt chiếu u huyền con người, toàn bộ thể xác và tinh thần đều giống như tại đây một cái chớp mắt lâm vào trong đó vô pháp tự kèm chế.

”Cô Hồng..... “Sơ tỉnh lại thanh âm khàn khàn lại mềm mại, còn có đêm qua quá độ kêu lên vui mừng mà khô khốc, lại có vẻ càng thêm câu nhân mỉa mai hoặc.

”Ân, ta ở. “Tự Lãng Cô Hồng cố tình thả chậm phóng nhẹ thanh âm trầm thấp du hoãn, ở màn gấm nội tựa tuyệt hảo ngàn năm rượu

ngon, chỉ nghe liền có thể say lòng người. Hấn xúc lên cái màn giường, xuống giường phủ thêm một kiện áo đơn, đi đến bên cạnh bàn đổ một ly nước trong, dùng nguyên lực ấm áp đoan lại đây.

Đường Niệm Niệm liền nằm ở trên giường, hai mắt mông lung nhìn chăm chăm hấn thân ảnh, tròn mắt theo hấn nhất cử nhất động đi theo như là hắc diệu thạch giống nhau lăn qua lăn lại, chọc đến Tư Lăng Cô Hồng trên mặt toàn là ý cười. Ngồi ở mép giường, một tay mềm nhẹ nâng dậy nàng thân hình, đem chén trà đưa tới nàng bên môi.

Đường Niệm Niệm theo hấn động tác máy móc uống lên hai khẩu, chỉ cảm thấy yết hầu một trận ôn nhuận sướng khoái, hai mắt cũng chậm rãi khôi phục thanh minh, đột nhiên nhấp môi không có lại uống, mà là quay đầu nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng môi, ngay sau đó nói:” Cô Hồng ư. “

Tư Lăng Cô Hồng không hề phóng kháng chần chờ liền đem trong tay còn dư lại nước trong uống nhập khẩu, lại cúi đầu lấp kín nàng môi, độ đến nàng trong miệng.

Đường Niệm Niệm hai mắt mị mị, đôi tay liền ôm lấy Tư Lăng Cô Hồng vòng eo, theo này động tác khoác ở trên người chần mông cũng chảy xuống, lộ ra kia một thân nõn nà như tuyết da thịt, cùng cơ hồ che kín toàn thân đở bưng, làm thấy giả tâm sinh thực cốt ** tê ngứa.

Một ngụm thủy độ xong, hai người lại không có tách ra, ngược lại dây dưa ở bên nhau, cũng không biết là ai trước câu dẫn, lưới hôn gian trong không khí truyền đến kia chọc người mặt đỏ tim đập thủy trệ thanh, thẳng đến hai người hơi thở đều dồn dập lên mới tách ra.

Đường Niệm Niệm hai chân ngồi quỳ ở mềm mại trên giường, đôi tay còn câu lấy Tư Lăng Cô Hồng tinh tráng vòng eo, hai mắt lúc này tinh lạng lạng nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, đã vui thích lại nghiêm túc chờ đợi nói:” Cô Hồng, lại đến hành phòng đi! “

Tư Lăng Cô Hồng cả người căng thẳng, thiếu chút nữa liền phải gạt đầu áp đi lên.

Đường Niệm Niệm còn không biết nguy hiểm, vì sợ nhỏ thân mình gắt gao dựa vào hần, liếm liếm cánh môi thượng ướt át, nghi hoặc nói:” Không hảo sao? Chẳng lẽ Cô Hồng không cảm thấy thoải mái?
“

Đường Niệm Niệm là thực tử biết vị, tu vi cấp tốc tăng trưởng còn có kia thực cốt ** tư vị, đều làm nàng thích đến không được, lại nghĩ đến đêm qua còn không quên vệ ngăn thủy nói qua nói, ở hai người lần đầu tiên sau hướng Tư Lăng Cô Hồng lớn mật yêu cầu một đồng yêu cầu sau, Tư Lăng Cô Hồng mỗi người ôn nhu đáp ứng sau, nàng càng cảm thấy đến toàn tâm đều tràn đầy, toàn sở không có vui mừng.

Không hảo sao?

Không

.....

Cảm thấy thoải mái?

Nghe này vấn đề, nhìn Đường Niệm Niệm một bộ nhậm quân ngất lầy bộ dáng, Tư Lăng Cô Hồng toàn thân đều như bốc cháy, hai tròng mắt thâm thúy giống như vực sâu che giấu hung thú.

Hảo! Phi thường hảo!

Thoải mái! Phi thường thoải mái!

Thậm chí đã không thể dùng thoải mái tới hình dung.

Cái loại này thực cốt ** tư vị, làm hần mất đi lý trí, chỉ còn lại đầy ngập si cuồng, muốn đem trước mắt nhân nhi hủy đi cốt nuốt vào trong bụng, huyết nhục dung hợp.

”Ngô. “Thất thần gian, Tư Lăng Cô Hồng phát giác chi gian thân thể lại đã xảy ra khó có thể không chế biến hóa, đơn bạc tư lựa quần áo căn bản che giấu không được, cao cao nhô lên.

”Cô Hồng cũng thích, muốn. “Đường Niệm Niệm ngũ cảm dữ dội nhạy bén, phát hiện Tư Lăng Cô Hồng biến hóa, tự nhiên leo lên hấn thân mình, tròn xoe đĩnh kiêu hai đùi liền khen ngòi ở hấn trên người, cách một tầng vải dệt để ở tư mật chỗ, hai người thân thể đều là run lên. Đường Niệm Niệm hai mắt liền thiển híp, doanh doanh nhìn Tư Lăng Cô Hồng, mềm mại nói:” Cô Hồng, cho ta. “

Cái này ở người ngoài trong mắt có như thơ như họa dung nhan nữ tử, đa số thời gian đều là một bộ bình tĩnh không gợn sóng bộ dáng, hoặc giống như con trẻ, hoặc cười hoặc giận hoặc bất mãn đều trắng ra không tàng. Lúc này tại đây giường trong đất lại giống như yêu tinh, không hề rụt rè dụ dỗ tác cầu, tóc đen như mực khuynh sắc trắng nõn lưng, hắc bạch giao nhau giống như phác họa ra tuyệt sắc yêu trị.

”..... Niệm Niệm. “Này một tiếng trầm thấp thanh giống như thờ dài, nóng rực hơi thờ như là bị đan điền kia đoàn hỏa cấp nướng BBQ ra tới. Tư Lăng Cô Hồng hai tròng mắt thật sâu áp ủ gợn sóng khó tiêu lốc xoáy, quần áo xốc lên, thiếu tầng này trở ngại, hai người đáp lời đem qua dư nhuận, thông thuận vô cùng liền giao hợp ở bên nhau.

Từ Lục Lục kia được đến song tu công pháp vận chuyển, trước mắt bạch quang chợt lóe, một mảnh mù sương thế giới, một cỗ thiên hải ám áp bao dung, làm nàng sở hữu gai nhọn xác ngoài đều sụp đổ, nhịn không được không hề giữ lại mở ra sở hữu. Kia cảm thụ là Tư Lăng Cô Hồng đối nàng cảm tình, so với hấn ngày thường đơn giản thích hai chữ muốn trầm trọng quá nhiều quá nhiều, so với hấn ngày thường đăm cười ôn nhu muốn cuộn cuộn quá nhiều quá nhiều, so với hấn ngày thường tự tay làm lấy thương tiếc phải mãnh liệt quá nhiều quá nhiều.

Đây là Lục Lục nói tâm thần tương dung.

So với thân thể thượng cực hạn sung sướng, Đường Niệm Niệm càng thêm tham luyến trên thực tế là này linh hồn thượng an ủi ấm áp.

Tâm thần dung hợp, làm nàng rõ ràng không hiểu, lại cố tình sáng tỏ. Đây là Tư Lăng Cô Hồng đối nàng tình yêu, mênh mông cuộn cuộn như hải, bao dung lại mãnh liệt, kịch liệt lại nội liễm, nhất vãng tình thâm không hề tạp chất.

”Cô Hồng, Cô Hồng, Cô Hồng... Người là của ta! “Đường Niệm Niệm hai mắt rõ ràng ngây thơ thủy nhuận, cơ hồ thất thần, lại vẫn là xuyên thấu qua doanh doanh thủy tầng nhìn tư Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt, thật sâu nghiêm túc, nồng đậm chiếm hữu dục trắng ra vô giá.

”Ân, ta là Niệm Niệm. “

Bừng tỉnh trung, nghe được Tư Lăng Cô Hồng ám ách trả lời thanh, ôn nhu bao dung, chân thành tha thiết thành kính.

Như Đường Niệm Niệm giống nhau, Tư Lăng Cô Hồng đồng dạng cảm giác được Đường Niệm Niệm tâm thần, cảm thụ nàng vui thích nghiêm túc, bất an ỷ lại.

Bọn họ hai người phù hợp đến giống như trời sinh, theo như vậy thân mật nhất hành vi, dựa đến càng ngày càng gần không ngừng là tâm thần, còn có bất diệt linh hồn.

”Ngô. “Một tiếng kêu rên, Tư Lăng Cô Hồng tiết ở thân thể của nàng nội, ôm lấy xụi lơ ở trong lòng ngực hấn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm một tay lôi kéo hấn khoác ở trên người áo đơn, hai mắt còn ở vào ngây thơ thất thần bộ dáng.

.....

-----oOo-----

Chương 53: ta giúp người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng ngực phập phồng có chút kịch liệt, ôm Đường Niệm Niệm một hồi lâu mới chậm rãi bình phục xuống dưới. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm nhìn trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, cúi đầu hàm dưới ở nàng tóc đẹp thượng nhẹ cọ sát, mềm nhẹ động tác làm người cảm nhận được một loại bị coi trọng ở trong lòng thân mật.

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng nhẹ gọi một tiếng, ôm nàng liền đi hướng sau các trong bồn tắm. Mở ra bể tắm một chỗ chạm ngọc nhô lên, liền có nhiệt khí mờ mịn nước ấm từ tứ phương chạm ngọc trong miệng chảy ra, không đến một lát liền đem toàn bộ bể tắm rót đầy.

Dùng tay thử thủy ôn sau, mới ôm Đường Niệm Niệm vào bể tắm trung. Đường Niệm Niệm vốn là xụi lơ thân thể một chạm được nước ấm càng lười biếng không thôi, hoàn toàn chính là dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, toàn từ hấn một tay ôm, một tay tinh tế vì nàng rửa sạch.

”Ngô ngô, chủ nhân thật là lợi hại, độc độc hảo hảo, chủ nhân muốn nhiều hơn ăn độc, hảo hảo củng cố tu vi, không cần bao lâu nhất định liền có thể đột phá ~ “Lục Lục nhảy nhót thanh âm truyền vào trong óc.

Đường Niệm Niệm đáp lại, hai mắt nhân thoải mái lại thỏa mãn nheo lại tới. Song tu được đến bổ ích đích xác đại đến vượt qua Đường Niệm Niệm tưởng tượng, đột nhiên mãnh trướng tu vi cần thiết hảo hảo củng cố mới có thể lợi dụng lên, bằng không liền lãng phí.

Tẩy đi một thân dính trệ cùng tình se khô khốc lại tân thêm jing dịch, Tư Lăng Cô Hồng bế lên Đường Niệm Niệm lên bờ, thân thủ cầm khăn gấm vì nàng lau mình mặc quần áo.

Này phiên hành vi đã sớm không phải lần đầu tiên, nhưng là đánh vỡ Đường Niệm Niệm trong lòng kia tầng mạnh yếu chi phân vách ngăn, lúc này lại cảm thụ hấn sẵn sóc tỉ mỉ hành vi, càng thêm thích tham luyện.

Bị Đường Niệm Niệm cặp kia thủy nhuận nghiêm túc hai tròng mắt gắt gao nhìn chăm chăm, Tư Lăng Cô Hồng vì nàng mặc vào xiêm y, thủ sẵn y khẩu khi, cúi đầu liền nhẹ nhàng gặm thực nàng môi.

Khẩu hảo xiêm y, Tư Lăng Cô Hồng cũng buông ra nàng. Chuẩn bị lấy chính mình xiêm y khi, Đường Niệm Niệm lại đột nhiên duỗi tay trước cầm lên. Tư Lăng Cô Hồng nghi hoặc nhìn lại, còn chưa mở miệng dò hỏi, Đường Niệm Niệm đã cầm thuận trắng áo trong, ngửa đầu chớp cũng không chớp nhìn hấn, nói:” Ta giúp Cô Hồng. “

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng cong lên tới mặt mày vui thích, càng có rất nhiều sủng nịch.

Lần đầu tiên bang nhân mặc quần áo, Đường Niệm Niệm động tác cũng không coi là thích đáng, vì nàng suy nghĩ, Tư Lăng Cô Hồng còn cong lưng thân, làm nàng không cần điểm chân, cao giờ tay là có thể nhẹ nhàng vì hấn mặc vào. Chẳng sợ như thế, Tư Lăng Cô Hồng trên mặt biểu tình lại là nhu hòa thỏa mãn đến như là được đến sở hữu.

Thậm chí, có điểm ngu đần.

Đường Niệm Niệm thỉnh thoảng giương mắt nhìn đến hấn biểu tình, trên tay động tác đi theo càng thêm nghiêm túc lên. Nghĩ đối phương là bởi vì chính mình làm việc làm mà cao hứng, Đường Niệm Niệm liền không cảm cũng hiện lên vui mừng tươi cười, chỉ nghĩ có thể đem chuyện này làm càng tốt, làm đối phương càng cao hứng.

Giờ khắc này, bỗng còn lộ ra hoan mỹ kiều diễm sương phòng, trong bồn tắm nhiệt khí mây mù mờ mịt, nữ tử cùng nam tử xử lý vật áo, thủ sẵn đai lưng, nam tử hơi cong thân mình, rũ xuống đôi mắt lẳng

lặng mà chuyên chú nhìn người bên cạnh, nhất thời ám áp đến yên tĩnh.

”Gõ gõ “Rất nhỏ vưu mang theo một tia thật cẩn thận tiếng đập cửa lúc này vang lên, Chu Diệu Lang thanh âm từ bên ngoài truyền tiến vào,” trang chủ, chủ mẫu nhưng tỉnh? Thuộc hạ đã bị hảo rửa mặt chải đầu dụng cụ. “

Tư Lăng Cô Hồng con người không có nhúc nhích mảy may, nói:”
Tiến. “

Khắc hoa cửa gỗ bị đẩy ra, Chu Diệu Lang vẻ mặt có chút quý dị gương mặt tươi cười đi vào tới, hai má đỏ bừng, tươi cười đã che kín chính trương dung nhan, sóng mắt lóng lánh như là làm tặc giống nhau, cùng nàng ngày thường trầm ổn cương nhu bộ dáng thật sự không ổn.

Vừa vào sương phòng nội, Chu Diệu Lang hai tròng mắt liền cực nhanh đem sương phòng hỗn độn thu vào trong mắt, chớp mũi giật giật, liệt khai khóe miệng liền đều mau câu đến lỗ tai đi. Nâng tay áo che miệng ho nhẹ một tiếng, đối phía sau người xua xua tay, làm các nàng an tĩnh đứng, chính mình tắc tự mình bắt đầu thu thập sương phòng giường, ngón tay nhẹ xốc, nhìn đến chần mông phía dưới lạc hồng, trên mặt biểu tình đó là cực hỉ lại làm như bi, ngờ ngẩn đứng một hồi, mới không dấu vết dùng ngón tay đem khóe mắt nước mắt hủy diệt, nhấp môi cười thu thập lên.

Phu nhân, trang chủ cuối cùng là gặp có thể bồi hấn cả đời người, nếu là ngài đã biết, tất cũng có thể yên tâm đi.

Đãi mặc tốt Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm ra bể tắm, sương phòng đã bị thu thập thỏa đáng, Chu Diệu Lang đang ở đối tân huân hương, rộng mở cửa sổ, làm sương phòng nội còn sót lại tinh muội hơi thở dần dần tiêu tán, khôi phục tươi mát.

Tư Lăng Cô Hồng thân thủ vì Đường Niệm Niệm rửa mặt chải đầu súc miệng sau, hỏi:” Bên ngoài dùng bữa? “

Đường Niệm Niệm gật đầu, hai mắt trong trẻo nhìn phòng ngoại. Mưa phùn kéo dài, đả kích ở thúy điệp thượng gió mát rung động, thấu triệt dễ nghe, chọc người thích.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, ôm nàng đi ra sương phòng, tìm được rùng trúc nội đình hiên mới đưa nàng đặt ở cây trúc hàng mây tre dựa ghế,” một hồi liền hảo. “

”Ân. “

Đường Niệm Niệm đôi tay các gác ở hàng tre trúc trên bàn, giao điệp chống tiểu xảo mượt mà cảm, hai tròng mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng ở kéo dài mưa phùn tiệp đi bóng dáng. Nước mưa như rèm châu, mông lung, hấn bạch y tay áo rộng không dính bùn đất, giản thục mặc phát lay động, phiêu phiêu dục tiên.

”Chủ mẫu. “Lúc này, Chu Diệu Lang một tay chống giấy dầu phiến, một tay đoan

.....

Một chén chén thuốc chậm rãi đi tới, nhìn nàng ánh mắt tràn ngập ân cần vui mừng.

Đường Niệm Niệm nhìn nàng đưa qua canh chén, chớp mũi người người, tiếp theo nâng lên mắt thấy nàng. Đây là cái gì?

Chu Diệu Lang không chút nào giấu giếm tha thiết cười nói:” Chủ mẫu, đây là dục tử canh, có trợ ngài mang thai, như vậy mới có thể càng mau có ngài cùng trang chủ hài tử! “

”Ta cùng Cô Hồng hài tử? “Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, sóng mắt lưu chuyển chi gian, nghiêm túc suy tư.

”Đúng vậy! “Chu Diệu Lang giống cái vôi vàng muốn cái tôn tử bà bà, tươi cười đầy mặt hướng dẫn nói:” Hài tử là chủ mẫu cùng trang chủ yêu nhau kết quả, đứa nhỏ này là chủ mẫu cùng trang chủ kéo dài, chủ mẫu nhưng có nghĩ tới, đứa nhỏ này sẽ giống ai? Mặc kệ là

giống chủ mẫu vẫn là càng giống trang chủ, tất đều là cực kỳ đáng yêu, trang chủ khi còn nhỏ bộ dáng nhưng chọc người thích đâu! “

Không trách nàng dáng vẻ này, này không ngừng là nàng thật sự muốn cho Đường Niệm Niệm có thể có thai sinh hài tử, càng quan trọng chính là sợ Đường Niệm Niệm không có hài tử cái này ý niệm, phải biết rằng Đường Niệm Niệm chính mình chính là luyện dược sư, muốn cho chính mình không có dựng thật sự quá dễ dàng, nàng tưởng ngăn cản cũng ngăn cản không được.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nghe, tròn mắt chỗ sâu trong bích ba như quang lóng lánh. Chính mình cùng Cô Hồng hài tử? Giống chính mình hoặc Cô Hồng hài tử?

”Chủ mẫu cảm thấy đâu? “Chu Diệu Lang thật cẩn thận hỏi.

Đường Niệm Niệm chớp hạ mắt, liền tiếp nhận nàng trong tay canh chén, từng ngụm uống lên đi xuống.

Chu Diệu Lang nhìn, tức khắc vui mừng ra mặt. Như vậy xem ra, chủ mẫu là thật sự yêu thích trang chủ, nếu bằng không cũng sẽ không muốn vì hấn sinh hài tử.

Nghĩ đến đây, Chu Diệu Lang trong mắt vui mừng cũng càng đậm.

Nước mưa tiệm tiêu, sương mù lại càng dày đặc. Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh từ phương xa mà đến, từng đạo tinh xảo đồ ăn sáng mang lên bàn. Vây quanh khởi Đường Niệm Niệm ngồi ở tự thân trên đùi, liền bắt đầu cùng nhau dùng thực.

Một bên Chu Diệu Lang trơ mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng trừ bỏ Đường Niệm Niệm đối mặt khác thờ ơ bộ dáng, không cảm che miệng cười. Hiện giờ sợ là trang chủ từ lúc chào đời tới nay nhất vui thích vui sướng đi, chỉ hy vọng này phân vui sướng không bao giờ sẽ biến mất.

Kỳ thật hướng dẫn Đường Niệm Niệm sinh hài tử, Chu Diệu Lang trong lòng làm sao không phải không có một chút tính kế. Một nữ tử

chỉ cần có hài tử liền tự nhiên càng thêm phóng không xong, không rời đi, tâm cũng sẽ biến mềm. Cho dù là Đường Niệm Niệm như vậy bất đồng người bình thường nữ tử, ở nàng xem cũng không đổi được như vậy thiên tính. Như thế chỉ cần có hài tử, Đường Niệm Niệm cùng trang chủ mới có thể trói đến càng thêm vững chắc khó phân.

”Kỉ —— “Điều đề tận trời, phi thú tử thiên xẹt qua, một đạo hắc ảnh từ trên trời giáng xuống, ổn định vững chắc rơi xuống đất, quỳ một gối xuống đất cúi đầu không thấy khuôn mặt, thanh âm không chứa bất luận cái gì cảm xúc giống như máy móc truyền lời:” Bẩm thiếu chủ, gia chủ có lệnh, dời bước ngàn vạn dặm cộng thương chuyện quan trọng. “

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, há mồm nuốt vào Tư Lăng Cô Hồng uy lại đây cháo, ghé mắt nhìn trên mặt đất người nọ liếc mắt một cái.

Chu Diệu Lang mày căng thẳng, lúc này tới gọi thiếu chủ là có ý tứ gì, sợ là đêm qua sự tình cũng bị biết được!

Trên mặt đất người truyền xong lời nói sau liền không nói một lời giống như không hề sinh mệnh pho tượng quỳ gối tại chỗ, Tư Lăng Cô Hồng hướng này không nghe thấy cùng Đường Niệm Niệm dùng bữa, thẳng đến sau khi Đường Niệm Niệm lắc lắc đầu, mới giúp nàng lau chùi khóe miệng, đang muốn nói chuyện khi ——

”Ta và ngươi cùng đi. “Đường Niệm Niệm giành trước hẳn nói. Xoay người, cùng Tư Lăng Cô Hồng mặt đối mặt nhìn, túm hẳn vạt áo, nói:” Về sau nhiệm vụ ta đều cùng ngươi cùng đi, ta có thể giúp ngươi. “

Hết thầy đều ở một đêm lúc sau chuyển biến, ở rõ ràng cảm nhận được kia dung nhập cốt tủy Tư Lăng Cô Hồng cảm tình sau, Tư Lăng Cô Hồng đối với nàng liền không hề là khống chế giả, không hề yêu cầu phòng bị, không hề yêu cầu khom lưng cúi đầu, an phận thủ thường.

Nàng muốn giúp hắn, muốn đứng ở hắn bên người, mà không phải bình yên chờ, vô pháp biết được hắn tình cảnh.

Tư Lăng Cô Hồng không hề phòng bị bị nàng nhìn thẳng con người đậm cho trung. Chỉ thấy nàng thần sắc đạm tĩnh lại nghiêm túc, con người như tinh ngọc thạch, bình tĩnh nhìn, có hài tử kiên trì không di, còn có bệnh vực người mình, là đối hắn yêu quý.

Tư Lăng Cô Hồng giật mình thần một cái chớp mắt, lông mi run rẩy, mờ mịt đám sương con người cong lên đẹp độ cung,” hảo. “

Chỉ cần là nàng muốn, hắn liền nhận lời.

Đường Niệm Niệm đôi tay liền ôm vòng lấy hắn vòng eo, theo hắn đứng dậy.

Chu Diệu Lang nhìn, rũ xuống con người che lại kia lại nhịn không được chìm đi lên vui mừng nước mắt, chỉ lộ bên ngoài khóe miệng gợi lên tới.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Cho nên, Niệm Niệm bắt đầu muốn phần khởi nha ~

.....

-----oOo-----

Chương 54: tín nhiệm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ngàn văn điện. Mạ Mã bá 癸 Hiếu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Ám huyền thạch xây mà thành, ám kim điều long đại trụ, vũ vũ như sinh long đầu hoặc há mồm rống giận, hoặc nhắm mắt ẩn núp, hoặc mắt lạnh tương vọng, duy nhất tương đồng điểm đó là toàn đối diện cửa điện, làm nhập điện giả liếc mắt một cái liền có thể đối diện thương, áp vào trước mặt áp lực cụ đỉnh, người bình thường chỉ sợ chỉ cần chỉ là đối mặt này áp lực liền phải bị trọng thương.

Tư lãng hoài nhân cao ngời thú ghế, nghe phía dưới mấy người thương thảo thanh, cùng với một tiếng” thiếu chủ đến “Thông truyền như điện, toàn bộ điện phủ tùy theo yên tĩnh không tiếng động, quay đầu hướng đại môn nhìn lại.

Nhiên, đương thấy Tư Lãng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm không kiêng nể gì đi vào tới khi, mấy người sắc mặt đều tùy theo biến đổi, vốn là yên tĩnh điện phủ không khí chuyển biến yên lặng. Cao tòa thượng, tư lãng hoài nhân hai mắt híp lại, nghiêm khắc ánh mắt ở hai người trên người đánh giá, cuối cùng dừng ở phía trước Đường Niệm Niệm trên người, trong đó thâm ý ai cũng xem không rõ.

Phía dưới bên trái đứng đệ nhất tư lãng về nhận cười trong mắt hiện lên kinh ngạc, ngay sau đó nghĩ đến cái gì, ánh mắt như có thực chất càn quét ở Đường Niệm Niệm trên người, thẳng đến ẩn ẩn ở nàng cổ cổ áo chỗ phát hiện một đạo ẩn nắp đỏ bưng, con người co chặt một cái chớp mắt, ngay sau đó liền hóa thành một uông thâm thúy ý cười.

Tiểu tẩu tử, thật là không đơn giản đâu, liền không biết hiện giờ lại là muốn trình diễn vừa ra cái gì tiết mục.

Yên lặng giấu đi đáy lòng một sợi nói không rõ ảm đạm, tư lắng về nhận khàn khàn hoặc nhân tiếng cười đánh vỡ trầm tịch không khí,” ca ca làm gì vậy? Hay là một đêm triền miên còn chưa đủ, tới rồi ban ngày còn khó khăn chia lìa, cư nhiên đem tẩu tử đều đưa tới này ngàn văn trong điện tới. “

Hắn lời này vừa ra, điện phủ thượng mấy người chia làm ba phái, hoặc là bất động thanh sắc, hoặc là vui sướng khi người gặp họa, hoặc là bất mãn lo lắng.

Các loại ánh mắt dừng ở trên người, Đường Niệm Niệm đáy mắt hiện lên không mừng. Tư Lãng Cô Hồng như là phát hiện, thon dài đầu ngón tay trần an vuốt ve nàng mặc phát tóc đen, ngẩng đầu nhìn về phía tư lắng hoài nhân, hỏi:” Chuyện gì. “

Tư lắng hoài nhân lạnh lùng nói:” Hậu viện nữ tặc không thể xuất nhập ngàn văn điện, nhìn hồng nhi trên mặt, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, người tới, trực đi hình điện! “

Hắn thanh âm vốn dĩ quý dị già nua, đặc biệt là ở lãnh lệ nói chuyện khi, hiện giờ ở chỗ này ám trầm bực mình cung điện nội, càng như lệ quý quán nhĩ khủng bố.

Bốn người mới vừa hiện, còn không có tới gần Tư Lãng Cô Hồng thân, liền đã đầu mình hai nơi.

Huyết mùi tanh phiêu tán ở trong không khí, trong điện không khí càng trầm trọng. Tư lắng hoài nhân không nhanh không chậm ngữ điệu tựa hận này không tranh nói:” Hồng nhi thế nhưng vì một cái nữ tặc nhân gia muốn phá hư tư lắng gia quy củ? “

Lời này rơi xuống, những cái đó bồn lo lắng mấy người cũng không khỏi toát ra một tia thất vọng, quét về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt lạnh nhạt, giống ở không tiếng động khiển trách nàng chịu tội.

Một người liền tính thực lực ở cường, nhưng là nếu vì một cái hậu viện cơ thiếp mà phá hư quy củ nói, như vậy người này liền căn bản vô pháp trở thành người khác đi theo chủ tử. Tư lắng hoài nhân một

câu nhìn như vô tình nói, lại đem Tư Lăng Cô Hồng mấy ngày qua ngưng tụ uy tín đều đã kích đến lung lay sắp đổ, càng làm cho những người này đối Đường Niệm Niệm ấn tượng kém tới rồi cực điểm.

Tư lăng về nhận mỉm cười, ánh mắt không rời trung ương hai người. Cái này quái vật sẽ như thế nào lựa chọn đâu?

Tư Lăng Cô Hồng thần sắc bất biến, cử ấu rõ ràng không gợn sóng dung nhan cho người ta cảm giác được hấn không được xía vào, "Niệm Niệm cùng ta cùng tồn tại. "

Nhất thời, điện phủ có như vậy một cái chớp mắt ồn ào, lại dường như không có. Tư Lăng Cô Hồng này một câu hiển nhiên là hướng mọi người tuyên cáo Đường Niệm Niệm địa vị, ở trong lòng hấn địa vị, cũng sẽ là ở tư lăng gia địa vị.

Điện phủ thượng mọi người, mặc kệ là cái nào phe phái người nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt có hiển lộ ra không tán đồng. Đến nỗi Đường Niệm Niệm, hiển nhiên đã hoàn toàn đem nàng nhận định chính là hại nước hại dân hồng nhan họa thủy.

"Như thế nào mới có thể hợp lý đứng ở chỗ này, cùng Cô Hồng cùng nhau nhiệm vụ? "Nữ tử mềm nhẹ dễ nghe thanh âm ở điện phủ truyền khai, khiến cho mọi người ánh mắt đều tụ tập ở nàng trên người.

Đường Niệm Niệm nhìn người là trên đài cao tư lăng hoài nhân.

Tư lăng hoài nhân một đôi thượng nàng cặp kia minh túy con người, nhất thời đã muốn cười lại cách ứng. Hấn còn nhớ rõ chính là trước mắt nữ tử này, bởi vì hấn một câu tùy ý nói, liền trắng trợn táo bạo chạy đến tư lăng gia bảo khổ được trong viện lấy đi một đồng trân bảo, cũng là nữ tử này, lộng hạt điếc tư lăng gia vài tên ngự nữ đến đến nay còn không có tìm được giải dược.

"Niệm Niệm chí khí đảo không nhỏ. "Tư lăng hoài nhân khước miệng hơi câu, ôn hòa biểu tình, hai mắt lại không chứa một chút âm áp,

cười nói:” Người theo như lời đảo không phải không thể làm được, Niệm Niệm cần phải nghe? “

Đường Niệm Niệm xả hạ Tư Lăng Cô Hồng xiêm y, làm hấn an tĩnh lại. Nhìn tư lăng hoài nhân gật đầu.

Tư lăng hoài nhân đem hai người hổ động đều ở trong mắt, trong lòng cười nhạo một tiếng. Xem ra hấn đưa con trai này cuối cùng là có trí mạng nhược điểm, cứ nhiên ở một nữ tử trước mặt như thế nghe lời.

”Tư lăng gia quy củ, chỉ cần Niệm Niệm đi trước xà quật, người điên cốc, vạn độc đàm, âm sát điện, được đến xà lệnh, điên lệnh, độc lệnh, âm lệnh bốn lệnh, đã nhưng trở thành tư lăng gia là khách khanh, tự nhiên liền có thể xuất hiện tại đây ngàn vạn điện, đi theo hồng nhi nhiệm vụ. “

&nb

.....

sp;” xà quật, người điên cốc..... “Đường Niệm Niệm con người chuyển động, một sửa ngày thường đàm mạc lại gốc nột, linh động bức người. Quay đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, bưng tỉnh đại ngộ này bốn cái địa phương ở nơi nào nghe qua, còn không phải là Chu Diệu Lang đã từng cho nàng nói qua, Tư Lăng Cô Hồng khi còn nhỏ trải qua nghe được?

”Hảo! “

”Niệm Niệm, không cần đi. “Tư Lăng Cô Hồng nói.

Đường Niệm Niệm xem hấn, nói:” Ta có thể bắt được. “

Đây là nàng lần đầu tiên muốn cho một người tin tưởng chính mình, muốn cho Cô Hồng tin tưởng chính mình. Nàng có thể làm được, thật sự có thể.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Sẽ bị thương. “

Đường Niệm Niệm nhấp môi nghiêm túc khuôn mặt tức khắc triển khai cười, hấn không phải không tin chính mình năng lực, là sợ chính mình bị thương! Lắc đầu, một quyền chính khẩn bảo đảm:” Sẽ không bị thương, ta có dươc. “

Tư Lăng Cô Hồng không có ngôn ngữ, Đường Niệm Niệm biết hấn đây là đáp ứng rồi, ánh mắt cong cong cười vui. Người này, là thật sự tin chính mình, cho tới nay kỳ thật căn bản là không có trói buộc chỉ là che chở.

”Nếu Niệm Niệm đã quyết định, như vậy ngày mai sáng sớm liền nhập bốn luyện, hôm nay sở phạm liền không hề truy cứu. “Tư lăng hoài nhân thanh âm đánh vỡ hai người hồ động. Sắc mặt nghiêm túc nhìn Tư Lăng Cô Hồng, không nhanh không chậm nói:” Lần này gọi hồng nhi tới là vì đi sứ đại biểu mây một chuyện. “

Tư Lăng Cô Hồng chỉ rừ mắt dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, vẫn chưa tiếp ngôn.

Điện phủ thượng mọi người đối này hiển nhiên sớm có thói quen, bên trái tư lăng về nhận nghiêng người đi lên một bước, nhận được tư lăng hoài nhân ánh mắt liền cười tủm tỉm nói:” Đại biểu mây tổ có biển cả vân long chi xưng biển mây thiếu chủ Cung Cẩn Mặc hai tháng sau sắp sinh nhật, này tiệc sinh nhật sẽ ở là đại biểu mây nhập thiên trên đảo cử hành, mở tiệc chiêu đãi tứ phương gia tộc, tư lăng gia muốn cho ca ca vì đại biểu đi một chuyến. “

”Đã biết. “Tư Lăng Cô Hồng xoay người rời đi, cũng như tới khi vô thanh vô tức, rồi lại không người có thể xem nhẹ.

Tư lăng về nhận không có cản, ai cũng không có cản. Khẽ cười một tiếng, tư lăng về nhận hoãn thanh nhắc nhở nói:” Cho nên nói, tiểu tử tử người nếu là muốn cùng ca ca cùng nhau đi sứ, liền cần ở trong một tháng bắt được bốn lệnh nga ~ “

Đường Niệm Niệm xuyên thấu qua Tư Lăng Cô Hồng đầu vai, nhìn chậm rãi đi xa ngàn vạn điện, mím môi.

Trở lại phương bắc vô danh thôn trang đã đến chính ngõ, Tư Lăng Cô Hồng tự mình đi chuẩn bị cơm trưa, sau đó cùng Đường Niệm Niệm cùng nhau dùng xong. Hai người liền cùng nhau ngồi ở rường trúc đình hiên nội, bên cạnh đứng chính là Thù Lam cùng Chu Diệu Lang hai người.

Đường Niệm Niệm liền ghé vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, chính diện đối với hắn, hỏi:” Cô Hồng được đến quá bốn lệnh? “

Tuy rằng là dò hỏi, nhưng là nàng thần sắc thượng đều là tràn đầy chắc chắn.

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu.

”Cô Hồng dùng bao lâu thời gian? “

”10 ngày. “

Đường Niệm Niệm bình tĩnh hỏi:” Cô Hồng bị xà quật rắn cắn quá? “

”Ân. “

”Còn bị người điên cốc đuôi giết, vạn độc đàm ám hại, âm sát điện vây đồ? “

”Ân. “

”Những người này có chạy trốn sống sót sao? “

”Không nhớ rõ. “

”..... Nga. “Đường Niệm Niệm rừ rừ mắt, thần sắc thượng có chút mất mát.

Tư Lăng Cô Hồng lại nơi nào xem đến nàng thất vọng, này liền nói:” Có thể tra. “

Đường Niệm Niệm lắc đầu, tra lại mau cũng mau bất quá nàng ngày mai sáng sớm liền rời đi, nếu không biết, như vậy liền đổi một loại

khác phương thức trả thù cũng là có thể.

”Cô Hồng nói cho ta bắt được bốn lệnh phương pháp đi. “Đường Niệm Niệm cũng không ngốc, bốn lệnh Cô Hồng nhất định được đến quá, như vậy liền nhất định biết thông qua phương pháp, chỉ cần biết rằng phương pháp là được, đến nỗi trở ngại người, Đường Niệm Niệm có tin tưởng.

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, sau đó tinh tế vì nàng giảng giải.

Bàng thính Chu Diệu Lang từ nghe được bốn lệnh mặt sau sắc liền khẽ biến, nghe đến đó nơi nào còn không rõ nơi này ý tứ. Chủ mẫu muốn đi sấm bốn luyện lấy bốn lệnh? Đây cũng không phải là việc nhỏ! Trang chủ như thế nào sẽ đáp ứng? Lại là vì cái gì đi ra ngoài một chuyến sau, liền biến thành như thế?

.....

-----oOo-----

Chương 55: xà quật mua mệnh (cầu đầu đỉnh)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ Tư Lăng Cô Hồng nơi đó biết được thông qua bốn luyện phương pháp, dùng qua cơm tối sau Đường Niệm Niệm liền ở thôn trang phòng luyện đan triệu xuất lục lục được đỉnh, luyện chế sỡ cần đan dược. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Tầng tầng không nghèo dược thảo từ trong trong giới lấy ra, lại đầu nhập dược đỉnh nội, 26 bộ kết cấu đánh ra, lấy hiện giờ tích cốc trung kỳ Đường Niệm Niệm, chỉ cần không phải luyện chế siêu tầng đan dược, không bao giờ sẽ xuất hiện thoát lực tình huống.

Từng viên đan dược từ dược đỉnh trung bắn ra, Đường Niệm Niệm huy tay áo nạp vào bình ngọc lại bỏ vào nội giới. Lục Lục dược đỉnh ở giữa không trung, biến mất trước ần ần bích sắc khí sương mù lưu chuyển, hóa thành một sợi phiêu hồn giống nhau tới gần Đường Niệm Niệm. Cũng vào lúc này, Đường Niệm Niệm cảm giác chính mình bị một tay ôm lấy lui về phía sau, một bàn tay che ở chính mình trước mặt.

Nhưng mà kia phiêu hồn không có bất luận cái gì trở ngại từ Cô Hồng tay xuyên qua, liền ở Đường Niệm Niệm cổ chỗ thân mật cọ cọ, lúc này mới ẩn vào nàng giữa mày biến mất.

Đường Niệm Niệm đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó liền vui mừng cười.

”Lục Lục, có thể ra tới? “

”Ngô ngô..... Còn không được, nghĩ ra được, tưởng cùng chủ nhân chơi..... “Lục Lục thanh âm tràn ngập chờ đợi cùng ỷ lại.

Đường Niệm Niệm trấn an nói:” Sẽ! “Đột nhiên cảm giác được trên eo hoàn thủ đoạn có chút khẩn, lại nghe được Tư Lăng Cô Hồng có chút khẩn trương kêu gọi thanh, Đường Niệm Niệm mới thu hồi nguyên thần, ngẩng đầu thấy Tư Lăng Cô Hồng quan tâm con người, mở miệng nói:” Đó là Lục Lục. “

”Lục Lục? “Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn chậm rãi thả lỏng.

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn hắn, nói:” Lục Lục là vừa rồi luyện đan được đỉnh khí linh, liền cùng người có hồn phách giống nhau, Linh Khí cũng có nguyên linh. “

Tư Lăng Cô Hồng hỏi:” Nó sẽ không bị thương người? “

Đường Niệm Niệm ngẩn ra, lắc lắc đầu. Nàng vốn tưởng rằng hắn sẽ hỏi càn đa tài là, nàng cũng đã chuẩn bị không dỗi gạt hắn nói ra, cho nên biết rõ hắn ở, còn mới trống rỗng lấy ra được thảo tới luyện dược.

Tư Lăng Cô Hồng này liền bế lên nàng, hàm dưới quen thuộc gác ở nàng hõm vai thượng,” luyện hảo dược, trở về phòng nghỉ ngơi. “

”Hảo. “Đường Niệm Niệm hai mắt lấp lánh, chớp mũi quán quanh đều là trên người hắn thanh đậm hương vị, cọt cọt hắn ngực.

Một chút bề tấm, trút hết xiêm y hai người, Đường Niệm Niệm liền quán lên thân hình hắn, chủ động liếm láp hắn cánh môi, lại đến lẫn lộn hầu kết.

”Niệm Niệm? “Tư Lăng Cô Hồng thân thể uổng phí căng thẳng, chỉ là như thế, hắn tay vẫn là lực đạo gãi đúng chỗ ngứa ôm lấy nàng, để tránh nàng chìm vào nước ao.

”Thân thể thực nhiệt, nơi này cũng thực nhiệt, tưởng cùng Cô Hồng hành phòng. “Đường Niệm Niệm không chút nào kiêng kị nói, doanh doanh con người nhìn hắn, một tay liền che ở chính mình ngực bên trái. Từ vừa mới Tư Lăng Cô Hồng chỉ hỏi một câu ‘ nó sẽ không thương người? ’, sau đó cái gì đều không hỏi, nàng trong lòng liền

nhảy đến dồn dập, rất muốn cùng thân cận, tưởng hôn môi hấn, tưởng cùng hấn kết hợp ở bên nhau.

Một khác chỉ cũng không nhàn rồi, từ sách học tập đến kỹ xảo bắt được Tư Lăng Cô Hồng hạ thân, vừa mới xúc thượng liền cảm giác được nơi đó hưng thú thức tỉnh. Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, ngửa đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nói:” Hôn nữa, ngày mai sau liền có thật nhiều thiên không thể gặp mặt. “

Tâm tâm niệm niệm yêu thích nhân nhi liền ở trước mắt, như vậy tư thái nhìn chính mình, nói nói như vậy. Tư Lăng Cô Hồng dĩ vãng chưa từng có thể nghiệm quá tình yu tư vị, liền cùng Đường Niệm Niệm giống nhau, hấn tham luyện năng hương vị như si như cuồng.

Phòng ngoại bóng đêm mông lung, trong phòng Tư Lăng Cô Hồng hai tròng mắt càng hắc càng sâu thẳm.

Bé lên nàng hai chân vờn quanh ở vòng eo, cúi người liền lấp kín nàng môi khẩu, gất gao liếm gặm duẩn hút, ở kia tuyết trắng hồng mai trên da thịt ở lạc thượng từng đạo tân độc thuộc về hấn dấu vết. Hạ thân dán khấn, đĩnh động gian, hết thủy nước chảy thành sông.

Sáng sớm mặt trời mọc, đám sương mờ mịt.

Tư lăng gia bốn luyện nhập khẩu, Tư Lăng Cô Hồng buông Đường Niệm Niệm, thần sắc tự nhiên vì nàng sửa sang lại hơi nhịu vạt áo, Đường Niệm Niệm đồng dạng thần sắc vô dị mặc hấn động tác.

Một màn này ở hôm nay cùng đi Chu Diệu Lang cùng Lý Cảnh trong mắt đã sớm thói quen đến chết lặng, nhưng là dừng ở những người khác trong mắt lại là các loại khiếp sợ, các loại không vừa mắt.

Cổ tịch nhan chết chịu đựng trong lòng lửa giận, khăn che mặt sau gất gao nhấp môi đã trở nên trắng, gất gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái. Chỉ bằng nàng cũng tưởng bắt được bốn lệnh? Cho dù có Cô Hồng kinh nghiệm cũng là si tâm vọng tưởng! Hừ! Như vậy cũng hảo, liền tính bắt tử ở bên trong, ít nhất

cũng muốn ngây ngốc một hai năm, đến lúc đó Cô Hồng đã sớm là thuộc về chính mình, nơi nào còn nhớ rõ nàng?

A.

Nghĩ tới nơi này, cố tịch nhan không tiếng động cười một chút, lại xem này chói mắt một màn cũng không có như vậy khó nhin.

Tự lẳng về nhận đảo qua nàng liếc mắt một cái, đem cố tịch nhan thần sắc biến hóa đều xem đập vào mắt trung, mỉm cười con người ẩn hàm một mặt cười phúng. Vẫn là như vậy tự cho là đúng, ai nấy đều thấy được tới này quái vật đối Đường Niệm Niệm thâm tình, cũng chỉ có nàng chết bất lầy kia một chút đặc thù mà dào dạt tự mãn, thấy không rõ sự thật.

Tự lẳng hoài nhân ra lệnh một tiếng:” Nhập. “

Đường Niệm Niệm nhìn

.....

Mắt dưới thân thâm cốc, lại quay đầu lại xem trước mặt Tự Lẳng Cô Hồng, nhón chân liền cắn hấn cánh môi một ngụm, làm lơ kia một trận hút không khí thanh, nói:” Chờ ta, thực mau. “

Tự Lẳng Cô Hồng:” Hảo. “

Lần này, đổi hấn chờ nàng.

Đường Niệm Niệm lui về phía sau một bước, thân ảnh liền nhảy xuống thâm cốc, chớp mắt không thấy bóng dáng.

Cùng với thân ảnh của nàng biến mất kia một khắc, Tự Lẳng Cô Hồng ánh mắt còn di lưu ở hắc ám thâm cốc nội, thiền rữ, nồng đậm lông mi, thanh ảnh tựa lại thâm, đem cặp kia con người ẩn vào vọng mà không rõ đám sương nội, cử ấu dần dần ngưng sương.

”Hồng nhi, tùy cha tới. Hai tháng sau đi trước đại biển mây một chuyện, cha có việc cùng người nói tỉ mỉ. “Tự lẳng hoài nhân một bộ

từ phụ bộ dáng, đối Tư Lăng Cô Hồng nói.

Tư Lăng Cô Hồng thu hồi đầu nhập thâm cốc ánh mắt, không có liếc hần một cái, xoay người chỉ còn lại một sợi màu trắng tay áo rộng y hình cung ở mọi người trong mắt lướt qua, không thấy bóng dáng.

Chu Diệu Lang cùng Lý Cảnh hai người tự nhiên tùy hần mà đi, lưu lại những người khác hai mặt tương khuy, các có suy nghĩ.

Tư lăng hoài nhân trên mặt nhìn không ra một chút hần đáy lòng ý tứ, không giận không mừng, rời đi trước nhìn thâm cốc liếc mắt một cái, đồng dạng không tiếng động không thấy. Theo một cái cá nhân rời đi, cuối cùng lưu lại lại là tư lăng về nhận. Những người khác không có thấy, hần lại thấy được rõ ràng, hoặc là nói đó là tư lăng hoài nhân cho hần nhìn đến, rời đi trước tư lăng hoài nhân kia liếc mắt một cái, truyền vào trong đầu nói: Lưu lại nàng.

Lưu lại nàng.

Là lưu lại nàng tánh mạng, cũng là lưu lại nàng người.

”Ha hả. “Tư lăng về nhận hai hàng lông mày ngả ngón, tà hoặc bức người, mặt giãn ra nở non:” Tiểu tẩu tử, người như thế nào liền chính mình hướng hổ nhảy dẫu, nhưng đừng sợ tới mức khóc nha. “

Nếu không phải Đường Niệm Niệm chính mình kiên trì, lấy kia quái vật tính tình, nơi nào sẽ phóng nàng một người đi hướng bốn luyến.

Này rốt cuộc nên nói là Đường Niệm Niệm ngốc, vẫn là kia quái vật ngốc?

Là nên nói Tư Lăng Cô Hồng căn bản không hiểu tình yêu, chỉ là không lý do nghe theo Đường Niệm Niệm nói, nhậm nàng đi mạo hiểm. Vẫn là nói hần ái đến thành si, nàng nói cái gì, hần liền tin cái gì?

Tư lăng về nhận càng nghĩ càng thâm, không tự biết toàn bộ trong óc đều là này hai người sự tình, thậm chí có loại mạc danh cảm

giác. Đường Niệm Niệm không phải ngốc, mà là thật sự có bản sự này cùng tự tin, mới có cật vô khủng đi trước bốn luyện. Mà Tư Lăng Cô Hồng đồng dạng không phải không hiểu không phải si, mà là thật sự tin tưởng nàng có thực lực này, cho nên phóng nàng tiến đến.

Thâm cốc là bốn luyện nhập khẩu, bên trong đen nhánh một mảnh, giống như không đáy vực sâu. Âm ướt vách đá thượng sinh trường rêu xanh dây đàng, ần ần truyền đến là quỷ dị lại âm lãnh nhẹ nhẹ thanh âm, tựa các loại trùng loại. Từ dưới lên trên truyền đến rét lạnh âm thấp phong, quất ở trên mặt cùng lửa lò trên da thịt, thật giống như bị âm tà địa phủ quỷ hồn quán quanh tại thân thể chung quanh, làm người sởn tóc gáy.

Đây là bốn luyện bắt đầu nhập môn quan, này nhập môn quan không chỉ có yêu cầu cực đại tính dai tâm tính, còn phải có tốt nhất thân pháp, nhạy bén ngũ cảm mới có thể bình yên vượt qua. Người bình thường vào trong đó, đều sẽ không khỏi căng chặt tâm thần, ngưng mi khẩn mặt thời khắc chú ý chung quanh, vận chuyển quanh thân nguyên lực.

Nhưng mà, này người bình thường hiển nhiên không bao gồm lúc này ở vào này âm lãnh hắc ám vực sâu, đang ở rơi xuống Đường Niệm Niệm.

Một bộ bạch đế lam thêu lưu vân váy áo tại đây trong bóng đêm cực kỳ bắt mắt, nếu là có người ở chỗ này nói, nhất định sẽ vì Đường Niệm Niệm lúc này thần sắc rất là giật mình, lại hoặc là nên nói là vô ngữ bất đắc dĩ?

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm thần sắc bình tĩnh, thật sự là quá mức bình tĩnh. Vạt áo như nước theo gió dạng khai, tóc đen từng đợt từng đợt, trắng nõn da thịt tại đây trong bóng đêm ần ần làm người cảm giác giống như noãn ngọc quanh quẩn doanh doanh ánh sáng nhu hòa, hắc bạch phân minh con người thỉnh thoảng chuyển động một chút, nhìn quanh chung quanh.

Như vậy, thật giống như hiện tại nàng không phải ở rơi vào không biết khủng bố thâm cốc, mà là ở hoa sen ven hồ trúng gió thường cảnh, vui mừng trung mang điểm bình tĩnh thuần chất quan vọng.

”Lục Lục, đều cảm giác được? “

”Ngô ngô..... Ở chỗ này so lần trước cảm giác rõ ràng rất nhiều, có bảo, có bảo vật, muốn ~ “

”Ân, chúng ta từng cái lấy. “

Đường Niệm Niệm gật đầu đồng ý tới.

Vốn dĩ ngày ấy ở lưu lam điện, tư lãng hoài nhân nói nàng nghĩ muốn cái gì liền ở tư lãng gia lấy là được. Đường Niệm Niệm cũng xác thật làm như vậy, nhưng là Lục Lục cảm giác được bảo vật lại không ngừng tư lãng gia bảo khố, ở bốn luyện phương hướng cũng có ẩn ẩn cảm giác, chỉ là nơi này là không phải tư lãng gia bảo khố nàng không biết, đánh liền tính không phải, về sau tìm thời gian rất cuộc lấy là được chủ ý.

Lần này tiến đến bốn luyện là trùng hợp, lại cũng vừa lúc trúng nàng ý, thuận tay đem bảo vật lấy đi hảo.

Đường Niệm Niệm linh thức tứ tán ở chung quanh, thâm cốc hắc ám đối nàng một chút tác dụng cũng không có, ở vô không bắt nhập linh thức hạ, so ban ngày còn muốn tới đến rõ ràng.

”Chi chi chi “Một trận quỷ dị tiếng kêu thành linh xảy ra, chói tai bén nhọn, liền thấy mười mấy đạo hắc quang bay nhanh hướng về Đường Niệm Niệm phóng tới.

Đường Niệm Niệm liền động cũng không nhúc nhích một chút, kia mười

.....

Vài đạo hắc quang ở ly nàng thân thể chừng năm thước khoảng cách lại đột nhiên tạm dừng, sau đó lại vô tức giện rơi xuống đi

xuống. Bởi vì điểm này tạm dừng, có thể cho người ẩn ẩn thấy rõ kia hắc ảnh lại là hắc dơi, ba thước lớn nhỏ, một đôi bén nhọn một thước lớn lên răng nanh xông ra ở mỏ nhọn ngoai, làm người ghê tởm lại thất vọng buồn lòng.

”Là nơi đó. “Thấy trong bóng đêm không dễ phát hiện một chút phản xạ ánh sáng, Đường Niệm Niệm giữa không trung quay cuồng, ngự phong tùy vân liền dừng ở một chỗ ao hãm vách đá, giấu giếm khó có thể phát hiện thông đạo ở nàng linh thức hạ không chỗ che giấu, hành động gian đầu tiểu đá lờm chờm uốn lượn thông đạo, ở nàng dưới chân lại giống như bình thân đá xanh tiểu đạo.

Rõ ràng là u ám quỷ dị hắc ám vực sâu, nhìn lam thêu váy trắng, hành động đăm nhiên nàng, thế nhưng làm người mạc danh phát lên mạc danh một loại chung quanh thảo trường oanh phi ảo giác.

Đang lúc Đường Niệm Niệm tiến vào một chỗ xoay chuyển vô tận sơn cốc, một đạo khàn khàn mạc biện thanh âm quanh quần từ xa đến gần quanh quần mở ra:

”Cạc cạc cạc —— lại tới nữa một cái, tiểu khả ái nhóm lại có mới mẻ huyết nhục ăn ~ “

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu nhìn lại, chính nhìn thấy sơn cốc tràn đầy bén nhọn thạch thú đỉnh, một người toàn thân bao vây ở đen nhánh áo choàng nội nhân ảnh, tứ chi giống như thần lằn phàn dính vào thạch thú thượng, thân nếu không có xương, bởi vì xuống phía dưới xem ra, hắc màu xám đầu tóc trút xuống, nửa che khuất kia trương tái nhợt vô sắc mặt, một đôi tràn ngập âm tà lạnh băng ý cười đôi mắt giống xà giống nhau gắt gao nhìn chăm chăm nàng.

”Cạc cạc cạc, hảo một cái bạch bạch nộn nộn cô nương, tiểu khả ái nhóm nhất định..... Cách! “Nghẹn ngào lời nói ở Đường Niệm Niệm ngẩng đầu xem ra kia một cái chớp mắt hoàn toàn mà ngăn, người nọ âm tà đôi mắt như là phát hiện không thể tưởng tượng sự tình trừng lớn, bén nhọn hí:” Người như thế nào phát hiện ta! Như thế nào nhanh như vậy phát hiện ta! Người..... “

”Thanh âm hảo khó nghe. “Đường Niệm Niệm tề hạ mi bất mãn. Đến nay mới thôi, nàng nghe được khó nhất nghe thanh âm là tư lắng hoài nhân, hiện giờ người này thanh âm càng thêm khó nghe.

Người nọ biểu tình trở nên rất là quỷ dị, như là ăn cái gì ghê tởm đồ vật, lại trong cổ họng lấp kín cái gì, cổ quái đến vạn vạn. Hẳn trước nay đều biết chính mình thanh âm khó nghe, chỉ là từ lúc chào đời tới nay vẫn là lần đầu tiên bị người như thế trắng ra nói ra, bị như vậy rõ ràng đến không hề che giấu ghét bỏ.

”Ca —— cạc cạc cạc, ca? “Người áo đen híp mắt, bộ dáng khùng bố nộ cười giả tạo, ngay sau đó liền biến thành kinh ngạc hoảng sợ. Liên tục phát ra một đoạn vịt giống nhau tiếng kêu sau, thế nhưng duỗi tay đến miệng mình, lôi kéo chính mình đầu lưỡi.

Bất quá ngay lập tức, người này hai mắt như cũ vẫn duy trì hoảng sợ mở to,” phanh “Một tiếng, ầm ầm té rớt trên mặt đất.

Đường Niệm Niệm ngồi xổm xuống thân mình, đem hán áo đen nội trên eo thủ sẵn bẻ gãy xuống, liền đứng dậy đi vào sơn cốc.

Ở nàng sau lưng, người áo đen thân mình một chút hóa thành bạch phấn, bị màu đen áo choàng cái. Nếu là người nhìn thấy, chỉ sợ cũng cho rằng bất quá là người ném xuống một bộ xiêm y mà thôi.

Bốn luyện là vì luyện người, bên trong giết người phóng hỏa bất quá chuyện thường ngày, chỉ cần người tồn tại chính là người thắng. Xà quật có tiếp dẫn sư, lãnh đạo sư, huấn luyện sư. Những người này trên người đều có từng người hắc bài, này đó lệnh bài một khối có thể so mười khối bên trong thụ huấn hài tử bạch bài.

Nếu muốn được đến xà lệnh, không chỉ có yêu cầu xông qua xà quật, còn phải được đến trăm khối bạch bài. Trăm khối bạch bài được đến cũng không dễ dàng, người nếu muốn giết người đoạt bài cần thiết không bị huấn luyện sư phát hiện, nếu như bằng không ngênh đón chính là huấn luyện sư tru sát. Đương nhiên, nếu là người có bản lĩnh, giết huấn luyện sư cướp lấy hắc giấy phép dạng có thể.

Như Đường Niệm Niệm mới vừa vào xà quật nhập khẩu khi gặp được kia người áo đen đúng là tiếp dẫn sư chi nhất, bất quá hiển nhiên, còn không có đem Đường Niệm Niệm tiếp dẫn đi vào, đã bị mất mạng, hắc bài bị Đường Niệm Niệm cầm đi.

”Hô hô hô —— “

Chiến Thương Tiễn biết được chính mình cho dù lại chạy xuống đi cũng sẽ không có còn sống khả năng, vai trái thượng bị tam cái độc châm đâm vào cốt nhục, bụng bị đao kiếm đâm thủng, nếu là lại hướng tả thiên thượng may mắn đủ để trí mạng, địa phương khác lớn lớn bé bé vết thương lầy này hai nơi so sánh với đã không coi là cái gì.

Nếu chỉ là bụng miệng vết thương, chỉ cần chạy thoát, cũng không phải không có ngao xuống dưới khả năng. Chính là trên vai độc châm mới là chân chính vết thương trí mạng, ăn xong giải độc đan không có kịp thời vận công bức độc, đến bây giờ đã ần ần có áp không được dấu hiệu, phi nước đại hạ miệng vết thương mất máu quá nhiều khiến cho trước mắt đã từng trợn biến thành màu đen.

Tuy là như thế, hấn lại như cũ không chịu từ bỏ, phía sau sáu người đã là dần dần tới gần, bên tai đều có thể nghe được bọn họ tiếng cười nhạo.

Lần này là hấn tính sai, quá mức vội vàng tăng trưởng thực lực, cũng quá mức tự tin. Vốn tưởng rằng tìm được một chỗ không người nơi đột phá, lại vẫn là bị người chui chỗ trống, trúng mai phục.

”Chiến gia nhi lang, làm đến nơi đến chốn, đỉnh đầu cửu thiên, chỉ làm chết trận quỷ, không làm cầu sinh nô! “Chiến Thương Tiễn nữ non thanh âm chỉ có chính mình nghe thấy, hai mắt ngăm đen tựa như bàn thạch, hiện lên bi giạt mình.

—— cắt nhi, ngươi là chiến gia cuối cùng hương khói huyết mạch, ngươi gánh vác chính là chiến gia tổ huấn! Ninh khuất! Ninh trốn!

Duy độc không thể chịu chết, người nhưng mình bạch!? ——

Vì thế, liền tính biết rõ muốn chết, không đến cuối cùng thân lạnh hồn tiêu một khắc. Hẳn liền không thể quay đầu lại chết trận, không thể dừng lại phí hoài bản thân mình.

Chiến trời cao đã thói quen hắc ám

.....

Hai mắt nhìn trước mắt không ngừng trôi đi cảnh tượng, mơ hồ nhớ rõ phía trước là một mảnh độc tủng —— tam sắc con quay bụi hoa. Bụi hoa bên trái có một cái mạch nước ngầm, hà nội rắn nước giống như tóc đen nhiều không kể xiết. Ngày thường nước sông yên tĩnh khi ẩn nấp làm người nhìn không tới một chút dấu vết, nếu là có vật còn sống vào nước, tắc sẽ một dững mà ra.

Trên người chỉ còn lại một viên giải độc đan, Chiến Thương Tiễn gọi lên khoe môi không tiếng động tái nhợt cười một chút, liền đem bình sứ nội giải độc đan đảo ra nuốt vào trong miệng. Vứt bỏ bình sứ, nghĩa vô phản cố hướng phía trước lao đi.

Liền nửa thành sinh tồn tỷ lệ đều không có ngại gì, rơi xuống cái thi cốt vô tồn thì đã sao, ta đã tuyệt địa cầu sinh, không thẹn với lương tâm! Chỉ chỉ mong nếu có thể xuống địa phủ, chiến gia tộc người chớ có cảm thấy ta ném thể diện mới hảo.

Tam sắc con quay hoa vì hắc chi hồng điệp màu đỏ tía cánh hoa, nếu không có này kịch liệt độc tính, mới nhìn này một mảnh hoa cỏ, thật sự quyến rũ tuyệt diệu làm người hoa mắt say mê.

Chiến Thương Tiễn không có nhiều xem này độc hoa liếc mắt một cái, thẳng hướng mạch nước ngầm lưu càng đi. Nhưng mà kia một mặt đường đột màu trắng độc lập trong đó, chẳng sợ vốn là không chuẩn bị xem, cũng sẽ làm người không khỏi đầu đi ánh mắt.

Đương phát hiện tam sắc con quay bụi hoa trung có người khi, còn chưa thấy rõ ràng người nọ bộ dáng, Chiến Thương Tiễn thân thể

cũng đã mau quá tư tưởng chuyển biến nện bước, hướng người nọ mà đi.

Ninh khuất, ninh trốn, cô đơn không thể chết!

”Mặt sau sáu người là một đám. “Chiến Thương Tiễn thanh âm bởi vì mất máu cùng mỗi mệ, khàn khàn lợi hại. Cực nhanh tới gần, hai mắt lúc này đối diện thương người nọ ngực, thấy rõ sau mình bạch đây là một nữ tử.

”Cho ta đan dược, nhưng cùng kháng địch. “

Nàng nếu có thể bình yên vô sự đứng ở tam sắc con quay bụi hoa trung, tất là có huyền phẩm trở lên giải độc đan, nói không chừng còn có chữa thương đan dược. Rốt cuộc ở nguy hiểm tứ phía xà quật, chỉ cần có thể lộng tới đan dược, tuyệt đối đều sẽ ở trên người mang theo.

Hắn cũng không nghĩ tới nơi này sẽ có người, bất quá nếu gặp phải, kia sáu người tuyệt đối sẽ không bỏ qua cái này lẻ loi một mình nữ tử. Như thế, hắn cố tình nhắc nhở tuy rằng có cảnh cáo uy hiếp, làm đối phương cho đan dược ý tứ, cũng đều không phải là vô có thói tha.

Tuy là Chiến Thương Tiễn hiện tại đã là nghèo mạt chi cung, tâm tư như cũ thận mật. Trong lòng biết hiện giờ trọng thương chính mình chẳng sợ giải độc, chiến lược cũng sẽ không như thế nào, nghĩ lại gian lại nói:” Nếu sống hạ, ta cho người bán mạng mười năm! “

Này đã là hắn cuối cùng lợi thế, tuy nói hắn tự nhận tất là nói được thì làm được. Nhưng là tại đây âm mưu tứ phía xà quật, ai cũng sẽ không thật sự tin tưởng ai, nếu không chết cái thứ nhất chính là người, đây là xà quật trung người người đều biết đến đạo lý. Lúc này, chỉ có thể cầu nữ tử này vì tự thân an toàn, sẽ không ghét bỏ hắn cái này đứng ở kề cận cái chết người.

”Bán mạng mười năm? “

Ở tam sắc con quay bụi hoa trung không phải người khác, đúng là vào xà quạt trung Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm vốn là ở thu thập nơi này bùn đất cùng tam sắc con quay, phát hiện có người tới cũng không để ý đến, bất quá Chiến Thương Tiễn nói hấp dẫn nàng một chút chủ ý.

Nếu luận thuộc hạ, bên người nàng trừ bỏ Thù Lam xem như người một nhà, không còn có những người khác. Nàng đã từng nói qua muốn lộng một cái cùng Tuyết Diên Sơn Trang so sánh với thế lực, lúc ấy là vì tự do cùng tự do sau hưởng thụ. Tuy rằng hiện tại đã không có tự do vừa nói, nhưng là quyết định này nàng cũng không có từ bỏ.

Lộng thế lực, cần thiết có thuộc hạ.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt lung lay sắp đổ nam tử, màu da như mật, tóc đen bị bố mang khăn mà hỗn độn thúc lên đỉnh đầu, như đao sắc điêu khắc mà thành lập thể ngũ quan, mày rậm như nhận, mắt hắc như mực, ẩn chứa nghiêm nghị khí phách, môi mỏng nhấp chặt phát tím, bộ dáng thực sự anh lăng minh tôi. Trên người ăn mặc màu đen vừa người võ bào, nhiều chỗ đều bị cắt qua, bụng một đạo kiếm thương, máu chảy không ngừng.

”Người phải làm ta thuộc hạ? “Đường Niệm Niệm hỏi.

Chiến Thương Tiễn một hơi thiếu chút nữa không tiếp đi lên, trong cơ thể giải độc đan dược hiệu, bởi vì tiến vào tam sắc con quay bụi hoa trung đã ẩn ẩn áp không được, hơn nữa trọng thương trong người, hiện giờ hẳn có thể đứng đã là ý chí cứng cỏi ở cường căng, ai nấy đều thấy được tới đây khi gấp gấp, cố tình nghe được lỗ tai lại là như vậy một tiếng nghi hoặc hỏi chuyện, cho người ta cảm giác vô cùng nhàn nhã.

”Nếu sống hạ, ta Chiến Thương Tiễn liền làm người mười năm thuộc hạ! “Hắn đã báo cho tên thật, cũng là vì hiện chân thành nghiêm túc.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, nói:” Mười năm không đáng giá. “

Chiến Thương Tiễn nghe kia đạm nhiên nghiêm túc khẩu khí, không cảm giác được trào phúng, chỉ làm người cảm thấy là thật sự không đáng giá, cho nên nàng mới như vậy nói. Không những không cảm thấy sinh giận, ngược lại có cỗ muốn cười xúc động. Hắn cũng xác thật cười, cười đến có chút vui sướng, càng nhiều thê lương.

Tưởng hắn chiến gia một thế hệ thiên kiều, ngày xưa hắn mười năm vì nô sai phái là bao nhiêu người căn bản cầu đều cầu không được, lúc này lại bị người ta nói liền mấy viên huyền phẩm đan dược đều không đáng giá.

Xác thật không đáng giá! Lúc này hắn bắt quá là hồ lạc Bình Dương, sinh tử đều đã không phải do chính mình.

Đường Niệm Niệm nhìn hắn cười đến ho ra máu, đạm nói:” Người sắp chết. “

”Ân..... “Chiến Thương Tiễn hơi thở mong manh, trên người nghiêm nghị khí phách lại càng dày đặc. Này trong nháy mắt, hắn tựa nghĩ tới rất nhiều, lại tựa cái gì đều không có

.....

Tưởng, lại có cỗ xúc động, muốn thấy rõ ràng trước mắt cái này cùng hắn nói chuyện nữ tử rốt cuộc sinh đến cái gì bộ dáng.

Chiến Thương Tiễn cứng còng đứng dậy khu, nâng lên như có ngàn quân mí mắt, đương đối thượng một đôi không gợn sóng đạm mạc lại thanh thấu vô giấu hai tròng mắt, nhất thời ngẩn ngơ trên mặt đất.

Đường Niệm Niệm nói:” Chờ người không khí, ta lại cứu người. “

Chiến Thương Tiễn ngơ ngẩn hoàn hồn, nếu là những người khác nói nói như vậy, chỉ sợ hắn đã sớm cười nhạt một tiếng, chỉ cảm

thấy châm chọc. Cố tình nàng nói ra, lại làm hấn mạc danh tin này lời nói vô căn cứ, khẩu đã suy yếu hỏi:” Vì cái gì? “

”Một mạng đổi một mạng, về sau ngươi này mệnh chính là của ta. “Đường Niệm Niệm từ trước đến nay tính rất rõ ràng.

Chiến Thương Tiễn nghe vậy không tiếng động cười, thân thể rớt cuộc vô lực cường căng đi xuống, chỉ ở mất đi ý thức trước, há mồm phun ra một tiếng:” Chạy mau..... “

Rõ ràng tưởng chính là nghĩa vô phản cố gằm nhẹ, trên thực tế cũng đã nhân thân thể nguyên nhân trở nên giống như nói mê, còn chưa lọt vào tai đã theo gió rồi biến mất.

Hai người đối thoại nhìn như dài lâu, thực tế cũng bất quá một lát. Sáu gã truy kích giả đã đuổi tới, đang đứng ở tam sắc con quay bụi hoa bên ngoài, ánh mắt bất thiện nhìn từng trung Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm theo như lời nói tự nhiên không phải nói giỡn, người chết canh ba nội, ba hồn bảy phách bình yên thượng tồn, nàng muốn đem người cứu sống thật sự quá dễ dàng.

Một viên đan dược đầu nhập Chiến Thương Tiễn trong miệng, dược lực ở hấn thân hình nội vận chuyển một vòng, Đường Niệm Niệm liền nói:” Ngươi mệnh là của ta. “

Trên mặt đất Chiến Thương Tiễn đột nhiên mở hai mắt, tròng lớn đồng tử là rõ ràng khiếp sợ, toàn bộ thân thể đều cứng đờ trên mặt đất, thẳng tắp nửa nâng đầu nhìn phía trước ngời xồm thân mình Đường Niệm Niệm.

Hấn tỉnh, liền như vừa mới nằm xuống chỉ là ngủ mơ một hồi. Nhưng mà tử vong khi kia một khắc thực trái tim băng giá ý còn ở trong đầu quán quanh, làm hấn biết được kia một khắc đều không phải là là mộng.

Đường Niệm Niệm chớp hạ mắt, nói:” Ngươi thân thể độc giải. “

”Ân..... “Chiến Thương Tiễn ngưng ngẩn theo tiếng.

Đường Niệm Niệm nói:” Thương cảm máu đang ở khôi phục. “

”Ân..... “

”Nguyên lực cũng khôi phục. “

”Ân..... “

”Lên làm việc. “

”..... “Chiến Thương Tiễn vận chuyển quanh thân nguyên lực, ổn định vững chắc nhảy dựng lên. Ánh mắt phức tạp nhìn Đường Niệm Niệm, trầm giọng nói:” Người..... Chính là cho ta ăn Thiên Phẩm đan dược. “

Nếu không phải Thiên Phẩm, lại há có thể hoạt tử nhân, thậm chí giải hấn đã thấm vào cốt nhục độc tố, khép lại hấn đổ máu không ngừng trọng thương, còn khôi phục hấn một thân tiêu hao hầu như không còn nguyên lực.

Đường Niệm Niệm thần sắc vô dị gạt đầu.

Chiến Thương Tiễn nhìn nàng vẻ mặt thuần túy, không hề có mất đi Thiên Phẩm đan dược không tha, như là căn bản là không hiểu biết Thiên Phẩm điểm dược trân quý, ánh mắt không khỏi càng thêm phức tạp một phen. Xà quật trung như thế nào sẽ xuất hiện nàng như vậy không thông thế sự người, chẳng lẽ là vị nào cao nhân nhi nữ, vô tình trộm đi ra tới? Hay là bị phạt nơi này? Vẫn là bị người bắt cóc mà đến?

”Trên người của người đã có Thiên Phẩm đan dược, tất nhiên có nhiều hơn trân bảo, người sẽ không sợ ta lật lọng, giết người đoạt bảo? “Chiến Thương Tiễn mắt lạnh cảnh cáo.

Đường Niệm Niệm liếc hấn một cái, kia liếc mắt một cái làm Chiến Thương Tiễn mạc danh khóe mắt co giật. Thật sự là thần sắc của

nàng quá dễ dàng bị người đoán trúng, kia liếc mắt một cái nghi hoặc, đầy mặt đều tựa như nói: Người là đồ ngốc sao?

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Người đánh không lại ta. “

Chiến Thương Tiễn trong lòng cả kinh. Đúng rồi, một cái lấy có thể tùy ý lấy ra Thiên Phẩm đan dược người lại sao lại là nhân vật đơn giản, hẳn là khi nào thế nhưng sẽ liền cái này đều mặc danh xem nhẹ, ở cái này nữ tử trước mặt như thế thả lỏng nay cảnh giác phòng bị.

Tam sắc con quay cùng nơi này đặc thù bùn đất đã thu thập vào nội giới, Đường Niệm Niệm đứng dậy liền hướng mạch nước ngầm thủy đi đến.

Chiến Thương Tiễn thấy, há mồm đang muốn nói cái gì lại nhắm lại, trầm tĩnh một trương khuôn mặt đi theo nàng phía sau, ánh mắt dư lưu một phen một khắc không rời nhìn chăm chăm kia chính không có hảo ý sáu người.

Này mạch nước ngầm liếc mắt một cái nhìn lại thanh triệt lại không thấy để, rất ít người biết được này đáy nước rốt cuộc là bộ dáng gì. Nhiên Đường Niệm Niệm linh thức cần quét hạ, lại biết được này mạch nước ngầm trung chỉ bạc rắn nước là thứ tốt, trên người vậy, máu cùng toàn thân duy nhất một cái bạc cốt đều có thể dùng để luyện dược.

Đầu ngón tay một viên màu hồng nhạt đan dược bị Đường Niệm Niệm bóp nát, sau đó rơi vào mạch nước ngầm nội, hình như có một sợi mặc danh hương khí bay vào chóp mũi.

Chiến Thương Tiễn trong mắt hiện lên nghi hoặc, ngưng mi nhìn tĩnh như gương mặt mạch nước ngầm thủy, lại nhìn xem sắc mặt nhàn nhạt lại có chút ngờ ngác nghiêm túc cảm giác Đường Niệm Niệm, không biết nàng rốt cuộc là muốn làm cái gì.

”A. “Một tiếng tiếng cười thành linh xảy ra, Chiến Thương Tiễn đỉnh mày nhíu chặt, đột nhiên quay đầu nhìn về phía kia rốt cuộc tới gần

tới sáu người. Chỉ thấy trong đó một người người mặc áo tím thanh tuấn nam tử đi tuốt đằng trước, trên mặt mỉm cười, trong mắt lại tràn ngập âm ngoan cẩn thận đánh giá ở Chiến Thương Tiễn

.....

Cùng Đường Niệm Niệm trên người, cười nhẹ nói:” Không nghĩ tới người đảo có thể tránh được một kiếp. Vị cô nương này chính là mới tới? Tại hạ dĩ vãng không có gặp qua. “

Mặt sau câu nói kia hiển nhiên là đối Đường Niệm Niệm nói, ánh mắt cũng gắt gao dừng ở nàng trên người, ần ần chớp động tham lam.

Đường Niệm Niệm nhìn phía sau Chiến Thương Tiễn liếc mắt một cái, chỉ vào kia sáu người, nói:” Làm việc. “

Chiến Thương Tiễn khóe miệng không dễ phát hiện vừa kéo, nàng cho là thả chó cắn người đầu? Phi! Chiến Thương Tiễn vứt bỏ chính mình giây lát ý niệm. Thật muốn không đến chính mình ở ngay lúc này thế nhưng còn có nhàn hạ thoải mái nghĩ này đó? Hoặc là chết quá một lần, tâm cũng bất tri bất giác đã xảy ra biến hóa.

”Là. “Chiến Thương Tiễn cúi đầu lĩnh mệnh, nắm chặt sắp chết cũng không có buông ra chiến thương triều sáu người phóng đi.

”Xuy! Không biết sống chết! “Áo tím nam tử không nghĩ tới đối phương thế nhưng không nói hai lời liền động thủ, cẩn thận lui về phía sau một bước, đối những người khác nói:” Giết hấn, nàng kia trên người tất có mà phẩm đan dược! “

Mặt khác năm người thần sắc đều có vài phần cẩn thận thận trọng, này Chiến Thương Tiễn công lực như thế nào bọn họ cũng biết được vài phần. Lần này đem hấn bức đến tuyệt cảnh, thật sự là bởi vì đánh lén mai phục thành công, nếu là mặt đối mặt đối địch, bọn họ sáu người cùng nhau cũng chưa chắc là này đối thủ, liền tính thật sự đánh qua, định cũng muốn vẫn hạ mấy người.

Mà phẩm đan dược dụ hoặc nhưng không bình thường, nghe được áo tím nam tử nói, năm người cẩn thận trên mặt không khỏi hiện lên một sợi tham lam.

”Chiến! “Một chữ, từ Chiến Thương Tiễn trong miệng phun ra. Chốc lát gian, giống như chiến thần bám vào người, một thân hào nhiên lạnh thấu xương khí thể từ hấn thân hình tứ tán mở ra, hai mắt đen nhánh như đuốc, đốt tận Bát Hoang.

Chiến gia công pháp, trọng trong lòng thế. Một khi xuất chiến, tất là dũng mãnh không sợ chết, một anh giữ ải, vạn anh khó vào chi thế.

Sáu người kinh hãi, như vậy khí thể đã đè ép bọn họ một đầu.

Chiến Thương Tiễn không có cho bọn hắn dư thừa thời gian đi thích ứng, chiến thương vung lên, lập tức cất bước về phía trước, đệ nhất thương quét về phía gần nhất một người.

Bên kia tình hình chiến đấu đã khai, bên này Đường Niệm Niệm liền ngồi xổm thân mình nhìn mạch nước ngầm thủy.

Một đạo gợn sóng ở yên tĩnh mạch nước ngầm mặt đẩy ra, đánh vỡ mạch nước ngầm bình tĩnh, tùy theo mà đến chính là càng ngày càng nhiều gợn sóng, có vẻ toàn bộ mạch nước ngầm gợn sóng không dứt, cố tình không có một tia tiếng nước truyền khai.

Từng đạo chỉ bạc từ thanh triệt nước sông bốn phương tám hướng tụ tập ở Đường Niệm Niệm trước mặt giữa sông ương, chớp động bí bạc ánh sáng, ở nước gợn hạ lóng lánh mê mắt. Nhìn kỹ nói liền sẽ phát hiện, này nơi nào là cái gì chỉ bạc, rõ ràng là màu trắng từng điều rắn nước, chỉ là thân rắn thượng từ tam giác đầu trung ương vẫn luôn kéo dài đến phần đuôi một cái màu bạc tế văn, đặc biệt là dẫn nhân chú mục.

Theo chỉ bạc rắn nước càng ngày càng nhiều, toàn bộ du đăng dây dựa dưới mặt đất nước sông trung, chẳng sợ lại mỹ lệ loá mắt, nhiều như vậy tụ tập ở bên nhau, làm người nhìn cũng sẽ không cảm da đầu tê dại.

Đường Niệm Niệm đầu ngón tay duỗi nhập nước sông, nhẹ nhàng quấy một chút, bên trong chỉ bạc rấn nước điều điều biến mất.

Nếu là có người thấy một màn này chỉ sợ liền phải kêu sợ hãi ra tiếng, bất quá hiển nhiên nơi này tuy rằng còn có bảy người, nhưng là kia bảy người chính vội vàng đánh nhau, nơi nào còn có còn thừa tâm tư đi xem Đường Niệm Niệm làm cái gì.

Thu thập xong rồi chỉ bạc rấn nước, Đường Niệm Niệm đứng lên, nhìn về phía chính đầu đến khó xá khó phân bảy người.

”Chậm. “

Chính một lưỡi lê nhập một người ngực Chiến Thương Tiễn đột nhiên nghe được thảng thập truyền vào trong óc thanh, động tác một đốn đã bị một đạo trường kiếm xẹt qua đầu vai, ăn đau nhứu mà lui về phía sau một bước. Dư quang nhìn đến không biết khi nào đã đi vào năm bước có hơn đứng Đường Niệm Niệm, nhất thời phát lên vài phần xấu hổ.

Mấy ngày nay ở xà quật sinh hoạt lâu lắm, thói quen một mình một người, đột nhiên nghe được lời này, khó tránh khỏi liền tâm sinh cảnh giác, bị người cấp nhân cơ hội hoa thương.

”Há mồm. “Đường Niệm Niệm nói.

Chiến Thương Tiễn không biết nàng rốt cuộc là cái gì tính toán, lại vẫn là ở kịch liệt đánh nhau trung theo lời há mồm. Có cái gì bay vào trong miệng, còn chưa nếm đến hương vị cũng đã vào tì phổi. Chiến Thương Tiễn không kịp nghi hoặc, liền cảm giác được từ đan điền nảy lên một trận mãnh liệt, toàn thân trên dưới đều tựa dâng lên sử không xong tinh lực.

”Rống! “Gầm nhẹ một tiếng, Chiến Thương Tiễn nơi nào còn không rõ kia một tiếng há mồm ý tứ. Không nói hai lời tức vọt đi lên, gió xoáy từng trận, chiến thương múa may như hồng phá ngày.

Chỉ khoảng nửa khắc, vừa mới còn khó phân thắng bại tình hình chiến đấu khoảnh khắc thay đổi, Chiến Thương Tiễn liên trăm ba người, trên người khí thế không giảm phần tăng, hai mắt đen nhánh như lang tựa báo, huy chiến thương hướng áo tím nam tử mà đi.

Áo tím nam tử sắc mặt một bạch, đáy mắt hiện lên một mạt tàn nhẫn. Trong tay một cổ hấp lực đem bên người một người cực nhanh kéo về phía trước đầu, năm cái ngân châm chém ra, thừa dịp Chiến Thương Tiễn một lưỡi lê phá che ở phía trước nam tử ngược, lại nghiêng người né qua ngân châm, kia áo tím nam tử đã chạy ra mấy trượng ở ngoài.

Mắt thấy áo tím nam tử chạy trốn, mặt khác thương tồn một người cũng xoay người bỏ chạy, sở trốn phương hướng cùng áo tím nam tử tương đồng, đơn giản là ra này tam sắc tím la bụi hoa chỉ có cái kia phương hướng.

Chiến Thương Tiễn nhíu mày, nhìn mắt một bên Đường Niệm Niệm, nghĩ nghĩ vẫn là không có đuổi theo đi,

.....

Há mồm đang muốn nói cái gì rồi lại là một trận lạnh lẽo vào miệng là tan, sau đó liền dưới chân sinh phong, có loại nhưng đạp phong mà đi mạt danh cảm thụ.

Chiến Thương Tiễn giật giật khóe miệng, nhìn mắt Đường Niệm Niệm, muốn nhìn không ra nàng sắc mặt biểu tình ý tứ đều khó. Lập tức cũng không nói lời nào, nhận mệnh hướng kia chạy trốn hai người đuổi theo, này một truy hấn mới rõ ràng chính xác cảm nhận được kia nhập khẩu đan dược đáng sợ. Mắt thấy kia chạy trốn hai người trên mặt tái nhợt hoảng sợ, đã ngăn lại hai người có thể thoát đi đường đi Chiến Thương Tiễn thần sắc bất biến, trong lòng lại đồng dạng yên lặng lạnh lẽo: Nếu không có ăn đan dược là chính mình, gặp được như vậy tình huống hạ, chỉ sợ cũng muốn bị như vậy biến hóa cấp khiếp sợ trụ. Đừng nói hấn không có nghe nói qua loại này hiệu dụng đan dược, nhưng cũng biết này dược hiệu thật sự đáng sợ, ít nhất cũng là mà phẩm trở lên, thậm chí có thể là

Thiên Phẩm. Liền tính lúc trước chiến gia vinh thịnh, cũng chưa thấy qua có người như vậy tùy ý lãng phí mà Thiên Phẩm đan dược.

Ba người đánh nhau căn bản đó là nghiêng về một phía, thắng đến hai người ngã xuống đất, kia trừng lớn đôi mắt đều chưa từng nhắm lại, tràn ngập không cam lòng hoảng sợ.

Chiến Thương Tiễn khom người lục soát ra hai người trên người tồn lưu đan dược cùng bạch bài, lại phản hồi đem mặt khác bốn người trên người hữu dụng đồ vật cùng bạch bài gỡ xuống, đi đến Đường Niệm Niệm bên người, đôi tay trình lên, trầm ồm kêu một tiếng:” Chủ tử. “

Đường Niệm Niệm không nói hai lời nhận lấy, xoay người liền đi.

Chiến Thương Tiễn gắt gao đi theo nàng nghiêng người mặt sau, đi rồi một đoạn đường sau, nhẫn không dưới trong lòng rung chuyển, thấp giọng nói:” Xin hỏi chủ tử, ngài cấp thuộc hạ ăn đan dược, chính là mà phẩm phía trên? “

Đường Niệm Niệm gật đầu. Nàng hiện tại luyện chế ra tới đan dược ấn nơi này phẩm chất tới tính, đều ở mỗi ngày phẩm, mà phẩm nội giới cũng có một đồng, đều là lấy trước luyện chế.

Chẳng sợ đã đoán được chân tướng, nhưng là nhìn thấy Đường Niệm Niệm chính miệng thừa nhận, Chiến Thương Tiễn vẫn là nhịn không được đau mình một chút, lần đầu tiên có loại không thể nê hà tâm tình: Nàng rút cuộc có hiểu hay không này đó đan dược trân quý cùng giá trị, nói nàng là quá tín nhiệm chính mình mới cho chính mình ăn, kia cũng thật cũng không cần bǎi?

Chiến Thương Tiễn áp lực nói:” Không biết chủ tử vì sao cấp thuộc hạ ăn xong những cái đó đan dược? “

Đường Niệm Niệm xem hắn, nói:” Người quá chậm. “

Chiến Thương Tiễn sắc mặt hơi cương, nói:” Lấy chủ tử thực lực, muốn sát sáu người nên dễ như trở bàn tay, hà tất vì thế lãng phí

đan dược. “

Nếu ngại hấn chậm, vì sao không động thủ, rút cuộc so lãng phí những cái đó trên quý đan dược tốt hơn quá nhiều.

Đường Niệm Niệm nói:” Là người thù, chính người thân thù báo. “

Chiến Thương Tiễn thân hình chấn động, bước chân không khỏi dừng lại, bàn thạch cứng cỏi lại có lang hung ác con người gắt gao dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, thanh âm có chút khàn khàn, một tia không bắt bẻ chấn động nói:” Người..... Lãng phí như vậy đan dược, chỉ vì làm ta tự mình báo thù? “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Người mệnh là bọn họ giết không phải sao. “

Nếu đã làm nàng thuộc hạ, chính là nàng đồ vật. Đường Niệm Niệm đối với chính mình đồ vật, từ trước đến nay thực bênh vực người mình.

Chiến Thương Tiễn nghe nàng kia bình đạm lại thuận túy nói, ở trên mặt nàng nhìn không thấy một chút khác thường, làm như hết thảy đều là như vậy đương nhiên, không đáng giá nhắc tới, nhất thời đứng ở tại chỗ ngây ra. Nàng làm như vậy đều là vì chính mình suy nghĩ, trả giá như vậy trên quý đan dược chỉ vì làm chính mình thân thù báo thù.

Thật khờ!

Chiến Thương Tiễn lãnh ngạnh con người biểu lộ một mặt nhu sắc, trông thấy Đường Niệm Niệm chậm rãi đi được có chút xa bóng dáng, mấy cái đi nhanh liền nhanh chóng theo đi lên.

Nữ tử này cho dù có thần bí khó lường thực lực, chính là tính tình không khỏi quá mức đơn giản. Rõ ràng là lần đầu tiên gặp mặt người, liền như thế trả giá, nếu là gặp phải chính là một cái kẻ xấu, như vậy nàng chỉ sợ bị lợi dụng triệt để đều còn tự biết.

Nhiên, Chiến Thương Tiễn lại nơi nào biết được, này đó đối Đường Niệm Niệm tới nói là thật sự không đáng giá nhắc tới. Nếu là bị quen thuộc Đường Niệm Niệm người biết được hẳn lúc này ý nghĩ trong lòng cùng mạc danh bị cảm động, chỉ sợ đã sớm bắt đắc dĩ trong lòng chửi thảm một hồi: Lại một cái bị mê hoặc, thấy không rõ sự thật người đáng thương.

”Không biết chủ tử tên huy? “Chiến Thương Tiễn đột nhiên cung kính hỏi.

”Đường Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm? Tên này hình như có một ít quen thuộc, chỉ là ở trong đầu dạo qua một vòng, cũng không có ở trong đầu biết được đại gia tộc trung tìm được.

Chiến Thương Tiễn rũ mắt, không hề nghĩ nhiều. Khuất thân quỳ xuống đất, ngược nhìn nghi hoặc xem ra Đường Niệm Niệm, gần từng chữ một tuyên thệ nói:” Ta, Chiến Thương Tiễn lấy chiến gia liệt tử vì thề, lấy huyết vì khế, hôm nay phụng Đường Niệm Niệm là chủ, vì này sai phái, trung thứ nhất sinh, thẳng tới huyết nhục thành tro, hồn nhập luân hồi! “

Hắn hai mắt như đuốc, sáng quắc bức người, ngạnh lãng lạnh lùng khuôn mặt tràn ngập khiếp người khí phách, mím chặt cánh môi thành thẳng tắp, trầm ổn thành kính.

Đường Niệm Niệm lần đầu tiên cảm giác được như vậy lộ ra ngoài mãnh liệt tình cảm, không cần thăm dò liền đủ để chấn động nhân tâm, dung đến người không thể không tin tưởng vững chắc hẳn nói.

Đường Niệm Niệm ngẩn ra một chút ngờ ngác gật đầu, ngay sau đó trên mặt nhiễm tươi cười, neho lại mặt mày.

”Hảo. “

Này vẫn là cái thứ nhất hướng nàng tuyên thệ nguyện trung thành

.....

Người, trung thành cả đời, sẽ không phản bội sao?

Trong bóng đêm, nàng da thịt vốn là trắng nõn như ngọc, tản ra mê người oánh nhuận. Kia một cái chớp mắt ngẩn ngơ xem ở Chiến Thương Tiễn trong mắt chỉ cảm thấy đáng yêu đến làm nhân tâm để nhũn ra, nhiên tái kiến nàng xem xuống dưới miệng cười, nhũn ra trong lòng lại nháy mắt lờ một nhịp.

Thân là đã từng chiến gia thiên kiều tam thiếu, bên người tuyệt sắc nữ tử chưa bao giờ thiếu quá, gặp qua quá nhiều nữ tử các loại miệng cười, mỹ là thật sự mỹ, lại trước nay không có giống lúc này loại này rung chuyển tâm thần cảm giác.

Nàng xem xuống dưới đôi mắt, minh tôi như gương, cô đơn ẩn hẳn khuôn mặt, nghiêm túc thả chuyên chú, không khỏi làm hẳn sinh ra một loại bị quý trọng cảm giác. Bên trong ý cười không hề che giấu, quá thuần túy cười, cô đơn chỉ làm người cảm giác được nàng ở vui thích, bị cảm nhiễm, cũng không cảm liền đi theo cười.

”Lộc cộc —— “

Thình lình xảy ra thanh âm đánh gãy Chiến Thương Tiễn thất thần, hẳn ngạnh lãng khuôn mặt chợt lóe xấu hổ, ánh mắt liếc hướng về phía một bên, hai lỗ tai đã đỏ bừng.

Đáng chết!

Chiến Thương Tiễn trong lòng thầm mắng một tiếng, hẳn lần đầu tiên cảm thấy như thế mát mặt, tâm thần khó bình. Này bụng khi nào không vang, cổ tình lúc này vang. Lúc này hẳn mới nhớ tới, hẳn hôm nay một ngày chỉ ăn một đón, từ chạy trốn đến sau lại đánh nhau, bụng đã sớm rỗng tuếch.

Một cái bình sứ rơi xuống, Chiến Thương Tiễn bản năng tiếp được, ngẩng đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm,” chủ tử? “

Đường Niệm Niệm nói một tiếng:” Ăn liền không đói bụng. “Liền trực tiếp đi phía trước đi, mím môi, nỉ non một tiếng:” Cô Hồng..... “

Nghe được Chiến Thương Tiễn kia đói bụng thanh âm, làm nàng bắt đầu tưởng Tư Lăng Cô Hồng. Tu vi tới rồi Tích Cốc kỳ, nàng căn bản là không cần lại ăn cơm, chính là cố tình chính là thích Tư Lăng Cô Hồng làm mỹ vị. Chỉ cần là hẩn làm, nàng nhất định sẽ ăn xong.

Ăn, mau chóng đem bảo vật cùng bốn lệnh bắt được tay liền trở về.

Chiến Thương Tiễn nghe lời đảo ra một viên Tích Cốc Đan ăn xong đi, tức khắc cảm giác được thân thể tiêu hao sức lực tinh lực đều khôi phục lại, đói khát cảm cũng đồng dạng biến mất không thấy. Nhìn Đường Niệm Niệm bóng dáng, nhấp chặt môi không nói gì thêm, liền đem dư lại đan dược bình sứ thật cẩn thận thu vào trong lòng ngực, đứng lên gắt gao theo đi lên.

”Chủ tử, có tâm sự? “Đến gần rồi Đường Niệm Niệm, Chiến Thương Tiễn liếc mắt một cái liền nhìn thấu nàng tâm tư.

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu nhấp môi lẩm bẫm:” Máy ngày vô dụng thiện. “

Chiến Thương Tiễn cho rằng nàng mấy ngày xuống dưới đều lấy đan dược no bụng, là muốn ăn tiên nhiệt đồ ăn. Trước hết nghĩ đến không phải cảm thấy nàng quá mức nuông chiều từ bé, ngược lại là nhịn không được thương tiếc, bật thốt lên liền nói:” Xà quật nội chỉ có các loại loài rắn, nếu là chủ tử không chê, thuộc hạ nhưng vì chủ tử làm xà thiện. “

Lời nói vừa mới nói ra, Chiến Thương Tiễn chính mình liền trước nhịn không được nhú mày. Giống nhau nữ tử đều sẽ không thích xà trùng, huống chi là ăn. Nhìn Đường Niệm Niệm, hẩn cũng không nghĩ làm nàng ăn xong như vậy thô ráp đồ vật.

Ngay sau đó, bổ sung nói:” Thuộc hạ biết được phía trước có phiến cánh rừng, bên trong cũng có chút nhưng dùng ăn trái cây, sơn đồ ăn, thuộc hạ vì chủ tử đi hái. “

Đường Niệm Niệm lắc đầu. Nàng tưởng Cô Hồng, trừ bỏ Cô Hồng làm đồ ăn, nàng đều không muốn ăn.

Chiến Thương Tiễn nhìn nàng nhàn nhạt trắng nõn khuôn mặt, kiêu môi hơi không tự giác nhấp, má tử bì vậy hơi cổ, hai mắt nhìn đi trước, có chút thất thần ngây thơ, không biết suy nghĩ cái gì, hơi hơi lưu động ba quang, có chút ảm đạm, nhất thời tỏa sáng.

Chiến Thương Tiễn càng xem càng nghiêm túc, ánh mắt không bỏ lỡ nàng một chút ít biểu tình biến hóa, liền chính hắn đều không có chính mình trong mắt nhu hòa ý cười. Chỉ cảm thấy nàng thật là đơn giản giống trương giấy trắng, cái gì đều viết ở trên mặt, làm người không khỏi buông lỏng phòng bị, tâm thần đều đi theo thả lỏng lại, bị nàng cấp hấp dẫn đi.

Đột nhiên, Đường Niệm Niệm quay đầu hướng hắn xem ra, mày đẹp gian lộ ra một chút bất mãn, nói:” Ta không thích người khác vẫn luôn xem ta. “

Chiến Thương Tiễn tròn mắt chợt lóe, cúi đầu che lại chìm ra khóe miệng ý cười, nói:” Là. “

Tư Lăng gia, phương bắc thôn trang.

Thanh phong từ từ, mặt trời lặn phương đông.

Nền đá xanh, cỏ xanh bạc phơ. Liền mà mà sinh thạch điêu trên bàn, từng đạo tinh xảo sắc hương đều toàn thức ăn bái ở mặt trên. Tư Lăng Cô Hồng ngồi ở thạch điêu trên ghế, đơn bạc lam văn tay áo rộng quần áo vô nhãn theo gió nhẹ xốc, tay trái bưng bát cơm, tay phải cầm ngọc đĩa, kẹp thức ăn để vào trong miệng mấy khẩu sau, ngọc đĩa liền dừng ở một đạo thức ăn thượng nhất thời đã không có nhúc nhích.

Chu Diệu Lang ở một bên lẳng lẳng nhìn, vừa thấy Tư Lăng Cô Hồng này phó thất thần bộ dáng, suy nghĩ luôn mãi, rốt cuộc mở miệng thấp giọng hỏi nói:” Trang chủ, ngài vì sao liền ứng chủ mẫu, làm nàng đi bốn luyến? “

Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt một dạng, thu hồi chiếc đũa, nói:” Đây là nàng muốn. “

Chu Diệu Lang mắt trùu trùu, nhất thời vô ngữ. Nàng kỳ thật tưởng nói, trang chủ lại sủng ái cũng không thể như vậy không hề hạn cuối sủng ái, cai quản thúc thời điểm nên quản thúc! Chỉ là lời này như thế nào nghe đều hình như là ở ác ý châm ngòi hai người cảm tình giống nhau, hơn nữa nàng cũng biết liền tính nàng nói, cũng khẳng định vô dụng.

.....

Mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng lại khôi phục thất thần bộ dáng, trên bàn đồ ăn căn bản là không có thứ nhiều ít, Chu Diệu Lang thử nói:” Trang chủ muốn là lo lắng, không ngại đi bốn luyện đem chủ mẫu mang về tới? “

Tư Lăng Cô Hồng lắc đầu.

Chu Diệu Lang không rõ nguyên do, nếu lo lắng, vì cái gì không đi?

Tư Lăng Cô Hồng nhìn bốn luyện phương hướng, thanh ảnh hạ môn lung con người như ba tháng mùa xuân nguyệt hoa, duy độc chỉ có nghĩ đến người nợ mới bốc cháy lên thần thái, nói:” Ta đáp ứng rồi Niệm Niệm, liền nhất định phải làm được. “

Nàng yêu cầu càng nhiều, hẳn liền càng vui vẻ. Bởi vì càng là như vậy, ngược lại làm hẳn cảm giác được ly nàng càng gần, nàng cũng sẽ không lại nghĩ rời đi.

Chẳng sợ nàng yêu cầu sẽ làm hẳn khó chịu, nhưng chỉ cần là nàng muốn, hẳn liền vì nàng làm.

Nàng nói muốn giúp hẳn.

Đi bốn luyện là vì cùng hẳn cùng nhau, vì giúp hẳn.

Khi đó nàng kiên trì nghiêm túc bộ dáng, mãi mãi đều là tín nhiệm, hẳn có loại cảm giác, nếu là cự tuyệt nói nàng nhất định sẽ khó chịu.

Tư Lăng Cô Hồng lại nơi nào xem tới nàng khổ sở, còn có lúc ấy trong lòng ê ẩm mềm mại cảm giác, lại như là trừ một đoàn hỏa, ấm áp lại nóng rực, đều làm hấn đáp ứng xuống dưới.

Nàng muốn giúp khiến cho nàng giúp, nàng muốn cùng hấn cùng nhau đối mặt sở hữu khiến cho nàng cùng nhau. Nàng làm hấn chờ nàng, hấn liền chờ.

Chỉ cần là nàng muốn, hấn đều ứng.

Nếu là hấn đi bốn luyến, liền hủy đối nàng hứa hẹn. Nàng tin hấn, hấn cũng nên tin nàng.

Nàng nói sẽ thực mau trở lại, liền nhất định sẽ thực mau trở lại.

”Trang chủ? “Nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên dâng lên tươi cười, Chu Diệu Lang kinh ngạc kêu.

Tư Lăng Cô Hồng cười,” Niệm Niệm thích ta. “

Chu Diệu Lang ngờ ngẩn nhìn hấn —— lam bạch y, hân trường thân, ngưng ngọc cơ, môi mỏng câu cười, ý cười thẳng tới cặp kia khiếp người tâm hồn mặt mày, không chứa một chút tạp chất thỏa mãn tươi cười, một chút tan đi trên người hấn vắng lặng hơi thở, như vậy mực bức họa cuộn tròn tiên nhân đồ sách trung đi ra yêu tiên.

Trang chủ, người cũng quá dễ dàng thỏa mãn đi!

Chu Diệu Lang chửi thầm, nhẹ rũ xuống hàm dưới, giấu đi hai mắt biểu lộ thương tiếc.

Chỉ là, so sánh với Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm trả giá tín nhiệm, Chu Diệu Lang vẫn là đầy cõi lòng lo lắng. Phải biết rằng bốn luyến vốn là hung hiểm vô cùng, hướng chi ai nấy đều thấy được tới chủ mẫu ở trang chủ trong lòng địa vị, nói sẽ không thừa dịp lần này hạ ám tay, nàng như thế nào đều sẽ không tin.

”Trang chủ, “Nhìn nhìn Tư Lăng Cô Hồng, Chu Diệu Lang thử nói:”
Nếu là chủ mẫu ở bốn luyện trung bị thương..... “

Còn chưa có nói xong, chỉ nhìn một cách đơn thuần Tư Lăng Cô Hồng lãnh đạm như tuyết thần sắc cũng đã minh bạch kết quả.

”Một tháng. “Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt, hai tròng mắt sở hữu thần thái đều che lấp ở kia càng thêm nồng đậm thanh ảnh hạ.

”Một tháng? “Chu Diệu Lang không rõ nguyên do, trong mắt bao hàm nghi hoặc.

”Niệm Niệm nói tốt, một tháng, sẽ trở về. “Tư Lăng Cô Hồng nhìn trên bàn đã dần dần lãnh đi đồ ăn.

Chu Diệu Lang ần ần cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng mặt sau còn có chuyện, chỉ là không có nói ra. Những cái đó, tuyệt đối không phải là cái gì lời hay.

Một tháng.

Niệm Niệm nói tốt, một tháng, sẽ trở về.

Minh nguyệt dần dần treo lên không, Tư Lăng Cô Hồng lẳng lẳng một mình một người ăn tiệm lãnh đồ ăn.

Nếu là một tháng không có trở về, hấn liền đi tiếp nàng.

Nếu là bị thương.....

Hấn liền lấy bốn luyện cấp Niệm Niệm hết giận.

.....

-----oOo-----

Chương 56: thu súng thêm hồi lộ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Xà quật nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, hàng năm khó gặp quang minh, vô số uốn lượn vờn quanh cửa động, cực dễ dàng làm người lạc đường trong đó. Chẳng sợ không bị đàn xà cắn xé đến thi cốt vô tồn, cũng sẽ bị nhốt ở trong đó, không phải nổi điên mà chết, chính là đói chết.

Nam diện một rừng cây sinh trưởng tươi tốt, cũng là xà quật trung khó được có thể thấy được ánh mặt trời nơi đi chi nhất.

Chiến Thương Tiễn phủng khó được ở trong rừng tìm được không độc có thể dùng ăn trái cây cùng một ít sơn đồ ăn nấm, nhanh chóng trở về tới rồi, nhìn đến trên mặt đất khoan chân mà ngồi Đường Niệm Niệm, không khỏi liền ám thở dài nhẹ nhõm một hơi, lãnh ngạnh mặt cũng ít ba phần sắc bén.

“Chủ tử.” Nhìn đến Đường Niệm Niệm vọng lại đây ánh mắt, Chiến Thương Tiễn đi đến nàng bên người kêu.

Đường Niệm Niệm yên lặng xem hắn. Nửa đêm rạng sáng Chiến Thương Tiễn đứng dậy rời đi thời điểm nàng liền phát hiện, tuy rằng không có mở mắt ra, nhưng là linh thức vẫn luôn đều đi theo hắn trên người, đem hắn hết thủy hành vi đều thu vào trong mắt.

Vốn dĩ nàng cho rằng hắn là muốn chạy trốn, muốn thật sự nói vậy, nàng liền sẽ đem hắn luyện thành con rối —— nếu cứu hắn mệnh, này chính là nàng, phản bội cũng là của nàng.

Chính là vẫn luôn theo tới sáng sớm, chỉ nhìn đến hắn ở cánh rừng loạn chuyển, tìm được một ít trên người hắn phủng đồ vật, đến bây giờ trở về.

“Chủ tử, ăn trái cây.” Chiến Thương Tiễn bị nàng xem đến tim đập có chút rối loạn, định một khuôn mặt đem trong tay trái cây đưa qua đi, bổ sung nói: “Thuộc hạ đã dùng sương sớm tấy quá.”

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, nhìn chăm chăm hấn đưa qua trái cây. Sau đó duỗi tay tiếp nhận tới, phóng tới bên môi cắn một ngụm.

Chiến Thương Tiễn gắt gao nhìn, đột nhiên lại nghĩ tới hôm qua Đường Niệm Niệm nói qua nói, liền lại hơi hơi chuyển mở mắt. Lúc này liền thấy Đường Niệm Niệm hai hàng lông mày nhẹ nhàng vừa nhú, hấn trong lòng cũng đi theo nhảy dựng, nghe được Đường Niệm Niệm phun ra một chữ: “Toan!”

“Thuộc hạ đáng chết.” Chiến Thương Tiễn trong lòng thầm mắng một tiếng, đơn giản là này trái cây hấn đã từng gặm qua mới biết được không độc, bởi vì không nhiều lắm hấn lúc ấy chỉ nghĩ để lại cho Đường Niệm Niệm, trích xong liền vội vã gấp trở về, cũng quên làm chính mình ăn trước một cái ném thử hương vị.

Đường Niệm Niệm cái miệng nhỏ cắn trái cây, nói: “Người mệnh là của ta, có nên hay không chết ta nói tính.”

Chiến Thương Tiễn xem nàng tuy rằng nói toan, lại không vứt bỏ, câu nói kia nói được vẫn là bình tĩnh lại nghiêm túc khẩu khí, đáy mắt không khỏi hiện lên ý cười. Đem dùng một mảnh cuốn thành ly hình trang thủy lá cây đưa cho Đường Niệm Niệm, phóng nhẹ thanh âm nói: “Toan liền uống nước.”

Nơi này không có nguồn nước, này lá cây thủy lại hấn một chút sưu tập tới sương sớm.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, cái miệng nhỏ yên lặng cắn trái cây. Toan, Cô Hồng làm làm nước chua cay bụng ti cũng là toan.

Một cái trái cây ăn xong, Đường Niệm Niệm giương mắt liền nhìn đến Chiến Thương Tiễn vẫn là an tĩnh trầm ổn phủng kia cuốn diệp đứng ở một bên. Hấn sợi tóc có chút ẩm ướt hỗn độn, hai mắt hạ có

chút thanh ngân, có vẻ tiều tụy, nhưng là hai mắt như cũ sáng ngời trầm ổn, ngạnh lãng mũi hạ môi mỏng có chút khô khốc da trắng. Trên người áo đen nhiều chỗ rách nát, đứng bụi đất cùng đã làm hắc tích, làm kia áo đen từ một khối thâm một khối thiển, bị hấn dùng để giết địch chiến thương dùng một cái bổ mang cột vào sau lưng, bộ dáng thật sự chật vật.

Nhiên, tuy rằng chật vật, lại sẽ không làm người cảm giác được nghèo túng, ngược lại cho hấn lạnh lùng kiên nghị tuấn dung càng thêm một mặt dã tính.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc, hỏi: “Người không ăn Tích Cốc Đan?”

Tích Cốc Đan có thể no bụng, khôi phục tinh lực, nếu là ăn tuyệt đối sẽ không xuất hiện hấn như bây giờ tình huống.

Chiến Thương Tiển tâm âm áp, thần sắc lại không thấy một chút biến hóa, nói: “Đan dược nên lưu tại nguy cấp khi để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.” Ở hấn xem ra, Đường Niệm Niệm sợ là đem trên người Tích Cốc Đan nên toàn bộ đều cho hấn, lại không phải tới rồi tìm không thấy đồ ăn nông nổi, như thế nào có thể tùy ý ăn, nếu nàng không ra tiếng phải về, coi như hấn vì nàng bảo quản.

Đường Niệm Niệm liếc hấn một cái, không nói. Kia bình Tích Cốc Đan cho hấn, hấn tưởng như thế nào dùng là chuyện của hấn.

Tích Cốc Đan loại này vô dụng đan dược, Đường Niệm Niệm nội trong giới đã sớm đôi một đồng, đều là lúc trước dùng để luyện tập luyện ra, sau lại vô dụng liền tùy ý ném ở nơi đó.

“Chủ tử, này đó?” Chiến Thương Tiển nhìn dư lại trái cây. Tuy rằng toan, nhưng là chỉ ăn một cái liền không no bụng.

Đường Niệm Niệm nói: “Người ăn.”

Chiến Thương Tiển liếc nhìn nàng một cái, cầm lấy một cái cắn một mồm to, tức khắc một đôi đao mi run run, đông cứng ngạnh cương nhai nuốt nuốt đi xuống. Toan! Là thật sự toan!

Vốn dĩ xem Đường Niệm Niệm bình tĩnh ăn xong đi, còn tưởng rằng tuy rằng toan lại cũng nên không quá phạm, lại không có nghĩ vậy sao toan. Chiến Thương Tiễn yên lặng nhìn Đường Niệm Niệm, liền trầm tĩnh mặt đem dư lại trái cây từng ngậm toàn bộ ăn vào trong bụng.

“Là thuộc hạ sai, chủ tử trách phạt.” Thế nhưng cho nàng ăn loại này trái cây, sớm biết như thế chi bằng cho nàng ăn Tích Cốc Đan.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc xem hắn, hắn sai rồi cái gì?

Chiến Thương Tiễn xem nàng bộ dáng này, đáy lòng lại càng thêm tự trách, nói: “Là thuộc hạ làm việc bất lợi, không nên làm chủ tử ăn như vậy trái cây.”

“Nga.” Đường Niệm Niệm gật đầu, liền nói: “Phạt người đem dư lại ăn xong.”

Chiến Thương Tiễn kinh ngạc giương mắt.

Đường Niệm Niệm thần sắc bất biến.

Nếu là Chu Diệu Lang ở chỗ này thấy như vậy một màn nói, chỉ sợ sẽ không có một chút kinh ngạc, chỉ biết bất đắc dĩ bật cười một tiếng, chửi thầm: Chủ mẫu vẫn là đắc tội nàng nơi đó, liền phạt nơi nào, khẳng định vẫn là thành lần phạt.

Chiến Thương Tiễn lược một do dự, thấp giọng nói: “Chủ tử phạt đến quá mức nhẹ.”

Nàng quả nhiên quá mức đơn giản, thế nhưng phát ra như vậy trừng phạt.

Đường Niệm Niệm xem hắn.

“Khụ.” Chiến Thương Tiễn thiếu chút nữa bật thốt lên biện giải chính mình không phải biến thái, chỉ là thực mau lấy ho khan che giấu, phiết mở mắt. Đích xác vừa mới chính mình nói câu nói kia quá mức quái dị, dường như hy vọng bị trọng phạt giống nhau. Kỳ thật như

vậy cũng chỉ là làm nàng có làm chủ tử uy hiếp, không giống như thể thuần lương, nhưng mà lời này thật sự là giải thích không rõ ràng lắm.

Nói không rõ, Chiến Thương Tiễn liền bắt đầu từng viên trái cây ăn xong đi, lấy hành động tiếp nhận rồi nàng hạ đạt trừng phạt. Này trừng phạt so với dùng cách xử phạt về thể xác đích xác nhẹ đến dường như chơi đùa, nhưng là chờ ăn xong, Chiến Thương Tiễn cũng không cảm có chút khó chịu sắc mặt phát cương. Hàm răng toan đến độ dường như toàn bộ buông lỏng, liền đậ hủ đều cắn bắt động giống nhau, trong miệng cũng một ngậm toan vị.

Đường Niệm Niệm gật đầu, đứng dậy liền đi.

Mặt sau đi theo Chiến Thương Tiễn lúc này đột nhiên kinh giác, vốn nên là mang về tới cấp Đường Niệm Niệm ăn đồ ăn đều bị hấn ăn vào trong bụng, tuy rằng đều không phải là thứ tốt, nhưng xác thật có thể điền bụng, mà Đường Niệm Niệm chỉ ăn một cái.

“Chủ tử, uống nước.” Chiến Thương Tiễn đi lên trước một bước, đem cuốn diệp trình lên trước. Uống chút thủy rất cuộc là tốt.

Đường Niệm Niệm cũng không thèm nhìn tới.

Chiến Thương Tiễn đem Tích Cốc Đan lấy ra, ôn thanh nói: “Kia chủ tử ăn Tích Cốc Đan.”

Đường Niệm Niệm: “Không ăn.”

Chiến Thương Tiễn nhíu mày, “Chủ tử ăn.”

Đường Niệm Niệm dừng lại bước chân, bình tĩnh nhìn Chiến Thương Tiễn, nói: “Ta là chủ tử, ngươi là thuộc hạ.”

“Đúng vậy.” Chiến Thương Tiễn cúi đầu, mỗi khi nhìn đến nàng này phó bình tĩnh biểu tình, khẩu khí nghiêm túc bộ dáng cố tình cảm thấy đáng yêu đến làm người trong lòng loạn nhảy, không dám nhiều xem.

Đường Niệm Niệm nói: “Thuộc hạ không thể quản chủ tử, chủ tử nói không phải không.”

“Đúng vậy.” Chiến Thương Tiễn cúi đầu, khoe miệng cười ra một sợi cườì nhạt. Nàng đều không phải là hoàn toàn không hiểu thế sự, như vậy thực hảo.

“Còn có, thuộc hạ muốn đi theo chủ tử, không thể vô cớ rời đi.”
Đường Niệm Niệm đăm mắt, nói: “Tái phạm sai, sẽ bị phạt.”

Chiến Thương Tiễn ngẩn ra, ngay sau đó mình bạch sợ là chính mình nửa đêm rời đi bị phát hiện. Nghe nàng nói xong nói như vậy, chẳng những không có bất mãn, lại cảm thấy nàng nếu là thật sự muốn phạt chính mình cũng sẽ không trước báo cho chính mình một lần, như vậy nghiêm túc kể rõ một cái thuộc hạ nên có bộ dáng.....

Thật sự đáng yêu.

“Đúng vậy.” Chiến Thương Tiễn trong mắt chớp động nhu hòa.

Đường Niệm Niệm cúi đầu xem trong tay hắn còn cầm cuốn diệp, duỗi tay cầm lại đây. Chiến Thương Tiễn lạnh lùng khuôn mặt có một sợi ý cườì, nhưng mà ngay sau đó lại cả kinh mở to mục, chỉ vì Đường Niệm Niệm cầm kia cuốn diệp không phải chính mình uống, mà là ngã vào hắn trong miệng.

Chiến Thương Tiễn tưởng phản kháng, lại phát hiện thân thể căn bản không thể động đậy.

Đường Niệm Niệm lại đem trong tay hắn bình sứ mở ra, bên trong đan dược toàn bộ đảo tiến hắn trong miệng. Phiên tay lại bình đan dược để vào trong tay của hắn, nói: “Ta là chủ tử, muốn nghe lời nói.”

Ở Đường Niệm Niệm xem ra, thích hợp thực lực chứng minh cùng báo cho mới có thể làm cấp dưới càng hiểu chuyện.

Kỳ thật nàng tưởng không tòi, chỉ là nàng thần thái cùng hành động đều không có sinh ra nhiều ít uy hiếp khí thế. Chiến Thương Tiễn vì thực lực của nàng cảm thấy kinh ngạc, càng nhiều lại là bất đắc dĩ, còn có một chút liên chính hẳn đều không có phát hiện sủng nịch.

Liên vì chứng minh nàng là chủ tử, liền đem kia một lọ đan dược toàn bộ đưa vào chính mình trong miệng, làm như vậy đối nàng chính mình căn bản là không có một chút chỗ tốt.

Đột nhiên, Chiến Thương Tiễn nghĩ đến ngay từ đầu nàng đối chính mình trừng phạt. Hay là nàng là xem hẳn không chịu ăn Tích Cốc Đan mới cố ý trừng phạt chính mình ăn kia trái cây, này thủy không uống cũng là vì để lại cho chính mình không thành? Vừa lúc giải những cái đó trái cây cường toan.

Cái này ý niệm thành linh xảy ra, lại ở trong đầu xoay tròn không đi.

Nhìn đến Đường Niệm Niệm lại lần nữa hành tẩu khi, Chiến Thương Tiễn cũng phát hiện chính mình thân thể đã có thể động đậy, này phân quỹ dị khó lường thực lực nếu là những người khác, hẳn tất sẽ tâm sinh cảnh giác, chỉ là đối nàng, vì sao chính là sinh không ra?

Bởi vì đã tuyên thệ nguyện trung thành, này tánh mạng đã sớm là nàng?

Nắm chặt trong tay bình sứ, Chiến Thương Tiễn vì chính mình lỗ mãng mà dẫn tới nàng động tính nết, do đó lãng phí đan dược ở chính mình trên người mà sinh ra một phân tự trách thất bại.

Lại lần nữa đuổi kịp Đường Niệm Niệm phía sau, Chiến Thương Tiễn trong đầu xoay quanh cái kia hoài nghi, ra tiếng hỏi: “Chủ tử, người đã ăn qua Tích Cốc Đan?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu.

Chiến Thương Tiễn trong lòng nhảy dựng, thấp nói: “Vì sao…… Không ăn?”

Đường Niệm Niệm nói: “Không đói bụng.” Tới rồi Tích Cốc kỳ, không ăn không uống hoàn toàn không có việc gì, tự nhiên sẽ không đói.

Chỉ là lời này tới rồi Chiến Thương Tiễn lổ tai, lại cảm thấy chứng thực hẳn ý nghĩ trong lòng. Như thế nào sẽ không đói bụng, liền tính hôm qua nàng ăn Tích Cốc Đan, tới rồi hôm nay lại không có ăn, luôn là sẽ đói. Rõ ràng không thích ăn Tích Cốc Đan, lại còn đem trái cây cùng thủy toàn bộ đưa vào hẳn trong bụng.

Như vậy nàng, hẳn lại như thế nào có thể đem nàng tôn sùng là chỉ vì này mệnh lệnh hành động chủ tử. Nàng là hẳn chủ tử, trừ bỏ phục tùng nàng mệnh lệnh, càng nhiều lại là muốn chiếu cố nàng.

Trong tay này bình Tích Cốc Đan nên là thật sự cuối cùng một lọ đi, nàng cấp ra tới khi lại không có nửa phần do dự.

Chiến Thương Tiễn cúi đầu không tiếng động cười khẽ, trong đó ôn nhu cũng là chính mình nhìn không tới.

Một đường đi tới, Chiến Thương Tiễn phát hiện này lộ đúng là đi thông xà quật sân, một đạo loang loáng hiện lên tâm trí, tiến lên trầm giọng nói: “Trong viện có bệ bếp, thuộc hạ cấp chủ tử làm canh nắm ăn.”

Đường Niệm Niệm ngẩn ra, đạm nói: “Không.”

Chiến Thương Tiễn phát hiện chỉ cần nhắc tới ăn, thần sắc của nàng đều có một chút biến hóa, như là suy nghĩ chút cái gì. Dùng bữa đói nàng mà nói, có cái gì đặc thù?

Xà quật tầng tầng lớp lớp phòng ốc đơn giản mà vắng lặng, hành tẩu bên ngoài nhiều là một mình một người, thần sắc vắng lặng, tràn ngập các loại âm u.

Đường Niệm Niệm vừa mới tới gần, một đạo khoác áo đen thấy không rõ bộ dáng bóng người đứng ở nàng trước mặt, thanh âm khàn khàn ôn hòa: “Mới tới?”

Chiến Thương Tiễn mục hàm cảnh giác không dấu vết tiến lên một bước, đem Đường Niệm Niệm đưa về bảo hộ trong phạm vi, cảnh giác nhìn chăm chăm trước mắt người. Xà quật nội nữ tử so nam tử luôn là thiếu thượng rất nhiều, cuối cùng có thể được đến xà lệnh càng là giống như lông phượng sừng lân. Trong đó nguyên nhân nhiều nhất không phải bởi vì các nàng cá nhân thực lực so với người khác được thượng nhiều ít, mà là càng dễ dàng bị nam tử ám toán đánh lén, không giết ngược lại lấy tới đùa bỡn, nơi này lãnh đạo sư cùng huấn luyện sư cũng không ngoại lệ.

Đường Niệm Niệm một bộ cảm tú váy trắng vốn là ở âm u xà quật trung thấy được bắt mắt, một trương như thơ như họa dung nhan lệnh nhân tâm trì ý loạn, chỉ là đứng ở chỗ này một hồi, chung quanh đã tụ tập không ít nam tử, nhìn nơi này ánh mắt các có bắt đồng, làm như xem diễn, lại tựa âm thầm tính kế.

“A, chính hợp ta mắt, liền tùy ta đi một chuyến đi.” Người áo đen ôn hòa tiếng cười làm người như lâm xuân phong, chỉ là trong đó tà tính lại không dung xem nhẹ. Một con tái nhợt có thể thấy được gân xanh tay từ áo đen vươn, chớp mắt liền hướng Đường Niệm Niệm chộp tới.

Hắn này vừa động thủ, những người khác đều không có ngăn cản, chỉ có thể thàn than một tiếng đáng tiếc, như vậy tuyệt sắc nữ tử không thể bị chính mình đoạt được.

“Ha hả a, mười ba người nhưng đừng nghĩ độc chiếm, ai gặp thì có phần a!” Một tiếng tiếng cười truyền đến, lại là một bộ áo đen bóng người cấp tốc mà đến, chỉ là hắn cũng không có che khuất phần đầu, đó là một trương bình phàm đến cực điểm, làm người xem qua tức quên trung niên, duy độc một đôi lúc này nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm con người giống như xà hiết.

Bị gọi mười ba nam tử từ bào nội truyền ra một tiếng cười nhạt, chụp vào Đường Niệm Niệm động tác không có một tia tạm dừng, nói chuyện khi dường như là cảm thấy Đường Niệm Niệm nhất định trốn không thoát, khẩu khí rất là nhân nhã, “Tự nhiên, người xà tám muốn, ta mười bốn há có không ứng chi lý.”

Chiến Thương Tiễn trường thương hàn quang chột tất, liền hướng mười ba đâm tới.

“Muốn làm anh hùng? Người còn chưa đủ tư cách.” Xà tám khố miệng hàn cười, mang một đôi màu đen bao tay bàn tay trực tiếp đón nhận hấn trường thương mũi nhọn.

“Thế nhưng có người đối xà quật ba người ra tay? Nhưng thật ra đủ can đảm.” Tứ phía mà đến ba người, nhất trí đều là áo đen thêm thân, này thanh không biết là ai nói ra, ba người đều đứng ở tại chỗ, như bóng với hình xem diễn.

Chớ nói như vậy lấy nhiều áp thiếu là đê tiện, bốn luyện chỉ cầu sinh, bất luận cái gì thủ đoạn đều bị cho phép. Xà tám hiện tại cùng Chiến Thương Tiễn chiến đến không phân cao thấp, nếu là một khi phát hiện hơi yếu ngọn nguồn, bọn họ liền sẽ ra tay phối hợp tru sát.

Chiến Thương Tiễn một bị xà tám quán lên liền gắt gao cùng hấn đấu ở bên nhau, vì Đường Niệm Niệm bám trụ một người nói, lấy Đường Niệm Niệm kia quỷ dị khó lường thực lực, nên đủ để đối phó xà mười ba. Nếu là mặt khác ba người ra tay không địch lại, hấn liền dùng hết hết thủy cũng vì nàng ngăn cản một lát làm nàng thoát đi.

Này một cái chớp mắt, phát sinh thời gian quá ngắn tạm.

Xà mười ba vốn định trong tay nên bắt được noãn ngọc lại hoài, lại cảm thấy bàn tay tê rần liền mất đi tri giác. Trong bóng đêm hấn mắt hiện lên kinh ngạc, gương mắt liền nhìn đến trước mắt nữ tử kia một đôi đăm tĩnh lại tê liệt đồng tử, toàn thân lông tơ đều dựng lên.

Nguy hiểm!

Hấn trực giác cực chuẩn, hấn cũng tin tưởng chính mình trực giác, chính là bởi vì này bản thiên tư hấn mới ở qua đi xông qua xà quật, trở thành xà quật lãnh đạo sư chi nhất.

“Người..... Lộ cộc.....” Vừa mới mở miệng, huyết tương liền toàn bùng lên. Chờ xà mười ba vận chuyển toàn thân nguyên lực chống

cự không biết khi nào đã xâm nhập cốt nhục độc dược khi, đã chậm.

“Luyện..... Lộc cộc..... Luyện dược sư, người, người là..... Luyện dược sư!” Thanh âm không hề ôn hòa, tràn ngập không cam lòng khàn khàn, xà mười ba liên tiếp lui vài bước, thân thể đến mà, hóa thành điểm điểm trần hôi, không thấy bóng dáng.

Nếu không phải luyện dược sư, nơi nào sẽ có như vậy thả người khó lòng phòng bị sử độc thủ đoạn, giết người vô hình.

Toàn bộ trường hợp đều đột nhiên yên tĩnh không tiếng động, chỉ có Đường Niệm Niệm thân sắc vô dị đem áo đen hắc bài cầm lấy tới, sau đó ánh mắt dừng ở đã đình chỉ đánh nhau xà tám cùng Chiến Thương Tiễn phương hướng, tay áo nội đầu ngón tay nhẹ đập, người cũng chớp mắt tới rồi hấn bên cạnh. Ở xà tám kinh hãi dưới ánh mắt, một sợi như có như không chỉ bạc hiện lên, đầu liền bay ra mấy trượng xa, cố tình chặt đầu chỗ không có một giọt máu tươi phun.

Đường Niệm Niệm thân mình không có dừng lại, ở vốn là xem diễn ba người chạy trốn phía trước cũng đã đi vào trước mặt, chỉ thấy một người một thanh trường đao hướng giữa không trung một chấn, liền biến thành hai đoạn, cũng ở kia một cái chớp mắt làm người thấy rõ ràng kia giữa không trung một tia phản quang ngân bạch sợi tơ.

Này chỉ bạc là Tư Lăng Cô Hồng cho nàng, vẫn luôn quán quanh ở Đường Niệm Niệm thủ đoạn, vẫn luôn đều rất ít sử dụng, hiện giờ liền này một cái chớp mắt liền nhưng nhìn ra nó sắc bén đáng sợ.

Ba người ở nàng trước mặt liền giống như đũa bé đối mặt đại nhân, mấy tức gian liền hóa thành một mạt trần hôi, biến mất ở thiên địa.

Đường Niệm Niệm vẫy tay, lại là bốn khối hắc bài tới tay, hiện giờ trên tay đã có sáu khối hắc bài sáu khối bạch bài.

“Còn kém bốn khối.” Đường Niệm Niệm gật đầu lẩm bẫm tự nói.

Chỉ là vào lúc này yên lặng, nàng thanh âm lại tiểu nghe ở đây người trong tai cũng làm như sấm sét.

Không cần tưởng cũng biết nàng nói còn kém bốn khối là cái gì ý tứ, mọi người sắc mặt tái nhợt xanh mét, khiếp sợ nhìn tuổi này thoát nhìn bất quá mười sáu bảy tuổi thanh xuân nữ tử. Đây là cái gì thực lực, mà phẩm cao thủ ở tay nàng liền giống như tiểu nhi bất kham một kích.

Cho dù là thiên kiêu, lấy nàng như vậy tuổi tác cũng không có khả năng đến như vậy thực lực đi? Huống chi vẫn là luyện dược sư!

Này rốt cuộc là nơi nào tới yêu nghiệt!?

Tụ tập ở chỗ này người cho dù trong lòng như thế nào muốn rời đi, nhưng là lại không có một người động, chỉ sợ có một cái dị động, cái thứ nhất chết chính là chính mình. Nhưng mà chẳng sợ không nhúc nhích, bọn họ mỗi người đều ở vận chuyển toàn thân nguyên lực, không dám có một tia phân thân.

Luyện dược sư, lấy lộng dược giết địch vô hình nổi tiếng.

Nữ tử này vừa mới sờ làm hết thầy đã đủ để cho bọn họ rõ ràng nhận thức đến điểm này.

Đường Niệm Niệm căn bản không có xem này đàn xà quật trung các đạo nhân mã liếc mắt một cái, lo chính mình hướng linh thức càn quét đến địa phương đi đến.

Theo nàng rời đi, tất cả mọi người ám thở dài nhẹ nhõm một hơi, bưng tỉnh rất nhiều người mới phát hiện chính mình lưng đã mướt mồ hôi.

Chiến Thương Tiễn phức tạp nhìn thoáng qua không thấy một chút huyết tinh mặt đất, yên lặng đuổi kịp Đường Niệm Niệm bóng dáng. Hắn cũng không phản cảm Đường Niệm Niệm giết người, chỉ là phức tạp phát hiện nguyên lai thực lực của chính mình ở nàng trước mặt bất kham nhắc tới.

Một đường hành tẩu xuống dưới, Đường Niệm Niệm càng ngày càng thâm nhập xà quật, chung quanh hoàn cảnh cũng càng ngày càng phức tạp nhiều quái, cố tình Đường Niệm Niệm hành tẩu khi bình tĩnh tùy ý đến không có một tia tạm dừng, giống như lúc này hành tẩu chính là nhà mình hoa viên giống nhau.

Chiến Thương Tiễn còn phát hiện, này một đường gặp được xà quật ba người người trong mã hoặc là các loại rắn độc khi, nàng đều sẽ sát chi hầu như không còn, là thật sự sát chi hầu như không còn, một chút không lưu. Nhưng nếu nói nàng thích giết chóc đâu, trên người nàng không thấy một chút sát khí, gặp được sấm xà quật các đạo nhân mã khi, chỉ cần không cố ý tới trên chọc khiêu khích nàng lời nói, nàng đều vẫn luôn không để ý tới.

Cái dạng này, hay là nàng cùng xà quật có thù oán?

Cảnh vật chung quanh đã ẩm ướt lại khô ráo, hai loại tương phản cảm thụ kết hợp ở bên nhau làm người không khỏi trong lòng sinh ra phiền muộn. Chiến Thương Tiễn cảm giác dưới chân dẫm lên mặt đất đều dường như đạp lên mềm thịt thượng, mềm mà dính trệ, làm người da đầu tê dại.

“Chủ tử, phía trước chính là chân chính ‘ xà quật ’.”

Xà quật được đến xà lệnh quy củ chi nhất, chính là tiến vào này chân chính ‘ xà quật ’, chịu đựng vạn xà cắn xé, nọc độc xâm thân, ba ngày trong vòng còn sống mới tính thành công.

“Ân.” Đường Niệm Niệm đưa cho hắn một viên hoàng văn đan dược, “Ân.”

Chiến Thương Tiễn không nói hai lời nuốt vào trong miệng.

Trước mắt, là một đạo đen nhánh sâu không thấy đáy cửa động.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng nhảy nhảy xuống, Chiến Thương Tiễn đồng dạng như thế.

Tê tê tê tê ——

Lúc này, làm người da đầu tê dại âm lãnh thanh âm đột nhiên vang lên, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dày đặc, quanh quần lỗ lỗ, toàn bộ thế giới đều tựa chỉ còn lại có này cổ thanh âm.

Chiến Thương Tiễn ánh mắt nơi đi đến tất cả đều là từng điều hoa văn các loài rắn, bò mẫn vách đá mặt đất, không lưu một chút khe hở, liền sơn động vách đá đều nhìn không thấy một chút bóng dáng, làm người cảm giác đây là có loài rắn quấn quanh mà thành động.

Này phó cảnh sắc, ngay cả hấn cũng không cảm trái tim băng giá, chính là lại thấy Đường Niệm Niệm sắc mặt không có một chút biến hóa.

Đường Niệm Niệm vừa mới rơi xuống đất phía trước, dưới chân một trận sinh phong, liền đem mặt đất quấn quanh đàn xà thổi đến bay loạn, lưu lại một trượng hình tròn gập ghềnh đất trống. Bình yên dừng ở trên đất trống, chung quanh loài rắn đều dường như yên tĩnh một cái chớp mắt, ngay sau đó lại táo loạn lên, toàn bộ hướng Đường Niệm Niệm hai người dựa sát.

Đường Niệm Niệm cũng không đi vội vã, động tác lộ ra một cổ ngay ngắn trật tự nghiêm túc cùng bình tĩnh. Đầu tiên là móc ra một cái lư hương, đem một quả đan dược để vào lư hương trung, bên trong đan dược tự cháy lên, nhàn nhạt sương khói hỗn hợp thanh hương từ chạm rỗng lư hương từng đợt từng đợt phiêu ra, giống như long ngư du thiên.

Bưng lư hương đặt ở trên mặt đất, Đường Niệm Niệm huy tay áo, một trận thiên lục bột phấn phiêu tán đi ra ngoài.

Nháy mắt, toàn bộ xà quật sôi trào.

Đàn xà thể nhưng cho nhau cắn xé lên, giống như điên cuồng giồng nhau, “Tê tê tê tê” tiếng kêu, quý dị làm người cảm giác được một cỗ thống khổ lại sáng khoái cảm xúc.

Chiến Thương Tiễn sắc mặt nhìn trước mắt hết thấy sắc mặt phát khẩn, hẳn không biết Đường Niệm Niệm là từ đâu chạy ra tới lư hương, cũng không biết nàng dùng chính là cái gì dược. Chính là chỉ cần từ trước mắt một màn liền có thể cho hẳn biết, Đường Niệm Niệm muốn giết sạch này đó loài rắn rất đơn giản, chỉ là nàng cố tình là ở tra tấn này đó loài rắn.

Thời gian chậm rãi quá khứ, hang động bên trong mùi máu tươi càng ngày càng nặng, hỗn hợp lư hương thanh hương, hình thành quỹ dị hương, dẫn phát người ma niệm. Chiến Thương Tiễn nhíu nhíu mày, trước mắt một màn thật sự quá mức kích thích, lại xem Đường Niệm Niệm, kia nhàn nhạt lập loè đôi mắt, nhấp môi, như là đang ở hết giận hài tử, không có âm ngoan không có sát khí, thuần túy cái gì đều tàng không được.

Rõ ràng nàng bộ dáng này tại đây học thêm la cảnh tượng hạ thật sự quỷ dị, lại vẫn là làm hẳn sinh không ra một chút đề phòng, thậm chí còn mạc danh cảm thấy một chút bất đắc dĩ.

Lúc này, Đường Niệm Niệm mở ra lư hương cái nắp, lại bỏ vào đi một viên đan dược, lại bốc cháy lên đắp lên cái nắp sau, không khí hương khí lại sinh ra biến hóa.

Này tân hương khí vừa ra, hang động đàn xà cũng chính thể biến đổi, không hề cản xé ngược lại nằm liệt trên mặt đất co rút, như là ở thừa nhận cái gì cực hạn thống khổ.

Nàng..... Là thật sự ở tra tấn này đó loài rắn.

Chiến Thương Tiễn đậy mắt hiện lên nghi hoặc, nói: “Chủ tử, người cùng này xà quật nội xà có thù oán?”

Đường Niệm Niệm nhấp môi, “Cẩn Cô Hồng, đáng chết.”

Cô Hồng?

Chiến Thương Tiễn tâm mạc danh trầm xuống, có cỗ nói không nên lời tư vị ở lan tràn, thẳng đến trong miệng có chút phát khổ. Nàng

nói ra tên này khi đáy mắt lóe sáng sáng rọi, cùng đối người này che chở, đều biểu hiện ra cái này tên là Cô Hồng người trong lòng nàng địa vị.

“Tới.” Đường Niệm Niệm hai tròng mắt sáng ngời, đem lư hương qua tay đặt ở Chiến Thương Tiễn bàn tay, “Tại đây chờ.” Một dứt lời hạ, liền thấy nàng về phía trước càng đi, vạt áo như mây mù thổi qua, tóc đen từng đợt từng đợt, cực kỳ linh động.

Chiến Thương Tiễn còn không kịp vì này một cái chớp mắt kinh diễm, liền tròng to hai mắt nhìn kế tiếp phát sinh một màn —— một cái thật lớn đầu lưối từ trong bóng đêm toát ra, đại trương xà khẩu hai quả hắc màu xanh lục răng nanh làm người sồn tóc gáy, mà Đường Niệm Niệm cứ như vậy không hề tạm dừng trực tiếp nhảy vào xà khẩu, biến mất không thấy.

“Chủ tử ——!” Chiến Thương Tiễn gầm nhẹ một tiếng, chân đi phía trước thật mạnh một bước lại sinh sôi dừng lại, đơn giản là ở cuối cùng một cái chớp mắt truyền vào hấn trong đầu một lời:

“Không cho phép nhúc nhích.”

Thanh âm này hấn quen thuộc, đúng là thuộc về Đường Niệm Niệm. Không cho phép nhúc nhích? Nghĩ đến Đường Niệm Niệm kia một thân thần bí thực lực, Chiến Thương Tiễn chậm rãi bình tĩnh lại.

Nàng hấn là đoán chắc này đầu xà quái sẽ đến, hơn nữa vẫn là chuyên môn chờ nó đã đến. Như vậy nhảy vào nó trong miệng cũng là cố ý việc làm, nghĩ như vậy tới hết thấy đều là nàng sớm có tính toán, tất nhiên không có nguy hiểm mới đúng.

Chiến Thương Tiễn cả người giống như bàn thạch đứng ở tại chỗ, trầm ổn hung ác mắt gắt gao nhìn chằm chằm kia đầu rắn, chỉ cần phát hiện một chút không ổn, chẳng sợ trái với nàng mệnh lệnh cũng muốn tiến lên một bước.

Vừa vào xà khẩu, Đường Niệm Niệm liền theo xà khẩu tiến vào thân rắn nội, cả người được lực tràn ngập, không cho xà quái trong cơ

thể kia có vẻ dơ bẩn kịch độc chất lỏng ăn mòn thân thể mảy may.

“Chủ nhân..... Ở phía trước, phía trước ~” Lục Lục nhắc nhở.

Đường Niệm Niệm một đường theo Lục Lục chỉ điểm phương vị mà đi, cảm giác được thỉnh thoảng làm chính mình đè ép tới nhục bích. Đầu ngón tay câu lấy chỉ bạc, liền ở xà quái trong cơ thể tàn sát bừa bãi.

Ai có thể nghĩ vậy xà quái nội kỳ trên dị bảo sẽ cất giấu này xà quái trong cơ thể, có lẽ có người biết, nhưng là cảm thấy như vậy mới là an toàn nhất.

“Nơi này, nơi này, ở bên trong, ngô ngô, hương ~” Lục Lục thanh âm lộ ra thích cùng làm nũng.

Đường Niệm Niệm nghe không khỏi mặt giãn ra gọi lên khoe miệng, khó trách nàng linh thức phát hiện không được, nguyên lai là ở huyết nhục cất giấu.

Liền ở Đường Niệm Niệm chấp khởi chỉ bạc chuẩn bị cắt qua này chỗ xà quái huyết nhục, lấy ra bảo vật khi, một đạo huyết hồng giống như tia chớp bóng dáng ở nàng trên mặt trên eo chợt lóe mà qua.

Một trận đau đớn truyền vào trong đầu, Đường Niệm Niệm đuôi lông mày không tự chủ được nhắm dựng.

Nàng thật lâu không có bị thương, đổ máu đau đớn cảm giác đều mau quên.

Miệng vết thương thượng tản ra nồng đậm hắc khí, miệng vết thương này có độc. Bất quá này độc khí thực mau liền giờ không thấy, Đường Niệm Niệm nhíu mày nhìn kia không có một tia tạm dừng, hoàn hồn lại hướng nàng giữa mày trí mạng phóng tới huyết hồng bóng dáng.

Đường Niệm Niệm nghiêng người, lại còn không có có thể hoàn toàn tránh đi, khiến cho kia huyết hồng bóng dáng cắt qua gò má,

một vòi máu tươi theo nhu nhuần da thịt chảy xuống, từ mượt mà tiểu xảo cầm nhỏ giọt ở màu trắng xiêm y thương.

Xa-na, Đường Niệm Niệm biến sắc, hai mắt tê liệt, không mang theo một chút cảm tình nhìn chăm chăm kia lại chuẩn bị xoay người đánh úp lại huyết hồng bóng dáng.

Huyết hồng bóng dáng tựa hồ bị nàng bất thành linh biến hóa cấp kinh hách trụ, hành động hơi hơi một đốn, cũng là châu này làm người thấy rõ nó chân thật. Đó là một tác khoan ba tác lớn lên huyết hồng con rắn nhỏ, toàn thân huyết hồng, xà lân hình như có lưu quang, một đôi huyết đồng lãnh sâm lại thấu triệt.

“Tê tê.” Này huyết xà ở giữa không trung du đãng lui về phía sau, một đôi huyết đồng cảnh giác lại hơi mang hoảng sợ nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm ngón tay xẹt qua miệng vết thương, nồng đậm được lực cực nhanh đem miệng vết thương phục hồi như cũ. Chỉ là thương quá chính là thương quá, sẽ không bởi vì phục hồi như cũ liền đại biểu quên đi. Nàng đối tự thân khuôn mặt thân hình cố chấp chưa từng có biến mất quá, chỉ là lâu dài tới nay chưa từng bị thương, cũng chưa từng bị người phát hiện.

Chỉ thấy nàng hai mắt chỗ sâu trong bích ba như nước nhộn nhạo, Tích Cốc kỳ linh thức gắt gao đem huyết sắc con rắn nhỏ giam cầm ở bên trong, đâm vào nó nguyên thần trung.

Con rắn nhỏ nguyên thần nơi nào là Đường Niệm Niệm đối thủ, tinh thần bị hao tổn, thân thể một năm liệt liền xuống phía dưới rơi xuống đi xuống. Đường Niệm Niệm lại không buông tha nó, chỉ bạc nháy mắt quán quanh huyết sắc con rắn nhỏ toàn thân, khiến người kinh dị chính là kia chỉ bạc thể nhưng chỉ ở con rắn nhỏ xà lân thượng lưu lại đạo đạo bạch ngân, không thấy một chút vết thương.

“Tê tê, tê tê tê!” Huyết sắc con rắn nhỏ thân thể giãy giụa, một đôi thượng Đường Niệm Niệm ánh mắt hơi hơi cứng đờ, vốn là tràn

ngập âm lãnh thị huyết huyết đồng thể nhưng toát ra ngập nước thuần tịnh, cực kỳ nhân tính hóa xin tha.

Đường Niệm Niệm néo nó bảy tác, nhìn từ trên xuống dưới nó.

“Vây, nha, cốt có thể luyện khí, huyết, thịt, gan luyện đan, mắt..... Trước gỡ xuống tới thu.”

Không hề dao động làm bầm lầu bầu, bình tĩnh như là đang nói hôm nay thời tiết không tồi, chỉ là kia biểu tình thượng nghiêm túc đều có thể cho người rõ ràng mình bạch nàng không phải ở nói giỡn, mà là rõ ràng chính xác chuẩn bị làm như vậy.

Huyết sắc con rắn nhỏ toàn thân cứng đờ dường như một cây không có sinh mệnh đồ như máu gậy gỗ, ngay sau đó liền “Tê tê tê tê” bị phần kêu giãy giụa. Đáng tiếc ở Đường Niệm Niệm trong tay, nó hết thảy giãy giụa đều thành phí công.

Liền ở huyết sắc con rắn nhỏ huyết đồng trung hiện lên một mặt hung ác ngoan tuyệt, há mồm muốn cắn Đường Niệm Niệm thủ đoạn khi, liền nhìn đến Đường Niệm Niệm hai mắt bích sắc chột lóe, bị nơi đó mặt lạnh lẽo kinh hách trụ, vốn dĩ quyết định muốn lấy căn nguyên độc căn nàng, chờ thật sự cắn được nàng thủ đoạn khi liền biến thành mềm nhẹ hôn môi, răng nanh đâm thủng nàng một chút da thịt, một giọt huyết đã bị con rắn nhỏ nuốt vào trong miệng, một sợi huyết quang lập loè, bắn vào Đường Niệm Niệm giữa mày.

Đường Niệm Niệm kinh ngạc xem nó, ngay sau đó mím môi, trên mặt biểu tình do dự, như là ở quyền lượng cái gì.

Nàng đang chuẩn bị giết này con rắn nhỏ, chính là lại không có nghĩ đến nó thể nhưng ở kia một khắc tự chủ nhận nàng là chủ. Rốt cuộc sát vẫn là không giết?

“Tê tê tê tê ~” huyết sắc con rắn nhỏ huyết đồng ngập nước như là vô hại tiểu sủng vật giống nhau thật cẩn thận nhìn chăm chăm nàng, con rắn nhỏ đầu nhẹ nhàng cọ cổ tay của nàng, một bộ ta thực ngoan, ta thực đáng yêu bộ dáng.

Trên mặt như thế, huyết sắc con rắn nhỏ trong lòng lại hoàn toàn là mặt khác một chuyện. Đây rốt cuộc là nơi nào tới yêu nghiệt, tưởng nó một thể hệ xà vương nhận chủ, nàng thể nhưng còn do dự? Hay là còn muốn giết ta không thành?

Nghĩ đến đây, lại xem Đường Niệm Niệm thỉnh thoảng đánh giá ở nó trên người ánh mắt, con rắn nhỏ run rẩy. Xem ra nàng thật đúng là muốn giết nó a, vừa mới nếu không phải chính mình nhận chủ mau, chỉ sợ liền phải thân hồn câu diệt!

“Tê tê ~” huyết xà con rắn nhỏ chỉ cần dùng nó kia một đôi xà mắt thể nhưng là có thể biểu đạt ra làm nũng cùng lấy lòng ý vị, sau đó đầu rắn đối với Đường Niệm Niệm tới khi chuẩn bị phá vỡ huyết nhục lấy bảo vật phương hướng giật giật, “Tê ~”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Kia vốn dĩ chính là của ta.”

Cái gì kêu vốn dĩ chính là của người! Rõ ràng là bản xà vương đời đời truyền thừa xuống dưới! Huyết sắc con rắn nhỏ bị phản, lại giận mà không dám nói gì, từ nhận chủ lúc sau nó chính là bị nô dịch một phương, đáng thương chính là, đối phương cư nhiên còn chướng mắt nó!

“Tê tê tê tê ~” huyết sắc con rắn nhỏ tập trung tinh thần trưng bày chính mình chỗ tốt.

Có nó, tương đương thành xà quật chi chủ, có thể vung tay lên vạn xà nhậm chính mình sai phái, chỉ nào đánh nào, muốn đánh nơi nào liền đánh nơi nào?

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Xà quật hôm nay liền sẽ không có.”

Huyết sắc con rắn nhỏ cách ứng, thật muốn một ngụm muốn chết nàng. Cái gì kêu xà quật hôm nay liền sẽ không có, nàng này phó giống như sự không liên quan mình trần thuật bộ dáng là chuyện như thế nào? Nếu không phải nàng, nó hang ổ sẽ không sao? Không có còn không thể nói, còn phải.....

“Tê tê, tê tê tê tê ~” huyết xà con rắn nhỏ mãi nhấn khen tặng. Còn phải..... Nói nàng diệt hảo, đây là hảo là, chủ nhân hảo bản lĩnh.....

“Ân.” Đường Niệm Niệm khó được nhìn nó ánh mắt có chút tán thưởng. Cẩn Cô Hồng, đương nhiên nên diệt!

“..... Tê ~” huyết sắc con rắn nhỏ cảm thấy điểm này tán thưởng còn không bằng không có hảo, nhìn bên trong càng ghen khuất khó chịu.

Đường Niệm Niệm đầu ngón tay nhẹ đạn, buộc chặt nó trên người chỉ bạc liền buông ra trở lại thủ đoạn.

Huyết sắc con rắn nhỏ hai mắt sáng ngời, hoạt động khởi có chút cứng đờ thân mình, nhìn Đường Niệm Niệm hai mắt chớp động đặc ý. Nó liền nói, ngẫm lại nó một thế hệ xà vương, tự động nhận chủ lại như thế nào sẽ có người bỏ được giết, hừ! Như thế nào nói cũng là chính mình chủ nhân, bản xà vương liền đại phát từ bi tha thứ người vừa mới hành động.

Đường Niệm Niệm liếc qua đi liếc mắt một cái, lo chính mình gật đầu.

Huyết sắc con rắn nhỏ lại bị nàng kia liếc mắt một cái liếc đến cả người run rẩy, trong lòng kia một chút đặc ý sớm không biết bay đến chạy đi đâu. Nó như thế nào cảm thấy sau này nhật tử sẽ không hảo quá?

“Tê tê tê tê?” Huyết sắc con rắn nhỏ mở to thuần lương run rẩy đôi mắt nhỏ nhìn Đường Niệm Niệm.

【 chủ nhân, người suy nghĩ cái gì a? 】

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Lấy máu, phun độc, rút lân.” Yên lặng nhìn kỹ xem đã cứng đờ huyết sắc con rắn nhỏ rằng, nghiêm túc dò hỏi: “Hàm răng rút có thể trường hồi sao?”

“.....” Huyết sắc con rắn nhỏ đã thành cái sàng giống nhau run.

Đường Niệm Niệm phát hiện huyết sắc con rắn nhỏ dị trạng, nghĩ nghĩ, trấn an nói: “Gan cùng yêu đan sẽ không lầy, sẽ không chết.”

“Tê tê tê tê ——!” Huyết sắc con rắn nhỏ tuyệt vọng gào rống. 【 người vẫn là làm ta đã chết được! 】

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, đánh giá nó suy xét lên. Vốn dĩ con rắn nhỏ nhận chủ, chính là trở thành nòng dưới tòa khế thú, bởi vì điểm này nòng mới một phen suy xét không có sát nó. Nếu nó một lòng muốn chết..... Tuy rằng dưỡng nhưng làm trường kỳ, nhưng là đã chết liền nên gan cùng yêu đan này đó càng tốt đồ vật.

“Hảo.” Đường Niệm Niệm gật đầu, chuẩn bị động thủ.

“Tê tê tê, tê tê tê tê!” Huyết sắc con rắn nhỏ kinh hãi, một chút bắn ra mấy trượng xa, cấp tốc giải thích.

Mắt thấy Đường Niệm Niệm trên mặt chợt lóe mà qua thất vọng, lại không có lại động thủ tính toán, huyết sắc con rắn nhỏ đã bị phản đến chết lặng, bệnh ửng ửng trở lại ly nòng ba thước địa phương, trơ mắt nhìn nòng phá vỡ xà quái nhục bích, sau đó đem che giấu trong đó nhiếp linh châu cấp lấy đi, ẩn vào tay áo trung sau đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Di! Huyết sắc con rắn nhỏ giật mình trừng mắt chử, rục rỡ lung linh mắt nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm. Chẳng lẽ đây là tổ tông nói qua tay áo càn khôn?

Nói như vậy chính mình nhận cái này chủ nhân chính là trong truyền thuyết đại năng giả? Nhất định đúng rồi, bằng không những người khác sao có thể đánh thắng được chính mình?

Huyết sắc con rắn nhỏ tự mình an ủi tìm các loại lầy có an ủi chính mình, hoàn toàn đem đã từng thiếu chút nữa bị một cái tiểu oa nhi cấp độc chết khừu sự cấp chôn giấu dưới đáy lòng chỗ sâu nhất.

Bảo vật tới tay, Đường Niệm Niệm mặt mày đều có thể nhìn đến phi dương du sắc. Chỉ bạc giã ra, liền có thể phá vỡ xà quái thân hình đi ra ngoài.

Huyết sắc con rắn nhỏ nhìn ra nàng ý đồ, nhất thời trừng lớn mắt, khuất thân liền che ở chỉ bạc phía trước, lấy lòng “Tê tê tê tê” xà ngữ phun ra.

【 chủ nhân a, này cũng coi như ta thân phận một bộ phận, không thể giết a! 】

Nếu nói xà quật là huyết sắc con rắn nhỏ cư trú đại viện, này xà quái tài là chân chính nó sương phòng, coi như là nó phân thân, tổn hại xà quái, đối nó cũng có thương tổn, càng nhiều còn lại là không thói quen, luyến tiếc! Phải biết rằng đây chính là nó sinh ra liền cư trú di động ‘ phòng ở ’ a.

Đường Niệm Niệm xem nó liếc mắt một cái, thu hồi chỉ bạc.

Huyết sắc con rắn nhỏ lỏng một ngụm, thầm cảm thấy này chủ nhân kỳ thật cũng không tính quá xấu. Bỏ xà vương liền cố mà làm tha thứ nàng phía trước mạo phạm.

Xà quật.

Lấy mấy vạn các loại rắn độc nổi tiếng bốn luyện xà quật, ở tràn ngập không khí thanh hương trung đã sớm trở nên danh không hợp thật. Chiến Thương Tiễn khuôn mặt lãnh ngạnh tìm không thấy một chút biểu tình, trừ bỏ cặp kia sáng quắc như đuốc tròn mắt thỉnh thoảng dao động ngoại, mặt khác đều căng chặt đến như là một phen kéo thành trắng tròn thạch cung, mang theo chạm vào là nổ ngay nghiêm nghị uy thế.

Từ Đường Niệm Niệm tiến vào xà quái trong miệng, hấn mắt liền không có rời đi quá, đem xà quái bắt luận cái gì một chút dị động đều xem ở trong mắt.

Xà quái đầu chừng ba thước, thân rắn rết cuộc có bao nhiêu trường lại nhìn không thấy, nghĩ đến tuyệt đối sẽ không đoản. Gập ghềnh đỉnh đầu, tím đen sắc xà lân, bén nhọn dựng đồng, mang theo loài rắn trời sinh âm lãnh, ở đảo qua chiến thương sau tựa chuẩn bị lui về thân hình che giấu hang động.

Nhiên, xà quái vừa mới nhúc nhích, đột nhiên liền thấy nó mở ra xà khẩu thống khổ gầm nhẹ, từng ngụm mùi tanh phun ra không khí, nháy mắt lại bị không khí kia cổ lư hương thanh hương che giấu.

Từ này vài tiếng gầm nhẹ bắt đầu sau, xà quái đầu liền lạc quỳ rạp trên mặt đất, cùng xà quật trung mặt khác còn tồn tại con rắn nhỏ giống nhau co rút lên, chỉ là so sánh với những cái đó con rắn nhỏ, nó co rút biên độ muốn tiểu thương rất nhiều, chỉ là như thế, nó thật lớn thân hình vẫn là thỉnh thoảng va chạm ở vách đá thương, làm hang động cũng đi theo run nhè nhẹ.

Thời gian một chút quá khứ, Chiến Thương Tiễn tâm cũng đi theo nửa bình nửa kinh. Xà quái tình huống không tốt, nghĩ đến chính là Đường Niệm Niệm việc làm, như thế xem ra Đường Niệm Niệm tất nhiên không có tánh mạng chi ưu. Nhưng chính là không biết nàng có hay không tổn thương.

Lúc này, kia bình quỳ rạp trên mặt đất xà quái đột nhiên liền truyền ra một tiếng tê tâm liệt phế đau rỗng, cả đời này gào rỗng thật lâu không dứt, liền vốn là nằm bò thân hình cũng tựa bản năng cứng còng dựng lên, sau đó lại thật mạnh ngã xuống, đem toàn bộ hang động đều rơi chấn động, đá vụn rơi xuống.

Chiến Thương Tiễn chấn động toàn thân, cả trái tim thần đều theo này thanh gào rỗng cấp nhắc lên.

Xụi lơ trên mặt đất cự xà xà khẩu vô lực mở ra, âm lãnh dựng đồng tất cả đều là hoảng sợ. Không cần thiết một lát, một mặt lam thù váy trắng Đường Niệm Niệm liền từ bên trong đi ra, kia phó không dính bụi trần, vật liệu may mặc san bằng đáng vẻ, thẳng làm người cảm thấy nàng không phải từ khủng bố xà khẩu đi ra, mà là vừa mới

trang điểm thỏa đáng, chuẩn bị ra cửa dạo chơi công viên giống nhau.

“.....” Chiến Thương Tiễn hơi hơi hé miệng, lại phát hiện cái gì lời nói đều cứng họng, chỉ còn lại một sợi bất đắc dĩ buồn cười. Lòng tràn đầy lo lắng buông, căng chặt thân hình một khi thả lỏng sau mới cảm giác được một thân mỗi một, lược một lão đảo lui về phía sau một bước, lại bình tĩnh đứng thẳng thân mình.

Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái liền nhìn ra hẳn lúc này trạng thái, chuyển mục đảo qua đầy đất xà thi. Không có đánh nhau, hẳn như thế nào tiêu hao như thế nhiều tinh lực?

Phát tay đem trên mặt đất lư hương thu lên, đừng nhìn chỉ là một cái nho nhỏ lư hương, theo ánh mắt càng ngày càng cao, có thể bị Đường Niệm Niệm thu thập nội giới tuyệt đối đều là tinh phẩm. Này lư hương là dùng suốt một khối kỳ lân chạm ngọc trác mà thành, kỳ lân thú thân hoa văn ở ám màu vàng ngọc thạch thượng sinh động như thật.

“Đi.”

Đường Niệm Niệm dẫn đầu mà đi.

Chiến Thương Tiễn đuổi kịp, ánh mắt nghi hoặc dừng ở nàng kinh phiêu phiêu cổ tay áo. Này tay áo rất cuộc là như thế nào trang một cái lư hương, lại không có nửa phần bất đồng?

Đường Niệm Niệm đi phương hướng không phải tiến vào khi phía trên cửa động, mà là xà quái phương hướng. Một đường đi đến, sờ kinh chi đàn xà thi thể đều hóa thành một bãi vôi, hiển lộ ra xà cốt thạch thổ bất bình mặt đất, làm người sờn tóc gáy Tu La cảnh sắc cũng một chút giống như phiêu tuyết biến mất không thấy.

“Chủ tử?” Ở ly xà quái không đến một trượng khoảng cách, Chiến Thương Tiễn ra tiếng nhắc nhở.

Đường Niệm Niệm bước chân không có nửa điểm tạm dừng, mà ở nàng trước mắt thật lớn xà quái cũng vào lúc này chậm rãi thu nhỏ lại, cuối cùng thể nhưng chỉ hóa thành một cái hai người dài ngắn, đui phẩm chất măng xà quỳ sát đất ở nơi đó. Chờ Đường Niệm Niệm đi tới đằng trước, mới đi theo đi lên, khoảng cách không nhiều không ít liền lạc hậu Đường Niệm Niệm một bước, đồng thời đánh nửa thương cắt một bước.

Chiến Thương Tiễn đáy mắt hiện lên kinh dị, nhìn trước mắt mặt Đường Niệm Niệm, lại xem này thu nhỏ lại sau xà quái, nhấp môi không nói. Xem ra này xà quái là bị nàng cấp thuận phục, nói như vậy này xà quái cũng sẽ không thương tổn nàng. Một khi đã như vậy, chuyện khác không phải hấn cái này cấp dưới nên hỏi, cũng không cần hỏi.

Ở phía trước một bước trượt xà quái quay đầu lại liếc Chiến Thương Tiễn liếc mắt một cái, trong mắt huyết quang chợt lóe rồi biến mất, hàm dưới hơi hơi nhẹ nâng, lại quay đầu lại tiếp tục đi theo Đường Niệm Niệm bước chân.

Chiến Thương Tiễn khóe mắt nhẹ nhàng vừa kéo, nếu hấn không có nhìn làm nói, kia xà quái kia liếc mắt một cái rõ ràng ở khinh bỉ khiêu khích hấn. Như thế thông nhân tính ngạo mạn cử chỉ, đặc biệt là kia vừa nhắc hàm dưới động tác, làm hấn trong đầu mạc danh liền hiện lên một mặt người mặc hoa phục hoàn khổ công tử, lầy cao cao tại thượng tự thái nhìn xuống xem người, một bộ trời đất bao la lão tử lớn nhất sắc mặt.

Lại xem xà quái kia không nhiều không ít, vừa lúc lạc Đường Niệm Niệm một bước, nhiều chính mình một bước trượt vị trí, Chiến Thương Tiễn cảm thấy chính mình không có hoa mắt, cũng không có tưởng sai.

Không biết hành tẩu bao lâu, chung quanh hắc ám càng lúc càng mờ nhạt, một sợi ánh nắng khuynh sai đập vào mắt.

Chiến Thương Tiễn chỉ cảm thấy mắt đau đớn, ần ần trả vốn có thể có nước mắt doanh tròn, lưng lay sắp đổ. Hiện giờ nghĩ đến, từ chạy trốn vào xà quật cũng không biết đi qua nhiều ít thời gian, làm hẳn thói quen lâu dài hắc ám, lúc này tái kiến như thế sáng ngời ánh nắng, thật sự nhất thời khó có thể thích ứng.

Liên này trong nháy mắt, hẳn đột nhiên cảm giác được một trận trận gió mà đến, cũng không màng mắt tạm thời mù, đã rút ra chiến thương về phía trước một thứ.

“Phốc” binh khí nhập thịt, máu phun thanh âm truyền vào trong tai. Chiến Thương Tiễn híp mắt, mơ hồ trong tầm mắt nhìn đến lại là một cái trẻ mới sinh, bị chính mình chiến lưỡi lê xuyên treo.

Chiến Thương Tiễn trái tim đột nhiên chấn động, con người co rụt lại như châm, lại sinh sôi nhắm lại, một tức sau lại mở đã khôi phục trầm ổn bình tĩnh.

“Ha ha ha ha ha! Hảo chơi, hảo chơi! Giết người ~ giết người ~”

Một cái xiêm y rã rời cột gậy thiếu niên không biết từ nơi nào vụt ra tới, tung tăng nhảy nhót đến hai người một xà trước mặt, hiển vật quý giống nhau mở ra trong tay mấy cái bình sứ, tươi cười xán lạn đến cơ hồ quỷ dị hì hì nói: “Ca ca, tử tử, ta có rất nhiều ăn ngon phối liệu nga, đem đệ đệ nướng, cùng nhau ăn đi?”

Đường Niệm Niệm nhìn mắt kia hài tử thi thể, lắc đầu đạm nói: “Thịt người không thể ăn.”

“Ăn ngon, ăn ngon ~ tử tử không có ăn qua như thế nào biết không ăn ngon đâu! Mềm mại, ngọt ngào! Đặc biệt là giống đệ đệ như vậy da thịt non mịn tiểu oa nhi tốt nhất ăn ~” thiếu niên hắc hắc cười không ngừng, sau đó đối Đường Niệm Niệm liệt miệng thần bí hề hề nói: “Giống tử tử như vậy nhất định càng nhiều người thích ăn, tử tử nhất định so đệ đệ càng tốt ăn, ha hả ha hả!”

Nói xong, hẳn thế nhưng liên hướng Đường Niệm Niệm đánh tới.

Đường Niệm Niệm sóng mắt hơi hơi chột lóe, thiếu niên thân hình đã miệng phun máu tươi bay đi ra ngoài.

Kia một khắc, Chiến Thương Tiễn thét nhưng từ thiếu niên điên cuồng trong mắt nhìn đến một mặt giải thoát, vốn tưởng rằng là xem hoa mắt, lại phát hiện ngã xuống đất không dậy nổi thiếu niên đã mãi mãi nước mắt nhìn chằm chằm hấn chiến thương thượng trẻ mới sinh thi thể.

Này rốt cuộc, là chuyện như thế nào?

“Ngô..... Tỷ tỷ, ca ca..... Lộc cốc, cầu xin các người, đem ta cùng đệ đệ thi thể..... Dung, ô.....” Hấn run rẩy xuống tay, đưa ra tới lại là bị hấn nói thành phối liệu bình sứ.

Hấn ở người điên cốc cửa đợi như thế lâu, liền vì chờ đến mới vào người điên cốc người.

Còn chưa đi vào người điên cốc ít nhất còn không có điên, như vậy hấn cùng đệ đệ cũng không cần trở thành đồ ăn, chết không được này sở.

Hấn yếu đuối, trước sau không dám thân thủ giết đệ đệ lại tự sát, càng sợ tự sát sau vẫn là bị đám kia kẻ điên tùy ý đùa bỡn.

Bởi vì vận may được đến này mấy bình dung thi thủy, hấn mới mang theo đệ đệ thật cẩn thận sống đến bây giờ, chính là như vậy tồn tại nhạt tử, hấn không muốn sống nữa! Thịt người, hấn không bao giờ muốn ăn!

Chiến Thương Tiễn nhìn Đường Niệm Niệm, cuối cùng yên lặng đi đến sắp chết thiếu niên trước mặt, tiếp nhận thiếu niên trong tay bình sứ, chiến thương run lên kia hài đồng thân mình liền dừng ở thiếu niên bên người. Hấn mở ra nút bình, đem dung thi thủy nhưng thật ra hai người trên người.

Thiếu niên nhẹ cong khởi cười, tuyệt vọng buồn rầu. Quả nhiên, còn chưa nhập người điên cốc người, thật là hảo lừa lại dễ dàng sinh

thiện tâm.

Kỳ thật ở hải đồng bị quăng ra ngoài khi cũng đã chết đói, thiếu niên sờ dĩ làm như vậy chính là muốn chiến thương cát còn có áy náy, sau đó đáp ứng hẳn sắp chết yêu cầu.

Dung thi máng xối ở trên người cảm giác có thể nói là khủng bố đến cực điểm, thiếu niên cuối cùng nhìn hai người liếc mắt một cái liền nhắm lại mắt.

Hắn đã diễn một tuồng kịch, nhắc nhở bọn họ biết người điên cóc đáng sợ, cũng coi như là hồi báo bọn họ.

Như thế đẹp người, cũng muốn biến thành một cái kẻ điên, hảo đáng tiếc.....

Thiếu niên cùng hải đồng thân hình thực mau liền hóa thành một bãi nước lạng, lưu động ở gập ghềnh cát đất thượng. So sánh với Đường Niệm Niệm luyện chế ‘ thành tro ’ công hiệu, này dung thi thủy hiển nhiên muốn thấp kém rất nhiều, chẳng những làm thượng có một hơi người thừa nhận kịch liệt thống khổ, hòa tan thi thể sau hóa thành một bãi nước lạng còn tản ra tanh tưởi hương vị.

Chiến Thương Tiễn ném xuống bình sứ, nâng lên ánh mắt, đã thích ứng ánh mặt trời hai mắt rốt cuộc thấy rõ phía trước hết thủy.

Sơn cốc nhập khẩu, nước lạng lưu động địa phương, một khối dơ bẩn tan vỡ bia đá, có khắc ‘ người điên cóc ’ ba chữ.

Nơi này là.....

Người điên cóc!

Chiến Thương Tiễn nhìn Đường Niệm Niệm, vốn dĩ thấy nàng ở xà quật khi không có đường cũ phản hồi, ngược lại hướng về bên này hành tẩu khi, cũng đã có điều cảm giác, chờ thật sự tới rồi nơi này, chung quy có một tia cảm xúc tràn ngập trong lòng.

Người điên cốc, một đám không hề lý trí điên khùng người, có lẽ là thật điên, có lẽ là trang điên, hoặc là sớm đã phân không rõ ràng lắm là thật là giả. Một cái lương thực khuyết thiếu, nguồn nước thừa thớt, người điên điên thú đông đảo địa phương.

Đường Niệm Niệm không có vội vã đi vào, chỉ là đứng ở tại chỗ, ánh mắt nhìn về phía vài cọng cây cối một chỗ bóng ma chỗ.

Chiến Thương Tiễn theo nàng ánh mắt nhìn lại, tuy rằng cái gì đều không có nhìn đến, nhưng là tâm thần lại có chút mạc danh căng chặt, đao mi nhẹ nhặn. Nơi đó, tựa hồ có cái gì.

Một bộ đen nhánh không có một tia thêu văn xiêm y bộ trụ toàn thân người, trên mặt một trương màu đen không ánh sáng mặt nạ, đôi tay cũng đeo giả một đôi màu đen bao tay. Người này, vô thanh vô tức đến giống như là một mặt bóng dáng, từ ngọn cây bóng ma phiêu xuống dưới, hình cùng quỷ mị. Nếu không có tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ hấn từ bên người đi qua, cũng không có người sẽ chú ý.

“Chủ mẫu.” Hấn thanh âm là một loại trôi nổi nếu vô đặc thù khuynh hướng cảm xúc, rõ ràng truyền vào lỗ tai, nghe rõ, ngay sau đó liền tiêu tán đến làm người quên đi.

Chủ mẫu!?

Chiến Thương Tiễn trong lòng đột nhiên buộc chặt, sắc mặt có chút rất nhỏ phát cương.

Đường Niệm Niệm không có đi chú ý hấn khác thường, ánh mắt bình tĩnh nhìn trước mắt người này, nhấp môi nói: “Ta có thể làm được, không cần người giúp.”

Nàng tưởng chứng minh cấp Tư Lăng Cô Hồng xem, nàng cũng không phải một cái chỉ có thể đãi ở người trong lòng ngực sủng vật.

Từ nàng cùng hấn song tu sau, buông ra tâm thần tín nhiệm hấn sau. Nàng muốn chính là đứng ở hấn bên người, cùng hấn cùng nhau đối mặt sở hữu sự tình.

“Thuộc hạ tuân lệnh đi theo chủ mẫu, sẽ không quấy nhiễu chủ mẫu bất luận cái gì hành động, cũng không sẽ giúp đỡ.” Hắc mặt người vẫn không nhúc nhích, mờ mịt hư vô thanh âm yên lặng nói: “Thỉnh chủ mẫu chớ lại ném ra thuộc hạ, chủ nhân sẽ khổ sở.”

Từ đi theo Đường Niệm Niệm tiến vào bốn luyện đệ nhất luyện xà quật, hắc nhất thời không tra bị Đường Niệm Niệm ném ra, lại tìm được nàng tung tích đã phát hiện nàng vào xà quật, hắc liền đi trước một bước ở người điên cốc cửa cốc chờ.

Nhắc tới Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm sóng mắt chột lóe, nghiêng nghiêng người.

Nàng đột nhiên nhớ tới, đáp ứng quá Cô Hồng không thể bị thương, trên mặt thương đã nhìn không thấy, chính là trên eo phá xiêm y còn không có thay thế, một chút vết máu ở bạch đế vật liệu may mặc tử thương dị thường thấy được.

Hắc mặt người không hề phập phồng thanh âm truyền ra tới, “Chủ mẫu bị thương.”

Đường Niệm Niệm hai mắt tinh lạng, võ phủ nhận: “Không có!”

Hắc mặt nhân khí tức tựa hồ như vậy một tia tạm dừng.

Một bên Chiến Thương Tiễn vốn dĩ có chút khản trương tâm thần cũng theo nàng những lời này rơi xuống mà dở khóc dở cười, không có? Vừa thấy nàng kia vẻ mặt thần sắc, liền biết có hay không.

Đáng chết!

Hắc thể nhưng không có phát hiện nàng thể nhưng bị thương.

Kỳ thật này cũng trách không được Chiến Thương Tiễn, xà quật hành trình phát sinh sự tình đều quá mức quỷ dị chấn động, hắc toàn tâm thần đều ở căng chặt, Đường Niệm Niệm bị thương địa phương cũng không rõ ràng, lại bị nàng sớm dùng được lực khép lại, chỉ còn lại có phá vỡ một sợi xiêm y cùng điểm điểm lây dính vết

máu, hắc lại vẫn luôn đi theo nàng bên trái phía sau, xà quật hắc ám, không có chú ý tới cũng là đương nhiên.

Chờ ra xà quật, đi vào người điên cốc, hắc hai mắt chịu không nổi bất thành linh ánh sáng biến hóa, lại phát sinh thiếu niên trẻ mới sinh sự tình, nhất thời cũng phát hiện Đường Niệm Niệm xiêm y thương dấu vết, cho tới bây giờ bị hắc mặt người ta nói phá.

Hắc mặt nhân đạo: “Thuộc hạ sẽ đúng sự thật hướng chủ nhân bẩm báo chủ mẫu hết thảy.”

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn chăm chăm hắc.

Hắc là Cô Hồng người, không thể diệt khẩu.

Hắc mặt người toàn thân đen nhánh, nhìn không ra một chút biến hóa, ở Đường Niệm Niệm giống như thực chất dưới ánh mắt, mặt nạ sau kia trương không chút biểu tình đến càng giống mặt nạ mặt, như là không có sinh mệnh giống nhau che giấu sở hữu cảm xúc.

Linh thức từ hắc mặt nhân thân thương thu hồi, Đường Niệm Niệm phiến tay một cái bình ngọc lấy ở đầu ngón tay, đưa tới hắc mặt người trước mặt.

“Thiếu âm đan, nhưng trợ tu luyện thủy âm thuộc tính công pháp người đột phá bình hạng, miễn với tẩu hỏa nhập ma nguy cơ, củng cố tu vi.” Đường Niệm Niệm không có nói đan dược phẩm cấp, đơn giản là nàng luyện chế đan dược đã không thể dùng thế giới này phẩm cấp tới tính, tất là Thiên Phẩm phía trên, không có cấp số.

Hắc mặt người vẫn không nhúc nhích, “Chủ mẫu ý gì.”

Đường Niệm Niệm nói: “Hồi lộ người.”

Hắc mặt người duỗi tay đem bình ngọc nhận lấy, nạp vào trong lòng ngực không thấy, thanh âm trôi nổi, “Chủ mẫu không bị thương.”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Hắc mặt nhân đạo: “Thuộc hạ dục phản hồi, chủ mẫu có chuyện nhưng từ thuộc hạ mang cho chủ nhân.”

Đường Niệm Niệm hai mắt sáng ngời, lẩm bẫm: “Tưởng Cô Hồng, muốn ăn Cô Hồng làm đồ ăn.” Ngay sau đó cong lên mặt mày, nghiêm túc nói; “Ta sẽ thực mau trở lại.”

Hắc mặt người mặt nạ hơi hơi rủ xuống hạ, như là gạt đầu, nói: “Thuộc hạ danh Tuyết Tân.” Sau đó thân ảnh chợt lóe rồi biến mất, không thấy bóng dáng.

Chiến Thương Tiễn không tiếng động nhìn trước mắt phát sinh hết thảy, từ hai người đơn giản đối thoại cùng Đường Niệm Niệm thần sắc đã nhìn ra rất nhiều đồ vật. Nàng đã giả làm nhân thể, nàng đổi tên kia vì Cô Hồng nam tử dùng tình sâu vô cùng, nếu không có như thế, như thế nào sẽ nhắc tới đến tên của hắn, nàng liền vui mừng ra mặt, linh động bức người?

“Tê tê tê tê ~” vẫn luôn ngốc Đường Niệm Niệm bên người xà quái kêu vài tiếng, hắc đồng chỗ sâu trong lập loè huyết quang, tràn ngập chờ mong thềm nhỏ dải nhìn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm liếc nó liếc mắt một cái, một chân khinh phiêu phiêu đạp xà quái một chút. Trên người nàng thương chính là bị nó ban tặng, hiện tại còn muốn hỏi nàng muốn đan dược?

“Tê!” Xà quái đau kêu một tiếng, xám xịt xoay người.

Đường Niệm Niệm không lại xem hắn, dứt khoát đi vào người điên cốc.

Uể oải ỉu xìu xà quái cùng sắc mặt trầm ổn Chiến Thương Tiễn yên lặng theo ở phía sau.

-----oOo-----

Chương 57: đoạt ngọc tủy thêm dùng bữa

Nguồn: EbookTruyen.Net

Một đường hắc thạch đầu tiếu, cát đất đầy trời, cỏ dại hoang vắng, vị trí có thể thấy được sâm sâm bạch cốt, làm như người cốt lại tựa thú cốt.

Đường Niệm Niệm đi ở cát đất thượng, lại không thấy một chút dấu vết. Thân pháp thượng, nàng xác tu luyện phi thường không tồi. Lúc này, nàng bước chân một đống, sau đó đá đi xuống.

“Phanh ——” từ nàng dưới chân cát đất bay ra một đạo màu vàng bóng dáng, hung hăng quăng ngã ra ba trượng có hơn.

Ở nàng phía sau Chiến Thương Tiễn đồng dạng gặp được nguy hiểm, tuy rằng so Đường Niệm Niệm chậm một bước, làm một con giống như xương khô tay bắt được cổ chân, nhưng là cũng chỉ thế mà thôi, chiến thương hàn quang phần phật, đâm thẳng nhập cát đất bên trong, chỉ nghe phá vỡ huyết nhục thanh âm truyền vào trong tai, kia tay còn không có buông ra một phân một hào.

“Ha ha ha, bắt được! A ——!” Thanh âm mới vừa nói giống nhau đã bị thống khổ gào rống hết hạn.

Chiến Thương Tiễn mắt lạnh lui về phía sau một bước, ở hấn cổ chân thượng là kia chỉ bị chém xuống tới tay, bén nhọn móng tay đâm thủng hấn giày vớ, đâm vào hấn huyết nhục, gắt gao đến liền khớp xương đều nhô lên, có thể thấy được người này có bao nhiêu dùng sức.

Một người từ hấn thối lui cát đất vụt ra, rõ ràng chặt đứt một tay lại không có một chút để ý, liệt miệng triều Chiến Thương Tiễn bén nhọn cười: “Bắt được, có phải hay không cảm thấy thân thể ở chậm

rãi biến lãnh? Ha ha ha, người không có cảm giác sai, chậm rãi, người liền sẽ mất đi sở hữu cảm giác, toàn thân cường ngạnh, muốn sống không được muốn chết không xong.....”

Chiến Thương Tiễn lãnh mi nhìn nhau, trên người chỉ ở một cái chớp mắt cảm giác một tia băng hàn sau liền không còn có bất luận cái gì cảm giác, cùng này cổ quái người lời nói hoàn toàn không giống nhau.

Không cần cùng người này giải thích, Chiến Thương Tiễn đã cảm súng hướng người này đánh tới.

“A a a! Như thế nào khả năng, người như thế nào khả năng không có việc gì! Không có khả năng, không có khả năng!” Cụt tay nam nhân không thể tưởng tượng kêu to, chính là trên tay động tác cũng một chút không chậm, né tránh Chiến Thương Tiễn một thương sau một tay chỉ trảo hấn trái tim.

Chiến Thương Tiễn mới vừa một tránh đi, còn không có chờ hấn lại ra tay, người nọ cổ đã phá vỡ, không thấy một giọt máu tươi, ầm ầm ngã xuống đất. Bản năng quay đầu hướng Đường Niệm Niệm phương hướng nhìn lại, chỉ thấy nàng chung quanh đã nằm bốn cụ giống nhau thi thể, hiển nhiên hấn trước người cái này cũng là nàng vừa mới việc làm.

Những người này thực lực phần lớn đều ở huyền phẩm trở lên, chính là ở tay nàng trung căn bản tránh không khỏi nhất chiêu. Từ lần đầu tiên thấy nàng ra tay kỳ thật liền có điều phát hiện, chỉ là không đến hai mươi tuổi Thiên Phẩm cao thủ, này thiên hạ có thể có mấy cái?

“Chủ tử.” Chiến Thương Tiễn yên lặng trở lại nàng bên người.

Hấn cảm giác được nàng cùng xà quật hành trình khi có chút bất đồng, gặp qua cái kia tên là Tuyết Tân người khi, nàng nói sẽ thực mau trở về, này phiên tự mình động thủ giải quyết mọi người hành vi cũng hiển lộ ra nàng dự muốn tốc hồi tâm tư.

Đường Niệm Niệm linh thức phân tán chung quanh, phát hiện mấy người hướng bên này tới rồi cũng không có bất luận cái gì tỏ vẻ. Tùy tay một cái bình sứ một cái bình sứ đưa cho hắn, Chiến Thương Tiễn cũng từ nhận được cái thứ nhất nghi hoặc đến mặt sau giật mình lại đến mặc danh chết lặng, liền nhìn bị chính mình một tay bắt không được, chỉ có thể để vào vạt áo nội túi mười hai cái trang được bình tử, thanh âm có chút nghẹn thanh hỏi: “Chủ tử?”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Đây là Tích Cốc Đan, đây là dưỡng nguyên đan, lên đường giết địch khi dùng hết toàn lực, dùng xong rồi liền ăn.”

Chiến Thương Tiễn đã không nghĩ đi nghi hoặc nàng rốt cuộc đem như thế nhiều được trang ở nơi nào vấn đề này, chỉ là ai có thể nói cho hắn, ở trong mắt người ngoài hiếm có đan dược, lúc này cứ như vậy bị người một bộ không hề để ý bộ dáng ném cho chính mình mười mấy bình.

Nên nói.....

Luyện dược sư quả nhiên như đồn đãi giống nhau, là đại lực này nhất giàu có người sao.

Đường Niệm Niệm lại nói: “Ăn xong rồi lại nói.”

“..... Là.” Chiến Thương Tiễn yên lặng gật đầu.

“Tê tê ~” xà quái ở một bên kháng nghị, lấy kỳ chính mình tồn tại.

Đường Niệm Niệm không để ý tới nó.

“Tê tê tê tê!” Xà quái trong mắt huyết quang càng sâu. Bất công! Quá bất công! Như thế nào nói đều cho kia nhỏ yếu gia hỏa, như thế nào có thể không cho bọn xà vương! Hừ! Bọn xà vương mới không phải hiếm lạ những cái đó đan dược đâu!

Xà quái ở Đường Niệm Niệm nơi đó không chiếm được hảo, liền đem khí đều áp đặt đến Chiến Thương Tiễn trên người, càng xem

hắn càng khó chịu. Cái đuôi vung liền trườn hướng hắn, thấy hắn nhay bèn tránh thoát, tiếp tục cùng không nói một lời đi theo Đường Niệm Niệm phía sau, nâng lên đầu rắn liền khinh thường liếc hắn một cái. Xuy! Một bộ chó săn bộ dáng, liền biết làm bộ làm tịch tranh sủng, không khí phách, không tiết tháo, hừ! Bỏ xa vương mới không phải ở ghen ghét đâu!

Chiến Thương Tiễn dư quang nhìn nhặt đảo qua xà quái bộ dáng, đã đổi nó nhân tính hóa ánh mắt thần thái lựa chọn làm lơ.

Này một đường, Đường Niệm Niệm hai người một xà đi rộng lớn mạnh mẽ lại quý dị bình tĩnh, vì sao nói như vậy đâu? Đơn giản là bọn họ ngăn ngừa con đường nơi đi đến, các loại điên cuồng sự tình đều hiện tại trước mắt, mà chỉ cần nhìn thấy bọn họ người đều sẽ đàn dưng mà thượng, từ lúc bắt đầu chỉ là gặp phải mới đuổi giết, đến làm như có mục đích tính mai phục đánh lén.

Nhiên, sở hữu đuổi giết bọn họ, hoặc là mai phục đánh lén kẻ điên, đều bị hai người một xà không lưu tình chút nào đánh chết, tình hình chiến đấu càng kịch liệt, xong việc liền có vẻ càng bình tĩnh.

Chiến Thương Tiễn trên người hắc y càng thêm ám trầm, tản ra nồng đậm mùi máu tươi, hắn ánh mắt rõ ràng lãnh duệ sát khí, lại sẽ không làm người cảm thấy âm sát, ngược lại có cỗ càng đánh càng hăng bá đạo.

Lúc này mới nửa ngày thời gian, hắn đã giết không dưới trăm người, kiến thức các loại điên cuồng thủ đoạn, mà chính hắn cũng coi như là điên cuồng một hồi.

Mỗi khi chiến đấu, vì không cho Đường Niệm Niệm kéo chân sau, hoặc là kéo dài thời gian, liền nghe theo nàng lời nói cũng không giữ lại, chỉ cầu tốc chiến tốc thắng. Đói bụng mệt mỏi ăn Tích Cốc Đan, nguyên lực không đủ ăn dưỡng nguyên đan, thực sự qua một phen hắn đã từng đều không có quá xa xỉ lại điên cuồng nhặt tử.

“Chủ tử, này người điên cóc hình như có ý đối phó ngươi.” Một trận chiến lúc sau hành tẩu, Chiến Thương Tiễn đối trước người Đường

Niệm Niệm nhắc nhở, ánh mắt yên lặng ở trên người nàng lưu chuyển một vòng, trong lòng không cảm có một tia thất bại bất đắc dĩ.

Chỉ thấy nửa ngày giết địch, Đường Niệm Niệm trên người vẫn theo bạch để xiêm y trừ bỏ trên eo kia một chút nàng chính mình hồng mai, không còn có lây dính một chút mặt khác nhan sắc, đó là liền bụi đất cũng không có, như cũ trắng tinh như tân. Đang xem nàng thần thái, giết như vậy nhiều người, như cũ không thấy một chút sát khí, liền con người cũng như cũ mát lạnh mình tôi, trừ phi tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ ai cũng sẽ không tin tưởng này không nửa ngày tới nàng giết người so với hắn còn nhiều thượng mấy lần.

“Nga.” Đường Niệm Niệm gật đầu, hai hàng lông mày cong cong.

Chiến Thương Tiễn nhìn ra nàng chẳng những không có một chút lo lắng, thậm chí còn vì thế cao hứng?

“Chủ tử, không lo lắng?” Có thể bị người điên cốc theo dõi, nếu không phải người điên cốc cốc chủ việc làm, chính là cao hơn tầng tư lạng gia bày mưu đặt kế việc làm, hai người quan hệ đều không sai biệt lắm.

Đường Niệm Niệm chớp mắt, “Như vậy hảo.”

“Hảo?” Chiến Thương Tiễn không rõ nàng ý tứ.

Đường Niệm Niệm gật đầu, lo chính mình nói: “Phải được đến điên lệnh liền phải làm kẻ điên kẻ điên, chính mình tới thực hảo, không cần tìm.”

Chiến Thương Tiễn nhấp chặt khóe miệng từng xuống dưới hóa thành một sợi không rõ ràng ý cười. Nàng bộ dáng này thật sự làm người thích, nói cái gì muốn trở thành kẻ điên kẻ điên, cố tình làm người không cảm giác được một chút đáng sợ, càng giống cái kế hoạch được đến kẹo hài tử, chỉ cần liếc mắt một cái liền đem nàng trong lòng ý tưởng khát vọng xem đến rõ ràng.

“Chủ tử ý tứ?” Chỉ là Chiến Thương Tiễn vẫn là không có thể biết rõ ràng, nàng việc làm trở thành kẻ điên trung kẻ điên, cùng địch nhân chính mình tới có cái gì tương quan. Chẳng lẽ là giết người nhiều chính là kẻ điên trung kẻ điên không thành?

Đường Niệm Niệm nâng lên lông mi, nói: “Huỷ hoại người điên cốc đối người điên cốc tới nói là nhất điên cuồng đi?”

Chiến Thương Tiễn: “.....”

Nàng này phó như là đang nói một kiện cỡ nào bình thường sự tình khẩu khí thần sắc rốt cuộc là chuyện như thế nào? Nếu không phải nghe rõ nàng nói nội dung, chỉ cần nghe nàng khẩu khí, nhìn nàng này trương không hề che giấu thần sắc, thậm chí làm hắn cảm thấy nàng chỉ là đang nói: ‘ này khối điểm tâm là này đó điểm tâm ăn ngon nhất đi ’.

Đường Niệm Niệm nhớ rõ Tư Lăng Cô Hồng đối nàng nói qua hắn thông qua người điên cốc, chính là thiếu chút nữa hủy diệt rồi người điên cốc, làm người điên cốc cốc chủ không thể không tự mình tới cung tiễn hắn rời đi. Nàng vốn đang cho rằng muốn chính mình đi tìm sát, không nghĩ tới bọn họ cư nhiên chính mình tới tìm nàng, như vậy ngược lại tiết kiệm nàng thời gian.

“Tê tê tê tê!” Xà quái đầy mặt tán đồng xúi giục gật đầu.

Đối! Quá đúng! Nên làm như vậy! Bỏn xà vương xà quật huỷ hoại, rốt cuộc còn nên đến này người điên cốc, bỏn xà vương này trong lòng cũng dễ chịu không ít!

Đường Niệm Niệm hiện tại đi trước phương hướng, lại là người điên cốc quanh năm suốt tháng tích lũy xuống dưới thiên tài địa bảo nơi địa phương.

Chân trời ánh nắng chiều theo mặt trời lặn mà sinh, người điên trong cốc các loại quỷ khóc sói gào ở yên tĩnh trung chợt cao chợt nhẹ, đương Đường Niệm Niệm đám người lạnh nghề lộ giết địch trung vượt qua khi. Bên kia tư lăng gia lại như cũ giống như ngày

xưa, ai cũng không có phát giác, một mặt bóng đen từ bốn luyến xuất khẩu một đường đi tới phương bắc vô danh thôn trang.

Tuyết Tân chưa từng người tiền viện trải qua, như là một mặt không có sinh mệnh bóng dáng, mãi cho đến rừng trúc đình tạ tìm được Tư Lăng Cô Hồng.

Lúc này Tư Lăng Cô Hồng chính tạo hình một khối ngọc thạch, ngọc thạch đã thành hình, lại là một cái hộp đồ ăn bộ dáng.

Một bên Chu Diệu Lang lẳng lẳng đứng, ánh mắt ở Tư Lăng Cô Hồng cùng trong tay hấn ngọc thạch hộp qua lại, trong ánh mắt mang theo điểm bất đắc dĩ lại vô ngữ, còn có cảm thán, thất bại, thật sự phức tạp hay thay đổi.

Kỳ thật cũng khó trách nàng bộ dáng này, Tư Lăng Cô Hồng trong tay hộp đồ ăn sử dụng ngọc thạch lại không bình thường, cực hảo linh ngọc, này linh ngọc công hiệu đeo ở người trên người có thể dưỡng thân hộ nhan, trường thọ bất lão, làm thành tráp hoặc là hộp chờ chuyên chờ vật, đặt ở bên trong đồ vật đều có thể lâu dài bất biến, bảo trì vốn có bộ dáng cùng công hiệu.

Người bình thường được đến linh ngọc đều là chế tạo thành bội sức, hoặc là dùng để chuyên chờ đồ vật hộp, càng nhiều còn lại là dùng để trang Thiên Phẩm đan dược dược bình.

Ở mọi người xem ra, cũng chỉ có linh ngọc có thể xứng với Thiên Phẩm đan dược, huống chi cũng chỉ có linh bình ngọc mới có thể hoàn chỉnh một chút không tiết bảo tồn Thiên Phẩm đan dược dược lực cùng dược hương.

Chính là, trước mắt Tư Lăng Cô Hồng lại đem này suốt một khối sai người tìm thấy linh ngọc chế tạo thành hộp đồ ăn, chẳng sợ cũng là dùng để trang đồ vật chuyên chờ hộp, chính là đây là hộp đồ ăn a, hộp đồ ăn!

Không cần tưởng, nàng đều có thể đoán được Tư Lăng Cô Hồng làm như vậy nguyên nhân.

Chẳng sợ tư lã gia tộc bảo vật đông đảo, bọn họ ở Tuyết Diên Sơn Trang phí phạm của trời cũng không ít, nhưng là cuối cùng là một ít hữu dụng. Như cưới vợ sở dụng kiêu hoa, dùng hồng liên kim tinh làm lại như thế nào? Phải biết rằng đó là cấp trang chủ cưới vợ dùng, tự nhiên đến hảo, đến có phô trương, có mặt mũi. Như ra cửa sở dụng bạch liêu xe, bốn đầu bạch liêu thú kéo xe, chính khối bạch văn băng chạm ngọc xây mà thành thân xe lại như thế nào? Đòng dọng đạo lý, ai kêu đó là trang chủ chuyên tòa?

Trong đầu một chút liệt kê, Chu Diệu Lang ngược lại càng nghĩ càng bình tĩnh trở lại. Chỉ sợ chính như nàng suy nghĩ giống nhau, ở trang chủ trong mắt, này linh ngọc giá trị như thế nào cũng không quan trọng, quan trọng là phải cho chủ mẫu dùng đi.

“Chủ nhân.” Tuyết Tân kia đặc thù thanh âm sâu kín truyền đến.

Chu Diệu Lang trái tim vừa kéo, quay đầu nhìn không biết cái gì thời điểm tới Tuyết Tân, thầm nghĩ một tiếng: Người này vẫn là như thế xuất quỷ nhập thần, giống như quỷ mị.

Tuyết Tân như bóng với hình, trừ bỏ Tư Lãng Cô Hồng ai phản ứng với hắn mà nói đều không có quan hệ. Hắn nói: “Thuộc hạ đã lại lần nữa tìm được chủ mẫu, nhân bị chủ mẫu phát hiện hành tung, không khỏi chủ mẫu lại lần nữa ném rớt thuộc hạ, liền hướng chủ mẫu nói sáng tỏ thân phận.”

“Niệm Niệm như thế nào?” Tư Lãng Cô Hồng hỏi.

Tuyết Tân nói: “Chủ mẫu xông qua xà quật, chính vào người diên cốc, thân tùy một người một xà.”

Tư Lãng Cô Hồng: “Một người một xà?”

Tuyết Tân: “Nhân vi nam nhân, giả danh tấn phạt, tên thật thượng không biết. Xà vì hùng xà, xà quật nội xà quái biến thành. Hai người toàn là chủ mẫu hạ vị tự xử.”

Chu Diệu Lang nghe vậy, đáy lòng run rẩy. Nam nhân? Hùng xà? Đây là ở cố ý nhắc nhở trang chủ cái gì sao?

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt nhẹ rũ, thon dài trắng nõn ngón tay vuốt ve linh ngọc thích hợp bôi trơn xúc cảm, ai cũng nhìn không ra tới đây khi hắn suy nghĩ chút cái gì, an tĩnh rảnh rỗi tịch, lại mặc danh làm nhân tâm thần bị hấp dẫn, nắm đến lại đau lại ngứa.

Tuyết Tân tạm dừng một chút, nói tiếp: “Chủ mẫu đổ máu.”

Tư Lăng Cô Hồng ngược mắt, tròng mắt áp ủ sương đen.

Không cần chờ hắn đặt câu hỏi, Tuyết Tân mơ hồ không chừng tiếng nói tựa nhanh như vậy một chút, lại dường như không có, nói: “Phía bên phải trên eo rất nhỏ đổ máu, đã khỏi hợp.”

Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Ai làm?”

Tuyết Tân: “Vết máu nhan sắc mới mẻ, là xà trong cốc gây thương tích.” Đồn hạ, thêm một câu: “Xà quật nội đã mất một xà.”

Tư Lăng Cô Hồng hơi thở đồn hạ, như vậy hắn liền không có biện pháp dùng giúp nàng hết giận lấy có đi liếc nhìn nàng một cái. Nghĩ bên người nàng đi theo một người nam nhân cùng hùng xà, Tư Lăng Cô Hồng trong mắt sương đen mờ mịt, như là có cái gì ẩn nấp ẩn núp trong đó, một khi phá ra đó là hủy thiên diệt địa dữ tợn.

Chu Diệu Lang âm thầm kinh hãi, nàng vẫn luôn biết Tư Lăng Cô Hồng cố chấp chiếm hữu dục, đặc biệt là đối Đường Niệm Niệm độc chiếm dục càng là vượt qua sở hữu, nhưng là vẫn luôn Đường Niệm Niệm ở hắn bên người còn không cảm giác được cái gì, giờ này khắc này lại làm nàng phát giác, hết thảy đã sớm vượt qua nàng tính ra: Trang chủ đối chủ mẫu cảm tình cùng chấp niệm, càng ngày càng khủng bố.

Chu Diệu Lang không cảm có chút lo lắng. Tuy nói trang chủ như vậy độc chiếm dục đơn giản là là quá mức để ý, chính là giống nhau

nữ tử chỉ sợ cũng sẽ bị làm sợ hoặc là sợ hãi, chỉ cầu chủ mẫu sẽ không như thế, nếu bằng không thật không biết sẽ phát sinh cái gì.

Nghĩ đến đây, Chu Diệu Lang không cảm có chút oán trách tròng hường Tuyết Tân. Hắn bầm báo cái gì không tốt, một hai phải như thế rõ ràng sáng tỏ bầm báo này đó, không phải làm trang chủ khó chịu sao?

Tuyết Tân dường như hoàn toàn không có nhìn đến nàng tròng mắt, như cũ đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, nói: “Chủ mẫu có chuyện làm thuộc hạ mang cho trang chủ.”

Tư Lăng Cô Hồng ngẩng đầu ngăn ra, con ngươi sừng đen tan đi hóa thành đầy đất sương hoa nguyệt hoa nhu sắc, “Niệm Niệm nói cái gì?”

Tuyết Tân: “Chủ mẫu nói, tưởng Cô Hồng, muốn ăn Cô Hồng làm đồ ăn. Ta sẽ thực mau trở lại.”

Hắn đây là nguyên lời nói thông truyền, Đường Niệm Niệm lời nói bị hắn này trôi nổi tiếng nói nói ra, lại có một phen làm người ta nói không ra đừng niết.

Nhưng mà, tuy là như thế, đã đủ để cho Tư Lăng Cô Hồng vui mừng ra mặt, khóe miệng chìm ra ôn nhu vui thích ý cười, dường như lời này chính là từ Đường Niệm Niệm trong miệng nghe được.

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng thấp thấp đồng ý tới, ngón tay ngừng ở linh ngọc hộp đồ ăn thượng, cười nói: “Ta cấp Niệm Niệm làm thiện.”

Chu Diệu Lang lắc đầu. Chủ mẫu, ngài nhưng ngàn vạn không thể rời đi trang chủ a, bằng không.....

Tuyết Tân thân ảnh đã sớm đã biến mất đi nơi nào.

Tư lã gia tộc bốn luyện tuy rằng nguy cơ tứ phía, giống như luyện ngục. Nhưng là tác dụng công hiệu lại một chút không kém, sở hữu có thể từ nơi này đi ra ngoài người, mỗi người đều có thường nhân khó có bản lĩnh. Xà quật yêu cầu nhay bén cẩn thận, người điên cóc tắc yêu cầu cực hạn điên cuồng bình tĩnh, trọng ở luyện tâm.

Bốn luyện hình thành không ngừng yêu cầu chính là người, càng nhiều còn lại là bốn luyện thiên nhiên hình thành hoàn cảnh. Xà quật vạn xà huyết động, nếu không phải có huyết sắc con rắn nhỏ tồn tại, còn có tứ phía độc thảo cùng các loại rắn độc, xà quật liền giống như hư cấu, không thêm để ý gây cho sợ hãi.

Người điên cóc đồng dạng có nó đặc thù nơi, bởi vì này phân thiên nhiên hình thành đặc thù, mới đủ để chống đỡ người điên cóc luyện tâm hiệu dụng.

Đường Niệm Niệm cũng không phải lâm thời nảy lòng tham đem bốn luyện làm cho không được an bình, trên thực tế từ ở ngàn vạn điện thượng quyết định đi trước bốn luyện cũng đã có tính toán.

Nơi này hết thảy thương tổn quá Cô Hồng, Cô Hồng lại nhớ không được người nào, như vậy hủy hoại liền không sai biệt lắm, huống chi nàng đang định đem nơi này trân bảo đều thu vào chính mình trong túi.

Đường Niệm Niệm tưởng đơn giản, làm cũng đơn giản, không có một chút che giấu ý tứ.

Sáng sớm ánh nắng vừa mới sai hướng thiên địa, bụi gai rừng cây nội, từng đạo bóng người không ngừng chạy như bay, ở phía trước lại là hai người một xà, mặt sau hơn mười vị cầm các loại binh khí nam nữ, hùng hùng hổ hổ thanh âm từ bọn họ trong miệng truyền ra, hiển nhiên là một hồi đối nhiều truy thiếu tiết mục.

Chỉ là bị truy hai người một xà, trừ bỏ kia hắc y nam tử xiêm y rách nát, tóc đen hỗn độn thoạt nhìn có vài phần chật vật ngoại. Lam bạch váy dài nữ tử xiêm y sạch sẽ, tóc đẹp không loạn, nửa phần tìm không thấy bị đuổi giết nôn nóng hỗn loạn. Lại xem cái kia màu

tím đen trường xà, vắn vẹo trượt tư thế, như thế nào xem như thế nào thành thói, thỉnh thoảng quay đầu lại xem một cái phía sau, ánh mắt kia chính là cấp đủ nhân tính hóa khinh thường, kiêu ngạo khấn.

Đến nỗi người nhiều đuôi giết kia mười mấy người, khó có mấy cái xiêm y sạch sẽ ngăn nắp, bông đầu đục mắt, thần sắc mặc kệ là hung thần ác sát giả vẫn là quỷ dị tê cười giả, đều không khó coi ra bọn họ có tương đồng một chút —— tinh thần không tốt, thần dung mỗi một, mắt hàm ghen ghét.

“Mụ nội nó! Bọn họ nguyên lực dùng không xong sao? Không cần ăn uống sao? Rốt cuộc có bao nhiêu đan dược!?” Một cái bộ dáng tuổi trẻ giống như thư sinh nam tử lúc này lại mắng to ra tiếng, dưới chân tốc độ cũng tương đối mới bắt đầu chậm rất nhiều.

Mọi người: “.....”

Giờ này khắc này, liên tính không phải kẻ điên đều phải bị này hai người một xà cấp bức điên. Đuổi theo như thế lâu, đều không thấy phía trước người tốc độ chậm lại. Trơ mắt nhìn kia hắc y nam tử rốt cuộc có chậm lại dấu hiệu, còn chưa còn phải cập cao hứng, liền thấy hấn lầy ra bình sứ đảo ra đan dược bỏ vào miệng, lại bình tĩnh khôi phục.

Nghe mặt sau mắng thanh, Chiến Thương Tiễn tuy là đã thói quen vẫn là nhịn không được nhìn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, trong lòng thầm than. Nếu là giờ này ngày này lập trường thay đổi, hấn đuổi giết địch nhân là như thế nói, chỉ sợ hấn cũng sẽ ghen ghét không thôi.

Bụi gai trong rừng rậm là thú loại thiên địa, như thế nhiều người ở trong đó xuyên qua tự nhiên đưa tới dã thú, đây là một ít khai linh trí thú loại càng thêm nhạy bén, phát hiện người nhiều không địch lại khi cũng không sẽ lung tung lao ra, mặt khác dã thú tắc bị người điên cốc điên khí xâm nhiễm, nơi nào quản được mặt khác, người được nhân khí liền vọt ra.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng tránh đi dã thú tập kích, linh thức đem mặt sau người mỗi một trạng thái đều xem đập vào mắt trung, quay đầu nhẹ nhàng nâng ngọc nhìn Chiến Thương Tiễn liếc mắt một cái.

Chiến Thương Tiễn sáng tỏ dừng lại bước chân, xoay người đối mặt sau lưng truy binh, cầm trong tay chiến thương, cả người chiến khí như hồng, kịch liệt bức người.

Chiến gia công pháp, lấy càng đánh càng hăng nổi tiếng, vượt cấp giết địch không phải việc khó, cầu truy chiến chi tử mà rồi sau đó sinh, không thể sợ chết, không thể sợ sinh! Đây đoạn thời gian mọi cách giết địch, có Đường Niệm Niệm đan dược chống đỡ, không ngừng cùng này đó cao thủ đối chiến, tuy rằng hung hiểm, nhưng là đối Chiến Thương Tiễn tới nói tốt chỗ lại nhiều không kể xiết.

Thật lâu bất động cảnh giới ần ần có đột phá dấu hiệu, Chiến Thương Tiễn biết chính mình không cần bao lâu là có thể đột phá mà sĩ, thành mà sư nguyên giả.

Đường Niệm Niệm không để ý đến phía sau bắt đầu chiến đấu kịch liệt, như cũ bụi gai rừng rậm chỗ sâu trong mà đi.

Xà quái theo sát ở nàng phía sau, quay đầu lại nhìn liếc mắt một cái tấm máu chiến đấu hăng hái Chiến Thương Tiễn, nhếch miệng xà khẩu, “Tê tê” vài tiếng, cực kỳ giống đặc ý tiếng cười.

Xem đi, giống loại này chó săn liền tính lại được sủng ái cũng là bị sai sử, đâu giống bọn xà vương, đó là không rời ngự giá, chân chính tôn quý.

Ngọc tử sơn, lấy sinh ngọc dưỡng dục nổi tiếng, ở người điên cốc bụi gai trong rừng rậm liền có một tòa, tuy rằng người điên trong cốc đều là kẻ điên, tham lam thành tánh, nhưng là này ngọc tử sơn cũng không phải cái gì người đều dám sang, dám can đảm đào ngọc thu vào tự dùng, chỉ vì này tư lăng gia sở hữu, bị tư lăng trong nhà phái người chưởng quản, người này tự nhiên cùng người điên cốc cốc chủ tương quan.

Yêu tu đối với thiên địa linh vật vốn là có so người càng nhạy bén cảm giác, khoảng cách thượng xa thời điểm, xà quái còn không có cảm giác. Nhưng là theo càng ngày càng tới gần, nó cũng phát hiện này đỉnh núi tràn ngập linh khí, đen nhánh xá đồng tiêm dựng, lập loè huyết quang.

“Tê tê tê tê ~” xà quái thè lưỡi, mắt nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, phát hiện nàng ánh mắt đồng dạng dừng ở kia đỉnh núi. Tức khắc minh bạch này nơi nào là ngẫu nhiên, rõ ràng chính là chuyên môn vì thế mà đến.

Cái này chủ nhân tựa hồ thực sẽ tầm bảo a, rốt cuộc là ngay từ đầu liền biết, vẫn là có đặc thù năng lực?

Xà quái đá mắt huyết quang lập loè không chừng, nghĩ đến cái gì liệt nha nghiến răng. Nó nhưng nhớ rõ nó sở hữu vật chính là bị nàng cấp đương nhiên cướp đi, cuối cùng còn bồi thượng chính mình.

Vèo vèo vèo vèo ——

Phá không thành linh xảy ra, mười đạo phi mũi tên hướng về Đường Niệm Niệm phóng tới.

Đường Niệm Niệm huy tay áo, mười đạo phi mũi tên liền một đống ngược hướng bắn ra phương hướng mà đi, ở nàng tinh diệu không chế hạ tốc độ càng nhanh một bậc.

“Ha hả.....” Khàn khàn mà sống mái mạc biện thanh âm từ bốn phương tám hướng truyền đến, nghe người mạc danh ngất đi, kia không biết nơi người vui tươi hớn hờ nói: “Người chẳng lẽ không biết nơi này là cấm địa, là lạc đường..... Vẫn là chui đầu vô lưới?”

Đường Niệm Niệm ánh mắt đầu hướng đỉnh núi một chỗ bóng ma phương hướng, lắc đầu phủ quyết, đáp: “Tới lấy ngọc.”

Bị nàng ánh mắt nhìn bóng ma kia đầu, nào đó mang theo đở sậm âm tà mặt nạ nhân khí tức đốn hạ, mặt nạ sau con người nhìn phía

Đường Niệm Niệm, chỉ cảm thấy nàng kia hai mắt chữ cũng vừa lúc không nghiêng không lệch nhìn chính mình.

Thế nhưng..... Như vậy đơn giản bị phát hiện?

Mỗ mang theo đồ sậm mặt nạ người xưa tay, kia sống mái mạc biện thanh âm lại lần nữa quanh quẩn ở chung quanh: “Này ngọc cũng không phải là người tưởng lấy là có thể lấy, bất quá người nếu nguyện ý lưu lại bồi ta, muốn nhiều ít ngọc ta đều cho người như thế nào ~?”

Âm cuối nhọn nhọn, làm người mạc danh trong lòng phát ngứa, nhin không được muốn đáp ứng hấn yêu cầu.

Chỉ là Đường Niệm Niệm thần sắc không có nửa điểm biến hóa, quay đầu đối xà trách: “Biến đại.”

Xà quái không nói hai lời trực tiếp biến đại, ba thước đầu lưởi, năm trượng thân rắn, nguyên bản còn làm người cảm thấy bóng loáng chứng giám xà lân lúc này xem ra lại tựa tím đen sắc tinh thiết phiến, lân lân hàn quang, kia xà khẩu hai quả răng nanh làm người không rét mà run, cặp kia tiêm dựng thẳng lên tới xà đồng lúc này chuyển qua tới nhìn xuất hiện ở bốn phía nhân mã, phun lưởi rắn, dường như tùy tiện chuẩn bị phác ra đi ăn no nê.

Bất quá trên thực tế, huyết sắc con rắn nhỏ là không ăn thịt người, mà thân là nó phân thân xà quái cũng đồng dạng không ăn.

“Tê tê tê tê ~” xà quái hưng phấn phun tin tử, nhìn về phía Đường Niệm Niệm, tùy thời chuẩn bị nàng ra lệnh một tiếng liền bắt đầu đại đấu một phen.

Đường Niệm Niệm ngón tay đỉnh núi, nói: “Đâm sơn.”

“Tê!?” Xà quái trừng lớn mắt. Cái gì? Nàng thế nhưng làm bốn xà vương đâm sơn? Làm như vậy không thể diện sự tình!?

Đường Niệm Niệm thấy nó bất động, mắt hơi hơi mị mị, lãnh đạm xuống dưới.

“Tê tê!”

Xà quái thật lớn thân hình run lên, ngay sau đó hoạt động, tròng mắt chữ liền hướng tới đỉnh núi đụng phải đi, như vậy thật giống như kia tòa sơn cùng nó có thâm cừu đại hận giống nhau. Xà quái trong cơ thể huyết sắc con rắn nhỏ nhắm mắt. Bốn xà vương cái gì đều thấy, kia đâm sơn không phải bốn xà vương, tuyệt đối không phải!

“Àm àm àm ——”

Này xà quái cũng không ngốc tử, kêu nó đâm sơn cũng không có thật sự hoàn toàn dùng đầu đi đâm, mà là vận dụng toàn thân, đặc biệt là đuôi rắn, mỗi khi ném hướng núi đá thượng chính là từng khối da nẻ lác thạch mà xuống.

“Ha hả a, thật là lớn mật.....” Đổ sậm mặt nạ người cười khế thanh mơ hồ, tiếng cười thật lâu quanh quần đến nhẹ nhất khi, một tiếng hừ lạnh: “Quá lớn gan nhưng không tốt!”

Này một tiếng, như là khúc nhạc dạo, bốn phương tám hướng nhân mã toàn nhằm phía Đường Niệm Niệm.

Mười hai người kiềm giữ tương đồng vũ khí, người mặc đồng dạng xiêm y, nghiễm nhiên là huấn luyện có tố, phối hợp đặc biệt ăn ý, giống như một người.

Đường Niệm Niệm linh thức đã sớm đưa bọn họ bao trùm, mười hai người tạo thành chính là vây sát trận lại không phải tuyệt sát trận, mỗi khi công kích đều sẽ tránh đi nòng trí mạng chỗ.

Đầu ngón tay chỉ bạc theo không chế linh hoạt như sinh, đụng chạm ở mười hai người binh khí thượng phát ra nhẹ nhẹ tiếng vang, đem mười hai người binh khí đều vẽ ra đạo đạo vết rách, hiển nhiên mười hai người binh khí cũng phi phạm vật.

Đường Niệm Niệm ở võ kỹ thượng không bằng người, thân pháp lại linh hoạt cực kỳ, cũng không cùng mười hai người cứng đối cứng, lại là liền một tia góc áo đều không có làm mười hai người đụng chạm đến.

Mỗ mang theo đở sậm mặt nạ người đứng ở bóng ma hạ lẳng lẳng nhìn, mặt nạ sau một đôi con ngươi lại càng ngày càng đen đặc.

Mỹ.

Mỹ đến làm người hoa mắt say mê.

Đường Niệm Niệm tránh né khi làm như có dự cảm giống nhau, luôn là có thể ở đối phương từ nào đó phương hướng công kích hướng nàng phía trước cũng đã né tránh, lam thêu bạch để váy áo theo nàng động tác giống như vô trọng mây mù, lam nếu thanh thấu không tì vết thiên, bạch như mờ mịn vô trần vân, nàng dáng người tựa cực kỳ ở trời xanh mây trắng hạ kinh hồng du long, chọc người tâm thần rung chuyển, ánh mắt khó ly.

Kinh hồng tiên? Thủy lưu li?

Giang hồ nghe đồn đa số khuếch đại, chính là giờ này ngày này chứng kiến một màn này, hẳn lại tin. Không hổ là được xưng là Kinh Hồng tiên tử người, này phó dáng người tuyệt diệu, lại có bao nhiêu người chân chính gặp qua?

Người nọ lại ngày ngày thấy, chẳng những thấy, còn cũng không rời khỏi người, cho đến chiếm cho riêng mình.

Giờ khắc này, hẳn mới chân chính cảm nhận được cho tới nay trong lòng vi diệu rốt cuộc là cái gì, đó là ghen ghét, ghen ghét nàng thuộc về người nọ, đối người nọ bất đồng.

Hắn này ngày người công phu, kia chiến cuộc cũng đã đã xảy ra biến hóa long trời lở đất. Một người bị cắt vỡ yết hầu, toàn bộ vây sát trận cũng tùy theo phá giải, mặt khác mười một người lúc này

hành động cũng trở nên chậm chạp, từ trong cổ họng phát ra thống khổ lộ cộc thanh.

Người nào đó kinh dị nhìn lại, như thế nào không nghĩ tới này mười hai người chẳng những không có vây khốn nàng, ngược lại tại đây sao đoản thời gian nội rơi vào như vậy đồng ruộng. Tuy rằng đã biết Đường Niệm Niệm là luyện dược sư, nhưng là nguyên nhân chính là vì biết cho nên sớm có chuẩn bị, như thế nào sẽ còn sẽ là cái dạng này kết quả?

Đường Niệm Niệm thân hình phiêu ra mấy trượng, không để ý tới kia đã trúng độc mười một người, quay đầu nhìn về phía từ bóng ma chỗ đi ra đổ sập người đeo mặt nạ.

“Bạch bạch bạch!” Song chưởng vỗ nhẹ, hần cười nói: “Hảo bản lĩnh, hảo bản lĩnh, này mười hai người nhưng đều là mà sĩ, thông hiểu mười hai phương trận, hợp nhau tới có thể so mà vương cao thủ, thế nhưng đã bị người như vậy đơn giản cấp phá, người tu vi sẽ là cái gì đâu? Mà quân? Mà đế? Mà thánh? Vẫn là..... Thiên Phẩm đâu?”

“Thiên Phẩm.” Đường Niệm Niệm nói.

Từ nàng quyết định giúp Tư Lăng Cô Hồng, cùng hần đứng chung một chỗ sau, liền không có tính toán giấu giếm thực lực, này phiên làm cũng có uy hiếp người khác ý tứ. Đương nhiên, Thiên Phẩm là Thiên Phẩm, là Thiên Phẩm mấy cấp nàng lại không có nói, thực lực của nàng vốn là không phải có thể lấy cấp số tới tương đối.

“.....” Như thế đơn giản phải đến đáp án, người nào đó cảm thấy chính mình vừa mới thử giống như là một cái chê cười, mà chính mình chính là cái kia chế tạo chê cười vai hề.

Đường Niệm Niệm nói xong liền lo chính mình phiên tay cầm ra kia kỳ lân ngọc lư hương, lại đem năm cái dẫn huyền đan để vào trong đó, một chút dược hỏa bao vây đan dược, đắp lên lư hương cái nắp, nồng đậm hương khí phiêu đãng ở trong không khí.

Người nào đó nhin xuống lòng hiếu kỳ, nín thở không đi ngữi, liền khẩu cũng không có lại mở ra, dùng phúc ngữ nói: “Đây là cái gì?”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Dẫn huyển đan.”

“Công hiệu đâu?” Người nào đó xem nàng không có tiếp tục nói tiếp ý tứ, chỉ có chính mình tiếp tục hỏi. Đây là..... Hương đan? Này trên đại lục luyện dược sự giống nhau luyện ra đan dược chỉ có khẩu phục thật đan, có thể ngoại dụng tán đan. Giống Đường Niệm Niệm như vậy thiêu đốt thành sương mù hương hương đan lại ít có người có thể luyện chế, thật sự là phương thuốc khan hiếm, truyền thừa theo thời gian mà loãng.

Mà phẩm dưới đan dược đa số nhưng thật ra nghiền nát thành dược tán, dung nhập trong nước, hoặc là điểm thành hương đều có thể, chỉ là dược hiệu có điều khác biệt mà thôi. Mà phẩm phía trên đan dược liền hoàn toàn bất đồng, mặc kệ là thật đan vẫn là tán đan, nếu vô đặc thù thủ pháp phương thuốc, chỉ có khẩu phục hoặc là thoa ngoài da hữu dụng, một khi bỏng cháy hoặc xúc thủy dược hiệu liền sẽ tiêu hết. Chỉ có một ít có cổ xưa truyền thừa luyện dược sự, luyện chế ra tới đan dược mới có mấy cái bất đồng cách dùng mà không tổn hại dược hiệu, liền như đã ngon miệng phục lại có thể dung nhập trong nước dược hiệu càng sâu thủy đan, hương đan cùng lý.

Chỉ là, Đường Niệm Niệm lại là như thế nào sẽ này đó, ở Đường Môn tình báo cùng nàng căn bản không hợp, như vậy chỉ có thể là Tư Lăng Cô Hồng cho nàng tìm thấy?

Đường Niệm Niệm sử dụng lực đuổi khởi một trận thanh phong, làm dẫn huyển đan hương khí càng mau tràn ngập chung quanh, linh thức đem nghe nói đến xà quái đâm sơn làm ra đại động tĩnh mà tới rồi người điên cốc nhân mã xem nhập, nói: “Dẫn huyển, dẫn dục vọng sinh ảo giác, cuối cùng giống bọn họ như vậy, giết hại lẫn nhau.”

Người nào đó theo Đường Niệm Niệm ánh mắt ý bảo địa phương nhìn lại, chỉ thấy kia trúng độc mười một người lúc này chính chẳng

phân biệt địch ta chém giết ở bên nhau.

Người nào đó trong lòng tức khắc cả kinh, ần ần nghe được đồng đảo nhân mã tới rồi tiếng vang, lại xem này lư hương khói nhẹ mù mịt, Đường Niệm Niệm kia trương thuẫn túy ngậy thơ khuôn mặt, thật không biết nên nói chút cái gì.

Đường Niệm Niệm hỏi: “Người không đi?”

Người nào đó ngần ra, bất động thanh sắc nói: “Người làm ta đi?”

Đường Niệm Niệm gật đầu nói: “Này hương trừ bỏ mũi khẩu, từ da thịt cũng có thể xâm nhập.”

Người nào đó nguyên lực tràn ngập toàn thân, tuy rằng như vậy quá mức tiêu hao, nhưng là tổng so trong lúc vô ý độc tới hảo. Nhìn Đường Niệm Niệm, hắn tính toán sấn này chưa chuẩn bị ra tay thành công tỷ lệ có bao nhiêu.

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu, trong trẻo con người nhìn chăm chăm hắn, nói: “Người không đi nói, ta liền đem người mê choáng, lúc sau sinh tử không liên quan chuyện của ta.”

Người nào đó rõ ràng cảm thấy nàng nói ra lời này đặc biệt buồn cười, lại một chút cũng cười không nổi. Chỉ vì nàng cặp kia con người, không chứa dao động nhìn, dường như có thể đem hắn mặt nạ xuyên thấu, thẳng tắp nhìn đến hắn bản chất.

“Ha hả.” Hắn cười khẽ ra tiếng, cười hỏi: “Vì cái gì chỉ là mê choáng lại không phải giết?”

Đường Niệm Niệm yên lặng nói: “Người là Cô Hồng đệ đệ.”

Người nào đó hơi thờ không thể phát hiện một đốn, mặt nạ sau khuôn mặt gợi lên khóe miệng, đang nghĩ ngợi tới phủ nhận, chỉ là đối diện nàng con người, lại phát hiện cái gì phủ nhận đều không thể nói ra.

Hắn chậm rãi gỡ xuống đở sạm mặt nạ, mặt nạ sau lại là một trượng khí chất văn nhã tú khí khuôn mặt, lúc này dương cười nhạt, giống như xuân phong, nói: “Cô nương đã đoán sai đâu.”

Đường Niệm Niệm đăm nói: “Hai tầng giả.”

Như thế bị nói toạc ra sở hữu nguy trang, tư lảng về nhận cũng biết được nàng là thật sự nhìn thấu, tuy rằng cũng không biết được nàng rốt cuộc là như thế nào nhìn thấu này hết thảy.

“A nha nha, tiểu tẩu tử thật là không thú vị, như thế nói toạc đã có thể không hảo chơi.” Này trượng văn nhã tú khí khuôn mặt liền như thế toát ra một mặt đặc biệt không hợp tà mỉ ý cười, môi khẩu chưa động, thanh âm kia vẫn là truyền ra.

Này một cái chớp mắt, hắn đột nhiên duỗi tay, cực nhanh đánh úp về phía Đường Niệm Niệm sườn cổ.

Như thế gần khoảng cách, hơn nữa hắn ra tay quá mức đột nhiên, người bình thường chỉ sợ căn bản là phản ứng không kịp. Chỉ là từ bị thương quá một lần bị Tuyết Tân phát hiện lúc sau, biết sẽ lệnh Tư Lãng Cô Hồng lo lắng, nàng liền so với dĩ vãng liền càng thêm cẩn thận rất nhiều, linh thức cũng không màng tiêu hao đem chung quanh hết thảy bao phủ ở bên trong.

Tư lảng về nhận ra tay tuy rằng quỷ dị nhanh chóng, nhưng là đồng dạng bị nàng xem ở trong mắt, dừng bước liền né tránh hắn này một kích, ngay sau đó liền thấy hắn một kích không trúng ngược lại đã bay vọt đi ra ngoài một trượng xa.

“Ha hả, xem ra thật là xem thường tiểu tẩu tử, tiểu tẩu tử thật đúng là có bị mà đến nha ~” tư lảng về nhận thấp thấp cười nói, da người mặt nạ sau cặp kia ý cười dạt dào hai mắt không nghiêng không lệch nhìn chăm chăm nàng, “Đệ đệ đi trước rời đi, vọng tiểu tẩu tử chơi đến vui vẻ, chỉ là trăm triệu không cần chơi qua đầu, bằng không đã có thể không hảo xong việc.”

Nói xong, hần thân ảnh cũng đã mấy cái bay vọt, biến mất ở phương xa.

Người khác mới vừa đi, bốn phương tám hướng nghe được động tĩnh người điên cốc đồng đảo nhân mã lại vừa lúc đã đến, nhìn trước mắt nổi lớn đại vật đâm sơn xà quái, sơn trước đứng yên váy trắng nữ tử, còn có trên mặt đất không biết sống chết mười hai người, nhất thời các loại quỷ dị bất đồng ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, kêu to thanh nổi lên bốn phía:

“Đây là đâu ra tới tiểu nương tử? Chẳng lẽ là xà quái hóa người? Thú vị, thú vị! Làm gia tới hảo hảo lĩnh giáo lĩnh giáo!”

“Này xà quái không nên là ở xà quật góc sao? Như thế nào chạy đến người điên cốc tới, nơi này liền tới, cố tình còn nổi điên đụng phải này ngọc tửy sơn, hiện giờ này người điên cốc lại muốn nhiều một cái kẻ điên xà sao? Ha ha ha ha ha!”

“Nhìn xem này da thịt non mịn, lão tử đời này đều không có gặp qua như thế xinh đẹp nữ nhân!”

“Bắt lấy nàng, đoàn người cùng nhau hưởng dụng, ha ha ha!”

Đàn dũng tới, một lát liền trở thành huyết vũ tinh phong.

Đường Niệm Niệm cũng không thèm nhìn tới những cái đó chui đầu vô lưới nhân mã, xoay người nhảy lên một khối toái rơi xuống núi đá, đầu ngón tay chỉ bạc huy động, liền đem những cái đó vô dụng bề ngoài núi đá thiết thiết lạc, phát tay đem bên trong mỹ ngọc đều nạp vào nội trong giới.

Này hết thầy cũng chỉ có còn ở nỗ lực đâm sơn xà quái thấy, đến nỗi mặt khác nghe tiếng mà đến người?

Đường Niệm Niệm năm viên dẫn huyền đan không phải bạch phóng, được lực mùi hương ước chừng có thể phiêu ra phạm vi trăm trượng, càng là tới gần ở không có phòng bị dưới xâm nhập trong cơ thể được hiệu liền càng lợi hại, đến nỗi những cái đó nhìn

thấy ví dụ thực tế mà không dám tiến vào người, kia nhãn lực còn không có hảo đến có thể nhìn đến trăm trượng ở ngoài phát sinh sự tình.

Xà quái đâm sơn đâm cho ra sức, lại cũng không phải cái gì hàm hậu chủ, thỉnh thoảng ngắm Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, liền trộm nuốt vào một khối đặng nồng đậm linh khí hòn đá, một bên ăn vụng một bên làm việc.

Nó dị động nơi nào có thể tránh được Đường Niệm Niệm linh thức, chỉ là nàng cũng không có mở miệng mà thôi.

Làm sống, nên thưởng.

Dù sao ăn vào nó trong miệng, dưỡng phì nó, lấy các loại tài liệu lên cũng càng tốt.

Huống chi, ăn vào đi chính là người điên cốc ngọc tủy sơn, còn không có thu vào nàng nội giới, liền còn không tính nàng cấp.

Dùng người khác đồ vật nuôi sống chính mình người, ân! Khá tốt.

Đường Niệm Niệm yên lặng thu ngọc tủy trong núi các loại mỹ ngọc, biểu tình có chút thất thần nhìn chăm chăm xà quái thân ảnh, lo chính mình nghĩ. Này liền đột nhiên nhớ tới trước đó vài ngày Tư Lăng Cô Hồng đưa cho nàng dược thú, ngày đó nuôi thả đi ra ngoài đã hảo chút thời gian, lưu tại nó trên người một sợi linh thức ấn ký làm nàng cảm giác được nó liền ở tư lăng gia tộc, liền không biết ăn như thế nào?

Ân, lần này trở về kiểm tra một chút.

Xà quái đỉnh nàng kia ngây thơ tựa ngọc ánh mắt, cả người đều căng chặt lên, lại không dám nhìn lại nàng, cũng không biết nên như thế nào mở miệng dò hỏi, chỉ bị nàng xem đến có chút kinh hồn táng đảm, nghi ngờ muôn vàn.

Xem? Còn xem? Xem cái gì a xem! Chẳng lẽ là phát hiện bồn xà vương ăn mấy khối bao hàm linh khí ngọc thạch? Liền tính ăn lại như thế nào, đi theo đi rồi hai ngày này, một giọt thủy một miếng thịt đều không cho, hiện tại ăn mấy tảng đá còn căn bản hy vọng xa vời so đo, chưa thấy qua như thế keo kiệt!

Tưởng quy tưởng, xà quái cũng không dám thật đối Đường Niệm Niệm nói như vậy, chỉ có thể đỉnh nàng kia như đi vào cõi thần tiên ánh mắt, căng da đầu càng thêm ra sức làm việc, ăn cũng không dám lại ăn.

Đương Chiến Thương Tiễn một đường đuổi tới ngọc tủy sơn, thẳng đến tận mắt nhìn thấy đến Đường Niệm Niệm một thân vô ưu đứng ở trên nham thạch khi, mới đưa dọc theo đường đi nhìn đến hỗn độn huyết tinh mà nhắc tới tâm thần rơi xuống, trầm tĩnh đứng ở một bên bất an không nói, nhìn Đường Niệm Niệm động tác.

Ở hán xem ra, chỉ thấy Đường Niệm Niệm đem từng khối cự thạch huy nứt, lại có rất nhiều đá vụn trên mặt đất biến mất không thấy, thẳng làm người cảm giác giống như ảo cảnh.

Đối này hết thấy, Chiến Thương Tiễn trong lòng như thế nào kinh dị không chừng cũng không nói lời nào. Nàng là hán chủ tử, hán tưởng che chở nàng, chỉ nhớ rõ điểm này liền đủ rồi. Nàng đông đảo thần bí, nàng nếu không nói, hán cũng sẽ không đi hỏi. Không ngừng là thân là cấp dưới hán là có tự giác, càng nhiều còn lại là hán từ thề khi liền dung nhập tâm thần trung đối nàng dung túng.

Ở xà quái cùng Đường Niệm Niệm hai người hành động hạ, một tòa ngọc tủy sơn nửa tòa sơn đầu cứ như vậy bị hai người cơ hồ lộng sụp. Đường Niệm Niệm kia thu này ngọc tủy trong núi trân quý nhất ngọc tủy sau, lúc này mới vẫy vẫy tay không hề tiếp tục.

Ngọc tủy sơn nặng nhất chỗ liền ở chỗ ngọc tủy, có này ngọc tủy mới có thể hấp thu thiên địa linh khí ôn dưỡng cả tòa ngọc tủy sơn mỹ ngọc. Nếu đều được đến nơi này tốt nhất, mặt khác Đường Niệm Niệm tự nhiên liền không nghĩ lại tiếp tục cố sức tốn thời gian.

“Tê tê tê ~” phát hiện Đường Niệm Niệm dùng tay ý tứ, xà quái tự nhiên lùi về thân mình, du đãng đến nàng bên người tranh công phun tin.

Này đâm sơn sự tình đối với xà quái tới nói cũng không thể tạo thành bao lớn thương tổn, chỉ là vì làm Đường Niệm Niệm vừa lòng, nó cũng coi như là sử dụng kính đi đâm, xà lệnh thượng mơ hồ có thể nhìn đến vết rách miệng vết thương.

Đường Niệm Niệm xem nó liếc mắt một cái, duỗi tay sờ soạng nó đầu rắn, tán thưởng nói: “Làm không tồi.”

Xà quái toàn thân cứng đờ, trong mắt hồng quang lập loè, thế nhưng ần ần có chút không thể tin tưởng cảm động, đầu rắn đi theo liền hướng Đường Niệm Niệm trong lòng bàn tay cọ cọ.

Đường Niệm Niệm thu tay lại, trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng, nàng trước sau không thể nào thích người khác chủ động đụng vào.

Xà quái vừa mới cảm động tâm theo nàng này vừa thu lại tay, cùng trên mặt nàng che giấu không được không mừng lại đi theo nát đầy đất. Chỉ là mới vừa vừa vỡ, liền thấy Đường Niệm Niệm đưa qua một viên đan dược ở nó xà bên miệng thượng, nói: “Ăn, chữa thương.”

“Tê ~” xà quái há mồm liền nuốt, ngập nước mắt nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, ngay sau đó thấp hèn đầu rắn, nhin xuống lại sống lại tâm thần tràn đầy cảm động, cơ hồ dục khóc. Kỳ thật, chủ nhân vẫn là đau ta, cho nên nói bản xà vương như thế nào sẽ không làm cho người thích đâu? Bản xà vương mới sẽ không thừa nhận bị cảm động đâu!

Kỳ thật, này đáng thương hài tử chính là bị Đường Niệm Niệm vắng vẻ đến tinh thần căng chặt, lúc này đột nhiên được đến điểm này điểm ân huệ khen liền cảm thấy giống như trời cho kỳ tích.

Đường Niệm Niệm xem nó một bộ khát cầu hồ sờ bộ dáng, nghĩ nghĩ, cảm thấy nó lần này làm đích xác nghe lời ra sức, duỗi tay liền

hướng nó đầu rấn thượng lại sờ soạng.

Nàng từ trước đến nay tính rõ ràng.

Bị thương chuyện của nàng, dùng để sau công hiến huyết, lân, nha chờ làm luyện đan tài liệu tính để quá.

Lần này làm cấp dưới làm việc, làm không tồi, nên thường vẫn là đến thường.

Nếu là xà quái biết Đường Niệm Niệm ý tưởng nói, chỉ sợ thật sự muốn khóc. Nó như vậy cảm động rốt cuộc là vì cái gì?

Đáng tiếc chính là, xà quái không biết, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không nhàm chán đi nói này đó tính toán.

Một tòa ngọc tủy sơn cứ như vậy bị nàng làm hỏng hơn phân nửa, này người điên cốc kẻ điên cũng bị này dẫn huyền đan cấp diệt hàng trăm hàng ngàn. Lần này Đường Niệm Niệm cũng không có đem này đó thi thể cấp hóa, mà là tùy ý bọn họ nằm ở nơi đó, thu thập đan lô liền xoay người đi xuống một chỗ đi.

Đương Đường Niệm Niệm đi đầu, phía sau đi theo một người một xà đi ra dẫn huyền đan tàn lưu hương khí phạm vi khi, chỉ thấy bên ngoài dừng lại nước cờ người, lấy một người song tấn sương bạch lão nhân khi trước, lão nhân tuy rằng tóc mai tái nhợt, khuôn mặt lại hồng nhuận có thần, hai mắt hung ác nham hiểm, lạnh lùng nhìn đi ra Đường Niệm Niệm. Ở nhìn đến bên người nàng đi theo xà quái khi, con người không thể phát hiện co rụt lại, hiện lên một mặt kiêng kị.

Ở lão nhân phía sau đứng hai nam một nữ, bộ dáng sạch sẽ ngăn gọn, cánh môi hơi tím, xem người mặc trang điểm ở người điên khe vị hẳn là không thấp, đều không phải là bình thường người điên cốc đái tuyển đệ tử. Trừ bỏ này ba người, chung quanh còn mơ hồ đứng mấy người.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt. Ánh mắt có thể đạt được tuy rằng chỉ có trước mặt mấy người, chỉ là linh thức thượng lại đem chung quanh che giấu xem diễn, hoặc là chuẩn bị bọ ngựa bắt ve chim sẻ núp sau che giấu nhân mã đều thu vào trong mắt, không dưới trăm người.

“Cô nương mới vào người điên cốc còn không đến ba ngày, trong tay mạng người đã không dưới ngàn người, lúc này dám chỉ nhiệm người điên cốc ngọc tủy sơn, tuy là lão phu cũng không cảm vì cô nương điên cuồng vì này kính nể!” Lão nhân lạnh lùng ra tiếng, trong miệng nói kính nể, trong mắt lại lóe trào phúng.

Ai nấy đều thấy được tới người này là đang nói nói mát, nói là vì nàng điên cuồng kính nể, ngầm lại ám phúng nàng không biết đúng mực, điên khùng vô độ.

Đường Niệm Niệm kinh ngạc giương mắt, nghi hoặc nói: “Như vậy là đủ rồi?”

“Cái gì?” Lão giả không rõ.

“Chỉ làm được như vậy liền đủ điên cuồng làm người kính nể, có thể được đến điên lệnh?” Đường Niệm Niệm vốn tưởng rằng ít nhất cũng muốn đem người điên cốc giết tới dư một, thuận tiện lấy đi nhìn trúng trân bảo mới đủ.

Lão giả một ngạnh, nhìn nàng lược hiện thất vọng thần sắc, một hơi huyết nảy lên trong óc, lãnh giận đại mắng: “Vô tri điên oa, thế nhưng dám can đảm trêu chọc bản địa thánh!”

Đường Niệm Niệm sắc mặt hạ nhiệt độ, nhìn chăm chăm hấn phần nô lãnh lệ mặt già, “Người mắng ta.”

“Lão phu mắng người lại như thế nào!?” Lão nhân thuận miệng đồng ý, ngay sau đó liền hơi hồi hận, hấn như thế nào đột nhiên như thế xúc động, thế nhưng liền như vậy mất mặt lời nói đều buột miệng thốt ra. Bất quá, này hồi ý cũng bất quá chợt lóe rồi biến mất, ở người điên trong cốc trước nay đối diện tử cũng không coi trọng, chỉ

cần lợi kỹ, quản người là mặt mũi vẫn là tôn nghiêm, mỗi người quăng ra ngoài cũng không đổ mặt một phân.

“Lão quái vật.” Đường Niệm Niệm lạnh lùng phun ra ba chữ. Loại này tuổi già lại khuôn mặt tàn nhẫn, làm việc quỷ độc ác lão nhân quả nhiên nhất chọc người chán ghét, nàng không để bụng hẳn làm chính là đối là sai, chính là chọc nàng chán ghét, lại đánh không lại nàng, phải nhậm nàng xử trí.

Lão nhân sắc mặt cứng đờ. Tiếp theo mặt trên hai người đối thoại, lại bị nàng như vậy chỉ vào cái mũi thẳng ngo ngác mắng, thật sự có điểm không thể hiểu được hỉ cảm, giống như là hai cái không hiểu chuyện hài tử ở giảng co.

Chiến Thương Tiễn sóng mắt chợt lóe, nhìn Đường Niệm Niệm hắc đồng hiện lên một sợi ý cười.

Lần này, lại thấy Đường Niệm Niệm ra tay trước, sinh sôi không nghèo được lực phát ra quanh thân, làm người chung quanh đều cảm giác được một cỗ như tắm mình trong gió xuân thoải mái thanh tân thích ý, nhàn nhạt tươi mát thản nhiên nếu thần lộ mùi hương thoang thoang ngửi nhập chóp mũi, cả người đều không cảm bị hấp dẫn, nhịn không được muốn ngửi đến càng nhiều.

“Không tốt! Nín thở!” Lão nhân chấn động, không biết là như thế nào ra tay, bốn cái phi tiêu liền hướng Đường Niệm Niệm tứ chi kinh mạch mà đi.

Lão nhân lấy một tay phi đao nổi tiếng, mỗi khi ra tay tất là nhất chiêu phải giết, chỉ là lúc này hẳn nhiên cũng không tính muốn Đường Niệm Niệm tánh mạng, lại muốn chém đoạn nàng tứ chi kinh mạch, đối một cái nguyên giả cùng luyện được sư tới nói, lại là so chết còn làm người khó có thể tiếp thu.

Đường Niệm Niệm cũng không có trốn, tùy tay vung lên, bốn cái phi đao đã bị không hề trở ngại phản hồi mà đi.

Lão nhân khiếp sợ, chỉ là này vung tay áo liền đủ để chứng minh người này nguyên lực so chi chính mình cao hơn không phải một chút. Hắn trên mặt đất thánh này một bước tạp trụ nhiều năm, nơi nào còn nhìn không ra tới cái này không lộ sơn không lộ, thoát nhìn phúc hậu và vô hại nữ tử lại là một người Thiên Phẩm cao thủ.

Lão nhân không nói hai lời, thế nhưng xoay người liền chạy.

Ở hẳn phía sau đứng thẳng vốn dĩ vô thanh vô tức hai nam một nữ tùy theo tiến lên, vừa lúc đem hẳn che ở phía sau, vì hẳn tranh thủ trốn lộ.

Đường Niệm Niệm sóng mắt một dạng, tam cái ngân châm vừa lúc đâm vào hai nam một nữ giữa mày, chỉ thấy này tam nam một nữ giữa mày chỗ toàn toát ra một sợi khói đen, sau đó thẳng tắp đứng, mất đi tiếng động.

Kia chạy trốn lão nhân còn không có chạy ra một bước, tứ chi giống như bị cái gì cuốn lấy, cái loại này đâm vào huyết nhục cảm giác làm hẳn biết được, nếu là hẳn lúc này dám can đảm nhúc nhích nói, như vậy vô cùng có khả năng kết quả chính là thân hình chia năm xẻ bảy.

“Tiền bối! Đều do ta mù mắt chó, có mắt không thấy Thái Sơn, ngài tạm tha tiểu nhân đi!” Lão nhân cả người cứng đờ xoay người, thế nhưng cứ như vậy triều Đường Niệm Niệm vẻ mặt đau khổ xin tha lên.

Một màn này xuất hiện, toàn bộ trường hợp đều yên tĩnh một chút.

Không ngừng là bởi vì lão nhân này không biết xấu hổ biểu hiện, càng nhiều tắc cố kỵ Đường Niệm Niệm thực lực. Bọn họ nhưng không có nhìn làm, có thể như thế tùy ý đem mà thánh đánh đến không hề có sức phản kháng, cái này thoát nhìn thân mình mờ mịt như hồng nữ tử tất nhiên là một vị Thiên Phẩm cao thủ.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, cự tuyệt không hề đường sống:
“Không.”

Lão nhân đau khổ da mặt hơi hơi run run, ấn ở ống tay áo nội bàn tay hoạt nhập một viên màu đen đan dược, cũng mặc kệ kia trói buộc tứ chi chỉ bạc, lợi dụng nguyên lực khổng chế liền phải nuốt vào trong miệng, trong mắt hiện lên một mặt quyết tuyệt tàn nhẫn.

“Lão nhân đã chết, ngươi cũng chớ có nghĩ sống yên ổn..... A!”

Dứt lời, lão nhân tứ chi liền phá vỡ, kinh mạch đứt đoạn, kia viên đan dược cũng ở hần bên miệng lướt qua, chính là không có rơi vào hần trong miệng. Lão nhân chợt trợn tròn mắt theo đan dược ở nhả da gò má thượng lẫn lộn mà chuyển động, trơ mắt nhìn kia đan dược dừng ở một bên thổ địa thượng, liền chịu đựng đau dùng hết toàn lực đem miệng hướng đan dược phương hướng dịch, nguyên lực cũng thử đem chi khổng chế nhập khẩu.

Đường Niệm Niệm dưới chân tựa dẫm lên phong thủy, không có trọng lượng nhẹ nhàng mờ mịt. Đi đến lão nhân đứng một hồi, thần sắc đậm đến làm người đoán không ra nàng suy nghĩ cái gì, cứ như vậy nhìn chăm chăm lão nhân hành vi.

“Tê?” Xà quái nghiêng đầu. Chủ nhân suy nghĩ cái gì?

Chiến Thương Tiễn trong mắt cũng hiện lên một tia nghi hoặc. Đây đó thời gian hần cũng coi như nhìn ra nàng đối mạng người đạ mạc, chỉ cần có ý trêu chọc nàng người đều bị nàng không hề do dự đánh chết, này sẽ này lão nhân như thế nào còn lưu đến bây giờ?

Tàn lưu hiện trường mấy người cùng che giấu nhân mã hoặc nhiều hoặc ít đều có không rõ, lại ai cũng không có phát ra âm thanh. Thiên Phẩm cao thủ, đứng ở đứng đầu thượng nhân vật, ai dám tùy ý trêu chọc? Liền tính là bọn họ này đó ngày thường tự dụ điên cuồng kẻ điên, có thể sống đến bây giờ đều là bởi vì ở điên cuồng dưới có càng thêm bình tĩnh tự giữ tâm cảnh, loại này biết rõ không thấp tìm chết sự tình, ai cũng sẽ không tùy tiện đi làm.

Lão nhân run rẩy, kia viên màu đen đan dược cũng rất cuộc cách hần sườn ngưỡng nỗ mồm to không đến nửa chỉ, chỉ cần hơi hơi dùng một chút lực liền có thể ăn nhập khẩu trung. Lão nhân trong

mắt hiện lên ngoan tuyệt khoái ý, cho dù là Thiên Phẩm cao thủ, cũng chung quy bất quá là tiểu oa nhi, này tâm tính quá mức cao ngạo tự đại. Chỉ cần làm hắn ăn tới rồi này đan dược, chẳng sợ không thể giết nàng, lại cũng đủ để ở trước khi chết làm nàng trọng thương một hồi.

Theo lão nhân mang theo thực hiện được kể thành vui sướng hai mắt, há mồm liền phải hợp lại bùn đất nuốt được khi, một con thêu băng lam thủy lục điều vẫn màu trắng giày, vừa vặn mau hắn một bước một chân —— dẫm trụ màu đen đan dược.

“.....” Lão nhân khuôn mặt thần ** nứt.

Giày dẫm lên, ở lão nhân tiêm châm giống nhau dưới ánh mắt, bình tĩnh nghiền nghiền, lại nhìn như nhẹ nhàng đập đập.

Đường Niệm Niệm dời đi chân, kia màu đen đan dược đã sớm vỡ thành một đống cặn bã, cùng bùn đất hỗn thành một đoàn. Nàng đăm xem lão nhân, nhàn nhạt lại mang theo một chút cảm xúc nói: “Tức chết người.”

“Tê!?” Xà quái ngẩn ngơ.

“Xích!” Chiến Thương Tiễn nhin không được một câu môi liền chìm ra một tiếng cười.

Vây xem người điên cóc mọi người: “.....”

Kỳ thật, Đường Niệm Niệm tính tình rất ác liệt.

“.....” Lão nhân miệng run rẩy, khuôn mặt đỏ lên, cả người giống như được động kinh, hai mắt trừng mắt Đường Niệm Niệm cơ hồ dục đột.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, hắc thủy tinh con người nhẹ chuyển động, hiện lên một sợi ánh sáng, một sợi dược tán theo nàng nghiêng ngón tay rơi vào lão nhân trong miệng.

Lão nhân thân thể run rẩy càng thêm lợi hại, ngay sau đó lại đột nhiên một đốn, thể nhưng khóc rống lên, trong miệng còn giống cái hài tử giống nhau kêu la: “Đau, đau, đau quá!”

Một cái một đầu tóc bạc, ánh mắt tàn nhẫn mà thánh lão nhân, lúc này cư nhiên làm nũng giống nhau nháy nước mắt mắt, trên mặt đất lăn lộn, đã tựa còn không có lớn lên trẻ nhỏ, lại như là mất đi thần trí kẻ điên.

Đường Niệm Niệm hí hí mắt, ngẩng đầu hướng phía trước nhìn lại.

Hắc ảnh quỷ mị giống nhau người hành tẩu trong bóng đêm, hơi thở cơ hồ hư vô, trong chớp mắt liền từ nơi xa đi tới nàng trước mặt. Một bộ màu đen không lộ nửa điểm da thịt trang phục, không phải Tuyết Tân là ai. Hắn một tay dẫn theo linh ngọc hộp đồ ăn, đối chung quanh hết thảy hương này không nghe thấy, đối diện Đường Niệm Niệm nói: “Gặp qua chủ mẫu.”

Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở trên tay hắn hộp đồ ăn thượng, hai mắt tinh lạng, một chút không có vừa mới cao thâm khó đoán, kia khát vọng vui mừng bộ dáng làm người không nhìn được mà bật cười.

Tuyết Tân đem hộp đồ ăn đệ thượng, nói: “Đây là chủ nhân là chủ mẫu làm đồ ăn.”

Đường Niệm Niệm trong miệng tức khắc chìm ra tiếng cười, đem hộp đồ ăn tiếp nhận tới.

Tuyết Tân lấy trên người công hắc màng bao, nói: “Chủ mẫu cần phải ở chỗ này dùng bữa?”

Đường Niệm Niệm gạt đầu, phủng hộp đồ ăn, đôi mắt đều dừng ở mặt trên. Loại này âm đến nội tâm cảm giác, chẳng sợ không ở bên người cũng có thể bị người nhớ thương quan tâm cảm giác, thật sự thực hảo. Đánh vỡ kia tầng rúc vào sừng trâu, không hề dưới vị giả tự cho mình là, Đường Niệm Niệm mới rõ ràng chính xác cảm nhận

được loại này hảo. Nếu bằng không lấy nàng dĩ vãng tính tình, chỉ sợ sẽ cảm thấy đây là biến tướng giám thị, chẳng sợ tách ra không xa, chính mình hành động vẫn là bị đối phương khống chế nắm chắc trong tay.

Tuyết Tân được đến đáp án, liền mở ra màu đen màng bao, từ bên trong lấy ra một khối hình vuông hắc khối. Ấn xuống tổ hợp cơ quan, cùng với hắc đũa nghịch, khối vuông buông ra lại biến thành một trượng không lớn không nhỏ bàn vuông, tương đồng tổ hợp ghế dựa buông ra thành hình, đặt ở bàn vuông bên cạnh, đối Đường Niệm Niệm làm ra thỉnh thễ sau liền giống như vô thanh vô tức bóng dáng đứng ở một bên.

Đối với Tuyết Tân trong tay cực kỳ bình đạm phát sinh, Đường Niệm Niệm cũng bình tĩnh ngồi trên ghế dựa, đem linh ngọc hộp đồ ăn mở ra, bên trong từng đạo tinh mỹ được thiện còn mạo hôi hôi nhiệt khí, cùng với hộp đồ ăn cái nắp mở ra, một trận đồ ăn mùi hương nhập mũi, dẫn người muốn ăn.

Đường Niệm Niệm trên mặt biểu lộ tràn đầy tươi cười, đem thức ăn từng đạo bày biện ở trên bàn, bưng lên bát cơm liền lo chính mình ăn lên.

Này hết thấy phát sinh như thế bình đạm mà ngay ngắn trật tự, chỉ là ở những người khác trong mắt lại là đã khiếp sợ lại vô ngữ, một cỗ phức tạp cảm xúc nảy lên mọi người trong lòng, có loại muốn chửi ầm lên xúc động. Cố tình nhân gia một cái Thiên Phẩm luyện được sư, ai dám tùy tiện động thủ?

Nơi này là người điên cốc, một đám kẻ điên chém giết luyện ngục, đồ ăn khan hiếm, trừ bỏ chính thức từ người điên cốc được đến điên lệnh người, cái nào không phải quá liền khát cái còn không bằng nhật tử.

Lại xem Đường Niệm Niệm, kia một bàn tinh xảo thanh hương dẫn người đồ ăn, kia dùng bữa khi hưởng thụ biểu tình, này nơi nào là tới chịu luyện, nói là tới du ngoạn đều không quá. Cái này kêu bọn

họ này đàn xiêm y rách nát, thân dơ trong miệng vô vị nhân tình dùng cái gì kham?

Đừng nói là bọn họ, ngay cả xà quái cùng Chiến Thương Tiễn đều về mặt im lặng.

“Tê tê tê tê!” Một trận vô ngữ qua đi, xà quái liền đầy mặt đác ý kêu to. Đây mới là bốn xà vương chủ nhân, chính là nên có như vậy phong phạm.

Chiến Thương Tiễn hơi hơi liếc mắt, một chút suy nghĩ sâu xa tràn ngập trong lòng. Một cái có thể ở tư lăng gia tộc người điên trong cốc quay lại tự nhiên thuộc hạ, còn dám can đảm ở tư lăng gia tộc người điên cốc làm ra như thế là tùy ý làm bậy đưa cơm hành vi, đều thuyết minh người kia địa vị quyền thế to lớn, liền tư lăng gia tộc cũng lấy hấn không có biện pháp.

Còn có.....

Chiến Thương Tiễn thân là chiến gia dòng chính thiếu chủ, kiến thức cùng nhãn lực cũng không giống bình thường.

Chỉh khối linh chạm ngọc trác hộp đồ ăn, đồ ăn tán hương chỉ là người nhập khẩu mũi liền cả người thông suốt, nguyên liệu nấu ăn đồng dạng không phải phàm vật, kia bàn gỗ ghế cũng không phải bình thường mộc, làm như huyền diệu mộc, dùng để chế tạo cơ quan ám khí tốt nhất, hiện giờ lại dùng cho chế tạo dùng bữa bàn ghế, chỉ vì phương tiện mang theo?

Chỉ là bởi vậy liền có thể thấy được, vị kia chủ nhân không ngừng quyền thế cao siêu, gia tài đồng dạng tuyệt đỉnh, đối Đường Niệm Niệm sủng ái chi đáng sợ làm người lú lỏi.

Lại hỏi tưởng tên kia vì Tuyết Tân người tới khi lời nói, “Đây là chủ nhân là chủ mẫu làm đồ ăn”, không biết hay không như hấn tưởng như vậy —— thân thủ vì nàng làm thiện?

“Thôi.” Chiến Thương Tiễn thấp thỏp nỉ non một tiếng, nâng lên mắt thấy chính đầy mặt ý cười, hai mắt tinh lạng dùng bữa Đường Niệm Niệm, hắc đồng nhu hòa mà thoải mái.

Có như vậy một người như vậy sủng, ái nàng, nàng đối người nọ cảm tình đồng dạng nhìn ra được tới là không giống người thường, như thế hẳn còn có cái gì hảo niệm tưởng.

Cũng thế.

Chỉ đương một cái tấn có khả năng trợ giúp nàng thuộc hạ, này phân thành linh xảy ra khuynh mộ chỉ cần chôn giấu chỗ sâu trong, chờ đợi một ngày quên đi hoặc là tiêu tán. Huống chi, hẳn trên vai trách nhiệm cũng không đồng ý hẳn say với tư tình nhi nữ trung.

Nơi xa, một bộ huyền y văn nhã công tử đứng ở ngọn cây, kia trương gương mặt giả lại đúng là tư lãng về nhận.

“Quả thật là Thiên Phẩm, như thế đơn giản giết mà thánh, chỉ sợ cũng nên là thiên sư.” Một cái mùi bảy tuổi thiên sư luyện được sư? Vì sao thứ tốt luôn là bị Tư Lãng Cô Hồng đoạt được!?

Cười giống như là dung vào tư lãng về nhận trong xương cốt bản năng, liền tính là lòng có giận, chỉ là làm hẳn trong mắt ý cười càng đậm. Đem Đường Niệm Niệm dùng bữa khi biểu tình toàn bộ xem tiến trong mắt, kia cổ tức giận không khỏi pha một ít khác phức tạp cảm xúc. Nghĩ đến hẳn khiến cho người như vậy vui mừng?

“Tiểu tẩu tử, như thế nào có thể chỉ làm người một người vui vẻ đâu? Như vậy không khỏi quá không công bằng.” Tư lãng về nhận thấp thỏp cười, từ tay áo nội rút ra một thanh bích ngọc tiêu, môi mỏng chạm vào ngọc tiêu thượng, sắc đến hẳn sắc mặt như tuyết, trong mắt ẩn ẩn ý cười thêm một mặt xuân lục ám.

Thanh thúy u chuyển tiếng tiêu một ** quanh quần mở ra, chột cấp chột hoãn, chột minh chột ẩn.

“A a a a!” Không biết là ai cái thứ nhất gào rống ra tới, mang theo một cỗ tử điên cuồng.

Đường Niệm Niệm túm nhẹ nhặn, ánh mắt quét về phía tư lãng về nhận đứng yên phương hướng.

“A.” Tư lãng về nhận cười nhẹ, tiếng tiêu không ngừng, thân ảnh nhảy lên một khác cây sao, chờ một mạch một khúc kết thúc, môi nhật động lại không có phát ra âm thanh.

Sát.

Thiên Phẩm luyện dược sư sẽ không như thế đơn giản bị giết chết, nhưng là có thể cho nàng tạo thành phiền toái, vậy là đủ rồi.

Tư lãng về nhận thấy nàng trên mặt không vui, ánh mắt thẳng tắp nhìn qua, đột nhiên cảm thấy trong lòng từng đợt sung sướng dâng lên, kia trong mắt ý cười cũng nhiều phân sinh động.

“Tiểu tử tử, chơi đến vui vẻ, lần sau thấy ~” nhẹ nhàng thanh âm cơ hồ chỉ là động động môi hình, tư lãng về nhận thu bích ngọc tiêu nhập tay áo, thân ảnh lại lần nữa rời đi.

“Chủ tử.” Chiến Thương Tiển phát hiện dị trạng, cúi người liền chiếm được nàng trước mặt.

“Tê tê ~” xà quái đồng dạng không rơi sau, nâng lên hàm dưới, dựng thẳng lên xà đồng lạnh băng khinh thường.

Nhưng mà, hai người còn không có ra tay, sở hữu xông lên nhân mã còn không có tiếp cận mười thước trong vòng, tất cả quỷ dị khởi một sợi xanh lam sắc ngọn lửa, bắt quá ngay lập tức liền hóa thành tro tàn, theo gió phiêu tán.

Chiến Thương Tiển cùng xà quái nhìn thấy một màn này, trong lòng đều chấn động một chút, quay đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm.

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm một khuôn mặt, trong mắt không vui nhậm người đều nhìn ra được tới.

Nàng, tựa hồ thật sự sinh khí.

Xà quái thân thể run run, nó đột nhiên phi thường may mắn chính mình ngày đó nhận chủ mau, trên người toàn thân đều là bảo. Nó nhưng nhớ rõ nó bị thương nàng thời điểm, ánh mắt của nàng liền cùng hiện tại không sai biệt lắm.

“Thật vất vả ăn đến Cô Hồng làm đồ ăn.” Nhàn nhạt thanh âm lộ ra chờ đợi, Đường Niệm Niệm thu hồi ánh mắt, tiếp tục ăn cơm.

Chỉ là, thực hiện nhiên, nàng ngay từ đầu dùng bữa hảo tâm tình đã không có.

Chiến Thương Tiễn yên lặng tưởng, chỉ là bởi vì bọn họ quấy rầy nàng dùng này đồ ăn, cho nên liền sinh khí sao?

Hắn nhớ rõ, mới gặp nàng khi nàng cũng từng nói qua thật lâu vô dụng thiện những lời này. Diệt suốt một cái xà quạt cũng bởi vì kia xà quạt đã từng cắn quá tên kia vì Cô Hồng người. Liền tính bị người đuổi giết, bao vây tiểu trừ, ám toán, cũng chưa từng thấy nàng như vậy chân chính nghiêm túc tức giận quá.

Xà quái cũng không ngốc, đáy lòng âm thầm nghĩ, về sau nhất định phải tiểu tâm cái kia kêu Cô Hồng nhân tài hành.

Hừ! Nếu không phải xem ở chủ nhân mặt mũi thượng, nó mới sẽ không đối ai khách khí!

Chỉ là, chờ nó tận mắt nhìn thấy đến Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, ý nghĩ như vậy tức khắc vứt đến cửu thiên vân ngoại. Tự nhiên, đây là lời phía sau.

Ai cũng không có ở ra tiếng, chỉ là Đường Niệm Niệm chậm rãi nhai kỹ nuốt chậm dùng bữa thanh.

Nếu là tư lăng về nhận không có như vậy sớm rời đi nói, nhìn thấy lúc sau phát sinh một màn này chỉ sợ cũng muốn khiếp sợ, chỉ biết

đổi Đường Niệm Niệm thực lực càng thêm kiên kị, cũng sẽ không làm Đường Niệm Niệm như vậy đơn giản cấp trả thù.

Đáng tiếc, hắn không có thấy.

Đãi Đường Niệm Niệm ăn cơm, Tuyết Tân thu thập bàn ghế, dẫn theo linh ngọc hộp đồ ăn, đổi Đường Niệm Niệm nói: “Chủ nhân làm thuộc hạ truyền lời chủ mẫu. Ta chờ Niệm Niệm trở về.”

Đường Niệm Niệm trước bị hắn mơ hồ hư vô trần thuật thanh âm làm cho ngẩn ra, ngay sau đó minh bạch đó là Tư Lăng Cô Hồng chính miệng lời nói, đờ đẫn khuôn mặt tức khắc sinh động đến cười rộ lên.

Tuyết Tân sở cần đều làm được liền lại lần nữa rời đi.

Theo hắn rời đi, Đường Niệm Niệm trên mặt tươi cười cũng chậm rãi đạm xuống dưới, cuối cùng hai mắt lập loè nhìn chăm chăm một phương hướng nhìn lại.

Chiến Thương Tiễn cùng xà quái đều từ nàng sắc mặt xem minh bạch một chút —— người điên cốc muốn xui xẻo.

-----oOo-----

Chương 58: mộng xuân vô ngân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm vốn dĩ tính toán bất quá là đem người điên cốc nhìn trúng đồ vật đều lấy đi, tùy ý người điên cốc người tới chặn lại chính mình, sau đó ra tay tới mấy cái liền sát mấy cái. Mạ Mã bá 夔 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm chính là một hồi đồ ăn thượng quý rầy làm nàng nhớ thương xuống dưới.

Một phản bắt đầu bị động, Đường Niệm Niệm chủ động đi vào người điên cốc duy nhất hồ nước, tưới xuống được tán, lúc sau đuổi giết hai người một xà nhân mã cũng không có trực tiếp ra tay đoạt mệnh, ngược lại uy hạ phản thất tâm tán, làm một đám chân chính mất đi lý trí liền mặc kệ bọn họ. Sau đó lại hướng người điên cốc ma trong rừng cướp đoạt bên trong ma tâm thụ.

Này ma tâm thụ thuộc về thiên địa dị bảo, sinh trưởng địa vị ẩn nấp, tản ra nhàn nhạt tựa hương tựa sáp hương vị, sẽ làm người sinh ra tâm ma, táo bạo thích giết chóc, nhưng cũng không phải tất cả đều là chỗ hỏng. Không nói này ma tâm thụ toàn thân đều bảo bối, chỉ luận về mùi hương, theo theo đồng tiến nói, ngược lại có rèn luyện tâm cảnh tác dụng. Đúng là bởi vì này ma tâm thụ mới tạo thành người điên cốc tồn tại, người điên trong cốc mặc kệ là người vẫn là thú đều bị này ma tâm thụ rõ ràng hương vị ăn mòn, thành niên mệt dưới ánh trăng tới đều ở rèn luyện tâm cảnh, một cái không hảo chính là cướp cò như hỏa, kiên trì xuống dưới sườn có được một bộ ngoại tại càng điên cuồng, trong lòng lại càng bình tĩnh tình.

Đường Niệm Niệm từ tiến vào người điên cốc liền đem này tính ở bên trong, hiện giờ chỉ là làm càng trực tiếp một ít, đem ma tâm thụ thu vào nội giới sau, chung quanh những cái đó bị ma tâm bóng cây vang hoa cỏ cũng không bị nàng nhìn trong mắt. Tuy là như thế,

nàng hành vi cũng là thật thật đem người điên cốc căn cơ nhanh nhanh chặt đứt.

Chiến Thương Tiễn nhìn nàng một loạt hành động, có chút lộng không chuẩn nàng ý tứ. Nếu chỉ là tưởng được đến điên lệnh, hà tất lưu trữ những người đó tánh mạng, lãng phí những cái đó trên quý được tán.

Đổi mặt Chiến Thương Tiễn đưa ra nghi vấn, Đường Niệm Niệm chỉ đạm nói:” Nơi này kêu người điên cốc. “

Chiến Thương Tiễn cảm thấy nàng lời này đặng rất lớn giận dỗi ý vị, trong lòng ần ần phát giác nàng làm như vậy nguyên nhân, bất quá là bởi vì kia đồ ăn sinh khí còn không có tiêu. Chỉ là như vậy nguyên nhân không khỏi cũng quá mức trò đùa, dùng nhiều như vậy mà phẩm đan dược tới nổi cái, thật sự có chút không đáng (nếu không có mà phẩm đan dược, đổi mà phẩm nguyên giả chín thành vô dụng). Tuy rằng, hẳn biết nàng đan dược nhiều, nhưng là như vậy tiêu hao cũng có chút qua.

Hiển nhiên, Chiến Thương Tiễn chỉ biết Đường Niệm Niệm đan dược nhiều, lại vẫn là không biết cái này nhiều rốt cuộc nhiều tới trình độ nào. Nếu là biết này đó đan dược ở Đường Niệm Niệm trong mắt liền giống như ăn vật đậu đậu tồn tại nói, chỉ sợ lại như thế nào cảm thấy lãng phí cũng sẽ không nói như vậy.

Cái này kêu người điên cốc.....

Nàng liền đem nơi này biến thành danh xưng với thực người điên cốc.

Đường Niệm Niệm nhéo ma tâm thụ kết trái cây, từng ngụm ăn, ở người bình thường trong mắt kịch độc trái cây, lúc này ăn nhập Đường Niệm Niệm trong miệng, lại làm nàng nao nao.

Kinh ngạc nhìn chăm chăm mắt trong tay trái cây, ở Chiến Thương Tiễn còn tưởng rằng đã xảy ra sự tình gì khi, liền thấy nàng hai mắt lóe sáng, lẩm bẫm nói:” Ăn ngon. “

”..... Khụ. “Chiến Thương Tiễn cúi đầu thấp khụ, che lại thiếu chút nữa buột miệng thốt ra ý cười.

Đường Niệm Niệm đảo qua hần liếc mắt một cái, không có để ý, lo chính mình cần ma tâm quả. Còn không có cần mấy khẩu lại là dừng lại, hai mắt chậm rãi lãnh đạm lên.

”Cho ngươi. “Nàng lại là mấy bình đan dược đưa cho Chiến Thương Tiễn.

Chiến Thương Tiễn không thoái thác tiếp nhận tới, hỏi:” Chủ tử đây là..... “

Đường Niệm Niệm nói:” Chính mình chạy, ta sẽ đi vạn độc đàm cùng âm sát điện. “

Chiến Thương Tiễn sắc mặt tức khắc lãnh ngạnh như thiết, hai mắt như đuốc,” ta cùng với chủ tử cùng nhau. “

Đường Niệm Niệm nói:” Thiên Phẩm, ngươi đánh không lại. “

Nàng là ăn ngay nói thật, không có trào phúng, không có khuyên bảo, chỉ là đem sự thật đương nhiên nói ra. Chiến Thương Tiễn trong lòng tuy rằng trầm trọng khó chịu, cũng hiểu được nàng nói rất đúng, nếu là Thiên Phẩm nói, lấy hần hiện tại thực lực lưu lại cũng bất quá là trói buộc. Thiên hạ to lớn, cao thủ gì mấy. Cho dù là thiên kiêu chi tử, hiện giờ thời gian thượng không đủ để hần trưởng thành đến Thiên Phẩm phía trên.

”..... Thuộc hạ minh bạch. “Chiến Thương Tiễn siết chặt trong tay đan đưa, liếc mắt nhấp môi trọng nói:” Thuộc hạ ở tất ở vạn độc đàm chờ chủ tử đã đến. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, theo sau chỉ vào trong tay hần một đan bình nói:” Nơi này là thăng dương đan, có thể trợ ngươi đột phá. “Đón hạ, duỗi tay vỗ nhẹ hạ bờ vai của hần, cổ vũ nói:” Nỗ lực tăng lên thực lực, thực lực lớn tác dụng liền lớn, địa vị cùng tương thưởng cũng sẽ càng cao. “

”..... “Chiến Thương Tiễn đấm mắt hiện lên nhu hòa ý cười, trong lòng trầm trọng ở nàng dáng vẻ này hạ tiêu tán gần nửa, khẩu khí lại nghiêm túc mười phần, trầm nói:” Thuộc hạ minh bạch. “

Đường Niệm Niệm gật đầu xua tay, Chiến Thương Tiễn nhấp môi dưới chân thật mạnh một bước, rời xa mà đi.

”Tê tê ~ “Xà quái không bỏ lỡ cơ hội tiến đến biểu đạt trung tâm thảo hỉ. Quả nhiên vẫn là bồn xà vương mới là nhất đáng tin cậy, nhìn xem! Một gặp được nguy hiểm tên kia cũng chỉ có thể chạy, đâu giống bồn xà vương, trung tâm hộ chủ?

Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái xem qua đi, kia thần sắc thượng rõ ràng kháng cự làm xà quái thò qua tới, tưởng cọt cọt nàng thân mình động tác tức khắc cứng đờ, ủy khuất dịch trở về, miễn cưỡng lên án ủy khuất nhìn chằm chằm nàng. Trở mặt không nhận mắt, trở mặt không nhận mắt, lúc ấy còn sờ bồn xà vương đầu, hiện tại chạm vào một chút

.....

Đều không chuẩn!

Đường Niệm Niệm cũng sẽ không đi đoán nó ánh mắt kia sau tâm tư, linh thức phát hiện những người đó lập tức phải nhờ vào gần sau, khởi bước liền nhảy đi ra ngoài.

Một người một xà vừa ly khai không lâu, một đội hắc y nhân mã liền tới tới rồi bọn họ mới vừa dừng lại địa phương, dẫn đầu một người nhìn cái kia trống không một vật cự hổ, tâm thần rung mạnh. Bọn họ vẫn là đã tới chậm một bước, ma tâm thụ bị hủy. Nàng kia là kẻ điên sao? Ma tâm thụ như vậy kỳ trân dị bảo cư nhiên cũng nhẫn tâm cứ như vậy phá hủy!

Hiển nhiên, những người này sẽ không nghĩ đến Đường Niệm Niệm có nội giới như vậy nghịch thiên chi bảo, thêm chi căn bản là không có người thấy nàng hành vi, chỉ cho rằng ngọc tủy sơn cùng này ma tâm thụ đều bị nàng phá hủy, nếu như bằng không như vậy nhiều

cục đá cùng suốt một viên đại thụ, nàng như thế nào mang ở trên người?

Như vậy hành vi, mặc kệ là ở dám can đảm cùng toàn bộ người điên cốc nhất đối lớn mặt thượng, vẫn là đối bảo vật tàn nhẫn làm lơ thượng, liền tính là người điên trong cốc này nhóm người cũng không khỏi cảm thấy nàng điên cuồng.

”Truy! “Đã đầu người nặng nề a nói, thanh âm ần ần có che giấu không được nghiêng răng nghiêng lợi.

Hắn cũng coi như là người điên cốc trực hệ một viên, đối người điên cốc biết không ít. Nay ngọc tủy sơn cùng ma tâm thụ đều bị huỷ hoại, nay người điên cốc cũng không sai biệt lắm tương đương huỷ hoại tám phần.

Đến nỗi thuộc về mặt khác hai thành ‘ người ’, từ cái thứ nhất uống hồ nước sau thất tâm mà điên sau, những người khác đều không dám tùy ý uống nước. Nhiên, chỉ cần là người, chẳng sợ nguyên lực thâm hậu, cũng không có khả năng lâu dài không uống nước.

”Yêu nữ! “Một người mắng, này một tiếng lại bao hàm kính sợ. Một cái không đến hai mươi tuổi Thiên Phẩm luyện dược sư, dám can đảm cùng toàn bộ người điên cốc là địch, coi trân bảo với không có gì đến trực tiếp xâm nhập người điên cốc hai nơi cấm địa, huỷ diệt ngọc tủy sơn cùng ma tâm thụ, này đó hành vi có thể nói cả gan làm loạn. Nhưng là chỉ cần tưởng tượng đến thân phận của nàng thực lực, lại làm người lý giải.

Luyện dược sư, là đại lực nhất giàu có, địa vị cao siêu chức nghiệp.

Thiên Phẩm luyện dược sư, kia địa vị đã không đủ để dùng cao siêu tới hình dung.

Đây là mỗi cái gia tộc đều sẽ kiệt lực mượn sức nhân vật, bất luận cái gì cao thủ đều tưởng kết giao đối tượng. Liền tính huỷ hoại ngọc tủy sơn cùng ma tâm thụ, giết như vậy nhiều người điên trong cốc người, nhưng là chỉ cần nàng không phải cùng tư lãng gia tộc có

không cộng chi thù, không phải quá mức kiêu căng không huấn, nguyện ý tiến vào tư lãng gia tộc nói, nghĩ đến này đó tội lỗi đều sẽ bị làm lơ rớt.

Rõ ràng không công bằng, nhưng là trên đời này quy củ chính là như thế —— cường giả vi tôn.

Cái gọi là trước có vây đồ, sau có truy binh, nói chính là Đường Niệm Niệm hiện tại tao ngộ tình huống.

Một đường từ ma lâm hướng người điên cốc cốc chủ lầu các mà đến, nơi này cũng là người điên cốc nhất nghiêm ngặt là địa phương, đương Đường Niệm Niệm xuất hiện ở góc mái mườì trượng có hơn, chỗ tối trăm người đã đem nàng vây quanh trong đó.

Từ trên góc mái truyền ra một tiếng gầm nhẹ, một đầu vân hổ từ thượng nhảy xuống, vân hổ trên người ngồi xếp bằng một người. Mi trong mây tản, mặt trắng môi tím, một đôi cao gầy hai mắt mang theo cao cao nhất đẳng ngạo nghễ, tuổi chừng thoát nhìn 40 tả hữu, ở vân hổ rơi xuống đất khi liền tùy theo hạ đến trên mặt đất, nhìn Đường Niệm Niệm cười, rất là ôn hòa có lễ nói:” Tại hạ lâm đặng, thiên sư. “

Bổn án đại lục quy củ, đều vì Thiên Phẩm, một phương báo thượng tên huý phẩm cấp, một người khác cũng nên xuất phát từ đối Thiên Phẩm nên có tôn kính báo thượng chính mình tên huý phẩm cấp, cho dù là giả danh.

Đường Niệm Niệm chỉ nói:” Ngươi là người điên cốc cốc chủ. “

Lâm đặng tươi cười bất biến:” Đúng là tại hạ. “

Đường Niệm Niệm duỗi tay:” Ta muốn điên lệnh. “

Này phó nhanh nện động tác, bình thường cực kỳ ngữ điệu, chỉ làm người cảm thấy nàng chỉ là ở muốn một kiện bình thường cực kỳ đồ vật.

Lâm đằng bắt động, cười nói:” Các hạ thực lực đích xác cao thâm, hành động cũng đủ điên cuồng, vốn là có thể trước thời gian được đến điên lệnh. Chỉ là cũng bởi vì các hạ hành động quá mức, phá hư người điên cốc quy củ cùng căn cơ, làm cho cả người điên cốc đều lâm vào nguy cơ trung, chịu tội quá nặng. “

Hắn nhìn mắt Đường Niệm Niệm, chỉ thấy nàng không có một chút sợ hãi thần sắc, ngược lại lộ ra một chút không kiên nhẫn. Trên mặt hắn ý cười bất biến, khẩu khí lại ôn hòa không ít:” Tự nhiên, lấy các hạ giá trị, toàn bộ người điên cốc đều không thể so sánh với. Cho nên, chỉ cần các hạ vào địa ngục cư trú nửa năm có thể dễ quá. “

”Không đi. “Đường Niệm Niệm không hề chần chừ cự tuyệt.

Lâm đằng than nhẹ,” đi địa ngục đối người khác tới nói có lẽ sống không bằng chết, nhưng là lấy các hạ thân phận địa vị, bất quá là làm làm bộ dáng mà thôi, tất là ăn ngon uống tốt hầu hạ. “

Hắn lời nói vẫn là ôn hòa có lễ, những người khác lại đều tại đây một khắc động thủ.

Bọn họ động thủ, Đường Niệm Niệm cũng một chút không chậm, thậm chí ở lâm đằng làm bộ làm tịch thời điểm đã không kiên nhẫn hắn nói vô nghĩa, dưới chân nhẹ điểm, chớp mắt tới rồi hắn trước mặt.

Lâm đằng không hổ là thiên sư, phản ứng cũng cực nhanh, trông mắt co rụt lại tránh được nàng chiêu thức.

So sánh với đối địch chiêu thức kinh nghiệm, Đường Niệm Niệm đích xác không phải này đó ở chém giết trung một chút trưởng thành vì Thiên Phẩm cao thủ người. Chỉ là nàng được lực vốn là hùng hậu, thân pháp cũng tinh diệu, đánh đánh lâu dài đều nàng tới nói lại đơn giản bất quá, hướng chi nàng một thân đan dược.

.....

>

Xà quái cũng không nhàn rồi, thân hình trướng đại, xà khấu đại trương phát ra từng đợt” tê tê tê tê “Thanh, thể nhưng có vài phần như là cười ý tứ.

Trên thực tế, xà quái đích xác đang cười. Xà tính bỗng lạnh nhạt, thú tính bỗng thị huyết. Hai người dưới, nhìn đến những người này động thủ, nó nơi nào có chỉ nhìn một cách đơn thuần không đánh phân.

Thật lớn tứ chi huy động va chạm lực đáng sợ, lại cũng làm công kích của địch nhân mục tiêu cũng đại, một lát dưới, so sánh với Đường Niệm Niệm bên kia trần không dính y dường như cảnh đẹp ý vui thực tế hung hiểm đánh nhau, nó bên này lại rõ ràng chính xác huyết nhục bay tứ tung, một lát huyết lưu một mảnh.

Lâm đằng ngay từ đầu tự tin theo đánh nhau càng ngày càng kinh hãi, mặc kệ là nguyên lực hùng hậu cùng lực khổng chế đều căn bản vô pháp cùng trước mắt tuổi thanh xuân nữ tử so sánh với, nếu không phải nương nhiều năm qua kinh nghiệm đối địch, chỉ sợ không ra mưu chiêu hấn liền phải bị mất mạng.

Tơ mắt nhìn người một nhà số càng ngày càng ít, lâm đằng ra một cái hư chiêu, xoay người liền chạy.

”Muốn chạy? “Đường Niệm Niệm chỉ bạc vung, cuốn lấy hấn hai chân, nếu luận thân pháp, lấy nàng được lực cao thâm, hấn nơi nào chạy trốn quá nàng?”

”A ——! “Lâm đằng mặt lộ vẻ hoảng sợ, cắn vẫn luôn tồn với trong miệng đan dược nuốt vào trong bụng, cả người nguyên lực lớn gì.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng cười, này được tuy rằng có thể trướng rời xa, nhưng là lại có tổn hại hồn phách, vừa lúc không cần nàng xuất lực. Chỉ bạc khăn triển lâm đằng, Đường Niệm Niệm song chưởng theo một bộ kết cấu đánh vào hấn trên người, chỉ nghe thấy lâm đằng thống khổ không ngừng gào rống, từ cao đến thấp, thẳng đến Đường Niệm Niệm cuối cùng một chưởng đánh xong, một quả gao lớn nhỏ sâu ở nàng trong tay chui vào hấn giữa mày, chỉnh

trương khuôn mặt liền bình đạm xuống dưới, ánh mắt cũng có một tia dại ra.

Đường Niệm Niệm dưới chân hơi hơi nhoáng lên, cái trán hơi có chút mồ hôi mỏng, phiên tay liền nuốt vào một khắc đan dược, khôi phục dược lực. Đồi lâm đằng nói:” Điên lệnh. “

Lâm đằng từ trong lòng ngực móc ra một khối điệp trạng lệnh bài giao cho nàng.

Đường Niệm Niệm nạp vào nội giới, nhìn mắt cả người lây dính huyết ô xà quái, ánh mắt lóe lóe, xoay người liền đi.

Xà quái đem nàng kia mắt thấy đến rành mạch,” tê! “Rống lên một tiếng. Đừng tưởng rằng bản xà vương không nhìn thấy, người ánh mắt kia chính là ghét bỏ, cư nhiên ghét bỏ bản xà vương!

Khí về khí, xà quái vẫn là chịu thương chịu khó lập tức đuổi kịp nàng bước chân, đối với nàng lại oán giận ủy khuất dường như” tê tê “Vài tiếng.

”Dơ xú. “Đường Niệm Niệm trong mắt ghét bỏ nửa điểm không đi, một viên chữa thương đan dược rơi vào nó trong miệng.

Xà quái nuốt vào đan dược, xà mắt mị mị. Chủ nhân quả nhiên vẫn là quan tâm bản xà vương. Đến nỗi Đường Niệm Niệm nói dơ xú? Lúc này không dưới nước không xong, nó chỉ coi như không nghe thấy.

” “

Người điên cốc cốc chủ trên gác mái, ngắm đen gạch ngói. Tư lẳng về nhận không nói một lời dựa bên cạnh, tĩnh xem nàng rời đi thân ảnh, trong lòng suy nghĩ muôn vàn.

Nữ tử này, nếu là bị thế nhân biết, tất loạn thế.

Cái này ý niệm ở hán trong đầu xoay quanh không đi, thả càng ngày càng cảm thấy sẽ là như thế.

Vốn tưởng rằng nàng bất quá là Thiên Phẩm, nhưng là ước chừng một cái thiên sư một cái thiên sĩ, trăm tên mà phẩm vậy đồ, cũng không có thương tổn cấp nàng mấy may.

Này thường lâm Đường Môn rốt cuộc có cái gì không thể cho ai biết bí mật?

Bất quá năm ngày đã vượt qua xà quật, người điên cóc, còn đem này hai luyện cấp làm cho long trời lở đất, thật sự cả gan làm loạn. Nhiên, nàng có cả gan làm loạn thực lực. Nàng nơi nào đơn thuần đơn giản, xem nàng bộ dáng, rõ ràng là sớm có dự mưu huỷ hoại nơi này hết thảy, bọn họ những người này đều bị nàng hung hăng chơi một đống. Hoặc là càng nên nói, là nàng làm trò bọn họ trước mặt đào hố, bọn họ còn cảm thấy kia bất quá là hài tử không biết cái gọi là chơi đùa, một chân là có thể vượt qua đi, chờ chính bọn họ nhảy xuống lúc sau, mới kinh ngạc phát hiện này căn bản chính là cái động không đáy.

”Xích. “Bị ý nghĩ của chính mình cấp giải trí, không khỏi cười khẽ ra tiếng.

Tự lẳng về nhận trong miệng phát ra một tiếng khẽ kêu, lang điệu hắc tử tử không trung xoay quanh mà xuống, ngừng ở hấn bên người.

”Xem ra, cha nên khó xử. “Chẳng những không có chặn lại trụ nàng nửa phần, còn làm nàng huỷ hoại xà quật, người điên cóc. Tự lẳng về nhận xoay người thượng lang điệu lưng, nhìn phía dưới hỗn độn cảnh sắc, nhất thời muốn cười, nhất thời lại cảm thấy khó xử bực bội, nháo đến đầu óc đều có chút khó chịu.

Hấn chau mày, trên mặt ý cười đều đánh tan không ít, hừ nói:” Này thật xấu rốt cuộc cái gì biến mất! “

Lang điệu giương cánh dựng lên, tốc cực phong liệt, thổi đến hấn gò má sinh đau, một ý niệm đột nhiên từ hấn trong đầu toát ra ——

Có lẽ, có thể cho nàng nhìn xem?

Cái này ý niệm có thể nói là buồn cười cực kỳ, tư lãng về nhận cũng xác thật cười, chỉ là lại như thế nào cũng không có cách nào làm lơ rớt.

Vạn độc đàm nhập khẩu.

Đường Niệm Niệm hạ đạt trong đó khi, liếc mắt một cái liền nhìn đến kia như bàn thạch giống nhau độc thủ khẩu chổ, xiêm y rã rời nam tử. Dao mi nhập tấn, trong mắt ẩn dấu muôn vàn chiến ý, mím chặt cánh môi thành một cái thẳng tắp, lạnh thấu xương, vững vàng.

.....

”Chủ tử. “Đương nhìn đến Đường Niệm Niệm thân ảnh sau, người này căng chặt thân hình chấn động, trên mặt lộ ra mềm mại.

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua, hấn trên người khí thế càng cường.

”Đi. “Đảo mắt nhìn về phía trước mắt vạn độc đàm, Đường Niệm Niệm đậy mắt chớp động nồng đậm ý cười.

”Chủ nhân, dùng nhiếp linh châu làm trận pháp căn cơ, bố nhiếp linh trận, ăn luôn..... Toàn bộ ăn luôn ~ “Lục Lục từ nào đó trình độ tới nói, cùng Đường Niệm Niệm giống nhau, chưa bao giờ sẽ bởi vì đây là người khác địa bàn liền thu liễm.

Người mang dược tu chí bảo, tu luyện Thiên Thánh dược thể bích tuyền quyết năng, này tràn ngập vô cùng khí độc vạn độc đàm đối năng tới nói, lại là không thể tốt hơn tu luyện trường sở.

Tuy rằng tính chất thượng là hoàn toàn so ra kém Tư Lãng Cô Hồng Thiên Ma độc, nhưng là cực ở nơi thời đại tích lũy, lượng thượng sung túc.

Này bị thể nhân sợ hãi vạn độc đàm, hôm nay lại là gặp gỡ khắc tinh.

Chiến Thương Tiễn yên lặng nhìn trên mặt nàng tươi cười, lại xem nàng phía sau đi theo biểu tình không gọn sóng, ánh mắt đờ đẫn lâm đàng, nói cái gì cũng không hỏi.

Mặc kệ nàng đối đãi người khác như thế nào, nhưng là hấn nhìn ra được tới nàng đối đãi hấn là không tồi. Nàng sẽ không làm hấn vô cớ chịu chết, ở biết rõ hấn lưu lại không có tác dụng dưới tình huống, lại cho hấn đan dược làm hấn đi trước rời đi, này hết thầy đủ để cho hấn thấy rõ một chút sự tình, càng nhận chuẩn bản tâm.

Ba người một xà cứ như vậy chậm rãi đi vào màu xám chướng khí, thân ảnh thực mau biến mất không thấy.

Bang ——

Huyền sắc án kỉ ở tư lãng hoài nhân trước mặt theo tiếng mà toái, hấn thân hình ngồi ở long thú ghế dựa thượng cũng chưa hề động tới, lãnh trầm sắc mặt sát khí bức người. Tuy rằng hấn cũng không có ra tay, nhưng là ở phía trước đứng năm người đều biết này án kỉ võ vụn là bá ai ban tặng, không khí uổng phí yên tĩnh đến liền tim đập đều tựa nghe thấy, âm lãnh thấu xương.

Ở tư lãng hoài nhân áp bách dưới ánh mắt, tư lãng về nhận khuất thân quỳ xuống đất, nói:” Sự ra đột nhiên, vọng gia chủ thứ tội. “

”Sự ra đột nhiên? Thứ tội? “Tư lãng hoài nhân khẩu khí lạnh băng, khàn khàn khô lão thanh âm như là đao nhọn từ người tâm khảm độn độn một đao đao cọ qua.

Tư lãng về nhận nhìn xuống nảy lên yết hầu khí huyết, ngẩng đầu tươi cười ngoan ngoãn, nói:” Đều không phải là hài nhi làm việc bất lợi, mà là tiểu tẩu tử thực lực che giấu quá hảo, lần này hài nhi làm vạn toàn chuẩn bị, đáng tiếc ai cũng không nghĩ tới tiểu tẩu tử sẽ là thiên sư trở lên luyện dược sư. “

Tư lăng hoài nhân sắc mặt trầm tĩnh, không có ngôn ngữ. Chính như tư lăng về nhận nói, tuy rằng hấn ở Lục thị mấy nữ sự kiện sau có điều hoài nghi, nhưng cũng chỉ là hoài nghi, cũng không tin tưởng.

Tư lăng về nhận tinh tế mặt mày cười đến làm người phá lệ thảo hỉ, tiếp tục nói:” Căn cứ hài nhi quan sát, tiểu tẩu tử đối luyện dược thiên phú cực cao, còn có hương đan loại này cổ phương thuốc thủ đoạn, lần này bốn luyện cũng là sớm có dự mưu. “

Tư lăng hoài nhân nghe vậy, hai mắt nhẹ mị, đáy mắt sát khí chợt lóe rồi biến mất. Tư lăng về nhận tưởng được đến, hấn như thế nào sẽ không thể tưởng được. Nếu là sớm có dự mưu, nói cách khác hấn cũng bị nữ tử này cấp chơi!

Nhìn tư lăng hoài nhân khó coi sắc mặt, tư lăng về nhận trong đầu lại xuất hiện muốn cười lại vì này buồn rầu cái loại này rối rắm phân loạn cảm xúc, tuyển tuấn ánh mắt cũng rất nhỏ phòng lên một đạo nhãn ngân, trong miệng nói tiếp:” Lần này, xà quật cùng người điên cốc tổn thất trọng đại, tiểu tẩu tử đã vào vạ độc đàm. “

”Tổn thất trọng đại? “Tư lăng hoài nhân liếc coi hấn, cười nhạt một tiếng, lãnh đạm khẩu khí ẩn chứa thật sâu tức giận,” xà quật không lưu một xà, xà quái nhận chủ rời đi, há là còn có thể xưng là xà quật? Người điên cốc ngọc tử sơn phá huỷ hơn phân nửa, ma tâm thụ không lưu một tia, trong nước nhập độc, tổn thất mấy nghìn người mã, cốc chủ đều mất, còn có gì luyện người chi hiệu? Bất quá 5 ngày, phá huỷ hai luyện, hảo bản lĩnh! Thật là hảo bản lĩnh! “

Mặt sau khen ngợi có lẽ có buồn bực giận, nhưng là càng nhiều lại là thiệt tình thực lòng tán thưởng.

Tư lăng hoài nhân trong mắt hiện lên u quang, mặc cho ai cũng xem không rõ.

Tư lăng về nhận trong lòng căng thẳng, đỉnh mày nhãn ngân cũng thâm một ít, cúi đầu đem đột nhiên nảy lên trong lòng bất mãn che giấu đi xuống.

”Nhạn Nhi. “

Tư lãng về nhạn trong lòng hơi hơi nháy dưng, đã bản năng ngẩng đầu lên, nhìn tư lãng hoài nhân, cười nói:” Là, cha. “

Tư lãng hoài nhân đăm mị mắt dưng ở hấn trên người, tựa hồ có thể đem hấn nhìn thấu, khẩu khí tương so vừa mới đã khôi phục ngày thường ôn hòa,” lại đau đầu? “

”Là. “Tư lãng về nhạn gật đầu.

”Đã nhiều ngày vất vả người. “Tư lãng hoài nhân xua tay, làm những người khác trước rời đi, sau đó hạ long đầu ghé dựa, đi đến hấn bên người đem hấn nâng dậy tới. Từ phụ giống nhau sờ soạng đầu của hấn, ôn thanh giáo huấn:” Không có đúng hạn uống dược? “

Tư lãng về nhạn tham luyến như vậy ôn nhu, nghe vậy cười, nói:” Là hài nhi quên mất, này dược cũng chỉ trị ngọn không trị gốc. “

Tư lãng hoài nhân liếc xéo hấn liếc mắt một cái, nói:” Hiện giờ phát đau số lần đã thiếu rất nhiều, đúng hạn đem dược uống lên, tóm lại có một ngày sẽ chữa khỏi. “

.....

”Lao cha lo lắng. “Tư lãng về nhạn đồng ý.

”Như thế, người đi về trước nghỉ ngơi đi, này Đường Niệm Niệm sự tình, cha tự phái những người khác đi xử lý. “

”Không cần. “

”Ân? “Tư lãng hoài nhân sắc mặt lạnh lùng.

Tư lãng về nhạn chính mình cũng là ngần ra, chỉ là lời này đã nói ra, lại thu hồi không khỏi liền có chút nói không rõ. Lập tức cười, nói:” Việc này là cha giao cho hài nhi, hài nhi chắc chắn làm tốt, sao dung đến người khác đoạt đi. “

Tư lăng hoài nhân nhìn hấn trầm mặc một hồi, kia ánh mắt làm tư lăng về nhận trong lòng nháy rộn, có loại muốn đem sở hữu tâm tư đều đào rỗng ở hấn trước mặt xúc động.

Sau khi, tư lăng hoài nhân thu hồi ánh mắt, nói:” Đường Niệm Niệm thực lực thần bí, người không phải đối thủ. Bất quá người phải vì phụ phân ưu, vì phụ tự nhiên sẽ không phát người ý, người liền theo bọn họ cùng nhau hành động. “

”..... Hải nhi minh bạch. “Tư lăng về nhận rũ xuống mắt đồng ý.

Ra cửa điện, minh nguyệt trên cao.

Tư lăng về nhận đi bước một hướng tự thân chỗ ở đi đến, trong lòng phân loạn một đoàn, tuy trên mặt tươi cười bất biến, kia trong mắt đã sớm đen nhánh khó lường.

Kỳ quái.

Loại cảm giác này rất kỳ quái.

Chính hấn cũng không biết chính mình trên người đã xảy ra cái gì, không thể hiểu được bực bội lo âu làm cho đầu đau muốn nứt ra, có loại liền chính mình đều nắm giữ không được chính mình vô lực.

Từ nhỏ đến lớn, loại này chứng bệnh đều không có thật sự thuốc đến bệnh trừ quá, uống kia dược có gì tác dụng!

Trở lại chỗ ở, tư lăng về nhận nhập tắm thay đổi xiêm y, liền thấy một người tố y nữ tử bưng canh chén tiến vào, uốn gối nói:” Về nhận thiếu gia, dược tới. “

Tư lăng về nhận nhìn chăm chăm canh chén, duỗi tay tiếp nhận,” đi xuống đi. “

Nữ tử nghe lời rời đi.

”..... “Này dược.....

Tư lẳng về nhận nín thở, nhú mày nhìn, càng xem càng có loại đem chi thật mạnh quăng ngã trên mặt đất táo bạo xúc động.

Chính là, hấn không có làm như vậy. Buông ra hô hấp, mới vừa ngủi được một trận được hương, toàn thân thông suốt, cái loại này đau đầu cũng biến mất.

Đau đầu tiêu, hấn trên mặt cũng tự nhiên có ngày thường ý cười, nhìn màu đen chén thuốc. Ngửa đầu, uống lên đi xuống.

”Hô..... “Thân thể đầu óc truyền đến thoải mái đều làm tư lẳng về nhận không khỏi suyễn ra một tiếng thích ý khẩu thân ngâm.

Xoay người buông chén thuốc, nằm lên giường giường, hấn lẳng lẳng nhắm mắt lại, liền ngủ khi trên mặt đều biểu lộ ý cười, này cười tương đối trọn mắt khi càng nhiều phân nhu hòa, thiếu phân tà tứ.

Trong bóng đêm, nữ tử bạch y lam váy, thân nếu du long, nhanh nhẹn khởi vũ.

Dáng múa tuyệt diệu, tóc đen từng đợt từng đợt.

Hấn chuyên chú nhìn, trong lòng dâng lên từng đợt xúc động, kêu tiếng động lớn: Bắt lấy nàng! Bắt lấy nàng! Hung hăng, dùng sức đem nàng đè ở dưới thân, sau đó.....

Hấn vọt đi lên, duỗi tay đem nữ tử xiêm y kiện kiện rút đi. Lại như là cố ý câu nhân, nữ tử khuôn mặt luôn là giấu ở mây mù trung, làm người muốn nhìn lại nhìn không thấy.

Theo từng cái xiêm y ở trong tay hấn rời đi nữ tử thân hình, nữ tử kia kiều nộn ướt át da thịt bại lộ ở trước mắt hấn, mông lung không rõ, lại làm hấn cơ hồ si mê.

Hấn dùng sức đem nữ tử ôm nhập trong lòng ngực, ngón tay cố ý xẹt qua nữ tử tinh tế lưng da thịt, cảm giác nữ tử run rẩy cùng thờ dốc, làm hấn toàn tâm đều đi theo rùng mình lên.

Đây là, từ sở không có hưng phấn, vui mừng. Còn có một loại trả thù khoái cảm.

Người là của ta!

Hết thấy mê loạn, hấn đề ở nữ tử duyên dáng trên lưng, liền phải bắt đầu ra sức vân cày, ngón tay phủng trụ nữ tử mướt mà tiểu xảo cầm, đem nàng khuôn mặt nhỏ xoay lại đây.

”!”“

Tư lẳng về nhận đột nhiên mở to mắt, lọt vào trong tầm mắt chính là quen thuộc màu xanh ngọc màn, chung quanh yên tĩnh chỉ còn lại có hấn kịch liệt tiếng thở dốc cùng tim đập.

”Hô..... “Như vậy bình tĩnh cứng còng thân hình nhìn đỉnh đầu, ước chừng qua mấy phút hấn mới hoãn quá mức tới, hơi thở cũng chậm rãi bằng phẳng.

Xốc lên trên người chặn mỏng, cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy dưới thân cao cao đỉnh khởi lều trại, vật liệu may mặc thượng đỉnh ướt dấu vết, đều như thế rõ ràng, liền làm người phủ nhận cơ hội đều không có.

”A..... Ha hả ha hả! “Tư lẳng về nhận thật lâu phát ra một tiếng cười, một tay đỡ chính mình trơn bóng gạch, này cười từ lúc bắt đầu lược trào đến mặt sau khoái ý, lại đến đơn thuần buồn cười.

Hấn thế nhưng mộng tỉnh.

Hấn thế nhưng làm mộng xuân, ở trong mộng hưng phấn cùng kích động là dĩ vãng trong hiện thực trước nay không có quá. Đến tỉnh lại đều nhất thời vô pháp hoãn quá, sa vào trong đó

.....

.

Hấn mộng xuân trung nữ tử gương mặt kia, thế nhưng là ——

Đường Niệm Niệm!

Tuy rằng chỉ là nhìn đến kia một cái chớp mắt liền bừng tỉnh lại đây, nhưng là chỉ là kia liếc mắt một cái, khiến cho hẳn cả trái tim thần đều nháy mắt đình trệ một cái chớp mắt, như thế nào đều không thể quên được.

Ngày thường trắng nõn như ngọc, đạm phấn như hoa khuôn mặt che kín động tình ửng hồng, hai tròng mắt mông lung hơi nước mờ mịt động lòng người, như tơ như cầu, ngây thơ lại mỉa hoặc nhìn người, như là ở khát cầu, làm nũng, trên trán vài sợi bị mồ hôi tẩm ướt dính trệ tóc đẹp, đỏ bừng thủy nhuận môi, hơi hơi giương, nhả khí như lan, thấp thấp khẩu thân ngâm.

”Ngô. “Tư lẳng về nhận kêu lên một tiếng, buồn rầu nhìn chằm chằm dưới thân càng trướng đau tiểu về nhận. Chỉ là ngẫm lại, thế nhưng liền hưng phấn.

Ngày xưa hẳn dực vọng đều ở hẳn không chế trong vòng, cũng chưa bao giờ yêu cầu ần nhẫn. Chính là hôm nay hẳn phát hiện chính mình sợ sẽ như vậy là tiêu không nổi nữa, hơn nữa cũng không có đi tìm mặt khác thị thiếp giải quyết tâm tư.

Tư lẳng về nhận xoay người xuống giường, tròng lên giày hương nội các đi đến.

”Về nhận thiếu gia nhưng có phân phó? “Bên ngoài truyền đến nữ tử dò hỏi, tưởng là nghe thấy được bên trong động tĩnh.

”Không cần. “

Bể tắm để vào nước ấm, hơi hồi sương mù tràn ngập ở chung quanh, ấm áp mà ướt át.

Tư lẳng về nhận rút đi trên người quần áo, nhập trì dựa vào bờ biển, nước ấm bao vây, nước ao lưu động phát quá, trong đầu tất cả đều là trong mộng kia tương động tình ửng hồng khuôn mặt, thiếu chút nữa làm tư lẳng về nhận chịu đựng không được than nhẹ ra tiếng.

Một tay đáp ở ngạn duyên, một tay duỗi vào nước trung.

”Ha hả. “Tư lãng về nhận thờ hỗn hển cười ra tiếng, hai mắt mị thành một cái sáng khoái đường cong, tóc đen tằm ướt ở trong nước, bộ dáng này mị hoặc như yêu. Chính hắn động thủ số lần rất ít, kỹ thuật cũng không tính hảo, chỉ có thể theo cảm giác động tác, thậm chí càng nhiều thời điểm căn bản không đủ. Cố tình tuy là như thế, hắn lại cảm thấy đây là cuộc đời này tới nay trừ bỏ lần đầu tiên biết được nam nữ việc sau, nhất hưng phấn sáng khoái một lần.

Hắn như vậy, nhưng xem như lây dính tiểu tẩu tử, lây dính thuộc về Tư Lãng Cô Hồng người yêu nhất?

Nghĩ như vậy, tư lãng về nhận trên mặt đà hồng, không biết là bị nước ấm huân đến vẫn là hưng phấn. Trong miệng thờ dốc cũng càng thêm trọng, từng tiếng cười ra tới, sau đó không kiêng nể gì theo càng ngày càng cường liệt cảm giác, lẩm bẩm ra tiếng:” Tiểu tẩu tử, tiểu tẩu tử ~ “

”Tiểu tẩu tử..... “

Ở liên tục không ngừng thờ dốc kêu gọi, không khí dần dần tràn ngập ra một cỗ dính trệ mĩ loạn hơi thờ.

”Tiểu tẩu tử, ngô! “Một tiếng kêu rên gầm nhẹ, tư lãng về nhận căng chặt thân mình cũng đột nhiên buông lỏng, thật mạnh cúi đầu thờ dốc, thất thần nhìn trên mặt nước hiện lên bạch.

Một hồi, giữa đầu dựa vào ngạn duyên, nhắm lại con ngươi, khoe môi nhẹ cong.

Làm sao bây giờ, tiểu tẩu tử, ta đột nhiên cảm thấy mặt khác nữ tử đều hảo sinh không thú vị, chạm vào đều không nghĩ chạm vào.

Ngươi có phải hay không nên phụ trách đâu?

Đương tư lãng về nhận từ bề tằm ra tới, mặc hảo xiêm y sau, đã là rạng sáng, chân trời ần ần có một sợi bạch mang.

Hắn vẫn chưa lại trở về phòng ngủ, mà là đi ra cửa cấp tư lãng hoài nhân thỉnh an, chuẩn bị lãnh người đi trước bốn luyện. Chỉ là không như mong muốn, lần này chuẩn bị hành động bị người từ giữa quấy nhiễu, đến nỗi này trở ngại người, đúng là Tư Lãng Cô Hồng.

Tư lãng về nhận từ tư lãng hoài nhân nơi đó ra tới, trên mặt phiếm nồng đậm ý cười, liền hướng bốn luyện nhập khẩu mà đi.

Ở hắn bên người vừa lúc thông lộ đi theo một người thấy vậy, nghi nói:” Về nhận thiếu gia, bốn luyện nhập khẩu đã bị thiếu chủ chặn lại, người đi lại có tác dụng gì. “

Tư lãng về nhận cười nói:” Mấy ngày không thấy ca ca, làm đệ đệ trong lòng tưởng niệm, vừa lúc mấy ngày nay ta chính là bồi ở tiểu tẩu tử bên người, nghĩ đến ca ca chắc chắn muốn nghe ta nói nói tiểu tẩu tử sự tình. “

Người nọ thấy vậy, lạnh lùng xả hạ khóe miệng, xoay người liền cùng hắn phân nói rời đi.

Bốn luyện nhập khẩu vực sâu.

Tư lãng về nhận còn chưa tới đạt, xa xa liền có thể nhìn đến Tư Lãng Cô Hồng đứng yên thân ảnh. Một bộ đơn bạc tay áo rộng áo dài bị đậy cốc gió thổi đến triển khởi, tóc đen đều ở sau lưng, tung bay không loạn, đồ hiện một mặt không chân thật mờ mịt, yên tĩnh. Từ này nhìn lại, chỉ nhìn đến hắn trắng nõn mặt bên, mặt mày buông xuống, lẳng lặng nhìn hắc ám đậy cốc, môi mỏng nhạt nhẽo nhẹ nhàng nhấp, nội liễm tình cảm ai cũng xem không hiểu, lại có thể làm người cả trái tim thần đều bị hấp dẫn.

Hắn ở tưởng niệm ai?

Tư lãng về nhận trong mắt ý cười thâm trầm. Tuy là hắn, cũng không thể không thừa nhận, Tư Lãng Cô Hồng này phó túi da phong hoa được trời ưu ái, chỉ là một cái bóng dáng liền đủ để cho thiên hạ nữ tử si mê.

Dù cho hắn đứng ở thiên địa sơn thủy bên trong, chung quanh mấy người vờn quanh, cũng chỉ sẽ làm người ánh mắt đầu tiên nhìn đến hắn, sau đó xem nhẹ mặt khác.

”Ca là suy nghĩ tiểu tẩu tử? “

&nbs

.....

p; tư lãng về nhận cười ở hắn năm bước ngoài dừng lại.

Tư Lãng Cô Hồng quét tới liếc mắt một cái, cũng không ngôn ngữ.

”A. “Tư lãng về nhận cười khế, khóe miệng gợi lên một mặt tà tử.

Sáng nay sở làm sự tình nếu là bị hắn biết được nói, hắn hay không còn có thể như thế thông dong không gợn sóng?

Cái này ý niệm chợt lóe rồi biến mất, liền quảng đi ở trong óc. Tuy rằng hắn đích xác ghét cực kỳ hắn, nhưng là còn sẽ không lấy chính mình tánh mạng tới nói giỡn. Nếu là lúc này khiêu khích hắn nói, cái này quái vật cũng sẽ không ra tay lưu tình.

”Ca thủ đoạn cũng thật không nhỏ, nhãn tuyến đều an bài tới rồi cha trên đầu. “Tư lãng về nhận đạp bước chân ở bốn luyến chung quanh đi chậm, cười nói:” Tối hôm qua cha mới chuẩn bị phân phó người đi chăm sóc một chút tiểu tẩu tử, ca hôm nay liền chặn lại tại đây, tin tức cũng thật linh thông. “

Bị hắn liên tục tam phiên nhắc tới Đường Niệm Niệm, Tư Lãng Cô Hồng lông mi run rẩy, trước mắt thanh ảnh tựa càng thêm nồng đậm, áp ủ thâm thúy ba quang.

Niệm Niệm.....

Thật tại đây bốn luyến nhập khẩu, hắn phí cực đại kính mới chịu đựng không có đi xuống.

Đem Tư Lăng Cô Hồng thần sắc đều xem ở trong mắt, tư lăng về nhận lại không cảm giác được một chút khoái ý, ngược lại trong lòng cực kỳ không thoải mái. Mặc kệ là bốn luyện Đường Niệm Niệm chỉ nghĩ cái này quái vật, cái này quái vật cũng chỉ nghĩ nàng, loại này ăn ý cùng cảm tình, làm hắn có loại căn bản vô pháp đặt chân vô lực cùng thất bại.

”Ca ca..... Hay là không nghĩ đi xuống bồi tiểu tẩu tử? “Tư lăng về nhận xúi giục.

Thấy Tư Lăng Cô Hồng chút nào không dao động, hắn chậm rãi cười nói:” Phải biết rằng, mấy ngày nay tiểu tẩu tử bên người nhưng nhiều một cái hộ hoa người, như hình với bóng đi theo tiểu tẩu tử bên người, này hai người cộng hoạn nạn, cùng ở hành, tiểu tẩu tử tưởng không xuân tâm dạng động đều..... “

Lời nói đến một nửa, hắn tròn mắt nhíu lại, nghiêng đầu lui về phía sau, gò má vẫn là truyền đến một mặt nóng bỏng đau đớn.

Lại bị hắn cấp bị thương!

”A, ca đây chính là sợ? Đệ đệ bất quá là vì ca phân ưu, ăn ngay nói thật thôi. “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Cảm ơn. “

Tư lăng về nhận lông mi tất cả đều là cười, Tư Lăng Cô Hồng càng giận hắn liền càng cao hứng. Chính là đương hắn ngẩng đầu nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng biểu tình khi, trong mắt ý cười cứng lại, thiếu chút nữa không có duy trì đi xuống.

Chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng thần sắc mặt xác thật có chút lạnh lẽo, cặp kia gợn sóng bất kinh mắt đen nhìn hắn, tựa hồ có thể xuyên thấu linh hồn của hắn, làm người mặc danh rùng mình.

”Không chuẩn nói Niệm Niệm nói bậy. “

”..... “Tư lăng về nhận nhấp môi mỉm cười, trong mắt lập loè không chừng, không nói gì.

Một câu nói bậy đều không chuẩn nói sao, thật buồn cười.

Ở trong mộng, hẳn chính là liền nàng thân mình đều cấp sờ soạng.

Tư lăng về nhận cũng không biết chính mình điểm này mạc danh vui sướng rốt cuộc là vì sao, rõ ràng đồng dạng buồn cười cực kỳ, cố tình hẳn chính là vì thế đặc ý.

Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt một dạng, mạc danh xem hẳn.

Tư lăng về nhận lại cười đến vui sướng. Người lại thấy thế nào cũng sẽ không nhìn ra ta làm cái gì.

Giống như là được đến trái cấm, chỉ có chính mình biết, chỉ có chính mình nhấp nhấp. Tư lăng về nhận vì thế hưng phấn.

”Đệ đệ đến sáng nay còn chưa dùng quá đồ ăn sáng, lúc này nhưng thật ra đói bụng, liền đi trước rời đi. “Lễ nghĩa chu đáo cấp Tư Lăng Cô Hồng nói xong lời từ biệt, tư lăng về nhận liền tươi cười tà dị trở về.

Từ hẳn đã đến đến rời đi nhìn đến đuôi Chu Diệu Lang yên lặng vô ngữ, đối bên người Lý Cảnh nghi hoặc nói:” Hẳn rốt cuộc là tới làm cái gì? “

Lý Cảnh sắc mặt không gọn sóng, thanh âm cũng khó nghe đến phập phồng, nói:” Tì trang chủ không thoải mái. “

Chu Diệu Lang một ngạnh, im lặng gật đầu. Về nhận thiếu gia đích xác liền thích tì trang chủ không thoải mái. Chỉ là.....” Vì sao ta cảm thấy hẳn rời đi thời điểm cười đến rất kỳ quái, chẳng lẽ có cái gì âm mưu? “

Lý Cảnh không nói.

Chu Diệu Lang nhìn nhìn hắn, lại nhìn mắt tâm tư rõ ràng chỉ chừa ở Đường Niệm Niệm trên người Tư Lăng Cô Hồng, chỉ có thể chính mình một người rối rắm.

Một ngày sau.

”Hồi gia chủ, không có tìm được mục tiêu hành tung. “Người da đen người quỳ gối tư lăng hoài nhân trước mặt bầm bóa.

Tư lăng hoài nhân nói:” Tiếp tục tìm. “

”Là. “Người tới rời đi.

Một người vào vạn độc đàm thế nhưng cứ như vậy mất đi bóng dáng, rốt cuộc là nàng sợ núp vào, vẫn là ở nơi nào đó gặp nạn, lại hoặc là lại là ở dự mưu cái gì?

Tư lăng hoài nhân lại cảm thấy sẽ là cuối cùng một cái, chỉ là nàng có thể dự mưu cái gì, mỗi cũng không là muốn đem vạn độc đàm cũng huỷ hoại không thành? Lần này tuy rằng phái đi là người bị Tư Lăng Cô Hồng chặn lại, bốn luyện bên trong người lại đã sớm bị hắn hạ đặt mệnh lệnh, ở vạn độc đàm

.....

Bảo địa chờ, như cũ không thấy Đường Niệm Niệm thân ảnh lại là sao lại thế này?

”Cha. “Tư lăng về nhận ngòi ở phía dưới đàn ghé, tùy ý nói:” Tiểu tử tuy rằng thực lực không thấp, chỉ là nàng mục tiêu là bốn luyện lệnh bài, liên tính ở vạn độc đàm tìm không thấy, đi hướng âm sát điện khi luôn là có thể nhìn thấy. “

Tư lăng hoài nhân ánh mắt dừng ở hắn trên người, nói:” Việc này người đã mất pháp đặt chân, không thể tham nhàn, công pháp luyện được như thế nào. “

Tư lăng về nhận duỗi thẳng lưng, cười nói:” Đã đến sáu trọng. “

”Ân. “Tư lãng hoài nhân trong mắt hiện lên một sợi thất vọng, cũng không bị người phát hiện, nói:” Trở về gia tăng luyện công, không thể bị tục sự trì hoãn. “

”Vì cha làm việc sao có thể nói là tục sự. “Tư lãng về nhận trong miệng nói, nghe lời từ ghế dựa xuống dưới, hành lễ lui đi ra ngoài.

Tìm kiếm Đường Niệm Niệm hành tung nhưng không ngừng bọn họ một phương mà thôi, chỉ là so sánh với bọn họ không một thu hoạch, bên kia muốn mình xác rất nhiều.

Tuyết Tân ở Tư Lãng Cô Hồng trước mặt bầm báo nói:” Chủ mẫu hiện giờ thân ở vạn độc đàm khí độc đàm lầy nội tu luyện, làm thuộc hạ chuyển cáo chủ nhân, đừng lo. “

Tư Lãng Cô Hồng nói:” Ân nấp như thế nào? “

Tuyết Tân đáp:” Chủ mẫu bố trí ảo trận, nếu không phải chủ mẫu có ý phóng thuộc hạ đi vào, lấy thuộc hạ khả năng phá trận cần 10 ngày trong vòng. “

Tư Lãng Cô Hồng gật đầu, Tuyết Tân tự nhiên giấu đi thân ảnh.

”Niệm Niệm. “Tư Lãng Cô Hồng nhẹ gọi, cử ầu nhu hòa, chỉ thấy ánh mắt trung độc hữu ôn nhu.

Lần này bốn luyện hành trình, nàng hướng mọi người hiển lộ thực lực của nàng, nàng phong hoa.

Thực lực của nàng có bao nhiêu cao, trên người có bao nhiêu thần bí, hẳn đều không để bụng. Chỉ cần nàng trong lòng có hẳn, ở hẳn sinh thời vẫn luôn ở hẳn bên người như vậy đủ rồi. Mặt khác, hẳn đều có thể vì nàng làm.

”Rất nhớ ngươi. “

Trong sáng nỉ non thanh âm từ hẳn trong miệng chìm ra, nhẹ nhàng, lại tựa từ phế phủ phát ra.

Tư Lãng Cô Hồng liếm mắt, thực cốt tưởng niệm theo thời gian từ từ
gia tăng. Hai tay giật giật, trong lòng ngực lại trống không một vật,
chóp mũi cũng ngửi được kia độc đáo thanh hương, hết thấy đều
làm hấn tâm thần khó tĩnh.

.....

-----oOo-----

Chương 59: Niệm Niệm xuất quan

Nguồn: EbookTruyen.Net

Một ngày tiếp theo một ngày, Đường Niệm Niệm thân ảnh giống như từ vạn độc đàm mắt tích, một phản nạng ở xà quạt cùng người điên trong cốc đại động tĩnh, liền bóng người đều nhìn không tới một tia, vạn độc đàm trung cũng bình tĩnh đến như thường. Mạ Mã bá 癸 癸 癸. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Chính là như vậy bình tĩnh bình thường ngược lại càng làm cho người cảm thấy có loại mạc danh lo âu, tổng cảm thấy như là bão táp trước bình tĩnh, áp lực sa vào, tìm không thấy ngọn nguồn, chỉ có thể chờ bùng nổ kia một khắc phát sinh.

Ngày này, vạn độc đàm chỗ sâu trong khởi phong, cảm thụ không đến phong, chỉ có thể từ chướng khí lưu động phát giác.

”Này vạn độc đàm hàng năm đều mơ hồ không chừng, này đó thời gian như thế nào dường như tổng hướng một chỗ lưu động. “Một năm nhẹ thanh niên nam tử vô tình lắm lắm, cau mày tránh né khắp nơi xuất quỷ nhập thần độc trùng. Đột nhiên hai mắt sáng ngời, triều bên người người ta nói nói:” Chẳng lẽ là nơi đó chính là xuất khẩu? “

Hắn bên người áo bào tro nam tử bĩu môi khinh thường nói:” Nếu là như vậy dễ dàng liền tìm đến xuất khẩu, nơi này còn có thể xưng là bốn luyện chi nhất? “

”Nói cũng là. “Tuổi trẻ nam tử thờ dài, làm như tiết một hơi, bất mãn nói:” Này chướng khí càng ngày càng nặng, có thể thấy địa phương đã không đủ một trượng, lại đi phía trước sợ thật sợ muốn biến thành có mắt như mù. “

"Ít nói điểm lời nói, nơi này cũng không phải là chỉ có chươg khí.
"Áo bào tro nam tử nói.

Kia thanh niên nam tử nhún nhún vai liền an tĩnh lại.

Yên tĩnh trung, hai người cũng không biết hành tẩu bao lâu, áo bào tro nam tử đột nhiên làm một cái cấm thanh dừng bước thủ thế, mang lên thanh niên nam tử ẩn vào chu bên rừng cây nội. Lúc này mấy đạo bóng dáng từ nơi nào đó đột nhiên vụt ra, cực nhanh ở chươg khí trung đi qua, ngay sau đó đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Thanh niên nam tử lú lữ, chuẩn bị đứng lên, thấp giọng kinh ngạc nói:" Đây là có chuyện gì, đã nhiều ngày tổng có thể nhìn thấy những người này, xem bọn họ bộ dáng tựa hồ đang tìm cái gì.....
Ngô! "

Thanh niên nam tử còn không có nói xong, áo bào tro nam tử đột nhiên duỗi tay đem hắn xả trở về, mắt lạnh cảnh cáo trừng mắt hắn.

Thanh niên nam tử sóng mắt lóe lóe ý cười, lại không có lên tiếng nữa.

Quả nhiên, chỉ thấy vừa mới mới không thấy vài đạo thân ảnh lại chạy trốn trở về.

Áo bào tro nam tử như cũ không có đứng lên, thanh niên nam tử thấy vậy cũng an tĩnh ẩn nấp. Ánh mắt liền nhìn đến kia đám kia người lại chạy trốn qua đi, chỉ là nhân số đều có điều thay đổi —— nhân số giảm bớt! Lúc này, một người hắc y nhân lại xuất hiện ở hai người tầm mắt nội, người này toàn thân căng chặt, tả hữu nhìn quanh, hiển nhiên cũng phát hiện nơi này không ổn, chính mình tình cảnh không tốt. Liền ở thanh niên nam tử cho rằng người này lại nên đi ra tầm mắt ngoại, bên cạnh hắn áo bào tro nam tử ánh mắt lại đột nhiên rùng mình.

Xoát ——

Một thanh chiến thương thành linh xảy ra, thế nhưng chẻ tre, chung quanh chướng khí đều bị thổi quét.

Trệ!

Hắc y nhân tránh còn không kịp, chiến thương nhập thể, bị mất mạng.

Hết thầy phát sinh ngay lập tức chi gian, thanh niên nam tử trừng mắt nhìn, thẳng nhìn kia chiến thương bị rút ra, theo đổ máu thương nhận hướng lên trên xem, liền thấy người mặc một bộ rách nát màu đen võ bào lưỡi đao nam tử.

”Thi thể. “Nam tử thanh âm như người khác giống nhau trầm ách nội liễm.

”Tê! “Một tiếng âm lãnh xà phun tin, ngoài ý muốn làm người cảm giác được thanh âm này bất mãn. Nhưng thấy một cái thật lớn đuôi rắn từ chướng khí vươn, đem chết đi hắc y nhân cuốn lên, rụt trở về.

Đây là cái gì? Người cùng xà hợp tác? Tại đây vạn độc đàm còn cần hủy thi diệt tích không thành? Hoặc là, là cho này cự xà đồ ăn?

Thanh niên nam tử kinh ngạc ngoác ngoác môi, trong lòng lung tung suy nghĩ một hồi.

”Tê tê ~ “Xà phun tin tử thanh âm lại đột nhiên vang lên, chướng khí một trận dao động, liền thấy một cái thật lớn đầu rắn xông ra, một đôi dựng thẳng lên đen nhánh âm lãnh xà đồng vừa lúc nhìn chăm chăm hai người ẩn thân địa phương. Kia xà khẩu nhân tính hóa hướng hai bên kéo trường, hình thành một cái quỹ dị..... Tươi cười? Quay đầu liền triều kia cầm chiến thương nam tử” tê tê “Phun ra vài tiếng, nâng lên hàm dưới giống như ở khinh thường hấn cái gì.

Xuy! Xuy! Xuy! Thật là vô dụng, xem đi, còn có hai chỉ ở cát giấu đâu, nếu không phải bản xà vương, người còn không được thả cá

lọt lưới?

Xà quái lòng tràn đầy trào phúng Chiến Thương Tiễn.

Đáng tiếc, hiển nhiên Chiến Thương Tiễn cũng nghe không hiểu nó xà ngữ, bất quá mấy ngày nay ở chung, đối nó thật sự nhân tính hóa thần thái có điều hiểu biết, chỉ cần từ nó thần thái thượng liền có thể đoán ra nó ý tứ, lại cũng bất quá làm lơ mà thôi.

Chiến Thương Tiễn cũng không có để ý tới xà quái khinh thường, ánh mắt đầu hướng xà quái vừa mới nhìn phương hướng, nheo lại con ngươi.

”..... “Thanh niên nam tử quay đầu nhìn áo bào tro nam tử. Đây là bị phát hiện?

Áo bào tro nam tử lạnh lùng trừng hấn liếc mắt một cái. Nếu không phải ngươi, có thể bị phát hiện? Quay đầu không ở xem hấn, đứng dậy liền đi ra ẩn thân chỗ.

Thanh niên nam tử bất đắc dĩ nhún nhún vai, hấn cũng không phải cố ý không phải? Không nhanh không chậm cũng đi theo áo xám nam tử đi ra.

Hai người hiện

.....

Thân cũng không có làm không khí hòa hoãn, thanh niên nam tử nhìn Chiến Thương Tiễn khí thế nghiêm nghị bộ dáng, ha ha cười, xua tay nói:” Vị này huynh đệ, ta hai người bất quá là nạn độc đàm trung nho nhỏ thí luyện giả chi nhất, cùng ngươi nhưng không oán không thù, nếu là ở chỗ này e ngại ngươi, chúng ta đi là được. “

Chiến Thương Tiễn trầm mặc, ánh mắt dừng ở áo đen nam tử trên người.

Thanh niên nam tử đẩy một phen áo xám nam tử,” nói một câu, chúng ta đi là được. “

Áo xám nam tử lãnh trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, nói:” Nơi này bố trí trận pháp, trừ phi phá trận, hoặc là giải trận từ giữa rời đi. “Nhìn về phía Chiến Thương Tiễn, nói tiếp:” Mặc kệ là nào giống nhau, đều sẽ ảnh hưởng đến bọn họ. “

Thanh niên nam tử kinh ngạc nói:” Bố trí trận pháp? Khó trách những người đó đều đi rời ra. Chúng ta đây như thế nào không có việc gì? “

Áo xám nam tử thanh âm đã có một ít hận sát không thành thép không kiên nhẫn,” chúng ta học công pháp. “

”Nga! “Thanh niên nam tử lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, tiếp theo nhú mày rối rắm nói:” Kia nhưng làm sao bây giờ a? Kia không bằng chúng ta liền tại đây trận chờ, chờ bọn họ xong xuôi xong việc lại đi cũng đúng a! “

Thanh niên nam tử tươi cười trong sáng như dương, triều Chiến Thương Tiễn nói:” Ngươi nói đi? “

Còn chưa chờ Chiến Thương Tiễn đáp lời, kia cùng hi âm dương thanh niên nam tử đột nhiên làm khó dễ, một thanh trường kiếm bắn về phía hấn mệnh môn.

Chiến Thương Tiễn xoay người tránh đi, nhìn thanh niên nam tử ánh mắt tức khắc quang mang đại niệp, trầm thấp thanh âm mang theo một tia kinh ngạc,” ngụy kiếm thuật? “

”Di, kiến thức đảo không ít! “Thanh niên nam tử đầy mặt kinh ngạc, hai mắt lại trầm xuống dưới, đối bên người áo xám nam tử kêu lên:” Uy, hỗ trợ a, chẳng lẽ ngươi không hiểu kỳ này trận pháp cất giấu cái gì bí mật? Hơn nữa gia hỏa này giống như cũng không đơn giản a! “

”Xuy. “Áo xám nam tử tuy rằng đối hấn lại là như vậy xuất kỳ bất ý đánh lén thủ đoạn bất mãn, ra tay lại không chậm, từ sau lưng rút ra một thanh màu đen trọng kiếm, khom người công hướng Chiến Thương Tiễn.

Chiến Thương Tiễn trong đầu tinh quang chợt lóe. Song kiếm lưu, loại này phe phái dường như ở nơi nào nghe nói qua, lại nhất thời nghĩ không ra.

”Tê tê tê tê ~ “Xà quái ở một bên vẫn không nhúc nhích xem diễn, thậm chí vui sướng khi người gặp họa hỉ.

Không trung phi kiếm cùng chiến thương chạm vào đánh ở bên nhau, chỉ thấy phi kiếm run nhè nhẹ, Chiến Thương Tiễn cũng bị áo bào tro nam tử gần người, đâm thủng cánh tay. Thanh niên nam tử ánh mắt mở ra, biểu lộ một mặt tán thưởng kinh ngạc cảm thán, ” hảo cường kình lực. “

Lại nhìn lại, chỉ thấy Chiến Thương Tiễn bị đâm thủng cánh tay cũng không né không tránh, ngược lại một thân khí thế bị huyết kích thích càng thêm khùng bố, thế công cũng càng ngày càng mãnh liệt, không khỏi lại là thở dài, ” hảo cường chiến khí! “

Tuy là ở tán thưởng, không trung kia đem phi kiếm cũng càng thêm lạnh thấu xương xảo quyết lên, đem Chiến Thương Tiễn nhiều loạn đến phiền không thắng phiền, thỉnh thoảng liền ở hấn trên người thêm tâm thương.

Nếu là người khác, chỉ sợ đã sớm lực kiệt, trái lại Chiến Thương Tiễn lại chỉ có càng ngày càng cường, khí thế như núi áp bách ở trong lòng, làm địch nhân có loại căn bản là vô pháp đem chi giết chết, ngược lại càng sát càng cường vô lực.

”Rống! “Chiến Thương Tiễn một tiếng gầm nhẹ, nhấc tay một thương, hình như có một tiếng rống ngâm cùng với mà đến, thứ hướng áo bào tro nam tử.

Áo bào tro nam tử khí huyết dâng lên, chặt vật tránh đi, tuy tránh đi yếu hại, lại vẫn là bị đâm xuyên qua cánh tay, một ngụm máu tươi từ miệng phun ra.

”Thẩm Cửu. “Thanh niên nam tử một hô, không trung phi kiếm cơ hồ chớp mắt muốn xuyên Chiến Thương Tiễn giữa mày.

”Tê! “Một mặt huyết sắc bóng dáng tốc độ chút nào không chậm phóng tới, vừa lúc ngăn cản ở Chiến Thương Tiễn phía trước, đem phi kiếm một ngum cắn quăng đi ra ngoài. Xuy! Nói như thế nào gia hỏa này đều là chủ nhân thuộc hạ, nhìn dáng vẻ chủ nhân đối hần còn tính không tồi, nếu là chủ nhân tỉnh phát hiện hần là cùng bọn xà vương cùng nhau khi đã chết, còn không được lấy bọn xà vương đấc tội?”

Nghĩ đến Đường Niệm Niệm đã từng nói qua những lời này đó, hiện ra bản tôn huyết sắc con rắn nhỏ ở không trung run run. Nó da thịt huyết a.....

Thanh niên nam tử đi đến áo xám nam tử bên người, phi kiếm cũng bị hần thu hồi trong tay, chỉ thấy kia mặt trên một đạo vết rách rõ ràng, thanh kiếm này xem như huỷ hoại. Trần ngập hứng thú kinh ngạc ánh mắt dừng ở huyết sắc con rắn nhỏ trên người, thanh niên nam tử cả kinh nói:” Yêu thú? “

Giống nhau liền tính bản lĩnh khó được thú loại cũng chỉ bị thể nhân xưng là hung thú mà thôi, chân chính có thể bị xưng là yêu thú, trên đời này thừa thớt cực kỳ.

”Tê ~ “Huyết sắc con rắn nhỏ phiết thanh niên nam tử liếc mắt một cái, ở không trung lắc lư. Xuy! Bị bọn xà vương cấp dọa tới rồi đi ~

Thấy nó như thế cao ngạo thần thái, thanh niên nam tử lại một chút không giận, cười đến như mới gặp khi giống nhau cùng hi sang sảng, đối Chiến Thương Tiễn cười nói:” Vị này huynh đệ hảo bản lĩnh a, cư nhiên thu một đầu yêu thú. “

”Tê tê tê tê! “Huyết sắc con rắn nhỏ giận trừng hai mắt. Chỉ bằng người này cũng xứng? Hừ!

Thanh niên nam tử ánh mắt chợt lóe, nhìn ra điểm tên tuổi.

Lúc này Thẩm Cửu đỡ bả vai đứng lên, ngưng mi đối Chiến Thương Tiễn nói:” Nguyên lai là chiến người nhà, chiêu này chiến long Vân Tường quả nhiên cao cường. “

Chiến Thương Tiễn sắc mặt uổng phí yên lặng, lấy

.....

Ra đan dược ăn vào trong miệng, lạnh lùng nói:” Các người là ai! “

Thanh niên nam tử trơ mắt nhìn hắn uống thuốc khôi phục, cười một tiếng:” Ta còn nói người thật sự sẽ không đau sẽ không chết đâu. “

Thảm Cửu nhìn hắn một cái, đối Chiến Thương Tiễn nói:” Ta là Thảm Cửu, hắn là chu tám. Tuy không thể thật danh tướng cáo, nhưng ta chờ gia tộc cùng chiến gia cũng không thù hận, tính lên đảo có chút sâu xa. “Trong lòng thầm nghĩ: Chiến gia rốt cuộc là xuống dốc, liền bọn họ phía sau gia tộc cũng không biết.

Chiến Thương Tiễn chiến ý sát khí một chút không giảm.

Chu tám thấy vậy, dào dạt cười nói:” Chiến huynh đệ hà tất như vậy cẩn thận, phải biết rằng có bên cạnh người này yêu xà ở, thật đánh lên tới, chúng ta hai cái nhưng không chiếm được hảo. Huống chi nó chỗ dựa phía sau, chúng ta cũng không thể trêu vào a ~ “Nói xong, hắn liền khoanh chân ngồi dưới đất, từ trong lòng ngực lấy ra một miếng thịt bánh, đối huyết sắc con rắn nhỏ vẫy vẫy, nói:” Có đói bụng không, muốn hay không cho người ăn? “

Vừa mới bắt đầu hắn còn có vài phần tâm tư tưởng kia thi thể là cho nó làm đồ ăn, này sẽ nhận ra nó yêu thú thân phận tự nhiên liền vứt bỏ. Phải biết rằng, yêu thú ngạo tính so người càng sâu, là tuyệt không sẽ ăn người chết thịt.

”Tê ~ “Huyết sắc con rắn nhỏ khinh thường bĩu môi. Tuy rằng vừa mới nói đến bồn xà vương tâm khảm đi, chính là cũng đừng nghĩ bồn xà vương ăn người đồ vật. Nhìn Chiến Thương Tiễn liếc mắt một cái, nó liền bay trở về xà quái trong cơ thể.

”Ha hả, thật ngạo. “Chu tám vui tươi hơn hờ nói, sau đó lo chính mình cắn bánh nhân thịt ăn lên.

Thẩm Cửu ngồi xếp bằng ở hắn bên cạnh, từ màng bao lấy ra dược tán, cởi bỏ xiêm y liền chính mình băng bó miệng vết thương.

Một miếng thịt bánh ở chu tám trong miệng thực mau ăn xong, chép chép miệng, nhìn chăm chăm một thân chật vật lại khí thế bất diệt Chiến Thương Tiễn, kinh ngạc” di “Một tiếng, ngay sau đó nói:” Người vừa mới ăn ít nhất cũng là mà phẩm ngũ cấp đan dược đi? Miệng vết thương phục hồi như cũ nhanh như vậy, thực sự có tiền a! Nhìn xem chúng ta Thẩm Cửu, còn chỉ có thể dùng huyền phẩm dược tán, xem ở đánh nhau một hồi mặt mũi thương, nếu không cho chúng ta cũng tới một viên? “

Người này mới nhìn ánh mắt trời sang sáng, nhưng mà nói mấy câu công phu liền để lộ ra hắn vô lại bản chất.

Chiến Thương Tiễn trầm giọng nói:” Các người tưởng như thế nào? “

Này hai người thân phận thần bí, mục đích không rõ, thoạt nhìn đều không phải là tư lãng gia tộc người. Bọn họ biết được chính mình chiến người nhà thân phận, như vậy nhất định đối chiến gia diệt môn sự tình có điều hiểu biết.

Tuy rằng đối chiến gia diệt môn việc cực kỳ để ý, nhưng là Chiến Thương Tiễn cũng sẽ không bởi vậy liền chậm trễ Đường Niệm Niệm phân phó sự tình. Nếu là hai ngày này dám can đảm quấy rầy Đường Niệm Niệm, như vậy chẳng sợ chặt đứt chiến gia việc manh mối, hắn cũng muốn ngăn cản.

Chu tám liên thanh nói:” Không cần khẩn trương, không cần khẩn trương. Thẩm Cửu cũng nói, hiện tại chúng ta là muốn đi ra ngoài không được, muốn vào đi cũng không được, lại động thủ vẫn là không được. Đương nhiên, các người nếu muốn giết chúng ta cũng không phải đơn giản như vậy. Cho nên, theo ta thấy không bằng đã nhiều ngày khiến cho chúng ta hai người đi theo, còn có thể giúp người giải quyết người tưởng giải quyết những người đó. “

Chiến Thương Tiễn nhìn mắt Thẩm Cửu, phát hiện hấn thần sắc tuy rằng lãnh trầm, nhưng là đối này chu tám lời nói không có một chút phản đối, đó là nói này chu tám mới là có thể nói lời nói người?

”Mục đích. “Hấn tự nhiên sẽ không tin tưởng bọn họ sẽ như thế hảo tâm, làm này đó tổn công vô ích sự tình.

Chu tám ha ha cười nói:” Ta cũng không gạt người, ta đối cái kia yêu xà cùng giấu ở này trận pháp người thực cảm thấy hứng thú, sự tình sau khi kết thúc kết giao cái bằng hữu liền hảo, đương nhiên, nếu có thể thu làm môn hạ liền càng tốt nha ~ “

Thẩm Cửu này sẽ mở miệng:” Hấn tuy quái đản chút, nhưng là lời nói tất sẽ làm được. “

Chiến Thương Tiễn nhìn hai người, trầm mặc một hồi nói:” Chủ tử đến lúc đó có thấy hay không các người, ta vô pháp làm chủ. “

”Ha ha, đến lúc đó chuyện tới thời điểm nói, hiện tại sự hiện tại làm. “Chu tám khắp nơi nhìn xung quanh, vỗ vỗ trên người hôi trệ, lại đối Chiến Thương Tiễn cười, nói:” Nói như thế nào chúng ta hiện tại là một đám, người xem Thẩm Cửu này thương, cấp viên đan dược tới tùy tiện ha ha đi? “

Lời này từ trong miệng hấn nói ra, giống như mà phẩm đan dược chính là đường đậu giống nhau, còn..... Tùy tiện ha ha?

Cùng đứng lên Thẩm Cửu sắc mặt tối sầm, nói:” Chiến huynh đệ không cần để ý tới hấn. “

Chiến Thương Tiễn cũng không có tính toán lý, chỉ nói:” Ta tên là tấn phạt. “

Thẩm Cửu biết nghe lời phải,” tấn huynh. “

Chu tám thấy như cũ vô dụng, cũng không hề tác cầu, ánh mắt dừng ở thu nhỏ lại xà quái trên người, tươi cười cùng hi nói:” Xà huynh, chúng ta hai cái cùng nhau đi. “

Xà quái ngưỡng hàm dưới phiết hẳn liếc mắt một cái, tiếp tục trượt, làm như cố mà làm đáp ứng rồi, lại nhìn mắt Chiến Thương Tiễn, trong lòng hừ cười: Làm người tùy tiện làm người đi theo, làm người thiện làm chủ trương, bọn xà vương liền không mở miệng, đến lúc đó sở hữu sai đều người công, xem chủ nhân như thế nào phạt người.

.....

5 ngày sau.

Chiến Thương Tiễn nhìn chung quanh chướng khí rõ ràng lưu động, ném rớt chiến thương thượng máu, lấy ra Đường Niệm Niệm sở cấp ‘ thành tro ’ sai hướng thi thể, nhìn thi thể hóa thành tro tàn. Mấy ngày này chướng khí lưu động khác thường càng ngày càng

.....

Rõ ràng, vào trận người cũng càng ngày càng nhiều, cao thủ càng là vài. Tới rồi hiện giờ, cũng không hề yêu cầu xà quái đem thi thể vứt đến nơi khác tới dụ dỗ địch nhân mắc mưu, chỉ có thể dùng ‘ thành tro ’ tới nhanh chóng giấu đi sở hữu dấu vết.

”Tấn phạt không phải là mang theo một thân đan dược đi, còn tất cả đều là mà phẩm phía trên. “Chu tám mấy ngày này liền nhìn hẳn uống thuốc dùng dược, ở người khác trong mắt khó được đan dược ở hẳn nơi này thật giống như không đáng giá tiền giống nhau.

Này 5 ngày tới, ra tay cơ hồ đều là Chiến Thương Tiễn, bọn họ hai người liền ở phía sau thỉnh thoảng đánh lén một chút, sở phí nguyên lực cũng không nhiều. Bọn cảm thấy hẳn như vậy không muốn sống đấu pháp thật sự không ổn, ai biết nhân gia liền bình bình đăm đăm móc ra đan dược ăn vào trong miệng, sau khi lại khôi phục, xem đến bọn họ đều không cảm bất đắc dĩ vô lực.

Chiến Thương Tiễn nghiêng đầu nhìn hẳn một cái, không nói gì đem ‘ thành tro ’ dược bình thu vào trong lòng ngực.

Lúc trước hắn làm sao không phải giống như bọn họ cảm thấy xa xỉ lãng phí, chính là đương Đường Niệm Niệm cứ như vậy đem này đó đan dược không cần tiền giống nhau cho hắn sau, hắn liền tính không nghĩ lãng phí, Đường Niệm Niệm còn ghét bỏ hắn làm việc không hiệu suất, dược dùng đến không đủ sáng khoái. Có như vậy chủ tử, hắn hiện giờ có thể như cũ cẩn thận dùng đan dược đã xem như không tòi.

Chu tám đối hắn làm lơ không hề có khác thường, hắn nói ra câu nói kia cũng bất quá cảm thán mà thôi, Chiến Thương Tiễn nếu là có thể đáp tự nhiên là hảo, không đáp cũng không có gì. Duỗi tay ở chướng khí vầy vầy, hắn nhún vai thờ dãi:” Này chướng khí lưu động quá rõ ràng, chỉ sợ về sau không chỉ tư lãng gia tộc người, ngay cả bên trong thí luyện người đều sẽ chạy tới, liền tính là có chúng ta ba cái, cũng không hảo tổng cổ a. “

Chiến Thương Tiễn nói:” Thiên Phẩm dưới không ngại. “

Chu tám bĩu môi, tiếp theo đi đến xà quái bên người, cầm chính mình chuôi này vết rách phi kiếm, đối xà chả trách:” Xà huynh, thanh kiếm này nhưng làm bạn ta mười mấy năm, cứ như vậy bị người một ngụm cấp cắn, người bồi cảnh thâm hậu, thứ tốt khảng định không ít, tùy tiện lấy ra một kiện tổng cổ một chút ta đi. “

”Tê! “Xà quái há mồm một ngụm độc khí hướng hắn mặt. Này năm ngày nó cũng coi như bị người này phiền đã chết, nếu không phải người này thúc ngựa công phu không tòi, nó nói không chừng giận khởi giết hắn. Thứ tốt? Có thể có cái gì thứ tốt, truyền thừa bảo vật đều cấp chủ nhân lấy mất, còn muốn hỏi nó muốn đồ vật?

Chu tám nhanh nhẹn tránh thoát, ly xa một ít, nói:” Không cho bảo vật, kia cấp vài miếng xà huynh vậy thế nào? “

”Tê tê tê tê “Nhắc tới cái này xà quái càng giận, bản năng run run, chỉ là còn không có chờ nó động tác, chu tám đã ly đến xa hơn, liền thanh cười nói:” Không cho xem không cho, xà huynh tinh quý, vậy há là ta có thể muốn, ha hả a. “

Tính người thức thối. Xà quái phiết hẳn liếc mắt một cái.

Chu tám lằm bằm nói:” Người không cho, cũng chỉ có thể tìm người chủ nhân muốn. “

Lúc này, một cỗ cực kỳ quý dị cảm giác rơi vào mỗi người trên người. Đó là tựa toàn bộ không gian đều tạm dừng yên tĩnh một cái chớp mắt quý dị cảm giác, tiếp theo mấy người sắc mặt đồng thời biến đổi.

Vốn dĩ chậm rãi lưu động chướng khí đột nhiên kịch liệt lên, như là bị cái gì lôi kéo, hung mãnh như sóng biển hướng cái kia phương hướng dững đi.

”Này..... “Chu tám ngo ngẩn hướng cái kia phương hướng nhìn lại, trong mắt lập loè không chừng.

Thảm Cửu đã không tiếng động đứng ở hẳn bên người, mặt ngữ nói:” Người này chỉ sợ cũng là..... “

”Ta biết. “Chu tám đánh gãy hẳn, đồng dạng mặt ngữ:” Nếu không có như thế, há có thể làm ra như thế trận thế, chỉ là không biết người này rốt cuộc là nào một nhà, thế nhưng như thế cả gan làm loạn, ở chỗ này tu luyện công pháp. “

”Lấy như vậy khí thế, thực lực ở các người phía trên. “Thảm Cửu ngưng mi.

Chu tám nhún vai cười nói:” Nếu ra đến một chỗ, tộc của ta cũng phi dung tộc, chúng ta cũng cùng người này không thù không oán, thực lực cao thấp lại có quan hệ gì. Chỉ là đáng tiếc. “

”Đáng tiếc? “

”Ta vốn đang muốn đem người này thu vào môn hạ, như vậy kia yêu xà cũng tương đương về ta sở hữu, đáng tiếc người này thực lực cao cường, sợ là không có khả năng thần phục với hiện tại ta. “Chu tám bất đắc dĩ, ngay sau đó lại nói:” Bất quá cũng không có quan hệ,

mặc kệ là tiền bối vẫn là cùng thế hệ, kết giao luôn là không có chỗ hỏng. “

Thẩm Cửu lắc đầu nói:” Cùng thế hệ trung có thể khiến cho như vậy traten thế không quá ba người, này ba người đều không ở nơi này. “

”Này nhưng nói không chừng. “Chu tám cười nói:” Nghĩ ngơi dưỡng sức, muộn thanh phát đại tài đạo lý, nhưng không ngừng chúng ta hiểu. “

Thẩm Cửu nhìn hấn vừa đến chính sự liền một phần ngày thường vô lại vô tri bộ dáng, gật đầu không có nói nữa.

Chiến Thương Tiễn chỉ nhìn bọn họ hai người đứng chung một chỗ, hoặc cười hoặc sóng mắt lập loè, chính là không có ra nửa phần thanh âm, đã đoán được bọn họ định này đây một loại hấn không rõ tuyệt kỹ ở nói chuyện với nhau cái gì.

”Tình huống có biến, ngày gần đây đa tạ nhị vị tương trợ. “Chiến Thương Tiễn ngôn nói, một lọ đan dược tu qua đi, xoa người chuẩn bị rời đi.

Chỉ là chu tám nhưng không chậm, thân ảnh vừa động bắt lấy hấn cánh tay, đem đan bình còn đến trong tay của hấn, kêu lên:” Tấn phạt người làm như vậy đã có thể trái với ước định, chẳng lẽ người tính toán một lọ đan dược liền tổng cổ chúng ta? “

&nbs

.....

p; Chiến Thương Tiễn xác thật là như thế này tưởng, tuy rằng hấn xác thật tưởng từ hai người trong miệng được đến chiến gia tình báo, chỉ là hiện giờ chướng khí như vậy rung chuyển, liền không hiểu được Đường Niệm Niệm hay không ra chuyện gì.

Không đợi hấn ngôn ngữ, chu tám cũng đã nói:” Xem người bộ dáng sợ là lo lắng bên trong người an nguy, điểm này người liền không

cần sốt ruột. “Hắn chỉ vào bình yên như bình thường xà quái, nói:”
Này yêu xà là người chủ tử dưới tòa khế thú, người chủ tử khó chịu
nó cũng đừng nghĩ hảo quá, xem nó bộ dáng này liền biết người chủ
tử một chút việc đều không có. “

Chiến Thương Tiễn mắt lạnh lẽo nhìn về phía xà quái, xà quái nâng
hàm dưới cũng nhìn chăm chăm hắn. Xuy! Bồn xà vương chính là
cố ý làm sao vậy? Ai kêu người một chút thường thức đều không
có? Này cũng không nên trách bồn xà vương!

Xà quái đay mắt huyết quang lập loè, như thế nào cũng không chịu
thừa nhận trong lòng kia một chút chột dạ.

”Nếu là quấy rầy chủ tử, người đương như thế nào! “Chiến Thương
Tiễn nặng nề nói.

Xà quái bỏ qua một bên mắt” tê “Một tiếng, tuy rằng không có nhận
sai. Nhưng là tương so vừa mới, hiển nhiên muốn hảo rất nhiều.

Chu tám đánh giảng hòa, nói:” Hiện tại cũng không phải là nháo nội
chiến thời điểm, này động tĩnh nhưng không có yếu bớt dấu hiệu,
chỉ sợ còn sẽ càng lúc càng lớn, các người cần phải làm tốt đối địch
chuẩn bị a. “

Chính cái gọi là một ngữ thành sấm, nói chính là chu tám như vậy.

Một ngày càng hơn một ngày động tĩnh, suốt mười ngày sau, vạn
độc đàm chướng khí độc khí đã hình thành một cái lốc xoáy, lốc
xoáy trung tâm đúng là trận tâm nơi.

Nhưng mà, chẳng sợ rõ ràng ai đều có thể nhìn đến chướng khí kịch
liệt lưu động, cố tình chờ thật sự yêu cầu tìm căn nguyên khi, lại
phát hiện càng thâm nhập chướng khí độc khí càng dày đặc, cơ hồ
thành dịch trạng, hơn nữa lưu động cũng đi theo hỗn loạn, làm
người căn bản không có biện pháp đo đoạn thời gian tới gần, càng
đừng nói tìm được căn nguyên.

Chiến Thương Tiễn ba người một xà này 10 ngày tới du tẩu ở trận pháp trung giết người trở người, cũng là vội đến quá sức.

Chu tám mới vừa rút ra lấy máu không dính phi kiếm, thở dốc đối Chiến Thương Tiễn oán giận nói:” Này động tĩnh rồi cuộc muốn lộng bao lâu, tuy rằng có trận pháp ngăn cản, nhưng người cũng quá nhiều. “

Chiến Thương Tiễn ném đi một lọ đan dược.

Chu tám cũng không khách khí, tiếp nhận tới liền thu vào trong lòng ngực, cười nói:” Lúc này mới giống lời nói. “

Thẩm Cửu nhìn hấn này phó vô lại bộ dáng, lắc đầu không nói, ánh mắt dừng ở kia kích động khí độc thương, nói:” Này khí độc tựa hồ cố ý không thương cấp chúng ta. “

Chu tám ha ha nói:” Này liền thuyết minh này bày trận người hảo bản lĩnh. “Hấn cố ý nhìn Chiến Thương Tiễn liếc mắt một cái.

Chiến Thương Tiễn chỉ dường không có thấy, chút nào không tiết lộ nửa phần tin tức.

Muốn nói trận này rung chuyển rồi cuộc là ai tạo thành? Đúng là Đường Niệm Niệm không có sai, chỉ là này hết thấy vốn là có thể không cần làm cho lớn như vậy rung chuyển, hết thấy nguyên với nàng lòng tham không đáy.

Trận pháp trung tâm, một bộ vô trần váy áo Đường Niệm Niệm khoan chân ngồi ở giữa không trung, thân thể chung quanh quay chung quanh từng đạo xanh biếc quang hoa, sinh sôi không thôi, giống nhau một tòa quang hoa ngưng tụ mà thành đan lô, cổ xưa hồng tự nhiên tức nội liễm, chỉ là chìm ra một chút sinh khí khiến cho Đường Niệm Niệm trên mặt đất khô kiệt hoa cỏ đều tự nhiên sinh trưởng, cạnh điểm mở ra.

Mãnh liệt khí độc dũng mãnh vào trung tâm đúng là quang hoa nội Đường Niệm Niệm, chỉ là tưởng nhập Đường Niệm Niệm thân thể,

trước hết cần thông qua kia tòa quang hoa đan đỉnh. Thông qua đan đỉnh rèn luyện tinh hoa một chút dung nhập Đường Niệm Niệm thân hình nội, bị hóa thành tự thân tu vi, cứ như vậy suốt giằng co 10 ngày, thẳng đến tu vi tới bình hạng mới dừng lại.

Đan đỉnh quang hoa chợt tắt, trong đó Đường Niệm Niệm hai mắt cũng vào lúc này mở, bên trong xanh biếc giống như ẩn chứa vô tận sinh cơ, câu hồn nhiếp phách.

”Lục Lục, này đó..... “

”Chủ nhân..... Còn có, còn có, ngưng tụ thành linh châu, về sau lại dùng ~ “

Đường Niệm Niệm nghe được trong đầu lời nói, lông mi đều là ý cười, gạt đầu từ đan đỉnh trung đứng lên, sau đó lấy vận chuyển bích tuyền quyết, đem dư lại khí độc tinh hoa cô đọng linh châu chứa đựng.

Nhân không cần cố kỵ thân thể thừa nhận tu luyện, Đường Niệm Niệm cùng Lục Lục tâm thần tương dung, điều khiển nhiếp linh trận, liền bắt đầu kế tiếp cướp bóc hành động. Từng khối đen đặc khí độc linh châu ngưng kết, sau đó bị nàng thu vào nội giới, bỏ thêm vào nàng tiểu bảo khố.

Như vậy liên tục lại qua hai ngày, này vận độc đàm chương khí lại là cơ hồ bị hút cái sạch sẽ, Đường Niệm Niệm mới đưa Lục Lục thu vào trong cơ thể.

Lần này vận độc đàm hành trình, chẳng những tăng trưởng tu vi, còn một chút không dư thừa đem khí độc tinh hoa cướp đoạt cái hoàn toàn, hơn nữa đem này đó khí độc cơ hồ hút chi hầu như không còn, tương đương là trả thù nó.

Đường Niệm Niệm lúc này tâm tình là ở không tồi, khóe miệng ngoắc ngoắc, dưới chân được lực tràn ngập, nơi ở vốn là bị khí độc ăn mòn khô thổ đều có lực mầm chui từ dưới đất lên mà ra, sinh cơ bừng bừng, thật sự có thể nói là bộ bộ sinh liên.

Nàng này vừa đi, vẫn luôn yên lặng bất động lâm đặng cũng cất bước, theo đi lên.

Sáng sớm hơi ẩm tràn ngập ở vạn độc đàm nội, đã không có chín thành chín chướng khí vạn độc đàm thoát nhìn có chút tiêu điều lạnh nhạt mỹ lệ, những cái đó còn sót lại chướng khí liền như hơi mỏng mây mù, phiêu nhiên ở trong không khí.

&nbs

.....

p; chu tám ngơ ngẩn nhìn trên không tươi đẹp xanh thắm, một hồi xoay người dựng lên, triều bên người Thẩm Cửu từ từ than:” Vạn độc đàm liền như vậy huỷ hoại a. “

Thẩm Cửu vô ngữ. Đúng vậy, mười bảy thiên, cứ như vậy huỷ hoại.

”Tê tê tê tê ~ “Lúc này xà quái xà trên mặt hiện lên quỷ dị lấy lòng, hướng phía trước trượt.

Chiến Thương Tiễn vừa thấy, ánh mắt cũng dừng ở cái kia phương hướng.

Đến nỗi chu tám cùng Thẩm Cửu hai người, cũng đều ngưng mắt thấy đi.

Nhàn nhạt mây mù mê ly trung, bóng hình xinh đẹp hứa hứa, từ xa đến gần, từ mờ lung đến rõ ràng.

Mặc phát áo choàng, mặt nếu khay bạc, một đôi nước gợn doanh doanh, minh tôi trong sáng con người, lúc này đúng là nồng đậm ý cười, môi không điểm mà chu, nhếch lên độ cung tự nhiên vui thích. Nàng thân xuyên là đạm màu trắng váy áo, vật liệu may mặc như nước phiêu dật nhẹ nhàng, to rộng váy phúc thù thủy lam thúy lan, câu khâm ngọc khấu sấn đến nàng khuôn mặt càng tinh tế thủy nhuận, ngoại khoáng bích thủy mỏng yên sa.

Chu tám tròn mắt định rồi định liền hiện lên thường thức, trong lòng thầm than: Hảo một cái bích thủy tinh ngọc giống nhau nữ tử, này dung nhan tạm thời không nói, liền này thân trong sáng linh khí, sợ là sinh ra bảm sinh linh căn chi khu.

Làm hấn càng giật mình lại là Đường Niệm Niệm dung mạo tuổi trẻ, xem như vậy bộ dáng này tuổi sợ còn không đến hai mươi.

”Chủ tử. “Chiến Thương Tiển tiến lên.

Đường Niệm Niệm cười gật đầu,” ân. “

Chiến Thương Tiển cũng nhìn ra tâm tình của nàng vừa lúc, lạnh lùng sắc mặt cũng không khỏi đi theo nhu hòa một phân, sau đó nhìn về phía chu 82 người đối nàng đơn giản giải thích lai lịch, thỉnh tội nói:” Là thuộc hạ thiện làm chủ trương. “

”Nga. “Đường Niệm Niệm đối này cũng không để ý, tuy rằng nàng ở tu luyện, nhưng là linh thức vẫn là phân bố bên ngoài, đối với chu tám lượng người sự tình đều nhìn trong mắt.

Chiến Thương Tiển vừa nghe, liền biết nàng không có bất luận cái gì trách tội ý tứ.

Đường Niệm Niệm đột nhiên hỏi:” Đã bao lâu? “

Chiến Thương Tiển nghĩ nghĩ, nói:” Từ chủ tử nhập vạn độc đàm đã có mười bảy ngày. “

Mười bảy thiên? Hơn nữa phía trước năm ngày, cũng đã qua 22 thiên. Vốn đang nói sẽ nhanh lên trở về.

Đường Niệm Niệm chớp mắt, không hề lãng phí thời gian, nói:” Đi. “

”Tê tê tê..... “Xà quái bất mãn hí. Từ nàng ra tới còn không có xem nó liếc mắt một cái.

Đường Niệm Niệm cúi đầu nhìn nó liếc mắt một cái.

Xà quái lúc này mới an tĩnh lại.

Chu tám nhìn một màn này, trong mắt hiện lên một mặt kinh dị. Này yêu xà ngạo tính hẳn là kiến thức qua, lại tại đây nữ tử trước mặt như thế ngoan ngoãn nghe lời?

Mắt thấy Đường Niệm Niệm thân như nhẹ vũ nhanh nhẹn rời đi, chu tám dưới chân nhảy đi vào nàng bên cạnh ba bước ngoài, thành khẩn nói:” Cô nương chậm đã. “

Đường Niệm Niệm ghé mắt xem hắn, kia tịnh thấu ánh mắt như là đem hắn xem đến trong sáng, chu tám sắc mặt lại một chút bất biến, tiếp tục nói:” Tại hạ là thiên mang Chu gia bát tử, Chu Thiên. “

Đường Niệm Niệm chớp mắt, nói:” Đường Niệm Niệm. “

”Đường? “Chu Thiên đem dòng họ này ở trong đầu vừa chuyển liền không ở biết gia tộc chi liệt, hướng hồ nàng liền gia tộc tương ứng địa vực đều không báo cho, hiển nhiên là cố ý giấu giếm, tên này cũng định là nàng ở chỗ này giả danh thôi.

Đối với nàng cố ý giấu giếm, Chu Thiên cười mà qua, nói:” Đường cô nương cái này là muốn đi nơi nào? “

Đường Niệm Niệm không đáp, không ở xem hắn, tiếp tục về phía trước đi.

Chu Thiên cứng họng, nàng kia” quan người chuyện gì “Liếc mắt một cái thật sự đem hắn đổ một chút.

”Chu mỗ cũng không có ý khác, chỉ là tưởng cùng Đường cô nương kết giao một phen. Xem Đường cô nương tu vi sau này tất là muốn ở trong gia tộc nhất minh kinh nhân, Chu mỗ bất tài, nhưng thêm một cái bằng hữu tóm lại có chỗ lợi, đây là Chu mỗ hàng hiệu. “Chu Thiên từ trong lòng lấy ra một khối ngọc bài, trung gian khắc có một cái thiên tự, người thường hoặc là nhìn không ra có bất luận cái gì bất đồng, xem là nguyên lực càng cao người liền càng có thể nhìn ra này một chữ trung lạnh thấu xương kiếm khí.

”Người là kiếm tu. “Đường Niệm Niệm tiếp nhận hàng hiệu, kết hợp trên người hấn kiếm khí, làm nàng xác định điểm này.

Chu Thiên trong mắt hiện lên kinh dị, tiên nguyên người trong đều biết được cái gọi là thiên mang gia tộc đều là kiếm tu, nàng này vừa nói có là ý gì. Hay là..... Nàng là mỗ gia bên ngoài tư sinh nhi nữ?

”Không sai. “

Chu Thiên dừng lại bước chân, cười nói:” Chu mỗ tại đây không tiễn, nếu là Đường cô nương có việc tìm ta, tên kia bài tác dụng nghĩ đến Đường tiểu thư biết nên làm như thế nào. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, không lâu bóng người liền đi xa không thấy, ở hấn phía sau đi theo Chiến Thương Tiễn, xà quái, lâm đằng đi theo mà đi.

Thẩm Cửu đến gần, nói:” Vì sao không đuổi kịp? “

Chu Thiên cười nói:” Chỉ cần trên người nàng có thuộc về tiên nguyên hết thảy, một ngày nào đó nàng tất sẽ đến

.....

Đến tiên nguyên. Nếu là như thế này, chúng ta cũng sớm muộn gì có gặp nhau một ngày. Hiện tại theo sau nói, ngược lại làm nhân gia cô nương cảm thấy ta càn rỡ, kia nhưng không tốt. “

Thẩm Cửu hơi thở một đốn, nói:” Nghe người nói như vậy, chẳng lẽ là muốn theo đuổi nàng? “

”Một cái dung mạo tuyệt sắc, tu vi cao thâm, tính tình đơn giản nữ tử, có cơ hội vì sao không truy? “Chu Thiên đương nhiên nói.

Thấy hấn có khôi phục này phó vô lại bộ dáng, Thẩm Cửu tức khắc mắt tiếp tục nói tiếp hứng thú.

Ngày dần dần toát ra sơn cốc, ráng màu đầy trời.

Đường Niệm Niệm ở một chỗ trên ngọn cây rơi trên mặt đất, nhìn trước mặt đứng thẳng đông đảo nhân mã, ánh mắt ở bọn họ trên người lưu chuyển, hỏi:” Ai là vạn độc đàm đàm chủ? “

Mọi người nhìn quanh, một người đầu trọc lão giả tiến lên, ánh mắt phức tạp nhìn nàng phía sau lâm đẳng, lại dừng ở nàng trên người,” lão phu đó là. “

Đường Niệm Niệm duỗi tay,” độc lệnh. “

Đầu trọc lão giả cũng không có do dự, từ trong lòng ngực móc ra một khối lệnh bài ném hướng nàng, sau đó nói:” Không biết các hạ có không lưu lại lâm cốc chủ. “

Đường Niệm Niệm không có một chút suy xét lắc đầu, cầm độc lệnh liền hướng vạn độc đàm xuất khẩu mà đi.

Này một đường, lại là không một người dám cản.

Ai dám ngăn cản? Liền vạn độc đàm đàm chủ đều tự mình cấp độc lệnh nhường đường, bọn họ lại đâu ra lớn hơn nữa bản lĩnh đi chặn lại nàng?

”Đàm chủ, liền như thế đơn giản buông tha bọn họ? “Nhìn Đường Niệm Niệm như thế phiêu nhiên rời đi, đầu trọc lão giả bên người một người tâm phúc thấp giọng nói.

Đầu trọc lão giả lãnh lệ nhìn quét hắc liếc mắt một cái, nói:” Lão phu thực lực thượng không bằng lâm đẳng, tuy có sử độc công phu, nhưng nàng lại là thật thật tại tại Thiên Phẩm luyện dược sư, liền lâm đẳng đều bị luyện thành con rối bị nàng mang theo, lão phu đi lên không phải chịu chết!? “

”Con rối?! “Người nọ cả kinh.

Đầu trọc lão giả hừ lạnh. Nhưng còn không phải là con rối sao. Hắc cùng lâm đẳng nhận thức mười mấy năm, sao lại liền điểm này đều nhìn không ra tới.

Vạn độc đàm cùng âm sát điện cách xa nhau một cái núi cao thác nước. Đường Niệm Niệm bay vọt ở đá núi thượng, mấy tức chi gian liền thượng núi cao phía trên, chuyển mục nhìn về phía đỉnh núi một cái đại thụ đầu cành, ra tiếng nói:” Tuyết Tân. “

Tuyết Tân từ ngọn cây phiêu hạ, dẫn theo hộp đồ ăn đến gần, nói:” Chúc mừng chủ mẫu xuất quan. “

Đường Niệm Niệm từ hấn xuất hiện ánh mắt liền dừng ở trên tay hấn hộp đồ ăn thượng, miệng cười dạt dào, hỏi:” Mấy ngày này Cô Hồng đang làm cái gì? “

Tuyết Tân ngay ngắn trật tự triển khai bàn ghế, đem hộp đồ ăn đặt lên bàn, đứng ở một bên vô thanh vô tức nói:” Trang chủ ở bốn luyện nhập khẩu chờ chủ mẫu. “

Đường Niệm Niệm chuẩn bị dùng bữa tay một đốn,” thực mau. “

Một ngụm một ngụm ăn trên bàn tinh xảo đồ ăn, Đường Niệm Niệm tâm tư lại toàn bộ đều bị Tuyết Tân nói cấp hấp dẫn qua đi. Không khỏi nghĩ, Cô Hồng vẫn luôn ở bốn luyện nhập khẩu chờ chính mình, như vậy chính hấn có đúng hạn dùng bữa sao? Mấy ngày hôm trước tựa hồ trời mưa, hấn sẽ không gặp mưa đi?

Tuy rằng rõ ràng biết Tư Lăng Cô Hồng thực lực cao thâm khó đoán, sẽ không dễ dàng như vậy sinh bệnh khó chịu, nhưng là nàng vẫn là nhịn không được cả trái tim thần đều củ ở bên nhau.

Đường Niệm Niệm nuốt xuống một ngụm cháo tổ yến, ấm áp cháo thủy giống như từ tì vị vẫn luôn ấm đến toàn thân, thoải mái hai mắt đều mị lên.

Loại này, có người chờ chính mình, nghĩ chính mình cảm giác, thật sự thật thoải mái.

Ở nàng chính núi cao thác nước thượng dòng bữa khi, vạn độc đàm tin tức cũng truyền tới tư lãng gia mọi người trong tay.

Tư Lãng Cô Hồng nhìn tình báo, mấy ngày liền tới trên người sương hàn hơi thở cười mà tán,” ba ngày trong vòng liền phải đã trở lại. “

Một bên nhìn đến hấn lẫm lẫm Chu Diệu Lang cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong đầu linh quang chợt lóe, nhớ tới ngẫu nhiên nghe được sự tình, mỉm cười nói:” Trang chủ, thuộc hạ nghe nói đại biển mây đông Vân Thành năm nay biển xanh liền sắp tới liền phải mở ra, tính tính thời gian, nếu là chủ mẫu có thể ở ba ngày nội trở về, sau đó khởi hành đại biển mây, nhưng thật ra có thể ở đại biển mây thiếu chủ sinh nhật mấy ngày trước đây tới, trước cùng chủ mẫu ở đông Vân Thành ngoạn nhạc mấy ngày. Đuổi đến xảo nói, nói không chừng còn có thể vừa lúc đụng tới biển xanh liền tề phóng ngày. “

Tư Lãng Cô Hồng nghe vậy sóng mắt chợt lóe. Đại biển mây nội đông Vân Thành biển xanh liền cảnh sắc hấn từng xem qua, tuy không phải trăm hoa đua nở ngày, nhưng là kia xanh lam mấy ngày liền một màn, đích xác mỹ lệ cực kỳ.

Niệm Niệm nếu là nhìn đến kia một màn, chắc chắn vui vẻ.

”Chuẩn bị hành trang. “

Chu Diệu Lang cười:” Là. “

Trường Sinh Điện.

Tư lãng hoài nhân đồng dạng được đến tình báo, chỉ là hấn đoạt được bất quá là vạn độc đàm hiện trạng cùng Đường Niệm Niệm hiện thân tin tức.

Giấy Tuyên Thành hấn trong tay hóa thành tro tàn, cùng với hấn trăm mặc, toàn bộ điện phủ nội đều áp lực bức người.

&

.....

”Phân phó đi xuống. “Tư lãng hoài nhân ra tiếng.

Mọi người tâm thần cũng theo hấn nói nhắc tới tâm thần, chỉ nghe hấn nói:” Phong tỏa Đường Niệm Niệm ở bốn luyện hành động tin tức, đặc biệt là Thiên Phẩm luyện được sư thân phận, âm sát điện sở hữu không cần ra tay, đem hồng nhi cái kia nhiệm vụ giao cho nàng. Âm sát điện chủ không ở trong điện, không thể khiêu chiến. “

Một người lĩnh mệnh đi.

Tư lãng về nhận nghi hoặc nói:” Liên tính phong tỏa cũng giấu giếm không được bao lâu, chỉ cần nàng ra tay, sớm muộn gì sẽ bị người biết. “

Tư lãng hoài nhân liếc hấn một cái, lãnh đạm nói:” Cùng hồng nhi cùng nhau, nàng sẽ không ra tay, chẳng sợ ra tay cũng sẽ không phỏng đoán đến thực lực của nàng. Một cái không đến hai mươi tuổi Thiên Phẩm luyện được sư, là phúc cũng là họa, ở không có thể bị chính mình khống chế phía trước, quyết không thể bị người khác khống chế. “

Tư lãng về nhận như suy tư gì gật đầu, hấn chung quy không có hấn kia phân danh đá chua ngoa, như thế chi đoán thời gian liền xem như thế xa.

Âm sát điện, lại là huấn luyện bạc mặt Tu La nơi, chỉ có thông qua âm sát điện nhập điện cơ quan, hoàn thành sở cấp ra một môn nhiệm vụ có thể được đến âm lệnh.

Cơ quan này đối với Đường Niệm Niệm tới nói căn bản vô dụng, không nói nàng nhạy bén ngũ cảm cùng linh thức tác dụng, ở tới phía trước Tư Lãng Cô Hồng liền cho nàng đem sở hữu cơ quan phá giải phương pháp nói được rành mạch.

Có như vậy gian lận thủ đoạn, từ Đường Niệm Niệm dẫn đầu mấy người này một đường có thể nói là đi nhẹ nhàng đơn giản cực kỳ.

Vừa ra cơ quan mê cung, ánh trăng khuyh sái. Huyền hắc cung điện trầm trọng đen tối, một đám giống như quỷ mị bóng người lui tới đi qua.

Đường Niệm Niệm tự nhiên đi hướng trong điện, màu trắng vô trần y, không hề che lấp khuôn mặt, chọc đến một ít như có như không ánh mắt. Qua một đạo chỗ rẽ, bên trong đó là tiếp thu nhiệm vụ địa phương. Tương so bên ngoài, nơi này dòng người mới nhiều chút, có chút rất nhỏ nói chuyện thanh, cũng nhiều một ít sinh khí.

Đường Niệm Niệm đi phía trước bước chân lúc này một đống, có điều cảm giác nhìn về phía tả phương. Chỉ thấy một đạo bóng trắng đột nhiên không biết từ nơi nào hướng bên này chạy tới, tiếp theo liền nghe được một tiếng nữ tử tiếng kinh hô:” Tiểu bạch lê! “

”Chi chi chi! “Bóng trắng ngừng ở trên mặt đất lại là xà quái trước mặt, một móng vuốt liền hướng nó xà trên mặt huy đi.

”Tê tê tê! “Xà quái trong mắt huyết quang đại thắng, đầu rắn một bên, đuôi rắn phản kích ném tới.

Hai người một xúc đã phân, sau đó cách xa nhau năm bước khoảng cách xa xa tương vọng, như hồ rình mồi.

.....

-----oOo-----

Chương 60: tiểu biệt thắng tân hôn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này dừng lại, cũng làm người thấy rõ ràng kia bóng trắng là thứ gì. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm lại thấy nó toàn thân tuyết trắng, hẹp dài hai mắt, lông xù xù cái đuôi, đúng là một con tuyết hồ ly.

”Tê tê! “Xà quái đối với tuyết hồ rống giận, ném động cái đuôi thượng ba điều vết máu đúng là ở bị này tuyết hồ thảo.

Chết hồ ly, nếu không có này không phải bốn xà vương bản thể, phi một cái đuôi chụp chết người không thể!

”Chi chi! “Tuyết hồ khinh thường cười.

Chỉ bằng người? Xuy!

Xà quái xà hé miệng hợp lại, trong mắt huyết quang càng thêm nồng đậm. Đột nhiên nó nhìn về phía hướng bên này chạy tới hai cái mang màu bạc mặt nạ nữ tử,” tê tê “Cười nhạt.

Xuy! Xuy! Xuy! Bốn xà vương còn tưởng rằng người ra tới rèn luyện tổng nên thành thực điếm, này sẽ xem ra ngược lại càng ngày càng không bằng, người đây là cho người ta làm sủng vật đâu? Tê tê tê tê ~

Tuyết hồ hồ mặt chợt lóe xấu hổ, ngay sau đó nhìn xà quái kinh ngạc” chi “Một tiếng, sau đó mở ra hồ ly miệng giống như cười to,” chi chi chi ~ “

Ha ha ha ha! Ta còn tưởng rằng người nhiều có bản lĩnh, người đây là nhận chủ? Ha ha ha ha, người thế nhưng nhận chủ! Cho người ta

đương khế thú! Ha ha ha ha!

Xà quái xà mặt vừa kéo, phiết xem qua, sau đó lại phiết trở về, nâng lên hàm dưới rất là cao ngạo,” tê tê tê! “

Hừ! Bốn xà vương nhận được chủ nhân, tự nhiên xúng đến bốn xà vương thần phục, có thể so người này hai cái tiểu nha đầu mạnh hơn nhiều.

”Chi chi chi! “Tuyệt hồ miệng nứt đến lớn hơn nữa, đầu đã nửa cái thân mình ngẩng, một móng vuốt còn ấn bụng.

Ha ha ha ha ha! Người liền trang đi, chính mình vô dụng bị người lừa đi làm khế thú có cái gì không dám thừa nhận. Tới, chỉ cho ta xem, làm ta nhìn xem người nhận được rốt cuộc là cái nào ngu ngốc.

Xà quái tức khắc quay đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm, lấy tâm thần vì dẫn, đem chính mình ý tứ truyền đạt qua đi: Chủ nhân, này chỉ đáng chết hồ ly nói ngài là ngu ngốc!

”Ngu ngốc? “Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn về phía tuyệt hồ Bạch Lê.

Bạch Lê tiểu hồ bốn còn ở” chi chi chi “Cuồng tiểu, theo xà quái ánh mắt nhìn lại, vừa vặn đối thượng Đường Niệm Niệm cặp kia bình tĩnh không gợn sóng con người. Đột nhiên, nó toàn bộ thân mình thật giống như bị cái gì định trụ, cứng còng vẫn không nhúc nhích, tiếng cười cũng hoàn toàn mà ngăn, đôi mắt càng trừng càng lớn, sau đó cứ như vậy ở mọi người quỹ dị dưới ánh mắt, thẳng tắp ngã xuống.

Giây tiếp theo, Bạch Lê tiểu hồ đột nhiên một cái cá chép xoay người, bốn cái móng vuốt cùng sử dụng nhanh như chớp xông ra ngoài, một đường” chi chi chi “Tiếng kêu dường như là nhìn thấy cái gì cực kỳ khủng bố chi vật.

A a a a ——! Ảo giác, nhất định là ảo giác! A a a a —— Liên Kiều, mộc hương, ta bị sợ hãi, ta muốn an ủi ——!

Xà quái:”..... “

Chiến Thương Tiễn:”..... “

Vây xem mọi người:”..... “

Nếu nói từ mắt xem một hồi một hồ một xà vô cùng nhân tính hóa nói chuyện với nhau, nhất bình tĩnh vẫn là Đường Niệm Niệm, giương mắt nhìn Bạch Lê thoán thượng mộc hương bả vai sau liền núp ở phía sau không lộ mặt, biểu tình thượng một chút cũng không thấy biến hóa, chỉ nói thanh:” Liên Kiều, mộc hương. “

Tương so nàng bình đạm, Liên Kiều, mộc hương hai người mặt nạ sau khuôn mặt lại là không có sai biệt kinh ngạc, đồng thời chạy tiến lên, trăm miệng một lời nói:” Chủ mẫu, ngài như thế nào lại ở chỗ này?! “

”Chi ~ “Bạch Lê tiểu hồ trộm chi thanh. Nó cũng muốn biết nàng như thế nào lại ở chỗ này a!

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Lấy âm lệnh. “

Liên Kiều, mộc hương hai người tâm một ngạnh. Mấy tháng không thấy, chủ mẫu vẫn là giống nhau a.

”Khụ! “Mộc hương ho khan một tiếng, liên thanh nói:” Chủ mẫu như thế nào sẽ đến âm sát điện tới bắt âm lệnh đâu? Trang chủ không có cùng chủ mẫu cùng nhau tới? “

Các nàng rời đi mấy ngày nay rốt cuộc đã xảy ra cái gì a?

Liên Kiều một phen liền đem mặt nạ cấp vạch trần, mở to một đôi ngập nước đôi mắt ân cần nhìn Đường Niệm Niệm, cũng nói:” Chủ mẫu, nói cho chúng ta biết sao! Chúng ta rời đi lâu như vậy, ở chỗ này hảo đáng thương a! “

Mộc hương cũng vạch trần mặt nạ, đồng dạng trang đáng thương nói:” Đúng vậy, đúng vậy, vốn dĩ hôm nay đem nhiệm vụ giao liền có thể trở về gốc chủ mẫu bên người, không nghĩ tới chủ mẫu thế nhưng đến nơi đây tới, chủ mẫu vì cái gì a? Vì cái gì a? “

Hai người đồng thời cong thân mình, ngửa đầu nhu nhược đáng thương nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm, đồng thanh nói:” Chủ mẫu, nói cho chúng ta biết đi! “

Xà quái khinh thường ngấm liếc mắt một cái trốn tránh Bạch Lê tiểu hồ. Đây là người nhận nuôi người.....

Bạch Lê tiểu hồ lạnh lùng trừng nó. Ở không có xác định Đường Niệm Niệm có thể hay không so đo phía trước, nó vẫn là không cần lộ diện hảo.

Đến nỗi những người khác, kiến thức kia một hồ ly cùng xà quái một màn sau, này hai người biểu diễn tuy rằng có chút vô ngữ, lại cũng có thể làm lơ.

&

.....

Đường Niệm Niệm nhìn các nàng một hồi, khóe miệng chìm ra một mạt ý cười, sau đó nói:” Muốn cùng Cô Hồng cùng nhau ra cửa. “

Liên Kiều, mộc hương:”..... “Trơ mắt nhìn Đường Niệm Niệm xoay người không tính toán tiếp tục nói bộ dáng, hai người trong lòng đã bị câu đến như là miêu tả giống nhau. Chủ mẫu a, người có thể hay không mỗi lần nói chuyện không cần chỉ nói một nửa a, như vậy sẽ câu người chết a.

Liên Kiều quay đầu nhìn mộc hương, thấp giọng nói:” Nhìn dáng vẻ trang chủ cùng chủ mẫu là muốn ra tư lãng gia, tuy rằng không biết vì cái gì ra cửa muốn chủ mẫu một người tới lấy âm lệnh..... “

Mộc hương gãi gãi tránh ở bả vai sau Bạch Lê tiểu hồ da lông, liên tục gật đầu nói:” May mắn chúng ta nhiệm vụ cũng ở hôm nay làm xong, có thể theo sau, bằng không còn không được lẽ loi lưu tại tư lãng gia? “

Hai người liếc nhau, thật dài thở ra một hơi —— may mắn a!

Đường Niệm Niệm một đường đi đến tuyên bố nhiệm vụ nữ tử trước mặt, còn chưa nói chuyện, một người mặt mang bạc mặt nam tử đã che ở nàng trước mặt,” cô nương đừng bước. “

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu xem hắn, trắng ra mở miệng nói:” Ta muốn khiêu chiến âm sát điện chủ. “

Sau lưng nam tử thanh âm như nhau bắt đầu trả lời:” Điện chủ ra ngoài nhiệm vụ, không ở trong điện, cô nương nếu tưởng khiêu chiến, cần ở trong điện chờ. “

Đường Niệm Niệm ngưng mi, bất mãn nhìn hắn, ánh mắt cũng dần dần hạ nhiệt độ đạm tĩnh. Điện chủ không ở liền không thể khiêu chiến, chờ nói không biết phải đợi bao lâu, nàng đã làm Tuyết Tân truyền tin tức nói cho Cô Hồng sẽ ở ba ngày trong vòng trở về, không thể đem thời gian lãng phí ở nhiệm vụ thượng.

Kia, trực tiếp đoạt?

Ở nàng ánh mắt nhất định khi, bạc mặt nam tử đã bắt động thanh sắc lui về phía sau một bước, nhanh chóng nói:” Cô nương nếu là tưởng mau chóng được đến âm lệnh cũng đều không phải là không có cách nào. “

”Biện pháp gì? “Đường Niệm Niệm áp xuống trong lòng tính toán.

Bạc mặt nam tử ám thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói:” Trong điện có một cái nhiệm vụ nghĩ đến đối cô nương tới nói dễ như trở bàn tay. “

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn hắn.

Bạc mặt nam tử bị nàng xem đến trong lòng chột dạ, không nhanh không chậm từ trong lòng ngực móc ra nhiệm vụ bằng chứng, đưa tới nàng trước mặt.

Đường Niệm Niệm duỗi tay tiếp nhận tới, nhìn thoáng qua, lại ngẩng đầu nhìn bạc mặt nam tử im lặng nói:” Người chờ ở nơi này chính là phải cho ta nhiệm vụ này. “

Bạc mặt nam tử không đáp, chỉ nói:” Âm sát điện chỉ cấp thí luyện giả một lần nhiệm vụ. “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Chuẩn bị tốt âm lệnh. “Sau đó xoay người liền hướng âm sát trong điện đi đến, phương hướng đúng là âm sát điện chuyên môn phòng luyện đan.

Bạc mặt nam tử trơ mắt nhìn, vốn đang muốn mang lãnh nàng đi trước, lúc này tắc đứng ở tại chỗ một trận mạc danh. Nàng thấy thế nào lên đối âm sát điện như vậy quen thuộc?

Liên Kiều, mộc hương hai người thấy cũng biết được không thể theo sau, tắc giao nhiệm vụ lại về tới nơi xa, hai mắt đánh giá Chiến Thương Tiễn, hai người ngập nước trong ánh mắt đều chớp động một mặt khác thường sáng rọi, kia ánh mắt làm Chiến Thương Tiễn có loại bị người từ ngoài vô trong xem cái tất cả cảm giác, hai hàng lông mày không dễ phát hiện phồng lên một chút, nhìn về phía này song sinh tử muội.

Bạch Lê tiểu hồ vừa thấy Đường Niệm Niệm vừa rời đi liền từ mộc hương trên đầu vai nhảy xuống, lại cùng xà quái giằng co ở bên nhau.

Đến nỗi rời đi Đường Niệm Niệm tự nhiên không biết bọn họ động tác, một đường hành tẩu tiến vào một gian không người phòng luyện đan, đóng cửa lại, thi triển cái chắn, liền bắt đầu nàng luyện dược.

Nàng nhận được nhiệm vụ là: Luyện chế nhưng chống cự Tư Lăng Cô Hồng trên người chí độc, bình yên ở chung như thường nhân

đan dược.

Đường Niệm Niệm sóng mắt lấp lánh, nhẹ nhấp môi cánh.

Chỉ là luyện chế đan dược lại không phải muốn phương thuốc, là sợ nàng ra giả phương thuốc, vẫn là có tự tin từ nàng luyện chế đan dược nghiên cứu ra phương thuốc?

Này thiên hạ có thể chân chính hoàn toàn không sợ Thiên Ma độc khí chỉ có Thiên Thánh dược khí, những người khác chỉ có thể dùng lực lượng đi chống lại chống cự, trị ngọn không trị gốc.

Nàng tuyệt đối sẽ không trợ giúp người khác thương tổn Cô Hồng, cũng sẽ không làm người được đến thương tổn Cô Hồng cơ hội.

Này dược nàng luyện, liền tính làm cho bọn họ biết được nàng có thể luyện ra như vậy đan dược lại như thế nào, nàng khiến cho bọn họ biết được lại không chiếm được.

Đầu ngón tay một chút máu bứt ra, một chương luyện đan chữ triện ấn nhập trong đó, từ trong trong giới lấy ra trăm nói dược thảo nghiền nát thêm nhập trong đó, không lâu một viên tròn xoe xanh biếc đan dược liền xuất hiện ở tay nàng trung, nồng đậm dược khí làm người vui vẻ thoải mái.

Đường Niệm Niệm nhìn đan dược, hai mắt cong lên tới. Tuy rằng nhiệm vụ này làm người không cao hứng, nhưng là đích xác đối nàng tới nói quá dễ dàng, hôm nay liền có thể trở về thấy Cô Hồng.

Huy tay áo tan cái chấn, đẩy cửa ra, còn không có đi vài bước liền nhìn đến bạc mặt nam tử đứng ở phía trước.

Bạc mặt nam tử nhìn đến nàng xuất hiện, có mặt nạ che đậy nhìn không ra hần thần sắc, chỉ từ thanh âm nghe ra một chút dao động, “cô nương nhiệm vụ hoàn thành?”

Đường Niệm Niệm gật đầu, “âm lệnh.”

&nb

.....

sp; bạc mặt nam tử từ trong lòng ngực móc ra một cái bình ngọc, bên trong lưu động đỏ tươi chất lỏng, đối Đường Niệm Niệm nói:” Chỉ cần xác nhận thông qua, âm lệnh định đưa đến cô nương trong tay. “

Đường Niệm Niệm đem đan dược đệ đi lên, ánh mắt dừng ở kia màu đỏ tươi chất lỏng thượng, mày hơi hơi nhăn lại tới. Đó là huyết, Cô Hồng huyết!

Bạc mặt nam tử cũng phát hiện nàng sắc mặt thượng không tốt, chỉ là thật cẩn thận đem đan dược đặt ở lòng bàn tay, sau đó đổ một giọt máu dừng ở đan dược thượng, chỉ thấy kia máu ở liền phải đụng chạm đến đan dược khi, đã bị dược khí cấp hóa đi.

Bạc mặt nam tử thân thể run run, tựa hồ có chút kích động.

Đường Niệm Niệm đem nhiệm vụ vọt đệ đi lên, nói:” Hoa thượng hoàn thành, cấp âm lệnh. “

Bạc mặt nam tử đem đan dược thu hảo, nghe vậy liền ở thể bài hoa thượng, ngay sau đó lui về phía sau một bước,” răng rắc “Một tiếng, hấn dưới chân mặt đất đột nhiên vỡ ra, hấn thân ảnh cũng cực nhanh không thấy bóng dáng, chỉ có một khối màu đen lênh bài trên mặt đất khép lại phía trước vút ra tới.

Đường Niệm Niệm huy tay áo tiếp vào tay trung, lại xem mặt đất, đã sớm khép lại nhìn không ra một chút dấu vết.

”Cầm Cô Hồng huyết..... “Nỉ non một câu, Đường Niệm Niệm trong tay đánh một cái thủ quyết, sau đó chậm rãi đi ra ngoài.

Gần nhất đến trong đại điện, Đường Niệm Niệm liền nghe được Diệp thị hai tỷ muội thanh âm:

”Người nhưng thật ra nói chuyện a, người như thế nào liền thành chủ mẫu tử hạ? Đừng tưởng rằng chúng ta nhìn không ra tới,

người chính là đối chủ mẫu có tâm tư! “

”Này tâm tư muốn tiêu diệt! Chủ mẫu chính là trang chủ người, mơ tưởng tới cảm một chân, bằng không..... Hừ hừ! “

Mặt khác còn có một hồ một xà giao tạp thanh âm.

Theo nàng thanh âm xuất hiện, sở hữu thanh âm hoàn toàn mà ngăn, ngay sau đó Diệp thị tử muội cùng cười gượng hai tiếng, sau đó nói:” Chủ mẫu, ngài ra tới a, là muốn đi ra ngoài nhiệm vụ sao? Chúng ta nhiệm vụ đã hoàn thành, có thể cùng chủ mẫu cùng nhau nga! “

Bạch Lê tiểu hồ lại bất tri bất giác trốn đến mộc hương sau lưng đi.

”Tê ~ “Xà quái đặc ý cười.

Chiến Thương Tiễn lại âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Kia hai tử muội ngoài miệng công phu cũng không nhỏ, cố tình là bên người nàng người, hẳn chỉ có thể làm nghe không thể động thủ.

Đường Niệm Niệm nhướng mày cười, nói:” Có thể đi trở về. “

”Di!? “Liên Kiều, mộc hương trừng mắt.

Các nàng nhưng không có nghe nói âm sát điện có cái gì nhiệm vụ có thể như vậy đoạn thời gian làm xong, nên nói thật không hổ là chủ mẫu sao?

Này giật mình chẳng qua là giảng co một hồi, hai tử muội liền khôi phục lại, lại ríu rít liền không ngừng:

”Chủ mẫu, chúng ta không ở nhật tử, ngài cùng trang chủ rốt cuộc đã xảy ra cái gì a? “

”Liên Kiều, này không phải chúng ta nên hỏi, muốn hỏi chờ trở về hỏi chu tổng quản. Ai, cuối cùng là làm xong, nói cái gì thân là thiếu chủ người bên cạnh, muốn bảo đảm thực lực, thật là! “

”May mắn là làm tốt, bằng không đi ra ngoài đã có thể chỉ còn lại có chúng ta hai người. “

Hai người lo chính mình nói, Đường Niệm Niệm ánh mắt lưu chuyển, nhìn về phía trước mắt hiện thân người.

Ở nàng dưới ánh mắt, phía trước không hề tiếng động xuất hiện quanh thân hắc y, giống như quỷ mị bóng người, đúng là những ngày qua đi theo ở bên người nàng, vì nàng đưa thiện Tuyết Tân.

Tuyết Tân không nói gì, chỉ là sùyn khai thân mình, sau đó lại lần nữa ẩn nấp trong bóng đêm.

Đường Niệm Niệm đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó trong mắt ánh sáng bức người, trên mặt đã sớm tràn ngập thượng miệng cười, dưới chân tốc độ càng nhanh vài phần, nhậm người đều có thể nhìn ra nàng nhảy nhót, về phía trước mà đi.

Chiến Thương Tiễn xem đến ngốc lảng, hấn từ ngốc tại bên người nàng mấy ngày nay, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến nàng như vậy vui mừng lộ rõ trên nét mặt, ngây thơ chất phác bộ dáng. Ngày thường nàng, tuy rằng đơn giản thuần túy, nhưng là biểu tình nhiều là đạm tĩnh, ngẫu nhiên lộ ra biểu tình tuy rằng sáng tỏ, nhưng đa số cũng là nhàn nhạt, làm người cảm thấy cũng không có đồ vật có thể làm nàng để ý, nơi nào giống lúc này như vậy.....

Diệp thị tỷ muội đồng dạng có chút ngây ra, Liên Kiêu ngơ ngác nói:” Người nói là trang chủ sao? “

Mộc hương ngơ ngác trả lời:” Ta cảm thấy là, chính là khi nào chủ mẫu đối trang chủ như vậy để bụng? “

Hai người sắc mặt đều là đại biến, tràn đầy hối hận, đồng thanh nói:” Chúng ta rút cuộc bỏ lỡ nhiều ít xuất sắc a! “

Ánh trắng sáng tỏ, mây mù phiêu tán, thanh hư ánh trắng khuynh sai, tịch miểu lại nhu hòa.

Tay áo rộng lưu vân, thủy mặc dường như phát, ngọc ngưng khắc băng như tiên tuấn dung, thủy sắc môi mỏng ôn nhu tươi cười, làm sờ xem người chỉ cảm thấy dưới ánh trăng thần để.

”Cô Hồng. “Đường Niệm Niệm chỉ là vài bước đã bị người tới đôi tay ôm vào trong lòng ngực, quen thuộc ấm áp làm nàng trên mặt tươi cười càng nhiều vài phần rõ ràng tham luyến.

Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu chôn nhập nàng cổ chi gian, nhẹ nhàng ngửi trên người nàng đặc có hương vị, nâng lên hai mắt nhìn nàng, nói:” Ta tưởng người

.....

“

Một câu đơn giản ba chữ, ở người khác trong miệng có lẽ làm ra vẻ, nhưng là từ hần trong miệng nói ra tới chỉ làm người cảm giác được một cổ phát đến phế phủ chân thành tha thiết tưởng niệm.

Đường Niệm Niệm không nói hai lời, vòng lấy hần tinh tráng vòng eo, ngửa đầu gặm thực trụ hần thủy sắc đậm bạc cánh môi.

Hai người không hề cố kỵ ôm nhau hôn môi, xem đến tới rồi đứng ở cách đó không xa mấy người sắc mặt khác nhau.

Liên Kiều, mộc hương sắc mặt đỏ bừng, hai mắt mạo quang.

Chiến Thương Tiễn có chút thất thần, đây là nàng phu quân, nàng tâm tâm niệm niệm nam tử sao, quả nhiên long chương phượng tư. Hần lấy lại bình tĩnh, lại định nhãn nhìn lại, lại chạm được một sợi u quang, kia liếc mắt một cái mệnh môn cơ hồ đau đớn hần chiến tâm.

Chiến Thương Tiễn thân thể quơ quơ, toàn thân đều căng chặt đến giống kéo đến trăng tròn cung nở, lúc này mới cũng không lui lại, chờ từng xuống dưới khi phía sau lưng đã bị mồ hôi tẩm ướt, liễm mi nhìn phía trước đã mất đi bóng dáng hai người, môi mỏng nhấp

chặt. Thật đáng sợ thực lực, chỉ là liếc mắt một cái thế nhưng liền đem hấn bức đến như vậy hoàn cảnh!

”Người cao to, người như thế nào lạ? “Liên Kiều trảng tựa lo lắng nhìn hấn.

Mộc hương tiếp lời nói:” Còn có thể như thế nào? Hấn chính là cái thứ nhất đi theo chủ mẫu bên người nam tử đâu! “

Chiến Thương Tiễn không nói.

Liên Kiều tròn mắt xoay chuyển, khơi mào thân mình vỗ vỗ vai hấn, cười nói:” Người cũng thấy rồi, trang chủ cùng chủ mẫu hai người cảm tình, cho nên ngàn vạn không cần có khác tâm tư, bằng không liền tính người là chủ mẫu người, chúng ta cũng sẽ nghĩ mọi cách tới đối phó người. “

Mộc hương ở bên kia cùng là vỗ vỗ bờ vai của hấn, cười nói:” Đương nhiên, chỉ cần người không có như vậy đại nghịch bất đạo ý tưởng, chúng ta liền đều là người một nhà, nếu là người một nhà, tự nhiên là có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu! “

Hai người đứng yên thân mình, tươi cười hữu hảo nói:” Như vậy, trở về đi! “

Từ hai người dẫn đường, Chiến Thương Tiễn sắc mặt bất động đi theo đi.

Nếu là có người quay đầu lại chắc chắn phát hiện mặt sau xà quái xà mặt rất là quái dị, lúc này nó nội tâm lại là đang không ngừng rối rắm. Là kia tiểu oa nhi? Không phải kia tiểu oa nhi? Giống! Hơi thờ rất giống, hơn nữa so trước kia càng khủng bố a a a a! Rốt cuộc có phải hay không hấn a, làm sao bây giờ!? Nếu là hấn, hấn hấn là đã sớm quên bản xà vương đi? Hấn là đi.....

Một đường cảnh sắc như huyền, chớp mắt rồi biến mất, từ bốn luyện trung đến phương bắc vô danh các viện, bắt quá một lát.

Không có kinh khởi bất luận cái gì người, vào sương phòng, cửa son khép kín, mình châu thanh nhuận ôn nhu vàng sáng tràn ngập toàn bộ sương phòng nội, chỉ có Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người.

Tiểu biệt thắng tân hôn, hướng chi là hai cái sơ thực trái cấm liền phân biệt hai người. Phù dung trong trướng, hai người khuynh đảo ở mềm mại chần gấm thượng, cũng không biết là ai mở đầu, nhất thời nóng rục khí mũi hơi thở tràn ngập không tính nhỏ hẹp màn nội.

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng ướt nóng hô hấp khàn khàn nhẹ gọi nàng danh, giường nội ánh sáng tối tăm, hấn một đầu mặc phát theo hấn cúi đầu mà buông xuống ở hai sườn, hấn khuôn mặt cũng càng thêm mông lung, trong mắt áp ủ lốc xoáy thâm thúy mà nóng rục, sáng ngời đến làm người mê huyền.

Đường Niệm Niệm từ dưới hướng lên trên nhìn, càng thêm đem nàng tuần dung cử ấu xem đến rõ ràng, chỉ thấy hấn thủy sắc cánh môi lúc này đỏ bừng nhập chu, dương nhợt nhạt cười, cùng hấn nhẹ mị mặt mày, buông xuống mặc phát nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt xẹt qua gò má, ngứa thẳng vào trái tim, nhất thời xem đến dại ra.

Người này, so trời sinh hoặc nhân yêu còn muốn câu hồn nhiếp phách, lơ đãng triển lộ phong hoa, tuyệt đại khuynh thế.

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng khoe miệng cười càng đậm một ít, con ngươi ở trên mặt nàng lưu luyến, cánh bướm giống nhau lông mi run rẩy hạ, rõ ràng là lơ đãng động tác, liền có ngày thường hiếm thấy khiếp người mị hoặc. Hấn mảnh dài ngón tay ở nàng tinh tế trên mặt hoạt động, mỗi một chỗ đều không có bỏ lỡ, chậm rãi xuống phía dưới, như là ở kiểm tra nàng mạnh khỏe.

Một phen kiểm tra, nàng xiêm y hỗn độn mở rộng ra, phiếm mê người màu hồng phấn da thịt bại lộ bên ngoài, kiều mỹ dáng người làm nhân thần trì ý loạn.

”Cô Hồng. “Đường Niệm Niệm cung đứng dậy, thủy mênh mông đôi mắt nhìn chăm chăm hấn, nhìn mắt chính mình hỗn độn, lại xem Tư

Lăng Cô Hồng. Híp híp mắt, ngón tay một chợn, trên người hấn xiêm y đai lưng liền tách ra, hấn đơn bạc vạt áo cũng tự nhiên tản ra, lộ ra tinh tráng đường cong rõ ràng ngực.

Tự Lăng Cô Hồng hơi thở một đốn, chỉ thấy Đường Niệm Niệm đã ngồi dậy, tới gần thân hình hấn, ngón tay ở hấn trên người tác loạn một hồi, kiều môi cũng không nhàn rồi liếm thượng hấn môi.

Đường Niệm Niệm học tập chi cường chỉ là xem qua một lần đồ vật đều có thể nhớ kỹ, từ vệ ngăn thủy nơi đó được đến sách tranh vẽ hơn nữa văn tự, thế nhưng cũng bị nàng nhất nhất lý giải, lại thi triển ở Tự Lăng Cô Hồng trên người. Ngay từ đầu lược đạo có lẽ lấy không chuẩn, nhưng là theo thời gian trôi qua, chỉ là từ Tự Lăng Cô Hồng hơi thở cùng rung động tới nhất nhất sửa lại, cực nhanh liền quen thuộc, tiện tay niết tới.

Thậm chí, bất tri bất giác, Đường Niệm Niệm liền mở to một đôi mắt nhìn kỹ Tự Lăng Cô Hồng không một chút biến hóa, sau đó một chút chậm ngòi, nhìn đến hấn mỗi một chút ần nhẩn thở dốc cùng run rẩy, trên mặt tươi cười liền càng sâu, càng có hứng thú, hai mắt tinh lạng, có càng đánh càng hăng xu thế.

Này nhưng khổ

.....

Tự Lăng Cô Hồng, đôi nàng hành động chỉ có thể mặc kệ, thực sự ném thử một phen nước sôi lửa bỏng cảm thụ.

Lúc này, Đường Niệm Niệm ngón tay đang chuẩn bị trượt xuống, thử xem sách nhắc tới một loại thủ pháp, đột nhiên liền cảm thấy bàn tay bị bắt lấy, sau đó một cái quay cuồng, nàng đã bị đè ở chân gấm thượng, phía trên lại là ần mặc ướt nóng dòn dập hơi thở Tự Lăng Cô Hồng.

”Cô Hồng..... “Đường Niệm Niệm mềm mại kêu một tiếng, là có hảo một đoạn thời gian chưa từng dùng qua lấy lòng làm nũng tự

thái. Một bên không có thực hiện được ngón tay ở giữa không trung ngoéo một cái, doanh doanh ánh mắt bình tĩnh dừng ở hấn trên mặt.

Đông —— thịch thịch thịch thịch ——

Ngô, tâm hảo giống đều phải nhảy ra ngoài.

Chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng bình như trắng nõn như ngọc khuôn mặt lúc này lộ ra ửng hồng, cái trán mồ hôi dính trệ vài sợi tóc đen, hai mắt nóng rực thâm thúy đến như là không đáy hắc đồng, bên trong dục vọng cùng đoạt lấy làm người sợ hãi, lại càng làm cho người hưng phấn, không muốn chạy thoát, chỉ nghĩ say mê chìm đi xuống. Cánh mũi mồ hôi, màu son môi thô suyền hơi thở. Một sữa ngày thường tịch miểu yên tĩnh, lúc này hấn càng như là động tình yêu ma, mang theo khiếp người mê hoặc dã tính, gợi cảm, dụ hoặc con mồi tự nguyện đưa đến hấn trong miệng.

”..... Ân? “Ám ách thanh âm thật thật có thể làm người mất đi thần trí.

Đường Niệm Niệm vốn là muốn cho hấn buông ra chính mình, sau đó tiếp tục vừa mới muốn tiếp tục hành vi, nhìn hấn cảm thụ đều ở nàng trong lòng bàn tay bộ dáng.

Chỉ là trước mắt hấn giống như khuynh thế yêu nghiệt, ánh mắt ẩn nhẫn khó chịu lại không có tránh được nàng đôi mắt.

Đường Niệm Niệm tưởng, nếu là nàng hiện tại kêu đình, hấn chẳng sợ nhằn đến lại khó chịu, chỉ sợ cũng sẽ nghe nàng.

Sách nhắc tới quá, nam tử nếu là cố nén chẳng những khó chịu cực kỳ, hơn nữa đối thân mình cũng sẽ không tốt.

”Niệm Niệm? “

Đường Niệm Niệm chớp mắt, sau đó nâng lên đôi tay ôm lấy bờ vai của hấn, hai chân cũng bàn thượng hấn vòng eo, mềm mại nói:”
Muốn Cô Hồng. “

Là nàng được một tác lại muốn tiến một thước, nhất thời chỉ lo chính mình hưng phấn, không có cố kỵ đến hẳn khó chịu.

Mềm mại như nước da thịt chạm vào chính mình là nóng rực thân hình, hơn nữa nữ tử mềm mại cầu hoan, Tư Lăng Cô Hồng hí híp mắt, cúi đầu khẽ hôn nàng hoặc hôn đôi mắt, ở Đường Niệm Niệm trước mắt tối sầm chi gian, hẳn đã khuynh áp xuống tới, hai người chặt chẽ chạm nhau, cộng phó cá nước thân mật.

Ánh trăng chính nùng, nữ tử ngậm khẽ, mềm mại tận xương, phá thành mảnh nhỏ, trong trướng xuân sắc thượng hảo.

Cùng phiến đêm trăng hạ, bốn luyến âm sát trong điện, bạc mặt nam tử giao cho người khác trong tay đan được được khí một chút tràn ngập đi ra ngoài, ai cũng không có chú ý tới, không lâu lúc sau hóa thành một quả chết đan.

Tiếp cận buổi trưa, tươi đẹp ánh nắng, gió nhẹ thổi quét.

Chu Diệu Lang đứng ở đang ở dùng bữa hai người bên cạnh, đối Đường Niệm Niệm bầm báo nói:” Đêm qua tùy Liên Kiều hai người trở về hai người một xà đã bị thuộc hạ an bài vào ở ở nam trong viện, chủ mẫu nhưng có cái gì đặc biệt phân phó? “

Đường Niệm Niệm nghĩ đến nàng nói chính là Chiến Thương Tiển cùng huyết sắc con rắn nhỏ bọn họ, không chút suy nghĩ, nói:” Làm cho bọn họ lại đây. “

Chu Diệu Lang ẩn nấp nhìn mắt Tư Lăng Cô Hồng, nói một tiếng” là. “Liền phát tay sai người đi gọi người.

Tư Lăng Cô Hồng nhưng thật ra không nói gì, chỉ là ôm tay nàng buộc chặt một ít, đưa tới Đường Niệm Niệm nghi hoặc một phiết, chớp chớp mắt, nàng như thế nào cảm thấy hẳn giống như có chút biệt nữ? Đoán không ra cũng liền không đoán.

Không lâu, Chiến Thương Tiễn, lâm đấng còn có xà quái ở người dẫn dắt xuống dưới tới rồi nơi này.

Chiến Thương Tiễn đã thay cho kia thân rách mướp trang phục, một bộ màu xanh biển áo choàng, sấn đến hấn cường tráng thân hình lấm lấm, đao tước khuôn mặt tuấn tú cường dã mà tuấn lãng, đặc biệt là một thân nội liễm nghiêm nghị chiến khí, giống như một phen còn chưa ra tước chiến đao, một khi xuất thế tỷ thí như hồng quán ngày.

Xà quái nhưng thật ra khó được trượt ở hấn phía sau một chút, liếc mắt một cái nhìn không ra cái gì biến hóa, nhưng là nhìn kỹ khi liền sẽ phát hiện nó hai mắt thiếu dĩ vãng huyết sắc linh động, âm lãnh chết lạng xà đồng là bình thường thú tính quang mang.

”Chủ tử. “Chiến Thương Tiễn ở hai người ba bước có hơn dừng lại, cúi đầu cung kính hành lễ.

”Tê ~ “Xà quái trên mặt hiện lên lầy lòng.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng xả hạ Tư Lăng Cô Hồng tay, làm hấn ngừng tay thượng động tác, theo nhìn về phía nàng.

Đường Niệm Niệm cười nhìn Chiến Thương Tiễn, giới thiệu nói:” Ta cái thứ nhất thuộc hạ, Chiến Thương Tiễn. “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn mắt Chu Diệu Lang, vồ về Đường Niệm Niệm tóc đẹp, một tay nhéo một khối vân táo bánh đặt ở nàng bên môi, nói:” Niệm Niệm, ném thử có thích hay không. “

Đường Niệm Niệm nghi hoặc liếc hấn một cái, rõ ràng cảm giác được hấn là ở dời đi nàng lực chú ý, chính là vì cái gì? Giương mắt nhìn đến hấn trong mắt chuyên chú, Đường Niệm Niệm tự nhiên há mồm cắn một ngụm, một cổ ngọt thanh mềm mại tràn ngập ở trong miệng. Nàng hai mắt trợn mắt, ngay sau đó đem mặt khác đồ vật ném tại sau đầu, liền Tư Lăng Cô Hồng tay ăn dư lại điếm tâm.

.....

>

Chu Diệu Lang nhìn một màn này, khóe miệng nhẹ trêu, lại cảm thấy buồn cười. Trang chủ thế nhưng cũng học xong chơi thủ đoạn! Chủ mẫu a, phải biết rằng lúc trước ngài nhiều xem ta liếc mắt một cái, trang chủ đều sẽ ghen, huống chi là hiện tại ngài nhìn chằm chằm một cái khác nam tử nhìn.

Tưởng quy tưởng, nàng cũng không nhàn rồi, đối một bên Chiến Thương Tiễn nói:” Chiến công tử mời theo ta tới. “Tưởng trở thành chủ mẫu thuộc hạ đều không phải là dễ dàng như vậy.

Chiến Thương Tiễn nhìn mắt ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trên đài chính ăn đến vui sướng Đường Niệm Niệm, nhẹ điểm hàm dưới, theo nàng rời đi.

Mấy khối điểm tâm xuống bụng, Đường Niệm Niệm mới không có tiếp tục, đến nỗi Chiến Thương Tiễn rời đi nàng đã sớm cảm giác được, chỉ là không có ngăn cản mà thôi. Con người nháy mắt nhìn dư lại tới xà quái, nàng nói:” Lại đây. “

”Tê ~ “Xà quái mặc danh run run, một chút hoạt động, dịch tiến lên.

Đường Niệm Niệm cũng không chê nó chậm, quay đầu đối Tư Lăng Cô Hồng nói:” Cấp Cô Hồng xử trí. “

”Ân? “Tư Lăng Cô Hồng liền ánh mắt đều không có bố thí cấp toàn thân nháy mắt cứng đờ xà quái, đối với xử trí nó càng có vẻ không hề hứng thú.

Đường Niệm Niệm nói:” Nó là xà quật dẫn đầu, dĩ vãng cắn quá Cô Hồng, hiện tại theo Cô Hồng xử trí. “Lời nói đốn hạ, nhìn về phía hai mắt cơ hồ nước mắt lưng tròng xà quái, thêm câu:” Bất quá nó nhận ta là chủ, Cô Hồng không cần giết. “

”..... “Xà quái run rẩy. Chủ nhân, bỗng xà vương nên cảm tạ người cuối cùng nhân từ sao?

Tư Lăng Cô Hồng nghe vậy lúc này mới chuyển mục nhìn về phía xà quái liếc mắt một cái, ở xà quái mãi nhận hoảng sợ ủa khuất dưới ánh mắt, tay áo vung lên, xà quái” tê —— “Hoảng sợ một tiếng gào rống, thân mình liền bay đi ra ngoài, cũng không biết bay ra đi rất xa.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nói:” Cứ như vậy? “

Tư Lăng Cô Hồng” ân “Một tiếng, liền thấy chỗ tới Tuyết Tân thân ảnh đột nhiên xuất hiện, nhắc tới con rối lâm đằng chớp mắt đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, đối với này cực nhanh phát sinh hết thảy không có tỏ vẻ nghi vấn.

Trống vắng sân, bất tri giác cũng chỉ dư lại ngòi hai người.

Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên cúi đầu liền gặm thượng nàng cánh môi, mềm mại lưỡi liếm láp nàng khoe môi, thoả mãn híp lại hai mắt tựa hồ có chút đắc ý.

Đường Niệm Niệm đầu tạc một chút, đột nhiên cảm thấy như vậy hẳn thật sự đáng yêu. Tự giác mở miệng ra, vươn cái lưỡi liền cùng hẳn dây dưa ở bên nhau, hơi thở từ lúc bắt đầu vững vàng đến mê loạn.

Lại lâm ngàn vạn điện, đã là ngày thứ hai.

Như Đường Niệm Niệm lần đầu tiên đi vào khi giống nhau yên tĩnh, chỉ là lúc này đây yên tĩnh hiển nhiên so thượng một lần muốn tới đến càng quý dị khó hiểu một ít, mỗi cái đối đãi nàng ánh mắt có phát hiện chất giống nhau biến hóa. Nơi này người đều là tư lăng gia tộc nền tảng, bốn luyện phát sinh sự tình hoặc nhiều hoặc ít đều biết được một ít, đối với Đường Niệm Niệm không đến một tháng xông qua bốn luyện, còn đem bốn luyện nháo đến long trời lở đất, tuy rằng sợ hãi nghe nói, lại không thể không tin.

Nếu là trong đó lửa giận nhất thịnh chính là ai, cũng không là ghế trên tư lăng hoải nhân mạc chúc. Đêm trước hấn mới vừa đến tin tức, đan dược sắp tới tay, nhưng mà thật tới tay sau lại là một viên chết đan, âm sát trong điện hoa cỏ đột nhiên sinh cơ dạt dào, tất cả sinh trưởng úc thúy, làm nguyên bản áp lực ám trầm âm sát điện thể nhưng hiện ra mấy mặt sinh động mỹ lệ, này căn bản chính là giống như bị người hung hăng hưởng hấn trên mặt phiến một cái tát.

Nữ tử này, nơi nào thuận lương, rõ ràng cả gan làm loạn, đem hấn trên chọc một lần lại một lần!

Đường Niệm Niệm tự nhiên không biết tư lăng hoải nhân trong lòng tức giận, ở đại điện thượng tướng bốn luyện lệnh bài lấy ra, nói:” Ta bắt được bốn lệnh. “

Xà quật xà lệnh đó là xà quái trên người thật lớn xà lân, người điên cốc điên lệnh là ma tâm lá cây tử hình dạng, mặt khác hai lệnh đều là đứng dẫn lệnh bài.

Tư lăng hoải nhân đang muốn nói chuyện, lại thấy Đường Niệm Niệm lại từ lấy ra từng khối xà quật hắc bài cùng âm sát điện nhiệm vụ bài chứng, còn có phía sau đi theo con rối lâm đằng tiến lên, đối tư lăng hoải nhân nghiêm túc nói:” Mười khối xà quật hắc bài, hấn là người điên cốc cốc chủ, vạn độc đàm độc lệnh mọi người đều nhìn đến cái kia đầu trọc tự mình cho ta, nơi này là âm sát điện nhiệm vụ hoàn thành chứng minh. “

Đối với nháy mắt theo nàng lời nói càng thêm yên tĩnh không tiếng động đại điện, Đường Niệm Niệm không có một chút khác thường, chỉ lại nói:” Ta đều là ấn quy củ được đến bốn lệnh, không có phạm quy, cho nên người không không thể chơi xấu. “

Mọi người:”..... “

Tư lăng về nhận ngăn ra sau, một tay nhanh chóng chống lại khoe môi, đem kia thiếu chút nữa chìm ra tiếng cười nuốt trở về, chỉ là như thế hấn hai vai lại có chút run rẩy.

Tư lãng hoải nhân sắc mặt tựa không có biến hóa, nhưng là cẩn thận người liền sẽ phát hiện hãnh đặt ở trên tay vịn bàn tay đã nắm chặt, lạnh lòng nhìn phía dưới Đường Niệm Niệm.

Không đúng, này nữ tử không ngừng là gan lớn, còn tâm tư tinh tế, nàng lấy ra mấy thứ này, chính là đem hãnh bất luận cái gì lý do hoải nghi đều bác bỏ, trừ phi hãnh lấy quyền tương bức. Nàng là sớm có kế hoạch, đều không phải là tùy ý làm bậy.

Hãnh, thế nhưng bị cái này tiểu nữ tử biểu tượng cấp lừa bịp.

Trầm tĩnh trung. Tư lãng hoải nhân rút cuộc mở miệng:

.....

”Tự nhiên, từ hôm nay bắt đầu, Niệm Niệm đó là tư lãng gia tộc khách khanh, thuộc tư lãng gia một viên. “

Hãnh ôn hòa cười, nói:” Hiện giờ Niệm Niệm chẳng những cùng hồng nhi là phu thê quan hệ, vẫn là tư lãng gia khách khanh, có thể nói là thân càng thêm thân, Niệm Niệm nên có người trong nhà tự giác. “

”Hảo. “Đường Niệm Niệm đáp ứng không hề áp lực cùng do dự.

Tư lãng hoải nhân chỉ cảm thấy trong lòng cách ứng, nàng là thật không có nghe được trong lời nói của mình ám chỉ vẫn là như thế nào?

Nhất thời đặc biệt bức bối, tư lãng hoải nhân xoa tay liền nói:” Hôm nay liền đến này, hồng nhi hảo hảo chuẩn bị đại biểu mây hành trình, không thể mất tư lãng gia thể diện. “

Từ đầu chí cuối đều chỉ là tùy ý Đường Niệm Niệm ngôn ngữ Tư Lãng Cô Hồng cũng không có trả lời, lúc này liền ôm Đường Niệm Niệm xoay người liền rời đi.

Bọn họ hành trang sớm đã chuẩn bị tốt, chỉ là tới đây đem bốn lệnh một giải quyết liền có thể ngồi trên bạch liêu xe rời đi.

Tư lãng về nhận nhìn hoa mắt tòa tư lãng hoài nhân, dưới chân sườn chuyển, cũng không thanh đi ra ngàn vãn điện.

Bọn họ trở về phương hướng cũng không phải phương bắc vô danh sân, mà là tư lãng gia tộc xuất khẩu.

Cao ngất to rộng song mở cửa, mọi người đã sớm chờ ở nơi đó.

Chu Diệu Lang, Lý Cảnh, Diệp thị tử muội, Bạch Lê tiểu hồ, Thù Lam, hiện giờ còn nhiều Chiến Thương Tiễn cùng xà quái. Còn có một cái không nên xuất hiện ở chỗ này người —— cố tịch nhan.

Nàng một bộ màu tím nhạt cầm lụa váy lụa, yêu mị tận xương dung nhan đều không phải là mang lên khăn che mặt, đứng ở nơi đó thanh phong thổi quét, y xiêu tung bay, phiết thương nàng hiện giờ ủy khuất sờ sờ biểu tình, thật sự làm người xem chi liền không khỏi dâng lên thương tiếc.

Nhìn đến Tư Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đã đến thân ảnh, cố tịch nhan sắc mặt càng kém một phân. Đường Niệm Niệm đi bốn luyện tiếp cận một tháng, nàng chỉ đi tìm quá Tư Lãng Cô Hồng một lần, bất quá là bởi vì tự tin Đường Niệm Niệm một hai năm cũng chưa về, còn có sợ Tư Lãng Cô Hồng cảm thấy nàng dây dưa không rõ mà phiền chán. Nào biết đâu rằng Đường Niệm Niệm thế nhưng thật sự ở trong một tháng đã trở lại, làm nàng ngay từ đầu chuẩn bị cùng Tư Lãng Cô Hồng đơn độc hai người cùng nhau đi trước đại biển mây nguyện vọng tan biến.

Tư Lãng Cô Hồng cũng không có xem nàng, ôm Đường Niệm Niệm liền chuẩn bị nhập bạch liêu xe, chỉ là Đường Niệm Niệm lại xả một chút hấn xiêm y, làm hấn động tác dừng lại, cúi đầu hỏi:” Làm sao vậy? “

”Đợi lát nữa. “Đường Niệm Niệm nói.

Tư Lãng Cô Hồng nghe vậy liền ngừng ở chỗ cũ chờ.

Cố tịch nhan trơ mắt nhìn hai người đem nàng như không có gì, trong lòng giống như bị kim đâm giống nhau, trên mặt biểu tình cũng càng thêm nhu nhược ủy khuất, sau khi chung quy nhện không được ra tiếng kêu:” Cô Hồng. “

Thấy hắn bất động, cố tịch nhan mím môi, nói:” Lần này đại biểu mây hành trình, ta muốn cùng người cùng đi, cha nuôi cũng đã đáp ứng rồi! “

Nàng như thế nào có thể trơ mắt nhìn kia tiện nhân cùng hắn đơn độc đi ra ngoài, không nói đại biểu mây trung cảnh đẹp thật nhiều, nhân tình không khí phong lưu, lại nói lần này đại biểu mây thiếu chủ sinh nhật, tứ phương địa vị cao thâm gia tộc đều sẽ trình diện, đến lúc đó còn không được làm tứ phương toàn cho rằng kia tiện nhân mới là Cô Hồng thê tử? Cái này kêu nàng ở vào chỗ nào!

Tuy rằng tư lãng gia dòng chính không có chính thê thiếp chi phân, nhưng là nàng vẫn luôn tin tưởng, lấy Cô Hồng tính tình, cùng nàng vẫn luôn ngốc tại tư lãng trong nhà địa vị, nhất định có thể trở thành tư lãng gia đệ nhất vị chính thống phu nhân, mà không phải những cái đó chỉ dùng kiếp sau dục tiết dục hậu viện một đám không hề khác nhau nữ tử.

Cố tịch, Đường Niệm Niệm xuất hiện đánh vỡ nàng kế hoạch.

Chỉ là, đối với nàng ngôn luận, Tư Lãng Cô Hồng căn bản còn vô phản ứng, những người khác tự nhiên càng không có ra tiếng.

Một mặt đỏ sậm thân ảnh cực nhanh ở phía trước xuất hiện, đúng là theo sát tới rồi tư lãng về nhận. Đường hấn nhìn đến lẳng lẳng đứng, đều nhìn cái này phương hướng hiển nhiên là một bộ chờ tư thái mọi người, không khỏi nao nao, ngay sau đó bật cười, híp mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm, cười nói:” Tiểu tử tử cùng ca là đặc biệt đang đợi đệ đệ tiến đến từ biệt sao? “

Đừng nói là hắn, Chu Diệu Lang đám người nhìn đến hắn xuất hiện cũng là giật mình, không tự chủ được liền nhìn về phía Đường Niệm Niệm. Chủ mẫu chờ sẽ không thật là về nhận thiếu gia đi?

Ở mọi người chú mục hạ, Đường Niệm Niệm lại nhìn phía trước gọi lên một sợi cười, chỉ là ánh mắt lại không phải xem tư lãng về nhận, mà là nhìn một cái lăn tới bạch ngọc cầu.

”Ngao ~ “Bạch ngọc cầu vẫn luôn lăn đến Đường Niệm Niệm bên chân mới giãn ra thân mình, mở to xanh biếc đôi mắt ngập nước nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, há mồm đột nhiên liền” cách “Một tiếng, đánh một cái no cách, một ngậm được hương.

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm nó một hồi, sau đó gật gật đầu, tay nhất chiêu liền đem nó từ trên mặt đất hút tới tay thượng, chụp hạ nó đầu nhỏ,” không tồi. “

”Ngao ô..... “Đây đúng là bị nàng nuôi thả nhiều ngày được thú.

Ở bị nàng triệu hoán sau, được thú sợ nàng không hài lòng, sinh sôi ở triều tịch các được điền cực nhanh quét sạch một vòng, ăn đến bụng tạm thời đều không thể tiêu hóa mới tới rồi, lúc này mới chậm một hồi, làm nàng tại đây chờ.

”Có thể đi rồi. “Đường Niệm Niệm dẫn theo trở về được thú giao cho Thù Lam trong tay, cười nhìn Tư Lãng Cô Hồng.

Tư Lãng Cô Hồng lúc này mới nhích người, thượng bạch liêu xe.

Từ lúc bắt đầu nhìn đến được thú giật mình, lại đến bây giờ, cố tịch nhan nơi nào còn nhìn không ra tới này được thú rõ ràng chính là thuộc về Đường Niệm Niệm. Nhất thời nhớ tới lúc trước chính mình tự mình đa tình, trong lòng phiền khởi ghen ghét xấu hổ buồn bực, sắc mặt khó coi đối với liền phải vào bên trong xe Đường Niệm Niệm bén nhọn hô:” Người là cố ý! Cố ý đem này được thú phóng tới ta triều tịch các đi, chính là cố ý muốn xem ta chê cười đúng không!?”

Đường Niệm Niệm chớp mắt, đạm nói:” Nó chính mình lăn đi. “

Cố tịch nhan chỉ cảm thấy nàng còn ở nhục nhã chính mình, sắc mặt đều trướng đến đỏ bừng, cắn cắn môi, nhìn Tư Lãng Cô Hồng tồn

tại mới nhìn xuống đến bên miệng mắng, run rẩy đối với Tư Lăng Cô Hồng nói:” Cô Hồng, ta muốn cùng đi! “

Tư Lăng Cô Hồng không hề sờ giác đẩy ra cửa xe.

Mấy phen tức giận, cố tịch nhan đầu óc nóng lên, liền hô lên một câu:” Cô Hồng, ngươi cũng không nghĩ ta chết đi!? “

Này trong tiếng, đã ẩn ẩn lộ ra uy hiếp.

Chu Diệu Lang biến sắc, sắc mặt âm trầm xuống dưới.

Tư Lăng về nhận một câu khóe môi, nhìn cố tịch nhan ánh mắt hiện lên trào phúng. Thật là ngu xuẩn lại tự cho là đúng.

Một cổ cực hạn đến xương sương hàn ở trong không khí vừa hiện mà tiêu, nhưng mà liền như vậy nháy mắt cảm giác liền đủ để cho mọi người sắc mặt đều tái nhợt vô sắc, cái loại này giống như thân trụ vạn trượng vực sâu bằng ngực khủng bố, đủ để ăn mòn hồn phách.

Đường Niệm Niệm ở phát hiện hấn dị trạng sau thân thể cũng đã mau quá nàng tư tưởng ôm lấy hấn, vỗ về hấn lưng trấn an hấn cảm xúc, cũng bởi vậy cái này khí thể mới biến mất nhanh như vậy. Đường Niệm Niệm tuy rằng đồng dạng cảm thấy này cổ kỳ thật khủng bố, lại không sợ hãi, đơn giản là nàng có loại trực giác, cảm thấy hấn cũng không sẽ thương tổn nàng.

”Cô Hồng không tức giận, ngươi không muốn nghe nàng nói chuyện, lại không nghĩ nàng chết nói, ta có thể cho nàng vẫn luôn ngủ. “

Nữ tử diễm đạm trấn an thanh âm nhẹ nhàng vang lên, lại có tuyệt đối tự tin cùng nghiêm túc.

Cố tịch nhan sớm tại lời nói nói ra sau liền hối hận, nghe được Đường Niệm Niệm nói, nàng bạch mặt càng lui về phía sau một bước, đối Tư Lăng Cô Hồng run rẩy nói:” Cô Hồng, ta không phải cái

kia ý tứ. Ta chỉ là, ta chỉ là tưởng cùng Cô Hồng cùng nhau, cũng không có uy hiếp ý tứ, thật sự không có. “

Tư Lăng Cô Hồng sớm đã ôm Đường Niệm Niệm vào bên trong xe, cửa xe cũng tùy theo đóng lại, đem sở hữu thanh âm đều ngăn cản bên ngoài.

Chu Diệu Lang xoay người ngồi trên xa phu vị trí, trước khi đi nhìn mắt cố tịch nhan, trên mặt đã sớm đã không có dĩ vãng nhu hòa tươi cười, lạnh lùng nói:” Còn thỉnh tịch nhan tiểu thư tự trọng. “Nói xong, tuyển nhận thở phào một tiếng:” Xuất phát! “

Có thể làm luôn luôn bình thản Chu Diệu Lang như thế lạnh nhạt nói chuyện, có thể thấy được cố tịch nhan hành động làm nàng động thật giận.

Một lát, mọi người xoay người lên ngựa thú, theo bạch liêu xe triển trần rời đi.

Cố tịch nhan sắc mặt lúc này có vẻ và khó coi.

Tư lăng về nhận tâm tình đồng dạng không tốt, phải biết rằng hấn tiến đến chính là tính toán hướng Đường Niệm Niệm nói chút sự tình, chỉ là bị cố tịch nhan như vậy một giảo hợp, cái gì nói chuyện thời gian đều không có.

”Ha hả. “Tư lăng về nhận trong lòng không hảo quá, như vậy phá hủy hấn tâm tình người cũng đừng nghĩ hảo quá. Hấn cười, đưa tới cố tịch nhan chú mục sau, liền cười ha hả nói:” Người vẫn là đừng như vậy tìm chết tìm sống, nếu là người thật dám làm như thế, chớ nói tiểu tử có thể hay không thật sự làm người vĩnh viễn ngủ qua đi, cha cũng sẽ không mặc kệ không quan tâm. “

Cố tịch mặt mũi sắc biến đổi, cắn răng trừng mắt hấn, tức giận nói:” Tiểu tử tử? Tiểu tử tử? Người kêu đến nhưng thật ra dễ nghe, chớ có cho là ta cái gì đều nhìn không ra tới! “

"Nhìn ra tới cái gì? "Tư lãng về nhận sắc mặt chút nào bất biến, tươi cười như lúc ban đầu.

Cố tịch nhan hừ lạnh:" Chính người trong lòng mình bạch. "Nói xong liền xoay người rời đi. Nữ tử luôn là so nam tử tới tinh tế, tư lãng về nhận ngày thường đối Đường Niệm Niệm biểu hiện, nàng nơi nào nhìn không ra tới một chút manh mối.

"Xuy. "Tư lãng về nhận đậm đậm cười, cũng không thèm nhìn tới nàng, chỉ là nhìn Đường Niệm Niệm đám người rời đi phương hướng.

Đến nỗi lúc này, triều tịch các trung xử lý được điện tỳ nữ phát ra một tiếng kêu sợ hãi, run rẩy không thôi nhìn kia đã sớm một mảnh hỗn độn được điện, thật sự không biết nên như thế nào công đạo.

Đi xa bạch liêu bên trong xe, Đường Niệm Niệm nằm ở Tư Lãng Cô Hồng trong lòng ngực, ngửa đầu nhìn hấn, tròng mắt lộ cộc chuyển, một bộ tự hỏi bộ dáng.

Tư Lãng Cô Hồng cũng nhậm nàng xem, một hồi, Đường Niệm Niệm đôi mắt nhất định, hỏi:" Vì cái gì không thể làm nàng chết? "

"Trăng tròn ngày, Niệm Niệm liền sẽ biết được. "

"Nga. "Đường Niệm Niệm cũng không truy vấn, ngón tay câu quán lấy hấn rũ xuống tới tóc đen, ánh mắt ở trên người hấn lưu chuyển, yên lặng nói:" Cô Hồng dung mạo sinh đến tuần, thực lực lại cường, đích xác sẽ có rất nhiều người thích. "

Nàng trong lòng đều có tính toán, chỉ cần nàng thực lực cũng đủ cường, như vậy người khác tự nhiên không dám tới nhìn trộm thuộc về nàng

.....

.

Hết thầy đều yêu cầu thực lực, nàng cần thiết mau chóng tăng trưởng thực lực.

Đến nỗi nhanh nhất tăng trưởng thực lực biện pháp, liền ở chính mình bên người!

”Ta chỉ thích Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng đáp lại nàng lời nói, liền nhìn đến nàng đột nhiên bình tĩnh nhìn hấn, kia ánh mắt khát cầu như thế rõ ràng.

Tư Lăng Cô Hồng thân mình theo nàng lộ liễu ánh mắt căng thẳng, lại chịu đựng, chờ mong dò hỏi nàng:” Niệm Niệm đâu? “

”Ân? “Đường Niệm Niệm nao nao, ngay sau đó kè sát hấn, trả lời:” Ta cũng chỉ sẽ thích Cô Hồng! “Biên nói đã biên liếm thương hấn môi.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt giãn ra ý cười. Kỳ thật so với Đường Niệm Niệm, ở trong mắt hấn Đường Niệm Niệm hướng chi không phải đồng dạng hấp dẫn người ngoài chú ý, mặc kệ là dung mạo vẫn là thực lực đều có thể nói thiên kiều bên trong thiên kiều, theo nàng bắt đầu triển lộ chính mình phong hoa, lại sẽ bao nhiêu người nhớ thương thương nàng?

Tư Lăng Cô Hồng mở miệng ra, một lát liền cùng nàng dây dưa ở bên nhau.

Chỉ cần là nàng muốn làm, hấn đều tùy nàng, nhậm nàng.

Chỉ cần là nàng muốn, hấn liền cho nàng, đưa nàng.

Nàng nếu phải hướng thể nhân bày ra nàng quang mang, ngao du này thiên hạ đại lục, hấn liền trợ nàng, cho nàng phô yên ổn thiết con đường.

Chỉ cần nàng còn ở chính mình bên người, yêu thích chính là chính mình, liền vậy là đủ rồi.

Bạch liêu bên trong xe, tươi đẹp vô hạn, xiêm y phô địa, hai người đã là thân nhiên gặp nhau.

Bạch liêu xe tựa vững vàng bình yên, lại như cũ làm người biết được nó ở chạy nhanh, đây là một loại kỳ lạ thể nghiệm, Đường Niệm Niệm thừa nhận một ** đánh sâu vào, trong đầu không khỏi nhớ tới sách đã từng đề qua, tựa hồ làm loại sự tình này không nên làm người ngoài thấy, lại có chút người liền thích như vậy, tên là tình thú.

Đường Niệm Niệm trong đầu nghĩ trong đó nội dung, sóng mắt hơi nước mờ mịt.

Bạch liêu xe phong bế thực hảo, nếu không phải dựa đến phi thường gần, căn bản là nghe không được bên trong người bắt luận cái gì thanh âm. Lúc này cũng không hẹp hòi lại cũng đều không phải là phi thường rộng mở thùng xe nội, tràn đầy đều là Đường Niệm Niệm khẩu thân ngâm, đặc biệt rõ ràng quanh quẩn, không ngừng là làm Tư Lăng Cô Hồng động tác càng thêm dồn dập, cũng làm Đường Niệm Niệm sắc mặt đã hồng một mảnh, thân thể run rẩy.

Đến nỗi thùng xe ngoại, dựa vào bạch liêu cửa xe đánh xe Chu Diệu Lang, sắc mặt cũng có chút không bình thường đỏ bừng, rử mặt liếm mặt yên lặng đánh xe.

”Chu tổng quản, người làm sao vậy? “Ở bên cạnh Liên Kiều, một hương hai người lại vẫn là phát hiện nàng dị thường.

Chu Diệu Lang ho nhẹ một tiếng, lời lẽ chính đáng nói:” Xuyên quá nhiều, muốn chút nhiệt. “

Các nàng còn muốn hỏi, Chu Diệu Lang đã liếc mắt một cái trừng lại đây, làm hai người không khỏi không áp xuống đáy lòng lòng hiếu kỳ, lại liên tiếp hướng bạch liêu thùng xe xem. Các nàng như thế nào cảm thấy việc này tất cùng trang chủ cùng chủ mẫu có quan hệ đâu. Ngô! Như vậy tưởng tượng càng tò mò!

Hai tỷ muội cho nhau liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trong mắt khát vọng.

Bên kia, Chiến Thương Tiển cũng quay đầu nhìn mắt thùng xe, nói cái gì cũng không có nói. Bên cạnh hắn Lý Cảnh đột nhiên không gợn sóng ra tiếng:” Người là chủ mẫu người, đó là Tuyết Diên Sơn Trang người. “

Chiến Thương Tiển ghé mắt xem hắn,” có ý tứ gì. “

Hôm qua hắn chính là cùng cái này nhìn như mười lăm sáu toái tuổi thực tế so với chính mình tuổi còn lớn hơn hai tuổi nam tử đánh nhau một hồi, lúc sau mỗi người đối chính mình thái độ nhiều có thay đổi, cái kia họ Chu nữ tử cùng chính mình nói chuyện thời điểm cũng ít ngay từ đầu xa cách, gọi thẳng hắn giả danh. Hắn phỏng đoán được đến, cùng người này đánh nhau xem như một hồi khảo nghiệm, mà trận này khảo nghiệm chính mình qua, mới được đến bọn họ thừa nhận.

Lý Cảnh nói:” Người là Tuyết Diên Sơn Trang người, chuyện của người đó là Tuyết Diên Sơn Trang sự. “

Hắn thanh âm tuy rằng như cũ không gợn sóng lạnh nhạt, nhưng là Chiến Thương Tiển vẫn là nghe ra trong đó nội liễm độ ám cùng giữ gìn, một chút thẳng đến trái tim.

Chiến Thương Tiển không nói gì, Lý Cảnh cũng không có nói nữa, hai người đều trầm mặc lên đường, nhưng là có loại đồ vật vẫn là ở yên lặng không tiếng động thay đổi, như này tuy rằng trầm mặc lại không trầm mặc, ngược lại nhẹ nhàng hài hòa không khí.

.....

Quyển thứ hai phượng tường trời cao chương 61 ngộ cố nhân tác giả: Thủy ngàn triệt đại biển mây trung đảo nhỏ đông đảo, bốn phía lấy bốn thành phân bố, phân biệt lấy đông Vân Thành, nam Vân Thành, tây Vân Thành, bắc Vân Thành.

Bốn thành nhân đại biển mây tồn tại, dị thường phồn hoa mà an bình. Hải thương lui tới đông đảo, tùy ý có thể thấy được các loại thương thuyền cùng thuyền hoa. Kiều tạ, liễu lục, gác mái như họa. Bên trong thành nhiều nhất đó là khách điểm rượu cư, còn có phần hồng phấn mặt các. Bên trong thành không khí hỉ phong lưu, thỉnh thoảng liền nhưng nhìn đến mỗi gian rượu cư thượng một đám học đòi văn vẻ văn nhân mặc khách uống rượu làm thơ, tùy ý không kèm chế được.

Ngày gần đây, nhân đại biển mây cung gia thiếu chủ sinh nhật tức đến, đông Vân Thành nội biển xanh liên cũng tới rồi mở ra hoa kỳ, lúc này bốn bên trong thành người đều dị thường nhiều, đông Vân Thành nhất gì.

Tiếp cận một tháng hành trình, Đường Niệm Niệm đám người cũng tới đông Vân Thành địa vực, vào ở đã sớm chuẩn bị tốt thôn trang.

Lúc này ly biển mây thiếu chủ sinh nhật còn có bảy ngày thời gian, Chu Diệu Lang đã sớm đem hết thầy an bài thỏa đáng, cười ha hả nói thẳng từng người đi ngoạn nhạc bảy ngày là được.

Nghe được lời này, vui vẻ nhất liền thuộc Diệp thị tỷ muội hai người. Phải biết rằng các nàng chính là một hồi đến tư lãng gia tộc đã bị bách đi làm nhiệm vụ, bỏ lỡ quá nhiều, hiện giờ khó được có thể có này một chơi, nơi nào có không vui đạo lý.

Hai người không nói hai lời liền mang lên tiền tài nhảy nhót ra cửa đi. Đều không phải là nói đông Vân Thành đồ vật có bao nhiêu hảo, nhưng đồ chính là một cái sung sướng náo nhiệt.

Tư Lãng Cô Hồng cũng vì Đường Niệm Niệm cùng chính mình đổi hảo xiêm y, nhìn nàng lóe sáng con người, mỉm cười nói: “Chúng ta cũng đi ra ngoài nhìn xem?”

“Hảo!” Đường Niệm Niệm tự nhiên vui vẻ đồng ý.

Chu Diệu Lang một bên nhìn, cười liền đem mấy điệp ngân phiếu phóng tới Thù Lam trong tay, nói: “Hảo hảo hầu hạ.”

Thù Lam thu hảo ngân phiếu gật đầu.

Chu Diệu Lang lại vội vàng ngăn lại chuẩn bị theo sau Chiến Thương Tiển, cười gượng hai tiếng, nói: “Tán phạt a, kỳ thật ta có một số việc còn cần người hỗ trợ.” Trang chủ cùng chủ mẫu khó được cùng nhau đi ra ngoài chơi, người nếu là theo sau, bắt quá che giấu bao sâu, đều không phải ngọt ngào sao.

Chiến Thương Tiển nơi nào nhìn không ra tới nàng cố tình, giương mắt nhìn cùng nhau ra cửa hai người, hần rữ rữ mắt, chung không có bước ra bước chân, đối Chu Diệu Lang nói: “Đã biết.”

Chu Diệu Lang vừa thấy, trong lòng vẫn là có vài phần không hảo quá. Bất quá nhân tâm đều là ích kỷ, trong lòng nàng quan trọng nhất đó là phu nhân cùng trang chủ, như thế cũng chỉ có thể ủy khuất người khác.

Đến nỗi những người khác, Lý Cảnh tuy bị Chu Diệu Lang đuổi đi ra ngoài, dư lại cũng chỉ có lâm đẳng cái này con rối, còn có ghé vào trong ổ ngủ được thú.

“Ân? Như thế nào giống như thiếu cái gì?” Chu Diệu Lang khẽ nhíu mày.

Chiến Thương Tiển nói: “Xà đi theo chủ tử đi.”

“Đúng rồi, cái kia xà.” Chu Diệu Lang lúc này mới nhớ tới, đối với xà quái trộm ròi đi cũng chỉ có thể làm lơ, một con rắn nghĩ đến cũng sẽ không ảnh hưởng trang chủ cùng chủ mẫu cái gì.

Vừa ra thôn trang, không đi bao lâu liền đến đường phố, âm ỉ thanh âm có hôi hổi sinh khí, chen chúc lui tới đám người càng đột hiện phồn hoa.

Đường Niệm Niệm lúc này cũng không có làm Tư Lăng Cô Hồng ôm, mà là lôi kéo hần tay, sóng mắt lưu chuyển, đem trước mắt phồn hoa đều thu vào trong mắt.

Nàng cũng không thích âm ỉ, cũng không thích bị mọi người nhìn chăm chăm xem, càng không thích chen chúc nhỏ hẹp hoàn cảnh. Chỉ là trước mắt hết thấy lại làm nàng tâm thần đi theo sôi trào lên, kiếp trước kiếp này nàng đều không có thật sự đạo quá phổ xá sầm uất, kiếp trước nhân chịu khổng khổng bị tùy ý ra ngoài, liền tính có thể ra ngoài, nàng cũng không muốn, chỉ vì đi ra ngoài nghênh đón nàng sẽ chỉ là chán ghét ánh mắt cùng thóa mạ, mà trên người nàng độc cũng sẽ hại chết người, khiến cho oanh động.

Đến nỗi kiếp này, từ mượn xác hoàn hồn đến xuất giá, từ Tuyết Diên Sơn Trang đến Tư Lăng Cô Hồng gia tộc, mặt khác thời điểm đều là ở lên đường.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu xem ra, bàn tay đem tay nàng hoàn toàn bao vây ở bên trong.

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu nhìn hắn, sau đó liền nở nụ cười. Chỉ cần có người này tại bên người, còn có cái gì đáng để ý đâu. Nghĩ, nàng liền lôi kéo hắn tay, đi vào đám người.

Nhiên, tưởng luôn là tốt đẹp, hiện thực lại là tàn khốc. Không nói Đường Niệm Niệm không có trải qua quá phổ xá sầm uất, Tư Lăng Cô Hồng đồng dạng không có. Đồ vật của hắn từ trước đến nay đều là có người chuẩn bị tốt, cần gì tới loại địa phương này mua sắm, hắn đối này cũng cũng không hứng thú. Cho nên hai người vừa vào đám người trên đường phố, thế nhưng nhất thời cũng không biết nên làm cái gì hảo, Tư Lăng Cô Hồng tắc che chở nàng, làm tất cả mọi người vô pháp tới gần bọn họ một trượng trong vòng.

Như thế cũng làm hai người thành người khác tiêu điểm, chỉ là chỉ cần liếc mắt một cái liền nhưng nhìn ra hai người bất phàm, ai cũng không dám nhiều xem, càng đừng nói tiến lên bắt chuyện.

Thù Lam đứng ở bọn họ phía sau, đi theo đi rồi một hồi, rốt cuộc phát hiện vấn đề nơi. Trong lòng tuy rằng có vài phần buồn cười, nhưng là nàng nhưng một chút cũng không dám cười ra tới, nhẹ giọng hướng Đường Niệm Niệm nhắc nhở nói: “Tiểu thư, nô tỳ nhìn đến bên kia có rất nhiều tiểu thực cùng tửu lầu, còn có bên kia có

một ít sơn phấn cùng vật phẩm trang sức cửa hàng, không bằng đi xem? Tiểu thư hồi lâu không có mua quá đồ vật, mấy thứ này tuy rằng so ra kém trong sơn trang, nhưng là thắng ở hảo chơi mới lạ.”

Đường Niệm Niệm nghe vậy gật đầu, lôi kéo Tư Lăng Cô Hồng tay liền hướng tiểu thực tửu lầu địa phương đi đến. Thù Lam nhìn, trong lòng bất đắc dĩ. Xem ra tiểu thư đối thức ăn xem đến so sơn phấn càng cảm thấy hứng thú.

Bọn họ ai cũng không có chú ý tới ở bọn họ phía sau không xa đi theo một con rắn, có lẽ phát hiện chỉ là không có đi để ý tới mà thôi.

Vừa đến tiểu thực trên đường, các loại mùi hương liền mặt tiền cửa hiệu mà đến, Đường Niệm Niệm trên mặt tức khắc lộ ra hứng thú ý cười, trực tiếp đi đến một cái bán hoa bánh lão bà bà trước mặt, nói: “Ta muốn cái này.”

Thù Lam thấy, cực nhanh móc ra bạc vụn để đi lên, “Bao nhiêu tiền.”

Lão nhân ngần ra lúc sau liền nhiệt tình nói: “Mười văn một khối, mười văn một khối, cô nương lấy hảo.” Đem bao tốt hoa bánh đưa cho Đường Niệm Niệm, ánh mắt lại không khỏi ở hai người trên người dạo qua một vòng, già nua đôi mắt đều cười mỉ thành một cái tuyến, liên thanh nói: “Hai vị thật đúng là Kim Đồng Ngọc Nữ a, sinh đến cũng thật đẹp, chính là lão bà bà gặp qua đẹp nhất người, ha ha.”

Đường Niệm Niệm tiếp theo bánh bột ngô cắn một ngụm, ném ném hương vị, gật đầu, tuy rằng không tính là nhiều mỹ vị, nhưng là có khác hương vị.

Tư Lăng Cô Hồng không có sai quá nàng một chút biểu tình biến hóa, lập tức liền đối với lão nhân nói: “Phương thuốc.”

“A?” Lão bà bà ngần ra.

Thù Lam biết điều lại móc ra bạc, nói: “Chủ tử muốn mua người này bánh bột ngô làm phương.”

Lão nhân nhìn trước mắt bạc, vội vàng xua tay, nói: “Cái gì phương thuốc không phương thuốc, đều là một ít vật nhỏ.”

Thù Lam cũng không khách khí, đem bạc phóng tới lão nhân sạp thượng, nói: “Này đó bạc tưởng là đủ rồi, người nếu là hiện tại không có phương thuốc, kia liền chờ viết hảo văn chút đưa đến phía đông ra ngõ nhỏ đệ nhất tòa thôn trang, tự nhiên có người sẽ nhận lấy.”

Lão nhân nghe vậy lại đem trước mắt ba người đánh giá liếc mắt một cái, nhìn ra được tới này đối bách nhân định là đại phú đại quý nhà ra tới người, đối này đó ăn vật thực cũng bất quá là nhất thời cảm thấy hứng thú. Nếu muốn mua phương thuốc liền mua đi, nghĩ đến này bạc đối bọn họ tới nói không coi là cái gì, lại thoái thác chỉ sợ sẽ chọc bọn họ không mừng ngược lại không tốt. Lập tức lão nhân liền thu bạc, liền thanh đáp: “Kia bà bà liền đa tạ hai vị quý nhân, văn chút bà bà nhất định tự mình đem phương thuốc đưa qua đi.”

Sự tình làm thỏa đáng, Đường Niệm Niệm cũng không có nhiều làm dừng lại, cắn bánh bột ngô tiếp tục đi phía trước đi.

Dọc theo đường đi các dạng ăn vật ăn không ít, nhưng là chân chính vào được Đường Niệm Niệm ăn uống thật không nhiều lắm, thật sự là bị Tư Lăng Cô Hồng đem miệng hoàn toàn dưỡng điều. Đến nỗi những cái đó mới lạ một ít thức ăn chỉ cần bị làm nàng nuốt trôi khẩu, đều bị Tư Lăng Cô Hồng xuất khẩu mua phương thuốc.

Hai người cùng nhau qua một tòa cầu đá, dưới cầu từng điều tiểu phạm phiêu đăng, lựa mỏng trôi nổi, có nữ ngồi ở xuyên thấu nhẹ đạn tỳ bà, xảo tiểu từ từ.

Kiều bên kia, một sạp tiểu quầy hàng trải rộng cảnh tượng, hoàn toàn là từng tòa tinh xảo cao nhã gác mái, nơi này hành tẩu người cũng ít rất nhiều, người mặc giả dạng vừa thấy liền biết phi phú tức quý.

Đá xanh bình thản đại đạo, bóng râm vui mừng, trong không khí như có như không phiêu đảng thanh thúy tiếng đàn.

Đường Niệm Niệm nhìn chung quanh thỉnh thoảng bay tới bên này ánh mắt lui tới đám người, nhả lại cánh mũi, lời kéo Tư Lăng Cô Hồng tay đi phía trước hành tẩu.

Thù Lam đi theo liền ngôn nói: “Tiểu thư, nơi này là thừa bảo phố, nổi tiếng nhất chính là thừa bảo hiên, này phố cũng này đây này được gọi là. Thừa bảo hiên nội trần phẩm thật nhiều, mặc kệ là đan dược, ngọc khí, xiêm y, hung thú, binh khí đều có thể tìm được, tiểu thư mau chân đến xem sao?”

Trước nay phía trước nàng liền ở Chu Diệu Lang nơi đó làm tốt công khóa, đối đông Vân Thành địa lý hoàn cảnh đều có điều hiểu biết.

-----oOo-----

Chương 62: biển xanh viên chi du

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bên ngoài chơi như thế nào?”

Thù Lam cũng không giấu giếm, đem nhìn thấy nghe thấy đều nói ra, tự nhiên cũng không có sai quá Cung Cẩn Mặc cùng Đường Xảo Chi kia sự kiện. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Nghe đến đó, Chu Diệu Lang nhú mày, gật đầu nói: “Người làm thực hảo.”

Thù Lam mỉm cười một chút, biểu tình không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Chu Diệu Lang trong mắt hiện lên một sợi tán thưởng, làm nàng chính mình trở về Đường Niệm Niệm bên người.

Không lâu.

Đương Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đang ở dùng bữa khi, Diệp thị tỷ muội cũng từ bên ngoài trở về, đồng dạng đã đến còn có thừa bảo hiên Đường Niệm Niệm sở mua đồ vật.

Liên Kiều một tay cầm kia đóa đồ tươi mẫu đơn, mộc hương ôm lúc này da lông có chút dơ bẩn hỗn độn Bạch Lê cùng nhau chạy chậm tiến vào, đối Đường Niệm Niệm đồng thời vui mừng nói: “Chủ mẫu, đây là ngài mua tới đưa cho Bạch Lê sao?”

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua kia hồng diễm diễm hoa mẫu đơn, lại cúi đầu nhìn mắt đồng dạng đầy người chật vật, lại mẫn xà mặt cười gian xà quái, lại chuyển mắt xem giống sương giá cà tím

giống nhau Bạch Lê tiểu hồ, nhất thời trên mặt không khỏi hiện lên một mặt ý cười, gật đầu nói: “Ân.”

Lúc này, nàng trong lòng cũng không khỏi có điểm ác liệt tâm tư. “Bạch Lê mang sẽ đẹp.” “Đúng vậy! Đúng vậy! Ta cũng cảm thấy đẹp đâu!” Liên Kiều bài bài tay cười nói, ngay sau đó nhận được Chu Diệu Lang ánh mắt, thè lưỡi, vội vàng nói: “Trang chủ, chủ mẫu dùng bữa, chúng ta liền không quấy rầy, chờ cấp Bạch Lê rửa sạch sẽ, mang lên này đại hoa lại đưa tới cấp chủ mẫu xem!”

Đường Niệm Niệm gật đầu. “Tê ~” xà quái híp mắt, cười tùm tùm mắt đưa Bạch Lê rời đi.

Chờ Đường Niệm Niệm dùng xong rồi đồ ăn, liền ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trên đui, dựa vào hấn ngực, đối Chu Diệu Lang nói: “Ta cho các người mua lễ vật.”

Chu Diệu Lang trên mặt lộ ra kinh ngạc, đối với Đường Niệm Niệm nói ra những lời này hiển nhiên thực giật mình. Tuy rằng nàng nghe Thù Lam nói nàng mua không nhiều không ít đồ vật, lại như thế nào cũng không nghĩ tới sẽ là đưa cho bọn họ. Lập tức liền nói: “Thuộc hạ khiến cho bọn họ lại đây.”

Thực mau, Chu Diệu Lang đem mấy người lãnh đến nơi đây khi, Thù Lam cũng đem Đường Niệm Niệm từ thừa bảo hiên mua đồ vật bưng đứng ở một bên.

Liên Kiều lúc này cũng chính lôi kéo tránh ở mộc hương sau lưng Bạch Lê, hống nói: “Tới, Bạch Lê ngoan, không thẹn thùng! Nhưng xinh đẹp, tới cấp chủ mẫu nhìn xem, nhìn xem chủ mẫu đưa cho người đại hoa nhiều xứng người.” “.....” Bạch Lê chết sống không ra.

Nằm ở Đường Niệm Niệm bên cạnh xà quái phát ra rầu rĩ “Tê tê tê tê” thanh, như thế nào nghe như thế nào như là ở buồn cười.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, đang chuẩn bị phát ra linh thức. “Muốn nhìn?” Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu ở nàng bên tai nói nhỏ.

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tư Lăng Cô Hồng bàn tay vừa động, ở mộc hương sau lưng Bạch Lê tiểu hồ như là bị vô hình đồ vật lôi kéo ra tới, sau đó ngã ngối trên mặt đất.

Tuyết trắng da lông, vừa mới rửa mặt chải đầu sau xoa tung cái đuôi, tròng lớn hồ ly mắt, xứng với trên cổ một đóa nó hơn phân nửa cái đầu đại hoa mẫu đơn, hồng điểm điểm xứng với nó tuyết trắng da lông, hình thành tiên minh đối lập. Không biết là then thùng vẫn là then quá thành giận, nó hồ ly trên mặt thế nhưng đỏ lên. “Phốc!” “Tê tê tê tê!”

Đường Niệm Niệm cũng thân thể run lên, sau đó liền oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực cười rộ lên, réo rất gió mát tiếng cười từ nàng trong miệng toát ra tới, dẫn tới ở đây mấy người đều đầu hướng ánh mắt. Tuy rằng Đường Niệm Niệm cười số lần cũng không thiếu, nhưng vẫn là lần đầu tiên cười đến như thế vui sướng ra tiếng.

Bạch Lê toàn thân tuyết trắng da lông đều theo này tiếng cười dựng lên, tạc càng thêm xoa tung, cặp kia tròng lớn hồ ly mắt tái sinh động bức người, sắc đến nó trên cổ đại hoa cũng càng thêm xán lạn.

Đường Niệm Niệm tiếng cười dần dần tiêu phai nhạt một ít, rũ mắt thấy Bạch Lê nói: “Rất đẹp.” “..... Chi.” Bạch Lê trong miệng phát ra một tiếng thấp thấp rỗng, bỏ qua một bên đầu, giơ lên móng vuốt nhỏ tức giận chuẩn bị đem kia đại hoa cấp gỡ xuống tới, hoặc là xé rách. “Tiểu bạch lê!” Liên Kiêu cùng mộc hương nhưng xem đến rõ ràng, liền thanh kêu to ra tiếng.

Đây chính là chủ mẫu đưa đến đại hoa phối sức, đừng nói đây là thật sự đẹp, liền tính là khó coi nó cũng không thể như vậy phát chủ mẫu tâm ý. Bằng không lấy chủ mẫu tính tình, nhưng có đến nó xui xẻo. Huống chi còn có trang chủ ở chỗ này, nếu là chủ mẫu bởi vậy có một chút không vui, xui xẻo vẫn là nó.

Liên Kiều hồng nói: “Tiểu bạch lê, đẹp, là thật sự đẹp!”

Mộc hương cũng nói: “Tiểu bạch lê, hảo hảo mang, ta cho người thêm cơm nga.”

Bất quá, hiển nhiên hai người nói chỉ là tăng thêm Bạch Lê hồ ly trên mặt hồng khí, thẹn quá thành giận run run giơ lên móng vuốt ngược lại càng thêm kiên định.

Lúc này, một viên đan dược bay tới nó trước mặt, nồng đậm dược hương làm Bạch Lê động tác một ngăn, đột nhiên định mục xem ra, đương nhìn đến trước mặt kia viên màu xanh lá đan dược khi, hai mắt liền không rời đi. “Chi ——” Bạch Lê đột nhiên há mồm một điều, chính là kia đan dược lại nháy mắt vừa chuyển, dừng ở Đường Niệm Niệm trắng nõn như ngọc bàn tay nội.

Bạch Lê trơ mắt, thèm nhỏ dãi xem nàng.

.....

Đường Niệm Niệm đối với nó vừa mới hành vi một chút không thấy sinh khí, ngược lại híp mắt, đem trong tay đan dược bãi ở nó trước mắt, nói: “Mang, cho người dược.”

Bạch Lê thân thể cứng đờ, hai mắt tràn đầy giãy giụa.

Đường Niệm Niệm không vội, phiên tay lại một viên tương đồng đan dược xuất hiện trong tay, hai viên đan dược ở tay nàng trong lòng bàn tay lấp lánh sinh vượng, lại nói: “Hoặc là lấy đan mang, hoặc là cái gì không có cũng muốn mang.”

Như vậy hào không bình đẳng uy hiếp từ nàng trong miệng toát ra tới, cho người ta không biết nên khóc hay cười cảm giác, chỉ là ở đây mấy người toàn bộ đều từ nàng trên mặt nhìn đến nghiêm túc, cũng biết nàng thật là nghiêm túc. “Chi chi!” Khi dễ hồ, người đây là khi dễ hồ!

Đường Niệm Niệm chậm rãi thu tay lại.

Nhiên, còn không có chờ nàng hoàn toàn thu hồi, Bạch Lê đã đột nhiên nhảy dựng lên, đem nàng trong tay hai viên đan dược ngậm nhập khẩu, trở về chỗ cũ. Hồ ly mắt khắp nơi loạn chuyển, cuối cùng dừng ở xà quái trên người, khơi mào cảm “Chi” một tiếng, ngay sau đó liền nhảy lên mộc hương bả vai, lại lần nữa giấu đi thân hình.

Xuy! Ít nhất ta hoàn đan dược, ngươi đâu?

Xà quái mắt nhú lại, hiện lên buồn bực, ngay sau đó nâng lên hàm dưới, giống như khinh thường.

Bạch Lê sự tình một quá, Đường Niệm Niệm hứng thú vừa lúc, liền một đám bắt đầu đưa ra tuyển tốt lễ vật.

Thừa bảo hiên đồ vật đều là tinh phẩm, tuy rằng ở đây mấy người kiến thức đều rất là cao siêu, trong tay thu được vật phẩm trang sức ở mấy người trong mắt cũng bắt quá giống nhau mà thôi. Nhưng mà tuy là như thế, từ Đường Niệm Niệm tay đưa ra lại giống nhau.

Chỉ cần nghĩ vậy chút là Đường Niệm Niệm tự mình chọn lựa, lại tự mình đưa ra tới, mấy người trong lòng đều mặc danh có chút nói không rõ cảm thán. Tuy rằng không biết này cảm thán rốt cuộc là cảm thán cái gì, có lẽ rất nhiều.

Chu Diệu Lang nhìn trong tay hộp gấm nội một quả thủ công tinh xảo, ngọc chất không tì vết Bích Ngọc Cây Trâm. Hơi hơi ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thù Lam đã trống không một vật tay, lại xem Đường Niệm Niệm phía sau Tư Lăng Cô Hồng, há mồm, cuối cùng cái gì đều không có nói. Chỉ là trong lòng thầm nghĩ: Chủ mẫu, ngươi nhưng ngàn vạn đừng quên trang chủ a?

Phía bên phải tĩnh trạm Chiến Thương Tiễn, cầm trong tay huyền màu đen cơ quan khẩu hợp bối vỏ, cảm thụ dùng lựa bố cột vào sau lưng chiến thương, nhẹ gục đầu xuống, che giấu trong mắt xuất hiện ám áp nhu hòa ý cười. Nàng là thật sự có tâm tuyển phần lễ vật này, đều không phải là chỉ là nhất thời ngoạn nhạc.

Vào đêm.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm ngâm ở bể tắm trung, trong tay bôi tắm rửa hương cao, sát ở nang trên người, mềm nhẹ mà thân mật chà lau ra mông lung bọt biển.

Đường Niệm Niệm thoải mái dựa vào hán trên người, nhợt nhạt nheo lại đôi mắt tựa như một con thoả mãn miêu.

Mờ mịt nhiệt khí, Tư Lăng Cô Hồng lẳng lẳng nhìn trong lòng ngực nàng, bị nhiệt khí xâm nhiễm đến đạm phần da thịt, trong suốt mềm mại bọt biển tràn ngập ở nang trên người, làm như ở tham luyện này da thịt tinh tế mềm nhẵn.

Lúc này, Đường Niệm Niệm hơi hơi chớp chớp mắt, sau đó lười nhác xoay người, lười biếng thoải mái mà nửa mở nửa mở hai mắt có vẻ có chút mông lung ngây thơ, nhìn Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Cô Hồng nghĩ muốn cái gì lễ vật?”

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay động tác một đốn, sau đó đuôi lông mày tràn ngập ra không khó phát hiện vui sướng, rũ mắt nói: “Niệm Niệm.”

Cho nên nói, Chu Diệu Lang lại là hiểu biết hán. Chẳng sợ trên mặt không có biểu lộ nhiều ít, nhưng là lúc này một màn rõ ràng hán đối bữa tối hậu phát sinh tặng lễ sự kiện ăn vị.

Đường Niệm Niệm còn chậm chậm lẩm bẩm nói: “Ân..... Đưa bọn họ, cũng muốn đưa Cô Hồng, chỉ là đưa Cô Hồng không thể là người khác làm.” Chớp chớp thủy mắt, nửa mở con ngươi chuyên chú dừng ở hán trên mặt, “Cô Hồng, nghĩ muốn cái gì? Thiên Phẩm được? Thiên Phẩm phía trên cũng có thể! Chỉ cần Cô Hồng muốn, ta đều nghĩ cách cho ngươi làm đến.” “Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng thanh âm ở mờ mịt nhiệt khí trung càng ấm áp dung nhân tâm phòng.

Đường Niệm Niệm đôi mắt mê đến lợi hại hơn, có chút chịu mê hoặc “Ân” một tiếng. “Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng đem nang lông mi thượng hơi nước lau đi, cười nói: “Ta muốn Niệm Niệm, chỉ nghĩ muốn Niệm Niệm.”

Đường Niệm Niệm giật mình, hiện tại lười biếng đầu óc xoay chuyển có chút chậm, cũng càng thêm bất đồng thường nhân. Nàng lúc này nghe thế câu nói, nghĩ đến lại là lúc trước xem xong sách trung bên trong giảng giải thứ nhất.

Đương nam tử cùng nữ tử chi lỏa ở chung, hành phòng phía trước, nam tử nói ra khiêu khích lời âu yếm liền có này một câu. Liền giống như nàng lúc trước đối Tư Lăng Cô Hồng nói qua, muốn hẳn.

Ân.....

Sách, nghe thế câu nói sau, nữ tử nên như thế nào đáp lại tới?

Đường Niệm Niệm quơ quơ đầu, ngay sau đó nhớ tới cái gì, ánh mắt lấp lánh. Sau đó hai chân xem bàn thượng hẳn vòng eo, nhẹ một nghiêng đầu, môi giơ lên làm nũng độ cung, mềm mại nói: “Cho người, ta cả người đều cho người.”

Mềm mại thanh âm ở ẩm ướt ẩm áp trong bồn tắm, càng thêm dụ hoặc nhân tâm, hướng chi là như vậy tự thái, như vậy ngôn ngữ.

Tư Lăng Cô Hồng toàn thân đều hơi hơi căng chặt, bạch ngọc trên mặt cũng tràn ngập nhàn nhạt hồng, dính bọt nước mặt trường lông mi run rẩy, kia bọt nước lung lay sắp đổ, có cỗ

.....

Mạc danh cực hạn gọi cảm.

Đường Niệm Niệm tâm thần còn sa vào hồi tưởng sách kia một đoạn, lại ở trên người hẳn trên dưới cọ cọ, lại mềm mại cười nói: “Cô Hồng cần phải phụ trách uy no ta.”

Tư Lăng Cô Hồng con người đột nhiên ngưng tâm.

◆ “Tiểu thư.”

Chẳng sợ đã ở Tuyết Diên Sơn Trang ngây người một năm lâu, nhưng là Thù Lam vẫn là thói quen xưng hô Đường Niệm Niệm vì

tiểu thư. Ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau khi, nàng cũng chỉ sẽ xưng hô tiểu thư cùng trang chủ. Thậm chí càng đa số thời điểm, nàng chỉ cần đem sự tình với Đường Niệm Niệm bẩm báo có thể, mặc kệ dò hỏi Tư Lăng Cô Hồng ý kiến, chính như lúc này.

Về điểm này, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không thêm để ý, cũng không nói gì. Thù Lam vốn chính là thuộc về Đường Niệm Niệm bên người tỳ nữ, chuyên môn hầu hạ Đường Niệm Niệm, sở cần phải làm là lấy Đường Niệm Niệm là chủ. Chu Diệu Lang đám người cũng liền không có ngăn lại, tùy ý nàng đi, chỉ cần nàng trong lòng mình bạch khẩn cấp hai người quan hệ.

Này sẽ, Đường Niệm Niệm vừa mới dùng xong rồi đồ ăn sáng, đang chuẩn bị cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng đi đông Vân Thành biển xanh bên trong vườn nhìn xem kia nổi tiếng đã lâu biển xanh liên, nghe được Thù Lam thờ nhẹ gọi cũng chỉ là đầu tới nghi hoặc liếc mắt một cái.

Thù Lam lấy ra hôm qua thừa bảo hiên nam tử giao cho nàng trong tay thiệp mời, nói: “Hôm nay thừa bảo hiên khai đấu giá hội, liên tục ba ngày, tiểu thư nhưng có hứng thú?”

Hôm qua Đường Niệm Niệm biểu hiện ra một tia hứng thú nàng đều xem ở trong mắt, lúc này mới có hiện tại nhắc nhở. “Đấu giá hội có này đó thú tốt?” Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, như vậy hỏi.

Từ bốn luyện ra sau, Lục Lục liền tiến vào ngủ đông, nếu như bằng không nàng cũng không cần dò hỏi nàng.

Thù Lam hạnh đến đã sớm làm công khóa, đáp: “Lần này thừa bảo hiên đấu giá hội thả ra tin tức, lấy một đạo Thiên Phẩm đan dược phương thuốc vì áp trực chi bảo, đến nổi rốt cuộc là Thiên Phẩm cái gì cấp số phương thuốc không người biết. Trừ bỏ cái này, còn có một lọ Thiên Phẩm tam cấp sinh cơ đan, một gốc cây Thiên Trúc hỏa quỳ.....” Đem có thể lọt vào trong tầm mắt bảo vật nhất nhất liệt kê sau, Thù Lam tổng kết nói: “Mặt khác đồ vật phức tạp, giống nhau chiếm đa số, đều là mở màn chi vật.”

Đường Niệm Niệm sau khi nghe xong, trừ bỏ đối cái kia không người biết hiểu Thiên Phẩm phương thuốc muốn một tia hứng thú ngoại, mặt khác đồ vật thật sự xem không vào nàng mắt. Cũng không có nghĩ nhiều, lời kéo Tư Lăng Cô Hồng tay, dùng hành động đã chứng minh rồi nàng quyết định.

Thù Lam thấy vậy tự nhiên không hề ý nghĩa, đem yêu cầu mang lên chuẩn bị tốt, đi theo hai người hành tẩu.

Đông Vân Thành biển xanh viên.

Hiện giờ chính tới gần đông Vân Thành đệ nhất cảnh đẹp biển xanh liên hoa kỳ mở ra ngày, cho nên ngày ngày đều là kín người hết chỗ, tùy ý có thể thấy được văn nhân mặc khách, còn có lâm thời liên bãi án vẽ tranh giả, hoa y cảm phục quý tộc nam nữ, chuyện trò vui vẻ.

Vừa vào biển xanh bên trong vườn, Đường Niệm Niệm vừa thấy nhiều như vậy người đôi mắt liền ảm đạm một ít. Nhiên biển xanh bên trong vườn bố cục xảo diệu, từng bước thành cảnh, tứ phương biển xanh sóng nước lóng lánh, nổi lơ lửng dày đặc biển xanh liên. Thực sự không hổ là đông Vân Thành đệ nhất cảnh đẹp, làm người không kịp nhìn, tâm thần hấp dẫn khó định.

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng, đều không phải là đi vào ngắm cảnh đình hiên thủy thượng hành lang dài trung, lại là dưới chân bước lên trên mặt trôi nổi biển xanh liên xanh biếc lá sen, không kinh khởi một chút gợn sóng, dừng ở trong nước nổi lơ lửng một tòa không người tiểu phàm.

Ở hai người phía sau Thù Lam đồng dạng đạp thủy đuổi kịp, chỉ là so sánh với Tư Lăng Cô Hồng kia phân đạp thủy vô ngân thân pháp, nàng tự nhiên vô pháp so sánh với. Dưới chân sóng thủy nhẹ bắn, ở thượng tiểu phàm thời vận tấn toàn thân nguyên lực mới không có kinh khởi quá lớn phạm phùng.

Đình hiên hành lang dài trung kinh khởi một trận ồn ào, rất nhiều người đều từ Tư Lăng Cô Hồng đứng dậy khi liền mở to hai mắt nhìn. Thẳng đến nhìn đến hấn thượng phàm bè, bè thượng tiểu tọa

có vân sa che nắng, làm trong đó ôm nhau mà ngồi hai người càng thêm mộng lung không rõ, tựa như ảo mộng.

Này tiểu phạm là trước kia liền chuẩn bị. Biển xanh bên trong vườn có thể ở biển xanh liền trung hành phạm thường cảnh thật sự số ít, không một không cần muốn cao siêu bối cảnh thế lực cùng tiền tài.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, hai mắt ở chung quanh lưu chuyển một vòng sau, vừa lòng híp mắt, ngẩng đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng, cười nói: “Cô Hồng chuẩn bị thật chu đáo!”

Tư Lăng Cô Hồng thấy nàng vừa lòng, tự nhiên đồng dạng vui vẻ. Nàng tập ** hảo, hẳn đã sớm hiểu rõ với tâm.

Thù Lam từ hộp đồ ăn thượng tướng Tư Lăng Cô Hồng nhanh chóng làm tốt điểm tâm nhất nhất mang lên bàn, lại dâng lên một lọ hàn rượu mai cư hoa mai rượu gạo, sau đó không tiếng động lui đi ra ngoài.

Biển xanh viên cùng toàn bộ đại biển mây có cùng nguồn gốc, rộng lớn vô cùng, liếc mắt một cái vô ngần. Nhiên, chân chính đương thuộc cùng biển xanh viên trong vòng chỉ có biển xanh liền sinh trường địa phương. Biển xanh liền trình xanh lam sắc, ần ần hình như có màu tím nước gợn ở chín cánh hoa cánh thượng lưu động, nhụy hoa huỳnh lục, thừa dịp lân lân phập phồng nước gợn, có loại rung động lòng người thánh khiết cùng quyến rũ.

Nghĩ đến hôm nay đều không phải là là biển xanh liền tề khai ngày, biển xanh bên trong vườn chỉ có số lẻ mấy đóa biển xanh liền mở ra quyến rũ, mặt khác đa số còn chỉ là nụ hoa đái phóng. Nhiên này cũng không ảnh hưởng chúng nó một khác chỗ làm người thích địa phương —— thanh hương nùng mà không nị mê ly.

Đường Niệm Niệm một bộ lười biếng không có xương dựa nằm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, chớp mũi người thủy cùng hoa thanh hương. Từ lúc bắt đầu dùng mắt chạy đến hiện tại dùng linh thức quan vọng, nhìn đến xanh thắm mây trắng vô nhiễm không

trung, đảo ẩn mây trắng trời xanh biển mây. Biển mây ở trong chứa bao dải phóng biển xanh liên

.....

, nhẹ nhàng trôi nổi bích sắc lá sen. Một cổ yên lặng khôn kể hiểu được tràn ngập trong lòng, từ thể xác và tinh thần đến linh hồn đều một trận mát lạnh thông suốt.

Đường Niệm Niệm lông mi nháy mắt, thất thần hai mắt khôi phục thanh minh linh động, ngay sau đó tràn ngập thượng nồng đậm kinh dị.

Vừa mới kia một cái chớp mắt tiến vào thiên ngộ trạng thái, khiến cho nàng tâm cảnh tăng lên, một chút từ nguyên bản tích cốc trung kỳ đến tâm động trung kỳ. Lấy nàng tích cốc đỉnh tu vi hơn nửa hiện tại tâm động trung kỳ tâm cảnh, tùy thời đều có thể chuẩn bị đột phá tâm động kỳ. “Tĩnh?” Một bàn tay xoa nàng lông mi, mềm nhẹ cảm giác vận động làm nàng chớp chớp mắt, nhỏ bé tim đập cũng sinh động lên.

Đường Niệm Niệm bắt lấy hấn tay, nắm ở lòng bàn tay, chuyển cái thân liền cùng hấn mặt đối mặt đối diện, tươi cười đầy mặt nói: “Cô Hồng, lòng ta cảnh đột phá.”

Từ cảm thấy hấn đung vào cùng tồn tại, Đường Niệm Niệm thân thể đã mau quá tư tưởng, đem chính mình vui mừng tất cả cùng hấn chia sẻ.

Nàng hai mắt tinh lạng kinh người, dung nhan thượng ý cười từ khóe miệng vẫn luôn nhuộm dần đến đáy mắt, làm người liếc mắt một cái có thể cảm nhận được nàng đáy lòng vui mừng.

Tư Lăng Cô Hồng tuấn dung mỉm cười, chuyên chú ở trên người nàng con người chìm đắm sủng nịch, “Àn, ta biết.”

Đường Niệm Niệm tươi cười không thấy, nắm hấn bàn tay, sau đó ngón tay đi qua ở hấn thon dài trắng nõn ngón tay nội, từ lúc bắt đầu

vô tình đến tinh tế sờ soạng, ánh mắt cũng từ hấn trên mặt dừng ở hấn ngón tay thượng.

Hấn bàn tay da thịt ôn nhuận như ngọc, khớp xương rõ ràng lại không đột ra, nắm ở trong tay không ngạnh không mềm gãi đúng chỗ ngứa. Năm ngón tay thon dài, lại không phải nữ tử tinh tế, móng tay nhan sắc liền giống như hấn thủy sắc cánh môi giống nhau, cho người ta sạch sẽ khéo đưa đẩy, có chút lạnh lẽo mỹ cảm.

Đường Niệm Niệm giống như là hài tử nhìn thấy một kiện mới lạ thích món đồ chơi, đem Tư Lăng Cô Hồng ngón tay một chút vuốt ve, tựa hồ muốn đem hấn xem đến trong sáng không thể.

Tư Lăng Cô Hồng trên mặt không có một chút không kiên nhẫn, hoàn toàn đều là mỉm cười cùng dung túng. Làm người mạc danh có loại quý dị ý tưởng, nếu nàng nói muốn muốn này chỉ tay, hấn có thể hay không thật sự chặt đứt cho nàng. “Cô Hồng tay thật xinh đẹp.” Đường Niệm Niệm trong mắt đều là kinh ngạc cảm thán, rốt cuộc đem ánh mắt từ hấn tay trở lại hấn trên mặt, than nhỏ khẩu khí làm người cảm giác được chân thành nghiêm túc: “Cô Hồng nơi nào đều đẹp.”

Nàng cảm thấy, hấn thật sự đẹp. Chẳng những làm người xem không nị, còn càng xem càng cảm thấy đẹp. Cho dù là kia bạch ngọc tay trái phía bên phải một chút chỉ, ở nàng trong mắt cũng xinh đẹp đến không rời đi mắt.

Ngô.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt. Hay là đây là cái gọi là, tình nhân trong mắt ra Tây Thi?

Tư Lăng Cô Hồng cười ra tiếng, nhu tình lưu chuyển ở nàng trên người, nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm mới là.”

Dù cho thiên hạ tuyệt sắc nữ tử không ở số ít, dù cho thiên hạ cảnh đẹp muôn vàn, trong mắt hấn bất quá mây khói thoáng qua, không lưu nửa phần cảm tình, dẫn không dậy nổi một chút hứng thú. Chỉ

có nàng, hấp dẫn hẳn sở hữu ánh mắt, khó có thể dao động nổi lòng cũng nhân nàng mà tàng tiến chua ngọt đắng cay, thiên hạ cũng nhân nàng ở bên người mới có đánh giá hứng thú.

Này biển xanh liên cảnh, hẳn đều không phải là lần đầu tiên nhìn đến, nhiên hai lần cảm thụ lại hoàn toàn bất đồng.

Một lần khi, vô tình một phiết, nhàn nhạt vọng chi, tâm thần không gợn sóng.

Lần này, thanh hương từ từ, bích thủy thanh thấu, liên khai quyển rũ, hoài ôm lấy nàng, là khó có thể hình dung thích ý âm áp, tâm tình sung sướng. Lúc này mới cảm thấy, này cảnh đích xác không tòi, có thể làm nàng lộ ra như vậy miệng cười, thật sự không tòi. “Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm đột nhiên một gọi, ngón tay nhẹ điểm tại hạ, một thanh thất huyền cổ cầm xuất hiện ở nơi đó. Nàng sở tuyền địa phương trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng, những người khác cũng nhìn không ra tới này đàn cổ trống rỗng mà ra. Lại quay đầu néo Tư Lăng Cô Hồng ngón tay, nói: “Ta muốn nghe người đánh đàn.”

Hắn đánh đàn thời điểm bộ dáng là cực hảo xem, đặc biệt là cặp kia ngón tay thon dài chạm vào kia tinh tế cầm huyền thượng, thật giống như là kích thích nàng tiếng lòng, tận khố ở hẳn trong tay. “Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng đối nàng niệm tưởng tự nhiên sẽ không không ứng.

Đường Niệm Niệm lập tức từ hẳn trên người đứng dậy, sau đó ngồi vào hẳn đối diện, hai mắt ba quang lấp lánh gắt gao nhìn chăm chăm hẳn.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ dương khóe miệng liền như nàng giống nhau thuần túy sạch sẽ, thon dài trắng nõn mười ngón xúc thượng cầm huyền, tranh tranh thử hai cái âm, liền nước chảy mây trôi nhẹ bắn lên.

Sung sướng du dương tiếng đàn từ hẳn đầu ngón tay lưu chìm ra tới, không phải lưu cổ đến nay danh khúc, cũng không phải cận đại cầm khúc đại gia tân tác, càng không phải hẳn từng đã dạy nàng

khúc. Đây khúc không có định luật, nhẹ nhàng thanh thúy âm phù có loại ngây thơ chất phác sạch sẽ, một loại tùy ý nhàn dật, đơn giản sung sướng.

Đường Niệm Niệm chỉ là sửng sốt một cái chớp mắt, sau đó như là bị này khúc lôi kéo, toàn bộ vui thích tâm thần đều nhẹ nhàng sinh động lên, nhin không được “Ha hả a” bật cười.

Vẫn luôn đứng ở phàm đuôi căng phàm Thù Lam cũng là ngẩn ra, ngay sau đó khóe miệng cũng câu lên, bị chọc cười.

Biển xanh bên trong vườn không thiếu đoạn khúc làm nhạc người, nếu không có có bản lĩnh giả ai cũng sẽ không ở biển xanh viên trung bêu xấu. Nhiên, vì không cho khúc quá nhiều mà phức tạp rối loạn này biển xanh viên cảnh đẹp, biển xanh viên cũng có một đạo bất thành văn quy củ, kia đó là phải có tự mình hiểu lấy, đương có người đoạn khúc bản lĩnh hiển thị siêu người, liền tự giác dừng tay.

Tư Lăng Cô Hồng cảm

.....

Thanh cùng nhau, giống như bình tĩnh hồ nước rơi vào một khối lạc thạch, bắn khởi từng đợt gợn sóng, hướng về bốn phía tản ra.

Rõ ràng phi danh gia chi khúc, chưa bao giờ nghe qua, nhưng mà ở nghe được này tiếng đàn, mọi người liền không tự giác ngừng trong tay đàn tấu, một đám hướng về tiếng đàn tràn ra phương hướng nhìn lại.

Này khúc có dẫn đường nhân tâm tình ma lực, mỗi cái nghe được người đều không cảm theo kia nhẹ nhàng chương nhạc mà gọi lên khóe môi, thể xác và tinh thần sung sướng, đó là một loại làm người cơ hồ quên đi hài tử giống nhau đơn giản vui sướng.

Chỉ cần hiểu được âm nhạc người, đều biết có thể làm được điểm này, đàn tấu người tất là cảm khúc tông sư, chỉ có như thế mới có thể cảm tâm hợp nhất nông nổi.

Tiểu phàm nội, Đường Niệm Niệm một tay đảo hoa mai rượu gạo, có một ly không một ly uống, ánh mắt vẫn luôn dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người. Đầu nhỏ còn theo hấn khúc tiết tấu trên dưới tả hữu lay động điểm động, không biết là say vẫn là hoàn toàn chìm đắm trong khúc.

Nàng uống rượu cánh môi thủy nhuận màu son, hơi hơi lúc đóng lúc mở, đầy mặt cười, ánh mắt thoạt nhìn rất là nghiêm túc chuyên chú, đầu nhẹ điểm, hợp lại hấn vọt.

Tư Lăng Cô Hồng trong mắt ý cười nồng đậm, thủ hạ khúc cũng càng nhiều một phần ôn nhu tình ý, người bình thường có lẽ là nghe không hiểu, nhưng là mặt biển thượng những cái đó nhạc sư lại nghe đến minh bạch.

Nửa hồ hoa mai rượu gạo bị Đường Niệm Niệm bất tri bất giác uống nhập trong bụng, nàng hai má đỏ bừng, cười mắt như sao trời nghiền nát trong đó tinh lượm. Chỉ thấy nàng đột nhiên liền đôi tay chống bàn nhỏ, cúi người liền ở Tư Lăng Cô Hồng giơ lên trên môi thơm một ngụm. Sau đó xoay người, cười đến càng vui vẻ xem hấn, “Vừa thơm vừa mềm, ăn ngon.”

Tư Lăng Cô Hồng tiếng đàn có một cái chớp mắt tạm dừng, nhìn lúc này có chút ngây thơ lại thiên chân bộ dáng, cảm thụ trên môi ướt át, vươn lưỡi liếm quá, vô tình động tác là có thể câu hồn nhiếp phách mê hoặc. Tùy theo tiếng đàn nhẹ nhàng chậm chạp một ít, thiếu một phân nhẹ nhàng, lại càng nhiều một phân nhu hòa, làm người ám đến trái tim ôn nhu.

Đường Niệm Niệm hoảng đầu, hơi hơi hé miệng, hợp lại hấn tiếng đàn xướng nổi lên trong đầu chợt lóe mà hiện ca: “Đã có cỡ đại, có mỹ một người, cách! Thanh dương uyển hê ~ tình cò gặp gỡ tương ngộ, thích ta nguyện hê, ha hả a!”

Nữ tử tiếng ca đồng dạng không có định luật, tả ca không hợp với tình hình, xem ca từ cũng nên là nam tử sở xướng, thậm chí xướng đánh cách, phát ra cười. Nhiên, nữ tử thanh âm thanh thúy uyển chuyển, thật sự dễ nghe, như vậy xướng ra tới, hợp lại kia tiếng

đàn, có vẻ đặc biệt nhàn dật tùy tính, thuần túy sạch sẽ, làm người nghe đều không cảm không nhìn được mà bật cười, lòng tràn đầy thả lỏng vui sướng.

Càng có rất nhiều người cười nghị luận mở ra: “Đây là nơi nào tiểu nữ tử, xướng đến là cái gì quái diệu.” Tuy rằng nghe tựa không phải cái gì lời hay, nhưng là người ta nói khẩu khí lại là tràn đầy ý cười. “Thật đúng là cái diệu nhân, cũng mất công không có lẫn lộn này cầm khúc, còn hợp đến không tời.” “Này ca xướng đến..... Nên là say đi?” “Này xướng khúc người cùng đánh đàn người là đồng hành, liền ở kia cái kia tiểu phạm thượng.”

Tiểu phạm thượng, Đường Niệm Niệm cười lại nhẹ nhàng xướng: “Dã có cỏ dại, có mỹ một người, uyển như thanh dương. Tình cờ gặp gỡ tương ngộ, cùng tử giai tang ~” lắc đầu chi gian, ánh mắt quét tới rồi mẫn viên trời nổi mặt biển biển xanh liên, một đám nụ hoa, cho dù chưa khai cũng có một khác phiên nội liễm sắc đẹp.

Chớp chớp mắt, trong mắt hiện lên một sợi linh quang, một cỗ tựa cỗ xanh lại tựa quỳnh lộ thanh hương từ Đường Niệm Niệm trên người nồng đậm lên. Nhưng thấy kia chung quanh nụ hoa đái phóng biển xanh liên thế nhưng mỗi người gần mà khai, khai đến quuyến rũ bức người, kiều nộn ướt át, làm như ở tranh kỳ khoe sắc. “A ——” không biết ai cái thứ nhất kêu sợ hãi ra tiếng, chỉ vào tiểu phạm nơi đi đến liền đồng thời mở ra biển xanh liên, bưng tỉnh khiếp sợ kêu lên: “Đó là sao lại thế này?!”

Từng tiếng ồn ào từ biển xanh viên mặt biển đến hiên tạ thủy trên hành lang đám người trong miệng truyền ra, thủy trên hành lang người mỗi người tới gần thủy biên, giật mình nhìn này kỳ dị tuyệt mỹ một màn.

Nếu nói hôm nay là biển xanh liên tề khai hoa kỳ, như vậy cũng nên là bất quy tắc tề khai một mảnh. Nhưng mà lúc này lại hoàn toàn bất đồng, sở hữu biển xanh liên liền dường như nghênh đón cái kia tiểu phạm giống nhau. Tiểu phạm tính chất nơi nào, nơi nào biển xanh liên liền mở ra, một đóa hợp với một đóa, chẳng những mở ra còn còn phải vô cùng kiều diễm, sinh động linh hoạt.

Đuôi thuyền Thù Lam cũng bị trước mắt có thể nói kỳ quan cảnh đẹp cấp khiếp sợ, ngay sau đó nhìn về phía trung gian tiểu tòa nội cười vui Đường Niệm Niệm, chỉ cảm thấy đoán được một ít. Trong tay cây gỗ thay đổi cái phương hướng chóng, lại không hề là ở biển xanh liên chung quanh du hành, trái lại hướng biển xanh liên nội dày đặc trung ương mà đi. Biển xanh liên tề khai cơ hồ xa hoa, xanh lam màu sắc, đậm tím lưu quang, một thâm nhập, liền vân sa đều tựa nhiễm nhàn nhạt màu tím huỳnh vụn.

Đường Niệm Niệm cong mắt thấy chung quanh tuyệt cảnh, vừa lòng gật đầu. Nàng được lực đối với vạn vật đều có thể phụ với sinh cơ, làm chúng nó trước tiên mở ra chẳng những sẽ không tổn hại các nàng tồn tại thời gian, ngược lại còn có thể nhân nàng được lực đến ích, mở ra càng lâu, khai càng diễm.

Lại xem trước mặt, khoanh chân đánh đàn Tư Lăng Cô Hồng, xiêm y, ngọc dung cũng huỳnh vụn đậm bạc mộng ảo mây tía, làm như tham luyến hẳn, lưu chuyển không tiêu tan. Hẳn sau lưng bích liên mọc thành cụm, theo gió nhẹ nhàng lay động, giống như tiên tử khởi vũ, lại không kịp hẳn khoe môi nhẹ dương.

Đường Niệm Niệm xem đến nhập thần, đột nhiên nhớ tới mới tới khi nhìn đến vẽ tranh văn nhân. Lập tức trong tay vừa lật, một khối linh ngọc nơi tay, lấy linh thức vì dẫn, đem trước mắt một màn chế thành ngọc giản tồn với trong đó. So với vẽ tranh, ngọc giản lại là có thể đem nàng linh thức chỗ đã thấy hết thấy, giống như ký ức chân thật chứa đựng.

Cho đến tiểu phàm sử vào biển xanh liên trung

.....

Ương, chung quanh biển xanh liên vờn quanh, Tư Lăng Cô Hồng một khúc cũng kết thúc, không lưu dư âm quanh quẩn không lâu.

Giống như quanh quẩn mà khai dư âm, kia còn thừa biển xanh liên cũng từ nội ở ngoài, một tầng tầng rút cuộc toàn bộ mở ra, có thể

nói đông Vân Thành biển xanh bên trong vườn lần đầu tiên tuyệt cảnh.

Đường Niệm Niệm chớp mắt thu đàn cổ cùng ngọc giản, trở về chuyên chú nàng vị trí, chỉ vào bên ngoài tề khai biển xanh liên đàn, chờ mong hỏi: “Đẹp sao?” “Đẹp.” Tư Lăng Cô Hồng cười đáp. “Thích sao?” Đường Niệm Niệm khoe miệng càng kiêu. Ngay sau đó lại bỏ thêm một câu, “Thích ta làm sao?” “Thích.” Tư Lăng Cô Hồng chuyên chú xem nàng.

Đường Niệm Niệm vui sướng cười vài tiếng, ôm hấn eo, “Kia vui vẻ sao?” “Vui vẻ.” Tư Lăng Cô Hồng nhu hòa mặt mày trung ý cười nồng đậm, chứng thực hấn trong miệng lời nói chân thật.

Đường Niệm Niệm tim đập càng mau, tươi cười không ngừng. Nàng cảm thấy, được đến cái này đáp án, mới là vui vẻ nhất.

Biển xanh liên trung tâm cũng không có bình tĩnh bao lâu, này một hồi bốn phía liền dừng lại đông đảo tiểu phạm bè trúc, mặt trên người một đám hướng về hai người trông lại.

Lúc này, một đạo nữ tử thanh diệu như oanh thanh âm truyền ra: “Tiểu nữ tử thiết phiến môn liễu phiêu tuyết, nghe quân một khúc, tâm sinh ngưỡng mộ, cầu với thượng quân phạm thượng một tự, vọng quân chớ có ghét bỏ mới là.”

Mọi người nhìn lại, nhưng thấy một trương bè trúc phấn sa trước, đứng một người tuổi thanh xuân nữ tử.

Nữ tử trừ một thân trắng tinh gấm váy dài, tà váy thượng thêu phấn hồng điểm điểm hoa mai, dùng một cái màu trắng gấm đai lưng đem kia bất kham nắm chặt nhỏ dài sớ eo thúc trụ. Đen nhánh tóc đẹp búi thành đôi hoàn búi tóc, các cắm hoa mai đậm đỏ bùng phỉ thúy trâm. Mặt nàng mướt mà hồng nhuận, hai mắt viên lãn như miêu, thủy linh linh trung lại mang điểm dụ hoặc, kiêu môi đậm phấn, chọc người yêu thương. Cả người đứng ở trên bè trúc, gió nhẹ nhẹ phẩy nàng vạt áo, càng hiện tươi mát thuần mỹ, vu mang một phân quyền rũ, thật sự là một người tuyệt sắc mỹ nhân.

Một người kinh hô: “Thật sự là thiết phiến môn tuyết liên tiên tử, liễu phiêu tuyết!”

Chung quanh phàm bề đều có chút rất nhỏ ồn ào, này ‘ tuyết liên tiên tử ’ là trên giang hồ đối liễu phiêu tuyết danh hiệu. Nghe đồn nàng chẳng những sinh đến thuần mỹ tuyết sắc, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, thả tâm tư thuần thiện, vẫn là một thể hệ mà kiêu. Hiện giờ bất quá mười tám tuổi tác, đã là huyền phẩm lục cấp.

Trên giang hồ không ít thanh niên tài tuấn đối này lòng có ái mộ, chỉ là trước sau không thấy nàng đối ai có bao nhiêu tình ý, duy độc đối đại biểu mây thiếu chủ Cung Cẩn Mặc rất có tán tử. Dương mỗi người đều cho rằng nàng tâm mộ Cung Cẩn Mặc, lại không nghĩ hôm nay nàng thể nhưng tại đây biển xanh bên trong vườn đối một người nam tử thân nói nên lời lộ tâm ý.

Tức khắc, không ít nam tử nhìn về phía kia tiểu phàm vân sa nội mông lung không rõ nam tử đều lộ ra vài sợi cực kỳ hâm mộ, có chút càng ghen ghét cùng bất mãn. Tuy rằng có vân sa che đậy, nhưng là là người liền có thể thấy vân sa nội song ủng mà ngồi hai người, kia bị liễu phiêu tuyết thổ lộ nam tử lúc này trong lòng ngực chính ôm lấy một người đồng dạng thấy không rõ bộ dáng nữ tử!

Thả, ở liễu phiêu tuyết biểu lộ tâm ý sau, nam tử chút nào bất động, liền trong lòng ngực nữ tử đều không có buông ra, thật sự có vẻ bất kính.

Liễu phiêu tuyết sóng mắt lóe lóe, tựa hồ không nghĩ tới đối phương thể nhưng không có nửa phần đáp lại, không khỏi trong lòng nhiều một phen ngạo tính. Khẽ cười một tiếng, trên mặt không thấy một chút tức giận, gót sen nhẹ nhàng, đó là từ trên bề trúc nhẹ nhàng phiêu khởi. Bạch đế hoa mai làn váy nhọn nhọn, tóc đen từng đợt từng đợt phiêu tán, thuần mỹ khuôn mặt hàm chứa cười, thật sự mỹ lệ nếu tiên.

Chung quanh mọi người, xem đến trong lòng đều không khỏi tán thưởng một tiếng.

Liễu phiêu tuyết trên mặt tươi cười càng khéo léo điềm mỹ lại mang theo nhẹ nhẹ dụ hoặc, đáy mắt hơi lóe quá một tia đắc ý, mau dừng ở tiểu phàm thượng khi, mỉm cười nói: “Công tử có lẽ —— a!”

Một cỗ kinh phong thổi tới, liễu phiêu tuyết kêu sợ hãi một tiếng. Mau lạc thượng tiểu phàm nhu mỹ dáng người, lúc này lại là vô cùng chật vật. Trong lòng ngực giống bị cái gì đụng phải, tứ chi về phía trước, thân thể về phía sau, mắt trừng miệng trương bay ngược đi ra ngoài.

Bùm ——

Bọt nước cao bắn, gợn sóng một vòng lại một vòng.

Tuyết liên tiên tử rơi xuống nước.

Vây xem mọi người: “.....”

Thù Lam: “Phốc!”

Toàn bộ biển xanh bên trong vườn hiện ra như vậy một cái chớp mắt yên tĩnh, thẳng đến nước biển một trận rung chuyển.

Liễu phiêu tuyết khuôn mặt từ trong nước hiện lên, cổ dưới đều giấu ở trong nước. Tuyết sắc nữ tử đó là tuyết sắc, cho dù là rơi xuống nước sau như cũ mỹ đến có khác phong tình. Nhưng thấy nàng lẳng lẳng nổi tại trong nước biển, tóc đen vài sợi dính ở trên mặt, lông mi treo bọt nước, phấn môi thiển nháp, hai hàng lông mày hơi tần, mang theo điềm điềm an ảm đạm ủy khuất nhìn tiểu phàm phương hướng, chọc đến quan vọng bọn nam tử đều không khỏi vì nàng thương tiếc đau lòng.

Tiểu phàm thượng, Đường Niệm Niệm cắn Tư Lăng Cô Hồng uy lại đây điềm tâm, tâm cảnh có điều đột phá, tâm tình vừa lúc nàng thật không có trực tiếp động thủ tâm tư. “Công tử.” Thủy ra phù dung liễu phiêu tuyết lúc này nhẹ nhàng khải khẩu, nhẹ rũ con người, thấp giọng nói: “Nếu công tử không mừng ta, phiêu tuyết cũng không sẽ vô lại dây dưa, đã công tử không muốn ta thượng phàm, chỉ cầu

công tử ra tới cùng ta thấy chi nhất mặt, hiểu rõ ta niệm tưởng tốt không?”

Thanh u uyển chuyển thanh âm thấp thấp khẩn cầu, xứng với liễu phiêu tuyết nhu nhược đáng thương bộ dáng, chỉ sợ giống nhau nam tử đều khó có thể cự tuyệt.

.....

Chỉ là tiểu phạm như cũ không hề phản ứng, liễu phiêu tuyết trên mặt âm đạm càng sâu, này nhưng xem như phạm vào nhiều người tức giận.

Cái thứ nhất kêu gọi nam tử là xanh ngọc cảm y tuổi trẻ nam tử, chỉ nghe hấn cười lạnh một tiếng, thanh âm dùng nguyên lực truyền khai, “Hảo một cái cao ngạo nhân vật, bất quá hiện thân thấy một mặt đều không muốn, chẳng lẽ là xấu vô cùng, không dám ra tới gặp người không thành?”

Hấn vừa ra thanh, lại có ba người lần lượt nói: “Tuyết liên tiên tử chớ có vì loại này không hề quân tử chi phong người thương tâm khổ sở, thật sự không đáng!” “Vô lễ người, đến tuyết liên tiên tử khuyh mộ là người chi hạnh, cư nhiên dám can đảm không ứng.” “Nên sẽ không kia nam tử kỳ thật là nam sủng? Nếu không phải hấn trong lòng ngực nữ tử mới là này tiểu phạm chủ tử. Nên là nữ tử phạm vào đồ kỵ, mới không cho kia nam sủng ra tới gặp người?”

Trong nước liễu phiêu tuyết rũ mắt, nhấp môi, dường như có chút sốt ruột, giấu ở âm thầm con người lại hiện lên một sợi đắc ý giải hận sáng rọi.

Thực mau, nàng ngẩng đầu, tệ mi sốt ruột khuyen nhủ: “Các người đừng nói nữa, công tử tất không phải.....” “Câm miệng!”

Lưỡng đạo nữ tử thanh âm cơ hồ đồng thời vang lên, liễu phiêu tuyết thanh âm cũng ở nhìn đến kia nói chuyện bốn người hóa thành tro bụi sau hoàn toàn mà ngăn, trừng mắt thủy linh linh mắt to, tất cả đều là kinh hãi. “Ai cũng không cho nói Cô Hồng nói bậy!” Nữ tử giữ

gìn nghiêm túc thanh âm từ nhỏ phàm nội truyền ra tới, mọi người từ ngoài nhìn vào, nhìn đến vân sa môn lung nội, kia dựa vào nam tử trong lòng ngực nữ tử thân ảnh tựa giật giật, khuôn mặt chính hướng tới hóa thành tro tàn bốn người phương hướng.

Một màn này, đều có thể làm người biết được, bốn người chỉ sợ đều là này nữ tử động tay.

Hảo tuyệt thủ đoạn, thật là khủng khiếp thủ đoạn.

Một mảnh yên tĩnh hạ, phàn sa bè trúc sử tới rồi liễu phiêu tuyết bên cạnh, đứng ở mặt trên từ nữ nhẹ giọng nói: “Tiểu thư mau lên đây, chớ có thụ hàn.”

Liễu phiêu tuyết không dấu vết tán thường nhìn từ nữ liếc mắt một cái, lúc này mới từ trong nước nhảy dựng lên thượng bè trúc, trên người quần áo ướt dính tiền trợ cấp ở nàng trên người, đem nàng giảo hảo dáng người hoàn mỹ phác họa ra tới, ần ần có thể nghe được một ít rất nhỏ nước miếng nuốt thanh.

Liễu phiêu tuyết nhìn tới gần tiểu phàm liếc mắt một cái, lúc này mới dùng nguyên lực đem trên người quần áo hong khô, nhíu mày nhẹ nói: “Vị cô nương này, kia bốn vị công tử cũng đều không phải là cố ý nhục mạ, hướng chi tội không đến chết, cô nương như vậy thủ đoạn không khỏi có chút quá kích.”

Đường Niệm Niệm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực thay đổi cái càng thoải mái tư thế, nói: “Đã nhẹ.”

Liễu phiêu tuyết mày nhăn đến càng khẩn, nói: “Thí nhân tính mệnh, đã là nặng nhất trừng phạt, ở cô nương trong mắt lại nhẹ?”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Bọn họ chết một chút thống khổ đều không có.”

Ở trong mắt nàng, chớp mắt chết đi đích xác nhẹ. Nếu không phải nàng tâm tình thực hảo, lại không nghĩ này biển xanh liên thượng

dính thượng huyết nhục hương vị cùng thi thể, sẽ không như vậy liền đưa bọn họ hóa thành tro tàn.

Liễu phiêu tuyệt bỏ qua một bên mắt tựa hồ không đành lòng nói tiếp. Này chẳng những là cố ý làm cho người khác xem, vẫn là nàng trong lòng ẩn ẩn dâng lên một chút sợ hãi. Cái này nói chuyện nữ tử thủ đoạn thật sự khủng bố, chính mình tuyệt đối không phải nàng đối thủ, hơn nữa từ nàng không có nửa phần sát khí khải khí, đều làm nàng cảm giác được người này căn bản là coi thường mạng người.

Người như vậy thực đáng sợ, nếu không có có tám phần trở lên nắm chắc, nàng tuyệt không sẽ tùy tiện ra tay.

Hai người đối thoại làm mọi người nghe được rõ ràng, càng thêm làm người cảm thấy liễu phiêu tuyệt thuần thiện, chưa ra mặt nữ tử lãnh tình. Chỉ là nhưng không ai lên án công khai, đơn giản là Đường Niệm Niệm kia một tay không tiếng động thủ đoạn giết người uy hiếp.

Đây là cường giả vi tôn, thực lực nói chuyện thế giới.

Lúc này, lại là một đạo nữ tử thanh âm đột nhiên vang lên, có chút lãnh giận uy hiếp, “Nơi này là đại biển mây cảnh nội, ở đại biển mây nội giết người, các người chẳng lẽ là liền đại biển mây mặt mũi đều không cho, muốn cùng đại biển mây đối nghịch không thành!?”

Mọi người quay đầu nhìn lại, một con thuyền thuyền hoa đi tới, thuyền hoa thượng một đạo du long tiêu chí, đều làm người biết được đây là biển mây thiếu chủ Cung Cẩn Mặc thuyền.

Đầu thuyền đứng thẳng mấy người, lấy một bộ thanh lam áo gấm Cung Cẩn Mặc cầm đầu, gió mạnh dưới, hấn mặc phát nhẹ dương, mắt phượng cuồng ngạo sắc bén làm người không dám nhìn thẳng.

.....

Chương 63: tượng cùng Cô Hồng sinh hài tử

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đầu thuyền đứng thẳng mấy người, lấy một bộ thanh lam áo gấm Cung Cẩn Mặc cầm đầu, gió mạnh dưới, hấn mặc phát nhẹ dương, mắt phượng cuồng ngạo sắc bén làm người không dám nhìn thẳng.

Đường Xảo Chi liền đứng ở hấn bên người, một bộ hồng đế toái hoa cầm váy, lạnh lùng nhìn Đường Niệm Niệm ba người ngốc tiểu phạm, chỉ cảm thấy trên cổ tay chạm rầy khép lại miệng vết thương lại bắt đầu ần ần làm đau. Vừa mới câu nói kia là nàng nói ra, tuy rằng có cầm lấy đại biển mây địa vị tới trợ uy, nhưng nàng cũng không có nói sai, không sợ Cung Cẩn Mặc trách tội. Lúc này nàng vốn là đã xem như đại biển mây trung một viên.

Cung Cẩn Mặc đã đến có thể nói là cho trận này vốn dĩ mỏng manh tức diệt diễn hỏa, hung hăng rút một thùng du, thiêu đốt đến mãnh liệt.

Mặc kệ là liễu phiêu tuyết lúc trước nghi là ái mộ Cung Cẩn Mặc, hiện tại lại cùng người khác biểu lộ tâm ý; vẫn là Đường Xảo Chi một câu, làm nguyên bản cơ hồ phải bị mọi người ăn ý quên mất giết người việc, đều một chút đem mâu thuẫn đặt tới bên ngoài, làm mọi người đều không khỏi muốn nhìn một chút những việc này rốt cuộc sẽ như thế nào phát triển.

Liễu phiêu tuyết nhìn đến gần đến vài thước thuyền hoa, xa xa khom người thi lễ, “Cung thiếu chủ.”

Cung Cẩn Mặc liếc nhìn nàng một cái, nhẹ điểm hàm dưới, liền không hề nhiều xem.

Đường Xảo Chi đối nàng đắc ý nhượng mày. Tuyệt liên tiên tử? Bất quá một con rơi xuống nước gà mà thôi!

Liễu phiêu tuyệt đối nàng khiêu khích nhìn như không thấy, đây là nhàn nhạt rũ xuống trong mắt hiện lên khinh thường lạnh lẽo. Liên tính đến lấy đứng ở Cung Cẩn Mặc bên người lại như thế nào? Còn không phải không chiếm được hấn một tia tình ý, hừ!

Hai nữ tử không tiếng động đánh giá, trong lòng từng người xa lánh đối phương, lại cũng không quên chú ý trước mắt việc.

“Niệm Niệm.” Cung Cẩn Mặc đối với tiểu phạm vân sa nội kêu.

Đường Niệm Niệm hướng Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực nhích lại gần, vẫn chưa đáp lời.

Cung Cẩn Mặc nói: “Ta biết được ngươi ở sinh khí, lên thuyền tới, ta có lời nói với ngươi.”

Hấn là lời nói giống như sấm sét lại đem vây xem mọi người cả kinh cùng nhau. Nay tiểu phạm nội nữ tử cư nhiên cũng cung thiếu chủ tựa quan hệ không cạn!

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Ta và ngươi không lời gì để nói.”

Nàng là ăn ngay nói thật, ở Cung Cẩn Mặc xem ra lại là nàng giận đối biểu hiện.

Cung Cẩn Mặc trầm tĩnh một hồi, sau đó một sữa vừa mới bình thần khẩu khí, lãnh đạm nói: “Vô ngàn thiếu chủ, ở đại biển mây nội giết người, hay không nên làm phiên giải thích?”

Vô ngàn thiếu chủ?!

Chuyện này chưa xong, chuyện khác lại tới, mọi người đã không biết nên làm gì biểu tình.

Tọa lạc vô ngàn trong rừng rậm tư lăng gia tộc từ trước đến nay thần bí, trong đó thiếu chủ càng vì thần bí, thiên hạ gặp qua người

của hắn thiếu chi lại thiếu, cơ hồ đều chỉ biết thân phận không biết một thân.

Đường Xảo Chi kinh giật mình, ngay sau đó biến sắc ở biển. Nàng rõ ràng nhớ rõ kia tiện nhân mới là gả cho Tuyết Diên Sơn Trang quái vật, như thế nào thành vô ngần thiếu chủ bên người nữ tử!

Liễu phiêu tuyết lại là ngăn ra lúc sau âm thầm nở nụ cười. Nàng ánh mắt quả nhiên không có sai quá.

Tiểu phàm nội, Tư Lăng Cô Hồng vì Đường Niệm Niệm nhẹ sát bên môi bánh tra, nói: “Đáng chết.”

Chỉ cần là Niệm Niệm giết người, đều đáng chết.

Cung Cẩn Mặc vẫn chưa nói nữa, một đạo chưởng phong tụ hấn trong tay huy hướng tiểu phàm, chỉ là còn chưa tiếp cận đã ở nửa đường nổ tung. Kinh khởi nước gợn vô hạn, biển xanh liên trôi nổi dạng động, nhưng thật ra càng hiện sinh động.

Cung Cẩn Mặc từ thuyền hoa nhảy xuống, trong tay vân long kiếm ra tước, một tiếng Thương Long ngâm khiếu, sóng to gió lớn.

Đường Niệm Niệm đang muốn động, Tư Lăng Cô Hồng lại nhẹ đè ép hạ nàng bụng nhỏ. Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, không có tái khởi thân động tác, mắt lại bao hàm tín nhiệm duy trì nhìn hắn, tựa hồ tự cấp hấn cố lên giống nhau.

Tư Lăng Cô Hồng cười, cánh môi ở nàng mắt thượng chuồn chuồn lướt nước ôn nhu xúc một chút, người liền nhảy ra tiểu phàm.

Tay áo rộng bạch y, mặc phát áo choàng, chân đạp mặt nước vô ngân. Đây nhất thời, biển xanh bên trong vờn lại một tĩnh. Hắn xuất hiện, yên tĩnh như họa, thần bí như nửa đêm vô ngần.

Liễu phiêu tuyết xem đến ngốc mê, nhất thời tim đập như sấm, đôi tay đều dây dưa ở cùng nhau.

Giờ khắc này, nàng nhớ tới năm đó mới gặp Cung Cẩn Mặc chi cảnh, lại về tới lúc này. Từ mới gặp sau đối Cung Cẩn Mặc khuynh mộ đến thất vọng tự biết, thượng có thể lý trí không chế tâm thần, lúc này lại có chút vô pháp không chế hỗn loạn.

Cái này nam tử, nàng tất yếu được đến!

Một bạch một thanh thân ảnh chớp mắt giằng co ở bên nhau, chỉ một chiêu kinh khởi một đạo sóng biển sóng gió. Làm chung quanh thuyền nhỏ bè gỗ lan đến, nhất thời người ngã ngựa đổ. Hạnh đến những người này đều phi người thường, đều bắt đầu kịp thời né tránh, cuối cùng không có ngộ thương.

Đường Niệm Niệm từ phạm nội tiểu tòa đi ra, đứng ở Thù Lam bên cạnh, ánh mắt nhìn hai người đánh nhau. Đến nỗi những cái đó lan đến kinh phong cùng cuộn sóng, còn đương muốn tiếp cận đến các nàng nơi này khi, không được Đường Niệm Niệm ra tay, Tư Lăng Cô Hồng thể nhưng nhất tâm nhị dụng giải quyết.

Đây là như thế, khiến cho Cung Cẩn Mặc biết được hai người chênh lệch.

Tuy rằng vẫn chưa hoàn toàn dùng ra toàn lực, chỉ là đối thượng mười chiêu, Cung Cẩn Mặc liền trước thu thế, thanh âm lạnh nhạt, lại không giảm một thân khinh cuồng, nói: “Hôm nay là ta hơi kém hơn một chút, ngày nào đó chắc chắn người chiến vì thủ hạ bại tướng.”

Ngay sau đó, hấn đôi mắt co rút lại, cực nhanh sai khai. Nhưng vẫn cứ cổ đau xót, một sợi ám áp chất lỏng chảy vào vạt áo. Hấn trong mắt tức khắc hàn quang đại xá, nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng. Nếu Tư Lăng Cô Hồng lại dùng lực vài phần, hấn mệnh sợ muốn đại nguy.

Tư Lăng Cô Hồng đứng ở từng đạo gợn sóng trên mặt nước, nói: “Niệm Niệm là của ta.”

Cung Cẩn Mặc hàn duệ mắt phượng một đốn, lại xem hấn ánh mắt nhiều phân u ám.

“Hươu chết về tay ai, còn không biết.”

Tự Lăng Cô Hồng biểu tình yên tĩnh không gợn sóng, chỉ có một đôi con người hơi rữ. Thanh ảnh nùng thâm, cặp kia ẩn nấp trong đó con người, tựa áp ủ cái gì. Cực hạn tĩnh, ngược lại so rung chuyển càng làm cho nhân tâm kinh run sợ.

Cung Cẩn Mặc thân thể không khỏi căng chặt, toàn thân cơ bắp đều banh đến cứng rắn. Loại này nguy hiểm cảm giác vẫn là lần đầu tiên gặp được, lại là tới đến một cái tuổi tương xứng cùng thế hệ. Nhiên, hấn dung nhập cốt tủy kiêu ngạo chưa bao giờ dẫn hấn thoái nhượng.

“Cô Hồng.” Thanh thúy mềm nhẹ kêu gọi làm hai người trầm tĩnh không khí uổng phí mà phá, song song quay đầu nhìn lại, người tới đúng là dẫn phát khởi trận này không tiếng động giăng co Đường Niệm Niệm.

Nàng đạp ở dưới chân nước biển giống như đất bằng, bạch đế giày không dính một chút bọt nước, không kinh một chút gợn sóng. Cung Cẩn Mặc xem đến hai tròng mắt một ngưng. Có thể làm được điểm này chẳng những yêu cầu cực hảo thân pháp, càng cần nữa đối nguyên lực tinh diệu khổng chế. Chỉ là ở hấn trong ấn tượng, hấn hiểu biết Niệm Niệm vẫn luôn là óm yếu đỡ phong, tái nhợt như tờ giấy, theo gió tức tán, tốt đẹp lại cũng yếu ớt, cho người ta không chân thật hư vô cảm.

Trước mắt Niệm Niệm, trừ bỏ dung vẫn là kia trương tốt đẹp như huyền dung nhan, mặt khác hết thảy đều làm hấn cảm giác xa lạ vô cùng. Cũng là bởi vì này, hôm qua hấn mới đồng dạng không có đệ nhất khi liền nhận ra nàng, thẳng đến nàng chính miệng thừa nhận mới xác định, nàng chính là Đường Niệm Niệm.

Này ba năm tới nàng rốt cuộc đã trải qua cái gì, làm nàng biến hóa như thế to lớn. Lại là vì sao, chỉ là ngắn ngủn ba năm, nàng liền từ

một cái bệnh ma quán thân nhu nhược nữ tử, trở thành như vậy một cái đạp thủy vô ngân, thực lực không yếu nguyên giả.

Hết thầy đều ở hấn rời đi nàng ba năm chỗ trống trung trở thành hấn vô pháp biết được bí ẩn.

Trên trán biến cả tâm đột nhiên nóng lên đem Cung Cẩn Mặc bừng tỉnh, hấn cả người nguyên lực liền tự giác bao phủ toàn thân, sau đó nhìn đến bị nguyên lực ngăn cản bên ngoài, cách xa nhau hai mắt không đến một tấc bột phần. Hấn lúc này bên người trừ bỏ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lại vô người khác, này độc chỉ có thể là này hai người hạ. Nhiên, này độc là ở Đường Niệm Niệm tới khi xuất hiện, nếu không có biến cả tâm hộ chủ, chỉ sợ lấy lúc ấy hấn trạng thái cũng căn bản vô pháp phát hiện.

Này độc.....

Chẳng lẽ là nàng hạ không thành?

Cung Cẩn Mặc nhìn về phía Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm trên mặt là không hề che lấp một sợi kinh ngạc, sau đó ánh mắt ở hấn toàn thân càn quét một cái chớp mắt, cuối cùng dừng ở hấn cái trán dai buộc trán biến cả trong lòng. Kia một cái chớp mắt xuất hiện linh khí dao động, là thứ này phát ra tới mới đúng, thứ này là linh bảo, xem ra đã nhận chủ.

Ngô, muốn được đến nói, liền phải trước giết nguyên chủ.

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn.

Lúc này, một bàn tay hoàn thượng nàng eo, một tay che khuất nàng hai tròng mắt, ướn nóng hô hấp liền ở bên tai, có chút nói không nên lời cảm xúc nói: “Niệm Niệm, không cần vẫn luôn xem hấn.”

Đường Niệm Niệm tâm thần từ kia biến cả tâm thu hồi, lập tức liền dựa tiến trong lòng ngực hấn. Nắm lấy Tư Lăng Cô Hồng che khuất mắt tay, đềm xuống, thế nhưng không có áp xuống tới. “Cô Hồng?”

Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới để ở nàng trên vai, môi gần đây ở bên tai, nói: “Niệm Niệm là của ta, không cần vẫn luôn xem người khác.”

Đường Niệm Niệm đối hắn có chút bá đạo lại không cường ngạnh hành vi có chút cái hiểu cái không, chỉ cảm thấy như vậy một chút đều khó chịu, ngược lại có một loại mạc danh mừng thầm tràn ngập trái tim, lập tức cười nói: “Àn, ta là Cô Hồng, Cô Hồng cũng là của ta, sẽ không vẫn luôn xem người khác.”

Nàng lời nói luôn là có thể làm người cảm nhận được nàng chân thành tha thiết cùng nghiêm túc, Tư Lăng Cô Hồng lông mi run rẩy. Buông ra nàng trước mắt tay, lại cũng đem nàng chuyển cái thân làm nàng chính diện đối với chính mình, ôm nàng, nói: “Trở về ta cấp Niệm Niệm làm thiện.”

Đường Niệm Niệm trong lòng còn có điểm nhớ thương kia khối Linh Khí, đầu mới vừa xoay chuyển liền cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng hơi buộc chặt một ít tay. Nhìn đến hắn hơi rũ con ngươi, kia bộ dáng có chút mạc danh. Nhưng là Đường Niệm Niệm cảm giác được nếu nàng quay đầu nói, hắn nhất định sẽ không vui.

Lấy Tư Lăng Cô Hồng cùng linh bảo một làm tương đối, Đường Niệm Niệm căn bản không có do dự, liền định trụ đầu, ánh mắt đều dừng ở hắn trên người, gật đầu nói: “Hảo!” Nghĩ nghĩ, lại khát vọng ngửa đầu nói: “Ta hôm nay muốn ăn hồ tiêu dấm tôm tươi.”

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng thỏa mãn ánh mắt mang cười, ôm nàng rời đi.

“Còn có ngũ vị chưng gà.”

“Hảo.”

“Xào mực ti.....”

“Hảo.”

“Còn có.....”

“.....”

Hai người càng đi càng xa, đứng ở nơi xa Cung Cẩn Mặc con người nội gió nổi mây phun, ai cũng đoán không ra hẳn nghĩ đến cái gì, thanh lam quần áo theo gió nhẹ xốc, phong thần ngọc tuấn. Dẫn tới rất nhiều nữ tử trộm ẩn tình hướng vọng.

Thù Lam nhìn thấy hai cái chủ tử rời đi, tự nhiên yên lặng chống tiểu phàm phản hồi. Đợi cho không sai biệt lắm khoảng cách, mới thì triển thân pháp trở lại nhà thủy tạ hành lang dài thượng, bước nhanh đuổi kịp rời đi Đường Niệm Niệm hai người bóng dáng.

Trong chốc lát, Cung Cẩn Mặc cũng chân đạp nước biển, thân ảnh cực nhanh đi xa, một lát đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Thuyền hoa thượng, Đường Xảo Chi há mồm dục kêu, chỉ là nhìn hẳn đã xa thân ảnh lại ngừng, hung hăng cắn môi dưới, thấp thấp máng câu: “Tiện nhân!” Sau đó phân phó người phản hồi.

Không cần thiết một lát, biển xanh viên thủy thượng lại khôi phục bình tĩnh. Chỉ là này phân bình tĩnh cũng chỉ là biểu với trên mặt, mỗi người trong lòng rung chuyển chỉ có chính mình biết.

Liễu phiêu tuyết đứng ở bè trúc đằng trước, nhìn Tư Lăng Cô Hồng rời đi phương hướng, thủy linh linh mắt nội lập loè không chừng. Vô ngàn rừng rậm tư lăng gia tộc thiếu chủ, Tư Lăng Cô Hồng. Cô Hồng, Cô Hồng, người cũng như tên. Chỉ là hẳn lại sẽ không nhậm người bắn chết hồng điều, hẳn nên là bay lượn Cửu Trọng Thiên phượng điều!

Nàng sẽ không nhìn lầm người! Liên giống như năm đó nhìn đến Cung Cẩn Mặc, liền biết hẳn tất là nhưng phiên vân đảo hải vân long.

Chỉ là.....

Này hai người thế nhưng đều quay chung quanh cái kia tên là Niệm Niệm nữ tử chuyển?

Đặc biệt là Tư Lăng Cô Hồng! Đối nàng như vậy thân mật cử chỉ cùng sủng nịch ngôn ngữ. Lại là làm nàng thể nghiệm một phen ghét hỏa đốt tâm khó chịu.

Lúc này, một người đột nhiên kinh hô ra tiếng, sau đó bừng tỉnh đại ngộ nói: “Ta nói như thế nào nhìn quen mắt, cái kia tư lăng thiếu chủ trong lòng ngực nữ tử không phải được xưng là kinh hồng tiên, thủy lưu li Đường Môn Đường Niệm Niệm sao? Như vậy tốt đẹp dung nhan gặp qua một lần liền khó quên, là nàng không sai, nàng đúng là gọi là Niệm Niệm. Chỉ là nghe nói nàng thân mình sinh ra mang bệnh, nhu nhược như yên, như thế nào như vậy.....”

Câu nói kế tiếp liễu phiêu tuyết không có nghe đi xuống, huy tay áo làm người đem bè trúc sử đi ra ngoài.

Kinh hồng tiên, thủy lưu li? Nàng nhưng thật ra nghe nói qua, đơn giản là người này không có nguyên lực, cũng không thường xuất hiện trong chốn giang hồ, thế nhưng một lần đến hai danh hiệu, có thể thấy được nàng dung mạo đáng người chi mỹ. Làm từ nhỏ đã bị nhân xưng tán tuyệt sắc mỹ nhân nàng, trong lòng đều không khỏi dâng lên mấy mặt bất mãn cùng tương đối tâm tư. Chỉ là người này bất quá danh ra nhất thời, liền rất ít người đề cập, nàng cũng tùy theo khinh thường phai nhạt.

Hồi tưởng vừa mới Đường Niệm Niệm xuất hiện tiểu phạm sau bộ dáng, còn có đập thủy mà đi đáng người, liễu phiêu tuyết nhấp chặt môi, chỉ cảm thấy trong lòng như là đè ép một khối cự thạch, trầm trọng lại khó chịu.

Biển xanh viên nhà thủy tạ hành lang dài.

Phương đông một chỗ hai tầng ngắm cảnh trên gác mái, đứng hai người.

Đứng ở bên trái nam tử một bộ màu lam nhạt vừa người trường bào, thêu đen như mực trúc điệp, ngọc bạch da, tuần tú mặt mày có cổ cùng hi sang sáng, khoe môi nhẹ cong như ba tháng xuân phong.

Chỉ là ngẫu nhiên từ nam tử trong mắt hiện lên lưu quang, lại là nghiêm nghị sắc bén cực kỳ, làm người sợ hãi.

Hắn bên cạnh người nam tử người mặc màu đen võ bào, khuôn mặt bình phàm mang điểm ngạnh lãng, chỉ là một đôi con ngươi lộ ra ngoài lạnh nhạt bức người, sau lưng một thanh cơ hồ hẳn hơn phân nửa cá nhân trường, một móng tay khoan cự kiếm dẫn nhân chú mục.

Này hai người, nếu là Đường Niệm Niệm lại này nói, chắc chắn nhận ra tới, đúng là ngày đó ở vạn độc đàm trung gặp được Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người.

Bọn họ hai người đứng ở chỗ này, nhưng xem như đem biển xanh bên trong vườn phát sinh hết thủy đều nhìn trong mắt.

Chu Thiên cười nói: “Không nghĩ tới như thế mau liền lại gặp phải.” Hắn nhìn về phía Thẩm Cửu, “Này chẳng lẽ chính là cái gọi là nhân duyên từ trước đến nay duyên phận?”

Thẩm Cửu lạnh lùng nhìn mắt hắn vô lại bộ dáng, nói: “Nàng đã danh hoa có chủ.”

Chu Thiên nhún vai, thở dài, “Vốn đang đem nàng liệt vào ta thê tử đệ nhất nhân tuyển, hiện giờ xem ra là không có nhiều ít hy vọng.”

“.....” Thẩm Cửu há mồm không có nói ra lời nói. Hắn kỳ thật là tưởng nói: Người hoàn toàn không có hy vọng, còn có không cần muốn đi làm cái loại này đoạt nhân thê tử không phẩm sự tình. Chỉ là nghĩ nghĩ cũng biết được nói vô dụng, Chu Thiên người này nếu là chân chính quyết định sự tình tất yếu làm được, hắn hiện tại này phó vô lại bộ dáng, đó là thuyết minh đối chuyện này cũng không có quá để ý để bụng.

“Người cũng thấy rõ đi.” Chu Thiên đột nhiên đứng đắn mở miệng.

Thẩm Cửu gật đầu, sau đó nói: “Ngọc giản, là tiên nguyên mới có thủ đoạn.”

“Không ngừng này đó.” Chu Thiên đôi mắt chuyển thâm, nói: “Cái kia Tư Lăng Cô Hồng thực lực rất kỳ quái.”

“Kỳ quái?”

“Ta hoàn toàn nhìn không thấu hắn, rõ ràng là cái một người bình thường, chính là cố tình làm ta cảm giác được nguy hiểm, cái này rất kỳ quái.” Chu Thiên nói: “Sau này nếu là gặp phải, không thể trở mặt.”

Thẩm Cửu gạt đầu, trong lòng lại tưởng: Không thể trở mặt, như thế hắn cũng nên là thật sự đánh mất nhìn trộm đối phương thể tử sự.

“Còn có mục tiêu lần này.....” Chu Thiên một lời mà ngăn.

“Cung Cảnh Mặc như thế nào?” Thẩm Cửu tiếp lời.

Chu Thiên đột nhiên liền vô lại cười, hơi có chút bất quái tiếng cười nói: “Ta xem hắn khẳng định đoạt bất quá cái kia Tư Lăng Cô Hồng.”

“.....” Thẩm Cửu cái trán gân xanh hơi đột, cuối cùng là hung hăng nhin xuống đánh người xúc động.

Chu Thiên trên thực tế còn có chuyện không có nói. Hắn cảm giác được biển xanh liên đồng thời mở ra là bởi vì Đường Niệm Niệm, mà Đường Niệm Niệm giết bốn người thủ đoạn cực nhanh, nhưng là hắn ần ần nhìn đến một sợi ánh lửa, hơn nữa bốn người hóa thành tro tàn chết thái..... Còn có bị Cung Cảnh Mặc kịp thời ngăn cản thuốc bột.

Này đó manh mối liên tiếp lên, làm hắn đối Đường Niệm Niệm thân phận ần ần có chút suy đoán.

Chân trời ngày ở giữa không, sớm rời đi ba người.

Đường Niệm Niệm mau về tới trang viên khi mới nhớ tới nàng nhất thời quên sự, liền đối với Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Không cao hứng vì cái gì không giết hắn?”

Nàng nói chính là Cung Cẩn Mặc.

Mạng người ở nàng trong mắt vẫn là không có bao lớn ảnh hưởng, thậm chí ở nàng tư tưởng, rất nhiều chuyện chính là dùng sát tốt nhất giải quyết. Chỉ là tương so ngay từ đầu nàng cũng trưởng thành rất nhiều, chỉ giết cũng sẽ suy xét càng nhiều tình tố cùng cảm tình, nếu không có tất yếu, nàng cũng sẽ không ra tay.

Nhiên, Tư Lăng Cô Hồng hiện giờ có thể nói là nàng nghịch lân, xúc nghịch lân người, tất nhiên đáng chết.

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Giết phiền toái.”

Nếu là trước kia cô độc một người hẳn có lẽ sẽ sát, chỉ là có Đường Niệm Niệm, hẳn lại sẽ tương nhiều, suy xét cũng nhiều.

Hắn tưởng cho nàng là một cái có thể nhậm nàng du lịch thiên hạ, cũng không muốn cho nàng ngày ngày ở vào bị đuổi giết tìm phiền toái nhật tử, cũng không nghĩ đi đến nơi nào đều bị người dùng xem quái vật ánh mắt nhìn nàng.

Sát Cung Cẩn Mặc không khó, nhưng là giết hẳn lúc sau đó là toàn bộ đại biến mây phiền toái.

Hắn có thể diệt đại biến mây, có thể không cho nàng không bị thương hại, chính là đến cuối cùng được đến chỉ có thể nhân sợ hãi cùng chán ghét, này đó nàng nhất định không thích nhìn đến.

Nàng không thích huyết nhục hương vị, cũng không thích huyết nhục bộ dáng, cho nên giết người mới có thể thích đều hóa thành trần hôi.

Hắn như thế nào cũng sẽ không làm nàng sinh hoạt ở nàng không thích trong hoàn cảnh, hẳn phải cho nàng tốt nhất, bất luận cái gì.

Mặc kệ trong lòng như thế nào nhiều nỗi lòng, Tư Lăng Cô Hồng đều không thể từ trong miệng một chút nói ra, có thể làm chính là

đem nàng ôm chặt ở trong ngực, tham luyến ngửi trên người nàng hương vị.

Đường Niệm Niệm gật gật đầu, không có lại nói cái gì.

Nếu Cô Hồng không nghĩ khoảnh khắc liền không giết, Linh Khí không cần cũng thế.

Biển xanh viên một du lúc sau, ba ngày đảo mắt rồi biển mất.

Toàn bộ đông Vân Thành nội nghị luận náo nhiệt lại một phen không giảm, về biển mây thiếu chủ Cung Cẩn Mặc, vô ngàn thiếu chủ Tư Lăng Cô Hồng, Kinh Hồng tiên tử Đường Niệm Niệm, tuyết liên tiên tử liễu phiêu tuyết bốn người sự tình. Thực hiển nhiên, đối với quyền cao vị trọng nhân vật, thế nhân đều thích tham thảo bọn họ ** bí mật, đặc biệt là loại này yêu hận tình thù.

Đối với Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm này hai cái đều danh ra nhất thời, không thường xuất hiện trong chốn giang hồ nhân vật đột nhiên ghé vào cùng nhau, nguyên nhân trong đó thực làm người tò mò. Một phen sưu tầm cũng làm mọi người biết được Đường Niệm Niệm đã từng gả thắp Tuyết Diên Sơn Trang sự tình, lại liên tưởng đi xuống, làm người không khỏi phỏng đoán này Tuyết Diên Sơn Trang trang chủ hay là chính là này Tư Lăng Cô Hồng?

Lại nói tuyết liên tiên tử ở biển xanh bên trong vườn biểu lộ tâm ý thông báo, Cung Cẩn Mặc đối Đường Niệm Niệm thực lạc miệng lưỡi, còn có hẳn bên người Đường Môn tam tiểu thư Đường Xảo Chi, hết thấy đều làm người cảm thấy thú vị lên.

Lúc này, với Cung Cẩn Mặc sinh nhật đã không đủ ba ngày, từ đại biển mây cung gia xuống dưới mời, làm tứ phương gia tộc tới hạ người vào ở đại biển mây nhập thiên đảo cung gia trong vòng.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng tự nhiên nhận được mời, mấy người thu thập hảo hành trang liền hướng nhập

thiên đảo xuất phát.

Bến tàu dừng lại ba tòa khắc có vân long tiêu chí thuyền hoa, từ cung người nhà gác. Chu Diệu Lang đem thiệp mời đưa cho người phụ trách, mấy người liền ở cung người nhà cung kính thỉnh thế hạ đi lên thuyền hoa.

Thuyền hoa người trong cũng không nhiều, nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng hai người khi, làm như muốn tiến lên nói chuyện với nhau, rồi lại chùn bước.

Bọn họ đoàn người thật sự không dẫn người chú mục đều không thể, không nói Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, chính là mặt sau trượt mang theo ngọc lục lạc vẻ mặt kiêu căng xà quái, vẫn là ghé vào mộc hương trên vai mang đỏ thắm hoa Bạch Lê, còn có nằm ở Thù Lam trong tay ăn mặc một kiện xanh biếc tiểu yếm dợt thú, thực sự xem đến ở đây người một trận vô ngữ.

Đãi mấy người vào ở từng người thuyền hoa sương phòng sau, thuyền hoa cũng buông ra dây thừng, du hành ở trên mặt biển.

Đường Niệm Niệm cũng không có ngốc tại sương phòng nội, theo thuyền hoa sử nhập trong nước, liền cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau tới rồi thuyền hoa đằng trước tiểu tọa trên dưới cờ.

Mặt biển Thượng Hải phong thấp nhuận lại mang theo điểm nước biển hương vị, Đường Niệm Niệm luôn luôn thích loại này tự nhiên cảm giác, không ngừng là bởi vì dĩ vãng chưa từng có được, còn có nàng tu luyện Thiên Thánh dợt thể đối với vạn vật có đặc thù thân cận.

Liên Kiều, mộc hương đang ở thuyền hoa thượng tiếng cười trò chuyện cái gì, Bạch Lê cũng thỉnh thoảng đi theo “Chi chi” vài tiếng.

Chu Diệu Lang cùng Thù Lam chờ ở Đường Niệm Niệm hai người bên người, Lý cùng Chiến Thương Tiển từng người canh giữ ở một phương, đến nỗi con rối lâm đằng, đã bị Đường Niệm Niệm ném ở

một gian sương phòng nội, không có nàng mệnh lệnh, hấn giống nhau chỉ biết bó sát người đi theo.

Nếu nói nhất cô đơn nhàm chán đương nói là xà quái, quỳ rạp trên mặt đất nhìn đang ngồi ở cùng nhau chơi cờ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, ủy khuất híp mắt. Chủ nhân mỗi lần chỉ cần cùng hấn ở bên nhau liền nhất định sẽ quên bản xà vương, chính là nếu là đi lên nói, người kia.....

Nó nhưng nhớ rõ hấn còn cái tiểu oa nhi thời điểm thiếu chút nữa độc chết chính mình, còn có lần đầu tiên đem chính mình quăng ra ngoài lúc sau, mỗi lần nó nhất định bị tới gần chủ nhân, hấn liền nhìn qua, ánh mắt kia xem đến nó lạnh băng tâm đều đi theo cự nhảy. Tuy rằng không có ra tay giết xà, nhưng là mỗi lần một đạo chưởng phong đem nó phiến đi ra ngoài.

“Tê” xà quái mấy phen suy xét sau, vẫn là nhàm chán quỳ rạp trên mặt đất không nhúc nhích. Lần này cần là bị phiến đi ra ngoài nói, nơi này như thế nhiều người ngoài nhìn, quá ném bản xà vương mặt mũi.

Thời gian dần dần qua đi, mấy mâm xuống dưới, Đường Niệm Niệm đột nhiên “Di” một tiếng, quay đầu hướng đuôi thuyền.

Tư Lăng Cô Hồng không cần hỏi chuyện, đã thu thân đứng lên, đem nàng ôm vào trong lòng ngực, triển thân đạp không, chớp mắt tới rồi đuôi thuyền ít có người nghe được dị vang địa phương. Chỉ thấy hai người trước mặt đang đứng hai người, lúc này thần sắc có trong nháy mắt kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới sẽ nhìn thấy bọn họ hai người.

Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng ngực, ánh mắt dừng ở áo lam nam tử trên người, cho dù hấn khuôn mặt xa lạ, lại ngăn không được nàng linh thức nhìn thấu nội bộ. Nàng vươn tay đến nam tử trước mặt, nói: “Phương thuốc.”

Áo lam nam tử thần sắc bất biến, mắt tựa lóe nghi hoặc, nói: “Cô nương ý gì? Tại hạ không rõ.”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh xem hắn, chắc chắn nói: “Người mình bạch.”

Áo lam nam tử tâm hơi hơi vừa kéo, như cũ nói: “Cô nương nếu là không nói rõ ràng, tại hạ như thế nào mình bạch?”

Đường Niệm Niệm rõ ràng nói: “Hắc ăn hắc.”

Áo lam nam tử này sẽ thật sự nghe mình bạch, nàng là thật sự biết sự tình toàn bộ. Chỉ là nàng là như thế nào biết đến? Chẳng lẽ là linh thức? Nếu là như thế nói, như vậy nàng tu vi tất nhiên so với hắn nguyên lai tưởng còn muốn cao.

“Chu Thiên.”

Nghe được nàng trong miệng kêu ra tên này, áo lam nam tử ngẩng đầu nhìn lại, liếc mắt một cái liền nhìn đến nàng kia rõ ràng dường như đang nói: ‘ta đã sớm nhìn thấu người’ thần sắc, nhất thời thật không biết nên sờ cái gì hảo. Cho tới nay, chỉ có hắn để cho người khác bất đắc dĩ, hôm nay lại thực sự bị người khác cấp cách ứng một hồi.

Chu Thiên đem trên mặt cấp thấp ảo thuật xóa, khôi phục vốn dĩ diện mạo, đối Đường Niệm Niệm cười nói: “Thật là hảo hảo, Đường cô nương, chúng ta lại gặp mặt.”

Bên cạnh Thẩm Cửu cũng hóa đi ảo thuật, vừa nghe đến hắn những lời này, sắc mặt hơi hơi biến thành màu đen, ánh mắt lại không rời trước mặt Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người may.

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm hắn.

Chu Thiên trên mặt tươi cười đều bị nàng xem đến thiếu chút nữa không có duy trì đi xuống, lần đầu tiên gặp mặt hắn như thế nào không có phát hiện này nữ tử thế nhưng là như vậy tính tình, thật sự là chỉ có thể làm hữu quyết không thể là địch. Hắn duỗi tay từ tay áo nội lấy ra vừa mới từ người khác nơi đó đoạt tới Thiên Phẩm

phương thuốc, lại không có lập tức phóng tới Đường Niệm Niệm trong tay, mà là thành khẩn nói: “Đường cô nương, người xem, này phương thuốc ta hai người lấy đến cũng không dễ dàng, người cứ như vậy lấy đi thật sự không quá phúc hậu a?”

Đường Niệm Niệm mắt chớp cũng không chớp, đương nhiên nói: “Bọn họ đánh không lại các người, bị các người cướp đi, các người đánh không lại chúng ta, cho nên bị chúng ta đoạt.” Tay nhất chiêu, Chu Thiên trong tay Thiên Phẩm phương thuốc liền đến tay nàng.

Vốn dĩ thừa bảo hiên đấu giá hội nàng tuy có một tia hứng thú, nhưng căn bản vô pháp cùng Tư Lăng Cô Hồng so sánh với, sau lại cũng tự nhiên liền vứt chi sau đầu. Lên thuyền phía trước nàng liền cảm giác linh lực dao động, phát ra linh thức nhìn lại liền phát hiện đang ở đoạt người bảo vật tiết mục, bất quá cũng không có muốn đi tham một chân hứng thú, thật không có nghĩ vậy hai người thế nhưng thượng này con thuyền hoa, dù sao ở thuyền hoa thượng không có việc gì, nàng liền tới cướp bóc.

Chỉ có thể nói, Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người hoàn toàn là chính mình đưa tới cửa tới.

“Ai?” Chu Thiên ánh mắt một thâm, chiêu thức ấy hẳn tuy rằng có điều phát hiện, tưởng ngăn cản lại không kịp. Mắt thấy Đường Niệm Niệm muốn thu hồi phương thuốc, hẳn lập tức nói: “Nhìn người ta hai người giao tình phân thượng, Đường cô nương làm ta khắc lục một phần như thế nào?”

“Giao tình?” Đường Niệm Niệm nghi hoặc xem hắn, hắn cùng nàng có cái gì giao tình. Bất quá ở vạn độc đàm thời điểm bọn họ đích xác có hỗ trợ thủ vệ.

Đường Niệm Niệm đem phương thuốc nhìn thoáng qua, là Thiên Phẩm tứ cấp ngự thú đan, này đan dược chuyên môn dùng để nô lệ hưng thú, đem hưng thú về vì tự dùng, thật là phi thường khó được thừa thốt đan dược. Chỉ là Đường Niệm Niệm bích tuyên nội nhưng thật ra loại này đan dược đồng dạng không ít, so với từng có mà đều bị cập. Lập tức chỉ là một giải trong lòng một tia tò mò, liền đem

phương thuốc trả lại cho Chu Thiên, nói: “Trả lại người vạn độc đàm hổ trợ tình.”

Phương thuốc đã dừng ở Chu Thiên trong tay, Chu Thiên lập tức sắc mặt chợt lóe mà qua cứng đờ, nhìn đến Đường Niệm Niệm nghiêm túc thuần túy thần sắc, lần đầu tiên nhám nháp tới rồi nghiêng răng nghiêng lợi tư vị.

Đối người tu chân tới nói, nhân tình liền có thể nói là nhân quả, người thiếu nhân gia tình, phải còn, nếu như bằng không liền sẽ trở thành tu chân trên đường nghiệp chướng.

Hắn như thế nào sẽ nghĩ đến, Đường Niệm Niệm thế nhưng cứ như vậy đem phương thuốc còn cho hắn coi như là còn ngày ấy tình. Ngày ấy hắn cố ý không đề cập tới, trên thực tế lại là có về sau lấy bị thỉnh thoảng chỉ cần tính toán. Hiện tại phương thuốc dừng ở trong tay của hắn, hắn lại vứt bỏ căn bản là vô dụng. Biết sớm như vậy, hắn còn không bằng không theo khẩu nói ra muốn khắc lục một phần nói, lại hoặc là ngay từ đầu liền không nên thương này con thuyền.

Thẩm Cửu thường nói hắn vô lại, lúc này Chu Thiên lại cảm thấy, so với Đường Niệm Niệm tới nói, hắn vô lại thật sự đã là gặp sự phụ.

Lúc này, Chu Diệu Lang đám người cũng chạy tới đuôi thuyền, nhìn đến tương đối mà đứng hai bên người, một phen đánh giá không có cảm giác được địch ý liền tiến lên một bước nói: “Trang chủ, chủ mẫu, nhập thiên đảo nhập khẩu đã đến, cung người nhà thỉnh trang chủ, chủ mẫu nhập đảo.”

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng lên tiếng, ôm đã không có việc gì Đường Niệm Niệm xoay người rời đi.

Chu Diệu Lang đám người đi theo ở phía sau.

Xà quái cùng Chiến Thương Tiễn đối với nhìn thấy Chu Thiên hai người tựa đều có điểm ngoài ý muốn, lưu ý liếc mắt một cái sau, đuổi kịp mọi người bước chân.

Chu Thiên trơ mắt nhìn mấy người rời đi, lại xem trong tay phương thuốc, phiến tay thu vào trong tay áo, lắc đầu hơi hơi cười khổ một tiếng.

Thẩm Cửu nói: “Xứng đáng.”

Chu Thiên liếc hẩn một cái, nhún vai, đảo cũng lấy đến khởi phóng hạ, nói thanh: “Đi.” Cũng hướng đầu thuyền mà đi.

Nhập thiên đảo tuy chỉ là một tòa đảo nhỏ, lại rộng lớn như núi, liếc mắt một cái vô biên. Lúc này thuyền hoa cũng không có đến nhập thiên đảo bờ biển, mà là ở cây số ở ngoài cũng đã dừng lại, ở thuyền hạ mặt biển thượng hiện lên một đầu đầu màu xanh lá thủy thú. Viên đầu viên mục, bẹp tráng thú thân, nhìn qua có vài phần hàm hậu. Con thú này tên là hải cầu thú, tính tình ở hung thú bên trong thuộc ôn hòa một loại, tương đối dễ dàng thuần phục, thường bị dùng cho trên biển đi xa.

“Thỉnh chư vị ngồi trên hải cầu thú, tiến vào nhập thiên đảo.” Cung gia người phụ trách không khẩn không ti nói.

Này con thuyền hoa, nếu luận thân phận đương thuộc Tư Lăng Cô Hồng tối cao. Cung người nhà ngôn ngữ vừa ra, tất cả mọi người không có động, chỉ đợi Tư Lăng Cô Hồng đi trước.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm từ thuyền hoa rơi xuống ở trước nhất hải cầu thú trên lưng, Chu Diệu Lang đám người nhảy lên mặt khác hải cầu thú. Chu Thiên hai người cũng không chậm, những người khác cũng nhất nhất rời thuyền.

Cung người nhà dẫn đầu, mọi người liền tiến vào một mảnh nước biển mây mù nội, mỗi người đều sáng tỏ, chỉ sợ đây là nhập thiên đảo hộ đảo trận pháp.

Không cần thiết một lát, trước mắt sương mù tiêu hết, nhập thiên đảo chính diện xuất hiện ở mọi người trước mắt.

Nếu nói ly xa nhìn lại, nhập thiên đảo cao ngất vô biên, mây mù vờn quanh, giống như thế ngoại tiên đảo. Như vậy gần xem, lại là trang cần thần diệu tương dung, thiên nhiên mà thành bảo quang như hồng, một thảo một mộc toàn linh khí mờ mịt, nhẹ nhàng động lòng người.

Một người danh người mặc thiên lục váy lụa tỳ nữ xin đợi bên ngoài, từng tòa thú xe dừng lại ở bên.

Mọi người vừa lên ngàn đã bị an bài thượng thú xe, hướng đảo nội chạy tới.

Đại biến mây cung gia diễn xuất đích xác xa hoa nghiêm cần, làm người tìm không được sai lầm.

Đường Niệm Niệm ở thú bên trong xe xuyên thấu qua màn xe nhìn một đường phong cảnh, đột nhiên tâm thần vừa động, một tay buông ra màn xe, nằm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực liền nhắm mắt lại, tiến vào nội giới mà đi.

Nội giới mỗi ngày đều ở biến hóa, hiện giờ đã sớm tự thành nhất phái cảnh sắc, từ xa nhìn lại đó là so với nhập thiên đảo cũng chút nào không kém, hưởng chi nơi này ở khắp nơi bảo vật, đầy đất nhìn như cỏ dại địa phương thực tế đều là quý báu thảo dược.

Hiện giờ, Đường Niệm Niệm ánh mắt đều dừng ở trung ương Lục Lục căn nguyên bích ngọc thượng, chỉ thấy bích ngọc lúc này một trận lưu quang lập loè, hình như có sinh mệnh đang ở áp trứng đãi ra, tràn ngập ảo diệu huyền cơ. Như vậy giằng co một đoạn thời gian, từ bích ngọc nội lưu sóng càng lúc càng nhanh, một đạo không tiếng động gợn sóng từ giữa nhộn nhạo mà khai, toàn bộ nội trong giới cỏ cây đều một trận về phía sau đảo đi, sau đó lại phản hồi, này phản hồi giống như mang theo một cỗ vô tận sinh khí một lần nữa ngưng tụ nhập bích ngọc nội.

Trê ——

Hơi mỏng bạch bích sương khói từ bích ngọc nội từ từ phiêu ra, sau đó dần dần ngưng tụ thành một cái ba tuổi hài đồng lớn nhỏ bộ dáng, tương so lúc trước mơ hồ không rõ, lúc này cũng đã nhìn ra hài tử ngũ quan. Mày liễu mắt to, tiểu mũi môi đỏ, tú lệ lại đáng yêu, xem đến Đường Niệm Niệm hơi hơi ngậy ra, nhin không được muốn dùng tay đi chọc một chọc tiểu hài tử khuôn mặt. Nàng xác thật chọc, chỉ là lúc này nàng là nguyên thần đi vào giới, cũng không có thật thể, tùy ý chỉ là ý thức vừa động, một trận tiểu phong hoá nhà văn chỉ giống nhau chọc hướng hài tử mặt, nhưng là lại từ hài tử trên mặt xuyên qua đi.

Hài tử cũng ở thời điểm này mở bừng mắt chữ, một đôi giống như bích ngọc giống nhau tràn ngập thuần tịnh sinh cơ con người, sau đó đối Đường Niệm Niệm nguyên thần nơi, cao hứng ý lại há mồm kêu lên: “Chủ nhân..... Chủ nhân ~”

“Lục Lục.....” Đường Niệm Niệm chớp mắt, sau đó nghiêm túc nói: “Thật là đẹp mắt.”

Lục Lục tức khắc mặt mày hớn hở, tràn trệ tiểu thân mình ở không trung đảo quanh, cao hứng nói: “Thật sự? Thật sự? Chủ nhân thích Lục Lục như vậy?”

“Thích!” Đường Niệm Niệm ở nó toàn thân đánh giá, cuối cùng nghi hoặc nói: “Lục Lục không phải nữ, cũng không phải nam.”

“Ngô.” Lục Lục ngón tay rối rắm, mở to xanh biếc mắt nói: “Lục Lục là nguyên linh không có nam nữ chi phân..... Chủ nhân không thích sao?”

“Thích, Lục Lục bộ dáng gì đều thích!” Đường Niệm Niệm nói. Nếu nói Đường Niệm Niệm nhất đề ý chính là ai, ở không có Tư Lăng Cô Hồng phía trước, tất nhiên là Lục Lục, hiện tại chính là bọn họ hai cái.

Lục Lục nghe vậy, thân thể lại lắc lư lên, kia mở to Lục Lục mắt to, nộn nhuận nhuận cánh môi cười bộ dáng, làm Đường Niệm Niệm lại có đi niết một chút xúc động. Còn có đi mua một đồng phối sức

phóng tới nó trên người tính toán. Này thật sự là Đường Niệm Niệm thành linh xảy ra hứng thú yêu thích, từ ngày ấy cấp ba con tiểu thú từng người mang lên phối sức sau bắt đầu, Chu Diệu Lang dám người nhìn đến sau cũng cảm thấy có chút không thể hiểu được, ngay sau đó nghĩ đến nữ tử đều thích sủng vật cùng xinh đẹp đồ vật, Đường Niệm Niệm sẽ có như vậy hứng thú cũng hoàn toàn không tính kỳ quái, chỉ là nàng ngày thường biểu hiện không bình thường mới làm cho bọn họ ngay từ đầu có chút không thích ứng mà thôi.

Đường Niệm Niệm nói: “Lục Lục có thể ra tới sao?”

Lục Lục hoảng thân mình, một hồi chính mình bắt lấy chính mình bím tóc thường thức, nói: “Ngô ngô..... Như vậy đi ra ngoài hảo phí nguyên khí, không thể ngốc lâu.....”

Đường Niệm Niệm có chút thất vọng, ngay sau đó lại nghe Lục Lục nói: “Bất quá có khác biện pháp.....”

Đường Niệm Niệm lập tức hỏi: “Cái gì biện pháp?”

Lục Lục nói: “Lục Lục có thể bám vào dực thú trên người, ngô ngô, kia dực thú đã có 400 năm thọ mệnh, toàn thân dực khí nồng đậm, có thể bám vào người.....”

“Dực thú sẽ như thế nào?” Dực thú như thế nào nói đều là Tư Lăng Cô Hồng đưa cho nàng lễ vật, đối với Tư Lăng Cô Hồng đưa đồ vật, Đường Niệm Niệm luôn luôn đều sẽ coi trọng quý trọng.

“Dực thú thích ngủ lười biếng, Lục Lục bám vào nó trên người sẽ không thương tổn nó, còn đối nó chỗ tốt nhiều hơn đâu, như vậy liền có thể cùng chủ nhân cùng nhau chơi!”

“Hảo!” Nếu sẽ không lộng hư nó, kia liền không có gì.

Đường Niệm Niệm đang muốn rời khỏi nội giới thu hồi nguyên thần, bên tai liền nghe được một tiếng có chút quen thuộc nữ tử thanh âm:

“Vô ngần thiếu chủ thân cư ở chỗ này? Phiêu tuyết liền ở dưới các trong viện, cách xa nhau không xa, thật sự có duyên đâu, ha ha.”

Đường Niệm Niệm mở mắt ra, ánh mắt lưu chuyển, liền nhìn đến cách đó không xa đứng chính hướng bên này xem ra liễu phiêu tuyết. Hôm nay nàng người mặc một bộ tuyết trắng xiêm y, thể nhưng cũng là tay áo rộng, màu lam lụa mang thúc eo, sấn đến dáng người phiêu phiêu dục tiên, đặc biệt là nàng tươi cười thuần mỹ ngọt mềm, đứng ở dưới ánh mặt trời, tươi đẹp động lòng người.

Tư Lăng Cô Hồng nghề chính đi bước chân lúc này ngừng lại, ở liễu phiêu tuyết vui vẻ dưới ánh mắt, lại là không có quay đầu lại liếc nhìn nàng một cái, mà là rũ mắt nhìn về phía trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, thanh âm có ôn nhu ý cười, “Tĩnh ngữ?”

“Ân.” Đường Niệm Niệm mắt thấy liễu phiêu tuyết khế biến sắc mặt, đem ánh mắt thu hồi ở Tư Lăng Cô Hồng trên mặt, lại nhìn nhìn sắc trời, chớp chớp mắt, cong đôi mắt nói: “Muốn ăn cơm trưa sao?”

Tư Lăng Cô Hồng thấy nàng tĩnh lại sau liền không có tiếp tục hướng sương phòng nội đi, nghiêng người đi vào bên ngoài sân bàn gỗ, làm nàng ngồi ở trên ghế, xoa xoa nàng hơi hơi có chút hỗn độn tóc đẹp, nói: “Ta đi làm, chờ một lát.”

Đường Niệm Niệm tự nhiên không có ý kiến.

Đãi Tư Lăng Cô Hồng rời đi, một bên bên người hầu hạ Thù Lam cùng thường ngày đi theo Chu Diệu Lang đã âm thầm trong lòng thờ dài một hơi. Nơi này cũng không phải là bọn họ địa bàn, nghĩ Tư Lăng Cô Hồng lần này đi trước cung gia thiện phòng, các nàng đã có thể phỏng đoán đến sẽ cho người mang đến cái dạng gì khiếp sợ.

Đến nỗi bên ngoài cái gọi là có duyên liễu phiêu tuyết đã sớm bị quên đi làm lơ bên ngoài, nhấp môi dưới, im lặng rời đi.

“Thù Lam.” Đường Niệm Niệm xuất khẩu kêu.

Thù Lam vội vàng ứng thanh, nói: “Tiểu thư có cái gì phân phó?”

“Dược thú cho ta.” Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm nàng trong tay dược thú.

Thù Lam còn không có phản ứng, ở nàng trong lòng ngực vốn dĩ một bộ đã sớm ngủ rồi dược thú lại run run, sau đó run nhẩy nhót từ Thù Lam trong lòng ngực đan lặn đi ra ngoài. Vừa mới mới trên mặt đất lăn vài vòng, Đường Niệm Niệm vẫy tay một cái liền đem nó phủng tới rồi tay nàng. Một tay kia vừa lật liền nhéo một khối màu trắng khăn, đối với dược thú rơi trên mặt đất bạch ngọc móng vuốt cùng thân mình tinh tế chà lau, kia động tác thể nhưng là khó được mềm nhẹ nghiêm túc.

“Tê tê tê tê ——!” Vốn dĩ lười biếng quỳ rạp trên mặt đất xà quái gào rống, trừng lớn xà mắt nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, bên trong toàn là bất mãn không cam lòng, ủy khuất giật mình. Bất công! Quá bất công! Này đầu nhỏ dược thú bằng cái gì có thể được đến chủ nhân như vậy đối đãi! Bỏn xà vương so nó hảo bao nhiêu, như thế nào có thể như vậy, chủ nhân phải không thích người khác đụng vào sao? Như thế nào còn giúp nó lau mình, chủ nhân còn không có như vậy đối đãi bỏn xà vương đâu.....

Xà quái lòng tràn đầy các loại bất bình, mắt thấy Đường Niệm Niệm xem đều không xem nó liếc mắt một cái, tức khắc híp xà mắt gắt gao nhìn chăm chăm dược thú.

Thù Lam cùng Chu Diệu Lang nhìn cũng là vẻ mặt không thể tin tưởng. Muốn nói trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng, còn có ai nhất hiểu biết Đường Niệm Niệm, như vậy tất nhiên phi các nàng trường kỳ hầu hạ ở Đường Niệm Niệm bên người hai người. Đường Niệm Niệm không thích người khác đụng vào, cho dù là các nàng cũng ít có chạm vào nàng. Còn có cùng Tư Lăng Cô Hồng giống nhau, Đường Niệm Niệm không thích dơ bẩn, càng đừng nói tự mình cấp trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng bên ngoài ai chà lau dơ bẩn.

Huống chi, trước đó, Đường Niệm Niệm đối dược thú cũng cũng không cái gì bất đồng, cùng đối xà quái giống nhau, cơ hồ không thể

nào phản ứng, đều là bị Thù Lam chiếu cố.

Hiện giờ đây là xảy ra chuyện gì?

Đừng nói là bọn họ, lúc này đang bị Đường Niệm Niệm phủng lòng bàn tay, tinh tế tự mình chà lau móng vuốt dươc thú đã sớm đã toàn thân cứng đờ như thiết. Đường Niệm Niệm cho nó sát đến nơi nào, nó liền dựng thẳng nơi nào, không dám có một phân dị động. Một đôi ngày thường nửa mở không mở to, cực kỳ lười biếng xanh biếc con người, lúc này đã trừng đến tròn vo, tràn ngập ngập nước —— hoảng sợ.

Bộ dáng kia, làm người cảm thấy nó hay không ngay sau đó liền sẽ té xỉu qua đi.

Này dươc thú hiển nhiên là thụ sủng nhược kinh, kinh hãi!

Đường Niệm Niệm vì nó lau khô toàn thân cùng móng vuốt tro bụi, ngón tay duỗi ra, kia bạch khăn liền hóa thành tro tàn.

Dươc thú theo kia đột nhiên hóa thành tro tàn khăn, thân mình nhẹ nhàng run lên, về phía sau ngưỡng đảo. Chỉ là thực hiển nhiên, có Đường Niệm Niệm thu đỡ, nó tưởng dễ dàng té xỉu đều không thể.

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm nó xanh biếc con người, lại nhớ đến nội giới nhìn đến Lục Lục bộ dáng, nhất thời cũng cảm thấy rất xứng đôi thực giống nhau, liền cong mặt mày, nhẹ vồ về nó trên trán lẳng tinh, thân mật gọi một tiếng: “Lục Lục.”

Ai cũng không có nhìn đến, theo Đường Niệm Niệm đụng vào dươc thú lẳng tinh ngón tay, một sợi u quang ẩn vào trong đó, sau đó liền thấy dươc thú nhắm mắt lại, nằm ở nàng lòng bàn tay.

Một cái hô hấp một lát, dươc thú đột nhiên mở mắt ra, chỉ thấy cặp kia xanh biếc mắt rực rỡ lung linh, một phản ngày thường lười biếng thủy huỳnh, lại là sáng ngời linh động, vừa thấy khiến cho người cảm nhận được một cỗ giao hoạt hiếu động cảm giác.

“Ngao ngao ~” được thú Lục Lục há mồm kêu hai người, sau đó hai chỉ mập mập móng vuốt nhỏ phủng trụ Đường Niệm Niệm thủ đoạn, cúi đầu ở nàng ngón tay thượng thân mật ỷ lại cọ a cọ.

【 chủ nhân, nó thú hồn ngủ đi ~】

Đường Niệm Niệm cảm giác ngón tay hơi ngứa, nhìn Lục Lục động tác, một chút cũng không có cự tuyệt cùng không mừng, ngược lại cười rộ lên.

“Tê ——!” Xà quái ý đồ hấp dẫn nàng chú ý, một chút trượt đến nàng bên người, thảo hỉ nhìn chăm chăm nàng.

【 chủ nhân, người không công bằng! 】

Đường Niệm Niệm phủng Lục Lục, cúi đầu xem nó liếc mắt một cái, chớp chớp mắt, duỗi tay ở nó trên đầu sờ soạng một chút, việc nào ra việc đó nói: “Người cùng Lục Lục bất đồng.”

Đường Niệm Niệm từ trước đến nay không bác ái, tâm cũng thật là thiên. Nếu lấy Lục Lục cùng xà quái tương so, kia khẳng định là Lục Lục trong lòng nàng càng quan trọng, điểm này không cần nghi ngờ. Huống chi, Lục Lục cùng nàng cơ hồ nhất thể, từ nàng đi vào thế giới này liền cùng nàng nhất thể, hai người thân mật đã sớm cùng thân cư tới, đối với thân cận nó, Đường Niệm Niệm không có nửa điểm bài xích.

“Tê.” Xà quái khổ sở, tiếp theo hung hăng nhìn chăm chăm Lục Lục.

Là bản xà vương sai trông nhầm! Nguyên lai cái này không lộ sơn không vật nhỏ mới là nhất gian trá, thế nhưng không biết ở cái gì đều tranh tới rồi chủ nhân sủng ái! Lão tổ tông quả nhiên nói không tòi, càng là xem đến đáng yêu nhỏ yếu đồ vật càng phải tiểu tâm cẩn thận, nhìn xem vật nhỏ này! Một bộ một ngậm là có thể cắn chết bộ đáng, nguyên lai là chỉ sói đội lột cừu!

Lục Lục nháy cái thủy linh linh lục mắt xem nó, một bộ đáng yêu thuần tịnh bộ đáng. Chỉ là ngay sau đó nó liền nhếch lên cái miệng

nhỏ, hai móng vuốt Đường Niệm Niệm thủ đoạn, đối với xà quái “Ngao ngao” hai tiếng.

【 chủ nhân thích nhất Lục Lục, ai cũng đừng nghĩ đoạt! Ngô ngô! Độc độc không tính, trừ bỏ độc độc, ai cũng đừng nghĩ! 】

Xà quái trừng mắt. Đây là cái gì quý đồ vật, dưng thú không phải linh trí nhỏ yếu thú loại sao? Này quý đồ vật như thế nào hiểu ý thức truyền lời!?

Bất quá.....

“Tê tê tê tê, tê tê!” Xà quái gầm nhẹ.

【 cái gì kêu chủ nhân thích nhất người? Người tính cọng hành nào! Bỏn xà vương mới là nhất chịu chủ nhân thích! Người cấp bỏn xà vương từ chủ nhân trên người xuống dưới, xuống dưới! 】

Lục Lục: 【 không dưới! 】

Xà quái: 【 xuống dưới! 】

Lục Lục phiết đầu, hừ!

Xà quái giận dữ, há mồm đang muốn rống, Đường Niệm Niệm nhìn qua liếc mắt một cái, nói: “Không chuẩn khi dễ Lục Lục.”

Xà quái bị nàng kia nghiêm túc ánh mắt xem đến toàn thân khí thế một tán, toàn bộ thân rắn như là mềm giống nhau xụi lơ trên mặt đất, xà trong miệng phát ra mỏng manh tê tê thanh. Chủ nhân bất công, bất công, bỏn xà vương nơi nào khi dễ nó, rõ ràng chính là nó khi dễ bỏn xà vương..... Phi! Ai dám khi dễ bỏn xà vương, là bỏn xà vương khi dễ nó! Không đối..... Bỏn xà vương mới không có khi dễ..... A a a!

Thù Lam cùng Chu Diệu Lang nhìn này một người một thú một xà hổ động, lẫn nhau liếc nhau, đều nhìn đến đối phương buồn cười cùng vô ngữ. Các nàng thật sự là lộng không rõ bọn họ rốt cuộc ở

cho nhau nói cái gì, chỉ là lại xem đến minh bạch kia một thú một xà rõ ràng tranh sủng tiết mục.

Thù Lam thỉnh thoảng nhìn kia ở Đường Niệm Niệm trong tay nháy nhót lung tung được thú, đối Chu Diệu Lang thấp giọng nói: “Chu tổng quản, được thú không phải có tiếng lười biếng thích ngủ sao? Như thế nào tới rồi tiểu thư trong tay, này chỉ.....”

Chu Diệu Lang trầm mặc một hồi, nàng cũng không làm rõ được đây là chuyện như thế nào, cuối cùng chỉ im lặng nói: “Chủ mẫu bên người kỳ sự còn thiếu sao?” Cho nên không cần vì này đó đại kinh tiểu quái, thói quen là được.

Thù Lam sáng tỏ nàng sau lưng ý tứ, lại nhìn mắt phản lễ thường được thú, đồng dạng im lặng. Không sai, thói quen thì tốt rồi.

Bên này Đường Niệm Niệm đang từ nội trong giới nhảy ra một cái không biết là từ đâu được đến đạm lục sắc dải lụa, lụa mang hiển nhiên giống nhau tơ lụa, mặt ngoài ở ánh nắng chiếu rọi xuống thế nhưng mơ hồ có ánh huỳnh quang lóng lánh, nhu nhuận cực hảo. Đường Niệm Niệm biên giúp Lục Lục cột vào trên cổ, biên yên lặng nghĩ nghĩ. Hình như là ngày ấy ra hàn rượu mai cư, sau đó mau đến tư lãng gia phía trước bị Cô Hồng sai người đưa đến chính mình trước mặt.

Ngô. Hình như là nói, là cái kia kêu cái nút sơ trong nhà bảo vật?

Bất tri bất giác liền cột chắc tơ lụa, Đường Niệm Niệm phủng Lục Lục nhìn một hồi, vừa lúc là một cái hoa khấu.

“Tê!” Một bên uể oải ừ xiu xà quái vừa thấy đến Lục Lục như vậy đã ngộ, tức khắc khổ trung mua vui vui sướng khi người gặp họa.

Đường Niệm Niệm nói: “Lục Lục thích sao?”

Lục Lục hai móng phủng trên cổ hoa khấu, hai mắt mở to ngập nước, thú mặt tất cả đều là đáng yêu vui mừng, nhanh chóng điềm tròn tròn đầu.

【 thích, thích! Chủ nhân làm, Lục Lục thích nhất ~】

Đường Niệm Niệm tức khắc mặt mày hớn hở.

Thù Lam cùng Chu Diệu Lang yên lặng nhìn về phía xà quái.

Xà quái trưởng thành xà khẩu, một bộ đại chiêu đả kích bộ dáng.

Thù Lam cùng Chu Diệu Lang tức khắc ở trong lòng dâng lên một cỗ cơ hồ tương đồng suy nghĩ. Xà quái cùng này được thú căn bản là không phải một cái tầng cấp, muốn tranh sủng? Nhìn xem nhân gia như vậy, nhiều thảo hỉ!

Đường Niệm Niệm lúc này lại cấp được thú trên cổ lụa mang treo một cái túi gấm, bên trong lại là tràn đầy đan dược, nói: “Chờ tìm đủ tài liệu, cấp Lục Lục luyện cái túi Càn Khôn.”

“Ngao ngao ~” Lục Lục đôi tay linh hoạt thử mở ra trên cổ túi gấm, nặn ra một viên đan dược bỏ vào trong miệng, liền gật đầu. 【 ngô ngô! Chủ nhân tốt nhất ~】

Xà quái mắt cơ hồ toàn đỏ, cũng không biết là ủy khuất vẫn là ghen ghét.

Đường Niệm Niệm quay đầu xem nó liếc mắt một cái, nói: “Hồng Lê nghe lời lập công, cũng cấp Hồng Lê luyện.”

Ở Đường Niệm Niệm trong mắt, Lục Lục là nhất thể thân nhân, có thể tùy ý sủng. Xà quái là khế thú, muốn mở rộng có độ.

“Tê!” Xà quái đặc ý nhìn Lục Lục liếc mắt một cái, rất là ngoan ngoan điếm đầu rần. Trang ngoan? Hừ! Bỏn xà vương cũng sẽ!

Này sẽ, Tư Lăng Cô Hồng cũng từ ngoại trở về, ở hẳn phía sau còn đi theo một đám bưng khay thanh y tỳ nữ.

“Ngao ngao ~” Lục Lục nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, hai mắt đều là vui mừng, đứng ở Đường Niệm Niệm trong lòng bàn tay, thể nhưng liền đối với hẳn hành lễ.

Tư Lăng Cô Hồng đem Đường Niệm Niệm bế lên ngồi xuống, tự nhiên cũng đem nó xem ở trong mắt.

Đường Niệm Niệm cười khanh khách nói: “Lục Lục, Lục Lục ở nó trên người, có thể ra tới.”

Tư Lăng Cô Hồng cảm giác được đến nàng đối nó để ý, vốn là giật giật ngón tay rũ xuống tới, không có đem nó từ nàng trong tay quăng ra ngoài, “Ân” một tiếng.

Thanh y bọn tỳ nữ lúc này cũng đem đồ ăn từng đạo mang lên hai người trước mặt cái bàn, sau đó cung kính lui đi ra ngoài.

“Ngao ~” liền ở Tư Lăng Cô Hồng bắt đầu với Đường Niệm Niệm uy thiện khi, Lục Lục mắt chớp chớp, sau đó liền từ Đường Niệm Niệm trong lòng bàn tay nhảy ra tới, kêu một tiếng liền tung tăng nhảy nhót hạ cái bàn.

Đường Niệm Niệm nhìn nó vẫn chưa chạy xa, liền từ nó, dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực hưởng thụ mỹ thực.

Thù Lam cùng Chu Diệu Lang lại không khỏi liếc nhau, nhìn này hoàn toàn thay đổi một cái bộ dáng dưng thú, trong lòng mặc tưởng: Xà quái nơi nào tranh đến quá vật nhỏ này, nhìn xem này thiện giải nhân ý hành vi, chính là kia xà quái làm không được a.

Bóng đêm nguyệt thanh.

Một đêm hoan hảo sau, Đường Niệm Niệm nằm ở Tư Lăng Cô Hồng ngực thượng, chống khuôn mặt, nghiêm túc đánh giá Tư Lăng Cô Hồng tình sau khuôn mặt tuấn tú. Trong đầu di động Lục Lục ba tuổi hài đồng bộ dáng, kia trương tú lệ đáng yêu trẻ con phì đô đô khuôn mặt cũng chậm rãi biến hóa, một chút ngưng tụ thành có chút mơ hồ bộ dáng.....

“Xích.” Không tự biết đột nhiên liền cười ra tiếng, trên mặt cũng tất cả đều là thích ý cười.

Một con trắng nõn bàn tay xoa nàng gương mặt tươi cười, thanh âm còn có chút rất nhỏ ám ách, hỏi: “Nghĩ đến cái gì buồn cười?”

Đường Niệm Niệm mắt tỏa sáng, một chút bắt lấy hấn vổ ở trên mặt bàn tay, bình tĩnh nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nói: “Tưởng cùng Cô Hồng sinh hài tử.”

Tư Lăng Cô Hồng thân mình căng thẳng, cùng nàng giao nắm bàn tay cũng buộc chặt, nửa ngời dậy một tay ôm lấy nàng vòng eo, nâng lên con người vận hoa muôn vàn, “Ta cùng Niệm Niệm hài tử?”

Đường Niệm Niệm gật đầu, ánh mắt lập loè, nói: “Hài tử, rất thú vị.” Hôi tưởng Lục Lục bộ dáng, lại nghĩ nếu là nàng cùng Cô Hồng hài tử, Đường Niệm Niệm trong mắt hứng thú vui mừng càng lượng, “Lớn lên Cô Hồng hài tử nhất định càng đẹp mắt, càng thú vị.”

Tư Lăng Cô Hồng bộ mặt nhu hòa, nhẹ rữ xuống tới nhìn nàng con người ôn nhu như là có thể chìm ra, đột nhiên buộc chặt bàn tay đem nàng hoàn toàn ôm vào trong lòng ngực, hàm dưới ở nàng cổ nhẹ cọ, thân mật mà ôn nhu. Thủy nhuận cánh môi giờ lên một mặt ấm áp cười khế, thấp thấp, ấm áp, vui sướng, tựa hồ như là thờ dài, nói nhỏ: “Như vậy, chính là chân chính gia đi?”

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, chắc chắn trả lời nói: “Đúng rồi!”

“Ha hả.” Bị nàng không được xía vào ngữ khí ấm áp đến đáy lòng, Tư Lăng Cô Hồng càng ôm chặt nàng, thấp thấp trong thanh âm là bao hàm nồng đậm cảm thán cười cùng tham lam, “Niệm Niệm, thật sự hảo ấm, thật thoải mái.”

Hấn giống như là một con rơi xuống Cửu U vực sâu một mình sa vào vô ngàn hắc ám vắng lặng hung thú, tham lam khấn bắt lấy này phân ấm áp, cho dù phiền thể đầy thương tích, đốt tẫn hồn phách cũng muốn độc chiếm chi, chết không buông ra. Thu liễm sở hữu rằng nanh lợi trảo, hóa đi sở hữu củ ấu lãnh tình, đem một khang ôn nhu tình yêu tất cả giao cho nàng.

Đường Niệm Niệm nhìn không tới hấn mặt, rõ ràng là ôn nhu vui mừng khẩu khí, nhưng là nàng lại ần ần cảm giác được một mặt nói không rõ lo lắng.

Hảo ấm, thật thoải mái?

Nàng nhớ tới lần đầu tiên ở tân phòng nhìn thấy hấn thời điểm, hấn cũng là như thế này tiến đến nàng hạng trong ổ. Thật cẩn thận như là sợ trước mắt người một chạm vào tức toái, sau đó nhẹ nhàng thân mật cọ xát, nhẹ ngủi. Thấp thấp, thích, thờ dài nói: Thực ấm, thực thoải mái.

Hiện tại nhớ tới, nàng chính mình lúc ấy ngẩn ra hạ, kỳ thật cũng tưởng cảm thấy: Người này ấm áp, trên người hương vị cũng rất dễ nghe, hô hấp nhiệt nhiệt, giống như có thể xuyên thấu qua làn da đốt tới nhân tâm giống nhau, tim đập đều cấp thiêu rối loạn.

Kỳ thật bị hấn mềm nhẹ đụng chạm vuốt ve, đều thực thoải mái, làm nàng liền bài xích đều khó có thể dâng lên.

Từ kiếp trước đến thế giới này, hấn là cái thứ nhất đối nàng như vậy ôn nhu người, làm nàng chưa từng có được, lại thể hội được đến chính mình đây là bị sủng ái, thương tiếc, quan tâm.

Đường Niệm Niệm không rõ vì cái gì có chút lo lắng, nhưng là chỉ cần làm Cô Hồng càng ấm càng thoải mái, hấn sẽ vui vẻ, nàng liền cũng sẽ vui vẻ.

Lập tức, Đường Niệm Niệm liền yên lặng vận chuyển dục lực, quanh thân kia cổ đặc thù thanh hương dần dần nồng đậm, trên người nhiệt độ cơ thể cũng chậm rãi lên cao lại sẽ không nóng người. Ngoan ngoãn làm Tư Lăng Cô Hồng ôm lấy, kề sát, đôi tay ôm hấn vòng eo. Phóng đến mềm mại thanh âm sạch sẽ giống như con trẻ, thấp thấp, lại chân thật đáng tin, nói: “Chỉ cần Cô Hồng thích, cao hứng, ta có thể giúp Cô Hồng làm bất luận cái gì sự.”

Đáp lại nàng chỉ có Tư Lăng Cô Hồng phóng đến càng thêm nhẹ nhàng chậm chạp hô hấp, thấp thấp giọng mũi “Ân” ở thanh thấu

dược hương tràn ngập màn nội tử ra, Tư Lăng Cô Hồng nhẹ rũ mặt
mày, khóe miệng giờ lên mỉm cười.

-----oOo-----

Chương 64: Niệm Niệm VS phiêu tuyết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ hôm qua Tư Lăng Cô Hồng đi trước cung gia thiện phòng làm thiện một chuyện sau, lấy Chu Diệu Lang dẫn dắt cung theo thầy học người liền ở bọn họ lâm thời cư trú sân nội bố trí một cái đơn giản tiểu thiện phòng. Mạ Mã bá 癸 Hiểu đãi Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm sáng sớm tỉnh lại khi, cũng đã đem nguyên liệu nấu ăn sớm chuẩn bị tốt.

Chỉ là bởi vậy, hôm qua lăng Cô Hồng cũng không có làm bất luận cái gì giấu giếm thủ đoạn, hơn nữa hôm nay ở trong viện bố trí thiện phòng, hấn xuất nhập thiện phòng tự mình làm thiện tin tức cũng lan truyền nhanh chóng. Ngại với thân phận của hấn, cũng không có người dám can đảm nhàn khẩu diễn nói, chỉ có ở ít người hết sức mới cùng mấy cái hiểu biết bạn tốt lấy ra tới cảm thán một phen.

Chính cái gọi là quân tử xa bếp, ở rất nhiều người xem ra nam tử xuống bếp thật sự là cực kỳ mất mặt mũi sự tình. Chỉ là việc này ở Tư Lăng Cô Hồng làm ra tới, mọi người cái nhìn lại hoàn toàn bất đồng.

Nam tử nhiều là cảm thán hấn đối Đường Niệm Niệm quá mức dung túng sủng ái, cũng có ác ý khinh thường giả. Nữ tử tắc càng đa tâm sinh si mộ ghen ghét, si mộ Tư Lăng Cô Hồng ôn nhu yêu thương, ghen ghét Đường Niệm Niệm đến này thù vinh.

Đường Niệm Niệm đám người cư trú sân phía dưới thiết phiên môn nhân cư trú tiểu viện.

Một bộ tổ nhả bạch đế xanh sẫm toái hoa vân váy lụa liễu phiêu tuyết đứng ở trong viện tiểu tạ nội, ánh mắt đầu về phía trước phía

trên vị trí, đúng là Tư Lăng Cô Hồng đấm người chỗ ở nơi. Thuần mỹ nếu liên dung nhan mang theo một sợi do dự không chừng, hàm răng khể cắn môi dưới, rữ đôi tay nắm chặt ống tay áo, có vẻ có chút nôn nóng khó an.

Tranh, vẫn là không tranh?

Nàng từ trước đến nay cẩn thận, không làm không có nắm chắc sự tình.

Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm như thế lộ ra ngoài không giấu thâm tình, là cá nhân đều nhìn ra được tới, hướng chi là nàng.

Đường Niệm Niệm người này, ở ngày hôm qua nàng xuất sư bất lợi trở lại chỗ ở sau liền cẩn thận suy nghĩ một lần, cũng từ bên người người trong miệng được đến một ít tin tức.

Cầm Quốc thường lâm Đường Môn con vợ lẽ nhị tiểu thư, nghe nói là một cái uổng có tuyệt thế dung nhan lại thiên đổ hồng nhan nữ tử. Sinh ra bệnh ma quán thân, vô pháp tu luyện nguyên lực. Với Đường Môn loại này luyện đan thế gia nội lại vô nhiều ít luyện được thiên phú, có thể nói là thật thật tại tại trừ bỏ dung mạo lại vô nhiều ít chỗ đáng khen bệnh mỹ nhân.

Nhiên, nàng nhìn đến Đường Niệm Niệm, lại là dung mạo tuyệt thế, dáng người nhanh nhẹn, quanh thân linh tú, tịnh nếu lưu li giống nhau nữ tử. Chẳng những dung mạo làm nàng đều sinh ra vài phần ảm đạm, kia phân không tiếng động giết người thủ đoạn, đập thủy vô ngân thân pháp, không một không nhắc nhở mọi người, nàng đều không phải là như nhìn đến không hề nguyên lực, ngược lại thực lực cao thâm khó đoán.

Dung mạo thượng vô pháp siêu việt, trên thực lực vô pháp siêu việt, gia tộc địa vị tuy rằng muốn so chi cao thượng rất nhiều, chỉ là nghĩ đến lấy vô ngân rừng rậm tư lăng gia tộc xem ra cũng không khác biệt. Hướng chi nàng ở chính mình phía trước liền cùng vô ngân thiếu chủ tương ngộ ở bên nhau, người mang vô ngân thiếu chủ sủng ái vô hạn.

Chỉ là kêu nàng cứ như vậy từ bỏ, nàng lại lòng mang không cam lòng.

Trong trí nhớ, nam tử tĩnh trạc thâm lam sóng nước lóng lánh mặt biển, tay áo rộng áo dài, đơn bạc đục tiên, tóc đen áo trắng, mắt đậm ảnh thanh, môi mỏng như tuyết, thiên địa vạn vật đã là thất sắc, chỉ dư hấn trọc thế di lưu, giống như thiên vẽ tranh cuốn.

Liễu phiêu tuyết ánh mắt lập loè không chừng, cuối cùng hóa thành một mặt kiên quyết.

Đường Niệm Niệm liền tính đến sủng lại như thế nào, chỉ xem nàng kia phó không biết thế sự bộ dáng liền biết chỉ là cái đầu óc đơn giản, lâm vào lưu luyến si mê trung nữ tử. Tuy dung như vậy nữ tử dễ đến nam tử yêu thích, nhưng thì tính sao? Chính mình tại thế nhân trong mắt còn không phải là như thế sao? Hồn nhiên thuần thiện, trong chốn giang hồ nơi nào có thật sự hồn nhiên thuần thiện, nếu vô ngàn thiếu chủ thích như vậy nữ tử, chính mình liền có thể làm càng tốt, đem nàng lôi xuống ngựa!

Nếu không thể lập tức thay thế, lại cũng có thể trước gần gũi hấn thân, lại chậm rãi làm hấn biết được, so với Đường Niệm Niệm, chính mình đã có thể hồn nhiên nếu liên, lại còn có thể có càng nhiều lạc thú.

Không thể chính diện khiêu khích, lại có thể âm thầm dụ dỗ.

Liễu phiêu tuyết hạ định rồi tâm tư, xoay người gọi bên người tỳ nữ, đi ra tự cho mình là sân.

Vân Long Điện thư các.

Cung Cẩn Mặc bạc sam, áo khoác ngắn tay mỏng một kiện lam cầm áo ngoài, cầm trong tay ngọc côn bút lông sói, ở giấy Tuyên Thành thượng tế viết cái gì, hơi nhíu thỉn ngân ánh mắt biểu hiện hấn tâm tình không vui.

Vài tiếng gõ cửa nhẹ nhàng vang lên, từ nhỏ hầu hạ ở hán bên người quản gia diệp kỳ đẩy cửa ra đi đến.

Cung Cẩn Mặc từ án kê thượng nâng lên con người, ngồi ở ghế trên lưng như cũ thẳng thắn như tùng, không giảm nửa điểm tham lười lơỉ lỏng, hỏi:” Chuyện gì. “

Diệp kỳ đem trên tay nhiệt độ vừa lúc nước trà bãi ở hán trên bàn, không nhanh không chậm nói:” Đường tiểu thư cấp thiếu chủ đưa tới cháo tổ yến, thiết phiến môn liễu tiểu thư tiến đến cầu kiến, ngôn cùng thiếu chủ có việc thương lượng. “

Cung Cẩn Mặc ánh mắt thiện ngân có buộc chặt gia tăng dấu hiệu, thiện uống một ngụm trà nóng, lãnh đạm nói:” Đuổi rồi. “

Diệp kỳ ngôn:” Là. “

”Ở sinh nhật yến phía trước, trừ bỏ cung gia việc, bất luận kẻ nào hoặc là sự tự hành tổng cổ giải quyết. “

”Là. “

Liên ở diệp kỳ chuẩn bị rời đi, Cung Cẩn Mặc đột nhiên ra tiếng:” Vô ngàn thiếu chủ..... Bên kia sự tình xử lý như thế nào. “

.....

Diệp kỳ dừng lại bước chân, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói:” Sáng nay đã phái người ở này cư trú vẫn lưu các bố trí tiểu thiện phòng, đưa đi nguyên liệu nấu ăn, kinh người hồi báo, đã bố trí hoàn thiện. “

”..... “Cung Cẩn Mặc không có ngôn ngữ, môi đỏ hơi nhấp, trên mặt củ ấu rõ ràng, ngạo khí thiên thành.

Diệp kỳ thấy hán tựa không có nói nữa ý tứ, lúc này mới đi thêm đi ra ngoài.

Thư phòng nội minh châu huỳnh vụng, lư hương chạm rồng phiêu ra hương sương mù giống như du long.

Cung Cẩn Mặc luôn luôn lãnh ngạo không dung nhìn gần con người bưng tỉnh thất thần.

”Người, trời sinh nên là từ người đau. “Nam tử trường thân ngòi xồm xuống từ trước đến nay bất khuất sinh ra ngạo cốt, cầm khăn giúp thiếu nữ chà lau bị quả thương căng chân miệng vết thương, lãnh ngạo khinh cuồng trên mặt nhìn không ra cái gì biến hóa, trong ánh mắt đều phiếm một sợi thương tiếc.

Thiếu nữ trong mắt hàm chứa hơi mỏng hơi nước, tái nhợt như tuyết mặt phiếm tựa gương ngừng lại khăn trương ửng hồng, gắt gao cắn trắng bệch kiêu môi, thờ dốc vài khẩu khí mới như là hoãn quá mức tới, thấp thấp thanh âm như là muối ngữ, lại bao hàm thật sâu chờ đợi,”..... Vậy người, người sẽ vẫn luôn đau ta sao? “

Lúc ấy, hắn không phải không có nhìn đến nàng nắm chặt đôi tay, lại không có trả lời. Thẳng đến giúp nàng sát hảo thương, ôm nàng phản hồi chỗ ở đặt ở trên giường, lại cho nàng sát hảo dược, ngẩng đầu liền nhìn đến nàng đã sớm lệ lưu đầy mặt, gắt gao cắn môi không phát ra một chút thanh âm, tưởng cố nén lại nhịn không được đáng thương bộ dáng.

Hắn trầm mặc một hồi, không chê dơ dùng tay áo giúp nàng sát nước mắt, lạnh lùng nói:” Nữ nhân quả nhiên là thủy làm. “Phát hiện như thế nào sát đều sát không sạch sẽ sau, bỏ qua một bên mắt lãnh a một tiếng.” Đừng khóc! “

Nàng” ngô “Một tiếng, chỉ trầm xuống tĩnh một khắc liền truyền đến một trận làm người nghe liền cảm thấy đau ho khan thanh.

Hắn một chút quay đầu lại, đem nàng ôm lấy, nhẹ nhàng vỗ nàng lưng, thẳng đến nàng hảo một ít, mới thấp giọng nói:” Thủy làm cũng không có người như vậy yếu ớt, đánh không được, mắng không được, thật là phủng ở trong tay sợ nát, hàm ở trong miệng sợ dung. Nếu không người cẩn thận đau, nên như thế nào sống sót. “

Nàng đột nhiên quay đầu lại, nho nhỏ khuôn mặt, mắt hàm chứa nước mắt, nhấp môi run rẩy cười môi, khấn túm hấn vật liệu may mặc ngón tay, khấn cầu lại tuyệt vọng nói:” Cầu người, đừng rời đi ta. “

Hắn không có đáp lời, nàng biểu tình cũng càng thêm tuyệt vọng.

Kỳ thật, hấn thương hảo đã sớm có thể rời đi, lại bởi vì nàng mà lưu lại tại đây lâu ngày.

Những ngày ấy, hấn phải thủ hạ tìm kiếm trị liệu nàng thân thể nguyên nhân gây bệnh phương thuốc, lại trước sau không có tiến triển, trừ phi có Thiên Phẩm ngũ cấp thoát thai đan. Chớ nói trên tay hấn không có, muốn luyện chế thoát thai đan dược liệu cùng Thiên Phẩm luyện dược sư đều khó tìm, liền tính tìm được, gia tộc của hấn cũng sẽ không làm hấn đem này viên đan dược dùng ở một cái liễn mà kiêu đều không phải nữ tử trên người.

Hắn cùng nàng vốn là không phải một cái thế giới người, thường lâm cùng đại biến mây khá xa, hấn thân ở đoạt vị tranh đấu trung, đúng là nguy cơ tứ phía thời kỳ. Giống nàng như vậy tính tình nữ tử không thích hợp đại biến mây cung gia, hấn không muốn nàng bị âm thầm bị hại, cũng không muốn nàng cuối cùng trầm luân tại đây quyền thế trong bóng đêm, mất tự mình bản tâm.

Kỳ thật, nói đến cùng, chính hấn làm sao lại không biết, chính yếu nguyên nhân chung quy vẫn là nàng ở trong lòng hấn địa vị, chung quy không có vượt qua kia vực phải phá tan tận trời, sẽ đương lẳng tuyệt đỉnh dã tâm.

Chẳng sợ, nghe được nàng tuyệt vọng khấn cầu lòng có rung động, lại trước sau tuyến rời đi.

Bọn họ kỳ thật ai cũng không có thiếu ai cái gì, nàng ngẫu nhiên cứu tánh mạng của hấn, hấn chưa cho nàng bất luận cái gì tình yêu thượng ám chỉ cùng hứa hẹn, chỉ là tình không khỏi mình mà thôi. Hấn làm bạn nàng ba tháng, rời đi khi lưu lại lệnh bài, làm nàng có

thể đưa ra bất luận cái gì một kiện, hẳn khả năng cho phép sự tình cơ hội.

.....

”Ta không quen biết người. “Nữ tử thanh âm nghiêm túc mà bình đạm, làm người cảm giác không được xía vào, thẳng vào trái tim trắng ra. Quen thuộc lại xa lạ dung nhan xem ra, hai tròng mắt bình tĩnh không gợn sóng, tinh lượng không tì vết, giống như đẹp nhất lưu li ngọc thạch, chân thật minh tôi.

Cung Cẩm Mặc đột nhiên mở mắt ra, trong mắt xuất hiện chính là quen thuộc xà nhà. Ngực hẳn cao cao phập phồng, từ trong miệng than ra một ngụm không tiếng động trọc khí, hơi hơi nhắm lại mi.

Hẳn là khi nào ngủ?

Thế nhưng mơ thấy ba năm trước đây sự.

Trong mộng thiếu nữ kia trương còn non nớt lại tinh xảo như họa khuôn mặt, tái nhợt rơi lệ, tuyệt vọng si vọng, hèn mọn khẩn cầu: Cầu người, đừng rời đi ta.

Mấy ngày trước lại gặp nhau nữ tử, thân mật dựa sát vào nhau người khác trong lòng ngực, như ngọc linh tú, như nước bình đạm, nghiêm túc phủ nhận: Ta không quen biết người.

Trong trí nhớ cái kia đi vài bước lộ đều phải thở dốc, nhất thời không chú ý liền sẽ té ngã bị thương thiếu nữ; biển xanh bên trong vườn không tiếng động giết người, chân đạp nước biển như giẫm trên đất bằng, nhanh nhẹn tự nhiên nữ tử.

Này thật là cùng cá nhân sao?

Cung Cẩm Mặc ngồi thẳng thân mình, thói quen duỗi tay bụng lên trên bàn chén trà, lại phát hiện ly trung nước trà đã lạnh thấu. Ngón tay lại cũng chỉ là một đống, liền đã lạnh trà uống một ngụm, trong miệng lạnh lẽo nhuộm dần toàn thân.

.....

>” người, cuối cùng là gặp được một cái chân chính đau người người. “

Vốn tưởng rằng lấy người nọ thân phận, thêm chi tư lãng gia tộc quy củ, người sẽ chỉ là người nọ một cái thị thiếp chi nhất. Lại có thể làm hấn vì người nấu canh làm thien, không màng thế nhân ánh mắt, nên là thiệt tình thương người, ái người.

Cung Cẩn Mặc nhất thời vô pháp biết rõ lúc này trong lòng ra sao loại cảm thụ, buồn bã mất mát, khó có thể tập thần.

Hai ngày sau.

Vẫn luôn muốn cùng Cung Cẩn Mặc thấy một mặt liễu phiêu tuyết, rốt cuộc với cung gia một chỗ thủy hành lang tìm được hấn.

”Cung thiếu chủ xin dừng bước. “Liễu phiêu tuyết dừng ở hấn bên cạnh, đối hấn làm thi lễ, nhu nhu nói:” Phiêu tuyết dực nói việc đối cung thiếu chủ cũng có chỗ lợi, chỉ cầu cung thiếu chủ còn lại một lát là được. “

Cung Cẩn Mặc lãnh đạm liếc nhìn nàng một cái,” cùng ta có quan hệ? “

”Là. “Liễu phiêu tuyết mỉm cười gật đầu.

Đãi hai người đơn độc thượng một tòa thủy thượng hiên tạ, Cung Cẩn Mặc nghe xong liễu phiêu tuyết theo như lời việc sau, một đôi lãnh ngạo như cuồng thú người con người lạnh lùng nhìn về phía nàng, một sợi lãnh phúng nổi lên khóe miệng, xoay người liền đi.

Liễu phiêu tuyết bị hấn kia liếc mắt một cái lãnh duệ phản châm chọc xem đến trong lòng một bực, đuổi theo hấn trước người, như cũ mỉm cười nói:” Sinh nhật bữa tiệc hiến vũ, đối cung thiếu chủ cũng không hại. Huống chi cung thiếu chủ đối Đường Niệm Niệm cố ý không phải sao? Nếu ta có thể vào vô ngần thiếu chủ mắt, Đường

Niệm Niệm một khi thất sủng, tự nhiên dễ dàng rơi vào cung thiếu chủ chi hoại. “

”Tránh ra. “Cung Cẩn Mặc lãnh đạm nói, con người thẳng tắp hương nàng quét tới.

Liễu phiêu tuyết bị hắn xem đến toàn thân một lật, không khỏi liền thối lui một bước, rũ xuống đôi mắt, nhấp môi một bộ nhu nhược đáng thương bộ dáng, thấp giọng nói:” Phiêu tuyết đều không phải là cố ý mạo hiểm cung thiếu chủ, chỉ là muốn cùng cung thiếu chủ hợp tác mà thôi. “

”Không cần ở trước mặt ta làm bộ làm tịch. “Cung Cẩn Mặc mắt lạnh đem nàng nguy trang biểu tượng vô tình vạch trần.

Ở liễu phiêu tuyết hơi cương sắc mặt, tuấn mỹ vô đào trên mặt giờ lên một mặt cười nhạt, một thân khinh cuồng với thân đều tới, liếc coi bên cạnh cứng đờ nàng, lạnh lùng cười nói:” Cùng ta hợp tác? Người không xứng. “

Liễu phiêu như cắn răng run rẩy, nhìn Cung Cẩn Mặc từ bên người đi qua, mấy phen sóng mắt lưu chuyển, thấp giọng hô:” Liên tính phiêu tuyết cầu cung thiếu chủ, cấp phiêu tuyết cơ hội này, làm phiêu tuyết thử một lần. “

Cầu.....

Cầu người.....

Cung Cẩn Mặc bước chân một đống, xoay người lãnh đạm nhìn về phía nàng, khẩu khí đĩnh không được bất luận cái gì cảm xúc:” Bất quá gặp nhau một mặt, không biết tính tình, không biết nền tảng, liền vì bề ngoài si mê, mất lý trí sao? “

Liễu phiêu tuyết nghe vậy, sắc mặt càng khó coi, lại còn kiên trì mình tháy nói:” Một mặt đủ để, vô ngàn thiếu chủ tuy nhìn lại vô tình, tâm lại định vì ôn nhu. “

”Chấp mê bất ngộ. “Cung Cẩn Mặc đậy mắt chằm chọc chọt lóe rồi biến mất. Còn nói không phải bị biểu tượng sở mê, người nọ ôn nhu cũng bất quá duy độc chỉ đối Niệm Niệm một người, mặt khác là người trong mắt hấn giống như bụi đất.

Liễu phiêu tuyết bị hấn một mà lại chằm chọc lãnh ngạo kích ra phần bực, cắn môi dưới, đồng dạng lạnh lùng nói:” Cung thiếu chủ nếu là không muốn liền tính, hà tất như thế nhục nhã phiêu tuyết. “

Cung Cẩn Mặc nghiêng mắt không hề xem nàng, thanh âm không gợn sóng:” Ta liền cho người cơ hội này. “

Liễu phiêu tuyết ngẩn ra, tinh thần khi lại thấy Cung Cẩn Mặc đã đi xa, trên mặt chọt lóe đắc ý ý mừng, ở phía sau mỉm cười nói:” Ta cung thiếu chủ thành toàn. “

Cung Cẩn Mặc không có quay đầu lại, cũng không có đáp lời, hành tẩu thân mình hân trường thẳng thắn, tự mang nhất phái phong hoa.

Hấn khuôn mặt không gợn sóng, hai tròng mắt nhìn thẳng phía trước.

Niệm Niệm, khiến cho ta nhìn xem, hấn có thể vì người làm được loại nào nông nổi.

Hấn dốc lòng tương đãi, ôn nhu si tình có không duy độc vì người một người. Hấn lại hay không có thể làm được cô đơn vì người, từ bỏ cầm tú tiền đồ, phản kháng tư lãng gia tộc xưa nay gia quy.

Nếu hấn có thể làm được.....

Ta sở không thể làm được việc.

Cung Cẩn Mặc hai tròng mắt nếu biến cả chuyển thâm, khóe miệng giơ lên một mặt nhàn nhạt độ cung, bưng tỉnh có một tia ảm đạm, khó gặp nhu hòa.

Hôm sau.

Đại biển mây thiếu chủ Cung Cẩn Mặc sinh nhật yến chính thức bắt đầu, nhập thiên đảo nội sớm bố trí hảo yến hội. Sinh nhật yến bố trí ở nhập thiên đảo thiên Kính Hồ nội, một mảnh bình tĩnh không gợn sóng thiên Kính Hồ ảnh ngược không trung minh nguyệt, lân lân quang hoa. Hồ nước thượng từng tòa bạch ngọc tòa, điểm tâm trái cây rượu ngon mọi thứ đầy đủ hết. Nguyệt chiếu hồ nước mỹ ngọc, mỹ án minh nguyệt chiếu hoa ôn nhuận, thanh y tỷ nữ ở trong hồ ngọc trụ hành tẩu, thướt tha nhiều vẻ, thật sự phảng phất giống như ngòi ở chính là minh nguyệt bầu trời, được hưởng chính là tiên nhân đãi ngộ.

Sớm vào ở ở nhập thiên đảo tiến đến hạ sinh khách khứa một đám tiến đến, ở tỷ nữ dẫn dắt hạ nhập tòa từng người vị trí, ẩn ẩn có chút thấp kém kinh ngạc cảm thán thanh truyền ra. Mỗi người nhìn thấy lần này sinh nhật yến vai chính Cung Cẩn Mặc còn chưa tới đạt, mới vừa rồi thấp giọng nói chuyện với nhau.

”Xem! Là vô ngàn thiếu chủ cùng Kinh Hồng tiên tử Đường Niệm Niệm! “Một

.....

Người thờ nhẹ một tiếng, sở nghe được người đảo không ít, quay đầu hướng về nhập khẩu phương hướng nhìn lại.

Từ nhìn thấy hai người thân mật ở chung sau, Đường Niệm Niệm thân phận cũng bị thực mau điều tra ra tới, thanh danh cũng thực mau lại lần nữa tại đây nhóm người trung truyền đến. Về nàng đã từng danh hiệu cũng tự nhiên lưu với trong miệng.

Nhập khẩu chính đi vào tới đúng là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, từ thanh y nữ tử dẫn đường.

Hôm nay hấn người mặc một bộ nguyệt bạch tay áo rộng nhẹ nhàng bào phục, vạt áo khâm chỗ thêu thủy mặc văn, không nhiễm một hạt bụi. Tóc của hấn đen như mực thúc ở sau lưng, phụ trợ ra hấn như ngọc da thịt, thịnh nhan tiên tư. Ở hấn trong lòng ngực Đường Niệm Niệm cùng hấn người mặc giống nhau nguyệt bạch mặc thêu thúc

eo váy lụa, màu đen tóc đẹp thượng nhẹ nhàng vẫn khờ nghiêng cảm một chi trắng non linh trầm, chưa thi phần trang tố mặt. Cùng hẳn cùng nhau, chút nào không giảm sáng rọi phong hoa.

Hai người chậm rãi đi tới, liền ánh trắng đều tựa tham luyến ở hai người trên người, nhất thời thế nhưng làm người cảm thấy giống như thần tiên bạn lữ hạ phạm. Chẳng sợ trong đó rất nhiều người ngằm đã từng như thế nào nghị luận sôi nổi, nói Đường Niệm Niệm không xứng với Tư Lăng Cô Hồng. Lúc này đương hai người xuất hiện khi, này phân hoài nghi lại không công mà phá.

Hai người kia ở bên nhau thời điểm, cái loại này ôn hi ăn ý không khí, tự thành nhất thế giới, căn bản làm người vô pháp chen chân.

Tư Lăng Cô Hồng vị trí ở phía trước nhất, cùng hẳn cùng bài còn có đông xuân thành Tô gia nhị thiếu Tô Duy Thâm.

Thanh y tỳ nữ đem hai người lãnh đến chỗ ngồi liền xin đợi ở một bên, tùy thân hầu hạ.

Đường Niệm Niệm chính dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, tự nhiên đem cảm nhận được chung quanh như có như không ánh mắt. Chuyển mắt hướng về phía trước một chỗ nhìn lại, liền thấy lách ra người mặc một bộ hồng sam hoa tay áo Đường Xảo Chi. Đối phương hiển nhiên không nghĩ tới nàng sẽ như thế nhanh chóng phát hiện chính mình nơi, trên mặt lãnh duệ biểu tình còn chưa còn phải cập thu liễm, hai mắt hơi trừng mắt, hiện ra một mặt giật mình.

Đãi Đường Xảo Chi phục hồi tinh thần lại, áp xuống đáy lòng chột dạ, triều Đường Niệm Niệm cười lạnh khi, lại phát hiện Đường Niệm Niệm đã không biết sắc mặt thu hồi ánh mắt. Lập tức trong lòng càng bực, hung hăng cắn hạ môi dưới.

Mặc kệ như thế nào, nàng tuyệt đối sẽ không làm nàng đoạt thuộc về nàng hạnh phúc!

Thời gian trôi qua không lâu, trong yến hội đã ngời đầy, hiển nhiên người đều đã đến đông đủ.

Theo một tiếng:” Gia chủ, thiếu chủ đến! “Thông dẫn âm, ở ngòi trừ bỏ đệ nhất bài Tư Lăng Cô Hồng cùng Tô Duy Thâm không có đứng dậy, những người khác đều đứng thẳng lên, ánh mắt đều hướng là phía trước chủ nhân vị trí.

Dẫn đầu đi vào tới đúng là Cung Cẩn Mặc cùng một vị năm mặc 45 sáu nam nhân.

Cung Cẩn Mặc hôm nay một bộ màu đỏ liền tay áo áo gấm, một sửa ngày thường mộc mạc trung tinh tế đẹp đẽ quý giá xiêm y, này hỉ màu đỏ bào phục sắc đến hấn lãnh duệ lạnh lùng tuấn dung cũng thêm vài phần ấm áp nhu hòa. Kia mãnh liệt màu sắc cũng đem hấn một thân cùng thân cư tới khinh cuồng cao ngạo khí thể nhuộm đậm càng sâu. Hấn bình tĩnh ngạo tính con người tại hành tẩu khi đã đảo qua toàn trường, đương nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm khi hơi hơi một đốn, không dễ phát hiện, thu hồi khi đã đến chủ vị bên.

Ở hấn bên người đứng đúng là hiện giờ đại biểu mây cung gia gia chủ cung giao. Hấn cùng Cung Cẩn Mặc cũng không như thế nào giống nhau cương nghị khuôn mặt dương ôn hòa cười, duỗi tay ý bảo một chút, cười nói:” Chư vị có thể tiến đến tham gia tiểu nhi sinh nhật thật lệnh cung gia bông tất sinh huy, hôm nay chư vị tự nhiên tùy ý vui vẻ có thể, không cần nhiều hơn cố kỵ đa lễ. “

Nói xong, hấn nhìn Cung Cẩn Mặc liếc mắt một cái, xoay người ngòi xuống.

Cung Cẩn Mặc cao trạm phía trước, vô cùng tuấn dung đối với mọi người nhẹ điểm hàm dưới, nói:” Chư vị nhập tòa. “

Chờ hấn ngòi xuống, đứng lên mọi người cũng đều ngòi trở lại vị trí thượng.

Sinh nhật yến hội vai chính vừa đến, yến hội tự nhiên liền bắt đầu, sớm đã chuẩn bị tốt nhạc sư tấu ra chương nhạc, thiên Kính Hồ nội trung ương nhất cao lớn viên ngọc trên đài cũng thượng chuẩn bị tốt tiết mục.

Yến hội trung, Đường Niệm Niệm giương cái miệng nhỏ khẽ cắn Tư Lăng Cô Hồng thân thủ uy đến bên môi điểm tâm. Đối chung quanh người thỉnh thoảng đầu tới lại không làm càn ánh mắt cũng không hề để ý tới, hai tròng mắt đều dừng ở trung ương hình tròn ngọc trên đài biểu diễn thượng.

Nàng như thế như vậy không hề khác thường xem diễn, lại không biết chung quanh thỉnh thoảng đầu tới ánh mắt mọi người trong lòng rối rắm.

Nếu nói nghe nói đến Tư Lăng Cô Hồng vì Đường Niệm Niệm làm đồ ăn tin tức sau, mỗi người đều chấn động khó làm, theo sau nghị luận cảm thán sôi nổi, đều ngôn này vô ngàn thiếu chủ đối Kinh Hồng tiên tử sủng ái vô độ. Chỉ là đều không phải là thật mắt chứng kiến chung quy không đủ chân thật, trong lòng khó tránh khỏi còn có chút may mắn hoài nghi. Hiện giờ ở mọi người trong mắt, tại đây yến hội trung, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ở chung thực sự làm chỗ đã thấy người đều kinh ngạc ra một hồi lâu.

Xem Đường Niệm Niệm kia dựa xem diễn bộ dáng, lại xem Tư Lăng Cô Hồng một tay ôm lấy nàng, một tay tinh tế cho nàng uy thực, sát môi, rót rượu, không có chỗ nào mà không phải là tự tay làm lấy, giờ tay nhắc chân thân mật ôn nhu. Này chẳng lẽ là biết Tư Lăng Cô Hồng thân phận, thêm chi hẳn tự thân phong hoa tuyệt thế, thật sự còn tưởng rằng nàng là chủ hẳn là sủng, nếu không có như thế có thể nào như thế tử mỉa hạ.

Một ít nữ tử nhìn, trong lòng đều ần ần thầm mắng. Này Đường Niệm Niệm rốt cuộc có tài đức gì có thể được vô ngàn thiếu chủ như thế sủng ái, lại rốt cuộc là như thế nào mới có thể như thế yên tâm thoải mái đã chịu vô ngàn thiếu chủ như vậy hạ hạ. Một chút không có cảm thấy không ổn bộ dáng, dường như đã sớm đã thói quen như thế.

&

.....

Đường Niệm Niệm tự nhiên là không biết những người này ý nghĩ trong lòng, cũng không cần biết. Nàng từ trên đài thay cho vừa ra tiết mục chỗ trống, quay đầu lại ngửa đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng, vô cùng tự nhiên néo một khối điểm tâm uy đến hán bên môi, làm hán cắn một ngụm sau, lại đưa đến chính mình trong miệng, nói: “Không có Cô Hồng làm ăn ngon. “

Tư Lăng Cô Hồng nghe vậy, đã liền cười, hỏi:” Còn ăn sao? “

Đường Niệm Niệm lắc đầu, đem trong tay kia khối Tư Lăng Cô Hồng cắn quá điểm tâm ăn xong sau, phiên tay cầm ra một cái tiểu hộp ngọc, bên trong đều từng viên mướt mà đan trạng hạt, đem hộp ngọc đặt ở trước mặt trên bàn. Lại phiên tay lại lấy ra hai cái trái cây, đang chuẩn bị đưa cho Tư Lăng Cô Hồng một cái, lại dừng lại, mày nhẹ cử một chút nhợt nhạt ngân, khó xử nói:” Cái này ma tâm trái cây ăn ngon, chính là Cô Hồng không sợ độc, không biết có thể hay không ngăn cản trụ tâm ma. “

”Không có việc gì. “Tư Lăng Cô Hồng nhận ra, cái này trái cây hán đã từng ở người điên cốc ăn qua.

Đường Niệm Niệm vừa nghe, trên mặt liền khôi phục tươi cười, đem trái cây đưa đến hán bên môi.

Tư Lăng Cô Hồng liền nàng thu cắn một ngụm, đã từng ma tâm quả hương vị hán đã không nhớ rõ, có lẽ là bởi vì mặc kệ loại nào hương vị với hán mà nói đều không có chút nào để ý. Nhiên lúc này nhìn Đường Niệm Niệm bình tĩnh chuyên chú nhìn chính mình ánh mắt, sau đó cười, chờ đợi lại nghiêm túc hỏi:” Ăn ngon sao? “

Tư Lăng Cô Hồng nuốt xuống trong miệng chua ngọt thanh hương không nị vị,” ân. “

Đường Niệm Niệm nhìn ra hẳn là thật sự vui vẻ thích, lập tức từ lại lấy ra hai cái ma tâm quả đặt ở phía trước trên bàn, đem trên bàn nguyên lai bãi điểm tâm trái cây quét đến một bên.

Tư Lăng Cô Hồng đối nàng này phiến làm tự nhiên không hề ngăn cản ý tứ, chỉ là ở đứng ở bên họ bên cạnh thanh y tỳ nữ lại một lòng rối rắm. Nàng đứng ở chỗ này thật sự liền giống như một cái bãi sức, Tư Lăng Cô Hồng căn bản là không cần nàng hầu hạ, lúc này nhìn đến Đường Niệm Niệm nói nơi này đồ vật không thể ăn, lại không biết từ nơi nào lấy ra này đó tự bị trái cây sau, chỉ có thể coi như không có nhìn đến, yên lặng tiếp tục làm trò bãi sức.

Này một bàn thượng động tác không ngừng là bên cạnh tỳ nữ chú ý tới, mặt trên Cung Cảnh Mặc cùng mặt khác khách khứa đồng dạng có điều chú ý, chỉ là đều đem tâm tư nuốt hồi đáy lòng chỗ sâu nhất.

Lúc này, liền dần dần thanh đạm tiếng nhạc, mặt trên cung giao đột nhiên ra tiếng nói:” Lần này mở tiệc chiêu đãi chư vị tiến đến kỳ thật cũng không chỉ là vì tiểu nhi sinh nhật một chuyện, lại là còn có một chuyện muốn cùng chư vị thương lượng. “

Hắn lời nói rơi xuống, thiên Kính Hồ nội liền trừ bỏ thanh u chương nhạc từ từ phiêu dăng ở trong không khí, không dư mặt khác một chút thanh âm.

Cung giao cười nói:” Chư vị không cần khẩn trương, việc này kỳ thật cũng là một chuyện tốt. Trước đó vài ngày đại biển mây không gió mặt biển nội đột nhiên sinh ra dị động, ta cung gia tiến đến đánh giá, lại thấy trong nước chợt hiện trận pháp, có một đầu hộ trận hung thú, lão phu phỏng đoán bên trong chắc chắn có càn khôn. Đáng tiếc ta cung gia lực lượng không đủ, vài lần thăm dò đều không thể thâm nhập trong đó, như thế lão phu liền tưởng thỉnh chư vị cùng thăm dò này đột hiện dị chỗ bảo địa. Tự nhiên, nếu là không muốn tiến đến nhà thám hiểm lão phu cũng tuyệt không miễn cưỡng, chư vị vào trong đó nếu là được đến bất luận cái gì bảo vật đều quy về chư vị sở hữu, lão phu lấy cung danh dự gia đình dự vì thề, tuyệt không sẽ làm ra cường thủ hào đoạt việc. “

Hắn lời nói vừa mới nói xong, toàn trường tựa hồ càng tĩnh một phen, sau khi liền truyền đến mấy người thanh âm:

”Cung gia chủ nói đùa, cung gia có thể đem như thế khó được tin tức cùng cơ hội cùng ta chia đều hưởng, đã là ta chờ chi vinh, nơi nào còn có hoài nghi cung gia chủ chi lý. “

”Nói chính là. Đại biến mây thật là một khối bảo địa, chỉ sợ kia đột hiện dị trạng chỗ cũng định là một khối nhiều bảo nơi. “

”Ha ha ha ha! Có cơ hội này nào có không đi chi lý! “

Theo càng ngày càng nhiều đáp lại vang lên, chủ vị thượng cung giao đem ánh mắt đầu hướng một loạt thượng Tư Lăng Cô Hồng cùng Tô Duy Thâm hai người trên người, cười nói:” Không biết vô ngàn thiếu chủ cùng tô nhị thiếu tính toán? “

Tô Duy Thâm nhìn thoáng qua bên cạnh không xa Tư Lăng Cô Hồng, ưu tiên cười nói:” Cung gia chủ chi thỉnh, nơi nào thoái thác chi lễ. “

Cung giao mỉm cười, ánh mắt thâm trầm dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người.

Nhiên, lúc này Tư Lăng Cô Hồng lại là cúi đầu chấp tới nhìn trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, ngón tay nhẹ vuốt về mái tóc của nàng, hỏi:” Niệm Niệm muốn đi sao? “

Đường Niệm Niệm không chút nghĩ ngợi nói:” Đi. “

Từ Lục Lục bám vào người ở dưới thú trên người sau, hai ngày trước cũng cùng nàng nói qua cảm giác được có bảo vật hương vị, chỉ là bị cái gì cấp che giấu. Hiện giờ nàng tiểu bảo khố có thể nói là phong phú cực kỳ, giống nhau đồ vật đều chướng mắt, Lục Lục đồng dạng như thế. Có thể bị Lục Lục nhắc tới tới, tuyệt đối đều là không tồi đồ vật.

Vốn dĩ nàng còn tưởng chờ thêm này yến hội liền đi thăm dò thăm dò, không nghĩ tới nhanh như vậy đã bị mời.

”Hào. “Tư Lăng Cô Hồng gật đầu.

Một màn này dừng ở mọi người trong mắt, chỉ cảm thấy này Đường Niệm Niệm rốt cuộc là cho này vô ngàn thiếu chủ rót cái gì ** canh, làm hấn làm được như thế nông nổi.

Cung giao cũng chỉ cười nói:” Vô ngàn thiếu chủ thực sự đối Đường cô nương sủng ái có thêm. “

Tùy theo hấn bưng lên rượu, liền cùng chúng

.....

Người cùng uống một ly, cái này đề tài cũng theo đó định rồi xuống dưới.

Vốn là thanh u thanh đậm tiếng nhạc đột nhiên ngừng cao nghiêm nghị lại uyển chuyển lên, bất thành linh tương phản cực kỳ nhanh chóng hấp dẫn mọi người chú mục. Mọi người hướng trung ương hình tròn bạch ngọc nhìn lại, chỉ thấy một mặt tuyết trắng thân ảnh từ không trung rơi xuống, eo thon đai ngọc vũ thiên sa, đôi tay các cầm một thanh bạch ngọc nòng cốt hồng thiết đại phiến. Nữ tử dung nhan lúc này giấu ở một thanh đại phiến mặt sau, đen tuyền tóc đẹp khoác ở sau lưng, lại là câu đến người càng thêm tò mò, bị nàng hấp dẫn.

”Đây là mây đỏ thiết phiến, là thiết phiến môn tuyết liên tiên tử cây quạt. Xem bộ dáng này, chẳng lẽ là tuyết liên tiên tử hiến phiến vũ?
“Có người thở nhẹ ra tiếng.

Lại một người nói:” Tất đúng vậy! Xem ra đây là lấy cung thiếu chủ phúc, thế nhưng có thể một thấy tuyết liên tiên tử phiến vũ. “

Thượng vị Cung Cẩn Mặc nghe vậy, chỉ là khước miệng nhàn nhạt giơ lên một sợi độ cung, mặt vô biểu tình.

Này đều không phải là lấy hấn phúc, nên là người nọ.

Này trên đài cầm trong tay thiết phiến người đứng là liễu phiêu tuyết. Nàng một bộ đặc thù váy áo, khăn thúc vòng eo lụa mang thật dài tung bay, đôi tay cổ tay áo chỗ cũng gắt gao cột lấy hai điều màu đỏ dải lụa, eo hạ váy dài từ đùi chỗ liền rạn nứt, bên trong màu đỏ quần dài, quần khâu đồng dạng khăn thúc. Này một thân trang phục đem nàng tốt đẹp dáng người đều phác họa mà ra, thậm chí càng thêm vài phần, có vẻ thánh khiết thả quyền rũ, tinh linh mà hiên ngang.

Ở đây không ít thanh niên tài tuấn ánh mắt đều bị này hấp dẫn qua đi, càng có người âm thầm nuốt nước miếng thanh âm.

Theo tiếng nhạc một kích, liễu phiêu tuyết cũng vào lúc này động.

Nàng đôi tay mở ra, lộ ra kia trương lược thi phần trang càng thêm tinh xảo khôn kể kiêu dung, ánh mắt không nghiêng không lệch vừa lúc đối cấp trên lăng Cô Hồng. Phần môi thiển dương, muốn nói lại thôi, lại tình ý lộ ra ngoài. Lúc này ở đây nếu còn có ai nhìn không ra nàng này một vũ là vì ai, kia mới là chân chính có mắt như mù.

Lại xem lúc này ôm lấy Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng, mọi người trong lòng than nhẹ: Diễm phúc không cạn, lại thực sự có làm thiên hạ nữ tử si mê bản lĩnh.

Liễu phiêu tuyết dưới chân nhẹ diễm, liền ở bạch ngọc trên đài nhảy lên vũ tới. Nàng vũ cũng không nhu mỹ, ngược lại phi một cỗ bức nhân lạnh thấu xương, cố tình dáng người nhiệt mềm dẻo, cái gọi là cương nhu cũng tế đúng là như thế. Theo nàng dáng múa, trên tay nàng, trên eo, trên chân lụa mang tùy theo phiêu đảng, càng thêm một phần nhẹ nhàng nếu tiên kinh diễm.

Thiết phiến môn tuyết liên tiên tử liễu phiêu tuyết chính là lấy một bộ thuần mỹ tuyệt sắc dung cùng một tay thiết phiến vũ mà được gọi là. Nàng một tay thiết phiến vũ đến cương nhu cũng tế, lô hỏa thuần thanh, đã mỹ diễm lại uy lực không yếu. Tự nhiên, này uy lực bất quá là ở một ít huyền phẩm nguyên giả xem ra như thế, tới rồi cao

thủ chân chính trong mắt, bất quá là quá mức thiên hoa, lại là vô thật.

Tự nhiên, này đó cũng không ảnh hưởng lúc này mọi người xem xét, đơn luận vũ đạo mà nói, liễu phiêu tuyết này vũ thực sự ít có, làm người kinh diễm tán thưởng.

Theo tiếng nhạc dần dần đánh tan, bạch ngọc trên đài liễu phiêu tuyết một cái xoay tròn, đôi tay lụa mang hướng Tư Lăng Cô Hồng vị trí bay đi, ngay sau đó vô số cánh hoa từ nàng hai tay áo mà ra, đến bên người nàng vờn quanh, sau đó theo nàng từ giữa không trung chậm rãi dừng ở trên đài, này một vũ xem như kết thúc.

Chỉ là ở đây mọi người ở nhìn đến kia hai điều dải lụa, còn chưa dừng ở Tư Lăng Cô Hồng hai người trên người thời điểm liền hóa thành tro tàn, tức khắc ăn ý cực kỳ an tĩnh, ai cũng không có vỗ tay hoặc là ngôn ngữ.

Trên đài liễu phiêu tuyết tự nhiên cũng thấy được lụa mang kết quả, chỉ là nàng hàm chứa tươi cười biểu tình chút nào không thay đổi, thu trong tay thiết phiến dừng ở trên đùi ám khấu, hơi hơi cúi người đối Tư Lăng Cô Hồng làm thi lễ, nhẹ nhàng nói:” Biển xanh viên thượng sư nghe vô ngàn thiếu chủ tiếng đàn, phiêu tuyết liền tâm sinh ái mộ. Hôm nay phiêu tuyết vì vô ngàn thiếu chủ một vũ, không cầu khác, chỉ cầu có thể trường chờ vô ngàn thiếu chủ bên người, làm thiếu chủ nữ nhân chi nhất, tâm liền đủ rồi! “

Nữ tử thanh âm mềm nhẹ mà nhu tình, toàn trường mọi người không tiếng động, ánh mắt đều dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người. Liền tính thượng vị cung giao cũng không có bất luận cái gì ngăn cản ý tứ, chỉ là mỉm cười nhìn trước mắt phát sinh hết thảy.

Cung Cẩn Mặc liền uống rượu thủy, ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, không bỏ lỡ nàng một chút biểu tình biến hóa.

Ở trong im lặng, liễu phiêu tuyết liền bước nhẹ nhàng, lại là chậm rãi từ trên đài tới gần Tư Lăng Cô Hồng vị trí.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt cái này chậm rãi tới gần mỹ mạo nữ tử, vừa mới nàng nhảy vũ thật sự đẹp, chính là nàng lời nói, nàng lại không thích. Ngón tay nhẹ túm Tư Lăng Cô Hồng ống tay áo, Đường Niệm Niệm liền nhìn đã muốn chạy tới nàng cái bàn trước liễu phiêu tuyết ra tiếng nói:” Người phải làm Cô Hồng nữ nhân? “

Liễu phiêu tuyết nhẹ nhàng nhìn thoáng qua không nói gì Tư Lăng Cô Hồng, lại xem Đường Niệm Niệm, nhẹ nhàng cười nói:” Không sai. “Ngay sau đó nàng liền nhìn đến Đường Niệm Niệm đăm mà chết lặng tựa ngốc phi ngốc ánh mắt, toàn thân mạc danh phát lạnh, hơi hơi không dấu vết lui về phía sau một bước, lại cực nhanh nhẹ giọng nói:” Đường cô nương nghĩ đến cũng nên biết được, giống vô ngàn thiếu chủ như vậy nam tử, thiên hạ nữ tử khó có không vì chi khuynh mộ, phiêu tuyết cũng bất quá là chúng sinh đông đảo trung một người mà thôi. Phiêu tuyết không cầu mặt khác, cũng sẽ không ngại với Đường cô nương, chỉ cầu làm bạn ở vô ngàn thiếu chủ bên người là được. “

Đường Niệm Niệm sáng mắt giật giật, hóa đi kia phân chết lặng lãnh đạm, nói:” Cô Hồng chỉ thích ta. “

Thật là hảo lừa lại ngu xuẩn.

Liễu phiêu tuyết áp xuống đáy lòng một mặt trào phúng,

.....

Không cho trên mặt toát ra một tia, ngược lại nhẹ rũ mắt, thần dung thâm tình mà ảm đạm,” phiêu tuyết biết được, phiêu tuyết không xa cầu vô ngàn thiếu chủ sủng ái, chỉ cần có thể ngốc tại hấn bên người, có thể thường thường nhìn hấn, hầu hạ hấn, cũng đã thực vui vẻ. “

Đường Niệm Niệm nhìn nàng, trầm mặc một hồi, như là ở tự hỏi cái gì.

Liễu phiêu tuyết cũng không có ngôn ngữ, chỉ là duy trì một trạng thái biểu tình khuôn mặt thuần thiện nhậm nàng nhìn, trong lòng một mảnh cân nhắc. Chỉ là như thế ngắn ngủi thời gian nàng liền đã nhìn ra. Đường Niệm Niệm kia yên lặng túm Tư Lăng Cô Hồng khi tay áo ngón tay, nhẹ nhàng vừa động, Tư Lăng Cô Hồng vốn dĩ khế nâng khởi con người liền an tĩnh lại, chỉ dừng ở nàng trên người, không nói một lời.

Đó là nhậm nàng hành động một loại dung túng cùng sùng nịch. Trước mắt chính mình hay không có thể lưu lại đều ở chỗ cái này Đường Niệm Niệm quyết định hạ.

Chẳng sợ trong lòng như thế nào không cam lòng, liễu phiêu tuyết cũng không có biểu lộ một phân, chỉ là trong lòng không ngừng cân nhắc. Nay phân vô tận sùng ái, sớm muộn gì nàng chắc chắn cướp đoạt với trong tay chính mình.

Duy nhất bại lộ ra nàng một chút tâm tư chính là cặp kia hơi hơi lập lòe hai tròng mắt, nàng cười nhìn còn đang ngắn người Đường Niệm Niệm, nhu nhu mở miệng:” Đường cô nương, phiêu tuyết cũng đều không phải là vô cớ gây rối người, không bằng Đường cô nương cùng phiêu tuyết tỷ thí một phen, nếu là phiêu tuyết thua, tự nhiên tự nhận không xứng làm bạn ở vô ngàn thiếu chủ bên người, quyết không hề nhiều hơn dây dưa vô ngàn thiếu chủ. “Nếu thắng, tự nhiên đã nói lên không xứng làm bạn ở Tư Lăng Cô Hồng bên người người chính là Đường Niệm Niệm, mà chính mình cũng tự nhiên liền có thể lưu lại.

Câu nói kế tiếp nàng cũng không có nói ra tới, chỉ là người bình thường đều hoặc nhiều hoặc ít có thể đoán được.

Lúc này Đường Niệm Niệm cũng đã hoàn hồn,” tỷ thí? “

”Đúng là. “Liễu phiêu tuyết cười nói:” Nghĩ đến Đường cô nương cũng là danh môn sinh ra, cầm kỳ thư họa nên là tinh thông, không bằng liền so này đó như thế nào? “

Sợ nghe nàng lời nói không có gì đặc biệt, trên thực tế lại là âm thầm dùng phép khích tướng. Cái gọi là danh môn ra tiếng, nên là tinh thông, đều là làm Đường Niệm Niệm không thể không đồng ý nàng khiêu chiến. Mặc kệ là vì mặt mũi, vẫn là vì tự tôn.

Chính là, hiển nhiên liễu phiêu tuyết cũng không biết được Đường Niệm Niệm bản tính.

Chỉ nghe Đường Niệm Niệm không hề do dự nói:” Không thể so. “

Liễu phiêu tuyết ngẩn ra, khẽ cười nói:” Đường cô nương chẳng lẽ là..... Sợ? “

Lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích, nàng liền không tin nữ tử này còn không mắc lừa.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, nghiêm túc nói:” Lãng phí thời gian. “

”Nga? “Liễu phiêu tuyết trong mắt hiện lên kinh ngạc, âm thầm buộc chặt tay, nói:” Hay là Đường tiểu thư còn có khác nhanh chóng biện pháp không thành? “

”Ân. “Đường Niệm Niệm nghe vậy, lại là bình tĩnh đồng ý tới.

Sau đó, liền thấy nàng ở ánh mắt mọi người hạ, từ cái kia bị nàng bẫy ở trên bàn tiểu hộp ngọc lấy ra một viên đan dược, nói:” Dưỡng nguyên đan, Thiên Phẩm, nháy mắt khôi phục quanh thân nguyên lực, không hề tác dụng phụ. “

Lời vừa nói ra, toàn trường yên tĩnh không tiếng động.

Mặc kệ là đứng ở Đường Niệm Niệm bên cạnh bàn thanh y tử nữ, vẫn là thời khắc thỉnh thoảng chú ý bọn họ bên này khách khứa, ở phía trước chính là tận mắt nhìn thấy đến này hộp ngọc là từ nàng trong tay lấy ra tới, sau đó đã bị nàng xem diễn thời điểm thỉnh thoảng bỏ vào trong miệng ăn. Ở mọi người xem ra hộp ngọc hạt đồ vật định là cái gì kẹo đồ ăn vật linh tinh, nào biết lúc này bị Đường Niệm Niệm nói thẳng nói là Thiên Phẩm đan dược.

Thiên Phẩm đan dược là dễ dàng như vậy một cái tráp lượng sản sao?

Thiên Phẩm đan dược là có thể bị nàng coi như ăn vặt nhí ăn sao?

Thật là chê cười!

Cơ hồ tất cả mọi người lộ ra chằm chọc ý vị, chỉ là ngại với Tư Lăng Cô Hồng mặt mũi, ai cũng không có nói ra thanh tới.

Liễu phiêu tuyệt nhin xuống khoe miệng cười nhạt, thấp thấp cười nói:” Đường cô nương ở nói giỡn sao? “

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt,” không tin? “

Không có người trả lời, chỉ là mọi người trên mặt đều hiển lộ ra bọn họ không tin.

Đường Niệm Niệm lại từ tráp lấy ra một quả đan dược, nói:” Sinh linh đan, Thiên Phẩm, người sau khi chết, thi thể kiện toàn, canh ba nội ăn xong nhưng sống. “Nói xong, nàng liền tùy tay một chường, ở nàng trước mặt liễu phiêu tuyệt đôi mắt trừng, miệng phun một ngụm máu tươi, sau đó liền lại không một tiếng động ngã xuống.

Trong nháy mắt, toàn bộ yến hội lại nghe không được một chút thanh âm.

Trên mặt đất, liễu phiêu tuyệt hai mắt còn duy trì trước khi chết trừng lớn hoảng sợ mà mờ mịt bộ dáng, khoe miệng máu tươi còn ở chảy xuôi, hiển nhiên là chết đến không thể càng chết.

Thượng vị cung giao sắc mặt một tức, lạnh giọng nói:” Đường cô nương, người đây là làm gì! “

Đường Niệm Niệm lại đậm nói:” Nàng đã chết. “

Mọi người bị nàng này phó nghiêm túc bộ dáng làm cho sắc mặt hơi trừu, chỉ là xem liễu phiêu tuyệt bộ dáng, liền biết nàng đã chết, hiện

giờ này giết người hung thủ thế nhưng còn như vậy nói ra nói cho bọn họ.

.....

Đường Niệm Niệm ngón tay bắn ra, nàng trong tay thánh linh đan liền rơi vào liểu phiêu tuyết trong miệng.

”Khụ. “Một tiếng ho nhẹ quý dị từ liểu phiêu tuyết trong miệng vang lên, sau đó sở hữu liền kinh hãi phát hiện trên mặt đất liểu phiêu tuyết chậm rãi run rẩy ngời dậy, hai tròng mắt còn không có tiêu tán hoảng sợ càng thêm nồng đậm, không thể tưởng tượng nhìn trước mắt Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm liền chỉ vào nàng, đối mọi người hỏi:” Tin sao? “

Tin sao?

Vừa nghe này ba chữ, mọi người tức khắc đều minh bạch, nàng làm ra này hết thấy đều chỉ là vì chứng minh nàng trong tay kia viên đan dược thật giả!

Cơ hồ mọi người sắc mặt đều có vẻ có chút quý dị vắn vẹo, một là khiếp sợ nàng trong tay Thiên Phẩm đan dược chân thật, thứ hai là vì nàng như thế lãng phí một viên Thiên Phẩm đan dược thủ đoạn đau mình, tam tắc càng là để cho người không thể ý tứ ——

Nếu là này viên đan dược là thật, như vậy nói cách khác cái kia hộp ngọc đan dược đều là thật sự. Như thế..... Nói cách khác, nàng ở trong yến hội khi, thế nhưng đem Thiên Phẩm đan dược coi như đường cây đậu ở ăn sao?

Thiên!

Là thế giới này điên rồi sao?

Nghĩ vậy một tầng người trên, đều không cảm cảm thấy có chút bưng tỉnh nếu mộng.

Này đó đan dược nàng rót cuộc là từ đâu mà đến, là vô ngàn thiếu chủ cấp? Vẫn là.....

Đường Niệm Niệm tự nhiên sẽ không biết bọn họ trong lòng phức tạp, chỉ là nhìn ra bọn họ là tin, đối với còn run rẩy trên mặt đất liễu phiêu tuyết gật đầu nói:” Người nói rất đúng, trên đời này sẽ có rất nhiều nữ tử thích Cô Hồng, muốn làm Cô Hồng nữ nhân, cướp đi Cô Hồng. “

Liễu phiêu tuyết không có ngôn ngữ, chịu đựng một lần tử vong, lúc này lại xem Đường Niệm Niệm kia phó liếc mắt một cái nhìn thấu đơn giản bộ dáng, nơi nào còn cảm thấy nàng đơn thuần hảo lừa, chỉ cảm thấy toàn tâm đều là phát lạnh.

”Người..... Người muốn làm cái gì..... “Lúc này, liễu phiêu tuyết bộ dáng, chẳng sợ không cần nguy trang, cũng có thể làm người cảm giác được nàng chân thật hoảng sợ sợ hãi, nhu nhược đáng thương.

Đường Niệm Niệm nói:” Ta nghĩ đến một cái biện pháp giải quyết. “

”Giải quyết làm..... Biện pháp? “

”Ân. “Đường Niệm Niệm gật đầu, sau đó đối mọi người nói:” Ai giết nàng, liền cấp Thiên Phẩm đan dược. “

Mà lên đường phiêu tuyết tức khắc trừng lớn đôi mắt, không thể tưởng tượng nhìn Đường Niệm Niệm.

Ở đây mọi người đồng dạng như thế.

.....

-----oOo-----

Chương 65: nghe lời, cấp dược ăn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ liễu phiêu tuyệt cùng Đường Niệm Niệm giằng co sau, đó là chuyện này chưa xong, chuyện khác lại tới, Đường Niệm Niệm cấp mọi người chấn động một lần so một lần thật lớn. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm hiện giờ trơ mắt nhìn nàng một bộ thuần túy đạm nhiên lại trắng ra nghiêm túc bộ dáng, tay nhéo kia viên cứu mạng Thiên Phẩm đan dược, không có một người nói chuyện, hợp với hô hấp đều áp tới rồi thấp nhất.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nói:” Không đủ? “

Nàng đối thế giới này đã có điều hiểu biết, Thiên Phẩm đan dược ở thế giới này ở vào đỉnh núi vị trí, thuộc về mỗi người đều cực kỳ khát cầu bảo vật. Hơn nữa nàng cũng biết được, liền giống như tiền có thể tiêu tai giống nhau, Thiên Phẩm đan dược càng là có thể cho vô số người điên cuồng mạo hiểm. Cho nên ở nàng xem ra, một viên Thiên Phẩm đan dược mua một người tánh mạng nói nên là rất nhiều người đều nguyện ý làm sự tình.

Trên thực tế cũng thật là như thế, chỉ là thật sự là lúc này mặc kệ là mọi người vị trí cảnh tượng, vẫn là nàng liên tiếp làm người khiếp sợ đến chỉ cảm thấy điên cuồng hành vi, còn đầy hứa hẹn mặt mũi đều làm mọi người nhất thời không có phản ứng mà thôi.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, nghĩ nghĩ, như là nghĩ ra vấn đề nơi, nói:” Không cần hiện tại sát, chờ về sau sát cũng có thể. “

Lời này ra tới, phần lớn người ánh mắt đều có một ít rất nhỏ chớp động, chú ý tới điểm này không ngừng Đường Niệm Niệm, liễu phiêu tuyệt càng là như thế.

Lúc này liễu phiêu tuyết đã sớm tâm loạn như ma, hoảng sợ cùng hồi hận toàn bộ tràn ngập thượng trong lòng. Nàng là nhất thời quý mê tâm hồn mới có thể làm ra chuyện như vậy. Hiện giờ nghĩ nghĩ, từ Tư Lăng Cô Hồng ngay từ đầu đối nàng thái độ cùng đối Đường Niệm Niệm thái độ, đều có thể nhìn ra chính mình cùng Đường Niệm Niệm ở trong lòng hẳn địa vị hoàn toàn bất đồng. Chính mình thế nhưng nhất thời đã phát hoa si, quá mức tự cho là đúng, mới có thể cho rằng có cơ hội thừa nước đục thả câu.

Càng đáng sợ chính là, nàng nhìn lầm rồi Đường Niệm Niệm, ở trong mắt nàng Đường Niệm Niệm tuy rằng thực lực ở chính mình phía trên, nhưng là tính tình đơn giản, thật sự không đủ sợ hãi. Chỉ cần vào Tư Lăng Cô Hồng mắt, sau đó lược thi thủ đoạn liền định có thể Đường Niệm Niệm cấp lùi xuống ngựa.

Hiện giờ, trở mắt nhìn nàng ra tay rộng rãi đáng sợ. Liễu phiêu tuyết lại nơi nào không hiểu được, chẳng sợ chính mình dung nhan tuyệt sắc, nhưng là cũng bất quá chỉ là một cái huyền phẩm nguyên giả mà thôi, hồng nhan ở mỹ chung quy khó địch Thiên Phẩm đan dược dụ hoặc. Huống chi có này viên thánh linh đan, chẳng khác nào có lần thứ hai tánh mạng, ai sẽ vứt bỏ?

Ở tuyệt đối thực lực cùng dụ hoặc trước mặt, hết thảy tính kế đều trở thành phí công, hiện giờ liễu phiêu tuyết liền đang gặp phải như vậy tuyệt cảnh.

Nàng biết được, hiện tại yến hội không có người động thủ, nhưng là chỉ cần yến hội một kết thúc, tất là một đồng âm thầm sát thủ tiến đến.

Hiện giờ, duy nhất tự cứu duy độc chỉ có làm Đường Niệm Niệm thu hồi nàng trong miệng kia nói truy sát lệnh.

”Đường cô nương. “Liễu phiêu tuyết thấp thấp cầu xin kêu.

Tương so nàng ngay từ đầu thướt tha tư thái, tự tin xinh đẹp. Lúc này nàng sắc mặt tái nhợt, mắt hàm hoảng sợ cầu xin, màu trắng vũ y ở bạch ngọc vô trần trên mặt đất tuy rằng không có nhiễm bất luận

cái gì dơ bẩn, nhưng là lại có vẻ có chút hỗn độn chật vật, thật sự là hoàn toàn hai loại cực kỳ bất đồng tương phản.

Đường Niệm Niệm ánh mắt đầu hướng nàng.

Liễu phiêu tuyết buông xuống mắt, cơ hồ có chút không dám nhìn thẳng nàng cặp kia bình tĩnh minh tôi con người. Lúc này đây sinh tử đã kích, đủ để ma bình nàng lâu dài tới nay bị thế nhân truy nâng lên tới kiêu ngạo, cũng làm nàng minh bạch có chút đồ vật là không thể vọng tưởng, cho dù là ở trong lòng nhớ thương cũng không được.

”Đường cô nương, này hết thấy đều là phiêu tuyết quý mê tâm hồn, cầu Đường cô nương tha thứ. “Liễu phiêu tuyết quý sát đất xin tha tự thái là rõ ràng chính xác, không có một tia làm bộ. Có cái gì là so tự thân tánh mạng còn muốn quan trọng? Huống chi là nàng như vậy tuyệt sắc nữ tử, từ nhỏ nhận hết yêu thương truy phủng nữ tử, càng là đem chính mình tánh mạng xem đến đặc biệt quan trọng.

”Vô ngần thiếu chủ cùng Đường cô nương toàn làm người trung long phượng, quả thật trời sinh một đôi. Là phiêu tuyết quá mức tự cho là đúng, làm ra như vậy hỗn trướng sự tình tới, Đường cô nương muốn đánh muốn chửi lắng nghe tôn ti, chỉ cầu Đường cô nương đem vừa mới truy sát lệnh triệt, cấp phiêu tuyết một cái đường sống, cũng miễn cho vì phiêu tuyết như vậy một cái tội nhân lãng phí như thế trân quý Thiên Phẩm đan dược. “

Nàng ngôn ngữ chân thành tha thiết thành khẩn cực kỳ, xin tha ý tứ càng thêm lại rõ ràng bất quá.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Người còn phải làm Cô Hồng nữ nhân sao?
“

”Không. “Có lần này trong cuộc đời chịu đựng lớn nhất kiếp nạn, liễu phiêu tuyết đối Tư Lăng Cô Hồng về điểm này tâm tư cũng diệt đến không thể ở diệt. Tưởng được đến một cái nam tử có thể, nhưng là nếu là vì được đến cái này nam tử lại nếu là trả giá chính mình tánh mạng, lấy liễu phiêu tuyết như vậy nữ tử, là tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện như vậy tới.

Đường Niệm Niệm gật gật đầu, ngay sau đó nghĩ đến cái gì, bình tĩnh nhìn nàng, nghiêm túc bộ dáng như là hộ thực hải tử,” tưởng cũng không chuẩn tưởng! “

Tuy là trong lòng đối nàng đã sinh ra vô biên sợ hãi liễu phiêu tuyết, lúc này nhìn đến nàng này phó biểu tình, cũng trong lòng không khỏi hơi hơi vừa kéo, nói giọng khàn khàn:” Là, phiêu tuyết định không dám lại đối vô ngàn thiếu chủ có chút niệm tưởng. “

”Ân! “Đường Niệm Niệm này liền vừa lòng cười.

Liễu phiêu tuyết thấp thấp nhắc nhở nói:” Như vậy nếu là có người dẫn theo phiêu tuyết đầu người tiến đến giao cho Đường cô nương, Đường cô nương còn sẽ cho dư đối phương Thiên Phẩm đan dược sao? “Điểm này mới là quan trọng nhất, không được đến Đường Niệm Niệm chân chính trả lời, nàng như thế nào cũng không

.....

Pháp an tâm.

Đường Niệm Niệm nhìn nàng, lắc đầu,” không cho. “

”Đa tạ Đường cô nương khai ân. “

Ở liễu phiêu tuyết rút cuộc tùng hạ treo ở trong lòng một hơi sau, chỉ nghe Đường Niệm Niệm nói:” Về sau chỉ cần ai đối Cô Hồng có tâm tư, muốn làm Cô Hồng nữ nhân. Giết nàng, đều cấp một viên Thiên Phẩm đan dược. “

Đây là Đường Niệm Niệm nghĩ ra được biện pháp, nàng không ngốc, thậm chí thực thông minh, chỉ là rất nhiều sự tình đều thích minh tới. Cái gọi là dương mưu chính là đem tính toán trắng ra bãi ở người trước mặt, làm người xem minh bạch, lại buộc lòng phải hạ nhảy.

Đường Niệm Niệm cho tới nay đối với ác ý xem đến càng minh bạch, tự tưởng cũng càng thiên hướng với âm u. Từ nàng sơ ngộ

Tư Lăng Cô Hồng khi, đem Tư Lăng Cô Hồng đối nàng hảo đều tưởng thành mặt khác một loại bộ dáng liền có thể nhìn ra tới. Cũng bởi vậy nàng đem nhân tâm âm u một mặt kỳ thật xem đến so người bình thường đều trong sáng rất nhiều, tự nhiên sẽ hiểu nhân tâm đối thực lực cùng các loại dụ hoặc vô pháp ngăn cản.

Đan dược là mặc kệ ở thế giới nào đều làm người vô pháp kháng cự đồ vật, huống chi là ở vào thế giới này đỉnh núi Thiên Phẩm đan dược. Mà nàng đỉnh đầu thượng, nhất không thiếu chính là đan dược, trên thế giới này Thiên Phẩm đan dược ở nàng trong mắt chính là bình thường ăn vặt nhi không sai biệt lắm đồ vật.

Cô Hồng quá đẹp, sẽ bị trên đời này rất nhiều nữ tử nhớ thương. Như vậy nàng khiến cho thiên hạ nữ tử không dám điễm đánh Cô Hồng, làm người trong thiên hạ đi đối phó những cái đó nữ tử. Có tầng này tuyệt đối trên thực lực áp bách, nhất định liền sẽ không có người còn dám tới cùng nàng tranh đoạt Cô Hồng.

Nàng cũng nghe Chu Diệu Lang nói qua, cái này sinh nhật trong yến hội tới người đều là quyền cao vị trọng người, như vậy nàng hôm nay ở chỗ này lời nói cũng nhất định sẽ bị truyền ra đi, nếu là bọn họ bắt truyền.

Ngô.

Liền chính mình thủ hạ truyền ra đi hảo.

Đường Niệm Niệm bàn tính như ý đánh đến vang vang, trên thực tế thực phi thường hữu dụng. Mọi người nghe, thực hiển nhiên nghe ra đây là nàng bắt đầu nói qua nghĩ ra được biện pháp, cũng biết rõ đây là đối phương đào hố, kia cũng là cam tâm tình nguyện hướng bên trong nhảy.

Liễu phiêu tuyệt chậm rãi đứng dậy, đối với Đường Niệm Niệm cung kính làm thi lễ, thành khẩn nói:” Phiêu tuyết chúc Đường cô nương cùng vô ngàn thiếu chủ ân ái lâu dài, nếu là Đường cô nương không chê, phiêu tuyết muốn cùng Đường cô nương giao cái bằng hữu. “

Nàng nói chuyện khi, ánh mắt không có một tia dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người. Chỉ cần từ Đường Niệm Niệm biểu hiện liền đủ để nhìn ra nàng đối Tư Lăng Cô Hồng để ý, vừa mới tránh được một kiếp nàng nơi nào còn dám làm ra như vậy rước lấy Đường Niệm Niệm bất mãn sự tình.

Nhưng mà, chẳng sợ trong lòng đối Đường Niệm Niệm có điều sợ hãi, nhưng là nàng lại là muốn cùng Đường Niệm Niệm rất tốt quan hệ. Chỉ xem đối phương tùy ý ra tay chính là Thiên Phẩm đan dược, thực lực lại thần bí, loại người này tuyệt đối không thể trở mặt, nhưng là nếu có thể giao hảo, đó là tuyệt đối có đại đại chỗ tốt.

Không thể không nói, liễu phiêu tuyệt tâm tính thực sự khôn khéo. Chẳng sợ vừa mới mới trải qua những cái đó, lại còn có thể như thế tinh tế tính kế này đó, thả cảm được thì cũng buông được, nói như thế ra nói đến đây ngữ.

Đường Niệm Niệm không hề do dự đạm nói:” Ghét bỏ. “

Nàng chính là một cái lòng dạ hẹp hòi người, chẳng sợ đối liễu phiêu tuyệt không tính là chán ghét, cũng không thích, chính là ngay từ đầu liễu phiêu tuyệt nói qua những lời này đó, chẳng sợ hiện tại toàn bộ đều đem tâm tư tiêu diệt, nàng mới sẽ không cùng nàng giao hảo.

Liễu phiêu tuyệt khóe miệng cười vừa kéo, thiếu chút nữa không có bị nàng như thế trắng ra cấp làm cho duy trì không đi xuống, nhẹ giọng nói:” Là liễu phiêu tuyệt trèo cao, ngày sau Đường cô nương nếu có cái gì yêu cầu cùng liễu phiêu tuyệt nói một tiếng có thể, liễu phiêu tuyệt định là đạo nghĩa không thể chối từ, xem như vì thế thứ việc bồi tội.
“

Lời nói thành khẩn, nhưng là trong đó ngôn ngữ trên thực tế vẫn là có chút leo lên cùng ra vẻ ý tứ. Lấy Đường Niệm Niệm tùy ý lấy ra Thiên Phẩm đan dược thủ đoạn, cùng Tư Lăng Cô Hồng thân phận địa vị, có thể có chuyện gì muốn nàng liễu phiêu tuyệt hỗ trợ? Bất quá nếu thật sự tìm nàng hỗ trợ, như vậy giữa hai bên tự nhiên liền có một chút can hệ.

Đường Niệm Niệm nghe vậy, hai mắt sáng ngời, tán đồng gật đầu, nói:” Ân, muốn bồi tội. “

Liễu phiêu tuyết mặc danh cảm thấy có chút điềm xấu dự cảm, thật sự là Đường Niệm Niệm biểu tình quá mức đương nhiên, yên tâm thoải mái, dường như nàng là thật sự có tội, này tội nên bồi, mà không phải một câu ích lợi thương nói.

Đường Niệm Niệm lóe sáng, nói:” Phạt người thiết phiến môn bảo vật đều cho ta. “

Tuy rằng nàng tiểu bảo khố đã sớm rất sung túc, cũng không biết thiết phiến môn có cái gì bảo vật, nhưng là ở nàng lý giải, một môn phái luôn có truyền thừa chi bảo, hoặc là hộ môn bảo vật, tóm lại sẽ không quá kém.

Liễu phiêu tuyết nghe vậy, sắc mặt hơi hơi có chút hắc, nhìn Đường Niệm Niệm không hề khác thường lại làm người cảm giác được nàng ngôn ngữ đều không phải là nói giỡn nghiêm túc. Trong lòng lần đầu tiên có nhục ngày thường tu dưỡng chửi ầm lên: Người này thật sự không phải cố ý muốn đem thiết phiến môn thu vào mình hạ lấy cớ sao? Thật sự không phải cố ý trả thù thủ đoạn của ta sao? Cái gì kêu toàn bộ bảo vật? Toàn bộ bảo vật!

Mặc kệ trong lòng cỡ nào phẫn nộ, liễu phiêu tuyết trên mặt lại là hiện lên thất bại, không nói gì ảm đạm rời đi. Nàng minh bạch, này hết thảy đều là nàng chính mình tự làm tự chịu, nếu không có nàng đi trên chọc này hai người, cũng sẽ không phát sinh nhiều như vậy khúc chiết.

Cầu chỉ cầu, Đường Niệm Niệm chỉ là nói giỡn

.....

, thật sự chỉ là nói giỡn mới hảo!

Nếu nói liễu phiêu tuyết đối Đường Niệm Niệm hay không có giận, đó là tất nhiên, nhưng là lại không có hận, càng không có bất luận

cái gì muốn trả thù tâm tư. Nay một là bởi vì nàng tâm tư chặt chẽ, thứ hai là bởi vì bị tuyệt đối lực lượng uy hiếp. Ở tuyệt đối thực lực áp bách hạ, biết rõ vô pháp chống cự, vô pháp chiến thắng, chính là liền oán hận ghen ghét cảm xúc cũng không dám có.

Liễu phiêu tuyệt âm đạm rời đi không có bị bao nhiêu người để ý, lúc này ánh mắt mọi người tâm tư đều dừng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người.

An tĩnh trung, đó là liền tiếng nhạc cũng đã không có.

Cung Cẩn Mặc từ đầu đến cuối đều là an tĩnh không tiếng động. Hắn ánh mắt chưa bao giờ rời đi quá Đường Niệm Niệm, tự nhiên đem nàng sở hữu biểu tình biến hóa đều nhìn trong mắt. Mặc kệ là thành linh xảy ra tê liệt, lại là mãn nhãn nghiêm túc độc chiếm, còn có cuối cùng thuần túy tinh lực. Như thế tươi sống, như thế trắng ra, làm là cái có mắt người đều có thể đem nàng tâm tư xem đến rõ ràng.

Hắn vốn định trận này hắn ngằm đồng ý hiến vũ, làm hắn nhìn đến là Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm thái độ, hay không duy nhất, hay không kiên định bất di. Nếu là phát triển đến hắn dự đoán kết quả, hắn có lẽ còn sẽ quạt gió thêm củi, chỉ vì xem đến càng thêm rõ ràng.

Chính là hắn không nghĩ tới, lần này Tư Lăng Cô Hồng không nói một lời, cho tới nay hắn liền ngồi ở nơi đó, chuyên chú nhu hòa nhìn Đường Niệm Niệm. Khóe miệng dương một mặt cười nhạt, bao dung sủng nịch, không hề lý do tín nhiệm, tùy ý nàng hành động, làm người cảm giác được hắn yên lặng bảo hộ.

Chỉ là một màn này, liền đủ để cho hắn xác định Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm chân thật.

Mà Đường Niệm Niệm hành động mới là để cho hắn tâm thần khó định.

Hắn không nghĩ tới Đường Niệm Niệm sẽ làm ra như thế hành vi, thậm chí lấy Thiên Phẩm đan dược vì thù, làm thiên hạ nữ tử đều không chuẩn đánh Tư Lăng Cô Hồng chủ ý. Không chút nào che giấu hiển lộ ra nàng đối Tư Lăng Cô Hồng độc chiếm tình ý.

Nàng làm thậm chí tùy hứng bá đạo, chính là lại làm hắn cảm nhận được một cỗ thật sâu coi trọng. Đó là đối Tư Lăng Cô Hồng coi trọng, vượt quá mặt khác bất luận cái gì coi trọng. Trắng ra trực tiếp, mãnh liệt làm người bỏ qua hoài nghi cơ hội đều không thể.

Nàng là thật sự để ý Tư Lăng Cô Hồng, thật sự tình hệ với hắn.

Cung Cẩn Mặc hơi hơi rũ mắt, lãnh ngạnh tâm như là phá vỡ một cái khẩu tử, lộ ra phong, làm hắn cảm nhận được một cỗ mạc danh lạnh lẽo cùng âm mộ.

Hắn âm mộ này hai người như thế hòa hợp duy nhất cảm tình, không tham gia bất luận cái gì ích lợi cùng tính kế, cô đơn chân thành tha thiết tình, không màng người khác ánh mắt, chỉ để ý đối phương.

Này, như thế nào không cho người âm mộ ghen ghét?

Chỉ là, Cung Cẩn Mặc minh bạch, chỉ là âm mộ mà thôi, hiện giờ hắn lại làm không được.

Hắn có lẽ làm được đến Tư Lăng Cô Hồng kia phân duy nhất, lại làm không được hắn kia phân không tì vết.

Hắn không đủ cường, dã tâm đại, đã trầm luân tại đây này phiến thế tục. Trên người đã khấu thượng vô số trói buộc, lại không muốn chỉ là bình đạm bình yên cả đời. Hắn dã tâm cùng cao ngạo làm như từ sinh ra liền dung nhập huyết nhục, muốn xông thẳng tận trời tâm, ngăn không được.

”Niệm Niệm. “

Cung Cẩn Mặc môi mỏng khẽ mở, lại duy độc tự thân hẳn ta nghe thấy này một tiếng lẩm bẩm.

Nàng là hẳn lãnh ngạnh chứa đầy dã tâm kinh luân đày lòng duy nhất còn dư lại một chút chấp niệm mềm mại. Hẳn không muốn điểm này mềm mại mất đi, chỉ vì này lại là hẳn cả đời duy độc sạch sẽ đơn thuần ký ức.

Hẳn ngẩng đầu, thần dung đã khôi phục bình thường, ánh mắt không hề dừng lại lệch lạc liền liếc mắt một cái tìm được Đường Niệm Niệm vị trí. Sau đó đối thượng nàng phía sau, Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nâng ánh mắt.

Hiện giờ đã có thượng người tận xương người, thả là người tâm tâm niệm niệm người, ta lại như thế nào ngại người.

Cung Cẩn Mặc thu ánh mắt, môi mỏng hơi nhấp, nhất phái cao ngạo phong hoa, ngồi ngay ngắn thượng vị.

Thanh phong từ từ, thiên Kính Hồ thượng lại không thấy gợn sóng.

”Không có tiết mục? “Nữ tử thanh âm lộ ra nghi hoặc cùng vài sợi lười biếng.

Thanh âm này ở an tĩnh thiên Kính Hồ yển hội phi thường bắt mắt, hướng chi vẫn là hiện giờ mọi người chính chú mục người trong miệng sờ ra.

Đường Niệm Niệm đối với chung quanh mọi người ánh mắt đã tập mãi thành thói quen, lúc này chính ngửa đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng, hỏi:” Không có tiết mục, sinh nhật yển kết thúc? “

Nếu nói lần này sinh nhật yển hội, nàng tùy Tư Lăng Cô Hồng tiến đến là bởi vì quy củ, tới lúc sau nàng tâm tư liền dừng ở tiết mục thượng. Trừ bỏ xem bạch ngọc sân khấu tiết mục, những người khác nịnh hót nói chuyện với nhau đối nàng tới nói đều không có nửa phần hứng thú.

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười lên tiếng.

Tuy nói chủ nhân gia không có ngôn kết thúc, hấn như thế tự chủ trương đồng ý thực sự thất lễ. Chỉ là ở đây mọi người cũng minh bạch, này yến hội tiến hành đến bây giờ cũng đích xác không sai biệt lắm kết thúc. Cung giao muốn nói nói đều nói, nên công đạo cũng công đạo. Cung Cần Mặc tuy không có ngôn ngữ, nhưng là nghĩ đến kỳ thật cũng cũng không nói cái gì ngữ hảo thuyết.

Này sinh nhật yến hội đích xác kết thúc, chỉ ở chỗ thượng vị hai người một câu sự tình.

.....

>

Không cần Đường Niệm Niệm lên tiếng nữa, Tư Lăng Cô Hồng đã bé lên nằng. Từ trên chỗ ngồi đứng dậy, lại là xoay người rời đi.

Toàn trường yên tĩnh, vài đạo hơi trọng hút không khí thanh cũng có vẻ đặc biệt rõ ràng.

Cung giao lúc này ra tiếng nói:” Vô ngàn thiếu chủ dừng bước, yến hội sau, ta muốn cùng vô ngàn thiếu chủ cùng tồ nhị thiếu tham thảo một phen không gió hải vực sự tình. “

Nhiên, đối với hấn giữ lại, Tư Lăng Cô Hồng rời đi bóng dáng không có chút nào tạm dừng. Kia một bộ thon dài bạch mặc y, tóc đen thúc với sau lưng, hành tẩu khi yên tĩnh thản nhiên, rõ ràng còn chưa đi xa, lại làm người có không thể chạm đến cảm giác.

Cung giao sắc mặt hơi hắc.

Cung Cần Mặc lúc này cũng đứng lên thân, lãnh đạm nói:” Sinh nhật yến như thế kết thúc, chư vị đi lưu tùy ý. “Ngôn ngữ rơi xuống, người đã xoay người rời đi.

Hấn này một lời vừa đi, nhưng thật ra làm mọi người đem Tư Lăng Cô Hồng trước kia rời đi hành vi đạ đi.

Cung giao đáy mắt hiện lên một sợi u quang, cùng mọi người trò cười một hồi, liền cũng hạ tòa rời đi thiên Kính Hồ.

Nhập thiên đảo, vân Long Điện.

Cung Cẩn Mặc mới vừa trở lại chỗ ở liền thay quần áo hạ bễ tắm, dựa ở bên cạnh ao nhắm mắt dưỡng thần. Diệp kỳ gõ hai tiếng môn, đi vào tới khi đem một cái linh ngọc được bình đặt ở bễ tắm bên cạnh bàn lùn thượng, nói:” Đây là phu nhân sớm vì thiếu gia chuẩn bị tốt sinh nhật lễ vật. “

Cung Cẩn Mặc không có quay đầu lại, liền thần sắc đều không thấy một tia biến hóa, chỉ có trên trán biến cả trong lòng dòng nước tựa nhanh như vậy một ít.

Diệp kỳ lại nói:” Cung gia chủ đang ở trước điện chờ thiếu gia. “

Trong nước Cung Cẩn Mặc hơi hơi mở mắt ra, đáy mắt hiện lên một mạt không kiên nhẫn. Không lâu liền từ trong nước đứng dậy, phủ thêm một kiện đơn giản áo ngoài, thúc thượng đai lưng liền đi ra ngoài.

Đương hấn đi vào trước điện khi, chính thấy cung giao đang ngồi ở chủ vị thượng, một tay bưng một ly trà nước cạn uống. Cung Cẩn Mặc đi lên trước, đi thẳng vào vấn đề nói:” Cha lúc này tới tìm hài nhi có gì chuyện quan trọng. “

Cung giao không có lập tức trả lời, thẳng đến một hớp nước trà nhập hầu, mới cười nói:” Diệp kỳ pha trà công phu thật sự lợi hại, cha cũng chỉ có tới rồi người nơi này, mới có thể có này có lộc ăn. “

Đối hấn lần này lời nói, Cung Cẩn Mặc chỉ là ngồi ở bên cạnh ghé trên, đều không phải là ứng lời nói. Diệp kỳ tĩnh đứng ở chỗ tối, cũng không có bất luận cái gì tỏ vẻ, vĩnh viễn không kêu ngạo không siểm nịnh.

Cung giao buông chén trà, nhìn về phía Cung Cẩn Mặc, bất động thanh sắc nói:” Ba năm trước đây, người bị đuổi giết trọng thương,

từ trong hồ chạy trốn, cuối cùng đại biển mây người ở thường lâm Đường Môn tìm được người. “

Cung Cẩn Mặc đỉnh mày hơi hơi một chợn, nghiêng đảo qua tới ánh mắt sắc bén bức người, thanh âm lãnh đạm trung phiếm một sợi phúng, nói:” Có chuyện nói thẳng liền có thể. “

Cung giao lại cũng không giận, nói:” Đường Xảo Chi cầm người tín vật đi vào đại biển mây, ta vốn tưởng rằng cái kia nữ tử đó là nàng. Nàng bản địa kiều, luyện được thiên phú đảo không kém, cha vốn định nữ tử này lưu làm người cơ thiếp đảo cũng có thể, liền đem nàng lưu tại đại biển mây. Chỉ là xem người lâu dài tới nay đều đối nàng không giả với sắc, đối nàng không hề cảm tình, ta cũng không tiện lại nhúng tay. Một cái mà kiều người nếu thích liền thích, không thích cha cũng sẽ không cưỡng cầu với người. Chỉ là hiện giờ xem ra, cái kia làm người chân chính để ý nữ tử không phải Đường Môn tam tiểu thư Đường Xảo Chi, lại là cái kia nhị tiểu thư nói Niệm Niệm. “

Cung Cẩn Mặc thần sắc không dao động, chỉ là nhìn hấn ánh mắt càng thêm lãnh duệ, đại buộc trán biển cả tâm như là cảm nhận được hấn nổi lòng, nhan sắc dần dần chuyển thâm, bên trong sóng gió hơi dững.

Cung giao thâm trầm ánh mắt nhìn thẳng hấn ở bên nhau, nói:” Nàng kia tuyệt phi vật trong ao, thân phận chỉ sợ không ngừng là Đường Môn nhị tiểu thư đơn giản như vậy. Hôm nay sinh nhật bữa tiệc người cũng nhìn đến, kia Đường Niệm Niệm ra tay đó là Thiên Phẩm đan dược, mà ở này phía trước nàng rõ ràng đem bên trong đan dược..... Tựa đương đường cây đậu thức ăn. “

Cuối cùng kia một câu hấn ngữ khí hiển nhiên có như vậy một ít tăng thêm. Cho dù là thân là đại biển mây chi chủ hấn, cũng không cảm vì Đường Niệm Niệm như vậy làm cảm thấy hận sát không thành thép rồi rắm, cùng vì đối phương như thế xa xỉ lãng phí hành vi mà hâm mộ.

Cung Cẩn Mặc tự nhiên thấy được rõ ràng minh bạch, chỉ sợ hôm nay ở thiên Kính Hồ người trên đều sẽ không lại quên một màn này.

”Nói thẳng mục đích. “Cung Cẩn Mặc chỉ có như thế thanh lãnh một lời.

Cung giao cũng không hề ướm át bản thủ, nói thẳng nói:” Ta muốn người đem Đường Niệm Niệm thu vào đại biển mây. “

Cung Cẩn Mặc có chút tự nhiên hạ phiết khóe miệng thiền dương một mặt ý cười, chỉ là này cười lại phi thiện ý, ngược lại làm người cảm giác được một cổ đâm thẳng nhập đáy lòng sắc bén châm chọc.

”Thu vào đại biển mây? “

Cung giao mỉm cười nói:” Đại biển mây sớm muộn gì đều là của người, thu vào đại biển mây đã là thu vào người trong lòng ngực. Đường Niệm Niệm này nữ tử chẳng những sinh đến tuyệt sắc, tính tình cũng thoát nhìn đơn giản, nên là cái chọc người yêu thương. “

Cung Cẩn Mặc lãnh đạm nói:” Người hay là nhìn không ra, nàng tình hãm vô ngàn thiếu chủ? “

”So với vô ngàn thiếu chủ, người chút nào không vì chi kém cõi.
“Cung giao nói:” Huống chi hiện giờ đang ở đại biển mây, đều có cơ hội. “

.....

Cung Cẩn Mặc thần sắc thượng châm chọc lại càng thêm nồng đậm, trong mắt lãnh duệ cũng thẳng tắp bức hướng cung giao, lạnh lùng nói:” Cha không cần ở làm như thế tính toán, còn mời trở về đi.
“

Cung giao sắc mặt hơi hắc, hiển nhiên đối Cung Cẩn Mặc như thế bất kính hành động ngôn ngữ rất là bất mãn, thanh âm cũng nhiều một phân lãnh lệ, nói:” Cha như thế tính toán bất quá vì người suy

ngĩ, người làm đại sự cần không câu nệ tiểu tiết. Một nữ tử mà thôi, nếu có thể giúp người cao hơn một tầng, sao lại không làm. “

”A. “Cung Cẩn Mặc nghe vậy khóe miệng chìm ra một tiếng phúng cười, đột nhiên từ ghế trên đứng dậy, trên cao nhìn xuống liếc coi ngòi trên vị trí thượng hãn, lãnh đạm nói:” Ta Cung Cẩn Mặc tuy là dã tâm bừng bừng, dự muốn bước lên tuyệt đỉnh, lại có cái nên làm có việc không nên làm, càng khinh thường lợi dụng nữ tử thượng bò. “

Hắn từ trước đến nay cao ngạo kiêu ngạo, lòng có dã tâm lòng dạ, lại đều có một bộ nguyên tắc.

Chớ nói này nữ tử là Đường Niệm Niệm, cho dù là người khác, hãn cũng thế sẽ không vì thượng vị mà lợi dụng nữ tử, làm chính mình làm ra giả dối ái muội dụ dỗ.

”Bang “Cung giao đồng dạng đứng lên, hãn dưới thân ghé dựa chia năm xẻ bảy.

”Hảo! Hảo! Hảo! “Liên nói ba cái hảo, cung giao hình như có cái gì muốn nói lại không có nói ra, ánh mắt đảo qua chỗ tối điệp kỳ, sau đó xoay người rời đi.

Cung Cẩn Mặc lạnh lùng nhìn hãn thân ảnh biến mất ở cửa, sau đó thu thân ngồi trở lại ghế trên, lưng thẳng thắn, hai mắt duệ sắc lúc sáng lúc tối.

Diệp kỳ vì hãn dâng lên một ly nước trong.

Cung Cẩn Mặc nhìn thoáng qua, nói:” Trà. “

Diệp kỳ nói:” Thiếu gia mấy ngày liền mệt nhọc, hôm nay sinh nhật nên làm chính mình sớm chút ngủ cái an ổn. “

Cung Cẩn Mặc nghe hãn quan tâm ngôn ngữ, không có nhiều hơn chậm lại, bưng lên trên bàn nước trong liền uống một ngụm. Âm áp

đạm vô vị dòng nước vào tì vị, cũng đem hấn trong lòng hỗn độn tẩy đi làm.

Cung Cẩn Mặc tĩnh tọa ở ghế một hồi, diệp kỳ cũng tĩnh chờ ở một bên.

”Nếu nàng tái hiện ta trước mặt, lại phi đã có Tư Lăng Cô Hồng như vậy yêu thương nàng người, “Cung Cẩn Mặc đột nhiên yên lặng nói:” Không vì mặt khác, chỉ vì cảm tình, ta sẽ đem nàng ôm vào trong lòng ngực. “

Diệp kỳ không nói một lời, thần sắc cũng chút nào bất động, làm như yên lặng nghe hấn tiếng lòng. Lại tựa cái gì đều không có nghe, từ hấn làm bầm lâu bầu.

”Tư Lăng Cô Hồng hành động lại làm ta biết được, đối Niệm Niệm cảm tình, cùng hấn so sánh với, ta không đủ. “

”Nếu nàng trong lòng có ta, ta tranh; nếu Tư Lăng Cô Hồng tâm tư không thuần, ta tranh. “

Chỉ là, này hết thảy đều không có. Tư Lăng Cô Hồng tình thật, Niệm Niệm đối hấn đồng dạng như thế.

Hiện giờ nàng như thế sung sướng, hấn khinh thường đi đánh vỡ, cũng không đồng ý chính mình đi đánh vỡ.

Kia không ngừng vũ nhục chính mình, cũng vũ nhục trong lòng kia phân duy nhất sạch sẽ cảm tình, càng vũ nhục Đường Niệm Niệm.

Cung Cẩn Mặc thiếu rừ đôi mắt, đứng dậy hướng phòng ngủ mà đi.

Diệp kỳ đi theo ở hấn phía sau, trải qua bể tắm khi, nói:” Phu nhân cấp thiếu gia sinh nhật lễ vật còn ở bên trong. “

Cung Cẩn Mặc bước chân hơi hơi một đón, một hồi, nói:” Lấy tiến vào. “

”Là. “Diệp kỳ nhìn hấn rời đi, chính mình tắc hướng bề tấm đi đến, đem bàn lùn thượng linh ngọc dục bình cầm trở về.

Đại biểu mây thiếu chủ Cung Cẩn Mặc sinh nhật yến vốn chính là hiện giờ đại biểu mây cảnh nội mỗi người chuyện quan tâm nhất, thiên Kính Hồ thượng liễu phiêu tuyệt cùng Đường Niệm Niệm giảng co việc một thực mau ở nhập thiên đảo truyền khai. Lại từ vô tình đi không gió hải vực mạo hiểm ra nhập thiên đảo người truyền tới tứ phương Vân Thành nội, về Đường Niệm Niệm dùng Thiên Phẩm đan dục uy hiếp thiên hạ nữ tử hành động cũng làm cho mọi người đều biết.

Nếu nói vì cái gì mấy tin tức này truyền đến nhanh như vậy, thật sự là mặc kệ là cái nào địa phương đều thích nghe danh nhân **. Nay biểu mây thiếu chủ cùng vô ngàn thiếu chủ, hơn nữa trên giang hồ nổi danh có hào tiên tử tuyệt sắc nữ tử, đủ để cho người mỗi người nói chuyện say sưa. Huống chi việc này phát sinh địa điểm, thời cơ đều vô cùng xuất sắc, còn tham gia Thiên Phẩm đan dục người như vậy người khát cầu bảo vật.

Tứ phương Vân Thành vốn chính là hải thương lữ người du hiệp lui tới lưu động đông đảo địa phương, như thế tin tức tự nhiên cực nhanh ra bên ngoài truyền khai, mỗi người trong lòng đều có rất nhiều tò mò, càng là vì không có tận mắt nhìn thấy đến một màn này mà tiếc nuối.

”Này Kinh Hồng tiên tử rốt cuộc nơi nào tới mấy ngày này phẩm đan dục? Thế nhưng một hộp nhỏ tới trang? Còn tùy tay lấy ra một viên làm chứng thực chân thật? Chẳng lẽ là gạt người đi! “Thực hiển nhiên, có không ít người đối này đều tràn ngập không thể tin tưởng hoài nghi.

”Đáng thương tuyệt liên tiên tử thế nhưng bị như thế đối đãi, liên không biết nàng tuyệt liên tiên tử thanh danh hay không còn có thể hay không bảo trì đi xuống. Nay Đường Niệm Niệm thật là quá đáng giận, tâm tư như vậy bá đạo, thế nhưng không chuẩn mặt khác nữ

tử tiếp cận vô ngần thiếu chủ! “Đây là nữ tử vui sướng khi người gặp họa lại tức giận bất mãn.

”Thiên Phẩm đan dược, rốt cuộc là Tư Lăng Cô Hồng cấp, vẫn là Đường Niệm Niệm sau lưng có cái gì cường đại thần bí thế lực? “Đây là lòng có tính kế người, bất quá mặc cho ai cũng sẽ không nghĩ vậy chút đan

.....

Dược là Đường Niệm Niệm luyện chế. Thật sự là mặc cho ai cũng không dám tin tưởng một cái 17 tuổi Thiên Phẩm luyện dược sư? Một cái tuổi thanh xuân nữ tử Thiên Phẩm luyện dược sư? Không đến sự thật bại ở trước mắt, mặc cho ai cũng sẽ không nguyện ý suy nghĩ đến này đó.

Mặc kệ mấy tin tức này làm bao nhiêu người cảm thấy khiếp sợ hoài nghi. Lúc này đang bị bọn họ nghị luận sôi nổi vai chính lại là ở thiện phòng, gắt gao nhìn chăm chăm một đồng thức ăn, nghiêm túc cầm một phen dao phay.

Ở nàng bên người không xa, Tư Lăng Cô Hồng chính đem một bình gốm bỏ vào chưng lò bên trong, ánh mắt mãn mang ý cười nhìn Đường Niệm Niệm động tác.

Đường Niệm Niệm quay đầu lại nhìn hắn một cái, ngay sau đó cầm dao phay tay giật giật, sau đó bắt đầu xắt rau.

Nhẹ nhàng một chút, không có thiết đi xuống. Chớp chớp mắt, thủ đoạn một chút dùng sức,” tạp sát “Một khối củ cải hợp lại thốt cùng nhau chặt đứt.

”..... “Đường Niệm Niệm dừng lại tay.

”Xích. “Phía sau truyền đến một tiếng tiếng cười.

Đường Niệm Niệm tức khắc quay đầu lại, nhìn đã muốn chạy tới chính mình phía sau Tư Lăng Cô Hồng. Khuôn mặt nhàn nhạt, má

tử lại tự nhiên có chút cổ, cặp kia trong suốt con người bình tĩnh nhìn hấn. Ngay sau đó, Đường Niệm Niệm quay lại đầu, vút bỏ trong tay dao phay. Lấy được lực khống chế trước mắt ba cái củ cải, chớp mắt ở giữa không trung vỡ thành vô số độ dày giống nhau viên phiến, sau đó tự động dừng ở trên bàn mâm thượng.

Đường Niệm Niệm hôm nay nhất thời hứng khởi, đưa ra muốn cùng với Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau làm thiện yêu cầu, Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên đồng ý.

Chỉ là tới rồi thiện phòng sau, Đường Niệm Niệm căn bản là không biết nên làm cái gì, Tư Lăng Cô Hồng khiến cho nàng xắt rau.

Này hết thầy, liền phát sinh vừa mới kết quả.

Đường Niệm Niệm thực sự không có động thủ thiết quá đồ ăn, nàng luyện được vẫn luôn là được lực linh thức khống chế, chỉ cần tâm niệm vừa chuyển có thể, nào biết đâu rằng xắt rau lực đạo, hơn nữa cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng chú ý, nàng lại là rất muốn làm hảo, nhất thời khẩn trương, lực đạo liền trọng. Nhiên chỉ là cắt đứt một lần, Đường Niệm Niệm liền cảm thấy kỹ xảo, chỉ là này kỹ xảo còn không có chờ nàng chuẩn bị thực tiễn đã bị Tư Lăng Cô Hồng tiếng cười cấp dẫn đi chú ý, cũng không biết tâm lý về điểm này khác thường là như thế nào, cũng đã có này phiến hành động.

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng một tay ôm lấy nàng, hàm dưới để ở nàng trên vai, nhẹ nhàng nói:” Ngay từ đầu ta cũng làm không tốt. “

Đường Niệm Niệm gật gật đầu, sau đó chỉ vào đã chuẩn bị cho tốt củ cải, nói:” Hảo. Còn muốn lộng cái gì? “

Tư Lăng Cô Hồng không có lập tức trả lời, ngược lại đôi tay các néo nàng đôi tay, ở đem ném đến một bên dao phay cầm lấy tới, một tay ấn một cây lão tham, chậm rãi thiết lên. Hấn động tác rất chậm, mỗi một chút đều giống như thiết cực kỳ dụng tâm. Đường Niệm Niệm hơi hơi nghiêng mắt là có thể nhìn đến hấn gần ở vài thước nhẹ rũ lông mi, thủy sắc cánh môi, còn có cảm nhận được hấn nhẹ nhàng hô hấp ở trên mặt ướt nóng hô hấp.

Đường Niệm Niệm thực thích loại cảm giác này, cả người đều bị hấp hơi thở vây quanh, sau đó cùng hấp làm cùng chuyện.

Hiển nhiên, Tư Lăng Cô Hồng nhẹ dương nhu hòa khước miệng, nhìn ra được hấp đồng dạng như thế.

”Niệm Niệm. “Đem lão tham thiết đến một nửa, Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng nói:” Như vậy chậm rãi thiết. “

”Hảo. “Đường Niệm Niệm nghiêm túc gật đầu.

Tư Lăng Cô Hồng lúc này mới thu thân, đi làm chuyện khác, ánh mắt lại luôn là dừng ở đang đứng nghiêm túc xắt rau Đường Niệm Niệm trên người.

Kỳ thật, Tư Lăng Cô Hồng ngày thường làm thiện thời điểm liền cùng Đường Niệm Niệm không sai biệt lắm, vì không cho Đường Niệm Niệm đợi lâu, hấp đều sẽ dùng không chế nguyên lực sắp sửa vỡ vụn cắt miếng đồ ăn chuẩn bị cho tốt. Chỉ là lúc này hấp lại thích nhìn như vậy cùng chỗ thiện phòng Đường Niệm Niệm, kia nghiêm túc bộ dáng mặc kệ như thế nào xem đều thích.

Thời gian tiệm đi, toàn bộ thiện phòng nội đều là một mảnh bình yên ấm áp không khí. Đường Niệm Niệm từ lúc bắt đầu thật cẩn thận, lại tới tâm ứng tay xắt rau thủ đoạn, thật sự học được nhanh chóng.

”Ngao ngao ~ “

Đang lúc Đường Niệm Niệm dừng lại Tư Lăng Cô Hồng nói, chuẩn bị giao hợp bột mì thời điểm, chỉ nghe được quen thuộc kêu to thanh, quay đầu nhìn lại chính thấy được thú Lục Lục chạy như bay mà đến, ở nó mặt sau đi theo còn có xà quái cùng Bạch Lê.

”Ngao ô ~ “Lục Lục một tiếng thân mật làm nũng dài lâu tiếng kêu vang lên, sau đó linh hoạt nhảy, thế nhưng liền hướng Đường Niệm Niệm trong lòng ngực nhảy đi.

”Lục Lục, chờ..... “Đường Niệm Niệm lời nói còn không có nói xong, Lục Lục đã vừa lúc xảo bắt xảo dừng ở nàng chính phủng bột mì chậu. Tức khắc một mảnh bạch phấn tứ tán. Đường Niệm Niệm chỉ cảm thấy trước mắt một bạch, chớp chớp mắt, nhìn đến trước mắt bạch diện phấn trong bồn Lục Lục.

”Phụt, phụt, phụt! “Toàn thân màu trắng Lục Lục ở bột mì trong bồn một chút một chút dùng cái miệng nhỏ đánh hắt xì, từng đoàn bạch phấn từ nó trong miệng phun ra. Lại xem nó một đôi thủy lượng xanh biếc đồng tử, chính làm nũng ngáp nước nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm. Hai chỉ móng vuốt nhỏ đối với chà xát, một bộ nhận sai bộ dáng.

Đường Niệm Niệm không nói gì, liền bưng đã loạn thành một đoàn bột mì bồn, rũ mắt đồng dạng nhìn chăm chăm Lục Lục.

Một người một thú, mắt to trừng mắt nhỏ.

Theo sau tới rồi xà quái cùng Bạch Lê đều trộm trốn đến

.....

Một bên, chỉ thấy kia hai trương hoàn toàn không giống nhau mặt, lại là hoàn toàn giống nhau liệt miệng, một bộ vui sướng khi người gặp họa bộ dáng.

”Ngao ngao ô ~ “Lục Lục ném tròn xoa thân mình, xoa xoa móng vuốt. Chủ nhân, Lục Lục không phải cố ý, Lục Lục tưởng chủ nhân ~

Đường Niệm Niệm lại chớp chớp mắt, sau đó” xì “Bật cười, một tay vỗ nhẹ chụp Lục Lục đầu, cười nói:” Biến trắng, toàn trắng! “

Lục Lục vừa thấy nàng không có một chút tức giận bộ dáng, tức khắc hai chỉ móng vuốt phủng trụ nàng vỗ chính mình bàn tay,” ngao ngao ngao “

Chủ nhân cũng trắng, toàn trắng, tóc trắng, ngô ngô, liền dư lại đôi mắt, chủ nhân hảo hảo chơi ~

”Ân? “Đường Niệm Niệm ngẩn ra, ngay sau đó cúi đầu nhìn chính mình liếc mắt một cái, quả nhiên toàn thân đều là màu trắng bột mì. Ngón tay hướng trên mặt một vố, đầu ngón tay bạch diện rất là rõ ràng.

”Tiểu bạch hoa miêu. “Tư Lăng Cô Hồng tiếng cười ở bên cạnh truyền vào trong tai.

Đường Niệm Niệm quay đầu nhìn lại, chính nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng không biết khi nào đã muốn chạy tới bên người. Lúc này hấn chính mẫn nhãn ý cười nhìn nàng, thon dài trắng nõn đầu ngón tay ở nàng trên mặt khế vuốt, vừa lúc là ở nàng hai má vẽ ra các ba đạo thật dài ngân, sau đó đầu ngón tay hấn trong mắt cười càng thêm rõ ràng, dừng một chút, lại ở nàng cái trán viết xuống cái vương tự.

Đường Niệm Niệm giật mình, nhìn nhìn chính cười đến vui vẻ Tư Lăng Cô Hồng, ngay sau đó nỗ nỗ môi, thả ra linh thức ở chính mình trên người đảo qua, đem chính mình hiện tại bộ dáng hoàn toàn thu vào trong mắt.

Lục Lục lúc này hai móng tử đối với vố vố, vui mừng kêu lên: Bạch hoa miêu, chủ nhân là hoa miêu, ngô? Chính là có vương ấn nên là lão hổ, chủ nhân là Bạch lão hổ ~

Một bên trốn tránh xem diễn xà quái cùng Bạch Lê nghe nó kêu lên vui mừng, trong lòng đều âm thầm tích hấn. Thành nhãi này là quả nhiên là ỷ vào sủng ái không sợ trời không sợ đất a, nói cái gì đều dám nói, nên phạt! Cần thiết muốn phạt!

Phải biết rằng nếu là chúng nó hai cái cũng không dám đối Đường Niệm Niệm nói ra nói như vậy tới, không nói Đường Niệm Niệm sẽ như thế nào đối phó bọn họ, chính là Tư Lăng Cô Hồng cũng không thể gặp người khác hoặc là dừng thú nói Đường Niệm Niệm một chút không để nghe lời nói.

Chỉ là thực hiển nhiên, Lục Lục liền được sủng ái. Đối với Lục Lục nói như vậy, Đường Niệm Niệm một chút cũng không có sinh khí.

Mà biết được này trong lòng nàng địa vị, yêu ai yêu cả đường đi Tư Lăng Cô Hồng, cũng tự nhiên sẽ không đi trách móc.

Đường Niệm Niệm duỗi tay mơn trớn Tư Lăng Cô Hồng sờ hoa viết vương tự, sau đó ánh mắt nhất định, nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nói:” Cô Hồng, nhắm mắt. “

Tư Lăng Cô Hồng nghe vậy, cũng không có đặt câu hỏi, khóe miệng hàm chứa một mặt nhu hòa ý cười, hai mắt liền đóng xuống dưới. Xa-na, Tư Lăng Cô Hồng liền cảm giác được thứ gì mặt tiền cửa hiệu mà đến, thân thể cơ hồ thiếu chút nữa bản năng phòng ngự, lại bị chính hấn áp chế xuống dưới, sau đó từ đầu đến chân quanh thân đều tựa bịt kín cái gì.

”Cô Hồng. Có thể mở mắt ra. “Đường Niệm Niệm thanh âm lộ ra cười.

Tư Lăng Cô Hồng không hề chần chờ chậm rãi trợn mắt, quả nhiên nhìn đến lông mi thượng bạch phấn rơi xuống, hấn ánh mắt cũng không nghiêng không lệch dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, kia con người không có nửa phần tức giận, lại là tràn đầy sủng nịch cùng dung túng, còn có cười.

”Ta là hoa miêu, Cô Hồng cũng là hoa miêu. “Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói, nhón chân liền hướng trên mặt hấn họa.

Tư Lăng Cô Hồng hơi hơi khom lưng, làm nàng họa đến phương tiện, nghe vậy chỉ là nhẹ nhàng cười.

Lục Lục lại là không chịu cô đơn, nhảy lên Đường Niệm Niệm bả vai,” nga ngo ngo ngo ~ “

Chủ nhân là nữ hoa miêu, độc độc là nam hoa miêu, Lục Lục là lợi hại nhất nam nữ hoa miêu ~

Đường Niệm Niệm nghe vậy, một tiếng cười liền từ trong miệng chồm ra, gật đầu nói:” Ân, Lục Lục lợi hại nhất. “

Bàng quan xem diễn xà quái, Bạch Lê:” Phốc! “

Dược thú là vô tính, trời sinh trời nuôi, chỉ là lúc này bị Lục Lục nói như vậy ra tới, hai người trong lòng đều mặc danh cách ứng hạ, dở khóc dở cười.

Nên nói có nói cái gì dạng chủ nhân sẽ có cái gì đó dạng sủng vật sao?

Bạch Lê yên lặng nhìn về phía một bên xà quái, mãi mãi phức tạp đồng tình. Gia hỏa này về sau cũng sẽ biến thành dáng vẻ kia sao?

Xà quái bị nó kia quỷ dị bộ dáng xem đến toàn thân xà lân đều như là bị kim đâm giống nhau, tức khắc liệt khai xà khẩu,” tê —— “Một tiếng, cảnh cáo nhìn Bạch Lê.

Chết hồ ly, người đang xem cái gì!?

Bạch Lê móng vuốt bụm trán, một bộ cảm thán trời xanh bộ dáng,” chi chi chi “

Xem người, xem người chừng nào thì biến thành kia phó ngu ngốc bộ dáng. Tuy rằng người gia hỏa này đau chán ghét, nhưng nói như thế nào đều là có cùng nguồn gốc, nghĩ người biến thành như vậy a, ta dữ dội nhẫn tâm

Mặc xem nó nói nhiều đồng tình, lại thấy nó hồ ly trên mặt cười gian cơ hồ liệt tới rồi lỗ tai đi.

Xà quái thân thể run lên, nhìn nhìn Lục Lục, tức khắc hai mắt huyết quang đại xá, một đuôi rắn ném hướng nó.

Bạch Lê thấy nó ra chiêu nào có không ứng chi lý, hai chỉ chân trước giơ lên cao

.....

, giấu ở thịt lột lợi trảo tranh tranh xuất hiện.

Liên ở hai người chạm vào là nổ ngay căng chặt trung, một chậu bạch phấn từ trên trời giáng xuống, đem một hồ một xà toàn bộ rửa sạch một lần, tức khắc hai người giống như cứng đờ giống nhau, vẫn duy trì chạm vào là nổ ngay tư thế ngơ ngẩn nhìn đối phương.

Xà quái:” Phốc! “

Chết hồ ly, xem người đó là cái gì bộ dáng!

Bạch Lê:” Phốc! “

Xú xà quái, xem người đó là cái gì hình tượng!

Hai người trăm miệng một lời, sau đó đôi mắt trừng lớn, quay đầu nhìn về phía đứng ở một bên cầm mặt bồn đầu sỏ gây tội. Đường Niệm Niệm vẻ mặt tươi cười, sau đó nói:” Các người giống nhau. “

Hai người khóc không ra nước mắt.

Đương Chu Diệu Lang đám người đuổi tới thời điểm, nhìn đến chính là thiện phòng nội, bệ bếp một mảnh chĩnh tề sạch sẽ, cố tình hai người tam thú toàn thân chặt vật trạng hướng.

”Xì. “Thù Lam nhin không được phát ra một tiếng cười, sau đó dùng tay che lại, hai vai lại còn ở run rẩy.

Chu Diệu Lang cũng thiếu chút nữa phun cười, lại dùng ho khan che giấu trụ, trên mặt cố nén ý cười trong mắt lại không có biện pháp che giấu, liền đến gần thiện phòng nội, vừa mới chuẩn bị hỏi lễ, ngay sau đó cái mũi người người, bật thốt lên liền ra tiếng nói:” Trong nồi đồ vật hồ! “

Lời vừa nói ra, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh chớp mắt liền tới rồi nồi biên, phiến tay nước chảy mây trôi đem bên trong thức ăn ngã vào mâm.

Đường Niệm Niệm lúc này cũng đình chỉ vui đùa âm ỉ, tới rồi hán bên người, nhìn kia mâm có chút hồ thức ăn, lại đúng là nàng tự tay làm lấy từng đạo cắt ra tới nguyên liệu nấu ăn làm được.

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng trong thanh âm lộ ra một mặt hối hận.

Đường Niệm Niệm cầm chiếc đĩa liền kẹp nắm một ngum, quay đầu đầy mặt xán lạn tươi cười nhìn Tư Lăng Cô Hồng, tươi cười nói:” Ăn ngon, cùng Cô Hồng cùng nhau làm đồ ăn, ăn rất ngon. “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng đầy mặt bạch phấn che khuất nguyên bản dung mạo, hai má cùng cái trán dấu vết buồn cười đáng yêu, càng đột hiện cặp kia con ngươi sáng ngời như thủy tinh, liễm diễm lóng lánh nhìn chính mình, tươi cười như bách hoa phun nhụy, so ánh bình minh càng minh diễm động lòng người.

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng cũng giơ lên một mặt tươi, sở hữu âm đạm tan thành mây khói.

Nhìn thiện phòng nội hai người, bên ngoài Chu Diệu Lang đám người vốn là có việc tương truyền cũng không khỏi nhẫn hạ tâm để, không muốn quấy rầy.

Này đốn cơm trưa có thể nói là lâu dài tới nay làm được nhất lâu một lần, chờ hai người rửa mặt chải đầu trên người chặt vật, chuẩn bị dùng bữa thời điểm đã tiếp cận buổi chiều. Chỉ là hiển nhiên, này đốn đồ ăn so chi ngày thường ăn đến Đường Niệm Niệm càng vui vẻ.

Chu Diệu Lang cũng đãi hai người dùng xong rồi thiện sau, bậm báo nói:” Cung gia chủ sai người tiến đến truyền lời, thỉnh trang chủ ngày mai buổi trưa tham dự trà yên các, cùng thương thảo thăm dò không gió hải vực việc. “

Tư Lăng Cô Hồng lên tiếng.

Lục Lục này sẽ đang ở từ xà quái đuôi rắn hướng lên trên bò, mà xà quái tắc híp mắt, thỉnh thoảng ném cái đuôi tưởng đem nó ngã xuống đi, thỉnh thoảng trộm chú ý Đường Niệm Niệm, liền sợ nàng đột nhiên nhìn qua phát hiện chính mình hành động.

Vừa nghe đến không gió hải vực, Lục Lục lập tức liền từ xà quái trên người xuống dưới, sau đó nhảy nhót đến Đường Niệm Niệm bên người.

Chủ nhân, Lục Lục đi, tìm bảo vật, thật nhiều bảo vật, toàn bộ thu hồi tới ~

”Ân. “Đường Niệm Niệm sờ sờ nó đầu, gật đầu.

Nàng đi, chính là vì bảo vật.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn Lục Lục liếc mắt một cái, một tay vòng lấy Đường Niệm Niệm vòng eo, hàm dưới để ở nàng hõm vai thượng, thấp thấp nói:” Niệm Niệm nghĩ muốn cái gì, ta giúp Niệm Niệm lấy. “

Đường Niệm Niệm tâm tư tức khắc bị hấn hấp dẫn đi, nghiêng đầu vui mừng ở hấn trên môi mỗ một ngụm,” ân! “

Bởi vậy, nàng cũng không có chú ý tới Lục Lục ở bị Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến kia liếc mắt một cái thời điểm, trộm từ tay nàng hạ cút đi.

Ngô ngô, chỉ cần độc độc cùng chủ nhân ở bên nhau, có thể tới gần chủ nhân thời gian càng ngày càng ngắn, mới năm cái hô hấp thời gian độc độc liền nhìn qua..... Chính là Lục Lục hảo tưởng thân cận chủ nhân, chính là độc độc là chủ nhân song tu bạn lữ, muốn nghe lời nói, ngô..... Chính là Lục Lục tưởng chủ nhân khen.....

Lục Lục chớp chớp đôi mắt, cuối cùng đem ánh mắt rơi xuống xà quái cùng Bạch Lê trên người. Không thể thân cận chủ nhân, liền cùng chúng nó hai cái chơi một chút hảo.

Sau đó, xà quái cùng Bạch Lê cũng chỉ có thể trở mắt nhìn nó lại lăn đến bên người, sau đó hướng chúng nó bò, lăn lộn, huy quyền ~

Không cho bò, không bồi chơi?

Lục Lục đầu một ngưỡng, hừ! Tỏ vẻ nó liền đi cấp chủ nhân cáo trạng.

Xà quái, Bạch Lê đầy mặt tức giận, lại không thể nề hà.

Lục Lục cũng không phải không nói lý, duỗi móng vuốt liền hướng trên cổ treo bọc nhỏ túi lấy ra đan dược, đưa cho một xà một hồ ly, "ngao ngao a ~ "

&

.....

Nghe lời, cấp dược ăn!

Xà quái, Bạch Lê ghen khuấy, chính là không thể không phục. Ai kêu nhân gia được sủng ái, một bao đan dược chưa từng có đoạn quá đâu?

.....

-----oOo-----

Chương 66: đoạt bảo vật muốn mau chuẩn tàn nhẫn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hôm sau, buổi trưa. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Trà yên các.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đã đến khi, bên trong mọi người đã phần lớn trình diện. Đường quay đầu nhìn đến hai người khi, đều bất quá liếc mắt một cái liền không có lại xem. Đối với Tư Lăng Cô Hồng đem Đường Niệm Niệm mang đến cũng cũng không một chút dị nghị. Từ Đường Niệm Niệm sinh nhật bữa tiệc biểu hiện ra cường thế sau, ở đây mọi người cũng đã thừa nhận nàng tồn tại. Đây là thế giới này bất thành văn quy củ, cường giả vi tôn.

Nếu lúc này Đường Niệm Niệm chẳng qua là Tư Lăng Cô Hồng một cái nho nhỏ cơ thiếp, như vậy nàng đã đến tất nhiên sẽ đưa tới rất nhiều bất mãn, có lẽ nhìn Tư Lăng Cô Hồng mặt mũi thượng, khẩu tổng sẽ không nói ra tới, trong lòng định là một đồng chửi thầm.

Đang ngồi ở phía trước cung giao xua tay, bên trái dự lưu hai cái vị trí, cười nói:” Mời ngồi. “

Tư Lăng Cô Hồng ngồi này thượng, chỉ là một cái khác vị trí lại không có tác dụng, Đường Niệm Niệm đang ngồi ở hán trên đùi. Một người không có buông tay ý tứ, một người cũng không có muốn xuống dưới ý tứ.

Xem này, cung giao cũng không có nhiều lời, ánh mắt đảo qua cái kia vị trí đối diện Cung Căn Mặc.

Cung Cẩn Mặc thần sắc vô dị, mặt vô biểu tình, hai tròng mắt thiên nhảm, tựa ở nhảm mắt dưỡng thần. Chỉ là hấn ngồi ngay ngắn vị trí lưỡng như cũ thẳng thắn như tùng, không thấy nửa phần lơ lửng.

Đường Niệm Niệm ánh mắt khắp nơi chuyển động một phen, cuối cùng phát hiện đang ngồi người Chu Thiên cùng Thẩm Cửu cũng ở trong đó. Phát hiện nàng ánh mắt, Chu Thiên đối nàng sáng như âm dương cười, một bộ như thế có duyên bộ dáng.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt thu hồi con ngươi, trong lòng suy nghĩ cũng chỉ có nàng chính mình biết, không đúng! Có lẽ còn có nàng sau lưng Tư Lăng Cô Hồng. Hai người song tu lúc sau, đối với đối phương cảm xúc, hai người đều hoặc nhiều hoặc ít cảm giác được đến.

Chu Thiên là kiếm tu, tốc độ sẽ thực mau, nói không chừng có túi Càn Khôn, như vậy tính ra nói, hấn là lần này lấy bảo vật kinh địch?

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, ánh mắt đã không tự biết lại chuyển hướng về phía Chu Thiên, kia trên mặt biểu tình cũng một chút không có che lấp.

Chu Thiên bị nàng kia phó như đi vào cõi thần tiên bộ dáng xem đến có chút hãi hùng khiếp vía, liền không biết vị này lại ở đánh cái gì chủ ý. Bất quá thực hiển nhiên, chủ ý này tất nhiên cùng hấn có quan hệ.

Chu Thiên bất đắc dĩ, hấn rốt cuộc là lại làm cái gì chọc vị này cô nữ tâm tư, chẳng lẽ là kia cười? Chính là kia cười cũng không có gì đặc biệt hàm nghĩa không phải?

Đường Niệm Niệm cũng không biết nàng ánh mắt nhiều làm người rối rắm, chờ nàng thu hồi suy nghĩ khi, liếc mắt một cái nhìn đến Chu Thiên có chút khô cần tươi cười, bình tĩnh liếc hấn một cái sau liền thu hồi ánh mắt.

”Người đã đến đông đủ, như thế về không gió hải vực thăm bảo việc liền từ cung mở bắt đầu nói đi. “Cung giao đứng lên, ngôn ngữ chi

gian đôi tay vỗ nhẹ một tiếng.

Một người đi tới, sau đó đem một trương bản đồ phô khai ở trước mặt mọi người trên bàn.

Cung gia nói:” Đây là đại biểu mây luân phiên thám hiểm đoạt được bản đồ, không gió hải vực chợt hiện bảo địa bên ngoài. “

Hắn ngón tay địa đồ trung hồng hồng tuyến họa một khối khu vực nói:” Không gió hải vực bản thân liền một chỗ hiểm địa, hàng năm không có nửa điểm gió nổi lên, thỉnh thoảng còn sẽ mây đen dày đặc, lôi điện phách hải, nổi lên chấn động dưới biển. “

”Nơi này, màu đỏ khu vực toàn vì hiểm địa, lục tuyến nơi tắc vì nhập khẩu đường ra. Chư vị thỉnh xem. “

Mọi người theo hắn lời nói nhìn lại, đem trên bản đồ sở họa thấy được rõ ràng. Giống nhau không thể nào xem đến minh bạch bản đồ người có lẽ không hiểu, nhưng là xem trong sáng lại là vì này hung hiểm mà giật mình. Có người ra tiếng nói:” Lấy cung gia chủ lời nói, này bản đồ sở họa, thật sự là hiểm địa tứ phía, hướng chi là trong nước, thực lực sợ là phát huy không ra tám phần. “

Cung gia cười nói:” Cung mỗ thỉnh chư vị đến từ nhiên sẽ không làm chư vị hướng chết trung đưa, cung gia sẽ vì chư vị chuẩn bị Tị Thủy Châu, ở trong nước cũng nhưng hành động tự nhiên, đến nỗi thực lực phát huy, điểm này cung mỗ lại là bất lực. “

”Cung gia chủ nói quá lời. “Ai đều minh bạch, lần này hành động, khắp nơi vì mình, hay không thật sự bất lực ai cũng nói không rõ. Nhưng mà đối phương lại sẽ không vì chính mình chuẩn bị nhiều thỏa đáng, điểm này mọi người tự nhiên sẽ hiểu.

”Đương nhiên, “Cung gia lúc này lại nói:” Chư vị muốn càng an toàn thỏa đáng một ít, chỉ cần nhiều chuẩn bị chút đan dược là được. “

Hắn ngôn ngữ khi, tuy rằng khẩu khí chưa biến, ánh mắt mỉm cười, đều không phải là xem ai. Mọi người ánh mắt lại còn không khỏi đều đầu hướng về phía đang ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái.

Đường Niệm Niệm tiếp thu mọi người ánh mắt, chớp chớp mắt, đạm nói:” Muốn được? Có thể. Lấy bảo vật đổi. “

Chẳng sợ ở nàng trong mắt, những cái đó Thiên Phẩm đan dược cũng không tính cái gì, đều là thành chất đóng ở bên trong giới. Nhưng nàng chính là như vậy tính tình, sẽ không vô duyên vô cớ liền cấp đan dược không liên quan người. Đương nhiên, nàng thực thích bảo vật, lấy bảo vật đổi nói, nàng rất vui lòng.

Tuy rằng nàng lời nói thực bình thường, mọi người cũng minh bạch đan dược đều không phải là muốn là có thể muốn, tự nhiên đến trả giá đại giới, đây là trên đại lục đương nhiên quy củ. Chính là từ nàng trong miệng nói ra tới, cùng nàng biểu tình, mọi người lại mặc danh có chút nói không rõ cảm thụ, tổng cảm thấy cùng nàng đổi được cũng không phải cái gì chuyện tốt.

&nbs

.....

p; nhất thời quý dị an tĩnh, cung giao mở miệng cười nói:” Đường cô nương nói đúng là. “Ngay sau đó lại chuyển ngôn về tới chủ đề, chỉ vào để đề nói tỉ mỉ nói:” Từ tiến vào không gió hải vực, lấy hải cầu thú tốc độ, xuống biển hai cái canh giờ mới có thể tới bảo địa trận pháp bên ngoài, khu vực này hải thú đều bị bảo địa hộ bảo hung thú khống chế, có vẻ đặc biệt táo bạo thị huyết. Khác vào trận lúc sau, nước biển uy áp sẽ trở nên rất nặng, chư vị tiểu tâm vì là. “

Một người hỏi:” Không biết cung gia chủ nhưng biết được này phá trận phương pháp? “

Hắn này vừa hỏi, những người khác đều lộ ra ý động, hiển nhiên đối này rất là để ý.

Cung giao cười nói:” Này bên ngoài đạo thứ nhất trận pháp, cung gia lại là tìm được bài trừ phương pháp. “

Mọi người lắng nghe.

Cung giao nói:” Này bên ngoài trận thứ nhất vì mê ảo trận, lấy trong biển mê huyền thảo bố thành, chư vị tiến vào phía trước chỉ cần phong bế nhĩ mắt miệng mũi, tùy ta chờ hành tẩu là được. Cung gia sẽ cho chư vị dẫn vị châu, chỉ cần mười trượng trong vòng có mặt khác đeo dẫn vị châu người, đều nhưng cảm giác được. “

Mọi người nghe vậy, trong lòng tuy có một tia nghi hoặc, lại không có hỏi lại. Kỳ thật ai đều rõ ràng, cung giao tuy rằng nói được đại nghĩa lãng nhiên, chính là ai đều sẽ vì mình, không nói cung giao có thể hay không thật sự hoàn toàn thiệt tình tương đãi, bọn họ lại cũng không tin.

”Phá bên ngoài mê ảo trận sau, bên trong đó là ngàm hải cốc. Này ngàm hải cốc cửa động đông đảo, thả sẽ tùy thời biến hóa, cùng sở hữu mấy tầng còn không biết, nhưng là cung mỗ phỏng đoán kia trọng bảo liền tại đây tầng dưới chót trong vòng. “

Còn không đợi mọi người đặt câu hỏi, cung giao đã lại lần nữa ra tiếng nói:” Tự nhiên, cung mỗ phỏng đoán đều không phải là không hề căn cứ, nếu không có căn cứ cung mỗ cũng sẽ không lấy cung người nhà cùng chư vị tiến đến mạo hiểm. Trừ bỏ này tầng dưới chót, cung gia cộng vào ba tầng, ba tầng trung tuy tổn hại hạ không ít người mã, đoạt được lại cũng không ít. Đi vào phía trước phải cho dư chư vị dẫn vị châu đó là ở trong đó sở tìm, công hiệu thật sự thần kỳ, chư vị liền cảm thấy đâu? Có gì nghi vấn, giáp mặt nói ra có thể, cung mỗ tuyệt đối biết đều bị đáp. “

Hắn lời nói dừng lại, trong phòng một mảnh an tĩnh.

Đường Niệm Niệm đột nhiên ra tiếng hỏi:” Ba tầng bảo vật bị người lấy hết? “

Nàng này vừa hỏi, mọi người đều là ngần ra. Bất quá ngay sau đó lại tưởng nhiều, nếu là ba tầng bảo vật bị lấy quang, như vậy bọn họ vào ba tầng phía trước chẳng phải là cái gì đều không có?

Cung giao cũng là ngần ra, ngay sau đó da mặt hơi hơi trều hạ, cười nói:” Đường cô nương nói đùa, cung mỡ mới vừa có ngôn nói, mỗi một tầng dùng tài hùng biện rất nhiều, cung gia cũng bất quá là đến này chín trâu mất sợi lông mà thôi. “

”Người bắt được ba tầng bảo vật có thứ gì? “Đường Niệm Niệm lại nhàn nhạt trắng ra hỏi.

Cung giao trong mắt đã có một chút tức giận. Nàng nữ tử không khỏi quá không hiểu đạo lý đối nhân xử thế cùng xem mặt đoán ý, loại chuyện này mọi người nên là trong lòng hiểu rõ mà không nói ra không hỏi không nói, chỉ ở trong lòng tưởng mới là.

Lúc này những người khác lại là lòng tràn đầy vui mừng, đối Đường Niệm Niệm này cử rất là xem trọng. Bọn họ chính như cung giao suy nghĩ như vậy, tuy trong lòng tưởng biết lại không hỏi, hiện giờ có người hỏi, bọn họ tự nhiên yên tâm thoải mái nghe, vừa lúc! Đắc tội với người cũng không phải bọn họ.

Chu Thiên đỡ trán, nàng nữ tử.....

Khóe miệng một câu, hấn thích!

Chu Thiên chỉ cảm thấy, quả nhiên nên cùng nàng đứng ở một đường mới là đối a, như thế mới không phải là ghen khuất cái kia, mà là xem diễn vui sướng kia một cái.

Cung giao ngoài cười nhưng trong không cười nói:” Đường cô nương hỏi không khỏi có chút qua. “

Đường Niệm Niệm chớp hạ mắt, trong mắt một sợi liễm diễm hiện lên, đạm nói:” Là người nói, có gì nghi vấn, giáp mặt nói ra có thể, cung mỡ tuyệt đối biết đều bị đáp. “

Cung giao bị nàng trong mắt kia một sợi khinh thường xem đến thiếu chút nữa phát tác, đặc biệt là nghe nàng như thể trắng ra ngôn ngữ, sắc mặt đã có chút biến thành màu đen.

Cung Cẩm Mặc thiển miên mắt lúc này lại là mở, ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, lại đảo qua liếc mắt một cái trầm nộ trung cung giao, tự nhiên hạ phiết khoe miệng lại là nhợt nhạt có một sợi giơ lên.

Nàng, quả thật là thay đổi.

Như thế nói thẳng vô lễ, thật sự thiên hạ ít có, lại là làm nhân tâm trung mạc danh vui sướng.

Cung giao lạnh lùng nhìn Đường Niệm Niệm, nhiên còn chưa chờ hấn xem một hồi, Tư Lăng Cô Hồng hai tròng mắt đã hướng hấn xem ra, cặp kia mắt đi Đường Niệm Niệm bộ dáng con người tức khắc mất đi độc thuộc nhu hòa, ngăm đen không gợn sóng, mông lung mờ mịt.

Cung giao sống hơn phân nửa đời nơi nào còn không rõ hấn ánh mắt ý tứ. Tư Lăng Cô Hồng chưa bao giờ che giấu quá đối Đường Niệm Niệm để ý, nếu là chính mình đối Đường Niệm Niệm phát tác, liền chính là đối hấn phát tác.

Cung giao trong lòng đối Tư Lăng Cô Hồng như thế để ý một cái nhỏ nhỏ nữ tử hành vi rất là khinh thường, chẳng sợ nữ tử này đồng dạng bối cảnh thần bí, thực lực điềm xấu. Nhiên kia phân bực bội lại là càng sâu. Vô ngàn rừng rậm tư lăng gia tộc vốn chính là cùng hấn đại biến mây thế lực không phân cao thấp, hướng chi này Tư Lăng Cô Hồng càng là cao thâm khó đoán, thần bí cực kỳ. Nếu không có không phải tới rồi thật sự vô giải nông nổi, đại biến mây như thế nào đều sẽ không đi cùng vô ngàn rừng rậm tư lăng gia tộc trở mặt.

Hai người tầm mắt bắt quá tương so một cái chớp mắt, cung giao suy nghĩ cũng bắt quá nghĩ lại chi gian. Hấn trên mặt cũng đã nở nụ cười, nói

.....

:” Đường cô nương thật đúng là mau ngôn mau ngữ, tâm tư đơn giản. Nếu Đường Niệm Niệm đều đã hỏi, cung mỗ cũng không có không ứng chi lý. Bất quá, này không gió hải vực bảo địa đồ vật thật sự thần bí, chính là là dẫn vị châu vẫn là lão phu chính mình đặt tên, mặt khác đồ vật lão phu còn không biết rốt cuộc là vật gì, chỉ có một ít đá biến dược thảo đều là biết được một ít. “

Ở đây tất cả mọi người nghe được ra tới hần ngôn ngữ có lệ, Đường Niệm Niệm nơi nào nghe không hiểu. Từ hần trả lời câu đầu tiên liền biết hần sẽ không nói, lúc này nghe được hần những lời này cũng không có để ý. Xem kia thần thái, tựa hồ căn bản chính là không có đem hần lời nói nghe đi vào.

Cung giao đuôi lông mày lại là run run, đáy lòng lửa giận đã có chút bùng cháy khó chịu.

Hiện giờ này đó hậu bối thật sự là một đám càng ngày càng có tiền đồ! Ngày hôm trước còn bị chính mình nhi tử như vậy lãnh đạm sắc bén đối đãi, hôm nay lại bị này vô ngàn thiếu chủ cùng Đường Niệm Niệm như vậy làm lơ.

Cung giao chẳng sợ trong lòng ở giận, lúc này cũng vô pháp phát tác.

Lại là một phen đơn giản hỏi đáp sau, hôm nay thương thảo liền ở cung giao một lời định ra ngày mai xuất phát lời nói sau kết thúc.

Theo tiếng chuông từng tiếng khen tặng, cung giao huy tay áo rời đi, những người khác cũng chậm rãi rời đi. Ở Tư Lăng Cô Hồng năm Đường Niệm Niệm chuẩn bị lúc đi, bị từ nhập tòa trao đổi bắt đầu liền một lời chưa phát Cung Căn Mặc gọi lại.

Nói là gọi lại, thực tế nói là bị hần ngăn lại càng vì thỏa đáng.

Mặt khác chưa rời đi người tự nhiên nhìn ra ba người động tác, tuy là có nghĩ thầm muốn xem diễn, nhưng là đảm nhiệm thân phận

nhưng đều không bình thường. Đặc biệt nơi này vẫn là Cung Cẩn Mặc địa bàn, chỉ có mỗi người khá nhanh bước chân rời đi, để tránh quấy rầy ba người sự tình.

Cung Cẩn Mặc đứng ở hai người phía trước ba bước ở ngoài, người chung quanh bị hấn bắt quá huy tay áo đều từng người rời xa.

”Không gió hải vực hành trình, đi theo ta. “

Đường Niệm Niệm đôi mắt chớp cũng không chớp nhìn hấn một cái, vẫn chưa xem đến nhiều nghiêm túc, thật sự là đem Tư Lăng Cô Hồng lời nói ghi tạc trong lòng.

Nàng dáng vẻ này cũng bị Cung Cẩn Mặc xem ở trong mắt, trong lòng chợt lóe mà qua âm đạm bất đắc dĩ. Trên mặt như cũ cao ngạo bất biến, nhìn Tư Lăng Cô Hồng nói:” Chúng ta đều không phải là địch nhân. “

Tư Lăng Cô Hồng sáng mắt nhoáng lên, nghe ra hấn ngôn ngữ chi ý.

Này địch nhân, không ngừng là nói bình thường địch nhân.

Cung Cẩn Mặc lãnh đạm nói:” Cùng ta cùng nhau nhưng bình yên vượt qua năm tầng. “Hấn ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm trên người,” Niệm Niệm chắc chắn đi theo, người thực lực khó lường, không gió hải vực lại nguy cơ tứ phía, chỉ cần cùng ta tùy tính có thể cho nàng càng thêm bình yên. “

Hấn tuy thần thái cao ngạo, ngôn ngữ lãnh đạm, nhưng là sắc bén khinh cuồng hai tròng mắt nội lại là không thấy tính kế chân thành.

Hấn việc làm không có mặt khác, lại là chỉ là vì nàng bình yên mà thôi.

Tư Lăng Cô Hồng bắt quá liếc hấn một cái, vẫn chưa ngôn ngữ, sau đó ôm Đường Niệm Niệm từ hấn bên người bỏ lỡ rời đi.

Đứng ở tại chỗ Cung Cẩn Mặc đôi mắt hơi lóe. Hắn không có xem mình bạch Tư Lăng Cô Hồng kia liếc mắt một cái ý tứ, kia cam chịu đồng ý, vẫn là vẫn chưa đồng ý?

Bất quá, có một chút hắn lại xem mình bạch.

Cung Cẩn Mặc khước miệng nhẹ dương, hình như có một chút bất đắc dĩ lại thói quen đạ phúng.

Người nọ, đối Niệm Niệm độc chiếm dục là ở quá mức lớn chút.

Ngày thứ hai đảo mắt liền đến, nhập thiên đảo tiến vào không gió hải vực phương hướng xuất khẩu đã dừng lại mấy trăm đầu hải cầu thú. Đảo trên bờ dục muốn đi trước nhân mã cũng từng người đi lên hải cầu thú thân thượng, cá biệt chính mình có có thể ở nhập hải du hành sủng thú người, còn lại là thượng chính mình sủng thú. Cho dù có sủng thú cũng không như hải cầu thú ở trong biển tốc độ mau, nhưng là một thân vẫn là nguyện ý tọa kỵ chính mình sủng thú. Đây cũng là bởi vì chính mình sủng thú tương đối loại này đều không phải là chính mình thuần dưỡng hải cầu thú càng vì hộ chủ, nếu là gặp được cái gì nguy cơ, cũng càng vì an toàn một ít.

Lần này chuẩn bị đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau nhập không gió hải vực chỉ có dục thú Lục Lục, xà quái Hồng Lê, vẫn là con rối lâm đẳng. Tuy rằng Chu Diệu Lang dám người muốn đi theo, nhưng cũng biết hiểu lần này đều không phải là ngoạn nhạc, không biết hung hiểm càng là khó với đoán trước. Lấy bọn họ hiện tại thực lực, đi theo Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đi hướng nói, ngược lại trở thành trói buộc.

Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nhìn Chu Diệu Lang dám người có chút ảm đạm thần sắc, chớp chớp mắt, nói:” Thực lực là yếu đi. “

Vừa nghe nàng lời này, mấy người sắc mặt đều có càng thêm có chút ảm đạm cũng bất đắc dĩ. Kỳ thật bọn họ những người này, trừ bỏ Thủ Lam, thấp nhất cũng là mà kiều, Chiến Thương Tiễn cùng Lý Cảnh càng là thiên kiều. Chỉ là tuổi còn thấp, thời gian thời cơ chưa

tới, không có trường thành đến tối cao phong mà thôi. Nhiên, tuy là như thế, bọn họ hiện tại thực lực ở trên đại lục cũng là người xuất sắc. Chỉ là cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm này hai cái yêu nghiệt lên, thật sự không đáng giá nhắc tới.

Đường Niệm Niệm lại nói:” Đã trở lại, cho các người được, thực mau có thể tăng lên. “

Chu Diệu Lang đám người nghe vậy, trên mặt đều là toát ra một mặt kinh hãi. Đó là liền Chiến Thương Tiễn cùng Lý Cảnh như vậy mặt lãnh người, hai tròng mắt đều là so chi bình thường lóng lánh rất nhiều.

&nb

.....

sp; đi theo ở Đường Niệm Niệm bên người nhất lâu bọn họ chính là biết được nàng luyện được thủ đoạn, kỳ thật trong lòng sớm đã có một chút tâm tư, lại ngược ngừng chủ động mở miệng tìm muốn. Hiện giờ nghe được nàng như thế vừa nói, nào có không cao hứng chi lý.

Chu Diệu Lang tức khắc cười nói:” Thuộc hạ liền trước cảm tạ chủ mẫu. “

Nàng trong lòng cao hứng không ngừng là vì sắp mà đến nhắc nhở thực lực, càng là vì Đường Niệm Niệm như thế lời nói. Nàng chủ động ngôn ngữ phải vì bọn họ tăng lên thực lực, như thế cũng thể hiện ra tới nàng là thật sự thừa nhận bọn họ, cũng hoàn toàn dung nhập bọn họ. Có thể làm Đường Niệm Niệm như thế, tự nhiên là đối Tư Lăng Cô Hồng tình.

Trước khi đi, xà quái ngẩng cao đầu rắn, cao ngạo phiết liếc mắt một cái Chiến Thương Tiễn cùng Bạch Lê, một bộ cao cao tại thượng bộ dáng đi theo hai người phía sau hóa hình, trên cổ ngón tay ngọc lục lạc theo đỉnh linh rung động.

Chỉ là, chờ tới rồi đảo khẩu thời điểm, xà quái lại là cười không nổi.

”Tê tê tê! “Xà quái trừng lớn đôi mắt nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, không thể tin được, nó lại đây thế nhưng là bị đương đại bước công cụ?

Đường Niệm Niệm sắc mặt hiện lên một sợi thất vọng, nhìn nó, nhàn nhạt nghi hoặc nói:” Sẽ không bơi lội? “

Nàng nhớ rõ, xà nên là sẽ bơi lội.

Xà quái vừa thấy nàng như vậy, liền biết nếu là chính mình đáp ứng sẽ không, như vậy nói không chừng liền sẽ bị chạy trở về. Nếu như bị chạy trở về nói.....

Xà quái trong đầu tức khắc hiện lên Bạch Lê kia móng vuốt chống nạnh tiếng cười cười nhạt chết dạng.

”Tê! “Xà quái không nói hai lời, một sợi huyết quang loang loáng, nó trên cổ lục lạc đã bị nó nạp vào trong miệng, sau đó ở mọi người dưới ánh mắt thân hình dần dần biến đại, vào trong nước biển.

Theo nó thật lớn thân hình nhập hải, chung quanh hải cầu thú làm như có chút gằm nhẹ, rời xa nó bên người.

Cung giao dưới tòa là một đầu mà lam nhạt dục thú, mà hải lục đều có thể du hành. Mắt hàm kinh ngạc nhìn thoáng qua đã vào trong biển xà quái, cười nói:” Vô ngàn thiếu chủ tọa kỵ thật sự bất phàm, thế nhưng nhưng co duỗi thân hình. “

Đối hẳn giống như tán thưởng ngôn ngữ, Đường Niệm Niệm hai người vẫn chưa phản ứng. Thượng xà quái thân hình sau ngòi xếp bằng đầu rắn phía trên, đến nỗi con rối lâm đàng, còn lại là bị xà quái cố ý vô tình dường như lộng tới mặt sau.

Cách đó không xa, Cung Cẩn Mặc đứng ở chính mình tọa kỵ kỳ lam thú thượng. Trên bờ Đường Xảo Chi mắt hàm nhu nhu tình ý nhìn

hắn, thấp giọng giống như thê tử dặn dò nói:” Mặc ca, một đường cẩn thận, Chi Nhi ở trong nhà chờ ngươi. “

Cung Cẩn Mặc sắc mặt lạnh hơn duệ một phân. Ngày xưa Đường Xảo Chi tuy rằng thường xuyên đi theo, lại cũng cử chỉ có độ, mấy ngày qua lại là làm trầm trọng thêm lên. Chẳng những thường xuyên tới vãn Long Điện tìm hắn, đó là cho hắn nấu canh lộng thiện. Càng quá lại là ở người ngoài trong mắt ra về nội thất bộ dáng, thả làm này bên người tỳ nữ cố ý truyền ra hai người có phu thê quan hệ hư ngôn.

Cung Cẩn Mặc đối nữ tử việc cũng không để bụng, những cái đó sự tình diệp kỳ chỉ ở bên tai hắn hồi báo một ngữ liền không lăm để ý, nhưng nàng như thế dây dưa lại cũng làm hắn có vài phần lạnh lẽo.

”Thân là cung gia luyện dược sư, như thế nhàn rỗi? “Cung Cẩn Mặc lãnh đạm một ngữ.

Đường Xảo Chi sắc mặt lại là một bạch, thừa dạ không biết ngôn ngữ. Cung Cẩn Mặc ánh mắt làm nàng có chút sợ hãi, làm như chính mình hoàn toàn bị hắn nhìn thấu, liên quan chính mình trong lòng về điểm này tính kế âm mưu cùng ghen ghét không cam lòng.

Lần này kỳ thật nàng cũng tưởng đi theo đi, chỉ là thực lực hữu hạn, hướng chi không gió hải vực nguy hiểm nàng cũng từ người khác trong miệng nghe nói qua, lòng có khiếp đảm.

Nàng vào đại biểu mây, lợi dụng cái kia không thuộc về nhân tình trở thành đại biểu mây luyện dược sư một viên, trong lòng càng muốn lại là trở thành đại biểu mây nữ chủ tử. Từ mới gặp Cung Cẩn Mặc bị này phong thái hấp dẫn, cũng là bị đại biểu mây phồn hoa quyền thế sở mê hoặc.

Mắt thấy mọi người liền phải rời đi, Đường Xảo Chi nhìn mắt cung gia, lại nhìn về phía chính oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm. Hai mắt phát lạnh, trong lòng rửa thềm một tiếng: Tốt nhất là chết ở bên trong!

Ngay sau đó, liền thấy Đường Niệm Niệm có điều cảm giác quay đầu xem ra, đó là đạm mạc ánh mắt làm nàng đột nhiên nhớ tới trong yến hội liễu phiêu tuyệt kết cục, trái tim đột nhiên chon chon, sắc mặt liền trắng, bước chân cũng không khỏi lão đảo thiếu chút nữa té ngã.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn nàng biến hóa, giây tiếp theo liền thu hồi con ngươi.

Ân.

Trở về lại giáo huấn.

Đến nỗi chỉ là liếc mắt một cái đã bị sợ tới mức thiếu chút nữa chân mềm Đường Xảo Chi, ở phát hiện nàng ánh mắt không thấy, vốn là tái nhợt sắc mặt lại đột nhiên đỏ lên, mẫn nhãn bạo lộ.

Một cái đáng chết bệnh quỷ!

Lúc trước ở chính mình trong mắt nàng bắt quá là một cái tùy tay bóp chết bệnh quỷ mà thôi, dựa vào cái gì hiện tại liền phong cảnh vô hạn?! Cự nhiên còn dám dùng cái loại này ánh mắt xem chính mình!

Chờ xem! Sớm muộn gì ta nhất định phải người trả giá đại giới!

Hừ! Đường Xảo Chi lạnh lùng một hừ, xoay người rời đi.

Trên biển phong cảnh vô tuyến, từ ra nhập thiên đảo sau, được rồi suốt nửa ngày, từ xa nhìn lại chung quanh tất cả mơ hồ đảo nhỏ, ngẫu nhiên cũng có ngừng lại

.....

Trên biển tiểu tạ. Đây đó lại là đại biển mây cung gia sản nghiệp, chuyên môn vì tiếp đãi những cái đó trên biển thuyền thương.

Cũng là như thế, mọi người cũng không cần bởi vì lên đường mà tàu xe mệt nhọc, khẩu thực đan dược vô vị lương khô phiền não.

Cung gia chuẩn bị thực sự thỏa đáng, ở vào đêm khi vừa lúc tới gần một tòa đảo nhỏ. Trên đảo cung gia sơn trang sớm đã chuẩn bị tốt sương phòng đồ ăn chuẩn bị mọi người vào ở.

Cung giao ngôn nói:” Hôm nay tại đây trụ hạ, vì mọi người chuẩn bị tốt mang theo lương khô, ngày mai liền muốn nhắm thẳng không gió hải vực, ba ngày phía sau nhưng tới tiếp theo chỗ điểm dừng chân, đi thêm 5 ngày mới nhập không gió hải vực bên cạnh, muốn nhập không gió hải vực bảo địa lại còn cần 5 ngày hành trình. “

Trăng sáng sáng tỏ, trùng ngâm mê mê.

Đường Niệm Niệm ném xuống một quả đan dược cấp thu nhỏ lại sau xà quái trong miệng, khen thưởng nó hôm nay thay đi bộ có công.

Xà quái híp mắt nuốt vào, trong lòng kia một tia ủy khuất cũng tan thành mây khói. Không thể không nói, Đường Niệm Niệm làm lên không Lữ Sơn không lộ thủy, nhưng là lại đem nó thuần dưỡng rất là không tồi. Nhìn xem, tương so ngay từ đầu ngạo kiều, hiện giờ xà quái lại là ở không chính mình đều không hiểu được dưới tình huống, làm rất nhiều nó dĩ vãng tuyệt đối sẽ không làm sự tình, thả còn làm được còn vô áp lực.

Lúc này, ngoài cửa một người danh người hầu dẫn theo nóng hầm hập thủy đi đến, sau đó tiến vào sương phòng, đem dẫn theo thùng nội nước ấm ngã vào bình phong sau thau tắm nội. Trở ra khi, mấy người mắt nhìn thẳng, dẫn đầu người đối với Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người cung thanh nói:” Nước ấm đã chuẩn bị tốt, thỉnh khách khứa hưởng dụng, ta chờ cáo lui. “

Ngôn xong, liền lãnh người rời đi.

Tư Lăng Cô Hồng này sẽ cũng bế lên Đường Niệm Niệm hướng sương phòng trong nghề đi.

Đến nỗi vốn là nị ở nàng trong tay Lục Lục, tắc tự giác mà nhảy xuống, hướng xà quái trên người bò lộng đi.

Ở hải vực nội tường lộng tới nước ngọt thực sự không dễ dàng, cho nên như là như thế như vậy đại thùng tắm gội cũng là ít có người tôn quý nhân tài có thể hưởng dụng.

Đường Niệm Niệm ngày thường mặc kệ nơi nào đều có rộng mở bể tắm tắm rửa, đồ hiện giờ đảo vẫn là lần đầu tiên dùng như thế không tính nhỏ hẹp lại cũng không tính to rộng thau tắm tắm gội. Thau tắm liếc mắt một cái nhìn lại nhưng thật ra có thể cất chứa hai người, nếu là ba người kỳ thật cũng có thể, nhưng là nghĩ đến lại là rất là chen chúc.

Rút đi xiêm y, Tư Lăng Cô Hồng ôm đồng dạng xích quả quả Đường Niệm Niệm vào thau tắm trung. Ấm áp dòng nước bao vây thân hình luôn là làm người thả lỏng thoải mái. Đường Niệm Niệm híp híp mắt, liền thói quen dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, tùy ý hấn tay khắp nơi vuốt ve.

Thau tắm cùng bể tắm luôn là có phân biệt, ở bể tắm nội Đường Niệm Niệm có thể tùy ý giẫm ra chân cẳng, thau tắm nội lại là không được. Theo mỗi một động tác đều có thể cùng Tư Lăng Cô Hồng có tứ chi thượng cạ sát, hướng chi này nhỏ hẹp thau tắm nội, hai người bàn tay lược mở ra một ít là có thể đụng chạm đến thau tắm bên cạnh.

”..... Ngô. “Bên hông bị Tư Lăng Cô Hồng một vỗ, Đường Niệm Niệm một tiếng ngâm khẽ ra tiếng, sau đó hai tròng mắt doanh doanh nhìn về phía hấn.

Tư Lăng Cô Hồng há là nhìn không ra nàng động tình, chỉ là bị nàng như thế như vậy một đôi con người nhìn, trong tay nỡ nà như ngọc da thịt, ở trong nước càng là mềm nhẵn tinh tế, làm nhân ái không buông tay. Cúi đầu, liền duẫn hút lấy nàng phấn nộn kiều môi.

Hơi thở giao hòa, môi lưỡi giao triền, trên người nước ấm tựa hồ cũng càng ngày càng nhiệt, lại không chước người.

Tư Lăng Cô Hồng buông ra nàng môi, ánh mắt ôn nhu lại cũng sâu thăm thâm thúy, giống như một cái hồ sâu. Mai phục lộ ra, để ở

nàng cổ chổ, nhẹ mà lại thâm duẫn hút vô chuyển, không dưới một hồi liền in lại một mặt ái muội ửng đỏ dấu vết.

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt đầy nước, bị Tư Lăng Cô Hồng chậm rãi thành thực thủ đoạn chọc đến thân hình run rẩy. Lại mím môi, ngón tay cũng không chậm xâm thương hấn thân mình.

Tuy rằng hai tròng mắt đã mê ly, nhưng là Đường Niệm Niệm vẫn là nghiêm túc nhìn hấn trên mặt biến hóa. Trơ mắt nhìn hấn trong mắt u ám ở trong tay chính mình càng thêm gia tăng, thậm chí có chút đáng sợ. Nhưng là nàng lại cười đến vui vẻ, đơn giản là đã sớm minh bạch, hấn tuyệt đối sẽ không bị thương chính mình.

”Cô Hồng ~ “Đường Niệm Niệm dính sát vào gần thân thể hấn, đầu nhỏ liền gác ở trên vai hấn, lại là ở hấn trên cổ thực gặm cắn liếm láp.

Hai chân đã bàn thương hấn tinh tráng vòng eo, hai người tương dán chặt chẽ, tự nhiên đối với đối phương biến hóa đặc biệt cảm giác rõ ràng, cũng bởi vậy đều càng thêm khó có thể nhẫn nại.

Thau tắm trung tắm thủy đột nhiên một chảy, bắn ra mấy phần trên mặt đất, tùy theo mà đến đó là càng ngày càng kịch liệt dao động, tiếng nước cũng càng thêm rõ ràng, bát ra càng nhiều. Còn có nữ tử ngâm khế, nam tử thờ dốc.

Nhị ngày khởi hành khi, mọi người trên người đều mang lên một ít màng bao. Nhưng xem Đường Niệm Niệm hai người, trên người cũng không thấy cái gì biến hóa. Bất quá chỉ cần tưởng tượng Đường Niệm Niệm đã từng thuận miệng liền Thiên Phẩm đan dược, mọi người đó là bình thường trở lại. Kìa như vậy cứu mạng Thiên Phẩm đan dược đều có, như là thực cốc đan như vậy thường thấy đan dược nơi nào sẽ không có?

Tương so hai người hành trang nhẹ nhàng, càng làm cho người chủ ý cùng thần sắc mạc danh lại là Tư Lăng Cô Hồng trên cổ khó có thể che lấp đỏ ửng. Tư Lăng Cô Hồng quần áo vốn là giản dị đơn bạc, cổ đều không phải là che lấp nhiều ít, huống chi đêm qua Đường

Niệm Niệm lại sẽ không cố kỵ nhiều như vậy, bản năng tưởng như thế nào làm liền như thế nào làm. Này không phải thấy hấn trên cổ ái muội thanh hồng, một chút một chút, xứng với Tư Lăng Cô Hồng ngọc bạch như quan vô song tuấn dung, bằng thêm một mặt khó có thể ngôn trạng mê hoặc.

.....

Vốn là nhìn ra được này vô ngàn thiếu chủ đối Đường Niệm Niệm sủng ái, lại không nghĩ thế nhưng làm nàng như thế làm xằng làm bậy cũng không thấy quái, thật sự là.....

Mọi người trong lòng than nhẹ, đối này chờ sủng ái, thực sự không biết nên như thế nào ngôn ngữ.

Kỳ lam thú thượng Cung Cẩn Mặc tự nhiên cũng thấy Tư Lăng Cô Hồng trên người dấu vết, nhiên chỉ là nhìn thoáng qua hấn liền thu hồi con ngươi, nhẹ rũ xuống mắt chột lóe mà qua sâu thẳm ảm đạm, ai cũng chưa thấy. Lại ngẩng đầu, hấn như cũ là cái kia khí phách hăng hái, cao ngạo tình huống biển mây chi long.

Như cung giao lời nói, ở trên biển hành tẩu ba ngày sau, mấy người liền tới rồi tiếp theo chỗ đặt chân đảo nhỏ. Nghỉ ngơi một đêm sau, lại đi ra ngoài 5 ngày, liền tới rồi không gió hải vực bên cạnh.

Không gió hải vực tuy rằng mặt biển nước biển cũng không cùng mọi người hành tẩu quá có cái gì khác nhau, nhưng là lại cho người ta mạc danh áp lực. Đó là một loại tĩnh, cơ hồ đã không hề hơi thở yên lặng. Bầu trời mây trắng bất động, mặt biển đồng dạng bất động, không có một tia phong, không có một tia thanh âm. Nơi này đó là không gió hải vực, sở hữu đi thuyền địa ngục. Chỉ cần đi thuyền không cẩn thận vào nơi này, đó là lại vô còn sống khả năng.

”Chư vị đi theo ta, vạn không thể một mình thoát ly, nếu là mê phương hướng, cung mỡ cũng không có thể ra sức. “Cung giao ở phía trước mở miệng nói, sau đó dưới thân lam dục thú liền lén vào trong nước biển.

Theo hẳn đi đầu, mọi người cũng một đám lên vào.

Người mang cung gia sở cấp Tị Thủy Châu, không cần lãng phí nguyên lực liền có thể ở trong nước tự hành một mảnh vô thủy khu vực, hô hấp không ngại.

”Ngao ngao ~ “Lục Lục mở to đại đại xanh biếc đôi mắt, từ Đường Niệm Niệm trong lòng ngực bò ra tới, nhìn chăm chăm bên ngoài nước biển, thoạt nhìn rất là thích.

Chủ nhân ~ Lục Lục bơi lội, Lục Lục cũng muốn bơi lội ~

Đường Niệm Niệm xem nó liếc mắt một cái, biết được nó vào lúc này sẽ không chạy loạn, liền gặt đầu, duỗi tay buông ra nó.

Lục Lục một cái động thân liền từ Tị Thủy Châu trong phạm vi đi ra ngoài, ăn mặc yếm tròn xoe thân mình ở trong nước biển du đãng một chút, rất khó thấy cái miệng nhỏ phun ra liên tiếp bọt biển, còn có thể thấy nó mị mị xanh biếc tròn xoe mắt to, biến thành trắng non bộ dáng.

Lục Lục phiên cái thân, bụng xuống phía dưới, tứ chi bình duỗi, sau đó liền này hai chỉ chân trước một chút một chút về phía trước hoa, hai chỉ chân ngắn nhỏ cũng phốc chi phốc chi kiêu động.

Kia bộ dáng thật sự ngây thơ đáng yêu đến làm lạnh nghề bọn nữ tử nhện không được đem ánh mắt đều vọng qua đi, mãi mãi yêu thích cùng ngạc nhiên, nguyên bản còn bởi vì vào không gió hải vực nội khẩn trương áp lực cũng tiêu tán đi hơn phân nửa.

Đến nỗi mặt khác nam tử, lại là không có nữ tử như vậy nhiều tinh tế tâm tư, bọn họ càng nhiều còn lại là vô ngữ lại khiếp sợ.

Này chỉ vật nhỏ xem bộ dáng rõ ràng chính là dục thú đi! Dục thú là cái gì, ở đây người cơ hồ đều là biết được, đó là ham ăn biếng làm điển hình, trừ bỏ một thân tăng trưởng dục hiệu niên đại cùng phun dục ngọc bản lĩnh, thật đúng là không có nghe nói có khác cái gì tác dụng. Nhưng là nhìn xem trước mắt này chỉ là cái gì? Xem

kia ngập nước sáng ngời chơi đến chính vui vẻ đôi mắt, xem kia tứ chi hoa thủy chính vui sướng tứ chi, xem kia rõ ràng hoa đến không mau lại cố tình có thể đi theo mọi người hành trình tốc độ.

Này..... Vẫn là dượng thú sao?!

Mọi người không lời gì để nói, nhìn nhìn kia ngời ở xa quái trên đầu không hề dị sắc hai người, thật cảm thấy quả nhiên cái dạng gì người dượng cái dạng gì sủng vật.

Này hai người thần bí khó lường, quỷ dị khôn kể, chính là ngời xuống tọa kỵ, trong lòng ngực sủng vật cũng là như thế.

Suốt 5 ngày là trong biển hành trình không thể không nhàm chán, trừ bỏ ngẫu nhiên gặp được một ít hải quái, bị mọi người khí thế sở áp mà rời xa ngoài, lại khó coi đến cái gì khác sinh vật. Như là xa xa cảm giác được mọi người tồn tại, liền sớm trốn tránh.

”Tới rồi. “Phía trước dẫn đầu cung giao đột nhiên ra tiếng, vốn là đi tới mọi người cũng vào lúc này tùy theo ngừng lại.

Mọi người đầu mắt thấy đi, chỉ thấy trước mắt nước biển cũng không thấy cái gì đặc thù, như cũ yên lặng không tiếng động, không hề sinh vật. Cung giao xua tay, ôn hòa nói:” Chư vị tùy cung mỗi đi tới, trăm triệu không thể bị lạc trong đó, nếu là thấy ảo tưởng, nhất định phải bảo trì bản tâm, nếu không đem lâm vào trận pháp trung vô pháp tỉnh lại. “

Ở đây mọi người đều là danh môn gia tộc sinh ra, về kỳ môn độn giáp chi thuật tự nhiên có điều hiểu biết, chỉ là đơn giản nghe nói liền biết được nên làm như thế nào. Đến nỗi biết như thế nào làm cùng có thể làm được hay không chính là mặt khác một chuyện, ở chưa vào trận phía trước, trừ bỏ cung gia người ai cũng không biết này trận pháp uy lực như thế nào, tự nhiên liền không hiểu được chính mình lại hay không thật sự có thể bình yên vượt qua.

Cung giao cũng hoàn toàn không nhiều lời, nhắc nhở một tiếng sau, liền đi đầu vào trận pháp trung. Theo hấn lúc sau đó là lần này đi

theo cung gia cấp dưới. Cung Cẩn Mặc vào trận phía trước hơi hơi một đống, ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm hai người trên người một cái chớp mắt, thấy bọn họ hai người không có bất luận cái gì tỏ vẻ, thân ảnh cũng biến mất ở trong nước biển.

Cùng với một cái cá nhân tiến vào, trước mắt không gợn sóng yên tĩnh nước biển liền giống như bị cái gì ngăn cách giống nhau, rõ ràng liền ở trước mắt, nhưng là trước mặt mọi người người đi tới một bước sau này liền biến mất trong đó, tựa hồ xuyên thấu qua này một tầng mặt nước đi tới rồi một khác phiến độc lập thế giới.

Người mặc một bộ màu xanh thẫm trường bào Chu Thiên lúc này tới gần Đường Niệm Niệm hai người, ở hai người ba bước có hơn dừng lại, thanh thoi cười nói:” Xem nhị vị bộ dáng một chút

.....

Đều không lo lắng a. “

Hắn câu này đến gần lời nói thật sự chẳng ra gì, Đường Niệm Niệm liếc mắt nhìn hắn, cũng không có trả lời. Chỉ là triều còn ở trong nước biển Lục Lục vẫy tay, liền thấy Lục Lục ngoan ngoãn trở lại nòng trong lòng ngực.

Xà quái không nói hai lời, liền ngửa đầu vọt vào ảo trận trong vòng.

Lúc này còn còn lưu lại chỉ có Chu Thiên cùng hắn như hình với bóng Thảm Cữu hai người. Bọn họ đảo không vội mà tiến vào, rốt cuộc hai người công pháp làm hai người đối với ảo trận linh tinh trận pháp cũng không sợ. Bực này thủ vệ đạo thứ nhất trận pháp cũng hoàn toàn không sẽ bị bọn họ để vào mắt.

Thảm Cữu nhìn mắt đã biến mất không thấy Đường Niệm Niệm một hàng, đối Chu Thiên nói:” Người đối bọn họ thực cảm thấy hứng thú.
“

”Tự nhiên. “Chu Thiên đương nhiên nói:” Giống bọn họ người như vậy, không có hứng thú mới là lạ. Cho tới hôm nay, người ta đều

không có nhìn thấu bọn họ chân thật thực lực không phải sao. “

Thẩm Cửu gạt đầu, nói:” Hiện giờ cũng không phải là có thể tùy tính thời điểm. “

Chu Thiên lại là tặc hấn liếc mắt một cái, hai tròng mắt trung bất cần đời ý cười lảng đong lại, hóa thành một sợi sâu thăm, nói:” Này cũng không phải là tùy tính việc làm, lần này này bảo địa hành trình, có hai người bọn họ ở đây, chỉ sợ chúng ta cũng không chiếm được cái gì hảo. “

Thẩm Cửu con người một thâm, hiện lên một sợi sắc bén kiêu căng,” chưa chắc! “

Chu Thiên cũng không đả kích hấn, xua xua tay liền nói:” Đi thôi, đi thôi, ta cũng bất quá tùy tiện suy đoán mà thôi, rốt cuộc kết quả như thế nào, đến lúc đó tự nhiên liền biết được. “

Ngôn ngữ, hai người liền đồng dạng tiến vào này bảo địa cửa thứ nhất nội.

Này bảo địa nhập khẩu đích xác như cung giao lời nói đúng là mê ảo trận, thả uy lực cũng thực sự không bình thường. Chỉ là, này có lẽ đối với những người khác tới nói có chút phiền phức, đối Đường Niệm Niệm đám người tới nói lại không tính cái gì. Đường Niệm Niệm tâm cảnh vốn là tới rồi tâm động trung kỳ, giống nhau mê huyền chi thuật đối nàng căn bản là vô dụng, Tư Lăng Cô Hồng tâm cảnh như thế nào tuy rằng không biết, nhưng là chỉ xem hấn ăn hai viên ma tâm quả cũng chút nào vô dị bộ dáng liền biết được tất nhiên không thấp. Đến nỗi xà quái cùng Lục Lục, hai người một vì yêu thú, nhị vì khí linh, đều cùng Đường Niệm Niệm có thiên ti vạn lữ quan hệ, tâm ý nghĩ thông suốt, đối này ảo trận đồng dạng không sợ.

Đến nỗi lâm đẳng?

Hấn hiện giờ bất quá là một cái không có tư tưởng con rối, lại như thế nào bị lạc ở các loại dục (cảm) vọng mê ảo trận nội.

Đương nhiên, Đường Niệm Niệm đoàn người tiến vào chậm, lại là ra tới mau, thả xem kia không hề khác thường sắc mặt, khiến cho trước hết ra tới cung giao đám người trong lòng một đồn, có loại mạc danh thất bại khôn kể. Bọn họ cung gia mới vào này bên ngoài ảo trận khi, tuy rằng tổn thất không lớn, lại cũng tiêu phí không ít thời gian, nào hiểu được này hai người thế nhưng nhanh chóng như vậy không việc gì ra tới, tuy rằng trong đó có hẳn trước đó công đạo tốt phá trận phương pháp.

”Vô ngần thiếu chủ cùng Đường cô nương quả nhiên hảo bản lĩnh.
“Cung giao không lạnh không đậm nói một câu, nhìn như ôn hòa, trong mắt lại không có chút nào ý cười.

Hắn cũng đã nhìn ra, lần này đem hai người kia mang đến thật sự không biết là tốt là xấu.

Đối với hắn như vậy không hề dinh dưỡng nói âm, Đường Niệm Niệm hai người tính tình căn bản là sẽ không đi để ý tới.

Kế tiếp xuất hiện chính là Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người, này hai người xuất hiện cũng làm cung giao một trận ngạc nhiên. Trước đó, cung giao đối Chu Thiên hai người vẫn chưa để ý quá, thật sự là tham yển người không ít, huống chi không ai đều sẽ mang vài tên người hầu thuộc hạ, lúc này tiến đến không gió hải vực bảo địa cũng là như thế. Tới rồi lúc này nhìn đến hai người đồng dạng không việc gì xuất hiện, hắn mới tổng quản chú ý tới nhìn như bình thường kỳ thật bất phàm hai người.

Cung giao chú ý tới tự nhiên sẽ không bỏ qua, đang đợi chờ mọi người xuất hiện phía trước, ôn hòa hướng về Chu Thiên hai người nói chuyện phiếm, kỳ thật nhiều là hỏi chuyện tìm hiểu. Chu Thiên lại là biết gì nói hết, cung giao hỏi cái gì hắn đáp cái gì, đáp đến vẫn là đạo lý rõ ràng. Chỉ là quá mức hoàn mỹ đáp lại ngược lại làm người cảm thấy giả dối, cố tình cung giao thật đúng là ở trên người hắn tìm không được sai lầm tới.

Tùy theo xuất hiện đó là Tô Duy Thâm đám người, lúc sau những người khác cũng một cái tiếp theo một cái xuất hiện, ở trong nước

biển cũng không biết được thời gian quá khứ, mọi người cũng không biết chờ bao lâu. Thằng đến cung giao ra tiếng nói:” Không cần lại chờ. “

Đã không có việc gì người tự nhiên không có ý kiến, đến nỗi phát hiện bên người thiếu người cũng vô pháp phản đối. Hoặc là toàn bộ đi theo rồi đi, hoặc là để lại một người còn tại chỗ chờ.

Trước mắt là một cái trong biển vực sâu, kia yên lặng mà ngăm đen không ánh sáng kẽ hở làm người cảm thấy một cổ khó có thể ngôn ngữ sờn tóc gáy. Ai cũng vô pháp kết luận bên trong rốt cuộc có cái gì, lại cất giấu cái gì. Lúc này Đường Niệm Niệm đám người liền đứng ở này trong biển vực sâu nhập khẩu, nơi này đó là thật sự bảo địa chỗ, đột nhiên hiện ra dị trạng, như là bị cái gì khủng bố cực kỳ lưỡi đao sáng lập, thành tựu này một mảnh không đáy hải cốc.

Cung giao nói:” Nơi này đó là bảo địa nhập khẩu, từ ta cung gia vào trong đó lúc sau, trong đó hải thú liền giấu ở bên trong. “Dừng một chút, hấn lại ngôn nói:” Cung mỗ đã nói qua, bên trong thông đạo đồng đảo, giống nhau vô biên mê cung, bất quá bảo vật lại cũng là nhiều không kể xiết, ai cũng nói không chừng bên trong rốt cuộc chất chứa nhiều ít trân bảo. Chư vị từ nơi này tiến vào, nhưng tự hành tuyến lộ, nếu nguyện ý tùy ta cung gia đồng hành, ta cung mỗ tự nhiên hoan nghênh chi đến. “

Hấn nói, ánh mắt lại là lưu luyến ở Đường Niệm Niệm đám người cùng Chu Thiên, Tô Duy Thâm đám người trên người

.....

.

Hiển nhiên, cuối cùng kia lời nói mục đích trực tiếp nhất tỏ vẻ ở chỗ này tam đám người trên người. Hấn cũng không sợ biểu lộ ra tới, liền xem bọn họ là như thế nào tính toán.

Tô Duy Thâm nhìn thoáng qua những người khác, theo sau cười nói:” Tự nhiên, cung gia chủ chính là có kinh nghiệm, vẫn bồi đi theo

ở phía sau, lại là nhật tiện nghi. “

Chu Thiên buông tay, một bộ có chút cà lơ phát phơ bộ dáng, lại là nhìn về phía Đường Niệm Niệm hai người, cười nói:” Đường cô nương đến nơi nào, tại hạ hai người liền theo tới nơi nào. “

Hắn lời này trên thực tế lại là thuận miệng vừa nói, thật sự là từ hai ngày này liền nhìn ra Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm dung túng sủng nịch, lần này hành trình chỉ sợ cũng là Đường Niệm Niệm nói chạy đi đâu, Tư Lăng Cô Hồng tất nhiên sẽ không cự tuyệt. Như thế, hắn theo như lời nàng hướng nơi nào chạy, bọn họ tắc đuổi kịp lời nói, trên thực tế chính là theo bọn họ đồng lõa.

Chỉ là lời này chỉ cần nghe tới lại là rất có chút ám chỉ ý tứ. Đường Chu Thiên thu được Tư Lăng Cô Hồng đầu tới ánh mắt sau, thân thể hơi hơi cứng đờ.

Thẩm Cửu ở một bên khinh thường nói:” Xứng đáng. “

Chu Thiên bĩu môi. Hắn tính tình này gặp được này hai người, lại xem như gặp được khắc tinh.

Cung giao đối với hắn trả lời, hai mắt hơi hơi nhíu lại, lại cũng không nói gì thêm. Ánh mắt cũng đều hướng Tư Lăng Cô Hồng hai người, xem bọn họ như thế nào quyết định.

Đường Niệm Niệm vỗ vỗ dưới tòa xà quái đầu, khẩu khí hơi mang dạy dỗ nghiêm túc:” Đi vào. Người nhiều đoạt bảo vật muốn nhanh, chuẩn, tàn nhẫn! Không thể cợ tới cợ lui! “

Xà quái thân thể đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó híp mắt đồng dạng nghiêm túc gật đầu. Ngay sau đó không nói hai lời, nhanh chóng vô cùng hóa thành một cái hắc ảnh thâm nhập đáy biển vực sâu bên trong, chớp mắt không thấy bóng dáng.

Người nhiều..... Đoạt bảo vật?

Cũng mất công nàng như vậy trắng ra nói ra.

Mọi người không lời gì để nói, sắc mặt khác nhau.

”Ai? Đừng đi nhanh như vậy a! “Chu Thiên dào dạt giống như tiếc nuối kêu một tiếng, ngay sau đó đối bên người Thẩm Cửu cười nói:” Đường cô nương mỗi lần lời nói đều là như thế sâu sắc a, Thẩm Cửu còn không mau đi? Đừng làm cho bảo bối cho người ta cướp sạch. “

Thẩm Cửu đôi lông mày hơi hơi run lên, nhìn như không lắm khó chịu, lại vẫn là lạnh mặt cùng hán cùng nhau thừa hải cầu thú hạ vực sâu nội.

Mắt thấy hai đám người đã không hề gấp dãi đi xuống, những người khác cũng có chút an nại không được, chỉ là thực hiển nhiên bọn họ cũng không có Đường Niệm Niệm đám người cùng Chu Thiên, Thẩm Cửu kia cố tự tin. Tại đây phiến liên cung gia đều cố kỵ không gió hải vực bảo địa nội, muốn đoạt bảo lại cũng muốn có mệnh hưởng thụ mới có thể.

.....

-----oOo-----

Chương 67: ai khi dễ người, ta giúp người khi dễ trở về

Nguồn: EbookTruyen.Net

Người ngoài mọi người trong lòng là như thế nào tưởng, lại như thế nào làm, vào lúc này đã tiến vào vực sâu trung Đường Niệm Niệm đám người cũng không biết được, cũng sẽ không đi để ý. Mạ Mã bá 癸 愷. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Vừa vào vực sâu nội, liền cùng lúc trước ở tư lãng gia tộc bốn luyện trung giống nhau, đen nhánh không ánh sáng, áp lực yên tĩnh, lại là càng sâu.

Lục địa không thể so biển sâu. Người chung quy là trên đất bằng sinh hoạt sinh linh, vào trong nước biển chung quy không có trên đất bằng thuận buồm xuôi gió.

Chính như cung giao nói cùng trên bản đồ họa giống nhau, theo thâm nhập vực sâu bên trong, bên trong tất cả đều là huyết động, liên miên không dứt, giống như con kiến oa giống nhau. Chỉ là mặc kệ là huyết động thông đạo lớn nhỏ vẫn là đáng sợ đều đều không phải là con kiến oa có thể đánh đồng.

”Ngao ngao ~ “Lục Lục oa ở Đường Niệm Niệm trong lòng ngực nhẹ giọng kêu to.

Bên này, bên này, có cái gì ~ hương hương

Đường Niệm Niệm ngay sau đó liền chỉ huy xà quái vọng Lục Lục nói phương hướng huyết động bước vào.

Cái gọi là gian lận nói đó là bọn họ này đoàn người, ở người khác còn ở mạo hiểm do dự thời điểm, bọn họ đã có một cái tầm bảo khí

giống nhau tồn tại. Căn bản đừng lo phương hướng lạc đường vấn đề, chỉ cần dựa theo cảm ứng đi, sau đó lấy bảo ròi đi.

Bất quá nếu nói trở ngại thật cũng không phải không có —— bất quá tiến lên một chỗ huyết động một lát, trong nước biển ần ần liền truyền đến một trận rất nhỏ dao động, này dao động tới cực nhanh cũng không dễ làm người phát hiện, chờ phản ứng lại đây liền thấy một đầu hải thú đã lớn lên răng nhọn, đem xà quái cùng Đường Niệm Niệm đám người bao vây trong đó.

Nhiên, không cần xà quái động tác, một tia ngân quang chợt lóe mà không, trước mắt hải thú đã trở thành mỗ bụng, liền rống lên một tiếng cũng không có liền mất đi sinh mệnh.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, biết được là Tư Lăng Cô Hồng ra tay, giơ lên một mặt cười liền dựa vào trong lòng ngực hắn. Tuy rằng này hải thú trên người cũng có luyện dược luyện khí tài liệu, lại là hiện giờ Đường Niệm Niệm chướng mắt, không có tính toán phí thời gian đi phân giải thu thập.

Dọc theo đường đi dựa theo Lục Lục cảm ứng, cuối cùng là nhìn thấy vài cọng hồng điệp lam hoa trên châu lớn nhỏ màu xanh lá trái cây, sinh trưởng ở trong kẽ hở không gió tự động.

”Vân du thảo. “Đường Niệm Niệm nhìn này vài cọng trong biển dược thảo, hai mắt sáng ngời, từ xà quái trên đầu xuống dưới, liền lấy công cụ chậm rãi đem chi nhỏ trồng đến nội giới.

Đối với dược thảo Đường Niệm Niệm từ trước đến nay có không giống nhau nghiêm túc cùng kiên nhẫn. Chỉ thấy nàng hai tròng mắt nhẹ rũ, thần sắc mang theo cười vui, trên tay động tác lại là mềm nhẹ.

Tư Lăng Cô Hồng liền đứng ở nàng bên người, thấy nàng động tác cũng không quá vội, ngay sau đó bóng người ở trong nước biển chợt lóe mà không, không biết đi nơi nào. Chỉ nghe được vài tiếng cùng nhau mà tiêu thú rống truyền ra, trong chốc lát chờ Đường Niệm Niệm xử lý tốt kia vài cọng vân du thảo sau, hắn cũng đã trở

về nàng phía sau. Đem nàng ôm vào trong lòng ngực, lại lặc xà quái trên đầu.

Sơ được linh dược, Đường Niệm Niệm hứng thú bưng bưng, hai tròng mắt trung hàm chứa tinh lượng ý cười. Nằm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, vỗ vỗ xà quái đầu khiến cho nó tiếp tục đi trước.

10 ngày sau.

Từ mới vào đáy biển vực sâu mê cung đến thâm nhập, lúc này Đường Niệm Niệm đám người lại là đã tới rồi năm tầng nơi. Suốt mười ngày lưu luyến, từ một tầng đến năm tầng, trong lúc Đường Niệm Niệm đoạt được đa số đều là trong biển linh dược, cũng có một ít linh ngọc dị thạch. Chung quanh sở gặp được hải thú càng ngày càng cường, lại cũng càng ngày càng ít, trong nước độ ẩm cùng áp lực lại là càng ngày càng cao.

Xà quái đi qua ở vô biên hắc ám hải vực trung, nếu không phải Lục Lục cảm ứng minh xác, chỉ sợ nó cũng đã sớm bị lặc ở trong đó. Nay trong biển huyết động tựa không ngừng ở biến hóa, nham thạch hải tảo tựa hồ là sống giống nhau, quỷ dị phi thường.

”Ngao ngao ~ “Lục Lục thấp giọng kêu to.

Liên ở dưới, ở dưới, nhiệt nhiệt, ngô..... Là hỏa hỏa.....

Lúc này, phía trước ần ần truyền đến là tiếng đánh nhau cùng thú rống làm vốn là đi tới xà quái hơi hơi một đốn, sau đó ngừng lại. Đường Niệm Niệm cũng vào lúc này dùng linh thức đảo qua, chỉ là nơi này tựa đối linh thức có điều hạn chế, tuy rằng tùy thấy phạm vi so chi bình thường muốn nhỏ đi nhiều, lại cũng đủ đem phía trước phát sinh hết thủy thu vào trong mắt.

Chỉ thấy phía trước cùng đàn thú chiến ở bên nhau lại là cung giao đoàn người, cùng mặt khác đồng dạng đi vào nơi này đám người. Ở bọn họ đánh nhau hải thú sau lại là một tòa cao ngất điều môn, điều môn cùng vách đá chặt chẽ dung hợp, làm như từ vách đá sinh

trường mà ra, trang cần áp lực, giống như người khổng lồ cần thủ nơi này.

Không chỉ như vậy, tại đây tòa cự môn lúc sau còn có vài toà đồng dạng thạch điêu cự môn, trong đó một tòa đã mở ra, bên trong đen nhánh một mảnh, đột nhiên một đạo hắc ảnh vụt ra rồi lại là một đầu hung thú.

Lục Lục ở nàng trong lòng ngực vắn vẹo một chút thân thể của mình, hấp dẫn Đường Niệm Niệm chú ý sau, kêu lên:

Chủ nhân, chủ nhân, đồ tốt nhất ở cái kia phùng, đi trước nơi đó, Lục Lục cảm giác được bên trong cùng những cái đó môn là tương thông, có thể trước đem bảo bối đều cầm đi ~

”Hảo. “Đường Niệm Niệm đồng dạng ẩn ẩn cảm giác được bên trong có thứ gì, không có do dự liền chụp xà quái đầu, mấy người lại là hướng một chỗ ẩn nấp mà không chớp mắt thấp hèn kể hờ mà đi.

Xà quái tốc độ ở trong nước biển không tính là quyết định, lại cũng thực mau. Đường nó đột nhiên xuất hiện ở chỗ này

.....

Khi, thực mau đã bị mọi người phát hiện, chỉ là lời nói chưa xuất khẩu, liền thấy nó mấy cái du đăng, không biết đi nơi nào.

”Thế nhưng ở không có dẫn dắt hạ nhanh như vậy tới rồi nơi này. “Trong đám người, cung giao thấp giọng một ngữ, nhìn xà quái biến mất phương hướng hai mắt hiện lên cẩn thận ám trầm.

Cung Cẩn Mặc đối hấn lần này làm chút nào chưa lý, chỉ là nhẹ rũ xuống con người, đem trong đó một sợi ám trào đánh tan. Lại nâng lên trước mắt, đã là khôi phục như lúc ban đầu.

Lúc này, giấu ở một chỗ âm u Chu Thiên đồng dạng nhìn xà quái rời đi phương hướng, nghi ngờ nói:” Nơi đó có cái gì..... “

Thẩm Cửu nói:” Nếu người đi trước, tất chọc bọn hấn không mau. “

Chu Thiên lại là câu môi cười, ánh mắt đảo qua đang ở cùng hải thú đánh nhau đám người, cười nói:” Tự nhiên có người khác thay chúng ta làm như vậy chọc người không mau sự tình. “

Thẩm Cửu nghe vậy, sóng mắt vừa động, lại không có nói nữa ngữ.

Giờ phút này, đã vào kẽ hở trung xà quái vốn là tùy ý, lại ở thời điểm này chỉ cảm thấy thân thể như là đột nhiên bị cái gì bao bọc lấy, lại là bức bối lại là nóng rực, giảo đến tâm thần không yên, thân thể cũng không ngừng đơng đưa lên.

Rõ ràng là ở trong nước biển, vì sao sẽ làm người có như vậy nóng rực xúc cảm, rõ ràng chung quanh đều là nước biển, lại như là hóa thành ngọn lửa giống nhau, lây dính đến thân thể thượng là càng ngày càng phỏng, giống như xé rách giống nhau.

”Tê tê tê tê! “Xà quái thống khổ kêu to lên. Nó vốn là chỉ là một cái phân thân, thân thể kháng tính cùng Hồng Lê bản thể hoàn toàn vô pháp so sánh với, tới rồi lúc này đã là cực hạn. Chỉ thấy nó thật lớn thực đề thoát nhìn vô dị, kia tím đen sắc vảy cũng đã có chút mạc danh cuốn súc.

Trước mắt, lại là một tòa đáy biển núi lửa.

Xà quái không có gần chút nữa, trái lại lưu tại nơi xa. Đường Niệm Niệm tắc cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau tới gần đáy biển núi lửa chung quanh. Đây đáy biển núi lửa đồng dạng như không gió hải vực giống nhau yên tĩnh, làm người không cảm giác được một chút sinh cơ sức sống. Cố tình chính là này một tòa làm như đã chết đáy biển núi lửa, làm người cảm giác được từ nội mà phát nóng rực.

”Cô Hồng..... “Đường Niệm Niệm quay đầu ngẩng con ngươi nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng há là xem không hiểu nàng ý tứ, khẽ vuốt cái trán của nàng, nói:” Ta cùng với ngươi cùng nhau. “

”Hào. “Đường Niệm Niệm hai hàng lông mày một loan, vui vẻ đáp ứng.

Núi lửa cao ngất, cao đỉnh nhập khẩu đồng dạng thật lớn vô cùng. Tư Lăng Cô Hồng một tay ôm lấy nàng vòng eo liền từ đỉnh nhảy xuống, cũng tại đây nhất thời chờ, kia nhập khẩu liền giống như lưỡng đạo thể giới vách ngăn. Một khi đi vào, đó là một trận không gì sánh được sóng nhiệt mặt tiền cửa hiệu mà đến. Này nhiệt đều không phải là ngoại thể bỏng cháy, mà là từ trong một chút đốt tận cảm giác, có thể đem người tra tấn nổi điên.

Chỉ là như thế, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm sắc mặt đều không có quá lớn biến hóa. Đường Niệm Niệm vốn chính là dục tu, hướng chi tu luyện Thiên Thánh dục thể như vậy nghịch thiên thể chất, bích tuyền quyết tuy rằng cũng không có nói rõ phẩm cấp, nhưng là Đường Niệm Niệm cũng minh bạch tất nhiên là không thấp. Nàng trong cơ thể vốn là có dục hỏa, đối này như thế trời sinh trời nuôi lại không người khổng chế ngọn lửa, lại cũng có thể đủ chịu đựng.

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn Tư Lăng Cô Hồng, tuy rằng hấn sắc mặt vô dị, nàng lại vẫn là đem dục lực phát ra ở chung quanh, hình thành một đạo cái chắn, đem kia sóng nhiệt ngăn cách bởi ngoại.

Nếu là mặt khác nam tử bị trong lòng ngực nữ tử như thế bảo hộ, chỉ sợ trong lòng trước sau có điểm bất mãn. Nhiên đối Tư Lăng Cô Hồng tới nói, lại chỉ có một mảnh ôn nhu thôi. Hấn không hiểu quá nhiều đạo lý đối nhân xử thế, từ trước đến nay đều là dựa theo chính mình bản tâm mà làm, đối với Đường Niệm Niệm như vậy coi trọng hấn hành vi, hấn tự nhiên chẳng những sẽ không bất mãn, ngược lại cảm thấy cao hứng.

Theo hai người thâm nhập, trước mắt đột nhiên ánh sáng, chỉ thấy đáy biển núi lửa để chỗ yên lặng bất động dung nham yêu trị điểm lệ, ở dung nham trung ương lại ngồi xếp bằng một tòa bạch cốt. Bạch cốt đầu lâu chỗ một đóa tựa thú phi thú, tựa hoa phi hoa bộ dáng màu trắng ngà ngọn lửa ở trong đó hơi hơi nhảy dăng. Ngọn lửa ở dung nham trung có vẻ tiểu xảo, lại một chút làm người không

dám bỏ qua. Cái loại này làm người liếc mắt một cái chú ý tới nó tính chất đặc biệt cùng nóng rực, ần ần cảm nhận được tựa vật còn sống linh động lại cuồn bạo hung tính, đều đột hiện nó bất phàm.

Ngô ngô, thiên địa linh hỏa, chủ nhân, chủ nhân, đây là thiên địa linh hỏa ~ ở Đường Niệm Niệm trong lòng ngực Lục Lục vui mừng giương cái miệng nhỏ kêu to.

Thân là luyện dược sư Đường Niệm Niệm tự nhiên sẽ hiểu thiên địa linh hỏa là cái gì, đó là trời sinh trời nuôi, từ các loại bất đồng hoàn cảnh sinh trưởng ra ngọn lửa. Loại này ngọn lửa chẳng những uy lực to lớn, thả tràn ngập linh tính, đến cuối cùng thậm chí có thể sinh ra linh hồn của chính mình. Lúc ấy, nếu là này linh hỏa cố ý, tuyệt đối là thiên hạ một hồi họa kiếp.

Trừ bỏ thiên địa linh hỏa, còn có thú hỏa, ma trơi chờ các loại ngọn lửa, chỉ là nào một loại đều không có loại này trời sinh trời nuôi ngọn lửa càng vì trân quý khó được.

Đường Niệm Niệm nhìn kỹ trước mắt đầu người cái cốt trung ngọn lửa, loại này màu trắng ngà, tựa thú phi thú, tựa hoa phi hoa không ngừng biến hóa ngọn lửa, nhưng thật ra cùng bích tuyền quyết trung ghi lại mà liên bạch hỏa rất là giống nhau. Loại này ngọn lửa là độ ấm sơ cảm không cao, lại là có đốt cháy linh hồn khả năng, từ nội bộ đốt tận, làm người khó lòng phòng bị. Đối với luyện đan tự nhiên càng vì lộ rõ, đem bản chất tiêu trừ tạp chất, làm đan dược phẩm chất cùng xác suất thành công lớn hơn nữa.

Xem bộ dáng này, này bạch cốt làm như này mà liên bạch hỏa ngay từ đầu chủ nhân?

Đường Niệm Niệm ánh mắt chuyển

.....

Động, từ nhìn thấy này mà liên bạch hỏa cũng đã có tính toán. Nàng trước nay đều sẽ không bởi vì này nguyên lai là thuộc về người

khác đồ vật liền có điều áy náy, đừng nói này nguyên lai chủ nhân đã chết, nếu là không chết.....

Ngô.

Cái này xem thực lực nói chuyện đi.

Đường Niệm Niệm định ra con người, sau đó chỉ vào người xương cốt cái trung mà liền bạch hỏa, đối Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ta muốn nó. “

”Hảo. “Chỉ cần nàng muốn, hấn chưa bao giờ sẽ cự tuyệt. Chỉ là từ Đường Niệm Niệm ánh mắt sắc mặt cùng hai người tiệp dung hợp tâm thần cảm thụ, liền biết được nàng có tin tưởng thu phục này đóa quý dị ngọn lửa. Chỉ cần sẽ không bị thương nàng, nàng nghĩ muốn cái gì đều có thể.

Người nọ xương cốt đập lên mà liền bạch hỏa tựa hồ có chút cảm giác, nhảy lên độ cung thể nhưng lực lớn một ít.

Tư Lăng Cô Hồng yên lặng buông ra nàng, sau đó đứng qua một bên vách đá thượng. Yên lặng yêu diễm dung nham hồng quang đem hấn quần áo sắc mặt cũng nhiễm một tầng đỏ ửng, kia chuyên chú ánh mắt làm người an tâm.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn, sau đó hai mắt liền nổi lên nồng đậm ấm áp vui thích. Hấn luôn là như vậy, chỉ cần nàng muốn làm cái gì, đều sẽ ở nàng bên người, lăng lạng nhìn chính mình, an tâm ấm áp làm nàng cảm thấy mặc kệ phía trước đối mặt chính là cái gì đều không cần sợ hãi.

”Cô Hồng. “Đường Niệm Niệm đột nhiên ra tiếng.

”Ân? “Tư Lăng Cô Hồng sáng mắt nhẹ dạng.

Đường Niệm Niệm dương môi, nghiêm túc nói:” Thích nhất Cô Hồng. “

Địa hỏa hồng quang làm nổi bật, nàng miệng cười lại là đem này đầy đất đỏ tươi đều cấp đè ép đi xuống, không kiêu không mị, lại linh động bức người, nhìn quanh rục rỡ.

Tư Lăng Cô Hồng nao nao, ngay sau đó cười mở ra.

Nhìn hần miệng cười, Đường Niệm Niệm cũng không hề do dự, một tay tới gần người cốt khảm voan mà liên bạch hỏa, một cổ bạo nhiên sinh sôi không thôi được lực từ thân thể của nàng trào ra, đem chi hoàn toàn bao vây. Toàn bộ đáy biển núi lửa đều tựa vì này một đống, sau đó chậm rãi chấn động lên.

Tư Lăng Cô Hồng cảm nhận được mặt đất chấn động, vốn là nhìn nàng con người một thân, chỉ thấy Đường Niệm Niệm đã nhắm lại con người, hiển nhiên đang ở thu phục mà liên bạch hỏa. Dừng một chút sau, hần dưới chân một bước liền ra đáy biển núi lửa, tới đến xà quái sở tại phương vị trí.

Cũng không có bao lâu, phía trước liền ần ần truyền đến người thanh âm:

”Không nghĩ tới như thế không thấy được khe hẹp trung thể nhưng còn có như vậy một chỗ địa phương, này cổ nóng rục rột cuộc là chuyện như thế nào? “

”Dưới nền đất đột nhiên chấn động, sợ là có cái gì trọng bảo xuất thế? “

”Vừa mới vô ngàn thiếu chủ đó là hướng bên này phương hướng mà đến, hay là làm ra này động tĩnh là vô ngàn thiếu chủ bọn họ? “

Lời vừa nói ra, đó là một mảnh yên tĩnh. Không ngừng là bởi vì mọi người hoài nghi, càng là bởi vì bọn họ đã nhìn đến tĩnh đứng ở trong nước biển Tư Lăng Cô Hồng.

Hần một bộ tay áo rộng đơn bạc y, mặc phát ở trong nước nhẹ nhàng từng đợt từng đợt lại một chút không loạn, thiêu nhan nhã dung, mắt

so này không gió hải vực nước biển càng tĩnh càng sâu, chỉ là đứng ở nơi đó, hình dung như họa, giống như này đáy biển tiên nhân.

Làm tới đây mọi người mặc danh đồng dạng tĩnh nhiên không tiếng động, tâm thần khó định. Càng nhiều nữ tử trong mắt đã là si nhiên, chỉ là hoàn hồn lúc sau, bỗng nhiên nhớ tới Đường Niệm Niệm yển hội chi ngữ, trong lòng lửa nóng đó là giống như bị một chậu nước đá xối quá, tràn ngập nghẹn khuất.

”Vô ngần thiếu chủ đây là làm gì? “Cung giao lúc này chung ra tiếng hỏi, trên mặt mang cười, trong mắt lại không thấy chút nào ý cười. Cặp kia con người bên trong chớp động kịch liệt cố nén ám trầm kinh hãi. Mặc kệ nơi này là không phải hẳn suy nghĩ đến này bảo địa chân chính trọng bảo nơi, nhưng là chỉ là xem Tư Lăng Cô Hồng tại đây, cùng lần này ở không gió hải vực trung làm ra động tĩnh liền biết được nơi này bảo vật tất nhiên bất phàm.

Tư Lăng Cô Hồng thanh ảnh hạ con người u ám không rõ, thanh âm không gọn sóng,” không chuẩn tới gần. “

Bốn chữ, như thế đơn giản. Nhưng là ở đây mọi người trong lòng đều mặc danh phát lạnh. Bọn họ đều đoán được ra câu nói kế tiếp.

Không chuẩn tới gần.....

Nếu là dựa vào gần nói, chỉ sợ chính là là địch hậu quả. Nếu là địch tự nhiên chính là người chết ta sống cục diện.

Không có người ta nói lời nói, bọn họ tuy rằng đối bảo vật dục (cấm) vọng không nhỏ, nhưng là Tư Lăng Cô Hồng thực lực cao thâm khó đoán, hướng chi hẳn sau lưng lại là vô ngần rừng rậm tư lăng gia tộc.

Chỉ là nếu là làm cho bọn họ những người này cứ như vậy tới lại đi, ai lại cam tâm? Phần lớn người ánh mắt đều đầu hướng về phía cung giao trên người. Rốt cuộc nơi này chung quy là đại biển mây cảnh nội, hướng chi này không gió hải vực bảo địa cũng là hẳn mời mọi người mà đến, đại biển mây thế lực cũng cùng vô ngần rừng

rậm tương đương, cho nên nơi này nhất có cùng Tư Lăng Cô Hồng thảo luận lại là cung giao không thể nghi ngờ, còn có Cung Cẩn Mặc.

Trong đám người, Chu Thiên cầm trong tay một thanh thon dài màu ngân bạch trường kiếm, ánh mắt đầu hướng nơi xa, yên lặng dùng linh thức triều Tư Lăng Cô Hồng sau lưng quét tới.

Nháy mắt, một sợi cực hạn nguy cơ cảm truyền vào hấn trong đầu, thân thể đã bản năng tránh đi, chỉ thấy bả vai vật liệu may mặc vẫn là bị vẽ ra một lỗ hồng, chảy ra từng đợt từng đợt máu tươi. Tuy rằng chỉ là tiểu thương, nhưng là Chu Thiên vẫn là trong lòng không

.....

Miễn khiếp sợ, ngẩng đầu nhìn lại vừa lúc đối tượng là Tư Lăng Cô Hồng xem ra con người.

Hấn.....

Thế nhưng nhanh như vậy lại nhạy bén phát hiện chính mình linh thức!

Chu Thiên tuy rằng ngày thường đa số hiển nhiên vô lại lang thang, nhưng là tâm tư tinh tế, thả tự do một phen kiêu ngạo. Như thế nào cũng không nghĩ tới chính mình linh thức sẽ bị như thế đơn giản phát hiện, nếu không phải chính mình trốn tránh kịp thời, chỉ sợ kia một chút đâm thủng chính là hấn trái tim.

Giờ này khắc này, tuy là Chu Thiên cái trán cũng không cảm chảy ra một mảnh mồ hôi lạnh, sau lưng hơi hơi tẩm ướt. Hấn sớm có cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng nguy hiểm, lại chờ đến chân chính giao thủ thời điểm mới có thể rõ ràng cảm nhận được này cổ đáng sợ. Tuy chỉ là một kích, chớp mắt công phu, hấn đã biết được, chính mình không phải Tư Lăng Cô Hồng đối thủ, chẳng sợ cùng Thẩm Cửu liên thủ cũng là như thế, trừ phi lấy mệnh tương bác thương có một thành cơ hội.

Thẩm Cửu bất động thanh sắc đứng ở hần bên cạnh, cùng hần vừa lúc hình thành một loại không hề sơ hở tư thái.

”Vô ngàn thiếu chủ. “Cung giao cũng không phụ sự mong đợi của mọi người lại lần nữa mở miệng. Chỉ nghe hần ôn hòa cười nói:” Cung mỗi sớm đã nói qua, vào này không gió hải vực bảo địa, cá nhân đoạt được bảo vật cung gia tuyệt không sẽ cướp đoạt. Chỉ là..... “

Này một ‘ chỉ là ’ hơi hơi kéo dài, hần cười nói:” Chỉ là vô ngàn thiếu chủ như vậy chiếm đoạt một chỗ không khỏi liền có chút qua. Nếu bảo vật đến người tay, ta chờ tự nhiên không lời nào để nói, lại như thế nào cũng không thể làm ra như thế bá đạo hành vi. “

Hần như vậy vừa nói, tuy rằng mọi người kỳ thật trong lòng đều minh bạch này bất quá là lấy cớ. Chỉ là liếc mắt một cái nhìn đến này vô ngàn thiếu chủ như thế thủ tại chỗ này, lại không thấy Đường Niệm Niệm thân ảnh, liền tất nhiên là Đường Niệm Niệm gặp chuyện gì, làm hần không thể không hộ ở chỗ này.

Nơi này địa phương là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tìm được, mà bọn họ lúc này hành vi đích xác có chút nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của ý tứ. Chỉ là nếu cung giao đều đã mở miệng, bọn họ tự nhiên nguyện ý đi phân một ly canh.

”Cung gia chủ nói có lý, nếu đã bị vô ngàn thiếu chủ đoạt được bảo vật, ta chờ tự nhiên sẽ không cướp đoạt, chỉ là vô ngàn thiếu chủ như thế chiếm đoạt một chỗ, đích xác có chút qua. “Một bên Tô Duy Thâm lúc này cũng mỉm cười mở miệng, bộ dáng ôn tồn lễ độ cười nói:” Vô ngàn thiếu chủ thân là đại gia tộc con cháu, chúng kiến bảo vật tất nhiên không ít, hà tất vì này chờ liền bị thương đoàn người hòa khí? “

Liền đông xuân thành tô nhị thiếu cũng mở miệng, mọi người cũng buông ra gan tói, nhất ngôn nhất ngữ đi theo khuyên bảo. Chỉ là ngôn ngữ lại không thấy nửa phần dơ bẩn cùng nhục mạ, ở không nói một lời Tư Lăng Cô Hồng trước mặt cũng không có tiến lên trước một bước.

Thực hiển nhiên, bọn họ trước sau lòng còn sợ hãi.

Tự Lăng Cô Hồng an tĩnh, không có nửa phần khí thế lộ ra ngoài, lại so với bất luận cái gì bá đạo khí thế làm người mạc danh sợ hãi. Tựa như cực kỳ mới gặp này không gió hải vực, càng yên lặng càng áp lực, làm người cảm nhận được bên trong áp ủ che giấu đáng sợ lực lượng.

Đúng lúc này, phía sau núi lửa đột nhiên dạn ra một đạo khủng bố khí lãng, kia khí lãng không có kinh khởi nước biển một chút gợn sóng, lại làm sở hữu đụng chạm đều cảm nhận được một cỗ đáng sợ áp lực cùng mạc danh nóng rực, như là đốt cháy tới rồi tâm hồn.

”Phốc! “

”Phốc! “

”Phốc! “

Liên tục vài đạo phun huyết thanh ở khí lãng qua đi vang lên, chỉ thấy phía trước cùng Tự Lăng Cô Hồng giằng co mọi người trung đã là non nửa đều hộc máu biểu tình héo rút, số ít tuy rằng nhìn như không có việc gì, sắc mặt lại cũng tái nhợt vài phần.

Chu Thiên sắc mặt hơi đổi, nắm ngân bạch trường kiếm chuôi kiếm bàn tay căng thẳng, thấp giọng im lặng nói:” Nếu ta đoán không tòi..... “

Thẩm Cửu nhìn về phía hắn.

Chu Thiên thanh âm trầm thấp,” chỉ sợ mặt sau kia núi lửa trong vòng là thiên địa linh hỏa, tuy rằng không biết là cái loại này linh hoạt, lại từ cảm thụ tuyệt đối bất phàm. Kia Đường Niệm Niệm chỉ sợ đang ở bên trong thu phục căn cốt kia linh hỏa vì tự dùng. Trời đất này linh hỏa chỉ là thu phục đã là khó khăn hết sức, nàng lại muốn căn cốt dung hợp, càng là khó càng thêm khó, hơi có vô ý chính là hồn phi phách tán kết quả, nhưng nếu là thành công..... “

Thẩm Cửu yên lặng tiếp theo hấn câu nói kế tiếp nói ra:” Nếu là thành công, tất vì tu vi cao hơn một tầng, ở ngang nhau tu vi bên trong tất là nhân tài kiệt xuất, thậm chí có thể vượt cấp đối địch. “

Chu Thiên trầm trọng sắc mặt, một hồi lại buông ra, thở dài nói:” Thật là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Hai người kia, rốt cuộc là cái gì yêu nghiệt. “

Thẩm Cửu không nói, nhưng là xem hấn hơi hơi trều động đuôi lông mày bộ dáng cũng nhìn ra được tới, hấn cũng rất là bất đắc dĩ vô ngữ.

Người khác bất động, cung giao lại như thế nào cũng không muốn tới tay cơ hội như thế trôi đi. Hấn làm mọi người tiến đến không gió hải vực tự nhiên sẽ không uổng có hảo tâm, chẳng qua là bởi vì này không gió hải vực chợt hiện bảo địa thực sự quý dị. Mỗi đến cự môn đều hình như có đặc thù thủ đoạn, có người có thể dễ dàng đẩy ra, có người đem hết toàn thân nguyên lực cũng không hề nhúc nhích. Bọn họ liên tục thăm dò, tổn thất nhân mã như cũ vô pháp tìm được chân chính trọng bảo.

Thẳng đến diệt kỳ lấy tính ra, này phiên sinh nhật trong yên hội người trong sẽ tìm được trọng bảo mở ra bảo địa chân chính biện pháp, hấn mới có thể mời mọi người xem ra, cho Tị Thủy Châu cùng dẫn vị châu cũng đều không phải là hảo ý, bất quá là vì biết được bọn họ phương vị, tùy thời chuẩn bị đoạt chi mà thôi.

”Đã vô ngàn thiếu chủ như thế chấp mê bất ngộ,

.....

Liền không nói cung mỗ bất nhân bất nghĩa. “Cung giao một lời phát ra, hiển nhiên chuẩn bị động thủ.

Tùy hấn huy tay áo, cung người nhà mã đang muốn tiến lên, Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giương mắt mắt.

Chạm vào là nổ ngay gian, một tiếng lảnh ngọc thạch tiếng động vang lên:” Dừng tay. “

Cung người nhà mã theo này một tiếng tức khắc ngăn bước chân.

Cung giao nháy mắt mắt lạnh lẽo nhìn về phía bên cạnh Cung Cẩn Mặc, tức thanh nói:” Cẩn mặc đây là làm gì!? “

Cung Cẩn Mặc lạnh lùng xem hấn. Người già rồi, tâm lớn, kia phân coi khinh người khác, tự đại cuồng vọng tâm cũng càng thêm lớn. Hấn cùng Tư Lăng Cô Hồng động qua tay, tự nhiên sẽ hiểu thực lực của hấn, tuy là cung giao muốn đấu quá hấn chỉ sợ thành suất cũng không đến ba tầng.

Tư lăng gia tộc sớm muộn gì dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trong tay, lúc này động thủ đó là cùng tư lăng gia tộc kết thù. Nhiên đại biến mây đồng dạng sớm muộn gì bị hấn sở hữu, hết thầy cũng nên từ hấn tới không chế.

Huống chi.....

Hấn đã hạ tâm tư, định sẽ không thương nàng.

”Cùng với tại đây tốn thời gian, cùng vô ngàn thiếu chủ là địch, chư vị chi bằng đi tìm mặt khác cự môn sau bảo địa. “Cung Cẩn Mặc thần sắc lạnh nhạt, đôi mắt như nhận, lời này lại là đối phía sau mọi người lời nói.

Hấn ngôn ngữ đơn giản, nhưng là lại thẳng đánh yếu hại.

Ở cùng vô ngàn thiếu chủ là địch, cùng tìm kiếm hấn bảo, như thế lựa chọn, không cần suy nghĩ nhiều liền biết được đáp án là như thế nào.

Huống chi lúc này chỉ là liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra cung giao cùng Cung Cẩn Mặc không hòa thuận, lại tưởng tượng vừa mới cung giao lời nói sở hành, chỉ sợ nếu là bọn họ tìm được như thế nơi, cũng sẽ bị hấn như thế ra về đạo mạo bức bách.

Nghĩ đến như thế, mọi người đều yên lặng lui ly, bất tri bất giác liền chậm rãi tan đi, hướng lên trên đầu đi.

Cung giao như thế nào nghĩ đến Cung Cẩn Mặc sẽ vào lúc này ở trước mặt mọi người như thế không cho hấn chút nào mặt mũi, còn cùng hấn đối với tương quan, đem hấn đặt như thế hoàn cảnh.

Nhiên giờ này khắc này, hấn lại không lời nào để nói, chỉ có tay áo nội nắm chặt song chưởng hiển lộ hấn nội tâm không bình tĩnh. Hiện giờ đối hấn mới là đại biển mây chi chủ, chẳng sợ Cung Cẩn Mặc thân phận không nhỏ, đang ở đại biển mây, vẫn là đại biển mây thiếu chủ cũng chỉ có thể nghe hấn lời nói việc làm. Nếu hấn như thế xé rách da mặt, như vậy cũng đừng trách hấn cái này làm cha vô tình vô nghĩa.

Cung giao trong lòng suy nghĩ như thế nào không người biết, Cung Cẩn Mặc bắt quá mắt lạnh lẽo liếc hấn một cái, tựa đem hấn nhìn thấu, sau đó đứng ở tại chỗ, không rời đi cũng không làm bất luận cái gì động tác.

Tô Duy Thâm lại cũng không thấy xấu hổ, tựa hồ vừa mới hấn giúp cung giao lời nói không phải hấn nói giống nhau, cười nói:” Cung thiếu chủ lời nói cực kỳ, như thế ta cũng không thể đến không một chuyến mới được. “Nói xong, liền dẫn đầu rời đi.

Chu Thiên nhìn kia rung chuyển càng ngày càng lợi hại núi lửa liếc mắt một cái, nghĩ nghĩ, lại cũng đứng ở tại chỗ không có động.

Thẩm Cửu thấy hấn như thế, đồng dạng chưa động.

Như thế, trong nước biển, tam phương nhân mã tam phương mà đứng, đều là không nói một lời.

Thời gian tiệm đi, đột nhiên, chỉ thấy nguyên bản mặt vô biểu tình, thần dung yên tĩnh Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên gọi lên khoe miệng, phát ra một tiếng cười khế.

Hắn này cười, làm ở đây mọi người sắc mặt đều có chút một ít động dung. Nhưng là cũng ở một cái chớp mắt liền nghĩ đến, chỉ sợ là Đường Niệm Niệm không có việc gì.

”Ầm vang —— “Một tiếng thành linh xảy ra vang trời dị tượng truyền khai, toàn bộ yên tĩnh nước biển cũng bắt đầu kịch liệt sóng gió nổi lên.

”Ầm vang —— ầm ầm ầm —— “Thanh âm càng ngày càng giống, động tĩnh cũng càng lúc càng lớn, như thế chỉ gần khoảng cách cũng làm mọi người biết được, này dị động tiếng vang là từ phía sau đáy biển núi lửa truyền ra, lại xem kia núi lửa kịch liệt dao động, hơi hồng sương khói bốc lên, đều làm người biết được một cái chân tướng ——

Này hảo địa hỏa sơn.....

Thế nhưng muốn phun trào!

Chỉ thấy xà quái cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng vào lúc này động, lại không phải giống núi lửa mà đi, lại là đi thông xuất khẩu, tốc độ cực nhanh, ở mọi người trong mắt chỉ còn lại một mảnh màu trắng hư ảnh.

Cung Cẩm Mặc ánh mắt một thâm, ngay sau đó rời đi.

”Này..... A! Không tốt! “Chu Thiên trong mắt chợt lóe trầm tư, sau đó bỗng nhiên giác ngộ đến cái gì, cũng hướng xuất khẩu mà đi. Này Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng là hướng xuất khẩu đi, chính là nói Đường Niệm Niệm định đã không ở kia đáy biển núi lửa trong vòng. Như vậy nàng sẽ tới tới nơi nào đi? Không biết vì sao, hắn cái thứ nhất nghĩ đến lại là này bảo địa trung mặt khác cự môn bảo khổ.

Cung giao tự nhiên không có lạc hậu, ở trong lòng hắn đồng dạng có một mảnh suy nghĩ, lại không có kiến thức quá Đường Niệm Niệm tham lam bản tính hắn, nhất thời cũng sẽ không nghĩ đến kia phương diện đi.

Núi lửa đột nhiên bùng nổ, làm mọi người khó lòng phòng bị, toàn bộ không gió hải vực nội hải thú cũng giống như hoàn toàn bạo động giống nhau, thật lớn thân hình dũng đi, gập người liền tập kích, hung tính tàn bạo. Dương Cung Cận Mặc, Chu Thiên đám người từ khe hẹp trung ra tới khi, nhìn thấy đó là một mảnh hỗn chiến cổ, lúc này toàn bộ hải vực nội cự thạch đại môn đều da nẻ mở ra, một chút bóc ra, một đầu đầu hung thú từ giữa chạy ra, sau đó lại lần nữa đánh úp về phía mọi người.

”Mau, mỗi

.....

Cái có được hung thú bảo hộ bên trong cánh cửa tất có bảo vật!
“Một người kinh hô, sau đó liền thấy mọi người đều hướng gần chỗ cự môn nội lao đi.

Cung giao sắc mặt biến thành màu đen, ra lệnh một tiếng, cung người nhà mã đồng dạng tiến vào trong đó.

Chu Thiên trong tay chuỗi này màu ngân bạch trường kiếm nhưng thật ra ở một chỗ cự môn trung tìm đến, trong túi Càn Khôn còn có mặt khác chi vật, người khác tự nhiên không hiểu được, hần lần này thu hoạch lại cũng còn tính không tồi. Tự nhiên, đây là không cùng Đường Niệm Niệm so sánh với kết quả. Hần đã có thể dự đoán Đường Niệm Niệm đoạt được phong phú.

Không biết qua đi bao lâu, một đạo bạch đế thêu quỳnh hoa lục văn váy dài bóng hình xinh đẹp liền từ một đạo đại môn trung chậm rãi ra tới, nhìn như thong thả linh nhu bước chân, thực tế lại nhẹ nhàng một bước đã là một trượng ở ngoài. Nữ tử xiêm y trắng nõn vô trần, một tay ôm một đầu bạch ngọc tiểu cầu, một tay kia tắc chính cầm một cái màu hồng nhạt trẻ con nắm tay lớn nhỏ trái cây gặm thực, hai mắt cong đến như là trắng non nhi giống nhau sáng ngời thần diệu, thần dung thượng đều là thỏa mãn vui thích cười, bị nước trái cây dễ chịu thủy nhuận kiêu môi đều là kiêu.

Nàng này phó vui mừng thành thoi bộ dáng, ở một mảnh vỡ vụn cự môn đá vụn, trôi nổi người cùng hải thú thi thể trung đi tới, thực sự có vài phần quý dị, nhưng là rồi lại mặc danh làm người không tự chủ được bị hấp dẫn, chung quanh vốn là tối tăm hết thấy cũng tựa trở nên sáng ngời rất nhiều, lại là lộ ra vài phần nhẹ nhàng thích ý tới.

Thực sự quý dị.

Người khác có lẽ không biết, nhưng là Chu Thiên lại rõ ràng. Đây là tu vi tâm cảnh thượng một loại cảm nhiễm, nàng tu vi cùng tâm cảnh cao hơn mọi người quá nhiều, tu luyện công pháp chỉ sợ cũng là sinh nói một loại, cho nên theo nàng ** ngẩng cao, liền dễ dàng mê hoặc mọi người.

Đường Niệm Niệm ánh mắt lưu chuyển, phát hiện chung quanh huyết tinh huyết nhục, nhẹ chớp mắt mắt, ở nàng sờ trải qua chỗ thi thể huyết nhục đều quý dị hóa thành tro tàn, ở trong nước đó là liền tro tàn đều không thấy. Nàng chớp mắt liền đến Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, đem trong tay cắn gần nửa phần hồng trái cây uy đến hán bên môi, nói:” Cô Hồng ăn, cái này ăn ngon. “

Tư Lăng Cô Hồng liền tay nàng cắn một ngụm, tay đã cơ hồ bản năng vòng lấy nàng vòng eo, đem nàng ôm nhập trong lòng ngực. Ánh mắt ở trên người nàng nhìn chung quanh một vòng, cuối cùng dừng ở nàng lược hiện so ngày thường tái nhợt một chút khuôn mặt.

”Mệt mỏi? “Thon dài trắng nõn ngón tay dừng ở nàng gương mặt, mềm nhẹ vuốt ve làm người cảm thụ quý trọng thương tiếc.

”Có điểm. “Đường Niệm Niệm tham luyện dùng mặt cọ cọ hán tay, rồi lại nghiêm túc nói:” Nhưng là thực vui vẻ. “

Thu phục cắn nuốt mà liền bạch hỏa, làm nàng tu vi một chút tới rồi tâm động trung kỳ, thực lực tăng nhiều, còn từ đáy biển núi lửa nội tiến vào đến cự môn nội một hồi cướp đoạt, tâm tình thực sự thực hảo.

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng cũng giơ lên ý cười. Chỉ cần nàng vui vẻ liền hảo.

”Tê tê tê! “Xà quái để sát vào lại đây, mở to lúc này đại đến giống như đèn lồng đôi mắt ngập nước xem nàng.

Đường Niệm Niệm nói cái gì cũng không có nói, tùy tay liền ném một viên đan dược uy đến hán trong miệng, liền tính vẫn luôn đi theo mặt sau con rối lâm đẳng đều bị nàng cho một viên đan dược, có thể thấy được lúc này nàng tâm tình đích xác không tồi.

Trong biển rung chuyển càng lúc càng lớn, bất quá một lát kia đột hình thành hải cốc cũng rung động da nẻ càng thêm lợi hại. Nơi này, chỉ sợ không cần bao lâu liền phải sụp đổ!

Đường Niệm Niệm nắm lấy Tư Lăng Cô Hồng bàn tay liền nhảy lên xà quái thật lớn đầu thượng, xà quái cũng ngầm hiểu thân hình chấn động, liền từ đáy biển hướng về phía trước du hành mà đi.

Chu Thiên linh thức ở đã tan đi cảm kỳ đáy biển trung thi triển, đem trăm trượng trong vòng hết thả thu vào trong mắt. Phát hiện tình hình liền cùng chính mình suy nghĩ không sai biệt lắm khi, không phải do thấp giọng thờ dài. Quả thực như thế, nơi này chân chính trọng bảo chỉ sợ chính là kia đáy biển núi lửa nội thiên địa linh hỏa, không cần tưởng cũng biết được kia đã bị Đường Niệm Niệm đoạt được, đến nỗi mặt khác đồ vật chỉ sợ cũng là như thế.

”Đi. “Chu Thiên đối bên cạnh Thẩm Cửu thấp ngôn ngữ một tiếng, thân đã đồng dạng lược ra biển đế.

Toàn bộ không gió hải vực vực sâu từ tầng dưới chót bắt đầu sập, kia lửa đỏ chước liệt dung nham đã phun trào, thiên địa chi uy làm nhân tâm kinh. Mặc kệ là đã tìm được bảo vật vẫn là không hề đoạt được người đáng thương, hiện giờ đều biết được nhưng không hề nhiều hơn dừng lại đi xuống, một đám đều bắt đầu rời xa.

”Ầm ầm ầm —— “Này chấn động mênh mông cuộn cuộn thanh âm không ngừng là từ đáy biển truyền ra tới, hợp với không trung cũng

là như thế.

Còn ở đáy biển nội chạy nạn mọi người vô pháp nhìn đến, không gió hải vực không trung đột nhiên mây đen dày đặc, từng đạo tử bạch sắc điện lưu ở trong đó du đãng, lập loè, ẩn chứa thiên địa uy năng.

Bạch bạch bạch bạch ——

Một đạo theo một đạo sấm đánh từ không trung áp ủ mây đen chớp mắt đã kích ở mặt trên biển, mặt biển thượng còn có thể ẩn ẩn nhìn đến điện lưu rải rác, truyền ra dữ tợn tiếng vang.

Lúc này, thâm lam nước biển đột nhiên dần dần áp ủ khởi lốc xoáy, từ lúc bắt đầu nho nhỏ gợn sóng đến càng lúc càng lớn, hấp lực cũng càng ngày càng cường. Nay hết thủy đối mọi người xem ra thật sự là tai bay vạ gió.

Bởi vì khí hậu biến hóa, chẳng sợ lúc này đã ra đáy biển vực sâu, tới rồi lối vào, như cũ hắc ám sâu thẳm.

”Tê tê tê! “Xà quái mới vừa một vệt ra vực sâu hải cốc, đã bị kia đáng sợ lốc xoáy hấp lực dây dưa.

.....

Đường Niệm Niệm vung tay lên, một đạo dực lực cái chắn đem chi hấp lực ngăn cách bên ngoài, chỉ vào một bên phương hướng nói:” Bên này. “

”Tê tê tê! “Xà quái tức khắc đem tốc độ thi triển tới rồi cực hạn, hướng tới nàng sở chỉ vào phương hướng hai khẩu.

Cùng với nó thật lớn thân hình bơi lội thủy áp, một trận cuộn sóng, bắt quá chớp mắt đi xa mấy trượng xa, mà ở sau đó vực sâu hải cốc cũng rất cuộc không phụ áp lực hoàn toàn sập, từng đạo thật lớn hòn đá đều bị kia đột nhiên hình thành trong biển lốc xoáy cấp thời quét, mà từ giữa nhân mã đồng dạng như thế.

Một trận sợ hãi rống trong tiếng, mỗi người thi triển triển cả người thủ đoạn, chỉ vì một đường sinh cơ.

”Đáng chết! “Cung giao lúc này có thể nói lừa giận công tâm, mắt thấy lần này mang đến cung người nhà mã thân tổn hại vượt qua tính ra, đoạt được càng là hoàn toàn vô pháp nguyên tưởng tương đương.

Hỗn loạn trung, mấy người thân ảnh đặc biệt bắt mắt.

Nhưng thấy trong biển một bộ thanh lam trường bào, đứng ở kỳ lam thú Cung Cẩn Mặc. Trên trán biển cả lòng đang lúc này liền giống như lúc này không gió hải vực đột nhiên bạo động, a bên trong dao động lưu chuyển, hình đồng du long ở trong đó phiên vân đảo hải. Mà hẳn liền tại đây phiến tai bay vạ gió trung, cũng không thấy nhiều ít hoảng loạn chật vật, chỉ là ánh mắt lưu chuyển, ở không có phát hiện muốn gặp đến người sau, dưới chân nhẹ nhàng một bước, kỳ lam thú liền ở trong nước cực kỳ nhanh chóng nhanh nhẹn du tẩu mà đi.

Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người lúc này dưới tòa hải cầu thú đã sớm bị vớt bỏ, bị cuốn vào càng lúc càng lớn lốc xoáy bên trong. Hai người dưới chân đạp một phi trường kiếm, tốc độ như hồng, lạng liệt cực kỳ, nơi đi đến ở trong nước biển vẽ ra một đạo vô thủy đạo lộ, sinh sôi đem nước biển phá khai rồi.

Tương so này ba người như thế bá đạo không việc gì rời đi, những người khác thật sự chật vật nguy hiểm rất nhiều.

Mười một ngày sau.

Đường Niệm Niệm đám người đường cũ phản hồi, lúc này đang ở nguyên lai tiến đến điểm dừng chân trung nghỉ ngơi, từ Tư Lăng Cô Hồng tự mình xuống bếp, làm một bàn hảo thiện ăn. Đãi Cung Cẩn Mặc cùng Chu Thiên đám người trước hết đồng dạng đuổi ra không gió hải vực nhân mã, nhìn đến đó là Đường Niệm Niệm đang ở cầm một cây cần câu cá nhàn nhã cảnh tượng, chỉ nhìn một cách đơn thuần nàng bộ dáng này, thực sự làm cho bọn họ này đàn chạy

trốn nhân tâm trung cách ứng, dường như nàng mười một ngày trước cũng không có trải qua kia hết thấy, chỉ là đi theo du ngoạn một vòng mà thôi.

Cung Cẩm Mặc cũng không có bất luận cái gì ngôn luận, phân phó người thừa mệnh nàng hết thấy yêu cầu sau, cũng đi trở về chuyên chúc chính mình chỗ ở nghỉ ngơi.

Màn đêm buông xuống bốn phía chân trời, nguyệt thượng thượng cấp.

Lạc hậu cung giao một đám người mã cũng rớt cuộc đuổi tới nơi này điểm dừng chân, nghe được trong đó người bẩm báo, cung giao lập tức giận cực công tâm một chưởng chụp nát một bàn thanh đàn mộc, cắn răng nói:” Hảo! Hảo! Hảo! Người ngoài như thế không kiêng nể gì, hấn thân là đại biểu mây thiếu chủ thế nhưng nhậm này hành động, thật là là đại biểu mây hảo thiếu chủ! “

Thật sự chuyện này quá mức thất lợi, hấn địa vị lập đi lập lại nhiều lần đã chịu uy hiếp. Trong mắt hấn, Cung Cẩm Mặc cùng Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm còn có Chu Thiên những người này đều không có đem hấn đặt ở trong mắt. Nay vẫn là hấn thành danh đã lâu lúc sau lần đầu tiên gặp được nhiều như vậy hậu bối đối hấn bất kính.

Cố tình, gặp được như thế không hài lòng sự tình. Một cái là đại biểu mây thiếu chủ, sau lưng nhà mẹ đẻ thế lực làm hấn đều áp không được. Một cái là cùng đại biểu mây thế lực tương đương vô ngàn rừng rậm tư lăng gia tộc thiếu chủ, một cái thân là vô ngàn thiếu chủ thương yêu nhất nữ tử, đồng dạng thế lực cao thâm khó đoán, bối cảnh thần bí. Mặt khác hai người tuy rằng nhìn như đơn giản, lại từ bọn họ như thế bình yên vô sự chưa từng phong hải vực rời đi sau, hấn cũng thế đoán ra hai người bối cảnh đồng dạng không thấp.

Như thế dưới, hấn thế nhưng đối những người này không thể nào xuống tay, chỉ có thể đem sở hữu lửa giận đều hướng chính mình trong bụng nuốt đi.

Ngày kế.

Mọi người lại lần nữa khởi hành phản hồi đại biển mây nhập thiên đảo. Lúc này phản hồi lại là dư lại toàn bộ nhân mã, tương so tới khi gần ngàn, cho tới bây giờ không đến hai trăm, tổn thất thực sự không nhỏ. Nhiên có tổn thất tự nhiên cũng có thu hoạch, chỉ là ở những cái đó được đến chỗ tốt những cái đó trong lòng còn ở có chút đặc chí mọi người, lại không hiểu được bọn họ đoạt được bất quá là Đường Niệm Niệm chướng mắt, căn bản không có tiêu phí thời gian đi lầy lầy mà thôi.

Ba ngày sau, mọi người liền tới tới rồi ly nhập thiên đảo gần nhất đặt chân đảo nhỏ, lại lần nữa nghỉ ngơi một đêm vẫn đi thêm, ngày thứ hai ban đêm cuối cùng về phản nhập thiên đảo trung.

Vừa đến nhập thiên đảo, cung giao phân phó nhân mã đem mọi người cung tiễn hồi từng người chỗ ở, vẫn chưa khách sáo nhiều lời xoay người rời đi.

Suốt rời đi gần một tháng nhật tử, vừa đến nhập thiên đảo liền thấy Chu Diệu Lang đám người ở bờ biển chờ, nhìn thấy Đường Niệm Niệm đám người không việc gì trở về, trên mặt cũng lộ ra một phân che giấu an tâm, cười nói:” Trang chủ, chủ mẫu. “

Theo Đường Niệm Niệm đám người lên bờ, xà quái cũng hóa thành nguyên lai lớn nhỏ, màu đen xà trong mắt hồng quang lập loè, trộm nhìn thoáng qua Đường Niệm Niệm, sau đó liệt khai xà khẩu lộ ra một mặt cười gian. Nó không tay không chân, kia lục lạc phối sức cũng vô pháp tái kiến đeo, chủ nhân cũng không có nói, chính là cam chịu bốn xà vương không mang đi?

Đường Niệm Niệm híp mắt, trên mặt là thực rõ ràng ý cười, ánh mắt dừng ở ở đây mọi người trên người, chớp hạ mắt, hỏi:” Thù Lam đâu? “

Thù Lam là nàng bên người tỳ nữ, cơ hồ chưa từng có rời đi quá nàng bên người, lúc này nàng trở về, mặc kệ đỉnh đầu thượng có bất cứ chuyện gì, nhất định sẽ xuất hiện mới là.

.....

Chu Diệu Lang đấm người sắc mặt đều có một cái chớp mắt biến hóa.

Bọn họ thực sự không nghĩ tới lấy Đường Niệm Niệm như vậy tính tình sẽ chú ý này đó, còn ra tiếng hỏi ra tới, chính là ngay sau đó bọn họ lại cảm thấy này thực bình thường, nàng đối người một nhà tựa hồ luôn là để ý.

Chỉ là lúc này để ý, chưa chắc là chuyện tốt.

Đường Niệm Niệm ánh mắt ở bọn họ trên mặt lưu chuyển quá, từ lúc bắt đầu nghi hoặc đến đăm đăm, lại hỏi một lần:” Thù Lam đâu? “

Chỉ là thanh âm so chi nhất bắt đầu đơn giản nghi hoặc, nhiều một chút trọng âm nghiêm túc.

Thù Lam là nàng sơ tới thế giới này sau cái thứ nhất chiếu cố nàng, vì nàng bị thương, quan tâm nàng nữ tử. Thêm lúc sau tới thời gian dài làm bạn, đã sớm đã vào nàng trong mắt.

Diệp thị tỷ muội trên mặt rất là không bản phần nộ, hơi hơi hé miệng đang muốn ra tiếng. Chu Diệu Lang cũng đã trước tiên nói:” Chủ mẫu, Thù Lam liền ở trong sân, chủ mẫu cùng trang chủ trước sẽ sân nói nữa đi? “

Đường Niệm Niệm gật đầu, cảm nhận được Tư Lăng Cô Hồng vuốt ve ở tóc đẹp thượng trấn an chính mình cảm xúc ngón tay, mím môi liền dựa vào hán trong lòng ngực.

Mọi người phản hồi nhập thiên đảo chỗ ở, còn chưa tiến vào trong đó, Đường Niệm Niệm đã dùng linh thức đem bên trong cảnh tượng đều thu vào trong mắt.

Thù Lam đang ở nàng chính mình sương phòng nội, sắc mặt tái nhợt, môi làm vô sắc nằm ở trên giường, hơi thở suy yếu. Tuy rằng có xiêm y che lấp, nhưng sẽ lại không ngại ngại Đường Niệm Niệm

linh thức thấu nhập, nhìn đến nàng đầy người vết roi cùng dấu vết, tuy rằng đã lau được, dùng được cũng thực hảo, chỉ là vẫn là có nhọt nhọt dấu vết, chỉ là trị ngọn không trị gốc, trong cơ thể còn có đông đảo hư hao.

”..... “Đường Niệm Niệm chưa từng phong hải vực trở về vui thích tâm tình tức khắc biến mất vô tung vô ảnh, sắc mặt lãnh đạm không gợn sóng, phẫn môi hơi nhấp, con người đã sớm một mảnh chết lạng lạnh nhạt.

Mọi người bước chân đều không khỏi dừng lại, quay đầu nhìn về phía đang ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm.

Này cổ vô thanh vô tức một chút ăn mòn tâm thần đáng sợ cảm giác làm người không rét mà run, chẳng sợ không có trực tiếp nhằm vào cũng làm người sợ hãi. Mà hết thấy này lại là tới đến vẫn luôn đều có vẻ vô hại Đường Niệm Niệm trên người. Chu Diệu Lang đám người từ chi đô có thể cảm nhận được, nàng sinh khí, chân chính sinh khí.

Này cổ cơ hồ dung nhập trong không khí tự nhiên mà phát cảm nhiễm khí thế, cũng làm cho bọn họ biết được, Đường Niệm Niệm thực lực tựa hồ càng sâu không lường được.

”Chủ..... Chủ mẫu? “Liên luôn luôn hiếu động hoạt bát Diệp thị tỷ muội lúc này cũng là sắc mặt có chút trắng bệch, chần chờ kêu.

Đường Niệm Niệm kéo kéo Tư Lăng Cô Hồng ống tay áo, hướng Thù Lam sương phòng phương hướng chỉ đi.

Tư Lăng Cô Hồng bước chân đã là hướng cái kia phương hướng đi đến, cúi đầu ở nàng giấu thương hôn môi một chút, trầm thấp thanh âm trấn an nói:” Không khí. “

”Ngô. “Đường Niệm Niệm lên tiếng.

Mọi người thực mau liền tới đến sương phòng trước cửa, dù sao cũng là nữ tử sương phòng, Chiến Thương Tiển cùng Lý Cảnh bị

lưu tại ngoài cửa, những người khác mới đẩy cửa đi vào.

Bên trong tình hình tự nhiên như Đường Niệm Niệm linh thức chỗ đã thấy giống nhau. Nhìn trên giường Thù Lam, Đường Niệm Niệm từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực xuống đất, đến gần phiên tay liền đem một viên sinh linh đan uy tiến nàng trong miệng, trong tay được lực vận chuyển nhập nàng trong cơ thể, trợ giúp nàng một chút hấp thu trong đó được hiệu. Được lực vốn là tràn ngập an dưỡng sinh khí, cùng sinh linh đan được hiệu hỗ trợ lẫn nhau, không đến một lát Thù Lam sắc mặt liền dần dần đỏ ửng lên, mà nàng thân thể thượng còn tàn lưu vết sẹo cũng ở Đường Niệm Niệm cố tình việc làm hạ, biến mất không thấy.

”Ngô..... “Chỉ nghe được một tiếng than nhẹ từ Thù Lam trong miệng truyền ra, nàng lông mi run rẩy, mày nhăn, cánh môi nhấp chặt, vẫn là ở sợ hãi lại quật cường.

”Thù Lam. “Đường Niệm Niệm thu hồi giúp nàng truyền được lực tay, đặt ở Thù Lam trên đầu, như là ngày thường trấn an hoặc là khen thưởng xà quái hoặc là Lục Lục giống nhau, nhẹ nhàng vuốt ve.

Tuy rằng là rất đơn giản động tác, nhưng là nàng làm cũng không nhiều, bên trong lại trút xuống nàng cảm tình cùng ôn nhu.

”..... Tiểu, tiểu thư..... “Trên giường Thù Lam thân thể run lên, sau đó run rẩy mở con ngươi, trong mắt liền nhìn đến Đường Niệm Niệm đang ngồi ở mép giường nghiêm túc nhìn chính mình Đường Niệm Niệm. Nhất thời hai tròng mắt liền tràn ngập thượng nước mắt, lại cố nén không có chảy ra, vừa mới khôi phục một chút huyết sắc cánh môi run rẩy, làm như tưởng mở ra nói cái gì, lại sợ vừa nói liền sẽ ngăn không được phá thanh.

”Không có việc gì. “Đường Niệm Niệm vỗ về nàng tóc đẹp tay hơi hơi một đốn, sau đó phóng tới nàng no đủ nước mắt con ngươi thượng, giúp nàng sát nước mắt. Cảm giác được trên tay bọt nước hơi nhiệt. Đường Niệm Niệm chớp hạ mắt, trong mắt nhu sắc nghiêm túc cùng chỗ sâu trong chết lặng càng thêm rõ ràng, nè

nhẹ nói:” Không đau, vết sẹo cũng không có, Thù Lam vẫn là cùng nguyên lai giống nhau, sẽ không khó coi. “

Đường Niệm Niệm đối thân thể của mình chấp niệm rất sâu, không cho phép trên người xuất hiện một chút vết thương, như thế đối Thù Lam an ủi cũng thành như thế.

Nghe được nàng lời nói, Thù Lam nhấp môi liền” xì “Bật cười, chỉ là đáy mắt nước mắt lại cũng chảy đầy mặt, nước nở nói:” Ân, ta không có việc gì, tiểu thư không cần lo lắng, tiểu thư đã trở lại, ta đều không có đi nghênh đón tiểu thư, còn làm tiểu thư tự mình đến nơi đây tới..... “

&n

.....

bsp; Đường Niệm Niệm không chê phiền lụy giúp nàng xoa nước mắt, nàng như vậy mềm nhẹ mà nghiêm túc hành động làm Thù Lam nhất thời liền lời nói cũng không hiểu được nên như thế nào nói, vốn là muốn hiểu thẳng nhăn nước mắt lại cũng là càng ngày càng nhiều. Nàng vốn là so Đường Niệm Niệm lớn hơn vài tuổi, cũng vẫn luôn đem Đường Niệm Niệm coi như hài tử giống nhau tinh tế chiếu cố, lúc này Đường Niệm Niệm lại làm nàng cảm giác được kỳ thật nàng cũng không phải gì đó cũng đều không hiểu hài tử, nàng đồng dạng ở che chở nàng, quan tâm nàng, đem nàng đặt ở trong lòng.

”Thù Lam không khóc, ai khi dễ ngươi, ta giúp ngươi khi dễ trở về.
“Đường Niệm Niệm thấp giọng nói, rõ ràng có vẻ có chút tính trẻ con nói, lại có một cỗ làm người tin phục ma lực, trắng ra quan tâm không hề ngăn cản đánh vỡ người trái tim, ám đến người đáy lòng.

”..... Tiểu thư..... “Thù Lam khóe miệng không khỏi nhẹ nhàng giơ lên một mặt độ cung. Nàng tiểu thư thật sự thay đổi, trở nên liền chính mình trong trí nhớ cái kia tựa theo gió rồi biến mất cái kia tiểu thư bừng tỉnh như mộng.

Đường Niệm Niệm thấy nàng ngơ ngẩn bộ dáng, đang muốn nói cái gì, liền cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng đã đi vào nàng phía sau, một tay ôm lấy nàng vòng eo, một tay cầm khăn giúp nàng chà lau trên tay Thù Lam nước mắt.

.....

-----oOo-----

Chương 68: nghiêm trị Đường Xảo Chi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thù Lam hoàn hồn sau liền thấy như vậy một màn, chỉ cảm thấy trong lòng nguyên lai sợ hãi cùng ủy khuất đều đã bị Đường Niệm Niệm ngay từ đầu trấn an, cùng hiện tại Tư Lăng Cô Hồng sùng nịch độc chiếm biểu hiện sở cảm nhiễm tan đi. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm cứng họng bật cười, lẳng lặng nhìn trước mắt hai người, một cái tĩnh nếu xử nữ ngồi, nhẹ ngẩng đầu nhìn sau lưng người, một cái không cần ngôn ngữ, lẳng lặng vì nàng chà lau ngón tay, một tay ôn nhu lại không mất bá đạo ôm này vòng eo, biểu hiện quyền sở hữu.

Không có bất luận cái gì ngôn ngữ, khiến cho người cảm giác ấm đến trong xương cốt ấm áp, hình cùng phó bức họa cuộn tròn, làm người không đành lòng quay rầy.

Đường Niệm Niệm tùy ý Tư Lăng Cô Hồng động tác, lại quay đầu đối Thù Lam hỏi:” Là ai đánh? “

Thù Lam lúc này đã phát hiện chính mình thân thể khôi phục, nhẹ nhàng từ trên giường đứng dậy mặc vào mép giường giày. Nghe được Đường Niệm Niệm nói, nhất thời không có ngôn ngữ.

Lúc này Diệp thị tỷ muội như thế nào đều nhịn không được, Liên Kiều dựng mày kêu to nói:” Là cái kia Đường Xảo Chi, đã nhiều ngày nàng luôn là tới tìm Thù Lam phiền toái, liền ở phía trước ngày Thù Lam bị nàng bắt đi, nếu không phải chúng ta cứu kịp thời, chỉ sợ Thù Lam tánh mạng đều đã ném. “

Mộc hương cũng cau mày, lòng còn sợ hãi nói:” Chủ mẫu, ngài là không hiểu được chúng ta tìm được Thù Lam thời điểm nàng bỏ

dáng. “Không màng Thù Lam đầu tới ngăn cản ánh mắt, võ võ chính mình ngực nói:” Cả người đều bị roi đánh đến không có một khối hảo thịt, nội tạng đều xuất huyết, nếu là chúng ta lại muợn một bước, đã muợn một bước nói..... “Câu nói kế tiếp ngữ đã là nghiên rằng nghiên lợi phần nộ cùng kinh sợ, có thể thấy được khi đó đích xác hung hiểm.

”Ta biết. “Đường Niệm Niệm tuy rằng không có nhìn đến ngay lúc đó thảm trạng, nhưng là đã từng nàng chịu thương quá nhiều, chỉ là liếc mắt một cái xem Thù Lam trên người dấu vết là có thể đủ phỏng đoán đến ngay lúc đó trạng huống.

Nàng nhẹ giương mắt nhìn Thù Lam, nói:” Thù Lam không sợ, về sau đánh trở về. “

Nàng hảo không có dò hỏi sự tình nguyên nhân, chỉ là đơn thuần phải vì nàng hết giận, làm như tín nhiệm nàng, mặc kệ là nàng đối hoặc là nàng sai, nàng đều sẽ che chở nàng. Thù Lam nhẹ rũ xuống đôi mắt, đem bên trong lại lần nữa nảy lên tới chua xót che giấu, không cho chính mình lại lần nữa hiển lộ ra yếu ớt, nhẹ nhàng giơ lên khóe môi, thanh âm lại khó có thể che giấu khàn khàn,” cảm ơn tiểu thư. “

Đường Niệm Niệm không hỏi, lại không đại biểu người khác không hỏi.

Một bên Chu Diệu Lang lúc này ôn nhu nói:” Hai ngày trước ta xem người trọng thương trên giường, cần hảo hảo tĩnh dưỡng, không thể hỏi toàn nguyên nhân. Hiện giờ chủ mẫu cùng trang chủ đều ở chỗ này, vừa lúc đem sự tình hoàn chỉnh nói rõ ràng. Đường Xảo Chi tìm người làm cái gì? Lại vì sao đột nhiên như thế đối đãi người? “

Thù Lam mím môi, hít một hơi, nhìn Đường Niệm Niệm, cũng không giấu giếm nói:” Đường Xảo Chi kia mấy ngày tìm ta là vì từ ta trong miệng được đến tiểu thư tin tức. Tưởng biết được tiểu thư vì sao thân thể sẽ kiện toàn, lại vì sao sẽ có nguyên lực cùng Thiên Phẩm đan dược nguyên nhân. Nàng bức ta đem tiểu thư sở hữu nói ra, còn suy đoán tiểu thư là có cái gì Thiên Phẩm dược sách, cùng

nhau muốn ta giao. Còn ngôn muốn ta nghe theo nàng lời nói, ngốc tại tiểu thư bên người làm mật thám. “

”Này đó ta tự nhiên không ứng, nàng liền tiếp tục tìm ta, vừa đấm vừa xoa, chính là ta không buông khẩu nàng cũng không có cách nào. “

Chu Diệu Lang xem nàng lúc này sắc mặt có chút do dự, tựa hồ kế tiếp nói có chút khó có thể khai khẩu, liền nói:” Nàng đã như thế mấy ngày cũng không có thi hình, vì sao sẽ đột nhiên liền đến người vào chỗ chết? “

Thù Lam trầm mặc một hồi, cuối cùng đáy mắt hiện lên một sợi kiên định, nhìn đồng dạng nhìn nàng Đường Niệm Niệm, nhấp môi nói:” Bởi vì ta xuất khẩu muốn nàng giao ra, lúc trước từ trong tay ta cướp đoạt thuộc về tiểu thư đồ vật. “

”Việc này làm như chạm đến nàng lửa giận, lập tức liền đem ta bắt lên, nếu không có cảm thấy ta tất biết được tiểu thư bí mật, chỉ sợ liền không phải đối ta dụng hình, mà là trực tiếp giết ta. “Thù Lam nói, sắc mặt lại lần nữa có chút trắng bệch, nhưng là hai tròng mắt lại chớp động bức người đen bóng.

Ở đây mấy người nghe vậy đều không khởi nghi hoặc nhìn về phía Đường Niệm Niệm, Chu Diệu Lang nghi hoặc nói:” Thuộc về chủ mẫu..... Đồ vật? “

Thù Lam lúc này liền thật sâu nhìn Đường Niệm Niệm cùng nàng phía sau Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, nhấp chặt môi đã trắng bệch, có thể thấy được nàng lúc này tựa hồ ở quyết định cái gì chuyện quan trọng.

Cuối cùng, Thù Lam sắc mặt rốt cuộc hóa thành kiên định, có chút phức tạp đối Đường Niệm Niệm nói:” Ta bản không tính toán nói ra, chỉ là kia kiện đồ vật đối nguyên lai tiểu thư tới nói, lại là so tánh mạng còn muốn quan trọng. “

Nàng ngôn ngữ trọng điểm nói ra ‘ nguyên lai ’ hai chữ, không ngừng là đối Đường Niệm Niệm nói, càng là nói cho Tư Lăng Cô Hồng nghe được. Đơn giản là nàng kế tiếp muốn nói nói, khả năng sẽ ảnh hưởng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người cảm tình, này cũng tuyệt đối không phải nàng trước muốn xem đến. Cho nên mới cố ý nói ra nguyên lai hai chữ, biểu hiện xuất hiện ở Đường Niệm Niệm bất đồng, tâm ý cũng bất đồng.

Nếu là nàng không nói, chờ sau này đột nhiên bị Đường Niệm Niệm nhớ lại, hoặc là bị người khác nói ra, lại hoặc là bị đột nhiên phát hiện, như vậy chỉ sợ ngược lại sẽ trở thành hai người hiểu lầm.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt. Nàng đã nghĩ đến, kia kiện đồ vật nên là thân thể này nguyên thân.

Thù Lam nói:” Tiểu thư người từ lần đó từ tìm được đường sống trong chỗ chết trung tỉnh lại sau, dĩ vãng sự tình người liên cái gì đều nhớ không được. Kỳ thật, tiểu thư sẽ..... Làm ra như vậy phí hoài bản thân mình sự tình, cũng là vì kia kiện đồ vật bị Đường Xảo Chi cướp đi. “

&nb

.....

sp; nàng yên lặng nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, thấp giọng nói:” Tuy rằng đã qua đi ba năm, nhưng là cung thiếu chủ dung mạo vẫn chưa biến hóa nhiều ít, cho nên nô tỳ ở đệ nhất nhìn đến khi liền nhận ra tới. Chỉ là xem tiểu thư không có phản ứng liền không có nói. Kỳ thật tiểu thư ba năm trước đây một lần ngoài ý muốn cứu trọng thương cung thiếu chủ, lúc sau cùng cung thiếu chủ ở chung ba tháng, từng đối cung thiếu chủ khuynh tâm. “

Trong phòng một tĩnh, là Chu Diệu Lang dám người đột nhiên nín thở kết quả. Hiển nhiên tuy rằng Thù Lam đã dùng ‘ từng ’ một chữ tới đem đoạn cảm tình này nói đúng hiện tại tới nói nhẹ nhàng một ít, chỉ là các nàng nhưng đều biết được Tư Lăng Cô Hồng đối

Đường Niệm Niệm chiếm hữu dục. Nghĩ đến Đường Niệm Niệm đã từng đối người khuyh tâm, may mắn..... May mắn mất trí nhớ a!

Thù Lam yên lặng tiếp tục nói:” Chỉ là cung thiếu chủ chung quy vẫn là rời đi, lại rời đi lúc sau lưu lại một khối ngọc bội tín vật giao cho tiểu thư, nói qua tiểu thư nếu là muốn cái gì sự nhưng dùng này khối ngọc bội đi một chỗ có du long tiêu chí cửa hàng, đem ngọc bội giao cho trong đó chưởng quầy, liền có thể tìm ra đến hấn tương trợ. “

Nói tới đây, nàng câu nói dừng một chút, tràn ngập phức tạp con người nhìn trước mắt ôm nhau mà đứng hai người,” ở tiểu thư biết được chính mình muốn thay thế Đường Xảo Chi xuất giá Tuyết Diên Sơn Trang khi, ở phía trước một ngày liền tìm ra ngọc bội, viết một phong thơ kiện, làm nô tỳ mang đi tìm cung thiếu chủ trợ giúp. Chính là ai ngờ hiểu này đó đều bị Đường Xảo Chi nhìn đi, kia ngọc bội cùng thư tín cũng đều bị nàng cướp đoạt đi, lúc sau..... Lúc sau tiểu thư liền nhân chịu không nổi như thế, mới..... “Nhảy sông tự sát.

”Tiểu thư cùng trang chủ đi không gió hải vực, mấy ngày nay Đường Xảo Chi lại tới tìm nô tỳ, nô tỳ nhất thời liền muốn đem ngọc bội phải về, chẳng sợ không giao cho tiểu thư, cũng không muốn Đường Xảo Chi đem thuộc về tiểu thư đồ vật cấp cướp đoạt đi. Sau lại chỉ là kinh ta như thế nhắc tới, nàng liền sắc mặt đại biến, ta phỏng đoán nàng rời đi Đường Môn sau tất nhiên chính là dựa vào tiểu thư ngọc bội mới vào cung gia, liền uy hiếp nàng nếu là không giao liền đem hết thầy báo cho cung thiếu chủ, cũng bởi vậy nàng lập tức liền phát tác..... “

Nói xong này hết thầy, Thù Lam liền đứng thẳng cúi đầu không hề ngôn ngữ. Nàng tuy rằng biết được những việc này nên đã quên liền đã quên, hiện giờ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phi thường hạnh phúc, Tư Lăng Cô Hồng cũng đối Đường Niệm Niệm vô cùng yêu thương. Chỉ là đối với Đường Niệm Niệm đã từng đối ngọc bội bảo bối, cùng Đường Xảo Chi cướp đoạt mà nhảy sông tự sát canh cánh trong lòng. Hiện giờ nhìn Đường Xảo Chi tại đây đại biến mây nội diệu võ dương oai, nhất thời không có chịu đựng trụ.

Sương phòng nội một mảnh an tĩnh, Diệp thị tỷ muội trộm nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, trong lòng ám mà lú lười. Không nghĩ tới chủ mẫu cùng cung thiếu chủ còn có như vậy sâu xa qua đi, khó trách cung thiếu chủ đối chủ mẫu đủ loại làm như thực lạc ngôn ngữ cùng giữ gìn hành vi đều có giải thích, nói cách khác bọn họ hiện giờ thế nhưng là ở trang chủ tình địch địa bàn thượng!?

Đường Niệm Niệm nghe xong này hết thấy thần sắc thượng cũng không có bất luận cái gì biến hóa, này hết thấy đều là thuộc về thân thể nguyên hồn. Hiện giờ ngay cả đối mặt Cung Cảnh Mặc khi kia một chút dung nhập huyết nhục chấp niệm đều đã bị nàng cấp đánh tan, đến nỗi kia cái gì ngọc bội tín vật cùng nàng cũng không có can hệ.

Chỉ là, cảm giác được trên eo hơi hơi có chút buộc chặt tay, cùng phía sau người dị động, truyền vào trong lòng mạc danh cảm giác. Đường Niệm Niệm ngón tay túm Tư Lăng Cô Hồng một sợi theo hấn cúi đầu động tác mà buông xuống xuống dưới mặc phát, một nhón mũi chân, liền đã gặm hấn thủy sắc môi mỏng một ngụm, mềm mại nói:” Kia không phải ta. “

Tư Lăng Cô Hồng thân thể một đốn, sau đó vốn là có chút ảm đạm thần sắc đã hóa thành một sợi cười,” ừ “Một tiếng.

Ở đây mấy nữ xem đến đều là trong lòng thở dài, tới rồi hiện giờ đã đối này chết lặng. Chu Diệu Lang thầm nghĩ trong lòng: Chủ mẫu thật là càng ngày càng hiểu biết trang chủ, cũng càng ngày càng sẽ trấn an trang chủ cảm xúc. Nhìn xem, này còn chỉ là vừa mới hiển lộ cảm xúc, liền ở chủ mẫu một cái hôn môi, một tiếng mềm như bông trong lời nói, biến mất vô tung vô ảnh.

Thù Lam nhìn Đường Niệm Niệm là thật sự không có một chút khó chịu thần sắc, cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Tuy rằng nàng đã hạ quyết tâm đem chân tướng nói ra, lại trước sau vẫn là lo lắng sẽ làm hai người cảm tình bị hao tổn. Hiện giờ nhìn bình yên vô sự hai người, nàng cũng như là hoàn toàn thả lỏng, khóe miệng giờ lên tươi cười.

Tiểu thư có thể gặp được trang chủ, thật sự thực hảo, thực hảo.

Tối nay ánh trăng sao thiếu, toái tinh đầy trời, nước biển sóng nước lóng lánh.

Thạch phô trên đường, một bộ xanh thắm tơ vàng thêu văn váy lụa Đường Xảo Chi sắc mặt nghiêm chỉnh hơi có chút khấn trương đi ở trong đó, sau đó không lâu nàng liền tiến vào một chỗ trong rừng tiểu các trước. Tiểu các phía trước có hai người trông coi, nhìn đến nàng đã đến, một người đẩy cửa ra, thanh âm không gợn sóng nói:” Gia chủ đã đến. “

Đường Xảo Chi thoáng hít một hơi, vốn là khấn trương sắc mặt cũng cường giả bộ một bộ ngoan ngoãn tươi cười, đi bước một đi vào.

Các nội, ngồi ngay ngắn ở trong đó chưa đúng là sơ hồi cung gia gia chủ cung giao. Lúc này hấn trên mặt cũng không thấy cái gì biểu tình, ánh mắt cũng sắc bén đáng sợ. Làm vốn dĩ liền lòng có hồi hộp Đường Xảo Chi trên mặt tươi cười thiếu chút nữa duy trì không đi xuống. Dưới chân không tiếng động tiến lên, đối với cung giao liền khuất thân thi lễ, nói:” Xảo Chi gặp qua gia chủ. “

”Ân..... “Cung giao lãnh đạm lên tiếng, thỉm mị con người lạnh lùng nhìn trước mắt Đường Xảo Chi. Nữ tử này ngay từ đầu hấn vốn là chỉ là nhìn nàng không tài luyện được thiên phú, cùng đối Cung Cẩn Mặc lưu luyện si mê mới lưu lại bồi dưỡng. Chỉ là hiện giờ nghĩ đến thân phận của nàng, lại nghĩ đến đối hấn bất kính Đường Niệm Niệm, cùng Cung Cẩn Mặc lãnh duệ ngôn ngữ, không khỏi đối nàng cũng giận chó đánh mèo nhiều vài phần bất mãn. Khẩu khí cũng tự nhiên thiếu ngày thường ôn hòa,” sự tình làm được như thế nào, nghe nói người đem Đường Niệm Niệm bên người tỳ nữ thiếu chút nữa lộng chết, làm vô ngàn thiếu chủ người đều nháo đến hành phòng đi. “

<

.....

br> Đường Xảo Chi nghe vậy, sắc mặt biến biến, cường cười nói:”
Sự tình đều không phải là như thế, là kia..... “

Cung giao trực tiếp đánh gãy nàng lời nói,” nói thẳng kết quả. “

Đường Xảo Chi thân thể chấn động, khẽ nhếch trương môi, cúi đầu thấp giọng nói:” Không..... Không có. “

”Không có? “Cung giao khóe miệng gợi lên một mạt cười, trong mắt lại không thấy bất luận cái gì ý cười. Liền tính là trên mặt kia một mạt cười cũng là rét lạnh cực kỳ, làm nhân tâm thần đều run.

Đường Xảo Chi vốn chính là không phải đối thủ của hắn, bị hắn kỳ thật sở áp, sắc mặt tức khắc tái nhợt, sốt ruột nhanh chóng kêu to nói:” Đều là kia tỳ nữ khẩu ngạnh thực, vô luận ta như thế nào hỏi, vừa đấm vừa xoa, nàng đều một chút không buông khẩu. Vốn dĩ..... Vốn dĩ ta muốn dùng hình là có thể bức cung ra tới, nào biết hiểu đấm kia người thế nhưng ra tới làm rồi. Ở đại biểu mây nội bọn họ thế nhưng còn dám như thế kiêu ngạo, thật sự là không đem gia chủ ngài để vào mắt. “

Nàng lời nói vừa mới nói xong, cung giao đột nhiên hừ lạnh một tiếng, sau đó liền thấy Đường Xảo Chi” phốc! “Một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt lập tức có chút xám trắng, hai mắt trừng lớn hoảng sợ nhìn hắn.

Cung giao lãnh lệ nói:” Không cần bắt người kia bộ châm ngòi ly gián ngu xuẩn phương pháp phóng tới ta trên người, hiện giờ tiểu bối thật sự là một cái so một cái có bản lĩnh, người cho rằng lão phu là nói mấy câu là có thể bị người đùa bỡn vỗ tay bên trong sao? “

Đường Xảo Chi lập tức quỳ xuống đất, nói:” Xảo Chi không phải ý tứ này, ngài là Xảo Chi kính trọng nhất trưởng bối, Xảo Chi nào dám như ngài theo như lời như vậy. “

Cung giao chỉ là lạnh lùng nhìn nàng, cũng không gọi nàng đứng dậy, lãnh đạm nói:” Như thế việc nhỏ đều làm không ổn, lão phu như thế nào làm người lưu tại căn mạc bên người. “

”Gia chủ! “Đường Xảo Chi nghe vậy tức khắc ngẩng đầu lên, liên thanh nói:” Điều không phải là Xảo Chi vô dụng, thật sự là kia tỳ nữ quá quật, chỉ cần gia chủ lại cho ta một chút thời gian, ta nhất định đem sự tình làm thỏa đáng! “

Cung giao đáy mắt hiện lên một sợi trào phúng, chính là như vậy ngu xuẩn nữ tử, vì tình yêu mặt khác cái gì đều có thể không màng. Cũng là cái dạng này nữ tử tốt nhất lợi dụng, buồn cười chính là hấn kia tiểu nhi thể nhưng nói cái gì có cái nên làm có việc không nên làm? A! Người làm đại sự đó là nếu không câu tiểu tiết, lợi dụng hết thầy có thể lợi dụng hết thầy.

”Xem người như thế kiên trì, ta liền lại cho người một lần cơ hội. “Cung giao nhàn nhạt nhìn nàng, nói:” Người nói như thế nào đều là Đường Niệm Niệm thân sinh muội muội, không nể mặt tăng cũng phải nể mặt Phật, người nếu có tâm, nàng cũng không nên cự tuyệt mới là. “

Đường Xảo Chi há mồm, cứng họng không tiếng động. Nàng trong lòng đích xác đối Đường Niệm Niệm rất là thống hận chán ghét, muốn cho nàng chết oan chết uổng. Nhưng là từ ở đông Vân Thành lại lần nữa gặp mặt cho tới bây giờ, dĩ vãng chưa bao giờ từng có quá đối nàng sợ hãi, lại là một chút gia tăng. Làm nàng giáp mặt đi đối phó Đường Niệm Niệm, nàng trong lòng kỳ thật thật sự có chút không dám.

”Như thế nào? “Cung giao đạm nói:” Hay là người không muốn? “

Đường Xảo Chi nghe ra hấn trong thanh âm lạnh lẽo, lập tức cắn chặt răng, ngửa đầu nói:” Nguyên ý, có thể vì gia chủ làm việc là Xảo Chi vinh hạnh. Hiện giờ Xảo Chi đã là đại biểu mây trung một viên, vì đại biểu mây mưa lợi tất nhiên là Xảo Chi chuyện nên làm, tất đạo nghĩa không thể chối từ! “

Nàng lời nói thực sự nói thật dễ nghe, cung giao trong lòng cũng sáng khoái vài phần. Trên mặt cũng có một ít chân thật ý cười, xoa tay nói:” Đứng lên đi. Người có thể có này phân tâm liền hảo, cần mặc bên người nên có người như vậy toàn tâm vì đại biểu mây suy

nghĩ nữ tử. Tương lai này đại biểu mây tóm lại là muốn dừng ở cần mặc trên người, người hiện giờ hành động cũng bất quá là trước tiên vì hấn hảo mà thôi. “

Đường Xảo Chi trên mặt hơi hỉ, nghe ra hấn lời nói sau lưng ý tứ, đuôi lông mày thượng cũng mang lên ý cười, đứng lên nói:” Xảo Chi minh bạch. “

”Đi xuống đi. “Cung giao này liền trực khách.

Đường Xảo Chi cũng không hề quấy rầy, hành lễ sau xoay người rời đi.

Lại lần nữa đi ở thạch phô trên đường nhỏ, ban đêm gió biển thổi phất ở trên người, có chút lạnh lẽo. Đường Xảo Chi trên mặt ý cười cũng chậm rãi đậm xuống dưới, trong mắt lập loè không chừng. Đánh tan vừa mới một trận kinh hỉ sau, lại nghĩ đến muốn cùng Đường Niệm Niệm giao phong, nàng trong lòng lại không khỏi có chút run rẩy lên.

Lại nói tiếp, nàng đó là bất nạt kẻ yếu người, luôn là yêu thích dùng mượn dùng sau lưng thế lực tới điều võ dương oai, nếu là gặp chân chính hiểm cảnh liền dễ dàng khiếp đảm. Chỉ là tưởng tượng hai ngày trước đối Thủ Lam dùng hình phạt, lại tưởng tượng nay Đường Niệm Niệm đấm người trở về, còn có vừa mới cung giao lời nói.....

”Hừ! Bất quá một cái bệnh quý mà thôi, chẳng sợ biến hóa lại nhiều, một người tính tình còn có thể một chút liền hoàn toàn thay đổi không thành? “Đường Xảo Chi thấp giọng lầm bầm, lời này cũng là nói cho chính mình nghe, thêm can đảm mà thôi. Vì sau này địa vị, cùng có thể trở thành Cung Cần Mặc nữ nhân, nàng nhất định phải đem chuyện này làm thỏa đáng.

Nàng kỳ thật nghĩ đến cũng không sai, một người tính tình xác thật không dễ dàng biến hóa. Đã hơn một năm thời gian có thể hoàn toàn thay đổi một người tất nhiên là đã trải qua hoàn toàn bất đồng cực hạn trải qua, người như vậy thật sự thiếu chi lại thiếu. Chính là

nàng lại nơi nào biết được, Đường Niệm Niệm thay đổi không phải tính tình, mà là từ căn bản thượng liền thay đổi nội bộ hồn phách.

Hôm sau, không trung xanh thẳm trong sáng, mây trắng trôi nổi, sạch sẽ đến làm nhân tâm tình sung sướng. Một chút không thấy ở không gió hải vực thượng sóng to gió lớn, mạo hiểm đáng sợ.

Một ngày này, cung giao bày ra yến hội, cung tiễn mọi người ly

.....

Đi.

Hắn trường hợp làm thực sự thực hảo, mặt ngoài một chút không thấy hắn vì không gió hải vực sở trải qua mà có nửa điểm bất mãn. Tinh xảo thức ăn mang lên mặt bàn, rượu nùng liệt.

Yến hội trung, cung giao cũng chỉ là thuận miệng nói vài câu về không gió hải vực sự tình, sau đó tùy ý mọi người nghị luận nói chuyện phiếm mặt khác.

Ở yến hội trên đường trung, một bộ giáng hồng váy Đường Xảo Chi đồ bưng sắc mặt, mỉm cười đã đi tới Đường Niệm Niệm này một bàn, cố nén trụ trên bàn mọi người nhìn chăm chú, trên mặt hàm chứa thân thiết tươi cười nói:” Nhị tỷ, từ trong nhà từ biệt, chúng ta đã hảo chút thời gian không có hảo hảo trò chuyện qua, muội muội có một số việc muốn cùng tỷ tỷ nói nói, không biết tỷ tỷ có không dỗi bực? “

Đường Niệm Niệm ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, không hề có muốn nhúc nhích ý tứ, chỉ là nhìn nàng đạm nói:” Xin lỗi vô dụng. “

Đường Xảo Chi trên mặt tươi cười hơi hơi một đốn, cười duyên nói:” Tỷ tỷ đang nói cái gì đâu, muội muội như thế nào nghe không rõ, cái gì xin lỗi không xin lỗi, tỷ muội chi gian nói này đó thật là khách khí. “

Tuy rằng nàng trên mặt đang cười, nhưng là trong mắt lại một mảnh lãnh giận. Nhớ trước đây nàng nơi nào yêu cầu ở nàng trước mặt như thế cố làm ra vẻ, nếu là không cao hứng hiểu rõ trực tiếp đánh chửi đều là chuyện thường, nếu muốn cái gì nàng không đều là nước mắt lưng tròng hai tay dâng lên?

Đường Niệm Niệm híp híp mắt, nhàn nhạt ánh mắt nhìn Đường Xảo Chi.

Nếu nói đến đến trên thế giới này cho tới bây giờ gặp được như vậy nhiều người, giết như vậy nhiều người, chọc nàng không cao hứng không nhiều lắm cũng không ít, nhưng là nếu tính lên, Đường Xảo Chi xem như trong đó chi nhất.

Bị thương nàng mặt, lại bị thương nàng người, một mà lại tiến đến khiêu khích.

Đường Xảo Chi chỉ cảm thấy nàng hiện giờ lãnh đạm sắc mặt có chút đáng sợ, nàng nhớ rõ ngày ấy Cung Cẩm Mặc sinh thành trong yến hội, nàng chính là như vậy bộ dáng đối liễu phiêu tuyết làm ra một ít liệt sự tình. Không! Không đúng! Lúc này bộ dáng so với kia thời điểm càng vì lãnh đạm, cặp kia con ngươi lãnh đạm mà chết lặng, một chút cũng không che giấu đối chính mình không mừng.

Đường Niệm Niệm hơi hơi hé miệng, đang chuẩn bị nói cái gì tới phóng thích chính mình bất an. Nhưng mà chờ nàng mở miệng lúc sau, lại phát hiện chính mình hoàn toàn nói không ra lời, không ngừng là như thế, liền thân thể của nàng cũng không chịu chính mình không chế.

Tức khắc, nàng là hai tròng mắt trũng lớn như ngư u.

Đường Niệm Niệm triệt hạ Tư Lăng Cô Hồng xiêm y.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười gật đầu, ôm nàng đứng dậy liền rời đi chính ở vào não nhiệt khi yến hội.

Chỉ là, phía trên cung giao lại không tính toán liền như thế thả người rời đi, cười ra tiếng nói:” Vô ngàn thiếu chủ liền như vậy rời đi không khỏi quá không cho mặt mũi đi, huống chi đây là muốn đem là ta đại biến mây người mang đi nơi nào? “

Vốn tưởng rằng này hai người không phải dừng lại chính là lại như là lần trước giống nhau không thêm để ý trực tiếp rời đi, ai biết ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm chỉ đàm nói một tiếng:” Trở về nói chuyện phiếm. “

Vốn là lại theo hai người hành vi có chút ngưng trọng yển hội, nghe thế thanh thuần chất bình tĩnh lời nói, tức khắc mấy cái đang ở uống rượu người một ngụm không có nuốt xuống đi, sắc đến đầy mặt đỏ bừng. Mặt khác sắc mặt càng là vẻ mặt vô ngữ.

Cung giao chính còn nói cái gì, một bên Cung Cẩn Mặc đã lãnh đàm ra tiếng:” Hà tất tự tìm khó coi. “

Hắn thanh âm không lớn, cũng không có gì phập phồng, hiển nhiên chỉ là nói cho cung giao nghe mà thôi. Chỉ là hắn cũng không có chút nào che giấu, phía dưới đều là một ít thực lực không yếu người, nghe được cũng đều không phải là việc khó. Nhất thời cung giao sắc mặt đại biến, những người khác đều chỉ làm bộ không có thấy, không có nghe thấy.

Cung giao lãnh lệ ánh mắt thẳng tắp nhìn Cung Cẩn Mặc, từ đây thứ hắn sinh nhật yển hội lúc sau, bọn họ hai người quan hệ thật giống như hoàn toàn đâm thủng kia tầng nguyên bản ngục trang giả dối, chân chân chính chính giằng co lên.

Nếu nói Cung Cẩn Mặc vì sao sẽ như thế, không ngừng là không mừng cung giao như thế khó xử Đường Niệm Niệm, càng là bởi vì đến từ nhìn đến Đường Niệm Niệm hết thấy việc làm trực tiếp trắng ra sau, trong lòng sở hữu hiểu ra. Nếu vốn là không muốn, không mừng, cần gì phải đi ngục trang, hiện giờ cũng không sai biệt lắm là lúc, hắn đã chuẩn bị thỏa đáng, hắn cùng cung giao chi gian giả dối phụ tử hòa thuận trò chơi cũng nên kết thúc.

Này đại biểu mây, không hề là cung giao thiên hạ, mà là hấn khởi điếm.

Đổi mặt cung giao thực chất lãnh lệ ánh mắt, Cung Cẩn Mặc nhàn nhạt bưng lên trên bàn chén rượu, ánh mắt dừng ở Tư Lăng Cô Hồng đám người rời đi phương hướng, thỉu uống một ngụm. Cay độc nùng liệt hương vị từ âm vang chảy vào phế phủ, liền kia trái tim nội dùng lạnh băng phong tàng hừng hực đã tâm cùng cao ngạo cũng ngo ngoe rục rịch, chỉ đợi phá băng mà ra.

Lúc này ánh nắng vừa lúc, Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực đến gần rồi nhập thiên đảo nội chỗ ở, ở bọn họ phía sau đi theo chính là thân thể cứng đờ Đường Xảo Chi.

Dọc theo đường đi, thân thể hoàn toàn không chịu chính mình khống chế Đường Xảo Chi mấy dục hồng mắt, loại này sinh tử hoàn toàn không thể bị chính mình khống chế cảm giác, làm nàng rất cuộc biết được sợ hãi.

Sớm biết hiểu sẽ là như thế, sớm biết hiểu sẽ là như thế.....

Đường Xảo Chi rồi lại nói không ra cái nguyên do tới. Sớm biết hiểu sẽ là như thế lại như thế nào đâu? Liền không đáp ứng cung gia chủ yêu cầu? Như vậy nói, như vậy nàng mộng cũng tương đương là phá!

&n

.....

bsp; vân lưu các liền ở trước mắt, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm khi trở về Thù Lam đám người liếc mắt một cái liền nhìn thấy, đương nhìn đến bọn họ phía sau đi theo cứng đờ Đường Xảo Chi khi, mấy nữ sắc mặt đều hơi hơi biến hóa.

Liên Kiều híp một đôi linh động mắt to, vài bước liền đi đến Đường Xảo Chi trước mặt, trên dưới đánh giá nàng vài lần sau, liền phát hiện nàng dị thường, hừ cười nói:” Hừ hừ! Mấy ngày hôm trước ỷ

vào đại biển mây diều võ dương oai, hiện tại như thế nào? Còn không phải rơi xuống chúng ta trong tay, đại biển mây lại như thế nào, sao lại vì người mà đắc tội chúng ta trang chủ cùng chủ mẫu. “

Mộc hương cũng không rơi sau, đồng dạng hừ lạnh nói:” Ác nhân có phải hay không có ác báo, ta không biết, nhưng là thế giới này chính là cường giả vi tôn. Chính người không có bản lĩnh liền ý thế hiệp người, hẳn là đã sớm nghĩ đến hậu quả sẽ là như thế nào. “

Những người khác không nói gì, Thù Lam lẳng lặng đứng ở một bên, bắt quá lạnh nhạt nhìn Đường Xảo Chi liếc mắt một cái. Tiếp tục vì Đường Niệm Niệm châm trà động tác, đặt đến nàng trước mặt.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Thù Lam nhớ rõ nàng đối với người dùng những cái đó hình pháp, lại đánh nhiều ít hạ sao? “

Thù Lam vừa nghe, khóe miệng giơ lên một mặt cười, lắc đầu nói:” Không nhớ rõ. “Lúc ấy nàng đã ở sinh tử một đường, lại như thế nào sẽ nhớ rõ Đường Xảo Chi rốt cuộc đánh nàng nhiều ít hạ. Chỉ là nghe Đường Niệm Niệm như thế hỏi, lại nghĩ đến nàng tính tình, không khỏi liền trong lòng một nhạc. Kia mấy ngày đã chịu đau khổ cảm xúc cũng đã biến mất không sai biệt lắm.

Đường Niệm Niệm gật đầu, nói:” Không nhớ rõ cũng không quan hệ, Thù Lam tưởng như thế nào khi dễ liền như thế nào khi dễ trở về. “

Này trả thù từ nàng trong miệng nói ra tới, chẳng những làm người không cảm giác được bất luận cái gì huyết tinh, ngược lại giống như là hài tử chi gian đùa giỡn giống nhau. Người khi dễ ta, ta lại khi dễ trở về. Chỉ là mặc kệ là Thù Lam dám người vẫn là Đường Xảo Chi đều biết được, này khi dễ trở về cũng sẽ không như là hài tử đùa giỡn giống nhau đơn giản, đây là muốn ra mạng người sự tình.

Lúc này Chu Diệu Lang trở về, ở nàng phía sau đi theo tỳ nữ chuyển đến một cái chữ thập giá gỗ cùng dây thừng.

Chu Diệu Lang đem trong tay cầm roi đưa tới Thù Lam trong tay, sau đó chỉ thấy Diệp thị tử muội cũng không nhàn rỗi. Từ từ nữ trong tay kết quả giá gỗ, liền tự mình đi đến cứng đờ Đường Xảo Chi trước mặt, đem nàng dùng dây thừng cột vào giá gỗ phía trên.

”Thù Lam, nàng là như thế nào đối với ngươi, ngươi liền như thế nào đối nàng. “Liên Kiều quay đầu nhìn Thù Lam, gò má có chút phồng lên, ủng hộ nói:” Không nhớ rõ không quan hệ, đánh tới ngươi hả giận mới thôi. “

Mộc hương gật gật đầu, nói:” Yên tâm, có chủ mẫu ở, sẽ không làm nàng dễ dàng như vậy liền chết. Đúng không? Chủ mẫu. “Nói đến mặt sau, nàng đầy mặt đáng yêu tươi cười nhìn Đường Niệm Niệm, biến sắc mặt cực nhanh làm người líu lười.

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Thù Lam nhìn trong tay roi, ánh mắt lưu chuyển, đem ở đây mọi người thần thái nhìn trong mắt, nhất thời con ngươi có chút nóng lên. Bọn họ đều ở giữ gìn nàng, là thiết tình ở đối nàng hảo. Loại này giữ gìn là đã từng ở Đường Môn nàng chưa từng có từng có. Cho tới nay nhân Đường Niệm Niệm quan hệ, nàng nhập Tuyết Diên Sơn Trang, từ lúc bắt đầu như đi trên băng mỏng thật cẩn thận cho tới bây giờ cùng bọn họ hoà mình tùy ý tùy tính.

Không biết từ cái gì bắt đầu, nàng dung nhập bọn họ, bọn họ cũng thừa nhận nàng, bọn họ đều thuộc về Tuyết Diên Sơn Trang. Như Chu Diệu Lang đã từng cùng nàng nói qua, làm ra vẻ một chút nói, bọn họ đã là người một nhà, có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu cùng thể.

”Ân. “Thù Lam mím môi, sau đó cười hơi trợn gật đầu, nhéo roi tay buộc chặt.

Từ Đường Xảo Chi xuất hiện, nàng thần dung bình tĩnh, đều không phải là là thật sự không có một chút phần nộ, chỉ là ẩn nhẫn không phát mà thôi. Tuy rằng nàng trong lòng ủy khuất khó chịu đã bị mọi người quan tâm mà tan đi, nhưng là đối Đường Xảo Chi giận cùng

ghét lại trước nay không có biến mất. Mặc kệ là từ sơ ở Đường Môn khi Đường Xảo Chi đối nàng cùng Đường Niệm Niệm khi dễ, vẫn là mấy ngày trước đây thiếu chút nữa đem nàng đến nỗi tử địa, đều đủ để cho nàng đối Đường Xảo Chi hận này bất tử.

Bang ——

Một roi từ Thù Lam trong tay vút ra, nàng sắc mặt bình tĩnh, trên tay lực đạo lại một chút đều không nhỏ, lại dùng xảo kính, đánh vào người nhất đau địa phương. Nếu là trước kia nàng tất nhiên làm không được như thế, nhưng là từ vào Tuyết Diên Sơn Trang sau tu luyện nguyên lực, làm nàng cho tới bây giờ trở thành một cái huyền phẩm một bậc nguyên giả, tuy rằng so với người khác không coi là cái gì, nhưng là trên tay công phu lại cũng không yếu.

”A! “Một tiếng đau hô tức khắc từ Đường Xảo Chi trong miệng kêu ra. Lúc này nàng mới kinh ngạc phát hiện, nàng có thể nói chuyện, thân thể cũng khôi phục chính mình khổng chế. Chỉ là chờ nàng muốn dùng nguyên lực tránh thoát dây thừng khi, lại phát hiện trong cơ thể nguyên lực tựa biến mất vô tung vô ảnh, một chút không thể tìm.

Xa-na, nàng cơ hồ nhất thời không cảm giác được quát đánh ở trên người roi đau đớn, miễn nhãn không thể tin tưởng. Ở cái này cường giả vi tôn thời đại cùng thế giới, thực lực đại biểu cho hết thảy. Một người nếu tưởng đứng ở chỗ cao, được đến chính mình muốn hết thảy, yêu cầu đều là thực lực. Nàng là mà kiêu, hướng chi luyện được thiên phú cũng không yếu. Cho tới nay trừ bỏ lại lần nữa gặp được Đường Niệm Niệm phía trước, có thể nói quá đến mưa thuận gió hoà, chưa bao giờ gặp được quá cái gì suy sụp.

Lúc này nguyên lực biến mất có thể nói đối nàng đã kích cực đại, không có nguyên lực liền tính hôm nay tồn tại rời đi lại như thế nào, như thế nàng nơi nào còn có cơ hội đứng ở Cung Cẩn Mặc bên người? Một cái không có nguyên lực nữ tử, liền tính sinh đến như thế nào mỹ diệu vô song, cũng không thắng nổi một viên đan dược, một cái nguyên giả cao thủ.

.....

Như thế dưới, nàng liền không bao giờ khả năng được đến nàng muốn hết thầy.

”A a a ——! “Đương Đường Xảo Chi hoàn hồn lúc sau, cùng với mộng tưởng tan biến cùng thân thể thượng đau đớn, làm nàng đau hô thanh âm tự ly rách nát, có chút tê tâm liệt phế khủng bố.

”Ngươi..... Ngươi làm cái gì!? “Nàng hai tròng mắt cơ hồ huyết hồng trừng mắt trước Đường Niệm Niệm, tê thanh gầm rú:” Nguyên lực đâu, ta nguyên lực đâu? A a! Ngươi làm cái gì!? “

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn nàng thống khổ, đạm nói:” Tản mát. “

Tản mát.....

Ba chữ, đánh vỡ Đường Xảo Chi sở hữu ảo tưởng.

Một roi đột nhiên trêu hướng nàng khuôn mặt, đem nàng vốn là tàn nhẫn trừng Đường Niệm Niệm con ngươi không khỏi nhắm lại, toàn thân đều đau đến gãy giụa lên.

”Tiện..... Tiện nhân..... “Run rẩy nỉ non thanh âm quỷ dị nghẹn ngào, Đường Xảo Chi chết cũng không hồi cải mắng to,” tiện nhân..... Ngươi dám, ngươi dám..... A! “

Đáp lại nàng chỉ là Thù Lam càng thêm nói liền roi, chỉ cần nàng vừa ra thanh, Thù Lam liền đánh vào nàng đau huyết thượng, làm nàng một hơi trêu không lên, đến khẩu nói cũng một chút rách nát, thanh không thành tiếng.

Thù Lam huy tiên thủ đoạn đích xác không yếu, đánh như thế một hồi, chỉ thấy Đường Xảo Chi tuy rằng xiêm y bị đánh vỡ, trên người lại không thấy cái gì huyết nhục. Này cũng không phải Thù Lam lưu tình, mà là nàng cũng biết được một ít Đường Niệm Niệm cũng không thích mùi máu tươi nói cùng huyết nhục mơ hồ bộ dáng.

An tĩnh vân lưu các trong viện, chỉ có Đường Xảo Chi đó là từng tiếng đau tiếng hô tiếng vọng. Tuy ngoại có người nghe được, cũng không dám lộ ra, càng đừng nói ngăn trở.

Đường Niệm Niệm ăn Tư Lăng Cô Hồng uy đến bên miệng điểm tâm, con người bình đạm, nhìn không ra cái gì cảm xúc.

”Trụ, dừng tay..... “Vô luận lúc này Đường Xảo Chi có bao nhiêu đau, cỡ nào tưởng cứ như vậy ngắt xỉu, nhưng là hiện thực kết quả lại là nàng như thế nào đều hôn mê bất quá đi. Thân thể cùng hồn phách giống như tách ra giống nhau, chỉ là không ngừng thừa nhận kia da thịt cơ hồ chết lạng thối khổ, tinh thần càng ngày càng rõ ràng.

Diệp Liên Kiều ở một bên uy Bạch Lê ăn thịt làm, nghe vậy mắt lạnh hừ nói:” Chỉ là như vậy đều không chịu nổi? Thật là đại tiểu thư đâu!
“

Nàng trong lời nói khinh thường một chút đều không làm giả, những người khác thần sắc cũng hiện lên một sợi lãnh đạm coi khinh. Ở đây đứng người đừng nhìn thực lực đều không yếu, nhưng là kia đều là dùng huyết cùng hãn chông chất lên. Sở thừa nhận quá thối khổ tuyệt đối không ngừng này đó, ngay cả là ngày thường thoát nhìn hoạt bát hảo thiên chân Diệp thị tỷ muội cũng là như thế.

Đường Xảo Chi chịu đựng bọn họ ánh mắt, trong lòng chỉ có một mảnh cơ hồ bỏng cháy tâm thần oán hận. Nàng cùng lý trí liễu phiêu tuyệt bất đồng, từ nhỏ liền cao ngạo ăn chơi trác táng, tuy rằng có chút tâm cơ nhưng lại tâm nhãn nhỏ hẹp, ghen ghét tâm cường. Đối với đã từng vẫn luôn bị chính mình áp chế tại hạ Đường Niệm Niệm, hiện giờ lại như vậy đối đãi nàng, như thế nào làm nàng chịu được.

”Đường, Đường Niệm Niệm, người đừng quên, người cũng họ Đường, người dám..... A! Người dám tàn ngược thân muội, người..... Người rắn rết tâm địa! A a! “

Tư Lăng Cô Hồng lông mi nhẹ nhàng vừa nhấc, trắng nõn ngón tay chạm đến ở Đường Niệm Niệm cánh môi thượng, giúp nàng chà lau

trên môi làm tiết.

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Từ xuất giá Tuyết Diên Sơn Trang sau, ta liền cùng Đường Môn không quan hệ. “Nàng nhớ rõ rành mạch, lúc trước ngồi trên kiệu hoa sau, Thư Tu Trúc liền nói quá. Nàng là Tuyết Diên Sơn Trang tân nương, cùng Đường Môn không còn quan hệ.

Chỉ là mặt sau, hấn giống như còn nói. Làm Đường Môn mau chóng tìm về Đường Môn tam tiểu thư, để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào?

Ngô.

Cô Hồng là của nàng, cái này bất cứ tình huống nào cũng không cần.

Nàng ngôn ngữ chi gian, đầu lưởi không khỏi đụng vào ở Tư Lăng Cô Hồng chính mềm nhẹ giúp nàng chà lau cánh môi ngón tay. Tự nhiên vô cùng trực tiếp vươn đầu lưởi liền ở hấn ngón tay thượng liếm liếm, nhìn lúc này đã ngừng tay tới Thù Lam, hỏi:” Như vậy liền nguôi giận sao? “

Nàng nhớ rõ Thù Lam nằm ở trên giường bộ dáng, trên người miệng vết thương muốn so lúc này Đường Xảo Chi trọng thượng quá nhiều. Như vậy hết giận căn bản là không bình đẳng.

Thù Lam lãnh đạm nhìn thoáng qua ở giá gỗ thượng thờ dốc Đường Xảo Chi, đối Đường Niệm Niệm nhẹ giọng nói:” Miễn bản tiểu thư cùng trang chủ mắt. “

Nàng lời nói nói đó là Đường Xảo Chi đã có chút y không che thể bộ dáng, lại đánh tiếp, tuy rằng không thấy nhiều ít huyết tinh, nhưng là Đường Xảo Chi xiêm y chỉ sợ sớm muốn hóa thành phá bố, mà nàng thân hình cũng muốn tất cả bại lộ bên ngoài.

Đường Niệm Niệm chớp hạ mắt, nhìn nhìn Đường Xảo Chi hiện giờ bộ dáng, lại nhìn nhìn phía sau Tư Lăng Cô Hồng, đạm nói:” Ân, tùy

người. Nàng trước lưu tại người nơi đó, chờ hết giận ra đủ rồi lại cho ta. “

Hiển nhiên, nàng cũng không có quên chính mình kia một phần.

Thù Lam nghe vậy, nhin không được bị nàng này phó tính đến rành mạch bộ dáng chọc cười. Ngay cả trong lòng kia cuối cùng một tia nặng nề cũng biến mất vô tung vô ảnh, liền nói:” Nô tỳ không khí, đủ rồi. “

”Đủ rồi? “Đường Niệm Niệm nhìn nàng, giúp nàng tính đến rành mạch, nghiêm túc trưng bày ra tới,” lúc trước trên người của người tiên thương so nàng hiện tại muốn trọng gấp hai, trừ bỏ tiên thương

.....

, lạc thương, còn có trọng vật thuẫn đánh nội thương, tay trái có nứt xương, nội tạng xuất huyết. Như vậy thương không phải cứu đến kịp thời, người sẽ chết. “

Thù Lam dở khóc dở cười, thật sự không biết Đường Niệm Niệm là như thế nào ở nàng nằm ở trên giường khi liền xem như thế mình bạch, so nàng cái này đương sự còn muốn rõ ràng. Chỉ là như thế cũng làm nàng cảm giác được Đường Niệm Niệm đối nàng coi trọng.

Lúc này, Thù Lam còn không có nói chuyện, bên kia rốt cuộc suyễn thuận một hơi Đường Xảo Chi cũng ác độc chửi bậy ra tiếng:” Liền tính ta giết nàng lại như thế nào, bất quá là một cái tỳ nữ mà thôi, một cái Đường Môn cầu, hận chỉ hận ta không có đương trường liền giết nàng! “

Đương ánh mắt mọi người dừng ở trên người nàng sau, Đường Xảo Chi chẳng những không sợ, ngược lại cười to ra tiếng, có điểm điên cuồng hươg vị,” như thế nào? Ta nói sai rồi sao? Không ngừng nàng là điều Đường Môn cầu, người Đường Niệm Niệm cũng đồng dạng như thế! Đừng ở làm bộ làm tịch, người cũng bất quá là bị người cấp chơi qua vứt bỏ tàn hoa bại liễu mà thôi! Ha ha ha, đừng

cho là ta không biết, người lúc trước lá thư kia nhưng đều bị ta nhìn trong mắt đâu! “

Nàng như là bất cứ giá nào giống nhau, đáy mắt tất cả đều là ác ý lạnh băng ý cười, nhìn về phía Đường Niệm Niệm phía sau Tư Lăng Cô Hồng, vốn là bén nhọn thanh âm quỷ dị một nhu, cười nói:” Vô ngàn thiếu chủ, người sợ là cũng bị nàng cấp đùa bỡn. Nàng a, từ nhỏ chính là một cái dâm (cãm) oa, mười ba tuổi liền cùng người trộm gặp lén, thả đã từng gả cho người, không biết bị bao nhiêu người cấp đùa bỡn quá, không biết dơ thành cái gì bộ dáng, lúc này bộ dáng bất quá là trang cho người cấp mà thôi..... “

Vốn là còn có rất nhiều lời nói muốn nói ra, nhưng mà đương Tư Lăng Cô Hồng cặp kia con người đầu tới sau, Đường Xảo Chi một cái chớp mắt cảm thấy chính mình đã đầu mình hai nơi, toàn thân lạnh lẽo, lại có bao nhiêu lời nói đều đã quên đi không còn một mảnh.

”Niệm Niệm..... “Tư Lăng Cô Hồng ở Đường Niệm Niệm bên tai nhẹ ngữ.

Hắn nghe không được bất luận kẻ nào vũ nhục nàng, hướng chi là như thế ác độc lời nói. Nhưng mà hắn lại biết Đường Niệm Niệm muốn xử phạt nàng, như vậy hắn liền không thể trực tiếp giết nàng.

”Ta không có. “Đường Niệm Niệm nói.

Tư Lăng Cô Hồng:” Ta biết. “

Hai người hoàn toàn làm lơ cùng tín nhiệm, đem Đường Xảo Chi ngay từ đầu ác độc ý tưởng đã kích phá thành mảnh nhỏ. Nàng hung hăng cắn răng, nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm lúc này xem ra nhàn nhạt ánh mắt, chịu đựng lòng tràn đầy sợ hãi, lạnh lùng nói:” Người muốn làm cái gì? Ha hả! Ta biết, người bị ta nói trúng rồi cho nên thẹn quá thành giận phải không? Muốn giết người diệt khẩu phải không? Bất quá vừa chết mà thôi, người nếu làm còn sợ người ta nói không thành!? Cho dù chết ta cũng sẽ không bỏ qua người, ta

vẫn luôn dây dưa ở cạnh người, nhìn người thống khổ, nhìn người vạ kiếp bất phục! “

Tuy rằng nói được như thế lừng lẫy, nhưng là nàng trong lời nói run rẩy đã bị mọi người bắt giữ. Nàng nói không sợ, trong lòng chỉ sợ đã sớm sợ cực kỳ.

Đường Niệm Niệm yên lặng nói:” Chết? Quá tiện nghi người. “

Nàng mới sẽ không làm như vậy tiện nghi thương tổn quá người một nhà sự tình.

Đường Xảo Chi sắc mặt biến biến, đầu ngón tay đều đang run rẩy, khẩu khí càng thêm bén nhọn cũng càng thêm run rẩy,” người chỉ là sợ đi!? Giết ta, người liền muốn chịu người trong thiên hạ khiến trách, làm người trong thiên hạ đều biết được người ác độc, giết hại thân muội a, ha ha ha ha! “

Nàng trong lòng không phải không có tồn tại một tia hy vọng.

”Nếu người hiện tại thả ta, ta còn còn có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, chỉ cần đem cái này nha đầu giao cho ta xử trí, chúng ta vẫn là có thể làm tử muội. “

Lời này vừa nói ra, Chu Diệu Lang đám người sắc mặt đã không khỏi lộ ra khinh thường cùng châm chọc. Liên Kiều cùng mộc hương hai người càng là nhịn không được, trăm miệng một lời châm chọc nói:” Gặp qua không biết xấu hổ, lại còn không có gặp qua như vậy không biết xấu hổ! “

Hai người giống nhau như đúc ngữ khí cùng ánh mắt, làm Đường Xảo Chi toàn thân giống như kim đâm.

Liền ở ngay lúc này, không khí một cái chớp mắt trở nên nóng rực, cái loại này nhiệt lại là như là từ thân thể linh hồn chỗ bắt đầu thiêu đốt, chỉ là hơi hơi cảm thụ liền tâm phiền ý loạn, có loại điên cuồng xúc động.

Mọi người ánh mắt đều không khỏi đầu hướng nóng rực căn nguyên chỗ, chỉ thấy đang ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, kia um tùm tay ngọc thượng bốc cháy lên màu trắng ngà ngọn lửa. Ngọn lửa hình thái tựa long thú đằng khởi, lại tựa ngọc liên nở rộ, đã linh động lại hung bạo, đã nhu mỹ lại hung ác, hai loại hoàn toàn bất đồng tính chất đặc biệt bị hoàn mỹ dung hợp ở bên nhau, mỹ lệ đến làm người loá mắt lại nguy hiểm làm người trong lòng run sợ.

Đường Xảo Chi tưởng lui về phía sau, lại uổng phí phát hiện chính mình còn bị trói ở giá gỗ thượng, trong cơ thể nửa phần nguyên lực đều cảm thụ không đến, giống như nằm ở thớt tiền nhiệm người xâu xé thịt cá.

.....

-----oOo-----

Chương 69: Cô Hồng ghen

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Người..... Người muốn làm cái gì!? “Đương này thanh chất vẫn từ chính mình trong miệng xuất hiện, Đường Xảo Chi cũng nghe đến chính mình thanh âm có bao nhiêu bén nhọn hoảng sợ. Mạ Mã bá 癸 媿 媿. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Đường Niệm Niệm đạ nói:” Ân..... Người là cái thứ nhất tiếp thu bạch hỏa người. “

Kia nàng hay không nên cảm thấy hân vinh?

Mạc danh, nghe được Đường Niệm Niệm câu nói kia, nhìn nàng bộ dáng cùng nghe nàng khẩu khí, làm mọi người sinh ra ý nghĩ như vậy, nhất thời thần sắc đều có chút rối rắm.

Loại này cảm xúc, nên là ở Đường Niệm Niệm bên người thường thường có thể cảm nhận được —— dở khóc dở cười cùng bất đắc dĩ.

Đường Xảo Chi lại không có như vậy nhiều nhân tâm cùng bọn họ như vậy tưởng, chỉ là liếc mắt một cái nàng là có thể đủ cảm nhận được Đường Niệm Niệm trong tay bạch hỏa nguy hiểm, cố tình nàng chỉ có thể trơ mắt nhìn. Trong lòng sợ hãi càng lúc càng lớn, cơ hồ đem người bức đến hồng mắt, cuối cùng nàng rốt cuộc chịu đựng không được gào rống,” thả ta! Thả ta..... Thả ta! “

Đáp lại nàng chỉ là Đường Niệm Niệm nhẹ búng tay tiêm, một sợi bạch hỏa từ nàng đầu ngón tay chui vào Đường Xảo Chi trong cơ thể, sau đó đó là Đường Xảo Chi từ trong cổ họng phát ra thống khổ gầm rú.

Đường Niệm Niệm nói:” Bạch hỏa sẽ ở người linh hồn nội chậm rãi bỏng cháy, châm tấn người sinh mệnh, chẳng sợ người đã chết, còn

sẽ dừng lại ở người hồn phách tiếp tục đi xuống, thẳng đến người hồn phi phách tán. “

Đường Xảo Chi đôi mắt trừng đến cơ hồ vỡ ra, gào rống khẩu trương trương tựa hồ lại muốn nói gì, chỉ là ngay sau đó Đường Niệm Niệm đầu ngón tay một chút, liền chặt đứt nàng đầu lưỡi. Lại xem trên giá Đường Xảo Chi, nàng da thịt ở một cái chớp mắt mất đi ánh sáng, tóc đẹp cũng trở nên âm đạm.

Này chỉ là sơ triệu mà thôi. Không cần bao lâu nàng da thịt liền sẽ xuất hiện nếp nhăn, tóc đẹp cũng sẽ trở nên tóc trắng xoá.

Nhìn Đường Xảo Chi kết cục, ở đây mọi người tâm thần cũng không cảm giật giật, đều không phải là đồng tình Đường Xảo Chi, lại là vì Đường Niệm Niệm thủ đoạn cảm thán mà thôi. Chính cái gọi là ác giả ác báo, hiện giờ Đường Xảo Chi kết cục bất quá nàng tự tìm mà thôi. Tuy rằng Đường Niệm Niệm đặc biệt mang thù, nhưng là rất ít chủ động đi trêu chọc người khác. Cho tới nay đều là người khác trước tới trêu chọc nàng, mới có thể bị nàng trả thù trở về.

Ngày sau.

Đường Xảo Chi bị Chu Diệu Lang sai người mang ra vôn lưu các, nàng lúc sau kết cục như thế nào cũng không phải Đường Niệm Niệm dám người để ý.

Đại biển mây nhập thiên đảo xuất khẩu, đúng là lúc trước Đường Niệm Niệm tiến vào khi vị trí. Theo một cái cá nhân mã rời đi, Đường Niệm Niệm dám người cũng ở trong đó. Chỉ là trước khi rời đi, lại tới một cái đưa tiễn người.

Người này, đúng là đại biển mây thiếu chủ, Cung Cẩn Mặc.

Hắn như nhau mới gặp khi giống nhau, một bộ cẩm tú tổ thanh cân vạt quần áo, cái trán biển cả tâm trong sáng lưu chuyển. Biển cả trong lòng kia một đôi hẹp dài mắt cao ngạo lãnh ngạo, phong thần ngọc tuấn dung nhan ở dưới ánh mặt trời làm người hoa mắt say mê.

Hắn nhìn chăm chú vào trước mắt hai người, ánh mắt thâm thúy dừng ở Đường Niệm Niệm trên người. Kia giấu ở lãnh ngạo lúc sau khó được nhu tình, hơi nhấp môi mỏng dưới không lộ ngôn ngữ, chỉ ở tự mình trong lòng không ngừng tiếng vọng, nhớ với mình tâm.

Đường Niệm Niệm chớp chớp con ngươi, nàng có thể cảm nhận được hắn cũng không ác ý, cặp kia rõ ràng lãnh ngạo cao ngạo con ngươi lại hình như có rất nhiều ẩn nhẫn không phát ngôn ngữ cảm tình. Người này sớm liền chờ ở chỗ này, tựa hồ là đang chờ chính mình?

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa ở hắn bên người dừng lại, vài bước liền từ bên cạnh hắn sai thân mà qua, đang muốn hướng hải cầu thú lên rồi.

”Niệm Niệm. “Đương mấy người liền phải xuống biển, Cung Cẩn Mặc rút cuộc ra tiếng.

Đường Niệm Niệm quay đầu lại, chỉ cảm thấy thứ gì hướng về chính mình bay tới, bản năng liền duỗi tay một tiếp. Ở tay nàng trung, là một khối có khắc một cái đầng vân Thương Long ngọc bội.

Cung Cẩn Mặc không có tiến lên, chỉ là đứng ở tại chỗ. Nhìn nàng tiếp được ngọc bội, nước biển cùng ánh nắng giao tiếp lân lân gợn sóng đảo khắc ở hắn khuôn mặt thượng. Chỉ thấy hắn nhẹ giơ lên khoe miệng, là ở trên người hắn cực nhỏ nhìn thấy nhu hòa tươi cười, nhẹ giọng nói:” Lần này tín vật không hề là một lần cơ hội mà thôi, cũng duy độc với ngươi. “

Hắn vẫn chưa nhiều lời, cũng không có giữ lại, ngôn ngữ chỉ làm người cảm nhận được không pha bất luận cái gì chân thành tha thiết.

Đường Niệm Niệm ngẩn người, chỉ cảm thấy lúc này hắn bộ dáng cùng tươi cười thật sự đẹp, liền đạm nói:” Ngươi cười đến rất đẹp. “

Lần này, lại là Cung Cẩn Mặc sửng sốt.

Mà Tư Lăng Cô Hồng lại lông mi run rẩy, ôm nàng liền hạ tới rồi hải cầu thú thân thượng, sau đó nghênh ngang mà đi.

”A. “Chỗ cũ, Cung Cẩn Mặc hoàn hồn lúc sau, một tiếng tiếng cười từ trong miệng chìm ra, trong mắt là vô pháp lại che giấu nhu sắc.

Hãy còn nhớ rõ, hàng năm mới gặp khi, hấn ở nàng chiếu cố hạ tỉnh lại, một tay bóp chặt nàng cổ, ở nàng một phen sốt ruột giải thích hạ buông ra tay. Mà nàng khi đó cũng là ngờ ngác, ở hấn không kiên nhẫn dò hỏi hạ, nàng đỏ bừng khuôn mặt, thấp thấp, cắn từ không rõ, như là thẹn thùng cực kỳ, nói: Người..... Người sinh đến thật là đẹp mắt.

Tuy rằng người trước cùng trong trí nhớ nàng đã hoàn toàn bắt đồng, cơ hồ là mặt khác một người.

Nhiên,

.....

Nàng là Đường Niệm Niệm.

Mặc kệ trên người nàng rốt cuộc đã xảy ra loại nào biến hóa, nàng cho hấn luôn là loại này sạch sẽ, không trộn lẫn bất luận cái gì mục.

Kia khối duy độc tín vật, là vì năm đó do dự, là vì trong lòng bồn niệm, cũng là vì cùng nàng thượng có một phân can hệ.

Tuy nàng đã có đau nàng ái nàng người ở bên người. Không cầu hoạn nạn nâng đỡ, chỉ cầu mặc quên nhau trong giang hồ. Trong lòng thượng có hấn một phân ký ức, đã đủ rồi.

Kia phương, hải cầu thú thượng.

Tư Lăng Cô Hồng đã đem nàng trong tay ngọc bội cầm lại đây, đầu ngón tay vừa động, kia ngọc bội liền da nẻ một đạo dấu vết. Có thể thấy được này ngọc bội cũng không phải phàm vật, nếu như bằng không sớm nên ở hấn lần này tử hóa thành tro bụi.

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn da nẻ ngọc bội, lại nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng, chớp chớp mắt. Liền thấy Tư Lăng Cô Hồng tay lại tựa dùng sức một phen, kia ngọc bội rớt cuộc chia năm xẻ bảy, sau đó bị hất ném vào vô biên trong nước biển.

”Cô Hồng? “Đường Niệm Niệm gọi một tiếng, nhìn nhìn gợn sóng phập phồng mặt biển.

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay đem nàng khuôn mặt phủng lại đây, làm nàng ánh mắt cũng đối thượng chính mình, nói:” Ngọc bội, ta cấp Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm hán, một hồi,” nga “Một tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng lại rũ xuống một phen khuôn mặt, cùng nàng mặt đối mặt, có thể nhìn đến đôi phương diện mạo, hỏi:” Niệm Niệm cảm thấy, hán đẹp? “

”Đẹp. “Đường Niệm Niệm ăn ngay nói thật, ngay sau đó cảm giác được trên eo tay hơi hơi căng thẳng, trên mặt ý cười càng liền thâm, nghiêm túc nói:” Không có Cô Hồng đẹp. “Nói, liền về phía trước tiến, ngậm lấy hán môi.

Vốn là muốn nhẹ gặm một ngụm, nơi nào biết được Tư Lăng Cô Hồng lại là không thả người, buộc chặt nàng vòng eo, đem nàng môi lưỡi tấn hàm nhập khẩu trung, thật sâu dây dưa ở bên nhau.

Ở bên cạnh người đều tự giác bỏ qua một bên ánh mắt, không hề nhiều xem.

Giây lát, đương Tư Lăng Cô Hồng buông ra nàng khi, Đường Niệm Niệm gò má đã đỏ bừng. Trên mặt lại tràn đầy ngọc nhiên cùng vui mừng tươi cười, một tay túm chặt Tư Lăng Cô Hồng một sợi tóc đẹp, cười nói:” Cô Hồng, này ở ghen? “

Tuy rằng làm như đang hỏi lời nói, nhưng là nàng tinh lượng lóng lánh con người đều là chắc chắn, kia một bộ ngữ đầu gắt gao nhìn

hắn bộ dáng, làm Tư Lãng Cô Hồng tâm thần nhảy lên,” ngô “Một tiếng.

”Ha hả. “Đường Niệm Niệm lập tức liền cười vui lên, trong trẻo tiếng cười ở vô biên hải vực trung quanh quần, càng hiện thuần túy. Làm người nghe cũng không khỏi tâm tình nhẹ nhàng sung sướng lên.

Ra nhập thiên đảo trận pháp phạm vi, bên ngoài một vèo thuyền hoa đang ở chờ, này thượng đã dừng lại mấy người, Chu Thiên cùng Thẩm Cửu liền ở trong đó.

Đương Đường Niệm Niệm đám người đi lên lúc sau, thuyền hoa mới bắt đầu du hành phản hồi.

Chu Thiên nhìn một đám người, bất quá suy xét một hồi liền đi rồi tiến lên đây. Hắn đều không phải là do dự không quyết đoán người, thả chỉ cần hắn không phải đối Đường Niệm Niệm ôm có ý tưởng không an phận nói, nghĩ đến này hai người cũng sẽ không vô có chính mình ra tay.

”Đường cô nương, vô ngàn thiếu chủ. “Chu Thiên cười đứng ở hai người trước mặt chào hỏi, sau đó cũng không cần hai người dò hỏi, liền thuyết minh ý đồ đến,” lần này tiến đến quấy rầy, lại là có một chuyện muốn xin giúp đỡ Đường cô nương. “

”Ân? “Đường Niệm Niệm nghi hoặc liếc hắn một cái.

Chu Thiên ở bốn người ở ngoài bày ra cái chắn, sau đó ra tiếng nói:” Ta tưởng thỉnh Đường Niệm Niệm luyện chế ly vấn đan, tài liệu ta chờ tự bị, khác dự Đường cô nương 500 trung phẩm linh thạch làm thù lao. “

Cái gọi là trung phẩm linh thạch những người khác có lẽ nhất thời không rõ, nhưng là Chu Thiên tin tưởng nếu đều là người tu tiên Đường Niệm Niệm tất nhiên là minh bạch.

Ly vấn đan là trợ giúp đột phá tâm động kỳ đan dược, 500 trung phẩm linh thạch cái này giá cả đã là giá cao. Bỏ với thân phận của

hắn, muốn ly vẫn đan đều không phải là lộng không đến, hướng chi này đây như vậy giá cao lộng. Như thế nào cố tình tìm thượng Đường Niệm Niệm, bất quá là nghĩ đến nàng tám phần người mang thiên địa linh hỏa, như thế luyện chế ra tới đan dược tất nhiên so mặt khác luyện dược sư đan dược phẩm chất muốn cao hơn rất nhiều, hai người cũng là vì cùng kết giao quan hệ.

Chỉ là hắn lại không biết, Đường Niệm Niệm bảo vật thật sự không ít, nàng nội giới trung đều ôn dưỡng các loại linh ngọc, sao lại để ý này đó linh thạch.

Hiện giờ, luyện dược không luyện dược, chỉ ở chỗ tâm tình.

Mà Chu Thiên vận khí nhưng thật ra không tồi, lúc này Đường Niệm Niệm nhân phát hiện Tư Lăng Cô Hồng ghen một chuyện, tâm tình lại là vừa lúc.

Nàng một tay cầm một cái dược bình, một tay bình chưởng vươn, nhìn Chu Thiên, một bộ tiền trao cháo múc bộ dáng.

Chu Thiên đầu tiên là ngần ra, ngay sau đó liền đoán dược nàng ý tứ. Há miệng thở dốc, nhìn chăm chăm nàng kia trong tay dược bình tử, nhất thời nói lỡ, sắc mặt có chút trều động.

”Không trả tiền? “Đường Niệm Niệm đuôi lông mày giật giật, liền chuẩn bị thu hồi tay.

Chu Thiên cũng coi như là biết dược nàng một chút tính tình, nếu là nàng lần này thu hồi đi, chỉ sợ muốn nàng lại giao dịch liền khó khăn. Lập tức cười nói:” Đường cô nương chớ nên hiểu lầm, tại hạ chỉ là có chút nghi hoặc, Đường cô nương này dược bình tử là..... Ly vẫn đan? “

”Ân. “Đường Niệm Niệm gật đầu. Đây ly vẫn đan vốn chính là đột phá tâm động kỳ đan dược, nàng sớm liền vì chính mình chuẩn bị, chỉ là một lần luyện chế so nhiều mà thôi.

Chu Thiên cùng hẳn bên người Thẩm Cửu sắc mặt lại lần nữa khẽ biến, này khó được ly vẫn đan như thế nào tới rồi nàng trước mặt, như thế nào dường như tùy ý có thể thấy được đường cây đậu giống nhau, biểu hiện đến như thế tùy ý không để bụng? Đó là bọn họ như vậy thế gia con cháu nhìn thấy như thế, cũng không khỏi có chút tâm tư vi diệu, có loại nói không nên lời bị đè nén.

”A, ha ha. “Chu Thiên cười gượng hai tiếng, sau đó nói:” Tại hạ chỉ là không nghĩ tới Đường cô nương thế nhưng đã sớm người mang này chờ đan dược, vốn đang ở vì tài liệu sự tình phiền lòng, như thế nhưng thật ra miễn một phen thời gian. Đã thiếu tài liệu, ta cũng không làm cho Đường cô nương hao tổn, liền đem tài liệu tiền cũng coi như ở trong đó, dư Đường cô nương 600 trung phẩm linh thạch?”

”Nga. “Đường Niệm Niệm đồng ý.

Chu Thiên liền này nhận lấy nàng trong tay đan dược, sau đó đem một cái cảm túi giao cho tay nàng,” nơi này là 600 trung phẩm linh thạch. “

Đường Niệm Niệm không nói hai lời nhận lấy.

Chu Thiên sở cấp cái này cảm túi đều không phải là túi Càn Khôn, lại là lợi dụng một loại không tầm phun ra sợi tơ bện không tầm bố cùng mặt khác tài liệu luyện chế thành, chỉ cần rót vào linh lực liền bành trướng một cái không gian. Lại chỉ có thể dùng một lần mà thôi, đả mở ra sau liền mất đi tác dụng, trở thành chân chính bình thường cảm túi.

Đường Niệm Niệm nhưng thật ra đối này không tầm túi sinh ra vài phần hứng thú, phát hiện hẳn tác dụng sau, liền hướng Chu Thiên dò hỏi.

Này vốn không phải cái gì bí mật, tiên nguyên người trong phần lớn đều biết được, hẳn tự nhiên biết gì nói hết. Nhìn Đường Niệm Niệm một bộ bưng tỉnh đại ngộ bộ dáng, trong lòng càng thêm xác định nàng là tiên nguyên trung mỗi một nhà bên ngoài tự sinh tử nữ. Xem

ra lần này trở về nhưng thật ra có thể tra xem xét, thường lâm Đường Môn, Đường Niệm Niệm tuổi tác cùng luyện dược có khả năng, ấn này đó mạnh mỗi tra không ra nghĩ đến sẽ không quá khó.

”Không tìm nơi nào có? “Đường Niệm Niệm hỏi.

Chu Thiên cười nói:” Đây không tìm sinh trưởng ở không vân thụ trung, đây là tại đây thiên hạ thật sự khó tìm. Nếu là Đường cô nương muốn, tại hạ nhưng thật ra có thể làm chủ từ trong nhà lấy ra mấy chỉ cấp Đường cô nương chơi chơi, chỉ là nếu là về nhà, muốn trở ra lại phi dễ dàng như vậy mà thôi. “

”Nga. “Đường Niệm Niệm đăm phía dưới sắc.

Nga? Cũng chỉ là nga?

Chu Thiên vốn tưởng rằng nàng nên là càng cảm thấy hứng thú, nơi nào nghĩ đến nàng thế nhưng chỉ là như vậy lãnh đạm phản ứng, nhất thời vốn là đến khẩu lời nói cũng một chút ngạnh ở trong cổ họng.

”Khụ, lấy Đường cô nương thân phận, nghĩ đến đi hướng tại hạ quê nhà nơi chỉ là sớm muộn gì sự tình, đến lúc đó tại hạ liền đem không tìm giáp mặt đưa lên. “

Hắn nói xong liền không có lại tiếp tục đi xuống ý tứ, không ngừng là bởi vì Đường Niệm Niệm kia lãnh đạm biểu hiện, vẫn là Tư Lăng Cô Hồng đã nhìn qua ánh mắt. Hiển nhiên, hắn e ngại nhân gia.

Đường Niệm Niệm không có trả lời, nghĩ đến hắn vài lần nhắc tới quê nhà. Hắn ngôn ngữ bên trong cho người ta cảm giác giống như nơi này cùng nơi đó là hoàn toàn bất đồng giống nhau, hơn nữa nghe được hắn vài lần ám chỉ, nghĩ đến nơi đó nói không chừng chính là cùng lúc trước hiện đại lão quái vật những cái đó lánh đời người tu chân giống nhau, không bị hiện thế người phát hiện, tự thành một mảnh thiên địa.

”Niệm Niệm. “Tự Lăng Cô Hồng thanh âm truyền đến.

Đường Niệm Niệm về phía sau nhích lại gần, ngẩng đầu lên liền nhìn đến hắn.

Tự Lăng Cô Hồng nói:” Niệm Niệm muốn, ta đều sẽ cấp Niệm Niệm lộng tới. “

Hắn lời nói lộ ra kiên trì, con người cũng là chân thành tha thiết nghiêm túc.

”Ân! “Đường Niệm Niệm một sửa cùng Chu Thiên lãnh đạm sắc mặt, hai mắt đều cong lên tới, phiếm doanh doanh cười.

Sớm rời đi đến một bên Chu Thiên thấy được, thảm than một tiếng, thật sự khác biệt đăi ngộ. Hắn chính miệng hứa hẹn đưa cho nàng, không thấy nàng một chút phản ứng, nhiên Tự Lăng Cô Hồng lời nói vừa ra, nàng liền cười đến như thế thoải mái.

”Có không mượn một bước nói chuyện. “Một đạo thanh âm từ hắn phía sau truyền ra, Chu Thiên trên mặt cười, sớm đã phát hiện.

”Tự nhiên. “Hắn lên tiếng, xoay người cười đối mặt không biết khi nào đã đứng ở nơi đó Chiến Thương Tiễn.

Chiến Thương Tiễn gạt đầu, sau đó hướng thuyền hoa bên trong một chỗ sương phòng hành tẩu, Chu Thiên cùng Thẩm Cửu liền đuổi kịp hắn bước chân.

Tự Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, Đường Niệm Niệm đuôi lông mày hơi hơi vừa động, ngón tay lại bắt đầu trêu đùa khởi trước mặt Lục Lục.

Sau giờ ngộ, thuyền hoa trở lại đông Vân Thành bến tàu.

Lúc này đông Vân Thành bến tàu thượng nhân mã đều là không ít, đương nhìn đến thuyền hoa đã đến khi, tức khắc vang lên một trận ồn ào. Từ những cái đó hỗn tạp trong thanh âm có thể biết được, những người này thế nhưng phần lớn là vì Tự Lăng Cô Hồng cùng

Đường Niệm Niệm sở tới. Vì chính là đã sớm truyền khai Đường Niệm Niệm trong yến hội hành động, giữa hai bên quan hệ cùng các loại nghe đồn.

Chiến Thương Tiễn cũng sớm tại phía trước liền từ thuyền hoa sương phòng trung ra tới, cũng không hiểu được hẳn cùng Chu Thiên nói chuyện cái gì, thần sắc thượng có chút biến hóa.

Chỉ là đối với hẳn trăm mặc, Chu Diệu Lang, Lý Cảnh bọn người không có

.....

Mở miệng dò hỏi. Mỗi người trong lòng tổng hội có chút bí mật, nếu là hẳn không muốn nói ra tới, bọn họ nếu là nói thẳng dò hỏi ngược lại không tốt.

Chờ hẳn nguyện nói thời điểm, luôn là sẽ nói.

Thuyền hoa thượng nhân một đám hạ bến tàu đi, Chu Thiên cùng Thẩm Cửu cũng ở một tiếng cáo biệt rời đi, rời đi thần sắc hơi có chút vui sướng khi người gặp họa, như thế vô lại.

Chỉ là, hẳn dừng lại một chỗ vốn là muốn muốn xem trò hay, lại là trò hay cũng không có nhìn đến. Chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng bãi Đường Niệm Niệm hạ thuyền hoa lúc sau, bến tàu thượng vốn là chen chúc ồn ào đám người đột nhiên lặng ngắt như tờ.

Thậm chí, ở Tư Lăng Cô Hồng hành tẩu trước, chậm rãi tự động tránh ra bước chân, cho hẳn tránh ra một đạo rộng mở con đường. Không ít người thậm chí bởi vậy mà rơi trong nước biển.

Này trong đó không ngừng là có Tư Lăng Cô Hồng việc làm, càng nhiều lại là đám người tự chủ thoái nhượng.

Hẳn giống như có loại một cỗ đặc thù ma lực, không tiếng động đi tới mỗi một bước giống như là đạp ở người trong lòng, mắt thanh môi đậm, ngọc diện mặc phát, chỉ là hành tẩu, rõ ràng gần trong

gang tấc, lại giống như xa cuối chân trời, không thể đụng vào, không dung khinh nhờn.

Chờ Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân ảnh đã nơi xa, áp ủ ở trong không khí kia cổ đặc thù khí tràng mới chậm rãi tiêu tán, mọi người hoàn hồn, lại bừng tỉnh càng tựa thất thần.

Như vậy nam tử, đó là vô ngàn rừng rậm thiếu chủ sao.

Như vậy nữ tử, đó là lấy Thiên Phẩm đan dược cảnh kỳ thiên hạ nữ tử Kinh Hồng tiên tử sao.

Hai người kia, thật sự nhân trung long phượng, làm người ảm đạm hình thẹn.

Nơi xa chuẩn bị xem diễn Chu Thiên nhìn thấy như thế kết quả, nhún vai, xoay người rời đi.

Thẩm Cửu nhìn đến hấn đáy mắt cùng hành vi không hợp thâm trầm, ra tiếng nói:” Như thế nào? “

Chu Thiên cười nói:” Thẩm Cửu, ta nhưng vẫn còn kiêu ngạo, lần này người ngoài nghề có thể gặp được này hai người, lại cũng là vận may, làm ta xem đến càng thanh. “

Thẩm Cửu hơi hơi hé miệng, một hồi nói:” Là bọn họ quá mức yêu nghiệt mà thôi. “

Nghe hấn đem yêu nghiệt hai chữ cắn đến trọng, Chu Thiên không cảm cười, nói:” Người yên tâm, ta vẫn chưa tự ti, kiếm tu giả, để ý như kiếm phong, sao lại dễ dàng như vậy liền mất bản tâm? “

Thẩm Cửu thấy hấn thần dung bình thường, trong mắt quang mang so dĩ vắng càng sâu. Lập tức liền minh bạch, như vậy đả kích cũng không có làm hấn tâm cảnh bị hao tổn, ngược lại càng thêm tinh tiến.

Bên này, Đường Niệm Niệm đám người trở lại đông Vân Thành thôn trang sau, liền bắt đầu thu thập hành trang, ngày thứ hai liền khởi

hành rời đi đông Vân Thành.

Rời đi bọn họ cũng không biết được, trừ bỏ bọn họ ở ngoài, mặt khác từ đại biển mây nhập thiên đảo trở lại tứ phương Vân Thành nhân mã đều đã chịu tập kích, bị cướp đoạt ở không gió hải vực đoạt được bảo vật. Nhiên, như vậy đột nhiên tới đánh cướp hiển nhiên sớm có dự mưu, cũng không có bị người bắt được bắt luận cái gì dấu vết để lại, cũng không có làm những người đó cho nhau biết được, cho dù có người hoài nghi là đại biển mây cung gia cái gọi là, lại cũng không có chút nào chứng cứ.

5 ngày lúc sau.

Bạch liêu xe ở xanh thẳm không trung xẹt qua, ánh mặt trời chiếu hạ, lấp lánh sinh vượng, ẩn có bảy màu lưu quang lóng lánh, làm ngẫu nhiên trông thấy giả đều đều không khỏi ngẩn ngơ mấy tức. Thẳng đến hoàn hồn, bạch liêu xe đã không thấy bóng dáng, tuy biết thiên hạ tiên nhân toàn vì truyền thuyết, lại cũng trong lòng không khỏi cảm thán.

Này bạch liêu bên trong xe tự nhiên là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, ở phía sau đi theo tắc Chu Diệu Lang đám người. Bọn họ cũng không có trực tiếp chạy về vô ngần rừng rậm tư lăng gia tộc, ngược lại ở phương đông một chỗ núi rừng nội dừng lại xuống dưới.

Nơi này là một chỗ rộng lớn núi rừng, trong đó dã thú hung thú lui tới, chung quanh sơn thôn tráng niên đều sẽ ở bên ngoài săn thú, lấy này dưỡng gia. Một ít du hiệp tắc thích đến chỗ sâu trong mạo hiểm, nếu là ngẫu nhiên tìm được phẩm chất hảo dược liệu đó là đại kiếm một bút. Hoặc là săn giết hung thú, ăn cắp hung thú ấu tử đều là thường thấy sự tình.

Nhiên, cực nhỏ người biết được, tại đây tòa nhìn như bình thường núi rừng nội chỗ sâu trong lại có một mảnh rừng trúc, rừng trúc trong vòng một tòa trúc ốc chót vót, cũng không lớn, lại lịch sự tao nhã như họa.

Này rừng trúc trúc ốc lại là thuộc về Tư Lăng Cô Hồng chỗ ở chi nhất.

Bạch liêu xe từ không trung rơi xuống, bình yên ở một mảnh trên đất trống dừng lại, đem trên mặt đất một mảnh trúc điệp quét khởi. Cửa xe mở ra, Tư Lăng Cô Hồng liền ôm Đường Niệm Niệm đi ra. Rừng trúc nội một mảnh độc thuộc về cây trúc thanh hương ở trong không khí tràn ngập, không khí cũng là một mảnh tinh hảo. Vốn là nằm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực mơ màng sắp ngủ, không có gì tinh thần Đường Niệm Niệm hí hí mắt, chậm rãi mở tới, đồng tử lưu chuyển chi gian đem chung quanh thu hết trong mắt.

Chu Diệu Lang cùng Thù Lam bọn người nhanh chóng đem chuẩn bị tốt hết tẩy dọn nhập trúc ốc nội, đem hồi lâu không người cư trú trúc ốc thu thập một lần. Chiến Thương Tiễn cùng Lý Cảnh lúc này cũng không ở chỗ này, mà là đi ngoại chuẩn bị còn lại sự tình.

Bọn họ sở dĩ chuẩn bị ở chỗ này định cư, là bởi vì Đường Niệm Niệm nói qua ở không gió hải vực sau khi trở về cho bọn hắn tăng lên thực lực. Nếu là trở lại tư lăng gia tộc lại làm thật sự không có phương tiện, liền tuyền đến này một chỗ tiện đường địa phương định ra, chuẩn bị ở chỗ này dừng lại chút thời gian, đem thực lực tăng lên đi lên sau, đi thêm ở trăng tròn ngày phía trước trở lại tư lăng trong gia tộc.

Trúc ốc phía trước đất trống có một tòa, Tư Lăng Cô Hồng ôm đường niệm

.....

Niệm ngồi ở này thượng, nhẹ vỗ về mái tóc của nàng, hỏi:” Ngủ ngon? “

”Ân. “Đường Niệm Niệm nỉ non lên tiếng, thân mình giật giật, lại chưa làm lên, vẫn là mềm như bông nằm ở trong lòng ngực hắn, đầu dựa vào hắn ngực. Đã nhiều ngày nàng đặc biệt thích ngủ, cũng không biết là vì cái gì. Bất quá này cũng đều không phải là vấn đề lớn, nằm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực vốn là thoải mái.

Tư Lăng Cô Hồng thấy nàng như thế bộ dáng, cũng không ra ngôn quấy rầy, chỉ là dùng tay một chút một chút nhẹ vỗ về nàng, làm nàng càng thêm thoải mái an tâm.

Hắn đối nàng như thế thích ngủ vẫn chưa kỳ quái, rốt cuộc dĩ vãng nàng liền có cái này yêu thích. Mà Đường Niệm Niệm thường xuyên ở trong lòng ngực hắn chìm vào nội giới hoặc là tu luyện cũng là nhắm hai mắt giống như ngủ giống nhau.

Sau khi, Chu Diệu Lang cùng Thù Lam liền đã đi tới, nhìn mắt híp mắt không có nhiều ít tinh thần Đường Niệm Niệm, Chu Diệu Lang không có ra tiếng, chỉ là đem trong tay vừa mới dùng nước ấm nhiệt ngâm ấm áp khăn đưa cho Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng tiếp nhận tới, dừng lại ở trong tay thử độ ấm, lúc này mới chậm rãi giúp Đường Niệm Niệm mềm nhẹ lau chùi khuôn mặt.

”Ngô. “Đường Niệm Niệm nỉ non một tiếng, nửa mở trợn mắt, cũng liền theo hắn chà lau động tác đong đưa đầu, bộ dáng kia, đừng nói Tư Lăng Cô Hồng, đó là bên cạnh đứng Chu Diệu Lang cùng Thù Lam đều thiếu chút nữa bật cười.

Thù Lam nhấp môi, đem trong miệng tiếng cười nghẹn, cũng đem bị hảo điểm tâm nước trà cùng nghiền tốt quả thủy đặt lên bàn.

Sau đó không lâu, Chiến Thương Tiễn cùng Lý Cảnh hai người từ ngoại trở về, ở bọn họ phía sau còn đi theo nước cờ người, nâng vài đạo cái rương. Từ Chu Diệu Lang chỉ huy bọn họ đem đồ vật đặt ở nên đặt địa phương sau, liền vô thanh vô tức rời đi nơi này.

Diệp thị tỷ muội từ ngoại khi trở về, cũng là từ ngoại mua sắm tới nguyên liệu nấu ăn cùng thảo dược, này đó đều là vì Đường Niệm Niệm thức ăn vấn đề.

Lúc này, mọi người đã đến đông đủ, Đường Niệm Niệm cũng từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực thản nhiên chuyển tỉnh, dựa vào hắn

ngực thượng, làm người mọi người chúng thú đều đứng ở trước mặt tới.

Đối với nàng lời nói mọi người tự nhiên không hề dị nghị làm được, Bạch Lê càng là từ một hương trên vai vụt ra tới, thẳng tắp nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, kia phó thềm nhỏ dải bộ dáng. Nếu là không biết, còn tưởng rằng nó lúc này xem đến chính là một khối cực kỳ mỹ vị thịt mỡ. Nga không! Trước mắt người này, chính là so thịt mỡ muốn trân quý quá nhiều!

Nếu là Đường Niệm Niệm biết Bạch Lê lúc này lại là cầm nàng cùng thịt mỡ đối lập nói, nghĩ đến cũng sẽ không lại đem nó tính nhập này cho đan dược hàng ngũ trùng.

Xà quái” tê tê “Hai tiếng, khinh thường nhìn nó.

Đó là bốn xà vương chủ nhân, không phải người, một người không biết xấu hổ tới muốn đan dược, thật là ném nhà người tổ tông thể diện!

”Chi chi chi! “Bạch Lê dựng hẹp dài mắt đảo qua nó, một chút cũng không xấu hổ, ngược lại một bộ ‘ ta bất hòa người chấp nhật ’ bộ dáng.

Ta ở nàng phía trước đảo quanh thời điểm, người còn không biết ở nơi nào xú trong động ăn không ngồi rồi đâu.

Hai người đều là lẫn nhau nhìn không thuận mắt, nhưng là ở cái này có lợi chính mình thời khắc máu chốt lại cũng không dám thật đùa giỡn lên, nếu là này một tá nháo đem cái này cơ hội tốt cấp đánh đã không có, chúng nó tìm ai khóc đi?

So sánh với bọn họ, Lục Lục đã có thể hạnh phúc nhiều. Nó thành thoi ngồi ở Đường Niệm Niệm trước mặt trúc trên bàn, xanh biếc mắt to nhìn một hồ một xà liếc mắt một cái, sau đó híp mắt, nho nhỏ móng vuốt bắt lấy đã đổi thành túi Càn Khôn túi gấm, néo một viên đan dược ném vào cái miệng nhỏ.

Ân hử! Đan dược? Lục Lục muốn ăn liền ăn đâu!

Bạch Lê cùng xà quái vừa thấy đến nó kia phó thành thoi bộ dáng, tức khắc tâm như lửa đốt. Thằng nhãi này được sủng ái, liền không biết dân gian khó khăn gia hỏa! Ta bắt hòa nó chấp nhận!

Bạch Lê cùng xà quái chỉ có đối mặt Lục Lục vấn đề này thượng luôn là có thể đạt thành nhất trí. Đến nỗi có phải hay không thật sự bất hòa nó chấp nhận? Ai đều biết được kỳ thật cùng nó kiến thức không dậy nổi mà thôi. Dám khi dễ Lục Lục? Kia đó là làm tức giận Đường Niệm Niệm, làm tức giận Đường Niệm Niệm? Kia đó là làm tức giận Tư Lăng Cô Hồng!

Có hai vị này lão đại liên hệ, Lục Lục có thể nói là một chi độc đại.

Hai người hồ động đều bị chung quanh mọi người nhìn trong mắt, chỉ là hiển nhiên đều không có người ngăn cản, thậm chí mỗi người ánh mắt đều là mang theo cười. Rốt cuộc xem này một hồ một xà một dược thú đùa giỡn, thật sự là một hồi thực không tòi chuyện vui.

Đường Niệm Niệm lúc này liền đem từng bình đan dược đặt ở trên bàn, mặt khác phóng đi lên còn có sáu cái túi gấm.

Mọi người liền nhìn, cũng không nói lời nào, chỉ còn chờ Đường Niệm Niệm giải thích.

Đường Niệm Niệm thanh âm có chút lười biếng, là tỉnh ngủ trước trầm thấp nhẹ ách, nàng liên thủ chỉ cũng bất động, chỉ dùng ánh mắt lạt điếm tới ý bảo, ” Ờ, cái này Tủy Tủy Đan, có thể rửa sạch các người thân thể tạp chất, trở thành tiên thiên chi thể, hấp thu ngoại giới nguyên khí càng mau, bình tăng một giáp tử nguyên lực. Cái này cố nguyên đan, củng cố nguyên lực, nhưng trợ các người sớm ngày có thể đem thân thể nguyên lực vận dụng thuận buồm xuôi gió. Cái này nhiếp nguyên đan, đột phá Thiên Phẩm thời điểm dùng. “

Nàng nói bình bình đạm đạm, thậm chí có thể nói là nói được không chút nào để ý lười biếng, cái loại này tùy ý làm người cảm thấy

Thiên Phẩm ở nàng trong mắt không đáng giá nhắc tới. Mà

.....

Thả nghe nàng ý tứ, nàng chính là muốn bọn họ tại đây đoạn thời gian nội toàn bộ đạt tới Thiên Phẩm không thành?

Mấy người sắc mặt đều có vẻ có chút quỷ dị, đó là hỗn hợp khiếp sợ cùng kinh hỉ hy vọng phức tạp thần sắc. Bọn họ đã sớm biết được luyện được sư đáng sợ. Một cái Thiên Phẩm luyện được sư, chỉ cần có được đan dược dược liệu có thể bồi dưỡng ra một đám Thiên Phẩm cao thủ. Chỉ là cũng chưa từng có nghe nói có thể như vậy đoạn thời gian nội bồi dưỡng ra tới. Nhiên, cố tình này đó từ Đường Niệm Niệm trong miệng như thế bình đạm nói ra, bọn họ lại đều không khỏi đều tin.

Đường Niệm Niệm ánh mắt lại dừng ở kia sáu cái túi gấm thượng, nói:” Đây là túi Càn Khôn, nội có càn khôn, đem huyết tích đi lên, các ngươi liền biết có tác dụng gì. “

Này đó túi Càn Khôn lại là nàng chưa từng phong hải vực bảo địa nội một chỗ thi cốt thành phiến địa phương tìm được. Nhìn dáng vẻ kia chỗ bên trong cánh cửa nên là phát sinh quá một hồi nhiều người đại chiến, đa số người thi cốt đều có tổn hại, cũng có rất nhiều pháp khí Linh Khí hư hao, đến nỗi số ít không có bị hao tổn túi Càn Khôn cùng pháp bảo đều bị nàng thu lên.

Mắt thấy Đường Niệm Niệm ngôn ngữ chi gian tất cả đều là về sáu người, cố tình không có yêu thú chỗ tốt đồ vật. Bạch Lê cùng xà quái tức khắc không cân bằng, chúng nó bối cảnh chính là nghe nói qua túi Càn Khôn thứ này, tự nhiên sẽ hiểu nó chỗ tốt. Nhưng mà chúng nó không cân bằng biểu hiện đó là —— bán manh.

”Chi chi chi ~ “Bạch Lê tiếng kêu mềm như bông, cặp kia hồ ly con người nhú lại lên, thủy doanh doanh thực sự có thể mị đến người khung nhũn ra.

”Tê tê tê ~ “Xà quái không cam lòng lạc hậu, chỉ là nó cái này tôn vinh thật sự không thể nào đẹp, cố tình mang theo cặp kia thảo hỉ trợn tròn xà mắt, làm vốn nên là âm lãnh xà rất là quái dị lên, chọc người không khỏi muốn bật cười.

Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam trước hết không có nhin xuống,” phốc “Một tiếng liền cười.

Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng rớt cuộc dừng ở chúng nó trên người, trước nhìn Bạch Lê, đăm nói:” Vô công bất thụ lộc. “

Bạch Lê thân thể tức khắc giống như sương đánh cà tím —— héo. Xà quái lại là phát ra quỷ dị” tê tê tê tê “Tiếng cười.

Đường Niệm Niệm ánh mắt lại dừng ở xà quái trên người, ở nó không hề một vật cổ lưu chuyển một vòng, sau đó bỏ qua một bên mắt, liền lời nói cũng không có nói, cái mũi nhẹ nhàng phiến ra một sợi hơi thở.

Xà quái cả người cứng đờ, nơi nào còn từ trên mặt nàng nhìn không ra nàng ý tứ, tức khắc xà mặt không ngừng biến hóa.

Không phải mưu lợi, cố ý không mang lục lạc sao? Sớm biết rằng không mang lục lạc chính là không cho chỗ tốt, bỗng xà vương khăng định sẽ mang lên, khăng định sẽ không mưu lợi a chủ nhân!

Xà quái vốn đang vì chính mình đã từng thông minh dào dạt đắc ý, lúc này lại biết được Đường Niệm Niệm nơi nào quên mất, nàng nhớ rõ nhưng rõ ràng.

Hơn nữa, quá nhớ rõ.

Này hai chỉ đều là vẻ mặt tinh thần héo rút, kia sáu người này liền ở Đường Niệm Niệm gật đầu ý bảo hạ, từ trên bàn đem kia túi gấm cầm lên, chút nào không nghi ngờ mặt khác từng người cắt ngón tay lấy máu đi lên.

Tức khắc, sáu người sắc mặt đều trong nháy mắt đại biến.

Một hồi lâu sau, Chu Diệu Lang có chút nghẹn thanh ra tiếng:” Chủ mẫu, cái này là tiên vật? “

Đường Niệm Niệm nhẹ chóp hạ con ngươi, đạm nói:” Cũng không tính, chỉ là tu tiên người dùng đồ vật. “

Chu Diệu Lang hơi hơi hé miệng, cũng không biết nên hỏi lại cái gì. Cho tới nay trên đại lục liền có tiên nhân truyền thuyết, này đó đều không phải là hoàn toàn mạc danh cần có. Rốt cuộc này trên đại lục xác thật có rất nhiều hiệu dụng cực kỳ đáng sợ đồ vật. Liên như lúc này trong tay bọn họ túi Càn Khôn chính là một trong số đó, vốn chỉ là tồn tại truyền thuyết đồ vật, hiện giờ thế nhưng ở bọn họ trong tay, mỗi người một kiện.

Ở đây sáu người đều là người thông minh, tuy rằng không có hỏi nhiều, nhưng là bọn họ đều ần ần đoán được một ít Đường Niệm Niệm cũng không có cố tình giấu giếm sự thật. Thực lực của nàng cùng thủ đoạn, chỉ sợ nàng chính là những cái đó cái gọi là người tu tiên một viên. Nghĩ đến nàng chính mình bản thân liền có như vậy tiên vật, như vậy cũng làm cho bọn họ minh bạch, nàng luôn là có thể ùn ùn không dứt trống rỗng lấy ra đồ vật nguyên nhân.

Chu Diệu Lang trong lòng thầm nghĩ. Nàng liền nói trang chủ bang chủ mẫu được đến như vậy nhiều bảo vật, tổng không thấy chủ mẫu đặt ở nơi nào, hiện giờ có thứ này, cuối cùng là làm người minh bạch.

Chiến Thương Tiễn cũng trong lòng cười khẽ. Này cười lại là cười lúc trước chính mình ở bốn luyện trung miên man suy nghĩ. Nàng là thật sự rất nhiều được, không có đặt ở trên người mà thôi.

Nhiên, chẳng sợ biết được chân tướng, Chiến Thương Tiễn cũng chút nào không vì lúc trước chính mình cảm động mà hối hận. Nàng đáng giá, đáng giá hẳn thiết tình tương đãi, thiết tình nhận chủ.

Công đạo hảo hết thầy, đương Tư Lăng Cô Hồng tiến đến làm thiện khi, Đường Niệm Niệm ngồi ở nơi xa lại đảo qua ở trong lòng ngực hẳn khi lười biếng, trong tay niết này một khối màu trắng gấm vóc,

một tay捏 một cây thoán màu xanh lục sợi tơ ngân châm ở mặt trên thêu cái gì.

Thù Lam đứng ở nàng bên người, đem nàng động tác đều nhìn trong mắt, nhẹ giọng hỏi:” Tiểu thư, người này muốn thêu cấp trang chủ? “

Ở nàng xem ra, có thể làm Đường Niệm Niệm như thế chuyên tâm thân thủ vì ai làm một chuyện, cũng chỉ có Tư Lăng Cô Hồng.

”Ân. “Đường Niệm Niệm lên tiếng, trong tay động tác không có một tia tạm dừng.

.....

Nàng thêu đều không phải là bình thường thêu hoa, này khối vải bố trắng cùng lục ti cũng đều không phải là bình thường đồ vật, nàng mỗi thêu thượng một châm đều dùng lược dung nhập trong đó, hoặc nhiều hoặc ít, hoặc nhẹ hoặc trọng đều cực kỳ chú ý.

Thù Lam xem nàng thêu đến thật sự nghiêm túc, cũng liền không hề ra tiếng quấy rầy, lẳng lẳng phóng nhẹ hô hấp chờ.

”Ngô. “Đột nhiên nghe được Đường Niệm Niệm một tiếng hừ nhẹ, Thù Lam bỗng nhiên kinh giác nàng thế nhưng xem đến phát ngốc. Lúc này lọt vào trong tầm mắt trung, chỉ thấy Đường Niệm Niệm sắc mặt có chút tái nhợt, trên trán cũng mạo tích tích mồ hôi. Nàng đầu ngón tay từng giọt máu tươi dùng ở kia lụa trắng lục thêu thượng, chỉ thấy kia máu tươi cũng không có đem này khối thêu bố nhuộm màu, ngược lại dung nhập trong đó, kia lục ti thêu văn cũng phát ra lấp lánh sáng rọi, sau đó biến mất.

”Tiểu thư! “Thù Lam kinh hô một tiếng.

Đường Niệm Niệm triều nàng nhìn thoáng qua, nhấp môi lắc đầu. Con người chớp động hồi hận cùng không rõ, lo chính mình đem một viên đan dược ăn vào trong miệng, khôi phục tinh lực.

Vốn dĩ dựa theo nàng chính mình tính ra, làm xong này đó cũng không sẽ mỗi một đến tận đây, càng sẽ không làm chính mình thiếu chút nữa duy trì không đi xuống mới đúng, gần đây thân thể của nàng tựa hồ ra cái gì vấn đề?

Tuy rằng Thù Lam chỉ là một tiếng mà ngắn, nhưng là liền kia một tiếng không có đề nén xuống kinh hô cũng làm đang ở chung quanh Chu Diệu Lang cùng Diệp thị tỷ muội đám người nghe được, một lát tam nữ đều tụ tập ở Đường Niệm Niệm chung quanh.

Chu Diệu Lang:” Chủ mẫu làm sao vậy? “

Diệp thị tỷ muội:” Chủ mẫu, đã xảy ra sự tình gì? “

Ngay cả Bạch Lê cùng xà quái cũng nhìn qua.

Đường Niệm Niệm bị bọn họ xem đến giật mình,” không có việc gì..... “

Hiển nhiên, mấy nữ đều không có bởi vì nàng lời nói mà tản ra. Thật sự là Thù Lam kia một tiếng kinh hô kinh hách thành phần thật sự không ít, huống chi lúc này Đường Niệm Niệm sắc mặt vẫn là có chút tái nhợt, khôi phục cũng không mau, hết thầy thuyết minh nàng xác phát sinh cái gì.

Cố tình, Đường Niệm Niệm chính mình chính là luyện dược sư, còn là phi thường lợi hại luyện dược sư, nàng chính mình đều nói không có việc gì, các nàng cũng không biết có thể làm chút cái gì.

Thù Lam lúc này nhẹ giọng nói:” Tiểu thư, cái này người trước đừng theo, nếu là trang chủ trở về nhìn đến người sắc mặt sẽ lo lắng. “

Hiển nhiên, không có gì có thể so sánh Tư Lăng Cô Hồng sẽ lo lắng cái này lời nói càng làm cho Đường Niệm Niệm thu liễm. Đường Niệm Niệm đem trong tay lụa trắng thu vào nội giới, đạm nói:” Ân, đã theo hảo. “Ngay sau đó ở mấy nữ hơi hơi an tâm dưới ánh mắt, nàng sắc mặt nhất định, nghiêm túc nói:” Không chuẩn cùng Cô Hồng nói. “

Mấy nữ xem nàng cùng thường lui tới cũng không quá lớn khác nhau bộ dáng, vẫn là tâm tư không chuẩn làm các nàng không chuẩn nói cho Tư Lăng Cô Hồng, thoát nhìn là thật sự không có quá lớn sự tình. Lúc này mới an tâm lộ ra tươi cười, từng người đều gật đầu đồng ý tới.

Đãi Tư Lăng Cô Hồng khi trở về, Đường Niệm Niệm sắc mặt đã ở nàng chính mình cố tình việc làm hạ nhìn không ra cái gì bất đồng, duy độc càng thêm mỗi một thích ngủ lên. Ở Tư Lăng Cô Hồng tự tay làm lấy uy thực hạ, nàng đó là nửa híp con người một ngậm một ngậm nhai kỹ nuốt chậm, ngoan ngoãn lại lười biếng làm người mềm lòng.

Dùng xong rồi thiện, Thù Lam đem trên bàn thu thập. Tư Lăng Cô Hồng nghiêng nghiêng người, làm Đường Niệm Niệm nằm đến càng thêm thoải mái một ít, giúp nàng nhẹ sát khoe môi, hỏi:” Rất mệt? “

”Ân..... “Đường Niệm Niệm thấp thấp lên tiếng, sau đó run rẩy run lông mi, nói:” Ta ngủ. “

Nàng lời nói vừa mới rơi xuống, tức khắc nhắm mắt, sau đó hô hấp đều bằng phẳng đều đều lên. Tựa hồ chỉ là vừa mới nói ra liền ngủ rồi đi.

Tư Lăng Cô Hồng môi mỏng mới vừa mở ra một phân, nhìn đến nàng như vậy bộ dáng cũng liền không có hỏi nhiều, bế lên nàng liền hướng trúc ốc nội đi đến.

Thù Lam khi trở về, liền thấy tòa thượng đã không có hai người thân ảnh, này liền đi hướng Chu Diệu Lang đám người tu luyện nơi, nhân khẩu nói:” Tiểu thư gần nhất tựa không có gì ăn uống. “

Diệp thị tỷ muội là không chịu ngồi yên, nghe được nàng lời nói, Liên Kiều tức khắc nói:” Hơn nữa giống như có chút không có tinh thần đâu, vừa mới sắc mặt như vậy tái nhợt rốt cuộc là chuyện như thế nào? “

Thù Lam cũng không giấu giếm đem vừa mới chỗ đã thấy sự tình nói một lần, sau đó nói:” Tiểu thư làm hẳn là không phải bình thường túi thơm gì đó. “

Mộc hương tán đồng nói:” Đó là đương nhiên, chủ mẫu phải cho trang chủ đồ vật định sẽ không bình thường, bất quá nghĩ đến chỉ là bình thường túi thơm nói, trang chủ cũng nhất định sẽ thực vui vẻ. “

Chu Diệu Lang tuy rằng không có mở miệng, nhưng là lại đem các nàng lời nói đều nghe lọt vào tai trung, trong đầu hơi hơi hiện lên một tia cái gì, lại bắt giữ không đến.

Sau khi, mấy nữ đều không có nói nữa, mà là chuyên tâm tăng lên thực lực lên.

Ngày thứ hai, Đường Niệm Niệm liền khôi phục ngày thường bộ dáng, cũng làm Thù Lam đám người vốn là có chút dẫn theo tâm thả xuống dưới.

Sáng sớm khi dùng qua đồ ăn sáng, xà quái liền yên lặng đi vào Đường Niệm Niệm trước mặt, trong miệng ngậm kia ngọc chất lục lạc, ngập nước con người đáng thương hề hề nhìn chăm chăm nàng, một chút dịch đi lên, kia bộ dáng thật sự liền giống như cái tiểu tức phụ.

Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, trên mặt cũng không khỏi có tươi cười. Hiển nhiên xà quái dáng vẻ này giải trí nàng. <

.....

br>

Xà quái vừa thấy hấp dẫn, trên mặt biểu tình liền có chút phá, cố tình lại tưởng tiếp tục trang, nhất thời trở nên đặc biệt quái dị, cũng càng thêm chọc người bật cười.

”..... Ân. “Đường Niệm Niệm cười tiếp nhận nó trong miệng lục lạc, cũng không có đệ nhất khi liền cho nó, ở xà quái có chút sốt ruột lại cố nén dưới ánh mắt, đăm nói:” Ngày mai cho người. “

Xà quái kỳ thật rất muốn hỏi, chủ nhân a, người ngày mai cấp bổng xà vương chính là cái này lục lạc đâu, vẫn là đan dược đâu, vẫn là túi Càn Khôn đâu, vẫn là toàn bộ đều cấp đâu?

Nó suy nghĩ đương nhiên là cuối cùng hạng nhất.

Đãi nó cảm thấy mỹ mãn rời đi, liền trượt tới rồi Bạch Lê nơi, ngẩng cao đầu rần, ”tê tê tê tê “Vài tiếng. Bộ dáng kia, cho dù là nghe không hiểu nó đang nói gì đó Chu Diệu Lang đám người, cũng có thể đủ từ nó như thế sinh động bộ dáng đoán ra, nó này lại là phương hướng Bạch Lê khoe khoang.

Bạch Lê hồ ly trên mặt vẻ mặt khinh thường, bỏ qua một bên đầu” chi chi chi “Vài tiếng, nhìn như khinh thường. Nhưng là nó con người bên trong hiển nhiên chớp động cùng trên mặt không hợp cảm xúc.

Quả nhiên, tới rồi buổi trưa, Liên Kiêu cùng mộc hương liền ôm Bạch Lê đi vào Đường Niệm Niệm trước mặt, đến nỗi nguyên nhân, thật sự là bởi vì Bạch Lê làm nũng làm hai người hỗ trợ tới cầu chỗ tốt tới.

Liên Kiêu lấy lòng cười nói:” Chủ mẫu, tiểu bạch lê kỳ thật cũng rất lợi hại, lần trước ở âm sát điện, chúng ta vẫn là dựa tiểu bạch lê mới có thể nhanh như vậy hoàn thành nhiệm vụ đâu. “

Mộc hương sắc mặt đồng dạng cười nói:” Chủ mẫu, người liền cũng giúp giúp tiểu bạch lê sao, tiểu bạch lê nói, nó sau này cũng sẽ thể chủ mẫu làm việc, chủ mẫu muốn nó hướng đông, nó tuyệt đối sẽ không hướng tây, chủ mẫu muốn nó đánh chó, nó tuyệt đối sẽ không đánh xà! “

Ở nàng trên vai vốn là dọn xong mị hoặc đáng thương biểu tình Bạch Lê nghe được nàng lời nói, hồ ly mặt tức khắc trừu trừu.

Đường Niệm Niệm đăm nói:” Nhưng dĩ vãng nam bắc. “

Liên Kiều, mộc hương trăm miệng một lời nói:” Chúng ta đem nó rút về tới! “

Bạch Lê hồ ly mặt đã đủ trùu.

”Xì. “Đường Niệm Niệm cười.

Liên Kiều, mộc hương còn có Bạch Lê sắc mặt đều là vui vẻ, hiển nhiên chỉ cần nhìn đến nàng vui vẻ, việc này nghĩ đến nên thành.

Quả nhiên, Đường Niệm Niệm vươn tay nhất chiêu, ở Bạch Lê trên cổ mẫu đơn đỏ thắm hoa đều dừng ở nàng lòng bàn tay biến mất.

Tuy rằng không biết nàng này thu đỏ thắm hoa là có ý tứ gì, nhưng là Liên Kiều cùng mộc hương tức khắc vui mừng cười nói:” Đa tạ chủ mẫu. “Mộc hương có túm khởi Bạch Lê đề ở giữa không trung, nói:” Còn không cảm ơn chủ mẫu? “

Bạch Lê tứ chi cứ như vậy phù không, nghe được lời này, hồ ly mặt đỏ lên, lại cũng không chậm hai móng tử đối với Đường Niệm Niệm làm một cái ôm quyền tư thế,” chi chi chi! “

Đường Niệm Niệm trên mặt tươi cười cũng càng đậm một ít.

Trên bàn, chính nhéo đan dược ăn Lục Lục ngắm Bạch Lê liếc mắt một cái, ngửa đầu.

Ngô. Chủ nhân quả nhiên đối Lục Lục là tốt nhất ~

Những người khác cũng thấy như vậy một màn, trên mặt đều không khỏi hiện lên một sợi ý cười. Đang cùng Lý Cảnh quá xong chiêu Chiến Thương Tiễn tùy tay lau chùi cái trán mồ hôi, ánh mắt nhìn đến Đường Niệm Niệm trên mặt ý cười, bất quá liếc mắt một cái liền thu trở về. Cảm giác được bên người chụp ở chính mình trên đầu vai một chưởng, hán gương mắt vừa thấy, đúng là Lý Cảnh.

Tuy rằng Lý Cảnh từ trước đến nay mặt vô biểu tình, Chiến Thương Tiễn vẫn là có thể cảm nhận được hắn không tiếng động an ủi. Hắn cười, như vậy nhật tử tuy không phải hắn từ lúc chào đời tới nay nhất vui sướng, lại là nhẹ nhàng nhất thoải mái.

”Người kiếm pháp càng lúc càng nhanh. “Chiến Thương Tiễn nói.

Lý Cảnh mặt vô biểu tình nói:” Người chiến khí đồng dạng như thế, ta đánh không lại người. “

Chiến Thương Tiễn:” Người thua ở bất quá là công pháp phẩm cấp. “Hắn chiến gia gia truyền chiến quyết vốn là bất phạm, mà này chỉ sợ cũng là hắn chiến gia diệt môn nguyên nhân một trong số đó.

Lý Cảnh lắc đầu. Công pháp phẩm cấp cái này lý do có lẽ đối người khác hữu dụng, nhưng là hắn biết được công pháp mặc kệ phẩm cấp, càng quan trọng là thích hợp cùng dung hợp, hắn lúc này xác thật không bằng Chiến Thương Tiễn. Bất quá sớm muộn gì hắn sẽ lĩnh ngộ ra độc thuộc về chính mình kiếm pháp.

Chiến Thương Tiễn ẩn ẩn cảm giác được tâm tư của hắn, không nói gì, chỉ là trầm ổn cười, nói:” Tùy thời đều có thể tái chiến. “

Lý Cảnh không nói, lãnh khốc oa oa mặt nhìn kỹ đi, liền có thể phát hiện giãn ra rất nhiều.

.....

-----oOo-----

Chương 70: Niệm Niệm ta yêu người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bữa tối khi, Tư Lăng Cô Hồng làm đồ ăn so bên trong ngọc càng thêm thanh đạm, thả nhiều là toan thực là chủ. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm này hết thả đều là bởi vì giữa trưa khi Đường Niệm Niệm đối mặt khác đồ ăn dạng không có ăn uống, duy độc đối này chuột toan thực càng thêm yêu tha thiết rất nhiều.

Quả nhiên, đương đồ ăn mang lên bàn sau, Đường Niệm Niệm con người liền sáng lên, thích ở Tư Lăng Cô Hồng trên môi hôn môi một ngậm.

Tuy rằng nàng nói cái gì ngữ đều không có nói, nhưng là hấn hiển nhiên đem nàng bất luận cái gì một chút thần thái đều bắt giữ tới rồi, thả không tiếng động làm này hết thả.

Chờ hai người ăn cơm xong rồi đi, Chu Diệu Lang đến gần nhìn Thù Lam thu thập cái bàn, nhìn trên bàn dư lại cơm thực, tổng cảm thấy có cái gì bị nàng xem nhẹ giống nhau. Thù Lam xem nàng khế cau mày, liền ra tiếng hỏi:” Chu tỷ tỷ, người đây là? “

Chu Diệu Lang mỉm cười lắc đầu ý bảo không có việc gì, ngay sau đó ở nàng ngón tay đụng tới một mâm cơ hồ không có động quá hấp cá khi, bật thốt lên liền nói:” Chủ mẫu ngày gần đây ăn đến thiếu rất nhiều. “

Thù Lam gật đầu, có chút nghi hoặc nói:” Đúng vậy, hôm qua tiểu thư liền cái gì ăn thịt cũng chưa như thế nào dùng tài hùng biện, nghĩ đến trang chủ cũng phát hiện, cho nên hôm nay đồ ăn thanh đạm rất nhiều, chỉ là tiểu thư vẫn là ăn đến so dĩ vãng thiếu rất nhiều. “Dừng một chút, nàng lại nói:” Bất quá, giải quyết tốt hậu quả

tiểu thực cùng trái cây nhưng thật ra ăn không ít. Có lẽ là tiểu thư ngày gần đây thích tận đến trái cây? Ăn đến nhiều, liền không thể nào thích ăn thịt? “

Chu Diệu Lang không nói gì, lúc này liền nhìn đến Diệp thị tỷ muội đang chuẩn bị ra bên ngoài đi ra ngoài bộ dáng, ra tiếng hỏi:” Các người đây là đi đâu? “

Liên Kiều cười nói:” Nga, là cái dạng này, chủ mẫu hôm nay đến trễ ta cùng mộc hương ngày thường mang ở trên người toan mút hoa quả, rất là thích. Chính là chúng ta trên người không nhiều lắm, liền chuẩn bị lúc này xuất ngoại mua chút trở về, trang chủ cũng nói, muốn phương thuốc. “

Mộc hương đi theo gật đầu, vô tình cười cảm thán một tiếng:” Gần nhất chủ mẫu tựa hồ đặc biệt thiên vị toan thực đâu. “

Hai người cười hì hì, trăm miệng một lời nói:” Chúng ta đây đi trước. “

Chu Diệu Lang lại tựa hồ không có nghe được các nàng lời nói, đứng ở nơi xa như là lâm vào trầm tư, trong mắt ba quang càng ngày càng gì. Liền ở Thù Lam nghi hoặc, chuẩn bị đánh thức nàng khi, lại thấy Chu Diệu Lang đột nhiên một phách bàn tay, khẩu khí trung tràn ngập kinh hỉ, ” đúng rồi! Nói không chừng là được! Ta thế nhưng cho tới bây giờ mới nghĩ đến, thật là hồ đồ! “

Thù Lam hoảng sợ, thấp giọng nói:” Chu tỷ tỷ, người đây là? “

”Ha hả a, chuyện tốt a, chuyện tốt, rất tốt sự! “Chu Diệu Lang đầy mặt tươi cười, đạp bước chân ngay lập tức hướng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm rời đi phương hướng đi, nhiên còn không có đi vài bước liền dừng lại, lẩm bẩm nói:” Hôm nay chậm, vẫn là ngày mai ở làm xác nhận hảo. “

Thù Lam bị nàng này lúc kinh lúc rống cấp làm cho càng thêm không rõ, vài bước đi vào nàng bên người, hỏi:” Chu tỷ tỷ, rốt cuộc là cái gì chuyện tốt, thế nhưng làm người như thế? “

Chu Diệu Lang vẻ mặt tươi cười, kia cười ngọt nị Thù Lam thân thể đều run rẩy, nói không nên lời đừng niết. Chỉ nghe nàng cười nói:” Việc này còn chỉ là ta suy đoán, đãi ngày mai mới có thể xác định. “Ngừng một chút, nàng ám chỉ cười nói:” Người lâu ngày làm bạn ở chủ mẫu bên người, chẳng lẽ không có phát hiện cái gì? Chủ mẫu đã nhiều ngày đặc biệt thích ngủ, dễ mệt, hơn nữa người cũng nói, chủ mẫu đột nhiên không mừng ăn thịt, lại thích toan thực..... “

Thù Lam đầu tiên là nghe được như lọt vào trong sương mù, sau đó ở Chu Diệu Lang mãi nhận ý cười hạ, thân thể chấn động, hai mắt liền trừng lớn.

”Người là nói..... “

”Không sai. “Chu Diệu Lang gật đầu.

Thù Lam như cũ thật lâu không có hoàn hồn. Chu Diệu Lang cũng không chê phiền lụy chờ. Một hồi lâu, Thù Lam mới hít sâu một hơi, dè thấp thanh âm, tựa hồ sợ lớn tiếng sẽ đánh vỡ cái gì giống nhau,” chu tỷ tỷ xác định sao? “

Chu Diệu Lang cười nói:” Người ta đều chỉ là suy đoán mà thôi, bất quá từ này đó dấu hiệu tới xem đã có tám nắm chắc, chỉ đợi ngày mai ở chủ mẫu nơi đó chứng thực. “

”Chính là..... “Thù Lam có chút mặc danh, nói:” Tiểu thư chính mình chính là luyện dược sư, như thế nào sẽ liền chính mình có cũng biết được? “

Chu Diệu Lang đối này cũng có chút không rõ, ngờ vực nói:” Có lẽ là không muốn nói? Lại có lẽ là cố tình đối này không hiểu? “

Hai người liếc nhau, đều tự nhiên lựa chọn đệ nhị loại cách nói.

Bất quá hiển nhiên, bởi vì đêm nay lúc này này phân ngờ vực, hai người đều không thể tĩnh tâm tu luyện, một lòng chỉ nghĩ ngày mai đã đến.

Nhiên, kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, còn chưa chờ đợi ngày thứ hai, Chu Diệu Lang đã bị tình hình xảy ra Tuyết Tân đánh thức, không kịp quai trách hấn quý mị, liền nghe được hấn ngôn:” Chủ mẫu hôn mê, chủ nhân truyền triệu. “

Chu Diệu Lang tức khắc sắc mặt đại biến, liền xiêm y còn không kịp xử lý hảo, liền mặc vào giày hướng Tư Lăng Cô Hồng sương phòng chạy đến.

Chờ nàng đi vào sương phòng, đẩy cửa tiến vào liền cảm giác được phương hướng nội tràn ngập trầm trọng hơi thở.

Trên giường, Đường Niệm Niệm sắc mặt có không bình thường ửng hồng nằm ở trên giường, dung nhan an tường, làm như ngủ đến không tỉnh. Tư Lăng Cô Hồng liền ngồi ở mép giường, ánh mắt dừng ở nàng trên người. Kia yên tĩnh vô tức bộ dáng, đương

.....

Thật là hồi lâu không thấy quá, phảng phất giống như cách một thế hệ. Không, lúc này hấn so ngày xưa ở Tuyết Diên Sơn Trang khi yên tĩnh càng nhiều chút cái gì, làm nhân tâm thần đều nhẹ nhàng run rẩy, lại không khỏi bị hấp dẫn.

”Trang chủ. “Chu Diệu Lang thấp giọng hành lễ.

Không cần Tư Lăng Cô Hồng ngôn ngữ, nàng liền biết được chính mình nên làm chút cái gì. Nàng nhẹ chạy bộ tiến lên, một tay bước lên trên giường Đường Niệm Niệm thủ đoạn, tinh tế kiểm tra lên.

Chỉ là này mạch tượng làm Chu Diệu Lang lại hỉ lại kinh, không khỏi ngần ngại một hồi.

Thẳng đến Tư Lăng Cô Hồng khàn khàn thanh âm truyền đến:” Như thế nào. “

Chu Diệu Lang kịp thời hoàn hồn, buông ra Đường Niệm Niệm thủ đoạn, thật dài hô hấp mấy khẩu sau, mới rút cuộc dùng bình thường

thanh âm trả lời:” Trang chủ, chủ mẫu là có hỉ! “

Chờ lời nói nói ra, Chu Diệu Lang vẫn là nghe thấy chính mình thanh âm không thể ngưỡng ngấn run rẩy, hợp với thân thể cũng run rẩy lên. Tuy rằng Đường Niệm Niệm hỉ mạch cùng những người khác rất có chút không giống nhau, thậm chí có chút khó có thể phát hiện, nhất thời không một khi có, nàng cũng là cẩn thận cảm thụ một hồi lâu mới xác nhận, thật là hỉ mạch không sai.

Tư Lăng Cô Hồng biểu tình đột nhiên ngưng.

Chu Diệu Lang ngay sau đó lại nói:” Chủ mẫu hỉ mạch có chút bất đồng, rất khó phát hiện, nhưng là lại là hỉ mạch không sai. Chúc mừng trang chủ, trang chủ..... Là sắp làm cha người a. “

Mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng vẫn là kia phó trọng giạt mình bộ dáng, tựa như cái hài tử giống nhau. Bộ dáng này từ nhỏ đến lớn đều là cực kỳ hiếm thấy, Chu Diệu Lang trong lòng đồng dạng cực kỳ vui mừng, lúc này nói:” Chủ mẫu cũng không lo ngại, chỉ là cùng lần trước lần đầu tiên luyện được giống nhau tiêu hao quá nhiều tinh lực mới có thể như thế, chỉ cần nghỉ ngơi nhiều liền có thể khôi phục, thuộc hạ này liền đi là chủ mẫu làm chút bổ dưỡng đồ ăn! “

Cho tới nay, Đường Niệm Niệm đồ ăn đều là Tư Lăng Cô Hồng làm. Chỉ là Chu Diệu Lang cũng biết được Tư Lăng Cô Hồng lúc này tất nhiên sẽ không rời đi Đường Niệm Niệm bên người, này liền xung phong nhận việc đi.

Đi phía trước, nàng còn đi tìm Thù Lam cùng Lý Cảnh, Chiến Thương Tiễn mấy người, công đạo bọn họ một chút sự tình, khiến cho bọn họ suốt đêm rời núi đi mua sắm sở cần đồ vật đi.

Chiến Thương Tiễn cùng Lý Cảnh có lẽ không hiểu được vì sao đột nhiên như thế, nhưng là Thù Lam lại từ Chu Diệu Lang là thần sắc nhìn ra một chút manh mối tới. Tức khắc đầy mặt kính hỉ, lập tức nhích người rời núi làm việc đi, chỉ cầu sớm chút đem những việc này làm tốt, sau đó sớm chút trở về.

Trúc ốc sương phòng nội, cùng bên ngoài tức khởi não nhiệt bất đồng, bên trong an tĩnh tường hòa.

Tư Lăng Cô Hồng thật lâu mới bừng tỉnh, sau đó khước miệng đã không thể ngẩng chế dương lên. Sương phòng nội vốn dĩ nặng nề yên tĩnh đã sớm biến mất vô tung vô ảnh, nhàn nhạt trúc hương tràn ngập, sạch sẽ thanh u.

”Niệm Niệm, Niệm Niệm..... “Tư Lăng Cô Hồng nghiêng người liền nằm ở trên giường, ôm chặt lúc này đang ở trong lúc hôn mê Đường Niệm Niệm, đem nàng mềm nhẹ ôm vào trong lòng ngực, khuôn mặt cùng nàng khuôn mặt giống cái không đến một thước, thấp thấp, lại bao hàm vô tận vui thích không ngừng thấp gọi:” Niệm Niệm, Niệm Niệm..... “

Như là như thế nào đều kêu không đủ, hấn cúi đầu nhẹ nhàng liếm láp nàng nhắm đôi mắt cùng phấn môi, kia hôn môi lực đạo cơ hồ mềm nhẹ đến giống như lông chim phát quá, tràn ngập vô tận quý trọng cùng thành kính.

”Niệm Niệm, sớm một chút tỉnh lại..... “Tư Lăng Cô Hồng ở nàng bên tai nói nhỏ, lúc này hấn muốn nhìn đến nàng mở con ngươi, muốn nhìn đến nàng miệng cười, nghe được nàng mềm mại kêu tên của hấn.

Chỉ là tiếc nuối chính là, lúc này Đường Niệm Niệm như cũ chưa tỉnh, lại bản năng hướng trong lòng ngực hấn cọ cọ, như là ở đáp lại hấn lời nói giống nhau.

Tư Lăng Cô Hồng con ngươi một thâm, bên trong ôn nhu đủ để sa vào bất luận kẻ nào.

Một tay ôm lấy nàng vòng eo, một tay đặt ở nàng bình thân mềm mại bụng thượng. Tư Lăng Cô Hồng yên lặng tưởng, nơi này đang ở trường thành chính là bọn họ hài tử.

Yên tĩnh trên giường, trong lòng ngực nữ tử hô hấp bằng phẳng, chặt chẽ dựa vào cùng nhau. Da thịt ở chung, thân thể dán sát,

không có bất luận cái gì tiếng vang, lại ảm áp liền thời gian đều tựa thông thả lên.

Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu, thủy sắc môi mỏng đụng chạm ở Đường Niệm Niệm lỗ tai, hai người đụng vào có thể cảm giác được hai bên độ ấm. Hấn đôi mắt nhẹ rũ, nồng đậm lông mi ở mi mắt đầu hạ nhàn nhạt thanh ảnh, hấn dung nhan như yêu như tiên. Thấp thấp, chậm rãi, cơ hồ trừ bỏ bọn họ, ai cũng nghe không được:

”Niệm Niệm..... Ta yêu ngươi..... “

Này một tiếng, như là đến linh hồn của hấn nói ra, khuynh tấn sở hữu lời thề.

Này một cái chớp mắt, hấn trong bóng đêm con ngươi, đồng tử đen đặc ăn mòn sở hữu, toàn bộ con ngươi tấn vì nửa đêm vô ngân hắc.

Hấn nghiêng đầu, ở Đường Niệm Niệm cổ chỗ cắn một ngụm, ngọt thanh huyết nhập khẩu. Tư Lăng Cô Hồng con ngươi run lên, thiếu chút nữa nhân này đặc thù máu nhập ma tính. Kịp thời thu nhỏ miệng lại, liếm láp. Lại duỗi tay, lòng bàn tay một lỗ hồng hiện ra, máu tươi theo chảy vào Đường Niệm Niệm trong miệng.

”Ngô..... “Đường Niệm Niệm một tiếng ngâm khế, nuốt một ngụm sau, thần nhiên chuyển tỉnh.

Tư Lăng Cô Hồng máu đối nàng tới nói vốn chính là tốt nhất đồ bỏ, ở cắn nuốt hấn máu cùng cảm nhận được hấn lúc này tâm thần rung chuyển, Đường Niệm Niệm liền không khỏi tỉnh lại.

Vừa mới mở con ngươi, nhìn đến đó là kia chỉ bạch ngọc màu đỏ tươi bàn tay, Đường Niệm Niệm mắt trợn mắt, há mồm liền gọi:” Cô Hồng?!” “

Lúc này, kia bàn tay khâu tử cũng không hề đổ máu, Tư Lăng Cô Hồng xoay người liền ở nàng trước mặt, kia phó cơ hồ ma mị quỷ dị con ngươi cũng bại lộ ở nàng trước mắt.

Đường Niệm Niệm chỉ là ngẩn ra, trên mặt liền lộ ra một sợi hoảng loạn. Không phải sợ hãi hấn, mà là lo lắng Tư Lăng Cô Hồng hoảng loạn.

”Niệm Niệm..... “Tư Lăng Cô Hồng cười, cặp kia đen đặc con người cũng đang cười, cho dù là như vậy ma mị con người, cũng bị trong đó nồng đậm ôn nhu cấp xâm nhiễm đến người vô tận ấm áp.

Đường Niệm Niệm trên mặt hoảng loạn cũng bị hấn một tiếng nhẹ gọi cấp thối tan, nhìn hấn, nói:” Cô Hồng đôi mắt? “

Tư Lăng Cô Hồng lông mi một phiến, mê hoặc như ma. Hấn cúi đầu để bề Đường Niệm Niệm cái trán dán khăn, không thấy hấn môi khẩu có chút dao động, Đường Niệm Niệm lại cảm giác được có cái gì ở bên tai tiếng vọng, kia cổ huyền diệu khó giải thích cảm giác làm người bưng tỉnh. Thẳng đến trên người Tư Lăng Cô Hồng thân thể chấn động, sau đó liền đè ở nàng trên người, làm như mất đi sở hữu sức lực. Nhưng mà liền tỉnh là như thế, hấn áp xuống khi vẫn là kịp thời thu lực, không có đem nàng áp đau.

”Cô Hồng? “Đường Niệm Niệm cũng phát hiện hấn dị trạng, đôi tay ôm hấn đang muốn đứng dậy xem xét.

Tư Lăng Cô Hồng thấp thấp thanh âm từ nàng cổ truyền ra:” Niệm Niệm, đừng nhúc nhích..... “

Đường Niệm Niệm động tác tức khắc một ngăn, thả lỏng thân mình làm hấn đè nặng, đôi tay ôm thân hình hấn.

Sau khi, Tư Lăng Cô Hồng mới giật giật, từ trên người nàng đến bên cạnh người, đem nàng gắt gao ôm vào trong lòng ngực dán sát, hai người đều có thể cảm nhận được đối phương tim đập cùng độ ấm.

Đường Niệm Niệm chớp chớp con người, nàng biết Tư Lăng Cô Hồng vừa mới định là làm cái gì đặc thù sự tình, bộ dáng của hấn cũng trở nên có chút kỳ quái.

”Cô Hồng, vì cái gì muốn đả thương chính mình? “Nàng sườn nghiêng đầu, muốn nhìn Tư Lăng Cô Hồng lúc này bộ dáng.

Nàng thanh âm lộ ra bất mãn cùng đau lòng, này đó cảm tình không hề che giấu, chỉ cần là cá nhân đều có thể nghe ra tới. Một tay cũng cầm Tư Lăng Cô Hồng tay, đang chuẩn bị giúp hắn thương được, lại phát hiện hắn lòng bàn tay miệng vết thương biến mất vô tung vô ảnh.

Đường Niệm Niệm liền nhìn chăm chăm hắn tay xem, sờ sờ, như cũ tìm không thấy một chút dấu vết.

”Ha hả. “Tư Lăng Cô Hồng tiếng cười truyền ra tới, bỗng bị nàng nắm lấy bàn tay vừa động, liền phản đem nàng tay nhỏ tất cả bao vây trong đó, ngẩng đầu nói:” Ta không có việc gì. “

Đường Niệm Niệm quan sát kỹ lưỡng hắn, chính là quả nhiên như hắn nói, nhìn không ra một chút có việc bộ dáng. Chỉ cần hắn không có việc gì, đến nỗi chuyện khác nàng cũng không không hỏi nhiều, liền như hắn đối nàng giống nhau, một ngày nào đó nàng chắc chắn biết được hắn như vậy làm nguyên nhân.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng nói:” Niệm Niệm, về sau không chuẩn luyện khí luyện đan. “

Đường Niệm Niệm nghe vậy, ánh mắt tự do một chút, hơi hơi nhấp môi nói:” Vốn nên sẽ không như vậy..... “

Nàng vốn là có nắm chắc, nào biết đâu rằng thế nhưng sẽ hôn mê, vẫn là ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt thoát lực hôn mê. Nàng cũng biết cái này làm cho Tư Lăng Cô Hồng lo lắng.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng, tay nhẹ nhàng đặt ở nàng bình thân bụng thương, thấp giọng nói:” Vốn nên sẽ không, chính là có hài tử liền biết. “

”Ân? “Đường Niệm Niệm ngẩn ra, ” hài tử? “

Tư Lăng Cô Hồng ái cực kỳ nàng như vậy bộ dáng, ánh mắt trung tất cả đều là ôn nhu cười, nói:” Niệm Niệm, con của chúng ta, ở chỗ này. “

Cảm nhận được vuốt ve ở trên bụng hấn tay, Đường Niệm Niệm biểu tình vẫn là ngờ ngẩn, cúi đầu theo hấn tay nhìn lại, thẳng ngờ ngác lặp lại một bên hấn lời nói:” Con của chúng ta, ở chỗ này..... Ân? Ta cùng Cô Hồng hài tử? “

Nàng mở to con ngươi, một chút nhìn Tư Lăng Cô Hồng, hai tròng mắt cực lượng, nói:” Giống Cô Hồng giống nhau hài tử? “

Tư Lăng Cô Hồng ôm chặt nàng, cười nhẹ nói:” Giống Niệm Niệm giống nhau. “

”Không cần. “Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói:” Niệm Niệm chỉ có ta một cái, Cô Hồng chỉ có thể rất tốt với ta. Hài tử muốn giống Cô Hồng giống nhau mới đẹp. “

”Hảo. “Đối với nàng lời nói, Tư Lăng Cô Hồng từ trước đến nay không tranh.

Nhưng mà, lúc này thoạt nhìn làm như Đường Niệm Niệm ở cùng chính mình hài tử tranh sủng, nhưng mà không lâu tương lai, hết thấy sự thật đều làm Tư Lăng Cô Hồng biết được, có cái hài tử chưa chắc là tốt, có cái chìm chính mình nương hài tử càng chưa chắc là tốt. Tương lai lại là hấn cùng chính mình hài tử tranh sủng. Tự nhiên, đây là lời phía sau.

Thiên thanh minh lãng.

Đường Niệm Niệm có thai sự tình cũng ở một buổi tối làm mọi người biết được. Diệp thị tỷ muội sơ nghe chuyện này thiếu chút nữa liền tưởng trực tiếp đi tìm Đường Niệm Niệm, may mắn bị Chu Diệu Lang cấp giữ chặt.

Ngày này, Đường Niệm Niệm tỉnh lại khi đã tiếp cận giữa trưa. Mơ mơ màng màng trung làm Tư Lăng Cô Hồng tự mình rửa mặt chải

đầu mặc xong rồi xiêm y, đái ngồi ở ghế trên, Đường Niệm Niệm mới nhớ tới hôm qua làm gì đó. Nàng duỗi tay đem màu trắng túi gấm đưa cho Tư Lăng Cô Hồng, cười nói:”

.....

Cô Hồng túi Càn Khôn. “

Cái này từ trong đến ngoại đều là nàng thân thủ luyện chế, này tài liệu cũng là chưa từng phong hải vực bảo địa trung được đến, hôm qua cũng là vì cái này mới có thể đột nhiên hao hết tinh lực hôn mê qua đi.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn trong tay túi gấm, chỉ thấy màu nguyệt bạch bố, trung ương là một cái xanh biếc thêu văn ‘ niệm ’, xem kia đường cong, hiển nhiên là bị người từng đường kim mũi chỉ tinh tế thêu chế đi lên. Tư Lăng Cô Hồng nhìn, ánh mắt liền dừng ở Đường Niệm Niệm trên người.

”Cô Hồng lấy máu. “Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói:” Ta hiện tại thực lực luyện chế túi Càn Khôn không gian không lớn, nhưng là về sau có thể chậm rãi cải tiến. “

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng đầu ngón tay một giọt máu tươi dừng ở mặt trên, nhưng thấy kia màu trắng túi Càn Khôn quang mang chột tắt, hình như có chút rất nhỏ biến hóa. Hắn ánh mắt không có rời đi quá Đường Niệm Niệm, lúc này nói:” Niệm Niệm, giúp ta mang? “

”Ân! “Đường Niệm Niệm vui vẻ tiếp nhận tới, liền giúp hắn phiết mang ở bên hông thượng. Nhìn hắn vòng eo thượng duy độc chính mình luyện chế túi Càn Khôn, đó là vừa lòng gật gật đầu, nhìn dáng vẻ là đối như vậy kết quả thực vui vẻ.

Lúc này, Chu Diệu Lang cũng đem sớm liền chuẩn bị tốt thuốc bổ đan đến Đường Niệm Niệm trước mặt trên bàn, sau đó đầy mặt tươi cười tiến lên, nhẹ giọng nói:” Chủ mẫu, xin cho thuộc hạ cho ngài bắt mạch. “

Đường Niệm Niệm chớp hạ mắt, cũng không cự tuyệt, vươn tay giao cho nàng.

Chu Diệu Lang chỉ là tìm tòi liền phát hiện nàng đã hoàn toàn khôi phục, đều không phải là chỉ là mặt ngoài bình an mà thôi. Tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời cũng bội phục Đường Niệm Niệm bản lĩnh. Xem ra trừ bỏ có hỉ thai phụ một ít thường thức chủ mẫu không hiểu ngoại, nghĩ đến đối với chính mình thân mình là có thể thực tốt chiếu cố tốt.

Diệp thị tỷ muội lúc này cũng vui mừng chạy tới, đem sớm lấy lòng các dạng toan vị ăn vặt bày biện đến Đường Niệm Niệm trước mặt. Liên Kiều nói:” Chủ mẫu, này đó đều là chúng ta mua, nghe kia cửa hàng người ta nói, này đó nhất thích hợp có hỉ người ăn. “

Mộc hương nói:” Chủ mẫu, người phải hảo hảo dưỡng thân mình, chúng ta đều chờ xem tiểu thiếu gia, tiểu chủ tử đâu! “

Thù Lam cũng yên lặng đem chuẩn bị cho tốt quả thủy đoan lại đây, nói cái gì cũng không có nói, nhưng là trên mặt vui mừng là như thế nào đều che giấu không được.

Đường Niệm Niệm nhìn này một bàn các loại đồ vật, lại nhìn xem vây quanh ở nơi này các nàng, sau đó hỏi:” Không cần tu luyện? “

Nhất thời, mấy người sắc mặt đều hiện lên bất đắc dĩ. Chủ mẫu (tiểu thư) vẫn là trước sau như một khó hiểu phong tình a. Trừ bỏ đối trang chủ.

Lúc này Đường Niệm Niệm trong tay lại lấy ra một cái lục lạc cùng đồ thãm hoa, đúng là thuộc về Bạch Lê cùng xà quái, đối chúng nó hai người chiêu xuống tay, liền thấy hai người lập tức liền thối tiến lên.

Đường Niệm Niệm chậm rãi giúp chúng nó cột lên từng người phối sức, sau đó nói:” Nội có cần khôn, lấy máu sau cũng có thể theo các người lớn nhỏ biến hóa, về sau không cần gỡ xuống tới. “

Đây cũng là nàng hôm qua luyện chế.

Bạch Lê cùng xà quái vừa nghe, sắc mặt đã là hỉ lại là khổ. Hỉ là được đến như vậy trừ vật bội sức, khổ là, chúng nó đều nghe ra tới, thứ này là mang lên liền tưởng lại gỡ xuống tới!

Bạch Lê cùng xà quái cơ hồ là đồng thời nhìn đối phương liếc mắt một cái, sau đó lại đồng thời bỏ qua một bên phun, tích huyết ở mặt trên.

Hừ! Có này chết hồ ly cùng nhau, bọn xà vương cũng không ném xà!

Xuy! Có này xú xà quái cùng nhau, cũng không phải chỉ ta mất mặt!

Không thể không nói, này hai người nào đó thời điểm nhưng thật ra rất có ăn ý.

Mộc hương lại là lúc này một cái đầu băng đánh vào Bạch Lê trên đầu, hừ nói:” Người còn không hài lòng? Chủ mẫu nếu không phải vì người luyện chế thứ này, sẽ tiêu hao tinh lực hôn mê qua đi sao? “

Liên Kiều đồng dạng hừ hừ, có chút không cao hứng trừng mắt Bạch Lê.

Bạch Lê bị hai người nhìn chăm chăm đến ngượng ngùng,” chi chi chi “Vài tiếng lấy lòng nhận sai bộ dáng, sau đó dùng hai chỉ móng vuốt tự mình chính mình biệt biệt nữ nữ đem mang ở trên cổ đồ thảm hoa bãi chính chút.

Nhìn nó cái dạng này, mấy người trên mặt đều không khỏi lộ ra ý cười. Tuy rằng Liên Kiều, mộc hương khuôn mặt thoát nhìn rất là không cao hứng, nhưng là may mà Đường Niệm Niệm không có việc gì, các nàng cũng sẽ không thật sự đối Bạch Lê như thế nào.

Xà quái cũng không đợi mọi người bắt đầu quở trách nó, lập tức liền xoắn thân mình đối Đường Niệm Niệm điểm đầu rấn, kia bộ dáng thực sự ngây thơ lại quái dị.

Này một hồ một xà làm quái, hơn nữa Đường Niệm Niệm có hỉ vốn chính là thiên đại chuyện tốt, mấy nữ một chút liền cười vui ra tiếng. Đến nỗi kia trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng ngoại mặt khác hai gã nam tử, Lý Cảnh trên mặt tươi cười cũng không rõ ràng, nhưng là kia trong mắt tan đi lạnh nhạt lại liếc mắt một cái có thể thấy được. Chiến Thương Tiễn không tiếng động nhìn trước mắt hoà thuận vui vẻ hình ảnh, lại xem ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực ăn hấn uy thực ăn vật Đường Niệm Niệm, lông mi run nhẹ, khóe miệng nhẹ dương.

Bởi vì Đường Niệm Niệm hỉ sự, mấy ngày liền tới Chu Diệu Lang chờ nữ đều đem tu luyện phóng tới một bên, toàn tâm toàn ý hầu hạ nàng sinh hoạt cuộc sống hàng ngày. Tuy rằng này hết thảy phần lớn đều bị Tư Lăng Cô Hồng tự mình xử lý. Nhưng là mấy nữ vẫn là mừng rỡ này sở lúc nào cũng chờ ở nàng bên người, chỉ chờ nàng bất luận cái gì yêu cầu.

.....

Như vậy liên tục 5 ngày sau, mấy nữ rõ ràng cảm nhận được từ Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đuổi đi ý tứ, mỗi lần đều chỉ là dừng lại rời đi một hồi liền lại vây tiến lên đây, thật sự là có chút cả gan làm loạn. Thực tế cũng là biết được phát sinh chuyện tốt như vậy, Tư Lăng Cô Hồng tâm tình tự nhiên là cực hảo, hướng chi có Đường Niệm Niệm ở hấn bên người, hấn liền tính bởi vì các nàng vây đi lên bất mãn cũng sẽ không đối với các nàng như thế nào.

Bất quá, đừng nói là Tư Lăng Cô Hồng, liền tính là Đường Niệm Niệm cũng bị các nàng như thế cẩn thận tỉ mỉ quay chung quanh làm cho ra tiếng:” Ta không phải trẻ con. “

Nàng má tử hơi cổ, phẫn môi nhợt nhạt nhấp, mở to con ngươi, biểu tình nghiêm túc.

Chỉ là hoài hài tử, nàng tinh lực đích xác bởi vậy mà có điều ảnh hưởng yếu bớt, không thể lại tùy tiện làm chút quá tiêu hao tinh lực sự tình. Nhưng là thực lực của nàng còn ở, nàng sử dụng công phu càng ở.

Hiện giờ những người này, đi đường không cho đi không có gì, dù sao cho tới nay nàng đều bị Cô Hồng ôm. Chính là uống nước đều phải nhìn, sợ ghen trừ. Bên ngoài nhiều ngốc một ít muốn xem, sợ thụ hàn. Ăn tiểu thực muốn xem, sợ ăn hỏng rồi. Còn có.....

Tuy là Đường Niệm Niệm cũng không khỏi bị như thế đả ngộ cấp làm cho bừng tỉnh, các nàng quan tâm là hảo, nhưng là quá quan tâm liền không hảo.

Đường Niệm Niệm đối mặt trước mắt mấy nữ, đôi tay liền vòng lấy Tư Lăng Cô Hồng cổ, đạm nói:” Có Cô Hồng là đủ rồi, các người đi tu luyện. “

Chỉ là một câu, Tư Lăng Cô Hồng trên mặt tức khắc lộ ra tươi cười, mà nhìn mấy nữ ánh mắt đã không vẫn giữ lại làm gì đường sống.

Mấy nữ minh bạch, các nàng đây là phi đi không thể, bằng không chỉ sợ liền phải bị trước chạy về tư lăng gia tộc đi.

Tuy rằng trong lòng lại như thế nào không muốn, mấy nữ chung quy vẫn là khôi phục như lúc ban đầu thời gian phân phối. Nên hầu hạ thời điểm hầu hạ, nên tu luyện thời điểm tu luyện.

Thời gian cũng tại đây bình tĩnh sơn gian nội chậm rãi quá khứ, đảo mắt đó là hai tháng qua đi. Có Đường Niệm Niệm vô tận Thiên Phẩm đan dược cung ứng, mọi người thực lực tiến bộ vượt bậc, trước hết đạt tới Thiên Phẩm thế nhưng là Chiến Thương Tiển. Còn lại mấy người, Chu Diệu Lang từ mà sư đạt tới mà quân, Lý Cảnh từ mà hầu đạt tới mà thánh, chỉ kém một bước liền đến Thiên Phẩm, Diệp thị tỷ muội từ mà sĩ đến mà quân, Thù Lam cũng từ huyền phẩm một bậc xông thẳng xuống đất hầu, trở thành mà phẩm cao thủ.

Như thế tiến giai tốc độ, đủ để cho người trong thiên hạ lú lười kinh hãi.

Mọi người trong lòng đều không khỏi cảm khái, này đó là luyện dược sư đáng sợ, một cái thiên phú thực lực cùng đế súc đều yêu

nghiệt phong phú luyện được sự đủ để cho người cúi đầu dừng chân, lại ái lại hận.

Sáng sớm hạ một hồi mưa phùn, trải qua nước mưa tẩy phiêu rừng trúc càng hiện thanh úc. Cây cối cành lá dính nước mưa, một chút rơi trên mặt đất, hình thành từng đạo nhỏ vũng nước. Núi rừng trung lộ ra một cỗ an tĩnh tường hòa hơi thở.

Chỉ là này phân an tĩnh tường hòa lại rất mau bị một đám khách không mời mà đến cấp đánh vỡ.

Lộc cộc ——

Tiếng vó ngựa ở núi rừng tiếng vọng không dứt, càng ngày càng dồn dập. Cùng với còn có đám người kêu a thanh, tựa hồ là một đám người đang ở đuổi theo cái gì.

Dày đặc núi rừng cây cối, chạy vội ở phía trước chính là một người người mặc màu đen bó sát người võ bào nam tử, hấn trên mặt mang theo một khối màu bạc mặt nạ, làm người vô pháp thấy hấn dáng vẻ. Trong tay hấn chính nắm một người hoa y cầm phục nữ tử. Nữ tử mày đẹp tinh mắt, quỳnh mũi môi đỏ, khuôn mặt tiểu xảo giống như hạt dưa, tóc đen tuyền tóc đẹp quan độc đáo tán, cầm số cái kim ngọc phỉ thúy con bướm trâm. Tuy là lúc này nàng tóc mai tán loạn nghiêng oai, cầm y hoa phục đuôi bãi bị xé rách, cũng không giấu nàng một thân quý khí mỹ diệu. Cùng với chạy vội, trên người nàng rất nhiều tinh xảo vật phẩm trang sức cũng lục lạc rung động.

”Trọng nhiên, đủ rồi, mang theo ta, người không chạy thoát được đâu. “Hạ li sa thờ hỏn hỏn thấp kêu, cái trán đều là mồ hôi, trên mặt tinh xảo trang điểm nhẹ cũng bị lộng hoa một ít. Nàng con người chớp động thống khổ, này thống khổ không ngừng là đau lòng, cũng là ** thượng đau đớn.

Phía trước Liêu trọng nhiên quay đầu lại nhìn nàng, tuy rằng có bạc mặt ngăn cản, nhưng là từ kia chạm rỗng song khổng trung vẫn là có thể nhìn đến hấn cặp kia đau kịch liệt lại kiên nhẫn hắc đồng. Nghe mặt sau càng ngày càng gần tiếng vang, Liêu trọng nhiên cánh tay duỗi ra, liền đem hạ li sa chặn ngang bế lên, bước đi hướng về phía trước lao đi, tốc độ càng nhanh vài phần.

”A. “Hạ li sa thấp giọng kêu sợ hãi một tiếng, sau đó hai tay liền bản năng ôm chặt trụ hấn eo. Hai tròng mắt tức khắc tràn ngập nước mắt, gắt gao cắn môi, hơi hơi hé miệng lại không có nói nữa. Nàng biết, hấn lần này hành vi đã chứng minh rồi hấn quyết đoán.

”Chi —— “Một đạo tiếng vang từ trên cao truyền đến, theo sau liền truyền đến nam tử khuyên bảo thanh:” Hàm nguyệt công chúa, còn xin đừng bước, nếu như bằng không, ta chờ chỉ có thể ra tay đã thương người. “

Hạ li sa đột nhiên ngừng đầu nhìn lại, chỉ thấy bị bóng râm che lấp không trung, một người áo bào trắng nam tử đứng thẳng ở một đầu dục thú thượng. Hấn khuôn mặt trắng nõn, mày kiếm nhập tấn, mắt sáng như sao, tóc đen một nửa dùng dương chi bạch ngọc quan với sau đầu, lộ ra chính trương khuôn mặt. Lúc này hấn vẻ mặt hạo nhiên chính khí, con người tựa hồ ở do dự quyết sách cái gì, tựa hồ khó có thể quyết định, lại không thể không quyết định.

Người này, hạ li sa biết được, hấn là lần này hộ tống xuất giá dẫn đầu, Cẩm Quốc thu du hầu, Đường Thu Sinh.

Hấn tổng một bộ chính nhân quân tử bộ dáng, vạn sự đều lấy quân tử chi lễ mà đi. Nàng tuy không chán ghét

.....

, lại cũng không thích. Hấn cái gọi là quân tử lời nói việc làm quá nhiều đông cứng, coi thế gian đã sớm định ra luân lý, thế nhân trong ánh mắt quân tử vì chuẩn, ngược lại có vẻ câu nệ.

”Thu du chờ, ta biết được người trọng tình trọng nghĩa người, người này bất quá là nhất thời khí phách, chỉ cầu người cho ta một ít thời gian, làm ta cùng với hấn hảo hảo nói chuyện, lúc sau ta định tự hành trở về. “Hạ li sa dùng nguyên lực đem lời nói truyền khai, tự nhiên cũng truyền vào Đường Thu Sinh lỗ tai.

Này chờ lời nói, người bình thường đều sẽ không tin tưởng, ngày thường hạ li sa cũng sẽ không nói ra như thế người si nói mộng giấc lời nói. Chỉ là nàng cũng không phải vô cớ ngăn người, thật sự là này đoạn đi đường nhật tử từ Đường Thu Sinh lời nói việc làm nhìn ra hấn một ít tính tình tới. Người bình thường sẽ không tin tưởng lời nói, lấy Đường Thu Sinh quân tử tâm tính, chẳng sợ không tin cũng sẽ suy xét một phen.

Chính cái gọi là quân tử, tuyệt đối không nên có tiểu nhân hoài nghi chi tâm.

Dực thú thượng, Đường Thu Sinh trên mặt do dự càng sâu một phen, sau đó hơi nhíu mày, nhìn hai người ánh mắt có đồng tình, nói:” Nếu muốn khuyên, liền ngừng ở nơi này khuyên, ta sẽ không quá rầy. “

Hiển nhiên, hấn tuy rằng chính trực, lại cũng không giấc.

Hạ li sa cắn cắn môi, nói:” Hảo, còn thỉnh thu du chờ cùng ngự hạ binh mã chờ lui với trăm thước ở ngoài. “

Đường Thu Sinh gật đầu, truyền ra khiêu lệnh. Kia sau lưng mau chóng đuổi binh mã liền dừng vó ngựa, bất quá lại phi ở nơi xa dừng lại, mà là từ bốn phía tản ra, đem hai người vây quanh trong đó.

”Trọng nhiên, dừng lại đi. “Hạ li sa ở Liêu trọng nhiên bên tai nhẹ nhàng nói:” Tin ta. “

Liêu trọng nhiên dưới chân một đống, nghiêng đầu trở về, chung quy ngừng lại.

An tĩnh núi rừng, lúc này nghe được chỉ có kia tích tấp giọt nước thanh.

Hạ li sa nhìn không trung Đường Thu Sinh liếc mắt một cái, nàng biết nàng này dừng lại, là cho cơ hội, cũng cho bọn họ cơ hội. Nếu không ngừng hạ, sớm muộn gì bọn họ sẽ bị đuổi theo, này một đường thoát đi đã tiêu hao Liêu trọng nhiên quá nhiều tinh lực. Tuy rằng hắn không có nói, nhưng là nàng có thể phát hiện.

Hạ li sa không có từ trên người hắn xuống dưới, chỉ là liền ở bên tai hắn, thấp thấp hỏi:” Trọng nhiên, người thật sự quyết định sao? Này vừa đi, người mất đi đó là cầm tú tiền đồ, nói không chừng về sau chính là vô tận đuổi giết kiếp sống, liền cái an ổn nhất tử đều không có. “

”Người sợ sao? “Liêu trọng nhiên thanh âm trầm thấp, lại cho người ta an ổn.

Hạ li sa sắc mặt căng thẳng, áp lực trong miệng nghẹn ngào, nói:” Chỉ cần cùng người cùng nhau, không sợ! “

Liêu trọng nhiên bực mặt che dung, nhìn không ra hắn trên mặt rốt cuộc có chút biểu tình, nhưng là hắn thanh âm lại rõ ràng mềm nhẹ rất nhiều,” ta Liêu trọng nhiên sao lại bỏ thê nhi mà đi. “

Hạ li sa nghe vậy, một sợi thanh lệ từ con người trượt xuống khuôn mặt, sau đó không chút do dự từ trong lòng lấy ra một cái bình sứ đến hắn trong tay, nói:” Trọng nhiên, đây là Thiên Phẩm tam cấp ly sân đan, có không tránh được, liền chỉ xem này nhất cử! “

Liêu trọng nhiên nhìn nàng, ngay sau đó nắm chặt trong tay bình sứ. Hai lời không nói, dưới chân một bước, chạy như bay mà đi. Cũng ở đồng thời, hạ li sa từ trong lòng móc ra mấy viên màu đen hình cầu triều tứ phương ném đi, Xa-na chi gian, tiếng nổ mạnh cùng nồng đậm sương khói dựng lên.

”Người gạt ta! “Đường Thu Sinh tràn ngập tức giận thanh âm truyền ra, ngay sau đó một tiếng thú đề, một đạo hắc ảnh từ không trung

lược tới.

Phân tán bốn phía binh mã ngay sau đó xuất động.

Lần này, hiển nhiên hai người đều không có thương lượng đường sống, nhất thời chiến đấu kịch liệt dựng lên.

Tiếng vó ngựa, tiếng nổ mạnh, thú đề thanh, người tiếng hô, ở núi rừng nội bốc lên, một tiếng thẳng qua một tiếng.

Theo chiến đấu đẩy mạnh, ở cách đó không xa có một chỗ con sông. Nước sông thanh triệt, bờ sông cục đá viên lăn bồi trơn, cỏ xanh lác lư. Một cái thanh trúc dựa ghế, một tòa thanh trúc bàn nhỏ, trên bàn mấy đĩa ăn vặt. Ghế trên ngòai hai người, đồng dạng lam thêu bạch y, lam mang đơn giản vấn tóc, ánh nắng khuynh sai dưới, như là tham luyến hai người dung tư, lấp lánh sinh vượng.

Đường Niệm Niệm một tay nhéo cần câu, híp mắt dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trên người, không lâu cảm giác được mặt đất cùng mặt nước chấn động một đợt lớn hơn một đợt, trên mặt nước từng đạo gợn sóng dạng khai. Vốn là ở nàng mỗi câu bên cạnh quay chung quanh tiểu ngư cũng một chút chấn kinh tản ra, nàng mày liền nhẹ nhàng nhíu lại.

Chỉ là nàng mày vừa mới nhẹ nhàng nhăn khi, một con ôn nhuận mát lạnh ngón tay liền vồ đi lên. Đường Niệm Niệm mày ngay sau đó liền giãn ra khai, cánh mũi giật giật, không mừng nói:” Mùi máu tươi. “

Thực lực của nàng cao thâm, cho nên cho tới nay đều có thể đè nén xuống chính mình thân thể biến hóa, như là ngay từ đầu người được thịt dầu mỡ tuy rằng không thích, nhưng là cũng có thể khống chế được không phun. Nhưng là theo mấy ngày nay thanh nhàn cùng chung quanh yên ắng, nàng mang thai nhật tử lâu rồi, kia dấu hiệu cũng càng rõ ràng. Lại thành linh xảy ra hỏi như vậy nùng mùi máu tươi, nàng thân thể liền không thoải mái lên.

”Ngô. “Đường Niệm Niệm than nhẹ nhấp môi, kia muốn nôn mửa cảm giác thật sự khó chịu.

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng đứng dậy, một tay che ở nàng trước mắt, nhẹ giọng nói:” Niệm Niệm, đừng nhìn, đừng nghe, đừng nghe.
“

”Ân. “Đường Niệm Niệm đáp lời, liền ở chính mình cùng

.....

Tư Lăng Cô Hồng chung quanh thiết hạ một tầng bình cái chắn, chỉ đôi tay hoàn hẩn vòng eo. Đem đầu dựa vào hẩn ngực thương, trong mũi chỉ nghe đến trên người hẩn thanh đậm vui mừng hương vị, dùng thân thể cảm thụ hẩn tim đập.

Tư Lăng Cô Hồng thân pháp giống như đạ phong mà đi, tốc độ cực nhanh lại vững vàng làm người không cảm giác được phạm phòng. Bất quá mấy tức, hẩn thân ảnh liền xuất hiện vào lúc này chính phát sinh thảm thiết chiến cuộc trung.

Một bộ vô trần sạch sẽ lam bạch y thường, tay áo rộng trường khâu, mặc phát nhã dung. Hẩn đột nhiên xuất hiện, làm lúc này đánh nhau hoàn toàn mà ngừng, mọi người bưng tỉnh thất thần. Thật sự là trước mắt một màn quá mức đối lập, địa phương quá mức đặc thù. Núi rừng, huyết tinh, nam tử tự nhiên, từ nơi xa ngự phong mà rơi ngọn cây, giống như tiên lâm.

Tư Lăng Cô Hồng bất quá huy tay áo mà qua, một cỗ cuồng phong tới. Kia mặt đất huyết tinh cùng thi thể tức khắc hôi phi yên diệt, chung quanh đứng thẳng binh mã đã chịu liên lụy giả, trọng giả trực tiếp rơi vào đồng dạng kết cục, nhẹ giả tắc bay nhanh đi ra ngoài, từng tiếng kêu thảm thiết mà ra.

Nhất thời, mọi người hoàn hồn, nhìn Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt toàn bộ biến thành kinh hãi hoảng sợ.

”Rời đi nơi này. “Tư Lăng Cô Hồng đạ ngôn nói, không đượ xía vào.

Toàn bộ người toàn thân chợt lạnh, có loại muốn chạy trốn chết xú động.

”Tuyệt Diên trang chủ!? “Đúng lúc này, một đạo nam tử kinh hô truyền đến. Ngay sau đó lại là một tiếng:” Niệm Niệm!?”

Này ra tiếng người, tự nhiên chính là kia bỗng đang cùng Liêu trọng nhiên giao chiến Đường Thu Sinh. Lúc này hấn bạch y có chút dơ bẩn, có vẻ vài phần chật vật. Hai mắt giật mình lại hỗn hợp phức tạp nhìn trên ngọn cây hai người.

Hấn như thế nào sẽ nghĩ đến, thế nhưng lại ở chỗ này tái ngộ thấy này hai người. Hàn rượu mai cư từ biệt chính là nửa năm, tái kiến khi bọn họ hai người tựa hồ như cũ không có nửa phần biến hóa, như cũ gắn bó keo sơn, như hình với bóng.

”Niệm Niệm, “Đường Thu Sinh trên mặt biểu tình là hỗn tạp rất nhiều cảm xúc phức tạp, đối Đường Niệm Niệm lời lẽ chính đáng a nói:” Ngày ấy người lời nói là người thân thủ giết nương lời nói chính là là thật?! Người vì sao phải làm như vậy, chẳng sợ nương đối với người không coi là hảo, nhưng là cũng là dưỡng người hộ người nương. Hôm nay tại đây gặp nhau, người vừa lúc tùy ta trở lại Đường Môn, tự mình đem này hết thầy nói rõ, sau đó..... Phốc. “

Hấn lời nói còn không có nói xong, người liền bị một đạo chưởng phong phiến đi ra ngoài, đầy mặt máu tươi ở kia trương khuôn mặt thượng có vẻ có chút khủng bố.

Tuy rằng không có nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng là như thế nào ra tay, nhưng là bọn họ đều biết đượ này hết thầy định là hấn làm. Chỉ thấy hấn tuy rằng không nói liếc mắt một cái, nhưng là chung quanh không khí tựa hồ đều trở nên lạnh lẽo một ít, tựa có thể thổi vào người trong xương cốt.

Nhất thời, chung quanh binh mã đều chậm rãi thối lui, hiển nhiên không dám lại có một lát dừng lại phản kháng.

”Cô Hồng? “Đường Niệm Niệm tự nhiên cảm giác được hấn biến hóa, ở trong lòng ngực hấn chớp chớp mắt, liền quay đầu hướng ra phía ngoài nhìn lại. Chung quanh mùi máu tươi đã bị Tư Lăng Cô Hồng cố ý thổi tan, thi thể cũng biến mất không còn một mảnh, chỉ còn lại mấy cái trọng thương người.

Tự nhiên, Đường Thu Sinh thân ảnh cũng bị nàng xem ở trong mắt.

Bất quá, liền con mắt đều không có, chỉ là dư quang mà qua, không lưu nửa điểm dừng lại. Ngược lại kia ngã vào một bên thương cảm y hoa phục hạ li sa đảo làm nàng dừng lại liếc mắt một cái, đơn giản là lúc này hạ li sa chính tái nhợt sắc mặt, hai mắt toàn là thủy sắc, một tay ôm bụng thống khổ nôn mửa, như vậy làm người nhìn đến người đều cảm thấy vất vả.

Đường Niệm Niệm cánh mũi giật giật, còn chưa chờ kia nôn mửa dơ bẩn chi vật khí vị nhập mũi đã bị ngăn cản bên ngoài.

Tư Lăng Cô Hồng lại nhân nàng ánh mắt đầu đi liếc mắt một cái, vốn là vất vả nôn mửa hạ li sa toàn thân cứng đờ, liền ngã ngồi trên mặt đất, một tay che lại chính mình môi khẩu, cưỡng chế nhẫn nại, cũng không dám lại phát ra bất luận cái gì thanh âm cùng phun ra uest vật.

Xiêm y nhiễm huyết, dung mang bạc mặt Liêu trọng nhiên thực mau tới đến bên người, đứng ở nàng trước mặt, toàn thân banh đến cứng đờ vô cùng.

Tuyết Diên Sơn Trang hấn tự nhiên cũng biết được, trước mắt cái này bị Đường Thu Sinh gọi là Tuyết Diên trang chủ nam tử, cho hấn cảm giác so với hấn gặp qua thiên sư càng cường. Một cái bộ dáng xem đến như thế tuổi trẻ nam tử, thế nhưng thực lực đã đến như thế sâu không lường được nông nổi.

Đường Thu Sinh lúc này đã phục xong xuôi được đứng dậy, khuôn mặt thượng là khó nén sắc mặt giận dữ. Bất quá gặp mặt hai lần, hai lần hấn đều bị Tư Lăng Cô Hồng cấp đả thương, tuy là hấn cũng không khỏi không giận.

”Tào tiên sinh, chuyện tới hiện giờ, còn thỉnh hiện thân một giải như thế nào? “

Hấn lời nói rơi xuống hạ, một tiếng thấp khụ không biết từ chỗ nào truyền ra, sau đó một người tựa 50 tuổi lão nhân ở một thân cây sao xuất hiện. Hấn người mặc một thân áo bào tro, khuôn mặt hồng nhuận đầy đặn như phật Di Lạc giống nhau, đặc biệt kia no đủ má tử, cười thành trăng rằm đường cong cơ hồ nhìn không thấy đồng tử hai tròng mắt, lược khai tươi cười môi khẩu.

”Ha hả. “Hấn vừa xuất hiện, liền phát ra vui mừng tiếng cười, đối với Tư Lăng Cô Hồng chính là vừa chấp tay, cười nói:” Lão phu tào kim liêu, các hạ có lễ. “

Hấn này như thế quy củ hành lễ hữu hảo hành động, làm mọi người sắc mặt tức khắc các sinh biến hóa. Đường Thu Sinh sắc mặt hơi hơi cẩn thận khó coi, kia phương hạ li sa lại là ánh mắt lấp lánh.

Nhiên, mặc kệ người khác trong lòng từng người ý tưởng như thế nào. Tư Lăng Cô Hồng lại đem sở hữu tâm thần độ dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, đối hấn ngôn

.....

Ngữ chỉ là quét tới liếc mắt một cái. Kia liếc mắt một cái làm giống như phật Di Lạc tào kim liêu biến sắc, ra tiếng nói:” Nơi này nếu là các hạ địa phương, ta chờ tự nhiên lập tức rời đi, không muốn quấy rầy các hạ thanh tịnh. “Nói xong, hấn liền vẫy vẫy tay, nhìn bên kia hạ li sa, Liêu trọng nhiên hai người.

Hai người nơi nào nhìn không ra hấn kia liếc mắt một cái ý tứ, bốn hấn chưa xuất hiện, bọn họ thượng có một đường hy vọng, lúc này hấn này xuất hiện.....

Hạ li sa biết được, chính mình đã hoài người khác hài tử. Chẳng sợ đi Cẩm Quốc, gả cho tân nhiệm Cẩm Quốc hoàng đế cũng sẽ không có cái gì kết cục tốt. Mà lúc này Liêu trọng nhiên càng là khả năng vừa ra nài núi rừng, đã bị này tào kim liêu cấp xử tử.

”Niệm Niệm cô nương! “Hạ li sa kịp thời xuất khẩu, lại là triều Đường Niệm Niệm đầy mặt đau khổ kêu:” Người cũng có thâm ái nam tử, vì hấn liền muốn thiên hạ nữ tử cũng không dám có chút niệm tưởng, người nên là minh bạch ta lúc này cảm thụ. Lúc này ta người mang lục giáp, bên người chính là ta thâm luyện người, như thế nào nguyện ý gả làm người khác làm vợ. Chỉ cầu Niệm Niệm cô nương một phát thiện tâm, trợ ta hai người trốn này một kiếp. “

Liêu trọng nhiên có lẽ không biết, Đường Thu Sinh có lẽ cũng không biết, nhưng là nàng lại biết Đường Niệm Niệm ở đại biểu mây nói qua nói, đã làm sự. Đơn giản là nàng thân là Hạ Quốc công chúa, lại là nữ tử, bên người luôn là có một ít yêu thích trò chuyện thiên hạ thú sự quý nữ. Đặc biệt là Đường Niệm Niệm kia phiên lời nói sở hành đủ để cho thiên hạ nữ tử lại ghét lại tiện, nàng cũng là từ đám kia các quý nữ trong miệng ngẫu nhiên nghe đến mấy cái này.

Đường Niệm Niệm sở luyện người là vô ngàn rừng rậm thiếu chủ, cho nên tất là bên người nàng vị này. Thả nghe nói vô ngàn thiếu chủ đối này sủng ái vô độ, vạn sự đều dựa vào nàng. Từ hai người vừa mới hồ động cũng có thể nhìn ra nàng sở nghe được thật là sự thật. Như vậy hiện giờ có thể trợ giúp nàng cùng Liêu trọng nhiên hai người tránh được một kiếp chỉ có trước mắt hai người, chỉ cần thuyết phục Đường Niệm Niệm, hết thảy liền có định số.

Nàng lời nói vừa ra, bên kia tào kim liêu sắc mặt liền hơi hơi biến hóa một ít.

Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở nàng trên người, còn chưa nói chuyện, liền nghe được bên kia tào kim liêu đã trước ra tiếng thúc giục nói:” Còn không mau đưa bọn họ hai người bắt lại, miễn cho giảo hai vị thanh tịnh. “

Kia hướng bọn họ hai người mà đi binh lính tức khắc nhanh hơn bước chân. Đường Niệm Niệm đôi mắt nháy mắt, sắc mặt liền phai nhạt xuống dưới.

Tư Lăng Cô Hồng bàn tay ở nàng trước mắt vừa che, kia bỗng hướng hai người mà đi binh lính liền biến mất ở thiên địa, đến nỗi kia tào kim liên cũng ở nháy mắt sắc mặt biến đổi, luân phiên chuyển động mấy chỗ địa phương, mà hẳn nguyên lai nơi ngọn cây cũng nháy mắt khô héo thành tro.

”Niệm Niệm, muốn nói cái gì? “Tư Lăng Cô Hồng ở nàng bên tai nhẹ ngữ, bỗng đặt ở nàng trước mắt bàn tay dừng ở nàng bên môi, trong tay đã là cầm một khối mút hoa quả.

.....

-----oOo-----

Chương 71: không ăn cơm, ăn Cô Hồng

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Niệm Niệm, muốn nói cái gì? “Tư Lăng Cô Hồng ở nàng bên tai nhẹ ngữ, bỗng đặt ở nàng trước mắt bàn tay dừng ở nàng bên môi, trong tay đã là cầm một khối mút hoa quả. Mạ Mã bá 癸 慧. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Đường Niệm Niệm tức khắc nheo lại con ngươi, há mồm hàm nhập trong miệng, đăm nói:” Bọn họ lưu, bọn họ đi. “

Hai cái bọn họ, sở chỉ tự nhiên là hạ li sa cùng Đường Thu Sinh hai bên nhân mã.

Vốn dĩ Đường Niệm Niệm thật không có cái gì hứng thú cứu hạ li sa hai người, chỉ là tào kim liên như vậy một giáo hợp, liền làm nàng không nghĩ như hấn ý.

Tào kim liên như thế nào đều sẽ không nghĩ đến, Đường Niệm Niệm bản thân chính là mang thù người, có thai, tính tình liền càng thêm dễ dàng đi lên.

Tùy nàng lời nói rơi xuống, hạ li sa trên mặt tức khắc lộ ra vui mừng, nắm chặt Liên trọng nhiên bàn tay. Kia phương tào kim liên cùng Đường Thu Sinh hai người tự nhiên sắc mặt vắn vẹo, Đường Thu Sinh đang muốn nói chuyện, tào kim liên đã nặng nề mở miệng:” Nếu hai vị muốn bảo hạ này hai người, ta chờ cũng ngăn cản không được, này liền rời đi. “

Đường Thu Sinh vừa nghe, tức khắc không tán đồng nói:” Tào tiên sinh, này hàm nguyệt công chúa chính là Hoàng Thượng tương lai hoàng hậu! “

Tào kim liên nghe vậy, thiếu chút nữa liền tưởng một cái tát chụp chết hẳn. Chỉ là người này cùng Hoàng Thượng quan hệ không đơn giản, như thế ra tay lại là không được. Liền lạnh lùng ra tiếng nói:” Như vậy sớm đã không phải hoàn bích chi thân, có mang nghiệt chủng Hạ Quốc công chúa, không có khả năng là Cẩm Quốc hoàng hậu. “

Nói xong, hấn thân ảnh liền biến mất không thấy.

Đường Thu Sinh thấy hấn ý tứ đã quyết, thêm chi chính mình thật sự không phải Tư Lăng Cô Hồng đối thủ, cũng chỉ có vờ đi. Chỉ là lại đi phía trước, hấn vẫn là vẫn là đối Đường Niệm Niệm nói:” Vô luận như thế nào, người họ Đường! “

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp một chút đôi mắt, một hồi, sắc mặt đột nhiên lộ ra hiểu ra, đạm nói:” Người là Đường Môn đại thiếu gia. “

Cho nên nói, nàng lại là tới rồi lúc này mới nhận ra hấn tới!

Đường Thu Sinh đang chuẩn bị xoay người rời đi thân mình một cái lão đảo, thiếu chút nữa một búng máu nhỏ ra. Nàng thế nhưng lại quên mất hấn!?

Đường Niệm Niệm đối mặt hấn lên án ánh mắt, không hề áp lực sắc mặt bình tĩnh. Thật sự là Đường Thu Sinh cho nàng ánh giống thực sự không thâm. Diện mạo ở trong mắt nàng thuộc về bình thường, ở chung cũng không nhiều lắm, không thù không oán. Nàng từng còn cho rằng hấn ngẩn ngơ, càng là tự động quên đi.

Mắt thấy Đường Niệm Niệm như thế biểu tình, Đường Thu Sinh liền tính lại nhiều lời nói đều không thể nào xuất khẩu. Cuối cùng chỉ là nhìn nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, thật mạnh xoay người dẫn dắt dư lưu binh mã rời đi, tâm tình phiền muộn vô cùng.

Làm như chỉ cần gặp được bọn họ hai người, hấn liền không có một lần hảo quá?

Ánh nắng như cũ trong sáng, trong rừng trù bỏ kia bởi vì đánh nhau mà đứt gãy hỗn độn cỏ cây cùng mấy than máu tươi ở ngoài, hết thấy nguy cơ một cái chớp mắt giải trừ, làm người bừng tỉnh.

Hạ li sa bị Liêu trọng nhiên nâng dậy tới khi, thần sắc còn có chút thất thần. Lại nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm liền phải rời đi khi, lập tức nắm chặt Liêu trọng nhiên bàn tay, chịu đựng khó chịu nói:” Trọng nhiên theo sau, bọn họ nói không chừng còn ở bên ngoài chờ. “

Liêu trọng nhiên cũng biết được đạo lý này, bế lên nàng trầm tĩnh theo sát cấp trên lăng Cô Hồng phía sau. May mắn chính là Tư Lăng Cô Hồng cũng không có cố tình ném ra bọn họ ý tứ, cho nên chẳng sợ cuối cùng Liêu trọng nhiên không có cùng thủ trưởng lăng Cô Hồng tốc độ, lại cũng ẩn hẩn phương hướng, tìm được mọi người cư trú rừng trúc.

Hai người đã đến tự nhiên đưa tới mọi người ánh mắt, bất quá mắt thấy đang ngồi ở thanh ghế tre thượng trên đũa Lục Lục Đường Niệm Niệm, không có bất luận cái gì ngôn ngữ ánh mắt, liền biết được này hai người xem như được đến nàng cho phép. Liền đều chỉ là nhìn hai người liếc mắt một cái, liền các làm các sự tình, không có ra tiếng dò hỏi.

Hạ li sa dựa vào Liêu trọng nhiên trên người, bởi vì bị quăng ngã một chút, lúc này nàng bụng như cũ khó chịu không giảm, trên trán đã tất cả đều là mồ hôi. Liêu trọng nhiên tự nhiên phát hiện nàng dị trạng, chỉ là hẩn cũng không sẽ y thuật, lúc này hẩn trên người cũng không có bất luận cái gì có thể giảm bớt nàng đau đớn đan dược, huống chi có thai nữ tử quyết không thể ăn bậy dược vật.

Liêu trọng nhiên nhấp chặt môi, ôm chính cần môi áp lực đau đớn hạ li sa đi đến Đường Niệm Niệm trước mặt, sau đó duỗi tay đem trên mặt bạc mặt nạ gỡ xuống, chân dung bại lộ ở trước mặt mọi người, ra tiếng nói:” Không biết cô nương nơi này nhưng có y sư, tại hạ Liêu trọng nhiên, thỉnh cầu cô nương cứu ta thê nhi, tại hạ vô cùng cảm kích. “

Hắn ngũ quan thâm thúy anh tuấn, một đôi mắt đặc biệt bắt mắt bức người, tựa trải qua rất nhiều thế gian chua ngọt đắng cay sau lắng đọng lại. Dung mạo thoát nhìn ước chừng đã tiếp cận 30, cảm cũng có xanh tím hồ tra, lại một chút không cho người lười thôi cảm giác, ngược lại có khác một phen tang thương đại nam tử mị lực.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu nhìn hai người một thân chặt vật huyết ô, sóng mắt lóe lóe, nhìn mắt bên người Chu Diệu Lang.

Liêu trọng nhiên bị nàng kia không hề có che giấu không mừng sắc mặt cấp làm cho sắc mặt hơi hơi cứng đờ, vốn tưởng rằng nàng là cự tuyệt. Chu Diệu Lang đã đi tới, một tay liền hướng hạ li sa trên cổ tay tìm kiếm, Liêu trọng nhiên nhất thời phát hiện tức khắc duỗi tay một chấn, thế nhưng bị nàng một cổ nguyên lực chấn khai. Liêu trọng nhiên trong mắt nháy mắt một thâm, trước mắt cái này nhìn như bình thường nữ tử thế nhưng thực lực đồng dạng như thế cao thâm, tái kiến Chu Diệu Lang tay đã thăm thượng hạ li sa thủ đoạn khi, hắn mới biết được là chính mình hiểu lầm.

”Là tại hạ lấy

.....

Tiểu tâm tri tâm độ quân tử chi bụng, vọng cô nương chớ trách.
“Hắn lại cũng là lấy đến khởi, phóng đến hạ.

Chu Diệu Lang chỉ là liếc hắn một cái, không có để ở trong lòng, mỉm cười nói:” Các hạ không cần khách khí, ta cũng bất quá là chịu chủ mẫu mệnh mà thôi. “Thu hồi tay, nàng lại nói:” Quý phu nhân thân thể sợ là bị trọng đại dao động, lại bị kinh hách, làm thai vị có chút nhẹ nhàng. Ta này đảo có dược, hai vị đi theo ta đi. “

Liêu trọng nhiên mềm nhẹ ôm hạ li sa liền tùy nàng hành tẩu, sau đó bị Chu Diệu Lang ngôn ở một cái sương phòng ngoại chờ. Sau đó không lâu, liền thấy nàng cầm một chồng dược liệu, một cái ấm thuốc cùng hai bộ xiêm y đi ra.

Chu Diệu Lang mỉm cười nói:” Này dượng còn phải chính người ngao, lúc này thiện phòng đang bị trang chủ dùng, cho nên người nếu muốn ngao dượng cần ở một chỗ thuận gió chỗ, mặc làm dượng vị thời đến chủ mẫu nơi đó. Chủ mẫu không thích huyết ô, này hai kiện xiêm y là cho các người tắm rửa, có lẽ có chút không hợp thân, còn thỉnh tạm chấp nhận. “

”..... Làm phiền. “Tuy rằng lúc này nếu là có người giúp đỡ tất nhiên là tốt nhất bất quá, nhưng Liêu trọng nhiên biết được đối phương cứu bọn họ hai người đã là tận tình tận nghĩa, nếu là những việc này còn muốn xuất khẩu muốn người giúp đỡ, đó là quá mức.

Tuy rằng, như thế đó là khổ li sa.....

”Li sa, trước nhãn nại sẽ. “Liêu trọng nhiên giúp nàng lau chùi mồ hôi, thấp giọng trấn an.

”Ân, ta biết..... “Hạ li sa suy yếu cười cười, từ trên người hắn xuống dưới, chỉ là làm hắn một tay đỡ chính mình, chính mình cầm xiêm y, làm hắn bắt lấy dư lại đồ vật, cường cười nói:” Hiện tại đã khá hơn nhiều, không có việc gì, người không cần lo lắng, hiện giờ có thể cùng người cùng nhau, đã là cũng đủ. “

Liêu trọng nhiên không có ngôn ngữ, chỉ là khăn đỡ ở nàng trên eo tay, mang nàng chậm rãi hành tẩu.

Từ Chu Diệu Lang vừa mới lời nói, liền đủ để nghe ra nàng đối Đường Niệm Niệm coi trọng. Hạ li sa kỳ thật trong lòng cũng có vài phần hâm mộ cùng ghen ghét. Nghĩ lúc trước nghe nói đến đồn đãi, lại liên hệ vừa mới Chu Diệu Lang lời nói —— thiện phòng lúc này bị trang chủ dùng?

Cái kia dung tư như tiên, thủ đoạn như ma nam tử, thế nhưng thật sự vì một nữ tử rửa tay làm canh?

Hạ li sa bưng tỉnh, lại kịp thời thu hồi thần trí. Có chút đồ vật không phải chính mình liền không phải chính mình, cưỡng cầu cũng vô

pháp. Không thể so chính là không thể so, nếu bằng không bị thương vẫn là chính mình, cũng sẽ bị thương người khác.

Chờ hai người nấu hảo chén thuốc, thiêu nóng quá thủy, hạ li sa uống thuốc, lại cùng Liêu trọng nhiên rửa mặt chải đầu đổi hảo xiêm y. Xử lý sạch sẽ chính mình sau lại đến rừng trúc nội tiểu tòa khi đã là buổi chiều.

Lúc này, hai người nhìn đến vừa lúc là Tư Lăng Cô Hồng bưng khay đi vào Đường Niệm Niệm trước mặt chia thức ăn hình ảnh, kia từng đạo tinh xảo thức ăn mang lên cái bàn. Xem đến hai người đều là ngẩn ra, sau đó mới đoán được này đó là hẩn thân thủ làm đồ ăn?

Hạ li sa nghe trong không khí thanh hương, ngoài ý muốn không có một chút buồn nôn cảm giác, ngược lại ăn uống bị câu đến mười phần. Này nhưng xem như nàng có thai lúc sau lần đầu tiên.

Đáng tiếc, thực hiển nhiên, kia một bàn tinh xảo đồ ăn đều là vì người khác chuẩn bị, sẽ không rơi vào nàng trong miệng.

”Lộc cốc “

Làm người mặt đỏ thanh âm từ nàng trong bụng truyền ra, Liêu trọng nhiên một tay ôm, làm trấn an.

Lúc này, Chu Diệu Lang cũng tại đây đi vào hai người trước mặt, đối hai người ý bảo liếc mắt một cái sau, liền đi tới ly Đường Niệm Niệm hai người xa xôi địa phương, mở miệng nói:” Liêu trọng nhiên, đại Hạ Quốc nhân xưng chiến thần, có được cực cao đứng vậy lãnh binh mới có thể, năm 29, mà vương nguyên giả. Hạ li sa, đại Hạ Quốc nhất phẩm hàm nguyệt công chúa, mấy tháng trước bị hạ chỉ gả thấp Cẩm Quốc tân nhiệm hoàng đế cái nút sơ vì nguyên phối hoàng hậu. “Nàng tạm dừng một chút, nhìn hai người sắc mặt, sau đó đạm nói:” Nếu các người hiện tại lưu lại nơi này, mặc kệ các người dĩ vãng là cái gì thân phận đều cùng ta chờ không quan hệ, dải ta chờ rời đi, các người đi lưu như thế nào cũng thỉnh tự tiện. “

Liêu trọng nhiên, hạ li sa đều là gật đầu.

Tuy rằng hai người thân phận cũng không phải cái gì bí mật, gả thấp sự tình cũng đã truyền khai. Nhưng là đối phương có thể tại như vậy đoán thời gian nội liền biết rõ ràng, thật sự đáng sợ.

Chu Diệu Lang sắc mặt cũng nổi lên ngày thường mỉm cười, nói:” Ở chỗ này, chỉ cần không cần quấy rầy trang chủ cùng chủ mẫu, mặt khác các người đều có thể tự tiện, có cái gì vấn đề cũng có thể hướng chúng ta dò hỏi. Nếu là không ngại nói, nhị vị nhưng cùng chúng ta cùng nhau dùng bữa. “

Hạ li sa cười nói:” Tự nhiên. “

Liêu trọng nhiên chỉ là gật đầu.

Tình thế bắt buộc, bọn họ hai người đều đã không còn là dĩ vãng cái kia y hành ngũ nghị toàn vì xa hoa nhất phẩm công chúa, cũng không hề là cái kia nhận hết quốc dân tôn kính Hạ Quốc chiến thần. Hai người tùy Chu Diệu Lang tiến đến dùng bữa khi, vốn tưởng rằng bọn họ thân là cấp dưới đồ ăn cũng không sẽ như thế nào, nào biết tuy so ra kém Tư Lăng Cô Hồng tự mình việc làm, lại cũng mọi thứ quý trọng, trừ bỏ số lượng hơi sao, mặt khác một chút cũng không kém gì còn thân là công chúa cùng chiến thần bọn họ.

Kế tiếp nhật tử, hai người càng phát hiện này nhóm người sinh hoạt cực kỳ quy luật, hơn nữa mỗi người thực lực khó lường. Trừ bỏ thân là chủ tử Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, mỗi ngày đều là như hình với bóng cùng nhau làm chút nhàn sự ngoại. Những người khác nên hầu hạ thời điểm hầu hạ, không nên hầu hạ thời điểm liền tìm một chỗ địa phương tu luyện, đối chiến.

&

.....

Từ những cái đó đánh nhau trung, liền có thể nhìn ra liền mặc kệ là cái kia không lộ sơn không lộ thủy kêu Thù Lam tỳ nữ, vẫn là kia hai cái luôn là tinh linh cổ quái riu rít không ngừng Diệp thị tử muội đều là mà phẩm cao thủ.

Không nói những người này, ngay cả kia đầu gọi là Bạch Lê mang đồ thẩm hoa hồ ly, vẫn là kia đầu màu tím đen cổ mang lục lạc xà quái đều không phải đơn giản sủng vật. Lần đầu nhìn thấy này một hồ một xà nhân tính hóa biểu tình giằng co thời điểm, hạ li sa cùng Liêu trọng nhiên đều là vẻ mặt trọng giật mình thất thần, thẳng đến kia một hồ một xà đều phiết tới liếc mắt một cái.

Kia tràn ngập kinh thường ánh mắt, làm cho bọn họ thật thật tại tại biết được. Đây một hồ một xà lại là đang xem không dậy nổi bọn họ, ánh mắt kia, kia biểu tình thấy thế nào đều tựa như nói ‘ không kiến thức ’ ‘ đồ nhà quê ’ ‘ ít thấy việc lạ ’!

Hai người chỉ có thể coi như không nhìn thấy, sở hữu tâm tư đều hướng trong lòng nuốt.

Cuối cùng, ngay cả kia nhất giống sủng vật, liếc mắt một cái liền nhìn ra được tới bị Đường Niệm Niệm sủng ái được thú, đương một ngày bò lên trên xà quái đầu, lại một móng vuốt phách về phía tên là Bạch Lê màu trắng hồ ly, sau đó hai chỉ móng vuốt chạy trốn cùng truy phong dường như giống nhau thời điểm. Hai người rốt cuộc phát hiện, này nhóm người thật sự thần bí, bên người sở hữu đều không có một cái bình thường, đủ để cho người chết lặng.

Nửa tháng đảo mắt mà qua.

Ngày này đang lúc Tư Lăng Cô Hồng đi làm thiện, Liêu trọng nhiên đang cùng Lý Cảnh đám người so chiêu khi, hạ li sa cũng tới rồi Đường Niệm Niệm bên người, nhẹ giọng cười nói:” Niệm Niệm cô nương này có thai đã có gần ba tháng đi. “

Đường Niệm Niệm tĩnh xem nàng hơi nhô lên bụng liếc mắt một cái, lại xem chính mình như cũ không có gì khởi sắc bụng, nhàn nhạt gật đầu.

Hạ li sa xem nàng không có bài xích ý tứ, lúc này mới chậm rãi ở bên người nàng ngồi xuống, cười nói:” Niệm Niệm cô nương sẽ thụ y sao? Ta chính lại cho chính mình hài tử thụ sau này muốn xuyên xiêm y, Niệm Niệm cô nương cần phải cùng nhau? “

Đường Niệm Niệm còn không có ra tiếng, Thù Lam đã nhẹ trả lời:” Tiểu chủ tử xiêm y chúng ta đều chuẩn bị tốt, tiểu thư cũng không cần vì những việc này mệt nhọc. “

Phải biết rằng Đường Niệm Niệm này trong bụng hài tử chính là còn chưa sinh ra liền chịu vạn thiên sủng ái, các nàng này đàn nữ tử đều ở chỗ này đâu, ngay cả Diệp thị tỷ muội đều không rời sau chuyên môn đi học tập chăm theo, chính là vì cấp tương lai tiểu chủ tử làm kiện xiêm y, chỉ cầu sau này có thể ăn mặc tiểu chủ tử trên người.

Hạ li sa nghe, sắc mặt hơi hơi hiện lên mất tự nhiên. Nàng bỗng còn muốn dùng này tới cùng Đường Niệm Niệm liên lạc cảm tình.

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ con ngươi, đối Thù Lam hỏi:” Khi nào chuẩn bị? “

Thù Lam cười nói:” Từ biết tiểu thư có thai liền chuẩn bị. Tiểu thư nhưng ngàn vạn muốn cho tiểu chủ tử xuyên xuyên a! “

Đường Niệm Niệm cũng không vội mà đáp ứng, còn hỏi nói:” Đẹp sao? “

Thù Lam mắt hơi hơi vừa kéo, quả nhiên tiểu thư để ý này đó, cũng may mắn các nàng cũng biết một ít tỷ tính tình, làm đều là dụng tâm cực kỳ.” Tự nhiên đẹp, đến lúc đó lấy tới cấp tiểu thư nhìn xem. “Đón hạ, nàng chớp chớp mắt, có chút lấy lòng cười nói:” Tiểu thư, ta làm chính là màu nguyệt bạch theo màu xanh lá cúc hoa văn, đến lúc đó ngài nhưng ngàn vạn trước tuyên ta cấp tiểu chủ tử xuyên! “

Đường Niệm Niệm con ngươi lóe sáng, biểu tình cũng mang theo vài phần nghiêm túc, lại hỏi:” Dùng tài liệu? “

Thù Lam nói:” Có thiên tơ tằm, vân tơ tằm, thủy gấm, hỏa li lụa.....
Đều cùng tiểu thư cùng trang chủ trên người xiêm y tài chất giống nhau. “

Đường Niệm Niệm lúc này mới gật gật đầu.

Ngồi ở một bên hạ li sa sắc mặt đã sớm biến đổi lại biến, nếu là những lời này là từ những người khác trong miệng nói ra tới, nàng nhất định không chút nghi ngờ đối phương ở khoác lác, chính là từ mấy ngày nay quan sát, nàng biết được này hai người đều không phải ở nói giỡn.

Nghe những cái đó vài vị trên quý khó được các loại lựa bố, có chút thậm chí đều là nàng chỉ nghe nói qua còn chưa xuyên qua, hiện giờ ở cái này nho nhỏ tỷ nữ trong miệng, tựa hồ bình đạm đến cực điểm.

Đã sớm nghe nói Tuyết Diên Sơn Trang tọa lạc Bắc Vực hư tuyết sơn thượng, tọa ửng vô số trên bảo. Vô ngần rừng rậm càng là một tòa bảo sơn, trong đó tự lăng gia tộc tự nhiên đồng dạng giàu có và đông đúc cực kỳ. Vốn dĩ đều là nghe nói, hiện giờ đương sự thật bãi ở trước mặt thời điểm, hạ li sa cũng không khỏi bừng tỉnh. Đây đó ở triều đình trong mắt gan lớn vô lễ người giang hồ mã, lại là quá đến so triều đình càng tốt, càng tự do tiêu sái.

Cái gì vô lễ, cái gì thô tục? Hạ li sa cũng gặp qua không ít người giang hồ, có lẽ đích xác rất nhiều đều là như thế, nhưng là trước mắt những người này mỗi người chẳng sợ trang điểm như thế nào đơn giản, lại không cách nào che lấp kia một thân lịch sự tao nhã. Đặc biệt là Tự Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, kia tự hành nhất phái phong hoa tuyệt đại, cho dù là thân là nhất phẩm công chúa nàng, đứng ở bọn họ bên người thời điểm cũng không khỏi cảm giác được một ít ảm đạm hình thẹn.

Gió nhẹ mang theo thanh trúc tươi mát hương vị thổi nhập khẩu mũi, hạ li sa lúc này mới hoàn hồn. Nhìn trên bàn bị Thù Lam không biết khi nào thay tân tiểu thực, lại là cấp Đường Niệm Niệm chuẩn bị. Hiện giờ nàng đã không phải đại Hạ Quốc trong cung cái kia tôn quý công chúa, chịu vô số người hầu hạ. Ở chỗ này, nàng chỉ là một cái yêu cầu bọn họ che chở kẻ yếu mà thôi.

”Niệm Niệm cô nương. “Hạ li sa thực mau thu liễm chính mình trong lòng các loại suy nghĩ, lại quay đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm thời điểm, sắc mặt đã khôi phục như thường, tươi cười điềm mỹ

nói:” Niệm Niệm cô nương cùng với ta đều tại đây đoạn nhật tử trung có ruột dựng, thả còn

.....

Có duyên muốn gặp, ta cũng nhân Niệm Niệm cô nương mới có thể tránh được một kiếp, giữ được một nhà, Niệm Niệm cô nương đối ta ân tình thật sự một lời khó có thể nói thanh. “

Đường Niệm Niệm trong miệng hàm chứa một khối mứt hoa quả, chỉ là nhàn nhạt nhìn nàng. Thần sắc nhìn không ra cái gì biến hóa, thật sự là sạch sẽ thấu triệt không có bất luận cái gì biểu tình.

Hạ li sa xem nàng như vậy bộ dáng, cũng thật sự lấy không chuẩn nàng suy nghĩ cái gì, vẫn là thật sự cái gì đều không có tưởng. Nhấp cười môi, một tay vuốt ve ở chính mình trên bụng, hai tròng mắt liền thân thiết nhìn Đường Niệm Niệm, nhu hòa lại chờ mong nói:” Hiện giờ ta có thai đã có sáu tháng, Niệm Niệm cô nương cũng có gần ba tháng, này hai cái oa oa cũng thật sự có duyên, không bằng chúng ta tới định ra cái oa oa thân, nếu là nam nữ, khiến cho bọn họ thấu thành một đôi như thế nào? “

”Không. “Đường Niệm Niệm đáp ứng thực mau, bình đạm lại kiên định nghiêm túc.

Hạ li sa ngẩn ra, hiển nhiên không nghĩ tới nàng thế nhưng đáp đến nhanh như vậy, còn như thế tuyệt đối. Nhất thời trên mặt tươi cười cũng thiếu chút nữa không có bảo trì.

Thù Lam ở nghe được nàng lời nói khi, sắc mặt liền đổi đổi, bất quá nghe được Đường Niệm Niệm nhanh chóng như vậy sau khi trả lời, mới khôi phục như thường, chỉ là nhìn hạ li sa ánh mắt lại nhiều một ít bất mãn.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn hạ li sa bụng liếc mắt một cái, nói:” Hải tử là ta cùng Cô Hồng. “

Hạ li sa tươi cười càng miến cưỡng một ít, rũ xuống khuôn mặt đi, lúc này mới che giấu trụ chính mình có chút biến hình sắc mặt. Nghe Đường Niệm Niệm nói, như thế nào hình như là nàng muốn cướp nàng hài tử giống nhau?

Lúc này, Thù Lam cũng ra tiếng nói:” Hạ cô nương, lúc này trang chủ cũng nên phải làm hảo thiện lại đây, người còn mời trở về đi. “

Hạ li sa là thân cư cung đình người, nơi nào sẽ nghe không hiểu nàng trong lời nói trực khách ý tứ. Nàng liền cười cười, gật đầu không thấy một chút khác thường rời đi. Tuy rằng đối với một cái tỷ nữ thế nhưng cũng đối chính mình như thế ngôn ngữ trong lòng có một phân bất mãn, nhưng là điểm này bất mãn cũng bị nàng chính mình cực nhanh nghiền đi.

Nàng từ trước đến nay đều là một cái người thông minh, biết được chuyển biến tốt liền thu.

Nàng này vừa đi, Thù Lam liền đối Đường Niệm Niệm thấp giọng nói:” Tiểu thư, nàng chính là xem tiểu thư cùng trang chủ bản lĩnh đại, muốn dùng hài tử cùng tiểu thư cùng trang chủ trông lên quan hệ. “

Tuy rằng cũng cũng không phải cái gì quá xấu tâm cơ tính kế, nhưng là Thù Lam chính là không thể gặp bất luận kẻ nào đánh Đường Niệm Niệm chủ ý. Đặc biệt là lúc này Đường Niệm Niệm hoài hài tử, đối với đứa nhỏ này, mấy nữ nhưng đều như là bao che cho con gà mái, tràn ngập yêu thương chờ mong, còn có đối với tương lai tiểu chủ tử tôn kính. Nay đó cảm tình hỗn hợp lên, đủ để cho các nàng trông gà hoá cuốc.

Đường Niệm Niệm” nga “Một tiếng, không có để ý.

Mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, ở trong mắt nàng hiện tại còn ở trong bụng hài tử là nàng cùng Cô Hồng, là tương lai giống như Cô Hồng giống nhau hài tử, nàng tự nhiên cũng mang theo trên người.

Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở đang ở cùng xà quái cùng Bạch Lê chơi đùa Lục Lục trên người, nghĩ đến Lục Lục nguyên linh bộ dáng, lại lại nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng, liền nhin không được bật cười. Đôi tay vuốt ve chính mình bụng, trong lòng rất là chờ mong đứa nhỏ này sinh ra tới.

Lúc này, một cái ấm áp ngực đem nàng bao vây trong ngực nội, một bàn tay bám vào nàng vuốt ve bụng tay nhỏ thỏ, ướt nóng ôn nhu hơi thở ở trên cổ xâm nhiễm. Tư Lăng Cô Hồng tiếng cười truyền đến:” Niệm Niệm suy nghĩ hài tử? “

”Ân! “Đường Niệm Niệm nghiêng đầu đối diện cấp trên lăng Cô Hồng khuôn mặt, trắng nõn đỏ bừng kiều dung liền ở trước mắt, nàng hai tròng mắt đều là vui mừng ý cười, hôn hôn Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng con người hơi hơi sâu thẳm, sau đó tự do một chút, hiện lên một tia hối hận. Nàng liền một tay đem làm tốt đồ ăn đặt lên bàn, đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong lòng ngực, giống như ngày xưa giống nhau. Chính là biểu hiện thượng tựa giống như bình thường, Đường Niệm Niệm lại vẫn là nhạy bén phát hiện thân thể hắn có chút nóng lên, cũng có chút căng thẳng.

”Cô Hồng? Người làm sao vậy? “Đường Niệm Niệm không có ăn hắn uy đến bên môi thức ăn, ngược lại một bên thân mình, liền cùng hắn mặt đối mặt nhìn, hai chân khóa ngồi ở hắn trên đùi, một tay túm hắn xiêm y, một tay đã xúc thượng hắn khuôn mặt.

Tư Lăng Cô Hồng trương trương môi, không có phát ra âm thanh, kia nhìn Đường Niệm Niệm con người cũng càng thêm thâm một ít. Lúc này, đầu nhẹ sờn một chút, đồng tử cũng thiên tới rồi nơi khác.

Đường Niệm Niệm đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó liền cảm giác hắn thân thể càng thêm rõ ràng biến hóa, kia ngồi địa phương thật sự quá rõ ràng. Nàng anh ngâm một tiếng, con người liền tinh lực nhìn Tư Lăng Cô Hồng, thân thể liền giật giật, ngay sau đó liền phát hiện hắn hơi thở tựa hồ trọng một ít, con người cũng xoay trở về, đen nhánh thâm thúy nhìn chăm chăm nàng.

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng thanh âm khàn khàn, xứng với kia hơi trọng hơi thờ, này trương mắt thâm dung hoa, có không gì sánh được mê hoặc.

Đường Niệm Niệm chẳng những không đem hấn một tiếng kêu to trung lộ ra ngăn lại để vào mắt, ngược lại còn làm trầm trọng thêm hoạt động hạ thân tử, vuốt ve ở hấn khuôn mặt thượng tay nhỏ cũng dừng ở hấn trên môi, như là nghịch ngợm đê đê, cảm nhận được kia mềm mại lương bạc xúc cảm, liền híp mắt nở nụ cười, mềm mại nói:” Ân..... Không muốn ăn cơm, muốn ăn Cô Hồng. “

”..... “Tư Lăng Cô Hồng hơi thờ theo nàng lời nói càng là một trọng, chỉ cảm thấy lúc này nàng đã thanh mị câu hồn nhiếp phách, lại đáng yêu đến làm người cốt nhục tê dại.

.....

Từ Đường Niệm Niệm có thai lúc sau, bọn họ liền không có tại hành phòng quá. Đơn giản là Chu Diệu Lang nói qua có thai người không thể lại làm bên kia kịch liệt vận động, nếu không chẳng những hài tử có nguy hiểm, cơ thể mẹ cũng sẽ bị hao tổn.

Tư Lăng Cô Hồng mấy ngày này cũng đang nhìn có quan hệ chiếu cố có hỉ nữ tử thư ký, từ giữa biết được rất nhiều. Đối với sẽ xúc phạm tới Đường Niệm Niệm cùng hài tử sự tình, hấn tự nhiên vô luận như thế nào đều sẽ không đi làm. Chính là mỗi ngày người yêu liền ở trong ngục, luôn là thỉnh thoảng lộ ra như vậy thảo hỉ ngây thơ bộ dáng, lơ đãng toát ra phong tình đều ở trên chọc hấn.

Vốn dĩ hấn chịu đựng chịu đựng đã vượt qua, cố tình Đường Niệm Niệm thằng nhãi này một phát hiện, thế nhưng liền tới đây chủ động trên chọc. Này thực sự càng khổ Tư Lăng Cô Hồng.

Bên cạnh vốn là hầu hạ Thù Lam cũng sớm phát hiện dị trạng liền đổ mặt ly xa một ít, vốn dĩ nàng chỉ cần hầu hạ đến thu thập tàn thực liền nhưng rời đi, chỉ là hiển nhiên lúc này Đường Niệm Niệm cũng có hay không dùng bữa tính toán.

Đường Niệm Niệm còn nhìn Tư Lăng Cô Hồng ẩn nhẫn bộ dáng, thân thể cảm giác cũng bị hấn mang theo lên. Hào không có e lệ đôi tay liền ôm lấy cổ hấn, giữa đầu liền gặm thực thượng hấn cánh môi.

Nàng liếm đến nghiêm túc lại lộ ra thân mật, nửa rữ đôi mắt độ cung cực kỳ đẹp, chỉ là như vậy rữ xuống độ cung quyến rũ nội lại là một đôi không hề che giấu thấu triệt đồng tử, trắng ra lại thuần túy, như thể tiên minh mãnh liệt đối lập đủ để cho nam tử xem đến thất tâm.

Tư Lăng Cô Hồng thân thể banh đến cứng đờ, môi bị kia kiêu nộ mềm nhũn cái lưỡi liếm láp, cơ hồ bản năng liền muốn há mồm, sau đó đem nàng hoàn toàn nuốt vào trong bụng. Chỉ là như vậy làm là sẽ bị thương nàng, hấn lại như thế nào sẽ đi làm?

Tư Lăng Cô Hồng trắng nõn như ngọc cái trán đã di thượng mồ hôi, hơi hơi há mồm nói:” Niệm Niệm..... “

Hấn há mồm, Đường Niệm Niệm liền không hề dừng lại vọt vào hấn khớp hàm, một chút cuốn lấy hấn môi lưỡi, hai tròng mắt liền sung sướng mị trở thành trắng rằm, một bộ thoả mãn tiểu bộ dáng.

Xa-na chi gian, làm người mặt đỏ tim đập môi lưỡi dây dưa thủy trệ thanh ở trong không khí ần ần rung động. Bên kia Thù Lam càng là lại ly xa một ít, chính là vốn là ở chơi đùa Lục Lục, Bạch Lê, xà quái cũng đều tự giác rời đi, chỉ là này ba con tự giác thật sự làm người không dám khen tặng. Chúng nó bất quá là dịch tới rồi một chỗ không dễ dàng phát hiện địa phương, sau đó không phát ra một chút thanh âm, liền gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt hai người phát sinh hết thảy, kia tập trung tinh thần bộ dáng làm người cảm thấy bọn họ đang xem cái gì trang trọng nghiêm nghị sự tình.

Lục Lục đang ngồi ở xà quái trên đầu, một con móng vuốt nhỏ nhéo đan được gặm, xanh biếc đôi mắt ngấm này một hồ một xà liếc mắt một cái,” rằm rì “Một tiếng.

Cái này Lục Lục gặp qua thật nhiều lần đâu, các người không kiến thức ~

Một hồ một xà tự giác làm lơ rớt. Chúng nó mới không bằng nó chấp nhặt đâu.

Này một hôn, từ lúc bắt đầu Đường Niệm Niệm chủ động, đến Tư Lăng Cô Hồng phản công. Như là hồi lâu không có được đến thỏa mãn thú, hấn khuôn mặt thượng nhìn không ra nhiều ít biến hóa, nhưng là kia nòng đậm tầm mắt nửa rũ che lấp sau đồng tử lại thâm thúy như uyên, đôi tay đem Đường Niệm Niệm ôm chặt trong lòng ngực, môi lưỡi kịch liệt triển (cắm) miên, một sợi không kịp nuốt nước bọt từ Đường Niệm Niệm bên môi chảy xuống, lưu lại càng thêm ái muội mỹ loạn dấu vết.

Đương Tư Lăng Cô Hồng buông ra khi nàng khi, Đường Niệm Niệm còn ở thật dài thở dốc, hấn tắc một tay nhẹ nhàng vì nàng vuốt ve lưng, giúp nàng thuận khí. Chỉ là hấn thân thể tựa hồ càng thêm lửa nóng, đen nhánh thâm thúy con người hồi hận ả nhĩ cũng càng nhiều một ít.

”Cô Hồng..... “Đường Niệm Niệm lên tiếng nữa khi, thanh âm đã là nhẹ ách nhẹ nhàng chậm chạp, thủy mệnh mông con người nâng, liền người tâm cũng có thể bị câu đi giống nhau.

Tư Lăng Cô Hồng dung sắc ả nhĩ, há mồm, thanh âm đề thấp đã sớm trầm ách, lại không giảm ôn nhu,” Niệm Niệm không nghĩ dùng bữa? “

Đường Niệm Niệm chớp chớp thủy mắt, nói:” Đồ ăn không có Cô Hồng ăn ngon! “

Trên đời này, ở trong mắt nàng, ăn ngon nhất chính là Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng hơi thở một đốn, một tay đã che khuất nàng hai tròng mắt. Bị cặp kia tràn ngập khát cầu, thuần túy tình (cắm) dục con người nhìn, hấn thân thể cơ hồ không bị chính mình khống chế.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc chớp chớp mắt, lông mi phiến ở hấn lòng bàn tay thượng, càng như là liêu đến đáy lòng ngứa.

”Cô Hồng cũng muốn ta không phải sao? “Đường Niệm Niệm nói, một bàn tay đã tìm được hấn kia rõ ràng động tình dấu hiệu.

Tư Lăng Cô Hồng hô hấp đó là đã đã dùng lỗ tai nghe được, thanh âm cũng có thể cảm nhận được hấn thở dốc,” Niệm Niệm, có thai không thể hành phòng, sẽ bị thương người cùng hài tử. “

”Sẽ không. “Đường Niệm Niệm cũng có từ Chu Diệu Lang nơi đó nghe được rất nhiều phải chú ý hạng mục công việc, đặc biệt là điểm này bị Chu Diệu Lang đặc biệt trọng điểm dặn dò. Cũng bởi vậy nàng cũng chuyên môn đi tra xét tra thư tịch.

Đường Niệm Niệm phiên tay, chỉ thấy nàng trong tay xuất hiện mấy quyển sách, đúng là từ vệ ngăn thủy nơi đó được đến.

Rõ ràng xuân cung đồ, sắc (cảm) thư tình sách, Đường Niệm Niệm trên mặt nhìn không tới một chút e lệ, ngược lại bình tĩnh lại nghiêm túc nói:” Nơi này có ghi có họa, không phải một hai phải kết hợp, còn có khác tư thế có thể cho Cô Hồng thoải mái. “

Tư Lăng Cô Hồng trơ mắt nhìn Đường Niệm Niệm ở hấn trước mặt mở ra kia tập tranh trung một tờ, đương xem

.....

Đến bên trong hình ảnh khi, hấn mắt một đốn, hỏi:” Đây đó, Niệm Niệm nơi nào tới? “

”Từ vệ ngăn thủy nơi đó lấy. “Đường Niệm Niệm ăn ngay nói thật.

Tư Lăng Cô Hồng đem nàng trong tay tập tranh cùng sách đều thu đi.

Đường Niệm Niệm cũng không có bất luận cái gì phản đối, dù sao ở hấn nơi đó cùng ở nàng nơi này đều giống nhau, hơn nữa những cái đó tập tranh cùng thư tịch nàng đều đã xem xong rồi.

”Cô Hồng về sau nhiều nhìn xem, sẽ biết. “Nàng như thế như vậy bình tĩnh nói.

Tư Lăng Cô Hồng” ân “Một tiếng.

Đường Niệm Niệm lúc này còn sẽ không biết được tự làm bậy không thể sống sự thật này. Máy thứ này cho Tư Lăng Cô Hồng xem, đến lúc đó dùng ở vẫn là nàng trên người.

Lúc này, Đường Niệm Niệm lại còn nhớ thương hấn, đôi tay ôm hấn tinh tráng vòng eo, ngửa đầu liền liếm láp thượng hấn cổ, híp mắt nói:” Cô Hồng, vào nhà đi? “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng, không có ngôn ngữ, lại là bế lên nàng hướng giả trúc ốc mà đi.

Này bị Thù Lam nhìn lại, mặt đỏ đồng thời trong lòng lại là cả kinh. Nàng tuy rằng không hiểu y thuật, nhưng là cũng biết được có thai nữ tử tuyệt đối không thể làm chuyện phòng the. Đây là nhìn đến hai người vào nhà, nàng tưởng tiến lên đi lại không biết nên như thế nào, cuối cùng một cắn môi, xoay người liền đi tìm Chu Diệu Lang đi.

Lúc này đúng là buổi chiều, ánh nắng chiều tràn ngập chân trời, giống như thiêu vân.

Trúc ốc phương hướng nội, Tư Lăng Cô Hồng đem Đường Niệm Niệm ôm đặt ở trên giường sau, lại tự hành đi lên giường, liền không có bất luận cái gì động tĩnh, duy độc một đôi con người nhìn Đường Niệm Niệm. Con người thâm thúy đen nhánh giống như nửa đêm, chuyên chú ở nàng trên người, lại không dư một tia ở mặt khác.

Đường Niệm Niệm tới gần đến hấn trước mặt, thủy mắt nhìn hấn tuần dung liếc mắt một cái sau, liền duỗi tay bắt đầu cởi ra hấn xiêm y. Đại lưng bóc ra, xiêm y lạc giường, Tư Lăng Cô Hồng đường cong duyên dáng thân hình liền bại lộ nàng trước mắt.

Đường Niệm Niệm ngón tay chạm đến ở mặt trên, cảm giác được mặt trên căng chặt. Nàng liền không khỏi híp mắt cười. Này cười, thủy mắt cong cong, bị hôn môi đến no đủ thủy nhuận môi đỏ ngaoác

ngoắc, tựa như bách hoa phun nhụy, ánh nắng chiều cũng ở nàng miệng cười trước kém cỏi.

Tư Lăng Cô Hồng thân thể chấn động, hô hấp lại vô pháp nhẫn nại lược trọng, trắng nõn ngón tay thon dài xúc thượng nàng cánh môi, nghĩ đến kế tiếp nàng phải làm sự tình, lý trí cùng thân thể như cũ tựa ở tranh chấp không thôi.

”Niệm Niệm..... “Này thấp thấp một tiếng từ hấn trong miệng xuất hiện khi, khinh thường khàn khàn, gọi cảm cực kỳ.

Đường Niệm Niệm há mồm liền đem hấn ngón tay hàm nhập khẩu, híp con ngươi, thổi phun ra nuốt vào một hồi, đôi tay cũng bắt đầu hấn trên người vuốt ve đốt lửa. Ánh mắt một chút không rời hạ nhìn hấn biểu tình, phát hiện hấn cái trán mồ hôi cùng trầm trọng hô hấp khi, trên mặt tươi cười cũng càng thêm vui mừng. Xứng với nàng lúc này thủy doanh hai tròng mắt, ửng đỏ hốc mắt, môi đỏ ngọc nhuận, vào lúc này trên giường giống như yêu tiên hoặc nhân.

Tư Lăng Cô Hồng con ngươi càng ngày càng thâm, nhưng là hấn như cũ không có động, hết thầy đều giao cho Đường Niệm Niệm trong tay. Hấn sợ hấn nếu là động, liền không chế không được chính mình. Trước mắt nàng, đủ để cho người điên cuồng.

Sương phòng nội không khí chậm rãi nóng rực lên, hỗn hợp thanh trúc tươi mát mùi hương thoang thoang, hình thành một loại khác tựa cảm kỳ giống nhau hương vị, làm nhân tâm thần càng thêm nhảy lên lên.

Đương hết thầy nước chảy thành sông, Đường Niệm Niệm cúi xuống thân mình ở hấn dưới thân sau. Tư Lăng Cô Hồng thân thể chấn động, hô hấp càng trầm.

Sương phòng nội hoan mỹ như thế, ngoài cửa không xa đứng hai người lại là mặt có ưu sắc.

Thù Lam sốt ruột tả hữu dậm chân, nói khẽ với Chu Diệu Lang nói:” Chu tử tử, ngươi nhìn đến để muốn hay không đi gõ cửa a? Này.....

Này nếu là..... “

Chu Diệu Lang trầm mặc một hồi, lại nhìn sương phòng liếc mắt một cái, sắc mặt thoạt nhìn nhưng thật ra khôi phục bình tĩnh, trấn an nàng nói:” Quan tâm sẽ bị loạn, ta cũng thật là, vừa nghe người này vừa nói liền cũng đi theo loạn lên. “

Thù Lam không rõ,” chu tử tử ý tứ? “

Chu Diệu Lang nói:” Lấy trang chủ đối chủ mẫu sủng ái, còn sẽ làm ra thương tổn chủ mẫu sự tình? Nếu là thật sự có việc, chỉ sợ bị thương chính mình, trang chủ cũng sẽ không làm chủ mẫu thương đến mấy may. “

Thù Lam nghe nàng như vậy vừa nói, mới một chút bưng tỉnh đại ngộ. Chụp một chút đầu mình, đối Chu Diệu Lang ngượng ngừng nói:” Chu tử tử nói chính là, là ta hồ đồ. “

”Hảo. “Chu Diệu Lang đối nàng vẫy tay, càng đề thấp thanh âm nói:” Lấy trang chủ cùng chủ mẫu thực lực, chỉ sợ phát hiện chúng ta đều là đơn giản sự tình, lại tiếp tục đứng ở chỗ này, nhưng không tốt. “

Thù Lam mặt đỏ lên, vội vàng gật gật đầu, đi theo nàng nhỏ giọng rời đi.

Trong núi như cũ thanh tịnh, chỉ là một bên khác đã chạy về Cẩm Quốc đội ngũ lại cấp Cẩm Quốc hoàng cung mang đến không bình tĩnh.

Hơn nửa tháng chạy nhanh, Đường Thu Sinh rốt cuộc quay trở về Cẩm Quốc đô thành hoa thắm. Hấn mừng một trở về liền hưởng hoàng cung mà đi, trải qua thông truyền sau mới vào Cẩm Khôn cung chờ.

Cẩm Khôn trong cung bốn phía là huyền thiết đước giá, mỗi một tòa đước giá thượng chín cây ngọn nến châm hỏa, đem toàn bộ cung điện chiếu đến trong sáng, lại trang trọng túc mục, làm

.....

Người không khỏi câu nệ lên. Cùng với một tiếng thông truyền, cung điện đại môn mở ra, kia ánh nến cũng đi theo nhảy lên vài cái, làm cung điện nội một minh một ám.

Ngược sáng đi vào tới nam tử, thân còn thượng triều khi minh hoàng hoàng bào, đầu đội kim long quan, thân hình mạnh mẽ, ập vào trước mặt quý khí áp bách khí thế làm người nghiêm nghị. Hấn khuôn mặt tuấn lãng, tu mi mắt hạnh, vốn nên là có vẻ nhu mỹ con người, ở trên người hấn lại giống như bị một tầng cùng hi sa mỏng bao vây lấy hàn phong, có thể thẳng bóc lột khai người tâm. Thẳng đĩnh mũi hạ, hình thoi môi đỏ hàm chứa đạm cười.

”Vi thần tham kiến Hoàng Thượng. “Đường Thu Sinh tức khắc đứng dậy, đối với tiến vào cái nút sơ khom người quỳ lạy.

Cái nút mừng một duỗi tay, cười nói:” Ta nói, độ hai người khi, thu sinh không cần như thế khách khí, người ta vốn chính là bạn tốt. “

Đường Thu Sinh mặt lộ vẻ cảm kích, trên mặt tươi cười cũng càng rõ ràng. Theo hấn động tác đứng lên, cùng hấn cùng nhau ngồi ở một chỗ.

Cái nút sơ làm bên người đại tổng quản Triệu đàn thượng trà, thiên uống một ngụm, mới chậm rãi hỏi:” Thu sinh lần này như thế sốt ruột tìm ta nguyên nhân, ta cũng từ giữa có thể đoán được một vài. “

”Hoàng Thượng! “Đường Thu Sinh trong mắt hiện lên tức giận, tự trách nói:” Là vi thần làm việc bất lợi. “

Đường Thu Sinh cũng không vội mà trách tội, đạm cười nói:” Người làm người ta là biết đến, việc này người tất là hết tâm. Bất quá việc này rất cuộc trải qua nguyên nhân, người phải hảo hảo nói cho ta nghe một chút đi. “

”Là. “Đường Thu Sinh nghe được hấn nói, sắc mặt cũng càng thả lỏng một ít. Trong mắt tức giận lại gia tăng không ít, nhấp môi nói:”

Việc này lại nói tiếp, vẫn là có một phen ta Đường Môn trách nhiệm.
“

”Nga? “Cái nút sơ nhẹ nhượng mày sao.

Đường Thu Sinh trâm khuôn mặt một hồi không nói gì, cuối cùng tả ra một ngụm thở dài, nói:” Là ta kia Nhị muội..... “

Vừa nghe đến ‘ Nhị muội ’ này một xưng hô, cái nút sơ sắc mặt rớt cuộc vừa động, nâng lên con ngươi, cười nói:” Chính là kia..... Đường Niệm Niệm? “

”Không sai, đúng là nàng! “Đường Thu Sinh cắn răng, sau đó đem ở núi rừng nội sự tình đơn giản lại kỹ càng tỉ mỉ nói một lần, đồng dạng liền hàm nguyệt công chúa đã có thai, cùng tào kim liên lời nói việc làm đồng dạng nói ra. Sau đó liền từ ghé trên đứng lên, đối với cái nút sơ liền quỳ xuống lạy, chính nghĩa lảng nhiên nói:” Mặc kệ nói như thế nào, Niệm Niệm đều là Đường Môn chi nữ, việc này có nàng tham dự..... Là, ai! Là ta Đường Môn sai, ta thân là trưởng huynh, không có dạy dỗ hảo muội muội, đồng dạng có sai. Việc này, Hoàng Thượng liền xin hàng tội với ta đi. “

Cái nút sơ uống trà động tác một đốn, nhìn Đường Thu Sinh lời nói việc làm. Ngôn ngữ chính nghĩa lảng nhiên, tựa cầu người trừng phạt hấn giống nhau. Nhưng kia nhìn qua sắc mặt ánh mắt, tựa nắm chính xác định sẽ không phạt hấn.

”Thu sinh nói đảo cũng không sai. “Cái nút sơ nhàn nhạt nói.

Quỳ xuống đất Đường Thu Sinh sắc mặt hơi đổi, môi xê dịch, tựa hồ muốn nói cái gì lại không biết nói cái gì.

Cái nút sơ đạm cười:” Bất quá việc này chịu tội nhiều nhất cũng không ở với ngươi, liền phạt Đường Môn năm nay tiến cống đan dược tăng nhiều tam thành. Như vậy cũng tốt phong triều đình đủ loại quan lại chi khẩu, thu sinh cho rằng như thế nào? “

Đường Thu Sinh đối với thương sự cũng không quá hiểu, nhưng là cũng biết được này tam thành thật sự không ít. Xem như ở Đường Môn trừu một búng máu. Chính là lời nói đều nói đến này phân thượng, hẳn nơi nào còn có phản đối đạo lý, còn phải cảm tạ cái nút sơ vì hẳn suy nghĩ,” Hoàng Thượng thánh minh, tạ Hoàng Thượng.

”Đứng lên đi. “Cái nút sơ mỉm cười gật đầu.

Đường Thu Sinh này liền từ trên mặt đất đứng dậy, chỉ là thần dung thượng so với vừa mới muốn héo rút không ít.

Cái nút sơ làm như không có phát giác, trên mặt tươi cười lúc này uổng phí đạ xuống dưới, thanh âm đồng dạng lãnh đạ như phong,” như người theo như lời, lần này hàm nguyệt công chúa trốn đi việc, Tuyết Diên Sơn Trang chính là cùng phạm tội. Này Tuyết Diên Sơn Trang là trên giang hồ thế lực, vốn dĩ cùng triều đình nước giềng không phạm nước sông, chỉ là lúc này thế nhưng dám can đảm trước khiêu khích hoàng gia chi uy, liền không thể lại mặc kệ mặc kệ. “

”Hoàng Thượng nói rất đúng! “Đường Thu Sinh nghe vậy, tức khắc đồng thanh cộng phần.

Nghĩ đến ở Tư Lăng Cô Hồng nơi đó đã chịu đả kích cùng ghen ghét, còn có Đường Niệm Niệm đi Tuyết Diên Sơn Trang lúc sau biến hóa, hơn nữa Lưu thị ở Tuyết Diên Sơn Trang thân chết. Này đó đủ để cho hẳn đối Tuyết Diên Sơn Trang thống hận chán ghét đến cực điểm.

Cái nút sơ tán thượng đối hẳn cười, nói:” Cẩm Quốc hoàng gia chi uy không dung khiêu khích, hơn nữa Tuyết Diên Sơn Trang việc làm, là phá hủy Cẩm Quốc cùng Hạ Quốc quốc nghị, mặc kệ là vì giữ gìn Cẩm Quốc uy nghi, vẫn là cấp Hạ Quốc một công đạo, này Tuyết Diên Sơn Trang đều không thể lại mặc kệ mặc kệ. “

Đường Thu Sinh ánh mắt sáng ngời, khẩu khí có chút kích động nói:” Hoàng Thượng ý tứ? “

”Thu du chờ! “Cái nút sơ đột nhiên nghiêm nghị nói.

Đường Thu Sinh thân hình chấn động, lại lần nữa đứng dậy quỳ xuống đất, nói:” Vi thần ở! “

Cái nút sơ nói:” Trẫm dẫn người một vạn tinh binh, đi ra ngoài Bắc Vực hư tuyết sơn, chắc chắn Tuyết Diên Sơn Trang công lấy. “

Đường Thu Sinh hai tròng mắt như đuốc, dập đầu nói:” Vi thần tuân chỉ! “

Thẳng đến ngày thượng trống rỗng, Đường Thu Sinh rời đi cấm Khôn cung. Cung điện nội, chỉ còn lại quan

.....

Tử mừng một người nhàn nhạt uống trà, trên mặt lại không một phân vờ mới cùng hi mỉm cười.

”Đường Niệm Niệm. “

Cái nút mới nhìn trong tay thanh thấu lục nhạt nước trà cười nhạt câu môi, hai tròng mắt như phong, sắc bén uy nghiêm.

Mới gặp lúc sau cho tới bây giờ lại nghe được nàng tên họ đã có nửa năm. Vốn dĩ tới nên là phai nhạt, nhưng là đương lại nghe được tên nàng sau. Hắn mới phát hiện, nàng bộ dáng ở hắn trong đầu thể nhưng nửa điểm không có biến mất, ngược lại theo thời gian càng ngày càng rõ ràng. Cho tới bây giờ hắn như cũ nhớ rõ nàng khi đó mỗi tiếng nói cử động, cười một tần.

Tưởng hắn gặp qua tuyệt sắc nữ tử dữ dội nhiều, hiện giờ hậu cung trung phi hoàn yển gầy, quyến rũ thanh thuần, các loại phong tư tính tình đều có, trong đó cũng có mấy cái ngẫu nhiên có thể làm hắn có vài phần tâm động. Chỉ là lại không có một cái có thể làm hắn ký ức như vậy như mới, vô pháp quên. Chỉ là lại lần nữa nhớ tới nàng, cái loại này tim đập chính là không có bất luận cái gì khác một nữ tử có thể cho hắn.

Nhớ tới lúc trước, mới gặp nàng khi, cái loại này trong đầu chổ trống, không tự chủ được muốn đi thảo nàng niềm vui, làm nàng cao hứng. Thật sự giống cái mao đầu tiểu tử giống nhau, tuy là cảm thấy ngu dại lại thực sự tốt đẹp.

Ngay sau đó, cái nút sơ nhéo chén trà tay lại là căng thẳng.

Hắn nhớ tới, hắn lúc trước du vương phủ để bảo khổ chịu trộm một chuyện. Việc này đồng dạng ở hắn trong lòng ký ức thâm hậu, đơn giản là hắn cũng phỏng đoán được đến là người nào làm, lại là vì sao mà làm. Nơi này nguyên nhân, đều ở Đường Niệm Niệm trên người.

”Một cái giang hồ thế lực, chung quy là đấu không lại triều đình. Một người chi uy, đồng dạng ngăn cản bất quá thiên quân vạn mã. “Cái nút sơ thấp thấp cười nói, trầm thấp trong tiếng cười cảm Khôn trong cung tiếng vọng tản ra.

Hắn tưởng được đến nàng.

Chẳng sợ nàng đã sớm đã bị những người khác chiếm hữu, hắn vẫn là tưởng được đến nàng. Ít nhất, được đến lúc sau, hắn liền sẽ không như thế nhớ trứ. Được đến lúc sau, liền nhìn xem rốt cuộc là sẽ càng thích, vẫn là cùng ngày thường cùng hậu cung những cái đó nữ tử giống nhau, được đến lúc sau liền không hề cảm một chút hứng thú.

Nếu là người trước, hắn liền đem nàng thường lưu tại bên người, thậm chí nhưng cho hoàng hậu chi vị. Nếu là người sau, như vậy hủy diệt là được.

.....

-----oOo-----

Chương 72: về nhà trừ bị hôn SỰ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Trăng tròn ngày sắp tiếp cận, núi rừng nội an tường đậm đi, lộ ra vài phần khản trương. Mạ Mã bá 麥馬伯 Hiểu. Thịnh nhớ kỹ bốn trạm

Đương Chu Diệu Lang nhận được một phong truyền thư sau, mọi người đều biết được, nên là trở về lúc. Trở về lúc sau, đó là một hồi không tiếng động tranh đấu.

Lúc này từ vào này núi rừng cũng vừa lúc qua đi suốt ba tháng. Mọi người thực lực cũng được đến bay nhanh tăng lên, Chiến Thương Tiễn, Lý Cảnh, Chu Diệu Lang đều đã tiến vào Thiên Phẩm. Diệp thị tử muội cùng Thù Lam đều tới rồi mà thánh, chỉ kém một bước là có thể bước vào Thiên Phẩm cao thủ hàng ngũ. Xà quái cùng Bạch Lê đồng dạng ở thịnh thoảng từ Lục Lục được đến đan dược chiếu cố hạ, thực lực nhắm thẳng thượng hướng, rốt cuộc đến mức nào mọi người không hiểu được. Nhưng là chỉ cần từ bọn họ có thể ở Lý Cảnh cùng Chiến Thương Tiễn trong tay không thương, liền có thể biết được hai người đều ở Thiên Phẩm trở lên, thậm chí càng cao.

Như vậy một đám người, như vậy thực lực, nếu là bị thế nhân biết, đủ để trọn mắt há hốc mồm.

Bởi vì có túi Càn Khôn nguyên nhân, lần này mọi người hình dạng thật sự nhẹ nhàng.

Bạch liêu xe vụt ra khi, mọi người đều đã các từng người xử lý hảo. Chu Diệu Lang ngồi trên xa phu vị trí, những người khác ngồi trên từng người mã thú, chỉ chờ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lên xe liền có thể nhích người.

Liêu trọng nhiên cùng hạ li sa đứng ở bên cạnh tiễn đưa. Đãi Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi tới khi, Liêu trọng nhiên tiến lên một bước, trọng thanh nói:” Ta biết các người thực lực cao thâm, không kém tiền tài quyền thế, hiện giờ ta cũng bắt quá đào phạm chi thân. Nhưng là đại ân không lời nào cảm tạ hết được, sau này nếu có bất luận cái gì yêu cầu, Liêu mỗi quyết không chối từ. “

Hạ li sa cũng lẳng lẳng đi tới, nắm Liêu trọng nhiên tay, đối Đường Niệm Niệm mỉm cười nói:” Trước đó vài ngày ta nói muốn cho hai đứa nhỏ kết cái oa oa thân sự tình, đích xác có chút tính kế ý tứ, còn thỉnh Niệm Niệm cô nương không lấy làm phiền lòng. Sau này nếu có duyên gặp lại, hài tử cũng sinh ra, có cái bạn cùng nhau ngoạn nhạc cũng là không tồi. “

Lần này, nàng lời nói lại là thiệt tình thực lòng, không có nửa điểm tâm kế.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt liếc nhìn nàng một cái, không có trả lời.

Tư Lăng Cô Hồng liền đã ôm nàng vào bạch liêu bên trong xe, bên trong xe đóng lại, ngăn cách hết thảy.

Chu Diệu Lang đối hai người khách khí gật đầu, tính cáo biệt. Liền một tiếng thanh khiêu, bạch liêu thú hai cánh mở ra, kính khởi vô số trúc điệp bụi đất, bay lên không mà đi. Những người khác cũng từng người huy khởi dây cương, đi xa đi theo mà đi.

Trúc ốc trước, đọc dư lại Liêu trọng nhiên cùng hạ li sa hai người.

Hạ li sa thấp giọng nói:” Người rõ ràng có cái này tâm tư, vì sao không nói? Tuy rằng là làm thủ hạ ủy khuất người..... “

”Không ủy khuất. “Liêu trọng nhiên đã đánh gãy nàng lời nói.

Hạ li sa ngược mắt xem hắn.

Liêu trọng nhiên nói:” Bọn họ này nhóm người, ai cũng có sở trường riêng, tên kia vì tấn phạt cùng Lý Cảnh hai người, đều là Thiên Phẩm nguyên giả, tấn phạt tri thức cực quảng, biết được rất nhiều. Lý Cảnh tuy rằng mặt lãnh, đối địch kể sách lại một chút không yếu, chỉ là thiếu dùng mà thôi. Chu Diệu Lang bản thân đó là luyện dược sư, thực lực mà quân trở lên, lời nói sở hành cẩn thận tinh vi, không kiêu ngạo không siểm nịnh. Thù Lam, kia đối song sinh tử muội, thực lực cùng tồn tại mà quân phía trên. Đến kia một hồ một xà thực lực thậm chí ở tấn phạt, Lý Cảnh phía trên. Kia dược thú..... Ngày ngày ăn cây đậu, tựa đều là đan dược, thả đều ở huyền phẩm phía trên, thậm chí khả năng mà phẩm phía trên. “

Hạ li sa hơi hơi trừng lớn đôi mắt, nàng tuy rằng đồng dạng là tâm tư chặt chẽ người, nhưng là rốt cuộc không hảo cùng hai cái nam tử hỗn đến một khối đi, lại cùng Chu Diệu Lang mấy nữ quan hệ thật sự bình đạm như nước, biết hiểu đồ vật tự nhiên không nhiều lắm. Lúc này nghe được Liêu trọng nhiên nói này đó, chỉ cảm thấy nhất thời có chút tiếp thu bất quá tới.

Mấy cái như vậy tuổi Thiên Phẩm cùng mà phẩm đều cam tâm tình nguyện làm nhân thủ hạ, làm một ít hầu hạ người sự tình, ngay cả kia hai cái nam tử rất nhiều thời điểm, cũng đều bị kêu đi ra ngoài làm mua đồ vật như vậy việc nhỏ.

Kia một con bạch hồ cùng xà quái tuy rằng thực cổ quái, ngày thường tới là ở đùa giỡn, thực lực thế nhưng đều ở Thiên Phẩm phía trên?

Kia đầu hoạt bát nghịch ngợm hiếu động đến cơ hồ không giống dược thú dược thú, mỗi ngày ăn thế nhưng đan dược? Liên tính là huyền phẩm đan dược, cũng không thể như vậy đương cây đậu ăn đi?

Liêu trọng nhiên đạm nói:” Ta không mở miệng, bất quá là bởi vì lúc này ta không đủ tư cách, bọn họ cũng không cần. “

Hạ li sa ôm hấn, không tán đồng nói:” Người là Hạ Quốc chiến thần, là Hạ Quốc cả nước dân tâm trung anh hùng, như thế nào sẽ không

đủ tư cách. Chỉ cần cho người binh mã, người là có thể đánh ra một hồi xinh đẹp thắng trận! “

Nghe được nàng như thế tin tưởng vững chắc lời nói, Liêu trọng nhiên gọi lên khước môi, gật đầu nói:” Không sai, chỉ cần cho ta binh mã, ta là có thể đánh ra xinh đẹp thắng trận tới! “

Hắn có thuộc về chính mình, thân là tướng lãnh tự tin cùng kiêu ngạo.

Hạ li sa nhìn như vậy hắn, đáy mắt đó là chớp động mê muội luyến, trên mặt cũng lộ ra tươi cười.

”Nếu có một ngày có thể lại gặp nhau, ta tất không phải hiện giờ này một thân chật vật. “Liêu trọng nhiên nhìn Tư Lăng Cô Hồng đắm người rời đi phương hướng, hai mắt đen đặc, thân hình lấm lấm.

”Ân. “Hạ li sa gật đầu, rúc vào trong lòng ngực hắn.

.....

10 ngày sau.

Vô ngần rừng rậm trên không nghênh đón kia nói dưới ánh mặt trời rực rỡ lung linh bạch liêu xe. Bạch liêu thú cánh vỗ, kinh phong thổi đến cự mộc phát ra vang dội” ào ào “Thanh, như là nghênh đón cái gì, lại hoặc là dự triệu cái gì.

Sơn thủy vờn quanh, cự mộc che trời. Kia một trúc tường cao ở trong núi chót vót, như cũ không thấy mở đầu không thấy chung điểm. Tư lăng gia tộc như cũ cổ xưa trang nghiêm, giống như độc ản với một đời cổ xưa nhất tộc.

Bạch liêu xe lần này cũng không có sắt đá trước đại môn dừng lại, mà là trực tiếp từ không trung xẹt qua, nhắm thẳng tư lăng gia tộc vô danh thôn trang mà đi. Dương bạch liêu xe ở trên đất trống rơi xuống, trong đó mặt bộ biểu tình lãnh đạm cứng đờ bọn tỳ nữ đều tự

giác hành lễ rời đi, toàn bộ thôn trang tựa hồ cùng bọn họ rời đi trước không có nửa phần biến hóa.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm thân ảnh từ bạch liêu xe đi ra, Chu Diệu Lang bọn người bắt đầu thu thập xử lý hành trang, hết thấy đều ngay ngắn trật tự.

Bất quá mấy cái canh giờ qua đi, liền thấy mấy phương nhân mã đều đi vào nơi này tới bãi phóng.

Ngay từ đầu đã đến chính là tư lăng gia tộc trực hệ gia phó Lý gia người cùng mặt khác vài vị trưởng lão, những người này vừa đến tới đã bị Lý Cảnh lãnh đến nơi khác trao đổi.

Theo sau đã đến đó là kia một bộ đồ tím áo gấm hỉ cười nam tử, tư lăng về nhận.

”Ca ca, tiểu tẩu tử, các người này đi ra ngoài cấp đại biểu mây thiếu chủ khánh sinh một hồi, một đi một về dừng lại thời gian cũng thật đủ lâu dài, đệ đệ còn tưởng rằng các người không muốn đã trở lại. “Tư lăng về nhận gần nhất chính là về mặt ý cười nói, ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người. Đây hai người vừa đi chính là nửa năm, đích xác đủ lớn lên.

Chỉ thấy lúc này Đường Niệm Niệm đang nằm ở Tư Lăng Cô Hồng ngực thiếu miên, Tư Lăng Cô Hồng tắc một tay đặt ở nàng bụng thượng, một tay chính cầm một cuốn sách nhìn.

Tư lăng về nhận thấy này hai người đều không có để ý tới chính mình ý tứ, chẳng những không khí, ngược lại ý cười càng sâu.

Hắn thế nhưng cảm thấy như vậy hai người mới là nhất chân thật, vĩnh viễn không cần đi suy đoán bọn họ hay không tâm khẩu bất nhất, hay không ở tính kế cái gì, có thể nhẹ nhàng đối mặt.

Nửa năm không thấy, tư lăng về nhận chẳng sợ trong lòng lại như thế nào không nghĩ thừa nhận, chính là ở nghe được hai người trở về sau, hắn liền không cảm tiến đến, này lại là sự thật.

Rốt cuộc là khi nào tâm cảnh không tiếng động bị thay đổi, hấn cũng không biết. Tái kiến Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, như cũ trong lòng có cỗ mặc danh không mừng, muốn cướp đoạt hấn hết thầy, nhưng là lại so với dĩ vãng muốn phai nhạt rất nhiều. Ngược lại liền thích như vậy ở miệng thượng chiếm hấn tiện nghi, ở hai người trước mặt khảy.

Tư lăng về nhận sẽ không biết được, này hết thầy bất quá là bởi vì Đường Niệm Niệm trên người được hưởng ảnh hưởng. Chỉ cần là ở bên người nàng gốc lâu rồi người, nàng Thiên Thánh được thể tự nhiên mà phát được hương đều có thể đủ làm người được lợi, còn có thể..... Giải độc.

Tư lăng về nhận ở hai người đối diện ngồi xuống, nhìn mắt đứng một bên Thù Lam. Này liếc mắt một cái lại làm hấn ánh mắt nhất định, lại thật sâu nhìn lại, liền phát hiện kia phân áp lực đều không phải là ảo giác. Cái này tỳ nữ trên người nguyên lực thể nhưng đã có thể cho hấn mang đến áp lực. Này thuyết minh cái gì?

”Ha hả, vị này tỷ tỷ, có không cho ta cũng thượng ly trà?” Tư lăng về nhận đối Thù Lam cười nói.

Hấn dung mạo vốn chính là cực hảo xem, tái nhợt như tuyết dung nhan, tinh tế mặt mày, xứng với đỏ tím y, miệng cười giống như lãnh diễm lại tự phụ liên hỏa. Đặc biệt là hấn tu luyện công pháp vốn là quy về ảnh hưởng nhân tâm, này khàn khàn thanh âm chậm rãi nói ra, cỗ mị nhân tâm.

Thù Lam trong lòng nhảy dựng, thiếu chút nữa đã bị mê hoặc thần trí. May mắn mấy ngày này thực lực của nàng tiến nhanh, bởi vì nàng thiên tư kém cõi nhất, Đường Niệm Niệm cho nàng ngược lại là nhiều nhất, lúc này mới làm nàng đuổi theo những người khác bước chân. Bất quá nguyên lực đuổi theo là đuổi theo, lực khổng chế lại vẫn là nhược thượng rất nhiều. Bằng không cũng sẽ không như vậy dễ dàng, đã bị tư lăng về nhận phát hiện nàng thân thể phát ra nguyên lực hùng hậu.

Vốn là Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực thiển miên Đường Niệm Niệm hơi hơi mở mắt ra, nhìn về phía tư lăng về nhận, thanh âm còn có chút mới vừa tỉnh ngủ mềm mại,” Thù Lam là người của ta. “

Tư lăng về nhận mi một chọn. Là nàng người, liền không thể cho hấn châm trà? Vẫn là báo cho hấn không chuẩn đối nàng ra tay? Không chuẩn đối nàng dùng mị thuật?

Mặc kệ là điểm nào, Đường Niệm Niệm cùng hấn mở miệng nói chuyện, điểm này vẫn là làm hấn vừa lòng.

”Tiểu tẩu tử thật là keo kiệt, bắt quá là đảo chén nước trà mà thôi. Là luyến tiếc người người hầu hạ đệ đệ, vẫn là luyến tiếc kia một ly trà? “Tư lăng về thấp thấp cười nói, ánh mắt lớn mật ở trên người nàng đánh giá. Tinh tế phát hiện nàng như cũ là cùng Tư Lăng Cô Hồng giống nhau đơn giản trang điểm, chỉ là nguyên lai thúc eo y, biến thành ngực thúc lụa mang váy. Như vậy váy mặc ở nàng trên người, tuy rằng nhìn không thấy dĩ vãng kia làm nam tử thấy chi thần mê eo đoạn, nhưng là càng có vẻ mờ mịt xuất trần, thấu tình như tiên.

Bắt quá nhiều này vài lần, hấn liền phát hiện Tư Lăng Cô Hồng vọng lại đây ánh mắt. Nếu là trước kia nói không chừng hấn còn sẽ cố ý xem đến càng nhập thần một ít, lúc này lại tự giác thu hồi làm càn ánh mắt.

Cũng ở thời điểm này, Thù Lam mới bừng tỉnh, nhìn hấn vốn là có chút si nhiên ánh mắt hóa thành cẩn thận.

Đối nàng như thế cẩn thận bộ dáng, tư lăng về nhận ngược lại quay đầu lại lại là cười. Đây cười không có vừa mới cái loại này hoặc nhân ma mị, chỉ là giản

.....

Đơn tươi cười, lại càng làm cho người xem khó khăn quên.

”Ca ca cùng tiểu tẩu tử lần này trở về..... Nhưng có tính toán gì không? “Tư lăng về nhận cười mắt dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên

người.

Tư Lăng Cô Hồng chỉ là buông trong tay số tay, sau đó giúp Đường Niệm Niệm nhẹ xoa nhẹ hạ giữa mày, đối tư lăng về nhận thấp giọng lãnh đạm nói:” Nói nữa liền đi ra ngoài. “

Tư lăng về nhận theo hấn tay, nhìn đến đang nằm ở trong lòng ngực hấn lại không biết khi nào, nhắm mắt lại ngủ Đường Niệm Niệm. Một chút há mồm không có nói nữa, xoay chuyển ánh mắt lại dừng ở Tư Lăng Cô Hồng mới vừa đặt lên bàn sách. Này liếc mắt một cái thiếu chút nữa không có làm hấn trên mặt tươi cười cứng đờ. Chỉ thấy kia mặt trên họa đến rõ ràng, sắc thái tươi đẹp sinh động, có thể thấy được là khó được tinh phẩm đồ sách, rõ ràng là xuân cung đồ. Sách này sách là song trang, tại đây tinh phẩm xuân cung đồ bên cạnh một tờ còn có văn tự giảng giải.

Tư Lăng Cô Hồng vừa mới xem đến nghiêm túc sách, thế nhưng là này bốn đông cung sách!

Tư lăng về nhận nhất thời biểu tình có chút sửng sò, xúng vớ hấn vốn là tinh tế tú mỹ dung nhan cùng tươi cười, an tĩnh lại thế nhưng có chút làm nhân tâm liên dễ toái cảm.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không có nửa phần xấu hổ lại lần nữa cầm lấy sách thoát nhìn, kia phân thông dong tự tại, nếu không phải tư lăng về nhận đã thấy được kia sách bản chất, chỉ sợ còn sẽ cho rằng hấn đang xem cái gì danh gia điển cố.

Thù Lam tự nhiên cũng thấy được này hết thảy, cúi đầu che giấu trụ trên mặt mắt tự nhiên. Tuy rằng nàng đã nhìn đến quá một màn này rất nhiều lần, nhưng là mỗi lần nhìn đến nàng vẫn là không có thói quen. Đặc biệt là lúc này bị người ngoài nhìn đến, thật là đương sự đều không xấu hổ, nàng lại xấu hổ.

Nhất thời, mấy người đều không có lên tiếng nữa, tư lăng về nhận cũng liền lẳng lặng ngồi.

Trong không khí trôi nổi nhàn nhạt tựa thanh mộc lại tựa quỳnh lộ thanh hương, còn có Đường Niệm Niệm đều đều tiếng hít thở, lại đó là Tư Lăng Cô Hồng thỉnh thoảng nhẹ nhàng phiêu động trang sách trang giấy thanh. Liên như vậy an tĩnh, tư lăng về nhận thế nhưng nhất thời không nghĩ rời đi, cứ như vậy ngồi liền cảm thấy phá lệ thoải mái, đặc biệt là kia nhàn nhạt mùi hương người đặc biệt thích ý.

Hắn mỉm cười ánh mắt bất động thanh sắc yên lặng dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, hắn biết này hương vị là từ nàng trên người truyền ra tới. Dĩ vãng còn đậm chút, hiện giờ ngược lại nồng đậm.

Này sẽ, Chu Diệu Lang thân ảnh từ nơi xa đi tới, nhìn đến tư lăng về nhận thân ảnh khi, nàng ánh mắt hơi hơi chột lóe, bước chân không ngừng đi vào Tư Lăng Cô Hồng trước người. Nhìn đến ở trong lòng ngực hắn Đường Niệm Niệm sau, lập tức liền đem đang muốn nói ra lời nói nuốt hồi yết hầu, dùng truyền âm nhập mật đến Tư Lăng Cô Hồng trong tai.

”Trang chủ, Lý Cảnh bên kia, ngôn muốn cùng trang chủ nói chuyện.“

Tư Lăng Cô Hồng con người từ sách dời đi, lại chỉ là nhìn về phía xem sắc. Nhìn đến xanh thắm trung mau tới rồi trống rỗng ngày, lúc này mới thu trong tay sách, mềm nhẹ đôi tay bế lên Đường Niệm Niệm hương gác mái nội đi đến.

Lúc này, tư lăng về nhận cũng đứng lên, cười nhìn Chu Diệu Lang, nói:” Tiểu tẩu tử này làm sao vậy? Hay là này một đường đuổi đến quá cấp, thế nhưng một đến hiện tại còn đang ngủ. “

Hắn tuy rằng nói được mỉm cười lơ đãng, nhưng là bên trong quan tâm, lại ẩn ẩn làm người cảm giác được là chân thật.

Chu Diệu Lang tự nhiên sẽ không đem Đường Niệm Niệm có thai sự tình báo cho với hắn, chỉ là mỉm cười nói:” Về nhận thiếu gia thông tuệ. “

Tư Lãng về nhận tin nàng lời nói đó là choáng váng. Hẳn nơi nào sẽ không hiểu được, bọn họ căn bản sẽ không vì hồi tư lãng gia tộc mà lên đường. Hiện giờ ly trắng tròn ngày tuy rằng đã gần đến, lại cũng còn có một ít thời điểm. Huống chi nếu là lên đường sẽ mệt mỏi Đường Niệm Niệm, này lộ cũng tuyệt đối sẽ không lại đuổi đi xuống.

Chu Diệu Lang lời này, hiển nhiên dễ thấy chính là ở có lệ hẳn.

Tư Lãng về nhận không làm ý cười nói:” Diệu lang tỷ tỷ như vậy có lệ ta, nhưng không phúc hậu a. “

Chu Diệu Lang nghe vậy, thần sắc không thấy biến hóa. Tự mình tiến đến thu thập trên bàn trà bánh, mỉm cười nói:” Này sẽ chủ mẫu nên là ở ngủ trưa, trang chủ cũng đi làm thiện đi, về nhận thiếu gia còn muốn một người lưu lại nơi này? “

Tư Lãng về nhận đuôi lông mày ngả ngón, liền dựa vào ghế trên, cười nói:” Cứ như vậy cũng không tồi, ca ca địa phương, luôn là phá lệ hảo, làm ta đặc biệt thích. “

Hắn nói, nửa híp cười mắt liền dựa bồi ghé. Kia tinh tế mặt mày cong lên độ cung giống như chu sa phác họa, lộ ra hồ ly giống nhau yêu hoặc. Hẳn khóe miệng thiên câu, như thế thần thái lại không có nửa phần chút nào nữ khí, chỉ có nam tử đặc thù tà mị.

Chu Diệu Lang tất nhiên là biết được, hẳn liền thích đánh Tư Lãng Cô Hồng đồ vật chủ ý. Chỉ cần là thuộc về Tư Lãng Cô Hồng, cho dù là không tốt hẳn đều cho rằng hảo, muốn bắt được chính mình trong tay đi, liền nghĩ làm Tư Lãng Cô Hồng không thoải mái.

Nhìn này sẽ thần thái nhạt nhẽo, an tĩnh dựa ghé trên tư lãng về nhận. Hẳn nếu là không nói một lời, kia tái nhợt như tuyết trên mặt, tú mỹ vô song mặt mày, làm người nhìn đó là giống như tuyết trắng xây thành người giống nhau, thanh quý tà mị, lại có làm nhân tâm liên mạc danh yếu ớt cảm giác.

Chu Diệu Lang nhìn cái dạng này hẳn, nhất thời trực khách cũng không biết nên như thế nào xuất khẩu. Thứ nhất hẳn nếu không có

không chịu đi, nàng cũng không hảo đũa. Thứ hai, nàng đối hẳn kỳ thật cũng không chán ghét, thậm chí có thể nói còn lòng mang đau lòng. Nhớ trước đây, hẳn còn nhỏ thời điểm, vẫn là bị phu nhân cùng nhau mang theo trên người, khi đó cùng trang chủ quan

.....

Hệ nhưng thật ra thực không tồi, luôn là muốn dán trang chủ, chính là bởi vì trang chủ thân thể đặc thù, không thể không mỗi lần đều từ phu nhân cùng nàng đem hẳn hồng trở về.

Rốt cuộc là khi nào, làm hẳn đối trang chủ như thế bất mãn? Tựa hồ là từ hẳn bị gia chủ mang đi, dưỡng ở chính mình bên người bắt đầu.

Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng đối tư lăng về nhận cũng không bất luận cái gì ham thích thân cận, thậm chí có khi trực tiếp ra tay. Nhưng là Chu Diệu Lang biết được, Tư Lăng Cô Hồng đối tư lăng về nhận vẫn là có vài phần cảm tình, mặc kệ phần cảm tình này là tới đến tư lăng về nhận bản thân, vẫn là tới đến phu nhân đã từng đối hẳn nói qua nói.

Nếu như bằng không, chỉ bằng tư lăng về nhận thỉnh thoảng khiêu khích cùng hành động, Tư Lăng Cô Hồng thật sự có tâm nói, hẳn tuyệt đối trốn bất quá vừa chết.

”Về nhận thiếu gia. “Chu Diệu Lang thu thập hảo mặt bàn, lúc này tựa mình cấp tư lăng về nhận đồ một ly trà, đặt ở hẳn trước mặt.

Tư lăng về nhận đôi mắt nháy mắt, tựa hồ vừa mới không biết như đi vào cõi thần tiên phát ngốc đi nơi nào, lúc này mới hoàn hồn, mỉm cười nhìn qua.

Chu Diệu Lang nhẹ giọng nói:” Về nhận thiếu gia là trang chủ thân đệ đệ, chỉ cần về nhận thiếu gia không xúc trang chủ nghịch lân, trang chủ đều sẽ không thật sự thương tánh mạng của người. “

Lần này trở về, sẽ phát sinh hết thầy nàng đã sớm có đoán trước. Nàng chỉ mong, tự lảng về nhận không cần thật sự với Tự Lăng Cô Hồng giảng co, nếu bằng không phu nhân đã biết sẽ khổ sở, trang chủ trong lòng chỉ sợ cũng là như thế, tuy rằng mặt ngoài luôn là nhìn không ra tới.

Tự lảng về nhận nghe vậy, trong mắt ý cười hơi hơi đã một thâm. Trong đầu nghĩ đến lúc trước ở người điên cốc khi, Đường Niệm Niệm cũng từng nói qua. Nàng không giết hắn, bởi vì hắn là Tự Lăng Cô Hồng đệ đệ.

Người nọ, khi nào thật sự đem hắn đem đệ đệ? Các nàng lại như thế nào có thể như vậy chắc chắn nói ra những lời này.

Tự lảng về nhận chỉ cảm thấy đầu lại có chút đau đớn, mà không khỏi có chút nhẹ tẹt, liền từ ghế trên thu thân dựng lên, cười nói:” Diêu lang tử tử nói này đó là có ý tứ gì? Hay là ca ca đây là muốn làm cái gì không thành? “

Chu Diêu Lang mỉm cười không nói. Kỳ thật từng người trong lòng đều minh bạch.

Tự lảng về nhận cũng cười, cũng không có muốn nàng trả lời. Run nhẹ ống tay áo, hắn rũ mi cười nói:” Lại nói tiếp, ta bỗng còn có chuyện muốn cho tiểu tẩu tử giúp đỡ, bất quá xem tiểu tẩu tử như vậy mệt nhọc, vẫn là ngày nào đó lại đến hảo. Diêu lang tử tử nhưng không quên giúp ta cấp tiểu tẩu tử cáo biệt một tiếng, liền nói đệ đệ lần sau lại đến tìm nàng. Tự nhiên, tiểu tẩu tử cũng có thể tới ta chỗ ở tới tìm ta, làm đệ đệ tự nhiên vô cùng hoan nghênh. “

Chu Diêu Lang nghe những lời này, nhất thời có chút dở khóc dở cười. Vừa mới nói làm hắn không cần dựng vào tự lảng về nhận nghịch lân, hắn cứ như vậy cố ý nói này đó ám chỉ ái muội lời nói tới. Nay nếu như bị Tự Lăng Cô Hồng nghe được, chỉ sợ lại nên không thoải mái.

Đảo mắt vào đêm, dương trần an làm cho Đường Niệm Niệm trước an tâm đã ngủ sau. Tự Lăng Cô Hồng mới đến tới rồi Lý Cảnh đám

người nơi thư phòng. Trong đó đúng là đám kia ước chừng chờ nửa ngày tư lẳng gia tộc chúng trưởng lão.

Hiện giờ tư lẳng gia tộc đã sớm các phân ba phái, một vì lấy tư lẳng hoài nhân vì chuẩn, nhị vì lấy Tư Lẳng Cô Hồng cầm đầu, tam tắc lựa chọn trung lập, chỉ trung với tư lẳng gia tộc.

Lúc này ở ngồi ở mọi người, đúng là lấy Tư Lẳng Cô Hồng cầm đầu bên ta phe phái nhân mã. Đối với Tư Lẳng Cô Hồng làm cho bọn họ ở chỗ này chờ lâu như vậy, mọi người trong lòng chung quy tràn ngập vài phần bất mãn. Thậm chí có người ần ần có muốn rời đi ý tứ, lại cuối cùng vẫn là không có động.

Đương thư phòng cửa son mở ra, Tư Lẳng Cô Hồng thân ảnh từ ngoại đi vào khi. Hấn bạch ngọc không tì vết tuấn dung đạm tĩnh, không có dư thừa biểu tình, hai tròng mắt thanh ảnh hạ yên tĩnh đạm mạc, mặc phát tĩnh khoác ở sau lưng. Chậm rãi đi vào tới khi, không có bất luận cái gì tiếng vang, lại làm thư phòng nội vốn là có chút nặng nề không khí tức khắc trang cần. Chẳng sợ vừa mới mấy người trong lòng lại có bao nhiêu bất mãn, cũng bất tri bất giác ở hấn sau khi xuất hiện tiêu tán hầu như không còn. Từng người đều rũ xuống ánh mắt, cung kính từ trên chỗ ngồi đứng lên.

Thẳng đến Tư Lẳng Cô Hồng đi đến trong phòng, hấn vẫn chưa ngồi xuống, mà là lẳng lặng đứng thẳng, ánh mắt dừng ở mọi người trên người.

”Tham kiến thiếu chủ. “Nhất thời, mọi người cung kính hành lễ.

Tư Lẳng Cô Hồng” ân “Một tiếng, xem như làm đáp lại.

Mọi người này liền đứng thẳng thân hình, chỉ là thấy Tư Lẳng Cô Hồng vẫn chưa ngồi xuống, ở đây mọi người cũng không có người dám ngồi.

Thư phòng nội nhất thời yên tĩnh không tiếng động, Tư Lẳng Cô Hồng đạm nói:” Muốn nói cái gì. “

Bọn họ mở miệng muốn hấn tự mình tiến đến trao đổi, nhưng là chờ hấn tới lại mỗi người không ra ngôn. Tư Lăng Cô Hồng trong lòng niệm tưởng đều dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, lúc này sờ dĩ không có ngồi xuống, đúng là bởi vì hấn cũng không có tính toán cùng bọn họ nói thêm cái gì, chỉ ra mặt một hồi liền chuẩn bị trở về cùng Đường Niệm Niệm cùng nhau đi ngủ.

Hấn này một mở miệng, mọi người cũng ít một tăng cố kỵ, liền thấy Triệu trưởng lão trước ra tiếng nói:” Thiếu chủ, lần này hành động có thể nói bức vị, gia chủ bản thân thực lực khó lường, hướng chi tư lăng gia tộc xây dựng ảnh hưởng đã lâu, thủ hạ cao thủ nhiều không kể xiết, trực hệ Thiên Phẩm trưởng lão liền có mười hai vị nhiều. Không biết thiếu chủ nhưng có hoàn toàn nắm chắc? Nói ra, cũng cho ta chờ càng an tâm một ít. Rốt cuộc thiếu chủ tuổi còn thấp, đều không phải là chờ không được. “

Hấn này một ngậm khai, mặt khác cũng đều đem từng người ý kiến giảng ra. Thư phòng nội liền quanh quần những người này hoặc nhẹ hoặc

.....

Trọng thanh âm. Có ngôn trực tiếp mà đi, cũng có thật cẩn thận khuyên bảo, càng nhiều sự ồn này đây tự thân tuổi tác duy từ, ngôn ngữ chi gian có cây già lên mặt, có dạy dỗ ý tứ.

Hết thầy, bất quá vừa mới mở đầu, Tư Lăng Cô Hồng mỏng đạm thanh âm từ giữa xuất hiện,” ta muốn tư lăng gia. “

—— ta muốn tư lăng gia ——

Bình đạm đến cơ hồ cảm giác được dao động năm chữ, réo rất mỏng lạnh thanh âm, lại rõ ràng dừng ở ở đây mỗi người trong tai. Nhất thời sờ hữu nghị luận ngôn ngữ đều biến mất không thấy, lặng ngắt như tờ.

Tại đây trong im lặng, an tĩnh thư phòng, nháy đàng ánh nến. Tư Lăng Cô Hồng tĩnh trảm thân ảnh hân trường, xiêm y đơn bạc, kia

trương khuynh thể dung nhan nửa bên sườn dung ảnh ngược ánh nền tối tăm, nửa mặt chung quanh bị ánh nền nhiễm hơi hoàng tron bóng, làm hấn khuôn mặt chợt hiện một phân thâm thúy, càng vì thần bí tuyệt đại.

Hấn nói xong câu đó, liền nâng lên bước chân hướng cửa son mà đi.

Ở đây mọi người không khỏi tự động tránh ra con đường, nhìn theo hấn rời đi.

Có lẽ hấn không có tới phía trước, bọn họ sẽ bất mãn, hiểu ý thần khó định. Nhưng là đương hấn thân ảnh xuất hiện, chỉ cần một câu, năm chữ liền đánh vỡ sở hữu hết thảy. Hấn chỉ là tới nói cho bọn họ hấn quyết đoán, không cần dư thừa do dự, không cần cái gọi là kế hoạch ẩn nhẫn.

Hấn muốn tư lãng gia.

Chỉ cần biết được điểm này, cũng đủ.

Hấn không cần dùng khí thế uy hiếp, không cần lệ ngôn bảm báo, càng không cần tiểu tâm đón ý nói hùa. Chỉ là kia phân thông dong, Thái Sơn sập trước mặt mà sắc bất biến đạm tĩnh. Một câu nhàn nhạt ngôn ngữ, lại có làm người tin phục, không dám có bất luận cái gì cãi lời ma lực.

Nhiên, Tư Lãng Cô Hồng này phân làm thư phòng mọi người trong lòng sinh không dậy nổi bất luận cái gì phản kháng ma lực, một hồi đến chỗ ở sương phòng nội liền biến mất vô tung vô ảnh, còn lại chỉ có độc này một phân đầy ngập ôn nhu.

"A. "Nhìn trên giường chính ngủ đến cuộn tròn thành một đoàn Đường Niệm Niệm, Tư Lãng Cô Hồng thấp thấp cười một tiếng, sau đó nhẹ nhàng đi qua đi, cởi giày vớ áo ngoài, đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

Theo hắn tới gần, Đường Niệm Niệm đôi mắt cũng không có mở, chỉ là nỉ non một tiếng” Cô Hồng..... “Liên hướng trong lòng ngực hắn dựa. Vốn là cuộn tròn thân hình cũng chậm rãi thả lỏng mở ra, mềm mại oa ở trong lòng ngực hắn ngủ đến ánh mắt đều giãn ra, khóe miệng cũng phỉm nhợt nhạt thỏa mãn tươi cười.

Tư Lăng Cô Hồng rũ con ngươi, lẳng lặng nhìn nàng ngủ nham, cúi đầu liền ở nàng khuôn mặt thượng, mềm nhẹ giống như lông chim phát quá quý trọng hôn môi.

”Niệm Niệm..... Ngươi muốn, ngươi thích, ta đều sẽ cho ngươi, vì ngươi làm được. “Tư Lăng Cô Hồng thấp thấp hứa hẹn, chỉ có chính hắn nghe thấy. Ở an tĩnh giường nội giống như gió nhẹ, hỗn hợp thanh đạm hương, tản mát ra khác ôn sắc.

Hôm sau.

Tư Lăng Cô Hồng trở về vô ngàn rừng rậm tư lăng gia tộc sự tình đã tất cả đều biết. Toàn bộ tư lăng gia tộc có vẻ vô cùng bình thản, đều không phải là phát sinh bất luận cái gì khác sự tình. Đây là này phân bình tĩnh, lại có loại bão táp tiến đến phía trước, làm người chỉ cảm thấy trong lòng tựa đề ép một khối cự thạch tĩnh. Đang ở buổi trưa, liền có một người tiến đến thôn trang, mang theo tư lăng hoài nhân truyền triệu.

”Gia chủ thỉnh thiếu chủ cùng thiếu phu nhân cùng đi trước lưu lam điện một tụ. “

Thiếu phu nhân ba chữ vừa ra, một bên hầu hạ Chu Diệu Lang hơi hơi biến sắc.

Bên này, đang ở cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau chơi tiểu ngoạn ý Đường Niệm Niệm nâng phía dưới, chỉ là nhìn mắt người nọ, liền lại lần nữa đem ánh mắt dừng ở trong tay mâm tròn thượng. Mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng ăn chính mình một chữ, tức khắc hai tròng mắt trợn mắt, tìm đúng cơ hội cũng ăn Tư Lăng Cô Hồng một tử.

Tư Lăng Cô Hồng trong mắt nổi lên cười, làm bộ không chú ý hạ một tử, lại vừa lúc đưa đến nàng bao vây tiểu trừ nội.

Đường Niệm Niệm con người sáng ngời, bắt quá ngay sau đó liền ngẩng đầu, nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng nói:” Cô Hồng cố ý?
“

”Cái gì? “Tư Lăng Cô Hồng trên mặt có chút nghi hoặc.

Đường Niệm Niệm liền nhìn chăm chăm hấn một hồi, nói:” Cô Hồng trang không giống. “

Đừng nói hấn trang không giống, chỉ bằng mượn bọn họ nhiều như vậy nhật tử song tu sau, đối với đối phương tâm ý đều có thể đủ mơ hồ cảm giác được. Đường Niệm Niệm nơi nào còn nhìn không ra hấn cố ý ở nương chính mình.

Tư Lăng Cô Hồng mặt lớn lên lông mi nhẹ phiến hạ.

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, sau đó cong lên mặt mày, mềm mại nói:” Nếu là Cô Hồng thắng, ta cấp Cô Hồng ăn, nếu là Cô Hồng thua, Cô Hồng cho ta ăn! “

Nếu là ngày xưa, có lẽ Tư Lăng Cô Hồng nhất thời còn nghe không rõ nàng nói chính là cái gì. Nhưng là đến từ bắt đầu xem nàng những cái đó sách sau, tự nhiên liền đã hiểu. Thả những lời này, hấn nhớ rõ cũng là ra đến nơi đó mặt.

Tuy rằng này thắng thua nghe tới đều là ăn, khác nhau cũng không lớn. Nhưng là Tư Lăng Cô Hồng nhìn trước mắt nàng này phó miệng cười, nghe kia mềm mại thanh âm. Con người hơi hơi thâm một ít. Tổng cảm thấy, ‘ ta cấp Cô Hồng ăn ’ cái này lời nói càng làm cho nhân tâm động.

Đường Niệm Niệm nói xong này liền chút nào không khách khí, đem hấn đưa tới cửa tới một tử cấp ăn, theo sau lại di động một vị.

&nbs

.....

p; Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng rũ mắt, trắng nõn ngón tay đem mình phóng một tử di động. Tựa hồ bất động thanh sắc, mặt không đổi sắc, nhưng là tựa hồ..... Nghiêm túc?

Một bên Thù Lam cùng Chu Diệu Lang nhìn lại là buồn cười lại là hơi xấu hổ. Cũng chỉ muốn chủ mẫu (tiểu thư) có thể như vậy trắng trợn táo bạo đem những lời này nói ra, cũng chỉ có ở chủ mẫu (tiểu thư) trước mặt, trang chủ mới có thể biểu hiện ra này đó thật sự ít có cảm xúc cùng hành vi.

Này hai người chính chơi đến tập trung tinh thần, bên kia bị quên đi nam tử. Sau khi, lại lần nữa ra tiếng nói:” Gia chủ lần này thỉnh thiếu chủ cùng thiếu phu nhân một tụ là vì thương thảo trắng tròn ngày, thiếu chủ cùng thiếu phu nhân thành thân việc, thỉnh thiếu chủ cùng thiếu phu nhân dời bước. “

Lời này vừa nói ra, Tư Lăng Cô Hồng xem ngón tay hơi hơi dừng một chút, sau đó nhàn nhạt” ân “Một tiếng, tiếp theo xem.

Được đến hần đáp lại, nam tử cũng không cần phải nhiều lời nữa, khom lưng hành lễ sau này liền rời đi.

Chu Diệu Lang sắc mặt lại theo nam tử vừa mới lời nói hơi nhúu khởi mày, nhìn chính chơi đến nghiêm túc ám áp hai người, cũng không có ra tiếng quát rầy. Trang chủ chắc chắn có ý nghĩ của chính mình tính toán, chủ mẫu cũng đều không phải là kiêu nhu nhỏ yếu hạng người, xem thường nàng, ngược lại sẽ chết thực thảm.

Chờ hai người một mâm chơi xong sau đã là một nén nhang chuyện sau đó, kết quả cuối cùng? Chỉ cần xem Tư Lăng Cô Hồng khóe miệng tươi cười, cùng Đường Niệm Niệm hơi hơi nhấp môi, hai tròng mắt đen bóng nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng thần sắc liền có thể đã nhìn ra.

Đọc theo đường đi, Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng đi trước lưu lam điện khi, ánh mắt liền không có rời đi quá nàng khuôn mặt. Chỉ cảm

thấy như vậy bộ dáng nàng xem đến thật sự làm người thích cực kỳ, thậm chí làm người dâng lên khi dễ ý niệm. Tư Lăng Cô Hồng khẽ vuốt mái tóc của nàng, tuy rằng không nói gì, nhưng là trong lòng đã tính toán buổi chiều lại chơi khi thua với nàng.

Một uông nước sông xanh biếc không gợn sóng hồ sen, bích diệp tiếp thiên, hoa sen nở rộ phần bạch.

Đi ở bạch ngọc gọt giữa gallery thủy kiều, ở thanh y tỳ nữ hành lễ trung, hai người liền tiến vào chót vót trong nước lưu lam trong điện.

Lưu lam trong điện, tư lăng hoài nhân đang ngồi ở thượng vị, một bộ áo tím váy lụa cổ tịch nhan liền đứng ở hần phía sau ngoan ngoãn vì hần rũ vai, tư lăng về nhận ngồi ở phía dưới một chỗ vị trí thượng, mặt mang cười, tựa chính nghe được cái gì buồn cười sự tình, phát ra một tiếng cười nhẹ.

Một màn này, chỉ cần cứ như vậy xem qua đi, thật sự là một bộ phụ tử tử hiếu ấm áp bức họa cuộn tròn.

”A..... Hồng nhi, Niệm Niệm, “Tư lăng hoài nhân nâng lên mắt, vừa lúc hướng cửa xem ra, trông thấy hai người cười nói:” Các người nhưng làm ta này làm cha hảo chờ a. “

Tư lăng về nhận híp híp mắt, cười nói:” Ca ca cùng tiểu tẩu tử vừa mới trở về, dù sao cũng phải ôn tồn một hồi, cũng khó trách cũng lâu chút. “

Bên kia, cổ tịch nhan ánh mắt từ Tư Lăng Cô Hồng tiến vào liền dừng ở hần trên người, hơi nhấp môi, tựa muốn nói cái gì lại không dám nói, kia tần mi bộ dáng, chọc người thương tiếc.

”Hảo, Nhan Nhi, qua bên kia ngồi. “Tư lăng hoài nhân ghé mắt, đối cổ tịch nhan nói.

”Tốt, cha nuôi. “Cổ tịch nhan thấp thấp lên tiếng, nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, liền ngồi đến Tư Lăng Cô Hồng đối diện đi.

Tư Lăng Cô Hồng như cũ ôm ấp Đường Niệm Niệm ngồi chung một vị, hiện giờ ở ba người trong mắt đã thấy nhiều không trách. Hấn con người nhàn nhạt dừng ở tư lăng hoài nhân trên người, xong xuôi đạm nói:” Trăng tròn ngày hôn sự. “

Tư lăng hoài nhân cũng không giả ngôn mặt khác, nhìn mắt ở trong lòng ngực hấn Đường Niệm Niệm, cười nói:” Người cùng Niệm Niệm vốn là lưỡng tình tương duyệt, dưới bầu trời này cũng chỉ có Niệm Niệm mới có thể như thế thân cận người, thả ở đại biển mây các người hai người quan hệ cũng đều đã truyền khai. Cha cũng không phải câu nệ truyền thống người, vừa lúc trăng tròn ngày người nương cũng có thể trình diện, kia cũng là cái ngày lành, khiến cho hai người các người đem hôn sự cấp làm. “

Hấn lời nói rơi xuống, trong điện một mảnh an tĩnh.

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ đôi mắt, nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng,” chúng ta không phải đã thành thân? “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng con người, nói:” Kia không tính. “

Kia tràng đưa gả chung quy không phải đứng đắn kết hôn, vốn dĩ ở Chu Diệu Lang đám người trong mắt, ở không có được đến Tư Lăng Cô Hồng thừa nhận, cũng bất quá là một cái tân nương, lại không phải chân chính chủ mẫu.

Tư Lăng Cô Hồng trong lòng vốn là tính toán, muốn lần này trăng tròn ngày, cùng nàng chân chính thành thân. Tư lăng hoài nhân tính toán, vừa lúc cùng hấn tương xứng.

Tư lăng hoài nhân chậm rãi cười nói:” Thiệp mời cha đã sai người chuẩn bị tốt, ra bên ngoài tặng đi ra ngoài. Mặt khác sự tình các người cũng không cần nhọc lòng, chỉ cần chờ thành thân là được. “

Đối này, Tư Lăng Cô Hồng chỉ là gạt đầu, sau đó ôm Đường Niệm Niệm liền chuẩn bị rời đi.

Tư lãng hoài nhân vỗ tay một cái, nói:” Hồng nhi cùng Niệm Niệm nhưng dùng cơm xong? Vừa lúc cùng nhau lại lần nữa ăn cơm xong lại đi không muộn. “

Tư Lãng Cô Hồng không có đáp lại, Đường Niệm Niệm tự nhiên cũng liền không có đáp ứng. So với những người khác làm gì đó, nàng tự nhiên càng thích Tư Lãng Cô Hồng làm thiện. Huống chi Tư Lãng Cô Hồng biết được nàng khẩu vị, làm đồ ăn càng là có thể so trù nghệ đại sư. Ngay cả Tuyết Diên Sơn Trang Tăng sư phó cũng đều muốn hỏi thẹn không bằng. Ấn cái này xu thế đi xuống, tương lai trở thành trù nghệ tông sư cũng chỉ là

.....

Thời gian vấn đề.

Mắt thấy hai người đi ra cửa, tư lãng hoài nhân trên mặt tươi cười cũng chậm rãi giảm đạm, cuối cùng hóa thành lãnh trầm.

Cổ tịch nhan nhìn nhìn hấn, lại nhìn nhìn cửa, cuối cùng một chút từ ghé dựa thượng đứng lên, cùng tư lãng hoài nhân nói một tiếng, liền bay nhanh đuổi theo.

Tư lãng về nhận mỉm cười nhìn, chỉ còn lại có hai người lưu lam điện có chút nặng nề. Hấn giật giật thân, liền cũng đứng lên, cười nói:” Cha, hài nhi cũng cáo lui trước. “

Tư lãng hoài nhân nhìn hấn một cái, kia ánh mắt lãnh đạm lại lãnh lệ làm người sợ hãi.

Tư lãng về nhận trong lòng nhảy lên, lại sinh không dậy nổi một chút phản cảm, thẳng đến tư lãng hoài nhân gật đầu, đạm nói:” Đi thôi. “

Hấn liền thu thân đi ra ngoài.

Vừa ra khỏi cửa ngoại, trong sáng thanh triệt không khí làm hấn không khỏi một ngụm trọc khí phun ra. Trong lòng yên lặng nghĩ,

mấy ngày nay, cha tính tình này càng ngày càng hỉ nộ không chừng đi lên.

Tùy theo, một bên đầu, hấn liền nhìn đến lúc này chính ngăn lại ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trước mặt cố tịch nhan ba người. Khóe miệng phun cười, hấn chậm rãi đến gần chút, đưa bọn họ xem đến rõ ràng hơn, lời nói cũng nghe đến càng rõ ràng.

Ngày lãng phong thanh, xanh biếc phấn hà.

Cố tịch nhan cắn môi đỏ, mẫn nhãn ủy khuất khổ sở, liền đứng ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt thấp giọng nói:” Cô Hồng, ngày ấy lời nói của ta thật là vô tâm, mấy ngày nay ta cũng đã kiểm điểm, người không cần tái sinh ta khí..... “

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa nói chuyện, Đường Niệm Niệm đã ôm lấy hấn eo, ra tiếng nói:” Tưởng trở về ăn Cô Hồng làm điểm tâm. “

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng tất cả, không hề có để ý tới trước mặt cố tịch nhan. Dưới chân một bộ, người đã đến một trượng ở ngoài, không lưu lại cố tịch nhan muốn đuổi theo cũng đuổi không kịp.

Cố tịch nhan cắn răng gắt gao nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm xuyên thấu qua Tư Lăng Cô Hồng đầu vai, cũng vừa lúc cùng nàng đối diện ở liếc mắt một cái. Bất quá liếc mắt một cái liền nhàn nhạt sườn khai ánh mắt đi.

Không thích, lại không thể giết.

Vậy không để ý tới hảo.

Ở không có chân chính chọc bực nàng, xúc phạm tới nàng tiền đề hạ.

Đường Niệm Niệm như vậy không chút nào che giấu làm lộ, làm như khinh thường nhìn lại giống nhau, làm cố tịch nhan càng khí khó dần nổi.

Dựa vào cái gì!? Nàng rót cuộc dựa vào cái gì!

”Chỉ bằng ca ca đối nàng sủng ái, bằng nàng Thiên Phẩm luyện được sư thân phận, bằng nàng nhưng không hề tổn thương thân cận ca..... “Bên người truyền đến thấp thấp tiếng cười, đúng là chậm rãi đi tới tư lãng về nhận. Hấn mỉm cười nhìn nàng, tiếp theo cười nói:” Còn cần ta tiếp tục nói sao? Người lấy làm tự hào mỹ mạo cùng nàng so sánh với, có lẽ tương đương, nhưng là phong hoa lại kém cõi không ngừng một bậc; người lấy làm tự hào quyền rũ đáng người, cùng nàng so sánh với, như cũ vô pháp siêu việt; người lấy làm tự hào tài tình, cùng nàng so sánh với..... A! Điểm này còn không biết, chỉ là ta nhưng biết được nàng nếu nhảy lên vũ tới định là so người càng mỹ. “

Hấn nhàn nhạt cười, khuôn mặt ưu nhã mà tà mị, chậm rãi nói:” Người nói, nàng dựa vào cái gì? “

Nguyên lai, cố tịch nhan nhất thời quá mức buồn bực, thế nhưng đem trong lòng suy nghĩ bật thốt lên nói ra. Này liền có tư lãng về nhận lời này ngữ.

Cố tịch mặt mũi sắc một bạch, dưới chân lão đảo lui một bước, bàn tay đỡ bạch ngọc kiều lan. Hai mắt cơ hồ tức giận đến đỏ lên, rốt cuộc duy trì không được ngày thường tự phụ quyền rũ bộ dáng, thanh âm có chút bén nhọn,” tư lãng về nhận, người đừng quên, người rót cuộc là bên kia người! “

Tư lãng về nhận tươi cười một thâm, có vẻ có chút ma mị, thanh âm càng thêm nhẹ nhàng chậm chạp câu nhân, tựa hồ có thể trêu chọc đến người trong lòng, thấp thấp giống như tình nhân mật ngữ,” lời này người nên nói cho chính mình nghe, đừng bị tình yêu bị lạc hai mắt, phân không rõ ràng lắm chính mình vị trí, bằng không kết cục như thế nào, yêu cầu ta lại đến nói cho người sao? “

Cố tịch nhan hai mắt hiện lên hoảng sợ, lại liên tục lui một bước, tựa hồ đối lúc này tư lãng về nhận rất là cố kỵ.

”Ha hả. “Tự lẳng về nhận thấp thấp cười, sau đó xoay người đi phía trước đi, không có người phát hiện hẳn trong tay áo hơi hơi nắm lên bàn tay.

Thành thân sao?

Thật sự liền danh chân ngôn thuận, làm thiên hạ đều biết a.

Lưu lam điện từ biệt lúc sau, toàn bộ tư lẳng gia tộc liền bắt đầu công việc lu bù lên. Hồng cảm hỉ tự, hỉ yến sở cần, đều cần ở trắng tròn ngày hoàn thành.

Mấy ngày liền tới, Chu Diệu Lang dám người biết được chuyện này sau, cũng tự mình cấp Đường Niệm Niệm lượng thân làm áo cưới. Bất quá này lượng thân sự tình lại còn chưa bắt đầu, đã bị Tư Lẳng Cô Hồng ngăn cản, sau đó ngày thứ hai Đường Niệm Niệm kích cỡ cũng từ hẳn cho. Đối này, Chu Diệu Lang dám người cũng chỉ là cảm thán một tiếng, không ở hẳn tưởng.

Áo cưới hình thức các nàng càng là tìm nhiều loại, lúc này chính đem tập tranh bày biện ở Đường Niệm Niệm trước mặt làm nàng chọn lựa. Chu Diệu Lang ở một bên thấp giọng cảm thán cười nói:” Năm đó như vậy liền đem chủ mẫu cưới trở về Tuyết Diên Sơn Trang, thật sự có chút quá mức trò đùa bất chính. Bất quá nếu không phải bởi vì kia ngoài ý muốn, chủ mẫu cũng sẽ không cùng trang chủ tương ngộ, kết thành như vậy lương duyên. “

Nàng nói,

.....

Ánh mắt liền dừng ở lúc này chính cùng nhau ngồi Tư Lẳng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt càng lộ ra cảm kích. Nếu nói dĩ vãng nàng còn đối Đường Niệm Niệm có chút bất mãn, cảm thấy nàng đối Tư Lẳng Cô Hồng không tốt, cảm thấy nàng ủy khuất Tư Lẳng Cô Hồng, lúc này lại là tự đáy lòng yêu thích nàng, tôn kính nàng, càng cảm kích nàng.

Nếu không có có nàng, trang chủ lại sao có thể giống hiện giờ như vậy, luôn là trên mặt mang theo cười. Tan đi kia một thân yên tĩnh cô lãnh, đối vạn sự đều không có hứng thú tịch mịch.

Diệp thị tỷ mọi lúc này cũng vây quanh ở bên cạnh, đối tập tranh hôn phục cảm thấy hứng thú, nhìn dáng vẻ so Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này hai cái đương sự còn muốn để ý hưng phấn.

Liên Kiều:” Chủ mẫu, chủ mẫu, cái này đẹp, thật xinh đẹp! Nếu là ăn mặc chủ mẫu trên người, nhất định đẹp! “

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua, lắc đầu:” Trọng. “

Chỉ là nhìn liền cảm thấy phồn đa lại rất nặng.

Mộc hương lập tức tìm được một khác kiện, vui mừng nói:” Chủ mẫu, kia cái này đâu? Cái này đơn giản, nhưng là dùng liệu đều là cực hảo, là nhẹ nhàng vân tơ lụa, còn có cái này mũ phượng! “

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua, cũng cảm thấy khá xinh đẹp, chỉ là nhớ tới năm đó đè ở trên đầu lễ quan, lắc đầu nói:” Không cần đầu quan. “

Tư Lăng Cô Hồng làm như nhìn ra nàng suy nghĩ, mơn trớn nàng nhu thuận mặc phát, khóe miệng giơ lên một mặt ôn nhu cười. Hắn nhớ tới, bọn họ ở Tuyết Diên Sơn Trang mới gặp thời điểm.

”Niệm Niệm tưởng như thế nào liền như thế nào. “Hắn nói.

Đường Niệm Niệm nghe, cũng giơ lên khóe miệng, lại vẫn là nghiêm túc nhìn tập tranh. Nàng tuy không thích phức tạp bội sức áo cưới, nhưng là đây là nàng muốn cùng Tư Lăng Cô Hồng thành thân, chỉ là biết được điểm này, liền đủ để đem mặt khác xem nhẹ.

Thẳng đến buổi chiều, Đường Niệm Niệm mới cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau tuyển hảo hôn phục hình thức. Chu Diệu Lang chờ liền lập tức đem chi lầy xuống, chuẩn bị thân thủ chế tác.

.....

-----oOo-----

Chương 73: chân tướng (thân nhóm muốn bình tĩnh)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đảo mắt nửa tháng thời gian, liền ở như vậy bận rộn vui sướng rồi lại khẩn trương không khí trung qua đi, khoảng cách trăng tròn ngày chỉ còn lại 5 ngày. Mạ Mã bá 爨 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Nửa tháng tới, vô ngàn trong rừng rậm thỉnh thoảng là có thể đủ nghe được thú rống điều đề thanh, chỉ thấy tứ phương nhân mã một đám đã đến. Đều là bị phát hạ thiệp mời ứng ước mà đến, tư lãng gia tộc cũng một sửa ngày thường cổ xưa trang nghiêm, nhuộm dẫm ra vài phần náo nhiệt vui mừng.

Ngày này, dùng xong đồ ăn sáng sau, Tư Lãng Cô Hồng liền một người sớm ra ngoài, Đường Niệm Niệm tắc bị Chu Diệu Lang chờ nữ tử ở sương phòng nội thử các nàng mấy ngày liền chế tạo ra tới áo cưới. Này áo cưới vừa thấy đi giống như một bút phác hoạ, lưu sướng đến cực điểm. Mặc kệ là từ nguyên liệu vẫn là từ trong đó rất nhỏ thêu văn đều cực kỳ tinh xảo.

Đường Niệm Niệm tuy rằng không mừng người khác quay chung quanh đưng vào, nhưng là đương mấy nữ đầy mặt tươi cười cùng chờ mong vui mừng phải vì nàng ăn mặc. Liếc mắt một cái liền đem mấy nữ ngón tay thượng còn không có đánh tan dấu vết xem ở trong mắt. Đường Niệm Niệm rữ rữ mắt tử, khóe miệng liền nhẹ nhàng dương, liền tùy ý các nàng động tác. Làm giờ tay khi giờ tay, làm xoay người khi xoay người, ngoan ngoãn đến làm mấy nữ đều là có chút thụ sủng nhược kinh cảm giác.

Mấy nữ cũng biết được nàng cũng không thích ở trên người mang quá nhiều phụ tùng, cũng cũng chỉ là ấn cát lợi cần thiết cấp mang lên, mặt khác một mực giản lược.

Đãi mấy nữ dừng lại động tác, sau đó đứng ở một bên nhìn trước mắt người mặc áo cưới Đường Niệm Niệm, trong mắt đều chớp động kinh diễm cảm thán.

Đường Niệm Niệm dung mạo vốn là thanh nhã tuyệt tục, tú mỹ vô cùng, cho người ta liếc mắt một cái cảm giác giống như là thủy tinh tạo hình giống nhau nhân nhi. Chẳng sợ đã mang thai tiếp cận bốn tháng tới, nhưng là Đường Niệm Niệm bụng vẫn là không thể nào hiện hình. Lúc này nàng tóc đẹp vẫn là Tư Lăng Cô Hồng vì nàng sơ đơn giản thúc một sợi, tất cả khóa ở sau lưng. Hồng y diễm mà không tục, mịn mà không yêu, ăn mặc nàng trên người, sắc đến nàng tinh bạch trong suốt gò má cũng nhiễm đỏ ửng, hai tròng mắt trong trẻo đậm tĩnh, khoe miệng nhẹ nhàng mỉm cười. Nàng hình nùng tiêm đến trung, dài ngắn hợp, vai như tước thành, eo như ước tổ.

Như vậy nàng, chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó, khiến cho người xem đến thất thần, tựa như một bộ không thể chạm đến yêu tiên bức họa cuộn tròn.

”Tiểu thư, thật đẹp! So lần trước càng mỹ!” Thù Lam tán thưởng nói. Nàng nói chính là thiệt tình thực lòng.

Lúc trước ở Đường Môn xuất giá khi, Đường Niệm Niệm thân thể vẫn là giống như đờ phong nhược liễu, da thịt tái nhợt, ăn mặc hồng y nàng đồng dạng tuyệt mỹ vô song, lại nhu nhược đến tựa chớp mắt liền có thể theo gió mà tán. Lúc này nàng da thịt hồng nhuận, cả người linh khí, phong hoa tuyệt đại.

”Chủ mẫu thật xinh đẹp!” Diệp thị tỷ muội cũng trăm miệng một lời nói.

Đường Niệm Niệm chớp chớp con ngươi, sau đó liền nở nụ cười, nói:” Ta biết. “

Nàng vẫn luôn đều biết chính mình hiện tại thân mình dung mạo đẹp.

Vừa nghe nàng này thanh chỉ là ăn ngay nói thật thừa nhận. Bốn nữ đều một chút cười lên tiếng âm, nhất thời toàn bộ sương phòng nội đều là bọn nữ tử trong trẻo dễ nghe tiếng cười.

Đãi Tư Lăng Cô Hồng trở về khi vừa lúc là giữa trưa, lúc này mấy nữ cũng giúp Đường Niệm Niệm đổi về nguyên lai xiêm y, tự giác rời đi, chuẩn bị đem áo cưới mặt khác chi tiết cải biến đến càng vì tinh tế chút.

Trước khi đi, Đường Niệm Niệm trong tay đã xuất hiện một cái hộp ngọc đưa cho các nàng.

Mấy nữ biểu hiện sửng sốt, ở nhìn đến Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở các nàng trên tay khi, nhất thời trong lòng đều là chấn động, sau đó cười nhận lấy.

Tuy rằng các nàng đều có được, nhưng là Đường Niệm Niệm có thể như vậy chú ý tới các nàng, cái loại này không tiếng động quan tâm làm nhân tâm ấm.

Cũng là vì các nàng vì nàng làm áo cưới thật sự không phải bình thường tài chất, trong đó thêu văn sợi tơ đều là cực kỳ khó được trân quý, nếu không có như thế cũng sẽ không làm các nàng ngón tay như vậy bị thương.

Đường Niệm Niệm nhìn các nàng tiếp được, nói:” Quần áo rất đẹp, không cần lại sửa. “

Chu Diệu Lang cười nói:” Chủ mẫu không cần lo lắng chúng ta, này mặt sau một ít đều là đơn giản sống, không có gì đại sự. “

Diệp thị tử muội cũng liên thanh cười nói:” Đúng vậy, đúng vậy!
“Ngay sau đó, Liên Kiều chớp mắt vui cười nói:” Chủ mẫu nếu là cảm động nói, vậy chờ tiểu chủ tử sinh ra tới, cái thứ ba xuyên ta cùng mộc hương làm xiêm y! “

Mộc hương hai mắt sáng ngời, cũng liên tục gật đầu.

Thù Lam tức khắc trừng mắt, nói:” Các người đánh hảo tính kế, nhưng vì cái gì là đệ tam a? “

Mộc hương cùng Liên Kiêu tâm ý tương thông, nơi nào sẽ không biết nàng tâm tư, này liền cười nói:” Bởi vì đệ nhất kiện cùng nàng cái thứ hai khẳng định là chủ mẫu cùng trang chủ cấp làm hoặc là mua. “

Thù Lam vừa nghe, cũng không dám này tranh này đệ nhất đệ nhị, chính là này đệ tam như thế nào đều đến tranh một tranh.

Vẫn là Chu Diệu Lang ở một bên cười mắng:” Đều không đi rồi? Ở trang chủ cùng chủ mẫu trước mặt như vậy âm ỉ còn thể thống gì! “Không có nhìn đến trang chủ đã nhìn qua vài lần sao? Mỗi người đều cao hứng quá mức, không có ánh mắt?

Diệp thị tỷ muội le lưỡi, này liền vội vàng đối với Tư Lăng Cô Hồng cười nói:” Trang chủ, ngài cùng chủ mẫu ôn tồn, chúng ta liền đi trước! “

Thù Lam vì thắng nhãi này cao hứng quá mức lớn mật mà cảm thấy bất đắc dĩ, này

.....

Cũng cười đối hai người nói:” Nô tỳ cáo lui. “

Mấy nữ này liền một đám rời đi, tùy tiện mang đi còn có xà quái cùng Lục Lục. Máy này các nàng khá vậy có cấp này một hồ một xà một thú làm bộ đồ mới, chuẩn bị ở thành hôn thời điểm cho chúng nó mặc vào. Này đó đều là trải qua Đường Niệm Niệm cho phép, thả còn phải nàng lên tiếng, cần thiết xuyên.

Nàng đều lên tiếng, này một hồ một xà một thú, nơi nào còn có không mặc đạo lý.

Ánh nắng hứa hứa, âm áp lại không chước người.

Đương Tư Lăng Cô Hồng ngôn muốn đi làm thiện khi, Đường Niệm Niệm cũng lập tức mở miệng theo sau.

Thiện phòng nội, Đường Niệm Niệm liền ngồi ở một bên nhìn Tư Lăng Cô Hồng làm thiện. Nàng mang thai chịu không nổi khói dầu vị, nhưng là tại thân thể chung quanh bày ra cái chắn liền không có sự tinh. Một tay nhéo điểm tâm, vừa ăn bên nhìn Tư Lăng Cô Hồng, bên môi đều là tươi cười.

Cơm trưa, Tư Lăng Cô Hồng làm được cũng không nhiều, chỉ là bổ dưỡng cháo tổ yến cùng một ít ăn vặt.

Đang lúc một làm tốt, Đường Niệm Niệm liền dựa đi lên, hai mắt đen bóng nhìn hấn, trên mặt tươi cười một chút không giảm.

Tư Lăng Cô Hồng cười nói:” Muốn ở chỗ này dùng bữa? “

”Ân. “Đường Niệm Niệm gạt đầu, liền duỗi tay đem hấn làm tốt ăn vặt đều hỗ trợ bụng, phóng tới thiện phòng nội một bên trên bàn.

Tư Lăng Cô Hồng bụng kia chính nhiệt cháo tổ yến đi tới, ngồi ở vừa mới Đường Niệm Niệm sở ngồi ghế trên, mỉm cười nhìn Đường Niệm Niệm, thò tay. Đường Niệm Niệm tự nhiên vô cùng liền sờn ngồi ở hấn trên người, toàn bộ thân thể trọng lượng đều dựa vào ở hấn trên người, ngửa đầu ánh mắt ở hấn trên mặt lưu luyến.

Tư Lăng Cô Hồng đôi tay vòng qua nàng thân mình, một tay bụng một cháo chén, một tay cầm cái muỗng. Mỗi một muỗng trước thổi lạnh chút dùng môi thử độ ấm mới uy đến nàng trong miệng, nhìn nàng vẻ mặt tươi cười nuốt, nhẹ giọng hỏi:” Niệm Niệm thực vui vẻ? “

”Ân. “Đường Niệm Niệm nuốt xuống trong miệng mỹ thực, gạt đầu.

”Bởi vì các nàng? “

”Ân. “

Tư Lăng Cô Hồng lông mi nhẹ phấp, không nói gì. Tuy rằng nàng bởi vì những người khác cười đến như thế vui vẻ, hẳn trong lòng có điểm ăn vị, nhưng là nàng có thể như vậy vui vẻ, lại cũng làm hẳn thích cao hứng. Loại này mâu thuẫn tại đây đoạn nhật tử, luôn là có thể phát sinh ở hẳn trên người, trên mặt thiếu có thể nhìn ra tới.

Hắn không nói, Đường Niệm Niệm cũng không nói, chỉ là một cái ôn nhu uy cháo, một cái híp mắt yên lặng nuốt.

Đơn giản như vậy lại đơn điệu hành vi, ở cái này không coi là tinh xảo thiện phòng nội phát sinh, lại không có một chút không thú vị, ngược lại có loại thời gian đều trở nên thông thả lên an tường.

Chờ Tư Lăng Cô Hồng một chén cháo uy xong rồi, Đường Niệm Niệm vươn cái lưỡi ở bên môi khẽ liếm, sau đó lại đột nhiên xoay người ôm Tư Lăng Cô Hồng vòng eo, vùi đầu vào trong lòng ngực hẳn.

Tư Lăng Cô Hồng vốn muốn lại uy nàng ăn một chén động tác cũng tùy theo một đốn, buông chén xuống, đôi tay đem nàng ôm vào hoài, thấp giọng kêu:” Niệm Niệm? “

”Cô Hồng, ta thực vui vẻ! “Đường Niệm Niệm chôn ở trong lòng ngực hẳn phát ra thanh âm có chút ong ong.

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng lẳng lẳng ôm nàng, tham luyến trên người nàng độ ấm cùng hương vị.

Đường Niệm Niệm thấp thấp thì thầm:” Chu Diệu Lang, Thù Lam, Liên Kiều, mộc hương các nàng đều thực hảo! “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt lóe lóe.

Đường Niệm Niệm lại mấy đạo:” Hồng Lê cùng Bạch Lê rất thú vị. “

”..... Ân. “Kia hai chỉ đều là hùng.

”Chiến Thương Tiễn, Lý Cảnh lời nói thiếu, nhưng là đều thực sẽ làm việc, sẽ không phản bội, cũng thực hảo. “

”..... Ân. “Nàng ở khen mặt khác nam tử.

Đường Niệm Niệm ngửa đầu, miệng cười lộng lẫy, giống như quỳnh hoa dưới ánh trăng nở rộ, thiên hồng gò má, cười càng hơn tình hoa:” Bọn họ đều đối ta thực hảo thực hảo, sẽ để ý ta thích cùng không thích, sẽ vì ta bị thương, sẽ giúp ta làm quần áo, sẽ phao ta thích uống trà, sẽ vì làm ta cao hứng, làm sự tình các loại..... “

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng đánh gãy nàng lời nói.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt,” ân? “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ta sẽ đối với ngươi càng tốt. “

”Ân! “Một phần lúc trước, lần đầu nghe được hắn nói như vậy lời nói thời điểm hoài nghi cùng chần chờ, lúc này lại nghe được Tư Lăng Cô Hồng như vậy hứa hẹn, Đường Niệm Niệm có chỉ có không hề giữ lại tươi cười,” ta tin ngươi. “

Tư Lăng Cô Hồng thấp giọng nói:” Niệm Niệm không cần tưởng người khác. “

Hắn kỳ thật, thật sự thực bá đạo, độc chiếm dục rất mạnh.

Đường Niệm Niệm nói:” Thù Lam bọn họ không phải người khác. “

Tư Lăng Cô Hồng sáng mắt hơi hơi một dạng.

Lúc này, nên may mắn Chu Diệu Lang dám người không ở nơi này, nếu không sợ

.....

Là còn phải đã chịu lan đến.

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu lên liền ở hắn trên môi khế liếm, thanh âm thấp mềm:” Bọn họ đối ta thực hảo, không phải người khác. “Hai tròng mắt liền đối cấp trên lăng Cô Hồng con ngươi, bình

tĩnh lại nói:” Cô Hồng lại là quan trọng nhất người, thích nhất cũng là Cô Hồng. “

Nàng tâm tư luôn là viết trên mặt, sạch sẽ trắng ra đến thật sự hảo đoán. Chỉ là ngày thường nhiều là đăm tĩnh, nàng con người đồng dạng như thế. Duy độc ở đối mặt hẳn khi lại phá lệ rục rỗng lung linh, linh động bức người.

Lời này nói ra cho người ta chỉ có chân thành tha thiết nghiêm túc, tìm không được một chút giả dối.

Tự Lăng Cô Hồng đôi tay chặt chẽ lại sẽ không làm nàng cảm giác được một phen khó chịu ôm lấy nàng trong ngực, sở hữu lời nói đến khẩu chỉ còn lại có một tiếng” ân “Từ phé phủ yết hầu phát ra nhẹ nhàng đáp lại.

Đường Niệm Niệm cười sườn nghiêng người, sau đó lại thích nói:” Còn muốn ăn. “Nàng ánh mắt lóe sáng dừng ở trên bàn vừa mới ăn non nửa đồ ăn.

”Hảo. “Tự Lăng Cô Hồng mỉm cười, vì nàng tự mình đoán chén thịnh cháo, uy thực sát môi.

Đường Niệm Niệm tính tình mang thù mà luôn là tính đến rõ ràng, đạo đức luân lý quan niệm ở nàng trong mắt cũng không coi trọng, đều có chính mình một bộ chuẩn tắc. Vô luận nàng đối người khác như thế nào đăm mạc, nhưng là đối người một nhà lại là thật thật tại tại bên vực người mình. Kỳ thật, chỉ cần thiệt tình thực lòng đối nàng hảo một chút, quan ái yêu thương một chút, nàng liền sẽ ghi tạc trong lòng. Nếu không có muốn nói lên, nàng chính là như thế mâu thuẫn, tựa cực dễ dàng bị cảm động, rồi lại rất khó chân chính vào nàng tâm.

Nếu bị nàng ghi tạc trong lòng, nàng chính là chân chân chính chính nhớ rõ.

Ba ngày sau ban đêm. Hạo nguyệt ngàn dặm, nhu lãnh ánh trăng khuyh sái đại địa, chung quanh sơn thủy tất cả giống như bọc lên một tầng sa mỏng tổ trang.

Tư lãng về nhận đang từ Trường Sinh Điện ra tới, ban đêm thanh phong đem hấn một đầu mặc phát thổi quét. Mím cười mặt mày nhìn chung quanh cảnh sắc, đồ tươi thắm, cùng thanh lãnh ánh trăng, hỗ trợ lẫn nhau, thế nhưng thành một khác phiên quyển rũ.

Hấn quay đầu lại nhìn thoáng qua hắc ám nhắm chặt Trường Sinh Điện môn, nâng bước chậm rãi trở về đi. Ngón tay khế vuốt quá tái nhợt màu da thượng một đạo vết máu, khóe miệng ý cười càng đậm.

”Cha..... “Một tiếng lẩm bẩm từ hấn môi đỏ chìm ra, tràn ngập ý lại cùng phức tạp.

Tư lãng về nhận đau đầu xoa giữa mày, một lát sau trở lại chỗ ở. Vừa mới vào sương phòng, sau đó không lâu liền có thị nữ bưng canh chén đi đến,” về nhận thiếu gia, ngài dượng. “

Tư lãng về nhận gật đầu,” đã biết. “

Thị nữ cũng không nhiều lẩm lượ, hành lễ sau liền lui đi ra ngoài.

Sương phòng nội ánh sáng nhu hòa huỳnh vạng. Tư lãng về nhận yên lặng nhìn kia chén thuốc, ngón tay nhẹ nâng lại hung hăng buồng. Cuối cùng nhẹ cau mày, giữa trán đều tràn ngập thượng mồ hôi. Vài bước liền đi tới một chỗ phía trước cửa sổ, lúc này cửa sổ đang ở mở ra. Ngẩng đầu liền có thể đem bên ngoài cảnh sắc thu vào trong mắt.

Ngoài cửa sổ, thanh sơn nước chảy, nửa đêm ánh trăng, giống như khay bạc.

Ngày sau chính là chân chính trăng tròn ngày, Tư Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thành thân ngày.

Tư lãng về nhận híp hai mắt, trong lòng nghĩ vừa mới ở Trường Sinh Điện bị tư lãng hoài nhân công đạo nhiệm vụ, đau đầu liền càng thêm kịch liệt.

Trong khoảng thời gian này không ngừng cha tính tình trở nên càng ngày càng hỉ nộ không chừng, chính mình đau đầu cũng càng ngày càng thường xuyên. Tư Lãng Cô Hồng không cầm liền vươn tay xoa giữa mày mũi, trong lòng tràn đầy xao động, cơ hồ làm hấn muốn gào rống ra tiếng.

Kia chén thuốc liền đặt ở trên bàn, trôi nổi ra tới hương vị không ngừng dụ dỗ hấn. Tư lãng về nhận lại không nghĩ uống, loại này cơ hồ có chút không chịu chính mình khống chế cảm giác, làm hấn càng thêm bực bội.

Này phân bực bội tồn tại làm hấn liền đi ngủ ngủ yên đều trở thành hy vọng xa vời.

Tư lãng về nhận xoay người liền chuyển đến một cái ghế, ngồi ở phía trước cửa sổ thiển miên. Mát lạnh phong mang đến ngoài cửa sổ cỏ xanh cây cối hương vị, loại này hương vị luôn là làm người yên lặng, có chút giống nhau trên người nàng hương vị.

Này ngồi xuống, tư lãng về nhận suốt ngồi xuống nắng sớm mờ mờ. Bên ngoài có hơi mỏng sương mù, hấn hơi hơi động hạ thân tử, phòng ngoại liền truyền đến tỷ nữ thanh âm:” Về nhận thiếu gia đã tỉnh? “

Tư lãng về nhận mắt nhíu lại, ý cười nùng thâm. Nếu là hiểu biết người của hấn đều sẽ biết được, càng là cười đến vui vẻ mỉ hoặc hấn, ngược lại càng là hấn tâm tình không tốt thời điểm.

Suốt đau đầu một đêm, bị một đêm gió lạnh, chẳng sợ này tội lỗi đều là hấn tự tìm, chính là tâm tình như thế nào đều sẽ không hảo.

Tư lãng về nhận không có lập tức ứng lời nói, chậm rãi từ ghế trên đứng dậy, một đêm ngồi ở chỗ này, lúc này hấn cũng là không hảo quá. Đi đến trước bàn, liền nhìn đến kia đã lạnh băng xuống dưới

chén thuốc. Hấn nhìn chăm chăm, sau đó tìm được một cái bình ngọc tử liền đem chi ngã vào trong đó, dư lại chung quy một ngửa đầu uống lên đi xuống.

Hôm nay buổi sáng còn muốn đi thấy cha, nếu là không uống, chỉ sợ sẽ chọc hấn không cao hứng.

Huống chi, này được không uống, đầu của hấn đau như thế nào đều ngăn không được. Đến lúc đó sợ là như thế nào đều không thể gạt được cha ánh mắt. Nếu là cha hỏi tới.....

.....

>

Tư lăng về nhận cảm thấy, hấn như thế nào đều làm không được giấu giếm tư lăng hoài nhân bất cứ chuyện gì.

Làm xong này hết thấy, hấn liền đem bình ngọc thu hảo, sau đó đứng dậy đi bể tắm.

Đãi hấn tắm gội xong, ở tỳ nữ hầu hạ hạ mặc hảo xiêm y sau. Này liền đem bình ngọc để vào tay áo nội túi, khải bước hướng ngàn vãn trong điện mà đi.

Ngàn vãn điện lúc này sở thương thảo đều có quan Tư Lăng Cô Hồng ngày mai hôn sự, tư lăng về nhận lẳng lẳng đứng ở bên trái ngẩng đầu lên vị trí, ánh mắt dừng ở tới trể Tư Lăng Cô Hồng trên người. Trong điện dừng nhìn nhất phái hoà thuận vui vẻ, thực tế phe phái phân biệt đã sáng tỏ, mỗi người đều biết được trận này hôn sự tuyệt đối sẽ không thật sự như vậy đơn giản.

Ít nhất, hấn liền biết, đơn giản là hấn tham dự trong đó.

Thẳng đến điện sẽ tan, mọi người chậm rãi rời đi. Tư lăng về nhận cực nhanh cùng thủ trưởng lẳng Cô Hồng bước chân, ở bên cạnh hấn cười nói:” Ngày mai chính là ca cùng tiểu tẩu tử thành thân ngày, làm đệ đệ ở chỗ này liền hiện chúc mừng ca ca. “

Tư Lăng Cô Hồng đăm liếc hẩn một cái, không có ngôn ngữ.

Tư lăng về nhận thấy hẩn như thế, cũng không có nói nữa, chỉ là bước chân một chút không chậm đi theo hẩn hành tẩu, một chút không có rời đi ý tứ. Dọc theo đường đi, tư lăng về nhận ánh mắt đều thỉnh thoảng dừng ở hẩn trên người, trong mắt lập loè không chừng, trong lòng cũng không khỏi nghĩ đến càng nhiều.

Liên tại đây một người yên tĩnh không tiếng động, một người suy nghĩ muôn vàn trung, bất tri bất giác cũng đã tới rồi này phía bắc Tư Lăng Cô Hồng cư trú thôn trang nội.

Hai người tiến trong đó, liền thấy đám sương tràn ngập trung, Đường Niệm Niệm người mặc một bộ thiển áo lam váy, chính trên đùa dước thú Lục Lục. Như nước màu lam ẩn nàng lúc này trên mặt nhợt nhạt miệng cười, giống như bích tuyến nước chảy, nhợt nhạt, nhàn nhạt, lại thanh triệt thấy đáy, chảy vào người đầu quả tim mát lạnh thích ý. Rõ ràng nàng gần đây ở trước mắt không muốn, tư lăng về nhận lại dâng lên một loại hai người ở vào hai cái thế giới cảm giác. Kia phân an tường ấm áp, trước nay đều không phải thuộc về hẩn.

"Cô Hồng? "Thanh thúy mỉm cười thanh âm truyền đến. Bên kia Đường Niệm Niệm đã nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng trở về thân ảnh.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ dượng khóe miệng, liền hướng về nàng đi qua.

Tư lăng về nhận bước chân hơi hơi một đốn, theo sau liền phun tươi cười cũng đi tới, vừa đi vừa ủy khuất cười nói:" Tiểu tẩu tử, người thật đúng là bất công a. Rõ ràng đệ đệ liền ở chỗ này, người như thế nào liền nhìn đến ca ca, lại nhìn không tới ta đâu? "

Đường Niệm Niệm nghe vậy, lúc này đã bị Tư Lăng Cô Hồng ôm vào trong lòng ngực, nhìn hẩn một cái, đăm nói:" Thấy được. "

Tư lăng về nhận tuy rằng đã biết được nàng tính tình, nhưng là vừa nghe đến nàng nói như vậy, vẫn là không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Biên đi tới liền đến lúc này hai người đối diện ngồi xuống, lại là cười nói:” Hay là tiểu tẩu tử cảm thấy đệ đệ sinh đến khó coi? Thấy được như thế nào đều không cùng đệ đệ lên tiếng kêu gọi, chỉ kêu ca đi? “

Đường Niệm Niệm không chút do dự đạ nói:” Không Cô Hồng đẹp.

Tư Lãng về nhận thần sắc giống như càn úy khuất, tinh tế tú mỹ hai trông mắt liền gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm trên người, tựa hồ tưởng nhìn chăm chăm nàng nói ra hẳn thích nghe lời nói mới thôi.

”Không có việc gì liền đi. “Tư Lãng Cô Hồng đạ bạc rêu rất thanh âm lúc này truyền ra, đúng là đối tư lãng về nhận nói.

Tư lãng về nhận mỉm cười bất động thanh sắc thu hồi kia quá mức chuyên chú ánh mắt, cười nói:” Ca ca cũng là bất công, chẳng lẽ không có việc gì, làm đệ đệ liền không thể tới ca ca nơi này ngồi ngồi? “

Hiển nhiên, Tư Lãng Cô Hồng sẽ không cùng hẳn lá mặt lá trái nói thêm cái gì.

Tư lãng về nhận ánh mắt lóe lóe, cũng chuyển biến tốt liền thu, lần này hẳn tiến đến thật là có việc.

Tay áo mở ra, hẳn trong tay liền xuất hiện ngày đó còn chưa lượng liền chuẩn bị tốt bình ngọc, giao cho Đường Niệm Niệm trước mặt, cười nói:” Lần này đệ đệ thật đúng là có một chuyện muốn thỉnh tiểu tẩu tử ra tay hỗ trợ, tiểu tẩu tử thân là Thiên Phẩm luyện dược sư, đối dược vật tự nhiên sẽ hiểu thông thấu, không biết tiểu tẩu tử nhưng biết được nơi này chén thuốc có gì tác dụng? “

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn hẳn, duỗi tay đem trên bàn bình ngọc cầm lên, đem nút bình mở ra, chỉ là ngửi một ngậm, sau đó vươn ra ngón tay ở bên trong dính một chút, hướng trong miệng đưa.

Tư Lãng Cô Hồng kịp thời nắm lấy tay nàng chỉ.

Đường Niệm Niệm nói:” Không có việc gì. “

Tư Lăng Cô Hồng lúc này mới chậm rãi buông ra.

Đường Niệm Niệm cũng đem ngón tay thượng chén thuốc liếm tịn, chớp chớp con ngươi, nhìn về phía tư lăng về nhận.

Tư lăng về nhận trên mặt tươi cười bất biến, chỉ là tay áo nội bàn tay đã không tự giác hơi hơi nắm. Có thể thấy được hẳn tuy rằng trên mặt như thường, trong lòng chung quy vẫn là có khẩn trương. Nay phân khẩn trương có chút phức tạp, hẳn đã tưởng Đường Niệm Niệm nhìn ra cái gì, cũng không muốn Đường Niệm Niệm nhìn ra cái gì. Tưởng này được là bình thường trị đau đầu được vật, lại hoài nghi này được vật là thật sự có vấn đề.

Đường Niệm Niệm lúc này chung nhân nhạt ra tiếng,” đây là mê được một loại, bên trong tham có con rối trùng tâm huyết cùng ma tâm thụ thụ nước căn diệt, như vậy được giống nhau dùng để luyện chế nô bộc con rối, từ nhỏ dùng ăn nói, có thể cho này đối hạ được người sinh ra không gì sánh được ỷ lại cùng tôn kính, bất luận cái gì sự tình đều

.....

Lấy người này là chủ, vô pháp cự tuyệt vô pháp phản kháng vô pháp che giấu, đến cuối cùng tắc trở thành người này nhất trung tâm con rối. Hết thấy đều cùng bình thường người vô dị, duy độc tâm thần đều đã về người này sở hữu. “

Tư lăng về nhận mỉm cười đồng tử đột nhiên co rút, toàn bộ thân thể đều ở một cái chớp mắt căng chặt cứng đờ.

Đường Niệm Niệm thanh âm lại lần nữa vang lên:” Trên người của người tràn ngập này cổ mê được hơi thở, người uống cái này được đã có không ngắn thời gian. “

Tư lăng về nhận nhẹ nhàng rũ xuống mắt, khóe miệng tươi cười có chút nói không rõ mơ hồ. Đầu chỉ đoản, từ hẳn bảy tuổi đi theo tư

lăng hoài nhân bên người bắt đầu liền vẫn luôn ở uống, mãi cho đến hiện giờ. Thế nhưng là luyện chế con rối nô bộc được?

Ha hả!

Tư lăng về nhận có cổ muốn cười to một hồi xúc động.

Hắn muốn hoài nghi, hoài nghi Đường Niệm Niệm nói hết thầy đều là nói dối. Chính là Đường Niệm Niệm biểu tình quá bình tĩnh, ánh mắt đều trắng ra thuần túy, tìm không thấy một chút giả dối. Thậm chí đang nói nói được vật phương diện khi, nàng luôn là so ngày thường muốn nghiêm túc rất nhiều. Như vậy nàng, làm hắn như thế nào hoài nghi? Nàng cũng căn bản không có ở trước mặt hắn nói dối lý do.

Hắn nhất thời bưng tỉnh, như vậy hắn đối tư lăng hoài nhân lâu dài tới nay ý lại đều không phải xuất phát từ bản tâm? Hắn đối tư lăng hoài nhân ôn nhu tham luyện cũng là giả dối sao? Như vậy, tư lăng hoài nhân đối hắn, càng không có một chút phụ tử chi tình? Cư nhiên ở hắn bảy tuổi khi liền ở hắn trên người hạ được, nhưng mà đem hắn luyện chế con rối nô bộc lại có tác dụng gì? Chỉ vì hắn nghe theo mệnh lệnh của hắn, vĩnh không phản bội sao?

Tư lăng về nhận tuy rằng đối tư lăng hoài nhân đều không phải là hoàn toàn hiểu biết, nhưng cũng biết hiểu vài phần. Tư lăng hoài nhân cũng không phải người như vậy, hắn cũng sợ ai phản bội, nếu là phản bội chỉ cần giết người nọ có thể, nơi nào yêu cầu như vậy từ nhỏ đối hắn dùng được.

Như vậy.....

Hắn cho ta uy thực như vậy được, rốt cuộc là vì cái gì?

”Không biết. “Đường Niệm Niệm thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Tư lăng về nhận hoàn hồn, lúc này mới phát hiện là chính mình bất tri bất giác, đem kia thanh nghi vấn cấp nói ra.

”Tiểu tẩu tử..... “Hắn lẩm bẩm kêu ra một tiếng, thanh âm có chút thông thả khàn khàn. Một hồi, lại khôi phục ngày thường tươi cười, tươi cười tà mị lại ưu nhã, môi đỏ nhợt nhạt câu lấy, giống như vui đùa nói:” Ngươi như vậy hù dọa đệ đệ nhưng không tốt. “

Đường Niệm Niệm xem hắn, đạm nói:” Cười thực giả. “

Tư lăng về nhận khoe miệng hơi hơi một đống, ngay sau đó không thèm để ý nói:” Đây được chỉ là trị đau đầu chén thuốc mà thôi, mang theo điểm mê huyền có thể trợ người ngủ yên. “Vung tay lên, kia bình ngọc đã bị hắn thu hồi trong tay.

”Canh giờ cũng không còn sớm, đệ đệ liền trước cáo từ. “Này đảo vẫn là lần đầu tiên, hắn chủ động ngôn phải rời khỏi.

Hắn vừa mới đứng dậy, trước mắt bay tới một vật, thuận tay nhận lấy. Mở ra tay vừa thấy, lại là một cái ngọc chất được bình. Tư lăng về nhận ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm trên người.

Đường Niệm Niệm nói:” Đây là giải dược. “

Nàng đem cái này tu vi có thể luyện chế đan dược đều từng luyện chế quá, huống chi nàng bản thân liền luyện có con rối trùng, giải dược tự nhiên cũng có.

Tư lăng về nhận néo dược bình bàn tay căng thẳng, trên mặt bất động thanh sắc cười nói:” Tiểu tẩu tử, ngươi làm gì vậy? Xem ra tiểu tẩu tử vẫn là thực quan ái đệ đệ nha! “

Hắn đặc biệt là” quan ái “Hai chữ thượng âm lượng trọng trọng.

Kia phương Tư Lăng Cô Hồng hơi hơi nhẹ giương mắt lông mi, sau đó một đạo chưởng phong liền huy ở hắn trên người. Tư lăng về nhận không khỏi về phía sau một lui, ước chừng lui một trượng ở ngoài mới hoãn lại đây, tuy rằng có chút bức mình, lại không có bị thương.

Hắn vừa nhắc đầu, nhìn một trượng ở ngoài Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, mà trong tai cũng đã nghe được Đường Niệm Niệm trả lời:

”Người là Cô Hồng đệ đệ. “

Lại là cái này đáp án!

Tư lăng về nhận con người một thân, nắm chặt trong tay được bình, huy tay áo xoay người, dưới chân thân pháp giống như ảo ảnh, một lát không thấy.

Hắn thân ảnh mới biến mất, Đường Niệm Niệm liền nhẹ rử con người, sóng mắt lấp lánh, tựa hồ ở suy nghĩ cái gì.

”Niệm Niệm, tưởng cái gì? “Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng đem nàng đầu nâng lên tới, ở nàng bên tai thấp giọng hỏi nói.

Đường Niệm Niệm mặt bên nhìn hắn gần ngay trước mắt tuần dung, nói:” Tưởng Cô Hồng. “

Nàng thật là suy nghĩ Tư Lăng Cô Hồng, cũng bởi vì cảm giác được chuyện này thượng quan hệ đến Tư Lăng Cô Hồng, nàng mới có thể đi nghiêm túc suy tư chân tướng.

”Không cần lo lắng. “Tư Lăng Cô Hồng khẽ vuốt mái tóc của nàng, một tay dừng ở nàng bụng thượng, nhẹ rử đôi mắt, thanh ảnh mông lung, thủy môi giờ lên, là nhất say lòng người ôn nhu. Hắn sẽ vì nàng phô hảo hết thủy, làm nàng vô ưu.

Từ Tư Lăng Cô Hồng trên người cảm nhận được ôn nhu, làm Đường Niệm Niệm híp híp mắt, liền gật gật đầu.

Này một đêm, chú định là cái không bình tĩnh đêm.

Cùng tháng thượng trống rỗng,

.....

Tư lãng về nhận ngốc tại chính mình chỗ ở sương phòng nội. Một tay trung cầm ban ngày từ Đường Niệm Niệm kia được đến đan dược, một tay kia trung cầm còn lại là một khối màu trắng mặt nạ. Màu trắng mặt nạ không biết là dùng cái gì tài chất sở chế thành, như ẩn như hiện, giống như cánh ve, rồi lại làm người cảm giác được trọng lượng cùng thực chất, vừa thấy liền biết không phải bình phàm chi vật.

Hắn ngược mắt nhìn nhìn ngoài cửa sổ đã cơ hồ không có âm thiếu trắng tròn, thẫn nheo lại con người. Đem mặt nạ đặt lên bàn, lại đem kia trong tay kia Đường Niệm Niệm sở cấp đan bình mở ra, không có nửa điểm hoài nghi, liền ngửa đầu liền bên trong đan dược ngã vào trong miệng.

”Ngô..... “

Đan dược nhập khẩu, bất quá ngay lập tức, một cổ dục nứt đau đầu liền ăn mòn thượng hẳn.

Tư Lãng Cô Hồng toàn thân cứng đờ, dưới chân một cái lão đảo liền té lăn trên đất, đôi tay ôm lấy đầu, nhất thời nghiêng răng nghiêng lợi phun ra một tiếng:” Tiểu tử tử..... “

Đáng chết!

Này rốt cuộc là giải dược, vẫn là độc dược!

Tư lãng về nhận cảm thấy này đau đầu như là đem hẳn này sống đến bây giờ, sở hữu chịu đựng quá đau đầu đều thêm lên không ngừng, toàn bộ đầu đều không giống chính mình. Trên mặt đất, hẳn căn bản vô tâm đi cố kỵ mặt khác, cả người đều co rút cuốn súc thành một đoàn, cắn môi phát ra từng tiếng áp lực khẩu thân ngâm.

”Về nhận thiếu gia? “Ngoài cửa, truyền đến thị nữ nghi hoặc thanh âm.

Tư lãng về nhận vừa mới há miệng thở dốc, chính là một tiếng đau hô.

”Về nhận thiếu gia? Ngài làm sao vậy? Nô tỳ vào được? “

Tư lãng về nhận con người hiện lên tàn nhẫn sắc, phát ra từng tiếng thờ dốc cười, kia cười cùng với thống khổ ghen ngào, quý mị khôn kể:” Người..... Nếu là dám vào tới..... “

”Có thể thử xem..... “Nhẹ đến giống như tình nhân chi gian lời nói nhỏ nhẹ, tư lãng về nhận sau khi nói xong, liền thật mạnh thờ dốc vài tiếng, nhắm chặt khởi môi khẩu, gắt gao quỳ rạp trên mặt đất.

Ngoài cửa, thị nữ hô hấp một đôn, không còn có bất luận cái gì động tĩnh.

Tư lãng về nhận trong óc duy nhất còn có thể nghĩ đến, chỉ có Đường Niệm Niệm. Dùng hết thầy ngả ngón lời nói ở trong lòng không ngừng chửi thảm, tới dòi đi giảm bớt này từ nàng mang đến thống khổ.

Mà lúc này, đang bị hấn không ngừng chửi thảm Đường Niệm Niệm, đang nằm ở Tư Lãng Cô Hồng trong lòng ngực, tuy rằng nhắm con người lại không ngủ đi, mà là buông ra linh thức ra bên ngoài khuếch tán. Lần này có thể nói là nàng lần đầu tiên đem linh thức phóng tới cực hạn, ước chừng đem chung quanh trăm dặm đều thu vào trong đầu.

Mới gặp tư lãng hoài nhân thời điểm, nàng liền phát hiện trên người hấn phát ra huyết tinh sát khí, và tà ác. Tất nhiên là tu luyện cái gì thương thiên hại lí âm tà công pháp mới có thể biến thành như thế, hướng chi trên người hấn tràn ngập tử khí. Lần này tái kiến, trên người hấn tử khí cũng càng thêm rõ ràng, hấn hiển nhiên không sống được bao lâu.

Đây là bởi vì hấn tu luyện tà công đối thân thể hấn có hại, khiến cho thân thể hấn vô pháp thừa nhận, cực nhanh khô kiệt. Hấn kia khô lão đến giống như 80 lão nhân khàn khàn tiếng nói chính là chứng minh, nhưng mà vì sao hấn khuôn mặt cùng thân hình còn chưa hoàn toàn hiện ra lão thái, cũng định là hấn làm cái gì đặc thù thủ đoạn.

Đường Niệm Niệm hồi tưởng kiếp trước từ lão quái vật nơi đó nhìn đến quá tà ác tục mệnh phương pháp, lại liên hợp từ bích tuyên quyết trung biết tri thức, hơn nữa hôm nay phát hiện dùng ở tư lãng về nhận trên người được vật, đều làm nàng nghĩ đến một cái khả năng.

Trăm dặm trong vòng, tư lãng về nhận cùng tư lãng hoài nhân chỗ ở đều ở nàng trong đầu, tự nhiên tư lãng về nhận kia uống thuốc sau thống khổ bộ dáng cũng bị nàng xem ở trong mắt. Đối này, Đường Niệm Niệm chỉ đảo qua mà qua, xem hẳn có thể kiên trì liền không có đi để ý.

Ngô.

Ai làm hẳn cố ý chọc Cô Hồng không cao hứng? Nên đau một chút.

Nếu là tư lãng về nhận biết được nàng ý tưởng, chỉ sợ liền không ngừng là ở trong lòng chửi thầm, mà là muốn miệng vỡ dùng ngôn ngữ tới giảm bớt.

Tư lãng hoài nhân chỗ ở giống như người của hẳn giống nhau, tràn ngập một cỗ người bình thường nhìn không ra tới tà ác hơi thở. Đường Niệm Niệm linh thức nhắm thẳng kia chỗ cho nàng sâu nhất cảm giác địa phương mà đi, nơi đó là một chỗ dưới nền đất, ước chừng tràn đầy trăm trượng. Trăm trượng trong vòng thông đạo bố trí vô số cơ quan, trong không khí tràn ngập một cỗ nhàn nhạt sương mù, đó là khói độc, nhưng ăn mòn người thân hồn, đối linh thức đồng dạng có vài phần hiệu dụng.

Nhiên, Đường Niệm Niệm tu luyện chính là không biết phẩm giới bích tuyên quyết, càng là Thiên Thánh được thể, linh thức có Lục Lục nội giới như vậy chí bảo bảo hộ, sao lại như vậy dễ dàng bị hao tổn.

Nàng trực tiếp xuyên qua hết thủy, dưới nền đất chỗ sâu trong đen nhánh hết thủy đều ở nàng linh thức nội không thể che giấu, đương nhìn đến trước mắt hết thủy sau, Đường Niệm Niệm tâm thần cũng không khỏi một đốn, một mảnh chết lặng.

Dưới nền đất chỗ sâu trong đất trống, một tòa tế đàn giống nhau đài cao. Đài cao trung ương nổi lơ lửng một khối màu đen hộp ngọc, lộ ra vô tận huyết tinh khí âm tà.

Lúc này, hộp ngọc làm như cảm giác được Đường Niệm Niệm nhìn trộm, khẽ run lên. Từ hộp ngọc nội đột nhiên phiêu đảng ra mười mấy đạo mắt thường khó gặp hung hồn. Này đó đều là bị lợi dụng tà pháp giết chết người sau vô pháp chuyển sinh, tàn khuyết không được đầy đủ tàn hồn.

Đường Niệm Niệm thấy được, này đó tràn ngập thống khổ tuyệt vọng tàn hồn phần lớn đều là một ít hài tử, chỉ có số ít tuổi đại chút. Tàn hồn vừa ra, liền nhanh chóng du đảng ở chung quanh, từng tiếng thê lương

.....

Quỷ gào quanh quần, tựa khóc nỉ non tựa rống giận.

Đường Niệm Niệm linh thức cũng không cảm bị này đó tàn hồn quay chung quanh xâm nhiễm, trong đầu tự động hiện lên một vài bức rách nát hình ảnh. Này đó hình ảnh đều là này đó tàn hồn trước khi chết kia một khắc sâu nhất ký ức, tràn ngập tuyệt vọng bi thương, sợ hãi phẫn nộ.

Lợi dụng huyết mạch tương liên người tinh huyết tục mệnh!

Thậm chí muốn muốn lấy thân đổi hồn, đáng tiếc hấn ánh mắt quá cao, bồi dưỡng ra tới đều chướng mắt, chỉ có lại lần nữa trừu chính mình hài nhi tinh huyết tới cấp chính mình tục mệnh.

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn, cẩn thủ bản tâm, không cho tàn hồn cực hạn cảm xúc rối loạn chính mình tâm cảnh, sinh ra tâm ma.

Nhiên, thẳng đến đột nhiên nhìn đến một màn ——

”Lập tức, lập tức bốn tọa liền có thể trường thân bất lão, trở thành này trên đại lục chí tôn. “Tư lẳng hoài nhân ghen ngào khô lão

thanh âm tràn ngập điên cuồng cùng vô tận dã tâm, hấn làm lơ dưới thân bị hấn tự mình động thủ luyện làm tinh huyết hài nhi, cười đến vô cùng thoải mái:” Hồng nhi, hồng nhi, quả nhiên là trời cũng giúp ta! Có như vậy thể chất, trên đời này còn có gì người là đối thủ của ta? Cho dù là này tà công mang đến tà độc cũng hoàn toàn có thể không sợ, thật sự là ta hảo hài nhi a! Ha ha ha ha ——! “

Đường Niệm Niệm tâm thần không khỏi một đốn, một cổ tức giận xông thẳng thượng trong lòng, những cái đó tàn hồn đó là tàn hư mà nhập, những cái đó hình ảnh cũng càng thêm rõ ràng, cùng với nếu là tư lăng hoài nhân từng màn:

Tế đàn, thí thân, luyện huyết.

”Hảo, hảo, hảo! Còn tuổi nhỏ liền có như vậy đáng sợ bản lĩnh, hảo a! “Tư lăng hoài nhân đầy mặt vừa lòng, đối chỗ tối hắc ảnh nói:” Đem hấn ném đến bốn luyện, chỉ cần lưu có cuối cùng một hơi là được. “

”Chủ tử, thiếu chủ hiện giờ mới một tuổi…… “

Tư lăng hoài nhân cười nói:” Bốn tọa đều không phải là muốn hấn hiện tại liền xông qua đi, chỉ là làm chịu đựng một phen mà thôi. “

Hấn ánh mắt sắc bén, làm hắc ảnh chẳng những lại có nửa phần dị nghị.

Này đoạn hình ảnh cũng vào lúc này lại lần nữa chặt đứt, chỉ vì kia hài tử đã thân chết, tàn hồn bị hắc ngọc tráp hút vào trong đó.

Như cũ là tế đàn, thí thân, luyện huyết.

Tư lăng hoài nhân sắc mặt âm trầm, trong thanh âm bao hàm lửa giận,” thế nhưng vô pháp hoàn thành, một cái hài tử mà thôi, như thế nào sẽ có như vậy cường đại ý chí, như vậy căn bản không có biện pháp…… “

"A..... Xem ra còn phải hảo hảo yêu thương hồng nhi mới là, như vậy hẳn mới có thể cam tâm tình nguyện dâng ra chính mình..... "

.....

Bang ——

Cái bàn ở tư lãng hoài nhân trong tay phá thành mảnh nhỏ, hẳn cục giận gầm nhẹ," thật sự bồn tọa hảo nhi tử a, thật lớn tính nết, thật to gan, thế nhưng đem bồn tọa lời nói nhìn như không thấy?! "

Hắn lạnh lùng đi lên trước, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm tới, xem nên là này tàn hồn nguyên thân, tươi cười lãnh lệ, nói:" Sợ? Đối! Người nên sợ, thân là bồn tọa nhi tử, người tánh mạng là bồn tọa sở cấp, đối bồn tọa nên duy mệnh là từ. Bồn tọa đối với người hảo, người phải cao hứng, bồn tọa muốn người tinh huyết, người nên tự mình đưa đến bồn tọa trước mắt tới. "

Hình ảnh lại lần nữa mơ hồ, không lưu lại tư lãng hoài nhân kia cùng Tư Lãng Cô Hồng có bảy phần giống nhau, lại hoàn toàn bất đồng khuôn mặt, như thế rõ ràng khắc sâu, tựa hồ tại đây một khắc bị này mặt tàn hồn nhớ đến tận xương tủy, bảy hồn tam phách trung.

.....

"Sao lại thế này? Vì sao bồn tọa vô pháp lại làm nữ tử thụ thai! "

Tư lãng hoài bạo nộ ép hỏi ở hắc ám dưới nền đất tể đàn trung làm người sờn tóc gáy, bị hắn một tay khấn bóp cổ nữ tử, người mặc một bộ màu vàng nhạt váy dài, tay áo rộng trường khâu, ti mềm yên la thúc eo. Nữ tử tuổi tuổi thanh xuân, tiểu xảo khuôn mặt, trời sinh quynh rũ mặt mày, môi đỏ điểm điểm, mặc tóc đẹp đơn giản lại tinh xảo kéo, chỉ cắm một quả kim bộ diêu, dung nhan quả thật thể gian tuyệt sắc.

Nữ tử bị hắn bóp cổ, lại là dịu dàng mỉm cười, chút nào không kinh không sợ, như thế đồ tể nhuyển thanh nhã thần thái xứng với như

vậy quyền rũ dung nhan, mâu thuẫn đến làm người kinh diễm khôn kể.

”Thân thể của người đã sớm bị tà công ăn mòn, này đó năm tháng dùng con cháu tinh huyết tục mệnh cũng vô pháp ngăn cản. Không ngừng sau này vô pháp làm nữ tử thụ thai, đó là hành hành phòng chỉ sợ cũng không được. “Nữ tử khinh khinh nhu nhu thanh âm từ kia thien mỉm cười dung trong miệng truyền ra tới, làm người chỉ cảm thấy nàng ôn nhu, tựa như nói cái gì ngọt nhân tâm phòng người ôn tồn lời nói nhỏ nhẹ, chỉ là kia lời nói nội dung lại làm tư lăng hoài nhân sắc mặt đại biến.

Nữ tử khuôn mặt bị hấn uổng phí dùng sức tay véo đỏ lên, nhiên nàng thần sắc như cũ chưa biến, tươi cười như cũ thanh uyển, vẫn là ôn thanh cười nói:” Thân chết thành tro, chỉ sợ cũng không xa. “

Tư lăng hoài nhân hai mắt nhú lại, trên tay lực đạo càng lúc càng lớn, liền ở nữ tử nhin không được ho nhẹ, thân thể đều co rút lên khi, dùng sức đem nàng ném đến một bên, cười lạnh nói:” Người đừng quên, ta đã chết, người liền như vậy kéo dài hơi tàn cách sống đều không thể tiếp tục, bởi ta xuống địa ngục, nhập luân hồi, tiếp tục truy ở ta phía sau làm trâu làm ngựa! “

Nữ tử chút nào không thấy tức giận, từ trên mặt đất nhẹ nhàng đứng dậy, cười nói:” Đúng vậy, đây đều là ta tự làm ngược. “

Nàng như vậy không ôn không hỏa bộ dáng, làm tư lăng hoài nhân sắc mặt lại biến hóa. Cuối cùng hấn trên mặt tàn nhẫn tất cả tan đi, nhẹ dương khóe môi, nhu hòa xuống dưới mặt mày, giống như ba tháng xuân phong, chẳng sợ đã năm nhập trung tuần, tương mạo lại như cũ trên đời bất phàm, làm nữ tử tâm thần cụ động.

Nhưng mà, hấn một mở miệng, kia khàn khàn khô lão thanh âm, chung quy phá hủy vài phần.

”Ca nhi, hay là người thật sự nguyện ý nhìn ta như thế chết đi? “

Nữ tử tươi cười bất biến, không có trả lời.

Tư lãng hoài nhân đi lên trước, đem nàng nhẹ nhàng ôm vào trong lòng ngực, ở nàng bên tai nhẹ giọng nói:” Ca nhi, duy độc người mới có thể làm ta tin tưởng, cũng chỉ có người sẽ không phản bội ta. Hải tử chúng ta sau này còn có thể sinh, giúp ta. Đem hồng nhi thân thể cho ta..... “

Cuối cùng một câu còn không có nói xong, nữ tử liền dùng lực đem hắn đẩy đi ra ngoài, vẫn luôn không có biến hóa cười mặt rớt cuộc rách nát, cặp kia yêu trị mặt mày một mảnh sương lạnh, nhẹ nhẹ nói:” Tư lãng hoài nhân, người thật sự phát rồ. Hồng nhi là ta hải tử! Ha hả, người thế nhưng muốn ta giết chính mình hải tử, kêu thân thể hắn cho người, sau đó cùng người song túc song tê? “

”Từ người ở ta nơi này lừa gạt này bốn công pháp, từ thân thể của ta chết đi, ta liền biết được người tâm, người cho rằng ta còn sẽ tin tưởng người sao? “

”Chớ nói người nói chính là giả, cho dù là thật, ta cũng không có khả năng thương tổn hồng nhi. “Nữ tử thấp thấp cười, lạnh lùng nhìn hắn, nói:” Ta đã sớm nói qua, này bốn công pháp chỉ có tộc của ta chi nhất mạch mới có thể tu luyện, người cố tình không nghe, hiện giờ tới rồi như vậy nông nổi cũng bắt quá gieo gió gặt bão mà thôi! “

.....

-----oO-----

Chương 74: Cô Hồng hiện uy

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Chết..... “Nói ra cái này tự, nữ tử khi hai hàng lông mày một nhu, mang theo vô tận làm nhân tâm liên bi thương cùng tiêu sái,” đã chết cũng hảo, liền tính kiếp sau đuổi theo người chạy lại như thế nào, đã quên kiếp này hết thấy, ta là ta, cũng không phải ta, người cũng là, nói không chừng người kiếp sau lại là một cái đơn giản người cũng nói không chừng..... “

Tự lẳng hoài nhân trên mặt nguyệt trang ôn nhu theo nàng lời nói tức khắc biến mất không còn một mảnh, cười lạnh nhìn nữ tử, nói:” Yên tâm, bổn tọa sẽ không dễ dàng chết như vậy, người cũng sẽ không, hồng nhi là con của ta, sớm muộn gì..... Hấn..... Người..... Còn có những cái đó..... “

Hấn thanh âm đứt quãng, hình ảnh cũng chậm rãi tiêu tán, duy độc nhìn đến là cuối cùng nữ tử nghe được hấn nói, đầy mặt sương lạnh, trong mắt chỗ sâu trong chất chứa vô tận bi thương. Mạ Mã bá 癸 癸 癸. Thỉnh nhớ kỹ bổn trạm

Nữ tử này, khuôn mặt thế nhưng cùng cố tịch nhan giống nhau như đúc, nhưng là lời nói việc làm thần thái lại hoàn toàn bất đồng, làm người liếc mắt một cái đều không thể nhận ra đây là cố tịch nhan tới.

.....

Lúc sau hình ảnh đều càng thêm mơ hồ, rách nát, cùng với nếu là kia từng tiếng thê lương quỷ khóc, oán hận tuyệt vọng tê gào:

Sát! Sát! Sát! Giết hấn!

Cứu cứu ta, ai tới cứu cứu ta! Đừng giết ta, không cần!

Cha là người xấu, người xấu đáng chết! Đáng chết! Đáng chết ——!

Giết hấn! Mau! Giết hấn!

Sát ——

Đường Niệm Niệm xem đến quá sâu, cũng thừa dịp nàng vừa mới nhất thời tâm thần rung chuyển, này đó tàn hồn hung mãnh oán khí ý chí đều sấn hư mà nhập, gắt gao đem nàng dây dưa trong đó.

Sát!

Tà ác, huyết tinh, thù hận, sợ hãi, tuyệt vọng.....

Vô tận mặt trái cảm xúc dây dưa nàng, Đường Niệm Niệm nhất thời thoát khỏi không khai, một tiếng anh ngâm, khó chịu nhú mày.

Chính đem nàng ủng ở trong ngực cùng nhau ngủ yên Tư Lăng Cô Hồng một cái chớp mắt liền cảm giác được nàng dị động, mở con ngươi, nhìn trong lòng ngực nàng, thấp giọng kêu:” Niệm Niệm?”

Đường Niệm Niệm cũng nghe tới rồi hấn bao hàm khẩn trương lo lắng gọi thanh, chỉ là lúc này lại như thế nào đều không thể mở con ngươi, chỉ có thể toàn tâm dùng để chống đỡ những cái đó hung mãnh tâm ma.

Đột nhiên.

Một tiếng mạc danh hô nhỏ truyền vào nàng trong óc, rõ ràng không tiếng động, cố tình quỷ dị, nàng chính là” nghe được “.

Này một tiếng, giống như giọt nước lạc mặt hồ, bắn khởi gợn sóng, hướng bốn phía tản ra.

A a a a ——!

Sở hữu tàn hồn giống như là cảm giác được cái gì cực kỳ đáng sợ chi vật, nháy mắt toàn bộ từ Đường Niệm Niệm linh thức nội thoát ly, hướng hồi hắc ngọc tráp nội. Hết thảy khôi phục an tĩnh, Đường Niệm Niệm cũng một chút thanh tỉnh. Cũng vào lúc này, linh thức bao trùm hạ, chỉ thấy tư lăng hoài nhân thân ảnh chính nhanh chóng

hướng bên này tới rồi. Đường Niệm Niệm tức khắc thu hồi linh thức, mở con ngươi.

Triều tịch các nội, vốn là nằm trên giường ngủ yên cố tịch nhan, đương Đường Niệm Niệm linh thức thu hồi từ giữa mà qua thời điểm, một đôi con ngươi hơi hơi giật giật, lại không có mở.

Hết thấy phát sinh cực kỳ nhanh chóng, từ Đường Niệm Niệm tản mát ra linh thức đến thu hồi bất quá mấy cái hô hấp mà thôi. Dưới nền đất tế đàn xứ sở nhìn đến hình ảnh tựa hồ dùng cực dài thời gian, trên thực tế cũng bất quá một cái chớp mắt.

Đường Niệm Niệm mới vừa vừa mở mắt, nhìn đến đó là Tư Lăng Cô Hồng kia bao hàm lo lắng đen đặc con ngươi, thẳng đến đối thượng nàng mở con ngươi sau, hấn trong mắt đen đặc thâm thúy mới đậm đi không ít, một chút đem nàng ôm chặt, thấp thấp thanh âm có chút hơi khàn, "Niệm Niệm, nơi nào khó chịu?"

Hấn buông xuống bị nồng đậm lông mi che hạ con ngươi nội u quang nhẹ nhàng nhảy lên. Chẳng sợ chỉ là nàng một tiếng khó chịu than nhẹ, hơi nhú mày, hấn liền lo lắng đến toàn tâm đều căng chặt lên.

Đường Niệm Niệm thần sắc còn có chút hơi giật mình, không có phát hiện vừa mới mới theo nàng mở to con ngươi sau, giường nội mới tiêu tán cực hạn làm người cảm giác được sợ hãi yên tĩnh.

Nàng cúi đầu, duỗi tay vuốt ve bụng, tựa hồ còn có thể cảm nhận được vừa mới điểm nào dị động.

"Niệm Niệm?" Tư Lăng Cô Hồng nâng lên nàng khuôn mặt.

Đường Niệm Niệm đôi mắt giật giật, lúc này mới khôi phục thần thái, nhìn Tư Lăng Cô Hồng, hai mắt một chút tinh lực bức người, ôm hấn kinh hỉ nói: "Cô Hồng, Cô Hồng, hài tử động!"

Tư Lăng Cô Hồng ngẩn ra.

Đường Niệm Niệm một tay nắm hấn tay, sau đó đặt ở chính mình trên bụng, xán lạn miệng cười hóa thành càng thêm mềm nhẹ vui mừng cười nhạt, thấp thấp thanh âm, như là nói nhỏ giống nhau, nói:” Ta nghe được hấn động, hấn ở bảo hộ ta! “

Ở bị tàn hồn vờn quanh khi, tuy rằng nàng chính mình có thể ứng phó, chỉ là yêu cầu một chút thời gian mà thôi. Chính là liền ở kia một cái chớp mắt, nàng cảm giác được kia một đạo không tiếng động hơi thở, bụng hơi hơi đau đớn, còn có nguyên với huyết mạch linh hồn truyền thừa, đều làm nàng biết được, là trong bụng còn ở sinh trưởng hài tử giúp nàng.

Tư Lăng Cô Hồng tay xuyên thấu qua kia một tầng

.....

Hơi mỏng áo lót nguyên liệu, cảm giác nàng chỉ là hơi hơi có chút không rõ ràng nổi lên bụng động tĩnh, ngẩng đầu liền nhìn đến nàng như vậy miệng cười, cùng mềm nhẹ nhu hòa thanh âm, nhất thời xem đến có chút si.

Một hồi, bụng như cũ không động tĩnh.

Đường Niệm Niệm chớp chớp con ngươi, nghiêm túc thấp giọng kêu:” Bảo bảo, lại động một chút! “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn, không khỏi dương môi cười.

Đường Niệm Niệm xem hấn, mím môi, nói:” Thật sự động! “

”Ân..... “Tư Lăng Cô Hồng đáp lại, cúi đầu liền ở nàng trên mặt khẽ hôn.

Đường Niệm Niệm chớp hạ con ngươi, mặt bên né tránh hấn hôn môi, bình tĩnh nhìn hấn.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn, trong mắt sùng nịch ôn nhu càng đậm, tay nhẹ nhàng vuốt ve nàng bụng. Sau đó liền ở nàng dưới ánh mắt, nằm ở thân mình đi. vén lên nàng áo lót, đem lỗ tai liền dán ở nàng

trên bụng. Trong chốc lát, hấn từ dưới hướng về phía trước ngược mắt nhìn nàng, trong mắt nồng đậm cảm tình trong bóng đêm hóa thành một trường thiên la địa võng, có thể làm người hoàn toàn bao vây trong đó, rút cuộc vô pháp chạy thoát.

”Ân, ta nghe được, bảo bảo ở kêu nương! “Hấn thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp réo rắt, giống như năm xưa rượu gạo, thanh thấu mà say lòng người.

”Gạt người! “Đường Niệm Niệm trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, trên mặt lại là nhin không được nồng đậm ý cười.

Kia liếc mắt một cái, là ít có ngây thơ, như kiều tựa mị. Tư Lăng Cô Hồng con người hơi hơi một thâm, lại rũ xuống con người ẩn nhẫn mà đi, cúi đầu liền ở nàng trắng nõn tinh tế trên bụng hôn môi một ngụm.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn, chỉ là một cái nhợt nhạt hôn môi, lại làm nàng cảm nhận được một cỗ không gì sánh được quý trọng cùng thành kính.

”Cô Hồng..... “Nàng lẩm bẫm một tiếng.

Nàng nhớ tới ở đệ đệ tế đàn nội nhìn đến hình ảnh, tư lăng hoài nhân nói những lời này.

”Ân? “Tư Lăng Cô Hồng ngẩng đầu, liếc mắt một cái liền phát hiện nàng cảm xúc biến hóa. Một tay vòng lấy hấn eo, một tay khẽ vuốt nàng lưng, như vậy như là hồng hài tử hành động, lại là nhất chân thật biểu đạt ra hấn sở hữu ôn nhu quan tâm,” làm sao vậy? “

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt nhất định, cúi đầu liền hôn lên hấn môi, lẩm bẫm lại kiên định nói:” Ai cũng đừng nghĩ thương tổn Cô Hồng. “

”Ân, sẽ không có. “Tư Lăng Cô Hồng thấp thấp đáp lại nói.

Hắn sẽ không làm chính mình xảy ra chuyện, đơn giản là muốn làm bạn ở nàng bên người, càng không cho nàng lo lắng hãi hùng.

Này đêm, đã đến canh ba.

Dưới nền đất tẻ đàn, khoác một huyền sắc quần áo tư lãng hoài nhân liền đứng ở trong đó. Một đôi lạnh băng tàn nhẫn con người nhìn chung quanh bốn phía, không thấy bất luận cái gì một chút cố tình dấu vết, liên nhiệm gì cơ quan đều không có đụng vào dấu vết, hết thảy như thường.

Chính là chẳng sợ như thế, hắn đều không có bất luận cái gì yên tâm. Hắn đều không phải là vô tri người, hắn biết được thế giới này người còn có một loại khác người tồn tại, những người đó tu luyện công pháp có thể đạt tới trường sinh chi hiệu. Mà hắn, hiện giờ theo đuổi chính là này đó.

Những người đó, sẽ rất nhiều vô cùng kì diệu thủ đoạn.

Rốt cuộc là ai tới quá nơi này!?

Chẳng lẽ là cô như ca?

Nàng trước tiên đã tỉnh không thành?

Dưới nền đất tẻ đàn trung tìm không được dấu vết, tư lãng hoài nhân huy tay áo xoay người, hai tròng mắt hơi hơi nhíu lại, ra bên ngoài rời đi.

Phía nam tư ương các.

Nội các sương phòng, trên mặt đất tư lãng về nhận thấp thấp thờ hỗn hển, một đầu mồ hôi tẩm ướt hắn trên trán mặc phát, tái nhợt trên mặt cũng phù một mặt ửng đỏ.

"A..... Ha hả a. "Thấp thấp tiếng cười từ hắn thấp suyễn trong miệng truyền ra tới, từ lúc bắt đầu dứt quãng đến lưu sượng vang dội. Hắn duỗi tay chống mặt đất, lại không có nhất thời đứng dậy,

ngược lại là trở mình tử, liền nằm trên mặt đất hai mắt híp nhìn đỉnh đầu xà nhà.

Hắn mệt, rất mệt, mệt đến độ có chút không đứng lên nổi.

Chính là, hắn lại cảm thấy cả người đều vui sướng vô cùng. Liền dường như một chút bỏ đi sở hữu trời buộc, toàn bộ thân thể đều đến nhẹ nhàng thông suốt.

Nhưng mà, cùng với này phân nhẹ nhàng thông suốt mà đến, là tràn đầy hư không.

Hắn tiếng cười từ lúc bắt đầu lưu sướng đến chậm rãi nhẹ nhàng chậm chạp, sau đó biến mất ở hắn nhẹ dương khoe môi.

Rốt cuộc cái gì là thật sự, cái gì lại là giả đâu?

Hắn cả đời vẫn luôn sống ở giả dối trung, hành động lại rốt cuộc hay không ra đến chính mình bản tâm, hay không là chính mình thích thả muốn làm đâu?

Tự lẳng về nhận yên lặng nhắm mắt, trong đầu không ngừng hiện lên một vài bức hình ảnh, một đám người. Cuối cùng dừng hình ảnh ở kia hai người ôm nhau mà ngồi, ấm áp sạch sẽ đến làm người cảm không vào, hâm mộ lại ghen ghét hình ảnh.

Nam tử khuynh thành chi mạo, tuyệt thế chi tư, đầy ngập ôn nhu sủng nịch đều độc cấp một người, môi hàm cười khế.

&nb

.....

sp; nữ tử thanh đẹp tuyệt tục, thấu triệt thuần túy không hề che lấp. Rõ ràng là cái sạch sẽ lại đậm mực người, cố tình duy độc đối nam tử ý lại không muốn xa rời, biểu tình linh động, đem sở hữu hết thảy đều hiện ra ở nam tử trước mặt.

Tư lãng về nhận chậm rãi mở mắt ra, hiện lên một sợi ý cười kiên định. Liền đã phóng người lên, vồ nhẹ vạt áo, đi đến trước bàn.

Trên bàn, phóng đúng là kia khối cánh ve như dòng nước chảy màu trắng mặt nạ.

”Tiểu tẩu tử, tuy rằng thực cảm tạ người tặng giải dược, chính là này thật sự rất đau nha.“ Tư lãng về nhận thấp thấp nhắc mãi một tiếng, cầm lấy kia trương mặt nạ thu vào trong lòng ngực. Xoay người nhẹ vung tay áo, kia phương nhắm chặt cửa sổ đã bị này đạo chường phong thổi khai. Ngoài cửa sổ vẫn là một mảnh hắc ám, bất quá nghĩ đến thời gian cũng thật sự không còn sớm.

Tư lãng về nhận xoa xoa giữa mày, tươi cười hơi hơi mang theo một phen buồn rầu. Đêm qua vốn là một đêm đau đầu không ngủ, nay giữa trưa lại bởi vì từ Đường Niệm Niệm nơi đó biết được tới chân tướng, nhất thời không ngủ tâm tư. Hiện giờ lại bị này giải dược tra tấn nửa đêm, tuy là hẳn cũng không khỏi thể xác và tinh thần mỗi mệt, muốn ngủ nhiều một hồi xúc động.

Đáng tiếc.....

Nay, thiên sáng ngời, đó là một hồi xuất sắc nhất khăn trương trò hay, hẳn nơi nào còn có thể ngủ nhiều một hồi?

”Hồng —— “

Đương chuông lớn hùng hậu lại có Tần tranh u thanh thanh âm ở toàn bộ tư lãng gia tộc nội vang lên, kích khởi không tiếng động gợn sóng quanh quần, thật lâu không dứt khi, chính thấy phương đông một mặt ánh sáng dâng lên, sơ dương chính thẳng.

Này tư lãng gia tộc chuông lớn, chỉ có tư lãng gia tộc phát sinh trọng đại sự tình mới có thể bị gõ vang, hôm nay đó là này mấy chục năm tới phát sinh đại sự chi nhất.

Vang dội vui mừng pháo trúc tiếng nổ mạnh ngay sau đó tiếng vọng, một mảnh tiếng nhạc tung bay dựng lên.

Lần này kết hôn bắc ương điện cử hành, đây mới là tư lãng gia tộc thiếu chủ chân chính cư trú cung điện, chỉ là Tư Lãng Cô Hồng cho tới nay đều không có đã tới, hàng năm cư trú đều là phương bắc kia sở không có tên thôn trang. Đơn giản là đó là cô như ca đã từng chỗ ở, cũng là hấn niên thiếu khi cư trú địa phương.

Bắc ương điện sớm đã bố trí hảo hết thầy, lựa đồ hỉ tự, phẩm đồ yến bàn, đương khách khứa một đám trình diện, đưa lên hạ lễ, liền ngồi lên từng người vị trí. Bọn tỳ nữ qua lại hành tâu, rót rượu bố thực, hình thành độc lệ phong cảnh.

Tư lãng hoài nhân cao ngồi ở thủ vị, trên mặt mỉm cười, đối mặt mọi người chúc mừng chi từ thích hợp đáp lại.

Theo thời gian một chút quá khứ, lúc này phương bắc vô danh thôn trang nội.

Sương phòng ngoại, Tư Lãng Cô Hồng người mặc một bộ màu đỏ hỉ phục, tơ vàng văn thêu, lưu vân vạt áo. Hấn mặt nhẹ mỉm cười dung, con người lẳng lẳng nhìn sương phòng nhắm chặt cửa son. Một đầu mặc phát bị kim liên hồng ngọc quan với sau đầu, ngọc diện ngưng da, tu mi nhập tẩn, mắt phương mật trường lông mi đầu hạ màu xanh lá đậm ảnh ở như ngọc mí mắt, nghiền nát một uông sáng tỏ ánh trắng dung nhập đen nhánh con người nội, mông lung thâm thúy ôn nhu, yên tĩnh nhĩ nhĩ.

Hấn an tĩnh đứng, quanh thân trên dưới đều tựa tràn ngập một cỗ thần nhiên nhu hòa hơi thở, giống như tổ nhĩ tranh thủy mặc cuốn, nhìn làm nhân tâm thanh thần mê.

Lý Cảnh cùng Chiến Thương Tiễn hai người đều đứng ở một phương chờ, hai người trang điểm tương so ngày thường đều có vẻ muồn trang trọng rất nhiều, Chiến Thương Tiễn cũng đem ngày thường bồi ở sau lưng chiến thương khi thu vào trong túi Càn Khôn,

thứ nhất là vì kết hôn yến hội không đồng ý mang vũ khí, thứ hai cũng là vì xuất kỳ bất ý.

Ở một khác bên, một hồ một xà một thú đồng dạng chờ. Chỉ thấy Lục Lục ăn mặc một kiện hỏa hồng sắc thêu màu xanh lục lá sen kim sắc hoa sen yếm, liền hai chỉ tiểu đề tử cũng bị mặc vào một đôi tiểu giày, hơn nữa trên cổ treo túi Càn Khôn, một đôi xanh biếc thủy doanh doanh mắt to, thật sự đáng yêu có thể cho nữ tử thấy đều nhìn không được nghĩ đến ôm vào trong lòng ngực chà đạp một phen. Đối này phó giả dạng, Lục Lục hiển nhiên cũng thực thích, ngưỡng đầu, ngồi ở xà quái trên đầu, mãn nhãn đều là ý mừng.

Đến nỗi mặt khác một hồ một xà nhưng không có nó kia phân tiếp thu năng lực. Chỉ thấy Bạch Lê cổ còn mang theo kia đồ thắm hoa, trên người đồng dạng ăn mặc một kiện màu đỏ cẩm y ngọc phục, bốn con móng vuốt đều bị tròng lên tiểu giày, như thế hồng nhan nhan sắc xứng với nó ngày đó sinh yêu mị hồ ly mắt, càng có một khác phiến đáng yêu. Đáng tiếc lúc này nó hồ ly sắc mặt có thể nói xú tới rồi cực điểm, mỗi khi vươn móng vuốt muốn làm chút gì đó thời điểm, lại ở thật sự muốn phá hư gì đó thời điểm, uổng phí dừng lại, hai mắt tràn đầy suy sút.

Xà quái bởi vì thân mình liền như vậy một cái, nhưng thật ra không có chúng nó như vậy cái gọi là xuyên giày, vì không cho nó đem mọi người tử mĩ làm xiêm y làm dơ lộng hư, mấy nữ cũng không có cho nó tròng lên cái gì, chỉ là ở đầu của nó thượng đeo đỉnh đầu màu đỏ giống như đèn lồng giống nhau mũ. Này mũ làm được còn đặc biệt chiếu cổ Lục Lục, thế nhưng đỉnh chỗ ao hãm, vừa lúc có thể cho Lục Lục ngồi ở bên trong, an an ổn ổn, liền giống như chuyên tòa giống nhau. Này nhưng làm xà quái một trận buồn bực, dựa vào cái gì tiểu gia hỏa này được sủng ái trình độ chính là so nó cao đầu, cư nhiên ở bồn xà vương trên đầu cho nó làm vị trí!?

Đáng tiếc, nó là giận mà không dám nói gì a.

Cho nên, đương này một hồ một xà từ mấy nữ trong miệng nghe thế thứ kết hôn trong đó nguy cơ thật mạnh, làm chúng nó phải hảo hảo

chú ý, nên ra tay liền ra tay khi. Này một hồ một xà tức khắc nheo lại đôi mắt.

Hảo! Phi thường hảo!

Chúng nó liền cầu thật sự có thể xảy ra chuyện gì.

.....

Này đáy lòng ghen khuấy không thể phát ở người một nhà trên người, dù sao cũng phải để cho người khác tới thừa nhận mới là!

So sánh với sương phòng ngoại bình tĩnh, sương phòng lại hoàn toàn tương phản. Mấy nữ đầy mặt tươi cười, người một lời ta một ngữ, mỗi một chỗ đều tinh xảo vô cùng, vì thế khi đang ở ngồi ở bàn trang điểm bên cạnh Đường Niệm Niệm trang điểm chải chuốt.

Đường Niệm Niệm người mặc đồ tươi áo cưới, phối sức đeo trong người. Tĩnh tọa ở trước bàn trang điểm, tuy rằng đối là ở trên mặt bôi đồ vật cũng không thích, nhưng mà nhìn mấy nữ mãn nhãn chờ mong vui mừng, còn có biết được kết hôn quy củ, đều làm nàng tĩnh tọa, không có cự tuyệt.

Chấp bút vì nàng họa mi hoá trang chính là Chu Diệu Lang, này mấy nữ bên trong nếu luận trang điểm chải chuốt ngẩng cổ, phi Chu Diệu Lang mạc chúc.

Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam đều trong tay cầm các dạng son phấn, vì Chu Diệu Lang trợ thủ. Ánh mắt chuyên chú lóe sáng nhìn nàng mỗi một chút động tác, thỉnh thoảng đều hiện lên kinh ngạc cảm thán hoặc là kinh hô, đã là vì Chu Diệu Lang kỹ thuật, cũng là vì Đường Niệm Niệm mỹ mạo.

Từ họa mi đến họa mắt, đồ phấn mặt, điểm môi đỏ, chờ đến Chu Diệu Lang thu tay lại, mấy nữ hô hấp đều một đón, thẳng đến cảm thấy nín thở khi, mới đột nhiên kinh giác chính mình thế nhưng nhất thời quên mất hô hấp.

Nhưng thấy trước mắt Đường Niệm Niệm, tóc đen tinh tế bần với sau đầu, mặt ngưng ngỗng chi, mi như mặc họa, thật dài lông mi nhẹ nhàng rung động, đôi mắt tựa mê mang hơi nước, chu nhuận kiêu môi tựa câu lấy người đi hôn môi chà đạp. Cổ tiêm tú, ở hồng y phụ trợ hạ giống như băng làm cơ ngọc làm cốt.

Tinh xảo ngũ quan, tuyệt sắc dung nhan, thủy mắt tĩnh đạm, giống như không cốc u lan. Thiên hồng y, đuôi mắt đạm hồng, môi đỏ điểm điểm, mị mà không yêu, điểm mà không tục, mãnh liệt màu sắc đem chung quanh hết thấy đều so đến ảm đạm, không dung nhìn gần.

Sương phòng nội lạng ngắt như tờ, liền hô hấp đều thanh thiên thong thả cơ hồ làm người xem nhẹ bất kể. Thẳng đến Đường Niệm Niệm nháy con ngươi, ở trước mặt trước gương tả hữu bày hạ đầu, nói:” Đẹp! “

Này một tiếng phát ra từ nội tâm tán thưởng, nếu là không biết nàng tính tình, còn tưởng rằng nàng là cỡ nào tự luyện một người.

”Xì. “Tức thời, mấy nữ đều cười ra tiếng.

Liên Kiều nói:” Chủ mẫu vốn là sinh đến tuyệt sắc, này một tá giả sau ngược lại xinh đẹp quá mức, không giống phạm nhân. “

Mộc hương liên thanh tặc cười nói:” Này nếu là đi ra ngoài, còn không đem trang chủ cấp mê chết? A nha nha! Không tốt, chủ mẫu đồ trang sức rèm châu nhưng che không được này dung mạo, này nếu như bị người khác nhìn, trang chủ nhưng có hại đã chết! “

Thù Lam nhẹ trừng hai người liếc mắt một cái, ngay sau đó liền nhin không được miệng vỡ cười ra tới.

”Đều đừng ba hoa, “Chu Diệu Lang buồn cười nhìn ba người, nói:” Còn không đem đồ trang sức lấy tới cấp chủ mẫu mang lên, trang chủ nhưng ở ngoài mặt đợi hồi lâu. “

Thù Lam này liền đem một bên đặt lên bàn khay bưng tới, Chu Diệu Lang đem mặt trên lụa đỏ xốc lên, đem bên trong đồng dạng dùng

kim liên hồng ngọc làm đồ trang sức cầm lấy, sau đó nhẹ nhàng vì Đường Niệm Niệm mang lên. Đồ trang sức là phượng phi hai đầu, phía trước một loạt rèm châu, vừa lúc che khuất Đường Niệm Niệm dung nhan. Chỉ là như vậy cũng chỉ là nửa che nửa lộ, đem kia như yêu tựa tiên dung nhan ngược lại sấn đến càng vì thần bí tuyệt đại.

Hết thầy chuẩn bị tốt sau, Thù Lam chậm rãi tiến lên, thấp giọng cười nói:” Tiểu thư, nô tỳ đỡ ngài. “

Này đưa gả ra cửa trước dất đỡ người được chọn, mấy nữ đều không có tranh đoạt, cam chịu đứng ở Thù Lam trên đầu. Đơn giản là nàng là từ nhỏ liền làm bạn ở Đường Niệm Niệm người bên cạnh, cũng là nàng bên người tỳ nữ.

Đường Niệm Niệm gật đầu, theo tay nàng đứng lên, sau đó đi bước một đi ra ngoài.

Cửa son khẽ mở, Chu Diệu Lang thân ảnh đi trước ra tới, liếc mắt một cái liền nhìn đến đứng ở dưới ánh mặt trời, quanh thân yên lặng tuyệt thế nam tử.

Nàng cười, khinh thân nhượng bộ, nói:” Trang chủ đợi lâu. “

Tự Lăng Cô Hồng ánh mắt một dạng, sau đó liền nhìn đến kia mặt màu đỏ ấn đập vào mắt nội.

Kia một cái chớp mắt, ánh nắng như thế thanh diệu.

Hắn con người nhẹ nâng, tan đi sở hữu sương ảnh mờ lung, triển lộ ra trong đó chất chứa sâu nhất vận hoa. Thủy sắc môi mỏng giờ lên, hai tròng mắt nội tâm nhiễm cười, rớt rất trong sáng, phong hoa tuyệt đại.

Hắn vài bước tiến lên đây, tự mình từ Thù Lam trong tay tiếp được tay nàng, xuyên thấu qua rèm châu cùng nàng con người đối diện ở bên nhau.

Đường Niệm Niệm con người một loan, khóe miệng liền không khỏi câu lên, trong mắt rục rĩ lung linh, nhìn quanh rục rĩ.

Hai người đều không có ngôn ngữ, nhưng là kia phân ăn ý cùng không tiếng động tràn ngập không khí lại làm người hoàn toàn vô pháp đặt chân. Ngoài cửa, một tòa tám người cộng nâng liễn kiệu dừng lại. Tứ phía hồng sa theo gió tung bay, phượng đầu ngẩng cao, bảo châu ngọc mảnh.

Tự Lăng Cô Hồng tự mình nắm nàng đi đến liễn kiệu trước, ở lên kiệu khi tay từ nàng trên eo vòng qua liền đem nàng chặn ngang bế lên, từng bước một tự mình đem nàng mềm nhẹ bế lên liễn kiệu nội thăm dò mềm tòa thượng.

Hắn vẫn chưa lập tức rời đi, quỳ một gối ở mềm mại thăm dò thượng, một tay mượn trớn nàng buông xuống ở trước ngực tóc đẹp, lại rơi vào ở nàng hồng y bao vây bụng. Kia liếc mắt một cái ôn nhu, không hề tỳ vết nùng thâm ý cười, làm người cảm thấy hắn lúc này dường như đến toàn thế giới tốt nhất hết thấy.

&nb

.....

sp;” Cô Hồng..... “Đường Niệm Niệm thanh âm trầm thấp mềm nhẹ. Trong lòng tràn đầy tràn ngập, đều là kia phân cô đơn chỉ có hắn mới có thể cho nàng an tường ấm áp, làm nàng trở nên chính mình đều không rõ chính mình. Sinh ra thà rằng khuyh tấn sở hữu cũng nguyện vì hắn, loại này cực kỳ nguy hiểm mà bất lợi mình tự tưởng, lại cam tâm tình nguyện.

Tự Lăng Cô Hồng khẽ cười một tiếng, ngẩng đầu lên, thon dài trắng nõn ngón tay nhẹ nhàng vén lên nàng trước mặt rèm châu, đem nàng lúc này giống như khuyh thế yêu tiên bộ dáng xem ở trong mắt. Long mi run rẩy, cúi đầu liền ở nàng đồ phấn mặt trên môi nhẹ liếm một ngụm, phấn mặt nhiễm hắn thủy môi.

Một màn này, bị bên ngoài theo tới Chu Diệu Lang mấy nữ cùng Chiến Thương Tiễn, Lý Cảnh mấy người xem ở trong mắt, duy mỹ giống như bức hoạ cuộn tròn cảnh sắc, làm người hô hấp đều không khỏi thả chậm.

Chu Diệu Lang trong lòng nhẹ nhàng thở dài, dưới bầu trời này có thể có ai có thể làm trang chủ cam tâm tình nguyện quy xuống đất, cũng duy độc chủ mẫu một người mà thôi.

Một hồi, Tư Lăng Cô Hồng mới nhẹ nhàng buông ra nàng, rèm châu lại lần nữa nửa che nửa lộ trụ nàng dung nhan. Hắn nhẹ nhàng mở miệng, lại không có bất luận cái gì thanh âm phát ra tới. Đường Niệm Niệm chớp chớp thủy mắt, đang muốn xuất khẩu dò hỏi. Lại thấy Tư Lăng Cô Hồng đã giơ lên tươi cười, sau đó xoay người hạ liền kiệu.

Đường Niệm Niệm nhìn, đến khẩu dò hỏi liền nuốt trở về. Nàng có thể cảm thụ hắn kia lòng tràn đầy ôn nhu, những cái đó không có nghe thấy lời nói, sẽ là cái gì lời âu yếm sao? Khóe miệng nàng ngoéo một cái, con ngươi chớp động thấu triệt ý cười.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng cũng đi đến liền kiệu phía trước, hắn vẫn chưa tọa kỵ hoá trang sức vui mừng mã thú, mà là trực tiếp đi bộ.

Hắn bước chân nhẹ nhàng chậm chạp, bối cảnh như thế như họa.

Theo hắn hành tẩu, tám người nâng lên liền kiệu đi theo tại hậu phương. Chu Diệu Lang đám người cũng quay chung quanh ở liền kiệu chung quanh đi theo.

Này một đường, Tư Lăng Cô Hồng dưới chân chậm rãi một bước, người đã đến một trượng ở ngoài, mặt sau đi theo liền kiệu gắt gao đi theo, vững vàng đến không có nửa phần xóc nảy, lại là ở tư lăng gia tộc nơi ở nội quay chung quanh một vòng.

—— Niệm Niệm, vĩnh sinh vĩnh thế, người đều chỉ có thể là ta ——

Liễn kiệu khi, Tư Lăng Cô Hồng kia không tiếng động môi ngữ nói chính là như thế. Trần ngập độc chiếm chấp nhất, ôn nhu thâm tình. Hấn đã đem linh hồn đều tế dâng ra đi, không oán bất hối.

Buổi chiều, chân trời rắng màu muôn vàn, vân nếu lửa đốt, hồng diễm diễm, như là mấy ngày liền đều ở ăn mừng trận này kết hôn.

Bấc ương trong điện, từng tòa ám kim hỏa giá bay lên đằng ngọn lửa, lửa đỏ ngọn lửa sấn trong điện đỏ tươi bố trí, tiếng người chương nhạc, náo nhiệt phi phàm.

Đương một tiếng thông truyền chợt hiện, mọi người chuyển mục, nhìn đến kia mặt màu đỏ bóng người cùng kia tám đài đại kiệu từ xa tới khi, toàn bộ điện phủ nội lặng ngắt như tờ.

Chân trời rắng mây đỏ chính diễm, trước mắt nam tử hồng bào, dung nhan bạch ngọc không tì vết, khuynh thế tuyệt luân.

Tám người quỳ xuống đất, dõ xuống trên vai liễn kiệu giá gỗ.

Mọi người ánh mắt dưới, Tư Lăng Cô Hồng tự mình đi hướng liễn kiệu, sau đó xốc lên hồng幔, đem ngòi ở trong đó Đường Niệm Niệm ôm hạ, đi bước một đi hướng trong điện.

Đường Niệm Niệm liền ở hấn trong lòng ngực, quay đầu nhìn về phía chung quanh. Xa-na, chỉ nghe một tiếng” khang đương “Vang nhỏ. Vốn là vang nhỏ, nhưng là vào lúc này yên tĩnh trung lại có vẻ phá lệ rõ ràng. Đường Niệm Niệm quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người ước chừng hai mươi tuổi trẻ nam tử, lúc này chính mặt đỏ rần, cũng không biết là rượu uống nhiều quá vẫn là như thế nào. Si nhiên hai tròng mắt đang ở lúc này hoàn hồn, hiện lên hoảng loạn xấu hổ, đối thượng Đường Niệm Niệm ánh mắt liếc mắt một cái, liền bỏ qua một bên đầu đi, không dám nhiều xem.

Chỉ thấy ở trước mặt hấn trên bàn, đang ở rơi xuống đánh nghiêng chén rượu.

Một bàn tay nhẹ đem nàng khuôn mặt phủng về, cũng ở kia một cái chớp mắt chung quanh vốn là xem đến định thần mọi người, chỉ cảm thấy bị một trận mặc danh gió thổi đập vào mắt mắt, đau đớn không thôi. Nhất thời, tất cả mọi người không khỏi quay lại ánh mắt, vô pháp lại nhiều xem một cái.

Nhiên, chẳng sợ chỉ là kinh hồng thoáng nhìn, kia phía sau bức rèm che khuynh quốc hồng nhan, đã ẩn nhập trong đầu, chỉ sợ lại khó quên.

Này đối tân nhân, thật sự quá mức đáng đối, giống như thần tiên bạn lứa.

Đang ngồi khách khứa mặc kệ nam nữ trong lòng đều không khỏi cảm khái.

Giờ này khắc này, mọi người trong lòng thế nhưng vô pháp sinh ra bất luận cái gì ghen ghét, hoặc là mặt khác mặt trái cảm xúc. Đơn giản là so bất quá, cũng căn bản vô pháp so.

”Ha ha, hảo! Hảo! Hảo! “Địa vị cao thượng, tư lãng hoài nhân khô lão nghẹn ngào thanh âm mỉm cười đột nhiên truyền ra, đánh vỡ này phân trong điện an tĩnh.

Giờ khắc này, mọi người mới bừng tỉnh, các loại chúc mừng cùng tán thưởng lời nói cũng từ mọi người trong miệng nói ra.

”Không hổ là vô ngàn thiếu chủ, thật sự là nhân trung long phượng, bất phàm a bất phàm! “

”Trai tài gái sắc, Kim Đồng Ngọc Nữ, nói chính là như vậy đi..... “

”Này đó là trên giang hồ thịnh truyền Kinh Hồng tiên tử, này phân mỹ mạo, tiên tử vừa nói, không giả! “

”Hai vị hỉ kết lương duyên, quả thật rất tốt! “

Nhất ngôn nhất ngữ trung, Tư Lãng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm thân ảnh đã muốn chạy tới giữa điện. Cùng với hấn chân

.....

Bước dừng lại, sở hữu ngôn ngữ cũng tại đây hoàn toàn mà ngăn.

Ti nghi lúc này mỉm cười nói:” Bái lễ lập tức thi hành, còn thỉnh tân lang quan buông tân nương tử, tam bái lễ lúc sau, chừng một đêm làm hai vị tân nhân ôn tồn. “

Hắn này lời nói vừa ra, hỉ yến trung vốn là có chút ngưng tụ không khí tức khắc vui sướng nhẹ nhàng lên, một trận tiếng cười truyền ra.

Giang hồ thế gia hôn lễ vốn là không có những cái đó quan gia như vậy câu nệ, lúc này đang ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng xả hạ hắn vật áo, Tư Lăng Cô Hồng vừa thấy nàng con người liền minh bạch nàng ý tứ. Nàng liền buông ra tay, làm nàng đứng trên mặt đất thượng.

Ti nghi này phân phó mỗi người tấu nhạc khởi, sau đó bắt đầu tuần.

Cái gọi là nhất bái thiên địa, nhị bái cao đường, phu thê đối bái.

Đường Niệm Niệm xuyên thấu qua rèm châu cùng Tư Lăng Cô Hồng đối diện ở bên nhau, hai người ánh mắt đều chỉ nhìn đối phương, trong mắt nùng tình ý cười. Theo ti nghi kia từng tiếng tán xướng, thi lễ thi lễ bái đi xuống.

Tại đây một cái chớp mắt, toàn bộ điện phủ nội, tất cả mọi người có loại mạc danh cảm giác. Trung ương này một đôi tiên tư thân thái tân nhân rõ ràng liền trước mắt, lại cứ ra một tầng vách ngăn, tựa bên ta cùng hai người căn bản là tồn tại hai cái bất đồng thế giới. Bọn họ sở bái không phải thiên địa, không phải cao đường, bái chỉ có đối phương. Kia gần miệng cười, chỉ có lẫn nhau con người, chỉ chân chí thuần nùng tình, làm người nhất thời bùng tỉnh, quên mất trong lòng sở hữu quyền thế dục (cảm) vọng, độc lưu một phương thanh tịnh.

Đương bái lễ kết thúc, Đường Niệm Niệm an lễ muốn đi trước tân phòng chờ.

Đường Niệm Niệm con người nhẹ nhàng nhìn về phía trước về mặt tươi cười tự lảng hoài nhân, tay áo nội ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, sau đó nhẹ rũ xuống con người, triều Tư Lăng Cô Hồng truyền âm nói:” Rượu và thức ăn đều có độc, chung quanh che giấu ngàn người. “

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng gật đầu, thần sắc không có nửa phần biến hóa, tựa hồ đối này không có một chút kinh ngạc, cười nhìn nàng. Thanh âm đã truyền vào nàng trong đầu:

”Chờ ta, không cần xem, thực mau. “

”Hảo. “

Chỉ cần hần nói, nàng liền tin.

Đường Niệm Niệm cong mặt mày, thu ngay từ đầu bao trùm ở chung quanh linh thức. Nàng đoán được ra tới, nơi này đợi lát nữa chỉ sợ liền phải bắt đầu một hồi tranh đấu. Người chết huyết lưu, nàng xác không thích xem.

Thù Lam cùng Diệp thị tỷ muội làm bạn nàng đi trở về tân phòng. Tân phòng chung quanh đang đứng lập vài tên tỳ nữ, nhìn thấy Đường Niệm Niệm đã đến, tự mình mở cửa đem này đón đi vào.

Bắc ượng trong điện, theo Đường Niệm Niệm rời đi, Tư Lăng Cô Hồng trên mặt ôn nhu cũng chậm rãi theo thân ảnh của nàng đạm đi, thẳng đến thân ảnh của nàng biến mất ở chỗ rẽ, hần thần dung cũng hóa thành không gợn sóng yên tĩnh, ánh mắt dừng ở phía trước tư lảng hoài nhân trên người.

Tư lảng hoài nhân lúc này sắc mặt không thấy một chút ý cười, chau mày, sắc mặt căng chặt, thoạt nhìn như là ở chịu đựng cái gì.

Hần chỉ cảm thấy có một cỗ lửa nóng từ thân thể hần nội len lõi, không ngừng đốt cháy hần, cái loại cảm giác này cực kỳ khó nhịn khó chịu. Hần càng biết được này hết thấy đều là Đường Niệm Niệm mang đến. Đương nàng vừa mới đột nhiên ra tay, hần liền mơ hồ có

điều cảm giác, có lẽ còn có như vậy trong nháy mắt khinh thường. Nhưng mà đương kia nói nóng rực nhanh chóng vô cùng đốt tận hần nguyên lực, chui vào thân thể hần sau, hần khinh thường liền biến thành khiếp sợ.

Hần chung quy vẫn là xem thường nàng, vốn dĩ cho rằng nàng chỉ là một cái Thiên Phẩm luyện dược sư, chính là hiện giờ việc làm lại xa xa không ngừng. Nàng, chỉ sợ cũng là đám kia sẽ trường sinh bất lão công pháp đám kia người chi nhất.

Đáng tiếc, hiện tại biết được quá trễ. Hết thảy đều đã chuẩn bị ổn thoả, hần không thể lâm thời thay đổi. Không ngừng là thời thế không cho phép, bỏ lỡ lần này cơ hội, thân thể hần cũng chờ không nổi nữa.

”Hồng nhi, cũng không thể nhân tâm nương rời đi, người này tâm cũng đi theo đi rồi, chậm trễ chực vị khách khứa. “Tư lãng hoài nhân chậm rãi nói, bàn tay nắm chặt ghế trên tay vịn.

Hiện tại còn không phải thời điểm.

Tư Lãng Cô Hồng đạm nói:” Ta muốn tư lãng gia chủ vị trí. “

Một câu, nhàn nhạt vang lên.

Toàn bộ não nhiệt hỉ yến hoàn toàn không tiếng động. Lý Cảnh, Chiến Thương Tiển đám người yên lặng đứng thẳng, chính ở vào một cái bàn thượng thức ăn xà quái cùng Bạch Lê ngẩng đầu, rõ ràng hoàn toàn bất đồng con người, lại cực kỳ tương tự mị lên, bên trong chớp động giống nhau vô tình lãnh, hưng phấn ác.

Tư lãng hoài nhân mắt nhẹ nhàng nheo lại, cười nói:” Hồng nhi đang nói cái gì gốc lời nói, này tư lãng gia tộc sớm muộn gì đều là của người. Lần này người thành thân đã là thành gia, không ra vài năm sau, làm cha tự nhiên thoái vị. Lời này, cha chỉ đương không có nghe thấy, còn không đi chiêu đãi chực vị khách khứa? “

Lời này vừa nói ra, Tư Lãng Cô Hồng vẫn chưa động. Phía dưới các tân khách lại xao động lên, hiển nhiên hai người nhất ngôn nhất ngữ đều làm mọi người minh bạch cái gì.

Tư Lãng Cô Hồng bức vị, tư lãng hoài nhân nhân từ.

Tư lãng hoài nhân bốn mươi thiên hạ rất nhiều thế gia tới đây, vì chính là làm Tư Lãng Cô Hồng không dám tùy ý phát tác, nếu không liền phải bị thiên hạ trơ trên. Mà hấn nếu dám động những người này nói, đó là muốn trở thành thiên hạ giang hồ chi địch. Sở hữu hết thảy đều nên từ hấn tới chủ trì, Tư Lãng Cô Hồng tính tình ít lời thiếu

.....

Ngữ, chưa bao giờ nhiều hướng người khác giải thích cái gì. Hấn chính là nhận chuẩn điểm này, làm hấn chỉ có thể ở vào bị động.

Thả, hấn trước sau sẽ không thật sự giết hấn!

Hấn nhược điểm đều ở trong tay của hấn, không cần bao lâu liền hấn hiện giờ lớn nhất trí mạng nhược điểm cũng sẽ bị hấn nạp vào trong tay.

Nhưng là, tư lãng hoài nhân tính sai rồi một chút, hấn tính sai rồi Tư Lãng Cô Hồng thực lực, cũng coi như sai rồi hấn bên người mọi người thực lực.

Tư Lãng Cô Hồng thực lực rất cuộc tới rồi cái dạng gì trình độ, liền Đường Niệm Niệm đều đoán không chuẩn. Song tu tới nay, không ngừng nàng sẽ được lợi, Tư Lãng Cô Hồng đồng dạng như thế. Cho nên ở không tiếng động năm tháng, Tư Lãng Cô Hồng thực lực kỳ thật vẫn luôn ở tầng trưởng, chưa bao giờ từng thật sự bại lộ, ai cũng sẽ không biết được.

Được làm vua thua làm giặc, bức vị sự tình tại thế gia trung chưa bao giờ hiếm thấy. Nếu một phương thực lực tới rồi một cái làm

người theo không kịp độ cao khi, sở hữu âm mưu quỷ kế đều trở nên không hề tác dụng.

Đương một người tư lãng gia tộc trưởng lão từ vị thượng đứng lên, một lời mà ra:” Tư lãng hoài nhân, người già rồi, vị trí này vốn là ngòi đến lâu lắm, nên là làm hậu bối thượng vị lúc. “

Tùy theo một người theo một người đứng lên, từng tiếng lên án công khai tư lãng hoài nhân, truy phủng Tư Lãng Cô Hồng lời nói liên tiếp mà đến.

Tư lãng hoài nhân trong mắt hiện lên một sợi phong trào cười, lãnh giận từ vị trí thượng đứng thẳng đứng dậy, đối phía dưới chư vị trưởng lão lãnh lệ a nói:” Đó là các người này đàn tư lãng gia tộc sâu mọt, dám xúi giục hồng nhi làm ra như thế đại nghịch bất đạo sự tình, chẳng lẽ là muốn đem hồng nhi làm con rối, làm tư lãng gia tộc trở thành người chơ vạt trong bàn tay không thành!?”

Hắn trong giọng nói đối Tư Lãng Cô Hồng che chở, làm phía dưới các khách nhân đã có thềm than hắn đối này sủng ái tín nhiệm, cũng có mắt hàm hoài nghi giả.

”Người tới! “Tư lãng hoài nhân một tiếng giận a, quăng ngã nát trong tay chén rượu,” đem này đàn phản đồ bắt lấy! “

Xa-na, trăm đạo bóng đen từ trong bóng đêm vụt ra, triều kia đứng lên phủng Tư Lãng Cô Hồng thượng vị chư vị trưởng lão công tới.

Nhất thời, hỉ yến đồn thành hỗn loạn.

Lý Cảnh cùng Chiến Thương Tiễn đám người cũng vào lúc này ra tay, xà quái hí một tiếng, thân thể một chút trở nên thật lớn, cao ném khởi đuôi rắn.

Tư Lãng Cô Hồng tĩnh đứng ở giữa điện, một bộ màu đỏ hỉ phục, sấn đến hắn không gợn sóng yên tĩnh mặt vài phần sinh động, lại cũng càng thêm đột hiện hắn mắt nội sương hoa như thế lương bạc.

Hắn giống như là cái người đứng xem, lẳng lặng nhìn trước mắt trò khôi hài.

Tư lẳng hoài nhân đồng dạng nhìn, chỉ là sắc mặt hắc trầm, hai tròng mắt ngưng thâm. Hắn không nghĩ tới, ở Tư Lăng Cô Hồng bên người kia không Lưu Sơn không lộ thủy hai người thực lực đã tới rồi Thiên Phẩm, càng không nghĩ tới kia chỉ xà quái cũng trưởng thành đến như thế, này tình hình chiến đấu thế nhưng hoàn toàn nghiêng về một phía.

”Hồng nhi ——! “Một tiếng kinh giận sợ hãi rống từ hắn trong miệng truyền ra, truyền khắp toàn bộ hỉ yến. Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tư lẳng hoài nhân một tay đỡ ghế dựa tay vịn, một tay che lại ngực, như là thất vọng cực kỳ gằm nhẹ nói:” Người thế nhưng..... Thế nhưng vì vị trí này, làm ra thí thân sự tình!? “

Hắn thực sự bị kia đoàn nóng rực nướng BBQ khó chịu cực kỳ, lần này việc làm đảo cũng không tính hoàn toàn mạo danh cần có, làm bộ làm tịch.

”Ngô! “Lúc này, trong điện khách khứa một người đột nhiên kêu lên một tiếng, sau đó té ngã trên mặt đất, đầy mặt kinh giận.

Theo người này, khách khứa liên tiếp cả người vô lực ngã trên mặt đất, cái này biến cố đều làm mọi người biết được. Bọn họ sợ là không biết khi nào bị hạ được!

Tư lẳng hoài nhân sắc mặt càng giận, thanh âm bí mật mang theo lửa giận run rẩy,” người..... Khi nào hạ được! “

Này một lời, đem ánh mắt mọi người đều dẫn đầu đến trung ương độc lập Tư Lăng Cô Hồng trên người.

Bức vị, hạ độc.

Này đó chân tướng, đều bị tư lẳng hoài nhân tự đạo tự diễn hiện ra mọi người trước mắt.

Đôi mắt mọi người ánh mắt, Tư Lăng Cô Hồng thần sắc lặng im, không có nửa điểm giải thích ý tứ.

Tư lăng hoài nhân sắc mặt che kín lửa giận, con người lại một mảnh lạnh lùng hưng phấn, lạnh lùng nói:” Người tới, bắt lấy này nghiệt tử!
“

Ngàn đạo hắc ảnh, tứ phương mà đến.

Tư lăng hoài nhân môi khẩu chưa động, nhưng là thanh âm lại truyền vào Tư Lăng Cô Hồng trong tai,” hồng nhi, đừng quên người nương. Càng đừng quên..... Người kia tâm nương tử..... “

Theo hấn cuối cùng kia một tiếng xuất hiện, một cỗ ngập trời hơi thở như là hạo hải giống nhau mãnh liệt mà ra.

Tư Lăng Cô Hồng ghé mắt, nhẹ rũ mi mắt, nhàn nhạt thanh ảnh, cặp kia lúc này đen đặc như ma con người giấu ở sau. Ở trong phút chốc, hấn cả người như uyên tựa hải, mang cho người vô tận cảm giác áp bách, chung quanh hết thấy tựa đột nhiên thất sắc, như vô biên hắc ám trầm hôn không trung sụp hạ, làm người có chút không thở nổi.

Tư lăng hoài nhân sinh sôi bị hấn nhẹ nhàng đầu tới một mực, bước cho toàn thân cứng đờ, trong mắt không thể ngưỡng ngấn hiện lên một mặt khiếp sợ, càng nhiều lại là hưng phấn cùng nhất định phải được.

Đương hấn thân ảnh biến mất tại chỗ,

.....

Ám kim hỏa giá thượng hoả diễm hôi hôi, màu đỏ trường thảm, kết hoa hồng lãng, vang lên chỉ có làm nhân tâm hàn huyết nhục tiếng động. Liên cuối cùng hí cũng không có, bóng người không thấy, ngã xuống đất khách khứa thấy chỉ có kia đạo đạo phá hầu ngã xuống đất thi thể.

Như vậy giống như quỷ thần thực lực, còn cần dùng được sao?

Hắn không phải đang ép vị.

Như hắn nói ra câu nói kia bình đạm khẩu khí, hắn chỉ là tác muốn mà thôi.

Từ hắn mở miệng, đã chú định, kia đó là hắn.

Đang lúc tư lảng hoài nhân cùng Tư Lăng Cô Hồng giằng co kia một khắc khởi, bắc ương điện tân phòng liền nghênh đón một người.

Màu đỏ hỉ phục, khuynh thế tuyệt luân dung nhan, một đôi nghiên nét ánh trắng, ngưng tụ băng tuyết tinh hồn mông lung con người, thủy sắc cánh môi nhợt nhạt mỉm cười.

Canh giữ ở ngoài cửa Diệp thị tử muội thấy được, tức khắc trên mặt tràn ngập tươi cười, trăm miệng một lời nói:” Gặp qua trang chủ! “

Người tới, đúng là ‘ Tư Lăng Cô Hồng ’.

‘ Tư Lăng Cô Hồng ’ vẫn chưa để ý tới các nàng, đi bước một đẩy cửa tiến vào tân phòng nội.

Ngoài cửa, Liên Kiều không khỏi nhìn nhìn nhắm lại môn, thấp giọng nghi hoặc nói:” Hôm nay tiệc cưới nhưng không đơn giản, trang chủ lại là như vậy mau liền giải quyết? “

Mộc hương trừng mắt, đắc ý cười nói:” Trang chủ là nhân vật nào, lão gia hỏa kia nơi nào sẽ là trang chủ đối thủ! “

Liên Kiều liên tục gật đầu, ngay sau đó xoa xoa chính mình nắm tay, hừ hừ nói:” Nếu sự tình giải quyết, Bạch Lê tên kia như thế nào còn không trở lại, chẳng lẽ lại đi nơi nào ăn vụng đi? “

Mộc hương cũng hừ hừ, sau đó nở nụ cười, nói:” Khó được trang chủ cùng chủ mẫu thành hôn nhạt tử, làm nó ăn vụng điếm cũng không có gì. “

Liên Kiều kỳ thật cũng không phải thật sự sinh khí, nghe vậy chính là gật đầu. Ngay sau đó hai người lại liếc nhau, nhìn đến đối phương trong mắt tặc cười, đều trộm cẩn thận muốn từ tâm phòng nội nghe được cái gì.

.....

-----oOo-----

Chương 75: tình chú (vĩnh sinh vĩnh thế, ta đều phải nàng)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tân phòng nội, dạ minh châu vàng sáng nhu hòa. Mạ Mã bá 癸
Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Đường Niệm Niệm đang ngồi ở trước bàn, đôi tay chống cằm, hai
tròng mắt không gợn sóng ngây thơ, không biết là như đi vào cõi
thần tiên tới rồi nơi nào.

‘ Tư Lăng Cô Hồng ’ vừa vào tân phòng, nhìn đến đó là một màn
này.

Nữ tử một bộ minh đồ tươi y, mặc phát bàn tinh xảo tắn, còn lại
khoác với sau đầu, đỉnh đầu chỉ mang đỉnh đầu màu kim hồng đồ
trang sức, một loạt rèm châu rơi xuống, nửa che nửa lộ nàng kia
tinh xảo như họa dung nhan. Như thế nhu mỹ vàng sáng hạ, nữ tử
trên người cũng tựa mờ mịn nhàn nhạt ôn nhuận, đem nàng vốn là
thanh đẹp tuyệt sắc dung nhan sắc đến vài phần không chân thật,
thêm chi nàng hai tròng mắt ngây thơ mê mang, thế nhưng làm
người có loại nàng có thể liền có thể có thể biến mất không thấy
giống nhau.

‘ Tư Lăng Cô Hồng ’ con người một thâm, dưới chân bồn nhẹ nhàng
bước chân không khỏi nhanh một phân, tay áo nội tay mới vừa nâng
lên lại đột nhiên một đốn, thật sâu buông. Kia một khắc, hẳn còn
muốn lập tức đem nàng ôm vào trong lòng ngực, cảm thụ nàng nhiệt
độ cơ thể cùng chân thật.

”Trang chủ, “Thù Lam bồn ở một bên hầu hạ Đường Niệm Niệm, lúc
này nhìn đến ‘ Tư Lăng Cô Hồng ’ thân ảnh, trên mặt cười, liền nhẹ

bước hướng hẳn hành lễ, cười nói:” Ngài đã tới, tiểu thư nhưng chờ lâu rồi. “

Nàng nói xong, cũng tự giác nhẹ bước rời đi, rời khỏi tân phòng đi.

Lúc này, kia phương ngồi ở cái bàn bên Đường Niệm Niệm cũng nghe vậy ngẩng đầu lên, kia trương làm tinh xảo trang điểm khuôn mặt cũng hoàn toàn bại lộ ở hẳn trước mặt. Kia một cái chớp mắt, hẳn hô hấp cứng lại.

Đường Niệm Niệm nhìn hẳn một hồi, trên mặt một mảnh đạm tĩnh. Sau khi, nhẹ chớp một chút con ngươi.

‘ Tư Lăng Cô Hồng ’ chậm rãi tiến lên, thủy môi nhẹ dương, duỗi tay liền phải đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

Nhiên, ngón tay còn chưa có đụng chạm đến nàng góc áo, vốn nhờ nàng một tiếng đạm ngôn, dừng lại.

”Ngươi không phải Cô Hồng. “

Đường Niệm Niệm không có đứng dậy, chỉ là nhàn nhạt nhìn hẳn, trong mắt chớp động bất mãn, nói:” Không được dính Cô Hồng mặt. “

‘ Tư Lăng Cô Hồng ’ thu hồi tay, tĩnh đứng một hồi. Sau đó thấp thấp cười ra tiếng tới, tiếng cười réo rất trong sáng, là thuộc về Tư Lăng Cô Hồng thanh âm, lại mang theo hẳn chưa từng có tà mị.

Đường Niệm Niệm con ngươi nhẹ nhíu lại.

Kia phương ‘ Tư Lăng Cô Hồng ’ tức khắc liền ra tiếng nói:” Tiểu tử, ta gỡ xuống chính là. Ngươi nhưng đừng ra tay, đệ đệ nhưng đánh không lại ngươi. “

Thanh âm này như cũ là thuộc về Tư Lăng Cô Hồng, này trương khuôn mặt, nói như vậy tựa tình nhân thân mật nói nhỏ, lại tựa làm nũng tà mị, thực sự có chút ủy cùng, rồi lại có khác một khác phiến phong hoa.

Hắn ngôn ngữ sau, duỗi tay liền từ trên mặt gỡ xuống một vật, kia vật là một khối màu trắng giống như cánh ve lại có nước chảy mặt nạ. Mà theo này trượng mặt nạ gỡ xuống, chỉ thấy kia ăn mặc màu đỏ hôn phục nam tử, đúng là tư lãng về nhận không thể nghi ngờ.

Đường Niệm Niệm ánh mắt từ hắn trên mặt dừng ở kia khối mặt nạ thượng, chớp động sáng rọi.

Từ tư lãng về nhận tiến vào khi, đơn luận dung mạo tư thái hơi thờ thanh âm đều không hề sơ hở. Nhiên hắn không hiểu được, Đường Niệm Niệm hai mắt nhưng không ngừng có thể nhìn đến này đó. Tư Lãng Cô Hồng là Thiên Ma độc thể, quanh thân mờ mịt độc khí cơ hồ đình trệ, nhưng mà hắn tiến vào khi quanh thân trên dưới chỉ có nhàn nhạt Thiên Ma độc khí, còn hỗn tạp mặt khác.

Chỉ là liếc mắt một cái, Đường Niệm Niệm liền biết được hắn không phải Tư Lãng Cô Hồng.

Nhưng không thể không nói, này khối mặt nạ công hiệu thực lực lợi hại. Chỉ là trông coi ở cửa Diệp thị tử muội, còn có vừa mới còn ở tân phòng nội Thù Lam, này tam nữ thái độ liền nhưng biết được. Thế nhưng không có nửa phần hoài nghi, cũng không có phát hiện nửa điểm sơ hở.

Tư lãng về nhận xem nàng biểu tình, khóe môi câu lấy, liền nói:” Này mặt nạ tên là thiên huyền, chỉ cần đem muốn ngụy trang người máu tích nhập trong đó lại mang ở trên mặt, liền có thể hoàn toàn ngụy trang thành người nọ, mặc kệ là dung mạo, thanh âm vẫn là hơi thờ.
“

”Nga..... “Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tư lãng về nhận tiếp tục nói:” Ta cùng với ca vốn chính là huyết mạch chí thân, hơn nữa ta vốn chính là tu luyện mê huyền mị thuật một loại công pháp, cho nên từ ta tới giả dạng ca nhất thích hợp. “

”Ân..... “Đường Niệm Niệm vẫn là nhàn nhạt gật đầu, sau đó tay duỗi ra, kia màu trắng mặt nạ liền rơi vào tay nàng trung, thần sắc

bất biến nói:” Của ta. “

Tư lắng về nhận một chút cứng họng.

Đường Niệm Niệm đem mặt nạ thu vào tay áo nội, thực tế đã bị thu vào nội giới. Nhân nhặt nhìn hấn, kia bộ dáng như thế nào như là đang nói: Đây là của ta, nếu không trở về.

Tư lắng về nhận bật cười, cũng không có tính toán lại phải về. Không ngừng là xem Đường Niệm Niệm biểu tình liền biết được khẳng định nếu không đã trở lại, mặt khác còn lại là kia vốn là không phải đồ vật của hấn. Hấn ở một bên ghé trên ngòai xuống, cười nói:” Tiểu tử tử còn không có nói cho đệ đệ, ngươi là như thế nào nhận ra sơ hở tới? Đây chính là dĩ vãng chưa từng có phát sinh quá sự tình a. “

Được một kiện không tội pháp bảo, Đường Niệm Niệm tâm tình đảo không tội, nghe vậy đạm nói:” Ngươi không có Cô Hồng độc. “

Hiển nhiên, cái này đáp án người bình thường là như thế nào đều lý giải không ra này

.....

Trung chân tướng. Tư lắng về nhận đồng dạng như thế, chỉ là xem Đường Niệm Niệm bộ dáng cũng cũng không có giải thích cho hấn nghe ý tứ.

”Tiểu tử tử, “Tư lắng về nhận híp con ngươi, nhẹ nhàng cười nói:” Ngươi nhưng biết được, vì cái gì ta ăn giải dược, biết rõ cha đối ta hạ dược, ta lại vẫn là vì hấn làm việc sao? “

Đường Niệm Niệm đạm mặt nhìn hấn, trong trẻo đạm tĩnh con ngươi không có dư thừa cảm xúc. Quá sạch sẽ, đừng nói hoài nghi, tức giận, đó là liền hứng thú đều không có.

Tư lắng về nhận trong lòng có chút âm đạm, trên mặt tươi cười lại một chút bất biến, thấp giọng nói:” Bởi vì đệ đệ muốn biết được cha

vì sao phải làm như vậy nguyên nhân..... “

Còn có, chính là không muốn nhìn người cứ như vậy gả cho hấn, muốn phá hư điểm cái gì, không nghĩ nhìn các người như vậy hạnh phúc, nên làm cái gì bây giờ đâu?

Tư lăng về nhận ý cười càng đậm, cúi người hơi hơi tới gần mắt tuyệt mỹ nàng, con người chuyên chú,” chẳng lẽ tiểu tẩu tử không muốn biết chân tướng sao? Đệ đệ cảm thấy chuyện này cũng nhất định sẽ quan hệ đến ca. Thế nào? Tiểu tẩu tử muốn hay không cùng đệ đệ đi một chuyến, có tiểu tẩu tử ở nói, nhất định sẽ biết rõ ràng ~ “

Hấn thanh âm khàn khàn nhẹ nhàng chậm chạp, có cổ say lòng người tâm hồn ma mị.

Đường Niệm Niệm nói:” Ta đã biết. “

”Cái gì? “Tư lăng về nhận nao nao.

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Hấn tu luyện tà công, thân thể chịu đựng không được mà cấp tốc khô lão, liền lợi dụng chí thân hài nhi tinh huyết tục mệnh, còn nghĩ ra đổi hồn đổi thân biện pháp, chỉ là không có một cái hài tử thân thể có thể làm hấn vừa lòng. Sau lại thân thể hấn vô pháp làm nữ tử thụ thai, hấn muốn Cô Hồng thân thể, lại khó có thể được đến, trừ bỏ Cô Hồng cũng chỉ dư lại người này một cái nhi tử, liền lưu làm bất cứ tình huống nào. Nhân có Cô Hồng tiền lệ, vì không cho người tương lai phản kháng, liền hạ dược khống chế người tâm thần. “

Này đó, cùng là nàng từ những cái đó tàn hồn trung vụn vặt đoạn ngắn xuôi tai đến chân tướng.

Tư lăng về nhận sắc mặt trọng giạt mình.

Chẳng sợ hấn suy nghĩ rất nhiều khả năng, lại như thế nào cũng không nghĩ tới điểm này. Thật sự quá mức không thể tưởng tượng, hấn cũng chưa từng có nửa điểm phương diện này biết. Dùng chính

mình hài nhi tinh huyết tục mệnh? Cho hấn hạ được thể nhưng chỉ là đem hấn làm hấn sống sót thể xác, vẫn là người thứ hai tuyến, làm bất cứ tình huống nào?

”A, ha hả a. “Tư lǎng về nhận không cảm cười ra tiếng tới, hấn đối Đường Niệm Niệm nói sinh không dậy nổi nửa điểm hoài nghi, lại cũng bởi vậy trong lòng một mảnh thê hàn. Hấn mặt mày đều là cười, đối Đường Niệm Niệm nói:” Tiểu tử tử a, người thật đúng là làm làm đệ đệ khó xử a, nói cho đệ đệ chân tướng thật sự một lần so một lần..... Tàn nhẫn. “

Đường Niệm Niệm thấy được hấn miệng cười sau lưng bị thương, lại không có ra tiếng an ủi.

Ở trong mắt nàng hấn chỉ là Tư Lǎng Cô Hồng đệ đệ, nhân Tư Lǎng Cô Hồng thái độ mới nhiều lần tha cho hấn tánh mạng. Lần này hấn bang là tư lǎng hoài nhân, nàng không có ra tay trừng phạt hấn đã là tốt.

”Tiểu tử tử, lại là từ nơi nào biết được này đó chân tướng? “Hấn hỏi.

Đường Niệm Niệm nói:” Trường Sinh Điện ngàn trượng ở ngoài dưới nền đất tế đàn. “

Tư lǎng về nhận nghe vậy, chậm rãi đứng dậy.

Hấn biết được, lấy Đường Niệm Niệm như vậy bình tĩnh sắc mặt cũng đã biết được, chỉ sợ tư lǎng hoài nhân bên kia, căn bản là vô pháp thắng qua Tư Lǎng Cô Hồng. Nếu là hấn lần này hành động thành công, có lẽ tư lǎng hoài nhân còn có một đường thắng được cơ hội, đáng tiếc hấn thất bại.

Chẳng sợ, liền tính cuối cùng Đường Niệm Niệm không có nhận ra hấn, hấn cũng sẽ không đem nàng giao cho tư lǎng hoài nhân trong tay.

Hắn, làm sao không phải đem lần này hành động, làm cho chính mình một lần cơ hội.

Tư lăng về nhận mỉm cười tinh tế mặt mày nhìn Đường Niệm Niệm, này sẽ hắn tươi cười là hiếm thấy mềm nhẹ, kia một mặt thâm nhập cốt tủy tà hoặc đều bị này mặt nhu hòa cấp nhuộm dần. Nhiên, nhẹ nhàng chậm chạp ngữ điệu lại vẫn là như thế ngả ngón cười nói:” Tiểu tẩu tử, người nhưng biết được, đệ đệ là thật sự thích cực kỳ người này sạch sẽ dễ hiểu, như là cừu con giống nhau tính tình. Đáng tiếc a, người nơi nào là cừu con, rõ ràng chính là sói xám. “

Đường Niệm Niệm sóng mắt một dạng.

Tư lăng về nhận cười, sau đó nhẹ nhàng rũ xuống con người, thấp thấp cười nói:” Tiểu tẩu tử, tâm hôn như ý, đệ đệ liền cáo lui trước ~ “

Đường Niệm Niệm tay áo nội nhẹ nâng ngón tay nhẹ nhiên buông, nhìn tư lăng về nhận thân ảnh từ một bên cửa sổ rời đi. Sau đó nhẹ chớp chớp con người, nhấp môi phát ngốc.

Ngô.

Kia dưới nền đất tế đàn rất nguy hiểm.

Cũng coi như là trừng phạt hắn.

Minh nguyệt trên cao, giống như khay bạc, không hề khuyết tật, ánh sáng thanh diệu lạnh hứa.

Dưới ánh trăng tiệp cười, lụa đỏ hỏa trụ, yên tĩnh không tiếng động. Vô luận là cả người vô lực ngã xuống đất khách khứa, vẫn là còn sót lại tư lăng gia tộc trưởng lão, lại hoặc là những cái đó thanh y bộn tỳ nữ, toàn về mặt kinh hãi nhìn trước mắt Tu La chi cảnh.

Rõ ràng bất quá ngay lập tức, lại giống như qua đi suốt một cái tuổi tác. Từ ngàn người bao vây tiểu trù, đến không ai sống sót, dày đặc

.....

Mùi máu tươi phiêu phù ở trong không khí, màu đỏ tươi huyết lưu quá đỏ tươi thắm,” tí tách “Giọt nước thanh ở trong không khí rõ ràng đến làm nhân tâm hàn.

Tư Lăng Cô Hồng một bộ đồ tươi hỉ bào, kim liên hồng ngọc phát quan. Bạch ngọc ngưng sương khuynh thế dung nhan, yên tĩnh không tiếng động mắt nhân nhạt dừng ở tư lăng hoài nhân trên người.

Hắn quanh thân yên tĩnh, nguyệt hoa tựa tham luyến ở hắn trên người, đem hắn mờ mịt trong đó. Kia cổ như vực sâu hạo hải khí thể tới khi mãnh liệt, đi khi như thủy triều biến mất, không thấy nửa phần dấu vết. Nhiên, kia Tu La giống nhau tàn sát một màn lại chặt chẽ khắc sâu ở mọi người đáy lòng. Không thấy nửa điểm sát khí sát lược, không thấy nửa điểm điên cuồng tàn sát sạch sẽ, hắn thực lược rất cuộc tới rồi kiêu gì nông nổi?

Giờ khắc này, mọi người biết được, vô ngàn thiếu chủ uy danh đem không hề là dĩ vãng như vậy giống như không có gì, sẽ giống như một đạo sấm sét giống nhau vang vọng toàn bộ giang hồ võ lâm. Không lên tiếng thì thôi nhất minh kinh nhân, đó là như thế.

Đương Lý Cảnh tự mình tay bưng một khối ngọc ấn, đi lên trước đài, cúi đầu giao cho Tư Lăng Cô Hồng trước mặt khi.

Phía dưới ủng hộ hắn là chủ chúng trưởng lão kịp thời quỳ xuống đất, cùng kêu lên nói:” Tham kiến gia chủ! “

Này một tiếng, tràn ngập vô tận kính sợ.

Nếu nói lúc trước bọn họ đối Tư Lăng Cô Hồng thượng có một tia hoài nghi nói, như vậy đêm nay Tư Lăng Cô Hồng lấy sức của một

người đối phó ngàn người, tàn sát sáu vị Thiên Phẩm, cũng đủ làm cho bọn họ trong lòng sợ hãi, thiết tình hầu chủ.

Theo bọn họ quỳ xuống đất, chỉ thấy ở đây tư lãng gia chủ người trong một cái tiếp theo một cái quỳ xuống đất, cùng kêu lên tham kiến tân chủ.

Tư lãng gia tộc, từ tối nay bắt đầu, chính thức đổi chủ.

Tư Lãng Cô Hồng thu ngọc ấn, xoay người muốn đi.

Tư lãng hoài nhân cười truyền âm nói:” Hồng nhi, người cho rằng như vậy liền thắng sao? “

Hắn chịu đựng toàn thân bỏng cháy, thật sâu nhìn Tư Lãng Cô Hồng,” cha biết người luôn luôn đối này đó quyền thế không hề hứng thú, lần này việc làm, vì chính là cái gì, cha cũng đoán được. Vì mỹ nhân đến giang sơn, chính là nếu mỹ nhân không có..... “

Đáp lại hắn chính là Tư Lãng Cô Hồng xoay người một chưởng, kia một chưởng không tiếng động, chớp mắt tới. Tư lãng hoài nhân biến sắc, đương kia một chưởng chạm đến ở hắn đan điền khi, cái gì nứt toạc thanh âm tựa truyền vào hắn trong óc.

”Phốc! “Tư lãng hoài nhân miệng phun máu tươi, thân hình bay thẳng ra mười trượng ở ngoài.

Hắn kinh hãi mở to hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Tư Lãng Cô Hồng. Cho dù là Tư Lãng Cô Hồng đột nhiên mà phát khí thế, vẫn là hắn giơ tay nhấc chân dễ dàng giết chết ngàn người. Nay hết thấy hắn tuy có khiếp sợ, lại không có hoảng sợ. Ở trong mắt hắn, hắn vẫn là thượng có thể cùng hắn một đấu. Nhưng mà đương Tư Lãng Cô Hồng thật sự đối hắn ra tay, chân tướng lại là như thế tàn khốc.

Hắn, thế nhưng ở trong tay của hắn ngăn cản bất quá nhất chiêu?!

Thực lực của hắn rốt cuộc tới rồi kiêu gì độ cao. Đây là cô như ca theo như lời, nàng chi nhất tộc chân chính cực hạn thể chất, chú

định có thể thành tựu trường sinh bất lão, cùng thiên cùng thọ truyền thuyết, đứng ở đỉnh nghịch thiên thân thể?

Tư lăng hoài nhân trong lòng tham lam càng ghét hỏa càng ngày càng gì. Hắc hối hận, hối hận không có ở hắc sinh ra là lúc liền cho hắc hạ được, chờ hắc trưởng thành đến nay, chung quy xem thấp hắc. Hắc tầm mắt quá thấp, dưới bầu trời này còn có cất giấu quá nhiều đáng sợ phe phái.

”Khụ! Khụ khụ khụ! “Thân thể đột nhiên truyền đến một cỗ xé rách làm tư lăng hoài nhân đột nhiên hoàn hồn, đương cảm giác được đan điền khí hải ẩn có tan vỡ dấu hiệu, kia cỗ nóng rực đó là châm đến kia chỗ khi, hắc trên mặt rốt cuộc hiện lên một sợi hoảng sợ.

Hắc kia một chường, lại là muốn phé đi hắc khí hải!?

”Khụ khụ khụ! “Thân thể chịu đựng không được phụ tải, tư lăng hoài nhân ho khan thanh cũng càng ngày càng kịch liệt, từng ngụm máu tươi từ hắc trong miệng nhỏ ra.

Dưới chân lão đảo, hắc lại khẩn đờ ghé dựa tay vịn, không cho chính mình té ngã đi xuống. Âm ngoan ánh mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng đã hướng về tân phòng mà đi thân ảnh. Hắc còn còn không có thua, thiên huyền mặt nạ hơn nữa Nhạn Nhi huyết mạch, mê huyền công pháp, còn có hắc che giấu ngụy trang công phu, không ai có thể đủ nhận ra sơ hở.

Nhiên, tư lăng hoài nhân nơi nào biết được.

Tư Lăng Cô Hồng sở dĩ không có trước tiên chạy tới tân phòng đi, tự nhiên có hắc bố trí. Từ Đường Niệm Niệm ở ngày ấy ngàn vạn điện nâng lên ra muốn giúp hắc, vì hắc lang bạt bốn luyện thời điểm, hắc liền không có đem nàng coi như chỉ có thể sống ở trong ngực tiểu nữ tử. Nàng có chính mình tự tin kiên trì, mà hắc cũng tôn trọng dung túng nàng. Như nàng tín nhiệm hắc giống nhau, hắc cũng tín nhiệm nàng.

Bác ượng điện tân phòng.

Đương Tư Lãng Cô Hồng tiến đến khi, Diệp thị tử muội cùng Thù Lam chính đều ở tân phòng nội hướng Đường Niệm Niệm nhận sai, làm tự mình kiểm điểm.

Nếu nói tư lãng về nhận mang thiên huyễn mặt nạ tiến vào tân phòng khi, các nàng không hề phát hiện. Như vậy đương tư lãng về nhận rời đi khi, lấy các nàng hiện giờ thực lực lại vô phát hiện kia mới là lạ. Tam nữ không hề không do dự trước tiên liền đẩy cửa tiến vào tân phòng, đương nhìn đến Đường Niệm Niệm bình yên vô sự ngồi ở ghế trên khi, lúc này mới hung hăng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Từ Đường Niệm Niệm nơi đó nghe được đại khái sự tình trải qua, tam nữ sắc mặt đều có chút ửng đỏ cùng khó coi.

Liên Kiều hung hăng nói:” Nên

.....

Chết! Nếu không phải chủ mẫu người có bản lĩnh, thật đã xảy ra điểm sự tình gì, kia..... Ngô! “

Nàng lời nói còn không có nói xong, đã bị một hương dùng tay bưng kín khẩu, một cái đầu băng liền dùng ở cái trán của nàng thượng, nói:” Nói cái gì đâu. Chủ mẫu cùng trang chủ cảm tình, mới không phải chúng ta có thể so sánh, liếc mắt một cái là có thể thức biện thật giả. Hừ! Ở chủ mẫu trước mặt giả trang trang chủ, kia căn bản chính là tự mình chuốc lấy cực khổ! “

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tư Lãng Cô Hồng thể chất, chú định người khác vô pháp giả trang. Trừ phi có người có thể đủ đem nàng ngũ cảm đều cấp che mắt.

Thù Lam thấp giọng nói:” Cũng may mắn tiểu thư tuệ nhãn, tư lãng về nhận tiến vào thời điểm, nô tỳ thế nhưng ta liền nửa điểm đều không có nhìn ra sơ hở. “

Nàng lời vừa nói ra, Diệp thị tỷ muội cũng lằm bằm biết sai bộ dáng, không có sai biệt tinh xảo dung mạo, ngập nước đôi mắt đáng thương hề hề nhìn Đường Niệm Niệm. Như vậy các nàng, chỉ sợ người bình thường đều không có trí khí. Ngược lại chẳng sợ biết rõ các nàng đã làm sai chuyện tình, còn hảo sinh an ủi.

Lúc này, Đường Niệm Niệm lại đột nhiên từ ghế trên đứng lên, vốn là đăm tít con người linh động bức người, phấn mặt môi đỏ cũng gọi lên miệng cười.

Tam nữ bị nàng này chợt hiện miệng cười làm cho ngẩn ngơ, sau đó đều cực kỳ ấn ý quay đầu hướng về cửa nhìn lại. Chỉ thấy tân phòng khắc hoa hỉ tự cửa sơn không biết khi nào bị đẩy ra, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh từ ngoài cửa đi tới, đưa lưng về phía ánh trăng khuynh sái, khuôn mặt vài phần u đăm, một đôi con ngươi không hề chéch đi dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, thủy môi thiển dương ý cười.

Tam nữ xem đến lại là ngẩn ngơ, ngay sau đó trong lòng có loại mạc danh cảm giác.

Người này, thật sự là không thể đối lập.

Nếu không có nhìn thấy lúc này Tư Lăng Cô Hồng, các nàng còn có thể nói tư lăng về nhận giả trang Tư Lăng Cô Hồng không hề sơ hở. Nhưng mà có trước xe chi liệt, lại nhìn đến lúc này Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện, các nàng đột nhiên phát hiện, cái gọi là không hề sơ hở quả thật lấy cớ.

Tư Lăng Cô Hồng không ngừng dung mạo tuyệt thế tuyệt luân, hấn trên người càng có một cỗ ai cũng bắt chước không tới phong hoa. Chỉ là nhàn nhạt đi tới, nhợt nhạt cười, khiến cho người hô hấp không khỏi phóng nhẹ thả chậm, muốn nhiều xem rồi lại không dám nhiều xem, cả trái tim thần đều bị lôi kéo.

”Chờ lâu rồi. “Tư Lăng Cô Hồng đi tới, đôi tay từ nàng trên eo vòng qua, liền đem nàng toàn bộ ôm vào trong lòng ngực.

Chẳng sợ ở phía trước trong điện tàn sát ngàn người, hấn trên người cũng không thấy một chút mùi máu tươi nói, đỏ tươi hỉ bào như cũ như cũ.

”Ân. “Đường Niệm Niệm gật đầu.

Đương toàn bộ tâm phòng nội, không có hấn hơi thở, không có người của hấn ảnh, nàng xác cảm thấy thời gian quá đến cực dài lâu, hồn nhiên không thú vị cảm giác tràn ngập trong lòng.

Người này, như là không biết cái gì đã bện một trương thật lớn võng, đem nàng toàn bộ đều bao vây trong đó, rốt cuộc không rời đi hấn bên người.

Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu ở môi nàng khẽ hôn một ngụm, sau đó ôm nàng liền ra bên ngoài mà đi.

Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam đều lẳng lặng nhìn, không có nửa điểm nghi hoặc mở miệng ý tứ. Thẳng đến hai người thân ảnh biến mất ở trước mắt, Thù Lam mới triệu Diệp thị tỷ muội nhẹ giọng hỏi:” Trang chủ đây là ôm tiểu thư đi nơi nào? “

Liên Kiều nghĩ nghĩ, nói:” Nên là đi gặp phu nhân đi. “

Mộc hương cũng nói:” Phu nhân sự tình, chúng ta biết đến không nhiều lắm. Chỉ là từ chu tổng quản nơi đó biết được một ít, trắng tròn ngày, phu nhân mới có thể xuất hiện. “

”Phu nhân? “Thù Lam như suy tư gì gật đầu. Phu nhân nói, chính là trang chủ mẫu thân đi? Chỉ là ở thành thân thời điểm lại không có nhìn thấy nàng xuất hiện?

Ban đêm phong nhẹ trung lộ ra lạnh, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh ở trong đêm đen bay vọt. Hấn chân điểm ngọn cây, lướt qua chênh vênh sơn dã, nhắm thẳng phía đông một chỗ núi cao mà đi.

Đường Niệm Niệm đôi tay ôm hấn vòng eo, nhìn nhìn Tư Lăng Cô Hồng lại nhìn chung quanh cảnh sắc, liền đem đầu dựa vào hấn

ngực thượng.

Giây lát sau, đương Tư Lăng Cô Hồng thân hình chậm lại, Đường Niệm Niệm cũng thấy được phía trước cảnh sắc.

Một cây khô thụ, một tòa phòng nhỏ, một tòa nhị ghé. Phòng nhỏ không có bảng hiệu, lương thượng treo hai ngọn màu đỏ đèn lồng. Kia khô mộc cành khô thượng quả điều điều túi gấm dải lụa. Tại đây phiên tiêu điều rồi lại đơn giản trong hoàn cảnh, trước bàn đang ngồi một nữ tử.

Nữ tử người mặc một bộ đạm tím tay áo rộng váy dài, mặt mày như yêu, con ngươi lại thanh đạm không gợn sóng, nhu hòa thanh u, đó là một loại nhìn thấu thế gian phồn hoa lắng đọng lại. Nàng tĩnh tọa, chưa thi phấn trang, một tay nhẹ điểm bàn duyên, rõ ràng không tiếng động, lại dường như có thể điểm đánh ở người tâm khảm thượng, tim đập cũng theo nàng ngón tay nhẹ nhàng chậm chạp dồn dập nhảy lên.

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ chớp, người này dung mạo dáng người đều là cố tịch nhan, nhưng là kia phản hơi thở phong hoa lại hoàn toàn bất đồng. Hồn thay đổi, hiện giờ hồn ở vào thân thể này, là kia chất chứa ở cố tịch nhan trong cơ thể yêu khí chi hồn. Cũng là nàng dưới nền đất tế đàn tàn hồn trong trí nhớ nhìn đến, cái kia bị tư lăng hoài nhân gọi là” ca nhi “Nữ tử.

Lúc này, nữ tử nhẹ điểm bàn duyên ngón tay dừng lại, chậm rãi quay đầu tới, nhìn về phía xuất hiện ở chỗ này Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm.

Này liếc mắt một cái bất quá mấy tức

.....

, nữ tử bỗng thanh đạm thanh u con ngươi một ngưng, đột nhiên từ vị trí thượng đứng lên, trong thanh âm tràn ngập kinh cùng giận,” hồng nhi, ngươi..... “

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng buông Đường Niệm Niệm, đem tay nàng nắm giữ nhập lòng bàn tay nội, đối nữ tử nói:” Tình hồn. “

Nữ tử sắc mặt mấy phen biến hóa, tựa giận tựa khổ, đáy mắt dần dần ập ủ ra vô tận bi thương,” hồng nhi, nương sớm đã nói với ngươi, ngươi có thể có yêu thích nữ tử, lại duy độc cái này không thể! Ngươi biết rõ, ngươi biết rõ làm như vậy đối với ngươi có hại vô lợi, chẳng lẽ nương cái này liệt tử còn chưa đủ ngươi thấy rõ ràng sao!?”

Cái này ở trăng tròn ngày chiếm cứ cố tịch nhan thân mình nữ tử, đúng là Tư Lăng Cô Hồng mệ ruột, cô như ca.

Đường Niệm Niệm cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng nắm tay nàng chường hơi hơi có chút buộc chặt, không khỏi ngẩng đầu hướng hấn nhìn lại, nhưng thấy hấn vừa lúc cúi đầu xem ra. Cặp kia thanh ảnh mờ lung con ngươi nội ập ủ lưu chuyển nùng tình làm người động dung, tuy là hấn đỉnh đầu sau lưng trăng tròn quang huy cũng tại đây đôi mắt trước thất sắc.

Hấn nói:” Ta muốn Niệm Niệm. “

Cô như ca trong mắt bi thương run lên.

Tư Lăng Cô Hồng ngẩng đầu, nhìn nàng, nói:” Vĩnh sinh vĩnh thế, ta đều phải nàng. “

Hấn thanh âm có hài tử bướng bỉnh, không được xía vào. Vững vàng trung, xâm thấu chính là kia đầy ngập tình, không hề giữ lại, trút xuống một người chi thân.

Cô như ca trong mắt cơ hồ rưng rưng, hơi hơi lui về phía sau một bước, nhấp chặt môi hơi hơi khế mở, lại nhắm lại, như thế lặp lại, phát không ra một tia tiếng vang.

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn Tư Lăng Cô Hồng, lại nhìn cô như ca. Tùy theo nắm chặt Tư Lăng Cô Hồng tay, khóe miệng nhẹ dương,

trong con người ngưng mãi nhu tình kiên định, nói:” Vĩnh sinh vĩnh thế, ta cũng chỉ muốn Cô Hồng. “

Người này, chỉ là là của nàng, ai cũng đừng nghĩ cướp đi.

Nàng thanh thúy mềm nhẹ thanh âm vào lúc này an tĩnh trung vang lên, kích khởi chính là hai người tâm thần.

Tư Lăng Cô Hồng một tiếng réo rất tiếng cười theo nàng lời nói từ trong miệng chìm ra, lộ ra trong sáng sung sướng ôn nhu. Cô như ca thì tại một cái chớp mắt bình tĩnh nhìn về phía Đường Niệm Niệm, một đôi con người trở nên sắc bén vô cùng.

Nhiên, còn chưa chờ nàng nhiều xem, Tư Lăng Cô Hồng thân hình liền giật giật. Chính là, cũng tại đây một khắc, Đường Niệm Niệm cùng hắn tương nắm tay nhẹ dùng sức một chút, hắn hướng nàng xem ra, sở hữu động tác cũng tại đây một khắc yên lặng.

Này nhất cử nhất động đều không có tránh được cô như ca đôi mắt, nhất thời trong lòng lại là vui mừng lại là chua xót. Nàng hồng nhi, từ nhỏ liền chịu đựng hết thủy hồng nhi. Mất tình, càng không hiểu tình. Nàng dùng hết hết thủy ôn nhu biện pháp mới làm hắn đối nàng có vài phần cảm tình, làm hắn không cản trở thành kia vô tâm vô ái người đáng thương, chính là này phân tình chung quy vẫn là quá mức nhạt nhẽo, nàng trên thế giới này sống không lâu, nàng cho hắn mang đến chỉ có phiền toái cùng trói buộc.

Hắn có thể có tâm hỉ người, có thể như vậy hơn hờ cười vui đều là nàng muốn xem. Chính là tình yêu chính là trên đời này đáng sợ nhất độc, rõ ràng biết được sẽ vạn kiếp bất phục, vẫn là nghĩa vô phản cố. Nàng không muốn, không muốn nhìn đến hắn cuối cùng kết cục cùng nàng cái này làm nương giống nhau. Huống chi hắn tính tình so nàng càng cố chấp, một khi nhận định liền lại vô quay lại đường sống. Nếu là một bước sai, đó là hại người hại mình.

Hiện giờ, hắn liền như vậy để ý trước mắt nữ tử này, như thế nào làm hắn buông tay?

Cô như ca tâm run rẩy khó nhin, nàng biết được, mặc kệ nàng nói thêm nữa cái gì, hẳn đều sẽ không thoái nhượng.

”Hồng nhi, “Nàng giấu đi trong mắt đau thương, khôi phục một mảnh đạ̄m nhiên thanh nhu, nói:” Người muốn tình hồn không phải không thể, chỉ là nương có chút lời nói muốn cùng các người hai người đơn độc nói nói, có không đem người tâm nương tử giao từ làm nương một hồi? “

Cái gọi là đơn độc, đó là một bên khác không thể ở, cũng không nhưng nghe.

Tự Lăng Cô Hồng tĩnh liếc nhìn nàng một cái, liền lại lần nữa trở xuống Đường Niệm Niệm trên người, ngón tay nhẹ nhàng đem nàng trước mặt rèm châu vuốt mở, treo ở đồ trang sức hai đầu điêu phượng ngâm thiên, nhìn nàng tinh xảo như họa dung nhan, con người lộ ra ôn nhu dò hỏi.

Cô như ca nhất thời cứng họng. Nàng đã nhìn ra, chỉ sợ chỉ cần này Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng điêu một chút đầu, hẳn liền sẽ không đáp ứng nàng yêu cầu. Đây phân độc sủng, chẳng sợ người này là con trai của nàng, lại cũng ngăn không được dâng lên hâm mộ cảm giác.

Nhớ năm đó, người kia đó là dùng này trương bày phần giống nhau tuấn mỹ vô cùng dung nhan, cười đến ôn nhu sủng nịch nhìn nàng, đối nàng ngoan ngoãn phục tùng, làm nàng không khỏi trầm luân tiến hẳn bện giả dối nhu tình trung. Biết rõ là vạn trượng vực sâu, lại nghĩa vô phản cố nhảy xuống, không còn có quay đầu lại cơ hội.

Hỏi sao? Không, nàng bắt hỏi.

Nàng chi nhất tặc đều là đến thật người chí tình. Một khi nhận định liền rút cuộc vô pháp thay đổi, kia nói cùng thân cư tới tình hồn chú chính là bằng chứng. Chẳng sợ gởi gắm sai người, có lẽ có oán, lại không hối hận.

Ít nhất, năm đó chẳng sợ hấn chính là hư là giả, nàng vui sướng lại là thật là thật.

Nhiên, liền tính như thế, nàng vẫn là không muốn làm chính mình hài tử thừa nhận như vậy mệnh trời buộc, không muốn hấn gặp đến như vậy thương tổn. Nàng vốn định hấn có lẽ có thể đánh vỡ này nhất tộc định luật, nhưng mà trước mắt một màn lại làm nàng biết. Sai rồi! Đều sai rồi! Hấn nếu động tình, lại là so bất luận kẻ nào đều phải kiên định bất di, khuynh tấn sở hữu.

.....

> liền ở cô như ca trong thất thần, kia phương Đường Niệm Niệm đã cấp ra đáp án, chậm rãi đi hướng cái bàn bên cạnh cô như ca.

”Nương. “Đương này một tiếng nữ tử mềm nhẹ bình tĩnh gọi thanh truyền vào trong tai, cô như ca mới hoàn hồn, nhìn đến đang ở đã gần ngay trước mắt Đường Niệm Niệm.

Như thế chi gần khoảng cách, kia trương thanh đẹp tuyệt tục, tinh xảo như họa hồng nhan tuyệt sắc cũng đắm nhập cô như ca đáy mắt, tuy là nàng cũng không khỏi trợn giật mình một cái chớp mắt. Lại phi vì kia tuyệt sắc dung nhan, mà là vì cặp kia bình tĩnh không gợn sóng lại thuần túy thấu tịnh con người. Tại đây đôi mắt trước mặt, tựa hồ sở hữu hết thảy đều trở nên đơn giản sáng tỏ, tâm thần không khỏi thanh tịnh thanh nhàn, tẩy đi một thân trọc khí.

Cô như ca ánh mắt chợt lóe, nữ tử này thực sự dễ dàng làm người yêu thích, bất quá này phân hơi thở, cũng không phải là đại lục này thượng nguyên giả có thể mang đến.

”Niệm Niệm phải không? “Cô như ca mỉm cười, ngón tay nhẹ nâng liền phải vuốt ve thượng nàng đầu.

Kia một khắc, Đường Niệm Niệm thân mình chớp mắt liền lui một bước, mà kia phương đứng ở nơi xa Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt bay tới.

Này hai người hành vi, cô như ca lại không cảm nhận ra, ngay sau đó một tay nhẹ che lại khẩu, cười ra tiếng tới.

Thú vị, thú vị.

Nàng hồng nhi cũng như vậy thú vị thời điểm, cái này tiểu cô nương cũng có hứng thú thực.

Loại này từ tâm mà phát sung sướng, nàng rốt cuộc có bao nhiêu lâu chưa từng có đâu.

Đường Niệm Niệm liền đứng ở một bên, chờ nàng cười xong. Nàng vốn dĩ liền không phải câu nệ người, ở trong mắt nàng trước mắt người này chỉ là Tư Lăng Cô Hồng nương. Mặc kệ nàng hiện tại đỉnh nếu là không phải cố tịch nhan mặt, phủ có phải hay không cố tịch nhan thân mình, đều chỉ là một cái xưng hô mà thôi.

Chỉ là, Đường Niệm Niệm từ trước đến nay bài xích người khác đụng vào, nàng cùng nàng dĩ vãng đều không có quá giao thoa, càng miễn bàn có cảm tình. Này thanh nương có thể kêu ra tới, thân thể thượng đụng vào lại không có dễ dàng như vậy.

Cô như ca một hồi mới ngừng tiếng cười, lại nhìn Đường Niệm Niệm con người cũng càng nhiều một phần nhu hòa. Chỉ là liếc mắt một cái nàng đồng dạng nhìn ra Đường Niệm Niệm đối người khác đụng vào bài xích, hướng chỉ Tư Lăng Cô Hồng kia tràn ngập mãnh liệt độc chiếm dục ánh mắt, này cũng không có lại duỗi tay đụng vào nàng, chỉ là hơi hơi nghiêng người cười nói:” Niệm Niệm tùy nương nhập phòng trong nói đi. “

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng gật đầu.

Hai người liền một trước một sau hướng kia đơn giản phòng nhỏ nội đi đến. Theo kia cửa gỗ một khai một quan, đó là ngăn cách này trong ngoài người.

Nhà gỗ nội so với nó đơn giản ngoại tại muốn tinh xảo rất nhiều, bố trí tuy thiếu, lại nơi chốn lộ ra thanh nhã thanh thản.

Cô như ca lãnh Đường Niệm Niệm ở trong phòng duy nhất bàn ghế trước ngòai xuống, ôn nhu cười nói:” Phòng nhỏ đơn sơ, cũng không có gì trà xanh điểm tâm ngọt, Niệm Niệm không cần chú ý. “

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn nàng, tay nhất chiêu liền đem nội giới gửi điểm tâm cùng trái cây một đĩa đĩa đặt ở trên bàn.

Từ cô như ca có thể đem hồn phách bám vào người khác trên người tồn tại, nàng liền biết được nàng cũng là người tu chân, hoặc là nên nói yêu tu, hoặc là ma tu. Đối với túi Càn Khôn linh tinh đồ vật nhất định biết được, cho nên ở nàng trước mặt cũng không cần che lấp cái gì.

Quả nhiên, cô như ca nhìn đến này hết thấy, chỉ là con người hiện lên hiểu rõ, liền không có cái gì đặc biệt phản ứng. Khẽ cười nói:” Niệm Niệm chuẩn bị nhưng thật ra chu đáo. “

Kia điểm tâm thật không có cái gì, chỉ là những cái đó trái cây nàng lại nhận thức, đều không phải là bình thường trái cây, ngược lại đều là trân quý linh quả một loại.

Đường Niệm Niệm nói:” Người ăn. “

Cô như ca nhìn nàng một đôi lóe sáng con người, nhất thời cũng nhìn không được hơi hơi mỉm cười, gạt đầu cầm lấy một khối thủ công tinh xảo đẹp như ý bánh để vào trong miệng. Nhiên, vốn là tùy ý một ngụm, nàng con người chột lóe mà qua kính ngạc, sau đó đối Đường Niệm Niệm cười nói:” Niệm Niệm mang đều là thứ tốt, ngay cả bình thường điểm tâm cũng phá lệ ăn ngon. “

Đường Niệm Niệm trên mặt tức khắc lộ ra tươi cười, cười mắt cong cong, nghiêm túc nói:” Cô Hồng làm đều ăn ngon! “

”Ngô, khụ! “Cô như ca mới vừa lại cắn một ngụm như ý bánh mới vừa ở trong cổ họng, nghe vậy đó là một ngạnh, ngay sau đó cúi đầu một tay che lại khẩu, ho nhẹ lên.

Đường Niệm Niệm trong tay một ly thạch nhũ đệ đi lên.

Cô như ca cũng không có chú ý tiếp nhận tới, nhiên đương uống xong đi mới kinh ngạc phát hiện trong đó linh khí. Lại cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy ngọc ly nội, màu trắng ngà nước sốt tựa như quỳnh tương, này một ly ít nhất cũng là ngàn năm thạch nữ quỳnh tương.

”Hảo sao? “Đường Niệm Niệm sắc mặt vô dị hỏi.

Cô như ca cười khẽ gật đầu, chỉ là này tươi cười thấy thế nào đều không bằng ngay từ đầu tự nhiên. Trước mắt nữ tử này rốt cuộc là tiên nguyên bên trong cái nào đại gia con cái, thế nhưng tùy thân mang theo này đó thiên địa sinh trưởng linh vật, hơn nữa nhìn dáng vẻ còn chỉ là đem này đó coi như khẩu thực chi vật, không có nửa điểm để ý bộ dáng.

Huống chi.....

Như vậy mỹ vị điểm tâm thế nhưng là hồng nhi tự mình làm? Hồng nhi thế nhưng xuống bếp làm điểm tâm!?

Đường Niệm Niệm lúc này đạm nói:” Người ăn, cũng uống. “

.....

Cô như ca có chút không rõ nàng đột nhiên những lời này ý tứ, chỉ là xem nàng kia phó nghiêm túc mà bình tĩnh bộ dáng, không khỏi có chút buồn cười, liền gật đầu đáp lời.

Đường Niệm Niệm nói tiếp:” Nói cho ta tình hồn là cái gì? “

Cô như ca ngẩn ra. Lúc sau đó là dở khóc dở cười. Cho nên nói.....
Nàng cấp lấy ra mấy thứ này cho nàng ăn cho nàng uống, hay là chính là vì làm nàng nói cho nàng này đó?

Mà Đường Niệm Niệm kia trên mặt biểu tình thấy thế nào đều giống chính như nàng suy nghĩ như vậy, làm như đang nói: Ăn người ta miệng đoản, đem người ta nương tay.

”Ha hả. “Cô như ca cuối cùng bật cười. Thật là một cái trong sáng dễ hiểu hài tử, cũng khó trách hồng nhi sẽ vì nàng khuynh tâm,

chính là như vậy đơn giản sạch sẽ nhân tài càng dễ dàng làm người dốt xuống trái tim, đặc biệt là hồng nhi như vậy tuy rằng không hiểu tình, không hiểu nhân tình, cố tình lại so bất luận kẻ nào đều thấy được rõ ràng người.

”Niệm Niệm kỳ thật không cần như vậy, ta gọi người tiến đến phòng trong, muốn nói cũng đúng là cái này. “Cô như ca nhẹ nhàng nói, như nước thanh u con người lẳng lẳng nhìn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt sáng ngời, gật đầu. Một bộ chăm chú lắng nghe nghiêm túc bộ dáng.

Bộ dáng này, thêm chi nàng kia phó yêu tiên tuyệt tư dung nhan. Cô như ca trong lòng thâm than, nếu nàng là nam tử, chỉ sợ cũng muốn có điều tâm động.

”Cái gọi là tình hồn là ta chi nhất tộc trời sinh liền tồn với bảy hồn tam phách trung một hồn. “Cô như ca nhẹ nhàng nói. Trong mắt chớp động ba quang, thanh u như nước, tựa than tựa cười.” Nay tình hồn tác dụng, là ta chi nhất tộc nhân định ra tình chú máu chốt. “

Đường Niệm Niệm:” Tình chú? “

”Không sai. “Cô như ca mỉm cười nhìn nàng, ánh mắt tựa hồ có thể xuyên qua thân hình nhìn đến nàng nội bộ, nói nhỏ:” Ta có thể cảm giác được người trong cơ thể hồng nhi hơi thở, hồng nhi đã ở người trên người hạ tình chú chú khế, chỉ kém này tình hồn có thể hoàn thành này tình chú. “

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy một chút. Nàng nhớ tới ở núi rừng trúc ốc khi nhân luyện chế túi Càn Khôn mà hôn mê, sau tỉnh lại nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng dị trạng. Kia một khắc, nàng xác cảm giác được cái gì, tựa nghe được cái gì, lại không có chân thật thanh âm, tràn ngập huyền diệu mịt mờ.

”Xem ra người cũng nên nghĩ tới. “Cô như ca vừa thấy nàng biểu tình là có thể đủ biết được sự thật chính như nàng nhìn đến giống

nhau vô dị. Nàng cười khẽ, trong mắt chớp động một sợi chua xót, nói:” Người muốn biết này tình chú tác dụng sao? “

”Tưởng. “Đường Niệm Niệm ngay sau đó đáp ứng.

Cô như ca nhẹ nhàng chậm chạp nói:” Ta chi nhất tộc, tình chú một khi định ra. Như vậy đó là đem linh hồn tế dâng ra đi, đời đời kiếp kiếp đều chỉ cùng tình chú bám vào người người ở bên nhau. Người này nếu chết, tộc của ta hạ chú người hẳn phải chết. Người này nếu không yêu hạ chú người, hạ chú người sinh mệnh cũng sẽ chậm rãi trôi đi, thẳng đến thân chết. Nhưng mà..... Đây đều không phải kết thúc. “

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn nàng.

Cô như ca con người chớp động hỉ cùng khổ, hoàn toàn bất đồng cảm xúc dung hợp, cho người ta tâm thần chấn động,” từ tình chú định ra kia một khắc khởi, ta chi nhất tộc hồn phách liền đã không thuộc về chính mình, nguyên với hồn phách tình cùng bản năng, vô luận bao nhiêu lần luân hồi, biến thành kiêu gì bộ dáng hoặc tính tình, đều chỉ biết đuổi theo kia tình chú bám vào người người. “

Nàng nhẹ rũ xuống con người, ánh mắt không biết nhìn đến nơi nào, thấp thấp nói:” Từ hồng nhi giờ ta liền nghĩ cách trừu hẳn tình hồn, chỉ vì hẳn không cần hạ như vậy chú. Vốn tưởng rằng lấy hẳn tính tình cùng thể chất đặc thù, chẳng sợ gặp được thích nữ tử cũng sẽ không đi đến này một bước, chính là..... “

Nàng lời nói yên lặng tạm dừng, kia phương liền nghe được nữ tử thanh thúy vui mừng tiếng cười.

Cô như ca nháy mắt ngẩng đầu, nhìn trước mắt chính cười đến vui vẻ Đường Niệm Niệm, lại thế nhưng giận không đứng dậy, chỉ là dâng lên một mặt nghi hoặc,” người..... Cười cái gì? “

Đường Niệm Niệm đầy mặt đều là không chút nào che giấu vui mừng ý cười, nói:” Nói như vậy, Cô Hồng liền vĩnh viễn đều là của ta! “

Cô như ca khẩu khí hơi hơi có chút trầm,” người nhưng có nghĩ tới, chẳng sợ cả đời này người có thể cùng hồng nhi yêu nhau, thẳng đến sinh tử đều bất biến, như vậy kiếp sau đâu? Kiếp sau người là người lại cũng không phải người, lại há có thể bảo đảm người còn có thể yêu hồng nhi, đến lúc đó hồng nhi thừa nhận đó là kiểu gì thống khổ. Đã là như thế, không bằng chỉ để ý cả đời này này một đời đủ để, hà tất làm hấn hạ như vậy tình chú! “

Đôi mắt như vậy lời nói, Đường Niệm Niệm thân sắc chút nào chưa biến, một đôi con người lại chớp động bức người trầm định, nói:” Ta sẽ làm Cô Hồng cùng ta cùng nhau tu luyện, trường sinh bất tử, cùng thiên địa đồng thọ. Chẳng sợ chết ngoài ý muốn, liền thành quỷ tu, đoạt xá, nghịch thiên sửa mệnh cũng sẽ không quên Cô Hồng. Thẳng đến hồn phi phách tán, lại vô siêu sinh khả năng. “

Nếu chết, đó là chết không thể lại chết, hấn cũng bồi nàng cùng nhau biến mất thiên địa.

Như vậy khuynh tận hết thảy cũng thế bất hồi ánh mắt, như vậy thẳng tới tuyệt cảnh ngôn ngữ.

Cô như ca nhất thời nhiếp thần, vẻ mặt trọng giạt mình.

Nàng như thế nào nghĩ đến, cái này liếc mắt một cái nhìn lại thuần nhiên giống như thủy tinh hư tuyết giống nhau nữ tử, thế nhưng có thể nói ra như vậy bá đạo ngôn luận. Tuy rằng như thế bá đạo, lại cũng là như thế thâm tình. Nếu sinh, cùng nhau sinh, chỉ đem kiếp này đạt tới vĩnh viễn, nếu chết cùng chết, trừ phi hồn phi phách tán, tuyệt không tương quên.

.....

Nàng thân mình kiều nhu như liễu, dung tư thanh đẹp tuyệt tục, làm người nhìn liền muốn hảo hảo che chở, đau, tựa chỉ cần dùng sức một phen liền sẽ vỡ vụn. Chính là ai lại biết được, như vậy thân hình trong vòng linh hồn, trước nay đều không phải một cái chỉ có thể tránh ở nam tử phía sau tiểu tâm che chở tiểu sơn dương, ngược lại

là ở rất nhiều thời điểm có thể cho người ta vô tận cảm giác an toàn trời xanh đại thụ.

Người không biết, nhìn đến chỉ là nàng nhận hết sủng ái biểu tượng; biết nàng giả, liền biết nàng đạ mạc sau lưng nghiêm túc, bênh vực người mình cùng bá đạo.

”A..... Ha hả. “Cô như ca cười khế, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt cuối cùng hóa thành một uông mềm nhẹ, hiện lên thoải mái cùng bất đắc dĩ.

”Xem ra, Niệm Niệm thật sự thực yêu thích hồng nhi a. “Nàng cười khế thờ dài.

”Ân, “Đường Niệm Niệm không hề tạm dừng nói:” Thích nhất Cô Hồng. “

Những lời này từ nàng trong miệng nói ra, cô như ca chỉ cảm thấy đến một cổ không hề tỳ vết chân thành tha thiết, làm người liền hoài nghi tâm tư đều không thể dâng lên. Nàng cứng họng, nữ tử này trên người chính là như vậy tính chất đặc biệt, đơn giản trắng ra, không hề giả dối.

”Phải không..... “Cô như tiếng ca âm thấp u, nhìn nàng con người thất thần, không biết là nghĩ đến cái gì.

Nếu, người kia cũng cùng nàng như vậy đơn giản điểm nên thật tốt?

Hắn nếu muốn trường sinh, nàng tự sẽ cho. Nàng liền linh hồn của chính mình đều tế hiến đi ra ngoài, còn có cái gì là không thể cho hắn đâu? Đáng tiếc, hắn không tin, chưa từng có tín nhiệm quá bất luận kẻ nào, thẳng đến nàng thân hình chậm rãi suy yếu, nàng mới biết được, hắn đều không phải là thật sự từng yêu nàng.

”A. “Một tiếng cười, cô như ca đem trong đầu suy nghĩ tất cả áp xuống, đối Đường Niệm Niệm nói:” Niệm Niệm có không ở chỗ này chờ một hồi? “

Đường Niệm Niệm nhấp môi dưới, một hồi mới nhẹ điểm gật đầu.

Cô như ca buồn cười nhìn nàng biểu tình, sau đó nhẹ nhàng nói:” Niệm Niệm có thể nghe lén. “

Tức khắc, Đường Niệm Niệm hai mắt liền tinh lượng vô cùng, kia trên mặt hiện lên tươi cười, làm cô như ca không khỏi đã chịu cảm nhiễm, khóe miệng chìm ra ý cười lại thâm một phân.

Cửa gỗ khẽ mở.

Đương cô như ca đẩy cửa đi ra, xem tĩnh đứng ở tại chỗ chờ Tư Lăng Cô Hồng, cười khẽ lắc đầu. Nàng đứa nhỏ này, nói không biết thế sự đâu, lại đem hết thấy xem đến dừng bất luận kẻ nào đều trong sáng, nói đơn thuần vô hại đâu, sát khởi người tới còn vô nương tay, tựa hồ cắt vỡ bất quá là một mảnh không khí. Chính là cố tình, hẳn lại như vậy thật sự. Nói là làm hẳn chờ, hẳn liền tại chỗ tĩnh trạm bất động chờ. Làm hẳn không nghe, hẳn liền thật sự phong bế Nhĩ lực không đi nghe.

Lại nói tiếp, đang ở trong phòng vị kia, điểm này cũng như thế giống nhau đâu.

Cô như ca nhẹ nhàng đóng lại cửa gỗ, lại xoay người chậm rãi đi đến sân khô dưới tàng cây ghé đá ngồi hạ, đối hẳn mỉm cười nói:” Hồng nhi, lại đây ngồi. “

Tư Lăng Cô Hồng chỉ là một bước, người liền đến khô dưới tàng cây, chỉ là còn chưa ngồi xuống, đã ra tiếng nói:” Niệm Niệm? “

Cô như ca dở khóc dở cười, xem ra hiện giờ ở nàng đứa con trai này trong lòng, chỉ có cái kia nữ tử nặng nhất đi.” Nàng đang ở nhà ở nội chờ, người nếu tưởng sớm chút nhìn thấy nàng, liền ngồi xuống cùng nương hảo hảo trò chuyện. “

Tư Lăng Cô Hồng cúi người ngồi xuống.

Cô như ca như hòa ánh mắt ở hẳn trên người đánh giá, sau khi cười ra tiếng tới nói:” Hồng nhi thật sự thay đổi, trưởng thành, cũng sẽ cười. Cùng nương nói nói, người cùng Niệm Niệm là chuyện như thế nào? Liền người như vậy tính tình, rốt cuộc là như thế nào theo đuổi nàng? “

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt nhẹ dạng, không tiếng động.

Cô như ca nói:” Chẳng lẽ là Niệm Niệm theo đuổi người không thành? “

Lấy hồng nhi như vậy dung tư, này cũng đều không phải là không có khả năng.

Một trận trầm mặc hạ, Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc khẽ mở khẩu, nói:” Đối nàng hảo. “

”Ân? “Cô như ca nói:” Như thế nào cái hảo pháp? “

Tư Lăng Cô Hồng không đáp.

Cô như ca lại đột nhiên nhớ tới hẳn hài đồng khi đối sủng thú hảo, nhất thời sắc mặt khẽ biến, hỏi:” Nên sẽ không, tự mình cho nàng mặc quần áo, rửa mặt chải đầu, uy thực, cũng không rời khỏi người? “

Nàng có thể nghĩ vậy chút thật sự là quá mức hiểu biết Tư Lăng Cô Hồng tính tình, hẳn tính tình từ khi còn nhỏ liền không có biến hóa quá, hẳn trừ bỏ biết được này đó là đối người hảo ở ngoài, sợ không bao giờ sẽ khác hảo pháp.

Chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng hơi hơi ngược mắt, bộ dáng kia làm cô như ca biết được, chỉ sợ là thật sự bị chính mình đoán trúng, nhất thời dở khóc dở cười, nếu là giống nhau nữ tử, chỉ sợ bị như vậy đối đãi, ngay từ đầu còn cảm thấy là sủng ái, lâu rồi liền sẽ hoài nghi cái gì sau đó chán ghét đi.

Tư Lăng Cô Hồng nói nhỏ:” Niệm Niệm thích, cho nàng đoạt; Niệm Niệm thích ăn, cho nàng làm; Niệm Niệm nói, đều là đúng. “

Cô như ca vừa buồn cười vừa tức giận, đáy mắt lại là nồng đậm vui mừng ôn nhu. Nàng biết, con trai của nàng hoặc là thật sự không hiểu tình, nhưng là nguyên nhân chính là vì không hiểu, mới càng thêm chân thành tha thiết không tì vết, không hề giữ lại đem cho rằng là tốt đều giao cho Đường Niệm Niệm trên người, chỉ vì tưởng đối nàng hảo mà đối

.....

Nàng hảo, không tham gia bất luận cái gì ích lợi dục (căm) vọng. Thả đều không phải là chỉ độc đoán đối nàng hảo, ngược lại ở một chút trưởng thành, học được đi tìm hiểu nàng, nhân nhượng nàng, cho nàng hết thầy muốn.

Tiếng cười từ bất đắc dĩ đến vui mừng lại đến không tiếng động, cô như ca ngẩng đầu nhìn không trung kia nói khay bạc ánh trắng, thanh âm lộ ra vài phần mơ hồ phiền muộn,” tối nay, hoài nhân cùng hồng nhi động thủ sao. “

Nàng lời nói tuy là nghi vấn, ngữ khí cùng thần sắc đều lộ ra hiểu rõ, hiển nhiên đối này đã biết được.

”..... “Một đạo không tiếng động cười từ nàng bên môi phun ra, khế thở dài:” Hấn dã tâm dục (căm) vọng vẫn là như vậy đại, tu luyện không thuộc về hấn công pháp sau, tái sinh tâm ma, càng thêm thấy không rõ sự thật. “

Cô như ca nhìn về phía tĩnh tọa ở một bên Tư Lăng Cô Hồng, mỉm cười nói:” Hồng nhi nếu là muốn tư lăng gia tộc, bất quá dễ như trở bàn tay. Lần này động thủ, là vì Niệm Niệm đúng không? “

Tư Lăng Cô Hồng lông mi nhẹ nhàng run lên, thanh ảnh sau con người đen nhánh sâu thẳm, lại ngưng tụ ôn nhu.

”Hồng nhi, là nghĩ như thế nào? “Cô như ca hỏi.

”Tư lãg gia tộc sẽ tìm Niệm Niệm phiền toái. “

”Như thế sao..... “Cô như ca bật cười, thanh u thanh âm lộ ra vài phần hài hước nói:” Này thiên hạ phiền toái như thế nhiều, Niệm Niệm đũa nhỏ này nhưng không bình thường, thích nàng nam tử chỉ sợ không phải ít, đến lúc đó phiền toái càng sẽ không không ít, hồng nhi nên như thế nào quản đâu, hay là muốn đoạt này thiên hạ không thành? “

Vốn là hài hước lổ lạc một câu, nào biết Tư Lãg Cô Hồng nhẹ giương mắt lông mi, cặp kia mông lung ngưng sương lộ ra nguyệt hoa con người, ấp ủ không người có thể hiểu thâm thúy, như yên như hải, vô biên vô ngần.

”Ân..... “Một tiếng nhẹ nhàng theo tiếng từ yết hầu mà ra.

Hắn chậm rãi nói:” Chỉ cần Niệm Niệm muốn chạy lộ, ta đều sẽ phò bình. “

Cô như ca ngây người.

.....

-----oOo-----

Chương 76: các có nơi đi

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Ta đã biết. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm “

Cô như ca chậm rãi từ ghế đứng lên sau, khẽ cười nói:” Niệm Niệm, xuất hiện đi. “

Kia phương, cửa gỗ lại lần nữa mở ra. Một bộ áo cưới Đường Niệm Niệm từ giữa xuất hiện, chỉ là chớp mắt thân ảnh của nàng liền bỏ nhào vào Tư Lăng Cô Hồng trước mặt. Tư Lăng Cô Hồng thân hơi về phía sau ngưỡng, đôi tay vừa lúc mềm nhẹ đem nàng ôm vào trong lòng ngực. Lọt vào trong tầm mắt đó là nàng thẳng tắp xem ra con người, kia con người bên trong tựa hồ có một tia nước gợn doanh doanh, lại tràn ngập nồng đậm cười.

”Cô Hồng là của ta, chỉ có thể là của ta. “

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng cười gật đầu, sau đó nhìn về phía cô như ca.

Cô như ca không có nhiều lời, nhẹ rũ xuống con người, khoe miệng kia một sợi tươi cười thoải mái vui mừng vưu mang vết thương nhẹ. Nàng đi đến kia cây khô mộc trước, đôi tay kết ấn, giữa mày một sợi u quang hiện lên. Không lâu, chỉ thấy từ khô mộc trung phiêu ra một đạo không ánh sáng hắc ảnh.

Cô như ca mở con người, một tay phủng kia nói viên trạng mộng lung hắc ảnh, nhìn trước mắt ôm nhau mà ngồi hai người, trầm thấp cười nhạt nói:” Năm đó rút ra này đạo tình hồn khi, ta liền tưởng hủy hoại, đáng tiếc hữu tâm vô lực. Lúc sau sở tàng cũng chỉ có ta biết được, vốn định thẳng đến chết kia một khắc cũng không cần dùng đến..... “

Nàng cười, tay nhẹ nhàng run lên, kia đạo bóng đen tình hồn liền từ Tư Lăng Cô Hồng giữa mày chui vào.

Tư Lăng Cô Hồng thân thể hơi hơi chấn động, hai tròng mắt sương đen mờ mịt, sau đó xâm nhiễm chung quanh, hướng Đường Niệm Niệm xem ra con người, ma hoặc quỷ dị.

Hắn cúi người, giữa mày cùng nàng chạm nhau.

Kia một cái chớp mắt, Đường Niệm Niệm rõ ràng cảm giác được cái gì, không hề có chống cự mặc hắn việc làm. Đôi tay vòng lấy hắn vòng eo, về phía trước vài phần, liền một ngụm mút liếm trụ hắn môi.

Đương một sợi ngăm đen không ánh sáng chữ triện từ hắn giữa mày ấn vào nàng giữa mày, tình chú hoàn chỉnh.

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng vòng eo thủ đoạn hơi hơi căng thẳng, tùy nàng ở hắn trên môi thân mật liếm láp, một đôi con người thổi qua khô thụ bên cạnh cô như ca.

”Hắn ở bắc ương điện. “Này một tiếng, truyền vào nàng trong đầu.

Cô như ca con người run lên, sau hóa thành bình đạm không gợn sóng, nhu hòa cười khế. Người, hướng dưới chân núi đi đến.

Theo nàng rời đi, Tư Lăng Cô Hồng một chút bế lên Đường Niệm Niệm, liền hướng kia phòng nhỏ trung đi đến. Đường Niệm Niệm nhẹ suyễn một hơi, đôi mắt nhẹ chớp,” Cô Hồng? “

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt xem ra, thấp thấp nói:” Động phòng. “

Rõ ràng tràn ngập tô màu mỡ hai tự, từ hắn trong miệng nói ra, có chỉ là quý trọng thành kính.

Đây là bọn họ hai người kết hôn, có lẽ ở người ngoài trong mắt như cũ không đủ truyền thống, còn rất nhiều phiền toái. Nhưng mà ở hai người trong mắt đều có thể nhìn đến thỏa mãn cùng vui mừng. Hắn muốn cưới chính là nàng, nàng phải gả hắn, bái kết thúc buổi lễ

thân, tình hình bên dưới chú, nhập động phòng, hết thấy ở hai người trong mắt đã hoàn chỉnh.

”Hảo. “Đường Niệm Niệm câu môi gật đầu.

Không cần hỏi nhiều, nàng biết được hẳn sẽ không bị thương nàng, càng sẽ không bị thương bọn họ hài tử.

Bắc ương điện.

Đương Tư Lăng Cô Hồng rời đi, Chu Diệu Lang đám người cũng bắt đầu thu thập tàn cục.

Này đây đất thất lực khách khứa trung cũng không phải kịch độc, chỉ là thất lực mê dược mà thôi. Nghĩ đến tư lăng hoài nhân ngay từ đầu tính toán, cũng chỉ bất quá là vì làm cho bọn họ xem một hồi, từ hẳn tự đạo tự diễn từ phụ nghiệt tử trò hay, từ này thiên hạ thế gia mọi người làm chứng.

Chu Diệu Lang dẫn theo nhân thủ cấp ngã xuống đất khách khứa uy giải dược, sau đó buông ra nguyên lực nói:” Nghĩ đến chư vị cũng tận mắt nhìn thấy, lấy tâm nhiệm gia chủ thực lực căn bản không cần hạ dược hãm hại chư vị, chư vị sở trung mê dược toàn vì tư lăng hoài nhân sở hạ, hết thấy đều bất quá là hẳn tự đạo tự diễn, kia ngàn người sớm đã mai phục tại chung quanh, chỉ vì giết hại gia chủ. Vọng chư vị rời đi sau còn thỉnh nói cẩn thận, chớ có bị giả dối chân tướng mê tâm nhãn. “

Mọi người nghe vậy, chỉ có linh tinh vụn vặt phụ họa xưng là, sau đó ở còn lại tỳ nữ dẫn dắt hạ rời đi.

Theo các khách nhân rời đi, Chu Diệu Lang lại lần nữa phân phó người bắt đầu khuôn vắc thi thể, thu thập trong đó một mảnh hỗn loạn hỗn độn.

Lúc này, Thù Lam cùng Diệp thị tỷ muội cũng từ tân phòng kia chỗ đi vào trước điện, đương nhìn đến này đây đất hỗn độn máu tươi, tam

nữ đều chỉ là hơi hơi thay đổi một chút sắc, liền khôi phục nguyên trạng.

Diệp thị tỷ muội càng là trực tiếp quay chung quanh tới rồi Chu Diệu Lang bên người, ríu rít dò hỏi ngay lúc đó yển hội chi cảnh.

Chu Diệu Lang nhẹ trừng các nàng hai người liếc mắt một cái, đều không phải là nói thêm cái gì, nghiêng đầu triều Thù Lam hỏi:” Các người như thế nào tới? Trang chủ cùng chủ mẫu đâu? “

Thù Lam đơn giản đem tân phòng nội sự tình hướng nàng nói một lần, đang nói nói tự lảng về nhận giả trang Tư Lăng Cô Hồng bị thức xuyên thoát đi khi, càng là hơi hơi lớn tiếng một ít, ánh mắt dừng ở lúc này đang ngồi ở ghế trên, sắc mặt khó coi tái nhợt tư lảng hoài nhân trên người.

Nàng này lời nói, không ngừng là nói cho Chu Diệu Lang nghe được, càng là nói cho tư lảng hoài nhân nghe.

Tư

.....

Lảng hoài nhân cũng xác thật nghe được, hấn thần sắc lại không có nửa điểm biến hóa. Từ Tư Lăng Cô Hồng rời đi, cho tới bây giờ còn không có xuất hiện, hấn cũng đã đoán được kết quả.

Thua.

Còn thua nhanh chóng như vậy đơn giản.

Làm hấn bỗng nhiên kinh giác, cho tới nay đều ở hấn ở tự cho là đúng.

Ở tuyệt đối thực lực trước mặt, hết thảy âm mưu quỷ kế đều biến không hề tác dụng, thủy tác giả cũng giống như nháy nhót vai hề giống nhau.

Khí hải rách nát, nguyên lực biến mất, kia cổ nóng rực cũng càng thêm kịch liệt thực cốt. Tư lẳng hoài nhân lại không có kêu ra một tiếng, chỉ là vô lực dựa ngòai ở ghế trên. Hai mắt tầm mắt dừng ở trong đêm đen kia luân trắng tròn thượng.

Thù Lam thấy hấn không hề phản ứng, cũng không có lại xem, ánh mắt nhìn quanh trong điện hết thấy, chợt thấy Lý Cảnh ngòai xồm một người hắc y giả dạng ngã xuống đất bóng người trước mặt. Hấn sắc mặt hơi trầm xuống, no đủ hồng nhuận môi lược nhấp, một đôi luôn luôn lạnh lẽo không gợn sóng con người, lúc này thế nhưng ngăn không được nhảy lên ba quang.

Này, nhưng không giống ngày thường hấn.

”Chu tỷ tỷ, “Thù Lam ở Chu Diệu Lang bên tai thấp giọng kêu, ánh mắt dừng ở Lý Cảnh kia phương,” Lý Cảnh đây là? “

Chu Diệu Lang đã sớm đem này đó xem ở trong mắt, thấp giọng trả lời:” Vệ gia là tư lẳng hoài nhân trực hệ, người nọ là vệ gia đại tiểu thư vệ ngăn thủy, nàng cùng Lý Cảnh..... “

Câu nói kế tiếp ngữ không cần nói, Thù Lam đã phỏng đoán ra tới, lập tức cũng không hề hỏi nhiều, giúp đỡ nàng cùng nhau xử lý xong việc hỗn độn.

Diệp thị tỷ muội đối này cũng là có vài phần hiểu biết, này liền liếc nhau, cũng chỉ làm không có thấy, đi tìm Bạch Lê đi.

Tất cả mọi người giống có không tiếng động ăn ý, rời xa vệ ngăn thủy cùng Lý Cảnh hai người vị trí địa phương, vì bọn họ hai người lưu lại một chỗ thanh tịnh.

”Khụ, khụ khụ..... “

Vệ ngăn thủy trên mặt bạc mặt đã sớm bóc ra, lúc này chỉ thấy nàng sắc mặt trắng bệch, khóe miệng chảy xuống màu đỏ tươi vết máu. Nhẹ nâng con người, nhìn liền ở trước mắt Lý Cảnh, thấp thấp cười nói:” Tiểu cảnh nhi, người bộ dáng này cũng thật..... Biệt nữ, xem

đến thủy tử tử..... Thật muốn hung hăng nhưu..... Khụ khụ, lặn
đâu, a..... “

Lý Cảnh đôi mắt một thâm, càng vì lãnh ngạnh, lại hình như có ánh
lửa ở trong đó nhảy lên.

”Ta sớm đã nói qua, “Hắn thanh âm lại lãnh lại ngạnh, chỗ sâu trong
chất chứa phức tạp,” lấy trang chủ khả năng, muốn tư lãng gia tộc,
chỉ cần một ý niệm đã đủ rồi. “

Từ hắn đi theo Tư Lãng Cô Hồng bên người, chẳng sợ nhìn không
ra Tư Lãng Cô Hồng toàn bộ thực lực, nhưng vẫn biết nếu muốn
hắn muốn, tư lãng gia tộc đã sớm rơi vào hắn trong tay. Chỉ là ở
Đường Niệm Niệm xuất hiện phía trước, Tư Lãng Cô Hồng đối này
cũng không nữa điếm hứng thú. Nếu không có tư lãng hoài nhân
đem chú ý đánh tới Đường Niệm Niệm trên người, Tư Lãng Cô
Hồng cũng sẽ không trở về.

Hắn đã trở về, liền đã biểu lộ ý tứ. Tư lãng gia tộc ở đêm trăng tròn
phía trước nhất định đổi chủ.

Vệ gia là tư lãng hoài nhân trực hệ, mà hắn thân ở Lý gia ủng hộ lại
là Tư Lãng Cô Hồng. Như vậy thân phận chú định hai người chỉ có
thể là địch.

Vệ ngăn thủy khóe miệng cười chìm ra một mặt chua xót,” a..... Ta
biết..... Thiếu chủ, không, hiện tại nên là gia chủ..... Thật sự, khụ,
thật sự thực đáng sợ..... “

Như vậy giơ tay nhắc chân chém hết ngàn người, tàn sát Thiên
Phẩm thực lực, thực sự đáng sợ. Nếu không phải Lý Cảnh sớm
nhận ra nàng, cùng nàng triền đấu ở bên nhau, chỉ sợ nàng cũng
muốn trở thành Tư Lãng Cô Hồng trong tay một mặt tàn hồn.

”Tiểu cảnh nhi, người luyện tiếc ta a..... “Vệ ngăn thủy thấp thấp
cười, lúc này nàng cũng chỉ có thể khẩu ngữ, thân thể đã sớm vô
pháp nhúc nhích.

Lý Cảnh không nói gì, đáy mắt một sợi lưu quang cực nhanh hiện lên.

Vệ ngăn thủy ngữ khí vẫn là như vậy vô tâm không phổi, nhưng là nếu là nhìn kỹ liền sẽ phát hiện nàng đáy mắt chỗ sâu trong áp ủ thật sâu chờ đợi,” tiểu..... Cảnh nhi, ta liền biết, khụ! Người..... Người quả nhiên là thích thủy tử tử đúng không? Bằng không..... Như thế nào, như thế nào sẽ cứu ta đâu? “

Lý Cảnh lãnh trầm nói:” Đây một mạng, để người năm đó một mạng.
“

Vệ ngăn mặt nước sắc nháy mắt phai màu, vốn là trắng bạch sắc mặt lúc này đã lộ ra tử khí. Nàng hơi hơi hé miệng, nói cái gì đều không có nói ra. Nhẹ nhàng nhắm lại con ngươi, tái nhợt môi tựa cười tựa khóc, run rẩy, làm người không đành lòng, tựa hồ ngay sau đó liền sẽ phá thành mảnh nhỏ.

Đột nhiên, yên tĩnh trung, Lý Cảnh có chút nhẹ nhàng chậm chạp khàn khàn thanh âm truyền đến:

”Vệ gia trực hệ đã tám phần ngã xuống, ngươi là vệ gia đại tiểu thư, nhưng tiếp nhận chức vụ vệ gia đương gia chức. “

Vệ ngăn thủy thân thể nhẹ nhàng chấn động, nhắm chặt lông mi rung động.

”Nếu là tiếp nhận chức vụ, nhưng nguyện hầu trang chủ là chủ? “

Một trận trầm mặc, vệ ngăn thủy thẳng đến cảm giác được một bàn tay trực tiếp lại mềm nhẹ xúc thượng nàng mi mắt, nàng trong lòng như bị cái gì hung hăng va chạm, không khỏi mở mắt ra tới, sớm đã ngưng tụ mẫn khuông nước mắt rốt cuộc ngăn không được theo khóe mắt chảy xuống. Trong mộng lung, nàng nhìn đến chính là Lý Cảnh trầm tĩnh oa oa mặt, cặp kia tang thương lãnh khốc con ngươi lúc này lại chớp động một mặt

.....

U sắc, làm như mềm mại đau lòng cùng phức tạp.

”..... Lý, Lý Cảnh..... “Đương này công bố gọi ra tới, nàng mới phát hiện chính mình thanh âm đã sớm nghẹn ngào. Nàng đã sớm biết, trước mắt người này, đã sớm ở nàng không biết thời điểm, đã từ khi còn nhỏ thẹn thùng thẹn thùng trưởng thành vì một cái trầm mặc ít lời, thực lực cao thâm nam tử. Hắn đã sớm không phải lúc trước cái kia yêu cầu lôi kéo nàng tay áo, trạm nàng phía sau đứa bé kia, mà là một cái có thể chính mình khởi động một mảnh không trung, đỉnh thiên lập địa nam tử.

Chính là nàng càng muốn hắn giống khi còn nhỏ như vậy đơn giản, ít nhất bọn họ thân phận cũng không cần như thế giằng co, rõ ràng muốn thân cận cố tình bị rất nhiều trói buộc.

”..... Lý Cảnh, ta là vệ gia trang người..... Bọn họ là ta chí thân a! “Vệ ngăn thủy thấp thấp hô, một búng máu thủy theo nàng lời nói cùng nhau phun ra, rơi lệ đầy mặt.

Bọn họ là nàng chí thân, chẳng sợ ở vệ gia trang cơ hồ không có cảm tình đáng nói, nhưng là bọn họ đều là này một đời sinh nàng dưỡng nàng người. Nàng nếu tiếp nhận chức vụ vệ gia đương gia chức, lại nguyện trung thành Tư Lăng Cô Hồng, như vậy nàng trong lòng như thế nào có thể an. Nàng biết được này hết thảy đều không phải là Tư Lăng Cô Hồng sai, chỉ là bọn hắn vệ gia cùng sai rồi chủ, sẽ vì chính mình hành động trả giá đại giới. Nhưng là Tư Lăng Cô Hồng chung quy vẫn là giết bọn họ hung thủ, cái này kêu nàng như thế nào tự xử.

Lý Cảnh vì nàng chà lau nước mắt hơi hơi một đốn, nói:” Nếu người cả đời này đã chết, nhưng nguyện quên hết thảy, chỉ vì chính mình mà sống, một lần nữa bắt đầu? “

Duy độc, ở nàng trước mặt, hắn mới có thể nói ra như thế nhiều lời nói tới.

Vệ ngăn thủy lặng nhiên.

Lý Cảnh ngưng mắt nói:” Ta sẽ không thân thủ mặc kệ đối trang chủ có dã tâm thù hận người. Người vừa không nguyện tiếp nhận chức vụ vệ gia, nguyện trung thành trang chủ, như vậy vệ gia trang tất diệt. Người, ta cũng sẽ thân thủ giết chết. “

Vệ ngăn thủy lông mi run lên, sau đó cười nhẹ nói:” Người..... Thân thủ sao? Cũng hảo..... “

Lý Cảnh sắc mặt căng thẳng, nhấp môi nói:” Lựa chọn ở người, là thân chết hồn tiêu tại đây thiên địa. Vẫn là nguyện đã chết cuộc đời này tánh mạng sống thêm, cô độc một mình, “Hắn một đốn, nói tiếp:” Gả ta làm vợ. “

Vệ ngăn thủy đột nhiên trừng mắt con người, nhìn hẳn.

Lý Cảnh nhấp môi, lặng im một hồi. Chậm rãi duỗi tay đem nàng ôm vào trong lòng ngực. Hai người chạm nhau, hai người hơi thở tựa đều có như vậy một cái chớp mắt hết hạn, sau đó thả chậm. Lý Cảnh hoàn nàng vòng eo tay cũng một chút hơi hơi buộc chặt, con người nhìn đến trước mắt gần trong gang tấc dung nhan. Nàng lông mi run rẩy, môi nhấp chặt tựa ở cổ nén cái gì, tựa hỉ tựa oán, tựa khóc tựa cười.

Lý Cảnh lãnh khốc vô tình khuôn mặt cũng chậm rãi giãn ra, chỉ là thoáng nhu hòa, kia trương oa oa mặt càng tựa tuổi trẻ vài tuổi, làm người cảm giác được ập vào trước mặt tươi mát hơi thở.

”Vệ ngăn thủy, người khóc bộ dáng rất khó xem. “Hắn nhẹ giọng nói, thanh âm hóa đi bình như lạnh nhạt, là trong sáng làm người giống như trước mắt sáng người tiếng nói,“ ta tưởng cưới người làm vợ. “

Hắn nói ra này thanh lời nói khi, trên mặt tựa hồ không có biến hóa, nhưng mà cặp kia lỗ tai cũng đã đỏ đậm.

Trắng nõn da thịt, có chút trẻ con phì mượng mà khuôn mặt, môi hồng răng trắng, miêu giống nhau viên lăn thượng kiều tròng mắt, một khi tan đi kia thứ người vô tình lãnh ngạnh, là có thể làm người mềm

đến tâm khảm tươi mát tuyền tú. Kia đở đậm lỗ tai, ôn hòa ản hàm một tia biệt nữu khẩu khí.

Vệ ngăn thủy xem đến ngẩn người, bưng tỉnh gian tựa hồ lại lần nữa nhìn thấy năm đó cái kia thẹn thùng dễ dàng thẹn thùng Lý gia đệ đệ. Chỉ là bất đồng chính là, trong mắt hắn không bao giờ là kia không hề sờ y mờ mịt, mà là có thể cho người ta yên ổn ôn nhu bình tĩnh.

Một cái chớp mắt, nàng miệng vỡ khóc thành tiếng âm tới, một tay nắm chặt hắn xiêm y, thấp giọng hô:” Giáo hoạt..... Tiểu cảnh nhi quá giáo hoạt, minh..... Biết rõ thủy tử tử nhất phản kháng không được người cái dạng này..... “

Lý Cảnh đáy mắt chợt lóe mà qua một tia xấu hổ buồn bực, khóe miệng nhẹ giơ lên một nụ cười. Hắn biết, nàng lựa chọn.

Sớm tại ngày này đã đến phía trước, hắn liền sớm hướng Đường Niệm Niệm thảo muốn tới một viên sinh linh đan, chỉ để lại nàng cùng chính mình một cái lựa chọn. Nếu nàng thật sự lựa chọn thân chết hồn tiêu, như vậy hắn cũng sẽ như hắn lời nói động thủ. Tình yêu cùng trung nghĩa, lựa chọn ở nàng cũng ở hắn. Chỉ cần nàng đồng ý, hắn liền lấy tánh mạng tương bảo. Nếu là ngày nào đó nàng không có tuân thủ lời hứa, đối Tư Lăng Cô Hồng vẫn còn có dã tâm, như vậy hắn liền thân thủ kết thúc nàng, cũng kết thúc chính mình, lấy chết tạ tội.

Lúc này, toàn bộ bắc ượng trong điện càng là một tĩnh.

Một đạo đạm tím thân ảnh từ xa đến gần đi tới, tay áo rộng lưu vân, một quả tử ngọc lan trầm vấn tóc. Dung nhan như yêu, mắt tĩnh như nước, khóe môi nhàn nhạt độ cung, tựa cười chưa cười.

Vốn là ở chỉ huy mọi người thu thập tàn cục Chu Diệu Lang hướng nàng xem ra, con người ba quang run lên, thấp giọng nói:” Phu nhân..... “

Thù Lam cùng Diệp thị tỷ muội ba người lại đều là vẻ mặt trọng giạt mình. Nhìn phong hoa hoàn toàn bất đồng, lại bộ dáng cùng cố tịch nhan vô dị cô như ca, lại xem vẻ mặt nhu mỹ tôn kính tươi cười Chu Diệu Lang, trong lòng chùng chát nghi hoặc, tựa mình bạch cái gì, lại nhất thời vô pháp hoàn toàn minh bạch.

”Diệu lang. “Cô như ca đối Chu Diệu Lang cười nhạt một tiếng, ánh mắt lại không có rời đi quá lúc này ngồi ở ghế trên tư lãng hoài nhân.

Chu Diệu Lang nhìn nàng, rũ xuống con ngươi, đó là xua tay, không tiếng động làm mọi người lui ra

.....

Đi, sau đó chính mình đồng dạng rời đi. Không cần thiết một lát, toàn bộ bắc ượng trong điện, chỉ còn lại có cô như ca cùng tư lãng hoài nhân hai người.

Cô như ca lẳng lẳng nhìn hắn, bước chân không nhanh không chậm, một lát liền đến hắn trước mặt đứng yên.

Tư lãng hoài nhân mỗi một híp mắt, nhìn trước mắt nàng, sóng mắt khẽ nhúc nhích lại không có phát ra một lời. Lúc này tâm tư của hắn thật sự phức tạp, có lẽ cũng chỉ có ở cái này nữ tử trước mặt mới có thể như thế phức tạp. Không có ai là chân chính ý chí sắt đá, đương biết được tình chú chi hiệu sau, hắn đối nàng đều không phải là thật sự một chút cảm tình đều không có, chẳng sợ không có ái, thích lại định là có.

Đơn giản là biết được, dưới bầu trời này có lẽ ai đều sẽ phản bội hắn, duy độc nàng sẽ không. Hắn chết, nàng liền chết, hắn nếu không yêu, nàng cũng chết, chẳng sợ chuyển thế cũng tới đến hắn bên người, tiếp tục vì hắn trả giá hết thủy.

Cô như ca lúc này nhéo chính mình tay áo, cúi người nhẹ nhàng vì hắn chà lau bên môi vết máu, thanh âm không ôn không hỏa bằng

phẳng thanh đạm,” tư lẳng hoài nhân, lúc trước ta oán quá, hận quá, lại trước nay không có ăn năn. “

Tư lẳng hoài nhân vẫn không nhúc nhích, nhậm nàng như thế ôn nhu động tác.

Giúp nàng lau khô bên môi vết máu, nàng mới chậm rãi giúp hấn lý hỗn độn phát, mỗi một chút đều mềm nhẹ đến làm người cảm giác được nàng quý trọng cùng dụng tâm.

”Người đối đãi ta như thế nào đều có thể, nhưng người thiên đối hồng nhi nổi lên tâm tư, hồng nhi là ta cùng với người hài tử, con của chúng ta a. “

”Hồng nhi luôn luôn là cái hảo hài tử, hấn nếu tưởng, trên người hấn độc đủ để hủy hết mọi thứ, người như thế nào là đối thủ của hấn. “

Nàng nhẹ nhàng buông ra tay, lúc này hấn phát đã bị nàng xử lý đến sạch sẽ ngăn nắp. Ngón tay hoạt đến hấn gò má, hai người bốn mắt tương đối. Cô như ca nói:” Ta sợ dĩ dùng hết biện pháp tại đây một đời lay lắt tồn tại, chỉ vì không bỏ xuống được, nghĩ đến một cái kết quả mà thôi. “

”Hiện giờ, kết quả đã nhìn đến, ta cũng buông xuống. “Nàng cười khẽ, miệng cười thanh đạm không tì vết, lẳng lẳng nhìn tư lẳng hoài nhân,” vô luận người ái hoặc không yêu, đều ở chỗ người mà thôi, ta đã làm liền làm. Kiếp sau, lại đây dựa cả đời, nếu không thành liền lại kiếp sau, thất bại nhiều, tóm lại là có thành công một lần đi. “

Tư lẳng hoài nhân môi mỏng hoạt động, không tiếng động.

Cô như ca nhẹ rũ mắt,” người khí hải đã phá, thân thể rút cuộc vô pháp kiên trì đi xuống. “

Tư lẳng hoài nhân nắm tay vịn đại chưởng căng thẳng, lại từng.

”Người biết không? Niệm Niệm cũng là cái hảo hài tử, có nàng ở hồng nhi bên người, ta cũng có thể yên tâm. “Cô như ca duỗi tay,

kiều nộn mảnh khảnh tay bám vào hấn mu bàn tay thượng, âm đăm thấp giọng nói:” Ta không có Niệm Niệm kia hài tử kiên quyết, người cũng không có hồng nhi kia phân thiết tình. Chỉ là..... “

Nàng ôn nhu cười, con người nhìn quanh rục rờ nhìn hấn, chỗ sâu trong một sợi u sắc chảy qua, mềm nhẹ cười nói:” Kia hai đứa nhỏ đảo làm ta hiểu được rất nhiều, nếu ái lại cần thiết so đo nhiều như vậy, nếu muốn liền làm, lần nữa thoái nhượng oán hận, chỉ dư bất quá là tiếc nuôi mà thôi. “

Nàng ngôn ngữ rơi xuống sau, ghé trên tư lẳng hoài nhân thân thể chấn động, sau đó càng thêm xụi lơ vô lực dựa vào ghế trên, con người hơi hơi trừng lớn, há mồm thanh âm khàn khàn khô lão,”..... Ca nhi. “

Cô như ca sóng mắt run rẩy,” ân “Một tiếng, cúi người duỗi tay ôm lấy hấn vòng eo, đem đầu dựa vào hấn trước ngực, thấp thấp nói:” Tư lẳng hoài nhân, cùng nhau quên mất đi, ta không oán, cũng không hận. Kiếp sau, hạ tạ thế, luôn có một đời, sẽ được như ước nguyện, đơn giản cả đời. “

Ở nàng trong lòng ngực, tư lẳng hoài nhân lông mi run rẩy, sau đó chậm rãi đóng xuống dưới. Tùy ý kia xâm nhập trong cơ thể trí mạng nguyên lực đánh sâu vào, nắm ở ghế dựa tay vịn đại chưởng cũng từng hạ, sau đó chậm rãi nâng lên, đặt ở cô như ca vòng eo.

Này tánh mạng, chết ở tay nàng, cũng coi như không uống.

Ít nhất, bị chết cũng không tịch mịch, thượng có một người bồi hấn, chưa bao giờ từng dĩ vãng rời đi quá hấn.

Người khi chết, luôn là có thể nhìn thấu rất nhiều ngày xưa nhìn không thấu đồ vật. Quyền thế, trường sinh, chí tôn, hết thảy tất thành hư vô, một khi mất đi, hấn còn dư lại cái gì? Duy độc trong lòng ngực nữ tử này mà thôi.

Cô như ca cảm thụ trên eo lực đạo, như nước u tĩnh con người rất cuộc cố nén không được nước mắt, đôi đầy hốc mắt. Nàng cười nhẹ

một tiếng, nhắm mắt lại liền nằm ở hần dần dần mất đi độ ấm thân thể thượng, tùy ý ý thức dần dần tiêu tán.

Thẳng đến này đêm ánh trăng sắp tiêu ảm, Chu Diệu Lang mới lại trở lại bắc ượng trong điện, đương nhìn đến kia chủ vị thượng tựa kia ôm nhau mà ngủ hai người khi. Nàng thân thể run lên, nhấp môi gần không được chảy ra nước mắt, nhất thời đứng không nhúc nhích.

Thù Lam nhẹ bước lên trước, ở hai người trên người xem lượng một phen sau, trở lại nàng bên cạnh, nhẹ giọng nói:” Tư lăng hoài nhân đã chết, vị này..... Tựa chỉ là hôn mê. “

Chu Diệu Lang thấp giọng lẩm bẩm nói:” Tư lăng hoài nhân đã chết, phu nhân cũng liền đi theo đi. “

Thù Lam nhất thời không rõ. Theo tới Diệp thị tỷ muội cũng nghi hoặc nhìn nàng. Chu Diệu Lang nhẹ lay động đầu, một tay vỗ đi khóe mắt nước mắt, nói:” Đem tư lăng hoài nhân hậu táng, tịch nhan tiểu thư mệт mỗi, đem nàng đưa về triều tịch các. “

Nàng ngôn ngữ rơi xuống, chỗ tối liền xuất hiện mấy người, ấn nàng nói đem ghé

.....

Tử thượng hai người xử lý đi xuống.

Chu Diệu Lang lại nhìn chính nghi hoặc nhìn chính mình tam nữ, hơi hơi mỉm cười, cười trung mang sát, nói:” Các người nếu muốn biết, liền đi theo ta đi. “

Nàng dẫn đầu đi xuống đi, tam nữ cũng yên lặng đuổi kịp. Các nàng đều nhìn ra được tới, Chu Diệu Lang lúc này khó chịu, nghĩ đến đối vị phu nhân kia cảm tình là rất nặng.

Này một đêm, chuyện này chưa xong, chuyện khác lại tới, nhiều ít vui buồn tan hợp, đương hết thấy bụi bặm rơi xuống đất. Mặc kệ là

tư lãng gia tộc, vẫn là giang hồ đều là muốn khiến cho một trận gợn sóng.

Trường Sinh Điện ngàn trượng ở ngoài, tư lãng về nhận dẫn theo mấy người bắt đầu tìm kiếm Đường Niệm Niệm lời nói dưới nền đất tế đàn, đương rốt cuộc tìm được kia nhập khẩu chi môn khi, hấn trên mặt tươi cười cũng là một nùng, đáy mắt lại hiện lên tự giễu bi thương.

Hấn cũng không có tự tiện đi vào, nếu Đường Niệm Niệm nói chính là thật, như là như vậy quan trọng địa phương, tư lãng hoài nhân bố trí tuyệt đối cực kỳ cẩn thận. Hấn tuy rằng muốn biết chân tướng, lại sẽ không lấy chính mình tánh mạng đi giao tranh.

”Lấy chính mình hài nhi tinh huyết tục mệnh, muốn đoạt thân nhi thân thể, lấy cầu trường sinh sao? “Tư lãng về nhận lãm bãm, đứng ở lối vào trầm tư, màu đỏ hỉ bào mặc ở hấn trên người tà mị bức người. Mặc phát tuyết da, thiển dương môi đỏ, an tĩnh cười, làm người mặc danh cảm thấy một mặt hao tổn tinh thần.

Hấn ánh mắt đầu hướng bắc ương điện phương hướng. Nơi đó, nghĩ đến cũng nên trần ai lạc định đi.

Vẫn là này một đêm, cùng phiến dưới ánh trăng.

Xa ở ngàn dặm ở ngoài Bắc Vực hư tuyết sơn thượng, đang có một vạn người thiết kỵ định trú ở trong đó. Phong tuyết đan xen trung, thân xuyên màu đen giáp sắt binh mã, hôi hôi lửa trại, bị phong tuyết thổi đến phần phật tiếng vang cờ thưởng. Vòn quanh chung quanh tuần tra binh vệ, đem tuyết địa bước ra từng đạo ao hãm.

”Kĩ ——! “Một tiếng cao đề truyền đến, nhưng thấy không trung trung cực nhanh bay tới mười đầu dực thú, dực thú thượng các ngòi một người.

Dẫn đầu tướng lãnh lều trại nội, trung ương đôi lửa trại vì cam vàng sắc diễm. Một bộ màu trắng áo gấm Đường Thu Sinh đang ngồi ở

án kĩ biên, đương một người đi vào tới ở bên tai hấn truyền báo giờ, hấn trên mặt vui vẻ, nói:” Tiến vào. “

Lều trại rèm cửa bị người xốc lên, chỉ thấy một người chắc nịch nam tử đi vào tới, đối Đường Thu Sinh khom lưng ôm quyền hành lễ, Đường Thu Sinh đã nhìn nam tử, hỏi:” Như thế nào? “

Chắc nịch hắc y nam tử đáp:” Hồi thu du chờ nói, ta chờ đã phát hiện này hư tuyết sơn thượng một dị trạng chỗ, chỉ là mây mù nùng thâm thấy không rõ lắm con đường, kinh mã đại sư điều tra sau, đã xác nhận là bị bố trí trận pháp. “

”Hảo! “Đường Thu Sinh trong mắt hiện lên một mặt ánh sáng, trầm giọng cười nói:” Làm thực hảo, mau chóng biết rõ này trận pháp phá giải phương pháp, một lần là bắt được này Tuyết Diên Sơn Trang. “

”Là! “Nam tử lĩnh mệnh.

Đường Thu Sinh cười nói:” Các người cũng vất vả, đi về trước uống một chén rượu trắng, ngày mai thiên thần lại làm hành động. “

Nam tử gật đầu đồng ý, này liền xoay người rời đi lều trại.

Lều trại nội, Đường Thu Sinh con người ẩn kia lửa trại cam diễm, nhấp môi lẩm bẫm nói:” Bắc Vực hư tuyết sơn, Tuyết Diên Sơn Trang. Tà môn Ma giáo, lần này nhất định phải đem chi diệt trừ, lấy hiện Cẩm Quốc chi uy, ta Đường Môn khả năng! “

Cùng tháng rơi xuống, nắng sớm diệu thiên.

Bồn tiến đến tham gia vô ngàn rừng rậm tham gia tư lãng gia hỉ yến các tân khách, vào lúc này tất cả rời đi. Tư lãng gia tộc cũng tại đây một ngày chính thức thay đổi triều đại.

Sáng sớm, Tư Lãng Cô Hồng tự mình làm tốt đồ ăn cùng Đường Niệm Niệm cùng nhau dùng đồ ăn sáng khi, Chu Diệu Lang cũng đem đêm qua sự tình ngắn gọn công đạo ra tới, cuối cùng nhẹ nhàng nói:” Tư lãng hoài nhân cùng phu nhân, cùng đi. “

Tư Lăng Cô Hồng uy Đường Niệm Niệm ngũ vị hương bánh bao ngón tay rất nhỏ một đốn, sau đó nhàn nhạt” ân “Một tiếng.

Chu Diệu Lang cũng biết được, này đó đều là cô như ca chính mình lựa chọn, không nên vì thế bị thương. Nàng lại nhẹ giọng nói:” Tịch nhan tiểu thư đã bị người hộ tống âm lại tịch các, về nhận thiếu gia đêm qua huỷ hoại Trường Sinh Điện ngàn trượng trong vòng hết thấy, hiện giờ đang ở Vạn Dược Các trung dưỡng thương. “

Tư Lăng Cô Hồng không có bất luận cái gì phản ứng.

Chu Diệu Lang không có nhiều lời nữa, hướng Tư Lăng Cô Hồng nói một tiếng, liền rời đi thôn trang, đi trước nơi khác chuẩn bị xử lý tư lăng gia tộc kế tiếp công việc. Lần này tư lăng gia tộc đổi chủ vẫn chưa khiến cho quá lớn gọn sóng, rốt cuộc Tư Lăng Cô Hồng như vậy cao thâm khó đoán thực lực bãi tại nơi đó, hết thấy tử trung tư lăng hoài nhân phe phái đều bị Chu Diệu Lang đám người nhổ tận gốc, lưu lại đều là biết điều chủ.

Nhưng mà, cùng tư lăng cô gia tộc bình tĩnh bất đồng. Bất quá một ngày, tư lăng gia tộc đổi chủ sự tình liền cơ hồ truyền khắp thiên hạ. Truyền khai không ngừng là như thế, càng nhiều lại là về Tư Lăng Cô Hồng thực lực cao thâm khó lường, còn có hấn đối Đường Niệm Niệm sủng ái vô song.

Trăng tròn chi dạ, nguyên vô ngàn thiếu chủ Tư Lăng Cô Hồng cùng Kinh Hồng tiên tử Đường Niệm Niệm thành thân, sau bức vị đoạt chủ, lấy bản thân chi lực, mấy phút chi gian chém giết ngàn người, sáu người Thiên Phẩm, tiếp quản tư lăng gia tộc ngọc ấn, trở thành tân một thế hệ vô ngàn chi chủ. Thả, thả ra lời thề, cuộc đời này chỉ cưới Đường Niệm Niệm một người làm vợ, độc sủng một người.

Đương như vậy đồn đãi tan hết thiên hạ sau, khiến cho vô biên rung chuyển, càng dẫn

.....

Thiên hạ nữ tử cực kỳ hâm mộ không thôi.

Này hết thầy đều ở tư lãng gia tộc ngầm đồng ý hạ phát sinh, hoặc là nói này đó đồn đãi còn có Chu Diệu Lang dám người quạt gió thêm củi can hệ. Đơn giản là này hết thầy đúng là Tư Lãng Cô Hồng muốn. Hấn muốn đó là uy hiếp thiên hạ, làm thiên hạ đều biết Đường Niệm Niệm là hấn thê, làm thiên hạ nam tử cũng không dám đối nàng có khác dạng tâm tư, càng không được bắt luận kẻ nào tìm nàng phiền toái.

Kể Đường Niệm Niệm ở đại biến mây khi bá đạo ngôn luận, lấy Thiên Phẩm đan dược uy hiếp thiên hạ nữ tử không chuẩn đánh Tư Lãng Cô Hồng chủ ý sau; Tư Lãng Cô Hồng đồng dạng hướng thiên hạ biểu lộ hấn đối nàng thâm tình độc chiếm, dùng kỳ thật lực, quyền thế, làm thiên hạ nam tử chùn bước.

Như thế một đôi bích nhân, khiến cho nhiều ít trẻ tuổi nam nữ cực kỳ hâm mộ, thế hệ trước thờ dài.

5 ngày sau.

Tư lãng gia tộc nội một mảnh cổ xưa an tĩnh, tựa hồ 5 ngày trước biến cố chưa bao giờ phát sinh. Cự mộc hàng sinh, tường cao vờn quanh, quỳnh lâu ngọc vũ, bích thủy ngàn hoa. Trừ bỏ, phương tây một chỗ gác mái —— triều tịch các.

Bạch bạch bạch ——

Khí cụ phá quặng ngã mà thanh âm không ngừng vang lên, cùng với mà đến còn có nữ tử bén nhọn phần bực mà thê lương quát lớn:” Lã! Các người đều rút cho ta! Làm ta đi ra ngoài, ta muốn gặp Cô Hồng, có nghe hay không? Ta là tư lãng gia tộc làm tiểu thư, là Cô Hồng thanh mai trúc mã vị hôn thê, làm ta thấy Cô Hồng! “

Sân nội, cổ tịch nhan một bộ màu đỏ tía váy dài, tóc đen tán loạn, thân dung tiều tụy mà phần nộ, gắt gao nhìn chăm chăm canh giữ ở cửa hộ vệ.

Chính là, đối mặt nàng như vậy âm ỉ, hộ vệ chút nào không dao động.

Cố tịch nhan tê hô:” Các người có nghe thấy không, ta muốn gặp Cô Hồng! Rốt cuộc là ai cho các người lá gan, cũng dám cản ta đường đi, chỉ cần, chỉ cần làm ta thấy đến Cô Hồng, ta nhất định phải các người không chết tử tế được! “

”Tránh ra! Phóng ta đi ra ngoài! Phóng ta đi ra ngoài a! “

”Chết! Ta muốn cho các người chết! “

Vô luận nàng như thế nào kêu, trước cửa hộ vệ liền giống như bàn thạch đúc thành giống nhau, không thắng không nói, thần sắc đều không thấy bất luận cái gì biến hóa.

Cố tịch nhan cũng kêu mệt mỏi, đãi lại há mồm khi, phát hiện chính mình giọng nói đã là một mảnh khàn khàn mới hoãn quá mức tới. Nàng dưới chân một cái lão đảo, thiếu chút nữa té ngã trên mặt đất. Một hồi lâu mới thất thần nghèo túng đi đến một bên dưới tàng cây trên trường kỷ ngồi xuống, hai mắt thất thần.

Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, chỉ là trong một đêm, sở hữu đều thay đổi.

Cha nuôi không có, mẹ nuôi cũng không có. Tư lãng gia tộc đổi chủ, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lãng Cô Hồng thành thân, trở thành thiên hạ đều biết tư lãng gia tộc chủ mẫu, hưởng hết Tư Lãng Cô Hồng sủng ái.

Không!

Không nên là cái dạng này!

Ấn cha nuôi kế hoạch, không nên là cái dạng này! Nàng cái gì đều không có, liền duy nhất có thể kiếm chế Cô Hồng đồ vật đều không có! Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì Đường Niệm Niệm phải tới rồi vốn nên là thuộc về nàng hết thảy, nàng lại rơi vào hiện giờ kết cục!?

”Làm ta thấy Cô Hồng, ta muốn gặp Cô Hồng! “Cố tịch nhan nhất thời lại lần nữa khóc kêu, thanh âm khàn khàn khó nghe, kêu lên:” Làm ta thấy hấn, làm ta..... “

”Tịch nhan tiểu thư. “Một tiếng nhu hòa bình đạm thanh âm truyền đến.

Cố tịch nhan hai mắt một chút định thần, thẳng tắp hướng về thanh âm phát ra địa phương nhìn lại, chỉ thấy dưới ánh mặt trời, kia chậm rãi đi tới, sau đó đứng ở một trượng ở ngoài áo lam nữ tử, không phải Chu Diệu Lang là ai?

Cố tịch nhan một chút từ trên trường kỷ đứng lên, hướng về Chu Diệu Lang vội vàng chạy tới, một tay gắt gao túm chặt cổ tay của nàng, kêu lên:” Cô Hồng đâu? Là Cô Hồng muốn gặp ta, làm người tới mời ta sao? “

Chu Diệu Lang bị nàng trao đau nhức, lại không có ném ra nàng, chỉ là đạm nói:” Tịch nhan tiểu thư, người nên nháo đủ rồi, lại như vậy chấp mê bất ngộ đi xuống, cuối cùng thương vẫn là chính người. “

Liên ở ba ngày trước, cố tịch nhan mới vừa vừa tỉnh tới biết được trắng tròn chi dạ phát sinh sự tình sau, liền phóng đi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cư trú vô danh thôn trang, nhất thời cảm xúc mất khống chế hướng tới Đường Niệm Niệm liền chửi ầm lên, thậm chí động thủ. Nếu không có nàng niệm cập nàng đã từng làm cô như ca hồn phách phụ với nàng thân mà ‘ sống ’ cho tới bây giờ cũ tình, mà hướng Đường Niệm Niệm cầu tình, chỉ sợ hiện tại cố tịch nhan đã trở thành một bãi tro bụi.

Chỉ là tử tội miễn, tội sống khó tha. Hiện giờ cố tịch nhan, bị phé hết nguyên lực, cũng chỉ là người thường một cái.

”Nháo? “Cố tịch nhan tựa hồ bị nàng lời nói cấp kích thích tâm thần, sắc mặt một chút dữ tợn, thấp giọng tê hô:” Ta nháo? Ta như thế nào có thể không nháo? Vì cái gì, vì cái gì rõ ràng nên là ta lại bị Đường Niệm Niệm cướp đi, rõ ràng từ nhỏ làm bạn ở Cô Hồng bên người chính là ta, hấn vốn nên chính là thuộc về ta. Ta trả giá nhiều

như vậy, thậm chí làm mẹ nuôi hồn phách bám vào chính mình trên người loại này ghê tởm sự tình đều làm, dựa vào cái gì cuối cùng cái gì đều mất đi? “

”Đúng rồi, mẹ nuôi, “Cố tịch nhan như là một chút phát hiện cái gì, mãi mãi phần hận,” rõ ràng làm nàng sống sót chính là ta, vì cái gì nàng không giúp đỡ ta? Chỉ cần nàng mở miệng nói, Cô Hồng nhất định sẽ nghe lời! Sớm biết rằng là như thế này, còn không bằng sớm một chút đã chết tính

.....

—— a! “

Một đạo bàn tay thình lình xảy ra, cố tịch nhan thân thể một chút ngã ra vài thước.

Hiện giờ nàng không hề nguyên lực, này một cái tát dừng ở trên mặt, chỉ làm nàng cảm thấy cả người đều tựa tan thành từng mảnh giống nhau, chĩnh trượng khuôn mặt chết lặng, cơ hồ mất đi tri giác. Nhất thời đột nhiên ngẩng đầu, hai mắt cơ hồ đỏ đậm trừng mắt Chu Diệu Lang.

”Người..... Đánh ta!? “

Chu Diệu Lang lãnh lệ nói:” Người đừng quên, người tánh mạng rút cuộc là ai cứu đến! Nếu không phải phu nhân xem người đáng thương, đem người mang về tới, người đã sớm trở thành kia thanh lâu nhậm người đùa bỡn hạ tiện đồ vật! “

Nàng khẫu ra dơ ngữ, có thể thấy được lúc này nàng trong lòng phần nộ.

Ở nàng trong lòng, nhất tôn trọng chính là cô như ca, không có bất luận cái gì một người có thể vũ nhục.

Cố tịch nhan cơ hồ điên cuồng giận dữ hét:” Đã cứu ta lại như thế nào? Nàng cho ta cái gì? “

”Cho người cái gì? “Chu Diệu Lang giận cực phản cười,” người đến nhỏ đến hiện giờ ăn mặc chi phí, tư lạng gia tộc duy nhất tiểu thư tôn quý thân phận, người tưởng ai cấp? “

”Này đó đều là cha nuôi sở cấp, cùng nàng có quan hệ gì đâu! “Cố tịch nhan hiển nhiên đồng dạng giận tới cực điểm.

”A, ha hả a! “Chu Diệu Lang nhin không được cười ra tiếng tới. Thật sự buồn cười, cái gọi là bạch nhãn lang nói chính là như thế đi?

”Người cười cái gì!? “Cố tịch nhan lúc này cả người vô lực, liền đứng dậy sức lực cũng không có, xiêm y hỗn độn, mặc phát chưa thúc tứ tán, vẻ mặt sưng đỏ tràn ngập tơ máu, khóe miệng đỏ máu, hai mắt tràn ngập điên cuồng lửa giận, cơ hồ đỏ đậm, bộ dáng nơi nào có thể thấy được ngày xưa một chút tuyệt sắc phong tư, đó là nói kẻ điên cũng không quá.

Chu Diệu Lang tiếng cười chậm rãi đạ hạ, cuối cùng hóa thành bên môi một mặt tự giễu lạnh nhạt, nói:” Ta cười chính mình, thật không nên ở chỗ mẫu trước mặt vì người cầu tình. “

Nàng lời nói rơi xuống, kia phương cố tịch nhan sắc mặt tức khắc chột lóe mà qua sợ hãi, ngay sau đó sắc mặt càng thêm vắn vẹo lên.

Chu Diệu Lang không cùng nàng nhiều lời, lạnh lùng nói:” Ta lần này tới bất quá là vì người kết hôn một chuyện. “

”Cái gì!? “Cố tịch nhan ngẩn ra, trong mắt chột lóe mà qua hy vọng. Hay là, Cô Hồng nguyện cưới nàng, chẳng sợ chỉ là vì trác phu nhân cũng hảo.

Chu Diệu Lang tất nhiên là đem nàng thần thái xem ở trong mắt, trong lòng lại là châm chọc lại là im lặng. Nàng thật sự là có chút điên rồi đi, không còn nhìn thấy ngày xưa một chút bình tĩnh.

”Người tuy rằng nguyên lực đã phế, nhưng là dược lý còn ở. Ta đã vì người định ra một môn việc hôn nhân, là phi lâm bên trong thành

nổi danh đàn dượng thế gia Đổ gia nhị thiếu vợ cả, vẫn là lấy tư lãng gia tộc làm tiểu thư thân phận gả qua đi, nghĩ đến như thế bọn họ cũng không dám khinh người..... “

Nàng lời nói còn không có nói xong, cố tịch nhan đã bèn nhọn kêu lên:” Ta là Cô Hồng vị hôn thê, chỉ gả Cô Hồng! “

Chu Diệu Lang lạnh lùng nói:” Người gả cũng đến gả, không gả cũng đến gả. “

”Ai cho người lá gan, ai cho người tư cách! Bất quá là một cái nhỏ nhỏ tỳ nữ, bất quá là cái kia tiện nữ nhân tỳ nữ mà thôi! “Nàng đã là nói không lựa lời.

Chu Diệu Lang trong tay nguyên lực ngưng tụ, lại tại hạ một khắc tiêu tán. Nàng đột nhiên nhớ tới Đường Niệm Niệm nói qua nói, chết, ngược lại là nhất tiện nghi người khác trừng phạt. Cố tịch nhan lập đi lập lại nhiều lần vũ nhục cô như ca lời nói, trực tiếp đem nàng trong lòng đối nàng kia một chút cũ tình tiêu ma vô tung vô ảnh.

Chẳng sợ hiện giờ cố tịch nhan làm như điên rồi lại như thế nào, mặc kệ thật điên vẫn là giả điên, đều đến vì chính mình hành động phụ trách.

Chu Diệu Lang nói:” Một khi đã như vậy, ta liền lau người tư lãng gia tộc làm tiểu thư thân phận, khôi phục người năm đó nô thân, gả thấp cấp Đổ gia nhị thiếu làm thiếp. Nghĩ đến, hấn cũng sẽ không cự tuyệt, ngược lại nên cao hứng mới là. “

Cố tịch nhan một cái chớp mắt, toàn thân cứng đờ.

Chu Diệu Lang không cần phải nhiều lời nữa, huy tay áo xoay người.

Phía sau truyền đến cố tịch nhan thê lương điên cuồng gầm rú:” Ta muốn gặp Cô Hồng, làm ta thấy hấn ——! “

Chu Diệu Lang nghe ra thanh âm kia một chút khóc thút thít, bước chân hơi hơi một đống, không có xoay người, tiếp tục đi trước, đăm nói:” Trang chủ cùng chủ mẫu, hôm nay sáng sớm ra ngoài. “

Cổ tịch nhan toàn thân xụi lơ, hai mắt vô thần.

Vừa ra triều tịch các, Chu Diệu Lang liền thật dài phun ra một ngụm trọc khí.

Nàng vốn là không phải cái gì nhiều thiện tâm người, có thể làm nàng mềm lòng duy độc Tuyết Diên Sơn Trang những người đó mà thôi. Nàng vốn định cấp cổ tịch nhan tìm một cái người trong sạch, lấy nàng hiểu được được lý bản lĩnh cùng tư lảng gia tộc làm tiểu thư thân phận, đi phi lâm thành Đỗ gia, trở thành kia từ trước đến nay ôn hòa trầm ổn, trách nhiệm tâm kiên nhẫn đều cực hảo Đỗ gia nhị thiếu vợ cả, nhật tử nên là quá đến đơn giản thoải mái. Đáng tiếc, nàng mấy phen chạm đến nàng nghịch lân, vốn là hảo tâm cũng thành dã tâm.

Lần này không có việc gì, Chu Diệu Lang bất tri bất giác cũng đã đi tới phương bắc vô danh thôn trang nội. Đây là thôn trang, năm đó vẫn là cô như ca tỳ nữ nàng, đó là ở nơi này.

Mấy năm tới, hầu hạ phu nhân, xem

.....

Trang chủ trưởng thành, thẳng đến theo trang chủ rời đi, lại trở về.

Tươi đẹp dưới ánh mặt trời, chỉ thấy kia vốn nên đã không có một bóng người sân nội, một mặt người mặc bạch đế thêu kim hồng liên văn trường bào nam tử đang ngồi ở trong đó. Hắn miệng hàm chứa nhọt nhạt cười, gò má thượng mang theo nửa trương mặt nạ, ánh mắt nhìn phương xa, không biết suy nghĩ cái gì.

Chu Diệu Lang bước chân hơi hơi vừa chậm, sau đó đi vào nam tử trước mặt, mỉm cười nói:” Về nhận thiếu gia nếu là tiến đến tìm trang chủ cùng chủ mẫu nói, lại là chậm. “

”Ta biết. “Tự lẳng về nhận thu hồi ánh mắt, nghiêng đầu nhìn về phía nàng xem ra, kia nửa trương mặt nạ không những không có che lấp hẳn phong tư, ngược lại là kia mặt nạ thượng bạc biên hồng vẫn phụ trợ ra khác nửa trương khuôn mặt càng thêm tinh tế, tái nhợt như tuyết da thịt, màu son môi, thiên cong cười đến ưu nhã lại tà mị con người, tựa như tình nhân nhìn người, như là có căn lông chim ở người tâm khảm thượng nhẹ nhàng di động giống nhau, giữa.

Chu Diệu Lang trong lòng than nhẹ một tiếng. Trận này kiếp nạn sau, thực lực của hắn dường như cũng càng vì cao thâm, chỉ sợ là ngộ ra cái gì. Nếu không có nàng đã đến Thiên Phẩm, chỉ sợ cũng muốn bị hắn mê hoặc tâm thần đi.

Tự lẳng về nhận cười nói:” Ca ca bên người có các người như vậy trung tâm có khả năng cấp dưới thật là hảo a, đem tự lẳng gia tộc cướp được tay sau liền làm phải tay chưởng quầy, đem sự tình gì đều giao cho các người trong tay, sau đó chính mình liền đi cùng tiểu tẩu tử cùng nhau tiêu dao tự tại. “

Chu Diệu Lang chỉ là mỉm cười nói:” Vi chủ tử phân ưu vốn là ta chờ chức vụ. “

Tự lẳng về nhận xoa tay, cả người lười biếng nằm liệt ngời ở ghế trên,” diệu lang tỷ tỷ người cũng đừng có lệ ta, ta cũng chỉ là thuận miệng một câu mà thôi. Yên tâm, ta này cố gắng mới vừa nhật về tới, hiện giờ nhưng quý trọng thực, sẽ không đi làm chọc bực ca ca loại này tự tìm khổ ăn sự tình. “

Dưới nền đất tế đàn, chẳng sợ hắn làm nguyên vẹn chuẩn bị, cuối cùng vẫn là bị làm cho cả người toàn thương. Tuy rằng này tánh mạng là cứu trở về tới, này trên mặt thương cũng đều không phải là bổ cứu không trở về. Nhưng mà hắn lại thà rằng mang lên mặt nạ, cũng không muốn đi dùng dược tiêu trên mặt thương.

Nguyên nhân trong đó, không có người hỏi, hắn cũng không có nói.

Hai người một đứng một ngồi, đều là lặng im sẽ.

Tư lãng về nhận đột từ ghé trên đứng dậy, ý cười chưa bao giờ từ hẳn trên mặt biến mất quá, vô luận là cười vui vẫn là cười khổ. Này cười, làm như dung nhập hẳn cốt tủy trúng.

”Ca cùng tiểu tẩu tử này vừa ly khai chỉ sợ ngắn hạn sẽ không đã trở lại, ta vốn chỉ là nghĩ đến ngòi ngòi liền cũng rời đi, thật không có nghĩ đến gặp được diệu lang tử tỷ. “Hắn cười nói.

Chu Diệu Lang trong mắt chợt lóe mà qua kính dị, trên mặt không có nhiều ít nghi hoặc,” người phải đi? “

”Ân..... “Tư lãng về nhận chậm rãi cười nói:” Này tư lãng gia tộc, ta cũng gốc đủ rồi. “

Hắn nhìn về phía phương xa, tươi cười một nhẹ, lộ ra vài phần sái nhiên âm đạm, cười nhẹ nói:” Thiên hạ to lớn, nếu là không ra đi đi một chút chẳng phải không thú vị? Cô độc một mình, đảo cũng nhẹ nhàng. “

Chu Diệu Lang hơi hơi hé miệng, một ít lời nói chung quy không có nói ra.

Làm ra vẻ nói, bọn họ vốn là không cần, một ít nên hiểu đều hiểu, sáng tỏ đều sáng tỏ, nghĩ thông suốt tự nhiên liền thông.

Tư lãng về nhận đối nàng cười, dưới chân nhảy đã tới rồi mấy trượng ở ngoài, ngay lập tức không thấy bóng dáng.

Chu Diệu Lang bật cười. Cái gì cũng chưa mang, quả nhiên là cô độc một mình, cực kỳ dễ dàng a.

.....

-----oOo-----

Chương 77: đông xuân thành

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đông xuân thành, chu quốc đệ nhất thành, chẳng sợ chu quốc hoàng thành cũng vô pháp cùng này so sánh. Mạ Mã bá 麥馬伯 Hiếu. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm tuy nói là một tòa thành trì, lại rộng lớn vô cùng. Trên danh nghĩa thuộc về Đại Chu quốc, trên thực tế ở thành chủ Tô gia mới là chân chính chủ nhân, nói là thổ hoàng đế cũng không quá.

Tô gia mấy thế hệ con cái đều cùng chu quốc hoàng thất có liên hôn, quyền thần trung nội đồng dạng như thế, quan hệ đặc biệt phức tạp, lại cũng tôn quý vô cùng. Nhiên, không ngừng là ở Đại Chu quốc như thế, đông xuân thành ở trong chốn giang hồ địa vị cũng đồng dạng siêu nhiên. Trong chốn giang hồ nói đến đông xuân thành tự nhiên liền nghĩ đến Tô gia, nói đến Tô gia cũng tự nhiên liên hệ đến đông xuân thành. Nay đông xuân thành có thể nói giống như trong chốn giang hồ một người môn đại phái giống nhau, dòng dõi cao siêu.

Đông xuân bên trong thành lấy bát phương mà phân, mỗi một phương quận các có này đặc thù, ăn nhậu chơi bời mọi thứ có thể tìm ra.

Một tháng sau, đông xuân thành, hương tuyết quận.

Này đông xuân thành nam bắc phương hương tuyết quận nội, cảnh sắc lãng mạn ái muội lại không có dâm (cãm) mỹ chi sắc, phần còn có vài phần điểm trung mang nhã độc đáo, trong không khí tràn ngập bách hoa dụ hương, rất nhiều tuổi trẻ nam nữ liền thích ở trong đó ngoạn nhạc, hướng chi này hương tuyết quận nội phồn hoa, sở bán đồ vật cũng nhiều là nữ tử yêu thích chi vật, như này quận nội cảnh trí giống nhau tinh tế.

Hương tuyết quận cũng có bách hoa quận chi xưng, ngụ ý muôn hoa đua thắm khoe hồng. Này bách hoa chỉ không ngừng là này chỗ bích thủy con sông, tùy ý có thể thấy được trăm hoa đua nở, tranh kỳ khoe sắc, nói càng là trong đó kiều mỹ nữ tử. Đơn giản là này hương tuyết quận nội, mỗi năm đều sẽ cử hành một hội bách hoa yến, tập thiên hạ tuyệt sắc, so đấu tài tình mỹ mạo.

Này đàn hoa yến vì thiên hạ tài tuấn cực kỳ cảm thấy hứng thú sự tình, mỗi khi tới rồi nhật tử chắc chắn đàn dũng đông xuân thành hương tuyết quận trung, đáng tiếc chân chính có thể vào bàn đàn hoa yến người duy độc 500 người mà thôi. Này 500 người lấy Tô gia phát đi ra ngoài ngắm hoa thiếp vào bàn, có thể nhập đàn hoa yến so đấu mới dung mỹ tử cũng bất quá chỉ có trăm người. Này trăm người đều vì Tô gia chọn lựa kỹ càng, phát ra bách hoa thiếp sau tụ tập hương tuyết quận trung.

Tuy không có ngắm hoa thiếp, nhưng là này cũng không gây trở ngại thiên hạ tài tuấn hứng thú. Rốt cuộc hương tuyết quận không lớn không nhỏ, này tham gia đàn hoa yến trăm tên tuyệt sắc đều sẽ ở yến hội bắt đầu phía trước tụ tập ở chỗ này, vào đông xuân thành hương tuyết quận, tổng hội có ngẫu nhiên thấy thời điểm.

Lộc cộc ——

Đương hai đội nhân mã từ nhộn nhịp trên đường phố đi qua, chung quanh lui tới đám người không khỏi tránh ra con đường, đem nghi hoặc ánh mắt đầu qua đi.

Dẫn đầu người là một người thanh niên nam tử, người mặc minh lam cẩm tú trường bào. Một đầu đen nhánh rậm rạp đầu tóc bị kim quan cao cao vãn khởi, một đôi mày kiếm nhập tán, một đôi thon dài con ngươi, cao thẳng cái mũi, dày mỏng vừa phải môi đỏ lúc này dạng ôn nhã tươi cười. Thông thả và cấp bách có độ bước chân, vạt áo theo nhẹ xốc, phong độ nhẹ nhàng.

Liếc mắt một cái nhìn đến này nam tử, chung quanh liền có người nhẹ giọng kinh hô, nói ra thân phận của hắn:

”Là tô nhị thiếu! “

Đông xuân bên trong thành, Tô gia trung tộc nhân đông đảo, trừ bỏ Tô gia đương nhiệm thành chủ tô duy tuyệt, liền thuộc này tô nhị thiếu có danh tiếng nhất.

Đại gia tộc nội luôn là nhiều tranh đấu, ngoại hợp nội loạn. Đặc biệt là dòng chính chi gian tranh đấu nhất đáng sợ, cố tình này Tô gia này một thể hệ hai huynh đệ lại là cái ngoài ý muốn. Này tô nhị thiếu Tô Duy Thâm vốn dĩ mới là này Thành chủ phủ Tô gia con vợ cả, này thành chủ chi vị vốn nên cũng từ hắn kế thừa. Đáng tiếc hắn mẹ đẻ chết sớm, ở hắn mười tuổi năm ấy, Tô gia trưởng tử tô duy tuyệt mẫu thân trở thành Tô gia tân đương gia chủ mẫu, này Tô Duy Thâm thân phận liền xấu hổ đi lên.

Vốn dĩ tại thể nhân trong mắt, Tô Duy Thâm cùng tô duy tuyệt như thể quan hệ, chẳng sợ không tranh cái người chết ta sống, cũng nên hai xem tương ghét. Nào biết này hai huynh đệ quan hệ là thật sự hảo, giống như thân sinh giống nhau.

Sau, trước thành chủ cố ý đem vị trí nhường cho Tô Duy Thâm, Tô Duy Thâm lại trước mặt mọi người cự tuyệt, sau đó đề cử tô duy tuyệt thượng vị. Theo tô duy tuyệt kế thừa thành chủ chi vị sau, hai người quan hệ như cũ không có xa cách, ngược lại hình thành tô duy tuyệt chưởng quản chu quốc chức vụ, mà Tô Duy Thâm tắc thiên hướng trên giang hồ sự tình cục diện. Mãi cho đến hiện giờ các trách này chức, đem đông xuân thành phát triển phát triển không ngừng, làm người trong thiên hạ trong lòng than nhẹ.

Lúc này, từ Tô Duy Thâm tự mình dẫn đầu, phía sau đi theo Tô gia hai đội nhân mã đi trước nam bắc phương cửa thành, tựa hồ chuẩn bị nghênh đón người nào.

Chung quanh nhìn đến đám người bá tánh cũng không khỏi truyền ra từng trận ồn ào, lòng tràn đầy tò mò. Này có thể từ tô nhị thiếu tự mình nghênh đón người, chỉ sợ không phải hoàng thân quốc thích, cũng là quyền cao vị trọng người. Ở tưởng tượng đến Tô Duy Thâm càng chú trọng ở trên giang hồ hành tẩu, này bị hắn tự mình nghênh

đón người, là trên giang hồ trung cực có danh vọng môn phái trong gia tộc người khả năng, càng vì cao chút.

Không lâu chi gian, ở Tô Duy Thâm dẫn dắt Tô gia nhân mã phía sau cũng chậm rãi tụ tập không ít người, chỉ là mọi người đều không có tới gần, mà là xa xa quan vọng.

Đông xuân thành cửa thành, Tô Duy Thâm đi ra cửa thành, sau đó liền lẳng lẳng đứng thẳng, mỉm cười nhìn phía trước.

Ánh nắng chính diệp, cửa thành ngoại, lui tới người cũng đều yên lặng xuống dưới.

Như thế, suốt qua đi một nén nhang sau, mặt đất ần ần truyền đến chấn động, phương xa cũng dần dần lộ ra mấy mặt bóng người.

Nhưng mà, mọi người đều không phải là chú ý tới trên mặt đất bóng người, ánh mắt sớm đã bị giữa không trung cúi xuống ngọc bạch khắc băng giống nhau thú xe hấp dẫn đi. Bốn đầu bạch liêu thú, tuyết trắng thú thân, kim cánh vồ, mắt vàng hung ác lạnh băng. Thùng xe dưới ánh mặt trời lưu quang

.....

Dật màu, ám kim điều văn giống như bàn long vờn quanh, nhã quý cực kỳ, lại cứ hung mãnh. Từ không trung trượt xuống khi, giống như tiên xe, làm mọi người liếc mắt một cái xem đến không khỏi trong lòng hơi chấn, hai mắt đại ra.

Ngồi ở xa phu vị trí thượng lái xe chính là một người màu xanh lá váy lụa thanh tú nữ tử, theo nàng nhẹ giọng một a, thú xe liền dừng ở trên mặt đất. Bạch liêu thú kim cánh vừa thu lại, an ổn đến bốn vó rơi xuống đất không có một chút tiếng vang.

Phương xa, cưỡi ngựa thú bốn người thân ảnh cũng ở thời điểm này dừng lại ở thú xe chung quanh, đó là một trai hai gái cộng thêm một đầu..... Khẩu chính ngậm một con kim hoàng lưu du gà nướng xà thú? Nay ước chừng thành nhân nam tử dài ngắn tím đen xà,

trên đầu còn mang đỉnh đầu giống như đèn lồng giống nhau hồng mũ, mũ lí chính nằm bò một cái ăn mặc màu xanh lục áo ngắn bạch ngọc cầu. Nhiên, trước mặt mọi người người nhìn đến kia tiểu cầu trên đỉnh đầu màu lục đậm lẳng tinh khi, lúc này mới kinh giác, này thể nhưng là một đầu ít nhất có 500 năm thọ mệnh..... Được thú?!

Không chỉ như vậy, kia hai gã nữ tử vẫn là một đôi song sinh tỷ muội, bộ dáng sinh đến không có sai biệt, da thịt thủy nhuận, kiều tiểu tinh linh, thủy linh linh con người, kiều phán cái miệng nhỏ, lại cũng là hiếm thấy mỹ nhân. Bên trái biên nàng kia trong tay ôm một đầu tuyết trắng hồ ly, hồ ly trên người đồng dạng ăn mặc một kiện hi màu đỏ áo ngắn, trên cổ mang theo một đóa đại đại hoa mẫu đơn. Lúc này như là nhận thấy được mọi người nhìn chăm chú, hẹp dài con người nhú lại, lạnh lùng nhìn mọi người, kia liếc mắt một cái thể nhưng làm không ít người trong lòng đều là chột lạnh.

Này một đám người, thú trung, nhưng thật ra kia duy nhất nam tử nhất có vẻ bình thường chút. Mặt như đao tước, ngũ quan tựa khắc, mặt mày thâm thúy, một bộ màu đen võ bào, trên lưng cũng một thanh trường thương, chỉ là lẳng lẳng ngồi ở mã thú thượng, khiến cho người cảm giác được một cỗ bàn thạch trầm ổn. Đang hẳn con người xem ra khi, ngẫu nhiên hiện lên u quang, lại làm người cảm giác được một cỗ giống như ngàn trượng núi sông bức nhân áp lực.

Mọi người trong lòng thầm than: Có thể làm đông xuân thành tô nhi thiếu tự mình nghênh đón, quả nhiên người phi thường.

Tô Duy Thâm lúc này tiến lên một bước, đối bạch liêu xa tiền mỉm cười nói:” Tại hạ Tô Duy Thâm, đại biểu đông xuân thành cung nghênh vô ngàn chi chủ cùng cùng Kinh Hồng tiên tử đã đến. “

Vô ngàn chi chủ?

Kinh Hồng tiên tử?

Phía sau mọi người nháy mắt theo Tô Duy Thâm lời nói vang lên một trận ồn ào.

Hiện giờ đừng nói là trong chốn giang hồ, liên tính là chư quốc bá tánh đều biết được này hai người thanh danh. Một tháng trước trăng tròn ngày vô ngàn rừng rậm đối chủ một chuyện, cho tới bây giờ đều không hề có yếu bớt tiếng gió. Vô ngàn chi chủ là hiện giờ thế nhân đối Tư Lăng Cô Hồng tôn xưng. Chẳng sợ cho tới bây giờ, thế nhân đều không có Tư Lăng Cô Hồng chân thật thực lực đích xác thiết tin tức, nhưng là hẳn là Thiên Phẩm cao thủ điểm này lại không dung hoài nghi.

Một vị không đến 30 tuổi Thiên Phẩm, đúng là thiên hạ trẻ tuổi dẫn đầu giả.

Mọi người lúc này lại xem trước mắt bạch liêu xe, trong lòng lại than: Thiên hạ đã có đồn đãi, này Bắc Vực hư tuyệt sơn thượng thần bí cực kỳ Tuyệt Diên Sơn Trang trang chủ chính là này vô ngàn chi chủ, hiện giờ xem ra chỉ sợ cũng không giả. Tuy rằng này Tuyệt Diên Sơn Trang bạch liêu xe chỉ nghe qua đồn đãi, vẫn chưa chính mắt gặp qua, nhưng là cùng trước mắt này chiếc thực sự tương xứng.

Bạch liêu thú kéo xe, chính khối bạch văn băng chạm ngọc xây mà thành, mặt khác phụ tùng không cần nhiều lời cũng biết được này trân quý.

Lần này thấy, quả nhiên xa xỉ tuyệt tục.

Này Tuyệt Diên Sơn Trang liên tục tập Bắc Vực hư tuyệt sơn thượng đông đảo trân bảo, vô ngàn rừng rậm càng là một chỗ bảo địa, này vô ngàn chi chủ thực sự là một cái có quyền thế chủ.

Bạch liêu trên xe, lái xe Thù Lam nhẹ nhàng xuống dưới, không có phát ra bất luận cái gì tiếng động.

Tô Duy Thâm không có nghe được bên trong xe đáp lại, trên mặt cũng không có nửa phần biến hóa. Sớm tại đại biển mây khi, hẳn liền gặp qua Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, đối bọn họ hai người tính tình cũng coi như có điều hiểu rõ.

Đúng lúc này, một đạo réo rất trầm thấp tiếng nói từ bên trong xe truyền ra,” an tĩnh. “

Chỉ là hai chữ, vốn là ồn ào chung quanh nháy mắt một tĩnh.

Đương này phân yên tĩnh chợt hiện, mọi người hoàn hồn sau, mới phát hiện chính mình đã không khỏi đóng chặt khẩu, chẳng sợ vốn là nói đến giống nhau lời nói cũng hoàn toàn mà ngăn. Có lẽ là bởi vì này một tiếng xuất hiện đột nhiên, có lẽ là bởi vì biết được này trong xe người quyền thế thực lực. Mặc kệ là bởi vì cái gì, mọi người nhất thời trong lòng chính mình cũng khó có thể nói thanh, cố tình chính là y theo kia thanh lời nói nói làm.

Tô Duy Thâm phát tay, sai người sơ tán đám người, sau đó hướng tới bạch liêu xe hoan ôn nhã cười nói:” Tô mỗ đã ở đông xuân bên trong thành vì vô ngàn chi chủ bị hảo chỗ ở, còn thỉnh vô ngàn chi chủ tùy tô mỗ một hàng. “

Này đông xuân thành có đông xuân thành quy củ, bên trong thành không thể kỳ thú, không thể được mã. Hướng chi trước mắt nghênh đón người là Tô Duy Thâm, đông xuân thành thành chủ dưới đệ nhất nhân tô nhị thiếu. Này sẽ thỉnh người vào ở, nếu là người tới còn ngồi trên bên trong xe không ra, cứ thế thật liền quá mức không cho mặt mũi, giống như cố ý khiêu khích đông xuân thành.

Bạch liêu xe cửa xe cũng lúc này chậm rãi mở ra, mọi người trong ánh mắt nhìn đến đó là dưới ánh mặt trời nguyệt bạch huỳnh vụng trướng bào, mừng một xem người nọ khuôn mặt, không khỏi đó là ngẩn ra.

Từ bên trong xe đi ra người đúng là Tư Lăng Cô Hồng không thể nghi ngờ.

Hắn dưới chân không hề phập phồng, giống như đạp ở trong gió. Ở trong lòng ngực hắn, Đường Niệm Niệm vẻ mặt điềm tĩnh, hô hấp đều đều rất nhỏ, giữa mày một uông vô ưu tịnh. Tuy chỉ lộ ra nửa trương dung nhan, làm người xem chi

.....

, cũng không khỏi trong lòng một tĩnh, không đành lòng đi quấy rầy.

Tô Duy Thâm nhìn đến lần này cảnh tượng, liền không hề mở miệng nói chuyện, chỉ là làm một cái tư thế, tự mình lãnh hấn đi trước.

Diệp thị tỷ muội cùng Chiến Thương Tiển, xà quái chờ đều xuống ngựa thú, theo ở phía sau.

Tô gia người trong cũng tự mình vì bọn họ dắt mã thú dây cương, đem chi dàn xếp hảo.

Một người tới đến Thù Lam bên người, đang chuẩn bị đại nàng lôi kéo bạch liêu xe. Nào biết vừa mới một tới gần này bạch liêu xe bên cạnh, liền nhìn đến kia đằng trước hai đầu bạch liêu thú mắt vàng trợn mắt, lộ ra dữ tợn răng nhọn. Tựa chỉ cần nam tử đang tới gần một phân, liền sẽ dùng tài hùng biện.

Hiển nhiên, tuy rằng làm người kéo xe thú, này bạch liêu thú hung tính như cũ chưa tiêu, chiến lực như cũ.

Nam tử sắc mặt tức khắc hiện lên khó xử.

Thù Lam mỉm cười nói:” Bạch liêu xe có ta có thể, không cần hỗ trợ.“

Nàng nói xong, khoát tay, trong miệng một tiếng nhẹ dương. Bạch liêu thú liền bay lên trời, lại lần nữa bay lên trời trung, đúng là theo mọi người ở không trung đi theo.

Nam tử cũng không khách sáo, này liền gật đầu đồng ý, về tới Tô gia đội ngũ trung.

Này một đường, từ Tô Duy Thâm dẫn đường, bên cạnh hành tẩu Tư Lăng Cô Hồng cùng trong lòng ngực hấn Đường Niệm Niệm, hơn nữa phía sau mọi người cùng không trung bạch liêu xe, thật sự hấp dẫn chung quanh bá tánh chú mục, nghị luận thanh cũng tầng tầng thay nhau nổi lên.

Tô Duy Thâm tùy theo liền phát hiện bên người Tư Lăng Cô Hồng thân thể chung quanh tựa hồ tràn ngập khởi cái gì, nghĩ đến là dùng nguyên lực cách lánh chung quanh thanh âm. Tuy là hắn cũng không khởi trong lòng thở dài, này Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái thật sự cử thể vô song, bất quá này Đường Niệm Niệm cũng thực sự có chút ý tứ, cùng bình thường nữ nhân rất là không giống nhau.

Hắn trong lòng hơi có suy nghĩ, trên mặt biểu tình lại không có nửa phần biến hóa, đối Tư Lăng Cô Hồng thấp giọng xin lỗi nói:” Bên trong thành nhiều người, nhiều quý phu nhân. Tô mỗ biết được hai vị hỉ tĩn, này chỗ ở liền ở hương tuyết quận tuyết trúc cư, chỗ dựa mà đứng, người khác đều không thể đi vào. “

Đều không phải là hắn không nghĩ đem Tư Lăng Cô Hồng đấm người lãnh vào thành chủ trong phủ cư trú, chỉ là Thành chủ phủ tiện nội tạp, lấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tính tình, ở trong đó nếu là một cái không hảo liền khả năng đem hai nhà quan hệ lỏng lẻo. Huống chi ở Tư Lăng Cô Hồng tới phía trước, bọn họ thủ hạ người liền cho nhau thông tin, thương định này chỗ ở yêu cầu.

”Ngô..... “Một tiếng thấp thấp ngậm khẽ, mềm mại nhu mì, thấp thấp truyền ra tới, tựa hồ một chút mềm tới rồi người trong lòng.

Tô Duy Thâm nao nao, không khởi ghé mắt nhìn lại. Vừa lúc nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm nhẹ xê dịch môi, hai má là nhàn nhạt phấn, hai tròng mắt vẫn chưa mở, lại hướng Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực cọ cọ.

Dáng vẻ này, thật sự chọc người tâm động.

Đương cảm giác được một tia hàn ý xâm thân, Tô Duy Thâm trong lòng nhất định, làm bộ chỉ là tùy ý liếc mắt một cái thu hồi con người.

Nữ tử này tuy rằng tuyệt sắc vô song, tính tình thú vị, chọc người yêu thương, đáng tiếc danh hoa có chủ. Hắn Tô Duy Thâm chưa

bao giờ làm cướp đoạt người khác thì sự tình, huống chi này nữ tử hẳn cũng đoạt không được, càng không thể mơ ước.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ phẩy quá trong lòng ngực Đường Niệm Niệm ánh mắt, nói một tiếng:” Không cần dẫn đường. “

Hắn thân ảnh vừa động, liền không tiếng động nói năm trượng ở ngoài. Như thế bất quá mấy cái chớp mắt công phu, liền biến mất ở phồn hoa cấm tú trung.

Tô Duy Thâm một chút cứng họng. Này chẳng lẽ là ghét bỏ hắn dẫn đường quá chậm sao?

Nghe tới Đường Niệm Niệm kia thanh than nhẹ thời điểm, hắn liền chuẩn bị hướng Tư Lăng Cô Hồng đề nghị cần phải hành mau chút, hiện giờ còn chưa mở miệng, đối phương cũng đã đi trước. Vốn dĩ, hắn còn tưởng một làm lễ nghĩa của người chủ địa phương, dọc theo đường đi vì hắn làm chút đông xuân thành giới thiệu, chính là Đường Niệm Niệm kia ngủ say bộ dáng xuất hiện ở trong mắt hắn sau, hắn liền đánh mất cái này ý niệm.

Chỉ sợ, nếu là hắn ở lúc ấy nhiều làm ngôn ngữ, ngược lại nên chọc Tư Lăng Cô Hồng phiền chán.

Đang ở hắn đồn bộ thiên tư khi, một đạo tím đen bóng dáng ở hắn trước mắt chợt lóe rồi biến mất. Hắn ngẩn ra, tất nhiên nhìn lại, chỉ thấy đúng là kia bỗng theo sát ở phía sau mang cổ quái mũ, đỉnh được thú màu tím đen xà quái.

Này đầu xà quái trên mặt đất tốc độ, thế nhưng cũng nhanh như vậy.

Diệp thị tỷ muội cùng Chiến Thương Tiển cũng cực nhanh theo đi lên, cuối cùng Thù Lam ở Tô Duy Thâm bên người hơi hơi thi lễ sau, mỉm cười nói:” Tô nhị thiếu không cần tặng, một đường vất vả. “

Tô Duy Thâm cùng là mỉm cười nói:” Khách khí. “

Thù Lam nhẹ nhàng gật đầu, theo sau liền đi theo mọi người mà đi, thân pháp nhẹ nhàng, không đến một lát liền đuổi đi lên, xem này bộ dáng cũng không thấy chút nào miễn cưỡng.

Thẳng đến mọi người thân ảnh đều biến mất ở trước mắt, Tô Duy Thâm đôi mắt nhẹ lóe.

Những người này thực lực chỉ sợ đều không kém gì mà vương, nhớ rõ vừa mới cái kia thanh y thị nữ ở đại biển mây khi nguyên lực nhỏ yếu, hạ bàn không xong. Hiện giờ ẩn ẩn lộ ra hơi thở lại như thế mệnh mông cuồn cuộn, hạ bàn thân pháp cũng tiến bộ rất nhiều, công lực thế nhưng một cái chớp mắt tăng lên như thế nhiều?

Hắn đột nhiên nhớ tới lúc trước Đường Niệm Niệm ở đại biển mây,

.....

Cung Cẩn Mặc sinh nhật trong yến hội cùng liễu phiêu tuyết giảng co hành động.

Thiên Phẩm đan dược đương cây đậu ăn, tùy tay ném ra Thiên Phẩm đan dược chứng minh thật giả, lấy Thiên Phẩm đan dược uy hiếp thiên hạ nữ tử.

Nếu là lấy vô số Thiên Phẩm đan dược tới bồi dưỡng nói, cũng không phải không thể cực nhanh bồi dưỡng ra một đám cao thủ tới.

Chỉ là, ai lại sẽ nguyện ý đem như vậy trân quý Thiên Phẩm đan dược dùng ở một cái thị nữ trên người?

Như vậy hoàn toàn không đáng sự tình.....

Tô Duy Thâm lắc lắc đầu, không hề nghĩ nhiều.

Tuyết trúc cư chỗ dựa mà đứng, tọa lạc ở đông xuân thành hương tuyết quận chỗ sâu nhất, quả nhiên như Tô Duy Thâm lời nói, chung

quanh dựa núi gần sông, lầu canh khung vũ, bích trúc úc thúy, liếc mắt một cái nhìn lại lịch sự tao nhã an tĩnh.

Nhân sớm biết được Tư Lăng Cô Hồng đám người đã đến, tuyết trúc cư sớm bị hạ nhân xử lý hảo. Thù Lam chỉ là vào chủ trong phòng, đem tân giường chần đầu gối từ túi Càn Khôn lấy ra tới đem nguyên lai trên giường hết thay đổi đi, lại ở sường phòng nội điểm thượng Đường Niệm Niệm sở cấp hương dục, sau đó đối với vào sường phòng nội Tư Lăng Cô Hồng hành lễ, không tiếng động lui đi ra ngoài.

Tư Lăng Cô Hồng lúc này mới thân thủ vì Đường Niệm Niệm bỏ đi giày vớ, áo ngoài, chậm rãi đem nàng đặt ở trên giường. Nhìn nàng điềm tĩnh mặt mày, cúi đầu ở môi nàng nhẹ nhàng một hôn, nhẹ nhàng nói:” Niệm Niệm? “

”Ngô. “Đường Niệm Niệm phát ra một tiếng thấp thấp lẩm bầm, lông mi run rẩy, hơi hơi mở một cái khe hở, vươn đầu lưỡi ở hán trên môi liếm một chút, lông mi mấy phen run rẩy, một bé trợn mắt.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn ánh mắt hơi nhú, ngón tay nhẹ phủ lên nàng lông mi, nhẹ giọng trấn an nói:” Niệm Niệm ngủ. “

”..... Cô Hồng, “Đường Niệm Niệm lông mi lại vẫn là không có hoàn toàn nhắm lại, ngón tay túm Tư Lăng Cô Hồng xiêm y, thanh âm tiều đến giống như muỗi ngâm, lại tràn ngập nghiêm túc bướng bỉnh,” Cô Hồng..... Bồi. “

Tư Lăng Cô Hồng rũ mi cười,” hảo. “

Hắn ngồi ở mép giường, cởi bỏ áo ngoài, cởi giày vớ, sau đó nằm trên giường, đem nàng toàn bộ ôm vào trong lòng ngực, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve nàng lưng. Đường Niệm Niệm lúc này mới nhắm lại con ngươi, hướng trong lòng ngực hắn rụt rụt, cả người liền lại lần nữa ngủ say qua đi.

Trong không khí, dục hương tràn ngập.

Nhưng mà, trên giường nội. Tư Lăng Cô Hồng ngủi được càng nồng đậm lại là từ Đường Niệm Niệm trên người phát ra thanh hương.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt ngưng uẩn lo lắng, yên tĩnh chuyên chú nhìn trong lòng ngực Đường Niệm Niệm.

Vốn dĩ lần này chưa từng ngân trong rừng rậm ra ngoài, chủ yếu là vì làm Đường Niệm Niệm giải sầu, đi vào đông xuân thành, lại là vì mặt khác một chuyện. Nơi nào biết được, ở nửa đường thượng khi, Đường Niệm Niệm đột nhiên xuất hiện nghiêm trọng thích ngủ vấn đề. Từ lúc bắt đầu thanh tỉnh thời gian càng nhiều, đến bây giờ thậm chí khả năng một ngủ đó là mấy ngày không tỉnh.

Trên người nàng kia cổ làm nhân thân hồn thông suốt thoải mái thanh hương cũng càng ngày càng nồng đậm, mỗi khi trải qua địa phương nếu là có cỏ cây nói, theo nàng dừng lại, liền sẽ sinh trưởng đến cực hảo lại nhanh chóng.

”Niệm Niệm..... “Tư Lăng Cô Hồng ngón tay theo nàng lưng hoạt đến eo sườn, lại đến nàng bụng.

Đã qua đi năm tháng, lúc này nàng bụng cũng từ lúc bắt đầu không rõ ràng, đến bây giờ hơi hơi nổi lên, nếu là nhìn kỹ vài lần nói, đều sẽ phát hiện nàng đã mang thai sự thật.

Một tầng vật liệu may mặc chi cách, hấn dùng bàn tay cảm thụ được nàng thân thể độ ấm, còn có kia bụng trung động tĩnh.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng rũ xuống con người, đáy mắt thâm thúy, môi mỏng hơi nhấp.

Nếu là hài tử sẽ bị thương nàng lời nói.....

”Cô Hồng..... “Một tiếng thấp thấp gọi thanh, đem Tư Lăng Cô Hồng suy nghĩ kéo lại. Hấn ngược mắt, nhìn đến đó là Đường Niệm Niệm như cũ ngủ say dung, chỉ là nàng ánh mắt lại hơi hơi có chút nhẹ nhặn, tựa hồ bị cái gì phiền não.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay xoa nàng ánh mắt, nhẹ nhàng chậm chạp phóng thấp thanh âm, ôn nhu réo rắt, thấp thấp ách, có trấn an nhân tâm ma lực,” không có việc gì, Niệm Niệm. “

Dưới bầu trời này, duy độc chỉ có Niệm Niệm mới là quan trọng nhất.

Cho dù là bọn họ hài tử, cũng không thể thương nàng.

.....

-----oOo-----

Chương 78: Niệm Niệm tỉnh lại (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ba ngày sau. Mạ Mã bá 癸 Hiếu. Tỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Màu ngọc bạch màn, cảm tú vân ti bị.

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy, còn không có mở mắt ra liền cảm giác được bên người quen thuộc hơi thở. Lập tức duỗi tay liền đem bên người người ôm vào trong lòng ngực, lười biếng dựa vào trong lòng ngực hẳn.

”Niệm Niệm, tỉnh? “

Nàng bất quá mới vừa vừa động, Tư Lăng Cô Hồng liền có điều cảm giác.

”Ân..... “Đường Niệm Niệm nhẹ mở con ngươi, lọt vào trong tầm mắt chính là Tư Lăng Cô Hồng kia trương bạch ngọc nõn nà tuần dung. Nhẹ chớp chớp, lại nhìn về phía chung quanh, đáy mắt chợt lóe mà qua mê mang.

Tư Lăng Cô Hồng đứng dậy thay xiêm y, huy tay áo liền đem sớm chuẩn bị tốt ở trong túi Càn Khôn tịnh thủy cùng rửa mặt chải đầu dụng cụ lấy ra đặt ở một bên. Từ có túi Càn Khôn sau, đó là liền sáng sớm Thù Lam đều không cần tới hầu hạ, hết thảy đều từ Tư Lăng Cô Hồng tự mình động thủ. Đối với này hết thảy Thù Lam liền tính là có ngôn cũng nói không nên lời, chỉ có bất đắc dĩ cùng vui sướng.

Đường Niệm Niệm cũng từ trên giường ngồi dậy, tùy ý Tư Lăng Cô Hồng tự mình hầu hạ rửa mặt chải đầu, thẳng đến tâm súc xong rồi khẩu, mới ra tiếng hỏi:” Ta ngủ bao lâu? “

Tư Lăng Cô Hồng vì nàng mặc quần áo tay hơi hơi một đống, nói:” Sáu ngày. “

Khoảng cách nàng lần trước tỉnh lại sau ngủ say đến bây giờ, đã qua đi suốt sáu ngày.

Đường Niệm Niệm hơi mím môi, cúi đầu nhìn nổi lên bụng. Nàng vẫn luôn đều có cảm giác, sẽ làm nàng biến thành như vậy, đúng là bởi vì nàng hoài hài tử.

Lần này là sáu ngày, lần sau lại là bao lâu?

Đường Niệm Niệm ánh mắt không khỏi nhẹ nhặn, mấy ngày nay ngủ say không thể so dĩ vắng tu luyện, mà là chân chân chính chính đã ngủ, chỉ có một tia ý thức biết được chính mình an toàn. Liên như hiện tại, nàng nhìn đến hoàn cảnh lạ lẫm, cũng không biết chính mình rốt cuộc thân ở chỗ nào.

Ôn nhuận lòng bàn tay chạm vào nàng giữa mày, đem kia nói nhợt nhạt ngân vổ đi. Đường Niệm Niệm giương mắt liền nhìn đến trước mặt Tư Lăng Cô Hồng dung nhan, thấy rõ hấn đáy mắt thâm thúy sầu lo, lập tức cúi người liền dựa vào trong lòng ngực hấn, đôi tay ôm lấy hấn vòng eo, nói:” Ta không có việc gì, tuy rằng sẽ ngủ, nhưng là một chút việc đều không có. “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng gật đầu, theo nàng ôm ấp liền đem nàng ôm nhập trong lòng ngực, hướng ngoài cửa đi đến.

Điều môn khế mở, ngoài cửa Thù Lam liền có phát hiện, quay đầu nhìn lại, phát hiện Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm khi, trên mặt tức khắc lộ ra kinh hãi, vài bước liền đi tới, ở hai người bên người, thấp giọng vui vẻ nói:” Tiểu thư, người tỉnh! “

Trước nay đến đông xuân bên trong thành sau, Đường Niệm Niệm liền vẫn luôn ngủ không có tỉnh lại, Tư Lăng Cô Hồng liền làm bạn ở bên người nàng một tác cũng không rời. Tuy rằng đã có trước xe chi liệt, nhưng là Thù Lam đám người vẫn là không khỏi lo lắng, rốt cuộc như vậy bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn Đường Niệm Niệm ngủ

say, lại vô lực khả thi cảm giác, thật sự quá mức bất đắc dĩ, làm người bất an.

Đường Niệm Niệm gật gật đầu, con người ở chung quanh nhìn chung quanh vài lần.

Lúc này bên ngoài ngày vừa lúc, khí hậu ẩm áp. Chung quanh thanh nhã cảnh trí hợp lòng người, một tòa tiểu tạ, sau lưng một mảnh úc thúy rừng trúc.

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng ở tiểu tạ trung ngồi xuống, giải thích nói:” Nơi này là đông xuân thành. “

Đường Niệm Niệm con người sáng ngời.

Ở từ tư lăng gia tộc ra tới phía trước, hai người liền thương thảo qua đi hướng, trong đó đông xuân thành chính là thứ nhất. Nàng tuy không thích náo nhiệt, nhưng là đối ngoạn nhạc lại đồng dạng có hứng thú, này đông xuân thành chính là trên đời này tụ tập ngoạn nhạc nhiều nhất địa phương.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng này phó tinh thần bộ dáng, ánh mắt mở ra ý cười, trong tay một viên mút hoa quả liền uy đến nàng bên môi.

Đường Niệm Niệm cơ hồ bản năng liền há mồm hàm nhập trong miệng, kia ngọt thanh toan mà không nị hương vị tràn ngập khoang miệng, làm nàng hai mắt nhú lại, dường như được đến toàn bộ hưởng thụ bộ dáng. Ngay sau đó, nàng liền xê dịch môi, hai tròng mắt doanh doanh nhìn Tư Lăng Cô Hồng, khát vọng nói:” Muốn ăn. “

Ngủ sáu ngày, trong miệng vốn là vô vị, lúc này đột nhiên bị Tư Lăng Cô Hồng uy thực, nàng thềm tròng liền toàn bộ bị gọi lên tới.

Nhưng thấy nàng hai má đạm phấn, cái miệng nhỏ như là hàm chứa cái gì thiên hạ chí bảo, quai hàm bên này dịch tới bên kia dịch đi, hai mắt đen bóng bức người, lại doanh doanh nước gợn tràn ngập khát vọng thềm nhỏ dãi, hướng người xem ra.

”A! “

Một tiếng réo rất tiếng cười từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng chìm ra, tan đi đã nhiều ngày mờ mịt lo lắng đen tối.

Hắn cúi người, một ngậm đem nàng phần môi hàm nhập.

Đường Niệm Niệm con người trợn mắt, ngay sau đó liền khôi phục, chớp động ba quang.

Ân.....

Cô Hồng càng tốt ăn.

Ăn trước Cô Hồng, lại ăn thiện hảo.

Cái này ý niệm chợt lóe trong lòng, Đường Niệm Niệm hai tròng mắt liền cong nếu trăng non, mở ra cái miệng nhỏ chủ động đem cái lưỡi thăm tiến hẳn môi nội.

Bồn hàm ở trong miệng luyện tiếc một

.....

Khẩu nuốt rớt mút hoa quả còn ở, hai người môi lưỡi giao triền khi, kia mút hoa quả cũng nhất thời hoạt tới rồi Tư Lăng Cô Hồng trong miệng. Đường Niệm Niệm con người chợt lóe, hướng về phía trước vừa nhắc nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, thân thể liền hướng thân thể hẳn gần sát một phân, cái lưỡi một câu, liền đem mút hoa quả câu trở về, lại giương mắt tựa lóe vài phần đặc ý lại cảm thấy mỹ mãn ngắm Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái.

Kia liếc mắt một cái, tựa kiêu tựa mỉ, càng là ngây thơ đáng yêu, đặc biệt là hơn nữa nàng ở hai người hôn môi khi động tác nhỏ. Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt ý cười một thâm, ngực dâng lên vài phần tâm tư, thế nhưng cũng làm ra tương đồng sự tình —— đem mút hoa quả cướp về.

Bất quá một cái chớp mắt, vừa mới vẫn là đầy mặt hưởng thụ thỏa mãn Đường Niệm Niệm biểu tình biến đổi, trừng mắt con người ngốc nhìn Tư Lăng Cô Hồng. Đường nhìn đến hấn trong mắt ý cười sau, bưng tỉnh đó là con người rục rờ lung linh, híp mắt lại lần nữa chuẩn bị cướp đoạt.

‘ trệ trệ trệ ’ ái muội tiếng nước vang lên, bên cạnh Thù Lam nghe được trong lòng ám nháy, trên mặt lại cũng có thể đủ làm được chút nào bất biến. Bất quá cặp kia con người lại lập loè không chừng, thỉnh thoảng liền trộm nhìn lại liếc mắt một cái.

Ánh nắng như thế, tiểu tạ nội ôm nhau mà ngồi nam nữ, dung mạo ở ánh nắng khuyh sái, tạ nội che đậy đậm ám chi gian, càng hiện ôn nhuận tinh tế, thiên nhân chi tư.

Môi lưỡi tương hợp giao triền trung, nam tử đầu hạ xem ra con người ở mặt lớn lên lông mi che hạ có chút mờ lung không rõ, lại như cũ có thể làm người cảm giác được áp vào trước mặt sủng nịch ôn nhu; nữ tử hai má đỏ bừng, con người thiên mỹ, làm như động tình lại tựa giận dữ, ngón tay nhẹ lại lao túm nam tử trên eo vật liệu may mặc.

Như vậy xem ra, thế nhưng không cảm giác được một chút dâm (cảm) mỹ hơi thở, chỉ làm người cảm giác được một cổ ấm đến đáy lòng ấm áp, còn có kia làm người mặt đỏ tim đập ôn nhu.

Thù Lam lại nơi nào biết được, trận này hôn môi sớm bởi vì kia một viên mút hoa quả mà biến chất, trở thành một hồi không có khói thuốc súng tranh đấu. Bất quá này tranh đấu lại cũng chỉ là tình nhân chi gian, đột nhiên tâm tư dâng lên tiểu tình thú mà thôi.

Ước chừng nửa chén trà nhỏ thời gian, đường Đường Niệm Niệm yết hầu” lộ cục “Một tiếng, thủy doanh doanh con người trợn mắt, ngốc ngốc lẳng lẳng vừa lúc Tư Lăng Cô Hồng mất. Trận này không tiếng động mút hoa quả cướp đoạt chiến, liền ở bị nàng vô tình nuốt vào trong bụng sau chính thức kết thúc.

”..... A, ha hả! “Tư Lăng Cô Hồng một tiếng cười buột miệng thốt ra, từ môi nàng rời đi khi, một sợi ái muội chỉ bạc chợt lóe mà không. Hắn cúi đầu xem ra, nàng cánh môi đã là màu son no đủ, trơn bóng câu dẫn, có chút sừng sừng, càng tựa ở dẫn người đi hôn môi giống nhau.

Đang xem nàng thần dung, hai má đà hồng, con người doanh thủy, ngốc ngốc bộ dáng ngây thơ dường như.

Tư Lăng Cô Hồng con người hơi thâm, cười vươn ra ngón tay đem nàng bên môi di lưu thủy trệ nhẹ chà lau sạch sẽ.

Đường Niệm Niệm yết hầu lại lặn lộn hai hạ, ngốc lẳng con người cũng khôi phục thần thái, lúc này liền hơi trừng mắt Tư Lăng Cô Hồng, chờ hắn chuẩn bị đem tay thu hồi khi, vừa mở miệng liền đem chi hàm nhập khẩu, liếm láp một hồi, ngân nha hơi hơi dùng sức một phen liền cắn ở hắn ngón tay thương.

Nhưng thấy Tư Lăng Cô Hồng chẳng những không thấy nửa điểm ăn đau biểu tình, càng không có nửa phần tức giận, ngược lại là trên mặt ý cười càng đậm, nhìn nàng con người càng là sủng nịch, lộ ra thích sung sướng.

Đường Niệm Niệm cắn, như thế nào đều không có biện pháp thật sự dùng sức, cuối cùng vẫn là phun ra, bình tĩnh nhìn hắn, nói:” Muốn uống cháo. “

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng cười ứng.

”Muốn dùng bữa. “

”Hảo. “

”Muốn điếm tâm. “

”Hảo. “

”Muốn..... “

”Ân? “Tự Lăng Cô Hồng nhìn thấy nàng tạm dừng, cười hỏi:” Còn muốn cái gì? “

Đường Niệm Niệm chớp chớp con ngươi, đạm nói:” Đều phải. “

Tự Lăng Cô Hồng lại là một tiếng cười ra tiếng, gật đầu nói:” Ân, đều cấp Niệm Niệm. “

Vô luận nàng nói cái gì, chỉ cần là nàng muốn, hẳn đều cấp.

Hắn làm tướng nàng bế lên, ở nguyên lai ngòai mộc làm khắc hoa trên ghế phóng thượng một tầng đệm, lúc này mới đem nàng đặt ở mặt trên ngòai. Ở nàng trơn bóng trên trán nhẹ nhàng một xúc, này liền xoay người hướng tuyết trúc cư sớm có chuẩn bị thiện phòng đi.

Hắn này vừa rời đi, Đường Niệm Niệm trong tay liền xuất hiện một cái hộp ngọc, từ bên trong cầm đan dược hướng trong miệng đưa.

Hiện giờ ở bên người nàng người đều biết được, từ nàng trong tay lấy ra tất đều là Thiên Phẩm đan dược. Ngày thường Đường Niệm Niệm tuy rằng cũng thỉnh thoảng đem đan dược đường cây đậu giống nhau ăn, nhưng là giống nhau đan dược hương vị đều bình thường, nàng bắt quá nhàm chán khi ha ha mà thôi. Chưa bao giờ giống hiện giờ như vậy như là có quy luật tất ăn.

Thù Lam xem đến không khỏi trong lòng dâng lên lo lắng, đi lên trước đứng ở Đường Niệm Niệm bên người, chần chờ nói:” Tiểu thư, này? “

Đường Niệm Niệm khẽ lắc đầu ý bảo không có việc gì. Nàng chỉ là cảm giác được gần nhất thân thể dược lực trôi đi thực mau, đều là bị trong bụng cái kia còn không có xuất thế hài tử cấp hấp thu. Mỗi lần tỉnh lại khi đều sẽ như thế, sau đó nàng ý thức liền sẽ chậm rãi yếu bớt, thẳng đến hôn mê.

Nghĩ đến, này hôn mê không phải chuyện xấu, ngược lại là chuyện tốt. Bởi vì chỉ nàng hôn mê qua đi,

.....

Trong cơ thể được lực trôi đi cũng sẽ bằng phẳng xuống dưới. Bằng không lấy như vậy trôi đi tốc độ, chỉ sợ nàng sớm muộn gì đến bị hút hết tinh lực thân chết.

Bất quá, như vậy trôi đi cũng đều không phải là không có chỗ tốt, mấy ngày nay nàng rõ ràng cảm giác được nàng hấp thu ngoại giới linh khí càng nhanh chóng rất nhiều, trong cơ thể được lực vận chuyển cũng càng lúc càng nhanh, tu vi cũng đang ở chậm rãi tăng lên.

Nàng ăn đan dược cũng là vì khôi phục trong cơ thể được lực, làm chính mình có thể thanh tĩnh càng lâu một ít. Tuy rằng Tư Lăng Cô Hồng không có nói, nhưng là nàng có thể cảm giác được hấn lo lắng. Nàng không nghĩ hấn lo lắng, càng muốn cùng hấn ngốc đến càng lâu một ít. Chẳng sợ này đan dược bổ sung đối nàng tới nói cũng bất quá là trị ngọn không trị gốc.

Thù Lam thấy nàng như thế, cũng không hề nhiều lời, chỉ là tĩnh chờ ở một bên.

Nàng tuy rằng lo lắng, lại hữu tâm vô lực. Có thể làm liền chỉ là ở bên cạnh tĩnh chờ, đem chính mình chức trách làm được cuối cùng, không cho bọn họ thêm phiền toái.

Lúc này, Đường Niệm Niệm tâm niệm vừa động, đem Lục Lục gọi tới.

Bất quá một lát, liền thấy từ bên ngoài một đạo tím đen trường ảnh chớp mắt mà đến, đúng là xà quái. Ở xà quái trên đầu, Lục Lục đang nằm ở kia đỉnh ao hãm màu đỏ đèn lồng mũ.

Đến từ ở trăng tròn ngày tư lăng gia tộc tiệc cưới khi, này một hồ một xà một thú mặc vào từng người xiêm y, mấy thứ này liền không còn có thiếu quá. Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam tổng hội giúp Lục Lục cùng Bạch Lê làm xiêm y, thỉnh thoảng cho chúng nó đổi bộ đồ mới. Liền xà quái đầu sơn cái mũ này lại giống như nó trên cổ ngọc

chất lục lạc giống nhau, không còn có gỡ xuống đã tới, chính thức trở thành Lục Lục tổ chuyên tòa.

Xà quái khoảng cách Đường Niệm Niệm còn có một trượng xa thời điểm, ghé vào đèn lồng mũ trung Lục Lục liền từ giữa nhảy dựng lên, toàn bộ giống như một cái quả cầu bằng ngọc từ không trung rơi vào Đường Niệm Niệm trước mắt. Đường Niệm Niệm duỗi tay một tiếp, liền vừa vặn đem nó tiếp được, phủng trong lòng bàn tay.

”Ngao ngao ~ “Lục Lục ngập nước xanh biếc con người híp, hai chỉ móng vuốt phủng trụ Đường Niệm Niệm bàn tay, đầu liền hướng cổ tay của nàng thượng cộ, tràn ngập thân mật cùng không muốn xa rời.

Mấy ngày này, theo Đường Niệm Niệm hôn mê, Lục Lục cũng sẽ trở nên cực kỳ không có tinh thần, thậm chí từ dục thú trong cơ thể trở lại nội trong giới. Chỉ vì dục thú trời sinh thích ngủ, vẫn luôn an tĩnh ghé vào xà quái đỉnh đầu đèn lồng mũ, đảo cũng không có người phát hiện cái gì dị thường.

Đường Niệm Niệm một tay nhẹ nhàng vuốt ve nó đầu, hỏi:” Lục Lục biết nguyên nhân sao? “

”Ngao ngao ô..... “Lục Lục hoảng đầu, xanh biếc con người chớp động cái hiểu cái không quang mang.

Ngô..... Là tiểu chủ nhân..... Tiểu chủ nhân rất lợi hại, muốn thật nhiều thật nhiều năng lượng mới có thể trưởng thành..... Thật nhiều, thật nhiều, chủ nhân thực lực không đủ.....

Đường Niệm Niệm gật đầu. Cái này nàng cũng đoán được. Nàng vì Thiên Thánh dục thể, mà Tư Lăng Cô Hồng lại là Thiên Ma độc thể, hai người kết hợp sinh ra hài tử.....

Nàng ần ần nhận thấy được cái gì, rồi lại cố tình không có bất luận cái gì ý nghĩ ngọn nguồn. Nàng biết được này đó đều là từ bích tuyền quyết trung biết được, này hai người hoàn toàn tương phản

thể chất, cố tình có thể hỗ trợ lẫn nhau, như vậy hai người sinh ra hài tử, sẽ là như thế?

Cha mẹ nền tảng càng cao người, này huyết mạch liền càng khó sinh trưởng.

Đường Niệm Niệm rũ mắt, một tay vuốt ve bụng, đáy mắt đăm nhu, lập loè ba quang.

Nàng cùng Cô Hồng hài tử, nhất định là tốt nhất!

”Ngao ~ ngao ô! “Lục Lục lại kêu to vài tiếng, thanh âm mềm mại đến chậm rãi đến, xanh biếc con người là tràn đầy không tha.

Ngô ngô, tiểu chủ nhân càng lớn muốn năng lượng lại càng lớn..... Chủ nhân, chủ nhân không đủ sẽ hôn mê, như vậy tiểu chủ nhân hấp thu liền sẽ chậm rất nhiều, chính là như vậy, chủ nhân sẽ ngủ say thật lâu, thật lâu.....

Này đó, đều là nó mấy ngày nay, tự nhiên hiện lên ở ký ức đồ vật.

Lục Lục nói, ở nàng lòng bàn tay lẫn lộn. Ngô ngô, Lục Lục không nghĩ ngủ say, Lục Lục tưởng cùng tiểu hồng cùng tiểu bạch chơi, muốn ăn ăn ngon đồ vật, tưởng xuyên xinh đẹp quần áo, tưởng.....

Đường Niệm Niệm sóng mắt nhảy dựng,” thật lâu? Là bao lâu? “

”Ngao ô ~ “

Ấn nơi này linh lực..... Một trăm năm, hai trăm năm..... 300 năm, ngô ngô, có khả năng còn muốn lâu rồi. Lục Lục mở to con người ba ba nhìn Đường Niệm Niệm, chủ nhân..... Lục Lục không nghĩ ngủ, Lục Lục ngủ thật lâu, Lục Lục tưởng cùng tiểu bạch, tiểu hồng chơi.....

Đường Niệm Niệm nghiêm túc gật đầu. Nàng tuyệt đối không muốn như vậy ngủ say đi xuống, một trăm năm, hai trăm năm, thậm chí càng lâu, cho đến lúc này Cô Hồng có lẽ còn ở, chính là nhất định sẽ rất khổ sở.

”Lục Lục có biện pháp nào? “

Lục Lục chớp chớp con ngươi, hoảng đầu,” a ô ô. “

Ngô..... Chỉ cần chủ nhân tìm được một long mạch..... Ngô ngô ngô! Một long mạch ~ Lục Lục hai mắt một chút lóe sáng, vui mừng hai chỉ móng vuốt ôm lấy Đường Niệm Niệm thủ đoạn, chủ nhân, chủ nhân, có một long mạch, Lục Lục nhớ rõ, nơi này có một long mạch ~ chủ nhân tìm được một long mạch nói, liền không có việc gì, là có thể sinh hạ tiểu chủ nhân.....

Đường Niệm Niệm một

.....

Giật mình, nghi hoặc hỏi:” Lục Lục như thế nào biết, nơi này có một long mạch? “

Nàng nhớ rõ, Lục Lục nên là cùng nàng cùng nhau đi vào thế giới xa lạ này, đối nơi này hết thảy ở phía trước đều không hiểu được mới đúng.

Ngô, Lục Lục cũng không biết, Lục Lục hoảng đầu, trong mắt là tràn đầy mờ mịt, sau đó ôm Đường Niệm Niệm cọt cọt, chủ nhân thực lực đề cao nói, Lục Lục liền nhớ tới rất nhiều đồ vật, chủ nhân càng ngày càng lợi hại nói, Lục Lục nhất định sẽ biết ~

”Ân. “Đường Niệm Niệm theo tiếng.

Nàng biết, Lục Lục trên người có rất nhiều bí mật, chỉ là này đó bí mật đều yêu cầu thực lực của nàng đề cao mới có thể biết được. Nàng cùng Lục Lục vốn là nhất thể, một vinh đều vinh, nhất tổn câu tổn, nó tuyệt đối sẽ không thương tổn nàng.

”Một long mạch, “Đường Niệm Niệm lẩm bẩm một tiếng,” Lục Lục biết này một long mạch ở nơi nào sao? “

”Ngao ô ~ “Lục Lục chần chờ lắc đầu, con ngươi rũ, hai chỉ móng vuốt nhỏ cho nhau xoa xoa, quần áo tự trách bộ dáng. Nó biết được

liền tại đại lục này thượng, nhưng là nhất thời nghĩ không ra ở nơi nào.

Đường Niệm Niệm khẽ vuốt nó đầu nhỏ, nói:” Lục Lục rất lợi hại. “

Ít nhất, bởi vì nó. Nàng biết được ứng đối biện pháp. Nếu biết được biện pháp, liền nhất định phải là mau chóng tìm được.

”Ngao ~ “Lục Lục một chút ngẩng đầu, hai mắt lóe sáng.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng cười, con ngươi chột lóe, nhẹ giọng hỏi:” Còn có thể kiên trì bao lâu, ta sẽ lâm vào hoàn toàn ngủ say? “

Lục Lục giờ một con khó có thể nhìn đến đầu ngón tay móng vuốt nhỏ, như là yên lặng tính một chút,” ngao. “

Chủ nhân có thật nhiều đan dược cùng linh quả, còn có độc độc ở, ngô, hẳn là có thể 40 thiên?..... 50 thiên? 60 thiên?..... Không ra một trăm thiên.

Đường Niệm Niệm môi hơi hơi nhấp. Nói cách khác, thời gian không nhiều lắm.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh từ phương xa tới, ngay lập tức liền đến nàng trước mặt. Liếc mắt một cái nhìn đến nàng đáy mắt suy nghĩ, ánh mắt nhăn nhăn. Một tay liền đem nàng ôm nhập trong lòng ngực, hỏi:” Niệm Niệm? Làm sao vậy? “

Hắn hơi hơi liếc mắt một cái, bay tới chính oa ở Đường Niệm Niệm lòng bàn tay Lục Lục trên người.

”A ô. “Lục Lục nhìn nhìn Đường Niệm Niệm, lại nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng, vặn vẹo thân mình, liền từ nàng lòng bàn tay nhảy xuống đi. Nàng nhảy dựng lại nhảy đến cực chuẩn, vừa lúc dừng ở kia ngay ngắn quỳ rạp trên mặt đất xà quái trên đầu đèn lồng mũ.

”Tê ~ “Xà quái đôi mắt trừng, ngay sau đó lại héo rút nhắm lại.

Thói quen thật không phải một cái thứ tốt, thói quen một cái tiểu vô lại ngồi ở chính mình đỉnh đầu, càng là một cái thứ không tốt!

”Ngao ngao a! “Lục Lục một móng vuốt nhỏ bắt lấy đèn lồng mũ bên cạnh, kêu vài tiếng, sau đó liền thấy trên mặt đất xà quái chậm rì rì ra bên ngoài hóa hình. Lục Lục quay đầu lại lại nhìn kia phương ôm nhau ngồi ở cùng nhau hai người, dầu một dầu cái miệng nhỏ, quay đầu lại.

Độc độc không cho Lục Lục cùng chủ nhân chơi, Lục Lục liền cùng tiểu hồng cùng tiểu bạch đi chơi ~

Này phương, Tư Lăng Cô Hồng cũng đem vừa mới làm tốt thức ăn đều từ trong túi Càn Khôn lấy ra, đặt ở trước mặt khắc gỗ trên bàn.

Dạt dào thanh hương ập vào trước mặt, một chút liền tan đi Đường Niệm Niệm lòng tràn đầy suy nghĩ, thân thể mềm nhũn liền dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực. Nhìn hắn, vẻ mặt cầu thực bộ dáng.

Ngô.

Chuyện gì, ăn trước lại nói!

Không thể không nói, Đường Niệm Niệm dạ dày hoàn toàn bị Tư Lăng Cô Hồng dưỡng điều, cũng hoàn toàn bị hắn cấp dưỡng chín.

Tư Lăng Cô Hồng cười, này cũng không hỏi nhiều. Bưng lên một chén màu ngọc bạch cháo, tự mình một muỗng uy đến nàng bên môi.

Như vậy cùng ngày xưa giống nhau vô dị cộng thực ấm áp hình ảnh, dừng ở bên cạnh Thù Lam trong mắt, không khỏi liền nhoẻn miệng cười. Vẫn là như vậy bộ dáng mới hảo, tiểu thư hôn mê những ngày ấy, trang chủ trên mặt cũng khó gặp nửa phần ý cười. Chỉ nguyện, tiểu thư cùng trang chủ vẫn luôn có thể như thế mới hảo, trăm triệu không cần phát sinh sự tình gì.

Thời gian tiệm đi, lúc này người mặc một bộ huyền sắc vừa người võ bào, sau lưng công một thanh chiến thương Chiến Thương Tiễn từ viện môn ngoại đi vào tới. Hấn thâm thúy anh lãng dung nhan trầm tĩnh, hai mắt lạnh lùng. Đương hấn vừa vào nội nhìn đến chính tiểu tạ nội đang ở dùng bữa hai người khi, bước chân một đốn, sắc mặt chợt lóe kinh hãi, theo sau liền khôi phục như thường, chỉ là kia ánh mắt lạnh lùng lại tiêu tán không ít.

Thù Lam thấy được hấn thân ảnh, này liền đã đi tới, thấp giọng hỏi nói:” Có việc? “

Chiến Thương Tiễn gạt đầu, nhìn tiểu tạ nội liếc mắt một cái, đem trong tay cầm kim sắc đỏ sậm hoa mẫu đơn văn thiệp đem ra, nói:” Tô nhị thiếu phái người đưa tới ngắm hoa thiệp, ngôn trang chủ muốn đồ vật, liền tại đây đàn hoa yến trung. “

Thù Lam gạt đầu, đem thiệp nhận lấy, mỉm cười nói:” Tiểu thư mới vừa tỉnh, đãi tiểu thư cùng trang chủ dùng xong rồi thiện, ta lại đem việc này báo đi lên. “

Chiến Thương Tiễn gạt đầu, sau đó liền ở nơi xa đứng, giống như một tòa bàn thạch, vô thanh vô tức, lại trầm ổn vững vàng.

.....

>

Thù Lam xem hấn như thế, cũng không có nói thêm nữa cái gì, theo tĩnh chờ ở một bên.

Này ba ngày tới, từ ngày thứ nhất Tô Duy Thâm liền tự mình đã tới, mở miệng mời Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đi trước Thành chủ phủ một tụ. Chỉ là lúc ấy Đường Niệm Niệm còn ở ngủ say, Tư Lăng Cô Hồng vẫn luôn làm bạn ở nàng bên người, đối với Tô Duy Thâm mời tự nhiên không hề đáp lại. Ngày thứ hai hấn lại đã tới, chỉ là cùng lần đầu tiên giống nhau, được đến chỉ là nàng ứng phó, lại lần nữa bắt lực trở về.

Hôm nay đã là lần thứ ba, bất quá lần này đều không phải là tự mình tiến đến, nghĩ đến cũng là đối với trước hai lần cự tuyệt có chút bất mãn. Bất quá, này mời trung nhắc tới trang chủ muốn đồ vật.....

Tuy rằng Thù Lam không biết Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc nghĩ muốn cái gì, bất quá nghe lời này xem ra. Lần này mời, Tô Duy Thâm là muốn làm Tư Lăng Cô Hồng đi dự tiệc.

Nếu là lúc này tiểu thư hiện tại còn ở ngủ say, mặc kệ trang chủ muốn chính là cái gì, chỉ sợ đều sẽ không đi.

Bất quá hiện giờ tiểu thư vừa lúc đã tỉnh, nghĩ đến lần này đàn hoa yến, trang chủ cùng tiểu thư sẽ đi cũng nói không chừng.

.....

-----oOo-----

Chương 79: đàn hoa yến (cầu P)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Buổi trưa, bên kia tiểu tạ nội Đường Niệm Niệm cùng tư lãng cô vừa mới dùng xong rồi đồ ăn, viện môn khẩu liền nhìn đến lưỡng đạo xanh đậm bóng hình xinh đẹp tựa như chim tước bay vút mà đến, cùng với mà đến còn có kia tràn ngập kinh hỉ cùng nhảy nhót kêu to thanh:

”Chủ mẫu tỉnh, tỉnh sao? “

”Tỉnh! Thật sự tỉnh! Chủ mẫu ngài nhưng tỉnh! “

Này lưỡng đạo thân ảnh đúng là kia một đôi hoa tử muội Liên Kiều, mộc hương. Mạ Mã bá 夔 Hiều. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Hai người vài bước liền từ cửa tới rồi tiểu tạ phía trước, đầy mặt nhảy nhót tươi cười gương khẩu tựa hồ đang chuẩn bị nói cái gì, ngay sau đó nhìn đến Tư Lãng Cô Hồng kia nhàn nhạt xem ra liếc mắt một cái, sở hữu thanh âm liền từ yết hầu toát ra, hóa thành một mảnh manh âm. Tựa hồ bị cái gì cấp bóp lấy cổ, chính trương tú mỹ khả nhân dung nhan cũng nghẹn đến mức đỏ bừng.

”Xi. “Đường Niệm Niệm nhìn, một tiếng cười liền nhịn không được chìm ra tới.

Bên này, Diệp thị tử muội cũng khép lại khẩu, quay đầu cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó cười mỉa một tiếng, thừa dạ lui qua một bên. Các nàng cũng là cao hứng quá mức, thế nhưng rõ ràng phát hiện Tư Lãng Cô Hồng liền ở Đường Niệm Niệm bên người, vẫn là một cái sức mạnh đi phía trước vọt tới.

Này chủ mẫu tỉnh, vui mừng nhất tự nhiên chính là trang chủ. Các nàng như vậy đi lên, không phải cùng trang chủ tranh sủng sao?

Liên Kiều, mộc hương lại là liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trên mặt ngượng ngùng, còn có trong mắt nồng đậm ý cười.

Thật sự không có gì so chủ mẫu tỉnh lại càng tốt, phải biết rằng chỉ cần chủ mẫu không ở, bọn họ những người này liền đều dường như mất đi sinh khí giống nhau, trong lòng luôn là một trên một dưới, như thế nào đều không có biện pháp an ổn xuống dưới.

Thù Lam buồn cười nhìn hai người liếc mắt một cái, sau đó nhẹ nhàng đi ra phía trước, đem trong tay vừa mới từ Chiến Thương Tiển trong tay tiếp nhận tới ngấm hoa thiếp đệ đi lên, ngôn nói:” Tiểu thư, trang chủ, hôm nay tô nhị thiếu phái người đưa tới hương tuyết quận đàn hoa yến ngấm hoa thiếp, còn ngôn nói, trang chủ muốn đồ vật liền tại đây đàn hoa yến trung. “

”Cô Hồng muốn đồ vật? “Đường Niệm Niệm nghiêng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt mỉm cười xem nàng, vể về nàng mặc phát, nhẹ giọng cười nói:” Niệm Niệm muốn. “

Hắn này ngôn ngữ vừa ra, bên cạnh Thù Lam đám người trên mặt đều biểu lộ một bộ ‘ quả nhiên như thế ’ biểu tình. Nghe tới Tư Lăng Cô Hồng muốn đồ vật sau, kỳ thật bọn họ trong lòng đều không khỏi nghĩ đến lại là Đường Niệm Niệm muốn đồ vật. Dưới bầu trời này, trừ bỏ Đường Niệm Niệm. Mặt khác đồ vật chỉ sợ cũng chỉ có Đường Niệm Niệm muốn, mới có thể là Tư Lăng Cô Hồng muốn.

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ con ngươi, ” ta muốn? “

Nàng định ra con ngươi, thần dung nghiêm túc nghĩ.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không vội mà hỏi, liền tùy ý nàng tưởng, trên tay động tác càng thêm nhẹ nhàng chậm chạp ôn nhu. Nàng như vậy lặng lẽ rúc vào trong lòng ngực hắn, cái gì tâm tư đều

biểu lộ ở trên mặt, không hề phòng bị bộ dáng thật sự chọc người thích. Làm hấn toàn tâm đều bị hấp dẫn, mềm mại ấm áp đến trừ bỏ nàng, rốt cuộc trang không dưới bất luận cái gì đồ vật.

Lúc này, Đường Niệm Niệm sóng mắt nhất định, chậm rãi ngẩng đầu nhìn hấn. Hơi dịch môi dưới, đạm nói:” Ta muốn quá nhiều. “

Cho nên, nghĩ không ra lần này rốt cuộc là cái gì.

Chung quanh nghe được nàng trả lời, lại xem nàng vẻ mặt bình tĩnh nghiêm túc biểu tình Thù Lam mấy người, tức khắc khóe miệng vừa kéo, một bộ muốn cười lại cố nén trụ rồi rảm biểu tình.

Có lẽ cũng chỉ có nàng mới có thể như vậy trắng trợn táo bạo nói ra chính mình lòng tham, còn nói đến như vậy thản nhiên.

Tuyết Diên Sơn Trang cùng vô ngàn rừng rậm không thể nói là thiên hạ đệ nhất, lại là trân bảo đông đảo, tiền tài vạn kế, dùng ở Đường Niệm Niệm trên người ăn uống chi phí vậy càng không cần phải nói, chỉ cần cùng nàng dính lên quan hệ đồ vật tất đều là tinh xảo vô cùng.

Nếu là người khác như nàng như vậy sinh hoạt, chỉ sợ đã sớm không còn tố cầu. Chính là nàng cố tình chính là nói thẳng, nàng muốn đồ vật quá nhiều!

Tư Lăng Cô Hồng thần sắc vô dị, trên mặt tươi cười càng thêm nhu hòa, đáy mắt sủng nịch một chút không giảm, nói:” Niệm Niệm chậm rãi tưởng, nghĩ đến cái gì liền nói với ta. “

Nàng lòng tham, hấn dung túng.

Thù Lam trong lòng than khẽ: Tiểu thư này phân lòng tham, chỉ sợ cũng là trang chủ sủng ra tới.

Bên này, Đường Niệm Niệm nghe vậy liền bình tĩnh nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nhấp môi nói:” Hiện tại muốn nhất một long linh mạch. “

Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái nhìn ra nàng trong mắt nghiêm túc vội vàng, không cần hỏi nhiều vì cái gì, hấn liền nói:” Ân, ta cấp Niệm Niệm tim. “

Đường Niệm Niệm nói:” Muốn ở trăm ngày nội tìm được. “

Tư Lăng Cô Hồng con người hơi thâm, phỏng đoán đến cái gì.

”Hảo. “

Một chữ, cũng là hấn đối nàng nói được rất nhiều một chữ. Mỗi một lần nói ra khi đều không mang theo nửa điểm có lệ, nói đến tất khuyh tận hết thầy làm được.

Vào lúc ban đêm, Tư Lăng Cô Hồng từ Đường Niệm Niệm trong miệng biết được một long linh mạch đặc thù lúc sau, một

.....

Nói tìm được một long linh mạch mệnh lệnh cũng tức khắc truyền hướng Tuyết Diên Sơn Trang cùng tư lăng gia tộc, động viên toàn bộ thể lực cùng thủ đoạn.

Hôm sau, ánh bình minh đầy trời. Đông xuân thành hương tuyết quận nội, gác mái rào chắn, con đường hai bên đều có thể nhìn đến bồn hoa hoa cỏ, muôn hồng nghìn tía, tranh kỳ khoe sắc.

Đàn hoa yến, muôn hoa đua thắm khoe hồng, tự thiên hạ tuyệt sắc.

Ngày này toàn bộ hương tuyết quận tiện nội mãn vì hoạn, mỗi cái tửu lầu khách điểm nội không còn chỗ ngồi. Tiếng người âm ỉ, mỗi người đàm luận đều là có quan hệ này đàn hoa yến có quan hệ sự tình.

Thái Bạch Cư lầu hai đại sảnh, vốn là nghị luận náo nhiệt khi, đột nhiên nghe được một người nói:

”Nghe nói vô ngàn chi chủ cùng Kinh Hồng tiên tử cũng đi vào này hương tuyết quận, hay là này Kinh Hồng tiên tử cũng muốn tham gia

lần này đàn hoa yến không thành? Vô ngàn chi chủ tất có ngắm hoa thiếp, chẳng lẽ là muốn đem hấn này sủng thê phủng đến hoa khôi vị trí đi? “

Lời này vừa nói ra, toàn bộ trong phòng nghị luận thanh đều là một ngăn, ngay sau đó liền có người cười nhạo ra tiếng nói:

”Người chẳng lẽ là choáng váng không thành? Nay thiên hạ hiện giờ ai không biết vô ngàn chi chủ đối Kinh Hồng tiên tử sủng ái, liền tính là người khác nhiều liếc nhìn nàng một cái đều không muốn, sao lại làm nàng tham gia này nhậm trăm người xem xét đàn hoa yến? “

”Chính là! “Có người ngay sau đó phù hợp nói:” Nói như thế nào này Kinh Hồng tiên tử hiện giờ đều là phụ nữ có chồng, này đàn hoa yến cũng là tham gia không được. “

”Nếu là Tô gia dám can đảm cấp Kinh Hồng tiên tử bách hoa thiếp, ngược lại sẽ rước lấy vô ngàn chi chủ lửa giận. “

”Liền không hiểu được này vô ngàn chi chủ tới này hương tuyết quận là làm cái gì, nếu không phải vì này đàn hoa yến mà đến, kia rốt cuộc là vì cái gì? “

Lời này nhưng thật ra hỏi ra mọi người trong lòng nghi hoặc, rốt cuộc mấy ngày nay chính là hương tuyết quận bách hoa yến. Tư Lăng Cô Hồng dám người cố tình lúc này đã đến, nếu nói là xảo, như vậy cũng quá xảo. Không phải vì điểm cái gì, lại như thế nào sẽ ở hương tuyết quận trung trụ hạ?

”Theo ta thấy, chẳng lẽ là vì thảo Kinh Hồng tiên tử niềm vui, tới đây ngoạn nhạc đi? “Một người mở miệng suy đoán nói, theo sau liền nghe được vài tiếng phù hợp:

”Ấn này vô ngàn chi chủ đối Kinh Hồng tiên tử sủng ái, này cũng không phải không có khả năng. “

”Ha hả, hiện giờ nói đến sủng thê, dưới bầu trời này ai còn không biết vô ngàn chi chủ cùng Kinh Hồng tiên tử? Hai người đều là thiên

nhân chi tự, ở vào cùng nhau khi bộ dáng, như là thần tiên bạn lữ, thật sự chọc người hâm mộ a! “

”Hừ. “Một tiếng hừ nhẹ ở đột nhiên đến, vốn là nghị luận sôi nổi đúng là náo nhiệt khi đại sảnh mọi người chỉ cảm thấy một cổ áp bách đột đến trong lòng, sắc mặt trắng nhợt, sở hữu thanh âm hoàn toàn mà ngăn. Thậm chí có chút người thường, trực tiếp đã bị này một tiếng mang đến uy áp cấp áp bách ngã xuống đất, một ngụm máu tươi phun ra, chết ngất qua đi.

Này một tiếng tới mau, đi cũng mau, ai cũng không biết tới đến nơi nào. Chỉ là thực hiện nhiên, vị này thần bí cao thủ nghe không được bọn họ vừa mới nghị luận sự tình.

Nhất thời, trong đại sảnh tất cả mọi người ăn ý không có nhiều lời nữa một phen có quan hệ Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm sự tình.

Thái Bạch Cư lầu hai, dựa bên trái đệ nhất gian phòng cho khách.

Nam tử một bộ thêu lục văn lam tử tư lụa trường bào, bạch ngọc quan phát. Lúc này, chính đạm cười buông chén trà, triều đối diện nữ tử khách khí mỉm cười nói:” Mộ Dung tiểu thư, hà tất tức giận. “

Hắn dung nhan tuấn lãng, tươi cười ôn nhã, đúng là đông xuân thành mọi người đều biết tô nhị thiếu Tô Duy Thâm.

Ở hắn đối diện ngòai nữ tử nghe vậy, chỉ là nhợt nhạt ghé mắt xem ra, liếc mắt một cái ba quang doanh doanh, thanh nhu trung tựa đượng ý cười, tuy sân coi lại như hữu tình.

Tô Duy Thâm thần sắc hơi giật mình, tức khắc hoàn hồn, tươi cười như cũ, chỉ là ánh mắt bên trong càng nhiều một ít cẩn thận tự giữ.

Chỉ thấy nữ tử này người mặc nguyệt bạch vân váy, tay áo biên, vật áo lược trường, vật liệu may mặc trời xanh màu lam sợi tơ thêu ra từng đóa nô phóng hoa sen, từ làn váy vẫn luôn kéo dài đến vòng eo, thanh nhã mà thanh quý. Này ngoại còn khoác một kiện như

sương mù sa mỏng, sa y tựa không gió tự động, càng hiện mờ mịt như tiên.

Nàng dung nhan cực mỹ, đạm quét nga mi mắt như sóng hồ thu, tuy giận khi thì nếu cười, da thịt mịn nhẵn như ôn ngọc ánh sáng nhu hòa nếu nị, môi anh đào không điểm mà xích, kiêu diễm nếu tích. Mặc phát nửa vãn đỉnh đầu, quan với một cái ngọc liên vật trang sức trên tóc nội, ngọc trâm từ giữa xuyên qua, một mặt lụa trắng bởi vậy trút xuống mà xuống, cùng với trên người bạch y tương xứng.

Chỉ là như vậy nàng, lại gọi người nhìn không ra nàng tuổi như thế nào, nếu nói là tuổi thanh xuân rồi lại có không hợp tuổi ung dung phong hoa, nếu nói đại chút, bộ dáng này, này da thịt lại thực sự không giống.

Đừng nói có lẽ không hiểu được, nhưng là Tô Duy Thâm lại biết được. Ở hấn còn chỉ là mười tuổi năm ấy liền gặp qua người này, lúc ấy nàng chính là dáng vẻ này, tới rồi hiện giờ đều không có nửa phần biến hóa. Này tuổi chỉ sợ đã sớm không hiểu được nhiều ít.

Nhưng mà, đối với điểm này, chỉ cần nhớ với trong lòng, lại không thể ngôn truyền.

Hấn xưng hô nàng, còn phải khách khí lấy ‘ tiểu thư ’ vì xưng.

Tô Duy Thâm trong lòng vài phần buồn cười vài phần trào phúng. Này nữ tử đối với tự thân dung mạo cùng tuổi quả nhiên chú trọng, tuy là trước mắt vị này lúc này như thế nào một bộ cao cao tại thượng, bằng không hạt bụi nhỏ

.....

, giống như đương thời tiên tử tư thái, thực tế vẫn là như thế chú trọng người khác ánh mắt, như vậy mặt tâm không đồng nhất ngược lại lộ ra vài phần đối trá tới.

Mộ Dung ngưng thật cười nhạt nói:” Tô nhị thiếu, trong lòng chính là ở nói ta không phải? “

Tô Duy Thâm bất động thanh sắc mỉm cười nói:” Mộ Dung tiểu thư đang nói cái gì chề cười? Tại hạ chỉ là ở vì Mộ Dung tiểu thư tức giận không đáng giá mà thôi. Bất quá là hết thấy người khác miệng lưỡi, lại làm Mộ Dung tiểu thư trong lòng phiền muộn, thật sự không đáng giá. “

Mộ Dung ngưng thật sòng mắt nhẹ dạng, nhàn nhạt nói:” Tư Lăng Cô Hồng há là bọn họ cũng có thể ngôn luận. “

Tô Duy Thâm đối lời này không làm tỏ vẻ. Hấn nơi nào nhìn không ra, vị này rõ ràng là nghe được Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái chi ngữ khi, lúc này mới động khí.

Lúc này, Mộ Dung ngưng thật đuôi lông mày hơi hơi vừa động, một mặt ý cười ngưng thượng trong mắt. Nàng sườn nhìn xem hướng tuyệt trúc cư phương hướng, tựa hồ xuyên thấu qua vô số trở ngại, thấy được cái gì đó, hoặc là..... Người nào đó.

Tô Duy Thâm trong mắt tinh quang chợt lóe mà không. Người này chỉ sợ lại dùng tên kia vì linh thức thủ đoạn nhìn thấy gì, xem này phương hướng cùng nàng tâm tư suy nghĩ, nàng lúc này nhìn đến chính là Tư Lăng Cô Hồng đám người không thể nghi ngờ.

”Ân? “Mộ Dung ngưng thật mày đột nhiên nhẹ nhàng vừa nhíu, nhất ăn kiêng giác toát ra một tia cười lạnh. Nhàn nhạt thu hồi con ngươi, nàng đứng dậy, chung quanh là nhàn nhạt thanh liên hương, đối Tô Duy Thâm nói:” Đàn hoa yển nên khai. “

Tô Duy Thâm cùng là đứng dậy, cười nói:” Tự nhiên. “

Này vai chính đều tới rồi, vị này cũng mở miệng, nơi nào còn có không khai chi lý.

Mộ Dung ngưng chân thần dung nhạt nhẽo hướng đi cửa, kia khắc hoa cửa gỗ tự hành mở ra, thân ảnh của nàng cũng từ trong đi ra, ở mọi người mắt trung chậm rãi mà đi.

Trong nháy mắt, toàn bộ lầu hai trong đại sảnh ồn ào theo nàng xuất hiện, hóa thành yên lặng.

Tô Duy Thâm thân ảnh cũng không hoãn không chậm từ trong phòng đi ra, khuôn mặt thượng mang theo ôn nhã tươi cười, đương nhìn đến bên ngoài dị trạng, lại xem trước mắt hành tẩu như bước trên mây mờ mịt Mộ Dung ngưng thật, tươi cười bất biến, đáy mắt hiện lên một tia lãnh đạm.

Nàng vẫn là trước sau như một yêu thích như vậy chịu người truy phủng cảm giác, nhớ năm đó mới gặp nàng khi chính là như vậy, phô trương cực đại, nàng sắc mặt không có biến hóa, nhưng là trong lòng lại nên là hi cực kỳ người khác trợn mắt há hốc mồm bộ dáng.

Chờ hai người thân ảnh biến mất cửa thang lầu chỗ, lầu hai đám người mới tức khắc ồn ào nổi lên bốn phía:

”Nàng kia là ai? Như vậy tuyệt sắc chi tư, thật khôn kể truyền!”

”Tô nhị thiếu thế nhưng cùng này nữ tử cùng chỗ một phòng, không biết là cái gì quan hệ?”

”Này nữ tử chỉ sợ cũng là lần này đàn hoa yến trung một người tuyệt sắc, xem ra lần này đàn hoa yến nhưng có xuất sắc.”

”Này hương tuyết quận đàn hoa yến lại có nào thứ không xuất sắc?”

Người nhất ngôn nhất ngữ trung, nơi xa lại một trận ồn ào truyền khai, có người từ lầu hai rào chắn đầu mắt thấy đi, chỉ thấy kia phương đám người dừng trú trung, trong đó có bóng hình xinh đẹp hành tẩu, chỉ sợ lại là đi tham gia đàn hoa yến một người tuyệt sắc đưa tới phong ba.

Lúc này, tuyết trúc cư cửa.

Đường Niệm Niệm về mặt đạm mạc, ánh mắt hướng về phương đông nhìn, cái kia phương hướng đúng là Thái Bạch Cư nơi.

Mới vừa vừa ra khỏi cửa, nàng liền cảm giác được một cỗ nhìn trộm, đó là bị người khác dùng linh thức đảo qua cảm giác. Lấy nàng hiện tại tâm động trung kỳ tâm cảnh tức khắc liền cảm giác được kia cỗ linh thức cường đại, nên là Kim Đan kỳ đạo tu.

Cái này linh thức chủ nhân đều không phải là vô tình đảo qua nơi này, mà là thật thật tại tại chuyên môn chờ ở chỗ này, nhìn trộm bọn họ hành động.

”Niệm Niệm, “Tư Lăng Cô Hồng ôm tay nàng nắm thật chặt, một tay nhẹ nhàng đem nàng khuôn mặt phủng trở về, nói:” Không cần lao tâm tư tưởng này đó. “

Đường Niệm Niệm nhìn hắn, sau đó gật gật đầu, cong mặt mày cười lộ lên,” hảo. “

Sớm tại không biết khi nào bắt đầu, nàng liền không hề giữ lại tín nhiệm hắn. Chỉ cần là hắn nói, nàng liền tin. Hắn làm nàng không cần lao tâm, không cần tư tưởng, nàng liền không nghĩ. Người này nhất định sẽ che chở nàng.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, ôm nàng hướng đàn hoa yến cử hành chỗ đi đến, không người nhìn đến hắn một bên nhìn về phía Thái Bạch Cư phương hướng liếc mắt một cái sâu thẳm.

Hương tuyết quận đàn hoa yến cử hành địa điểm vì cây cửu lý hương các. Cây cửu lý hương các từ ngoài nhìn vào, chỉ thấy bách hoa vờn quanh, Lục Lục thúy thúy, muôn hồng nghìn tía, giống như bị hoa đàng cổ cây thiên nhiên chồng chất gác mái giống nhau. Cây cửu lý hương các ngoại trăm trượng liền có Tô gia nhân mã hộ vệ, không cho mặt khác nhân hạ người chờ tự tiện xông vào, duy độc kiểm giữ ngắm hoa thiếp nhân tài nhưng đi vào, thả bên người mang theo người nhà hạ cấp dưới không thể vượt qua mùi người.

Tư Lăng Cô Hồng đám người tiến đến khi, xà quái chờ tự nhiên cũng ở, như vậy trang phục mặc kệ đi ở nơi nào đều là dẫn nhân chú mục cực kỳ.

Còn chưa nhập cây cửu lý hương các, đó là ập vào trước mặt bách hoa hương khí, này hương khí thiên nhiên, tuy rằng nồng đậm lại không gay mũi, hỗn hợp ở bên nhau, thế nhưng lộ ra thanh nhã lại ung dung hương vị.

Thù Lam đem ngấm hoa thiếp đưa ra ở người trông cửa trước mắt, một thân cung kính nhường đường, liền

.....

Có một người thanh y tú mỹ nữ tử đi ở mọi người bên người, nhẹ giọng nói:” Khách quý bên này thỉnh. “

Nàng ánh mắt bất quá nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, liền cúi đầu không dám lại xem, một đường không tiếng động mang theo lộ.

Đường Niệm Niệm oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, ánh mắt thì tại khắp nơi nhàn nhạt đánh giá.

Chỉ thấy này cây cửu lý hương các nội rộng mở vô cùng, môn hộ toàn quan, che đậy bên ngoài sở hữu ánh sáng. Nhiên, này các nội bốn phía từng tòa thủy tinh cây đèn, dạ minh châu nhu nhuận, không những sẽ không có vẻ tối tăm, ngược lại lộ ra một cỗ mê huyễn không khí. Này trung ương là một uông thanh triệt thấy đáy nước ao, từng đóa thủy đèn ở trong đó trôi nổi, một tòa lưu li gọt giữa hoa mẫu đơn đài rực rỡ lung linh.

Trừ bỏ này một tầng bố trí mỹ diệu như huyễn, Đường Niệm Niệm còn phát hiện lầu hai đến lầu bảy đều là một gian gian quay chung quanh sương phòng, mở ra cửa sổ đối diện này một tầng, từ giữa nàng còn có thể cảm nhận được có ánh mắt ẩn ẩn đầu tới, hơi hơi một vang rồi biến mất hút không khí thanh.

Theo thanh y tỳ nữ dẫn đường, lúc này bọn họ chính hành tẩu ở một cái thảm đỏ phô mà thang lầu, đúng là lên lầu hai.

Xuất khẩu chỗ, một bộ lam tử áo gấm Tô Duy Thâm đang đứng ở nơi đó, ở hẳn bên người đứng là một bộ bạch y Mộ Dung ngưng thật. Nhu nhuận dạ minh châu vàng sáng hạ, màu sơn thắm, nàng một bộ bạch y ngọc lập, chỉ là một cái sườn dung liền tinh xảo như họa, nhợt nhạt tươi cười, ung dung thanh nhã, làm như ẩn tình.

”Vô ngàn chi chủ. “Tô Duy Thâm lúc này hơi nghiêng đầu xem ra, đương nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng khi, sắc mặt hiện lên một phân kinh ngạc. Ngay sau đó khôi phục như thường, mỉm cười đi tới một bước, khiêm thanh cười nói:” Phái người đi đưa thiệp mời vô ngàn chi chủ khi, tô mỡ mang lên câu nói kia, cũng không nửa phần mặt khác ý tứ. Chỉ là này đàn hoa yến vốn là hương tuyết quận lần này nhất náo nhiệt đem tiết mục, bỏ lỡ đáng tiếc, vô ngàn chi chủ muốn đồ vật cũng đúng là này. “

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ điềm hàm dưới, ánh mắt không có rời đi trong lòng ngực Đường Niệm Niệm trên người, đương nhìn đến nàng đạm mạc hơi lóe ánh mắt đầu về phía trước phương thời điềm, theo nàng ánh mắt nhìn lại.

Chỉ thấy kia phương Mộ Dung ngưng chân chính xoay người lại, như họa tuyệt mỹ dung nhan hoàn toàn triển lộ, thanh hứa vàng sáng hạ, càng thêm ba phần không chân thật, cả người giống bị một tầng mây mù sa mỏng mờ mịt, càng là mờ lung càng là thần bí, cũng làm người càng muốn thấy rõ nàng chân thật, tâm thần chịu dẫn.

Chỉ là, như thế như tiên mỹ nhân, Tư Lăng Cô Hồng chỉ là nhàn nhạt một mục sau liền lại lần nữa trở lại Đường Niệm Niệm trên người. Kia liếc mắt một cái chẳng những không có chút nào dao động, thậm chí ở cặp kia thanh ảnh thiền che con người, sâu kín chảy qua một sợi sương hoa trắng lạnh chi sắc.

Tô Duy Thâm bất động thanh sắc rĩ mi, che đậy trong mắt hiện lên ý cười.

Đương nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, hấn lúc này mới minh bạch Mộ Dung ngưng thật như thế nào sẽ đột nhiên dừng lại ở chỗ này cùng hấn tán gẫu chút có không, nguyên lai chính là vì ở chỗ này ‘ngẫu nhiên gặp được’ Tư Lăng Cô Hồng. Chỉ là đáng tiếc, chẳng sợ nàng ra vẻ như thế, Tư Lăng Cô Hồng đối nàng cũng không có nửa phần thần dung biến hóa.

Lấy nàng tính tình, này sẽ trên mặt tuy là đang cười, nhưng là trong lòng chỉ sợ đã sớm bất mãn đi?

Tư Lăng Cô Hồng này phân định lực, hấn nhưng thật ra so ra kém.

Mộ Dung ngưng thật tử đích xác không vì hấn sở hỉ, thân phận cũng làm hấn cẩn thận, chỉ là nàng dung mạo không thể không nói là thật sự mỹ diệu vô song. Kia phân dung hợp tiểu gia bích ngọc kiều tiếu, tiểu thư khuê các thanh nhã, hoàng tộc ung dung, tiên tử mờ ảo xuất trần phong hoa, nếu là nàng có tâm muốn mê hoặc ai nói, liếc mắt một cái dưới tổng hội làm người không khỏi thất thần.

Mộ Dung ngưng thật đã đi đến Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, nhợt nhạt cười nói:” Tiểu nữ tử Mộ Dung ngưng thật, vô ngần chi chủ có lễ. “

Nàng như vậy hạ mình thi lễ bộ dáng, tan đi một thân cao quý, hiện ra tiểu nữ tử kiều nhu, càng vì hoặc nhân.

Nhưng mà, Tư Lăng Cô Hồng không có nửa phần đáp lễ ý tứ, róc róc rất khàn khàn tiếng nói mỏng lạnh từ hấn thủy sắc môi trung truyền ra:” Tránh ra. “

Con đường này cũng không rộng mở, màu sơn thắm trường phô hạ, chỉ đủ ba người song song hành tẩu mà không chen chúc. Lúc này phía trước có Tô Duy Thâm, mặc dung ngưng thật liền ở đối diện mặt hành lễ, hai người đứng thẳng khoảng cách không xa không gần, lại vừa lúc đem con đường phá hỏng, nếu là nghĩ tới, chỉ sợ muốn từ biên vây sừng biên cùng người đi ngang qua nhau.

‘ tránh ra ’ hai chữ vừa ra, toàn bộ vốn là an tĩnh thông đạo càng là một tĩnh, loại này tĩnh như là bị cái gì đột nhiên mờ mịt áp bách tĩnh.

Tô Duy Thâm không tiếng động ngược mắt, nhìn Mộ Dung ngưng thật liếc mắt một cái, sau đó đối với Tư Lăng Cô Hồng phát ra một tiếng sang sảng cười, này liền sùng khai thân mình, ôn nhã cười nói:” Là tô mỗ không phải, thế nhưng chắn vô ngàn chi chủ con đường. Một khi đã như vậy, làm bồi tội, tiếp được liền từ tô mỗ vì vô ngàn chi chủ dẫn đường hảo, cũng hảo hướng vô ngàn chi chủ giới thiệu một phen này đàn hoa yến thú sự, còn có vô ngàn chi chủ muốn tin tức. “

Mộ Dung ngưng thật lúc này cũng thần sắc vô dị ngẩng đầu lên, khẽ cười nói:” Tô nhị thiếu hà tất vì ta giải vây, này chắn vô ngàn chi chủ lộ chính là ta mới đúng. “

Tô Duy Thâm ánh mắt chợt lóe, cười nói:” Mộ Dung tiểu thư nhiều lo lắng. “

Hắn trong lòng thầm nghĩ: Lúc này nàng tuy cười đến như thế không câu nệ tiểu tiết, không hề tức giận chi sắc. Trong lòng như thế nào, lại là không người biết. Nếu chính mình nói sai một câu, chỉ sợ nàng này lửa giận liền đem dừng ở chính mình trên người.

.....

Mộ Dung ngưng thật không có ngôn ngữ, chỉ là tươi cười thiên nhu dịu dàng sùng khai thân mình, mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng sớm tại bọn họ ngôn ngữ khi cũng đã khái chạy bộ qua đi.

Tô Duy Thâm này cũng y theo hắn vừa mới lời nói, huy tay áo mệnh nguyên đi theo thanh y tỷ nữ đi xuống, tự hành làm Tư Lăng Cô Hồng đám người dẫn đường người.

Mặt sau, Mộ Dung ngưng thật ngược mắt yên lặng nhìn mấy người thân ảnh đi xa, thần sắc vô dị, chỉ là kia bên môi nhu mỹ tươi cười thâm một ít, trong mắt thu thủy doanh sóng, động lòng người cực kỳ.

Lúc này đi ngang qua nơi này người, đều không khỏi xem ngây người con người.

Đương Mộ Dung ngưng thật rồi đi khi, người nọ thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, trong mắt tràn đầy si mê cảm thán. Hắn lại nhìn không tới, như vậy tuyệt mỹ tươi cười sau lộ ra sương hàn lạnh lẽo.

Nguyệt bạch vân sa màn, thanh sơn nước chảy bình phong mặc họa. Đối diện bên cửa sổ, một trương khắc hoa phượng tước bàn tròn, bốn trương ghế tròn, sườn biên còn có một trương trường kỷ. Một trần thủy tinh đèn lưu li, vài cọng thúy vũ hoa mộc.

Này phòng cho khách lịch sự tao nhã thanh u, lại là vì đón ý nói hòa Tư Lăng Cô Hồng yêu thích tới bố trí, nhân không hiểu được hẳn cùng Đường Niệm Niệm yêu thích cái dạng gì huân hương, này phòng cho khách nội liền cũng không có điếm hương, chỉ có nhàn nhạt cỏ cây hương khí như ẩn như hiện.

Tô Duy Thâm đem hai người lãnh tiền trong đó, sau đó cười nói:” Tô mỗ tại đây ngồi xuống, vô ngàn chi chủ không ngại đi? “

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm ngồi ở một trên ghế, dải nàng ngồi đến thoải mái, lại có thể nhìn đến ngoài cửa sổ một tầng toàn cảnh sau, mới hướng Tô Duy Thâm đầu đi một mực, nói:” Đồ vật. “

Tô Duy Thâm bắt đắc dĩ cười nói:” Kia đồ vật sẽ bị tô mỗ biết được, cũng thật sự là vừa khéo. Chỉ là kia đồ vật chủ nhân ra giá quá lớn, tô mỗ chưa bao giờ làm lỗ vốn sinh ý, này không có đáp ứng. Hướng chi người mua vốn chính là vô ngàn chi chủ người, tô mỗ liền đem nàng lưu lại, làm nàng cùng vô ngàn chi chủ tự mình trao đổi. “

Đường Niệm Niệm này hiểu ý thần cũng bị bọn họ lời nói hấp dẫn tới, nghe được liền nhàn nhạt hỏi:” Người nọ đâu? “

Tô Duy Thâm từ đại biển mây thời điểm liền biết được nàng ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng địa vị, nàng lời nói ngược lại so Tư Lăng Cô Hồng càng có dùng, này cũng thần sắc vô dị ôn thanh trả lời:” Người này liền tại đây đàn hoa yến trung. “

Cũng không cần hai người lên tiếng nữa dò hỏi, hắn tự giác giải thích nói:” Thứ này chủ nhân là danh nữ tử, nhà nàng trung gặp nạn, tưởng cầu người trợ giúp. Chỉ là này không thể chối từ không phải tiểu khó, người thường giúp đỡ không được. Tô mỗi liền đề nghị làm nàng tới này đàn hoa yến trung tới tìm, rốt cuộc có thể vào đàn hoa yến 500 người đều là có quyền thế giả. “

Nói, Tô Duy Thâm liền nhớ tới ngày đó, cái kia lục ý linh tú nữ tử nhấp môi xấu hổ buồn bực khó xử lại quật cường cố nén bộ dáng. Một cái núi sâu tiểu quốc nữ tử, tính tình cũng đơn giản sạch sẽ thực. Hắn sẽ cho nàng đưa ra như vậy kiến nghị thực tế cũng không có nửa điểm tương trợ ý tứ, bất quá là bởi vì muốn Mộ Dung ngưng thật sự yêu cầu mà thôi.

Hắn tuy không tính là ác nhân, lại cũng không phải người tốt. Trách chỉ trách hết thảy như thế trùng hợp, Mộ Dung ngưng thật muốn làm Tư Lăng Cô Hồng tham gia đàn hoa yến, Tư Lăng Cô Hồng lại há là như vậy hảo mời đến người? Cũng chỉ có thể lợi dụng cái kia nữ tử.

Tô Duy Thâm thu hồi suy nghĩ, liếc mắt một cái lại đột nhiên đối thượng một đôi đăm tĩnh minh tôi con người, sạch sẽ bình tĩnh như thế, giống như một uông không gợn sóng nếu kính, thanh triệt thấy đáy nước sơn tuyền, ẩn ra sở hữu giả dối chân thật.

Hắn ngẩn ra, trong lòng nháy dựng, định nhãn nhìn lại, phát hiện kia con người đúng là thuộc về lúc này chính nhìn qua Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm nhân nhạ xem hắn, cũng chỉ là liếc mắt một cái liền thu hồi ánh mắt.

Nhưng mà, liền này liếc mắt một cái, lại làm Tô Duy Thâm có loại bị hoàn toàn nhìn thấu tâm tư cảm giác. Lại hướng nàng nhìn lại, chỉ

thấy nàng này sẽ trong tay đã không biết ở nơi nào lấy tới một cái trái cây, một cái miệng nhỏ một cái miệng nhỏ ăn lên, thỉnh thoảng liền uy đến Tư Lăng Cô Hồng bên môi, chờ hấn cắn sau liền nheo lại con ngươi cười, kia vô ưu vui thích bộ dáng, cùng vừa mới kia đậm tĩnh không gợn sóng bộ dáng hoàn toàn tương phản.

Nữ tử này, rõ ràng đơn giản làm người liếc mắt một cái liền nhìn thấu nàng tâm tư suy nghĩ, chính là đôi khi lại làm người cảm thấy thần bí đến cái gì đều nhìn không thấu.

Tô Duy Thâm vẫn chưa nhiều xem liền thu hồi đánh giá ánh mắt, hấn nhưng nhớ rõ mấy ngày trước đây hấn bắt quá nhìn nhiều Đường Niệm Niệm vài lần, Tư Lăng Cô Hồng liền hướng hấn xem ra ánh mắt.

Lúc này, hấn đột nhiên có chút mặc danh ý tưởng.

Nếu là hai người kia nói, nói không chừng thật sự có thể vì một kiện bình thường đồ vật, mà đáp ứng cái kia nữ tử yêu cầu cũng nói không chừng, như vậy đến lúc đó phiền toái dù sao là hấn.

Chỉ là lúc này hồi hận cũng không còn kịp rồi, hướng chi hấn cũng không có hồi hận đường sống. Chỉ cầu, này hai người trăm triệu không cần thật sự như vậy tùy ý làm bậy mới hảo.

”Tranh tranh tranh —— “

Một trận thanh u tiếng nhạc đột nhiên đến, một tầng nội thủy tinh khắc hoa ngọn đèn dầu một trận trận sáng lên. Nước ao thanh lân, lưu li minh châu, cầm nhạc như thế, hết thủy tinh diệu.

Không trung vạn kế cánh hoa khuyh sái, trăm trương mỹ nhân bức họa cuộn tròn rơi xuống, treo ở giữa không trung, chậm rãi xoay tròn, nhưng làm cây cửu lý hương các nội 500 danh ngắm hoa khách khứa đều có thể nhìn đến.

Đường Niệm Niệm này liền dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, ánh mắt hơi hơi chớp động nhìn phía dưới.

.....

Nàng nghĩ đến thích đẹp đồ vật, mặc kệ là vật vẫn là người.

Nếu không có mặt khác biến cố nói, trận này đàn hoa yến đích xác nhưng nhập nàng mắt.

Một người thanh y nam tú đĩnh nam tử đi đến, ở này phía sau mười tên nữ tử bưng hồng cầm khay, hấn khuôn mặt mỉm cười, thanh âm vẫn nhã trong sáng, không cao không thấp, lại nhưng làm toàn trường mọi người nghe được:” Tại hạ văn thịnh, lần này đàn hoa yến ra đề mục giả, chư vị ngắm hoa khách có lẽ. “

”Đàn hoa yến, tập thiên hạ tuyệt sắc tụ tập tại đây, so đấu tài mạo. Đây trước có tài tình sau mới xem dung mạo, luôn luôn là đàn hoa yến quy củ. Hiện giờ thiên quả đó là lần này đàn hoa yến trăm tên tuyệt sắc, liền không biết này đệ nhất vị bước lên này mẫu đơn đài sẽ là vị nào mỹ nhân. “

Hấn ngôn ngữ rơi xuống, duỗi tay về phía sau.

Mặt sau một nữ liền từ hồng cầm khay trung lấy ra một trương hoa mẫu đơn giấy để vào hấn trong tay.

Văn thịnh mỉm cười đem chi bài ở trước mắt, sau đó cười nói:” Đây mở đầu màu đảo không khó, liền không biết vị nào mỹ nhân sẽ đoạt được. “

Hấn buông hoa mẫu đơn giấy, nói:” Hoa sen hành ngó sen bông liền rêu..... “

”Phù dung thực được nhụy hương thơm. “Một nữ tử kiều nhu thanh âm truyền ra.

Văn thịnh trêu ghẹo cười nói:” Vị này mỹ nhân xem ra nóng vội thực a, tại hạ còn chưa nói rõ muốn như thế nào đáp đề, người liền tiếp đối tử. “

Nữ tử cười duyên, thanh âm tựa lộ ra một phen xấu hổ buồn bực, “ này không phải đối câu đối, còn có thể là cái gì? “

Văn thịnh cười nói:” Mỹ nhân nói chính là, là văn thịnh sai, vọng mỹ nhân thứ lỗi. Này liền thỉnh thỉnh mỹ nhân thưởng hoa mẫu đơn đài.
“

Hắn lời nói rơi xuống, liền nhìn thấy một người hồng sam nữ tử từ không trung nhảy xuống, dáng người giống như con bướm, linh hoạt dừng ở nước ao trung ương hoa mẫu đơn đài, thủy đèn thanh diệu, thủy tinh tinh thấu, nữ tử vốn là kiều mỹ linh mị dung nhan ở như thế hoàn cảnh hạ càng là mỹ diệu vô cùng.

Văn thịnh âm thanh trong trẻo cũng lúc này truyền ra:” Mỹ nhân tên là mằm thanh hàn, tên này tuy lấy được thanh lãnh nhu mỹ, mỹ nhân tính tình này lại kiều cay thực. Giang hồ một minh sơn Miêu gia trang đại tiểu thư, năm nay xuân xanh mười tám, huyền phẩm tứ cấp nguyên giả. “

Mẫu đơn trên đài mằm thanh hàn nhẹ trừng mắt đang ở nói chuyện văn thịnh, này liếc mắt một cái tuy rằng là trừng, lại càng tựa mị nhãn như tơ. Nàng trờng tụ vung lên, đó là nói:” Tiểu nữ tử khác sẽ không, này tay áo vũ đảo còn lấy đến ra tay, vọng chư vị ngắm hoa khách thương tiếc mới là. “

Nàng ngôn ngữ khi, song tu nội thật dài màu đỏ thủy tụ phiêu ra, thân ảnh như hỏa điệp, nhanh nhẹn khởi vũ.

Phòng cho khách nội.

Đường Niệm Niệm nhìn một hồi, liền nhàn nhạt ra tiếng:” Không có liễu phiêu tuyết nhảy đến đẹp. “

Nàng trong lời nói không có nửa điểm làm thấp đi, chỉ làm người nghe ra ăn ngay nói thật trắng ra.

Tô Duy Thâm nghe xong nói nhưng thật ra nhìn nàng một cái. Này liễu phiêu tuyết như thế nào nói đều là nàng đã từng tình địch, nàng

thế nhưng lúc này khen nàng? Hấn nhưng nhớ rõ, lần này đàn hoa yến liễu phiêu tuyết đang ở một trong số đó.

Nhưng mà, hấn lại như thế nào sẽ biết được. Ở Đường Niệm Niệm trong mắt, liễu phiêu tuyết đối nàng căn bản là không có bất luận cái gì uy hiếp tính, đem chi đối Tư Lăng Cô Hồng ý niệm cấp đánh mất, lại cướp đoạt thiết phiến môn sở hữu tài vật sau, nàng đối nàng liền không còn có cái gì ân oán cùng để ý. Còn nhớ rõ tên nàng, cũng bất quá là bởi vì liễu phiêu tuyết ở đại biển mây nhảy kia tràng thiết phiến vũ thực sự đẹp.

Đường Niệm Niệm này một mở miệng, mặt sau đứng Diệp thị tỷ muội giống như là bị một chút giải khai khẩu thượng hư vô trói buộc giống nhau.

Liên Kiều trừng mắt nói:” Khó coi, đều không đẹp, muốn nói ta, chủ mẫu nếu là nhảy lên vũ tới, nhất định so các nàng đều đẹp! “Nàng nói, còn hai mắt sáng lên nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm thân mình xem, bất quá đương nhìn đến nàng nổi lên bụng khi, liền hơi hơi có chút nhụt chí.

Mộc hương này sẽ cũng nói:” Không sai, không sai! Chủ mẫu người chính là bị thế nhân xưng là Kinh Hồng tiên tử đâu, này đáng người nếu là khơi mào vũ tới, định là cực mỹ! “

Đường Niệm Niệm nhìn hai người liếc mắt một cái, đạm nói:” Ta sẽ không khiêu vũ. “

Tuy rằng chỉ cần nàng tưởng nói, phía dưới màn thanh hàn nhảy đến thủy tụ vũ sở hữu tư thế, đều có thể một chút không lậu nhớ nhập trong lòng, lại nhảy ra cũng bất quá dễ như trở bàn tay.

Liên Kiều, mộc hương nghe vậy, sắc mặt hơi hơi một vượt, đối Đường Niệm Niệm nói ra như thế khó hiểu phong tình ngôn ngữ đã thói quen. Ngay sau đó, Liên Kiều cười liền hì hì nói:” Chủ mẫu muốn học nói chắc chắn học được thực mau, trang chủ nếu là thấy được, nhất định sẽ thích. “

Nàng cũng không phải là vô cơ thối tha, chỉ cần là chủ mẫu, mặc kệ làm cái gì, trang chủ đều sẽ thích, huống chi là khiêu vũ cho hắn xem, trang chủ nơi nào có không thích chi lý?

Nàng này vừa nói, Đường Niệm Niệm quả nhiên liền tới rồi hứng thú, nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng,” Cô Hồng, thích? “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn Liên Kiều liếc mắt một cái, Liên Kiều tức khắc cười mĩa một tiếng, thè lưỡi, lại không có sợ hãi. Chỉ cần có Đường Niệm Niệm ở, cho dù là ngẫu nhiên làm càn một ít, Tư Lăng Cô Hồng đều sẽ không đối bọn họ làm cái gì. Tự nhiên, cũng không thể đắc ý vênh váo.

Tư Lăng Cô Hồng lại đem ánh mắt đối thượng Đường Niệm Niệm

.....

Xem ra con người, cũng không có ngôn ngữ, chỉ là nhìn nàng nhàn nhạt mỉm cười, đáy mắt sùng nịch thích như thế nùng thâm.

Chẳng sợ không có ngôn ngữ, chỉ là như vậy tươi cười liền đủ để cho người cảm nhận được hắn đáp án.

Đường Niệm Niệm yên lặng gật đầu, thần dung nghiêm túc, tựa nghĩ đến cái gì.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói:” Niệm Niệm, hiện tại không thể nhảy. “Hắn bàn tay vuốt ve ở nàng trên bụng, cách vật liệu may mặc tựa như cũ có thể cảm nhận được đối phương độ ấm.

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ nhàng nháy mắt,” ừ “Một tiếng, một tay phủ lên hắn đặt ở chính mình bụng thượng thủ chưởng.

Nàng nhất định sẽ tìm được một long linh mạch, sinh ra cùng Cô Hồng hài tử, sau đó khiêu vũ cấp Cô Hồng xem, làm rất nhiều Cô Hồng thích sự tình.

Bên kia, Tô Duy Thâm không tiếng động nhìn hai người kia mặc cho ai đều không thể đặt chân ôn nhu không khí, ánh mắt dừng ở hai

người tương hợp bàn tay thượng, hần thể nhưng đến giờ phút này mới chú ý tới Đường Niệm Niệm trên bụng khác thường.

Nàng, thế nhưng có thai?

Như thế dưới, này Tư Lăng Cô Hồng đối nàng sủng ái chỉ sợ càng sâu.

Tô Duy Thâm đậy mắt chớp động, tuy rằng không biết Mộ Dung ngưng thật vì cái gì sẽ đột nhiên đối Tư Lăng Cô Hồng như thế cảm thấy hứng thú, thậm chí có thể nói xum xoe, chủ động thiết kế câu dẫn. Chính là lấy trước mắt này hai người hiện giờ nùng tình xem ra, Mộ Dung ngưng thật muốn muốn đặt chân tiến vào, chỉ sợ cũng bất quá là tự rước lấy nhục mà thôi.

Lại tưởng tượng đến Mộ Dung ngưng thật sự tính tình, Tô Duy Thâm trong lòng đã là lãnh trào lại là bất đắc dĩ. Chỉ mong, đến lúc đó nàng chớ có đem trong lòng bất mãn giận chó đánh mèo đến Tô gia mới hảo, nếu bằng không.....

Con thỏ nóng nảy cũng là sẽ cắn người.

Thời gian dần dần qua đi, đàn hoa yến trung theo văn thịnh từng đạo ra đề mục, một người danh nữ tử cũng theo đáp đề hiện thân hoa mẫu đơn trên đài hiến nghệ. Máy phen xuống dưới, vô luận quan gia tiểu thư, vẫn là giang hồ nhi nữ, lại vẫn có một người thanh lâu danh kỹ cũng ở trong đó. Bất quá này thanh lâu danh kỹ lại là bán nghệ không bán thân thanh quan, chẳng những dung mạo là này đó lên sân khấu nữ tử trung nhân tài kiệt xuất, một tay cầm khúc càng tới rồi đại sư cảnh giới, đưa tới một trận trầm trồ khen ngợi thanh.

Trong lúc Đường Niệm Niệm nhìn chỉ có cực nhỏ mới ra tiếng bình luận hai tiếng, nhưng thật ra Diệp thị tỷ muội hai người có vẻ càng vì hứng thú bừng bừng, người liếc mắt một cái ta một ngữ tương đối, kia bộ dáng làm như so ở đây ba nam tử đều phải để bụng quá nhiều.

Lúc này, văn thịnh lại chậm rãi ra một đề:” Chư vị mỹ nhân nhưng biết được, này bần đen thú thích nhất ăn cái gì? “

Này đề vừa ra, hồi lâu đều không có nghe được hồi âm.

Văn thịnh chờ một hồi, đó là cười nói:” Bần đen thú, hàng năm sinh cùng rừng rậm vũng bần trung, toàn thân đen nhánh, phát ra thổ xú vị. Này đề, thật là khó xử chư vị mỹ nhân, chỉ sợ ai cũng không muốn như hoa mỹ nhân nhìn đến này bần đen thú, miễn bản mỹ nhân mất mũi. Đã là không người đáp được, tại hạ liền đổi..... “

”..... Hắc thạch thảo. “Một đạo lộ ra chút co quắp nữ tử thanh thúy thanh âm đột nhiên truyền ra tới, đem văn thịnh vốn dĩ chuẩn bị đổi đề lời nói đánh gãy.

Văn thịnh lời nói một ngăn sau, theo sau khôi phục thái độ bình thường, cười nói:” Vị này mỹ nhân nói cái gì? “

”Hắc thạch thảo. “Lần này nữ tử thanh âm kiên định một ít, nói một lần, lại lặp lại nói:” Bần đen thú thích nhất ăn hắc thạch thảo! “

”Vị này mỹ nhân thật sự biết được thật nhiều a. “Văn thịnh tựa cảm thán, sau đó cười nói:” Còn thỉnh vị này mỹ nhân thưởng hoa mẫu đơn đài. “

An tĩnh trung, một người người mặc xanh biếc váy dài nữ tử từ một chỗ nhảy xuống, nàng vẫn chưa làm ra bất luận cái gì phô trương, thân pháp cũng là đơn giản không thấy bất luận cái gì xinh đẹp. Theo nàng dừng ở hoa mẫu đơn trên đài, mọi người cũng ở kia rục rờ lung linh nhìn thấy nàng dung mạo.

Đây là một cái tuổi thoạt nhìn bất quá 13-14 nữ tử, ngũ quan còn còn có vẻ có chút non nớt, lại là linh tú cực kỳ. Xanh rì mày liễu, mắt như hồ thu, đỉnh kiêu tiểu mũi, chu nhuận cái miệng nhỏ, đặc biệt là nàng đuôi lông mày giống như trời sinh xanh biếc, càng là sắc đến nàng một đôi con ngươi sáng ngời thấu triệt.

Nàng đứng ở hoa mẫu đơn trên đài tựa hồ có chút co quắp bất an, cố tình cắn môi dưới cổ nén trấn định, nho nhỏ thân mình tựa như phiêu liêu, như thế như vậy ngược lại càng chọc đến mọi người thích triu mến.

Văn thịnh cũng vào lúc này nói:” Mỹ nhân tên là Mộc Linh Nhi, tên này nhi lấy được đảo cùng này mỹ nhân tính tình tương xứng, Mộc Linh Nhi, Mộc Linh Nhi, này mỹ nhân trên người giống như tụ tập kia cỏ cây linh tú. Mỹ nhân là xa xôi nam địa một chỗ tiểu quốc nữ tử, năm nay tuổi thanh xuân mười ba, di? Huyền phẩm đỉnh nguyên giả. Mười ba tuổi huyền phẩm đỉnh nguyên giả? Này nhưng khó lường! “

Này sẽ, lầu hai phòng cho khách trung.

Vốn là lười biếng oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm ở nhìn đến đài trung Mộc Linh Nhi sau, con người hơi hơi trợn mắt, trong đó bích ba chợt lóe mà qua. Sau khi, lẩm bẫm nói:” Không phải bẫm sinh, thế nhưng là hậu thiên mộc linh thể? “

”Ngao ngao ~ “Ghé vào xà quái đèn lồng mũ nội Lục Lục nhưng vào lúc này cũng đột nhiên xông ra, tung tăng nhảy nhót liền dừng ở bên cửa sổ duyên, hoảng đầu tựa nghi hoặc lại nghiêm túc nhìn chằm chằm hoa mẫu đơn trên đài Mộc Linh Nhi xem.

”Lục Lục? “Đường Niệm Niệm nghi hoặc kêu.

.....

Lục Lục quay đầu lại nhìn Đường Niệm Niệm, hai mắt chớp động, có nghi hoặc, có chần chờ,” ngao ô, ngao ngao ô! “

Chủ nhân..... Nàng trên người, giống như có..... Ngô ngô, giống như có điểm điểm mộc long hương vị.....

Đường Niệm Niệm giật mình. Mộc long? Mộc long linh mạch?

Hôm qua mới nhắc tới cái này, hôm nay liền có manh mối?

Nhưng mà Đường Niệm Niệm cũng sẽ không nghĩ nhiều cái gì, có thể tìm được mới là tốt nhất,” Lục Lục xác định sao? “

Lục Lục xoa xoa hai chỉ móng vuốt nhỏ,” ngao ô ~ “

Ngô ngô, hương vị hảo nhân nhạt, Lục Lục không biết, chủ nhân có thể hỏi, nàng nhất định gặp qua một long.....

”Hảo. “Đường Niệm Niệm gật đầu.

Bên cạnh, Tô Duy Thâm liền nhìn này một người một dục thú làm như đối thoại hình ảnh, đáy mắt chớp động ngạc nhiên. Hắn đảo thật không có nhìn đến quá dục thú động tác như vậy nhanh nhạy, hướng chỉ biểu tình còn như thể sinh động, kia xoa móng vuốt nhỏ động tác, còn có cao cao thấp thấp kêu to, thấy thế nào đều như là ở cùng Đường Niệm Niệm nói cái gì.

Vô luận trước mắt này đó có bao nhiêu thần kỳ, hắn cũng không có dò hỏi ra tới, chỉ là lúc này cười ra tiếng nói:” Vô ngàn chi chủ, ta theo như lời kia kiện đồ vật chủ bán, chính là lúc này hoa mẫu đơn đài vị này. “

.....

-----oOo-----

Chương 80: Mộ Dung ngưng thật bi kịch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nước ao gợn sóng không tiếng động từ từng đóa thủy dưới đèn không tiếng động nhọn nhọn mở ra, bốn phía thủy tinh khắc hoa ngọn đèn dầu một trần trần tựa như sao trời. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Rực rỡ lung linh lưu li hoa mẫu đơn trên đài, Mộ Linh Nhi nhấp môi đứng, trong mắt nước gợn dạng động. Xanh biếc tố y, như liễu nhỏ xinh dáng người, đuôi lông mày một mặt xanh biếc, linh tú chi khí làm người vui vẻ thoải mái.

Văn thịnh chờ một hồi, lên tiếng nửa mỉm cười nói:” Vị này mộc mỹ nhân, trạm thượng này hoa mẫu đơn đài chỉ là như vậy cái gì cũng không làm nói, thật sự đáng tiếc. Không biết mộc mỹ nhân nhưng có cái gì tài nghệ? Tuy rằng mộc mỹ nhân chỉ là như vậy đứng, đó là tú mỹ khôn kể, làm người xem đến niềm vui. “

Hắn thanh âm so chi đối trước chút nữ tử nói chuyện khi muốn ôn hòa rất nhiều, này phân ôn hòa sợ là liền chính hắn đều không có phát hiện.

Đây là mộc linh thể trời sinh mang theo lực tương tác, cùng thủy linh thể giống nhau, cực kỳ dễ dàng làm người khác dâng lên hảo cảm.

Mộ Linh Nhi bị hắn như vậy vừa nói, cổ tay áo bàn tay hơi hơi nắm chặt. Nơi này xa lạ cùng bốn phía ẩn ẩn âm (cấm) uế ánh mắt làm nàng tâm thần khó định. Nhưng là vì Mộ Sâm quốc, vì Mộ Sâm quốc đại gia, nàng đều cần thiết đứng ở chỗ này, khuynh tất sở hữu cũng muốn một bác, tìm kiếm kia một đường sinh cơ.

Trong không khí là bách hoa hương, nàng ánh mắt nhìn chung quanh chung quanh, nhìn đến bốn phía bồn hoa hoa mộc, thủy tinh lưu li tinh xảo. Nơi này thực mỹ, thực mỹ, làm người hoa mắt say mê. Nhưng là ở nàng trong mắt, trước sau so ra kém quê nhà Mộc Sâm quốc mỹ lệ. Quê nhà cái loại này mỹ lệ là thiên chúc phúc, là mà bảo hộ lễ vật.

Nàng nhẹ nhàng nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, chậm rãi phóng tĩnh tâm thần.

Lúc này, một cổ khác thanh hương ngửi nhập nàng miệng mũi. Kia hương không phải mùi hoa, lại càng hơn mùi hoa. Tựa thanh triệt thần lộ, cổ cây úc thúy, chỉ là nhẹ nhàng một ngửi khiến cho người toàn thân một thanh, chỉ nghĩ lại nhiều ngửi được một ít, lại càng nhiều một ít.

Mộc Linh Nhi con người đột nhiên trợn mắt, một bên đầu liền triều lầu hai một chỗ mở ra cửa sổ nhìn lại.

Liếc mắt một cái, lọt vào trong tầm mắt đó là một trương linh tịnh tuyệt tục dung nhan, tinh xảo như họa mặt mày, đậm tĩnh minh tôi con người chính nhìn nàng, lộ ra vài phần tò mò. Ở nàng bên cạnh, trên bệ cửa chính nằm bỏ một đầu bạch ngọc viên cầu dục thú, xanh biếc con người lộ ra vô tận sinh cơ. Lúc này chính cũng nhìn nàng, đầu nhỏ hơi hơi oai, tựa hồ rất là nghi hoặc bộ dáng.

Mộc Linh Nhi xem đến biểu tình có chút ngốc mê, thẳng đến cảm giác hình như có một trận nhàn nhạt lạnh lẽo gió thổi qua toàn thân, mới một chút bừng tỉnh. Nàng thân thể run run, có chút kinh hách con người về phía trước nhìn lại, chỉ nhìn đến một đôi nhàn nhạt thanh ảnh trung mộng lung không rõ tinh tế mặt mày. Còn chưa nhìn kỹ mặt khác, liền đã thu hồi ánh mắt. Dưới chân về phía sau lão đảo một bước, thần sắc thượng mang theo vài phần hoảng sợ.

Lầu hai phòng cho khách nội.

Tô Duy Thâm nhìn đến như thế một màn, không hề ác ý trên ghẹo cười nói:” Này tiểu nha đầu cũng thật có ý tứ, xem đều là nữ tử Kinh

Hồng tiên tử thế nhưng xem ngậy ngốc, ha hả! Này bắt quá nhìn vô ngần chi chủ liếc mắt một cái liền dọa thành bộ dáng này. “

Hắn nói, lại nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái cùng trong lòng ngực hắn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, trong lòng không biết là nên cười hay là nên than. Này Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái cùng độc chiếm dục không khỏi quá cường chút, thế nhưng liền nữ tử nhiều xem nàng vài lần đều không muốn, đáng thương nhân gia tiểu cô nương bị dọa thành như vậy.

Lúc này, một tầng văn thịnh lại lần nữa ra tiếng nói:” Mộc mỹ nhân, nhưng có chuẩn bị? “

Nàng tại đây hoa mẫu đơn trên đài trạm đến thật sự có chút dài quá.

Mộc Linh Nhi bình thân ngực phập phồng vài cái, con ngươi thật cẩn thận lại triều Đường Niệm Niệm nơi cửa sổ nhìn thoáng qua, cánh mũi run rẩy, ngữi kia làm nàng tham luyến hương vị. Đường lại lần nữa đối thượng nàng cặp kia đăm đĩnh con ngươi, nhìn đến bên trong vài tia dao động chờ mong. Mộc Linh Nhi trắng nõn trên mặt đột nhiên liền nổi lên một mặt đỏ bừng, trên mặt cũng triển khai một mặt lộng lẫy lại có chút thẹn thùng bất an tươi cười. Kia phiến làm như nhìn thấy khuynh mộ người hưng phấn lại thẹn thùng bộ dáng, thật sự động lòng người, làm ở đây mọi người đều không khỏi đem ánh mắt đầu hướng kia lầu hai sương phòng.

”A Nạp La! “Một tiếng trầm thấp thành kính thanh âm từ Mộc Linh Nhi trong miệng truyền ra.

Nàng đứng thẳng thân mình, chính diện đối với lầu hai phòng cho khách sương phòng, đôi tay bày ra ai cũng không rõ tư thế, sau đó chậm rãi cong lưng thân, cúi đầu bái lễ. Nàng động tác căng giãn vừa phải, như là có loại đặc thù tiết tấu. Nàng biểu tình thành kính nghiêm túc, trong vắt tôn kính. Này nhất bái, nàng hai đầu gối khuất quỳ trên mặt đất, lại toàn bộ cúi xuống thân mình, cái trán chạm vào mà, đôi tay bình duỗi, nho nhỏ thân thể tản mát ra một cỗ khó có thể miêu tả thánh khiết.

Này một cái chớp mắt, toàn trường đều tựa yên tĩnh không tiếng động, liền liền kia như ẩn như hiện dâm (cảm) uế ánh mắt cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đường Niệm Niệm sóng mắt nhẹ dạng, không có bất luận cái gì ngôn ngữ nhìn.

Tô Duy Thâm nhìn nàng một cái, hơi hơi hé miệng, lại không có phát ra âm thanh.

Như vậy an tĩnh ước chừng giảng co tam tức sau, Mộc Linh Nhi mới từ lưu li hoa mẫu đơn trên đài chậm rãi thẳng khởi vòng eo, nhìn Đường Niệm Niệm phương hướng, ánh mắt hưng phấn không muốn xa rời, tươi cười tôn kính thành kính nói:” Mộc Sâm quốc 103 đại mộc linh nữ hướng a Nạp La trí lễ, dâng cho cổ mộc phùng xuân vũ, nguyện trời cho nhữ phúc, mộc long hộ nhữ thân, ngô tâm nguyện đủ. “

Nàng chậm rãi đứng lên, nhắm mắt lại, ngưng

.....

Mặt hướng thiên, đôi tay triển khai. Nho nhỏ khuôn mặt non nớt ở trong vắt thủy tinh minh châu vàng sáng hạ, tựa bịt kín một tầng hơi mỏng trơn bóng, phấn nộn cánh môi sung sướng lại nhu thuận dương.

Giờ khắc này, nàng dưới chân nhẹ nhàng lại hữu lực xuống phía dưới một bước, vũ khởi.

Nàng chân dẫm nho nhỏ lộc giày da, thân xuyên xanh biếc dạt dào váy dài, tóc đẹp tung bay. Nàng vũ đạo lúc nào cũng có bá khí tự thế, nhẹ nhàng trung lại mang theo sinh cơ, hai tròng mắt nhắm, biểu tình lại hay thay đổi, khi thì thành kính, khi cười vui, khi thì ngạc nhiên..... Nàng cả người như là một đầu sung sướng nai con, lao nhanh ở trong rừng cây, lại như là một con tự do chim tước, bay lượn ở xanh thẳm không thiên.

Một cổ nòng đậm hương từ nàng trên người truyền ra, tươi mát tự nhiên, kia nước ao trung vốn nên đã qua căn mạch hoa đặng, lúc này thế nhưng làm như bị giao cho sinh cơ, cánh hoa càng thêm kiều nộn, chung quanh bồn hoa hoa mộc cũng càng thêm điểm lệ.

Một vũ chung, Mộc Linh Nhi nằm ở trên mặt đất, chính ửng hồng đối mặt Đường Niệm Niệm đăm người phòng cho khách phương hướng. Con người chậm rãi mở, thấu triệt trông mắt tràn đầy vô tư chúc phúc, nho mọ không muốn xa rời.

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn nàng, còn chưa xem bao lâu, một con trắng nõn như ngọc bàn tay liền đem nàng khuôn mặt phủng trở về, nàng đồng tử cũng từ Mộc Linh Nhi biến thành Tư Lăng Cô Hồng ảnh ngược. Đường Niệm Niệm nhìn hấn, há mồm liền bình tĩnh ra tiếng:” Ta muốn nàng. “

Tư Lăng Cô Hồng lông mi nhẹ nhàng một phiến.

Kia phương, Tô Duy Thâm ôn nhã tươi cười hơi hơi vừa kéo, vốn là uống trà ngón tay thiếu chút nữa không có nắm chặt.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng nghiêm túc ánh mắt, một tức sau, nhẹ hỏi:” Niệm Niệm muốn nàng làm cái gì? “

Đường Niệm Niệm nói:” Hỏi sự tình. “

Tư Lăng Cô Hồng đáy mắt một tia thâm thúy tan đi, trên môi thiển cười tươi, nhẹ điểm một chút ngọc,” hảo. “

Một bên Thù Lam khóc dở khóc dở cười. Trang chủ thế nhưng liền nữ tử đều như vậy đề phòng!

Đừng nói là nàng nhìn ra Tư Lăng Cô Hồng vừa mới một chút dị trạng, ở trong phòng những người khác đều là thông tuệ người, nơi nào có nhìn không ra tới chi lý, nhất thời mọi người trong lòng đều có than nhẹ, thần sắc thượng lại nhìn không ra cái gì biến hóa.

Cũng vào lúc này, liền nghe hoa mẫu đơn trên đài Mộc Linh Nhi trong miệng phát ra một tiếng kêu sợ hãi, nàng giống bị vô hình cái gì câu lấy thân mình, từ hoa mẫu đơn đài trung bay lên, hướng lầu hai một gian phòng cho khách cửa sổ mà đến. Đây gian phòng cho khách cửa sổ, đó là Đường Niệm Niệm đám người thân ở đây một gian.

Mộc Linh Nhi thân mình vốn là nhỏ xinh, từ mở rộng ra cửa sổ đi vào rất là nhẹ nhàng. Nàng từ cửa sổ vừa rơi xuống đất, đó là một cái lão đảo, ngã ngồi ở mộc chế trên sàn nhà.

Một màn này, cũng làm cho cả cây cửu lý hương các nội truyền ra một trận rất nhỏ ồn ào thanh.

Tô Duy Thâm có chút đau đầu lác đầu, hai vị này vẫn là trước sau như một tùy ý làm bậy, không đem người khác để vào mắt. Đây đàn hoa yến bị Tư Lăng Cô Hồng như vậy nhất cử, thật sự là phá hủy quy củ. Đây sẽ, hắn cũng chỉ có thể bất đắc dĩ từ trên ghế đứng lên, đi đến bên cửa sổ, đối phía dưới vẫn thịnh khoát tay, sau đó cười nói:” Chư vị không cần quấy nhiễu, lúc này mỹ nhân cùng vô ngàn chi chủ có chút can hệ, lần này thỉnh thượng phòng tới, bất quá ôn chuyện mà thôi. “

Nếu việc này là Tư Lăng Cô Hồng gây ra, dùng hắn thanh danh tới bình ổn cũng là hắn là mới là.

Tư Lăng Cô Hồng thanh danh đã sớm truyền khai, Tô Duy Thâm lời này vừa ra, kia ồn ào cũng tự nhiên liền chậm rãi tĩnh xuống dưới. Càng nhiều nhân tâm trung còn lại là bốc lên các loại ý tưởng, vừa mới Mộc Linh Nhi hành động nhưng đều bị mọi người xem ở trong mắt, nàng ánh mắt sở đến cũng đều là Tư Lăng Cô Hồng nơi phòng cho khách cửa sổ, đây sẽ bị đột nhiên” thỉnh “Thượng phòng cho khách nội, nơi này không biết lại có bao nhiêu ảo diệu.

Này vô ngàn chi chủ thật sự diễm phúc không cạn a, liền không biết hay không có thể hưởng, Kinh Hồng tiên tử ở đại biển mây Thiên Phẩm đan dược nhất cử nhưng cũng là bá đạo thực a.

Chỉ là, mọi người đều sẽ không biết được, lúc này này diễm phúc lại không phải thuộc về Tư Lăng Cô Hồng. Lúc này kia trên mặt đất Mộc Linh Nhi nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt, đỏ bừng gương mặt, thấy thế nào như thế nào đều dễ dàng làm người suy nghĩ nhiều.

”A..... A Nạp La! “Mộc Linh Nhi co quắp từ trên mặt đất khoanh chân ngồi dậy, đối với Đường Niệm Niệm kêu, thấp thấp trong thanh âm lộ ra tôn kính trầm định cùng vui mừng run rẩy.

Đường Niệm Niệm nhìn nàng, đạm nói:” Đường Niệm Niệm. “

Mộc Linh Nhi nghi hoặc mở to con ngươi.

Đường Niệm Niệm nói:” Ta kêu Đường Niệm Niệm. “

Mộc Linh Nhi sắc mặt tức khắc càng đỏ một ít, quật cường nói:” A Nạp La là nhất tôn a Nạp La, mộc linh nữ không thể gọi thẳng a Nạp La tên, đây là đối a Nạp La bất kính! “

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp mắt lông mi, nói:” Lên. “

Mộc Linh Nhi lập tức từ trên mặt đất đứng lên, đứng yên ở nơi đó giống như một gốc cây ngọc lan, cánh mũi run rẩy, ánh mắt đánh rơi ở Đường Niệm Niệm trên người. Nhưng mà, không cần thiết một hồi, đương cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng bay tới liếc mắt một cái khi, vốn là đỏ bừng gò má cũng một chút phai màu, đôi mắt nháy lên sợ hãi ba quang. Chỉ là lần này nàng cũng không lui lại, chỉ là toàn thân cứng đờ đứng ở chỗ cũ.

Đường Niệm Niệm nhẹ xả một chút Tư Lăng Cô Hồng buông xuống hạ mặc phát, nói:” Không nhìn. “

&nbs

.....

p;” hảo. “Tư Lăng Cô Hồng theo tiếng, ôm nàng liền từ trên ghế chuẩn bị đứng dậy.

Tô Duy Thâm lúc này chính đi tới, nhìn đến hấn động tác, bật thốt lên ngôn ngữ khẩu khí lược nhanh một phen, cười nói:” Này đàn hoa yến bắt quá vừa mới bắt đầu không có bao lâu, vô ngàn chi chủ như vậy đi vội vã không khỏi quá đáng tiếc. Huống chi vô ngàn chi chủ muốn đồ vật liền tại đây nữ trong tay, không bằng ngồi xuống biên thưởng thức này đàn hoa yến lạc thú, biên nói trận này mua bán. “

Này Mộ Dung ngưng thật còn chưa lên sân khấu, vai chính liền phải đi, kia hấn sở hữu an bài hết thấy liền không hề tác dụng. Huống chi, lúc này nói không chừng kia Mộ Dung ngưng thật liền ở dùng linh thức quan sát đến nơi này động tĩnh, nếu là chính mình thật sự tùy ý Tư Lăng Cô Hồng rời đi, chỉ sợ nàng liền thật sự muốn giận chó đánh mèo đến hấn trên người tới.

Còn chưa chờ Tư Lăng Cô Hồng trả lời, Tô Duy Thâm liền đối với bên kia cứng đờ đứng thẳng Mộc Linh Nhi cười nói:” Nói đến cũng khéo, vị này chính là phải hướng người mua kia đồ vật người mua, người yêu cầu tô mỡ làm không được, hiện giờ người liền có thể cùng vô ngàn chi chủ tự mình thương thảo. “

Mộc Linh Nhi nghe vậy, kinh trừng mắt con người nhìn thoáng qua Tư Lăng Cô Hồng, chỉ là này liếc mắt một cái như cũ bắt quá nhìn đến hấn trước mắt bộ vị mà thôi, liền cực nhanh liền thu hồi ánh mắt, nhìn dáng vẻ tựa hồ đối hấn thật sự sợ hãi thực.

”Thứ gì? “Đường Niệm Niệm hỏi.

Nàng này một mở miệng, Mộc Linh Nhi biểu tình tức khắc thả lỏng rất nhiều, sống mắt run rẩy, lại cũng không là đối Tư Lăng Cô Hồng sợ hãi cái loại này hãi hùng khiếp vía run, ngược lại là một loại vui mừng nhảy nhót lóng lánh. Nàng trộm nhìn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, thấp giọng nói:”..... Không tầm, ở ta quê nhà đều kêu đan ti tầm, màu trắng ngà, có lam vân giống nhau vân, nhỏ ra ti là bạc màu lam, có thể kéo thật sự trường đều sẽ không đoạn. “

Đường Niệm Niệm vừa nghe liền nhớ tới lúc trước ở đại biển mây khi trở về trên thuyền, ở Chu Thiên nơi đó nghe được không tầm

đặc thù, đích xác cùng Mộc Linh Nhi nói giống nhau như đúc. Nàng nghiêng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, trong mắt chớp động ý cười.

Lúc ấy, hắn nói qua sẽ giúp nàng tìm tới.

Hắn đổi nàng lời nói, hứa hẹn quá chuyện của nàng, luôn là sẽ làm được.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng miệng cười, không có ngôn ngữ, chỉ là khẽ vuốt sờ mái tóc của nàng, đáy mắt là không hòa tan được ôn nhu sủng nịch. Hắn nhẹ ngược mắt, yên tĩnh không gợn sóng ánh mắt lạc Mộc Linh Nhi trên người, nói:” Đồ vật. “

Mộc Linh Nhi thân thể hơi hơi run nhẹ một chút, rũ con ngươi không có nhìn thẳng hắn, nhấp môi thấp giọng nói:”..... Ta hiện tại, không ở trên người, ở quê hương ta có thể bắt được..... “

Đường Niệm Niệm nghe nàng lại nhiều lần nhắc tới quê nhà, vừa lúc nàng mà thôi muốn hỏi quê hương nàng sự tình. Dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nói:” Trở về nói. “

Nàng lời vừa nói ra, bên kia Tô Duy Thâm sắc mặt liền hơi hơi biến hóa. Hắn biết, những người này bên trong đó là Đường Niệm Niệm lời nói nhất hữu dụng, lúc này nàng như vậy một mở miệng, này Tư Lăng Cô Hồng tất là muốn nhích người trở về không thể.

Quả nhiên, Tư Lăng Cô Hồng không hề chần chờ liền từ ghế tròn tử thượng thu thân đứng lên.

Tô Duy Thâm môi khẩu hơi hơi hoạt động, không có phát ra âm thanh, ngay sau đó liền khôi phục như thường. Này sẽ hắn nếu là ở lại mở miệng giữ lại nói, liền không khỏi quá mức chọc người sinh nghi. Huống chi hắn đã khuyh lực tương trợ, Mộ Dung ngưng thật cũng nên tìm không ra hắn sai tới.

Muốn trách thì trách nàng chính mình tính tình quá mức tự đại. Nghĩ đến đến lúc này nàng đều còn không có xuất hiện, không phải đáp

không ra những cái đó đề mục tới, mà là muốn tới cái cuối cùng lên sân khấu, điểm áp hoa thơm cỏ lạ.

Không thể không nói, Tô Duy Thâm này phân xem người công phu thực sự không tồi, đem kia phương Mộ Dung ngưng thật sự tâm tư tính tình đều đoán tám chín không rời mườì.

Cũng ở thời điểm này, đương văn thịnh lại lần nữa hỏi ra một đề, một đạo nữ tử mờ mịt mềm nhẹ tiếng nói truyền quá toàn bộ cây cửu lý hương các.

Tô Duy Thâm con người tức khắc chợt lóe, một tia diễm phúng ý cười nổi lên đáy mắt. Xem ra nàng cũng biết được Tư Lăng Cô Hồng phải đi, không thể không ra tới.

Từng đóa bạch liên ảo ảnh từ không trung như ẩn như hiện bay xuống, một bộ vô trần mờ mịt bạch y như mây như sương mù. Mặc phát trút xuống, chân đạp giữa không trung mà đi. Mỗi một bước, một đóa bạch liên ảnh chợt lóe mà không, thật thật có thể nói là bộ bộ sinh liên.

Nàng nhợt nhạt cười, mục nếu ẩn tình, tuyệt tư phong hoa, rung động lòng người. Liếc mắt một cái nhìn lại, nàng ung dung thanh quý giống như cao cao tại thượng không thể khinh nhờn tiên. Lại nhìn lại, nàng bên môi tươi cười lại bình dị gần gũi, thanh nhã dịu dàng đến làm người cảm thụ nàng thiện ý. Áp vào trước mặt nhàn nhạt liên hương, càng làm cho nhân tâm thần kích động.

Mộ Dung ngưng thật sự xuất hiện, toàn bộ cây cửu lý hương các nội yên tĩnh một mảnh.

Duy độc. Lầu hai phòng cho khách, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm hành tẩu rời đi nện bước chút nào chưa biến, không nhanh không chậm, vững vàng không tiếng động.

”Ngao ô ~ “Lục Lục từ trên bệ cửa nhảy, ngòi trở lại xà quái trên đầu đèn lồng mũ nội, móng vuốt nhỏ vung lên.

Ngao ô ~ đuổi kíp ~

Xà quái xà mắt nhú lại. Người cho là bồn xà vương là nhậm người thừa kị mã thú sao?

Nó trộm ngắm liếc mắt một cái Đường Niệm Niệm, ở nhìn đến nàng không có chú ý tới bên này khi, đầu rắn bay nhanh vung, liền đem Lục Lục quăng đi ra ngoài. Ngay sau đó, nó thân ảnh lại biến mất ở chỗ cũ, ở một bên khác lại

.....

Vừa lúc đem Lục Lục tiếp quay đầu lại đỉnh mũ.

”Ngao ngao ngao ô! “Lục Lục trừng mắt hai chỉ ngập nước mắt to, huy hai chỉ móng vuốt nhỏ gõ vành nón.

”Tê ~ “Xà quái khóe miệng một câu, này liền xoắn thân mình toàn thân thoải mái trượt cùng thủ trưởng lẳng Cô Hồng phía sau.

Chính oa ở mộc hương trên vai Bạch Lê nhìn thấy một màn này,” chi ~ “Cười nhạo một tiếng, mãn nhãn đều là khinh thường. Thằng nhãi này thế nhưng như vậy liền hả giận? Liền quăng ngã đều không có làm nó ném tới, nhiều nhất cũng bắt quá là dọa một cái mà thôi! Đáng thương gia hỏa, vốn dĩ như vậy kiêu ngạo tính nét thế nhưng bị này chỉ tiểu gia hỏa tra tấn thành cái này uất ức dạng, thật là làm hồ nhìn không được a ~

Bạch Lê khóe miệng cơ hồ câu tới rồi lỗ tai đi, hai mắt mị thành một cái tuyến. Kia bộ dáng nơi nào là đồng tình, rõ ràng chính là ở vui sướng khi người gặp họa tới rồi cực điểm.

”Chi chi chi ~ “Nó thích ý phát ra quỷ dị cười. Vẫn là Liên Kiều, mộc hương hảo a, oa ở các nàng bên người, tiểu gia hỏa kia cũng tai họa không đến nó trên người tới.

Vốn là dựa vào mép giường bên cạnh nhìn đến Mộ Dung ngưng thật như vậy xuất hiện phô trương, không khỏi xem đến ngẩn ngơ Diệp

thị tử muội, cũng ở nó này đột nhiên phát ra quỷ dị tiếng kêu trung bình tỉnh.

”Tiểu bạch lê, ngươi làm sao vậy? “Liên Kiều triều nó xem ra, phát hiện nó trên mặt quỷ dị biểu tình. Sau đó theo nó ánh mắt nhìn đến phía trước xà quái cùng Lục Lục, bình tỉnh đại ngộ nói:” Tiểu bạch lê đây là ở hâm mộ Hồng Lê cùng Lục Lục quan hệ hảo? “

”Chi chi ~ “Bạch Lê cười.

Hâm mộ? Chi chi chi ~ nó chính là cao hứng cực kỳ chúng nó quan hệ có thể tốt như vậy a!

Liên Kiều đem nó tươi cười lý giải thành cam chịu, này liền đối với nó giáo dục nói:” Ngươi nếu là lại như vậy lười ăn vạ mộc hương trên người, Lục Lục mới sẽ không cùng ngươi chơi đâu! “

”Chi chi chi. “Bạch Lê như cũ cười. Nó bắt hòa nó chơi, đó là không thể tốt hơn ~

Mộc hương lúc này cũng nghiêng đầu hướng nó xem ra, một tay vuốt ve ở nó trên đầu, nói:” Chúng ta tiểu bạch lê như vậy đáng yêu, nếu là nhiều cùng Lục Lục ở chung nói, nhất định so Hồng Lê càng đến Lục Lục thích. “

”Chi! “Bạch Lê gạt nhẹ khóe miệng. Lời này như thế nào nghe được, làm như nó muốn cùng kia chỉ bồn xà cùng nhau ở cái kia tiểu gia hỏa trước mặt tranh sủng giống nhau?

”Ân. “Lúc này, mộc hương quyết định gì đó gạt đầu, đối Bạch Lê nói:” Về sau tiểu bạch lê muốn nhiều cùng Lục Lục cùng nhau chơi, không chuẩn luôn ghé vào ta trên người. “

”Chi chi chi ——! “Bạch Lê sắc mặt tức khắc thay đổi, trừng mắt ba ba nhìn mộc hương.

Liên Kiều tán đồng gạt đầu, cười nói:” Tiểu bạch lê xem ra cũng thực vui vẻ a. “

”Chi chi! “Vui về? Nó nơi nào vui về!?”

Chỉ là vô luận nó như thế nào kêu to, mộc hương cùng Liên Kiều đều đã hạ quyết định. Bạch Lê hai mắt nhú lại, toàn bộ hồ liền mềm oặt treo ở mộc hương trên vai, khóc không ra nước mắt. Cái gọi là vui quá hóa buồn nói đó là nó lúc này như vậy đi.

Mặt sau, đi theo mấy người phía sau Mộc Linh Nhi liền đem này mấy người mấy thú biểu tình, đối thoại nhìn trong mắt, nhất thời hai mắt liền không khỏi nheo lại tới, nhấp môi không cười ra tiếng, trong lòng về điểm này Tư Lăng Cô Hồng lưu lại kinh hãi cũng lặng yên tan đi.

Chiến Thương Tiễn đi theo mấy người phía sau, cuối cùng Thù Lam cũng bừng tỉnh, quay đầu lại nhìn ngoài cửa sổ một tầng lúc này chính dừng ở lưu li hoa mẫu đơn trên đài Mộ Dung ngưng thật. Lại thấy nàng ánh mắt vừa lúc xem ra, kia liếc mắt một cái làm như hàm chứa nhu tình, nhợt nhạt dịu dàng ý cười. Thù Lam trong lòng nhảy dựng, bay nhanh thu hồi con ngươi, cùng thủ trưởng lăng Cô Hồng đám người, ánh mắt nhẹ nhặn.

Cái này tên là Mộ Dung ngưng thật sự nữ tử tuyệt sắc dung tư, kia tươi cười cũng làm người cảm giác được một trận chạm được tâm thần mềm nhẹ, chỉ là nàng như thế nào đều cảm thấy có một chút không thích hợp, rốt cuộc là không đúng chỗ nào nàng cũng nói không nên lời. Có lẽ là bởi vì ở thang lầu xuất khẩu khi nàng đối Tư Lăng Cô Hồng hành lễ, làm như đối Tư Lăng Cô Hồng có chút nói không nên lời ý tứ, làm nàng không khỏi liền đối nàng ôm có cảnh giác.

Lúc này, văn thịnh chậm chậm chưa tới thanh âm mới có chút đứt quãng truyền ra:” Mỹ nhân tên là Mộ Dung ngưng thật, Mộ Dung một dòng họ nhưng thật sự hiếm thấy, ngưng thật, ngưng thật, chỉ là vừa nghe tên này liền làm người cảm thấy định là một người tuyệt sắc nữ tử..... Ân? “Hắn lời nói một đốn, sau đó mỉm cười nói:” Mộ Dung mỹ nhân thật sự thần bí thực, này thân phận bối cảnh thế nhưng một chút không có, trừ bỏ tên này, mặt khác hết thảy đều không thể hiểu hết. Này nhưng cho tới bây giờ không có ở đàn hoa yến trung

xuất hiện tình huống, xem ra Mộ Dung mỹ nhân thân phận thật sự không đơn giản a. “

Đàn hoa yến thuộc về đông xuân thành hương tuyết quận mỗi năm nổi tiếng nhất tiết mục, vì Tô gia chủ trì. Có thể tiến đến trăm tên tuyết sắc mỹ nhân đều cần thông qua Tô gia bình định cùng cho phép, này tuổi nguyên lực, thân phận bối cảnh Tô gia tự nhiên sẽ điều tra rõ ràng. Lần này Mộ Dung ngưng thật trừ bỏ tên, mặt khác hết thấy điềm xấu, có thể thấy được không phải Tô gia cố ý vì này giấu giếm, chính là liền Tô gia điều tra không đến. Nhiên, nếu tra không đến đều làm nàng tiến đến tham gia bách hoa yến, này nhưng không hợp quy củ. Có thể làm Tô gia làm ra như vậy không hợp quy củ sự tình, chỉ có là nàng bối cảnh thân phận cực đại, đủ để cho Tô gia nhượng bộ.

Cây cửu lý hương các, yên tĩnh trung. Mộ Dung ngưng thật ngọc lập hoa mẫu đơn đài.

Nàng ân tình nếu cười con người nhẹ nhàng, từ lầu hai phòng cho khách cửa sổ lạc hướng cửa thang lầu chỗ.

&nbs

.....

p; nàng như vậy tĩnh chờ, văn thịnh thế nhưng sinh không dậy nổi bất luận cái gì quấy rầy tâm tư, liền ấn quy củ hẳn là có thúc giục cùng kiến nghị lời nói đều không thể nói ra. Không ngừng là hẳn, toàn bộ cây cửu lý hương các nội đều tựa như thế, đều là làm bạn nàng chờ, không có một chút thanh âm.

Thẳng đến, một mặt vô trần nguyệt bạch thân ảnh từ cửa thang lầu chỗ xuất hiện.

Thang lầu nơi không hỏ lánh cũng không thấy được, dạ minh châu nhàn nhạt vàng sáng trung, có chút thanh thiên. Đương kia một bộ bạch y thân ảnh đi ra, sở hữu minh châu cũng tựa một cái chớp mắt bị nhiếp hết quang hoa, ở hẳn chung quanh có vẻ âm đạm lên.

Trước mặt mọi người người thấy rõ hẳn như minh châu huỳnh vạng khuynh thế dung nhan, nhìn đến đang bị hẳn ôm vào trong ngực, đồng dạng một bộ tuyết trắng buộc ngực váy dài, trong tay chính túm hẳn một sợi mặc phát diện chơi dung mạo tuyết tục nữ tử khi, tất cả mọi người đoán được thân phận của người này.

Giờ này khắc này, cây cửu lý hương các nội ngắm hoa khách, trong lòng thế nhưng không khỏi dâng lên một sợi tâm tư.

Từ vào này cây cửu lý hương các cho tới bây giờ, chứng kiến đến hơn mười danh tuyết sắc, mới nhìn thời thượng thả còn cảm thấy động lòng người cực kỳ. Lần này lại nhìn đến này hai người, kia phân tâm động thế nhưng không khỏi liền tiêu gần nửa. Nếu luận tuyết sắc, này vô ngàn chi chủ, này Kinh Hồng tiên tử, lại là chân chính tuyết sắc chi tử. Kia phân vô hình phong hoa, tuy là chưa thấy rõ hai người dung mạo, liền hút đi mọi người tâm thần.

Này sẽ, đứng ở lưu li hoa mẫu đơn trên đài Mộ Dung ngưng thật nhẹ nhàng khái khẩu, thiển nhu mỉm cười thanh âm truyền khắp mọi người trong tai:” Nếu luận tài nghệ, lại tốn thời gian chờ, tiểu nữ tử lại có hạng nhất thiên phú..... “

Nàng ánh mắt lẳng lẳng dừng ở bước chân hơi đình Tư Lăng Cô Hồng trên người, tiếp theo vừa mới tạm dừng nói:” Tiểu nữ tử có thể nhìn đến qua đi cùng tương lai việc. “

Lời vừa nói ra, ần ần truyền đến vài đạo hút không khí thanh, còn có vài tiếng nữ tử cười nhạt, hiển nhiên như vậy vô cùng kì diệu thiên phú, đa số người đều sẽ không tin tưởng.

Mộ Dung ngưng chân thần dung chưa biến, tươi cười nhợt nhạt, thanh nhã trung vuu mang ung dung, cao không thể phân thanh cao.

Nàng nhìn về phía một bên văn thịnh, cười nhạt nói:” Người hiện giờ chưa cưới vợ, chỉ là lại có ba tuổi tiểu nữ, bỗng vì quá cố vân lan thôn thanh mai trúc mã nữ tử sở sinh, hôm qua người mới hồng nàng đi vào giấc ngủ, cho nàng nói này đàn hoa bữa tiệc thú sự. “

Văn thịnh hơi hơi biến sắc, trong mắt hiện lên không chừng, hơi hơi hé miệng, không nói gì.

Mộ Dung ngưng thật tùy tay chỉ vào lầu 3 một chỗ phòng cho khách cửa sổ,” cao đậu vân, ba ngày trước đang đi tới đông xuân thành trên đường, cầm cung tiễn bắn chết một đầu điều hâu, lúc ấy ngôn nói, tất yếu từ này đàn hoa yển trung mang một người như hoa mỹ nhân về đến nhà. “

Kia gian phòng cho khách nội bị ngôn đến nam tử, hai mắt trợn mắt, hiện ra khiếp sợ. Ở bên cạnh hắn đứng mấy người đồng dạng mặt lộ vẻ kinh sắc, đơn giản là ba ngày trước bọn họ chính theo người này đi trước, hắn cầm cung tiễn bắn chết điều hâu khi, bọn họ đang ở bên cạnh nhìn, lúc ấy còn cùng nhau thúc ngựa ồn ào. Này cao đậu vân theo như lời nói, bọn họ cũng đều nghe vào trong tai, cùng Mộ Dung ngưng thật theo như lời đúng là giống nhau.

Mộ Dung ngưng thật tùy ý chỉ hướng một khác gian phòng cho khách, tươi cười như cũ nhạt nhẽo, nói:” Tôn văn võ, hai ngày trước, đang ở hương tuyết quận trung ngọc hương các trung phẩm trà, khi đó trên người ngân lượng vô tình mất đi, một người đi nội các khi, gọi thủ hạ nhanh đi lấy tiền tốc hồi. “

Việc này bình thường lại cũng có chút lệnh người xấu hổ, thật sự không phải cái gì hảo ngôn truyền sự tình, tôn văn võ tự nhiên sẽ không nói. Khi đó hắn làm ra như vậy sự tình khi, cũng là một mình một người. Lúc này bị Mộ Dung ngưng thật nói ra, hắn cũng không cảm biến sắc, nhìn nàng ánh mắt chớp động kinh dị tham niệm.

Mộ Dung ngưng thật lại liên tục chỉ mấy gian sương phòng, đơn giản nói ra một ít bình thường lại cực nhỏ người biết được sự tình. Đương nàng thu nhỏ miệng lại khi, toàn bộ cây cửu lý hương các nội rốt cuộc nghe không được bất luận cái gì thanh âm.

Nếu là không hề biến hóa, chỉ có kia đã đi mau một nửa Tư Lăng Cô Hồng cùng nàng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm. Ở bọn họ phía sau, Diệp thị tử muội, Thù Lam, Chiến Thương Tiển, Mộc Linh Nhi

trên mặt đều có một ít kinh ngạc cùng hoài nghi, chỉ là ai cũng không nói gì, chỉ là theo phía trước Tư Lăng Cô Hồng bóng dáng hành tẩu.

Mộ Dung ngưng thật lúc này ánh mắt lại là lại lần nữa dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, đáy mắt chợt lóe mà qua không cam lòng phần hận, cười nhạt mở miệng nói:” Vô ngàn chi chủ, tiểu nữ tử cũng nhìn đến có quan hệ người tương lai sự tình. “

Ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm nhô đầu ra, đăm tĩm không gợn sóng ánh mắt dừng ở nàng trên người, nhẹ túm Tư Lăng Cô Hồng mặc phát ngón tay cũng hơi hơi có một tia lực đạo.

Tư Lăng Cô Hồng bước chân tùy theo mà đình, tĩnh trạm tại chỗ, rũ mắt nhìn Đường Niệm Niệm.

Hoa mẫu đơn trên đài Mộ Dung ngưng thật khóe môi tươi cười không dấu vết thâm một phân, chỉ là đương nàng chờ một hồi, hấn ánh mắt trước sau không có rời đi Đường Niệm Niệm phía sau, kia thâm một phân tươi cười lại mất một ít ý cười.

Nàng ngón tay nhẹ đem bên mái tóc đẹp vắn đến nhĩ sau, sau đó mỉm cười nói:” 5 ngày sau, Bắc Vực hư tuyết sơn thượng Tuyết Diên Sơn Trang môn trận sẽ bị vạn người đột phá, sau đó hương Tuyết Diên Sơn Trang tiến công. “

Đến nỗi kết quả, nàng nhìn đến chính là một mảnh hắc ám, vô pháp biết được minh xác, nhưng là nghĩ đến chỉ là này tin tức cũng đủ để khiến cho hấn chú ý đi?

Mộ Dung ngưng thật cười nhạt, chỉ là đương nàng nhìn đến như cũ là Tư Lăng Cô Hồng khinh thường nhìn lại, Đường Niệm Niệm đăm mặ không hề cảm tình ánh mắt sau, này phân tự tin liền phá thành mảnh nhỏ, hóa thành từng mảnh

.....

Lửa giận.

Đường Niệm Niệm lúc này nhàn nhạt ra tiếng nói:” Người đời Cô Hồng có tâm tư. “

Nàng lời nói bình đạm, lại chắc chắn đến làm người không được xía vào.

Lời vừa nói ra, toàn bộ cây cửu lý hương các liền tràn ngập thượng một cỗ mặc danh không khí. Ở minh châu nhạt nhẽo ánh sáng, suốt lầu bảy phòng cho khách, 500 danh ngắm hoa khách, 99 danh như hoa mỹ nhân, còn có mặt khác cấp dưới đám người, toàn bộ cây cửu lý hương các nội, ít nhất cũng có ngàn mấy người. Lúc này, những người này tâm thần ánh mắt đều dừng ở trước mắt một màn, này phân nghiêm túc chuyên chú, so với ngay từ đầu xem xét mỹ nhân hiển nghệ khi đều phải vượt qua quá nhiều.

Đường Niệm Niệm ở đại biểu mây sở làm sự, theo như lời nói đã sớm truyền khai. Lấy Thiên Phẩm đan dược vì thù, đuổi giết sở hữu đối Tư Lăng Cô Hồng có tâm tư nữ tử. Lúc này nàng một lời, liền kết luận Mộ Dung ngưng thật lúc sau vận mệnh.

Mọi người trong lòng không khỏi thở dài, hay là như vậy tuyệt sắc mỹ nhân, thế nhưng cũng muốn bởi vậy hương tiêu ngọc tổn sao?

Mộ Dung ngưng thật đối thượng nàng con người, thu ba điểm điểm, lưu chuyển chi gian như tình ý cười, làm nhìn đến nam tử toàn thân đều không khỏi một trận tê dại.

”Kính Hồng tiên tử nói như vậy, chẳng phải là muốn định ta tội? “Mộ Dung ngưng thật cười nhạt nói.

Nàng thần dung bất biến, làm như bao dung, nói cười nói:” Chỉ là Thiên Phẩm đan dược, ta cũng có rất nhiều, Kính Hồng tiên tử có thể ra nhiều ít, ta cũng có thể ra nhiều ít, thậm chí càng nhiều. “

Lầu hai, còn ngồi ngay ngắn ở nguyên lai Tư Lăng Cô Hồng đám người phòng cho khách nội Tô Duy Thâm, nghe được Mộ Dung ngưng thật sự những lời này, khóe miệng một câu, thầm nghĩ: Nàng tuy trên mặt công phu làm cực hảo, này tâm cảnh lại thật sự không

được, bất quá là bị làm lơ vài lần, liền lòng tràn đầy tức giận. Nghĩ đến cũng là, nàng vốn chính là như vậy tự cho mình rất cao tính tình, nơi nào chịu được chủ động câu dẫn người đối chính mình khinh thường nhìn lại? Lần này đáp lại Đường Niệm Niệm những lời này ngữ, như thế nào nghe đều hình như có chút thanh cao khiêu khích a.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn nàng.

Mộ Dung ngưng thật lại nói cười nói:” Kinh Hồng tiên tử không tính toán thu hồi câu nói kia sao? Như thế ta vì chính mình an toàn, chỉ sợ đến đồng dạng dùng Thiên Phẩm đan dược phương hướng thiên hạ phát đồng dạng sát lệnh..... “

Nàng ‘ sát ’ tự vừa ra, rốt cuộc nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đầu hướng nàng ánh mắt. Chỉ là này liếc mắt một cái, hấn đồng tử tựa ngưng một tầng hơi mỏng sương hoa, chỗ sâu trong áp ủ u ám, làm nàng hãi hùng khiếp vía, trên mặt tươi cười đều thiếu chút nữa duy trì không đi xuống.

Đường Niệm Niệm thanh thúy thanh mềm tiếng nói, lúc này lại lần nữa đậm mạc vang lên:” Người có thể nhìn đến quá khứ tương lai. “

Nàng biểu tình không gợn sóng, đậm mạc có làm người liếc mắt một cái nhìn thấu đơn giản, chỉ là lúc này nàng trên mặt quá mức đậm mạc, tựa hồ cái gì đều không có tưởng.

Mộ Dung ngưng thật đáy mắt hiện lên một tia đắc ý, cười nhạt nói:” Không sai. “

Này phân thiên phú, cùng thân đều tới, là mặc cho ai đều không thể so sánh với.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt hỏi:” Người có thể nhìn đến chính mình tương lai sao? “

Mộ Dung ngưng thật mỉm cười lắc đầu.

Nàng nếm thử quá xem chính mình tương lai, chỉ là vô luận như thế nào đều không thể làm được. Đây cũng là có được có mất, nàng có này phó đặc thù thể chất, này phân độc nhất vô nhị thiên phú, duy độc chỉ có thể nhìn đến người khác quá khứ tương lai, nếu là cùng chính mình quá mức thân cận giả, cũng sẽ càng khó nhìn thấu.

Bất quá, nàng lại có thể thông qua bên cạnh người tương lai, tới suy đoán chính mình hay không sẽ phát sinh cái gì.

”Nga. “Đường Niệm Niệm có chút bưng tỉnh đại ngộ khế gặt đầu, lại xem nàng ánh mắt đăm đăm chết lặng, tựa hồ trước mắt nàng bất quá là một bãi cỏ thể có thể không bụi đất.

Mộ Dung ngưng thật bị nàng như vậy nhìn, vốn là tràn ngập lửa giận tâm thần càng là phiền muộn, trên mặt tươi cười lại bất biến, nói:” Kinh Hồng tiên tử như vậy nhìn ta là có ý tứ gì? “

”Muốn tra tấn ngươi. “Đường Niệm Niệm đăm nói.

Mộ Dung ngưng thật ngẩn ra.

Đừng nói là nàng, hoặc là nên nói toàn cây cửu lý hương các người đều bị này đột nhiên đến bình đăm ngôn ngữ làm cho ngẩn ra. Cũng chỉ có Thù Lam này đó lâu dài gốc tại bên người nàng nhân tài biết được, Đường Niệm Niệm đây là nghiêm túc.

Đường Niệm Niệm lời nói rơi xuống, đáy mắt ** hơi lóe mà qua, nàng đang chuẩn bị bốc cháy lên mà liên bạch hỏa. Vốn là ôm nàng Tư Lăng Cô Hồng cánh tay hơi hơi buộc chặt một ít, cúi người ở nàng bên tai nhẹ gọi:” Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm bỗng vận chuyển điều động trong cơ thể được lực động tác một đốn, kia trong tay vốn có chút dâng lên độ ấm cũng tiêu tán vô tung vô ảnh. Nghiêng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, kia vốn là đăm đăm không gợn sóng con ngươi cũng nháy mắt chớp động ba quang, linh động đen bóng.

Nàng trong mắt lộ ra liếc mắt một cái liền xem đến minh bạch nghi vấn.

Một trương đằng mộc cảm tú ghé dựa trống rỗng xuất hiện trên mặt đất, Tư Lăng Cô Hồng động tác mềm nhẹ đem nàng đặt ở trên ghế, sau đó chậm rãi buông ra tay, cúi người vì nàng phát bên mái có chút rối loạn tóc đẹp, nói:” Niệm Niệm không cần lao tâm lao lực. “

Đường Niệm Niệm ngồi ở ghế trên, nhẹ điểm đầu” ân “Một tiếng, ánh mắt liếc hướng lưu li hoa mẫu đơn đài trung Mộ Dung ngưng thật.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay, ở trong tay hấn một

.....

Cái mút hoa quả uy đến nàng bên môi,” Niệm Niệm muốn làm cái gì, ta tới là được. “

Đường Niệm Niệm lập tức hai mắt mỉm cười nheo lại tới, há mồm hàm nhập hấn uy tới mút hoa quả,” hảo. “

Nếu nói, kia trống rỗng xuất hiện ghé dựa làm mọi người giật mình nói, như vậy kế tiếp Tư Lăng Cô Hồng sở làm lời nói, liền đủ để cho mọi người khiếp sợ đem kia một chút kinh ngạc hoàn toàn che đậy. Thế nhân toàn truyền vô ngàn chi chủ Tư Lăng Cô Hồng đối Kinh Hồng tiên tử Đường Niệm Niệm sủng ái vô song, hữu cầu tất ứng. Nhưng là đồn đãi về đồn đãi, không có tận mắt nhìn thấy, mọi người cũng bất quá tin thứ nhất nửa mà thôi. Lúc này nhìn đến trước mắt một màn này, mọi người cảm thấy kia đồn đãi rõ ràng đều là truyền đến yếu đi.

Này phân sủng ái, này phân che chở, thật sự là gọi người không lời gì để nói. Nếu nói sủng thê, này Tư Lăng Cô Hồng thật sự là lập tức vô song.

Lưu li hoa mẫu đơn trên đài, Mộ Dung ngưng thật trơ mắt nhìn hết thấy, trên mặt tươi cười cũng điểm điểm đạm đi, chỉ có chỉ còn lại có

nếu cười chưa cười lãnh đạm. Như vậy nàng, tiêu tán gần nửa dịu dàng nhu hòa, chỉ đờng người cảm giác được càng thêm cao cao tại thượng thanh cao ung dung.

Nàng nhìn Tư Lăng Cô Hồng xoay người lại, nhàn nhạt nhìn nàng ánh mắt như thế yên tĩnh không tiếng động, tựa nhìn đến bất quá không hề chân thật không khí. Bạch y mặc phát, dung mạo tuyệt luân, tuy là hấn trong mắt vô tình, trên mặt không gợn sóng, kia phân tuyệt đại phong hoa cũng làm người si mê không thôi, nghĩa vô phản cố truy đuổi.

”Vô ngần chi chủ, “Mộ Dung ngưng thật mỉm cười nói:” Người hay là đem nàng lời nói thật sự không thành? “

Nàng không dám tưởng, Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng thật sự sẽ bởi vì Đường Niệm Niệm một câu liền đối nàng như thế nào, nếu là thật sự như thế.....

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa mở miệng đáp lại, chỉ là kia yên tĩnh không gợn sóng thần dung, như vậy xem ra càng tựa cam chịu.

Đường Niệm Niệm này sẽ dựa vào đằng mộc cầm tú ghé, hàm chứa mút hoa quả, đạm nói:” Không thích nàng nói chuyện, muốn vả miệng. “

Bang ——

Một thanh âm vang lên lượng thanh ở yên tĩnh cây cửu lý hương các nội vang lên, Mộ Dung ngưng thật gò má đỏ bừng một mảnh, khóe miệng một vôi máu tươi chảy xuống, lão đảo lui về phía sau một bước, một tay bụm mặt, tròng lớn đôi mắt không thể tưởng tượng nhìn chăm chăm, kia đứng ở tại chỗ đều không phải là nhúc nhích Tư Lăng Cô Hồng.

Hấn..... Thế nhưng đánh nàng!?

Một tầng nội, trừ bỏ Đường Niệm Niệm dám người, những người khác đều là một cái chớp mắt trợn mắt há hốc mồm. Tuy rằng nhìn

không thấy bảy tầng phòng cho khách nội trong đó mọi người phản ứng, chỉ là từ kia cơ hồ thực chất hút không khí thanh, đều có thể cho người biết được, lúc này mọi người khiếp sợ.

Lần hai phòng cho khách nội, vốn là dựa vào mép giường xem diễn Tô Duy Thâm sắc mặt cũng là chợt lóe mà qua ngẩn ngơ, ngay sau đó hơi hơi nheo lại con ngươi, sóng mắt nhảy lên vài cái, cuối cùng ngồi ở tại chỗ không có động.

Lần này chỉ là bắt đầu, lại phi kết thúc.

Từng đạo tiếng xé gió vang lên, lưu li hoa mẫu đơn trên đài Mộ Dung ngưng thật lúc này cũng phục hồi tinh thần lại, lắc mình dục trốn, lại đột nhiên phát hiện toàn bộ thân thể thế nhưng không thể nhúc nhích, nháy mắt đôi mắt trũng đến lớn hơn nữa, chỉ có thể tùy ý kia chưởng phong đánh vào trên mặt.

Bạch bạch bạch bạch ——

Nhất thời, toàn bộ cây cửu lý hương các nội chỉ nghe thấy này lệnh thịch người đau thanh.

”Ngô, ngươi..... Ngươi, Tư Lăng Cô Hồng..... “Mộ Dung ngưng thật gương mặt đã sưng đỏ bất kham, mồm miệng cũng có chút không rõ, nàng lại khó che giấu trong lòng phần hận, nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ta biết ngươi tương lai, có, có ta ở đây lời nói, ngươi có thể càng mau được đến hết thảy..... Nàng tính cái thứ gì..... A! “

Nàng lời nói còn chưa nói xong, liền ở một đạo chưởng phong hạ hóa thành kêu sợ hãi.

Mộ Dung ngưng thật trong mắt phần hận nhất thời càng sâu, không cam lòng lại giãy giụa nhìn Tư Lăng Cô Hồng. Lúc này nàng sợi tóc đã sớm hỗn độn, xiêm y thượng lay dính vết máu, sưng đỏ nhìn không ra hình dạng khuôn mặt, mẩn cảm máu tươi, thật sự chặt vật cực kỳ, cũng duy độc chỉ có cặp mắt kia còn có thể thấy được nguyên lai mỹ điểm.

Đường Niệm Niệm lại lần nữa mở miệng, đạm nói:” Không thích nàng xem Cô Hồng ánh mắt, muốn hủy diệt. “

Mộ Dung ngưng thật nháy mắt quay đầu nòng đạm phần hận sát ý nhìn về phía Đường Niệm Niệm, chỉ là còn chưa chờ nàng liếc mắt một cái thấy rõ Đường Niệm Niệm biểu tình, hai mắt truyền đến một trận phệ tâm chi đau,” a ——! “Một tiếng thê lương thét chói tai từ nàng trong miệng truyền ra, trước mắt đó là một mảnh hắc ám.

Mộ Dung ngưng thật đôi tay che lại thống khổ hai mắt, buông ra linh thức liền đem lúc này mọi người bao vây ở bên trong, nhất nhìn kia đang ngồi ở ghế mây thượng, trong miệng liếm thực mút hoa quả Đường Niệm Niệm. Nhất thời tê thanh kêu lên:” Người..... Người cũng dám đối với ta như vậy! “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Người không thấy mình tương lai. “

Nàng lại đem mút hoa quả ở trong miệng liếm cái vòng, nuốt xuống một ngụm chua ngọt, đạm nói:” Ta nói muốn tra tấn người. “

Nàng nói đạm như thế bình tĩnh bình thường, biểu tình sạch sẽ thản nhiên, tựa hồ chỉ là ở trả lời một cái thực bình thường vấn đề.

‘ ta nói muốn tra tấn người ’ một lời từ nàng trong miệng nói, liền dường như một cái tuân thủ hứa hẹn hảo hài tử, nói đến liền tự nhiên phải làm tới rồi.

.....

-----oOo-----

Chương 81: hấn nếu giận dữ, đồ máu ngàn dặm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cây cửu lý hương các. Mạ Mã bá 夔 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Ngàn mấy người lúc này đều là cứng họng không tiếng động, nếu không có trước mắt một màn quá mức thảm thiết, chỉ sợ sẽ có người bởi vì nàng nói đến đây ngữ cùng thần sắc mà cười ra tiếng tới. Cố tình, chính là giờ này khắc này, nàng như vậy bộ dáng cùng bình đạm ngôn ngữ, xứng với lưu li hoa mẫu đơn trên đài Mộ Dung ngưng thật sự thảm trạng, chỉ làm nhân tâm đầu ám run.

Tưởng vừa mới thang lầu xuất khẩu, Tư Lăng Cô Hồng đi ra khi. Nàng túm hấn một sợi mặc phát, rúc vào trong lòng ngực hấn bộ dáng, điềm tĩnh như miêu, ngoan ngoãn động lòng người, làm người có loại muốn đem chi ôm vào chính mình trong lòng ngực, sau đó đau tiến trong xương cốt xúc động. Ai sẽ nghĩ đến, nàng nếu là bá đạo đã thương người lên, thế nhưng như thế bình tĩnh như thường.

Chỉ thấy nàng lúc này như cũ lẳng lặng ngồi ở đằng mộc cầm tú ghé, hai má má tử cổ tới cổ đi, nên là ở trong miệng liếm thực kia viên mút hoa quả, đối mặt Mộ Dung ngưng thật lúc này thảm trạng không có nửa điểm sợ hãi thần sắc, nhưng thật ra có chút..... Ghét bỏ?

Nàng ở ghét bỏ cái gì? Nàng cũng không nghĩ hiện giờ Mộ Dung ngưng thật như vậy tuyệt sắc mỹ nhân, sẽ biến thành này phó người không người quý không quý bộ dáng, rốt cuộc là bá ai ban tặng?

Mọi người trong lòng lại là than, lại là kinh, lại còn có vài phần dờ khóc dở cười.

”Người..... “Mộ Dung ngưng thật bị nàng một câu nói được sắc mặt cơ hồ dữ tợn, nàng đầu chính hướng về Đường Niệm Niệm phương hướng, một tay che lại hai mắt, linh thức lại đem Đường Niệm Niệm xem đến rõ ràng. Nàng muốn nhìn thấu nàng tương lai, cố tình nhìn đến chỉ có vô biên mờ mịt lục sóng.

Cái gì đều nhìn không thấy, cái gì đều nhìn không thấy.

Vì cái gì nhìn không thấy! Nàng bắt quá là một người bình thường, vì cái gì sẽ nhìn không thấy quá khứ của nàng tương lai!

Mộ Dung ngưng thiết tình trung phần nộ hận ý ngập trời, như thế nào hao hết tâm lực đi xem, nhìn đến cũng chỉ có kia chậm rãi bơi lội vô biên lục sóng mà thôi. Ngay sau đó, nàng sắc mặt một bạch:” Phốc! “

Một ngụm máu tươi từ nàng trong miệng phun ra, chỉ thấy nàng cả người đều tựa héo rút rất nhiều, da thịt cũng có vẻ một phân ảm đạm.

Đường Niệm Niệm không mừng nhẹ nhíu một chút giữa mày, nói:” Không thích nàng nhìn trộm, muốn huỷ hoại nàng tu vi. “

Nàng lời vừa nói ra, Mộ Dung ngưng thiết tình trung phát lạnh, nhắm chặt trong mắt sát ý vô biên, môi nhạt dịch.

”Trệ trệ trệ “

Mười đạo ngân bạch lôi cầu đột nhiên xuất hiện, chớp mắt liền nhằm phía Đường Niệm Niệm nơi. Kia lập loè điện quang, đem nàng nỡ nà ngọc dung chiếu đến như tuyết, một đôi mắt đen như cũ bình tĩnh thông dong, ẩn kia lập loè điện quang, lượng bức người.

Đường Niệm Niệm không có động, ở nàng phía sau vốn đã nâng lên bước chân, chuẩn bị tiến lên Chiến Thương Tiễn cũng một chút dừng lại, đơn giản là lúc này kia mười đạo lôi cầu đã hóa thành hư vô.

Mộ Dung ngưng thật một chút quay đầu hướng Tư Lăng Cô Hồng, thần dung khó coi tới rồi cực điểm. Nhưng mà, đương nàng nhìn đến lúc này hẳn kia thâm thúy như uyên mộng lung con người, tựa ngưng sương băng ngọc rớt tinh điêu tể trắc khuôn mặt, một cổ vô biên hoảng sợ đánh bất ngờ thượng toàn bộ thân hồn.

Nàng như thế nào quên mất, người này chính là tương lai đại lục này từ tôn, người này đem đứng ở đại lục này đỉnh.

Hắn nếu giận dữ, thân phơi ngàn dặm, đổ máu ngàn dặm.

Nàng sao như vậy không cẩn thận, nếu lúc này hẳn che chở cái kia tiểu tiện nhân, chính mình nhịn một chút, sau này sử kế đem chi chia lìa đó là. Hà tất lúc này làm chọc hắn lửa giận sự tình, bị thương chính mình, rồi loạn tiên nguyên giới luật, cũng đem sau này kế hoạch quấy rầy.

”..... Là ngưng thật sai rồi, “Mộ Dung ngưng chết thật chết áp chế trong lòng lửa giận phần hận, phóng thấp tư thái, thần dung dịu dàng nhu hòa nhận sai nói:” Mong rằng vô ngàn chi chủ tha thứ. Ngưng thật chỉ là nhất thời hôn đầu mới làm ra như thế hồ đồ sự tình, vô luận vô ngàn chi chủ đưa ra cái gì yêu cầu, ngưng thật đều nguyện ý thừa nhận, thỉnh vô ngàn chi chủ tha thứ! “

Liên nói hai lần thỉnh cầu tha thứ, Mộ Dung ngưng thật sự thái độ thật là phóng đến thấp, chỉ là trong lòng rốt cuộc như thế nào, ở đây mọi người lại không cách nào từ nàng kia sừng đở bất kham trên mặt nhìn ra tới.

Chỉ có lầu hai phòng cho khách nội Tô Duy Thâm cười thầm một tiếng: Chỉ sợ nàng hiện tại khuôn mặt như cũ như lúc ban đầu, lấy nàng kia phân đã luyện đến lô hỏa thuần thanh mặt ngoài tư thái, cũng ít có người có thể đủ nhìn ra nàng này phó dịu dàng sau, rốt cuộc chất chứa nhiều ít phần hận lửa giận đi.

Mỗi một gian phòng cho khách nội, một bộ phận bạch váy lụa liễu phiêu tuyết liền ngồi ở trong đó, lúc này trong mắt toàn là trào phúng

lại là hoảng sợ, trên mặt làm như sống sót sau tai nạn may mắn an tâm.

Lúc này nàng vô cùng may mắn lúc trước làm ra quyết đoán, chẳng sợ sau lại thiết phiến môn tài vật thật sự bị người trở thành hư không, nàng cũng bởi vậy đã chịu trong nhà mọi người khắc nghiệt đối đãi, nhận hết mắt lạnh, do đó đối Đường Niệm Niệm cũng phát lên quá vài phần phẫn bực. Hiện giờ thấy như vậy một màn, nàng trong lòng về điểm này mặt trái cảm xúc đó là biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đã chịu trong gia tộc người vài đạo mắt lạnh lại như thế nào, nghe vài câu khắc nghiệt lời nói lại như thế nào, so với lúc này Mộ Dung ngưng thật sự tao ngộ, đã là tốt hơn quá nhiều. Hết thấy đều là nàng chính mình rước lấy mầm tai họa, chỉ cho là bỏ tiền tiêu tai, sau này tái kiến này hai người, vẫn là tránh đi cho thỏa đáng.

Này Mộ Dung ngưng thật lại là cái nhìn không thấu, xem nàng tư thái liền biết định là thanh cao quán, thế nhưng cùng kia Đường Niệm Niệm đối nghịch, lúc này xin lỗi lại như thế nào, xem này

.....

Tình huống như thế nào đều sẽ không như lúc trước chính mình như vậy may mắn, thiện hiểu rõ đi.

Liễu phiêu tuyệt vài phần ác ý vài phần trào phúng vài phần đồng tình nghĩ, mặt khác cây cửu lý hương các mọi người cũng nhìn Mộ Dung ngưng đúng như này phóng thấp tư thái nhận sai, không khỏi tưởng Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc sẽ có phản ứng gì.

Chỉ thấy đứng ở chỗ cũ Tư Lăng Cô Hồng tựa vẫn chưa phản ứng, một đôi sâu thẳm con người không tiếng động dừng ở Mộ Dung ngưng thật sự trên người. Mộ Dung ngưng thật vốn là dịu dàng thanh nhã biểu tình cũng vào lúc này đột nhiên biến sắc. Nàng biểu tình hoảng sợ, không thể tin tưởng dùng cặp kia đã lỗ trống con người nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, kêu sợ hãi ra tiếng:” Không..... Không! Không cần ——! “

Nàng có thể cảm giác được, vốn là vô hình trôi buộ̣c tại thân thể chung quanh cái gì đang ở xâm nhập thân thể của nàng nội, nơi đi đến liền đem nàng trong cơ thể linh lực cấp cần nuốt không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Nếu là như thế này đi xuống, chỉ sợ chân chính tới rồi Linh Hải, nàng đau khổ tu luyện cho tới bây giờ Kim Đan sơ kỳ tu vi cũng đem biến mất không còn một mảnh.

Nàng như thế nào cam tâm, như thế nào có thể cam tâm!

Mộ Dung ngưng thiết tình trung kinh giận bốc lên tới cực hạn.

Cho tới nay, bởi vì nàng vừa sinh ra đó là thanh liên đạo thể, có thể nhìn đến quá khứ tương lai, tu đạo cực nhanh, dung tư tuyệt sắc, lập tức trở thành Mộ Dung gia của quý, đã chịu toàn gia tộc sùng ái cùng kính ngưỡng. Từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ đã chịu quá chân chính suy sụp, có thể nói là thuận buồm xuôi gió tới rồi cực điểm.

Như thế như vậy cũng dưỡng thành nàng như vậy tự cho mình rất cao tính tình, yêu thích nhận hết người trong thiên hạ truy phủng hư vinh.

Từ ngẫu nhiên một lần đoán trước nhiên nàng thấy được Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh, nhìn đến kia chợt lóe rồi biến mất hình ảnh, làm nàng biết được người này, sẽ là này phiến thiên hạ chân chính chí tôn. Nàng liền hạ quyết tâm, chỉ có người này mới xứng đôi nàng, cũng chỉ có nhân vật như vậy mới xứng đôi làm nàng đạo侣.

Nhưng mà, đấi nàng xuyên thấu qua người khác đoán trước đến Tư Lăng Cô Hồng sẽ xuất hiện ở đông xuân thành, nàng cũng sớm đi vào nơi này, chuẩn bị tốt hết thảy, kế hoạch hảo hết thảy, như thế nào nghĩ đến chờ đợi nàng sẽ là như thế này một hồi kiếp nạn.

Tưởng nàng Mộ Dung ngưng thật ở tiên nguyên trung, vô số tài tuấn nghĩ đến cưới nàng làm vợ, trở thành nàng đạo侣, duy độc người này, người này thế nhưng đối nàng như vậy khinh thường nhìn lại, còn vì mặt khác nữ tử thương nàng như thế!

”Tư Lăng Cô Hồng, người sẽ hối hận! Người nhất định sẽ hối hận ——! “Mộ Dung ngưng thật tê thanh thống hận gầm nhẹ,” sớm muộn gì có một ngày, ta nhất định sẽ làm người ở ta trước mặt quỳ cầu ta, cầu ta đáng thương người, cầu trở thành ta đạo lữ! Còn có nàng, ta nhất định phải làm nàng sống không bằng chết, nhận hết cương lôi địa hỏa tra tấn! “

Một cổ lạnh lẽo ăn mòn thần hồn, không ngừng kia cổ quý dị năng lượng sở mang đến, còn có Tư Lăng Cô Hồng đầu tới ánh mắt.

Từ gặp mặt cho tới bây giờ, hấn chân chính nhìn đến nàng khi, đều bất quá là bởi vì nàng lời nói cùng Đường Niệm Niệm có quan hệ.

Mộ Dung ngưng chân không động con người che giấu không được oán độc hận ý, xứng với lúc này nàng chặt vật tư thái, lại vô nửa điểm sơ tới khi như họa như tiên mỹ diệu. Nàng môi nhạt dịch, một cổ khiếp người thanh quang từ trên người nàng trào ra, ở nàng sau lưng một đạo quang sáng mà khai, nàng thân hình cũng chậm rãi ẩn vào kia quang sáng trung.

Một màn này, làm cho cả cây cửu lý hương các bên trong người đều mắt lộ ra kinh sắc, hiển nhiên đối lần này loại này mơ hồ này huyền sự tình rất là khiếp sợ.

Ngồi ở ghé trên Đường Niệm Niệm con người hơi hơi chột lóe, mím môi.

Mộ Dung ngưng thật lạnh lùng nhìn bọn họ, nhưng mà đương nhìn đến trước mắt một bộ bóng trắng cơ hồ trống rỗng tới, một con như ngọc thon dài bàn tay hướng lúc này đã bị quang sáng bao phủ gần nửa chính mình khi, nàng bình tĩnh biểu tình liền một chút lộ ra chút kinh hoảng.

Cái tay kia nhìn như thông thả, lại một tức liền chạm được nàng giữa mày, một sợi không ánh sáng hắc xâm nhập trong đó.

Răng rắc..... Răng rắc ——

Giữa mày Linh Hải trung, nàng Kim Đan một chút da nẻ, sắp rách nát.

Mộ Dung ngưng thật sắc mặt trắng bệch, cho dù là kia bị đánh đến huyết hồng mặt đều không thể che giấu nàng lúc này hoảng sợ.

”Phốc ——! “Một ngụm tinh huyết từ nàng trong miệng phun, nàng sắc mặt mắt thường có thể thấy được đang ở âm đạm, nàng đen nhánh lượng trạch tóc đẹp một chút thất sắc, hóa thành hoa râm. Một cái vừa mới còn phong hoa tuyệt sắc nữ tử mọi người ở đây trong mắt, một cái chớp mắt biến thành một cái giống như trăm tuổi già nua cụ bà. Nàng sóng mắt kịch liệt run rẩy, dữ tợn mở miệng ra tựa hồ muốn nói cái gì. Nhưng mà lúc này quầng sáng quang mang đột nhiên một gì, một đạo trầm ổn già nua thanh từ trong truyền ra:” Tiểu ngưng thật!?”

Mộ Dung ngưng thật sự bóng người chột tắt, liền ở quầng sáng trung biến mất.

”Hừ! “Kia trầm ổn già nua thanh âm truyền ra một tiếng hừ lạnh, kia trông không hạ quầng sáng hoàng huy đột nhiên co chặt, bao bọc lấy Tư Lăng Cô Hồng tham nhập trong đó tay, cực nhanh hướng hẳn toàn thân di sinh.

Đường Niệm Niệm một chút từ đằng chiếc ghế tử thượng đứng lên, chớp mắt liền đến Tư Lăng Cô Hồng bên người.

Tư Lăng Cô Hồng triều nàng đầu tới an tâm liếc mắt một cái, trắng nõn bàn tay không ánh sáng sương đen mở ra, kia xanh trắng quang huy hóa thành vụn vật loang loáng, biến mất ở trong không khí.

Đường Niệm Niệm nhìn hẳn trắng nõn bàn tay thượng điều điều vết máu, hai mắt có thể nhíu lại, hiện lên rõ ràng chết lặng tức giận.

.....

”Niệm Niệm, không có việc gì. “Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói.

Đường Niệm Niệm ngược mắt nhìn hấn một cái, nhẹ phủng hấn tay, cúi đầu liền vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng ở trên tay hấn vết máu liếm láp, động tác mềm nhẹ quý trọng.

Tư Lăng Cô Hồng con người một nhu, rũ mắt lông mi lẳng lặng nhìn nàng, thủy sắc cánh môi thiển dương. Thần dung ôn nhu, không còn nhìn thấy nửa phần vừa mới tỉnh lẳng không tiếng động lạnh lẽo.

Vốn là bị vừa mới một màn lại một màn thần kỳ khiếp sợ trụ mọi người, lúc này nhìn đến trước mắt này một hình ảnh, nhất thời chỉ cảm thấy nội tâm một tĩnh, liền hô hấp đều tựa không khỏi phóng nhẹ, xem đến không muốn rời đi ánh mắt.

Này hai người, thật sự như họa, uổng bị người hâm mộ.

Sau khi, Đường Niệm Niệm mới đưa hấn bị thương vết máu liếm tĩnh, hấn bàn tay thượng cũng không còn nhìn thấy bất luận cái gì miệng vết thương, trắng nõn như ngọc, cùng bình thường không hề bất đồng.

Nàng toàn thân đều là Thiên Thánh dược, trong miệng nước bọt càng là như thế. Liền cùng nàng đối Tư Lăng Cô Hồng trên người Thiên Ma độc yêu thích giống nhau, Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng ngày thường còn vô cố tình biểu hiện ra ngoài, nhưng là đối trên người nàng hương vị cùng Thiên Thánh dược định cũng là cực kỳ thích.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay liền đem nàng lại lần nữa ôm vào trong lòng ngực, một tay vuốt ve nàng giữa mày nhẹ nhắn dấu vết, nói:” Niệm Niệm, không khí. “

Đường Niệm Niệm nghiêm túc nhìn hấn, đạm nói:” Ta nhớ kỹ hấn thanh âm. “

Tư Lăng Cô Hồng cười,” hảo. “

Đường Niệm Niệm ôm chặt hấn vòng eo, đem đầu dựa vào trong lòng ngực hấn, mắt nội ba quang nhẹ lóe.

Hiện tại trước nhớ kỹ, về sau chậm rãi tính.

Tư Lăng Cô Hồng lại uy đến nàng bên môi một viên mút hoa quả, sau đó từ lưu li hoa mẫu đơn đài trung không tiếng động rơi trên mặt đất, hướng ra phía ngoài đi đến.

Kia nguyên bản còn ở nơi xa trên dưới loạng choạng ghé mây, cũng ở thời điểm này vô thanh vô tức biến mất, lại là bị Tư Lăng Cô Hồng thu lên.

Thù Lam đám người tự nhiên đi theo ở phía sau, Mộc Linh Nhi cũng ở thời điểm này hoàn hồn, nhìn đến mấy người mấy thú thân ảnh đã đi xa, này liền vội vàng nâng lên bước chân chạy chậm theo đi lên.

Cây cửu lý hương các nội, theo Tư Lăng Cô Hồng đám người rời đi, thật lâu trung như cũ một mảnh an tĩnh.

Lúc này, mọi người cũng đều đã không có lại xem đàn hoa tranh điểm hứng thú, trong lòng chỉ còn lại có từng đợt kinh nghi cùng cảm thán. Kinh nghi chính là Mộ Dung ngưng thật cùng Tư Lăng Cô Hồng những cái đó chưa từng nghe thấy thủ đoạn; cảm thán chính là Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm kia phân khuynh thế sủng nịch, giữa hai bên kia phân làm người xem chi hâm mộ thâm tình.

Tô Duy Thâm dựa mép giường, trên mặt ôn nhã tươi cười sớm tại bất tri bất giác trung hóa thành một mặt thâm trầm.

Xem ra này thiên hạ còn có quá nhiều thần bí, vốn tưởng rằng hắn đông xuân thành Tô gia đã là này thiên hạ tuyệt đỉnh thế lực chi nhất. Hiện giờ xem ra chỉ sợ ở che giấu nào đó thế lực, nào đó người trong mắt, chỉ sợ là giống như con kiến giống nhau đi?

Nghĩ đến này khả năng, Tô Duy Thâm tay áo nội bàn tay hơi hơi nắm chặt, hai mắt như đuốc.

Nếu nói Mộ Dung ngưng thật sự thần bí thủ đoạn, hắn còn còn có thể lý giải, từ nàng xuất hiện liền vẫn luôn như thế thần bí, sau lưng

tựa hồ cất giấu một cái tuyệt đỉnh mà không muốn người biết thế lực. Hấn cùng nàng hợp tác, không ngừng là bách với thực lực của nàng, càng nhiều còn lại là tưởng từ nàng trên người tìm được càng nhiều manh mối cùng chỗ tốt.

Chỉ là hấn lại không có nghĩ đến, Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng có thể đem nàng áp chế đến không hề có sức phản kháng, cuối cùng hấn bàn tay quán quanh kia nói không ánh sáng hắc ám, càng làm cho người xem chi liên hải hùng khiếp vía.

Vô ngần rừng rậm, tư lăng gia tộc, hay là đã sớm biết được này đó thần bí nơi? Vẫn là chỉ có này vốn là thần bí cực kỳ Tư Lăng Cô Hồng một người biết được mà thôi? Không đúng, ở hấn bên người Đường Niệm Niệm đồng dạng không đơn giản.....

Tô Duy Thâm nghĩ đến càng ngày càng nhiều, lại như thế nào cũng vô pháp biết được chân tướng, nhất thời không khỏi liên nghĩ tới Mộc Linh Nhi trên người. Nếu là Tư Lăng Cô Hồng chỉ là Thiên Phẩm, đối với nàng kia phân yêu cầu chỉ sợ có tâm cũng vô lực, chính là từ vừa mới hấn biểu hiện ra ngoài thần bí thực lực, việc này liên sợ là có chút không chuẩn.

Hấn không khỏi duỗi tay bụm trán, có chút đau đầu cười khổ.

Thật sự một đồng chuyện phiền toái, chỉ mong không cần là nhất hư kết quả mới hảo.

Cây cửu lý hương các ngoại.

Tư Lăng Cô Hồng đám người vừa mới đi ra trăm trượng ngoại, bốn phía đột nhiên vụt ra sáu gã quần áo đơn giản, thân hình kiện thạc nam tử. Chỉ thấy sáu người vừa xuất hiện liền đem mọi người vây quanh, một người khẩu âm mang theo chút đặc biệt điệu gằm nhẹ nói:” Các ngươi là ai, tưởng đối linh nữ làm cái gì!? “

Vốn là theo ở phía sau Mộc Linh Nhi sắc mặt cả kinh, bước nhanh tiến lên, đối với kia nam tử trầm giọng nói:” Ali, không được làm càn!
“

Nàng dáng người nhỏ xinh, khuôn mặt linh tú, chỉ là lúc này mặt trầm xuống sắc tới, thấp mắng thanh âm thể nhưng làm người cảm giác được một cỗ uy nghiêm. Nhìn ra được tới, nàng tuyệt phi lần đầu tiên như thế, nàng ở quê hương quốc gia địa vị nghĩ đến cũng tất nhiên không thấp.

Thù Lam đám người xem đến có chút ngạc nhiên, này Mộc Linh Nhi lúc này tư thái cùng ở Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng trước mặt bộ dáng, thật sự hoàn toàn bất đồng.

Bị gọi là a

.....

Chắc nịch gắng gượng nam tử lập tức cúi đầu, đối Mộc Linh Nhi khom lưng hành lễ, lại nhìn về phía nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người khi, thần dung vẫn là có chút cẩn thận vội vàng, một bộ muốn nói cái gì rồi lại không dám nói bộ dáng.

Mộc Linh Nhi lúc này quay đầu nhẹ nhàng nhìn về phía Đường Niệm Niệm, kia trên mặt trầm tĩnh cũng nhất thời hóa thành tiểu nữ hài thẹn thùng, nhẹ giọng nói:” A Nạp La, Ali bọn họ là tùy tùng của ta, là Mộc Sâm quốc anh dũng nạp lỗ, làm cho bọn họ tùy ta cùng nhau đi trước có thể chứ? “

”A kéo na!? “Một tiếng thấp giọng kêu sợ hãi từ trong đó một người nam tử trong miệng truyền ra. Mặt khác năm người nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng một chút tràn ngập khiếp sợ, ngay sau đó liền hóa thành hưng phấn cùng tôn kính.

Thù Lam đám người trong lòng ngạc nhiên cũng càng nhiều một phen. Này Mộc Linh Nhi trong miệng a Nạp La rốt cuộc là cái gì thân phận? Thoạt nhìn nên là phi thường tôn quý. Chỉ là này Mộc Linh Nhi vừa nói, những người này thế nhưng không hề hoài nghi liền tin?

Đường Niệm Niệm nhìn nàng một cái, khẽ gật đầu.

Lúc này, bên này động tĩnh cũng bị rất nhiều người chú ý tới, hơn nữa mọi người dung mạo vốn là xuất chúng, xà quái chờ thú càng dễ dàng hấp dẫn người chú ý, nhất chọc người đó là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người thân phận. Nhất thời người chung quanh cũng càng ngày càng nhiều, nghị luận thanh một chút tiệp cao vang lên.

Đường Niệm Niệm bốn nhân Tư Lăng Cô Hồng bị thương tâm tình không tốt, lúc này nhìn đến những người này vờn quanh đàm phán hoà bình luận tự nhiên không mừng, này liền duỗi tay nhẹ xả một chút Tư Lăng Cô Hồng mặc phát.

Không cần nàng bắt luận cái gì ngôn ngữ, Tư Lăng Cô Hồng liền biết được nàng ý tứ.

Hắn dưới chân không tiếng động một hàng, người liền đến mấy trượng ở ngoài, một cái trong nháy mắt liền biến mất ở mọi người trước mắt.

Mộc Linh Nhi mở to con ngươi há mồm, lời nói còn không có ra tiếng liền nhìn không tới bọn họ thân ảnh, nhất thời trên mặt hiện lên một mặt uể oải. Quay đầu nhìn về phía bên cạnh Thù Lam khi, kia trên mặt uể oải tuy rằng còn không có tiêu tán, nhưng là biểu tình túm tụm thuần nhu, tươi cười có lẽ nói:” Chẳng biết có được không thỉnh vị này tỷ tỷ dẫn đường, đi hướng a Nạp La chỗ ở? “

Thù Lam nhìn nàng một hồi, mỉm cười nói:” Tự nhiên. “

Nữ tử này, tựa hồ chỉ có ở tiểu thư cùng trang chủ trước mặt mới có thể thất thố. Mà đối đãi kia sáu gã nam tử uy nghiêm, đối mặt các nàng những người này lời nói việc làm có lễ, cử chỉ có độ, thấy thế nào đều không phải tiểu gia chi nữ có thể có được khí độ.

”Phiền toái. “Mộc Linh Nhi nhẹ điểm hàm dưới.

Thù Lam lắc đầu ý bảo không có việc gì.

Tiểu thư đều nói rõ nói có việc muốn hỏi nàng, trang chủ muốn đưa cho tiểu thư không tầm cũng quan hệ đến nàng, nàng tự nhiên muốn đem nàng mang về tuyết trúc ở giữa đi.

Đoàn người này liền cùng với biến mất Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người lúc sau, hướng về tuyết trúc cư nhanh chóng đi trước mà đi.

Nam bắc chỗ sâu trong, tuyết trúc cư.

Rừng trúc úc thúy, cỏ cây sinh cơ bưng bưng. Lúc này chân trời ngày có chút rơi xuống, đúng là không rõ không ám thời điểm.

Đương Thù Lam đám người đã đến khi, chính thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ngồi ở rừng trúc trước tiểu tạ nội.

Đường Niệm Niệm cũng thấy được bọn họ thân ảnh, ánh mắt dừng ở Mộc Linh Nhi trên người, nói:” Lại đây ngồi. “

Mộc Linh Nhi con người sáng ngời, đối phía sau gát gao đi theo Ali sáu người xua tay, này liền nhẹ bước lên trước tới rồi tiểu tạ. Ở đối với Đường Niệm Niệm hành lễ sau, mới chậm rãi ngồi xuống, nói:” A Nạp La..... “

Thù Lam này sẽ bưng hai ly quả thủy đi tới, duỗi tay một ly đặt ở Đường Niệm Niệm trước mặt, một khác ly tắc đặt ở đang có chút khẩn trương bất an ngồi Mộc Linh Nhi trước mặt.

”Ngao ô ~ “Một tiếng ngân thơ thú kêu, Lục Lục thân ảnh đột nhiên liền từ giữa không trung dừng ở trên bàn, ngập nước con người nhìn chăm chăm Thù Lam, chà xát tiểu thảo.

Thù Lam nhấp môi cười,” này liền đi chuẩn bị Lục Lục. “

”Ngao ngao a ~ “Lục Lục híp xanh biếc đôi mắt, thỏa mãn đánh cái tiểu lãn liền đến Đường Niệm Niệm ngọc ly bên, nghiêng đầu nhìn chăm chăm Mộc Linh Nhi.

Mộc Linh Nhi nhìn đến nó một thân cảm y tiểu ủng, cổ mang túi gấm, một phen hành vi sau dáng vẻ này xem ra, tươi cười liền không khỏi nổi lên non nớt gò má, kia phân khăn trương cũng tan đi rất nhiều.

Đường Niệm Niệm ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trên đui, bưng lên ngọc ly, nhấp một ngụm quả thủy, nhẹ giương mắt long mi nhìn về phía Mộc Linh Nhi, đạm nói:” Cái này hảo uống. “

Mộc Linh Nhi nghe vậy, con người cũng từ Lục Lục trên người rời đi, thực mau gạt đầu, cũng bưng lên ngọc chắt cái ly uống một ngụm bên trong quả thủy. Vốn là tùy ý một ngụm, vào khẩu liền cảm giác được một cổ ngọt thanh cam lộ hương vị tràn ngập khoang miệng, tùy theo mà đến chính là một đạo dòng nước ấm vào thân thể, toàn thân đều vì này một thanh.

Mộc Linh Nhi mở to mở to con người, lại nhin không được uống một ngụm.

Đường Niệm Niệm nói:” Đây là ngàn năm thanh hồng quả nước sốt.
“

Mộc Linh Nhi từ cái ly ngẩng đầu, gò má một chút dâng lên một mảnh đỏ bừng. Này liền buông cái ly, gà con mổ thóc giống nhau nhẹ nhàng gạt đầu.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Quê của người có như vậy quả

.....

Tử sao? “

Nhắc tới chính mình quê nhà, Mộc Linh Nhi hai tròng mắt sáng ngời vô cùng, liền đối Đường Niệm Niệm phía sau Tư Lăng Cô Hồng sợ hãi cũng đạm đi, đáp:” Cái này ta không có gặp qua, nhưng là Mộc Sâm quốc chung quanh rừng rậm rất lớn, thánh địa cũng có rất nhiều như vậy làm người ăn thực ấm áp, lại sẽ tăng trưởng lực lượng trái cây. “

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy một chút, hỏi:” Thánh địa, có phải hay không sinh khí nồng đậm, cây cối sinh đến cực hảo, ngẫu nhiên sẽ truyền ra rỗng ngâm tiếng động? “

Ở nàng phía sau, Tư Lăng Cô Hồng nghe được nàng hỏi chuyện, vốn là néo nàng non mềm bàn tay tay hơi hơi một đốn, hướng Mộc Linh Nhi đầu đi một mực.

Lúc này, Mộc Linh Nhi vẽ mặt kinh ngạc, ngay sau đó đỏ bừng gò má, càng là hưng phấn, thanh âm vui mừng thành kính nói:” A Nạp La chính là a Nạp La, đây là thiên ý chỉ, mộc linh nữ có thể ở chỗ này nhìn thấy a Nạp La là mộc linh nữ vô thượng phúc khí! “

Đường Niệm Niệm lại khó hiểu phong tình, đối mặt nàng như vậy thành kính lời nói, chỉ đạm nói:” Cần thận nói nói quê nhà của người cùng thánh địa. “

Mộc Linh Nhi có chút ngượng ngừng rữ rữ mắt tử, sau đó tươi cười đầy mặt nói:” Mộc Sâm quốc là mỹ lệ nhất quốc gia, tứ phía đều là núi rừng, có lớn nhất thảo nguyên, có nhất thanh triệt nước sơn tuyền, có đáng yêu nhất thú đàn, có nhất tự do chim bay..... Ở Mộc Sâm quốc chỉ có mỹ lệ nhất mùa xuân, cây cối thường thanh, hoa nở không tàn, phong cũng là nhất ấm áp phong, trời mưa khi cũng là đẹp nhất..... “

Nàng nói được mi phi phượng vũ, càng nói càng sung sướng, trong mắt rục rờ lung linh, tươi cười hoài niệm, khẩu khí trung tràn ngập nồng đậm đối quê hương yêu thích cùng không muốn xa rời.

Đường Niệm Niệm nhìn, tuy rằng nàng nói được rất nhiều điều cùng nàng muốn nghe được râu ria, lại cũng không có đánh gãy.

Lúc này, Mộc Linh Nhi lời nói một đốn, vốn là sung sướng hoài niệm biểu tình cũng hóa thành thành kính tín ngưỡng, khẩu khí cũng từ lúc bắt đầu nhẹ nhàng giòn lượng hóa thành nhẹ nhàng chậm chạp thấu tịnh,” Mộc Sâm quốc thánh địa là Mộc Sâm quốc mọi người thánh địa, nơi đó là trời cho dư Mộc Sâm quốc đẹp nhất chúc phúc, là thần để lại cho Mộc Sâm quốc tốt nhất lễ vật. Nơi đó cây cối cao

ngất trong mây, nước suối có thể tẩy sạch người sở hữu phiền não, trái cây có thể làm người được đến lực lượng, ở nơi đó vô luận là người vẫn là chim bay cá nhảy chỉ có được đến thừa nhận mới có thể tiến vào. “

”Còn có a Nạp La nói rỗng ngâm, “Mộc Linh Nhi tôn kính thuần tịnh ánh mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm, cười nói:” Đó là mộc long ở cho chúng ta Mộc Sâm quốc cầu phúc đâu. “

Đường Niệm Niệm bàn tay lúc này phản nắm Tư Lăng Cô Hồng tay, ở Mộc Linh Nhi lời nói trung, ý cười cũng một chút nổi lên nàng ánh mắt.

”Mộc long linh mạch. “

Từ Mộc Linh Nhi những lời này, nàng đã có thể xác định đó chính là mộc long linh mạch.

”Ngao ô ~ ngao ô ~ “Lục Lục này sẽ cũng đi theo hai chỉ móng vuốt nhỏ phân phân hợp hợp vồ, kia ngây thơ tiếng kêu làm người một trận buồn cười.

Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở Mộc Linh Nhi trên mặt, con người nháy mắt, nói:” Người không cao hứng. “

Mộc Linh Nhi nghe nàng này bình đạm, lại làm người vô pháp phản bác lời nói. Mím môi, vừa mới mới nói Đạo gia hương thánh địa lóng lánh con người, lúc này lại ảm đạm đến làm người đau lòng.

”Chính là..... Mộc Sâm quốc liền phải không có, “Nàng cánh môi nhẹ nhàng run rẩy, hai tay áo nội bàn tay đều nắm chặt càng quyền, thanh âm có cố nén nghẹn ngào, cùng quật cường trầm định,” từ ngày ấy đám kia người phát hiện Mộc Sâm quốc thánh địa..... Đám kia người, đám kia người muốn đem thánh địa chiếm cho riêng mình, bọn họ dùng hết thủ đoạn muốn đi vào thánh địa..... Tuy rằng bọn họ bị Mộc Sâm quốc nạp lỗ cưỡng chế di dời, lại đem Mộc Sâm quốc thánh địa tin tức truyền cho Đại Chu quốc..... “

”Mộc Sâm quốc mỹ lệ, Mộc Sâm quốc bình tĩnh, cũng chưa. “Mộc Linh Nhi nói, hai vai cũng run rẩy lên, con người ẩn ẩn có nước gợn lưu động, nhấp môi kiên nhẫn,” Đại Chu quốc muốn chúng ta tiến cống lương thực càng ngày càng nhiều, tiền tài cũng càng ngày càng nhiều, Mộc Sâm quốc nhân dân liền chính mình ăn đều mau không có, chính là Đại Chu quốc lại muốn càng nhiều! “

”Hắn là muốn đem Mộc Sâm quốc bức đến tuyệt cảnh, muốn chúng ta đem thánh địa giao ra đi! “Mộc Linh Nhi môi dưới bị giảo phá da, từ ghế gỗ thượng vừa đứng dựng lên, thanh âm đột nhiên đề cao, vang dội kiên quyết,” thánh địa là Mộc Sâm quốc thánh địa, không cho phép bất luận cái gì tham lam người làm bản chỉ nhiệm, cho dù là đói chết, chết trận, Mộc Sâm quốc đại gia cũng sẽ không đem thánh địa giao ra đi! “

”Rống rống rống ——! “Nơi xa, vốn là an tĩnh đứng Ali sáu người lúc này cũng biểu tình trào dâng quyết tuyệt gầm nhẹ ra tiếng.

Mặc kệ là Mộc Linh Nhi còn Ali sáu người, từ bọn họ trên người đều tản ra một cỗ tuyệt đối tín ngưỡng cùng kiên định, đó là đối quê hương quốc gia thành kính, không hề quyền dục chi tâm.

”A Nạp La..... “Mộc Linh Nhi ngẩng đầu đối với Đường Niệm Niệm tôn kính kêu.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt xem nàng.

Mộc Linh Nhi ánh mắt cẩn thận nhìn nàng phía sau Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, lại dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, thấp giọng nói:” Ta là ngẫu nhiên nghe được đông xuân thành Tô gia muốn tìm không tầm tin tức, sau đó nghe được Tô gia ở Đại Chu quốc địa vị, ta tưởng cầu Tô gia hỗ trợ Mộc Sâm quốc, nhưng là vị kia tô nhị thiếu không chịu đáp ứng. “

”Ta biết, dùng không tầm tới đổi lấy trợ giúp Mộc Sâm quốc cùng Đại Chu quốc đối kháng, yêu cầu này thực không công bằng, thậm chí vọng tưởng thiên khai, chính là chỉ cần có một chút hy vọng, ta đều phải thử một lần. “Mộc linh

.....

Nhi tuổi tuy nhỏ, nhưng là đương nói đến này đó có quan hệ Mộc Sâm quốc tồn vong đại sự khi, lại hiển lộ ra không hợp tuổi trăm ổn, còn có nguyện vì thế trả giá hết thảy kiên quyết,” thiên hạ rất lớn, Đại Chu quốc rất mạnh, nhưng là nhất định có so với hắn càng cường. Mộc Sâm quốc nạp lỗ dững cảm, cường tráng, có lực lượng, không thể so bất luận kẻ nào kém, Mộc Sâm quốc chỉ là thua ở nhân số thượng mà thôi! “

Nàng cúi xuống thân, đối với Đường Niệm Niệm bái lễ đi xuống,” a Nạp La, mộc linh nữ thỉnh cầu ngài, giải cứu thánh địa, giải cứu Mộc Sâm quốc. “

Nơi xa, Ali sáu người cũng theo quý xuống đất bái lễ đi xuống.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt hỏi:” Vì cái gì cầu ta? “

Mộc Linh Nhi ngẩng đầu, trong mắt là không hề giữ lại tín nhiệm, kháng sắc có lực đạo:” Bởi vì ngài là a Nạp La! Mộc Sâm quốc gặp như vậy kiếp nạn, mộc linh nữ có thể ở chỗ này nhìn thấy a Nạp La, đây là thần ý chỉ! Mộc linh nữ tin tưởng, a Nạp La nhất định có thể giải cứu Mộc Sâm quốc, dẫn theo Mộc Sâm quốc đi hướng huy hoàng! “

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ chớp hạ.

Chính như Mộc Linh Nhi nói, này hết thảy phát sinh quá mức trùng hợp. Mộc Sâm quốc gặp nạn, cần thiết cầu người cầu mình, đang tìm kiếm một đường sinh cơ thời điểm vừa vặn cùng nàng tương ngộ. Mà nàng cũng bởi vì hài tử vấn đề, cần thiết tìm được mộc long linh địa.

Nàng yêu cầu mộc long linh địa, tự nhiên liền sẽ không làm những người khác nhúng chàm quấy rầy.

Này Mộc Sâm quốc tự nhiên cũng hộ xuống dưới.

Đường Niệm Niệm đăm nói:” Ta muốn mộc long linh địa. “

Mộc Linh Nhi kinh hỉ nói:” A kéo na đáp ứng rồi? “

Đường Niệm Niệm hơi hơi nghi hoặc nói:” Ta muốn mộc long linh địa, người thật cao hứng? “

Vừa mới nàng nhắc tới người khác muốn mộc long linh địa thời điểm, nhưng vẻ mặt sắp chết không muốn.

Mộc Linh Nhi kiên định nói:” Mộc linh nữ tin tưởng a Nạp La sẽ không nguy hại thánh địa, thánh địa vốn chính là thuộc a Nạp La, a Nạp La nhất định có thể bảo vệ tốt thánh địa, cũng nhất định có thể giải quyết Mộc Sâm quốc kiếp nạn. “

Đường Niệm Niệm nghe vậy, đăm nói:” Mộc Sâm quốc cũng về ta. “

Tuy rằng còn không biết đi hướng mộc long linh địa nên như thế nào làm, nhưng là nếu là nàng muốn che chở đồ vật liền tự nhiên đến về nàng.

Đường Niệm Niệm trước sau như một tính đến rõ ràng, không cho chính mình có hại.

Mộc Linh Nhi lại đầy mặt cao hứng kích động, đã bái đi xuống, tôn kính trong thanh âm có khó nhịn hưng phấn run rẩy, nói:” Mộc linh nữ bái tạ a Nạp La! “

Phương xa, Ali sáu người đồng dạng dập đầu, trên mặt biểu tình đều là hàm hậu vui mừng.

”Vì cái gì khóc? “Đường Niệm Niệm nhìn trên mặt đất Mộc Linh Nhi run rẩy hai vai, ần ần nghe được nàng nức nở thanh.

Mộc Linh Nhi ngẩng đầu lên, thanh lệ theo nàng sáng trong hai mắt chảy xuôi, chỉ là nàng trên mặt lại hoàn toàn là cười vui, gò má đỏ bừng, thanh âm nghẹn ngào lại lộ ra ngượng ngùng nói lắp, ” ta, ta, Linh nhi cao hứng, thật cao hứng, a Nạp La quả nhiên là Mộc Sâm

quốc a Nạp La. Mộc Sâm quốc không có việc gì, mọi người đều không có chuyện, không cần lo lắng, không cần đã chết! “

Nàng nho nhỏ thân mình trên mặt đất run rẩy, khuôn mặt non nớt chảy xuôi vui mừng nước mắt, như là một chút tan mất toàn thân áp lực, bại lộ ra nàng còn chỉ là một cái mười ba hài tử sự thật, vẫn luôn ẩn sâu yếu ớt lại sợ hãi cũng vào lúc này phát tiết ra tới.

Thù Lam lúc này cũng đem bưng tới quả thủy phóng tới trên bàn Lục Lục trước mặt, nhìn trên mặt đất Mộc Linh Nhi, đáy lòng không khỏi dâng lên một mặt thương tiếc.

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Lên. “

Mộc Linh Nhi vội vàng từ trên mặt đất đứng lên, dùng tay áo lung tung chà lau trên mặt nước mắt.

Đường Niệm Niệm lại nói:” Há mồm. “

Mộc Linh Nhi không hề hoài nghi mở miệng, một đạo ngọt lành vào nàng trong miệng, nồng đậm hương khí, còn có toàn thân thoải mái. Nàng không khỏi mở to hơi nước mộng lung con người nhìn về phía Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Ngọt? “

”Ngọt! “Mộc Linh Nhi bản năng đáp.

”Thoải mái? “

”Thoải mái! “

Đường Niệm Niệm này liền nhẹ điểm phía dưới, sau đó nói:” Vậy đừng khóc. “

Mộc Linh Nhi đôi mắt lại trợn mắt, trong mắt sương mù một nùng, ngay sau đó nàng liền hung hăng nhắm mắt lại, dùng tay áo đem còn lại nước mắt toàn bộ lau khô, liên thanh đáp ứng:” Ân, không khóc, a Nạp La nói, Linh nhi đều nghe! “

Đường Niệm Niệm liếc nhìn nàng một cái, tán thưởng gật đầu.

Nghe lời, thực hảo.

Mộc Linh Nhi mở mắt ra liền nhìn đến nàng này liếc mắt một cái tán thưởng, lập tức mặt như lửa đốt, cuối cùng là nín khóc mà cười.

”Niệm Niệm, “Tư Lăng Cô Hồng réo rất nhẹ nhàng chậm chạp thanh âm, lúc này từ nàng bên tai truyền đến,” hỏi xong? “

”Ân. “Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng

.....

Từ Mộc Linh Nhi trên người, chuyển hướng hẳn.

Tư Lăng Cô Hồng khước môi nhẹ dương, vỗ về mái tóc của nàng, hỏi:” Muốn dùng thiện? “

Đường Niệm Niệm con người sáng ngời,” tưởng. “

Thù Lam như vậy vừa thấy nơi nào còn nhìn không ra Tư Lăng Cô Hồng ý tứ, này liền đi đến Mộc Linh Nhi bên người, nhẹ giọng mỉm cười nói:” Mộc cô nương, người cũng mệt mỏi, tối nay liền ở chỗ này trụ hạ, chỗ ở của người, ta đã bị hảo, còn mời theo ta tới. “

Mộc Linh Nhi nhìn nhìn lúc này lực chú ý toàn bộ đều dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người Đường Niệm Niệm, triều Thù Lam gật gật đầu, đối với Đường Niệm Niệm lại thi lễ sau, lúc này mới theo Thù Lam rời đi.

Thù Lam này liền cũng tiếp đón Ali sáu người, đưa bọn họ đều mang ly lúc này Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nơi rừng trúc tiểu tạ.

Sơn son gallery tiểu đạo.

Thù Lam chậm rãi hành tẩu, đối bên cạnh Mộc Linh Nhi mỉm cười nói:” Vẫn luôn nghe mộc cô nương gọi tiểu thư vì a Nạp La, không

biết mộc cô nương có không cùng ta nói, này a Nạp La là có ý tứ gì?
“

Mộc Linh Nhi nhìn nhìn nàng, nhẹ nhàng chậm chạp khẩu khí trung phiếm vút đi không được tôn kính thành kính, nói:” A Nạp La là Thánh Tử, là thiên thần con cái, Mộc Sâm quốc kính trọng nhất người, là chúng ta bảo hộ cùng người lãnh đạo. Mỗi một thế hệ mộc linh nữ đều sẽ đem thể xác và tinh thần phụng hiến cấp a Nạp La, phụng dưỡng a Nạp La, trung tâm a Nạp La, không rời không bỏ! “

Thù Lam bước chân hơi hơi một đống, sắc mặt có chút mạc danh, chần chờ nói:” Thể xác và tinh thần..... Phụng hiến cấp a Nạp La? “

Nàng nghĩ Mộc Linh Nhi ở Đường Niệm Niệm trước mặt biểu hiện, không khỏi có chút tưởng nhiều.

Mộc Linh Nhi nghi hoặc nhìn nàng, ngay sau đó nghĩ đến cái gì, khuôn mặt đỏ lên, lại vẫn là trấn định nói:” Vô luận a Nạp La là nam tử vẫn là nữ tử, mộc linh nữ thể xác và tinh thần đều sẽ phụng hiến với nàng (hấn), đây là huyết mạch cùng linh hồn trung mang đến tôn vinh. Nếu là a Nạp La thân là nam tử, muốn mộc linh nữ thân mình, mộc linh nữ sẽ lau mình dâng lên. Chẳng sợ a Nạp La không có cái kia ý tứ, mộc linh nữ thân mình cũng sẽ không giao cho bất luận cái gì một cái nam tử. Đây là đối a Nạp La tôn kính, nếu là thân mình ô uest, cũng không xứng phụng dưỡng ở a Nạp La bên người. “

Thù Lam nghe lời này, lại xem nàng biểu tình, nhất thời không biết nên đồng tình hay là nên kính nể.

Huyết mạch cùng linh hồn mang đến tôn vinh?

Nàng không tỏ ý kiến. Vô luận như thế nào, chỉ cần Mộc Linh Nhi có thể trung với tiểu thư chính là tốt.

Mấy ngày nay đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người, gặp qua quá nhiều thần kỳ sự tình, nàng hiện giờ tâm mắt cũng phi ngày xưa có thể so sánh với. Đối với Mộc Linh Nhi này

phiên thân luận cũng chỉ là bán tín bán nghi, không có miệt mài theo đuổi.

Nàng tiếp tục đi trước, còn nói thêm:” Chỉ là một cô nương tựa hồ thực sợ hãi trang chủ? “

Mộc Linh Nhi biết nàng nói chính là ai, nàng rũ xuống con ngươi, thấp thấp nói:” Hả..... Thực đáng sợ. “

Thù Lam nghi hoặc. Trang chủ như vậy tuyệt thế dung tư, tuy rằng trừ bỏ tiểu thư, đối đãi mặt khác nữ tử đều quá mức lãnh đạm vô tình, thậm chí là khinh thường nhìn lại. Nhưng là cũng sẽ không làm một nữ tử, chỉ là ánh mắt đầu tiên nhìn đến hẳn liền sợ hãi đến như vậy nông nổi.

Này Mộc Linh Nhi trừ bỏ ở tiểu thư trước mặt như vậy then thùng giống cái bình thường mười ba tuổi hài tử, ở những người khác trước mặt nhưng trầm ổn thực.

Mộc Linh Nhi nhìn đến nàng nghi hoặc, trầm mặc một hồi, sau đó nhẹ nhàng nói:” Mộc linh nữ có hạng nhất thiên phú, có thể thực nhạy bén cảm giác được người khác thiện ác. Người kia..... Thực hắc ám, vô tận hắc, hẳn trên người như là cất giấu cái gì, thực đáng sợ, thực đáng sợ! “

Thù Lam kinh ngạc nhìn nàng, thực mau khôi phục nguyên dạng.

Rốt cuộc không lâu trước đây Mộ Dung ngưng thật kia phân làm người hoảng sợ nghe nói thiên phú bãi nơi đó, này sẽ Mộc Linh Nhi thiên phú đảo cũng không cho người như vậy ngạc nhiên. Chỉ có thể nói, này thiên hạ thật sự việc lạ gì cũng có, những ngày qua, nàng kiến thức thật sự quá nhiều.

Thù Lam thu liễm cảm xúc, triều nàng cười nói:” Người không cần như vậy sợ hãi, trang chủ đều không phải là ác nhân, chỉ cần người không đối tiểu thư có bất luận cái gì ý đồ, trang chủ đều sẽ không đối với người như thế nào. Huống chi tiểu thư thoát nhìn đối với

người cũng có vài phần thích, chỉ bằng điểm này, trang chủ liền sẽ không thương tổn người. “

Mộc Linh Nhi sóng mắt chớp động, gật đầu.

Thù Lam lại nhấp môi cười, nói:” Còn có, trang chủ cùng tiểu thư ở bên nhau thời điểm, không cần tiến lên đi quấy rầy, tốt nhất cũng không cần cùng tiểu thư nói quá nhiều nói, cũng không cần vẫn luôn nhìn tiểu thư lâu lắm..... “

Nói đến này đó, nàng chính mình lại là dở khóc dở cười.

Cho dù là nữ tử cùng sủng thú, đều sẽ rước lấy trang chủ bất mãn a.

Mộc Linh Nhi gật đầu nói:” Ta biết. “Tạm dừng một chút, nàng thấp thấp nói:” Ta cảm giác đến, hẳn nhìn qua ánh mắt thực đáng sợ. Chính là nhìn a Nạp La thời điểm, thực ôn nhu, thực ôn nhu, so thánh địa thượng ánh trăng còn muốn ôn nhu mỹ lệ. “

Đối với Mộc Linh Nhi so sánh, Thù Lam lại là một trận buồn cười, này cũng không có ở ngôn ngữ, đem nàng cùng với sáu người lãnh tới rồi phòng cho khách nội.

Ngày đó đầu lạc sơn, ánh nắng chiều đầy trời.

.....

Tư Lăng Cô Hồng chuẩn bị tốt bữa tối, ôm Đường Niệm Niệm ở tiểu tạ nội dùng ăn khi.

Đường Niệm Niệm vừa ăn hẳn uy đến bên môi mỹ thực, chờ nuốt xuống sau, biên ra tiếng hỏi:” Năm ngày sau, Tuyết Diên Sơn Trang, sẽ có việc sao? “

Tuyết Diên Sơn Trang là nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng mới quen địa phương, bên trong có quá nhiều hồi ức cùng cảm tình, vô luận là hiện tại ở vô ngàn rừng rậm chưởng quản tư lăng gia tộc Chu Diệu Lang, Lý Cảnh, vẫn là đi theo tại bên người Diệp thị tỷ muội, Thù

Lam còn có Chiến Thương Tiễn, đều như cũ xưng hô Tư Lăng Cô Hồng cũng như cũ là trang chủ. Vô luận là vô ngần rừng rậm tư lăng gia tộc, vẫn là núi rừng trung trúc ốc đều không thể cùng này so sánh. Cũng như Tư Lăng Cô Hồng đã từng theo như lời, thuộc về bọn họ hai người gia, nơi đó mới là nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người chân chính thừa nhận gia.

Ở Đường Niệm Niệm trong lòng, nơi đó tuyệt đối không cho phép người khác phá hư.

”Không cần lo lắng, không có việc gì. “Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười nói, lại một ngụm thức ăn uy đến nàng bên môi.

Có hẳn này một câu, Đường Niệm Niệm liền tin, há mồm nuốt vào, hai mắt hưởng thụ dư thừa như híp.

Tư Lăng Cô Hồng ý cười càng đậm.

Đợi cho bữa tối dùng xong, Thù Lam cũng đã trở về, tự mình thu thập.

Lúc này, Đường Niệm Niệm đã oa ở trong lòng ngực hẳn, có chút mơ màng sắp ngủ. Hẳn ôm nàng, một tay nhẹ vuốt về mái tóc của nàng, ánh mắt hơi hơi đầu hướng bắc phương, ai cũng không có nhìn đến hẳn thanh ảnh mờ mịt con người u ám.

Tuyết Diên Sơn Trang.

Ở Đường Niệm Niệm trong mắt như thế quan trọng, ở trong lòng hẳn cũng cùng.

Nơi đó, không dung người khác đặt chân.

Tự tiện xông vào giả ——

Giết không tha.

.....

-----oOo-----

Chương 82: vạn nhân thân táng hương tuyết sơn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hôm sau, ngày lãng phong thanh. Mạ Mã bá 發 飢. Thỉnh nhớ kỹ
bổn trạm

Hương tuyết quận nội trước sau như một náo nhiệt phi phạm, nếu là
có người đi ở trên đường phố, định có thể nghe được có quan hệ
hôm qua đàn hoa yến nghị luận. Đây vốn chính là mỗi năm hương
tuyết quận đàn hoa yến sau, đều có thể nhìn thấy tình huống. Chỉ là
lần này lại có chút bất đồng, đơn giản là lần này đàn hoa yến thật sự
quá mức ‘ xuất sắc ’.

Vô luận là Mộ Linh Nhi linh tú tiểu lệ, thành kính bái lễ hiển vũ; vẫn
là Mộ Dung ngưng thật sự ung dung tuyết tư, có thể nhìn đến quá
khứ tương lai quỷ dị thiên phú; nhất sau lại Đường Niệm Niệm cùng
Mộ Dung ngưng thật sự giảng co, Tư Lãng Cô Hồng đối nàng che
chở, đối Mộ Dung ngưng thật sự vô tình.

Trước mặt mọi người người ta nói đến này đó, trừ bỏ thờ dài lại khó
có mặt khác cảm tưởng. Đây vô ngàn chi chủ đối Kinh Hồng tiên tử
sủng ái, đã lại vô nửa phần giả dối hoài nghi đáng nói. Chỉ sợ này
hương tuyết quận đàn hoa bữa tiệc một chuyện truyền ra đi, này
thiên hạ liền tính không có Kinh Hồng tiên tử kia phiên Thiên Phẩm
đan dược uy hiếp, cũng lại khó có nữ tử dám đối với vô ngàn chi
chủ biểu hiện ra ái mộ.

Rốt cuộc này ái mộ người đã đem cả trái tim thần đều dừng ở mặt
khác nữ tử trên người, đối mặt khác với hắn có ái mộ chi tâm nữ tử
vô tình lãnh đạm, không có nửa phần cơ hội cho, thậm chí còn sẽ
mang đến tai bay vạ gió, cái này kêu những cái đó nữ tử nơi nào
còn dám tiến lên đây toi mạng?

Lúc này, tuyệt trúc cư nội.

Đường Niệm Niệm cũng ở Tư Lăng Cô Hồng tự mình hầu hạ trung mớ hồ phối hợp, đái mặc hảo xiêm y, nàng mị mị con người, liền từ trong trong giới lấy ra đan dược hướng trong miệng đưa.

Ngoài cửa, Thù Lam sớm liền chờ ở nơi đó, nhìn đến hai người từ trong phòng đi ra, này liền đi theo ở phía sau, nhẹ giọng bẩm báo nói:” Trang chủ, tiểu thư, hành trang đều chuẩn bị tốt. Mộc cô nương biết được hôm nay phải đi, sáng sớm khi liền mang theo Ali sáu người ra ngoài đi, nói là muốn mua vài thứ trở về. “

Đường Niệm Niệm liền hí hóp con người gật đầu.

Thù Lam nhìn ra nàng ánh mắt vài phần mệt mỏi, thanh âm càng phóng nhẹ một ít,” Liên Kiều cùng Mộc hương các nàng cũng đi theo đi, nói muốn đem này đông xuân thành ăn ngon chơi vui đồ vật đều phải thu nạp một lần, có việc cũng có thể giúp giúp Mộc cô nương. “

Đang nói, phương xa liền truyền đến Diệp thị tỷ muội ríu rít cười vui thanh, ần ần còn có vài tiếng Mộc Linh Nhi tiếng cười, thực mau liền thấy các nàng cùng Ali sáu người thân ảnh xuất hiện ở sân cửa.

”Chủ mẫu! “

”A Nạp La! “

Diệp thị tỷ muội cùng Mộc Linh Nhi thanh âm cơ hồ đồng thời truyền ra, ngay sau đó tam nữ liền cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái. Diệp thị tỷ muội ha ha bật cười, Mộc Linh Nhi tắc hơi hơi có chút thẹn thùng, cũng đi theo cười khẽ cười.

Thù Lam này sẽ đi tới, nhìn nhìn trước mặt tam nữ, còn có hậu mặt trên người không hề dư thừa đồ vật Ali sáu người, hỏi:” Đồ vật đều lấy lòng? “

Liên Kiều cười nói:” Đúng vậy, chúng ta tìm được rất nhiều đặc biệt ngoạn ý cùng ăn, chủ mẫu có thể chơi, tương lai tiểu chủ tử cũng có

thể chơi. Còn có ăn, chủ mẫu có thể trước thử xem, chúng ta đều có đem phương thuốc mua tới! “

Mộc hương nhìn đến Thù Lam ánh mắt đầu hướng Mộc Linh Nhi cùng Ali bọn họ, này liền cười nói:” Linh nhi bọn họ mua đều là chút lương thực, nghe bọn hắn nói Mộc Sâm quốc lương thực đều bị chu quốc cướp đoạt, lần này trở về phải cho đại gia ăn cơm no. Ta xem bọn họ cũng phiền toái, nếu là mượn xe chỉ sợ lên đường cũng chậm, cho nên liền hỗ trợ đều cất vào túi Càn Khôn bên trong. “

Mộc Linh Nhi nhẹ giọng nói:” Không ngừng phiền toái, còn làm mộc hương tỷ tỷ tiêu tiền..... “

Nàng lời nói còn không có nói xong, mộc hương liền lúc lắc nói, không thềm để ý cười nói:” Nếu Mộc Sâm thủ đô về chủ mẫu, thuộc về chủ mẫu tự nhiên đến là tốt, như thế nào có thể làm ăn không đủ no đâu. Nghe người nói, Mộc Sâm người trong nước tuy rằng không nhiều lắm, xem Ali bọn họ liền biết này lương cơm ăn cũng không nhỏ, liền người mua những cái đó như thế nào đều không đủ. Đến nỗi tiêu tiền không tiêu tiền, này người liền không cần suy nghĩ, chúng ta thật đúng là không thiếu tiền. “

Chỉ bằng Tuyệt Diên Sơn Trang cùng tư lãng gia tộc tài lực, chút tiền ấy tài đích xác bất quá là chín trâu mất sợi lông, ngày thường bọn họ ăn uống chi phí, so với hoàng tộc đều từng có đều bị cập.

Nghe được nàng lời này, mặt sau Ali sáu người, đều là không khỏi trào trào đầu, cười ngây ngô lên. Thật sự là bọn họ lương cơm ăn thật sự không nhỏ, so với Chiến Thương Tiễn đều phải nhiều thượng ba bốn lần.

Thù Lam từ nàng lời này cũng nghe xảy ra chuyện đại khái, này cũng cười nói:” Chính như mộc hương, này đó thật sự không cần để ý. “

Liên Kiều ở bên cạnh cười nói:” Huống chi người cũng cho chúng ta đáp lễ, này túi nhưng thú vị thực, không tầm quả nhiên thần kỳ. “

Nàng nói, trong tay lấy ra một cái bạc màu lam cầm túi lòi kéo cấp Thù Lam xem, cười hì hì nói:” Đừng nhìn như vậy tiểu, chỉ cần hướng bên trong trang đồ vật, có thể tể đến người như vậy phần lớn sẽ không phá. “

Thù Lam liền nhìn nàng đem kia cầm túi lòi kéo không ngừng biến hình, lại đích xác không có chút nào tổn hại bộ dáng, thực sự thú vị.

Mộc Linh Nhi ngược mắt nhìn bọn họ, non nớt trên mặt cũng biểu lộ tươi cười. Này cười không phải ngày thường rụt rè có lẽ cười, lại là rõ ràng chính xác tươi cười, đem nàng non nớt cùng thuần nhiên chi khí tất cả nhuộm đậm mà ra.

Thời gian tiệm quá, đồ ăn sáng dùng qua đi, ngày cũng dần dần dâng lên, ánh nắng vừa lúc.

&nbs

.....

p; mọi người đã sớm đem hành trang thu thập hảo, liền theo Tư Lăng Cô Hồng hướng hương tuyết quận chỗ cửa thành mà đi.

Dọc theo đường đi, mọi người tuy rằng nhìn đến bọn họ thân ảnh, lại tự giác an tĩnh lại, tránh ra con đường, liền nhìn bọn họ mấy cái trong nháy mắt liền biến mất ở trong tầm mắt.

Vừa ra cửa thành, Thù Lam trong miệng liền phát ra một tiếng thét dài, mọi người tại chỗ chờ.

Mộc Linh Nhi ngay từ đầu còn có chút nghi hoặc, nhưng mà không lâu nhìn đến trên bầu trời bạch liêu xe sau khi xuất hiện, trên mặt liền không khỏi ngẩn ngơ, mãi nhãn đều là kinh ngạc cảm thán thích. Diệp thị tỷ muội nhìn, nhướng mày cười, đắc ý nói:” Đây là bạch liêu xe, trang chủ cùng chủ mẫu chuyên tòa, chính là Tuyết Diên Sơn Trang đại gia hao hết tâm tư đúc ra thành, xinh đẹp đi? “

”Ân! “Mộc Linh Nhi hoàn hồn, ánh mắt còn có rờn đi bạch liêu trên xe,” thật xinh đẹp, a Nạp La nên có được hết thảy tốt nhất. “

Nghe được nàng lời nói, Diệp thị tử muội đều bật cười.

Đương bạch liêu xe rơi xuống đất, Tư Lăng Cô Hồng liền ôm Đường Niệm Niệm vào bên trong xe, Thù Lam cũng ngồi trên xa phu vị trí. Những người khác, cũng từng người lên ngựa thú. Thù Lam này sẽ tặc nhìn về phía Mộc Linh Nhi đám người.

Sớm tại hôm qua nàng liền cấp Mộc Linh Nhi đề qua, hay không phải cho bọn họ chuẩn bị mã thú, nhưng mà được đến lại là bọn họ đều có từng người kỵ thú đáp án.

Mộc Linh Nhi cười một chút, sau đó lòi ra treo ở trên cổ sáo nhỏ, để vào trong miệng thổi lên.

Không cần thiết một lát, trên bầu trời liền xuất hiện một đầu năm màu phượng tước, này phượng tước bích miệng hồng quan, đặc biệt là cái đuôi năm điều phượng vũ đặc biệt thấy được động lòng người. Mọi người cũng không khỏi xem đến tán thưởng, trong lòng hơi hơi có chút kinh ngạc.

Này năm điều phượng vũ phượng tước nhưng không đơn giản, nếu là một cái phượng vũ bất quá là bình thường phượng tước mà thôi, ngược lại năm điều phượng vũ còn lại là phượng tước trung hoàng tộc, thực lực trên mặt đất thánh phía trên.

”Màu nhi. “Mộc Linh Nhi tiếng cười một gọi.

Năm màu phượng tước từ không trung cúi xuống thân, nhẹ nhàng dừng ở nàng bên người, thân mật dùng đầu cọ cọ nàng, màu đen con người dạo qua một vòng. Đương nhìn đến mộc hương trên vai Bạch Lê cùng xà quái khi, hiện lên một sợi giạt mình.

Mộc Linh Nhi vượt năm màu phượng tước, triệu mọi người cười nói:” Đây là màu nhi. “

Ali sáu người lúc này cũng phát ra một tiếng gầm nhẹ, sáu đầu cường tráng cao lớn lang thú cũng từ nơi xa vụt ra, ở sáu người trước mặt dừng lại.

Mộc Linh Nhi cùng Ali sáu người đều từng người thượng chính mình tọa kỵ, Thù Lam nhìn cũng không có nói thêm nữa cái gì, lập tức một tiếng kêu nhỏ, bạch liêu xe liền bay lên trời. Mộc Linh Nhi cũng nhẹ sò soạng một chút phượng tước màu nhĩ, từ trên mặt đất bay lên trời.

Trên mặt đất mọi người tắc theo sát đi theo.

Đương Tô Duy Thâm nghe được tin tức, đuổi tới hương tuyết quận thành cửa khi. Nhìn đến chỉ có một chúng ngốc lập bá tánh, còn có đã chỉ còn lại có một chút hắc ảnh đi xa mọi người.

Hắn sắc mặt hơi hơi trầm trọng, này Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng thật sự đáp ứng kia nha đầu yêu cầu? Nếu là hắn thật sự trợ giúp kia nha đầu, chẳng khác nào cùng Đại Chu quốc đối kháng. Hắn đông xuân thành Tô gia tuy rằng đã xem như độc thân một thành, nhưng là cùng Đại Chu quốc chung quy vẫn là có thiên ti vạn lữ can hệ. Nếu là Đại Chu quốc chịu khổ, hắn đông xuân thành Tô gia tự nhiên cũng sẽ đã chịu cực đại ảnh hưởng.

"Xem ra, kế hoạch muốn trước tiên....." Tô Duy Thâm một tiếng cười khổ lúc sau, nhìn xa phương xa hai mắt thâm thúy," đến trở về cùng đại ca hảo hảo thương lượng một phen mới được a."

Lại là cùng thời gian, Bắc Vực hư tuyết sơn thượng.

Một bộ bạch y áo gấm Đường Thu Sinh đứng ở kịch liệt phong tuyết trung, khuôn mặt cùng hai mắt đều bị phong tuyết thổi đến đau nhức, hắn híp hai mắt, nhìn phía trước sương mù.

Ước chừng chờ nửa canh giờ, trong sương mù đi ra mấy đạo thân ảnh, đi ở đằng trước là một người người mặc áo đen cao lớn lão nhân. Hắn khuôn mặt hơn phân nửa đều bị che lấp ở mũ choàng trung, đi bước một đi ở tuyết địa thượng, bước ra đạo đạo thiên hồ,

làm người nhìn chỉ cảm thấy một trận mạc danh hơi thở, làm trái tim đều có chút trầm trọng.

Đường Thu Sinh trên mặt theo hấn xuất hiện mà lộ ra tươi cười, liền đi lên trước, cung kính nói:” Mã đại sư, không biết này trận pháp phá như thế nào? “

Mã đại sư không có lập tức đáp lời, Đường Thu Sinh thấy vậy, thái độ cũng càng thêm tôn kính, nói:” Là vấn đề quá mức sót ruột, vọng mã đại sư thứ lỗi, chỉ là từ vào này Bắc Vực đã qua đi hơn một tháng, hiện giờ lại bị này trận pháp vây, thật sự làm nhân tâm trung không cam lòng. “

Mã đại sư nghiêng đầu, tuy rằng không có nhìn đến hấn đôi mắt, nhưng là Đường Thu Sinh rõ ràng cảm giác được một đôi lạnh nhạt tầm mắt.

Hấn hơi thở hơi hơi một đốn, lời nói cũng là một ngẩn.

Mã đại sư thanh âm rét lạnh nghẹn ngào,” người nếu tưởng nóng lòng kiến công tiến đến chịu chết, lão phu định không ngăn cản. “

Đường Thu Sinh bị hấn như thế không khách khí nói đến trong lòng một bực, lại không dám đối này phát tiết. Thầm nghĩ trong lòng, quân tử cần lòng có chịu đựng, không cùng người khác chấp nhặt. Sau đó bồi gương mặt tươi cười, cung kính nói:” Mã đại sư nói đùa, vấn đề cũng không có muốn nóng lòng kiến công, chỉ là không muốn cô phụ Hoàng Thượng kỳ vọng cao, sớm chút đem này đó tà ma ngoại đạo xử lý, thay trời hành đạo. “

Mã đại sư làm bạch môi nghe được hấn

.....

Cuối cùng một tiếng lời nói, xả ra một đạo châm chọc độ cung,” thay trời hành đạo? “

Hắn chỉ là một tiếng hỏi lại, không có tiếp theo mặt sau nói, chỉ là liền này một tiếng lộ ra châm chọc liền đủ để cho vừa mới còn về mặt hạo nhiên chính khí Đường Thu Sinh, sắc mặt nháy mắt hóa thành tức giận, xê dịch khẩu, không có phát ra âm thanh.

Mã đại sư lãnh đạm nói:” Này trận pháp cực diệu, nếu cường lực phá chi, sẽ khiến cho tuyết lở, đến lúc đó cửu tử nhất sinh. “

Đường Thu Sinh thanh âm khó nén một mặt khinh thường giận tái đi, phản bác nói:” Đã là như thế, tuyết lở cũng hảo, chỉ cần hiến thân cực nhỏ nhân mã, liền làm này Tuyết Diên Sơn Trang mai táng với này hư tuyết sơn trung! “

Mã đại sư bước chân một đống, thanh âm lãnh lệ, cười nhạt một tiếng,” như thế, thu du chờ liền làm này hiến thân người như thế nào. “

Đường Thu Sinh trào dâng mở miệng ra, chỉ là thanh âm chưa bao giờ toát ra yết hầu liền hóa thành không tiếng động cứng họng, hắn mấy phen há mồm ngậm miệng, trong mắt đã có tức giận, cuối cùng nói:” Ta thân là này vạn người thống lĩnh, đưa bọn họ dẫn dắt đến tận đây tất yếu đưa bọn họ mang về, mới không phụ hoàng ân mệnh mông cuồn cuồn. “

Mã đại sư lạnh lùng cười,” thu du chờ vẫn là ngọc lãnh đem lều trại nội, nhiều đọc chút sách cho thỏa đáng. “

Đường Thu Sinh nhất thời còn không có nghe minh bạch hắn lời này ý tứ, ngay sau đó vốn là đảo lên khuôn mặt liền ả ả phát thanh, chỉ là mã đại sư thân phận bãi tại nơi đó, hắn nếu là đối này động thủ, chẳng những rước lấy một đống phiền toái, còn sẽ làm lần này hành động càng khó hoàn thành.

Đường Thu Sinh nghĩ nghĩ, tự giác vừa mới chính mình kia phiên ý tưởng vẫn chưa có sai, mấy phen muốn thực tiễn thử xem, bên kia đã đi xa mã đại sư lạnh nhạt nghẹn ngào thanh âm truyền đến:” Nếu khiến cho tuyết lở, chẳng những sẽ không đối Tuyết Diên Sơn Trang

có nửa phần thương tổn, ngược lại đem con đường này cũng phá hỏng, muốn lại tìm nhập khẩu, khó càng thêm khó. “

Hắn thanh âm như cũ ẩn chứa khinh thường mỉa mai, tựa đã sớm đem Đường Thu Sinh ý tưởng nhìn thấu.

Đường Thu Sinh sắc mặt có thể nói là thanh bạch rõ ràng, mấy phen biến hóa, cuối cùng hung hăng huy tay áo, xoay người rời đi.

Mã đại sư lúc này tắc về tới chính mình lều trại nội, lấy ra giấy Tuyên Thành bút mực tinh tế họa tính.

Này Tuyết Diên Sơn Trang trận pháp huyền diệu, hắn cũng ước chừng tiêu phí một tháng mới tìm được sinh cơ, muốn tiến vào không phải việc khó. Chỉ là hắn có loại mặc danh cảm giác, nơi đó chưa chắc chính là sinh cơ, ngược lại tựa hồ ẩn núp cái gì, nếu là tự tiện xông vào đem chi đánh thức, nghênh đón bọn họ chính là vô biên kiếp nạn.

”Rốt cuộc là cái gì……. “Mã đại sư trong lòng đã có kinh hỉ lại có kích động, càng là nan giải trận pháp hắn liền càng hưng phấn. Sớm tại ba ngày trước hắn liền tìm tới rồi kia chỗ nhập khẩu sinh môn, chỉ là đúng là kia mặt tản ra không đi bất an vờn quanh tâm thần, làm hắn không có đem nói đến đi ra ngoài. Tiếp theo ba ngày tới không ngủ không nghỉ tìm kiếm nguyên nhân, chờ đến hôm nay xuất hiện như cũ không có tiến triển.

Mã đại sư hung hăng nhíu mày, hắn bức thiết muốn biết được đáp án, chỉ là lý trí lại không ngừng làm hắn lùi bước.

Tuyết Diên Sơn Trang nội.

Một phương quỳnh lâu các vũ.

Triệu Thiết, Thư Tu Trúc, Tống Quân Khanh ba người ngồi chung một đường.

Ngày thường nhất tùy tiện Triệu Thiết, lúc này sắc mặt âm trầm, trong mắt tinh quang lấp lánh, kiện thác cao lớn thân hình, làm người liếc mắt một cái nhìn lại chỉ cảm thấy ngàn trượng núi cao áp xuống khí thế. Hấn lạnh lùng nhìn về phía vô biên phía trước, thanh âm như hồng, đại chung đánh,” này Cẩm Quốc thật lớn khí thế, một vạn tinh binh tấn công Tuyết Diên Sơn Trang, không tìm nhập khẩu không rời, xem ra thị phi muốn đem chúng ta Tuyết Diên Sơn Trang diệt trừ không thể. “

Tổng Quân Khanh tay phải cầm ngọc cốt phiến nhẹ gõ tay trái lòng bàn tay, cười nói:” Lần này lãnh đem chính là chủ mẫu thân huynh, này Cẩm Quốc hoàng đế đánh hảo bàn tính. “

Triệu Thiết lãnh quát:” Thân huynh trưởng lại như thế nào, sớm tại ngày đó chủ mẫu ở Đường Môn thượng Tuyết Diên Sơn Trang kiêu hoa, liền cùng Đường Môn lại vô can hệ. “

Tổng Quân Khanh nói:” Chỉ là người ngoài nhưng không bằng này tưởng. “Hấn nghiêng đầu nhìn về phía bên người từ đầu chí cuối bình đạm uống trà Thư Tu Trúc, cười hỏi:” Một chút không lo lắng? Tuyết Diên Sơn Trang bên trong binh mã nhưng không kịp kia đã bò đến ngoài cửa Cẩm Quốc tinh binh, chẳng sợ đánh thắng, sợ cũng muốn tổn hại sơn trang vài phần nguyên khí. “

Thư Tu Trúc thản uống trà xanh, buông chén trà, đạm nói:” Lúc trước các người vì sao đi vào Tuyết Diên Sơn Trang? “

Này vừa hỏi, chính là đem Triệu Thiết cùng Tổng Quân Khanh cấp hỏi đến nao nao. Như vậy xa xăm sự tình, nếu không có hấn này vừa hỏi lên, chỉ sợ bọn họ đều mau quên mất.

Thư Tu Trúc vẫn chưa chờ bọn họ trả lời, chỉ đạm nói:” Tuyết Diên Sơn Trang được xưng là giang hồ đệ nhất sơn trang, lấy thần bí xưng, cũng không tham dự giang hồ hoặc triều đình việc, hành vi tùy ý chỉ bằng tâm tình, cũng bị xưng là này phiến thiên hạ tốt nhất thanh tịnh đào nguyên, tị nạn mà. “

Hắn con người sâu thẳm,” có thể vào Tuyết Diên Sơn Trang giả, liền tẩy sạch ngày xưa yêu hận tình thù, thân phận địa vị, chỉ vì sơn trang người. “

Triệu Thiết cùng Tổng Quân Khanh đều đã hoàn hồn, nghe được hắn nói, trên mặt một mảnh trầm tĩnh.

Không sai, vào Tuyết Diên Sơn Trang bọn họ chính là Tuyết Diên Sơn Trang người, đối với đối phương thân phận có lẽ biết được, có lẽ không biết đều không có dò hỏi. Hiện giờ bọn họ chỉ là Tuyết Diên Sơn Trang người, Tuyết Diên Sơn Trang tứ phương các chủ.

Thư Tu Trúc ánh mắt đầu hướng địa lao nơi.

.....

Tại thế nhân trong mắt, địa lao là nhất âm u tuyệt vọng địa phương. Nhưng mà Tuyết Diên Sơn Trang địa lao lại không giống nhau, có thể vào trong đó người đều cực kỳ đặc thù, các có từng người nguyên nhân, nhiều là tự nguyện tiến vào địa lao nội, chỉ dư một mảnh thanh tịnh.

Nơi đó, một mảnh băng nguyên, chín căn cự trụ chót vót giống như phá vân như thiên, thật lớn băng khóa áp lực hùng vĩ, tựa chính trời buộc cái gì.

Thư Tu Trúc đẩy mắt một mảnh lạnh nhạt băng hàn, nhàn nhạt nói:” Nơi này là Tuyết Diên Sơn Trang, sớm tại tiến vào nơi này, liền không cần lo lắng. “

Triệu Thiết cùng Tổng Quân Khanh liếc nhau, sau đó lần lượt cười.

Bọn họ nghĩ mọi cách, tránh phá đầu tiên vào Tuyết Diên Sơn Trang vì còn không phải là nơi này thanh tịnh tự tại? Không hề trời buộc, hết thảy tùy tâm. Không còn nhìn thấy bên người lợi dục huân tâm, lòng người khó dò.

Tổng Quân Khanh triển khai cây quạt, nhẹ lay động vài cái, nói:”
Cầm Quốc đưa lên chúng ta Tuyết Diên Sơn Trang này phân đại lễ,
Tuyết Diên Sơn Trang nào có không đáp lễ đạo lý? “

Triệu Thiết tiếng cười giống như chuông lớn gõ vang, ngưu hai mắt
nhúu lại, cười lạnh nói:” Này phân lễ, tự nhiên đến còn. “

Thư Tu Trúc không nói gì, sắc mặt đạm tĩnh, cam chịu hai người nói.
Hắn hai tròng mắt như thâm, nhẹ nhàng chậm chạp mặc thanh nói:”
Hôm nay, sợ là muốn rối loạn. “

”Loạn? “Tổng Quân Khanh nghe vậy, cây quạt một đốn, nói:” Loạn
cùng không loạn không sợ, chỉ xem trang chủ suy nghĩ. Nếu vào
vũng nước đục này trung, ta Tổng Quân Khanh tự nhiên trước thân
sĩ tốt, không hề sợ. “

Triệu Thiết thanh trầm hậu kiên quyết,” phạm Tuyết Diên Sơn Trang
giả, này xa tất tru. “

Thư Tu Trúc ánh mắt lập loè, khóe miệng nhẹ cong.

Tuyết Diên Sơn Trang thanh tịnh chọc người tham luyến, chỉ là nhân
tâm vốn là tồn tại, nơi nào có vĩnh viễn bằng phẳng an tĩnh thời
điểm.

Bốn ngày sau.

Một chỗ không người sơn dã thanh tuyền bên cạnh, bốn đầu bạch
liêu thú chính quỳ rạp trên mặt đất, bạch liêu xe ở nắng sớm hạ phát
ra doanh doanh ôn nhuận, làm người hoa mắt say mê.

Mọi người ở nước sơn tuyền bên cạnh đơn giản rửa sạch một phen,
Thù Lam cũng đem dính ướt khăn điệp hảo, đưa đến bên kia dưới
tàng cây ngòi Tư Lăng Cô Hồng trước mặt. Nhìn hắn tiếp nhận đi,
mềm nhẹ vì Đường Niệm Niệm chà lau khuôn mặt, này liền không
tiếng động rời đi đến một bên đi.

Mộc Linh Nhi đi đến nàng bên người, thấp giọng lo lắng hỏi:” A Nạp La, thoát nhìn giống như thực mỗi một? Có phải hay không đuổi đến quá nhanh? Nếu không..... “

Thù Lam lắc đầu, đánh gãy nàng lời nói nói:” Chỉ cần mau chóng tới rồi thánh địa, tiểu thư liền sẽ hảo. “

Đường Niệm Niệm rất nhiều chuyện đều sẽ không tránh đi nàng, cho nên tuy rằng không có được đến xác thực đáp án, chỉ là từ Đường Niệm Niệm trong miệng nghe tới cũng đủ để cho nàng đoán ra điểm cái gì.

Huống chi những ngày qua, bọn họ đích xác lên đường đuổi thật sự cấp, trừ bỏ ngẫu nhiên nghỉ ngơi, ăn uống đều dùng Tích Cốc Đan thay thế, tọa kỵ tiêu hao tinh lực cũng bị uy hạ đan dược bổ sung.

”Nga. “Mộc Linh Nhi gật gật đầu, lại nhìn nhìn ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, nhấp nhấp xuân, vì chính mình không có cách nào làm cái gì mà khó chịu.

Thù Lam lúc này hỏi:” Lấy như vậy lên đường tốc độ, cần bao lâu mới đến Mộc Sâm quốc thánh địa? “

Mộc Linh Nhi biết được trong đó quan trọng, tự nhiên biết đều bị đáp, tính nhẩm một hồi, nói:” Nếu vô tình ngoại, 43 ngày nhưng đến. “

Đối với nàng như thế tinh chuẩn đáp án, Thù Lam cũng không có hoài nghi, này liền gật gật đầu.

Dưới bóng cây.

Vốn là vì Đường Niệm Niệm chà lau gò má Tư Lăng Cô Hồng động tác đột nhiên một đốn, trong mắt sương đen mờ mịt hóa thành đen đặc, nghiêng đầu nhìn về phía phương xa, tựa xuyên thấu qua vô biên địa vực thấy được nơi nào đó.

Mộc Linh Nhi cũng ở thời điểm này thân thể đột nhiên run lên, lui về phía sau một bước, có chút kinh hách bay nhanh đảo qua Tư Lăng Cô Hồng, dừng ở Đường Niệm Niệm trên người mới khôi phục một ít bình tĩnh.

Thù Lam nghi hoặc nhìn nàng một cái, lại nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, chỉ cảm thấy lúc này hấn đích xác có chút khác thường, quá mức yên tĩnh không gọn sóng biểu tình, làm người hoàn toàn đoán không ra hấn lúc này ý tưởng.

Ở hai người bên người ngốc lâu rồi, Thù Lam cũng biết được nếu là Tư Lăng Cô Hồng lộ ra như vậy bộ dáng, định là có người nào muốn xui xẻo. Chỉ là này xui xẻo người tuyệt đối không phải là bọn họ, chỉ cần sáng tỏ điểm này, liền không có gì hảo kinh hoảng.

”Cô Hồng, “Đường Niệm Niệm lười biếng mềm mại kêu một tiếng, nhẹ nhàng lên con người, hỏi:” Tuyết Diên Sơn Trang? “

Tư Lăng Cô Hồng thu hồi con người, chấp khởi tay nàng, dùng ướt khăn tinh tế mềm nhẹ chà lau, thỉn thanh nói:” Không có việc gì. “

”Ân. “Đường Niệm Niệm gật đầu, sau đó nhẹ nhàng nói:” Ta cũng không có việc gì, Cô Hồng không lo lắng. “

Tư Lăng Cô Hồng chà lau nàng tay động tác hơi hơi một ngăn, nhìn nàng mơ màng sắp ngủ, lại cố nén thanh tĩnh khuôn mặt. Cánh tay một câu liền đem nàng bế lên tới, cúi đầu ngậm lấy nàng môi. Hôn môi trung Đường Niệm Niệm con người chớp chớp, gần như tham lam dường như dẫn hút hấn.

Một hồi lâu, thẳng đến nàng hô hấp

.....

Dồn dập, con người dần dần có chút thất thần mông lung, Tư Lăng Cô Hồng mới liền nàng buông ra, nhẹ ở nàng thỉn mị con người hôn môi, thấp giọng trấn an nói:” Niệm Niệm, ngủ, ta ở. “

Đường Niệm Niệm nghe kia réo rất nhẹ nhàng chậm chạp, giống như có ma lực tiếng nói, con người lại nhẹ chớp chớp, nỉ non nói:” Tình lại cái thứ nhất muốn xem thấy Cô Hồng..... “

”Hào. “Hắn theo tiếng.

Đường Niệm Niệm này cũng không có lại kiên trì, toàn bộ ngã vào trong lòng ngực hắn, hô hấp đều đều bằng phẳng, nặng nề ngủ.

Tự Lăng Cô Hồng nhẹ vỗ về mái tóc của nàng, không tiếng động nhìn, như vậy chuyên chú ôn nhu làm người không đành lòng quấy rầy.

Chung quanh mọi người cũng tự giác phóng nhẹ hô hấp hành vi, thần sắc nhu hòa. Duy độc Mộc Linh Nhi nhỏ xinh non nớt thân thể có chút rất nhỏ run rẩy, nhấp môi cố nén.

Chủ.....

Một tiếng thương ngâm xuyên thấu qua vô tận hư không, truyền vào Tự Lăng Cô Hồng trong óc.

Tự Lăng Cô Hồng ngón tay một chút một chút nhẹ vỗ về Đường Niệm Niệm, thiền rũ mắt tử, cô đơn đứng ở Đường Niệm Niệm trên người, trong đó ôn nhu chút nào chưa biến.

Giết.

Xa ở ngàn dặm ở ngoài Bắc Vực hư tuyết sơn thượng.

Mã đại sư ở lại trải qua liên tục ba ngày không ngủ không nghỉ thăm dò, như cũ tìm không thấy trong lòng bất an nguyên nhân lúc sau, cuối cùng là ở hôm nay nhin không được đem sinh môn cáo ra, làm Đường Thu Sinh dẫn dắt vạn quân phá trận đi vào.

Theo trận pháp vừa vỡ, nhập mọi người trong mắt đó là một mảnh vô biên rộng lớn băng nguyên. Chín căn tận trời băng trụ thật lớn bức nhân, hàn băng thiết khóa quán quanh. Từng tòa ngưng sương thiết lao, còn có từ xa nhìn lại, quỳnh lâu ngọc vũ, một mảnh Mai

Lâm lăng mạn, cao kiêu nước chảy, băng sương mù mờ mịt trung, giống như tiên cảnh.

”Tuyết Diên Sơn Trang..... “Dẫn đầu Đường Thu Sinh nhìn trước mắt chi cảnh, ngẩn ra lúc sau, nhướng mày câu môi, thần thái phi dương cười nói:” Giang hồ đồn đãi, thiên hạ đệ nhất sơn trang, thần bí khó tìm, không người nhưng phá thanh tịnh đào nguyên —— “

”Bất quá như vậy! “Hắn trường thanh cười, tiếng cười vui sướng, có thể thấy được hắn đối này Tuyết Diên Sơn Trang oán hận chất chứa sâu.

Mã đại sư nghe được hắn như vậy ngôn luận vẫn chưa ra tiếng châm chọc, càng không có liếc hắn một cái. Từ tiến vào nơi này hắn ánh mắt đã bị kia chín căn trời xanh băng trụ hấp dẫn mà đi, trong miệng lầm bầm:” Đây..... Đây là, đây là cái gì trận..... Không đúng, không đúng, này..... “

Đường Thu Sinh cũng đem hắn như vậy si ngữ nghe lọt vào tai trung, hừ cười một tiếng, ánh mắt nhìn chung quanh chung quanh, cười nói:” Xem ra nơi này là Tuyết Diên Sơn Trang nhà tù nơi, cũng không biết giết hại nhiều ít trung lương. “

Hắn chân dẫm lạnh băng băng tuyết mặt đất, đi bước một đi lên, một lúc sau, đáy mắt hiện lên nghi hoặc,” này Tuyết Diên Sơn Trang cảnh giác như thế chi thấp? Thế nhưng tới rồi hiện giờ cũng không phát hiện ta chờ đã đến? Là có mai phục, vẫn là sớm liền dọa chạy? “

Mã đại sư thân thể lúc này đột nhiên chấn động, khiếp sợ ngẩn đầu, nhìn kia trời xanh băng trụ thượng băng hàn xiềng xích chậm rãi tắc đứt từng khúc nứt.

Đường Thu Sinh không hề sở giác, dương tay trầm giọng nói:” Vô luận Tuyết Diên Sơn Trang có gì chờ âm mưu, bất quá là hấp hối giây giũa, hôm nay chắc chắn diệt với Cẩm Quốc thiên uy dưới! Toàn quân nghe..... “

”Không đối ——! “Mã đại sư kinh hô đem hấn thanh âm đánh gãy.

Đường Thu Sinh quay đầu lại, chỉ thấy mã đại sư liên tiếp lui vài bước, áo đen mũ choàng hạ lộ ra nửa khuôn mặt hoàn toàn trầm trọng khiếp sợ, sau đó chỉ nghe hấn gọi nói:” Chạy ——! “

Người khác đã cấp tốc ra bên ngoài lóe đi.

Đường Thu Sinh trên mặt còn có kinh lãng, vạn người binh mã đồng dạng mặt mang kinh nghi.

”Rống ——! “

Một tiếng thương ngâm đột nhiên vang vọng toàn bộ hư tuyết sơn mạch, bức cho nhân khí huyết dâng lên, tâm ma loạn thần.

Lạnh băng hung mãnh trận gió từ chín phương băng trụ nội hướng Đường Thu Sinh đám người nơi quét ngang mà đi, thổi đến bọn họ thân hình không xong, hai mắt mê ly, nhất thời thấy không rõ bất luận cái gì. Không đợi bọn họ phản ứng, bên tai chỉ nghe được” bạch bạch bạch bạch “Cái gì nứt toạc rách nát thanh, một cỗ kinh thiên khí thế chợt hiện, giống như Thập Vạn Đại Sơn áp xuống.

Phong tuyết đan xen trung, Đường Thu Sinh trắng bệch sắc mặt, mở to hai mắt nhìn trước mắt một màn.

Trong朦胧 lung, một đạo ước chừng trăm trượng có thừa hắc ảnh từ chín phương băng trụ trung hiện hình, nó quay quanh băng trụ phía trên, thật lớn đầu, một đôi đen nhánh không ánh sáng mấy đục u lam đồng trông lại, so với này hư tuyết thượng băng tuyết càng lạnh băng vô tình, tàn bạo như địa ngục vực sâu.

Đường Thu Sinh toàn bộ thân thể căng chặt, vẫn không nhúc nhích, giống bị băng tuyết đông cứng.

Thẳng đến không biết là ai hoảng sợ một tiếng,” long! “

Mọi người bừng tỉnh, đó là đầy mặt hoảng sợ chi sắc.

Giờ khắc này, bất quá chớp mắt. Trước mắt thật lớn long đầu chưa động, một mặt bóng đen lại quét đến vạn nhân thân trước, cùng với kịch liệt trận gió, mọi người trên mặt hoảng sợ chi sắc. Một cái chớp mắt người ngã ngựa đổ, tử thương khắp nơi.

Đường Thu Sinh cũng vào lúc này hoàn hồn, sau đó gào rống một tiếng:” Triệt ——! “

&n

.....

bsp; không cần hấn ngôn ngữ, dư lại nhân mã đều không còn có nửa phần đối kháng chi tâm, dùng hết toàn lực triều đường cũ thoát đi, hoảng sợ thanh nổi lên bốn phía.

Nơi xa lâu canh.

Thư Tu Trúc, Triệu Thiết, Tổng Quân Khanh ba người đứng ở lâu vũ bên cạnh, yên lặng nhìn trước mắt này hết thấy, tuy là bọn họ cũng bị trước mắt này hết thấy kinh nhiếp.

Bọn họ vẫn luôn biết được địa lao nơi đặc thù, ở nơi đó tu luyện khi cực nhanh, đây cũng là vào ở Tuyết Diên Sơn Trang địa lao nội trong đó một bộ phận người nguyên nhân. Kia chín phương bằng trụ, hàn băng xích sắt, làm như quán quanh cái gì, phong tỏa cái gì, áp lực trầm trọng, chỉ là trải qua khi liền làm người cảm giác một cỗ mạc danh áp lực.

Này đó bọn họ đều không có hướng Tư Lăng Cô Hồng dò hỏi, duy độc biết được nơi đó không đơn giản.

Tuyết Diên Sơn Trang nhập khẩu chỉ có hai nơi, một chỗ ở Bàn Long Sơn diên thiết khóa, một chỗ đó là này hộ trang trận pháp trong vòng. Nếu không có là dùng chính xác giải trận pháp tiến vào, tiến vào liền không phải Tuyết Diên Sơn Trang cửa, mà là này bằng nguyên lao nội.

Bọn họ đều không phải là không có phát hiện Đường Thu Sinh dám người xuất hiện, chỉ là sớm có chuẩn bị, gây ông đập lưng ông mà thôi.

Bọn họ tin tưởng Tuyết Diên Sơn Trang tuyệt đối không có dễ dàng như vậy làm người tùy ý tiến vào, cũng tin tưởng Tư Lăng Cô Hồng bản lĩnh, lại cũng sẽ không thúc thủ quan khán, làm kia chỉ cần bảo hộ kẻ yếu.

Nhiên, trước mắt một màn, đủ để cho bọn họ khiếp sợ, đối Tư Lăng Cô Hồng kính sợ càng sâu một phân.

Hắc long xuất hiện tuyệt phi ngẫu nhiên, chỉ sợ Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng không ở Tuyết Diên Sơn Trang trong vòng, bọn họ cũng đều không phải là đem tin tức truyền ra đi, nhưng là hẳn lại như cũ biết được nơi này phát sinh hết thảy. Lần này Cẩm Quốc việc làm, chỉ sợ chọc giận hẳn.

Quay quanh chín phương từng thiên băng trụ thượng hắc long bay lên không, thật lớn thân hình đem chạy trốn không kịp nhân mã toàn đảo qua mà chết. Không cần thiết một lát, băng nguyên thượng dù sao nằm ngàn số thi thể, màu đỏ tươi máu chảy xuôi ở tuyết trắng băng nguyên thượng.

Đương còn lại Cẩm Quốc binh mã chạy ra địa lao băng nguyên, nhìn đến bên ta hạ trại chỗ khi, còn chưa tới kịp cao hứng, liền nghe được vài tiếng hoảng sợ, quay đầu lại nhìn lại, lại thấy kia trăm trụ thượng hắc long thể nhưng đi theo mà đến.

”Đứng lại, xếp hàng, nguyên lực ngưng mũi tên, kéo cung! “Đường Thu Sinh gầm rú một tiếng, đứng lại thân hình, tiếp theo quát:” Chạy cũng là chết, không bằng buông tay một bác, Cẩm Quốc nhi lang, không phải tham sống sợ chết hạng người! “

Lần này thảo phạt Tuyết Diên Sơn Trang vốn chính là mới vừa Cẩm Quốc tinh binh, nghe được Đường Thu Sinh lời này, cực nhanh liệt hảo đội ngũ, kéo ra thạch cung.

Giữa không trung xoay quanh hắc long giống như một mặt thật lớn hắc ảnh, che khuất ánh nắng, cặp kia thật lớn đen nhánh u không ánh sáng đồng tử hiện lên một sợi u lam, làm người thấy rõ nó trong mắt kính thường.

Đó là giống như đối đãi con kiến giống nhau ánh mắt.

Nó thân hình ở giữa không trung bơi lội, cố tình không có lại đối mọi người phát ra bất luận cái gì công kích, lạnh lùng liếc coi xuống dưới, tựa hồ đang đợi chờ bọn họ hấp hối giây giụa.

Đường Thu Sinh đầy mặt sắc mặt giận dữ, tiếng hô ở phong tuyết trung càng hiện băng hàn đến xương,” tà môn Ma giáo trung cũng là ma long, hôm nay ta chờ liền ở chỗ này thay trời hành đạo, chém giết tà ma! “

Hắc long hai mắt hơi hơi nhú lại, hàn quang sao hiện.

Cũng vào lúc này, Đường Thu Sinh phát tay, quát:” Bắn tên ——! “

Mấy ngàn nguyên lực ngưng tụ thiết mũi tên hướng không trung quay quanh hắc long vọt tới, nhưng thấy hắc long vẫn không nhúc nhích, há mồm một tiếng rống ngâm rống ra,” rống ——! “

Chốc lát gian, sở hữu thiết mũi tên đều bị thổi tan, hướng về thấp hèn mọi người bay vọt trở về, toàn bộ hư tuyết sơn mạch cũng theo này thanh thật lớn rống ngâm chấn động lên.

Đường Thu Sinh bốn đầy mặt trào dâng chính khí cũng vào lúc này sụp đổ, hóa thành u ám trắng bệch.

Hắc long này phiên việc làm giống như là hung hăng ở trên mặt hắc đánh một cái tát, nó trong mắt kính thường như thể không hề che giấu, ở nó như vậy liếc coi hạ, bọn họ vừa mới hành động liền giống như nháy nhót vai hề, si tâm vọng tưởng chiến thắng đại nhân trẻ mới sinh, không chịu được như thế một kích.

Ngàn số thiết mũi tên đem còn lại Cẩm Quốc binh mã lại lần nữa tử thương gần nửa, lúc này mọi người rút cuộc vô pháp nhẫn hạ tâm trung đối tử vong sợ hãi, khắp nơi chạy tứ tán.

”Ầm vang, ầm ầm ầm —— “

Hư tuyết sơn thượng chấn động lúc này lại càng lúc càng lớn, ầm ầm phương xa truyền đến càng ngày càng gần tiếng vang.

Đường Thu Sinh cứng đờ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, thật lớn tuyết lãng mãnh liệt mà đến.

”Tuyệt lộ! Tuyệt lộ tới! Chạy mau! “Không biết là gào rống một tiếng, vốn là chạy trốn mọi người lúc này càng là dùng hết toàn thân nguyên lực, chỉ cầu có thể tránh được kiếp nạn này.

Đường Thu Sinh ngờ ngẩn nhìn trước mắt một màn này, một lúc sau, liền toàn thân run rẩy lên, hai mắt trừng lớn như ngư.

Không!

Không! Hắn không muốn chết!

Tuyệt đối không thể cứ như vậy chết ở chỗ này!

Chỉ là lúc này tuyết lộ đã tới gần, ập vào trước mặt kịch liệt phong tuyết đem hắn gò má cùng hai mắt thổi đến thứ

.....

Đau, này trong nháy mắt, hắn trái tim đều tựa đóng băng yên lặng.

Nhưng mà, coi như Đường Thu Sinh cho rằng chính mình hắn phải chết không thể nghi ngờ thời điểm, trước mắt hắc ảnh chợt lóe mà qua, hắn ánh mắt có thể đạt được chỗ nhìn đến đó là mãnh liệt vô biên tuyết lộ cao lãng, còn có kia một đám tại đây phiến thiên tai dưới giống như con kiến giống nhau nhỏ bé Cẩm Quốc tinh binh nhóm, gào rống, kêu sợ hãi, nháy mắt bị mai một, lại nhìn không tới nửa điểm tung tích.

Hắn yên lặng trái tim nhất thời kịch liệt nhảy lên, cơ hồ làm hắn thiếu chút nữa ngất đi.

Ngay sau đó, hắn chỉ cảm thấy đến chính mình thân thể bị một chút quăng đi ra ngoài, mắt thấy càng ngày càng gần tuyết địa, lầy như vậy tốc độ độ cao rơi xuống, chẳng sợ phía dưới là mềm mại tuyết trắng mặt đất, cũng muốn quăng ngã đoạn xương ống chân.

Đường Thu Sinh bản năng cầu sinh giữa không trung nhảy, tuy là cuối cùng chật vật rơi xuống đất, cũng may lại không có cái gì đại thương.

Hắn kinh hồn chưa định ngẩng đầu lên, nhìn đến đó là kia đầu che trời màu đen cự long, cặp kia vô tình lạnh băng long nhãn ở trên người hắn đảo qua mà qua, u lam ánh sáng hơi hiện liền ẩn vào đồng tử chỗ sâu trong. Nhưng thấy nó long đuôi vung, liền hóa thành một bôi đen sắc trường ảnh, biến mất ở tuyết trắng mây mù bên trong.

Vô biên vô hạn Bắc Vực hư tuyết sơn, phong tuyết đan xen trung, trống vắng không tiếng động.

Đường Thu Sinh kinh hồn chưa định nằm liệt ngòi ở tuyết địa thượng, thần sắc mờ mịt đại ra.

Một vạn hùng binh, ở hắn dẫn dắt hạ tấn công Tuyết Diên Sơn Trang, kết quả cuối cùng lại là độc hắn một người còn sống. Hắn còn sống nguyên nhân vẫn là bị địch nhân cứu, buồn cười như vậy.

Kia hắc long vì sao cứu hắn?

Đường Thu Sinh trong mắt hơi hơi hiện lên thần thái, sau đó dần dần khôi phục ánh sáng.

Đúng rồi, đây là Tuyết Diên Sơn Trang, là Tư Lăng Cô Hồng địa phương, nhưng mà Niệm Niệm lại là hắn thê, chính mình còn lại là Niệm Niệm thân sinh huynh trưởng. Nếu giết chính mình, Niệm Niệm chắc chắn đau xót muốn chết, do đó thù hận với hắn!

Xem ra, Niệm Niệm cũng đều không phải là như ngày thường biểu hiện như vậy, đối chính mình cái này thân huynh không thèm để ý, nhất định là bách với Tư Lăng Cô Hồng uy hiếp mới có thể ra vẻ như vậy, đều do chính mình nhìn không thấu, thế nhưng còn bởi vậy đối Niệm Niệm sinh có tức giận.

Hôm nay chính mình đại nạn không chết, sớm muộn gì có một ngày định đem này Tuyết Diên Sơn Trang cùng Tư Lăng Cô Hồng trăm với dưới kiếm!

Đường Thu Sinh trong mắt hàn quang phần phật, lại ở thời điểm này sắc mặt đỏ lên,” phốc “Một ngụm máu đen phun ra.

Vừa mới chưa cảm thấy, lúc này hắn mới phát hiện thân thể từng đợt đau đớn còn có lạnh băng.

”Ngô, độc! “Đường Thu Sinh hai mắt trợn mắt, lộ ra kinh giận cùng nghi hoặc. Chính hắn vốn là thân là luyện dược sư, nơi nào còn sẽ phát hiện không ra chính mình thân thể dị thường. Hắn là khi nào trúng độc?

Hắn như có cảm giác cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy trên người bạch y có vài đạo khâu tử, chảy máu đen, kia càng ngày càng kịch liệt đau đớn cũng là từ nơi này cùng sau lưng truyền đến.

”Là kia đầu đáng chết ma long! “Đường Thu Sinh đảo mắt tưởng tượng liền minh bạch.

Đúng là ở tuyết lở tới khi, kia đầu ma long đem hắn cắn bay lên trời, tránh thoát kia tràng tuyết lở đại kiếp nạn. Lúc ấy hắn kinh hách quá độ, tất nhiên là không có cảm giác được nó hàm răng đã xuyên thấu hắn vật liệu may mặc lâm vào hắn da thịt, hiện giờ xem kia chảy ra máu đen, liền làm người liếc mắt một cái minh bạch, nó hàm răng thượng có độc!

Thân là luyện dược sư, trên người tất nhiên sẽ mang theo các loại đan dược. Đường Thu Sinh từ trong tay áo nội túi lấy ra một cái bình ngọc, đảo ra một viên đan dược để vào trong miệng, một phen vận

khí lúc sau, lúc này mới từ tuyết địa thượng đứng dậy, xoay người hung hăng nhìn Tuyết Diên Sơn Trang phương hướng liếc mắt một cái. Chỉ là đáng tiếc, vừa ra Tuyết Diên Sơn Trang lúc sau, hần liền lại lần nữa nhìn không ra Tuyết Diên Sơn Trang chân chính nơi phương nào, này liếc mắt một cái nhìn đến bất quá một mảnh vô biên tuyết trắng mà thôi.

Hần sắc mặt trầm trọng, khắp nơi nhìn chung quanh vài lần sau, mới vừa rời tuyến một chỗ phương hướng mà đi rời đi.

Này một đường, ước chừng được rời nửa canh giờ có thừa, hần mới há mồm phát ra một tiếng thanh khiếu, tại chỗ mỗi một chờ. Không lâu lúc sau, một đầu dực thú ở không trung xoay quanh, sau đó hướng hần lao xuống mà đến, dừng ở hần trước mặt.

Đường Thu Sinh trong lòng buông lỏng, nếu dực thú ở kia tròng tuyết lở trung vô tình bị chết, hoặc là phi đến quá xa, chỉ sợ hần muốn đi ra này hư tuyết sơn thật sự khó như lên trời.

Hần xoay người nhảy liền ngòi lên dực thú trên lưng, nhẹ giọng phát ra một đạo mệnh lệnh, liền làm nó bay lên trời, hướng nơi xa bay đi.

Liền ở hần tọa kỵ dực thú rời đi không lâu, một đầu vốn là ở không trung xoay quanh tuyết oanh trên người đột nhiên đứng lên một mặt bạch y thân ảnh, hần nhìn Đường Thu Sinh rời đi phương hướng liếc mắt một cái, sau đó chụp được ngòi xuống tuyết ửng hướng Tuyết Diên Sơn Trang mà đi.

Lúc này Tuyết Diên Sơn Trang như cũ bình tĩnh như lúc ban đầu, nếu không phải kia chín phương băng trụ thượng hàn băng xích sắt vỡ vụn thành phần, băng nguyên thượng còn chưa xử lý sạch sẽ Cẩm Quốc tinh binh thi thể, chỉ sợ ai cũng không có phỏng đoán không đến nơi này vừa mới mới trải qua một hồi tàn sát.

Bạch y nam tử cười tuyết ửng đi vào băng nguyên, từ thượng nhảy xuống, đó là dừng ở lúc này đang đứng ở chỗ này Thư Tu Trúc ba người trước mặt, xin đợi nói:” Thuộc hạ gặp qua nam các chủ, tây các chủ, bắc các chủ. “

Triệu Thiết nhất không chịu nổi tính tình, xoa tay hỏi:” Không cần đa lễ, đem nhìn đến cùng chúng ta nói tử tử một lần. “

.....

>

Văn tự bản đầu phát - lãng khách tiếng Trung bạch y nam tử không hề giấu giếm đem bên ngoài chứng kiến đến một màn cùng ba người nói ra, sau đó liền thấy Tổng Quân Khanh nhẹ khoát tay, tự giác hành lễ thối lui.

Triệu Thiết nhìn thoáng qua kia đã nhìn không ra chút nào khác thường chín phương băng trụ nơi, nghi hoặc nói:” Này hắc long vì sao phải cô đơn thả này đường tiểu độc một mạng? Chẳng lẽ là trang chủ niệm cập hấn cùng chủ mẫu quan hệ? “

Tổng Quân Khanh lắc đầu,” ta xem không giống, nghe vừa mới người lời nói, này Đường Thu Sinh nhưng bị cắn thương trúng độc, hắc long thực lực ta tuy nhìn không ra, này độc chỉ sợ sẽ không nhược, nếu là thật muốn cứu hấn, cần gì làm hấn trúng độc? “

Triệu Thiết nói:” Nói không chừng là hắc long này nha vốn là mang độc! “

Tổng Quân Khanh khinh thường nói:” Này nha tự nhiên là mang độc, chỉ là lấy kia hắc long thực lực cùng linh trí, nếu là nó thật sự muốn cứu Đường Thu Sinh, chỉ là ngậm người, sao lại liền lực đạo đều khổng chế không tốt? “

Triệu Thiết bị hấn như vậy một đở, gãi gãi đỉnh đầu thô cứng tóc đen, cũng không có để ý, chỉ là ha ha cười, này liền nhìn về phía Thư Tu Trúc, hỏi:” Người thấy thế nào? “

Thư Tu Trúc đạm nói:” Sợ là vì cảnh cáo uy hiếp. “

‘ cảnh cáo uy hiếp ’ bốn chữ vừa ra, Triệu Thiết cùng Tổng Quân Khanh đều không phải là ngu xuẩn người, tức khắc sáng tỏ. Hai

người liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trên mặt hiểu rõ.

”Chỉ sợ đúng rồi. “Tống Quân Khanh cười nói:” Tóm lại là yêu cầu một người đem nhìn thấy nghe thấy nói ra, miễn cho lại có một ít không biết trời cao đất dày giả tiến đến nhiều Tuyết Diên Sơn Trang thanh tịnh. “

Triệu Thiết một tiếng chuông lớn cười to, nói:” Hiện giờ trang chủ thế nhưng cũng sẽ tưởng này đó? “

Thư Tu Trúc nhìn hẩn một cái, hoãn thanh nói:” Chưa từng ngàn rùng rậm đổi chủ, trang chủ liền đã không hề là đứng ngoài cuộc xem cục giả, phản vào này phiến thiên hạ cục. “

Tống Quân Khanh trong tay quạt xếp một đống, Triệu Thiết trên mặt hàm hậu tươi cười đồng dạng hơi ngẩn.

Ba người đều là trầm mặc, nhìn Tuyết Diên Sơn Trang nhân mã đem này phiến nhiệm huyết băng nguyên xử lý sạch sẽ, vẫn luôn bình tĩnh máu tựa hồ cũng vào giờ phút này hơi hơi phập phồng nóng lên.

.....

-----oOo-----

Chương 83: thiên hạ sơ loạn, Niệm Niệm nhập long mạch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ Bắc Vực hư tuyết sơn thượng tuyết lở lúc sau, trừ bỏ lúc này đang ngồi dục thú trở lại thường lâm thành Đường Môn Đường Thu Sinh ở ngoài, lại vô mặt khác người ngoài biết được này hư tuyết sơn phát sinh một hồi họa kiếp. Mạ Mã bá 癸 Hiểu. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm vạn nhân thân chôn tuyết trắng dưới, chỉ sợ sớm đã hóa thành từng khối không hề độ ẩm cứng đờ thi thể.

Đương dục thú trường đề một tiếng, từ không trung xuống phía dưới cúi xuống, còn chưa đi vào mặt đất, ở mặt trên Đường Thu Sinh cũng đã từ thượng té rớt xuống dưới. Nhưng thấy hấn sắc mặt thanh hắc, môi khô nứt phát tím, ấn đường mờ hôi liên tục, trên người bạch y vết máu đã khô khốc, vừa rơi xuống đất thượng thân thể liền run rẩy run rẩy, hiển nhiên là trúng độc thâm hậu.

”Thu sinh! “Đường Môn gia chủ Đường Miểu Uẩn thân ảnh nhanh chóng từ điện phủ nội đi ra, đương nhìn đến trên mặt đất Đường Thu Sinh thảm trạng, sắc mặt tức khắc đại biến. Từ trong lòng ngực lấy ra bình sứ đảo ra một viên giải độc đan liền cho hấn uy hạ, sau đó thăm hướng hấn mạch đập.

Này tìm tòi, Đường Miểu Uẩn sắc mặt tức khắc càng thêm khó coi, hai mắt trừng lớn dục nứt.

”Ai! Ai làm!?” Đường Miểu Uẩn tê thanh gầm nhẹ, mẫn nhãn thù hận,” thu sinh, nói cho cha, là ai cho người hạ như thế kịch độc!?”

Này độc tính như thế quỷ dị, thế nhưng ở một chút ăn mòn hấn sinh mệnh nguyên lực, liền xương cốt đều không buông tha, sẽ không cực nhanh đến chết, lại có thể đem người tra tấn nổi điên.

Đường Thu Sinh thống khổ thở dốc, tím đen môi run rẩy, nghiêng răng nghiêng lợi phun ra, ” tuyệt..... Tuyệt Diên Sơn Trang! “

Đường Miểu Uẩn thân hình chấn động, hai mắt oán hận sát khí cũng là một ngấn, da mặt hơi hơi run rẩy, hận sắt không thành thép găm nhẹ:” Người như thế nào cùng Tuyệt Diên Sơn Trang giằng co thượng!? “

Đường Thu Sinh cắn răng phát ra tê ngâm, dứt quãng thống khổ nói:” Hoàng Thượng..... Kêu Hoàng Thượng..... “

Đường Miểu Uẩn thấy hấn như thế, trước không nhiều lắm lời nói, phát tay liền làm người đem hấn tiểu tâm hướng sương phòng nâng đi.

Chờ Đường Thu Sinh bị đặt trên giường, Đường Miểu Uẩn thân thủ vì hấn đắp lên chặn gấm, nói:” Người trước nghỉ ngơi, Hoàng Thượng bên kia, vi phụ tự nhiên sẽ đi xử lý, đối đãi người hảo chút, lại đem việc này nói tỉ mỉ! “

Đường Thu Sinh thật dài thở dốc, một hồi lâu mới nhắm mắt lại, nhú chặt mày đã ngủ.

Lưu lại Đường Miểu Uẩn ngồi ở giường bên cạnh, đầy mặt âm trầm.

Tuyệt Diên Sơn Trang, lại là Tuyệt Diên Sơn Trang!

Liên tính Tuyệt Diên Sơn Trang lại như thế nào đáng sợ, như vậy lặp đi lặp lại nhiều lần không đem Đường Môn để vào mắt khiêu khích, không khỏi có chút quá mức khinh người quá đáng!

Đường Miểu Uẩn tuy rằng trường cư thường lâm thành Đường Môn nội, nhưng là tin tức lại rất linh thông. Huống chi tại thế nhân trong mắt, hấn vẫn là Tư Lăng Cô Hồng cha vợ. Tiến đến nịnh bợ truyền tin tức người nhưng thật sự không ít, làm hấn không muốn biết một chút sự tình cũng khó.

Tuyết Diên Sơn Trang trang chủ cùng vô ngần rừng rậm tư lãng gia tộc đương nhiệm gia chủ là cùng người, tên là Tư Lãng Cô Hồng, nghi là thiên vương cao thủ. Thiên hạ đều biết, hấn sủng ái vô độ, yêu thương vô song thế tử vì Kinh Hồng tiên tử, Cẩm Quốc thường lâm thành độc dược thế gia Đường Môn nhị tiểu thư, tên là Đường Niệm Niệm.

Đại biểu mây thượng, Đường Niệm Niệm lời nói sở hành, hành động đã sớm truyền khai, trong đó Cung Cảnh Mặc cùng nàng hình như có sâu xa, Đường Xảo Chi cùng nàng tỷ muội ân oán, liễu phiêu tuyết cùng nàng tình yêu tranh chấp, đều bị truyền đến đặc biệt rõ ràng, làm người nghe được như tận mắt nhìn thấy giống nhau.

Đông xuân bên trong thành, hương tuyết quận đàn hoa yển sự tình tuy rằng còn không có hoàn toàn xác thực truyền tới thường lâm nơi này, nhưng là ần ần đã có chút tiếng gió, Đường Miểu Uẩn vị này Tư Lãng Cô Hồng ‘cha vợ’ tự nhiên có càng thêm rõ ràng tin tức nơi phát ra.

Bởi vì tại thế nhân trong mắt hấn cùng Tư Lãng Cô Hồng quan hệ, còn có Tư Lãng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái, đều làm hấn Đường Môn tại đây đoạn thời gian nội được lợi không ít, gia nghiệp trống trải rất nhiều, toàn bộ Đường Môn địa vị cũng nhảy mà thăng.

Hấn vốn cũng bởi vậy vui sướng, đối Tuyết Diên Sơn Trang đem Lưu thị đám người bắt đi, như vậy đem Đường Môn như không có gì cách làm mà dâng lên bất mãn áp xuống yếu bớt không ít. Sau đó không lâu phía trước hấn liền nghe nói Đường Xảo Chi đã điên điên đái, lúc này mới qua đi không có bao lâu, Đường Thu Sinh hôm nay liền lấy như vậy chặt vật tư thái xuất hiện hấn trước mặt.

Những người khác hấn có lẽ còn có thể nhịn xuống, chính là Đường Thu Sinh lại là hấn con vợ cả, Đường Môn thiếu chủ, tương lai hấn người thừa kế, đem hấn thương cập như thế, căn bản chính là ở cùng toàn bộ Đường Môn đối nghịch. Huống chi vừa mới chỉ là thăm mạch, phát hiện Đường Thu Sinh lúc này dị trạng, hấn cũng nhất thời không nghĩ tới biện pháp. Nếu là vẫn luôn khó có thể tìm được

giải được cứu trị nói, Đường Thu Sinh chẳng khác nào là phế đi. Lấy chính hấn hiện giờ như vậy tuổi tác, nếu tưởng tái sinh một cái nhi tử ra tới, đem chi bồi dưỡng thành đủ tư cách người thừa kế, tiêu phí thời gian lại là bao nhiêu?

Bất luận này đó, đơn luận Đường Thu Sinh ở trong lòng hấn địa vị, đó là Đường Môn trung bất luận kẻ nào đều so ra kém, đối với cái này duy nhất nhi tử, trừ bỏ đối hấn kia phân tự nói quân tử lời nói việc làm, những mặt khác hấn đều rất là vừa lòng.

”Tuy không thể chính diện đối kháng, âm thầm chậm ma lại là có thể. “Đường Miểu Uẩn lạnh lùng nói nhỏ, lại nhìn thoáng qua trên giường Đường Thu Sinh, đứng dậy rời đi.

Không ngừng là Tuyết Diên Sơn Trang, còn có Cẩm Quốc triều đình.

Thu sinh có lẽ không hiểu, hấn sống nửa đời người lại sao lại không hiểu?

Cái nút sơ, lợi

.....

Dùng con ta đến tận đây, làm con ta thân hãm hiểm địa, người lại cách sơn xem hổ, thực sự hảo tính kế a.

Đường Miểu Uẩn sắc mặt lãnh trầm hành tẩu, quản gia thấy, vội vàng tiến lên hành lễ, thấp giọng cung kính nói:” Lão gia đây là muốn ra cửa? Nhưng cần bị xe? “

”Không cần. “Đường Miểu Uẩn lạnh giọng phân phó nói:” Hảo hảo chiếu cố thu sinh, nếu là hấn tỉnh lại ta còn chưa trở về, liền cùng hấn nói ta đi kinh đô hoàng cung, không cần lo lắng, ở trong nhà hảo hảo dưỡng thân là được. “

”Là. “Quản gia đồng ý.

Suốt nửa tháng qua đi, đi xa kinh đô Đường Miểu Uẩn mới trở về đến Đường Môn, chỉ là lần này hấn lại phi một người trở về, ở hấn

phía trước còn hành tẩu một người.

Hắn người mặc một bộ băng lam cẩm tú trường bào, cao gầy tú nhả dáng người, nện bước nhẹ nhàng đi tới. Dưới ánh mặt trời, một trương trắng nõn khuôn mặt, nõn nà bạch ngọc quan phát, mày kiếm nhập tẩn, quả hạnh hình dạng đôi mắt, trầm tĩnh giống như ngân hà. Hắn thân hình tuy không nhiều lắm sao cường tráng, hành tẩu khi lại cho người ta một cỗ khôn kể khí phách áp lực, quý khí ung dung, hiển nhiên thân phận phi phàm.

Người này, đúng là Cẩm Quốc hoàng đế, cái nút sơ.

Đường Môn quản gia sớm liền tìm hiểu đến tin tức chờ ở trước cửa, đương nhìn đến cái nút sơ thân ảnh, liền khuất thân quỳ xuống đất, cao giọng nói:” Thảo dân tham kiến Hoàng Thượng. “

Ở hắn phía sau, Đường Môn mặt khác người hầu tỳ nữ cũng tự giác quỳ xuống đất, hô to ra tiếng.

Cái nút sơ vốn là cùng Đường Thu Sinh quan hệ thực lạc, Đường Môn người trong gặp qua hắn không ở số ít.

Cái nút sơ xua tay nói:” Bình thân. “Theo sau hỏi:” Thu sinh nhưng ở trong phòng? “

Quản gia đứng dậy, cung kính trả lời:” Hồi Hoàng Thượng nói, đại thiếu gia đang ở trong phòng. “

Cái nút sơ gật đầu, sau đó triệu phía sau Đường Miểu Uẩn mỉm cười nói:” Đường lão gia một đạo đi. “

Đường Miểu Uẩn gật đầu xưng là, này liền tùy hắn mà đi, hướng Đường Thu Sinh cư trú các viện đi đến.

Hai người một trước một sau hành tẩu, chỉ là vừa đến Đường Thu Sinh sở trụ trong viện, liền nghe được một tiếng bạo nộ thở dốc gào rống:” Lăn! Đều cút cho ta! Liền người cũng đáng thương ta? Người trong lòng có phải hay không nghĩ đến ta hiện giờ so với bùn lầy còn

không bằng? Hảo! Rất tốt! Chẳng sợ ta Đường Thu Sinh rơi vào hôm nay tình trạng này, nhưng là đối phó người một cái nhỏ nhỏ ẩm giường tỳ nữ còn..... Khụ khụ! “

Câu nói kế tiếp còn không có nói xong, hắn dồn dập rống lên một tiếng liền hóa thành kịch liệt ho khan, sương phòng nội cũng truyền đến một trận tiếng vang, làm như cái gì ngã xuống thanh âm.

Theo sau, chỉ thấy khắc hoa cửa son bị kịch liệt đẩy ra, một người bưng khay phấn y nữ tử đầy mặt nước mắt chạy ra. Đường Miểu Uẩn khi, trên mặt cả kinh, vội vàng quỳ xuống đất, kinh hoảng nói:” Nô tỳ tham kiến Hoàng Thượng! “

Nàng thân là Đường Thu Sinh bên người tỳ nữ, tất nhiên là gặp qua cái nút sơ vài lần.

Cái nút sơ mỉm cười xoa tay làm nàng đứng dậy lui ra, mặt sau Đường Miểu Uẩn tắc vè mặt âm trầm, tuy rằng không nói gì, thấy thì thấy hương kia tỳ nữ ánh mắt tàn nhẫn, nghĩ đến hôm nay một quá, này tỳ nữ cũng lại vô đường sống.

Từ tỳ nữ gọi tiếng vang lên khi, cửa son mở rộng ra sương phòng liền lại vô nửa phần tiếng vang, toàn bộ đều yên tĩnh đến áp lực.

Cái nút sơ chậm rãi đi vào bên trong cánh cửa, tiến nội các liền nhìn đến chính chật vật bất kham Đường Thu Sinh. Chỉ thấy lúc này hắn eo hạ bộ phận còn ở trên giường, trên eo thân hình lại nghiêng lệch qua giường hạ mặt đất. Hắn xiêm y lảng nhãng, tóc đen chưa thúc, lúc này có vẻ có chút bông đầu tán loạn, sắc mặt càng là tái nhợt, ấn đường biến thành màu đen, hai mắt hạ là nồng đậm quầng thâm mắt, hai má gầy ốm, môi khô nứt vô sắc.

Nếu không có bọn họ quan hệ thực sự thực lạc, đối lẫn nhau tương mạo quá mức quen thuộc, chỉ sợ cái nút sơ cũng khó có thể đem trước mắt này làm như bệnh nguy kịch người, cùng ngày thường khí phách hăng hái Đường Thu Sinh liên hệ ở bên nhau.

”Thu sinh! “Ở phía sau Đường Miểu Uẩn vừa thấy đến trước mắt một màn, sắc mặt tức khắc hắc tới rồi cực hạn, bước nhanh tiến lên liền đem hắc đở nằm ở trên giường, chỉ là mới vừa vào xúc cảm giác đến chính là giống như không có xương vô lực mềm mại, làm người có chút sồn tóc gáy.

”Cha! “Đường Thu Sinh sắc mặt nan kham, hít sâu mấy hơi thở, mới vừa rồi đối phía trước cái nút sơ nói:” Vi thần tham kiến Hoàng Thượng, hiện giờ thân thể ốm bệnh nhẹ không thể xuống giường hành lễ, mong rằng Hoàng Thượng thứ tội. “

Cái nút sơ này sẽ cũng bưng tỉnh, đi lên nhìn hấn, hai mắt đau kịch liệt, nhấp môi tự trách nói:” Là ta hại thu sinh! “

Hấn này ngữ vừa ra, bên kia Đường Miểu Uẩn sắc mặt càng thêm khó coi, duy độc trên giường Đường Thu Sinh lại lắc đầu, đầy mặt thù hận, gầm nhẹ nói:” Việc này đều không phải là Hoàng Thượng sai, đều là kia oai ma tà giáo Tuyết Diên Sơn Trang! Là vi thần vô năng, không có đạt thành Hoàng Thượng kỳ thác kỳ vọng cao. Hoàng Thượng lúc này còn có thể tự mình tiến đến vấn an vi thần, thật sự làm vi thần thẹn trong lòng! Khụ khụ khụ! “

Đường Miểu Uẩn nghe được hấn lần này ngôn ngữ, đáy mắt hiện lên hận sắt không thành thép ám sắc, chỉ là vô luận trong lòng cỡ nào phần nộ bất đắc dĩ, lúc này cái nút sơ liền ở trước mắt, hấn như thế nào cũng không thể biểu lộ ra tới.

Cái nút sơ lắc đầu trấn an nói:” Chính như ngươi theo như lời, này đó đều bất quá là Tuyết Diên Sơn Trang sai lầm, cùng ngươi không quan hệ, thu sinh không cần tự trách. Nếu không có ta không có biết rõ Tuyết Diên Sơn Trang thực lực, tự tiện làm ngươi lãnh binh đi trước, cũng không

.....

Sẽ làm hại ngươi như thế. “

Hắn này chờ ngôn ngữ vừa ra, Đường Thu Sinh trên mặt cảm kích tự trách cũng càng dày đặc một ít, đối Tuyết Diên Sơn Trang đám người thù hận cũng càng thêm tươi tốt.

Chỉ có một bên không tiếng động Đường Miểu Uẩn trong lòng đối cái nút sơ trần đầy phần hận, mặc đương hắn nhìn không ra tới, hắn như thế như vậy làm bộ làm tịch, cũng chỉ có hắn cái này ngốc nhitử mới có thể tin hắn.

Hai người lại là người một lời ta một ngữ cho nhau trấn an ôm đồm sai lầm, cuối cùng đem sở hữu sai đều thêm vào tới rồi Tuyết Diên Sơn Trang trên người, cái nút sơ cũng vào lúc này hỏi:” Việc này rốt cuộc là như thế nào, thu sinh lại như thế nào thương thành như thế, có không cùng ta nói tỉ mỉ một phen? “

”Tự nhiên! “Đường Thu Sinh nơi nào còn có giấu giếm tâm tư, này liền nghiêng rằng nghiêng lợi đem ở hư tuyết sơn thượng lời nói sở nghe toàn bộ kỹ càng tỉ mỉ nói ra.

Hắn nói, cũng không có chú ý ở bên cạnh hắn Đường Miểu Uẩn cùng cái nút sơ đều là khế biến sắc mặt.

”Tuyết lở lúc sau, kia đầu ma long cắn thương với ta, đem nọc độc xâm nhập ta thân, liền rời đi. “Đường Thu Sinh thở hổn hển, oán hận sắc mặt thượng ần ần còn có thể thấy được một ít hoảng sợ chi sắc, nói:” Lúc sau ta liền cưới dực thú một đường phản hồi, nếu không có ta trên người sở mang giải độc đan thượng nhiều, chỉ sợ cũng căng không trở lại! “

Hắn lời nói nói xong, toàn bộ sương phòng nội đều yên tĩnh không tiếng động, trần ngập một cỗ không tiếng động áp lực.

Cái nút sơ sắc mặt trầm tĩnh, hai tròng mắt trung tinh quang lập loè.

Đây là dư lưu một người tiến đến, đem này hết thầy nói cho chính mình làm cảnh cáo sao?

Hảo một cái Tuyết Diên Sơn Trang, hảo một cái Tư Lăng Cô Hồng.

Trăm triệu ma long? Đây Tuyệt Diên Sơn Trang bí mật thực sự không ít.

”Ta đã biết. “Cái nút sơ lúc này cũng khôi phục ngày thường mỉm cười, đối nằm trên giường cái nút sơ nói:” Thu sinh này một đường vất vả, hảo sinh ở trong nhà tu dưỡng, triều đình sự không cần lại lao tâm. “

Đường Miểu Uẩn sắc mặt lại là biến đổi, một chút theo dõi cái nút sơ gương mặt tươi cười, trong mắt là nồng đậm tối tăm.

Hắn này tính toán thôi thu sinh quyền! Thế nhưng đem thu sinh lợi dụng đến tận đây sau, liền phải tay bỏ chi? Hảo là một cái vô tình đế vương a!

Đường Thu Sinh lại cứ còn mục hàm cảm động, nói:” Hoàng Thượng sẵn sóc, vi thần sợ hãi! “

Đường Miểu Uẩn vừa nghe lời này, tức giận đến thiếu chút nữa một hơi không có thuận đi lên.

Cái nút sơ mỉm cười nói:” Không ngại, lần này tùy ta mà đến còn có hoàng cung ngự y, thu sinh cứ việc hảo hảo trị tận gốc thân mình, đến nỗi dược liệu trong hoàng cung vẫn là không thiếu. “

Đường Miểu Uẩn tay áo nội tay đã nắm đến gân xanh nhô lên, cực lực nhẫn nại. Nếu thật sự có tâm trị tận gốc thu sinh, toàn bộ Cẩm Quốc hoàng cung, há là liền một viên Thiên Phẩm đan dược đều lấy không ra? Cần gì giả mù sa mưa phái cái vô dụng ngự y lại đây, dược liệu? Buồn cười! Một câu lời nói suông mà thôi.

Đường Thu Sinh lại là hô to:” Tạ Hoàng Thượng! “

Cái nút sơ mỉm cười nói:” Không cần đa lễ. Quốc không thể một ngày vô quân, lần này tuy là ra roi thúc ngựa lại cũng tiêu phí 5 ngày mới đến thường lâm, nhìn thấy thu sinh, ta này cũng an tâm không ít, tức khắc liền muốn chạy về kinh đô xử lý chông chát lên quốc vụ. “

Đường Thu Sinh liên thanh nói:” Là vi thần sai, Hoàng Thượng có thể từ trăm vôi trung tới đây..... “

Cái nút sơ xua tay mỉm cười, này liền chuẩn bị rời đi.

Đường Thu Sinh lại này lúc này gấp giọng nói:” Này Tuyết Diên Sơn Trang như thế coi rẻ hoàng uy, Hoàng Thượng nhưng có cái gì ý tưởng đối sách? “

Nếu là tùy ý Tuyết Diên Sơn Trang như cũ ung dung ngoài vòng pháp luật, hấn trong lòng như thế nào có thể cam?!

Cái nút mặt hàm mỉm cười, trong mắt lại không chút ý cười, nói:” Tất nhiên là không thể đơn giản buông tha. “Hấn nói, cuối cùng rời đi khi ánh mắt đảo qua vẫn luôn âm trầm sắc mặt Đường Miểu Uẩn, nhân tài hướng ra phía ngoài đi đến, bất quá một lát đã không thấy tăm hơi thân ảnh.

Chỉ để lại Đường Thu Sinh trên giường hô to nói:” Cung tiễn Hoàng Thượng! “

Đường Miểu Uẩn sắc mặt lại là khó coi đến không thể lại khó coi. Cái nút sơ cuối cùng kia liếc mắt một cái lãnh thâm cảnh cáo, hấn tất nhiên là thấy được rõ ràng, nghĩ đến là chính mình trong lòng bất mãn bị hấn nhìn ra tới, mới rước lấy hấn cảnh kỳ.

Hấn nghiêng đầu nhìn trên giường còn vô sở giác Đường Thu Sinh, nhất thời trong lòng lại giận lại tức, vốn đang đối hấn chín thành vừa lòng chỉ còn lại có tam thành không đến. Như vậy vô tri, sau này còn như thế nào khởi động Đường Môn cơ nghiệp!? Xem ra quả thật là muốn thêm nữa huyết mạch, tự mình bồi dưỡng tân người thừa kế mới có thể.

Nhiên, lúc này nằm trên giường còn ở vì cái nút sơ quan tâm mà cảm động, vì không lâu tương lai Tuyết Diên Sơn Trang huỷ diệt mà giải hận Đường Thu Sinh, nơi nào biết được ở hấn hoàn toàn bất giác khi, đã sớm bị hai người từ bỏ.

Người đáng thương tất có chỗ đáng giận, đáng giận người tất có đáng thương chỗ, hấn như vậy vô tri lại cũng là phúc, ít nhất nhân không biết mà không cần bi thống, chỉ đợi kia một ngày chân thật đã đến.

5 ngày sau, Cẩm Quốc dán ra bố cáo.

Giang hồ Ma môn tà giáo chủ Tuyết Diên Sơn Trang bắt cóc Hạ Quốc hàm nguyệt công chúa, trở ngại cẩm, hạ hai nước quan hệ hữu nghị, Cẩm Quốc đi sứ giải hòa không thành, phản đem

.....

Chi tàn sát hư tuyết sơn. Cẩm Quốc trên dưới, sở hữu cùng Tuyết Diên Sơn Trang có quan hệ sản nghiệp toàn cẩm niêm phong, sở hữu Tuyết Diên Sơn Trang nhân mã, một khi phát hiện, giết chết bất luận tội, đến đầu người giả nhưng với huyện nha lĩnh thưởng.

Này muốn cáo lệnh vừa ra, ở Cẩm Quốc trung vẫn chưa khiến cho cái gì đại sóng, duy độc đa số nghị luận mà thôi, ngầm gợn sóng mãnh liệt lại là chỉ có khắp nơi người thao tác mới biết.

Vô luận là Tuyết Diên Sơn Trang ở an bài ở Cẩm Quốc cảnh nội sản nghiệp bị phong, một ít bị điều tra ra nhân mã bị giết. Cẩm Quốc mệnh quan triều đình đồng dạng bị ám sát trong nhà không hề số ít, trên quan đạo thỉnh thoảng có thể thấy được bọn cướp, càng nhiều tặc trong hoàng thất người, một khi xuất hiện ắt gặp ám sát, các loại sự kiện làm cho Cẩm Quốc quan viên nhân tâm hoảng sợ, không ngừng tăng mạnh trong phủ thủ vệ, Cẩm Quốc thành viên hoàng thất càng nhiều bị cấm tùy ý ra cung du ngoạn.

Như vậy âm thầm mãnh liệt đến càng ngày càng bên ngoài thượng đối kháng, vốn là đối việc này cũng không nhiều ít để ý Cẩm Quốc bá tánh cũng không khỏi kinh hãi, nghị luận nổi lên bốn phía.

Đang lúc Cẩm Quốc cùng Tuyết Diên Sơn Trang giằng co trung, thời gian cũng dần dần qua đi, xa ở ngàn vạn dặm ngoại Tư Lăng Cô Hồng đám người cũng càng ngày càng tới gần Mộc Sâm quốc, đại

Hạ Quốc nội đồng dạng nhân hạ li sa trốn đi một chuyện, cùng Cẩm Quốc hoàng đế cái nút sơ hợp thương lúc sau, không lâu lúc sau đồng dạng phát ra thảo phạt Tuyết Diên Sơn Trang cáo lệnh. Nhìn như nhất bình tĩnh Đại Chu quốc, thực tế nội bộ đồng dạng gợn sóng nổi lên bốn phía, Tô gia ám mà đoạt quyền, hoàng trữ đoạt đích, đối Mộc Sâm quốc thánh địa đoạt lấy tính kế.....

Thiên hạ, trong im lặng sớm đã rối loạn.

Xanh thắm vô biên phía chân trời, mây trắng như sương mù.

Đương một trận cuồng phong mà đến, mây mù tứ tán, liếc mắt một cái nhìn lại, liền thấy kia thổi tan mây trắng cuồng phong đúng là từ bốn đầu bạch liêu thú vĩ kim cánh mà đến. Bạch liêu thú từ phía chân trời xẹt qua, bạch văn băng chạm ngọc xây mà thành thân xe huỳnh vượng. Bên cạnh, đi theo phượng tước màu nhi, ở nó trên người ngồi ngay ngắn đúng là một thân xanh biếc váy dài Mộc Linh Nhi.

Lúc này, Mộc Linh Nhi đột từ phượng tước màu nhi trên người đứng lên, ánh mắt đầu hướng phương xa núi non, sau đó đối với giá bạch liêu xe Thù Lam cười vui nói:” Thù Lam tỷ tỷ, Mộc Sâm quốc tới rồi! “

”Tới rồi? “Thù Lam nghi hoặc về phía trước nhìn lại, sờ thấy chỉ có một mảnh không hề dị trạng núi rừng. Nếu không có muốn nói bất đồng, chỉ có kia cây cối sinh trưởng đến thế nhưng so với vô ngàn rừng rậm cây cối còn muốn thô tráng mấy lần, cao ngất tươi tốt, cơ hồ che trời.

”Đúng vậy, tới rồi! “Mộc Linh Nhi nhìn phía dưới cơ hồ nhìn không thấy đầu núi rừng, thần sắc không muốn xa rời sung sướng,” Mộc Sâm quốc, nơi này, đều là Mộc Sâm quốc! “

Thù Lam nhìn nàng như vậy biểu tình, cũng không khỏi lộ ra tươi cười,” tới rồi liền hảo. “

Tiểu thư đã suốt 10 ngày không có tỉnh lại qua, chẳng sợ thoát nhìn không có tánh mạng chi nguy, chung quy vẫn là làm người nhìn trong lòng bất an.

Mộc Linh Nhi ánh mắt hướng về bạch văn băng chạm ngọc xây mà thành thùng xe nhìn thoáng qua, hít sâu một ngụm trong không khí thanh mộc hương vị, đối Thù Lam nói:” Thù Lam tử tử, tùy ta đi thôi. “

”Hảo. “Thù Lam xuống phía dưới nhìn thoáng qua, Chiến Thương Tiển bọn họ có Ali sáu người dẫn đường, cũng nên có thể tới mới là.

Mộc Linh Nhi ngay sau đó ngồi xuống phượng tước màu nhi trên người, liền thấy màu nhi thân mình liền hướng phía trước lao xuống mà đi, Thù Lam giá bạch liêu xe tự nhiên đi theo. Đây một đường thể nhưng là mấy phen vòng sơn xuyên cốc, nếu không phải đối này phiến vô biên địa vực cực kì quen thuộc, chỉ sợ như vậy đi xuống đã sớm bị lạc phương hướng.

Giây lát sau, vốn là dẫn đường Mộc Linh Nhi lúc này ngừng lại, khẽ vượt một chút dưới thân phượng tước màu nhi, liền thấy màu nhi ngửa đầu cao đề một tiếng, đề kêu thanh thúy vang dội, hướng bốn phía khuếch tán mà đi.

”Kì ——! “

Một đái màu nhi đề tiếng kêu biến mất, tùy theo mà đến đó là cao thấp thấp đáp lại.

Chốc lát gian, từ kia che trời cự mộc rừng rậm nội, đột nhiên vụt ra trăm mấy đạo phi ảnh, đó là một đầu đầu phượng tước cùng mặt khác phi thú, này đó phi thú thượng đồ kỳ ngồi một người, nam nữ đều có. Đương nhìn đến trên bầu trời Mộc Linh Nhi khi, những người này trên mặt đều lộ ra cười vui, trong đó dẫn đầu chính là một người cường tráng trung niên nam tử, hán ngũ quan khắc sâu, giữa mày một đạo thật sâu ao hãm cùng sắc bén hai mắt, đều làm người cảm giác được hấn nghiêm khắc tính tình.

Chỉ là dương hấn nhìn về phía Mộc Linh Nhi, kia lãnh ngạnh sắc mặt liền nhu hòa xuống dưới, đứng ở huyết điều thượng, đối Mộc Linh Nhi hành lễ, cung kính thanh âm thô lệ,” linh nữ, cả nước nhân dân đều ở lo lắng ngài, chờ ngài trở về. “

Mộc Linh Nhi thuần tịnh ánh mắt nhìn lại mọi người, ngực hơi hơi kịch liệt phập phồng vài cái, một hồi mới khôi phục, sau đó cười nói:” Ta đã trở về. “

Nàng hai mắt lóng lánh, nói tiếp:” Mộc linh nữ không phụ sự mong đợi của mọi người, đem Mộc Sâm quốc hy vọng mang về tới! “

Này một thanh âm vang lên khởi, trung niên nam tử đột nhiên ngẩng đầu lên, những người khác cũng là đầy mặt kinh hãi nhìn nàng.

Mộc Linh Nhi ý bảo mọi người tránh ra con đường, sau đó đối trung niên nam tử nói:” Tháp thúc, đi thỉnh a la sâm. “

Trung niên nam tử tháp thúc nghe vậy, ánh mắt thật sâu nhìn bạch liêu xe liếc mắt một cái, không hề ý nghĩa liền lĩnh mệnh rời đi.

Mộc Linh Nhi này liền triệu Thù Lam khẽ cười nói:” Thù Lam tỷ tỷ, chúng ta đi xuống đi! “

&n

.....

bsp; Thù Lam gật đầu, ra tiếng nhắc nhở một tiếng:” Trang chủ cùng tiểu thư hỉ tĩnh. “

Mộc Linh Nhi cũng sáng tỏ, đối với bốn phía đi theo mọi người làm một cái im tiếng động tác, như vậy thật cẩn thận động tác ở nàng làm tới, đó là chọc người không khỏi bật cười. Chung quanh Mộc Sâm quốc quốc danh đều tự giác phóng nhẹ tiếng động, chẳng sợ đối bạch liêu bên trong xe người như thế nào tò mò, cũng không có ra cửa dò hỏi nghị luận.

Đang lúc mọi người đồng loạt rơi xuống đất, Mộc Linh Nhi cũng từ phương tước màu nhi trên người nhảy xuống, ánh mắt đầu hướng bạch liêu xe, đang chuẩn bị mở miệng, lại thấy bạch liêu cửa xe cũng vào lúc này mở ra.

Thù Lam tức khắc từ trên xe nhảy xuống, ánh mắt nhìn về phía mở ra cửa xe, hiện lên kinh hãi, "tiểu thư, tỉnh?"

Theo cửa xe một khai, một trận nồng đậm hương khí từ trong trào ra. Đứng ở bên cạnh Mộc Linh Nhi người được, tức khắc hai mặt đỏ bừng, trong mắt đều là thích không muốn xa rời, cánh mũi rung động, tựa hồ đang ở tham lam hút.

Chung quanh Mộc Sâm quốc quốc dân cũng giật mình người này cổ hương vị, trơ mắt nhìn chung quanh cỏ cây nháy mắt sinh trưởng.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm thân ảnh đang từ trung đi ra, không tiếng động hạ đến mặt đất, bạch đế màu bạc quỳnh hoa văn thêu vạt áo không nhiễm hạt bụi nhỏ.

Hắn xuất hiện vô dị làm chung quanh Mộc Sâm quốc quốc dân nhất thời ngẩn ngơ, thật sự là Mộc Sâm người trong nước vô luận nam nữ đều anh dũng thiện chiến, nam tử thân hình chắc nịch cao lớn, nữ tử tác cao gầy rắn chắc, trừ bỏ Mộc Linh Nhi, dung mạo nhiều vì thâm thúy dã tính, mắt môi lớn đại, da thịt nhiều vì mật sắc.

Nhiên, Tư Lăng Cô Hồng lại cùng mọi người lại tựa hoàn toàn cực đoan, kia cổ yên tĩnh giống như nguyệt hoa sáng tỏ phong hoa, tuyệt luân khuynh thế dung nhan, tinh tế đến giống như cực thanh thủy mặc phác họa mà ra, hiện ra trước mắt, bạch y mặc phát, vô trần vô cầu.

"Niệm Niệm?" Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt thấp giọng kêu.

Lúc này, đang nằm ở trong lòng ngực hắn Đường Niệm Niệm lại không hề sở giác, mở hai tròng mắt nội bích ba lưu chuyển, ngây thơ thất thần nhìn phương đông.

Rống ——

Một tiếng khô mộc rỗng ngâm tiếng động đột nhiên vang lên, ở toàn bộ núi rừng nội khuếch tán mà khai.

Giờ khắc này, toàn bộ Mộc Sâm quốc quốc dân đều kinh hỉ quỳ xuống đất, liền liền Mộc Linh Nhi cũng không ngoại lệ, bọn họ thành kính cúi xuống thân mình, thẳng đến rỗng ngâm kết thúc.

Chỉ là lúc này đây, rỗng ngâm vẫn chưa một tiếng mà tán, ngược lại ở một tiếng lúc sau tiếp theo một tiếng gầm nhẹ mà ra, một trận thanh phong cũng theo này từng tiếng rỗng ngâm bỏ lỡ rừng cây, phát quá mọi người thân hình.

Suốt chín thanh rỗng ngâm, một tiếng dài lâu quá một tiếng, đãi sau khi biến mất, toàn bộ cự Mộc Sâm lâm đều tựa một chút yên tĩnh không tiếng động, nơi này quỳ phủ Mộc Linh Nhi đám người cũng là vẻ mặt đại ra.

”A Nạp La! “Lúc này, một tiếng kích động thành kính kêu gọi từ Mộc Linh Nhi trong miệng mà ra, nàng quỳ trên mặt đất, nhìn Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, gò má đã đỏ bừng, hiển thị cực kỳ hưng phấn kích động,” a Nạp La! A Nạp La! Mộc Sâm quốc a Nạp La! “

Nàng tiếng kêu cũng bừng tỉnh lúc này thân ở nơi đây Mộc Sâm quốc quốc dân, đương nghe rõ nàng tiếng kêu sau, mọi người trên mặt đại ra còn không có tiêu tán liền lại lần nữa ngậy người, đều đem ánh mắt đầu hướng về phía Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm.

”Là a Nạp La! “

”A Nạp La! “

”A Nạp La! A Nạp La! “

Nhất thời kích động tiếng kêu nổi lên bốn phía, trăm số Mộc Sâm quốc nhân dân đều cúi xuống thân mình bái lễ, bọn họ trong thanh âm là cùng Mộc Linh Nhi giống nhau thành kính, không có bất luận cái gì tạp niệm.

”Câm mồm. “Một tiếng réo rất khàn khàn tiếng nói không gợn sóng nhẹ nhàng chậm chạp vang lên, sở hữu kinh hô đều vào lúc này hoàn toàn mà ngừng.

Mộc Linh Nhi hưng phấn hồng nhuận khuôn mặt cũng một chút phai màu, thân mình run rẩy, rồi lại hưng hăng nhin xuống, lo lắng vội vàng nhìn về phía Đường Niệm Niệm. Chẳng lẽ là a Nạp La xảy ra chuyện gì?

”..... Cô Hồng. “

Một tiếng mềm nhẹ thanh âm từ Đường Niệm Niệm trong miệng ní non mà ra.

”Ân, ta ở. “Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng đáp.

”Mộc long linh mạch, “Đường Niệm Niệm trong mắt xanh biếc lưu quang nhảy lên, tựa mang theo vô tận sinh cơ. Nàng ngẩng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, ngón tay túm hấn xiêm y, nói:” Nơi đó, đi nơi đó. “

Mộc Linh Nhi cực nhanh ra tiếng nói:” Mộc linh nữ này liền mang a Nạp La đi thánh..... “

Chỉ là nàng lời nói còn chưa nói hết, vốn là đứng thẳng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh liền đã biến mất ở tại chỗ, trọn mắt nhìn lại nhưng thấy hấn đã ở mấy trượng ở ngoài, trong nháy mắt, thân nếu du long, biến mất ở rậm rạp rừng cây trong vòng.

”A Nạp La..... “

Đúng lúc này chờ, phía sau truyền đến một trận chấn động, tùy theo liền truyền đến Diệp thị tỷ muội nghi hoặc kêu to:

”Thù Lam? Đây là..... Trang chủ đâu? Chủ mẫu đâu? “

Thù Lam quay đầu nhìn lại, chỉ thấy đúng là Ali sáu người cùng Diệp thị tỷ muội đám người tới rồi. Bất quá một lát mấy người đều ở bạch liêu xe bên cạnh dừng lại xuống dưới,

.....

Ali tắc xoay người hạ lang thú, đứng ở Mộc Linh Nhi bên người, trên mặt cũng tràn đầy nghi hoặc.

Ali thấp giọng nói:” Linh nữ, vừa mới chúng ta ở bên ngoài, nghe được rống ngâm, suốt chín thanh! “

Mộc Linh Nhi lúc này cũng đã đứng dậy, nghe được hắn nói, gật đầu nói:” Người nghe được không sai, mộc long nhân a Nạp La đã đến hiển linh, a Nạp La đi thánh địa! “

Ali sáu người trên mặt tức khắc lộ ra kinh hãi, đôi tay vỗ ngực, nhắm mắt lại, môi khẩu lẩm bẩm, tựa hồ ở thấp niệm cái gì.

Diệp thị tỷ muội đám người nghe xong nàng lời nói, Chiến Thương Tiễn liền hướng Thù Lam đầu đi một đạo dò hỏi ánh mắt, Thù Lam nhẹ nhàng gật đầu, nói:” Trang chủ một đạo đi, nghĩ đến hẳn là không có việc gì. “

Chiến Thương Tiễn tùy theo gật gật đầu, khôi phục ngày xưa bình tĩnh.

Bất quá chỉ khoảng nửa khắc, phía trước lại truyền đến một trận thú tiếng chân, tương so với vừa mới Chiến Thương Tiễn đám người tiến đến khi lại thật sự mãnh liệt rất nhiều, thả chính tề đến tựa trời sinh phù hợp, cho người ta chưa gặp người chỉ là nghe tiếng liền lòng tràn đầy chấn động cảm giác.

Mọi người ngẩng đầu về phía trước nhìn lại, kia loáng thoáng bóng dáng cũng theo tới gần càng ngày càng rõ ràng. Đó là một đội kỳ thú

binh mã, trung ương một tòa tám đầu sư hổ thú cùng nâng tôn giá, thật lớn ghé dựa thượng lại không có một bóng người.

Ở tôn giá phía trước một trước một sau hành tẩu hai người, đi ở phía trước người là một người nam tử cao lớn. Hắn khuôn mặt lỗ măng thâm thúy, hai cong mi hoàn toàn giống xoát sơn, một đôi đen nhánh con người giống như hung thú dã tính lãnh cuồng. Người mặc một bộ huyền hắc y bào, thêu có ám lục hoa văn, thân hình lẫm lẫm, bộ ngực hoành rộng, liếc mắt một cái nhìn lại hình như có vạn phu khó địch chi uy phong.

Người này vừa xuất hiện, bốn quỳ trên mặt đất Mộc Sâm quốc dân nhóm lại lần nữa cúi người, cao giọng nói:” A la sâm! “

Kia được xưng là a la sâm nam tử cười gật đầu, nói:” Đứng lên đi. “

Lúc này mọi người mới từ trên mặt đất đứng thẳng dựng lên, sau đó cung kính thối lui đến hai bên.

A la sâm ánh mắt ở Thù Lam đám người trên người đánh giá liếc mắt một cái sau, vài bước đi đến Mộc Linh Nhi bên người, trầm ổn tục tảng thanh âm lộ ra vài tia kích động,” ta nghe được các người hô to a Nạp La? “

Mộc Linh Nhi gật đầu,” hồi bẩm a la sâm, Linh nhi bên ngoài tìm được a Nạp La, lúc này a Nạp La chính đi trước thánh địa đi. “

”Hào! “A la sâm anh tuấn thâm thúy trên mặt cũng không khỏi lộ ra tươi cười, một đôi thú đồng tử cũng tan đi vài phần làm nhân tâm kinh dã tính. Nhìn về phía Thù Lam đám người, hỏi:” Bọn họ là? “

Mộc Linh Nhi cười nói:” Bọn họ là a Nạp La bên người người. “

A la sâm này liền đối với Thù Lam mọi người khom người cúi đầu, được rồi độc thuộc về Mộc Sâm quốc lễ nghi, cười nói:” A Nạp La người đó là Mộc Sâm quốc người, còn thỉnh chư vị tùy ta đi trước quốc nội, cùng nhau chờ a Nạp La từ thánh địa trở về như thế nào? “

Đến từ Chu Diệu Lang ngốc tại tư lãng gia tộc sau, tùy Tư Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hành tẩu mấy người liền lấy Thù Lam thay thế Chu Diệu Lang vị trí. Lúc này a la sâm này một lời nói ra, Thù Lam nhẹ điểm đầu, không kiêu ngạo không siểm nịnh ứng tiếng nói:” Như thế làm phiền. “

Chỉ cần từ Mộc Sâm quốc dân cùng Mộc Linh Nhi biểu hiện tới xem, chỉ sợ này a la sâm chính là cùng Cẩm Quốc hoàng đế giống nhau tồn tại. Chỉ là tương so các quốc gia hoàng đế, hẳn đều có vẻ hiền hoà hào phóng rất nhiều, ngôn ngữ thời điểm cũng không có quá nhiều chú ý.

A la sâm ha ha cười, xua tay nói:” Ở Mộc Sâm quốc không có quy củ nhiều như vậy, mọi người đều cùng ta về nước nội. Hôm nay linh nữ trở về, còn có a Nạp La đã đến, là Mộc Sâm quốc thiên thần chúc phúc, tối nay bãi yến, một hai phải uống cái thống khoái không thể! “

Mộc Linh Nhi này sẽ cười ra tiếng, thanh thúy thanh âm vang thấu không trung,” a Nạp La cho chúng ta mang đến cũng đủ đồ ăn, từ hôm nay trở đi, chúng ta không cần chịu đói, không cần lo lắng! Đại Chu quốc xâm lược, ở a Nạp La dẫn dắt hạ, chúng ta nhất định có thể bình yên vượt qua! “

”Rõng rỗng rỗng ——! “Nhất thời, chỉ nhìn đến Mộc Sâm quốc quốc dân đều lộ ra kinh hỉ tươi cười, gầm rú ra tiếng.

Ở bọn họ trên người có thể nhìn đến nhất thuần khiết tâm linh, nhất dã tính anh dũng. Bọn họ cao hứng thời điểm sẽ cao rỗng, sẽ múa may cánh tay, có lẽ ở bên ngoài một ít triều đình quý tộc trong mắt là thô bôi thô lỗ, nhưng là không thể phủ nhận bọn họ này phân trực tiếp nhất biểu lộ cao hứng phương thức, có thể cảm nhiễm mọi người.

Thù Lam cũng cười đi theo a la sâm đám người hành tẩu, ánh mắt hơi hơi đầu hướng phương đông Tư Lãng Cô Hồng rời đi phương hướng.

Chiến Thương Tiễn chính trầm mặc đi tới, lại cảm thấy Diệp thị tỷ muội tổng thỉnh thoảng xem ra ánh mắt, liền trầm giọng hỏi:” Chuyện gì? “

Liên Kiều cùng Mộc Hương liếc nhau, sau đó hai người cơ hồ đồng thời cười nói:” Tấn phạt người cùng kia a la sâm nhưng lớn lên thật giống, nếu là không biết, còn tưởng rằng là huynh đệ đâu? “

Hai người thanh âm không lớn không nhỏ, chung quanh đều nghe tiến lỗ tai, nhất thời đều đem ánh mắt đầu hướng Chiến Thương Tiễn. Này vừa thấy, quả thực cùng a la sâm sinh đến cơ hồ có bảy thành giống nhau, đó là liền kiện thạch thân hình, trầm trọng khí phách đều đặc biệt giống nhau. Chỉ là a la sâm trên người khí thế là càng vì cuồng dã như thú hung mãnh tàn bạo, Chiến Thương Tiễn trên người khí thế lại là tĩnh khi trầm ổn như bàn thạch, động khi liền như cầu vòng quán ngày kinh thiên vũ khí sắc bén giống nhau.

A la sâm lúc này cười to nói:” Mộc Sâm quốc

.....

Mọi người đều là ta huynh đệ tỷ muội, hiện tại lại nhiều lớn lên giống huynh đệ càng tốt! “

Chiến Thương Tiễn nhìn hấn một cái, này phân sang sáng không kèm chế được chi khí đảo cùng chiến người nhà rất là tương tự.

Theo mọi người đi trước, không lâu lúc sau phía trước đó là một mảnh trống trải, ngày khuyh sáng, cũng làm Thù Lam đám người đem trước mắt cảnh sắc tất cả thu vào trong mắt.

Nơi này cũng không có cái gì lầu canh điện ngọc, chỉ có từng cây thật lớn trời xanh đại thụ, từng tòa đại thụ ốc kiến với đại thụ phía trên, hoặc là đại thụ chạm rỗng, bên trong đó là một tòa người trụ sương phòng. Thiên nhiên mà thành, nhân công tạo hình, hỗ trợ lẫn nhau dưới. Cho dù là xem quen rồi các loại lịch sự tao nhã hoặc xa hoa hoặc hùng vĩ kiến trúc Thù Lam đám người, lúc này thấy đến đây phiến cảnh sắc, cũng không khỏi xem đến hơi hơi ngẩn ngơ.

Dọc theo đường đi, vô luận là chơi đùa bọn nhỏ vẫn là đang ở vôi vàng đại nhân, đương nhìn đến mọi người xuất hiện, đều tự giác ngừng lại đối với a la sâm bái lễ, a la sâm cũng cười ý bảo bọn họ đứng dậy. Theo sau liền nhìn đến những cái đó hài tử không hề kinh sợ quay chung quanh hẳn bên người dò hỏi cái gì, lại nói chính mình làm cái gì” dừng mãi “Sự tình, a la sâm cũng nhất nhất cười đáp lại, thỉnh thoảng vổ vổ những cái đó hài tử đầu, cười to khích lệ, hơn nữa giao cho” tương lai người nhất định sẽ trở thành Mộc Sâm quốc nạp lỗ “Như vậy định luận, làm những cái đó hài tử đều đầy mặt hưng phấn cùng vui mừng.

Tuy rằng Mộc Sâm quốc quốc dân cùng a la sâm ở chung tùy ý, nhưng là Thù Lam bọn người có thể nhìn ra bọn họ trong mắt mang theo tôn kính cùng kính yêu, có thể thấy được a la sâm ở này đó người trong mắt thực cái thực tốt đầu lĩnh.

Đương a la sâm đưa bọn họ đưa tới Mộc Sâm quốc vương cung thời điểm, Thù Lam cũng phát hiện Mộc Sâm quốc tuy rằng bị nói thành là quốc, nhưng là nhân số đích xác không nhiều lắm, nếu luận dọc theo đường đi nhìn đến thụ ốc, nghĩ đến nơi này cũng bất quá vạn người mà thôi, nói là một cái gia tộc bộ lạc cũng không quá.

Mộc Linh Nhi ở một bên tựa hồ nhìn ra nàng trong lòng suy nghĩ, liền nhẹ giọng nói:” Nơi này là Mộc Sâm quốc tổ địa, nhân dân có một vạn 3000 dư, bốn phía còn phân bố một ít, cộng lại nhân dân có gần mười tám vạn. “

Thù Lam cười khế gật đầu. Trong lòng lại là than nhẹ, khó trách này Mộc Sâm quốc dân tựa hồ mỗi người thiện chiến, lại bị Đại Chu quốc bức đến tuyệt cảnh, người như vậy số đều không đủ Đại Chu quốc một cái trong thành người nhiều.

A la sâm này liền phân phó nhân vi bọn họ thu thập chỗ ở, Thù Lam lúc này ra tiếng cười nói:” Đây đó không cần nhiều lao, chúng ta sẽ tự xử lý. “Thấy a la sâm tựa hồ muốn nói cái gì, nàng liền lại giải thích nói:” Tiểu thư cùng trang chủ thói quen ngày thường sử dụng chi vật. “

Mộc Linh Nhi cũng ở bên giải thích nói:” Thù Lam tỷ tỷ nói tiểu thư chính là a Nạp La, trang chủ..... Trang chủ là a Nạp La..... Phu quân. “

A la sâm trong mắt hiện lên kinh ngạc, này cũng không hề miễn cưỡng, phát tay làm thu thập nữ tử thối lui, ra tiếng hỏi:” Không biết a Nạp La khi nào sẽ trở về? “

Thù Lam lắc đầu nói:” Cái này ta chờ cũng không hiểu được. “

A la sâm gật đầu, cười nói:” Các người lên đường đi vào nơi này sợ cũng mệt mỏi, trước làm nghỉ ngơi, hôm nay buổi tối yến hội, cũng không nên bỏ lỡ. “

Thù Lam còn không có mở miệng, thích nhất nào nhiệt Diệp thị tỷ muội cũng đã từng người cười nói:” Sẽ không, sẽ không! “

Thù Lam bắt đắ dĩ nhìn hai người liếc mắt một cái, xem ra các nàng nhưng thật ra một chút cũng không lo lắng tiểu thư cùng trang chủ sẽ có chuyện gì a. Bất quá nghĩ đến nếu tiểu thư một lòng muốn tới nơi này, tóm lại là sẽ là tốt, không có sai là được.

A la sâm cũng không nhiều lắm làm dừng lại, này liền nhìn Mộc Linh Nhi liếc mắt một cái, hai người đồng loạt rời đi.

Đúng là lúc này, ở Mộc Sâm quốc mọi người trong mắt thánh địa, ở Đường Niệm Niệm trong mắt mộc long linh mạch nội.

Nơi này chỉ có bị thừa nhận người mới có thể tiến vào, trung ương nơi lại cũng chỉ có Mộc Linh Nhi tiến vào quá mà thôi.

Tự Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm tiến vào trong đó khi vẫn chưa lọt vào bất luận cái gì ngăn cản, hấn bước chân không có nửa phần dừng lại, liền ở Đường Niệm Niệm dưới sự chỉ dẫn, một đường trực tiếp đi vào này mộc long linh mạch trung tâm linh nhãn chỗ.

Tay gõ mõ cầm canh tân

Nơi này một mảnh trống trải nơi, trăm trượng nơi nội là một cái uốn lượn con sông, này con sông không biết là từ chỗ nào chảy ra lại từ chỗ nào mà ngăn, thanh thấu nước sông dưới ánh mặt trời sóng nước lóng lánh, dường như tồn tại giống nhau, giống như long lân. Ở nước sông vờn quanh trung ương làm như một tòa tế đàn, lại tựa một tòa suối nguồn, không biết là cỡ nào tài chất sở chế thành, tựa một tựa ngọc, cổ xưa không ánh sáng.

Gần nhất ở đây, Đường Niệm Niệm liền từ Tư Lăng Cô Hồng trên người xuống dưới. Nàng dưới chân nhẹ nhàng nhảy liền đạp con sông triều trung ương đi đến, đi bước một đi lên bậc thang, đứng ở kia trường hình mặt bàn phía trên, ở này dưới chân một đạo không tiếng động gợn sóng tản ra.

Nàng này nhắm mắt vừa đứng, đảo mắt đó là một nén nhang thời điểm.

Tư Lăng Cô Hồng tĩnh chờ ở hồ nước ở ngoài, ánh mắt chút nào không rời nàng trên người.

Lúc này, trường trên đài Đường Niệm Niệm chung có động tĩnh, nàng hai mắt trọn mắt, chảy qua bích ba chi sắc liền khôi phục ngày xưa thanh minh bình tĩnh. Theo dáng người vừa chuyển, nàng liền liếc mắt một cái nhìn đến cách đó không xa tĩnh đứng Tư Lăng Cô Hồng, hai tròng mắt một loạn liền từ trường đài nhảy xuống, hướng về hấn mà đến,” Cô Hồng. “

Tư Lăng Cô Hồng đôi tay bao quát liền đem nghênh đón nàng ôm vào trong lòng ngực, nhẹ giọng hỏi:” Như thế nào? “

.....

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy, đôi tay liền ôm vòng lấy hấn tinh tráng vòng eo,” đã biết rất nhiều cũng rất ít, bất quá biện pháp có. “

Đương bước lên kia trường trên đài sau, nàng trong đầu liền tự nhiên hiện ra một đồng ký ức, kia làm như bích tuyền quyết hạ sách, nguyên lai bích tuyền quyết không có bất luận cái gì công kích pháp

quyết, lần này lại là một dũng mà nhập. Không ngừng là như thế, này trường đài làm như đã sớm biết được nàng tới đây nguyên nhân, có quan hệ lúc này nàng bụng nội đưa nhỏ này thân phận cũng nảy lên trong lòng, lại là như thế nghịch thiên quỷ dị.

.....

-----oOo-----

Chương 84: hài tử, kêu ngoan bảo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ một long linh mạch đoạt được đến trong trí nhớ, minh minh cuộn cuộn lại trực tiếp không có bất luận cái gì giải thích. Mạ Mã bá 麥 斐. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, đem kia tâm đến ký ức tinh tế hồi tưởng một lần, đích xác đem nàng lúc này vấn đề giải quyết, chính là lại cũng làm nàng trong lòng nghi hoặc càng nhiều.

Nàng biết được Thiên Thánh dược thể cùng Thiên Ma độc thể nghịch thiên đáng sợ, chỉ là kia hết thảy đều là từ bích tuyền quyết trong truyền thừa biết được, đương gặp được Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, liếc mắt một cái liền nhận ra hấn thể chất. Thậm chí, hai người thể chất thật giống như là trời sinh phù hợp, hỗ trợ lẫn nhau, Lục Lục nơi đó cũng có chuyên Thiên Thánh dược thể cùng Thiên Ma độc thể song tu bí tịch, này hết thảy đều dường như là sáng sớm đã bị chuẩn bị tốt giống nhau.

Không chỉ như vậy, này một long linh mạch tồn tại cũng tựa sáng sớm chờ nàng đã đến, đương nàng vừa vào Mộc Sâm quốc nội liền cảm giác được một cỗ thân thiết hấp dẫn, không hề ngoài ý muốn đi vào nơi này, sau đó được đến kế tiếp truyền thừa ký ức.

Này hết thảy đều không có bất luận cái gì giải thích, nhưng là Đường Niệm Niệm có loại cảm giác, này hết thảy đều sẽ không xúc phạm tới nàng, chờ đợi nàng thực lực tăng lên, chân tướng cũng tự nhiên sẽ hiện ra ở nàng trước mắt.

Hiện giờ việc cấp bách, vẫn là an tâm đem đứa nhỏ này sinh hạ tới.

Nghĩ đến hài tử. Đường Niệm Niệm liền cúi đầu, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve đã phồng lên rõ ràng bụng. Đứa nhỏ này nếu là bình thường sở sinh yêu cầu năng lượng căn bản không phải nàng có thể chống đỡ, cho dù là lâm vào ngủ say ngàn năm vạn năm cũng có khả năng, nhưng mà này một long linh mạch tắc có thể giải quyết vấn đề này.

Một long linh mạch là một cái thật lớn Tụ Linh Trận, hấp thu đúng là nàng sở sinh yêu cầu sinh linh chi khí, ở nàng hài tử sinh ra là lúc, liền sẽ hóa thành thủ trận, ngăn cản thiên uy.

Không sai, đúng là thiên uy.

Thiên Thánh được thể cùng Thiên Ma độc thể kết hợp sở sinh hài tử, sinh ra nghịch thiên, ắt gặp thiên phạt, chính là chỉ cần ngăn cản qua thiên phạt, như vậy liền thành tựu thánh ma tà thể, liên thiên đạo đều thuận hấn mà đi.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng híp mắt mắt.

Nàng cùng Cô Hồng hài tử, nhất định là tốt nhất!

Cho dù là thiên phạt thiên uy cũng mơ tưởng cướp đi.

Tự Lăng Cô Hồng tĩnh nhìn nàng ngón tay xoa bụng động tác, đối nàng ý nghĩ trong lòng hình như có sở cảm, một tay đã phủ lên nàng mu bàn tay, cộng đồng cảm nhận được kia trong bụng sinh mệnh hơi thở. Hấn rũ mắt, nhẹ giọng hỏi:” Niệm Niệm, biện pháp? “

Đường Niệm Niệm thủ đoạn vừa lật liền đem hấn bàn tay nắm vào tay trung, ngược mắt nhìn thẳng hấn ở bên nhau, nói:” Ta lại ở chỗ này tu luyện, thẳng đến hài tử sinh ra. “

Đây là nàng từ một long linh mạch trung biết được biện pháp, này tòa Tụ Linh Trận xa xa không ngừng đem chung quanh thánh linh khí tụ tập đơn giản như vậy, nàng hài tử sở sinh yêu cầu cũng xa xa không ngừng này đó, nàng không biết là nơi này còn có bao nhiêu huyền diệu, cũng phỏng đoán không ra, nhưng là chỉ cần biết được

như vậy đủ rồi — chỉ có ở chỗ này, nàng mới có thể bình yên sinh hạ hài tử.

Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt một dạng,” bao lâu? “

Hắn luôn là có thể chú ý đến sự tinh bản chất trọng điểm.

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ phẩy phẩy, hơi nhấp môi nói:” Một hai năm, ba năm trong vòng. “

Đây là nàng cảm giác được thời gian, nếu là mau chút chỉ là một hai năm, nếu là chậm cũng chỉ sẽ ở ba năm trong vòng. Đường Niệm Niệm để sát vào hắn, nghiêm túc nói:” Ta sẽ thực mau tỉnh lại, còn có hài tử, cùng Cô Hồng hài tử, cùng nhau tỉnh lại. “

Tư Lăng Cô Hồng lẳng lẳng nhìn nàng, nắm tay nàng chường hơi hơi buộc chặt, trên mặt nhẹ giơ lên tới tươi cười giống như ba tháng xuân ấm chiếu khắp sơn tuyền.

”Ân. “Hắn thấp thấp lên tiếng, nhìn nàng hai tròng mắt chuyên chú ôn nhu, nói:” Ta chờ, Niệm Niệm cùng hài tử tỉnh lại ánh mắt đầu tiên nhìn đến định là ta. “

Nghe được hắn này phiên ngôn ngữ, Đường Niệm Niệm trên mặt suy sút cũng một chút hóa thành tươi cười, một chút vùi vào trong lòng ngực hắn, cười nói:” Hảo. “

Tư Lăng Cô Hồng này liền ôm nàng nhìn thoáng qua mộc long linh mạch trường đài, xoay người hướng phía ngoại bước đi.

Dọc theo đường đi, Đường Niệm Niệm liền đôi tay vòng lấy hắn cổ, chậm rãi đem ở mộc long linh mạch sờ tiếp thu ký ức giảng cho hắn nghe. Đường nói đến hài tử thời điểm, cặp kia con người cũng một chút nhân nhu sắc vui thích, cười nói:” Thánh ma tà thể, chỉ cần vượt qua thiên uy, như vậy sau này liền tính Thiên Đạo cũng muốn thuận hắn, trong thiên hạ lại khó có người có thể thương tổn hắn. “

Tư Lăng Cô Hồng nghe xong, nhìn nàng bụng ánh mắt lại có chút ám trầm.

Đứa nhỏ này, quá mức lãn lộn.

Chỉ nghe Đường Niệm Niệm ngẩng đầu lại triều hấn hỏi:” Cô Hồng tưởng tên hay sao? “

Tư Lăng Cô Hồng biết được nàng nói chính là tên là gì, ánh mắt hơi hơi dừng ở nàng trên bụng, liền lại lần nữa trở lại nàng vui thích khuôn mặt thượng. Một tức sau, nói:” Ngoan. “

”Ân? “Đường Niệm Niệm nghi hoặc xem hấn.

Tư Lăng Cô Hồng đạ nói:” Quá náo loạn, về sau muốn ngoan. “

Đường Niệm Niệm nghe vậy, chớp chớp con ngươi, liền

.....

Bình tĩnh nhìn hấn thần dung. Trong chốc lát, trong mắt liền hiện lên nồng đậm ý cười, rực rỡ lung linh, rung động lòng người. Nàng một chút gằn sát Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt, cùng hấn mặt đối mặt đối diện, hỏi:” Cô Hồng ở ghen? “

Nàng tuy rằng là đang hỏi, nhưng là mặc kệ là khẩu khí vẫn là tươi cười đều mang theo chắc chắn.

Tư Lăng Cô Hồng trong mắt ba quang nhẹ liếm mà qua, ở Đường Niệm Niệm hiện giờ chỉ gằn khoảng cách nhìn lại, càng như trong đêm đen tốt đẹp nhất tinh tú nguyệt hoa. Nàng xem đến hơi hơi ngẩn ngơ, ngay sau đó liền thấy Tư Lăng Cô Hồng khuynh gằn, trên môi liền đụng chạm một mảnh ôn nhuận mềm mại.

Hấn đầu lưỡi thẳng thăm mà nhập, ở nàng khoang miệng bên trong liếm láp, dẫn hút nàng hơi thở cùng môi lưỡi.

Đường Niệm Niệm hoàn hồn khi liền nhìn hấn hơi rũ con ngươi, và tinh tế độ cung, kia ở mộng lung thanh ảnh sau đồng tử chính nhìn

nàng, khuynh tấn sở hữu, không hề che lấp tỳ vết thâm tình, như là một uông không gọn sóng u đằm gọn sóng phập phồng, gọn sóng tản ra, hấp dẫn người tâm thần vô tận trầm luân, rốt cuộc vô pháp tránh thoát.

Lúc này, Đường Niệm Niệm chỉ thấy hấn mật lớn lên lông mi nhẹ nhàng run lên, trong miệng hấn đầu lưỡi đột nhiên ở nàng thượng ngạc lướt qua, kia một cái chớp mắt một cổ tê dại từ nàng thân thể dâng lên.

Đường Niệm Niệm không khỏi con người nhú lại,” ngô “Một tiếng âm khê ra tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng đậy mắt hiện lên một sợi ý cười, nhiên, này sẽ Đường Niệm Niệm đó là hai tròng mắt hàm chứa thủy sắc nhẹ trừng hấn liếc mắt một cái, kia liếc mắt một cái làm như trừng, lấy nàng như thể dáng vẻ này xem ra lại càng tựa muốn nói lại thôi.

Tư Lăng Cô Hồng bỗng thanh minh ôn nhuận con người tùy nàng này bất quá tùy ý liếc mắt một cái, hơi hơi chuyển thâm.

Đường Niệm Niệm hình như có sở giác, nhẹ chớp hạ con người, theo sau liền cảm giác được hấn ôm chính mình đôi tay căng thẳng, vốn là ôn nhu liêu nhân hôn môi cũng một chút cuồng loạn lên.

Chung quanh cây cối che trời, linh tinh vụn vặt dương quang khuynh sai lạc hạ, ấm áp trung mang theo thanh mộc tươi mát hương vị.

Tư Lăng Cô Hồng bước chân sớm không biết ở khi nào đã dừng lại xuống dưới, hơi thở giao triền khuynh tấn triền miên trung, hấn ánh mắt cũng càng ngày càng thâm, cuối cùng hóa thành nồng đậm thâm thúy, tình ý dạt dào. Chờ nhìn đến Đường Niệm Niệm cánh mũi dòn dập nhẹ phiên, hấn mới chậm rãi buông ra nàng, khê liếm nàng cánh môi, thỉnh thoảng liền có thể cùng nàng khê nhếch cái miệng nhỏ nội cái lưỡi đụng chạm đến. Một tay nhẹ vỗ về nàng lưng, vì nàng thuận khí.

Mấy tức qua đi, Đường Niệm Niệm mới hoãn quá khí tới, nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt, nước gợn lân lân, làm như bất mãn càng như hữu tình.

Tư Lăng Cô Hồng hơi thở một đốn, theo sau khe mở khẩu, thanh âm có chút mê hoặc nhân tâm ám ách,” Niệm Niệm thực thích hài tử? “

”Thích. “Đường Niệm Niệm thanh âm đồng dạng hơi khàn khàn, hai tròng mắt nhẹ chớp.

Đây là nàng cùng Cô Hồng hài tử, đương nhiên thích.

Tư Lăng Cô Hồng trầm hơi trầm mặc một tức, hỏi:” Ta đâu? “

”Thích! “Đường Niệm Niệm trả lời không hề chần chờ, thần sắc nghiêm túc.

Tư Lăng Cô Hồng thỉn dương khóe miệng, thỉn rĩ xuống con ngươi, khuynh hạ thân tử dựa vào nàng bên tai, trầm thấp hỏi:” Càng thích ai? “

Nghe được hấn này thanh hỏi chuyện, Đường Niệm Niệm ngần ra lúc sau, hai mắt tràn ngập ngạc nhiên ý cười, lại là trầm mặc nghiêm túc nghĩ, thẳng đến Tư Lăng Cô Hồng thấp giọng thúc giục nói:” Niệm Niệm? “

Đường Niệm Niệm lúc này mới ngược mắt, nghiêng đầu là có thể đụng vào hấn sườn tẩn, nhìn đến hấn bạch ngọc tinh tế lỗ tai, không chút nghĩ ngợi một ngậm khe cắn một ngậm. Ở Tư Lăng Cô Hồng thân thể hơi chấn động hạ, nói:” Đều thích, Cô Hồng cùng hài tử ta đều thích. “

Tư Lăng Cô Hồng hơi thu thân ngẩng đầu, nhìn nàng, kia thần dung yên tĩnh, sóng mắt nhẹ dạng, tựa hồ vì cái này đáp án vừa lòng lại không hài lòng.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn dáng vẻ này, trong lòng tràn đầy thích, không cầm liền cười ra tiếng âm tới.

”Ha hả ha hả! “Nữ tử thanh thúy tiếng cười ở nhỏ vụn ánh nắng cùng tươi tốt bóng râm hạ thanh thúy uyển chuyển, so với dạ oanh càng vì chi động lòng người.

Tư Lăng Cô Hồng vốn là lặng im sắc mặt cũng theo nàng tiếng cười giãn ra, hóa thành một mặt sủng nịch ôn nhu cười, ánh mắt chút nào không rời nàng miệng cười.

Nàng cười khi, không hề rụt rè, hai tròng mắt mị thành trắng non nhi, kiều môi trương dương, răng nếu tiên bối, hai má cổ lầy, không kiều không mị, lại gọi người xem đến không rời đi mắt, có cổ dào dạt đến đáy lòng ấm áp cùng sung sướng.

Hấn liền lẳng lẳng nhìn, thẳng đến nàng cười mệt mỏi, mới nhẹ nhàng vì nàng thuận khí.

Đường Niệm Niệm mặt mày thương còn tràn ngập tươi sống ý cười, đôi tay vòng lầy hấn cổ, hàm chứa ý cười thanh âm từ nàng trong miệng nói ra:” Cô Hồng, ta yêu người. “

Tư Lăng Cô Hồng thần sắc ngẩn ra, vốn là vì nàng thuận khí trên tay động tác cũng là một đốn.

Đường Niệm Niệm cúi người, ở hấn trên môi khẽ cắn một chút, lại lần nữa nghiêm túc nói:” Cô Hồng, ta yêu người. “

Nàng hai tròng mắt bình tĩnh xem ra, mình tôi nhìn không tới một chút giả dối, nồng đậm ý cười, chân thành tha thiết nùng tình, làm người tim đập thành thịch.

Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt kịch liệt nhảy một chút, sau đó liền ở Đường Niệm Niệm dưới ánh mắt, hấn đột nhiên duỗi tay

.....

Che khuất nàng hai tròng mắt nửa trương dung nhan, hô hấp nhẹ suyễn, so chi ngày thường muốn thô nặng rất nhiều. Nhưng mà thân hình hấn lại ôn nhu đem nàng gắt gao ôm vào trong lòng ngực, nóng rực hơi thở liền xâm nhiễm ở nàng hạng trong ổ.

Đường Niệm Niệm đôi mắt tuy rằng nhìn không thấy, linh thức lại sớm tản ra đem hấn lúc này thần sắc đều xem đập vào mắt trung, đương nhìn đến hấn bịt kín mây đỏ lỗ tai, liền không khỏi gọi lên khước miệng, nhiên lại nhìn đến ám hắc trung hấn một đôi con ngươi thâm thúy nùng thâm, hơi trọng hơi thở, lộ ra ẩn nhẫn, trong lòng đó là nháy dưng.

”Cô Hồng, “Nàng nơi nào sẽ nhìn ra hấn lúc này ở ẩn nhẫn cái gì, liền mở miệng nói:” Ta có thể cấp Cô Hồng. “

Nàng lời nói vô tình là ở Tư Lăng Cô Hồng chính nhiệt trong lòng thượng rót một thùng du, vốn là hơi hơi nhẹ nhàng hơi thở lại lần nữa tăng thêm,” Niệm Niệm..... “

”Ân? “Đường Niệm Niệm đáp lời.

Tư Lăng Cô Hồng ngẩng đầu, liếc mắt một cái nhìn đến trên mặt nàng nghi vấn, hơi thở tiệm hoãn, cười nói:” Hài tử, kêu ngoan bảo. “

Nhắc tới đến hài tử, Đường Niệm Niệm chú ý cũng dừng ở trên bụng, nỉ non nói:” Ngoan bảo? “

”Ân. “

”Ngoan bảo..... “

Đường Niệm Niệm thử kêu vài tiếng, chớp chớp con ngươi, ngay sau đó híp mắt cười trộm lên,” ngoan bảo, ngoan bảo bảo, ân, ngoan Bảo Nhi. “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng miệng cười, khước miệng giơ lên ý cười tiệm thâm, thân ảnh ở rậm rạp trong rừng cây hành tẩu, nhìn như

thong thả giống như sên vắng xem hoa, kỳ thật chớp mắt thân ảnh liền đã đi xa.

Chính là tại đây phiến cây rừng trong vòng, tương lai làm mỗ tiểu hài tử cực độ không mừng nhũ danh như vậy ở hai cái không phụ trách cha mẹ trong miệng ra đời.

Thánh địa vốn là ở Mộc Sâm quốc tổ địa trong vòng, đương hai người thân ảnh xuất hiện ở quốc nội dân cư nơi khi, vốn là bên ngoài hành tẩu nhân dân đều là không khỏi ngẩn ra, thẳng đến hai người biến mất ở trước mắt hồi lâu mới hoàn hồn, cũng không biết là ai trước kinh hô một tiếng:

”A Nạp La!“

Này một thanh âm vang lên lượng mang theo thiếu niên trong sáng, theo này một tiếng xuất hiện, Mộc Sâm quốc quốc dân cũng một chút bưng tỉnh, trong lòng một chút đều bưng tỉnh.

Liên ở hôm nay chín thanh rỗng ngâm vang vọng toàn bộ Mộc Sâm quốc, tổ địa trung Ali đám người tôn hô cũng vang dội vô cùng, tùy a la sâm đi trước nghênh đón nạp lỗ nhóm đều đem chi nghe lọt vào tai trung. Đương đem Thù Lam đám người an bài vào ở chỗ lúc sau, Mộc Linh Nhi liền theo a la sâm trở về vương cung trung, đem cùng Đường Niệm Niệm đám người tương ngộ sự tình công đạo rõ ràng, theo sau liền cùng a la sâm cùng nhau tham dự tổ địa, đem a Nạp La đã đến tin tức truyền ra tới.

Đồng thời, Diệp thị tỷ muội hai người cũng ở tới thấu não nhiệt, đem trong túi Càn Khôn lương thực phát đi ra ngoài, theo mấy đội nạp lỗ cưỡi lang thú ở Mộc Sâm quốc du tẩu một chuyến.

Hiện giờ, Mộc Sâm quốc tổ địa nội quốc dân đều biết a Nạp La tồn tại, cũng biết được a Nạp La là một nữ tử. Đương nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm trải qua khi, đơn luận bọn họ hai người dung mạo phong hoa, liền làm mọi người đoán ra bọn họ thân phận tới.

Nhất thời, này một đường Mộc Sâm quốc bá tánh thế nhưng đều ở hai người trải qua nơi quỳ lạy xuống dưới, tiếng hô cao cao thấp thấp phập phồng, cuối cùng hóa thành không có sai biệt chĩnh tề, đủ để rung trời.

Đang xem bốn phía đùng cụ đặc sắc phong cảnh khi Đường Niệm Niệm, nghe tới này từng tiếng tràn ngập thành kính kích động tôn hô khi, hai tròng mắt hơi hơi chợt lóe, xuyên thấu qua Tư Lăng Cô Hồng bả vai, về phía sau nhìn lại.

Bọn họ trải qua chỗ, đều là quỳ lạy nam nữ, liền thượng tiểu nhân hài tử đồng dạng như thế. Lúc này, trong đám người một người làm như năm sáu hài tử hơi hơi ngẩng đầu, thật cẩn thận hướng Đường Niệm Niệm đầu tới ánh mắt. Cặp kia thuần tịnh đen bóng trong hai mắt, chớp động tràn đầy kích động cùng tò mò. Trắng nõn gò má thượng còn có chút bùn đất, tóc đen cũng có chút hỗn độn. Nhưng là chính là dáng vẻ này, xứng với cặp kia đại đại đôi mắt, ập vào trước mặt thuần khiết thuần nhiên hơi thở.

Đường Niệm Niệm cũng triều hấn xem ra, đương nhìn đến tiểu hài tử nháy mắt ngốc ngốc bộ dáng, không khỏi cong con người cười rộ lên.

Nhưng thấy kia hài tử hai má nhưng vào lúc này đỏ lên, nho nhỏ thân thể đều đi theo run rẩy, hai mắt kích phát ra nồng đậm vui mừng cùng ngưỡng mộ, cái miệng nhỏ theo trương đến đại đại, hô to:” A Nạp La! “

Đường Niệm Niệm nghe được hấn thanh âm kêu đến độ khàn khàn, lại vẫn là không ngừng kêu, giống như có thể kêu ra này thanh là vô cùng vinh quang.

Đường Niệm Niệm nhẹ làm một cái mới từ mộc long linh mạch trong truyền thừa đoạt được pháp quyết, một trận xanh biếc mưa bụi từ giữa không trung rơi xuống, chỉ là một đưng chạm đến mọi người thân hình liền dung nhập trong đó, không thấy nửa điểm dính ướt cùng dính trệ, ngược lại mang đến nồng đậm thoải mái, vốn là khàn khàn giọng nói cũng một trận mát lạnh, khôi phục như lúc ban đầu.

Bái lễ hô to mọi người nhất thời cứng họng, kinh giật mình ngẩng đầu nhìn không trung doanh doanh xanh biếc mưa phùn, lại là kia tiểu hài tử trước hết sung sướng kêu đến lớn hơn nữa thanh:” A Nạp La! A Nạp La thật là lợi hại! “

Non nớt thuần túy thanh âm truyền vào mọi người trong tai, mọi người mới kinh ngạc phát hiện, này mưa phùn đều không phải là ngẫu nhiên, lại là Đường Niệm Niệm việc làm, chỉ là khi bọn hắn kích động quay đầu nhìn lại, cũng đã không thấy Đường Niệm Niệm thân ảnh.

Đang ở phương xa.

”Niệm Niệm. “Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt hướng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm xem ra.

.....

> Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng lắc đầu, nói:” Không có việc gì, chỉ là một cái tiểu pháp quyết. “

Tư Lăng Cô Hồng hỏi:” Niệm Niệm, thích bọn họ? “

Đường Niệm Niệm không có lắc đầu cũng không có gật đầu, nghe phía sau truyền đến càng thêm vang dội thanh âm, đạm nói:” Thoải mái. “

Ở Đường Niệm Niệm trong lòng, thích đều không phải là đơn giản thích, chính như nàng sẽ không dễ dàng nói ra thích cái nào người nói, một khi nói ra đó là nghiêm túc không tham gia bất luận cái gì giả dối, người nọ đó là nàng bỏ vào trong lòng người.

Mộc Sâm quốc nhân dân thuần phác cùng thành kính, đối đãi nàng ánh mắt tràn ngập thích kính yêu, đây là bọn họ trong lòng tín ngưỡng, đơn giản là nàng ở bọn họ trong mắt a Nạp La. Bọn họ này phân thân thành tha thiết cảm tình làm nàng cảm giác được thoải mái, chẳng sợ nàng không thích âm ỉ, không thích bị nhiều người nhìn, nhưng là đối mặt bọn họ ánh mắt cùng ngẩng cao tôn hô, lại

sẽ không có chút nào khó chịu, ngược lại cảm giác trong lòng hơi hơi ấm.

Tư Lăng Cô Hồng khẽ vuốt mái tóc của nàng, mỉm cười không nói.

Hai người cũng không có từ cửa chính vào được Mộc Sâm quốc vương cung, hẳn một bộ bạch y, ở thô tráng thật lớn cây cối thượng giống như một đầu tuyết long, không có kinh khởi bất luận cái gì động tĩnh, liền đã đi vào Thù Lam đám người lúc này cư trú địa phương.

Lúc này, trên đất trống chỉ có Chiến Thương Tiễn một người, hẳn ngồi ở một viên đại thụ hạ chà lau thời khắc bối ở trên người chiến thương. Đường Tư Lăng Cô Hồng đến gần khi, hẳn con người mới vừa nhú lại, chớp mũi liền người được một cỗ quen thuộc thanh hương, trong mắt lạnh thấu xương cũng nháy mắt tiêu tán. Hẳn đứng dậy ngẩng đầu về phía trước vừa thấy, quả nhiên liền nhìn đến hoàng hôn chiếu khắp hạ, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người thân ảnh.

Hắn này liền đem chiến thương thu hồi sau lưng bối bên trong vỏ, đi đến hai người bên cạnh.

Đường Niệm Niệm hai mắt nhìn chung quanh chung quanh, hỏi:” Thù Lam các nàng? “

Chiến Thương Tiễn trầm tĩnh nói:” Liên Kiêu cùng mộc hương tùy Mộc Linh Nhi ra ngoài, Thù Lam đang ở..... “

Hắn lời nói còn không có nói xong, liền nghe được Thù Lam thanh âm truyền đến:” Tiểu thư, trang chủ. “

Nàng bước nhanh đi tới, nhìn đến thanh tĩnh bộ dáng Đường Niệm Niệm, trong lòng cũng coi như thả xuống dưới, đến hai người bên cạnh mỉm cười nói:” Sương phòng nô tỳ đã bị hảo. “

Đường Niệm Niệm nhẹ điểm đầu.

Tư Lăng Cô Hồng ở nàng bên tai khẽ hỏi:” Trước tấm gọi lại dùng thiện? “

Đường Niệm Niệm vừa nghe, sóng mắt lộ cộc bình tĩnh dạo qua một vòng, sau đó ôm lấy hấn vòng eo, gật đầu nói:” Hảo. “

Nàng không có quên vừa mới hấn ản nhấn.

Ngô.

Đi một long linh mạch liền đã lâu không thể tái kiến Cô Hồng, mấy ngày này phải hảo hảo ‘ ăn ’ một hồi, làm Cô Hồng thoải mái, chính mình cũng thoải mái.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng tĩnh tư khi nhìn chăm chăm chính mình ánh mắt, ôn nhu ánh mắt hơi ám, không có ngôn ngữ liền ôm nàng hướng thụ trong phòng đi đến.

Thù Lam nhìn hai người rời đi trên người, hơi hơi hé miệng rất cuộc vẫn là không có đem lời nói nói ra. Nghĩ đến trang chủ thân thủ sở làm đồ ăn cùng này Mộc Sâm quốc bãi yến đồ ăn, tiểu thư sẽ không nửa phần do dự liền lựa chọn trang chủ, hướng chi này yến hội trang chủ cùng tiểu thư tham gia cùng không còn không biết.

Thời gian tiệm đi, đương Tư Lăng Cô Hồng lại lần nữa ôm Đường Niệm Niệm ra tới khi, nhưng thấy nàng gò má ửng hồng, hai tròng mắt nội thủy sắc còn chưa tiêu tán, đỏ bừng cánh môi vô cùng chọc người.

Thù Lam này vừa thấy, nơi nào còn nhìn không ra tới bọn họ ở thụ ốc nội trừ bỏ tấm gọi còn làm chút cái gì, nhất thời con người lóe lóe, chỉ coi như không có thấy.

Một bên đứng thẳng Chiến Thương Tiển đồng dạng chỉ là liếc mắt một cái, liền lại lần nữa rũ xuống con người.

Thụ ốc ngoại đất trống, Tư Lăng Cô Hồng phát tay liền đem sớm bị cũng may trong túi Càn Khôn bàn ghế đồ ăn bày biện mà ra, ôm

Đường Niệm Niệm ngồi đằng chiếc ghế thượng, liền tự mình uy nàng dùng bữa.

Thù Lam lúc này cũng nhẹ giọng đem vừa mới hết chỗ chê lời nói nói ra:” Tối nay Mộc Sâm quốc bãi yến, Mộc Sâm quốc a la sâm cố ý mời tiểu thư cùng trang chủ dự tiệc. “

Đường Niệm Niệm nghe vậy, chỉ là liếc nhìn nàng một cái xem như đáp lại, không có nói rõ đi hoặc không đi.

Này đôn bữa tối vừa mới dùng đến một nửa, bên ngoài liền hơi hơi truyền đến một trận tiếng vang, này tiếng vang tới mau đi cũng mau, làm như bị người nào cấp ngăn lại. Không ra một lát, Diệp thị tỷ muội, Mộc Linh Nhi còn có a la sâm thân ảnh liền xuất hiện ở cửa, đương bốn người nhìn đến trên đất trống trung ở dùng bữa hai người, trên mặt đều lộ ra kinh hãi.

Diệp thị tỷ muội trước hết chạy tới, hai người sắc mặt đều tràn đầy ý mừng, bất quá còn chưa mở miệng, đã bị Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt xem ra liếc mắt một cái cấp ngừng bước chân. Hai người xê dịch môi, này cũng trước đem miệng đầy lời nói nuốt trở lại trong bụng, đứng ở một bên chờ.

Mộc Linh Nhi cũng không phải lần đầu tiên nhìn đến hai người như vậy lẫn nhau uy dùng thực phương thức, hơi hơi mặt đỏ sừng mở mắt, nhìn về phía bên cạnh a la sâm, nhẹ giọng nói:” A la sâm, vị kia đó là a Nạp La, một vị khác là a Nạp La phu quân. A Nạp La ăn cơm thòi điếm, không thích có người quấy rầy. “

A la sâm có chút thất thần” a “Một tiếng.

.....

”A la sâm! “Mộc Linh Nhi lại gọi một tiếng, thanh âm như cũ rất thấp, lại có chút trầm.

A la sâm sóng mắt động hạ, cúi đầu hướng nàng xem ra, ” ân? “

Mộc Linh Nhi thấy hấn khôi phục như thường, lúc này mới chậm lại thanh âm, lại nói:” A Nạp La còn không thích người khác vẫn luôn nhìn nàng, còn có..... “Nàng dừng một chút, thanh âm càng thấp,” a la sâm cùng a Nạp La nói chuyện không thể quá nhiều, sẽ không tốt.“

A la sâm liền nghe nàng nói nhiều như vậy không thích, không thể, này lại nhìn chính oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, đầu tiên là có chút nghi hoặc hai mắt ngay sau đó liền biến thành nhiên, đối Mộc Linh Nhi sang sảng cười nói:” Linh nữ nói này đó không thích không thể, là bởi vì a Nạp La phu quân sẽ bởi vì này đó sinh khí đi? “

Mộc Linh Nhi có chút kinh ngạc ngẩng đầu xem hấn.

A la sâm bật cười, duỗi tay sờ soạng một chút nàng đầu, phóng thấp giọng âm nói:” Người còn nhỏ không hiểu, mỗi cái nam tử đều sẽ không thích mặt khác nam tử nhìn trộm chính mình thể tử, chỉ là người nói không thể nhiều xem, không thể nhiều lời tương đối nghiêm trọng, xem ra vị này a Nạp La phu quân phi thường để ý a Nạp La. “

Mộc Linh Nhi vẫn luôn duy trì ổn trọng biểu tình ở hấn thủ hạ có chút rách nát, sắc mặt ửng đỏ, thấp giọng nói:” Ta hiểu! “

A la sâm ha ha cười, buông ra tay không có tại đây một chút nhiều dây dưa. Này liền đứng ở nơi xa chờ, một chút không có bởi vậy mà lộ ra nửa điểm bất mãn.

Trước mắt vị này a Nạp La đích xác thực mỹ, là hấn gặp qua tốt đẹp nhất nữ tử, hấn ánh mắt đầu tiên nhìn đến khi đích xác xem đến thất thần, lại cũng chỉ là thưởng thức mà thôi.

Nàng là a Nạp La, có người yêu, có thai, hấn lại như thế nào sẽ ôm có ý tưởng không an phận?

Này đồn thiện ở Đường Niệm Niệm trong miệng dùng xong khi đã là mặt trời lặn Tây Sơn, chung quanh cũng bị Thù Lam sớm mang lên

ánh trăng thạch. Muốn nói này ánh trăng thạch, vẫn là này Mộc Sâm quốc đặc sản, ở ban đêm thượng phát ra ánh sáng so với dạ minh châu phạm vi lớn hơn nữa, ánh sáng càng nhu, lại sẽ không ảm đạm, ngược lại thật sự như bầu trời đêm minh nguyệt giống nhau.

A la sâm lúc này cũng chậm rãi bước đi tới Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người trước mặt, đối với Đường Niệm Niệm khom người khoanh tay hành lễ, gần từng chữ một trầm tĩnh nói:” Ngô 103 đại Mộc Sâm quốc a la sâm, chiến thiên kích, gặp qua a Nạp La. “

”Chiến?! “Một tiếng nam tử trầm thấp la hét ngay sau đó mà đến, vốn là vẫn luôn trầm tĩnh đứng ở một bên Chiến Thương Tiễn đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía cao lớn uy mãnh a la sâm, đó là chiến thiên kích.

Chiến thiên kích xem Đường Niệm Niệm không có bất luận cái gì biểu tình biến hóa, này liền nhìn về phía Chiến Thương Tiễn, cười nói:” Không sai, a la sâm là mỗi đại Mộc Sâm quốc quốc chủ tôn xưng, ta tên thật vì chiến thiên kích. “

Chiến Thương Tiễn sắc mặt hơi hơi run rẩy, bàn tay nắm chặt, bàn thạch giống nhau trầm ổn con người kịch liệt nhảy lên ba quang, nhất thời lại không có nói chuyện.

A la sâm chiến thiên kích trong lòng hơi có nghi hoặc, thấy hắn không nói gì cũng không có lại làm dò hỏi, này liền đối Đường Niệm Niệm không kiêu ngạo không siểm nịnh sang sang cười nói:” Thời điểm đã không còn sớm, đại trong cung yến hội cũng sắp bắt đầu rồi, không biết a Nạp La có hay không hứng thú tiến đến? Hôm nay buổi tối, Mộc Sâm quốc quốc dân đều sẽ bãi yến, chúc mừng a Nạp La đã đến. “

Lúc này, vẫn luôn ở bên cạnh nhắm chờ Diệp thị tỷ muội cũng nhìn không được, hai người người một lời ta một ngữ kể rõ này yến hội hảo.

”Chủ mẫu, đi thôi, đi thôi, nghe Linh nhi bọn họ nói, này yến hội cùng bên ngoài không giống nhau, sẽ rất thú vị! “

”Đúng vậy, chủ mẫu, nơi này có rất nhiều thú vị trái cây, rượu, còn có..... Còn có..... “Mộc hương hoảng đầu về phía trước mặt Mộc Linh Nhi cười hì hì hỏi:” Tiểu Linh nhi, người cấp nói nói, còn có cái gì? “

Mộc Linh Nhi nhẹ giọng cười nói:” Nãi trên cây nãi quả, thanh đồng thụ Đồng Nhi nháy, Thúy Vân thiết chi nội Thúy nhi say..... “Nàng nhất nhất liệt kê, trong hai mắt mang theo tự hào sung sướng, này phân vui sướng từ nội mà phát, ấn nàng có chút ửng đỏ gò má càng vì linh tú đáng yêu.

Sau khi, nàng mới phát giác chính mình nói nhiều, đỏ mặt ngừng lại, sau đó mới trong tay áo lấy ra một cái hộp ngọc đệ đi lên, nói:” A Nạp La, đây là ngài muốn đạ ti, là không tầm. “

Đường Niệm Niệm duỗi tay tiếp nhận tới, đem hộp ngọc vừa mở ra, liền thấy bên trong một con mang theo lam hoa văn ba tác tiểu tầm nằm một mảnh lá cây thượng.

Mộc Linh Nhi nói:” Đạ ti..... Không tầm lấy đạ ti lá cây mà sống, nơi này lá cây chính là. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, quay đầu lại cười nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái.

Nếu là trước kia nàng thật là nhất thời đối không tầm cảm thấy hứng thú mà muốn, như vậy thời gian trôi qua lâu như vậy, nàng kia phân hứng thú cũng tự nhiên biến mất, thậm chí đã có chút quên mất. Nếu không phải Tư Lăng Cô Hồng vì nàng dụng tâm tìm, nàng cũng sẽ không nhớ tới. Hiện giờ đem chi đắ thủ, trong lòng cao hứng lại không phải bởi vì được đến muốn chi vật, càng nhiều còn lại là vì hấn tuân thủ hứa hẹn, hấn dụng tâm.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn thấy nàng quay đầu mỉm cười, hai tròng mắt thiên cong hạ, cùng là dương môi mỉm cười.

Chỉ cần là nàng muốn, chỉ cầu nàng lúc này vui mừng cười, hẳn khuyh tẫn hết thầy thì đã sao.

Hai người ở

.....

Cùng nhau khi không khí làm người không khỏi nín thở, nhất thời đều không có phát ra bất luận cái gì thanh âm.

Thẳng đến một tiếng” đong —— “Tiếng trống đột nhiên vang lên, chiến thiên kích nói nhỏ ra tiếng nói:” Yển hội thời điểm tới rồi. “

Liên Kiều cùng mộc hương đều vào lúc này mắt trông mong nhìn về phía Đường Niệm Niệm.

”Ngao ô ~ “Lục Lục viên lăn thân ảnh từ xà quái trên đỉnh đầu nhảy qua tới, dừng ở Đường Niệm Niệm trước mặt trên bàn, xanh biếc tròn xoe con người lấp lánh nhìn nàng.

Chủ nhân..... Chủ nhân, muốn chơi! Lục Lục muốn cùng chủ nhân vì tiểu chủ nhân bế quan..... Liền không thể chơi, Lục Lục muốn ăn ngon..... Muốn chơi ~

Đường Niệm Niệm nghe nó nói, lại xem Diệp thị tỷ muội khát cầu ánh mắt, liền dựa vào Tư Lăng Cô Hồng ngực, gật đầu nói:” Ân, đi yển hội. “

”Ha ha ha! “Diệp thị tỷ muội tức khắc đồng thời cười rộ lên, không có sai biệt khuôn mặt nhìn Đường Niệm Niệm, trăm miệng một lời nói:” Chủ mẫu tốt nhất! “

Đối với các nàng như vậy khen, Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật đầu, tán đồng các nàng lời nói.

Nàng bộ dáng này, tức khắc rước lấy chung quanh vài tiếng cười.

Ngoài cửa, sớm đã chuẩn bị tốt liễn kiệu, trước mặt mọi người người đi ra khi, chiến thiên kích liền hướng Đường Niệm Niệm làm

thỉnh tư thế, cười nói:” A Nạp La thỉnh lên kiệu. “

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt lắc đầu, thân ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực không hề nhúc nhích.

Chiến thiên kích thấy nàng như thế, lại nhìn thoáng qua Tư Lăng Cô Hồng, vẫn chưa miễn cưỡng, này này phát tay làm người nâng liễn kiệu đi xuống, nói:” Một khi đã như vậy, a Nạp La đi trước. “

Mộc Linh Nhi lúc này liền đứng ở hai người bên cạnh, ra tiếng cười nói:” Này phủ kín ánh trăng thạch con đường, chính là đi thông yến hội lộ. “

Đường Niệm Niệm đã sớm thấy được này một đường trong suốt, ngược mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, liền từ hấn ôm về phía trước đi đến.

Vương cung yến hội nơi là một chỗ trống trải cỏ xanh mà, thạch điêu ghé dựa, mặt trên bày một chõng điệp trái cây. Trung ương là một chỗ thật lớn lửa trại, hồi hồi ngọn lửa đem chung quanh chiếu đến sáng trưng, vô luận nam nữ trên mặt đều mang theo sung sướng tươi cười, ở lửa trại chung quanh bài phóng chín trương đại cổ, chín tên ăn mặc đơn giản áo xám, trên mặt họa miêu tả lục màu họa cường tráng nam tử đứng ở nơi đó, hai tay các cầm một cây cổ côn.

Đương Tư Lăng Cô Hồng đám người thân ảnh đã đến, vốn là âm ỉ yến hội nháy mắt an tĩnh lại, sở hữu đều từ trên chỗ ngồi đứng lên, sắc mặt thành kính hưng phấn nhìn bọn họ, thậm chí có người xem đến ngẩn ngơ, không cần thận lộng phiến trước mắt trên bàn đá cái đĩa.

Chiến thiên kích tự mình lãnh Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đi vào trước vị trí ngồi xuống, sau đó đứng một bên, lớn tiếng cười nói:” Các người đều đã biết sao? “

”Biết! “Phía dưới, mọi người thanh âm có chút tàn kém không đồng đều, lại vang dội hoàn toàn.

Chiến thiên kích cười to nói:” A Nạp La tới, chúng ta Mộc Sâm quốc a Nạp La tới, chúng ta Mộc Sâm quốc hy vọng, vinh quang, cũng muốn đi tới! “

”Rống rống rống ——! “Mọi người hô to, đầy ngập nhiệt huyết, kích động nhân tâm.

Chiến thiên kích tùy theo liền hướng về Đường Niệm Niệm khuất thân quỳ xuống đất, này một quỳ, một tiếng kinh vang từ hấn hai đầu gối hạ truyền đến.

”Phanh phanh phanh “Lại là liên tục kinh vang, đúng là nơi này toàn bộ Mộc Sâm quốc dân đồng thời quỳ xuống đất, đối với Đường Niệm Niệm thành kính bái lễ.

Chiến thiên kích trầm giọng nói:” Thiên địa bên trong, mộc long thánh thổ, thiên thần chứng kiến, Mộc Sâm quốc trên dưới, tại đây vì thề, vì a Nạp La chi mệnh là từ, tuyệt không phản bội, tuyệt không rời bỏ, sinh tử tương tùy! “

Mộc Linh Nhi lúc này non nớt khuôn mặt cũng nghiêm túc thành kính vô cùng, khom lưng ở Đường Niệm Niệm trước mặt quỳ xuống, nhắc tay đem một khối ngọc ấn đệ thượng, nói:” Thỉnh a Nạp La lãnh đạo Mộc Sâm quốc. “

Đường Niệm Niệm nhìn kia khối ngọc ấn, giữa mày nhẹ nhẩy, vươn tay đi.

Ngọc ấn vừa tiếp xúc tay nàng chưởng, lưu quang chợt lóe, Đường Niệm Niệm đậy mắt hiện lên một mặt kính ngọc, sau đó liền đem chi thu lên, đạm nói:” Mộc Sâm quốc là của ta. “

Điểm này nàng tới phía trước liền nói qua.

Mộc Linh Nhi trên mặt tức khắc lộ ra tươi cười, dập đầu hô:” A Nạp La! “

"A Nạp La ——! A Nạp La! A Nạp La! "Phía dưới, kinh khởi một trận lại một trận đồng dạng tiếng hô.

Đường Niệm Niệm đăm nói:" Sảo. "

Đột nhiên, toàn bộ yến hội đều nháy mắt không tiếng động, mọi người sắc mặt đều có chút trọng giật mình, duy độc Thủ Lam đăm người trên mặt lộ ra bất đắc dĩ hòa hảo cười.

"Ha ha ha ha! "Một trận tiếng cười vang lên, đúng là quý xuống đất chiến thiên kích. Hấn đầy mặt tươi cười cung kính nhìn Đường Niệm Niệm, hỏi:" A Nạp La, hay không làm ta chờ đứng dậy, khai yến? "

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua đã sớm gấp không chờ nổi Diệp thị tỷ muội, còn có chính ghé vào xà quái trên đầu đèn lồng mũ Lục Lục, khẽ gật đầu.

Chiến thiên kích tùy theo đứng lên, sau đó lớn tiếng nói:" Đều khởi

.....

Tới, khai yến! "

"Thịch thịch thịch thịch ——! "Chín tên kiện thạch nam tử đồng thời giơ lên cổ côn, dùng sức đánh ở trước mặt trống to thượng, nhất thời chấn động nhân tâm tiếng trống vang lên.

Đường Niệm Niệm sóng mắt nhẹ lóe, nàng nghe thấy, theo nơi này tiếng trống vang lên, nơi xa cũng vang lên từng đợt tiếng trống. Nàng không khỏi phát ra linh thức ra bên ngoài khuếch tán mà đi, chỉ thấy không ngừng là vương cung bên trong bãi yến. Đây một đêm, toàn bộ tổ địa, thậm chí xa xôi địa phương đều ở trống trải nơi điểm nổi lên lửa trại, một đồng Mộc Sâm quốc nam nữ già trẻ ở vây quanh ở lửa trại bên cạnh hoan hô, ánh mắt chính đầu hướng vương cung bên này.

Tiếng trống vang dội, kích thích lỗ tai, lại mang theo nào đó nhất nguyên thủy tiết tấu cùng lực đạo, làm người máu đều tựa đi theo

bốc lên lên.

Đường Niệm Niệm lảng lạng dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nhìn trước mắt một đám đầy mặt tươi cười Mộc Sâm quốc dân.

Từ nàng vừa mới nhận được kia khối ngọc ẩn thời điểm cũng đã biết được, bọn họ là thật sự sẽ không phản bội nàng, bởi vì ở bọn họ trên người chảy huyết mạch đã sớm bị định ra huyết khế, từ nàng bắt được kia khối ngọc ẩn, bọn họ chủ nhân liền biến thành nàng.

Truyền vào trong óc nội tin tức cũng làm nàng biết được, bọn họ vẫn luôn ngốc nơi này ngăn cách với thế nhân đều không phải là ngẫu nhiên, mà là ở không có tâm chủ phía trước, bọn họ huyết mạch mang cho bọn họ mệnh lệnh chính là bảo hộ nơi này, thẳng đến tâm chủ xuất hiện. Chỉ có tâm chủ hạ đạt có thể rời đi mệnh lệnh, bọn họ mới có thể rời đi.

Này hết thầy, đều hình như có một đôi vô hình tay sớm thao tác hảo hết thầy, lại không hề ác ý.

Đường Niệm Niệm nhấp môi, muốn biết được hết thầy, nhất định phải mau chóng tăng lên thực lực mới được.

Dĩ vãng, nàng vội vàng muốn tăng lên thực lực là vì thoát đi Tư Lăng Cô Hồng bên người, đạt được tự do tự tại nhân sinh. Nhưng mà đương mất đi sinh mệnh uy hiếp, cùng Tư Lăng Cô Hồng trở thành hiện giờ quan hệ lúc sau, nàng liền bất tri bất giác lơ lửng. Lúc này sở hữu hết thầy cũng làm nàng lại lần nữa có hướng về phía trước leo lên quyết tâm, muốn biết được chân tướng, sở muốn đó là cường đại thực lực.

”Niệm Niệm, tưởng cái gì? “Tư Lăng Cô Hồng réo rất mềm nhẹ tiếng nói truyền đến.

Đường Niệm Niệm bật thốt lên đáp lại nói:” Muốn tăng lên thực lực..... Ngô? “Nàng hoàn hồn, liền nhìn đến trước mắt đang ở

nhanh nhẹn khởi vũ Mộc Sâm người trong nước dân.

Bọn họ vũ đạo tràn ngập lực đạo cùng sung sướng, liền cùng lúc trước Mộc Linh Nhi ở hương tuyết quận đàn hoa bữa tiệc dâng ra cổ mộc phùng xuân vũ giống nhau, thiếu một phân nàng tú mỹ, nhiều một phân cuồng dã.

Diệp thị tỷ mọi lúc này cũng xen lẫn trong trong đó, tiểu lệ khả nhân khuôn mặt thượng đều mang theo cười vui.

Lục Lục lại là ở mọi người trên đỉnh đầu nhảy tới nhảy đi, hồi hồi ánh lửa hạ, chiếu đến nó mượt mà thân thể giống như đình trệ bạch ngọc, kia nheo lại đại đại đôi mắt, bị người đỉnh khởi sau mở ra tứ chi quay cuồng bộ dáng thật sự ngậy thơ khả nhân, chọc đến Mộc Sâm quốc bọn nữ tử đều nhiệt không được bật cười, một đám làm như muốn bắt nó hảo hảo để vào trong lòng ngực xoa bóp một phen.

”Ngao ngao ngao! “Lục Lục tiếng kêu thỉnh thoảng vang lên, sau đó liền nhìn đến nó chính chơi đến vui vẻ thân ảnh hướng Đường Niệm Niệm bên này nhảy lại đây, những cái đó bọn nữ tử vừa nhìn thấy, cũng không dám vượt qua tiến lên đây lỗ mãng.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt nhìn nàng bị ánh lửa chiếu đến lộ ra đỏ bừng khuôn mặt, cặp kia con ngươi so với kia sáng quắc ngọn lửa càng chọc hấn trong lòng ấm áp.

”Niệm Niệm, ta vẫn luôn ở bên cạnh ngươi. “Tư Lăng Cô Hồng nói.

Hắn không hỏi nàng vì sao muốn tăng lên thực lực, vô luận nàng muốn làm cái gì, hắn đều sẽ ở nàng bên người.

Đường Niệm Niệm nghe vậy, quay đầu lại nhìn hắn, tươi cười lộng lẫy, ” ân, ta biết! “

Hắn vẫn luôn đều ở, hiện tại ở, về sau cũng vẫn luôn sẽ ở.

Đang lúc hai người đối diện trung, chỉ nghe được một tiếng” ngao ô ô ô ~ “Hồi âm, Lục Lục viên lẫn thân mình liền từ không trung hướng về bên này lạc tới, một chút vừa lúc rơi xuống hai người trong lòng ngực. Nó vắn vẹo thân mình, sau đó xanh biếc đôi mắt nhìn xem Đường Niệm Niệm, lại nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng,” ngao ngao ngao ~ “Liền xoa xoa hai chỉ móng vuốt nhỏ, lấy lòng sung sướng kêu.

Đường Niệm Niệm xì một chút cười ra tiếng, Tư Lăng Cô Hồng ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, nàng còn chưa phản ứng lại đây, Lục Lục thân ảnh đã bị đánh bay đi ra ngoài, nhìn dáng vẻ vẫn chưa bắt luận cái gì tổn thương, chỉ là này hảo hảo bắt hảo vừa lúc rơi vào đám kia nhìn trộm nó đã lâu Mộc Sâm quốc nữ tử đôi.

”Ngao ô ——! “Nhất thời, Lục Lục lại kinh lại mềm tiếng kêu vang lên lại bị bọn nữ tử tiếng cười mai một.

Cách đó không xa, chính ngậm một khối thịt nướng xà quái ngấm liếc mắt một cái, liền híp xà mắt tiếp tục ăn thịt.

”Tê! “

Báo ứng!

Đường Niệm Niệm tắc nhìn nhìn Lục Lục nơi, lại nhìn về phía Cô Hồng, trên mặt đều là cười.

”Cô Hồng. “Nàng ngược mắt kêu.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười gật đầu.

Đường Niệm Niệm một chút ôm lấy hấn vòng eo, tại đây phiền âm ỉ vô cùng trong hoàn cảnh, hai người giống như một chỗ một đời, kia phân yên tĩnh ấm áp mặc cho ai cũng vô pháp cấm vào. Nàng nhẹ nhàng nói:” Ta sẽ thực mau từ mộc long linh mạch ra tới,

.....

Cô Hồng không cần khó chịu, chờ ta ra tới liền cấp Cô Hồng ăn cái đủ, ngoan bảo cũng cấp Cô Hồng chơi. “

Nàng lời nói có lẽ làm người dở khóc dở cười, nhưng là trong đó nồng đậm quan tâm, nghiêm túc hứa hẹn cùng an ủi, đều làm người cảm nhận được nàng đối hẳn thâm tình không tha.

Tư Lăng Cô Hồng nghe, khóe môi giơ lên,” hảo. “

”Cô Hồng đừng làm chính mình mệt mỏi, đừng làm chính mình bị thương, một long linh mạch từ ta tiến vào sau sẽ không có người sấm đến đi vào. “

”Hảo. “

Hai người nhất ngôn nhất ngữ nói, tĩnh chờ một bên Thù Lam yên lặng rũ mắt, khóe miệng hàm chứa nhu hòa ý cười.

Đơn từ hai người đối thoại, nàng liền nghe ra sự tình đại khái, sợ là tiểu thư muốn đi kia một long linh mạch một đốn nhật tử, muốn cô đơn lưu lại trang chủ một người bên ngoài che chở, chờ.

Tuy rằng lúc này trang chủ cười, chờ đến tiểu thư rời đi sau, chỉ sợ đó là lại khó coi đến như vậy ôn nhu thân giống như thanh huy ánh trắng tươi cười.

Một khác chỗ, Chiến Thương Tiễn trầm tĩnh ánh mắt thỉnh thoảng dừng ở đang cùng mọi người uống rượu chiến thiên kích trên người, tay áo nội bàn tay nắm chặt, tựa hồ ở lựa chọn cái gì.

Chiến thiên kích? Chiến thiên kích!

Này thiên hạ trừ bỏ chiến gia, lại vô chiến họ người.

Hắn..... Rốt cuộc là?

.....

-----oOo-----

Chương 85: ta sẽ vẫn luôn bồi người (canh một)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này một đêm, Mộc Sâm quốc trên dưới cả nước chúc mừng. Mạ Mã bá 夔 Hiếu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đám người, cơ hồ mỗi người đều uống đến đầy mặt đỏ bừng, liền Diệp thị tử muội cũng uống không ít Mộc Sâm quốc rượu trái cây, khả nhân gương mặt hiện lên mê người đỏ bừng, thân mình lung lay, lại cười cái không đợi, trong miệng lẩm bẩm,” còn muốn, còn muốn, lại đến, tiếp theo nháy! “

Thù Lam xem đến một trận dờ khóc dờ cười, lại cũng không có ngăn cản. Nàng biết được lấy các nàng hiện tại Thiên Phẩm thực lực, nếu là muốn đem trong cơ thể rượu dùng nguyên lực bài trừ, chỉ là dễ như trở bàn tay sự tình. Trên mặt tuy là say, nhưng là trong lòng nhất định vẫn là thanh tỉnh.

Bạch Lê cùng xà quái đồng dạng uống lên không ít, này một hồ một xà bắt đầu vốn dĩ bắt quá là các ăn các, các uống các, bất tri bất giác thế nhưng giằng co ở bên nhau. Từ lúc bắt đầu lẫn nhau không liên quan, đến” chi chi chi “” tê tê tê tê “Kêu to không ngừng. Kia phó làm như khắc khẩu lại tựa lạnh nghề tửu lệnh sinh động bộ dáng, làm đoàn người chung quanh xem đến một trận trợn mắt há hốc mồm, liền trơ mắt nhìn chúng nó đem rượu coi như thủy giống nhau từng người hướng trong miệng đảo.

Nếu luận lên, Lục Lục nhưng thật ra bên trong nhất sẽ hưởng thụ. Từ mới vừa vào nữ tử đôi trung bị chúng nữ tử phủng trong lòng ngực yêu thương, nhưng mà các nàng đều biết được đây là Đường Niệm Niệm sung thú, tự nhiên không dám quá mức vượt qua. Cho

tới bây giờ, nhưng thấy Lục Lục liền ngồi ở một người tuổi thanh xuân nữ tử trong lòng ngực, gương miệng nhỏ, liền có nữ tử đưa ăn đến nó cái miệng nhỏ. Nó vặn vẹo tiểu thân mình, liền có nữ tử cho nó ấn ấn niết niết, nó vươn móng vuốt nhỏ chỉ vào trên bàn đá cái gì, lập tức liền có nữ tử đem chi đoan đến nó trước mặt tới. Kia phiên dương dương tự đắc ưu tiên bộ dáng, giống như một cái bị đông đảo mỹ nhân vờn quanh quý tộc đại thiếu giống nhau.

Cách đó không xa, Bạch Lê cùng xà quái đều hướng về nó đầu đi liếc mắt một cái, sau đó lại liếc nhau, đều nhìn đến đối phương thú đồng hiện lên cực độ khinh thường, chỗ sâu trong bất mãn không cam lòng.

”Chi chi chi! “Bạch Lê đối với xà quái cười lạnh kêu to.

Xuy xuy, giống nhau đều là kia Đường Niệm Niệm khế thú, nhìn xem nhân gia kia được sủng ái bộ dáng, nhìn nhìn lại người, khác biệt như thế nào lớn như vậy đâu? Đề cho người ta đương tọa kỵ ~

”Tê tê tê tê! “Xà quái đồng dạng cười lạnh, nửa điểm không thoái nhượng.

Xuy xuy, bốn xà vương bắt quá là xem nó đáng thương, mới hảo tâm bồi bồi nó, miễn cho rớt ở nửa đường không thấy. Nhưng thật ra người này xú hồ ly, đừng tưởng rằng bốn xà vương không biết, người đây là bị kia hai nữ tử ném ra tới tranh sủng mà đến, vẫn là tranh tiểu gia hỏa kia sủng ái ~

Nó lời này có thể nói là chọc tới rồi Bạch Lê mệnh môn, nó xoay người nhảy đến trên bàn, híp mắt lãnh quang bắn ra bốn phía trừng mắt xà quái,” chi, chi chi? “

Người đây là tìm chết sao? Hôm nay theo ta xé người này trương da rắn!

Xà quái cái đuôi vung, ngẩng nửa cái thân mình, cùng đối diện,” tê tê ~ “

Ai sợ ai?

Hai người liền phải chạm vào là nổ ngay thời điểm, liền cảm giác được một đạo nhàn nhạt ánh mắt nhìn qua, tức khắc thân thể đều là cứng đờ. Quay đầu nhìn lại, quả nhiên xem liền nhìn đến Đường Niệm Niệm nhàn nhạt đầu tới liếc mắt một cái.

Này một hồ một xà trên mặt nháy mắt không có sai biệt lộ ra tươi cười, kia cười thật sự giả đến trong xương cốt, vẫn luôn đều phải liệt đến lổ tai đi.

Đường Niệm Niệm đậy mắt ý cười chớp động, ngón tay nhẹ đan một chút, hai viên đan dược rơi vào chúng nó trong miệng.

Bạch Lê cùng xà quái ngậm miệng một nuốt, trên mặt tức khắc lộ ra thích ý, lại nhìn lại, Đường Niệm Niệm đã không biết ở khi nào thu hồi ánh mắt.

”Chi! “

”Tê! “

Một hồ một xà lúc này cho nhau liếc nhau, sau đó đồng thời bỏ qua một bên mắt, kia bộ dáng con người xem đều dường như người ở” hừ! “Một tiếng, đối với đối phương khinh thường nhìn lại giống nhau.

Mộc Sâm quốc thượng còn thanh tỉnh nhân dân liền nhìn này một hồ một xà một người hử động, trong lòng âm thầm thở dài: A Nạp La chính là a Nạp La, liền sủng thú cũng không bình thường, này linh tính đều mau cùng người giống nhau.

Thời gian dần dần qua đi, trận này yến hội, cũng ước chừng tới rồi ánh trăng mau rơi xuống Tây Sơn mới kết thúc. Mộc Sâm quốc nhân dân cho nhau nâng hai bên, rời đi thời điểm còn không quên đối Đường Niệm Niệm hành lễ, sau đó liền cười ngây ngô hướng từng người chỗ ở đi.

Đường Niệm Niệm cũng Tư Lăng Cô Hồng ôm hạ rời đi chỗ cũ, toàn bộ yến hội trung đều có Mộc Sâm quốc bọn nữ tử thu thập.

Thù Lam trước đem Diệp thị tỷ muội khuyên bảo trở về, này quay đầu liền nhìn đến từ đầu chí cuối đều trầm tĩnh đứng ở chỗ tối Chiến Thương Tiễn, cũng không có nhiều hơn dò hỏi cái gì, chỉ mỉm cười nói:” Muốn làm cái gì liền làm, cần gì do dự. “

Chiến Thương Tiễn nghiêng đầu xem nàng, gật đầu.

Thù Lam này liền xoay người, theo tới khi con đường quay trở lại.

Bất quá một lát, yến hội trung mọi người liền đi rồi hơn phân nửa, những cái đó uống đến say không còn biết gì cũng bị cung nữ đỡ rời đi. Trung ương lửa trại còn ở bốc lên, thỉnh thoảng có thể nghe được đầu gỗ bị thiêu đến” trệ trệ “Tiếng vang cùng đứt gãy thanh.

Chiến Thương Tiễn liền nhìn về phía kia phương còn ngòai xếp bằng trên mặt đất chiến thiên kích, hấn tư thái tục tằng, uống lên như vậy rượu mạnh, cũng chỉ là cái trán mang chút mồ hôi, mặt

.....

Thượng biểu tình có chút hơi say. Đối mặt những cái đó tiến đến muốn nâng hấn nữ tử, hấn chỉ là vẫy vẫy tay làm các nàng đi xuống, liền lo chính mình ngòai, như là ở nhắm mắt dưỡng thần.

Chiến Thương Tiễn đạp khai bước chân, hướng về hấn đi đến.

Bất quá vừa mới đi vào hấn ba bước ở ngoài, vốn là nhắm mắt lại chiến thiên kích liền mở mắt, cười xem hấn, sang sảng nói:” Ta còn tưởng rằng ngươi muốn bao lâu mới lại đây, có chuyện gì nói thẳng đi. “

Chiến Thương Tiễn bình tĩnh nói:” Ngươi biết ta muốn nói cái gì? “

Chiến thiên kích từ trên mặt đất chậm rãi đứng lên, cười nói:” Đêm nay thượng ngươi đều tại tâm thần không yên nhìn chăm chăm ta,

là người đều nhìn ra được tới người có việc nói. Đến nỗi là sự tình gì, ta tưởng cùng ta tên thật có quan hệ? “

Từ nghe được hán tên thật sau, cái này tên là tấn phạt nam nhân liền vẫn luôn hình như có lý do khó nói.

Chiến Thương Tiễn nhìn hán một hồi, khẩu khí trầm tĩnh,” thiên hạ chiến họ người, chỉ có bên ngoài trời xanh trên núi chiến thị gia tộc. “

Chiến thiên kích như cuồng thú giống nhau đồng tử hơi hơi ngưng thâm.

Chiến Thương Tiễn nói:” Trời xanh trên núi, chiến thị gia tộc nhi lang toàn lấy thương tự mệnh danh. “

”Người là ai? “Chiến thiên kích sắc mặt đã trầm tĩnh xuống dưới, hai mắt lập loè, giống như tùy thời có thể chụp mỗi hung thú.

Chiến Thương Tiễn bàn thạch giống nhau con người nhìn thẳng hán ở bên nhau, không hề lùi bước kinh sợ, nói:” Ta tên thật vì, Chiến Thương Tiễn. “

Hai người dung mạo như thế tương tự, tên họ cùng là như thế. Nếu là người khác thấy, chắc chắn cảm thấy hai người chính là một đôi thân huynh đệ, chẳng sợ không phải thân huynh đệ, cũng nên là đường huynh đệ mới là.

Chiến thiên kích cuồng lệ khí mà bình tĩnh ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm hán, Chiến Thương Tiễn không hề thoái nhượng, như vậy một hồi lâu. Chiến thiên kích mới đột nhiên cười to ra tới, sau đó một chưởng chụp thượng đầu vai hán, ha ha cười nói:” Hảo a! Hảo a! Xem ra người ta hai người thật đúng là một đôi họ hàng gần. Xem người bộ dáng nghĩ đến biết đến sự tình không nhiều lắm, đem nửa trương chiến phù cho ta xem, ta liền nói cho người chân tướng. “

Trên mặt hán tuy rằng đang cười, nhưng là hai mắt lại là sắc bén cực kỳ lạnh băng.

Chiến Thương Tiễn từ cổ lấy ra vẫn luôn treo ở mặt trên nửa trương chiến phù, đó là một khối làm như hắc thiết lại làm như hắc ngọc mặt trang sức, liếc mắt một cái nhìn lại cũng không sẽ khiến cho bất luận kẻ nào chú ý, chỉ là thứ này lại là toàn bộ trời xanh sơn chiến gia gia truyền chi vật, gia chủ chứng kiến.

Chiến Thương Tiễn lấy ra chiến phù sau, trong tay một đạo kim quang hiện lên, màu đen mặt trang sức chiến phù liền đem chi hút vào trong đó.

Chiến thiên kích nhìn trước mắt hết thấy, trong mắt hung ác lạnh băng cũng tùy theo hóa tán, cười nói:” Người vốn là tùy a Nạp La mà đến, ta không nên hoài nghi, chỉ là không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, huynh đệ không cần chú ý. “

Chiến Thương Tiễn lắc đầu. Nếu là hiện tại bọn họ hai người thân phận tương đối, hắc cũng sẽ không dễ dàng tin tưởng.

Chiến thiên kích ý bảo nhìn hắc một cái, liền dẫn đầu về phía trước đi đến. Hắc nện bước trầm ổn, nửa điểm không thấy say rượu hôn mê.

Chiến Thương Tiễn nhìn ra hắc trong mắt ý tứ, này liền đi theo.

Dọc theo đường đi yên tĩnh, chiến thiên kích đột nhiên ra tiếng:” Trời xanh sơn chiến gia đã xảy ra chuyện? “

Chiến Thương Tiễn thân thể chấn động, tu nội bàn tay nắm chặt thành quyền, không có nhất thời trả lời.

Chiến thiên kích trầm thờ dài:” Xem ra theo năm tháng quá khứ, chiến thương một mạch liền chính mình chức vụ đều quên mất? Người nếu liền Mộc Sâm quốc chiến thiên một mạch cũng không biết, lại mang theo chiến phù đi vào nơi này, hiển nhiên là chiến thương một mạch đã xảy ra cái gì biến cố. “

Chiến Thương Tiễn không biết hắc cái gọi là chiến thương một mạch cùng chiến thiên một mạch là có ý tứ gì, cũng không biết hắc

lời nói trung chức vụ là cái gì, có lẽ đây là cha mẹ muốn hấn sống sót hoàn thành tổ huấn, thề sống chết bảo vệ cho chiến gia chiến phủ, lưu lại chiến gia huyết mạch, nếu là vận may, ở hấn sinh thời có lẽ liền sẽ biết được chân tướng. Mà, lúc này chân tướng tựa liền phải hiện ra ở hấn trước mặt. Hấn nói:” Trời xanh sơn chiến gia bị người diệt môn, hiện giờ sống hạ là chỉ có một mình ta mà thôi. “

Hấn ngôn ngữ vững vàng, lại làm người cảm nhận được một cỗ thứ tâm áp lực.

Chiến thiên kích sắc mặt đột nhiên theo hấn lời nói trầm xuống, dưới chân một đống, lạnh lùng nói:” Ai làm? “

Ở hấn trên người vẫn chưa phát ra bao lớn khí thế, bị hung mãnh đến giống như một đầu hình người hung thú, áp bách đặc nhân tâm kinh thối nháy.

Chiến Thương Tiễn trầm nói:” Tuy đã từ một người trong miệng được đến tin tức, lại không thấy đến chứng cứ, không thể dễ tin. “

Chiến thiên kích thu hồi ánh mắt, lại lần nữa hành tẩu khi, có thể thấy được trên người hấn tản mát ra hung hãn chi khí.

Hai người một đường hành tẩu, không lâu liền xuyên qua a la sâm cung điện, đi vào một chỗ thâm thúy hành lang nội, thẳng đến phía trước bị một trương thật lớn huyền hắc thiết môn ngăn cản, chiến thiên kích bước chân mới ngừng lại được. Nơi này là Mộc Sâm quốc vương cung cấm mà, trừ bỏ mỗi đại là a la sâm ai cũng không thể vô cớ đi vào, chẳng sợ tưởng nhập, nếu là không có chìa khóa đồng dạng bất quá vọng tưởng mà thôi.

Chiến Thương Tiễn đồng dạng dừng lại nện bước, nhìn về phía chiến thiên kích. Liền thấy hấn một phen từ trên cổ xả ra một cái màu đen mặt trang sức, vô luận màu sắc bộ dáng đều cùng chính mình bội

.....

Mang chiến phù giống nhau như đúc.

Chiến thiên kích cầm chiến phù mặt trang sức, đem chi đâm thủng lòng bàn tay, lây dính xem chính mình máu sau, liền để vào trước mắt thật lớn huyền hắc đại môn trung ương một chỗ ao hãm nội.

”Tạp tra tạp tra —— “Nặng nề thanh âm tiệp khởi, huyền hắc đại môn chậm rãi mở ra.

Chiến Thương Tiễn giương mắt nhìn lại, bên trong hắc ám theo huyền hắc thiết môn mở ra liền đột nhiên sáng lên, đó là trên vách tường từng đạo ngọn đèn dầu, hồi hồi nhảy lên ngọn lửa.

Huyền hắc đại môn trong vòng cực đại, ước chừng trăm trượng. Từng tòa bậc thang, này bậc thang lại không giống như là bình thường bậc thang, lại là mỗi một đạo thể nhưng ước chừng có một người chi cao, độ rộng cũng đủ để một người nằm xuống không có việc gì. Từ thấp hướng cao, mỗi một đạo bậc thang chính diện đều khắc hoạ một vài bức hình ảnh, sinh động như thật, làm người liếc mắt một cái nhìn lại chỉ cảm thấy bên trong nhân thú đều phải phá tường mà ra giống nhau, thẳng đến đi thông tới cao chi trên đài.

Chiến thiên kích lỗ mãng trầm thấp thanh âm tại đây nội tiếng vọng, ” người nhìn liền minh bạch. “

Chiến Thương Tiễn đi bước một đi vào trong đó, nhìn bậc thang khắc hoạ, nhìn đến bên trong khắc lục chiến thị nhất tộc lịch sử.

Hắn nghiêm túc nhìn, mỗi khi xem xong một bước bậc thang liền nhảy lên một bước, thẳng đến tới cao chỗ, nơi đó phóng một chồng bức hoạ cuộn tròn cùng một quyển huyền hắc sách.

Chiến thiên kích lời nói cũng vào lúc này truyền đến, ” nơi đó là mỗi một thể hệ a la sâm bức hoạ, người hẳn là cũng xem minh bạch hơn phân nửa đi. “Hắn đồng dạng giống như mãnh thú nhảy sơn thượng trên đài cao, trầm ách nói:” Chiến thị vốn là phụng dưỡng thiên thần nhất tộc, vì thiên thần dưới tòa chiến tộc, vẫn luôn tuân lệnh bảo hộ

ở trên mảnh đất này, bảo hộ một long thánh địa, thẳng đến a Nạp La đã đến. “

”Ngàn năm trước, chiến tộc tộc trưởng vì một đôi huynh đệ, huynh trưởng tên là chiến thiên, đệ đệ tên là chiến thương. Chiến thương không muốn tiếp tục bảo hộ này trên mảnh đất này, nói rõ như vậy chớ không phải biện pháp, hẳn muốn dẫn dắt một nửa chiến tộc người xuất thế đi tìm a Nạp La. Chiến thiên đối này không tán đồng, nếu là này phiến thổ địa bị xâm lược nói, không ngừng là thẹn với thiên thần, toàn bộ chiến thị nhất tộc cũng sẽ toàn bộ biến mất ở thiên địa. “

Chiến Thương Tiễn lúc này chính mở ra kia bản huyền sách, bắt quá vài tờ, nhìn đến đúng là chiến thiên kích lúc này lời nói.

Chiến thiên kích nhìn hẳn một cái, kia quyển sách nội dung hẳn đã sớm có thể đọc lâu lâu,” chiến thương phản bác này phiến thổ địa ẩn nấp vô cùng, chỉ cần bọn họ không nói, không có người sẽ phát hiện. Chiến thiên vẫn là không tán đồng hẳn ý tưởng, chiến thị nhất tộc ở chỗ này đã bảo hộ lâu như vậy, lúc này xuất thế cũng không chỗ tốt. Hai huynh đệ mỗi người mỗi ý, toàn bộ chiến tộc cũng bị phân liệt hai phái, một phương kiên trì chiến thương tính toán, một phương ủng hộ chiến thiên. “

Chiến Thương Tiễn trầm nói:” Bọn họ nội chiến. “

”Tính cũng không tính. “Chiến thiên kích cười,” chiến tộc huyết mạch liền mang theo đoàn kết không cho phép chính mình thương tổn cùng tộc, bọn họ bắt quá tranh luận, sau lại tranh luận không khai, chiến thương liền dẫn theo một nửa chiến tộc người rời đi này phiến thổ địa, mang đi còn có chiến tộc hạ sách chiến quyết, lưu lại thư từ nói rõ nhất định sẽ tại ngoại giới đứng vững chân cẳng, sau đó tìm đến a Nạp La mang về tới thánh địa. “

Chiến Thương Tiễn trầm mặc không nói. Ngàn năm qua đi, hẳn chiến gia tổ huấn đã sớm mơ hồ bất kham, chỉ biết được thân phụ một đạo trọng trách, quyết không thể làm chiến phù đánh rơi, đến nỗi này trọng trách rốt cuộc là cái gì, biết được người đã thiếu càng

thêm thiếu, chẳng sợ biết được cũng tuyệt phi hoàn chinh. Chiến gia diệt môn là lúc, hấn còn chỉ là chiến gia thiếu chủ, chưa tiếp nhận chức vụ chiến gia, đối mỗi đại gia chủ truyền thừa công đạo sử mật cũng chưa được đến.

Chiến thiên kích tiếp tục nói:” Chiến thương rời đi làm chiến thiên cảm giác được không ổn, hấn đem dư lại chiến tộc thành lập trở thành Mộc Sâm quốc, mỗi một thế hệ bị mộc long thừa nhận nữ tử tên là mộc linh nữ, sau đó hướng Mộc Sâm quốc nhân dân tản tuân với thiên thần tín ngưỡng, cũng chậm rãi đem chiến tộc chân thật giấu giếm, chỉ có mỗi một thế hệ a la sâm mới có thể biết được chân tướng. Quả nhiên, không có len sai, Mộc Sâm quốc không có bao lâu bị phát hiện, bắt quá người ở bên ngoài trong mắt bắt quá là một cái biên ngoại tiểu quốc mà thôi, cũng không đáng giá nhiều hơn chú ý, này liền phai nhạt đi. “

Chiến Thương Tiễn biên nghe, biên đem kia huyền hắc sách nhìn, toàn bộ trống trải cảm địa, chiến thiên kích lời nói một tiêu, cũng chỉ dư lại kia thỉnh thoảng hơi hơi vang lên mở ra sách thanh âm.

Cũng không biết đi qua bao lâu, Chiến Thương Tiễn đem thuộc hạ đã xem xong sách đóng lại, sắc mặt trầm tĩnh khó coi đến biểu tình.

”Ha ha ha. “Một trận tục tăng sang sáng tiếng cười vang lên, chiến thiên kích liền một chưởng đánh vào Chiến Thương Tiễn trên người.

Hấn này một quyền lực đạo thật sự không nhỏ, đánh vào Chiến Thương Tiễn trên người giống như bị cự thạch mãnh chàng một phen, thiếu chút nữa xoay người ngã xuống. Hấn ổn định thân thể, ngẩng đầu nhìn về phía chiến thiên kích.

Chiến thiên kích cười nói:” Người chẳng lẽ ở tự trách không thành? Đây căn bản là không phải chúng ta này đồng lừa sự tình, hướng chi lại nói tiếp, người cũng xác thật hoàn thành chiến thương một mạch hứa hẹn, đem a Nạp La mang về tới! “

Chiến Thương Tiễn vốn là không phải cái gì câu nệ người, thấy hấn như thế ngôn ngữ hành vi, hai mắt như đuốc nhìn về phía hấn, trầm

giọng cười nói:” Người này một quyền, lực đạo không bình thường, chiến quyết luyện thể thượng sách sao? “

Chiến thiên kích hai mắt đồng dạng lóng lánh, hung tính bức người, cười nói:” Không sai! Chiến quyết thượng sách chú trọng luyện thể, hạ sách luyện thể. “Hắn đột nhiên nhảy xuống đài cao, đứng ở trống trải trên mặt đất, cao giọng nói:” Cho tới nay ta đối này chiến quyết thể chi nhất sách đã sớm tò mò đã lâu, đánh một hồi có dám? “

.....

Chiến Thương Tiễn trong mắt chiến ý Xa-na khi ngập trời, đồng dạng hạ đài cao, trầm giọng quát khẽ nói:” Chiến gia nhi lang, sao lại sợ chiến? “

”Hảo! “Chiến thiên kích cười to:” Chiến tộc người tâm huyết bên trong liền mang theo trời sinh hiếu chiến, điểm này như thế nào đều không đổi được. Mộc Sâm quốc trung nhân dân ở chỗ này đã ghen lâu rồi, Đại Chu thủ đô khi dễ tới rồi trên đầu. Hiện giờ a Nạp La đã đến, chúng ta chiến tộc cũng rốt cuộc có thể triển khai quyền cước, làm thiên nhân hạ kiến thức đến chiến tộc chi uy! “

Chiến Thương Tiễn nhướng mày, nói:” Vũ khí của người? “

Chiến thiên kích hai mắt như thú,” người lại đã quên, ta luyện chính là thể, ta toàn thân đều là ta vũ khí. Không cần nhiều lời nữa, đến đây đi! “

Chiến Thương Tiễn rút ra sau lưng chiến thương, toàn thân một cỗ ngập trời chiến khí âm âm tới, không hề giữ lại.

Chiến thiên kích trong mắt hiện lên kinh ngạc, ngay sau đó chính là nồng đậm hưng phấn, vẫn chưa chờ hắn ra tay liền trước hướng hắn phóng đi.

”Phanh! “

Đương chiến thiên kích nắm tay cùng chiến thương gặp phải ở bên nhau, thế nhưng lông tóc vô thương thời điểm, Chiến Thương Tiễn cũng cuối cùng minh bạch hẳn theo như lời hẳn toàn thân đều là vũ khí loại này cách nói chân thật. Tức khắc, hẳn trong mắt chiến ý đại gì, lại không nửa phần giữ lại cùng hẳn triển đấu cùng nhau.

Tức khắc, cảm điện trống trải nơi nội liên vang lên từng đợt kịch liệt công kích thanh.

Này một đấu, cuối cùng kết quả lại là không phân cao thấp, thắng đến hai người đều toàn thân mỗi một trực tiếp ngã xuống đất nằm trên mặt đất thật mạnh thở dốc.

Chiến Thương Tiễn lại biết, hẳn so với chiến thiên kích thực tế lược có không đủ. Hẳn có thể tại đây tràng so đấu hơn một chút, bất quá là bởi vì hẳn lúc trước thân ở chiến gia có trường bồi tự mình dạy dỗ, sau chiến gia bị diệt môn, hẳn cũng khắp nơi lang bạt, trải qua sinh tử luyện liền một thân kinh nghiệm chiến đấu, huống chi lúc sau còn đã chịu Đường Niệm Niệm bất kể đan dược bồi dưỡng.

Nếu chiến thiên kích cùng hẳn ở chung đồng dạng hoàn cảnh, chỉ sợ một trận chiến này kết quả chính là hẳn thắng.

Chiến thiên kích thanh âm lại ở thời điểm này truyền đến, có chút thô suyễn cùng tận hứng khoái ý,” thống khoái! Thống khoái! Không hổ là chiến quyết hạ sách, không hổ là chiến gia nhi lang. Người tuổi so với ta thượng tiểu, có thể như vậy thành tựu, thật sự lợi hại a, nếu chờ người tới rồi ta tuổi này, chỉ sợ ta liền không phải đối thủ của người. “

Chiến Thương Tiễn nói:” Người thâm cư này phiến thổ địa, cùng người chiến đấu vốn là thừa thớt, huống chi một thân công lực đều là bằng vào chính mình tu luyện mà thành, nếu thiệt tình luận lên, người càng tốt hơn. “

Chiến thiên kích cười ha ha, từ trên mặt đất làm lên, nói:” Người hay là cho rằng ta chính là một cái tại đây trong vương cung sống trong nhung lụa a la sâm? Khu rừng này rộng lớn vô biên, bên trong hung

thú càng nhiều không kể xiết, từ nhỏ ta liền cùng này đó hung thú đánh nhau, nếu luận chiến đấu kinh nghiệm nhưng thật sự không ít. Bất quá người nói chỉ bằng chính mình tu luyện điểm này nhưng thật ra không tồi, chiến trong tộc người thật sự không có gì luyện được thiên phú, nhiều nhất cũng liền sẽ chút hoàng phẩm đan dược mà thôi. “

Chiến Thương Tiễn cũng theo đứng đứng dậy, ánh mắt lại lần nữa dừng ở kia tầng tầng bậc thang, một hồi, trầm tĩnh ra tiếng nói:” Chiến quyết hạ sách ta đều ghi tạc trong lòng, một chữ không quên. “

Chiến thiên kích cười,” giống nhau. “

Hai người liếc nhau, sau đó gằn cười, đều nhìn ra đối phương trong mắt ý tứ.

Nếu biết được chân tướng, tương ngộ ở bên nhau, chiến gia chiến quyết cũng nên khôi phục như lúc ban đầu. Thông qua trận này đánh nhau, bọn họ đều nhìn ra này chiến quyết trên quý cùng đáng sợ, trong lòng là tràn đầy lửa nóng. Chỉ có như vậy có thể so binh khí thân hình, hơn nữa kia ngấp trời chiến khí, mới là chân chính chiến quyết, mới là chân chính chiến gia nhi lang!

Chiến thiên kích một phen ôm lấy bờ vai của hắn, cho nhau lẫn nhau nâng đứng lên, sau đó gằn từng chữ một lãnh trầm nói:” Luôn có một ngày, tất tìm được kia giết hại chiến tộc hung thủ, báo thù rửa hận. “

Chiến Thương Tiễn chỉ là trầm tĩnh gật đầu, cặp kia con người kiên nhẫn làm người không dung nhìn gằn.

Đương hai người từ cấm trong điện ra tới khi, mới phát hiện lúc này không trung đều đã sáng ngời, đã ở giữa trưa lúc.

Ngoại điện phủ, một bộ xanh biếc xiêm y Mộc Linh Nhi đang đứng ở nơi đó. Đương nhìn đến đồng thời ra tới hai người khi, ngẩn người,

lại cũng không có hỏi nhiều, ra tiếng kêu:” A la sâm, tấn phạt đại ca.
“

Chiến thiên kích gật đầu,” linh nữ nhưng có chuyện gì? “

Mộc Linh Nhi nâng lên con người, sóng mắt lóng lánh, tự tự rõ ràng nói:” A Nạp La nói, làm chúng ta rời xa thánh địa phạm vi ngàn trượng ở ngoài. “

”Ân? “

Chiến thiên kích ngẩn ra.

Chiến Thương Tiễn cùng là như thế.

Thương mộc che trời, cành lá che lấp mặt trời, thô tráng đặng mộc quán quanh, vụn vật ánh nắng khuynh sai, cỏ cây thanh hương.

Chiến thiên kích, Chiến Thương Tiễn theo Mộc Linh Nhi đi vào Đường Niệm Niệm cư trú nơi thời điểm, chính nhìn thấy Đường Niệm Niệm ngồi ở dưới bóng cây, Tư Lăng Cô Hồng tắc đứng ở án kỉ trước, cầm trong tay bút lông sói vẽ tranh ám áp hình ảnh.

Ba người vừa đến, Thù Lam liền phát hiện. Này liền đi lên trước tới, nhẹ giọng nói:” Các người tới nguyên nhân ta cũng đoán được, chỉ là hiện tại không

.....

Nhưng quấy rầy. “

Ba người đều sáng tỏ gật đầu, dùng bữa khi đều không thể quấy rầy, hưởng chi là đang ở vẽ tranh khi.

Thù Lam đem Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích hai người trên người chặt vật dơ bẩn khắp nơi trong mắt, liền cười nói:” Các

người đi trước rửa mặt chải đầu tắm gội, đổi một thân xiêm y lại đến, khi đó trang chủ cùng tiểu thư cũng nên hảo. “

Chiến Thương Tiễn tự nhiên là biết được Đường Niệm Niệm không thích dơ bẩn, tới thời điểm không có chú ý tới này đó, lúc này trải qua Thù Lam nhắc nhở, cúi đầu nhìn lại, này liền phát hiện chính mình trên người một bộ màu đen võ bào nơi nơi đều là tro bụi cùng tổn hại, đúng là cùng chiến thiên kích ở cấm trong điện đánh nhau thời điểm tạo thành.

”Ân. “Hắn lên tiếng, này liền lập tức xoay người đi chính mình nhà ở.

Chiến thiên kích tự nhiên cũng phát hiện chính mình lúc này chật vật tư thái, so với hắn ở Chiến Thương Tiễn trên người tạo thành trên nắm tay tổn hại, Chiến Thương Tiễn chính là dùng thương, hắn lúc này xiêm y tuy rằng không có vết máu, nhưng là kia vỡ thành mảnh vải tổn hại lại càng nhiều.

Hắn thấp thấp cười hai tiếng, này cũng liền đi sửa sang lại dáng vẻ.

Mộc Linh Nhi tắc còn lưu tại nơi xa, lẳng lẳng nhìn dưới ánh mặt trời Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, đáy mắt chớp động ngốc mê.

Thù Lam nhìn, nhẹ giọng cười nói:” Như thế nào? Không phải sợ hãi trang chủ sao? Hiện tại cư nhiên dám như vậy nhìn? “

Mộc Linh Nhi nghe được nàng lời nói hoàn hồn, kiêu nộ chính là khuôn mặt tức khắc đỏ lên, hơi hơi hé miệng, thấp giọng nói:” Ta đã biết, chỉ cần có a Nạp La ở, tư lẳng trang chủ mặc kệ nhiều đáng sợ nhiều lợi hại, đều sẽ không thương tổn chúng ta. “

Thù Lam nhẹ nhàng gật đầu, nhìn về phía kia vụn vặt dưới ánh mặt trời tựa như tiên lữ hai người, cười.

Chỉ cần ở tiểu thư cùng trang chủ bên người ngây người chút thời gian người, đều sẽ minh bạch điểm này, cũng đúng là như thế nhìn

thấu điểm này, mới càng có thể cảm nhận được trang chủ đối tiểu thư để ý, đã vào cốt tủy.

Mộc Linh Nhi lại nhẹ nhàng nói:” A Nạp La cùng tư lãng trang chủ ở bên nhau thời điểm cũng rất vui sướng, bọn họ cái dạng này, rất đẹp, thật là đẹp mắt! Thật sự đẹp! “

Thù Lam liền nghe nàng liên tục nói ba lần đẹp, nhất thời cười, trêu ghẹo nói:” Chẳng lẽ Linh nhi cũng tư xuân? “

Nơi nào biết được, Mộc Linh Nhi lại đầy mặt nghiêm túc nhìn về phía nàng, nói:” Ta là mộc linh nữ, chỉ biết phụng dưỡng a Nạp La! “

Thù Lam ngẩn ra lúc sau, dở khóc dở cười. Một hồi, thấp giọng nói:” Chờ người gặp được chính mình người yêu, tiểu thư tuyệt đối sẽ không ngăn cản người, cũng sẽ không ghét bỏ người. “

Đường Niệm Niệm ngày thường có lẽ luôn là đạm mạc, nhưng là nàng đối bên người người bên vực người mình cùng yêu quý, lại có thể từ một ít rất nhỏ sự tình nhìn ra tới. Sớm tại ngày ấy đại biển mây trung, Đường Niệm Niệm nhẹ giọng trấn an nàng, nói ra ‘ ai khi dễ, ta giúp người khi dễ trở về ’ những lời này thời điểm, nàng liền biết được ——

Tiểu thư kỳ thật là một cái thực ôn nhu người, chỉ là kia phân ôn nhu sẽ không thường xuyên lộ ra ngoài mà thôi.

Mộc Linh Nhi nghe lời này, há mồm tựa hồ muốn nói cái gì, chỉ là Thù Lam tươi cười lại làm nàng lời nói tới rồi trong cổ họng lại hóa thành cứng họng.

Đương Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích hai người đã xử lý hảo lại lần nữa đi vào nơi này khi, lại là chờ ước chừng nửa nén hương, bên kia Tư Lãng Cô Hồng mới thu bút, Đường Niệm Niệm tay nhất chiêu, kia án kỉ thượng vừa mới hoàn chỉnh bức họa cuộn tròn liền rơi vào tay nàng.

Này bức họa, bất quá giấy trắng mặc họa, không có dư thừa sắc thái. Một người mạn diệu nữ tử có chút lười biếng ngồi ở dưới bóng cây ghế mây thượng, xiêm y mông lung như sương như khói, một trương dung nhan lại là tinh tế cực kỳ. Kia mi kia mắt sinh động như thật, đen bóng minh tối, nhợt nhạt ý cười lại mang theo điểm điểm chờ mong, linh động bức người. Lại xem cặp kia má, hơi hơi có chút phồng lên, kiều môi tựa cười lại tựa nhấp, muốn nói lại thôi.

Đường Niệm Niệm nhìn lại xem, Tư Lăng Cô Hồng đã đi vào nàng bên người, đem nàng kéo vào trong lòng ngực, làm này ngồi ở chính mình trên đùi, hàm dưới liền để ở nàng hõm vai thượng, hỏi:” Thích? “

Đường Niệm Niệm bàn tay nhẹ nhàng ở giấy Tuyên Thành thượng môn trốn, kia mặt trên còn có chút ướt át nét mực đã bị hong gió, gật đầu.

Nàng chậm rãi đem bức họa cuộn tròn cuộn lên tới, quay đầu lại nhìn Tư Lăng Cô Hồng,” Cô Hồng là tưởng nhìn vật nhớ người? “

Tư Lăng Cô Hồng cười, lắc đầu.

Hà tất nhìn vật nhớ người, nàng sở hữu hết thảy đều ở hán trong đầu nhớ rõ rành mạch, nhất tàn nhất tiểu đều thâm nhập cốt tủy.

Đường Niệm Niệm sáng mắt nhẹ chuyển, tựa tưởng nhớ lại cái gì.

Này sẽ, chiến thiên kích đám người cũng vào lúc này tiến lên đây. Hán cung kính ở đối với Đường Niệm Niệm hành lễ sau, lúc này mới mở miệng nói:” A Nạp La, ta ta nghe linh nữ nói, người làm chúng ta rời xa thánh địa ngàn trượng ở ngoài. “

Đường Niệm Niệm nhẹ điểm hàm dưới.

Chiến thiên kích nói:” Không biết a Nạp La có không nói cho ta nguyên nhân? Cái này làm cho chúng ta rời xa thánh địa ngàn trượng ở ngoài là một ngày vẫn là? “

Đường Niệm Niệm ngược mắt liếc hẩn một cái, đạm nói:” Ta ngày mai muốn vào mộc long linh mạch, từ ta tiến vào sau, mộc long linh mạch trăm dặm trong vòng đều sẽ bị trận pháp phong bế, chỉ nhưng ra không thể tiến. Chờ ta tỉnh lại ngày đó, sẽ có thiên uy, các người chống cự

.....

Không được. “

Chiến thiên kích sắc mặt nhất định.

Đường Niệm Niệm khẩu khí bất biến, lại nói:” Chậm thì một hai năm, nhiều thì ba năm trong vòng, khi đó toàn bộ mộc long linh mạch ngàn trượng trong vòng đều sẽ đã chịu lan đến. “

Chiến thiên kích ngực kịch liệt phập phồng một cái chớp mắt, hít sâu một hơi, nói:” Ta hiểu được. Hôm nay ta liền hạ lệnh Mộc Sâm quốc toàn dân thoái nhượng. “

”Kia..... A Nạp La đâu? “Mộc Linh Nhi lo lắng thanh âm lúc này truyền ra, nàng khẩn trương con người nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm,” nếu thật sự có thiên uy nói, giống a Nạp La nói như vậy lợi hại, ở thánh địa a Nạp La làm sao bây giờ? “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Ta sẽ không có việc gì. “

Mộc Linh Nhi trên mặt vẫn là có chút khẩn trương lo lắng, thật sự là từ Đường Niệm Niệm bình đạm lời nói, làm nàng cảm giác được một cỗ cực kỳ khủng bố nguy hiểm. Nhưng mà đương nàng đối diện thượng Đường Niệm Niệm cặp kia bình tĩnh sáng trong hai tròng mắt khi, nói cái gì ngữ đều không thể lại nói xuất khẩu.

Vô luận nàng lúc này như thế nào lo lắng, chính là có thể vì a Nạp La làm cái gì đâu?

Việc này liền ở nàng trong miệng định ra tới, chiến thiên kích cũng ở ngày đó liền phân phó binh mã đem này tin tức phân phó đi xuống,

mệnh lệnh toàn bộ Mộc Sâm quốc nhân mã bắt đầu rút lui thánh địa nơi.

Tin tức này truyền khai, toàn bộ Mộc Sâm thủ đô là một trận kinh nghi, nhưng mà cũng không có người bắt luận cái gì nháo lên, mà là phi thường nghe lời hợp tác bắt đầu thu thập hành trang, chờ đợi chiến thiên kích dẫn dắt, hướng ngàn trượng ở ngoài rút lui.

Nơi này dù sao cũng là bọn họ sinh sống mấy trăm thế hệ vật tổ địa, rời đi phía trước, mỗi người trên mặt đều có thể thấy không tha, đồng thời lại mang theo hưng phấn, hai loại hoàn toàn bất đồng mâu thuẫn cảm xúc. Chính như chiến thiên kích lời nói, chiến tộc người đều là trời sinh hiếu chiến Nhân tộc, bọn họ huyết mạch chiến tính không thể xóa nhòa, ở chỗ này ẩn cư lâu như vậy, là bởi vì trong huyết mạch tín ngưỡng, bởi vì đoàn kết cùng mỗi đại a la sâm cùng linh nữ lãnh đạo.

Đương Đại Chu quốc khi dễ tới rồi trên đầu thời điểm, bọn họ trong lòng phần nộ liền bốc lên, nghĩ nếu là thật sự tới rồi tuyệt cảnh, như vậy liền liều chết một trận chiến. Chính là Đường Niệm Niệm đã đến hóa giải bọn họ nguy cơ, bọn họ có thể rời đi cái này địa phương, tiến vào càng rộng lớn thế giới, cái này làm cho bọn họ hưng phấn. Chỉ là nghĩ rời xa, nghĩ nơi này khả năng bị phá hủy, điểm này lại làm cho bọn họ không tha.

Hôm sau.

Mộc long linh mạch nhập khẩu.

Tổ địa nội Mộc Sâm quốc quốc dân đều tụ tập ở chỗ này, liếc mắt một cái nhìn không thấy đầu, bọn họ đều lẳng lặng đứng, ánh mắt nhìn phía trước kia nói mặc bạch hân trường thân ảnh, ở trong lòng ngực hấn ôm đúng là bọn họ a Nạp La.

Chiến thiên kích, Mộc Linh Nhi cùng vẫn luôn đi theo ở Đường Niệm Niệm bên người Thù Lam đám người chờ thú liền đứng ở phía trước.

Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng nói nhỏ:” Ta đi vào. “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng, một hồi, mới chậm rãi buông ra bàn tay, làm nàng rơi trên mặt đất.

Đường Niệm Niệm phiến tay, mặt trên liền xuất hiện một cái túi gấm, đưa cho Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, nói:” Cô Hồng không cần xem họa, xem cái này càng tốt. “

Tư Lăng Cô Hồng đem chi tiếp nhận tới, đôi mắt một dạng, nói:” Đêm qua làm cho? “

Đêm qua nàng tắm rửa lúc sau, một người trước rời đi một hồi.

”Ân. “Đường Niệm Niệm cong mi cười, ngửa đầu liền ở hán trên môi liếm láp một ngụm, nói:” Cô Hồng muốn làm cái gì đều có thể. “

Tư Lăng Cô Hồng rũ tay khẽ nhúc nhích mà lại ngăn, ở tay áo nội nhẹ nắm, gật đầu.

Đường Niệm Niệm thu hồi thân mình, lại nhìn hán một cái, này liền xoay người hướng mộc long linh mạch đi vào.

Nàng này vừa đi, chiến thiên kích thanh nói:” Cung tiến a Nạp La. “

Mộc Sâm quốc nhân dân đều vào giờ phút này khuất thân quỳ xuống đất, cúi xuống thân mình.

Duy độc phía trước mấy người đứng thẳng, Tư Lăng Cô Hồng trên mặt cười nhạt cũng theo Đường Niệm Niệm thân ảnh biến mất trước mắt mà đăm đi, lẳng lặng nhìn mộc long linh mạch nhập khẩu. Bạch y mặc phát, thanh tuyến tuyệt luân dung vào giờ phút này yên tĩnh không gợn sóng, nhàn nhạt ngóng nhìn bộ dáng, không tiếng động mê hoặc mọi người tâm thần.

Không cần thiết bao lâu, một tiếng rỗng ngâm đột nhiên từ mộc long linh mạch trung truyền ra.

Một mặt oánh lục thật lớn long ảnh từ chỗ sâu trong vụt ra, tốc độ cực nhanh, thân hình dài chừng ngàn trượng, du đãng ở phía chân trời, cuối cùng xoay quanh một long linh mạch trên không, mở ra long khẩu” rống —— “Lại một tiếng long khiếu từ trong miệng mà ra. Giờ khắc này, nó thân hình cũng một chút tản ra, hóa thành vô số oánh lục rơi rụng, không thấy bóng dáng.

Một màn này, trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng mặt vô đổi màu, mỗi người đều là luyện mãn khiếp sợ, thật lâu không thể hoàn hồn.

”Mộc..... Mộc long! “Mộc Linh Nhi nỉ non.

Lúc này, một trận cuồng phong mãnh liệt mà đến, thổi đến mọi người thân thể đều là một trận lay động lui về phía sau, trước mặt tựa đột nhiên hình thành một mặt vô hình khí tường, đem tất cả mọi người bức bách rời xa.

Đang lúc Thù Lam cùng chiến thiên kích đám người luân phiên lui về phía sau, những cái đó quỳ xuống đất Mộc Sâm người trong nước dân ngã trái ngã phải khi, một tiếng kinh hô không biết từ ai

.....

Trong miệng mà ra:

”Hắn..... Hắn, hắn không có việc gì!?”

Mọi người hình như có sở cảm về phía trước phương một long linh mạch nhìn lại, chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng như cũ tĩnh đứng tại chỗ. Hắn bạch thủy để mặc quỳnh văn vạt áo bị thổi đến nhẹ xốc, mặc phát phi dương, một tay nhẹ đặt ở phía trước, tay áo rộng lẳng phi. Lại thấy hắn tinh tế tuyệt luân mặt mày lúc này thiển mị, thủy sắc cánh môi giờ lên một mặt ý cười.

Chẳng sợ lúc này cuồng phong nổi lên bốn phía, cỏ cây bay loạn, hướng hắn nhìn lại mọi người lại không khỏi ngây người.

Quân tử như ngọc, như ma như trác lại cũng nói không ra hẳn phong tư. Tuyệt tuyền tuấn dật, tựa dục thuận gió dục tiên, duy này một người mà thôi.

Tư Lăng Cô Hồng buông xuống bàn tay, đáy mắt mềm mại ôn nhu, thân nếu du long chớp mắt liền vào mộc long linh mạch trong vòng.

”Tiến..... Đi vào?! “Diệp thị tỷ muội kinh hô một tiếng,” trang chủ, đi vào? “

Liên Kiều không khỏi nhặt lên trên mặt đất một cục đá, đột nhiên hướng kia mộc long linh mạch nhập khẩu ném đi, nhưng thấy còn chưa đi vào, một đạo gợn sóng ở giữa không trung một dạng, cục đá liền rơi xuống xuống dưới.

Mọi người sắc mặt đều có chút trọng giạt mình cùng kinh nghi, ai cũng không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng sẽ có thể đi vào, chỉ sợ Đường Niệm Niệm chính mình cũng không biết, bằng không cũng sẽ không đi vào phía trước đối hẳn như vậy dạn dò.

Cuồng phong lúc này cũng chậm rãi yếu bớt xuống dưới, Mộc Sâm người trong nước dân cũng từng người từ trên mặt đất đứng lên, thấp thấp nghị luận thanh ở vang. Chỉ là hiển nhiên, chẳng sợ lại thấp kém thanh âm, nếu là thượng vạn người ta nói ra tới, cũng tuyệt đối sẽ không tiểu.

Chiến thiên kích lúc này gầm nhẹ một tiếng. Sở hữu nghị luận thanh cũng vào lúc này hoàn toàn mà ngừng. Hẳn ra tiếng phân phó nói:” Mọi người trở lại chỗ ở, trên lưng hành trang, chuẩn bị khởi hành rút lui. “

Mộc Sâm người trong nước dân nghe vậy, không có nửa phần dị nghị xoay người rời đi.

Chiến thiên kích nhìn về phía Thù Lam đám người, hỏi:” Các người cũng nghe nói a Nạp La nói, hiện tại đi vẫn là? “

Thù Lam nhìn mộc long linh mạch liếc mắt một cái, mỉm cười nói:”
Tiểu thư đã công đạo, đi cùng người chờ cùng nhau rời đi. “

Chiến thiên kích gật đầu.

Đã sớm hôm qua rút lui thông cáo cũng đã phát đi ra ngoài, mọi người đều đã chuẩn bị hết thảy. Chiến thiên kích đều không phải là nhiều mang cái gì, chỉ đem cấm trong điện mặt lịch đại a la sâm bức hoạ cuộn tròn cùng sử sách giao cho Chiến Thương Tiển túi Càn Khôn nội thu, sau đó cười lên sư hổ thú, dẫn theo mọi người rời đi này phiến tổ địa.

Mênh mông cuộn cuộn đám người, vô luận trên mặt đất hành tẩu vẫn là cưỡi phi thú ở không trung. Thù Lam liền giá không người bạch liêu xe, ở nàng bên cạnh là ngồi ở phượng tước màu nhi trên người Mộc Linh Nhi, còn có cưỡi một đôi phượng tước Diệp thị tỷ muội.

Mộc Linh Nhi yên lặng nhìn càng ngày càng tổ địa, là không tha còn có nồng đậm không bỏ xuống được.

Nàng thấp thấp nỉ non nói:” Vì cái gì ta không thể đi vào đâu? “

Nàng ném thử qua, còn không có đi đến mộc long linh mạch nhập khẩu, trước mặt đã bị một đạo ngộ tính khí tường ngăn cản.

Diệp thị tỷ muội nghe thấy được, Liên Kiều liền nói:” Không cần suy nghĩ, chỉ cần có trang chủ ở, chủ mẫu nhất định sẽ không có việc gì. “

Mộc hương cũng nói:” Chúng ta đi vào đều không có dùng, nếu chủ mẫu đều nói làm chúng ta rời đi, như vậy nhất định là chúng ta ngăn cản không được thiên uy, nếu là lưu lại ngược lại liên lụy chủ mẫu. “

Mộc Linh Nhi nghe các nàng nói, nhẹ nhàng gật đầu, nhấp nhấp cánh môi.

Nàng sẽ càng thêm nỗ lực tu luyện, luôn có một ngày, có thể trợ giúp a Nạp La.

Thù Lam nhìn tam nữ, tuy rằng Diệp thị tỷ muội nói chuyện khi tràn ngập tự tin, nhưng là các nàng trong mắt đồng dạng bất an mát mát lại không có tránh được nàng đôi mắt.

Nàng không nói gì, trong lòng đồng dạng nghĩ Đường Niệm Niệm, lại không có biểu lộ ở trên mặt.

Chính như Liên Kiều theo như lời, chỉ cần có trang chủ ở, tiểu thư nhất định sẽ không có việc gì, bởi vì trang chủ chẳng sợ bị thương chính mình cũng sẽ không làm tiểu thư thương đến chút nào.

Đang lúc mọi người chính rời xa tổ địa khi, một long linh mạch nội, Tư Lăng Cô Hồng đã đi tới trung tâm trường đài. Đây một đường, hấn hành tẩu khi, phát hiện chung quanh linh quả cây cối không thấy không ít, trên mặt đất từng đạo hố sâu, hiển nhiên là bị người nhỏ tận gốc, sau đó thu được chạy đi đâu.

Hấn trong mắt hiện lên ý cười, đã phỏng đoán tới rồi này đó là ai việc làm.

Uốn lượn nhẹ nhàng thấu triệt dòng nước, ánh nắng khuynh sai, trung ương trường trên đài, Đường Niệm Niệm lẳng lẳng nằm ở mặt trên. Nàng thiển nhắm con ngươi, hơi thở mỏng manh, dung nhan an tường điềm tĩnh, tựa chỉ là an tĩnh ngủ rồi.

Tư Lăng Cô Hồng dưới chân không tiếng động bước qua dòng nước, đi tới trường đài dưới, đây là tại nơi đây, hấn liền có thể cảm nhận được bốn phía mênh mông cuộn cuộn mãnh liệt vào trường đài nội linh lực năng lượng.

Hấn tĩnh đứng không có động, ánh mắt nhu hòa dừng ở Đường Niệm Niệm trên người.

”Niệm Niệm..... “Hấn thủy sắc đạm bạc cánh môi khẽ mở, phát ra thấp thấp thanh. Nhẹ dương khoe môi, nhẹ giọng nói:” Ta ở, sẽ vẫn

luôn bồi người. “

&nb

.....

sp; chỉ là, trường trên đài Đường Niệm Niệm còn vô đáp lại.

Tư Lăng Cô Hồng tĩnh nhìn nàng một hồi, lúc này lấy ra nàng đi vào khi cho hắn túi gấm. Hắn thon dài ngọc bạch ngón tay xẹt qua tinh hoàn dây lưng, túi gấm nguyên liệu trượt xuống, liền thấy bên trong đúng là một cái cả người xích (cấm) lửa, chỉ có hắn một cái bàn tay lớn nhỏ ‘ Đường Niệm Niệm ’!

Tư Lăng Cô Hồng lông mi nhẹ run lên, nhìn về phía trường đài ngũ say Đường Niệm Niệm, một tay đem túi gấm vải dệt kéo về đi, che đi này tiểu bản ‘ Đường Niệm Niệm ’ thân mình.

”Cô Hồng, “Một tiếng thuộc về Đường Niệm Niệm thanh âm từ này có chút chất phác ‘ Đường Niệm Niệm ’ trong miệng truyền ra, mềm mại nhẹ nhàng,” Cô Hồng, cái này là ta làm rối gỗ con rối, Cô Hồng thích sao? “

Tư Lăng Cô Hồng dương môi cười khẽ,” thích. “

Trạm lại chường người trên ngẫu nhiên ‘ Đường Niệm Niệm ’ lo chính mình gặt đầu,” Cô Hồng nói qua, chỉ cần ta đưa, vô luận cái gì đều sẽ thích. “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng theo tiếng.

Rối gỗ ‘ Đường Niệm Niệm ’ ngẩng đầu nhìn hắn, chỉ là hai tròng mắt vô thần, nói:” Bởi vì tu vi không đủ, này rối gỗ con rối không có chính mình tư tưởng, bất quá chỉ cần Cô Hồng nói đều có thể làm được, Cô Hồng muốn cho nó nói cái gì, nó cũng sẽ nói. “

”Cô Hồng, không nghĩ khổ sở. “Này một tiếng, mềm nhẹ đến, làm Tư Lăng Cô Hồng trong đầu không khởi hiện lên nàng khuôn mặt, gắt gao ôm hắn eo, ngẩng đầu hai tròng mắt doanh doanh nhìn hắn.

”Hào. “Hắt ánh mắt nhìn trường trên đài ngủ say Đường Niệm Niệm, nhẹ giọng đồng ý.

.....

-----oOo-----

Chương 86: ngoan bảo sinh ra (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Năm tháng không tiếng động, một năm thời gian đảo mắt rồi biến mất. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Tỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Trong núi không biết tuổi tác quá, đặc biệt là bốn mùa trường xuân Mộc Sâm quốc. Bọn họ ghi lại ngày khi lại là thông qua mỗi ngày khắc hoạ. Nay một năm, chiến thiên kích đem chung quanh phân bố mục Mộc Sâm người trong nước dân đều tụ tập ở một chỗ. Từ hấn cùng Chiến Thương Tiễn hai người tự mình huấn luyện, làm cho cả Mộc Sâm quốc tu luyện hợp hai làm một chiến quyết, mỗi người thực lực đều là theo thời gian thông thả tăng trưởng.

Ngàn trượng ở ngoài mỗi ngày đều sẽ có người tuần tra, liền ở một tháng trước, bọn họ liền phát hiện Đại Chu quốc binh mã, bọn họ vây ở bốn phía, thế nhưng đi qua suốt một tháng, dùng hết biện pháp vô pháp tiến vào sau, lại vẫn là không có nửa phần rời đi ý tứ.

Đương tin tức này truyền tới chiến thiên kích trong tai, hấn mang mang lãnh cung tiến thủ, tự mình du tẩu ở bên cạnh, đem nơi dừng chân ở bên ngoài Đại Chu quốc binh mã bắn chết. Điểm này, đảo cũng là mưu lợi, từ Đường Niệm Niệm tiến vào mộc long linh mạch sau, trừ bỏ mộc long linh mạch chung quanh trăm trượng bị ngăn cách, này mười dặm ở ngoài đồng dạng chỉ cho ra không thể nhập, cũng làm cho bọn họ thiết mũi tên bắn ra, bên ngoài Đại Chu quốc binh mã không hề năng lực phản kháng, chỉ có rời xa.

Lúc này đây du sát lúc sau, bên cạnh chỗ liền lại khó coi đến chu quốc binh mã. Chỉ là bọn hấn biết được, Đại Chu quốc binh mã tất nhiên còn tại đây phiến cự mộc lâm bên trong.

Bọn họ tuy rằng không biết Đường Niệm Niệm theo như lời thiên uy rất cuộc sẽ là bộ dáng gì, nhưng là đến lúc đó nghĩ đến này nói vô hình khí tường cũng sẽ biến mất, bọn họ đối mặt sẽ Đại Chu quốc mấy chục vạn, thậm chí trăm vạn binh mã.

Thụ ốc nội, mấy người các ngồi một phương.

Thù Lam nhẹ nhàng chậm chạp nói:” Hiện giờ các người không cần thủ mộc long linh mạch, lấy các người đối này rừng rậm quen thuộc, muốn tránh né cũng không phải việc khó. “

Này một năm, Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích quan hệ thân phận cũng bị mấy người biết được, đối này bọn họ tuy có kinh ngạc, lại càng nhiều còn lại là vì này cao hứng. Diệp thị tỷ muội lúc ấy còn kêu lên vui mừng nói, liền ở ánh mắt đầu tiên liền nhìn ra hai người tưởng tượng, không nghĩ tới quả nhiên là huynh đệ.

Mộc Linh Nhi có chút hấp tấp nói:” Nếu là bọn họ đi thánh địa, hồng ròi a Nạp La sự làm sao bây giờ? “

Chiến Thương Tiễn lắc đầu, trầm giọng nói:” Chủ tử nếu làm chúng ta rời đi, thuyết minh nàng tỉnh lại khi thiên uy sẽ xúc phạm tới ta chờ, nếu là Đại Chu quốc đi trước, chỉ sợ ngược lại bị chết càng mau. “

Mấy người gật đầu.

Chiến thiên kích trầm tư một hồi, ra tiếng nói:” Vạn sự không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, chúng ta có thể ẩn nấp ở chung quanh, hành sự tùy theo hoàn cảnh. “

”Hảo. “

Thù Lam, Chiến Thương Tiễn, Mộc Linh Nhi, Diệp thị tỷ muội mấy người cho nhau liếc nhau, đều gật đầu đồng ý tới.

Liên Kiều đột nhiên thấp thấp thở dài:” Không biết mộc long linh mạch chủ mẫu cùng trang chủ thế nào..... “

Suốt một năm thời gian, làm như quá đến cực nhanh lại tựa hồ quá đến cực kỳ thong thả. Bọn họ lâu dài đi theo hai người bên người, này sẽ một năm không thấy, tuy rằng mỗi người trên mặt đều không có biểu lộ ra tới, trong lòng niệm tưởng lại đều minh bạch.

Một trận trầm mặc, Mộc hương liền cười hì hì nói:” Chủ mẫu không phải nói sao? Ngắn thì một hai năm, trường cũng trường bất quá ba năm, đến lúc đó không ngừng trang chủ cùng chủ mẫu ra tới, liền tiểu chủ tử cũng đi theo ra tới! “

Mộc Linh Nhi nhẹ giọng cười nói:” Mộc Sâm quốc nãi quả nhất chịu hài tử thích, đến lúc đó tiểu a Nạp La cũng nhất định sẽ thích. “

Liên Kiều tức khắc nói:” Xiêm y a, chúng ta đã sớm chuẩn bị tốt, còn có đầu hồ giày nhỏ, tiểu chủ tử chơi vật nhỏ. “

Mộc hương quơ quơ đầu, chờ mong cười nói:” Không biết trang chủ cùng chủ mẫu cấp tiểu chủ tử lấy hảo tên không có, bất quá liền nữ hài cùng nam hài đều còn không biết, tên này vẫn là muốn trước hết nghĩ hảo hai cái hảo..... “

”Ngoan bảo. “Thù Lam lúc này khẽ che môi khẩu, cười nói:” Ta nghe tiểu thư kêu lên một lần, tiểu chủ tử tên gọi ngoan bảo, a! “

”..... Ngoan, ngoan, ngoan bảo? “Mộc hương khuôn mặt có chút đại ra.

”Ân. “Thù Lam gật đầu.

Thụ ốc nội, đột nhiên liền một trận trầm tĩnh.

”Xì. “Một tiếng cười đột nhiên mà ra, mọi người đều đảo mắt nhìn lại, chính nhìn thấy Mộc Linh Nhi một tay che lại cái miệng nhỏ, ghen cười.

”Ha ha ha, ngoan bảo! Ngoan bảo! Ngô, ngoan bảo thiếu chủ, ha ha ha! “Mộc hương lúc này cũng không nín được, một chút híp mắt liền cười ha hả.

”Kỳ thật khá tốt, vừa nghe liền ngoan, khụ! Ngoan bảo bối? Ngoan bảo bảo? Ha ha! “Liên Kiều nói vài câu, liền theo mộc hương cười rộ lên.

Hai người trong lúc nhất thời ôm thành một vòng, ở mộc hương trên vai nằm bò Bạch Lê, cũng theo loạng choạng, nhìn đến hai người gương mặt tươi cười, hồ ly mắt liền đi theo mị thành một cái tuyến.

Ba gã nữ tử tiếng cười thanh thúy dễ nghe, ở thụ ốc nội thật lâu quanh quần không dứt. Thù Lam nhưng thật ra tương đối rụt rè cười, đáy mắt nội cũng tất cả đều là ý cười. Tưởng nàng lần đầu tiên nghe được tiểu thư kêu ra tới thời điểm, cũng là thiếu chút nữa nhin không được cười ra tới.

Nếu là này sinh ra tới tiểu chủ

.....

Tử là nữ hài nhi nói, ngoan bảo, ngoan bảo nhưng thật ra đáng yêu, chỉ là nếu là nam hài nhi, này khi còn nhỏ còn hảo, lớn tên này đã có thể có chút.....

Chiến thiên kích cũng” ha ha “Cười to ra tiếng, nói:” Này tiểu a Nạp La nếu là nam hài, đại chút sợ là muốn nháo a. “

Chiến Thương Tiễn cũng nhin không được gọi lên khoe miệng, nhớ tới Đường Niệm Niệm kia bình tĩnh thản nhiên tử, thầm nghĩ: Chẳng sợ đứa nhỏ này nháo, sợ cũng nháo bất quá nàng.

Vốn là có chút trầm trọng không khí, đó là theo này một trận tiếng cười tiêu tán một thanh.

Mộc long linh mạch nội.

Gió mát thanh thấu dòng nước, thanh mộc mùi hoa, an tĩnh vui mừng, khó nghe nửa điểm tiếng động.

Một trương đằng mộc cảm tú ghé, một bộ tay áo rộng áo dài Tư Lăng Cô Hồng tĩnh tọa này thượng. Hấn khuôn mặt cùng một năm

trước không thấy một chút biến hóa, duy độc kia mặt trường lông mi đầu hạ nhàn nhạt thanh ảnh, mắt nội nồng đậm tình, ngẫu nhiên dao động, tựa như yên lặng nửa đêm trong suốt ánh trăng, hư tuyết sơn thượng mềm mại yên tĩnh lạc tuyết, làm người xem một hồi liền tựa sắp bị hít vào đi ảo giác, lại không khỏi mạc danh lo lắng, vì này co rút đau đớn.

”Kêu Cô Hồng. “Hắn ngọc bạch thon dài đầu ngón tay điểm ở trước mặt án kỉ thượng, trạm đến có chút cứng còng rồi gõ ‘ Đường Niệm Niệm ’ trên trán.

”Cô Hồng, Cô Hồng. “Rối gõ ‘ Đường Niệm Niệm ’ mở ra cái miệng nhỏ, thuộc về Đường Niệm Niệm thanh âm kêu to ra tới, mềm nhẹ mỉm cười.

Này một tiếng, rối gõ ‘ Đường Niệm Niệm ’ kêu đến nhất giống, thật sự là này một năm tới, nói được nhiều nhất chính là này hai chữ, cũng theo hắn một chút làm nó sửa lại.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt nhẹ nâng, ánh mắt dừng ở trường trên đài Đường Niệm Niệm trên người.

Một năm qua đi, nàng bụng cũng càng ngày càng rõ ràng, lúc này đúng là bình thường có thai nữ tử bảy tám nguyệt bộ dáng.

Hắn lẳng lẳng nhìn nàng, khóe môi có nhàn nhạt ý cười, thần dung ôn nhu, còn có một mặt lệnh người lo lắng âm đạm.

Án kỉ thượng, rối gõ ‘ Đường Niệm Niệm ’ tựa không biết mỗi một kêu, trên người bộ một khối màu trắng tơ lụa. Chất phác biểu tình, xứng với nàng lúc đóng lúc mở cái miệng nhỏ, kêu to ra mềm nhẹ sung sướng thanh âm, thật sự làm người có chút buồn cười.

Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu xem nó, một hồi nói:” Cười. “

Rối gõ ‘ Đường Niệm Niệm ’ không hề chần chờ lộ ra tươi cười, tươi cười tốt đẹp, hai tròng mắt vô thần.

Tư Lăng Cô Hồng không có ngôn ngữ.

Bóng râm cỏ cây, thanh thấu con sông.

Một tòa một ghế, nam tử tĩnh tọa ghế, ngón tay thỉnh thoảng nhẹ điểm trên bàn nhỏ con rối, mắt nội nùng thâm ôn nhu nhìn phía trước không xa, bích mộc tựa ngọc trường trên đài ngủ say nữ tử. Thời gian chậm rãi trôi đi, tựa như dưới ánh trăng nước chảy, yên lặng đậm ấm. Nếu lúc này có người ngẫu nhiên thấy, chỉ sợ sẽ cho rằng vào nhầm tiên nhân đào nguyên.

Ba tháng sau.

Một ngày này buổi trưa, vốn là tinh không vạn lí, một tiếng sấm sét đột nhiên vang lên, sau đó liền thấy không trung trung cực nhanh bao phủ nồng hậu mây đen, chân chính che trời, không còn nhìn thấy chút nào ánh sáng.

"A la sâm, là thánh địa! "

Trên bầu trời, chính kỳ ngòi ở phượng tước màu nhi trên người Mộc Linh Nhi kêu sợ hãi ra tiếng.

Chiến thiên kích nhảy lên một đầu dực thú, ánh mắt đầu hướng mộc long linh mạch phương hướng, quả nhiên nhìn đến nơi nào mây đen nhất thâm hậu, đã hình thành lốc xoáy. Trong đó sấm sét âm âm, lửa đỏ lại như lửa đốt, cuồng phong nổi lên bốn phía, ngay cả lúc này khoảng cách nơi đó mấy ngàn trượng bọn họ đều có thể đủ cảm thụ trong đó lạnh thấu xương.

Lúc này, Thù Lam, Chiến Thương Tiễn, Diệp thị tỷ muội đám người cũng đều cưỡi phi thú đi lên. Đương nhìn đến mộc long linh mạch kia chỗ dị trạng sau, mấy người sắc mặt đều là một chút hóa thành khiếp sợ.

"Này..... Đây là chủ mẫu nói thiên uy? "Liên Kiều lảo bảm nói, thân thể run nhẹ.

Nếu nói còn chưa nhìn đến hôm nay uy thời điểm, nàng chỉ là có một chút bất an, cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người tất nhiên không có việc gì nói. Như vậy đương nàng tận mắt nhìn thấy đến như vậy đáng sợ thiên uy lúc sau, này phân bất an đã bị vô cùng mở rộng, chỉ là nhìn khiến cho nàng kinh hồn táng đả.

Mộc hương đồng dạng như thế, nàng nắm chặt Liên Kiều bàn tay, cơ hồ nắm đến nàng thịt, lẩm bẩm nói:” Không có việc gì, chủ mẫu nói qua không có việc gì, huống chi có trang chủ ở, nhất định không có việc gì. “

Ở nàng trên vai Bạch Lê cũng ở thời điểm này đột nhiên ngẩng đầu, nhìn trước mắt hết thấy, hồ ly trong mắt chớp động hoảng sợ.

Như vậy thiên uy thiên phạt, không khỏi thật là đáng sợ, cho dù là lão tổ tông cũng không có như vậy động tĩnh a!

Thù Lam cùng Chiến Thương Tiễn sắc mặt đều một mảnh trầm trọng, ai cũng không nói gì.

Chiến thiên kích lúc này nói:” A Nạp La làm chúng ta rời đi là đúng, hôm nay uy, nếu là chúng ta lưu lại, chỉ có tử lộ một cái! “

Mấy người theo hắn này thanh lời nói hoàn hồn, lại xem kia áp ủ đến càng ngày càng đáng sợ thiên địa uy năng, hai mắt ngưng trọng.

Chiến thiên kích đứng ở không trung phát ra một tiếng cao rống, đem sở hữu vào lúc này đứng ở phi thú thượng,

.....

Nhìn mộc long linh mạch phương hướng Mộc Sâm người trong nước dân bình tĩnh, chỉ nghe hắn bình tĩnh hạ đạt mệnh lệnh,” mọi người đề phòng che giấu, tùy ta đi trước, tùy thời nghe lệnh. “

”Rống! “Mọi người sáng tỏ tuân lệnh đi xuống.

Sớm tại ba tháng trước, chiến thiên kích cũng đã đem mệnh lệnh kế hoạch phân phó đi xuống.

”A Nạp La..... “Mộc Linh Nhi thấp giọng.

Thù Lam trầm giọng nói:” Tiểu thư sẽ không có việc gì, nhất định sẽ không có việc gì, trang chủ cùng tiểu chủ tử cũng nhất định sẽ không có việc gì. “

Liên Kiều cùng mộc hương cũng vào lúc này cùng kêu lên nói:” Không sai! Trang chủ cùng chủ mẫu bốn người phi thường, nhất định có thể đối kháng trụ này cái gọi là thiên uy. “

Chiến Thương Tiễn ánh mắt đầu hướng chính trưởng đại thân thể, quay quanh ở một cây đại thụ thượng, đồng dạng nhìn mộc long linh mạch sương phòng xà quái, trầm giọng nói:” Hồng Lê là chủ tử kế thú, nó không có việc gì, chủ tử tất không có việc gì. “

Mấy nữ nghe được hắn nói, nhất thời đều đem ánh mắt đầu hướng về phía trên cây xà quái trên người, xem nó không hề khác thường, này cũng yên tâm không ít.

”Ầm ầm ầm —— “

Thật lớn tiếng sấm vang lên, nhưng vào lúc này Đường Niệm Niệm phía trên, chỉ thấy kia lốc xoáy chính giống bị một đạo vô hình khí tường ngăn cản, phát ra” trệ trệ “Tiếng vang, như thế nào cũng tới không được Đường Niệm Niệm trên người. Chỉ là xem ngày đó uy mãnh liệt, này khí tường cũng không hiểu được có thể kiên trì bao lâu.

Đường Niệm Niệm một cái chớp mắt mở con ngươi, trong mắt bích ba lập lòe, đậm mạc lãnh duệ. Chỉ là đương ánh mắt nội nhìn đến kia trương thanh dật tuyệt luân khuôn mặt khi, nàng hai tròng mắt liền hoàn toàn là ngốc lạng.

”Cô..... Cô Hồng? “

Tư Lăng Cô Hồng con người một dạng, đột nhiên đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

Nàng trầm xuống ngủ, suốt một năm linh ba tháng. Ở Đường Niệm Niệm cảm giác, bất quá dường như một hồi ngủ mơ. Nhưng là ở Tư Lăng Cô Hồng nơi này, lại là vô số nhìn nàng lại không cách nào đụng chạm ngày đêm.

”Cô Hồng, như thế nào sẽ..... “Đường Niệm Niệm nghi hoặc hỏi, chỉ là lời nói còn không có nói xong, đã bị trên không một cái sấm sét che giấu.

Nàng ngẩng đầu nhìn lại, nhìn đến đó là áp ủ càng ngày càng kịch liệt thiên uy thiên phạt.

”Ngô! “Một tiếng khó chịu ngâm khế từ nàng trong miệng chìm ra, Đường Niệm Niệm liền đôi tay che lại bụng.

”Niệm Niệm? “Tư Lăng Cô Hồng buông ra nàng, ở hấn trên mặt lần đầu tiên hiện lên kinh hoảng thần sắc, con người nội ba quang kịch liệt nhảy lên.

Một trận khiếp người xanh sẫm quang mang đột nhiên từ Đường Niệm Niệm trên người phát ra, kịch liệt làm người trước mắt chỉ còn lại có một mảnh quang lóe, lại nhìn không thấy mặt khác. Tư Lăng Cô Hồng con người nhú lại, đứng ở nơi xa không có nửa phần di động.

Ước chừng qua đi một nén nhang sau, chỉ nghe được Đường Niệm Niệm một tiếng có chút khàn khàn đau hô, trước mắt xanh sẫm quang mang cũng chậm rãi yếu bớt, hướng về trung ương tụ tập.

Chỉ thấy bị một tầng xanh sẫm ánh huỳnh quang bao vây lấy đúng là một cái xích (cấm) lửa trẻ mới sinh, trẻ mới sinh cũng không có mới sinh hài tử dơ bẩn cùng nhăn dúm đó, ngược lại toàn thân da thịt tinh oánh như ngọc, non mịn tựa hồ véo ra thủy tởi. Hấn con người điềm tĩnh nhắm, nồng đậm lông mi cùng Tư Lăng Cô Hồng tựa không có sai biệt, màu son cánh môi ướt át, trên đầu có chút tế

nhuyễn tóc đen. Như thế thuần tịnh không tì vết, tốt đẹp mà yếu ớt tựa hồ chỉ cần hơi hơi dùng sức, liền sẽ biến mất.

”Ngoan bảo..... “Đường Niệm Niệm sắc mặt tái nhợt, dưới chân có chút không xong, chỉ là nhìn giữa không trung hài tử con người lóng lánh vô cùng.

Tư Lăng Cô Hồng chớp mắt liền tới đến nàng phía sau, đem nàng ôm vào trong lòng ngực,” Niệm Niệm! “

Đường Niệm Niệm túm hấn xiêm y, dựa vào trong lòng ngực hấn, hơi hơi thở dốc một hồi, nhìn giữa không trung hài tử, đối hấn cười nói:” Đẹp, rất đẹp, cùng Cô Hồng hài tử, là tốt nhất! “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng ứng thanh, chẳng qua hướng hài tử đầu đi liếc mắt một cái, toàn bộ tâm thần đều dừng ở nàng trên người, nói:” Niệm Niệm, nghỉ ngơi. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, từng viên đan dược liền hướng trong miệng đưa.

Lần này ở mộc long linh mạch, không ngừng làm nàng thành công sinh ra hài tử, càng là làm nàng tu vi một chút từ tích cốc đỉnh trực tiếp đến Kim Đan sơ kỳ. Chỉ là theo sinh hạ ngoan bảo khi, toàn thân dược lực cũng một chút gần như không còn.

Nàng ngẩng đầu nhìn trên không thiên uy.

Ở nàng trong trí nhớ, như vậy thiên uy vẫn là yếu ớt cơ hồ chín thành chín kết quả. Tuy rằng nàng cũng không biết được đây là vì sao liền yếu đi như thế nhiều, nhưng là chỉ là như thế, cũng không phải ngoan bảo có thể đơn giản đối kháng.

Mộc long linh mạch hộ trận không có cách nào hoàn toàn chống cự thiên uy, cuối cùng vẫn là yêu cầu nàng chính mình động thủ, lúc này chính yếu đó là khôi phục dược lực.

”Niệm Niệm, ta ở. “Tư Lăng Cô Hồng ở bên người nàng nói.

Đường Niệm Niệm ngược mắt, nghiêm túc gật đầu. Nàng tuy rằng không biết hẳn vì sao sẽ ở mộc long linh mạch nội, nhưng là có hẳn tại bên người, nàng liền không khỏi an tâm.

”Ngoan bảo nhất định sẽ vượt qua thiên uy. “

”Sẽ. “Tự Lăng Cô Hồng chỉ ứng một chữ

.....

. Nhưng mà liền cái này tự, liền giống như hẳn mỗi lần đối nàng nói” hảo “Khi giống nhau, không mang theo nửa điểm giả dối.

Hắn đã đáp ứng rồi nàng, liền đã sẽ làm được.

”Răng rắc —— răng rắc —— “Làm như có cái gì tan vỡ thanh âm vang lên.

Đường Niệm Niệm nháy mắt ngược mắt, nhìn là mộc long linh mạch hộ trận muốn phá.

”Oa oa oa! “Một trận khóc nỉ non, xanh sẫm ánh huỳnh quang nội, ngoan bảo vẫn chưa mở hai mắt, này làm như khóc nỉ non thanh đang từ hẳn trong miệng truyền ra.

Đường Niệm Niệm một chút từ Tự Lăng Cô Hồng trong lòng ngực đứng lên, đôi tay đánh ra pháp quyết, một chưởng chưởng đánh vào vậy muốn hồng mắt thủ trận trong vòng, chỉ là như vậy cũng là trị ngọn không trị gốc, bất quá một lát, nàng vừa mới khôi phục một ít hồng nhuận sắc mặt liền lại tái nhợt lên.

Một viên đan dược lại lần nữa bị nàng nuốt vào trong miệng, đang chuẩn bị tiếp tục chống đỡ.

Tự Lăng Cô Hồng thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở nàng trước người, thanh nói:” Niệm Niệm, chiếu cố chính mình. “

Đường Niệm Niệm nhìn hẳn bóng dáng, bạch y trường xúc, mặc phát rối tung, giống như bức hoạ cuộn tròn. Nhưng mà nàng biết,

hắn trăm triệu không ngừng tranh thủ mặc cuốn như vậy đơn bạc yếu ớt, tại đây nhìn như nhĩ nhĩ thanh dật thân hình, ẩn chứa là chân thật đáng tin lực lượng.

”Hảo. “Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng đáp lời, đi lên một bước liền đứng ở hắn bên người.

Tư Lăng Cô Hồng nghiêng mắt xem nàng, đáy mắt nhu hòa, không có ngăn cản.

Thời gian tiệm đi, Đường Niệm Niệm nhấp môi nhìn trên không thiên uy thiên phạt. Nay so nàng đoán trước trung còn muốn hung mãnh quá nhiều, nếu là ngoan bảo cùng nàng hai người nói, chỉ sợ thật sự sẽ có chút nguy cơ.

”Ngwan bảo, “Đường Niệm Niệm nhìn giữa không trung xanh sẫm mờ mịt trẻ mới sinh, bình tĩnh nghiêm túc nói:” Không nỗ lực nói, đánh người mông. “

Ở nàng xem qua sách, thân là người mẫu đều là dùng cái này tới giáo huấn hài tử.

”A ô..... “Ngwan bảo trong miệng phun ra một cái tiểu phao phao, hai tròng mắt như cũ không có mở. Kia đồ ửng ước át khuôn mặt, đáng yêu đủ để mềm hoá bất luận kẻ nào tâm thần. Lại không biết hắn nếu là mở con người, lại sẽ là như thế nào phong thái.

Hồng ——

Cuồng phong đột nhiên tới, một tiếng mộc long bi ngâm đột nhiên vang vọng phía chân trời, thủ trận phá!

Thiên phạt tức khắc khuynh ngược ngàn trượng trong vòng, điện thiểm lôi ngâm, thiên hỏa rơi xuống, cuồng phong như ngàn vạn quân mã, thật lớn cây cối từng cây nhỏ tận gốc, đứt gãy bạo liệt.

Một đạo lôi điện nháy mắt bổ vào giữa không trung ngwan bảo trên người, ở hắn thân thể chung quanh xanh sẫm ánh huỳnh quang vì

này run lên, lại không có tiêu tán.

Tùy theo mà đến liên tiếp lôi điện hướng về hán trên người bồ tới, kia vô tình hung mãnh bộ dáng tựa hồ một hai phải đem hán giết lúc sau mau. Ngoan bảo thân thể chung quanh ánh huỳnh quang cũng càng lúc càng mờ nhạt, nhỏ xinh tinh xảo cực kỳ mặt mày nhẵn, tựa hồ có chút khó có thể chịu đựng.

Đương một đạo ước chừng người trưởng thành thủ đoạn phẩm chất lôi điện đánh xuống thời điểm, hán thân thể chung quanh ánh huỳnh quang cuối cùng là tan.

Đường Niệm Niệm con người cả kinh, đang chuẩn bị tiến lên, lại bị Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay ngăn lại. Nàng ngẩng đầu xem hán, chỉ thấy hán đồng dạng lẳng lặng xem ra, trấn an nói:” Hán không có như vậy yếu ớt. “

Đường Niệm Niệm sóng mắt nháy lên, cánh môi lại nhấp nháy một ít, khe gật đầu, nắm chặt hán bàn tay.

Lôi điện vừa đi, thiên hỏa phạt rơi xuống, đem ngoan bảo toàn bộ bao vây trong đó.

”A ô..... Oa..... A oa! “Hài tử thống khổ lại tựa mang theo lửa giận tiếng kêu ở sáng quắc trong ngọn lửa truyền ra.

Đường Niệm Niệm thân thể hơi run lên một chút, trong lòng từng trận trửu động, làn da thượng cũng cảm giác được bị thiên hỏa bao phủ bỏng cháy, chỉ là nàng lại không có một tiếng kêu ra tới.

Nàng cùng ngoan bảo huyết mạch tương liên, ngoan bảo vì nàng sở sinh, ở Thiên Đạo trong mắt, nàng cùng ngoan bảo giống nhau, toàn muốn đã chịu thiên phạt, chỉ là không có ngoan bảo như vậy nghiêm trọng thôi. Cũng bởi vì như thế, nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng mới có thể trợ giúp ngoan bảo độ kiếp, nếu là người khác tiến đến hỗ trợ, chỉ biết tăng thêm thiên phạt khủng bố đáng sợ.

Hừng hực liệt hỏa bỏng cháy, ước chừng nửa canh giờ mới dần dần đánh tan. Nơi đó ngoan bảo vốn là kiêu nộn như nước, mượt mà như ngọc da thịt cũng trở nên vết thương chồong chất.

Đường Niệm Niệm xem đến hai tròng mắt nhú lại, môi đã bị nhấp đến trở nên trắng.

Chỉ cần vượt qua thiên phạt, ngoan bảo liền sẽ khôi phục, này đó nàng đều biết, chính là này liếc mắt một cái nhìn đến vẫn là lòng tràn đầy đau đớn cùng lửa giận.

”A..... A ô..... “Thấp thấp tiếng kêu từ ngoan bảo trong miệng kêu ra tới, ần ần tựa hồ có chút kiêu ngạo quật cường cảm giác.

Đường Niệm Niệm bật thốt lên liền khen:” Ngoan bảo làm hảo. “

”A a oa! “Hắn tiếng kêu vui sướng một ít.

Phong hỏa lôi điện thiên phạt đã qua, lúc này đó là cuối cùng sinh tử chi kiếp.

Chỉ cần vượt qua này cuối cùng một kiếp, đó là vạn vật phùng xuân, toàn thành viên mãn.

Lại là lúc này, trên không áp ủ nùng

.....

Úc hắc khí đột nhiên mãnh liệt, nháy mắt nồng đậm mấy lần, tử linh chi khí làm nhân tâm kinh run sợ.

Đường Niệm Niệm biến sắc, linh thức nháy mắt tản ra. Đương nhìn đến kia vào trăm trượng trong vòng, cưỡi phi thú, tay cầm phù chú ngăn cản thiên uy nhân mã khi, hai tròng mắt đã là tràn đầy băng hàn thấu xương,” bọn họ cố ý trở ngại thiên uy, tăng cường thiên phạt uy lực! “

Nếu bọn họ chỉ là đi vào, còn không có việc gì. Chính là như vậy rõ ràng đối kháng thiên uy cách làm, liền sẽ bị Thiên Đạo cho rằng là

giúp đỡ, do đó tăng cường thiên phạt khủng bố.

Tư Lăng Cô Hồng mắt nội không ánh sáng hắc tràn đầy, ma mị lạnh băng, giống như vô tình vô dục ma.

Lần này không biết người nào ở sau lưng thiết kế cố ý việc làm, nhưng là thực hiển nhiên, này phiến làm là hoàn toàn làm tức giận hai người, chân chính động bọn họ nghịch lân.

Đường Niệm Niệm nhấp môi đôi tay đánh ra đạo đạo pháp quyết, một trương thật lớn được đỉnh xuất hiện ở trước mặt,” Lục Lục, tráo!
“

Được đỉnh nháy mắt hóa thành quang ảnh, hóa thành trăm trượng, đem ngàn trượng trong vòng bao phủ, ngăn cản người khác tiến vào.

Lúc này, trên không sinh tử chi kiếp cũng áp ủ hoàn chỉnh, kia cường mấy lần kiếp số, làm đã là cả người vết thương ngoan bảo nho nhỏ thân hình cũng nhẹ nhàng run rẩy, làm nhân tâm sinh không đành lòng.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh nhảy dựng lên, chớp mắt tới rồi ngoan bảo bên người, đem chi hộ ở trong ngực.

Sinh tử chi kiếp, tử linh chi khí lúc này cũng đột nhiên xuyên qua Lục Lục màn hào quang, đem hai người hoàn toàn bao vây trong đó.

.....

-----oOo-----

Chương 87: ngoan bảo Niệm Niệm bị kiếp, Cô Hồng giận

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thời gian tựa tại đây một khắc nháy mắt hết hạn, liền phong đều không có chút nào, yên tĩnh không tiếng động. Mạ Mã bá 夔 Hiểu. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

”Phốc. “

Đường Niệm Niệm một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt tái nhợt, thân thể lung lay sắp đổ. Nàng ngẩng đầu nhìn lại, trên không dày đặc mây đen vào giờ phút này liền giống như xuất hiện thời điểm giống nhau nhanh chóng tan đi, một đạo trắng sữa cột sáng từ không trung trút xuống mà xuống, chính bắn vào kia giữa không trung đen đặc tử linh chi khí trung.

Đường Niệm Niệm chỉ nhìn đến một đạo hình bóng quen thuộc từ giữa rơi xuống, con người trợn mắt, không rảnh lo trên người suy yếu, vọt đi lên.

”Phanh —— “

Tự Lãng Cô Hồng thân hình thẳng tắp rơi xuống đất, một tiếng kinh vang.

Đường Niệm Niệm cũng vào lúc này đi vào hấn bên người, chỉ thấy lúc này hấn một bộ nguyệt bạch bạch lam hoa trà văn quần áo vụn vặt, lây dính vết máu, mặc phát khuy nh chiếu vào mặt đất, mặt như tuyết trắng, cặp kia tinh tế tuyệt luân mặt mày hơi hơi nhẹ nhặn, thủy sắc cánh môi biên giác chảy xuôi màu đỏ tươi máu.

Hấn tuy là như thế chật vật bộ dáng, lại là cho người ta kinh tâm động phách mỹ lệ, kia phân thông dong đậm nhiên nửa phần không

cần thiết.

”Cô Hồng, Cô Hồng! “Đường Niệm Niệm thở nhẹ, lấy ra đan dược liền uy đến hẳn trong miệng, luôn luôn đậm tĩnh con người nội tràn đầy hoảng loạn đau đớn, liền thủy sắc tràn đầy đều không tự biết.

”Không có việc gì. “Tư Lăng Cô Hồng thiên rĩ con người, thanh âm lại có chút ám ách, nhẹ giọng nói:” Niệm Niệm, đừng khóc. “

Đường Niệm Niệm lắc đầu, trong cơ thể dược lực đã sớm hao hết không còn, duy nhất có thể làm chính là dứt cho hẳn đan dược, cúi đầu ở hẳn miệng vết thương thượng liếm láp,” Cô Hồng nói không khóc, liền không khóc. “

Nàng chưa bao giờ đã khóc, nhưng mà đương nhìn đến hẳn thương cập như thế thời điểm, trong mắt nước mắt liền vô pháp ngăn cản.

”Oa a a! “Nhưng vào lúc này, ngoan bảo tiếng kêu đột nhiên vang lên.

Đường Niệm Niệm đột nhiên quay đầu nhìn lại, liền thấy vừa mới vượt qua thiên phạt, đã chịu Thiên Đạo lễ rửa tội đã khôi phục toàn thân vết thương ngoan bảo, lúc này đang bị một dải lụa trắng cuốn lấy, đột nhiên bị lôi kéo đi ra ngoài, rơi vào một người người áo đen ảnh trong lòng ngực.

Tiếp theo nháy mắt, mùi hương vàng nhạt chu sa bùa giấy không biết từ chỗ nào mà đến, chính nhằm phía Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm con người một dạng, một sợi trắng sữa tựa liên tựa thú ngọn lửa bốc lên, chỉ là còn chưa chờ nàng ra tay. Một sợi hắc hồng lưu quang liền cùng chi đụng vào, bùa giấy nháy mắt hóa thành tro bụi.

Đường Niệm Niệm nháy mắt cúi đầu nhìn về phía trên mặt đất vô pháp nhúc nhích Tư Lăng Cô Hồng, chỉ thấy hẳn hai tròng mắt ngăm đen, giống như không đáy đáy biển vực sâu, khóe miệng máu tươi lại chảy xuống dưới.

”Cô Hồng, “Nàng thấp giọng một gọi, há mồm đang muốn nói cái gì, kia nói lựa trắng lại lần nữa nhanh chóng vô cùng xuất hiện, đem nàng vòng eo triền khởi. Lúc này nàng được lực cơ hồ hạo chi nhất không, này nói lựa trắng dường như có chứa phong ấn, làm lúc này nàng căn bản vô pháp nhúc nhích, người liền bị mang bay đi ra ngoài.

Này hết thầy phát sinh nhanh chóng vô cùng, vô luận là từ tăng thêm thiên uy thiên phạt, vẫn là lúc này đột nhiên ra tay, đều tựa sớm có dự mưu, làm người khó lòng phòng bị.

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu, chỉ nhìn đến một long linh mạch nội nằm trên mặt đất Tư Lăng Cô Hồng, hai tròng mắt đối thượng hẳn con người, một sợi truyền âm tới rồi hẳn trong đầu,” ta sẽ không có việc gì, ngoan bảo là chúng ta, ai cũng đừng nghĩ cướp đi! “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến nàng trong mắt chút nào vô pháp dao động nghiêm túc, nàng thân mình bị một người ôm nhập trong lòng ngực, chỉ khoảng nửa khắc liền đi xa không thấy bóng dáng. Xa-na khi, hẳn con người càng ngày càng đen đặc, cái loại này không ánh sáng hắc ám, giống như lốc xoáy, làm người chỉ là xem chi nhất mắt liền cảm thấy liền hồn phách đều run rẩy lên.

”Lộc cộc —— “Lúc này, một trận mênh mông cuồn cuộn tiếng vang truyền đến, mặt đất đều hình như có chút rất nhỏ chấn động.

”Trang chủ! “Theo một tiếng kêu sợ hãi, liền thấy Thù Lam, Diệp thị tử muội, Chiến Thương Tiển đám người thân ảnh từ nơi xa xuất hiện.

Bọn họ trên người đều mang theo vết máu, bất quá nhìn dáng vẻ càng nhiều đều là thuộc về người khác. Đương nhìn đến trên mặt đất Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng sau, mấy người trên mặt đều lộ ra khiếp sợ.

”Kì ——! “Một tiếng phượng tước cao đề, phượng tước màu nhi từ trên bầu trời bay nhanh nhảy xuống, Mộc Linh Nhi cái trán đều là mồ

hôi, trong hai mắt nồng đậm kinh hoảng, kêu lên:” A Nạp La, a Nạp La, ta nhìn đến a Nạp La bị, bị người bắt đi! “

Thù Lam đấm người sắc mặt tức khắc đại biến.

Liên vào giờ phút này, một cổ khủng bố giống như vực sâu hơi thở đột nhiên đến, mấy người vừa mới mới nghe được ‘ Đường Niệm Niệm bị người bắt đi ’ tin tức, tâm thần còn chưa bình tĩnh trở lại, đột nhiên cảm nhận được này cổ hơi thở, toàn thân đều tại đây một khắc cứng đờ, liền linh hồn đều bị đóng băng giống nhau, cơ hồ mất đi tri giác.

Mấy người cứng đờ đảo mắt, chỉ nhìn đến nằm trên mặt đất Tư Lăng Cô Hồng thân thể chung quanh đột nhiên mờ mịt phiêu tán sương đen, kia sương mù làm như nông cạn, lại làm người cảm nhận được vô cùng thâm thúy, sương mù nơi đi đến, nhưng thấy sở hữu cỏ cây đều ở nháy mắt mất đi sinh cơ, liền trần hôi đều không dư thừa.

Thù Lam đấm người đột nhiên trừng lớn hai mắt, trước mắt một màn đủ để cho người kinh hãi. Nhưng mà, vô luận bọn họ cỡ nào hoảng sợ, lại phát hiện căn bản là không thể động đậy.

May mà, kia

.....

Sương mù khuếch tán cực nhanh, lại cố tình rời xa bọn họ, trong nháy mắt, ánh mắt nơi đi đến chỉ còn lại có một mảnh hoang vu.

Điểm này, làm Thù Lam đấm người trong lòng một an, như thế tình huống cũng làm cho bọn họ biết được, Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa mất đi lý trí.

Mấy trăm trượng ở ngoài, chiến thiên kích chính dẫn theo Mộc Sâm người trong nước dân cùng ủa vào tới Đại Chu quốc binh mã đánh nhau, may mà nơi này là bọn họ quen thuộc nơi, vô luận nam nữ

đều anh dũng thiện chiến, mới có thể đem này Đại Chu quốc binh mã ngăn cản bên ngoài.

”A a a a a! Đó là cái gì!? “Lúc này, một tiếng vô cùng hoảng sợ kêu gọi không biết ở ai trong miệng truyền ra.

Tiếp theo nháy mắt, tất cả mọi người tựa cảm giác được một cỗ gió lạnh thổi vào thân thể, xuyên qua linh hồn, toàn thân đều không khỏi run lên, từ hồn phách chỗ sâu trong tràn ngập ra sợ hãi. Hai bên nhân mã đều đình chỉ đánh nhau, ánh mắt mọi người đều hướng một long linh mạch phương hướng, liền thấy từ tựa không đáy sương đen từ chỗ sâu trong tràn ngập mà ra, nơi đi đến nháy mắt hoang vu.

Yên tĩnh, đây là cơ hồ làm người hô hấp đình chỉ an tĩnh.

Đương sương đen đi tới trước mắt, đương cái thứ nhất Đại Chu quốc binh mã chớp mắt ăn mòn, hóa thành một sợi phiêu yên biến mất thời điểm, hoảng sợ cực kỳ gào rống tùy theo nổi lên bốn phía.

Chỉ là Đại Chu quốc binh mã đông đảo, cự mộc tươi tốt dày đặc, bọn họ thoát đi tốc độ căn bản vô pháp mau quá kia sương đen, sở hữu bị đụng vào người liền một tia sức phản kháng đều không có, chớp mắt thân như sương khói, hồn phi phách tán.

Chiến thiên kích thủ cầm một thanh lấy máu đại đao, đứng ở một khối còn xanh biếc mặt cỏ, ngốc nhìn trước mắt một màn. Vẫn luôn cứng cõi trầm ổn tâm thần, lần đầu tiên dâng lên một mạt sợ hãi, chấn động.

Đại Chu quốc gần như 50 vạn đại quân, vừa mới còn ở cùng bọn họ chém giết, lúc này chớp mắt giống như phi biến mất thất thiên địa.

Có lẽ chỉ là một tức chi gian, lại có lẽ là càng lâu, đương sở hữu thanh âm biến mất, thiên địa một mảnh yên tĩnh, sở hữu tại đây trường hạo kiếp trung tồn tại xuống dưới Mộc Sâm người trong nước dân lại còn chưa hoàn hồn. Thẳng đến không biết là cái nào hài tử một tiếng” oa oa oa “Chấn kinh tiếng khóc vang lên, tùy theo

đó là thô nặng tiếng thở dốc, mọi người lúc này mới chậm rãi khôi phục lại.

Chiến thiên kích phóng nhãn nhìn lại, ánh mắt có thể đạt được, trừ bỏ không tổn hao gì Mộc Sâm người trong nước dân, trừ bỏ bọn họ dưới chân đạp một phương tiểu mà, sở hữu hết thảy đều biến mất. Tối tăm rậm rạp một mảnh, không có nửa điểm sinh mệnh hơi thở.

”Hô..... “Hắn thật dài suyễn ra một hơi, thu liễm trong lòng chấn động, xoay người liền hướng mộc long linh mạch phóng đi.

Tại hậu phương Mộc Sâm quốc mọi người cũng một chút hoàn hồn, đều là tâm thần chưa định đi theo mà đi.

Này một đường, chiến thiên kích nhìn nơi đi qua một mảnh vô đất hoang vu, nếu không có hắn đối Mộc Sâm quốc quen thuộc vô cùng, chỉ sợ đều là tìm không được chính xác phương hướng.

Đương hắn thân ảnh đuổi tới mộc long linh mạch thời điểm, nhìn đến đó là đứng thẳng bất động tại chỗ Thù Lam đám người.

”..... A Nạp La? “Hắn mở miệng, mới phát hiện chính mình thanh âm khàn khàn khô khốc. Hắn nuốt một ngụm nước bọt, lại trầm giọng nói:” A Nạp La đâu? Tư lẳng trang chủ đâu? “

Thù Lam đám người thân thể đều lắc nhẹ hoảng, mấy người tựa hồ vào lúc này mới khôi phục thân thể tri giác.

Diệp thị tỷ muội cho nhau nâng đối phương, ngày thường hi hi ha ha tử lúc này chỉ còn lại có kinh sợ, kia tái nhợt sắc mặt cùng trắng bệch cánh môi, run rẩy hai vai, đều làm người không khỏi thương tiếc, biết được hai người bọn nàng lúc này có bao nhiêu sợ hãi.

Mộc Linh Nhi càng là trực tiếp té ngã trên mặt đất, sắc mặt càng là trắng bệch, cơ hồ mất đi huyết sắc, hôn mê qua đi.

So với những người khác, nàng thiên phú làm nàng càng thêm nhạy bén cảm nhận được hết thảy thiện ác. Cũng là như thế, nàng đã

chịu đả kích mới là sâu nhất. Nếu không có nàng tuổi tuy nhỏ, tử lại cứng cỏi nói, chỉ sợ lúc này liền không ngừng là hôn mê mà thôi.

Thù Lam cùng Chiến Thương Tiễn sắc mặt cũng hảo không đến chạy đi đâu.

Một hồi lâu, Chiến Thương Tiễn mới trầm ách mở miệng, ” chủ tử bị trảo, trang chủ đuổi theo. “

Chiến thiên kích nghe vậy, hai mắt đột nhiên trũng. Ngay sau đó, hấn hỏi:” Kia..... Sương đen, là tư lãng trang chủ việc làm? “

Nếu không phải hấn, lại như thế nào sẽ ở hủy hết hết thầy sau, cô đơn lưu lại bọn họ.

Hấn này vừa hỏi, mấy người khuôn mặt đều lại lần nữa hơi hơi biến sắc.

Chiến thiên kích chỉ là bên ngoài thấy sương đen tứ lợc mà thôi, nhưng là mấy người bọn họ lại là gần chỗ đối mặt. Kia phân tử Tư Lãng Cô Hồng trên người phát ra vực sâu hơi thở, giống như trầm luân vô biên địa ngục băng hải, đông cứng xé rách thân hồn.

Đương Tư Lãng Cô Hồng từ trên mặt đất chậm rãi đứng lên khi, kia bạch y nhiễm huyết, hai tròng mắt đen đặc, khuôn mặt không gợn sóng bộ dáng, chỉ là liếc mắt một cái liền làm cho bọn họ cơ hồ mất đi hô hấp.

Đó là bọn họ chưa bao giờ thấy Tư Lãng Cô Hồng, ở hấn trên người tựa hồ càng nhiều cái gì, như thế khủng bố, lại cứ lại như thế cực hoặc, có thể hút người hồn phách.

Bọn họ đều biết được, lần này, Tư Lãng Cô Hồng chỉ sợ thật sự nổi giận, những người đó hành động, đem hấn thân hình nội ẩn núp sở hữu hung kích dẫn mà ra, sắp sửa nghênh đón đó là hấn vô tận lửa giận.

&n

.....

bsp; chiến thiên kích chỉ là xem bọn họ sắc mặt, liền biết được đáp án.

Hắn trong đầu không khỏi nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng, mới gặp khi chỉ cảm thấy là một cái ôn nhu an tĩnh nam tử, vạn sự thanh nhã thông dong, dung mạo tuyệt luân tuyệt thế, giống như bức họa cuộn tròn nội thần để.

Hắn tuy rằng cảm giác được đến cái này nam tử cao thâm khó đoán, nhưng vẫn không có tránh thoát để ý. Nhưng mà, hôm nay đã phát sinh hết thảy mới làm biết được chính mình sai có bao nhiêu thái quá. Cái kia nam tử, mạo nếu thần để, phong hoa nếu tiên, khung nội lại là như ma vô tình cũng nhất chuyên tình, đáng sợ cực kỳ.

Chiến thiên kích trầm giọng nói:” Chúng ta lưu lại nơi này không phải biện pháp, các người nhưng biết được này đột nhiên xâm nhập bất cóc a Nạp La người là ai? Trừ bỏ Đại Chu quốc biết được nơi này, phái binh tới công, hẳn là sẽ không có những người khác vô cớ mà đến. “

Thù Lam này sẽ cũng khôi phục tâm thần, trầm thấp nói:” Nhìn đến tiểu thư bị trảo chính là Linh nhi, chỉ là hiện tại nàng..... “

Chiến thiên kích đi qua đi, liền hôn mê trên mặt đất Mộc Linh Nhi bẻ lên, nói:” Trước rời đi nơi này, đãi Linh nhi tỉnh, ở làm dò hỏi. “

”Tê tê tê tê! “Lúc này, lãnh xà phun quả hạnh thanh âm vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại, chính nhìn đến xà quái thân ảnh.

”Tê tê! “Xà quái dùng cái đuôi thanh nhẹ quét, liền ở hoang vu trên mặt đất vẽ ra mấy tự: ‘ ta biết ’.

Nó bỗng vì Đường Niệm Niệm khế thú, chỉ cần Đường Niệm Niệm ly nó không tính quá xa, nó đều có nhè nhẹ cảm ứng.

Mấy người vừa thấy, chiến thiên kích liền nói ngay:” Hào! Chuẩn bị tốt hành trang, chúng ta này đuổi theo đi! “

Cuồng phong liệt liệt, ánh nắng trong sáng.

Đường Niệm Niệm ánh mắt nhẹ nhặn, lãnh đạm nhìn chính ôm nàng bay nhanh chạy vội người áo đen.

Đương nàng một bị người này bắt lấy thoát đi, trên cổ tay đã bị khâu thượng một cái viên vòng, tức khắc nàng liền cảm giác linh thức bị đóng cửa, chung quanh linh lực cũng vô pháp hấp thu. Nếu là mặt khác người tu chân nói, chỉ sợ hiện tại trong cơ thể linh lực đều không thể vận chuyển, do đó biến thành một người bình thường. Nhưng mà, đối Đường Niệm Niệm tới nói, này bất quá là làm là làm nàng được lực khôi phục chậm một chút mà thôi. Nàng nội giới cũng không phải bình thường túi Càn Khôn, lại là cùng nàng hòa hợp nhất thể, ở trong đó lấy ra đồ vật cũng chút nào không cần tiêu hao linh thức.

Lúc này, người áo đen đột nhiên xuống phía dưới cực nhanh rơi xuống, theo sau liền ở chỗ này đánh ra vài đạo thủ quyết, mặt đất một đạo Truyền Tống Trận ngay sau đó xuất hiện.

Đường Niệm Niệm con người nhợt nhạt nhú lại.

Từ thiên uy thiên phạt bắt đầu, sử kế cố ý tăng cường thiên uy, sớm mai phục chờ nàng cùng Cô Hồng trọng thương ra tay, đem nàng cướp đi sau mang lên cấm linh vòng, lại ở đây thoát đi Truyền Tống Trận, hết thấy đều như thế ngay ngăn trật tự, sớm có dự mưu.

Truyền Tống Trận đều không phải là một chốc một lát là có thể đủ hoàn thành đồ vật, như vậy đã nói lên thiết kế người đã sớm biết được bọn họ hành vi hướng đi, sau đó bố trí hạ này hết thấy.

Này đó suy nghĩ ở Đường Niệm Niệm trong đầu chuyển qua, nàng liền nghĩ đến một người tới ——

Mộ Dung ngưng thật.

Cái kia có thể dự kiến quá khứ tương lai nữ tử.

Lúc này, ôm ngoan bảo áo đen nam tử trước nhảy vào Truyền Tống Trận nội, quang mang chợt lóe, bóng người liền biến mất không thấy, kia Truyền Tống Trận ánh huỳnh quang cơ hồ biến mất một nửa, ôm nàng cùng xuyên áo đen nam tử tùy theo nhảy vào.

Đương hai người thân ảnh đồng dạng biến mất ở Truyền Tống Trận nội thời điểm, kia Truyền Tống Trận cũng vào lúc này tắc tắc da nẻ,” bang “Rất nhỏ một tiếng, vỡ thành vô số quang ảnh, tiêu tán ở thiên địa chi gian.

Truyền Tống Trận nơi đi đến làm như một cái gác mái hậu viện, xanh biếc hồ sen, điển nhã gallery điều lương, từng cây nở rộ màu trắng mẫu đơn, ung dung hoa quý, lại cũng kiều diễm.

Hai người vừa xuất hiện nơi này, liền hướng cách đó không xa gác mái đi đến.

Lúc này gác mái trong vòng, một gian sương phòng nội, đang ngồi hai người, một nam một nữ.

Nữ tử người mặc một bộ trắng muốt váy dài, làn váy lọc trường, kim mang thúc eo, sấn đến thân mình vô cùng thướt tha. Nàng liên quan vấn tóc, trường sa khoác hạ, tóc đẹp như thác nước. Một trương dung nhan tuyệt sắc tinh xảo, da bạch như tuyết, đáng tiếc chính là cặp kia nhất tần nhất tiếu toàn nên thu ba dạt dào con người lại không hề thần thái, giống như hai viên khô lão gỗ đàn, tử khí trầm trầm.

Này sẽ, nữ tử khoe miệng thiển nhu tươi cười một ngấn, khuôn mặt thượng hiện lên một mặt ẩn sâu oán độc, cười nói:” Bọn họ tới rồi. “

Ở nàng đối diện mà ngồi một người tuấn nhã nam tử, da thịt trắng nõn, ngọc quan quan phát, cầm một quả lam mâm ngọc long trâm, một đôi quả hạnh hình dạng đôi mắt, cong xuống dưới khi là ôn nhã

cười. Hắn người mặc cẩm tú lam bào, chỉ là ngồi ở ghế trên, lưng thẳng thấn tú nhã, nhất cử nhất động đều mang theo quý khí.

Hắn nghe được nàng lời nói, sóng mắt chợt lóe, nhã thanh cười nói:” Mộ Dung cô nương quả nhiên lợi hại. “

Này hai người, đúng là Mộ Dung ngưng thật cùng cái nút sơ.

Theo hắn này thanh lời nói rơi xuống, ngoài cửa liền vang lên tiếng đập cửa.

.....

”Đại tiểu thư, sự đã làm thỏa đáng. “

Cái nút sơ mỉm cười nhìn Mộ Dung ngưng thật, Mộ Dung ngưng thật hai mắt nheo lại, tươi cười lộ ra vài phần nàng chính mình đều không tự biết ngoan tuyệt, nàng nói:” Tiến vào. “

”Kéo kẹt “Một tiếng, khắc hoa cửa son bị đẩy ra, hai gã áo đen nam tử liền từng người ôm Đường Niệm Niệm cùng ngoan bảo đi đến.

Mộ Dung ngưng thật đảo qua hai người liếc mắt một cái, hai người ngay sau đó liền buông ra tay, đem Đường Niệm Niệm cùng ngoan bảo hướng trên mặt đất ném đi.

Đường Niệm Niệm vừa rơi xuống đất, xoay người duỗi tay liền phải đem ngoan bảo ôm vào trong lòng ngực, chỉ là một đạo chưởng phong đột nhiên mà tới, làm nàng động tác một đốn, khóe miệng chím ra một vòi máu tươi. Ngoan bảo cũng tùy theo rơi trên mặt đất, phát ra” phanh “Một thanh âm vang lên.

”A ô. “Một tiếng mềm nhẹ tiếng kêu từ ngoan bảo trong miệng truyền ra, liền thấy hắn thân thể trên mặt đất trở mình, lông mi run rẩy, tựa ở nỗ lực mở, hướng về Đường Niệm Niệm phương hướng bò động.

Mộ Dung ngưng thật chậm rãi cười nói:” Đây là người cùng Tư Lăng Cô Hồng hài tử? “

Tuy rằng là hỏi, đó là nàng trên mặt lại không thấy bất luận cái gì nghi hoặc, vô thần đôi mắt đối diện Đường Niệm Niệm, trên mặt tươi cười lộ ra nhè nhẹ thâm nhập cốt tủy oán hận.

Đường Niệm Niệm lãnh đạm xem nàng.

Mộ Dung ngưng thật trên mặt tươi cười càng sâu, lộ ra một tia dữ tợn, nhìn áo đen nam tử liếc mắt một cái. Nam tử ngay sau đó bẻ lên hướng Đường Niệm Niệm bò động ngoan bảo, đưa đến nàng trước mặt.

Mộ Dung ngưng thật duỗi ra tay liền bóp ngoan bảo cổ đem chi nhắc tới tới, nhìn về phía trên mặt đất Đường Niệm Niệm, lãnh thâm cười nói:” Lúc trước ngươi như vậy đối đãi ta thời điểm, có từng nghĩ đến hôm nay? Chỉ bằng ngươi cũng tưởng cùng ta tranh? Chỉ bằng ngươi cũng tưởng cùng ta đấu? Giờ này ngày này, ngươi có thể tưởng tượng tới rồi ngươi kết cục? “

Đường Niệm Niệm ngồi dưới đất, đạm nói:” Dem ngoan bảo cho ta.
“

”Ha ha ha! “Một tiếng lãnh thâm cười duyên vang lên, Mộ Dung ngưng thật sự thanh âm lộ ra vô ngần oán hận cùng khoái ý, cười hỏi ngược lại:” Cho ngươi?! “

Nàng lạnh lùng cười, bóp ngoan bảo cổ bàn tay dùng một chút lực, liền ở hần non mịn trên da thịt vẽ ra một đạo vết máu.

Đương này máu từ ngoan bảo trên da thịt chảy xuống thời điểm, nàng mày đó là hơi hơi vừa nhíu, trong lòng ần ần có cỗ hải hùng khiếp vía cảm giác. Đây phân cảm giác, không phải tới đến Đường Niệm Niệm, không phải tới đến mặt khác bất luận kẻ nào, thế nhưng là tới đến trong lòng ngực cái này vừa mới sinh ra hài tử.

Mộ Dung ngưng thật cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy trong lòng ngực hài tử không biết khi nào đã mở hai tròng mắt, đó là một đôi đen đặc như mực, đồng tử bên ngoài lại có một vòng ánh lục con ngươi, mặt lớn lên lông mi nhẹ che, giống như đen đặc ban đêm xanh biếc thanh

tuyền, dạt dào sinh linh chi khí. Hài tử con người thuần tịnh không tì vết, lúc này chính bình tĩnh nhìn nàng, hình như có chút ủy khuất đau đớn, doanh doanh oánh lục hạ, nước gợn liễm diễm.

Cho dù là Mộ Dung ngưng thật xem đến cũng không khỏi ngẩn ra, trong lòng sinh ra mềm mại chi ý.

Chỉ là để ý trung kia phân bất an, lại theo nàng nhìn đến này đôi mắt thời điểm, càng thêm kịch liệt, liền thân thể của nàng đều có chút không tự chủ được run rẩy lên.

”Người..... Người..... “Mộ Dung ngưng thật hơi hơi hé miệng, có chút run rẩy ngôn ngữ lộ ra nàng kinh hoảng. Chỉ là mới mấy cái âm phù xuất khẩu, nàng liền nhíu chặt mày, khôi phục tuổi trẻ tuyệt sắc dung nhan nổi lên phần hận có chút dữ tợn.

”Nhìn cái gì mà nhìn!? “Nàng mà gầm lên một tiếng, một cái tát liền ném ở ngoan bảo non mịn gò má thượng, Xa-na khi kia trương kiêu nộ khuôn mặt nhỏ liền sưng lên.

Ngoan bảo đôi mắt nháy mắt, trong mắt ủy khuất càng sâu. Chỉ là ai cũng chú ý không đến, tại đây phân thuần tịnh ủy khuất oánh lục sau lưng, trong đó hắc đồng chợt lóe mà qua ba quang, là giống như băng hoa liễm diễm rét lạnh.

”Hừ! Bất quá là một cái hài tử mà thôi. “Mộ Dung ngưng thật lãnh sâm xem hắn, đáy lòng kia phân kinh sợ làm nàng cáu giận vô cùng.

Này phân kinh sợ làm nàng nhớ tới ở hương tuyết quận đàn hoa yến khi, Tư Lăng Cô Hồng đối nàng hành động, làm nàng từ trong xương cốt đối này sinh ra oán hận, đối hắn sợ hãi lại cũng thâm nhập hồn phách. Nhưng mà, đối Tư Lăng Cô Hồng sợ hãi, nàng tuy rằng không cam lòng lại còn có thể tiếp thu. Chính là trước mắt cái này nhóc con, bất quá là cái kia tiện nhân vừa mới sinh ra hài tử. Chẳng sợ từ đoán trước trung hình ảnh, loáng thoáng nhìn đến hắn ra khi mang đến thiên kiếp đáng sợ, chú định hắn sau này định là bất phàm, nhưng là lúc này cũng bất quá là một cái có thể nhậm người dẫn đo hài tử mà thôi.

”A ô. “Ngoan bảo mở ra màu son thủy nhuận cái miệng nhỏ, phát ra thấp mềm mềm mại mại thanh, giống như dâm bụi bông, sáng sớm đệ nhất lữ ánh mặt trời chiếu khắp hạ cánh hoa dính dính thần lộ.

Mộ Dung ngưng thiết tình đầu lại là nhảy dựng, lãnh lệ nhìn hấn ánh mắt dần dần có chút mềm mại xuống dưới.

Đứa nhỏ này vừa mới nắm lên khi còn không có nhìn kỹ, lúc này lại nhìn lại, vô luận kia mi kia mắt đều tinh tế tinh diệu tới rồi cực hạn, chu nhuận kiều môi phun nho nhỏ phao phao, đặc biệt là cặp kia nồng đậm lông mi hạ con người, giống như sống hay chết hỗn hợp, tĩnh cùng động hòa hợp, hắc đến không đáy, lục đến linh động, làm người mới nhìn kinh diễm khôn kể, càng xem càng không rời đi mắt.

Mộ Dung ngưng thật khóe miệng hơi hơi cong lên một mặt ý cười, tươi cười ôn nhu có tình, vô thần hai tròng mắt hơi hơi nheo lại.

Đứa nhỏ này là Tư Lăng Cô Hồng

.....

Huyết mạch, nhất định bất phạm, nếu là đơn giản giết không khỏi đáng tiếc, cũng quá mức đơn giản. Chi bằng dưỡng tại bên người, làm hấn tương lai vì mình dùng, nếu là dùng đến hảo, đó là chính mình tốt nhất một đạo vũ khí sắc bén.

Nàng chính đánh bàn tính như ý, lại không có nhìn đến ngoan bảo nhìn nàng thuần tịnh hai mắt cười, kia cười thuần tịnh giống như vách đá tuyết trắng trung một gốc cây nở rộ hoa mai, còn nho nhỏ khuôn mặt liền đã là mỹ lệ tú dật vô cùng.

”Ngoan bảo sao? A! Thật là cái ngoan bảo bảo đâu. “Mộ Dung ngưng thật nhẹ giọng cười, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve quá ngoan bảo trên mặt bị nàng đánh sưng gò má, nhìn hấn tươi cười, rành rành như thế nhận người thích, nàng trong lòng lại luôn là khó có thể bình tĩnh.

”A a ~ “Ngoan bảo kêu nhỏ.

Mộ Dung ngưng thật không tự giác liền duỗi tay khẽ vuốt vỗ hấn mềm mại tóc đen, linh thức lại nhìn về phía trên mặt đất Đường Niệm Niệm, trong mắt một chút nhu sắc cũng nháy mắt hóa thành tàn nhẫn, một tay nhẹ vỗ về ngoan bảo phát, biên là cười nói:” Xem ra ngoan bảo thực thích ta đâu. “

Đường Niệm Niệm nhìn ngoan bảo trên cổ vết máu cùng gò má sưng đỏ, đối mặt Mộ Dung ngưng thật sự lời nói không có đáp lời.

Mộ Dung ngưng thật đầy mặt khoái ý,” vừa lúc, ta đối hấn cũng nhìn thích, nhưng thật ra có thể đem hấn thâu vào ta môn hạ. Như vậy đáng yêu hài tử, ta chắc chắn hảo hảo yêu thương hấn. “

Nàng vốn là muốn ở Đường Niệm Niệm trên mặt nhìn đến gas bên trong thống khổ, chỉ là đáng tiếc, lúc này nàng nhìn đến bất quá một mảnh chết lặng lãnh đạm, liền cặp kia con ngươi là lạnh băng giống như vô tình.

”A. “Mộ Dung ngưng thật cười lạnh một tiếng,” xem ra ngươi đảo cũng là không để bụng a! “

Nàng vuốt ve ngoan bảo mềm mại tóc đen bàn tay tùy theo căng thẳng, ngoan bảo lại không có phát ra bất luận cái gì thanh âm, chỉ là chớp chớp mắt, sóng mắt như nước.

”Tiểu ngưng thật! “

Một đạo thanh âm đột nhiên truyền vào Mộ Dung ngưng thật sự trong óc, làm nàng sắc mặt hơi đổi, chỉ nghe kia già nua trầm ổn thanh âm nghiêm túc,” tiên nguyên không thể nhiều loạn phạm thế thế cục, ngươi nhân bản thân chi tư ở phía sau quạt gió thêm củi lấy là không nhỏ chịu tội, may mà không có đem chi quấy rầy, tổn thất vài tên tử sĩ nhậm ngươi hết giận một phen liền tính, đứa nhỏ này không thể mang về, nếu không lại là một cọc nghiệp nợ, ngươi hành động cũng sẽ giấu không đi xuống. “

Mộ Dung ngưng thật nghe lời gật đầu, tuy rằng có chút không cam lòng, lại vẫn là tâm thần trả lời:” Ta minh bạch, gia gia. “

Lần này nàng hao tổn tâm cơ mới đoán trước đến Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm này một kiếp, cố tình tiên nguyên không thể nhiều loạn phạm tình hình thế giới thế, càng không thể tùy ý xuất nhập phạm thế, nàng đã phạm quá quy, không thể một mà lại phạm. Vì đem trách nhiệm nghiệp chướng đều không thể thêm chú ở chính mình trên người, nàng chỉ có thể ở sau lưng thiết kế, tìm được cái nút sơ cái này nàng đoán trước người, người tình ta nguyện trao đổi toàn bộ sự tình làm chủ vị trí, lại trả giá hai người tử sĩ cùng Đại Chu quốc vây đồ, tạo thành như thế cái này trường hợp.

Đại Chu quốc hội thật lâu xoay quanh Mộc Sâm quốc không rời đi, cũng đúng là bởi vì nàng làm người truyền ra tin tức, Mộc Sâm quốc thánh địa có trọng bảo.

Chuyện này sau, vô luận là truyền lời người vẫn là này hai cái tử sĩ đều sẽ nhân tham dự lúc này chết đi, mà nàng chẳng qua là ở sau lưng tính kế mà thôi, chỉ cần đem Đường Niệm Niệm cùng ngoan bảo giao cho cái nút sơ, như vậy chuyện này liền hoàn toàn nhưng luận là cái nút sơ làm chủ việc làm. Nếu muốn định nàng chi tội, lại cũng vô pháp nói rõ nàng chịu tội. Đơn giản là này hết thầy, lúc sau sẽ từ kia truyền lời người cùng động thủ tử sĩ trên lưng sở hữu, nói ra cùng nàng không hề can hệ, lại lấy nàng Mộ Dung gia ở tiên nguyên địa vị, định tội giả cũng liền không hề biện pháp.

”Quan Công tử. “Mộ Dung ngưng thật quay đầu nhìn về phía tử vừa mới liền vẫn luôn ngồi ở một bên, thanh nhã mỉm cười không nói cái nút sơ.

Cái nút sơ bất động thanh sắc đem ánh mắt từ Đường Niệm Niệm trên người dời đi, dừng ở nàng trên người, nhã thanh cười nói:” Mộ Dung cô nương đây là chơi đủ rồi? “

Hắn thần dung thượng nhìn không ra nửa phần ý khác, ngược lại có chút sủng nịch ngữ khí, tựa hồ vừa mới Mộ Dung ngưng thật sự lời nói sở hành tại hắn trong mắt bất quá là tiểu nữ hài ngoạn nhạc xì hơi. Chỉ là cũng chỉ có chính hắn biết được, đương nhìn áo đen nam tử kia một chưởng theo Mộ Dung ngưng thật ánh mắt ý bảo, dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, khiến cho nàng đổ máu thời điểm,

hắn tâm thần liền không khỏi một xúc, bốc lên khởi ngày xưa chưa bao giờ từng có tức giận.

Mộ Dung ngưng thật híp mắt cười nhạt, tựa vì hắn như vậy ngữ khí sung sướng, thanh âm cũng càng mềm nhẹ vài phần, cười nói:” Quan Công tử chớ có khai ngưng thật sự vui đùa. “

Nàng phát tay liền đem trong tay ngoạn bảo ném tới rồi hắn trước mặt, tiếp theo cười nói:” Ngay từ đầu ngươi ta liền nói tốt, hài tử cùng Đường Niệm Niệm đều về ngươi sở hữu, ta tự nhiên sẽ không nói không giữ lời, vừa mới cũng bắt quá là vui đùa lời nói mà thôi. “

Cái nút mới nhìn trên bàn ngoạn bảo liếc mắt một cái, nhã cười, ” nếu là Mộ Dung cô nương thật sự thích đùa nhỏ này, mang đi không sao. “

”Như thế, ngươi chẳng phải là thiếu một cái có thể uy hiếp không chế Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm vũ khí sắc bén? “Mộ Dung ngưng thiết tình trung về điểm này niệm tưởng tuy rằng còn ở, nhưng là nghĩ đến lấy trước mắt cái này nam tử thủ đoạn cũng định sẽ không làm hai người hảo quá, đến lúc đó Đường Niệm Niệm cũng bắt quá là bị người giẫm đạp tàn hoa bại liễu, dư bản như vậy lúc sau, Tư Lăng Cô Hồng lại sao lại như dĩ vãng như vậy sủng ái nàng?

Đến nỗi cái nút sơ lại hay không sẽ lợi dụng ngoạn bảo đối phó Tư Lăng Cô Hồng, điểm này Mộ Dung ngưng thật một chút cũng không lo lắng, đơn giản là nàng biết được, cái kia nam tử tuyệt không phải trước mắt cái này cái nút sơ có thể đối phó được, đến

.....

Nhiều cho hắn thêm chút phiền toái đau xót.

Nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng thống khổ, Mộ Dung ngưng thật trên mặt liền hiện lên khoái ý cùng nhè nhẹ dữ tợn.

Ta nói rồi nhất định sẽ làm người hối hận, nhất định sẽ! Đến lúc đó liền nhìn người như thế nào quỳ gối ta trước mặt cầu ta!

Cái nút sơ nghe được nàng như thế nói thẳng nhắc nhở lời nói, chỉ là mỉm cười, nói:” Kia Quan mỗi liền cảm tạ Mộ Dung cô nương. Lần này sự tình Quan mỗi thật sự là ngồi mát ăn bát vàng, hổ thẹn. “

”Ha hả. “Mộ Dung ngưng thật con người nhú lại, ung dung thanh nhã, đáng tiếc hai mắt vô thần mất nửa thành sắc đẹp, ám có điều chỉ nói:” Nếu là Quan Công tử một hai phải cảm tạ ta nói, như vậy liền hảo hảo yêu thương Đường tiểu thư. “

Cái nút sơ sóng mắt một dạng mà qua, quay đầu nhìn về phía trên mặt đất Đường Niệm Niệm, sau khi, mỉm cười nói:” Tự nhiên. “

Hai người người một lời ta một ngữ nói chuyện với nhau, lại đến cái nút mới nhìn xuống dưới ánh mắt, Đường Niệm Niệm đều không có nửa phần phản ứng, ngồi dưới đất, lãnh đạm chết lặng con người làm người nhìn không ra nàng suy nghĩ cái gì, làm như đang ngẩn người, lại tựa đang làm cái gì.

Mộ Dung ngưng thật lúc này phiên tay một viên đan dược bắn vào Đường Niệm Niệm trong miệng. Chờ nhìn nàng nuốt xuống sau, nàng liền chậm rãi đứng lên, đi đến Đường Niệm Niệm bên người, cười nói:” Biết ta vừa mới cho người ăn cái gì? “

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt xem nàng.

Lại là như vậy ánh mắt!

Mộ Dung ngưng thật bị nàng xem đến sắc mặt hơi hơi dữ tợn, tươi cười càng lộ ra một mặt ác độc, nói:” Lô đỉnh đan, ăn xong này đan dược sau nữ tử đều sẽ biến thành ** dâm phụ, mỗi ngày đều khát vọng nam tử, mà theo cùng nam tử giao hợp, tự thân khí cũng sẽ trợ giúp nam tử tăng lên thực lực, chính mình lại sẽ cực nhanh suy bại. “

Nàng nói xong, Đường Niệm Niệm sắc mặt không hề biến hóa, còn hơi liếm môi dưới biên, bên kia ngồi ở trên bàn cái nút sơ ánh mắt lại hơi hơi trầm xuống.

Mộ Dung ngưng thật quay đầu hướng hẳn nhìn lại, nói:” Như thế cũng có thể trợ Quan Công tử công lực càng hơn một tầng, Quan Công tử sẽ không để ý ngưng thật sự hảo ý đi? “

Cái nút sơ hơi hơi rũ mắt, cười nói:” Mộ Dung cô nương như thế hảo ý, Quan mỗ nếu là để ý không khỏi quá mức không biết tốt xấu. “

”Ha hả. “Mộ Dung ngưng thật khoái ý cười ra tới.

Cái nút sơ này sẽ nói:” Mộ Dung cô nương đây là tính toán lưu lại xem diễn sao? Vẫn là sợ Quan mỗ sẽ nói không giữ lời? “

Mộ Dung ngưng thật tự nhiên nghe ra hẳn lời này trực khách ý tứ, này liền nhìn về phía trên mặt đất Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái,” nơi nào, nếu lựa chọn cùng Quan Công tử hợp tác, tự nhiên là tin được công tử. “Nàng nói xong, này liền chậm rãi xoay người, ở Đường Niệm Niệm bên người sai thân mà qua.

Lại ở thời điểm này, một tiếng đạ tĩn thanh âm đột nhiên vang lên:” Người quả nhiên vẫn là không thấy mình tương lai. “

Mộ Dung ngưng thật bước chân một đốn, cái nút sơ cũng là ngẩn ra, đều đem ánh mắt đầu hướng trên mặt đất Đường Niệm Niệm, vừa mới câu nói kia đúng là từ nàng trong miệng truyền ra.

”Phanh! “” Phanh! “Liên tục hai tiếng vang lên, chỉ thấy kia canh giữ ở cửa hai gã thân xuyên áo đen tử sĩ đột nhiên ngã xuống đất, thân thể kịch liệt co rút.

Đường Niệm Niệm thân ảnh cũng vào lúc này từ trên mặt đất một thoán dựng lên, chớp mắt liền đến Mộ Dung ngưng thật sự trước mặt, mà liên bạch hỏa từ tay nàng trung mạo đằng dựng lên, chước thượng nàng toàn thân.

”Ngươi!? A a! “Mộ Dung ngưng thật hai mắt tức khắc trừng lớn, bén nhọn lời nói vừa mới bật thốt lên liền hóa thành thống khổ kêu gọi. Mà liên bạch hỏa bỏng cháy không ngừng là nàng xiêm y, còn có nàng hồn phách.

Một trận thanh quang ở Mộ Dung ngưng thật sự trên người đột nhiên bốc lên, kia bỏng cháy ngọn lửa cũng ở nháy mắt yếu bớt, Mộ Dung ngưng thật này còn hoãn quá hơi thở, khuôn mặt dữ tợn chất vấn:” Sao có thể! Ngươi rõ ràng bị trọng thương, rõ ràng mang lên cấm linh vòng, như thế nào còn sẽ có linh lực! Ngươi..... “

Đương nàng nhìn đến Đường Niệm Niệm lại lấy ra đan dược hướng trong miệng đưa thời điểm, nàng sở hữu chất vấn hoàn toàn mà ngăn, trên mặt tất cả đều là khiếp sợ khó hiểu, còn có thù oán dữ tợn.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh đi đến bên cạnh bàn, duỗi tay đem ngoan bảo ôm vào trong lòng ngực, ngón tay xẹt qua cổ hấn cùng gò má, liền thấy trên người hấn miệng vết thương đều khôi phục như lúc ban đầu. Ngoan bảo hướng nàng trong lòng ngực cọ cọ, hai mắt mở tròn tròn nhìn chăm chăm nàng, ánh lục đen như mực, như thế quỷ dị lại thuận nhiên, giống như nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng hoàn mỹ kết hợp.

Đường Niệm Niệm nhìn, lạnh băng đăm đăm mạc con ngươi cũng không khỏi hiện lên một sợi nhu sắc, tay lại ở thời điểm này vỗ nhẹ một chút hấn xích (cấm) lửa tiểu thí thí, nói:” Vô dụng! “

”..... Oa oa! “Ngoan bảo mở ra cái miệng nhỏ phản bác kêu to, hai mắt chớp động doanh doanh ủy khuất.

Nếu không phải sợ mẫu thân bị thương, hấn mới sẽ không ngoan ngoãn làm cái kia hư nữ nhân chạm vào đâu.

Ngoan bảo hai mắt ánh lục nội hắc đồng chợt lóe, nhìn về phía kia phương Mộ Dung ngưng thật, há mồm,” a oa oa ô ~ “Kêu vài tiếng, kia bộ dáng tựa hồ là ở chỉ trích nàng chịu tội.

Mộ Dung ngưng thật chỉ cảm thấy từ bị thương hẳn bắt đầu sau, kia một chi quần quanh trong lòng bất an đột nhiên kịch liệt. Nàng sắc mặt hơi hơi một bạch, hướng về lúc này đang ngồi ở ghế trên làm như không thể nhúc nhích cái nút mới nhìn đi, Xa-na khi nàng trong óc nội liền xuất hiện một bức hình ảnh, thiên thạch rơi xuống, thẳng

.....

Tạp hướng chính mình thân hình.

”Không! “Mộ Dung ngưng thật đột nhiên một tiếng kêu sợ hãi, linh thức khuếch tán hạ, đương cảm giác được trên không dao động khi, nàng liền biết được kia hình ảnh chân thật.

Từ nàng bị Tư Lăng Cô Hồng hủy diệt rồi tu vi, hao hết biện pháp mới khôi phục linh thức cùng dung mạo, trong cơ thể linh lực lại thiếu chi lại thiếu, nếu là chỉ bằng chính mình khả năng thoát đi nói, căn bản chính là người si nói mộng.

Nàng sắc mặt đã là khó coi cực kỳ, bất chấp lòng tràn đầy lửa giận, chỉ có kia một cái biện pháp rời đi.

Đương xanh trắng quang mang lại lần nữa từ thân thể của nàng chung quanh xuất hiện, Đường Niệm Niệm đều không phải là có nửa phần ngăn cản, hơi hơi há mồm, nhàn nhạt đối nàng nói một tiếng lời nói:

”Ta sẽ làm người sống không bằng chết. “

Như thế bình đạm, lại như thế nghiêm túc, cũng như lúc trước ở đàn hoa bữa tiệc.

Xanh trắng quang mang đại nhiếp trung, Mộ Dung ngưng thật có thể đủ nhìn đến nàng cặp kia lạnh nhạt chết lặng con người, so đàn hoa bữa tiệc càng nhiều một ít thực chất băng hàn.

Nàng là nghiêm túc!

Không biết vì sao, Mộ Dung ngưng thiết tình trung không khởi dưng lên một giọt mồ hôi, này giọt mồ hôi làm nàng kinh hãi, càng nhiều lại là phần nô hận ý.

Thân ảnh của nàng biến mất biến mất, toàn bộ sương phòng nội tức khắc một trận an tĩnh.

”Người chừng nào thì hạ được? “

Cái nút sơ lời nói lúc này chậm rãi vang lên, vẫn chưa có quá nhiều kinh hoảng, ngược lại lộ ra làm như thực lạc ý cười, ôn nhã tự phụ.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu liếc hắt một cái, một tay ôm ngoạn bảo, một tay cầm đan dược hướng trong miệng đưa.

Cấm linh vòng vô pháp phản cấm trụ nàng dược lực, nàng sở dĩ không có ngay từ đầu động thủ, không ngừng là bởi vì trong cơ thể dược lực khuyết thiếu, còn có đó là suy đoán Mộ Dung ngưng thật sự bên người hay không còn có những người khác bảo hộ. Đặc biệt là, bách hoa bữa tiệc khi nghe được kia thanh già nua thanh âm chủ nhân.

Nàng là dược tu, trên người nhiều nhất chính là đan dược, sớm tại nàng vào này sương phòng nội, ở đã đem thuốc bột tưới xuống bên người hai gã áo đen tử sĩ, một là thử, nếu là kia già nua thanh âm chủ nhân ở nói, lấy thực lực của hắn nên là có thể nhìn ra một tia không ổn tới; thứ hai là hai cái tử sĩ thực lực không thấp, lấy nàng thông thả khôi phục dược lực, nếu là đánh lén Mộ Dung ngưng thật, chỉ sợ sẽ bị hai người trở ngại.

Nàng ước chừng chờ đến Mộ Dung ngưng thật chuẩn bị rời đi đều không có phát hiện dị thường, này cũng mới làm nàng quyết định động thủ.

Chẳng sợ cuối cùng Mộ Dung ngưng thật chạy thoát, lại cũng là nàng tưởng được đến kết quả.

Đường Niệm Niệm yên lặng ăn đan dược, vuốt ve ngoan bảo mêm mại mặc phát.

Này đó trướng, về sau chậm rãi tính.

”A a ~ “Ngoan bảo lúc này há mồm kêu nhỏ hai tiếng.

Đường Niệm Niệm cúi đầu xem hấn, nhìn đến hấn trong mắt khát vọng sau, này liền uy một viên đan dược đến hấn trong miệng, đạm nói:” Về sau tranh đua điếm. “

Thánh ma tà thể, vượt qua thiên uy thiên kiếp lúc sau, Thiên Đạo cũng là thuận chi.

Chỉ cần đối thánh ma tà thể có ác ý người, đều sẽ trở nên xui xẻo vô cùng; nếu thương tổn thánh ma tà thể người, đến thánh ma tà thể chán ghét, chỉ cần thánh ma tà thể có tâm trả thù nàng (hấn), Thiên Đạo đều sẽ hiện thực hấn suy nghĩ lời nói. Chỉ là hiện tại ngoan bảo mới vừa sinh ra, này phân Thiên Đạo chi lực còn còn yếu.

”A ô, a! “Ngoan bảo phe phẩy đan dược nghiêm túc gật đầu.

Kia phương, cái nút sơ liền im lặng nhìn trước mắt một màn.

Vừa mới bởi vì muốn ứng phó Mộ Dung ngưng thật, cho nên đều không phải là cẩn thận nhìn xem Đường Niệm Niệm. Lúc này như thể chi gần khoảng cách, cũng làm hấn có thể đem nàng toàn bộ xem đập vào mắt trung.

Trước mắt nữ tử này, từ hàn rượu mai cư mới gặp tim đập thành thịch, đến sau lại vẫn luôn nhớ thương trong ngực, lại cho tới bây giờ tái kiến đã là hai năm lâu. Nàng gương mặt cũng không có nhiều ít biến hóa, ngũ quan vẫn là như nguyên lai như vậy tinh xảo tốt đẹp, chỉ là ánh mắt chi gian so chi dĩ vãng càng nhiều một phân phi dương linh động. Lúc này lẳng lặng đầu hạ ánh mắt nhìn trong lòng ngực tiểu hài nhi khi, nhàn nhạt thần dung, trong mắt đạm nhu, làm nàng toả sáng một cỗ ôn nhu dịu dàng, hòa hợp nàng độc đáo

phong hoa, càng làm cho nhân tâm thần hấp dẫn, khó có thể rời đi mắt.

Hắn vốn tưởng rằng, lại lần nữa nhìn thấy nàng, nên là có thể bình đạm đãi chi. Chỉ là thật sự thấy được, liền phát hiện tim đập sớm rồi loạn vọt.

.....

-----oOo-----

Chương 89: này thiên hạ, ta muốn (tóm tắt một màn)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm lúc này ngẩng đầu, lãnh đạm con người vừa lúc đối tượng hẳn trông lại ánh mắt.

Cái nút mừng một mắt liền nhìn ra nàng lộ ra không mừng, cặp kia con người vẫn là cùng lúc trước nhìn thấy giống nhau mình tôi sạch sẽ, sở hữu cảm xúc đều bại lộ ở trong đó, không có một chút che lấp, linh động bức người.

Hắn ôn nhã mỉm cười, bất động thanh sắc thu hồi có chút quá mức chuyên chú ánh mắt, tay áo nội ngón tay nhẹ giật giật, thân thể cũng ở dần dần khôi phục hoạt động năng lực.

“Hai năm không thấy, Niệm Niệm này sẽ là tướng tại đây cùng ta ôn chuyện uống trà?” Hắn mỉm cười hỏi nói, tuần nhã mặt bày ra tươi cười, ôn tồn lễ độ, còn có vài phần ôn nhu sủng nịch.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Người không sợ hãi.”

Cái nút sơ thông dong nói: “Sợ hãi cái gì?” Hắn ngược mắt ở nàng trên người đánh giá một vòng, ở nàng còn chưa ra tay trước liền thu hồi ánh mắt, cười nói: “Người bị thương, hơn nữa không nhẹ, tuy rằng ở chậm rãi khôi phục, ta cũng vô pháp nhúc nhích, nhưng là muốn giết ta, lại phi dễ dàng như vậy.”

Lời nói một đồn, hẳn lại chuyển nói cười nói: “Huống chi nếu luận khởi chuyện này tới, cùng ta quan hệ thật sự không lớn, Mộ Dung ngưng thật muốn muốn chỉ là một cái bên ngoài thương làm chủ do đó tìm tới ta, toàn bộ sự tình đều bất quá là nàng một tay việc làm.”

“Ta.....” Hấn nhìn về phía nàng có chút tái nhợt dung nhan, thần sắc vừa chậm, mắt hạnh nội chảy xuôi ôn nhu ba quang, nhẹ giọng nói: “Chỉ là muốn che chở ngươi mà thôi.”

Nếu Cẩm Quốc hậu cung trung phi tần nhìn đến hấn như vậy bộ dáng, tất nhiên sẽ bị mê hoặc, đặc biệt là cặp kia tuyến tuấn mắt hạnh, nhu tình trung mang theo một phần rụt rè ôn hòa, làm người cảm nhận được hấn ôn nhu, tựa không cầu bất luận cái gì hồi báo, cô đơn vì ngươi.

Bất quá, như thế nam sắc bái ở trước mắt, ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ. Đường Niệm Niệm lại một chút không vì chỗ động, liền lông mi đều không có chớp một chút.

Này phân khó hiểu phong tình, vào lúc này phát huy tới rồi cực hạn.

“A a ô ~” ngoan bảo ở nàng trong lòng ngực khẽ gọi.

Đường Niệm Niệm gật đầu đăm nói: “Ân, hấn ở gạt ngươi.”

Cái nút sơ trong mắt ba quang chợt lóe, tuấn dung thượng càng nhiều một phân ảm đạm, cười nói: “Niệm Niệm không tin ta cũng là hấn là, rốt cuộc ngươi ta hai người bất quá gặp qua một mặt mà thôi. Ở ngươi trong mắt, lần đó ngẫu nhiên gặp được có lẽ bất quá là mây khói thoáng qua. Ở trong mắt ta, lại là khắc trong tâm khảm, rốt cuộc khó có thể quên.”

Lời này, hấn nói hơi trọng, chỉ vì này đó thật là hấn thiệt tình lời nói.

Đường Niệm Niệm hình như có sở cảm liếc hấn một cái.

Cái nút sơ theo nàng vọng lại đây này liếc mắt một cái, trên mặt liền giãn ra ra một mặt vui mừng, con ngươi sáng ngời, ôn nhã tự phụ khí chất phong hoa xúng với hấn lúc này có chút tựa mao đầu tiểu tử đơn thuần, càng làm cho nữ tử thấy chi tâm động, cảm nhận được hấn thiệt tình.

“Từ Bắc Vực vũ thủy thành từ biệt lúc sau, ta vô luận gặp qua nhiều ít tuyệt sắc nữ tử, lại trước sau tìm không đến đối Niệm Niệm kia phân khắc sâu tâm động.” Hấn dương môi cười khế, ôn nhu bên trong phiếm chua xót. Sau khi, mới lại lần nữa ngược mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm, hai tròng mắt nội chảy xuôi thâm tình giống như thuần mỹ nùng rượu, say lòng người tâm thần, “Đương Mộ Dung ngưng thật tìm tới ta sau, nói ra nàng kế hoạch, muốn cùng ta hợp tác. Ta bỗng vô tình thương người, lại biết nếu là ta không đáp ứng, nàng cũng sẽ tìm được những người khác, đến lúc đó người tao ngộ chỉ sợ càng thêm khó có thể đoán trước.”

Sương phòng nội, theo hấn lời nói đình chỉ mà an tĩnh không tiếng động.

“Răng rắc” một tiếng, là Đường Niệm Niệm từ trong giới lấy ra một cái linh quả, để vào trong miệng cắn một ngụm thanh âm.

“A ô ~” ngoan bảo kêu.

Đường Niệm Niệm một tay chụp một chút hấn đầu, đạm nói: “Không trường nha.”

“..... Ô!” Ngoan bảo ủy khuất.

Cái nút sơ tay áo nội bàn tay nhẹ nắm, đáy lòng bốc lên vài phần tức giận cùng bất đắc dĩ, trên mặt ôn nhu lại không có nửa phần thay đổi.

Vừa mới kia phiên lời nói, thật giả đúc kết, nhưng là thật thật tại tại có tám phần chân thật, duy độc nhị phần giả mà thôi. Nàng ở trong lòng hấn lưu lại dấu vết, không có bất luận cái gì một nữ tử có thể thay thế, chẳng sợ như Mộ Dung ngưng thật như vậy tuyệt sắc nữ tử cũng không hề có làm hấn dao động. Nếu là nói ở không có nhìn thấy nàng phía trước, hấn còn có một nửa tự tin nói chỉ cần được đến sau, có lẽ liền sẽ ghét bỏ. Nhưng là đương gặp được sau, này phân tự tin liền biến mất vô tung vô ảnh. Hấn muốn được đến nàng, càng muốn ở nàng trong lòng lưu lại đồng dạng không thể xóa nhòa dấu vết.

Loại này cảm tình như thế nguy hiểm lại kích thích mới mẻ, làm hẳn một chút từ bỏ chống cự, tùy ý nó dưới đáy lòng lên men, muốn nhìn xem rốt cuộc có thể đạt tới cái dạng gì trình độ.

Chỉ là, hẳn lần đầu tiên như vậy nói ra trong lòng niệm tưởng, lần đầu tiên thiệt tình giao cho một nữ tử, cố ý ôn nhu tương đãi, nguy trang dụ dỗ, giải thích hẳn hành động. Được đến lại là như vậy làm lơ lãnh đạm, cũng khó tránh khỏi làm hẳn trong lòng có chút không cam lòng tức giận. Chỉ là cố tình nhìn Đường Niệm Niệm kia thuần túy vô hại bộ dáng, này phân lửa giận lại hóa thành bất đắc dĩ.

Nàng, thật là một chút cũng sẽ không che giấu chính mình tâm tư, cho dù là có lẽ một chút hẳn tính toán đều không có.

Cố tình, hẳn chính là đối nữ tử này để bụng, liền chính hẳn đều không thể lý giải, vì sao chính là nhận định nàng.

“Niệm Niệm.” Hẳn nhẹ kêu.

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu, nhàn nhạt cắn linh quả xem hẳn.

Cái nút sơ cười nói: “Người hay là thật sự đối ta không có nửa phần thích?”

“Không có.” Đường Niệm Niệm trả lời đến không hề do dự.

Cái nút sơ đáy mắt ý cười hơi ám, hoãn thanh cười nói: “Vậy người vì sao không trực tiếp rời đi, lại ở chỗ này cùng ta ngồi chung một bàn?”

Đường Niệm Niệm nhìn hẳn một cái.

Kia liếc mắt một cái, lại làm cái nút sơ tươi cười hơi hơi cứng đờ. Kia ánh mắt như thế sáng tỏ, làm như đang nói hẳn tự mình đa tình.

Bất quá liếc mắt một cái, Đường Niệm Niệm liền thu hồi con ngươi, tiếp tục ăn linh quả, đạm nói: “Nghỉ ngơi, chờ Cô Hồng.”

Nàng có thể cảm nhận được, Tư Lăng Cô Hồng chính hướng về nàng tới rồi.

Cái nút sơ đáy mắt lại khó gặp đến một chút ý cười, nỉ non một tiếng: “Phải không.” Theo sau liền nhấp môi cười một tiếng, tùy ý nói: “Nghe Mộ Dung ngưng thật nói, lần này một kiếp sau, Tư Lăng Cô Hồng bị trọng thương.”

Đường Niệm Niệm con người híp lại, căn linh quả động tác cũng hơi hơi tạm dừng, trên mặt không hề ý cười, lộ ra lạnh nhạt giống như tịnh thủy lưu li.

“Người muốn thương tổn Cô Hồng.”

Nàng từ trước đến nay tính đến rõ ràng, sẽ không vô cớ đã thương người, chính như cái nút sơ lời nói, hẳn chỉ là tham dự, lại không có làm bất cứ chuyện gì, hướng chi đã từng nàng đem hẳn bảo khổ dọn hết. Nguyên nhân chính là vì này đó, nàng mới không có trực tiếp ra tay thương hẳn, chỉ là ở trên người hẳn hạ được lấy làm trừng phạt.

Cái nút mới nhìn đến nàng biểu tình, nghe nàng không hề che giấu lạnh lẽo hỏi chuyện, khóe miệng tươi cười một thâm, có cỗ muốn cười ra tiếng tới xúc động, đáy lòng lại giống như lửa đốt giống nhau.

Hắn khuyh tâm, nàng khinh thường nhìn lại, không hề phản ứng. Hiện giờ bất quá vừa mới nhắc tới Tư Lăng Cô Hồng, nàng phản ứng đó là như thế. Hẳn có loại cảm giác, chỉ cần hẳn hơi hơi gặt đầu một cái, trước mắt nữ tử liền sẽ không lưu tình chút nào động thủ giết hẳn.

Cái nút sơ sắc mặt không hề biến hóa, cũng không có trả lời nàng lời nói, chỉ là chuyển ngôn mặt khác nói: “Niệm Niệm nhưng biết được, Tuyết Diên Sơn Trang cùng Cẩm Quốc triều đình là địch, hạ độc với người đại ca, làm hẳn đến bây giờ còn chỉ có thể nằm liệt trên giường, còn vô tự chủ chi lực.”

“Niệm Niệm lại hay không biết được, Tuyết Diên Sơn Trang giết hại mệnh quan triều đình hoàng tử, làm Cầm Quốc triều đình náo động?”

Hắn mỉm cười con người rùng mình, “Tuyết Diên Sơn Trang coi rẻ triều đình, thân là Tuyết Diên Sơn Trang chủ tử, hay là không nên đã chịu nghiêm trị?”

Hắn lời nói vừa ra, một sợi mà liên bạch hỏa cũng đã tới đến hắn trước mặt. Chỉ là cái nút sơ lại không có nhúc nhích, chỉ thấy trên người hắn một sợi ánh sáng tím long ảnh hiện lên, mà liên bạch hỏa liền hóa thành hư vô.

Đường Niệm Niệm cũng không có kinh ngạc, trong mắt hiện lên hiểu rõ, “Vận mệnh quốc gia hưng thịnh, tím long hộ thân.”

Cái nút mới nhìn nàng ánh mắt càng là một thâm, “Niệm Niệm biết được thật sự không ít.”

Hắn cũng là đang cơ trở thành hoàng đế mới biết được này hết thầy, biết được tại đây phàm thế ở ngoài còn có một chỗ chỉ có trong truyền thuyết tiên nhân sinh hoạt địa vực, tên là tiên nguyên. Phàm thế cùng tiên nguyên các nơi một phương, sở hữu tiên nguyên người ngẫu nhiên sẽ nhập phàm thế, lại không thể nhiều loạn phàm thế thế cục. Mỗi một thế hệ phàm thế quốc gia hoàng đế đều sẽ bị tím long chi khí hộ thể, làm này không chịu những cái đó đánh vỡ phàm thế quy tắc người thương tổn, vận mệnh quốc gia càng hưng thịnh, mây tía càng thâm hậu.

Nếu muốn giết hắn, trừ phi là vận mệnh quốc gia suy bại, hoặc là hắn tím long chi khí trôi đi, người khác long khí đại thắng áp chế với hắn, do đó khiến cho hắn ngôi vị hoàng đế khó giữ được, nếu không giết hắn người tu tiên sẽ đã chịu thiên phạt chi trừng, ma chương thêm thân.

Này đó đều là huyền diệu khó giải thích, giống như năm đó hắn cướp lấy phụ hoàng ngôi vị hoàng đế, đúng là bởi vì phụ hoàng tuổi tác đã cao, hắn phản lại nổi bật chính vượng, Thiên Đạo tự nhiên sẽ

lựa chọn tân hoàng giả, hết thầy đều thuận lý thành chương, phụ hoàng tím long chi khí trôi đi, mệnh thế, hấn tắc đăng ký vì hoàng, biết được này hết thầy.

“Liền không biết Niệm Niệm lại là từ nơi nào biết được này đó?” Hấn hoãn thanh hỏi.

Hấn biết này đó là bởi vì đăng cơ vì hoàng, cảm lấy đến ngọc tử sau tự nhiên hiện lên trong óc. Nhưng mà Đường Niệm Niệm ở xuất giá Tuyết Diên Sơn Trang phía trước vẫn luôn cư trú Đường Môn, lúc sau hai năm lại là từ nơi nào biết được này đó, được đến này một thân đánh vỡ phạm thế quy tắc thực lực?

Hấn đã từng tra quá, lại tìm không thấy một chút dấu vết.

Đường Niệm Niệm không có đáp lời.

Cái nút sơ cũng cũng không có hy vọng xa vời có thể từ nàng trong miệng được đến đáp án, chậm rãi nói: “Vô luận người là như thế nào biết được này đó, Tư Lăng Cô Hồng thực lực lại như thế nào cao thâm khó đoán, ở đối mặt một quốc gia chi uy hạ, hấn cũng sẽ bị vận mệnh quốc gia áp chế, một khi dùng vượt qua phạm thế quy tắc năng lực, quấy rầy phạm tình hình thế giới thế nói, như vậy tự nhiên có người sẽ tiến đến thảo phạt hấn.”

“Ai?” Đường Niệm Niệm mở miệng hỏi.

Cái nút sơ tươi cười một thâm, “Xem ra người biết được cũng không tính hoàn chỉnh, sẽ là ai ta cũng không biết, bất quá lại là làm tiên nguyên người trong cũng không dám kháng lệnh người.”

Đường Niệm Niệm ôm ngoan bảo liền từ ghé trên đứng lên, làm như phải đi.

Cái nút sơ kêu: “Niệm Niệm.”

Đường Niệm Niệm quay đầu lại xem hấn.

Cái nút sơ hạnh mục tựa nếu ẩn tình, chỗ sâu trong chớp động hung ác đoạt lấy, nói: “Ta vừa mới lời nói đều ra đến thiệt tình, chỉ cần người nhẹ điểm đầu, ta liền có thể dư người hoàng hậu chi vị, 3000 sủng ái ở người một thân, làm người trở thành thiên hạ cao quý nhất nữ tử.”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn hắn, đột nhiên nhắc chân.

Cái nút sơ tro mắt nhìn nàng một chân đá tới, chưa mang nửa phần lực lượng, thân thể một bên liền chuẩn bị né tránh. Nhưng mà chờ thật sự muốn động khi, mới đột nhiên phát hiện thân thể thế thế nhưng không biết ở khi nào lại lần nữa cứng đờ khó động.

“Phanh ——”

Này một chân, cái nút sơ trực tiếp bị gạt ngã trên mặt đất. Hắn cứng đờ thân thể, khó coi sắc mặt, tóc phát quang đâm tản ra, thật sự chặt vật.

“Người..... Khi nào..... Ngô!” Hắn một mở miệng, lại bị Đường Niệm Niệm tùy theo dẫm xuống dưới một chân cấp tiêu thanh, đừng nhìn Đường Niệm Niệm kia một chân nhìn như khinh phiêu phiêu, thực tế lực đạo lại mười phần.

Đường Niệm Niệm một tay ôm ngoạn bảo, từ cao đến thấp nhìn xuống trên mặt đất hắn, đạm nói: “Không thể giết người, có thể tra tấn người.”

Nàng nói lại một chân dẫm ở hắn ngực, cái nút mừng một khẩu máu tươi phun ra, chỉ nghe nàng sắc mặt như cũ bình tĩnh, lại nói: “Không thể dùng phàm thế phía trên thực lực, phàm thế trong vòng liền có thể.”

Nàng ngôn ngữ bình đạm, dưới chân lại một chút đều không có lưu tình.

Cái nút sơ thanh tuấn khuôn mặt thượng vai đạo thanh hồng, xứng với hắn lúc này khó coi cực kỳ sắc mặt, không còn nhìn thấy ngày

thường tự phụ ôn nhã.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó liền nhìn hấn nói: “Muốn tra tấn người, giống tra tấn con kiến giống nhau đơn giản.”

Cái nút sơ hai mắt nháy mắt tối sầm lại, hung ác vô cùng, ở không có nửa phần che giấu.

Đường Niệm Niệm tắc lo chính mình nghĩ, quả nhiên tra tấn một cái một mình chỗ địa vị cao người, dùng những lời này nhất dùng được.

“A ô!” Ngoan bảo lúc này túm nàng xiêm y, kêu kêu.

Đường Niệm Niệm cúi đầu xem hấn.

Ngoan bảo múa may cánh tay, nhìn nhìn trên mặt đất cái nút sơ, một bộ tưởng đi xuống bộ dáng.

Đường Niệm Niệm này liền đem hấn phủ tay ném xuống đi, nói: “Ân, dùng sức dẫm.”

Ngoan bảo xảo nhiên dừng ở cái nút sơ trên người, về trước đầu đối Đường Niệm Niệm tươi cười thiên chân vô tà cười điểm điểm đầu nhỏ, này liền chậm rãi bò đến cái nút sơ ngực, một đôi ánh lục bao vây đen nhánh yêu dị thuần tịnh con người liền đang cùng cái nút sơ ánh mắt đối diện ở cùng nhau.

“A a oa ~” ngoan bảo chu nhận cái miệng nhỏ kêu hai tiếng, ở Đường Niệm Niệm nhìn không tới phương hướng, mỹ lệ tinh xảo khuôn mặt nhỏ đột nhiên liền nở rộ khai một nụ cười, làm như thiên chân lại mang không có hảo ý tà khí.

Cái nút mới nhìn ngẩn ra, đứa nhỏ này.....

“Bạch bạch bạch bạch ——”

Ngoan bảo múa may tiểu nắm tay, đối với hấn khuôn mặt tuấn tú ngay lập tức lại lung tung múa may một hồi.

Làm người này đánh ta nương chủ ý, cứ nhiên dám đánh ta thân thân mẫu thân chủ ý, đánh hoa người gương mặt này!

Hắn chính chơi đến vui vẻ, sau khi, Đường Niệm Niệm nói: “Ngoan bảo, cần phải đi.”

Ngoan bảo đôi tay dừng lại, hoãn hoãn, sau đó quay đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm, một đôi yêu dị thuần tịnh con người ngập nước nhìn Đường Niệm Niệm, chớp động ủy khuất khó chịu, giờ hai chỉ tiểu nắm tay phóng tới nàng trước mặt, “A a ~”

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua.

Ngô.

Có điểm hồng.

Nàng duỗi tay liền đem hắn bế lên tới, nhìn trên mặt đất mặt mũi bầm dập cái nút sơ, được lực môn trốn ngoan bảo tiểu nắm tay, đạm nói: “Về sau tính.”

“A ~” ngoan bảo ngoan ngoãn gật đầu.

Đường Niệm Niệm này liền bay nhanh mở cửa mà đi, chỉ nghe phía sau truyền đến một tiếng âm ngoan cực kỳ gầm nhẹ:

“Đường Niệm Niệm, thiên hạ to lớn hay là vương thổ, một người khó đấu thiên quân vạn mã, chỉ cần người còn tại đây thiên hạ một ngày, ta liền sẽ không bỏ qua người, người trốn không thoát lòng bàn tay của ta!”

Đường Niệm Niệm vừa ra tiểu các, phát tay chỉ bạc như ẩn như hiện, liền nghe được “Tạp kéo tạp kéo” nhè nhẹ tiếng vang, đương Đường Niệm Niệm xoay người rời đi là lúc, sau lưng gác mái bùng tỉnh sập.

Một canh giờ sau.

Bích trì nước chảy, điêu lương gallery, màu trắng mẫu đơn nở rộ tranh điểm.

Như thế cao quý điển nhã trong sân, trong đó lại là một chỗ gác mái phế tích.

Liên ở ngay lúc này, một đống phế tích nội, “Ầm vang” một tiếng vang lớn, một chỗ như là bị cái gì ngoại lực đã kích nổ tung, liền thấy một người thân ảnh từ giữa nhảy ra. Hắn một thân màu lam cầm y hỗn độn bất kham, khuôn mặt thanh hồng mập mạp, một đầu tóc đen càng là tán loạn, liếc mắt một cái nhìn lại nếu là không hiểu được hắn thân phận người, chỉ sợ đều tưởng nhà ai quý tộc công tử điên rồi.

“Đường — niệm — niệm!” Gằn từng chữ một gằn nhẹ từ hắn trong miệng truyền ra, mỗi một chữ đều dường như phát đến phế phủ.

Người này, đúng là thật vất vả khôi phục thân thể trực giác, từ bị mai táng gác mái nội chạy ra cái nút sơ.

Nếu nói ngay từ đầu hắn đối Đường Niệm Niệm còn chỉ là khắc trong tâm khảm, muốn được đến nói, như vậy lúc này hắn lại là đem thân ảnh của nàng dung nhập cốt nhục, lại ái lại hận, thề ở sinh thời được đến nàng không thể, đến nỗi được đến lúc sau như thế nào?

Cái nút sơ cắn răng cười lạnh, tay áo nội song quyền đều nắm chặt dựng lên.

“Kỉ ——!” Một tiếng dục thú trường đề, trên bầu trời một người rơi xuống, thế nhưng là thẳng tắp té rớt trên mặt đất.

Cái nút sơ lạnh lùng nhìn về phía hắn, người này đúng là hắn phái ra đi thám tử. Chỉ thấy hắn lúc này chính cả người cứng đờ run rẩy từ trên mặt đất đứng lên, cái nút sơ đáy lòng hiện lên một mặt điềm xấu dự cảm, lạnh giọng hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì!”

Đương nam tử vừa nhắc đầu, nhìn đến cái nút sơ bộ dáng đó là ngẩn ra, nhất thời liền trong lòng vô tận hoảng sợ đều quên,

“Hoàng..... Hoàng Thượng?”

Cái nút sơ sắc mặt càng kém, tay áo nội bàn tay vừa nhắc lại hung hăng buông, ngăn chặn muốn trực tiếp đem trước mắt người chém giết xúc động, thanh âm đã là âm lãnh đến làm nhân tâm kinh, “Nói! Đã xảy ra cái gì!”

Hắn này vừa hỏi, nam tử sắc mặt trong nháy mắt liền trắng bệch vô sắc, hai mắt trừng lớn, như là nhìn đến cái gì cực kỳ khủng bố chi vật, một chút mất đi hồn phách, thanh âm đều run run làm người khó có thể nghe rõ, “Chết..... Đã chết, toàn đã chết, cái gì cũng chưa, ma..... Người kia là Tu La ma quỷ.....”

Cái nút sơ hai mắt nhất định, lạnh giọng hỏi: “Toàn đã chết? Hạ Quốc binh mã vẫn là bên ta người, nói rõ ràng!”

“..... Không, không biết, toàn không có, hắn đuổi tới, toàn bộ đều đã chết..... Trong thành người.....”

Cái nút sơ trong mắt hung quang chợt lóe, lại vô nửa phần do dự một chưởng huy hướng nam tử. Chỉ thấy nam tử không hề sức phản kháng, một ngụm máu tươi phun ra, người liền bay ra mấy trượng ở ngoài, lại vô nửa điểm tiếng động.

“Toàn đã chết?” Cái nút sơ lạnh lùng nói nhỏ một tiếng, chau mày, tay áo nội đôi tay đã là nắm chặt muốn chết.

Tính kế như thế, hay là thất bại trong gang tấc, không hề tác dụng không thành!?

Hắn sắc mặt chết trảm, trong miệng phát ra một tiếng thanh khiêu, ở không trung xoay quanh dục thú liền cúi người bay đến hắn trước mặt. Cái nút sơ dưới chân một bước, nhảy lên nó thân hình phía trên, liền hướng nam tử vừa mới sở tới phương hướng bay đi.

Cũng là tại đây nửa canh giờ nội, Đường Niệm Niệm một đường dùng hết mới vừa khôi phục không nhiều lắm được lực cấp đuổi,

càng là tới gần càng có thể cảm nhận được Tư Lăng Cô Hồng tồn tại.

Đương một trận gió lạnh thổi tới, Đường Niệm Niệm thân thể quơ quơ, sắc mặt nhân cực kịch tiêu hao mà tái nhợt, nàng hai tròng mắt bình tĩnh nhìn trước mắt ——

Đá xanh đại đạo, tầng tầng lầu canh lâu vũ, đại đạo hai bên tiểu quán, trương trương viết chữ to bố kỳ chiêu bài ở trong gió tung bay lay động, hết thấy đều cùng bình thường thành trấn tương đồng, nếu không có muốn nói chút bất đồng tới, như vậy đó là lầu canh điện ngọc càng vì xa hoa một ít, có thể thấy được này bên trong thành đường phố phồn hoa.

Chính là, trừ bỏ này đó, toàn bộ bên trong thành lọt vào trong tầm mắt đều là một mảnh hoang vu, không có nửa điểm sinh mệnh hơi thở. Một người cũng không có, liền một gốc cây cỏ cây cũng không có, yên tĩnh không tiếng động đáng sợ.

Tiếng gió tiem lớn một ít, hình như có cái gì rất nhỏ thanh âm vang lên, sau đó trước mắt vốn là không hề khác thường lầu canh toàn bộ sập. Nguyên lai là kia chống đỡ cự mộc họa lương đều bị ăn mòn, mới nhìn không có việc gì, phong hơi hơi một đại, liền toàn bộ hóa thành hư vô, những cái đó ngói đen cột đá cũng toàn bộ rơi xuống đất.

Này hết thấy, bất quá là liếc mắt một cái công phu.

“A nha.” Ngoan bảo tiếng kêu vang lên, tại đây phiến trống vắng trung mềm mại trong trẻo, thuần tịnh đến làm trước mắt một màn càng làm cho nhân tâm để lạnh cả người phát sập.

Đường Niệm Niệm chỉ cảm thấy một đôi tay vòng lấy chính mình vòng eo, ôm chặt lấy, phía sau lưng đâm nhập một mảnh ngực, hơi trọng tiếng thở dốc ở bên tai vang, ấm áp hơi thở phun ở bên gáy da thịt, kích khởi một mảnh hơi hơi hồng.

Đường Niệm Niệm không có một chút phản kháng, muốn xoay người, chỉ là gắt gao ửng ở trên eo tay làm nàng mảy may không thể động đậy. Nàng phóng mềm thân mình, hoàn toàn dựa vào phía sau ngực nội, nhẹ rũ xuống con người, một tay phúc ở hấn bàn tay thượng, mềm nhẹ kêu: “Cô Hồng.”

Kia gắt gao ôm tay nàng chường khẽ run lên, ở nàng bên gáy hô hấp cũng chậm rãi thả chậm, lại thả chậm. Một hồi lâu, một tiếng có chút khàn khàn lại khôn kể rỏ rất, càng thêm hoạc nhân thanh âm nhẹ ở nàng bên tai vang lên, “Niệm Niệm.....”

Này một tiếng, làm như một tiếng thở dài, một tiếng thoả mãn thở dài, một tiếng sợ hãi thở dài, một tiếng tựa ma thở dài.

“Ân, ta ở, một chút sự tình cũng không có.” Đường Niệm Niệm đầy mặt nghiêm túc nói.

Chỉ là trên mặt nàng tái nhợt cùng cơ hồ xụi lơ ở trong lòng ngực hấn thân mình, lại bại lộ nàng suy yếu.

Tuy rằng ở cái nút sơ nơi sương phòng nội nghỉ ngơi khôi phục chút được lực, trên người thượng cũng ở nhanh chóng khôi phục, chính là nghe tới có quan hệ Tư Lăng Cô Hồng sự tình, này một đường cấp đuổi cũng thực sự phí nàng tinh lực.

Nàng đề đề hấn tay, nói: “Cô Hồng, làm ta xem người.”

Lúc ấy hấn chịu thương so nàng còn muốn càng trọng, thân thể đều cơ hồ khó có thể nhúc nhích, rốt cuộc là như thế nào khôi phục nhanh như vậy, nàng đoán không ra tới cũng không biết cũng không để bụng, nàng để ý chỉ có như vậy hấn, hay không yêu cầu trả giá cái gì đại giới, lại hay không bị thương càng trọng.

Hấn trước sau sẽ không cự tuyệt nàng, theo nàng này một tiếng lời nói, ôm cổ tay của nàng buông lỏng, Đường Niệm Niệm cũng theo xoay người lại.

Ấn đập vào mắt trung chính là độc thuộc về Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt, ôn nhuận tinh tế tựa như ngọc thạch da thịt, tu mi mắt phượng, thật dài lông mi che hạ mi mắt màu xanh nhạt bóng ma, cặp kia ngày thường luôn là an tĩnh đến giống như nửa đêm ngưng sương, ôn nhu khi đứng như ba tháng sơn tuyết trong suốt, yên lặng nước chảy trung lân lân ánh trắng con người, lúc này hoàn toàn là thuần túy hắc, hắc đến không ánh sáng, dường như vô tận vực sâu, thả ra giấu ở trong đó viễn cổ hung thú, nhiều xem một cái liền tựa phải bị xé rách thân hồn.

Hắn mặc phát có chút tán loạn, vài tia bông xuống ở trước mắt, cùng kia mặt lớn lên lông mi có rất nhỏ đùng chạm, càng thêm đột hiện ra kia mắt nội cực hắc cũng cực hoặ. Trên người hắn xiêm y vẫn là kia một kiện, mấy chỗ rách nát, lây dính vết máu, còn có dơ bẩn, đây là hắn chưa từng có quá chật vật.

“Cô Hồng.....” Đường Niệm Niệm thấp giọng một gọi, sóng mắt nhẹ lóe, đối mặt như vậy ma hoặ bộ dáng, không có một tia kinh sợ. Tinh tế ở trên người hắn kiểm tra rồi một lần, ở thấy hắn hơi thờ bằng phẳng, khí thế càng như uyên như hải, không có nửa phần cố nén bộ dáng, lúc này mới buông tâm thần.

Ngay sau đó, nàng duỗi tay liền đem trong lòng ngực ngoan bảo phóng tới trước mắt hắn, trên mặt liền tràn ra lộng lầy tươi cười, thanh âm mềm nhẹ trấn an nói: “Ta nói rồi, ta cùng ngoan bảo đều sẽ không có việc gì.”

“A a ~” ngoan bảo theo kêu một tiếng, tròng mắt tròn tròn con người thiên chân nhìn Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt bắt quá theo Đường Niệm Niệm động tác nhìn hắn một cái, tùy theo liền lại lần nữa dừng ở Đường Niệm Niệm gương mặt tươi cười thượng, chuyên chú không rời đi mảy may.

Ước chừng tam tức qua đi, Tư Lăng Cô Hồng lông mi run lên, một sợi ba quang lẳng lẳng ở đồng tử nội chảy xuôi mà qua, ngay sau đó liền thấy hắn cúi đầu, ở ngoan bảo “A!” Một tiếng hô nhỏ trung, một chút bắt nàng chính dương cười cánh môi.

Đường Niệm Niệm con người trợn mắt, sau đó nheo lại tới. Hai người dựa đến cực gần, lông mi tựa đều đụng chạm tới rồi cùng nhau, hơi thở hỗn hợp giao triền, hòa hợp nhất thể.

Lần này hôn môi, Tư Lăng Cô Hồng cực kỳ dùng sức, mang theo cổ không tiếng động cuồng bá, tựa muốn đem nàng nuốt vào bụng giống nhau.

Đường Niệm Niệm gương mặt hiện lên đỏ bừng, hai tròng mắt cũng chìm ra điểm điểm thủy sắc, vốn là suy yếu thân mình, tại đây kích thích hạ, gần như hoàn toàn xụi lơ ở trong lòng ngực hắn, liên thủ trung ngoan bảo đều thiếu chút nữa vô pháp ôm chặt, “Ngô.....” Một tiếng ngâm khẽ ra tiếng.

Này một tiếng xuất hiện, Tư Lăng Cô Hồng hơi thở tùy theo vừa chậm, kia vốn là gần như đoạt lấy hôn môi cũng uổng phí mềm nhẹ xuống dưới, nhẹ nhàng mà liếm láp, tinh tế nạt ma, mỗi một chút đều tựa quý trọng tới rồi cực hạn, ôn nhu tới rồi cốt tủy.

Hắn mỗi một chút hôn môi, môi khẩu hơi hoạt động, không tiếng động niệm tên nàng, này hai chữ đã khắc sâu đến linh hồn chỗ sâu trong.

Đường Niệm Niệm một tay ôm áp hắn tinh tráng vòng eo, trong mắt nước gợn doanh doanh, là động tình càng nhiều còn lại là động tâm.

Giờ khắc này, nàng chỉ cảm thấy đến vô tận bình yên ấm áp.

Đột nhiên, Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng xoay người, một cổ như uyên hơi thở dâng lên, không ánh sáng sương đen dưng hướng lúc này xuất hiện ở giữa không trung một thú một người nơi.

Đang lúc kia sương đen liền phải bao phủ đứng ở dực thú cái nút lúc đầu, một đạo bạch mộ ở trước mặt hắn đột nhiên rơi xuống, đem sương đen ngăn cản bên ngoài, nhưng tuy là như thế, chớp mắt kia bạch mịch liền biến mất, còn lại một sợi sương đen vẫn là chạm vào cái nút sơ.

Rống ——

Một tiếng làm như thổng khở rỗng ngâm, cái nút sơ trên người màu tím long ảnh hiện ra, quán quanh ở hấn trên người chung quanh, cùng sương đen dầy dụa ở bên nhau, một cái chớp mắt ảm đạm tiếp mà trôi đi.

“Phốc!” Cái nút mừng một khẩu máu tươi phun ra, ở hấn dưới thân dực thú sớm bị sương đen ăn mòn, trôi đi thiên địa.

Hấn trừng lớn hai mắt. Giờ khắc này, hấn cuối cùng minh bạch kia thuộc hạ lời nói vì sao ý, cũng minh bạch trước mắt bên trong thành tiêu điều hoang vu chi cảnh lại là vì sao.

Đường Niệm Niệm duỗi tay giữ chặt Tư Lăng Cô Hồng, nói: “Hấn hiện tại là một quốc gia hoàng đế, vận mệnh quốc gia thêm thân, tím long hộ thể, cứ như vậy giết hấn nói, sẽ chiêu đến thiên phạt, ma chướng xâm thân.”

Nàng nhìn thoáng qua thật mạnh rơi xuống đất cái nút sơ, “Không đáng.”

Này thanh “Không đáng” ba chữ bị nàng như thế bình tĩnh lại nghiêm túc ngữ khí nói ra, giống như tánh mạng của hấn ở nàng trong mắt như thế giá rẻ, muốn giết hấn dễ như trở bàn tay, chỉ là giết hấn không đáng, cho nên khinh thường một sát. Này thanh lời nói làm vừa rơi xuống đất, toàn thân đau đớn khó nhin cái nút mừng một nháy mắt nhớ tới nàng ở sương phòng nội hành động, một búng máu khó có thể chịu đựng lại lần nữa phun ra, trước mắt một trận biến thành màu đen.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt nhìn nàng, thanh âm khàn khàn, “Hấn đối Niệm Niệm làm cái gì?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu, nói: “Cái gì cũng không có làm, liền nói một ít lời nói.”

Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt hơi dạn, “Lời nói?”

Đường Niệm Niệm dựa vào trong lòng ngực hắn, nhàn nhạt nói: “Hắn nói làm ta làm hắn hoàng hậu, nói này thiên hạ to lớn hay là vương thổ, một người khó đấu thiên quân vạn mã, ta trốn không thoát hắn lòng bàn tay.” Nàng lời nói vang ở không tiếng động yên tĩnh trung, đạm tĩnh bằng phẳng.

Đãi nàng vừa nói xong, liền cảm giác được trên eo hắn vây quanh thủ đoạn căng thẳng. Nàng ngược mắt nhìn lại, nhìn đến chính là hắn vô tình tuấn dung, kia đen đặc con ngươi hơi hơi lập loè sóng nước lấp lánh, rước lấy nàng tiếng cười.

Tư Lăng Cô Hồng này liền hướng về nàng xem ra, sóng mắt vô tình theo nàng miệng cười mềm hoá.

Đường Niệm Niệm cười đủ rồi, này liền ngẩng đầu ở hắn thượng thân cắn một ngụm, nghiêm túc nói: “Cô Hồng ghen tức giận bộ dáng, cũng rất đẹp.”

Tư Lăng Cô Hồng đảy mắt di động sùng nịch, nhìn nàng như vậy như nhau thường lui tới bộ dáng, nội tâm xao động ma niệm cũng ở chậm rãi lắng đọng lại, yên ổn. Lúc này, hắn đột nhiên ghé mắt nhìn về phía cái nút sơ phượng hướng, chỉ thấy người nọ chính xuất hiện một người.

“Cô Hồng,” một tiếng thuận hậu nam tử thanh âm truyền đến, nghiêm túc trung bí mật mang theo một mật bất đắc dĩ, “Người có biết người làm như vậy hậu quả?!”

Đường Niệm Niệm quay đầu nhìn lại, đó là đồng dạng thấy kia phiến đất trống trống rỗng xuất hiện một người. Đó là một người tuổi chừng 30 nam tử, khuôn mặt đoan chính, mày rậm mắt to, làm người liếc mắt một cái nhìn lại chỉ cảm thấy ổn trọng tang thương chi khí. Hắn người mặc một bộ mặc lam sắc trường bào, trong tay cầm một cuốn sách, hướng hai người bên này xem ra.

Đường Niệm Niệm nhẹ chóp hạ con ngươi, nói: “Yêu tu.”

Trung niên nam tử nghe được nàng thanh âm, sắc mặt hiện lên một mặt kinh dị. Lấy hấn hiện giờ tu vi, có thể bị người liếc mắt một cái nhận ra bản thể thiếu chi lại thiếu. Huống chi trước mắt người, vẫn là một cái như thể tuổi tiểu bối.

Hấn đi bước một đi tới, lại mở miệng nói: “Người tuy rằng sinh ra ở phàm thế, nhưng là tu vi đã sớm vượt qua trong đó quy tắc. Vốn dĩ người phong ấn tự thân, mặc kệ thế sự thật không có cái gì. Lần trước hắc long một chuyện, xem như Cẩm Quốc đi trước tìm phiền toái, một vạn binh mã thay đổi không được cái gì, hắc long cũng không có làm ra cái gì chuyện khác người, này liền liền tính, chính là.....”

Hấn thân ảnh đã đi vào Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trước mặt, bước chân nhất định, thần sắc càng thêm nghiêm túc, thanh âm cũng là như thế, “Lần này người thế nhưng tự mình cởi bỏ phong ấn, hủy tấn đông đảo sinh linh tánh mạng, đặc biệt là đối cái nút sơ ra tay, người nhưng biết được vừa mới nếu không phải ta ra tay ngăn cản, người muốn đã chịu không ngừng là thiên phạt, ma chướng, còn có chúng ta không thể không triển khai đuổi giết!”

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ vỗ về Đường Niệm Niệm tóc đẹp, đối với hấn ngôn ngữ, chỉ là đầu đi một mực.

Này liếc mắt một cái, lại làm trung niên nam tử trong lòng liền không khỏi một thuật, trên mặt biểu tình bất biến, khẩu khí lại nhiều một ít khổ sở khẩu bà tâm, nói: “Hiện giờ người hành động đã là vào lần này phàm thế nước đục trung, nếu là muốn sạch sẽ rời đi đã là không có khả năng. Bất luận mặt khác cỏ cây sinh linh, 50 vạn chu quốc binh mã, tam vạn Cẩm Quốc binh lính, một thành bá tánh đều ở trong tay của người bị chết, này đó đủ để định ra cấm đoán 500 năm chịu tội.”

Hấn chú trọng ở ‘ 500 năm ’ tam tử thượng, nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng không hề phản ứng sau, liền đem ánh mắt đầu hướng Đường Niệm Niệm.

Giờ này ngày này phát sinh hết thảy, tuy rằng hoàn toàn là tiên nguyên Mộ Dung gia đại tiểu thư việc làm, nhưng là chân chính chi nguyên lại là trước mắt nữ tử này. Nếu không có là nàng, Tư Lăng Cô Hồng như thế nào cũng sẽ không tự tiện phá vỡ phong ấn.

Đường Niệm Niệm sóng mắt hơi hơi nháy dưng. Trước mắt người, tựa hồ đang chờ nàng mở miệng dò hỏi.

“Có biện pháp nào?” Nàng thực nể tình hỏi ra tới, quả nhiên nhìn đến trung niên nam tử trong mắt hiện lên vừa lòng.

Trên mặt hần biểu tình lại nửa điểm bất biến, nói: “Biện pháp tự nhiên vẫn phải có. Cô Hồng vốn chính là phạm thể sinh ra người, chỉ là thực lực quá cao, đã từng..... Khụ! Lúc này mới bị hạ phong ấn hành định ra quy tắc. Hiện giờ hần nếu phá hủy quy tắc, hành động càng không tiếng động thay đổi này phạm thể thiên hạ thế cục, chỉ có dùng phạm thể nội bản lĩnh đem này thế cục ngay ngắn, ta chờ cũng vô pháp định hần chịu tội.”

Đường Niệm Niệm hỏi: “Dùng phạm thể nội bản lĩnh đem này thế cục ngay ngắn?”

Trung niên nam tử chậm rãi nói: “Không thể lại dùng vượt qua phạm thể cổ tắc lực lượng, trợ long khí thêm thân người thống nhất thiên hạ, lại hoặc là.....”

Câu nói kế tiếp ngữ hần cũng không có nói, chỉ là nghiêm túc nhìn Tư Lăng Cô Hồng, đáy mắt lập loè mạc danh sáng rọi.

Đường Niệm Niệm cùng là nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, này vừa chuyển mắt liền vừa lúc cùng hần vẫn luôn dừng ở chính mình trên người ánh mắt đối diện ở bên nhau. Cặp kia thanh ảnh mờ mịt con người, ôn nhu chuyên chú, càng nhiều một ít ngày xưa chưa từng hiển lộ bá đạo.

Hần lẳng lẳng nhìn nàng, vờ về nàng tóc đẹp ngón tay nhẹ nhàng lướt qua nàng mặt mày, lại tới rồi mũi môi, mát lạnh ôn nhuận lòng bàn tay đều tựa mang theo ôn nhu.

“Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm đôi mắt nhẹ chớp hạ, kêu.

Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt lác nhẹ, giống như nguyệt hoa chảy xuôi, thủy sắc cánh môi nhợt nhạt phác họa một mặt cười.

Hắn nghiêng đầu, nhìn về phía trung niên nam tử liếc mắt một cái.

“Này thiên hạ, ta muốn.”

Một tiếng đậm ngữ, từ hắn trong miệng nói ra.

Như thế không gọn sóng bình đạm, giống như hắn ngôn muốn bắt quá là bình thường một cục đá, một gốc cây cỏ cây, lại làm người cảm nhận được một cỗ đã chú định rồi kết quả mạc danh cảm giác.

Trung niên nam tử hai mắt nháy mắt sáng ngời, nghiêm túc khuôn mặt cũng ngụy trang không đi xuống, lộ ra tươi cười, “Hảo!”

Này phiến thiên hạ, nếu nói chân chính long khí thêm thân giả, trước nay đều là hắn.

Chỉ là hắn kinh hỉ cũng không có bị đương sự để ý, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đã chớp mắt không thấy bóng dáng.

Trung niên nam tử cứng họng, ngay sau đó đầy mặt tươi cười, lắc đầu nói: “Nhớ trước đây vô luận nói như thế nào, như thế nào kích, đều không thể hắn có một phân hứng thú, đưa đến hắn trước mặt, hắn đều không cần, càng đừng nghĩ hắn nhập cục, hiện giờ..... Tình yêu sao? Nhưng thật ra không nghĩ tới tiểu tử này cũng có thể có hiểu được tình yêu một ngày, bất động tình tắc đã, vừa động tình đó là.....” Hắn ánh mắt nhìn về phía mãn thành thể lương, đáy mắt chỉ có hơi hơi cảm thán, lại không có nửa điểm đồng tình thương hại.

Đừng nói hắn là yêu tu, cùng người vốn là không có nhiều ít hảo cảm, tới rồi bọn họ thực lực này người, này phạm thể người trong cũng bất quá là con kiến công cụ giống nhau tồn tại. Đối với công cụ con kiến, lại có ai trở về đồng tình thương hại.

Hắn vốn là có thể sớm ngăn cản này hết thảy, cố tình chính là mặc kệ, vì cũng bắt quá làm Tư Lăng Cô Hồng nhập cục.

“Bắt quá, kia kêu Đường Niệm Niệm nữ tử cũng không đơn giản a.” Hắn thu hồi ánh mắt, cười than. Lại đầu mắt thấy đi, trông thấy nằm trên mặt đất đau khổ giãy giụa, còn chưa hôn mê quá khứ cái nút sơ, đáy mắt hiện lên một sợi sương lạnh, lạnh lùng “Hừ!” Một tiếng.

Tiên nguyên Mộ Dung gia, lá gan nhưng thật ra càng lúc càng lớn, thật sự cho rằng có thể giấu trời qua biển, bọn họ sẽ không trị cái kia thanh liên đạo thể chịu tội không thành?

Nếu không phải thấy nàng lần này hành vi vẫn chưa chân chính thương đến hai người, còn có thể thúc đẩy Tư Lăng Cô Hồng tranh đoạt này phạm thế thiên hạ quyết tâm, bọn họ lại như thế nào sẽ ngồi xem mặc kệ?

“Khụ!” Cái nút sơ híp mắt nhìn trung niên nam tử làm như rời đi nện bước, lạnh lùng nói: “Hảo một cái tư pháp giả, hảo một cái làm việc thiên tư trái pháp luật, người hay là cho rằng chính mình hành động có thể giấu trời qua biển?!”

Hắn tính kế hết thảy, thế nhưng được đến như thế kết quả, lúc này liền tính ngày thường lại như thế nào có thể nhẫn, cũng không cảm lộ ra lửa giận.

Hắn vẫn chưa gặp qua tư pháp giả, lại ở ngôi vị hoàng đế trong truyền thừa biết bọn họ đáng sợ, công chính. Lúc này mới làm tam vạn nhân mã đi vây đồ Tư Lăng Cô Hồng, nếu là có thể giết hắn là tốt nhất, nếu là không thể cũng không sao, tất nhiên sẽ chọc giận hắn, khiến cho hắn làm ra càng vì điên cuồng việc. Tư Lăng Cô Hồng hành động cũng xác thật không làm hắn thất vọng, này tư pháp giả cũng xác thật xuất hiện, chỉ là lời nói sở hành làm như cùng Tư Lăng Cô Hồng đã sớm thực lực, hoàn toàn thiên hướng với hắn.

Như vậy ăn trộm gà không thành còn mất năm gạo kết quả, làm hắn như thế nào không giận?

Trung niên nam tử mắt lạnh lẽo đảo qua hẳn, nhìn đến trên mặt hẳn thanh hồng u nang lại cũng không cảm một nhạc, nhưng thật ra tan đi giáo huấn hẳn một đốn tâm tư.

“Hoàng giả tím long chi khí? Từ hẳn làm hạ quyết định, này thiên hạ cũng chỉ có một cái hoàng.”

Hắn lãnh đạm ngôn ngữ, không lớn không nhỏ, lại đủ để truyền vào cái nút sơ trong tai.

Cái nút sơ hai tròng mắt nháy mắt bằng hàn thực cốt, chỉ là ánh mắt có thể đạt được, không còn nhìn thấy kia trung niên nam tử thân ảnh.

Hà Lạc ngoài thành, một chỗ núi rừng.

“Rầm rầm” thác nước tiểu đàm, từ đỉnh núi chảy xuống thác nước đã kích ở tiểu đàm nội, kích khởi một trận vũng nước cùng tiếng vang thanh thúy. Tiểu đàm nội thủy lại là thanh triệt cơ hồ thấy đáy, cũng không tính thâm, để chỗ là từng khối mượng mà bóng loáng cục đá.

Lúc này, liền ở là này tiểu bên hồ thượng một khối pha đại trên nham thạch phô từng cái xiêm y, này xiêm y bên trong hình như có một cái cái gì chính hoạt động. Một hồi lâu, thứ này mới dịch tới rồi xiêm y bên cạnh, từ giữa lộ ra một trương nho nhỏ khuôn mặt tới.

Này tiểu oa nhi da thịt dưới ánh mặt trời trong suốt trắng nõn, phiếm chút đỏ bừng, một đôi yêu dị lục biên hắc đồng, ngập nước tựa ở ủy khuất, màu son cánh môi, tinh xảo mỹ lệ khuôn mặt nhỏ, làm người xem chi đô nhin không được muốn ôm vào trong lòng ngực hảo hảo yêu thương một phen. Chỉ là đáng tiếc, lúc này có thể nhìn đến đứa bé này hai người đều không có nửa điểm đi an ủi hẳn ý tứ.

“Oa oa ô ô!” Ngoan bảo ghé vào trong quần áo, mềm mại thanh thanh kêu, ủy khuất con người thẳng tắp nhìn chăm chăm đang ở tiểu đàm nội bị người ôm trong lòng ngực nữ tử.

Hồ nước nội.

Đường Niệm Niệm sắc mặt ửng hồng, toàn bộ thân mình ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, lúc này nghe được tiếng kêu, quay đầu lại nhìn cách đó không xa ngoan bảo liếc mắt một cái, “Ngoan bảo.....”

Nàng lời nói còn không có nói nói xong, Tư Lăng Cô Hồng bàn tay vung lên.

Kia phương ngoan bảo liền hai mắt tối sầm, cái gì đều nhìn không thấy, hấn đang muốn bò động, lại phát hiện thân thể cũng bị giam cầm.

“Oa oa oa oa ——!” Lần này tiếng kêu nhưng không thấy vừa mới như vậy thanh mềm, làm như thương tâm khóc thút thít, lại như là phần nộ làm âm ỉ.

Người xấu! Người xấu! Người xấu ——! Cướp đi thân thân mẫu thân người xấu! Người xấu gần nhất, nương liền không để ý tới ta!

Ngoan bảo lúc này mới kêu vài tiếng, tiểu yết hầu cũng bị cấm, nhất thời nghẹn đỏ mặt trứng, kia khuôn mặt nhỏ thượng biểu tình miễn bàn nhiều đáng thương.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt hết thấy, nói: “Ngoan bảo sẽ khó chịu.”

Ngoan bảo nghe xong lời này, khuôn mặt nhỏ liên tục gật đầu, nhìn không thấy đôi mắt hai tròng mắt lại như cũ linh động cực kỳ, tràn đầy thiên chân vô tà, ủy khuất đáng thương.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay đem nàng khuôn mặt phủng về tới, làm nàng ánh mắt cũng về tới chính mình trên người, cúi đầu ngậm lấy nàng cánh môi, một tay ôm lấy nàng ở trong nước vòng eo, một tay kia ở nàng trên người khẽ vuốt du tấu, tức khắc Đường Niệm Niệm hô hấp một trọng.

Ngoan bảo dựng dựng lỗ tai, sóng mắt chớp động.

Làm sao vậy? Đây là làm sao vậy?

Một hồi, Tư Lãng Cô Hồng mới buông ra nàng cánh môi, thanh âm ám ách, ở nàng bên tai thấp giọng nói: “Hài tử, không thể xem.”

Ngoan bảo trừng mắt. Cái gì không thể xem? Dựa vào cái gì không thể xem!

Đường Niệm Niệm cảm giác được trên người hấn biến hóa, nơi nào không rõ hấn ý tứ, dựa vào hấn trên người thờ dốc, nghĩ nghĩ liền gật đầu, “Ân, không thể xem.”

Nàng thanh âm mang theo động tình nhẹ nhàng chậm chạp cùng hơi khàn, nghe được người lỗ tai chỉ cảm thấy bị lông chim nhẹ nhàng phát quá.

Ngoan bảo khuôn mặt nhỏ càng đỏ một chút, phe phẩy đầu nhỏ tưởng khiến cho Đường Niệm Niệm chú ý, hai mắt cũng càng thêm thuần tịnh lóe sáng.

Ngô ngô! Mẫu thân thanh âm hảo hảo nghe, rốt cuộc đang làm cái gì? Làm cái gì? Ngoan bảo càng muốn đã biết!

Đường Niệm Niệm nhìn hấn một cái, nhẹ chớp hạ con ngươi, biểu tình nghiêm túc lại là nghĩ nghĩ, sau đó quay đầu đối Tư Lãng Cô Hồng bình tĩnh nói: “Còn không thể nghe.”

Tư Lãng Cô Hồng thủy sắc cánh môi nhẹ dương.

Quần áo thượng ngoan bảo còn chưa phản ứng lại đây, liền lỗ tai đều nghe không thấy.

Ô ô! Mẫu thân, mẫu thân bị người xấu dạy hư! Không đau ngoan bảo!

-----oOo-----

Chương 90: phụ tử tranh chấp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vạn dặm không mây xanh thắm không trung, một đạo năm màu phi vũ phượng tước từ không trung xẹt qua, lướt qua hoang vắng tiêu điều hà Lạc thành, rơi vào ngoài thành một chỗ ẩn nấp rộng lớn núi rừng nội. Mạ Mã bá 夔 Hiếu. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm

Mộc Linh Nhi từ phượng tước màu nhi trên người nhảy xuống, nhỏ xinh thân mình hơi hơi run rẩy, mím môi, thấp giọng nói:” Cùng thánh địa giống nhau, sinh linh toàn không có. “

Ở nàng trước mặt đứng mấy người, đúng là Thù Lam, Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích ba người cùng xà quái.

Từ một long linh mạch theo xà quái dẫn dắt một đường đuổi theo, bọn họ nhưng không có Tư Lăng Cô Hồng như vậy đáng sợ tốc độ, này một đường chẳng sợ hao hết tinh lực cũng tiêu phí suốt hơn một tháng mới vừa tới này tòa hà Lạc thành.

Bởi vì Mộc Sâm người trong nước số tuy rằng không tính là nhiều, lại cũng không tính thiếu, nếu là đều vào Cẩm Quốc cảnh nội nói thật sự không ổn. Nửa đường thượng, mọi người một phen thương lượng sau, liền từ Diệp thị tử muội dẫn theo Mộc Sâm người trong nước dân đi hướng vô ngần rừng rậm tư lăng gia tộc, dư lại mấy người tiếp tục truy tìm Đường Niệm Niệm hai người bóng dáng.

Chỉ là bốn người một xà cất giấu thân phận, còn không có đi vào hà Lạc thành liền ở một đường nghe được các loại đồn đãi, nói cái gì hà Lạc thành biến thành quỷ thành, bị trời cao trừng phạt từ từ. Chỉ là nghe được lời như vậy, bọn họ cũng đã có thể phỏng đoán tới rồi sự tình chân tướng.

Này cũng có ba người một xà ở chỗ này chờ, Mộc Linh Nhi tiến đến dò xét một vòng trở về.

Mộc Linh Nhi thấp thấp nỉ non,” toàn bộ hà Lạc thành đều huỷ hoại..... “

Thù Lam nhìn thần sắc của nàng, còn có nàng lúc này lời nói, đều làm mấy người không khỏi nhớ tới hơn một tháng trước kia ở Mộc Sâm quốc trải qua. Suốt một cái đại thành hủy diệt, trong đó lại có bao nhiêu nhân dân cỏ cây sinh linh? Một cái chớp mắt chi gian, liền ở Tư Lăng Cô Hồng một hồi lửa giận hạ hóa thành hư vô.

Một trận trầm tĩnh trung, chiến thiên kích mở miệng nói:” Trừ bỏ Lạc hà ngoài thành liền không còn có mặt khác địa phương tổn hại, xem Hồng Lê bộ dáng cũng không có một chút thương tổn, nói không chừng a Nạp La đã cùng tư lăng trang chủ hội hợp, bình yên vô sự. “

Thù Lam cũng gật gật đầu, nhẹ giọng nói:” Lấy trang chủ thực lực, nếu không có không phải đem tiểu thư cùng tiểu chủ tử cứu ra nói, chỉ sợ hiện giờ cũng sẽ không như thế bình tĩnh. “

”Kia a Nạp La cùng tư lăng trang chủ là đi nơi nào? “Mộc Linh Nhi lúc này sắc mặt đã khôi phục không ít. Nàng vốn là hậu thiên mộc linh thân thể, đối với như vậy tử khí trầm trầm hoàn cảnh bản năng bài xích.

Xà quái vắn vẹo hạ thân tử,” tê “Kêu một tiếng, hấp dẫn mọi người chú ý sau, đầu hướng phía bắc phương hướng là nghiêng nghiêng.

Mấy người đều tùy theo nhìn về phía cái kia phương hướng, tiếp theo nháy mắt, Thù Lam con người sáng ngời, kinh hỉ nói:” Tuyết Diên Sơn Trang! Đúng rồi, Tuyết Diên Sơn Trang, tiểu thư cùng trang chủ chỉ sợ hồi Tuyết Diên Sơn Trang đi. “

Chu Diệu Lang cùng Lý Cảnh còn tại bên người thời điểm, Chiến Thương Tiễn cũng thường xuyên có thể ở bọn họ trong miệng nghe được Tuyết Diên Sơn Trang này bốn chữ, Tuyết Diên Sơn Trang ở trong chốn giang hồ địa vị hấn đồng dạng nhĩ có điều nghe, hướng chi mọi người xưng hô Tư Lăng Cô Hồng khi đều là lấy Tuyết Diên

Sơn Trang vì xưng. Lúc này nghe được Thù Lam nói, trong lòng cũng không khỏi vừa động, hướng nàng nhìn lại liếc mắt một cái.

Thù Lam nhìn đến hấn ánh mắt, này liền nói:” Tuyết Diên Sơn Trang mới là tiểu thư cùng trang chủ gia, cái này phương hướng nói, lớn nhất khả năng chính là Tuyết Diên Sơn Trang. “Nàng cười cười, trong lòng đã có tám phần nắm chắc Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng an toàn, lại nói:” Nếu tiểu thư cùng trang chủ thật sự không có việc gì nói, tổng hội trở lại Tuyết Diên Sơn Trang hoặc vô ngần rừng rậm. “

Mấy người gạt đầu, đều là đồng ý nàng lời nói.

Này đi hướng Bắc Vực hư tuyết sơn con đường, bốn người một xà trung liền thuộc Thù Lam quen thuộc nhất. Này một đường cũng tự nhiên từ nàng dẫn đường, liền đồng loạt hướng Tuyết Diên Sơn Trang phương hướng lên đường mà đi.

Ngàn dặm ở ngoài, Bắc Vực hư tuyết sơn thượng, Tuyết Diên Sơn Trang.

Chính như Thù Lam đám người sở liệu, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đích xác đã trở lại Tuyết Diên Sơn Trang.

Vô biên lạnh lẽo tuyết địa, hàng năm không hóa băng tuyết, qua không hề vết chân hư tuyết sơn lộ, lọt vào trong tầm mắt đó là kia quen thuộc lâu canh quỳnh vũ, từ xa nhìn lại, giống như một bộ tuyết mỹ đào nguyên bức họa cuộn tròn, mỗi một chỗ đều lộ ra thiên nhiên thoát tục, nhân vi điển nhã.

Đương hai người cộng thêm một cái hài tử trở về, ở Tuyết Diên Sơn Trang nội vẫn là khiến cho không nhỏ chấn động, đặc biệt là ngày đó nghênh đón mọi người tận mắt nhìn thấy đến ——

Cái kia phần điêu ngọc trác hài tử một ngum cắn hướng bọn họ trang chủ thủ đoạn, ở kia trắng muốt như ngọc trên cổ tay lưu lại một sợi trong suốt nước miếng, sau đó liền nhìn đến bọn họ trang chủ bàn tay vung, kia hài tử bị quăng đi ra ngoài.

Trong nháy mắt kia có thể nói là sợ hãi một chúng từ trước đến nay trầm ổn thông dong Tuyết Diên Sơn Trang mọi người, chỉ là đương nhìn đến kia hài tử rơi xuống thân mình đột nhiên thông thả, giống bị thứ gì nâng, lại chậm rãi phiêu hướng đang ở vì trang chủ chà lau thủ đoạn nước miếng chủ mẫu trước mặt khi, mọi người đã sớm trợn mắt há hốc mồm.

Ngay sau đó, liền thấy chủ mẫu bình tĩnh tiếp được tiểu oa nhi, giáo dục nói:” Không thể cắn Cô Hồng. “

”Oa oa oa! “Tiểu hài tử ngập nước trong ánh mắt đều là ủy khuất, lên án chỉ vào bọn họ trang chủ.

Chủ mẫu lại quay đầu nhìn về phía trang chủ, bình tĩnh nói:” Ngoan bảo quá tiểu, sẽ quăng ngã hư, hiện tại nhớ

.....

,Lớn lên chút lại quăng ngã. “

Mọi người nghe được nàng lời nói, vốn là ngần ngại sắc mặt tức khắc trở nên càng thêm rối rắm lên, liền nhìn bọn họ trang chủ ôm chủ mẫu, chủ mẫu ôm làm như thiếu chủ hài tử đi vào sơn trang nội, trong không khí còn tàn lưu tiểu oa nhi thanh mềm bất mãn tiếng kêu.

Hôm sau.

Trên bầu trời bay lả tả thanh tuyết, trắng tinh vô trần, giống như lê bạch hoa mở ra đầy trời, chỉ là thiếu hoa lê thanh hương, trong không khí nổi lơ lửng lại là hoa mai thanh ngạo hương vị.

”Oa oa a a oa a a! “Một trận hài tử thanh mềm khóc nỉ non thanh ở Mai Lâm kinh hồng các nội vang lên, kia mềm mại lại trong trẻo tiếng kêu lộ ra khổ sở ủy khuất, làm người nghe đều nhịn không được đau lòng thương tiếc.

Tại đây Tuyết Diên Sơn Trang, hài tử thật sự thiếu chi lại thiếu, như là như vậy còn không thể mở miệng nói chuyện, có thể vào mùa mai vàng lâm kinh hồng các hài tử, hiện giờ toàn bộ Tuyết Diên Sơn Trang duy độc một cái mà thôi.

Lúc này, kinh hồng các sương phòng nội. Chỉ thấy ngoan bảo chính ghé vào chần gắm trên giường, trơn bóng thân mình trắng nõn viên lặn, ngập nước con người xuyên thấu qua hai gã bạch y nữ tử nhìn về phía Đường Niệm Niệm, màu sơn thủy nhuận cái miệng nhỏ phát ra từng đợt hoặc nhẹ hoặc trọng tiếng kêu.

Đứng ở giường bên cạnh hai nữ tử mắt thấy hẳn như vậy biểu tình tự thái, trong hai mắt đều chớp động vô cùng yêu thích, chỉ là lại không dám có chút vượt qua, cầm trong tay quần áo, muốn tiến lên vì hẳn mặc vào, lại sợ tiến lên sẽ làm hẳn phản ứng càng kịch liệt.

Nếu là chọc khóc tiểu chủ tử, này chịu tội các nàng nhưng không đảm đương nổi.

Bên kia, đang ở vì Đường Niệm Niệm mặc quần áo Tư Lăng Cô Hồng nghiêng mắt xem ra liếc mắt một cái.

Ngoan bảo nhìn lên thấy, tiếng kêu hơi hơi một ngăn. Ngay sau đó tiếng kêu liền dứt quãng, kia rũ đầu, bịt kín hơi mỏng hơi nước dị đồng, phấn điêu ngọc trác khuôn mặt nhỏ thượng mắt mát mát khổ sở, xem đến kia hai cái thị nữ hận không thể lập tức đem chi ôm vào trong lòng ngực hảo hảo an ủi một phen.

Trong chốc lát, Đường Niệm Niệm xiêm y đã là mặc hảo, đang lúc Tư Lăng Cô Hồng muốn đem nàng ôm vào trong lòng ngực khi, lại thấy nàng duỗi tay đẩy một chút, Tư Lăng Cô Hồng động tác cũng là một ngăn.

”Niệm Niệm? “

Đường Niệm Niệm nhẹ lay động phía dưới, sau đó đi đến giường bên cạnh, nhìn ngoan bảo nháy mắt sáng lên tới con người, nói:” Không thích mặc quần áo? “

"A a a ~ "Ngoan bảo hướng ra phía ngoài bò hai bước, duỗi tay liền phải Đường Niệm Niệm ôm.

Đường Niệm Niệm tự nhiên ôm lại đây, nói:" Muốn mặc quần áo. "

"A ~ "Ngoan bảo lên tiếng, chỉ chỉ hai cái bạch y thị nữ, lắc đầu, lại khát vọng nhìn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm khước miệng dạng khởi một mặt ý cười, tay nhất chiêu liền đem tỳ nữ bàn tay xiêm y bắt được chính mình trong tay. Đầu tiên là đem ngoan bảo đặt ở trên giường, liền chuẩn bị thân thủ vì hắn mặc quần áo.

Ngoan bảo phản tác xuyên thấu qua nàng bả vai, nhìn về phía phía trước Tư Lăng Cô Hồng, môi đỏ cái miệng nhỏ mở ra một đạo thiên chân vô tà tươi cười, một đôi yêu dị thuần tịnh hai mắt nội chớp động tà dị ba quang.

Hừ hừ! Thân thân mẫu thân là ngoan bảo, người xấu mơ tưởng cướp đi!

Ngoan bảo khuôn mặt nhỏ liền cọ cọ Đường Niệm Niệm thấp hèn tới gò má.

Ngô ngô, thân thân mẫu thân trên người hương vị hảo hảo nghe.

Đường Niệm Niệm đang ở giúp ngoan bảo hệ vạt áo, cảm giác được ngoan bảo mềm mại khuôn mặt nhỏ, không có bài xích ngược lại cảm thấy phá lệ mềm mại. Đúng lúc này, một đôi tay đột nhiên vòng lấy nàng vòng eo, làm nàng động tác không khỏi dừng lại.

"Cô Hồng? "Nàng nghiêng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng gần ngay trước mắt khuôn mặt.

Tư Lăng Cô Hồng một tay khẽ vuốt quá nàng ở ngoan bảo cọ quá mặt bên, nói:" Hắn có người hầu hạ. "

Đường Niệm Niệm nhìn mắt chờ một bên bạch y thị nữ, lại nhìn về phía trên giường xuyên một nửa xiêm y, giống như một cái tuyết

điều oa oa giống nhau ngoan bảo. Một tức sau, nói:” Ngoan bảo là chúng ta. “

Ngoan bảo trên mặt tức khắc tràn đầy thảo hỉ tươi cười,” a a ~ “

Tự Lăng Cô Hồng đảo qua hấn liếc mắt một cái, đem Đường Niệm Niệm thân mình càng hướng trong lòng ngực mang nhập một phân, nhẹ giọng nói:” Làm chính hấn xuyên. “

Đường Niệm Niệm con người nháy mắt, nhìn Tự Lăng Cô Hồng.

Như thế chi gần khoảng cách, hai người trong mắt đều hoàn chỉnh ấn ra đối phương dung nhan. Đường Niệm Niệm liền nhìn hấn đáy mắt ôn nhu cùng một sợi u ám ba quang, cái loại này ánh mắt nàng đã quen thuộc, là mỗi lần hấn ghen bắt mẫn khi ánh mắt.

”Cô Hồng, ngoan bảo rất nhỏ, một tuổi cũng không có. “Nàng bình tĩnh nói, cúi người liền hấn trên môi nhẹ nhàng liếm láp.

Tự Lăng Cô Hồng con người hơi thâm, ánh mắt giãn ra ôn nhu, lẳng lặng nhìn nàng, tùy ý nàng động tác, đáy lòng về điểm này xao động cũng tự nhiên đánh tan.

Thẳng đến Đường Niệm Niệm thu hồi thân mình, hấn mới nói:” Hấn không phải bình thường hài tử. “

Đường Niệm Niệm nghe vậy, nghiêng đầu lại nhìn mắt trên giường ngoan bảo, tán đồng gật đầu.

”A ô

.....

..... A a oa! “Ngoan bảo nồng đậm lông mi một phiến một phiến, lây dính một tia ướt át bọt nước, nhìn qua càng thêm đáng thương.

Đường Niệm Niệm thấy hấn dáng vẻ này, sóng mắt một dạng, khái khẩu liền chuẩn bị nói cái gì. Chỉ là này vừa mở miệng còn chưa ra tiếng, đã bị một mạt mát lạnh nhu nhuận lấp kín, khoang miệng cũng

một chút bị càn quét, làm nàng lời nói toàn bộ hóa thành manh âm,”
ngô “Một tiếng than nhẹ.

Một màn này xuất hiện, kia hai gã bạch y tỳ nữ đều tự giác cúi đầu không xem, mắt xem mũi, lỗ mũi khẫu, khẫu xem tâm, không có nửa điểm dị động.

Chỉ là trên giường ngoan bảo hoàn toàn bất động, hấn ghé vào chần gắm thượng, một đôi con ngươi nhìn chăm chăm vào trước mắt một màn, một trương màu son cái miệng nhỏ liền bẹp xuống dưới, ngay sau đó một trương liền chuẩn bị kêu to.

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay vừa động, trên giường chần liền đột nhiên nhấc lên, đem hấn cái nhập trong đó.

”Ô a, ô ô a! “

Người xấu! Người xấu lại cắn thân thân mẫu thân!

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy một chút, chuyển mắt liền chuẩn bị xem hấn. Chỉ là Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng thân mình vừa chuyển, trong mắt tầm mắt liền lại lần nữa dời đi. Nàng con ngươi hơi hơi trừng, nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng đậy mắt di động ý cười, thu môi lưỡi ở nàng kiều trên môi nhẹ nhàng liếm láp, khàn khàn thanh âm vô cùng hoặc nhân,” Niệm Niệm..... Giáo một lần, hấn liền biết. “

Đường Niệm Niệm hơi hơi thở dốc.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay nhẹ vỗ về nàng lưng, lại nói:” Hài tử, muốn từ nhỏ quản giáo. “

Nếu là lúc này Chu Diệu Lang ở chỗ này, nghe được Tư Lăng Cô Hồng lúc này lời nói ngữ, chỉ sợ lại là một trận dờ khóc dờ cười, trong lòng thầm than: Vì chủ mẫu, trang chủ cũng sẽ nói ra lời này tới.

Vừa mới từ chần gắm nội bò ra ngoan bảo vừa nghe đến lời này, con người chính là trợn mắt,” oa oa “Kêu nhỏ.

Đường Niệm Niệm xem hấn, lại nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng Cô Hồng. Sau khi, gật đầu,” ân, muốn dạy. “

”Ô! “Ngoan bảo một tiếng than khóc, toàn bộ tiểu thân mình đều ghé vào trên giường, hai chỉ tay nhỏ bắt lấy chần gắm, đáng thương đến sợ là lại ý chí sắt đá người đều nhịn không được mềm xuống dưới.

Chỉ là đối này, Tư Lăng Cô Hồng không có nửa điểm động dung, Đường Niệm Niệm tắc nhẹ ấn một chút hấn tay, này liền từ trong lòng ngực hấn xuống dưới rơi xuống đất.

Nàng lại lần nữa đi đến giường bên cạnh, một tay khẽ vuốt ngoan bảo hắc mềm sợi tóc, đạm nói:” Không chuẩn khóc. “

Như thế ôn nhu động tác, như thế đạm nhu khẩu khí, chỉ là nói ra lời nói như vậy cường ngạnh.

”A ~ “Ngoan bảo chớp chớp mắt, trong mắt vẫn là sương mù mông lung, lại là thật sự không có lại khóc, ngược lại càng là như vậy so với kia tựa khóc thút thít bộ dáng càng thêm chọc người thương tiếc.

Đường Niệm Niệm duỗi tay đem hấn lông mi thượng bọt nước hủy diệt, này liền đem kia dư lại xiêm y vì hấn mặc vào, một bên mặc biên đạm nói:” Hảo hảo nhớ kỹ, ngô..... Chính mình sẽ mặc quần áo, có tưởng thưởng. “

”A ô!? “Vốn dĩ nghe được nàng lúc trước nói đầy mặt đáng thương ủy khuất ngoan bảo, lúc này hai mắt tức khắc lóe sáng.

Đường Niệm Niệm này sẽ cũng giúp hấn mặc xong rồi xiêm y, này vừa thấy hấn biểu tình, lại nghiêm túc gật đầu.

”A a ~ “Quái bảo khuôn mặt nhỏ mở ra, đầy mặt lộng lẫy tươi cười.

Đường Niệm Niệm xem đến gần ra, không cảm duỗi tay ở trên mặt hẳn nhẹ nhàng chọc một chút, cảm nhận được ngón tay thượng mềm như bông xúc cảm, trên mặt liền không khỏi lộ ra một mặt ý cười.

Ngoan bảo chớp chớp ngập nước đôi mắt, nhìn đến nàng cười, này cũng mở ra còn không có trường nha cái miệng nhỏ, liệt khai một đạo càng thêm lộng lẫy thuần tịnh tươi cười, toàn bộ thân mình hướng Đường Niệm Niệm trên người cạ.

Thân thân mẫu thân cười đến hảo hảo xem, hảo hảo xem! Ngoan bảo rất thích!

”Ha hả. “Đường Niệm Niệm nhin không được bị hẳn như vậy ngay thơ bộ dáng chọc đến cười ra tiếng âm tới, một tay bế lên ngoan bảo, cúi đầu liền ở hẳn khuôn mặt nhỏ thượng hôn một cái.

Xa-na khi, ngoan bảo ngờ ngẩn trợn tròn mắt, ngốc ngốc bộ dáng thật sự đáng yêu tới rồi cực hạn.

Đường Niệm Niệm sóng mắt chớp động, dương môi cười, nhin không được lại lần nữa cúi người lại chuẩn bị ở hẳn khuôn mặt nhỏ thượng hôn một cái. Chỉ là còn không có chờ nàng đụng chạm đến ngoan bảo gương mặt, nàng thân mình lại đột nhiên bị người ôm vào trong lòng ngực, trong tay ngoan bảo cũng một chút bị cướp đi.

Đường Niệm Niệm con người hơi hơi trợn mắt, nhìn đến ngoan bảo vẫn chưa như thế nào, chỉ là bị ném nhập giường chăn gấm trung. Xem ra vẫn là dùng xảo kính, làm hẳn nhỏ thân mình không có thương tổn đến mảy may, này cũng làm nàng tâm thần một an.

Từ sương phòng nội đến ngoại phồn mạn Mai Lâm, bất quá trong nháy mắt.

Đường Niệm Niệm không có chút nào giãy giụa, thẳng đến thân ảnh dừng lại, nàng mới xoay người mở miệng,” Cô Hồng..... Ngô. “

Nàng trong miệng sở hữu lời nói còn chưa tới xuất khẩu, đã bị phúc tới môi lưỡi toàn bộ cắn nuốt, kia hôn môi nùng thâm bá đạo, làm như muốn đem nàng đều nuốt vào trong bụng giống nhau, cố tình này cũng không phải hung ác, ngược lại còn lộ ra vô tận ôn nhu, chỉ làm người cảm giác được khắc sâu tình ý.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Nỗ lực một tháng vạn càn, khả năng bình hạp, mệt mỏi quá, thủy nghỉ ngơi sẽ, cũng càng tốt sửa sang lại tình hình bên dưới tiết, ㄟ (ㄋ 3 ㄣ) ㄣ

=====

.....

-----oOo-----

Chương 91: Cô Hồng thỏa hiệp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này một hôn thật lâu mới quá, Mai Lâm thanh tuyệt trung, duy độc hai người hơi trọng tiếng thờ dốt, ái muội trung lộ ra âm. Mạ Mã bá 癸 媿. Thỉnh nhớ kỹ bồn trạm

Đường Niệm Niệm nâng lên thủy nhuận con người, xem ở gần trong gang tấc Tư Lăng Cô Hồng tuấn dung, liếc mắt một cái liền đối thượng hấn con người, thanh âm hơi suyễn nói:” Cô Hồng, ngoan bảo là con của chúng ta. “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng thấp thấp đáp lời.

Đường Niệm Niệm nói:” Hấn thật xinh đẹp đáng yêu, ta thực thích. “

Tư Lăng Cô Hồng tạm dừng một tức, chậm rãi gật đầu,” ân. “

Đường Niệm Niệm cứ như vậy bình tĩnh nhìn hấn.

Một hồi, Tư Lăng Cô Hồng con người chậm rãi mềm mại, thỏa hiệp. Cúi đầu hàm dưới liền dựa vào nàng trên đầu vai, nhẹ nhàng chậm chạp nói:” Hấn quá dính Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm nghe hấn trong thanh âm một chút trầm thấp, hai tròng mắt hiện lên một tia ý cười, đạm nói:” Hài tử là dính nương. “

Ở chưa sinh ra ngoan bảo phía trước, nàng đã bị Chu Diệu Lang đấm người tấc tới một đồng thư tịch, từ giữa nhìn đến tri thức toàn bộ đều nhớ nhập trong đầu. Đối với như thế nào giáo dục hài tử, hài tử một ít tập tính đều thực hiểu biết. Tuy rằng, nhà bọn họ ngoan bảo cùng bình thường hài tử có chút sai biệt.

”Niệm Niệm thân hấn..... “Tư Lăng Cô Hồng nói chuyện khi, ướt nóng hơi thở đều xâm nhiễm ở nàng bên tai.

Đường Niệm Niệm mẫn cảm run hạ, hơi hơi nghiêng đầu, như cũ bình tĩnh nghiêm túc nói:” Mẫu thân hài tử là đối hài tử cổ vũ cùng yêu thương. “

Tư Lăng Cô Hồng ôm cổ tay của nàng hơi hơi có chút buộc chặt, sau khi, mới phun ra một tiếng,”..... Hấn là nam hài. “

Đường Niệm Niệm nói:” Hiện tại rất nhỏ, không quan hệ. “

Lời nói rơi xuống, nàng liền cảm giác được vành tai bị khế cắn một ngụm, không có nửa phần đau đớn, ngược lại có một cỗ điện lưu thẳng tấp truyền vào toàn thân. Cảm thụ vành tai bị bao vây nhập một mảnh ướt át nội, có sắc mặt linh hoạt mềm hoạt đồ vật ở trong đó liếm láp, nàng thân mình lại không khỏi run rẩy.

Đường Niệm Niệm duỗi tay nhẹ xả một chút Tư Lăng Cô Hồng buông xuống xuống dưới mặc phát, hấn động tác mới đình chỉ xuống dưới. Từ nàng đầu vai bên gáy thu đầu, mặt đối mặt nhìn về phía lúc này gò má đỏ bừng, môi đỏ thủy nhuận no đủ Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm híp híp mắt, phóng thấp thanh âm mềm mại, nhẹ giọng hỏi:” Cô Hồng, không thích ngoan bảo? “

Mỗi khi nàng bày ra này phó làm như làm nũng bộ dáng, hai mắt mê mang, phóng nhẹ phóng mềm thanh âm chậm rãi, vô luận nói cái gì, Tư Lăng Cô Hồng đều sẽ không cự tuyệt.

Tư Lăng Cô Hồng lông mi run nhẹ một chút, một tay cũng đã xoa mái tóc của nàng, ôn nhu trấn an, nói:” Thích. “

Ngoan bảo là nàng cùng hấn hài tử, hấn lại như thế nào sẽ không thích?

Đường Niệm Niệm hỏi:” Kia Cô Hồng vì cái gì luôn là quăng ngã hấn? “

Tuy rằng, mỗi lần rơi thời điểm đều dùng xảo kính, sẽ không làm hấn thương cập nửa phần.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Phiền toái. “

Đường Niệm Niệm chớp mắt.

Tư Lăng Cô Hồng trầm mặc một tức, sau đó nói:” Hấn ở cố ý gian ly chúng ta. “

Ngoan bảo như vậy rõ ràng động tác cùng biểu tình, nơi nào có thể thoát được quá hấn ánh mắt?

Đường Niệm Niệm:” Ân? “

”Không chịu rời đi Niệm Niệm nữa sẽ, chiếm chúng ta sương phòng, muốn ngủ chúng ta trung gian, muốn Niệm Niệm tự mình mặc quần áo..... “Tư Lăng Cô Hồng con người một sợi u quang chảy qua. Qua đi có phải hay không sẽ làm Niệm Niệm uy cơ, tắm rửa? Như thế dưới, Niệm Niệm trong mắt còn có hấn?

Không thể không nói, Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng ngày thường thiếu ngôn, dĩ vãng càng vô nhiều ít để ý sự tình, làm việc luôn luôn tùy tâm. Chỉ là theo tâm hệ Đường Niệm Niệm lúc sau, cũng tự nhiên nghĩ đến càng nhiều. Hấn vốn chính là cực kỳ thông tuệ người, trực tiếp liền đem ngoan bảo kia nho nhỏ tâm tư toàn bộ đều thấu hiểu được triệt.

Đường Niệm Niệm nghe xong hấn nói, này cũng nhớ tới trở lại Tuyết Diên Sơn Trang chuyện sau đó.

Vốn dĩ lấy Tư Lăng Cô Hồng ý tứ, chuẩn bị đem ngoan bảo đặt ở kinh hồng các nhà kẻ cư trú, chỉ là ý tứ này vừa ra, ngoan bảo liền một trận đáng thương hề hề làm âm ỉ. Này một làm âm ỉ lúc sau, đã bị Đường Niệm Niệm nhận lời vào chủ phòng cùng bọn họ cùng nhau cư trú. Vốn dĩ sai người chuẩn bị tiểu nhi giường, đương chuẩn bị đem ngoan bảo phóng đi lên, ngoan bảo lại là không muốn, gắt gao bắt lấy nàng xiêm y không buông tay. Nhìn hấn kia ngập

nước yêu dị đồng tử, Đường Niệm Niệm một lòng mềm, này liền lại nhận lời hấn ở hai người trên giường ngủ.

Ngoan bảo này một ngủ, liền trực tiếp hướng hai người trung gian một lần, chiếm Tư Lăng Cô Hồng độc quyền, làm hấn vô pháp ôm lấy Đường Niệm Niệm, chính mình tắc oa ở Đường Niệm Niệm trong lòng ngực ngủ ngon lành đặc ý.

Cả đêm qua đi, này sáng nay liền lại có hấn không muốn làm tỳ nữ mặc quần áo, trên giường trang đáng thương làm Đường Niệm Niệm tự mình việc làm một màn.

Đường Niệm Niệm cẩn thận suy nghĩ một phen, hoàn hồn liền đối cấp trên lăng Cô Hồng chuyên chú ánh mắt, như vậy ánh mắt làm nàng có chút mặt danh cảm giác, làm như có chút buồn cười lại có chút..... Chột dạ?

.....

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, nhẹ giọng nói:” Cô Hồng, ngoan bảo tiểu. “

Tư Lăng Cô Hồng chờ xuống dưới, được đến cứ như vậy một câu đáp án, cũng không có nói lời nói phản bác cái gì, chỉ là trong mắt chảy qua một sợi u sắc gọn sóng.

Đường Niệm Niệm hướng trong lòng ngực hấn nhích lại gần, nói tiếp:” Chờ ngoan bảo lớn, liền sẽ không. “

Từ nhìn thấy Lục Lục nguyên linh bộ dáng, Đường Niệm Niệm liền tâm sinh thích, lúc ấy liền muốn sinh một cái cùng Tư Lăng Cô Hồng tương tự hài tử. Lúc này nhìn đến ngoan bảo như vậy chỉ trang đáng thương lại không khóc nháo hài tử, hơn nữa huyết mạch tương liên, đều làm nàng thích vô cùng. Này cũng tự nhiên có xong việc sự đều đồng ý tình hướng, nàng nếu đối một người hảo, tất là cực hảo, điểm này đảo cùng Tư Lăng Cô Hồng giống nhau.

Tư Lăng Cô Hồng lẳng lẳng nhìn nàng.

Đường Niệm Niệm liền nhìn thẳng hấn, khuôn mặt thượng đều là khát vọng nhu thuận.

Nàng vạn sự chỉ cần một câu, hấn liền có thể vì nàng làm được, hưởng chi nàng như thế biểu tình khát cầu.

”..... Hảo. “Một tiếng nói nhỏ liền từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng truyền ra, có chút nhẹ nhàng chậm chạp kéo dài, đó là vô tận ôn nhu thỏa hiệp.

Này thiên hạ, nếu là hấn không muốn làm sự tình, liền tính người khác như thế nào ra tiếng khẩn cầu, lấy bất luận cái gì kỳ trân dị bảo, cho dù là lấy tánh mạng giao chi, chỉ sợ hấn đều sẽ không có chút nào dao động. Duy độc đối nàng, chỉ cần một câu, một ánh mắt, liền đủ để cho hấn sở hữu kiên trì hóa thành một bãi nhu thủy.

Cái gọi là thê nô, hưởng chi là vô tận tình yêu thâm nhập cốt tủy thê nô, nếu cùng thê tử tranh luận sự tình, duy độc một bại mà thôi.

Đường Niệm Niệm tùy theo mặt giãn ra, tươi cười như thế thần diệu, hai tròng mắt trong vòng tựa ẩn chứa vô tận sinh linh tinh khí, sao trời nghiền nát trong đó lộng lẫy.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt một nhu, cũng giơ lên một mặt cười.

”A a. “Một tiếng quen thuộc tiếng kêu đúng lúc này đột nhiên vang lên, làm ôm nhau Mai Lâm nội hai người đều là quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy kia chính xiêu xiêu vẹo vẹo đi tới, ngọc diện tuyết da, dị đồng môi đỏ tiểu oa nhi không phải ngoan bảo là ai, ở hấn hai bên đang theo kia nguyên đứng ở sương phòng nội bạch y thị nữ, hai người thật cẩn thận đi theo hấn, kia trên mặt khẩn trương như thế nào đều che giấu không được, hiển nhiên rất là sợ hãi hấn một cái không cẩn thận liền té ngã.

Tuy rằng này Mai Lâm nội đều là mềm xốp tuyết địa, ngã xuống đi cũng sẽ không như thế nào đau, càng sẽ không bị thương gì đó.

Đường Niệm Niệm vừa thấy, đang chuẩn bị đi tới, chỉ là hoàn ở nàng vòng eo thượng thủ đoạn lại một chút không có buông ra, nàng còn không có tới kịp mở miệng, Tư Lăng Cô Hồng đã ôm nàng hướng ngoan bảo đi đến.

”A ô a ~ “Quái bảo vừa thấy đến Đường Niệm Niệm liền ở trước mắt, duỗi tay liền yêu cầu ôm ấp.

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua hấn đập lên tuyết địa tuyết trắng chân ngọc, duỗi tay nhất chiêu, hấn thân mình phiêu lên, rơi vào nàng trong lòng ngực.

”Muốn xuyên giày. “Nàng giáo nói, liền đem bạch y thị nữ cầm ở trong tay giày đầu hổ giúp hấn mặc vào.

Ngoan bảo cười tùm tùm con mắt, không có một chút phản kháng, thuận theo tùy ý nàng hành vi, xứng với đở bưng khuôn mặt nhỏ, thật sự chọc người yêu thương.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn hấn một cái, này liền ôm Đường Niệm Niệm đi vào Mai Lâm đình tạ nội ngồi xuống.

Đường Niệm Niệm cũng vào lúc này đem ngoan bảo đặt ở trước mặt trên bàn, duỗi tay sờ sờ hấn trên đầu mặc phát, con người chột lóe, trong tay liền lấy ra một cái màu vàng tơ lụa, thân thủ giúp hấn đem kia một đầu không dài không ngắn mềm phát buộc chặt lên.

Đương nhìn đến chính mình thành quả về sau, Đường Niệm Niệm liền nhịn không được” xì “Một tiếng bật cười.

”A lạ? “Ngoan bảo nghi hoặc chớp chớp mắt, vươn tay nhỏ liền phải là sờ đầu thượng trói buộc. Chỉ là hấn bàn tay ngắn ngủi, rung đùi đắc ý đều khó có thể sờ đến, nho nhỏ thân mình như là cái tiểu bao tử giống nhau đong đưa, sau đó không cần thận liền phiêu cái lẩn.

Đường Niệm Niệm xem đến, tiếng cười cũng càng thêm lớn một ít. Ở nàng phía sau Tư Lăng Cô Hồng nhìn một màn này, môi cũng

dương cười nhạt. Nhìn trên bàn lăn lộn ngoan bảo liếc mắt một cái, ánh mắt bên trong hàm chứa tán thưởng.

Có thể làm nàng cười đến như thế vui vẻ, cũng coi như không tồi.

Ngoan bảo mới vừa vừa lật xoay người tử, một đôi dị đồng vừa lúc liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đầu tới này liếc mắt một cái, bị bên trong ôn nhu tán thưởng cấp xem đến ngốc ngốc, gò má thượng chậm rãi bốc lên hồng nhuận.

Chẳng qua, Tư Lăng Cô Hồng này liếc mắt một cái tới mau, đi cũng mau, đảo mắt liền về tới Đường Niệm Niệm trên người.

Ngoan bảo chớp chớp mắt, sau đó liền bỏ qua một bên ánh mắt, màu son cái miệng nhỏ hơi hơi làm như khinh thường lại biệt nữu dẫu, chuyển cái thân liền dùng mộng đối với hai người.

Người xấu cười rộ lên mãn đẹp, ấm áp, chính là đừng tưởng rằng như vậy ngoan bảo liền sẽ tha thứ người!

Đường Niệm Niệm duỗi tay liền hướng hán mộng nhỏ thượng chọc một chút, nói:” Ngoan bảo? “

Ngoan bảo bị chọc đến vắn vẹo mộng,” a ~ “Lên tiếng, lại chậm rãi chuyển cái thân, trên mặt hồng nhuận còn không có tiêu đi xuống, hai mắt bánh xe chuyển.

<

.....

br> Đường Niệm Niệm nhìn lại nhịn không được câu môi, phát tay chi gian liền thấy trên bàn nhỏ xuất hiện giấy và bút mực cùng mấy cái đĩa ăn vặt.

Ngoan bảo nghi hoặc mở to mở to ngập nước đôi mắt, nhìn nhìn Đường Niệm Niệm, vươn tay nhỏ liền chuẩn bị trao tiểu cái đĩa như ý bánh.

Đường Niệm Niệm một ngón tay liền ngăn cản hẳn, đạm nói:” Học hảo liền cấp ăn. “

Ngoan bảo mở to mắt,” a? “

Hắn nhìn xem điểm tâm, lại nhìn xem giấy và bút mực còn có Đường Niệm Niệm một tay thượng sách. Sau đó híp con người, máu máo, đáng thương nhìn Đường Niệm Niệm, muốn tranh thủ nàng thương tiếc yêu thương.

Bất quá, Đường Niệm Niệm tuy rằng đôi hẳn đáng vẻ này phi thường thích, lại không có một chút thỏa hiệp ý tứ.

Ngoan bảo tiểu thân mình ở trên bàn vắn vẹo, phe phẩy đầu nhỏ, hai mắt càng nhẹ nhàng trát, tựa hồ đều phải tràn ngập ra hơi nước.

Đường Niệm Niệm đang bị hẳn toàn bộ tay nhỏ nắm ngón tay run lên một chút, sau đó sờ soạng một chút đầu của hẳn, nói:” Ngoan bảo rất lợi hại, nhất định có thể học thực mau. “

Lời này vừa ra tới, ngoan bảo trên mặt đáng thương biểu tình lập tức biến đổi, hai mắt một loan, đều để lộ ra bản chất kiêu ngạo tới,” a ân ~ “

Đường Niệm Niệm yên lặng gật đầu.

Ngô.

Quả nhiên đều là muốn cổ vũ.

Đối với cổ vũ này một bộ, Đường Niệm Niệm đã tại bên người mấy chỉ tiểu thú trước mặt không thầy dạy cũng hiểu, luyện liền thuần thực cực kỳ.

Ánh nắng khuynh sai, sáng sớm rơi xuống phiêu tuyết cũng lớn một ít, ở cây mai cành khô thượng một khi chồng chất quá nhiều, liền một chút từ thượng té rớt trên mặt đất, cùng mặt đất tuyết trắng hòa hợp nhất thể, liên quan vài miếng hoa mai cánh hoa đồng loạt bay xuống, tại đây tuyết trắng trung tăng thêm một mặt điểm sắc.

Thư Tu Trúc một đường đi tới, dưới chân ở trên mặt tuyết không có phát ra bất luận cái gì tiếng vang, vừa nhắc con người liền nhìn đến trước mắt một mảnh hồng bạch, nhiều đóa nở rộ hoa mai, dày đặc vũ mị, thanh ngạo thanh lệ.

Hắn xuyên qua Mai Lâm, một lát sau liền vừa lúc thấy được Mai Lâm nội tiểu tạ nội, kia một nhà ba người thân ảnh.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng chính ôm Đường Niệm Niệm điêu một viên ghé, Đường Niệm Niệm tắc trong tay cầm một cuốn sách, trên bàn mấy trương giấy Tuyên Thành cùng bút lông sói bút, mấy ngọc điệp tử điểm tâm ăn vặt, còn có ngoạn bảo một cái.

Chỉ thấy ngoạn bảo thân xuyên một kiện hạnh hoàng sắc tiểu sam, chân dẫm lên đầu hổ ủng, trên đầu dùng đồng dạng hạnh hoàng sắc tơ lụa thúc một cái tận trời bím tóc. Một trương phấn điêu ngọc trác khuôn mặt nhỏ dưới ánh mặt trời tràn đầy đều là ngây thơ thuần tịnh, một đôi yêu dị con người lóng lánh nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, thỉnh thoảng rung đùi đắc ý liền rước lấy Đường Niệm Niệm cười.

Thư Tu Trúc bước chân hơi hơi một đống sau, đi đến ba người nơi đình tạ ngoại, ra tiếng nói:” Gặp qua trang chủ, chủ mẫu, thiếu chủ. “

Đường Niệm Niệm quay đầu nhìn về phía hắn liếc mắt một cái, này cũng nhận lấy trong tay sổ tay.

Ngwan bảo liền ngồi ở trên bàn, mở to một đôi mắt to nhìn cái này thành linh xảy ra người.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ điểm hàm dưới.

Thư Tu Trúc này liền thu thân, sau đó hoãn thanh đem tiến đến nguyên nhân nói ra:” Bẩm trang chủ, thư từ thuộc hạ đã sai người đưa đi vô ngàn rừng rậm cùng từng người phân bộ, mặt khác biên vây tiểu quốc tư liệu đã sửa sang lại hảo. “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn mắt hấn chính cầm trong tay bản đồ, nói:” Một tháng, đủ nhân mã. “

Thư Tu Trúc đem bản đồ đặt lên bàn,” thuộc hạ minh bạch. “

Hấn không có nhiều lời nữa, hành lễ sau xoay người rời đi.

Đường Niệm Niệm cầm lấy trên bàn bản đồ liền đem chi mở ra, bản đồ không nhỏ, so với toàn bộ bàn tròn còn muốn đại chút, lúc này bàn tròn thượng chính chông chất một chúng đồ vật còn có ngoạn bảo. Đường Niệm Niệm liền vung tay lên, làm bản đồ phiêu phù ở trước mặt giữa không trung, đem bên trong hình ảnh đều xem đập vào mắt trung.

Này bản đồ nội sở họa đúng là trên đại lục phân bố đông đảo tiểu quốc, mỗi một chỗ đều có ghi rõ gia quốc chi danh.

Đường Niệm Niệm tự nhiên không có quên ngày đó ở hà Lạc thành sự tình, liếc mắt một cái đem bản đồ nội sở hữu nhớ nhập trong óc sau, đối Tư Lăng Cô Hồng hỏi:” Cô Hồng muốn từ ngoại bắt đầu thu phục? “

Nàng tuy rằng vẫn chưa hiểu biết quá quốc gia chiến sự, lại không phải cái gì cũng đều không hiểu người. Này phiến phàm thế tam quốc thế chân vạc thế cục đã gần ngàn năm, căn sinh địa cố, nội tình thâm hậu. Nếu là chỉ cần lấy phàm thế quy tắc muốn trực tiếp bắt lấy tam quốc thiên hạ nói, như vậy không thể nghi ngờ là ở người si nói mộng. Như vậy muốn tăng trưởng thực lực cùng nội tình tự nhiên là từ bên ngoài tiểu quốc bắt đầu, một chút cắn nuốt, một chút lớn mạnh.

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn dung nhan, tuyệt luân tuấn dật, thanh nhã đến giống như một uông không gợn sóng nước ao nội ánh trắng. Kia phân thông dong đã có văn nhân nhã sĩ phong lưu, lại phi bọn họ như vậy tay trói gà không chặt. Nếu nhìn kỹ liền sẽ phát hiện, hấn thông dong yên tĩnh, là sẽ đương lăng tuyết đỉnh đem vạn vật

xem đập vào mắt đăm đăm, không động tâm thần mảy may. Không cần bao lâu, hắc đem ở thiên hạ thế nhân trước mặt bày ra hắc mũi nhọn, quân lâm thiên hạ.

.....

Ngoan bảo ghé vào trên bàn, nhìn xem cái này lại nhìn xem cái kia, khó được không có ra tiếng phá hư. Duỗi tay nhỏ liền hướng bên cạnh tiểu cái đĩa duỗi, nắm một khối kẹo mềm bánh nháp ở trong miệng. Mấy phen nỗ lực cũng chỉ là dùng đầu lưỡi liếm hương vị.

”..... “Ngoan bảo trừng mắt, môi đỏ cái miệng nhỏ nghiêm túc dịch.

Ngô..... Khi nào mới trường nha!? Ngoan bảo tưởng trường nha! Trường nha!

Một tháng thời gian không dài cũng không ngắn, lại có thể cho người làm rất nhiều sự tình, cũng có thể phát sinh rất nhiều sự tình.

Mấy ngày trước, Thù Lam đấm người liền chạy về Tuyết Diên Sơn Trang nội, đương nhìn đến Tuyết Diên Sơn Trang Đường Niệm Niệm đấm người sau, mấy người mới hoàn toàn yên lòng.

Đương nghe nói đến Tư Lăng Cô Hồng xuống tay tranh đoạt thiên hạ sự tình sau, mấy người đều có một cái chớp mắt kinh ngạc, sau đó phản ứng các có bất đồng, nếu nói vui mừng nhất không gì hơn chiến thiên kích. Bọn họ Mộc Sâm nền tảng lập quốc vì chiến tộc, từ trong máu liền mang theo trời sinh hiếu chiến thiên tính, chỉ là nguyên lai nguyên với huyết mạch ước thúc làm cho bọn họ không thể không súc với một mảnh thiên địa nội, ẩn cư che giấu sinh hoạt. Lúc này giải trừ trói buộc, đi tới này phiến thiên địa, đối với thiên hạ chi tranh, nào có không vui sướng đạo lý.

Chỉ cần là cái nam tử, vĩnh viễn đều sẽ không tình nguyện bình phàm.

Cho dù là Tuyết Diên Sơn Trang nội mọi người, từ bỏ đi qua hết thủy, một lòng vì sơn trang là chủ, ẩn cư trong đó. Nhưng là biết

được Tư Lăng Cô Hồng tính toán sau, trên mặt không lộ, trong lòng tâm huyết lại đồng dạng một chút không ít.

Lưu điều các nội.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm ngồi ở thủ vị phía trên, hai bên ngồi đúng là Tuyết Diên Sơn Trang trung tam phương các chủ Thư Tu Trúc, Tổng Quân Khanh, Triệu Thiết cùng chiến thiên kích, Chiến Thương Tiễn đám người.

Ở trước mặt mọi người bàn dài thượng bày đúng là một khối thật lớn sa bàn, không biết là người phương nào sở làm, giống như một cái thu nhỏ lại thiên địa, sinh động như thật.

Triệu Thiết chuông lớn giống nhau thanh âm lúc này vang lên,” trang chủ, chu tổng quản bọn họ đã xuất phát, liền đi cùng ta chờ hội hợp. “

Hắn hai mắt như đuốc, tay áo nội song quyền chính nắm thành nắm tay, có thể thấy được trong lòng hưng phấn.

Tổng Quân Khanh nói tiếp:” Sơn trang ngoại đã kinh xử lý hảo, sẽ không có bất luận cái gì nỗi lo về sau. “

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu, đạm nhìn Thư Tu Trúc liếc mắt một cái.

Thư Tu Trúc mở miệng nói:” Bên trong trang công việc cũng đã xử lý hoàn chỉnh..... “Hắn tạm dừng một chút, tiếp mà nói:” Lấy trang chủ ý tứ, muốn đem sơn trang trận phong ẩn nấp, những cái đó bằng lao nội người thuộc hạ cũng đem tin tức truyền đi xuống, trong đó có mấy người muốn cùng trang chủ gặp mặt, cố ý đi theo trang chủ. “

Hắn nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, chậm rãi nói:” Bởi vậy khi đúng là dùng người hết sức, thuộc hạ ở này đó người trung để lại bốn người, hiện giờ chính chờ ở bên ngoài. “

Tư Lăng Cô Hồng” ân “Một tiếng.

Thư Tu Trúc vỗ tay, liền thấy đại môn mở ra, bốn đạo thân ảnh đi đến.

Bốn người này vì tam nam một nữ, đứng ở nhất bên trái người là vẻ mặt chòm râu đại hán, nhân bị tóc rối chòm râu che khuất khuôn mặt, cho nên cũng không thể nhìn ra hán tuổi tác như thế nào. Ở bên cạnh hán lại là hoàn toàn phát triển trái ngược gây nhưng rắn chắc nam tử, sinh đến một đôi thon dài đôi mắt, lại phi mắt phượng mị hoặc lãnh duệ, chỉ làm người cảm giác được một cỗ tử giả hoạt, đầy mặt tươi cười có chút quái dị, thẳng làm người nghĩ đến sơn dã con khỉ, lại sẽ không như vậy mổ chuột tai khỉ chọc người chán ghét, chỉ đương người cảm giác được hán hiếu động, không chọc người thích cũng không khiến người chán ghét ác, vừa không bình phạm lại không xuất chúng.

Lại qua đi lại là một vị cầm trong tay quạt lông, đầu đội màu xanh lá văn khăn nam tử, hán dung mạo rất là bình phạm, bình phạm đến không hề xông ra chỗ, làm người xem chi nhất mắt liền sẽ không lại đi nhiều xem, ngay sau đó mà quên. Trên người hán ăn mặc một kiện tẩy đến đã trắng bệch màu xanh lá văn sĩ bào, thân hình cũng không cường tráng cũng không văn nhược, đứng ở nơi đó văn nhã mỉm cười, không hề xông ra chỗ.

Nhất phía bên phải cái kia duy nhất nữ tử nhất chọc người chú mục, nàng dung mạo đều không phải là tuyệt sắc chi tư, giống như một đóa hoa sơn trà, tươi mát lại mang theo một tia vũ mị, nhất dẫn người chính là một đôi xanh thắm con ngươi, trong đó chớp động sáng rọi giống như băng sương. Ở trên người nàng ăn mặc một kiện màu lam váy dài, rõ ràng là ôn nhu nhan sắc, ở nàng trên người ngược lại cùng nàng người giống nhau, chỉ có đến xương rét lạnh.

Bốn người đồng loạt đi vào, sau đó ở ly bàn dài năm bước ở ngoài dừng lại nện bước, từ nhất bên trái chòm râu đại hán trước hết mở miệng, nhất nhất báo thượng đại danh:

”Thạch điện cận. “

”Tôn hắc. “

”Gia Cát thanh. “

”Kha cẩm sắt. “

Bốn người đồng loạt hơi hơi khom người, nói:” Gặp qua Tuyết Diên trang chủ. “

Thư Tu Trúc lúc này nói:” Thạch điện cận thiên sĩ nguyên giả, thiện kỹ sát; tôn ruộng lậu quân nguyên giả, thiện ám sát; Gia Cát thanh mà vương nguyên giả, thiện mưu lược; kha cẩm sắt mà vương nguyên giả, thiện huyền sát. “

Hắn cũng không có nhiều lời bọn họ thân phận, chỉ là đưa bọn họ sờ trường nói ra.

Tư Lăng Cô Hồng đạm nói:” Người xử lý. “

.....

”Là. “Thư Tu Trúc theo tiếng.

Ở Tuyết Diên Sơn Trang, mọi người địa vị đều là năng giả cư chi, bốn người này là hắn lưu lại tự nhiên từ hắn xử lý. Vô luận bọn họ hiện tại bản lĩnh như thế nào, hết thảy vẫn là phải dùng sự thật nói chuyện. Đã muốn tranh thiên hạ, chiến sự tự nhiên không ít, đến lúc đó cũng tự nhiên có bọn họ mở ra sờ trường cơ hội. Nếu lập công rất nhiều, luận công hành thưởng cũng sẽ tự được đến Tư Lăng Cô Hồng coi trọng.

Bốn người từng người trong lòng đều minh bạch, báo tên huý lúc sau, liền đứng thẳng ở một bên.

”A a ~ “Lúc này, thanh mềm thanh thúy hài tử tiếng kêu đột nhiên vang lên, ở vốn là có chút yên tĩnh trong phòng thật sự chọc người để ý.

Này liếc mắt một cái, tự nhiên liền thấy được ghé vào trên bàn ngoạn bảo.

Đường Niệm Niệm rũ mắt thấy đi, một đôi thượng ngoạn bảo xinh đẹp dị đồng, này duỗi ra tay liền một khối kẹo sữa bỏ vào hẳn trong miệng.

Ngoan bảo lập tức” bẹp bẹp “Liếm, hai mắt mị thành một cái tuyến, bên trong hoàn toàn đều là hưởng thụ ý vị.

Này kẹo sữa chính là Tư Lăng Cô Hồng tự mình động thủ làm, hương vị tất nhiên là không nói.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu đối Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ngoan bảo đối bụng. “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn mắt đang ở trên bàn, liếm kẹo sữa chính sung sướng ngoạn bảo.

Đường Niệm Niệm lại nói:” Ta cũng đói bụng. “

Nàng tu vi tới rồi hiện giờ tự nhiên sẽ không đói, chính là Tư Lăng Cô Hồng sở làm đồ ăn đích xác có thể làm nàng” đói “Lên.

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng cười nhạt theo tiếng, ôm nàng đứng dậy.

”A a..... Ngô!?”

Ngoan bảo vừa thấy hai người đứng dậy, này liền vội vã bò dậy, duỗi tay muốn Đường Niệm Niệm ôm. Này một tiếng kêu đến quá cấp, trong miệng còn không có mềm hoá kẹo sữa liền một chút bị hẳn nuốt đi xuống, tạt ở yết hầu phùng.

”A ô ô, khụ khụ, a ~ “Ngoan bảo con người trợn mắt, tay nhỏ ở không trung bay múa.

Thù Lam lúc này liền đã đi tới, nhẹ giọng nói:” Tiểu chủ tử, tiểu thư không thích âm ỉ. “

”A..... “Ngoan bảo thanh âm một chút yếu đi.

Thù Lam duỗi tay muốn ôm hẳn, cười hống nói:” Muốn mẫu thân ôm không phải tiểu nam tử hán nga. “

Ngoan bảo hơi hơi trợn tròn mắt, liền từ trên bàn chính mình đứng lên, cũng không cần đi đáp tay nàng, chính mình hướng bên cạnh bàn thượng lung lay đi. Chỉ là đương hẳn nhìn đến cái bàn cùng mặt đất độ cao sau, hẳn khuôn mặt nhỏ liền trầm trọng, màu son tiểu môi nhấp, một bộ gặp phải lựa chọn nghiêm túc bộ dáng.

Này một bộ dáng bày ra tới, bên cạnh nhìn hẳn Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi thiếu chút nữa cười ra tiếng, ở ngòi mặt khác nam tử trên mặt cũng lộ ra một chút ý cười.

Ước chừng tam tức sau, ngoan bảo mới quay đầu nhìn về phía Thù Lam, nhấp tiểu môi không có ra tiếng.

Thù Lam che miệng ho nhẹ một tiếng, cười nói:” Tiểu chủ tử, tiểu thư cùng trang chủ muốn đi xa. “

Ngoan bảo nghe vậy lập tức duỗi dài đầu đi phía trước xem, đương nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng bóng dáng thật sự muốn đi ra ngoài cửa sau, lập tức hướng Thù Lam vươn tới không có động cánh tay thượng mà đến.

Thù Lam này liền đem hẳn ôm, trên mặt tươi cười như thế nào đều ngăn không được.

Tiểu chủ tử thật là quá đáng yêu.

Mộc Linh Nhi vội vàng duỗi kịp ở nàng bên cạnh, nhìn ở nàng trong lòng ngực ngoan bảo, nhìn về phía Thù Lam ánh mắt lại là hâm mộ lại là bội phục, lẩm bẩm nói:” Thù Lam tử tử thật là lợi hại..... “

Cư nhiên ở mấy ngày xuống dưới là có thể đủ làm tiểu a Nạp La bị nàng ôm.

Thù Lam tựa hồ nhìn ra nàng ý nghĩ trong lòng, đối với nàng chớp chớp mắt, có chút tiểu nữ nhi giáo hoạt bộ dáng, thầm nghĩ trong

lòng: Tiểu chủ tử không hổ là trang chủ huyết mạch a, này phân để ý tiểu thư tính tình cũng là không có sai biệt. Kỳ thật chỉ cần là nói tiểu thư không thích cái gì, hoặc là như vậy làm tiểu thư sẽ không cao hứng, tiểu chủ tử liền sẽ nghe lời. Hơn nữa nam hài tử nhi đều thích biểu hiện chính mình ‘ anh dũng ’, ‘ thành thực ’, người theo hắn nói đi xuống, tự nhiên liền thành.

Chỉ là.....

Thù Lam nhìn trong tay ngoan bảo, bắt đắ dĩ cười cười. Lấy tiểu chủ tử này phân khác hẳn với thường nhân thông tuệ, loại này hồng tiểu hài tử thủ đoạn chỉ sợ không cần bao lâu liền mặc kệ dùng đi?

Lúc này đang bị Tư Lăng Cô Hồng ôm đi Đường Niệm Niệm quay đầu lại nhìn nhìn, phát hiện là ngoan bảo chính an tĩnh bị Thù Lam ôm, này cũng liền không có lên tiếng nữa.

Mấy người như vậy hốt động, Thư Tu Trúc đám người đã không phải lần đầu tiên nhìn, tự nhiên bình tĩnh vô cùng. Chỉ là mới tới bốn người đều là lần đầu tiên nhìn thấy như thế, nhất thời đều là có chút lảng nhiên, không lâu lúc sau mọi người phản ứng đều là bất đồng.

Thạch điện cận trên mặt tóc rối râu một đống, tất nhiên là làm người nhìn không ra hắn biểu tình, chỉ là từ kia hơi hơi run rẩy thô ráp râu, vẫn là làm người suy đoán được đến hắn sau lưng khóe miệng là đang cười? Cũng hoặc là run rẩy?

Tôn hắc gãi gãi đầu mình, hắc liền cười một tiếng, vẫn chưa mở miệng

.....

Nói cái gì.

Gia Cát thanh nhẹ lay động quạt lông, con người nhẹ lóe, nói nhỏ cười nói:” Trang chủ, chủ mẫu..... Còn có thiếu chủ, đều người phi thường a. “

Kha cầm sắt lại là nhìn Thù Lam ôm ngoan bảo, rét lạnh đáy mắt
chợt lóe mà qua ảm đạm cùng một tia che giấu đến sâu đậm hăm
mộ.

.....

-----oOo-----

Chương 92: kiến Niệm Quốc, đậu ngoan bảo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nhị ngày. Mạ Mã bá 癸 Hiều. Thỉnh nhớ kỹ bốn trạm ////()

Tuyết Diên Sơn Trang mọi người mã tề tụ sơn trang ở ngoài, Đường Niệm Niệm ôm ngoan bảo đứng ở đằng trước, liếc mắt một cái nhìn bình nguyên băng ngục chín căn tận trời băng trụ trung đứng thẳng Tư Lăng Cô Hồng. Một bộ tay áo rộng bạch sam, mặc phát áo choàng, đứng ở chín đạo khắc băng trụ trời trung, cô đơn một cái bóng dáng, giống như xa cuối chân trời thần đế.

Hắn đôi tay giữa không trung vẽ ra từng đạo pháp quyết, Xa-na gian, không tiếng động gió lạnh từ chín đạo tận trời băng trụ trung khuếch tán mở ra, đem đầy đất băng tuyết thổi đến bay múa, cơ hồ mê loạn mọi người mắt.

Rống ——

Một tiếng rống ngâm hiện ra, chấn động tâm thần.

Nhưng thấy kia trăm trượng hắc long quay quanh chín đạo tận trời băng trụ phía trên, thật lớn đầu đuôi tới rồi Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, sau đó phục thấp, đó là một loại thần phục tư thái.

Một màn này, chẳng sợ sớm có chuẩn bị, nhưng là thật sự phát sinh ở trước mắt thời điểm, vẫn là làm trừ bỏ Đường Niệm Niệm ở ngoài mọi người đều hơi hơi biến sắc. Rộng lớn vô cùng băng nguyên, như là muốn xông thẳng phía chân trời băng trụ, ở hắc long như thế thật lớn thân hình hạ, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh thật sự quá mức nhỏ bé, cố tình chính là này rõ ràng ở hắc long trước mặt có vẻ như thể nhỏ bé thân ảnh, một thân thông dong đậm tĩnh, giống như không thể vượt qua tuyết đỉnh đỉnh.

Tư Lăng Cô Hồng một lòng tay chạm vào hắc long hai sừng giữa mày,” phong. “

Này tự vừa ra, hắc long thân hình đột nhiên một cái chớp mắt hóa thành sương đen hư vô thân thể, một tiếng thương ngâm, ở chín đạo băng trụ thượng bay nhanh du đãng một vòng, liền đâm nhập trong đó.

Hồng ——

So với vừa mới càng thêm mãnh liệt mấy lần gió mạnh dựng lên, thế nhưng đem mọi người đều đẩy ra mười trượng ở ngoài.

Đường Niệm Niệm còn chưa lui đã nhìn đến kia nói nguyệt bạch thân ảnh chớp mắt đã đến, sau lưng đã dựa vào một mảnh quen thuộc ngực thượng. Nàng liền ngẩng đầu nhìn lại, toàn bộ Tuyết Diên Sơn Trang liền ở trước mắt biến mất vô tung vô ảnh, không biết là bị trận pháp hoàn toàn ẩn nấp, vẫn là bị tàng tới rồi nơi nào.

Tư Lăng Cô Hồng réo rất tiếng nói, liền ở nàng bên tai ôn nhu vang lên,” lần sau lại trở về. “

”Hảo. “Đường Niệm Niệm gật đầu.

Thiên hạ chi tranh, bọn họ sẽ du tẩu này thiên thổ địa.

Thiên hạ to lớn, duy độc nơi này mới là bọn họ chân chính gia.

Phong tỏa nơi này, chỉ vì nó an bình, không dung người khác giẫm đạp.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, bế lên nàng liền ngồi ở một đầu bạch liêu thú phía trên.

Bạch liêu xe tại đây thứ hành động thật sự không tiện, này đầu bạch liêu thú lại là hàng năm sinh hoạt ở Tuyết Diên Sơn Trang tuyệt trong cốc bạch liêu thú vương, ở này giữa mày chỗ một dùm kim sắc da lông đúng là đặc thù.

Hắn vùng này đầu, những người khác đều từng người thượng phi thú hoặc là kỳ thú.

Chỉ thấy bạch liêu thú hai cánh mở ra, liền đã là chỗ này một nhà ba người thượng không trung chi, về phía trước cực nhanh bay vọt mà đi.

”Xuất phát! “Phía dưới Triệu Thiết thanh âm chuông lớn vang dội, mang theo vui sướng tiếng cười.

”A ô! “Đang bị Đường Niệm Niệm ôm vào trong ngực ngoan bảo cũng là một tiếng hô nhỏ, tay nhỏ đi phía trước vung, biểu tình rất là thú vị.

Đường Niệm Niệm ngón tay liền ở hắn đầu tận trời biện bắn ra, tận trời biện run rẩy.

”A a? “Ngoan bảo ngẩng đầu chuyển mắt xem nàng, ngập nước di đồng chớp động thuần tịnh nghi hoặc.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói:” Không có việc gì. “

Nàng ánh mắt nhìn chăm chăm hắn tận trời biện, yên lặng gật đầu.

Ân, khá tốt.

Ngoan bảo liền nhìn trên mặt nàng nhàn nhạt tươi cười, còn có dừng ở chính mình thích ánh mắt, này liền híp đôi mắt hướng nàng cọ cọ, thỏa mãn đồng thời còn ngẩng đầu đặc ý nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái.

Thân thân mẫu thân quả nhiên thích nhất ngoan bảo ~

Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên phát hiện hắn kia liếc mắt một cái, rũ mắt nhìn Đường Niệm Niệm ngón tay nhẹ chọc hắn tận trời biện bộ dáng, cũng không có nói thêm nữa cái gì, bên môi dạng khai một mặt cười nhạt.

Không bao lâu, đang ở Đường Niệm Niệm trên đũa ngoạn bảo trên đầu tận trời biện thời điểm, một sợi dao động đột nhiên truyền vào nàng trong óc. Đường Niệm Niệm ánh mắt một cái chớp mắt hiện lên một mặt vui sướng, này liền dừng lại ngón tay động tác, một nhắm mắt liền chìm vào Linh Hải nội giới bên trong.

”Lục Lục? “Nàng nhẹ giọng kêu, ánh mắt dừng ở bích ngọc thượng ngồi xếp bằng ba tuổi tiểu hài nhi trên người.

Lục Lục nguyên linh bộ dáng vẫn là cùng lúc trước giống nhau, chỉ có ba tuổi hài đồng lớn nhỏ, một đôi tú khí mày liễu, chính nhắm đôi mắt, mặt lớn lên lông mi phức ở mí mắt, tiểu mũi môi đỏ, là vô cùng tú lệ đáng yêu.

Này sẽ, như là nghe được Đường Niệm Niệm kêu to, Lục Lục lông mi run rẩy, sau đó chậm rãi mở. Dương liếc mắt một cái cảm nhận được Đường Niệm Niệm tồn tại sau, này liền vui mừng cười, ” chủ nhân, chủ nhân, Lục Lục khôi phục ~ “

”Ân. “Đường Niệm Niệm cùng

.....

Dạng vui sướng đồng ý.

Từ lần đó ngoạn bảo sinh ra, ngăn cản thiên uy thiên phạt trung, không ngừng là nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng bị thương, Lục Lục đồng dạng như thế, thậm chí nói là so với bọn hắn thương càng trọng cũng không quá. Nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng huyết nhục chi thân, bị thương dùng đan dược còn có thể trợ giúp trị liệu khôi phục. Nhưng là Lục Lục bốn vì Linh Khí nguyên linh, này một thương liền thương sau liền lâm vào ngủ say trung, chỉ có thể chậm rãi dựa vào nội giới sinh linh còn có nàng được lực tẩm bổ khôi phục.

Lục Lục nguyên linh ở không trung dạo qua một vòng, đầy mặt vui mừng nói:” Tiểu chủ nhân hảo? Lục Lục muốn cùng tiểu chủ nhân chơi, Lục Lục có ăn ngon, ngô..... Ở dược thú túi Càn Khôn, có thể cấp tiểu chủ nhân ăn ~ “

”Hào. “

Nói hạ lời này sau, Đường Niệm Niệm liền từ trong giới trung lui ra tới, ánh mắt hướng tại hạ phương mặt đất trượt xà quái nhìn lại, một đạo ý niệm truyền vào nó trong đầu.

Trên mặt đất vốn là theo mọi người trượt xà quái thân mình đột nhiên dừng một chút, sau đó vốn là âm lãnh vô tình màu đen xà đồng hiện lên huyết hồng sáng rọi, kia huyết sắc cũng chậm rãi khuếch tán, tràn ngập yêu dị cùng linh động, trong đó nháy mắt chợt lóe mà qua kinh hãi.

Xà quái này liền thân mình một sợi huyết quang lưu quang, từ trên mặt đất du đãng thượng không trung, vừa lúc tới rồi Đường Niệm Niệm một nhà ba người sở ngòi bạch liêu thú vương bên cạnh, hai mắt nhìn Đường Niệm Niệm,” tê tê tê tê? “

Nó một tới gần, một sợi oánh lục tựa vân tựa sương mù bóng dáng từ Đường Niệm Niệm giữa mây chợt lóe mà qua, đúng là rơi vào nó trên đỉnh đầu cái kia màu đỏ đèn lồng mũ trung.

”Ngao ngao! “Lập tức, kia vốn là lười nhác nằm ở trong đó được thú nhảy dựng lên, một cỗ tử linh hoạt sức mạnh, xanh biếc mắt to mở đại đại, một móng vuốt phách về phía xà quái đầu,” ngao ngao ~ “

Tiểu hồng, lão đại đã trở lại!

Xà quái đôi mắt nhíu lại, thiếu chút nữa không có nhịn xuống đem nó vớt ra đi. Bỏn xà vương là tâm nhãn mù mới có thể lo lắng cái này vật nhỏ! Không đúng! Bỏn xà vương mới không có lo lắng nó đâu!

Lục Lục cũng không biết nó trong lòng ý tưởng, này liền duỗi tứ chi giãn ra bạch ngọc giống nhau tiểu thân mình, một đôi xanh biếc đôi mắt nâng, này liền đối thượng một đôi lục biên hắc đế dị đồng. Nó xanh biếc tròng mắt lóng lánh, lập tức đứng ở đèn lồng mũ nội, nho nhỏ thân mình đối với ngoan bảo hành một cái lễ,” ngao ngao ~ ngao ô ~ “

Ngoan bảo nhìn đến nó bộ dáng này, một đôi mắt sáng lên.

Đường Niệm Niệm nói:” Đây là Lục Lục. “

”A ô, a a ~ “Ngoan bảo điểm đầu nhỏ, đối với Lục Lục một trận thanh mềm kêu..hunhu/

”Ngao ngao a, ô ngao ~ “Lục Lục gật gật đầu, móng vuốt nhỏ hướng trên cổ túi Càn Khôn một sờ, một khối kẹo trái cây liền xuất hiện ở nó móng vuốt nhỏ, đưa cho ngoan bảo trước mặt.

”A a ~ “Ngoan bảo đôi mắt nhú lại, vươn tay nhỏ bắt lấy nó móng vuốt nhỏ thượng kẹo trái cây, một chút nhét vào cái miệng nhỏ, một đôi mắt liền nhìn chăm chăm Lục Lục trên cổ túi Càn Khôn, chớp động nghi hoặc thích.

”Ngao ô! “Lục Lục chỉ vào Đường Niệm Niệm.

Ngoan bảo ngập nước con người vừa chuyển, liền rơi xuống Đường Niệm Niệm trên người.

Đường Niệm Niệm đương nhiên nhìn ra được tới hẩn ý tứ, nghĩ nội trong giới ở không gió hải vực được đến tài liệu còn có không ít, không có do dự nói:” Ân, giúp ngoan bảo làm. “

”Oa oa! “Ngoan bảo thuần tịnh đôi mắt cong cong, sau đó chu màu son miệng nhỏ, ngửa đầu muốn hướng Đường Niệm Niệm trên mặt thấu.

Thân thân mẫu thân quả nhiên tốt nhất ~

Chỉ là, cái này tràn ngập ngoan bảo vui mừng không muốn xa rời hôn môi còn không có dừng ở Đường Niệm Niệm trên mặt, đã bị một bàn tay nửa đường chặn lại xuống dưới. Ngoan bảo chớp chớp mắt lông mi, nhìn Đường Niệm Niệm gần ngay trước mắt khuôn mặt, cảm thụ được cái miệng nhỏ thượng ôn nhuận hơi lạnh xúc cảm, con người vừa chuyển liền nhìn đến lúc này đồng dạng xem ra liếc mắt một cái Tư Lăng Cô Hồng.

”A ô! “Ngoan bảo lập tức há mồm.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh thanh âm truyền đến,” không thể cản Cô Hồng, “Một đốn, nghiêng đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, lại nói:” Không thể ném ngoan bảo. “

Này hai tiếng lời nói rơi xuống, ngoan bảo mở ra cái miệng nhỏ yên lặng lui khẩu, lại vẫn là ác ý ở Tư Lăng Cô Hồng trên tay chảy xuống một sợi nước miếng, vốn là hàm ở trong miệng kẹo trái cây cũng hạ xuống. Tư Lăng Cô Hồng ngón tay hơi hơi run lên, cái gì cũng không có làm, liền rũ mắt nhìn Đường Niệm Niệm tự mình vì hắn chà lau.

”A ô! “Ngoan bảo lên án kêu nhỏ một tiếng, đáng thương nhìn Đường Niệm Niệm.

”Ngao ngao ~ “Lục Lục móng vuốt nhỏ lại một viên đường phóng tới trước mắt hắn.

Ngoan bảo nhìn thoáng qua, lại nhìn nhìn Đường Niệm Niệm, đồng tử hơi lóe thướt một chút, thực mau vươn tay nhỏ bắt lấy, liền hướng miệng lấp đầy. Kia hương vị ngọt ngào làm hắn hai mắt nhắm lại, nhếch lên miệng nhỏ đối Lục Lục” a oa ~ a a ~ “Kêu vài tiếng, nhìn dáng vẻ nhưng thật ra đối nó ấn tượng rất là không tồi.

”Ngao ngao ngao ~ “Lục Lục xanh biếc mắt to cũng mị thành trắng non nhi, lúc lắc hai chỉ móng vuốt nhỏ.

”A a! “Ngoan bảo kêu.

”Ngao ngao ~ “

.....

Lục Lục cũng kêu.

Bất quá một hồi, đi theo ở Tư Lăng Cô Hồng ba người sở kỵ ngòi bạch liêu thú vương bên cạnh Thù Lam mọi người, liền trở mắt nhìn này trước mắt này một người một thú biểu tình linh động, nghe bọn

họ không ngừng vang lên tiếng kêu, thấy thế nào đều tựa ở sung sướng giao lưu cái gì.

Chỉ là này giao lưu rốt cuộc là cái gì, chỉ sợ cũng chỉ có này một tiểu oa nhi một tiểu thú chính mình mình bạch.

Mộc Linh Nhi nhin không được cười nhẹ một tiếng, triều bên cạnh Thù Lam nhẹ giọng cười nói:” Tiểu a Nạp La có bạn chơi cùng đâu. “

Thù Lam đồng dạng mỉm cười, ánh mắt dừng ở kia cơ hồ bị Lục Lục coi như kỳ thú xà quái trên người, trong lòng đã là buồn cười lại là thâm than: Này ở tranh sủng phương diện, Hồng Lê cùng Bạch Lê thật đúng là không phải Lục Lục đối thủ, nhìn xem, này Lục Lục lại cùng tiểu chủ tử đáp hảo quan hệ, sau này tại đây một xà một hồ trước mặt càng muốn điều võ dương oai.

Nghĩ đến đây, nàng chính mình liền nhin không được che miệng cười ra tiếng.

Này một đường đó là tại đây vui sướng không khí trung đi xa.

Tại đây đồng thời, đang lúc bọn họ chạy tới xa mà là lúc chờ, phạm thế tam quốc đều nhân hai tháng trước việc đã xảy ra vô cùng rung chuyển.

Hơn hai tháng thời gian đủ để đem một việc truyền khắp đại giang nam bắc, chu quốc 50 vạn đại quân ở thảo phạt một cái tên là Mộc Sâm quốc quanh thân tiểu quốc là lúc, thế nhưng toàn quân bị diệt, liền một khối thi thể đều không thể tìm đến, ánh mắt có thể đạt được toàn bộ đều là một mảnh hoang vu nơi. Cẩm Quốc hà Lạc thành đồng dạng như thế, toàn thành huỷ diệt, hiện giờ nhìn lại chỉ cảm thấy là quỷ thành giống nhau.

Này đó giống như quỷ thần giống nhau đại sự truyền vào bá tánh trong tai, rước lấy đó là một trận hãi hùng khiếp vía. Mà theo những việc này truyền khai, đồng dạng trộn lẫn trong đó còn có các loại đồn đãi. Có người nói kia Mộc Sâm quốc tuy là tiểu quốc, lại bảo hộ một phương thánh địa, Đại Chu quốc tham lam thành tánh, dục muốn

cướp đoạt mới chiêu đến như thế thiên tai. Mà việc này Cẩm Quốc hoàng đế đồng dạng tham với trong đó, càng là bất nhân bất nghĩa dùng âm mưu thủ đoạn, muốn ngồi hưởng ngư ông thủ lợi, lúc này mới cũng rước lấy trời giận.

Cũng là có người đồn đãi nói đây là Tuyết Diên Sơn Trang phản loạn, ra vẻ giả thần giả quỷ. Nay Tuyết Diên trang chủ vô tình vô nghĩa, chút nào không màng bất luận cái gì thân thuộc chi tình, đem thu du chờ hạ độc trí này giống như phế nhân giống nhau nằm trên giường không dậy nổi. Hiện giờ càng cố ý bên ngoài truyền bá lời đồn, một mà lại khiêu khích hoàng gia chi uy. Như vậy cả gan làm loạn, thấy chi nên tru.

Này đó đồn đãi các có các cách nói, bá tánh nghe tới cũng là bán tín bán nghi.

Nếu nói Cẩm Quốc bên này còn chỉ là lời đồn nổi lên bốn phía, chu quốc lại là gợn sóng nổi lên bốn phía, theo kia 50 vạn đại quân huỷ diệt, chu quốc hoàng thất đoạt đích phong ba càng thêm rộng lớn mạnh mẽ lên. Thái tử đảng, thịnh vương đảng, còn có lúc này nhất bất động thanh sắc, lại cũng là nhất có thực lực Lục hoàng tử đảng. Chỉ vì này Lục hoàng tử lại là đông xuân thành Tô gia dòng chính tam tiểu thư sở ra, hiện giờ tuy rằng bất quá tám tuổi tuổi, nhưng là có Tô gia duy trì, này thực lực làm người không thể không phòng.

Hạ Quốc còn lại là nhất bình tĩnh an ổn, trừ bỏ hàm nguyệt công chúa một chuyện đã chậm rãi đằm đi, lại vô chuyện khác phát sinh. Đến nỗi Hạ Quốc chiến thần Liêu trọng nhiên biến mất, lại là bị cố ý che giấu xuống dưới, vẫn chưa làm Hạ Quốc bá tánh biết được.

Xa ở Hạ Quốc ở ngoài một chỗ sơn dã thôn trang nội, một người cảm y mạo mỹ phụ nhân trong tay chính ôm một cái ước chừng một tuổi tả hữu hài tử, nhẹ nhàng loạng choạng, thủy nhuận cái miệng nhỏ còn cười ha hả nở một ít tiểu nhi khúc, chọc đến trong lòng ngực tiểu hài nhi thỉnh thoảng mở ra cái miệng nhỏ, lộ ra cười bộ dáng tới.

”Kĩ —— “

Một tiếng quen thuộc phi thú đề tiếng kêu truyền vào nàng trong tai, nàng ngay sau đó kinh hỉ ngẩng đầu. Dương nhìn đến trên bầu trời kia đưa lưng về phía ánh nắng, đứng ở phi thú thượng cao tráng thân hình khi, liền nở nụ cười, đối trong lòng ngực hài tử cười nói:” Lan Lan, cha đã trở lại nga. “

Ở nàng trong lòng ngực, được xưng là Lan Lan tiểu hài nhi hơi há mồm, phun ra cái tiểu phao phao, một bộ thiên chân thuần nhiên bộ dáng.

”Li sa. “Lúc này, kia cười phi thú nam tử đã từ giữa không trung nhảy xuống. Hắn duỗi tay liền đem trên mặt màu bạc mặt nạ lấy xuống dưới, khiến cho này dung mạo cũng hoàn toàn bại lộ bên ngoài. Gương mặt kia đúng là thuộc về Hạ Quốc chiến thần Liêu trọng nhiên.

Mạo mỹ thiếu phụ cũng chính là hạ li sa, lúc này chính ôm hài nhi đi lên trước tới, đem hắn đánh giá một lần, phát hiện không có bất luận cái gì bị thương dấu hiệu sau, này liền cười nói:” Đồ ăn đều đã chuẩn bị tốt, liền chờ người cùng nhau dùng. “

Liêu trọng nhiên đem phi thú an trí hảo, nghe được lời này quay đầu lại nói:” Ta nói, ta nếu trở về vẫn, người cùng hài tử trước dùng, không cần chờ ta. “

Hạ li sa mỉm cười không nói, đáy mắt che giấu một chút bất an.

Chẳng sợ đã gần hai năm đi qua, nhưng là nàng vẫn là vẫn luôn tâm thần khó an, liền sợ ngày nào đó hai người hành tung bị phát hiện, cũng sợ Liêu trọng nhiên ngày nào đó gặp nạn. Như vậy bất an làm nàng mỗi lần ở Liêu trọng nhiên rời đi sau, ở không có nhìn đến Liêu trọng nhiên trở về phía trước, như thế nào đều yên ổn không được.

Liêu trọng nhiên nhìn ra nàng sợ hãi, đi lên trước liền đem nàng ửng ở trong ngực, thanh âm trầm định cho người ta cảm giác an toàn, ” đừng sợ, đi dùng bữa đi. “

”Hào. “Hạ li sa dựa vào hấn rộng lớn ngực nội an tâm cười, hơi hơi hít một hơi mới tản ra đáy lòng u buồn.

Này tòa thôn trang là Liêu trọng nhiên dựa vào này gần hai năm mai danh ẩn tích làm bạc mặt kiếm tới, địa vực ẩn nấp, ít có

.....

Vết chân, trừ bỏ thôn trang một cái nhóm lửa bà tử, một cái quét tước sân gia phó, còn có một cái hầu hạ hạ li sa tiểu cô nương, không còn có người khác. Này ba người vốn chính là người một nhà, cũng bất quá là ba cái người thường, đảo cũng không sợ bọn họ có thể đối hạ li sa gây rối. Rốt cuộc hạ li sa chính mình chính là một cái huyền phẩm tứ cấp nguyên giả.

Hai người cùng nhau đi đến trong viện, tiểu cô nương thấy này liền đi phòng bếp bưng thức ăn, không cần một lát liền đem đồ ăn bưng đi lên. Cũng không phải cái gì cỡ nào trân quý hy vọng xa vời đồ ăn, lại là một ít việc nhà tiểu thái.

Này đồ ăn vừa lên, Liêu trọng nhiên liền phát tay làm tiểu cô nương lui xuống. Hạ li sa nhìn thoáng qua, chỉ cảm thấy hấn hình như có nói cái gì muốn nói, chỉ là hấn còn chưa mở miệng, nàng cũng không có lập tức hỏi ra tới. Này liền mỉm cười phần đỉnh khởi một chén nãi tương, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ đút cho trong lòng ngực tiểu hài nhi.

Liêu trọng nhiên nhìn nàng động tác, gấp một ngụm đồ ăn liền đến nàng trong chén, nói:” Không cần vẫn luôn cố hài tử, người cũng ăn.
“

”Ta biết. “Hạ li sa cười khẽ một tiếng, kia tươi cười tràn đầy đều là mẫu tính ôn nhu hạnh phúc.

Liêu trọng nhiên chiếc đũa một đốn, đáy mắt hiện lên một tia do dự.

Này đốn đồ ăn vẫn là giống như ngày xưa giống nhau bình đạm dùng xong, chỉ là hiển nhiên hai người đều có một ít tâm tư khác.

Đương Liêu trọng nhiên buông chén dũa, hạ li sa mới cườì mở miệng, ” trọng nhiên, ta là người thê, có nói cái gì nói thẳng liền có thể. “

Liêu trọng nhiên thật sâu nhìn nàng, hai năm sự tình cũng không có ở nàng trên mặt lưu lại quá nhiều dấu vết, chỉ là làm nàng so với dĩ vãng càng nhiều một phân nội liễm ung dung, thân là người phụ phong tình.

”Thiên hạ rối loạn. “

Hạ li sa ngẩn ra, một hồi mới giật mình nghi nói:” Người nói cái gì? “

Liêu trọng nhiên nhìn nàng, đơn giản đem bên ngoài biết được tin tức nói với nàng nghe, nói:” Nay thiên hạ đã bắt đầu náo động, không cần bao lâu liền sẽ khởi bốc lên tứ phương. “Hắn thân là chiến tướng, đối với chiến thế có trời sinh trực giác, chỉ là có một chút dự triệu, hắn liền có điều phát hiện. Cũng đúng là bởi vì này phân gần như dã thú trực tiếp, hơn nữa hắn lĩnh quân mới có thể, thành tựu hắn Hạ Quốc chiến thần uy danh.

Hạ li sa theo hắn lời nói nhấp chặt cánh môi, nàng đã từng thân là Hạ Quốc công chúa, tự nhiên cũng hiểu được một ít quốc gia đại sự. Cái gọi là một tướng nên công chết vạn người, quốc gia chi chiến, thiên hạ chi tranh, thành tựu loạn thế, cuối cùng khổ vẫn là này thiên hạ bình thường bá tánh.

Liêu trọng nhiên lúc này trầm giọng nói:” Lý Cảnh truyền đến tin tức, Tuyết Diên trang chủ muốn tại đây thiên hạ cũng sẽ ở trong tay của hắn hoàn toàn rung chuyển lên. “

Hạ li sa đột nhiên ngẩng đầu, nhìn hắn con người ba quang kịch liệt nháy lên.

Liêu trọng nhiên im lặng nói:” Cái kia nam tử, có trời sinh quyết đoán, hắn đã cố ý, này thiên hạ cũng sẽ ở trong tay của hắn hoàn toàn rung chuyển lên. “

Hạ li sa lúc này cũng chậm rãi khôi phục hô hấp, nàng rũ xuống con ngươi, ngón tay có chút run rẩy, vuốt ve trong lòng ngực hài tử. Một hồi lâu nàng ngẩng đầu nhìn Liêu trọng nhiên, có chút khó nén âm rung cười nói:” Trọng nhiên muốn đi đúng không? “

Liêu trọng nhiên nhìn nàng, trầm ổn khắc sâu trên mặt lộ ra một mặt ôn nhu tươi cười. Hắn từ ghế trên đứng lên, đi vào nàng trước mặt, đem nàng liên quan hài tử đều ôm vào trong lòng ngực, nói:” Không cần bất an, ngươi nếu không muốn, ta liền không đi. Nếu là liền thể nhi đều bảo hộ không tốt, ta lại có gì tư cách nói đi hộ quốc? “

Hắn trầm tĩnh lời nói, như là đạo đạo ôn nhu chùy đánh va chạm ở nàng trái tim. Hạ li sa một chút hai mắt liền mê mang thương nước mắt, dựa vào trong lòng ngực hắn, khóc cười nói:” Người đang nói cái gì, ngươi là chiến thần a, ngươi là trong lòng ta cái kia vô hướng không thắng anh hùng, nếu là thiếu chiến trường, ngươi Liêu trọng nhiên lại há là Liêu trọng nhiên. “

Liêu trọng nhiên thân thể chấn động, đem thân thể của nàng ôm đến càng khấn, trầm nói:” Nếu ta đi, tương lai muốn đối mặt có lẽ chính là Hạ Quốc đại địa. “

Hạ li sa rưng rưng con ngươi rùng mình, lạnh lùng nói:” Hạ Quốc? Từ ta mẫu phi chết thảm, từ kia hoàng đế lão nhân không màng ta bất luận cái gì phản kháng, đem ta đưa cho Cẩm Quốc thời điểm, nơi đó liền cùng ta lại vô nửa phần quan hệ. “

Nàng từ trong lòng ngực hắn ngẩng đầu lên, gắt gao nhìn hắn, cười nói:” Vì ta, ngươi mai danh ẩn tích, từ bỏ công danh lợi lộc, từ bỏ cẩm tú tiền đồ, áp chế trong lòng sở hữu tâm huyết, bởi ta bình đạm độ nhật như thế lâu, đủ rồi. “

Liêu trọng nhiên lắc đầu, đang muốn nói chuyện, lại bị hạ li sa giành trước,” ta biết ngươi muốn nói gì, ta đều biết. Nay cũng không chỉ cần là ngươi khát vọng, cũng là của ta. Chỉ cần ngươi vào Tuyết Diên trang chủ một phương, ta cũng tất sẽ được đến bọn họ bảo hộ, cũng không bao giờ dùng nhân ngươi ra cửa sau liền một người lo lắng hãi hùng. “

”Li sa..... “Liêu trọng nhiên kêu.

Hạ li sa cười nói:” Ta tin tưởng ngươi, ta quen thuộc Liêu trọng nhiên trước nay đều là một cái không cam lòng với bình phạm nam tử, ngươi là đã từng Hạ Quốc chiến thần, hiện giờ cũng sẽ là! “

Liêu trọng nhiên nghe vậy, giờ lên tươi cười, trầm định thanh âm tràn ngập hào khí,” là. “

36 thiên hành trình, từ Bắc Vực hư tuyết sơn đến phương bắc một chỗ tiểu quốc.

Đương Đường Niệm Niệm đám người lúc chạy tới, này chỗ tiểu quốc đã bị Lý Cảnh đám người thu phục. Này tiểu quốc tên thật vì Tuyết Quốc, toàn bộ quốc nội bất quá một cái thiên

.....

Sự nguyên giả bảo hộ. Đương Lý Cảnh đám người đã đến khi, một vì thực lực áp chế, thứ hai ngôn ngữ khuyên bảo. Ở tinh binh nhân mã thượng này tiểu quốc cũng vẫn chưa vượt qua Lý Cảnh một phương nhiều ít, bất quá một trận chiến lúc sau, này tiểu quốc liền thần phục rơi vào hắc tay.

Bạch liêu thú vương vừa rơi xuống đất, Lý Cảnh đám người đã đi vào cửa thành nghênh đón, đương Tuyết Quốc Nguyên Quốc dân nhìn từ bạch liêu thú vương đi xuống hai người sau, toàn bộ thành nói một mảnh yên tĩnh.

Tuyết Quốc vốn là phương bắc tiểu quốc, nhân địa vực thiên bắc, nông gia thu hoạch cũng không tính hảo, quốc gia kinh tế đồng dạng không giàu có, trong đó quốc dân rất ít ra ngoài đi xa, trường cư một phương, nhìn thấy nghe thấy tất nhiên là nhỏ bé.

Bạch liêu thú vương hung mãnh, phượng tước màu nhi hoa mỹ, mặt khác phi thú kỳ thú dã tính, như thế trận thế thật sự là bọn họ chưa bao giờ gặp qua.

Huống chi Tư Lăng Cô Hồng dám người dung mạo phong hoa, vô luận nam nữ khí độ, đều là làm người bưng tỉnh nếu mộng.

”Tiên nhân hạ phàm..... “Không biết là ai một tiếng lẩm bẫm, thẳng đến Tư Lăng Cô Hồng dám người rời đi mới giống như trong mộng nữ non vang lên.

Này tiếng vang lên, càng nhiều phụ họa thanh liên tiếp vang:

”Này, đây là chúng ta tân hoàng? “

”Thiên nhân chi tư, không gì hơn như thế. Xem vị kia khí độ, tất là một vị nhân quân, Tuyết Quốc thật có phúc. “

”Ta tưởng cũng là, hơn nữa xem bọn họ bộ dáng, thực lực làm như cực cường, như vậy xem ra, chúng ta Tuyết Quốc sau này tất không hề lo lắng hãi hùng? “

Mọi người nhất ngôn nhất ngữ nghị luận mở ra, đối dân chúng mà nói, hoàng đế thay đổi người nào, lại là như thế nào thay đổi người đều không bị bọn họ để ý. Bọn họ để ý càng nhiều thì là tân nhiệm hoàng đế hay không nhân từ, hay không có thể cấp quốc gia cho bọn hắn mang đến phồn hoa hưng thịnh, không cần đánh giặc càng là không thể tốt hơn, cũng không cần khổ bọn họ này đàn vô tội người.

”Này Tuyết Quốc, sợ là sau này liền sẽ không lại kêu Tuyết Quốc. “Một vị tóc trắng xóa lão giả ngồi ở mái hiên bên cạnh, lẩm bẫm thờ dài, nói không rõ là hỉ vẫn là bi. Tân hoàng đăng cơ, tất là thay đổi triều đại, lại không phải huyết mạch tương thừa, này quốc hiệu tự nhiên cũng sẽ sửa lại.

Hôm sau.

Đăng cơ chi lễ tất là phải làm, đây là Thiên Đạo chứng kiến, chính thức hoàng khí thêm thân, thân hệ quốc gia, hoàn toàn tiến vào này phiến phàm thế thiên hạ chi tranh tư cách.

Bình minh ngày lãng, Tuyết Quốc quốc bia dàn tế, nơi này sớm bị Lý Cảnh xử lý tốt, Tuyết Quốc thời đại chính thức kết thúc, nghênh đón mà đến chính là tư lãng dòng họ bắt đầu.

Tư Lãng Cô Hồng thân xuyên một bộ trường bào tay dài, tuyết trắng vật liệu may mặc, tuyền kim dâm bụi hoa ấn thêu, này xiêm y so chi hần ngày thường nhàn tản đơn bạc nhiều phân nghiêm cẩn tôn quý. Hần một đầu mặc phát như cũ đơn giản thục, tuyền kim lụa mang cùng mặc giống nhau phát tương sãn, nhã trung có quý.

Ở trong lòng ngực hần ôm Đường Niệm Niệm, ăn mặc cùng với xấp xỉ bạch đế giấy mạ vàng váy áo, để mặt mộc, dung tư thông minh, ở nàng trong lòng ngực lại là ôm cùng xuyên bạch y ngoan bảo.

Này một nhà ba người như thế bộ dáng xuất hiện, làm vốn là túc mục đấng cơ đại điển trở nên có chút nhẹ nhàng lên, càng chọc đến mọi người nhìn không được giờ lên ý cười. Tự nhiên, nơi này mọi người nói chính là đi theo tại đây một nhà ba người bên người quen thuộc người, đến nỗi những cái đó nguyên Tuyết Quốc đại thần, sớm đã là trọn mắt há hốc mồm.

Chỉ là, chẳng sợ bọn họ trong lòng như ở như thế nào đến một màn này không hợp quy củ, lại cũng không dám mở miệng ngăn lại. Này quốc gia đã thuộc trước mắt cái này chính ôm thê nhi nam tử sở hữu, hiện giờ còn chưa đưa bọn họ quan chức triệt hạ đi, thượng có một đường hy vọng tiếp tục bảo toàn chính mình vinh hoa phú quý. Nếu này một mở miệng, sợ là mất quan chức còn muốn mất tánh mạng.

Không cần thiết một lát, Tư Lãng Cô Hồng liền đi tới dàn tế phía trên.

Hần duỗi tay đem bên cạnh án kỉ thượng khắc bút đưa tới Đường Niệm Niệm trong tay.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc liếc hần một cái, không có nửa điểm phản kháng tiếp nhận tới, sau đó liền nhìn hần duỗi tay đem nàng

chấp bút bàn tay nắm lấy, duỗi về phía trước phương ngọc bia trước.

Đường Niệm Niệm trong mắt ba quang hơi hơi chớp động, sau đó thẫn nheo lại, minh bạch hẳn ý tứ.

”A a ~ “Ngoan bảo nhìn hai người nắm bàn tay, không cam lòng lạc hậu cũng duỗi tay nhỏ muốn đáp thượng đi.

Đường Niệm Niệm cười, ôm hẳn một bàn tay di chuyển, khiến cho hẳn được như ý nguyện.

Đương ngoan bảo tay nhỏ dừng ở hai người trên tay, hẳn yêu dị con người tức khắc cong thành trăng non, bên trong sáng rọi vui mừng lóng lánh, thuần tịnh ngây thơ. Đường Niệm Niệm nhìn hẳn một cái, lại quay đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, trên mặt ý cười càng sâu.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đảo qua ngoan bảo cố ý liền đáp ở Đường Niệm Niệm trên tay, liền để lại một ngón tay đung chạm đến hẳn trắng nõn tay nhỏ. Vẫn chưa ngôn ngữ cười nhạt, nhìn về phía Đường Niệm Niệm dung nhan thượng tràn ra cười, liền trên tay dùng sức, một bút bút ở ngọc trên bia khắc ra một chữ:

‘ niệm ’

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ con người, Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới liền ở nàng trên đầu vai. Hẳn con người nhìn nàng, bao hàm vô tận ôn nhu thâm thúy, réo rắt trầm thấp tiếng nói ở nàng bên tai vang nhỏ:” Niệm Niệm, người là của ta. “

Đó là không hề xoay chuyển nơi chấp niệm, đã vào hồn phách.

&nb

.....

sp; Tư Lăng Cô Hồng con người sâu thăm.

Hắn sẽ làm thiên hạ duy độc một quốc gia, vì niệm.

Hắn sẽ làm phàm thế đại lục có thuộc về tên của nó, vì niệm.

Hắn sẽ làm thiên hạ đều biết, Niệm Niệm chỉ thuộc về hắn một người, bất luận kẻ nào cũng không dung động đến.

”Ân, ta là Cô Hồng. “Đường Niệm Niệm như có cảm giác nhìn hắn, không sợ chút nào hắn trong lòng kia phiến vô biên thâm thúy, lại nói:” Cô Hồng cũng là của ta. “

”A a a! “Ngoan bảo bắt mắt, tay nhỏ bắt lấy Đường Niệm Niệm tay, hai mắt thuần tịnh lại thủy linh nhìn nàng.

Thân thân mẫu thân là của ta! Ta!

Đường Niệm Niệm quay đầu lại xem hắn, gạt đầu,” ngoan bảo cũng là chúng ta. “

”A ô..... “Ngoan bảo méo miệng, tròn mắt chuyển động, tự hỏi một hồi. Sau đó ngấm ngấm Tư Lăng Cô Hồng, rầm rì một tiếng.

Cái này đáp án..... Tựa hồ cũng không sai biệt lắm? Ân, ngoan bảo là thân thân mẫu thân, thân thân mẫu thân đương nhiên cũng chính là ngoan bảo.

Ngoan bảo nghĩ thông suốt, cố ý xem nhẹ rút Đường Niệm Niệm lời nói cái kia ‘ chúng ta ’ ‘ nhóm ’, hướng Đường Niệm Niệm trong lòng ngược liền cọ.

Tư Lăng Cô Hồng ôm hai người xoay người, lại lần nữa từ Đường Niệm Niệm tay cầm khởi bút lông sói, ở trên bàn thánh chỉ viết xuống công văn, cầm lấy ngọc tử cái ở này thượng, ngược mắt mục hướng phía dưới mọi người, lại tựa nhìn này phiến vô biên thiên hạ, réo rất nhẹ nhàng thanh âm vang lên:” Ngô danh Tư Lăng Cô Hồng, hôm nay lập quốc, quốc hiệu vì niệm, ngô thân là hoàng. “

Hắn lời nói rơi xuống, trời nắng sấm sét vang lên, hình như có một tiếng thương ngâm vang lên, truyền vào mọi người trong tai, từ tâm

thần dâng lên một cỗ kính sợ thần phục chi ý.

Phanh ——

Mọi người cơ hồ đồng thời quỳ xuống đất, thanh âm kia cơ hồ cái quá sấm sét tiếng động, chỉ nghe kia cùng kêu lên kêu gọi:

”Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế! “

”Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế! “

”Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế! “

Một tiếng cái quá một tiếng, một tiếng thảng qua một tiếng, cơ hồ truyền vào hoàng thành ở ngoài.

Hoàng thành bá tánh sớm tại sấm sét vang lên khi đồng dạng quỳ xuống đất, đương này một tiếng kêu gọi loáng thoáng truyền vào bọn họ trong tai khi, đồng dạng kêu gọi cũng từ bọn họ trong miệng truyền ra, từ so le không đồng đều đến trăm miệng một lời vang dội vô cùng.

Màn đêm buông xuống, ngày xưa Tuyết Quốc, hôm nay lúc sau Niệm Quốc, hoàng cung dạ yến trong điện.

Điện phủ, từng trương cái bàn bãi măn điện phủ. Mọi người liền ngồi ngay ngắn ở trong đó, nâng chén sướng hoài uống rượu. Là vì nhớ lại qua đi, vì hiện tại đang cơ hỉ sự, cũng thế là vì sắp đối mặt sau này.

Đường Niệm Niệm thì tại chủ vị thượng dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nhìn ngoan bảo ngồi ở trước mặt bàn dài thượng, đồng dạng bạch đế giấy mạ vàng xiêm y làm hấn để mắt tới càng thêm phần điều ngọc trác, chọc người yêu thương vô cùng.

Đường Niệm Niệm duỗi tay cầm một khối đường bánh phóng tới hấn bên miệng, ngoan bảo nhìn đến lập tức trừng mắt vui mừng đôi mắt, giờ hai chỉ nhỏ nhỏ tay đem đường bánh phủng, chỉ là chờ hấn

đến chuẩn bị đem đường bánh hương trong miệng đưa thời điểm, cứng chờ ở.

”..... Ô. “

Ngoan bảo còn không có trường nha!

Đường Niệm Niệm liền nhìn hấn ngập nước đôi mắt thẳng tắp vọng lại đây, đạm tĩn đáy mắt lập tức liền hiện lên ý cười, đem ngoan bảo trong tay đường bánh cầm trở về, sau đó néo nho nhỏ một khối đưa đến hấn bên miệng.

”A ô ~ “Ngoan bảo há mồm liền ngậm lấy, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt lóe sáng.

Thân thân mẫu thân quả nhiên đối ngoan bảo tốt nhất ~

Ngoan bảo nào biết đâu rằng, Đường Niệm Niệm rõ ràng có thể sáng sớm cứ như vậy uy hấn, chính là vì cái gì cố tình chính là trước cho hấn, làm hấn rối rắm lúc sau mới lại lấy về tới làm như thế?

Nguyên nhân bất quá là bởi vì Đường Niệm Niệm không biết khi nào bắt đầu, liền thích như vậy trêu đùa hấn, vì thỏa mãn chính mình yêu thích, này liền làm ngoan bảo rối rắm.

Đáng thương chính là, rõ ràng Đường Niệm Niệm tâm tư đều biểu hiện ở trên mặt, ngoan bảo lại bởi vì thượng tiểu, chẳng sợ lại như thế nào thông tuệ, không có tiếp xúc quá lý giải quá, hưởng chi là hấn trong mắt mới thân thân mẫu thân, lại như thế nào sẽ nghĩ đến Đường Niệm Niệm sẽ là loại này tâm tư.

.....

-----oOo-----

Chương 93: Cô Hồng đói bụng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này thượng vị trung, Tư Lăng Cô Hồng an tĩnh ôm Đường Niệm Niệm, con người chuyên chú dừng ở trên người nàng, bên môi hàm chứa nhợt nhạt ý cười. Mạ Mã bá 癸 Hiều //() Đường Niệm Niệm tắc nghiêm túc một chút đem đường bánh bóp nát, sau đó uy đến trên bàn ngoạn bảo môi đỡ cái miệng nhỏ. Ngoan bảo mộng nhỏ ngồi ở trên bàn, hai chỉ tay nhỏ rữ, híp một đôi đại đại yêu dị trông mắt bình tĩnh nhìn nàng, theo nàng uy lại đây một ngậm liền mở ra cái miệng nhỏ ăn một ngậm. Gương mặt hai cái tiểu quái hàm cổ động cổ động, đặc biệt là ngây thơ đáng yêu.

Này một nhà ba người ở chung, không tiếng động an tĩnh, lại làm người cảm thụ một cổ như thơ như họa ấm áp tốt đẹp. Trong đại điện mọi người uống rượu mua vui cùng này một nhà ba người ấm áp an bình, tựa hoàn toàn ở vào hai cái bất đồng thế giới. Rõ ràng có thể quan vọng đến, lại hoàn toàn vô pháp đụng vào.

Phía dưới bàn thứ nhất nội Mộc Linh Nhi đồng dạng cảm một khối điểm tâm cắn, đôi mắt thỉnh thoảng hướng lên trên mặt một nhà ba người nhìn, đôi mắt lóng lánh sáng rọi ba quang.

A Nạp La thật sự hảo ôn nhu, tiểu a Nạp La cũng hảo đáng yêu a, Linh nhi cũng hảo tưởng uy uy xem.

Một bên Thù Lam nhìn nàng một cái, đem nàng tâm tư đều đoán được không sai biệt lắm, âm thầm buồn cười. Đảo mắt bốn phía, đừng nói là nữ tử, liền tính là nam tử cũng thỉnh thoảng xem qua đi, rồi lại không dám trắng trợn táo bạo.

Diệp thị tỷ muội đồng dạng cho nhau liếc nhau, sau đó đều nhìn đến đối phương trong mắt bất đắc dĩ. Có trang chủ ở, hướng chi là ở như vậy yến hội, các nàng liền tính lại như thế nào tưởng đi lên cùng tiểu chủ tử thân cận thân cận, đều là không thể a.

Hai nàng trong lòng một mảnh ngứa, mộc hương đó là đem Bạch Lê đặt ở hai người trung gian ghé trên, cũng cầm một khối điểm tâm, bắt đầu rồi uy thực hành động,” tới, tiểu bạch lê, a ~ mộc hương tỷ tỷ cho người ăn ngon. “

Liên Kiều tự nhiên cũng là không chút nào rơi xuống, bưng một cái chén nhỏ, cầm chiếc đũa liền cho nó uy đồ ăn, cười nói:” Tới, tiểu bạch lê, cái này ăn rất ngon, mở ra người hồ ly cái miệng nhỏ ~ “

Hai nàng như vậy ôn nhu đối đãi, Bạch Lê tự nhiên vui cực kỳ, chẳng sợ rõ ràng nhìn ra tới các nàng đây là nhân người khác dựng lên. Bất quá nó mới không thềm để ý đâu!

Bạch Lê này liền lười biếng ngồi ở ghé trên, hưởng thụ tiếp thu hai nàng uy thực, còn nhân tiện vớt cho đối diện xà quái một cái đặc ý khiêu khích ánh mắt.

”Tê ~ “Xà quái phun một hơi, híp đôi mắt tràn đầy đều là khinh thường.

Xuy! Đồ nhu nhược, bỗng xà vương mới không hâm mộ đâu!

Nó nghiêng đầu đối bên người đứng tỷ nữ lắc lắc đầu rần, lại triều trên bàn một đạo đồ ăn dạng phương hướng phun ra xà quả hạnh, kia tỷ nữ lập tức có chút sợ hãi vì nó đem món ăn kia kẹp tới, sau đó phóng tới nó trước mặt trong chén.

Xà quái này liền triều Bạch Lê ném về đi một cái mắt lạnh.

Xem! Lúc này mới kêu khí thế ~

”Chi ~ “Bạch Lê liếc mắt, hoàn toàn khinh thường.

Này một xà một hồ ‘ ngoạ nhạc ’ mọi người sớm đã thành thói quen, hiện giờ lại nhìn đến, kia thật sự là bình tĩnh thật giống như cái gì đều không có phát sinh quá giống nhau.

Nhưng thật ra Lục Lục, thẳng nhãi này nhất hoạt bát hiếu động, nhỏ bạch ngọc thân mình, đã sớm ở yến hội đánh cái chuyễn,

ngheh lấy rất nhiều nữ tử ‘ yêu thương ’, lúc này chính trong miệng ngậm một khối liền côn kẹo, hướng lên trên vị nơi này một nháy một lần tới.

Chủ vị nơi này, Đường Niệm Niệm trong tay một khối điểm tâm ở nàng một chút bóp nát, cũng không sai biệt lắm đều uy vào ngoan bảo cái miệng nhỏ. Nay cuối cùng một ngậm bị hấn nuốt xuống đi sau, ngoan bảo liền nâng lên hai chỉ tay nhỏ phủng Đường Niệm Niệm ngón tay, ngưỡng đầu nhỏ thấu trước, vươn phấn nộn nộn đầu lưỡi nhỏ, liền chuẩn bị đem nàng ngón tay thượng còn thừa đường tra cấp liếm.

Bất quá, như thế thân cận hành động còn chưa thành công, không hề ngoài ý muốn bị một con ngọc bạch ngón tay thon dài ngăn cản.

Ngoan bảo liền trơ mắt nhìn hấn phủng thân thân mẫu thân ngón tay không thấy, phòng lên khuôn mặt nhỏ, vừa nhắc mắt thấy đi, quả nhiên là bị người xấu cấp cầm đi, sau đó.....

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay chế trụ Đường Niệm Niệm ngón tay, nhẹ cúi đầu, đôi mắt thấp coi, mặt mày đường cong tinh tế tuyệt luân đến câu hồn nhiếp phách. Hấn lưỡi từ thủy sắc cánh môi dò ra, liền liếm quá tay nàng chỉ, đem kia mặt trên đường tra tẫn nạp vào trong miệng.

”Khang đương —— “

”Lách cách —— “

Phía dưới mọi người ồn ào tựa hồ là đột nhiên ở trong nháy mắt tiêu ngăn, liền có vẻ kia cái gì đồ vật rơi xuống đất thanh âm vô cùng vang dội lọt vào tai.

Chỉ thấy trong đại điện, đông đảo nguyên Tuyết Quốc quan viên quyền quý đều đầy mặt lăng nhiên nhìn phía trên một màn, càng nhiều cung nữ đều mặt đỏ tai hồng, ngẩn ngơ mắt chớp động si mê quang sắc. Trong đó Mộc Linh Nhi đồng dạng có chút mặt đỏ, hai mắt ngốc ngốc, lại không có nửa phần khác mặt trái sáng rọi.

Tư Lăng Cô Hồng dung mạo vốn là tuyển dật tuyệt thế, lần này như vậy ôn nhu lại ái muội động tác làm tới, không có nửa điểm dâm (cấm) mỹ, lại lơ đãng toát ra mê hoặc, khuynh tấn nhân tâm.

”A a a! “Tiểu hài nhi thanh thúy tiếng kêu vang lên, đúng là ngoan bảo bất mãn ở cái bàn đứng lên, lên án nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng lông mi khẽ nâng, nhìn hấn một

.....

Mắt, đăm tĩnh thông dong thu nhỏ miệng lại, ngón tay như cũ cuốn lấy Đường Niệm Niệm ngón tay, tựa ở tinh tế thưởng thức.

”A ô, a ô ~ “Ngowan bảo thấy hấn căn bản không hề phản ứng, này liền đem ngập nước ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm trên người.

Đường Niệm Niệm ghé mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng gác ở chính mình hõm vai thượng khuôn mặt liếc mắt một cái, vươn kia chỉ còn còn vô trói buộc tay sờ sờ ngowan bảo đầu, sau đó một khối kẹo sữa xuất hiện lòng bàn tay, đưa tới hấn trước mặt.

Chỉ là ngowan bảo làm như cũng ngạnh thượng, xem cũng nhìn không thấy kia kẹo sữa liếc mắt một cái, hai chỉ tay nhỏ liền lại phủng trụ Đường Niệm Niệm ngón tay, mở ra cái miệng nhỏ liền phải..... Cấn? Nên nói là hàm.

Tư Lăng Cô Hồng mắt nội một sợi ba quang chảy qua.

Ngay sau đó, ngowan bảo liền nhìn đến trước mắt bóng trắng chợt lóe mà qua, tay nhỏ nội phủng tinh tế ngón tay xúc cảm lại đã không có, duy độc miệng nội bị nhét vào một khối quen thuộc, ngọt ngào hương vị đồ vật.

”..... “Ngowan bảo ngơ ngẩn nhìn Đường Niệm Niệm cái tay kia, lúc này đang bị Tư Lăng Cô Hồng tay phải bao vây ở bên trong, lại ngơ ngác đem ánh mắt đầu đến bên cạnh, nhìn lại là hai tay giao triền

hình ảnh. Sau đó, hấn thân mình run rẩy, đem ngập nước ánh mắt đối diện thương Đường Niệm Niệm, bên trong đều thật sự chứa đầy thuần tịnh thủy quang. Nhưng kia run rẩy nhấp màu son cái miệng nhỏ, vẫn là ở mỏng manh hoạt động, hai cái quai hàm cổ tới cổ đi, rõ ràng là đầy mặt thương tâm ủy khuất dưới tình huống, còn không quên ở liếm miệng kẹo sữa. (thủy côn thủy côn tiểu thuyết vãng điểm hunhu)

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ lông mi, cảm thấy hấn cái dạng này thật sự buồn cười.

”A..... “Ngoan bảo cái miệng nhỏ phát ra thấp thấp kéo dài thanh âm, thật sự là uyển chuyển đáng thương, giống như một gốc cây cải thìa.

”Xì. “Đường Niệm Niệm cười.

”Ô..... “Ngoan bảo lúc này thiệt tình khổ sở, kia trong mắt mặt tiểu bọt nước lung lay sắp đổ, miệng nhỏ thật sự run đi lên, bên trong kẹo sữa đều không liếm.

Đường Niệm Niệm liền nhìn hấn trong mắt tiểu bọt nước, thanh âm phóng đến chậm rãi, nhu nhu,” ngoan bảo, không khóc. “

”A ~ “Ngoan bảo hít hít cái mũi, một bộ đáng thương lại nhẫn nại bộ dáng, miễn bàn nhiều chọc người thương tiếc.

Hấn nhấp cái miệng nhỏ, một đôi bọt nước tử muốn rớt không xong yêu dị đôi mắt, cứ như vậy thuần tịnh ủy khuất nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm ngón tay khẽ nhúc nhích, liền từ Tư Lăng Cô Hồng trong tay rút ra, tự mình giúp hấn chà lau trong mắt còn không có chảy xuống tới nước mắt, nói:” Nam tử hấn không thể khóc. “

”A a ~ “Ngoan bảo kêu nhỏ, đầu nhỏ diêu a diêu.

Ngoan bảo mới không nha khóc đâu!

”Ân. “Đường Niệm Niệm này liền vươn ra ngón tay, ở hấn tiểu màu son cái miệng nhỏ thượng điểm hạ, nói:” Hút ngón tay không phải hảo thói quen. “

Ngoan bảo vắn vẹo tiểu thân mình, vừa nhắc đầu liền duỗi tay nhỏ chỉ vào Tư Lăng Cô Hồng,” a a a! “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Cô Hồng đói bụng. “

Phía dưới vốn là an tĩnh nhìn trước mắt một màn này mọi người, lúc này sắc mặt đều là biến đổi, vô luận là khoe mắt run rẩy vẫn là khoe miệng run rẩy, đều rõ ràng vô cùng hiển lộ ra bọn họ lúc này nội tâm rối rắm cùng im lặng.

Cho dù là hồng hài tử, nàng biểu tình cũng không tránh khỏi quá bình tĩnh, thẳng làm người cảm giác nàng lúc này trong miệng lời nói là cỡ nào chân thật, chân thật đáng tin. Cố tình, nàng kia nói ra lý do, thật sự là thật sự không khỏi quá không có thuyết phục lực.

”Oa a! “Ngoan bảo bẹp bẹp môi.

Đường Niệm Niệm ngón tay nhẹ bắn một chút hấn tận trời biệ, đạm nói:” Người có đường ăn, Cô Hồng không có. “

”..... “Ngoan bảo khuôn mặt nhỏ đều cỡ thành bánh bao thịt, mấy phen mở ra cái miệng nhỏ đều cứng họng, sau đó cũng chỉ dư lại càng thêm sờ sờ biểu tình nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm bên miệng phiếm ý cười, vươn ra ngón tay liền đối với hấn bánh bao mặt một chọc.

Ngoan bảo con người sáng ngời.

Đường Niệm Niệm này liền ngón tay lại chuyển tới bên kia, vẫn là nhẹ nhàng chọc, vừa thu lại một đũa, liền cảm giác được ngoan bảo kia khuôn mặt nhỏ có thể so với thuốc cao giống nhau xúc cảm, càng hoạt càng nộn, còn càng có co dãn.

Ngoan bảo liền tùy ý nàng hành vi, hai tròng mắt lại là càng ngày càng sáng, xong sau cong thành trăng non nhi, đặc ý nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, cái mũi nhỏ phát ra rằm rì một tiếng.

Thân thân mẫu thân quả nhiên vẫn là thích nhất ngoan bảo, xem ngoan bảo thời điểm cười đến nhất ôn nhu đẹp, cũng thích nhất cùng ngoan bảo chơi.

Tư Lăng Cô Hồng đối hấn như thế thị uy ánh mắt đậm nhiên đối mặt, cười nhạt nhìn chơi đến chính vui vẻ Đường Niệm Niệm, ngón tay ở nàng non mịn ngón tay thượng hoạt động, lại cũng là chơi đến chính vui vẻ?

Lục Lục lúc này một cái xoay người liền cũng lăn đến trên bàn, nó tròn vo thân mình linh hoạt một cái xoay người liền đứng lên, xanh biếc đôi mắt nhìn Đường Niệm Niệm chọc ngoan bảo động tác, này cũng vươn móng vuốt nhỏ liền hướng ngoan bảo tay nhỏ chọc một chút.

Ngoan bảo quay đầu nhìn lại, vừa thấy đến nó, đôi mắt lại sáng ngời,” a ô ~ “

.....

>

”Ngao ô ~ “Lục Lục híp mắt ứng, kẹo gậy gỗ ở cơ hồ nhìn không thấy cái miệng nhỏ hoạt động, móng vuốt nhỏ lại hướng hấn trắng nõn tay nhỏ chọc một chút,” ngao ngao ~ “

Ngoan bảo tròng mắt ba quang lóng lánh một chút, sau đó liền ở nó cùng Đường Niệm Niệm trên người lưu chuyển, tựa hồ ở do dự mà suy xét cái gì.

Đường Niệm Niệm lòng bàn tay ở hấn khuôn mặt nhỏ thượng nhẹ ấn hạ liền thu trở về, đậm nói:” Cùng Lục Lục đi chơi đi. “

”A a ~ “Ngoan bảo chớp chớp con người, một bộ rất là không tha bộ dáng, chỉ là kia tay nhỏ lại sớm tại không biết khi nào, bắt được Lục Lục móng vuốt nhỏ.

Đường Niệm Niệm trong mắt chớp động ý cười, duỗi tay đem này một tiểu oa nhi một tiểu thú đưa đến trên mặt đất, sau đó tùy ý bọn họ đi hồ nháo.

Dù sao nơi này phần lớn đều là người một nhà, cũng không sợ bọn họ có chuyện gì.

”Oa a! “Ngoan bảo một tiếng khê gọi, như là cùng Đường Niệm Niệm chào hỏi giống nhau. Sau đó liền đảo đảo lắc lư bước hai chỉ chân ngắn nhỏ đi tới, rõ ràng luôn là một bộ làm nhân tâm kinh run sợ, tựa hồ lập tức liền phải té ngã bộ dáng, cố tình chính là không thấy hấn chân chính té ngã quá một lần.

”Ngao ngao ~ “Lục Lục có thể so hấn linh hoạt nhiều, ăn mặc tiểu giày hai chỉ thịt móng vuốt, đi như thế nào như thế nào ổn.

Này một oa một thú hành vi, thật sự xem đến mọi người buồn cười.

Nhưng mà, nguyên Tuyết Quốc đại thần quyền quý nhóm lại xem đến trọn mắt há hốc mồm, lòng tràn đầy nghi ngờ khiếp sợ. Cái này thoạt nhìn nhiều nhất cũng cũng chỉ có một tuổi tiểu oa nhi, tuy rằng lời nói đều sẽ không nói, chỉ là lại dường như hoàn toàn nghe hiểu được người ngữ, này tứ chi biểu tình không khỏi quá mức linh động sinh động.

Đúng là vào lúc này có chút an tĩnh không khí, một trận dễ nghe tiếng tiêu vang lên, tiếng tiêu uyển chuyển thản nhiên, đúng là nữ tử khuynh thuật tình yêu khúc 《 dưới ánh trăng ngâm 》 .

Mọi người đột nghe này tiếng tiêu, tất nhiên là hướng đại điện ngoại nhìn lại, liền thấy hai bài thanh y nữ tử từ hai bên đạp linh hoạt bước chân đi vào, ở tay áo nội có giấu rất nhiều kiêu nộn cánh hoa, theo các nàng nhẹ bãi vôn tay áo, khuynh chiếu vào giữa không trung, phiêu nhiên rơi xuống đất.

Đãi hai bài thanh y nữ tử đi vào đại điện trung ương thăm thượng, sau đó một tán mà khai, mọi người mới gặp được này mười tên thanh y nữ tử trung giấu kín này một người. Đó là một người thân xuyên phấn lam toái hoa tiểu áo khoác, màu trắng trộm nếp gấp váy lụa thối tiêu nữ tử. Này nữ tử ước chừng nhị bát niên hoa, đúng là tuổi thanh xuân, bạch diện phấn má, tiểu mi thủy mắt, giống như một đóa nở rộ đến chính kiêu diễm vô cùng bạch phấn hoa mai, đuôi lông mày hàm ngọc.

Nữ tử an tĩnh đứng ở chúng nữ tử trung ương thối ngọc tiêu, thần diệu con người sớm tại tiến vào khi liền đem trong đại điện mọi người nhìn quét một bên, cuối cùng dừng ở thượng vị chính ôm nhau ngồi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người trên người.

Liếc mắt một cái nhìn đến hai người khi, nàng tiếng tiêu thiếu chút nữa liền tạm dừng mà ngăn, may mắn kịp thời thu liễm, đảo cũng không có bại lộ ra quá lớn sơ hở.

Một đầu dưới ánh trăng ngâm ở nữ tử trong miệng thối càng thêm thiết tình biểu lộ, nàng con người thủy linh linh dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, phấn hồng gò má càng thêm thượng một mặt yên sắc.

Nàng vốn tưởng rằng xâm lược Tuyết Quốc, cướp lấy nàng quốc gia người, nên là một cái hung thần ác sát đồ vô sỉ. Không chỉ có tuổi già, chỉ sợ sinh đến càng là não mẫn tràng phì, chọc người ghê tởm. Đương nàng nghe được muốn cho chính mình đi trước yến hội hiến nghệ, vì lấy được tân hoàng sủng ái thời điểm, nàng trong lòng vốn chính là một mảnh ghê tởm lửa giận. Nhưng mà, nàng như thế nào nghĩ đến trước mắt cái này giống như thiên nhân giống nhau nam tử, thế nhưng chính là Tuyết Quốc tân hoàng sao?

Nữ tử trên mặt biểu lộ tiểu nữ nhi tư xuân khuynh mộ thần thái, hơn nữa lúc này thối tiêu khúc, mọi người nơi nào còn sẽ không rõ nàng tâm tư.

Nguyên Tuyết Quốc đại thần quyền quý bọn công tử, nhìn đến như thể một màn, đều là chỉ có thể ở trong lòng buồn bã thương tâm, hoặc là hâm mộ hoặc là ghen ghét, trên mặt nửa điểm không được hiển lộ. Cụ trước một bàn Thù Lam đạm mắt thấy, trong mắt không hề không bi, thầm nghĩ trong lòng: Nữ tử này cuối cùng hậu quả rốt cuộc sẽ như thế nào, liền xem nàng có không thấy rõ.

”Hừ! Lại một cái đi tìm cái chết! “Liên Kiều hừ hừ một tiếng, bất quá nhìn trung ương nữ tử liếc mắt một cái liền thu hồi ánh mắt, một tay vuốt ve Bạch Lê lông tóc.

Mộc hương đồng dạng lãnh đạm nhìn thoáng qua,” thối đến cũng chẳng ra gì, mềm như bông, nị đã chết. “

Nàng lời này lại cũng không phải cố ý như thế làm thấp đi nữ tử, nàng cùng Liên Kiều hai người đối thối tiêu đồng dạng có một bộ, chỉ là ngày xưa vẫn chưa biểu hiện ra ngoài mà thôi.

Tư lãng gia tộc cố ý tài bồi huấn luyện nữ tử đều không đơn giản, mặc kệ dung mạo mới có thể nguyên lực đều có yêu cầu, Diệp thị tỷ muội có thể ở này đó nữ tử trung trở hết tài năng tự nhiên càng là lợi hại. Hai người bọn nàng không ngừng là bạc mặt, đối được lý hiểu biết, cầm kỳ thư họa phương diện đồng dạng không nhiều không ít, không dứt đỉnh lại cũng không kém.

Hai người thanh âm không lớn không nhỏ, nhưng là hơi nguyên lực thâm hậu một chút đều có thể đủ nghe được. Chỉ là chẳng sợ nghe được, lại cũng chỉ có thể làm bộ không có nghe được mà thôi.

Mộc Linh Nhi nhẹ chớp hạ đôi mắt, nghiêng người hướng bên cạnh mộc hương nhẹ giọng nói:” Mộc hương tỷ tỷ, nàng sinh khí. “

Nàng thiên phú dị bẩm, đối người thiện ác dị thường nhạy bén. Đang mộc hương cùng Liên Kiều thanh âm truyền ra sau, kia vốn là thối tiêu nữ tử trên người chảy ra một chút sắc bén chi khí, lập tức đã bị nàng cảm giác được.

Mộc hương nhướng mày cười,” không quan hệ. “

Mộc Linh Nhi gật gật đầu, không có tiếp tục nói cái gì.

Dưới ánh trăng ngâm một khúc lúc này cũng tiếp cận kết thúc, đương cuối cùng một sợi tiếng tiêu tiêu tán, nữ tử buông trong miệng ngọc tiêu, đối với phía trên Tư Lăng Cô Hồng xinh đẹp cười. Sau đó liền thấy nàng phủ bái hạ thân tử tới, uyển chuyển ngọt mềm thanh âm từ phía dưới truyền ra:” Thần nữ lãnh giặt nhi, tham kiến Hoàng Thượng, Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn. “

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa ra tiếng làm nàng đứng dậy, hàm dưới liền gác ở Đường Niệm Niệm hõm vai thượng, ngón tay thon dài dây dưa nàng là ngón tay, bên môi phỉm một mặt cười nhạt, từ bắt đầu liền chưa lưu ý nàng liếc mắt một cái.

Đường Niệm Niệm dựa vào trong lòng ngực hắn, nhàn nhạt ánh mắt từ lãnh giặt nhi trên người thổi qua, liền dừng ở bên kia chính chơi đến vui vẻ ngoan bảo cùng Lục Lục trên người. Lúc này liền vừa lúc nhìn đến ngoan bảo đứng trên mặt đất, giữa đầu, duỗi hai chỉ tay nhỏ tiếp được Lục Lục từ trên bàn ném xuống tới một cái bầu rượu, khuôn mặt nhỏ thượng tràn đầy thuần tịnh ngây thơ cười.

Đường Niệm Niệm hé mở hạ khẩu lại ngừng, liền nhìn ngoan bảo rung đùi đắc ý ôm bầu rượu một bộ tò mò, nóng lòng muốn thử bộ dáng, khóe miệng cũng hơi hơi gợi lên lên.

An tĩnh trung, cúi người quỳ xuống đất lãnh giặt nhi đầu hơi hơi đong đưa một chút, nhìn phía trên Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, cắn môi lại quay đầu nhìn về phía bên trái một cái bàn thượng lão nhân.

”Hoàng Thượng, “Lão nhân lúc này từ trên bàn đứng lên, hồng quang đầy mặt, tất cả đều là tươi cười, tôn kính đối mặt trên Tư Lăng Cô Hồng hành lễ, sau đó cao giọng cười nói:” Giặt nhi là lão thần duy nhất cháu gái, hôm nay đúng là mười sáu tuổi thanh xuân, bộ dáng cũng là lúc trước Tuyết Quốc đệ nhất mỹ nhân, tính tình dịu dàng đáng yêu, bản thân cũng huyền phẩm tứ cấp nguyên giả, cầm kỳ thư họa mọi thứ toàn thông, này thổi tiêu chi kỹ cũng bất quá thứ nhất mà thôi. “

Này lão nhân đúng là Tuyết Quốc còn ở hết sức, tên kia duy nhất thiên sư cường giả, Tuyết Quốc quốc sư, lãnh cù.

Hắn ngôn ngữ khi, thấy Tư Lăng Cô Hồng như cũ không có phản ứng, cũng đem phía trước mấy trên bàn Thù Lam đám người sắc mặt xem ở trong mắt, trong lòng đột nhiên dâng lên một phân bất an. Chỉ là hiện giờ mũi tên đã ở cung thượng, không thể không phát. Huống chi nếu Tư Lăng Cô Hồng bên người không còn có một cái người một nhà, bằng vào hắn thủ hạ người những cái đó thực lực, chỉ sợ này phiến đã sửa quốc hiệu vì niệm quốc gia ở không có hắn nhúng tay phân.

Lãnh cù trên mặt tươi cười càng sâu, nói tiếp:” Hoàng Thượng hôm nay đăng cơ, hậu cung đúng là hư không là lúc, lão thần này cháu gái vô luận tài mạo đều là thượng đẳng, hôm nay phụng cấp Hoàng Thượng, mong rằng Hoàng Thượng thích. “

Lãnh giặt nhi ngọt mềm thanh âm tùy theo truyền đến,” thỉnh Hoàng Thượng thương tiếc. “

Này nhất gia một tôn kẻ xướng người hoạ, Tư Lăng Cô Hồng không có nửa điểm đáp lại, toàn bộ điện phủ nội cũng không có bất luận kẻ nào nói chuyện. Trước nhất tam trên bàn người còn các dùng các đồ ăn, Lục Lục cùng ngoan bảo cũng ai chơi theo ý người nấy.

Ở như vậy không khí, hai người vừa mới lời nói sở hành liền giống như nhảy nhót vai hề giống nhau, tuy là lãnh cù cũng không cấm mặt già ửng đỏ, trong lòng có chút lửa giận đốt cháy. Tưởng hắn lúc trước thân là Tuyết Quốc quốc sư, một người dưới vạn người phía trên, toàn bộ Tuyết Quốc ai dám đối hắn bất kính? Ai dám can đảm cho hắn sắc mặt xem?

Lãnh cù tay áo nội bàn tay nắm chặt, cuối cùng đem trong lòng lửa giận đè ép đi xuống, cười nói:” Nếu Hoàng Thượng vô tình, như thế cũng là lão thần vượt qua. “Hắn quay đầu đối còn trên mặt đất quỳ lãnh giặt nhi nói:” Giặt nhi, lui xuống đi! “

Lãnh giặt nhi nghe vậy một chút ngẩng đầu, hai tròng mắt nội chớp động một ít thủy quang, căn môi dưới bộ dáng để lộ ra trong lòng không cam lòng. Nàng đầu tiên là nhìn lãnh cù liếc mắt một cái, sau đó như là hạ quyết tâm, đột nhiên thẳng khởi vòng eo nhìn về phía thượng vị Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, khỏ thanh nói:” Hoàng Thượng, giặt nhi dung mạo đích xác so ra kém ở Hoàng Thượng trong lòng ngực vị này tỷ tỷ, chính là giặt nhi ánh mắt đầu tiên nhìn đến Hoàng Thượng, liền đã là khuynh tâm. Giặt nhi không cầu vinh hoa phú quý, chỉ cầu có thể hầu hạ ở bên người Hoàng Thượng, thỉnh Hoàng Thượng xem ở giặt nhi này phiền không tì vết thiệt tình thượng, nhận lấy giặt nhi đi. “

”Phốc. “Chính uống một ngụm nước canh mộc hương thỉnh linh nghe đến những lời này, gặp nạn phun tới, sắc mặt cổ quái nói thầmm,” không tì vết..... Thiệt tình? “

Thượng vị, dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm ánh mắt chuyển hướng về phía nàng, nhàn nhạt hỏi:” Khuynh tâm, liền phải nhận lấy người? “

Như vậy, có phải hay không sau này sở hữu nhìn thấy Cô Hồng liền liếc mắt một cái khuynh tâm nữ tử, đều phải thâu hạ không thành?

Lãnh giặt nhi dư quang trộm nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, buông xuống trong mắt hiện lên một tia ghen tỵ, nhẹ nhàng mềm mại thấp giọng nói:” Tỷ tỷ, Hoàng Thượng còn không có nói chuyện đâu, người sao lại có thể cướp nói đi? “

Đường Niệm Niệm không hề xem nàng, nghiêng mắt hướng về Tư Lăng Cô Hồng đạm nói:” Đem bọn họ đều xử lý đi. “

Từ sinh hạ ngoan bảo sau, nàng tu vi cũng tới rồi Kim Đan sơ kỳ, tiến giai không ngừng là tu vi còn có tâm cảnh. Đối với giống lãnh giặt nhi như vậy nữ tử, ở trong mắt nàng căn bản là không đáng giá nhắc tới, liền đối thủ cũng coi như không thượng, căn bản là không cần cố sức đi để ý nàng.

”Hào. “Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười đáp lời, như cũ là duy độc đối nàng ôn nhu.

Hai người như thế bình đàm đối thoại, rơi vào lãnh cù đám người trong tai lại giống như sấm sét. Bọn họ lại không phải ngốc tử, nơi nào sẽ nghe không hiểu Đường Niệm Niệm trong miệng nói muốn xử lý rốt ‘ bọn họ ’ là ai, Tư Lăng Cô Hồng một tiếng trả lời, liền đưa bọn họ đẩy vào vạn kiếp bất phục nơi.

&nbs

.....

p; hướng hồ, này xử lý rốt cuộc là xử lý như thế nào, bọn họ cũng khó có thể tưởng tượng, nếu chỉ là triệt quan cũng liền thôi, nếu là muốn bọn họ tánh mạng.....

Nháy mắt, nguyên Tuyết Quốc các đại thần đều đứng lên, không tiếng động ăn ý đem lãnh cù làm dẫn đầu, rốt cuộc những người này bên trong liền lãnh cù thực lực tối cao. Lãnh cù tuy không muốn làm chim đầu đàn, chỉ là Đường Niệm Niệm trong miệng ‘ bọn họ ’ thấy thế nào đều định là có hấn nơi, cái này làm cho hấn như thế nào có thể bình tĩnh.

”Hoàng Thượng, ngài thỉnh bớt giận. “Lãnh cù như cũ cung kính, nói:” Lão thần cháu gái niên thiếu không hiểu chuyện, chọc giận Hoàng Thượng, tự nên bị phạt, lão thần này liền làm người đem nàng mang về, nhất định hảo sinh quản giáo. “

Hấn nói xong, liền đối với trên mặt đất lãnh giặt nhi làm một cái mắt kỳ.

Lãnh giặt nhi cắn chặt cánh môi, phục tháp nói:” Là thần nữ sai, mong rằng Hoàng Thượng thứ tội! “

Ngay sau đó liền thấy đại điện ngoại đi tới hai gã thị vệ, đồng loạt đem nàng giá lên, mang ra điện phủ trong vòng.

Như vậy biến hóa, rước lấy chỉ có phía trước tam trên bàn mọi người đăm mục, hoặc là lãnh đăm cười. Thật sự là như vậy kết quả, ở lãnh giặt nhi vừa mới xuất hiện, bọn họ cũng đã dự đoán tới rồi.

Đối với lãnh cù đám người lúc này khẩn trương cẩn thận, tựa hồ chạm vào là nổ ngay bộ dáng, Lý Cảnh mọi người cũng không có nửa điểm phản ứng. Thực lực hoàn toàn chênh lệch, làm những người này ở bọn họ trong mắt, căn bản không hề uy hiếp chi lực.

”A ~ a..... Oa ha ~ “Liền tại đây phiến có chút quỷ dị mạc danh không khí, hài tử thanh thúy thuần tịnh tiếng nói truyền vào mọi người trong tai.

Tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến kia người mặc một bộ bạch đế kim thêu tiểu bào, giống như người ngọc giống nhau ngoan bảo. Lúc này hấn chính mềm như bông ngòi dưới đất, khuôn mặt nhỏ trắng nõn trung lộ ra nòng đậm trứng đỏ bưng, như là có thể véo ra thủy tới. Một đôi yêu dị con người hơi nước sương mù mờ mịt mờ to, màu son miệng nhỏ lúc đóng lúc mở. Ở hấn hai chỉ tay nhỏ còn ôm một cái bầu rượu, xem hấn lúc này bộ dáng này, làm mọi người toàn nghĩ đến đây mặt rượu, sợ là đã sớm bị hấn uống vào trong miệng.

”Cách ~ “Ngowan bảo nho nhỏ hai vai run lên, một cái rượu cách từ hấn cái miệng nhỏ đánh ra tới.

Hấn chép chép miệng nhỏ, đầu nhỏ lúc ẩn lúc hiện, đem lúc này chính buồn cười nhìn mọi người xem ở trong mắt, mê mang chớp chớp con người, như là nghi hoặc giống nhau,” a a? A? “

”Phốc! “

”Xì! “

Từng tiếng cười liên tiếp vang lên, bọn nữ tử nhìn hấn ánh mắt lóng lánh vô cùng sáng rọi, thậm chí làm người có một cỗ sói đói thấy tiểu sơn dương cảm giác.

”A ~ cách! “Ngoan bảo nhíu nhíu cái mũi nhỏ, sau đó lung lay từ trên mặt đất đứng lên. Rung đùi đắc ý khắp nơi nhìn xung quanh, rồi cuộc nhìn đến thượng vị Đường Niệm Niệm sau, liệt khai tiểu môi cười ngây ngô cười ngây ngô cười rộ lên, bước hai chỉ chân ngắn nhỏ, hướng nàng phương hướng đi,” a a ~ a, cách! “

Này thật là đi ba bước đánh một cách, kia so với bình thường càng lay động tiểu thân mình, làm người buồn cười đồng thời lại càng thêm lo lắng hẳn sẽ té ngã.

Đường Niệm Niệm trong mắt chớp động ý cười, liền nhìn hẳn hướng về chính mình đi.

Này một đường, ngoan bảo có thể nói là đi được khúc chiết, một cái lay động, toàn bộ tiểu thân mình liền thay đổi cái phương hướng. Đôi mắt chớp lại chớp không có tìm được Đường Niệm Niệm thân ảnh, này liền lại khắp nơi nhìn xung quanh, thẳng đến lại nhìn đến nàng sau, lại tiếp tục đi trước.

Mãi cho đến hẳn đi đến Đường Niệm Niệm bên người, toàn bộ điện phủ nội đều không có bất luận kẻ nào phát ra âm thanh.

”A ô ~ “Ngoan bảo chớp chớp mắt, hoảng đầu óc hướng Đường Niệm Niệm vươn hai chỉ tay nhỏ,” a..... A ~ cầm cầm..... Nhưõng cầm a, cách! “

Đường Niệm Niệm sóng mắt nhất định, này liền vẫy tay một cái đem ngoan bảo ôm ở trong lòng ngực, nghiêm túc hỏi:” Ngoan bảo nói cái gì? “

”Cách, cầm..... Nang, a a ~ “Ngoan bảo thủy mênh mông đôi mắt nhìn Đường Niệm Niệm chớp lại chớp.

Thân thân mẫu thân như thế nào có tam khuôn mặt? Ngõ, càng nhiều!

Ngoan bảo lại đầu nhoáng lên, như là bị cái gì thật mạnh đè ép một chút, này liền quay đầu bên kia, thấy được Tư Lăng Cô Hồng, trong

ánh mắt lại nhấp nhoáng nghi hoặc.

Người xấu, người xấu cũng có thật nhiều, a a..... Một cái người xấu liền cùng ngoan bảo cướp tân nhân mẹ ruột thân, nhiều như vậy..... Nhất định sẽ đem thân thân mẫu thân hoàn toàn cướp đi!

Đường Niệm Niệm liền nhìn ngoan bảo ngây thơ đôi mắt trừng mắt Tư Lăng Cô Hồng, hai chỉ tay nhỏ ở giữa không trung đơng đũa, như là ở bắt lấy cái gì, lại hoặc là..... Đánh cái gì?

Bất quá một hồi, hấn liền nhắm hai mắt lại, nằm ở nàng trong lòng ngực nặng nề ngủ qua đi.

”Cô Hồng. “Đường Niệm Niệm thấp giọng kêu, mỉm cười đôi mắt nhìn trong lòng ngực ngoan bảo, ngón tay lại nhẹ nhàng bắn một chút hấn tận trời biển.

Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên minh bạch nàng ý tứ, nhìn trong lòng ngực nàng trên mặt tươi cười, đảo qua liếc mắt một cái nàng trong lòng ngực ngủ nhan thuần tịnh điềm tĩnh ngoan bảo, môi hàm cười nhạt. Này liền từ trên chỗ ngồi đứng dậy, ôm chính mình thể nhi hướng nội điện đi đến.

Hấn thân ảnh thực mau ở mọi người trước mắt ly

.....

Đi, lãnh cù muốn mở miệng nói cái gì đó, lại không biết như thế nào ngẩng đầu lên, cuối cùng chỉ có thể trơ mắt nhìn hấn bóng dáng hoàn toàn biến mất.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Cầu phiếu! Thân ái! Cầu duy trì! Trang chủ đã bị nhị liền bạo, không cần lại tiếp tục bạo đi xuống a ~ (>_<) ~

.....

-----oOo-----

Chương 94: truyền kỳ bắt đầu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Lúc này, điện phủ nội cũng chỉ dư lại Tư Lăng Cô Hồng trực hệ cấp dưới, còn có nguyên Tuyết Quốc đại thần quyền quý, hai bên nhân mã đều lẫn nhau không tiếp xúc. Mạ Mã bá 癸 Hiểu hoặc là nên nói, nguyên Tuyết Quốc đại thần quyền quý nghĩ tới tới lôi kéo làm quen, Thù Lam, Lý Cảnh đám người cũng không thèm để ý. Như thế như vậy, này đó đại thần quyền quý cũng là hảo mặt mũi người, nơi nào còn sẽ đi làm này đó nhiệt mặt dán người lãnh mông sự tình.

Yến hội, bởi vì Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, ngoan bảo ba người rời đi, thiếu vài phần lạc thú, lại cũng nhiều một ít tự tại nhẹ nhàng.

Liên Kiều trước hết kêu to nói:” Ngoan bảo thiếu chủ hảo đáng yêu, ta muốn ôm ôm! “

Mộc hương đồng dạng đầy mặt khát vọng biểu tình, liên thanh nói:” Đúng vậy, đúng vậy, hảo đáng yêu! “

”Chi chi chi! “Đang ngồi ở các nàng trung gian Bạch Lê kêu to một tiếng, hồ ly trên mặt thoát nhìn tựa hồ có chút bất mãn. Như vậy biểu tình nếu là biểu hiện ở người trên người nói, chỉ sợ càng như là..... Ghen?

Nó cái này kêu gọi thanh âm xuất hiện, Liên Kiều cùng mộc hương tự nhiên liền chú ý tới. Liên Kiều lập tức cười nói:” Ha hả, tiểu bạch lê ghen tị đâu, ân, tiểu bạch lê yên tâm, chẳng sợ ngoan bảo thiếu chủ nhiều đáng yêu, chúng ta cũng sẽ không quên người. “

”Đúng vậy! “Mộc hương duỗi tay liền ở nó trên người vuốt ve, cười nói:” Tiểu bạch lê chính là chúng ta tiểu bảo bối đâu! “

”Chi ~ “Bạch Lê trên mặt làm như có chút cố mà làm tiếp nhận rồi hai nàng cách nói.

Bất quá.....

Tiểu bảo bối?

Bạch Lê một đôi hẹp dài hồ ly trong mắt chớp động ba quang, có chút thâm thúy ý cười, tựa hồ ở kế hoạch cái gì âm mưu giống nhau.

Đối diện xà quái ngấm nó liếc mắt một cái, lại đảo qua chính cười đến vui vẻ Diệp thị tỷ muội hai người, xà đồng huyết quang tràn ngập. Xà khẩu một xả, tựa ở cười nhạo cái gì.

Mộc Linh Nhi lúc này cũng thấp thấp cười nói:” Đúng vậy, tiểu a Nạp La thật sự hảo đáng yêu, Linh nhi cũng rất thích, hảo muốn ôm một ôm. “

Thù Lam tùy theo liền phát ra một tiếng cười khẽ, nhẹ giọng trêu đùa:” Như vậy thích, không bằng chính mình sinh một cái đi? “

Lời vừa nói ra, mấy nữ sắc mặt đều là đỏ lên. Mộc Linh Nhi tuổi còn nhỏ, vốn là dễ dàng thẹn thùng, Diệp thị tỷ muội nhưng không giống nhau, này ngượng ngừng bất quá chột lóe mà qua. Sau đó hai tỷ muội liền cùng nhau đối với Thù Lam tương phản cười nói:” Muốn nói sinh hài tử, Thù Lam nên là trước hết mới là, chúng ta còn chờ xem đâu! “

Thù Lam bị các nàng như vậy vừa nói, con người chính là hơi hơi trờng, hóa đi ngày thường ở Chu Diệu Lang nơi nào học được trầm ổn, hiển lộ ra một ít tiểu nữ nhi tâm tính tới, lật lọng nói:” Như thế nào theo ta trước? “

Liên Kiều nháy mắt, cười hì hì nói:” Nơi này, người nhất lớn tuổi, như thế nào không người trước. “

”Hào a người, người đây là đang nói ta tuổi lớn? “Thù Lam làm bộ như là muốn đánh nàng, trên mặt lại tất cả đều là ý cười.

”Không dám! Không dám! Chúng ta cũng không dám a ~ “Mộc hương liền cười, đầy mặt đáng thương xin tha.

Không cần thiết một hồi, này trên bàn chính là các nàng mấy nữ cười vui thanh, Chiến Thương Tiễn dám người thỉnh thoảng nhìn, bên miệng cũng là không khỏi biểu lộ ý cười, lúc sau một đám nam tử cũng lo chính mình uống rượu nói chuyện phiếm lên.

Bọn họ bên này nhưng thật ra vui vẻ vô cùng, lãnh cù bên kia lại là ám trầm rất nhiều, mỗi người sắc mặt đều không thể nào đẹp. Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng theo như lời câu nói kia, cùng hai người ở đại điện thượng biểu hiện, đều làm cho bọn họ lo lắng sốt ruột.

”Lãnh quốc sư, người xem này..... Nếu là Hoàng Thượng thật sự đem chúng ta toàn bộ mất chức, kia nhưng như thế nào cho phải. “Nguyên Tuyết Quốc thừa tướng hướng lãnh cù buồn rầu nói, trên mặt biểu tình rất là oán giận,” này phiến thổ địa vốn chính là chúng ta Tuyết Quốc thổ địa, hiện giờ bị bọn họ cướp đoạt, thế nhưng còn muốn đem ta chờ chỗ, xử lý? Kia không phải hoàn toàn muốn đem chi chiếm cho riêng mình sao? Này thật sự là cường đạo, dã man cường đạo! “

Lãnh cù mắt lạnh lẽo xem hắn, đừng tưởng rằng hắn không biết này đàn nguyên Tuyết Quốc đại thần suy nghĩ cái gì. Hiện giờ bày ra một bộ như thế bi thống oán giận sắc mặt tới, trong lòng bất quá là bởi vì sợ hãi chính mình vinh hoa phú quý cùng tánh mạng bị đoạt mà thôi.

”Cường đạo? Hừ! “Hắn cười lạnh một tiếng, đối thừa tướng lạnh lùng nói:” Được làm vua thua làm giặc, người nếu có bản lĩnh, kia liền giết bọn họ, chính mình thành hoàng cũng cũng không không thể. “

Thừa tướng vừa nghe, già nua khuôn mặt đỏ lên, run run môi khẩu, tựa muốn nói cái gì, lại không dám nói ra khẩu.

Lãnh cù chút nào không để ý tới hấn, ngòi trở lại vị trí thượng, trong lòng một mảnh bực bội.

Lúc này, một bên khác.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm cùng ngoan bảo, chính trở lại hoàng đế cư trú cung điện. Nơi này tên thật vì tuyết ương cung, lúc này đã bị sửa tên kinh hồng cung. Bên trong sớm đã bị Thù Lam đám người thu thập hảo, hết thảy trang trí giường chăn đều bị đã đổi mới, đúng là Đường Niệm Niệm một nhà ba người ở Tuyết Diên Sơn Trang sử dụng đồ vật.

Đương Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh mới vừa bước vào kinh hồng cung cửa cung, Đường Niệm Niệm cũng tùy theo liền nhìn đến trước mắt một màn ——

Lãnh giặt nhi người mặc một bộ tuyết trắng vân sa, vân sa nông cạn, căn bản là che không được nàng kia pháp phòng quyền rũ

.....

Dáng người, như ẩn như hiện chọc người vô tận ảo tưởng, đủ để cho nam tử tâm loạn thần trì. Nàng một đầu tóc đen cũng rối tung xuống dưới, chỉ là hiện giờ lại có chút tán loạn, nghĩ đến là vừa rồi làm cái gì kịch liệt giãy giụa.

Như thế giả dạng nàng đã bị hai gã bạch y thị nữ bắt, một người thủ sẵn nàng một con cánh tay, làm nàng quỳ trên mặt đất tránh thoát không được, lúc này chính nghe được nàng có chút khích lệ gầm nhẹ:” Buông ta ra, buông ta ra, ông nội của ta là đương triều quốc sư, là thiên sư cường giả, các người đối với ta như vậy, hấn nhất định sẽ không buông tha các người! “

Hai gã bạch y thị nữ không có bất luận cái gì phản ứng, đương nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh sau, này liền giá lãnh giặt nhi, khom người hành lễ nói:” Nô tỳ tham kiến Hoàng Thượng, hoàng hậu, thái tử điện hạ. “

Từ vào trong hoàng cung, này đàn nguyên bản Tuyết Diên Sơn Trang tỳ nữ đều tự giác sửa miệng, không có nửa phần mới lạ.

Hai nàng thanh âm bưng tỉnh lãnh giặt nhi, nàng nâng lên khuôn mặt, đương nhìn đến đêm trăng hạ Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh, kia trương dung nhan vào lúc này đêm tối dưới ánh trăng, so với ở đại điện dưới ánh đèn càng thêm tuấn mỹ tuyệt luân, kia phân rêu rất yên tĩnh phong hoa cũng là như thế.

Lãnh giặt nhi sắc mặt tức khắc đỏ bưng một mảnh, đôi mắt nhiễm thủy sắc, bao hàm xuân ý, si mê nhìn Tư Lăng Cô Hồng, thấp thấp kêu:” Hoàng..... Hoàng Thượng..... “

Bên trái bạch y thị nữ trong mắt hiện lên một sợi khinh thường cùng bất đắc dĩ, bình tĩnh bẩm báo nói:” Bẩm báo Hoàng Thượng, tên này nữ tử thông qua mật đạo, ban đêm đột nhiên xâm nhập kinh hồng cung tâm điện, dục nặc tàng Hoàng Thượng giường nội, bị Tuyết Tân đại nhân bắt được ném ra tới, nô tỳ hai người đem này khẩu lưu ở chỗ này, chờ Hoàng Thượng xử trí. “

Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái liền nhìn ra lãnh giặt nhi trúng dục vật dấu hiệu, ánh mắt lại đầu hướng nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng chuẩn bị đi trước tâm điện, sóng mắt chợt lóe, đối mặt lãnh giặt nhi đạm nói:” Người ở trong phòng hạ dục. “

Lãnh giặt nhi trong cơ thể xuân (cảm) dục bồn vẫn luôn bị nàng dùng nguyên lực áp chế, lại là ở đột nhiên nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng thời điểm một chút thất thần, nguyên lực khống chế cũng là buông lỏng, này vẫn luôn bị áp chế xuân (cảm) dục dục hiệu cũng tự nhiên càng thêm mãnh liệt ăn mòn tới rồi nàng toàn thân. Lúc này nàng đầu nóng lên, ngay cả Đường Niệm Niệm lời nói đều nhất thời không có nghe rõ, chứa đầy xuân ý ánh mắt thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng. Cố tình bị hai gã thị nữ áp chế vô pháp tới gần, thân thể tranh luận nại vận vẹo lên.

Chỉ thấy nàng lúc này trang phục, hơn nữa hiện tại động tác, biểu tình, nếu là bình thường nam tử chỉ sợ đã sớm khó nhịn không được phác tới.

Đường Niệm Niệm ngón tay nhẹ đan, liền đem trước mắt lãnh giặt nhi con người mê hạt, đan nói:” Đưa nàng đi giải độc. “

Hai gã bạch y thị nữ liền nhìn trên mặt nàng bình tĩnh mình tôi, nếu là chỉ xem nàng bộ dáng, thật làm người cảm thấy nàng là hảo tâm làm các nàng mang theo lãnh giặt nhi đi lấy đan dược giải độc. Chính là hai người tuy rằng không có cùng Đường Niệm Niệm nhiều ở chung nhiều ít, lại cũng nghe nói qua nàng tính tình, đối này có điều hiểu biết, bằng không cũng sẽ không an bài các nàng tới hầu hạ.

Chủ mẫu tính tình..... Làm như thực mang thù.

Này nữ tử chính là chạy thượng chủ tử giường, còn hạ dược muốn cùng chủ tử hành phòng.

Chủ mẫu sẽ lòng tốt như vậy thả nàng?

Hai gã bạch y thị nữ liếc nhau, lại sợ chính mình hiểu sai ý, bên trái kia thị nữ thấp giọng cung kính nói:” Nô tỳ biết được ngoài cung không xa có chỗ ‘ xuân ý lâu ’, nô tỳ hai người này liền mang theo nàng này qua đi? “

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ lông mi, một tức sau sáng tỏ, hỏi:” Thanh lâu? “

Thị nữ yên lặng gật đầu.

Đường Niệm Niệm đan” ân “Một tiếng.

Hai gã thị nữ này liền áp lãnh giặt nhi hành lễ lui đi ra ngoài.

Kính hồng cung tấm điện sương phòng nội, đương Tư Lăng Cô Hồng đẩy ra cửa phòng khi, một cổ ngọt nị thanh u chi khí liền truyền vào hai người miệng mũi trong vòng.

Đường Niệm Niệm bàn tay vung lên, trong phòng cửa sổ gần như mở ra, bên trong bỗng không thuộc về hai người yêu thích hương vị cũng nhanh chóng từ tứ phía cửa sổ trôi đi. Đến nỗi mùi hương

ngọn nguồn lưu hương, cũng một chút bị nàng cấp dễ dàng hủy diệt. Một cái tân lưu hương xuất hiện, từ bên trong phiêu ra thanh đạm đến hương vị.

Đường Niệm Niệm thân mình khẽ nhúc nhích hạ, Tư Lăng Cô Hồng liền buông ra tay, nhìn nàng đi đến giường bên cạnh, vung tay lên đem bên trong bắt đầu chuẩn bị tốt chần gắm đổi đi, lúc này mới đem trong lòng ngực ngoan bảo nhẹ nhàng đặt ở mặt trên.

Đãi làm xong này đó, Đường Niệm Niệm cúi đầu nhìn mắt ngoan bảo, chỉ thấy hấn màu son cái miệng nhỏ lấm bầm một chút, này liền ở mềm mại trong chần gắm cọ cọ, toàn bộ liền oa ở bên trong ngủ đến an tĩnh thơm ngọt.

”A. “Đường Niệm Niệm khõe môi hơi cười, thích khẽ cười một tiếng.

Ngay sau đó, nàng liền cảm giác được trên eo lại lần nữa bị một đôi cánh tay ôn nhu vòng lấy, hõm vai thượng truyền đến quen thuộc trọng lượng, còn có Tư Lăng Cô Hồng réo rắt trung phiếm một chút nhẹ ách tiếng nói,” Niệm Niệm..... “

Này một tiếng thấp thấp kêu to, tại đây có chút tối tăm phòng nội, có vẻ phá lệ mê hoặc động lòng người.

Đường Niệm Niệm bị hấn hơi thở chạm được vành tai hơi hơi nhiễm hồng nhuận, nàng mặt bên nhìn lại, vừa lúc đối cấp trên lăng Cô Hồng một đôi ở tối tăm trung càng thêm thâm thúy con người, thanh ảnh che hạ, bên trong lưu động ba quang giống như nguyệt hoa.

&

.....

Chỉ là liếc mắt một cái, nàng liền nhìn ra hấn đáy mắt ý tứ, trong lòng hơi hơi nháy dựng,” Cô Hồng? “

Tư Lăng Cô Hồng buông xuống con người nhìn nàng, nhẹ giọng nói:” Ta đói bụng. “

Đường Niệm Niệm ngẩn ra, sau đó liền nghĩ đến chính mình ở trong yến hội đối ngoạn bảo lời nói. Nhìn này sẽ Tư Lăng Cô Hồng thần dung cùng ánh mắt, lại quay đầu lại nhìn thoáng qua đang ở trên giường ngủ ngon lành ngoạn bảo. Lúc này mới đôi tay ôm lấy Tư Lăng Cô Hồng vòng eo, ngược mắt nói:” Nơi này ngoạn bảo ở. “

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng nhẹ dương, ôm nàng nâng bước hướng trác điện đi đến, ở nơi đó là một gian xử lý sự vật thư phòng, lại cũng có hơi làm nghỉ ngơi giường. Thù Lam đám người đặc biệt cẩn thận, toàn bộ kinh hồng trong cung đều làm xử lý, đặc biệt là hai người cư trú tấm điện càng là như thế, thư phòng này cũng không ngoại lệ.

Tư Lăng Cô Hồng bước vào này nội, một cúi đầu liền hàm chứa trong lòng ngực người cánh môi, đem nàng mềm nhẹ đặt ở giường phía trên, cúi người đè ép đi lên.

Đường Niệm Niệm con người nhẹ nhú lại, mở ra cái miệng nhỏ liền cùng hân hơi thở giao hòa ở bên nhau.

Hai người từ lúc bắt đầu thân mật ôn nhu đến sau lại cuồng loạn, lực trọng tiếng thở dốc cùng nữ tử tô người cốt tủy ngâm khế tùy theo vang lên, ở tối tăm thư phòng nội xâm nhiễm một tầng ái muội hoan (cảm) mỹ hơi thở.

Từ sinh hạ ngoạn bảo sau, hơn nữa ngoạn bảo ái dính Đường Niệm Niệm, hai người liền không còn có hành quá phòng sự. Lần này thân cận, so với ngày xưa đều phải cuồng nhiệt.

Thẳng đến kết thúc, Đường Niệm Niệm còn oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực thở hổn hển, hai mắt mê mang, thật lâu không có phục hồi tinh thần lại.

Tư Lăng Cô Hồng tắc một tay ôm nàng, một tay nhẹ nhàng duỗi tay vì nàng xoa bóp vòng eo, giảm bớt trên người nàng mỗi mệt.

”Cô Hồng, “Đường Niệm Niệm thấp mở miệng, thanh âm khàn khàn nhẹ nhàng chậm chạp, một hồi mới ngẩng đầu nhìn về phía hân,

nói:” Hoàng Thượng, muốn hậu cung 3000? “

Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu ở nàng bình tĩnh hơi lóe con ngươi khẽ hôn một cái, thấp giọng nói:” Sẽ không. “

”Niệm Niệm, chỉ có Niệm Niệm. “Hắn đầu một lui, chỉnh trương khuôn mặt liền hoàn toàn cùng nàng mặt đối mặt nhìn, một đôi nửa đêm thủy nguyệt con ngươi chuyên chú nhìn nàng, nói:” Sẽ không lại phát sinh hôm nay sự. “

Đường Niệm Niệm khước miệng tự nhiên giơ lên, nghiêm túc gật đầu, đậm nói:” Ân, sẽ không. “

Tư Lăng Cô Hồng liền nhìn nàng còn nhiễm tình sau mị sắc kiều nhan, lúc này giơ lên này nói tươi cười. Con ngươi lại hơi một thâm, tay liền đem nàng ôm sát, một tay phủng nàng đầu tới rồi ngực, nói:” Niệm Niệm ngủ. “

Hắn thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp mềm nhẹ, kia hoặc nhân ma lực làm người vô pháp chống cự.

Đường Niệm Niệm lông mi rũ rũ, toàn thân mỗi một hơn nữa hắn lúc này truyền vào trong tai thanh âm, làm nàng một cổ buồn ngủ ăn mòn toàn thân, từ cái mũi phát ra một tiếng mông lung theo tiếng, này liền dựa vào trong lòng ngực hắn ngủ say đi xuống.

Đương nàng ý thức dần dần tan đi thời điểm, lại là mơ hồ cảm thấy chính mình tựa hồ có cái gì quên mất giống nhau.

Chỉ là, lúc này nàng đầu hỗn độn, như thế nào đều tìm không thấy về điểm này linh quang, chờ nàng hoàn toàn đã ngủ, cũng không nghĩ tới chính mình rốt cuộc xem nhẹ cái gì.

Ngày thứ hai, đương Đường Niệm Niệm ở một trận hài tử tiếng gào trung mê mang mở hai mắt, sau đó ở đã thượng xong lâm triều trở về Tư Lăng Cô Hồng thân thủ hầu hạ hạ hạ, mặc xong rồi xiêm y, rửa mặt chải đầu hảo khuôn mặt. Hoàn toàn thanh tỉnh sau đã là bị Tư

Lăng Cô Hồng ôm vào trong ngực, ngồi ở một bàn đồ ăn sáng trước mặt.

Lúc này, nàng chỉ cảm thấy đến bên trái tay áo bị lôi kéo, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ăn mặc một kiện tuyết trắng lam thêu tiểu bào ngoan bảo liền đứng ở nàng bên cạnh ghế trên, hai chỉ tay nhỏ xả gấu gao túm nàng xiêm y, cặp kia ngập nước con người chớp động bất mãn thương tâm.

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ nhàng run lên, đáy mắt hiện lên tỉnh ngộ. Nàng lúc này mới suy nghĩ cẩn thận đêm qua nàng tựa xem nhẹ chính là sự tình gì, đúng là kia đơn độc ngủ ở tấm điện nội giường ngoan bảo.

Hắn này vừa tỉnh tới nếu là không có nhìn đến bên người thân ảnh của nàng, chỉ sợ lại muốn làm âm ỉ đi lên.

Quả nhiên, hôm nay buổi sáng ngoan bảo đích xác náo loạn, chỉ là ở vào sơ tỉnh hoảng hốt trạng thái Đường Niệm Niệm cũng không có chú ý đến, này liền làm hắn hiện tại càng thêm thương tâm khổ sở.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh há mồm ăn xong Tư Lăng Cô Hồng uy lại đây một ngụm ấm áp cháo thủy, dưới tay đem đặt ở ngoan bảo trước mặt một chén nãi tương bưng lên tới, cũng liền tự mình đào một muống uy đến hắn bên môi.

Nàng luôn luôn đều là hành động phái, này liền tự mình uy thực làm bồi thường.

Ngoan bảo yêu dị thuần tịnh con người lập tức sáng ngời, bên trong thương tâm khổ sở tới nhanh chóng đi cũng nhanh chóng vô cùng, này liền đầy mặt vui mừng, ngoan ngoãn theo Đường Niệm Niệm động tác cái miệng nhỏ lúc đóng lúc mở.

Thù Lam đi tới thời điểm nhìn đến đó là trước mắt này một nhà ba người cho nhau uy thực một màn, trong lòng một nhạc, khóe miệng liền nổi lên ý cười, bất động thanh sắc đứng ở một bên.

Một đống đồ ăn dùng xong thời gian đầu đã hoàn toàn dâng lên, Đường Niệm Niệm nhậm Tư Lăng Cô Hồng vì nàng chà lau cánh môi, hỏi:” Gần nhất rất nhiều chuyện phải làm? “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng thấp giọng đáp lời, hàm dưới gác ở nàng hõm vai, ngửi được đó là trên người nàng đặc có thanh hương.

.....

Từ hấn quyết định muốn lấy được này thiên hạ sau, liền chú định hấn muốn bận rộn bắt đầu.

”Ta cùng nhau. “Đường Niệm Niệm sườn nâng lên con ngươi, mình tôi như hắc diệu thạch giống nhau con ngươi, làm người cảm thụ một cỗ không được xía vào nghiêm túc kiên trì.

Tư Lăng Cô Hồng khước môi một câu, không hề chần chờ mỉm cười đồng ý,” hảo. “

Này không ngừng là hấn đối nàng hữu cầu tất ứng sủng ái, càng là hai người càng ngày càng tương dung tâm thần lý giải. Hấn vẫn luôn đều biết, nàng đều không phải là một cái chỉ có thể giấu ở nam tử sau lưng, bị cưỡng chiều che chở vô ưu thiên chân nhược nữ tử. Nàng là có thể cùng hấn sóng vai cùng nhau đối mặt tùy ý sự tình, có thể cùng hấn cùng nhau phúc họa cùng chung nữ tử, bọn họ sinh mệnh hồn phách đều đã buộc chặt ở bên nhau.

Đường Niệm Niệm được đến đáp án, đạm tĩnh dung nhan thượng cũng giờ lên tươi cười.

”A a oa! “Ngoan bảo tiếng kêu truyền đến, hấn tay nhỏ gắt gao túm Đường Niệm Niệm xiêm y, phồng lên hai má đem hấn khuôn mặt nhỏ hóa thành bạch diện bánh bao giống nhau, yêu dị đồng tử nội chớp động sáng rọi, lại là đồng dạng tràn đầy kiên trì.

Ngoan bảo cũng phải đi, ngoan bảo mới sẽ không làm thân thân mẫu thân đơn độc cùng người xấu ở bên nhau đâu!

”Hảo, ngoan bảo cùng nhau. “Đường Niệm Niệm mỉm cười gật đầu, ngón tay lại thói quen đan quá hẳn trên đầu tận trời biện.

Buổi chiều khi, Niệm Quốc hoàng cung tuyết minh cung.

Sớm tại trong đó chờ Lý Cảnh, Triệu Thiết, Thư Tu Trúc, Tổng Quân Khanh, Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích, Mộc Linh Nhi, Liên Kiều, mộc hương đám người, nghe được ngoài cửa truyền ra thông dẫn âm sau, này liền quay đầu hướng cửa nhìn lại. Đường nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm cùng ngoan bảo tiến vào khi, chẳng những không có nửa phần kinh ngạc, trên mặt càng nhiều còn lại là hiểu rõ.

Chín người đồng thời hành lễ, ra tiếng nói:” Vi thần tham kiến Hoàng Thượng, hoàng hậu, thái tử điện hạ. “

Bọn họ trên mặt đều là túc mục, chẳng sợ đã thay đổi xưng hô, đối ba người tôn kính nửa phần không giảm.

Tư Lăng Cô Hồng ngồi trên thượng cấp cự ghế, làm Đường Niệm Niệm ngồi ở chính mình trong lòng ngực, tay duỗi ra là được vân nước chảy đem ngoan bảo đưa ra Đường Niệm Niệm ôm ấp, đặt ở trước mặt bàn dài án kỉ thượng, đối phía dưới mọi người đạm” ân “Một tiếng.

Ngoan bảo bĩu bĩu môi, vừa mới mở ra một ít, còn không có kêu ra tới, liền thấy Đường Niệm Niệm vươn một bàn tay chỉ đưa cho hẳn. Hẳn này liền vươn hai chỉ tay nhỏ đem chi phủng trụ, như là phủng một kiện cái gì trân bảo giống nhau, khuôn mặt nhỏ này liền dào dạt khai tươi cười.

Phía dưới mọi người này cũng đứng thẳng thân mình, Thư Tu Trúc đi lên trước một bước, bằng phẳng nói:” Hồi bẩm Hoàng Thượng, Niệm Quốc quan viên vi thần đã xử lý, nên lưu lại lưu lại, nên hủy diệt một tấn hủy diệt. “

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa có bất luận cái gì tỏ vẻ, Thư Tu Trúc bọn người minh bạch hẳn tính tình, nếu có vấn đề hẳn sẽ tự mở

miệng, này liền tiếp tục đem xử lý sự tình nhất nhất nói ra:” Hủy diệt người, vi thần đều đã đưa bọn họ hành vi phạm tội công bố đi ra ngoài, lưu lại quan viên toàn vì nước nội bá tánh kính yêu thanh quan, như thế cũng hảo trấn an bá tánh cảm xúc. “

Theo hần lời nói đình chỉ, Tổng Quân Khanh tùy theo tiến lên, cười nói:” Vi thần đã dán ra hoàng bằng, quốc gia chiêu mới, vô luận nam nữ đều có thể nhập khảo, năng giả cư chi. “

Liên Kiều cười hì hì nói:” Thuộc..... Khụ! Vi thần hai người cũng đã bắt đầu xử lý công vụ, chắc chắn sự tình làm tốt. “

Mộc hương cũng cười hì hì gật đầu, vuốt ve trên vai Bạch Lê da lông. Hiện giờ mặc kệ là Bạch Lê vẫn là xà quái, Lục Lục đều bị phong làm thánh trước ngự thú, có thể mang theo vào triều đường, hành tấu hoàng cung.

Chiến thiên kích cười nói:” Vi thần đã đem Mộc Sâm quốc nạp lỗ phân một vạn nhập Ngự lâm quân, còn lại bảy vạn biên vi tam quân, huyền chiến quân, mà chiến quân, thiên chiến quân. “

Hần lời này ra tới thời điểm, Lý Cảnh đám người sắc mặt bất động, trong lòng còn ở một mảnh cảm thán kính nể. Này Mộc Sâm quốc toàn bộ nhân dân bất quá tiếp cận mười tám vạn mà thôi, nhưng là có thể thượng chiến trường chiến sĩ liền có tám vạn, này tám vạn bên trong nam nữ đều có, này đã tiếp cận toàn bộ nhân dân một nửa. Đến nỗi kia còn lại ước chừng chín vạn nhân dân, trừ bỏ còn cần người chiếu cố hài tử, mỗi người cơ hồ đều có tự bảo vệ mình chi lực, chỉ cần tham dự huấn luyện, không cần bao lâu làm theo có thể tòng quân.

Huống chi, mấy người bọn họ phía trước liền có thảo luận quá, ấn chiến thiên kích ý tứ, gỗ thô sâm quốc chưa nhập quân nhân dân, chính mình như cũ sẽ tu luyện tham dự quân đội huấn luyện, tùy thời nhưng làm dự khuyết, nếu đạt tới tam quân tự cách, liền có thể vào được tam quân nội.

Này Mộc Sâm quốc, này chiến tộc, thật sự là toàn dân toàn binh, trời sinh chiến sĩ.

Chiến Thương Tiễn trầm ồm nói:” Vi thần đã chọn ra Ngự lâm quân Phó thống lĩnh, tả hữu thống lĩnh, phân bố ở hoàng thành trong vòng. “

Triệu Thiết thanh âm to lớn vang dội:” Vi thần cái này đại tướng quân hiện giờ nhưng nhàn rỗi, trừ bỏ huấn binh, không có chuyện khác nhưng làm, ha ha ha! “

Mộc Linh Nhi có chút thẹn thùng cười một cái, thẳng thắn sống lưng, nho nhỏ thân mình cứng cỏi, nghiêm túc nói:” Vi, vi thần đang ở học tập binh pháp trận thư, còn có phi thú điều tra kỹ. “Dừng một chút, nàng mặt ửng đỏ, ngẩng đầu nhìn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, thủy linh con người chớp động vô cùng rạng rỡ kiên định,” vi thần nhất định sẽ làm được tốt nhất, chỉ cầu có thể vì Niệm Quốc kiến nhỏ bé chi lực! “

Nàng thanh thúy sạch sẽ thanh âm ở trong không khí tiếng vọng

.....

, một trận an tĩnh, Mộc Linh Nhi con người chợt lóe, đảo mắt bốn phía phát hiện chung quanh mấy người nhìn nàng mỉm cười ánh mắt, ngẩng đầu lại nhìn đến Đường Niệm Niệm đồng dạng vọng lại đây con người, nhất thời vốn là có chút hồng linh tú kiêu nhan càng thêm hồng nhuận giống như lửa đốt.

Đường Niệm Niệm cánh môi khước miệng nhẹ dương, sau đó gật đầu,” ân. “

Được đến nàng đáp lại, Mộc Linh Nhi con người lóe sáng, trên mặt cũng lộ ra xán lạn tươi cười.

Tư Lăng Cô Hồng đạm nhìn thoáng qua phía dưới Mộc Linh Nhi, tùy theo lại nhìn thoáng qua đang ngồi ở trên bàn, bắt lấy Đường Niệm Niệm một ngón tay chơi đùa ngoan bảo. Hắn đáy mắt ba quang sâu

kín chảy qua, ôm vào Đường Niệm Niệm trên eo cánh tay hơi khấn một ít.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu nghi hoặc nhìn hắn.

Tự Lăng Cô Hồng nhẹ nghiêng đầu, liền đụng chạm đến nang cánh môi, ở trên đó nhẹ nhàng liếm láp một ngụm.

Đường Niệm Niệm xem hắn không nói gì ý tứ, cũng liền thu hồi nghi hoặc ánh mắt.

Tự Lăng Cô Hồng tự nhiên không có nói, nhìn đến ngoan bảo cùng Mộc Linh Nhi kia liếc mắt một cái, trong lòng tưởng lại là: Nữ tử, hài tử, đều đến đề phòng.

Đường Niệm Niệm là nhìn không ra tâm tư của hắn, cố tình phía dưới mấy người lại ẩn ẩn phỏng đoán ra tới, chỉ là đối với này phỏng đoán ra tới kết quả rất là dở khóc dở cười thôi.

Trừ bỏ Chu Diệu Lang người ở vô ngàn rừng rậm Tự Lăng Cô Hồng chưởng quản đại cục, hiện giờ ở Niệm Quốc nội mọi người cơ hồ đều đã đến đông đủ, các trách này chức. Thừa tướng Thư Tu Trúc, thái úy Tổng Quân Khanh, ngự sử điệp Liên Kiêu cùng điệp mộc hương hai người, Ngự lâm quân tổng thống lãnh Chiến Thương Tiễn, đại tướng quân Triệu Thiết, chiến thiên kích, kích Binh Bộ thượng thư Lý Cảnh, Mộc Linh Nhi là trước mắt còn ở học tập Công Bộ thị lang, Thù Lam tắc có thái tử thái phó một xưng, càng nhiều thời điểm vẫn là hầu hạ ở Đường Niệm Niệm bên người.

So sánh với trong hoàng cung bình tĩnh, bên trong hoàng thành lại đã sớm bởi vì này một phen cải cách khơi dậy sóng to gió lớn.

Đương hoàng băng liên tiếp dán ra, các bá tánh tuy rằng đã sớm đã có thể nghĩ đến tân hoàng đăng cơ sau, mang đến tất là một hồi thay đổi triều đại. Nhưng là bọn họ như thế nào nghĩ vậy tân hoàng triều sửa không ngừng là quốc hiệu, không ngừng là quyền thần, sửa đến càng là này phiên thiên hạ truyền thừa đã lâu truyền thống.

Tân hoàng huỷ bỏ lục cung, phá huỷ 3000 giai lệ nói đến, chỉ dư hoàng hậu một người, làm bá tánh mỗi người khen cũng có người thờ dài. Hồi tưởng ngày đó bạch liêu thú vương trên lưng xuống dưới một nhà ba người, giống như thiên nhân. Nay phân thiên cổ khó gặp để vương si tình, cũng gọi người bưng tỉnh như mộng, chỉ than cũng là nếu như chủ nhân phong hoa giống nhau vô trần vô cấu, không giống ra ở phàm trần.

Lại xem kia mời chào nhân tài nói đến, vô luận nam nữ đều có thể tham khảo, có thể vào triều làm quan, có thể tòng quân, năng giả cư chi.

Này một đạo hoàng băng vừa ra, lại lần nữa giống như sấm sét giống nhau oanh tạc đến vô số bá tánh nhất thời thất thần. Từ xưa đến nay, ở người trong thiên hạ trong mắt, nữ tử chung quy không bằng nam. Trong chốn giang hồ như vậy định luận còn bạc nhược một ít, nhưng là triều đình thượng nhưng vẫn như thế, càng đừng nói làm nữ tử vào triều làm quan, nhập quân tham chiến. Cố tình này Niệm Quốc liền làm, làm được như thế trắng trợn táo bạo, nhất châm kiến huyết.

Một ngày này cho các bá tánh chấn động còn không có bình tĩnh trở lại, ba ngày sau liền truyền ra hoàng hậu tùy Hoàng Thượng cùng tham dự càn khôn điện thượng triều việc, ngay cả còn chưa có một tuổi thái tử đồng dạng ở trong đó.

Thái tử thượng triều tham chính còn nói được qua đi, hoàng hậu sao có thể cùng?

Này một đợt liên tiếp một đợt bài trừ truyền thống hành trình, đem các bá tánh tâm thần oanh tạc đến cơ hồ chết lặng.

Chỉ là, việc này bọn họ vô pháp quản, không người xúi giục đi đầu tất nhiên là vô pháp làm ầm ĩ.

Niệm Quốc trong triều đình đã sớm bị Lý Cảnh đám người cầm giữ, cho dù là những cái đó còn ở nguyên Tuyết Quốc thanh quan, trọng cũ lẽ lại tự cho mình vì triều chính nhưng ném tánh mạng, ở

trên triều đình lời lẽ chính đáng phản đối, lần nữa thượng sớ con khuyển bảo, đoạt được đến kết quả cũng không có chút nào thay đổi.

Đương có người cố ý muốn kích động bá tánh nháo sự thời điểm, một đạo Niệm Quốc hoàng hậu Đường Niệm Niệm là Thiên Đế nguyên giả tin tức truyền đi ra ngoài, bá tánh tức khắc chấn động khó làm, còn chưa chờ bọn họ hoàn hồn, tùy theo Đường Niệm Niệm luyện dược sư thân phận cũng truyền ra tới, lúc này bá tánh thật sự chết lặng khó làm.

Này tin tức một khi chứng thực truyền ra tới sau, chớ nói kích động bá tánh phản đối, chỉ sợ là làm cho bọn họ nói một lời Đường Niệm Niệm nói bậy đều không muốn.

Thiên Phẩm đế cấp luyện dược sư, đây là kiểu gì tôn quý thân phận, đó là bọn họ chỉ ở truyền thuyết nghe qua sự tình, hiện giờ ở trở thành bọn họ quốc gia hoàng hậu, cái này kêu bọn họ như thế nào có thể không cao hứng không kích động?

Thiên hạ này, bỗng vì cường giả vi tôn, chẳng sợ thân là một nữ tử, đương thực lực của người tới như thế mong muốn không thể cầu nông nổi, này thiên hạ truyền thống làm theo nhưng phá, hướng chi là ở cái này biên ngọ tiểu quốc.

Giờ khắc này, Niệm Quốc bá tánh cũng tựa minh bạch vì sao này Niệm Quốc hậu cung sẽ bị huỷ bỏ, vì sao Niệm Quốc hoàng đế độc sủng một người. Một cái Thiên Đế luyện dược sư, dung mạo khuynh quốc khuynh thành, còn vì này sinh dục một tử, lại có cái nào nam tử sẽ vứt bỏ như vậy nữ tử, lại đi cùng khác nữ tử sống uống?

Vô luận bá tánh là như thế nào ý tưởng, Niệm Quốc đều ở theo thời gian quá khứ chậm rãi hoàn chỉnh, tiến vào chính quy.

.....

-----oOo-----

Chương 95: ngoan bảo sinh nhật quả mẫu thân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mùa biến hóa, đảo mắt nửa năm. Mạ Mã bá 癸 Hiều ** hôm nay vạn dặm không mây, ngày lãng phong thanh.

Niệm Quốc trong hoàng cung đúng là một mảnh vui mừng chi sắc, thân xuyên một bộ màu lam nữ quan phục Thù Lam đứng ở khánh dương trong cung, đầy mặt tươi cười chỉ huy vài tên cung nữ:

”Cái kia, cái kia đặt ở bên này, đối, cứ như vậy. “

”Các người, các người, cái kia đặt ở bên kia, không cần phóng sai rồi. “

Đang ở nàng dụng tâm chuẩn bị hết thảy thời điểm, chỉ thấy ba đạo lượng lệ bóng hình xinh đẹp từ khánh dương cửa cung ngoại đi đến, tùy theo mà đến chính là Liên Kiều kia quen thuộc vui cười thanh âm:” Thù Lam, còn ở chuẩn bị a. “

Lúc này đang ở xử lý bốn phía cung nữ đều dừng trong tay sống làm, thi lễ nói:” Tham kiến ngự sử đại nhân, thị lang đại nhân. “

”Miễn miễn. “Liên Kiều cười hì hì xoa xoa tay, sau đó liền cùng Mộc hương, Mộc Linh Nhi hai người cùng nhau đi tới Thù Lam bên người.

Mộc Linh Nhi nhẹ giọng cười nói:” Thù Lam tỷ tỷ vất vả. “

Thù Lam cười nói:” Ta có cái gì vất vả, bất quá là trò chuyện mà thôi. “

Mộc hương ở chung quanh nhìn quanh một vòng, giống như hăm mộ nói:” Thù Lam này Lễ Bộ thị lang làm được nhưng hảo, mỗi ngày có thể tự mình giả dạng điển lễ, này ngoan bảo điện hạ một tuổi yến cũng có thể tự mình xử lý. “

Thù Lam nhẹ tròng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, cười nói:” Người nếu là nghĩ đến hỗ trợ, còn có người ngăn đón người không thành? “

Mộc hương thu hồi trên mặt ra vẻ biểu tình, một chút liền cười khai. Liên Kiều đẩy nàng một phen, cười nói:” Ngoan bảo điện hạ? Nếu như bị điện hạ nghe được, nhưng có người xui xẻo! “

”Hắc! “Mộc hương tặc cười một tiếng, ánh mắt bốn chuyển tựa hồ ở có chút làm tặc lén lút, sau đó nói:” Ta này còn không phải là thừa ngoan bảo điện hạ không ở thời điểm mới kêu kêu đã ghiền sao. Ai! Từ ngoan bảo điện hạ càng lớn càng thông minh, như vậy đáng yêu nhũ danh cũng chỉ chuẩn nương nương một người kêu, thật gọi người khổ sở a ~ “

Mấy người liền cười nhìn nàng ở chỗ này làm bộ làm tịch, bất quá trong lòng thật đúng là chính là có tiếc nuối.

Mộc Linh Nhi lúc này khế cười nói:” Không biết lần này điện hạ một tuổi bữa tiệc sẽ trao cái gì? “

Nàng lời vừa nói ra, tam nữ trên mặt đều có tò mò cùng buồn bực.

Liên Kiều rầu rĩ thở dài nói:” Chỉ bằng điện hạ kia cổ thông tuệ, đều đã biết được này chọn đồ vật đoán tương lai rất cuộc là chuyện gì xảy ra, cũng tự nhiên minh bạch vài thứ kia ý nghĩa, hẳn trao cái gì thật đúng là lấy không chuẩn. “

Mộc hương cũng buồn bực duỗi tay chuẩn bị vuốt ve trên đầu vai Bạch Lê, chờ duỗi tay sau mới phát hiện hôm nay Bạch Lê cũng không có ăn vạ nàng trên người, này tâm tình liền càng thêm buồn bực, nói:” Này chọn đồ vật đoán tương lai yến chính yếu vẫn là vì

cấp ngoan bảo điện hạ khánh sinh, đến nỗi ngoan bảo điện hạ sẽ trao cái gì, cũng vô pháp kết luận hay không hẳn chân thật tâm tư. “

Mấy người đều là cười, tuy rằng bởi vì điểm này có chút buồn bực, nhưng là một chút không ngại ngại các nàng đối ngoan bảo yêu thích, vì hẳn khánh sinh niềm vui.

Mộc Linh Nhi lúc này đôi mắt lóe lóe, thấp giọng nói thảm một tiếng, ta cảm thấy, điện hạ sẽ tuyển a Nạp La, ngô, chính là hoàng hậu nương nương cũng nói không chừng..... “

Nàng lời nói vừa mới rơi xuống, nâng mục liền nhìn đến bên người tam nữ đều đem ánh mắt đầu hướng về phía nàng. Mộc Linh Nhi hơi lui về phía sau một bước, không cảm giác được ba người bất luận cái gì ác ý, này liền nghi hoặc hỏi:” Như, như thế nào? “

”Không. “Mộc hương một chường vỗ nàng đầu vai, trịnh trọng nói:” Chỉ là cảm thấy người nói quá đúng. “

Liên Kiều một chường liền vỗ nàng bên kia đầu vai, đồng dạng trịnh trọng gật đầu, ” người nói quá chính xác. “

Thù Lam liền nhìn cười cười, nói cái gì đều bị Diệp thị tử muội nói, nàng cũng không cần cái gì.

Mộc Linh Nhi nhẹ chớp hạ đôi mắt, tả hữu nhìn một chút hai người chụp ở nàng trên vai tay, này liền mở ra môi bật cười.

Đang lúc mọi người đều ở vì ngoan bảo một tuổi sinh nhật nhọc lòng thời điểm, ngoan bảo lúc này lại đang ở tà bảo trong cung, một tay khăn bắt lấy Đường Niệm Niệm xiêm y, năn nỉ ỉ ôi dây dưa Đường Niệm Niệm.

”Nương ~ nương ~ “Từng tiếng mềm như bông mềm nhẹ thanh âm từ hẳn trong miệng kêu ra tới, kêu đặc nhân tâm đều phải mềm thành một mảnh xoáy nước.

”Nương, hôm nay là ngoan bảo sinh nhật..... Nương, thân thân mẫu thân, bồi ngoan bảo chơi ~ “Ngowan bảo một đôi mắt mở càng thêm đáng thương sờ sờ, liền cầu trước mắt Đường Niệm Niệm một cái gật đầu.

Đối với hắn như vậy thỉnh cầu, như vậy khoe mẽ hành động, Đường Niệm Niệm biểu tình vẫn là bình tĩnh trong vắt, không thấy cái gì biến hóa, đạm nói:” Hôm nay là người sinh nhật, người muốn ta cho người mặc y, chải đầu, lễ vật cũng muốn. “

Ngowan bảo chơi xấu,” hôm nay là ngoan bảo cái thứ nhất sinh nhật, thân thân mẫu thân không chịu dựa vào ngoan bảo sao? “

Hắn hai mắt ngập nước, tựa hồ Đường Niệm Niệm chỉ cần nói một cái” là “Tự, hắn liền sẽ khóc ra tới giống nhau.

Đường Niệm Niệm ngón tay ở hắn đỉnh đầu thúc tốt ‘màn thầu’ bản một chút, đạm nói:” Đừng

.....

Trang khóc. “

Ngowan bảo hít hít cái mũi, cũng biết Đường Niệm Niệm không thích hắn khóc, huống chi hắn mới sẽ không thật sự khóc đâu.

”Nương ~ “Vừa đấm vừa xoa đều không được, ngoan bảo này liền thay đổi một loại khác mưu kế,” mẫu thân, người không cảm thấy thực hảo chơi sao, chúng ta trốn đi, làm hư..... Ngô, làm cha tới tìm. “

Đường Niệm Niệm con người ba quang chột lóe mà qua, đạm nói:” Cô Hồng sẽ lo lắng. “

Ngowan bảo vừa thấy có điểm diễn, càng mở to một đôi thuần tịnh vô tội yêu dị con người xem nàng, mềm mại nói:” Cha biết là ở chơi trò chơi, sẽ không lo lắng! Hơn nữa, cha rất lợi hại, nhất định có thể tìm được, mẫu thân không cảm thấy thực hảo sao? “

Đường Niệm Niệm không nói gì.

Ngoan bảo lại lắc lắc nàng xiêm y,” nương, nương, tới chơi, tới chơi, ngoan bảo sinh nhật tưởng chơi trò chơi, ngoan bảo tưởng cùng mẫu thân còn có cha chơi trò chơi ~ “

Đường Niệm Niệm ánh mắt hơi lóe.

Ngoan bảo không ngừng cố gắng:” Chơi trò chơi thực vui vẻ, cha cũng nhất định sẽ vui vẻ, mẫu thân đều không có cùng cha chơi qua trò chơi không phải sao? “

Cùng Cô Hồng chơi trò chơi?

Đường Niệm Niệm đăm nói:” Chơi qua. “

”Đi? “Ngoan bảo ngần ra qua đi, lập tức ngẩng đầu nhỏ, nói:” Ta biết, ta biết, mẫu thân hoà giải cha nói chính là chơi cờ cùng đá cầu những cái đó sao? Những cái đó không hảo chơi, cái này mới hảo chơi! “

Đường Niệm Niệm bình tĩnh tưởng. Nàng cùng Cô Hồng chơi qua trò chơi không ngừng này đó, trên giường trò chơi cũng có.

Xiêm y còn bị ngoan bảo bắt lấy tay nhỏ, Đường Niệm Niệm rũ mắt đối thượng hấn kia tràn ngập khát vọng khẩn cầu yêu dị con người, ước chừng tam tức sau, hàm dưới nhẹ nhàng điểm một chút.

Nháy mắt, ngoan bảo trên mặt đều bày ra ra đại đại tươi cười, trắng nõn ướt át da thịt, phấn điều ngọc trác tinh xảo khuôn mặt nhỏ, cặp kia yêu dị thuần tịnh con người cong thành trăng rằm giống nhau, làm như có chút đắc ý kiêu ngạo sức mạnh, màu son cái miệng nhỏ cao cao nhếch lên..

Đường Niệm Niệm khóe môi cũng nhẹ cong lặc lên, duỗi tay ở hấn khuôn mặt nhỏ nhẹ chọc một chút.

Ngoan bảo gương mặt đỏ lên, nghiêm túc lắm lắm:” Không thể chọc nam hài tử mặt! “

Đừng nhìn hắn nói được như vậy nghiêm túc, kia trong ánh mắt lại chớp động giãy giụa, lóng lánh nhìn Đường Niệm Niệm. Thấy thế nào đều không giống không nghĩ bị nàng chọc bộ dáng, ngược lại càng như là muốn cho nàng tiếp tục chọc đi xuống.

”Ha hả. “Đường Niệm Niệm một chút cười ra tiếng.

Ngoan bảo vừa nghe đến nàng tiếng cười, trên mặt đỏ ửng càng thêm dày đặc một ít, hai mắt sáng lấp lánh mở to, này liền đối với nàng làm nũng lên,” mẫu thân, trò chơi này muốn chơi liền phải hảo hảo chơi mới có ý tứ, nếu là một chút đã bị cha phát sinh liền không hảo chơi, cho nên..... “

”Cho nên? “Đường Niệm Niệm nghe hắn kia mềm mại thanh thúy, rất là vô tội thanh âm, trong mắt chớp động ý cười cũng càng đậm một ít.

”Cho nên mẫu thân muốn ra tay nga. “Ngoan bảo ân cần nhìn nàng.

Đường Niệm Niệm nhìn ra hắn đầy mặt thiên chân vô tà sau lưng che giấu đắc ý giảo hoạt, lại cũng không có vạch trần, nhàn nhạt gật đầu.

Nếu đã đáp ứng rồi, như vậy phải làm liền làm được để.

Ngoan bảo vừa thấy này, khóe miệng cười cơ hồ quái tới rồi lỗ tai đi.

Hừ hừ! Người xấu, cư nhiên đem ta đuổi tới này tà bảo cung tới, xem ta không đem thân thân mẫu thân mang đi!

Việc này lại nói tiếp, thật là có điểm nguyên nhân.

Ở hai tháng trước, ngoan bảo dần dần đổi chính mình tên này bất mãn, một khi hỏi thăm biết tên của mình là Tư Lăng Cô Hồng lấy được, đó là càng thêm không vui, này liền chính mình cho chính mình sửa tên kêu ngây thơ. Đến nỗi ngoan bảo cái này nữ danh trừ bỏ Đường Niệm Niệm, những người khác đều không chuẩn lại kêu, nếu không được đến tất nhiên là một đoạn thời gian xui xẻo tột đỉnh.

Liên ở hôm nay hấn một tuổi sinh nhật, Tư Lăng Cô Hồng liền đem hấn cấp đá tới rồi này tà bảo cung tới, mỹ danh rằng, hấn lớn, không thể lại cùng cha mẹ cùng nhau ngủ. Đây tà bảo cung tên ngọn nguồn, cũng là tới đến hấn lớn nhỏ tên, ngoan bảo cùng ngây thơ, toàn lấy ra một chữ xác nhập vì tà bảo, này liền thành tựu tà bảo cung chi danh.

Này cung điện tên vừa ra tới, chính là rước lấy không ít người buồn cười.

Mọi người trong lòng đều là thảm than, này tiểu nhân nhi ở Đường Niệm Niệm trước mặt thật là ngoan bảo một cái, chính là ở bọn họ trước mặt, thật sự so tà bảo còn tà bảo.

Thanh điệu dưới ánh mặt trời, Tư Lăng Cô Hồng tĩnh đứng ở tà bảo cửa cung ngoại, này khuôn mặt tuấn tú không tì vết, thủy sắc cánh môi thiên dương ôn nhu ý cười, làm chung quanh đi ngang qua các cung nữ chỉ cần vô tình nhìn thoáng qua cũng không dám lại xem, cúi đầu hành lễ liền có chút co quắp rời đi.

Hấn nòng đậm lông mi hạ con người nhẹ nhàng, nhìn về phía tà bảo trong cung phương hướng, tay áo nội thon dài ngón tay khẽ nhúc nhích.

Này mặc quần áo, hình như có chút quá mức lâu rồi.

Chỉ là, hấn đồng ý Đường Niệm Niệm không thể nghe không thể xem, này liền chỉ có thể ở chỗ này lặng lẽ chờ.

.....

Thời gian tiệm đi, lúc này thân xuyên một bộ màu đen võ bào, sau lưng cõng một thanh trường thương Chiến Thương Tiễn đột nhiên từ nơi xa nhanh chóng mà đến. Mãi cho đến Tư Lăng Cô Hồng trước mặt hấn mới dừng lại bước chân, trầm tĩnh nói:” Hoàng Thượng, vừa mới thái tử điện hạ cùng hoàng hậu nương nương đồng loạt ra cung đi. “

Tư Lăng Cô Hồng sòng mắt chột lóe, nghiêng người nhìn về phía hấn, một tiếng ần? “Có chút hơi hơi đề cao.

Chiến Thương Tiễn hơi rũ đầu, đáy mắt hiện lên mỉm cười, trên mặt nửa phần không lộ, thanh âm như cũ trầm ổn, nói:” Nhân là hoàng hậu nương nương lệnh, vi thần dám người vô pháp ngăn trở. Thái tử điện hạ đi lên làm vi thần mang một câu cấp Hoàng Thượng. “

”Nói. “Tư Lăng Cô Hồng réo rất tiếng nói như cũ bình tĩnh.

Chiến Thương Tiễn hơi hít một hơi, lúc này mới nói:” Thái tử điện hạ ngôn, người xấu lão cha, bổn điện hạ mang theo thân thân mẫu thân du lịch thiên hạ, tìm kiếm chân ái, người tĩnh chờ tin lành, không cần nhiều đưa. “

Lúc ấy, nghe ngoan bảo dùng mềm mại tiếng nói đặc ý nói này một phen lời nói thời điểm, ở đây mọi người có thể nói là trợn mắt há hốc mồm, trơ mắt nhìn hấn nắm Đường Niệm Niệm bàn tay, nghênh ngang rời đi.

Hấn lời nói vừa mới nói xong, còn chưa chờ đến Tư Lăng Cô Hồng thanh âm, chỉ cảm thấy trước mắt bóng trắng chột lóe mà qua. Ngẩng đầu nhìn lại, trước mắt nơi nào còn có Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh.

Chiến Thương Tiễn sửng sốt, sau đó rũ mắt cười một tiếng.

Như thế cũng không có gì không tốt, hấn đã buông xuống.

Hấn tĩnh đứng ở Tư Lăng Cô Hồng vừa mới đứng ở phương hướng, đầu mục nhìn trước mắt tà bảo cung màu son kim sa viết bằng hiệu, lúc này mới không có xem bao lâu, đột nhiên nhìn thấy từ bên trong chậm rãi đi ra một người tới.

Nữ tử người mặc một bộ tuyết trắng váy dài, tay áo bãi làn váy chỗ ẩn thêu bạc màu lam đậm bụi hoa văn, trên eo thục một cái màu lam trường lăng đai lưng, nhanh nhẹn đi tới khi, giống như kinh hồng. Nàng khuôn mặt tuyết trắng nõn nà, mặt mày tinh xảo như họa, đặc

biệt một đôi con người đúng như thuần tịnh hắc diệu thạch, lại sâu không thấy đáy.

Chiến Thương Tiễn xem đến ngẩn ngơ, trong đầu nhất thời hiện lên năm đó ở xà quạt tam sắc con quay bụi hoa trung, kia đồng dạng một bộ vô trần váy trắng lam thêu nữ tử, cặp kia con người trước sau như một minh tôi đạm tĩnh, một thân tuyệt sắc phong hoa so với lúc trước càng hơn.

”Cô Hồng đi rồi. “Nữ tử thanh thúy thanh u tiếng nói mang theo một tia ý cười vang lên.

Chiến Thương Tiễn bừng tỉnh, bất động thanh sắc rũ xuống con người,” vi thần gặp qua hoàng hậu nương nương. “

Đường Niệm Niệm nhìn hẩn một cái, gật đầu.

Chiến Thương Tiễn lúc này mới đứng thẳng thân hình, nhìn nàng ánh mắt hiện lên một sợi nghi hoặc. Hẩn nhớ rõ cho là nhìn đến cùng ngoan bảo dất tay mà đi xác thật là Đường Niệm Niệm không sai, vô luận dáng người dung mạo hơi thở đều là giống nhau như đúc, ngay cả tiếng nói cũng là giống nhau.

Chỉ là, lúc này xuất hiện ở chỗ này Đường Niệm Niệm lại là sao lại thế này?

Chiến Thương Tiễn mấy cái nghĩ lại chi gian, một đạo linh quang ở trong đầu chợt lóe mà qua.

Không đúng!

Cái kia cùng thái tử cùng nhau ra cung nữ tử đều không phải là Đường Niệm Niệm, chẳng sợ tiếng nói tương đồng, nhưng là nói ra kia thanh mệnh lệnh thời điểm khẩu khí vẫn là có một tia sơ hở, chỉ là lúc ấy hẩn bởi vì thái tử tồn tại mới xem nhẹ.

Ở mọi người trong mắt, thái tử điện hạ chỉ biết cùng hoàng hậu nương nương như thế thân cận, đúng là bởi vì cái này nhận tri, làm

cho bọn họ đều xem nhẹ rất nhiều.

Chẳng lẽ thái tử điện hạ cũng không có phát hiện cái kia Đường Niệm Niệm dị thường, lúc này mới cùng nàng cùng nhau đi ra ngoài?

Nhưng nếu thật là như thế, Đường Niệm Niệm lại như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này, vẫn là như thế một chút không lo lắng biểu tình?

Chiến Thương Tiễn trong đầu không tính tự hỏi, cuối cùng là nghĩ tới một cái lớn nhất khả năng, đó chính là.....

Thái tử điện hạ biết trong tay nắm chính là giả hoàng hậu, này hết thảy cũng là hấn cố ý an bài, chính là vì cố ý giấu người tai mắt, làm tất cả mọi người trúng hấn kế sách, sau đó dẫn Tư Lăng Cô Hồng đuổi theo đi.

Mà này đó, trước mắt Đường Niệm Niệm cũng tham dự trong đó, đối với ngoan bảo kế hoạch đều rõ ràng, chẳng những không có ngăn cản, chỉ sợ còn có tương trợ. Nếu không có như thế, lấy Tư Lăng Cô Hồng bản lĩnh, lại như thế nào sẽ đơn giản như vậy bị lừa đi rồi?

Chiến Thương Tiễn suy tư rõ ràng này một ít, liền đối trước mắt Đường Niệm Niệm thấp giọng dò hỏi chứng thực,” bả hoàng hậu, Hoàng Thượng đuổi theo thái tử điện hạ cùng giả hoàng hậu đi. “

Đường Niệm Niệm kinh ngạc liếc hấn một cái.

Chiến Thương Tiễn xem nàng như vậy không hề che lấp biểu tình, tự nhiên sẽ hiểu nàng ý tứ, này liền nói:” Vi thần cũng là tại đây gặp được hoàng hậu, mới đoán ra kia tùy thái tử điện hạ li cung hoàng hậu là giả. “Hấn dừng một chút, tùy theo nói:” Thứ thần vượt qua, không biết hoàng hậu cùng thái tử làm như vậy là vì cái gì? “

Đường Niệm Niệm trong mắt chớp động ý cười, bình tĩnh nói:” Chơi trò chơi. “

Chiến Thương Tiễn ngẩn ra.

Đường Niệm Niệm mỉm cười nhìn hắn một cái, một ngón tay đặt ở bên môi, làm một cái im tiếng tư thế. Này liền thân mình chợt lóe, một lát liền không

.....

Thấy bóng dáng.

Chiến Thương Tiễn liền ngơ ngẩn nhìn nàng biến mất không thấy phương hướng, trong đầu còn hồi phóng nàng khó được có chút tiểu nữ tử nghịch ngợm tư thế hành vi, làm được như vậy bình tĩnh nghiêm túc, con người là doanh doanh sạch sẽ ý cười, làm hắn đã là bình tĩnh tâm thần lại lần nữa nao động mãnh liệt.

”A. “Một tiếng cười nhẹ từ hắn trong miệng truyền ra, vài phần thoải mái, vài phần phiến muộn. Lại nhìn thoáng qua này tà bảo cung, ngay sau đó khôi phục ngày thường trầm tĩnh ánh mắt, đảo mắt nhìn về phía chung quanh đứng thẳng binh vệ, trầm tĩnh ra tiếng nói:” Các người cái gì đều không có nghe được, thấy. “

”Là! “Binh vệ cùng kêu lên trả lời.

Này nhìn đến nghe được đều không phải cái gì chuyện tốt, bọn họ tự nhiên làm bộ không thấy được không nghe được là tốt nhất.

Chiến Thương Tiễn gật đầu, khái bước rời đi, đáy mắt chớp động nhợt nhạt nhu sắc.

Nếu nàng tưởng chơi, như vậy hắn liền tấn một chút nhỏ bé chi lực, làm nàng chơi đến càng vui vẻ một ít.

Niệm Quốc hoàng thành.

Ngoan bảo vừa đi ra cửa cung ngoại, tới rồi một chỗ ẩn nấp ngõ nhỏ nội, này liền buông ra bên người nữ tử tay, tùy theo đem tay nhỏ phóng tới nữ tử trước mặt mở ra, tiếng nói như cũ thanh mềm sạch sẽ, lại không có nhiều ít cảm xúc,” lấy tới. “

Nữ tử đay mắt có một tia không tha, lại không dám có nửa điểm phản kháng, này liền duỗi tay phúc ở trên mặt, từ phía trên bắt lấy kia trương như nước lại tựa cánh ve mặt nạ, giao cho trong tay của hắn.

Này khối phía trước đúng là đã từng Đường Niệm Niệm từ tư lảng về nhận nơi đó được đến thiên huyền, chỉ cần đem muốn giả dạng người một giọt máu tích ở mặt trên, liền có thể dễ dàng trang phần thành cái kia máu chủ nhân.

Ngoan bảo cầm thiên huyền mặt nạ thu vào treo ở trên eo, thêu một cái bảo tỳ túi Càn Khôn, nhìn nữ tử liếc mắt một cái, nói:” Ân, làm còn tính không tồi, chính mình đi thôi. “

Nữ tử trong lòng có chút bất an, thấp giọng nói:” Thái tử điện hạ, nếu là Hoàng Thượng muốn trị nô tỳ tội, ngài nhưng nhất định phải bảo hạ nô tỳ a! “

Ngoan bảo vẫy vẫy tay, khuôn mặt nhỏ thượng tươi cười thiên chân vô tà, yêu dị đồng tử thuần tịnh vô tội, nhìn nàng cười nói:” Người không nói, ta không nói, ai biết là người làm? Yên tâm, kia người xấu mới không có cái kia tâm tư tới trị tội người, bắt quá..... “

Này một tiếng bắt quá, chính là đem nữ tử tâm cấp nhắc tới tới.

Ngoan bảo tươi cười càng thêm thuần nhiên không tì vết, nói:” Bắt quá người cũng không thể nói lung tung nga, bằng không người xấu không trị tội của người, người cũng sẽ thực xui xẻo, thực xui xẻo. “

Liên tục hai tiếng ‘ thực xui xẻo ’ làm nữ tử thân mình đều đi theo run run, nàng chính là biết trước mặt cái này tinh xảo như tiên đồng giống nhau hài tử, này tâm tư có thể không giống liền trên mặt như vậy đơn thuần đáng yêu.

”Là, là, nô tỳ tất nhiên là minh bạch. “Nàng nói, này liền khắp nơi nhìn xung quanh một chút, chuẩn bị rời đi.

Ngoan bảo lúc này rồi lại mở miệng,” từ từ. “

”Thái tử điện hạ? “Nữ tử hoảng hốt.

Ngoan bảo nói:” Đem này thân quần áo cởi ra. “

Đây chính là hấn thân thân mẫu thân xiêm y, nếu không phải vì mang thân thân mẫu thân xa chạy cao bay, hấn mới sẽ không cho người khác xuyên đầu.

Nữ tử đầu tiên là ngẩn ra, đầy mặt đỏ bừng, há mồm muốn nói cái gì, cúi đầu liền nhìn đến ngoan bảo mắt lé ánh mắt, cặp kia yêu dị thuần tịnh con người để lộ ra một mặt khinh bỉ. Nàng lúc này mới suy nghĩ cẩn thận hấn ý tứ, sắc mặt tức khắc càng thêm đỏ lên lên, chỉ là này hồng lại không phải vừa mới bắt đầu xấu hổ buồn bực, mà là bởi vì xấu hổ.

Nàng này liền bắt đầu mặc quần áo tháo thất lạng, đem bên ngoài này thân xiêm y cởi, bên trong đúng là nàng chính mình cung nữ phục.

Thiên huyễn mặt nạ đáng sợ chỗ liền ở chỗ, chẳng sợ người đáng người cùng sở giả trang người hoàn toàn bất đồng, người ở bên ngoài trong mắt nhìn đến lại cũng là giống nhau, này cũng làm nàng chỉ cần mặc vào Đường Niệm Niệm ngày thường xuyên xiêm y là được.

Chờ nữ tử đem bên ngoài này thân xiêm y cởi cái sạch sẽ, giao cho ngoan bảo trong tay sau, liền đối với hấn hành lễ, nhanh chóng chạy chậm đi ra ngoài.

Ngoan bảo đem xiêm y vứt trên mặt đất, nho nhỏ đầu ngón tay một đạo ngọn lửa toát ra, ở hấn ngón út đầu vung liền dừng ở trên mặt đất xiêm y thượng. Trong nháy mắt, trên mặt đất kia màu trắng tinh xảo xiêm y liền hóa thành một bãi tro tàn.

Những người khác xuyên qua xiêm y, mới sẽ không lại cấp thân thân mẫu thân đầu.

Ngoan bảo đặc ý vẫy vẫy tay, nghĩ lập tức là có thể cùng Đường Niệm Niệm xa chạy cao bay, trên mặt liền tất cả đều là tươi cười, nhanh chóng hướng ngõ nhỏ nội chạy tới, dọc theo đường đi đem từ Đường Niệm Niệm nơi đó thảo tới tán đan cùng hương đan khắp nơi sử dụng.

Liên ở hẳn rời đi không lâu, một đạo vô trần bóng trắng liền dừng ở nơi này.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn trên mặt đất kia than màu đen tro tàn, chóp mũi người không khí bay tới được hương, lẫn lộn người cảm quan.

Hắn lông mi nhẹ nâng, về phía trước nhìn lại, thân ảnh liền ở chỗ cũ không thấy.

Niệm Quốc hoàng thành mặt đông có một cái tên là phong hoa tuyết nguyệt đường phố, này đường phố đơn nghe tên liền nhưng làm người biết được bên trong vì sao.

.....

Này phong hoa tuyết nguyệt phố dĩ vãng đảo đích xác tất cả đều là thanh lâu kỹ viện nơi dừng chân, hiện giờ lại chậm rãi phong nhã lên. Nơi này không ngừng có thanh lâu lại cũng có tửu quán diễn lâu, lại còn có có ban ngày phong hoa buổi tối tuyết nguyệt nói đến.

Ban ngày khi, thanh lâu giống nhau đều sẽ không mở cửa làm buôn bán, toàn bộ đường phố đều phiêu đảng uyển chuyển tiếng nhạc, thanh u mùi hoa.

Này trên đường phố nổi tiếng nhất không gì hơn phong hoa lâu cùng tuyết nguyệt lâu.

Này phong hoa lâu nguyên danh vì xuân ý lâu, hiện giờ có thể nhất cử trở thành này trên đường phố ngẩng cổ chi nhất cũng là bản lĩnh. Này lâu tuy là thanh lâu, nhưng là ban ngày khi lại cũng là đứng đắn diễn lâu, chỉ làm hí khúc tiết mục cung người xem xét, tuyệt không làm nữ tử cùng các khách nhân làm tăng tị với nhau việc. Này nếu

là ban ngày khi người coi trọng trong đó biểu diễn vị nào nữ tử, tới rồi buổi tối tự nhiên có thể lại đến.

Lúc này, phong hoa tuyết nguyệt trên đường phố dòng người như cũ náo nhiệt, phong hoa lâu nội cũng đã sớm ngồi mấy cái bàn người.

Ngoan bảo ở trong đám người nhanh chóng chạy vội đi qua, chọc đến trên đường phố thỉnh thoảng là có thể đủ nghe được nữ tử thấp giọng kêu sợ hãi, trước mặt mọi người người nhân nghe đến mấy cái này tiếng kêu sợ hãi quay đầu lại nhìn lên, nhìn đến cũng bất quá là một người mặc cẩm tú áo bào trắng tiểu nhân nhi bay nhanh biến mất ở trong đám người bóng dáng.

Bất quá một lát, hắn liền tới tới rồi một gian kết cấu trang trí phong nhã lầu canh trước mặt, đầu nhỏ vừa nhắc liền nhìn đến kia nói viết ‘ phong hoa lâu ’ ba chữ bằng hiệu. Màu son cánh môi đặc ý một câu, này liền nghênh ngang đi tới đi vào.

Hắn thân ảnh nho nhỏ vừa mới xuất hiện ở lầu nội, cửa thủ hai cái bố y hộ vệ nam tử khóe miệng đều là hơi hơi vừa kéo. Hai người cơ hồ đồng thời duỗi tay muốn cản, lại chờ duỗi tay mới phát hiện, nhân gia tiểu hài tử thân cao còn không đến bọn họ cánh tay đầu, này duỗi tay cũng ngăn không được a.

Bất quá, bọn họ động tác lại vẫn là làm ngoan bảo chú ý tới, hắn cúi đầu mặc niệm pháp quyết ở yêu dị đôi mắt hạ một cái ảo thuật, lại ngẩng đầu nhìn về phía trước mắt hai cái thị vệ. Ở hai người trong mắt chỗ đã thấy cũng chỉ là một đôi cùng thường nhân vô dị đen nhánh đồng tử, nếu không có muốn nói bất đồng một ít nói, chính là này tiểu hài tử đôi mắt sinh đến không khỏi quá mức xinh đẹp chút.

Hai người vừa thấy đến hắn bộ dạng, đều là nao nao.

Ngoan bảo mở to một đôi thuần tịnh con ngươi nhìn bọn họ, thanh mềm thanh thúy tiếng nói từ nhỏ miệng phun ra, ” nơi này quy định bổn thiếu gia không thể vào được sao? “

Hai người vừa nghe lời này, lập tức liền hỏi qua thần tới. Bọn họ cũng đều không phải đồ ngốc, lúc này mới cẩn thận đánh giá hẳn một lần, này không đánh giá còn hảo, đánh giá đó là lòng tràn đầy khiếp sợ.

Chớ nói kia tinh xảo mỹ lệ khuôn mặt nhỏ, liền kia một thân màu trắng cẩm tú áo choàng mới thật kêu hai người trong lòng ám nghĩ. Chỉ từ Niệm Quốc thành lập sau, Niệm Quốc bá tánh đều biết hiểu này Niệm Quốc hoàng tộc đều hỉ xuyên bạch y, này màu trắng nguyên liệu cũng tự nhiên trở thành Niệm Quốc hoàng tộc chuyên dụng, người bình thường ở bên trong hoàng thành toàn không thể lại xuyên bạch sắc.

Này tiểu oa nhi như vậy dung mạo cùng khí độ tuyệt đối không phải người thường gia hài tử, chỉ là nghe nói đương triều thái tử điện hạ cũng là như vậy tuổi tác, một đôi con người lại đặc biệt yêu dị, cùng thường nhân bất đồng. Nếu đứa nhỏ này không phải thái tử nói, cũng nhất định cùng hoàng tộc có chút quan hệ.

Này đã có thể đại đại khó lường!

Hai người liếc nhau, bên trái hộ vệ lập tức cung kính lấy lòng cười nói:” Nơi nào, nơi nào, tiểu công tử bên trong thỉnh, mau mời tiến. “

Ngoan bảo ánh mắt ở trong đại sảnh mọi người trên người nhìn chung quanh một vòng, đi bước một liền thực xe con đường quen thuộc chạy lên lầu, kia tự tại tiểu bộ dáng xem đến lầu một chính xem biểu diễn khách quan nhóm về mặt ngốc lãng, hoặc là đang cười, hoặc là ở than, lại hoặc là ở rối rắm cái gì.

Lầu hai phòng chữ Thiên số 1, ngoan bảo duỗi tay đẩy ra, liếc mắt một cái liền nhìn đến chính bò ngồi ở trên bàn Lục Lục, môi đỏ cái miệng nhỏ một câu, một chút đều không che giấu bại lộ trên mặt đắc ý cùng sung sướng.

”Ngao? “Lục Lục quay đầu nhìn hẳn, mở to một đôi đại đại xanh biếc đôi mắt lại sau này nhìn nhìn.

Ngoan bảo đi tới, một tay đem nó ôm vào trong lòng ngực, cười nói:” Lục Lục, lập tức chúng ta là có thể cùng mẫu thân thân yêu xa chạy cao bay. “

”Ai u, ta ngây thơ tiểu công tử ~ “Đúng lúc này chờ, một tiếng kêu mị nữ tử thanh âm truyền đến, cùng với mà đến còn có một cỗ thanh u ung dung hương khí.

Ngoan bảo một tay tay nhỏ bắt lấy Lục Lục móng vuốt nhỏ đùa bỡn, quay đầu hướng đi vào môn tới thân xuyên đở thắm váy nữ tử, con người một loãn, mềm mại cười nói:” Đại thẩm, ta không phải ‘ người ‘ nga, la hoảng lời nói sẽ xui xẻo ~ “

Này đi vào tới ước chừng 30, lại ý vị chính nùng nữ tử, đúng là phong hoa lâu lão bản nương hoa nương.

Hoa nương vừa nghe hấn lời này, đáy lòng có một chút ngậm bực, trên mặt lại nửa phần không hiện, này liền làm bộ chường miệng mình, cười nói:” Là, là, là, đều là ta này miệng nhi sai, ngây thơ tiểu công tử chớ trách, chỉ là hôm nay ngài này lại đây, chính là vì lần trước phân phó? “

”Ân hừ. “Ngoan bảo cái miệng nhỏ nhếch lên, gật đầu nói:” Đem người cô nương đều chuẩn bị tốt, đợi lát nữa vừa nghe đến ta kêu to, liền đưa vào tới. “

”Là, là, là! “Hoa nương liền thanh đáp lời, tùy theo lời nói vừa chuyển, nói:” Ngây thơ tiểu công tử a, ngài lần trước nói được nhưng đều là lời nói thật? Đều nếu là khung hoa nương đi? Này nếu là chọc cái gì đại nhân vật, ta này phong hoa lâu cũng không đảm đương nổi a. “<

.....

br>

Ngoan bảo đôi mắt cười đến càng cong,” đại thẩm, chọc ta, người cũng không đảm đương nổi nga. “

Hoa nương nhìn hấn này phó vô cùng nhận người yêu thương bộ dáng, thiếu chút nữa thất thần duỗi tay, muốn đem hấn ôm vào trong lòng ngực hảo hảo yêu thương xoa bóp một phen. May mắn, còn chưa nhúc nhích liền đem này ý niệm cấp kịp thời ngừng. Này vừa nghe minh bạch hấn nói, nàng trong lòng càng là trừu trừu. Nàng đây là tạo cái gì ngược, rước lấy cái này tiểu bá vương.

”Ha hả, ngây thơ tiểu công tử nói đùa, hoa nương nào dám a, ta đây liền đi chuẩn bị, này liền đi.“ Nàng nói, này liền xoay người lui đi ra ngoài.

”Hắc..... Hắc hắc hắc hắc..... “

Toàn bộ sương phòng theo hoa nương rời đi, cũng chỉ dư lại ngoan bảo cùng Lục Lục một người một thú. Ngoan bảo néo Lục Lục móng vuốt nhỏ, không cần thiết một hồi liền thấp thấp cười ra tiếng tới.

Hài đồng thanh thanh lượng mềm mại tiếng cười thực mau ở sương phòng nội tiếng vọng, bên trong lộ ra làm người vừa nghe đã minh đắc ý cùng không có hảo ý.

”Ngao ~ “Lục Lục thấp gọi một tiếng, xanh biếc đôi mắt nháy mắt.

Ngô, có độc độc hương vị?

”Thực vui vẻ? “Nam tử réo rất giống như ba tháng thanh tuyến tiếng nói, thản nhiên vang lên.

Ngonan bảo tiểu thân mình theo tiếng cười ở lay động, cơ hồ cũng chưa tưởng liền dùng hấn kia mềm mại thanh âm đáp:” Vui vẻ, đương nhiên vui vẻ, thân thân mẫu thân lập tức liền này thuộc về ta ngây thơ công tử một người..... Ách!? “Hấn thanh âm như là như là yết hầu đột nhiên bị cái gì tạp trụ, hoàn toàn mà ngăn.

Ngonan bảo ngồi ở ghế trên không có lập tức động, gục đầu xuống hơi hơi hô hấp một hơi, lúc này mới chậm rãi quay đầu hướng cửa xem ra ——

Nam tử một bộ tuyệt trắng áo dài, mặc phát giản thúc áo choàng, trên eo duy nhất phụ tùng là cái thêu xanh biếc ‘ niệm ’ tụt túi gấm.

Như thế không hề dư thừa bội sức đơn giản trang phục, mặc ở nam tử trên người lại là mặc cho ai cũng vô pháp nhìn gần thanh nhã tuyền quý.

Hắn da thịt như ngọc, dung nhan tuyệt thế, cặp kia thanh ảnh thiên che mờng lung con người chính rữ xuống, nhìn trước mắt ngòi ở ghé trên ngoan bảo.

Người này, không phải Tư Lăng Cô Hồng là ai?

.....

-----oOo-----

Chương 96: phụ tử thổ lộ tình cảm

Nguồn: EbookTruyen.Net

”..... Cha, cha. Mạ Mã bá 癸 Hiều //() “

Ngoan bảo màu son miệng nhỏ trượng trượng, từ bên trong liền phun ra này một tiếng xưng hô tới.

Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt u ngược lại quá, kia một chút nhu sắc đủ để cho người trầm luân, đáng tiếc tới mau đi thực mau.

Ngoan bảo ngăn ra lúc sau, có chút nắm chặt Lục Lục móng vuốt nhỏ, trong ánh mắt không ngừng nhảy lên ba quang, nhấp nhấp tiêu môi đỏ, sau đó liền ngửa đầu nói:” Mẫu thân đã đi rồi, người, người đuổi tới ta vô dụng! “

Ngoan bảo thấy hắn không có phản ứng, miệng nhỏ nhấp đến càng khẩn, khuôn mặt nhỏ thượng đều là do dự. Một tức sau, nói:” Ta biết mẫu thân đi chính là phương hướng nào, người hiện tại đuổi theo còn kịp nga. “

”Nào? “Tư Lăng Cô Hồng đạm hỏi.

Ngoan bảo ánh mắt sáng lên, nói:” Phía bắc, thân thân mẫu thân hướng phía bắc đi. Ngô, người hiện tại đuổi theo nói, ta cũng không nói cho thân thân mẫu thân người tới thanh lâu sự tình. “

Hắn lời nói mới vừa nói xong, chỉ cảm thấy trước mắt bóng trắng một quá, cả người đã bị Tư Lăng Cô Hồng đề ở trong tay. Xuyên thấu qua bờ vai của hắn về phía sau nhìn lại, liền nhìn thấy bên ngoài đầy đất làm như hôn mê quá khứ cô nương, ở nơi đó đứng đúng là hắn quen thuộc nhất người —— Đường Niệm Niệm.

”Nương..... Nương? “Ngoan bảo hơi hơi trừng mắt con người.

Đường Niệm Niệm xem hấn, đạm nói:” Bị tìm được rồi. “

Ngoan bảo vừa nghe, trong lòng đốn là chột lạnh. Tìm được rồi, kia chẳng phải là nói người xấu biết chính mình nói phương hướng là giả?

Hấn lại nhìn xem trên mặt đất đấm kia nữ tử, chỉ sợ chính mình vừa mới không có do dự, làm các nàng tiến vào, các nàng cũng vào không được.

Ngoan bảo chớp chớp con người, thật dài lông mi phiến ở mí mắt thượng, khuôn mặt nhỏ thượng hoàn toàn một mảnh vô tội, mềm mại hỏi:” Nương..... Người cùng cha là đến đây lúc nào? “

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói:” Đem người cô nương đều chuẩn bị tốt, đợi lát nữa vừa nghe đến ta kêu to, liền đưa vào tới. “

Lời này rõ ràng là ngoan bảo vừa mới nói, lúc này từ Đường Niệm Niệm trong miệng như thế bình đạm nói ra, ngoan bảo tự hiểu là trong lòng càng là chột lạnh, khuôn mặt nhỏ đều khóc tang lên.

”Ngao ô ~ “Lục Lục nghi hoặc kêu một tiếng, xanh biếc đôi mắt nhìn ngoan bảo chớp động lo lắng.

Ngô ngô, vì cái gì Lục Lục cảm thấy ngoan bảo tiểu chủ nhân muốn xui xẻo?

Tư Lăng Cô Hồng một tay đó là như vậy dẫn theo hấn, thân ảnh vừa động liền từ phong hoa lâu nội không thấy.

Đường Niệm Niệm một tay đem Lục Lục chiêu tiến trong áo, dưới chân một chút, người cũng đồng dạng đi xa.

Cường phong diễn tấu ở khuôn mặt nhỏ thượng, ngoan bảo cảm thấy có chút đau đốn, hấn nâng lên mắt trộm nhìn Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới, nhấp chặt màu son cánh môi. Vốn dĩ dựa theo kế hoạch, hấn trước làm Đường Niệm Niệm chạy xa, Tư Lăng Cô Hồng đuổi

tới hẳn thời điểm đúng là phong hoa lâu, hẳn gần nhất khiến cho chuẩn bị tốt cô nương nảy lên tới, lại dùng ngọc giản đem này đó ký lục xuống dưới.

Sau đó chính mình lại chỉ ra mẫu thân rời đi phương hướng, người xấu nhất định sẽ không để ý chính mình, liền đuổi theo đuổi mẫu thân, chính mình tắc liền có thể cầm ngọc giản đi tìm mẫu thân.

Nhưng mà, đương nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh xuất hiện ở phong hoa lâu sương phòng thời điểm, ngoan bảo kia cổ tà niệm liền không tự giác tiêu đi xuống, lúc này mới có kia phiến do dự, cuối cùng nhảy vọt qua cô nương kia tầng kế hoạch, cũng không có làm đám kia cô nương ra tới, liền trực tiếp tiến hành rồi bước tiếp theo.

Chỉ là, cái này một bước hoàn toàn không thành công, ở trong mắt hẳn phi thường hoàn mỹ kế hoạch, như thế đơn giản đã bị Tư Lăng Cô Hồng cấp phá.

Kinh hồng trong cung, đã chuẩn bị tốt sinh nhật yến Thù Lam, vốn là lại đây dò hỏi Đường Niệm Niệm đám người ý tứ, nào biết đâu rằng căn bản là tìm không thấy bọn họ người. Không ngừng là kinh hồng cung, tà bảo cung nàng cũng đi đi tìm, một phen tìm dưới cuối cùng không có kết quả, nàng liền ở kinh hồng trong cung chờ lên.

Này nhất đẳng, rốt cuộc chờ tới rồi Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân ảnh thời điểm, nhìn đến lại là Tư Lăng Cô Hồng dẫn theo ngoan bảo, Đường Niệm Niệm đi theo một bên một màn. Thù Lam trong lòng tức khắc cả kinh, há mồm muốn nói cái gì lại không biết nên như thế nào nói, chỉ có thể trơ mắt nhìn hai người một oa đi vào trong tầm cung, màu sơn khắc hoa môn cản trở hết thấy tầm mắt.

Này..... Này, nên không phải ngoan bảo điện hạ phạm vào cái gì đại sai đi?

Thù Lam không khỏi lo lắng.

Nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng không có ôm Đường Niệm Niệm, có thể làm hấn như vậy khác thường, tất nhiên là đã xảy ra sự tình gì.

Thù Lam đứng ở tấm cung ngoài cửa trong lòng nôn nóng, lại không biết nên như thế nào làm mới hảo, này không lâu lại đột nhiên nghe được từ bên trong truyền đến hài tử đau tiếng hô. Nàng tâm một đốn, con người liền hơi hơi trừng lớn.

Ngoan bảo điện hạ bị đánh!?

Lúc này, kinh hồng cung tấm điện nội.

Ngoan bảo nho nhỏ thân thể bị giam cầm ghé vào Tư Lăng Cô Hồng trên đùi, hấn hạ thân quần nhỏ bị cởi ra, trắng nõn mông nhỏ liền bại lộ bên ngoài, Tư Lăng Cô Hồng một bàn tay liền từng cái chụp đánh ở mặt trên, làm thịt người đau thanh âm ở không

.....

Khí trung tiếng vọng, chỉ thấy ngoan bảo mông nhỏ thực mau liền đỏ.

”Nương..... Nương, người xấu đánh ta, nương! “Ngoan bảo muốn giãy giụa, chính là căn bản là không phải Tư Lăng Cô Hồng đối thủ, chỉ có thể vô lực ghé vào Tư Lăng Cô Hồng trên đùi, một đôi mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm, cái miệng nhỏ đau hô cầu cứu.

Đường Niệm Niệm liền đứng ở một bên, nhìn hấn kia phiến đáng thương bộ dáng, lại nhìn Tư Lăng Cô Hồng dùng xảo kinh lực, tuy rằng sẽ đem ngoan bảo đánh đau, lại sẽ không bị thương hấn căn cốt, này cũng cũng không có động, nói:” Ngoan bảo đã làm sai chuyện tình, nên phạt. “

”Không có, ta mới không có làm sai sự! “Ngoan bảo thấp thấp hô.

Đường Niệm Niệm ngày thường bình tĩnh thanh âm có chút rất nhỏ đề cao, lộ ra nghiêm túc,” ngoan bảo lừa cha mẹ. “

Ngoan bảo mở ra cái miệng nhỏ, tựa hồ còn tưởng phản bác cái gì, ngay sau đó lại nhắm lại, sau đó rũ đầu, liền một tiếng kêu đều không có, an tĩnh đến làm người đau lòng. (thủy côn thủy côn tiểu thuyết võng điểm hunhu)

Tư Lăng Cô Hồng chụp đánh tay hơi hơi một đốn, ngừng lại.

Đường Niệm Niệm ngón tay run nhẹ, nàng cùng ngoan bảo vốn chính là huyết mạch tương liên, hấn nếu khó chịu nàng cũng có cảm ứng. Nàng nhẹ ngẩng đầu, nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, không ngừng là nàng, Cô Hồng cũng nên cũng có cảm giác.

An tĩnh trong tấm cung, có chút hơi ám giương, ần ần truyền đến chính là tiểu hài tử áp lực thanh âm, từng giọt giọt nước dừng ở Tư Lăng Cô Hồng màu trắng vật liệu may mặc thượng, lưu lại từng đạo ướt ần.

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay vừa động, xoa hấn nho nhỏ lưng, kia mềm nhẹ động tác làm người cảm nhận được một cỗ vô cùng quý trọng cùng an ủi.

Ngoan bảo thân thể chấn động, sau đó vốn là áp lực tiếng khóc liền một chút bại lộ ra tới, hấn thanh âm nghẹn ngào, cơ hồ có chút đọc từng chữ không rõ,” người đánh, người đánh, tùy tiện người đánh, khụ, phản, dù sao người cũng không thích ta, ô..... “

Tư Lăng Cô Hồng sáng mắt một dạng, vốn là vuốt ve hấn lưng tay cũng tại đây dừng ở hấn hông nhỏ thượng,” bang “Một tiếng, làm ngoan bảo thân ảnh lại là chấn động.

Hấn tiếng khóc một chút hoàn toàn bộc phát ra tới, non nớt thanh âm làm nhân tâm đầu đau đốn.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn khóc đến tiểu hoa miêu giống nhau khuôn mặt nhỏ, lại xem Tư Lăng Cô Hồng cũng không có lại tiếp tục tay, ngồi xổm xuống thân mình cùng ngoan bảo đối diện ở bên nhau, hỏi:” Đau? “

Ngoan bảo hai mắt đẫm lệ mông lung, khuôn mặt nhỏ thương tất cả đều là thương tâm, lại cũng không là thống khổ cảm giác, hỗn hợp tiếng khóc kêu lên:” Nương..... Nương, ô ô, nương..... “

Đường Niệm Niệm đấm mắt hiện lên đau lòng, thấp giọng nói:” Biết sai rồi? “

Ngoan bảo hơi hơi hé miệng, phát ra chính là một trận ho khan thanh, cảm nhận được lưng thương lại truyền đến vuốt ve, hấn trong mắt nước mắt lưu đến càng nhiều, cắn môi nhỏ run rẩy.

”Ngoan bảo? “Đường Niệm Niệm kêu, nói nhỏ:” Nói cho ta, vì cái gì làm như vậy. “

Ngoan bảo đầu nhỏ lắc lắc, ho khan thanh không ngừng từ hấn cái miệng nhỏ truyền ra tới, tựa hồ theo Tư Lăng Cô Hồng vuốt ve, chẳng những sẽ không giảm bớt hấn bệnh trạng, ngược lại còn tăng thêm hấn khó chịu.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn một hồi, trên mặt lộ ra một mặt mát mát.

”Nương..... “Ngoan bảo kêu, non nớt trong thanh âm còn lộ ra một cổ an ủi.

Đường Niệm Niệm xem hấn.

Quái bạch cắn chặt môi đỏ run rẩy một hồi lâu, mới thấp giọng run rẩy nói:” Hấn không thích ta, một chút đều không thích ta..... “

Đường Niệm Niệm nghe cái này ‘ hấn ’, ngẩng đầu liền nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái.

Tư Lăng Cô Hồng đấm mắt ba quang khế nhúc nhích, có một sợi bất đắc dĩ.

Theo câu đầu tiên nói ra tới, ngoan bảo giống như là hoàn toàn buông ra giống nhau, thanh âm càng lúc càng lớn, hỗn hợp nước mắt, nghẹn ngào khóc hô:” Từ sinh ra hấn liền không thích ta, khụ!

Thảo, chán ghét ta, mỗi lần, mỗi lần đều muốn đem ta, đem ta ném ra, ô ô..... Một chút đều không thích ta, một chút cũng không đau ta, khụ khụ ngô, chỉ có nương, chỉ cần nương..... Ô ô..... “

”Người xấu cha, người xấu cha, khụ, không thích ta, đừng nghĩ ta thích người, ô, ta cũng một chút không thích người, chỉ thích thân thân mẫu thân, ô..... Chỉ thích mẫu thân..... “

”Ta..... Ta cách, ta cách, ngô, ta đây liền cách đem thân thân, thân thân mẫu thân mang đi, khụ ngô, cùng mẫu thân thân yêu hai người, cách! Liền hai người, cách! Xa chạy cao bay, cách! “

Hắn lời nói càng nói càng không rõ ràng lắm, kia từng cái đánh cách, nho nhỏ thân thể cũng theo phập phồng, xúng với hắn đỡ bưng một mảnh, tất cả đều là nước mắt khuôn mặt, cực kỳ thương cảm.

Đường Niệm Niệm cảm thấy có chút buồn cười lại xem đến đau lòng, duỗi tay giúp hắn chà lau nước mắt, nghiêm túc nói:” Cô Hồng thích ngoan bảo. “

Nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng tâm thần tương dung, nơi nào không cảm giác được hắn đối ngoan bảo yêu thích, huống chi vấn đề này nàng từ trước cũng đã chứng thực qua.

”Cô Hồng chính miệng thừa nhận, thích ngoan bảo. “

Ngoan bảo khuôn mặt nhỏ góc góc,

.....

Tùy ý nàng chà lau nước mắt, một hồi lâu mới đầy mặt đỏ bưng đến như là bị nướng bánh bao, một đôi con người khắp nơi loạn chuyển, cái miệng nhỏ trương a trương phun không ra lời nói tới.

Đường Niệm Niệm nhìn hắn cái dạng này, con người một loạn liền nở nụ cười, giúp hắn chà lau nước mắt tay biến thành niết. Bất quá

này nhéo không có nặn ra thủy tới, nhưng thật ra làm nàng hơi chút thất vọng rồi một chút.

”Ngô, cách, nhượng..... Bẹp niết. “Ngoan bảo vốn dĩ hàm răng cũng liền mới vừa trường, nói chuyện còn có chút lọt gió, này bị nàng nhéo, hơn nữa vừa mới khóc đến quá mãnh liệt, chính đánh cách, này nói chuyện càng cắn tợn không rõ lên.

Lúc này, hắn liền cảm giác được thân thể bị người bế lên tới, chuyển cái mặt nhìn đến đó là Tư Lăng Cô Hồng kia trương tuấn dật tuyệt luân dung nhan.

Ngoan bảo mặt đỏ đến cơ hồ làm người cảm giác có thể toát ra yên tới, đôi mắt khắp nơi loạn chuyển khi, tiểu thân mình còn ở đánh cách phập phồng, hắn này liền vươn một con tay nhỏ che miệng lại, chính là càng khẩn trương này đánh cách đánh đến càng lợi hại, một tiếng như là tiểu trư hừ hừ thanh âm cũng từ hắn che lại cái miệng nhỏ toát ra tới, tức khắc hắn hai mắt vừa lật, cơ hồ muốn xấu hổ và giận dữ muốn chết.

Một bên, Đường Niệm Niệm đã nhin không được bật cười.

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng cũng phiếm một mặt cười nhạt, thanh ảnh mông lung con người rũ xuống nhìn trên đùi trong lòng ngực hắn, gợn sóng hơi khởi đồng tử, ôn nhu đến chọc người trầm luân, rốt cuộc vô pháp tránh thoát.

Ngoan bảo ngờ ngác nhìn, cái miệng nhỏ thượng tay cũng bất tri bất giác rũ xuống tới, tiểu bả vai còn run lên run lên, là bởi vì đánh cách còn có cố nén cảm tình, hồng hồng cái mũi nhỏ còn hít hít.

Đây là người xấu cha lần đầu tiên ôm ngoan bảo đâu.

Ngô, người xấu cha trên người hương vị cũng hảo hảo nghe, thật thoải mái, có điểm quen thuộc cảm giác.....

Tư Lăng Cô Hồng vỗ nhẹ hắn lưng, thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp,” người là Niệm Niệm sở sinh, là chúng ta huyết mạch. “

Ngoan bảo không khỏi nín thở, còn dính chọc nước gợn đôi mắt run rẩy, bình tĩnh nhìn hấn, cắn chặt màu son cái miệng nhỏ.

”Trên đời này, ta để ý, chỉ có Niệm Niệm cùng ngươi. “

Đây là hấn lần đầu tiên như thế nói thẳng nói ra trong lòng lời nói, nhẹ nhàng chậm chạp thanh âm réo rắt khàn khàn, tuy không có nhiều ít phập phồng, lại làm người cảm nhận được hấn ôn nhu chân thành tha thiết, kia phân quý trọng coi trọng.

Ngoan bảo miệng càng run rẩy lợi hại, muốn ra vẻ khinh thường giật nhẹ khóe miệng, chân chính làm được thời điểm, liền chính hấn đều không có phát hiện, kia rõ ràng là cười.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Một tuổi, ngươi đã cho chính mình lấy tên thật, liền không hề là hài tử, không nên lại dính Niệm Niệm. “

”Ngô cách! “Ngoan bảo đang muốn nói chuyện, bật thốt lên chính là một cái cách, một đôi con ngươi hơi hơi hoài nghi trừng mắt hấn, bẹp bẹp miệng.

Người xấu cha phía trước nói những cái đó dễ nghe, trên thực tế vẫn là hống chính mình, vì đem chính mình ném rớt?

Ngoan bảo lại không biết, ở Tư Lăng Cô Hồng nhận tri, một tuổi đích xác liền không hề là hài tử. Đơn giản là hấn thơ ấu từ sinh ra bắt đầu, liền chưa từng có người đem hấn coi như vô tri yêu cầu chiếu cố hài tử, một tuổi khi hấn cũng đã hoàn toàn tự gánh vác chính mình sở hữu sự tình, vì chính mình làm ra bất luận cái gì quyết định cùng hành vi trả giá đại giới.

Tư Lăng Cô Hồng giúp hấn thuận khí ngón tay hơi đốn, hỏi:” Lần này ngươi làm sai cái gì? “

Ngoan bảo hơi hơi cúi đầu, thấp giọng lẩm bẩm nói:” Ta lừa mẫu thân cùng..... Cha. “

Tư Lăng Cô Hồng một tay đem hấn đầu nhỏ nâng lên tới, làm hấn cùng chính mình đối diện tới rồi cùng nhau, nhìn hấn cặp kia dính ướt lông mi hạ yêu dị đồng tử, hơi lắc đầu.

Ngoan bảo sửng sốt một chút, nghĩ nghĩ, đầu tưởng thấp cũng thấp không đi xuống, tả hữu dao động hạ. Cuối cùng cũng buông ra, thẳng tắp nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng con người, nhấp môi nói:” Không, không nên nghĩ, cách! Nghĩ vụ tội cha thượng thanh lâu tìm..... “

Hấn lời nói còn không có nói xong, liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng lại lắc đầu, này lời nói liền tùy theo một ngăn.

Ngoan bảo trên mặt tràn ngập nghi hoặc, trừ bỏ này đó, hấn còn làm sai cái gì? Ngô..... Làm những người khác xuyên mẫu thân xiêm y? Thiêu mẫu thân xiêm y? Vẫn là chạy tới thanh lâu?

Đường Niệm Niệm lúc này cũng ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng bên cạnh, nàng ần ần có điều cảm giác, rồi lại không thể tưởng được hoàn toàn, này liền cũng hơi hơi nghi hoặc nhìn Tư Lăng Cô Hồng.

Đôi mắt này mẫu tử hai người ánh mắt, Tư Lăng Cô Hồng sáng mắt hơi dạng, đôi ngoan bảo nói:” Lấy người hiện tại bản lĩnh, không nên một người chạy loạn. “

Ngoan bảo đôi mắt mở to mở to.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Nếu sinh ý ngoại, người một người vô pháp chống cự. “

Ngoan bảo nghe hấn kia nhẹ nhàng chậm chạp lời nói, bên trong lộ ra quan tâm, nhất thời trong ánh mắt cũng tràn ngập thượng nồng đậm nước gợn. Còn không có chờ nước mắt chảy ra, hấn liền duỗi tay nhỏ dùng sức chà lau, khẩu ngạnh phản bác,” mới, mới sẽ không! “

Tuy là phản bác, nhưng là ở đây hai người đều nghe ra hấn non nớt trong thanh âm mặt lộ ra tới biết sai ý vị.

Đường Niệm Niệm nhẹ chóp hạ con người, hơi nhấp môi nói nhỏ:”
Là ta cấp được

.....

, đưa mặt nạ. “

Tư Lăng Cô Hồng đem trên đùi ngoan bảo đặt ở trên giường, duỗi tay liền đem Đường Niệm Niệm kéo vào trong lòng ngực, nhẹ giọng nói:” Niệm Niệm không sai. “

Này phân rõ ràng khác biệt đãi ngộ cùng bất công, là người đều nhìn ra được tới.

Này trần trụi mông nhỏ ngồi ở trên giường ngoan bảo, vừa nghe đến hai người đối thoại, lại nhìn đến hai người thân cận bộ dáng, lại là không có giống ngày thường giống nhau làm âm ỉ, khẽ khẩu nói:” Ân, mẫu thân không sai, là ngoan bảo cùng cha sai. “

Ngoan bảo cùng cha sai?

Hắn lời nói, rước lấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người đồng thời đầu tới ánh mắt.

Ngoan bảo còn hồng khuôn mặt nhỏ, xê dịch mông nhỏ, tự tin không đủ nói:” Nuôi mà không dạy là lỗi của người làm cha, thư thượng nói, ta, ta làm sai sự tình, là cha không giáo, giáo hảo! “

Nếu lại nói tiếp, Tư Lăng Cô Hồng còn đích xác liền không có đã dạy hắn cái gì, thậm chí ngay từ đầu biểu hiện đích xác làm người hiểu lầm, ngoan bảo quá mức thông tuệ, lại là miễn cảm nhất không ngừng học tập ngoại vật tuổi tác, cũng khó trách sẽ cho rằng Tư Lăng Cô Hồng không mừng hắn, do đó nhỏ nhỏ tâm linh bị thương, đem sở hữu cảm tình đều thêm chú ở Đường Niệm Niệm trên người. Không ngừng dính Đường Niệm Niệm, một là huyết mạch thượng trời sinh thân cận, nhị là khát vọng yêu thương, tam còn lại là cùng Tư Lăng Cô Hồng giận đối, làm được sự tình cũng là có chút thiếu suy xét.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt, nhìn đến trên giường ngoan bảo một đôi trù bỏ đồng tử, mặt khác đều cùng hấn không có sai biệt mặt mày.

Tả điện nội đột nhiên liền theo ngoan bảo câu nói kia yên tĩnh xuống dưới.

Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nhìn xem cái này lại nhìn xem cái kia, thấy hai người ở đối diện, này cũng biểu tình bình tĩnh nói cái gì đều không có nói.

Ngoan bảo nhìn một hồi, kia trong tay áo tay nhỏ liền có chút dị động lên, xô dịch môi.

Người xấu cha..... Sẽ không sinh khí đi?

”Ngô..... Kỳ thật..... “Ngoan bảo có chút biệt nữ mở miệng.

Hấn lời nói còn không có nói xong, thành linh nghe Tư Lăng Cô Hồng quen thuộc réo rất tiếng nói trầm thấp truyền đến:

”Nghe Niệm Niệm nói, Niệm Niệm nói, đều là đúng. “

”Ngô? “Ngoan bảo nghiêng đầu.

Tư Lăng Cô Hồng thanh âm như cũ bằng phẳng:

”Hảo hảo luyện công, không thể chọc Niệm Niệm lo lắng. “

Ngoan bảo:” Di? “

”Mặt khác, sau này lại dạy. “

”A..... “

”Hiện tại, đem quần mặc vào. “

”Ngô! “

Ngoan bảo vừa mới mới chậm rãi khôi phục trắng nõn phần hồng khuôn mặt nhỏ, tức khắc lại nảy lên một tầng đỏ bưng. Hấn này liền nhắc tới quần, bay nhanh cột lên đai lưng.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn tiểu thí thí, nhẹ hỏi:” Không đau? “

Ngoan bảo ngưỡng đỏ rục khuôn mặt, nói:” Không đau, một chút cũng không đau. “

Đường Niệm Niệm ngón tay lướt qua trên mặt hấn còn tàn lưu nước mắt.

Ngoan bảo chột dạ chớp chớp ướt dính lông mi. Hấn mới không phải bởi vì đau mới khóc đến, là, là bởi vì.....

Lúc này, rất nhỏ tiếng đập cửa vang lên, cửa tùy theo truyền đến Thù Lam có chút thật cẩn thận thanh âm:” Hoàng Thượng, hoàng hậu, thái tử điện hạ sinh nhật yến bắt đầu thời gian mau tới rồi, có không hiện tại đi trước? “

Ngoan bảo ở trong nháy mắt nho nhỏ thân mình đều cương hạ, đại đại đôi mắt nhìn xem trước mặt Đường Niệm Niệm có nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng.

”..... Không, không có lộng cái chấn? “

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật đầu.

Ngoan bảo đỏ bưng khuôn mặt nhỏ tức khắc hóa thành vẻ mặt đả kích.

Nói như vậy, hấn tiếng khóc đều bị bên ngoài người nghe được!

Đường Niệm Niệm đậy mắt chớp động ý cười, nhẹ bấn một chút hấn trên đầu tiểu màn thầu, nói:” Có thể đi? “

Ngoan bảo từ trên giường xuống dưới, nho nhỏ ngực thật sâu phập phồng vài hạ, tay nhỏ đặt ở đôi mắt thượng, một hồi buông xuống thời điểm, cặp mắt kia sừng đỏ liền hoàn toàn biến mất không thấy.

Nho nhỏ thân mình đứng trên mặt đất, thẳng thắn eo nhỏ bản, làm người cảm thấy đáng yêu vừa buồn cười.

”Ân, ta chính mình đi. “Ngoan bảo nghiêm túc nói.

Đường Niệm Niệm nhìn hắn có chút hơi phồng lên bánh bao mặt, khóe môi nhẹ dương, một tay phúc ở Tư Lăng Cô Hồng chính hoàn chính mình vòng eo trên tay.

Ngoài cửa.

Thù Lam trên mặt còn có chút che giấu lo lắng, ánh mắt thỉnh thoảng hướng cửa phòng nhìn. Này không có tiếng khóc, nên là hảo đi?

Chỉ là này đã gọi quá một lần, tóm lại không hảo lại gọi một lần.

.....

> đang lúc nàng ở do dự mà rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ mới tốt thời điểm, chỉ nghe được” kễ kễ “Một tiếng rất nhỏ vang lên. Nàng giương mắt nhìn lại, nhìn đến đúng là kia một nhà ba người bình tĩnh đi ra hình ảnh, mặc kệ là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, còn ngoan bảo về mặt đứng đắn bộ dáng, đều không có cái gì chỗ đặc biệt.

”Thái phó. “Ngoan bảo non nớt thanh thúy thanh âm vang lên.

Thù Lam thu thần, nhìn về phía hắn khom người, thấp giọng nói:”
Là, thái tử điện hạ có gì phân phó? “

Ngoan bảo đá mắt hiện lên một sợi ba quang, khoanh tay mà đứng, nghiêm túc nói:” Vừa mới thái phó nhưng có nghe được cái gì thanh âm? “

Thù Lam vừa nghe, nơi nào còn không thể tưởng được hắn nói chính là cái gì. Chỉ là xem ngoan bảo bộ dáng, việc này sợ là đã qua đi.

”Hồi bẩm thái tử điện hạ nói, cũng không có. “Thù Lam cúi đầu, đem đậy mắt chớp động ý cười đều che giấu đi xuống.

Ngoan bảo gật đầu,” thực hảo, thái phó thật là bồn điện hạ hảo thái phó. “

Thù Lam đậy mắt ý cười càng đậm, liền thanh âm đều đã để lộ ra một tia ra tới,” khụ! Có thể được thái tử điện hạ khen, là vi thần chi vinh. “Nàng vừa nghe chính mình thanh âm, liền ám đạo một tiếng không tốt, nhẹ nhàng nâng đầu quả nhiên liền nhìn đến ngoan bảo có chút nhấp lên cánh môi, còn chưa chờ hắn nói chuyện, này liền lập tức nói:” Thái tử điện hạ, Hoàng Thượng cùng hoàng hậu nương nương phải đi xa. “

Ngoan bảo nghe vậy, lập tức quay đầu nhìn lại, quả nhiên nhìn đến đã ly chính mình đã có mười trượng xa Đường Niệm Niệm hai người, này cũng không rảnh lo cái gì, bước hai chỉ chân ngắn nhỏ theo đi lên, đi lên còn không quên lại nhắc nhở Thù Lam một câu,” thái phó cái gì đều không có nghe được. “

Thù Lam che miệng,” là. “

Nhìn phía trước kia thân ảnh nho nhỏ đuổi theo bước chân, phía trước thon dài thân ảnh hơi bất động thanh sắc chậm lại nện bước, Thù Lam trên mặt lộ ra tươi cười, thầm nghĩ trong lòng: Chính mình rốt cuộc đang lo lắng cái gì, tiểu thư cùng trang chủ lại sao có thể thật sự bị thương tiểu thiếu gia, tiểu hài tử lại nơi nào có không phạm sai sự tình? Cha mẹ nếu là khiển trách mới là thật sự yêu thương người, nếu là không quan tâm, kia mới thật là không đem người đương hồi sự.

Phía trước.

Ngoan bảo một đuổi theo hai người thân ảnh, đi theo ở một bên đi rồi một đoạn đường sau, đột nhiên ngẩng đầu lên tới, nhìn bên cạnh hai người, có chút do dự lại chờ mong thấp thấp hỏi:” Cha..... Ngô, người trước kia có phải hay không ôm quá ta? “

Về nói ngoan bảo tùy hứng vấn đề, thủy cần thiết nói, ngoan bảo mới một tuổi, tuy rằng thông minh nhưng là cũng không có khả năng như là người trưởng thành giống nhau hiểu chuyện, nguyên nhân chính là vì hần thông minh mới càng mẫn cảm, nghĩ đến nhiều. Hần chỉ có thể chậm rãi học, chậm rãi trưởng thành.

—— còn có thân nói viết ngoan bảo độ dài quá nhiều, vấn đề này đến đây cũng không sai biệt lắm kết thúc, rốt cuộc ngoan bảo sinh ra tới, nếu là không viết nói, không khỏi quá mức quái dị. Từ ngày mai bắt đầu, liền chính thức bắt đầu chinh chiến, lại lần nữa tiến vào chính kịch cốt truyện! Kính thỉnh chờ mong! (từ đêm qua cho tới hôm nay trong nhà internet vẫn luôn hư, hôm nay đều là ở tiệm net đổi mới, lúc này mới chậm, thủy còn muốn đi điện tín nhìn xem! Lóe!)

.....

-----oOo-----

Chương 97: đoạt thiên hạ (nam bắc xuất chinh)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Khánh dương cung, giăng đèn kết hoa, bố trí vui mừng trung lại lộ ra một ít ngây thơ chất phác, lúc này mọi người đã đến đông đủ. Mạ Mã bá 夔 Hiều

”Hoàng Thượng giá lâm —— “

”Hoàng hậu nương nương giá lâm —— “

”Thái tử điện hạ giá lâm —— “

Cùng với ba tiếng thông truyền, mọi người đều từ trên chỗ ngồi đứng dậy, đem cung kính trung lộ ra ý cười ánh mắt đều hướng cửa.

Đương nhìn đến từ ngoài cửa đi vào tới Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm cùng ngoan bảo ba người thân ảnh sau, mọi người liền khuất thân quỳ xuống đất, cùng kêu lên nói:” Tham kiến Hoàng Thượng, hoàng hậu, thái tử điện hạ. “

”Bình thân. “Một tiếng đạ ngữ từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng nói ra, mọi người lúc này mới trên mặt đất đứng dậy. Lại nhìn đến hấn cùng Đường Niệm Niệm ngồi xuống sau, mới vừa rồi ngồi trở lại từng người vị trí thượng.

Bọn họ ngẩng đầu, liếc mắt một cái liền nhìn ra mặt trên Đường Niệm Niệm ba người sắc mặt duyệt sắc, đặc biệt là ngoan bảo, kia trương nho nhỏ gương mặt tràn đầy nồng đậm ý cười, chỉ là cái dài quá đôi mắt người đều nhìn ra được tới.

Mộc Linh Nhi đề thấp thanh âm triều bên người Diệp thị tử muội khẽ cười nói:” Thái tử điện hạ thực vui vẻ đâu. “

Mộc hương cười hì hì nói:” Kia đương nhiên, đây chính là thái tử điện hạ cái thứ nhất sinh nhật yến, nào có không vui chi lý. “

Liên Kiều cũng là cười nói:” Đúng vậy, không ngừng là thái tử điện hạ, Hoàng Thượng cùng hoàng hậu thoát nhìn cũng thực vui vẻ bộ dáng. Liên không biết thái tử điện hạ có phải hay không thật sự sẽ như chúng ta tưởng như vậy, ở chọn đồ vật đoán tương lai khi trao..... Ha ha. “

Vốn là theo đuôi Đường Niệm Niệm ba người đã đến Thủ Lam, mới vừa đi đến này một bàn tới liền nghe được tam nữ đối thoại thanh âm, này vừa nghe xong xuôi tức liền nhẹ giọng bật cười, trong lòng thầm nghĩ: Các nàng chỉ sợ như thế nào đều sẽ không nghĩ đến, ngoan bảo điện hạ tại đây phiên vui vẻ phía trước, chính là bị bắt được kinh hồng trong cung khóc lớn một hồi.

Tự nhiên, những việc này nàng chỉ có thể ở trong lòng ngấm lại thôi, nếu đáp ứng rồi ngoan bảo không thể nói liền thật sự không thể nói. Không ngừng là nàng bản thân thủ tín, còn có còn lại là, chỉ cần đáp ứng ngoan bảo sự tình, lại không có làm được nói, kia chính là sẽ xui xẻo.

Tam nữ lúc này cũng nhìn đến nàng đã đến, đối với nàng tiếng cười cũng không có tùy ý hoài nghi, chỉ cho rằng nàng cũng chỉ là vì hôm nay sự tình vui vẻ mà thôi.

Cầm tranh tiếng nhạc chậm rãi vang lên, toàn bộ trong điện đều dào dạt khai một cỗ sung sướng ấm áp không khí.

Ngoan bảo trong tay bưng chén rượu, yêu dị con người dạo qua một vòng, liền dừng ở phía trên Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trên người. Hắn tay nhỏ hơi nắm thật chặt chén rượu, sau đó từ trên ghế đứng lên, bước hai chỉ chân ngắn nhỏ đi tới hai người trước mặt, gương mặt nhỏ, gương mặt đối với hai người, tươi

cười hồn nhiên sung sướng, thanh âm mềm nhẹ giòn nhu,” cha, mẫu thân, ta kính các người một ly! “

Tuy rằng hấn hiện giờ quý vì thái tử, nhưng là giáp mặt đối Tư Lăng Cô Hồng cùng nàng Đường Niệm Niệm thời điểm, vẫn là thói quen kêu to cha mẹ, mà không phải phụ hoàng cùng mẫu hậu. Đối này, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đều mẽ có bất luận cái gì ý kiến.

Hấn này phiên kính rượu không có kính sợ địa vị cao thượng hai người, lại thực sự đem phía dưới các bàn vốn là cười vui mọi người hoảng sợ, một đám đều không khỏi đem ánh mắt nhìn lại đây, lộ ra vài phần kinh dị.

Này Niệm Quốc từ sang quốc đến bây giờ, toàn bộ trong hoàng cung ai không biết bọn họ Niệm Quốc thái tử điện hạ dính hoàng hậu nương nương kia cổ sức mạnh, vậy là tốt rồi như là cùng Hoàng Thượng trời sinh không đối bàn giống nhau, không thể gặp hai người thân cận, hai người ở bên nhau thời điểm, không quấy rối đều là khó được, huống chi là hiện giờ như vậy.....

Mọi người nhìn ngoan bảo có chút khác thường đỏ bừng khuôn mặt nhỏ, trong lòng đã là kinh dị lại là buồn cười.

Cái dạng này, thấy thế nào đều hình như là thẹn thùng a.

Hôm nay sinh nhật bữa tiệc, bọn họ tiểu ác ma thái tử điện hạ thế nhưng thẹn thùng cấp Hoàng Thượng cùng hoàng hậu nương nương kính rượu, kia cái miệng nhỏ kêu ra tới cha mẹ cũng là có thể mềm đến người tâm khảm thượng.

”..... Ta chẳng lẽ là hoa mắt đi? “Liên Kiêu thấp giọng lẩm bẩm, còn dùng đôi tay xoa xoa hai mắt của mình. Như vậy một phen động tác sau lại mở mắt ra, một tiếng hô nhỏ,” a, còn ở a, xem ra không phải hoa mắt. “

Nàng này phiên làm quái, chọc đến bên cạnh mấy người đều thấp giọng bật cười, Mộc Linh Nhi nhẹ giọng nói:” Ta cảm giác đến, thái

tử điện hạ cũng không phải ở ý xấu thiết kế cái gì, là thật sự tưởng cấp Hoàng Thượng cùng a Nạp La kính rượu. “

Mấy ngày nay qua đi, mọi người đối với Mộc Linh Nhi này phân thiên phú dị bẩm sớm có quen thuộc. Chỉ cần là nàng cảm giác, cơ hồ liền không có không chuẩn quá.

Nói như vậy, hôm nay bọn họ thái tử điện hạ rốt cuộc là làm sao vậy?

Hay là trong một đêm trường thành không thành?

Vô luận phía dưới mọi người rốt cuộc có bao nhiêu kinh dị nghi hoặc, cũng không ảnh hưởng mặt trên một nhà ba người thân cận.

Đối mặt ngoan bảo kính rượu, Đường Niệm Niệm tay nhất chiêu, hai cái chén rượu các dừng ở nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng trong tay. Nàng tay về phía trước duỗi ra, cùng ngoan bảo giờ chén nhỏ đụng chạm ở bên nhau, nói:” Sinh nhật như ý. “

Ngwan bảo ngập nước con người một loan, tùy theo nghe được Tư Lăng Cô Hồng thanh

.....

Càng tiếng nói nói ra đồng dạng một câu, đầu nhỏ liền thật mạnh điểm một chút, sau đó ngửa đầu đem cái ly rượu cấp uống lên đi xuống.

Hiện giờ, này nho nhỏ một ly rượu căn bản là không làm khó được ngoan bảo.

Lúc này chúc mừng lạnh giọng hơi hơi càng hoãn lại tới, Thù Lam từ trên chỗ ngồi đứng lên đi tới chỗ khác, đem ngay từ đầu chuẩn bị tốt chọn đồ vật đoán tương lai khay từ cung nữ trong tay tiếp nhận tới, mỉm cười chậm rãi đi đến đại điện trung ương, tiếng cười cung kính nói:” Còn thỉnh thái tử điện hạ xuống đài chọn đồ vật đoán tương lai. “

Chính như mọi người suy nghĩ như vậy, ngoan bảo đích xác đã sớm biết được này chọn đồ vật đoán tương lai rồi cuộc là chuyện gì xảy ra. Hấn nhìn nhìn tòa thượng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, sau đó lại lần nữa ở mọi người có chút kinh ngạc dưới ánh mắt xoay người, đem trong tay tiểu chén rượu thả lại chính mình bàn nhỏ thượng, lại đi bước một đi xuống bậc thang, đi vào Thù Lam trước mặt.

Thù Lam mỉm cười quỳ xuống thân mình, bưng trong tay khay, làm này cùng ngoan bảo ngang hàng, vừa vặn có thể ở hấn duỗi tay chi gian là có thể đủ bắt được bên trong bất luận cái gì một vật. (thủy côn thủy côn tiểu nói vãng điếm h u n hu)

Ngoan bảo ánh mắt ở khay nội nhìn thoáng qua, sau đó tay nhỏ vung lên, bên trong đồ vật tất cả không thấy.

Mọi người lại lần nữa bị hấn ngoài dự đoán hành vi làm cho lòng tràn đầy nghi hoặc, này lại là nháo nào ra?

Ngoan bảo xoay người, ngửa đầu nhìn mặt trên Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, non nớt thanh âm lộ ra kiên định cùng tự tin, ngẩng cao vang dội vang ở trong đại điện.

”Mấy thứ này ta đều sẽ học được, hảo hảo tu luyện, về sau nhất định sẽ trở thành trên đời này tốt nhất nhi tử cùng nam tử, bảo hộ mẫu thân! “

Hấn lời nói vừa mới rơi xuống, toàn bộ trong đại điện càng là an tĩnh không thôi, tùy theo mà đến còn lại là từng tiếng tiếng cười.

Đường Niệm Niệm nhìn phía dưới đứng thẳng nho nhỏ thân hình, đây là nàng hài tử, còn không đến nàng bụng thân cao, lúc này nhìn qua yêu dị con người, thuần tịnh lóng lánh, như là ngưng tụ thiên hạ tốt đẹp, bướng bỉnh nghiêm túc.

Nho nhỏ hấn, ở hấn cái thứ nhất sinh nhật bữa tiệc, cho nàng cái này hứa hẹn.

Đường Niệm Niệm còn chưa xem bao lâu liền cảm giác được trên eo tay hơi khấn, trên mặt nàng một chút giãn ra khai một đạo xán lạn tươi cười, trong trẻo tiếng cười ở trong đại điện so với dạ oanh đề kêu càng vì mỹ diệu.

Nàng tiếng cười, còn có trong đại điện mọi người tươi cười, vô luận nam nữ tiếng cười hỗn hợp ở bên nhau, toàn bộ trong đại điện đều tràn ngập một cỗ sung sướng không khí.

Ngoan bảo khuôn mặt ửng đỏ, lại bình tĩnh đứng ở đại điện trung ương, có chút bướng bỉnh lại lần nữa cao giọng nói:” Ta là nói thật! “

Đường Niệm Niệm nghe thế câu nói, không khỏi nghiêng mắt nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, hấn nói qua nói nàng cơ hồ đều nhớ rõ. Lúc trước bọn họ lần đầu tiên tâm phòng gặp mặt thời điểm, hấn hứa hẹn sẽ đối nàng thực hảo, ở nàng hoài nghi tâm tư hạ, cũng là lần nữa bướng bỉnh bảo đảm, chỉ vì được đến nàng đáp lại.

”Ân. “Đường Niệm Niệm phát ra một tiếng giọng mũi ứng phía dưới ngoan bảo.

Ngoan bảo hơi lung lay một chút đầu, lại xuyên thấu qua nàng bả vai nhìn đến mặt sau Tư Lăng Cô Hồng, xê dịch môi nói:” Ngô, cũng sẽ bảo hộ cha. “

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt khế nâng khởi liếc hấn một cái, đạm đạm hàm dưới, tính làm đáp lại.

Nếu là ngày xưa, đối mặt hấn như thế lãnh đạm đáp lại, chỉ sợ ngoan bảo lại sẽ yên lặng bị thương, chỉ cảm thấy một khang tâm huyết đều bị coi như khinh thường nhìn lại. Nhưng mà có kinh hồng cung kia một hồi ở chung nói chuyện với nhau, một chút giải khai hấn vẫn luôn khúc mắc, xem sự tình cũng xem đến trong sáng rất nhiều. Hiện giờ Tư Lăng Cô Hồng đáp lại, liền đủ để cho hấn cảm giác được hấn để ý.

Lúc này, Liên Kiều tiếng cười từ ghé khách thượng truyền ra tới,” thái tử điện hạ, nơi đó mặt nhưng còn có son phấn linh tinh, hay là

người còn muốn học phong lưu công tử kia một bộ? “

Nàng lời vừa nói ra, rước lấy Thù Lam đám người cười tròng, đến nỗi những cái đó tân nhiệm đi lên quan viên tắc làm bộ không có nghe được. Bọn họ đều biết được, cũng chỉ có này đàn Hoàng Thượng nguyên thuộc hạ trọng thần, mới có thể như thế tùy ý cùng thái tử điện hạ nói giỡn, dù sao này đó đều không phải lần đầu tiên gặp được, chỉ có thủ bản phận mới là chính xác nhất cách làm.

Ngoan bảo vừa nghe, hơi hơi sừng sốt một chút, sau đó lời lẽ chính đáng trả lời:” Vạn bụi hoa trung quá phiền diệp không dính thân đây mới là cảnh giới, hướng chi học được này đó, bản điện hạ sau này mới có thể trước tiên biết người nào dám can đảm đánh mấu thân chủ ý, nếu như bị bản điện hạ gặp được..... “

Bị hấn gặp sẽ thế nào?

Ngoan bảo câu nói kế tiếp ngữ tuy rằng không có nói ra, nhưng là mọi người đều biết, người nọ khẳng định sẽ phi thường xui xẻo.

Mộc hương tặc cười nhìn bên cạnh ngồi trên Chiến Thương Tiễn liếc mắt một cái. Chiến Thương Tiễn vừa tiếp xúc với nàng ánh mắt, thần sắc thượng căn bản là nhìn không tới bất luận cái gì biến hóa. Mộc hương tức khắc cảm thấy không thú vị tiết một hơi, trong lòng lại cũng ám thờ dài nhẹ nhõm một hơi. Lâu như vậy, nghĩ đến hấn cũng là thật sự buông xuống, như vậy đối hấn cũng hảo.

Ngoan bảo đáp án rước lấy lại là một trận cười to, ngoan bảo thì tại mọi người không hề ác ý tiếng cười, thần thái tự nhiên hướng đi chính mình vị trí, ở nơi đó Lục Lục chính ghé vào trên bàn phủng một cái trái cây gặm cắn.

Hấn

.....

Vừa ngồi xuống, tràn ngập ở trong đại điện tiếng nhạc lại chậm rãi phập phồng.

Thù Lam làm một cái thủ thế, các cung nữ lại lần nữa thượng đồ ăn, nàng bưng một chén mì trường thọ tới rồi ngoan bảo trước mặt trên bàn, đè thấp thanh âm nói:” Bẩm thái tử điện hạ, này mì trường thọ chính là Hoàng Thượng sáng sớm tự mình làm. “

Ngoan bảo đầu tiên là ngẩn ra, sau đó đột nhiên quay đầu nhìn về phía thượng vị hai người, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng đỏ bừng, cái miệng nhỏ liền toát ra một tiếng lộc cộc thanh, hai chỉ tay nhỏ phủng ở trước mặt mì trường thọ chén.

Thù Lam đáy lòng buồn cười, thầm nghĩ: Xem ra điện hạ quả nhiên đều không phải là thiệt tình không mừng Hoàng Thượng, chỉ là tính tình này có chút biệt nữ, ngày thường hiểu lầm Hoàng Thượng thôi.

Nàng cũng sẽ không nói cho ngoan bảo, này mì trường thọ vẫn là Đường Niệm Niệm nói ra, Tư Lăng Cô Hồng mới đi làm.

Nhất thời, toàn bộ khánh dương trong điện mọi người liền nghe được một trận hút mì sợi thanh âm, theo thanh âm đầu mắt nhìn đi, nhìn đến chính là ngoan bảo ôm một cái đại đại mì trường thọ chén, vui đầu khổ ăn nghiêm túc bộ dáng.

Kia bộ dáng, thật sự làm người có buồn cười lại hảo liên, còn làm người bất tri giác liền có một cái hảo ăn uống.

Tiếng nhạc hỗn hợp mọi người tiếng cười, còn có kia từng đợt chạm cốc đầu uống tiếng động.

Chiến Thương Tiễn bọn người biết được, trận này thái tử điện hạ thịnh yến sẽ lúc sau, chính là bọn họ nhất triển hoành đồ bắt đầu. Nửa năm gần như một năm thời gian, đã làm cho bọn họ đem Tuyết Quốc hoàn toàn nắm giữ không chế, lập đi lập lại nhiều lần phá rớt truyền thống tân quy cũng bị toàn bộ quốc gia thói quen tiếp thu. Bọn họ binh mã cũng đã chuẩn bị ổn thoả, chỉ thiếu Tư Lăng Cô Hồng một cái mệnh lệnh mà thôi.

Theo nguyệt lạc Tây Sơn, một đêm khánh sinh kết thúc.

Ngoan bảo làm như thật sự một đêm trờng thành giống nhau, cũng không có quần lầy Đường Niệm Niệm, ngược lại chính mình một người ôm Lục Lục, đi bước một đi trở về tà bảo trong cung.

Mọi người cũng từng người rời đi, trở lại chính mình chỗ ở.

Hôm sau, trong triều đình.

Chiến thiên kích thân xuyên một bộ màu xanh biển triều phục, cao giọng nói:” Hoàng Thượng, hiện giờ thời cơ đã đến, binh mã đầy đủ hết, thỉnh Hoàng Thượng hạ lệnh làm vi thần mang binh xuất chinh quanh thân tiểu quốc. “

Hắn lời vừa nói ra, trên triều đình cũng không một người phản đối, đơn giản là này hết thấy vốn chính là bọn họ ngay từ đầu kế hoạch. Bọn họ muốn chính là này phiến cao chót vót thiên hạ, này đó quanh thân tiểu quốc ở bọn họ trong mắt bất quá tép riu, là bọn họ nghĩ ngơi dưỡng sức chất dinh dưỡng, làm cho bọn họ một chút lớn mạnh.

Tự Lăng Cô Hồng một bộ kim thêu bạch y, ngồi ở long ỷ phía trên, bạch ngọc không tì vết khuôn mặt, yên tĩnh thông dong khí sắc giống như thần đẽ.

Hắn nói:” Chuẩn. “

Một chữ, rước lấy chính là mọi người hơi mang hưng phấn tươi cười.

Triệu Thiết đồng dạng tiến lên, song sau ôm quyền, thanh như chuông lớn,” thần cùng thỉnh chỉ, xuất chinh hấn quốc. “

”Chuẩn. “

Mộc Linh Nhi hơi nhấp phần môi, tiến lên một bước tinh tế thân hình trạm đến thẳng tắp, trầm định nói:” Vi thần thỉnh chỉ tùy quân xuất chinh, tất vì Niệm Quốc đánh hạ một mảnh ranh giới! “

Diệp thị tỷ muội cũng ở ngay lúc này tiến lên, trăm miệng một lời nói:” Vi thần hai người cùng thỉnh chỉ tỳ quân xuất chinh. “

Ba gã nữ tử như thế không sợ sinh tử, một kháng chiến ý thanh âm làm ở đây tâm nhiệm bọn quan viên trong lòng hơi chấn, chẳng sợ trước nay đến cái này trên triều đình bọn họ liền không có lại xem nhẹ quá này đó nữ tử, chính là hiện giờ thấy như vậy một màn, như cũ không khỏi lòng có cảm xúc.

Đáng tiếc, đối mặt Diệp thị tỷ muội hai người chờ lệnh, Tư Lăng Cô Hồng chỉ là đăm quét liếc mắt một cái, khiến cho hai người trên mặt hưng phấn chiến ý đều tiêu tán đi xuống, hóa thành uể oải bất đắc dĩ. Kỳ thật các nàng chính mình trong lòng cũng rõ ràng, lúc này hai người bọn nàng thân ở chức vụ, căn bản là không có cách nào rời đi hoàng triều. Bất quá tuy là như thế, các nàng vẫn là nhịn không được ra tới ném thử một phen. Đây còn chưa tới thiên hạ chi chiến, tiểu quốc chi chiến lại cũng có thể làm người đỡ ghiền.

Tư Lăng Cô Hồng đăm hoãn nói:” Chiến thiên kích. “

”Vi thần ở! “Chiến thiên kích khước miệng một câu, quỳ xuống đất.

”Trăm mệnh người bắc chinh tướng quân, hướng bắc chinh chiến, thu phục lâm, vũ, phong. “

”Vi thần tuân chỉ! “

”Triệu Thiết. “

”Vi thần ở! “

”Trăm mệnh người Nam chinh tướng quân, hướng Nam chinh chiến, thu phục thao (tao), hoa cùng chung quanh tiểu bộ lạc. “

”Vi thần tuân chỉ! “

”Mộc Linh Nhi. “

”Vi thần ở! “

”Trẫm mệnh người Nam chinh tòng quân, hiệp Nam chinh tướng quân xuất chinh nhị quốc. “Hơi một tức tạm dừng, Tư Lăng Cô Hồng ngôn ngữ như cũ bằng phẳng thanh đạm,” lúc cần thiết, Mộc Linh Nhi cùng Triệu Thiết ý kiến không hợp, Triệu Thiết cần nghe Mộc Linh Nhi chi mệnh. “

Mặt sau kia ngôn vừa ra, nhưng xem như làm mấy người hơi hơi trừng mục, thậm chí có người hô hấp quá nặng, phát ra rất nhỏ tiếng vang.

Triệu Thiết chính là kia trừng lớn mắt

.....

Người chi nhất, chính là hấn cũng không bất luận cái gì phản bác, thậm chí liền ánh mắt đều không có một chút tức giận, có bất quá là một chút buồn bực nghi hoặc.

Mộc Linh Nhi cũng là giật mình, nàng không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng ban cho nàng như vậy một đạo đặc quyền, làm nàng quyền lợi cơ hồ bao trùm ở một quân tướng lãnh phía trên.

”Vi thần tuân chỉ! “Lúc này Triệu Thiết kia hồn hậu thanh âm lại lần nữa vang lên, cũng đem nàng cấp bưng tỉnh, liền thanh đồng dạng đáp:” Vi thần tuân chỉ! “

Như vậy từng đạo mệnh lệnh truyền ra tới, Tư Lăng Cô Hồng thần thái đều không thấy bất luận cái gì dư thừa biến hóa, kia phân thông dong yên tĩnh chi khí, giống như đem hấn cùng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm mờ mịt trong đó, làm hai người đều càng thêm cao thâm khó đoán, làm người hoàn toàn nhìn không thấu hấn ý tưởng.

Hạ triều sau, Tư Lăng Cô Hồng liền ôm Đường Niệm Niệm khái bước rời đi càn khôn điện, ngoan bảo cũng đi theo ở bên cạnh.

Trên triều đình, một chúng quan viên đều hướng tới chiến thiên kích cùng Triệu Thiết, Mộc Linh Nhi ba người chúc mừng, Diệp thị tỷ

muội trực tiếp liền câu thượng Mộc Linh Nhi bả vai, một người một câu giống như khổ sở cực kỳ hô nhỏ:

”Linh nhi, Linh nhi, vẫn là người hảo a, cư nhiên vừa mời mệnh liền thành công, đáng thương chúng ta hai cái còn muốn ngốc tại nơi này. “

”Linh nhi a, người nói vì cái gì a, sớm biết rằng ngay từ đầu chúng ta liền không quán thượng vị trí này, ai! Nhớ kỹ, muốn nhanh lên đánh, chẳng những muốn đánh đến mau còn muốn đánh đến xinh đẹp, chúng ta nhưng đều chờ xem đâu! “

Mộc Linh Nhi bị các nàng này phiên bộ dáng chọc cười, hít một hơi, cười đáp:” Hảo! “

Triệu Thiết lúc này cũng đã đi tới, vẻ mặt hàm hậu gãi gãi trên đầu thô chất tóc đen, cười nói:” Lần này Nam chinh, còn phải làm Linh nhi nhiều hỗ trợ. “

Mộc Linh Nhi liền thanh nói:” Triệu Thiết đại ca nói quá lời! “

Mặt khác mấy người cũng đều xông tới, đứng ở một bên, Thư Tu Trúc đối nàng đạm nói:” Người chính là ở nghi hoặc, Hoàng Thượng vì sao cho người như vậy đặc quyền. “

Mộc Linh Nhi bị hắn nói trúng tâm tư cũng không có ngưng ngưng, gật gật đầu, ham học hỏi nhìn hắn.

Thư Tu Trúc đạm nói:” Chiến thiên kích có thiên địa huyền chiến tam quân, bằng vào hắn đã từng nhiều năm dẫn dắt Mộc Sâm quốc mới có thể, thêm chi hắn cùng kỳ hạ binh mã quen thuộc, muốn bắt lấy kia ba chỗ tiểu quốc đều không phải là việc khó. Triệu Thiết không giống nhau..... “Hắn nhìn bên cạnh Triệu Thiết liếc mắt một cái, nói:” Hắn can đảm cẩn trọng, lại cũng hảo xúc động, ngẫu nhiên ngờ ngẩn không phải kỳ sự. “

Hắn lời này vừa ra, còn dùng như vậy bình đạm lời nói nói ra, tức khắc rước lấy một trận tiếng cười. Triệu Thiết lại là trừng mắt, nhưng

thật ra không nói gì thêm phản bác lời nói tới đối phó Thư Tu Trúc.

Thư Tu Trúc lại nhìn về phía Mộc Linh Nhi, tiếp tục nói:” Người thiên phú dị bẩm, ở Mộc Sâm quốc khi học tập chính là trận pháp cùng cỏ cây toán học, trước nay đến Niệm Quốc sau liền ở nghiên cứu chiến lý binh pháp còn có phi thú điều tra kỹ, này đó nếu như không cần đến trong thực chiến căn bản vô pháp trưởng thành. “

Mấy người nghe nếu có điều ngộ, ần ần đoán được Tư Lăng Cô Hồng ý tứ.

Thư Tu Trúc nói:” Hoàng Thượng sở dĩ làm người tùy Triệu Thiết xuất chinh, liền bởi vì người này phân thiên phú có thể ở đột phát dưới tình huống, trợ Triệu Thiết giúp một tay. Hướng chi người nếu học tập mấy thứ này, cũng đã biểu lộ ra người muốn tham chiến quyết tâm. Như thế lần này xuất chinh, là người lần đầu tiên xuất chinh, đã có thể tôi luyện người tâm tính cùng bản lĩnh, quan trọng nhất còn có thể làm người ở trong quân lập uy, làm người bị Niệm Quốc binh mã tiếp thu. “

Tuy rằng, Niệm Quốc bá tánh đã thói quen tiếp nhận rồi Niệm Quốc nam nữ đều có thể tham khảo vào triều làm quan, nhập ngũ thượng chiến trường chinh chiến quy củ, chính là vạn sự đều là năng giả cư chi, này bản lĩnh cũng không phải nói nói liền có thể làm người tin tưởng, muốn hiện ra ở mọi người trước mắt mới có thể chân chính làm người tin tưởng tiếp thu.

Thư Tu Trúc đạm nhìn hai người, nói:” Mộc Linh Nhi thiên phú cùng ngộ tính, chỉ cần tôi luyện nhất định có thể trở thành một cái lệnh đối thủ nghe tiếng sợ vỡ mặt tướng lãnh, cho nên lần này, Triệu Thiết người nếu không có ngó ngẩn, nhưng thật ra có thể giả ngu một lần, cấp Mộc Linh Nhi một cái bày ra cơ hội. “

Triệu Thiết cùng Mộc Linh Nhi sắc mặt đều có chút ngốc ngốc, bọn họ như thế nào nghĩ đến, Tư Lăng Cô Hồng như vậy thanh đạm nhẹ nhàng trong lời nói, thế nhưng ẩn chứa nhiều như vậy đạo lý?

Thư Tu Trúc thấp giọng thờ dãi:” Hoàng Thượng lời nói tuy rằng ngắn gọn, vẫn chưa có bất luận cái gì giải thích, thực tế hết thảy lại đều bị hấn nhìn trong mắt a, so với chúng ta đều xem đến càng trong sáng. “

”Hấn nếu thật sự muốn làm, nhất định có thể làm được. “

”Tâm tư của hấn, chỉ vì vẫn chưa che giấu, ta mới còn đoán được mảy may. Chỗ sâu trong, đoán không ra, cũng không dám đoán. “

Càn khôn trong điện, hấn than nhẹ thanh như giọt nước dừng ở mọi người tâm đàm, bản khởi từng đạo gọn sóng, không ngừng quanh quẩn.

Trong đại điện, lại không người một người ra tiếng.

Ba ngày sau.

Khánh dương cung lại lần nữa bãi yến, lại là yến đưa chiến thiên kích, Triệu Thiết, Mộc Linh Nhi ba người xuất chinh. Thăng đến mặt trời đã cao trống rỗng yến hội mới kết thúc, mọi người lại là một phen nói lời tạm biệt.

Hoàng thành phía trên, Tư Lăng Cô Hồng thân ôm Đường Niệm Niệm, ngồi ở đằng chiếc ghế thượng. Ở bọn họ dưới thân đó là như cũ còn chưa tan đi bá tánh, Chiến Thương Tiễn ba người sớm đã rời xa cửa thành, bóng người biến mất ở mọi người

.....

Tầm mắt.

Ngoan bảo liền ngồi ở hai người bên cạnh một trương đồng dạng ghế mây thượng, ở bên kia đứng còn lại là một bộ màu lam cung phục Thù Lam.

Lúc này, ngoan bảo chính một tay nhéo Lục Lục móng vuốt nhỏ, vừa thỉnh thoảng nhìn dưới thành bá tánh, lại nhìn về phía bên cạnh

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, một đôi yêu dị con người ục ục đánh chuyễn. Không lâu, hấn kêu:” Thái phó. “

Thù Lam nghe được hấn kêu gọi, này từ vừa đi tới rồi hấn bên người, mỉm cười đáp:” Là, thái tử điện hạ có gì phân phó. “

Ngoan bảo thít thít ngón tay chỉ vào dưới thành bá tánh, hỏi:” Thu thượng đều nói, một tướng nên công chết vạn người, hai quân giao chiến, nhất khổ chính là bá tánh. Như vậy, bọn họ biết rõ quốc gia muốn đánh giặc, vì cái gì còn sẽ như vậy vui vẻ đâu? “

Thù Lam theo hấn ngón tay nhìn về phía tháp hèn bá tánh, đáy mắt hiện lên một sợi tự hào, lại nhìn về phía ngoan bảo, chỉ thấy hấn trong mắt nơi nào có một chút nghi hoặc, bên trong tất cả đều nhận người thích ý cười. Nàng trong đầu hiện lên một sợi linh quang, lúc này mới minh bạch hấn này vừa hỏi nguyên nhân, chỉ sợ là có chút lời nói tưởng từ người khác trong miệng nói ra tới, làm chính mình nghe được, cũng làm những người khác nghe được.

Thù Lam tất nhiên là như hấn ý, mỉm cười nói:” Bởi vì Niệm Quốc bá tánh tin tưởng Niệm Quốc tất thắng, lần này chinh chiến mang cho bọn họ sẽ chỉ là càng thêm rộng lớn quốc thổ, phồn hoa cùng hưng thịnh sinh hoạt. “

Ngoan bảo khước miệng nhếch lên, gạt đầu tươi cười đáng yêu,” thái phó quả nhiên thông minh. “

Thù Lam liền nhìn hấn một đôi mắt đều dừng ở bên cạnh Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người, trong lòng cười thầm, trong miệng đáp:” Thái tử điện hạ khen, này đó tùy ý tìm cá nhân tới đều có thể đáp cấp thái tử điện hạ nghe. “

Ngoan bảo kiêu khước miệng, một đôi yêu dị con người rục rờ lung linh.

Một bên, Đường Niệm Niệm tự nhiên cảm giác được ngoan bảo thỉnh thoảng đầu tới nhìn chăm chú, cũng đem hấn cùng Thù Lam đối thoại nghe lọt vào tai.

Nàng thân mình động hạ, sau đó ở Tư Lăng Cô Hồng thả lỏng cánh tay chuyển cái thân, cùng hấn mặt đối mặt đối diện ở bên nhau, hỏi:” Yêu cầu bao lâu, mới có thể thu phục toàn bộ biên vây này đó tiểu quốc, đủ để cùng cầm, chu, hạ đối kháng? “

Tư Lăng Cô Hồng cười nhạt nói:” Ba năm. “

Đường Niệm Niệm lại nói:” Hơn nữa ta được đâu? “

”Ba năm. “Tư Lăng Cô Hồng đáp án không có thay đổi.

Đường Niệm Niệm chớp mắt, nghi hoặc xem hấn. Nếu nói ngay từ đầu yêu cầu ba năm nói, như vậy nàng dùng vô tận được vật bồi dưỡng ra một đám Thiên Phẩm cao thủ nói, đối thế cục nên có thay đổi mới là.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói:” Tiểu thế nhưng sửa, đại cục khó biến, ta muốn chính là này phạm thế toàn bộ thiên hạ. “

—— ta nếu là này phạm thế toàn bộ thiên hạ ——

Những lời này từ hấn trong miệng nói ra tới, như cũ là mềm nhẹ như tuyết tiếng nói, liền cặp kia chuyên chú nhìn Đường Niệm Niệm con người chỉ có đầy ngập ôn nhu, không thấy một chút lộ ra ngoài dã tâm.

Đường Niệm Niệm mềm mại tinh tế ngón tay nắm hấn bàn tay, nghiêm túc nói:” Cô Hồng muốn, ta đều sẽ giúp Cô Hồng được đến. “

Tư Lăng Cô Hồng hoàn ở nàng trên eo tay hơi vừa thu lại, liền đem nàng toàn bộ ôm vào trong lòng ngực, hàm dưới để ở nàng hõm vai thượng, nhẹ nhàng chậm chạp nói:” Ba năm sau, này phiến thiên hạ hết thấy đều thuộc về Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm chớp hạ con người, hơi có điều cảm hấn lời nói sau lưng ản hàm hấn dạng ý tứ. Nàng cũng không có dò hỏi hấn

những lời này rốt cuộc lại cái gì mà ý khác, ngược lại cười mỉ con người, gật đầu nói:” Hảo. “

Một bên ngoan bảo hơi phồng lên hai gương mặt, nhìn hai người kia lại lần nữa hoàn toàn xem nhẹ hẳn tồn tại, mới vừa há mồm lại ngừng, sóng mắt lưu chuyển lóng lánh, cuối cùng không có quấy rầy hai người.

Hắn nói đến nhất định sẽ làm được, không cần bao lâu, hắn nhất định đủ bảo hộ mẫu thân, trợ giúp cha mẫu thân, cũng đưa cho mẫu thân thích thứ tốt!

.....

-----oOo-----

Chương 98: cái nút sơ muốn xui xẻo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ba tháng sau, một người cưỡi phi thú từ phương xa vào Niệm Quốc hoàng thành, vào cung đình, truyền đến đúng là nam bắc hai quân xuất chinh sau đạo thứ nhất tin vui — lâm quốc đã bị công phá thu phục. Mạ Mã bá 麥馬伯 Hiều

Này chúc mừng tin giống như là một cái bắt đầu, không đến một tháng sau, lại gặp người trở về truyền đến chiến báo, Nam chinh tướng quân thu phục thao quốc.

Như vậy từng đạo tin vui từ lúc bắt đầu làm cho cả Niệm Quốc bá tánh vui mừng kích động, đến sau lại tắc biến thành đương nhiên giống nhau, mỗi người trên mặt đều mang theo tự hào vui mừng.

Niệm Quốc hoàng cung cũng một mà lại dòi, mãi cho đến một năm rưỡi sau hôm nay mới ở cực bắc nơi định trú.

Suốt một năm rưỡi viễn chinh, toàn bộ biên bắc nơi tiểu quốc bộ lạc đều bị Niệm Quốc cắn nuốt, vô hình trung đã ẩn ẩn có cùng phạm thế tam đại quốc một tranh chi lực, Niệm Quốc nơi cũng dần dần bị thế nhân biết.

Niệm Quốc mỗi một lần gồm thâu hán quốc, tất có ba đạo tin tức tản đi ra ngoài, này ba đạo tin tức toàn vì Niệm Quốc người quen thuộc

Nam nữ đều có thể vào triều làm quan, nhập quân tham chiến, trọng chức năng giả cư chi.

Niệm Quốc lục cung toàn phế, Niệm Quốc hoàng đế độc sủng hoàng hậu một người, lại không lập phi. Nếu có nữ tử si tâm vọng

tưởng được đến hoàng đế sủng ái, cùng hoàng hậu tranh sủng, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Niệm Quốc hoàng đế chỉ có đương triều thái tử một mạch, hoàng hậu vì Thiên Đế luyện dược sư, thái tử cùng hoàng hậu đều có thể đi theo thượng triều.

Này ba đạo tin tức mỗi khi ở tâm thổ địa truyền ra, bị tâm Niệm Quốc bá tánh nghe được, khiến cho liền lại là một trận khiếp sợ rung chuyển, sau đó lại đến thói quen dung nạp.

Lúc này, cực bắc băng tuyết mà.

Mênh mông vô bờ băng nguyên, tầng tầng đóng băng núi non, một tòa rộng lớn hùng vĩ cung thành.

Nơi này cùng Bắc Vực hư tuyết sơn cực kỳ giống nhau, chỉ là lại có bản chất bất đồng. Hư tuyết sơn giống như là một cái thiên địa tinh điều tế trác mà thành của quý, không chỗ không ra lịch sự tao nhã cực mỹ. Nơi này lại là vẫn chưa trải qua tạo hình nguyên thạch, mang theo thiên tính băng hàn vô tình, vô biên vô hạn, liếc mắt một cái nhìn lại chỉ làm người cảm thấy một cỗ đến xương áp lực, trang trọng to lớn.

Nơi này vốn dĩ định cư một cái vạn người bộ lạc, rất ít có người biết được bọn họ tồn tại. Nơi này vốn chính là một cái dễ thủ khó công địa phương, hơn nữa bọn họ đối nơi này địa lý đặc biệt quen thuộc, người bình thường liền tính phát hiện, cũng căn bản là vô pháp đối bọn họ tạo thành thương tổn. Đáng tiếc gặp được Niệm Quốc binh mã, một phen nói chuyện với nhau dưới, này vạn người bộ lạc liền bất chiến mà hàng, nhưng thật ra thức thời thực.

Việc này lại nói tiếp, ngay từ đầu lại là Tư Lăng Cô Hồng tự mình mở miệng phái Triệu Thiết cùng Mộc Linh Nhi mang binh tiến đến thu phục, hai người mới tới nơi này khi, căn bản là tìm không được một người bóng dáng, nếu không phải đối Tư Lăng Cô Hồng nói tin tưởng không nghi ngờ, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ bất lực trở về.

Hạnh đến, Mộc Linh Nhi thông hiểu trận pháp tính toán, suốt ba ngày sau liền tìm tới rồi cái này tiểu bộ lạc nơi, này liền có hai người nói chuyện với nhau cùng thu phục.

Một khi thu phục nơi này, Tư Lăng Cô Hồng liền sai người đem hoàng cung kiến trúc ở nơi đây, không còn có theo mở rộng lãnh địa mà thay đổi quá.

Hắn này nhất cử động, lại lần nữa làm mọi người lòng tràn đầy nghi hoặc. Nơi này dễ thủ khó công, thật là khó được hảo địa phương, chỉ là từ Tư Lăng Cô Hồng một phen việc làm đều có thể thấy được, hắn đều không phải là là lâm thời nảy lòng tham, mà là sớm liền làm tính toán. Nếu nói là bởi vì nơi này cực kỳ giống hư tuyệt sơn, cái này lý do cũng không phải không có khả năng. Nhưng là bọn họ lại biết được, nếu chỉ là như thế nói, Tư Lăng Cô Hồng căn bản không cần như thế đại làm động tác.

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa hướng bọn họ giải thích, vô luận bọn họ như vậy đoán đều đoán không được, việc này cũng chỉ có thể chôn ở chính bọn họ trong lòng.

Nhưng mà, những người khác có lẽ không hiểu được Tư Lăng Cô Hồng hành động là vì cái gì, Đường Niệm Niệm lại là biết được một vài.

Đơn giản là, Tư Lăng Cô Hồng làm bất cứ chuyện gì thời điểm, nàng đều ở hắn bên người.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người đang đứng ở một mảnh băng nguyên thượng, nơi này liếc mắt một cái nhìn lại cùng nơi khác cũng không có bất luận cái gì bất đồng, chỉ là có chút đồ vật lại phi dưng mắt thường liền có thể thấy.

Đường Niệm Niệm một mình một người đứng ở một bên, ánh mắt chút nào không lưu dưng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người.

Tư Lăng Cô Hồng nghiêng đầu xem nàng, đáy mắt nhu hòa mỉm cười, để lộ ra hắn đối nàng trấn an.

Đường Niệm Niệm con người nội ba quang chợt lóe, ngay sau đó lộ ra tươi cười, gật gật đầu.

Này phân độc thuộc về bọn họ hai người ăn ý, bất luận kẻ nào đều không thể đặt chân.

Ngay sau đó, Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt dừng ở trước mặt mặt băng thượng, nhắc tay kết ấn, con người một ngưng, đen đặc như vực sâu tuyệt đế, dưới chân một bước, mặt đất xuất hiện đạo đạo da nẻ.

Này da nẻ, đều không phải là bình thường da nẻ, mỗi một cái vết rách đều mang theo một cỗ thông huyền chi khí, ảm ảm có ngân quang một cường một nhược lóng lánh, giống như nhân thể mạch đập giống nhau, có sinh mệnh lực nhảy lên.

Đường Niệm Niệm vừa thấy đến này đây đất ‘ mạch đập ’, đáy mắt hiện lên kinh ngạc.

Này chẳng lẽ là.....

Căn nguyên địa mạch!

.....

Một mảnh thiên địa, vô tận sinh linh. Không ngừng là sinh linh có sinh mệnh lực, này phiến thiên địa cũng là như thế. Thiên địa liền giống như nhân thể giống nhau, có thuộc về chính mình mạch đập. Này thổ địa liền cùng cấp với thân thể, căn nguyên địa mạch ẩn chứa ở thổ địa trong vòng, giống như nhân thể nội chủ mạch, một khi bị hao tổn, thân thể hẳn phải chết. Mà căn nguyên địa mạch nếu là bị hủy, như vậy này phiến thiên địa cũng liền giống như nhân thể giống nhau, sở hữu linh lực khô kiệt, hóa thành một mảnh hoang vu tử địa.

Này căn nguyên địa mạch còn không đơn giản chỉ là như thế, nó còn đại biểu cho này phiến thiên địa quy tắc, đúng là bởi vì nó tồn tại, mới tạo thành này phiến thiên địa cân bằng.

Tuy nói địa mạch không chỗ không ở, chính là muốn tìm ra căn nguyên địa mạch lại là rất khó, chẳng sợ tìm được rồi muốn đem chi hiện ra cũng không chuyện dễ, yêu cầu tìm được nó căn nguyên, tìm được nó nhảy lên kia một chút thượng, dung nhập trong đó, cùng cấp với dung nhập này phiên thiên địa quy tắc.

Làm như vậy có thể nói là nguy hiểm cực kỳ, hơi có sai lầm, liền sẽ chiêu đến này phiên quy tắc đuổi đi, đã chịu Thiên Đạo tru sát.

Đường Niệm Niệm trên mặt tràn đầy ngưng trọng. Nàng biết được Tư Lăng Cô Hồng nếu làm như vậy, tất là phải làm rút cuộc. Từ nhìn đến hấn này phiên việc làm, nàng cũng một chút suy nghĩ cẩn thận lúc trước hấn ở hoàng thành phía trên đối nàng nói kia phiên lời nói, làm nàng ần ần cảm giác được khác thường rút cuộc là cái gì.

Hấn là thật sự ‘ muốn ’ này phiên thiên hạ, đem nó hoàn toàn chiếm cho riêng mình. Mà không phải chỉ cần muốn thống nhất thiên hạ, làm Niệm Quốc trở thành này phiên thiên hạ duy nhất quốc gia mà thôi.

Hấn trong miệng thiên hạ, nói chính là xác xác thật thật trời xanh dưới sở hữu hết thảy.

Phía trước, Tư Lăng Cô Hồng trong tay kết ấn càng lúc càng nhanh, dưới chân liền đạp, mỗi một bước đều tựa đạp ở căn nguyên địa mạch phía trên, mỗi một bước đều bước ra từng điều màu bạc mạch lạc. Một lát sau, ở hấn dưới chân đã thành một mảnh ngân quang đồ đằng, ngân quang bên trong hấn, thần dung nghiêm túc, thông dong tĩnh nhàn không giảm, phong hoa tuyệt thế.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn, tâm thần cổ động, trên mặt ngưng trọng lo lắng không tự giác đã hóa thành mỉm cười, trong mắt chớp động sáng rọi toàn là tín nhiệm.

Nàng tin tưởng, hấn nếu muốn làm sự tình, tất nhiên có nắm chắc, cũng nhất định có thể làm được!

Vèo ——

Một tiếng tiếng xé gió.

Tư Lăng Cô Hồng khom người, bạch ngọc thon dài bàn tay tràn đầy máu tươi, ẩn ở căn nguyên địa mạch phía trên.

Màu đỏ tươi máu nháy mắt chảy xuôi nhập ngân quang lóng lánh căn nguyên địa mạch nội, đem chi nhiễm đồng dạng màu đỏ tươi chi sắc.

Phong, nổi lên.

Tư Lăng Cô Hồng mặc phát bay múa, bạch y nhanh nhẹn, một đôi đen đặc con người nhìn chăm chú tại thủ hạ căn nguyên địa mạch.

Đường Niệm Niệm đứng ở nơi xa không có nhúc nhích mảy may, chẳng sợ chung quanh truyền đến kịch liệt nguy cơ cảm, không trung đột nhiên bịt kín đen nhánh, dưới chân băng nguyên mặt tựa hồ đều ở ẩn ẩn chấn động, nàng cũng không có chút nào chưa động, dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người ánh mắt cũng chút nào không di.

Tà bảo trong cung.

Một tòa ngảm băng phòng, trung ương bố trí Tụ Linh Trận, kia trong trận chính khoanh chân ngồi một cái ước chừng ba tuổi hài tử.

Tuyết trắng tiểu bào, phấn điêu ngọc trác khuôn mặt nhỏ, nồng đậm lông mi che ở mí mắt thượng, tinh xảo tuyệt luân.

Lúc này hài tử đột nhiên mở mắt ra, đó là một đôi bên ngoài một vòng oánh lục màu đen yêu đồng, thuần tịnh lóng lánh, xứng với hài tử như vậy tinh xảo đáng yêu khuôn mặt, càng chọc người vô biên yêu thích.

”Cha mẹ? “Non nớt mềm giòn thanh âm từ hài tử màu son cái miệng nhỏ toát ra, lộ ra một mặt vội vàng cùng nghi hoặc.

Đứa nhỏ này, đúng là ngoan bảo.

”Ngao ô ~ “Canh giữ ở hấn bên người Lục Lục, vừa thấy đến hấn tỉnh lại, xanh biếc con người lóng lánh kêu một tiếng.

Ngoan bảo tay nhất chiêu liền đem nó đặt ở chính mình nho nhỏ trên vai, trong tay đánh ra vài đạo pháp quyết, kia phong bế băng môn tùy theo mà khai, hấn thân ảnh nho nhỏ cũng nháy mắt từ chỗ cũ không thấy.

Không ngừng là hấn, toàn bộ ở Niệm Quốc trong hoàng cung mọi người đều ẩn ẩn cảm giác được dị thường, công lực càng sâu giả cảm giác càng sâu, đặc biệt là lúc này đã trở lại Niệm Quốc hoàng cung Mộc Linh Nhi, năng linh tú kiêu dung thượng lực phiếm tái nhợt, trong mắt kinh nghi bất định.

Đã hơn một năm chinh chiến kiếp sống, làm nàng vốn là cứng cõi tính tình càng vì kiên cường, trên người càng nhiều một ít vinh nhục không kinh khí phách.

”Sao lại thế này? “Liên Kiêu thần sắc mạc danh, thấp giọng hỏi nói.

Đây là một loại mạc danh cảm giác, rõ ràng tựa cái gì đều không có phát sinh, lại làm người hãi hùng khiếp vía, liền linh hồn đều tựa ở mơ hồ run rẩy.

Mộc hương ngón tay vuốt ve trên vai Bạch Lê, sắc mặt đồng dạng khó coi. Bạch Lê thon dài con người thật sâu nhìn thoáng qua xem không, lại nhìn thoáng qua phương bắc, đuổi đầu ở mộc hương trên cổ cạ hạ, trấn an nàng cảm xúc.

Một chỗ băng trong cốc, vốn là ngủ đông tu luyện xà quái cũng nháy mắt ngẩng đầu, đen nhánh con người bị huyết hồng hoàn toàn xâm nhiễm, nhìn về phía Đường Niệm Niệm hai người phương hướng, trong mắt chớp động khiếp sợ. Ngay sau đó, nó lại xả một chút khoe miệng, xà trên mặt biểu tình có chút chết lặng, đầu một rớt liền lại dừng ở mặt băng thượng.

.....

Tê ~ không có gì hảo giệt mình, bỗng xà vương mới không giệt mình đâu, bọn họ làm làm người giệt mình sự tình còn thiếu sao? Lại không phải lần đầu tiên.

Xà quái trong lòng như thế làm bầm làu bàu, tự mình an ủi liền không hề đi nghĩ nhiều.

Này một cái chớp mắt bắt đầu, toàn bộ Niệm Quốc hoàng cung đều lâm vào một trận không tiếng động yên tĩnh nội.

Vô biên băng nguyên.

Ngoan bảo đuổi tới thời điểm, nhìn đến đúng là đầy đất căn nguyên địa mạch bị máu tươi nhiễm hồng, Tư Lăng Cô Hồng cúi người chường phúc căn nguyên địa mạch ngọn nguồn, Đường Niệm Niệm tĩnh đứng ở một bên hình ảnh. Hấn trong lòng buông lỏng, dưới chân không tiếng động đứng ở Đường Niệm Niệm bên người, một đôi con người rục rở lung linh nhìn Tư Lăng Cô Hồng, chớp động kinh ngạc cùng kính nể.

Đang lúc lúc này, Tư Lăng Cô Hồng thủ hạ chân động, nhất thời hồng quang đại thắng.

Âm vang ——

Một tiếng trời quang sấm sét, vang vọng toàn bộ cực bắc nơi.

Tư Lăng Cô Hồng môi mỏng lược nhấp, bàn tay làm thu thế, này hạ căn nguyên địa mạch vốn là lập loè huyết quang đột tiêu. Nhìn kỹ đi, kia căn nguyên địa mạch nội đã có một sợi cực tế huyết sắc ở trong đó, giống như mạch trung mạch. Người trung có ta, ta trung có người, đã trở thành nhất thể, rốt cuộc vô pháp tách ra.

Tư Lăng Cô Hồng thẳng thân đứng ở nơi xa, lại một bộ kết cấu đánh ra, dưới chân mấy đạp, căn nguyên địa mạch ở hấn dưới chân, liền giống như xuất hiện khi giống nhau không tiếng động biến mất.

Đương hấn cuối cùng một bước đạp xong, Đường Niệm Niệm thân ảnh chớp mắt liền đến hấn trước mặt, một viên nguyên linh đan uyển đến hấn trong miệng, lại nắm lấy hấn đã cầm máu bàn tay, lòng bàn tay được lực tràn ngập, lướt qua hấn lòng bàn tay chỗ, nơi đi đến liền thấy là khôi phục như lúc ban đầu ngọc bạch da thịt.

Tư Lăng Cô Hồng cười nhạt nhìn nàng này một phen động tác, thẳng đến nàng làm xong hết thấy, một tay ôm lấy nàng vòng eo, liền đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu, nhìn đến hấn cũng không rõ ràng tái nhợt sắc mặt, đôi tay cũng liền ôm vòng lấy hấn tinh tráng eo, nghiêm túc nói:” Mệt mỏi liền dựa vào ta trên người, ta ôm Cô Hồng trở về. “

Hấn thân hình như lúc ban đầu, tĩnh trảm như tuyết mà thanh tùng, những người khác có lẽ nhìn không ra tới hấn bất luận cái gì dị thường, nàng lại có thể liếc mắt một cái nhìn ra hấn lúc này thoát lực mỗi mệt.

”Ha hả. “Tư Lăng Cô Hồng khẽ cười một tiếng, tinh tế mặt mày áp ủ ý cười, như là thế gian nhất thuần mỹ rượu gạo, chưa nhắm nhấp liền đủ để bị lộ ra ngoài rượu hương mê say.

Hấn thân thể hơi một khuynh liền dựa vào Đường Niệm Niệm trên người, hàm dưới để ở nàng hõm vai thượng, ở nàng bên tai thấp giọng nói:” Dựa một hồi thì tốt rồi. “

Đường Niệm Niệm cảm nhận được hấn dựa xuống dưới trọng lượng, khóe miệng câu lên.

Vô biên thấu tịnh băng nguyên, hai người cùng tuyết trắng y, nam tử không hề phòng bị dựa vào nữ tử trên người, sẽ không làm người cảm giác được bất luận cái gì nhược thế, chỉ có một khang ôn nhu.

Ngoan bảo ngồi xổm một bên, nho nhỏ ngón tay ở băng trên mặt đất hoa. Một hồi, đầu nhỏ vừa chuyển, nhìn về phía Niệm Quốc hoàng cung phương hướng.

Ánh mắt có thể đạt được chỗ, chỉ thấy mấy đạo thân ảnh hướng về bên này tới rồi, đúng là Thù Lam, Mộc Linh Nhi, Diệp thị tỷ muội, Chiến Thương Tiễn, Lý Cảnh cùng Thư Tu Trúc.

Niệm Quốc hoàng cung không giống mặt khác quốc gia chỉ có hoàng gia người cư trú, bọn họ này đàn Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trực hệ cấp dưới, ở hoàng cung bên trong có chính mình chỗ ở, như thế bọn họ cách làm thông thường gặp nhau ở bên nhau, cũng có thể ở nhanh nhất thời gian nội được đến Tư Lăng Cô Hồng mệnh lệnh.

Từ kia một tiếng sấm sét vang lên thời điểm, bảy người liền rút cuộc bình tĩnh không thể, từng người buông đỉnh đầu thượng sự tình hướng về bên này tới rồi.

Bất quá chỉ khoảng nửa khắc, bảy người cũng đã đi tới này một nhà ba người trước mặt, ánh mắt có thể đạt được nhìn đến đều là một mảnh bình yên, bảy người sắc mặt này cũng khôi phục như thường, sau đó cùng kêu lên nói:” Gặp qua Hoàng Thượng, hoàng hậu, thái tử điện hạ. “

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa từ Đường Niệm Niệm trên người lên, chỉ là hơi chút nghiêng đầu nhìn về phía bảy người liếc mắt một cái.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Có việc? “

Thù Lam, Mộc Linh Nhi, Diệp thị tỷ muội đều là lắc đầu, Chiến Thương Tiễn cùng Lý Cảnh cũng trầm mặc. Bọn họ đều là bởi vì bị kia một tiếng trời quang sấm sét cấp kinh tới, lúc này thấy đến trước mặt ba người không có việc gì, này cũng liền an tâm rồi, lại không có gì sự tình muốn bẩm báo.

Thư Tu Trúc hơi tiến lên một bước,” vi thần có việc bẩm báo. “

Mấy người ánh mắt đều hướng hẳn đầu tới.

Thư Tu Trúc bằng phẳng nói:” Hôm nay hoàng thành tới mười tên hẳn quốc sứ giả, ngôn muốn gặp mặt Hoàng Thượng, có quốc sự

trò chuyện với nhau..... “Hắn lờn nói bắt chợt dừng lại, Liên Kiều liền ở một bên thấp giọng gọi nói:” Việc này chúng ta như thế nào không biết? Đây không phải chúng ta ngự sử sự tình sao? “

Mộc hương đồng dạng mở to một đôi con ngươi nhìn Thư Tu Trúc.

Thư Tu Trúc đạm thanh giải thích nói:” Nửa đường xảo ngộ, liền làm ta trước biết được. “

”Nga. “Liên Kiều cùng mộc hương đều gật gật đầu, cũng không nửa điểm câu oán hận. Nếu lại nói tiếp, các nàng trong lòng còn có điểm vui mừng, rốt cuộc bực này vì thế giúp các nàng xử lý một phân chính vụ, các nàng cũng mừng rỡ nhẹ nhàng.

.....

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa nói chuyện, đạm liếc hắn một cái.

Thư Tu Trúc này liền tiếp tục nói:” Vì thần đã làm đơn giản điều tra đề ra nghi vấn, này mười người là Viễn Đông biên hiêu, kỳ, lăng tam tiểu quốc sứ thần, bọn họ tới đây là vì Cẩm Quốc truyền lời. “

”Cẩm Quốc? “Đường Niệm Niệm con ngươi chợt lóe.

Không ngừng là nàng, Thư Tu Trúc cũng đưa tới những người khác biến hóa.

Cẩm Quốc, tam đại quốc chi nhất. Bọn họ muốn chinh chiến thiên hạ, tranh đoạt thiên hạ, này cùng Cẩm Quốc một trận chiến tất không thể miễn. Luận công luận tư, bọn họ cái thứ nhất ra tay cũng sẽ là Cẩm Quốc.

Ngoan bảo lúc này cũng nâng lên con ngươi,” Cẩm Quốc? “Hắn chớp hạ yêu dị con ngươi, con ngươi ba quang thuần tịnh vô hại, hỏi:” Cẩm Quốc Hoàng Thượng, chính là cái kia cùng hư bà bà cùng nhau, bắt ta cùng mẫu thân đầu heo sao? “

Hư bà bà?

Đầu heo?

Thù Lam đám người nghe xong hấn nói, nhất thời đều có chút dở khóc dở cười.

Ngoan bảo néo Lục Lục móng vuốt nhỏ, non nớt thanh âm vẫn là thanh mềm vô hại,” nga, ta nhớ ra rồi. Cái kia đầu heo còn nói muốn mẫu thân cho hấn làm hoàng hậu, chỉ cần mẫu thân còn tại đây phiến thiên hạ một ngày, hấn liền sẽ không bỏ qua mẫu thân. “

Mấy người nghe hấn lời nói, trên mặt nháy mắt hiện lên kinh ngạc cùng bưng tỉnh. Bọn họ tuy rằng đều đã biết được, năm đó ngoan bảo lúc sinh ra, đúng là cái nút sơ cùng Mộ Dung ngưng thật liên hợp cướp đi hấn cùng Đường Niệm Niệm hai người, lại thật đúng là không biết nơi này thế nhưng còn đã xảy ra chuyện như vậy.

Diệp thị tỷ muội trộm ngẩng đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, chỉ thấy hấn sắc mặt bình tĩnh như thường, thoạt nhìn không giống như là vừa mới biết được này đó.

Ngoan bảo néo néo tiểu nắm tay, tinh xảo đáng yêu gương mặt hơi phồng lên, cảm giận nói:” Sở hữu đánh mẫu thân chú ý người, ngoan bảo đều sẽ không bỏ qua. “

Hấn dáng vẻ này rõ ràng đáng yêu làm người nhin không được ôm bụng cười bật cười, chính là Thù Lam mấy nữ cười đồng thời, thân mình lại cũng không khỏi run run.

Tư Lăng Cô Hồng lúc này đã từ Đường Niệm Niệm trên người lên, tùy theo đem nàng bế lên nhập hoài, đạm nói:” Ngày mai. “

”Là. “Thư Tu Trúc biết được hấn nói cái gì, gật đầu lĩnh mệnh.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm liền phản hồi đi đến.

Ngoan bảo đi theo hai người bên người đi tới, ngửa đầu nghiêm túc nói:” Cha, ta đoán kia đầu heo là muốn cùng người tuyên chiến, lại muốn tới tranh mẫu thân! “

Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt chảy qua, không nói gì.

Đường Niệm Niệm tắc rữ mắt nhìn về phía ngoan bảo, hỏi:” Không bé quan? “

”Ta hiện tại đã tích cốc đỉnh, có thể giúp cha mẹ! “Ngoan bảo gương mặt tươi cười đáng yêu hồng nhuận.

Đường Niệm Niệm trong mắt hiện lên kinh ngạc, sau đó gạt đầu, tán thưởng nói:” Ân, không tồi. “

Ngoan bảo một đôi mắt tức khắc lóe sáng lóe sáng.

Người tu chân Tích Cốc kỳ, ở phạm thế liền cùng Thiên Phẩm tương đồng, tích cốc đỉnh đó là phạm thế trung Thiên Thánh cao thủ. Một cái ba tuổi không đến Thiên Thánh cao thủ? Này tin tức nếu là truyền đi ra ngoài, chỉ sợ rước lấy không phải một đồng cười nhạt, đó là kinh hãi muốn chết.

Này một nhà ba người thân ảnh càng đi càng xa, lưu lại Thù Lam đám người còn đứng ở chỗ cũ cung tiễn, chờ đến ba người thân ảnh hoàn toàn biến mất ở trước mắt, bảy người mới vừa rời đứng thẳng thân mình, từng người nói chuyện với nhau lên.

Liên Kiều trước hét vỗ vỗ ngực, thấp giọng nói:” Vì cái gì ta cảm thấy, ngoan bảo điện hạ giống như cùng hoàng hậu càng ngày càng giống, rõ ràng như vậy vô hại đáng yêu bộ dáng..... Nếu không phải thông hiểu hẳn tính tình, chỉ sợ căn bản sẽ không đem hẳn vừa mới lời nói thật sự! “

Mộc hương cũng liên tục gạt đầu, có chút vui sướng khi người gặp họa thờ dài:” Mặc kệ như thế nào, ngoan bảo điện hạ sẽ không đối chúng ta thế nào là được. Này cái nút sơ bị ngoan bảo điện hạ nhớ thương thương, nhưng xem như tự làm ngược không thể sống! “

Mộc Linh Nhi thấp thấp cười ra tiếng tới,” thái tử điện hạ cùng a Nạp La không giống nhau, ta ở a Nạp La trên người trước nay không cảm giác được che giấu thiện ác, vô luận a Nạp La nói cái gì làm cái

gì đều là ra đến thiệt tình. Chính là thái tử điện hạ..... “Nàng lại là một tiếng cười, nói.” Vị kia Cẩm Quốc hoàng đế thật sự muốn xui xẻo! “

.....

-----oOo-----

Chương 99: chuẩn bị ngự giá thân chinh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sáng sớm, cực hạn nơi thời tiết là bất biến lạnh lẽo lạnh băng. Ma Mã bá 夔 Hiếu

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm dùng quá đồ ăn sáng, thượng xong rồi lâm triều, lại cùng nhau khảo sát một phen ngoạn bảo công khóa lúc sau, lúc này mới cùng nhau hướng Càn thịnh cung mà đến.

Đương ba người đi mau tới rồi Càn thịnh cung thời điểm, sắc trời đã tiếp cận buổi trưa.

Ở Càn thịnh trong cung đang ngồi ba người, mặt khác bảy người từng người đứng ở phía sau, nhìn dáng vẻ liền biết được mấy người địa vị cao thấp. Nay ba người đứng là Viễn Đông biên hiếu, kỳ, lăng tam tiểu quốc sứ thần, từ sáng sớm thái dương chưa dâng lên tới thời điểm liền ở chỗ này chờ, tới rồi hiện giờ đã ước chừng đợi cơ hồ có bốn cái canh giờ. Nhưng mà, vô luận bọn họ bởi vì chờ ở trong lòng tích lũy nhiều ít oán khí, trên mặt biểu tình có bao nhiêu âm trầm, trong miệng cũng không dám oán giận mấy may.

Ở mười người đối diện ngồi là Diệp thị tỷ muội cùng Thư Tu Trúc, Thù Lam, Mộc Linh Nhi bốn người.

Lúc này, Liên Kiều cùng mộc hương hai người chính tả hữu ngồi, hai người trung ương bàn vuông thượng bãi một bộ bàn cờ, người bạch tử ta hắc tử hạ đến chính vui mừng, ngẫu nhiên còn sẽ phát ra một tiếng kinh hô, làm một ít không ảnh hưởng toàn cục khác khẩu.

Thư Tu Trúc tắc bình tĩnh uống trà, nhìn một cuốn sách, tựa đối chung quanh sự tình một mực không biết.

Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi hai người cũng ở thấp giọng nói chuyện với nhau, thỉnh thoảng phát ra một tiếng cười khẽ.

Bốn người các làm các sự tình, vui mừng tự nhạc, tựa hồ căn bản là quên mất đối diện mười người tồn tại giống nhau. Đối diện ba người sắc mặt cũng càng ngày càng khó coi, năm lần bảy lượt cho nhau liếc nhau, hoặc là khẽ nhếch há mồm, tựa muốn cái gì lời nào muốn nói, lại ở nửa đường cấp nuốt trở vào, bộ dáng nghẹn khuất.

Đương Liên Kiều cùng mộc hương một bàn cờ hạ xong, hai người ngẩng đầu đối diện ở bên nhau, đều từ đối phương trong mắt nhìn đến vui sướng khi người gặp họa ý cười. Liên Kiều không nhanh không chậm thu quân cờ, sau đó quay đầu nhìn về phía đối diện ba người, tiểu lệ khuôn mặt tràn đầy nghiêm túc, thanh âm hơi đề cao nói:” Ba vị sứ thần thoát nhìn chờ thật sự không kiên nhẫn bộ dáng a? Năm lần bảy lượt ngồi động tác nhỏ, chẳng lẽ là cảm thấy chờ Hoàng Thượng là một kiện cực kỳ làm người bất mãn sự tình không thành? “

Nàng này một mở miệng, Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi nói chuyện tùy theo dừng lại, Thư Tu Trúc cũng buông quyển sách trên tay, đồng loạt nhìn về phía đối diện ba người.

Đối mặt bọn họ lãnh túc ánh mắt, ba người trong lòng tức khắc cả kinh, tùy theo liền tỉnh ngộ ra tới, đối phương đây là phải cho bọn họ ra oai phủ đầu a!

Ba người liếc nhau, đáy mắt trung đều hiện lên phần bức, chỉ là hiện tại bọn họ thân phụ trọng vụ, lại là ở đối phương địa bàn thượng, thực lực hoàn toàn vô pháp so sánh với. Này biết rõ đối phương là cho bọn họ ra oai phủ đầu, bọn họ cũng chỉ có thể đem khổ hướng bụng nuốt, không thể phản kháng.

Ba người trung ngồi ở trực tiếp vị trí thượng từng sát lộ ra một cái tươi cười, nói:” Diệp ngự sử nói đùa, quý quốc hoàng đế có thể gặp mặt chúng ta đã là vô thượng tôn vinh, chúng ta sao lại có bất mãn. Chỉ là..... “Hắn lời nói vừa chuyển, trên mặt chậm là thành khẩn, nói:” Này từ hôm nay sáng sớm ta chờ ba người liền ở chỗ này chờ

trú, thẳng đến hạ triều cũng không thấy quý quốc Hoàng Thượng bóng dáng, này..... Không biết quý quốc Hoàng Thượng chính là bị chuyện gì cấp bách trú? Chúng ta thân phụ đại Cẩm Quốc truyền tin, nếu là bỏ lỡ thời gian, đến lúc đó đã xảy ra cái gì không tốt biến cố, chúng ta thật sự không hảo công đạo, sợ cũng sẽ cấp quý quốc thêm phiền toái. “

Hắn lời nói tuy rằng nói thành khẩn, trên mặt tươi cười ôn hòa, cặp kia thật nhỏ trong ánh mắt lại không thấy chút nào ý cười, lập loè lãnh duệ quang mang.

Liên Kiều lập tức vỗ án dựng lên, hừ cười nói:” Hảo a! Nghe người lời này nói, như thế nào đều không giống như là khuyên bảo, càng như là ở uy hiếp chúng ta a. Ba cái Viễn Đông tiểu quốc, cho rằng có Cẩm Quốc đương chỗ dựa liền điều võ dương oai? Người cho rằng hiện tại ở chỗ này ngồi đều là ai? Không nói chúng ta, liền nói hắn..... “

Mộc hương thiên chỉ chỉ hướng một bên Thư Tu Trúc, tiếp theo Liên Kiều nói nói:” Chúng ta Niệm Quốc đương triều thừa tướng, còn có hai vị này, “Nàng lại chỉ hướng Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi,” đương triều thái tử thái phó, quân công hiển hách Công Bộ thị lang. “

Liên Kiều ngưỡng tiêm té cảm, khinh thường nhìn xuống hạ đối diện từng sát ba người, hừ thanh nói:” Có chúng ta những người này bồi các người chờ ở chỗ này, đã là cho đủ các người mặt mũi, hiện giờ các người còn cấp mặt không biết xấu hổ, cứ nhiên dám uy hiếp chúng ta? Thật đúng là đem chính mình đương một hồi sự, bất quá một đám Cẩm Quốc chó săn mà thôi. “

Nàng lời này nói ra, tức khắc làm đối diện ba người tức giận đến mặt đỏ tai hồng, Thù Lam dám người tác khố miệng nhin không được chìm ra một phân ý cười. Đừng nhìn nàng nói như vậy xúc động phần nộ, bọn họ nhưng biết được này tỷ muội hai đi vào nơi này kỳ thật chính là vì xem diễn, còn có tìm những người này không thoải mái.

Từng sát lỗ mũi phun nhiệt khí, tay áo nội tay cầm đến gân xanh nhô lên. Ở hán bên người ngồi, khô gầy giống như cây gậy trúc đào thận về mặt tức giận đứng lên, lạnh lùng nói:” Người không khở khinh người quá đáng, ta chờ tam tới tới đây là vì truyền tin, người Niệm Quốc chẳng những không hảo yến tương đãi, còn làm chúng ta tại đây khổ chờ, càng một phen ngôn ngữ vũ nhục. Nhìn dáng vẻ các người cũng không có thành ý nghe ta chờ sở mang đến Cẩm Quốc truyền tin, một khi đã như vậy..... “Hán câu nói kế tiếp ngữ không có nói xong, liền huy tay áo làm bộ phải đi.

Liên Kiều đấm người thờ ơ lạnh nhạt, không có nửa điểm giữ lại ý tứ.

Đào thận này huy tay áo xoay người đi bước một đi tới cửa, liền rút cuộc đạp không ra bước chân, đứng ở cửa trước mặt sắc mặt một thanh một bạch, khó coi tới rồi cực điểm. Vốn dĩ dựa theo hán suy nghĩ, Cẩm Quốc chi tin nhất định có thể làm mấy người để ý,

.....

Hán này làm bộ rời đi cũng là vì đòi lại một ván, lấy về chút mặt mũi, nơi nào sẽ nghĩ đến Liên Kiều đấm người thế nhưng như thế làm ơ.

”Hừ hừ! “Liên Kiều một tiếng cười nhạt, xua xua tay cười nói:” Phải đi liền đi nhanh, đồ ở cửa làm cái gì, hay là người cảm thấy chính mình bộ dáng nhiều chọc người thích không thành? “

Nàng lời này vừa ra, một hương một tiếng phun cười mà ra, đối đào thận nói:” Người thật khi chúng ta là gốc tử không thành? Chỉ bằng các người ba cái tiểu quốc sứ thần cũng dám lấy Cẩm Quốc truyền tin làm vấn? Đừng làm diễn, cho các người chờ liền chờ, hà tất tự tìm khó coi đâu? “

Này Cẩm Quốc truyền tin bọn họ thị phi nói không thể, chớ nói bọn họ không dám đi, chẳng sợ thật sự đi ra này sở cửa cung, không đến một bước cũng chắc chắn bị người cấp chặn lại xuống dưới. Từ bọn họ cùng Cẩm Quốc liền thương can hệ, phải vì bọn họ truyền tin

mà đến thời điểm, cũng đã chú định bọn họ tánh mạng không hề từ mình.

Tùng sát tựa cũng ở ngay lúc này phát giác Liên Kiều cùng một hương hai người trong lời nói coi khinh cùng lạnh nhạt, thân thể uổng phí cứng đờ, sắc mặt lãnh ngạnh như thiết.

”Di? “Một tiếng non nớt sạch sẽ đồng âm đột nhiên truyền đến, sau đó liền nghe được kia vốn là thanh mềm thanh âm một chút đề cao,” nương, ta thấy được một cây sẽ biến sắc mặt làm cây trúc! “

”Khó coi. “Tùy theo truyền đến nữ tử thanh âm đồng dạng sạch sẽ thanh thúy, hai chữ bình đạm lời bình nhất châm kiến huyết.

Càn thịnh cung điện nội cổng lớn, còn đứng ở cửa đào thận một hơi huyết nảy lên yết hầu, thiếu chút nữa phun ra, một trương khô gầy khuôn mặt sớm đã thanh hồng một mảnh, nghiêng răng nghiêng lợi bộ dáng rất là khủng bố.

Trong đại điện, theo kia hài tử cùng nữ tử thanh âm vang lên khi, Thù Lam bọn người đã từ ghế dựa thượng đứng lên, đồng loạt xin đợi ở trước cửa một bên.

Bọn họ này phiên hành vi tức khắc đưa tới từng sát mấy người chú ý, nghĩ lại chi gian đã đoán được này người đến là ai, này cũng lập tức thu thân đứng lên, cùng là xin đợi ở bên kia.

Đào thận thấy vậy, sắc mặt tức khắc biến đổi, ngạnh sinh sinh muốn thu liễm trên mặt phần hận, đáng tiếc thu đến quá cấp, ngược lại trở nên càng thêm cổ quái dữ tợn. Đang lúc hấn muốn xoay người, đứng ở từng sát hai người bên người thời điểm, trước mắt đột nhiên liền xuất hiện một cái thân ảnh nho nhỏ, một thân tuyết trắng tiểu bào, tinh điều tế trác khuôn mặt, một đôi thuần tịnh dị đồng nhìn chăm chăm hấn, chớp động ba quang,” mẫu thân nói người khó coi chính là không thích người, mẫu thân không thích đồ vật ta cũng không thích, nếu là chính mình không thích đồ vật hoặc là ném đến xa xa, hoặc là liền hủy diệt, người nói có phải hay không? “

Đào thận đầu tiên là bị hấn bắt thành linh thân ảnh hoảng sợ, căn bản là không có như thế nào nghe rõ hấn nói chút cái gì, chỉ cảm thấy thanh âm kia thanh mềm sạch sẽ, làm người nghe cực kỳ thoải mái. Lúc này thấy rõ trước mắt hài tử tướng mạo, trong lòng lại là chấn động, lại nghĩ đến thân phận của hấn, liền thanh liền cung kính cười nói:” Thái tử điện hạ nói chính là, thái tử điện hạ nói chính là. “

Lời này vừa mới vừa ra, đào thận liền cảm giác được dưới chân một hư, thân mình cách mặt đất, cả người liền bay ra Càn thịnh cung.

Ngoan bảo vỗ vỗ tay nhỏ, quay đầu lại đối Đường Niệm Niệm tranh công,” như vậy mẫu thân liền nhìn không tới không thích đồ vật! “

Cửa, cùng với cung hầu thông dẫn âm âm, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi đến.

Thư Tu Trúc, Thù Lam, Mộc Linh Nhi, Diệp thị tỷ muội toàn khom mình hành lễ.

”Vi thần tham kiến Hoàng Thượng, hoàng hậu, thái tử điện hạ. “

Từng sát cùng hấn bên người Tưởng ượng liếc mắt một cái nhìn đến hai người thân ảnh, thần sắc đều có nhất thời trọng giạt mình, nghe tới Thù Lam đám người hành lễ thanh, lúc này mới đột nhiên hoàn hồn, vội vàng khom mình hành lễ.

”Hiêu quốc sứ thần từng sát, tham kiến Niệm Quốc Hoàng Thượng, hoàng hậu, thái tử điện hạ. “

”Kỳ quốc sứ thần Tưởng ượng, tham kiến Niệm Quốc Hoàng Thượng, hoàng hậu, thái tử điện hạ. “

Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm ngồi ở chủ vị phía trên, ngoan bảo là tặc ngồi ở bên cạnh hấn tiểu ghế. Niệm Quốc trong hoàng cung bố trí đều là như thế, chủ vị bên cạnh tất có một tiểu tòa, này một tiểu tòa đúng là vì ngoan bảo chuẩn bị.

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng đăm ứng một tiếng, ánh mắt đầu hướng từng sát hai người.

Thù Lam đăm người đứng lên, từng sát hai người lại có chút không rõ nguyên do.

Liên Kiều ở một bên nói:” Cẩm Quốc không phải làm người truyền tin sao? Hiện tại Hoàng Thượng tới, còn không nói? “

Từng sát nghe được nàng lời nói, bất động thanh sắc nhìn về phía thượng vị Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, trầm mặc một cái chớp mắt, khom người nói:” Ta chờ chỉ là một cái truyền lời người, ở ta chờ nói ra Cẩm Quốc tin ngôn phía trước, còn thỉnh Niệm Quốc Hoàng Thượng cho ta chờ một cái bảo đảm, không thương cập ta chờ tánh mạng, phóng ta chờ bình yên về nước. “

Nếu nói, ngay từ đầu bọn họ vừa tới đến Niệm Quốc khi, còn cảm thấy này ở mấy năm nổi lên, không có gì căn cơ quốc gia tất nhiên không dám cùng đại Cẩm Quốc đấu, tự nhiên không dám đưa bọn họ như thế nào. Như vậy có này liên tiếp tam không hề sợ vũ nhục sau, hẳn trong lòng về điểm này may mắn đã bị gạt đến sạch sẽ. Lần này hay không có thể mạng sống, chỉ có thể dựa chính hần.

Đường Niệm Niệm nhưng không có tâm tư nghe bọn hần vô nghĩa, ánh mắt dừng ở hần trên người, ba quang chợt lóe, đăm nói:” Cẩm Quốc truyền tin. “

Từng sát thần sắc chất phác, gằn từng chữ một nói:” Cẩm Quốc Hoàng Thượng làm ta chờ tiến đến cấp

.....

Niệm Quốc Hoàng Thượng truyền lời, đầu tiên chúc mừng người kiến quốc, chỉ là những năm gần đây thảo phạt này đó tiểu quốc tính cái gì bản lĩnh?

Trăm cho người ba năm thời gian, hiện giờ Niệm Quốc đã thành, có dám cùng trăm một trận chiến? “

”Không cần thiết một năm, trăm chắc chắn Niệm Quốc san bằng. Một đám đám ô hợp tạo thành hoàng triều cùng ngàn năm truyền thừa quốc gia chênh lệch, trăm lập tức liền sẽ làm người biết được.“

”Đường Niệm Niệm, trăm nói qua, chỉ cần người còn tại đây phiến thiên hạ, trăm tất sẽ không bỏ qua người. “

Tam câu nói từ hán trong miệng nói ra đến kết thúc, toàn bộ trong đại điện có một trận an tĩnh.

Liên Kiều cùng mộc hương đều trộm nhìn về phía thượng vị Tư Lăng Cô Hồng, chỉ thấy hán thân sắc yên tĩnh, con người như mực, làm người hoàn toàn đoán không ra tâm tư của hán.

Tướng ưng sắc mặt tái nhợt nhìn bên người hình cùng con rối từng sát, một chút sợ tới mức quỳ trên mặt đất, cao giọng nói:” Những lời này đều là Cẩm Quốc Hoàng Thượng làm ta chờ truyền lời mà thôi, còn thỉnh Niệm Quốc Hoàng Thượng tha tiểu nhân một mạng! “

Một trận gió mạnh nổi lên, giữa điện từng sát cùng Tướng ưng hai người cùng ngay từ đầu đứng ở bọn họ phía sau bảy người đều bị đánh bay đi ra ngoài, thực mau đã bị ngoài cửa thủ Ngự lâm quân trảo lấy mang đi.

”Tuyệt Tân. “

Tư Lăng Cô Hồng réo rất tiếng nói trầm thấp u tĩnh, nói:” Truyền bọn họ lại đây. “

Hán lời nói bọn họ người nào, vẫn luôn giấu ở chỗ tối Tuyệt Tân tự nhiên sẽ hiểu, lúc này đang ở nơi này Thủ Lam đám người đồng dạng biết được.

Thù Lam, Thư Tu Trúc, Mộc Linh Nhi, Diệp thị tỷ muội năm người ánh mắt đều là trợn mắt, bên trong chớp động tinh quang. Liên Kiều, mộc hương luân phiên há mồm, một bộ muốn hỏi lại không dám hỏi sót ruột bộ dáng.

Đường Niệm Niệm nghiêng người nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, nói:” Muốn tấn công Cẩm Quốc? “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng theo tiếng.

Đường Niệm Niệm nói:” Cùng đi. “

”Hào. “Tư Lăng Cô Hồng cười nhạt.

Hai người đối thoại làm phía dưới năm người đều nghe được sắc mặt càng kinh, lời này nghe tới thật là muốn cùng Cẩm Quốc khai chiến, chỉ là..... Hoàng Thượng cùng hoàng hậu thế nhưng muốn cùng nhau ngự giá thân chinh?!

Bất quá một lát, cùng với từng đạo thông dẫn âm, đúng là Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích, Tổng Quân Khanh, Triệu Thiết, Gia Cát thanh tới rồi.

Một năm rưỡi thời gian, làm lúc trước ở Tuyết Diên Sơn Trang bị Thư Tu Trúc lưu lại bốn người đều tham chiến, liệt hạ hiển hách quân công, trong đó Gia Cát thanh mưu tính năng lực nhất gì, làm hấn nhất cử bỏ tới rồi cùng Triệu Thiết đám người cơ hồ tương đương vị trí.

Mấy người vừa đến liền khom người đối Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm cùng ngoan bảo ba người hành lễ, sau đó các đứng ở một bên, chờ Tư Lăng Cô Hồng mệnh lệnh.

Tư Lăng Cô Hồng phát tay, ở mọi người trước mặt liền xuất hiện một mảnh quang sáng, này quang sáng lấy linh lực ngưng tụ mà thành, bên trong sở họa lại là tám tòa tựa vào núi thành trì.

Bất quá một tức chi gian, Thư Tu Trúc trong mắt hiện lên sáng tỏ, liền nói:” Đây là Cẩm Quốc chín đầu sơn tám đại thành quan, lấy phòng thủ kiên cố nổi tiếng thiên hạ, tám đại thành quan tương liên, hoàn hoàn tương khẩu, dễ thủ khó công. Phân biệt vì, núi sông quan, sơn thanh quan, sơn lâm quan, sơn sử quan, sơn kinh quan, sơn vũ quan, sơn nón quan, sơn khảm quan. Tám đại thành quan đều chỉ có một nhập khẩu, dựa vào chín đầu sơn mà đứng, chín đầu sơn đầu tiểu vì nơi hiểm yếu nơi, mà phẩm cao thủ nếu hành tẩu ở thượng cũng không được phân tâm chút nào. “

Hắn lời nói ở an tĩnh trong đại điện đặc biệt rõ ràng, mới tới Chiến Thương Tiễn năm người đều là lưu ý tới rồi Cẩm Quốc hai chữ, thêm chi này chín đầu sơn tám đại thành quan, này phiến thiên hạ người đều có nghe thấy, bọn họ cũng tự nhiên sẽ hiểu. Đây chín đầu sơn tám đại thành quan đúng là Cẩm Quốc bên ngoài đạo thứ nhất phòng hộ tuyến, từ Cẩm Quốc lập quốc tới nay liền tồn tại, theo thời gian quá khứ, không những không có nửa điểm hủ bại, ngược lại theo Cẩm Quốc hoàng thất hậu nhân trọng điểm chú ý, một thế hệ theo một thế hệ tăng mạnh, biến thành hiện giờ như vậy lao cơ hồ không gì phá nổi cục diện.

Tư Lăng Cô Hồng lấy ra như vậy một bộ chín đầu sơn tám đại thành quan bản đồ tới là có ý tứ gì? Hay là.....

Chiến Thương Tiễn mấy người đều ở một cái chớp mắt đoán được hắn ý tưởng, nhất thời cùng vừa mới Thủ Lam mấy người phản ứng tương đương.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Tam sau, chiến thiên kích lãnh thiên địa huyền chiến tam quân theo trẫm xuất chinh. “

”Hoàng Thượng! “

”Hoàng Thượng..... “

Tư Lăng Cô Hồng lời nói vừa mới rơi xuống, tùy theo mà đến chính là mấy người tiếng kinh hô, ngay cả nhất thống dong Thư Tu Trúc không ngoại lệ.

Thư Tu Trúc ngưng thanh nói:” Hoàng Thượng, Cẩm Quốc chín đầu sơn tám đại thành quan, mỗi một tòa vùng sát cổng thành trong vòng đóng quân trăm vạn, thiên địa huyền tam quân hiện giờ cộng lại cũng bất quá mười vạn mà thôi, này căn bản là không..... “Hắn lời nói mới nói được một nửa đột nhiên hoàn toàn mà ngừng, đơn giản là hắn đột nhiên tỉnh ngộ. Tư Lăng Cô Hồng há là sẽ làm không có nắm chắc việc ngốc tình?

Mười vạn binh mã đối trăm vạn, thậm chí là đối 800 vạn đại quân, chuyện như vậy nói ra thật sự làm người kinh hãi khó làm, có lẽ nên sở hữu lần đầu nghe được người đều sẽ không khỏi cảm thấy này căn bản chính là người si nói mộng, cho dù là chính hắn mới vừa đồng dạng là như thế.

Đây là người một loại thiên tính,

.....

Con số thượng thật lớn khác biệt luôn là làm người không tự chủ được làm lựa chọn, mất đi càng nhiều tự hỏi.

Thư Tu Trúc hít sâu một hơi, sắc mặt chậm rãi bằng phẳng xuống dưới, khom người thấp giọng nói:” Là vi thần tâm loạn, Hoàng Thượng nếu làm như vậy tính toán, tất nhiên có Hoàng Thượng đạo lý cùng nắm chắc. “

Chiến thiên kích lúc này cũng phục hồi tinh thần lại, hai mắt lập loè, lúc này quỳ một gối xuống đất, trầm giọng nói:” Hoàng Thượng, vi thần cũng không biết được ngài là có kiểu gì tính toán, chiến tộc không có sợ ma quỷ, càng nguyện chết ở chiến trường phía trên. Chỉ là, vi thần lại không thể dẫn dắt bọn họ đánh căn bản chính là chịu chết trượng, mong rằng Hoàng Thượng báo cho vi thần ngài kế hoạch cùng dựa vào, cũng có thể làm vi thần có thể phối hợp làm được tốt nhất. “

Không ngừng là hắn, ở đây tất cả mọi người đem ánh mắt đầu ở Tư Lăng Cô Hồng trên người. Mười vạn đối trăm vạn, thậm chí 800 vạn chinh chiến, đối mặt không ngừng là gấp mười lần, 80 lần binh mã,

còn có kia phòng thủ kiên cố tường thành, nơi hiểm yếu nơi, này nếu tưởng thắng, rốt cuộc nên như thế nào thắng? Mỗi người đều muốn biết được đáp án.

Tư Lăng Cô Hồng thủy sắc cánh môi thiển dương, ngón tay vỗ về trong lòng ngực Đường Niệm Niệm tóc đẹp, nói:” Có Niệm Niệm ở, sẽ thắng. “

Hắn đáp án, tức khắc đem mọi người ánh mắt đều dẫn đường Đường Niệm Niệm trên người.

Chỉ thấy, Đường Niệm Niệm theo hắn lời nói rơi xuống, ngẩng đầu nhìn thẳng hắn ở cùng nhau, gật đầu nói:” Ân, sẽ thắng. “

Hai người lời nói đều bình đạm lại không mang theo một tia chần chờ, sẽ thắng hai chữ dừng ở mọi người trong lòng, giống như là một đạo ma chú, làm người không tự giác liền tin. Chẳng sợ chuyện này như thế nào hoang đường, ở hai người toàn nói ra sẽ thắng hai chữ thời điểm, giống như chú định nó nhất định sẽ thắng.

Chiến Thương Tiễn duỗi tay chụp ở chính quỳ một gói xuống đất chiến thiên kích trên đầu vai, bắt lấy hắn trên đầu vai xiêm y thi lực, chiến thiên kích liền theo hắn lực đạo đứng đứng dậy.

Chiến Thương Tiễn nhìn về phía Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, trầm giọng nói:” Nàng nói đến, nhất định có thể làm được. “

Chiến thiên kích bật cười, tùy theo gật đầu, thoải mái nói:” Là ta suy nghĩ nhiều. “

Nàng là bọn họ chiến tộc a Nạp La, chỉ cần nàng mở miệng, cho dù là chịu chết bọn họ chiến tộc cũng sẽ đạo nghĩa không thể chối từ đi trước, này mười vạn đối trăm vạn lại như thế nào? Có trước mắt này hai người bảo đảm, liền đủ.

Bên ngoài sắc trời đang sáng, Càn thịnh cung cửa son nhắm chặt, trong đại điện sáng sửa lại không chói mắt.

Mọi người các ngòai một phương, chỉ thấy Tư Lãng Cô Hồng thủy sắc cánh môi nhàn nhạt lúc đóng lúc mở, réo rất nhẹ nhàng thanh âm đem từng tiếng mệnh lệnh hạ đạt.

.....

-----oOo-----

Chương 100: thắng! Thắng! Thắng! (lấy thiên hạ làm lễ)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hai tháng sau. Mạ Mã bá 癸 Hiểu

Niệm Quốc biên quan lạc Hải Thành, một đạo tiếng chuông đột nhiên dồn dập vang lên, cao cao tường thành phía trên, đóng giữ nơi này chúng binh về phía trước nhìn lại. Chỉ thấy nơi xa mênh mông cuộn cuộn binh mã chính hướng bên này mà đến, một chi chi màu đen chiến kỳ theo gió kịch liệt phiêu đảng, phát ra phần phật tiếng vang, kia màu đen chiến kỳ trung thêu họa quốc hiệu —— cầm.

Này liếc mắt một cái khó coi cuối binh mã, thế nhưng là tới đến đại Cầm Quốc. Này binh mã tới đột nhiên, lạc Hải Thành quan tường thành phía trên tiếng chuông đánh càng ngày càng dồn dập, liền giống như lúc này mọi người tâm tình giống nhau, sốt ruột, khẩn trương.

”Quan cửa thành! “Ồ nghe được tiếng chuông liền đuổi tới tường thành phía trên Triệu Thiết, cao quát một tiếng ra lệnh, làm người đem thấp hèn cửa thành thật mạnh đóng lại.

Mộc Linh Nhi từ phía dưới đạp thang lầu giống như trên tường thành phía trên, một bộ xanh biếc nếu lá sen váy dài, linh tú khuôn mặt lúc này bình tĩnh vô tình, thẳng tắp nhìn về phía phương xa càng ngày càng tới gần Cầm Quốc binh mã.

”50 vạn. “Bất quá sau một lát, Mộc Linh Nhi liền đem phía trước còn chỉ có thể nhìn đến hắc ảnh binh mã số lượng biết rõ ràng, nói:” Bộ binh 30 vạn, kỵ thú binh mười vạn, phi thú binh năm vạn. “

Triệu Thiết liếm một chút khô ráo hậu môi, hồ trong mắt chớp động hưng phấn sáng rọi, nghe vậy bật thốt lên hỏi;” còn có năm vạn đâu? “

Mộc Linh Nhi khẽ cười nói:” Kia năm vạn nên là biến trận binh, người mang cung, thuẫn, kiếm, thương, tùy thời có thể trở thành tam quân chi nhất. “

Triệu Thiết ha ha cười,” xem ra này Cẩm Quốc đại quân hôm nay là tính toán tới cái xuất kỳ bất ý, đánh úp, làm đủ hết thầy chuẩn bị, bút tích cũng không nhỏ a. “

Mộc Linh Nhi đồng dạng cười nhạt, chỉ nhìn một cách đơn thuần nàng này trương tú mỹ khuôn mặt, ước chừng mười sáu tuổi tinh tế thân mình, mặc cho ai cũng không thể tưởng được nàng đã là một quân chi sư, gặp qua chém giết chiến trường đã là không ít, đôi mắt máu tươi thi thể rất cuộc khó biến sắc một phen.

”Triệu Thiết đại ca, lần này liền Hoàng Thượng cùng a Nạp La, thái tử điện hạ đều xuất chinh Cẩm Quốc, chúng ta trận này chiến sự nên muốn đánh đến xinh đẹp một chút mới được. “

Triệu Thiết cười to nói:” Đó là tự nhiên, Hoàng Thượng liệu sự như thần, liền Cẩm Quốc binh mã sẽ bước đầu tiên đột phá này lạc Hải Thành quan đều sớm đã dự đoán được, làm chúng ta sớm liền làm chuẩn bị, nếu lại đánh đến không xinh đẹp, chẳng sợ Hoàng Thượng không phạt, ta chính mình cũng chưa mặt sống sót. “

Mộc Linh Nhi biết hẳn là ở nói giỡn, cười vài tiếng nói:” Triệu Thiết đại ca không cần lão nói này đó chết sống nói. “

Triệu Thiết gãi gãi đầu, đầy mặt hàm hậu ngây ngô cười.

Hai người ở tường thành phía trên như thế nhàn nhã nói chuyện, kia dồn dập tiếng chuông lại một chút không dứt, lạc Hải Thành cửa thành cũng vào lúc này nhắm chặt thượng,” lộ cộc “Tiếng bước chân quanh quần ở tường thành phía trên, một người danh thân

xuyên áo giáp cung thuẫn binh đi vào trên tường thành, đem trong tay cung tiễn kéo thành trăng tròn.

Kia phương, Cẩm Quốc 50 vạn đại quân.

Lãnh binh chính là quân quốc đại tướng quân nhậm thường thắng, có thường thắng hầu một xưng, ở hấn tả hữu là quân sư lục vịnh chi, thời tiết cường giả lôi la.

Nhậm thường thắng thân khoác áo giáp, đối bên cạnh lục vịnh chi cùng lôi la lượng thân cười to nói:” Lục quân sư, lôi tiên sinh, này lạc Hải Thành quan nội lúc này chỉ sợ sớm đã loạn thành một đoàn đi. Lần này đại quân đột nhiên tới, không có nửa điểm điềm báo, này lạc hải quan công thủ năng lực ở Niệm Quốc sở hữu vùng sát cổng thành nội bất quá giữa dòng, bên trong binh mã bất quá 30 vạn, bọn họ như thế nào đều sẽ không đoán được chúng ta sẽ từ đây dưới thành tay! “

Lục vịnh chi đạo:” Không thể thiếu cảnh giác. “

Nhậm thường thắng cười nói:” Lục quân sư này phân cẩn thận chi tâm như cũ như thế chi trọng, lôi tiên sinh thấy thế nào? “

Lôi la nói:” Người là lĩnh quân tướng quân, lục vịnh chi tài là bày mưu tính kế quân sư, này trượng như thế nào đánh là các người sự tình. “

Nhậm thường thắng đối hấn như thế không cho mặt mũi trả lời, cũng không sinh giận, nói:” Lôi tiên sinh nói chính là, lần này Hoàng Thượng mệnh ta chờ ba người tiến đến bắt lấy Niệm Quốc lạc hải quan, 50 vạn đại quân đã làm vạn toàn chuẩn bị, trận này tất thắng không thể nghi ngờ. Ta chờ phải làm chỉ là đem này trượng thắng đến càng xinh đẹp một ít tác có thể. “

Hấn nói xong, nâng mục nhìn về phía trước mắt tới gần la Hải Thành quan phong bế cửa thành, ở kia cao cao tường thành phía trên còn có bước nhanh trở về binh mã, thoạt nhìn dị thường cấp

loạn. Hấn cười lớn một tiếng, rút ra trên eo linh kiện cử cao, cao rổng một tiếng, nói:” Ngâm trống trận! “

Thịch thịch thịch thịch thịch thịch ——

Ngẩng cao trống trận thanh âm vang vọng thiên địa, chiến khí trào dâng.

Nhậm thường thắng hai chân vừa giẫm, dưới tòa kỵ thú cấp tốc chạy vội, hấn dùng nguyên lực cao giọng quát:” Mở cửa thành, hàng giả không giết! “

Triệu Thiết đứng ở tường cao phía trên, nghe tiếng trong lòng cười lạnh một tiếng, trên mặt lại làm ra một bộ chọc giận thần sắc, hét lớn:” Cẩm Quốc cầu tặc chớ có càn rỡ, hôm nay gia gia cho dù là chết cũng muốn kéo thượng các người nhóm người này mạng chó! “

Mộc Linh Nhi ở một bên nhìn, thiếu chút nữa không có nhin cười ra tới. Nay Triệu Thiết đại ca hiện tại càng ngày càng biết diễn kịch, bộ dáng này nếu không phải chính mình biết được chân tướng, chỉ sợ cũng muốn bị hấn lừa đi.

Nhậm thường thắng cười lớn một tiếng, lạnh giọng cao quát:” Chấp mê bất ngộ, đầu người heo

.....

Não! Mất công người vẫn là một quân tướng lãnh, này lạc Hải Thành quan nội bắt quá 30 vạn binh mã, bá tánh trăm vạn, hiện giờ biết rõ ở Cẩm Quốc đại quân hạ thủ không được lại vẫn là gắt gao không muốn đầu hàng. Người đây là vì bản thân chi nguyện bỏ toàn thành bá tánh tánh mạng không màng, ích kỷ, làm bậy tướng quân! “

Hấn thanh âm cố ý dùng nguyên lực truyền ra trăm trượng, vì chính là nhiều loạn quân tâm, kích động bá tánh cảm xúc.

Mộc Linh Nhi đáy mắt lập loè, tiến lên một bước, ra vẻ cùng Triệu Thiết giống nhau phần hận sắc mặt, lớn tiếng nói:” Người mơ tưởng

yêu ngôn hoặc chúng, nếu không có các người tấn công lạc Hải Thành quan, bên trong thành bá tánh lại như thế nào sẽ chịu khổ, hiện giờ ở chỗ này giả mù sa mưa làm bộ người tốt, cũng không cảm thấy e lệ! A, ta đã biết, người này da mặt sợ là so này lạc hải quan tưởng thành còn dày hơn, lại như thế nào sẽ e lệ đâu. “

Bên cạnh, Triệu Thiết nghe xong nàng một lưu khẩu mắng chửi người không mang theo dư lời nói, khoe mắt co giật, thiếu chút nữa không có duy trì được trên mặt biểu tình, nghiêng đầu nhìn về phía Mộc Linh Nhi kia túm mỹ tinh tế kiêu nhan, truyền âm nhập mật nói:” Người những lời này đều là từ đâu học được. “

Ở hấn nhận tri, Mộc Linh Nhi vẫn luôn là một cái tính tình dịu dàng nha đầu, trong xương cốt có cứng cõi kiên cường. Nàng nói chuyện nhưng cho tới bây giờ không có như vậy nhanh mồm dẻo miệng quá, càng đừng nói như vậy cường từ đoạt lí mắng chửi người.

Mộc Linh Nhi nghe tiếng, nghiêng đầu nhìn hấn một cái, trên mặt chợt lóe mà qua gương ngùng, cũng là truyền âm nhập mật nói:” Từ Liên Kiều cùng mộc hương tỷ tỷ nơi đó nghe tới. “

Triệu Thiết tức khắc ngộ, trong lòng than dài: Khó trách, khó trách, Liên Kiều cùng mộc hương kia hai nha đầu kia há mồm chính là có thể nói người tài ba không đền mạng, mặc kệ là lời nói tàng lời nói, vẫn là gọn gàng dứt khoát, hai tỷ muội đều có thể tiện tay niết tới.

”Hảo một cái nha đầu, đãi ta quân đem cửa thành phá, bắt lấy toàn bộ lạc hải quan, sau đó đem người bắt vì tù binh đảm đương quân kỹ, nhìn đến thời điểm người này trương cái miệng nhỏ còn có thể hay không như vậy khắc nghiệt! “Nhậm thường thắng quát.

Lời vừa nói ra, đương sự Mộc Linh Nhi còn chưa có bất luận cái gì phản bác, Triệu Thiết đã lớn rống ra tiếng, ”dám can đảm vũ nhục mộc tông quân, các huynh đệ ngâm cổ! “

Thịch thịch thịch thịch thịch đông ——

La hải quan tường thành phía trên, tiếng chuông không biết khi nào đã dừng lại, trống trận vang lên.

”Rống rống rống! “Không ngừng là trống trận, trên tường thành Niệm Quốc binh lính cũng gào rống ra tiếng, chiến ý sát khí dày đặc.

Nhậm thường thắng trong lòng hơi kinh hãi, hắn không nghĩ tới phía trước lời nói không có kích động bên trong thành bá tánh binh lính, hiện giờ chỉ là nhục mạ cái kia tiểu nha đầu một câu, thế nhưng liền rước lấy như vậy chiến thế.

Cái này thoát nhìn bất quá mười lăm sáu nha đầu rớt cuộc là cái gì thân phận, thế nhưng như vậy chịu này đàn binh lính kính yêu coi trọng?

Lục vịnh chi đi vào hắn bên người, nói:” Mộc tông quân, là Niệm Quốc có quân linh chi xưng Mộc Linh Nhi. Từ vừa mới ta liền có điều cảm giác, hiện giờ đã đến chứng thực không có sai. “

Nhậm thường thắng cả kinh, ” nàng chính là niệm ** linh? “

Lục vịnh chi gật đầu nói:” Niệm ** linh Mộc Linh Nhi, tuổi bất quá mười sáu, thực lực nghi là mà sư phía trên, từ Niệm Quốc sang quốc tới nay liền tùy các lộ binh mã chinh chiến tứ phương, này đáng sợ nhất một chút chính là trời sinh chiến trường khứu giác, đối bất luận cái gì nguy cơ đều sớm có đoán trước giống nhau, làm sở hữu mai phục giả đều bất lực trở về, lúc này mới được quân linh một xưng, một quân chi linh. “

Nhậm thường thắng ngưng thanh nói:” Bên ta binh mã đều không phải là sớm mai phục, mà là thẳng chinh lại đây, nàng nên sẽ không có sở phát hiện mới là. Chẳng sợ nàng ở một ngày, hai ngày, ba ngày, thậm chí mười ngày trước liền đã nhận ra, viện quân cũng vô pháp tại như vậy mau thời gian đuổi tới nơi này, cũng không đủ bọn họ thiết cục bố trí. Trừ phi nàng ở ta chờ xuất chinh tiến đến khi liền có đoán trước..... “Nói đến nơi đây, hắn liền cười nhạo một tiếng, nói:” Nếu thật là như vậy, vậy không phải dự cảm, mà là có thể biết

trước, này chiến làm sao cần lại đánh? Thiên hạ còn không được đã sớm rơi vào tay nàng trung? “

Hắn lời nói làm lục vịnh chi cùng lô la đều nhớ tới lúc trước nghe được đồn đãi, cái này Mộc Linh Nhi đã từng tham gia quá đông xuân thành hương tuyết quận đàn hoa yến, tại đây tràng đàn hoa yến liền thật sự xuất hiện quá một cái có thể nhìn đến quá khứ tương lai nữ tử, chỉ là nữ tử này bất quá phù dung sớm nở tối tàn liền biến mất vô tung vô ảnh, kia cái gọi là có thể nhìn đến quá khứ tương lai bản lĩnh cũng làm thiên hạ mọi người biến thành bán tín bán nghi, chôn tới rồi đáy lòng.

”Mỗi cái thiên địa tất có mỗi cái thiên địa quy tắc, nếu thực sự có như vậy quỷ dị nghịch thiên bản lĩnh, này thiên hạ đã sớm rối loạn. “Lục vịnh nói đến nói.

Nhậm thường thắng trong lòng hơi hơi từng, nói:” Đúng là như thế, huống chi nếu bọn họ thật sự sớm có điều biết, như vậy tất nhiên sẽ không như thế hoảng loạn. Niệm ** linh? Cũng bất quá là cái dễ dàng động khí tiểu nha đầu mà thôi, kia đồn đãi sợ là khuếch đại chút. “

Lô la nói:” Đại quân đã gần đến vùng sát cổng thành, trống trận đã ngân, này trượng các người là chiến vẫn là bất chiến? “

Nhậm thường thắng không chút do dự nói:” Chiến! “

”Trống trận đã ngân, nếu bất chiến, binh lính sĩ khí tất sẽ trừu bị nhục, nhiều đình một ngày, thiên thời địa lợi nhân hoà đều sẽ có biến hóa. “Lục vịnh chi thở dài.

Nhậm thường thắng giữ chặt dây cương, ở hắn phía sau 50 đại quân đều tùy theo dừng lại. Một tường chi cách, hai quân cổ vang đan xen, này phương thiên địa chi gian tựa chỉ có này trào dâng tiếng trống ở vang.

Ước chừng tam tức sau, nhậm thường thắng giơ kiếm, cao giọng hạ lệnh:” Phi thú binh, sát! Bộ

.....

Binh phá cửa thành! “

Thanh khởi, quân động!

Lạc hải quan cao ngất trên tường thành.

Triệu Thiết ngưng mắt thấy thiên hạ trên mặt đất binh mã mà đến, thẳng đến tầm bắn công kích trong vòng, nói:” Bắn tên! “

Vạn tiễn tề phát, như mưa dày đặc.

Mộc Linh Nhi hai tròng mắt thật sâu nhìn không trung, thốt nói:”
Thuần! “

Cung tiễn binh lui ra phía sau, thuần binh khai thuần, che khuất mọi người. Cũng vào lúc này, bầu trời phi thú thượng cung tiễn thủ bắn tên mà đến.

”Đảo du! “Triệu Thiết mắt lạnh nhìn phía dưới cảm thật lớn thiết trụ tông cửa Cẩm Quốc binh mã.

Một thùng thùng dầu hỏa từ thành thượng tưới xuống, tùy theo một chi chi hỏa tiễn bắn hạ, khiến cho một trận gào rống, đầy đất tiêu thi.

Lúc này, nhậm thường thắng lấy ra phi thú binh kỳ, cao giọng hạ lệnh làm phi thú binh vào thành phụ công.

Lục vịnh chi lập tức một tiếng quát lớn:” Người làm cái gì!? “

Nhậm thường thắng động tác một đốn, nói:” Chính như lục quân sư sở xem, mệnh phi thú binh vào thành. “

Lục vịnh chi trầm giọng nói:” Làm cho bọn họ trở về! “

Nhậm thường thắng cười nói:” Lục quân sư hay là cho rằng ta đây là muốn cho bọn họ lao xuống vào thành không thành? “

Lục vịnh chi mới vừa không ngừng nói chuyện, nhậm thường thắng đã nói:” Lục quân sư yên tâm, lãnh binh người đều biết hiểu không quân ưu thế đó là ở không, nếu rơi xuống đất, đối mặt chính là mẫn thành binh mã. Không quân huấn luyện không dễ, cho dù là tổn thất, ta thà rằng tổn thất bộ binh năm vạn, cũng không muốn tổn thất phi thú binh một vạn, lại sao lại làm cho bọn họ lao xuống vào thành, này mệnh lệnh chỉ là làm cho bọn họ vào thành nội không trung phụ công mà thôi. “

Lục vịnh chi trong mắt hiện lên lửa giận, thanh âm lược đề cao nói:” Ta giác này thành có trá, hiện giờ bên ngoài đã chém giết đối chiến, vì sao bên trong thành không thấy bá tánh ồn ào? “

Nhậm thường thắng cũng là cả kinh, thanh nói:” Hay là thật bị ta đoán trúng, kia Mộc Linh Nhi ở mấy ngày liền có điều cảm giác không thành? Mấy ngày thời gian làm bá tánh rút lui cũng không không thể! Nếu là như thế, bên trong thành chi vật bá tánh cũng vô pháp toàn bộ mang đi, nhiều nhất cũng chỉ có thể mang đi một thành mà thôi, như thế tổn thất cũng hoàn toàn không tính đại. “

”Không, không ngừng là như thế..... “Lục vịnh chi lắc đầu, trong mắt kinh nghi bất định.

Nhậm thường thắng nói:” Không phải như thế, kia còn có cái gì? “

Lục vịnh chi lắc đầu, hấn nếu là đoán được, liền sẽ không như thế bực bội.

Nhậm thường thắng thấy vậy, trầm giọng nói:” Lúc này la hải quan nội bất quá là hấp hối giãy giụa thôi, chỉ cần bọn họ đem dầu hỏa cung tiễn dùng xong, này cửa thành vừa vỡ, liền lại vô hồi sinh chi lực! “

Lục vịnh chi vẫn là lắc đầu.

Nhậm thường thắng nói:” Huống chi, ta làm phi thú binh vào thành, chỉ cần xoay quanh trời cao liền có thể biết được bên trong thành tình huống. “

Lục vịnh mặt thượng toàn là trầm tư, nhìn ở bọn họ hai người ngôn ngữ gian đã vào lạc hải quan bên trong thành phi thú binh, trầm nói:” Làm phi thú binh xoay quanh trời cao, không cần lúc cần thiết không thể giảm xuống. Nếu là muốn công kích, liền lui về ngoài thành. “Không đợi nhậm thường thắng phản bác, hấn lại nói:” Tường thành bị phá chỉ là vấn đề thời gian, có hay không phi thú binh phụ công cũng chỉ là mau chút cùng chậm một chút mà thôi. Huống chi xoay quanh bên trong thành trời cao, cũng có thể phòng ngừa phá thành là lúc bọn họ chạy trốn, có thể kịp thời đem chi bao vây tiểu trừ. “

Nhậm thường thắng trong lòng tuy rằng có chút bất mãn, nhưng là nhưng cũng biết hiểu lục vịnh chi mưu tính năng lực, suy nghĩ một hồi liền lấy ra phi thú binh kỳ, hạ làm cho bọn họ chia làm hai đội mệnh lệnh, hai vạn ở lạc hải quan nội xoay quanh, tam vạn tắc trở lại ngoài thành phụ công.

La hải quan trên tường thành.

Mộc Linh Nhi nhìn trên bầu trời biến hóa, ánh mắt lập loè, truyền âm cấp Triệu Thiết khế cười nói:” Vốn tưởng rằng không cần dùng đến màu nhi, không nghĩ tới nửa đường lại biến, là bọn họ quân sự. “

Triệu Thiết truyền âm trả lời:” Bọn họ đã nhập cục, chẳng sợ nửa đường lại như thế nào biến, kết cục đều sẽ không thay đổi. “Sau đó thấy hấn duỗi tay, mở miệng ra tiếng nói:” Lấy cung tiễn tới! “

Một người binh lính lập tức đem trong tay thiết cung giao cho hấn đại chưởng.

Triệu Thiết cảm mũi tên kéo cung, hai mắt nhập đuốc, thẳng tắp nhìn chăm chăm muôn vàn binh mã bên trong nhậm thường thắng, thời tiết nguyên lực ngưng tụ mũi tên thượng.

Cảm Quốc trong đại quân, đang ở chỉ huy binh mã nhậm thường thắng đột có điều cảm, mới vừa ngẩng đầu nhìn lại, kia phương Triệu Thiết đã buông tay, cung thượng thiết mũi tên giống như biến mất.

Nhậm thường thắng chỉ cảm thấy toàn thân lông tơ toàn dựng, một cỗ tử khí từ trong lòng bốc lên, trước mắt bạch quang chợt lóe,”
khang đương “Một tiếng, thiết mũi tên rơi xuống đất, kia cùng chi
ngăn cản một thanh phi tiêu cũng vỡ vụn bắn ra bốn phía mà khai,
mảnh nhỏ xẹt qua nhậm thường thắng khuôn mặt.

”..... Này..... “Nhậm thường thắng mở miệng, tất cả đều là khàn
khàn.

Lôi la ngưng thanh nói:” Thiên hầu! “

Nhậm thường thắng trong lòng càng là phát lạnh.

Có đôi khi, một người chi nguy đích xác có thể thay đổi một hồi
chiến cuộc. Nếu hấn bên người không phải có lôi la cái này đồng
dạng thời tiết cường giả ở nói, chỉ sợ lúc này hấn đã thân đầu

.....

Dị chỗ, cho đến lúc này, một quân mất đi tướng lãnh, chỉ sợ liền phải
sĩ khí giảm đi, tuy còn có lực vịnh chi người này chưởng cục, kia tổn
thất chỉ sợ cũng muốn lớn hơn dự tính vài lần.

Trên tường thành, Triệu Thiết lại lần nữa cảm mũi tên kéo cung.

Nhậm thường thắng sắc mặt một thanh một bạch, lấy ra phi thú
chiến kỳ, hạ lệnh tấn công Triệu Thiết người này.

Một người chi uy cùng như thế nào cùng thiên quân vạn mã so sánh
với? Trong tay hấn cũng bắt quá một cung một mũi tên mà thôi.

Mộc Linh Nhi phát tay làm thuận binh cử thuận, đối Triệu Thiết nói:”
Người chọc giận hấn. “

Triệu Thiết cười nói:” Ta muốn đó là chọc giận hấn. “

Mộc Linh Nhi tĩnh tĩnh một chút, truyền âm nói:” Cửa thành muốn
ngăn cản không được. “

Triệu Thiết một mũi tên lại lần nữa bắn hạ, sau đó hét lớn một tiếng:”
Triệt ——! “

Một chữ, giống như sấm sét, chấn đến mọi người có như vậy một
cái chớp mắt trọng giạt mình, lỗ tai phát ông.

Triệu Thiết cùng Mộc Linh Nhi nhảy xuống tường thành, tường
thành phía trên còn tàn lưu binh lính lập tức gọi tiếng động lớn tạt
lên, một đám giống như từ bỏ chống cự, hướng bên trong thành
chạy trốn.

”Ầm vang “Một tiếng cũng ở không lâu lúc này vang lên —— lạc hải
quan cửa thành phá!

”Truy ——! “Nhậm thường thắng lập tức giơ lên cao chiến kỳ, sử
dụng dưới tòa kỳ thú, làm sở hữu binh mã truy giống trong thành.

”Chậm! “Lục vịnh chi hô to một tiếng, chỉ là hấn thanh âm đều bị
ngẩng cao binh mã gào rống thanh che giấu.

Đương nhậm thường thắng dẫn dắt Cẩm Quốc binh mã truy vào
thành bên trong cánh cửa, nhìn đến đó là một mảnh dơ loạn mặt
đất, hết thấy chính nhập hấn sở liệu giống nhau, này lạc hải quan
nội bá tánh nên là ở khẩn cấp thời điểm rút lui. Phía trước bốn xoay
quanh ở lạc hải quan thành trên không Cẩm Quốc phi thú binh chính
đuổi theo Mộc Linh Nhi một chúng binh mã, hấn cao a một tiếng,
cùng đuổi theo.

Chỉ là này một truy, càng đuổi trước mắt chi cảnh lại càng ngày càng
không thích hợp, quá sạch sẽ quá tiêu điều, cùng phía trước hỗn
độn hoàn toàn mà bất đồng, giống như này căn bản chính là một tòa
không thành.

Không thành!?

Nhậm thường thắng trong lòng uổng phí cả kinh.

Lúc này phía trước Triệu Thiết một chường đánh vào một chỗ mặt đất, trên mặt đất liền khai một cái nhập khẩu, dư lưu binh mã đều nhảy vào trong đó. Mộc Linh Nhi lấy ra treo ở trên cổ sáo nhỏ, thổi lên một tiếng, người cũng đi theo nhảy vào hầm ngầm nội.

Địa phương động đóng lại, nhậm thường thắng đuổi tới sai người tấn công thời điểm, mới phát hiện này hầm ngầm cơ quan môn tài chất dường như so cửa thành càng rắn chắc kiên cố.

”Đánh tứ phương mặt đất! “Nhậm thường thắng lập tức hạ lệnh.

Nếu là hầm ngầm, tất là đào khai ngầm thông đạo, cửa động mở không ra liền đem này hầm ngầm cấp lộng sụp đổ.

Lúc này, trên bầu trời năm màu phượng tước màu nhi thân ảnh hiện ra, nó cao giọng một đề, thuộc về loài chim bay trung cao quý huyết mạch mang đến uy áp tứ tán mở ra, giữa không trung xoay quanh bốn vạn nhiều Cẩm Quốc phi thú binh phi thú toàn ở kia một cái chớp mắt thân hình cứng đờ, sau đó rơi xuống mặt đất.

Chúng nó đều là huấn luyện có tố phi thú, chỉ là bởi vì màu nhi uy áp tới đột nhiên, mới làm chúng nó trở tay không kịp, đương vừa ra trên mặt đất không lâu, chúng nó liền khôi phục bản năng.

Chỉ là đương chúng nó muốn lại lần nữa bay lên trời thời điểm, tứ phương đột nhiên vang lên từng trận tiếng chuông, tiếng chuông quán nhĩ, làm đầu người vựng hoa mắt, đặc biệt là đối phi thú như vậy ngũ cảm nhạy bén loài chim bay đặc biệt lộ rõ.

Tức khắc, phi thú bèn nhón chói tai đề tiếng kêu sôi nổi vang lên.

”Ầm ầm ầm —— “

Một trận sấm sét giống nhau thanh âm vang lên, càng ngày càng vang càng ngày gần.

Nhậm thường thắng cao giọng nói:” Cái gì thanh âm?! “

Lúc này hẳn nơi nào còn sẽ không cảm giác được, bọn họ rõ ràng trúng kế, này một vòng hợp với một vòng, giống như đối bọn họ bất luận cái gì một động tác liền sớm có biết trước, liền chờ chính bọn họ nhảy vào hố tới.

”Mà..... Mà, mà ở chần! “Một tiếng tê thanh hô to.

Nhậm thường thắng trong lòng kinh hãi, không đợi nhìn đến để đã xảy ra khi nào, nhanh chóng quyết định cao rống:” Lui! “

Đáng tiếc, lui không thể lui.

Toàn bộ la hải quan tường thành sập, từng đạo nổ mạnh từ mặt đất dựng lên, phía trước hung mãnh nước biển giống như Tử Thần giống nhau vọt tới.

Nhậm thường thắng sắc mặt đã là tro tàn một mảnh.

Bọn họ vẫn luôn công kích đều là la hải quan cửa thành, chỉ biết được lạc hải quan cửa thành kiên cố, lại xem nhẹ tường thành, kia tường thành thực tế cũng không như biểu hiện thoát nhìn như vậy hùng vĩ vững chắc. Lạc hải quan vốn chính là ven biển chi quan, đập nước nội sớm còn có đại lượng nước biển, chỉ đợi hẳn nhóm tiến vào trong đó, bắt ba ba trong rọ.

Một tòa không thành, đổi lấy 50 vạn đại quân, đủ rồi.

Sau đó không lâu, Mộc Linh Nhi cùng Triệu Thiết mang theo dư lại binh lính từ phương xa đỉnh núi ra tới, nhìn phía dưới lạc hải quan nội chi cảnh, ở bọn họ phía sau binh lính đều lộ ra liền mừng như điên tươi cười.

.....

>

Toàn bộ lạc hải quan nội chân chính nơi binh mã chỉ có trên tường thành một vạn người mà thôi, hiện giờ còn thừa ở chỗ này ước chừng bốn năm ngàn người. Đó là nói bọn họ đơn dùng 5000 người

thắng 50 vạn binh mã, càng đưa bọn họ toàn bộ lưu tại la hải quan nội, một tấn tiêu diệt.

”Rống rống rống ——! “Không biết là ai trước hô to ra tiếng, tùy theo đó là mấy ngàn người cùng nhau hô to.

Mộc Linh Nhi cùng Triệu Thiết nhìn bọn họ, sau đó nhìn nhau cười.

Mộc Linh Nhi huy đánh về phía một bên mặt đất, bùn đất mở ra, bên trong đúng là bọn họ đã sớm tại đây tòa sơn đầu xuất khẩu chuẩn bị tốt một đám vò rượu.

Triệu Thiết ra lệnh một tiếng, khiến cho mọi người từng người mang tới vò rượu rót rượu, chờ mỗi nhân thủ trung đều có một chén rượu thời điểm, ai cũng không nói gì, giờ khắc này cực kỳ an tĩnh.

Triệu Thiết cử chén, đối với lạc Hải Thành quan phương hướng, trầm giọng nói:” Kính mỗi vị chết đi huynh đệ! “

Mộc Linh Nhi một tay phúc ở trước ngực, nhắm mắt mặc niệm Mộc Sâm quốc người chết đưa hồn khúc, chờ nàng niệm xong mở to mắt sau, ngửa đầu liền đem trong tay suốt một chén rượu mạnh uống lên đi xuống, một khuôn mặt đỏ bừng, lại không thấy một chút kiều nhu chi sắc.

Triệu Thiết đồng dạng ngửa đầu uống cạn.

Phía sau mấy ngàn binh mã cũng là như thế.

”Các huynh đệ, chúng ta thắng! “Triệu Thiết một ngậm mùi rượu, cao giọng nói:” Thắng đến xinh đẹp! “

Hắn dùng sức ngã xuống trong tay bát rượu.

”Rống rống rống! “Mấy ngàn binh lính lại lần nữa gào rống.

Mộc Linh Nhi hồng một khuôn mặt, cười.

Cầm Quốc chín đầu sơn tám đại quan thành, quanh năm suốt tháng bình yên làm nơi này binh mã đều lộ ra vài phần lười nhác.

Chín đầu sơn nhân chín tòa sơn đầu nổi tiếng, chín tòa sơn đầu liên miên không ngừng, hỗ trợ lẫn nhau. Cầm Quốc tám đại quan thành liền y núi này mà kiến, lấy chín đầu sơn làm cơ sở, tám đại quan thành vì mất, bãi thành bát quái Cửu Cung trận, duy độc kia cuối cùng một ngọn núi đầu là sinh lộ.

Cái gọi là cả đời toàn sinh, vừa chết toàn chết, đó là như thế.

Đừng tưởng rằng như vậy nghe tới dường như này tám đại thành quan như thế rất là có hại, trên thực tế có hại chính là những cái đó muốn tấn công tám đại thành quan binh mã. Chỉ vì bọn họ nếu là muốn đánh, đó là lấy một tá tám, càng là ở vào người khác địa bàn thượng, bát quái Cửu Cung trận bên trong, muốn đem chi công phá, thật sự là rất khó.

Ở chín đầu tám đại thành quan nội bá tánh binh mã như cũ cùng ngày thường giống nhau bình đạm độ nhật thời điểm, ai cũng không hiểu được liền ở cây số ở ngoài chín đầu sơn chân núi, đang có một chi mười vạn người binh mã định trú ở nơi đó.

Ngày lãng phong thanh, tiếng gió từ từ.

Nơi hiểm yếu chín đầu trên núi, Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lãng Cô Hồng trong lòng ngực, ánh mắt dừng ở phía dưới hiện ra bát quái hình dạng tám đại quan thành.

Bàng quan, Chiến Thương Tiễn trầm tĩnh đứng, ngoan bảo tắc ngồi xổm trên mặt đất, cùng Lục Lục chính thấp giọng tựa như nói cái gì lặng lẽ lời nói.

Một đạo cao lớn thân ảnh từ phương xa mà đến, tới gần thấy rõ người này dung mạo, đúng là chiến thiên kích.

”Hoàng Thượng, mỗi đem đã ấn ngài lời nói, đem hết thầy bố trí hảo.“

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói:” Niệm Niệm, không thích liền không xem. “

Đường Niệm Niệm lắc đầu, nói:” Ta cùng Cô Hồng cùng nhau. “

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay nhẹ vuốt về mái tóc của nàng, cười nhạt nói:” Hảo. “

Một chữ rơi xuống, hần liền Đường Niệm Niệm thân mình nhoáng lên, biến mất tại chỗ.

Bất quá một lát sau, toàn bộ thổ địa đều truyền đến từng trận rung chuyển, chiến thiên kích kinh dị không chừng đầu mắt thấy hướng đỉnh núi phương hướng. Hần cũng không biết được Tư Lăng Cô Hồng kế hoạch rốt cuộc là cái gì, chỉ là dựa theo hần phân phó đem sự tình nói thỏa, đối với phải dùng mười vạn thắng 800 vạn binh mã chuyện này thượng, trong lòng như cũ tìm không thấy nhiều ít chứng thực.

Chín đầu sơn tám đại thành quan kiên cố trình độ so với hần trong tưởng tượng còn muốn càng hơn, hơn nữa này tám đại thành quan kiến trúc dựa vào chín đầu sơn, bố trí bát quái Cửu Cung trận. Như vậy dễ thủ khó công nơi, mười vạn binh mã rốt cuộc nên như thế nào công? Như thế nào thắng?

Đang lúc hần một mảnh trong suy tư, chỉ thấy không ngừng là mặt đất ở chấn động, ngay cả cây cối cũng ở kịch liệt loạn choạng, chỉ nghe được kịch liệt” ào ào “Tiếng vang, từng đạo loài chim bay hung thú từ núi rừng nội vụt ra.

Chiến thiên kích tức khắc vẽ mặt kính giạt mình.

Này..... Đây là?

”Rống rống rống ——! “Từng tiếng hung thú gào rống vang lên, nghe kia tầng tầng không dứt gào rống thanh liên nhưng biết được, này

đó hung thú thật sự không ít.

Không lâu, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm thân ảnh liền từ núi rừng nội vut ra, đều không phải là hướng về bọn họ cái này phương hướng mà đến, lại là chính hướng chín đầu sơn tám đại quan thành sơn lâm quan đi. Ở hai người phía sau, vô số trên mặt đất chạy vội hoặc bầu trời phi hành hung thú đi theo giả, đổ ngẫu một

.....

Hai mắt mắt, như vậy tựa hồ là một hai phải đem hai người nuốt vào trong bụng không thể.

Chiến thiên kích trợ mắt nhìn một màn này, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, sau đó bừng tỉnh.

Đúng rồi, hấn như thế nào không nghĩ tới, chín đầu sơn tám đại quan thành thế nhưng còn có như vậy một cái thật lớn sơ hở.

Thế nhân toàn cho rằng chín đầu sơn tám đại quan thành phòng thủ kiên cố, trừ bỏ công kích trực tiếp lại vô hấn pháp, này chín đầu sơn chính là bọn họ thật lớn dựa vào bảo hộ. Chính là hiện giờ này chín đầu sơn liền ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trong tay, liền phải trở thành bọn họ truy mệnh phù.

Chín đầu sơn liên miên không dứt, tồn tại nhật tử phi thường xa xăm, ở Cẩm Quốc thành lập phía trước liền đã sớm tồn tại nơi này, trong đó hung thú tự nhiên nhiều không kể xiết. Chỉ là hàng năm sinh ở sơn nội, cực nhỏ xuất hiện ở đám người nội thôi.

Hiện giờ, này chín đầu sơn hung thú đã bị Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người dẫn phát rồi ra tới, lại dẫn vào này tám đại quan thành trong vòng.

Đây là một hồi tai họa thật lớn, có thể nói là chín đầu sơn tám đại quan thành tuyệt đỉnh tai ương khó.

Thành cũng chín đầu sơn, bại cũng chín đầu sơn, không thể nói không cho người xem chi tâm than.

Chiến thiên kích trong lòng biết này cũng chỉ bởi vì là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người mà thôi, lấy Tư Lăng Cô Hồng thực lực ở nơi hiểm yếu nơi chín đầu sơn như giẫm trên đất bằng, hung thú đều không thể thương và mảy may. Xem những cái đó hung thú hung ác bộ dáng, cũng định bị là Đường Niệm Niệm hạ được, đến nỗi là cái gì được, ai cũng không hiểu được.

Thiên Thánh luyện được sự, này phiến thiên hạ tuyệt đỉnh tồn tại.

”Ngô, cha, nương thê, ta cũng muốn chơi, từ từ ta a! “Bị là ở cùng Lục Lục nói nhỏ ngoan bảo một chút đứng lên, chân ngắn nhỏ một mại, nho nhỏ thân ảnh liền theo đi lên.

Chiến thiên kích trở mắt nhìn hấn nhảy thương một đầu thật lớn và quái đầu, này vừa thấy mới phát hiện, này đầu và quái bất chính là Đường Niệm Niệm bên người kia đầu sao.

Chiến Thương Tiễn hai lời chưa nói, đồng dạng theo đuôi ở phía sau.

Sơn lâm quan thành.

Đương đứng ở tường thành vọng trên đài binh lính ần ần nghe được thú tiếng hô, quay đầu nhìn về phía đỉnh núi phương hướng thời điểm, tức khắc sợ tới mức thiếu chút nữa từ vọng trên đài rơi xuống xuống dưới.

”Hung..... Hung thú! Hung thú triều a a a ——! “

Binh lính tê thanh kêu to, cầm lấy kèn liền liền mạng thổi lên, người cũng từ trên khán đài liền đi mang bò xuống dưới, hoảng sợ kêu to.” Hung thú triều, hung thú triều tới, hung thú triều tới a a a! “

”Ha ha, Lưu ca, người đang nói cái gì chê cười, này chín đầu sơn mấy trăm năm khó gặp một lần hung thú triều, hưởng chi liền tính ra

hung thú triều cũng liền một ít tẩu thú mà thôi, đừng nói không xông vào được chúng ta sơn lâm quan tới, liền tính ra, chúng ta binh mã muốn đem chúng nó giết cũng không phải việc khó a. “Một người ở trên tường thành, cùng này vọng trên đài binh lính nhận thức người liền thanh cười nói.

Binh lính Lưu ca cả người run rẩy, cao giọng nói:” Thật nhiều, thật nhiều, không ngừng là tẩu thú, còn có phi thú, điên rồi, toàn điên rồi! Chạy a, chạy mau a! Lại không chạy nhất định phải chết! “

”Ta xem Lưu ca người mới là điên rồi, ban ngày ban mặt nói cái gì ăn nói khùng điên. “Người nọ kinh dị nhìn Lưu ca, duỗi tay chạm được hấn cái trán, vui vẻ,” hắc! Này lạnh băng chẳng lẽ là thật sự bị bệnh đi, ta xem nếu không Lưu ca người vẫn là đi về trước nghỉ ngơi đi, ta đi giúp người hướng Phó thống lĩnh cáo thanh giả? “

Lưu ca há mồm đang muốn nói chuyện, mặt đất đột nhiên truyền đến thật lớn chấn động, làm hấn lời nói tức khắc một ngăn, người liền chạy vội đi ra ngoài.

”Ai? Lưu ca! Thiện li chức thủ chính là muốn chịu quân pháp! “Người nọ vừa kêu, đột nhiên cũng cảm giác được mặt đất không thích hợp, lòng có sở giác về phía trước phương nhìn lại, đương nhìn đến phía trước mặc kệ là mặt đất vẫn là giữa không trung đều là đen tuyền một mảnh thời điểm, thân thể cứng đờ, hai người vừa lật, thế nhưng cứ như vậy té xỉu qua đi.

Giờ này khắc này, đang ở sơn lâm quan thủ trên tường thành tuần tra binh lính đều phát hiện dị trạng, đương nhìn đến hung thú triều đã đến, nhất thời chờ các loại sợ hãi rống tiếng vang lên ——

”Cứu mạng a! Hung thú triều! Hung thú triều tới a! “

”Sao lại thế này, mấy trăm năm không thấy một lần hung thú triều như thế nào sẽ đến, hơn nữa này đó hung thú đều điên rồi sao!? Như thế nào mấy ngày liền địch đều cùng nhau tới! “

”Chạy! Chạy mau! Chạy mau a ——! “

Loạn!

Loạn! Loạn! Loạn! Toàn rối loạn!

Toàn bộ sơn lâm quan nội tẩn loạn thành một đoàn, đối mặt như vậy thiên nhiên hung thú uy hiếp, như vậy số lượng áp bách, làm nhân tâm nháy mắt cảm nhận được chính là vô tận khủng hoảng, sĩ khí một chút hạ xuống tới rồi đấy cốc. Càng đừng nói lúc này sơn lâm quan thành chủ cũng không ở trong thành, các tướng lĩnh muốn chinh đồn binh mã khi, thời gian đã là không còn kịp rồi, bên trong thành bá tánh càng là loạn thành một đoàn, một đám chạy trốn.

Dĩ vãng ở bọn họ trong mắt phòng thủ kiên cố chín đầu sơn bảo hộ, hiện giờ ở bọn họ trong mắt liền giống như một cái đáng sợ lao quật, làm cho bọn họ căn bản không chỗ nương trốn, chỉ có thể đi xuống một ngọn núi sử quan thành bỏ chạy đi.

Hung thú cũng sẽ không bởi vì bọn họ chạy trốn liền có nửa điểm tha thứ hoặc là rời đi tâm tư, chúng nó đổ ngẫu thú mắt, hướng đám người

.....

Trung đầu đá lung tung.

Sơn lâm quan tường thành phía trên, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân ảnh liền đứng ở này thượng.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt hỗn độn chém giết chi cảnh, nói:” Cô Hồng là muốn đoạt lấy Cẩm Quốc vận mệnh quốc gia long khí? “

Nàng nguyên bản còn có chút không rõ, cho dù là lấy phàm thế chi lực cướp lấy thiên hạ, lấy nàng luyện đan bản lĩnh, chỉ cần là thuộc về phàm thế Thiên Phẩm đan dược đều có thể tính toán, Thiên Phẩm phía trên chỉ cần là nàng chính mình sáng tạo độc đáo cũng nên là có thể, chỉ cần mấy viên hương đan, nàng liền có tự tin đem một cái quan bên trong thành người toàn bộ bắt lấy.

Chẳng sợ không cần đan dược, dùng con rối trùng, nàng cũng có thể khống chế người khác, làm một quốc gia đơn giản huỷ diệt.

Huống chi Tư Lăng Cô Hồng, nàng biết được lấy hấn bản lĩnh, cho dù là đem thực lực áp chế ở phạm thế Thiên Phẩm trong vòng, nhất định có thể đủ đơn giản giết chết bất luận kẻ nào.

Một khi đã như vậy, hà tất tiêu hao này đó thời gian tới chậm rãi giao chiến đoạt thành?

Một quốc gia tạo thành yêu cầu chính là bá tánh, chỉ là giết tam quốc hoàng đế, chưa chắc có thể được đến bá tánh tin phục cái này không giả, chính là bọn họ bên người có Thư Tu Trúc này đó đặc lực cấp dưới, bọn họ bản thân thực lực cũng đủ để uy hiếp thiên hạ mọi người, cho nên nếu nói là vì đến bá tánh tin phục thừa nhận cái này cũng không đúng.

Hiện giờ một màn, Đường Niệm Niệm cuối cùng suy nghĩ cẩn thận.

Chỉ cần bọn họ hai người tham dự xuất lực càng ít, lấy yếu thắng mạnh, lấy ít thắng nhiều, Thiên Đạo tự nhiên sẽ làm ra lựa chọn, Cẩm Quốc vận mệnh quốc gia liền sẽ trôi đi càng nhanh, trên người hấn long khí cũng là như thế, toàn bộ đều sẽ chuyển dời đến Niệm Quốc thượng.

Đường Niệm Niệm xoay người chính diện nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, hỏi:” Cô Hồng muốn này thiên hạ, vận mệnh quốc gia long khí đều không thể thiếu đúng không? “

Nàng từ trước đến nay không ngốc, hoàng thành phía trên Tư Lăng Cô Hồng nói ba năm thời gian, cập bắc nơi Tư Lăng Cô Hồng tìm được căn nguyên địa mạch hành động, lại cho tới bây giờ như vậy ra mưu họa sách bắt lấy chín đầu sơn tám đại quan thành, hết thảy đều tựa ở hấn trong lòng bàn tay, lộ ra một cỗ ngay ngắn trật tự không nhanh không chậm, theo hấn trong lòng một cái cái gì kế hoạch tiến hành.

Hấn kế hoạch chính là cái gì? Tự nhiên là này phiến thiên hạ.

Khó trách hẳn lúc trước nói yêu cầu ba năm thời gian, nàng ngôn hơn nữa chính mình được, cũng vô pháp thay đổi thời gian, đơn giản là có chút đồ vật đều không phải là dựa vào tuyệt đối thực lực là có thể đủ được đến.

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu, dùng réo rất nhẹ nhàng chậm chạp tiếng nói vì nàng nói ra sự thật,” Niệm Niệm, này thiên hạ căn nguyên địa mạch phân bố ở bốn cái địa phương, một cái là Niệm Quốc hoàng cung, mặt khác ba cái ở cấm, chu, Hạ Quốc quốc bia dưới. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, biểu tình nghiêm túc nghe.

Tư Lăng Cô Hồng cười nhạt nói:” Muốn cho chúng nó nhận chủ, yêu cầu tam quốc vận mệnh quốc gia hoàng giả long khí. “

Nhận chủ?

Đường Niệm Niệm vốn dĩ đoán được, hiện tại nghe được hẳn lời nói, trong lòng một đốn.

Nàng tròn mắt chuyển động, biểu tình bình tĩnh mà nghiêm túc nghĩ nghĩ, sau đó ngược mắt xem hẳn nói.” Cô Hồng nói qua, ba năm sau, này thiên hạ hết thảy đều thuộc về ta, nói cách khác này thiên hạ là Cô Hồng tặng cho ta lễ vật. “

Nếu là người khác nghe được Tư Lăng Cô Hồng này thiên chân tướng, chỉ sợ trước hết tất là khiếp sợ, sau đó đó là một mảnh nghi hoặc, hẳn là như thế nào biết được này hết thảy, lại là như thế nào có thể làm căn nguyên địa mạch nhận chủ. Cố tình nàng chẳng những vẻ mặt bình tĩnh, tựa hồ đối với những cái đó vấn đề đều không có nửa điểm để ý, đối này thiên sắp tới tay thiên hạ đồng dạng không để bụng, để ý là chỉ có hay không là hẳn đưa đến.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ta đó là Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm nói:” Lễ vật không giống nhau. “Nàng nói, hai mắt cong thành trăng non giống nhau, sóng mắt lóng lánh, ý cười doanh doanh dung nhan giống như đào hoa sơ khai, thanh tuyết hạ

bích quỳnh,” mỗi lần có thể thu được Cô Hồng cấp lễ vật, sẽ thật cao hứng. “

Tư Lăng Cô Hồng con người tối sầm lại, trong lòng nhân nàng lời nói căng thẳng, bị mê hoặc giống nhau cúi đầu ở môi nàng hôn môi.

Hắn cũng không có thâm nhập, chỉ là nàng kiêu nộ cánh môi thượng vô chuyển, thân mật quý trọng. Ước chừng tam tức sau, nhẹ giọng nói:” Ân, là cho Niệm Niệm lễ vật. “

Đường Niệm Niệm con người càng là một loạn, lập loè nghiêm túc, nói:” Cô Hồng đưa lễ vật, ta đều sẽ hộ hảo. “

Ở nàng nội trong giới, chỉ cần là Tư Lăng Cô Hồng đưa đồ vật, đều hảo hảo gửi ở trong đó. Cho dù là lúc trước bị cố tịch nhan lộng hồng rồi bàn cờ, cũng bị nàng tu dưỡng hảo, nửa điểm nhìn không ra hư hao.

Không người sơn lâm quan tường thành, hai người thân ảnh liếc mắt một cái nhìn lại, chỉ làm người cảm giác giống như trích tiên bức hoạ cuộn tròn. Ở hai người sau lưng, lại là một bộ Tu La chi cảnh, thú rống người khùng.

”Tiểu hồng, nhanh lên, nhanh lên! “Hài tử non nớt sạch sẽ tiếng nói ở hung thú triều trung vang.

Đang ở chạy trốn sơn lâm quan vô luận là bá tánh vẫn là binh lính đều nhin không được đầu mắt thấy đi, liền thấy một cái ăn mặc màu trắng cầm tú áo choàng tiểu nam hài ngồi ở một đầu thật lớn xà quái trên đầu, hắn nho nhỏ thân mình ở dữ tợn xà quái trên đầu càng có vẻ yếu ớt, phần điều ngọc trác khuôn mặt nhỏ dưới ánh mặt trời tinh xảo đáng yêu, chỉ là trước mặt mọi người người nhìn đến hắn cặp kia yêu dị con người khi, lại xúng vớí hắn thân ở ở hung thú triều, nhất thời

.....

Đều nhin không được hiểu sai ——

”Yêu quái! Yêu quái a! “

”Yêu đồng, nhất định là cái này yêu đồng đem này đó hung thú đưa tới! “

”Hung thú triều hướng bên này, chạy mau a! “

Từng tiếng hoảng sợ thanh, ngoan bảo nghe, cái miệng nhỏ bất mãn dô lên, nhìn về phía cái kia cái thứ nhất kêu sợ hãi người, non nớt thanh âm xuyên thấu qua vô số thú rống, rõ ràng vô cùng truyền vào mọi người lỗ tai,” cái gì yêu đồng, người vẫn là yêu nhân đâu! Bồn điện hạ tên là Tư Lăng Vô Tà, là Niệm Quốc thái tử! “

Hắn này ngôn vừa ra, mọi người đều ngẩn người.

Ngonan bảo hừ hừ nói:” Mọi người nghe, đầu hàng không giết, ta Niệm Quốc trăm vạn binh mã đã vây quanh nơi này! “

Giống như là đáp lại hắn lời nói, đúng là lúc này, chờ ở chân núi chiến thiên kích đã nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng cấp ra tín hiệu, vung tay lên, trống trận sập khởi.

Thịch thịch thịch thịch thịch thùng thùng ——

Trống trận thanh nhưng rung trời, truyền vào lúc này đang ở chạy trốn, hoặc là thật vất vả tránh được một kiếp, chính tránh ở sơn lâm quan bên trong thành nơi nào đó bá tánh hoặc binh lính lỗ tai, giống như là có thể chấn đến bọn họ tâm khảm thương giống nhau, làm vốn là kinh hồn chưa định bọn họ càng cả kinh sắc mặt toàn bạch.

”Đầu hàng, ta đầu hàng, đừng giết ta, đừng giết ta! “Khóc tiếng la vang lên, thanh âm kia lộ ra vô tận hoảng sợ, có thể thấy được tại đây tràng hung thú triều trung thật sự sợ tới mức không nhẹ.

Một thanh âm vang lên khởi, tùy theo chính là liên tiếp xin tha đầu hàng.

”Buông tha chúng ta đi, làm này đàn hung thú đi, không cần lại đến!
“

”Đại nhân, đại nhân, ta đầu hàng, cứu mạng a! “

Hung thú triều cũng không có thói lui, mà là chút nào không ngừng ở trong thành lao tới, thấy bọn nó phương hướng, đúng là đi xuống một cái vùng sát cổng thành sơn sử quan mà đi.

Bất quá một ngày một đêm thời gian, đương chiến thiên kích lãnh thiên địa huyền tam quân tiến vào sơn lâm quan thành thời điểm, nơi này đã là một mảnh hỗn độn, hư hao phòng ốc cũng không nhiều, hỗn độn nói chính là người. Hắc hạ lệnh thu chỉnh sơn lâm quan thành khi, tàn lưu sơn lâm quan thành nguyên trụ dân đều không có nửa điểm phản kháng, hiển nhiên là thật sự bị trận này đáng sợ thú triều dọa phá gan. Hiện tại liên thành chủ đều không thấy, binh lính tướng lãnh cũng không có, chiến thiên kích đám người tiến đến cũng coi như là cho bọn hắc một cái dựa vào.

Này một đêm cũng không phải kết thúc, hung thú triều đã tiếp cận tiếp theo cái sơn sử quan.

.....

-----oOo-----

Chương 101: Cô Hồng quá khứ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Một tháng sau. Mạ Mã bá 麥媽 媿 媿

Chín đầu sơn hung thú triều một đường từ sơn lâm quan thối quét suốt tám quan thành, nơi đi đến tất cả đều là một mảnh hoảng sợ chạy trốn, chiến thiên kích thiên địa huyền tam quân mười vạn nhân mã tại đây tràn ngập lấy trung không có tổn thất một người, mỗi khi chỉ cần ở hung thú triều sở qua khi ngâm khởi trống trận, sau đó chờ đợi một thành bị hung thú triều thối quét mà qua lúc sau, lại ra mặt bắt lấy đã nhân tâm hoảng sợ thành trì.

Một tháng thời gian, lúc trước ở phàm thế người trong thiên hạ trong mắt chín đầu sơn tám đại thành trì đã có bảy tòa rơi vào Niệm Quốc binh mã tay, chỉ còn lại có cuối cùng một cái sơn khảm quan thành thượng ở hấp hối giữa giữa.

Số lấy ngàn vạn hung thú nhóm xoay quanh ở sơn khảm quan ngoài thành, sơn khảm quan cửa thành đang bị hung thú trung tẩu thú nhóm điên cuồng va chạm, phi thú tặc trực tiếp nhảy vào bên trong thành, thực mau liền truyền đến hoặc người hoặc thú hí thanh âm, hiển nhiên là ở trải qua một hồi ác chiến.

Sơn khảm quan ngoài thành nơi xa, chiến thiên kích mắt thấy trước mắt một màn này, cung kính đối phía trước đứng thẳng Tư Lăng Cô Hồng nói:” Hoàng Thượng, hiện giờ chín đầu sơn bảy đại quan thành đều đã rơi vào ta chờ trong tay, đầu hàng bá tánh nhân dân cũng tự nguyện vào Niệm Quốc chi tịch, còn lại tặc đều trốn vào này sơn khảm quan nội, lúc này đang ở bên trong chống cự hung thú, chỉ sợ không cần bao lâu cũng muốn tự sụp đổ, bên trong liền phải loạn thành một đoàn. “

Tư Lăng Cô Hồng nghe vậy vẫn chưa ngôn ngữ, hán ánh mắt chỉ là đầu hướng sơn khảm quan thành một hồi liền về tới Đường Niệm

Niệm trên người.

Đường Niệm Niệm cũng vào lúc này đem ánh mắt từ sơn khảm đóng lại thu trở về, nghiêng đầu đạm nói:” Đã rối loạn. “

Sơn khảm quan bên trong thành.

Lúc này bên trong đích xác thực loạn, bá tánh âm ỉ thanh, binh lính sĩ khí suy sút, đều tạo thành lúc này sơn khảm quan uống có bề ngoài bạc nhược.

Suốt bảy cái quan thành tàn lưu bá tánh cùng binh lính dũng mãnh vào sơn khảm quan nội, cũng không tính đại sơn khảm quan lúc này cũng căn bản không có biện pháp trấn an các bá tánh cảm xúc, bên ngoài hung thú càng sẽ không cho bọn hấn thời gian đi làm dư thừa cảm tình xiếc.

Thành chủ phủ nội, một gian sảnh ngoài trong đại điện, sơn khảm quan thành chủ ngồi ở trong đó. Không ngừng là hấn, còn lại bảy tòa đã luân hãm thành chủ lúc này đều ở chỗ này, mọi người sắc mặt đều có thể thấy được vẻ mặt ngưng trọng.

”Sơn khảm thành chủ ta xem lần này cũng chỉ có cùng hung thú liều mạng, hiện giờ chúng ta tám quan thành chủ đều tụ tập ở chỗ này, đi theo đi vào sơn khảm quan binh mã các có mười vạn trở lên, khép lại sơn khảm quan vốn dĩ binh mã, lại phối hợp Cửu Cung Bát Quái Trận, cùng này đàn đáng chết hung thú cũng không phải không có một đấu chi lực! “Sơn lâm quan thành chủ từ trên chỗ ngồi xúc động phần nộ vừa đứng dựng lên, lạnh giọng nói.

Hấn sơn lâm quan là hung thú triều cái thứ nhất quan tâm chăm sóc địa phương, ngày ấy hấn vừa vặn không ở sơn lâm quan nội, lại là ở sơn sử quan cùng sơn sử quan thành chủ uống rượu mua vui, nơi nào biết được này việc vui mới vừa ở cao hứng thời điểm, này hung thú triều đột nhiên liền tới rồi, đánh đến người một cái trở tay không kịp, một mảnh hoảng loạn.

Sơn thanh quan thành chủ cười một tiếng nói:” Đâu? Ngươi nhưng thấy rõ ràng? Kia hung thú triều cũng không phải là tiểu tôm tiểu ngư mấy chỉ, kia chính là suốt chín đầu trên núi hàng ngàn hàng vạn năm qua tụ tập hung thú a! Suốt bảy tòa quan thành đều ở chúng nó móng vuốt hạ san bằng, hiện giờ tới rồi này cuối cùng một bước, như thế nào đâu?! Đến lúc đó đưa cái cá chết lưới rách, nhưng đừng quên ở phía sau còn có kia Niệm Quốc trăm vạn binh mã chờ ngồi hưởng ngư ông thủ lợi! “

Núi sông quan thành chủ tùy theo gật đầu nói:” Không sai. Ta sớm có nghe thấy, này Niệm Quốc hoàng hậu là Thiên Đế luyện dược sư, hiện giờ liền ba tuổi thái tử đều đã ra trận tới, chỉ sợ Niệm Quốc Hoàng Thượng, hoàng hậu cũng tất ở trong đó, này hung thú triều không cần phải nói cũng định là Niệm Quốc hoàng hậu bút tích. Một cái Thiên Đế luyện dược sư, không có Thiên Đế cường giả áp chế, hiện giờ chúng ta lại bị hung thú triều quấy rầy toàn bộ đầu trận tuyến, còn như thế nào đi cùng bọn họ đâu!? “

”Nói như thế tới nói, chúng ta chỉ có thể chạy thoát? “Sơn nón quan thành chủ trầm giọng nói.

Lời vừa nói ra, toàn bộ trong điện đều là một mảnh trầm tĩnh.

Sơn thanh quan thành chủ cười khổ mở miệng, ” trốn? Chỉ sợ là trốn đều khó thoát sạch sẽ, hiện giờ này sơn khảm quan là thành lũy cuối cùng, các bá tánh lúc này đều bị bên ngoài cùng bầu trời hung thú nhiễu loạn một mảnh, nếu chúng ta lúc này chạy thoát, rước lấy tất là bá tánh nao động, đến lúc đó không chỉ có họa ngoại xâm, còn có nội loạn, trốn cũng trốn không sạch sẽ a! “

”Như thế nào cho phải, này nhưng như thế nào cho phải! Chín đầu sơn, chín đầu sơn, thành cũng chín đầu sơn, bại cũng chín đầu sơn a! “Sơn vũ quan thành chủ võng thanh thờ dài, thanh âm hạ xuống.

Sơn khảm quan thành chủ lúc này đột nhiên một phách án kỉ, sắc mặt quyết tuyệt, ngưng thanh nói:” Lưu đến thanh sơn ở không lo không củi đốt, hiện giờ không lưu tại sơn khảm quan nội, bị hung thú

triều phá cửa thành chỉ là vấn đề thời gian, đến lúc đó muốn chạy đều đi không được, tổn thất càng là nhiều không kể xiết. “

Hắn đang nói thời điểm, một trận đình tai nhưc óc trống trận thanh đột nhiên vang lên ——

Thịch thịch thịch thịch thịch!

Trống trận khởi, binh mã vây.

Trong điện tám quan thành chủ đều bị này trống trận tiếng động làm cho trong lòng loạn nhảy, quan bên trong thành đứng là phòng thủ binh lính cùng bá tánh càng là như thế, mặt xám như tro tàn giống nhau, trong mắt lập loè không chừng, liền giống như chim sợ cành cong, sợ là chỉ cần lại có một chút dị động, bọn họ đều phải chính mình hồng mắt.

”Sơn khảm thành chủ ý tứ? “Sơn thanh quan thành chủ gấp giọng hỏi.

.....

Sơn khảm quan thành chủ nhanh chóng nói:” Mở ra Cửu Cung Bát Quái Trận, sơn khảm quan bên trong thành dầu hỏa châm đạn không nhiều không ít, đủ để đem sơn khảm quan hủy đến gần tam thành. “

Bảy vị thành chủ vừa nghe, đều có thể đủ cảm giác được hắn lời nói ngoan tuyệt.

Sơn vũ quan thành chủ nói:” Như người lời nói nói, tắc cần binh lính đem chi này đó dầu hỏa châm đạn thả ra mới được, bên trong thành bá tánh hiện giờ thật sự không ít, nếu đúng như người nói như vậy làm, chết không ngừng là hưng thú, hủy diệt cũng không ngừng là sơn khảm quan thành, bên trong thành bá tánh cũng sẽ đã chịu vô tận liên lụy. “

”Luyện tiếc hài tử bộ không tìm lang! “Sơn khảm quan thành chủ lạnh lùng nói:” Nếu là lưu lại đi tiếp tục chống cự, chết đi người làm theo không phải ít, đến lúc đó cũng chỉ là cấp Niệm Quốc làm áo cưới, chi bằng buông tay mà đi, muốn chín đầu sơn tám đại quan, cũng không phải như vậy hảo đến. “

”Ta tán đồng sơn khảm thành chủ nói. “Sơn lâm quan thành chủ đứng lên, nói:” Hiện tại đi nói, ít nhất còn có thể lưu lại một ít binh mã, nếu không đi, kia liền thật sự cái gì đều không có dư lại. “

”Ta cũng tán đồng. “Sơn thanh quan thành chủ đồng dạng đứng lên.

”Đi thôi, đều đi thôi, ai! “

”Liền nói như thế! “

Bảy người người liếc mắt một cái ta một ngữ, liền đem việc này định rồi xuống dưới, sau đó thương lượng một phen, từng người chỉnh đốn chính mình còn thừa binh mã, chuẩn bị rời đi.

Ở rời đi phía trước, sơn khảm quan thành chủ hiện thân ở trên tường thành, dùng nguyên lực cao giọng quát:” Sơn khảm quan huynh đệ các bá tánh, hiện giờ chín đầu sơn tám đại quan thành bảy thành đã phá, chỉ còn lại chúng ta sơn khảm quan còn ở tử thủ. Đây đàn đáng chết hung thú chẳng những huỷ hoại gia viên của chúng ta, còn giết chết chúng ta bên người thân nhân, các người nói bọn họ có nên hay không chết!? “

”Nên ——! “Vốn là hỗn độn âm ỉ bá tánh nhìn thấy hấn đã đến, giống như tìm được rồi một cái dựa vào, người tâm phúc. Theo hấn này một phen lời nói rơi xuống, liền đưa bọn họ trong lòng thù hận đều kích phát ra tới, một đám mặt đỏ tai hồng.

Sơn khảm quan thành chủ quát:” Đây đàn hung thú triều đấng là bị Niệm Quốc đám kia cầu nương dưỡng binh mã sở dẫn, sở hữu hết thấy đều là bọn họ mưu kế. Các người nói, có nên giết hay không bọn họ, có nên hay không bảo hộ chính mình thành trì!? “

”Nên! Nên! Nên! “

”Thực hảo! Hiện giờ đó là lúc! Cửu Cung Bát Quái Trận đã mở ra, vì bảo vệ chúng ta chín đầu sơn cuối cùng một quan, không ngừng là toàn bộ hành trình binh lính, hiện tại cũng cần các người ra một phần lực. Ở nơi đó là dầu hỏa châm đạn, chỉ cần cầm chúng nó ném hướng đáng chết địch nhân có thể, các người có dám hay không làm!?”

”Dám ——! “

Các bá tánh tâm huyết cùng phần hận đều bị sơn khảm quan thành chủ kích phát ra tới, một đám nhất thời quên mất trong lòng sợ hãi, theo binh lính chỉ dẫn trở thành thủ thành người.

Sơn khảm quan thành làm bộ cùng mặt khác bảy tên thành chủ cùng nhau đi vào Cửu Cung Bát Quái Trận bên trong thành mở ra nơi, hợp lực đem chi nhất khai, sau đó đều không có trở lại sơn khảm quan thủ thành tiền tuyến, lại là bí mật dẫn theo thân vệ binh từ mật đạo rời đi.

Thời gian một chút quá khứ, đương bá tánh chết đi càng ngày càng nhiều, hung thú nhóm bởi vì máu tươi kích phát đến hung tính càng ngày càng cường, rốt cuộc có người phát hiện không thích hợp.

”Thành chủ, thành chủ mang theo binh mã chạy! Chúng ta bị lừa! Chúng ta đều bị lừa! “Một người thê lương kích gào thét, ánh mắt huyết hồng nhìn Cửu Cung Bát Quái Trận mở ra sau duy nhất xuất khẩu.

Lời vừa nói ra, bốn giết đồ cả mắt rồi cũng không có tâm tư chú ý chung quanh các bá tánh trong lòng đều là chột lạnh, đảo mắt nhìn về phía bốn phía, quả nhiên binh lính ít ỏi không có mấy, tàn lưu đều là một ít lão nhược tàn quân, đầy đất thi thể, đã bị bọn họ này đó bá tánh bao trùm.

”Không chết tử tế được, các người toàn bộ không chết tử tế được! “

"Ô ô ô ô..... Nương, nương, người ở nơi nào, cha, cha! "

"Ta cho dù chết, thành quỷ cũng sẽ không buông tha các người! "

"Chạy không thoát! Chạy không thoát! Cửu Cung Bát Quái Trận một khai, chúng ta căn bản là không biết đường ra! Đã chết! Toàn đã chết! "

Các bá tánh các loại tuyệt vọng thù hận rống lên một tiếng nổi lên bốn phía, lúc này bọn họ liền chạy trốn con đường đều không có, mỗi người tuyệt vọng đứng ở tường thành phía trên, nhìn hung thú triều rồ cuộc đem cửa thành phá khai, sau đó rời đi.

Từ từ!

Rời đi!?

Sơn khảm quan còn tàn lưu tồn tại bá tánh tàn quân nhóm lúc này đều là đầy mặt không thể tin tưởng, trợn mắt nhìn đám kia đưa bọn họ bức đến tuyệt cảnh hung thú triều, lúc này giống như tới khi mãnh liệt giống nhau lại cực nhanh rời đi, toàn thân cứng đờ, thẳng đến thật thật rồ cuộc nhìn không tới hung thú triều nửa điểm bóng dáng sau, tất cả mọi người tựa một chút tiêu phí rồ thân thể toàn bộ sức lực, té ngã trên mặt đất, vẻ mặt trợn giật mình.

"Đi rồi, hung thú triều đi rồi? "Yên tĩnh trung, là ai ở thấp giọng run rẩy dò hỏi.

Các bá tánh thân thể đều run lên, dường như đều ở theo thời gian quá khứ chậm rãi sống, sau đó từng đạo dò hỏi càng ngày càng nhiều, đến cuối cùng biến thành kinh hỉ hoan hô.

"Đi rồi! Thật sự đi rồi!

.....

Toàn đi rồi! Không cần đã chết, chúng ta đều không cần đã chết! "

"Cha, nương, đám kia hung thú đi rồi, đi rồi a! "

”Ha ha ha ha! Trời cao hiển linh, trời cao hiển linh a! “

”Trời cao không có hiển linh, là mẫu thân làm chúng nó đi nga. “Hài tử non nớt thuần tịnh thanh âm thành linh xảy ra, vào lúc này tràn ngập huyết tinh lại vui mừng không khí, làm sở hữu bá tánh tiếng hoan hô liền ở một cái chớp mắt hoàn toàn mà ngăn, bản năng quay đầu nhìn về phía cửa thành phương hướng.

Thái dương đang ở trống rỗng nhất mãnh liệt thời điểm, chỉ là lúc này, kia lóa mắt ánh nắng cũng ở kia chính hướng bên trong thành đi tới thân ảnh thượng mất sắc, trở nên âm đạm lên.

Đầy đất thi thể đổ máu, bạch y mặc phát nam tử ôm ấp nữ tử một đường chậm rãi đi tới khi, trên mặt đất thi thể đều quỷ dị hoa vì tro tàn, kia đầy đất huyết lưu cũng vô pháp lay dấn nam tử quần áo may mắn. Ở một bên, một cái cùng ăn mặc màu trắng áo choàng hài đồng đang ngồi ở một đầu thật lớn xà quái đầu rắn phía trên, hấn hai mắt thuần tịnh lóng lánh, màu son cái miệng nhỏ khế nhếch, nghĩ đến vừa mới câu nói kia chính là ra đến đứa nhỏ này.

Này một nhà ba người xuất hiện, làm vốn là không tiếng động sơn khảm quan bên trong thành càng thêm yên tĩnh.

Mặc kệ là trên tường thành bá tánh vẫn là bên trong thành còn xụi lơ trên mặt đất bá tánh, một đám đều mở to đại ra ánh mắt nhìn trước mắt ba người. Nếu là ngày xưa bọn họ có lẽ sẽ vì ba người dung mạo phong hoa mà kinh ngạc cảm thán, lại cũng sẽ không như thế ngốc lãng. Chỉ là hiện giờ ngắn ngủn thời gian phát sinh sự tình quá mức thay đổi rất nhanh, làm cho bọn họ hoảng sợ đến phần hận đến tuyệt vọng lại cho tới bây giờ tìm được đường sống trong chỗ chết, đều làm cho bọn họ lúc này tâm thần đặc biệt mất cảm yếu ớt, nhìn đến ba người thân ảnh lúc này mới bừng tỉnh thất thần, nhất thời thê nhưng có loại nhìn đến tiên nhân hạ phàm cảm giác.

Tự Lăng Cô Hồng bước chân đi bên trong thành trung ương dừng lại, đạm ngôn nói:” Quy hàng Niệm Quốc, bảo người chờ một đời an ổn. “

Hắn ngôn ngữ không lớn, lại rõ ràng truyền vào toàn bộ sơn khảm quan nội sở hữu bá tánh trong tai.

Lúc này, sơn khảm quan bá tánh nơi nào còn có tâm tư đi phần hận bọn họ xâm lược? Sơn khảm quan thành chủ đối bọn họ vứt bỏ cùng phản bội, làm cho bọn họ nản lòng thoái chí, sở hữu thù hận đều dừng ở hẳn trên người. Lúc này, còn có cái gì tương đối ‘an ổn’ hai chữ càng có thể thâm nhập bọn họ tâm thần?

”Ô ——! “Một tiếng thấp thấp nức nở thanh âm, là một người tuổi không lớn nam hài khóc thút thít ra tiếng tới.

Này một tiếng giống như là một đạo ngòi nổ, từng đọt hoặc là vì sống sót sau tai nạn vui sướng, hoặc là vì bị phản bội vứt bỏ ủy khuất, hoặc là vì vô pháp phản kháng vô năng nức nở tiếng vang, cùng với còn có sơn khảm quan bá tánh quy hàng thanh.

”Hàng..... Chúng ta hàng! “

”Không cần lại làm đám kia hung thú lại đây, không cần lại đến! “

”An ổn, an ổn, chỉ cần có thể cho ta một cái an ổn, vô luận là cái nào quốc gia đều không sao cả. “

Một tướng nên công chết vạn người, hai nước giao chiến, nhất khổ vẫn là vô tội bá tánh.

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn trước mắt một màn, nghe mọi người khóc thút thít hò hét, trong lòng lược có điều cảm.

”Niệm Niệm? “Tư Lăng Cô Hồng ở nàng bên tai nhẹ giọng kêu.

Đường Niệm Niệm dựa vào trong lòng ngực hắn, nói:” Nếu chúng ta thực lực không đủ, chết khóc chính là chúng ta bên người người. “

Nàng từ trước đến nay là cái bất công người, trước mắt một màn cỡ nào đáng thương lệnh người thương cảm, nàng nếu đã làm, liền sẽ không lại đi giả mù sa mưa đồng tình. Ở trong mắt nàng, trận doanh bất đồng chú định một phương gặp nạn, đây là không thể nghịch

chuyển kết quả. Này một tháng qua liền lấy chín đầu sơn tám đại quan thành, nàng cũng nhìn tám lần cảnh tượng như vậy, nghe xong tám lần các loại nhục mạ khóc kêu tuyệt vọng, mỗi một lần đều làm nàng lợc có cảm xúc, thẳng đến này cuối cùng một quan thành.

Nàng tưởng chính như nàng lời nói, nếu là nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng thực lực không đủ, như vậy chết khóc đến chính là bọn họ bên người người.

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt lập loè mỏng manh lợc sáng, nhấp môi nói:” Người bảo hộ, khi dễ người, đều phải thực lực. “

Ở cái này phạm thế, chính mình cùng Cô Hồng cơ hồ không người có thể kháng cự, chính là thiên hạ này không ngừng phạm thế, còn có một cái được xưng là tiên nguyên địa phương, một đám giấu ở chỗ tối chường quản cái này phạm thế trật tự yêu tu, những người này thiên phú công pháp có lẽ không bằng nàng, nhưng là tu hành năm tháng so nàng trường, thực lực cũng so nàng cao.

Đường Niệm Niệm bắt công bên vực người mình lại mang thù, đây cũng là kiếp trước nàng sinh hoạt trải qua tạo thành nàng đối chính mình bản năng bảo hộ một loại tính tình. Chỉ cần là đối nàng có thương tổn người, nàng đều sẽ thật sâu nhớ rõ. Mộ Dung ngưng thật sự gia tộc, liền vẫn luôn đều bị nàng đặt ở trong lòng.

Nàng nói chuyện khẩu khí vẫn là như vậy bình tĩnh lại nghiêm túc, tổng làm người cảm thấy có chút buồn cười đồng thời lại biết được nàng không phải ở nói giỡn.

Chiến Thương Tiển ngưng mắt nhìn nàng một cái, trầm tĩnh khuôn mặt thượng lộ ra một mặt nội liễm ôn nhu cười khế. Nàng vẫn là cái dạng này, liếc mắt một cái nhìn lại làm người cảm giác rõ ràng là cái yêu cầu người khác bảo hộ sủng ái nữ tử, chính là nàng như thế nhỏ nhắn mềm mại thân hình lại ẩn chứa một viên lửa lợc tâm hồn, tổng ở trong im lặng vì mọi người suy nghĩ.

Chiến thiên kích vừa nghe nàng lời này, có chút dở khóc dở cười, chính là cũng từ nàng như vậy nói thẳng nói nghe ra nàng duy

.....

Hộ để ý, trong lòng cũng không cảm ám áp.

Tư Lăng Cô Hồng tắc nghe ra nàng trong thanh âm một chút ám sắc, ngón tay vuốt ve mái tóc của nàng mượt mà đến nàng lưng, dùng đơn giản nhất mềm nhẹ động tác trấn an nàng cảm xúc, con người hiện lên một sợi sâu thẳm, nói:” Ta sẽ che chở Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu xem hắn.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười nói:” Niệm Niệm tưởng che chở, ta đều sẽ che chở. “

Đường Niệm Niệm túm chặt hắn xiêm y, hai mắt lục sóng doanh doanh, nghiêm túc nói:” Ta cũng là. “

”Ngoan bảo cũng sẽ bảo hộ cha mẹ! “Ngoan bảo nắm chặt tiểu nắm tay, cao giọng bảo đảm nói.

”Ngao ô! “Ở hắn trên vai Lục Lục cũng dò ra đầu, đi theo đúc kết.

Xà quái phiên hạ thật lớn xà mắt, bỏ qua một bên đầu lo chính mình”
tê “Một tiếng.

Tê, nói như thế nào đều là bản xà vương chủ nhân, một cái là chủ nhân nhi tử, còn có một cái nhóc con, bản xà vương như thế nào đều nên che chở. Đến nỗi vị kia.....

Xà quái trộm ngắm liếc mắt một cái Tư Lăng Cô Hồng, yên lặng bĩu môi.

Vị này..... Liền thôi bỏ đi, nó còn hộ không dậy nổi!

Chiến thiên kích lúc này cũng phân phó chiến tộc binh lính bắt đầu chinh hợp sơn khảm quan, sơn khảm quan các bá tánh cũng cùng phía trước bày cái quan thành giống nhau, cũng không có nhiều ít phản kháng liền chiếu hắn nói làm. Sơn khảm quan hư hao có chút

đại, Thành chủ phủ toàn bộ đều sụp đổ, một ít quan trọng tư liệu tin tức tự nhiên bị hủy, tài vật cái gì cũng là như thế.

Đường Niệm Niệm tắc cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau đi vào bát quái Cửu Cung trận mở ra nơi.

Đường Niệm Niệm tuy rằng ngộ tính rất là không tồi, nhưng là đối với trận pháp thượng học tập cũng không tính nhiều, như là Cửu Cung Bát Quái Trận như vậy đại trận nhất thời cũng khó có thể phá giải, bất quá nàng tới đây lại cũng không phải vì tới phá giải nó.

Tư Lăng Cô Hồng đem nàng buông một bên, này liền bắt đầu đối này nói Cửu Cung Bát Quái Trận tiến hành sửa chữa tăng mạnh.

Đường Niệm Niệm nghiêm túc hẳn mỗi một động tác, con người ba quang hơi lóe, nói:” Cô Hồng cái gì đều sẽ. “

Ở nàng biết được, cầm kỳ thư họa Tư Lăng Cô Hồng mọi thứ tinh thông, trận pháp mưu lược tính toán như cũ đều sẽ, bản thân thực lực càng không cần phải nói, trừ nghệ là nàng ăn qua đồ ăn làm được tốt nhất.

”Cô Hồng như thế nào học? “Đường Niệm Niệm chớp mắt, nghiêm túc hỏi.

Tư Lăng Cô Hồng nhất tâm nhị dụng, thanh ảnh mỏng che ánh mắt dừng ở nàng trên người, nói:” Đọc sách. “

Đường Niệm Niệm sáng mắt nhẹ lóe, xem hẳn.

Tư Lăng Cô Hồng bị nàng này phó ngây thơ bình tĩnh bộ dáng chọc cười, nhẹ giọng nói:” Một tòa tiểu sơn thư. “

Đường Niệm Niệm ngần ra một chút, một tòa tiểu sơn thư kia nên là nhiều ít?” Cô Hồng xem xong rồi? “

”Ân, xem xong rồi. “

Tư Lăng Cô Hồng lúc này đã đem Cửu Cung Bát Quái Trận xử lý tốt, thân ảnh vừa động đã đến nàng bên người, đem nàng ôm vào trong lòng ngực, hàm dưới dựa vào nàng hõm vai, nhẹ kêu:” Niệm Niệm. “

”Ngô. “

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa nói chuyện, chỉ là dựa vào nàng trên người, ngửi trên người nàng thanh hương.

Vô luận nàng làm cái gì, hấn đều và thích.

Nàng hỏi chuyện, làm hấn nhớ tới năm đó chuyện cũ, không có nửa điểm dĩ vãng trống vắng vô cảm, có chỉ là trong lòng ấm. Nàng hỏi chuyện, nàng xem qua chuyên chú ánh mắt, nàng để ý để ý, đều làm hấn chỉ nghĩ đem nàng ôm chặt ở trong ngực, hảo hảo cảm thụ được, yêu thương.

”Cô Hồng? “Đường Niệm Niệm cảm nhận được từ hấn thân truyền đến mơ hồ cảm xúc, xoay người đối mặt hấn, nói:” Ta muốn biết Cô Hồng sự. “

Tư Lăng Cô Hồng cười nhạt,” hảo. “

Bên ngoài, Chiến Thiên Kích cùng chiến thiên kích hai người chính chờ ở nơi đó. Liếc mắt một cái nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đi ra thân ảnh sau, chiến thiên kích liền tiến lên cung thanh nghi hoặc nói:” Hoàng Thượng, hoàng hậu, này Cửu Cung Bát Quái Trận? “

Hấn vốn tưởng rằng hai người là đi phá trận, chỉ là hiện giờ xem ra tựa hồ vẫn chưa có cái gì biến hóa.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Đã biến thành thủ trận. “

Hấn vẫn chưa nhiều giải thích, người đã về phía trước đi đến.

Chiến thiên kích nao nao, dừng lại tại chỗ trầm tư một hồi, đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ chụp một chút chính mình đùi,” đúng rồi! Ta sao

không nghĩ tới! “Hắn ngẩng đầu hướng Tư Lăng Cô Hồng phương hướng nhìn lại, chỉ thấy hai người thân ảnh đã đi xa.

Chín đầu sơn tám đại quan thành Cửu Cung Bát Quái Trận bốn vì vây sát trận, tám đại quan thành lấy bát quái chi vị kiến trúc, đem mọi người vây ở trong đó, vô pháp biết được phương hướng, sẽ xuất hiện ảo giác. Hiện giờ nghe Tư Lăng Cô Hồng lời nói, đã sửa vì thủ trận, nói cách khác này bảo hộ tám đại quan thành uy lực càng cường, chỉ sợ vẫn là đối ngoại.

Này chín đầu sơn tám đại quan thành vốn dĩ chính là một chỗ cực cường biên quan thành trì, kiến trúc tài liệu dùng đều là thượng đẳng, ở

.....

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tới đây phía trước, ai cũng không có phát hiện nơi này thật lớn sơ hở, đối với phá thành cũng là khó càng thêm khó, này cũng mới tạo thành này chín đầu sơn tám đại quan thành đại cục danh khí. Hiện tại tám đại quan thành vừa mới bị bọn họ sở đoạt, vô luận là bên trong thật lớn tài phú, tàn lưu binh mã, vẫn là này này tám tòa vùng sát cổng thành bản thân giá trị, đều yêu cầu thời gian hảo hảo chỉnh hợp nhất phiên.

Ở bọn họ chỉnh hợp thời gian, này Cửu Cung Bát Quái Trận liền vừa lúc trở thành bọn họ tám đại quan thành hữu lực bảo hộ.

Có lẽ có người ta nói, chín đầu sơn nếu đều có như vậy sơ hở, bọn họ vì sao còn phải tốn phí lực khí tới chỉnh hợp nơi này, chờ sau này người khác cũng dùng này nhất chiêu đưa bọn họ thật vất vả chỉnh hợp tốt cơ nghiệp hủy trong một sớm, bọn họ lúc này nỗ lực chẳng phải là bạch bận việc một hồi?

Này sơ hở cũng không phải là người nào đều có thể làm đến, không nói Đường Niệm Niệm rốt cuộc là dùng cái gì thuốc dẫn tới như vậy nhiều hưng thú, lại là như thế nào đưa bọn họ đơn giản không chế ở trong tay, liền nói lại có mấy người có thể giống Tư Lăng Cô Hồng

như vậy, có thể ở chín đầu sơn như vậy nơi hiểm yếu nơi, ở số lấy trăm vạn hung thú trước mặt thông dong dẫn chi, không chịu nửa điểm thương tổn? Huống hồ, nếu Tư Lăng Cô Hồng dừng lại ở chỗ này, tự nhiên có hấn đạo lý cùng nắm chắc.

Chiến thiên kích trong lòng không khỏi thở dài: Như vậy mới có thể, này thiên hạ chi chủ lại sao lại rơi vào người khác tay? Đáng thương này chín đầu sơn tám đại quan thành hoàn toàn bị hấn đùa bỡn vỗ tay bên trong, sở hữu ở người khác trong mắt chướng ngại đều có thể bị hấn biến thành ích lợi.

Chín đầu sơn nơi hiểm yếu cùng phong bế, làm hấn dẫn hạ hung thú triều, nhất cử đột phá tám đại quan thành, làm cho bọn họ không chỗ nương trốn. Này tại thế nhân trong mắt đáng sợ Cửu Cung Bát Quái Trận, hiện giờ cũng bị hấn lợi dụng, làm bọn họ bảo hộ.

Ở Tư Lăng Cô Hồng phía trước, có ai có thể nghĩ đến?

Mười vạn đại quân tiến đến, không tiêu hao một binh một tốt, đem Cẩm Quốc nổi tiếng thiên hạ chín đầu sơn tám đại quan thành bắt lấy, như vậy chiến tích có thể nói truyền kỳ.

Ngày tiệc hạ.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi vào ly sơn khám quan gần nhất núi sông quan, nơi này đã bị Thù Lam bố trí tốt một chỗ gác mái, lúc này Thù Lam đang ở trong đó, nhìn đến hai người đã đến, tức khắc tươi cười đầy mặt đã đi tới,” nô tỳ tham kiến Hoàng Thượng, hoàng hậu. “Nàng ánh mắt về phía sau nhìn nhìn, vẫn chưa nhìn đến ngoan bảo thân ảnh.

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu, sau đó phóng Đường Niệm Niệm ở ghế trên, ngôn nói một tiếng liền làm thiện đi.

Thù Lam thấy vậy, bỗng muốn nói ra lời nói liền nuốt trở về trong cổ họng.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Có việc? “

Thù Lam vừa nghe, liền biết định là chính mình biểu tình bị đã nhìn ra. Nàng cười một chút, sau đó đem vừa mới đã chịu tình báo phóng tới Đường Niệm Niệm trước mặt, cười nói:” Này đó là nô tỳ mới từ bốn được đến tin tức tình hình chiến đấu, còn có Niệm Quốc một chút sự tình. “

Đường Niệm Niệm đem chi cầm lấy tới vừa thấy.

Lạc Hải Thành một trận chiến, Triệu Thiết, Mộc Linh Nhi lãnh một vạn cung thuần binh, tổn hại 5326 người đối Cẩm Quốc 50 vạn người, năm vạn phi thú, mười lăm vạn kỵ thú, đại thắng.

Hiêu quốc một trận chiến, thạch điện cận lãnh 30 vạn đại quân xuất chinh, tổn hại một vạn 6100 hơn người thu phục, đại thắng.

Kỳ quốc một trận chiến, Gia Cát thanh, tôn hắc lãnh 30 vạn đại quân xuất chinh, trên đường lãng quốc vây công, tôn hắc lấy hai nước tướng lãnh thủ cấp, tổn hại tam vạn nhất ngàn hơn người, thu phục kỳ, lãng hai nước, đại thắng.

Niệm Quốc hoàng cung, ngự sử diệp Liên Kiều, diệp mộc hương tìm một người đồ đệ, dục đem chi bồi dưỡng làm quan vị người thừa kế, lấy hảo tùy quân xuất chinh.

Từng đạo tình báo ở bên trong tinh giản viết ra tới, Đường Niệm Niệm từng trương xem xong, sau đó phóng tới một bên. Lúc này, nơi xa ngoan bảo mấy cái chớp mắt liền đến Đường Niệm Niệm bên người, con người bốn phía dạo qua một vòng, lại nhìn đến Thù Lam, nói:” Thái phó đã trở lại a, cha đâu? “

Thù Lam cười hành lễ, đáp:” Hoàng Thượng đi làm bữa tối. “

”Nga ~ “Ngoan bảo vừa nghe, ánh mắt sáng lên, mông nhỏ một dịch liền làm được Đường Niệm Niệm bên người, lôi kéo Đường Niệm Niệm tay áo, mềm mại nói:” Mẫu thân, ngoan bảo muốn cùng mẫu thân, cha cùng nhau dùng bữa! “

Đường Niệm Niệm xem hấn, duỗi tay liền ở hấn hồng nhuận nhuận gò má thượng nhẹ lực néo một chút, khóe miệng giơ lên một mặt cười, nói:” Người là muốn ăn Cô Hồng làm đồ ăn. “

Bị Đường Niệm Niệm một ngữ nói toạc ra tâm tư, ngoan bảo khuôn mặt nhỏ đỏ hồng, phồng lên hai cái quai hàm, nói:” Chờ ngoan bảo lại đại điểm, với tới đồ ăn nôi nôi sạn, nhất định so cha làm càng tốt ăn, đến lúc đó ngoan bảo chuyên môn làm cấp mẫu thân ăn, mẫu thân không ăn cha làm ~ “

”Ân? “Một tiếng khàn khàn réo rất tiếng nói thành linh xảy ra, làm đang nói ‘ lãng vân tráng chí ’ ngoan bảo nho nhỏ thân mình đột nhiên cứng đờ, sau đó chậm rãi nghiêng đầu nhìn lại, quả nhiên liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đã đã đến thân ảnh, liền thấy hấn lúc này chính đem làm tốt tinh xảo thức ăn một mâm bàn mang lên cái bàn.

Thức ăn tất cả thượng cái bàn, Tư Lăng Cô Hồng liền tới đến Đường Niệm Niệm bên người, đem nàng bế lên ngồi ở chính mình trên đùi, sau đó tự mình hầu hạ nàng dùng bữa.

Đường Niệm Niệm há mồm ăn, ánh mắt dừng ở ngoan bảo trên người. Chỉ thấy lúc này hấn chính phồng lên một trương bánh bao mặt, tay nhỏ cầm chiếc đĩa duỗi hướng đồ ăn trên bàn, đáng tiếc chiếc đĩa còn ở tiếp cận thức ăn nửa

.....

Tác thời điểm, giống như bị cái gì vô hình cái chắn cấp chặn, làm hấn muốn đại no một đốn có lộc ăn tâm tư thất bại, bẹp một trương cái miệng nhỏ, miễn bàn nhiều đáng thương.

Đường Niệm Niệm nhìn một hồi, cầm chiếc đĩa không hề trở ngại liền gấp một khối hấn thích sườn heo chua ngọt, đặt ở trước mặt hấn tiểu cái đĩa.

Ngoan bảo trên mặt vui vẻ,” mẫu thân tốt nhất ~ “

Đường Niệm Niệm gật đầu, chậm rãi đem trong miệng mỹ vị nhai nuốt đi xuống, mới mở miệng nói:” Ta chờ ngoan bảo làm đồ ăn. “

Ngoan bảo vừa nghe, quay đầu trộm nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, liền đối với thượng hấn đạm quét tới một mực, đầu quả tim nhi đi theo run rẩy, yêu dị con người khắp nơi loạn nhìn vài lần, nói:” Ngô, mẫu thân, ngoan bảo còn muốn ăn bằm ớt cá đầu! “

Đường Niệm Niệm tùy hấn nói gấp thịch cá đến hấn trong chén, đậy mắt lóe ý cười.

Một đốn đồ ăn một nhà ba người dùng xong sau, đã là mặt trời lặn Tây Sơn.

Ngoan bảo ở hồi chính mình trước phòng, trộm cấp Đường Niệm Niệm truyền âm nói:” Mẫu thân, ngoan bảo về sau nhất định làm so cha làm còn ăn ngon nga! “

Đường Niệm Niệm cười xem hấn gật đầu.

Tư Lăng Cô Hồng đạm nói:” Tâm phở sao mười biến. “

”A? “Ngoan bảo trừng mắt một đôi mắt.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ngày mai kiểm tra. “Nói xong, hấn liền ôm Đường Niệm Niệm vào sường phòng nội. Chỉ dư ngoan bảo còn đứng tại chỗ phồng lên một trương bánh bao mặt, vẻ mặt rối rắm. Ngô, người xấu cha có thể giáo đồ vật đều thực hảo, chính là không thể lấy công làm việc thiên tư a! Không cho người xấu cha giáo luyến tiếc, làm người xấu cha giáo, người xấu cha liền xem không được ngoan bảo cùng mẫu thân thân cận một chút, luôn là lấy công làm việc thiên tư! Kia rốt cuộc có để người xấu cha giáo đâu? Hảo rối rắm!

Sường phòng nội.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người một phen rửa mặt chải đầu sau, sắc trời đã hoàn toàn đen, nguyệt cũng dần dần

thượng trời cao.

Cắm tú màu nguyệt bạch màn trên giường, Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, ngửa đầu nhìn ở hỗn đều nguyệt minh châu quang hoa hạ Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt, nghĩ ban ngày hỏi sự tình,” Cô Hồng tám tuổi trước đều ở tư lăng gia tộc, Chu Diệu Lang cùng ta nói rồi, tám tuổi lúc sau đâu? “

Tư Lăng Cô Hồng một tay ôm nàng vòng eo, nhìn nàng một đôi ở tối tăm trung giống như sao trời giống nhau con người,” Chu Diệu Lang nói gì đó? “

Đường Niệm Niệm đơn giản đem Chu Diệu Lang đã từng nói qua nói một lần, sau đó nói:” Nàng nói Cô Hồng tám tuổi chuyện sau đó, nàng cũng không hiểu được, mãi cho đến mười năm sau đêm trăng tròn, Cô Hồng lúc ấy mười tám năm kỷ trở về tư lăng gia tộc, sau đó rời đi tự lập Tuyết Diên Sơn Trang. “

Nàng ngẩng đầu nhìn hắn, phát hiện hắn thần sắc cũng không có bất luận cái gì biến hóa, tựa hồ nàng vừa mới trong miệng nói cái kia từ sinh ra liền bị thân cha tính kế lấy mệnh hài tử đều không phải là là hắn.

Đường Niệm Niệm chỉ cảm thấy trong lòng khó chịu, trên tay dùng sức ôm hắn, nói:” Ta muốn biết Cô Hồng quá khứ. “

Tư Lăng Cô Hồng thấy rõ nàng đầy mặt mãn nhãn nghiêm túc đau đớn, một tay phụng nàng cái gáy, đem nàng hoàn toàn bao vây ở trong ngực, nhẹ giọng nói:” Niệm Niệm, không khó chịu. “

Này không khó chịu, nói chính là hắn không cảm thấy khó chịu, cũng làm nàng không cần khó chịu.

Đường Niệm Niệm gật đầu, sau đó liền nghe được hắn nhẹ nhàng chậm chạp khàn khàn tiếng nói, giống như dưới ánh trăng lân lân sơn tuyết mát lạnh thấu triệt, ở tối tăm giường nội vang,” tám tuổi, ta ra tư lăng gia tộc, huỷ hoại ngàn dặm sinh linh, độc khí không chịu khống chế, sau đó gặp một người. “

Đường Niệm Niệm nghi hoặc hỏi:” Cô Hồng vì cái gì sẽ độc khí không chịu khống chế, hủy diệt ngàn dặm sinh linh? “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Bị bạc mặt Tu La đuổi giết. “

Đường Niệm Niệm cánh môi một nhấp,” tư lăng hoài nhân? “

”Ân. “

Đường Niệm Niệm trầm mặc một hồi, trong lòng nghĩ, ở tư lăng gia tộc cùng Cô Hồng thành thân khi, không nên làm hấn bị chết như vậy thống khoái.

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay vỗ nhẹ nàng lưng, trấn an nàng, hoãn nói:” Người nọ phong ấn ta độc khí, đem ta mang đi một chỗ, ta ở nơi đó ngây người mười năm. “

Đường Niệm Niệm cũng không nói lời nào, tinh tế nghe, chính là đợi một hồi, đều không có nghe được Tư Lăng Cô Hồng tiếp tục nói tiếp.

”Cô Hồng? “Đường Niệm Niệm gọi, nghi hoặc nói:” Sau đó? “

Tư Lăng Cô Hồng con ngươi hiện lên một tia hối hận, lông mi run hạ, nói:” Niệm Niệm hỏi, ta đáp. “

Hấn cũng không am hiểu kể chuyện xưa, chính mình chuyện xưa càng không am hiểu, này cũng có thể tính hấn một cái ‘ sẽ không ’.

Đường Niệm Niệm chớp hạ con ngươi, sau đó đáy mắt hiện lên một mặt ngạc nhiên, cười cong mặt mày, hỏi:” Mười năm, Cô Hồng đều đang làm cái gì? “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Tĩnh tu. “

Đường Niệm Niệm nghi hoặc xem hấn.

Tư Lăng Cô Hồng giải thích

.....

Nói:” Tu luyện công pháp, đọc sách. “

Đường Niệm Niệm hỏi:” Cô Hồng một người? “

”Ân. “

”Cái kia mang Cô Hồng tới người đâu? “

”Hắn không có lại hiện thân, đem ta để vào sơn cốc, ngôn ta thông qua hắn khảo nghiệm, là có thể đi ra ngoài. “

”Hắn ở cầm tù Cô Hồng! “Đường Niệm Niệm đậy mắt chớp động tức giận. Tuy nói là khảo nghiệm, nhưng là kia lời nói càng là ở cầm tù, nếu là Cô Hồng trăm năm, ngàn năm đều không thể thông qua khảo nghiệm, liền muốn đem hắn đóng lại trăm năm, ngàn năm.

Tư Lăng Cô Hồng cười nhạt xem nàng vì chính mình sinh người khác khí, đậy mắt ôn nhu nùng thâm.

Đường Niệm Niệm nói:” Cô Hồng hoa mười năm mới thông qua? “

Tư Lăng Cô Hồng lắc đầu, ” ba năm. “

”Ngô? “Đường Niệm Niệm chớp mắt, ” kia Cô Hồng mặt khác bảy năm đâu? “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Đọc sách. “

Đường Niệm Niệm:” Nga, kia tiểu sơn giống nhau thư, Cô Hồng nhìn bảy năm mới xem xong? “

Tư Lăng Cô Hồng vẫn là nhợt nhạt lắc đầu, nói:” 5 năm. “

Đường Niệm Niệm cảm giác được cái gì, hỏi:” Kia Cô Hồng vì cái gì không ra? “

Tư Lăng Cô Hồng cười nhìn nàng, lặng im một hồi, nói:” Thanh tịnh.
“

Thanh tịnh hai chữ vừa ra, Đường Niệm Niệm chỉ cảm thấy đến một cổ dày đặc cô tịch tràn ngập trong lòng. Nàng nhìn gần ngay trước mắt Tư Lăng Cô Hồng, hấn cười nhạt mặt mày, đáy mắt nùng thâm ôn nhu, thủy sắc môi mỏng thiên dương, tươi sống sinh động, phong hoa tuyệt thế. Nàng trong đầu lại nhớ tới ở Tuyết Diên Sơn Trang tân phòng mới gặp Tư Lăng Cô Hồng kia một màn, hấn toàn thân đều tràn ngập một cổ như đêm yên tĩnh, mắt nếu cực thanh ngưng sương nguyệt hoa, hơi hơi dao động đều làm người mạc danh lo lắng.

Không biết từ khi nào bắt đầu, trên người hấn hơi thở liền thay đổi, tươi cười ôn nhu, cử chỉ thanh nhã, không hề là như vậy khát vọng không thể thành tĩnh nếu hư vô, sung lộ ra không chân thật.

Kỳ thật, không ngừng là hấn thay đổi, nàng cũng thay đổi.

Bọn họ hai người, đều ở nhân đối phương mà biến hóa, học xong rất nhiều, hiểu được rất nhiều, khuyết thiếu cảm tình trở nên càng thêm hoàn chỉnh.

Đường Niệm Niệm buộc chặt ôm hấn bàn tay, hỏi:” Còn có hai năm.
“

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Hai năm, bọn họ bắt đầu không ngừng xúi giục ta tranh thiên hạ, thống thiên hạ. “

Đường Niệm Niệm nói:” Khi đó Cô Hồng nhất định sẽ không lý. “

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu. Hấn đích xác không để ý đến, thiên hạ với không có nửa điểm hứng thú.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Cho nên Cô Hồng ngại bọn họ phiền, đi rồi?
“

Tư Lăng Cô Hồng lắc đầu, ước chừng một tức sau, nói:” Bị đuổi ra ngoài. “

Hắn còn nhớ rõ năm đó người nợ thanh âm mang theo tức muốn học máu, một cỗ cuồng phong liền đem hắn cấp đuổi ra tới.

Đường Niệm Niệm giật mình.

Tư Lăng Cô Hồng xem đến thích, cúi đầu liền ở môi nàng in lại một nụ hôn, nói:” Bị đuổi ra tới sau, ta hồi tư lăng gia tộc nhìn nương, lại muốn đi tìm một chỗ cùng sơn cốc giống nhau thanh tịnh địa phương, tìm được hư tuyết sơn. “

Hắn ngược mắt, thật sâu xem nhập nàng con người, chậm rãi nói:” Ta ở hư tuyết sơn kiến Tuyết Diên Sơn Trang, vượt qua bốn năm, sau đó, gặp được Niệm Niệm. “

”Niệm Niệm..... “Hắn cười khẽ gọi.

Này hai chỉ tự xưng hô, tựa hồ mang theo một cỗ ma lực, nhưng làm hòa tan hắn sở hữu cử ấu, chỉ dư đầy ngập ôn nhu.

”Ân. “Đường Niệm Niệm ngược mắt, lông mi cơ hồ cùng hắn đụng chạm giao triền ở bên nhau.

”Niệm Niệm quá khứ như thế nào? “

Đường Niệm Niệm con người ám ám, chỉ là này trong nháy mắt biến hóa đã bị Tư Lăng Cô Hồng chú ý tới. Hắn ngón tay nâng lên nàng gò má, đem nàng khuôn mặt hoàn toàn xem ở trong mắt,” Niệm Niệm? “

Đường Niệm Niệm cảm giác được hắn trong thanh âm quan tâm cùng một mặt u ám, kia không phải đối nàng.

”Ai bị thương Niệm Niệm? “Tư Lăng Cô Hồng hỏi.

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tư Lăng Cô Hồng con người tiêm thâm,” nói cho ta. “

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy, có chút dờ dẫm nói:” Ta ký ức chỉ có bị lão quái vật mang đi lúc sau. Lão quái vật là dược tu, thích tà độc, dùng người thí dược. Ta trời sinh nguyệt cốt là tốt nhất thí dược nhân thể chất chi nhất, bị lão quái thu làm đệ tử, mỗi ngày bưng trà đưa nước, một năm sau bắt đầu ở ta trên người thí dược, thí cổ, luyện thành dược nhân. “

Nàng một hơi nói xuống dưới, thẳng đến cảm giác được ôm ở trên eo cánh tay buộc chặt, lời nói mới ngừng một chút.

”Sau đó? “Tư Lăng Cô Hồng hỏi, thanh âm khàn khàn u

.....

Ám, còn có bất biến nồng đậm ôn nhu.

Đường Niệm Niệm đôi mắt dần dần khôi phục một ít thần thái, nhìn hấn một hồi lâu, mới chậm rãi nói:” Thí dược, giết người, cầu sinh, như vậy qua 50 năm, ta trộm Lục Lục bị phát hiện, sau đó đem Lục Lục ăn vào trong bụng, tỉnh lại sau phát hiện linh hồn tới rồi Đường Niệm Niệm trên người, ngày hôm sau đã bị đưa lên kiệu hoa, tới rồi Tuyết Diên Sơn Trang. “

Này có thể nói là nàng lớn nhất bí mật, cũng là nàng chôn giấu dưới đáy lòng lớn nhất bóng ma, hiện giờ hoàn toàn hiện ra ở Tư Lăng Cô Hồng trước mắt. Nói xong lúc sau nàng chỉ cảm thấy đến một cỗ hoàn toàn nhẹ nhàng, toàn thân trên dưới đều tựa trở nên thông thường vô cùng, kia một cái chớp mắt hiểu được làm nàng biết được, kiếp trước hết thảy đều là nàng khúc mắc, mà nay ngày ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt nói ra, cũng làm nàng một chút nhìn thấu khúc mắc, nhất cử đột phá tâm cảnh tu vi, tới rồi Kim Đan đỉnh.

Giờng nội yên tĩnh, Đường Niệm Niệm nằm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, cảm thụ được hấn ôn nhuận ngón tay vuốt ve ở lưng thượng, đôi mắt mị mị, lại hướng trong lòng ngực hấn chui một phen.

”Lão quái vật đâu? “Hắn hỏi.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, bởi vì đầu chôn ở trong lòng ngực hắn, thanh âm có chút ong ong,” không ở thế giới này. “

Một đôi tay chậm rãi duỗi lại đây, đem nàng chôn đầu phủng ra tới. Tư Lăng Cô Hồng thật sâu nhìn nàng, cúi đầu ở nàng trên mặt hôn môi, kia hôn môi giống như nhẹ vũ giống nhau, không có một chút ** hương vị, chỉ có nồng đậm trấn an, tràn đầy quý trọng, thành kính tựa có thể vì này trả giá hết cả.

Đường Niệm Niệm cái mũi hơi hơi có chút lên men, này liền hít hít, mở to con ngươi bình tĩnh nhìn hắn, nghiêm túc nói:” Ta là Đường Niệm Niệm. “

”Ngươi là Đường Niệm Niệm. “

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Ta Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm con ngươi một loãn, cười.

.....

-----oOo-----

Chương 102: người xấu muốn trừng phạt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cầm Quốc chín đầu sơn tám đại quan thành, bị thiên hạ thế nhân xưng là khó nhất phá nơi hiểm yếu quan thành chi nhất, hiện giờ lại bị Niệm Quốc chỉ tiêu phí một tháng thời gian, không chết một binh một tốt liền đem chi bắt lấy. Mạ Mã bá 夔 Hiểu chuyện này bất quá đảo mắt đã bị truyền khai, khiến cho thiên hạ sóng to gió lớn.

Cầm Quốc hoàng cung, lâm triều thượng một mảnh trầm tĩnh chi cảnh, vô luận là quan văn vẫn là võ quan đều là kinh hồn táng đảm, thẳng đến hạ triều lúc sau, mới cảm thấy toàn thân một nhẹ, duỗi tay mặt hướng cái trán còn có thể cảm giác được hơi lạnh mồ hôi lạnh.

Thư phòng nội, cái nút sơ ngòi ở ghế dựa thượng, nhìn trong tay tình báo, sắc mặt lạnh băng vô tình, mắt hạnh hoàn toàn ngoan tuyệt chi sắc.

”50 vạn đại quân xuất chinh lạc hải quan bị tính kế, trừ bỏ lôi la cùng lục vịnh chi không ai sống sót. Chín đầu sơn tám quan bị một tháng bắt lấy, đối phương không có tổn hại tiếp theo binh một tốt. “Hắn lạnh lùng nói, ở dưới mấy người nghe, khuôn mặt tất cả đều là xanh trắng sắc lạnh, không có ra tiếng.

Cái nút sơ buông trong tay tình báo,” Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm cùng nhau xuất chinh chín đầu sơn tám quan thành, xem ra là muốn cùng trăm nhất quyết cao thấp. “

”Ha hả. “Hắn lạnh băng cười vài tiếng,” không lên tiếng thì thôi nhất minh kinh nhân, thật đúng là Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn. “

”Một tháng, lợi dụng chín đầu trên núi hung thú, không tiêu hao một binh một tốt bắt lấy Cầm Quốc chín đầu sơn tám quan thành a. Làm

như vậy căn bản chính là hung hăng đánh Cẩm Quốc một cái đại ba chưởng, làm Cẩm Quốc sĩ khí đại hàng, bá tánh hoảng hốt a. “

”Hoàng Thượng, “Phía dưới một người mưu sĩ tiến lên một bước, hành lễ nói:” Nay chín đầu sơn đã có lớn như vậy sơ hở, bị Niệm Quốc cầm đi cũng không tác dụng, hống chi lấy tình báo mà nói, tám đại quan thành thành chủ đã dẫn dắt chính mình thủ hạ tinh binh rời đi, bên trong thành sở lưu lại đều là một ít già nua yếu ớt cùng không hề tác dụng bá tánh, cuối cùng tổn thất không lớn. Hống chi bọn họ đã bị Cửu Cung Bát Quái Trận vây ở chín đầu sơn nội, chỉ cần chúng ta xuất binh vây quanh, lại dùng đồng dạng phương pháp dẫn hạ hung thú, bọn họ..... Phốc! “

Mưu sĩ nói còn không có nói xong, người bị một đạo hắc ảnh đánh trúng, miệng phun máu tươi ngã xuống đất chết đi.

Cái nút sơ xoa xoa tay, kia đạo bóng đen liền tự động giấu đi, hần nhàn nhạt nhìn phía dưới mặt khác mưu sĩ, nói:” Biết hần vì cái gì chết sao? “

Phía dưới một trận yên tĩnh.

Cái nút sơ thanh âm một ngưng,” trầm đang hỏi các người lời nói. “

Mọi người tâm phát lạnh, một người tiến lên nói:” Là hần ý tưởng quá mức đơn giản. “

”Nga? “Cái nút sơ đạm cười nói:” Vậy người nói nói, hần ý tưởng như thế nào đơn giản. “

Người nọ nói:” Tư Lăng Cô Hồng có thể ở trong một tháng thiết kế đem chín đầu sơn bắt lấy, có thể thấy được một thân tâm tư cực kỳ cơ trí thận mật. Hần sẽ không không biết này chín đầu sơn tám quan bên trong thành Cửu Cung Bát Quái Trận, ở hung thú triều dưới sự trợ giúp bắt lấy chín đầu phía sau núi còn làm binh mã vào thành, đem từng tòa quan thành chính hợp định trú ở trong đó, nhất định là có hần dựa vào cùng nắm chắc, không sợ Cẩm Quốc dùng tương đồng tính kế tới đối phó chính mình. “

Cái nút sơ gật đầu, trong mắt sát ý cũng đạm đi không ít.

Này mưu sĩ tác tiếp tục nói:” Chín đầu sơn hung thú đích xác đáng sợ, nhưng là trăm năm tới cũng khó gặp một lần hung thú triều, có thể thấy được chúng nó cũng không hỉ ra chín đầu sơn. Tư Lăng Cô Hồng lần này tính kế, cũng không phải mỗi người đều có thể rập khuôn. Chín đầu sơn là nơi hiểm yếu nơi, địa vực đầu tiểu, hơi có vô ý liền phải lạc cái thân chết kết cục, hướng chi là ở vô số hung thú đuổi giết hạ, đưa bọn họ dẫn vào bên trong thành. Lại nói này mê hoặc không chế hung thú đan dược lại là cái gì phẩm cấp, phương thuốc như thế nào, ai cũng không biết, như vậy nhiều hung thú lại phải dùng nhiều ít đan dược? Hết thầy đều không thể hiểu hết. “

Hắn lời nói dừng lại thời điểm, thư phòng nội lại lần nữa hóa thành trầm tĩnh.

Cái nút sơ híp mắt, trong lòng nghĩ cái kia làm hắn lại ái lại hận nữ tử, tam tức sau, cười nói:” Đường Niệm Niệm a Đường Niệm Niệm, Thiên Đế luyện dược sư? A! “

Nếu năm đó hắn cùng Đường Thu Sinh kết giao khi, hoa một phân tâm tư đi chú ý tới cái kia Đường gia nhị tiểu thư, hiện giờ kết cục sẽ như thế nào?

Hắn mơ hồ nhớ rõ năm đó từng đi Đường Môn, ở một tòa hồ sen gallery đang cùng Đường Thu Sinh uống trà trò cười, dư quang nhìn đến cách đó không xa một thân hồng y Đường Xảo Chi đối diện một người áo lam nữ tử vênh vác tự đắc quát lớn cái gì. Kia áo lam nữ tử thân mình mảnh mai nếu liễu, nhân rũ đầu tóc đen trút xuống, cơ hồ che khuất chính trương dung nhan, một bóng hình khiến cho người cảm nhận được một cỗ sở sở chi sắc.

Chỉ thấy Đường Xảo Chi làm như nói xong, nàng kia thân mình lay động, giống như ngay sau đó liền sẽ ngã xuống đi, sau đó ở bên người tỳ nữ nâng hạ, chậm rãi bước rời đi. Kia rời đi bóng dáng, hành tẩu thời điểm xiêm y như yên, tinh tế nhỏ xinh, dưới chân cơ hồ không chạm đất giống nhau, đã nhược liễu theo gió giống nhau

chọc người lo lắng hay không sẽ chiết, lại đẹp như kinh hồng, dường như ngay sau đó liền sẽ thuận gió mà đi.

Lúc ấy hấn cũng không có nhìn kỹ, trong lòng hơi có một phân kinh diễm tán thưởng, bất quá theo thời gian trôi đi cũng liền quên mất. Nếu không phải Đường Niệm Niệm thân ảnh lại lần nữa xuất hiện ở trước mắt hấn, hàn rựu mai cư nội cho hấn ánh mắt đầu tiên tâm động, lại cho tới bây giờ khắc trong tâm khảm, chỉ sợ không bao giờ sẽ nhớ tới năm đó kinh hồng thoáng nhìn.

Nếu lúc ấy, hấn tiến lên hộ nàng, nhìn thấy nàng chân dung, hay không còn sẽ liếc mắt một cái khắc sâu trong lòng, sau đó đem nàng nạp vào trong lòng ngực? Nếu là như thế, nàng liền thuộc về hấn, có nàng trợ giúp, này nhất thống thiên hạ hùng tâm bá nghiệp, chỉ sợ cũng không hề là như vậy khó khăn.

.....

Cái nút sơ có chút thất thần nghĩ, sau khi mắt hạnh hiện lên trào phúng, trong lòng càng là châm chọc chính mình tới.

Trên đời này không có thuốc hồi hận, huống chi hiện giờ nhớ tới, Đường Môn kia kinh hồng thoáng nhìn thân ảnh ở trong lòng hấn lưu lại ấn tượng cũng không khắc sâu, cũng không có bất luận cái gì hiện giờ Đường Niệm Niệm cho hấn tâm động, chỉ sợ khi đó nhìn đến nàng chân dung, hấn cũng sẽ không có cái gì tâm tư.

”Các vị mưu sĩ đã biết được Cẩm Quốc cùng Niệm Quốc tình hình chiến đấu, không biết nhưng có cái gì hảo biện pháp có thể nói cho trẫm nghe một chút? “Cái nút sơ thu liễm trong lòng các loại hỗn độn niệm tưởng, hướng phía dưới mấy người hỏi.

Hấn này vừa hỏi xuất hiện, phía dưới mấy người trên mặt đều lộ ra suy nghĩ sâu xa chi sắc, hồi lâu không có thanh âm.

Theo thời gian quá khứ, cái nút sơ chậm rãi nói:” Chư vị ngày thường đều kiêu ngạo tài cao bát đầu, hiện giờ nói cái gì đều không có? “

Mấy người đều nghe ra hấn ôn nhã bình đạm thanh âm sau lưng lạnh lẽo, nếu bọn họ thật sự nói cái gì đều không nói, chỉ sợ hiện tại còn nằm trên mặt đất người kia chính là bọn họ kết cục.

Cái thứ nhất nói chuyện mưu sĩ nói:” Lấy tiểu nhân chi thấy, Niệm Quốc Hoàng Thượng Tư Lăng Cô Hồng ngự giá thân chinh, còn mang theo thê nhi cùng nhau, này đích xác nhưng tăng trưởng Niệm Quốc binh lính sĩ khí, chính là cũng làm những người khác có cơ hội thừa nước đục thả câu. “

Cái nút sơ nói:” Người chờ tự hành nói là được. “

”Là. “Mưu sĩ tiếp tục nói:” Nếu có thể giết Tư Lăng Cô Hồng, Niệm Quốc sĩ khí tất nhiên đại hàng, Niệm Quốc đồng dạng đại loạn, lại vô uy hiếp chi lực. Chỉ là Tư Lăng Cô Hồng người này tâm tư thận mật, thực lực cao thâm, muốn giết hấn đích xác khó khăn, như vậy chỉ có thể lấy hấn bên người người vào tay. Thiên hạ sớm có đồn đãi, Tư Lăng Cô Hồng đau thê tận xương, Niệm Quốc hoàng hậu Đường Niệm Niệm lại là Thiên Đế luyện được sư, muốn trao lấy đồng dạng khó làm, chính là có một người lại đơn giản quá nhiều..... “

Ở hấn bên tay trái mưu sĩ nói:” Người nói chính là Niệm Quốc thái tử, Tư Lăng Vô Tà! “

”Không sai, này Tư Lăng Vô Tà hiện giờ mới ba tuổi tuổi, người này tuy rằng đồng dạng thông tuệ vô cùng, lại trước sau là cái hài tử, đặc biệt hiếu động, chỉ cần lấy trụ hấn, không sợ Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm không phải phạm. “

”Chỉ là Tư Lăng Vô Tà thân là Niệm Quốc thái tử, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm duy nhất nhi tử, ở hấn bên người lại như thế nào sẽ an bài nhân thủ bảo hộ? “

”Nhân thủ tất nhiên là có, bất quá tương đối như hình với bóng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, ở trên người hấn xuống tay đơn giản nhất. Huống chi hai quân giao chiến, nơi nào bận tâm được hài tử? Không ngừng là hấn, ở Đường Niệm Niệm bên người

còn có một cái tên là Thù Lam tỳ nữ, này tỳ nữ từ nhỏ đi theo ở nàng bên người, cùng nàng cảm tình sâu nặng! “

”Lấy thân áp chế, ở trên chiến trường trước sau là hạ sách, nếu bị thế nhân biết, chỉ sợ nếu bàn về Cầm Quốc vô năng. “

”Cái gọi là binh bất yếm trá, từ xưa đến nay, lấy thân áp chế việc từ trước đến nay không ít. Thành giả vì vương người thua làm giặc, chỉ cần thắng chính là đối, cường giả vi tôn, chỉ cần bắt lấy Niệm Quốc, này sách sử tình hình chiến đấu, là đúng hay sai tự nhiên tùy vào chúng ta Cầm Quốc tới viết. “

”Thế nhân đều dễ tin thần quỷ nói đến, ta sớm có nghe nói này Niệm Quốc thái tử trời sinh yêu đồng, tính tình quái đản, chúng ta đại nhưng ở chỗ này xuống tay, tản ra lời đồn, nói này Niệm Quốc thái tử là yêu ma chuyển thế, sinh ra hại nước hại dân, sẽ chiêu đến vận rủi diệt thế tai ương. Như thế đồn đãi một khai, Niệm Quốc sĩ khí tất nhiên bị hao tổn, bá tánh trong lòng cũng sẽ mai phục hoài nghi hạt giống. “

”Nói lên hại nước hại dân, diệt thế vận rủi, lúc trước chu quốc 50 vạn binh mã cùng Cầm Quốc tam vạn binh lính, đều chính là ở Tư Lăng Cô Hồng nơi địa phương bị giết không còn một mảnh, một mảnh hoang vu, còn có hà Lạc thành đến bây giờ còn tác thảo khó sinh, việc này đã sớm bị tứ phương đồn đãi, đều nói là Tư Lăng Cô Hồng giả thần giả quỷ. Hiện giờ nhưng thật ra có thể lợi dụng Tư Lăng Vô Tà dị trạng, đem việc này chứng thực ở bọn họ trên đầu. “

Địa vị cao thượng, cái nút sơ lãnh đạm nghe mấy người ngôn luận, trong đầu không khỏi nhớ tới lúc trước ở hà Lạc thành ngoan bảo bộ dáng cùng hành vi.

Cặp kia yêu dị đồng tử, liền lời nói đều sẽ không nói lại dọa chạy Mộ Dung ngưng thật? Còn có cuối cùng ghé vào hấn trên người, song quyền đánh vào trên người hấn khi kia tà ác tươi cười.

Đưa bé kia, đích xác thực cổ quái.

”Đủ rồi. “Cái nút sơ ra tiếng ngăn lại mấy người đàm luận.

Chúng mưu sĩ thanh âm hoàn toàn mà ngăn, cung kính đứng thẳng.

Cái nút sơ nói:” Các người lời nói trẫm đã biết, lui ra đi. “

”Là. “Mọi người nghe tiếng tuân lệnh rời đi, trong lòng tùy theo buông lỏng.

Trên mặt đất tử thi cũng bị ảnh vệ kéo đi xử lý sạch sẽ, toàn bộ thư phòng nội chỉ còn lại có cái nút mừng một người, chỉ thấy hấn hai tròng mắt thâm thúy, ngón tay nhẹ đánh ghế dựa tay vịn, tựa ở suy nghĩ cái gì.

Mấy tin tức này không ngừng rước lấy Cẩm Quốc coi trọng, cái nút sơ tính kế suy nghĩ sâu xa, chu quốc cùng Hạ Quốc đồng dạng nghe thấy, rước lấy vô số người tâm tư.

Chu quốc đông xuân thành, Thành chủ phủ.

Tô Duy Thâm một đường ở Thành chủ phủ tỳ nữ nô bộc hành lễ hạ đi đến chủ trạch Nghị Sự Điện nội. Đương hấn đi vào khi, nơi này đã ngồi rất nhiều nhân số, trong đó hấn đại ca tô duy tuyệt liền ở thành chủ vị trí thượng, bên trái vị trí thượng chính là lão thành chủ tô vinh cao, hữu tắc ghế dựa

.....

Không, phía dưới tả hữu ngồi còn lại là Tô gia các trưởng lão.

”Duy thâm, lại đây ngồi. “Tô duy tuyệt nhìn thấy hấn thân ảnh, nhìn mắt bên cạnh phía bên phải ghế dựa.

Tô Duy Thâm đi đến vị trí kia ngồi hạ, vừa cười nói:” Ta đã tới chậm.

“

Tòa thượng mọi người đối này đều không có nửa điểm trách tội ý tứ hoặc là ngôn luận.

Tô duy tuyệt nói:” Thỉnh chư vị tới đây là vì chuyện gì, nghĩ đến chư vị đã rõ ràng. Niệm Quốc vô thanh vô tức nổi lên, Hoàng Thượng vì trên giang hồ vô ngàn chi chủ Tư Lăng Cô Hồng, hoàng hậu là Kinh Hồng tiên tử Đường Niệm Niệm, hai người đều là Thiên Phẩm cao thủ, điểm này đã bị thế nhân truyền khai. Hai người lấy quanh thân tiểu quốc làm cơ sở, ở hai năm trung liền tạo thành Niệm Quốc. Ngay từ đầu, ta cùng với chư vị giống nhau, tuy rằng đối Tư Lăng Cô Hồng có điều cố kỵ, nhưng là đối với một cái vừa mới lên quốc gia cũng không coi trọng. Chính là..... “

Hắn thanh âm một ngưng,” chúng ta tất cả đều xem thường hắn, hai năm thời gian hắn khiến cho Niệm Quốc cơ hồ trở thành trên đại lục cái thứ tư đại quốc! Vì sao nói là cơ hồ? Bởi vì này đó đều là thế nhân đồn đãi mà thôi, ở Cẩm, Hạ, Chu đều có mấy ngàn năm truyền thừa đại quốc trong mắt, Niệm Quốc bất quá uổng có một mảnh biên vậy cũng không dồi dào rộng lớn thổ địa, binh lực tất nhiên không phải tam đại quốc đối thủ. “

Mọi người đều không có nói chuyện, đơn giản là tô duy tuyệt lời nói thật là bọn họ ngay từ đầu ý tưởng, ở lúc mới bắt đầu bọn họ trong mắt, Niệm Quốc căn bản không đủ sợ hãi.

Tô Duy Thâm thở dài một tiếng, nói:” Cho nên nói chúng ta xem thường hắn, nếu không phải lần này Niệm Quốc cùng Cẩm Quốc chi chiến, chỉ sợ chúng ta còn sẽ vẫn luôn như vậy xem thường hắn đi xuống, thẳng đến Niệm Quốc càng thêm lớn mạnh, đến lúc đó chỉ sợ chu thủ đồ khó thoát một kiếp. “

Đại trưởng lão nói:” Tư Lăng Cô Hồng người này, từ trước đến nay không lên tiếng thì thôi nhất minh kinh nhân, dĩ vãng chưa bao giờ lộ sơn thủy, kỳ thật tâm tư như hải a. “

”Không sai. “Tô duy tuyệt nói:” Nghĩ đến chư vị đều đã biết, Cẩm Quốc xuất binh 50 vạn vốn muốn bắt lấy Niệm Quốc lạc hải quan, lại làm Niệm Quốc chỉ dùng 5000 hơn người cùng một tòa không thành, để lại bọn họ toàn bộ binh mã. Lại nói Cẩm Quốc nơi hiểm yếu chín đầu sơn tám đại quan thành, ở Tư Lăng Cô Hồng ngự giá

thân chinh hạ, một hồi hung thú triều tàn sát, không uổng một binh một tốt liền ở trong một thảng nập vào trong tay. “

Việc này ở đây người đã sớm biết được, chính là lại ở ngay lúc này từ tô duy tuyệt trong miệng nghe được, trong lòng không khỏi lại một trận lạnh lẽo chấn động.

Tư Lăng Cô Hồng người này, trước sau như một cao thâm khó đoán.

Tô duy tuyệt nói:” Lần này làm chư vị tiến đến, vì chính là Niệm Quốc cùng Cẩm Quốc chiến sự, còn có chu quốc đoạt vị việc. “Tạm dừng một chút, hấn nói:” Ta muốn cùng Cẩm Quốc hợp tác đối phó Niệm Quốc. “

”Cái gì? “

Hấn lời vừa nói ra, phía dưới trưởng lão đều biến sắc, tam trưởng lão liền nói ngay:” Thành chủ, Niệm Quốc nói như thế nào đều là sơ khởi, Tư Lăng Cô Hồng người này như thế nào tâm tư như hải, liệu sự như thần, cũng không cần hai đại quốc tới hợp lực đối phó, này căn bản chính là giết gà dùng dao mổ trâu, cho dù là thắng cũng rước lấy thiên hạ nhạo báng. “

Tô duy tuyệt nhìn chung quanh hạ vị chúng trưởng lão sắc mặt, nói:” Xem ra chư vị trưởng lão vẫn là ở xem thường Tư Lăng Cô Hồng, duy thâm người nói. “

Một bên phía bên phải ghé trên, vẫn luôn mỉm cười ngồi Tô Duy Thâm lúc này gật đầu, sau đó đối mặt mọi người nói:” Đối Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, ta chỉ cùng bọn họ hai người gặp qua hai lần mà thôi, một lần là ở đại biển mây, một lần còn lại là ở bốn thành. Hai lần gặp nhau, ta không những không có nhìn thấu hai người mảy may, ngược lại cảm thấy một lần so một lần khó hiểu. Ta không hiểu biết này hai người, chư vị cũng không hiểu biết, hoặc là nói người trong thiên hạ đều không hiểu biết. Hai người kia giống như là trống rỗng xuất thế, ngay từ đầu đều chỉ biết một tia thanh danh, không thấy một thân, sau đó hai người nắm tay cùng hiện thế,

ai cũng tra không đến bọn họ dĩ vãng phát sinh quá cái gì, lại trải qua quá cái gì, trở nên như thế hoàn toàn bất đồng. “

Chúng trưởng lão an tĩnh nghe, Tô Duy Thâm kia phân khéo đưa đẩy nhay bén xem người bản lĩnh bọn họ từ trước đến nay biết được, hiện giờ lại nói ra như vậy một phen lời nói. Mới nhìn không hiểu, lại xem ngược lại càng thêm không hiểu? Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Tô Duy Thâm như thế cao tán người khác.

Tô Duy Thâm cười nói:” Chư vị cũng biết được ta ở trên giang hồ hành tẩu, nhãn tuyến bố trí đông đảo, lúc này mới có Bách Hiểu Sinh danh hiệu. Ở ta biết, Tuyết Diên Sơn Trang không biết bị Tư Lăng Cô Hồng dùng cái gì thủ đoạn che giấu biến mất, vô luận thế nhân dùng biện pháp gì đều không thể tìm được mảy may. Tư Lăng gia tộc hàng năm ngốc tại vô ngàn rừng rậm, không biết bày ra cái gì trận pháp, làm sở hữu âm thầm đi trước người đều vô công mà về. Niệm Quốc hiện giờ binh phân bốn lộ, nhìn dáng vẻ là muốn cùng Cẩm Quốc chinh chiến rất cuộc. Hạ Quốc chiến thắng Liêu trọng nhiên sớm tại hai năm trước cũng đã không ở Hạ Quốc nội, mà là ở Hạ Quốc hàm nguyệt công chúa xuất giá Cẩm Quốc thời điểm đem chi cướp đi, cùng là kia một lần cùng Tư Lăng Cô Hồng tương ngộ, sau lại ẩn cư núi rừng, lấy làm bạc mặt mà sống. “

Hắn tạm dừng một chút, chờ mọi người đầu tới nghi hoặc suy nghĩ sâu xa ánh mắt khi, tiếp tục nói:” Ở hai năm trước, Tư Lăng Cô Hồng bắt đầu thành lập Niệm Quốc, Liêu trọng nhiên liền mang theo thê nhi cùng nhau rời đi núi rừng chẳng biết đi đâu. Ta sai người đặc biệt chú ý bọn họ hành tung, hàng năm tới vẫn luôn không có phát hiện. Ngày gần đây, mới rất cuộc được đến nghi là Liêu trọng nhiên người xuất hiện ở Hạ Quốc tin tức, chư vị nhưng biết được này thuyết minh cái gì? “

Tô Duy Thâm hai tròng mắt am hiểu sâu, cười nói:” Chư vị cũng không nên cho rằng Liêu trọng nhiên là vì trở về Hạ Quốc, lại đương cái gì Hạ Quốc chiến thần. “

Mọi người sắc mặt tức khắc luân phiên biến hóa, đại trưởng lão ngưng thanh nói:” Người hoài nghi Liêu trọng nhiên sớm đã là Tư

Lăng Cô Hồng người, ở giúp Tư Lăng Cô Hồng mưu hoa Hạ Quốc

.....

Không thành? “

”Không phải hoài nghi. “Tô Duy Thâm gần từng chữ một nói:” Là sự thật chính là như thế. “

”Này hết thầy đều đang nói mình, Tư Lăng Cô Hồng ở bắt đầu cán lướt quanh thân tiểu quốc sơ kiến Niệm Quốc khi, trong lòng liền ở mưu hoa toàn bộ thiên hạ! “

Toàn bộ Nghị Sự Điện, trống vắng một mảnh.

”Ha ha ha ha. “Một trận tiếng cười đánh vỡ trầm tĩnh, tam trưởng lão nói:” Này Tư Lăng Cô Hồng tâm tư không khỏi quá lớn, hấn cho rằng chỉ bằng hấn mới vừa xây lên nho nhỏ quốc gia liền có thể cùng thiên hạ tam đại quốc đối kháng? Buồn cười! Mới vừa nói hấn có chút mưu lược, hiện giờ xem ra không khỏi quá mức tự cao tự đại, người như vậy tưởng thành đại sự? Khó! Khó! Khó! “

Liền nói ba cái khó, một cái so một cái trọng, tam trưởng lão sắc mặt Việt Việt nói càng nặng, đôi mắt nhỏ lập loè không chừng.

Tô Duy Thâm vẫn chưa nói toạc hấn trong lòng bất an, mỉm cười nhìn về phía bên cạnh tô duy tuyệt.

Tô duy tuyệt gật đầu, đối mặt mọi người nói:” Việc này ta đã làm quyết định, chu quốc cùng Cẩm Quốc hợp tác cũng không chỗ hỏng. Cửu hoàng tử hiện giờ tuổi thượng tiểu, có Cẩm Quốc trợ giúp, nhưng sớm hơn được đến ngôi vị hoàng đế, cũng có thể làm chúng ta Tô gia sớm hơn trở thành chân chính hoàng tộc. Đến nỗi thiên hạ bêu danh, kia cũng không sẽ dừng ở chúng ta chu quốc hoặc Tô gia thượng. Này Niệm Quốc hiện giờ muốn đánh chính là Cẩm Quốc, nếu là chúng ta chu quốc tương trợ, thế nhân biết sẽ chỉ là Cẩm Quốc vô năng, liền một cái tân tấn Niệm Quốc đều không thể chiến

thắng, cho nên nhu cầu trợ ta Đại Chu quốc. Ta Đại Chu quốc giúp đỡ, là trọng hai nước nhiều năm cùng chỗ tình ý. “

Mọi người nghe xong, ánh mắt đều là sáng ngời.

Tô duy tuyệt hai tròng mắt thâm thúy, nói:” Quyết không thể làm Niệm Quốc như thế đi xuống, căn nguyên muốn nhân lúc còn sớm bóp tắt, Tư Lăng Cô Hồng người này quá mức cao thâm khó đoán, nếu Cẩm Quốc thật sự bị giết, như vậy tiếp theo cái không phải Hạ Quốc chính là chu quốc, đến lúc đó hay không có thể ngăn cản, hết thảy không thể hiểu hết. “

Phía dưới trường lão sôi nổi tán đồng lên.

Đại biển mây, nhập thiên đảo.

Nước biển thâm lam thâm thúy, nhập thiên đảo cao ngất bờ biển bên cạnh.

Một bộ thanh bào Cung Cẩm Mặc đứng ở đỉnh, ánh mắt dừng ở vô tận hải vực, trên mặt cũng không có nhiều ít biểu tình, đại buộc trán biển cả trong lòng lại gợn sóng lưu chuyển, bởi vậy có thể thấy được tâm tư của hắn cũng không như trên mặt như vậy bình tĩnh.

Hắn quản gia diệp kỳ liền đứng ở bên cạnh, bằng phẳng nói:” Thiếu gia, biển mây cung gia sự vụ đã xử lý thỏa đáng, người trong lòng lại thượng có vượng bận. “

Cung Cẩm Mặc hỏi:” Diệp kỳ, này phiến thiên hạ như thế nào? “

Diệp kỳ nói:” Phàm thế mà thôi. “

”Mà thôi, “Cung Cẩm Mặc quay đầu nhìn về phía hắn, mắt phượng cao ngạo lãnh ngạo, nói:” Ở không biết thiên ngoại hữu thiên phía trước, trong lòng ta tuyệt đỉnh chính là trở thành này phiến thiên hạ Thiên Thánh đỉnh. “

Diệp kỳ nói:” Thiếu gia tâm cao ngất, là vì biển cả vân long, phàm thế chưa bao giờ là thiếu gia nên gốc địa phương. “

Cung Cẩn Mặc trầm mặc một tức, trong mắt gợn sóng phập phồng, nói:” Không sai, ta tâm tính quá cao. Một biết thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, phạm thế Thiên Thánh ở những người đó trong mắt bất quá khởi bước tu vi, toàn thân máu đều ở kêu tiếng động lớn không cam lòng, cốt tủy đều tựa ở đau đớn, hận không thể lập tức đi trước, đứng ở kia thiên thiên hạ phía trên. “

Hắn thanh âm thâm trầm, vững vàng trung lộ ra hắn thẳng tới trời cao chí chí, kia phân cao ngạo ngạo tính tựa cùng thân đều tới, dung nhập cốt tủy hồn phách.

Diệp kỳ ngẩng đầu, nhìn hắn ánh mắt chứa đầy từ ái cùng tôn kính, vui mừng.

Cung Cẩn Mặc thâm thúy ánh mắt hơi ảm, nhìn về phía phương đông,” lúc trước ta nhân này phân tâm tính, áp chế trong lòng tư tình nhi nữ, từ bỏ cùng nàng bên nhau bình đạm độ nhật niệm tưởng, lựa chọn trở lại đại biển mây này rộng lớn mạnh mẽ quyền lợi nơi. Hiện giờ, lại nhân này phân tâm tính, ta lại lần nữa lựa chọn rời đi nàng nơi địa vực. “

Diệp kỳ nói:” Thiếu gia đã đem toàn bộ đại biển mây an bài cho nàng. “

Cung Cẩn Mặc lắc đầu,” người không cần an ủi, ta vẫn chưa ở tự trách. “

Ở trong mắt hắn, tình yêu vốn là không có ai đúng ai sai, ai lại thua thiệt ai, nếu không yêu tự nhiên vô tình, nếu ái đối này hảo cũng nhân bản tâm mong muốn. Có tình nếu ngộ vô tình, ai có thể nói ai sai rồi? Trách hắn người vô tình, coi chính mình tình ý vì không có gì? Hay là nên tự trách mình tình sai người khác, tâm không khỏi mình?

”Ta chỉ là suy nghĩ, nàng ở Tư Lăng Cô Hồng bên người thực hảo.
“Cung Cẩn Mặc bằng phẳng nói:” Ta tâm tính cấp không được nàng an ổn, đặt ở tối cao trước sau là kia phân dã tính chí khí, Tư Lăng Cô Hồng lại có thể. “

Diệp kỳ nói:” Chính là, thiếu gia vẫn là không bỏ xuống được nàng. “

Cung Cẩm Mặc không có ngôn ngữ.

Không sai, hẳn vẫn là không bỏ xuống được.

Hắn tâm hải đã sớm bị thiên hạ kinh luân, lãng vãng tráng chí cơ hồ lấp đầy, cố tình chỗ sâu nhất một mảnh tiểu đất trống đã sớm bị nàng trát hạ căn, không thể quên được, rút không xong, tự nhiên không bỏ xuống được.

Diệp kỳ trong lòng than nhẹ một tiếng, chung nói:” Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân phận cũng không đơn giản, đi vào tiên nguyên là chuyện sớm hay muộn. “

Cung Cẩm Mặc sòng mắt nhảy dựng,

.....

Không có lập tức ra tiếng, giây lát sau mới nỉ non một tiếng:” Như thế sao. “

Diệp kỳ ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hắn khước miệng gọi lên một mặt nhợt nhạt độ cung, cũng không rõ ràng, lại là cười không thể nghi ngờ.

Này Đường Niệm Niệm lưu tại thiếu gia trong lòng, rốt cuộc là phúc hay họa, thật sự khó liệu.

Diệp kỳ triệu ra phi hành pháp bảo, nói:” Thiếu gia, cần phải đi. “

Cung Cẩm Mặc gật đầu, nhảy lên trong đó.

Trước khi đi, hắn ánh mắt nhìn phương đông liếc mắt một cái.

Tư Lăng Cô Hồng, ta đã đi trước một bước, cũng đừng làm cho ta chờ lâu lắm.

Cùng thể hệ bên trong, duy độc Tư Lăng Cô Hồng mới là hấn chân chính nhận định đối thủ, bất luận Đường Niệm Niệm một chuyện, hấn tài hoa tu vi, đều là hấn gặp qua nhất cực giả.

Lúc này, đúng là chín đầu sơn tám đại quan thành bị bắt lấy sau hai cái tháng sau.

Hai tháng thời gian, ở Thù Lam, Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích dẫn dắt chinh hợp hạ, hiện giờ chín đầu sơn tám quan thành thực mau liền khôi phục như lúc ban đầu, đem những cái đó tàn lưu binh lính cộng lại một phen, cùng sở hữu trăm vạn hơn người. Chiến thiên kích đưa bọn họ an bài phân bố ở tám đại quan thành, sau đó ở trong thành dán ra bố cáo, đúng là giảm thuế ba năm, mời chào binh lính nhân tài tin tức.

Này bố cáo vừa ra, tám đại quan bên trong thành bá tánh đều nhân kia giảm thuế ba năm tin tức mà niềm vui, chỉ là đối với mời chào binh sĩ nhân tài tin tức tắc rất là lãnh đạm, chẳng sợ kia cấp ra điều kiện thật sự không tồi.

Tại đây hai tháng, thiên địa huyền tam chiến quân đều ở chín đầu trên núi làm quân huấn, càng vì quan trọng còn lại là thuần phục hung thú làm kỳ thú.

Điểm này đối với chiến tộc nhân tới nói cũng không khó, nguyên lai bọn họ vẫn luôn ở Mộc Sâm quốc nội sinh hoạt, đối rừng rậm hung thú đặc biệt quen thuộc, cơ hồ mỗi người đều có chính mình kỳ thú, ở cùng hung thú hợp lực đối chiến kỹ xảo thượng cũng đặc biệt xuất sắc, duy nhất khó còn lại là chín đầu sơn hung hiểm. Thiên chiến quân ở chín đầu sơn bên trong, mà chiến quân ở trung đoạn, huyền chiến quân thì tại bên ngoài, đây cũng là bọn họ chiến tộc từ nhỏ tu luyện chiến quyết thượng sách, thân thể có thể so binh khí, sau lại tu luyện chiến quyết hạ sách có được chiến khí, hơn nữa từ nhỏ liền sinh hoạt ở núi rừng trong vòng mới nhưng như thế. Nếu là mặt khác binh mã, chỉ sợ thượng này chín đầu sơn, liền đều không phải là quân huấn, mà là đi tìm cái chết.

Ngày mới vừa thăng lên trống rỗng, sơn sử quan nội nghênh đón mấy người.

Một thân áo giáp Triệu Thiết, một bộ bích sắc váy dài Mộc Linh Nhi, sinh đến không có sai biệt Diệp thị tử muội. Bốn người vừa tiến vào sơn sử quan thành, liền hướng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đám người hiện tại cư trú núi sông quan mà đi.

Lúc này Đường Niệm Niệm đang đứng ở một chỗ trên đất trống, ở nàng đối diện đứng đúng là Tư Lăng Cô Hồng. Ngoan bảo ngồi ở cách đó không xa, bên cạnh đặt một cái bàn gỗ, bàn gỗ thượng bày mấy tiểu đĩa điểm tâm, một đôi con người gắt gao nhìn hai người, tay nhỏ cầm điểm tâm ăn.

Ở bên kia đứng Thù Lam cùng Chiến Thương Tiễn.

Này sẽ, Đường Niệm Niệm phiến tay vài đạo pháp quyết đánh ra, đạo đạo thuật pháp đánh hướng đối diện Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh lắc nhẹ trốn tránh, cũng không có di động quá dưới chân vị trí, mau đến cơ hồ làm người cảm thấy hấn kỳ thật cũng không có động.

”Thúc. “Đường Niệm Niệm trong miệng thấp niệm, một đạo bích sắc chữ triện ở đầu ngón tay chợt lóe mà không.

Tư Lăng Cô Hồng thân thể chung quanh một đạo ánh lục năng lượng xiềng xích đem hấn quán quanh, hấn nhìn Đường Niệm Niệm con người ba quang hơi dạng, ở Đường Niệm Niệm phiến tay một đạo mà liên bạch hỏa phóng tới thời điểm, trên người hấn ánh lục xiềng xích tắc tắc đứt đoạn, thân ảnh nhoáng lên tới rồi Đường Niệm Niệm phía sau, kia chính gốc liên bạch hỏa cũng theo hấn thân ảnh không thấy rơi trên mặt đất, nháy mắt mặt đất một mảnh cháy đen.

Đường Niệm Niệm dưới chân một chút, người tới phía trước ba trượng ở ngoài, phía sau lại dâng lên mà liên bạch hỏa. Ở nàng trong tay lại đánh ra pháp quyết, một đạo ánh huỳnh quang mới vừa

hiện lên, một con trắng nõn như ngọc bàn tay đã chế trụ tay nàng, trên eo cũng bị một cánh tay vòng lấy, nàng cả người đã bị ôm vào một cái ngực trong vòng.

”Cô Hồng. “Tư Lăng Cô Hồng ngựa đầu, nhìn đến quả nhiên là Tư Lăng Cô Hồng dung nhan.

Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ.

Đường Niệm Niệm con người nháy mắt, đáy mắt bích ba hiện lên, một cổ hung mãnh mà liên bạch hỏa ở hai người chung quanh dâng lên, đem hai người thân ảnh hoàn toàn bao vây ở bên trong.

”A ——! “

Triệu Thiết, Mộc Linh Nhi, Diệp thị tỷ muội vừa đến thời điểm nhìn đến đúng là Tư Lăng Cô Hồng bị oánh lục xiềng xích trời buộc, sau đó thân ảnh đột nhiên không thấy, mà liên bạch hỏa tạc trên mặt đất hình ảnh, bốn người cũng chính là sửng sốt. Chờ bốn người hoàn hồn khi liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đã ôm lấy Đường Niệm Niệm, Diệp thị tỷ muội mới vừa cười há mồm muốn gọi, tùy theo đã bị này lửa đốt hai người hình ảnh cấp sợ tới mức không nhẹ, đến khẩu kêu gọi cũng biến thành kêu sợ hãi.

Hai người tiếng kêu có chút bén nhọn, đem Thù Lam, Chiến Thương Tiễn còn có ngoan bảo ánh mắt hấp dẫn mà đến.

Lúc này, kia thật lớn mãnh liệt mà liên bạch hỏa tiêu tán, lộ ra bên trong Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh tới, hai người thân ảnh không thấy nửa điểm biến hóa, lông tóc không tổn hao gì.

Liên Kiều cùng mộc hương cũng vào lúc này cho nhau giúp đỡ phương võ ngực an ủi, hai người cơ hồ trăm miệng một lời nói:” Hoàng Thượng cùng hoàng hậu là cãi nhau sao? Như thế nào đánh nhau rồi!? “

<

.....

br> Đường Niệm Niệm nhìn hai người còn không có khôi phục tái nhợt sắc mặt, ngón tay bắn ra, lưỡng đạo dực lực liền dừng ở hai người trên người. Đến nỗi hai người vấn đề, nàng nhìn nhìn Tư Lăng Cô Hồng.

Ngô.

Cãi nhau?

Nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng tựa hồ chưa từng có quá.

Đường Niệm Niệm nghĩ ở thư thượng xem qua phu thê cãi nhau các loại nguyên nhân, cùng cha mẹ quan hệ không hòa thuận? Tư Lăng Cô Hồng không có cha mẹ, nàng cũng có thể xem như đã không có. Trong nhà việc vặt? Đây đó Thủ Lam bọn họ sẽ xử lý. Cơ thiếp tranh sủng? Cô Hồng là nàng người đầu tiên. Hồng hạnh xuất tòng? Chính mình chỉ thích Cô Hồng.

Đến nỗi mặt khác vấn đề, Đường Niệm Niệm tưởng, vô luận nàng muốn làm cái gì sự tình Tư Lăng Cô Hồng đều sẽ dựa vào nàng, căn bản sẽ không cùng nàng tranh luận, chỉ cần là Tư Lăng Cô Hồng muốn muốn làm, nàng cũng sẽ dựa vào.

”Niệm Niệm suy nghĩ cái gì? “Tư Lăng Cô Hồng hỏi.

”Nghĩ cùng Cô Hồng cãi nhau. “Đường Niệm Niệm nói thẳng nói ra chính mình vừa mới suy nghĩ.

Bên cạnh mấy người nghe xong nàng lời nói, trên mặt biểu tình đều có chút quái dị. Đừng nói này hai người sẽ không cãi nhau, nếu này hai người thật sự cãi nhau? Kia rốt cuộc sẽ là cái dạng gì quang cảnh?

Tư Lăng Cô Hồng ngăn ra một chút, một hồi lâu, nói:” Sẽ không. “

Hắn sẽ không cùng Đường Niệm Niệm cãi nhau, cũng là chưa bao giờ cãi nhau qua, thật sự ‘ sẽ không ’ cãi nhau

Đường Niệm Niệm gật đầu, đạm nói:” Ta suy nghĩ một lần, không có cùng Cô Hồng cãi nhau lý do. “

Tư Lãng Cô Hồng khóe môi nhẹ dương, từ túi Càn Khôn thả ra ghế dựa, ôm nàng ngồi ở mặt trên, nhìn về phía Liên Kiều bốn người liếc mắt một cái.

Liên Kiều, mộc hương, Triệu Thiết, Mộc Linh Nhi bốn người đi đến hai người trước mặt hành lễ, Mộc Linh Nhi liền lấy ra tình báo giao cho hai người trước mặt, nói:” Thiết ượng 35 vạn binh mã đã tới gần tới rồi Cầm Quốc biên cảnh vân đào quan, Gia Cát thanh 50 vạn binh mã ở phương nam sông dài cốc tĩnh chờ, thạch điện cận 80 vạn binh mã đã đến máng xối quan, kha cầm sắt phóng tới tin tức, hết thủy đều đã chuẩn bị tốt. “

Tư Lãng Cô Hồng gật đầu.

Liên Kiều cùng mộc hương nắm tay, Liên Kiều trước hết vui tươi hơn hờ nói:” Chúng ta vốn là ngựa sử, vốn dĩ nên đi theo bên người Hoàng Thượng sao. Niệm Quốc bên kia có Thư Tu Trúc cùng Tống Quân Khanh, Lý Cảnh bọn họ là đủ rồi, nhiều chúng ta không nhiều lắm, thiếu chúng ta không ít a! “

Mộc hương cũng liên tục nói:” Đúng vậy! Huống chi chúng ta đã tìm được một cái không tồi người ngồi trên chúng ta vị trí, Thư Tu Trúc bọn họ cũng đều thừa nhận, còn nói hẳn làm được so với chúng ta còn hảo đâu. “

Hai người nói được vui sướng thành khẩn, bộ dáng lấy lòng kiều tiếu, hơn nữa đều biết được hai người bọn nàng chân chính tâm tư, tức khắc rước lấy mấy người tiếng cười.

Đường Niệm Niệm nhìn hai người liếc mắt một cái, đối Tư Lãng Cô Hồng nói:” Vừa mới luận bàn, thế nào? “

Nàng này vừa hỏi lời nói, Tư Lãng Cô Hồng tâm tư đều dừng ở nàng trên người, đối Diệp thị tỷ muội hai người bỏ rơi nhiệm vụ tự nhiên đã không có để ý.

Diệp thị tỷ muội hai người lập tức hướng Đường Niệm Niệm đầu đi cảm kích ánh mắt, trong lòng cũng một chút minh bạch. Vừa mới hai người nơi nào là cãi nhau, rõ ràng chính là ở luận bàn, cũng là các nàng một chút bị dọa choáng váng, cư nhiên sẽ nghĩ đến kia không có khả năng sự tình.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói:” Pháp quyết tốc độ chậm. “

Đường Niệm Niệm nghiêm túc gật đầu.

”Ứng biến, trạm vị, dùng pháp thuật đều sai rồi. “

Đường Niệm Niệm hơi hơi nhấp môi, vẫn là nhẹ nhàng gật đầu.

Tư Lăng Cô Hồng nói:” Niệm Niệm ngộ tính thực hảo, chỉ là thực chiến thiếu. “

Đường Niệm Niệm nhìn hấn, nói:” Cô Hồng lần sau dùng sức đánh, xuất huyết không quan hệ, ta thực mau là có thể hảo. “

Nàng là dược tu, vẫn luôn là dùng dược tới đối địch, ở phạm thế cũng căn bản không có vài người là nàng đối thủ, dùng pháp thuật đối chiến thật sự thiếu chi lại thiếu. Ở cùng Tư Lăng Cô Hồng luận bàn khi, hấn trước nay chỉ là né tránh, sẽ không thương nàng may mắn, nghĩ như vậy muốn tăng lên nàng pháp thuật đối tranh tài ứng biến năng lực, thật sự quá mức chậm.

Đối với nàng như vậy nghiêm túc ngôn luận, Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt chột lóe, nhất thời không nói gì.

Đường Niệm Niệm lại nói:” Ta cũng sẽ thật sự đánh Cô Hồng. “

Kỳ thật, nếu nói Tư Lăng Cô Hồng không có thương tổn cập nàng, nàng chính mình làm sao cũng không phải không có âm thầm đánh lén, mỗi lần đều là trực diện tới đánh.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng xem ra một đôi con ngươi, minh tôi sạch sẽ tràn ngập nghiêm túc kiên định.

”Hào. “

Chỉ cần là nàng kiên trì, hấn liền ứng.

Nàng không muốn làm chỉ bị che chở nữ tử, nàng muốn cùng hấn sống vai, như hấn muốn che chở nàng giống nhau, đồng dạng muốn có thể hộ hấn, không muốn trở thành kẻ yếu, trói buộc.

Nàng tưởng này đó, hấn đều cảm thụ được đến, cũng hiểu được. Chẳng sợ không muốn thương nàng, không muốn làm nàng chịu khổ, lại biết như vậy mới là nàng nhất tưởng

.....

Muốn.

Đường Niệm Niệm nghe được hấn ứng lời nói, nhìn hấn một đôi ngưng tụ ôn nhu con người, trên mặt tươi cười như hoa lộng lẫy, nói:” Cô Hồng, ta không sợ đau. “

”Ân. “

”Ta chỉ sợ thủ không được chính mình thích! “

”Ta biết. “Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng đáp.

Hấn biết, bởi vì hấn đồng dạng như thế. Hấn duy nhất sẽ cảm thấy sợ, chỉ có mất đi nàng.

Mọi người nhìn, nghe, từng người đều không tiếng động rời đi hai người nơi địa phương. Ngoan bảo nghiêng đầu nhìn hai người, hai người tay nhỏ chống tiểu cằm, chuyên tròn mắt. Cha cùng mẫu thân thật sự hảo hảo bộ dáng, bất quá mẫu thân vì cái gì muốn sợ thủ không được chính mình thích? Mẫu thân thủ không được cha sẽ giúp đỡ thủ, ngoan bảo cũng sẽ giúp đỡ thủ, chỉ cần là mẫu thân thích, ngoan bảo đều sẽ bảo vệ cho!

Hôm sau, chín đầu sơn tám đại quan thành Cửu Cung Bát Quái Trận đóng cửa.

Tư Lãng Cô Hồng một nhà ba người đồng loạt rời đi nơi này, đi theo rời đi còn có Thù Lam, Chiến Thương Tiên, Mộc Linh Nhi, Triệu Thiết, Liên Kiều, mộc hương, chiến thiên kích cùng chín vạn thiên địa huyền chiến tam quân, còn lại một vạn chiến quân ở tám kèn fagot bên trong thành, từ tám tiểu tướng quản lý bên trong thành hết thảy.

Hiện giờ này chín vạn thiên địa huyền chiến tam quân, mỗi người đô ký một đầu hung thú. Mười người dẫn đầu dẫn theo mệnh môn cuộn cuộn quân đội mới vừa vừa ra chín đầu sơn, trong đó Mộc Linh Nhi ánh mắt chợt lóe, không có lộ ra, sau khi mới truyền âm cấp mọi người:” Hoàng Thương, ta cảm giác được vài luồng ác ý, là đối thái tử điện hạ. “

Ngoan bảo ngồi ở biển đại xà quái trên đầu, trong lòng ngực ôm Lục Lục, mở to một đôi thuần tịnh con ngươi, nói:” Ta không có chọc bọn hắn, bọn họ vì cái gì đối ta có ác ý. Nói như vậy nói, bọn họ nhất định là người xấu. “

”Thư thượng nói, người xấu đều phải bị phạt. Ngô, nên phạt bọn họ cái gì hảo đâu? “Ngoan bảo tay nhỏ để ở cằm thượng, nghiêm túc nghĩ.

Mộc Linh Nhi đám người nhìn hắn, vừa nghe đến hắn lời này liền biết hắn ở đánh cái gì ý đồ xấu, cố tình kia tiểu bộ dáng thấy thế nào như thế nào một cái thiên chân vô tà, chỉ sợ nếu là mới gặp người của hắn đều sẽ không nghĩ đến, tại đây phó phần điều ngọc trác thiên chân bề ngoài sau lưng, kỳ thật sinh chính là một viên hắc tâm can.

Liên Kiều chỉ e thiên hạ không loạn xem nào nhiệt nói:” Thái tử điện hạ, kia còn phải xem kia đánh ý đồ xấu chính là nam nữ, nếu là nam, ngươi biết cái gì trừng phạt nặng nhất sao? Hắc hắc hắc! “

Mộc hương nhẹ trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái. Không có nhìn đến Hoàng Thương đều ở chỗ này sao? Hướng chi thái tử điện hạ bản thân chính là nam hảo sao? Liên tính muốn nói cũng không thể như vậy trắng trợn táo bạo nói ra, muốn truyền âm nhập mật a!

Nàng nghĩ, trên mặt biểu tình kỳ thật cùng Liên Kiều giống nhau tặc cười.

Ngoan bảo hỏi:” Nam nói, cái gì trừng phạt nặng nhất? “

Liên Kiều, mộc hương mặt đỏ hồng, nhưng là trên mặt tà ác càng sâu, sau đó cơ hồ là cùng nhau truyên âm nhập mật đem nói ra tới.

Ngoan bảo chớp chớp mắt, sau đó nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng hạ thân, lại nhìn xem Triệu Thiết cùng Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích hạ thân, sau đó bưng tỉnh đại ngộ,” nga..... “

Hắn này phiên biểu tình làm ra tới, ở đây vài vị nam tử nơi nào còn sẽ không biết Liên Kiều cùng mộc hương nói gì đó?

Lúc này, quái bạch non nớt sạch sẽ thanh âm đã ngẩng cao nói ra,” ân, liền trừng phạt bọn họ lạn (cấm! Thân hiểu). “

Lời vừa nói ra, ở đây trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, mấy người sắc mặt toàn bộ đổi đổi.

”A a a ——! “

Nơi xa, vài tiếng ngẩng cao thể lượng tiếng kêu truyên ra.

Triệu Thiết nháy mắt kẹp chặt hai chân, chọc đến hắn dưới thân kỳ thú kêu sợ hãi một tiếng, thiếu chút nữa chạy như điên đi ra ngoài. Hạnh đến Triệu Thiết kịp thời buông ra hai chân, giữ chặt dây cương trấn an, lúc này mới khôi phục nguyên trạng.

Chiến thiên kích cùng chiến thiên kích có vẻ nội liễm rất nhiều, tuy rằng thần sắc thượng nhìn không ra cái gì quá lớn biến hóa, nhưng là từ bọn họ đột nhiên nắm chặt dây cương động tác tới xem, kia tiếng kêu đối bọn họ cũng không phải không có ảnh hưởng.

Ngoan bảo nghi hoặc nhìn về phía Triệu Thiết, nói:” Thiết thúc, ta lại không có phạt ngươi, ngươi cũng đau? “

Mặc kệ hiện tại bộ dáng của hắn nhiều đáng yêu, ở Triệu Thiết trong mắt đều cùng tiểu ác ma không có khác biệt, hướng chi đừng tưởng rằng hắn nhìn không thấy hắn trong ánh mắt lóe sáng rọi.

Triệu Thiết đầy mặt hàm hậu cười,” a ha ha, thái tử điện hạ, mỗ đem mắc tiểu, mắc tiểu! “

Ngoan bảo khước miệng một câu, lại lần nữa bưng tỉnh đại ngộ,” nga..... “

Liên Kiều kêu lên:” Triệu đại ca, người cái này nóng nảy cũng đừng nói ra tới a! “

Mộc hương nói tiếp:” Triệu đại ca, Hoàng Thượng cùng hoàng hậu còn ở đâu! Chúng ta này đó nữ tử cũng ở đâu! “

Triệu Thiết vẫn là hàm hậu ngây ngô cười, kia thô cuồng mặt lại cũng đỏ nửa bên.

Nhất thời, liền nghe được Liên Kiều cùng mộc hương thanh thúy tiếng cười.

Đường Niệm Niệm về phía sau nhìn

.....

Xem, chỉ thấy hai người còn ở lối lạc Triệu Thiết, những người khác trên mặt tất đều cười vài phần ý cười.

Nàng lông mi nháy mắt, phẫn môi cũng nổi lên ý cười.

Tư Lăng Cô Hồng thấy nàng cười, tuấn dung thượng môi mỏng cũng tự nhiên thiên dương.

Một hồi hành quân, tràn đầy sung sướng.

.....

-----oOo-----

Chương 103: Tư Lăng Cô Hồng đáng sợ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chín đầu sơn tám đại quan thành lúc sau đó là Cẩm Quốc tử vận thành, lúc này tử vận thành đã sớm đề phòng nghiêm ngặt, từ ba tháng trước chín đầu sơn tám đại quan thành bị Niệm Quốc đoạt sau, tử vận thành liền phong bế cửa thành, chỉ cho ra không chuẩn tiến, sở hữu mạnh mẽ đi vào giả, giết chết bất luận tội. Mạ Mã bá 癸
Hiểu

Không chỉ như vậy, ba tháng tới tử vận thành ở trong thành ngoài thành bố trí hạ tầng tầng bầy rập cơ quan, nguyên lai tám đại quan thành thành chủ cũng để lại hai vị, dẫn theo chính mình binh lính ở chỗ này mai phục. Hai vị thành chủ thủ hạ binh mã có 120 vạn, hơn nữa tử vận thành vốn có 30 vạn binh mã, đã là 150 vạn đại quân.

Binh mã đông đảo làm tử vận thành càng thêm an tâm, lại cũng có rất nhiều chuyện phiền toái. Tỷ như dừng chân, tỷ như thức ăn. Suốt nhiều ra tới 120 vạn người muốn trụ muốn ăn, đối tử vận thành tới nói cũng không phải cái gì số lượng nhỏ. Nếu liền ăn trụ đều làm không xong, chỉ sợ này đó vốn là sĩ khí hạ xuống binh lính càng khó đánh giặc. Cho nên tử vận thành thành chủ cũng luân phiên thượng chiết, chờ lệnh triều đình gieo xuống quân lương tới.

Hai tháng trước, Cẩm Quốc liền mang binh hướng bên này vận lương, chỉ là nửa đường lại bị một đám người giang hồ mã làm rối, này đàn người giang hồ mã gần nhất đến liền đốt lửa đốt lương, có thể thấy được bọn họ cũng không phải vì cướp bóc, rõ ràng là có mục đích tính trở ngại Cẩm Quốc. Cẩm Quốc vận lương binh lính tại đây tràng đánh nhau suốt tiêu hao hai thành tài bảo vệ một nửa quân lương, mặt khác một nửa đều bị thiêu.

Chuyện này lại lần nữa đưa tới Cẩm Quốc rung chuyển, tử vận bên trong thành bá tánh cũng nhân tâm hoảng sợ, vô luận thế gian đã có đồn đãi Niệm Quốc là yêu ma tà quốc, tà không thể thắng chính, vẫn là tử vận thành chủ luân phiên trấn an, ngôn đường vận thành binh mã đông đảo, Niệm Quốc chẳng sợ tiến đến cũng chỉ có tử lộ một cái, tử vận thành tất nhiên tường an không có việc gì, này đó đều không thể tiêu trừ các bá tánh hoảng hốt, từng người đều tại đây ba tháng xử lý gia nghiệp, thu thập tiền tài hành trang trào ra ngoài thành dũng, hướng Cẩm Quốc hoàng thành phương hướng đi tới.

Ở bá tánh nhận tri, này hai nước giao chiến mặc kệ là thua vẫn là thắng, duy độc càng tới gần hoàng thành mới càng an toàn, cuối cùng đánh tới vĩnh viễn đều là hoàng thành, phòng vệ mạnh nhất cũng là hoàng thành.

Tử vận thành chủ nhìn đến như thế cũng là hữu tâm vô lực, này bá tánh đi rồi, phòng ở không, những cái đó nhiều ra tới binh mã nhưng thật ra có vào ở địa phương, chỉ là thiếu này đó bá tánh, binh lính sĩ khí lại là một thấp lại thấp, lương thực phương diện càng thêm hư không.

Tử vận thành Thành chủ phủ nội.

”Thành chủ, thám báo sớm có gửi thư, một tháng trước Tư Lăng Cô Hồng liền dẫn dắt ước mười vạn binh mã ra chín đầu sơn, suốt một tháng cũng đủ bọn họ đi vào tử vận thành, chính là cho tới bây giờ bọn họ đều không có hiện thân, hay là bọn họ căn bản là không có tính toán tới tấn công tử vận thành? “Một người mưu sĩ đối đang ngồi ở ghế uống trà tử vận thành chủ ngôn nói.

Tử vận thành chủ buông chén trà, sắc mặt kinh nghi bất định,” nếu là như vậy, tử vận thành này ba tháng tới bố trí chẳng phải là uổng phí, kia tiêu phí đi ra ngoài lương thực cũng ném đá trên sông? Hiện giờ bên trong thành bá tánh không đến tam thành, nếu không có triều đình tiếp viện, tử vận thành chính mình liền phải lộng suy sụp chính mình! “

”Không đúng! “Tử vận thành chủ đột nhiên vỗ đùi đứng lên, qua lại đống bước chân, cao giọng nói:” Hay là đây là Tư Lăng Cô Hồng kế sách? Hư thật không chừng, tựa công phi công, làm tử vận thành tự hành hủy diệt!? Ác độc, quá ác độc! Này, này nhưng như thế nào cho phải! “

Một bên mưu sĩ nghi hoặc nói;” thành chủ đây là? “

Tử vận thành chủ mắt lạnh trừng hẳn, cả giận nói:” Một người còn tự xưng mưu sĩ, tới rồi hiện giờ còn không rõ? Tư Lăng Cô Hồng một tháng không tiêu hao một binh một tốt bắt lấy chín đầu sơn tám quan, như vậy thần quỷ giống nhau chiến tích rước lấy thiên hạ vô số người khiếp sợ hãi, lúc này mới vừa mới vừa truyền ra hẳn lãnh binh ra chín đầu sơn tin tức, này liền đem bên trong thành gần như tám phần bá tánh sợ tới mức rời đi, này bên trong thành cũng chỉ dư lại quân tốt, nếu vẫn luôn như vậy bị động phòng thủ đi xuống, triều đình lại như thế nào sẽ vẫn luôn rút phóng lương thực xuống dưới? Vẫn luôn như vậy đi xuống hay là làm này đó quân tốt đi làm ruộng đào lương? Như thế chỉ sợ Niệm Quốc binh mã không công tới, này đàn Cẩm Quốc binh lính cũng đã tự hành rối loạn. “

Mưu sĩ kinh hãi, một hồi lâu mới nói:” Một khi đã như vậy, liền chủ động tấn công..... “

Tử vận thành chủ thiếu chút nữa không nhịn xuống một chương đối hẳn chụp được đi, tức giận ngật trời quát lớn đánh gãy hẳn nói,” chủ động tấn công? Từ lúc bắt đầu chúng ta lựa chọn phòng thủ khi liền mất đi tiên cơ, hướng chi chẳng sợ tấn công, chúng ta cũng cần được đến Hoàng Thượng thánh chỉ, cho dù là tình thế bắt buộc, chỉ có thể tự tiện làm chủ, chính là bằng vào hiện tại sĩ khí đi công? Chín đầu sơn lại là địa phương nào? Có bản lĩnh người đi dẫn như trên dạng hung thú triều tới a! “

Mưu sĩ bị hẳn đỉnh đến sắc mặt xanh trắng, thừa dạ không nói gì.

”Sai rồi, đều sai rồi! “Tử vận thành chủ lắc đầu, suy sụp ngồi trở lại ghế trên,” Tư Lăng Cô Hồng người này đem nhân tâm cùng thế cục

nắm giữ quá hảo, hết thầy đều ở hẩn tính kế trong vòng, đáng sợ, thật là đáng sợ! “

Mưu sĩ khuyên:” Nghe thám báo lời nói, Tư Lãng Cô Hồng chuyên này chỉ dẫn theo không đến mười vạn binh mã, những người này còn không đến hiện giờ từ vạn thành hai thành, chẳng sợ tấn công tới cũng không hề sợ, không bằng phái binh mã ở bốn phía điều tra, chỉ cần phát hiện bọn họ hành tung, liền không cần như thế bị động. “

Từ vạn thành chủ nhìn này mưu sĩ ánh mắt đã tràn đầy thất vọng, thật không biết nơi nơi như thế nào liền nhìn trúng người này, tiểu mưu tiểu tính nhưng thật ra không tồi, cố tình đối này đại cục thượng thật sự nghĩ đến quá mức đơn giản.

”Điều tra? Người cho rằng ta sẽ không biết này đó? Từ bọn họ ra chín đầu sơn ta liền vẫn luôn ở điều tra, chính là từ nửa tháng trước biến mất bọn họ hành tung, đến bây giờ ta còn là không chiếm được bọn họ bất luận cái gì tin tức. Đây

.....

Thuyết minh cái gì? “Từ vạn thành chủ đại chưởng hung hăng bắt lấy ghé dựa tay vịn, cắn răng nói:” Đây thuyết minh bọn họ phát hiện sở hữu điều tra thám báo, sau đó đem này đó thám báo đều giết, vì cái gì cố tình nửa tháng trước là có thể được đến bọn họ tin tức? Đây là bọn họ cố ý phóng thám báo trở về nói cho chúng ta nghe. “

”Không đến mười vạn binh mã, ta nhưng nghe nói bọn họ lúc trước tấn công chín đầu sơn thời điểm sở mang chính là trăm vạn binh mã, vì cái gì ra tới thời điểm chỉ có mười vạn? Lại vì cái gì cố ý phương thám báo đem tin tức truyền cho chúng ta? Bọn họ thật sự chỉ có mười vạn sao? Vẫn là trộm ở dự mưu cái gì? “Từ vạn thành chủ luân phiên hỏi ra một đống vấn đề, sau đó suy sụp thờ dài,” hư hư thật thật, thật thật hư hư, này đó chính là làm chúng ta đoán, đoán càng nhiều chúng ta liền càng loạn, càng loạn liền tự hủy càng nhanh. Cố tình biết rõ đây là bọn họ đào hố, chúng ta đều chỉ có thể nhảy xuống! “

”Nếu giảm bớt bên trong thành binh mã, bá tánh sẽ sợ, binh lính cũng sẽ sợ. Nếu không giảm, tử vận thành còn có thể như vậy tử thủ trong đó bao lâu? Tư Lăng Cô Hồng lại sao lại phóng nơi này không công? Hấn giống như là một đầu ần núp ở nơi tối tăm kẻ vô mồi, nhìn tử vận thành cái này con mồi chính mình kinh hoàng thất lực, sau đó ở mất đi lớn nhất cảnh giác thời điểm, nhất cử cần con mồi trí mạng chỗ, làm tử vận thành lại vô sức phản kháng! “

Một bên mưu sĩ nghe hấn âm trầm lời nói, cái trán đã là mồ hôi liên tục.

Tử vận thành chủ đại chưởng ở trên tay vịn qua lại cọ xát, sắc mặt âm trầm đông cứng. Đây là một hồi tâm kế tử cục, chỉ là tử cục tất có một đường sinh cơ, này sinh cơ chính là tìm được bọn họ hành tung, không thể như thế bị động đi xuống. Nếu tìm không thấy, liền phải nghĩ cách làm cho bọn họ chính mình hiện thân.

Tử vận ngoài thành mấy ngàn mét vô danh trên núi.

Chín vạn thiên địa huyền chiến tam quân liền ần nấp ở chỗ này, từ bọn họ đi vào nơi này đã có mấy ngày lâu.

Chiến thiên kích mới từ đỉnh núi quan vọng tử vận bên trong thành tình huống sau xuống dưới, liếc mắt một cái nhìn đến đang ngồi ở dưới bóng cây ngồi đối diện chơi cờ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng. Hấn chậm rãi đi tới, chờ hai người hạ xong rồi một bàn cờ, ra tiếng nói:” Hoàng Thượng, tay trống nhóm đều đã an bài hảo. “

Tư Lăng Cô Hồng đạm nói:” Tối nay ngâm cổ. “

”Là. “Chiến thiên kích đá mắt lóng lánh, tiếng cười đáp.

Ban đêm giây lát liền đến, nguyệt thượng bầu trời đêm, có chút hơi mỏng tro đen sắc mây mù phiêu phù ở chung quanh, thỉnh thoảng liền đem nửa thiếu minh nguyệt che lấp, làm thiên địa một mảnh hắc ám, chỉ có nơi xa tử vận thành thượng hoả đem sáng quắc, nhảy đàng ngọn lửa.

”Đông ——! “

Một tiếng ngâm cổ đột nhiên dựng lên, còn không lớn.

Thịch thịch thịch thịch ——

Thịch thịch thịch thịch thịch thịch thịch thịch ——

Trống trận có đặc thù quy luật, chỉnh tề vang dội, truyền khắp vạn mét, chấn đến cơ hồ thiên địa tẩn động, không trung mây mù đều nát.

Tử vận bên trong thành vô luận là tuần tra binh lính, vẫn là đang ở ngũ yên bá tánh đều một chút bưng tỉnh. Một đám hoảng loạn mặc quần áo đứng dậy, trào ra ngoài cửa. Tử vận thành chủ khoác một kiện trường bào kịp thời đuổi tới, kêu lớn:” Không cần kinh hoảng, tử vận thành binh mã trăm vạn, Niệm Quốc sở tới bất quá mười vạn mà thôi, căn bản không đủ sợ hãi, lần này tới bất quá là chịu chết thôi! “

Hắn lời nói vẫn là có chút hiệu quả, vốn là kinh hoảng thất thố bá tánh đều chậm rãi bình tĩnh không ít. Tử vận thành chủ cũng vào lúc này thượng trên tường thành, lúc này này trên tường thành nguyên lai chín đầu sơn núi sông quan thành chủ cùng sơn nón quan thành chủ đều ở. Ba người cho nhau liếc nhau, tử vận thành chủ liền tới đến hai người bên người, ánh mắt ở trong đêm đen nhìn chung quanh bốn phía, hỏi:” Như thế nào? “

Núi sông quan thành chủ ngưng thanh nói:” Chỉ nghe được trống trận thanh, không thấy binh mã, chỉ sợ là hư chiêu! “

”Đáng chết, liền một hồi an ổn giác đều không cho chúng ta. “Sơn nón quan thành chủ bực bội thấp mắng.

Tử vận thành chủ sắc mặt đồng dạng biến thành màu đen, nhắm mắt lại chuyên tâm nghe trong không khí truyền đến tiếng trống, một hồi mở to mắt nói:” Ở phía nam trên núi! “

”Xuất binh bao vây tiểu trừ! “Núi sông quan thành chủ tức khắc ra tiếng nói.

Sơn nón quan thành chủ lạnh lùng nói:” Người chẳng lẽ quên mất người nọ thủ đoạn, nói không chừng hấn này ngâm cổ không ra binh, chính là vì dụ dỗ ta chờ đi trước đỉnh núi, nơi đó chỉ sợ có cái gì mai phục! “

Núi sông quan thành chủ nói:” Chẳng sợ mai phục lại có gì sợ, chúng ta chừng trăm vạn binh mã, hấn phương bất quá mười vạn mà thôi, chẳng sợ khả năng có ẩn nấp binh mã, nhiều nhất cũng sẽ không vượt qua trăm vạn, đến lúc đó đưa bọn họ bao vây tiểu trừ lên, lấy nhiều áp thiếu, đả thương địch thủ một ngàn tự tổn hại 800 cũng so ngày nay bị Tư Lăng Cô Hồng hoàn toàn đùa bỡn vỗ tay chi gian hảo, người nhìn xem hiện tại tử vận bên trong thành binh mã, mỗi người sĩ khí hạ xuống, hiện giờ trống trận thanh khởi còn không ra binh, còn như vậy nhiều mấy ngày chỉ sợ này trăm vạn nhiều binh lính liền bình thường bá tánh đều không bằng! “

Lời hấn nói đưa tới hai người trầm mặt. Điểm này bọn họ đều nghe ra, chỉ là.....

Sơn nón quan thành chủ trầm giọng nói:” Nếu là có thể nhất cử bao vây tiểu trừ là tốt nhất, nếu trúng mai phục, binh lính sĩ khí chỉ sợ càng thêm suy sút, lại vô sức phản kháng. “

Núi sông quan thành chủ đầy mặt lãnh tuyết, hấn nhìn về phía tử vận thành chủ, nói:” Người như thế nào xem, là nhất cử định thắng thua, vẫn là tử thủ trong thành, chậm rãi chờ đợi tra tấn, thẳng đến thắng suất càng thấp, đánh cuộc hay không liền xem người. “

.....

>

Tử vận thành chủ mắt lạnh nhìn phía nam phương xa, nhất thời cũng không có nói lời nói.

Sau khi, hấn đột nhiên xoay người, đối bên người tướng lãnh nói:” Tập hợp binh mã! “

”Là! “Tướng lãnh lĩnh mệnh đi.

Núi sông quan thành chủ cùng sơn nón quan thành chủ liếc nhau, trong mắt đều có thể thấy được ngoan tuyệt chí ý.

Tháp tháp tháp tháp ——

Suốt trăm vạn binh mã tập hợp ở tử vận ngoài thành trên đất trống, rậm rạp liếc mắt một cái cơ hồ nhìn không thấy đầu. Tử vận thành chủ đứng ở cao ngất tường thành phía trên, nguyên lực gắn kết, thanh truyền cây số,” các huynh đệ, ta biết các ngươi trong lòng bất an cùng không cam lòng! Hiện tại Niệm Quốc binh mã chỉ ngâm trống trận lại không thấy binh mã tiến đến, đây là bọn họ muốn dùng để hư chiêu tiêu hao chúng ta tinh lực sách lược! Chúng ta ở trong thành đã tử thủ lâu như vậy, chúng ta đang chờ Niệm Quốc binh mã đã đến, sau đó cùng bọn họ một trận tử chiến, đưa bọn họ chém giết dưới chân, làm cho bọn họ nợ máu trả bằng máu, chúng ta là Cẩm Quốc nhi lang, vì bảo vệ Cẩm Quốc, không sợ sinh tử! “

”Không sợ sinh tử! Không sợ sinh tử! “Liên tục quanh quần mấy tiếng, tường thành hạ trăm vạn binh mã cũng chậm rãi tháp kêu lên, lại đến ngẩng cao tê kêu cơ hồ tận trời.

Tử vận thành chủ xua tay, làm cho bọn họ gào rống dừng lại, sau đó cao giọng nói;” hiện giờ, chúng ta địch nhân liền ở không xa, chúng ta chẳng lẽ còn là yếu đuối canh giữ ở bên trong thành, không dám trực diện xuất kích sao?! “

Phía dưới binh lính sắc mặt xúc động phần nộ.

Tử vận thành chủ cao rống:” Các huynh đệ, lấy ra các ngươi tâm huyết tới! Làm cho bọn họ biết chúng ta Cẩm Quốc nhi lang lợi hại! Cẩm Quốc chi uy không dung xâm phạm, phạm Cẩm Quốc giả, giết chết vô luận! “

”Giết chết bất luận tội! Giết chết bất luận tội ——! “

Núi sông quan thành chủ cùng sơn nón quan thành chủ hai người lại lần nữa cho nhau nhìn thoáng qua, bọn họ biết được lần này kích động lên sĩ khí, liền giống như đem trước mắt này đàn binh mã trong lòng oán khí hoàn toàn kích phát lên. Lần này bao vây tiểu trừ chỉ xem một lần thành bại, thắng vạn sự toàn, bại nói, sĩ khí liền lại khó ngưng tụ, này tử vận thành liền thật sự lại vô sức mạnh lớn lao. Đến lúc đó, Tư Lăng Cô Hồng này chi binh mã, liền phải thật sự vào Cẩm Quốc trung đoạn, Cẩm Quốc muốn nguy.

Tử vận thành chủ lúc này nghiêng đầu nhìn về phía hai người, nói:” Chúng ta binh phân ba đường, gắng đạt tới đưa bọn họ một lưới bắt hết. Chẳng sợ chưa đánh tẫn, cũng muốn đưa bọn họ bức cho rút lui! “

Hai người gật đầu.

Nhất thời, tử vận bên trong thành bị lưu lại hai mươi vạn binh mã tiếp tục thủ thành, những người khác tắc bị ba vị thành chủ phân tán, hướng phía nam trên núi mà đến.

Phương nam trên núi.

Chiến thiên kích nhìn trong bóng đêm cấp tốc vọt tới binh mã, quay đầu đối hướng Tư Lăng Cô Hồng nói:” Hoàng Thượng tính toán không bỏ sót, này đàn tử vận thành binh mã, quả nhiên ra tới. “

Ngay từ đầu hẳn liền từ Tư Lăng Cô Hồng nơi đó được đến tử vận thành hai điều lựa chọn, một cái lưu tại bên trong thành, một cái buông tay một bác.

Nếu là phía trước một cái, bọn họ chỉ cần cùng bọn họ tiêu hao thời gian có thể, chờ đến thời cơ vừa đến, chỉ cần hơi thêm tính kế, tử vận thành tự sụp đổ. Nếu là mặt sau một cái nói, tuy là phiền toái một ít, bọn họ đã có đối sách.

Đường Niệm Niệm nhìn phương xa rậm rạp cây đuốc, lại ngẩng đầu nhìn ở đêm tối dưới ánh trăng Tư Lăng Cô Hồng đậm tĩnh thần dung. Hấn một đôi con người yên tĩnh không gợn sóng nhìn dưới chân núi tiệm gần trăm vạn binh mã, một thân bình tĩnh, làm người cảm thấy hết thảy đều ở hấn trong lòng bàn tay, cao thâm khó đoán thần bí, giống như không đáy vực sâu tuyệt hải.

Tư Lăng Cô Hồng lúc này rũ mắt, cùng nàng đối diện ở bên nhau, đáy mắt không gợn sóng hóa thành nhu tình gợn sóng.

Đường Niệm Niệm đôi mắt chớp động ý cười, hỏi:” Muốn bắt đầu chơi chơi trốn tìm? “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng cười ứng.

Một bên ngoan bảo tiếp theo ồn ào,” ngoan bảo cũng muốn chơi! “

Trăm vạn binh mã tại đây một nhà ba người trong mắt, tựa hồ căn bản không đáng giá nhắc tới, đối mặt kia rậm rạp tiếp cận cây đuốc, lúc này lại ở chỗ này chuyện trò vui vẻ.

Chiến thiên kích đám người nhìn nhau bất đắc dĩ cười, này một nhà ba người yêu nghiệt bọn họ sớm có kiến thức, trăm vạn binh mã lại như thế nào, nếu bọn họ thật sự ra tay, căn bản không cần như thế phiền toái, đủ để uy hiếp thiên hạ.

Chiến thiên kích lại xem kia đã bắt đầu lên núi binh mã, đối một bên Mộc Linh Nhi kêu:” Linh nhi. “

”Ta biết. “Mộc Linh Nhi dương khóe môi đáp lời.

Triệu Thiết cùng Diệp thị tỷ muội sớm nửa tháng trước liền khắp nơi nửa đường đi hướng vân đào quan, duy độc nàng lưu tại nơi này. Chỉ vì lần này tử vận thành một trận chiến, chính yêu cầu nàng năng lực.

Thịch thịch thịch thịch thịch thịch đông ——

Kịch liệt trống trận tiếng động còn ở huyền chiến quân sĩ binh thủ hạ đánh dựng lên, quy luật bất biến, càng ngày càng dồn dập, giống như là lúc này lên núi tử vận thành binh mã tâm tình, kịch liệt khẩn trương, dồn dập xúc động phần nộ.

130 vạn binh mã ở ba vị thành chủ dẫn dắt hạ, cơ hồ đem toàn bộ đỉnh núi vây quanh, tử vận thành chủ nghe bởi vì tới gần này phiến núi rừng mà càng thêm đình tai nhức óc trống trận thanh, trong lòng không khỏi nghi hoặc khẩn trương. Một trăm tam

.....

Mười vạn binh mã, cây đuốc chiếu sáng lên đại địa, ở trên núi người sẽ không nhìn không thấy, như vậy rõ ràng thấy bọn họ còn ở đánh ngâm trống trận, như vậy bình tĩnh thông dong cách làm, rốt cuộc là không có sợ hãi, vẫn là hư trương thanh thế?

”Phi thú binh, lên không! “

Như vậy kịch liệt tiếng trống hạ, quá dễ dàng kích khởi phi thú hung tính. Đây có tốt có xấu, hết thấy đều ở kỵ binh khổng chế.

”Bộ binh, lên núi! “

Vài tiếng ra lệnh, tử vận thành chủ giờ kiểm xung phong.

Đang lúc này mênh mông cuộn cuộn binh mã vừa lên núi tới thời điểm, dồn dập trống trận thanh đột nhiên mà ngừng, trong nháy mắt thiên địa yên tĩnh đáng sợ, loại này quá mức tiên minh đối lập, làm nhân tâm thần cơ hồ ở kia một cái chớp mắt mất mát đi nhảy lên.

Tử vận thành chủ cái trán chảy xuống một giọt mồ hôi, lướt qua mọc đầy thô râu đen cằm, một đôi mắt ở trong đêm đen nhìn rậm rạp núi rừng, đầu óc rối rắm đến đau đớn.

Không có thanh âm, một chút thanh âm đều không có, vừa mới trống trận thanh liền giống như núi rừng quỷ quái việc làm, này Niệm Quốc binh mã rốt cuộc giấu ở này phiến núi rừng nội nơi nào? Cho

dù là mười vạn binh mã cũng không có khả năng một chút thanh âm cũng không có.

Tử vận thành chủ phát tay, hướng trên núi mà đi.

Xoát xoát ——

Xoát xoát xoát xoát xoát xoát ——

”Cái gì thanh âm? “

”Là cái gì? Thứ gì? “

”Nơi đó, nơi đó có người! “

Mây đen đem minh nguyệt che đậy, thiên địa hắc ám một mảnh, duy độc chỉ có bọn họ này đàn binh lính cầm trong tay hỏa đem núi rừng chiếu sáng lên một mảnh phạm vi. Quỷ dị tiếng vang rước lấy mọi người trong lòng khẩn trương, nghị luận thanh thốt khởi, đương có người nhìn đến mấy đạo bóng dáng ở núi rừng nội đi qua thời điểm, một tiếng kêu lên.

Tử vận thành chủ lập tức giơ lên cao trường kiếm, sai người bắt đầu vây quanh núi rừng.

Này núi rừng nói lớn không lớn, nhưng nói tiểu tuyệt đối không nhỏ. Đơn giản là này núi rừng nếu chỉ luận một tòa, tự nhiên không lớn, chính là nó liên miên mặt khác núi rừng, một mảnh cao thấp phập phồng chúng sơn hợp nhau tới, liền không phải giống nhau lớn.

Tử vận thành chủ dẫn dắt binh mã một khi xông lên đan xen phức tạp núi rừng nội, kia ần ần bóng người lại không thấy.

”Thành chủ, này……. “Bên người một người tiểu tướng thấp giọng dò hỏi.

Tử vận thành chủ mơ hồ cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng lần này tính toán, chỉ là mũi tên đã thượng cung, không thể không phát. Nếu lúc này bắt lực trở về, như vậy thật sự là chính mình hung hăng trừu

chính mình một cái cái tát, này vừa mới kích động lên sĩ khí nháy mắt liền phải ngã xuống chân chính đậy cốc.

”Lục soát! Một cái núi rừng mà thôi, ở trăm vạn binh mã bao vây tiểu trừ tìm tòi, không tin thảo không được bọn họ. “Tử vận thành chủ lạnh giọng nói.

”Là. “

Ở mệnh mông cuộn cuộn Cẩm Quốc binh mã tìm tòi hạ, lúc này chiến thiên kích đám người đích xác đang ở núi rừng nội du tẩu.

Thiên địa huyền chiến tam quân trung, Mộc Linh Nhi năng lực chính là một cái có lợi nhất trinh sát khí, Cẩm Quốc binh mã vừa mới tới gần một chút, nàng liền sở hữu cảm giác, sau đó tìm được có lợi nhất đoạn đường trốn tránh. Chiến tộc nhân mã ở núi rừng hành tẩu đặc biệt thuần thục, chỉ cần có tâm, thậm chí có thể làm được không phát ra bất luận cái gì khả nghi thanh âm, một ít hung thú tiếng kêu bọn họ đều có thể chính mình bắt chước ra tới.

Một canh giờ sau, Cẩm Quốc binh mã ở chiến thiên kích đám người cố ý dẫn đường hạ, càng ngày càng thâm nhập núi rừng, rời xa tử vận thành.

”Thành chủ, như thế điều tra đi xuống không phải biện pháp, bọn lính tâm thần đã bắt đầu có chút rối loạn, hướng chi lại truy đi xuống, ly tử vận thành cũng càng ngày càng xa. “Tiểu tướng đối tử vận thành chủ có vẻ khó xử.

Không ngừng là bọn họ bên này, núi sông quan thành chủ cùng sơn nón quan thành chủ hai người dẫn dắt binh mã cũng tại đây tràng tìm tòi không hề tiến triển, hiện tại tam phương nhân mã duy nhất có thể làm chính là tiếp tục thu nhỏ lại bao vây tiểu trừ phạm vi, làm Niệm Quốc binh mã không chỗ nhưng trốn.

Tử vận thành chủ cắn răng nói:” Phân tán lục soát, một khi phát hiện Niệm Quốc binh mã hành tung, lập tức ra tiếng thông truyền. “

”Mỗ tướng lãnh mệnh. “Tiểu tướng tuân lệnh, này liền bắt đầu phân bố binh mã, bắt đầu tứ tán điều tra.

Này một phân tán đích xác làm chiến quân du tẩu phạm vi giảm nhỏ, chỉ là lại cũng cho bọn họ một cái khác có lợi chỗ.

”Tả phương 300 mẽ, phân bố tam vạn bộ binh. “Mộc Linh Nhi nói.

Trên ngọn cây, Đường Niệm Niệm nằm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nghe Mộc Linh Nhi lời nói, con người hơi lóe. Nàng hậu thiên mộc linh thể này phân thiên phú thật sự rất hữu dụng, không phải linh thức lại có thể so linh thức, thậm chí so linh thức càng vì nhạy bén, đối thiên ác chi khí dễ dàng cảm thụ, người khác muốn hãm hại nàng thật sự cực kỳ khó khăn.

Chiến thiên kích gật đầu, một đôi mắt giống như trong đêm đen hung thú cuồng lang, tràn ngập hung mãnh hung ác, còn có thị huyết hưng phấn. Hắn nghiêng đầu đối phía sau thiên địa huyền tam quân làm một cái thủ thế, sau đó hướng tả phương 300 mẽ ngoại mà đi.

Chiến Thương Tiễn lúc này nhìn về phía Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm nhẹ

.....

Gật đầu.

Chiến Thương Tiễn hai mắt chợt lóe, dưới chân một bước, người liền đi ra ngoài mấy trượng ở ngoài, cầm trong tay chiến thương đúng là tùy chiến quân rời đi tả phương đi.

Hai người lần này không cần ngôn ngữ ăn ý rước lấy Tư Lăng Cô Hồng chú ý, hắn ôm Đường Niệm Niệm tay vừa thu lại, liền đem nàng cả người mặt hướng chính mình ôm. Ở Đường Niệm Niệm đầu tới nghi hoặc liếc mắt một cái thời điểm, hắn tay đã cầm một khối tinh xảo thanh hương điểm tâm uy đến nàng bên môi, nói:” Ngày gần đây tâm tác, Niệm Niệm ném thử có thích hay không. “

Đường Niệm Niệm con người lập tức bị trước mắt noãn ngọc sắc điểm tâm hấp dẫn, mở ra cái miệng nhỏ cắn một ngậm, mềm mại không dính, mát lạnh lại hương, nhụy nội có quả phiến, vị cực hảo. Nàng một đôi mắt tức khắc hạnh phúc mị lên, thoát nhìn tựa như một con thoả mãn miêu.

Tư Lăng Cô Hồng khẽ cười một tiếng, giúp nàng chà lau khước môi, nhậm nàng đem cắn một ngậm điểm tâm cầm đi, tay vừa lật một đĩa nhỏ tử đồng dạng điểm tâm đơan ở nàng trước mặt.

Phía dưới, ngoan bảo nhìn trước mắt một màn, sâu kín thở dài một hơi. Sau đó đôi tay phủng tiểu cầm, nghiêng đầu 45 độ góc, một đôi yêu dị thuần tịnh đôi mắt u buồn nhìn không trung, lắc đầu thở dài: Cha thật là quý hẹp hòi a ~

Thù Lam một bên đầu liền nhìn đến như vậy một cái hình ảnh ——

Một bộ áo bào trắng tiểu hài tử ngồi xổm trên mặt đất, phủng mặt ngẩng đầu nhìn bầu trời biểu tình làm như tang thương, nho nhỏ đầu còn nhẹ lay động, tựa hồ đối sự tình gì rất là bất đắc dĩ, ở hán trên vai một con bạch ngọc cầu được thú cũng học hán, đáng tiếc hai chỉ móng vuốt nhỏ phủng không được đầu, kia biểu tình làm được càng là quái dị.

Thù Lam thiếu chút nữa đau sốc hông bật cười, ho nhẹ vài tiếng làm che giấu, đi đến ngoan bảo bên người, thấp giọng hỏi nói:” Thái tử điện hạ, người đang làm cái gì? “

Ngoan bảo động tác biểu tình bất biến, buồn bã nói:” Ta ở đối nguyệt thở dài. “

Thù Lam khước miệng vừa kéo, ngẩng đầu nhìn mắt đen nhánh không trung. Đối nguyệt thở dài? Ánh trăng sớm bị đen nhánh cấp che khuất, nửa điểm đều nhìn không thấy.

Ngoan bảo này sẽ quay đầu nhìn về phía nàng, hình như là đem nàng tâm tư đều xem đã hiểu, lại lắc đầu than nhẹ, ” thái phó người

này liền không hiểu, lòng ta đều có minh nguyệt, nhìn bầu trời thượng cái kia chỉ là hợp với tình hình áp ủ cảm tình mà thôi. “

Thù Lam nhìn hấn này tiểu dáng vẻ, dở khóc dở cười đồng thời, thật muốn duỗi tay hảo hảo ở hấn trắng nõn trên mặt chà đạp một phen. Đáng tiếc, nàng thật sự làm như vậy, chỉ sợ sẽ xui xẻo hảo một thời gian.

”Thái tử điện hạ là có cái gì tâm sự? “

Ngoan bảo một bộ ‘ người sẽ không hiểu ’ bộ dáng nhìn Thù Lam liếc mắt một cái, sau đó lại ngồi xổm trên mặt đất, phiến tay chi gian cũng lấy ra mấy khối tinh xảo điểm tâm phóng trong miệng ăn, cực hảo vị làm trên mặt hấn vừa mới còn tang thương u buồn biểu tình tức khắc phá thành mảnh nhỏ, kia híp mắt thỏa mãn bộ dáng cùng Đường Niệm Niệm cơ hồ không có sai biệt.

Thù Lam xem đến một trận dở khóc dở cười.

Ngoan bảo ăn mấy khối sau, nho nhỏ đầu lười ở trên môi liếm một vòng, sau đó hai mắt lóe sáng nhìn về phía trên cây Đường Niệm Niệm, lại đến nàng trong tay điểm tâm.

Ngô, cha làm tân phẩm a, thật sự hảo hảo ăn bộ dáng a.

”Lục Lục, “Ngoan bảo duỗi tay đem trên vai Lục Lục bắt lấy tới, nghiêm túc cùng nó đối diện ở bên nhau, nói:” Lục Lục muốn ăn cha làm tân phẩm điểm tâm sao? “

”Ngao ô ~ “Độc độc làm gì đó đều hảo hảo ăn! Lục Lục muốn ăn!

”Thực hảo! “Ngoan bảo gật đầu, hai mắt lóng lánh trộm nói:” Chúng ta ngày mai tìm mẫu thân muốn! Nhớ rõ đôi mắt trợn to điểm, làm nũng trang đáng thương, lăn lộn mị mị kêu, làm mẫu thân kêu cha nhiều làm điểm! “

”Ngao ô ô! “Lục Lục lĩnh mệnh ~

Tuy rằng ngoan bảo thanh âm cũng không lớn, nhưng là liền đứng ở bên cạnh Thù Lam ở tự nhiên nghe được. Nàng một trận buồn cười, nghiêng đầu nhìn trên cây Đường Niệm Niệm hai người. Hoàng Thượng cùng hoàng hậu thực lực cao thâm khó đoán, thái tử điện hạ nói chỉ sợ lại tiểu, cũng sẽ không bị hai người buông tha.

Chính như Thù Lam suy nghĩ, ngoan bảo nói, Đường Niệm Niệm nghe được, Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên cũng nghe tới rồi.

Đường Niệm Niệm cúi đầu nhìn phía dưới trên mặt đất, còn đang thương lượng ngày mai như thế nào lấy lòng chính mình hai cái tiểu gia hỏa, lại ngược mắt nhìn trước mặt Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng sao lại nhìn không ra nàng ý tứ, hàm dưới nhẹ điếm, chuyện này cũng đã ứng hạ.

Ngoan bảo bàn tính đích xác đáng đánh, ở Đường Niệm Niệm trong lòng, trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng bên ngoài, hẳn cùng Lục Lục đều là nàng thân nhân, bọn họ hai người yêu cầu nàng giống nhau đều sẽ thỏa mãn. Nàng nếu là ứng, Tư Lăng Cô Hồng lại như thế nào sẽ cự tuyệt nàng?

Phía dưới đang cùng Lục Lục thương lượng nói chuyện với nhau ngoan bảo, lời nói hơi hơi dừng một chút, sau đó màu son cái miệng nhỏ trộm gọi lên tới, đối Lục Lục làm một cái thành công ánh mắt.

Lục Lục nghiêng đầu, ”ngao? “

”Lục Lục, ngày mai liền có cha tân phẩm ăn nga! “Ngoan bảo hai mắt cong thành trăng non nhi.

”Ngao ngao ngao! “Lục Lục hai chỉ móng vuốt nhỏ giơ lên cao. Chủ nhân vẫn luôn đối Lục Lục thực hảo, chỉ cần dựa theo tiểu chủ nhân nói làm, chủ nhân nhất định sẽ đáp ứng Lục Lục!

Hai cái tiểu gia hỏa còn ở vui sướng, Tư Lăng Cô Hồng thanh âm bằng phẳng truyền đến, ” binh phổ học xong? “

Ngoan bảo tiểu thân mình cứng đờ, xoay người nhìn đến đã đi vào bên người Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, miệng nhỏ một bẹp, bất mãn nói:” Cha, không thể quan báo tư thù! “

”Thành ngữ dùng sai rồi. “Tư Lăng Cô Hồng đạm nói.

Ngoan bảo kêu lên:” Cha, không thể lấy công làm việc thiên tư! “

”Sai rồi. “Tư Lăng Cô Hồng đạm ngữ bất biến.

Ngoan bảo xin giúp đỡ nhìn về phía Đường Niệm Niệm,” mẫu thân, cha khi dễ ngoan bảo! “

Đường Niệm Niệm không hề chần chờ bình tĩnh nói:” Hai không giúp đỡ. “

Ngoan bảo khuôn mặt nhỏ một suy sụp, chỉ có thể tự cứu,” cha, bình phổ cái này không tốt lắm học..... “

”Ân. “Tư Lăng Cô Hồng nói:” Mấy ngày nay vừa nhìn vừa học. “

”Di? “Ngoan bảo ngờ ngác. Lời này nghe tới, cũng không giống như là phải vì khó chính mình nha?” Ngoan bảo có hảo hảo học, cha rất lợi hại! Đem bọn họ đều chơi đến xoay quanh! “

Hắn tuy rằng có cố ý vượt mong ngựa ý tứ, chỉ là trong ánh mắt nhỏ mộ kính nề đều rõ ràng không thể nghi ngờ, khuôn mặt nhỏ thượng đồ bưng, tất cả đều là hưng phấn.

Tư Lăng Cô Hồng đối hắn khen phản ứng không lớn, nói:” Ngày mai viết thiên binh luận cho ta. “

”A? “Ngoan bảo trừng mắt một đôi con ngươi, còn đồ bưng khuôn mặt nhỏ cổ thành bánh bao thịt, cái miệng nhỏ trương a trương phun ra một tiếng:” Người xấu cha! “

Đối này xưng hô, Tư Lăng Cô Hồng không hề phản ứng.

Đường Niệm Niệm lúc này nói:” Nương cũng ở học, đã học được sau thiên. “

Ngoan bảo vừa nghe, lập tức nghe ra tới nàng lời nói đối lập, nhỏ nhỏ lòng tự trọng lập tức phấn khởi, ngưỡng đầu nhỏ nhìn về phía nàng, nắm tiểu nắm tay nghiêm túc nói:” Mẫu thân yên tâm, ngoan bảo sẽ nghiêm túc học, tuyệt không sẽ lạc hậu! “

Ngoan bảo chính là nói phải bảo vệ mẫu thân, này tu vi đã thấp, học thức cũng không thể lại thấp! Mẫu thân đều đã học được sau thiên, ngoan bảo sao có thể còn chỉ là trước thiên!?

Ngoan bảo nơi nào biết được, hấn đa số đều là chính mình ở học, Tư Lăng Cô Hồng ngẫu nhiên dạy dỗ. Đường Niệm Niệm kia chính là bị Tư Lăng Cô Hồng tùy thời xin đợi dạy học, từng câu từng chữ đều tinh tế cho nàng giảng giải, như vậy khác biệt đãi ngộ, Đường Niệm Niệm so với hấn học mau cũng thật sự không kỳ quái.

Đường Niệm Niệm cười gật đầu, đem từ Tư Lăng Cô Hồng lấy tới tâm phẩm vân quả bánh đưa cho hấn.

Ngoan bảo ngắm Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, tay nhỏ một phen liền đem chi thu được túi Càn Khôn.

Lúc này, 300 mẽ ngoại chiến thiên kích cùng Chiến Thương Tiễn dẫn dắt chiến quân đã đến, chiến thiên kích làm một cái thủ thế, há mồm phát ra một tiếng cùng loại sự hổ thú gầm nhẹ, tùy theo mặt khác chiến quân sĩ binh cũng liên tục há mồm phát ra tiếng hô, tựa như hung thú triều lại đến.

Chiến Thương Tiễn nghe này một trận lại một trận cực kỳ rất thật rống lên một tiếng, thầm nghĩ trong lòng một tiếng thật là hảo bản lĩnh, quay đầu nhìn về phía chiến thiên kích.

Chiến thiên kích đối hấn thô cuồng cười, trong mắt tinh quang liên tục.

Này trong rừng tam vạn lục soát sát Cẩm Quốc binh mã ở nghe được này đó chột cao chột thấp tiếng hô sau, sắc mặt đều ở nháy mắt biến hóa, bước chân cũng đột nhiên tạm dừng xuống dưới, kinh dị không chừng nhìn quanh chung quanh.

”Hung..... Hung thú? Như thế nào nhiều như vậy tiếng kêu? “

”Không có khả năng! Này bình thường núi rừng như thế nào sẽ có hung thú! “

”Làm sao bây giờ? Chúng nó giống như liền ở không xa..... “

Chín đầu sơn tám đại quan thành sự tình đã sớm truyền khai, hơn nữa tám đại thành quan thành chủ cùng binh mã đều ở tử vận thành trải qua, núi sông quan cùng sơn nón quan thành chủ cùng binh mã lại định trực ở tử vận bên trong thành, chúng nó này đó tử vận thành binh lính đều từ hai quan binh lính nơi đó nghe được càng thêm rõ ràng sự tình trải qua, hiện giờ đối với hung thú triều này ba chữ có thể nói kinh sợ cực kỳ.

Chỗ tối, chiến thiên kích trong miệng rống lên một tiếng đột nhiên ngẩng cao, trong đó lộ ra thô bạo hung tính liền giống như thật sự sự hồ thú trên đời, hấn thân ảnh cũng vào lúc này đột nhiên chạy trốn đi ra ngoài.

Không ngừng là hấn, Chiến Thương Tiễn cùng sở hữu che giấu chiến quân đều vào lúc này vọt đi lên.

Mọi người thân ảnh xuất hiện đột nhiên cấp tốc, giống như thật sự núi rừng trung săn thực giả, một kích trí mạng đem con mồi cắn sát. Cẩm Quốc binh lính còn chưa phản ứng lại đây, đã bị này mãnh tốc công kích làm cho hỗn loạn bất kham, bất quá ngay lập tức chi gian, này tam vạn Cẩm Quốc binh lính chỉ truyền ra vài tiếng mỏng manh kêu sợ hãi, liền đều bị chiến quân nhân mã một kích giết chết.

Nhất cử xuất sư đến lợi, chiến quân nhân mã cũng không có dừng lại mảy may, ở chiến thiên kích một cái thủ thế hạ liền tất cả phản hồi.

Trận này tàn sát chỉ là một cái bắt đầu, chiến quân ở Mộc Linh Nhi thiên phú năng lực hạ, mặc kệ tránh né quân quốc binh mã bao vây tiễu trừ, đồng thời một khi phát hiện số lượng không nhiều lắm binh mã, liền hóa thân hung thú ra tay đánh chết.

Đương phía đông sáng lên một mặt bạch quang, đại biểu cho một đêm quá khứ, ban ngày đã đến. Lúc này không trung

.....

Rơi xuống mưa phùn, tảo phiêu núi rừng nội lá xanh cỏ xanh, còn có đầy đất máu tươi.

Này một đêm, vô luận là chiến quân vẫn là Cẩm Quốc binh lính tất cả đều mỗi một, chỉ là chiến quân nhân mã thể chất phải cường hãn rất nhiều, một đêm du tẩu mai phục tàn sát, so với mỗi một bọn họ càng thêm hưng phấn. Như thế nào có thể không hưng phấn? Này một đêm, trừ bỏ mười mấy người bị một ít thương ở ngoài, bọn họ suốt chôn giết bảy lần Cẩm Quốc binh lính, tính lên ước chừng tiếp cận 30 vạn người.

Như vậy chiến tích, tuy rằng so ra kém chín đầu sơn tám đại quan thành trận chiến ấy, lại là bọn họ tự mình động thủ!

Nếu không phải hiện tại nguy cơ còn chưa giải trừ, địa phương cũng không đúng nói, chiến thiên kích đám người chân tướng sừng hoai chèn chén một phen.

So sánh với lúc này đã giấu ở núi rừng một chỗ hẻm núi chỗ chiến quân ngẩng cao cảm xúc, Cẩm Quốc binh mã bên này có thể nói hoàn toàn thành phát triển trái ngược.

Đương ban ngày sáng ngời, tử vận thành chủ đám người bắt đầu chinh hợp binh mã thời điểm, lập tức liền phát hiện nhân số giảm bớt, khắp nơi đảo qua lập tức đem kia đầy đất thi thể xem ở trong mắt. Một màn này có thể nói đã kích sở hữu Cẩm Quốc binh mã tâm thần, mỗi người sắc mặt cơ hồ đều mang theo chút đại ra sợ hãi.

”Đêm qua, ta giống như nghe được hung thú rống lên một tiếng, hung thú triều..... Chẳng lẽ lại là hung thú triều? Bọn họ muốn đem hung thú triều dẫn tới tử vận thành tới, sẽ ăn chúng ta! “Một người binh lính có chút thất hồn lạc phách kêu to, sắc mặt trắng bệch, cơ hồ hồng mắt.

Tử vận thành chủ lập tức phát tay đem hấn chém giết trên mặt đất, lạnh giọng cao a nói:” Nơi này bất quá là bình thường núi rừng, nơi nào tới hung thú? Nếu là hung thú dễ dàng như vậy nghe lời, bọn họ ngay từ đầu liền nhưng có làm hung thú công thành, cần gì như thế khắp nơi tránh né!? “

Hấn cũng không có đề này đó chết đi binh lính, đơn giản là chẳng sợ không phải hung thú triều việc làm, những người này cơ hồ đều bị một kích giết chết đều cũng đủ chấn động. Đây đàn Niệm Quốc binh mã thế nhưng ở bọn họ bao vây tiểu trừ hạ, còn có thể phản kích giết bọn họ nhiều như vậy binh lính, lại không thấy một người Niệm Quốc binh mã lưu lại, này rốt cuộc là cái gì thực lực?!

Tử vận thành chủ trên mặt tuy rằng bình tĩnh đông cứng, trong lòng lại đồng dạng phập phồng không chừng.

Lần này bao vây tiểu trừ thật giống như là một hồi chê cười, bọn họ hành động liền dường như sáng sớm đã bị đoán được, vô luận làm cái gì đều là hấp hối giây giụa.

Núi sông quan thành chủ cùng sơn nón quan thành chủ cũng nhất thời không nói gì, sắc mặt khó coi cực kỳ.

”Bọn họ còn ở trên mảnh đất này, buổi tối tầm nhìn bị trở ngại, ban ngày lại không giống nhau. “Tử vận thành chủ lạnh lùng nói.

Sơn nón quan thành chủ thấp giọng nói:” Lúc này quân tâm tán loạn, hơn nữa một đêm bao vây tiểu trừ, này đó binh lính đều đã tâm thần mỗi mệt, nếu ở lục soát đi xuống..... “

Tử vận thành sắc mặt càng thêm lạnh băng, cơ hồ có chút phát thanh,” người cho rằng ta không thể tưởng được điểm này, chính là

người cho rằng lúc này trở về thành hữu dụng? Chỉ sợ mới vừa một hồi thành, bên trong thành tàn lưu binh lính bá tánh chắc chắn đại loạn! “

Núi sông quan thành chủ nói:” Làm cho bọn họ giữ nghiêm lần này bao vây tiêu trừ tin tức, người vi phạm quân pháp xử trí! “

”Quân pháp xử trí? “Tử vận thành thanh âm quýnh lên, tựa hồ muốn hét lớn cái gì, ngay sau đó lại suy sụp xuống dưới,” này bằng hiện tại quân tâm, này mệnh lệnh vừa ra, rước lấy sẽ chỉ làm binh lính càng loạn. Huống chi chẳng sợ đi trở về, người cho rằng Tư Lăng Cô Hồng sẽ bỏ qua tử vận thành? Hết thầy đều sẽ chỉ làm sự tình trở lại nguyên điểm, hơn nữa càng vì không xong! Như thế chi bằng lại bác thương một bác! “

Trận này cục, một bước sai từng bước sai, bọn họ đã đem chính mình đưa lên tử cục, cuối cùng hay không có thể sinh, chỉ có thể xem thiên ý.

Tử vận thành chủ không khỏi trong lòng than dài, hơn mười lần binh mã đối chiến, thế nhưng bị buộc như vậy cục diện, này rốt cuộc là cái dạng gì đối thủ? Đối mặt như vậy giống như thần ma đối thủ, khó trách quân tâm sẽ loạn, sĩ khí sẽ thấp.

Tư Lăng Cô Hồng người này, thật là đáng sợ.

Cố tình, này thủ hạ cũng là nhân tài xuất hiện lớp lớp, mỗi người bất phàm. Này Niệm Quốc nổi lên liền dám cùng Cẩm Quốc đại chiến, là thật sự có thực lực này a!

Đáng tiếc, chính mình là Cẩm Quốc thần dân, tất vì Cẩm Quốc mà chiến. Biết rõ là tử cục, cũng chỉ có thể buông tay một bác.

”Lục soát! Tiếp tục lục soát! Bọn họ tất liền ở chỗ này, ban ngày minh mục. Phi thú binh trên không lục soát, bộ binh kỵ binh tùy của ta thương lục soát, nhất định phải đưa bọn họ tìm ra, vây sát tại đây phiến thiên địa thương! “Tử vận thành chủ cao giọng quát:” Các huynh đệ, bọn họ chỉ có mười vạn binh mã, căn bản không dám

cùng chúng ta trực diện đối kháng, chỉ dám đang âm thầm làm thủ đoạn, chỉ cần ở hôm nay lục soát bọn họ đưa bọn họ vây sát, chúng ta liền có thể an ổn độ nhật, có thể gia quan tiến tước, có thể về nhà cùng thể nhi đoàn tụ! “

Hắn cuối cùng lời nói không phải không có hiệu quả, hiện giờ bọn họ chỉ nghĩ cầu cái an ổn, cầm tú tiền đồ, còn có về nhà cùng thể nhi gặp mặt.

Nước mưa bắt đầu trở nên dồn dập thật lớn, đánh vào là lá cây thượng ào ào rung động, cũng làm mọi người mắt có chút hoa mắt.

Tử vận thành chủ đột nhiên trong lòng hơi nhảy, ngẩng đầu nhìn đầy trời mưa to, dâng lên một cỗ mạc danh ý tưởng. Thời tiết này, Tư Lăng Cô Hồng nên sẽ không cũng sớm có đoán trước, tính kế ở bên trong đi?

Cái này ý tưởng một dâng lên, liền ở hắn trong lòng lại khó tiêu đi.

Tử vận thành chủ không khỏi cười khổ, gặp gỡ Tư Lăng Cô Hồng đối thủ như vậy, thật sự có thể đem người bức điên.

.....

Mưa to bông bột hạ, núi rừng trong hạp cốc.

Đang bị tử vận thành chủ nhớ thương Tư Lăng Cô Hồng, lúc này lại đang ở một chỗ đơn giản bố trí bếp lò thượng làm đồ ăn sáng.

Chỉ thấy hắn mặc phát giản dị thúc ở sau lưng, làm khởi đồ ăn tới động tác nước chảy mây trôi, làm người nhìn đều giác cảnh đẹp ý vui.

Cách đó không xa thấy như vậy một màn mọi người, đều có một loại bình tĩnh nếu mộng cảm giác.

Bọn họ đây là tại hành quân đánh giặc đi? Bọn họ lúc này còn ở bị trăm vạn binh mã bao vây tiểu trừ đi? Vì cái gì bọn họ thế nhưng có loại ở du sơn ngoạn thủy mạc danh cảm giác?

Chiến thiên kích lắc đầu há mồm không tiếng động cườì to.

Tư Lăng Cô Hồng này phân bình tĩnh, thật sự là trấn an quân tâm
lớn nhất vũ khí sắc bén.

.....

-----oOo-----

Chương 104: như thế vô tình lại thâm tình

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mưa to trút xuống, tiếng sấm ầm ầm, trận này vũ theo thời gian quá khứ, không những không có nửa phần yếu bớt dấu hiệu, ngược lại càng rơi xuống càng lớn. Mạ Mã bá 夔 Hiểu

Núi rừng vùng quê, núi cao hẻm núi. Ở mưa to bàng bạc hạ, vô luận là tầm mắt vẫn là nhĩ lực đều đã chịu ảnh hưởng. Cẩm Quốc tử vận thành trăm vạn binh mã tại đây tràng mưa to chuyển về đi, bước chân càng ngày càng chậm, thậm chí có có binh lính ngã xuống hoặc là rơi xuống đội ngũ. Trên bầu trời phi thú binh đồng dạng khó chịu không thôi, một đêm điều tra cùng tinh thần thượng căng chặt làm cho bọn họ thể xác và tinh thần cực kỳ mệt mỏi, hơn nữa từ một đêm không ăn không uống không ngủ, lại cho tới bây giờ tiếp tục điều tra hành động, không trung mưa to đã kích ở trên người, làm trên người vật liệu may mặc đều dính trệ ở trên người, chẳng sợ hiện giờ thời tiết không lạnh, lại vẫn là làm người rất là khó chịu.

Này đó Cẩm Quốc binh lính trạng thái, ba vị thành chủ nơi nào sẽ nhìn không ra tới, chính bọn họ đều đồng dạng mệt mỏi khó chịu, bị này không hề thu hoạch kết quả đã kích đến tâm thần bực bội, phần uất dị thường.

Núi sông quan thành chủ thấp giọng hận nói:” Thời tiết này rất cuộc là chuyện như thế nào, mấy ngày trước đây còn tinh không vạn lí, hôm nay mưa to bàng bạc, nhìn dáng vẻ này mưa to sợ là một ngày một đêm đều sẽ không đình, ở như vậy hoàn cảnh hạ như thế nào tìm người, chỉ sợ còn chưa tìm được này đàn binh lính liền trước chịu không nổi! “

Sơn nón quan thành chủ nói:” Chúng ta không cơm ăn, Tư Lăng Cô Hồng bên kia đồng dạng không cơm ăn, chúng ta không dễ chịu, bọn họ cũng sẽ không dễ chịu! “

Tử vận thành chủ lắc đầu không nói, hấn lúc này trong lòng đã có tám phần nắm chắc xác định, trận này thời tiết chỉ sợ thật sự sớm bị Tư Lăng Cô Hồng tính kế ở bên trong. Hết thủy đều quá xảo, hôm qua ngâm trống trận, hôm nay hạ mưa to, sở hữu hành động đều ngay ngắn trật tự, để lộ ra một cỗ bình tĩnh bình đạm, giống như bọn họ này nhóm người bất quá là một đám nháy nhót vai hề, bị hấn hoàn toàn đùa bỡn nắm giữ ở vổ tay bên trong.

Làm mưa làm gió, nói chính là Tư Lăng Cô Hồng như vậy đi.

”Đình quân tạm hưu. “Tử vận thành chủ ra lệnh một tiếng, làm chúng binh lính hơi làm nghỉ ngơi.

Chính hấn cũng xoay người hạ kỳ thú, ngựa đầu há mồm hung hăng nuốt mấy khẩu nước mưa, một hồi duỗi tay hai trên mặt nước mưa mặt sạch sẽ, hung ác chung quanh phía trước chung quanh.

Núi sông quan thành chủ cùng sơn nón quan thành chủ cũng xuống ngựa thú, đi đến hấn bên người. Núi sông quan thành chủ nói:” Bọn họ sợ là dùng cái gì được, lẫn lộn thú loại khứu giác, bằng không lấy thú loại nhạy bén, sẽ không một chút đều phát hiện không được bọn họ hành tung. “

Sơn nón quan thành chủ cùng tử vận thành chủ đều không có nói chuyện, lúc này bọn họ tâm tình đều cực kỳ trầm trọng, đối với núi sông quan thành chủ ý tưởng, bọn họ kỳ thật sớm liền nghĩ tới, chỉ là nghĩ tới lại như thế nào, không có phá giải phương pháp, biết được chân tướng lại có tác dụng gì.

Sơn nón quan thành chủ trầm giọng nói:” Hôm nay đi thêm một ngày. Ngày này trong núi có thể ăn đồ vật rất ít, lại đi trước một ngày đã là này đó binh lính cực hạn, đến lúc đó nếu không quay lại hồi tử vận thành, này đàn binh lính không phải đói chết, cũng chắc chắn tự hành tán loạn. “

Tử vận thành chủ không nói.

Không sai, chỉ có một ngày thời gian.

Tư Lăng Cô Hồng bày ra cục, làm cho bọn họ vô luận là lưu bên trong thành vẫn là ra khỏi thành đều là tử cục. Một ngày này nếu là không có đem Tư Lăng Cô Hồng đả người tìm được vây sát, như vậy chính là bọn họ thua, chỉ vì một ngày này lúc sau nếu là tiếp tục lưu lại nơi này, binh lính thân thể cùng tinh thần căn bản là vô pháp thừa nhận, nếu là hồi tử vận thành nói, nghênh đón bọn họ chính là thung lũng sĩ khí, bá tánh náo động, kết quả giống nhau là thua, lại cũng coi như cứu này đàn binh lính tánh mạng.

Sau khi, tử vận thành chủ liền đứng dậy, ngồi trên ky thú, lại lần nữa hạ lệnh,” tiếp tục điều tra! “

Cầm Quốc binh lính mỗi người kéo mỗi một thân hình cùng.

Cùng phiến mưa to hạ, đối khe núi cốc, một mảnh cự thạch che đậy mưa to, chiến quân nhân mã giống như một đầu đầu viên hầu leo lên ở trên tảng đá, liếc mắt một cái cơ hồ đều nhìn không ra bọn họ thân ảnh.

Mộc Linh Nhi ánh mắt đầu hướng phương xa, nói:” Bọn họ mau tới.
“

Đang ngồi ở một khối cự thạch trên đầu chiến thiên kích gạt đầu, hít một hơi, một tay lau sạch trên mặt nước mưa, phát tay dẫn dắt một nửa chiến quân đi trước.

Ầm vang ——

Một đạo tia chớp đột nhiên ở đen nhánh không trung xẹt qua, đem đang ở đi trước tử vận thành chủ đả người khuôn mặt chiếu đến sáng trưng mà bạch. Tử vận thành chủ trong lòng nháy dưng, nhìn phía trước núi rừng xuất khẩu, đó là một đạo hẻm núi nơi, cây cối giảm bớt, nhiều là núi đá.

Lúc này, không trung phi thú binh tiểu tướng rơi xuống đến hấn trước mặt, kinh hỉ nói:” Thành chủ, ta chờ phát hiện phía trước có củi lửa đôi, thượng có thừa ôn, nên là vừa mới vội vàng tiêu diệt, Niệm Quốc binh mã nhất định liền ở phía trước không xa! “

”Hảo! “Núi sông quan thành chủ một tiếng vỗ tay, tử vận thành còn không có tới kịp ngăn cản, hấn đã kêu lớn:” Các huynh đệ, Niệm Quốc binh mã hành tung rốt cuộc bị tìm được rồi, bọn họ liền ở phía trước, hiện giờ đang bị chúng ta dọa chạy, đại thắng liền ở trước mắt! “

Hấn lời nói tức khắc rước lấy phía sau binh lính hoan hô, thanh âm cũng không lớn, nhưng là có thể thấy được tin tức này vẫn là làm cho bọn họ tâm thần nhiều một ít an ủi, thân thể cũng tựa vào lúc này khôi phục không ít.

Tử vận thành vừa thấy, trong lòng bất an càng hơn, phát tay làm kia phi thú binh tiểu tướng rời đi, sau đó nói khẽ với bên người hai vị thành chủ nói:” Chỉ sợ phía trước

.....

Có trá! “

Núi sông quan thành chủ nói:” Việc đã đến nước này, vô luận hay không có trá đều phải vì này một bác. Ta xem tử vận thành chủ cũng là bị Tư Lăng Cô Hồng cấp dọa sợ, hấn này tay hư thật sách lược đích xác làm nhân tâm kinh, chỉ là hiện tại nơi này cái gì đều không có, hấn còn có thể như thế nào trốn tránh? Từ bọn họ khắp nơi trốn tránh tới xem, bọn họ binh mã đích xác chỉ có không đến mười vạn mà thôi, căn bản là không dám cùng chúng ta trực diện chạm nhau, lần này như là thật vội vàng chạy trốn, còn có thể có cái gì bẫy rập! “

Sơn nón quan thành chủ lúc này cũng nói:” Chúng ta chỉ có một ngày này thời gian, lần này cơ hội quyết không thể buông tha, nếu thật sự làm cho bọn họ cứ như vậy chạy, chúng ta bất lực trở về, kết quả sẽ là như thế nào tử vận thành chủ nghĩ đến cũng đoán được. “

Tử vận thành chủ lắc đầu, hai mắt ba quang lóng lánh giã giụa.

Phía trước hay không lại là một chỗ âm mưu bầy rập, cố ý dẫn chính bọn họ nhảy xuống đi? Nếu là, như vậy này trăm vạn binh lính là sợ dữ nhiều lành ít, nếu không phải, như vậy bọn họ liền có một thắng liền cơ hội. Đã đuổi tới nơi này, lại do dự đã là phí công.

”Truy! “Tử vận thành chủ hạ lệnh.

”Truy ——! “Núi sông quan thành chủ cùng sơn nón quan thành chủ đồng thời hô to.

Tháp tháp tháp tháp ——

Trăm vạn binh mã, hướng về khe núi mau chóng đuổi mà đến.

”Là Niệm Quốc binh mã! “Trước hết phát hiện chiến thiên kích đám người đứng là trên bầu trời phi thú binh, một phát bọn họ thân ảnh, lập tức hô to ra tới,” bên trái phương hạ đạo! “

”Rống rống rống! “

Cảm Quốc binh mã tức khắc cao rống ra tới, kia cổ cấp thế tựa hồ hận không thể sớm đem chiến thiên kích đám người vây đồ chém giết. Ngày này một đêm thân thể mệt nhọc cùng tinh thần thương tra tấn làm cho bọn họ khổ không nói nổi, đương nhìn đến chiến thiên kích đám người đang chạy trốn, một chút kích phát ra tới bọn họ toàn bộ hung mãnh.

Đó là một loại phần hận cùng sợ hãi hỗn hợp cảm xúc, liền dường như một người ở một đầu hung thú tra tấn hạ cơ hồ hồng mắt, rõ ràng nhìn không tới kia đầu hung thú, lại biết rõ nó liền tại bên người chỗ tối cất giấu, tùy thời trang bị cắn xé hấn một ngụm, đủ để cho người nạn hoảng sợ vạn phần. Như thế, đương người nạn đột nhiên thấy kia đầu tra tấn hấn hung thú toàn thân chặt vật chạy trốn, chính mình chỉ cần một kích liền có thể đem nó giết, người nạn lại sao lại không lập tức đuổi theo đi săn nó bệnh muốn nó mệnh? Chỉ cần giết

hắn nó, hắn sợ hãi liền có thể biến mất, không bao giờ dùng đã chịu như vậy sinh tử không phải do chính mình tra tấn.

Gào rống, đuổi theo.

Lúc này Cẩm Quốc binh lính đều dường như điên rồi, liền tử vận thành chủ mệnh lệnh đều nghe không được lỗ tai, hồng con mắt theo dòng người, không ngừng đuổi theo lao tới, cổ khí thế kia làm người động dung.

Núi sông quan thành chủ cùng sơn nón quan thành chủ đồng dạng đuổi theo, theo này cổ chiến ý, cao giọng nói:” Sát ——! “

”Sát sát sát! “

Chiến khí không thấy, chỉ có sát khí.

Khe núi cao phong thượng, ngoan bảo mở to một đôi mắt to, kinh ngạc đối bên người Đường Niệm Niệm nói:” Mẫu thân, bọn họ..... Đều điên rồi a. “

Mấy ngày nay hắn đều theo Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, xem qua này một đường chiến sự, chín đầu sơn tám đại quan thành khi, hung thú triều một đường mà đến, căn bản không thấy binh lính kịch liệt phản kháng, chỉ có hoảng sợ hồng mắt. Lúc này này tử vận bên trong thành trăm vạn Cẩm Quốc binh lính điên cuồng, nhưng thật ra làm hắn nho nhỏ tâm thần chấn động một chút.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng gạt đầu, nói:” Bị Cô Hồng bức điên rồi. “

Ngoan bảo một đôi mắt lóng lánh vô cùng nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, nhìn đến hắn lực chú ý cơ hồ đều ở Đường Niệm Niệm trên người, đối phía dưới trăm vạn binh lính điên cuồng tựa nhìn như không thấy, nắm thật chặt tay áo nội tiểu nắm tay: Ngoan bảo khi nào cũng có thể giống cha lợi hại như vậy đâu?

Thư thượng nói, chỉ cần vũ lực thượng đáng sợ bất quá mãng phu mà thôi, tâm trí thượng đáng sợ mới là chân chính đáng sợ.

Binh phổ có ngôn, hành quân như nước, thay đổi thất thường, thiên thời địa lợi nhân hoà tam thế mọi thứ không thể thiếu.

Trận này mưa to là thiên thế, này phiến khe núi là địa thế, Cẩm Quốc binh lính tâm cảnh là người thế, cha chính là đem này tam thế tấn không chế nơi tay, lúc này mới hoàn chinh đưa bọn họ dẫn cái này tử cục.

Ngoan bảo nho nhỏ khuôn mặt là một mảnh suy nghĩ sâu xa, một đôi yêu dị thuần tịnh con người gọn sóng hơi hơi phập phồng, đó là một loại cơ trí sáng rọi, từ một cái chỉ có ba tuổi hài tử trên người thể hiện ra tới.

Đang ở tự hỏi ngoan bảo không có nhìn đến, kia phương Tư Lăng Cô Hồng hướng hấn xem ra liếc mắt một cái, mặc đàm Thanh Hoa con người hiện lên một sợi tán thưởng.

Đường Niệm Niệm cũng nhìn hấn, yên lặng gật đầu suy tư.

Ngô, hài tử tiến bộ phải cho khen thưởng, cấp cái gì lễ vật hảo đâu?

Một bên Thù Lam nhìn này một nhà ba người, trong lòng các loại phức tạp suy nghĩ cuối cùng chỉ còn lại có chết lặng thờ dài. Hoàng Thượng cùng hoàng hậu đều như thế không đơn giản, thái tử điện hạ lại như thế nào sẽ đơn giản? Này phân trí tuệ yêu nghiệt, cũng không phải lần đầu tiên gặp được.

Khe núi mật chỗ, Chiến Thương Tiễn lúc này chính tập trung tinh thần nhìn phía dưới kịch liệt nguy hiểm tình hình chiến đấu, đương chiến thiên kích đám người tới gần sớm có bố trí giờ địa phương, hấn trong miệng lập tức phát ra

.....

Cao khiêu, toàn thân chiến khí mãnh liệt, nhất cử đem phía trước cự thạch đánh nát.

Đương hấn này thanh cao khiêu vang lên khi, một nửa mai phục tại các nơi chiến quân đồng dạng bắt đầu động tác, toàn bộ khe núi tức khắc” ầm ầm ầm “Rung động, cự thạch rơi xuống, đất đá trôi hung mãnh, cấp phía dưới Cẩm Quốc binh lính mang đến tai họa ngập đầu.

Lúc này chiến thiên kích đám người đã cầm trong tay trường thẳng hướng về phía trước leo lên, cái này địa phương tuyển đến đúng là hẻo lánh hẹp hòi nơi, không dễ dàng bị phát hiện, bầu trời phi thú cũng khó có thể đi tới lại đây, chẳng sợ bắn tên cũng chỉ có thể từ một chỗ phóng tới.

Không trung mưa to như cũ sau không ngừng, tia chớp tiếng sấm luân phiên vang lên, đất đá trôi xuất hiện làm điên cuồng Cẩm Quốc binh lính một chút kinh lãng. Bọn họ biểu tình ở tia chớp chợt hiện hạ thảm vô sắc, trong mắt điên cuồng biến thành sợ hãi tuyệt vọng, ở một tiếng kêu sợ hãi thảng đột nhiên vang lên thời điểm, tất cả mọi người bắt đầu chạy trốn. Chỉ là khi bọn hấn quay đầu lại khi mới phát hiện, ở bọn họ điên cuồng đuổi giết chiến thiên kích chiến quân khi, sau lưng lộ đã sớm không biết lúc nào bị cự thạch cấp ngăn chặn.

Nhất thời, tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng gào rống khắp nơi dựng lên, Cẩm Quốc binh lính cơ hồ tựa từ bỏ phản kháng, tùy ý kia đáng sợ đất đá trôi bắt đầu ăn mòn thương thân khu.

Trên bầu trời Cẩm Quốc phi thú binh nhìn trước mắt tai nạn, rõ ràng đã phát hiện chiến thiên kích đám người, thế nhưng cũng không tâm đi bắn chết, mỗi người hoảng sợ hoảng loạn thoát đi.

Thời gian dần dần qua đi, chiến thiên kích đã bò lên trên khe núi, ở hấn phía sau chiến quân một phen kiểm kê xuống dưới, đã chết hai người, kia hai người là bị ba vị thành chủ tự mình cầm cung bắn chết, trọng thương mười hai người, còn có một ít rất nhỏ tiểu thương người bệnh, cũng không lo ngại.

Chiến Thương Tiễn đám người cũng về tới nơi này, mọi người thân ảnh toàn hiển lộ ra tới, nhìn phía dưới thăm trạng.

Sau nửa canh giờ, khe núi hạ trăm vạn Cẩm Quốc binh lính tiếng kêu thảm thiết mới hoàn toàn biến mất. Một chỗ đá vụn phiên động, một tiếng oanh tạc thanh, một đạo cả người xiêm y rách nát thân ảnh từ giữa nhảy ra. Người này liên quan thô cuồng thanh hắc sắc hồ tra, trung niên khuôn mặt có vài đạo hoa thương, tóc đen nghiêng lệch tán loạn, đúng là tử vận thành thành chủ.

Hắn ánh mắt nhìn quét chung quanh thăm trạng, trên mặt tựa hỉ tựa bi, tựa khóc tựa cười, cuối cùng một tiếng trống trải cười to, ” ha ha ha ha ha ha ——! “

Này tiếng cười bi tráng, làm nhân tâm trung lạnh lẽo.

Tử vận thành chủ ngẩng cao đầu, cùng với tiếng cười hai mắt lệ nóng doanh trong, hỗn hợp tầm tã mưa to, nhất thời làm người không biết hắn rốt cuộc là ở khóc vẫn là đang cười. Hắn ánh mắt chuyển động, cuối cùng nhìn đến khe núi thượng kia binh mã đàng trước mấy người, nhất dẫn nhân chú mục đúng là kia ôm nhau mà trạm nam nữ.

Nữ tử bộ dáng khuynh thành tuyệt sắc, ánh mắt sáng ngời, dường như muôn vàn sao trời nghiền nát trong đó, hơi khởi gọn sóng làm chung quanh bỗng dưng tận cảnh sắc đều đi theo sáng ngời sạch sẽ lên. Một bộ lam bạch váy mặc ở trên người, giống như tịnh thủy sinh liên, tĩnh nếu xử nữ.

Ở nàng phía sau nam tử, hai tay hoàn nàng vòng eo, đem nàng cả người đều hộ ở ngực trong vòng, tuyệt luân thanh nhã tuấn dung, thanh ảnh mờ mịt con người, ánh mắt tựa đều trong ngực trung nữ tử trên người, đối chung quanh hết thảy nhìn như không thấy, không đáng nửa phần tâm thần để ý, như thế vô tình lại thâm tình.

Bọn họ hai người đứng ở mưa to trung, nước mưa lại mảy may không có đánh vào bọn họ trên người, nước mưa như rèm châu di

sương mù, làm người tầm mắt chịu trở, này trong mưa hai người cũng càng thêm làm người cảm thấy không chân thật lên.

”Tư Lăng Cô Hồng ——! “

Tử vận thành chủ tê thanh gầm rú một tiếng, này một tiếng bi tráng tàn nhẫn, lộ ra cỗ tuyệt vọng.

”Gần như một trăm vạn người tánh mạng a, một trăm vạn người tánh mạng liền ở trong tay của người tử tuyệt a! “

”Là người dẫn bọn hắn đi tìm cái chết. “Nữ tử nhàn nhạt ngôn ngữ, không mang theo nửa điểm châm chọc vũ nhục, chỉ là trắng ra nói ra sự thật.

Tử vận thành chủ gào rống một ngăn, toàn thân sức lực đều giống bị này một tiếng đạ ngữ cấp rút ra, hắn dưới chân lão đảo, suy sụp lảo đảo:” Không sai, là ta dẫn dắt bọn họ tiến đến chịu chết, là ta dẫn dắt bọn họ tiến đến chịu chết! “

Nếu hắn đem này đó binh lính lưu tại bên trong thành tử thủ, như vậy chẳng sợ thua, bọn họ cũng sẽ không chết đến như thế thảm, ít nhất còn có thể đầu hướng, có thể chạy trốn.

Nhưng, hắn là Cẩm Quốc thần dân, hắn thân là tử vận thành thành chủ, sao có thể nhìn đến hắn quốc xâm lược lại một chút không phản kháng, tùy ý bọn họ xâm nhập vào Cẩm Quốc?

”A a a a ——! “Tử vận thành chủ tê thanh cao rống, thần dung thống khổ, buồn bã nói:” Bại, là chúng ta bại, hiện giờ còn tàn lưu ở tử vận bên trong thành bá tánh binh mã căn bản là không phải các người đối thủ, chỉ cầu các người có thể thả bọn họ một con ngựa, không cần tàn sát vô tội. “

Chiến thiên kích nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, thấy hắn không nói gì ý tứ, cao giọng trả lời:” Đối với đầu hàng giả, Niệm Quốc tuyệt không khó xử. “

Đối với tử vận thành chủ người này trung thần, hấn đảo có một phân thường thức, nếu người này đã muốn chết, đảo có thể cho hấn trước khi chết một cái an ủi.

Tử vận thành chủ đến này đáp án, lúc này mới hơi hơi an tâm gạt đầu. Trước mặt mọi người người cho rằng hấn tính toán tạt sát khi, hấn lại là gương lên tay hướng trong miệng tặng một viên đan dược, đột nhiên ngẩng đầu mỉm cười đả độn quyết tuyệt hướng khe núi vọt tới. Đây khe núi thật sự không thấp, lúc này hấn thể nhưng ở mấy nháy mắt tả hữu cuồng nhảy lên tới, một tay rút kiếm thứ hướng Tư Lăng Cô Hồng ——

”Tư lăng

.....

Cô Hồng —— lưu lại mệnh tới! “

Người này bắt tử, Cẩm Quốc cực nguy!

Đường Niệm Niệm phẫn môi một nhấp, trên mặt hiện lên một tia lạnh lẽo.

Tử vận thành chủ thân ảnh thượng ở một trượng ở ngoài khi, thân hình đột nhiên bị cái gì vô hình chi vật đâm bay đi ra ngoài.

”Phốc! “Hấn miệng phun máu tươi, đáy mắt hiện lên tiếc nuối cùng giải thoát, không hề tiếng động hướng khe núi hạ xuống đi xuống.

Răng rắc ——

Tử vận thành chủ rơi xuống đất, nứt xương tiếng vang lên, thân chết.

Mưa to như cũ, mãnh sơn thi thể, khe núi thượng chiến quân tĩnh trạm, thiên địa chỉ còn lại có vũ lạc cây rừng núi đá tiếng động, còn có Tư Lăng Cô Hồng kia một tiếng nhẹ nhàng chậm chạp vang lên réo rất tiếng nói:

”Không khí. “

Trăm vạn thân chết, không được hán một mực, hán nhìn đến duy độc trong lòng ngực người kia hơi hơi một tàn mi.

Một ngày sau.

Chiến quân binh lâm tử vận dưới thành, cửa thành mở rộng ra, bên trong thành hỗn độn, chúng binh vào thành nhìn đến chính là một mảnh tiêu điều, trên mặt đất tàn toái bị gió thổi khởi động, trong không khí ần ần truyền đến thống khổ khẩu thân ngâm.

Chỉ thấy này bên trong thành đá xanh đại đạo, dù sao nằm mấy đạo thi thể, xem kia quần áo bộ dáng nên là bên trong thành bá tánh, tử trạng khác nhau, có bị ẩu đả mà chết, cũng có bị đâm đập mà chết. Kia ần ần khẩu thân ngâm thanh từ một chỗ lão phụ nhân dưới thân truyền đến, run rẩy mỏng manh.

Mộc Linh Nhi vài bước đi lên đi, nhẹ tay đem kia đã chết đi lão phụ nhân dọn khai, nhìn đến chính là một cái ước chừng ** tuổi bộ dáng hài tử. Hài tử sắc mặt tái nhợt, hai mắt sưng đỏ nếu hạch đào, mãn nhãn hoảng sợ tuyệt vọng, run rẩy khải thanh khẩn cầu,” đừng..... Đừng đánh, đừng lại đánh giặc, cầu xin các người đừng đánh..... Đã chết, nãi nãi đã chết, xảo xảo đã chết, đã chết..... Đừng đánh..... “

Mộc Linh Nhi đáy mắt đau xót, thấp giọng nói:” Không có việc gì, đánh xong, đều đánh xong. “

Hài tử hai mắt trợn mắt, nho nhỏ thân hình liền vô lực ngã xuống.

Mộc Linh Nhi nhìn kỹ phát hiện hán toàn thân lạnh lẽo, môi khô nứt, nên là bị một phen kinh hách cùng tẩm vôi sen cấp nhiễm bệnh, này sẽ đúng là thoát lực hôn mê. Nếu đem hán đặt ở nơi này mặc kệ nói, chỉ sợ đứa nhỏ này tánh mạng liền bảo không nổi nữa.

Nàng duỗi tay liền đem hài tử ôm lên, dùng nguyên lực vì hán ôn dưỡng, lại cho hán uy tiếp theo viên đan dược, hài tử sắc mặt lúc

này mới khôi phục.

Chiến thiên kích đi tới, nhìn nàng trong tay hài tử liếc mắt một cái, thanh âm thô ách,” hai quân giao chiến, sinh linh đồ thán không thể tránh né. “

”Ta biết. “Mộc Linh Nhi nhẹ giọng đáp. Nhìn trong lòng ngực hài tử liếc mắt một cái, sau đó đối chiến thiên kích giữa đầu kiên cường cười nói:” Không phải bọn họ chết chính là chúng ta chết, ở trên chiến trường không thể mềm lòng, bằng không chết không ngừng là chính mình, còn sẽ hại bên người người. Đây chỉ là bắt đầu, luôn có kết thúc một ngày, thiên hạ ở Hoàng Thượng cùng a Nạp La trong tay, nhất định sẽ không lại có chiến sự! “

Chiến thiên kích đại chưởng ở nàng trên đầu xoa nhẹ một hồi, đem nàng trên đầu đơn giản tóc mai cấp nhu loạn, cười nói:” Chúng ta Linh nhi trưởng thành a. “

Mộc Linh Nhi nhẹ trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, gò má ửng đỏ, ôm hài tử xoay người đi một gian không trí phòng ốc.

Một tướng nên công chết vạn người, đạo lý này thế nhân đều biết, trận doanh bất đồng chú định bọn họ giao chiến.

Kinh chín đầu sơn tám đại quan bị Niệm Quốc binh mã công chiếm sau ba tháng, tử vận thành cơ hồ vẫn hạ trăm vạn binh mã, thi táng khe núi đất đá dưới, tử vận thành bị Niệm Quốc binh mã phá mà chiếm chi.

Này một trận chiến, truyền khắp thiên hạ, lại dẫn ngàn trượng gợn sóng.

.....

-----oOo-----

Chương 105: cái nút sơ giây giụa

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cẩm Quốc hoàng cung. Mạ Mã bá 夔 Hiều

Tổ hoàng điện, nơi này duy độc Cẩm Quốc lịch đại hoàng đế mới có thể vào, cái nút mừng một thân hoàng bào đi vào trong đó. Theo hấn thân ảnh đã đến, trong điện ánh nến đột nhiên đăng khởi.

Nơi này thờ phụng lịch đại Hoàng Thượng bài vị, một loạt theo một loạt, trong đó tối cao chỗ là một bức bức họa, kia họa trung người là một người nam tử. Nam tử bộ dáng ước chừng 27-28, mặt trắng không râu, mày kiếm mắt lạnh lẽo, dung nhan tuấn lãng, một bộ lam đứng ở cao phong phía trên, làm như một gốc cây quân tử lan.

Nhìn kỹ tới nói, người này dung mạo cùng cái nút sơ lại có ba phần giống nhau.

Cái nút sơ tại đây người bức họa trước khom người hành lễ, hai mắt hiện lên tinh quang, trên tay vẽ ra khẩu tử, máu tươi tích tại đây bài bài vị trước trên bàn một khối ngọc quyết.

Hấn máu tươi rơi xuống ngọc quyết phía trên nháy mắt đã bị ngọc quyết hấp thu, huyết quang ở ngọc quyết nội lưu chuyển, càng chuyển càng nhanh, cuối cùng đột nhiên một đạo quang ảnh hiện ra, ngọc quyết trên không xuất hiện một đạo hư không như sương mù thân ảnh tới.

Này giống như quỷ hồn người là cái nam tử, thân xuyên màu trắng trường bào, áo choàng đuôi bãi cùng cổ tay áo thêu mấy bài thanh vân, sấn đến nam tử thân ảnh mờ mịt. Lại xem nam tử dung nhan, thế nhưng cùng này bài vị tối cao chỗ kia bức họa trung nam tử giống nhau như đúc.

Nam tử một đôi con người lạnh lùng nhìn xuống xuống dưới, nhìn phía dưới đứng cái nút sơ.

Cái nút sơ thu hồi trong mắt tinh nhuệ ánh sáng, cung kính đối nam tử hành lễ nói:” Hậu bồi cái nút sơ, gặp qua tổ hoàng. “

Người này đúng là Cẩm Quốc khai quốc hoàng đế, quan lam sanh (rui).

Quan lam sanh lãnh coi hấn ánh mắt vô tình như phong, thanh âm giống như tuyết băng tra,” nhữ trên người hoàng giả long khí ẩn ẩn dục toái, Cẩm Quốc quan thị cơ nghiệp muốn hủy ở nhữ này một thế hệ. “

Cái nút sơ thân hình chấn động, hít sâu một hơi, mới vừa rồi nói:” Hậu bồi thành hoàng lúc sau mới biết hoàng tổ tồn tại, hoàng tổ tuy không ở phàm thế, lại như cũ tâm hệ quan gia huyết mạch, lưu lại ngọc quyết để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào, hảo giải cứu quan thị chi nguy..... “

Hấn lời nói còn không có nói xong, quan lam sanh đã nói:” Năm đó ngô lưu lại ngọc quyết thật là vì hộ quan thị, cũng là vì chặt đứt phàm thế nhân quả. “

Cái nút sơ tay áo nội tay căng thẳng, quả nhiên liền nghe quan lam sanh lạnh băng lời nói lại lần nữa vang lên,” từ ngô nhập tiên nguyên đã có ngàn năm, phàm thế hết thầy sớm đã xem đạm, tiên nguyên người không thể quản phàm thế việc, càng không thể loạn phàm tình hình thế giới thế, nhữ trên người long khí đã bị người khác sở đoạt, Cẩm Quốc hủy diệt đã là định số, ngô quản không được. “

Cái nút sơ nhấp môi ý đồ thuyết phục hấn,” này Cẩm Quốc thiên hạ là hoàng tổ một tay đánh hạ, quan thị huyết mạch là hoàng tổ kéo dài..... “

”Đủ rồi. “Quan lam sanh lạnh giọng đánh gãy hấn, chẳng sợ chỉ là cái hư ảnh, kia trong mắt hàn phong lại như thực chất,” ngô bồn

thỉnh thiên cơ Đạo gia tính quá, Cẩm Quốc quan thị bồn nhưng kéo dài vạn năm lâu, vì sao sẽ ở nhữ trong tay chặt đứt, này trong đó nguyên nhân, nhữ nên nhất rõ ràng bắt quá. “

Cái nút sơ đồng tử co rụt lại, thân hình một cái chớp mắt cứng đờ.

Quan lam sanh lạnh nhạt nói:” Ngọc quyết là ngô cùng phạm thế cuối cùng liên hệ, nhữ đã mở ra ngọc quyết, ngô lại nhiều một môn nghiệp chướng, nhân quả tuần hoàn, hôm nay chi nhân ngày nào đó sẽ tự có quả. “

Hắn nói xong, thân ảnh liền như biến mất tán, án kỉ thượng ngọc quyết cũng hóa thành mảnh vỡ.

Trong điện ánh nến cũng tựa tại đây một cái chớp mắt trở nên mỏng manh, âm u trung cái nút sơ khuôn mặt thâm thúy khó hiểu.

”Long khí dực toái, Cẩm Quốc quan thị cơ nghiệp muốn hủy ở trẫm này một thế hệ? “

Cái nút sơ hung ác ngẩng đầu, ánh mắt đầu hướng bài vị nhất thượng quan lam sanh trên bức họa, tay áo nội đại chường nắm chặt, gân xanh nhô lên.

Một hồi, hắn đột nhiên huy tay áo xoay người, đi ra hoàng tử điện.

”Thiên. “Một tiếng lương bạc ngoan tuyệt thanh từ hắn trong miệng chìm ra.

Chỗ tối ảnh vệ tuân lệnh.

Cái nút sơ chậm rãi đi tới, con đường ngọn đèn dầu chiếu hắn thân dung ôn nhã, khoe môi thiên dương đậm cười, đáy mắt lạnh lẽo thực cốt.

Cẩm Quốc nếu hủy, lưu này đàn bài vị gì dùng? Đã là nhất định phải hủy, liền từ các người trước hủy ở trước lót đường.

Này một đêm, Cẩm Quốc hỏa khởi, tổ hoàng điện phủ vị trí ẩn nấp, duy độc mỗi nhậm Cẩm Quốc hoàng đế cũng biết, này hồi hồi liệt hỏa đốt cháy lên thời điểm, khiến cho Cẩm Quốc hoàng cung đông đảo người chú ý, chỉ là lại không có nửa điểm lộ ra, như thế dưới mọi người nơi nào sẽ không hiểu được, này rõ ràng là cái nút sơ chính mình việc làm.

Cái nút sơ vì sao làm như thế, bọn họ không hiểu được, cũng đoán không ra tâm tư của hắn, chỉ là trận này lửa lớn vẫn là rước lấy rất nhiều người hoảng hốt.

Niệm Quốc binh mã sắp đã đến, Cẩm Quốc bá tánh mỗi người hướng hoàng thành bên này vọt tới, liền hoàng thành bên này bá tánh cũng bắt đầu luống cuống. Tư Lăng Cô Hồng ngự giá thân chinh hai chiến đặc thắng, thắng đến như có thần trợ, hiện giờ phá biên quan, vào Cẩm Quốc trung đoạn, này liền giống như phóng hổ nhập viện, muốn lại ngăn cản đã là khó càng thêm khó.

Cẩm Càn cung, thư phòng nội.

Cái nút mới nhìn trong tay thư từ, ngón tay một khúc, trong tay giấy Tuyên Thành chữ màu đen hóa thành mảnh nhỏ.

”Hoàng Thượng, đông xuân thành Tô gia mở miệng hợp tác là chuyện tốt, Hoàng Thượng sao..... “Một bên nữ tử bạch sam váy dài, trên váy thêu màu son toái hoa, giống như tuyết địa lạc mai. Nàng dung nhan kiều mỹ, hai tròng mắt sáng ngời, môi như đồ chu, dáng người thướt tha, ngồi quỳ ở cái nút sơ bên cạnh, thấp giọng nói.

Cái nút sơ đăm mắt thấy nàng, đem trong tay mảnh nhỏ tất cả gạt rớt ở trước mặt án kỉ thượng,” truyền tin người hai nước qua lại đường xá cần tiêu phí hơn một tháng, Cửu hoàng tử đoạt quyền cho dù lập tức xuất binh, nước xa không cứu được lửa gần. Đông xuân thành Tô gia cũng sẽ không nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng tốc độ sẽ nhanh như vậy, chờ bọn họ binh mã tới, thế cục nói không chừng đã định rồi. “

Nữ tử cắn môi nói:” Cẩm Quốc binh lính ngàn vạn, chỉ cần chống cự một lát, làm chu quốc viện quân tiến đến, sẵn sau tập kích..... “

Cái nút sơ lác đầu, bên môi ôn nhã mà cười, đáy mắt lạnh như băng sương,” Cẩm Quốc thiên hạ là quan thị, cần gì người khác tới giữ gìn, chu quốc Tô gia đây là sợ, bọn họ sợ Cẩm Quốc ngăn cản không được, Tư Lăng Cô Hồng sau mục tiêu chính là bọn họ chu quốc. Chẳng sợ trăm không ứng, bọn họ cũng sẽ nghĩ cách xuất binh. Huống chi làm cho bọn họ nhập quốc tương trợ? Chỉ sợ ngăn cản ở Tư Lăng Cô Hồng, bọn họ nhân cơ hội cắn ngược lại một cái cũng là không chừng. “

Nữ tử hồng nhuận nõn nà dung nhan, lúc này đã trở nên trắng.

Cái nút sơ hai mắt nhìn phía trước, tựa hồ xuyên thấu qua hết thấy thấy được nơi nào đó người nào đó, cười nói:” Từ hấn hạ quyết định, này thiên hạ liền chú định là của hấn? Cẩm Quốc vốn có vạn năm cơ nghiệp, với trăm chi tư liền phải huỷ diệt? Buồn cười! Trăm thân là một quốc gia thiên tử, hay là liền cái chính mình yêu thích nữ tử đều không thể đi đoạt, không thể đi tranh không thành? Như thế trăm còn làm cái gì một quốc gia hoàng đế, liền một cái bình thường nam tử đều không bằng! “

Nữ tử con người cự chiến, đồng tử nội chớp động âm đạm bi thương, môi đỏ nhấp chặt, có chút thất sắc.

”Trăm là Cẩm Quốc chi hoàng, Cẩm Quốc thiên hạ ở trăm trong tay, hết thấy đều nên từ trăm tới quyết đoán. “Cái nút sơ mắt hạnh nhú lại, khuôn mặt tuần tú thượng thốt hiện quyết tuyệt tươi cười,” người đã đến trước cửa, trăm có thể nào không tự mình nghênh chiến? “

”Hoàng Thượng! “Nữ tử kêu sợ hãi một tiếng, thẳng khởi vòng eo ghé vào hấn ngồi ghé đem thượng, lác đầu kinh hoàng nói:” Hoàng Thượng hay là cũng muốn ngự giá thân chinh không thành? Cẩm Quốc nhiều như vậy tướng lãnh, cần gì Hoàng Thượng đi mạo hiểm! “

Cái nút sơ tắc đầu nhìn về phía nàng, nhìn thấy nàng đầy mặt kính hoảng, hốc mắt rưng rưng, duỗi tay tức vì nàng mềm nhẹ chà lau hốc mắt nước mắt, trên mặt tươi cười ôn nhu ưu nhã, hỏi:” Sanh Nhi, người đây là không tin trầm? “

Nhậm Sanh Nhi nhẹ nhàng lắc đầu, nhìn hẳn trên mặt ôn nhã, nghe hẳn miệng lưỡi ôn nhu, hết thấy đều như ngày thường giống nhau làm nàng tâm hồn tẫn dất, chỉ là cặp kia con người lãnh duệ lại đâm bị thương nàng trong lòng.

”Hoàng Thượng, Sanh Nhi từ không lừa người, lần này cũng giống nhau. “

Cái nút sơ ngón tay một đốn, từ nàng con người thượng thu hồi, nhẹ run lên, mặt trên tàn lưu nước mắt liền chảy xuống hẳn thẳng đầu ngón tay.

Nhậm Sanh Nhi buồn rầu nói:” Lần này Hoàng Thượng nếu đi, tất dữ nhiều lành ít, Sanh Nhi không muốn Hoàng Thượng chết, chính là Hoàng Thượng không phải người nhu nhược, tuyệt không sẽ lâm trận chạy thoát. “

Cái nút sơ mỉm cười, chậm rãi nói:” Sanh Nhi thật đúng là hiểu biết trầm a. “

”Không, Sanh Nhi không hiểu biết. “Nhậm Sanh Nhi lắc đầu, cười khổ nói:” Ở Sanh Nhi trước mặt Hoàng Thượng là như cũ mang theo phòng bị Hoàng Thượng, Hoàng Thượng không muốn làm Sanh Nhi đi tìm hiểu ngài, Sanh Nhi hiểu biết cũng chỉ là Hoàng Thượng biểu hiện giả dối mà thôi. “

Một bàn tay đột nhiên chế trụ nhậm Sanh Nhi mảnh khảnh cầm, cái nút sơ cười nói:” Còn nói không hiểu biết, Sanh Nhi lời này nhưng nói đến muốn lý đi. “

Nhậm Sanh Nhi tùy ý hẳn bắt lấy, không có nửa phần phản kháng, lệ quang mê mang hai mắt thật sâu dừng ở hẳn trên người, trong đó thâm tình sợ là chỉ cần dài quá đôi mắt người đều thấy được.

Cái nút sơ thủ sẵn nàng cầm ngón tay lược buông lỏng, nhìn đến kia nõn nà tuyết trắng trên da thịt lưu lại thanh hồng dấu tay, con người chợt lóe, liền nhẹ nhàng vì nàng vỗ xoa, mắt hạnh hiện lên xin lỗi đau lòng, nhẹ giọng nói:” Sanh Nhi, nhưng đau? “

Nhậm Sanh Nhi si mê lại bị thống nhìn hấn này phiên ôn nhu thần sắc ngôn ngữ, còn có cầm trên da thịt mềm nhẹ xúc cảm, đau lòng đến thân hình đều đang run rẩy, rũ mi thấp thấp nói:” Hoàng Thượng, ngài đối Sanh Nhi là không giống nhau, ngài làm Sanh Nhi làm bạn ở ngài bên người, xử lý công vụ khi cũng bất mãn Sanh Nhi, không cho Sanh Nhi thân ở hậu cung kia hỗn loạn địa phương..... “

”Tất nhiên là không giống nhau. “Cái nút sơ mỉm cười nói:” Sanh Nhi như thế tri thư đạt lý, thiện giải nhân ý, trầm sao nhẫn tâm làm người bị kia hậu cung bọn nữ tử cấp làm bản. “

Nhậm Sanh Nhi cắn môi dưới, không cho chính mình khóc ra tới, ngửa đầu đối cái nút mới nở khai miệng cười, nói:” Hoàng Thượng ôn nhu, Hoàng Thượng dung túng đều đều không phải là bởi vì tình yêu, chỉ là bởi vì Sanh Nhi đối Hoàng Thượng kia phân tâm ý cùng tự mình hiểu lấy mà thôi. Chẳng sợ như thế, Sanh Nhi vẫn là thật cao hứng có thể được Hoàng Thượng ưu ái, hậu cung trung đối Hoàng Thượng có tâm nữ tử nhiều biết bao nhiêu, cố tình Hoàng Thượng chỉ tuyển thượng Sanh Nhi. “

Cái nút sơ trên mặt ôn nhu ý cười bất biến, hai mắt đã bịt kín sương lạnh, mỉm cười nói:” Sanh Nhi đây là muốn cùng trầm làm rõ hết thấy sao? “

Nhậm Sanh Nhi rưng rưng cười,” để tâm đa nghi, hàng cổ bất biến. Hoàng Thượng có từng nhớ rõ, Sanh Nhi nói qua, cả đời này chẳng sợ vì Hoàng Thượng mà chết cũng cam tâm tình nguyện, Sanh Nhi không cầu Hoàng Thượng tin tưởng, chỉ cầu Hoàng Thượng nhìn nhiều năm như vậy tới Sanh Nhi làm bạn ở bên người Hoàng Thượng

.....

Phân thượng, ứng Sanh Nhi một việc. “

”Nói. “

”Cầu Hoàng Thượng làm Sanh Nhi bạn Hoàng Thượng cùng nhau
ngự giá thân chinh! “

Cái nút sơ lãnh mắt tối sầm lại.

Nhậm Sanh Nhi song đế quỳ xuống đất lui về phía sau, tiểu mỹ dung
nhan tràn đầy kiên định, trong đôi mắt biểu tình cùng bi thương lệnh
người động dung.

Đông ——

Nàng lộ ra khái mà, thân thể quỳ sát đất, gần từng chữ một nói:”
Cầu Hoàng Thượng làm Sanh Nhi bạn Hoàng Thượng cùng nhau
ngự giá thân chinh! “

Thư phòng nội, ánh nến nhảy lên, lúc sáng lúc tối. Nữ tử mai lạc
tuyết trắng y, dáng người tinh tế, đen tuyền tóc đen theo nàng dập
đầu động tác khuynh vẩy đầy mà, uốn lượn giống như tua, mỹ đến
thê lương.

Cái nút sơ ngồi ở ghế trên, thẳng thắn như từng lạng hình như có
một phân lơỉ lỏng, trên mặt ôn nhã tiệp tán, hóa thành ngạnh lãng
lạnh nhạt, ước chừng nhìn nàng tam tức sau, mới lạnh lùng nói:”
Hảo. “

Nhậm Sanh Nhi từ trên mặt đất ngẩng đầu lên, kinh hỉ nhìn cái nút
sơ, nín khóc mà cười nói:” Tạ Hoàng Thượng! “

Cái nút mới nhìn nàng nước mắt không ngừng hai tròng mắt, trong
mắt lợc có một phân hoảng hốt, sau lại chỉ còn lại có lãnh duệ
sương lạnh.

Hắn muốn bắt quá là nữ tử này kia phân không hề tính kế thiệt tình,
nàng cấp không được hắn tâm động, đều không phải là hắn tâm tâm
niệm niệm muốn người kia.

Nhậm Sanh Nhi lẳng lẳng nhìn trước mặt ngồi ở ghế tuấn nhã tự phụ nam tử, nhìn đến hấn trong mắt thất thần, đã là biết được hấn lại suy nghĩ khởi cái kia tên là Đường Niệm Niệm nữ tử, trong lòng là bi là khổ cũng là đố.

Vì sao cái kia nữ tử có thể được nhiều như vậy người nhớ thương? Nàng đã có Niệm Quốc hoàng đế vô thượng sủng ái, vì sao còn ở cái này người trong lòng lưu lại dấu vết?

Nếu không phải nhân nàng, như thế nào sẽ khiến cho thiên hạ như vậy chiến loạn, Cẩm Quốc lại như thế nào sẽ gặp kiếp nạn, Hoàng Thượng lại như thế nào gặp mặt lâm nguy cơ!

Nhậm Sanh Nhi rũ mắt, trong mắt muôn vàn suy nghĩ, tay áo nội bàn tay gắt gao nắm. Thẳng đến một khắc, nàng toàn thân buông lỏng, làm như quyết định cái gì, hai mắt quyết tuyệt bi thương.

Tử vận thành bị phá giống như một cái dự triệu, Cẩm Quốc tứ phương biên cảnh vân đào quan, máng xối quan toàn ở trong nháy mắt chiến hỏa phân khởi, Cẩm Quốc sĩ khí hạ xuống, ở như thế mãnh liệt tiến công hạ căn bản vô lực ngăn cản, một tháng sau, vân đào quan cùng máng xối liên quan phiên bị phá, Gia Cát thanh dẫn dắt 50 vạn binh mã đi vào tử vận thành cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người hội hợp.

Cẩm Quốc hoàng đế cái nút sơ ngự giá thân chinh tin tức thực mau cũng truyền ra tới, hấn này phiên làm cuối cùng cấp cuối cùng Cẩm Quốc binh lính mang đến một chút hy vọng. Hiện giờ Niệm Quốc đại quân đã ở trước mắt, tùy thời đều phải đánh vào hoàng thành, bá tánh phân loạn, Cẩm Quốc từ cùng Niệm Quốc giao chiến đều hiện giờ, sôi nổi bại trận, rất nhiều thành trấn đều là một mảnh tiêu điều.

Đang lúc cái nút sơ tự mình dẫn dắt binh mã xuất chinh khi, chu quốc bên này đồng dạng đã chờ lệnh xuất binh tiếp viện Cẩm Quốc, chính như cái nút sơ sở liệu, đông xuân thành Tô gia đích xác không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng động tác thế nhưng nhanh như vậy, mau

đến bọn họ hành động căn bản là theo không kịp, Cửu hoàng tử hiện giờ chưa kế vị, này chờ lệnh xuất chinh sự tình còn phải thỉnh cầu đương kim Thánh Thượng.

Tô gia vốn là quyền khuynh triều dã, thêm chi bọn họ lời nói có lý, này mang binh tiếp viện Cẩm Quốc thị tằm bị chu quốc Hoàng Thượng một bút định ra.

Lãnh binh đúng là Tô gia chi thứ tộc nhân Thái Hằng, 50 vạn binh mã đi ở đi thông Cẩm Quốc chi lộ khi, một tòa phá hủy đại kiêu cản trở bọn họ đường đi.

”Cho ta đi tra, đây là có chuyện gì!? “Thái Hằng cao giọng cả giận nói.

Chu quốc thám báo thực mau tuân lệnh đi ra ngoài, ước chừng một nén nhang sau trở về, đối Thái Hằng bẩm báo nói:” Hối tướng quân nói, có người chứng kiến ngôn, là giang hồ đại biểu mây cung gia việc làm. “

Thái Hằng kinh dị không chừng nói:” Đại biểu mây này giang hồ thế lực như thế nào cũng quản khởi triều đình thượng sự! Huống chi đại biểu mây cung gia không phải cùng kia Niệm Quốc hoàng đế vốn là tình địch quan hệ, như thế nào giúp trở ngại chúng ta, chính là người khác giả trang vu hãm? “

”Tiểu nhân không biết. “Thám báo nói.

Thái Hằng bên người quân sư Lý miểu nói:” Tướng quân, hiện giờ không phải quản đại kiêu là người nào hủy diệt chuyện này thời điểm, Cẩm Quốc chiến sự gần, chúng ta cần kịp thời đuổi tới mới được! “

Thái Hằng gật đầu, nói:” Nhưng qua này hà mới là đi thông Cẩm Quốc nhanh nhất lộ tuyến, nếu là đi hấn lộ nói, vòng một vòng lớn, thời gian đồng dạng không đủ a. “

Lý miểu nói:” Làm phi thú binh dẫn người qua đi. “

Thái Hằng nghĩ nghĩ, lần này dẫn dắt đi trước Cẩm Quốc tiếp viện phi thú binh bất quá một vạn, tuy là thiếu một ít, như thế qua sông luôn là so đường vòng cường. Nghĩ đến đây, hắn lập tức hạ lệnh làm phi thú binh hành động.

Phi thú mỗi lần hơn nửa trên lưng nài ngựa, nhưng mang hai người qua sông, như thế qua lại mười lần sau cũng cũng đem chu quốc binh mã mang qua một nửa, chỉ là như vậy một phen xuống dưới, phi thú cũng đã mỗi một bắt kham.

Thái Hằng thấy vậy, cũng chỉ có thể làm phi thú đi trước nghỉ ngơi, ngày mai tiếp tục.

Hôm sau, từ sáng sớm đến mặt trời lặn Tây Sơn, chu quốc binh mã lương thảo đều cuối cùng vượt qua

.....

Sông dài, chỉ là khi bọn hắn còn chưa đi mấy ngày thời điểm, con đường phía trước lại lần nữa gặp phiền toái —— đường núi bị cự thạch cấp đổ.

Thái Hằng giận không thể thành, đáng tiếc đám kia trở ngại bọn họ người sáng sớm bố trí hảo hết thầy, cũng không cùng bọn họ cứng đối cứng, mỗi khi đều ở phía trước bố trí sau liền rời đi, căn bản là không cho bọn họ một chút thảo lấy cơ hội.

Đang lúc Thái Hằng vì này một đường trở ngại tâm phiền ý loạn thời điểm, nơi xa đang ở bố trí chướng ngại vật trên đường hai bên nhân mã đụng phải một khối.

”Các người là người nào? “Thân xuyên hắc y, mặt mang bạc mặt nạ vệ ngăn nước lạnh lãnh hỏi.

”Các người lại là người nào? “Đối diện cùng ăn mặc hắc y chính là một người nam tử, trên mặt vẫn chưa mang màu bạc mặt nạ, chỉ là xem hắn kia có chút cứng đờ vàng như nến khuôn mặt, như thế nào đều cùng cặp kia tinh quang lấp lánh hai tròng mắt không đáp, rõ

ràng là mang lên da người mặt nạ. Hấn tựa hồ cũng hoàn toàn không sợ bị người nhìn ra hấn mang da người mặt nạ, dù sao chỉ cần nhìn không tới hấn chân dung là được.

Vệ ngăn thủy cùng nam tử đều không có trả lời đối phương, đều là xuyên thấu qua đối phương trên mặt mặt nạ, đánh giá đối phương hai tròng mắt cùng giả dạng, lại đến chung quanh.

Tam tức sau, vệ ngăn thủy bất động thanh sắc cười nói:” Trở ngại chu quốc binh mã tiếp viện Cẩm Quốc người? “

Nam tử vàng như nến cứng đờ mặt cũng triển lộ một cái tươi cười, các người cũng là? “

Vệ ngăn thủy tức khắc cười nói:” Đó chính là người một nhà. “

”Không sai, là người một nhà. “Nam tử cũng cười.

Hai người nhìn nhau cười, sau đó đột nhiên đồng thời tiếng cười một đống, đồng thời chất vấn ra tiếng:

”Các người rốt cuộc là người nào? “

”Các người rốt cuộc là người nào? “

Hai người đồng thời ngẩn ra, vệ ngăn thủy sóng mắt chuyển động, nhìn thẳng nam tử nói:” Vô ngần rừng rậm. “

Nam tử cũng không giấu giếm, ” đại biển mây. “

Vệ ngăn mặt nước cụ sau dung sắc biến hóa, không có nhịn xuống trong lòng tiểu bát quái, nói:” Đương nhiệm đại biển mây gia chủ không phải biển cả vân Long Cung cần mặc? “

”Đúng là. “Nam tử nói.

Vệ ngăn mặt nước sắc càng quý dị một ít, ” hấn không phải..... “

Nam tử đánh gãy nàng lời nói,” ta biết cô nương ý tứ, chúng ta chỉ là nghe lệnh hành sự mà thôi. “

Vệ ngăn thủy chép chép miệng, không có hỏi lại, trong lòng lại nhin không được tưởng: Lấy Tư Lăng Cô Hồng kia tính tình, nếu là biết được lần này có đại biến mây hỗ trợ, không biết sẽ có phản ứng gì?

Nàng tuy rằng đã đáp ứng rồi Lý Cảnh buông gia tộc huyết cừu, cũng sẽ không đối Tư Lăng Cô Hồng có bất luận cái gì ghê tởm, chỉ là này đó nhỏ nhỏ không thoải mái vẫn là có thể mặc kệ đi?

Vệ ngăn thủy cười nói:” Có đại biến mây trợ giúp, này chu quốc binh mã muốn kịp thời đuổi tới Cẩm Quốc hy vọng liền càng nhỏ. “

”Cô nương khen. “Nam tử vàng như nến cứng đờ khuôn mặt tươi cười càng có vẻ quý dị.

Vệ ngăn thủy xem đến khóe miệng hơi trừu. Này đại biến mây không có khả năng nghèo đến liền một trương hảo một chút da người mặt nạ đều không có, người nam nhân này mang loại này thấp kém phẩm, nên không phải là chính mình hứng thú yêu thích, cố ý khó coi người đi?

Nam tử làm như xuyên thấu qua nàng màu bạc mặt nạ sau hai mắt nhìn ra nàng ý tưởng, trên mặt biểu tình càng thêm ‘ sinh động ’.

.....

-----oOo-----

Chương 106: ái hận không rõ một đường gian

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cầm Quốc cuối cùng phòng tuyến, vạn thủy thành. Mạ Mã bá 癸
Hiểu

Vạn thủy thành có thiên nhiên cùng nhân công mà thành sông đào bảo vệ thành, sông đào bảo vệ thành tràn đầy ngàn trượng, bề rộng chừng trăm mét, tường thành cao ngất tương đồng. Vạn thủy ngoài thành Niệm Quốc trăm vạn đại quân định trú, gió mạnh phần phật, Niệm Quốc chiến kỳ theo gió cuồng triển, liếc mắt một cái nhìn lại chấn động tâm linh. Vạn thủy bên trong thành, cái nút sơ đã tự mình đã đến, hấn đứng ở vạn thủy thành trên tường thành, người mặc một bộ xanh ngọc áo gấm, ngọc quan quan phát, lưng trâm đi ngang qua, ngọc diện nhã dung, hai mắt hàn lợi.

Nhậm Sanh Nhi đứng ở hấn phía sau, thủy mắt vẫn luôn dừng ở hấn trên người, mắt nội gợn sóng hơi khởi có chút mạc danh.

Cái nút sơ đột nhiên quay đầu lại xem nàng, một đôi con ngươi tinh quang bức người, bên môi là ôn nhã nhu cười,” Sanh Nhi đây là sợ?”

Nhậm Sanh Nhi nhìn hấn quay đầu lại xem ra con ngươi, xinh đẹp cười, nói:” Không sợ. “

Cái nút sơ thâm thúy nhìn nàng, kia ánh mắt mang theo như lưỡi dao xem kỹ. Nhậm Sanh Nhi nhỏ nhắn mềm mại thân hình vẫn không nhúc nhích mặc hấn nhìn, trên mặt tươi cười như cũ mỹ diệu động lòng người.

”Phải không. “Cái nút sơ lãnh đạm một ngữ, quay lại đầu đi nhìn phương xa Niệm Quốc đen tuyền binh mã.

”Đường Niệm Niệm..... “Một tiếng thấp nếu muỗi ngâm khắc sâu nỉ non, từ hấn trong miệng yên lặng phun ra.

Người khác có lẽ không có nghe thấy, nhưng là ở hấn phía sau nhậm Sanh Nhi lại nghe đến rành mạch. Nàng sóng mắt đột nhiên nhảy dựng, há mồm dục kêu lại đột nhiên nhịn xuống, dưới chân lão đảo lui về phía sau một bước thiếu chút nữa té ngã. Cái nút sơ nghe được dị động, vẫn chưa quay đầu lại.

”Cầu mà không được sao? “Nhậm Sanh Nhi hoạt động màu son cánh môi, không tiếng động ở trong lòng mặc niệm, mỗi một chữ đều tựa lưỡi đao đâm vào trong lòng, rũ xuống hai mắt nội lập loè không chừng.

Trên tường thành, nam tử nhìn xa phương xa, hai mắt băng hàn phức tạp. Nữ tử ở phía sau một mình bi thương, nỗi lòng muôn vàn. Ai cũng không biết, ai thị ai phi, hết thảy mang đến kiêu gì kết cục.

Ban đêm, minh nguyệt đang bị một tầng nùng vân che đậy. Ai cũng không có phát hiện một đạo thân ảnh từ vạn thủy bên trong thành nhảy ra, ra bên ngoài phóng Niệm Quốc binh mã trực mà đi.

Niệm Quốc trăm vạn binh mã nơi dừng chân, đỉnh đỉnh quân dụng lều trại, bốn phía tuần tra binh lính.

Này nói từ vạn thủy thành mà đến thân ảnh ở đêm tối che giấu chuyển về đi, một cỗ mãnh liệt trận gió đột nhiên từ phía sau mà đến. Người này trong lòng cả kinh, hướng sườn trốn tránh khi, lại không biết bên cạnh đã mai phục có người, một đạo trọng quyền chính đánh trúng người này đầu vai.

”Phốc! “Một ngụm máu tươi phun ra, người này thân hình liền phi ngã vào một bên.

Sáng ngời cây đuốc tìm chiếu khắp mà đến, chiến thiên kích nhìn đến trên mặt đất thân ảnh khi, lược có một phân kinh ngạc,” nữ nhân? “

Chiến Thương Tiễn thu hồi chiến thương, đảy mắt đồng dạng chợt lóe mà qua kinh ngạc.

Mộc Linh Nhi nhẹ giọng nói:” Nàng tâm tư thực phức tạp, không hoàn toàn là ác ý. “

Trên mặt đất ngã ngời nữ tử, người mặc một bộ không ánh sáng hắc y, dung mạo tiêu mỹ, da như ngưng chi, một đầu tóc đen khuy nh chiếu vào trên mặt đất, môi đỏ nhiễm huyết, lại một chút không giảm nàng sắc đẹp. Nàng nữ tử, nếu cái nút sơ ở chỗ này nói, định có thể liếc mắt một cái nhận ra, đúng là hôm nay ban ngày cùng hẳn cùng nhau đứng ở tường thành phía trên nhậm Sanh Nhi.

”Khụ. “Nhậm Sanh Nhi ăn đau lại khụ một ngụm máu tươi, ngửa đầu nhìn trước mắt ba người, cắn môi nói:” Ta cũng không ác ý, chỉ là muốn cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện. “

Ba người nhìn nhau liếc mắt một cái, Mộc Linh Nhi nói:” Hoàng Thượng cùng a..... Hoàng hậu lúc này đã ngủ hạ. “

Nhậm Sanh Nhi chỉ cảm thấy vốn là đau buồn trong lòng càng khó chịu, từ trên mặt đất chậm rãi đứng dậy, nói:” Ta có thể giúp các người mở ra vạn thủy thành cửa thành. “

Ba người nghe được nàng lời nói cũng không có lộ ra bất luận cái gì quá kích thần sắc, nhậm Sanh Nhi tăng thêm khẩu khí nói:” Ta đều không phải là nói giỡn. “

Chiến thiên kích bất động thanh sắc cười nói:” Chúng ta dựa vào cái gì tin người? “

Nhậm Sanh Nhi nhấp môi, làm ta Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện, tin hay không ở chỗ bọn họ. “

Chung quanh đã quay chung quanh lên chiến quân, Gia Cát thanh cũng từ lều trại đi ra, chiến thiên kích nói:” Cô nương, Hoàng Thượng bọn họ há là người nói muốn thấy là có thể thấy? “

Nhậm Sanh Nhi tay áo nội bàn tay nắm chặt lên, thấp giọng nói:” Ta không phải tới cùng các người tranh chấp, nếu ta muốn sấm, các người cũng ngăn không được ta. “

Nàng lúc này tuy rằng khẩu lưu máu tươi, nhưng là nói ra những lời này tới tràn ngập tự tin, đều không phải là vô cơ thối tha.

Chiến thiên kích cùng Chiến Thương Tiễn hai người con người đồng thời rùng mình, Mộc Linh Nhi lúc này nghiêng đầu nhìn về phía phía sau, chỉ thấy người mặc một bộ lam váy Thù Lam chính đã đi tới.

”Thù Lam tử tử, chúng ta đem a Nạp La đánh thức? “Mộc Linh Nhi thấp giọng hỏi nói.

Thù Lam lắc đầu ý bảo không có việc gì, đối nhậm Sanh Nhi nói:” Vị cô nương này mời theo ta tới. “

Nhậm Sanh Nhi gật đầu, đuổi kịp nàng bước chân.

Đây là đỉnh đầu tương đối mặt khác lớn hơn nữa một ít lều trại, ngoại tại nhìn không ra cái gì đặc biệt.

&nb

.....

sp; Thù Lam đi đến rèm cửa phía trước nói:” Hoàng Thượng, hoàng hậu, người đã mang đến. “

Rèm cửa bị vô hình phong xốc lên, Thù Lam nhìn nhậm Sanh Nhi liếc mắt một cái, ý bảo nàng đi vào.

Nhậm Sanh Nhi nhấp chặt cánh môi, cố nén trong lòng chấn động, đi bước một chậm rãi đi vào lều trại nội.

Mới vừa vào trong đó, một cỗ thanh u hương khí tràn ngập ở trong không khí, làm người ngồi sau toàn thân thông suốt, muốn ngừng mà không được. Lều trại nội ánh sáng ôn hòa, vừa không tối tăm lại

không có vẻ quá lượng, thanh thanh đạm đạm liền giống như này trong không khí hương, thanh nhã thoát tục.

Một trương bình phong đem lều trại chia làm hai nơi, bên trong nên là đặt giường ngủ yên địa phương. Trước mắt chỉ có một trương phô cắm lụa ghé, một trương hình chữ nhật bàn lùn, trên bàn bày biện ngọc sứ bát trà.

Này hết thấy đều là nhậm Sanh Nhi một cái chớp mắt nhìn đến cảnh, sau đó tất cả biến mất ở trong đầu, hai mắt chỉ còn lại có trước mắt hai người.

Nam tử trên người khoác một kiện đơn bạc áo ngoài, trong lòng ngực nữ tử thiên híp con người, hai má đỏ bừng, lúc này chính hướng nàng xem ra.

Nhậm Sanh Nhi đại ra một cái chớp mắt, hoàn hồn liền đối thượng Đường Niệm Niệm cặp kia đạm tĩnh như tuyên con người, thân mình chấn động không tự giác liền lui về phía sau một bước, cúi đầu xuống, tâm thần khó định.

Nữ tử này chính là Đường Niệm Niệm, làm cái nút sơ thương nhớ đêm ngày người.

Này phó dung nhan, này phân thuần nhiên linh động, khó trách làm hấn Niệm Niệm không quên.

”Đạo tu, tích cốc đỉnh. “

Nhậm Sanh Nhi bị này bình đạm vang lên nữ tử thanh âm bừng tỉnh, kinh nghi nhìn Đường Niệm Niệm,” người..... “Lời nói tới rồi bên miệng lại không nói gì, đơn giản là nàng hoàn toàn nhìn không ra tới Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người tu vi, tình huống như vậy thứ nhất là bọn họ hai người không phải người tu tiên, thứ hai là hai người tu vi đều so nàng cao thượng ít nhất một cái cảnh giới.

Không phải sớm nên nghĩ tới sao, bọn họ hai người thân phận cùng thực lực tuyệt đối không đơn giản, cái nút gập mặt lần đầu thua cũng không phải ngẫu nhiên.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Người muốn nói chuyện gì? “

Nhậm Sanh Nhi nhấp môi trầm mặc một tức, nói:” Ta sẽ giúp các người mở ra cửa thành, cho các người đánh vào vạn thủy thành, chỉ cần cái nút sơ tồn tại. “

”Hảo. “Đường Niệm Niệm không có nửa điểm chân chờ đồng ý.

Nhậm Sanh Nhi ngẩn ra, nàng vốn tưởng rằng lần này phải tốn phí một phen miệng lưỡi, các loại kết quả đều đã nghĩ tới, lại duy độc không nghĩ tới trước mắt Đường Niệm Niệm sẽ đáp ứng như vậy gọn gàng dứt khoát.

”Người..... Hay là đổi cái nút sơ, “Nhậm Sanh Nhi nhấp môi, nhìn Đường Niệm Niệm sau lưng Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, phức tạp nói:” Kỳ thật là có vài phần cảm tình? “

Lời này rơi xuống, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ánh mắt đều dừng ở nàng trên người, chỉ là Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt sâu thẳm thần bí đến làm nàng thân thể cứng đờ, Đường Niệm Niệm lại thật sự quá mức hảo hiểu, đó là một loại bình tĩnh lại nghi hoặc ánh mắt, giống như ở kinh ngạc nàng như thế nào sẽ có ý nghĩ như vậy, nàng cái này ý tưởng có bao nhiêu quý dị cùng không thể hiểu được.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Người hận cái nút sơ? “

Nhậm Sanh Nhi biến sắc, cấp khẩu phản bác, ” ta yêu hắn, yêu hắn vượt qua ta chính mình tánh mạng, như thế nào sẽ hận hắn! “

Đường Niệm Niệm đăm nhìn nàng, ” nga. “

Một chữ đáp lại, làm nhậm Sanh Nhi có loại mặc danh cảm giác. Hận cái nút sơ? Không! Sao có thể, nàng yêu hắn a, vì hắn, nàng

thường lưu tại phạm thế, không tiếc trái với tiên nguyên quy củ.

”Người vì sao như thế dễ dàng đáp ứng yêu cầu của ta? “Nhậm Sanh Nhi trong lòng tràn đầy nghi hoặc, nếu không phải đối cái nút sơ có tình, vì sao như thế dễ dàng tha tánh mạng của hắn?”

Đường Niệm Niệm đạ nói:” Người là hắn người bên cạnh, Cẩm Quốc là hắn nhất để ý đồ vật, bị bên người người phản bội, mất đi nhất để ý đồ vật, sẽ rất thống khổ. “

Nhậm Sanh Nhi nghe nàng này một phen bình tĩnh trắng ra ngôn ngữ, một đôi con người mãnh trừng mắt nàng, thất thanh cả giận nói:” Người thế nhưng như thế đối đãi hắn, người có biết hay không này hết thầy đều là bởi vì người, nếu không phải bởi vì người, Cẩm Quốc lại như thế nào sẽ lọt vào này đó kiếp nạn, bá tánh như thế nào sẽ trôi giạt khắp nơi, này hết thầy đều là người sai, người thế nhưng nghĩ đến như thế ác độc..... Phốc! “

Lời nói chưa xong, nàng miệng phun máu tươi, ngã ngồi trên mặt đất.

Đường Niệm Niệm cũng không có bởi vì nàng lời nói sinh khí, bình đạ nói:” Hắn cùng Mộ Dung ngưng thật hợp tác, bắt cóc ngoan bảo cùng ta, làm Cô Hồng bị thương, phái binh vây sát tính kế Cô Hồng. “

Nếu không có này hết thầy, nàng cùng Cô Hồng mới sẽ không quản thiên hạ này như thế nào.

”Hắn nên phạt. “Đường Niệm Niệm hai tròng mắt đạ mạc nghiêm túc.

Ba chữ, làm nhậm Sanh Nhi há mồm lại không nói gì.

Đường Niệm Niệm nhìn nàng,” này đó hậu quả không phải người muốn xem đến sao? “

”Không, không, ta vì không phải cái này! “Nhậm Sanh Nhi thống khổ lắc đầu, bi thống nói:” Ta chỉ là muốn cho hấn nhớ kỹ ta, ở hấn trong lòng lưu lại quan trọng nhất dấu vết, cho dù là hận cũng hảo, chỉ cần có thể..... “Nàng lời nói đột nhiên hết hạn, ánh mắt phức tạp nhìn về phía Đường Niệm Niệm

.....

Chỉ cần có thể đem người ở trong lòng hấn lưu lại dấu vết cấp bao trùm, không cần lại tiếp tục vì người tâm loạn thần trí, chỉ cần làm hấn nhớ kỹ sâu nhất chính là ta!

Đường Niệm Niệm lắc đầu, nói thẳng nói:” Ta không hiểu. “

Nàng xác không hiểu.

Nàng không hiểu nhậm Sanh Nhi này phân phức tạp tâm tư, vì ở trong lòng hấn lưu lại quan trọng nhất dấu vết, làm ra làm đối phương không cao hứng sự tình, hủy diệt đối phương nhất để ý đồ vật, làm đối phương thống khổ, đây là vì yêu hấn? Đường Niệm Niệm không biết nàng này làm chính là đối là sai, cũng hoàn toàn không tính toán đi miệt mài theo đuổi nàng đúng sai.

”Không hiểu! Người tự nhiên không hiểu! “Nhậm Sanh Nhi làm như bị nàng này phó thảo nhiên bình tĩnh bộ dáng cấp kích thích, vì cái gì nàng cái gì cũng không biết liền nhưng có được đến những người này sủng ái, dựa vào cái gì nàng liền có thể như vậy nói thẳng nói ra chính mình sở hữu ý tưởng, dựa vào cái gì nàng liền có thể như vậy vô ưu vô lự, hưởng thụ thế gian hết thảy tốt đẹp?

”Người sẽ hiểu được cái gì? Người chịu quá cái gì cực khổ? Vẫn luôn bị người che chở trong lòng ngực, cho hết thảy sủng ái ôn nhu, tùy hứng làm bậy cũng có người cho người xử lý hậu quả, vô ưu vô lự đến không biết thế gian hiểm ác, người như thế nào sẽ hiểu được ta khổ!? “Nhậm Sanh Nhi thân thể nhẹ nhàng run rẩy, thấp giọng quát:” Ta làm bạn ở hấn bên người 5 năm, suốt 5 năm, đã từng hấn

tuy rằng đối ta cũng không có tình yêu, nhưng là ít nhất đối những người khác đồng dạng không có, duy độc làm ta làm bạn ở hẳn bên người dài nhất, đối ta nhất bất đồng. Chính là này hết thấy đều là gặp qua người sau liền thay đổi, hẳn trong lòng chính là người, vẫn luôn muốn đều là người! “

”Cầu mà không được, hẳn đối với người cầu mà không được, ta đối hẳn cầu mà không được, người như thế nào sẽ minh bạch loại này cầu mà không được thống khổ! “

Đối với nhậm Sanh Nhi một phen lời bình, Đường Niệm Niệm cũng không có hứng thú đi phản bác, càng không có hứng thú đi cùng nàng bình luận chính mình quá khứ cùng trải qua.

Cầu mà không được sao?

Đường Niệm Niệm nhẹ nắm Tư Lăng Cô Hồng hoàn ở chính mình vòng eo thượng tay, nàng không biết cầu mà không được là gì đó thống khổ, nhưng là nếu là người này không có bị nàng được đến, người này ôn nhu cho những người khác nói, nàng sẽ như thế nào làm đâu?

Nàng sẽ có lẽ đi tranh, sẽ đi đoạt, chỉ là năng lực không đủ, hy vọng không đủ nói, nàng liền sẽ không đi cưỡng cầu.

Nàng vẫn luôn là cái mẫn cảm người, cho tới nay đều có mãnh liệt tự mình bảo hộ xác ngoài, nếu không có không phải người khác trước tới trêu chọc nàng lời nói, nàng sẽ không chủ động đi trêu chọc người khác, người khác nếu đối nàng vô tình, nàng liền hừ. Người khác nếu là đối nàng hảo, vào nàng tâm, nàng liền sẽ dùng chính mình phương thức đối với đối phương càng tốt, càng hộ.

Đường Niệm Niệm đang nghĩ ngợi tới, bàn tay đã bị người phản nắm, chưởng thượng ôn nhuận ấm áp đều quen thuộc làm nàng không cần xem liền biết được thuộc về ai.

Đường Niệm Niệm con người nhẹ lóe, dương môi cười khẽ. Vô luận là linh hồn thượng tình chú, vẫn là hai người tâm thần giao hòa, bọn

họ chi gian đều sẽ không thay đổi, mấy vấn đề này nghĩ đến đều không có ý nghĩa.

Người ngoài cảm tình như thế nào, cùng bọn họ không quan hệ, vốn là không cần vì này đó rối loạn tâm.

Nhậm Sanh Nhi nhìn trước mắt hai người không tiếng động hốt động, đáy lòng không khỏi dâng lên hăm mộ, rũ xuống đôi mắt sáng mắt kịch liệt lập loè, tay áo nội bàn tay nắm chặt.

Đường Niệm Niệm, đều là nàng sai, tất cả đều là nàng sai, không phải nàng lời nói, tử sơ sẽ không có như vậy kiếp nạn, Cẩm Quốc cũng sẽ không diệt vong, chính mình càng sẽ không muốn làm ra chuyện như vậy tới. Chính mình không có sai, chính mình làm như vậy là vì cứu tử sơ, chỉ là muốn làm hấn càng để ý một ít chính mình, đem hấn đau lòng căn nguyên nơi đi thôi!

”Người không đi? “Đường Niệm Niệm hỏi. Sự tình nói xong rồi, cần phải đi đi?

Nhậm Sanh Nhi một chút ngẩng đầu.

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Ta muốn ngủ. “

Những lời này rơi xuống, nhậm Sanh Nhi nơi nào còn nghe không hiểu là trực khách ý tứ.

Nhậm Sanh Nhi phát giác trước nay đến nơi đây, trừ bỏ Đường Niệm Niệm đáp ứng rồi nàng thỉnh cầu ngoại, kỳ thật hết thảy đều ở nàng kế hoạch ở ngoài, chính mình cũng hoàn toàn ở vào bị động cục diện. Vô luận là Đường Niệm Niệm không hề do dự đáp ứng, còn có chính mình mất khống chế, nói rất nhiều không nên lời nói.

Này trước mắt hai người tựa hồ đối cửa thành hay không có thể mở ra cũng không để ý, như vậy bọn họ để ý chính là cái gì đâu?

Ánh trăng thanh nhu, đêm tối mê mang.

Nhậm Sanh Nhi du tẩu ở nơi tối tăm, hướng vạn thủy thành mà đi. Mau tiếp cận vạn thủy thành khi, thân ảnh của nàng một đốn, đột nhiên nhớ tới Đường Niệm Niệm lời nói: Người là hấn người bên cạnh, Cẩm Quốc là hấn nhất để ý đồ vật, bị bên người người phản bội, mất đi nhất để ý đồ vật, sẽ rất thống khổ.

Nàng nhớ rõ Đường Niệm Niệm nói ra lời này khi, hai tròng mắt minh tôi thanh thấu, nghiêm túc đạ nhiên.

Kia một khắc nhìn cặp mắt kia, nàng liền có loại cảm giác, Đường Niệm Niệm đều là nghiêm túc, đều không phải là vui đùa.

Nói như vậy, bọn họ chân chính để ý bất quá là vì trừng phạt cái nút sơ, cửa thành hay không có thể bị đơn giản mở ra, đều không sao cả sao.

Nhậm Sanh Nhi bị ban đêm gió lạnh một thời, chỉ cảm thấy toàn thân đều tùy theo phát lạnh, trong lòng lại lãnh lại cương.

&nb

.....

sp; người hận cái nút sơ?

Người hận cái nút sơ?

Đường Niệm Niệm bình đạm hỏi chuyện vẫn luôn ở nàng trong đầu tiếng vọng.

”Không, không, không hận, ta như thế nào sẽ hận hấn, ta là yêu hấn! “Nhậm Sanh Nhi lẩm bẩm tự nói, nhìn phía trước binh lính tuần tra vạn thủy thành, lấy lại bình tĩnh, thi triển pháp thuật vô thanh vô tức đi vào.

Bên trong thành Thành chủ phủ nội.

Nhậm Sanh Nhi khi trở về, chỉ thấy thư phòng ngọn đèn dầu còn ở minh, nàng linh thức ẩn nắp quét tới ở, nhìn thấy cái nút sơ đang

ngồi ở án kê bên, hai tròng mắt nghiêm túc lãnh duệ, cầm trong tay bút lông sói, ở trên bàn giấy Tuyên Thành tinh tế viết lung tung cái gì.

Nhậm Sanh Nhi biết được, hấn đây là ở kế hoạch cùng Tư Lăng Cô Hồng quyết đấu, như thế khuyh tấn hết thầy nghiêm túc.

Chỉ cần thân thủ đánh võ hấn nỗ lực hết thầy, hấn tất sẽ làm nàng thật sâu ghi tạc trong lòng đi! Như vậy hấn cũng không cần đi mạo hiểm, không cần đi chịu chết!

Nhậm Sanh Nhi nhấp chặt cánh môi, dứt khoát xoay người.

Phương đông đỉnh núi mới sinh bạch quang, hãy còn một thanh cứt qua đêm tối lợi kiếm, phía chân trời nháy mắt sáng ngời lên.

Thịch thịch thịch thịch thịch ——

Trống trận rung trời vang lên, cơ hồ chấn phá tận trời, kích khởi vạn trượng dòng nước xiết, mặt đất theo trăm vạn binh mã đi trước, đá vụn phập phồng.

Cái nút mừng một đêm mỗi mệt, trống trận thanh âm truyền tới bên tai khi cũng không tính đại, hấn tròng mắt ở mí mắt sau lăn lộn, còn có chút mê mang. Ngay sau đó, hấn đột nhiên ngẩng đầu lên, mở hai mắt tràn đầy tơ máu.

”..... Hoàng Thượng? “Nằm ở hấn bên người nhậm Sanh Nhi, có một tia chân chờ kêu.

Cái nút sơ lúc này hai tròng mắt mới hoàn toàn thanh minh, một đôi mắt nhìn chung quanh chung quanh, chỉ thấy nơi này là một chỗ bố trí thanh nhã sượng phòng, hấn chính áo lót nằm trên giường, bên người nữ tử tiểu đẹp như hoa, đúng là nhậm Sanh Nhi không thể nghi ngờ.

”Người tới! “Cái nút mừng một nghiêng người liền đem bên người nhậm Sanh Nhi ném ra, lạnh giọng quát lớn nói.

Một đạo màu đen thân ảnh từ chỗ tối xuất hiện, quỳ một gối ở hẳn trước mặt.

Cái nút sơ từ giường xuống dưới, vung tay lên liền đem treo một bên áo ngoài phủ thêm, lạnh lùng nói:” Bên ngoài sao lại thế này? “

”Niệm Quốc binh mã kích trống vào thành. “Ảnh vệ thanh âm không có nửa điểm cảm tình, chỉ đem tình hình thực tế nói ra.

Cái nút sơ mặc quần áo động tác đột nhiên một đốn,” người nói cái gì?! “

Ảnh vệ nói:” Niệm Quốc binh mã kích trống vào thành. “

Cái nút sơ tay mới vừa nâng lên một phen lại dừng lại, thanh âm giống như băng trùy,” bọn họ như thế nào vào thành!?”

”Nhậm Sanh Nhi truyền chủ nhân mệnh lệnh, mở cửa thành đầu hàng. “

Ảnh vệ lời nói mới vừa vừa nói xong, nhậm Sanh Nhi liền cảm giác được trước mắt chợt lóe, cổ đã bị cái nút mừng một chưởng bóp chặt, hẳn nhìn gần mà đến hai tròng mắt băng duệ phần nộ, không hề chớp mắt nhìn chằm chằm nàng, đáy mắt chỗ sâu trong tựa còn hiện lên một sợi thống khổ, thanh âm lại so với chi ngày xưa càng thêm ôn nhu,” người phản bội ta? “

Nhậm Sanh Nhi bình tĩnh nhìn hẳn một đôi con người, gian nan cười nói:” Hoàng Thượng, này vẫn là ngài lần đầu tiên như thế nghiêm túc nhìn ta, trừ bỏ ta rút cuộc nhìn không tới mặt khác..... “Cùng với cái nút sơ bàn tay căng thẳng, nàng lời nói cũng tùy theo một ngăn, liên tục thở hổn hển mấy hơi thở, có chút tựa khóc tựa cười nói:” Hoàng Thượng, người hiện tại có phải hay không hận không thể ta chết? Ta từng nói qua, vì ngài chẳng sợ chết cũng cam nguyện. Chính là ta đột nhiên lại hối hận, ta muốn sống, như vậy Hoàng Thượng mới có thể càng nhớ rõ trụ ta, một ngày không có giết ta, một ngày nan giải Hoàng Thượng trong lòng chi hận. “

Cái nút sơ hai mắt như băng như hỏa, bàn tay càng ngày càng dùng sức, ở nàng sắc mặt đã xanh tím thời điểm đột nhiên buông ra bàn tay, ôn nhu cười nói:” Sanh Nhi thật khờ, trẫm như thế nào sẽ giết ngươi? Trẫm biết ngươi đây là vì che chở trẫm tánh mạng. “

Nhậm Sanh Nhi tròn to con ngươi, nhìn đến như thế lại khó có một phân chân thật hẳn, trong lòng mạc danh càng thêm đau đớn.

Cái nút sơ ôn thanh hỏi:” Sanh Nhi là như thế nào giả truyền trẫm ý chỉ? Một giới nữ lưu, vạn thủy thành tướng lãnh như thế nào sẽ tin?
“

Nhậm Sanh Nhi há miệng thở dốc, kia phương ảnh vệ đã không có phạm phòng đáp:” Nhậm Sanh Nhi tự mình ở trên tường thành cùng Niệm Quốc binh mã đàm phán, tướng lãnh từng tới xin chỉ thị quá chủ nhân, chủ nhân đang ngủ. “

Cái nút sơ thanh âm không hề phạm phòng, lại càng tựa bão táp trước bình tĩnh,” ngươi vì sao không ngăn cản? “

”Thuộc hạ chức vụ, bảo hộ chủ nhân an nguy. “

Cái nút sơ đáy mắt hàn quang chợt lóe, uổng phí chém ra một chưởng đánh hướng ảnh vệ. Chỉ thấy ảnh vệ thân ảnh một hư, đem này trí mạng một chưởng hóa giải.

”..... Tư Lăng Cô Hồng người! “Cái nút sơ thanh âm tựa từ kẽ răng bài trừ.

Ảnh vệ trên người hơi thở càng vì hư vô quý mị, hẳn chậm rãi khom người đối cái nút sơ tựa hành lễ, thanh âm không mang nếu vô,” chủ nhân thông minh. “

Người này này cổ hơi thở cùng thanh âm vừa ra, quan

.....

Tử sơ có lẽ sẽ không nhận được, nhưng là nếu là Đường Niệm Niệm tại đây nói nhất định sẽ nhận ra, người này đúng là cùng nàng

gặp qua số mặt Tuyết Tân.

Tuyết Tân này thanh chủ nhân kêu đến cái nút sơ tâm như lửa đốt, hấn trong miệng lời nói ‘ chủ nhân thông minh ’ làm như châm chọc hấn, lại tựa ở khen Tư Lăng Cô Hồng, một câu đột hiện ra hai loại tác dụng, cố tình hấn toàn bộ thân hình bao phủ trong bóng đêm, làm người căn bản là vô pháp thấy rõ hấn biểu tình rất cuộc như thế nào.

”Người ngốc trầm bên người đã bao lâu? “Cái nút sơ cái trán gân xanh hơi đột, nếu không phải cái này hấn đã đến người lạ, đối này ảnh vệ lời nói sinh giận muốn giết hấn, chỉ sợ còn sẽ không phát hiện bên người ảnh vệ vấn đề. Người này rất cuộc là khi nào hấn tới rồi hấn bên người, hấn thế nhưng một chút đều không có nhận thấy được.

Tuyết Tân đứng thẳng thân hình, thanh âm như cũ không mang, ” không thể phụng cáo. “

”Hảo, hảo một cái không thể phụng cáo! “Cái nút sơ cười như không cười quay đầu nhìn về phía còn trên giường nhậm Sanh Nhi,” hảo một cái Tư Lăng Cô Hồng, bên người nhân tài xuất hiện lớp lớp, chỉ sợ không có Sanh Nhi phản bội, các người giống nhau sẽ có mặt khác biện pháp đem cửa thành mở ra! “

Nhậm Sanh Nhi bị hấn một đôi mỉm cười con người nhìn chăm chăm, cánh môi đã bị cắn đến trở nên trắng, nhìn về phía bên kia Tuyết Tân. Khó trách, khó trách hôm qua đàm phán thời điểm, kia hai người đối chính mình có thể mở cửa thành điểm này cũng không có dư thừa để ý, đơn giản là bọn họ đã sớm bố trí hảo hết thảy.

”Hoàng Thượng..... “

Cái nút sơ điểm hàm dưới,” Sanh Nhi muốn nói cái gì? “

Nhậm Sanh Nhi trong lòng nhịn không được luống cuống, duỗi tay gạt gao túm chặt hấn xiêm y, thấp nuốt nói:” Hoàng Thượng, người không cần như vậy, không cần như vậy xem ta, ta chỉ là tướng

Hoàng Thượng đã quên Đường Niệm Niệm, chỉ là tưởng Hoàng Thượng có thể càng để ý ta một ít, tưởng Hoàng Thượng tồn tại! “

Đôi mặt nàng khóc thút thít đau thương, cái nút sơ lãnh đạm nhìn, sau khi nói.” Sanh Nhi, trầm từng nói qua, trầm đối với người bất đồng, đúng là bởi vì người biết điều, người ngày nào đó nếu là không thỏa mãn, tùy thời có thể cùng trầm nói, trầm thả người. “

”Hoàng Thượng..... “

”Hết thầy vốn là người tình ta nguyện, trầm vẫn chưa bức người. “

”Hoàng Thượng..... “

Cái nút sơ thân thể nguyên lực chấn động, bắt lấy hấn xiêm y nhậm Sanh Nhi nhất thời không có phòng bị, bị chấn đến té ngã trên giường, vốn là bắt lấy hấn xiêm y tay cũng không khỏi buông ra. Cái nút sơ mắt lạnh xem ra, tuấn dung ôn nhã, tươi cười ôn nhu, mắt hạnh lại lạnh băng đến không lưu một chút cảm tình,” Sanh Nhi, người thật sự hiểu biết trầm, trừ bỏ Đường Niệm Niệm, người là cái thứ hai đùa bỡn trầm nữ tử, cái thứ nhất lừa gạt trầm nữ tử, trầm có thể nào không nhớ rõ người. “

Nhậm Sanh Nhi sắc mặt tái nhợt.

Cái nút sơ lãnh đạm thu mắt, huy tay áo xoay người.

”Hoàng Thượng! Ngài muốn đi đâu!? “Nhậm Sanh Nhi thê lương thấp kêu.

Cái nút sơ vẫn chưa quay đầu lại, mỉm cười lại hàn tiếng nói truyền ra,” Sanh Nhi cũng thật sự thông tuệ, chính như Sanh Nhi lời nói, người sở hiểu biết cũng bất quá là trầm nguyện ý bị người hiểu biết thôi. “

Hấn bóng dáng như từng, dưới chân nguyên lực vờn quanh, thân ảnh phiến tức không thấy.

Trên giường, nhậm Sanh Nhi cánh môi run rẩy, hai mắt càng mờ mịt
thê lương. Nàng sai rồi sao? Nàng làm sai? Không! Không có, nàng
không có sai! Không có sai!

.....

-----oOo-----

Chương 107: đầu heo thúc thúc sợ hãi sao

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vạn thủy bên trong thành, Niệm Quốc binh mã nhập trú, Cẩm Quốc binh lính đầu hàng, sở hữu đầu hàng giả giống nhau ưu đãi, tuyệt không sẽ làm ra tàn sát việc. Mạ Mã bá 爨 Hiểu

Cái nút sơ ra sượng phòng nội, thân ảnh giấu ở một tòa mái hiên phía trên, ánh mắt nhìn quét bốn phía, nhìn đến bên trong thành một mảnh bình nhiên, nhất thời tâm thần phập phồng, nói không nên lời rốt cuộc ra sao loại cảm xúc. Hoặc là quá nhiều loại cảm xúc hỗn hợp ở bên nhau, ngược lại biến thành cái gì đều không phải, phức tạp đến liên chính mình cũng không hề hiểu biết chính mình.

”Đầu heo thúc thúc, người ở khổ sở sao? “

Một đạo thật nộn sạch sẽ nghi vấn thanh ở bên tai vang lên, cái nút sơ thân thể cứng đờ, đột nhiên quay đầu nhìn lại ——

Ánh mặt trời minh diệu hạ, người mặc áo bào trắng hài tử ngồi ở màu xanh lá mái ngói thượng, hai chỉ tay nhỏ giao điệp kéo mượt mà cầm, một đôi oánh lục thâm hắc yêu đồng nghi vấn nhìn qua, tinh xảo đáng yêu giống như tiên đồng.

Đứa nhỏ này là khi nào xuất hiện, hấn thế nhưng không hề phát hiện.

Cái nút sơ không cần cần thận đánh giá hài tử dung mạo, chỉ bằng kia một đôi yêu dị con người cũng đã biết được hấn là ai.

”Ngoan bảo? “

Ngoan bảo miệng một bẹp, bắt mẫn nói:” Ngoan bảo tên này chỉ có thể cha cùng mẫu thân kêu, người khác kêu nói, ngoan bảo liền sẽ sinh khí, ngoan bảo tức giận lời nói, hậu quả rất nghiêm trọng nga. “

Cái nút sơ thân thể mặc danh dăng lên một cổ sượng hàn, mắt hạnh lạnh băng cẩn thận. Đứa nhỏ này từ lần đầu tiên gặp mặt khi liền quỷ dị vô cùng, hiện giờ lớn lên tới rồi tuổi này, như cũ như thế.

”Đầu heo thúc thúc là ở sợ hãi sao? “Ngoan bảo nháy đôi mắt, con người sáng rọi thuần tịnh ngây thơ.

Cái nút sơ chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày, hấn thể nhưng sẽ ở một cái năm ấy ba tuổi hài tử trước mặt cẩn thận đến tận đây, toàn thân nguyên lực đều ở nhanh chóng vận chuyển. Vô luận nội tại như thế nào kịch liệt, trên mặt hấn lại không thấy một chút dị sắc, tươi cười ôn nhã mê người, ôn hòa nói:” Tuy rằng Cẩm Quốc bị hủy, trầm long khí đem toái, nhưng mà đem toái lại còn vẫn là không có toái, chỉ cần Tư Lăng Cô Hồng còn không có công tiến Cẩm Quốc hoàng cung, trầm như cũ có tím long hộ thân. “

Ngoan bảo gật gật đầu lại lắc đầu, xua tay nói:” Đầu heo thúc thúc suy nghĩ nhiều quá, chẳng sợ đầu heo thúc thúc không có tím long hộ thân ta cũng sẽ không giết đầu heo thúc thúc. Mẫu thân nói, không thể vì sát mà sát, hướng chi mẫu thân cũng đáp ứng kia ngu ngốc đại thẩm, muốn lưu trữ người tánh mạng. “

Hài tử non nớt thanh triệt lời nói rơi vào trong tai, lại càng tựa lưỡi dao sắc bén đâm bị thương cái nút sơ tâm thần.

Cái nút sơ trên mặt ôn nhã tươi cười bất biến, tay áo nội bàn tay lại nắm chặt thành quyền, móng tay cơ hồ đâm thủng lòng bàn tay da thịt.

Nhậm Sanh Nhi, nhậm Sanh Nhi a!

Hấn như thế nào nghĩ đến, cho tới nay đều bị chính mình nắm giữ ở trong tay nữ tử, thế nhưng sẽ ở máu chốt nhất thời điểm phản bội chính mình, lấy ái vì danh làm hấn Cẩm Quốc binh mã bất chiến mà

bại, hiện giờ còn làm hấn muốn khuynh tấn tánh mạng một trận chiến cuối cùng cơ hội cũng cấp cướp đi.

Hấn thân là một quốc gia hoàng giả, tự tôn hà tất khắc sâu, ngạo khí dữ dội cường thịnh, vô luận sinh tử chỉ cầu cuối cùng một trận chiến. Chính là bởi vì nhậm Sanh Nhi nhất cử, làm hấn sở hữu nỗ lực nghiêm túc phó mặc.

Nhậm Sanh Nhi thật là hiểu biết hấn, nàng hành động làm hấn vô luận như thế nào đều đem nàng nhớ kỹ, lại cũng đem hấn cuối cùng một chút tín nhiệm chi tâm đả kích đến phá thành mảnh nhỏ. Từ xưa đế vương đa nghi, điểm này không giả, hấn là quá tịch mịch, mới có thể làm nàng ngốc tại bên người, chỉ vì nàng đối chính mình tình yêu không có quyền lợi chi tâm, chính mình đối nàng không có tình yêu, lại có thể cho nàng vinh hoa phú quý, cho nàng bảo hộ ôn nhu, này hết thảy vốn chính là người tình ta nguyện, nàng nếu không muốn, hấn tự cũng không ép. Đáng tiếc hấn vẫn là xem thường nữ tử, thế nhưng sẽ bị nàng lừa gạt phản bội.

Cái nút sơ nhớ tới nhậm Sanh Nhi theo như lời lời nói:

—— ta chỉ là tướng Hoàng Thượng đã quên Đường Niệm Niệm, chỉ là tướng Hoàng Thượng có thể càng để ý ta một ít, tướng Hoàng Thượng tồn tại ——

Quên Đường Niệm Niệm? Mới gặp nàng cấp kia một cái chớp mắt chưa bao giờ từng có tâm động cùng tốt đẹp, tái kiến sau nàng cấp đau xót cùng không cam lòng, cái thứ nhất làm hấn cảm thụ như thế sâu nữ tử, hấn như thế nào quên?

Càng để ý nhậm Sanh Nhi? Nàng ở hấn trong lòng rốt cuộc cũng là có vài phần bất đồng, hấn che chở nàng, không phòng bị nàng, muốn chỉ là một phần đơn giản cảm tình, làm hấn ở vô số quyền mưu hoài nghi sau, bên người có một cái có thể cho chính mình thả lỏng người mà thôi, chỉ là này đó cũng không tình yêu. Cũng có lẽ đúng là bởi vì hấn loại này tâm tư, mới có thể cấp Đường Niệm Niệm vừa gặp đã thương.

Đường Niệm Niệm kia phân đơn giản đặm nhiên từ nội mà phát, giống như quỳnh tương ngọc lộ, làm người người chi toàn thân thông suốt, uống chi muốn ngừng mà không được. Nàng hết thấy đều sẽ không đi che giấu che giấu, hết thấy đều triển lộ ở người trước mặt, làm người không tự giác liền buông sở hữu phòng bị âm mưu, có thể nhẹ nhàng thích ý ở chung, lời nói việc làm đều nhưng tùy ý tùy tâm, hết thấy dối trá mặt nạ đều rút đi chỉ còn lại có nhất chân thật chính mình.

Loại này tính chất đặc biệt, sợ là sở hữu thân ở địa vị cao người đều khát vọng, vô pháp kháng cự.

Đến nỗi..... Tưởng ta tồn tại?

Cái nút sơ đáy mắt ba quang chợt lóe, khoe miệng chìm ra một mặt tựa phúng phi phúng ý cười.

Này hết thấy ai đúng ai sai đã không hề ý nghĩa, ngay từ đầu hẳn liền không nên lời lỏng buông kia một phân tâm

.....

Thần, không đi phòng bị hoài nghi bên người nàng.

”Đầu heo thúc thúc suy nghĩ cái gì? “

Hài tử thanh âm đã gần ngay trước mắt, cái nút sơ trong lòng cả kinh, hoàn hồn cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy ngoan bảo không biết khi nào đã đi tới hẳn trước mặt, mà hẳn thế nhưng lại lần nữa không hề sở giác.

Chẳng sợ vừa mới hẳn đích xác ở thất thần, chính là một cái ba tuổi hài tử có thể làm được điểm này vẫn là không khỏi quá mức không thể tưởng tượng, đứa nhỏ này tu vi tới rồi kiêu gì nông nỗi?

”Trẫm suy nghĩ, tiểu ngậy thơ vì sao phải kêu trẫm cái này xưng hô.
“Cái nút sơ ôn nhã nói, không thấy bất luận cái gì tức giận.

Ngoan bảo nghiêng đầu,” bởi vì ta lần đầu tiên nhìn thấy đầu heo thúc thúc thò điếm, đầu heo thúc thúc chính là đầu heo a. “

Cái nút sơ trên mặt một mặt ngoan tuyệt cực nhanh hiện lên,” phải không, lúc ấy tiểu ngậy thơ mới sinh ra, cư nhiên cũng đã có thể ký sự. “

”Ta có phải hay không rất lợi hại? “Ngoan bảo mãi nhận tỏa ánh sáng.

”Ân, lợi hại. “Cái nút sơ chậm rãi nói, trường tụ mở ra, đột nhiên ra tay, tay nếu long trảo, chụp vào ngoan bảo.

”A! “Ngoan bảo kêu sợ hãi một tiếng, nho nhỏ thân thể cực nhanh tránh đi, người đã tới rồi ly cái nút sơ chừng ba trượng khoảng cách.

Cái nút sơ cũng không có đuổi theo đi, trầm thấp nói:” Ba tuổi Thiên Phẩm? “

”Đầu heo thúc thúc hảo thông minh! “Ngoan bảo phán điệu ngọc trác khuôn mặt nhỏ thượng đều là kinh ngạc cảm thán.

Cái nút sơ sắc mặt tức khắc biến đổi, lại khó nén tàng lửa giận.

Ngoan bảo đi dạo tiểu bước chân, như giẫm trên đất bằng đi ở màu xanh lá mái ngói thượng, tươi cười thiên chân vô tà, đối cái nút sơ hí hai mắt nói:” Đầu heo thúc thúc, khi dễ ngoan bảo là sẽ xui xẻo nga ~ “

Cái nút sơ trong lòng mạc danh nhảy dựng, tựa hồ có chuyện gì sắp phát sinh giống nhau.

Chỉ thấy ngoan bảo ở kia phương phòng lên hai má, lại nói:” Ai kêu đầu heo thúc thúc muốn đánh mẫu thân chủ ý, nếu là người không đánh mẫu thân chủ ý, rất nhiều là sự tình đều sẽ không phát sinh, ngoan bảo cũng sẽ không trừng phạt người. “

Hắn một bộ khó xử lại bất mãn biểu tình, phòng lên phán nộ hai má, đáng yêu đến làm người muốn ôm bụng cười, chỉ là cái nút sơ

đáy lòng kia cổ mặc danh cảm giác lại càng sâu.

Ngoan bảo xuống phía dưới nhìn nhìn, lúc này mới lại nhìn về phía cái nút sơ, một đôi yêu dị đồng tử lập loè không chừng, hoán mỹ cực hạn, non nớt thanh mềm thanh âm kêu lên:” Ta nguyện rửa người, nguyên lực tấn phong, chỉ cần nghĩ đến ngoan bảo thân thân mẫu thân liền sẽ đã chịu trùy tâm thống khổ, thọ mệnh chưa hết khi muốn chết cũng không thể tự chủ, chỉ có thể từ bên kia ngu ngốc đại thẩm động thủ. “

Hắn trắng nõn ngón tay chỉ hướng mái hiên bên phải, nơi đó xuất hiện thân xuyên bạch y váy lụa, đầy mặt khiếp sợ bi thương nữ tử không phải nhậm Sanh Nhi là ai?

”Người..... Người như thế nào sẽ..... “Nhậm Sanh Nhi run rẩy nhìn ngoan bảo, thanh không thành tiếng. Nàng là đạo tu, sở tu chính là thuận lòng trời mà đi chi đạo, đối với Thiên Đạo cảm thụ từ trước đến nay mãi cảm, đương ngoan bảo kia một tiếng rơi xuống thời điểm, nàng cũng đã cảm giác được Thiên Đạo dừng ở trên người ẩn ký.

Đứa nhỏ này rốt cuộc là chuyện như thế nào!? Như thế nhỏ nhỏ tuổi tác, thế nhưng có thể lay động Thiên Đạo!

Ngoan bảo cười nói:” Ngu ngốc đại thẩm, như vậy đầu heo thúc thúc sinh tử đã bị người khống chế, có phải hay không thật cao hứng? “Sau đó lại quay đầu nhìn về phía cái nút sơ, lo chính mình điểm tiêu cảm,” còn có đầu heo thúc thúc, kỳ thật ngoan bảo làm như vậy còn có thể bảo hộ người nga, chỉ cần tu vi cao bất quá ngoan bảo, đều không có biện pháp giết người, a ~ bất quá chỉ là giết không được mà thôi, đánh đến gãy chân đứt chân đều là được không. “

Cái nút sơ không có ngôn ngữ, hắn minh bạch tiên nguyên thần bí lại không hiểu biết này thần bí rốt cuộc tới rồi kiểu gì nông nổi, đương ngoan bảo lời nói rơi xuống khi, trên người hắn mơ hồ tím Long hoàng khí trào ra, chỉ là lại là một cái chớp mắt liền rách nát trở thành quang ảnh. Giờ khắc này hắn liền biết được, Cẩm Quốc thật sự ở hắn trong tay chặt đứt.

Hắn giật giật ngón tay, một thân nguyên lực rõ ràng cảm thụ được đến lại không cách nào sử dụng.

Hắn nguyên lực thật sự bị phong!?

Cái nút sơ đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía ngoan bảo, ánh mắt mãnh liệt. Đây cực kỳ quý dị năng lực rốt cuộc là chuyện như thế nào, chỉ bằng đũa nhỏ này một câu, một tiếng nguyên rửa, hết thảy đều thực hiện không thành!?

Ngoan bảo đối mặt hắn như thế sắc bén ánh mắt, thân sắc vô tội nói:” Sự tình xong xuôi, ngoan bảo cũng đi rồi ~ “Nói xong, hắn thân ảnh liền từ mái hiên thượng nhảy, không hề trọng lượng nhảy lên ở một tòa lại một tòa mái hiên thượng, thẳng đến nhảy xuống đất mặt chỗ rẽ chỗ không thấy.

Hắn ở hẻm nhỏ nội dừng một chút bước chân, liền quay đầu nhìn thoáng qua hai người phương hướng, hừ hừ bĩu môi nhắc mãi một tiếng:” Làm người đánh thân thân mẫu thân chủ ý, ngoan bảo làm người nghĩ đến không dám nghĩ tiếp! “

Chỗ cũ, chỉ dư cái nút sơ cùng nhậm Sanh Nhi còn đứng ở chỗ này.

Nhậm Sanh Nhi hơi hơi hé miệng, vừa muốn kêu to cái nút sơ, lại thấy hắn đột nhiên biến sắc, một tay che lại ngực, thống khổ đến cực điểm cong hạ lưng. Nhậm Sanh Nhi đi trước bước chân một đống, nhớ tới ngoan bảo nói ra nguyên rửa. Nghĩ đến Đường Niệm Niệm liền phải gặp trùy tâm chi đau sao? Chuyện tới hiện giờ, hắn như cũ không thể quên được nàng, như vậy sau này đâu

.....

, hắn hay không có thể quên?

Nhậm Sanh Nhi nhìn hắn hai tròng mắt bi thống phức tạp, lẳng lẳng nhìn hắn thống khổ không có nhúc nhích.

Người hận cái nút sơ?

Đường Niệm Niệm lời nói lại một lần ở nàng trong đầu vang lên.

Lúc này đây, nàng rớt cuộc vô pháp giống ngay từ đầu như vậy kiên quyết nói chính mình không hận hấn. Đơn giản là nhìn đến lúc này hấn thống khổ, nàng đau lòng đồng thời thế nhưng có một chút khoái ý. Đúng vậy, khoái ý! Đây khoái ý tới liền nàng chính mình đều cảm giác quý dị sợ hãi, nàng như thế nào sẽ bởi vì hấn thống khổ mà khoái ý? Loại này cơ hồ trả thù dường như khoái ý rất cuộc là chuyện như thế nào? Rõ ràng không nên rồi lại như thế sáng tỏ nảy lên trong lòng.

Nhậm Sanh Nhi thân thể mềm mại nhẹ nhàng run rẩy.

Đây là chính mình muốn nhìn đến kết quả sao? Làm hấn tiếc nuôi thống khổ tồn tại? Không! Không phải! Không phải như thế! Nàng chỉ là, chỉ là muốn hấn quên Đường Niệm Niệm, chỉ nghĩ hấn càng để ý chính mình, chỉ nghĩ muốn hấn tồn tại!

”Từ sơ..... “

Nhậm Sanh Nhi thấp giọng kêu, nắm chặt tay áo, khinh mạn bước chân cơ hồ có chút khiếp đảm hướng hấn đi tới.

Kia phương, bốn thống khổ buông xuống lộ ra cái nút sơ đột nhiên ngẩng đầu lên, cái trán che kín mồ hôi lạnh, một đôi con ngươi băng đến xương, cơ hồ trừ bỏ băng hàn lại khó coi đến mặt khác cảm xúc.

Nhậm Sanh Nhi bước chân lại lần nữa nhân hấn ánh mắt dừng lại, sắc mặt tái nhợt sóng mắt rung động, lắc đầu lẩm bẩm nói:” Từ sơ, ta không phải, ta chỉ là..... Đã không có Cẩm Quốc, chúng ta giống nhau có thể quá đến hảo hảo, chỉ có chúng ta hai cái, người không bao giờ dùng quản lý như vậy nhiều chính vụ, đã không có nguyên lực cũng không có quan hệ, có ta ở đây, ta sẽ không làm người thương..... “Nàng lời nói uổng phí một ngăn, nàng nhớ tới hấn kiêu ngạo.

Hắn là một cái hoàng giả, hiện giờ hắn mất nguyên lực, liền sinh tử đều không phải do chính mình, chỉ có thể từ nàng khống chế, hiện giờ nàng lại nói ra bản thân che chở hắn ngôn ngữ, chẳng phải là thương hắn đến quyết cỡ?

Chỉ là, cái nút sơ tựa hồ đối nàng lời nói cũng không nhiều ít phản ứng, đứng ở mái hiên thượng, một đôi con ngươi nhìn phía dưới hết thấy, lưng cứng còng như thạch.

Nếu chỉ nhìn một cách đơn thuần hắn thần dung, chỉ sợ ai đều không cảm giác được hắn nội tâm rung chuyển. Nhậm Sanh Nhi lại xem tới được hắn tay áo nội nắm chặt bàn tay co rút, kia nắm chặt trong lòng bàn tay làm như bắt lấy nàng tâm thần, làm nàng toàn thân đều đi theo thống khổ bất kham.

..... Ta, ta thật sự sai rồi sao?

”Người không sai, sai chính là trẫm.“

Nhậm Sanh Nhi nghe thấy kia quen thuộc lại lạnh băng lời nói, một chút ngẩng đầu, bưng tỉnh mới biết được chính mình thế nhưng đem trong lòng lời nói cấp nói ra.

”Sanh Nhi, “Cái nút sơ chậm rãi chuyển hướng nàng xem ra, hơi tái nhợt tuấn dung thiển giờ lên tới tươi cười ôn nhu vẫn nhã, tiếng nói càng là mềm nhẹ như nước, chỉ là hỏi ra lời nói lại giống như lưỡi đao,” người hận trẫm sao? “

—— người hận trẫm sao ——

Một tiếng hỏi chuyện.

Nhậm Sanh Nhi sắc mặt đột nhiên phai màu, dưới chân lão đảo, cơ hồ có chút điên cuồng kêu lên:” Không hận, ta như thế nào sẽ hận người, ta yêu người a, ái người a! “

”Phải không. “Cái nút sơ ánh mắt tối sầm lại.

Các nàng chung quy không giống nhau, nếu là Đường Niệm Niệm nói, vô luận làm sự tình gì đều có thể坦然 thừa nhận, sẽ không như thế chật vật phủ nhận, là ái là hận, là hỉ là ghét, đều nói thẳng không cố kỵ.

Một cỗ trùy tâm chi đau lại lần nữa nảy lên, cái nút sơ sắc mặt lại bạch một phen, lưng lại cố nén cứng còng không cong, đối nhậm Sanh Nhi lời nói như cũ ôn nhu, chỉ là ôn nhu sau lưng lại là tàn nhẫn,” nếu trăm cùng Sanh Nhi chỉ có thể sống một cái, Sanh Nhi sẽ lựa chọn như thế nào? “

Nhậm Sanh Nhi sắc mặt ngẩn ra, hai mắt tràn ngập thương nước mắt, run rẩy cánh môi hỏi:” Ta..... Ta nếu đã chết, tử sơ, sẽ vẫn luôn nhớ rõ ta sao? “

Cái nút sơ trầm mặc một hồi, nói:” Không biết. “

Này hai chữ từ trong miệng nói ra sau, cái nút sơ chỉ cảm thấy toàn thân một nhẹ. Chuyện tới hiện giờ, hà tất ở tính kế, khinh người khinh mình.

Hắn hiện giờ có lẽ nhớ rõ nàng, như vậy về sau đâu? Chuyện này hẳn đích xác không biết.

”..... Phải không. “Nhậm Sanh Nhi nước mắt rơi như mưa, hai vai run rẩy không thôi, nước mắt tràn ngập mắt nội đồng tử không ngừng dao động, tựa hồ ở do dự mà cái gì lại ở quyết định cái gì,” hai người cùng nhau sống sót không được sao? Không được..... Sao? “

Cái nút sơ lãnh khốc nói:” Không được. “

Hai chữ, giống như lưỡi dao sắc bén đâm vào nhậm Sanh Nhi trái tim, làm nàng một chút ngã ngồi ở mái ngói thương.

Cái nút sơ vẫn chưa nhân nàng chật vật mà mềm lòng, hảo ngôn trấn an. Chỉ nhìn nàng cuối cùng một mực sau, xoay người nhảy xuống mái hiên. Chẳng sợ mất đi nguyên lực, hẳn thân thủ làm theo

nhanh nhen, rơi xuống trên mặt đất tuy phát ra tiếng vang, lại lông tóc vô thương.

Hắn vẫn chưa trên mặt đất dừng lại, xoay người liền hướng một chỗ phương hướng hành tẩu mà đi.

Nhậm Sanh Nhi ở mái hiên mái ngói thượng thất thần nghèo túng ngồi một hồi, rưng rưng

.....

Sưng đỏ hai tròng mắt đột nhiên trợn mắt,” tử sơ, tử sơ..... Không có nguyên lực, nếu..... “

Nàng luống cuống tay chân từ ngói đen thượng đứng lên, liền hướng cái nút sơ rời đi phương hướng đuổi theo.

Thời gian dần dần qua đi, ở Niệm Quốc binh mã an chỉnh hạ, vạn thủy bên trong thành Cẩm Quốc binh lính thực mau liền ẩn theo như lời làm được hết thảy, này Cẩm Quốc thành lũy cuối cùng vào giờ này khắc này xem như chân chính từ bỏ bất luận cái gì chống cự, quy phụ Niệm Quốc sở hữu.

Ngoan bảo thân ảnh từ ngõ nhỏ nội đi ra thời điểm, một đường nhìn thấy hắn thân ảnh binh lính đều thấp giọng chào hỏi, liền thấy hắn trực tiếp hướng trống trải thành viện đi.

Thành trong viện, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đang ở dùng bữa, ngoan bảo thấy được hai tròng mắt sáng ngời, dưới chân như là ngụy phong mà đi, mấy cái trong nháy mắt liền tới tới rồi hai người đối diện, tiểu thí thí không chút do dự ngồi trên ghế trên, ngọc chén sứ cùng chiếc đĩa đều chớp mắt xuất hiện ở hắn tay nhỏ.

Thứ này chính là hắn tự bị, tùy thời chuẩn bị cùng cha mẫu thân cùng nhau dùng bữa.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn thoáng qua, cũng không có không có mở miệng ngăn cản ý tứ.

Những ngày qua, này một nhà ba người đều đang không ngừng ma hợp, rất nhiều chuyện tương so ngay từ đầu đều có thay đổi, vô luận ở chung vẫn là cảm tình biểu đạt.

”Ngoan bảo đi làm cái gì? “Đường Niệm Niệm nuốt xuống trong miệng rau xanh, nhàn nhạt hỏi.

Ngoan bảo ngẩng đầu, khuôn mặt nhỏ thượng tràn đầy vô tội, cái miệng nhỏ còn ở nhai nuốt, một hồi hai má tiêu xuống dưới, đáp:” Ngoan bảo đi cùng đầu heo thúc thúc đánh một tiếng tiếp đón, sau đó hàn huyên một hồi thiên. Bởi vì mẫu thân đáp ứng rồi ngu ngốc đại thẩm không giết đầu heo thúc thúc, cho nên ngoan bảo còn giúp mẫu thân thực hiện lời hứa, bảo hộ đầu heo thúc thúc sẽ không bị giết, chỉ có ngu ngốc đại thẩm mới giết được hấn nga. “

Đường Niệm Niệm đối với hấn đầy mặt vô tội thần sắc không hề phản ứng, liếc mắt một cái liền đem hấn một đôi dị đồng chỗ sâu trong giỏ hoạt thấy được rõ ràng, ngón tay cách không bắn ra liền ở hấn trắng nõn tiểu ngạch trên đầu lưu lại một nho nhỏ vết đỏ.

”A ô! “Ngoan bảo đôi tay đỡ có thể che lại nghiêng đầu, nước mắt lưng tròng dường như nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, bẹp màu son cái miệng nhỏ nói:” Mẫu thân, người làm cái gì đánh ta? “

Đường Niệm Niệm mảnh khảnh ngón tay lại cựa quậy hạ, chỉ là lúc này đây cũng không có dừng ở ngoan bảo trên người, thần nhiên nói:” Muốn đánh, không được sao? “

”Hành! “Ngoan bảo ngửa đầu, hai mắt sáng lấp lánh, bẹp cái miệng nhỏ cũng nhếch lên tới, một bộ tựa hồ cầu càng nhiều bộ dáng,” mẫu thân tưởng như thế nào liền thế nào! “

Hấn đã là tích cốc đỉnh tu vi, Đường Niệm Niệm kia chỉ hàm chứa chút ít được lực một chút căn bản sẽ không thương hấn mảy may, kia được lực cũng cũng không có bất luận cái gì thương tổn hấn ý

tứ, ngược lại dung nhập thân thể hấn, ám áp thoải mái. Đến nỗi kia đau đớn bộ dáng, ai đều biết không quá là hấn cố ý giả vờ mà thôi.

Đường Niệm Niệm vừa lòng gật đầu.

Ngoan bảo còn tưởng nói càng nhiều, lại thấy Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái nhìn lại đây, cổ cổ gương mặt, bưng chén nhỏ liền lo chính mình tiếp tục dùng bữa.

Hừ hừ! Ngoan bảo sớm muộn gì đem quý hạp hời cha cửa này trù nghệ cũng học lại đây, đến lúc đó khiến cho mẫu thân ăn ngoan bảo, xem không tức chết người!

Hấn điểm này tiểu tâm tư chẳng sợ không có biểu lộ ra tới, nhưng là đối diện Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nơi nào cảm thụ không đến, hai người đều không có nói chuyện, chỉ là trong lòng nghĩ như thế nào liền không người biết được.

Thù Lam từ ngoại đi tới thời điểm xem đúng là này một nhà ba người cùng nhau dùng bữa bộ dáng ——

Ánh mặt trời chiếu khắp, ba người trên người ăn mặc quần áo nguyên liệu giống nhau, chỉ là hình thức bất đồng.

Nam tử ôm lấy nữ tử ôn nhu hầu hạ này dùng bữa, thần sắc nhạt nhẽo mỉm cười, nữ tử thuận theo tự nhiên, từng ngụm ăn, hai mắt chơi nể trắng non, thần thái cực kỳ giống thoả mãn miêu, đối diện hài tử biểu tình hay thay đổi, tràn ngập giảo hoạt đáng yêu, một đôi chiếc đũa ở tay nhỏ hoạt động tự nhiên, kẹp lên đồ ăn tới kia kêu một cái mau chuẩn tàn nhẫn. Lúc này một đôi chiếc đũa đột nhiên ngăn cản hấn như vậy hung mãnh hành vi, hài tử tức khắc mếu máo ngẩng đầu, nhìn kia ngăn cản hấn chuyện tốt nam tử.

Nữ tử lúc này tắc tự mình cầm khởi chiếc đũa, vì hài tử kẹp hấn muốn thịt kho tàu đến hấn trong chén.

Này nhất cử động xuất hiện, nam tử tự nhiên buông lỏng ra chiếc đũa, hài tử cũng lập tức mặt mày hơn hờ.

Này một nhà ba người hổ động chọc đến Thù Lam nhin không được
muốn cười khẽ ra tiếng, đi tới bước chân cũng càng thêm nhẹ
nhàng chậm chạp, vốn dĩ muốn bấm báo sự tình cũng chôn nhập
trong lòng, tĩnh chờ ba người ăn cơm xong lúc sau.

.....

-----oOo-----

Chương 108: Niệm Niệm đem người ta nói đã chết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cầm Quốc chiến bại việc thực mau truyền khắp thiên hạ, Cầm Quốc hoàng cung cũng ở thực mau náo động, vô luận cung nữ vẫn là nguyên lai cung hầu đều khắp nơi chạy tứ tán. Mạ Mã bá 夔 Hiều lúc trước bị bọn họ coi như áo cơm cha mẹ cùng các chủ tử, hiện giờ cũng không hề để vào mắt.

Ở dĩ vãng trừ bỏ Hoàng Thượng cùng cung hầu cung nữ xuất nhập hậu cung, lúc này hỗn loạn trung thượng có thể nghe được một ít tựa thống khổ lại tựa vui thích nữ tử tiếng kêu, ở này đó tiếng kêu lại hỗn hợp nam tử thô suyền. Chỉ thấy hậu cung trung này đó dĩ vãng chỉ có cái nút sơ có thể hưởng dụng tuyệt sắc nữ tử, hiện giờ đang bị một đám thị vệ vũ nhục khinh nhờn, làm lơ các nàng phản kháng cùng khóc kêu, một đám buông ra trong lòng tà niệm, thúc đẩy thân thể thượng xúc động.

”Lăn! Cấp bổn cung lăn! “Một người vân thường nữ tử dựng mi rống giận, trong tay chính cầm một thanh lợi kiếm. Ở nàng phía sau còn đứng vài tên dung nhan thất sắc nữ tử, phì hoàn yển gầy, thanh thuần vũ mị, các có phong tư.

”Ha ha ha! “Một trận tiếng cười to từ bọn thị vệ trong miệng phát ra, một người trào phúng cười nói:” Bổn cung? Người còn tưởng rằng người là cái gì nhận hết sủng ái, thân phận tôn quý vinh quý phi không thành?! Hiện tại các người bất quá là một đám không hề tác dụng bình hoa mà thôi, nếu là hầu hạ hảo chúng ta, nói không chừng chúng ta còn có thể mang các người chạy đi, bằng không liền ở chỗ này chờ chết đi! “

Vân thường nữ tử vinh quý phi hai hàng lông mày phát lạnh, nắm chuôi kiếm buộc chặt, lạnh lùng nói:” Không có các người, chúng ta làm theo có thể chạy đi! “

”Ha ha! “Lại là một tiếng cười to, kia thị vệ ác ý nói:” Chạy đi? Các người này đàn nguyên Cẩm Quốc phi tần chỉ cần vừa ra cái này cửa cung, tất sẽ bị người bắt lấy, nếu không phải tùy ý đùa bỡn, nếu không chính là bắt lấy chuẩn bị hiến cho Niệm Quốc hoàng đế, lấy cầu thăng quan tiến tước, vinh hoa phú quý! “

”Này thiên hạ đều biết Niệm Quốc hoàng đế độc sủng hoàng hậu một người, các người duy độc vừa chết mà thôi! “

Hắn lời nói như là lưỡi dao giống nhau đâm vào này đàn phi tần tâm khảm, đã có nữ tử nhịn không được khóc thút thít ra tới, vinh quý phi như cũ chút nào không lùi, cười lạnh nói:” Này thiên hạ đều biết nhưng không ngừng điểm này, Niệm Quốc hoàng đế tuy rằng độc sủng hoàng hậu một người, nhưng là chỉ cần đầu hàng thần phục giả đều sẽ lấy nhân đãi chi. Chúng ta tuy là nữ tử, nhưng là Niệm Quốc lại từ trước đến nay nam nữ bình đẳng, nam nữ đều có thể vào triều làm quan, nhập quân tham chiến, chỉ cần vô ác ý có tài năng giả, tất có đường ra! “

Thị vệ bị này vinh quý phi phản bác đến nhất thời không nói gì, mấy phen há mồm nói không ra lời, cuối cùng phun mắng một tiếng,” háo một cái răng nanh răng nhọn dĩ lãng! Cẩm Quốc diệt, cái nút sơ cũng sinh tử không rõ, người còn có thể có cái gì dựa vào!? Lão tử nhưng thật ra muốn nhìn người ở lão tử đứng quần tử phía dưới thời điểm, có phải hay không còn như vậy sẽ nói sẽ kêu! “

Thị vệ như vậy dơ bẩn ngôn ngữ rước lấy bọn nữ tử oán giận, vinh quý phi hai mắt lạnh thấu xương, ở thị vệ vọt tới thời điểm, một thanh trường kiếm như điện hoa hạ, một cổ máu tươi điên cuồng tuôn ra, thị vệ đầu tức khắc cùng thân hình tách ra.

Nhất thời, vô luận là khóc thút thít oán giận nữ tử, còn ở vậy xem xem diễn mặt khác thị vệ, đều tại đây một cái chớp mắt lặng ngắt như tờ.

Vinh quý phi cầm trong tay lấy máu lợn kiếm, lạnh giọng quát:” Bồn cung lập lại lần nữa, cấp bồn cung lẫn! Chớ có cho là các người người đông thể mạnh liền nhưng tùy ý làm bậy, bồn cung bất tài, huyền phẩm tam phẩm mà thôi, chỉ là bồn cung được sủng ái nhiều năm, bồn gia vì hoàng thượng, này tiền tài thứ tốt từ trước đến nay không ít, mà phẩm đan dược không nhiều không ít, thật muốn đấu lên, thả nhìn xem cuối cùng rốt cuộc là các người chết vẫn là bồn cung chết! “

Nữ tử lời nói lạnh thấu xương bức người, còn lại thị vệ bị nàng này phiến khí thể nhiếp trụ, mấy người luân phiên đối diện, cuối cùng xoay người rời đi, chỉ còn lại vài tiếng ác độc mắng.

”Cấp mặt không biết xấu hổ! Cuối cùng cũng bắt quá là làm quan kỹ phân! “

”Đáng chết đã lãng, trời sinh cho người ta (căm) đồ đê tiện! “

Này đó mắng lời nói không thể nói không khó nghe, này đàn luôn luôn sống trong hung lụa hậu cung các phi tần đều nghe xong tức giận đến cả người phát run. Đương thị vệ đi xong rồi sau, vinh quý phi dưới chân lão đảo, thiếu chút nữa té ngã trên mặt đất, hạnh đến nàng phía sau một nữ tử kịp thời đem nàng đỡ lấy, thấp giọng kêu sợ hãi một tiếng:” Vinh phi tử tử người..... “

Vinh quý phi lắc đầu ý bảo nàng không cần lộ ra, thật dài thở hổn hển một hơi,” ta không có việc gì, chạy nhanh đi thôi. “

”Vinh phi tử tử..... “Mấy nữ ánh mắt đều mang theo kinh nghi, ai cũng không nghĩ tới vừa mới còn thịnh khí lãng nhân vinh quý phi, lúc này thể nhưng một bộ làm như thoát lực bộ dáng.

Vinh quý phi cười khổ nói:” Ta biết các người muốn nói gì, ta thật là huyền phẩm tam cấp nguyên giả, chính là cái gì mà phẩm đan dược đều là giả, vì bất quá là dọa đi đám kia ác nhân mà thôi. Ta biết được này trong hoàng cung có một cái mê đảo, mau theo ta rời đi, lại không đi chờ bọn họ phát giác không đúng, liền thật sự trốn bắt quá một kiếp. “

Mấy nữ nghe được nàng lời nói, không dám nói thêm cái gì, vội vàng đi theo nàng phía sau thoát đi.

Này một đường, vinh quý phi làm mấy nữ đều đem trên người đẹp để quý giá xiêm y cởi, lại đem bùn đất bôi trên từng người trên mặt. Ngay từ đầu còn có nữ tử không muốn, trực tiếp đã bị vinh quý phi một tiếng quát lớn cấp mắng tỉnh.

”Hiện giờ còn cố chính mình trang dung? Rốt cuộc là người tánh mạng quan trọng vẫn là người nhất thời thất thố quan trọng? Đừng tưởng rằng bị phát hiện cũng bất quá vừa chết mà thôi, có sự tình so chết còn đáng sợ, biết sống không bằng chết sao? Các người hay là thật sự tưởng bị chộp tới làm quan kỹ không thành!?”

Nàng giọng nói một chút đem mấy nữ cấp mắng đến cơ hồ ngốc, cuối cùng nhịn không được khóc thút thít lên

.....

, lại cũng ở không có bất luận cái gì phản kháng, đều nghe theo nàng lời nói làm việc.

Này mật đạo bất quá là hoàng cung mật đạo chi nhất, cũng là vinh quý phi ngẫu nhiên phát hiện, nàng biết được này Cẩm Quốc hoàng cung sở hữu hết thảy tất nhiên trốn không thoát cái nút sơ nhãn tuyến, nàng phát hiện này mật đạo sau mấy ngày cái nút sơ đều từng tới nàng nơi này qua đêm, nàng thật cẩn thận ứng phó rồi mấy ngày, sau lại liền không còn có tiếp tục tìm kiếm quá, chỉ sợ cũng là nàng này phân biệt điều mới không có chiêu đến cái nút sơ mật sát.

Hiện giờ lại lần nữa vào này mật đạo, vinh quý phi cũng không biết được đường ra phương hướng, bất quá từ Cẩm Quốc cùng Niệm Quốc bắt đầu đại chiến mới bắt đầu, nàng liền tìm kiếm tới rồi một ít có quan hệ mật đạo chạy trốn sách quan khán, vì chính là để ngừa vạn nhất, không nghĩ tới nàng lo lắng cũng không sai, hiện giờ thật sự phải thượng công dụng.

Cho dù là như thế, này một đường các nàng vẫn là đi rồi hồi lâu còn không thấy đường ra, một người dáng người nhỏ xinh, dung mạo thuần mỹ nữ tử một chút té ngã trên mặt đất, lại không có lập tức bò dậy, ngược lại quỳ rạp trên mặt đất khóc thút thít lên. Có người chuẩn bị đi nâng nàng, vinh quý phi lại phát tay ngăn cản, lạnh lùng nhìn tên này quỳ rạp trên mặt đất nữ tử, lạnh lùng nói:” Người nếu không đứng dậy, chúng ta liền chính mình đi rồi. “

Nói xong, nàng liền thật sự chút nào không ngừng lưu về phía trước đi đến. Mặt khác nữ tử thấy, do dự bất quá một cái chớp mắt liền đuổi kịp nàng bước chân.

Trên mặt đất nhỏ xinh nữ tử đột nhiên ngẩng đầu lên, hai mắt đẫm lệ mông lung nhìn các nàng rời đi thân ảnh, lớn tiếng khóc hô:” Đi! Đi! Đi! Đi rồi lâu như vậy cũng không có nhìn thấy đường ra, người căn bản là không biết đường ra, mang theo chúng ta đi vào nơi này cũng bất quá là tử lộ một cái! Huống chi đi ra ngoài lại có thể như thế nào? Cẩm Quốc không có, chúng ta vì Hoàng Thượng phi tần, chạy đi cũng bất quá là đào phạm thân phận mà thôi! “

Vinh quý phi bước chân không có đình, chỉ có lạnh lùng thanh âm truyền ra tới:” Không sai, ta chính mình cũng không biết đường ra, chỉ là nếu lưu tại hoàng cung, chỉ biết sinh không khởi tử mà thôi. Người mỗi ngày tại hậu cung trung chỉ biết hưởng thụ vinh hoa phú quý lại sao lại biết được mặt khác. Niệm Quốc ở thu phục mặt khác tiểu quốc thời điểm, vẫn chưa xử tử những cái đó phi tần, bất quá là làm các nàng tự hành rời đi mà thôi. “

Ở nàng phía sau một nữ dừng lại bước chân, nghi hoặc hỏi:” Chúng ta đây vì cái gì còn muốn từ mặt đạo rời đi? “

Vinh quý phi cũng dừng lại bước chân, ánh mắt nhìn tới tấm mặt đạo phía trước, lãnh đạm nói:” Người hay là không có nghe được những cái đó thị vệ nói? Chẳng sợ Niệm Quốc hoàng đế không xử phạt ta chờ, lấy ta chờ dung mạo thân phận, một đám ác nhân đều có thể đối chúng ta ra tay, các người hay là nghĩ tới bị người tùy ý đùa bỡn, liền cơ thiếp đều không bằng nhật tử? “

”Không nghĩ! “Không hề do dự, mấy nữ đều là là cắn răng đáp.

Vinh quý phi nói:” Niệm Quốc nam nữ bình đẳng, giang hồ hung hiểm lại cũng tự do, trước chạy thoát đi ra ngoài, là tìm chính mình đã từng thân thuộc, vẫn là du tẩu giang hồ, lại hoặc là mặt khác, các người tự hành lựa chọn. “

Nàng lời nói tức khắc đưa tới mấy nữ cảm xúc cùng tưởng niệm.

”Đúng rồi..... Cha, nương, không biết cha mẹ như thế nào..... “

”Ta bỗng bất quá là một cái không được sủng ái thứ nữ mà thôi, ngẫu nhiên đến Hoàng Thượng rủ lòng thương mới vào Cẩm Quốc hậu cung, hiện giờ Cẩm Quốc bị giết, chẳng sợ cái kia gia còn ở, ta nếu trở về chỉ sợ ở trong mắt bọn họ cũng bất quá là cái ngôi sao chổi mà thôi, a. “

”Ta nhưng thật ra sẽ một ít cảm kỳ thư họa, Niệm Quốc nếu tôn trọng nam nữ bình đẳng, nam tử làm sự nữ tử cũng có thể làm, liền không biết ta hay không có thể làm một cái dạy học tiên sinh, ha hả. “

Vinh quý phi nghe mấy nữ ngôn ngữ, về phía sau phiết liếc mắt một cái, chỉ thấy cái kia quỳ rạp trên mặt đất thuần mỹ nữ tử đã bò lên theo đi lên, khóe miệng gọi lên một mặt cười. Lúc này một sợi bạch quang ở nàng trước mắt chợt lóe rồi biến mất, chọc đến nàng tâm thần vừa động, đột nhiên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trước phía trên đang có một sợi bạch quang phủ bắn xuống dưới, bất chính là ánh mặt trời sao?

”Bọn tỷ muội, chúng ta tìm được đường ra! “

Vinh quý phi kinh hỉ hô nhỏ, bước nhanh đi phía trước đi đến, ngẩng đầu hướng về phía trước nhìn lại chỉ thấy nơi đó đúng là một chỗ Địa môn giống nhau tồn tại, kia một tia nắng mặt trời đang ở từ đã có chút hủ bại khe hở rơi xuống.

Nàng này thanh kinh hô chọc đến ở đây nữ tử đều lòng tràn đầy kinh hãi, theo chạy tới cùng nàng giống nhau hướng về phía trước nhìn lại, đương nhìn đến kia nói phong bế Địa môn khi, nhất thời lòng tràn đầy nói không rõ cảm xúc, tựa khóc tựa cười rộ lên.

”Hu! “Vinh quý phi đột nhiên làm một cái im tiếng thủ thế, mấy nữ nháy mắt an tĩnh, kinh nghi bất định nhìn nàng. Vinh quý phi lắc đầu, xua tay ý bảo các nàng lui về phía sau, hai mắt lạnh thấu xương hơi rung động, rút ra đứng ở vòng eo phối kiếm, dưới chân nhảy liên hung hăng bỏ về phía phía trên Địa môn.

Này chỗ Địa môn vốn là không phải cái gì quá tốt tài chất, chỉ cầu ẩn nấp mà thôi, theo thời gian ăn mòn cũng càng ngày càng yếu ớt, hiện giờ ở vinh quý phi này nhất kiếm hạ thực mau liền vỡ vụn mở ra. Vinh quý phi nhìn mấy nữ liếc mắt một cái, ý bảo các nàng không cần lộn xộn, sau đó ở xuất khẩu phương hướng nhẹ nhàng cẩn thận đi lại vài cái, đột nhiên nhảy liên nhảy ra cửa động.

Này vừa xuất hiện, vinh quý phi liền phát hiện trước mắt đúng là một mảnh trống trải sơn dã mặt cỏ, vừa mới nàng nghe được một chút khác thường tiếng vang cũng càng thêm rõ ràng lên. Nàng nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy không xa trên mặt đất đang nằm một người xiêm y chật vật nam tử, nam tử trên người xiêm y vốn nên là bạch y, chỉ là lúc này tràn đầy dơ bẩn, một đầu màu đen sợi tóc tán loạn phô trên mặt đất. Nam tử thân hình làm nàng hơi có một tia quen thuộc, lại lộ ra quý bí, giống như một bãi bùn lầy, xụi lơ trên mặt đất.

&n

.....

bsp;” vinh phi..... Tỷ tỷ? “Động hạ xuyên thấu nữ tử thật cẩn thận gọi thanh.

Vinh quý phi thu hồi nhìn nam tử ánh mắt, lại nhìn chung quanh bốn phía, phát giác không có nguy hiểm sau, đứng ở cửa động trước nói:” Xuất hiện đi, không có việc gì. “

Cửa động phía dưới bọn nữ tử lúc này mới một đám đi lên, tổng cộng tám người, trong đó sáu người đều hơi có nguyên lực, chỉ có hai người là bình thường nữ tử.

”Đó là? “Chúng nữ vừa ra tới, tự nhiên cũng phát hiện nằm cách đó không xa tựa hồ đã không có sinh mệnh nam tử.

Vinh quý phi cầm kiếm chậm rãi hướng về nam tử đi đến, theo càng thêm tới gần mới mơ hồ cảm giác được nam tử mỏng manh hơi thở, còn có một cổ quý dị tựa hương tựa sáp được vị. Đang đứng ở nam tử không đến một trượng địa phương, vinh quý phi nhất kiếm bổ về phía nam tử bên cạnh, chỉ thấy nam tử như cũ không hề phản ứng, nàng lúc này mới hơi hơi yên tâm hoàn toàn tới gần.

Nam tử liền ở nàng dưới chân, nàng dưới chân hơi hơi dùng sức một đá, nam tử thân thể đã bị nàng đá ngã lăn lại đây, chính diện hướng lên trời. Đây là một trạng thể thanh hắc mặt, hiển nhiên đã bệnh nguy kịch, hai má gầy ốm ao hãm, hai mắt vô thần tuyệt vọng, xứng với tán loạn phát, nhất thời nếu là hài tử thấy chỉ sợ còn tưởng rằng là cái gì yêu ma quỷ quái.

”Người..... Thu du chờ!?” Vinh quý phi từng ở trong cung gặp qua Đường Thu Sinh một mặt, chỉ vì hắn tựa cùng cái nút sơ can hệ không bình thường, này liền đem hắn cẩn thận nhớ rõ ở trong lòng. Tuy rằng hiện giờ hắn bộ dáng làm như bởi vì trúng độc đã biến hóa bảy thành, chính là nàng như cũ vẫn là nhận ra hắn tới.

Nằm trên mặt đất nam tử nghe được nàng xưng hô, thân thể tựa hồ chấn động, lại cũng chỉ tựa hồ mà thôi, này thân thể tựa hồ đặc biệt quý dị, rồi lại nhất thời nói không nên lời quý dị ở nơi nào.

Vinh quý phi nghĩ nghĩ, duỗi tay chuẩn bị dìu hắn, chỉ là đương bàn tay vừa mới đụng vào thân hình hắn, kia quý dị không có xương xúc cảm làm nàng toàn thân nổi da gà đều dựng lên, nhất thời kinh hách buông tay, thiếu chút nữa té ngã trên mặt đất, kinh thanh nói:” Thu du chờ đây là làm sao vậy? “

Hắn là Đường Niệm Niệm thân sinh huynh trưởng, như thế nào sẽ lưu lạc ở như vậy nông nổi?

”..... “Này há mồm không có phun ra bất luận cái gì lời nói nam tử, đích xác đúng là Đường Thu Sinh.

Cầm Quốc cuối cùng phòng tuyến bị công phá, bồn ở thường lâm Đường Môn cũng quyết định dời, chỉ là giữa đường thời điểm, hắn thân thể không tiện, gào rống không cam lòng, thế nhưng bị người cấp ném xuống xe ngựa. Hắn bồn rống giận muốn đem kia ném xuống xe ngựa người hầu bầm thây vạn đoạn, kia người hầu thế nhưng trào phúng nhìn hắn, thậm chí phun ra một ngụm nước bọt ở hắn trên người, đầy mặt chán ghét nói:” Người không người quý không quý đồ vật, lão tử mỗi ngày tận tâm tận lực hầu hạ ngươi, không thấy ngươi nửa phần hảo ngôn tương đãi, lại vẫn vạn sự giận chó đánh mèo ở ta trên người, đối ta nhục mạ đòn hiềm, hiện giờ rơi vào như thế nông nổi cũng bất quá là báo ứng mà thôi! “

Đường Thu Sinh như thế nào tin tưởng này nô bộc thế nhưng lớn mật như thế, đối hắn làm ra này phiên sự tình tới còn dám đối hắn nói ra lời này, lập tức đổ ngẫu hai tròng mắt, gas bên trong hô:” Một cái nho nhỏ tiện nô dám như thế đối ta! Ta đối với ngươi nhục mạ đòn hiềm lại như thế nào? Ngươi đã vào Đường Môn chính là Đường Môn chủ! Ta là Đường Môn thiếu chủ, giết ngươi đều là ngươi tôn vinh! “

”Kẻ điên! Điên! “Nô bộc lại một ngụm nước miếng phun ở hắn trên người, trào phúng nói:” Đường Môn thiếu chủ? Ngươi hay là cho rằng chỉ bằng ta cái này nho nhỏ tiện nô, Đường Môn chủ dám tự mình đối với ngươi làm chuyện như vậy? Ha ha ha! Ngươi này kẻ điên chẳng những xương cốt hóa, liền đầu cũng hóa đi! “

Nô bộc nói chuyện thời điểm, đặc biệt ở căn ‘ nho nhỏ tiện nô ’ cùng ‘ Đường Môn chủ ’ mấy chữ này thượng căn trọng âm, tràn ngập châm chọc.

Đường Thu Sinh lập tức biến sắc, hai mắt trừng lớn như ngựa, không thể tin tưởng gào rống:” Ngươi có ý tứ gì!? “

”Tiểu nhân có ý tứ gì, thiếu chủ hay là còn không rõ? “Nô bộc lạnh lùng cười nhạt,” hiện giờ người nơi nào còn có một chút Đường Môn thiếu chủ bộ dáng? Chẳng những nguyên lực tẫn phế, sinh hoạt không thể tự chủ, tính tình này càng cùng kẻ điên không có hai dạng, mỗi ngày cũng chỉ biết nổi điên, không biết lãng phí nhiều ít Đường Môn hảo đan dược, gia chủ có thể chịu đựng người cho tới bây giờ đã là tận tình tận nghĩa! “

”Không có khả năng! Không có khả năng! “Đường Thu Sinh biểu tình cơ hồ hồng mắt lác đầu, hiện giờ hắn có thể chính mình nhúc nhích cũng chỉ có này lộ ra mà thôi.

”Không có khả năng? Dưới bầu trời này không có gì là không có khả năng! Người sinh ra chính là Đường Môn thiếu chủ, lão tử sinh ra chính là nô bộc mệnh, dựa vào cái gì? Người có ngày này đều là chính người gieo gió gặt bão, tự làm ngược không thể sống! Gia chủ hiện tại càng già càng dẻo dai, muốn lại bồi dưỡng một cái thiếu chủ cũng không tính việc khó, hướng chi gia chủ tân cưới yếm phu nhân đã có thai, người chính là một cái phế vật! “

”A! Cùng thiếu chủ nói nhiều như vậy, lại không quay về sợ là phải bị bỏ xuống, này không thể được, làm tốt việc này tiểu nhân muốn đi lĩnh thưởng đâu, thiếu chủ ngài vẫn là ở chỗ này chậm rãi vượt qua cuối cùng quăng đời còn lại đi! “

Nô bộc rời đi khi kia kiêu ngạo khoái ý tiếng cười còn ở trong đầu quanh quẩn, nằm ở sơn dã trên cỏ Đường Thu Sinh biểu tình tuyệt vọng, thân thể cơ hồ không hề hay biết, hai mắt sáng mắt kịch liệt run rẩy, tràn ngập thực cốt thù hận, ngập trời lửa giận, còn có vô tận tuyệt vọng.

Này một năm, hắn liền nằm một đêm, nhận hết một đêm băng hàn, suy nghĩ rất nhiều, có chút nghĩ thấu, có chút như cũ chui vào ngõ cụt lại không tự biết, cuối cùng sở hữu cảm xúc tiêu tán, chỉ còn lại có sống không còn gì luyến tiếc mờ mịt.

Hắn vốn tưởng rằng liền này

.....

Dạng sẽ như vậy ngủ chết qua đi, thẳng đến bên tai truyền đến nữ tử kinh ngạc kêu gọi thanh. Kia một tiếng quen thuộc lại xa lạ xưng hô đem hấn bừng tỉnh lại dâng lên vô tận tự ti sợ hãi, trợn mắt nhìn lại, xuất hiện ở trong tầm mắt nữ tử hấn cũng không nhận thức, theo nàng duỗi tay đụng chạm hấn sau hoảng sợ thần sắc, một chút đem hấn vốn là tự ly rách nát tâm thần lại thêm một đạo thương.

”..... Lăn! “Đường Thu Sinh thật vất vả phát ra âm thanh, tê thanh quát:” Cút cho ta! Đừng cho là ta không biết các người hiện tại trong lòng suy nghĩ cái gì, khụ, khụ khụ khụ! Các người ở cười nhạo ta, nghĩ đến ta ghê tởm, ha ha ha ha, đừng cho là ta không biết, đừng cho là ta không biết, các người..... Các người, một ngày nào đó các người toàn bộ đều không chết tử tế được, không chết tử tế được! “

Vinh quý phi nghe hấn này gas bên trong nhục mạ, mà không khỏi vừa nhú. Ở phía sau đi tới mặt khác tám gã nữ tử vừa nghe, không khỏi liền buồn bực đến người một tiếng ta một tiếng phản mắng lên:

”Người người này là chuyện như thế nào? Chúng ta hảo tâm giúp người, người cư nhiên liền thanh cảm tạ cũng không có, thế nhưng còn dám như thế mắng chúng ta? “

”Đúng vậy! Thật là hảo tâm không hảo báo, người cho rằng chính mình là người nào! “

”Ha ha ha ha ha! “Đường Thu Sinh cười to, tiếng cười điên cuồng như điên,” hảo tâm giúp ta? Các người có thể giúp ta cái gì? Giúp a? Các người nhưng thật ra giúp a? “

Hấn này một lời sau, mấy nữ không tiếng động, một hồi một nữ hận nói:” Hừ! Người không người quỷ không quỷ tính cái gì nam nhân, ta xem người này chính là một cái kẻ điên, vinh phi tử tử, ta xem vẫn là đừng động hấn, lên đường quan trọng. “

Nàng lời nói cương nói ra, liền nhìn đến Đường Thu Sinh một đôi tơ máu tràn ngập đôi mắt hung hăng nhìn chăm chăm lại đây, sợ tới mức nàng trong lòng hoảng hốt, dưới chân một oai thiếu chút nữa té ngã.

”Ha ha ha ha ha ha! “Đường Thu Sinh thấy vậy, lại phát ra nghẹn ngào quỷ dị tiếng cười, như vậy rước lấy mấy nữ chán ghét đồng thời, trong lòng cũng không khỏi sợ hãi.

”Vinh phi tử tử, ta xem vẫn là đi thôi? “Một nữ lại đối vinh quý phi thấp giọng đề nghị.

Vinh quý phi ngưng mi nhìn cái nút sơ thảm trạng, trong lòng một mảnh suy nghĩ: Nay Đường Thu Sinh rốt cuộc là bị người khác tàn hại, vẫn là như thế nào? Hẳn nói như thế nào đều là Đường Niệm Niệm thân huynh, nếu là đem hắn cứu giao cho Đường Niệm Niệm hoặc là Đường Môn, nên là có thể được đến không ít chỗ tốt mới là. Chỉ là hẳn nếu là Đường Niệm Niệm thân huynh, lại là Đường Môn thiếu chủ, bên người như thế nào sẽ không có một người bảo hộ? Huống chi Niệm Quốc cường đại hiện giờ đã thiên hạ đều biết, Đường Niệm Niệm thân là Niệm Quốc sủng sau, ở chỗ này thế nhưng còn có dám thương tổn Đường Thu Sinh? Là không sợ Đường Niệm Niệm trả thù, vẫn là đoán chắc Đường Niệm Niệm sẽ không quản?

Nếu là tính chuẩn Đường Niệm Niệm sẽ không quản nói, như vậy đây có phải thuyết minh, kia mơ hồ đồn đãi là thật sự: Đường Niệm Niệm cùng Đường Môn quan hệ cũng không tốt, thậm chí đã thoát ly Đường Môn nữ thân phận, còn cùng Đường Môn có thù hận.

Nếu là cái dạng này lời nói, Đường Thu Sinh sẽ bị người mưu hại đến tận đây cũng không có người cứu trợ, cũng có giải thích.

Vinh quý phi còn ở tự hỏi, lúc này mặt đất truyền đến rất nhỏ chấn động, trong không khí cũng truyền đến từng trận tiếng vó ngựa, có thể mang ra như vậy chấn động cùng tiếng vang chỉ có nhân số không ít quân đội.

”Trốn đi! “Vinh quý phi lập tức hạ lệnh, thân ảnh che giấu lên.

Cái khác tám gã nữ tử tuy rằng có chút luống cuống tay chân, bắt quá vẫn là ở quân đội tiến đến phía trước tìm hảo địa phương che giấu. Vinh quý phi nhìn mấy nữ trốn tránh địa phương, nghe kia dồn dập tiếng hít thở, tức khắc cảm thấy cái này làm cho các nàng trốn đi tựa hồ cũng không phải cái gì ý kiến hay, chi đội ngũ này nhân số chỉ là nghe tiếng vó ngựa liền có thể cảm nhận được, bên trong không có khả năng không có cao thủ, như vậy các nàng mấy người cũng nhất định sẽ bị phát hiện.

Nếu rõ ràng bị phát hiện nói không chừng còn không có cái gì, như vậy tránh né ngược lại có chút có lý nói không rõ, chỉ là lúc này trở ra chỉ sợ cũng không được, cầu chỉ cầu này chi quân đội không cần đem các nàng này đó tiểu nữ tử để vào mắt mới hảo.

Mặt đất chấn động càng ngày càng lợi hại, nho nhỏ đá đều ở trên dưới phập phồng, tiếng vó ngựa âm cũng càng ngày càng vang, vinh quý phi thông qua rậm rạp cỏ cây rốt cuộc thấy được này chi quân đội thân ảnh.

Này liếc mắt một cái, làm nàng tâm thần có như vậy một cái chớp mắt tạm dừng.

Không trung bay lượn bạch liêu thú vương, tuyết trắng vì y, thanh mặc vì phát nam nữ. Tươi đẹp ánh nắng khuynh sắc, mềm hoá ở hai người dung nhan thượng, miệng cười thanh thiên, chiêu hoa tuyệt thế.

Thật lớn tím đen sắc xà quái, đầu rắn thượng ngồi xếp bằng áo bào trắng tiểu hài tử, ngọc diện tuyết điều, yêu đồng môi đỏ, tươi cười thiên chân vô tà, yêu đồng ba quang lóng lánh giảo hoạt.

Hoa mỹ năm màu phượng tước, một bộ bích y tuổi thanh xuân nữ tử, linh tú nhẹ nhàng. Hai cánh uy mãnh dực thú, áo lam nữ tử thanh tú, tươi cười dịu dàng.

Mặt đất dẫn đầu chính là hai đầu sư hổ thú, cao ngời ở mặt trên hai gã nam tử dung mạo có bảy phần giống nhau, nên là một đôi huynh đệ, đều là tuấn lãng phi phạm, niên thiếu trầm ổn lạnh lùng, lớn tuổi tục tũn dã tính.

Ở phía sau đi theo binh mã, mỗi người nhìn lại thần thái sáng láng, làm nàng giật mình chính là, này chi trong quân đội không ngừng có nam tử, nữ tử cũng không ở số ít, nam cao lớn uy mãnh, nữ anh tư tấp sảng.

Vinh quý phi có chút ngẩn ngơ nhìn, tâm thần khó bình. Thế nhân giải thích Niệm Quốc hoàng đế lĩnh quân đáng sợ, như có thần trợ. Lần này nhìn đến trước mắt một màn, nàng nhưng không khỏi có chút tin. Chi đội ngũ này, vô luận là kia cao ngời bạch liêu thú vương trên người làm người

.....

Không dung nhìn gần nam nữ, vẫn là bên người đi theo mọi người, lại đến mặt sau binh mã, thật sự giống như thần binh, làm người nhìn liền không khỏi cảm thấy một cỗ nảy lên trong lòng áp lực cùng tâm huyết.

Đang lúc nàng bừng tỉnh thất thần, nổi lòng chưa ngày thường, đột nhiên nhìn thấy ngời ở bạch liêu thú vương trên người, bị kia tuyệt thế tuyển tuấn nam tử hộ ở trong ngực nữ tử nghiêng đầu hướng bên này xem ra, cùng nàng tầm mắt một xúc tức quá.

Vinh quý phi đột nhiên bừng tỉnh, nửa cái thân thể ngã ngời trên mặt đất, sóng mắt rung chuyển khó bình. Cái kia nữ tử, đó là thiên hạ nữ tử lại tiện lại đổ lại kính Niệm Quốc sủng sau —— Đường Niệm Niệm!

Không trung đang ở bay lượn bạch liêu thú vương dừng lại ở giữa không trung, hai cánh chập rây vỗ.

Tự Lăng Cô Hồng từ Đường Niệm Niệm bên gáy cùng nhìn về phía cái kia phương hướng liếc mắt một cái, nơi đó che giấu mấy nữ thân

ảnh cùng nằm trên mặt đất nửa chết nửa sống Đường Thu Sinh đều bị hấn xem đập vào mắt.

Hấn này dừng lại, những người khác tự nhiên đều ngừng lại. Thực lực của bọn họ ở Đường Niệm Niệm đan dược bồi dưỡng hạ, bay lên nhanh chóng đủ để cho người trong thiên hạ phần hận ghen ghét, tự nhiên đồng dạng đem thảo nguyên thượng mấy người thấy được rõ ràng minh bạch. Kỳ thật bọn họ ở còn chưa đi vào nơi này khi liền có phát hiện, chỉ là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng không có dị động, bọn họ tự nhiên liền không có chủ động mở miệng.

”Mẫu thân? “Ngoan bảo chớp hạ đôi mắt, nghi hoặc nhìn Đường Niệm Niệm, lại nhìn xem nơi xa Đường Thu Sinh, đầu nhỏ nghĩ: Người này cùng mẫu thân có quan hệ gì? Chẳng lẽ là mẫu thân tình nhân cũ?

Đường Niệm Niệm thân thể sớm tại bắt đầu tu luyện thời điểm liền bắt đầu biến hóa, trở thành chân chính Thiên Thánh dược thể, bởi vậy cùng Đường Thu Sinh đám người huyết mạch đã sớm đã không tồn tại, nếu bằng không ngoan bảo cũng sẽ không một chút huyết mạch thượng cảm giác đều không có.

”Ngao ô ~ “Lục Lục móng vuốt nhỏ bắt hạ tóc của hấn.

Người này là chủ nhân..... Ngô, thân thể ca ca

”Di? “Ngoan bảo kinh ngạc lại cẩn thận nhìn hạ kia phương Đường Thu Sinh, lắc đầu phủ nhận nói:” Mẫu thân ca ca sao có thể khó coi như vậy? “

”Ngao ngao ~ “Lục Lục giơ hai chỉ móng vuốt nhỏ.

Chủ nhân cũng là như thế này nói

Ngoan bảo cao hứng gật đầu,” mẫu thân cùng ngoan bảo quả nhiên tâm linh tương thông! “

Hắn thanh âm không lớn không nhỏ, truyền vào mọi người lỗ tai rước lấy một trận bất đắc dĩ buồn cười, bên kia vinh quý phi lại khiếp sợ trừng lớn đôi mắt, đơn giản là ngoan bảo lời nói thế nhưng liền nàng cũng nghe nhìn thấy. Nàng nhưng không cho rằng đây là bởi vì thực lực của nàng có bao nhiêu cao thâm, như vậy chỉ có một cái khác khả năng, đó chính là đứa nhỏ này lợi dụng nguyên lực đem thanh âm truyền vào nàng lỗ tai.

Một cái thoát nhìn chỉ là ba tuổi hài tử, thế nhưng có này phân lực không chế cùng nguyên lực? Sao có thể!?

Thanh âm này không ngừng truyền vào nàng lỗ tai, càng truyền vào phía dưới mặt khác mấy nữ cùng trên mặt đất Đường Thu Sinh lỗ tai.

Đường Thu Sinh đột nhiên quay đầu, một đôi cơ hồ bị tơ máu che kín con ngươi nhìn chăm chăm vào trên bầu trời Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, kia thực cốt thù hận tràn ngập toàn bộ hốc mắt, làm người xem chi khủng bố.

”Tư Lăng Cô Hồng! “

”Đường Niệm Niệm! “

Hai tiếng gào rống giống như từ linh hồn của hắn bài trừ, nghẹn ngào thanh âm không có nửa phần nguyên lực, lại cao rống đến làm cơ hồ ở đây người đều có thể đủ nghe được.

Này hai tiếng gầm rú, mặc cho ai đều có thể đủ cảm nhận được trong đó ngập trời oán hận lửa giận.

”A. “Nữ tử bình nhiên bình tĩnh theo tiếng vang lên.

Này một tiếng ‘ a ’ theo tiếng, giống như dâng lên ngàn trượng sóng biển đột nhiên lui tụt, đem kia từ Đường Thu Sinh mang theo tới ngập trời thù hận oán khí xua tan không còn một mảnh.

Loại này từ Đường Niệm Niệm mang đến quỷ dị cảm giác, Thù Lam đám người đã sớm tập mãi thành thói quen, chỉ có đỡ trán một tiếng cườì ở ngoài lại vô nhiều ít phản ứng, bên kia vinh quý phi đám người lại toàn bộ ngốc lẳng giống như thạch hóa.

Loại này hoàn toàn không khớp cảm giác là chuyện như thế nào? Loại này hình như có một ngum đăm ở yết hầu nửa vờì cảm giác lại là sao lại thế này? Loại này rõ ràng cảm giác liền phải tiếp theo tràng tầm tã mưa to, ngay sau đó lại đột nhiên đại tình quỷ dị, vẫn là..... Sao lại thế này!?

Đừng nói các nàng lòng tràn đầy rối rắm, bên kia Đường Thu Sinh mới là thật sự nghẹn khuất hận không thể phun ra một búng máu tới, đầy mặt đỏ lên.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu nhìn về phía bên cạnh ngoan bảo trên vai Lục Lục, hỏi:” Hấn là cái kia Đường Môn thiếu chủ, Đường Thu Sinh? “

Lục Lục tròn xoe đầu nhỏ khẳng định điếm điếm,” ngao ô ~ “

”Nga..... “

Này thanh bưng tỉnh đại ngộ, làm mọi người đều bất đắc dĩ minh bạch một sự thật, nàng lại đem Đường Thu Sinh cấp đã quên.

Đường Niệm Niệm cẩn thận ở Đường Thu Sinh trên người đánh giá liếc mắt một cái sau, bình tĩnh nói:” Quá xấu, không nhìn kỹ. “

Nàng vốn dĩ bất quá là bởi vì cảm giác được Tuyết Diên Sơn Trang hắc long hơi thở, còn có kia mờ mịt mãnh liệt thù hận oán khí mới tò mò xem một cái, này liếc mắt một cái xem đến bất quá là trên người hấn độc khí cùng oán khí, đến nỗi kia trương thanh hắc ao hãm

.....

Khuôn mặt, thật sự không có cẩn thận đi chú ý.

Vinh quý phi mấy nữ sắc mặt lại càng thêm quý dị vạn vạn. Lời này là có thể dùng như vậy bình tĩnh nghiêm túc khẩu khí nói ra sao? Nàng thật sự không phải ở cố ý kích thích Đường Thu Sinh? Xem kia biểu tình lại như thế nào đều không giống có bất luận cái gì che giấu ác ý.

Này Đường Niệm Niệm quả nhiên như đồn đãi giống nhau thần bí quý dị. Vinh quý phi trong lòng nhin không được là tưởng, ánh mắt không tự chủ được nhìn về phía bên kia nằm trên mặt đất Đường Thu Sinh. Ở cái này nguy hiểm lại quý dị thời khắc, nàng thế nhưng sẽ muốn đi đi xem Đường Thu Sinh đối lần này lời nói phản ứng.

”Phốc! “

Chỉ nghe thấy này một tiếng, một ngụm đực huyết từ Đường Thu Sinh trong miệng phun ra, thật sự không biết là bị tức giận đến khí huyết công tâm, vẫn là bởi vì thân thể vốn là có dị.

”Khụ, khụ khụ, Đường Niệm Niệm..... Đường Niệm Niệm..... Khụ!
“

Vinh quý phi đám người nghe hẳn kia hữu khí vô lực gầm nhẹ, mạc danh đều cảm thấy vài phần đồng tình, chỉ là đồng tình về đồng tình, làm các nàng đi cho hẳn hướng Đường Niệm Niệm lên án công khai? Thôi bỏ đi! Các nàng còn không có ngại chính mình sống được quá dài.

Đường Niệm Niệm về phía sau nhích lại gần, chớp mũi người kia vờn quanh tại thân thể chung quanh bàn sông lãnh hương, đáp:” Người nhiều nhất kiên trì bốn ngày sẽ chết. “

Đường Thu Sinh bị thù hận cùng tuyệt vọng ăn mòn hai mắt ba quang run lên.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Muốn chết thống khoái một chút sao? “

Trên đời này, có người như vậy đạm nhiên hỏi người vấn đề này sao? Vinh quý phi đám người cơ hồ đã có chút chết lặng. Đây là

Niệm Quốc sùng sau? Tính tình này rất cuộc là quá mức thiên chân đơn thuần, vẫn là quá mức không thông thể sự? Lại hoặc là quá mức vô tình vô nghĩa? Không hiểu! Không hiểu! Thật sự làm người xem không hiểu!

Đường Thu Sinh nhất thời không nói gì, khô nứt nhiễm huyết môi run rẩy.

Đường Niệm Niệm đôi mắt nhẹ chớp, nhẹ nhàng chậm chạp nói:” Bốn ngày người thân thể sẽ hồng mát, người hồn phách oán khí quá sâu, sẽ du đãng ở thiên địa trở thành oán linh, 49 thiên lý đều sẽ đi theo ở nhất oán hận nhân thân biên. “

Đường Thu Sinh tròng mắt huyết quang chợt lóe, bên miệng vỡ ra một đạo cực kỳ quỷ dị tươi cười, tựa hồ đang muốn cười to nói chuyện. Chỉ nghe Đường Niệm Niệm như cũ bằng phẳng bình tĩnh nói:” 49 thiên lý người chỉ có thể đi theo, cái gì đều làm không được, ta cùng Cô Hồng cũng không thể đối với người làm cái gì, thẳng đến 49 thiên hậu người oán linh thành hình, đến lúc đó người liền nhưng có tai họa chúng ta, chúng ta cũng có thể bắt người. “

”Ta không thích 49 thiên đều bị người xem, người nếu là không muốn tan đi oán khí hiện tại khiến cho ta giết người lời nói, kia chờ 49 thiên ta liền đem người nhốt lại vẫn luôn tra tấn người, làm người muốn sống không được muốn chết không xong. “

Vinh quý phi đám người sắc mặt đã hoàn toàn chết lặng, nhìn không ra biểu tình. Đây uy hiếp người cư nhiên uy hiếp như thế thản nhiên trắng ra, nói được như vậy nghiêm túc đạm nhiên. Cái gì kêu hiện tại làm ta giết người, nếu không về sau liền tra tấn người hồn phách, làm người muốn sống không được muốn chết không xong? Đây thật sự không phải tiêu hài tử ở cái kinh sao?

Đường Thu Sinh biểu tình lẳng nhiên, dịch môi không tiếng động.

Đường Niệm Niệm đạm hỏi:” Người nghĩ như thế nào? Chết thống khoái một chút, vẫn là muốn sống không được muốn chết không xong? “

Đường Thu Sinh sóng mắt kịch liệt rung động, đột nhiên tê thanh rống giận:” Ta muốn báo thù, ta muốn báo thù! Hôm nay ta sẽ biến như vậy bộ dáng tất cả đều là hấn sai, tất cả đều là hấn sai! Ta muốn giết hấn, giết hấn! “

Đường Niệm Niệm nói:” Người giết không được. “

”Ta là người ca! Ta là người ca a! Người sao lại có thể vẫn luôn che chở người ngoài, nếu không phải hấn, nếu không phải kia đáng chết Tuyệt Diên Sơn Trang, kia đáng chết hắc long, ta như thế nào sẽ biến thành người này không người quý không quý bộ dáng, như thế nào sẽ sinh hoạt không thể tự gánh vác, như thế nào sẽ nhận người ghét bỏ, liền cha..... Liền cha đều..... “

”Người không tấn công Tuyệt Diên Sơn Trang, sẽ không trúng độc. “

”Tuyệt Diên Sơn Trang hiệp trợ người khác bắt cóc hòa thân Hạ Quốc hàm nguyệt công chúa, phá hư cấm hạ hai nước liên hôn, xúc Cấm Quốc chi uy, hoàng thượng hạ chỉ làm ta tiến đến tiêu diệt, có thể nào không đi!? “

”Đó chính là Cấm Quốc chi uy cùng cái nút sơ khiến cho người trúng độc. “

Đường Thu Sinh trái tim theo này thanh đạ ngữ một đốn, trong đầu có một cái chớp mắt hiểu ra, lại tìm không thấy căn nguyên, như cũ phẫn hận nói:” Nương bị Tuyệt Diên Sơn Trang bắt được hư tuyệt sơn, chết thảm trong đó! “

”Nàng trước hại ta, ta lại sát nàng, không đúng? “Đường Niệm Niệm đạ hỏi.

Đường Thu Sinh há mồm lại chuẩn bị gào rống, lại phát hiện đã tìm không thấy oán hận lý do. Lần này vừa nói hấn mới phát hiện, hấn đối Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm oán hận lý do thế nhưng như thế thiếu đáng thương, cố tình hấn nhất oán hận lại là bọn họ hai người.

Này rốt cuộc là vì sao?

Hai người một cái xúc động phần nộ oán hận gào rống, một cái bình tĩnh nhẹ nhàng nhẹ ngữ, như thế hoàn toàn tương phản cực đoan, nghe người chung quanh đều có chút ngây ra.

Không ngừng là Đường Thu Sinh ở vì chính mình oán hận lý do ngây ra, những người khác đồng dạng như thế. Nghe vài câu đối thoại, hết thấy đều dường như là Đường Thu Sinh gieo gió gặt bão mà thôi.

Không khí mát lạnh trống vắng, một hồi lâu, Đường Thu Sinh trong mắt tơ máu yếu bớt không ít, càng có rất nhiều tuyệt

.....

Vọng mờ mịt, nhìn trên không Đường Niệm Niệm hỏi:” Nương..... Nàng như thế nào hại người? “

Đường Niệm Niệm sáng mắt nhẹ dạng, tự hỏi một tức, nói:” Véo ta, dẫm ta, uy ta ăn phệ hồn đan. “

Phệ hồn đan ba chữ vừa ra, Đường Thu Sinh đồng tử co rụt lại, ngay sau đó biểu tình tựa khóc tựa cười, vắn vẹo khôn kể.

Đường Niệm Niệm đay mắt hiện lên một sợi kinh dị, hơi nhấp môi tự hỏi. Trên người hấn oán khí cư nhiên tiêu tán hơn phân nửa, nói như vậy đã chết cũng sẽ không thay đổi thành oán linh, như vậy còn muốn hay không cho hấn một cái thống khoái?

Ngô.

Tấn công Tuyệt Diên Sơn Trang thất bại, trúng độc đến bây giờ cũng đủ rồi.

”Niệm Niệm..... “Đường Thu Sinh đột nhiên kêu.

”Ngô? “Đường Niệm Niệm thuận miệng ứng thanh.

Đường Thu Sinh thần dung phức tạp, thanh âm khàn khàn tựa than tựa khóc lại tựa cười,” ca đã từng tự đại nói sẽ che chở người, chính là cuối cùng vẫn là không có làm được, làm người gặp như vậy đau khổ, nếu ta sớm một chút trở về, ngăn cản trận này kết hôn, hết thấy liền đều sẽ không đã xảy ra, hết thấy đều sẽ không đã xảy ra,..... Là ta chính mình sai, là ta chính mình sai, này hết thấy đều là ta chính mình sai! “

Đường Niệm Niệm lắc đầu. Nếu là hấn ngăn trở, nàng liền không phải là Đường Niệm Niệm, cũng sẽ không cùng Tư Lăng Cô Hồng tương ngộ.

Đường Thu Sinh lại cho rằng nàng này lắc đầu là đang an ủi chính mình, khuôn mặt lộ ra một mặt khó coi cười, khàn khàn nói:” Niệm Niệm..... Giết ta đi! “

Thống khổ!

Quá thống khổ!

Cho tới nay kéo dài hơi tàn, vì chính là báo thù, đương thù hận đều hóa thành trống không thời điểm, thân thể đau lòng để hư không một cái chớp mắt toàn bộ nảy lên tới, hận không thể tức khắc biến mất. Trong đầu không ngừng hiện lên chuyện cũ đủ loại, cái nút sơ, Đường Miểu Uẩn, Lưu thị, Đường Xảo Chi, những người này bỗng đều là hấn nhất để ý người, lại một đám cách hấn mà đi, bỏ hấn mà đi.

Giờ khắc này, hấn tựa minh bạch rất nhiều, lại cái gì đều không có minh bạch. Cùng cái nút sơ huynh đệ tình, cùng Đường Miểu Uẩn phụ tử tình, nơi này rốt cuộc là ai đúng ai sai? Là chính hấn quá mức tự đại, hoàn toàn trầm luân ở thế giới của chính mình, đem sở hữu sai đều nhìn không được thêm chú tại đây Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người trên người, vì thuyết phục chính mình lựa chọn nhận định đều là chính xác.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn một đôi con người, cặp kia con người không mang một mảnh, lộ ra một cổ sống không còn gì luyến tiếc.

Nàng ngón tay một sợi mà liên bạch hỏa vụt ra nhảy dăng, theo nàng mảnh khảnh ngón tay nhẹ đạn, dừng ở Đường Thu Sinh trên người.

Kia một khắc, Đường Thu Sinh chỉ cảm thấy toàn thân ấm áp, sờ hữu đau đớn biến mất, nhẹ nhàng đến không hề trọng lượng, làm hắn nhìn không được muốn nhắm mắt ngủ yên. Từ giữa độc về sau, hắn không còn có ngủ quá một cái hảo giác, lâu dài gas bên trong, điên khùng gào rống làm chính hắn đều có chút không rõ ràng lắm chính mình có phải hay không thật sự điên rồi.

Ở Đường Niệm Niệm không chế hạ, mà liên bạch sống mái với nhau không có chước diệt Đường Thu Sinh hồn phách, chỉ là đem hắn mờ mịt hồn phách chung quanh còn sót lại oán khí đánh tan, sau đó ở Đường Thu Sinh thân thể hoàn toàn hóa thành tro tàn biến mất thiên địa sau, nhảy hồi Đường Niệm Niệm trong cơ thể.

Một màn này dừng ở vinh quý phi đấm người trong mắt, không khỏi toàn thân chợt lạnh tràn ngập kinh sợ.

Búng tay chi gian dễ dàng giết người, đây là Thiên Đế luyện được sư!

Nếu không phải Đường Niệm Niệm này nhất cử động, các nàng chỉ sợ hoàn toàn xem nhẹ nàng vẫn là Thiên Đế luyện được sư, một cái giết người mặt sau không thay đổi sắc Thiên Đế.

Đường Niệm Niệm đối với các nàng kinh sợ vẫn chưa để ý, đáy mắt lục sóng chợt lóe nhìn đến Đường Thu Sinh hồn phách sau khi biến mất ẩn nấp, khôi phục giống như hắc diệu thạch giống nhau hắc đồng.

Tư Lăng Cô Hồng nắm ngón tay thủ sẵn tay nàng chỉ, hai người đôi tay giao triền, ở Tư Lăng Cô Hồng ngón tay thon dài nhúc nhích chi gian, đều có thể tác động tay nàng chỉ, có loại đặc thù thân mật cùng thú vị.

Đường Niệm Niệm quay đầu lại ngược mắt xem hắn.

Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu cười nhạt ở môi nàng nhẹ mỗ một chút, dưới thân bạch liêu thú vương cũng vào lúc này giương cánh bay cao, tiếp tục đi trước.

Bên cạnh xà quái nhanh chóng đuổi kịp, ngoan bảo đứng ở đầu rắn thượng, một đôi con người rục rờ lung linh nhìn Đường Niệm Niệm, thanh âm mềm mại hưng phấn nói:” Thân thân mẫu thân thật là lợi hại, nói mấy câu liền đem người kia cấp nói đã chết! “

Nói đã chết?

Mặt sau đuổi kịp mấy người thiếu chút nữa bị hắn nói làm cho ngã xuống kỳ thú. Tuy rằng lời này nói được lấy sự thật tới nói cũng không có không đúng, chính là liền như vậy nghe liền như thế nào nghe đều không thích hợp.

Đường Niệm Niệm suy nghĩ một chút, cảm thấy sự thật như thế, liền bình tĩnh gật đầu, sờ soạng hắn thò qua tới đầu nhỏ, nói:” Hảo hảo học, người cũng có thể. “

”Ân! “Ngowan bảo biểu tình rất là nghiêm túc kiên định.

Niệm Quốc binh mã càng đi càng xa, vinh quý phi đám người còn ở chỗ cũ, chỉ đợi cuối cùng binh cái đuôi đều biến mất ở trước mắt, các nàng mới từng người từ ẩn thân địa phương đi ra.

Mấy nữ thần sắc khác nhau lại ăn ý trầm mặc an tĩnh. Kia ở mật đạo té ngã khóc thút thít nhỏ xinh nữ tử đột nhiên thấp thấp nói:

.....

”Niệm Quốc Hoàng Thượng..... Tư Lăng Cô Hồng, quả nhiên như đồn đãi liếc mắt một cái giống cổ họa trung trích tiên, nếu có thể làm hắn phi tử, kia..... “

Nàng lời nói còn không có nói xong, vinh quý phi liền lãnh lệ trách mắng:” Muốn chết, người liền đi! “

Này một tiếng lạnh băng như thiết, không ngừng là quát lớn nàng
kia vô tri niệm tưởng, cũng là vì đánh vỡ chính mình tâm kia một
chút đồng dạng tâm động.

.....

-----oOo-----

Chương 109: mẫu tử làm thiện

Nguồn: EbookTruyen.Net

Niệm Quốc binh mã tiến vào nguyên Cẩm Quốc hoàng thành khi, toàn thành thượng ở bá tánh toàn bộ sợ hãi quỳ xuống đất, mắt thấy bọn họ đi vào hoàng cung phương hướng, cũng không có bất luận cái gì thì ngược hành vi, trong lòng mới hoàn toàn buông lỏng. Mạ Mã bá 麥 斐 斐 đối Cẩm Quốc huỷ diệt bọn họ tuy rằng có bi thương, càng nhiều còn lại là đối tượng lai kì vọng, chỉ cầu tân nhiệm hoàng đế có thể nhân đức mới hảo.

Cẩm Quốc trong hoàng cung sớm tại chạy tứ tán mọi người cướp sạch hạ trở nên một mảnh hỗn độn, còn thừa mọi người toàn bộ từ trong cung trào ra quỳ lạy trên mặt đất, từ một người trước hô to ra ‘ Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế ’ sau, những người khác cũng đi theo hô to. Thù Lam tắc bắt đầu nhâm mệnh nhân thủ bắt đầu thu thập chỗ ở, sửa sang lại này tòa to lớn hoàng cung.

Cẩm Càn cung.

Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn chung quanh bốn phía một mực, ngón tay nhất chiêu, phóng ở hộp gấm trung nguyên Cẩm Quốc ngọc tỷ rơi vào tay nàng, sườn tay liền đem ngọc tỷ cười giao cho Tư Lăng Cô Hồng trước mặt.

Tư Lăng Cô Hồng tiếp nhận tới, kia ngọc tỷ ở hấn lòng bàn tay một cái chớp mắt da nẻ, tức khắc hóa thành dập nát, kia một khắc tựa hồ có một tiếng long khiếu bi ngâm tứ tán mở ra, chọc đến trong hoàng cung mọi người đều có chút trọng giật mình, đầu mắt nhìn hướng Cẩm Càn cung phương hướng.

Đường Niệm Niệm cũng ở thời điểm này cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng ôm chính mình vòng eo cánh tay, hình ảnh vừa chuyển bọn họ đã ra Cẩm Càn cung, đi vào Cẩm Quốc dàn tế quốc bia nơi.

Cầm Quốc dàn tế cùng Niệm Quốc dàn tế cũng không có nhiều ít bất đồng, cao ngất quốc trên bia viết màu son cầm tự, hiện giờ âm đạm đến tựa mắt đi sở hữu sinh cơ. Đường Niệm Niệm biết được đây là vận mệnh quốc gia tiêu điều thể hiện, Cầm Quốc huỷ diệt, điểm này rất cuộc vô pháp nghịch chuyển, này Cầm Quốc quốc trên bia sở trấn áp vận mệnh quốc gia hoàng khí cũng tự nhiên cũng đi theo tan.

”Cô Hồng, há mồm. “Đường Niệm Niệm biết lúc này Tư Lăng Cô Hồng muốn làm cái gì.

Tư Lăng Cô Hồng nghe vậy, không hề do dự mở miệng ra rằng.

Đường Niệm Niệm giơ tay liền đem sáng sớm luyện chế tốt tục vẫn đan cho hắn uy hạ, sau đó thối lui vài bước, đứng ở một bên biểu tình nghiêm túc nhìn hắn.

”Ha hả. “Thấp nhã tiếng cười từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng chìm ra, hắn đem trong miệng đan dược nuốt đi xuống, nháy mắt liền cảm giác được một cỗ ấm áp dược khí tràn ngập toàn thân, ngưng che chở thân thể hắn. Loại này ấm áp cảm giác cùng nàng giống nhau, làm hắn tham luyến không tha, muốn ngưng mà không được.

Hắn huy tay áo một chưởng dừng ở Cầm Quốc quốc bia phía trên, này nhìn như kiên cố quốc bia lập tức như kia Cầm Quốc ngọc tỷ giống nhau, da nẻ hoa văn dày đặc, sau đó khối khối vỡ vụn rơi trên mặt đất, rõ ràng là từng khối không lớn không nhỏ hòn đá, chính là một đụn chạm mặt đất liền hóa thành dập nát, giống như một bãi sa tuyết.

Này hết thấy vô pháp ngăn cản Tư Lăng Cô Hồng động tác, ở cực bắc nơi khi làm sự tình lại lần nữa tái hiện ở chỗ này, chân đạp mặt đất, căn nguyên địa mạch hiện, máu tươi chảy xuôi nhiễm hồng đạo đạo ngân quang lập loè căn nguyên địa mạch, hắn động tác như cũ nước chảy mây trôi, thông dong đạm nhiên, bạch y nhanh nhẹn hạ bản thân tức trở thành một bức tuyệt cảnh.

”Ngô? “Đường Niệm Niệm trong mắt ba quang nhẹ dạng, hiện lên một sợi nghi hoặc, sau hóa thành nghiêm túc.

Cô Hồng thân thể.....

Lần này làm địa mạch nhận chủ so lần trước khó khăn, cũng càng tiêu hao Cô Hồng tinh lực. Nàng ngay từ đầu cảm giác không có sai, nếu không phải chuyên môn vì hấn chuẩn bị tục vấn đan uy hạ, chỉ sợ hiện tại hấn sẽ càng thêm vất vả.

Đường Niệm Niệm ánh mắt từ Tư Lăng Cô Hồng trên người chuyển hướng căn nguyên địa mạch. Đây căn nguyên địa mạch bị Cẩm Quốc trấn áp vận mệnh quốc gia quốc gia định trú hơn một ngàn năm, đã chịu Cẩm Quốc vận mệnh quốc gia ảnh hưởng, hỗ trợ lẫn nhau. Hiện giờ Cẩm Quốc bị giết, quốc gia bị giết, đây căn nguyên địa mạch thượng như cũ tàn lưu một ít Cẩm Quốc khí vận, lúc này mới làm Cô Hồng lần này lệnh này nhận chủ càng vì khó khăn?

Cực bắc nơi căn nguyên địa mạch vẫn luôn không người biết hiểu, trời sinh trời nuôi, lúc này mới không có dư thừa tạp chất, càng dễ dàng dung nhập.

Nàng nhẹ nhấp môi cánh, chuyện này nàng chỉ có thể ở một bên nhìn, không thể có chút quấy rầy.

Đương căn nguyên địa mạch ở hấn dưới chân tiệm ẩn, long khiêu tái hiện khi. Tư Lăng Cô Hồng con người nâng lên liếc mắt một cái liền nhìn về phía nàng phương hướng, ôn nhu đậy mắt hiện lên một sợi hối hận, dừng bước, lại có té ngã dấu hiệu.

Đường Niệm Niệm dưới chân nhảy cũng đã đi vào hấn trước mặt, duỗi tay đem hấn cả người ôm đỡ, dưỡng linh đan uy tiến hấn khẩu nội sau, nói:” Cô Hồng nghỉ ngơi! “

Tư Lăng Cô Hồng không cần xem nàng biểu tình, từ nàng trong giọng nói liền nghe ra không được xía vào nghiêm túc, còn có quan tâm bất mãn. Hấn nhẹ dương khóe miệng, thả lỏng toàn bộ thân

hình dựa vào nàng trên người, ánh mắt chi gian có một mệt mỏi.

Lần này hẳn đích xác có chút mệt mỏi, này chỗ căn nguyên địa mạch chính như Đường Niệm Niệm tưởng như vậy, so với cực bắc nơi căn nguyên địa mạch muốn khó thượng rất nhiều. Nếu không có Đường Niệm Niệm kia viên tục vẫn đan, chỉ sợ lúc này hẳn đã nằm trên mặt đất.

Đường Niệm Niệm được lực vận chuyển, thân thể phát ra kia cỗ thanh hương càng thêm nồng đậm, đặt ở Tư Lăng Cô Hồng thân thể thượng bàn tay đồng dạng được lực tràn ngập, vì hẳn giảm bớt mệt mỏi, biên nhấp môi nói:” Cô Hồng không cần như vậy cấp, này đó đều chạy không thoát, như vậy người sẽ khó chịu. “

Tư Lăng Cô Hồng người trên người nàng làm người tham luyện hương, nghiêng mắt nhìn đến nàng lược phồng lên gương mặt, khóe miệng ý cười càng sâu, thấp giọng nói:” Ân..... Không có việc gì. “

Hắn chỉ là muốn đem này đó mau chóng đưa cho nàng.

&nb

.....

sp; chỉ cần là nàng muốn, có thể làm nàng vui vẻ đồ vật, hẳn đều tưởng có thể nhanh nhất được đến, sau đó phủng đến nàng trước mặt tới.

Những lời này hẳn đều không có nói ra, Đường Niệm Niệm lại có thể cảm nhận được hẳn tâm ý, trong lòng vốn có một ít bực mình hóa tán vô ảnh. Nàng được lực vận chuyển ôm Tư Lăng Cô Hồng, tư thế chỉ là bình thường đôi tay vây quanh, Tư Lăng Cô Hồng thân hình muốn so nàng cao thượng rất nhiều, như thế dưới cũng làm nàng chỉ có thể chân đạp giữa không trung mới có thể làm hẳn hai chân không chạm đất, lại từ được lực đem hai người hoàn toàn bao vây, cũng không có tiêu hao nàng bất luận cái gì sức lực.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng làm này hết thấy, sóng mắt một dạng, từ nàng trên vai nâng lên hàm dưới,” Niệm Niệm..... “

Đường Niệm Niệm nói:” Cô Hồng nghỉ ngơi. “

Nàng thần sắc nghiêm túc, hai tròng mắt bướng bỉnh.

Tư Lăng Cô Hồng nao nao.

Đường Niệm Niệm lại nói:” Ta ôm Cô Hồng trở về, Cô Hồng ngủ nghỉ ngơi. “

Tuy rằng tới rồi bọn họ cái này tu vi người tu chân chẳng sợ không ngủ được cũng sẽ không có bất luận cái gì ảnh hưởng, nhưng mà nàng lời nói ngủ lại là buông lỏng hữu tâm thần, an tâm chìm vào Linh Hải khôi phục tinh lực, như vậy mới có thể làm tinh lực khôi phục nhanh nhất tốt nhất.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng nghiêm túc thần dung sau nòng đậm quan tâm, thanh ảnh mờ mịt trong mắt vì ba pháp phòng, di động dung túng sủng nịch, cuối cùng là đáp,” hảo. “

Nàng một lòng vì hấn hảo, hấn lại có thể nào cự tuyệt.

Dưới bầu trời này, trừ bỏ lúc sinh ra tuổi nhỏ, không còn có người có thể như vậy đụng vào hấn, càng đừng nói ôm hấn hành tẩu, làm hấn ở vào bị che chở địa vị. Duy độc trước mắt nữ tử này, duy độc chỉ có nàng có thể làm hấn buông lỏng hữu phòng bị, đáp ứng nàng bất luận cái gì yêu cầu.

Đường Niệm Niệm con người sóng mắt chột lóe, giơ lên tươi cười. Duỗi tay đụng vào ở hấn cái gáy, mềm nhẹ làm nàng dựa vào chính mình trên vai sau, dùng ngày thường hấn trấn an nàng giống nhau nhẹ nhàng chậm chạp mềm nhẹ thanh âm nói:” Cô Hồng ngủ, ta chiếu cố Cô Hồng. “

Tư Lăng Cô Hồng nghe vậy không tiếng động cười nhẹ, thanh ảnh sau đôi mắt kích động nùng tình, ánh mắt giãn ra tan đi cố nén mỗi

mệt, dựa vào nàng trên vai nhắm lại con người, chỉ là cặp kia vây quanh Đường Niệm Niệm cánh tay, như cũ càng tựa đem nàng ôm vào toàn bộ ngực nội che chở.

Đường Niệm Niệm cảm thụ được cổ sườn biên truyền đến ướt nóng hô hấp, nhẹ nhàng chậm chạp đều đều có loại đặc thù nhân khiếp giai điệu. Nàng không có động đầu, chỉ là dùng linh thức đem Tư Lăng Cô Hồng an tĩnh ngủ nhan nhìn trong mắt, chớp động ngọc nhiên cùng ý cười, thân ảnh giãy lất liên đến Thù Lam đã trước hết bố trí tốt chỗ ở.

Hai người đột nhiên xuất hiện làm đang ở nơi này các cung nữ toàn hoảng sợ, sắc mặt cũng có một cái chớp mắt đại ra, bưng tỉnh nếu mộng ngẩn ngơ nhìn trước mắt một màn.

Các nàng nhìn thấy gì? Hoàng Thượng cư nhiên bị hoàng hậu ôm hành tẩu? Chẳng sợ, chẳng sợ Hoàng Thượng bộ dáng tựa hồ hôn mê bất tỉnh, hoàng hậu ôm Hoàng Thượng tư thế nhìn qua cũng cũng không cái gì không ổn. Nhưng nếu là Hoàng Thượng là thật sự hôn mê bất tỉnh, hoàng hậu như thế nào một chút cũng không thấy kinh hoảng sốt ruột? Còn có thể như vậy chậm rãi không có bất luận cái gì phập phồng thanh âm hành tẩu? Nói như thế nói, Hoàng Thượng hẳn là không có việc gì, nhưng không có việc gì như thế nào có thể bị hoàng hậu ôm đi!?

Các cung nữ đều bị trong đầu suy nghĩ cấp làm cho hồngбет, ngơ ngẩn nhìn hai người, liền nên có quy củ cùng lễ nghi đều quên mất. Thẳng đến trước mắt mạc danh thổi bay một trận gió cát, làm này đó cung nữ một chút hai mắt mê ly ăn đau, lúc này mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, hoảng sợ quỳ trên mặt đất, hai vai đều lạnh run phát run.

Một bên đứng Thù Lam, cũng là bị Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này xuất hiện một màn cấp kinh sửng sốt một chút, lúc này nhìn đến các cung nữ quỳ xuống đất bộ dáng, trong lòng thở dài một tiếng, cũng khó trách các nàng sẽ quên mất quy củ, thật sự là này hai người xuất hiện một màn này thật sự làm người không kinh đều không được.

Cho tới nay Đường Niệm Niệm đều bị Tư Lăng Cô Hồng hộ ở trong ngực, mới gặp các nàng người đều chỉ biết cảm thấy Đường Niệm Niệm chính là một cái súng sau, Tư Lăng Cô Hồng tức vì một cái thủ đoạn như thần, quyền thế khuynh thiên hoàng giả. Chính là lúc này, cái này tại thế nhân trong mắt mong muốn không thể cầu hoàng giả thế nhưng bị một nữ tử ôm hành tẩu, như thế nào có thể không cho người chấn động?

Nhưng mà, chẳng sợ trong lòng như thế nào lý giải, này nên nói vẫn là đến nói.

Thù Lam đi đến quỳ xuống đất các cung nữ trước mặt, nói:” Lần này hoàng hậu nương nương vẫn chưa trừng phạt các người còn chưa tính, lần sau lại không thể như vậy đã quên quy củ. “

”Là. “Các cung nữ cùng kêu lên đáp, cảm giác hai mắt đã chậm rãi có thể coi vật, này cũng hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi. Xem ra đó là chân chính cát bụi, đều không phải là cái gì độc dược.

Thù Lam gật đầu, đứng lên đi. “Chờ các cung nữ chậm rãi đứng dậy sau, nàng tiếp tục phân phó nói:” Nơi này không cần các người hầu hạ, đều lui xuống đi đi. “

”Là. “Chúng cung nữ khom mình hành lễ, sau đó chỉnh tề rời đi.

Thù Lam quay đầu lại nhìn thoáng qua đã đóng lại cửa phòng tắm điện, dưới chân không tiếng động chờ ở một bên, trong đầu nhớ tới vừa mới nhìn đến một bộ, khoe miệng nhất trừu nhất trừu, tựa hồ ở cổ nén cái gì ý cười.

Bất luận hai người thân phận nói, kia phó tiểu thư ôm Hoàng Thượng hình ảnh, thật sự làm người buồn cười, Hoàng Thượng kia ngũ yên tường hòa bộ dáng, tựa hồ có điểm..... Đáng yêu?

Thù Lam một tay chụp ở tự

.....

Mình trán thượng, đem chính mình này quý dị mà bất kính ý tưởng cấp đánh tan, trong miệng không tiếng động nỉ non:” Nên phạt! Nên phạt! “Chỉ là như thế, khoe miệng nàng vẫn là nhịn không được giọng lên.

Lúc này, một đạo thân ảnh nho nhỏ từ nơi xa cửa cung xuất hiện, chớp mắt liền ở nàng trước mắt trải qua, đi hướng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cư trú tấm điện.

”Thái tử điện hạ..... “Thù Lam cả kính, vừa mới ra tiếng kêu, kia phương ngoan bảo thân ảnh đã vào cửa phòng.

Cửa son một khai, ngoan bảo liền cấp hướng tấm điện nội các mà đến, người còn chưa tới, non nớt thanh âm đã trước kêu ra tới, ” mẫu thân, cha đã xảy ra chuyện? “

Trên giường, Tư Lăng Cô Hồng nhắm mắt an tĩnh nằm, Đường Niệm Niệm liền ngồi ở bên cạnh, sớm tại ngoan bảo thân ảnh xuất hiện ở cửa cung khi cũng đã phát giác, phát tay trên giường chung quanh bày ra cái chắn ngăn cách hết thảy tiếng vang, ngoan bảo này một tiếng sót ruột kêu gọi cũng không có đem Tư Lăng Cô Hồng sảo đến.

Ngoan bảo từ bình phong sau lại đến, liếc mắt một cái nhìn đến trên giường Tư Lăng Cô Hồng, lại nhìn về phía bên cạnh thần sắc vô dị Đường Niệm Niệm, nho nhỏ tâm thần mới vừa rồi buông xuống. Khuôn mặt nhỏ thượng đở ửng cũng khôi phục không ít, dưới chân không tiếng động đi đến Đường Niệm Niệm bên người, nghi hoặc hỏi:” Mẫu thân, cha làm sao vậy? “

Đương Tư Lăng Cô Hồng mỗi một bất kham thời điểm, bồn ở cùng Hồng Lê, Lục Lục bọn họ chơi đùa khi hấn liền hơi có cảm ứng, lập tức liền hướng bên này chạy đến.

Đường Niệm Niệm từ trên giường đứng lên, đáp:” Mệt mỏi. “

”Mệt mỏi? “Ngoan bảo nhìn nhìn như là đang ngủ ngon lành Tư Lăng Cô Hồng, con người lóe lóe. Vẫn luôn cha đều là rất lợi hại bộ

dáng, giống như làm cái gì đều sẽ không mệt, sẽ không có khó khăn, này vẫn là ngoan bảo lần đầu tiên nhìn đến cha mệt bộ dáng đâu.

”Ngowan bảo. “Đường Niệm Niệm kêu.

”Ngowan bảo ở! “Ngowan bảo lập tức quay đầu theo tiếng, ngẩng đầu nhìn Đường Niệm Niệm,” mẫu thân có chuyện gì? “

Đường Niệm Niệm nói:” Chúng ta đi cấp Cô Hồng làm dượng thiện. “

”Di!? “Ngowan bảo mở to một đôi con ngươi, ngây người.

Đường Niệm Niệm khom người ở hán ngẩn ngơ đáng yêu trên mặt nhéo một chút, tùy tay liền đem hán toàn bộ ôm ở trong lòng ngực, nhìn hán một chút bạo hồng khuôn mặt nhỏ, nhin không được giờ lên khóe miệng, nói:” Cô Hồng mệt mỏi, chúng ta đi cấp Cô Hồng làm dượng thiện, Cô Hồng sẽ vui vẻ. “

Ngowan bảo vốn đang ở vì nàng này đột nhiên ôm áp thẹn thùng, vừa nghe đến nàng lời nói, mở to con ngươi kinh nghi nói:” Mẫu thân..... Sẽ làm thiện? “

Đường Niệm Niệm một tay nhẹ đạn ở hán trán thượng, đạm nói:” Ngowan bảo tại hoài nghi ta. “

Ngowan bảo đôi tay che lại trán, liên tục lắc đầu nói:” Không có, không có, mẫu thân nói cái gì ngowan bảo đều tin! “

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm hán một đôi yêu dị con ngươi, thẳng xem đến ngowan bảo chột dạ tự do sau, lại nhéo nhéo hán thịt hô hô trắng nõn khuôn mặt, biên đi ra ngoài biên nói:” Mẫu thân sẽ làm, Lục Lục xem qua. “

”Di? “Ngowan bảo lập tức quay đầu nhìn về phía trên vai Lục Lục, trên mặt đều là nghi vấn. Bộ dáng này vừa ra tới, rõ ràng liền bại lộ ra tới hán vừa mới nói dối sự thật.

Lục Lục hoảng đầu nghĩ nghĩ, sau đó gật đầu,” ngao ô ~ ngao ngao!
“

Ngô ngô, chủ nhân sẽ làm, chủ nhân cùng đọc đọc cùng nhau đã làm, Lục Lục cũng ở, Lục Lục cũng hỗ trợ ~

”A! “Ngoan bảo kinh ngạc cảm thán, ngửa đầu nhìn Đường Niệm Niệm, hai mắt lấp lánh sáng lên,” mẫu thân làm thiện nhất định ăn rất ngon, so cha làm còn ăn ngon đúng hay không? Ngoan bảo muốn ăn, muốn cái thứ nhất ăn! “

Mẫu thân quả nhiên lợi hại, nói không chừng cha làm thiện ăn ngon như vậy đều là mẫu thân dạy dỗ?

Hắn nơi nào sẽ biết được, Lục Lục nói Đường Niệm Niệm sẽ làm thiện là duy độc ở tư lăng gia tộc kia một lần, sở làm đều chỉ là trợ thủ, còn có cuối cùng đem phòng bếp làm cho hồng bét mà thôi.

Đường Niệm Niệm tự hỏi một hồi, thành thật nói:” Không có Cô Hồng làm hảo. “

Nội trong giới có từ Cô Hồng nơi đó muốn tới đồ ăn thư tịch, làm lên hẳn là sẽ không quá khó..... Đi?

”Mẫu thân ~ “Ngoan bảo mềm mại kêu lên. Mẫu thân nhất định là ở khiêm tốn! Bất quá, mẫu thân tính tình sẽ khiêm tốn sao?

Lúc này, Đường Niệm Niệm đã đẩy ra cửa son đi ra tầm điện, ánh mặt trời tức khắc khuynh chiếu vào hai người trên người, một bên Thù Lam thấy hai người thân ảnh, lập tức đi theo hai người phía sau.

Ngoan bảo một cảm giác được ánh mặt trời, nhìn đến Thù Lam thân ảnh, vốn dĩ khôi phục trắng nõn khuôn mặt nhỏ lại nảy lên đỏ ửng, nhớ tới chính mình còn bị Đường Niệm Niệm ôm trong lòng ngực, lập tức liền vụn vụn thân thể,” mẫu thân..... “

Đường Niệm Niệm ở hấn tiểu thí thí thượng võ nhẹ một chút, nói:”
Ngoan ngoan. “

Ngoan bảo khuôn mặt tức khắc hồng đến cơ hồ bốc khói,” mẫu
thân, ngoan bảo không nhỏ, chính mình có thể đi..... “

Đường Niệm Niệm đối mặt hấn bạo hồng khuôn mặt, thần sắc bình
tĩnh, trắng ra nói:” Mẫu thân thích ôm ngoan bảo, ngoan bảo không
thích như vậy? “

Một câu, lập tức đem ngoan bảo giãy

.....

Sát.

Ngoan bảo đầy mặt ngờ ngẩn, theo sau mang theo một cỗ bất cứ
giá nào hết thấy khí khái nói:” Ngoan bảo thích! Mẫu thân thích như
thế nào ôm liền như thế nào ôm! “Nói xong, hấn khuôn mặt nhỏ liền
ghé vào nàng cổ. Đây một chôn, hấn chớp mũi liền ngửi được thanh
hương, trong bóng đêm hai mắt chớp chớp, lại hướng Đường Niệm
Niệm trên người chôn khẩn một phen.

Mẫu thân trên người hương vị hảo hảo nghe, hảo ấm, thật thoải mái.

Đường Niệm Niệm nghiêng mắt nhìn thoáng qua hấn thân mật ỷ lại
hành động, duỗi tay võ nhẹ hấn lưng, nhìn phía trước thất thần
tưởng: Bộ dáng này vùi đầu địa phương cùng Cô Hồng giống nhau
như đúc, phụ tử sao?

Cầm Càn cung không xa liền có một tòa thiện phòng, tưởng là vì
thỏa mãn cái nút sơ buổi tối đột nhiên muốn dùng bữa ăn khuya khi
chuẩn bị.

Này thiện phòng bố trí so ra kém Ngự Thiện Phòng như vậy phức
tạp, liếc mắt một cái nhìn lại tuy rằng có chút hỗn độn, so với này
Cầm Quốc hoàng cung nơi khác lại thật sự tốt hơn rất nhiều. Tưởng
là mỗi người đều biết được thiện phòng sẽ không có cái gì thứ tốt,

cho nên cũng không có đặc biệt tới ‘ thăm ’. Trừ bỏ đầy đất hồng rồi rau xanh, một ít tán loạn làm thiện khí cụ, còn lại hết thảy đều tính không tồi.

Thù Lam đi lên tới, nói:” Thời gian không kịp, nơi này còn không có quét tước. Hoàng hậu cùng thái tử điện hạ chờ một hồi? Nô tỳ này liền xử lý. “

”Không cần. “Đường Niệm Niệm lắc đầu, khom người đem ngoan bảo đặt ở trên mặt đất.

Ngoan bảo khuôn mặt đỏ ửng đã khôi phục không ít, đánh giá bốn phía, lại nhìn về phía Đường Niệm Niệm.

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm phát tay, một trận thanh phong ở thiện phòng nội thổi quét mà qua, kia đầy đất lạn đồ ăn tất cả hóa thành bột phấn biến mất, trên bệ bếp làm thiện khí cụ cũng đồng dạng không có miễn tai, bất quá trong nháy mắt toàn bộ thiện phòng nội sạch sẽ như tân. Có thể không tân sao? Trừ bỏ bệ bếp, mặt khác đồ vật đều biến mất vô tung vô ảnh.

Thù Lam đang muốn nói cái gì, kia phương Đường Niệm Niệm đã phiên tay đem từng cái làm thiện dụng cụ cùng nguyên liệu nấu ăn lấy ra tới, một chút bãi đầy bệ bếp. Hết thảy chuẩn bị tốt sau, Đường Niệm Niệm cầm một cái bồn sứ cùng một túi gạo đưa cho ngoan bảo, nói:” Ngoan bảo tẩy mẽ. “

”Nga! “Ngoan bảo hai mắt sáng lên tiếp nhận tới, đôi mắt khắp nơi loạn đạo không có nhìn đến có bất luận cái gì nguồn nước, liền trực tiếp dùng linh lực khống chế bồn sứ cùng bao gạo phiêu phù ở không trung, cái miệng nhỏ không tiếng động nhắc mãi, ngón tay xa xa một lóng tay, bồn sứ lập tức bị rót đầy nước trong, kia phương bao gạo cũng tự động mở ra, viên viên trăm mét hướng chậu nước nội rơi đi.

Ngoan bảo vừa lòng gật gật đầu, tươi cười đầy mặt triều Đường Niệm Niệm nói:” Mẫu thân, còn muốn ngoan bảo làm cái gì? “

Đường Niệm Niệm nhìn hấn đầy mặt khoe khoang bộ dáng, đang ở dựa theo sách thượng viết tuyển liêu ngón tay búng búng.

..... Tưởng niết.

”Thiết cái này, dùng tay cầm đao thiết. “Đường Niệm Niệm bình tĩnh đem hành tây, thớt, dao phay giao cho hấn.

”Hảo ~ “Ngoan bảo vui sướng đáp lời.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm một linh chương cha là quỷ hẹp hòi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ngoan bảo hiện giờ cũng bắt quá ba tuổi, thân cao vừa đến Đường Niệm Niệm bụng. Mạ Mã bá 癸 Hiểu cầm Đường Niệm Niệm sờ cấp đồ vật, hắn liền từ túi Càn Khôn lấy ra một trương ghế, người đứng ở mặt trên liền vừa vịn trước mặt cái bàn, dựa theo Đường Niệm Niệm nói làm lên.

Hành tây thứ này, liếc mắt một cái thoát nhìn đồ tím trong sáng, ngoan bảo cũng vẫn chưa suy nghĩ quá nhiều, một đao tử đi xuống liền cảm thấy chính trợn to con người không thoải mái, lại liên tục hai ba đao, hai mắt đã nhin không được ngưng tụ nước mắt.

Hắn dùng tay xoa xoa, hai mắt đôi mắt tức khắc đỏ rực. Chuyện tới hiện giờ hắn nơi nào còn đoán không ra tới là này hành tây vẫn đề? Là bị mẫu thân hạ dược sao? Bằng không ngoan bảo như thế nào sẽ lưu nước mắt?

Đang ở nồi lửa lò nấu rượu Đường Niệm Niệm quay đầu lại xem hắn, vừa lúc đối thượng hắn một đôi đồ rực tràn ngập nghi hoặc đôi mắt, ánh mắt lại dừng ở hắn đã cắt một nửa hành tây, con người chớp hạ, nói:” Ngoan bảo làm không tới. “

Lúc trước, nàng lần đầu tiên xắt rau thời điểm, liền đồ ăn mang theo thốt đều cùng nhau cắt đứt, hiện giờ ngoan bảo lại thiết ra dáng ra hình. Bởi vì là nam hài tử, cùng Cô Hồng lớn lên càng giống một ít, cho nên này phân mới có thể cũng giống Cô Hồng?

Ngoan bảo bị nàng như vậy vừa nói, gương mặt không khỏi hiện lên vui vẻ tự hào, nghi hoặc nghi: Xem mẫu thân bộ dáng cũng không

giống cấp thứ này hạ được bộ dáng, đó chính là thứ này chính mình vấn đề?

Hai người chính nhìn nhau đối thoại khi, trong không khí đột nhiên truyền ra một tiếng” tạp sát “Tiếng vang.

Hai người đồng thời quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Đường Niệm Niệm trước mặt trên bệ bếp đồ ăn nôi phá, chính xác nói sửa là thiêu phá.

Đường Niệm Niệm ngón tay bắn ra, ở đồ ăn nôi phía dưới bỏng cháy môi lửa tức khắc tắt, này đồ ăn nôi cái đáy đã hoàn toàn biến thành một cái phá động, này đồ ăn nôi không hề nghi ngờ phế đi.

Ngoan bảo trừng mắt một đôi ngập nước con người nhìn Đường Niệm Niệm, lại nhìn xem bị cháy hỏng đồ ăn nôi, trong lòng dâng lên một cỗ mạc danh ý tưởng. Mẫu thân thật sự sẽ nấu ăn sao? Lấy mẫu thân luyện đan năng lực môi lửa không chế lực mới là không còn gì tốt hơn, nếu thật sự sẽ nấu ăn, có thể đem đồ ăn nôi cấp cháy hỏng sao?

Đường Niệm Niệm có thể so hẳn muốn có vẻ bình tĩnh nhiều, phát tay liền đem kia đã cháy hỏng đồ ăn nôi hủy diệt một chút không dư thừa, lại một trương tâm đồ ăn nôi đặt ở trên bệ bếp, nghĩ thầm ngay từ đầu chuẩn bị quả nhiên là hẳn là.

Nàng nhưng không có tự tin một lần là có thể đủ đem muốn làm thức ăn làm tốt, này đồ ăn nôi phương diện đồ vật sáng sớm liền chuẩn bị không ít.

Ngoan bảo thấy vậy, trong lòng nghi hoặc càng thịnh. Đường nhìn đến lại một cái nôi ở Đường Niệm Niệm không hỏa hạ thiêu đến đồ bùng, néo néo Lục Lục móng vuốt nhỏ, lắc đầu một bộ đại nhân bộ dáng không tiếng động than nhẹ. Xem ra Lục Lục nói cũng không thể tin a, bộ dáng này nơi nào là sẽ làm thiện bộ dáng?

Vô luận ngoan bảo nghĩ như thế nào, Đường Niệm Niệm vẫn là lo chính mình thử, kia cỗ bình tĩnh nghiêm túc chuyên chú, làm người không tự chủ được liền không có nửa điểm khinh thường tâm tư.

Dược tu chung quy là dược tu, luyện như vậy nhiều đan dược, đối với ngọn lửa khổng chế đích xác rõ như lòng bàn tay. Ở Đường Niệm Niệm đem đệ tam nồi nấu cấp cháy hồng sau cũng đã tìm được rồi ngọn lửa lớn nhỏ, độ ẩm biến hóa bí quyết. Chỉ là này đồ ăn nồi là không có cháy hồng, này dầu muối tương dấm linh tinh phối liệu phân lượng này cũng có thể nhẹ nhàng giải quyết, chỉ là này thức ăn nửa thực thời điểm rốt cuộc là khi nào? Tam thành mềm thời điểm lại là khi nào?

Mấy vấn đề này Đường Niệm Niệm chẳng sợ hỏi, bên người cũng không có thể hỏi người, tự nhiên liền dựa theo chính mình cảm giác đi làm, một cái chớp mắt chi gian này thiện phòng liền bắt đầu khói dầu từ từ dựng lên, không phải truyền đến nội truyền ra hài tử cùng nữ tử đối thoại.

”Mẫu thân, hò! Hò! “

”..... Nga. “

”Mẫu thân, cái này có phải hay không nấu quá lạn? Đều mau thành hò nhão..... “

”Ngô. “

”Mẫu thân, tởi, tởi! “

”..... A. “

Cửa phòng ăn khẩu chõ, Thù Lam nhìn thiện phòng nội đôi mẹ con này cùng nhau làm thiện một màn, nghe được giữa hai bên đối thoại, cúi đầu bật thốt lên mà cười. Bộ dáng này rốt cuộc là nương chiếu cố hài tử, vẫn là hài tử chiếu cố nương a?

Đang lúc này phương còn ở nhà ở Cẩm Quốc thiện phòng làm thiện, Niệm Quốc binh mã vào ở Cẩm Quốc hoàng thành an chỉnh nghỉ ngơi thời điểm. Chu quốc cùng Hạ Quốc kia phương lại là vì bọn họ thắng lợi cấp làm cho sút đầu mẻ trán, tâm loạn như ma.

Thái Hằng dẫn dắt chu quốc 50 vạn binh mã chung quy không có đuổi kịp tình hình chiến đấu, thượng giữa đường thời điểm, Cẩm Quốc cũng đã bị Niệm Quốc sở đoạt. Hiện giờ chính định trú ở một chỗ bình nguyên thượng, phái thám báo trở về chu quốc báo tin, tuân cầu là phản hồi bản quốc vẫn là tại chỗ đợi mệnh. Ở tin thượng hần nói càng nhiều còn lại là đại biến mây trở ngại việc, càng muốn dẫn dắt này 50 vạn binh lính đi tiêu diệt kia đáng chết đại biến mây.

Chỉ là ở hần bên người quân sư Lý miêu đối này không có nửa điểm tán đồng, đối với hần ý tưởng cũng trực tiếp mở miệng nói mình sẽ không thành công. Hiện giờ này thiên hạ đang bị cầm niệm hai nước chiến sự đảo loạn, vô luận chu quốc vẫn là Hạ Quốc đều ở vào này phiến loạn thế, cũng đã sớm đã vào cục, lúc này nơi nào còn có tâm tư đi quản một cái giang hồ thế lực, chẳng sợ có tâm cũng là vô lực. Huống chi này đại biến mây là trên giang hồ nhất đẳng thế lực, bản thân nơi nhập thiên đảo chính là thiên nhiên phòng tuyến, chung quanh tất cả đều là hải vực, nếu tưởng công cần thiết là ở trên biển, hoặc là

.....

Làm phi thú binh công.

Đại biến mây thế lực nhất đẳng, nhân thủ đông đảo, các quốc gia bầy thành hải thương đều cùng bọn họ có quan hệ, nếu tấn công bọn họ, liên tính thắng cũng đối lúc này chu quốc cũng là một đạo đại thương.

Thái Hằng nghe được Lý miêu phân tích, đầy mặt đều là sắc mặt giận dữ không cam lòng. Đường đường chu quốc binh mã thế nhưng bị một cái giang hồ thế lực cấp vấp phải, còn không thể đi xử lý?

Tạm thời bất luận bọn họ trong lòng ghen ghét bất mãn, chu hạ hai nước chú ý lại là lớn hơn nữa sự tình —— Cẩm Quốc hiện giờ kết cục hay không sẽ là bọn họ hai nước về sau kết cục? Một cái sơ khởi quốc gia thế nhưng như thế không đến một năm chiến sự liền đem đường đường tam đại quốc trung cường thịnh nhất Cẩm Quốc

cấp chiếm lĩnh, hơn nữa chiến sự nghe tới còn nói nghiêng về một phía thế cục, hiện giờ Niệm Quốc binh mã đã nhập trú Cẩm Quốc, không cần bao lâu này Cẩm Quốc lãnh thổ đều thuộc về Niệm Quốc sở hữu, Cẩm Quốc chi danh cũng sẽ tiêu tán ở thiên hạ, thẳng đến mọi người dần dần quên mất.

Đông xuân thành Tô gia nội.

Tô Duy Thâm tĩnh tư, hơi nhíu khởi ánh mắt hiển lộ ra hấn nôn nóng. Một hồi lâu sau, hấn ánh mắt nhàn ngán chưa tiêu, hai mắt cuối cùng có dao động, nhìn về phía đối diện đông xuân thành thành chủ Tô Duy Tuyệt.

”Duy thâm, ngươi nghĩ đến cái gì? “Tô duy tuyệt hỏi.

Tô Duy Thâm nói:” Ca, ta đã từng cùng ngươi đã nói, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người kia cùng Mộ Dung ngưng thật giống nhau, đều có người bình thường không có thủ đoạn. Lúc trước hấn muốn giúp Mộc Sâm quốc thời điểm ta cũng đã đoán trước tới rồi rất nhiều, lúc này mới có nhanh hơn kế hoạch, làm tiểu cửu tranh vị hiện giờ thế cục. “

Tô duy tuyệt gật đầu,” không sai, tâm tư của ngươi từ trước đến nay chặt chẽ, đối sự tình thấy được rõ ràng, ca luôn luôn tin ngươi. “

Tô Duy Thâm mỉm cười, nói:” Từ lúc trước cùng Mộ Dung ngưng chân tướng chỗ ta cũng đã cảm giác được nàng ở bản khoản cái gì, không dám ở chỗ này làm ra cái gì chuyện khác người, chỉ có thể làm ta chờ hiệp trợ làm việc. Hiện giờ Tư Lăng Cô Hồng cũng không có chân chính ra tay một lần, chỉ là dùng mưu kế đoạt quốc càng làm cho ta xác định điểm này, nhất định có cái gì cấm bọn họ dùng ra những cái đó thần bí năng lực đối với chúng ta này đó ‘ người thường ’. Bất quá cũng là như thế, ta vừa mới cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng so đoán trước trung càng thêm đáng sợ, người này nếu chỉ là có một thân tuyệt đỉnh thực lực cũng liền thôi, cố tình tâm trí thế nhưng cũng như vậy thận mật đáng sợ. “

Tô duy tuyệt sắc mặt ngưng trọng, đối hấn ngôn ngữ gặt đầu tán thành.

Tô Duy Thâm thâm trầm nói:” Ca, lần này Niệm Quốc cùng Cẩm Quốc mới vừa chiến xong, đúng là muốn nghỉ ngơi lấy lại sức thời điểm, lúc này cũng là tốt nhất xuất kích thời cơ, nếu là qua cái này thời cơ, hung mãnh khôi phục tinh lực, trải qua một hồi đại chiến sau lễ rửa tội, chỉ biết càng thêm hung mãnh, đến lúc đó lại muốn giết nó liền khó khăn. “

Tô duy tuyệt con người rùng mình, hỏi:” Duy thâm ý tứ? “

Tô Duy Thâm nói:” Làm Hạ Quốc xuất binh tấn công Niệm Quốc! “

Tô duy tuyệt nhíu mày nói:” Hạ Quốc Hoàng Thượng ngu ngốc vô đạo, nhất gan sợ phiền phức, dĩ vãng liền muốn dùng liên hôn phương thức cùng Cẩm Quốc hợp tác, kỳ thật là tưởng liên hợp lại mưu đồ chúng ta chu quốc. Lúc trước còn có một cái chiến thần Liêu trọng nhiên còn có thể trấn áp biên quan, không cho người ngoài xâm phạm, hiện giờ Liêu trọng nhiên đều thành Tư Lăng Cô Hồng bên kia người, hấn lại không dám cùng Niệm Quốc đối nghịch. “

Tô Duy Thâm cười nói:” Nguyên nhân chính là vì như thế hấn mới càng muốn xuất binh, ta đã phái người đem Liêu trọng nhiên xuất hiện tin tức đưa đi cấp Hạ Quốc Hoàng Thượng, bên trong đem hấn đã là Tư Lăng Cô Hồng người, sáng sớm liền đối Hạ Quốc có điều đồ tin tức tất cả nói ra, lúc này hấn là cũng mau tới rồi trong tay của hấn. Một khi hấn nhận được tin tức này, nhất định đại loạn, con thỏ bức nóng nảy còn sẽ cắn người, hướng chi là một quốc gia Hoàng Thượng. “

Hấn hai mắt thâm thúy, tinh quang liên tục,” đến lúc đó hấn đã sẽ đến tìm chu quốc hợp tác, Tô gia nhất phái lại đồng loạt thượng chiết làm Hoàng Thượng đồng ý. Hạ Quốc xung phong, chu quốc hiệp trợ, ngòi hưởng ngư ông thủ lợi là được. “

”Hảo! “Tô duy tuyệt lập tức cười ứng.

Tô Duy Thâm xem hẳn, sắc mặt chậm rãi hóa thành trầm trọng, hoãn thanh nói:” Ca, không cần cao hứng quá sớm, cho dù là hai nước cùng công, địch nhân lại là Tư Lăng Cô Hồng người này, ta cũng không có mười thành nắm chắc nói nhất định có thể thành. “

Tô duy tuyệt kinh dị nói:” Tư Lăng Cô Hồng người này đích xác đáng sợ, chỉ là chính như duy thâm lời nói, hẳn hiện giờ vừa mới chiến một hồi, đúng là yêu cầu tĩn dưỡng thời điểm, huống chi chu hạ hai nước..... “

Hắn không nói xong, Tô Duy Thâm liền lắc đầu đánh gãy, thờ dài:” Lúc trước chúng ta làm sao không phải tính toán xuất binh hiệp trợ Cẩm Quốc, đến kết quả cuối cùng người đã thấy được. “

”Ca, “Tô Duy Thâm thận trọng nói:” Người đáp ứng ta một chuyện. “

Tô duy tuyệt nói:” Duy tràn đầy chuyện gì nói thẳng liền nhưng, ca tất sẽ đồng ý. “

Tô Duy Thâm nói:” Trận này nếu là thắng tự nhiên là cuối cùng, nếu là bại, Tô gia không cần cùng Tư Lăng Cô Hồng ngạnh kháng, thần phục đi! “

Tô duy tuyệt vừa nghe, đột nhiên từ trên chỗ ngồi đứng lên, hai mắt khiếp sợ nhìn hẳn.

Tô Duy Thâm cũng đứng lên, không đợi hẳn nói chuyện, tiếp tục nói:” Niệm Quốc những ngày qua động tác ta đều thu vào đáy mắt, đối đãi đầu hướng Cẩm Quốc bá tánh, bọn họ cũng không có bất luận cái gì kỳ thị, một ít bởi vì chiến sự phá hủy quá mức nghiêm trọng địa phương cũng sẽ làm người xử lý, giảm thuế mấy năm, như vậy nhân đức chính sách làm Cẩm Quốc bá tánh thực mau liền tâm phục. “

.....

”Đây là Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn, cũng là hẳn đích xác không có bất luận cái gì kỳ thị lòng nghi ngờ. “Tô Duy Thâm từ ghé trên đứng

lên, cùng Tô duy tuyệt tề coi, thành khẩn nói:” Ca, đông xuân thành là Tô gia cơ nghiệp, ta không muốn bởi vì nhất thời khí phách khiến cho này hết thảy đều hủy trong một sớm, nơi này là nhà của chúng ta! Nếu bại, liền thân phục đi, Tư Lăng Cô Hồng người này mặt khác ta xem không chuẩn, nhưng là hấn kia phân vô tình ta thấy được rõ ràng, nguyên nhân chính là vì hấn vô tình mới sẽ không nhớ thương chúng ta Tô gia cơ nghiệp, chỉ cần thân phục hấn, không cùng hấn đối địch, tất nhiên sẽ không đối chúng ta Tô gia ra tay. “

Đông xuân thành là hấn từ nhỏ sinh trưởng địa phương, nơi này hết thảy đều làm hấn yêu thích, hấn nỗ lực là vì nơi này thân nhân cũng là vì nơi này, vô luận như thế nào hấn đều không muốn nhìn đến cả đời nhất để ý hai người biến mất.

Tô duy tuyệt sắc mặt biến đổi, hỏi:” Người có thể bảo đảm, hấn sẽ không đối Tô gia ra tay? “

Tô Duy Thâm mỉm cười nói:” Ca! Nếu lần này hành động bại, chẳng sợ chúng ta Tô gia phản kháng cũng bất quá vừa chết. “

Tô duy tuyệt thân hình chấn động, tam tức sau, nói:” Ta đã biết. Việc này ta sẽ suy xét. “

Tô Duy Thâm mỉm cười gật đầu. Hấn cũng không nóng lòng nhất thời, hấn tin tưởng đối đông xuân thành rót vào cảm tình, tô duy cũng không so với hấn thiếu.

Thời gian trôi đi, mặt trời lặn Tây Sơn, chân trời rắng màu muôn vàn.

Cẩm Quốc cẩm tâm điện.

Nội các sương phòng, thanh u nhợt nhạt huân hương trôi nổi trong không khí, an nhàn đến tĩnh hảo, trong phòng ánh sáng gãi đúng chỗ ngựa. Thủy mặc bình phong sau giường nội, nguyệt bạch bạc thêu cái màn giường, vân cẩm tư lụa chần mỏng, Tư Lăng Cô Hồng tĩnh nằm giấc ngủ, lúc này hấn mặt lớn lên lông mi run rẩy, chậm rãi mở.

Tư Lăng Cô Hồng không cần xem liền biết được bên người cũng không có Đường Niệm Niệm, thien mi con người nội hiện lên một sợi mắt mát ẩm đậm.

Hắn từ trên giường đứng dậy, mặc vào giày vớ, đem treo một bên áo ngoài khoác trên vai, hơi thở nhẹ người trong phòng hương, thien dương khoe miệng.

Trong phòng u hương mang theo yên giấc được hiệu, này được đúng là Đường Niệm Niệm sở phóng, hắn muốn hóa giải bất quá tâm niệm chi gian mà thôi, lại không có đi hóa giải phản kháng, chỉ là tùy ý chính mình người nhập trong cơ thể, chìm vào giấc ngủ.

Hắn một giấc này đích xác ngủ đến trầm, chỉ là tinh lực một khi phục liền phát giác bên người đã không có quen thuộc hơi thở, này liền từ ngủ say trung tỉnh lại.

”Niệm Niệm? “Tư Lăng Cô Hồng ngược mắt nhìn về phía phía bắc phương hướng, trong mắt hiện lên một sợi kinh ngạc, còn có nồng đậm ý cười.

Lúc này, đang ở thien phòng bạn rộn Đường Niệm Niệm động tác một đốn, ghé mắt vừa lúc là cảm Càn cung sương phòng, xuyên thấu qua hết thủy tựa vừa lúc cùng Tư Lăng Cô Hồng đối diện ở bên nhau.

”Mẫu thân! Hồng tước điều trứng lại hồ! Hồ! “Ngoan bảo bắt đắc dĩ tiếng kêu vang lên.

Đường Niệm Niệm quay đầu nhìn chính mình trong tay đồ ăn nôi, gắt gao nhìn chăm chăm đồ ăn trong nôi mặt đã biến thành một đoàn đen sì lì đồ vật, bỗng mặt vô biểu tình mặt hiện lên một tầng nhuận hồng.

Cô Hồng..... Thấy.

Ngoan bảo đi dạo tiểu bước chân đi tới, mở to một đôi ngập nước mắt to nhìn Đường Niệm Niệm trên mặt đỏ ửng, trôi nổi thân thể,

nghiêm trang vỗ vỗ nàng lưng, lão khí mọc lan tràn nói:” Mẫu thân không cần ngưng ngưng, thứ gì đều là muốn học, mẫu thân đã thực nỗ lực! Thật sự! “

”Ngao ô ~ “Lục Lục nhảy lên Đường Niệm Niệm bả vai, đầu nhỏ hướng nàng trên mặt nhẹ nhàng cọ.

Đường Niệm Niệm mặt vô biểu tình đem đồ ăn trong nồi đen sì lì đồ, lại đem đồ ăn nồi thả lại bếp lò thượng, bộ mặt biểu tình trên mặt lộ ra một sợi thất bại.

Ở nàng xem ra luyện đan rất đơn giản, nấu ăn đồng dạng là nồi lửa phóng tài liệu, nên là dễ như trở bàn tay mới là. Chỉ là thật sự làm lên, lần lượt thất bại làm nàng phát hiện, chẳng sợ luyện đan cùng nấu ăn nhìn như cùng nguyên, chỉ là thiên phú tuyệt đỉnh luyện dược sư cũng có khả năng là cái làm thiện ngu ngốc.

Nàng chính mình chính là trong đó một cái.

”Mẫu thân? “Ngoan bảo kỳ thật đồng dạng bất đắc dĩ, hẳn hiện giờ chỉ có cảm thán nghi hoặc, ngay từ đầu hẳn rốt cuộc là làm sao vậy, mới có thể sinh ra mẫu thân thực sẽ làm thiện, làm thiện ăn rất ngon loại này đáng sợ ý tưởng?

”Mẫu thân, thật sự không quan hệ! Mẫu thân nấu cháo liền rất hảo! Mặt khác ngoan bảo tới làm thì tốt rồi! “Ngoan bảo ngưỡng đầu an ủi, nghĩ thầm khó trách cha làm thiện ăn ngon như vậy, nguyên lai chính là vì thảo mẫu thân niềm vui!

Đường Niệm Niệm nghe xong hẳn nói, quay đầu nhìn về phía bên kia chính đặt ở ngọc sứ vại tiểu hỏa giữ ấm cháo trắng, một tức sau, nói:” Cái kia ai đều sẽ làm. “

Ngoan bảo ngửa đầu nghiêm trang nói:” Mẫu thân làm gạo trắng cháo là ngoan bảo ăn qua ăn ngon nhất gạo trắng cháo! “

Đường Niệm Niệm xem hẳn, ngoan bảo không chút nào thoái nhượng, đáy lòng thầm nghĩ: Ngoan bảo mới không có nói dối, mẫu

thân làm gạo trắng cháo thật là tốt nhất ăn gạo trắng cháo, dùng chính là ngọc châu mễ, vạn năm hàn đàm thủy, được hỏa ngao thành gạo trắng cháo, dưới bầu trời này còn có ai có thể làm gạo trắng cháo so mẫu thân làm ăn ngon?

Ngô! Cha không tính!

Sau khi, Đường Niệm Niệm mặt giãn ra mà cười, khom người liền ở ngoan bảo thịt thịt khuôn mặt nhỏ thượng xoa bóp, đem hân đầy mặt đứng đả lão khí đều cấp trộn lẫn

.....

, nói:” Ngoan bảo thật đáng yêu. “

Ngoan bảo khuôn mặt nhỏ” phanh “Hồng cái hoàn toàn, biệt nữu né tránh Đường Niệm Niệm hãm hại.

Lúc này, Đường Niệm Niệm vừa mới chuẩn bị duỗi tay đem ngoan bảo ôm vào trong lòng ngực, vòng eo đã bị quen thuộc hai tay vây quanh được. Nàng động tác một đốn, quay đầu nhìn về phía đột nhiên xuất hiện ở chỗ này Tư Lăng Cô Hồng, cẩn thận đánh giá hân khí sắc phát hiện hoàn toàn không việc gì sau, duỗi tay đẩy hạ hân, nói:” Phóng ta xuống dưới. “

Tư Lăng Cô Hồng cũng không có lập tức buông tay, cúi đầu ở nàng sườn bên thấp giọng nói:” Niệm Niệm đang làm cái gì? “

”..... Làm thiện. “Đường Niệm Niệm sóng mắt nhẹ lóe, đồng tử không dấu vết kia một chút nhẹ rũ, thẹn thùng giống nhau phong tình ở trên người nàng cực nhỏ xuất hiện.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt một thâm,” làm cho ai ăn? “

”Cô Hồng. “Đường Niệm Niệm ngược mắt, đáy mắt chớp động thất bại, hơi nhấp môi nói:” Còn không có làm tốt. “

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng một câu, đôi mắt thâm thúy, nhẹ ngữ nói:” Làm tốt. “

Đường Niệm Niệm ngẩn ra, lỗ tai bị hấn ướt nóng hơi thở bao vây, mẫn cảm giật giật, lúc này thần vừa thấy liền rơi vào một đôi thâm thúy như uyên đáy mắt, tâm thần vừa động liền biết được hấn động tinh, đôi này nàng thần dung bình tĩnh, bình tĩnh trả lời:” Chỉ có một vại cháo..... “

”Đủ rồi. “Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt sâu thẳm, môi mỏng đụng chạm ở nàng bên tai,” có Niệm Niệm là đủ rồi. “

Đường Niệm Niệm thân thể mẫn cảm khẽ run lên, suy nghĩ một hồi, nghiêm túc nói:” Cô Hồng mệt mỗi, không thể lại mệt. “

Kỳ thật nàng chính là tướng đem này đốn đồ ăn làm xong.

Trước nay đến thế giới này đến bây giờ, không có bất luận cái gì một việc đem nàng khó đến như thế, huống chi này vẫn là nàng lần đầu tiên chuyên tâm cùng ngoan bảo cùng nhau cấp Tư Lăng Cô Hồng làm thiện, như thế nào đều muốn làm được viên mãn.

Tư Lăng Cô Hồng không có ngôn ngữ, rũ mắt đem nàng vành tai hàm nhập khẩu trung, động tác ôn nhu thân mật, đủ để cho người mềm đến tâm khảm, căn bản vô pháp cự tuyệt.

Đường Niệm Niệm con người hơi hơi trừng, ở hấn như thế ôn nhu đối đãi hạ, thân thể bản năng đã sớm quân lính tan rã. Nàng nơi nào sẽ biết được, này đó đều ít nhiều nàng thân thủ cho những cái đó sách, còn có nàng chính miệng làm hấn nghiêm túc học tập, này không báo ứng tới, cái gì đều dùng ở nàng trên người.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt sững nịch mỉm cười, bế lên nàng vòng eo liền xoay người liền đi.

Từ Tư Lăng Cô Hồng đã đến đến bây giờ, ngoan bảo nhìn đông nhìn tây cũng nhìn đến hai người đều là mơ hồ, lập tức liền biết được đây là định là Tư Lăng Cô Hồng bày ra pháp thuật, lúc này xem hai người phải đi, ần ần cũng đoán được một ít cái gì, đồ mắt không tiếng động hừ nhẹ, ánh mắt liền chuyển hướng kia còn ở bệ bếp giữ ấm gạo trắng cháo sứ vại.

Mẫu thân thân thủ làm gạo trắng cháo, đệ nhất khẩu là ngoan bảo ăn, hiện tại tất cả đều là ngoan bảo!

Lúc này, ở hần lóng lánh dưới ánh mắt, kia trên bệ bếp sứ vại đột nhiên biến mất không thấy. Ngoan bảo lúc ấy giống như sét đánh ngấn ra, sau đó đột nhiên xoay người, đối với Tư Lăng Cô Hồng rời đi phương hướng hô:” Người xấu cha! Quỷ hẹp hòi! Quỷ hẹp hòi ——!“

Cửa phòng ăn khẩu, Thù Lam nhìn thiện phòng nội khuôn mặt nhỏ đỏ bừng tiểu hài nhi, thật sự không biết nên cười hay là nên đồng tình.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm nhất nhất chương thời tiết thay đổi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ Cẩm Quốc chiến bại đảo mắt liền qua đi một tháng thời gian, hiện giờ Cẩm Quốc địa vực đã hoàn toàn thay đổi triều đại vì Niệm Quốc sở hữu. Mạ Mã bá 麥 稷 氏 tương so Niệm Quốc chậm rãi vững vàng lớn mạnh, chu hạ hai nước động tác cũng càng ngày càng rõ ràng.

Chính như Tô Duy Thâm sở liệu, Hạ Quốc hoàng đế vừa được đến hấn sở cấp tin tức lập tức liền luống cuống. Hấn lập tức hạ lệnh hướng chu liên minh quốc tế minh, xuất binh chinh chiến Niệm Quốc. Đây một đạo mệnh lệnh xuất hiện, liền có tướng quân không sợ sinh tử bước ra khỏi hàng chờ lệnh. Chỉ là hấn này chờ lệnh cũng không có được đến Hạ Quốc hoàng đế ngợi khen, ngược lại làm hấn đen thể diện, nổi giận nói:” Hảo một cái nguyện vì nước hy sinh thân mình, đến chết mới thôi! Nếu cho ngươi đi, này Hạ Quốc há chỉ sợ không phải liền chết chiến đấu hăng hái, mà là bất chiến mà bại! “

Lữ tướng quân kinh hãi, bị hấn như thế ngôn ngữ nói được mặt đỏ lên bàng, cường tráng thân hình tức giận đến cứng đờ, nói:” Không biết Hoàng Thượng đây là ý gì? “

”Ý gì!? “Hạ Quốc Hoàng Thượng cười lạnh nói:” Liêu đại tướng quân nhưng đi tìm quá ngươi? “

Lữ tướng quân sắc mặt cả kinh.

Hấn này sắc mặt vừa ra, lập tức làm Hạ Quốc Hoàng Thượng nhận định chuyện này chân thật, lòng tràn đầy lửa giận bốc lên, cả giận nói:” Ngươi tới, đem này phản thần kéo xuống! “

Lữ tướng quân cả kinh nói:” Hoàng Thượng, vi thần thật là gặp qua Liêu tướng quân, chẳng qua là uống trà tâm tình, này có gì sai đâu, làm Hoàng Thượng định vi thần một cái phản thần tội lỗi!? “

Hạ Quốc Hoàng Thượng hừ lạnh một tiếng, nói:” Chết đã đến nơi còn không thừa nhận, thật đương trầm là gốc tử không thành? Kéo xuống! “

Từ ngoài điện đi vào tới thị vệ chế trụ Lữ tướng quân hai tay, tuân lệnh liền đem hấn hướng ngoài điện bỏ đi.

Lữ tướng quân vẫn chưa giãy giụa, chỉ là trừng mắt một đôi ngươi đại đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm thượng vị Hạ Quốc hoàng đế, cao quát:” Hôn quân! Ngụ quân! Liêu tướng quân quả nhiên nói không tởi, này Hạ Quốc thiên hạ có người này chờ ngu xuẩn người, gì nói hưng thịnh, huỷ diệt chỉ là sớm muộn gì sự tình! “

Hạ Quốc hoàng đế nghe vậy, vốn là nhân Niệm Quốc sự tình làm cho phật phòng không chừng tâm thần lập tức bị kích khởi, như là tìm được rồi một cái giận chó đánh mèo đối tượng, đột nhiên vỗ án dựng lên, cả giận nói:” Lữ đàn điệu cấu kết ngoại đảng, ý đồ mưu phản làm phản, trong triều đình đối trẫm nói năng lỗ mãng, tội hấn là trảm! “

Trảm tự vừa ra, triều đình yên tĩnh không tiếng động.

”Ha ha ha ha ha! “Lữ đàn điệu tê thanh cười to, gào rống mấy ngày liền:” Hôn quân! Hôn quân a! Liêu tướng quân, Lữ mỗ chỉ hận chính mình không có tùy ngài cùng, sớm chút rời đi hảo! “

Hấn gào rống thanh theo hấn thân ảnh bị kéo xa mà càng ngày càng nhẹ, chỉ là ở triều đình chúng thần trong lòng lại càng áp càng nặng.

Hạ Quốc hoàng đế ngồi trở lại vị trí, ánh mắt tàn nhẫn đảo qua phía dưới chúng thần, nói:” Còn có ai muốn chờ lệnh xuất chinh? “

Phía dưới lặng ngắt như tờ.

Hạ Quốc hoàng đế giận a nói:” Ngày thường không phải rất nói nhiều? Hiện giờ như thế nào đều không lên tiếng? Chẳng lẽ là sợ? “

Chúng thần đồng thời quỳ xuống đất hô to nói:” Vì thần sợ hãi! “

Hạ Quốc hoàng đế nhìn thấy như thế lại là giận lại là hỉ, hỉ bọn họ đối chính mình sợ hãi, giận bọn họ không hề biện pháp. Nếu hiện giờ Liêu trọng nhiên còn ở Hạ Quốc nói, nơi nào còn có nhiều như vậy bản khoản, đã sớm phát binh làm hấn dẫn dắt thảo phạt tứ phương.

Tưởng tượng đến Liêu trọng nhiên, hấn trong lòng lửa giận lại bốc lên dựng lên, lạnh lùng hừ nhẹ. Đã không có Liêu trọng nhiên Hạ Quốc hay là liền không phải Hạ Quốc không thành? Mệnh mông đại Hạ Quốc hay là liền tìm không đến một cái lĩnh quân chi tài? Sở hữu cùng Liêu trọng nhiên có quan hệ phản bội đảng, hấn đều sẽ nhất nhất diệt trừ, dám can đảm phản bội Hạ Quốc liền lấy cả nhà tới chôn cùng!

Đương lâm triều một quá, Hạ Quốc Hoàng Thượng ly long ỷ mà đi, phía dưới chúng thần cũng từng người đi ra điện phủ đại môn rời đi. Rời đi là lúc mọi người đều nhỏ giọng nói chuyện với nhau, gương mặt phía trên đều mang theo vài phần phần hận bất đắc dĩ, trong miệng thấp thấp nhắc mãi chỉ có chính mình có thể nghe được lời nói, hôn quân a hôn quân!

Trận này từ Lữ tướng quân bắt đầu phản thần tru sát chỉ là vừa mới bắt đầu, từ ngày này bắt đầu, sở hữu cùng Liêu trọng nhiên có chút can hệ nhân mã đều bị Hạ Quốc hoàng đế hoài nghi định tội. Trong khoảng thời gian ngắn, làm cho cả Hạ Quốc đều không khỏi có chút táo lộn xộn đang.

Hạ Quốc một chỗ hẻo lánh tửu quán, Liêu trọng nhiên một thân hắc y mũ sa trang phần, yên lặng uống rượu, nghe tửu quán nội những người khác đàm luận, có quan hệ Hạ Quốc các vị tướng quân tử tội.

”..... “Mũ sa sau, hấn hai tròng mắt biểu lộ một mặt bi ai, càng nhiều còn lại là như đao như phong lạnh thấu xương.

Hắn đích xác đi tìm quá những người đó, bắt quá cũng không có đàm luận phản quốc sự tình, chỉ là thật sự uống trà sương liêu, thẳng đến rồi đi thời điểm hắn mới ngôn ngữ một tiếng, Hạ Quốc hoàng đế ngu ngốc vô đạo, sớm muộn gì sẽ rơi vào Niệm Quốc tay.

Đây là đối bọn họ khuyên bảo cũng là đối bọn họ cảnh cáo.

Liêu trọng nhiên lắc đầu, khàn khàn thanh nói:” Tiểu nhị, tới một hồ tốt nhất thanh cốc. “

”Tới! “Tiểu nhị thực mau liền đem hắn muốn thanh cốc rượu đưa lên tới, cười nói:” Khách quan thật là hảo ánh mắt, này thanh cốc rượu liền thuộc chúng ta tửu quán tốt nhất, khách quan thỉnh chậm dùng!
“

Liêu trọng nhiên gật đầu, sau đó đồ một ly thanh cốc rượu ở cái ly, cũng không có trực tiếp uống đi, mà là cầm trong tay chén rượu cách không ngã vào

.....

Trên mặt đất.

Một màn này rơi vào tửu quán mọi người trong mắt, tức khắc có chút đau mình lại có chút không rõ. Vừa mới vị kia đối hắn ngôn chậm dùng tiểu nhị sắc mặt cũng biến đổi, có chút phẫn bực, ở trong lòng hừ lạnh một tiếng kẻ điên, không hề đi để ý tới.

Liêu trọng nhiên cũng không có để ý chung quanh người quỷ dị ánh mắt, hắn một ly tiếp theo một ly đảo rượu, đáy mắt bi thương trầm trọng.

Này đó huynh đệ chết cũng có hắn thúc đẩy, nếu không phải hắn đi tìm bọn họ, bọn họ cũng sẽ không bị Hạ Quốc Hoàng Thượng hoài nghi. Khoảng thời gian trước, hắn ẩn ẩn cảm giác được chính mình hành tung bị người phát giác quá, mấy phen hành tẩu mới lại lần nữa ẩn nấp, chỉ sợ đúng là bởi vì điểm này mới rước lấy hạ mình

khải này cái này hôn quân chú ý, cấp này đó huynh đệ đưa tới họa sát thân.

Bọn họ cả đời vì Hạ Quốc cúc cung tận tụy, hiện giờ lại rơi vào như thế kết cục, là nên cười lớn một tiếng chính mình ngu dại hay là nên mắng to một tiếng hạ minh khải ngu ngốc vô đạo?

Suốt mười hai ly rượu, suốt bốn người, mỗi người tam ly.

Nửa hồ thanh cốc ở trong tay hấn chảy xuôi rơi xuống đất, tiếp mà hấn tự hành rót rượu uống, đem dư lại nửa bầu rượu đều uống nhập khẩu trung.

Tửu quán người trong nhìn hấn hành vi, mơ hồ phỏng đoán đến cái gì. Có thông tuệ giả càng là đã phỏng đoán rồi rồi hấn này mười hai ly rượu là vì ai mà đảo, này mười hai ly rượu lại là vì ai vì uống.

Lúc này, một người áo xám bình phàm nam tử từ tửu quán ngoài cửa đi vào tới, khắp nơi nhìn xung quanh sau thấy được Liêu trọng nhiên thân ảnh, trên mặt buông lỏng liền hướng hấn đi tới, cung kính đứng ở một bên hành lễ, được đến Liêu trọng nhiên sau khi gật đầu, mới vừa rồi tới gần ở bên tai hấn nói nhỏ nói chút cái gì.

Một hồi, nam tử nói xong lại cung kính đứng thẳng thân hình ở một bên, Liêu trọng nhiên buông trong tay đã không chén rượu, lấy ra một thỏi bạc đặt ở trên bàn, đứng dậy đi ra ngoài.

Áo xám nam tử theo sát ở hấn phía sau.

Hạ Quốc Hoàng Thượng gần đây này đó động tác không có gì bất ngờ xảy ra rơi vào đông xuân thành Tô gia trong mắt, chính như Tô Duy Thâm sở liệu, Hạ Quốc Hoàng Thượng đích xác hướng chu quốc đi sứ đưa qua liên minh ý tứ, Tô gia phe phái sớm tại tô duy tuyệt ra mệnh lệnh biết được những việc này, vừa nghe việc này liền ở trong triều đình chờ lệnh làm chu quốc Hoàng Thượng đồng ý việc này.

Ánh trăng như thế, dưới ánh trăng phù dung quyến rũ.

Đông xuân thành Thành chủ phủ nội một chỗ tiểu các, một trương bàn nhỏ, Tô Duy Thâm cùng tô duy tuyệt tương đối mà ngồi, nâng chén cộng uống.

Tô Duy Thâm lắc đầu bất đắc dĩ thở dài:” Này hạ minh khải so với chúng ta nghĩ đến còn muốn vô năng, thế nhưng ở cái này khẩn trương thời khắc làm ra tàn sát tướng lãnh việc, chẳng những rước lấy Hạ Quốc bá tánh khủng hoảng, còn muốn rước lấy Hạ Quốc quyền quý bất mãn, càng sẽ rước lấy mặt khác tướng lãnh phần hận, như vậy sẽ chỉ làm Hạ Quốc thế cục càng vì khó khăn, làm những cái đó tướng lãnh binh lính đẩy hướng Liêu trọng nhưng mà đã. “

Tô duy tuyệt cười nhạt một tiếng, lãnh đạm nói:” Hạ Quốc sở dĩ có thể chống đỡ đến bây giờ, bất quá là bởi vì Liêu trọng nhiên dẫn dắt ra tới một đám thiết đem, còn có nghìn năm qua tổ tiên xây lên căn cơ mà thôi. Hiện giờ đã thành loạn thế, Liêu trọng nhiên làm phản, hạ minh khải vô tri hành vi, này Hạ Quốc bất diệt cũng khó. “

”Hạ Quốc diệt bất diệt cùng ta đều không có quan hệ, chỉ cần hấn thương có binh mã như vậy đủ rồi. “Tô Duy Thâm ngược mắt nhìn không trung minh nguyệt, nâng chén tiễn uống, chậm rãi nói:” Liêu trọng nhiên sẽ không bỏ qua lần này cơ hội, những cái đó bị hạ minh khải giết tướng lãnh càng nhiều là chân chính trung thần, này đó trung thần bị giết mới chân chính rét lạnh những người khác tâm, lúc này mới sẽ làm bọn họ càng xu hướng Liêu trọng nhiên. “

Tô duy tuyệt nói:” Chẳng sợ bọn họ xu hướng Liêu trọng nhiên, Liêu trọng nhiên cũng vô pháp khống chế sở hữu binh mã, chỉ cần Hạ Quốc xuất binh, cho Niệm Quốc một lần bị thương nặng như vậy đủ rồi, khẩn kế tiếp chỉ cần chúng ta chu quốc thừa thắng xông lên..... “

Tô Duy Thâm cười nói:” Không sai. “

Hai người chủ ý đáng đánh, chỉ chờ ngồi hưởng ngư ông thủ lợi, lại quên mất trời có mưa gió thất thường, người có sớm tối họa phúc nói đến, đang lúc chu hạ hai nước đồng mưu mà thành, cộng đồng

xuất binh công kích trực tiếp Niệm Quốc mà đến thời điểm, thiên biến.

Nguyên lai Cẩm Quốc hoàng thành lúc này đã sửa tên vì chước (zhuo) vĩnh thành, Cẩm Quốc hoàng cung cũng bị sửa tên vì minh uân cung.

Này một đêm, cung đình ánh nến nhảy đàng, đèn lồng liên xuyên như long, từng trương che kín tinh xảo thức ăn trái cây rượu yến bàn, một đám mặt mang vui sướng mọi người.

Này một tháng, Triệu Thiết, Diệp thị tỷ muội, Gia Cát thanh, thạch điện cận bọn người từ biên quan tới rồi, mọi người cộng ngòi trong yến hội, cộng khánh một trận chiến báo cáo thắng lợi, đoạt được Cẩm Quốc thiên hạ, Niệm Quốc lớn mạnh chi hỉ.

Rượu hương liên miên, tiếng cười không ngừng, này yến hội trung không có ca vũ, chỉ có một ít tạp kỹ biểu diễn.

Địa vị cao thượng, Đường Niệm Niệm ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, trong tay chính cầm một ly rượu gạo chuẩn bị uống, ly trung rượu nổi lên một uông gợn sóng chậm rãi tản ra.

”Khang đương —— “Một tiếng không lớn không nhỏ, lại làm ở đây tất cả mọi người nghe được rõ ràng. Mọi người ngẩng đầu, nghi hoặc nhìn về phía thượng vị Đường Niệm Niệm. Kia một tiếng, đúng là từ nàng đem chén rượu đặt ở trước người trên bàn vang lên.

Đường Niệm Niệm con người nội lực sóng lưu chuyển, thủy nhu khuôn mặt dần dần hóa thành vô tình chết lặng, kiêu môi hơi nhấp, nhìn ngoài điện trên không.

Nàng này sắc mặt xuất hiện, làm ở đây mọi người đều không khỏi tâm thần rung chuyển, lâu như vậy tới nay

.....

, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn đến nàng lộ ra như vậy thần sắc, thoạt nhìn tựa hồ có cái gì đáng sợ sợ tình muốn đã xảy ra giống nhau.

Không ngừng là nàng, bỗng ở một hương cùng Liên Kiều hai người bên người chơi đùa Bạch Lê cũng đột nhiên định ra thân hình, hẹp dài hồ ly mắt nghiêm nghị nhìn về phía bên ngoài. Kia một bên ghé vào ghế trên xà quái cũng thẳng thắn thân rắn, một đôi vốn là đen nhánh xà mắt huyết quang tràn ngập, biến thành hoàn toàn huyết hồng.

Ngoan bảo tay nhỏ che lại trực tiếp ngực, một cổ hãi hùng khiếp vía cảm giác nảy lên trong lòng. Hắn chậm rãi đi đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người, một bàn tay bắt lấy Tư Lăng Cô Hồng xiêm y, khuôn mặt nhỏ phình phình, tràn đầy nghiêm túc.

Tư Lăng Cô Hồng liếc hắn một cái, một tay đem Đường Niệm Niệm khuôn mặt phủng đến trước mặt, trấn an nói:” Không có việc gì. “

Đường Niệm Niệm trên mặt chết lặng giãn ra, gạt đầu không nói.

Một cổ ngưng trọng không khí ở yên hội trung bốc lên dựng lên, phía dưới Thủ Lam đám người toàn bộ không rõ nguyên do, duy độc Mộc Linh Nhi sắc mặt tái nhợt, tay áo nội đôi tay cũng nắm chặt thành nắm tay. Trung ương bỗng ở biểu diễn tạp kỹ diễn viên cũng bị này cổ không khí cảm nhiễm, một chút kinh hách trên mặt đất, biểu diễn cũng tự nhiên mà vậy vô pháp lại tiếp tục đi xuống.

”Hoàng Thượng..... “Liên Kiều đứng lên, nhịn không được ra tiếng chuẩn bị dò hỏi.

Ầm vang ——

Một tiếng sấm sét đột nhiên vang lên, đem Liên Kiều đang muốn nói ra lời nói cấp đánh gãy. Mọi người kinh thần, này tiếng sấm không khỏi quá vang lên một ít, hơn nữa thế nhưng liền mặt đất đều giống như theo tiếng sấm chấn động.

Ầm ầm ầm —— ầm vang!

Một đạo tiếng sấm vang lên, nghênh đón mà đến chính là một đạo liên tiếp một đạo sấm vang, chân trời xuất hiện ánh lửa, đem khắp đại địa chiếu thành lửa đỏ chi sắc. Thù Lam đám người khiếp sợ nhìn trước mắt một màn, chỉ thấy dày đặc mây đen trung, ánh lửa càng ngày càng thịnh, giống như sóng biển gió nổi mây phun, tựa hồ có cái gì muốn từ trong đó phá không mà ra giống nhau.

Trên thực tế bọn họ nghĩ đến không có sai, thật sự có thứ gì từ không trung mây đen nội rơi xuống, đó là một khối thật lớn đá lấy lửa, từ nòng hậu mây đen trung phi lạc mà đến, mang theo kịch liệt trận gió, nhìn như không nhanh không chậm, thực tế tốc độ kinh người, dừng ở vạn mét ở ngoài.

Này rơi xuống hạ, liền liền nơi này bọn họ sở đứng mặt đất đều tựa chân động, có thể thấy được kia đá lấy lửa chân chính rơi xuống địa phương sẽ chiêu đến cái dạng gì tai nạn.

”Này..... Đây là? “Cho dù là đi theo giả Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trải qua rất nhiều thần kỳ việc mọi người, lúc này cũng không khỏi bị một màn này cấp kinh ngạc ngẩn.

Không trung mây lửa cũng không có tan đi, ngược lại phập phồng càng lúc càng nhanh, rơi xuống đá lấy lửa cũng càng ngày càng nhiều, duy độc không có một khối dừng ở minh uân cung này chỗ.

Chước vĩnh bên trong thành bá tánh đều bị bất thành linh thiên tai cấp bùng tỉnh, khi bọn hắn hoảng loạn từ trong phòng đi ra, hoặc là xuyên thấu qua mở ra cửa sổ nhìn đến trước mắt một màn khi, sớm đã cả kinh trợn mắt há hốc mồm, sắc mặt trắng bệch.

Khóc tiếng la, tiếng kêu sợ hãi, mắng thanh nhất thời vang vọng toàn bộ thành.

Minh uân cung, yển trong điện.

Lúc này mọi người đều đã phục hồi tinh thần lại, tất cả mọi người đã từ trên chỗ ngồi đứng lên đi vào trung ương, bốn ở trung ương chỗ tạp kỹ diễn viên đều liền đi mang bò đẩy đến một bên, thậm chí có người đã đá trong quần, làm không khí tràn ngập một cỗ khó nghe hương vị, đôi này mọi người đều đã lười đến đi so đo.

Mấy người sắc mặt ngưng trọng, Liên Kiều nhất không chịu nổi khí, nói:” Hoàng Thượng, này..... Đây rất cuộc là? “

Đường Niệm Niệm đồng dạng nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt ba quang nhẹ dạng, hoãn thanh nói:” Người tu ma. “

Đường Niệm Niệm hỏi:” Tư pháp giả mặc kệ? “

Tiên nguyên người tu tiên không thể nhập mọi việc, nếu không sẽ bị xử phạt, như vậy người tu ma vì cái gì có thể nhập phạm thế, còn có thể ra lớn như vậy động tĩnh, bọn họ cũng không để ý?

Tư Lăng Cô Hồng lắc đầu, nói:” Người tu ma không về hấn quản. “

”Nga. “Đường Niệm Niệm gật đầu, trong mắt lục sóng lóng lánh. Không về hấn quản? Như vậy có phải hay không nói có khác người khác quản lý này quần ma tu? Nếu có thể cho này quần ma tu nhập phạm thế, nói cách khác quản lý người tu chân người nọ đánh không thắng kia quản lý người tu ma người? Lúc này mới làm cho bọn họ như vậy không kiêng nể gì tiến vào phạm thế. Chính là vì cái gì cố tình ở hôm nay một đám xuất hiện, dĩ vãng đều không xuất hiện đâu?

Phía dưới Mộc Linh Nhi đột nhiên hô nhỏ một tiếng,” ma tỉnh ngày! “

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Thông tri: Thủy muốn năm trước biết! Thủy lại vẫn luôn là hiện viết hiện phát, không có một cái tử tồn cáo ~ (>_<) ~, hôm nay nỗ lực nhìn xem có thể hay không viết nhiều điểm, ngày mai phải ngồi xe xuất phát, tranh thủ có thể ở 5 hào trở về phía trước đều có đổi mới,

không cần xin nghỉ đoạn càng, bắt quá lấy thủy đánh chữ tốc độ,
phỏng chừng ở 5 hào trở về phía trước mỗi ngày đổi mới chỉ có
3000+ (thiệt tình cảm thấy thiếu, nhưng thật sự không có biện pháp
) , vọng thân lý giải hạ! ㄟ (ㄨ 3 ㄨ) ㄣ

.....

-----oOo-----

Đệ nhất linh một vài chương các người muốn chết sao

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Cái gì ma tỉnh ngày? “Mộc hương vội vàng hỏi. Mạ Mã bá 癸 Hiều

Mộc Linh Nhi nhìn về phía mặt trên Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, thấy hai người không có bất luận cái gì ngăn cản ý tứ, này liền nói:” Ta ở sách cổ thượng nhìn đến, trên đại lục mỗi 5000 năm đến vạn năm chi gian liền có một lần ma tỉnh ngày, ma tỉnh ngày rất cuộc là cái dạng gì không có người biết, bởi vì gặp qua người nếu không chính là đã chết, nếu không chính là một thể hệ ngôn truyền một thể hệ, theo năm tháng quá khứ cũng không có người sẽ lại tin tưởng hoặc là để ý, thẳng đến ma tỉnh ngày lại lần nữa đã đến. “

Mộc hương thúc giục nói:” Ma tỉnh ngày rất cuộc là cái dạng gì? “

Mộc Linh Nhi nói:” Ta cũng không rõ lắm, chỉ biết được ma tỉnh ngày vừa hiện chính là đại lục họa kiếp, sách cổ có ngôn, ma tỉnh khi, thiên hiện huyết vân, thiên thạch lã xuống, người to lớn tai; tiên nguyên hiện, tiên duệ cùng, giáo hóa thiên hạ, người chi niết bàn. Mỗi một lần ma tỉnh ngày đều là một hồi đại lục đại tai, cũng là đại lục niết bàn. “

”Cái gì ma tỉnh, cái gì tiên nguyên, giáo hóa thiên hạ? Chẳng lẽ này ma tới, thần tiên cũng muốn tới không thành? “Mộc hương bĩu môi nói.

Nàng lời nói vừa mới rơi xuống, ở mọi người trước mắt đột nhiên một đạo bạch quang hiện lên, sau đó một người thân ảnh trống rỗng xuất hiện.

Người này xuất hiện vô thanh vô tức, giống như trực tiếp phá không mà đến. Năm nào ước 30, ngũ quan đoan chính, một đôi mày rậm hạ hai mắt đen đặc, có loại nhìn thấu thể sự tang thương, cao lớn thân hình ăn mặc lam sắc áo choàng, cầm trong tay một quyển da đen sách.

Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái liền nhận ra, người này đúng là ngày ấy ở Lạc hà bên trong thành, làm Tư Lăng Cô Hồng tranh đoạt thiên hạ yêu tu.

Hắn xuất hiện làm phía sau lời nói vừa mới nói xong, cái miệng nhỏ còn không có khép lại một hương trọn mắt há hốc mồm. Đây thật là nói thần tiên, thần tiên liền đến?

Trung niên nam nhân quay đầu lại nhìn nàng một cái, thực tế dừng ở nàng trên vai Bạch Lê trên người, đáy mắt tinh quang chợt lóe.

Một hương hoàn hồn bị hắn sắc bén ánh mắt hoảng sợ, ha ha cười hai tiếng, một bộ vô tội bộ dáng nói:” Thần tiên đại thúc hảo a ~ “

Trung niên nam nhân khước miệng gợi lên một mặt cười, này mặt tươi cười ở một hương trong mắt lại thấy thế nào đều như thế nào không có hảo ý, đặc biệt là phát hiện hắn ánh mắt là dừng ở Bạch Lê trên người sau, càng thêm cẩn thận nghiêng người đem Bạch Lê che ở hắn nhìn không tới trên mặt đất, trên mặt vẫn là tràn đầy vui cười.

Liên Kiều đồng dạng không dấu vết đi vào bên người nàng, đồng dạng khuôn mặt đồng dạng vui cười, kỳ thật đem Bạch Lê hoàn toàn chắn phía sau.

Ở hai người mặt sau, Bạch Lê hẹp dài đôi mắt chảy qua ánh sáng nhu hòa, vừa nhắc mắt nhìn về phía trung niên nam tử khi, tắc biến thành hung ác lạnh băng.

Trung niên nam tử đối này không có để ý, đảo mắt lại đem một bên xà quái xem ở trong mắt, trong lòng thầm nghĩ: Đây hai cái phiền

toái nhỏ thế nhưng đụng tới cùng nhau, còn cùng những người này như vậy thân cận, này rốt cuộc là hảo vẫn là hư?

”Ân lô. “Một tiếng đạm ngữ vang lên.

Trung niên nam tử lập tức quay đầu nhìn về phía phía trên một nhà ba người, ánh mắt ở ngoan bảo trên người đặc biệt đánh giá một phen, ở ngoan bảo giờ lên một mặt ngoan ngoãn thiên chân tươi cười sau liền cực nhanh chuyển khai. Lại xem kia ngòì ở cùng nhau hai người, trên mặt lộ ra một mặt bất đắc dĩ, nói:” Cô Hồng, chuyện này thật sự quá mức đột nhiên, lão tổ tông cũng không nghĩ tới hần ở sẽ ở ngay lúc này tỉnh. “

Tư Lăng Cô Hồng đạm nói:” Người tới mục đích. “

Ân lô nhìn hần yên tĩnh không gợn sóng biểu tình, tâm tình càng thêm bất đắc dĩ, rõ ràng chính mình tuổi tác so với hần lớn hơn quá nhiều quá nhiều, cố tình đối hần tâm tư là một chút đều xem không hiểu.

”Ta là tới nói cho người, lần này ma tinh mấy ngày gần đây đột nhiên, ma nhân cùng tiên nguyên người ở một tháng sau liền sẽ đã đến, đến lúc đó này phiền thiên hạ..... “Lời nói một đốn, cũng không có nói ra hậu quả, ân lô tiếp tục nói:” Ta biết người cùng tiên nguyên người trong có chút ân oán, đến lúc đó không ngừng là ma nhân, tiên nguyên trung người cũng sẽ đối với người cùng người bên cạnh người động thủ. “

Đường Niệm Niệm con người ba quang dạng động, nghĩ tới Mộ Dung ngưng thật cùng nàng sau lưng người.

Tư Lăng Cô Hồng nắm tay nàng chưởng, nhìn về phía ân lô liếc mắt một cái,

Ân lô đáy mắt tinh quang chợt lóe, trầm giọng nói:” Ma tinh ngày sau, này phiền thiên hạ đem lại lần nữa hoang phế, căn nguyên địa mạch khôi phục tuần tịnh, đến lúc đó người muốn được đến so lúc này càng thêm dễ dàng. Chỉ là tương đối người cần thiết sống đến

lúc ấy, người sẽ không không biết người nọ đối với người ý đồ, còn có đứa nhỏ này..... “Hắn ánh mắt chuyển hướng ngoan bảo,” chỉ sợ lần này hắn nhanh như vậy tỉnh lại cùng đứa nhỏ này có quan hệ. “

Ngoan bảo chớp chớp mắt mắt, vẻ mặt vô tội.

Ân lôi thấy vậy, trong lòng ám đạo một tiếng yêu nghiệt, trong tay xuất hiện một khối ngọc giản phiêu hướng Tư Lăng Cô Hồng hai người trước mặt, nói:” Đây là về ma tỉnh ngày chân tướng, người đã vào trận này cục, liền vô pháp lại đơn giản đi ra ngoài. “

Đường Niệm Niệm tay nhất chiêu, kia ngọc giản liền rơi vào tay nàng trung, tùy theo ngược mắt nhìn về phía ân lôi, hỏi:” Ma tỉnh ngày rất lợi hại? “

Ân lôi đối thượng nàng một đôi đăm tĩnh con người, không khỏi đáp:” Đối người thường tới nói là không thể ngăn cản họa kiếp. “

”Nga..... “Đường Niệm Niệm như suy tư gì gật đầu.

&nb

.....

sp; ân lôi lấy không chuẩn nàng ý tứ, sau khi, Đường Niệm Niệm ngược mắt xem hắn,” còn có việc? “

Ân lôi khước miệng vừa kéo, nếu không phải nàng một câu nói rất đúng tựa không có nói xong, hắn lại như thế nào sẽ còn ở chỗ này chờ. Đường Niệm Niệm như vậy tính tình, liền tính là hắn này sống vạn năm lão yêu cũng không có gặp qua, có lẽ dĩ vãng xuất hiện quá, chỉ là hắn không có gặp phải mà thôi.

Ân lôi sắc mặt bất quá biến hóa một cái chớp mắt liền khôi phục nguyên thái, thân thể chung quanh xuất hiện một trận bạch quang, ở rời đi phía trước nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, ngôn nói:” Lão tổ tông nói, nếu chuyện tới tuyệt cảnh, người có thể

mang theo thê nhi đi hướng trong cốc định cư một đốn nhật tử, này tương đương với thiếu lão tổ tông một cái tình. “

Lời nói tới rồi cuối cùng, hấn thân ảnh cũng ở bạch quang trung biến mất vô tung vô ảnh.

Ở đây mọi người đều tâm tư thông tuệ, từ hấn lời này ‘ mang theo thê nhi ’ bốn chữ liền biết được hấn ý tứ, chẳng sợ chuyện tới tuyệt cảnh, Tư Lăng Cô Hồng có thể cứu cũng chỉ có thê nhi, không thể đưa bọn họ cùng nhau mang nhập kia cái gọi là trong cốc.

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp con ngươi, sóng mắt lưu chuyển. Người tu chân nhân tình không thể tùy tiện thiếu, một khi thiếu nhân tình liền phải còn, nếu không tất sẽ lọt vào tâm ma sở nhiễu. Nếu thật sự chuyện tới tuyệt cảnh, không cần phải đi cái kia cái gọi là trong cốc, nàng giống nhau có làm mọi người trốn tránh địa phương.

Trong điện theo ân lời rời đi lại lần nữa hồi phục an tĩnh, lúc này một người từ ngoài đi tới, quỳ gối cửa chỗ cao giọng nói:” Khởi bẩm Hoàng Thượng, bên trong thành có người kích động bá tánh phát sinh náo động, lúc này chính hướng trong cung mà đến, ý đồ xâm nhập cửa cung! “

Chiến Thương Tiển tiến lên một bước, trầm giọng nói:” Hoàng Thượng, vi thần đi giải quyết. “

Hấn vừa mới nói xong, chiến thiên kích ngay sau đó cũng đi lên trước, cười nói:” Hoàng Thượng, vi thần cùng đi hiệp trợ. “

Đường Niệm Niệm nhìn phía dưới mọi người, chỉ thấy bọn họ trên mặt đều đã tan đi ngưng trọng, hai mắt như đuốc, không thấy nửa điểm hoài nghi khủng hoảng, đây là một loại trung thành cũng là một loại tín nhiệm.

Nàng nắm chặt trong tay ngọc giản, nghiêng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng,” đi cung tường. “

”Hào. “Tư Lãng Cô Hồng minh ôm nàng từ ghế trên đứng lên, mang theo bên cạnh túm hần quần áo ngoan bảo, thân ảnh cùng nhau biến mất tại chỗ.

Đây là Tư Lãng Cô Hồng lần đầu tiên ở trước mặt mọi người triển lộ ra như vậy vô cùng thần kỳ năng lực, chẳng sợ mọi người trong lòng sớm có phỏng đoán, tận mắt nhìn thấy đến thời điểm vẫn là không khỏi ngẩn người.

”Cung tường! “Liên Kiều cùng mộc hương đồng thời nói, sau đó xoay người đồng dạng hướng cung tường phương hướng nhanh chóng đi đến.

Còn thừa những người khác cũng không rơi sau đó đi trước.

Cung tường phía trên, cuồng phong nổi lên bốn phía.

Đường Niệm Niệm từ Tư Lãng Cô Hồng trong lòng ngực xuống dưới, nhìn trước mắt thiên tai một màn ——

Đầy trời dày đặc mây đen, ánh lửa liên tục, phập phồng như sóng. Từng khối thật lớn đá lấy lửa từ không trung giống như sao băng giống nhau rơi xuống, tạt mỗi một chỗ tất nhiên khiến cho trăm trượng trần hôi, có thể nghĩ kia một chỗ người chết phòng sụp. Này đó đá lấy lửa rơi xuống mau mà dày đặc, cố tình chính là không có một khối dừng ở nơi này chước vĩnh thành. Chỉ là thiên tai không tới, ** nhưng thật ra đi lên.

Chước vĩnh thành các bá tánh cầm trong tay cháy đem hoặc là đao kiếm vũ khí sắc bén, mãnh liệt hướng minh uân cung bên này mà đến, chỉ nghe bọn hần trong miệng phập phồng kêu to:

”Diệt trừ yêu nghiệt! Đều là bởi vì yêu nghiệt thành hoàng, mới có thể khiến cho trời cao trừng phạt! Giết hần! Giết hần! “

”Diệt trừ yêu nghiệt! Diệt trừ yêu nghiệt! “

”Giết yêu nghiệt! Giết yêu nghiệt! “

Lúc này Liên Kiều, mộc hương bọn người đã đi tới cung tường thượng, vừa nghe đến lời như vậy, lập tức giận dữ nói:” Này đàn vô tri gia hỏa, lúc trước cho bọn hấn giảm thuế an chỉnh thời điểm mỗi người đối chúng ta mang ơn đội nghĩa, nói Hoàng Thượng là nhân quân minh quân. Hiện giờ làm không rõ ràng lắm tình huống, liền đem này đó tai nạn đều do ở Hoàng Thượng trên người, thế nhưng còn dám nhục mạ Hoàng Thượng, đối Hoàng Thượng bất kính! “

Chiến Thương Tiễn đã mang binh đi vào cửa cung trước, trầm lắng thanh âm truyền vào đám kia bá tánh trong tai,” mọi người lui về chỗ ở, nếu không lấy phản quốc tội chỗ chi! “

Hấn lời nói rơi xuống hạ, các bá tánh đi trước bước chân tức khắc dừng lại, bất quá an tĩnh chỉ là một cái chớp mắt, lập tức có người lớn tiếng gào rống:” Bọn họ là yêu nghiệt chó săn! Lúc trước thiên hạ sớm có chuyện ngọn bọn họ là họa tinh chuyển thế, yêu nghiệt chuyển thế, chắc chắn chiêu đến thiên họa! Hiện giờ đồn đãi linh nghiệm, bọn họ liền phải giết người! “

”Chỉ cần giết yêu nghiệt, này hết thầy tai nạn đều sẽ kết thúc! “

”Giết bọn họ! Giết bọn họ! “

”Ta thấy, yêu nghiệt ở cung tường thượng! Ở nơi đó! Xem a, đó là yêu nghiệt hài tử, kia đôi mắt thật ghê tởm! “

Bá tánh ngẩng cao không khí lại lần nữa bị kích động lên, bước chân cũng lại lần nữa nâng lên.

Trên tường thành, ngoan bảo nghe kia lời nói, màu son cánh môi một bẹp, nhìn về phía Đường Niệm Niệm nói:” Mẫu thân, ngoan bảo đôi mắt ghê tởm sao? “

Đường Niệm Niệm nhìn về phía hấn hai tròng mắt, nghiêm túc nói:” Ngoan bảo đôi mắt là cha mẹ kết hợp, thật xinh đẹp. “

.....

Ngoan bảo mã (BMW) thượng mặt mày hơn hở, cặp kia yêu dị con người rực rỡ lung linh, xinh đẹp đến làm người loá mắt.

Cửa thành chỗ, Chiến Thương Tiễn nhìn đến như thế một màn, sắc mặt tức khắc trầm xuống, giơ tay khiến cho cung tiễn thủ chuẩn bị. Nào biết hiểu này đàn bá tánh bên trong đồng dạng có nguyên lực giả, còn chưa chờ cung tiễn thủ động thủ, cũng đã có người trước đem trong tay binh khí hướng bên này phóng tới, nhất cử đâm thủng một người cung tiễn thủ ngực, làm hắn chết thảm trên mặt đất.

Này một kích tức khắc đánh vỡ giằng co cục diện, các bá tánh từ lúc bắt đầu hành tẩu biến thành chạy vội, không sợ sinh tử hướng cửa cung vọt tới.

Chiến Thương Tiễn thấy vậy, hai tròng mắt rung mình, bàn tay đang muốn hạ lệnh bắn tên. Chỉ là hắn thủ thế còn không có làm hạ, đã bị trước mắt hình ảnh cấp kinh ngư ngẩn, động tác cũng không cần lại làm.

Một đoàn màu trắng ngà tựa liên tựa thú ngọn lửa ở không trung nở rộ, vô số tiểu ngọn lửa giống như cánh hoa rơi xuống, mỗi dính dán lên một người, người nọ liền liền một tiếng cuối cùng sợ hãi rống cũng không có hóa thành tro tàn, bỗng bị cầm binh khí cũng rơi xuống trên mặt đất, phát ra” khang đương khang đương “Tiếng vang.

Chỉ là ở mọi người mấy cái hô hấp gian lặng nhiên, kia ngọn lửa cũng đã chước diệt ít nhất ngàn người. Vốn dĩ khí thế mãnh liệt các bá tánh trở nên lặng ngắt như tờ, sắc mặt trắng bệch hoảng sợ nhìn không trung màu trắng ngà đủ để cho người kinh diễm ngọn lửa, so với những cái đó có thể thấy lại trước sau sẽ không thương đến bọn họ thiên lạc đá lấy lửa, lúc này gần ngay trước mắt màu trắng ngà ngọn lửa càng làm cho bọn họ hãi hùng khiếp vía, hoảng sợ không thôi.

”Các người muốn chết sao? “Nữ tử bình tĩnh hỏi chuyện truyền vào mỗi người lỗ tai, không có nửa điểm sát ý, không có nửa điểm thị huyết, tựa chỉ là đang hỏi một kiện bình thường cực hạn nói.

.....

-----oOo-----

Đệ nhất linh một tam chương người một nhà cùng nhau đoạt

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Các người muốn chết sao? “Nữ tử bình tĩnh hỏi chuyện truyền vào mỗi người lỗ tai, không có nửa điểm sát ý, không có nửa điểm thị huyết, tựa chỉ là đang hỏi một kiện bình thường cực hạn nói. Mạ Mã bá 麥 斐 斐 chỉ là cứ như vậy một câu đơn giản hỏi chuyện, lại đem các bá tánh toàn bộ bừng tỉnh, luân phiên lui về phía sau, hoảng sợ tiếng kêu đột nhiên vang lên:

”Yêu nghiệt! Yêu nghiệt a ——! “

Này đó hoảng sợ tiếng kêu mới vừa lên, không trung mà liên bạch hỏa lại lần nữa nở rộ, Đường Niệm Niệm nói:” Sảo, lại kêu giết các người. “

Bá tánh sở hữu tiếng kêu hoàn toàn mà ngăn, toàn bộ trường hợp tức khắc yên tĩnh không tiếng động.

Đường Niệm Niệm vừa lòng gật đầu, đạm nói:” Chính mình trở về. “

Các bá tánh lập tức xoay người như là đang trốn tránh cái gì cực kỳ khủng bố chi vật trở về chạy trốn, nghe lời đến cùng vừa mới phần hạn hình thành tiên minh đối lập, làm Liên Kiều, mộc hương đám người nhất thời sắc mặt có chút vặn vẹo.

Đường Niệm Niệm tay nhất chiêu, giữa không trung mà liên bạch hỏa phản hồi năng trong cơ thể, con người nháy mắt nhớ tới cái gì, lại nói:” Không chuẩn lại mắng yêu nghiệt. “

Nàng không nói gì nếu lại mắng lúc sau hậu quả như thế nào, chỉ là vô luận là ở đây Thủ Lam đám người, vẫn là kia thoát đi dường như bá tánh đều đã có thể mới nghĩ đến, tức khắc làm những cái đó cho

rằng rời xa sau, há mồm liền chuẩn bị mắng vài tiếng bá tánh lập tức nhắm lại khẩu.

Bá tánh nào động tới mau, đi lại càng nhanh hơn.

Chiến Thương Tiễn từ cửa cung trở lại cung tường, quỳ một gối ở Đường Niệm Niệm trước mặt, nói:” Thuộc hạ vô năng. “

Hắn ngôn chính là thuộc hạ đều không phải là vi thần, đơn giản là ở hắn đáy lòng, thân phận của hắn vẫn luôn là Đường Niệm Niệm thuộc hạ, hiện giờ một việc này hắn đều không có làm tốt, làm Đường Niệm Niệm tự mình ra tay, là hắn thất trách.

Đường Niệm Niệm hỏi:” Vì cái gì không trực tiếp động thủ? “

Chiến Thương Tiễn đảo mi hơi nhú, trong lòng cũng không cảm hỏi chính mình vì cái gì không trực tiếp động thủ. Suy nghĩ một hồi, trầm giọng nói;” bọn họ là Niệm Quốc bá tánh. “

Bởi vì bọn họ ở đầu hàng kia một khắc chính là Niệm Quốc bá tánh, nếu có thể không giết khiến cho bọn họ lui bước liền tốt nhất, nếu không thể liền chỉ có động thủ.

Đường Niệm Niệm nói:” Bọn họ lại đây đối phó chúng ta thời điểm chính là địch nhân. “

Chiến Thương Tiễn thân hình chấn động.

Đường Niệm Niệm nói:” Người xem, chỉ cần uy hiếp một chút, bọn họ liền toàn bộ nghe lời. “

Chiến Thương Tiễn ngược mắt, đối thượng nàng một đôi con ngươi. Cặp kia con ngươi như nhau lúc trước đậm tĩnh mình tôi, nhìn người thời điểm chính là hoàn toàn nhìn người, làm người cảm nhận được một cỗ chuyên chú nghiêm túc.

”Là, thuộc hạ minh bạch. “

Nàng luôn là như vậy, rõ ràng giống như thiên chân vô tri, lại luôn là có thể so với ai khác đều xem đến minh bạch, làm được so với ai khác đều trực tiếp. Nếu vừa mới không phải nàng ra tay, chỉ sợ này đàn bá tánh cũng sẽ không bị uy hiếp trụ trực tiếp rời đi, mà là sẽ cùng cung tiễn thủ nhóm đối kháng nhất thời, đến lúc đó chết đi chỉ sợ không ngừng kia ngàn danh bá tánh, còn có Niệm Quốc binh lính, thậm chí bị chết sẽ càng nhiều, cục diện cũng càng hỗn độn.

Đường Niệm Niệm chớp mắt. Minh bạch? Minh bạch cái gì? Nàng có nói muốn cho hắn minh bạch cái gì sao? Ngón tay nhẹ đập, một sợi dực lực đem mà quý Chiến Thương Tiễn nâng lên, đối với hắn minh bạch cái gì nàng không có hứng thú, chỉ cần hắn trung thành cùng nghe lời là đủ rồi.

Ngoài cung đã không thấy một người bá tánh, không trung mây đen không tiêu tan, lạc thạch không ngừng.

Đường Niệm Niệm néo trong tay ngọc giản, một sợi linh thức tham nhập trong đó.

Tam tức lúc sau, nàng con người khôi phục thanh minh, biểu tình lặng im đem trong tay ngọc giản đưa cho Tư Lăng Cô Hồng trong tay.

Tư Lăng Cô Hồng kế tiếp cũng không có xem, đáy mắt u sùng nhẹ dạng gọn sòng.

Năm đó hắn ở trong cốc nhìn đến sách, về ma tinh ngày chân tướng sớm đã biết được, ân lồi không biết này đó cũng thế, trong cốc hết thảy lại không thể gạt được người nọ. Hắn làm ân lồi lần này mang theo này ngọc giản tiến đến, vì không phải giao phó chân tướng, mà là cuối cùng kia một câu.

Ngoan bảo kéo kéo Tư Lăng Cô Hồng xiêm y, ngửa đầu triều Đường Niệm Niệm hỏi:” Mẫu thân, này ma tinh ngày là cái gì a? “

Tư Lăng Cô Hồng rũ xuống mắt liếc hắn một cái, đem tâm tư của hắn dễ dàng nhìn thấu, phiên tay liền đem ngọc giản ném cho hắn.

Ngoan bảo hai mắt lóe sáng buông ra hấn xiêm y, duỗi tay tiếp được, đang chuẩn bị xem thời điểm, chỉ nghe Đường Niệm Niệm ứng hấn vừa mới hỏi chuyện.

”Chiến trường. “Đường Niệm Niệm nhìn không trung mây đỏ lác thạch, nói:” Tiên ma chiến trường. “

Ngoan bảo nghe vậy ngẩn ra, ở phía sau đồng dạng chuyên chú nghe mọi người cũng ngẩn ra.

Tiên ma chiến trường? Đó là cái gì?

Đường Niệm Niệm hai mắt ba quang nhẹ lóe linh động, trong lòng suy nghĩ.

Ngọc giản nội dung hình ảnh cũng không có nói thẳng này đó đại biểu cho cái gì, nhưng là nàng đã nhìn ra, nơi này căn bản chính là tiên ma chiến trường.

Này phiến đầy trời mây lửa lác thạch sẽ suốt liên tục ba ngày ba đêm, đến lúc đó toàn bộ thiên hạ trừ

.....

Tứ phương căn nguyên địa mạch cùng đặc thù địa điểm, toàn bộ đều sẽ bị san thành bình địa, hình cùng phế tích. Như vậy phế tích an tĩnh sẽ liên tục một tháng, tại đây một tháng thời gian, này phiến thiên địa linh khí sẽ bay lên đến một loại xưa nay chưa từng có nồng nổi, thẳng đến một tháng sau người tu ma cùng người tu tiên liền sẽ dững mãnh vào trong đó, sau đó triển khai tranh đấu.

Bọn họ tranh đấu không ngừng là bởi vì đạo bất đồng khó lòng hợp tác đối địch, càng là vì được đến linh bảo —— chém giết càng nhiều địch nhân người thắng, có thể được đến thiên địa linh bảo.

Này đều không phải là là mạc danh cần có truyền thuyết, mỗi 5000 năm hoặc vạn năm chi gian xuất hiện một hồi ma tinh ngày đều là chân thật, được đến thiên địa linh bảo nói đến cũng là chân thật.

Tại đây trảng nhìn như tiên ma tranh đấu, nguyên bản sinh tồn ở chỗ này phạm nhân liền giống như con kiến giống nhau yếu ớt, cố tình này chiến trường để lại cho này đàn con kiến một đường sinh cơ —— căn nguyên địa mạch.

Này phiến bị thiên thạch ăn mòn san bằng thiên địa, chỉ có tứ phương căn nguyên địa mạch vị trí nơi sẽ không bị phá hủy, tại đây khắp nơi trong tiểu thiên địa chỉ có nguyên trụ dân mới có thể vào không việc gì, nếu người tu ma, người tu tiên lại hoặc là yêu tu tiến vào đều sẽ bị phong ấn năng lượng, trở thành một người bình thường. Không chỉ có như thế, nguyên trụ dân sinh tồn ở căn nguyên địa mạch bảo hộ dưới khi, nếu ngộ tính thượng giai, có tiên duyên hoặc ma tâm người, đều có khả năng bị thiên địa ban cho tẩy gân phạt tủy, đạt được căn nguyên tu luyện phương pháp.

Này đó đối với nguyên trụ dân tới nói là phúc cũng là họa, chỉ vì trận chiến tranh này sẽ liên tục ba năm, mỗi nửa năm trung có một ngày căn nguyên địa mạch liền sẽ mất đi bảo hộ, một ngày này tu luyện giả ở trong đó liền sẽ khôi phục như thường, năng lượng vận dụng tự nhiên. Này đó bị ban cho tu luyện chi khu cùng công pháp người, trên người tinh huyết đối người tu ma tới nói có thể nói là đại bổ, tất liền sẽ gặp đến người tu ma đoạt lấy, lại nhân mỗi người tu luyện thiên phú dị bẩm, sẽ người tu tiên mời chào cùng sưu tầm ký ức, hoặc là vì công pháp, hoặc là vì mặt khác.

Đây là một hồi người tu ma cùng người tu tiên tranh đấu, trên thực tế cũng là phạm trên đời người thường một hồi niết bàn, so với những cái đó tiên ma tu luyện giả, bọn họ tranh đấu giãy giụa càng kịch liệt, bọn họ tuyệt vọng lớn hơn nữa, hy vọng đồng dạng lớn hơn nữa, sinh tử không ngừng ở chỗ thực lực, càng cần nữa đầu óc, thứ nhất là chết, thứ hai phá vỡ phạm thai, thành tựu trường sinh nghiệp lớn.

Này đó tuyệt đối không phải là thiên địa thiên nhiên hình thành quy tắc, càng như là một hồi người khác sáng tạo ra tới chiến trường, đem những cái đó người tu ma, người tu tiên, phạm nhân tụ tập ở bên nhau, lợi dụng các loại làm cho bọn họ cự tiếp không được ích

lợi, phản kháng không được uy năng, làm cho bọn họ ở trong đó giãy giụa tranh đấu.

Ở tham dự trong đó người trong mắt, đây là một hồi kỳ ngộ cùng nguy cơ cùng tồn tại bảo địa, ở cái kia một tay bố trí này hết thầy kẻ thần bí trong mắt, chỉ sợ liền giống như một hồi giải trí chính mình trò chơi?

Đường Niệm Niệm các loại ý niệm giãy lát mà qua, không có ở trong lòng lưu lại dư thừa dấu vết.

Ở nàng trên người đã phát sinh quá thật tốt tựa sớm bị người an bài tốt sự tình, nàng không cảm giác được bất luận cái gì ác ý, lại tìm không thấy bất luận cái gì ngọn nguồn, Lục Lục cũng nói, thực lực tới rồi tự nhiên liền sẽ biết được, như vậy thuận theo tự nhiên liền hảo.

Nàng đối với loại chuyện này thực sự quá không thêm để ý chút.

Đến nỗi nàng để ý sự tình?

Đường Niệm Niệm yên lặng tưởng, nhiều như vậy tiên ma xuất hiện đấu tranh, trên người nên có không ít bảo vật?

Lúc này, ngoan bảo cũng đem ngọc giản nội dung xem xong, trắng nõn khuôn mặt nhỏ thượng tràn đầy nghiêm túc, tay nhỏ nhéo trong tay ngọc giản.

Đường Niệm Niệm cúi đầu xem ra, phát hiện hấn dị thường, ngón út nhẹ đập một mặt được khí dừng ở hấn ót thượng,” ngoan bảo? “

Ngoan bảo không có giống bình thường giống nhau làm bộ đau đớn che đầu, nghe được nàng kêu to thanh, nhấp môi ngửa đầu nhìn nàng, một đôi yêu dị con người có chút ảm đạm, nói:” Mẫu thân, ngoan bảo sẽ cho cha cùng mẫu thân thêm phiền toái đúng không? “

Ở phàm thế, hấn tích cốc đỉnh tu vi tương đương với phàm thế Thiên Thánh đỉnh, đủ để cho đi ngang không có nửa phần gây trở

ngại. Chính là như vậy tu vi ở những cái đó tu luyện giả trong mắt bắt quá vừa mới khởi bước mà thôi, chẳng sợ hấn thiên phú dị bẩm, chẳng sợ hấn hiện giờ tuổi thượng tiểu, chính là thực lực so ra kém chính là so ra kém, hấn có thể lay động Thiên Đạo, chính là này bản lĩnh cũng yêu cầu hấn bản thân thực lực, đều không phải là là thiên hạ vô địch, nếu người khác thực lực so với hấn vượt qua quá nhiều, làm theo có thể tạm thời chống cự Thiên Đạo, đem hấn chém giết trên mặt đất.

Ngoan bảo nhéo ngón tay, môi đỏ nhấp đến càng khấn. Cái kia ân lồi cũng nói, những người đó có thể là vì chính mình tới, đến lúc đó ngoan bảo cấp cha cùng mẫu thân thêm phiền toái làm sao bây giờ?

”Ngao ô ~ “Lục Lục duỗi móng vuốt nhỏ ở hấn trên đầu sờ sờ, đại đại xanh biếc trong ánh mắt đều là an ủi.

Tiểu chủ nhân không cần lo lắng..... Lục Lục sẽ bảo hộ tiểu chủ nhân, tiểu chủ nhân sẽ không có việc gì ~

Ngoan bảo ảm đạm quay đầu, trên trán lại bị đánh trúng một chút, lần này không phải bình thường thoải mái, ngược lại thật sự mang điểm đau, hấn hai mắt trợn mắt, triều Đường Niệm Niệm nhìn lại, bất mãn bẹp miệng,” mẫu thân..... “

Đường Niệm Niệm nghiêm túc nhìn hấn, nói:” Ngoan bảo muốn cùng mẫu thân cùng nhau đoạt bảo vật. “

”Di? “Ngoan bảo mở ra cái miệng nhỏ.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh đem trong lòng ý tưởng nói ra,” tu luyện giả trên người có bảo vật. “

Lời vừa nói ra, vốn dĩ nặng nề nghiêm túc không khí tức khắc tự ly rách nát

.....

, phía sau mọi người trên mặt trầm tĩnh cũng nháy mắt hóa thành dờ khóc dờ cười. Lúc này, hoàng hậu thế nhưng nghĩ đến chính là đoạt bảo?

Ngoan bảo trừng lớn con người chậm rãi lóng lánh, khuôn mặt nhỏ cũng chậm rãi biến hồng.

”Niệm Niệm nghĩ muốn cái gì, ta giúp Niệm Niệm đoạt. “Tư Lăng Cô Hồng cười nhẹ ở nàng bên tai ngôn ngữ, tiếng nói ôn nhu nhẹ nhàng chậm chạp giống như thanh tuyền, một đôi con người ở thanh hắc bóng ma hạ sáng mắt u chuyển.

Đường Niệm Niệm nghe vậy gọi lên khóe môi, hơi hơi nghiêng đầu liền đối thượng hẳn một đôi con người, bốn mắt nhìn nhau gian, nàng nói:” Chúng ta người một nhà cùng nhau đoạt. “

Dưới bầu trời này còn có ai có thể giống nàng như vậy, có thể đem đánh cướp nói được đương nhiên, bình tĩnh đến dường như là cỡ nào bình thường một việc?

Mặt sau mọi người đã bất đắc dĩ, trong lòng về điểm này bởi vì đây trời mây đổ lạc thạch kích khởi trầm trọng đã bất tri bất giác biến mất hầu như không còn.

.....

-----oOo-----

Đệ nhất linh một bốn chương xuất phát cực bắc

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Hoàng hậu nương nương chính là hoàng hậu nương nương, một chút đều không sợ hãi! “

Liên Kiều, mộc hương hai người lúc này trăm miệng một lời kêu to nói, không có sai biệt hai trương xinh đẹp khuôn mặt nhỏ cười, hai mắt lập loè, tràn đầy sùng bái bộ dáng. Mạ Mã bá 癸 Hiểu

Đường Niệm Niệm bình tĩnh trả lời:” Ta sợ hãi. “

Liên Kiều cùng mộc hương vừa nghe, trên mặt tươi cười đồng thời một đốn, sau đó trừng lớn con mắt nhìn Đường Niệm Niệm, mãi nhãn không tin. Nghe một chút khẩu khí này, nhìn xem này biểu tình, nơi nào như là ở sợ hãi bộ dáng? Chỉ là nàng lại nói như vậy nghiêm túc, không phải do người không tin.

Đường Niệm Niệm đôi mắt đậm tĩnh, quả thật nói:” Nếu có thể ngăn cản này đó phát sinh, ta sẽ ngăn cản, chính là ngăn cản không được, vậy chỉ có thể đối mặt, sợ hãi cũng vô dụng. “

Liên Kiều, mộc hương hai người thân sắc chậm rãi làm nhạt xuống dưới, chung quanh mặt khác mấy người đồng dạng im lặng nghe. Không có sai, sợ hãi vô dụng, chỉ là có quá nhiều người hiểu được đạo lý này, nhưng là sợ hãi bản năng lại ngăn cản không được, khi thời gian phát sinh trước mắt thời điểm, vẫn là sẽ nhịn không được sinh ra sợ hãi.

Đường Niệm Niệm hai mắt hiện lên một sợi bất đắc dĩ, một bộ nước chảy bèo trôi không phụ trách thần sắc, bình tĩnh nói:” Chỉ có thể đối mặt, lại không nghĩ người một nhà chết, vậy để cho người khác chết, thuận tiện đoạt bảo, khá tốt. “

”..... “Mọi người lại lần nữa nhám nháp đến cái loại này chỉ có nàng mới có thể cho cảm thụ, bất đắc dĩ vô ngữ, cố tình lại nhìn không được buồn cười, cuối cùng chỉ có thể lòng tràn đầy rối rắm.

”Huống chi đây cũng là một cái cơ hội. “

Liên Kiều không khỏi bật thốt lên liền hỏi:” Cơ hội? “

Đường Niệm Niệm gật đầu,” thực lực chỉ có trong lúc đánh nhau mới có thể tăng lên càng mau không phải sao? “

Lời vừa nói ra, mọi người ở trong nháy mắt kinh giật mình.

Đúng rồi, bọn họ như thế nào quên mất, chỉ có ở thế lực ngang nhau, hoặc là đối mặt càng cường địch người sinh tử đánh nhau, thực lực của chính mình mới có thể được đến tăng lên. Vẫn luôn ở vào bình thản trung, thực lực chỉ biết ngừng ở chỗ cũ. Bọn họ mấy ngày này tới nay quá mức lơ lửng, chỉ là thắng được phàm thể thiên hạ liền dào dạt đắc ý, lại quên mất này đó ở những cái đó người tu tiên trong mắt căn bản là khinh thường nhìn lại.

Mọi người sắc mặt đều hiện lên tự thẹn, Chiến Thương Tiển sắc mặt càng vì lãnh ngạnh. Hấn thân phụ chiến gia huyết cừu, sao có thể lơ lửng! Hiện giờ đám kia tiên nguyên người trong liền phải đã đến, há có thể lùi bước? Chiến thiên kích có điều cảm giác nhìn về phía hấn, một chưởng chụp ở trên vai hấn, ở hấn đảo mắt xem ra khi đối hấn không tiếng động cười, kia tươi cười như cuồng như thú, hung ác cuồng bá.

Thù Lam lo lắng nói:” Chỉ là những người đó thủ đoạn, chúng ta căn bản không phải đối thủ. “

Này không phải nàng tự coi nhẹ mình, chỉ là ăn ngay nói thật. Từ nàng gặp qua Mộ Dung ngưng thật sự thủ đoạn, còn có Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thỉnh thoảng hiển lộ ra tới pháp thuật, đều làm nàng biết được cùng này đó người tu tiên so sánh với, bọn họ những người này căn bản không phải đối thủ.

Đường Niệm Niệm đem ngoạn bảo trong tay ngọc giản nạp vào trong tay, sau đó đem trong đó nội dung giao cho mấy người trong óc nội.

Ước chừng nửa chén trà nhỏ công phu, mọi người mới ở thành linh xảy ra hình ảnh nội dung trung hoàn hồn, sắc mặt trung khó có thể che giấu kinh dị.

Đường Niệm Niệm này sẽ mới nói:” Vô luận các người có thể hay không được đến thiên địa ban cho tiên duyên thoát ly phàm thai, được đến căn nguyên công pháp đều không có quan hệ, ta đã cho các người ăn qua Tẩy Tủy Đan, Cô Hồng cũng biết rất nhiều công pháp. “

Nói tới rồi này một bước, mọi người nơi nào còn sẽ không rõ nàng ý tứ, mỗi người sắc mặt đều thượng có một phân trọng giạt mình. Từ biết được ma tinh ngày chân tướng lại đến Đường Niệm Niệm lời nói, này hết thấy đều lại một lần làm mọi người tầm mắt mở rộng, tương đối cũng làm cho bọn họ có chút không chân thật lãng nhiên.

Liên Kiều có chút ngốc ngốc hỏi:” Hoàng hậu nói chính là..... Có thể cho chúng ta thành tiên, có thể cho chúng ta trường sinh bất lão? “

Đường Niệm Niệm lắc đầu nói:” Cái này muốn dựa các người chính mình tu luyện, bất quá ta có thể cho các người đan dược. “

”Thật là! “Liên Kiều lập tức một tiếng kinh hô, xoay người liền cùng một hương ôm nhau, đồng loạt đầy mặt kinh hỉ cười vui lên, ngay sau đó lại đồng thời xoay người đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phương hướng được rồi một động tác khoa trương lễ, vui cười nói:” Vi thần tạ hoàng hậu tài bồi, a..... Còn có tạ Hoàng Thượng ban thưởng! “

Hai người làm quái làm không khí càng thêm nhẹ nhàng lên, trong không khí còn quanh quẩn cháy thạch rơi xuống đất vang lòn, chỉ là lúc này cung tường thượng mọi người lại không nửa phần động dung. Chuyện tới hiện giờ, chính như Đường Niệm Niệm lời nói, vô

pháp ngăn cản chỉ có thể đối mặt, ở trong mắt bọn họ này ma tính ngày không bao giờ là một hồi tai nạn, mà là một hồi niết bàn cơ duyên.

Đường Niệm Niệm nhìn hai người sung sướng, một sợi nghi hoặc ở trong mắt chợt lóe mà qua, tức khắc liền khôi phục ngày thường đạm tĩn. Chẳng sợ được đến công pháp trở thành người tu tiên, cũng không có khả năng một bước lên trời, tức khắc tăng lên cảnh giới, giống nhau muốn đối mặt này hết thảy, như vậy vui vẻ là như thế nào?

Chỉ là một hồi tưởng không rõ, Đường Niệm Niệm liền không hề suy nghĩ. Quay đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, hỏi:” Chúng ta lưu lại nơi này, vẫn là hồi cực bắc đi? “

Cực bắc nơi Niệm Quốc hoàng thành đó là ở căn nguyên địa mạch bảo hộ trong vòng, nghĩ đến lúc này cũng như nơi này chước vĩnh thành giống nhau bình yên vô sự, chỉ là địa phương khác liền không được biết rồi. Tuyết Diên Sơn Trang đã bị tư lăng cô

.....

Hồng dùng đặc thù phương pháp phong tỏa, nghĩ đến hẳn là không có việc gì, vô ngàn rừng rậm bên kia tư lăng gia tộc tình huống như thế nào còn không biết, bất quá lấy Chu Diệu Lang đám người thực lực, hơn nữa nàng để lại cho bọn họ đan dược, muốn tránh né lạc thạch sống sót cũng không phải việc khó.

Lúc này càng quan trọng là lựa chọn một cái tập hợp điểm.

Tư Lăng Cô Hồng khẽ vuốt mái tóc của nàng, nói:” Ba ngày sau, phản hồi cực bắc địa mạch. “

Đường Niệm Niệm khước miệng thiền dương, ý cười thẳng tới đáy mắt.

Thù Lam đám người nghe xong lời này đồng dạng lộ ra tươi cười, so với cái này vừa mới đoạt được chước vĩnh thành, bọn họ tự

nhiên càng nguyện ý trở lại cực bắc Niệm Quốc hoàng thành, nơi đó là bọn họ cộng đồng tâm huyết, bên người người càng nhiều cũng đều ở kia chỗ.

Ba ngày thời gian nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, chỉ là trên bầu trời mây lửa như cũ chưa tán, làm người căn bản vô pháp biết được thời gian biến hóa, trong thiên địa đều là một mảnh tối tăm chi sắc, giống như hoàng hôn, lại so hoàng hôn càng quý dị, mang theo cỗ oi bức hơi thở, chọc đến nhân tâm thần không khỏi trầm trọng.

Này ba ngày tới, Thù Lam đám người xử lý hảo hành trang, ngay ngắn trật tự đem Tư Lăng Cô Hồng công đạo sự tình làm tốt, cũng chỉ đãi không trung mây lửa tan đi, lạc thạch sau khi kết thúc khởi hành cực bắc nơi. Tương so với bọn họ vững vàng, này phiến thiên hạ những người khác lại là lòng tràn đầy hoảng loạn kinh thần, bị này liên tục ba ngày tới đáng sợ tai nạn làm cho cơ hồ tuyệt vọng.

Hạ Quốc đám kia xuất chinh Niệm Quốc trăm vạn binh mã, chưa chinh chiến cũng đã tại đây tràng thiên tai trung đã kích đến rơi rớt tan tác, thương vong vô số. Còn lại tồn tại xuống dưới binh lính đã sớm khắp nơi chạy tứ tán, nơi nào còn cố được cái gì quân quy. Trận này tai nạn đều không phải là chỉ là buông xuống ở bọn họ trên người, toàn bộ thiên hạ trừ bỏ tứ phương địa mạch bình yên, khắp nơi đều có thể nhìn đến tử thương, chạy nạn đám người.

Lúc này, cùng ngày biên một tia nắng mặt trời xuyên thấu qua dần dần tan đi mây đen khuynh sai thổ địa, tùy theo mà đến đó là càng ngày càng tươi đẹp ánh nắng bắn thẳng đến mà đến, không trung mây lửa giống như tới khi giống nhau tan đi nhìn như thông thả, kỳ thật nhanh chóng vô cùng, bất quá mấy tức thời gian liền biến mất vô tung vô ảnh.

Chước vĩnh bên trong thành bá tánh từ lúc bắt đầu ngắn ngủi, lại đến một tiếng kinh hô, theo sau chính là vô biên tiếng hoan hô, một đám lục tục từ cư trú gác mái nội đi ra, đầy mặt kinh hỉ đứng ở ánh mặt trời phía dưới, thậm chí có người hỉ cực mà khóc.

”Xem! Đó là cái gì?! “Một người bá tánh kêu sợ hãi, đài cao đầu nhìn mình uân cung phương hướng

Hắn này một kêu, những người khác cũng đều không cảm triều bên kia nhìn lại, liếc mắt một cái liền thấy từ mình uân trong cung bay ra một đầu đầu phi thú, nhất chọc người chú mục tất nhiên là kia xoay quanh ở trước nhất đầu, một thân tuyết trắng một đôi kim cánh, bồi ngồi hai người bạch liêu thú vương.

Tại đây bạch liêu thú bên cạnh, một cái thật lớn phù không, đầu ngồi một người phấn điêu ngọc trác tiểu đồng xà quái.

Chỉ là nhìn đến này hai đầu phi thú cùng ngồi ba người, bên trong thành bá tánh cũng đã biết được này xuất hiện chính là nào một phương nhân mã, sau đó chẳng sợ biết được, nhìn đến Đường Niệm Niệm đám người kỳ thú đi xa thân ảnh, bọn họ cũng không dám có chút dị động cùng kêu gọi. Chỉ vì ba ngày trước Đường Niệm Niệm ở mình uân cửa cung trước kia trảng tàn sát hình ảnh, cho tới bây giờ như cũ xoay quanh ở bọn họ đáy lòng, ở như vậy thực lực trước mặt, bọn họ liền giống như con kiến giống nhau, không hề sức phản kháng.

Lộc cộc đất ——

Trên mặt đất truyền đến kịch liệt chấn động, làm một ít lòng còn sợ hãi bá tánh thiếu chút nữa còn tưởng rằng thiên tai lại lần nữa đi vào, ngẩng đầu vừa thấy, như cũ là tinh không vạn lí nhìn không tới một chút mây đen dấu vết, lại cúi đầu nhìn lại, liền thấy này chấn động thanh đúng là từ mình uân cung phương hướng truyền đến, theo thanh âm càng ngày càng vang dội, các bá tánh đều tự giác thối lui đến đại đạo hai bên, không lâu liền nhìn đến đám kia cư sĩ hung thú binh mã từ bên người nhanh chóng mà qua.

”Này..... Đây là làm sao vậy? “Một người thư sinh trang điểm nam tử kinh nghi nói:” Xem này trận thế, sở hữu định trú nơi này Niệm Quốc binh mã toàn bộ đều đi rồi? “

”Không ngừng là này đó binh mã, vừa mới trên bầu trời, Hoàng Thượng, hoàng hậu, thái tử, còn có những cái đó đại thần, toàn bộ đều đi theo đi rồi, này chẳng lẽ là bỏ thành không thành? Nơi này không phải mới vừa bị Niệm Quốc công chiếm sao? “

”Chẳng lẽ là lại muốn đánh giặc? Hôm nay tai vừa qua khỏi, lại đánh tiếp, há còn có chúng ta bá tánh đường sống?! “

Tư Lăng Cô Hồng đám người lúc này toàn quân rời đi nhất cử, làm chước vĩnh bên trong thành bá tánh đều là lòng tràn đầy nghi hoặc, đồng thời lại hãi hùng khiếp vía, có loại tâm vô định sở bất lực cảm.

Thiên tai mới vừa xong, các bá tánh tâm thần chưa định, lúc này Tư Lăng Cô Hồng đám người rời đi, đó là làm cho cả chước vĩnh thành mất đi thống lĩnh, cũng mất đi binh mã bảo hộ, chỉ để lại bọn họ này đàn ốc còn không mang nổi mình ốc bá tánh, cái này kêu bọn họ như thế nào có thể an.

Ba ngày trước Đường Niệm Niệm thủ đoạn đích xác làm cho bọn họ sợ hãi, nhưng là tương đối cũng làm cho bọn họ an tâm, có như vậy một vị cường giả tại đây, người khác lại không dám tới phạm? Phát sinh sự tình gì nói cũng ít nhất có thể ứng đối. Chính là, lúc này bọn họ toàn đi rồi, đi không hề dự triệu, một chút nguyên nhân đều không thể hiểu hết.

Chước vĩnh thành bá tánh trong lòng như thế nào bất an, lúc này đã đi xa Tư Lăng Cô Hồng đám người cũng không biết được, chẳng sợ biết được cũng sẽ không bởi vậy dừng lại.

Mọi người vừa ra chước vĩnh thành không xa, liền có thể nhìn đến đầy đất hỗn độn, gồ ghề lồi lõm khó tìm một chỗ bình thản, chẳng sợ đã có điều chuẩn bị, nhưng là tận mắt nhìn thấy đến một màn này thời điểm, đáy lòng vẫn là không khỏi có chút

.....

Phập phồng.

Bạch liêu thượng, Đường Niệm Niệm lấy ra sáng sớm chuẩn bị tốt lục đạo tìm người hạc giấy, đem máu tươi hạ xuống ở hạc giấy trên người, máu tươi tức khắc liền dung nhập trong đó, kia hạc giấy cũng nháy mắt tựa sống giống nhau, triển khai hai cánh bay đi ra ngoài, chớp mắt biến mất không thấy.

Liên Kiều, mộc hương ngọc nhiên nhìn trước mắt một màn này, một hồi hồi:” Cái này thật sự có thể đem tin tức truyền cho chu tổng quản bọn họ sao? “

Đường Niệm Niệm gật đầu,” ba ngày trong vòng là có thể tìm được.
“

Nếu là làm người đi truyền lời, trừ bỏ là nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng nhích người. Nếu không, lấy bọn họ tốc độ tuyệt đối vô pháp đem tin tức truyền tới Chu Diệu Lang đám người trong tai sau, cùng nhau kịp thời đuổi tới cực bắc nơi. Nay cũng mới có Đường Niệm Niệm ở ba ngày nội làm thành linh hạc.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Vẫn là tự động gửi công văn đi quân, thủy ngày mai buổi tối hồi, không tự, cho nên ngày mai văn đến thủy ngày mai buổi tối trở về viết, ~ (>_<) ~ cho nên ngày mai thân không cần đại sớm đợi

.....

-----oOo-----

Đệ nhất linh một năm chương chúng ta cũng cần miệng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm đám người trở về cực bắc nơi khi, dọc theo đường đi nhìn đến Niệm Quốc thổ địa, liền cùng chước vĩnh ngoài thành giống nhau, gồ ghề lồi lõm khó tìm một chỗ an chỉnh địa phương. Mạ Mã bá 癸 Hiều dọc theo đường đi đều là chạt vật chạy nạn đám người, phần lớn quần áo rách nát dơ loạn, phi đầu tán phát, thần sắc tuyệt vọng đau khổ, làm người động dung.

Nghĩ đến cũng là, trừ bỏ bốn cái căn nguyên địa mạch địa phương, này đó bên ngoài thổ địa đều bị phá hư, những người này nhóm nguyên bản cư trú phòng ở đều đã sập, vô luận điền viên vẫn là tiền tài, toàn bộ đều hóa thành hư vô, bọn họ dư lại cũng chỉ có này tánh mạng. Này tàn khuyết tánh mạng như cũ tồn tại, cũng bất quá là bởi vì nhân vi sống sót bản năng mà thôi.

Không trung mây lửa tan đi, dày đặc đá lầy lửa không hề, làm cho bọn họ thấy được sống sót hy vọng, tự nhiên như cũ nỗ lực cầu sinh. Nếu làm cho bọn họ biết được một tháng sau, thiên hạ này liền phải ụp vào một đám căn bản không phải bọn họ có thể đối kháng tiên ma tu luyện giả thời điểm, chỉ sợ cũng vô pháp ở giống hiện giờ như vậy không ngừng hướng hoàng thành đi tới, hoặc là tại chỗ bắt đầu làm ruộng như vậy nỗ lực cầu sinh.

Một tháng thời gian cũng bất quá là đảo mắt mà thôi, Đường Niệm Niệm đám người bằng mau tốc độ, hơn nửa tháng thời điểm cũng đã gấp trở về cực bắc nơi hoàng cung, một hồi đến nơi đây liền đã chịu Thư Tu Trúc đám người nghênh đón cùng dò hỏi.

Diệp thị tỷ muội hai người miệng nhanh nhất, đem sự tình thực mau cùng bọn họ giải thích một lần sau, Thư Tu Trúc mấy người đồng

dạng đầy mặt khiếp sợ cùng ngưng trọng.

Ma tinh ngày? Tiên ma chiến trường? Này phiến thiên hạ niết bàn?

Thư Tu Trúc tâm tư vốn là tinh tế, đối này một phen sửa sang lại sau lập tức liền nhận thấy được việc này bên trong đáng sợ nguy cơ, còn có kia tuyệt chỗ phùng sinh kỳ ngộ. Thật sự là sinh tử một đường, trời cao rơi xuống đất nhất niệm chi gian.

”Hoàng Thượng, việc này quan hệ cực đại, mấy ngày nữa những cái đó ma nhân gần nhất, trừ bỏ khắp nơi trong hoàng thành mặt người, mặt khác ở bên ngoài người chỉ sợ đều là cứu tử nhất sinh, thậm chí khả năng toàn bộ đều chết đi. “Thư Tu Trúc cung kính đối Tư Lăng Cô Hồng nói, thần sắc thượng tất cả đều là ngưng trọng, hai mắt thâm trầm.

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói:” Đến lúc đó này phiến thiên hạ cũng chỉ dư lại tứ đại trong hoàng thành mặt người, này phiến người trong thiên hạ nhóm thực lực vốn là vô pháp cùng này so sánh, nhân số đều thành như thế, ở những cái đó ma nhân trước mặt càng là khó có thể sinh tồn. Vi thần kiến nghị đem này tin tức thả ra đi, làm bên trong thành bá tánh đều có điều chuẩn bị, để tránh đến lúc đó khiến cho hoảng loạn. “

Hắn nói xong, ánh mắt dừng ở phía trước một nhà ba người trên người, nhìn đến chính là tam trượng bất đồng, đều là thiên nhân chi tư dung nhan, ba người thần sắc đều thượng không có bất luận cái gì biến hóa, giống như nghe được căn bản là không phải cái gì muốn khiến cho thiên hạ đại loạn, họa cập bản thân tin tức. Này phân đạm nhiên đồng dạng cảm nhiễm đến hắn trên người, làm hắn vốn là có chút nóng nảy tâm tình không tự chủ được liền chậm rãi lắng đọng lại xuống dưới, trở nên vững vàng.

Một quyển vô lai quyển sách từ Tư Lăng Cô Hồng trong tay xuất hiện, sau đó bay xuống ở Thư Tu Trúc trước mặt, Tư Lăng Cô Hồng đạm nói:” Tu luyện. “

Thư Tu Trúc nghe qua Diệp thị tử muội nói qua nói, nơi nào sẽ không biết này vô lại quyền sách là cái gì, tuy là hấn cũng nhin không được có chút tâm tình phập phồng, lập tức duỗi tay tiếp được, khom người cung kính nói:” Vi thần tạ Hoàng Thượng ban thưởng. “

Đây là Liên Kiêu các nàng nói được có thể trường sinh bất lão công pháp, nếu không có phát sinh ma tĩnh ngày chuyện này, chỉ sợ Hoàng Thượng cũng sẽ không nghĩ đến sẽ đem này đó giao cho bọn họ, bọn họ cũng vô pháp biết được này đó vô cùng kì diệu sự tình, chẳng sợ đã từng nghe nói qua tiên nhân, lại cũng chỉ là bán tín bán nghi truyền lời, có từng nghĩ đến chính mình cũng đem có hy vọng trở thành những cái đó tiên nhân chi nhất?

Niết bàn.

Quả nhiên liền như kia ma tĩnh ngày theo như lời niết bàn giống nhau, này thật là một hồi hủy diệt cũng là một hồi niết bàn, thả xem chính người kỳ ngộ cùng lựa chọn, còn có bản thân bản lĩnh trí tuệ cùng nỗ lực.

Tư Lăng Cô Hồng lại lần nữa ném xuống mấy quyển quyền sách, này đó đều là hấn đã từng ở trong cốc thư sơn nội xem qua công pháp, kia sơn giống nhau thư tịch toàn bộ bị hấn xem qua lúc sau, cũng bị hấn toàn bộ nhớ kỹ. Lúc này lấy ra tới cũng là chính hấn thân thủ thu, cùng cũng là hấn tự mình sở tuyển.

”Tin tức thả ra đi, nhiễu loạn giả sát. “Réo rất tiếng nói vẫn như cũ bình đạm vang lên, sát chi nhất tự nói ra cũng không thấy nửa điểm sát khí, làm người cảm thấy hấn chỉ là đang nói một kiện bình thường cực kỳ sự tình. Mà, trên thực tế này mệnh lệnh đối Tư Lăng Cô Hồng tới nói, lại là bình thường cực kỳ, không ở hấn trong lòng lưu lại bất luận cái gì dấu vết.

”Vi thần minh bạch. “Thư Tu Trúc đồng ý.

Kế tiếp thời gian, Thư Tu Trúc từ Tư Lăng Cô Hồng nơi này được đến một ít sau này công việc chuẩn bị, lại được đến Tư Lăng Cô

Hồng đem những việc này toàn quyền giao cho hấn xử lý mệnh lệnh sau, lúc này mới mọi chuyện hiểu rõ với tâm rời đi.

Lại là ba ngày, cực bắc nơi Niệm Quốc trong hoàng thành ủa vào một đám nhân mã, những người này đi đầu chính là một người mặc thâm áo lam váy, tuổi ước chừng 30 nữ tử, nữ tử tuổi tuy rằng thiên đại, khuôn mặt lại thanh tú không hiện lão. Hành tẩu khi không chỉ có có nữ tử nhu mỹ, còn có một cổ khiếp người lạnh thấu xương, cương nhu cũng tế khí chất làm người nhìn thoáng qua liền không khỏi lại lần nữa đi chú mục.

Ở nàng bên người còn cùng đi theo mấy người, có nam có nữ, trong đó một bộ hoàng sam nữ tử, mặt mày thần thái phi dương, trên eo quấn lấy một cái hỏa luyện roi dài. Bên kia còn có một cái ôm một người hài tử nữ tử, này nữ tử dung mạo cũng là tuyệt sắc, dung hợp thiếu nữ kiều mị còn có thiếu phụ ung dung. Ở nàng trong lòng ngực tiểu nữ hài nhi thoạt nhìn bất quá bốn năm tuế tuổi tác, tiểu bộ dáng sinh

.....

Đến cùng nữ tử rất là tương tự, một đôi hắc bạch phân minh đôi mắt chuyển động khi, có chút rụt rè lại tràn ngập tò mò, môi hồng răng trắng rất là đáng yêu.

Này một đội nhân mã đi vào hoàng thành thời điểm, rước lấy bên trong hoàng thành bá tánh một trận kinh ngạc.

Ở phía trước mấy ngày Thư Tu Trúc đem vài ngày sau thiên hạ sẽ đại loạn, tiên ma sẽ xuất hiện trên đại lục thời điểm, bên trong thành bá tánh liền không thể tránh khỏi hoảng loạn, có người ồn ào, có người không tin, có người bắt đầu nháo sự. Này đó đều ở Thư Tu Trúc đoán trước bên trong, cho nên nhiều loạn còn không có lên đã bị Niệm Quốc binh lính cấp đề ép đi xuống, những cái đó tạo loạn người cũng đương trường đã bị chém giết. Này thực tốt nổi lên một cái giết gà dọa khỉ uy hiếp, làm còn lại các bá tánh đều tự giác an tĩnh lại.

Đồng thời mấy ngày qua đều luôn là có thể nhìn thấy có người trốn tiến hoàng thành tới, những người này không nhiều không ít, trong hoàng thành cũng là ai đến cũng không cự tuyệt, không sợ hoàng thành sẽ trang không dưới.

Việc này lại nói tiếp cũng là có nguyên nhân, cực bắc nơi hoàng thành cùng thiên hạ các thành so sánh với không tính là lớn nhất, lại cũng coi như không thượng nhỏ nhất. Bởi vì nơi địa phương khí hậu quá mức rét lạnh đến xương, cho nên chân chính ở tại bên trong hoàng thành bá tánh cực kỳ thưa thớt, phần lớn đều là một ít người mang nguyên lực, có chút bản lĩnh bá tánh ở tại nơi này, những cái đó không có nguyên lực bình thường bá tánh tại đây cư trú, hoàn toàn chính là tự tìm tội chịu, thậm chí khả năng bị đông lạnh đến bỏ mạng, này cũng khiến cho Niệm Quốc hoàng thành có vẻ phá lệ trống trải, đồng thời cũng có thể xem như toàn thành nguyên giả.

Chỉ là mấy ngày qua ulla vào trong hoàng thành người tới nhiều nhất một lần cũng bất quá là mười mấy người mà thôi, chưa từng thấy quá giống hôm nay ở một lần hàng ngàn hàng vạn tới, như vậy một đám người như là nào đó đại gia tộc tập thể đi tới, liền không biết rốt cuộc là này phiền thiên hạ gia tộc nào, tới đây là hảo ý vẫn là ác ý, điểm này phá lệ chọc bá tánh ngờ vực.

”Chu tổng quản! “Hai tiếng giao thiệp đến giống như một tiếng kinh hỉ tiếng kêu vang lên, Diệp thị tỷ muội hai người từ phương xa dùng thân pháp khinh công tiến đến, bất quá một lát liền tới đến này nhóm người dẫn đầu nữ tử trước mặt. Hai người lập tức một người duỗi tay kéo dẫn đầu nữ tử một cái thủ đoạn, đồng thời tiếng cười nói:” Chu tổng quản các người cuối cùng tới, lại quá ba ngày này một tháng liền phải tới rồi, còn phải chúng ta lo lắng gần chết! A..... Chúng ta cũng không phải là hoài nghi hoàng hậu cái kia hạc giấy thật giả bản lĩnh! “

Dẫn đầu nữ tử, đúng là vốn dĩ ở vô ngàn rừng rậm chưởng quản tư lãng gia tộc Chu Diệu Lang. Nàng nghe được Diệp thị tỷ muội hai người nói, chỉ là bao dung mỉm cười, nhìn hai người khuôn mặt, lắc đầu cười nói:” Mấy năm nay tuổi qua đi, đi theo trang chủ cùng chủ mẫu bên người lâu như vậy, vẫn là không có cái đứng đắn. “

Diệp thị tỷ muội trạng làm không sao cả vui cười một chút, lại quay đầu nhìn mặt sau người, Liên Kiều trên mặt cười không dễ phát hiện âm đạm một ít,” tư lãng gia tộc người cũng chỉ dư lại này đó sao? “

Chu Diệu Lang duỗi tay sờ soạng nàng đầu, nói:” Này đó sống sót mới xem như tư lãng gia chân chính tinh anh! “

Nàng nói thận trọng lạnh thấu xương, tự tin kiên định.

Ở như vậy thiên tai dưới, chết đi nhân mã vô số, chính là này đó sống sót mới là chân chân chính chính tinh anh. Bọn họ không ngừng là thân thủ lợi hại, tâm trí thượng cũng sẽ tại đây trảng tai họa ngập đầu trung đạt được rèn luyện, nói là chân chính tinh anh tuyệt đối không quá.

Diệp thị tỷ muội nghe vậy, đều là gạt đầu, sau đó quay đầu ánh mắt lại dừng ở một bên màu vàng xiêm y vệ ngăn thủy, còn có ôm hài tử hạ li sa trên người.

Lúc này vệ ngăn thủy cùng hạ li sa hai người thần sắc thượng đều mang theo vài phần rõ ràng lo lắng, hai người ánh mắt đều ở khắp nơi nhìn xung quanh, tựa hồ đang tìm kiếm người nào, chờ mong chuyện gì.

Diệp thị tỷ muội nơi nào đoán không ra tới các nàng suy nghĩ cái gì, này vừa mới chuẩn bị mở miệng, liền nhìn đến vệ ngăn thủy trên mặt vui vẻ, vội vàng dùng thân pháp khinh công bay vọt tiến đến.

Hướng nàng tiến đến phương hướng vừa thấy, nhưng còn không phải là Lý Cảnh thân ảnh ở nơi đó sao? Lúc này, hai người đã ôm ở bên nhau, lại lúc sau liền thấy vệ ngăn thủy ngay từ đầu trên mặt nữ tử kiều mị một sửa, hóa thành làm cho người ta không nói được lời nào ỏi (cảm) tỏa bộ dáng, vừa mở miệng chính là một miệng làm người nghe được mặt đỏ tim đập lời nói toát ra:

”Tiểu cảnh nhi, người biết không nói thủy tỷ tỷ mấy ngày nay nhớ người muốn chết, người khen ngược, đi theo trang chủ bên người làm một quốc gia đại thần, ta ở bên ngoài hồi hải ngược xuôi, nghĩ

đến nhìn xem người thời gian đều không có. Tới! Cấp nước tử tử nhìn xem người gầy không có, ở chỗ này có hay không người cho người tặc nữ nhân? Đây đó nữ nhân đều thủy tử tử làm người thoải mái sao? Ân? “

Nàng lời nói nói được nhanh chóng không mang theo thờ dốt, Lý Cảnh nghe được vẻ mặt lãnh ngạnh, một tay liền đem nàng miệng cấp lấp kín, sau đó không màng nàng giãy giụa liền một tay bế lên nàng, đối với Chu Diệu Lang đám người phương hướng nhìn thoáng qua, làm một cái ánh mắt ý bảo, này liền ôm vệ ngăn thủy thực mau dùng thân pháp khinh công biến mất ở mọi người trước mắt.

Rất xa còn có thể thể nghe được hần lãnh ngạnh nói một tiếng:”
Câm miệng! “

Hần lời nói cùng sắc mặt tuy rằng đều lãnh ngạnh đến giống như lợi kiếm, nhưng là Chu Diệu Lang đám người lại ngay từ đầu liền đem hần trong mắt ôn nhu thấy được rõ ràng, trong lòng đều là minh bạch, hần trên mặt tuy rằng như thế, trong lòng đối vệ ngăn thủy vẫn là yêu thương cực kỳ.

Hạ li sa xem đáy mắt chớp động âm mộ, trên mặt có chút ảm đạm còn có tưởng niệm. Ở nàng trong lòng ngực tiểu nữ hài nhi tay nhỏ bắt lấy nàng xiêm y, mềm như bông thanh âm hỏi:” Nương ~ cha đâu? Nương không phải nói cha lại ở chỗ này sao? Lan Lan tưởng cha, Lan Lan muốn gặp cha! “

Nữ hài nhi nói mếu máo ba, nhìn dáng vẻ ủy

.....

Khuất đến không được, lập tức liền phải khóc bộ dáng.

Hạ li sa vỗ vỗ nàng lưng, nhẹ giọng ôn nhu nói:” Lan Lan ngoan, cha lập tức liền sẽ trở lại, Lan Lan lập tức liền sẽ nhìn thấy cha. “

Từ Liêu trọng nhiên bắt đầu trợ giúp Tư Lăng Cô Hồng làm việc, lên vào Hạ Quốc bắt đầu, nàng liền mang theo nữ nhi Liêu cốc lan tiến vào vô ngàn rừng rậm tư lăng trong gia tộc sinh hoạt. Mãi cho đến hiện tại đều không có lại cùng Liêu trọng nhiên đã gặp mặt, vốn tưởng rằng dựa theo Niệm Quốc như vậy đáng sợ thực lực, hơn nữa Liêu trọng nhiên lĩnh quân mới có thể còn có ở Hạ Quốc nguyên lai liền có uy hiếp cùng thủ hạ, bắt lấy Cẩm Quốc sau không cần bao lâu liền nhưng có công chiếm Hạ Quốc, đến lúc đó các nàng nhi nữ hai liền nhưng có cùng Liêu trọng nhiên gặp lại gặp mặt, nơi nào biết được thế nhưng ở sự tình đang ở tiến hành đến thời điểm máu chốt, thế nhưng phát sinh như vậy một hồi thiên tai, sắp sửa nghênh đón như vậy một hồi đáng sợ tai nạn, làm cho bọn họ sở hữu bố trí đều hủy trong một sớm.

Này một đường nàng đều vẫn luôn ở lo lắng, nàng cùng Chu Diệu Lang bọn họ còn có nhiều người như vậy ở bên nhau, không sợ cái gì ngoài ý muốn, nhưng là Liêu trọng nhiên nhưng vẫn đều là một người thân ở Hạ Quốc, hẳn một người chạy về Niệm Quốc cực bắc nơi hoàng thành thời điểm có thể hay không phát sinh cái gì ngoài ý muốn, nàng không dám tưởng lại luôn nhịn không được nghĩ nhiều, ở không có chính mắt nhìn thấy Liêu trọng nhiên phía trước, như thế nào đều không thể buông tâm thần.

Bên cạnh Chu Diệu Lang tự nhiên nhìn ra được tới nàng lo lắng, này trên đường nên khuyên an ủi nói nàng đều nói, hết thảy tới rồi Liêu trọng nhiên trở về thời điểm, tự nhiên liền giải quyết.

Diệp thị tỷ muội cũng nhìn ra hạ li sa tâm tư, hai người đồng thanh nói:” Chủ mẫu đã cấp Liêu trọng nhiên truyền quá kia hạc giấy, nếu hạc giấy có thể đến các người trên tay, tự nhiên là có thể đến Liêu trọng nhiên trên tay, lấy Liêu trọng nhiên bản lĩnh, chỉ cần không phải gặp được Thiên Phẩm cao thủ tìm phiền toái, tuyệt đối có thể trở lại nơi này. “

Hạ li sa cảm kích gật gật đầu, bàn tay vẫn là bất an vuốt ve trong lòng ngực Lan Lan đầu tóc. Nàng biết Diệp thị tỷ muội lời này là an ủi nàng, chính là còn không khỏi suy nghĩ kia một phần vạn khả năng, vạn nhất..... Vạn nhất.....

Chu Diệu Lang đám người đã đến thực mau đã bị trong hoàng cung mọi người biết được, chờ Chu Diệu Lang lãnh tư lãng gia tộc dư lưu lại tinh anh đi vào hoàng cung sau, Thù Lam liền cho bọn hắn an bài chỗ ở, Chu Diệu Lang cũng rửa mặt chải đầu xử lý hảo chính mình, này liền đi tới kinh hồng cung yết kiến Tư Lãng Cô Hồng.

Này sẽ, ánh nắng tươi đẹp, không trung tương đối ngày xưa càng thêm minh lam. Bởi vì linh lực nồng đậm, căn nguyên địa mạch chỗ cỏ cây sinh trưởng đến càng thêm sinh cơ bừng bừng, hành xanh um thúy.

Một mảnh muôn hồng nghìn tía rừng hoa mai nội, đầy đất tuyết trắng hoa mai cánh hoa. Tư Lãng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm ngồi ở ghế trên, ngoan bảo tắc đứng ở bọn họ trước mặt, đôi tay không ngừng kết pháp ấn, nhìn dáng vẻ tựa hồ là ở khảo nghiệm hắn cái gì.

Chu Diệu Lang tuy rằng không ở hai người bên người đã hồi lâu, nhưng là kia phân xem mặt đoán ý bản lĩnh lại một chút đều bộ không có biến hóa, biết được khi nào nên tiến lên đi, khi nào không nên tiến lên.

Nàng đứng ở rừng hoa mai nội một nhà ba người trăm mét ở ngoài, nhìn này một nhà ba người ở chung hình ảnh, đặc biệt ở ngoan bảo trên người lưu luyến một vòng, hai mắt nội tràn đầy đều là từ ái.

Tiểu chủ tử đã lớn như vậy a, kia bộ dáng thật là cùng trang chủ một cái khuôn mẫu khắc ra tới, đặc biệt là cặp mắt kia thật là giống nhau như đúc, chỉ là cùng trang chủ so sánh với, càng thêm linh động, nghĩ đến nên là một cái hiếu động quỷ tinh linh.

Chu Diệu Lang nghĩ, không tiếng động cười ra tới.

Ngoan bảo cảm giác được người nhìn chăm chú, trong tay pháp ấn cũng đánh xong sau quay đầu xem ra, liền nhìn đến trăm mét ngoại Chu Diệu Lang. Một đôi yêu dị con người dưới ánh mặt trời rực rỡ lung linh, đặc biệt là kia phân cảm nhiễm nhân tâm thiên chân vô tà, thật làm lần đầu nhìn thấy người đều nhin không được cả trái tim

thần đều đi theo hòa tan, càng miến bàn là một lòng đem hẳn cho rằng thân tôn tử Chu Diệu Lang.

”Thuộc hạ gặp qua trang chủ, chủ mẫu..... “Chu Diệu Lang đi lên trước, đối Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm hành lễ sau, lại nhìn về phía ngoan bảo, ý cười dạt dào nói:” Ngoan bảo tiểu chủ tử. “

Tuy rằng đã từ Diệp thị tử muội nơi đó nghe nói, không thể kêu ngoan bảo cái này xưng hô. Nhưng là mấy năm nay đi qua, nàng đều không có nhìn thấy quá ngoan bảo, này lần đầu gặp mặt như thế nào cũng muốn kêu một kêu cái này chọc người yêu thương nữ danh, cho dù là xui xẻo một đoạn nhật tử, nàng cũng là cam tâm tình nguyện.

Ngoan bảo lông mi như là cây quạt giống nhau trên dưới phiến vài cái, không có sinh khí, ngửa đầu đáng yêu nói:” Ta biết người thanh âm, ở mẫu thân bụng thời điểm, người thực chiếu cố ngoan bảo. “

Lời vừa nói ra, Chu Diệu Lang trên mặt tươi cười cùng từ ái lập tức càng đậm, kia phân cao hứng chỉ cần là cá nhân đều có thể cảm giác được.

Ngoan bảo lung lay hạ đầu, vẻ mặt nghiêm túc tiếp tục nói:” Bất quá, ngoan bảo vẫn là chỉ có thể là cha mẫu thân kêu, a di kêu một lần, ngoan bảo liền tha thứ người, lần sau không thể tái phạm. “

”Xi! “Chu Diệu Lang bị hẳn kia phó nhỏ mà lạnh bộ dáng chọc cười, liền thanh nói:” Hảo hảo hảo, ngoan..... A, ngây thơ tiểu chủ tử nói cái gì đều hảo. “

Ngoan bảo vừa lòng gật đầu.

Chu Diệu Lang này sẽ cũng dừng lại cùng hẳn cười đùa, thu liễm trên mặt tươi cười, đối Tư Lăng Cô Hồng nói:” Trang chủ, vô ngàn rùng rậm đã bị thiên ngoại lạc thạch huỷ hoại hơn phân nửa, lần này ta mang ra tư lăng gia tộc tinh anh nhân mã bốn vì tam vạn lượng ngàn hơn người, trong đó hai vạn hơn người ở nửa đường thời

điểm đều bị ta dùng các loại thử thử đoạn thoát ly đội ngũ, tự hành rời đi, còn thừa này đó tùy ta trở về 1 vạn 2 ngàn hơn người đều

.....

Là tư lãng gia tộc tử trung. “

Tư Lãng Cô Hồng gạt đầu, con người nhẹ nâng, nhìn nàng càng thêm thành thực lại phi hiện lão khuôn mặt,” vất vả. “

Tuy rằng là một câu bình đạm lời nói, nhưng là đối Chu Diệu Lang tới nói lại là lớn nhất an ủi. Nàng cười rộ lên lắc đầu, hai mắt nội có chút ướt át, lại không có nửa điểm nhu nhược cảm giác.

”Này đó đều là thuộc hạ nên làm. “

Đường Niệm Niệm này sẽ trong tay xuất hiện một đạo hộp gấm, phiêu phù ở nàng trước mặt.

Chu Diệu Lang duỗi tay tiếp nhận, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt di động nghi hoặc.

Đường Niệm Niệm nói:” Tưởng thưởng lễ vật. “

Chu Diệu Lang ngẩn ra, đối thưởng nàng cặp kia thẳng tắp nhìn qua trong sáng con người, trong lòng ấm áp, đem hộp gấm thật cẩn thận thu vào trong áo, cười nói:” Tạ chủ mẫu ban thưởng. “

Tuy rằng chính mình đã không ở nàng bên người hầu hạ đã có mấy năm, nhưng là nàng thái độ vẫn là một chút đều không có biến hóa. Cái gọi là quân tử chi quân đạm như nước, nàng sẽ không thời thời khắc khắc nhắc mãi, cũng sẽ không thỉnh thoảng truyền tin hảo ngôn, chỉ đương gặp nhau khi làm người cảm giác được, tựa hồ chính mình trước nay liền không có rời đi quá, như cũ như thường như cũ như thế.

Mai Lâm ở chung từ biệt, Chu Diệu Lang thực mau liền dung nhập Niệm Quốc hoàng thành công tác nội, toàn bộ hoàng thành bày biện ra tới một cỗ bảo tấp trước yên lặng. Ở một tháng cuối cùng một

ngày, Liêu trọng nhiên, kha cầm sắt, tôn hắc đều kịp thời đuổi trở về, làm ngay từ đầu vì bọn họ lo lắng mọi người đều không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Liêu trọng nhiên lần này trở về còn mang về tới một đội trăm người đội ngũ, những người này có mấy người là hán đã từng còn làm Hạ Quốc tướng quân khi tử trung, còn lại còn lại là ở làm bạc mặt khi một cái đội ngũ người.

Hán lần này tới, lập tức đã bị ngày ngày canh giữ ở cửa thành chỗ hạ li sa thấy, mấy ngày liền tới lo lắng toàn bộ hóa thành vui mừng nước mắt, ôm Lan Lan liền hướng Liêu trọng nhiên chạy qua đi, ôm hán cũng không rảnh lo hay không trên con đường lớn, ngay cả liền khóc lóc kể lể lên.

Liêu trọng nhiên yên lặng ôm nàng, hảo một phen an ủi.

Mãi cho đến ban đêm, minh nguyệt trên cao, sáng ngời không thấy nửa điểm mây mù che lấp, thanh lãnh ánh sáng nhu hòa khuynh sai đại địa.

Niệm Quốc hoàng cung, cực bắc nơi một chỗ rộng mở ngậm cung điện, mọi người tè tụ một đường.

Đường Niệm Niệm thanh đạm nói:” Nơi này có ta cùng Cô Hồng bố trí Tụ Linh Trận, tại đây chỗ Tụ Linh Trận các người tu luyện tốc độ có thể thành lần, nửa năm bên trong các người đều phải ở chỗ này tu luyện, đan dược ta đều đã chuẩn bị tốt, công hiệu hòa phục dùng thời gian cũng viết hảo. “

Mọi người an tĩnh nghiêm túc nghe, theo nàng lời nói chờ hạ, toàn bộ ngậm cung điện đều là một mảnh yên tĩnh.

Đường Niệm Niệm chớp hạ con người, nhìn dáng vẻ là không có bất luận cái gì vấn đề? Tiếp tục nói:” Hôm nay buổi tối ánh trăng vô khuyết thời điểm, chính là thiên địa lựa chọn cơ duyên giả thời điểm, bị chọn trúng liền tu luyện trời cho căn nguyên công pháp, không có

tuyển thượng không cần nản lòng khổ sở, Cô Hồng cấp công pháp cũng thực hảo. “

Mọi người nghe nàng lời nói, một trận dờ khóc dờ cười. Nàng ngữ điệu như cũ bình đạm nghiêm túc, nhưng là kia cổ an ủi tiểu hài tử khẩu khí là chuyện như thế nào? Làm người nghe có loại, tựa hồ người khác được đến cơ duyên, chính mình không có được đến liền sẽ khóc ra tới giống nhau.

Này đó đều là trong lòng mọi người ý tưởng, tự nhiên sẽ không oán giận bất luận cái gì, bọn họ đều biết được Đường Niệm Niệm sẽ nói như vậy đều là bởi vì để ý bọn họ, nếu là người khác chỉ sợ liền nhiều lời một câu hứng thú đều không có.

”Là, vi thần minh bạch. “

”Là, thuộc hạ minh bạch. “

Mọi người đều cung kính đáp lời.

Đường Niệm Niệm gật đầu.

”Chủ mẫu, “Chu Diệu Lang sắc mặt có chút khó xử, nhẹ giọng hỏi:” Về nhận thiếu gia, không có tới sao? “

Nhiều năm như vậy, tự lảng về nhận khi còn nhỏ cũng là nàng nhìn lớn lên, ở như vậy nguy cơ thời điểm, nàng vẫn là nhịn không được có chút lo lắng.

Đường Niệm Niệm nói:” Linh hạc đi, người không có tới. “

Tự lảng về nhận là Tự Lãng Cô Hồng thân đệ đệ, Đường Niệm Niệm cũng không có quên hẳn.

Chu Diệu Lang nghe vậy, gật đầu không cần phải nhiều lời nữa. Chủ mẫu đã đã phát hạc giấy, nên làm đều đã làm, về nhận thiếu gia không có đã đến, nếu không phải bị người nào hoặc là sự tình cấp vương, đó là hẳn bản thân liền không nghĩ tới.

Chu Diệu Lang cảm thấy người sau khả năng lớn hơn nữa một ít.

Thời gian trôi đi, sắc trời tiệm chậm, ngằm cung điện nội rót cuộc nghe không được bất luận cái gì thanh âm, trừ bỏ Đường Niệm Niệm một nhà ba người, những người khác sắc mặt đều có thể nhìn đến hoặc nhiều hoặc ít cố nén cảm xúc.

Hồng ——

Không tiếng động hồng ngậm đột nhiên quanh quần.

Ngằm cung điện nội mọi người sắc mặt đều biến đổi, là cố nén thống khổ, một hồi liền thấy có người một đám đến mà hôn mê qua đi.

Này lục tục ngã xuống đất người có Lý Cảnh, Thư Tu Trúc, Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích, mộc linh

.....

Nhi, kha cầm sắt..... Liền nghe một tiếng rơi xuống đất thanh, một thân áo đen hắc mặt, dùng màu đen bao bọc lấy toàn thân người cũng không biết ở đâu cái chỗ tối té xỉu trên mặt đất, người này đang ở giống như quỷ mị, xuất quỷ nhập thần Tuyết Tân.

Đường Niệm Niệm lúc này cũng ở chịu đựng băng hỏa lưỡng trọng thiên thống khổ, lần này trời cho cơ duyên không chỉ có tuyển ra bảy người, thế nhưng cũng ở hoàn thiện nàng bích tuyên quyết, đây là Đại Thừa kỳ sau tu luyện tiên quyết. Như vậy hoàn thiện làm nàng Linh Hải không ngừng rung chuyển pháp phòng thống khổ, ngay sau đó lại có toàn thân thông suốt thích ý, như thế dưới cũng làm đau đến càng đau, thoải mái thời điểm càng thoải mái.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt nhìn đến nàng sắc mặt tái nhợt, quật cường ấn nhẫn biểu tình. Cánh tay vừa động liền đem nàng thân hình chuyển qua tới, không đợi nàng nói chuyện, cúi đầu liền hôn lên nàng cánh môi.

Môi lưỡi giao triền thời điểm, Thiên Ma độc hỗn hợp một cổ lạnh lẽo năng lượng dũng mãnh vào nòng thân hình nội, cái loại này thoải mái làm Đường Niệm Niệm nhin không được nheo lại đôi mắt, tham lam đòi lấy, gắt gao rúc vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực.

Ngoan bảo nháy đôi mắt, lóe sáng vô cùng nhìn một màn này. Bất quá một hồi đã bị Tư Lăng Cô Hồng đảo qua tới liếc mắt một cái cấp đánh gãy tâm tư, bĩu môi ba quay đầu đến một bên, đem trên vai Lục Lục ôm xuống dưới đặt ở trước mắt, giống như không chút nào để ý nói:” Lục Lục, cha cùng mẫu thân cắn miệng, chúng ta giống nhau có thể cắn miệng, mới không hăm mộ đâu. “

Nói xong, hấn bẻ lên Lục Lục, ở nó miệng nhỏ thượng ‘ bẹp ’ một ngụm, vang dội tựa hồ liên tính toán cho ai đều nghe được.

”Ngao ô ~ “Lục Lục hai cái móng vuốt nhỏ che lại mặt, một bộ ngưng ngưng tiểu bộ dáng.

Ngoan bảo trừng mắt, kéo ra nó móng vuốt nhỏ,” người lại không phải nữ, trang cái gì thẹn thùng, giống như ta chiếm người tiện nghi.
“

”Ngao ngao ô ~ “Lục Lục xoắn tròn xoe ‘ eo nhỏ ’, hai chỉ móng vuốt nhỏ xoa a xoa.

Lục Lục không phải nữ, cũng không phải nam, chủ nhân cùng độc độc hôn môi ba bởi vì là phu thê, song tu đạo lữ, là tiểu chủ nhân cùng Lục Lục hôn môi ba..... Có phải hay không chính là Lục Lục..... Ngô, phu quân lạp?

Ngoan bảo một trận bị sét đánh giống nhau cứng đờ, trong ngoài toàn tiêu.

Không phải nữ, cũng không phải nam?

Hôn miệng làm vợ chồng?

Ngoan bảo lập tức một tay chụp ở Lục Lục trên đầu, lời lẽ chính đáng nói:” Không phải, ngoan bảo cùng Lục Lục hôn môi ba là huynh đệ tình, hữu nghị! “

Hắn cùng Lục Lục ở chung lâu như vậy, thế nhưng không biết Lục Lục rốt cuộc là nam hay nữ, hiện tại mới biết được nguyên lai là bất nam bất nữ.....

”A ô? “Lục Lục một bộ nghiêng đầu nghi hoặc bộ dáng.

Là như thế này sao?

”Không sai, chính là như vậy không sai! “Ngoan bảo sắc mặt càng nghiêm túc, một bộ sự thật chính là như thế, không phải như thế thiên địa liền đều hủy diệt nghiêm túc.

”Ngao ~ “Lục Lục bưng tỉnh đại ngộ gật đầu.

Ngoan bảo tán thưởng sờ sờ nó đầu, khuôn mặt nhỏ nghiêm túc biến mất vô tung vô ảnh.

Một bên xà quái liếc hai người liếc mắt một cái, kinh thường ánh mắt dừng ở Lục Lục trên người, xà quả hạnh phun ra nuốt vào một chút, phát ra một tiếng nhân tính cười nhạt giống nhau.

Ngốc cầu tử.

Thời gian một chút qua đi, ngầm cung điện trung trừ bỏ choáng váng trên mặt đất bảy người, những người khác đều đã khôi phục thái độ bình thường. Trên mặt cũng không có bất luận cái gì ghen ghét, hâm mộ nhưng thật ra có một ít, bất quá này đó kết quả bọn họ sớm cũng đã đoán trước quá, cho nên tiếp thu cũng không khó khăn.

Đương một sợi bạch quang ở phương đông sáng lên thời điểm, này cũng không như ngày xưa đại biểu cho tân một ngày đã đến, lại là này phiến đại lục bị người từ ngoài đến ăn mòn du đãng, tàn sống ở nơi này nguyên trụ linh niết bàn bắt đầu.

Lách cách lách cách ——

Có cái gì vỡ vụn thanh âm như có như không vang lên.

Đường Niệm Niệm con người nhẹ nâng lên, linh thức xuyên thấu qua hết thảy nhìn về phía bên ngoài xanh thẳm không trung, kia một đám uổng phí mà hiện thân ảnh.

Tiên ma, tới!

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Ngày hôm qua xuống phi cơ trở về đã tiếp cận 10 giờ, thời gian không đủ không có cách nào đổi mới, hiện tại bắt đầu khôi phục đổi mới! (tân một tháng bắt đầu, có phiếu thân, đầu cấp nước đi! ㄟ (ㄨ 3 ㄨ) ㄨ)

.....

-----oOo-----

chi còn có này đó đáng thương tiểu con kiến. A ~ xem bọn hấn biểu tình, hảo chơi, hảo chơi! “

Người này thanh âm tà tứ âm lãnh, như thế nào nghe đều không giống như là chính đạo người, thẳng làm người nghĩ đến những cái đó tà ma môn nhân.

Cực bắc nơi Niệm Quốc hoàng thành có căn nguyên địa mạch bảo hộ, ở nửa năm qua căn bản không sợ này đó tiên ma uy hiếp, chỉ là tuy là như thế, đương nhìn đến bọn họ đã đến, nghe được bọn họ như thế kiêu ngạo lời nói, trong lòng kinh giận đồng thời cũng có sợ hãi.

Không ngừng là người tu ma, người tu tiên cũng một đám từ tứ phương xuất hiện. Bọn họ vừa mới vừa xuất hiện, liền đưa tới bốn phía người tu ma vây sát. Đây đó hành động ở vài lần ma tinh ngày sau đều đã trở thành bất thành văn truyền thống giống nhau, ngày đầu tiên ra oai phủ đầu, người tu ma đó là thích như thế.

Đối mặt nghiêm trọng vây sát, người tu tiên cũng là sớm có chuẩn bị, không phải cực nhanh thoát đi, đó là cùng cùng chung quanh người tu tiên kết bè kết đảng, cùng chi đối kháng.

Này ma tinh ngày quy củ không chỉ có có chút tự định, đồng dạng cũng có rất nhiều vốn dĩ liền có. Như này ma tinh ngày chỉ có thể là trẻ tuổi người mới có thể tiến vào, này cái gọi là trẻ tuổi đó là Nguyên Anh kỳ dưới tu luyện giả, nếu qua cái này tu vi tiến vào này phiến thiên hạ, tu vi cũng sẽ bị áp chế ở Nguyên Anh kỳ trong vòng, như vậy điều kiện hạ khiến cho những cái đó tu vi bồng cao tu luyện giả đều lựa chọn không tiến vào trong đó. Chỉ vì đã từng có một người Hợp Thể kỳ người tu tiên tiến vào này phiến thiên hạ, tu vi bị thiên địa uy năng có hạn chế vì Nguyên Anh đỉnh, như vậy tu vi tại đây phiến thiên hạ nội thật là tuyệt đỉnh, lại cũng vô pháp cùng hàng trăm hàng ngàn người tu ma đối kháng.

Cuối cùng tên này nguyên bản rất có uy vọng đạo tu ở trăm tên người tu ma bao vây tiểu trừ hạ, thần hồn diệt hết. Chuyện này có một đoạn thời gian khiến cho người tu tiên một mảnh rung chuyển,

đều là trong lòng tiếc hận phần nộ, cũng có cười nhạo cảm thán giả. Nghĩ thầm nếu vị này Hợp Thể kỳ đạo tu không phải đi phạm thế, lấy hẳn Hợp Thể kỳ tu vi nơi nào sẽ bị trăm tên người tu ma tiểu bối đánh chết, liền chạy trốn cơ hội đều không có?

Có chuyện này làm tiền lệ, vô luận là người tu tiên vẫn là người tu ma đại tôn đều không hề hạ mình đi ma tỉnh ngày phạm thế. Thật sự là ném mặt mũi, làm không hảo còn sẽ mất đi tính mạng, chuyện như vậy chỉ có ngọc tử mới trở về làm.

Ngày này chỉ là ma tỉnh ngày chân chính bắt đầu ngày đầu tiên, từ thiên địa khắp nơi xuất hiện ma tu còn có tiên tu một phen tranh đấu lúc sau, liền bắt đầu tự tìm nơi đi.

Người tu ma tùy chỗ mà an, ở trong mắt bọn họ, khắp nơi căn nguyên địa mạch ở ngoài thổ địa tàn lưu đám người, toàn bộ đều thuộc về bọn họ đồ ăn cùng năng lượng, tùy thời đều có thể chộp tới hút bọn họ hồn phách, luyện hóa bọn họ tinh huyết, nếu gặp được một ít đặc thù thể chất hồn phách càng là tốt lắm.

Người tu tiên tắc đi trước khắp nơi căn nguyên địa mạch, lấy bảo hộ giáo hóa vì danh tiến vào trong đó, ở khắp nơi căn nguyên địa mạch trung cư trú, làm trong đó mọi người nghe theo chính mình mệnh lệnh, còn có tìm kiếm đến những cái đó bị thiên địa tẩy tủy, ban cho căn nguyên công pháp cơ duyên giả, thu vào môn hạ trở thành đồ đệ.

Này giữa hai bên cũng đã trở thành ma tỉnh ngày bắt thành văn quy củ, tiên ma tu luyện giả từng người đều đã sáng tỏ, người tu tiên mặc kệ những cái đó căn nguyên địa mạch ở ngoài đám người bị người tu ma như thế nào đối đãi, người tu ma cũng không đi tranh đoạt người tu tiên ở khắp nơi căn nguyên địa mạch người trong nhóm địa vị.

Lúc này đây ma tỉnh ngày tự nhiên cũng là như thế, tiên ma tu luyện giả tiến vào phạm thế quy củ sẽ không có bất luận cái gì thay đổi, duy độc thay đổi chỉ có một chỗ —— cực bắc nơi.

Cực bắc nơi ở mấy ngàn năm trước vốn không có quốc gia, chỉ có một ít số ít bộ lạc mà thôi. Hiện giờ Niệm Quốc hoàng thành tọa lạc ở chỗ này, ở tại bên trong mọi người mỗi người người mang nguyên lực. Đối mặt không trung xuất hiện cảnh tượng, có nhân tâm thần không chừng, có nhân tâm loạn như ma, trên mặt lại đều không có nhiều ít biểu lộ, toàn bộ bên trong hoàng thành chiến quân ở tuần tra du tẩu, gợn gàng ngăn nắp, dường như căn bản là không hiểu được tiếp được bên trong đối sẽ là cái dạng gì tai nạn.

Tương so với mặt khác ba tòa hoàng thành cực nhanh bị người tu tiên chiếm lĩnh khống chế, lúc này Niệm Quốc hoàng thành thượng còn lại là tụ tập không ít người tu tiên, lại chậm chạp không có tiến vào, nơi xa càng có người tu ma ở bồi hồi.

Này đó người tu tiên bên trong vô luận là đạo tu, kiếm tu vẫn là dưỡng tu đều có. Trong đó tám

.....

Danh người trẻ tuổi cộng đứng chung một chỗ, này tám người sáu nam hai nữ, một người nam tử người mặc màu lam trường bào, khuôn mặt không tính là quá anh tuấn, lại đầy mặt cùng hi tươi cười, dễ dàng làm nhân tâm sinh hảo cảm. Ở hắn bên người đứng một người mặc y nam tử, nam tử khuôn mặt lạnh nhạt, hai mắt như kiếm.

Này hai người dung mạo, nếu Đường Niệm Niệm nhìn đến nói, tất sẽ nhận ra đúng là cùng nàng có vài lần chi duyên Chu Thiên cùng Thẩm Cửu.

”Chu Thiên, này Niệm Quốc người không phải cùng ngươi có một ít sâu xa sao? Như thế nào không dám đi vào? “Đều là tiên nguyên song kiếm tận trời môn chủ hẳng không âm không dương đối Chu Thiên nói, ở hắn bên người cũng đứng một người nam tử, cùng Thẩm Cửu trang điểm rất là giống nhau.

Chu Thiên như là không có nghe được hắn châm chọc, không ôn không hỏa cười nói:” Ta thật đúng là không dám, này dù sao cũng là

địa bàn của người ta quốc gia, nếu là liền tiếp đón đều không đánh liền đi vào nói, không khỏi quá mức thất lễ. “

”Ha hả ha hả ha hả! “Hắn này lời nói một chỗ, chu hằng liền cười ha hả,” thất lễ? Chỉ bằng này đó phàm nhân, cũng đủ để cho chúng ta lấy lễ tương đãi? Những năm gần đây người tu vi nhưng thật ra trượng, này lá gan lại rớt không phải một chút, một phàm nhân người tu tiên, ở ghê gớm cũng bắt quá một người mà thôi, há có thể cùng chúng ta so sánh với? “

Chu Thiên không nhanh không chậm cười nói:” Ta lá gan luôn luôn không lớn, nhưng thật ra người chu hằng lá gan liền không biết có phải hay không như này miệng thượng giống nhau lợi hại. “

Chu hằng biết hắn đây là ở kích tướng, hừ lạnh một tiếng, huy tay áo khiến cho bên người Thẩm sáu đuổi kịp, hướng bên trong hoàng thành mà đi, thanh âm không lớn không nhỏ cười nói:” Chư vị, chu hằng bất tài, thả làm ta đi trước một bước. “

Trên bầu trời người tu tiên nhóm thấy vậy, toàn không có ngăn cản, chỉ là trong lòng như thế nào tưởng không thể hiểu hết.

Chu Thiên bên người không tính thượng Thẩm Cửu mặt khác hai nam hai nữ thấy vậy, tịnh yên phái đạo tu Lý búi kiêu (giao) cao gầy mặt mày nhìn về phía Chu Thiên, nói:” Chu Thiên, người thật sự sợ cái kia Đường Niệm Niệm không thành? “

Chu Thiên nhún nhún vai, bất đắc dĩ nói:” Sợ. “

Lý búi kiêu thấy hắn này không ôn không hòa bộ dáng, tiểu trên mặt lộ ra tức giận, oán hận nói:” Nàng đem ngưng thật tỷ tỷ thượng thành dáng vẻ kia, vô luận như thế nào lần này ta một hai phải vì ngưng thật tỷ tỷ đòi lại một ít công đạo! Hừ! Xem ta không huỷ hoại nàng dung mạo, chặt đứt nàng linh mạch, làm nàng hối hận lúc trước! “

Chu Thiên nghe xong nàng lời nói, đáy mắt chằm chọc chọc lóe mà qua, mặt ngoài không thấy bất luận cái gì tỏ vẻ.

Đan Đỉnh Phái dợc tu quý yên nhàn nhặt phiến nàng liếc mắt một cái, nói:” Đừng quên, Đường Niệm Niệm có thể là thiên quỳnh Viên gia người, nàng thiên phú đủ để cho Viên gia người đem nàng đương bảo giống nhau che chở. “

”A! “Lý búi kiêu cười nhạo một tiếng,” thiên quỳnh Viên gia? Chỉ bằng bọn họ cũng dám cùng thiên cơ Mộ Dung gia so sánh với? Nếu là trước đây còn có khả năng, hiện tại Viên gia đã sớm xuống dốc, một khi đem vốn ban đầu tiêu hao hết, liền phải rơi xuống tiên nguyên nhị lưu gia tộc đi. “

Chu Thiên lười biếng nhìn hai nàng nói chuyện với nhau, ánh mắt dừng ở phía dưới đã tới rồi Niệm Quốc hoàng thành cửa thành chỗ chu hằng trên người.

Niệm Quốc hoàng thành tại đây một ngày đã đến phía trước cũng đã sở hữu trang sửa, mênh mông vô bờ bằng nguyên thượng, kia cao ngất tường thành đồng dạng bị ngưng thượng một tầng bạch sương, toàn bộ Niệm Quốc hoàng thành liền giống như một tòa băng tuyết chi thành, tràn ngập đến xương rét lạnh, cực hạn tinh hoa, nhu mỹ mộng ảo trung lại thâm hàm lạnh thấu xương băng hàn.

Chu hằng kiêu căng thanh âm truyền khắp toàn bộ hoàng thành

”Bản tôn nữ tiên nguyên tiên nhân, từ hôm nay bắt đầu vào ở nơi này, người chờ còn không quỳ mà nghênh đón? “

Niệm Quốc trong hoàng thành mặt bá tánh đều giống như không có nghe được, làm chính mình sự tình làm chính mình sự tình, về phòng tử về phòng tử, đừng nói quỳ xuống đất nghênh đón, liền một chút đáp lại đều không có.

”Ha ha ha ha ha ——! “Một trận tiếng cười từ trên không mặt khác người tu tiên trong miệng toát ra tới.

Tuy là chu hàng cũng nhịn không được mặt đỏ tới mang tai, tức giận đến không được. Huy tay áo mở ra, trăm đạo kiếm khí quét về phía căn nguyên địa mạch ở ngoài thổ địa, chỉ thấy kia thổ địa nháy mắt bị cắt ra đạo đạo thâm ngân, làm người xem chi không rét mà run.

”Người chờ dám!? “Chu hàng lãnh rống.

Hắn này nhất chiêu uy năng dùng ra, hoàng thành bá tánh đều xem đến trợn mắt há hốc mồm, tuy rằng đã bị hạ đạ mệnh lệnh, ở như vậy uy năng dưới vẫn là có bá tánh nhịn không được bị kinh hách trụ, hai chân mềm nhũn liền quỳ gối trên mặt đất.

Chỉ là này đó quỳ xuống đất người vẫn là thuộc về số ít, đại đa số bá tánh vẫn là tránh ở phòng ốc nội, sắc mặt tái nhợt nhìn này hết thảy, vẫn chưa ra mặt. Tuần tra chiến quân vô luận nam nữ toàn về mặt lãnh ngạnh, đối mặt hắn như vậy thực lực triển lãm, cũng không cho mảy may, nhìn không ra bất luận cái gì kinh sợ.

Chu bèn lòng càng giận, thế hệ trước tiến vào quá ma tính ngày người đều cùng bọn họ công đạo quá như thế nào làm, có từng gặp được như vậy đối bọn họ vào thành còn vô phản ứng phàm nhân? Cố tình tại đây bắt đầu nửa năm, bọn họ vào thành lúc sau liền sẽ bị áp chế linh lực, tu vi tối cao cũng bắt quá này đó người thường Thiên Phẩm, chẳng sợ có linh bảo hộ thể, muốn đối phó bọn họ cũng không phải dễ dàng như vậy. Huống chi, này ma tính ngày quy củ, cuối cùng mỗi cái căn nguyên địa mạch nội cần thiết lưu có ngàn vạn người sống.

”Người có phải hay không đã sớm phỏng đoán tới rồi sẽ là cái dạng này kết quả? “Quý yên nghiêng đầu nhìn về phía Chu Thiên.

&nb

.....

sp; Chu Thiên về mặt vô tội lại lần nữa nhún vai, cười nói:” Người nhưng đừng oan uổng ta, ta tưởng kết quả cũng không phải là như vậy. “

Hai mắt lập loè, trong tay áo mặt bàn tay nhẹ cọ xát. Hấn tưởng kết quả có thể so này muốn không xong nhiều, liền không biết có phải hay không sẽ thật sự phát sinh.

Quý yên vẻ mặt không tin xem hấn. Ở tiên nguyên ai đều biết được, trẻ tuổi bên trong, Chu Thiên nhất không lộ sơn thủy, lại nhất không dễ chọc người. Hấn mặt ngoài tổng giống như vô lại, đáy lòng tính kể lại so với nước biển càng sâu.

Người như vậy, không thể tùy ý trêu chọc. Cố tình chu hằng cùng hấn có cùng nguồn gốc, nhất không quen nhìn chính là hấn, luôn muốn kéo hấn xuống ngựa, này cũng nhận việc sự cùng hấn đối nghịch.

Lý búi kiêu bĩu môi, khinh thường triều phía dưới chu hằng nói:” Chu hằng, người liền điểm này bản lĩnh? “

Mỹ nhân ra tiếng, vẫn là khinh thường chính mình. Cái này kêu chu hằng như thế nào chịu được, chỉ là lúc này ngạnh pháp đã thi, nếu thi mềm, như vậy không khỏi quá ném mặt mũi. Chỉ là lúc này, so với thi mềm làm này đàn bá tánh nghe lời, tổng so với chính mình càng sấm nhận người trở ngại càng.

”Bản tôn lần này nhập phạm thế, là vì trừ ma giáo hóa thế nhân mà đến, nếu gặp được tư chất thượng giai có duyên giả, tức sẽ đem một thân bản lĩnh dạy dỗ với hấn, nhưng làm người chờ trường sinh bất lão, đạp không mà đi, lên trời xuống đất không gì làm không được! “Chu hằng kiêu căng nói, tay tay áo lại lần nữa vung lên, đầy trời ráng màu chiếu khắp hoàng thành.

Các bá tánh thấy vậy, trên mặt lại lần nữa lộ ra khiếp sợ. Này phó khiếp sợ bộ dáng làm chu hằng lần cảm thoải mái, chỉ là chờ một hồi, như cũ không có người quỳ xuống đất cung nghênh hấn đã đến.

”Vô dụng! “Lý búi kiêu hừ hừ, dưới chân nhiều đóa phồn hoa nở rộ, từ thiên rơi xuống khi tất cả cánh hoa theo sái lạc, như mộng như ảo rước lấy bá tánh si mê. Nàng tươi cười thánh khiết lại thanh cao, ra tiếng nói:” Chỉ cần có chúng ta tọa trấn bên trong thành, ma nhân

cũng không dám tiến đến giết người, làm Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ra tới, ta muốn cùng bọn họ nói chuyện. “

Nếu là mặt khác tam thành, tại ám đạo những cái đó ma nhân tàn sát bừa bãi sau, tái kiến nhóm người này có tiên tư tự xưng tiên nhân bọn họ, chỉ sợ đã sớm cung kính đón tiến vào. Chỉ là Niệm Quốc hoàng thành bất đồng đó là bất đồng, này đó bá tánh sớm tại phía trước đã bị báo cho chân tướng, tự nhiên cũng không tin bọn họ hoa ngôn xảo ngữ.

Dù sao chỉ cần ngóc tại bên trong thành liền sẽ không có việc gì, bọn họ này đàn bá tánh không đi trêu chọc cũng không đi làm chim đầu đàn, chỉ làm tốt chính mình bổn phận, yên lặng sống tạm bợ đã đủ rồi.

”Hoàng Thượng cùng hoàng hậu nương nương há là các người nói muốn gặp người có thể thấy? “Chiến quân một người tiểu tướng lãnh nữ tử cao giọng nói, không sợ chút nào.

Lý búi kiêu trong mắt hiện lên tàn nhẫn, lạnh giọng nói:” Xem ra các người là rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, hay là không sợ ma nhân trực tiếp đem các người toàn bộ ăn vào bụng không thành? “

Nữ tướng lãnh há mồm vừa mới chuẩn bị phản bác, liền nghe được một tiếng nữ tử thanh thúy bình tĩnh thanh âm chậm rãi xuyên tới, “ các người muốn vào tới? “

—— các người muốn vào tới? ——

Như vậy một câu hỏi chuyện, nhẹ nhàng chậm chạp dò hỏi miệng lưỡi, thanh thiển giòn lượng tiếng nói, làm người nghe giống như có một cỗ thoải mái thanh tân xuân phong thổi qua, toàn thân một trận thoải mái thích ý.

Mọi người đều không khỏi quay đầu nhìn về phía kia thanh nguyên địa phương, liền thấy kia từ nơi xa trong nháy mắt liền đến tường thành phía trên thân ảnh.

Vân thủy sương trắng vì thường, bạc văn chu cần hoa thêu ần, bao vây nữ tử lả lướt mạn diệu dáng người. Thu thủy vì thần, ngọc vì cốt; khí nếu u lan, mi như họa; nói chỉ sợ đó là trước mắt nữ tử này như vậy đi, kia phân thanh vân giống như nước trong lưu li, kia phân nhanh nhẹn giống như kính hồng chợt hiện, một cái chớp mắt kính diễm xúc động thẳng tới nhân tâm để.

Lúc này đứng ở trên bầu trời người tu tiên, vô luận cái nào nữ tử không phải sinh đến tiểu mỹ như tự? Làm người xem cảnh đẹp ý vui, hoa mắt say mê? Chỉ là đương trên tường thành nữ tử xuất hiện, này đó nguyên lai làm người kính diễm nữ tử người tu tiên nhóm đều một chút ảm đạm thất sắc, tựa hồ trên người sáng rọi đều bị này chợt hiện nữ tử cướp đi.

Không chỉ có là nữ tử này, ở nàng phía sau kia đem nàng cả người ôm vào trong ngực nam tử, cùng là làm người đột nhiên thất thần.

Này nam tử 3000 thanh mặc phát văn với sau đầu, lộ ra này bạch ngọc không tì vết dung nhan, mặt mày như thủy mặc tế miêu, nước chảy mây trôi hóa thành khuyh thế vô song tuyệt luân. Hần biểu tình yên tĩnh tự nhiên, một đôi con ngươi độc lưu luyến nữ tử trên người, một cái cực tiểu động tác liền rước lấy người tâm thần rung động, cho dù là nam tử đều không thể ngoại lệ.

Này hai người xuất hiện, làm vốn đang một thân tiên tự thần thái người tu tiên nhóm đều không khỏi ảm đạm hình thẹn, so với bọn họ này đó người tu tiên, hai người kia liền dường như chân chính đã thanh nói thành tiên thượng tiên, ở hai người trước mặt, bọn họ hết thảy vốn là lấy làm tự hào khí độ phong hoa, đều hóa thành tự ti.

Chu Thiên hoàn hồn sau, đáy mắt tinh quang chợt lóe, hiện lên bất đắc dĩ. Hai người kia tu vi lại tiến bộ, trên người kia phân sức cuốn hút cũng càng cường đại hơn, thế nhưng cái gì đều không có làm là có thể nao động người tâm cảnh, thật sự đáng sợ!

Lần này ma tinh ngày, phạm thế có bọn họ hai người tồn tại, tiên ma hai mạch chỉ sợ đều sẽ không như vậy hảo quá, phạm nhân chỉ sợ

cũng sẽ không lại giống như dĩ vãng như vậy hoàn toàn là con kiến món đồ chơi giống nhau tồn tại.

Như vậy..... Đảo cũng có hứng thú.

"Các người là muốn tiến vào sao? "Đường Niệm Niệm hảo tính tình lại lần nữa hỏi một lần, mát lạnh đăm tĩnh mắt

.....

Tử nhìn về phía bọn họ.

Lý Búi Kiềm nghe vậy cũng bưng bình, sắc mặt liên tục không ngừng biến hóa, cuối cùng nhìn Đường Niệm Niệm trong mắt chớp động ghen ghét, lại không dấu vết đảo qua Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, này liền đẩy một bên chu hằng, trợn mày nói:" Còn không nói lời nào? "

Chu hằng lúc này thần sắc vẫn là tràn đầy ngốc mê, bị này đẩy bật thốt lên liền nói:" Ta nữ tiên nguyên thiên mang song kiếm tận trời dòng dõi tám đời đệ tử chu hằng, tu vi tâm động trung kỳ, đến nay như cũ thuần dương chi thân, không biết tiên tử tên huý vì sao, có không cùng Chu mỗ cộng kết lương duyên, thành đôi tu đạo lữ? "

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ chớp một chút.

Toàn trường một mảnh yên tĩnh.

Lý Búi Kiềm sắc mặt trướng đến đỏ bừng. Ai đều biết chu hằng ở theo đuổi nàng, nàng vẫn luôn tới đều cố ý treo hấn, vạn sự đều làm hấn xuất đầu, tuy rằng chưa nói tới thích, nhưng là lúc này hấn cũng dám đối người khác nói ra như vậy một phen lời nói tới, kêu nàng mặt mũi hướng nơi nào gác.

"Phốc! "Chu Thiên cười, chậm rãi nhắc mãi," đến nay..... Thuần dương chi thân a ~ "

Quý yên tựa xấu hổ tựa bực lại tựa cười ngó hấn liếc mắt một cái.

Xa-na khi, toàn bộ không trung đều là một trận cười vang thanh, ngay cả bên trong hoàng thành bá tánh đều nhin không được bật cười.

Chu hằng hoàn hồn kinh giác chính mình nói ra nói cái gì thời điểm, sắc mặt đồng dạng trướng đến đỏ bừng, liền trên trán kinh mạch đều lòi ra tới, lòng tràn đầy muốn giết người lại không biết nên giết ai bị đè nén, vừa nhắc đầu lại lần nữa đối thượng Đường Niệm Niệm xem ra một đôi mình tôi con người, trong lòng lại là run lên, vừa muốn nói chuyện khi đột nhiên toàn thân một trận đến xương rét lạnh, kinh thần đảo mắt liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng quét tới liếc mắt một cái.

Kia liếc mắt một cái mờ mịt ở thanh ảnh sau, như ma chướng nháy mắt xâm nhập tâm thần, làm hấn đỏ lên mặt nháy mắt phai màu.

Đường Niệm Niệm liền nhìn trước mắt nam tử, ước chừng 27-28 tuổi tác, mắt to hậu môi, ngọc quan quan phát, da thịt trước hồng lại bạch, cái trán cổ lầy đạo đạo gân xanh, hai mắt tròng lớn càng thêm như ngư, một bộ cực kỳ phần nộ lại như là cực kỳ hoảng sợ bộ dáng.

Trong mắt ba quang lóe lóe, sắc mặt hóa thành nghiêm túc, quả thật nói:” Thật xấu, không thích. “

Một cái xấu tự, như thế nghiêm túc nói ra.

Chu hằng vốn là tái nhợt sắc mặt lại lần nữa trướng thành đỏ bừng, thẳng tắp nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, miệng run rẩy, tựa hồ là tưởng rống, lại không có rống ra sau,” ta..... Xấu? “

Đường Niệm Niệm gật đầu, sắc mặt vô dị, bình tĩnh trả lời hấn vấn đề,” ân, thật sự xấu, không lừa ngươi. “

Không trung người tu tiên, trên mặt đất hoàng thành bá tánh:”..... “

Chu hằng sắc mặt tức khắc dữ tợn, mồm to một trương liền phải nói chuyện, lại đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, hấn thân ảnh

cũng từ không trung rơi xuống trên mặt đất. Mọi người còn còn không có minh bạch là chuyện như thế nào, liền nghe được nam tử réo rất dễ nghe thanh âm ôn nhu vang lên,” không thích liền không xem. “

Mọi người khiếp sợ nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, hấn là cái gì ra tay?

”Ân. “Đường Niệm Niệm lên tiếng, thật sự không hề xem rơi xuống đất học máu chu hằng, mà là nâng lên con người nhìn về phía không trung các vị người tu tiên, nói:” Các người tưởng tiến vào nói, đều có thể tiến vào. “

Trên bầu trời người tu tiên đều không có nhích người, từ vừa mới chu hằng kia một màn xem ra, Tư Lăng Cô Hồng thực lực chỉ sợ không ở Kim Đan kỳ dưới, một cái ở phạm thế bên trong người thế nhưng có thể có Kim Đan kỳ tu vi, hơn nữa xem bộ dáng căn bản là không có trăm tuổi tuổi, như vậy yêu nghiệt cho dù là ở tiên nguyên đều tìm không thấy một cái, cái này làm cho bọn họ không thể không cố kỵ lên.

Đường Niệm Niệm hai mắt lóe sáng như tinh, khóe môi đều phiếm cười vui, tiếp tục nói:” Các người tưởng tiến vào nhiều ít đều có thể. “

Nàng tươi cười thuần nhiên sạch sẽ, làm người tìm không thấy một chút khác tâm tư, làm người nhìn cũng không khỏi tâm tình sung sướng lên.

Lý búi kiêu đáy mắt ghen ghét càng nồng đậm, phát hiện chung quanh tiên nguyên tài tuấn đều đem ánh mắt đặt ở Đường Niệm Niệm trên người sau, tay áo nội bàn tay không khỏi nắm chặt lên, lông mi một chợn, không âm không dương nói:” Người giống như thật cao hứng chúng ta tiến vào? “

Đường Niệm Niệm gật đầu, cười nói:” Cao hứng. “

Nàng trả lời quá nhanh cũng quá thẳng thắn thành khẩn, trên mặt tươi cười cùng lời nói đều làm người cảm nhận được một cỗ chân thành tha thiết. Làm Lý búi kiều vốn dĩ muốn nói ra châm chọc đều không khỏi nghẹn ở trong cổ họng, phun không ra lại nuốt không đi xuống, sắc mặt mấy phen sau khi biến hóa, rốt cuộc vẫn là châm chọc xuất khẩu,” a! Còn tưởng rằng người có bao nhiêu đại bản lĩnh đâu, hiện giờ nhìn đến những cái đó ma nhân còn không phải sợ? Hiện tại ra mặt cầu chúng ta vào thành? Không có chúng ta, các người sớm muộn gì phải bị đám kia ma nhân cấp lộng chết! “

Lý búi kiều nói xong liền thanh cao ngẩng lên cằm, chuẩn bị xem Đường Niệm Niệm thẹn quá thành giận bộ dáng, chỉ là làm nàng thất vọng chính là, Đường Niệm Niệm chẳng những không có nửa điểm xấu hổ buồn bực, ngược lại mãi mãi không thể hiểu được nhìn chăm chăm nàng xem, xem đến nàng có chút sồn tóc gáy.

”Người nhìn cái gì?! “Mở trừng hai mắt, ngoại lệ nội tra gào thét.

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Xem người. “

Lý búi kiều hừ nói:” Chính là cảm thấy bốn tiểu thư sinh đến đẹp, trong lòng hâm mộ? “

&

.....

Đường Niệm Niệm sáng mắt chột lóe, khẩu khí như cũ bình tĩnh nghiêm túc,” khó coi. “

Nàng gặp qua đẹp nữ tử quá nhiều, tầm mắt càng cao.

Lý búi kiều liếc mắt một cái thấy nàng trong mắt hiện lên khinh thường, chỉ cảm thấy như là bị nàng hung hăng phiến một cái tát, chỉ là chu hàng học máu ngã xuống đất kia một màn còn ở nàng trong đầu, như thế nào cũng không thể ở ngay lúc này cùng Đường Niệm Niệm đối nghịch. Chẳng sợ đối nghịch, nàng một người cũng quá mức thể đơn lực mỏng.

Lúc này, trên không một người xem dung mạo ước chừng 30 tới tuổi đạo tu mở miệng cười nói:” Niệm Quốc hoàng hậu tự mình mời, ta chờ há có không vào chi lý? Hảo, búi kiều không cần lại cái kỉnh, hiện giờ nhất quan trọng vẫn là thương lượng như thế nào chém giết tà ma, tạo phúc thương sinh bá tánh. “

Lý búi kiều nghe vậy nhìn tên kia đạo tu liếc mắt một cái, thực mau thu liễm chính mình cảm xúc, bộ dáng ngoan ngoãn thối lui đến một bên,” búi kiều chịu bình tâm sư huynh dạy bảo. “

Hồng bình tâm mỉm cười gật đầu, sau đó thân ảnh từ trên không xuống phía dưới đi tới, đạp không mà đi công phu dừng ở toàn bộ hành trình bá tánh trong mắt, mười phần chấn động. Đây đó mê hoặc bá tánh thủ đoạn đều bọn họ cũng không xa lạ, làm lên càng là thuần thực cực kỳ.

Có hẳn này đi đầu, những người khác cũng bắt đầu từ dưới bầu trời lạc, đi vào Niệm Quốc hoàng thành.

Quý yên vừa mới chuẩn bị theo sau, đột nhiên phát hiện bên người Chu Thiên vừa động đều không có động, không khởi dừng lại bước chân, quay đầu nhìn về phía hẳn, hỏi:” Vì sao không vào thành? “

Chu Thiên vẻ mặt vô lại tùy ý cười nói:” Cảm thấy nơi này trúng gió rất không tòi, thoải mái. “

Quý yên sao lại tin tưởng hẳn ở chuyện ma quỷ, nhìn nhìn đã đi rồi hơn phân nửa người, lại nhìn về phía Chu Thiên, cuối cùng vẫn là không có động, chưa từ bỏ ý định hỏi:” Hay là người cảm thấy trong thành có trá? Đây Đường Niệm Niệm muốn cho chúng ta vào thành bộ dáng không giống làm bộ, xem nàng kia tính tình cũng thật sự không giống như là sẽ cái gì mưu kế người. Huống chi bọn họ thật sự dám đối với chúng ta làm cái gì, sẽ không sợ đám kia ma nhân uy hiếp sao? “

Chu Thiên bắt đắ dĩ liếc nhìn nàng một cái, trong lòng ai thán, lại một cái bị Đường Niệm Niệm mê hoặc người đáng thương.

Nhớ trước đây hấn làm sao không phải cho rằng nàng là cỡ nào đơn giản người, không tồi! Nàng xác rất đơn giản, nhưng chính là quá đơn giản, làm người căn bản là liền đoán đều không có biện pháp đoán, nếu không phải ở nàng trên người thật sự ăn qua vài lần mệt, một lần tiện nghi đều không có chiếm được qua đi, hấn cũng sẽ không như vậy thật cẩn thận, liền nhập cái thành cũng không dám nhập, thật sự là lòng còn sợ hãi a.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người kia, lá gan đại đến kia kêu một cái vô pháp nói, sự tình gì là bọn họ không dám làm? Chu Thiên còn thật sự nhất thời không thể tưởng được, dù sao hấn cảm thấy ở bọn họ trong mắt người khác chuyện không dám làm, lại hoặc là chính mình chuyện không dám làm, hai người kia tuyệt đối có rất lớn khả năng làm ra tới, cho nên vì an toàn, vẫn là trước không đi vào quan sát một phen cho thỏa đáng.

Quý yên thấy hấn không nói lời nào, kia nhìn qua liếc mắt một cái càng là không thể hiểu được, nhất thời cũng liền không có lại dò hỏi. Mắt thấy chung quanh người đều đi rồi, chỉ còn lại có nàng, Chu Thiên, Thẩm Cửu, mặt khác song kiếm tận trời môn hai người, còn có rải rác bốn người, hợp nhau tới tám người ở trên bầu trời, những người khác đều đã vào bên trong thành.

Đường Niệm Niệm nhìn trên bầu trời Chu Thiên, đáy lòng một phen suy tư liền nghĩ tới thân phận của hấn, trực mở miệng kêu:” Chu Thiên. “

Chu Thiên vừa nghe từ nàng trong miệng kêu ra bản thân tên, thân thể đều không tự chủ được run lên hạ, này phân thành linh xảy ra bản năng làm chính hấn đều không khỏi bất đắc dĩ hạ. Này liền cười nhìn trên tường thành Đường Niệm Niệm, vẻ mặt thực lạc cười nói:” A! Đường cô nương còn có thể nhớ rõ Chu mỗ, thật sự là Chu mỗ vinh hạnh. “

Đường Niệm Niệm sẽ không cùng hấn đánh Thái Cực, nói thẳng hỏi:” Người không vào thành? “

Chu Thiên lại lần nữa lấy ra hấn kia một bộ vô lại tư thái, cười nói:” Lúc này trời trong nắng ấm, đúng là trúng gió thường cảnh hảo thời điểm. “

Hấn lời này vừa ra tới, đám kia đã vào thành người tu tiên đều cảm thấy một trận mát mẻ. Trời trong nắng ấm? Điểm này đảo cũng coi như không tồi, chỉ là trúng gió thường cảnh? Hấn đây là thổi cái gì phong, thường cái gì cảnh? Hiện giờ linh lực tuy rằng nồng đậm, làm này phiền thổ địa bắt đầu khôi phục sinh cơ, lại cũng không phải một hai ngày liền có thể khôi phục, hiện giờ này phiền thiên địa trừ bỏ căn nguyên địa mạch địa phương, mặt khác toàn bộ đều là một mảnh thể lượng hui quạnh.

Đường Niệm Niệm ở trên người hấn đảo qua liếc mắt một cái, tiếc nuối ánh mắt dừng ở hấn bên hông treo túi Càn Khôn thượng,” nga..... “

Này thanh tiếc nuối mắt mát ‘ nga ’ xứng với nàng hiện tại tiếc nuối mát mát biểu tình, thật làm người thương tiếc tới rồi cực điểm, hận không thể đem nàng muốn đồ vật đều giao cho tay nàng, chỉ vì đổi lấy nàng xinh đẹp cười. Đáng tiếc này đó ý tưởng đều là tới đến những cái đó mới gặp nàng nam tử, lúc này Chu Thiên ngược lại là ở nàng như vậy dưới ánh mắt không dấu vết lui về phía sau một bước, tay đều thiếu chút nữa bưng kín chính mình túi Càn Khôn, khóe miệng nhẹ trừu.

Hấn cảm thấy chính mình cẩn thận không có vào thành thật là một cái hảo quyết định, Đường Niệm Niệm như vậy cao hứng làm cho bọn họ vào thành tuyệt đối sẽ không có chuyện tốt, nàng cao hứng đích xác không phải làm bộ, nhưng là này phân cao hứng ai lại rõ ràng nàng rất cuộc là vì cái gì cao hứng? Là vì nghênh đón bọn họ cao hứng? Đánh chết hấn, hấn đều sẽ không tin tưởng.

Quý yên một bên có khác thâm ý nói:” Nhìn dáng vẻ người cùng nàng nhưng thật ra thật sự thực lực, nhân gia mời người vào thành, người lại cự tuyệt, nhưng đem nhân gia tâm đều cấp bị thương. “

&

.....

Chu Thiên đối nàng thử không hề phản ứng, trong lòng thầm nghĩ: Hắn có thể bị thương Đường Niệm Niệm tâm? Nếu là thật sự bị thương, không cần Đường Niệm Niệm động thủ, ở nàng phía sau nam nhân kia liền sẽ cái thứ nhất xông lên đem chính mình bầm thây vụn đoạn đi?

”Đường cô nương, tư lãng công tử. “Hồng bình tân đi vào Đường Niệm Niệm hai người trước mặt, thần sắc trang nghiêm nói:” Lúc này đúng là nguy khi, ma nhân tùy ý sát lược, bất quá có chúng ta tọa trấn ở chỗ này, bọn họ cũng không dám vào thành tới, chẳng sợ vào cũng sẽ lọt vào ta chờ phong ấn, làm cho bọn họ trở thành không hề năng lực người thường, lại vô uy hiếp chi lược. “

Hồng bình tân vốn tưởng rằng hắn nói ra như vậy một phen lời nói tới, như thế nào đều nên được đến chung quanh bá tánh cảm kích kính ngưỡng ánh mắt, nào biết đâu rằng phóng ra ở trên người hắn ánh mắt đều phá lệ không thể hiểu được, làm hắn đều không khỏi có chút chột dạ lên.

Hồng bình tân tĩnh tĩnh thần, tiếp tục nói:” Nếu Đường cô nương cùng tư lãng công tử là này tòa hoàng thành nguyên lai chủ nhân, như vậy rất nhiều sự tình vẫn là cùng người hai người thương lượng một phen mới hảo, vì có thể càng tốt đem người này ma nhân diệt trừ, chúng ta muốn cho Đường cô nương cùng tư lãng công tử có thể nghe theo chúng ta phân phó. Đương nhiên, này cũng không phải nói làm nhị vị làm ta chờ cấp dưới, chỉ là hợp tác mà thôi, hơn nữa ta thấy nhị vị cả người linh lược, là tu tiên hảo phôi, không bằng gia nhập ta tịnh uyên phái..... “

Hắn nói chuyện chút nào không mang theo thờ dốc, quýnh lên vừa chậm đều rất có tiết tấu, làm người cảm nhận được một cỗ chân thành tha thiết chân thật.

Nếu là mặt khác không biết chân tướng ba tòa hoàng thành, chỉ sợ thật sự phải tin tưởng hắn lời nói, đầu tiên là dùng ma nhân tới làm đe dọa, lại dùng thu đồ đệ ban trường sinh bất lão công pháp làm dụ

dễ, chiêu thức ấy đoạn làm được thực lực cực kỳ. Đáng tiếc chính là, này Niệm Quốc bên trong hoàng thành bá tánh đã sớm bị cho biết chân tướng, cái gì ma nhân vào thành là bị bọn họ hợp lực phong ấn năng lực? Một chút không đề cập tới chính bọn họ lúc này trạng huống, hiển nhiên chính là muốn lừa gạt bọn họ, làm cho bọn họ làm trâu làm ngựa.

”Nói xong? “Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng chậm chạp bình tĩnh dò hỏi.

Hồng bình tân ngẩn ra, vốn đang có một ít lời nói muốn nói, chỉ là lúc này đáy lòng dâng lên mạc danh làm hắn vô pháp tiếp tục.

Đường Niệm Niệm gật đầu, sau đó phát tay, một đạo quang sáng đem sở hữu vào thành người tu tiên tất cả bao vây ở bên trong.

Này biến cố đột nhiên xuất hiện, rước lấy sở hữu người tu tiên sắc mặt đại biến, hồng bình tân nháy mắt kinh thanh nói:” Đường cô nương, ngươi làm gì vậy!?”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói:” Túi Càn Khôn giao ra đây. “

.....

-----oOo-----

Đệ nhất linh một bảy chương chính là đánh cướp lại như thế nào

Nguồn: EbookTruyen.Net

—— túi Càn Khôn giao ra đây ——

Những lời này vừa ra, toàn bộ bị giam cầm ở quảng sáng bên trong người tu tiên đều ngẩn người. Mạ Mã bá 癸 Hiều bọn họ không có nghe làm đi? Túi Càn Khôn giao ra đây? Lời này như thế nào nghe đều hình như là ở đánh cướp.

Nhưng mà bọn họ phỏng đoán một chút đều không có sai, Đường Niệm Niệm thật là ở đánh cướp, vẫn là sáng sớm liền có kế hoạch tính toán đánh cướp. Nàng cao hứng làm cho bọn họ tiến vào là bởi vì bọn họ có thể cho nàng mang đến bảo vật chỗ tốt, có thể không uổng sức lực liền đưa bọn họ đồ vật tất cả nạp vào trong tay, bọn họ không hỏi, nàng tự nhiên cũng sẽ không ngây ngốc đi nói.

”Đường cô nương người chẳng lẽ là ở nói giỡn? “Hồng bình tân cố nén lửa giận, nghiêng răng nghiêng lợi hỏi.

Vào thành chuyện này là hấn đi đầu, lúc này gặp được như vậy biến cố tự nhiên có hấn lớn nhất trách nhiệm. Hấn như thế nào sẽ nghĩ đến Đường Niệm Niệm sẽ như thế lớn mật, thế nhưng làm ra như vậy nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của chúng người tu tiên sự tình tới. Đáng thương chính là bọn họ đã vào thành tới rồi căn nguyên địa mạch trong phạm vi, trong cơ thể tu vi đều bị phong ấn, muốn phản kháng đã vô pháp, thật sự là giống như chờ đợi giết sơn dương.

Lý búi kiêu lúc này cũng ngoại lệ nội tra kêu lên:” Đường Niệm Niệm, người dám đối chúng ta ra tay, thức thời liền lập tức đem này

linh khí tráo cấp triệt, bằng không đừng trách chúng ta không nói tình cảm. “

Lúc này bọn họ nhất không thể biểu lộ ra tới chính là hoảng hốt, nếu như bị Đường Niệm Niệm đám người biết được bọn họ linh lực bị phong, chỉ sợ càng thêm lớn mật sự tình đều làm được. Đến nỗi kia càng thêm lớn mật sự tình là cái gì, bọn họ còn không thể tưởng được, bởi vì như bây giờ vừa vào thành đã bị Đường Niệm Niệm vây khốn đánh cướp, ở trong mắt bọn họ đã là đủ lớn mật sự tình.

Quầng sáng trung mật khác người tu tiên cũng một bộ không cùng người chấp nhật biểu tình, cao cao tại thượng bộ dáng làm người cảm thấy bọn họ tựa hồ thật là khoan hồng độ lượng mới không ra tay, chỉ còn chờ nàng tự mình giải trừ quầng sáng tới tha thứ nàng.

Đường Niệm Niệm trả lời là nàng tinh tế trắng nõn ngón tay thượng thoán khởi một sợi liên hỏa, màu trắng ngà ngọn lửa ở trong không khí nhảy đặng, giống như tinh linh giống nhau sinh động, liếc mắt một cái làm người không cảm giác được cực nóng, lại mạc danh hải hùng khiếp vía.

”Thiên địa linh hỏa! “Lý búi kiêu một tiếng thấp giọng kêu sợ hãi, hai mắt tất cả đều là ghen ghét.

Ngoài thành trên bầu trời quý yên lúc này cũng hoàn hồn, nhìn Đường Niệm Niệm trong tay mà liên bạch hỏa, trong mắt đồng dạng nhảy lên vài sợi u quang. Nàng thân là dục tu, càng nhiều thời điểm đều ở luyện dục, tự nhiên sẽ hiểu thiên địa linh hoạt đối dục tu quan trọng hòa hảo chỗ. Nàng thân là trẻ tuổi dục tu người xuất sắc, từ nhỏ sinh hoạt ở tiên nguyên trong vòng, đến bây giờ cũng chỉ có bản mạng chân hỏa, cho tới nay đều muốn được đến thiên địa linh hỏa đều không có như nguyện.

Hiện giờ một cái sinh hoạt ở phạm thế người thế nhưng có được, hơn nữa xem nàng bộ dáng tuổi cũng không đến 50, như thế tuổi trẻ liền có được này hết thảy, làm người không ghen ghét đều không được.

Chu Thiên tắc không có nhiều ít kinh ngạc, mà là vẻ mặt quả nhiên như thế. Từ ở đại biển mây không gió hải vực từ biệt lúc sau, hắn liền ần ần có suy đoán, hiện tại nhìn đến nàng ngón tay thượng mà liên bạch hỏa, cũng bất quá là tôn định rồi chính mình suy đoán.

Đường Niệm Niệm ngón tay thượng mà liên bạch hỏa sinh động nhảy dăng, nhìn quang sáng vây khốn người tu tiên, đạm nhiên nói:” Không cho ta tự mình lấy, các người sẽ bị thương thống khổ, như vậy các người vẫn là không chủ động cho ta sao? “

Quang sáng trung người tu tiên nghe được nàng những lời này, thiếu chút nữa tức giận đến một búng máu nhỏ ra.

Nhìn một cái nàng đó là cái gì biểu tình? Giống như bọn họ trên người này đó tui Càn Khôn vốn là nàng, vẻ mặt đạm nhiên sạch sẽ, nếu không phải nghe được nàng nói chuyện nội dung, chỉ sợ còn tưởng rằng nàng là ở vì bọn họ suy nghĩ. Bọn họ sống nhiều năm như vậy, uy hiếp người uy hiếp đến nàng như vậy đương nhiên vẫn là lần đầu nhìn thấy, cố tình này chịu uy hiếp người chính là bọn họ chính mình, trong lòng ghen ghét có thể nghĩ.

”Người! “Lý búi kiêu cái thứ nhất chịu không nổi, cắn răng phần nộ nói:” Đường Niệm Niệm! Người biết không nói chính mình đang làm cái gì? Hiện tại ở chỗ này đều là tiên nguyên danh môn đệ tử, chỉ cần người dám đối chúng ta làm gì đó lời nói, hừ hừ! Sở muốn thừa nhận hậu quả..... “

Lời nói đột nhiên một đốn, Lý búi kiêu trên mặt hiện lên một sợi hoảng loạn. Nàng lúc này mới kinh ngạc phát hiện chính mình nói gì đó, lời này vừa ra tới chẳng phải là nói cho Đường Niệm Niệm, lúc này bọn họ vô lực phản kháng này linh khí tráo sao?

Quả nhiên, ở bên người nàng vài tên người tu tiên đều hướng nàng quét tới liếc mắt một cái lãnh duệ ánh mắt, làm Lý búi kiêu trong lòng hoảng loạn đồng thời, đem sở hữu sai lầm đều giận chó đánh mèo ở Đường Niệm Niệm trên người. Nếu không phải nàng làm ra chuyện như vậy, chính mình lại như thế nào sẽ rước lấy này đó đồng môn không mừng?

Đường Niệm Niệm không có để ý nàng lời nói sau lưng sơ hở, nhẹ chộp hạ lông mi, biểu tình nghiêm túc suy tư một hồi. Liền ở quãng sáng trung người tu tiên nhóm cho rằng nàng nghĩ thông suốt, sợ hãi, muốn thả bọn họ đi ra ngoài thời điểm, nơi nào biết được Đường Niệm Niệm đầu ngón tay thượng mà liên bạch hỏa đột nhiên một đặng, đem nàng khuôn mặt chiếu rọi đến càng thêm nõn nà như ngọc, nghiêm túc nói:” Ý của ngươi là về sau sẽ báo thù. “

Lý búi kiêu trong lòng cả kinh, toàn bộ người tu tiên đồng dạng trong lòng cả kinh.

Đường Niệm Niệm tiếp tục nói:” Kia toàn bộ giết. “

Nàng sẽ không lưu hậu hoạn.

”Ngươi..... Ngươi..... “Lý búi kiêu tưởng châm chọc nàng ở nói giỡn, chỉ là nhìn đến Đường Niệm Niệm cặp kia nghiêm túc hai tròng mắt, rõ ràng không có bất luận cái gì sát

.....

Khí, lại vẫn là làm nàng nhịn không được hãi hùng khiếp vía, dâng lên một cổ sợ hãi.

Đường Niệm Niệm con ngươi nhìn quét ở mọi người trên người, gật gật đầu lo chính mình tính toán,” người tu tiên thân thể không tồi, có thể luyện thành con rối, Kim Đan kỳ Linh Hải Kim Đan có thể lấy tới luyện dược, kiếm tu Linh Hải căn nguyên kiếm khí có thể lấy tới phụ linh, ngô..... Không tồi. “

Nàng càng muốn hai mắt càng lạng, cuối cùng nhìn chúng người tu tiên ánh mắt đã tinh lạng vô cùng, nhìn bọn họ thật giống như nhìn đến một đống hảo tài liệu, rõ ràng là thanh mỹ cực kỳ bộ dáng, lại làm chúng người tu tiên lại khó có động tâm, chỉ có lòng tràn đầy hoảng sợ, thậm chí đã có người nhịn không được lui về phía sau.

”Ngươi như vậy hành động cùng những cái đó táng tận thiên lương ma tu có gì khác nhau!? “Hồng bình tân lời lẽ chính đáng cao rỗng.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, "ta là dượng tu. "

Hồng bình tâm một hơi huyết nảy lên yết hầu, hai mắt đều ửng đỏ lên. Không biết nàng đây là cố ý làm bộ không có nghe được tới hán ý tứ trong lời nói, vẫn là nàng thật sự liền như vậy thiên chân.

Lý búi kiêu lúc này càng là tiêm thanh châm chọc nói: "Người đừng vội dọa người! Nói nhiều như vậy lại cái gì cũng không dám làm, nói đến cùng vẫn là sợ! "Nàng lời nói vừa mới nói xong, một sợi mà liên bạch hỏa liền từ Đường Niệm Niệm đầu ngón tay bắn ra, xuyên qua quầng sáng chui vào Lý búi kiêu thân thể, làm nàng sắc mặt nháy mắt trắng bệch.

Đường Niệm Niệm cũng sẽ không đi cho nàng giải thích, chính mình vừa mới bắt quá là ở tự hỏi luyện cái gì đan, cái gì con rối hảo.

Lý búi kiêu tuy rằng linh lực bị phong, nhưng là hộ thể pháp bảo lại như cũ ở, mà liên bạch hỏa ăn mòn khiến nàng thân thể hộ thể pháp bảo tự động hộ thể, chỉ là cho dù là như vậy, ở không có nàng linh lực duy trì, hộ thể pháp bảo căn bản vô pháp cùng mà liên bạch hỏa đánh nhau, bất quá một hồi Lý búi kiêu liền sắc mặt hoàn toàn phai màu, thống khổ ngã ngồi trên mặt đất lăn lộn, trong miệng phát ra từng tiếng bi ngâm cùng ngoan độc mắng.

"Người cái này rắn rết tâm địa nữ nhân, người dám đối với ta như vậy, tịnh uyên phái sẽ không bỏ qua người! Ngươi thật sự tử sẽ vì ta báo thù! Nhất định sẽ vì ta báo thù! "

Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, hỏi: "Mộ Dung ngươi thật tới?"

Lý búi kiêu lăn lộn thân mình cứng đờ, ngay sau đó lại thống khổ gào rống, "chờ xem, người chờ xem! Người nhất định sống không bằng chết! Nhất định sẽ sống không bằng chết! "

Mộ Dung ngươi thật cũng không có tới, đơn giản là nàng Kim Đan tu vi từ bị Tư Lăng Cô Hồng huỷ hoại sau, cho tới bây giờ cũng bất quá khôi phục đến tích cốc đỉnh mà thôi, lấy nàng thể chất tuyệt đối

sẽ là sở hữu ma tu mục tiêu, Mộ Dung gia lại sao lại làm cho bọn họ gia của quý gặp phải như vậy nguy hiểm.

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Sống không bằng chết sẽ là Mộ Dung ngưng thật. “

Nàng lời nói bình đạm, lại làm người cảm nhận được một cỗ không được xía vào kết luận, cùng Lý búi kiều thống khổ bén nhọn trở thành tiên minh đối lập. Đường Niệm Niệm ngón tay một câu, ở Lý búi kiều trên eo treo túi Càn Khôn liền rơi vào tay nàng, Kim Đan đỉnh tâm cảnh linh thức đảo qua, liền đem mặt trên Lý búi kiều vốn có linh thức dấu vết cấp mặt sạch sẽ, này cũng làm Lý búi kiều tâm thần bị thương, một ngụm máu tươi phun ra.

Đối này, Đường Niệm Niệm sắc mặt không có một chút biến hóa, đem Lý búi kiều túi Càn Khôn bên trong đồ vật quét một lần lúc sau, bình tĩnh nạp vì mình có, sau đó lại nhìn về phía nàng nhàn nhạt nói:” Người là Mộ Dung ngưng thật sự người, đối ta có thù oán, ta sẽ không làm người đơn giản chết. “

Lý búi kiều vốn dĩ dữ tợn sắc mặt xuất hiện hoảng sợ, nàng rút cuộc nhận thấy được, chính mình nói càng nhiều, sắp sửa gặp phải vận mệnh chỉ biết càng thâm hiểm.

Chỉ là làm nàng hiện tại khẩn cầu Đường Niệm Niệm tha thứ? Chuyện như vậy nàng như thế nào làm được đến? Cho dù là đã chết nàng đều làm không được! Lý búi kiều hẳn hận nghĩ, nàng hồn bài liền ở tịnh uyên phái nội, chỉ cần nàng đã chết, hồn bài sẽ vỡ vụn, đến lúc đó lại lấy ngưng thật sự tỷ bản lĩnh, nhất định có thể biết được chính mình là bị ai giết chết, sau đó nhất định sẽ vì chính mình báo thù!

Nhưng mà, Lý búi kiều lại quên mất một việc, Đường Niệm Niệm nói qua sẽ không làm nàng đơn giản chết, như vậy khẳng định liền sẽ không đơn giản liền chết đi.

Đường Niệm Niệm ngón tay lại lần nữa câu động, phía trước mấy người túi Càn Khôn đều bị nàng gỡ xuống tới, chẳng sợ kia mấy

người đều sở hữu phản kháng, kết quả cuối cùng vẫn là bị lau sạch vốn có linh thức ấn ký, bị thương học máu, trơ mắt nhìn chính mình nhiều năm qua cất chứa bảo vật đều bị Đường Niệm Niệm sở đoạt.

Phần hận cực giận đồng thời, trong lòng còn có khiếp sợ. Chẳng sợ bọn họ lúc này linh lực bị phong ấn, chính là tùy thân mang theo túi Càn Khôn thượng linh thức ấn ký thượng tâm cảnh tu vi vẫn là giống nhau, những người này bên trong tối cao tâm cảnh linh thức tu vi ở Kim Đan sơ kỳ, như vậy tu vi đều bị Đường Niệm Niệm đơn giản hủy diệt linh tích, ý tứ chẳng phải là nói Đường Niệm Niệm tu vi cũng có Kim Đan kỳ?

Nàng hiện giờ mới nhiều ít tuổi a?

Mộ Dung ngưng thật ở tiên nguyên địa vị thanh danh rất lớn, cho nên đương nàng ở phạm thế bị người bị thương sự tình tự nhiên truyền quảng, thương nàng người là ai cũng bị truyền khai, đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tình huống phần lớn người đều có điều hiểu biết. Hai người kia tuổi đều không đến 50, thậm chí bất quá hai mươi mấy mà thôi. Cố tình cứ như vậy ở tiên nguyên người tu tiên bên trong bất quá là hài tử giống nhau tuổi tác, hai người tu vi cũng đã tới Kim Đan kỳ?

Đây là cái dạng gì tốc độ tu luyện, lại là cái dạng gì đáng sợ ngộ tính!?

Yêu nghiệt!

Này

.....

Hai người đều là yêu nghiệt!

Làm người không khởi không ghen ghét, không khởi không khiếp sợ tuyệt thế yêu nghiệt!

Có như vậy yêu nghiệt tồn tại, gọi bọn hắn này đó đau khổ tu luyện nhân tình dùng cái gì kham? Nếu làm cho bọn họ tiếp tục đi xuống, chỉ sợ thành tiên đều không phải việc khó!

Chúng người tu tiên trong lòng suy nghĩ, sắc mặt càng không ngừng biến hóa. Đang lúc Đường Niệm Niệm lại đem mấy người túi Càn Khôn gỡ xuống thời điểm, một người sắc mặt tái nhợt nữ tử được tu tự giác đem chính mình trên người túi Càn Khôn gỡ xuống, cung kính nói:” Đường cô nương muốn túi Càn Khôn, ta tự nguyện dâng lên, không biết Đường cô nương có không bỏ qua cho ta một cái tánh mạng? “

Đường Niệm Niệm nhìn nàng, vẻ mặt thần nhiên nói:” Ngay từ đầu ta tính toán cầm các người túi Càn Khôn, các người đã phát tâm ma lời thề, lại cho các người ăn tiêu thần đan hủy diệt các người ký ức liền buông tha các người..... “

Chúng người tu tiên lại lần nữa thiếu chút nữa bị nàng bình nhiên khẩu khí theo như lời nói tức giận đến hộc máu, cái này kêu nói cái gì? Đoạt bọn họ đồ vật, còn muốn bọn họ phát tâm ma thề không chuẩn báo thù? Như vậy còn không ngừng còn muốn hủy diệt bọn họ ký ức? Muốn biết được người tu tiên ký ức cũng không thể tùy tiện hủy diệt, này phân chỗ trống ký ức có lẽ có thể làm cho bọn họ càng tiến thêm một bước, càng nhiều tắc sẽ làm người tu tiên dừng bước không trước.

Này vẫn là vừa mới bắt đầu tính toán, nghe nàng miệng lưỡi, tựa hồ còn có lúc sau tính toán, này lúc sau tính toán chỉ sợ càng vì khủng bố.

Đường Niệm Niệm không hề cảm giác được chính mình lời nói có bao nhiêu làm này đàn người tu tiên rối rắm, tự nhiên bình tĩnh nói:” Chính là các người phản kháng làm ta nghĩ đến đem các người luyện thành con rối khá tốt, như vậy có thể không cần lãng phí tiêu thần đan, còn có thể lấy tới thủ thành đối phó ma tu. “

Chúng người tu chân, chúng bá tánh:” “

Giờ khắc này, bọn họ trong lòng mới chân chính đối Đường Niệm Niệm dâng lên vô tận sợ hãi. Nếu không phải thật sự bị nhốt ở quầng sáng nội, chỉ sợ Đường Niệm Niệm nói ra nói như vậy tới, xứng với nàng thân nhiên khuôn mặt, chỉ biết rước lấy người buồn cười cùng thương tiếc, cảm thấy nàng chính là một cái thích nháo tiểu tính tình nói giỡn đại hài tử.

Chính là trên thực tế bọn họ chính là bị nhốt ở quầng sáng trủng, Lý búi kiêu thống khổ bị ngâm còn đang không ngừng vang, truyền vào bọn họ trong tai khiến cho lớn hơn nữa sợ hãi.

”Người..... Người, người làm bậy được tu! “Hồng bình tâm nghiên răng nghiên lợi gầm nhẹ, trong hai mắt chớp động tàn nhẫn sáng rọi, nhìn chăm chăm vào Đường Niệm Niệm nói:” Được tu vốn là nhân đức chi đạo, cùng phạm thầy thuốc gia truyền giả giống nhau, cần có nhân đức cứu khổ cứu nạn chi đạo tâm. Giống người luyện chế tiêu thần đan như vậy tà đan, làm ra luyện chế con rối như vậy tà pháp, sẽ không ở được tu đạo trên đường đi xa, sớm muộn gì sẽ đọa vào ma đạo, không bị chính đạo sở dụng, đồng dạng không bị ma đạo tiếp thu, chỉ có thể vĩnh cửu chịu thể nhân xa lánh, xóc nảy lưu ly, một tiếng đau khổ! “

Hắn đây là cố ý dùng ngôn ngữ tới quấy rầy Đường Niệm Niệm tâm cảnh, làm nàng tâm cảnh đã chịu ảnh hưởng, nếu thật sự bị hắn tính kế thành công nói, Đường Niệm Niệm nếu là độ bất quá cái này khảm, chỉ sợ tu vi liền thật sự khó tiến thêm nữa, nghênh đón tới hắn nói kia giống nhau vận mệnh.

Chỉ là Đường Niệm Niệm sẽ chịu ảnh hưởng sao?

Đường Niệm Niệm chỉ là nhàn nhạt” nga “Một tiếng, đối hắn lời nói hoàn toàn không tỏ ý kiến.

Đừng nhìn nàng bộ dáng cho người ta cảm giác thiên chân tịnh nhu, tâm cảnh thượng kiên cường lại là người khác tưởng tượng không đến. Ở trong mắt nàng, lão quái vật đều làm như vậy tà ác sự tình đều không có đã chịu trừng phạt, huống chi nàng bích tuyền quyết mặt trên liền có hoàng tuyền Tu La chương, đã có tự nhiên liền phải

học đi đôi với hành, chỉ cần thực lực của nàng đủ, cần gì đi để ý những cái đó tiên ma thấy thế nào? Bọn họ tự nhiên cũng không dám đối nàng làm cái gì.

Này một tiếng không hề phập phồng” nga “Có thể nói là đem hồng bình tân lại lần nữa đã kích đến một trận bực mình, vốn là muốn quấy rầy Đường Niệm Niệm tâm cảnh, nơi nào biết được này bất quá vài câu đối thoại mà thôi, ngược lại làm hấn cho tới nay lấy làm tự hào tâm cảnh đã chịu ảnh hưởng,

Đường Niệm Niệm không hề cùng bọn họ nói nhảm nhiều, vẫy tay chi gian quang sáng trung suốt 106 danh người tu tiên túi Càn Khôn đều bị nàng bắt được trong tay, nơi này tu vi tối cao cũng bất quá Kim Đan trung kỳ, túi Càn Khôn đều đều không ngoại lệ bị Đường Niệm Niệm sở đoạt.

Đương nhìn đến sở hữu túi Càn Khôn đều ở Đường Niệm Niệm trong tay không thấy sau, quang sáng trung người tu tiên toàn bộ đều bắt đầu hoảng loạn lên. Bị luyện chế thành con rối, chuyện như vậy bọn họ đều không phải là không có nghe nói qua, còn nghe nói qua rất nhiều, không ngừng là ma tu, kỳ thật đạo tu, dục tu thật sự cũng đồng dạng có luyện chế quá, chỉ là bọn hấn sẽ tìm được lý do chính đáng tới chứng minh chính mình việc làm là đối.

Không đợi bọn họ có bất luận cái gì xin tha, Đường Niệm Niệm bàn tay duỗi trước, năm ngón tay bóp pháp ấn, một cỗ lực sương mù từ nàng đầu ngón tay tràn ngập ra tới, sau đó dừng hướng quang sáng trung người tu tiên nhóm.

Này lực sương mù mới nhìn thừa thớt, tản ra sau liền đem toàn bộ quang sáng nội người tu tiên bao vây, sau đó liền thấy bọn họ một đám ngã xuống đất, chết ngất qua đi.

Đường Niệm Niệm nhìn về phía một bên tuần tra chiến quân, nói:”
Đem bọn họ kéo đi. “

Chiến quân cực nhanh lĩnh mệnh, dẫn đầu nữ tử dẫn đầu phát tay khiến cho người bắt đầu kéo. Bọn họ thật sự là dùng kéo, chỉ dùng

một con thâu bắt lấy này đàn người tu tiên cổ áo, cũng không màng bọn họ chân cẳng còn trên mặt đất.

Bên trong thành một mảnh an tĩnh, quang sáng biến mất không thấy, bên trong người tu tiên nhóm cũng một đám bị mang đi, không thấy bóng dáng.

Ngoài thành giữa không trung, Chu Thiên đám người sắc mặt toàn bộ đều có chút khác thường, quý yên sắc mặt tái nhợt, hoàn hồn sau hơi hơi lui về phía sau một bước

.....

, ngưng mi nhìn về phía bên cạnh Chu Thiên, nói:” Chẳng lẽ đây là người nghĩ đến kết quả? “

Chu Thiên vẻ mặt bất đắc dĩ, lắc đầu nói:” Đây kết quả có thể so ta nghĩ đến lợi hại nhiều. “

Hắn tuy rằng nghĩ đến kết quả tất không phải là tốt, chính là Đường Niệm Niệm lần này việc làm vẫn là giống như thường lui tới giống nhau, vượt qua hắn tư tưởng. Đây là thế nào lớn mật, thế nhưng đánh cướp toàn bộ người tu tiên, còn muốn đem bọn họ luyện chế con rối? Nàng đây là phạm vào tối kỵ a! Thật sự là chỉ cần không thể tưởng được, không có nàng làm không được.

Chính mình cẩn thận thật là một chút đều không có sai.

Quý yên hoài nghi nhìn hắn vài lần, không có lại dây dưa ở cái này vấn đề thượng, sau đó nói:” Đây Đường Niệm Niệm hành động thật sự có nhục chính đạo được tu, thả phạm vào tiên nguyên tối kỵ, vô luận như thế nào đều không thể buông tha. “

Chu Thiên nghe vậy, đáy mắt u quang chợt lóe. Ha hả cười, không thèm để ý hỏi:” Người tính toán như thế nào không buông tha nàng? “

Quý yên về mặt chính khí thánh khiết nói:” Tất nhiên là đem sự tình hôm nay thông cáo thiên hạ, làm nằng lợt vào nên có trách phạt. “

Chu Thiên nhún nhún vai, cười nói:” Người có thể thử xem xem. “

Quý yên bị hấn này vô lại bộ dáng lại lần nữa làm cho tâm bực, hừ nhẹ một tiếng nói:” Hiện giờ chúng ta liền ở bên ngoài, nằng căn bản lấy chúng ta vô pháp, liền tính muốn đuổi theo cũng đều không phải là như vậy dễ dàng. “

Chu Thiên đối nằng lời nói như cũ không có báo lấy bao lớn bình luận, nhìn phía dưới còn ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, mặc một hồi, mới có chút đau đầu dường như bắt đắc dĩ khế thờ dài.” Ta biết đến Đường Niệm Niệm, tuyệt đối không phải một cái đơn thuần vô tri người. “

Nằng nếu dám can đảm ở bọn họ trước mặt làm ra như vậy một phen sự tình, tất nhiên có nằng dựa vào.

Tuy rằng bọn họ gặp mặt số lần thiếu, nhưng là liền này vài lần gặp được sự tình, đều làm hấn phát giác đến nằng mỗi lần làm những chuyện như vậy đều lớn mật cực kỳ, nhưng là chẳng sợ bị người biết được cũng căn bản không có biện pháp lấy nằng làm sao bây giờ. Hấn nhưng không cho rằng này đó đều là vận khí, cũng không đơn giản chỉ là nằng có thực lực này, lại là nằng bản thân liền có kế hoạch mới đúng. Chẳng sợ nằng mỗi lần làm đều như vậy thản nhiên, minh bái ở người trước mặt đào hố, người còn cố tình tự giác hướng bên trong nhảy.

”A. “Quý yên miệng lưỡi mang theo một tia châm chọc cười một tiếng,” không phải đơn thuần vô trí người? Ta xem căn bản chính là một cái cả gan làm loạn người. Cư nhiên liền ở chúng ta trước mặt làm ra chuyện như vậy, liền hậu quả đều không thể tưởng được. “

Nhìn thấy Chu Thiên như cũ đối chính mình lời nói không thêm tán đồng, quý yên tay áo nội bàn tay nhẹ nắm, sau đó quay đầu liền đối phía dưới Đường Niệm Niệm lạnh lùng nói:” Tiên nguyên chi quy,

tàn hại cùng nguyên giả, tội hản là tru! Đường Niệm Niệm người cũng biết tội!? “

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt liếc nhìn nàng một cái, nói:” Ta không phải tiên nguyên người. “

Quý yên trong lòng một ngạnh, ngay sau đó lại lần nữa lạnh nhạt nói:” Chẳng sợ người không phải tiên nguyên người, nhiên người thân là được tu lại làm ra như vậy tà độc việc, tất sẽ lọt vào chúng tiên duệ trị tội! “

Đường Niệm Niệm biểu tình bất biến, đạm hỏi:” Ta làm cái gì? “

Này hỏi vừa ra, Chu Thiên liền ẩn có điều cảm nàng ý tưởng, nhất thời trên mặt hiện lên dở khóc dở cười. Bên kia quý yên lại chỉ đương nàng còn ở giả ngu, cười lạnh nói:” Người cường đoạt tiên duệ túi Càn Khôn, dự muốn đem bọn họ luyện chế trở thành con rối như vậy tà độc sự tình, chúng ta đều đã tận mắt nhìn thấy, người hay là muốn phủ nhận không thành!? “

Đôi mắt nàng như thế lời lẽ chính đáng lời nói, Đường Niệm Niệm chỉ là hướng phía sau Tư Lăng Cô Hồng hoài nghi nhích lại gần, đạm nói:” Người có chứng cứ sao? “

—— người có chứng cứ sao? ——

Quý yên vừa mở miệng, rồi lại hóa thành không tiếng động, sắc mặt một chút biến hóa lên. Đúng rồi! Nàng không có chứng cứ, nàng có chỉ là nhân chứng, bên người mấy người đều thấy, trừ phi làm người sưu tầm ký ức, nếu không căn bản là chỉ là phiến diện chi từ. Nhưng mà làm người sưu tầm ký ức loại chuyện này, mặc cho ai đều không muốn đi làm. Chẳng những sẽ bị người khác biết được chính mình hết thảy, một cái không hảo liền sẽ biến thành ngu dại.

Đường Niệm Niệm cũng sẽ không chờ nàng đi tự hỏi, xả hạ Tư Lăng Cô Hồng xiêm y, liền chuẩn bị rời đi.

Chính như Chu Thiềm suy nghĩ, nàng làm những việc này đương nhiên là có cân nhắc. Rốt cuộc này tòa trong hoàng thành mặt có nàng để ý người, nàng lại như thế nào sẽ không màng tất cả làm ra việc ngốc tới.

Hiện tại là tiên ma đối chiến thời điểm, chẳng sợ nàng làm những việc này, như vậy tiên ma đều nên không có thời gian tới quản. Liên tính tử vong cũng quản không được, trừ phi là nửa năm về sau kia một ngày tiến đến. Chính là nàng không làm những việc này, nửa năm sau kia một ngày này đó tiên ma liền sẽ không tới tìm nàng phiền toái sao?

Đường Niệm Niệm không ngốc, hướng chi nàng luôn luôn không có gì chính tà chi phân, cho dù là những cái đó cái gọi là chính đạo, vì ích lợi cũng nhất định sẽ làm ra cùng ma đạo giống nhau sự tình. Đến lúc đó bọn họ hoàng thành sắp sửa đổi mặt chính là tiên ma lưỡng đạo uy hiếp, dù sao vô luận như thế nào đều là phải bị uy hiếp, nàng vì cái gì không thể đoạt bọn họ, đem bọn họ luyện thành con rối? Như vậy còn có thể tăng lớn phía chính mình thực lực.

Đến nỗi tiên nguyên quy củ?

Ngô.

Kia quan nàng sự tình gì?

Đừng nói bọn họ không có chứng cứ,

.....

Chẳng sợ có chứng cứ, chính mình chỉ cần không nhận tội, những cái đó con rối chịu chính mình khống chế, thật sự cũng có thể nói thành giả đi?

Đường Niệm Niệm lo chính mình suy tư, căn bản là không biết chính mình khuôn mặt nhỏ đã đem đáy lòng cân nhắc đều bại lộ ra tới.

Chính là chẳng sợ bại lộ ra tới thì thế nào? Chỉ là rước lấy quý yên đám người càng thêm ghen khuấy tức giận, cố tình không thể nề hà.

Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ nhìn trong lòng ngực nàng hay thay đổi biểu tình, kia khuôn mặt nhỏ thượng vô lại bộ dáng cực kỳ chọc người, làm hắn không khỏi liền buộc chặt cánh tay đem nàng toàn bộ đều bao vây ở trong ngực, căn bản không có nhiều xem người khác liếc mắt một cái, liền ôm nàng như tới khi giống nhau, chớp mắt không thấy bóng dáng.

Niệm Quốc hoàng thành như cũ như thường, các bá tánh so sánh với ngay từ đầu tâm thần không chừng, ở nhìn đến Đường Niệm Niệm lần này đem đám kia người tu tiên chơi đến xoay quanh lúc sau, tâm thần cũng không khỏi càng thêm yên ổn một ít. Chẳng sợ trong truyền thuyết tiên nhân thì thế nào? Còn không phải bị bọn họ hoàng hậu đùa bỡn với vỗ tay chi gian?

Chiến quân cái kia nữ tử dẫn đầu nhìn trên không Chu Thiên bọn họ liếc mắt một cái, vẫy tay một cái liền làm phía sau chiến quân đi theo thượng, không hề để ý tới bọn họ chút nào tiếp tục tuần tra.

Chỉ còn lại giữa không trung Chu Thiên tám người, vẫn là lần đầu tiên đã chịu phạm nhân như vậy làm lơ đối đãi.

.....

-----oOo-----

Đệ nhất linh một tám chương luyện hồn con rối

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Này kết quả..... “Quý yên sắc mặt khó coi, ánh mắt chuyển hướng Chu Thiên, thanh âm có chút trầm thấp nhấn nại lửa giận,” hay là lại là người đoán được? “

Chu Thiên lạnh lùng liếc nhìn nàng một cái, nói:” Quý tiên tử cũng không nên nói lung tung, càng không cần đem hỏa giận chó đánh mèo đến ta trên người. Mạ Mã bá 癸 鬼 “

Hắn vốn chính là kiếm tu, này liếc mắt một cái xem ra quá càng là giống như ngàn đạo kiếm phong bắn phá hướng quý yên, quý yên cả kinh, không khỏi lui về phía sau một bước, sắc mặt càng thêm khó coi. Này Chu Thiên thật sự là biến sắc mặt so phiến thư còn nhanh, căn bản là không cho chính mình chút nào mặt mũi, hay là hắn làm trò nhìn không ra đến chính mình đối hắn kia một chút tâm tư? Chỉ sợ là căn bản chính là làm bộ nhìn không ra, hoặc là khinh thường nhìn lại đi.

Quý yên càng nghĩ càng giận, lại không thể nê hà, chỉ cần thân thể mềm mại ở giữa không trung hơi hơi phát run.

Thẩm Cửu ánh mắt nhìn quét chung quanh, lúc này đối Chu Thiên nói:” Căn nguyên địa mạch ở ngoài là ma tu hoạt động địa phương, nếu tùy ý đơn độc đi ra ngoài nói, thực dễ dàng lọt vào ma tu vây sát. “

Vẫn luôn ở bọn họ bên người mặt khác một nam tử nói:” Thẩm Cửu nói không tở, chỉ là này cực bắc căn nguyên địa mạch chúng ta là không thể đi vào, nếu lại đi mặt khác địa mạch, tiêu phí thời gian

cũng thật sự không ít, lưu lại nơi này cũng không phải biện pháp, không biết Chu Thiên sư huynh nghĩ như thế nào? “

Chu Thiên nhún nhún vai, lại khôi phục kia cà lơ phát phơ vô lại bộ dáng, nói:” Ta cảm thấy nơi này khá tốt. “

Mọi người vừa nghe lời này, liền biết được hấn là tính toán ở chỗ này định cư xuống dưới. Hấn là tâm tư rất cuộc là nghĩ như thế nào, những người này đều phỏng đoán không đến, bất quá hấn cùng Đường Niệm Niệm hai người có chút sâu xa, bọn họ thật là hiểu rõ, chỉ sợ hấn lưu lại nơi này cũng sẽ không giống bọn họ những người này giống nhau tao ngộ đến đánh cướp cùng họa sát thân.

Trừ bỏ quý yên, mặt khác lưu tại bên ngoài năm tên nam tu sĩ đều đối Chu Thiên nói một tiếng đừng, này liền cùng nhau xoay người rời đi. Quý yên cẩn rắng nhìn Chu Thiên mấy phút, phát hiện hấn hoàn toàn một chút mở miệng ý tứ, này liền cũng không nói gì, thấp thấp hừ một tiếng, thân ảnh theo sát kia năm tên tu sĩ rời đi.

Thẩm Cửu chờ bọn họ thân ảnh hoàn toàn biến mất, lúc này mới đối Chu Thiên hỏi:” Người nghĩ như thế nào. “

Chu Thiên cười nhìn hấn, ” người chẳng lẽ không biết? “

Thẩm Cửu mắt lạnh nhìn hấn vô lại biểu tình, chịu đựng nhất kiếm đã đâm đi xúc động, một khuôn mặt lãnh ngạnh như thiết.

Chu Thiên bắt đắ dĩ giật nhẹ khóe miệng, cười nói:” Thật là không thú vị a..... “Lời nói một đốn, sắc mặt của hấn liền hóa thành nghiêm túc, chậm rãi tiếp tục nói:” Thẩm Cửu, chúng ta tới đây là vì rèn kỹ đến bảo. “

”Không sai. “Thẩm Cửu theo tiếng.

Chu Thiên ánh mắt nhìn Niệm Quốc hoàng thành, cười nói:” Ta cảm thấy, cùng Đường Niệm Niệm hợp tác nói, được đến bảo vật sẽ càng nhiều. “

Thẩm Cửu khước mắt hơi hơi vừa kéo, nói:” Đó là phạm vào tiên nguyên chi quy. “

Chu Thiên đậy mắt hiện lên một sợi lãnh phúng, cười nói:” Tiên nguyên quy củ? Kia đồ vật bất quá là cưỡng giả định ra tới mà thôi. Huống chi nơi này là phạm thế, nơi này khắp nơi ma tu, tiên ma chết đi không biết bao nhiêu, ta cũng không phải nhất định chỉ đối phó người tu tiên, người tu ma trên người đồ vật nhưng cho tới bây giờ cũng không phải ít, Đường Niệm Niệm cũng nhất định sẽ đối này cảm thấy hứng thú. Hơn nữa..... “

Thẩm Cửu cảm giác được khí thế của hắn biến hóa, sắc mặt biến đổi, thận trọng nhìn về phía hắn,” chu..... “

”Thẩm Cửu. “Chỉ là, Chu Thiên trước gọi ra tới, một đôi mắt sắc bén như phong, chậm rãi cười nói:” Vô luận là phạm nhân vẫn là người tu tiên, vạn sự đều có cơ duyên cùng lựa chọn, vạn sự cũng chú ý một cái đánh cuộc tự. Hiện giờ, ta liền đánh cuộc ở Đường Niệm Niệm trên người. “

Thẩm Cửu sắc mặt khế biến,” người ở lấy toàn bộ tiên nguyên cùng Đường Niệm Niệm làm đánh cuộc. “

”Ha hả. “Chu Thiên mỉm cười,” không có như vậy nghiêm trọng, bất quá ta tuy rằng không có Mộ Dung ngưng thật như vậy thiên phú, nhưng vẫn tin tưởng ta chính mình trực giác, đứng ở Đường Niệm Niệm bên này nói, nhất định có thể cho ta mang đến muốn! “

Thẩm Cửu nhìn hắn trong hai mắt lập loè hàn quang, cũng không có nói nữa, lại là không tiếng động kiên trì quyết định của hắn.

Song kiếm tận trời môn vốn là hai người cộng tu kiếm pháp, một người vì công một người vì thủ, một người là chủ một người vì phó, này Chu Thiên đúng là chủ tử, Thẩm Cửu mới là phó.

”Chỉ cần tìm một cơ hội cùng Đường Niệm Niệm đáp thượng hỏa mới được. “Chu Thiên khước miệng nhẹ cong, đậy mắt chớp động tính kế.

Bọn họ là như thế nào tưởng, lúc này Đường Niệm Niệm bọn người không hiểu được, suốt liên tục mười ngày xuống dưới, Đường Niệm Niệm vẫn luôn ở sửa sang lại từ 106 danh người tu tiên nơi đó được đến túi Càn Khôn bảo vật, sau đó đó là không chế bọn họ tâm thần, đem nàng luyện chế trở thành con rối.

Tương so với những người khác luyện chế đều là uổng có thể xác không có linh hồn con rối, Đường Niệm Niệm lại không giống nhau. Nàng sở luyện chế con rối, đều không phải là luyện thân mà là luyện hồn, như vậy ở luyện chế quá trình sẽ làm này đàn người tu tiên thừa nhận lớn hơn nữa thống khổ, nhưng là lại có thể giữ lại bọn họ tánh mạng. Đường luyện chế thành công sau, bọn họ sẽ liền chính mình cũng không biết chính mình đã trở thành con rối, chỉ biết toàn thân tâm trung thần Đường Niệm Niệm, vô pháp phản kháng nàng mệnh lệnh, cho dù là gọi bọn hắn đi tìm chết, bọn họ cũng sẽ không có nửa điểm do dự.

Ngày thường nếu không có Đường Niệm Niệm mệnh lệnh nói, bọn họ

.....

Đều vẫn là sẽ cùng bình thường giống nhau, có chính mình tư tưởng chính mình tính cách, người bình thường đều nhìn không ra bọn họ khác thường.

Như vậy luyện chế những người khác căn bản là vô pháp bắt chước, đơn giản là loại này hồn luyện có một loại quan trọng điều kiện, đó là cần thiết là tu luyện Thiên Thánh được thể được tu được lực mới có thể thành công, này phiến thiên hạ trừ bỏ Đường Niệm Niệm, ai còn có thể có được chỉ có như vậy thể chất?

Loại này luyện chế phương pháp vẫn là Đường Niệm Niệm lần đầu tiên dùng, cũng may mắn nàng hiện tại đã Kim Đan trung kỳ tu vi mới có thể đủ chống đỡ.

Nếu nàng hiện tại đã là Nguyên Anh kỳ hoặc là Hợp Thể kỳ, như vậy 106 Kim Đan kỳ nội người tu tiên, đối với nàng tới nói luyện chế

cũng không khó khăn, hiện tại lại là chỉ có thể từ từ tới, hướng chỉ nòng đối với chính mình đồ vật từ trước đến nay để ý, không muốn tại đây nhóm người trên người lãng phí nhiều ít tài liệu, này cũng làm nòng luyện chế phá lệ dụng tâm cẩn thận.

Ba tháng thời gian đảo mắt rồi biến mất, tương so với địa phương khác chiến loạn, cực bắc nơi Niệm Quốc hoàng thành có vẻ phá lệ bình thản an tĩnh. Không biết có phải hay không quý yên đảm người đem Đường Niệm Niệm hành động cấp truyền đi ra ngoài, ba tháng thời gian, chỉ là ngẫu nhiên có người tu tiên hoặc người tu ma ở bên ngoài du đãng một vòng, cũng không vào thành liền rời đi.

Tường thành ngoài, Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người ở tại một tòa ngọc thuyền pháp bảo, tùy thời chú ý bên trong thành biến hóa. Từ một tháng trước nhìn đến những cái đó vào thành sau bị đánh cướp người tu tiên xuất hiện ở trong thành thời điểm, bọn họ thật sự bị hoảng sợ, đơn giản là những người đó chẳng những không có nửa điểm con rối cứng đờ chất phác, ngược lại cùng bên trong thành các bá tánh nói nói cười cười, bình thường đến tìm không thấy một chút khác thường dấu vết.

Mãi cho đến hôm nay suốt qua đi ba tháng, 106 danh người tu tiên, bao gồm Lý búi kiều đều đã hiện thân ở trong thành.

Thẩm Cửu đứng ở giữa không trung, ngưng thanh nói:” 106 người, một cái không nhiều lắm, một cái không ít. “

Chu Thiên lúc này sắc mặt đồng dạng nghiêm túc, hai mắt lập loè không chừng, cười nói:” Này..... Đường Niệm Niệm, thật sự quá không đơn giản. “

Thẩm Cửu quay đầu nói:” Ý của ngươi là, những người này thật là con rối? “

Chu Thiên lắc đầu, cười khổ nói:” Nếu chỉ là xem, thật sự nhìn không ra một chút khác thường. “Lời này vừa mới nói xong, hấn ánh mắt nhìn đến bên trong thành một đạo thân ảnh, lập tức dùng linh lực đem thanh âm truyền ra đi:” Hồng bình tân! “

Bên trong thành, hồng bình tân ôn thanh, quay đầu hướng ngoài thành xem ra, đương nhìn đến Chu Thiên thời điểm, trên mặt lộ ra ôn hòa cười, nói:” Chu Thiên, tuy rằng người ta đều không phải là một môn, nhưng là luận bối phận, người vẫn là phải gọi ta một tiếng sư huynh. “

Hắn tuy rằng cười đến ôn hòa, nhưng là Chu Thiên lại đem hắn đậy mắt lãnh lệ thấy được rõ ràng. Thật sự là cùng dĩ vãng giống nhau như đúc, nửa điểm nhìn không ra khác thường!

Chu Thiên trong lòng âm thầm suy nghĩ, không vội không chậm cười nói:” Bình tân sư huynh nói đùa, Chu mỗ bất quá là chỉ đùa một chút mà thôi. “Dừng một chút, hắn lại nói:” Bình tân sư huynh ở trong thành còn quá đến hảo? “

Hồng bình tân chau mày, đạm nói:” Người này hỏi chính là nói cái gì, ta chờ tới đây bên trong thành giáo hóa phạm nhân, tích ân tạo phúc, há có hảo với không hảo nói đến. “

Chu Thiên cùng Thẩm Cửu ánh mắt đều một thâm, Chu Thiên lại cười hỏi:” Bình tân sư huynh..... Cảm thấy Đường Niệm Niệm người này như thế nào? “

Hồng bình tân sắc mặt bất biến, đạm nói:” Là cái không tồi. “

Chu Thiên sắc mặt tươi cười tiêm tiêu, trong mắt đều là ngưng trọng. Đây là cái gì thủ đoạn, nếu không phải gặp qua ba tháng trước đánh cướp kia một màn, chỉ sợ hắn căn bản sẽ không phát giác người này bất đồng. Đường Niệm Niệm người này rốt cuộc là nơi nào học được loại này con rối luyện chế phương pháp? Nay đã không thể xem như con rối, rõ ràng là chân thật một người, bị khống chế chính mình đều còn không biết người, đây là đáng sợ cỡ nào!?

”Chu Thiên..... “Thẩm Cửu sắc mặt càng là lãnh ngạnh, nhìn về phía Chu Thiên ánh mắt đồng dạng tràn ngập kinh dị còn có chỗ sâu trong một tia sợ hãi.

Chu Thiên yên lặng nói:” Đường Niệm Niệm người này..... Quyết không thể là địch! “

Chỉ cần lấy nàng này phân bản lĩnh, chỉ cần nàng tưởng, như vậy tuyệt đối có thể khiến cho bất luận cái gì một chỗ đại loạn.

Như vậy yêu nghiệt, chỉ nhưng làm bạn, không thể là địch!

Nếu là địch, như vậy cần thiết nhanh chóng trăm trù, bằng không chính mình sớm muộn gì sẽ bị cắn nuốt, vạn kiếp bất phục!

Chu Thiên than nhẹ. Nếu này Đường Niệm Niệm thật là thiên quỳnh Viên gia người, Đường Niệm Niệm lại đối Viên gia có tình nói, như vậy Viên gia tuyệt đối có thể lại sang đỉnh, lại lần nữa trở lại thiên quỳnh đệ nhất được tu thế gia vị trí.

Hồng bình tâm thấy hắn vẫn luôn không hề ngôn ngữ, trong lòng có chút lửa giận, phát tay áo quay đầu liền không hề đi để ý tới bọn họ hai người.

Đường Niệm Niệm đã cho bọn hắn hạ đạt mệnh lệnh, lúc này chỉ có thể ngốc tại bên trong thành, bọn họ tiếp thu đến mệnh lệnh, chỉ biết cảm thấy là chính mình không nghĩ ra khỏi thành cho nên không ra thành mà thôi. Đây là hồn luyện con rối đáng sợ chỗ, chính bọn họ cũng không biết bị khống chế, hết thảy tiếp thu mệnh lệnh đều tưởng chính mình bản tâm tự hỏi.

Liền ở ngay lúc này, Niệm Quốc bên trong hoàng thành không trung đột nhiên dâng lên một tầng ráng màu mây tía, khắp nơi cuồng phong loạn khởi, chung quanh nồng đậm linh lực điên cuồng ủa vào bên trong thành nơi nào đó địa phương.

Vô luận là bên trong thành người tu tiên vẫn là ngoài thành Chu Thiên

.....

Hai người, đều bị này đột nhiên xuất hiện một màn cấp kinh sợ, nếu là ngày thường, hồng bình tâm đám người nhất định sẽ tiến đến đánh giá đến tột cùng, lúc này bọn họ lại toàn bộ đều không có động.

Thẩm Cửu nhìn Chu Thiên liếc mắt một cái.

Chu Thiên nói:” Tĩnh xem này biến. “

Ở không có cùng Đường Niệm Niệm đối thượng lời nói phía trước, hẳn nhưng không muốn tùy tiện liền vào trong thành đi.

Không ngừng là bọn họ, không xa không gần bồi hồi ở Niệm Quốc hoàng thành chung quanh một ít ma tu, lúc này cũng đồng dạng chú ý tới này chợt hiện một màn, toàn bộ đều hướng hoàng thành bên này vọt tới.

.....

-----oOo-----

Đệ nhất linh một chín chương Đường Niệm Niệm tài trí?

Nguồn: EbookTruyen.Net

Không trung hà vân muôn vàn, linh lực tùy ý mãnh liệt, làm người không cảm giác được một chút áp lực, ngược lại có toàn thân sáng khoái cảm giác. Mạ Mã bá 癸 Hiểu

Này không phải các tu sĩ muốn đột phá Nguyên Anh kỳ muốn gặp phải thiên kiếp, chỉ là nếu không phải thiên kiếp nói, như thế nào sẽ khiến cho thiên địa biến hóa? Chẳng lẽ là cái gì thiên địa linh bảo xuất thế? Chính là ở ma tinh ngày căn nguyên địa mạch xuất hiện thiên địa linh bảo? Chuyện như vậy vẫn là dĩ vãng chưa từng có phát sinh quá.

Vô luận Chu Thiên hai người, vẫn là tới rồi người tu tiên vẫn là người tu ma, đều bị trước mắt một màn làm cho lòng tràn đầy kinh nghi. Chỉ là làm cho bọn họ hiện tại vào thành nói, lại vẫn là có chút do dự. Đơn giản là Đường Niệm Niệm ở trong thành việc làm, đích xác bị quý yên đám người cấp truyền đi ra ngoài.

”Di! Bên trong thành không phải đồn đãi bị Đường Niệm Niệm hai người cướp đoạt túi Càn Khôn, còn bị cấp giết hại các đạo hữu a? “Một người tới rồi đạo tu liếc mắt một cái nhìn đến bên trong thành hồng bình tân đám người thân ảnh, không khỏi kinh ngạc ra tiếng.

Hắn thanh âm không lớn không nhỏ, làm chung quanh một đám tới rồi người tu tiên, người tu ma đều nghe được, bên trong thành hồng bình tân đám người cũng không ngoại lệ.

Lý búi kiêu lạnh lùng hừ một tiếng, quay đầu nhìn về phía ngoài thành mọi người, lạnh lùng nói:” Người ở nơi nào nghe tới này

không thể hiểu được tin tức, chỉ bằng Đường Niệm Niệm cũng có thể đem chúng ta như thế nào? “

Nàng này lời nói vừa ra, rước lấy ngoài thành mọi người càng thêm kinh nghi cảm xúc. Nếu đồn đãi có giả, như vậy này ba tháng tới bọn họ do dự rối rắm không phải toàn bộ đều là tự mình chuốc lấy cực khổ? Muốn biết được người tu tiên không vào căn nguyên địa mạch, đơn độc bên ngoài hành tẩu nói, trừ phi thực lực cao thâm giả, nếu không đều phải gặp bị người tu ma vây giết nguy cơ.

Tiên nguyên thiên mang vô sinh môn kiếm tu Triệu Kinh nhìn về phía Chu Thiên, hỏi:” Nghe đồn đãi, Chu Thiên người cũng là bằng quan một người, hay là đồn đãi thật sự có giả? “

Chu Thiên đáy mắt tinh quang chợt lóe, trên mặt tràn đầy không lắm để ý, cười ha hả hỏi ngược lại:” Cái gì đồn đãi? “

Triệu Kinh mắt lạnh nhìn hấn giả ngu, nói:” 106 danh tiên duệ vào thành bị Đường Niệm Niệm thi pháp cướp đoạt túi Càn Khôn, hành hạ đến chết bọn họ tánh mạng, ngôn muốn đem bọn họ liên thành con rối. “

Chu Thiên vẻ mặt bưng tỉnh đại ngộ, sau đó nhún vai nói:” Cái này ta thật không có nghe nói, lúc ấy ta đang ở bên ngoài trúng gió thường cảnh. Bất quá người theo như lời 106 danh tiên duệ, không phải hảo hảo liền ở trong thành sao? “

Triệu Kinh vừa nghe đến này du mẽ không tiến lời nói, liền không còn có tâm tư ở Chu Thiên trên người nhiều hơn dò hỏi cái gì. Hiển nhiên Chu Thiên cũng sẽ không thật sự cùng hấn nói ra chân tướng, là thật không biết vẫn là giả không biết, hấn cũng không có chứng cứ đi chứng minh.

Bất quá, chính như Chu Thiên lời nói, này 106 danh tiên duệ bất chính ở trong thành hảo hảo sao? Nơi nào có bị liên thành con rối bộ dáng? Chẳng lẽ là có người cố ý làm ra bộ dáng đồn đãi, vì chính là không cho mặt khác tiên duệ nhập này cực bắc nơi căn nguyên địa mạch trung?

Không ngừng là Triệu Kinh ở suy nghĩ mấy vấn đề này, hiện tại đuổi tới nơi này tiên ma đều nghĩ đến vấn đề này, còn có không trung xuất hiện hà vân, linh lực bạo động nguyên nhân.

”A ——! Người! “Lúc này, một tiếng thống khổ gào rống đột nhiên truyền ra.

Cũng là này thanh gào rống đem thất thần mọi người bừng tỉnh, quay đầu nhìn lại, vừa lúc thấy một người đạo tu bị một người ma tu một tay xuyên qua đan điền, thân thể cấp tốc khô quắt lên, hiển nhiên là ở bị tên này ma tu cấp hút sinh mệnh.

”Ha ha ha ha! “Tên này ma tu tà ác cười một tiếng, thẳng đến đạo tu ở trong tay hắn hoàn toàn hóa thành bạch cốt, hắn ánh mắt liền chuyển hướng mặt khác người tu tiên trên người, cười nói:” Ngày thường một đám trốn đến giống quy nhi tử giống nhau, lúc này nhưng cuối cùng chạy ra! Tới tới tới, lão tử đã chờ không kiên nhẫn, ngoan ngoãn đem chính mình đưa tới cửa đến đây đi! “

Chúng người tu tiên đều là trong lòng cả kinh, bọn họ thế nhưng bởi vì bên trong thành biến hóa, ngược lại quên mất này đàn cùng bọn họ thế bất lưỡng lập ma tu. Nếu không phải người này đột nhiên ra tay, chỉ sợ bọn họ còn sẽ tiếp tục thả lỏng cảnh giác đi xuống. Bọn họ như thế nào quên mất, nơi này cũng không phải là mặt khác ba chỗ căn nguyên địa mạch, nơi này đều không phải là bọn họ làm chủ.

”Trả ta phu quân! “Tên kia chết đi đạo tu đạo lữ nữ tử lúc này hai mắt đỏ đậm, tay cầm phát trần, một bộ muốn cùng kia ma tu liều mạng bộ dáng.

Ma tu cười ha ha, nói:” Tiểu nương tử nhưng thật ra cương liệt, liền không biết hay không đợi lát nữa ở bồn tọa dưới thân sống mơ mơ màng màng thời điểm vẫn là như thế. “

Nữ tử sắc mặt hoàn toàn đỏ lên, hai mắt chớp động hoảng sợ. Ai đều biết được này quần ma tu cái gọi là ở hắn dưới thân sống mơ mơ màng màng là có ý tứ gì, kia đều không phải là nói là bình

thường cùng người viên phòng, vẫn là hút người linh lực sinh mệnh, hoàn toàn đem người coi như đỉnh lò tời sử dụng.

”Lớn mật cuồng đồ! Chớ có làm càn! “Triệu Kinh lạnh lùng a một tiếng, thanh âm xuyên thấu bốn phía trăm mét,” chư vị tiên hữu, này đó ma tu tàn hại cùng nguyên, cuồng vọng cực kỳ, ta chờ quyết không thể buông tha, còn thỉnh chư vị đồng loạt trừ ma vệ đạo! “

”Triệu sư đệ nói không tời! “Có người liên thanh phù hợp, ở ngoài thành tiên nguyên tiên duệ nhóm đều tự giác dựa sát ở bên nhau. Bọn họ đều biết được, hiện tại bọn họ chỉ có hai con đường có thể đi, một cái là vào thành, một cái đó là cùng này đó ma tu đấu pháp.

Lần này ở ngoài thành tời rồi ma tu cùng tiên tu kém cũng không nhiều, từng người đều có trăm người số lượng, trong đó kia cái thứ nhất ra tay ma tu làm như có nguyên

.....

Anh lúc đầu tu vi, này tu vi tại đây đàn tiên ma tu sĩ bên trong đã là tối cao, làm dựa sát lên tiên tu nhóm sắc mặt đều có vẻ rất là ngưng trọng.

Chu Thiên nhìn Thẩm Cửu liếc mắt một cái, truyền âm nói:” Hành sự tùy theo hoàn cảnh. “

Thẩm Cửu gật đầu.

Một đạo hỏa phù từ đạo tu trong tay bắn ra, đánh vỡ giữa hai bên giảng co, Xa-na chi gian, Niệm Quốc hoàng thành ngoài liền dẫn phát khởi tiên ma chi chiến. Tuy rằng bất quá trăm người phạm vi, nhưng là kia kịch liệt đấu pháp đều là đem bên trong thành bá tánh đều cấp dẫn ra tời, xem đến đầy mặt đại ra cùng khiếp sợ, có sợ hãi lại có khát vọng.

Ở như vậy vô cùng kì diệu pháp thuật trước mặt, bọn họ này đó phạm nhân đều có vẻ như thế nhỏ bé, vô luận là nào đạo pháp thuật dừng ở bọn họ trên đầu, bọn họ hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Chính là nếu có thể làm cho bọn họ cũng trở thành những người này một viên nói, như vậy lại nên thật tốt?

Đang lúc tiên ma đang ở đấu pháp đánh nhau thời điểm, bên trong thành hồng bình tân 106 người đều không có trước tiên động lên, cái này làm cho bên ngoài Chu Thiên nhìn, trong lòng rất cuộc hoàn toàn xác định, bọn họ quả thật là bị luyện thành con rối, nếu không có như thế, chẳng sợ không ra mặt cũng nên sẽ làm ra vẻ bộ dáng.

Hắn cái này ý niệm vừa mới từ đầu chuyển qua, liền nghe được có người gào rống một tiếng:” Bên trong thành chư vị sư huynh đệ, hay là người chờ liền tính toán như vậy nhìn, không ra tay giúp đỡ sao?”

Bên ngoài này đàn tiên tu ngay từ đầu dám can đảm cùng này đàn số lượng tương đương ma tu đấu lên, nhìn trúng đúng là bên trong thành còn có hơn trăm người tiên tu, chân chính số lượng thượng vũng vàng áp đảo ma tu bên kia.

Bên trong thành hồng bình tân sắc mặt hơi đổi, ngay sau đó nói:” Đạo hữu nói đùa, trừ ma vệ đạo, là ta chờ tiên tu dẫn cho rằng tắc sự tình!”

Nói xong, hắn liền khải bước hướng ngoài thành nhanh chóng mà đến, ở hắn phía sau Lý búi kiêu dám người đồng dạng không chậm.

Một màn này xuất hiện cũng đánh mất không ít người tu tiên cùng người tu ma ngờ vực, duy độc Chu Thiên hơi hơi nhíu mày, tổng cảm thấy bọn họ nếu là Đường Niệm Niệm con rối nói, như vậy tuyệt đối sẽ không như vậy nghe lời ra khỏi thành tới trợ giúp người tu tiên.

Hồng bình tân đám người vừa ra thành, trong thân thể linh lực tức khắc khôi phục, đang lúc ngoài thành người tu tiên trên mặt đều không khỏi lộ ra một sợi tươi cười, cho rằng trận này tranh đấu là bọn họ này đàn người tu tiên muốn thắng thời điểm, hồng bình tân đám người vừa ra thành trước tiên làm ra sự tình, lại làm này đàn

người tu tiên mỗi người trợn mắt há hốc mồm, khí dũng đan điền

Chỉ thấy hồng bình tân 106 người ra khỏi thành sau, chẳng những không có trước tiên ra tay gia nhập chiến cuộc, cư nhiên một đám hướng rơi xuống phía dưới chết đi tiên ma mà đi, làm những chuyện như vậy thế nhưng là đêm này đó vừa mới chết đi, còn không có người có thời gian đi quản tiên ma bắt lấy, sau đó đưa bọn họ trên người túi Càn Khôn, còn có rơi xuống bản mạng pháp bảo cấp thu hồi tới.

Này thủ đoạn kia kêu một cái nhanh chóng nhanh nhẹn, làm người ngăn cản lời nói đều còn không có tới kịp nói ra, bọn họ cũng đã làm xong này đó, sau đó sắc mặt vô dị một đám người đứng chung một chỗ, người xem hận không thể mắng to một tiếng không biết xấu hổ!

Đừng nói là này đàn tiên tu, chính là lúc này đang ở cùng bọn họ tranh đấu ma tu, cũng bị bọn họ như vậy không biết xấu hổ hành vi làm cho ngẩn ra ngẩn ra.

”..... Chư vị sư huynh đệ, “Một người kiếm tu nghiên răng nghiên lợi, lời nói không có nói xong, cảm giác được bên người ma tu đánh lén, lời nói không khỏi không ngừng, chuyên tâm đối địch.

Hồng bình tân 106 người đều đã trở lại trên tường thành đứng, ở chỗ này vừa lúc là trong thành ngoài thành giao giới tuyến, tiến lên một bước nhưng dùng linh lực, lui về phía sau một bước tuy bị phong ấn linh lực, nhưng là lại cũng làm những người khác đánh hạ tới pháp thuật hóa thành hư vô, đối với bốn thành nội người, thật sự là cái hảo địa phương.

Này 106 người vẻ mặt bình tĩnh đứng ở mặt trên, ánh mắt gắt gao nhìn trên bầu trời tình hình chiến đấu, hồng bình tân lời lẽ chính đáng nói:” Chư vị sư huynh đệ yên tâm đánh nhau, có ta chờ ở này giúp đỡ, chắc chắn này quần ma tu chém giết thủ hạ! “

”Phốc! “Một người vừa lúc bị một cái ma tu một chưởng đánh xuống, một ngụm máu tươi hung hăng phun ra, đang ở ngã xuống thân ảnh

đột nhiên quay đầu nhìn về phía hồng bình tân, dính đầy máu tươi hé miệng hợp lại, tựa hồ ở không tiếng động mắng cái gì.

Vô sỉ!

Vô sỉ đến như vậy nông nổi, bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy!

Này nhóm người rớt cuộc là khi nào trở nên như thế vô sỉ!?

Lý búi kiêu lúc này trong tay bắn ra một cái dải lụa, vừa lúc đem tên này ngã xuống tiên tu cấp cuốn lấy vòng eo, nhất cử đem hắn lôi trở lại tường thành, này liền làm hắn tránh thoát ma tu sấn thẳng truy kích.

Người này lập tức đem trong miệng đối hồng bình tân mắng cấp dừng lại, này liền đối Lý búi kiêu được rồi một cái nói lễ, vẻ mặt thống khổ suy yếu cảm tạ nói:” Đa tạ Lý tiên tử tương trợ. “

Lý búi kiêu cười nói:” Vị sư huynh này khách khí. “

Người này chính còn tưởng khách sáo nói cái gì đó, liền thấy chung quanh người đem hắn vây quanh, Lý búi kiêu trực tiếp đem hắn trên eo túi Càn Khôn gỡ xuống tới, sau đó tươi cười bất biến nói:” Sư huynh mệt mỏi, đi trong thành nghỉ ngơi đi thôi. “

Người này trợn mắt há hốc mồm tiếp thu trước mắt phát sinh hết thảy, thẳng đến bị người ném xuống tường thành, sắc mặt tức khắc đỏ lên, miệng vỡ đang muốn mắng to, lại khó thở công tâm, một ngụm máu tươi” phốc “Phun ra, thần trí cơ hồ muốn mất hoa qua đi.

.....

Bọn họ đây là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của đi!?

Chẳng lẽ bọn họ sẽ không sợ tiên nguyên quy củ!?

Cái gì đồn đãi bọn họ vào thành bị Đường Niệm Niệm đánh cướp, nhìn dáng vẻ rõ ràng chính là bọn họ này nhóm người chính mình sờ phạm mới đúng!

Vẫn luôn chờ ở trong thành chiến quân sĩ binh vừa thấy đến đây người rơi xuống, này liền đồng loạt tiếp được, chỉ thấy chiến quân tiểu dẫn đầu đối người này nhếch miệng cười, một chưởng bổ vào hấn bên gáy, không cho hấn bắt luận cái gì nói chuyện cơ hội liền đem hấn cấp phách đến hôn mê qua đi, sau đó vẫy vẫy tay, làm phía sau đi theo chiến quân sĩ binh kéo xuống đi.

Này một bộ hành động, có thể nói là nhanh nhẹn hỗn lưu cực kỳ, làm ngoài thành vẫn luôn chú ý nơi này hết thấy Chu Thiên xem đến khóe miệng run rẩy. Nếu lại có người nói hồng bình tân không có bị luyện thành Đường Niệm Niệm con rối, hấn là như thế nào đều sẽ không tin. Loại này nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, không biết xấu hổ sự tình, cũng chỉ có Đường Niệm Niệm có thể nghĩ ra, cũng làm đến ra tới!

Này bên trong thành cực nhanh phát sinh hết thấy, cũng chỉ có Chu Thiên như vậy phân tâm chú ý nhân tài biết được, ở những người khác nhìn đến kia nam tử bị Lý búi kiều cứu lúc sau, liền không có lại xem, chỉ cho rằng Lý búi kiều là thật sự tương trợ, nơi nào sẽ nghĩ đến kế tiếp một màn.

Nhưng mà kế tiếp, vô luận là tiên tu vẫn là ma tu, chỉ cần là bị đả thương, đều sẽ bị trên tường thành hồng bình tân một trăm sáu người cấp nửa đường kiếp xuống dưới, kiếp xuống dưới lúc sau lấy bọn họ túi Càn Khôn, liền ném cho bên trong thành chiến quân xử lý.

Bất quá một nén nhang thời gian, này đàn không biết xấu hổ người chỉ bằng này phân thủ đoạn, không có tổn thương một người bất cóc không thua 50 người. Đến nỗi đám kia bên ngoài vốn dĩ đánh nhau đến hình như có thù không đội trời chung tiên ma nhóm, lúc này cũng rất cuộc phát hiện bọn họ hành động, thế nhưng cực kỳ có ăn ý đều dừng tay.

”Ha ha ha ha! Đây là cái gọi là chính đạo? Làm được sự tình chính là so với chúng ta ma tu còn muốn đê tiện vô sỉ! “Kia cái thứ nhất ra tay Nguyên Anh sơ kỳ ma tu châm chọc ra tiếng.

Hắn lời này nói ra, rước lấy ngoài thành ở đây tiên tu một trận mặt đỏ tới mang tai, một người dưng tu đối trên tường thành 106 người túc thanh nói:” Chư vị sư huynh đệ rốt cuộc là có ý tứ gì? “

Hồng bình tâm cũng sẽ không nói ra đây là Đường Niệm Niệm mệnh lệnh, càng sẽ không nói ra đây là Đường Niệm Niệm nghĩ ra được biện pháp. Nói dối không nháy mắt sự tình chính hắn bản thân liền không có thiếu làm, này liền lời lẽ chính đáng nói:” Chính như chư vị chứng kiến, chúng ta bất quá là đem bị thương đạo hữu đưa vào trong thành tĩnh dưỡng, đến nỗi những cái đó táng tận thiên lương ma tu, chắc chắn đã chịu bọn họ nên có trừng phạt! “

Vô luận là ma tu vẫn là tiên tu đều bị hắn này trọn mắt nói dối công phu cấp làm cho thiếu chút nữa học máu, thậm chí có kiếm tu híp mắt giờ kiếm, tựa hồ hận không thể nhất kiếm đâm thủng hắn kia ra vẻ đạo mạo sắc mặt.

Kia Nguyên Anh kỳ ma tu phun ra một ngụm nước bọt, lạnh lùng trào phúng nói:” Người không phải ma tu, thật sự là nhân tài không được trọng dụng. “

Hồng bình tâm sắc mặt hiện lên lửa giận, nói:” Ngô nãi danh môn chính đạo, người chờ chớ có tưởng dẫn ngô sa đạo ma đạo! “

Kia Nguyên Anh kỳ ma tu con người hỏa khí một thẳng, bàn tay ở không trung néo kéo kẹt rung động, tựa hồ ở trong tay hắn néo đúng là hồng bình tâm mệnh (cảm) căn tử giống nhau.

Vẫn luôn lưu luyến ở bên ngoài, vẫn chưa bị thương Chu Thiên nhìn một màn này, một trận dở khóc dở cười. Này hồng bình tâm bản thân chính là cái không biết xấu hổ, chỉ là trước kia còn còn sẽ ngụy trang, hiện tại thành Đường Niệm Niệm con rối, này phân không biết xấu hổ thật sự là phát huy tới rồi cực hạn.

”Mây tía tan! “Lúc này, có người hô nhỏ nói.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên kia mây tía đã tan đi, kia mãnh liệt linh lực cũng ở bất tri bất giác bình tĩnh trở lại.

Niệm Quốc hoàng thành tà bảo cung ngầm phòng luyện công, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lúc này đều ở chỗ này, ở bọn họ trước mặt khoanh chân phiêu phù ở giữa không trung đúng là ngoan bảo.

Giống nhau vô luận là người tu tiên vẫn là người tu ma, mỗi khi đột phá thời điểm đều sẽ khiến cho linh lực rung chuyển, chỉ là chỉ có tới rồi Kim Đan kỳ lúc sau mỗi một lần đột phá, mới có thể đưa tới sắc trời biến hóa, đó là thiên kiếp tiến đến. Hôm nay không trung đột nhiên xuất hiện ráng màu mây tía, lại là bởi vì ngoan bảo đột phá.

Từ hấn tu luyện đến tích cốc đỉnh đến bây giờ đã có ước chừng một năm thời gian, liền ở hôm nay thời điểm, hấn rốt cuộc bắt đầu đột phá tâm động kỳ, bất quá là đột phá tâm động mà thôi, liền đưa tới ráng màu mây tía, thánh ma tà thể quả thực không giống bình thường.

Đường Niệm Niệm nhìn nồng đậm linh lực trung bao vây ngoan bảo, phát hiện hấn hoàn toàn không có bất luận cái gì ngoài ý muốn sau, lúc này mới hoàn toàn an hạ tâm, linh thức đem bên trong thành phát sinh hết thảy đều thu vào trong óc.

56 người, 26 cái tu tiên, 24 ma tu, tối cao tu vi là một người Kim Đan đỉnh ma tu, thấp nhất tu vi bất quá tâm động trung kỳ.

Ngô.

Đều đã đưa tới cửa tới túi Càn Khôn, không đạo lý không cần không phải?

Đường Niệm Niệm ánh mắt chột lóe, một đạo mệnh lệnh cấp kia 106 người phát ra đi.

Ở tường thành trong phạm vi, đàn giết ma tu, lấy đoạt túi Càn Khôn là chủ, đoạt nhân vi thứ.

Bên này mệnh lệnh mới vừa hạ đạt đi ra ngoài, bên kia trên tường thành hồng bình tâm lập tức tiến lên một bước, đi ra tường thành căn

nguyên địa mạch một đường chi cách, một

.....

Phó chính phái bộ dáng, thanh âm trào dâng hữu lực,” ma tu tàn sát thương sinh, ai cũng có thể giết chết! Hồng bình tân bất tài, còn thỉnh chư vị sư huynh đệ cùng hồng mỗ cùng nhau đem này quần ma người cấp tru sát! “

Người còn có thể càng vô sỉ một chút sao?

Ngoài thành trên bầu trời, vô luận ma tu vẫn là tiên tu, sắc mặt đều có chút nghiêng răng nghiêng lợi phần hận. Một đám ma tu càng là liếc mắt một cái liếc hướng đám kia tiên tu, mãi nhãn đều là khinh thường. Đến nỗi đám kia tiên tu, đã sớm cảm thấy mặt già đều bị trên tường thành này nhóm người cấp mất hết.

Vô luận bọn họ trong lòng như thế nào rối rắm, hồng bình tân đám người cũng sẽ không cãi lời Đường Niệm Niệm mệnh lệnh.

106 người toàn bước ra một đường ở ngoài, sau đó đồng thời..... Hướng còn thừa không đến trăm người ma tu bên trong, tu vi yếu nhất ma tu tiến hành vây sát!

106 người đồng thời công kích một cái tu vi bất quá bên ta yếu nhất người, chuyện như vậy vẫn là lần đầu nhìn thấy, cho dù là lấy vô sỉ xưng ma tu cũng chưa từng từng có.

”Vô sỉ! “Ma tu rất cuộc có người nhịn không được mắng ra tới.

Chỉ là khi bọn hắn nhìn đến kế tiếp càng thêm vô sỉ một màn, chỉ hận không được học máu.

Chỉ thấy hồng bình tân 106 người mỗi khi vây công một người, dùng hết các loại vô sỉ thủ đoạn cướp lấy túi Càn Khôn, ngay cả khi chôm đào như vậy đáng khinh thủ pháp đều thi triển ra tới, làm cho này đàn lấy tà ác vô sỉ xưng ma tu đều khổ không nói nổi không nói, một

khi cướp lấy túi Càn Khôn liền thu hồi tới, một có cơ hội liền đem này ma tu cấp ném vào Niệm Quốc bên trong hoàng thành.

Vừa thấy chung quanh có mặt khác ma tu trợ giúp tới công làm chính mình có tánh mạng chi nguy, này liền lập tức bay trở về tường thành an toàn trong phạm vi, làm đuổi giết tới ma tu nghiêng rãng nghiêng lợi, trên tường thành bọn họ lại như cũ đầy mặt chính nghĩa.

Ngoài thành tiên tu nhóm trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt hết thảy, trong lòng cảm thấy mắt mặt đồng thời, lại cũng có hâm mộ. Như vậy nhiều túi Càn Khôn a! Nơi này đến nhiều ít bảo vật!?

”..... Người nghĩ như thế nào? “Thẩm Cửu cứng đờ mặt nhìn Chu Thiên hỏi.

Chu Thiên nhướn mày,” cái gì nghĩ như thế nào? “

Thẩm Cửu lãnh ngạnh trong thanh âm lộ ra một ít cắn răng hương vị,” nếu cùng Đường Niệm Niệm hợp tác, hay là chúng ta cũng đến làm chuyện như vậy? “

Chu Thiên ngẩn ra, ngay sau đó cười to ra tiếng, nhìn nhìn kia 106 người vô sỉ hành vi, đầy mặt vô lại cười nói:” Người không cảm thấy kỳ thật thật sự không tồi sao? Nhìn xem, bọn họ đã thu hoạch không ít, chính là một người đều không có chết. “

Thẩm Cửu sắc mặt như cũ cứng đờ, không nói gì.

Chu Thiên lắc đầu than nhẹ,” thật đúng là Đường Niệm Niệm thủ đoạn a, chỉ vào không ra, vô sỉ cực kỳ sự tình làm như vậy đương nhiên..... Ân? “Hắn lời nói còn không có nói xong, đốn cảm thấy một cổ hàn ý đảo qua toàn thân, không khỏi liền đánh một cái rùng mình, khóe miệng không khỏi liền vừa kéo.

Này cổ hàn ý thật sự là quá quen thuộc, làm hắn tưởng quên đều quên không được.

Nam nhân kia không khởi quá mức sùng thê đi? Hấn không phải chỉ là nói Đường Niệm Niệm nói bậy sao? Huống hồ, hấn trong miệng nói Đường Niệm Niệm vô sỉ còn cũng không có nửa điểm làm thấp đi ý tứ, kia chính là tràn đầy kính ngưỡng a.

”Khụ. “Chu Thiên ho nhẹ một tiếng, sau đó chậm rãi cười nói:” Không đúng. Đường Niệm Niệm cái này kêu tài trí vô song, thiện dùng mưu lược, làm người khác không dám làm việc, thật sự là văn võ song toàn a. “

Thẩm Cửu lãnh ngạnh xem sắc thẳng tắp nhìn hấn, kia trong mắt chớp động ghê tởm khinh thường mặc cho ai đều xem đến mình bạch.

Chu Thiên nhún nhún vai, đối này không hề không thêm để ý. So với bị hấn như vậy nhìn, tổng so với bị kia cổ hàn ý quán quanh, tùy thời đều hình như có tánh mạng chi nguy cường.

Thời gian tiệm đi, suốt 32 danh ma tu đều tổn hại ở hồng bình tân 106 người trong tay, đám kia ma tu cũng rút cuộc không hề cùng bọn họ dây dưa, một đám trên mặt rút cuộc tìm không thấy ngay từ đầu tùy ý tiêu sái, toàn bộ đều là lãnh trầm đến tựa trên tường thành đứng 106 người thiếu bọn họ mấy trăm vạn thượng phẩm linh thạch giống nhau.

”..... “Tên kia dẫn đầu Nguyên Anh sơ kỳ ma tu môi hoạt động, cuối cùng nói cái gì ngữ đều nhổ ra. Mắng bọn họ vô sỉ? Đây đàn gia hỏa da mặt đã có thể so bọn họ dưới chân tường thành! Huống chi mắng này đó đều đã vô dụng, ngược lại giống những cái đó người đàn bà đánh đá chửi đồng giống nhau, thật sự mất mặt mặt.

Kỳ thật dựa theo dĩ vãng ma tinh ngày truyền thống, ma tu giống nhau đều sẽ không ở tiếp cận căn nguyên địa mạch địa phương cùng tu tiên đánh nhau, chỉ là bởi vì lần này Niệm Quốc hoàng thành là một cái ngoại lệ, cũng không có bị này đàn tiên tu khống chế, ngược lại ở đồn đãi xem ra, đối người tu tiên đồng dạng có uy hiếp địch ý, bọn họ mới dám trực tiếp liền ở ngoài thành làm ra chuyện như vậy tới.

Chính là bọn họ như thế nào đoán được, đồn đãi quá hư! Này trên tường thành 106 người tiên tu cùng bên trong thành người trong nơi nào đối địch? Ở vận chuyển tu sĩ thân hình thời điểm, phối hợp kia kêu một cái lưu sớng ăn ý. Càng làm cho bọn họ không thể tưởng được chính là, này 106 danh tiên tu, thật sự quá mức..... Vô sỉ!

Này đủ loại nguyên nhân thêm lên, cũng liền tạo thành hôm nay bọn họ tổn thất thảm trọng.

Này Nguyên Anh sơ kỳ dẫn đầu ma tu không mở miệng, hồng bình tâm ngược lại cười đến đầy mặt đắc ý mở miệng nói:” Ma nhân cũng bất quá như thế! Ly đến như vậy xa làm cái gì? Chẳng lẽ là sợ? “

&

.....

Nguyên Anh sơ kỳ ma tu sắc mặt hoàn toàn đen nhánh, bàn tay có máu đen chảy ra, thanh âm âm lãnh như là rắn độc,” người thả đắc ý, ba tháng sau, liền xem người chờ còn như thế nào đắc ý! “

Hồng bình tâm sắc mặt hơi đổi, lại là mắt lạnh xem hắn, không rơi mặt mũi trả lời:” Tà bất thắng chính, Thiên Đạo đang xem, giống người chờ này tà ma ngoại đạo, há có thể tồn hậu thế thượng! “

Tà ma ngoại đạo?

Có này 106 người phía trước làm sự tình, ai càng giống tà ma ngoại đạo? Vô luận là này quần ma tu vẫn là đám kia tiên tu, trong lòng đều ăn ý nghĩ tới một khối.

Này Nguyên Anh sơ kỳ ma tu hừ lạnh một tiếng, phát tay áo liền chuẩn bị rời đi.

”Cha, mẫu thân, chúng ta ngoài thành mặt tới thật nhiều khách nhân a! “Một tiếng non nớt thanh triệt hải tử tiếng nói, đang ở lúc này vang lên.

.....

-----oOo-----

Đệ nhất linh nhị linh chương lấy bảo cầu vào thành

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Cha, mẫu thân, chúng ta ngoài thành mặt tới thật nhiều khách nhân a! “

Hài tử non nớt sạch sẽ tiếng nói, vang lên thời gian vừa lúc. Mạ Mã bá 癸 Hiểu làm đang chuẩn bị rời đi Nguyên Anh sơ kỳ ma tu một chút dừng lại bước chân, cũng làm tường thành bên ngoài còn thừa đám kia tiên tu nhóm đồng dạng tĩnh hạ tâm thần. Bọn họ đều đã đoán được cái này đột nhiên vang lên hài tử thanh âm, rốt cuộc là ra đến người nào.

Rất xa, ngoan bảo thân ảnh tung tăng nhảy nhót, có vẻ rất là vui sướng xuất hiện ở trong thành. Ở hẳn bên người hành tẩu nam nữ, không phải Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng là ai?

Này một nhà ba người xuất hiện, luôn là làm người khó lòng phòng bị, đặc biệt là cái này không khí khẩn trương thời điểm, này ba người vui sướng làm người càng cảm giác được một cỗ mạc danh.

Kia Nguyên Anh sơ kỳ ma tu đến ngoan bảo xuất hiện, một đôi mắt liền thẳng tắp dừng ở hẳn trên người, ngay sau đó lại làm như ra vẻ không thèm để ý dời đi ánh mắt.

Này vừa chuyển di cố tình vừa lúc thấy được ngoan bảo bên cạnh Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, mới gặp Đường Niệm Niệm khi, một đôi mắt ửng tức khắc hiện lên một sợi dị quang, bất quá lại nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, kia đáy mắt dị quang liền toàn bộ biến thành ngưng trọng.

”Ha hả. “Này Nguyên Anh sơ kỳ ma tu cười một tiếng, đối Tư Lăng Cô Hồng cười nói:” Cô Hồng tiểu huynh đệ, người còn nhớ rõ bản

tọa? “

Tương so với Tư Lăng Cô Hồng hiện giờ tuổi tác, người này tuổi tác thật sự có lớn hơn quá nhiều, kêu hấn một tiếng tiểu huynh đệ thật sự không quá. Hơn nữa này thanh tiểu huynh đệ từ này ma tu trong miệng nói ra thời điểm, không có một chút hấn cùng đám kia người tu tiên nói chuyện khi châm chọc.

Tư Lăng Cô Hồng đăm liếc hấn một cái, một đôi con ngươi không có dao động, cực hắc như là một uông không đáy hắc hồ nước, làm người xem đi vào thời điểm trầm luân vô cứu.

Này Nguyên Anh sơ kỳ ma tu sắc mặt hơi hơi rùng mình, trong mắt sáng rọi nháy mắt lập loè muôn vàn, lại cực nhanh biến mất ẩn nấp.

”Thúc thúc, người là cha bằng hữu sao? “Hài tử sạch sẽ thanh âm đột nhiên lại lần nữa truyền ra tới, thanh âm này cũng vừa lúc truyền vào Nguyên Anh sơ kỳ ma tu lỗ tai, làm hấn biết được lời này là đối chính mình nói. Nguyên Anh sơ kỳ ma tu vừa chuyển đầu, nhìn đến vừa lúc là đã đứng ở trên tường thành, ngửa đầu nhìn chính mình 4 tuổi hài tử.

Hài tử phấn điêu ngọc trác, một đôi yêu dị con ngươi giống như dung hợp sinh tử, người xem thất thần.

”Ha ha ha ha! “Nguyên Anh sơ kỳ ma tu cười to nói:” Không sai, bốn tọa cùng cha người xác thật coi như bạn tốt, từ cha người tám tuổi thời điểm, bốn tọa liền cùng hấn nhận thức. “

”Như vậy a..... “Ngoan bảo trong ánh mắt lóng lánh ba quang, cười nói:” Kia thúc thúc muốn vào thành tới cùng cha ôn chuyện sao? Ngoan bảo có rất nhiều hảo ngoạn đồ vật, có thể cùng thúc thúc cùng nhau chơi nga. “

Nguyên Anh sơ kỳ ma tu vừa nghe cái này lời nói, trong lòng cả kinh. Nhìn kỹ ngoan bảo biểu tình, thật sự không giống như là ở ngục trang, đảo như là một cái chân chính thiên chân vô tà hài tử, muốn tìm kiếm bạn chơi cùng cùng chính mình cùng nhau chơi đùa.

Chỉ là, liền tính này thật là hấn một câu vô tình lời nói, Nguyên Anh sơ kỳ ma tu cũng tuyệt đối sẽ không ngốc đến mang theo chính mình thủ hạ vào thành, này Tư Lăng Cô Hồng cũng không phải là cái gì hảo ở chung người.

”Ha ha ha! Tiểu tử thoạt bản tòa thích, bắt quá bồn tọa thượng có việc, chờ ba tháng sau bồn tọa lại đến tìm tiểu tử chơi! “Nguyên Anh sơ kỳ ma tu ám có điều chỉ nói, một đôi mắt bên trong chớp động tất cả đều là cường thủ hào đoạt dị quang.

Ngoan bảo ngửa đầu tươi cười thiên chân thuần túy, nói:” Thúc thúc lợi hại như vậy, muốn làm sự tình cũng nhất định là muốn nhiều lần trải qua trăm cay ngàn đắng, cửu tử nhất sinh sự tình, ngoan bảo liền trước tiên ở nơi này chúc phúc thúc thúc. “

Nguyên Anh sơ kỳ ma tu sắc mặt hơi đổi, tổng cảm thấy ngoan bảo lời này có cái gì đặc thù hàm nghĩa, đáy lòng cũng là theo hấn những lời này sau khi xuất hiện, tức khắc có chút hãi hùng khiếp vía cảm giác, tựa hồ có chuyện sắp phát sinh giống nhau. Chỉ là rốt cuộc sẽ phát sinh cái gì? Ngoan bảo những lời này cẩn thận nghe xuống dưới, tách ra tới tế giải lại giống như cũng không có cái gì ý khác, hấn thần sắc cũng vẫn là một bộ thiên chân vì người suy nghĩ bộ dáng, thật gọi người không thể hiểu được.

”Kia thúc thúc liền cảm tạ ngoan bảo. “Nguyên Anh sơ kỳ ma tu cười nói.

Ngoan bảo cái này tên, đã sớm theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người thanh danh, cùng nhau truyền vào ma tiên lỗ tai. Hấn biết được cũng hoàn toàn không kỳ quái, này cũng liền trực tiếp kêu lên.

Ngoan bảo đôi mắt chợt lóe, nồng đậm lông mi nhẹ nhàng rũ xuống xuống dưới, thoạt nhìn tựa hồ là có chút ngưng ngưng thẹn thùng bộ dáng. Trên thực tế, cặp kia giấu ở nồng đậm lông mi bao trùm hạ thanh ảnh sau con người, tà quang lập loè.

Ngoan bảo tên này, chỉ có cha cùng mẫu thân có thể kêu, những người khác kêu nói, ngoan bảo sẽ tức giận nga.

”Ngao ~ “Ở ngoan bảo trên vai Lục Lục khẽ kêu một tiếng, tựa hồ là cảm giác được ngoan bảo không có hảo ý.

Ngoan bảo vuốt ve nó đầu nhỏ, sau đó lại ngẩng đầu nhìn Nguyên Anh sơ kỳ ma tu, mặt ngoài tất cả đều là ngây thơ tốt đẹp, trong nội tâm không ngừng nguyên rủa phát sinh ở trên người hắn các loại bi thảm sự kiện.

Cũng bởi vậy, này Nguyên Anh sơ kỳ nội tâm cảm giác được kia cổ hủi hùng khiếp vĩa cảm giác càng ngày càng nặng, lại như thế nào đều phát hiện không được rốt cuộc đến từ người nào chuyện gì thượng. Cuối cùng cũng chỉ có vung tay áo,

.....

Dẫn theo chúng ma tu rời đi.

Hắn này nhóm người rời đi, Đường Niệm Niệm cũng không có bất luận cái gì ngăn cản, ánh mắt dừng ở ngoài thành đám kia còn còn thừa người tu tiên trên người, chậm rãi hỏi:” Các ngươi muốn vào thành sao? “

Ngoài thành người tu tiên nhóm lại là không tự chủ được lui về phía sau một bước, liền tính là đối mặt những cái đó người tu ma thời điểm, bọn họ đều không có loại này đã nghẹn khuất lại sợ hãi cảm xúc. Thật sự là hồng bình tân vừa mới kia một phen việc làm, thật sự là quá mức kích thích người.

Đường Niệm Niệm chớp hạ con ngươi, bình tĩnh khuyên nhủ:” Những cái đó ma tu không có đi xa, các ngươi nếu là không vào thành nói, vậy chỉ có thể vẫn luôn gốc tại nơi này. “

Chúng tiên tu vừa nghe lời này, vốn là không bình tĩnh tâm thần càng là rung chuyển lợi hại. Người này rốt cuộc là khuyên bảo đâu? Vẫn là uy hiếp đâu? Hay là thật khi bọn hắn nghe không hiểu?

”Người chờ chẳng những cùng ma tu xưng huynh gọi đệ, còn dụ dỗ tiên duệ, đưa bọn họ biến thành hiện giờ bộ dáng, hay là không cảm thấy đáng xấu hổ sao!? “Một người tay cầm phát trần nữ tử tu đạo chọc giận hô, vẻ mặt chính nghĩa lắm nhien, hai mắt đỏ lên, tựa hồ hận không thể đem Đường Niệm Niệm đấm người bầm thây vạn đoạn.

Người này đúng là đạo lữ phu quân cái thứ nhất bị ma tu giết hại sau, mở miệng muốn chém trừ ma tu cái kia nữ tử.

”Vị này nãi nãi, người đây là mắng ngoan bảo thân thân mẫu thân cùng cha sao? “Ngoan bảo ngựa đầu vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

Này nữ đạo tu nhìn hấn này phó xinh đẹp tiểu bộ dáng, chẳng những không có nửa điểm thương tiếc, ngược lại đem chính mình phu quân chết đi thống khổ đều giận chó đánh mèo ở hấn trên người. Nghĩ thầm nếu là phu quân không có chết đi nói, như vậy không cần bao lâu bọn họ cũng nhất định có thể có một cái như vậy đáng yêu hài tử, chính là nàng phu quân đã chết, nàng hài tử cũng đã không có.

”Là lại như thế nào? Giống các người chờ loại này đem thiên hạ thương sinh vứt bỏ không thèm nhìn lại, cùng ma lang bá vì gian ác nhân, chẳng lẽ không nên mắng không thành!? “Nữ đạo tu đầy mặt xúc động phẫn nộ.

Nàng bên cạnh nữ tử tựa hồ có chút nhìn không được, nhẹ xả một chút nàng tay áo.

Này nữ đạo tu lại vẫn là không quan tâm, tựa hồ tìm được rồi phát tiết khẩu tử, miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, sau đó đem Đường Niệm Niệm một nhà ba người làm thấp đi đến không đáng một đồng.

Chu Thiên xem đến lác đầu, nữ nhân này là điên rồi, này đàn tiên duệ cũng không tránh khỏi quá mức lớn mật, hay là bọn họ cho rằng chỉ cần ở ngoài thành, liền có thể như thế tiêu dao lớn mật?

Hắn cái này ý niệm bất quá là giây lát, liền thấy kia nhục mạ chính hoan nữ đạo tu đột nhiên một tiếng hoảng sợ bèn nhọn tiếng kêu truyền ra tới, mọi người kinh thần quay đầu, liền thấy ở nữ đạo tu trước mặt hư không đứng thẳng nam tử. Một bộ đơn bạc tay áo rộng bạch y, tóc đen như mực trút xuống, ngọc dung tuyệt luân khuynh thế, lúc này biểu tình yên tĩnh cô lãnh.

Người này, không phải Tư Lăng Cô Hồng là ai?

Hắn là khi nào ra khỏi thành? Lại là khi nào liền xuất hiện ở chúng người tu tiên trong đám người, đứng ở này nữ đạo tu trước mặt? Ai cũng không có nửa điểm phát hiện, cũng đúng là bởi vì không có phát hiện, mới tức khắc đưa tới này đó người tu tiên trong lòng một mảnh rung chuyển.

”Sao có thể!? Hắn như thế nào xuất hiện!?”

”Không có phát hiện, hoàn toàn không có phát hiện! Bọn họ không phải không dám ra khỏi thành sao? Như thế nào sẽ có như vậy bản lĩnh!?”

”Yêu nghiệt! Yêu nghiệt a!”

Các loại tiếng kêu sợ hãi vang lên, không thể nghi ngờ đột hiện ra tới chúng người tu tiên nội tâm khiếp sợ.

Bọn họ vẫn luôn cho rằng Đường Niệm Niệm trong lời nói dụ dỗ bọn họ vào thành, đúng là bởi vì ra khỏi thành tới sau căn bản không phải bọn họ đối thủ, này liền cảm thấy chỉ cần ở ngoài thành liền không có sợ hãi. Đến nỗi kia nữ đạo tu nhục mạ, bọn họ phần lớn đều không quan tâm, cũng là vì trong lòng thật sự có khí, vừa lúc có thể mượn này nữ đạo tu khẩu tới trút giận.

Huống chi, nếu là này nữ đạo tu nhục mạ, thật sự đem Đường Niệm Niệm đám người cấp dẫn ra tới cũng hảo. Như vậy bọn họ liền có thể kết phùng đưa bọn họ bắt lấy giết hại, sau đó đem chứng cứ giao cho tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc —— Mộ Dung gia tộc, hảo lãnh đến kia phong phú thù lao.

Chỉ là, đương Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện thời điểm, này vô thanh vô tức thủ đoạn tức khắc làm cho bọn họ nhận thấy được ý nghĩ của chính mình có bao nhiêu đơn giản. Nhất thời sở hữu người tu tiên đều sắc mặt ngưng trọng, sau đó cực kỳ có ấn ý đem Tư Lăng Cô Hồng vây quanh lên.

”Cha, không cần sát nàng! “Ngoan bảo la lớn, thanh âm sốt ruột.

Chúng tiên đều không khỏi nhìn về phía hắn, trong lòng thầm than: Đứa nhỏ này thật đúng là chính là thiên chân thiện lương a.

Chỉ là ngoan bảo tiếp theo câu nói lại làm cho bọn họ vừa mới hiện lên trong đầu ý tưởng, phiến phiến vỡ thành bột phấn.

”Cha, cứ như vậy làm nàng chết quá tiện nghi nàng! Dám mắng thân thân mẫu thân, hừ! Ngoan bảo muốn cho nàng sống không bằng chết! “

Chúng người tu tiên nhìn ngoan bảo nói ra lời này tới khi, nhéo tiểu đàn đầu múa may đáng yêu động tác, chỉ cảm thấy hôm nay luân phiên phải bị tức giận đến hộc máu, chỉ là này khẩu huyết gắt gao lấp kín trong cổ họng, phun không ra lại nuốt không đi xuống, đặc biệt khó chịu nghẹn khuất.

Cái này tiểu ác ma, bọn họ ngay từ đầu bị hắn biểu tượng mê hoặc, thế nhưng sẽ cảm thấy hắn thiên chân thiện lương, này rốt cuộc là cỡ nào sai lầm ý tưởng a!

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt

.....

Đảo qua trên tường thành ngoan bảo liếc mắt một cái, ngọc bạch bàn tay hắc quang lưu chuyển, bấm tay liền bắn vào nữ đạo tu Linh Hải. Ngay sau đó, liền nghe được nữ đạo tu một tiếng thê thảm gào rống đình tai nhức óc, thân thể từ không trung rơi xuống.

”Ta tu vi, ta tu vi a a! —— “

Trên tường thành, ngoan bảo trong tay một khối mâm tròn ném ra, đem kia nữ đạo tu cấp tiếp theo ném vào thành nội, sau đó trắng nõn ngón tay chỉ vào nàng, hừ nói:” Thanh âm khó nghe thành cái dạng này, còn dám nói chuyện mắng chửi người? Ta nguyện rửa người yết hầu trường nhật, cả đời đều không thể nói nữa, khẩu có tanh tươi, há mồm liền bị người chán ghét, thẳng đến người thọ mệnh kết thúc thời điểm! “

Nữ đạo tu tu vi bị Tư Lăng Cô Hồng một hủ, vốn dĩ kiều mỹ dung mạo tức khắc mất đi linh lực chống đỡ, hóa thành tóc trắng xoá, làn da lão nhăn lão thái bà.

Lúc này nàng hai mắt mãnh trừng, cả khuôn mặt đều có vẻ phá lệ dữ tợn, há mồm giống như chuẩn bị tức giận mắng, chính là cuối cùng sở hữu thanh âm đều hóa thành thống khổ ho khan, ở nàng bên cạnh bá tánh chỉ cảm thấy một cỗ ghê tởm tới rồi vài giờ xú vị từ nàng ho khan phát ra, trong lòng tức khắc sinh ra chán ghét cảm xúc, không khỏi liền ra tiếng đối nàng mắng lên.

Này nữ đạo tu trên mặt dữ tợn tức khắc hóa thành vô tận sợ hãi, nhìn ngoan bảo ánh mắt như là nhìn đến cái gì tuyệt thế ác ma.

Ngoan bảo hừ hừ hai tiếng, vừa chuyển đầu nhìn về phía một mình một người thượng tường thành Đường Niệm Niệm, trên mặt biểu tình một chút liền hóa thành thảo hỉ tươi cười,” mẫu thân, ngoan bảo cho người hết giận, người cao hứng không? “

Đường Niệm Niệm đối hấn vẫy tay.

Ngoan bảo mã (BMW) thượng tung ta tung tăng liền chạy đến nàng trước mặt, ngẩng khuôn mặt nhỏ cong hai tròng mắt chờ mong nhìn nàng.

Nào biết, Đường Niệm Niệm duỗi tay tiếp theo hấn khuôn mặt nhỏ thượng nhéo một chút, mềm như bông xúc cảm làm Đường Niệm Niệm cảm giác được vừa lòng, vẻ mặt bình tĩnh giáo huấn nói:” Quên nương nói? “

Ngoan bảo máu mếu, bệnh ửng ửng dường như” nga..... “Một tiếng, nói:” Ngoan bảo nhớ rõ. “

Mẫu thân nói, không chuẩn tùy tiện dùng căn nguyên thiên phú năng lực, không thể đối này sinh ra ỷ lại, lại muốn hoàn toàn vận dụng đến tự nhiên, làm được hòa tan bản thân, hoàn toàn bị chính mình khống chế, mà không phải bị này phân căn nguyên thiên phú khống chế.

Ngoan bảo nghiêng nghiêng đầu, cái này lời nói nghe tới tựa hồ có mâu thuẫn, lại giống như không có. Hắn cũng cái hiểu cái không, dù sao mẫu thân là vì hắn hảo là được rồi. Còn có mẫu thân cũng nói, phải hảo hảo rèn luyện bản thân tu vi đối chiến năng lực, luôn dùng cái này đối địch nói, nếu là đối phó tu vi so với chính mình cao hơn một cái cảnh giới, hoặc là hai cái cảnh giới người liền không có biện pháp phản kháng.

Đường Niệm Niệm nhìn ngoan bảo vẻ mặt ủ rũ bộ dáng, như vậy giống đủ sượng đánh cà tím, thật sự đáng yêu chọc người buồn cười, nàng lại xác thật gọi lên khóe miệng, tay lại đặt ở hắn trên đầu khẽ vuốt, nói:” Ngoan bảo thực hiểu thuận, nương thật cao hứng. “

Một câu, lập tức làm ngoan bảo sinh long hoạt hổ lên.

Đường Niệm Niệm lại vỗ vỗ hắn đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía ngoài thành không trung.

Lúc này, ngoài thành không trung, chúng người tu tiên đã đem Tư Lăng Cô Hồng hoàn toàn vây quanh lên, chỉ là rõ ràng là bọn họ người nhiều, khí thế thượng lại có vẻ phá lệ yếu ớt, mỗi người trên mặt đều là thận trọng cùng do dự, ai cũng không có cái thứ nhất động thủ.

Tương so với bọn họ, ở bên trong bị bọn họ vây quanh Tư Lăng Cô Hồng lại thật sự có vẻ quá mức đạm nhiên.

Liếc mắt một cái xem qua đi, thật sự làm người cảm thấy không phải bọn họ ở vây đỡ Tư Lăng Cô Hồng, ngược lại tựa hồ là Tư Lăng Cô

Hồng ở hiệp bức bọn họ giống nhau.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt như thanh tuyền nguyệt hoa thanh u, ở chung quanh chúng người tu tiên trên eo túi Càn Khôn lưu chuyển mà qua. Niệm Niệm thích bọn họ trên người đồ vật.....

Chúng người tu tiên thân thể căng thẳng, rất nhiều người đều đã không tự giác liền đem túi Càn Khôn thu vào trong tay áo, không cho Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến. Nay cực bắc căn nguyên địa mạch bên trong người đều là chuyện như thế nào? Đều là cường đạo xuất thân sao!?

Bọn họ lại như thế nào có thể minh bạch, cường đạo xuất thân không có, có chỉ có một lòng tham không đáy, thờ phụng cường giả vi tôn, tính tình bất đồng người khác tiểu nữ tử mà thôi.

Cách đó không xa Chu Thiên phát hiện Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt, chỉ cảm thấy đầu lại từng trận đau lên. Nay nam nhân vì thảo thê tử niềm vui, tuyệt đối sự tình gì đều làm được.

Ngay từ đầu là hồng bình tâm đám người việc làm còn chưa tính, lúc này Tư Lăng Cô Hồng nếu là làm như vậy, như vậy thật sự chính là chứng cứ vô cùng xác thực, huống chi đã có người dùng ngọc giản ở ký lục hiện tại phát sinh sự tình. Trừ phi Tư Lăng Cô Hồng đem những người này đều cấp giết, nếu không tất nhiên đưa tới tiên nguyên thảo phạt.

Hắn tuy rằng muốn cùng Đường Niệm Niệm hợp tác, lại không nghĩ Đường Niệm Niệm đám người cùng tiên nguyên chân chính trở thành tử địch.

Đang lúc hắn nghĩ đến này đó thời điểm, đột nhiên cảm giác được một mặt nhàn nhạt ánh mắt đảo qua hắn. Chu Thiên tâm rùng mình, ngẩng đầu liền nhìn đến đúng là Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt mới vừa ở hắn trên người đảo qua, kia đảo qua nhưng còn không phải là đồng dạng đảo qua hắn túi Càn Khôn sao.

Chu Thiên sắc mặt hơi hơi cứng đờ, quay đầu nhìn về phía bên người Thẩm Cửu, phát hiện sắc mặt của hắn càng là cứng đờ, trong lòng tức khắc thở dài.

”Ha hả. “Chu Thiên cười gượng hai tiếng, thanh hạ giọng nói

.....

, thuận miệng nói một câu nói tới đánh vỡ này phiến trầm tĩnh không khí,” phong thanh ngày lãng, đã là mau tiếp cận buổi trưa chư vị dùng cơm xong sao? “

Chúng người tu tiên đều đầy mặt khinh thường nhìn về phía hắn. Ai đều biết được, tu vi tới rồi bọn họ lúc này, căn bản là không cần ăn cơm.

Chu Thiên vô lại quán, đối loại này tầm mắt nhìn như không thấy. Hắn suy nghĩ muốn chỉ là đánh vỡ này tràn ngập địch ý không khí mà thôi.

Nào biết.

”Đói bụng. “

Một tiếng nữ tử thanh diệu thanh thúy tiếng nói nhẹ nhàng vang lên, bên trong lộ ra một chút khát vọng, như là lông chim khẽ vượt hơn người tâm khảm, lưu nhẹ nhẹ ngưng.

Tất cả mọi người hướng về sinh nguyên phát ra địa phương nhìn lại.

Chỉ thấy trên tường thành, Đường Niệm Niệm trong mắt lãnh đạm chết lặng đã tan đi, hóa thành doanh doanh ba quang, hướng về không trung bị mọi người vây quanh ở trung gian Tư Lăng Cô Hồng xem ra.

Lấy nàng tu vi, còn có thể đói bụng!?

Chúng người tu tiên khịt mũi coi thường, chỉ là người khác nhưng không nghĩ như vậy.

Cái này lời nói vừa ra tới, Chu Thiên bên kia tức khắc thở dài nhẹ nhõm một hơi, thầm kêu một tiếng chính mình câu kia buột miệng thốt ra nói đến hảo.

Tiếp theo nháy mắt, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh cũng đã xuất hiện ở Đường Niệm Niệm phía sau, đem nàng ôm nhập trong lòng ngực, thấp giọng nói:” Trở về làm thiện cho người ăn. “

”Ân. “Đường Niệm Niệm gật đầu, đối với ngoài thành đám kia người tu tiên tức khắc mất đi sở hữu hứng thú.

Nếu là lấy Tư Lăng Cô Hồng làm đồ ăn cùng này đàn người tu tiên túi Càn Khôn so sánh với nói, Đường Niệm Niệm sẽ không chút do dự lựa chọn người trước. Nay nếu như bị này đàn người tu tiên biết được, không biết rốt cuộc là sẽ may mắn, vẫn là càng thêm tức giận bất kham.

Lúc này, ngoài thành không trung người tu tiên nhóm tắc toàn bộ khiếp sợ ngốc lập. Tư Lăng Cô Hồng tới khi bọn họ không có phát hiện, nơi nào biết được hắn rời đi khi bọn họ đồng dạng không hề phát hiện, nói như thế tới nói, chẳng phải là nói Tư Lăng Cô Hồng bị bọn họ vây quanh thời điểm, muốn chạy bắt quá là nghĩ lại mà thôi, bọn họ thế nhưng còn vọng tưởng có thể đem hắn trả lấy?

Chỉ sợ nếu là lúc ấy thật sự động thủ nói, rước lấy sẽ chỉ là..... Họa sát thân!?

Sở hữu tàn lưu xuống dưới người tu tiên đều không khỏi run run thân hình, chỉ cảm thấy một cỗ hàn ý từ lòng bàn chân dâng lên, thẳng tới đáy lòng. Đối Tư Lăng Cô Hồng sinh ra sợ hãi, người này tu vi rốt cuộc là cái dạng gì cảnh giới!?

Bọn họ trong lòng rốt cuộc là như thế nào sợ hãi, lại là như thế nào phập phồng không chừng, trên tường thành đã bắt đầu trở về đi một nhà ba người cũng sẽ không đi để ý, bọn họ lúc này các có điều tưởng chỉ có ăn cái gì hảo đồ ăn, làm cái gì hảo đồ ăn, lại học trộm cái gì hảo đồ ăn.

Chu Thiên đã ở ngoài thành dừng lại hồi lâu, lần này lại không tính toán buông tha cơ hội, này liền ra tiếng nói:” Đường cô nương, xin dừng bước. “

Đường Niệm Niệm xuyên thấu qua Tư Lăng Cô Hồng bả vai, hướng hẳn đầu qua đi dò hỏi liếc mắt một cái.

Chu Thiên biểu tình ai oán, nói:” Chu mỗ có việc cùng Đường cô nương thương lượng, cũng tưởng vào thành trung tới, chỉ là này túi Càn Khôn bên trong là Chu mỗ nhiều năm qua toàn bộ gia tài, Đường cô nương nếu là toàn bộ cầm đi, Chu mỗ cũng không muốn sống nữa! “

Một bên Thảm Cửu nghe được hẳn này vô lại lời nói, dưới chân một cái lão đảo, đột nhiên quay đầu xem hẳn, nắm chuôi kiếm tay căng thẳng, thiếu chút nữa trực tiếp rút ra ở hẳn trên người đâm nhất kiếm.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt dò hỏi:” Muốn ta thân thủ động thủ giết người sao? “

Chu Thiên khước miệng vừa kéo, hồi hận chính mình không nên vọng tưởng nàng hiểu được trong lời nói của mình sau lưng ý tứ, cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện vậy đến rõ ràng đem tâm tư cấp nói ra.

”Chu mỗ không phải ý tứ này, “Chu Thiên cười khổ nói:” Chu mỗ ý tứ là, Chu mỗ cùng Đường cô nương cũng coi như là cũ thức, Đường cô nương có không cấp đánh cái chiết khấu, làm Chu mỗ nộp lên kiện không tội bảo vật, khiến cho Chu mỗ vào thành sau có cái chỗ ở? “

Lời này, quả nhiên đủ minh bạch.

Đường Niệm Niệm ánh mắt tức khắc dừng ở hẳn túi Càn Khôn thượng, đáy mắt bích quang lưu chuyển, có cỗ khiếp người tâm hồn sinh linh chi khí, sau đó bình tĩnh nhìn hẳn, nói:” Ta muốn người trong túi mặt kia cây chín đầu bạc tuế hoa! “

Chu Thiên biến sắc, đáy mắt cực nhanh hiện lên một sợi khiếp sợ.

Nàng sao có thể biết hấn túi Càn Khôn bên trong đồ vật, nàng thế nhưng thấy được hấn túi Càn Khôn đồ vật!? Này rốt cuộc là cái gì nghịch thiên lại..... Hạ lưu bản lĩnh a!?

Túi Càn Khôn bên trong chín đầu bạc tuế hoa là hấn ngẫu nhiên gặp được, nhiều lần trải qua trăm cay ngàn đắng mới cùng Thẩm Cửu cùng nhau lấy được. Cho tới nay đều là tùy thân mang theo, vì có thể làm nó bình yên tồn tại túi Càn Khôn bên trong, còn cố ý tìm kiếm đến nguyệt trần linh ngọc làm thành tráp trang, liền vì có thể một ngày kia cho rằng bất cứ tình huống nào, hoặc là tìm được luyện dược sư tới vì chính mình luyện chế trân quý cực kỳ phá anh đan.

Thẩm Cửu sắc mặt càng thêm biến hóa khó coi, hai mắt ánh mắt rùng mình, nhìn đáng vẻ tựa hồ muốn cùng Đường Niệm Niệm tranh đấu một phen giống nhau.

Chu Thiên lập tức hướng hấn đầu ra cảnh cáo liếc mắt một cái, làm hấn liền cảm xúc thu liễm, cũng tại đây một cái chớp mắt

.....

Cảm giác được ở trên người mơ hồ mà qua thanh hàn, nghĩ thầm: Vừa mới nếu không phải Thẩm Cửu đối Đường Niệm Niệm sinh ra địch ý cùng sát ý thu liễm mau, chỉ sợ đã bị Tư Lăng Cô Hồng đoạt đi tánh mạng đi.

Chu Thiên trên mặt bình tĩnh cười, trong lòng kỳ thật còn ở kịch liệt nhảy lên. Tư Lăng Cô Hồng người này nhất không Lưu Sơn không lộ thủy, trên thực tế hấn mới là nguy hiểm nhất người. Nhưng là hấn nguy hiểm, lại là thành lập ở Đường Niệm Niệm trên người.

Hấn minh bạch Thẩm Cửu lừa gạt vì sao, đơn giản là vì này cây chín đầu bạc tuế hoa, dùng nhiều lần trải qua trăm cay ngàn đắng những lời này thật sự không phải khuếch đại, huống chi đây cũng là bọn họ muốn bước lên Hợp Thể kỳ chứng minh cùng hy vọng.

Chỉ là Thẩm Cửu vẫn là nhìn không thấu a.

Vô luận Đường Niệm Niệm này phân có thể nhìn thấu người khác túi Càn Khôn đáng sợ bản lĩnh rớt cuộc từ đâu mà đến, nhưng nàng nếu nguyện ý xem hẳn túi Càn Khôn, đã nói lên nàng tán thành chính mình vừa mới đề nghị, chỉ dùng giống nhau bảo vật tới lựa chọn sử dụng vào thành, này kỳ thật đã là nàng ở nhớ tình bạn cũ thức chi tình.

Huống chi nàng bản thân chính là luyện dược sư, vẫn là một cái thiên phú đáng sợ cực kỳ luyện dược sư, so với những cái đó đã thành danh luyện dược sư tới nói, nàng thiên phú càng cường, tiền đồ cũng càng cường, tính tình tuy rằng đồng dạng cổ quái, nhưng là trên thực tế đều không phải là không hảo ở chung.

Này cây chín đầu bạc tuế hoa bọn họ vẫn luôn che giấu bảo tồn, là phá anh đan quan trọng nhất cũng là trân quý nhất một gốc cây linh dược, chỉ là muốn luyện thành phá anh đan, nhưng không đơn giản chỉ cần này một gốc cây linh dược mà thôi. Chờ bọn họ chậm rãi tụ tập mặt khác linh dược thời điểm, không biết phải tốn phí bao nhiêu thời gian, chi bằng đem này linh dược cho Đường Niệm Niệm, còn có thể cùng nàng càng thêm giao hảo.

Chỉ cần thật sự có thể cùng nàng giao hảo, này có thể so này chín đầu bạc tuế hoa giá trị lớn hơn nữa thượng quá nhiều!

Chu Thiên trong đầu không ngừng suy nghĩ, hai mắt tinh quang liên tục.

Không thể không nói, hẳn thật là tiên nguyên này một thế hệ trẻ tuổi bên trong, nhất bất động thanh sắc, lại nhất tâm tư chặt chẽ, ánh mắt có thể xem đến xa xăm, nghĩ đến đầy đủ hết, dám đánh cuộc người.

”Người không muốn? “Đường Niệm Niệm nhàn nhạt hỏi chuyện, đạm phấn cánh môi hơi nhấp.

Nàng giống nhau sẽ không chủ động đi xem người khác túi Càn Khôn, không nghĩ tới này vừa thấy liền thấy được giống nhau không tòi đồ vật.

Chín đầu bạc tuế hoa đích xác trân quý, bất quá cùng Đường Niệm Niệm hiện giờ nội giới sở hữu linh dược so sánh với, cũng chỉ có thể xem như trung đẳng mà thôi. Nàng sẽ muốn, bất quá là bởi vì ở Chu Thiên túi Càn Khôn bên trong chỉ có này cây linh dược không tòi, cũng vừa lúc ở nàng nội trong giới mặt không có, này chín đầu bạc tuế hoa có khả năng luyện chế đan dược, cũng vừa lúc có thể cấp hiện tại chính mình cùng bên người người dùng ăn.

Chỉ cần đem nó loại đi vào giới dược điền, là có thể từ một gốc cây biến thành hai cây, tam cây, bốn cây..... Theo thời gian càng nhiều.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ vỗ về mái tóc của nàng, mắt như u đằm nhìn về phía Chu Thiên.

Ngoan bảo yêu dị con người lưu quang lấp lánh, cười tùm tùm nhìn chăm chăm Chu Thiên.

Chu Thiên bị này một nhà ba người nhìn, đồn cảm thấy một cỗ áp lực từ đỉnh đầu áp xuống, đó là một loại tâm lý tự cấp áp lực. Hắn xem như xem mình bạch, chỉ cần là Đường Niệm Niệm coi trọng đồ vật, chẳng sợ nàng chính mình không đi tranh, chỉ sợ này phụ tử hai cũng sẽ cho nàng đoạt lấy tới. Chính mình đây là cấp cũng đến cấp, không cho cũng đến cho a!

”A, ha hả. “Chu Thiên liền cười vài tiếng, này liền đem túi Càn Khôn bên trong nguyệt trần linh hộp ngọc đem ra, cười nói:” Nếu Đường cô nương thích, Chu mỗi lại như thế nào sẽ cự tuyệt, này chín đầu bạc tuế hoa có thể đến Đường cô nương trong tay, cũng là mục đích chung! “

Mục đích chung!?

Mặt sau vẫn luôn bị bị xem nhẹ rút chúng người tu tiên thiếu chút nữa chửi àm lên. Này Chu Thiên trong tay thế nhưng có một gốc cây

chín đầu bạc tuế hoa, tàng đến cũng thật đủ thâm, nếu không phải này Đường Niệm Niệm nói ra, chỉ sợ Chu Thiên vẫn luôn không lấy ra tới, cũng vẫn luôn sẽ không bị người phát hiện. Lúc này thế nhưng liền tiện nghi đến này Đường Niệm Niệm trong tay, chỉ vì một cái vào thành!?

Chu Thiên nhìn Thẩm Cửu liếc mắt một cái, sau đó cuối cùng từ ngoài thành vào bên trong thành. Bất quá vài bước xa, lại làm người cảm thấy tựa hồ từ một cái thiên địa tới rồi một cái khác thiên địa. Hắn thật dài hơi một hơi, trong tay nguyệt trần linh hộp ngọc ném đi, liền cho Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm không chút khách khí nhận lấy, nghĩ đến không lâu càng nhiều chín đầu bạc tuế hoa, sau đó có thể luyện chế ra tới đan dược, trên mặt không khỏi liền tràn ra tươi cười. Vừa nhắc đầu, nhìn đến Chu Thiên đầy mặt đau mình biểu tình, khó được đối hắn lộ ra tươi cười, đạm nói:” Ta có thể giúp ngươi luyện một lần dược. “

Chu Thiên hai mắt đột nhiên trợn mắt, bên trong khó có thể tự không chế lộ ra mừng như điên. Trên mặt hắn đau mình nửa thật nửa giả, vì chính là từ Đường Niệm Niệm nơi đó được đến chút cái gì, chỉ là không nghĩ tới được đến hoàn toàn vượt qua hắn dự toán.

Có thể đến Đường Niệm Niệm một lần luyện dược hứa hẹn, này có thể so chín đầu bạc tuế hoa trân quý quá nhiều quá nhiều.

Thẩm Cửu nhìn đến trên mặt hắn biểu tình, lại nghĩ đến lúc trước từ Đường Niệm Niệm trong tay mua được đan dược phẩm chất, còn có Đường Niệm Niệm cực nhanh tăng trưởng tu vi, tức khắc minh bạch tâm tư của hắn, trên mặt cũng không khỏi lộ ra tươi cười.

Đến nỗi ngoài thành mặt khác người tu chân còn lại là đầy mặt cười nhạo châm chọc.

Ta có thể giúp ngươi luyện một lần dược?

Nàng cho rằng tự

.....

Mình là cái gì Dược Vương, dược thánh không thành? Nàng luyện một lần dược có thể so sánh được với tiên nguyên những cái đó uy danh lan xa dược tu?

Đối với Chu Thiên cùng Thẩm Cửu trên mặt mừng như điên, này đàn người tu tiên nhóm càng là ở trong lòng không ngừng trào phúng, là bởi vì ghen ghét bọn họ từng có chín đầu bạc tuế hoa như vậy trân quý linh dược, cũng là phần hận bọn họ thế nhưng cứ như vậy đem chi đưa cho Đường Niệm Niệm.

Nhiên, chờ đến nhiều năm lúc sau, này đàn người tu tiên bên trong thượng tồn tại người, lại nhớ lại tới lúc này một màn, còn có chính mình lúc này ý tưởng sau, chỉ có đấm ngực dừng chân mắng chính mình ngu dại, hâm mộ Chu Thiên xem đến lâu dài cơ trí, còn có đối Đường Niệm Niệm vô biên kính ngưỡng cùng cảm thán.

Đường Niệm Niệm một cái tự mình luyện dược hứa hẹn? Đó là vô số người mong muốn mà không thể cầu sự tình.

Đương nhiên, đây là lời phía sau, lúc này bọn họ như cũ còn ở sa vào ở chính mình cảm xúc.

.....

-----oOo-----

Đệ nhất linh nhị một chương chuẩn bị ra khỏi thành (canh một)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chu Thiên lấy một gốc cây chín đầu bạc hoa cầu được cùng Thẩm Cửu cùng nhau vào Niệm Quốc hoàng thành thành tới, cũng không có trước tiên liên tìm tìm Đường Niệm Niệm thương nghị hấn tính toán. Hấn xem như đã nhìn ra, lúc này Đường Niệm Niệm muốn dùng thiện, này đồ ăn vẫn là Tư Lăng Cô Hồng thân thủ chuẩn bị, ở chính mình xem ra là so đồ ăn càng thêm quan trọng quá nhiều sự tình, tại đây một nhà ba người trong mắt chỉ sợ căn bản là so ra kém một phân một hào.

Mới vừa được Đường Niệm Niệm một câu hứa hẹn, hấn tự nhiên là nguyện ý chờ chờ.

Từ ma tỉnh ngày đến bây giờ đã qua đi ba tháng, ba tháng tới Niệm Quốc hoàng thành có thể nói là mềm cứng không ăn, tiên ma không vào. Toàn bộ bên trong hoàng thành, trừ bỏ Đường Niệm Niệm luyện chế con rối, chỉ sợ cũng chỉ có Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người là chân chính người tu tiên, việc này đặt ở người ngoài trong mắt lại vẫn là tràn ngập hoài nghi, lấy không chuẩn hồng bình tân đám người rất cuộc có phải hay không bị luyện thành con rối.

Bọn họ hành vi thật sự quá mức cổ quái vô sỉ, chẳng sợ hồng bình tân đám người tính tình, không ít người đều có điều hiểu biết, thật là cái vô sỉ. Nhưng là còn chưa từng có như vậy quang minh chính đại biểu hiện ra ngoài quá.

Niệm Quốc ngầm cung điện, Chu Diệu Lang từ ngày đầu tiên vào nơi này, này ba tháng cũng vẫn luôn ở bên trong này.

Bọn họ những người này, trừ bỏ bị thiên địa lựa chọn bảy người, những người khác đồng dạng ở tu luyện tu tiên công pháp hoặc là tu ma công pháp. Vô luận là tu tiên vẫn là tu ma, ở Đường Niệm Niệm trong mắt đều không quan trọng, quan trọng ở chỗ thích hợp cùng bọn họ lĩnh ngộ vận dụng.

Thiên địa sở tuyển người cũng đích xác không giống bình thường, từ lần đó lựa chọn trung đạt được tẩy tủy cùng căn nguyên công pháp bảy người, không phụ sự mong đợi của mọi người từ lần đó hôn mê trung lĩnh ngộ không ít, bất quá ba tháng cũng đã Trúc Cơ thành công. Đây không chỉ là bọn họ thiên phú dị bẩm, càng quan trọng còn lại là Đường Niệm Niệm vì bọn họ bố trí tốt hết thảy, tụ linh thật sở mang đến nồng đậm linh khí, đan dược mang đến tiện lợi, hết thảy tạo thành bọn họ thành công.

Chỉ là bọn hắn như vậy tu vi, ở bên ngoài tiên ma trong mắt như cũ bất quá con kiến mà thôi.

Kỳ thật Đường Niệm Niệm nếu là tưởng, chỉ cần đưa bọn họ toàn bộ thu vào nội trong giới mật, sau đó vượt qua này ba năm là được. Chỉ là nàng cũng không tưởng làm như vậy, không chỉ là bởi vì nội giới là nàng bí mật, càng quan trọng là nếu thật sự làm như vậy căn bản là vô pháp làm cho bọn họ được đến một chút trưởng thành, ngay từ đầu nàng cũng liền căn bản không cần hao hết tâm tư tới cấp bọn họ tu luyện công pháp. Cho bọn hắn tu luyện công pháp vì chính là làm cho bọn họ chính mình nỗ lực sinh tồn đi xuống, dựa vào chính mình mưu trí vũ lực tại đây tràng chiến trường trung sống sót.

Thời gian dần dần qua đi, lần này ở Niệm Quốc hoàng thành ngoại phát sinh tiên ma chiến, làm Đường Niệm Niệm tổng cộng được đến người tu tiên 30 người, người tu ma 58 người. Chỉ là tới rồi Kim Đan kỳ tiên ma lại bất quá 32 người mà thôi, mười bốn danh Kim Đan tu vi người tu tiên, mười tám danh Kim Đan kỳ người tu ma.

Đường Niệm Niệm ánh mắt vẫn luôn đều đang không ngừng xoát cao, từ lần trước luyện chế 106 danh người tu tiên lúc sau, lần này nàng không tính toán đem hôn luyện con rối tài liệu lãng phí ở Kim Đan kỳ dưới tiên ma trên người. Đến nỗi những cái đó tu vi ở Kim

Đan kỳ dưới 56 danh tiên ma, đã đưa đến tay nàng, nàng tự nhiên sẽ không lại không hề tổn thương đưa bọn họ thả chạy.

Đến nỗi muốn bắt tới làm cái gì?

Đường Niệm Niệm trong đầu nghĩ đến hoàng tuyền Tu La chương bên trong sở ghi lại các loại con rối luyện chế phương pháp, trong lòng đã có tính toán. Đến nỗi âm độc không âm độc, kia căn bản là không phải nàng suy xét sự tình. Nàng chưa từng có cho rằng chính mình là một cái người tốt quá. Ở Tu chân giới bên trong, chân chính người tốt là tuyệt đối sống không lâu, nếu sống dài quá người tốt, như vậy tuyệt đối không phải là thuần túy người tốt.

Bình minh ngày lãng, vạn dặm không mây.

Niệm Quốc hoàng thành một tòa tửu quán bên trong, tuy rằng đã là cái này nguy cơ tứ phía lúc, cái này tửu quán lại ngoài ý muốn không có đóng cửa, bên trong bá tánh như cũ làm chính mình chuyện nên làm.

Chu Thiên cùng Thẩm Cửu ngồi ở tửu quán nội lầu hai sang bên rào chắn vị trí, trên bàn điểm một ít ăn vặt chỉ là bày, cũng không có dùng tài hùng biện. Phàm nhân làm ngũ cốc hoa màu, nếu bị đã Tích Cốc kỳ trở lên tu vi người tu tiên ăn nói, chỉ là đồ tặng trong cơ thể tạp chất mà thôi, chẳng những không có chỗ tốt, còn sẽ có chỗ hỏng. Cho nên giống nhau người tu tiên đều sẽ không vì miệng lưỡi chi dục, chạy tới dùng bữa.

Đến nỗi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lãng Cô Hồng như vậy yêu nghiệt? Đó là căn bản là không thể so sánh.

Nhân gia Tư Lãng Cô Hồng làm được đồ ăn đã không thể lại xem như thế gian đồ ăn, dùng nguyên liệu nấu ăn đều là Đường Niệm Niệm nội trong giới mặt sản xuất, nào giống nhau không phải tràn ngập linh khí? Nếu có mặt khác người tu tiên may mắn đi phòng bếp xem Tư Lãng Cô Hồng làm thiện nói, chỉ sợ không có bị cái này Tư Lãng Cô Hồng tự mình làm đồ ăn sự thật dọa đến, cũng muốn bị

chồng chất ở trên bàn những cái đó nguyên liệu nấu ăn cấp khiếp sợ.

Ở những người khác trong mắt dị thường trân quý linh dược quỳnh tương, lúc này thế nhưng bị lấy tới làm thiến, thoạt nhìn còn không có nửa phần luyến tiếc, này rốt cuộc là cái gì khác nhau a!?

Chu Thiên lúc này nâng chén uống chính là chính hấn từ túi Càn Khôn bên trong kia ra tới linh dịch, ánh mắt sừng chuyển liền nhìn đến bên trong thành hồng bình tân đám người hành tẩu thân ảnh, này đó thân ảnh bên trong lại tại đây mười ngày bên trong tăng trưởng. Đến nỗi tăng trưởng những người này rốt cuộc là ai, cái này căn bản là không cần suy đoán, Chu Thiên đều tưởng được đến.

Hấn lắc đầu một tiếng bất đắc dĩ cười. Nghĩ đến này mười ngày Đường Niệm Niệm lại đi luyện chế con rối đi, nếu cho nàng cũng đủ người, hơn nữa cũng đủ tài liệu, như vậy này thiên hạ há còn có người khác đường sống?

Nghĩ đến đây, Chu Thiên mày không khỏi hơi nhíu khởi, trong hai mắt tinh quang liên tục. Đám kia Nguyên Anh kỳ lão gia hỏa đều là cáo già xảo quyết hạng người, nghĩ đến nhất cao thâm lâu dài, đoán ra này Niệm Quốc trong hoàng thành mặt động tĩnh cũng không phải không có khả năng, nếu là như thế nói, chỉ sợ bọn họ nhất định hận không thể được đến này phân con rối luyện chế phương pháp, hoặc là muốn đem Đường Niệm Niệm khống chế ở trong tay, nếu không chế không được lời nói, như vậy nhất định hận không thể hủy diệt nàng.

Rốt cuộc nếu là lưu trữ nàng lời nói, như vậy chờ nàng tiếp tục trưởng thành đi xuống, như vậy há là còn có bọn họ đám kia Nguyên Anh kỳ tu sĩ địa vị? Huống chi, nàng tốc độ tu luyện đích xác chọc người đổ kỵ.

Đây là tu tiên thế giới tàn khốc, nhìn như tốt đẹp, trên thực tế không chỗ không ra chém giết.

“Chu Thiên.” Thảm Cửu ở một bên mở miệng nói: “Chúng ta đã chờ mười ngày, hay là còn muốn tiếp tục chờ đi xuống?”

Chu Thiên không sao cả nói: “Ở ngoài thành đều đợi ba tháng, này mười ngày lại có cái gì đáng để ý. Được nàng một cái hứa hẹn, này đã là ta đoán trước ở ngoài, liền tính lại nhiều chờ một cái mười ngày, hai cái mười ngày đều là cam nguyện. Này ma tinh ngày chính là ước chừng có ba năm, nàng nếu là chuẩn bị sung túc, đối chúng ta tới nói càng tốt.”

Thảm Cửu nghe vậy, yên lặng gật đầu, lạnh thể diện chậm rãi giãn ra khai không ít.

Lúc này, đang ở bên trong thành từng người hành động 138 danh tiên ma tu luyện giả toàn bộ đều tụ tập ở cùng nhau, khi bọn hắn chạm nhau ở bên nhau, hai bên đều là chỉ là liếc nhau, trong mắt mặt địch ý không giảm, lại không có bất luận cái gì quá kích đánh nhau cục diện phát sinh.

Từ lâu nội, Chu Thiên biến sắc, ngay sau đó gọi lên khoe miệng, nói: “Xem ra Đường Niệm Niệm xuất quan.”

Thảm Cửu tự nhiên cũng phát hiện bên trong thành biến hóa, này liền tùy hắn cùng nhau từ thu thân đứng lên, sau đó cùng vọng tiên ma tụ tập địa phương mà đi.

Chính như Thảm Cửu sở liệu, Đường Niệm Niệm lúc này đích xác xuất quan, cũng đem mười ngày trước được đến tiên ma đều luyện chế trở thành muốn con rối, lúc này vừa mới hạ đạt mệnh lệnh, làm cho bọn họ tụ tập lại đây.

Đương Chu Thiên cùng Thảm Cửu cùng nhau đuổi tới tiên ma tụ tập địa thời điểm, nhìn đến đúng là 138 danh tiên ma tu luyện giả đứng chung một chỗ, ở bọn họ trước mặt đúng là Đường Niệm Niệm một nhà ba người.

Tại đây một nhà ba người phía sau còn đứng lập 56 người, này 56 người cùng này phía trước này 138 danh con rối không giống nhau,

tương so với này 138 danh con rối bình thường vô dị, kia 56 người thật sự làm người liếc mắt một cái liền nhìn ra tới bọn họ bất đồng. Ở bọn họ trên mặt đều có thể nhìn đến ần ần màu đỏ đen dây nhỏ hoa văn, biểu tình lạnh nhạt không gợn sóng, hai mắt đen nhánh đến phản xạ không ra một chút ba quang.

Này lại là cái gì con rối?

Chu Thiên kinh hãi, chỉ cảm thấy này 56 người đơn luận uy lực nói, nói không chừng so này 130 danh con rối đều phải đáng sợ. Hắn trong lòng suy nghĩ khi, trên mặt biểu tình cũng không có biểu lộ ra tới. Đi lên trước tới, tươi cười không tính lấy lòng lại tràn ngập tôn kính cười nói: “Chu mỗ gặp qua Đường cô nương, tư lãng công tử, còn có ngây thơ tiểu công tử.”

Hắn cũng không quanh co lòng vòng, cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện đó là cần thiết nói thẳng tốt nhất, trực tiếp hỏi ra trong lòng nghi hoặc, “Đường cô nương này chẳng lẽ là tính toán ra khỏi thành?”

Nàng hắn là sẽ không vô duyên vô cớ khiến cho này đó con rối tụ tập ở bên nhau, nếu lúc này xuất quan, lại đem mọi người đều luyện thành con rối, như vậy tụ tập ở chỗ này, hắn là tính toán ra khỏi thành đi?

Đường Niệm Niệm liếc hắn một cái, không có bất luận cái gì giấu giếm gạt đầu, sau đó nói: “Người có thể tiếp tục lưu tại trong thành.”

Nàng nếu thu đồ vật của hắn, sẽ không nửa đường đuổi hắn đi.

Chu Thiên khóe miệng rất nhỏ vừa kéo, hay là nàng thật đúng là cho rằng hắn là vì tới bên trong thành tìm kiếm tị nạn a? Nếu là nói như vậy, ba tháng sau còn không phải giống nhau sẽ bị ủa vào tới người tu ma cấp bắt lấy?

“Chu mỗ vào thành tới, kỳ thật là muốn cùng Đường cô nương hợp tác,” lời nói một đốn, Chu Thiên nhìn đến Đường Niệm Niệm đầu tới nhàn nhạt dò hỏi ánh mắt, lúc này mới nghĩ đến nàng cũng không

phải người bình thường, cùng nàng đánh Thái Cực căn bản là vô dụng. Chỉ là hắn đánh Thái Cực thói quen, nhất thời không có sửa đổi tới, này liền tiếp tục nói: “Chu mỗ tưởng gia nhập Đường Niệm Niệm, trở thành Đường cô nương hợp tác bằng hữu, Chu mỗ tự biết chính mình hiện giờ năng lực cũng không lớn, chỉ là Chu mỗ có tự tin tất sẽ không vẫn luôn bình thường đi xuống, chỉ cần Đường cô nương một chút hiệp trợ, đãi Chu mỗ được đến hết thầy, Đường Niệm Niệm có bất luận cái gì phân phó, mở miệng đó là.”

Hắn lời nói dùng từ phân phó, đều không phải là thỉnh cầu, đã là đem chính mình địa vị vô hạn phóng thấp.

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp một chút con ngươi, hỏi: “Người muốn ta hiệp trợ người cái gì?”

Chu Thiên hai mắt như đuốc, tự tự rõ ràng trầm trọng, “Thiên mang song kiếm tận trời môn chưởng môn!”

Đây mới là hắn chân chính mục đích!

Ở Đường Niệm Niệm dò hỏi hạ, hắn từ bỏ ngay từ đầu tính toán hoàn hoàn tiến bộ, mà là nói ra cuối cùng mục đích.

Một bên, Thẩm Cửu hai mắt đột nhiên trợn mắt, nhìn về phía Chu Thiên, ngay sau đó lại chậm rãi bình tĩnh trở lại, sắc mặt lạnh lùng đồng dạng trang trọng.

Chỉ là bọn hắn này phân trang trọng nghiêm túc thái độ nhưng ảnh hưởng không đến Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm chỉ là bình tĩnh hỏi: “Môn phái này lợi hại sao?”

Chu Thiên đáy mắt có kiêu ngạo, nói: “Thiên mang đứng hàng đệ tam.”

Đường Niệm Niệm như suy tư gì gật đầu, theo sau nói: “Đánh thắng được Mộ Dung gia tộc sao?”

Chu Thiên đồng tử co rụt lại, sắc mặt có chút căng chặt, bình tĩnh nhìn Đường Niệm Niệm, nói: “Có Đường cô nương hiệp trợ, Chu mỡ tin tưởng, đánh thắng được!”

Mộ Dung gia tộc, tiên nguyên thiên cơ đạo tu đệ nhất gia tộc.

Từ Đường Niệm Niệm lời nói tới xem, Chu Thiên đã sáng tỏ, muốn cho Đường Niệm Niệm hỗ trợ, như vậy chờ hẳn thật sự được đến tận trời Song Kiếm Môn, tất nhiên là muốn cùng Mộ Dung gia tộc trở thành địch nhân. Nếu đã hạ quyết định, hạ tiền đặt cược làm xa hoa đánh cuộc, như vậy làm sao cần nhiều do dự, thiên hạ không có ăn không trả tiền cơm trưa, được đến cái gì nhất định phải trả giá cái gì.

-----oOo-----

Đệ nhất linh nhị nhị chương địch nhân thật không ít (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Nga. Mạ Mã bá 癸 Hiểu “Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng ngạc đầu, xem ý tứ là đáp ứng rồi xuống dưới.

Chu Thiên khoe miệng không khỏi nhẹ cong lên, trong đó ý mừng không khó phát hiện, vẫn luôn tràn ngập tới rồi đáy mắt, ngay sau đó nhắc tay được rồi một cái kiếm tu tổ về tôn kính lễ nghi, cười nói:” Như thế, Chu mỗi lần trước cảm tạ Đường cô nương, hy vọng người ta hai người có thể hợp tác vui sướng. “

Đường Niệm Niệm nhân nhật nói:” Song kiếm tận trời môn bảo vật không phải ít đi? “

Vừa nghe nàng nhắc tới bảo vật hai chữ, Chu Thiên khoe mắt liền vừa kéo. Đặc biệt là nhìn đến nàng thần sắc thượng không chút nào che giấu niệm tưởng, càng là có khổ nói không nên lời. Lời này nghe tới, nàng là tính toán đem song kiếm tận trời môn bảo vật dọn không sao? Nếu là cái dạng này lời nói, như vậy song kiếm tận trời môn cũng coi như là huỷ hoại. Rốt cuộc mặc kệ là cái nào môn phái, này bảo vật để sức là cần thiết phải có một chút, nếu không còn tính môn phái nào.

Chu Thiên trong lòng nhanh chóng chuyển động, hy vọng tìm được một cái tốt lý do thoái thác cùng biện pháp, đánh mất Đường Niệm Niệm đối song kiếm tận trời môn nhìn trộm.

”Ân? “Đường Niệm Niệm phát ra một tiếng giọng mũi, hướng hấn dò hỏi.

Chu Thiên lập tức ngẩng đầu, sắc mặt nhìn không ra bất luận cái gì khác thường, ra tiếng cười nói:” Song kiếm tận trời môn là kiếm tu môn phái, có phần lớn đều là một ít bảo kiếm linh tinh bảo vật, đối Đường cô nương cũng không bao lớn tác dụng, nếu Đường cô nương nghĩ muốn cái gì, phân phó một tiếng có thể, chờ Chu mỗ được đến song kiếm tận trời môn, tự nhiên đối Đường cô nương phân phó đạo nghĩa không thể chối từ. “Lời nói một đốn, hấn lại nhanh chóng nói:” Huống chi, nếu bàn về bảo vật nói, thân là thiên cơ đạo tu đệ nhất gia tộc Mộ Dung gia tộc mới là chân chính bảo khối. Đãi chúng ta hợp tác đưa bọn họ diệt trừ, này Mộ Dung gia tộc bảo vật tất cả đều về Đường cô nương sở hữu. “

Hấn này thật là lâu dài đầu tư, đơn giản là ở hấn có thể lựa chọn người bên trong, chỉ có Đường Niệm Niệm nhất thích hợp. Nàng sẽ không ghét bỏ hiện tại hấn chỉ có lẻ loi một mình, không hề bóng dáng cùng bảo vật, càng sẽ không bởi vậy xem thường hấn.

Huống chi ở hấn trong mắt, mọi người bên trong cũng chỉ có Đường Niệm Niệm sở có được tiềm lực lớn nhất, muốn biết được chỉ cần nàng đồng ý, chẳng khác nào Tư Lăng Cô Hồng đồng ý, có Tư Lăng Cô Hồng người này tương trợ, này thắng suất càng là đại đại gia tăng.

Như thế xuống dưới, cuối cùng hấn thật sự được đến song kiếm tận trời môn, dùng này cùng Mộ Dung gia tộc tranh đấu lên, chẳng sợ có tổn thất cũng không tính cái gì. Kia Mộ Dung gia tộc bảo vật đích xác nhiều làm người thêm nhỏ dãi, nhưng là hấn đều không phải là cái loại này thấy lợi quên nghĩa, sẽ bị tài vật bị lạc lý trí người. Nếu hấn thật sự dám can đảm cùng Đường Niệm Niệm tranh bảo vật nói, lấy hấn hiện tại cùng Đường Niệm Niệm quan hệ, chỉ sợ Đường Niệm Niệm đối hấn sẽ không có nửa điểm lưu tình.

Nếu như vậy, chi bằng dùng nhà người khác bảo vật, lấy tới tạo ân tình.

Đối với Chu Thiên như thế thức thời lời nói, Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật đầu đồng ý tới. Cũng coi như tiếp nhận rồi hấn cách nói.

Việc này nói chuyện xong, Chu Thiên toàn thân áp lực cũng là lỏng không ít, lại nhìn về phía Đường Niệm Niệm này một nhà ba người, còn có chung quanh con rối, này liền cười nói:” Đường cô nương lần này ra khỏi thành là vì chuyện gì? Nhưng có yêu cầu Chu mỗi hai người hiệp trợ địa phương? “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Đi ra ngoài đánh nhau. “

Đánh..... Đánh nhau?

Chu Thiên một chút nghĩ đến ngày ấy ở trên tường thành hồng bình tân đám người hành vi, lại xem Đường Niệm Niệm lần này đem sở hữu con rối tụ tập ở bên nhau, nàng này cái gọi là đi ra ngoài đánh nhau, chỉ sợ lại là lấy nhiều khi ít, vào nhà cướp của đi?

Chu Thiên hai mắt nhú lại, lập tức cười nói:” Đánh nhau chuyện như vậy, ta hai người cũng rất thích, không bằng một đạo đi. “

Hắn nhưng không có quên ngay từ đầu tính toán, cùng Đường Niệm Niệm cùng nhau, chẳng sợ ăn không hết thịt mỡ, uống một chút canh thịt cũng là đủ để chắc bụng.

Đường Niệm Niệm đạm liếc hắn một cái, không có cự tuyệt.

Chu Thiên còn muốn nói cái gì, chỉ là này vừa mở miệng, rốt cuộc cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng đảo qua tới ánh mắt. Đây là minh bạch chính mình nên nói đều nói, nói chuyện phiếm lời nói cũng không thể lại tùy tiện tìm Đường Niệm Niệm, nếu không vị này liền không biết sẽ làm ra cái dạng gì sự tình tới.

Chu Thiên cười, cũng không nói nữa ngữ đứng ở một bên.

Cũng không biết Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc là như thế nào xuất lực, hắn ôm Đường Niệm Niệm liền từ mặt đất trôi nổi dựng lên, hướng ngoài thành mà đi, ở hai người bên cạnh, ngoan bảo ngồi trên xà quái Hồng Lê biến đại thân hình sau đầu thượng, Hồng Lê thân thể huyết quang lưu thạch, đi theo tiến lên phương Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm.

Đến nổi hồng bình tân kia 138 danh luyện hồn con rối, còn có kia 56 hư linh con rối cũng đều không nhanh không chậm đi theo. Chỉ là tương đối lên, hồng bình tân này 138 danh luyện hồn con rối đều không phải là là tất cung tất kính đi theo, ngược lại mấy người các thành nhất phái, mặt ngữ nói chuyện với nhau cái gì, làm người liếc mắt một cái xem qua ra nhìn không ra bất luận cái gì khác thường. Kia 56 danh hư linh con rối tác như cũ mặt lạnh mặt lạnh, tìm không thấy một chút cảm tình dấu vết, quay chung quanh bốn phía.

Chu Thiên hướng Thẩm Cửu xem qua đi liếc mắt một cái, Thẩm Cửu hiểu ý đuổi kịp.

Này một đoàn người người đồng loạt ra khỏi thành, tự nhiên rước lấy Niệm Quốc hoàng thành các bá tánh chú mục, có người kinh dị có người kinh hoảng, bất quá thực mau đều bị chiến quân nhân mã đều áp chế xuống dưới.

Ngoài thành tinh không vạn lí, mười ngày trước tụ tập ở ngoài thành người tu tiên nhóm đều đã không biết hướng đi, Đường Niệm Niệm này người đi đường vẫn luôn ra khỏi thành ở không trung hành

.....

Đi rồi ước chừng nửa nén hương thời gian, lúc này mới ngẫu nhiên nhìn đến một hai người, chỉ là này một hai người vừa thấy đến bọn họ, lại là liền nửa phần dừng lại đều không có, liền trực tiếp nhanh chóng thoát đi.

Ngoan bảo bữu môi ba, bất mãn nói:” Chúng ta thoát nhìn thực đáng sợ sao? Vì cái gì vừa thấy đến chúng ta liền chạy! “

Chu Thiên ở một bên chửi thầm, không phải các người sinh đến đáng sợ, mà là các người hành vi quá đáng sợ.

Đột nhiên nghĩ tới cái gì, Chu Thiên sắc mặt có chút nghiêm túc, dưới chân một xấp liền đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người bên cạnh, ngôn nói:” Ta tưởng ở ma tỉnh mấy ngày

gần đây phía trước, các người sợ là đã biết được này ma tinh ngày chân tướng đi? “

Cái này ý tưởng cũng là hấn sau lại mới nghĩ đến, nếu không phải như vậy, Đường Niệm Niệm lại như thế nào sẽ ở ngày đầu tiên thời điểm liền trực tiếp kêu hồng bình tân bọn họ vào thành, sau đó lại trực tiếp ra tay, căn bản là như là đã sớm biết được bọn họ vừa vào thành liền sẽ bị phong ấn linh lực.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu.

Quả nhiên là như thế này. Chu Thiên trong lòng thở dài, quét ở phía sau hồng bình tân đám người liếc mắt một cái, cũng coi như là bọn họ xui xẻo lại quá mức tự đại, mới có thể luân vì như vậy kết cục. Thực mau thu liễm trong lòng suy nghĩ, nghiêm túc nói:” Nếu Đường cô nương đã biết được này ma tinh ngày chân tướng, cũng nên biết được ở ngay lúc này có thể vào này phiến thiên hạ tối cao tu vi là Nguyên Anh kỳ. Chính là những ngày qua, cực bắc nơi căn nguyên địa mạch ngoại chỉ xuất hiện một cái Nguyên Anh sơ kỳ ma tu, Đường cô nương biết được đây là vì cái gì sao? “

Đường Niệm Niệm bất mãn phết hấn liếc mắt một cái, nói:” Một lần nói xong. “

”Khụ, thói quen. “Chu Thiên ho khan một tiếng, hấn đích xác đôi khi úp úp mở mở bán thói quen, lại quên mất cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện tốt nhất là nói thẳng ra chân tướng.

”Sự tình Chu mỗ cũng không tính hoàn toàn rõ ràng, chỉ biết được lần này vào này phạm thế trung thiên nguyên người trong, Nguyên Anh kỳ cũng không thiếu, Mộ Dung gia càng phái ra một người Nguyên Anh đỉnh đạo tu, Mộ Dung ngưng thật cùng Đường cô nương ân oán, tiên nguyên trung phần lớn người đều đã biết, chỉ sợ lần này một vị Nguyên Anh đỉnh đạo tu đúng là vì Đường cô nương các người mà đến. “

”Không ngừng là như thế, lần này thiên mang đứng hàng đệ nhất bích khung tông đồng dạng tới một người Nguyên Anh đỉnh kiếm tu,

người này mấy ngàn năm trước vốn là phàm thể người, Cẩm Quốc khai quốc hoàng đế quan lam sanh. “

”Bất quá cũng đều không phải là sở tới người đều cùng Đường cô nương có thù oán, thiên quỳnh Viên gia lần này cũng phái ra một người Nguyên Anh đỉnh dược tu. “Chu Thiên dừng một chút, nhìn về phía Đường Niệm Niệm, nói:” Không biết Đường cô nương chính mình hay không biết được, Đường cô nương thời trẻ đi về cõi tiên mẹ đẻ, làm như từ tiên nguyên thiên quỳnh Viên gia ra tới người, cho nên lần này Viên gia phái ra Nguyên Anh đỉnh dược đã tu luyện này, sợ là có che chở Đường cô nương ý tứ. “

Lời nói tới rồi nơi này, Chu Thiên hạ tổng kết,” những người này vẫn luôn đều không có xuất hiện ở cực bắc nơi căn nguyên địa mạch, sợ là tưởng ở ba tháng sau kia căn nguyên địa mạch mất đi hiệu lực nhật tử tiến đến. “

Tới lúc sau, là phúc hay họa, ai cũng nói không rõ.

Đường Niệm Niệm nghe hắn nói xong, lông mi nhẹ chớp chớp, sau đó quay đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng còn có ngoan bảo, nghiêm túc lại bình tĩnh cũng hạ tổng kết,” chúng ta địch nhân thật không ít. “

Từ ân lời nói tới xem, sở hữu người tu ma đều ở nhìn trộm Tư Lăng Cô Hồng còn có ngoan bảo, hiện giờ tiên nguyên bên trong thiên cơ đệ nhất gia tộc còn có thiên mang đệ nhất kiếm tông cũng theo chân bọn họ có ân oán, trận này ma tinh ngày thật sự là không bình tĩnh, nói là bọn họ cùng tiên ma chiến trường đều không quá.

Tư Lăng Cô Hồng nắm tay nàng, hai mươi ngón giao triền ở bên nhau, tiếng nói nhẹ nhàng chậm chạp,” kia liền giết. “

Nhàn nhạt tiếng nói, nhẹ nhàng ngữ điệu, không thấy nửa phần sát khí sát khí, lại có một cỗ khiếp người uy thế, làm một bên đứng Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người tâm thần vì này chấn động.

Ngoan bảo cũng ngửa đầu, hừ hừ nói:” Ai dám khi dễ mẫu thân, ngoan bảo nhất định tấu đến hấn liền cha mẹ đều không quen biết! “

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật gật đầu, ngay sau đó nhắc nhở một câu,” muốn thù bảo vật, còn có lưu toàn thân. “

Ở bên người nàng phụ tử hai không có bất luận cái gì dị nghị gật đầu nhớ kỹ.

Chu Thiên nhưng không cho rằng nàng lời nói muốn lưu toàn thân là đồng tình đám kia sắp lại đây chịu chết tiên ma, nhìn mắt nàng phía sau một đám con rối, tuy rằng nàng miệng thượng không có nói ra, nhưng là xem nàng biểu tình liền nhưng có nhìn ra tới, kỳ thật nàng đối với đám kia sắp tiến đến tìm phiền toái người rất là bất mãn.

Chu Thiên trong lòng vẫn luôn có nghi hoặc, lúc này nhện không được thật cẩn thận hỏi ra tới,” Đường cô nương luyện chế này đó con rối sở phải tốn phí tài liệu chỉ sợ không ít đi? “

Có thể luyện chế ra như vậy quý dị con rối, không chỉ có cần phương thuốc, kia tài liệu tất nhiên không phải ít, cũng sẽ không bình thường. Phải biết rằng nhóm người này cũng không phải là người thường, mà là một đám tiên ma tu luyện giả a.

Đường Niệm Niệm nói:” Không ít. “

Chẳng qua ở nàng nội giới không ngừng sinh trưởng hạ, này không ít cũng chỉ là không ít mà thôi, cùng nội trong giới mặt còn dư lại so sánh với, không coi là cái gì. Chỉ cần còn có một cây ươm giống ở, nàng là có thể tiếp tục làm này sinh ra một mảnh.

Chu Thiên nói:” Không biết dư lại còn có thể luyện chế nhiều ít để ý con rối? Đường nhiên, Đường cô nương nếu là cảm thấy không có phương tiện

.....

Lời nói, Chu mỗ cũng sẽ không cưỡng cầu. “

Kỳ thật, Đường Niệm Niệm nếu là không nghĩ lời nói, hẳn cưỡng cầu hỏi cũng tuyệt đối cưỡng cầu không tới.

Đường Niệm Niệm rũ xuống con người, nghiêm túc tính toán. Liền ở Chu Thiên cho rằng nàng hẳn là tài liệu còn thừa không có mấy thời điểm, liền thấy Đường Niệm Niệm ngẩng đầu, đạm nói:” Ngàn 800 không thành vấn đề. “

Chu Thiên toàn thân cứng đờ. Ngàn 800 không thành vấn đề? Nàng rốt cuộc còn có bao nhiêu tài liệu a!? Nay phạm thế khi nào xuất hiện nhiều như vậy linh dược? Như vậy chẳng phải là nói chỉ cần cho nàng ngàn 800 người, nàng là có thể luyện ngàn 800 cái giống nhau con rối ra tới, như vậy còn có những người khác đường sống sao?

Đường Niệm Niệm căn bản không rõ ràng lắm hẳn nội tâm rối rắm, này sẽ lại bỏ thêm một câu,” bất quá hiện tại chỉ có thể là Kim Đan kỳ tu vi trong vòng. “

Chu Thiên chết lặng mặt nhìn nàng biểu tình thượng tiếc nuối, một hơi ghen ở trong cổ họng, phun không ra nuốt không đi xuống, muốn mắng càng là không dám mắng. Hẳn có thể nói, hẳn cũng nhin không được ghen ghét sao?

Bất quá hiện tại chỉ có thể là Kim Đan kỳ tu vi trong vòng?

Kim Đan kỳ tu vi trong vòng không đủ sao? Nếu lại làm người luyện Nguyên Anh kỳ kia còn phải?

Không đúng!?

Nàng nói chính là hiện tại, hiện tại? Ý tứ chính là về sau thật sự có khả năng có thể luyện chế Nguyên Anh kỳ con rối, thậm chí là Hợp Thể kỳ? Lại hoặc là liền Đại Thừa kỳ đều có khả năng!?

Chu Thiên hoàn toàn bị ý nghĩ của chính mình cấp kinh sợ, hiện giờ hẳn chỉ có thể vô tận may mắn chính mình làm đúng rồi lựa chọn,

cùng Đường Niệm Niệm ở chung, biết đến càng nhiều ngược lại chỉ biết phát hiện năng càng thêm thần bí.

Chu Thiên nếu là biết được, này ngàn 800 cũng đều không phải là Đường Niệm Niệm cực hạn, năng tài liệu chính là có thể không ngừng gia tăng, không biết lại sẽ là gì đó biểu tình.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm nhị tam chương cùng Đường Niệm Niệm so bảo nhiều người nhiều? Tìm ngược!

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thanh phong từ từ, nguyệt thượng đầu cành, thiên địa tràn ngập nồng đậm linh khí, khiến cho kia ánh trăng cũng càng vì sáng tỏ. Mạ Mã bá 麥 稊 Hiểu này vốn là bị mây lửa lạc thạch hủy đến không sai biệt lắm mặt đất, ở hơn bốn tháng nồng đậm linh lực tẩm bổ hạ, cỏ cây cũng cực nhanh lại lần nữa sinh trưởng ra tới, chỉ là cũng cùng với những ngày qua tiên ma tranh đấu, lại sẽ bị dễ dàng phá hủy.

Lưu Bảo là một người tán tu, hiện giờ tu vi đã là Nguyên Anh sơ kỳ. Một cái không môn không phái tán tu có thể hỗn đến hán như vậy tu vi thật sự không dễ, hưởng chi hán chẳng những tu vi đã tới rồi Nguyên Anh sơ kỳ, bản thân đế súc cũng thật sự không ít, này sinh hoạt cũng là quá đến có tư có vị.

Này hết thấy đều quy công với hán kia phân cùng thân cự tới vận khí, còn có hán cáo già xảo quyết, làm người trơn trượt. Giống như là một con cá chạch, hoạt không lưu thu, làm người tìm không thấy một chút sơ hở, ngư cần thúc ngựa sự tình càng làm được trôi chảy cực kỳ, một chút đều sẽ không cảm thấy mặt đỏ. Này đó đều còn xem như tiểu nhân, hán chân chính vô sỉ, thật sự là một lời khó nói hết.

Bất quá, liền hán như vậy một cái tiên nguyên đều biết vô sỉ đạo nhân, cố tình chính là sống được không tòi, còn phải đến một cái không tòi xưng hô, tên là Đa Bảo đạo nhân.

Lúc này, Lưu Bảo liền thân ở ở trăm trượng ngầm. Pháp bảo chui xuống đất thoi ở không nhanh không chậm dưới nền đất đi trước. Lưu Bảo liền ở chui xuống đất thoi nội, uống tiểu rượu, đếm phía trước trên bàn nhỏ bày túi Càn Khôn, sau đó một đám mở ra tới, linh thức xuyên thấu đi vào, đem bên trong pháp bảo, đan dược, linh thảo, ngọc giản từ từ đồ vật đều xem nhập trong đầu, ở phát hiện vài món thật sự không tòi đồ vật sau, khóe miệng một chút câu lên, tất cả đều là đắc ý.

”Ai nha, được mùa a được mùa! Đây không phải huyết vân tông chiêu hồn cò sao? Cư nhiên đã mau bị luyện thành vạn hồn Huyết Ma cò, này đến giết nhiều ít vô tội a, hiện giờ rơi xuống bồn đạo nhân trong tay, cũng coi như là vì thiên hạ làm một chuyện tốt. “

”Cái này là tám cánh bạch liên đài sao!? Ách, bạch cao hứng một hồi, bồn đạo nhân liền nói như vậy linh bảo như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này, nguyên lai bất quá là một cái hàng giả. Bất quá hàng giả cũng là một kiện không tòi pháp bảo, chế tác này hàng giả người công lực hẳn là còn tính không tòi, trừ bỏ này hiệu dụng vô pháp so sánh với ở ngoài, mặt khác đều khó có thể nhìn ra khác nhau. “

”Bây đêm ** đan? Thứ tốt a thứ tốt! Hắc hắc, không biết là cái nào phong lưu phôi thể nhưng tùy thân mang theo bọc này trên giường bảo đan, nhìn túi Càn Khôn mặt khác đồ vật, nên là một người đạo tu. Đường đường đạo tu thể nhưng tư tàng bọc này đan dược, thật là..... Thật sự..... Kêu bồn đạo nhân nên nói như thế nào hảo đâu. Chỉ có bồn đạo nhân tự mình thu, để tránh lại làm nó gieo hại người khác. “

Lưu Bảo từng cái đem chính mình coi trọng bảo vật thu vào tùy thân mang theo càn khôn linh ấn nội, lại đem mặt khác không có thấy thể nào thượng tất cả thu vào trên eo túi Càn Khôn, này liền tiếp tục uống quỳnh tương ngọc lộ, híp một đôi mắt, đầy mặt thích ý, làm bộ hưởng thụ loạn choạng đầu.

Lúc này, hẳn bản mạng linh bảo đột nhiên chấn động lên.

Lưu Bảo lập tức từ vị trí thượng nhảy dựng lên, hai mắt tinh quang liên tục,” ha ha ha! Lúc này mới vừa được mùa một hồi, này liền lại tới bảo!? Chấn động lợi hại như vậy, xem ra là khó lường bảo vật a! Bồn đạo nhân phải cẩn thận một chút mới là! “

Lưu Bảo đôi tay đánh ra pháp quyết, này liền làm chui xuống đất thoi hướng mặt đất đi tới.

Trên mặt đất, cỏ xanh nhân nhân, dòng nước ở dưới ánh trăng giống như ngân hà, chớp động sóng nước lấp loáng, chung quanh loạn thạch hằng sinh.

Ngoan bảo một bộ trắng tinh áo choàng lây dính bụi đất cùng máu tươi, một đôi yêu dị con người lúc này nửa híp, chớp động ba quang so với kia chảy xuôi dưới ánh trăng nước sông càng thanh triệt lạnh lẽo, hơi mỏng màu son môi lược nhấp, hai chỉ đôi tay các quán quanh từng đọt từng đọt linh quang.

Nho nhỏ khuôn mặt ở dưới ánh trăng, càng có vẻ kiều nộn mềm mại, này phó nghiêm túc bộ dáng, đã trưởng thành sớm lại đáng yêu.

Ở ngoan bảo trước mặt, đứng thẳng ba gã nam tử. Này ba gã nam tử xem trang điểm cùng khí tức, hẳn là ba gã ma tu, tu vi tối cao cũng bất quá là tâm động đỉnh, mặt khác hai người đều là tâm động trung kỳ.

”Tiểu tử, cha mẹ ngươi sao? Như thế nào liền lưu ngươi một người nơi này, chẳng lẽ là đem ngươi cấp ném? “Tâm động đỉnh ma tu cao giọng cười to nói, trong ánh mắt không ngừng chớp động tinh quang, này nhìn như chọc giận thương tổn ngoan bảo lời nói, càng nhiều còn lại là thử.

Ngoan bảo méu máo môi, như là tiểu thú giống nhau gầm nhẹ nói:” Cha cùng mẫu thân nhất định lập tức liền tìm đến ngoan bảo, mới không phải ném ngoan bảo! Là ngoan bảo chính mình ham chơi đi lạc! “

Hắn lờn nói tức khắc rước lấy ba gã ma tu kinh hãi, ba người liếc nhau. Tiểu tử này chính là sở hữu ma tu đều muốn được đến, chỉ cần được đến hắn, như vậy vô luận là bảo vật vẫn là địa vị đều là bay nhanh tăng trưởng.

Chỉ là tiểu tử này cũng không phải là bình thường tiểu hài tử, hắn nói cũng không thể tùy ý dễ tin.

Nhưng tiểu tử này cha mẹ ở chỗ này nói, lại như thế nào sẽ không ra mặt? Chẳng lẽ còn tính toán đánh lén bọn họ ba người không thành? Bọn họ ba người vẫn là có điểm tự mình hiểu lấy, phải biết rằng bọn họ cũng bất quá tâm động kỳ mà thôi, lấy kia hai người thực lực, bất quá phát tay chém giết sự tình, còn dùng đến đánh lén sao?

Chẳng lẽ bọn họ ba người trên người có cái gì làm kia Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ham đồ vật? Đây cũng không có khả năng a! Bọn họ bất quá là tiểu nhân vật, có thể có cái gì thứ tốt?

Này ba người còn ở rồi rầm

.....

,Ngoan bảo nhưng chờ không nổi nữa.

”Hừ! Vừa thấy các người liền biết không phải người tốt, mẫu thân nói, đối đãi đánh chính mình chú ý người xấu tuyệt đối không thể lưu tình! “Ngoan bảo thấp thấp nói, này liền hướng ba người phóng đi.

Cách đó không xa một đồng cự thạch, Lưu Bảo cho chính mình thi triển một cái liễm tức pháp thuật, sau đó từ cự thạch mặt sau ngẩng đầu nhìn lại, nhìn đến chính là một cái ước chừng mới 4 tuổi tả hữu xinh đẹp hài tử cùng ba cái thành niên ma tu đánh nhau lên hình ảnh.

Hình ảnh này nhưng xem như đem kiến thức rộng rãi Lưu Bảo cấp kinh ngạc kinh, một đôi mắt trừng đến ngu dại, ở trong lòng đột nhiên mắng một tiếng: Con mẹ nó tặc ông trời!

Này xinh đẹp oa oa là nhà ai hài tử, thế nhưng điểm này tiểu cũng đã tâm động kỳ!? Là ông trời mắt bị mù, vẫn là hấn mắt bị mù!?

Lưu Bảo gắt gao chớp chớp mắt, lại cẩn thận dùng linh thức càn quét ngoạn bảo.

Ước chừng đi qua tam tức sau, hấn vẫn là nhìn không ra một chút ảo thuật dấu vết, cũng không có bất luận cái gì khác thường! Nói cách khác, đứa nhỏ này cũng không phải cái nào có đặc thù yêu thích người dùng ảo thuật thay đổi chính mình quan ngoại giao, cũng không phải dùng cái gì cấm thuật thay đổi thân thể cốt cách, mà là một cái hàng thật giá thật 4 tuổi oa oa.

4 tuổi tâm động kỳ!

Đứa nhỏ này là từ trong bụng mẹ liền tu luyện sao?

Lưu Bảo ghen ghét, ghen ghét hai mắt đều đỏ lên. Hấn người này liền có điểm này tật xấu, chẳng sợ chính mình số phận đã phi thường không tòi, so rất nhiều đại gia tộc bên trong chi thứ, đại môn phái nội môn đệ tử đều phải hảo quá nhiều, hấn vẫn là sẽ không thỏa mãn, không thể gặp so với chính mình càng tốt.

Đương nhiên, không thể gặp là một chuyện, ghen ghét cũng là một chuyện. Hấn tâm lý nhưng thật ra phi thường không tòi, sẽ không bởi vì ghen ghét liền làm ra việc ngốc tới, sẽ chỉ ở đáy lòng yên lặng ghen ghét, tìm được đến cơ hội đoạt người khác đồ vật tốt nhất, tìm không được cơ hội liền tiếp tục đem về điểm này tâm tư chôn giấu dưới đáy lòng yên lặng ghen ghét.

Thời gian dần dần qua đi, Lưu Bảo cũng coi như là kiến thức một hồi phá lệ quỷ dị đánh nhau, vẻ mặt đều là vắn vẹo.

Kia ma tu dùng pháp thuật thời điểm như thế nào liền cố tình không cẩn thận té ngã đâu? Còn có cái kia ngu ngốc, như thế nào liền đem pháp thuật cấp đánh vào đồng bạn ma tu trên người? Bên kia cái kia càng là xui xẻo, cứ nhiên pháp thuật ở nửa đường trung đoạn, không đủ thương địch thủ người phản bị thương chính mình!?

Nếu không phải này ba cái ma tu trên người toát ra tới ma khí không phải giả, nhìn kia tiểu oa nhi ánh mắt tràn ngập chân thật đoạt lấy, chỉ sợ hẳn đều phải cảm thấy này ba người căn bản là ở cùng này tiểu oa nhi ở chơi trò chơi.

Đương ba gã ma tu ở ngoan bảo trong tay bị chết, ngoan bảo này liền vầy vầy tay, ngồi xổm đem bọn họ trên người túi Càn Khôn cấp lấy xuống dưới, chuyển mục liền nhìn đến ba gã ma tu đến chết trên mặt còn tràn ngập nghẹn khuất, tròng lớn không cam lòng hai mắt, phi thường đồng tình đáng thương khẽ thở dài một tiếng, sau đó chấp tay trước ngực, mềm mại nói:” Làm người quá mệt mỏi, làm ma quá thảm, ngoan bảo chúc phúc các người kiếp sau đi súc sinh nói, vô ưu vô lự quá cả đời. “

Cục thạch mặt sau, Lưu Bảo nghe được ngoan bảo kia một tiếng chúc phúc, da mặt run run, trong ánh mắt quang mang đại nhiếp.

Này tiểu oa nhi rất hợp hẳn ăn uống!

Thật sự vì hẳn lượng thân chế tạo đồ nhi a!

Tưởng hẳn Đa Bảo đạo nhân một mình một người dũng sấm đại giang nam bắc, hỗn đến một đời anh danh, cố tình chính là tìm không được một cái chọn người thích hợp kế thừa y bát. Hiện giờ trước mắt vị này nhưng còn không phải là ông trời đưa tới cửa tới hảo đồ nhi a? Này phân nghịch thiên tốc độ tu luyện, này phân nhận người yêu thương tính tình, giết người không quên đoạt bảo hảo thói quen.....

Hảo a, thật là hảo a!

Cũng không biết đứa nhỏ này là cha mẹ là ai, bất quá này đó nhưng không liên quan chuyện của hẳn, nếu đứa nhỏ này bị hẳn cấp gặp, còn bị hẳn cấp coi trọng, vậy đến là hẳn.

Lưu Bảo đang nghĩ ngợi tới, đột nhiên liền nghe được kia quen thuộc lại xa lạ hài tử non nớt tiếng nói,” vị kia cục đá mặt sau thúc

thúc, người xem ngoan bảo đã lâu, có phải hay không quá thích ngoan bảo? “

Lưu Bảo một chút bị thanh âm này cấp bưng tỉnh, ngẩng đầu nhìn lại, nói chuyện nhưng còn không phải là cái kia đang bị hắn coi trọng hài tử sao?

Nguyên lai đứa nhỏ này kêu ngoan bảo a! Liền tên đều cùng chính mình như vậy tương xứng! Nhưng còn không phải là ông trời cho hắn đưa tới cửa tới đồ nhi sao? Bất quá..... Ngoan bảo tên này, như thế nào giống như ở nơi nào nghe qua?

Lưu Bảo trong đầu không ngừng suy nghĩ vận chuyển, trên mặt lại đã sớm hóa thành một mảnh bình tĩnh cao nhân phong phạm, từ cự thạch mặt sau đi ra, nhẹ vẫy vẫy vạt áo thượng không tồn tại bụi đất, hỏi:” Người đứa bé này là như thế nào phát hiện thúc thúc? “

Ngoan bảo nhìn trước mắt cái này trung niên nam tử, ước chừng tám thước thân cao, thân xuyên một bộ màu xanh lá đạo bào, một khuôn mặt trắng nõn không cần, ngũ quan đoan chính mạch mẽ, trên đầu chải một cái nói tấn, hơn nữa hắn lúc này đầy mặt đậm nhiên, làm người liếc mắt một cái nhìn lại làm trò tưởng một cái thế ngoại cao nhân.

Ngoan bảo chớp chớp mắt, đem trong tay này chuẩn bị ăn xong đi chữa thương dược lạng lẽ thu hồi, giữa đầu vẽ mặt thiên chân nhìn Lưu Bảo, nói:” Thúc thúc xem ngoan bảo xem đến quá nhập thần, đầu đều lộ ra cục đá bên ngoài. “

Lưu Bảo trên mặt chợt lóe mà qua xấu hổ.

.....

Ngoan bảo làm bộ không có thấy, tươi cười xán lạn nói:” Thúc thúc nhất định thực thích ngoan bảo mới có thể như vậy đúng hay không? “

”Đổi. “Lưu Bảo theo hắn nói đáp. Trên mặt cũng lộ ra ôn hòa tươi cười, đổi ngoan bảo nói:” Bỏ đạo nhân từ ánh mắt đầu tiên nhìn đến người liền thích! “

Lời này nếu là dừng ở người khác trong tai, đừng nói là hài tử, liền tính là đại nhân cũng sẽ cảm thấy phá lệ không thoải mái. Chính là ngoan bảo là ai, đó là ở Đường Niệm Niệm bên người ngây người suốt bốn năm thân nhi tử, kia phân kiên cường dẻo dai tâm lý thừa nhận cũng không phải là người bình thường có thể so sánh với. Đối với Lưu Bảo nói một chút không e lệ nói, đồng dạng nghe được một chút cũng không xấu hổ, còn vẻ mặt ngây thơ cười nói:” Ngoan bảo từ ánh mắt đầu tiên nhìn đến thúc thúc, liền cảm thấy thúc thúc nhất định là một vị cao nhân, chẳng những tu vi cao, bảo vật cũng nhất định nhiều! “

Bảo vật có thể không nhiều lắm sao? Lục Lục đều đã truyền lời lại đây!

Lưu Bảo cười ha ha, duỗi tay vuốt ve một chút ngoan bảo đầu,” tiểu oa nhi ánh mắt không tồi, bỏ đạo nhân tu vi sao, Nguyên Anh mà thôi, bất quá này bảo vật, thật đúng là không ít, thế nhân cấp bỏ đạo nhân một cái danh hiệu, người có biết là cái gì? “

Ngoan bảo biết nghe lời phải một bộ tò mò chờ mong hỏi:” Cái gì? “

Ngoan bảo đầu chỉ có thể là mẫu thân cùng cha sờ, nếu dám sờ ngoan bảo đầu, liền phải trả giá đại giới a!

Lưu Bảo vụn phần không biết lúc này ngoan bảo trong lòng tính toán, còn sa vào ở kiêu ngạo trung,” bỏ đạo nhân danh hiệu đó là Đa Bảo đạo nhân là cũng. “

Ngoan bảo hai mắt sáng ngời, ở hắn trên người lưu chuyển,” Đa Bảo đạo nhân a..... “

Lưu Bảo bị hắn xem đến có chút mạc danh hãi hùng khiếp vía, nghĩ lại lại tưởng, bất quá một cái tâm động kỳ tiểu oa nhi mà thôi, chẳng sợ hắn tốc độ tu luyện ở như thế nào yêu nghiệt, hiện tại cũng bất

quá là một cái tâm động kỳ tu vi oa oa, đối chính mình hoàn toàn cấu không thành uy hiếp, nghĩ như vậy tới hấn cũng coi như là hoàn toàn yên tâm.

”Ngoan bảo tiểu oa nhi ~ “Lưu Bảo cong lưng thân, trên mặt kia phó cao nhân phong phạm đã sớm ở chính hấn đều không tự giác dưới tình huống phá thành mảnh nhỏ. Lúc này khom lưng cúi đầu nhìn qua biểu tình, mười phần như là lừa gạt tiểu hài tử bọn buôn người, vẻ mặt từ cười dụ dỗ,” bốn đạo nhân ánh mắt đầu tiên nhìn đến người a, cũng đã cảm giác được người là bốn đạo nhân mệnh trung chú định đồ nhi. Làm bốn đạo nhân đồ nhi, chẳng những có thể được đến bốn đạo nhân truyền thừa, còn có dùng không hết pháp bảo nga ~ “

”Thật vậy chẳng? “Ngoan bảo hai mắt mị thành trắng non nhi.

Lưu Bảo đắc ý cười nói:” Đó là tự nhiên. Huống chi này phiến thiên hạ đúng là không an phận thời điểm, có bốn đạo nhân làm người sư tôn, còn có thể che chở người chu toàn, không bao giờ dùng bị người khác khi dễ, này liền cùng bốn đạo nhân đi rồi đi! “

Nói xong, liền phải kéo ngoan bảo tay.

Ngoan bảo lại dời đi một bước, đồng thời cũng liền dời đi Lưu Bảo vẫn luôn dừng lại ở hấn trên đầu tay, vẻ mặt nóng lòng muốn thử lại khó xử nói:” Chính là ngoan bảo cha cùng mẫu thân sẽ lo lắng. “

Lưu Bảo trong lòng ám đạo một tiếng phiến toái. Đứa nhỏ này thật đúng là chính là có cha mẹ, có như vậy yêu nghiệt thiên phú hài tử, kia cha mẹ còn không được đem hấn đương bảo bối che chở, nơi nào sẽ đem hấn tùy bốn giao cho chính mình?

Nói như vậy lên nói, đứa nhỏ này lại như thế nào sẽ lẻ loi một mình ở chỗ này?

Lưu Bảo bất động thanh sắc hỏi:” Như vậy a, nếu là ngoan bảo cha mẹ lo lắng ngoan bảo nói, ngoan bảo lại như thế nào sẽ một người ở chỗ này gặp nạn, còn không thấy các nàng xuất hiện đâu? “

Ngoan bảo mím môi, thấp giọng nói:” Đều là ngoan bảo chính mình một người trộm chạy ra. “

Hắn thật là chính mình ra tới, bắt quá lại không tính một người trộm chạy ra, bởi vì hắn còn mang lên Lục Lục, cũng cùng Đường Niệm Niệm công đạo qua.

Mấy ngày nay hắn vẫn luôn đều ở rèn luyện chính mình đối chiến kinh nghiệm, nơi này cũng là hắn những ngày qua rèn luyện địa điểm, kia ba cái tâm động kỳ ma tu trên thực tế cũng là bốn phía con rối bỏ vào tới cấp hắn đánh nhau.

Lưu Bảo vừa nghe, trong lòng lại là ám đạo một tiếng trời cũng giúp ta! Này liền cười nói:” Ngoan bảo không cần tự trách, thúc thúc này liền mang ngoan bảo đi tìm cha mẹ. “

Ngoan bảo đáy mắt ba quang chợt lóe, loại này lừa gạt hài tử nói cư nhiên cũng nói cho bản công tử nghe? Thật đúng là thật sự công tử là ngốc tử không thành?

Lưu Bảo thấy hắn không nói lời nào, phiến tay liền từ túi Càn Khôn lấy ra một kiện trung phẩm pháp khí đưa cho ngoan bảo, cười nói:” Tới, ngoan bảo không cần khổ sở, này xem như sự phó cấp ngoan bảo lễ gặp mặt, trước cầm đi chơi chơi, về sau sự phó lại cho ngươi. “

Rõ ràng ngoan bảo cái gì đều còn không có đáp ứng, hắn cũng đã tự xưng sự phó, này phân vô sỉ vô lại tính tình có thể thấy được một chút.

Ngoan bảo không chút khách khí đem hắn đưa qua đồ vật thu lên, ngựa đầu đang chuẩn bị nói chuyện, trong đầu truyền đến Lục Lục thanh âm, lập tức trên mặt triển lộ ra tới một mặt tà cười, đến yết hầu lời nói cũng đổi thành khác,” nhiều bảo thúc thúc, ngươi nếu như vậy thích ngoan bảo, không bằng đem ngươi toàn bộ bảo vật đều cấp ngoan bảo được không? “

”Hảo. “Lưu Bảo cười ha hả một ngụm đồng ý, ngay sau đó hắn mới đột nhiên kinh giác ngoan bảo rất cuộc nói gì đó, một chút mở to hai mắt nhìn, thẳng tắp nhìn về phía ngoan bảo kia về mặt thiên chân vô tà, một ngụm hờn dỗi nảy lên ngực, cười hỏi

.....

:” Ngoan đồ nhi, ngươi vừa mới nói cái gì? Vì sư không có nghe quá rõ ràng, lặp lại lần nữa cấp vì sư nghe được không? “

Ngoan bảo gật gật đầu, phi thường nghe lời lại lần nữa lặp lại hắn vừa mới lời nói,” ngoan bảo nói, nhiều bảo thúc thúc nếu như vậy thích ngoan bảo, không bằng đem ngươi toàn bộ bảo vật đều cấp ngoan bảo được không? “

”Hảo ngươi cái tiểu tử thú! Cũng dám đánh sư phó chú ý? “Lưu Bảo người này cũng không phải là cái gì hảo niết quả hạnh, thấy ngoan bảo tu vi đối chính mình không có uy hiếp, này nghe được không hợp tâm ý nói, lập tức liền phát tác.

”Tính tình này mặc kệ thế nào vẫn là cùng vì sư đầu cơ, chỉ là dám can đảm đánh vì sư chú ý loại này tiểu tâm tư như thế nào đều đến bóp tắt! “

Lưu Bảo không tính toán lại cùng hắn vô nghĩa, duỗi tay liền đem ngoan bảo cấp bắt đi, chỉ là này tay mới vừa vươn đi, một cỗ hàn ý đột nhiên nảy lên trong lòng, làm hắn cảm giác được nếu không thu xoay tay lại nói, chỉ sợ chính mình liền phải bị thương nặng.

Lưu Bảo không có do dự, lập tức liền thu tay lại, lại ở ngoan bảo trên người để lại một sợi ấn ký, một cái xoay người liền hướng mặt đất phóng đi, như là một con cá chạch chuẩn bị nhập vũng bùn, kia phản ứng cùng tốc độ thật gọi người khó lòng phòng bị.

Đây là Lưu Bảo người này cáo già xảo quyết biểu hiện, cũng là hắn có thể tiêu dao sống đến bây giờ bản lĩnh. Chỉ cần cảm giác được một chút uy hiếp, này liền nhanh chóng thoát đi, chờ đến chính mình

thành chỗ tối cái kia, lại quan sát một cái vạn vô nhất thất cơ hội giết người càng hóa.

Cũng là vì hấn điểm này, có thể nói là làm cùng hấn tiếp xúc quá đám kia người hận đến ngứa răng, mỗi khi chửi ầm lên quy tôn tử, lại vẫn là bị Lưu Bảo nghe làm là gió bên tai, vào tai này ra tai kia, đương có tìm được cơ hội thời điểm, tắc lại đem nợ cũ cấp nhảy ra tới, đem kia mắng quá người của hấn giải quyết, cố tình còn vô sỉ nói cái gì là người nợ trước chọc hấn, hấn bắt quá là kết thúc nhân quả mà thôi.

”Khang đương —— “

Một tiếng vang lớn, làm người nghe đều cảm giác được ê răng.

”Ngao! “Lưu Bảo ngã vào một bên ngằm, che đầu kêu rên. Cũng tại đây một cái chớp mắt đem đột nhiên xuất hiện ở chỗ này mấy người xem ở đập vào mắt trung ——

Nguyệt hoa trong sáng, dưới ánh trăng ôm nhau mà trạm nam nữ, chân không chấm đất.

Nam tử một thân vô trần Thanh Hoa, giống như họa trung trích tiên, làm người liếc mắt một cái nhìn lại bưng tỉnh cách một thế hệ. Ở nam tử trong lòng ngực ôm nữ tử xiêm y lược phá, dính có vết máu, sợi tóc lược tán, lại một chút không tổn hại nữ tử tuyệt sắc dung tư, một đôi mắt trong vọng lại đây, lóng lánh động lòng người.

Lưu Bảo nhìn này hai người, nao nao, trong lòng kinh nghi: Đây tiên tư thần thái hai người là ai? Dĩ vãng như thế nào chưa bao giờ từng gặp qua? Đây phân khí chất phong hoa chính là cùng tiên nguyên bên trong thanh liên tiên tử Mộ Dung ngưng thật, mị hương tiên tử cốt mi nhiệm những người này so sánh với đều không yếu mảy may.

Nhất thời tưởng không rõ ràng lắm, Lưu Bảo cũng không có tiếp tục suy nghĩ, vốn là trên mặt đất quay cuồng kêu rên thân thể đột nhiên một cái cá chép xoay người, lại hướng một bên chạy trốn, chỉ là làn

này tháo chạy phương hướng lại bị cái gì cấp ngăn cản, làm hấn lại lần nữa không có chạy thoát rớt.

”Đa Bảo đạo nhân, quả nhiên là người a. “

Một tiếng nam tử mang chút cảm thán cùng hài hước thanh âm vang lên, làm Lưu Bảo một chút quay đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện vừa mới ánh mắt một chút bị kia ôm nhau nam nữ cấp hấp dẫn đi, thế nhưng không có chú ý tới bọn họ bên người thế nhưng còn có người. Này bên cạnh hai người hấn thật là có điểm ấn tượng, nghĩ lại liền tưởng tượng liền nghĩ tới hai người thân phận, cười ha hả nói ra tới, ”bổn đạo nhân còn tưởng rằng là ai đâu, nguyên lai là song kiếm tận trời môn Chu Thiên tiểu huynh đệ a. “

Lấy hấn Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, kêu Chu Thiên cái này tâm động trung kỳ tu vi kiếm tu một tiếng tiểu huynh đệ, thật sự xem như cấp đủ hấn mặt mũi.

Chu Thiên nhún nhún vai, cũng không tính toán cùng hấn đánh Thái Cực, mỉm cười nói:” Đa Bảo đạo nhân có lẽ, có thể nhớ kỹ Chu mỗ, thật sự là Chu mỗ vinh hạnh. Chỉ là ở chỗ này Chu mỗ cũng bất quá là một cái đánh tạp, cho nên..... Ha hả, Đa Bảo đạo nhân có cái gì tưởng nói vẫn là đối Đường cô nương nói đi. “Hấn ý bảo đem ánh mắt triều Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua.

Lưu Bảo vừa nghe, cũng triều Đường Niệm Niệm nhìn lại. Này liền nhìn đến ngoan bảo đã đứng ở hai người bên người, lúc này chính ngửa đầu triều Đường Niệm Niệm tranh công nói:” Mẫu thân, ngoan bảo có hảo hảo đem hấn cấp lưu lại chờ mẫu thân tới xử lý, trên người hấn có rất nhiều bảo vật nga. “

Này một câu xuất hiện, Lưu Bảo nơi nào còn sẽ không làm rõ được sự tình là chuyện như thế nào? Ủng phí hấn thông minh một đời hồ đồ nhất thời, thế nhưng bị một cái 4 tuổi tiểu nhi cấp lừa. Tiểu tử này căn bản chính là cố ý cho hấn hạ bộ, dụ dỗ hấn ở chỗ này dừng lại, liền vì chờ hai vị này đã đến.

Lưu Bảo lúc này trong lòng chẳng sợ đối ngoan bảo như thế nào bất mãn, cũng không dám làm trò nhân gia cha mẹ trước mặt mắt hấn. Này liền đạn đạn vạt áo bần hôi, ánh mắt ở Đường Niệm Niệm trên người lưu luyến liếc mắt một cái, đem nàng Kim Đan sơ kỳ tu vi xem đập vào mắt, đến nỗi kia nam tử là cái gì tu vi đảo còn không rõ lắm, có thể là Kim Đan đỉnh hoặc là cũng là Nguyên Anh sơ kỳ? Tính toán một chút hai người thực lực sau, Lưu Bảo cũng coi như buông không ít tâm.

”Ha hả. “Một tiếng cười khế, Lưu Bảo lại khôi phục đến mới gặp ngoan bảo thời điểm kia phó cao nhân phong phạm, vẻ mặt ôn tồn lễ độ đối Đường Niệm Niệm mỉm cười nói:” Nghĩ đến hai vị này chính là ngoan bảo cha mẹ, sự tình là cái dạng này, bản đạo nhân tới khi nhìn thấy ngoan bảo đang cùng ba gã ma nhân ở đánh nhau, liếc mắt một cái liền cùng hấn nhìn trúng, biết được hấn là bản tọa mệnh trung chú định đồ nhi, này cũng nổi lên thu đồ đệ tâm tư, đang chuẩn bị dẫn hấn tiến đến tìm được hai vị, cũng cũng may hai vị đồng ý

.....

Hạ, chính thức đem hấn thu làm đồ nhi. “

Đứng ở Đường Niệm Niệm bên người ngoan bảo nghe xong lời này, lại giương mắt nhìn trên mặt hấn diễn xuất, thầm nghĩ này phân nói dối không nháy mắt công phu thật đúng là không tồi.

Đường Niệm Niệm không có trước tiên đáp lại Lưu Bảo lời nói, mà là nhìn về phía ngoan bảo, nói:” Đem miệng vết thương khôi phục. “

Tuy rằng đánh nhau bị thương đó là không thể tránh khỏi, chỉ có như vậy mới có thể càng mau trưởng thành, chỉ là nàng cấp ngoan bảo đan dược từ ngoại thương dược đến uống thuốc dược một chút cũng không thiếu, chỉ cần hấn đánh xong một hồi liền có thể dùng để khôi phục chính mình.

Kia trương trắng nõn khuôn mặt nhỏ thượng vài đạo vết máu, làm nàng xem đến không thoải mái, đối với thân thể chấp niệm, Đường

Niệm Niệm nhưng không đơn giản chỉ để ý chính mình, đối bên người có huyết mạch tương thừa ngoan bảo đồng dạng để ý.

”Nga ~ “Ngoan bảo cười đồng ý, sau đó liền đem ban đầu thu hồi tới đan dược đưa vào trong miệng.

Bất quá trong nháy mắt, trên người hắn cũng không thâm miệng vết thương liền toàn bộ khôi phục như lúc ban đầu, xem đến ở đây Lưu Bảo trong lòng một trận đau mình. Vừa mới hắn ăn xong đi đan dược là sinh cơ đan đi? Như vậy hoạt tử nhân nhục bạch cốt đan dược thế nhưng bị hắn đơn giản như vậy ăn xong đi, chỉ vì khôi phục trên mặt cùng cánh tay thượng kia vài đạo nho nhỏ miệng vết thương!?

Cho dù là thân là Đa Bảo đạo nhân hắn, nhìn cũng nhin không được luyến tiếc a. Xem ra hắn muốn nuôi sống cái này nhìn trứng đồ nhi cũng đều không phải là nghĩ đến dễ dàng như vậy.

Đang ở Đường Niệm Niệm đã mấy người ánh mắt không có dừng ở hắn trên người thời điểm, Lưu Bảo lại lần nữa âm thầm quan sát đến bốn phía hoàn cảnh, suy nghĩ rời đi cơ hội.

Chu Thiên lại là đem hắn kia lập loè ánh mắt thấy được rõ ràng, khóe miệng không khỏi gợi lên một sợi điển cười. Này Đa Bảo đạo nhân là tiên nguyên bên trong một đóa kỳ ba, nói hắn nhất gan sợ phiền phức đâu, một khi tìm được cơ hội đó là nhất định sẽ đem những cái đó khinh nhục quá người của hắn cấp giết người cướp của, chính là nếu là nói hắn nhất gan sợ phiền phức đâu, một chút nguy cơ là có thể đủ làm hắn nhanh chóng thoát đi.

Bất quá người này làm tán tu có thể ở tiên nguyên trung tiêu dao đến bây giờ, còn hỗn một cái danh hiệu, làm tiên nguyên trung không ít người nghe nói qua hắn, cũng thật sự là khó lường.

Chu Thiên nghĩ, đồng thời mở miệng hảo tâm nhắc nhở nói:” Đa Bảo đạo nhân yêu thích chui xuống đất cách không thoát đi, chuyện này đã ở tiên nguyên trung truyền khai, Đa Bảo đạo nhân nếu không

hề suy nghĩ một cái mặt khác biện pháp, chỉ sợ sau này giống hôm nay chuyện như vậy không phải ít phát sinh. “

Bất quá gặp gỡ Đường Niệm Niệm, liền không biết này Đa Bảo đạo nhân còn có hay không dĩ vãng cơ hội.

Tuy rằng là đối Đa Bảo đạo nhân làm nhắc nhở, thực tế Đường Niệm Niệm như thế nhanh chóng lại sáng tỏ cản trở đạo bảo đạo nhân thoát đi hướng đi nguyên nhân, cũng là hấn cho nàng làm nhắc nhở.

Lưu Bảo nghe vậy, sắc mặt hơi đổi. Sống nhiều năm như vậy, bên ngoài du tẩu nhiều năm như vậy, hấn nơi nào còn đoán không ra một chút chân tướng. Này đáng chết Chu Thiên!

Chu Thiên đổi mặt hấn lạnh nhạt xem ra ánh mắt không hề áp lực đứng, nếu là trước đây hấn nói không chừng còn sẽ cùng hấn đánh đánh Thái Cực, trốn tránh trách nhiệm. Chỉ là hiện tại có Đường Niệm Niệm tại bên người, trước mắt này Đa Bảo đạo nhân chính mình đều là dữ nhiều lành ít, hấn còn sợ chút cái gì?

Chu Thiên không phụ trách nhiệm tưởng, ở Đường Niệm Niệm này một nhà ba người bên người, cùng bọn họ đứng ở một bên, đôi khi đích xác rất làm người thích ý.

Lưu Bảo lúc này cũng không hề khắp nơi đánh giá, thẳng mắt thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, lại lần nữa nói:” Hai vị tiên hữu, chúng ta không oán không thù, bổn đạo nhân cũng bất quá là muốn nhận hai vị hài nhi làm đồ nhi mà thôi, như vậy cũng là vì hấn hảo, chuẩn bị đem một thân bản lĩnh dạy dỗ cho hấn, làm hấn kế thừa bổn đạo nhân y bát, nếu hai vị không muốn nói kia liền tính, xem hai vị tướng mạo cũng không giống như là cái gì ác nhân, hiện giờ đem bổn đạo nhân vây ở chỗ này là có ý tứ gì? “

Nếu là những người khác, nghe được hấn như vậy lời lẽ chính đáng lời nói, còn có kia cái gọi là tướng mạo nói đến, chỉ sợ cũng kéo không dưới mặt mũi đi thật sự đối hấn làm ra cái gì ác sự. Chỉ là

đáng tiếc, trước mặt hấn vị này, cố tình liền không phải cái gì những người khác, mà là Đường Niệm Niệm!

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt bích ba lưu chuyển, nhẹ giọng nói:”
Đem người vây ở chỗ này là muốn cùng người đánh một hồi giá, thuận tiện lấy đi trên người của người bảo vật cùng người thi thể ý tứ. “

”..... “Lưu Bảo há mồm thiếu chút nữa liền đem nãy lên yết hầu mắng cấp rống lên, may mắn kịp thời cấp ngăn chặn, này cũng làm sắc mặt của hấn một chút đỏ lên. Hôm nay xem như kỳ, chẳng những gặp được một cái yêu nghiệt tiểu oa nhi, này sẽ còn kỳ phùng địch thủ! Này muốn đoạt nhân tính mệnh cùng bảo vật tính toán là có thể như vậy chính đại quang minh nói ra sao? Nhìn xem nàng là đó là cái gì biểu tình? Thật là không chút nào che giấu tham niệm a.

”Ha hả, vị tiên tử này, người đây là ở nói giỡn sao? “Lưu Bảo ngoài cười nhưng trong không cười lại lần nữa chứng thực.

Đường Niệm Niệm nghiêm túc lắc đầu,” không có nói giỡn. “

Lưu Bảo đôi mắt khắp nơi chuyển động, đem Tư Lăng Cô Hồng còn có Chu Thiên, Thẩm Cửu đều nhìn thoáng qua, vẻ mặt chính phái nói:” Tiên tử muốn cùng bản đạo nhân luận bàn một phen cũng không phải không thể, chỉ là nếu là muốn cùng bản đạo nhân luận bàn, này liền không nên làm người khác nhúng tay mới là đi? “

Một bên Chu Thiên nghe xong lời này, thầm nghĩ trong lòng một tiếng, này Đa Bảo đạo nhân thật đúng là một chút bất biến không biết xấu hổ. Chính mình có Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, Đường Niệm Niệm lại chỉ là Kim Đan sơ kỳ, lúc này nói được lại hình như là tương đồng tu

.....

Vì luận bàn, còn không chuẩn để cho người khác nhúng tay.

Đường Niệm Niệm từ Tư Lăng Cô Hồng trên người xuống dưới, để giầy như cũ không có chấm đất, nói:” Liền chúng ta đánh. “

Nàng vừa mới mới cùng một cái Kim Đan đỉnh ma tu đánh xong, này cũng mới làm trên người có vết máu, tới rồi tốc độ có chút chậm. Trước mắt người này là một cái Nguyên Anh sơ kỳ, bất quá xem ra lại là một cái đạo tu, cũng không có ma tu như vậy quỷ dị hay thay đổi, thân hình như thiết, cùng chi nhất chiến chỉ dùng pháp thuật nói cũng không phải không có chiến thắng khả năng.

Lưu Bảo nghe vậy, lập tức bay nhanh đảo qua Tư Lăng Cô Hồng đấm người, phát hiện bọn họ đều không có nhúc nhích ý tứ, này liền phát hiện này nữ tử nói chuyện thật sự hữu dụng. Bất quá hữu dụng về hữu dụng, ai biết nàng có thể hay không ở thua thời điểm đổi ý, biện pháp tốt nhất chính là ở đánh nhau thời điểm đem nàng vây khốn, sau đó lại lấy nàng tới hiếp bức những người này, làm chính mình rời đi. Dù sao ở đũa bé kia trên người, hắn đã đánh hạ ấn ký, lần sau tìm cũng liền dễ dàng cực kỳ.

Quyết định chú ý, Lưu Bảo tác liền làm ra một bộ làm Đường Niệm Niệm ra tay trước tư thái.

Đường Niệm Niệm chút nào không khách khí, dưới chân nhẹ nhàng một xấp liền càng đến gần rồi hắn một phen, đôi tay linh hoạt kết ấn, một đạo pháp thuật đánh hướng Lưu Bảo.

Lưu Bảo này kích thích nhất là bằng chính mình linh lực đón đỡ hạ, này một tiếp được hắn liền kinh ngạc phát hiện, trước mắt này nữ tử tuy rằng bất quá một cái Kim Đan sơ kỳ tu vi mà thôi, chỉ là này thực lực lại so với bình thường Kim Đan sơ kỳ cần phải mạnh hơn quá nhiều, khó trách nàng dám đối với chính mình mở miệng khiêu khích, nguyên lai vẫn là thật sự có chút bản lĩnh.

Như thế, Lưu Bảo cũng không bao giờ tàng tư. Hắn thân hình chấn động, thân thể chung quanh đã bị một tầng lam quang bao trùm, vốn dĩ chỉ dùng màu xanh lá bố mang thúc nói tán thượng đeo một cái lưu quang lập loè ngọc quan, trong tay cầm một thanh làm như ngọc như ý giống nhau ngọc khí, dưới chân đạp một tôn tám cánh bạch

liên đài, cả người hoàn toàn thay đổi một cái dạng, bị các loại sáng rọi bao vây trong đó, xúng với hấn về mặt đứng đắn, thật kêu người khác xem đến một trận vô ngữ.

Chu Thiên khõe miệng nhẹ trườ lắ đầu, ra tiếng nói:” Mỗi lần nhìn đến Đa Bảo đạo nhân đấu pháp một lần, Chu mỗi đều có thể dài hơn một phân kiến thức a. “

Này Đa Bảo đạo nhân mỗi lần đấu pháp phía trước đều là nhất phái thanh liêm bộ dáng, chỉ là một cùng người đấu pháp tất là các loại pháp bảo trang bị toàn thân, kêu đối thủ của hấn một trận nghẹn khuất. Nhớ trước đây hấn lần đầu tiên thấy Đa Bảo đạo nhân đấu pháp thời điểm, kia cũng là bị hung hăng chấn kinh rồi một phen, đến bây giờ còn không có quên ngay lúc đó cảm thụ.

Lưu Bảo đối Chu Thiên kia lời trong lời ngoài ý tứ cũng không để ý, dù sao những lời này hấn cũng không phải lần đầu tiên nghe được. Chính cái gọi là nghe nghe thành thói quen, muốn trách thì trách chính bọn họ không có pháp bảo, những lời này căn bản là chỉ là ghen ghét chính mình mà thôi.

Đối diện Đường Niệm Niệm thấy được một màn này, vốn là thi pháp tay dừng lại, đạ phần cánh môi nhẹ nhàng nhấp, thần sắc mặc cho ai đều nhìn ra được tới không thể nào cao hứng, nói:” Đấu pháp không cần pháp bảo. “

Dùng pháp bảo nói, như vậy căn bản là không thể rèn luyện chính mình đối chiến kỹ xảo.

Lưu Bảo về mặt chính khí, nói:” Dưới bầu trời này còn không có đấu pháp không thể dùng pháp bảo nói như vậy pháp, hướng chi này đó pháp bảo vốn là thuộc về bổn đạo nhân, cũng chẳng khác nào là bổn đạo nhân thân thể chi nhất, như thế nào không thể dùng? Chẳng lẽ tiên tử không biết, so pháp bảo cũng là đấu pháp sao? “

Nói xong, hấn liền chuẩn bị ra tay.

Đường Niệm Niệm mắt thấy trong tay hấn ngọc như ý vung lên, một trận cuồng phong hướng chính mình đánh úp lại, nàng cũng không có động, cũng không có ra tay ngăn cản, chỉ thấy nàng trước mặt xuất hiện một mặt cấm bố, cấm bố đem cuồng phong bao vây, tiếp theo nháy mắt kia cuồng phong liền biến mất không còn một mảnh.

Lưu Bảo kinh ngạc nhìn kia cấm bố liếc mắt một cái, nói:” Núi sông gấm vóc, tiên tử pháp bảo còn tính không tồi sao. “

Chỉ là so với bốn đạo nhân tới nói, chỉ là không tồi mà thôi, huống chi số lượng thượng cũng căn bản không có biện pháp so sánh với a.

Lưu Bảo trong lòng đang ở cười thầm, ngay sau đó đã bị trước mắt một màn làm cho sợ ngây người.

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm thân thể chung quanh không ngừng xuất hiện pháp bảo, từng cái vô luận là kiếm tu bảo kiếm, vẫn là đạo tu đạo phù nói bàn, hoặc là dược tu đỉnh lò, không cần tiên giống nhau toát ra tới, sau đó từng cái hướng chính mình bay tới.

”Ầm vang —— “

Lưu Bảo mắt thấy bay qua tới chuôi này pháp kiếm nổ mạnh vỡ thành mảnh nhỏ, kia hung mãnh khí lãng đánh vào trên người, nếu không phải trên người cái này lam vũ y không tồi, chỉ sợ chính mình liền phải chịu điểm tiểu bị thương.

Này nữ tử thể nhưng làm này pháp kiếm khí bạo, chẳng sợ này pháp kiếm không tính là cái gì thượng phẩm, lại cũng là trung phẩm, như vậy dùng để khí bạo, cũng mất công nàng bỏ được.

Lưu Bảo lại như thế nào sẽ biết được, này đó đều bất quá là Đường Niệm Niệm từ này đó tiên ma túi Càn Khôn bên trong đoạt được, cũng đều là nàng chướng mắt lại không dùng được đồ vật. Lúc này hấn nếu muốn so pháp bảo, nàng liền cùng hấn so.

Này pháp kiếm cũng chỉ là một cái mở đầu mà thôi, ngay sau đó liền thấy nàng chung quanh trôi nổi từng cái pháp bảo đều hướng Lưu Bảo bay tới, tùy theo mà đến chính là một trận” ầm ầm ầm “Tiếng nổ mạnh, ở các loại pháp bảo khí bạo bên trong, Lưu Bảo cũng bị làm cho mặt xám mày tro.

”Chờ! Từ từ! Pháp bảo không thể tính đấu pháp! Không thể tính!
“Lưu Bảo lớn tiếng kêu to, mắt thấy kia tiếp tục bay tới pháp bảo một đống, trong lòng cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời lại nhìn không được ở

.....

Trong lòng chửi ầm lên: Này rốt cuộc là từ đâu tới bại gia tử!? Thế nhưng như thế tài đại khí thô! Chẳng lẽ này đó pháp bảo đều là không cần tiền rác rưởi sao? Như vậy tặc đi xuống hẳn phỏng chừng không bị nổ chết cũng muốn bị tặc trọng thương, trên người pháp bảo cũng đến tổn hại xuống dưới vài món, này cũng không phải là hẳn muốn nhìn đến kết quả.

Hắn tưởng thật đúng là không tài, Đường Niệm Niệm thật là tài đại khí thô, dù sao này đó nàng chướng mắt cũng không dùng được, tặc cũng không đau lòng.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt hỏi:” Không thể so pháp bảo? “

”Không thể so! Không thể so! Pháp bảo không tính! Không tính! “Lưu Bảo liền thanh kêu lên, này liền đem trên người pháp bảo đều cấp thu lên, mắt thấy trên người kia kiện lam vũ y nhan sắc ảm đạm rất nhiều, càng là một trận đau lòng. Lại ngẩng đầu xem Đường Niệm Niệm kia bình tĩnh sắc mặt, nghĩ đến nàng tặc như vậy nhiều pháp bảo, trong lòng lại không khỏi thảm mắng một tiếng bại gia tử.

Chu Thiên nhìn đến như thế, khóe miệng một câu, thiếu chút nữa cười ra tiếng. Này Đa Bảo đạo nhân gặp gỡ Đường Niệm Niệm, cũng coi như là nhiều năm qua làm nhiều việc ác báo ứng.

Đường Niệm Niệm vung tay lên, kia phiêu phù ở không trung pháp bảo bị nàng tất cả thu hồi túi Càn Khôn, lại nhìn về phía đã khôi phục một thân thanh y sạch sẽ Lưu Bảo, đầu ngón tay lục quang huỳnh vạng.

Lưu Bảo sắc mặt nghiêm, tràn đầy nghiêm túc, nói:” Đến đây đi! “

Đường Niệm Niệm một đạo định thân thuật lập tức bắn về phía hắn.

Chỉ là này một kích cũng không có dừng ở Lưu Bảo trên người, lại dừng ở nháy mắt xuất hiện ở trước mặt hắn một đạo thân ảnh trên người. Này thân ảnh thân cao chín thước, cao to, toàn thân phiếm mơ hồ kim quang, vẻ mặt chất phác, hai mắt đại ra, vừa thấy khiến cho người biết được, này đều không phải là là người bình thường.

Đường Niệm Niệm pháp thuật kết ấn lại lần nữa dừng lại, hai mắt ba quang lóng lánh lại hóa thành không gợn sóng đạm tĩnh, yên lặng nhìn Lưu Bảo.

Bàng quan Tư Lăng Cô Hồng lúc này mắt nội một sợi lưu sóng thoảng qua, tay áo nội ngón tay run nhẹ một chút, là muốn đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong lòng ngực cũng kịp thời ngừng. Niệm Niệm sinh khí.

Ngoan bảo đồng dạng phát giác đến Đường Niệm Niệm thần sắc biến hóa, lại xem kia phương cười đến vẻ mặt đặc ý Lưu Bảo, yêu dị thấu triệt con người hiện lên tà quang. Hừ! Dám để cho mẫu thân không cao hứng, tìm ngược!

”Hắc hắc hắc! “Một trận đặc ý tiếng cười từ Lưu Bảo trong miệng toát ra tới, hắn bên người lúc này đã đứng thẳng 38 danh khuôn mặt khác nhau, lại mỗi người đều cao lớn kiện thạc, thân thể mạo kim quang, biểu tình chất phác ánh mắt đại ra nam tử.

Lưu Bảo nhìn lại lần nữa dừng lại pháp thuật công kích Đường Niệm Niệm, chậm rãi rung đùi đặc ý cười nói:” Đây là con rối, vì bản đạo nhân thân thủ luyện chế, cũng không thuộc về pháp bảo một loại, lại

xem như bốn đạo nhân pháp thuật sở thành, cho nên dùng để đấu pháp vừa lúc. “

Hắn nói xong, vung tay lên, 38 danh kim ngọc con rơi liền tự động đi đến từng người vị trí thượng, nhìn dáng vẻ thế nhưng là ở bày trận?

Đường Niệm Niệm đăm đăm nhìn hắn hành vi, chờ hắn không chế con rối bố trí xong rồi trận pháp sau, ánh mắt hơi lạng. Loại này con rối nàng không có gặp qua, hoàng tuyền Tu La chương bên trong tựa hồ cũng không có?

Lưu Bảo này sẽ cười nói:” Tiên tử chẳng lẽ là sợ? “

Hắn đây là đắc ý vênh váo.

Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, lắc đầu nhàn nhạt nói:” Không sợ. “

Lưu Bảo ngửa đầu há mồm híp mắt, kia tư thái thoát nhìn là muốn cười to bộ dáng, chỉ là kế tiếp xuất hiện một màn tắc làm hắn sở hữu tiếng cười tặc ở trong cổ họng, phát không ra nuốt không đi xuống, thiếu chút nữa đem chính mình cấp sặc chết, mãi mãi bị phần đỏ lên nhìn Đường Niệm Niệm bên người đứng thẳng hơn trăm người mã.

”Vị tiên tử này, ngươi nói không cho người khác hỗ trợ! “Lời này từ Lưu Bảo trong miệng xuất hiện, đảo như là hài tử không cam lòng rống giận.

Đường Niệm Niệm đăm nói:” Ngươi nói, con rối là pháp thuật sở thành. “

Này đó con rối còn đều chỉ là hư linh con rối mà thôi, những cái đó luyện hồn con rối đều bị nàng cấp lưu đày đi ra ngoài.

”..... “Lưu Bảo sắc mặt cứng đờ, bước chân luân phiên lui về phía sau.

Hắn hôm nay là đá đến ván sắt đi? Như thế xuất sư bất lợi, cần thiết chạy!

Chỉ là hắn đường lui đều bị Đường Niệm Niệm cấp phong, lúc này Đường Niệm Niệm vung tay lên khiến cho hư linh con rối hướng kia 38 danh Lưu Bảo kim ngọc con rối xuất kích.

Lưu Bảo này vừa thấy còn phải, tức khắc lớn tiếng bèn nhọn máng:” Con rối không tính, không tính a! Chúng ta tới đấu pháp, thật sự đấu pháp, không đấu con rối! Thu hồi tới, mau thu hồi tới ——! “

Này đó con rối chính là hắn lớn nhất át chủ bài, chết một cái đều như là cắt hắn một miếng thịt giống nhau, nơi nào chịu tùy ý kia thượng trăm con rối tai họa, cho dù là hai cái đổi một cái hắn đều luyến tiếc a!

Lần này vẫn là Lưu Bảo trước đem 38 danh con rối cấp thu lên, về mặt a dua đối Đường Niệm Niệm nói:” Vị tiên tử này, ta xem hôm nay ánh trăng tốt đẹp, đúng là cùng đạo lữ ngắm trăng ** hảo thời điểm. Này đấu pháp đều nên ngày lại đến đi? Bồn đạo nhân đột nhiên nhớ tới, thê tử còn ở trong nhà chờ bồn đạo nhân trở về đâu, người xem..... Nếu không..... “

Đường Niệm Niệm lãnh đạm nhìn hắn luân phiên lui về phía sau tìm kiếm chạy thoát cơ hội, đối hắn lời nói không tỏ ý kiến, ngón tay một véo, một đạo pháp lôi từ không trung lạc

.....

Hạ, ở giữa Lưu Bảo.

Lưu Bảo trong lòng kinh hãi, hung mãnh linh lực chém ra, đem kia lôi pháp cấp hóa đi.

Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, ngón tay liền véo, mấy đạo lôi pháp không ngừng từ không trung rơi xuống.

Kia phương Lưu Bảo chỉ có thể không ngừng dùng linh lực đi hóa giải, trong lòng không ngừng sốt ruột nghĩ chạy thoát biện pháp.

Này sẽ, Đường Niệm Niệm đành chỉ thi triển pháp thuật, đối Lưu Bảo chắc chắn nói:” Người sẽ không công kích pháp thuật. “

Lâu như vậy, hắn vẫn luôn chỉ biết dùng đơn thuần linh lực đi hóa giải pháp thuật, không thấy hắn thi triển ra một lần đạo pháp, có thể thấy được hắn sẽ không pháp thuật. Một cái Nguyên Anh sơ kỳ đạo tu, thế nhưng sẽ không công kích pháp thuật, này nếu như bị người nghe nói, chỉ sợ căn bản là sẽ không tin tưởng, chỉ là sự thật liền bái ở trước mắt.

”Ai nói, pháp thuật bốn đạo nhân tất nhiên là sẽ. “Lưu Bảo mở trừng hai mắt, đôi tay kết pháp ấn, dưới chân liền xuất hiện một cái thoi đầu. Trên mặt hắn vui vẻ, hắc! Bị lừa đi!

Đang lúc hắn chuẩn bị chui vào thoi, nhanh chóng rời đi thời điểm, trên không đột nhiên truyền đến một trận đau nhức, hắn thân ảnh cũng từ nơi xa bay đến một khác chỗ.

”Ai!? “Lưu Bảo rống giận, gương mặt liền nhìn đến đứng ở trước mắt Đường Niệm Niệm, một chút mở to hai mắt nhìn. Nàng khi nào xuất hiện?

Đường Niệm Niệm không nói hai lời, một lóng tay định thân thuật đánh vào hắn trên người, sau đó quyền cước mãnh liệt nhi tới.

Xa-na khi, trống vắng đêm trăng hạ, chỉ nghe được Lưu Bảo kia từng đợt xin tha thanh:

”Đừng đánh! Đừng đánh! Ta cô nãi! Ta sai rồi còn không được sao? Ta sai rồi còn không được sao? Đừng đánh! “

”Ngao! Không cần đá mộng, người là nữ tử! Nữ tử a! “

”A! Đau..... Ngao ngao ngao! “

Bằng quan người trung, Tư Lăng Cô Hồng vẻ mặt bình tĩnh, duy độc một đôi con người dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, chìm mãi ôn nhu sủng nịch. Ngoan bảo múa may tiểu nắm tay, hai mắt lóe sáng, âm thầm trợ uy,” mẫu thân thật là lợi hại, mẫu thân đáng đánh!
“

Duy độc Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người tâm cảnh còn chưa đủ, hai người đều là vẻ mặt trọng giết mình. Ai cũng không nghĩ tới này Đa Bảo đạo nhân thế nhưng là cái sẽ không công kích pháp thuật, khó trách dĩ vãng hấn đấu pháp đều là vô số pháp bảo hộ thân, sau đó dùng con rối lấy nhiều khi ít, càng không nghĩ tới là Đường Niệm Niệm thế nhưng sẽ dùng như vậy nguyên thủy đấu pháp.

”Chớ có khinh người quá đáng! Bằng không bốn đạo nhân hao hết sở hữu pháp bảo cùng con rối, tự bạo Nguyên Anh cũng muốn đem người rơi xuống địa ngục! “Lúc này, Lưu Bảo gầm lên giận dữ, nghe tới tựa hồ là khó được kiên cường một hồi.

Đường Niệm Niệm quyền cước dừng lại, nhìn phía dưới mặt mũi bầm dập Lưu Bảo, nhàn nhạt nói:” Người tự bạo không được, trên người bị ta hạ được, còn bị bày ra cấm chú. “

Nàng vừa mới ở đánh hấn thời điểm, cũng đã âm thầm đem cấm linh dược cấp rót vào hấn trong cơ thể, kia quyền cước rơi xuống thời điểm trên thực tế cũng là bố trí cấm chú chú ấn. Giống hấn như vậy sẽ không cái gì pháp thuật đạo tu, muốn bằng chính mình giải trừ cấm chú, rất khó.

Trên mặt đất Lưu Bảo vẻ mặt đại ra, thử vận chuyển một chút trong cơ thể linh lực, quả nhiên đã không có phản ứng!

Lưu Bảo tức khắc khóc không ra nước mắt, hoạt động môi, đương cảm giác được trên eo có lôi kéo cảm giác, cúi đầu nhìn lại liền thấy trên eo treo túi Càn Khôn chính bóc ra, sau đó rơi vào trước mắt nữ tử trong tay.

Lưu Bảo sắc mặt lập tức đại biến, nơi đó mặt tuy rằng không phải tốt nhất pháp bảo, nhưng cũng là hấn để súc a.

”Tiên tử! Đại từ đại bi tiên tử a! Người liền đáng thương đáng thương ta đi! Ta từ nhỏ chính là cái làm ruộng, thật vất vả được đến tu tiên cơ duyên, hành tẩu đại giang nam bắc, nhiều lần trải qua trăm cay ngàn đắng mới hỗn cho tới bây giờ Nguyên Anh kỳ tu vi. Tiên tử cũng thấy được, ta sẽ không pháp thuật, là thật sự sẽ không cái gì công kích pháp thuật, đó là bởi vì ta đáng thương a, không có đại môn phái che chở, nơi nào tới pháp thuật nhưng tu luyện a! “Lưu Bảo nửa thật nửa giả khóc kêu.

Thật là khóc kêu, hấn hai mắt đều tràn ngập thương nước mắt, thấy Đường Niệm Niệm thờ ơ, càng là kêu cha gọi mẹ nói:” Này túi Càn Khôn bên trong chính là ta nhiều năm như vậy liệu sống liệu chết sở hữu a, nhà ta trung còn có thể tử muốn nuôi sống, thể tử của ta tư chất giống nhau, toàn dựa ta một chút để súc đi đổi lấy đan dược làm nàng tiếp tục tồn tại, có thể làm bạn bên cạnh ta a. Mấy ngày này nàng đã có thai, càng là yêu cầu ta a, nếu là đã không có này đó, ta đều như thế nào đi đổi mặt nàng a! “

Hấn tưởng, Đường Niệm Niệm thân là nữ tử, còn đã có một cái hài tử, đối này hấn là nhất có cảm xúc mới là.

Đường Niệm Niệm đem trong tay túi Càn Khôn mà đưa tới hấn trước mặt.

Lưu Bảo trong lòng vui vẻ, lại nghe đến nữ tử trong trẻo nhẹ nhàng tiếng nói vang lên,” đem túi Càn Khôn thượng linh thức ấn ký tiêu rớt. “

Lưu Bảo đầy mặt đả kích, giống như cứng đờ cục đá người, đối Đường Niệm Niệm lời nói làm bộ không có nghe được.

Đường Niệm Niệm ánh mắt đánh giá ở hấn trên người, yên lặng tính toán,” Nguyên Anh sơ kỳ, còn không có biện pháp luyện chế thành con rối, nhưng là cũng có thể dùng dược khống chế được, chính là sẽ không pháp thuật, đánh nhau không lợi hại, khống chế được

tương đương lãng phí. Giết nói, giống nhau có thể được đến túi Càn Khôn, luyện chế những cái đó con rồi phương thuốc cũng nên ở bên trong, kia muốn hấn tồn tại là

.....

Không có gì dùng..... “

Lưu Bảo liền nghe nàng làm bầm lầu bầu toái toái niệm, từ nàng nghiêm túc thần thái nhìn ra tới, nàng đều không phải là ở hù dọa chính mình, mà là thật sự nghĩ như vậy.

Đương nhìn đến Đường Niệm Niệm nhìn chính mình ánh mắt nhất định sau, Lưu Bảo một trận sờn tóc gáy, hai mắt nước mắt toàn bộ chảy xuống tới, đột nhiên tiến lên một phác, thế nhưng là ôm lấy Đường Niệm Niệm chân, lớn tiếng khóc hô:” Tiên tử a, tiểu nhân biết sai rồi! Tiên tử muốn tiểu nhân túi Càn Khôn là tiểu nhân phúc khí, nơi nào có không cho đạo lý! Tiểu nhân chỉ nguyện vì tiên tử làm trâu làm ngựa, vì tiên tử trước thân sĩ tốt, cầu tiên tử cấp tiểu nhân một cái nguyện trung thành cơ hội, làm tiểu nhân..... Phốc! “

Lời nói không có nói xong, Lưu Bảo thân ảnh đã bị đánh bay đi ra ngoài, một ngụm máu tươi phun ra.

Trong tầm mắt, chỉ nhìn đến cái kia ngay từ đầu xuất hiện khi liền ôm cái này họ Đường nữ tử nam nhân, vô thanh vô tức liền lại đến nữ tử phía sau đem hấn ôm vào trong lòng ngực, nhàn nhạt đảo qua tới liếc mắt một cái làm Lưu Bảo toàn thân lạnh lẽo. Nghĩ đến đem chính mình đánh bay đi ra ngoài người, chính là cái này nam tử.

Tự Lăng Cô Hồng trong tay cầm một cái tuyết trắng tơ lụa vì Đường Niệm Niệm chà lau đôi tay,” như thế nào làm hấn ôm người? “

Đường Niệm Niệm thuận theo mặc hấn hầu hạ, nghe vậy bình tĩnh đáp:” Nhìn đến hấn khóc, thất thần một chút, đã bị hấn ôm lấy. “

.....

-----oOo-----

”Tiên tử a! “Lưu Bảo như cũ không buông tay khóc hô:” Tiểu nhân đem túi Càn Khôn cấp tiên tử, chỉ cầu tiên tử tha tiểu nhân một mạng tốt không? “

Đường Niệm Niệm đăm nói:” Đã là của ta. “

Từ hấn bị chính mình đánh bại, đồ vật của hấn đều là chính mình, tánh mạng của hấn cũng là giống nhau. Nếu là chính mình, vì cái gì còn muốn cùng hấn làm giao dịch?

Lưu Bảo sắc mặt hơi hơi vừa kéo, một ngụm nghẹn khuất oán khí lấp kín trong lòng. Hôm nay xem như thật sự gặp được đối thủ, nữ tử này nhìn qua thiên chân vô hại thực, chính là nơi nào biết được thế nhưng là một cái ăn thịt không phun xương cốt tàn nhẫn nhân vật a!

Hấn ánh mắt đầu hướng Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, lại nhìn về phía bên kia vẻ mặt ngây thơ chất phác ngây thơ, hai mắt lại lóng lánh vô cùng, thực rõ ràng là ở vui sướng khi người gặp họa xem diễn ngoạn bảo. Trong lòng lại là thầm nghĩ, khó trách này tiểu oa nhi như thế tiểu liền như vậy yêu nghiệt, vô luận là tu vi vẫn là tính tình đều gọi người khiếp sợ, nguyên lai chính là ở như vậy mẹ ruột bồi dưỡng hạ trường thành lên.

Lưu Bảo tâm thần nhanh chóng chuyển động, trên mặt còn nhìn không ra cái gì biến hóa, chỉ là càng thêm đau khổ đáng thương, cả người đều tựa hồ bị kín một tầng tử khí, hô:” Không sai, được làm vua thua làm giặc, tiểu nhân thua, trên người túi Càn Khôn tự nhiên chính là thuộc về tiên tử, chỉ là trời cao có đức hiếu sinh, cái gọi là cứu người một mạng còn hơn xây bảy tháp chùa, tiên tử ân nghĩa, liền buông tha tiểu nhân một mạng đi! “

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn hấn, suy tư một hồi, gật đầu nói:” Hảo. “

Lưu Bảo trong lòng theo này một chữ trả lời nhảy dựng, chỉ là lần này hấn cũng không sốt ruột cao hứng, mà là phát hiện nàng lúc sau còn có chuyện nói, liền chờ.

Đích xác, Đường Niệm Niệm mặt sau còn có chuyện nói, hơn nữa lời này vẫn là chân chính đem Lưu Bảo đánh vào vạn kiếp bất phục nói.

Đường Niệm Niệm nói:” Đem trên đui càn khôn ấn giao ra đây, sau đó huỷ hoại người Nguyên Anh, tạm tha người một mạng. “

Lưu Bảo nghe vậy, lời nói đều không có trải qua đại não tự hỏi, liền rống lớn ra tới,” vậy người còn không bằng giết ta! “

Lưu Bảo người này vô sỉ hạ lưu, không biết xấu hổ tới rồi cực điểm, không chỉ là thể hiện ở bình thường, từ hấn tàng càn khôn ấn vị trí liền nhưng có nhìn ra tới. Người này thể nhưng đem càn khôn ấn giấu ở phần bên trong đui, vô hạn tiếp cận mệnh (cạm) căn tử địa phương, thật sự làm người cực kỳ bất đắc dĩ địa phương.

Hấn như thế nào nghĩ đến, Đường Niệm Niệm thể nhưng sẽ phát hiện, còn như vậy không hề khác thường nói thẳng nói ra.

Đường Niệm Niệm đậy mắt ba quang chột lóe, đạm nói:” Cũng hảo. “

Nàng vốn dĩ tưởng thật sự tha người này một mạng tính, chỉ cần huỷ hoại hấn Nguyên Anh, khiến cho hấn không cụ bị bất luận cái gì uy hiếp, làm hấn lại ở phạm thể sinh hoạt cả đời thật không có cái gì. Chính là hấn một lòng muốn chết nói, cũng miễn trừ nàng phiền toái.

Đường Niệm Niệm giơ tay, đầu ngón tay bạc mang chột lóe, làm nhân tâm hàn sắc bén.

Lưu Bảo hai mắt đại trừng, đột nhiên hai đầu gối quỳ xuống đất, liên tục dập đầu hô to:” Tiên tử a ——! “Này một tiếng tiên tử, có thể nói kêu đến uyển chuyển thâm trầm, biến đổi bất ngờ, làm người nghe đều không khỏi tâm thần run rẩy. Liền Đường Niệm Niệm đầu ngón tay bạc mang cũng run nhẹ một chút, ánh mắt đầu hướng Lưu Bảo.

Chỉ thấy Lưu Bảo đầu khái ở bùn đất thượng, một chút đều không sợ đau, một chút đều không cảm thấy mất mặt khóc hô:” Tiểu nhân sai rồi, tiểu nhân hối cải, tiên tử tạm tha quá tiểu nhân đi. Kia càn khôn án bất quá là tiểu nhân thê tử cấp tiểu nhân đỉnh ước tín vật, bên trong cái gì đều không có a! Tiểu nhân tu thành Nguyên Anh không dễ dàng a, tiên tử a ~ “

Đường Niệm Niệm nói:” Dong dài. “

Hắn là nàng sống đến bây giờ, gặp qua nhất dong dài người.

Tự Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái triều Lưu Bảo nhìn lại.

Lưu Bảo lời nói hoàn toàn mà ngăn. Bị này hai vợ chồng nhìn, hắn đón cảm thấy áp lực từ đỉnh đầu ép tới làm người thẳng không dậy nổi eo tới. Từ Đường Niệm Niệm bất mãn biểu tình, còn có Tự Lăng Cô Hồng đạ lạnh ánh mắt, đều làm Lưu Bảo biết được, hắn nếu là còn dám nhiều

.....

Nói một câu vô nghĩa, chỉ sợ nghênh đón mà đến chính là tai họa ngập đầu.

Lưu Bảo sóng mắt luân phiên chuyển động, đem hiện tại chính mình tình cảnh cùng kết cục suy nghĩ rất nhiều loại, cuối cùng thế nhưng phát hiện căn bản là không có một loại có thể làm chính mình bình yên chạy trốn. Chính như nàng kia lời nói, nàng nếu là muốn chính mình đồ vật, chính mình nếu là không cho, như vậy nàng chỉ cần giết chính mình, mấy thứ này ở tự nhiên chính là thuộc về nàng.

Chính mình hiện tại căn bản chính là một cái chờ đợi giết sơn dương a!

Lưu Bảo người này thật xấu tuy rằng nhiều, nhưng là kỳ thật cũng không ngốc, rất nhiều thời điểm còn đặc biệt giáo hoạt thông minh, thấy rõ sự thật.

Nếu không hề đường lui, như vậy có thể bảo toàn chính mình mới là quan trọng nhất. Trước mắt này một đôi phu thê còn có cái kia yêu nghiệt hài tử, vừa thấy này thân bản lĩnh liền không đơn giản, chỉ là ở tiên nguyên vẫn luôn đều không có gặp qua cũng không không có nghe nói qua, nói không chừng là nào đó gia tộc bên trong bí mật át chủ bài, như vậy bối cảnh cùng thực lực đều có, chính mình nắm chắc đến tốt lời nói, tóm lại là có điểm chỗ tốt đi?

Lưu Bảo suy nghĩ thời điểm, đột nhiên cảm giác được một cỗ hàn ý, hai mắt khôi phục thần thái liền phát hiện Đường Niệm Niệm không có bất luận cái gì sát ý ánh mắt nhìn qua, kia cỗ hàn ý lại là từ tay nàng chỉ quán quanh bạc mang truyền tới. Lưu Bảo khóe mắt co giật, nàng thật đúng là một có cơ hội liền chuẩn bị động thủ a.

Lưu Bảo nhanh chóng quyết định về mặt trang trọng, bên phải tay lòng bàn tay cắt qua một đạo vết máu, này vết máu nhưng không bình thường, liếc mắt một cái xem qua đi diễn hóa thành vì một cái huyết trận, ần ần sơn phun ra nuốt vào quang mang.

”Không biết tiên tử tên họ? “Hắn về mặt trang trọng hỏi.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt xem hắn, không nói lời nào.

Lưu Bảo trên mặt trang trọng tức khắc phá thành mảnh nhỏ, thần sắc đau khổ, vẻ mặt khóc tang giống nhau khóc cầu nói:” Tiên tử a, ngài đại phát từ bi, liền đem ngài tên họ nói cho tiểu nhân đi! “

Tưởng hắn một cái Nguyên Anh kỳ, hiện giờ thế nhưng cứ như vậy cầu người nhận lấy chính mình.

Đường Niệm Niệm sóng mắt hơi hơi chớp động, một bên ngoan bảo đi lên trước, ngửa đầu cười nói:” Mẫu thân, người này mãn hảo ngoan, liền nhận lấy hắn bái? “

Thân nhi tử mở miệng, Đường Niệm Niệm suy nghĩ một chút, liền nói:” Đường Niệm Niệm. “

Lưu Bảo tâm khảm bi phần, không nghĩ tới có một ngày chính mình thể nhưng sẽ bởi vì trở thành một cái hài tử món đồ chơi mà thu hoạch đến mạng sống cơ hội.

Nếu là mặt khác Nguyên Anh kỳ người tu tiên, chỉ cần có một chút ngạo tính, chỉ sợ đã sớm sắp chết bất khuất.

Chính là Lưu Bảo người này cố tình liền không có này căn ngạo cốt, hấn dĩ vãng thật đúng là một cái làm ruộng, cũng thật là ngẫu nhiên cơ hội được đến tu tiên cơ duyên, ở các nơi trà trộn, luyện liền này một thân không biết xấu hổ công lực, chỉ cần có thể mạng sống, thượng có cơ hội điều võ dương oai, quản hấn là món đồ chơi vẫn là người hầu.

Chỉ là, Đường Niệm Niệm tên này như thế nào nghe cũng như vậy quen tai a?

Lưu Bảo nghĩ, trong miệng đã niệm ra tới:” Ta Lưu Bảo, lấy huyết vì thề, nhận Đường Niệm Niệm là chủ, cả đời trung thành! “

Trên tay hấn vết máu theo hấn lời nói, quang mang chợt lóe liền ẩn nhập hấn Linh Hải, từ hấn Linh Hải nội tước đoạt một tia hồn phách mảnh nhỏ, bắn vào Đường Niệm Niệm Linh Hải nội.

Như thế, nhận chủ chính thức hoàn thành.

Lưu Bảo lập tức vẽ mặt a dua nhìn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm mở miệng nói:” Càn khôn ấn. “

Lưu Bảo trên mặt a dua cứng đờ, vẽ mặt đau khổ đem càn khôn ấn ký từ kia ồi (cấm) tỏa địa phương thi pháp lấy ra tới, khổ ba ba cùng Đường Niệm Niệm đánh thương lượng nói:” Chủ nhân tiên tử a, người xem, tiểu nhân ta một chút công kích pháp thuật đều không biết, kia kỳ thật thật không phải tiểu nhân không nghĩ học a, mà là tiểu nhân tu luyện cái này công pháp chính là có cái này khuyết điểm, toàn bộ đều chỉ có thể dựa cái kia con rối a. Cho nên..... Khụ! Tiểu nhân nếu là không có kia con rối cùng vài món thứ tốt phòng

thân nói, vậy yếu ớt giống vậy phàm nhân a, chủ nhân tiên tử cũng không nghĩ tiểu nhân như vậy trung thành người hầu tùy thời tao ngộ họa sát thân đi? Nếu là tiểu nhân dễ dàng như vậy chết nói, kia cũng là ném chủ nhân tiên tử mặt mũi a không phải? “

”Dong dài. “Đường Niệm Niệm thần sắc nghiêm túc, nói:” Lại dong dài, giết ngươi. “

Lưu Bảo cảm miệng.

Ngoan bảo ở một bên híp mắt, cười nói:” Mẫu thân yên tâm, ngoan bảo nhất định sẽ đem hắc điều (cấm) giáo hảo hảo! “

Lưu Bảo nhìn cười đến vẻ mặt thiên chân vô tà, khuôn mặt tinh xảo vô song ngoan bảo, trong lòng thầm mắng một tiếng: Ác ma! Mất công chính mình ngay từ đầu thế nhưng cũng bị hắc này phó tiểu bộ đáng cấp lừa gạt, nếu không phải hắc nói, chính mình cũng lạc không được như vậy kết cục.

Ngoan bảo cảm giác được hắc ánh mắt, quay đầu đối hắc dào dạt cười. Kêu bản công tử nhũ danh, sờ soạn bản công tử đầu, tưởng xóa bỏ toàn bộ? Nào có dễ dàng như vậy sự tình a, nhiều bảo thúc thúc?

Đường Niệm Niệm mặc kệ bọn họ này một lớn một nhỏ đối diện, đem túi Càn Khôn cùng càn khôn ấn làm Lưu Bảo chính mình hủy diệt mặt trên linh thức ấn ký sau, này liền đem bên trong đồ vật toàn bộ xem đập vào mắt trung, sau đó liền ở Lưu Bảo vẻ mặt khẩn trương đau mình thần sắc hạ, đem chính mình để mắt đồ vật đều thu vào chính mình túi Càn Khôn. Này Đa Bảo đạo nhân thật đúng là đều không phải là hư danh, vô luận là hắc Càn

.....

Khôn túi vẫn là hắc càn khôn ấn bên trong bảo vật đích xác nhiều không kể xiết, còn có rất nhiều trân quý linh dược.

Như thế làm Đường Niệm Niệm hơi hơi kinh hỉ một chút, phi thường tự nhiên đem những cái đó linh dược đều nhỏ trồng tới rồi nội giới, sau đó liền đem càn khôn ấn bên trong 38 cái kim ngọc con rối trung một cái phóng ra. Nay Lưu Bảo luyện chế kim ngọc con rối thuộc về vật chết, nhưng thật ra có thể để vào túi Càn Khôn bên trong. Đường Niệm Niệm luyện chế hồn luyện con rối còn có hư linh con rối như cũ vẫn duy trì nguyên thần hồn phách, nhìn qua là tồn tại, trên thực tế cũng thật là tồn tại, cho nên cũng không thể để vào túi Càn Khôn nội mang theo.

”Cái này con rối phương thuốc đâu? “Đường Niệm Niệm triệu Lưu Bảo hỏi.

Lưu Bảo không có biện pháp, chỉ có thể uể oải đáp:” Ở ta Linh Hải. “Lập tức phát giác đến Đường Niệm Niệm thẳng tắp nhìn về phía chính mình Linh Hải ánh mắt, Lưu Bảo một chút đánh đủ hoàn toàn tinh thần, hét lớn” tiên tử a! Tiểu nhân nhất được thứ này thời điểm, nó liền chính mình chạy đến ta Linh Hải trở thành ta bản mạng linh bảo, cùng tiểu nhân tánh mạng liền ở bên nhau, nếu là đã không có nó, tiểu nhân cũng không sống nổi! Tiên tử nếu là muốn luyện chế này kim ngọc con rối phương thuốc, tiểu nhân này liền cấp tiên tử khắc lục một phần, chính là tiểu nhân tự mình cấp tiên tử luyện chế đều có thể, miễn cho tiên tử lao碌, cầu tiên tử..... Ách. “

Lưu Bảo phát hiện chính mình yết hầu cũng bị phong.

Bất quá đương nhìn đến Đường Niệm Niệm không có lại xem chính mình, hấn cũng coi như là thở dài nhẹ nhõm một hơi, dùng tay áo thật dài vỗ một chút trên trán toát ra tới mồ hôi lạnh. Cùng nữ tử này ở chung, thật sự là so cùng những cái đó đại môn phái đại gia tộc bên trong trường lão các quản sự ở chung còn muốn khiến người mệt mỏi. Nay nữ tử căn bản là không cùng người đánh cảm tình bài, càng sẽ không cùng người đánh Thái Cực, cũng sẽ không nói tình cảm, làm hấn sở hữu bản lĩnh đều như là ném nhập một mảnh nước chảy, cực nhanh lẳng đọng lại trôi đi.

Đương nhìn đến Đường Niệm Niệm đem bị nàng cướp đoạt một phen túi Càn Khôn cùng càn khôn ấn trả lại cho chính mình, Lưu

Bảo đã bị này luân phiên đả kích làm cho cực dễ dàng thỏa mãn. Nhìn túi Càn Khôn cùng càn khôn ẩn bên trong dư lại một ít số lẻ, hấn hai mắt rưng rưng, thói quen hơi hơi hé miệng lại phát không ra thanh âm, chỉ có thể nhịn đau đem này hai người cấp thu hồi trên người, nghĩ thầm ngày nào đó lại đi đi tìm bảo đem túi cấp chứa đây.

Duy độc làm hấn cảm giác được an ủi chính là, kia 38 danh kim ngọc con rối Đường Niệm Niệm cũng không có lấy đi.

”..... “Đương nhìn đến Đường Niệm Niệm phải đi thời điểm, Lưu Bảo liên tục há mồm, đôi tay lung tung chỉ vào thân thể của mình. Giải được a! Giải phong a! Bằng không hấn như thế nào ở cái này ma tinh ngày sống sót a?

Đường Niệm Niệm liếc hấn một cái, ngón tay bắn ra một viên đan dược rơi vào hấn trong miệng, đồng thời đôi tay nắm chặt, Lưu Bảo trên người vài sợi oánh lục sợi tơ giống nhau phiêu ti toát ra, rơi vào Đường Niệm Niệm trong lòng bàn tay biến mất.

Lập tức, Lưu Bảo liền cảm giác được chính mình linh lực khôi phục, tâm thần cuối cùng là hoàn toàn an xuống dưới. Tuy rằng hấn sẽ không cái gì công kích pháp thuật, nhưng là một ít đơn giản phụ trợ pháp thuật vẫn là sẽ, huống chi có Nguyên Anh kỳ linh lực, tổng so không có tốt hơn quá nhiều.

”Mẫu thân, chúng ta phải rời khỏi cái này địa phương sao? “Ngoan bảo nghi hoặc hỏi.

Đường Niệm Niệm gật đầu. Máy ngày này nơi này tới người càng ngày càng ít, tựa hồ cũng bị một ít cao thủ chú ý tới, nên là thời điểm đi địa phương khác.

Ngoan bảo gật đầu, cái miệng nhỏ phát ra một tiếng than nhẹ, không lâu nơi xa một cái thật lớn màu tím đen phiếm huyết quang thân ảnh hướng bên này lao xuống mà đến, tới gần vừa thấy, nhưng còn không phải là xà quái Hồng Lê a?

”Ngao ô ~ “Lục Lục từ ngoan bảo trên đầu vai nhảy lên Hồng Lê đầu, móng vuốt nhỏ hướng đầu của nó thượng đánh, chỉ là nhìn nó kia nộn nộn móng vuốt nhỏ, lại xem xà quái kia thật lớn cứng rắn đầu, thật sự là thật lớn mà tiên minh đối lập.

Tiểu hồng mấy ngày này đi nơi nào? Thế nhưng một cái xà chạy ra ngoài chơi! Lục Lục sinh khí!

Xà quái mắt lé ngấm nhìn dáng vẻ phiết nó liếc mắt một cái, phun ra xà quả hạnh, phát ra một tiếng giống người cười nhạo một tiếng thanh âm,” xuy ~ “

Người cho rằng bốn xà vương cùng người giống nhau nhàn nhã tự tại a, như vậy nồng đậm linh khí, bốn xà vương lại vừa vặn là này một thể hệ gặp phải này ma tinh ngày yêu xà, như thế nào có thể không nhân cơ hội hảo hảo tu luyện?

Huống chi.....

Xà quái lại ngấm liếc mắt một cái kia chính thượng đến trên người tới ngoan bảo,” tê tê tê tê ~ “

Người có tiểu chủ nhân cùng nhau chơi, còn nhớ thượng bốn xà vương làm cái gì!

Lời này, nhưng như thế nào nghe như thế nào ngạo kiều a, là cá nhân đều có thể nghe ra tới nó lời nói sau lưng chân thật ý tứ.

Đáng tiếc a, Lục Lục liền cùng Đường Niệm Niệm có một chút tương tự, đối với có chút lời nói cố tình chính là nghe không hiểu phản ý tứ. Lúc này liền hoảng đầu nhỏ, mở to xanh biếc mắt to,” ngao ngao ngao ~ “

Tiểu chủ nhân đôi khi muốn tu luyện, Lục Lục không thể quấy rầy tiểu chủ nhân, cho nên Lục Lục cũng chỉ có cùng tiểu hồng cùng nhau chơi a ~

”Tê! “Xà quái hung ác vừa phun xà quả hạnh.

Hừ! Bồn xà vương mới không hiếm lạ đâu!

Cũng dám đem bồn xà vương trở thành hậu bị, có tiểu chủ nhân thời điểm liền đem bồn xà vương quên chi sau đầu, tiểu chủ nhân muốn tu luyện liền tới tìm bồn xà vương? Bồn xà vương liền không cần tu luyện sao? Bồn xà vương cũng là rất bận! Bồi người chơi đó là phúc khí của người, là bồn

.....

Xà vương để mắt người! Bồn xà vương mới không bồi người chơi đâu!

Lục Lục chớp chớp đôi mắt,” ngao ô? “

Tiểu hồng đây là làm sao vậy? Như thế nào lại đột nhiên sinh khí đâu? Lục Lục còn không có tha thứ tiểu hồng đâu..... Chính là tiểu hồng cũng sinh khí, kia rốt cuộc là Lục Lục tha thứ tiểu hồng, vẫn là tiểu hồng tha thứ Lục Lục a?

Xà quái cũng mặc kệ nó rối rắm, nhìn đến phía trước đã bay lên không rời đi Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, trên người huyết quang tràn ngập, này cũng liền lại lần nữa bay lên trời, hướng hai người đuổi theo đi.

Ở phía sau, Chu Thiên cùng Thẩm Cửu cũng không nhanh không chậm đi theo. Chu Thiên khóe miệng mỉm cười, hai mắt thích ý thiển mị. Trận này diễn xem đến thật đúng là không tồi a, có ý tứ ~ quả nhiên đứng ở Đường Niệm Niệm một đám vị trí thượng, nhìn người khác cùng nàng giằng co sau ghen khuấy, thật sự là hả giận a.

Nhớ trước đây, hắn cũng là như thế này đi bước một đi tới a.

Chu Thiên cười tủm tỉm nhìn mặt sau bệnh ửng ửng cảm giác Lưu Bảo.

Lưu Bảo một chút cảm giác được hắn nhìn chăm chú, hừ một tiếng, vẻ mặt không nghĩ cùng hắn nói chuyện với nhau so đo cảm giác.

Chỉ là xúng với hấn mặt xám mày tro, nước mắt loang lổ, cái trán sưng đỏ đại bao, thấy thế nào như thế nào khôi hài.

Chu Thiên khóe miệng lại là một câu, một tiếng cười thiếu chút nữa không có nhịn xuống, này sẽ mỉm cười nói:” Hiện giờ ngươi ta hai người cũng coi như là đồng lõa, sau này còn thỉnh Đa Bảo đạo nhân nhiều hơn chiếu cố. “

Lưu Bảo hướng hấn quét tới liếc mắt một cái, đầy mặt đều đang nói: Tính ngươi thức thời.

Chu Thiên lại cười nói:” Đa Bảo đạo nhân chẳng những bảo vật nhiều, này tin tức cũng là đặc biệt linh thông, hay là đến bây giờ còn không có phát hiện ngươi nhận được chủ nhân là ai sao? “

Từ vừa mới hấn liền đã nhìn ra, này Đa Bảo đạo nhân tựa hồ căn bản là không có nhận thấy được Đường Niệm Niệm một nhà ba người thân phận, liền không biết hấn nếu là đã biết lại là cái gì biểu tình. Chu Thiên có chút tà ác nghĩ, trong lòng cảm thán, cùng Đường Niệm Niệm đám người ở bên nhau, hấn cũng trở nên mê chơi đi lên.

Thẩm Cửu liếc hấn một cái, sau đó lại nhìn về phía Lưu Bảo, kia ngăm đen bình tĩnh đôi mắt chỗ sâu trong, di động một sợi đồng tình.

Lưu Bảo nghe được Chu Thiên những lời này, sắc mặt chột lóe mà qua cẩn thận. Lại nói tiếp hấn đích xác vẫn luôn cảm giác được ngoan bảo cùng Đường Niệm Niệm này hai cái tên dị thường quen tai, chỉ là cho là cái kia tình huống thật sự không phải do hấn đi nghĩ nhiều tên này thượng vấn đề, hiện tại suy nghĩ một chút, càng cảm thấy đến quen tai.

Ngoan bảo..... Ngoan bảo..... Đường Niệm Niệm..... Đường Niệm Niệm.....

Lưu Bảo cẩn thận nghĩ, đột nhiên đầu linh quang chột lóe, sắc mặt đại biến, đột nhiên nhìn về phía Chu Thiên, miệng không thể nói hấn

lại vẫn là có thể truyền âm ——

”Cái kia bạch y nam tử, hay là gọi là Tư Lăng Cô Hồng? “

Tư Lăng Cô Hồng bốn chữ, cho dù là truyền âm, đều có thể cảm giác được hấn tăng thêm.

Chu Thiên cười tủm tỉm gật đầu nói:” Đa Bảo đạo nhân thông minh. “

Lưu Bảo tức khắc toàn thân giống như sét đánh.

Chu Thiên còn ở một bên không nhanh không chậm cười an ủi nói:” Đa Bảo đạo nhân kỳ thật không cần như thế kinh hoảng, người cũng nhìn đến, Đường cô nương bản lĩnh lợi hại, tư lăng công tử bản lĩnh càng là thần bí cực kỳ, cho dù là cùng tiên nguyên thiên cơ đệ nhất gia tộc Mộ Dung gia tộc cùng thiên mang đệ nhất kiếm tông quan lam sanh cá nhân ân oán đều không coi là cái gì, nói không chừng đến lúc đó ngược lại là bởi vì này đó nho nhỏ ân oán, làm này hai cái đệ nhất rớt xuống vị tới, Đường cô nương một nhà lại còn hảo hảo, người ta cũng đuổi kịp đáp phúc, thành tựu một phen chính mình nghiệp lớn, ha hả. “

Hiện tại Chu Thiên còn không có nghĩ đến, chính mình sẽ một lời trúng đích. Cho đến lúc này, hấn chỉ có lại lần nữa cảm thán chính mình lựa chọn đối.

Lưu Bảo lại cảm thấy hấn căn bản chính là ở châm chọc, bắt quá nghe tới hấn câu nói kế tiếp ngữ thời điểm, lại không khỏi hơi kinh. Này Chu Thiên với hấn mà nói tuy là tiểu bối, nhưng là lại quyết không thể xem thường. Người này tâm tư nhưng cùng những cái đó Nguyên Anh kỳ lão quái vật so sánh với tới cũng một chút đều không thua kém, lúc này hấn thế nhưng như thế trắng trợn táo bạo nói ra đạo tu đệ nhất cùng kiếm tu cái thứ nhất gia tộc tông môn sẽ rơi đài? Thậm chí còn nói ra bản thân thành tựu nghiệp lớn, như vậy đồng dạng lời nói tới.

Tưởng dĩ vãng đối hấn hiểu biết, hấn vẫn luôn là không ôn không hỏa, không lộ sơn thủy, có từng từng có như vậy trắng ra một mặt?

Liên giống như ra tước mũi kiếm, sắc bén lạnh thấu xương, làm người không dung nhìn gần.

Lưu Bảo nhất thời không nghĩ ra hán ý tứ, bất quá cũng hiểu được này nhận chủ đều đã nhận, cái gọi là một vinh đều vinh, nhất tổn câu tổn, hán chỉ có thể cầu nguyện hán chủ nhân là thật sự có đại đại bản lĩnh.

Tiên nguyên thiên cơ đệ nhất gia tộc, bẩm sinh thanh liên đạo thể thanh liên tiên tử Mộ Dung ngưng thật a. Còn có cái kia thiên mang đệ nhất kiếm tông mấy ngàn năm trước, thế nhưng ở phạm thể dùng phạm thể chi khu, phạm thể bình thường võ công, bất quá 36 tuổi liền tự hành lĩnh ngộ xuất kiếm ý, do đó bị tiên nguyên phát hiện, làm tiên nguyên đệ nhất kiếm tông trưởng lão tự mình tiến đến lãnh người, trở thành tiên nguyên đệ nhất kiếm tông chưởng môn thứ mười hai vị thân truyền đệ tử, ở trên kiếm đạo nhất minh kinh nhân, làm khi đó tiên nguyên người trong đều vì này kinh ngạc cảm thán nam tử —— quan lam sanh.

Lần này Mộ Dung ngưng thật tuy rằng không có tới, nhưng là bằng vào nàng ở Mộ Dung gia trong tộc địa vị, cũng làm Mộ Dung gia đơn vì nàng ra một hơi liền phái ra Nguyên Anh đỉnh đạo tu tới. Mà đệ nhất kiếm tông bên kia, lại là quan lam sanh tự mình tiến đến.

.....

Này Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hán đương nhiên cũng nghe nói qua, chẳng qua này hai người lại như thế nào yêu nghiệt, lại liền 50 tuổi đều không có a!

Lưu Bảo không ngừng lắc đầu thờ dài, như vậy giống như là chiến bại gà trống, chọc người buồn cười.

Chu Thiên cũng không tính toán đi cùng hán nhiều giải thích cái gì, hán nói không chừng Lưu Bảo nhận Đường Niệm Niệm là chủ rất cuộc sẽ là phúc hay là họa, hết thầy chỉ có thể dùng thời gian tới chứng minh rồi. Đồng dạng, ly nửa năm một lần căn nguyên địa mạch biến mất phong linh hiệu lực nhật tử còn có hơn một tháng,

này hơn một tháng Lưu Bảo đi theo Đường Niệm Niệm người một nhà bên người nói, tự nhiên liền thấy được rõ ràng bọn họ yêu nghiệt.

Hơn một tháng thời gian bất quá giây lát, bất quá đây là đối tại đây phiến thiên địa tiên ma mà nói, đối còn tàn lưu bá tánh mà nói, lại là nước sôi lửa bỏng sống một ngày bằng một năm.

Đương nửa năm sau hôm nay minh nguyệt rơi xuống, nắng sớm sơ khởi thời điểm, khắp thiên hạ nháy mắt không tiếng động náo động.

Tứ phương căn nguyên địa mạch phong linh chi hiệu biến mất không thấy, thiên hạ đại lục mô ma tu càn rỡ tàn sát bừa bãi, căn nguyên địa mạch trung người tu tiên tất cả nghiêm cấm lấy đi.

Cực bắc nơi nội, các bá tánh còn sa vào trong giấc mộng, lại không hiểu được này Niệm Quốc hoàng thành bên ngoài đã sớm bị đông đảo tiên ma vây quanh, khi bọn hấn linh thức càn quét dưới, liền phát hiện toàn bộ căn nguyên địa mạch, trừ bỏ bình thường bá tánh ngoại, căn bản là không có Đường Niệm Niệm một nhà ba người thân ảnh, thậm chí, chỉ cần là cùng Đường Niệm Niệm có một chút quan hệ người cũng một cái đều không thấy.

”A! Quả nhiên là sớm có chuẩn bị. “Một người màu xanh lá đậm áo choàng trung niên nam tử lãnh đạm cười nói, hấn trên đầu sơ nói tấn, khuôn mặt nghiêm cẩn, làm nhìn một cái liền cảm giác được hấn là một cái cũ kỹ không thú vị người.

Người này tên là gì Đông Minh, đúng là thiên cơ Mộ Dung gia tộc phái ra tên kia Nguyên Anh đỉnh đạo tu.

Ở hấn phía sau đứng thẳng rất nhiều đạo tu người, hai bên các đứng một người, bên trái là một vị dung mạo thoát nhìn tuổi trẻ, mặt mày thanh lãnh tuấn dật, người mặc một bộ màu xanh băng trường bào, sau lưng cõng một đạo hộp kiếm nam tử. Này nam tử cùng lúc trước ở Cẩm Quốc tổ hoàng trong điện từ bức họa xuất hiện nam tử hư ảnh sinh đến giống nhau như đúc, làm người biết được hấn đúng là Cẩm Quốc khai quốc hoàng đế, quan lam sanh.

Bên phải đồng thời là một người nam tử, chỉ là hấn bề ngoài thoát nhìn có chút đặc biệt, nói là già vẫn tráng kiện chút nào không quá. Một đầu xanh xao đầu tóc sửa sang lại chỉnh tề dùng một trâm cố định, một trương khuôn mặt lại sinh đến giống như 13-14 thiếu niên giống nhau, hồng quang đầy mặt, đen đặc lông mày, đại đại mắt hạnh, màu son môi, cười rộ lên lại vẫn có hai viên răng nanh. Một bộ màu xanh lục áo choàng mặc ở hấn trên người càng sắc đến hấn giống như tân diệp.

Chỉ là hấn một đôi mắt lại sáng ngời trung lộ ra vô tận thâm trầm, đó là một loại trải qua vạn sự sau tang thương, trí tuệ lắng đọng lại.

Người này lại là thiên quỳnh Viên gia tam trưởng lão, Viên Tế Dân.

Này ba người đều là Nguyên Anh đỉnh tu vi, lần này ma tinh ngày bên trong tam phương nhân mã trung có thể coi như là lĩnh quân nhân vật. Chỉ là này ba người mặt ngoài còn tính hòa khí, trên thực tế rất cuộc là sẽ là địch vẫn là hữu, ai lại nói được rõ ràng.

Nơi này không đơn giản có này tam phương nhân mã, cách đó không xa còn có một đám ma tu, nhìn dáng vẻ đồng dạng là đem này căn nguyên địa mạch nội tình hướng thu vào trong mắt. Bất quá bọn họ cũng không có nhiều ít kinh ngạc, rất cuộc Đường Niệm Niệm đám người ra khỏi thành tin tức đã sớm truyền khai, bọn họ bên này người chính là không ít đều tổn hại ở Đường Niệm Niệm trong tay.

Này tiên ma hai bên người tại đây trong thành không có phát hiện chính mình muốn nhìn đến, này liền cho nhau không dấu vết đối diện, nhìn dáng vẻ có chút ngo ngoe rục rịch, rồi lại cũng không có lập tức ra tay, tựa hồ đều có chút cố kỵ.

Quan lam sanh một đôi vô tình lãnh sương con người ở Niệm Quốc bên trong hoàng thành đảo qua liếc mắt một cái sau, xoay người liền đi.

Gì Đông Minh mỉm cười hỏi nói:” Quan huynh đệ đây là đi đâu? “

Quan lam sanh cũng không có trả lời, bóng người cực nhanh không thấy, bên kia người tu ma lại cũng không có cản hấn.

Viên Tế Dân trên mặt tươi cười thêm một ít, này liền đối gì Đông Minh làm một cái bình lễ, dẫn dắt chính mình người cũng cực nhanh rời đi.

Gì Đông Minh tự nhiên cũng sẽ không ở chỗ này nhiều dừng lại, phát phát tay liền cũng xoay người mà đi.

Này phiến thiên hạ liền lớn như vậy, bọn họ này đó người tu tiên linh thức chính là có thể quét biến phạm vi trăm dặm, còn sợ tìm không thấy Đường Niệm Niệm kia đám người?

Bất quá, đương Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ẩn nắp hơi thở, ngoan bảo mang lên thiên huyễn mặt nạ biến hóa những người khác, lại có mấy trăm tiên ma biến ảo thành bọn họ một nhà ba người bộ dáng tại đây phiến thiên địa hành tẩu, liền không biết này đó tiên ma hay không còn có như vậy đại tự tin nói có thể dễ dàng tìm đến bọn họ đâu?

Trận này ma tĩnh ngày, tiên ma chiến trường, đem tại đây một nhà ba người trong tay viết lại lịch sử.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm hai lăm chương giả Tư Lăng Cô Hồng

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Không phải! Lại sai rồi! Hắc ***! “Một tiếng mắng thanh từ bị tiểu thương đạo tu trong miệng phát ra tới. Mạ Mã bá 癸 hiểu

Tên này đạo tu là tịnh uyên phái người, được đến mệnh lệnh tìm Đường Niệm Niệm một nhà ba người rơi xuống. Chỉ là một ngày hắc liền phát hiện này một nhà ba người thân ảnh, chỉ là vừa mới đem tin tức truyền ra đi, làm đoàn người đuổi tới thời điểm, mới phát hiện này mấy người căn bản chính là mặt khác người tu tiên biến ảo mà thành.

Nguyên nhân chính là vì như vậy, này đạo tu lập tức liền bị gì Đông Minh giáo huấn, nhìn dáng vẻ hắc nếu là dám tái phạm nói, tội chết có thể miễn, mang vạ nhất định khó thoát.

Có thượng một lần giáo huấn, này đạo tu tự nhiên phá lệ cẩn thận, cũng không dám nữa bị công lao cấp hôn mê đầu óc. Này liên tiếp mấy ngày tới vất vả tìm kiếm, còn phải cẩn thận cẩn thận tránh né mê muội người đuổi giết, có thể nói là gian nan cực kỳ. Nếu là cái dạng này vất vả có thành quả nói nhưng thật ra không có gì, cố tình như vậy vất vả xuống dưới cái gì đều không có được đến, liên tục đụng tới là ba lần Đường Niệm Niệm đám người thân ảnh, lại một phen quan sát dưới, phát hiện này ba lần đều là giả.

Thậm chí vài lần đều bị này biến ảo người phát hiện, thiếu chút nữa muốn tánh mạng của hắc.

Dưới tình huống như thế, cho dù là lấy thanh tâm quả dục, tâm cảnh như hồ xưng đạo tu, cũng nhịn không được bất mãn chửi nhỏ ra tới.

Đang ở hẩn mắng chửi người công phu, đột nhiên cảm giác được một cỗ nguy cơ, sắc mặt rùng mình, vừa mới muốn trốn lại phát hiện thân thể căn bản là không động đậy nổi. Linh thức đảo qua liền phát hiện chính mình ngực đã bị phá khai một cái gió lửa miệng to, này thân hình chịu đựng như vậy bị thương nặng muốn khôi phục cũng là thực không dễ dàng.

”Ai!? “Đạo tu kinh giận kêu ra tiếng.

Trước mắt một đạo màu trắng thân ảnh xuất hiện, một bộ tay áo rộng áo dài, mặc phát như nước trút xuống sau lưng, tuấn dung dưới ánh mặt trời giống như thần đế. Cái này nam tử vừa xuất hiện, đạo tu lập tức ngẩn ra, sau đó khóe mắt nhẹ trườ, cẩn thận nói:” Lại là giả trang Tư Lăng Cô Hồng người..... “

Người này tu vi chính mình căn bản là nhìn không thấu, nếu không phải dùng cái gì pháp bảo cấp ẩn nắp tu vi, như vậy đó là tu vi so với chính mình cao!

”Người như thế nào biết bản nói..... Ta là giả trang? Ta Tư Lăng Cô Hồng đi không đổi tên, ngồi không đổi họ..... “Trước mắt vị này người mặc bạch y, dung mạo cùng Tư Lăng Cô Hồng giống nhau như đúc nam tử ra tiếng nhàn nhạt nói, lời nói đến một nửa thời điểm, đột nhiên tựa hồ là nghĩ đến cái gì, hoàn toàn mà ngẩn.

Này đạo tu nghe vậy, liền khóe miệng đều hơi hơi trườ động lên, thân thể hơi lui tìm được chạy thoát thời cơ, miệng thượng giống như bình tĩnh nói:” Tư Lăng Cô Hồng người này ta đã ở ngọc giản nhìn đến quá, người..... Là ta đã thấy giả trang đến kém cỏi nhất một cái. “

Chỉ cần là gặp qua Tư Lăng Cô Hồng một mặt người, giống nhau đều sẽ không quên. Hẩn kia trương tuyệt thế tuấn dung, một thân yên tĩnh như tuyết phong hoa, người bình thường căn bản là vô pháp giả trang. Ngay từ đầu hẩn sẽ nhận sai người khác, cũng là vì bị sắp đã đến công lao khen thưởng cấp bị lạc thần trí, hướng chi cũng chỉ là kinh hồng thoáng nhìn mà thôi.

Mấy ngày nay tới giờ, hắn luôn là cẩn thận quan sát, có chút giả trang cực kỳ tương tự người cũng là giống hình dáng không giống thần thái, chỉ cần không cần bị hắn ngoại tại dung mạo cùng giả dạng mê hoặc, nhìn kỹ hắn thần thái cùng hai tròng mắt, liền sẽ phát hiện những người này bất đồng.

Nhưng mà, trước mắt vị này liền càng không cần phải nói. Tư Lăng Cô Hồng sao lại giống hắn như vậy vừa xuất hiện liền hai mắt thiếu mị, bên trong ba quang lập loè không ngừng, càng sẽ không giống hắn như vậy cười đến vẻ mặt nhìn như cao thâm, thực tế thâm hàm ối (cảm) tỏa. Cho dù là thân là Tư Lăng Cô Hồng địch quân hắn, nhìn người này dùng Tư Lăng Cô Hồng dung mạo làm ra như vậy thần thái tới, cũng nhìn không được vì Tư Lăng Cô Hồng cảm thấy bị ai.

”Kém cỏi nhất một cái? “Này giả trang Tư Lăng Cô Hồng người không phải người khác, đúng là hơn một tháng trước vừa mới bị Đường Niệm Niệm nhận lấy Lưu Bảo. Hắn hừ hừ cười vài tiếng, sau đó vung tay lên, 38 cái kim ngọc con rối liền đem người này cấp vây quanh, cũng đem hắn có thể chạy thoát đường đi toàn bộ lấp kín.

Lưu Bảo chính mình chính là một cái chạy trốn chuyên gia, nơi nào sẽ không biết tốt nhất chạy trốn lộ tuyến?

”Vậy làm kém cỏi nhất bốn đạo nhân đem người đưa đi vắng sinh đi!
“

Từ bị Đường Niệm Niệm thu làm thủ hạ sau, lại lĩnh giáo ngoan bảo băng hỏa đan xen ‘ điều (cảm) giáo ’, Lưu Bảo mấy ngày này oán khí toàn bộ đều ra tại đây một đám đánh Đường Niệm Niệm chủ ý tiên ma trên người.

Đương tên kia đạo nhân vẻ mặt bi phần ở 38 danh kim ngọc con rối vây công hạ thân chết hồn tiêu sau, Lưu Bảo này liền chậm rãi thở ra một hơi, toét miệng giác nở nụ cười, tay nhất chiêu liền đem tên kia đạo tu túi Càn Khôn cấp thu lên.

Quả nhiên vẫn là giết người đoạt bảo nhất có thể làm người hết giận thoải mái, kia Đường Niệm Niệm cuối cùng vẫn là không tòi, ít nhất sẽ không đoạt chính mình vất vả được đến bảo vật.

Lưu Bảo lại sao lại biết được, Đường Niệm Niệm không cần hẳn đoạt tới túi Càn Khôn, bất quá là bởi vì nàng đã đủ nhiều, ánh mắt lại lần nữa đề cao, giống nhau chướng mắt.

Lưu Bảo vui sướng hài lòng đem túi Càn Khôn thâu vì chính mình, còn tự mình an ủi tưởng: Kỳ thật nhận chủ cũng không có gì không tốt, này chủ nhân nếu là lợi hại, hẳn còn có thể đi theo cáo mượn oai hùm một phen. Này chủ nhân nếu là không lợi hại, dù sao chính mình chỉ là một cái thủ hạ, vạn sự còn không tới phiên chính mình xuất đầu đi? Bất quá từ mấy ngày nay quan sát tới xem, này yêu nghiệt một nhà ba người chẳng những lá gan đại, này thực lực thật đúng là không nhỏ a. Cư nhiên dám đánh này toàn bộ tiên ma chủ ý, căn bản là không để bụng bọn họ môn phái địa vị

.....

, như vậy cả gan làm loạn thật sự là làm hẳn.....

Thích đến không được a ——!

Lưu Bảo hai mắt tinh quang lập loè không ngừng, trên mặt tất cả đều là vui sướng khi người gặp họa. Hắn đã sớm không quen nhìn đám kia ý thể hiệp người đại môn phái đại gia tộc người, xem bọn đạo nhân là một cái tán tu, chẳng sợ tu vi so với chính mình thấp kém cũng dám ở bọn đạo nhân trước mặt diễu võ dương oai, nếu không phải bọn đạo nhân khoan hồng độ lượng, còn có thể tùy ý bọn họ như vậy?

Lần này cần phải sát cái đủ mới được, dù sao thiên sập xuống, có lão đại ở phía trước trước đỉnh.

Lưu Bảo cũng coi như là sa đọa, dù sao nhận chủ đều đã nhận chủ, chủ nhân muốn làm như vậy, hẳn không có cách nào thay đổi chủ nhân quyết định, vậy chỉ có thể đồng dạng làm như vậy. Nếu cần

thiết đến làm, kia còn do dự cái gì? Đương nhiên là một làm làm được để, làm chính mình trước thoải mái lại nói! Hấn chính là hồi lâu đều không có như vậy thoải mái qua.

Đang lúc Lưu Bảo đầy cõi lòng nổi lòng thời điểm, một đạo thân ảnh nho nhỏ từ nơi xa cực nhanh tới gần, Lưu Bảo vừa nhìn thấy, liền giống như hảo tím trang kiện miêu, thân thể cơ hồ thành bản năng xoay người liền chuẩn bị chạy.

”Nhiều bảo thúc thúc, ngươi dám chạy? “Hài tử sạch sẽ còn có chút mềm mại thanh âm truyền đến.

Thanh âm kia tuy rằng đang cười, nhưng là Lưu Bảo lại toàn thân lông tơ đều dựng lên. Cưỡng chế sắp sửa chạy bước chân thu trở về, cứng đờ xoay người, trên mặt liền lộ ra a dua lấy lòng tươi cười, vui tươi hơn hờ cười nói:” Tiểu chủ tử a, ngươi xem ngươi, như thế nào liền như vậy một người chạy ra, nếu là chủ nhân đã biết, sẽ lo lắng. “

Ngoan bảo cái miệng nhỏ một nhấp, chân ngắn nhỏ liền hướng Lưu Bảo trên móng đạp một chân, ánh mắt có một tia tức giận,” ai làm ngươi giả thành cha bộ dáng? “

Cha anh minh thần võ, thế nhưng bị hấn làm ra như vậy biểu tình!

Lưu Bảo ám đạo một tiếng không tốt, chính mình thế nhưng quên giải trừ trên người ảo thuật. Lập tức đem trên người biến ảo thành Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng ảo thuật giải trừ, Lưu Bảo không rảnh lo trên móng đau đớn, thậm chí liền một chút tức giận đều sinh không đứng dậy. Thật sự là biết rõ không thể đối ngoan bảo làm cái gì, nếu vì thế tức giận lời nói, chẳng những khổ chính mình nói không chừng còn có tánh mạng chi nguy, hấn mới sẽ không làm như vậy gì sự tình.

”Ha ha ha. “Lưu Bảo cười khan vài tiếng, nói:” Ta này không phải phải vì chủ nhân ra một phần lực sao, những cái đó tiên ma đều giả thành các chủ nhân bộ dáng, ta liền cũng đi theo giả một chút. “

Ngoan bảo phiết hấn liếc mắt một cái, những cái đó tiên ma giả trang hình thái thượng cùng biểu tình thượng đều thực tương tự, càng sẽ không dùng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng còn có hấn mặt tới làm ra bất luận cái gì không phù hợp bộ dáng tới. Chính là trước mắt vị này, lại là tính xấu không đổi, hảo hảo một trương khuynh thế tuyệt luân dung nhan, cũng bị hấn làm cho giống như hạ lưu lãng tử giống nhau.

”Cho rằng không chuẩn lại giả cha bộ dáng, “Không đợi Lưu Bảo há mồm đang muốn nói cái gì, ngoan bảo liền lại lần nữa bổ sung nói:” Mẫu thân càng không được! “Đến nỗi chính hấn, càng không cần phải nói.

Lưu Bảo nhìn hấn kia một đôi yêu dị con người chớp động ba quang, lập tức liền biết nếu là chính mình dám không nghe lời, thật sự giả trang thành Đường Niệm Niệm nói, chỉ sợ này tiểu yêu nghiệt liền hoàn toàn không niệm tình cảm đem chính mình giết cũng nói không chừng.

”Hảo hảo hảo! Không giả liền không giả! “Lưu Bảo liền thanh bảo đảm, trong lòng lại là thảm than: Cái này hết giận phương pháp đều không thể dùng a.

Hấn biến ảo thành Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng, đương nhiên không phải là hấn miệng thượng nói cái gì vì Đường Niệm Niệm xuất lực trung nghĩa lý do, kỳ thật lại là cố ý dùng này tới phát tiết một chút trong lòng oán khí. Không thể đối này hai người làm cái gì, nhưng là ít nhất dùng bọn họ bộ dáng tới làm làm chuyện xấu, tổn hại tổn hại bọn họ thanh danh vẫn là có thể đi?

Ngoan bảo lúc này mới vừa lòng gạt đầu, sau đó lấy ra thiên huyền diện tích lại lần nữa mang ở trên mặt, tức khắc trước mắt một cái phấn điêu ngọc trác tiểu hài tử, nháy mắt hóa thành một cái người mặc hắc y, dung mạo thanh tú, hai mắt đen nhánh hẹp dài, khóe miệng nhẹ cong hơi mang lãnh sát khí thanh niên nam tử.

Lưu Bảo trơ mắt nhìn ngoan bảo biến hóa, trong lòng phát ngứa, đối thiên huyền mặt nạ tất cả đều là yêu thích. Thứ tốt a! Thật là thứ tốt!

Này nhưng còn không phải là giết người cướp của, trốn tránh trách nhiệm, chạy trốn vũ khí sắc bén sao!?

Đáng tiếc thứ này là thuộc về này tiểu yêu nghiệt, nếu là đem hấn hồng vui vẻ, làm hấn thưởng cho chính mình nói thì tốt rồi!

Ngoan bảo nếu là biết được Lưu Bảo lúc này ý tưởng, chỉ sợ lại muốn thiết kế một cái van nài cho hấn ăn. Này thiên huyền mặt nạ chính là Đường Niệm Niệm đưa cho hấn sinh nhật lễ vật, cái kia sinh nhật cũng là hấn cùng Tư Lăng Cô Hồng tiêu trừ hiểu làm hồng câu, được đến hấn dạy dỗ hứa hẹn sinh nhật, liền này mấy cái thêm lên, cũng đủ ngoan bảo đối thiên huyền mặt nạ bảo bối, dám cúi chào huyền mặt nạ chủ ý? Tưởng không đều không thể tưởng!

”Đi! Mẫu thân chuẩn bị muốn giáo huấn một chút cái kia ngu ngu mũi lão nhân! “Ngoan bảo ngôn ngữ bên trong cái kia ngu ngu mũi lão nhân, đúng là tịnh uyên phái lần này phái ra Nguyên Anh đỉnh đạo tu, gì Đông Minh.

Lưu Bảo vừa nghe, tức khắc vừa mừng vừa sợ.

Kinh chính là Đường Niệm Niệm cũng dám chính diện đi trên chọc tịnh uyên phái dẫn đầu nhân vật, phải biết rằng những ngày qua, bọn họ đều là ở vào chỗ tối đánh lén, cố ý chờ đợi những cái đó tiên ma lạc đơn thời điểm ra tay đánh chết, thuận tiện đưa bọn họ trên người túi Càn Khôn lấy đi mà thôi. Lần này thế nhưng muốn chủ động đi trên chọc? Lại còn có nói là giáo huấn?!

Này hỉ là lại là bởi vì đáy lòng theo lời này dâng lên một trận

.....

Kích động, kia chính là thiên cơ đạo tu cái thứ nhất gia tộc Mộ Dung gia làm ở môn phái a, lúc trước hấn ở cái này môn phái trung đệ tử trước mặt căn bản là không có gì thể diện, hiện giờ thế nhưng muốn tham dự giáo huấn này tịnh uyên phái trưởng lão cấp bậc nhân vật!

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm hai sáu chương Đường Niệm Niệm ngoài miệng thiên phú

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sớm tại mấy ngày trước, cũng chính là từ ma tỉnh ngày bắt đầu sau nửa năm căn nguyên địa mạch sáu lần phong linh mất đi hiệu lực lần đầu tiên, vô luận là người tu ma vẫn là người tu tiên phát hiện bên trong thành cũng không có Đường Niệm Niệm đám người thân ảnh sau, bọn họ tuy rằng rời đi. Mạ Mã bá 癸 Hiểu nhưng là đồng dạng cũng lưu lại rất nhiều nhân mã dừng lại ở Niệm Quốc hoàng thành ở ngoài, đem Niệm Quốc hoàng thành tầng tầng vây quanh, thậm chí còn bố trí hạ trận pháp, vì chính là không cho Đường Niệm Niệm đám người lại lần nữa trở lại nơi này, sau đó làm cho bọn họ bất đắc dĩ tiếp tục chỉ có thể bên ngoài chờ nửa năm thời gian.

Như vậy cách làm rốt cuộc vẫn là hữu hiệu, Đường Niệm Niệm đám người đích xác không có tiếp tục trở lại bên trong thành, chỉ là này cũng chỉ là hữu hiệu mà thôi, đối Đường Niệm Niệm đám người tồn thất cũng không lớn.

Có nửa năm nghỉ ngơi lấy lại sức, này tiếp được hai năm rưỡi bên trong, Đường Niệm Niệm nguyên bản liền không có tính toán vẫn luôn canh giữ ở Niệm Quốc bên trong hoàng thành không ra. Nàng sớm có nói qua, lần này là một lần niết bàn, cũng là một lần đề cao chính mình đám người cơ hội, nếu là vẫn luôn canh giữ ở bên trong thành, lại như thế nào tăng lên chính mình? Mà bọn họ cũng sớm muộn gì sẽ biến thành bị động.

Trên thực tế, vô luận Đường Niệm Niệm là cố ý vẫn là vô tình, tựa hồ mỗi một lần cùng người giảng co, nàng luôn là có thể từ bị động

một phương biến thành chủ động một phương, làm đối thủ khổ không nói nổi.

Lần này toàn bộ thiên hạ tiên ma đều có thể là đang tìm bọn họ này một nhà ba người người, tuy rằng đều không phải là tất cả mọi người là bọn họ địch nhân, nhưng là chỉ bằng nương kia toàn bộ người tu ma, còn có đó là tiên nguyên đạo tu đệ nhất gia tộc, kiếm tu đệ nhất tông môn, liền đủ để ảnh hưởng lớn chúng, cùng bốn bề thụ địch cũng không có bao lớn khác biệt.

Đường Niệm Niệm từng nói qua nàng sợ, trên thực tế nàng xác có sợ. Chỉ là nàng sợ đều không phải là chính mình một nhà ba người an nguy, càng nhiều còn lại là lâu dài đi theo bên người Chu Diệu Lang đám người.

Lần này nàng lợi dụng bên người luyện hồn con rối biến ảo thành chính mình một nhà ba người bộ dáng, có giấu người tai mắt ý tứ, càng có hấp dẫn người chú mục ý tứ. Làm những cái đó đánh nàng một nhà ba người chủ ý trước ma nhóm tự nhiên càng thêm chú ý chính mình, do đó đem Chu Diệu Lang đám người quên chi sau đầu.

Ở Chu Diệu Lang đám người trên người, Đường Niệm Niệm đều cho một khối linh tin thạch, còn có rất nhiều đan dược cùng pháp bảo, làm cho bọn họ tới rồi sinh mệnh tuyệt cảnh thời điểm có thể thông tri chính mình. Không lấy bọn họ thông minh tài trí cùng đồng đảo tiên ma đều có kiêu ngạo bản tính, hơn nữa trên người mang theo bảo vật đan dược, nghĩ đến sẽ không có quá lớn nguy cơ mới là.

Phong thanh ngày lãng, ở tiên ma không có ngừng lại tranh đấu trung, gợn sóng nổi lên bốn phía. Mỗi cái tiên ma hiện giờ đều đang tìm Đường Niệm Niệm một nhà ba người tung tích, liên quan hai người đánh nhau đều thiếu rất nhiều, nhiều bộ phận đều là ở gặp phải lạc đơn người thời điểm, mới có thể đột nhiên làm khó dễ.

Liên tục mấy ngày qua không hề thu hoạch, làm gì Đông Minh cũng không khỏi có chút bực bội, càng nhiều tác kinh hãi.

Tại như vậy nhiều tiên ma trong mắt còn có thể không hề bại lộ hành tung, này ở phạm thế sinh ra một nhà ba người không khỏi quá mức yêu nghiệt một ít. Bọn họ hết thầy đều tràn ngập thần bí, căn bản là không có người biết được bọn họ tu luyện công pháp rốt cuộc là từ đâu mà đến, lại là thế nào thiên phú mới làm cho bọn họ này một nhà ba người toàn bộ đều như thế yêu nghiệt, nhỏ tuổi tác liền có thể so những cái đó tu luyện mấy ngàn năm tiên ma.

Gì Đông Minh sống nhiều như vậy năm, tâm tư đã sớm thâm nếu hạo hải, rất nhiều chuyện đều nghĩ đến phá lệ lâu dài. Lúc này hắn trong lòng tràn đầy đều là cố kỵ cùng sát ý.

Vô luận ngưng thật tiểu thư rốt cuộc là như thế nào cùng này một nhà ba người kết thù, hắn thân là Mộ Dung gia tộc người tự nhiên hết thầy lấy Mộ Dung gia tộc là chủ. Chỉ cần là sẽ nguy hiểm cho đến Mộ Dung gia chủ người đều là hắn địch nhân. Hiện giờ này một nhà ba người càng là như thế.

Hắn nghĩ, lấy này một nhà ba người người yêu nghiệt thiên phú, nếu vẫn luôn là như thế nói, như vậy lại cho bọn hắn nhiều một chút thời gian nói, như vậy sau này chỉ sợ thật sự có thể nguy hiểm cho đến Mộ Dung gia tộc an nguy.

Này một nhà ba người tuyệt đối không thể lưu!

Lần này nhất định nhỏ cỏ tận gốc, nếu bằng không, cho bọn hắn càng nhiều thời giờ, chỉ sợ Mộ Dung gia tộc thật sự có nguy.

Gì Đông Minh đang suy nghĩ thời điểm, đột nhiên cảm giác vẫn luôn phân tán ở chung quanh linh thức trong phạm vi có dị động. Hắn một chút cảnh giác hoàn hồn, đương phát hiện kia một mặt dị động tới đến người nào thời điểm, hắn khước miệng lập tức liền lộ ra một mặt khoái ý cười lạnh.

Vừa mới mới nói muốn đem bọn họ cấp nhỏ cỏ tận gốc, hiện giờ bọn họ thế nhưng cứ như vậy đưa tới cửa tới, thật sự là thiên đều trợ chi a!

Gì Đông Minh hai mắt tinh quang liên tục, chỗ sâu trong tràn đầy sát ý, thân ảnh vừa chuyển chớp mắt tại chỗ biến mất không thấy.

Xanh thắm trên bầu trời, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bay lên không mà đứng.

Lúc này chỉ thấy Đường Niệm Niệm chính đem hai gã chết đi đạo tu túi Càn Khôn thu vào trong tay, sau đó lưỡng đạo cổ hồn ấn đánh vào hai người trên người, làm cho bọn họ hồn phách còn lưu tại đã chết đi trong cơ thể, ngón tay ánh huỳnh quang quán quanh liền đem hai người thân thể triền trối, nhìn dáng vẻ liền tính toán như vậy đưa bọn họ cấp kéo đi.

Chung quanh cũng không có những người khác, Đường Niệm Niệm mà cùng Tư Lăng Cô Hồng còn ẩn nấp hơi thở, nếu không phải bọn họ giết này hai gã đạo tu nói, chỉ sợ lúc này đã đuổi tới gì Đông Minh cũng sẽ không phát hiện hai người tung tích.

”Đường cô nương, tư lăng công tử, muốn tìm các người nhị vị, thật đúng là không dễ dàng a.“Gì Đông Minh nhẹ nhàng chậm chạp cười nói, nói chuyện thời điểm hắn đã tay tay áo vung lên, một cỗ màu xanh nhạt quầng sáng đem hai

.....

Người chung quanh cấp bao phủ ở.

Ngay sau đó, hắn ánh mắt từ hai người trên người dừng ở phía dưới bị buộc chặt hai gã đạo tu thi thể thượng, hai người trên người quần áo thêu tinh uyên hai chữ làm hắn biết được đây là thuộc về hắn tinh uyên phái người. Nay Đường Niệm Niệm chỉ sợ là cố ý chuyên tìm bọn họ tinh uyên phái người ra tay, thật sự là cả gan làm loạn. Hay là nàng không hiểu được tinh uyên phái là Mộ Dung gia tộc môn phái, là đạo tu đệ nhất môn phái sao? Chẳng sợ cùng Mộ Dung gia tộc có thù oán, nhưng là dám như vậy trắng trợn tảo bạo điều huấn nàng vẫn là cái thứ nhất!

”Đường cô nương trong tay người là ta tịnh uyên phái đệ tử, xem ra đồn đãi thật là thật sự, Đường cô nương thân là dục tu, thế nhưng làm ra như vậy tàn hại cùng nguyên sự tình, là phạm vào tiên nguyên đại giới, khiến cho lão phu tới đem hai người các người cấp trảo lấy, hảo cho khiển trách! “Gì Đông Minh lời lẽ chính đáng đạ nói, chỉ là trong ánh mắt sát ý cũng đã ngưng thâm.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt cúi đầu nhìn thuộc hạ dùng linh tiên nắm hai người, bưng tỉnh đại ngộ phát hiện cái gì dường như, sau đó lại nhàn nhạt đem ánh mắt đầu hướng gì Đông Minh, nghiêm túc nói:” Bọn họ bị thương, ta đây là dẫn bọn hấn đi chữa thương. “

Trợn mắt nói dối! Nói dối không chuẩn bị bản thảo!

Hai câu này lời nói chính là hiện giờ Đường Niệm Niệm miêu tả chân thật, cố tình nàng thật đúng là không thế nào sẽ nói dối, làm người liếc mắt một cái nhìn ra nàng nói chính là lời nói dối. Nhưng chính là như vậy mới làm gì Đông Minh trong lòng càng thêm tức giận. Bị thương? Dẫn bọn hấn đi chữa thương? Mắt công nàng nói được!

Gì Đông Minh ngoài cười nhưng trong không cười nói:” Đường cô nương hay là cho rằng lão phu là như thế hảo lừa người sao? “

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn hấn trầm mặc một hồi, sau đó biểu tình có chút mát mát, thản nhiên nói:” Ta tưởng người là tốt như vậy lừa người. “

Gì Đông Minh hừ cười một tiếng.

Đường Niệm Niệm đột nhiên nói:” Người có thể đem người tánh mạng cùng bảo vật đều cho ta sao? “

Gì Đông Minh thiếu chút nữa bị nàng những lời này cấp nghẹn đến mức một ngụm nước miếng sặc chết chính mình, nàng như thế nào có thể đem câu này nói đến như thế thản nhiên trực tiếp. Đang lúc gì Đông Minh sắc mặt lợt hắc, chuẩn bị nói chuyện thời điểm, Đường Niệm Niệm đã chính mình lắc đầu, nhàn nhạt nói:” Xem người biểu

tình liền biết người sẽ không cho, nói như vậy, cho rằng ta chính mình tới lấy hảo. “

Về sau ta chính mình tới lấy hảo?

Gì Đông Minh đem những lời này lại liên tiếp nâng mặt trên nói kia một câu, lập tức liền biết được nàng này nói chính là muốn chính mình táng mạng cùng chính mình bảo vật a? Như thế trắng trợn táo bạo khiêu khích, thật đúng là quá nhiều năm không có gặp được qua! Hoặc là nên nói từ chính mình vào Mộ Dung gia tịnh uyên phái thượng tầng, đột phá tới rồi Nguyên Anh kỳ sau, liền không còn có qua.

Gì Đông Minh cảm giác được chính mình tôn nghiêm cùng kiêu ngạo nghiêm trọng bị trước mắt nữ tử cấp giẫm đạp, bất quá một cái Kim Đan kỳ nho nhỏ được tu dám như thế, xem ra quả nhiên là thân ở phạm thế, tầm mắt quá tiểu, thấy không rõ ngoại giới rộng lớn, càng là thấy không rõ hiện thực.

”Hảo! Hảo! Hảo! “Liên tục ba cái hảo, một cái so một cái nói được trọng, có thể thấy được gì Đông Minh đáy lòng cùng trên mặt không hợp tức giận, hấn cười lạnh một tiếng, nói:” Đường cô nương thật đúng là răng nanh răng nhọn, làm lão phu hảo sinh kiến thức một phen a! “

Đường Niệm Niệm hai mắt hơi lợng, khẩu khí có thể thấy được vui sướng,” người sinh khí sao? “

Xem bộ dáng này, tựa hồ có thể nhìn thấy hấn sinh khí, nàng thật cao hứng.

Gì Đông Minh đáy lòng lửa giận càng sâu một phân, miệng lại nói:” Đạo tu lòng dạ rộng lớn, bất quá vài câu tiểu nhi chi ngữ, lão phu sao lại sinh khí. “

Hấn lời nói vừa mới nói xong, đột nhiên liền ra tay, một đạo cương lôi cực nhanh bổ về phía hai người.

Chỉ thấy một tay vây quanh Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng một tay kia vươn, hắc quang mờ mịt trước mắt, cùng cương lôi chạm nhau ở bên nhau, sau đó hai người liền không hề tiếng động đồng loạt tiêu tán, giống như lôi điện biến mất ở trong đêm đen giống nhau.

Gì Đông Minh trong lòng cả kinh, đột nhiên ngưng mi nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, thực lực của hắn thế nhưng có thể cùng chính mình chống đỡ?

Cái này ý niệm vừa mới chuyển qua, liền thấy Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm xoay người, một tay chạm đến hắn ngay từ đầu liền bố trí hạ quang sáng, kia quang sáng ở hắn trong tay liền giống như một khối vân sa, bị xé rách mở ra, hai người thân ảnh liền nhanh chóng hướng ra phía ngoài phi hành mà đi.

Gì Đông Minh thấy vậy liền cho rằng Tư Lăng Cô Hồng thực tế cùng chính mình căn bản vô pháp chống đỡ, đây là tính toán thoát đi, hắn lại nơi nào chịu làm thật vất vả phát hiện hai người cứ như vậy chạy? Lập tức ngay lập tức đuổi theo mà đi, quát:” Người chờ hưu trốn! “

Đường Niệm Niệm xuyên thấu qua Tư Lăng Cô Hồng bả vai, nhìn đến mặt sau gì Đông Minh hắc trầm sắc mặt cùng hắn cao a thanh âm, một hồi mới chắc chắn nói:” Hắn sinh khí! “

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng nhẹ dương,” ân. “

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt ba quang dạng động, nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, hỏi:” Ta nói thực làm nhân sinh khí sao? “

Nàng ngay từ đầu chính là tính toán muốn chọc giận gì Đông Minh, sau đó đem hắn đưa tới đuổi theo chính mình.

Mấy ngày trước, đương nàng đối mọi người nói ra này kế hoạch, nghĩ rất cuộc muốn nói gì làm chuyện gì mới có thể chọc giận gì Đông Minh thời điểm, Chu Thiên đột nhiên trực tiếp mở miệng nói:”

Đường cô nương không cần cố tình làm bộ, chỉ cần cùng thường lui tới giống nhau, liền nhất định có thể chọc giận gì Đông Minh! “

&n

.....

bsp; lúc ấy hắn nói ra những lời này thời điểm dĩ thường chắc chắn, liền bên cạnh Thẩm Cửu cùng Lưu Bảo sắc mặt đều là tràn đầy tán đồng.

Đường Niệm Niệm nhìn thấy như thế, suy nghĩ một hồi liền quyết định tin tưởng bọn họ một lần.

Này cũng liền có vừa rồi một màn, nàng xác chỉ là đem chính mình tâm tư thản nhiên nói ra mà thôi.

Tự Lãng Cô Hồng không hề chần chờ ôn nhu phủ định,” không. “

Tự nhiên là không, Đường Niệm Niệm ở cùng hắn nói chuyện thời điểm, vô luận là nào một câu đều và chọc hắn yêu thích.

Đến nỗi những người khác?

Kia cùng hắn không quan hệ.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm hai bảy chương tức giận đến người học máu không đền mạng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phía chân trời rộng lớn, gió nổi mây phun. Mạ Mã bá 夔 Hiếu

Gì Đông Minh này một đường đuổi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người xuống dưới, từ lúc bắt đầu tin tưởng mười phần, sát ý dạt dào đến bây giờ đã ước chừng đi qua một cái nửa canh giờ. Này nửa canh giờ, giữa hai bên khoảng cách cũng không có nhiều ít biến hóa, một đường xuống dưới tuy rằng cũng có đưng tới một ít tiên ma, nhưng là hai người tốc độ đều không phải là giống nhau tiên ma có thể so sánh.

Chẳng sợ có nghĩ thầm muốn ngăn cản một chút Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người tốc độ, chỉ là hết thấy công kích đều tựa hồ bị Tư Lăng Cô Hồng trước tiên phát hiện giống nhau, bị hấn dễ dàng né nhanh qua đi, liền tiếp tục mang theo mặt sau gì Đông Minh vòng quanh vòng.

Thật là vòng quanh vòng, như vậy một đường Tư Lăng Cô Hồng cũng không có cố tình tìm bắt luận cái gì địa phương tránh né, cũng không có một đường thẳng tắp chạy thoát. Mà là thật thật tại tại vòng quanh vòng, tựa hồ cũng không có bắt luận cái gì mục đích nhìn phong cảnh, như vậy một thân tay áo rộng lưu vân bạch sam trường bào theo gió nhẹ xốc, phụ trợ ra hấn bóng dáng mờ mịt xuất trần, không có nửa điểm bị đuổi giết quẫn bách, ngược lại chỉ là một cái bóng dáng khiến cho người cảm giác được hấn thông dong.

Có thể không thông dong sao?

Đường Niệm Niệm bị hấn ôm vào trong ngực, ánh mắt khắp nơi nhẹ nhàng chuyển động, kia bộ dáng thật sự là thật sự giống ở xem xét phong cảnh giống nhau. Chỉ là nàng đều không phải là thật sự như thế thanh thoi, ít nhất nàng vẫn là sẽ thỉnh thoảng chú ý phía sau gì Đông Minh hướng đi, còn có Tư Lăng Cô Hồng tình huống.

Ở nàng nồn nà mảnh khảnh bàn tay nội, mấy viên đan dược ở nhảy lên, tùy thời đều chuẩn bị bổ sung Tư Lăng Cô Hồng tiêu hao còn có bất cứ tình huống nào.

Chỉ là ở phía sau bọn họ đuổi theo gì Đông Minh liền không có tốt như vậy, đều không phải là là nói hấn tiêu hao có bao nhiêu đại. Rốt cuộc thân là Nguyên Anh đỉnh tu vi hấn, chỉ là ở phi hành thượng tiêu hao thật sự không lớn, chẳng sợ tiêu hao, bằng vào hấn hấp thu ngoại giới linh lực tốc độ, còn có này thiên địa lúc này linh lực nồng đậm trình độ, cũng đủ để cho hấn chút nào không cần vì linh lực tiêu hao mà lo lắng.

Lúc này gì Đông Minh sở dĩ trạng thái không tốt, nguyên nhân vẫn là quy về này hai người đối chính mình thả điều giống nhau hành vi.

Bọn họ rốt cuộc có cái gì mục đích? Thế nhưng cứ như vậy ở trắng trợn táo bạo tại đây thiên địa hành tẩu, rốt cuộc là thật sự bị chính mình truy kích đến không chỗ có thể trốn, vẫn là có cái gì đặc biệt dự mưu?

Gì Đông Minh đáy lòng hơi bực bội, ngay từ đầu nhân Đường Niệm Niệm lời nói mà khiến cho tức giận, lúc này đã đánh tan không ít. Cũng nguyên nhân chính là vì tiêu tán trong lòng phần nộ, này cũng làm hấn có thể càng bình tĩnh tự hỏi rất nhiều vấn đề. Đem Đường Niệm Niệm ngay từ đầu lời nói việc làm suy nghĩ một lần, lại nghĩ đến này thời điểm đã dùng nửa canh giờ truy kích, làm hấn không khỏi phỏng đoán, Đường Niệm Niệm đây là kế hoạch cái gì?

Không đúng!

Gì Đông Minh đột nhiên cả kinh, sắc mặt hoàn toàn cứng đờ.

Chẳng lẽ, đây là điệu hổ ly sơn chi kế?!

Gì Đông Minh nhớ tới khởi còn ở kia chỗ tụ tập tịnh uyên phái các đệ tử, những cái đó tuy rằng không coi là là tịnh uyên phái toàn bộ tuổi trẻ tinh anh, nhưng là cũng có một phần ba là khả tạo chi tài, nếu là tổn thất nói, như vậy chẳng sợ nơi này là ma nhân hoành hành ma tinh ngày, chính mình đi trở về cũng là không hảo công đạo.

Cái này ý niệm chỉ là giấy lát mà thôi, lại bị gì Đông Minh cấp lác đầu phủ quyết. Nguyên nhân chính là vì bọn họ có một phần ba là tịnh uyên phái tinh anh, như vậy mới càng thêm không dễ dàng chết đi, huống chi bọn họ còn đều không phải là từng bước từng bước đơn độc hành động, mà là tụ tập ở bên nhau, nghĩ đến nên là tới tìm phiền toái người xui xẻo, bọn họ chẳng sợ tổn thất một chút nhân số, cũng sẽ không thật sự tạo thành cái gì đại thương tổn.

Gì Đông Minh mới vừa rồi đem bị chính mình nhắc tới tới tâm lại buông xuống, linh thức nội lại đột nhiên truyền đến một chút dị động, đó là linh tin thạch bị bóp nát truyền triệu.

Hắn trong lòng đột nhiên cả kinh, sau đó xuyên thấu qua đối phương bóp nát linh tin thạch một chút linh thức ẩn ký, lập tức nhìn đến hình ảnh làm hắn hai mắt trừng mắt đục nứt, tràn đầy đều là kinh giận

Trăm tên ma tu quét ngang tịnh uyên phái đệ tử, này tịnh uyên phái đệ tử cũng không biết là gặp cái gì, thế nhưng phân tán thành mấy sóng nhân mã, này linh tin thạch vỡ vụn này một đợt đã chết đi hơn phân nửa, kia dư lại non nửa liền tiếp tục bị này quần ma tu cấp vây quanh đánh chết.

Này quần ma tu cực kỳ đáng sợ, thế nhưng căn bản không sợ sinh tử giống nhau, đối mặt này đàn tịnh uyên phái đệ tử liền chết giãy giữa cũng chút nào không lùi, tựa hồ một hai phái đưa bọn họ sát cái sạch sẽ mới hảo.

Đương huyết lạc đại địa, linh tin thạch sở ẩn ra hình ảnh, một người tuổi trẻ thanh tuấn ma tu đột nhiên tới gần, một khuôn mặt cơ hồ chiếm cứ linh tin thạch toàn bộ thị giác, biểu tình thoát nhìn có chút tò mò đánh giá, ngay sau đó này ma tu gọi lên khoe miệng, nỉ non nói:” Cái này hẳn là ngưu mũi lão nhân đi? “

”Nói cách khác..... Nói không chừng lỗ mũi trâu lão nhân đang xem? “Này thanh tuấn thanh niên ma tu hai mắt sáng ngời, bên trong tựa hồ có dị quang lập loè, sau đó trên mặt liền lộ ra một mặt ác liệt tà ác tươi cười tới, đối với này linh tin thạch bóp nát sau phiêu phù ở không trung tinh trần há mồm phun ra một ngụm nước bọt, sau đó đối phía sau người vẫy tay.

”Ai nha ~ tiểu chủ tử, ngài có gì phân phó a? “Một người thân xuyên áo đen, khuôn mặt dị thường anh tuấn ma tu xoa xoa tay chưởng bay nhanh lại đây.

Thanh tuấn thanh niên ma tu một lóng tay chỉ vào trước mặt còn không có tan đi linh tin thạch tinh trần, khoe miệng gọi lên một cái tà dật độ cung, thanh âm vui sướng sạch sẽ như là

.....

Đang nói cái gì chuyện tốt,” kia lỗ mũi trâu lão nhân đang ở mặt sau xem đâu, đối với này rải phao nước tiểu, làm hắn giải giải khát đi! “

Chỉ là thực hiển nhiên, này lời nói nội dung, nhưng một chút đều không phải cái gì chuyện tốt.

Này lại đây anh tuấn vô cùng ma tu vừa nghe lời này, đầu tiên là mở to hai mắt nhìn, đầy mặt không thể tin tưởng. Ngay sau đó hắn hai mắt tặc lợng, thẳng tắp nhìn chăm chăm kia linh tin thạch tinh trần” hắc hắc “Cười vài tiếng, vốn là anh tuấn vô cùng khuôn mặt ở như vậy quỷ dị tiếng cười, còn có kia hạ lưu biểu tình hạ cũng trở nên làm người không khỏi nổi da gà ứa ra.

”Tiểu chủ tử..... Thật là anh minh a ~ “Anh tuấn đạo tu nhưng một chút đều không cảm thấy ngượng ngùng, vung lên quần áo vạt áo,

này liền không coi ai ra gì xi xi lên, ngoài miệng còn hừ tiểu khúc nhi, như vậy miễn bàn nhiều thành thời.

Này có gì ngượng ngùng? Bồn đạo nhân năm đó làm ruộng thời điểm, chuyện như vậy chính là làm nhiều! Huống chi này đối diện chính là tịnh uyên phái cái kia mắt cao hơn đỉnh gì Đông Minh a! Ở hán trên đầu đi tiểu? Nga ~ đó là bồn đạo nhân cho tới nay cỡ nào muốn làm sự tình a! Tuy rằng hôm nay không phải mặt đối mặt rãi, nhưng là chỉ là như vậy cũng là dị thường có thành tựu cảm a! Vô Lượng Thiên Tôn, nhận cái chủ tử, nhận cái lá gan đại lợi hại chủ tử, thật..... Sảng a!

Này anh tuấn vô cùng ma tu toàn thân run run, ngâm phóng thủy xong, tâm linh càng thêm thượng thân thể thượng thỏa mãn, làm hán toàn thân đều phiêu phiêu dục tiên, trên mặt biểu tình miễn bàn nhiều dâm dăng.

Hán đây cũng là một chút đều không lo lắng, rốt cuộc gì Đông Minh cũng không ở trước mặt, chỉ là xuyên thấu qua linh tin thạch tinh trần nhìn đến chính mình nói, đó là nhìn không ra chính mình trên người ảo thuật, nếu như vậy chính là không có chứng cứ nói là bồn đạo nhân làm sự tình, huống chi mặt trên còn có chủ tử một nhà ở đỉnh đầu, bồn đạo nhân chính là vâng theo tiểu chủ tử nói làm.

”Tiểu chủ tử a, “Anh tuấn ma tu đối bên người kia thanh tuấn ma tu kêu, hồng quang đầy mặt thần thái xứng với hán một đôi tặc lượng con người, thẳng làm người dễ dàng hiểu sai hán vừa mới rốt cuộc ở đi cái gì,” ngài muốn hay không cũng tới thả lỏng thả lỏng a? “

Thanh tuấn ma tu phiết hán liếc mắt một cái, đuôi mắt hơi chợn, một bộ ‘ ta là ái sạch sẽ người ’ biểu tình nói:” Bản công tử mới sẽ không làm như vậy thô tục sự tình. “

Anh tuấn ma tu khóe mắt co giật. Ngài sẽ không làm như vậy thô tục sự tình, lại kêu bồn đạo nhân tới làm, chẳng lẽ là cảm thấy bồn đạo nhân nhất định là có thể làm ra như vậy thô tục sự tình tới không thành?

Tuy rằng hấn đích xác làm, còn làm được còn vô áp lực, làm được toàn thân thoải mái, dị thường sung sướng, hận không thể lại đến một lần.

Thanh tuấn ma tu này sẽ biểu tình khôi phục như thường, hai mắt hơi mở, vẻ mặt thiên chân vô hại, chậm rãi nói:” Huống chi bản công tử bảo bối như thế nào có thể cho kia nguưu mũi lão nhân xem? “Mẫu thân cùng cha nếu là đã biết, kia ngoan bảo nên nhiều mắt mặt a!

Hấn lời này vừa ra tới, anh tuấn ma tu lúc này mới nhớ tới, đúng vậy! Thủy tọa ánh sáng, này chính mình ‘ bảo bối ’ cũng liền cấp kia gì Đông Minh cấp thấy a!

Bất quá, ngay sau đó hấn liền nheo lại đôi mắt cười rộ lên. Hắc hắc! Nhìn đến hảo a! Bồn đạo nhân lại không phải trình tiết Thánh Nữ, nhìn đến liền thấy được, này sẽ kia gì Đông Minh nên bị tức chết rồi đi!

Cách đó không xa đồng dạng biến ảo trở thành ma tu Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người, trơ mắt nhìn này hai người hành vi, lại nghe thế hai người đối thoại, trong lòng đều có chút trù trù, đối này Lưu Bảo không biết xấu hổ xem như lại kiến thức một phen.

Không sai, này đang ở linh tin thạch tinh trần bên cạnh đối thoại hai gã ma tu, đúng là ngoan bảo cùng Lưu Bảo.

Cũng ở bọn họ hai người đối thoại chi gian, kia linh tin thạch tinh trần cũng rất cuộc tiêu tán, đến nỗi bọn họ lúc này suy nghĩ gì Đông Minh ——

”A a a a! “Bạo nộ gào rống vang thấu thiên địa, gì Đông Minh sắc mặt hoàn toàn xanh mét, đứng ở giữa không trung thân hình đều có chút run rẩy, có thể thấy được hấn đã giận tới rồi cái dạng gì nông nổi.

Đây là có thể tưởng tượng đến, rất cuộc hấn thân là mạc dung gia tộc người, lại là tịnh uyên phái trưởng lão, cho tới nay đều là địa vị cao siêu, nơi nào có người dám can đảm như vậy trêu chọc vũ nhục

hắn? Chẳng sợ Lưu Bảo kia một bát nước bần không có chân chính dừng ở hắn trên người, nhưng là trong đầu kia một bức hình ảnh như thế nào đều tản ra không đi, liên quan thân thể thượng cũng tựa hồ bị kia nước bần thật sự rải đến, tản mát ra một cỗ nước tiểu tao khí giống nhau.

Phía trước luôn là cùng gì Đông Minh cách xa nhau 300 dặm Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, lúc này theo gì Đông Minh dừng lại cũng đi theo dừng.

Đường Niệm Niệm oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, cảm liền để ở trên vai hắn, hai mắt nghi hoặc nhìn gì Đông Minh. Đây là làm sao vậy? Rõ ràng nhìn dáng vẻ tựa hồ càng tức giận, như thế nào liền không đuổi theo?

”Người là một mỗi sao? “Đường Niệm Niệm bình tĩnh hỏi, ở gì Đông Minh đột nhiên trừng mắt một đôi đỏ đậm đôi mắt nhìn qua thời điểm, cũng không có bị dọa đến, ngược lại ngay trước mặt hắn trước mở ra tay, bên trong lẳng lẳng nằm một viên ánh sáng ôn nhuận, vừa thấy liền phẩm chất thật tốt đan dược, đạm nói:” Ta có đan dược, muốn ta cho người bổ sung sao? “

Gì Đông Minh một hơi huyết thiếu chút nữa bị nàng lời nói cấp kích ra tới, nhìn nàng kia nghiêm túc bình tĩnh biểu tình, thấy thế nào đều tựa hồ không phải là nói dối, nàng là thật sự tính toán cho hắn đan dược, chỉ vì hắn tiếp tục truy!

Mẫu thân ~ nhiệm vụ đã hoàn mỹ hoàn thành nga ~

Chủ nhân ~

.....

Chủ nhân công đạo sự tình hoàn thành ~

Lúc này, ngoan bảo cùng Lục Lục truyền âm lập tức truyền vào nàng trong óc.

Đường Niệm Niệm nháy mắt bàn tay vừa lật, đem trong tay mặt đan được thu trở về, nhàn nhạt nhìn gì Đông Minh, nói:” Có cũng không cho người. “

Sự tình làm làm xong, không cần hắn đuổi theo, cũng không cần lãng phí năng đan được.

Chỉ là nàng như thế hành vi, lại làm gì Đông Minh cảm thấy nàng căn bản chính là ở trên chọc chính mình, lại nghĩ đến vừa mới đám kia ma tu hành vi, gì Đông Minh khoe miệng một vòi máu tươi chảy ra, lại là thật sự bị tức giận đến hộc máu, một tiếng cực lãnh rống giận hỗn hợp máu tươi rống ra:” Ta muốn các người chết ——! “

Đường Niệm Niệm nhẹ nhứ hạ mi, hảo hảo, hảo khó nghe.

Tự Lăng Cô Hồng đã duỗi tay vì nàng nhẹ xoa hai lỗ tai, mỉm cười nhẹ giọng tìm hỏi:” Chơi đủ rồi, tưởng đi trở về sao? “

Một hồi đuổi giết, ở hắn trong miệng, lại là giống như chỉ là một hồi vì giải trí Đường Niệm Niệm trò chơi.

Đường Niệm Niệm gật gật đầu,” hảo. “

Tự Lăng Cô Hồng lập tức chút nào không để ý tới mặt sau gì Đông Minh, thân thể một sửa bị đuổi giết khi phi hành, mà là thuận di nháy mắt tới rồi cây số ở ngoài, thân ảnh mấy phen lập loè liền không thấy thân ảnh.

Thấy được một màn này gì Đông Minh, xanh mét sắc mặt tức khắc càng thêm khó coi cùng khiếp sợ, hay là ngay từ đầu hắn căn bản là không có dùng ra toàn lực không thành!?

Này rốt cuộc là cái gì yêu nghiệt!?

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm nhị bát chương được tu đều không phải là phụ thuộc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vô luận trong lòng như thế nào ghen khuấy phần nộ, hiện giờ đương sự đã rời xa, gì Đông Minh chỉ có hai lựa chọn, một là tiếp tục đuổi theo đi chỉ cầu nhất cử đưa bọn họ toàn bộ giết, thứ hai là chỉ có thể đem khổ hướng trong lòng nuốt xuống đi, chỉ chờ đợi lần sau có đòi lại tới thời điểm. Mạ Mã bá 癸 Hiểu

Này hai lựa chọn, không cần phải nói gì Đông Minh liền biết muốn lựa chọn cái nào. Đừng nói Tư Lăng Cô Hồng hai người hiện tại thân ảnh cũng không biết đi nơi nào, liền nói hiện giờ tịnh uyên phái đệ tử tình huống, cũng không chấp nhận được hẳn tiếp tục một người hành động.

Gì Đông Minh hướng về không trung phát ra một đạo tịnh uyên phái tín hiệu, làm những cái đó còn may mắn còn tồn tại các đệ tử độ hướng bên này tụ tập mà đến.

Thời gian dần dần qua đi, đương những cái đó còn sót lại đệ tử toàn bộ tụ tập thời điểm, gì Đông Minh thấy được bọn họ số lượng, lại một lần trong cơn giận dữ. Lần này từ tịnh uyên phái tới đến này phiến thiên địa sở hữu đệ tử, liền tại đây một hồi ma tu quét ngang dưới, thế nhưng ước chừng tổn hại đi một nửa nhiều, hiện giờ dư lại nhân số thế nhưng bất quá hai trăm nhiều mà thôi.

Cái này kêu hẳn đi trở về nên như thế nào công đạo a!

Gì Đông Minh nhớ tới đồn đãi trung Đường Niệm Niệm không chế con rối, lập tức xanh mặt mặt hạ lệnh nói:” Về sau trừ phi là ta hạ

lệnh, mọi người không được đơn độc hành động, có nghe hay không? “

”Là! “Hai trăm nhiều danh còn sót lại tịnh uyên phái đệ tử cùng sinh đáp. Kỳ thật chẳng sợ gì Đông Minh không như vậy hạ lệnh, bọn họ cũng không dám lại tùy tiện đơn độc hành tẩu. Lần này ma tu quét ngang thực rõ ràng là cố ý nhằm vào tịnh uyên phái đệ tử, bọn họ còn không có ghét bỏ chính mình sống được quá dài, nhưng không nghĩ cứ như vậy không thanh bạch đã chết.

Gì Đông Minh tự nhiên thấy được bọn họ trên mặt cố nén hoảng sợ, chính cái gọi là một lần bị rấn cần mười năm sợ dây thừng, hiện giờ hần thuộc hạ này đó tịnh uyên phái đệ tử chính là như thế. Ngẫm lại bọn họ nói như thế nào đều là tịnh uyên phái trẻ tuổi tinh anh, hiện giờ chỉ là nho nhỏ một hồi tàn sát thể nhưng đã bị dọa thành cái dạng này, thật sự là ném tịnh uyên phái thể diện, dĩ vãng ngày thường những cái đó khí phách háng hái đều đi nơi nào!

Gì Đông Minh càng nghĩ càng giận, cố tình này hỏa khí lại không thể phát ở chính mình bốn môn đệ tử trên người, này liền càng cảm thấy đến khó thở công tâm.

”Người chờ tự hành trở về. “Gì Đông Minh lại phân phó một tiếng, này liền xoay người huy tay áo rời đi, nhìn dáng vẻ tựa hồ là tính toán muốn đi làm chút cái gì.

Này đó tịnh uyên phái các đệ tử tự nhiên là không có tư cách đi dò hỏi hần hướng đi, này liền cung kính lên tiếng là, từng người kết bè kết đảng hướng chước vĩnh thành đi. Nơi đó đã trở thành bọn họ tịnh uyên phái thân ở nơi, chu quốc hoàng thành còn lại là bị được tu chiếm cứ, lấy Viên gia cùng Công Tôn gia là chủ, Hạ Quốc hoàng thành tắc bị kiếm tu chiếm cứ, đến nỗi là chủ tự nhiên là tiên nguyên đệ nhất kiếm tông bích khung tông kiếm tu.

Gì Đông Minh lần này nhanh chóng phi hành đi địa phương, đúng là Hạ Quốc hoàng thành phương hướng.

Nhật tử giây lát mà qua, không biết có phải hay không ma tu cố ý, tịnh uyên phái đệ tử bị tàn sát gần nửa tin tức thực mau đã bị truyền đi ra ngoài, rước lấy vô số tiên nguyên người tu tiên khiếp sợ. Có kinh sợ giả, có kinh nghi giả, cũng có vui sướng khi người gặp họa giả. Ma tu cùng tiên tu từ trước đến nay không hợp, giống như trời sinh tử địch, hai người tranh đấu cũng không phải lần đầu tiên, chỉ là chưa từng thấy quá bọn họ như vậy cố ý liền nhằm vào một môn phái quá.

Bất quá ngẫm lại cũng là, so với mặt khác tu sĩ, đạo tu nhất đạo mạo nghiêm nhiên, mỗi lần đều nói ma tu như thế nào tàn bạo bất lương, nhất định phải thay trời hành đạo. Nay ma tu nhất thống hận tự nhiên chính là này đạo tu, tàn sát đạo tu đệ tử cũng không phải lần đầu tiên, duy độc lần này tương đối hoàn toàn mà thôi, đủ để cho giữa hai bên chân chân chính chính trở thành sinh tử chi địch.

Bất quá này đồn đãi còn không đơn giản là như thế này, cũng không biết là người phương nào truyền ra tới, nói cái gì Đường Niệm Niệm đám người cùng ma tu đồng mưu, lần này tịnh uyên phái đệ tử bị giết, đúng là bởi vì Đường Niệm Niệm dụ dỗ gì Đông Minh đi xa, lúc này mới làm tịnh uyên phái các đệ tử đã không có phòng bị, làm đám ma tu đại thể tàn sát.

Này đồn đãi vừa ra, đừng nói người tu tiên nhóm là cái gì phản ứng, những cái đó ma tu cũng đã trước cười ha ha, nói nếu thật là như vậy, bọn họ chính là vui cực kỳ. Thậm chí đã phát ra tin tức, nếu Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người thật sự thống hận tịnh uyên phái người, bọn họ nguyện ý xuất động mọi người tới tàn sát bọn họ, chỉ cầu này một nhà ba người có thể chân chính gia nhập bọn họ.

Đến nỗi khiến cho này đó gợn sóng Đường Niệm Niệm một nhà ba người, hiện giờ còn đang ở một cái khe núi nội dùng cơm đầu, đối với những lời này, cũng bất quá là nghe một chút, căn bản là không có bất luận cái gì muốn ra mặt ý tứ. Thật sự là tự mình quấy khai một ông nước đục, lại đứng ở một bên chút nào không để ý tới nước đục con cá bởi vậy mà táo loạn cục diện.

Chu quốc bên trong hoàng thành.

Một chỗ non xanh nước biếc thôn trang.

Bích ba hồ nước, lá rụng trôi nổi. Hồ nước bên cạnh, một người hạc phát đồng nhan nam tử đang ngồi ở trên ghế nhỏ, cầm trong tay cần câu, một bộ thành thời bình tĩnh thả câu.

Từ nơi xa cực nhanh đi vào tới một người, cho đến đi tới hạc phát đồng nhan nam tử bên người, người này liền cung kính đứng yên thân mình, nói:” Gặp qua tam trưởng lão. “

Này ở hồ nước bên cạnh thả câu hạc phát đồng nhan nam tử, đúng là tiên nguyên thiên quỳnh dược tu gia tộc, Viên gia tam trưởng lão Viên Tế Dân.

Viên Tế Dân đầu cũng không có cúi, thanh âm bằng phẳng ôn hòa, giống như trước mắt này một uông lẳng lẳng chảy xuôi nước ao,” nói đi. “

&nbs

.....

p; người tới đã chịu hấn này phân độc đao khí chất ảnh hưởng, hơi thở cũng càng thêm bình thản, khẩu khí đồng dạng ổn trọng rất nhiều, nói:” Đệ tử đã điều tra rõ sự tình, lần này người chứng kiến có rất nhiều, ở tịnh uyên phái đệ tử bị ma tu tàn sát thời điểm, gì Đông Minh đích xác ở đuổi giết Đường tiểu thư cùng tư lẳng công tử, chỉ là kết quả gì Đông Minh cũng không có đuổi theo, tựa hồ liền thương cập bọn họ một phân cũng không có. “

Nói xong lời cuối cùng thời điểm, người tới khẩu khí có thể nghe được ra tới, có vài phần khó có thể che giấu kiêu ngạo.

Viên Tế Dân có chút buồn cười, nói:” Còn không có xác định Đường Niệm Niệm là chúng ta Viên gia người, người như vậy vội vã cao hứng làm cái gì. “

Người tới hàm hậu cười cười, nói:” Tam trưởng lão, chẳng sợ Đường tiểu thư không phải chúng ta Viên gia người, chỉ bằng nàng đem kia gì Đông Minh trêu chọc một phen, cũng coi như là cho chúng ta Viên gia ra một hơi. “Lời nói một đốn, người tới sắc mặt có chút khó coi, lạnh lùng nói:” Nhớ trước đây, chúng ta Viên gia vẫn là tiên nguyên đệ nhất dược tu gia tộc thời điểm, kia Mộ Dung gia tộc đối chúng ta Viên gia cũng không phải khách khách khí khí, huống chúng ta Viên gia tìm kiếm đan dược thời điểm, chúng ta Viên gia nào một lần không phải giúp bọn hắn luyện chế hảo? Chính là hiện tại đâu? Chúng ta Viên gia gặp nạn thời điểm, bọn họ chẳng những không giúp, ngược lại còn ở một bên quạt gió thêm củi, đem kia Công Tôn gia tộc cấp đỉnh đi lên, thật sự là rất tốt a! Bỏ đá xuống giềng công phu làm được kia kêu một cái thuận lợi! “

Viên Tế Dân nghe xong lời này, miệng thượng cũng không có nói cái gì, nhưng là đáy mắt kia chợt lóe mà qua lãnh duệ có thể thấy được hắn đều không phải là thật sự cái gì cảm xúc đều không có.

”Phù dương, người cảm thấy này ma tinh ngày như thế nào? “

Viên phù dương bị Viên Tế Dân này đột nhiên dời đi quá lớn đề tài làm cho ngẩn ra, ngay sau đó trầm tĩnh nghĩ nghĩ, nói:” Vấn đề này tam trưởng lão đã cùng đệ tử giảng qua, tam trưởng lão nói qua này ma tinh ngày trên thực tế chính là một hồi tiên ma chiến trường, lấy này nồng đậm linh lực, tiên ma căm thù, còn có cửa quý tới dụ dỗ tiên ma đấu tranh. “

”Không sai, người còn nhớ rõ a. “Viên Tế Dân tán thưởng liếc hắn một cái.

Viên phù dương nói:” Tam trưởng lão lời nói, đệ tử tất cả đều khắc trong tâm khảm. “

Viên Tế Dân cười nói:” Kỳ thật kia một lần, ta cũng không có toàn bộ nói rõ ràng. “

Viên phù dương trên mặt hiện lên nghi hoặc.

Viên Tế Dân hai tròng mắt nhìn trước mắt bình tĩnh hồ nước mặt nước, giống như đồng nhi khuôn mặt mát tươi cười, hai mắt trầm tĩnh, giống như bàn thạch cự sơn.

”Tiên ma đều cho rằng dục tu vĩnh viễn bất quá là phụ thuộc giả, đan dục là này đó tiên ma tu luyện không thể thiếu đồ vật, nhưng là dục tu trừ bỏ luyện dục ở ngoài, chân chính đánh nhau lên cũng không như ý. Cho nên bọn họ tùy ý dục tu luyện dục, nhưng là đối dục tu luôn là có khinh thường tâm tư. “Lời nói một đốn, bên cạnh Viên phù dương sắc mặt đã có chút tức giận, chỉ nghe Viên Tế Dân tiếp tục nói:” Trận này ma tinh ngày là tiên ma chiến trường, càng như là người nào đó một tay thao tác trò chơi. Phù dương, trận này trong trò chơi nhìn như nhất vô dụng nguyên trụ dân còn có dục tu, trên thực tế lại là đã chịu bảo hộ nhiều nhất.“

”Cái gì? “Viên phù dương có chút kinh nghi, nguyên trụ dân cùng dục tu đã chịu bảo hộ nhiều nhất? Đây lại từ đâu mà nói lên?

Viên Tế Dân liếc mắt một cái liền nhìn ra hấn nghi hoặc, này liền giải thích nói:” Nếu thật sự không để bụng này đó nguyên trụ dân nói, liền sẽ không có tứ phương căn nguyên địa mạch bảo hộ, cũng sẽ không có cuối cùng cần thiết lưu lại ít nhất mấy ngàn vạn nhân dân quy tắc. Đồng dạng như thế, chúng ta dục tu sở trường nhất chính là cái gì? Tự nhiên là đan dục! Tại đây vừa vào này nội đã bị phong bế linh lực căn nguyên địa mạch, đan dục lại sẽ không bị cấm dùng, như thế dưới, những cái đó nguyên lai làm chúng ta không dám đánh bừa kiếm tu cùng đạo tu, tại đây căn nguyên địa mạch trung đều không phải chúng ta đối thủ. “

Viên phù dương nghe được hấn nói như vậy, nhất thời đầu một thanh, minh bạch.

Viên Tế Dân nói:” Đây hết thầy thuyết minh cái gì? Thuyết minh bố trí trận này trò chơi đại năng giả, chỉ sợ chính là một cái dục tu! “

Viên phù dương hai mắt tinh quang lập loè, thanh âm kinh hãi, ” một cái dục tu, có thể bố trí một hồi lớn như vậy trò chơi? Dem nhiều

như vậy tiên ma đùa bỡn với trong tay! Được tu cũng có thể như thế a! “

Viên Tế Dân chậm rãi lắc đầu, cười nói:” Đây chỉ là ta suy đoán, hướng chi phù dương, không cần xem thường được tu, chẳng sợ được tu thật sự chỉ biết luyện được, nhưng là đan dược vốn chính là tràn ngập vô tận khả năng, nó có thể cứu người cũng có thể giết người, đồng dạng cũng có thể khống chế người. “

Viên phù dương cung kính nói:” Đệ tử lĩnh giáo. “

Viên Tế Dân lúc này đột nhiên nhẹ nhàng chậm chạp than nhẹ:” Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này hai người là trẻ tuổi trung yêu nghiệt giống nhau nhân vật, Đường Niệm Niệm tuy rằng là được tu, nhưng là thực hiện thiên tu luyện đều không phải là chúng ta Viên gia công pháp, như thế cũng vô pháp hoàn toàn đích xác nhận nàng chính là chúng ta Viên gia người, Tư Lăng Cô Hồng người này càng là làm người nắm lấy không ra, hẳn làm như ma tu rồi lại không giống. “

Viên phù dương lại chắc chắn nói:” Lấy đệ tử chứng kiến, đệ tử cảm thấy Đường tiểu thư định là chúng ta Viên gia huyết mạch, tam trưởng lão cũng nhìn đến ngọc giản hình ảnh không phải sao? Kia trương dung nhan cùng phù yên tiểu thư ước chừng có bảy phần giống nhau! “

Viên Tế Dân mỉm cười không đáp, việc này vẫn là đến xem Đường Niệm Niệm quyết định của chính mình, tuyệt đối không thể cưỡng cầu. Tuy rằng còn không có gặp qua bọn họ kia một nhà ba người, chỉ cần là từ đồn đãi bên trong nghe nói sự tình, liền đủ để cho Viên Tế Dân biết được một ít này ba người tính tình. Đường Niệm Niệm tuyệt đối không phải có thể cưỡng bức người, nếu là như thế, chỉ sợ Đường Niệm Niệm còn không có ra tay, lấy kia

.....

Tư Lăng Cô Hồng sửng sốt tính tình, cũng muốn cùng bọn họ là địch.

Lúc này, Viên phù dương đột nhiên nhớ tới cái gì, đề thanh nói:”
Đúng rồi, cùng tam trưởng lão nói nói liền thiếu chút nữa quên cái
này chuyện quan trọng. Đệ tử còn phải đến một tin tức, kia gì Đông
Minh làm như đi tìm bích khung tông quan lam sanh hợp tác rồi. “

Nghe được lời này, Viên Tế Dân hai mắt tức khắc phát lạnh.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Ngày mai bắt đầu, hẳn là có thể khôi phục đổi mới thời gian cùng số
lượng! (cảm tạ gần nhất thân nhóm lý giải!)

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm nhị chín chương chạm vào là nổ ngay (canh một)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thời gian giống như nước chảy, nhìn như nhẹ nhàng chậm chạp bình tĩnh, thực tế ở bất tri bất giác trung cũng đã không biết trôi đi nhiều ít, trước mắt kia tiếp tục chảy qua dòng nước đã sớm không phải nguyên lai những cái đó. Mạ Mã bá 癸 Hiểu

Từ cái thứ nhất nửa năm một khai căn nguyên địa mạch mất đi hiệu lực nhật tử qua đi, tiên ma nhất thời xông xáo, lại đến Đường Niệm Niệm một nhà ba người tính kế tịnh uyên phái, tàn sát tịnh uyên phái đệ tử gần nửa, đến bây giờ trong nháy mắt liền lại đi qua hai năm thời gian. Hai năm thời gian đối với người bình thường tới nói có lẽ lâu dài, nhưng là đối với tiên ma tu luyện trường sinh tu sĩ tới nói, bất quá là dài lâu sinh mệnh một lát mà thôi.

Đúng là bởi vì như thế, này ma tính ngày ba năm thời gian đối với bình thường bá tánh tới nói, có thể nói sống một ngày bằng một năm, đã cảm thấy dài lâu lại gian nan, đối sở hữu ủa vào tới tiên ma tới nói, lại là chân chính một hồi chiến đấu mà thôi, căn bản không coi là cái gì.

Hai năm, tiên ma hai bên đấu tranh như cũ như hỏa như trà, Đường Niệm Niệm một nhà ba người thân ảnh thỉnh thoảng xuất hiện ở mọi người trước mắt, mỗi lần xuất hiện thời điểm tất nhiên sẽ mang đi một ít tiên ma tánh mạng thân ảnh. Đối này, tiên ma hai bên đều là xem đến ngứa răng, mặc kệ hai bên đều vì cái dạng gì lý do, mục đích lại đều là giống nhau —— hận không thể đem này một nhà ba người bắt được ở trong tay.

Nếu không phải tiên ma hai bên đã trở thành túc địch đã lâu, thật sự có loại muốn cho nhau hợp tác một phen xúc động.

Ngày này đúng là hai năm rưỡi lần thứ năm căn nguyên địa mạch phong linh mất đi hiệu lực nhật tử, cũng là một ngày này Niệm Quốc bên trong hoàng thành, gì Đông Minh dẫn theo toàn bộ tịnh uyên phái đệ tử khí thể như hồng đứng ở giữa không trung. Không ngừng là bọn họ, bích khung tông kiếm tu, Công Tôn gia dục tu, Viên gia dục tu đều ở chỗ này, còn có mặt khác các đại môn phái cũng đều phân bố ở chung quanh. Đó là liền rất nhiều ma tu cũng đồng dạng ẩn nấp tại đây.

Bọn họ đều ở chỗ này là vì chuyện gì? Tự nhiên là vì Đường Niệm Niệm một nhà ba người.

Gì Đông Minh híp mắt cười lạnh, hấn ước chừng chờ hai năm thời gian, vì chính là nhất cử đem Đường Niệm Niệm đám người diệt trừ, hiện tại rốt cuộc đến thời cơ. Tay áo bãi nhẹ huy, ở trước mặt hấn cách đó không xa hai gã bị linh khí dây thừng buộc chặt trụ ửng đỏ váy áo tiểu mỹ nữ tử lập tức phát ra áp lực đau tiếng hô.

Này bị buộc chặt ở giữa không trung hai gã nữ tử dung mạo sinh đến giống nhau như đúc, một đôi mày lá liễu, một đôi linh động ngập nước mắt to, màu son cái miệng nhỏ, thoạt nhìn đặc biệt nghịch ngợm lại tốt đẹp, đáng tiếc lúc này các nàng sắc mặt tái nhợt, thần sắc thống khổ, ửng đỏ sắc xiêm y hơi có tổn hại, lãng mạn nhan sắc càng đem các nàng sắc mặt sấn đến đáng thương.

Này đôi song sinh hoa tử muội, đúng là Đường Niệm Niệm đám người quen thuộc hạt dẻ cười, Diệp thị tử muội Liên Kiều cùng mộc hương.

"Chết lão nhân! Người chờ xem! Người chỉ cầu tốt nhất không có rơi vào chúng ta tử muội hai trong tay, nếu không..... Hừ hừ! "Chẳng sợ bị linh thàng buộc chặt thống khổ bất kham, Liên Kiều vẫn là cần răng cố nén không gọi ra tới, quay đầu nhìn cách đó không xa gì Đông Minh lạnh lùng uy hiếp.

Mộc hương cũng hừ nói:” Tưởng cùng trang chủ cùng chủ mẫu đầu! Người liền chờ sống không bằng chết đi! “

Cho dù là đau là đau, cũng chút nào không nhận thua, hai người thần sắc thống khổ, nhưng là ánh mắt cứng cỏi cùng kiêu ngạo chút nào không giảm.

Gì Đông Minh nghe được các nàng nhắc tới hấn nhất thống hận hai người, trong mắt lãnh quang chợt lóe, trong tay véo lộng pháp quyết, nhẹ nhàng trong thanh âm mặt không khó phát hiện trong đó ăn mòn hàn ý,” sống không bằng chết? Người này hai người tới rồi hiện giờ còn không biết hối cải, như cũ trợ Trụ vi ngược, xem ra lão phu nên hảo hảo dạy dỗ hai người các người một phen mới là. “

Liên Kiều cùng mộc hương hai người tái nhợt sắc mặt lập tức bị thình lình xảy ra thống khổ tra tấn đến nảy lên bệnh trạng đỏ bừng, hai người cho nhau liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trong mắt tự trách cùng tin tưởng. Các nàng tự trách chính mình hai người thế nhưng bị phát hiện, còn bị gì Đông Minh người này bắt lấy, dùng chính mình dụ dỗ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đã đến. Đồng thời các nàng lại tràn ngập tin tưởng cùng an tâm, các nàng tin tưởng Đường Niệm Niệm mà cùng Tư Lăng Cô Hồng nhất định sẽ đến, hơn nữa nhất định có thể đem các nàng cứu ra đi.

Rõ ràng địch nhân như thế đáng sợ, nhưng là các nàng lại như cũ như thế tin tưởng vững chắc, vô luận kết quả cuối cùng rốt cuộc là như thế nào, cho dù là chết, các nàng cũng sẽ không có bất luận cái gì hối hận.

”Không biết tiểu bạch lê có hay không sự. “Liên Kiều gian nan nói, trong ánh mắt chớp động lo lắng.

Lúc ấy các nàng một cái chớp mắt bị trảo, Bạch Lê bị mộc hương một tay ném đi ra ngoài, cuối cùng liếc mắt một cái hai người liền nhìn đến nó tựa hồ đuổi theo một phen, lại bị tịnh uyên phái đệ tử bị vây quanh, còn có ma tu tràn ngập kinh hãi hô to cái gì yêu thú huyết mạch, yêu tu tinh huyết linh tinh lời nói, chẳng sợ không có nhìn đến

lúc sau hình ảnh, nhưng là chỉ bằng nghe được những lời này, hai người bọn nàng đều có thể đủ nghe ra bên trong lộ ra tham lam.

”Tiểu bạch lê như vậy thông minh, nhất định sẽ không có việc gì!
“Mộc hương cắn răng kiên định đáp, chỉ là một đôi con người đồng dạng phật phòng lo lắng. Tiểu bạch lê vẫn luôn đều đi theo hai người bọn nàng bên người, hai người bọn nàng này sẽ bị này tặc lão nhân cấp bắt, như vậy tiểu bạch lê một con hồ ly thật sự không có việc gì sao? Có thể hay không bị hàm thành canh thịt a?”

Mộc hương nghĩ đến này kết quả, thân thể run run, ngay sau đó lại bị toàn thân nảy lên đau đớn bức cho mãi não suy nghĩ tan đi, chỉ còn lại có đau đau đau!

Hai gã tiểu mỹ nữ tử áp lực khẩu thân ngâm thanh làm chung quanh người sắc mặt khác nhau, ma tú nhóm trên mặt hoàn toàn đều là trào phúng. Bọn họ này đó ma tu làm khởi đề tiện sự tình tới ít nhất không cất giấu che, bị người mắng đề tiện vô sỉ cũng chút nào không phản bác, nơi nào như là này đó đạo tu, miệng mặt trên đều là nhân nghĩa đạo đức, trên thực tế hạ

.....

Lưu chuyện vô sỉ chưa từng có thiếu đã làm, cố tình làm thời điểm còn muốn xuất ra kia bộ dối trá lý do thoái thác muốn che giấu chính mình hành vi, cho chính mình tìm được hợp lý chính đạo lý do tới đột hiện chính mình nhân nghĩa.

Viên Tế Dân khế nhú mày, đối Diệp thị tử muội hai người, hán đồng dạng biết được một ít, rốt cuộc chỉ cần là có quan hệ Đường Niệm Niệm bên người sự tình, Viên gia đều có điều tra quá, đối bên người nàng đi theo mấy người tuy rằng không hiểu biết này tính tình, lại biết được bọn họ bộ dạng cùng làm việc thủ đoạn.

”Đông Minh đạo hữu. “Viên Tế Dân mỉm cười mở miệng nói:” Đây hai đứa nhỏ cốt cách thanh kỳ, là tu luyện hạt giống tốt, còn như vậy bị người lăn lộn đi xuống, chỉ sợ liền phải phế đi. “

Tiên nguyên có quy củ, không thể tùy ý hủy người linh căn, diệt người ngộ tính.

Tuy rằng này đó quy củ đều là người định, tự nhiên đồng dạng tùy người ta nói tùy người làm, đặc biệt là ma tinh ngày thời điểm, chuyện như vậy càng làm được nhiều. Chỉ là Viên Tế Dân lúc này nhìn như bình đạm một câu, lại là làm trò nhiều người như vậy trước mặt nói, lấy gì Đông Minh ngày thường ở trước mặt mọi người biểu hiện ra ngoài đạo tu phẩm đức, nếu tiếp tục tra tấn Diệp thị tỷ muội nói, như vậy liền có chút không thể nào nói nổi.

Gì Đông Minh sừng mắt thấy hướng Viên Tế Dân, đậy mắt bằng hàn, trên mặt lại cười nói:” Tế dân huynh đây là đang nói ta không phải a, ta mới vừa cũng nói qua, bất quá là quản giáo các nàng một phen mà thôi, lại như thế nào sẽ thật sự phé đi các nàng tú cốt linh căn, tế dân huynh đây là suy nghĩ nhiều. “

Viên Tế Dân biểu tình bất biến, mỉm cười nói:” Nói như thế tới nhưng thật ra ta không phải, hiểu lầm Đông Minh đạo tu, ta tại đây cùng Đông Minh đạo tu nói tiếng không phải. “Không kiêu ngạo không siểm nịnh lời nói làm người như tám xuân phong, không cảm giác được một chút phần bực cùng mặt trái cảm xúc, dừng một chút tiếp tục thành khẩn nói:” Ta xem này hai đứa nhỏ cũng đã biết sai rồi, Đông Minh đạo hữu quản giáo cũng đạt tới mục đích, nên không sai biệt lắm đi? “

Gì Đông Minh thấy Viên Tế Dân thế nhưng như thế đây dựa không thôi, hừ lạnh một tiếng, nhìn thoáng qua đã bị tra tấn đến mồ hôi liên tục, cơ hồ toàn thân xụi lơ Diệp thị tỷ muội hai người, hấn này cũng huy tay áo thu hồi pháp quyết. Rốt cuộc nhiều người như vậy đang nhìn, hấn cũng ngưng ngưng vẫn luôn tra tấn hai cái không hề sức phản kháng tiểu bối, nếu bằng không hấn về sau mặt mũi cùng thanh danh cũng chưa địa phương gác.

”Này Đường Niệm Niệm dám người sao còn chưa xuất hiện? Hay là không tính toán tiến đến cứu người không thành? “Công Tôn gia dẫn đầu người Nguyên Anh trung kỳ Công Tôn nguyên hoài nghi nói. Đạm mạc ánh mắt đảo qua Diệp thị tỷ muội, lại nói:” Bất quá hai

cái bắt kham một kích con kiến người hầu, Đường Niệm Niệm thật sự sẽ vì các nàng phạm hiểm sao? “

”Sẽ đến. “Lúc này mở miệng không phải gì Đông Minh, thế nhưng là một bên cực nhỏ ra tiếng quan lam sanh.

Hắn này một mở miệng, mọi người đều là ngẩn ra, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng hắn trên người.

Quan lam sanh thanh âm bình đạm không gợn sóng, thanh lãnh như băng,” ma tỉnh ngày còn thừa không đến nửa năm, không vì các nàng, Đường Niệm Niệm đám người cùng tiên ma đều sẽ có khuynh sào một trận chiến, hôm nay vừa lúc. “

Mọi người nghe vậy, chỉ là nghĩ lại chi gian phần lớn đều minh bạch hẳn ý tứ. Không có sai, bọn họ đều có từng người mục đích, đều muốn được đến Đường Niệm Niệm như vậy toàn gia. Tại đây ma tỉnh ngày bắt đầu đến bây giờ, ngay từ đầu bọn họ còn có thể bình tĩnh chỗ chi, nhưng là theo thời gian quá khứ, bọn họ tất nhiên sẽ ở cuối cùng kết thúc phía trước bùng nổ.

Hiện tại thời gian này thật là tốt nhất thời cơ.

Gì Đông Minh khoe miệng bắt động thanh sắc gọi lên một tia cười lạnh, hắn sở dĩ tuyển ở cái này địa phương, cũng không phải là nhất thời tâm huyết dâng trào, mà là bởi vì nơi này là Niệm Quốc hoàng thành, là Đường Niệm Niệm toàn gia cùng bên người người một tay sáng tạo quốc gia, chờ bọn họ tới đánh nhau lên thời điểm, nơi này cũng sẽ tùy theo bị tổn hại tan biến.

Tận mắt nhìn thấy chính mình bên người người bị giết, hơn nữa một tay sáng tạo tâm huyết bị phá hư, như vậy tư vị định là cực kỳ không dễ chịu.

Hắn đang nghĩ ngợi tới, linh thức trong phạm vi đột nhiên nhận thấy được dị động, khoe miệng ý cười tức khắc hoàn toàn không hề che giấu.

Không ngừng là hấn, ở đây vô luận là tu luyện giả vẫn là người tu ma đều có điều phát hiện, trong nháy mắt nơi này trở nên yên tĩnh không tiếng động, mọi người đều cực kỳ ăn ý đem ánh mắt đều về phía trước phương.

”Chi rống ——! “

Một tiếng thú rống đột nhiên xuất hiện, lộ ra vô tận lửa giận thị huyết.

Trời xanh mây trắng bên trong, một đầu toàn thân tuyết trắng, thân cao chừng ba trượng cao hồ ly đập không mà đứng, bốn vó như có mây bay, cái trán sinh có nửa tháng bạc văn đồ đằng, một đôi hẹp dài con ngươi bình tĩnh nhìn bị linh thẳng buộc chặt Diệp thị tử muội, đem nàng hai người tái nhợt sắc mặt, còn có ánh mắt tàn lưu thống khổ biểu tình xem đập vào mắt để, một đôi con ngươi tức khắc mị đến giống như lưỡi đao lợi kiếm, hàn quang liệt liệt gắt gao nhìn về phía mặt sau gì Đông Minh, một tiếng nam tử băng hàn cực kỳ lời nói từ thú trong miệng toát ra:

”Ta muốn ngươi chết ——! “

”Ngươi là tuyết nguyệt hồ nhất tộc..... “Gì Đông Minh sắc mặt cả kinh, ngay sau đó sắc mặt hắc trầm,” yêu tu thể nhưng tham dự tiên ma phạm nhân bên trong? “

”Tiểu..... Tiểu bạch lê? “Liên Kiều cùng mộc hương cơ hồ đồng thời kinh dị chân chờ ra tiếng. Các nàng tuy rằng vẫn luôn cảm thấy Bạch Lê cực kỳ thông nhân tính, nhưng là chưa từng có gặp qua nó cái dạng này, càng đừng nói nghe được hấn khẩu ra nhân ngôn.

Lúc này, phía chân trời bên trong, mấy người thân ảnh liên tiếp xuất hiện.

Đường niệm

.....

Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh chỉ là vừa hiện, liền làm người tưởng không chú ý đều khó, ở bọn họ bên người lại nhìn không tới ngoan bảo thân ảnh, duy độc chỉ có phía sau biển ảo thành người khác bộ dáng Lưu Bảo mới biết được, vị kia tiểu ác ma đang đứng ở chính mình bên cạnh đâu.

Ở hắn bên cạnh đứng thẳng lại là một vị anh tư tấp sảng nữ đạo tu.

Chỉ sợ ai đều sẽ không nghĩ đến, vị kia tiểu chủ tử thế nhưng sẽ dùng thiên huyền mặt nạ giả thành dáng vẻ này.

——— chuyện ngoài lề ———

Thủy đi trước ngủ, canh hai buổi chiều lên viết lại phát. (như cũ 6 điểm tả hữu đi)

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm tam linh chương đấu võ (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ngoan bảo dùng thiên huyền mặt nạ giả thành cái này nữ tu chủ ý vẫn là Lưu Bảo đề nghị, rốt cuộc chẳng sợ ngoan bảo thiên phú lại như thế nào yêu nghiệt, bản thân cho tới bây giờ cũng chỉ bất quá là một cái năm tuổi tiểu đồng mà thôi. Mạ Mã bá 夔 Hiểu mấy năm nay nửa thời gian làm hấn từ tâm động lúc đầu đến tâm động trung kỳ, tốc độ tu luyện không thể nói không mau, hơn nữa mấy ngày liền tới đánh nhau cũng làm kinh nghiệm chiến đấu của hấn không ngừng tăng lên, vô luận là đối mặt quỷ dị hay thay đổi ma tu, vẫn là pháp thuật đa dạng đạo tu, hoặc là nghiêm nghị gió mạnh giống nhau kiếm tu, đều có thể đủ bình tĩnh ứng đối.

Không ngừng là hấn, mấy năm nay nửa thời gian, Đường Niệm Niệm đồng dạng không có nhàn rỗi, lúc này đồng dạng từ Kim Đan sơ kỳ thăng tới hiện giờ Kim Đan trung kỳ.

Vô luận là người tu tiên vẫn là người tu ma đều biết được, tu vi là càng đến mặt sau tu luyện càng chậm, cố tình này toàn gia tốc độ tu luyện từ đầu đến bây giờ tựa hồ đều không có chậm lại quá, nếu làm ở đây tiên ma biết được, chỉ sợ lại muốn khiếp sợ hăm mộ ghen ghét một phen.

Lần này Chu Thiên cùng Thẩm Cửu cũng không có xuất hiện ở Đường Niệm Niệm đám người trong đội ngũ, rốt cuộc cùng Đường Niệm Niệm hợp tác, đều không phải là liên nhất định phải ở ngay lúc này biểu lộ ra chính mình vị trí, có cái thời điểm giấu ở chỗ tối ngược lại càng tốt.

Ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phía sau, trừ bỏ Lưu Bảo cùng ngoan bảo, ước chừng đứng thẳng gần như 400 tiên ma,

tu vi hơn phân nửa đều ở Kim Đan kỳ trong vòng, còn có ước có 500 Kim Đan kỳ dưới tiên ma, này đó tiên ma đều có một cái tương đồng đặc thù, như vậy đó là bọn họ biểu tình không gợn sóng lạnh nhạt, gần như vô tình, trên da thịt chảy xuôi quỹ dị hắc tuyến, như là chú văn lại như là khắc hoạ đi lên giống nhau, làm người liếc mắt một cái nhìn lại liền biết được này đó tiên ma không hề là nguyên lai bọn họ.

”Đường Niệm Niệm! “Gì Đông Minh ánh mắt từ Đường Niệm Niệm phía sau kia cộng lại lên cơ hồ có 900 tiên ma trên người đảo qua, phát hiện bên trong phần lớn tịnh uyên phái đệ tử, nhất thời tâm hoá càng hơn, lãnh lệ nói:” Người tàn sát tiên nguyên tiên duệ, dùng tà độc phương pháp đưa bọn họ luyện chế trở thành con rối, còn cùng ma nhân hợp tác, hiện giờ chúng cứ vô cùng xác thực, người còn có cái gì hảo thuyết!?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu, đạm nói:” Không có gì hảo thuyết. “

Nếu là không cần phải nói, nàng chưa bao giờ thích cùng địch nhân nói thêm cái gì.

Này một câu bình đạm lời nói, cùng gì Đông Minh kia lời lẽ chính đáng kịch liệt lời nói trở thành tiên minh đối lập. Ở phần lớn tiên nguyên người trong xem hai, đây là Đường Niệm Niệm cả gan làm loạn, ở người tu ma nhóm xem ra, lại là đặc biệt khoái ý.

”Hảo! Hảo một câu không có gì hảo thuyết! “Gì Đông Minh lạnh lùng cười, nói:” Nếu người đã thừa nhận, như vậy lão phu hôm nay liền thay trời hành đạo, đem người chờ này đó tàn bạo bất lương người tru sát, hồn quá nề hà thời điểm uống một chén hoàng tuyền thủy, cũng hảo tẩy đi các người này một thân dơ bẩn bất kham nghiệp chướng! “

Hắn nói xong, ánh mắt sát ý đầu hướng Diệp thị tỷ muội hai người, tay áo nội bàn tay đã khép một đạo pháp quyết.

Bạch Lê hai mắt chợt lóe, một tiếng sợ hãi rống:” Hồng Lê! “

Nó bản mạng thiên phú đều không phải là tốc độ, nếu luận tốc độ nói, Hồng Lê càng vì thắng được.

”Xuy. “Một tiếng cùng vị nam tử râm mát thấp xuy tiếng vang lên, nhưng thấy giữa không trung một mạt huyết hồng lưu quang hiện lên, một cái toàn thân huyết hồng con rắn nhỏ nháy mắt liền đến Diệp thị tử muội hai người bên người, huyết quang đột nhiên đại thắng, buộc chặt ở hai người trên người linh thăng Xa-na khi phá thành mảnh nhỏ, hai tử muội cũng bị huyết quang quán quanh, chớp mắt biến mất ở nơi xa, tái xuất hiện khi đúng là ở Đường Niệm Niệm hai người phía sau trong đội ngũ.

Diệp thị tử muội hai người kinh hồn chưa định, căn bản là không biết rốt cuộc đã xảy ra cái gì, trước mắt hình ảnh cũng đã hoàn toàn biến hóa, thân thể cùng linh hồn thượng gặp tra tấn, làm các nàng một chút căn bản là vô pháp đứng thẳng, hướng chi là ở giữa không trung đứng thẳng.

May mắn, bên cạnh hai gã nữ tử tu sĩ kịp thời đem tử muội hai đỡ lấy.

”Cảm tạ. “Bạch Lê hồ ly đầu triều bên cạnh nhìn thoáng qua.

Ở nó bên cạnh, một cái đở như máu con rắn nhỏ phiêu phù ở không trung, một đôi giống như máu tươi ngưng tụ thành tròng mắt cao ngạo phiết Bạch Lê liếc mắt một cái, sau đó phiết đầu, nam tử thanh âm từ nhỏ tiểu nhân xì trong miệng toát ra, ”xuy! Tạ cái rắn, bản xà vương mới không hiểm lạ. “

Bạch Lê hồ ly khước miệng một câu, cơ hồ tới rồi lỗ tai, sau đó nói:” Nếu đã giúp một lần, không ngại giúp lần thứ hai đi! Cùng nhau xử lý cái kia lão nhân thế nào? “

Hồng Lê âm lãnh thanh âm mang theo loài rắn đặc có nghẹn ngào, nói:” Dù sao đã phạm quy, nếu là không đáng một cái hoàn toàn, như thế nào không làm thất vọng bản xà vương? “

Này một hồ một xà đánh thương lượng, bên kia đang ở Đường Niệm Niệm trên vai Lục Lục lập tức huy hai chỉ móng vuốt nhỏ, cái miệng nhỏ” ngao ngao ngao “Thằng kêu.

Tiểu hồng tiểu bạch muốn cố lên, bắt lấy ngưu mũi lão nhân, không thể cấp lão đại mắt mặt! Ngô..... Bắt lấy hắn, chủ nhân cùng tiểu chủ nhân đều sẽ cao hứng, lão đại cũng cao hứng, lão đại sẽ cho các người ăn ngon được được ~

Bạch Lê cùng Hồng Lê nghe xong lời này, tự động xem nhẹ nó phía trước một câu, trực tiếp chỉ nghe tới mặt sau kia nửa câu.

Vì công vì tư, vì trả thù vì đan dược, chúng nó đều phải hảo hảo đánh một hồi.

Gì Đông Minh có từng tưởng ở chính mình trong tay, cơ hồ đã nấu chín vịt cứ như vậy chạy như bay. Hắn ánh mắt kinh dị không chừng dừng ở Bạch Lê bên người Hồng Lê trên người, nhìn đến nó thân thể vẻ ngoài, lại liên

.....

Nghĩ đến Hồng Lê vừa mới tự xưng, nhất thời chỉ cảm thấy rất là quen thuộc, ước chừng suy nghĩ một hồi mới thấp giọng trầm nói:”Huyết lân xà!?!..... Vương tộc? “

Hồng Lê nghe được chính mình thân phận bị hắn nói ra tới, tròn mắt huyết quang chột lóe, âm lãnh cười nói:” Lão nhân biết đến không ít a. “

Gì Đông Minh thấy nó thừa nhận, sắc mặt càng vì âm trầm phức tạp, lạnh lùng nói:” Yêu tu từ trước đến nay thừa thốt, chỉ lo thân mình, người chờ hai vị thân là yêu tu hoàng tộc, lại tri pháp phạm pháp..... “

Hắn lời nói còn không có nói xong đã bị Bạch Lê nghe rằng đánh gãy:” Dong dài! Phạm pháp lại như thế nào, người cho rằng giết một

cái nhỏ nhỏ người, có thể đối chúng ta tạo thành cái dạng gì trùng phật không thành? A! “

Bạch Lê lời nói bên trong châm chọc cùng khinh thường có thể nói là chút nào không làm che giấu, làm gì Đông Minh nhất thời tức giận khó làm, nghĩ vậy hai người thân phận, chính mình chỉ là Mộ Dung gia trong tộc mặt đông đảo trường lão cũng không xuất sắc một cái, đích xác vô pháp đối bọn họ tạo thành bao lớn ảnh hưởng.

Tưởng tượng đến hai vị này lại là thân ở Đường Niệm Niệm bên kia, lúc này lại cho chính mình nan kham, gì Đông Minh tay áo nội bàn tay đã nắm chặt thành quyền, lãnh lệ nói:” Kia liền nhìn xem các người này hai cái tiểu gia hỏa, hay không thật sự có kia chờ bản lĩnh tới bắt lão phu tánh mạng! “

Lời nói đã nói đến như vậy nông nổi, gì Đông Minh cũng biết được này một hồ một xà định sẽ không bỏ qua chính mình, chính mình cần gì phải lại tiếp tục khuyên bảo chúng nó?

Xa-na khi, chỉ thấy gì Đông Minh nhắc tay làm một cái thủ thế, phía sau tịnh yên phái đệ tử tức khắc toàn bộ làm ra xuất kích bộ dáng, Công Tôn gia tộc được tu cũng ở dẫn đầu người Công Tôn nguyên dẫn dắt hạ, đồng dạng lấy ra từng người pháp bảo.

Chiến đấu chạm vào là nổ ngay.

Trước hết ra tay lại là Bạch Lê.

Chỉ thấy nó chân đạp không trung, há mồm một đạo nửa tháng trạng quang hoa từ giữa phun ra, bắn về phía đối diện gì Đông Minh.

Gì Đông Minh không dám dễ dàng ngạnh kháng, phát tay một đạo pháp bảo phát trần quét tới, tức khắc chỉ thấy nửa tháng quang hoa tan đi, kia phát trần ánh sáng cũng yếu bớt không ít, còn rớt rể cây bạch ti. Gì Đông Minh thấy vậy, trong lòng hơi hơi rung mình, này tuyết nguyệt hồ tu vi xem ra cũng không thấp.

Hắn đang nghĩ ngợi tới, một cỗ nguy cơ cảm giác từ bên cạnh truyền đến, lập tức nghiêng người một tránh, linh thức đảo qua liền thấy vừa mới chính mình đứng địa phương, đỏ như máu con rắn nhỏ giống như tia chớp giống nhau xẹt qua, tuy rằng thật nhỏ, nhưng là gì Đông Minh lại biết được, vừa mới chính mình nếu là không có tránh đi nói, chỉ sợ lúc này chính mình thân hình đã phải bị chặn ngang cắt đứt!

Này một hồ một xà bản lĩnh, tuy rằng đơn cái tới nói còn còn so ra kém hắn, nhưng là hai cái hợp tác lên, thật đúng là đem hắn cấp vây khốn.

Bên này gì Đông Minh bị Bạch Lê cùng Hồng Lê triển đấu trụ, bên kia quan lam sanh đã lẳng lẳng rút ra tùy thân mang theo băng phách kiếm, một đôi mắt lạnh lẽo dừng ở Đường Niệm Niệm mà cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người, thanh âm không gọn sóng băng hàn,” nhân quả báo ứng, ngô tuy không muốn quản phạm thế tục sự, nhưng lưu tại phạm thế linh bệ đã bị hậu bối mở ra, nổi lên này nhân, liền tất yếu có cái kết quả, nếu không chỉ sợ sẽ thành ngô kiếm tu hành thượng nghiệp chướng. “

Đến nỗi này kết quả sẽ là cái gì? Quan lam sanh suy nghĩ đúng là đem này nguyên nhân gây ra hai người tru sát, tự nhiên liền kết thúc trận này nhân quả.

Băng phách kiếm ra tước, một cỗ đóng băng vạn thước chi hàn khí tức khắc tràn ngập bốn phía, liền không khí đều giống bị đông lại lên, kiếm phong chỉ phía xa đối diện giống như thần tiên bặt lữ hai người.

Nếu luận đơn đả độc đấu, vô luận tiên ma đều không thể không thừa nhận, tất là kiếm tu mạnh nhất, kia phân lẳng liệt giống như cuồng phong công kích, căn bản làm người khó lòng phòng bị. Này vừa nói lên nói, nhưng thật ra làm người nghĩ tới năm đó tiên nguyên còn có một cái đỉnh nhất thời gia tộc, chiến tộc. Đó là độc tu một mạch gia tộc, tu luyện chiến khí, so với kiếm tu tới nói cũng chút nào không yếu, thậm chí đôi khi, đồng dạng cảnh giới kiếm tu cũng không phải này một gia tộc đối thủ.

Đáng tiếc, gia tộc này bắt quá ở tiên nguyên gây người không lâu liền xuống dốc, rơi vào phạm thế bên trong.

Ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, Đường Niệm Niệm tĩnh ánh mắt nhẹ lóe nhìn quan lam sanh kiếm phong, lại đem những cái đó ngo ngoe rục rịch ma tu xem đập vào mắt. Duỗi tay đem Tư Lăng Cô Hồng vây quanh ở trên eo cánh tay nhẹ nhàng kéo xuống, chính mình từ trong lòng ngực hất ra tới, đạp chân hư không, nghiêng đầu đối Tư Lăng Cô Hồng hỏi:” Hẳn cùng ma tu, Cô Hồng phải đối phó cái nào? “

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng hai tròng mắt nội nghiêm túc bình tĩnh, biết được nhất định phải làm một cái lựa chọn. Nếu hẳn làm lựa chọn, vô luận tuyển nào một phương, một bên khác tất nhiên là muốn từ nàng tới đối phó.

Tư Lăng Cô Hồng bàn tay khẽ vuốt mái tóc của nàng, ánh mắt đảo qua quan lam sanh,” hẳn. “

Ma tu tuy rằng quỷ dị hay thay đổi, trên người nhiều mang tà độc, nhưng là này đó đối Đường Niệm Niệm tới nói đều không đủ sợ hãi, Đường Niệm Niệm được lực đối bọn họ thương tổn lớn hơn nữa, so với quan lam sanh như vậy kiếm tu, ma tu đối với nàng tới nói thật ra muốn dễ đối phó, cũng càng an toàn một ít.

”Hảo. “Đường Niệm Niệm không có một chút do dự gật đầu, hai mắt tinh lạng.

Quan lam sanh người này nàng cũng không nhận thức, hôm nay cũng mới bắt quá mới gặp, hẳn nghe đồn cũng chỉ là từ Chu Thiên nơi đó nghe nói một ít mà thôi, cho nên đối với quan lam sanh, Đường Niệm Niệm cũng không nhiều ít để ý. Đường Niệm Niệm càng để ý lại là này đó ma tu, dám đánh Cô Hồng cùng ngoan bảo chú ý, nàng đã sớm tưởng giải quyết.

Đến nỗi kia ma tu dẫn đầu Nguyên Anh điên

.....

Phong nam tử hắc sát, trơ mắt nhìn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái nhìn qua tinh lạng ánh mắt, chỉ cảm thấy trong lòng vừa kinh vừa giận.

Thật sự là Đường Niệm Niệm biểu tình quá mức rõ ràng, giống như con trẻ nghiêm túc, dự muốn đem hắc hắc hắc giáo huấn một phen biểu tình.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm tam một chương bạo bạo bạo, bạo các người (vạn càn)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Kiểm quang như hồng, bảo quang bắn ra bốn phía. Mạ Mã bá 夔
Hiểu

Khắp nơi nhân mã lúc này hỗn chiến đốn khởi, từng người cầm
trong tay pháp bảo, vì bảo toàn chính mình tánh mạng cũng vì đục
nước béo cò sát mấy cái địch nhân, hảo đến ma tình ngày kết thúc
khi được đến một ít hảo bảo vật.

Bạch Lê cùng Hồng Lê này một hồ một xà hợp công gì Đông Minh,
Tư Lăng Cô Hồng tắc cùng quan lam đấu ở bên nhau, Công Tôn
nguyên ánh mắt bốn chuyển, đang ở tìm ngoan bảo thân ảnh, nghĩ
thầm chỉ cần bắt được cái này tiểu nhân, còn sợ kia hai cái đại
không ngoan ngoãn chịu trời sao? Đáng tiếc chính là, vô luận hấn
thấy thế nào, đều không có tìm được ngoan bảo thân ảnh, chỉ có
trong lòng thảm máng một câu Đường Niệm Niệm hai người cẩn
thận.

Viên Tế Dân cấp phía sau gia tộc người làm một cái tĩnh chờ mệnh
lệnh, một đôi cơ trí lắng đọng lại hai mắt tùy thời chú ý trước mắt
hỗn chiến biến hóa, đặc biệt là ở Đường Niệm Niệm trên người nhất
để ý. Lúc này, chỉ thấy Đường Niệm Niệm trong tay đánh ra đạo đạo
pháp ấn, chủ động hướng ma tu hắc sát xuất kích.

Viên Tế Dân nhìn đến như thế, thân thể đã sớm đã làm ra tùy thời
tiến đến cứu trợ chuẩn bị. Rốt cuộc Đường Niệm Niệm bất quá Kim
Đan trung kỳ tu vi mà thôi, trước mắt nàng đối thủ lại là Nguyên Anh
đỉnh, vẫn là lấy quỷ dị hay thay đổi lại tà độc âm ngoan nổi tiếng ma

tu, đây chính là ước chừng kém một cái cảnh giới, trừ phi Đường Niệm Niệm công pháp thắng qua này ma tu quá nhiều, hơn nữa có cực hảo hộ thân Tiên Khí, bằng không chỉ có chiến bại kết cục.

Chính là cố tình thật đúng là bị Viên Tế Dân tưởng trúng, Đường Niệm Niệm tu luyện bích tuyên quyết tuy rằng không có nói rõ phẩm giới, nhưng là chỉ cần từ ngày đó thánh dược thể liền biết được này công pháp không đơn giản, vô luận là pháp quyết vẫn là pháp ấn đều là người khác vô pháp học tập, liền luyện chế con rối đều là như thể quỷ dị đáng sợ, có thể thấy được này bích tuyên quyết tuyệt đối không thể so chân chính thượng tiên công pháp kém.

Tuy rằng Đường Niệm Niệm bên người cũng không có cái gì đặc biệt tốt hộ thể pháp bảo, nhưng là nàng chính mình bản thân liền có thể nói là thể gian này độc nhất vô nhị thánh dược, tà độc không xâm, hướng chi nàng còn người mang thiên địa linh hỏa, chỉ cần bằng vào cái này đều có thể đem một ít bình thường pháp bảo trực tiếp cấp bỏng cháy.

Chỉ là này đó trừ phi là tận mắt nhìn thấy, nếu không cũng ai chẳng biết hiểu.

Hắc sát nhìn thấy nàng xuất kích, trong lòng kinh thường, bất động thanh sắc đảo qua cách đó không xa cùng quan lam sanh đánh nhau ở bên nhau Tư Lăng Cô Hồng, trong lòng bay nhanh tính toán, chỉ cần bắt lấy nữ tử này nói, như vậy Tư Lăng Cô Hồng người này tất nhiên sẽ thúc thủ chịu tội!

Cái này ý niệm giây lát ở trong đầu liền trát hạ căn, hắc sát vì không bị Tư Lăng Cô Hồng phát hiện tính toán của chính mình do đó tiến đến hiệp trợ Đường Niệm Niệm, lập tức đối Đường Niệm Niệm pháp thuật chút nào không nhiều lắm không tránh, tràn ngập tự tin dùng phía sau ma lực ngạnh kháng, bóng người cực nhanh tiếp cận Đường Niệm Niệm, một bàn tay hình thành thật lớn hắc trảo liền triều Đường Niệm Niệm chộp tới.

Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, thân ảnh nháy mắt lui về phía sau,

”Trê trê trê —— “

Một trận giống như bị bỏng cháy đến đỏ lên nóng lên thiết rơi vào nước lạnh bên trong, lại như là một giọt máng xối nhập bị thiêu đến nóng bỏng trong chảo dầu mặt tiếng vang vang lên. Hắc sát khiếp sợ phát hiện, chính mình nồng hậu ma lực ở cùng kia đậm lực sắc phát mang chạm nhau thời điểm, thế nhưng giống như gặp được thiên địch giống nhau, cực nhanh bị hòa tan, kia quỷ dị thanh âm càng như là kia ma lực không cam lòng bị ngâm.

Một màn này không ngừng là làm hắc sát kinh lăng, ở đây sở hữu chú ý đến người đều nhin không được ngăn ngại.

Vô luận là người tu tiên vẫn là người tu ma, bọn họ tuy rằng nhìn như là túc địch, nhưng là linh lực cùng ma lực trước nay đều là có cùng nguồn gốc, không phân cao thấp, căn bản sẽ không nói ai khắc chế ai. Mà trước mắt Đường Niệm Niệm phát ra không biết là cái gì năng lượng, thế nhưng đem này đàn người tu ma ma lực khắc chế lợi hại như vậy, xem này ma lực bị kia năng lượng ăn mòn tốc độ, chỉ sợ hắc sát so Đường Niệm Niệm cao hơn một cái cảnh giới, cũng chưa chắc có thể dễ dàng đem nàng bắt lấy.

Trong nháy mắt, ở đây mọi người tâm tư nổi lên bốn phía, nhìn về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt càng thêm tràn ngập tò mò kinh nghi, còn có..... Tham lam!

Trên đời này chưa từng có xuất hiện quá như vậy năng lượng, Đường Niệm Niệm tu luyện rốt cuộc là cái gì công pháp? Nàng trên người mang theo bí mật quá nhiều, mỗi loại đều rước lấy mọi người vô tận cực kỳ hâm mộ cùng tham niệm.

Hắc sát nhìn thấy một kích không trúng, cực nhanh thu tay lại. Ở hán bàn tay thượng, một sợi màu trắng ngà ngọn lửa đang ở nhảy dăng, giống như thoi giống nhau hận không thể lập tức chui vào thân thể hán nội tàn sát bừa bãi. Hắc sát phản ứng cũng là cực nhanh, nồng đậm sương đen đem này một sợi mà liên bạch hỏa bao vây, mắt thấy nó sau khi lửa tắt, bay nhanh vung tay lên, thanh âm âm hàn lạnh băng nói:” Bắt lấy nàng! “

Nếu ngay từ đầu, hắc sát muốn bắt lấy Đường Niệm Niệm, đó là bởi vì muốn lấy nàng áp chế Tư Lăng Cô Hồng, như vậy hiện tại liền hoàn toàn không chỉ là như thế này. Ma tu phần lớn đều là một đám tùy ý làm bậy hạng người, thích nhất hảo tự từ tự tại, làm việc cũng chỉ bằng chính mình nhất thời hứng thú. Lúc này thế nhưng xuất hiện một cái bọn họ khác tinh, cái này kêu bọn họ như thế nào chịu được? Nếu Đường Niệm Niệm đem này phân công pháp phát triển đi xuống, có lẽ lại là lợi dụng cái gì làm ra hiệu quả như vậy, đem kia kiện đồ vật cấp tuyên bố thiên hạ, như vậy há là còn có bọn họ ma tu tiêu dao thời điểm?

Vô luận là bởi vì cái gì, Đường Niệm Niệm người này đều cần thiết trao lấy trụ.

Hắc sát này vừa ra thanh, ở phía sau đám ma tu lập tức mỗi người đều vọt đi lên, nhìn dáng vẻ đúng là muốn đem Đường Niệm Niệm cấp vây quanh.

Trong đám người, dùng thiên huyền mặt nạ biến hóa thành một người nữ tu ngoan bảo thấy như vậy một màn, tức khắc sắc mặt hiện lên lo lắng, mím môi, ánh mắt bình tĩnh nhìn đám kia tu vi không đồng nhất ma tu, tâm

.....

Trung nhất biến biến nguyên rửa bọn họ.

Đang cùng quan lam sanh đánh nhau Tư Lăng Cô Hồng, bản yên tĩnh như hồ con người lúc này nhẹ dạng một sợi ba quang, chỉ là hắc cũng không có trở lại Đường Niệm Niệm bên người, đơn giản là hắc biết được, Đường Niệm Niệm cũng không tưởng hắc trợ giúp, chuyện này nàng muốn chính mình ứng phó, hắc cũng tin tưởng nàng có thể ứng phó.

”Người không nghiêm túc. “Quan lam sanh thanh âm lạnh băng đến như là vạn trượng trên đỉnh núi liệt liệt gió lạnh.

Hai người trong quyết đấu, một phương nếu là không được đầy đủ thần chăm chú nói, đó là đối đối thủ khinh thường cùng không tôn trọng.

Tư Lăng Cô Hồng hai tròng mắt khôi phục không gọn sóng yên tĩnh, ở như vậy ánh mắt dưới, tựa hồ hẳn nhìn đến hết thấy nhân vật đều bất quá thể gian bụi bặm, không đáng để ý một phân, càng chưa từng để vào tâm thần một chút ít.

Quan lam sanh từ ở phàm thế bắt đầu lại đến tiên nguyên, vẫn luôn là thiên chi kiêu tử.

Ở phàm thế khi, hẳn đó là một nhà phú thương thiếu gia, thiên hạ đại loạn thời điểm, hẳn dẫn dắt thủ hạ một chút tráng thế lực, sau đó thành lập Cẩm Quốc thiên hạ, cuối cùng bất quá đến trung niên thời điểm liền một mình lĩnh ngộ xuất kiếm ý, do đó bị bích khung kiếm tông trưởng lão tự mình tới lãnh đạo vào tiên nguyên bên trong, ở kiếm đạo dọc theo đường đi thiên phú dị bẩm, nhất cử trở thành bích khung tông tông chủ thân truyền đệ tử chi nhất, bất quá mấy ngàn năm thời gian liền trở thành Nguyên Anh đỉnh cường giả.

Như vậy thiên phú, như vậy cơ duyên, rước lấy tiên nguyên trung vô số người cực kỳ hâm mộ cùng tôn trọng.

Như vậy hẳn, bản tính có thể nghĩ có bao nhiêu kiêu ngạo, há dung đến đối thủ khinh thường cùng coi thường?

Quan lam sanh hai mắt một thâm, băng phách kiếm một tiếng thương ngâm, một mặt toàn thân màu xanh băng hằng cổ cự thú hư ảnh quán quanh ở băng phách trên thân kiếm, làm người nhìn liền không rét mà run.

Viên Tế Dân thấy như vậy một màn, trong lòng hơi kinh hãi. Này cự thú cũng không phải là chỉ cần chỉ là lấy tới xem, trên thực tế lại là quan lam sanh kiếm ý thực tướng ngưng tụ sở thành. Này quan lam sanh thế nhưng lúc này liền khiến cho căn nguyên kiếm ý, có thể thấy được hẳn lúc này có bao nhiêu nghiêm túc, còn có đối Tư Lăng Cô Hồng sát tâm.

Tự Lăng Cô Hồng ánh mắt nhìn phía kia cự thú hư ảnh, ám hắc đôi mắt hơi dạng khai gợn sóng, sau đó ngưng tụ trở thành một đạo không đáy lốc xoáy giống nhau, đen nhánh tự nhiên, giống như căn nuốt sở hữu tinh mang nửa đêm tấm màn đen.

”Rống! “Băng phách trên thân kiếm hằng cổ cự thú bỗng băng duệ lãnh ngạo thú đồng đột nhiên nhú lại, hiện lên một sợi kinh sợ, kia hư ảnh kia hơi hơi lay động một cái chớp mắt. Bất quá ngay sau đó ở quan lam sanh nắm băng phách chuỗi kiếm bàn tay căng thẳng, kia cự thú hai mắt liền lại lần nữa khôi phục như thường, thậm chí so ngay từ đầu càng vì băng hàn, đó là một loại kiếm ý, so chân chính thật thể bảo kiếm càng vì sắc bén, tựa có thể cắt qua không trung.

”Người rất mạnh. “Quan lam sanh lãnh ngạnh nói, một đôi mắt thâm coi Tự Lăng Cô Hồng, vẫn luôn bị sương lạnh đóng băng đáy mắt bốc cháy lên một mặt lửa nóng chiến ý.

Nếu là những người khác, nhìn thấy một cái so với chính mình tiêu như thế nhiều tuổi, lại có thể cùng chính mình chống lại đối thủ, chỉ sợ đều không khỏi dâng lên ghen ghét chi ý. Không quá quan lam sanh người này không hổ là một cái khai quốc hoàng đế, một cái kiếm tông tông chủ thân truyền đệ tử, này tâm tính liền giống như hấn kiếm đạo sắc bén, sở hữu mặt trái cảm xúc đều có thể đủ ở còn không có dâng lên thời điểm liền chém chết hầu như không còn, không cho này ảnh hưởng chính mình kiếm ý.

Tự Lăng Cô Hồng ngón tay thon dài không ánh sáng hắc ti quán quanh, lúc này cách đó không xa Đường Niệm Niệm hương hấn xem ra liếc mắt một cái, này liếc mắt một cái lập tức làm chuẩn bị ra tay Tự Lăng Cô Hồng dừng lại, thủy sắc cánh môi thiên giơ lên một mặt ôn nhu độ cung.

Hấn tươi cười hiện ra, giống như vạn trượng Thiên Sơn thượng hàng năm không hóa băng tuyết đột nhiên tan rã, ngày hoa chiếu khắp dưới, là tuyết sắc cảnh.

Quan lam sanh ánh mắt chột lóe, biểu tình bất biến, lại nhân Tư Lăng Cô Hồng tươi cười ở đối chiến thời lần đầu tiên thất thần, nghĩ tới mặt khác.

Hắn đã sớm nghe nói Tư Lăng Cô Hồng người này sủng thê vô độ, ái thê tận xương, liền Mộ Dung ngưng thật như vậy tuyệt sắc tu dung, thanh liên đạo thể nữ tử cũng có thể nhân Đường Niệm Niệm một câu mà đi thương tổn. Hắn vẫn luôn tai mắt thám tu tiên người cần thiết vô tình, chỉ có vô tình mới có thể đi được xa hơn trạm đến càng cao, cho dù là đạo lữ cũng bất quá là vì song tu làm tu vi trướng đến càng mau mà thôi. Nếu đạo lữ theo không kịp chính mình tu hành tốc độ, như vậy vứt bỏ đạo lữ người tu tiên cũng nhiều không kể xiết.

Bởi vậy, quan lam sanh cho tới nay trừ bỏ ngay từ đầu ở phạm thế khi từng có nhất thời tâm động nữ tử, tiến vào tiên nguyên lúc sau liền không còn có nghĩ tới tư tình nhi nữ, một lòng vì kiếm đạo.

Lúc này, nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người kia phân một ánh mắt là có thể minh bạch đối phương ý tứ cảm tình, từ Tư Lăng Cô Hồng kia nhân Đường Niệm Niệm một ánh mắt mà lộ ra tươi cười, làm hắn có một cái chớp mắt thất thần nhớ tới bích khung tông trung cái kia vẫn luôn yên lặng đối chính mình trả giá nữ tử.

Bất quá này thất thần cũng bất quá một cái chớp mắt mà thôi, đảo mắt điểm này cảm xúc đã bị hắn vô tình áp xuống đi.

Đối diện, Tư Lăng Cô Hồng hắc ti quán quanh thu tay phải trung xuất hiện một thanh trường kiếm, trường kiếm toàn thân bạc hắc, thân kiếm thượng bạc màu xanh lục chữ triện thoát ần thoát hiện, chinh thể cảm giác rất là bình thường, nếu nói là phạm nhân phạm kiếm hiển nhiên không có khả năng, nhưng là nếu nói là pháp bảo một loại nói, thanh kiếm này thượng cũng bất quá là mơ hồ có quang mang phun ra nuốt vào, lại không có nhiều ít linh khí, càng không có ma khí.

Chuôi này trường kiếm trên thực tế bất quá là Đường Niệm Niệm ngày thường ngẫu nhiên luyện khí thời điểm sở làm, cũng không có nhiều ít theo đuổi chỉ bằng chính mình tâm tình cùng ý tưởng làm thành tác phẩm, vô luận hữu dụng vô dụng đều bị

.....

Tư Lăng Cô Hồng cấp thu lên.

Đừng nhìn thanh kiếm này bộ dáng không tính là tinh hoa, nhưng là đúc tài liệu lại không bình thường. Rốt cuộc Đường Niệm Niệm nội trong giới mặt các loại tài liệu rẽ và mầm đều góp nhặt một đồng, phần lớn đều là thứ tốt, theo thời gian một chút tăng trưởng, ngẫu nhiên lấy ra tới một ít tới luyện luyện tập, thật sự một chút đều không đau lòng, huống chi này luyện tập tác phẩm cũng đều không phải là là làm liền ném, cũng không tính là lãng phí.

Quan lam sanh nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng lấy ra chuôi này trường kiếm, lạnh băng sắc mặt chỉ có một phen chuyển hảo.

Vốn dĩ lấy hấn kiêu ngạo liền không muốn đối thủ tay không mà chiến, chính hấn vốn là thân là kiếm tu, không có khả năng bởi vì đối thủ tay không liền đồng dạng tay không, nhất công bằng đó là đối thủ cũng lấy ra binh khí tới. Tuy rằng Tư Lăng Cô Hồng chuôi này trường kiếm xem khởi phẩm chất căn bản vô pháp cùng trong tay hấn bằng phách kiếm so sánh, nhưng là hấn nếu lấy ra binh khí, liền xem như đối hấn một phen tôn trọng cùng coi trọng.

Bất quá..... Kiếm..... Sao?

Quan lam sanh ánh mắt hơi hơi lập loè. Ở kiếm tu trước mặt dùng kiếm, này thật sự coi như một loại khiêu khích.

Quan lam sanh lại như thế nào sẽ minh bạch, Tư Lăng Cô Hồng sở dĩ sẽ lấy ra chuôi này trường kiếm, đều không phải là là như hấn suy nghĩ đối hấn tôn trọng, càng không phải đối hấn khiêu khích, hoàn toàn bất quá là bởi vì Đường Niệm Niệm nhìn qua kia liếc mắt một cái ánh mắt mà thôi.

Đường Niệm Niệm tuy rằng nói cái gì ngữ đều không có nói, nhưng là chỉ là một cái ánh mắt, Tư Lăng Cô Hồng liền minh bạch nàng ý tứ. Nàng là xem quan lam sanh lấy kiếm, hấn lại tay không, không muốn nhìn đến hấn bàn tay có tổn thương, mới nhìn qua liếc mắt một cái làm hấn lấy ra binh khí.

Nếu đã minh bạch Đường Niệm Niệm ý tứ, Tư Lăng Cô Hồng lại như thế nào sẽ đi cự tuyệt?

Chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng quán quanh nơi tay chưởng không ánh sáng hắc ti lan tràn thượng thủ trung bạc hắc trường kiếm, chuôi này bạc hắc quang kiếm càng trở nên bình phàm tự nhiên lên, chỉ là lấy ở Tư Lăng Cô Hồng trong tay, lại cứ ra một cỗ trở lại nguyên trạng cỗ xưa tới.

Không trung này từng người cầm kiếm hai người, một người người mặc mặc bạch trường bào tay dài, một thanh hắc kiếm, dung nhan khuynh thế, giống như nửa đêm trống rỗng mỏng sương mờ mịt thanh nguyệt. Một người một bộ băng lam kiếm trang, một thanh băng kiếm, dung mạo thanh tuấn, đúng như băng hà hẻm núi độc khai quân tử lan.

Nếu không phải lúc này hỗn chiến đã khởi, cảnh tượng không nên mọi người thất thần, chỉ sợ đã có đông đảo nữ tử xem ngây ngốc ánh mắt.

!

Không trung khí lãng nổi lên, quan lam sanh kiếm ý theo đuổi chính là một cái mau tự, còn có vô tận hung ác, kiếm đạo mũi nhọn, bức cho đối thủ không thể không tiếp, trốn cũng vô pháp.

Nguyên Anh đỉnh tu vi là nhưng nhập ma tình ngày phạm thế tối cao tu vi, quan lam sanh người này ở Nguyên Anh đỉnh tu vi trung đông đảo người tu tiên nội, có thể cùng hấn một trận chiến bất bại cũng là thiếu chi lại thiếu, hướng chi là ở kiếm đạo phía trên.

Tư Lăng Cô Hồng bị quan lam sanh bức cho kế tiếp lui về phía sau, không hiểu người nếu là nhìn chỉ sợ sẽ cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng căn bản là không phải quan lam sanh đối thủ, nhưng là tu vi cao thâm người nhìn, lại xem đến minh bạch, nhìn như Tư Lăng Cô Hồng chật vật, trên thực tế Tư Lăng Cô Hồng cũng không có ở vào nhược thế, thế nhưng ở quan lam sanh cường công dưới, như cũ có thể cân bằng bình tĩnh chống đỡ, lấy hai người tuổi tác cùng tu luyện chi đạo tới nói, như thế cục diện thực tế lại là Tư Lăng Cô Hồng hơn một chút.

”Người là ma tu. “Quan lam sanh nhất kiếm đâm thẳng, một tiếng lời nói làm như tự nói lại như là dò hỏi.

Vừa mới bắt đầu nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng kia hắc ti năng lượng thời điểm, hắn liền không cảm giác được bất luận cái gì linh lực dao động, lúc này cùng Tư Lăng Cô Hồng đối chiến ở bên nhau, mấy chiêu xuống dưới bất quá giây lát mà thôi. Chính là cứ như vậy giây lát mà thôi, khiến cho quan lam sanh hảo hảo nhám nháp một phen kia màu đen năng lượng đáng sợ.

Nếu nói Đường Niệm Niệm được lực là ma tu khắc tinh nói, như vậy Tư Lăng Cô Hồng này màu đen năng lượng liền giống như là tiên tu khắc tinh.

Quan lam sanh băng phách trên thân kiếm mỗi khi cùng Tư Lăng Cô Hồng chuôi này hắc kiếm đụng chạm thời điểm, băng phách trên thân kiếm kiếm khí liền giống bị cái gì cấp cán nuốt, thạch lạc đáy hồ giống nhau lại khó có một chút tung tích, trong đó nghẹn khuất biệt nữ cảm giác miễn bàn cỡ nào làm người cách ứng.

Này màu đen năng lượng lại cũng không giống ma khí làm người cảm giác được âm lãnh tà ác, càng không phải yêu tu cái loại này kỳ dị yêu khí, chỉ là loại này như là cán nuốt giống nhau năng lực, ma tu trung thật cũng không phải không có, lại không có Tư Lăng Cô Hồng như vậy đáng sợ mà thôi, lúc này mới làm quan lam sanh có chút hoài nghi Tư Lăng Cô Hồng là ma tu.

Tư Lăng Cô Hồng vẫn chưa nói chuyện, trong tay màu đen trường kiếm một chọi, liền đem quan lam sanh đâm thẳng tới nhất kiếm đẩy ra, nước chảy mây trôi động tác làm người cảm thấy hấn tựa đã sớm biết được quan lam sanh thế công.

Quan lam sanh ánh mắt rùng mình,” người biết bích khung tông cửu thiên kiếm quyết! “

Chỉ bằng Tư Lăng Cô Hồng chiêu thức ấy, lại liên hệ phía trước hấn ứng đối chính mình mấy chiêu, liền làm quan lam sanh nhay bén nhận thấy được Tư Lăng Cô Hồng đối bích khung tông cửu thiên kiếm quyết.

Tư Lăng Cô Hồng trường kiếm một thước, hắc quang đảo qua, đôi mắt yên tĩnh mỏng đạm.

Ở trong sơn cốc, hấn nhìn sở hữu thư tịch, trong đó cơ hồ hợp lại quát tiên nguyên sở hữu môn phái công pháp bí tịch, bích khung tông cũng không dễ dàng ngoại truyện cửu thiên kiếm quyết đồng dạng ở trong đó. Sở hữu bị hấn xem qua thư tịch đều bị hấn nhớ kỹ ở trong đầu, hơn nữa toàn bộ đều có điều hiểu biết, này phân đáng sợ tâm trí ngay cả kia trong cốc lão nhân cũng đều chưa từng đoán được. <

.....

br>

Có thể nói, Tư Lăng Cô Hồng người này đó là một người hình công pháp bí tịch bảo khổ. Vị kia trong cốc lão nhân nếu biết được này hết thảy nói, chỉ sợ một trận hối hận sau cũng chỉ có một tiếng than nhẹ, tuy là hấn sống như vậy đại tuổi tác, cũng duy độc lần đầu tiên nhìn thấy như vậy nhân vật.

Huống chi lúc ấy Tư Lăng Cô Hồng tuổi nhỏ, cũng không mừng nhiều lời nói chuyện, vô thanh vô tức xem xong rồi sở hữu thư tịch, những cái đó đều là một ít tiên nguyên bí điển, người bình thường có thể xem hiểu một quyển cũng đã là vô thượng cơ duyên, ai sẽ

ngĩ đến hấn chẳng những xem hết, còn toàn bộ nhớ kỹ, thậm chí đều không sai biệt lắm đã hiểu.

Quan lam sanh nghieng người tránh thoát hấn công kích, cũng bởi vậy Tư Lăng Cô Hồng phá giải ngay từ đầu bị động phòng thủ cục diện.

”Tuy rằng không biết người là như thế nào được đến tông môn cửu thiên kiếm quyết, nhưng là chỉ bằng điểm này, ngô đều cần đem người tru sát. “Quan lam sanh biểu tình lạnh băng, cả người khí thế càng sâu một bậc, cầm trong tay băng phách kiếm nhẹ nhàng một hoa, chung quanh không khí đông lạnh thành cố tình băng,” kiếm này pháp vì ngô tự nghĩ ra, người có tư cách trở thành cái thứ nhất thân nghiệm giả. “

Cửu thiên kiếm quyết không thể dùng, như vậy tự nghĩ ra kiếm pháp, tất nhiên không người biết hiểu.

Người chung quanh nghe được quan lam sanh lời nói, phần lớn đều không khỏi chấn động, đối hấn kiếm đạo thượng ngộ tính lại một lần kinh ngạc cảm thán.

Thế nhưng tự nghĩ ra xuất kiếm pháp, này đã có thể coi như là kiếm đạo thượng tông sư.

Tư Lăng Cô Hồng mắt nội chợt lóe mà qua một sợi ba quang, này một cái chớp mắt, quan lam sanh mới cảm thấy hấn chân chính nhìn thẳng vào liếc mắt một cái chính mình.

Cái này nhận tri, làm quan lam sanh lòng tự trọng hơi hơi bị nhục, khiến cho sắc mặt của hấn lạnh hơn một phân. Sau đó liền nhìn thấy hấn trường kiếm múa may, thân ảnh đột nhiên biến ảo thành năm cái, sau đó đồng thời hướng Tư Lăng Cô Hồng công tới.

”Âm vang ——! “

Một tiếng sấm sét giống nhau oanh tạc tiếng vang lên.

Cả kinh hỗn đấu không ít người đều không khỏi thất thần triều nổ mạnh thanh nguyên chỗ nhìn lại, chỉ thấy nguyên lai là Đường Niệm Niệm cùng hắc sát đánh nhau bên này phát ra.

Từ hắc sát hạ lệnh làm đông đảo người tu ma vây quanh Đường Niệm Niệm thời điểm, Đường Niệm Niệm bên người cũng tức khắc vọt tới rất nhiều nhân mã, này đó đúng là từ lúc bắt đầu liền đi theo nàng phía sau những cái đó con rối nhóm.

Hồn luyện con rối liếc mắt một cái nhìn lại cùng bình thường tiên ma không hề khác thường, một khi trà trộn ở người tu ma bên trong, liền liền những cái đó người tu ma nhóm chính mình đều phân không rõ ràng lắm chung quanh rốt cuộc là người một nhà vẫn là thuộc về Đường Niệm Niệm con rối. Mỗi khi chỉ có một con rối ra tay công kích người tu ma sau, bọn họ mới có thể một chút đem người nọ tởa định, thế mới biết hiểu một cái không phải người một nhà.

Này hồn luyện con rối dũng mãnh vào lập tức liền đem hắc sát tính toán dùng nhân số đem Đường Niệm Niệm vây giết kế hoạch quấy rầy, hắc sát nhanh chóng quyết định phát tay đem hung hồn chung tể ra, sau đó đem Đường Niệm Niệm tráo nhập trong đó.

Đường Niệm Niệm vừa thấy, đồng thời phát tay một thanh phi kiếm từ trong túi Càn Khôn ném ra, này liền cùng hướng này liền bay tới hung hồn chung đánh vào cùng nhau, sau đó khí nổ lên tới, tuy rằng cũng không có cấp hung hồn chung chiếu thành quá lớn hư hao, lại cũng đem nó cấp nổ bay đi ra ngoài.

Vừa mới kia một tiếng sấm sét tiếng nổ mạnh, đó là này khí bộc phát ra tới.

Lập tức tiên nguyên trung có một người thấp giọng kinh nghi hô:” Vừa mới chuỗi này kiếm như thế nào dường như là thiên mang Thanh Nguyên Phái liễu tuấn? “

Vẫn luôn trốn tránh một chỗ ám mà, thao tác 38 cái kim ngọc con rối đục nước béo cò, tuy thời liền đánh lên Lưu Bảo thấy như vậy một màn, lập tức đồng tình nhìn thoáng qua hắc sát, thầm nghĩ: Cùng vị

này tài đại khí thô cô nãi nãi so bảo vật? Chẳng sợ phẩm giới khả năng so ra kém, nhưng là nhân gia pháp bảo nhiều a, còn toàn bộ đều không phải chính mình, khí nổ lên tới một chút đều không đau lòng a!

Hắc sát nao nao, không nghĩ tới Đường Niệm Niệm thế nhưng sẽ làm ra chuyện như vậy, làm được còn một chút đều không do dự, dường như căn bản là không phải lần đầu tiên làm như vậy.

Thực mau hoàn hồn, hắc sát tâm niệm vừa động liền đem bị nổ bay đi ra ngoài hung hồn chung lại lần nữa đưa tới, sau đó lại một lần hướng Đường Niệm Niệm tráo qua đi.

Đường Niệm Niệm trước mặt lại một khối ngọc thước bay ra, đồng dạng không có nửa điểm do dự, càng không có một chút xinh đẹp liền hướng hung hồn chung bay đi, sau đó lại một lần khí bạo.

Này chỉ là một cái bắt đầu, Đường Niệm Niệm bình tĩnh đứng ở tại chỗ, trước mặt không ngừng bay ra pháp bảo, sau đó không cần tiền giống nhau liền hướng không trung hung hồn chung còn có hắc sát tạc qua đi.

Một màn này, chẳng những kinh sợ hắc sát, cũng kinh sợ đông đảo tiên ma.

”Ầm vang! “” Ầm ầm ầm! “” Rầm rập long! “

Một tiếng thảng qua một tiếng, một tiếng hợp với một tiếng nổ mạnh vang, trời quang sấm sét chỉ sợ đều không thể cùng này so sánh.

Ngay sau đó liền nghe được vô số xem đến đau mình tiếng kinh hô cùng với này tiếng nổ mạnh vang lên:

”Này Đường Niệm Niệm là pháp bảo nhiều đến không chỗ hoa sao? Chẳng sợ nhiều cũng không phải nằng như vậy lãng phí a! “

”Cái kia, cái kia không phải phiêu phiêu tử tím lưu như ý sao? Như thế nào tới rồi tay nàng, a! Tạc! Kia chính là ta cầu phiêu phiêu tử đã

lâu, phiêu phiêu tử cũng không có tặng cho ta thứ tốt a! “

”

.....

Lôi đình châu! Cái kia là lôi đình châu! Chỉ có thanh lôi môn nội môn đệ tử mới có thể dùng lôi đình châu! “

”Nhiều ít kiện pháp bảo sao? Đây rốt cuộc tạc nhiều ít kiện? “

”Thật nhiều, thật nhiều đều là ta đã thấy..... Đây..... Đây..... “

Đường Niệm Niệm cái này hành động có thể nói là rước lấy vô số khiếp sợ, các loại kinh ngạc cảm thán cùng phần nộ còn có cực kỳ hâm mộ, càng nhiều tặc nói nàng ngu dại. Nếu nói những người khác có nhiều như vậy pháp bảo, chẳng sợ chính mình không cần cũng có thể bán đi, bán nhiều một ít linh thạch cho chính mình tu luyện, nơi nào sẽ giống nàng như vậy không cần tiền đường như lãng phí.

Tài đại khí thô!

Hiện giờ, mọi người nhìn Đường Niệm Niệm kia bình đạm sắc mặt, trong lòng đều lại đau lại hận hiện ra này bốn chữ tới.

Không biết rốt cuộc khí bạo nhiều ít pháp bảo, chỉ thấy trên bầu trời hung hồn chung rốt cuộc ảm đạm không ánh sáng, hắc sát cũng bị này vô biên khí bạo làm cho toàn thân chặt vật. Hắc cùng hung hồn chung hồn thức thời liền, tức khắc cảm giác được hung hồn chung rốt cuộc bị này đó khí bạo cấp tra tấn được đến cực hạn thời điểm, bóp pháp quyết liền phải đem nó cấp thu hồi tới.

Đáng tiếc, lúc này Đường Niệm Niệm một đạo lôi pháp đã trước một bước đánh đi lên.

Xanh tím sắc cương sét đánh ở kia ảm đạm không ánh sáng hung hồn chung thượng, chỉ nghe” lách cách “Một tiếng, hung hồn chung thượng từng đạo da nẻ dấu vết xuất hiện, sau đó phiến phiến toái

lạc, phiêu đảng ở trong không khí khi, còn nghe được lại hung hồn không cam lòng lệ tiếng hô, kia mảnh nhỏ cũng một chút hóa thành tro tàn.

Đường Niệm Niệm nâng đầu, biểu tình có chút ngây thơ, ánh mắt theo hung hồn chung da nẻ đến toái lạc cho đến cuối cùng thành tro hạ di, ước qua một giây, mới bừng tỉnh” a..... “Một tiếng, tiếp theo nhìn về phía hắc sát, đạm nói:” Vỡ thành hôi a. “

”Phốc! “Hắc sát một ngụm máu tươi phun ra. Hắc cùng hung hồn chung hồn thức thời liền, hung hồn chung rách nát hủy diệt, làm hắc thân hồn cũng đã chịu liên lụy.

Hắc sát thật lâu không có bị người chọc giận qua, cho tới nay đều là hắc đi chọc giận người khác, rất ít có người có thể đủ chọc giận hắc. Lúc này nhìn đến Đường Niệm Niệm kia trương bình tĩnh khuôn mặt, hắc nhin không được bực mình, trong lòng dâng lên một cỗ ghen khuấy cái giận.

Loại này cái giận liền giống như phạm thế nguyên lực cao thủ, bị một đại gia tộc công tử dùng tiền tài tạp chết giống nhau.

Hắc sát ngoài cười nhưng trong không cười nói:” Dùng một cái hung hồn chung thay đổi người như vậy nhiều pháp bảo, tính lên vẫn là ta kiếm lớn. “

Hắc sát nói ra những lời này, trên thực tế chính là vì chọc Đường Niệm Niệm không cao hứng cùng đau lòng.

Đáng tiếc, Đường Niệm Niệm nếu làm như vậy, liền sẽ không có một chút hối hận, càng đừng nói đau lòng.

Đường Niệm Niệm nghiêm túc gật đầu,” ân, là người kiếm lời. “

Hắc sát thấy vậy, trong lòng kia cỗ khí càng thêm buồn, buồn đến tâm khảm đều đi theo đau. Nhìn một cái nàng kia nghiêm túc tiểu bộ dáng? Nói là hắc kiếm lời, nhưng nàng một chút đều không đau lòng, cái loại cảm giác này liền dường như những cái đó pháp bảo ở

nàng trong lòng bất quá mưa bụi, tới rồi hấn nơi này, liền biến thành là hấn kiếm lời, một chút đột hiện ra hấn hình như là cỡ nào nghèo khổ.

Hắc sát sắc mặt khó coi, đối với chung quanh đám ma tu một tiếng áp lực lửa giận cao a:” Bắt lấy nàng! Không cần phải xen vào những cái đó con rối! “

Này mệnh lệnh vừa ra, có thể thấy được hắc rất là hạ quyết tâm phải bắt được Đường Niệm Niệm, liền đã thương địch thủ một ngàn tự tổn hại 800 phương pháp đều dùng ra tới, mặc kệ những cái đó con rối, sở hữu còn là bình thường đám ma tu đều hướng Đường Niệm Niệm phóng đi, chẳng sợ bên người có huynh đệ bị con rối đánh lén cũng không hề quản.

Đường Niệm Niệm đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, hơi hơi nhấp môi, một đôi minh tôi con người bình tĩnh không di nhìn chăm chăm hắc sát.

Hắc sát cười lạnh,” ta đảo muốn nhìn, người còn có bao nhiêu pháp bảo có thể tạ! “

Giấu ở đám người hoặc là chỗ tối ngoan bảo, Lưu Bảo, Chu Thiên, Thẩm Cửu đều không khỏi toát ra một chút hoảng sắc, rất nhiều người tu tiên cũng không khỏi gắt gao chú ý bên này phát sinh sự tình, ở như vậy thất thần hạ, bị trà trộn ở người tu tiên bên trong tiên tu hồn luyện con rối có thể nói là đánh lén dị thường đơn giản.

Viên Tế Dân sắc mặt nghiêm túc, trước nhìn thoáng qua bên kia còn ở cùng quan lam sanh đấu ở bên nhau Tư Lăng Cô Hồng, lại nhìn về phía đang muốn bị đông đảo ma nhân vây giết Đường Niệm Niệm, trong tay pháp quyết đã véo đến hơn phân nửa, lập tức liền chuẩn bị nhảy vào trong đó, đem Đường Niệm Niệm che chở.

Đang lúc đông đảo ma nhân nhằm phía Đường Niệm Niệm thời điểm, kia vẫn luôn từ xuất hiện bắt đầu liền đứng ở tại chỗ không có động ước chừng 500 danh hư linh con rối động.

Bọn họ đồng loạt phân tán mở ra, sau đó đờn cái đờn cái hướng dững lại đây ma nhân không sợ sinh tử phóng đi.

Hắc sát thấy như vậy một màn, khoe miệng giơ lên một mặt trào phúng.

Nếu nói những cái đó làm người nhận không ra khác thường con rối, còn còn phiền toái một ít. Như là loại này tu vi bất quá Kim Đan kỳ dưới, hơn nữa đặc thù dị thường rõ ràng con rối không khỏi liền quá mức vô dụng, chẳng sợ ước chừng có gần 500 danh, lại cũng căn bản không có biện pháp cùng hắc thuộc hạ này đó ma nhân đấu, nhiều nhất cũng bất quá là lại nhiều tổn hại hạ mấy người mà thôi.

Huống chi, này Đường Niệm Niệm là dọa choáng váng sao? Nếu này 500 con rối đồng loạt dững hướng một phương hướng nói, khả năng còn có thể giúp nàng lao ra một cái đường ra tới, tự nhiên này đường ra nhất định

.....

Sẽ bị chính mình lấp kín. Nhưng nhìn xem nàng hiện tại là làm cái gì? Làm những cái đó Kim Đan kỳ dưới con rối nhóm đờn cái xuất kích? Kia không phải tìm chết là cái gì?

Lúc này, hắc sát đang nghĩ ngợi tới thời điểm, lại phát hiện một cái dị trạng, mấy cái bị hắc ghi nhớ luyện hồn con rối đột nhiên từ ma nhân trong đàn rời khỏi tới rời xa.

Làm gì vậy?

Hắc sát trong lòng hơi hơi nhảy dựng, cảm thấy chính mình tựa hồ xem nhẹ cái gì ——

”Hống ——! “

Này một tiếng tiếng nổ mạnh to lớn, có thể nói chấn động.

Toàn bộ không trung tiên ma, còn có phía dưới Niệm Quốc hoàng thành tránh ở từng người trong phòng bá tánh đều bị cả kinh tâm thần khó bình.

Bồn còn ở tự hỏi chính mình xem nhẹ gì đó hắc sát, bồn chuẩn bị giải cứu Đường Niệm Niệm, trong tay pháp quyết chỉ kém hai ngón tay chi gian mm đụng chạm là có thể hoàn thành súc địa thành thốn đến Đường Niệm Niệm bên người Viên Tế Dân, đều bị truyền vào trong tai tiếng nổ mạnh, còn có trước mắt một màn chắn đến vẻ mặt đại ra.

Đó là liền đang cùng Bạch Lê, Hồng Lê một hồ một xà đánh nhau gì Đông Minh, còn có mới vừa cùng Tư Lăng Cô Hồng nhất kiếm chạm nhau sau đó thối lui quan lam sanh đều có một cái chớp mắt thất thần.

Đã xảy ra cái gì?

Chỉ thấy kia đơn cái nhảy vào ma nhân đàn trung hư linh con rối, không hề có cùng này đó ma nhân đánh nhau, liền đã hóa thành một đoàn mảnh liệt nguồn sáng, đây đúng là tự bạo dấu hiệu, chỉ là này rõ ràng tu vi bất quá Kim Đan kỳ dưới hư linh con rối tự bạo lên, uy lực của nó so với Kim Đan kỳ đỉnh tiên ma đều phải cường.

Lúc này mới một cái tự bạo, liền làm kia phương không hề chuẩn bị ma nhân cơ hồ nháy mắt tổn thương mười mấy.

Không ngừng là những người này xem ngây người, ngoan bảo, Lưu Bảo bọn họ cũng xem ngây người.

Này đó hư linh con rối là bọn họ nhìn một chút gia tăng, nhưng là lại không có thấy Đường Niệm Niệm dùng quá, cho nên bọn họ cũng hoàn toàn không biết được này hư linh con rối tác dụng rốt cuộc là cái gì, chỉ là cảm giác được bọn họ trên người luôn có cỗ hỗn loạn táo bạo đáng sợ hơi thở. Có từng tưởng, thế nhưng sẽ là như thế tác dụng.

Lưu Bảo trên trán mồ hôi liên tục, trong lòng cuồng khiêu may mắn. Lúc trước may mắn chỉ là khí bạo a, nếu là dùng cái này ở trên người bạo vài cái, chỉ sợ liền xin tha cơ hội đều không có, trực tiếp hồn phách quy thiên.

Đang ở mọi người hoặc đại ra hoặc thất thần thời điểm, Đường Niệm Niệm nhưng nửa điểm đều không có cảm thấy này có bao nhiêu không ổn.

Chuẩn bị nhiều như vậy, vì chính là lúc này.

Đường Niệm Niệm từ trước đến nay không thích bị khi dễ, người khác dùng pháp bảo áp nàng, nàng liền dùng pháp bảo tạc trở về. Bọn họ không phải người nhiều sao? Nàng liền cũng làm người nhiều lên! Dùng như vậy nhiều linh dược, vì chính là an toàn. Còn có trận này khuynh sào chi chiến.

”Đi. “Đường Niệm Niệm nhàn nhạt hạ lệnh.

Hư linh con rối chuyên môn hướng người nhiều địa phương bay đi, sau đó tự bạo.

Này hư linh con rối bản thân liền giống như một cái linh lực chứa đựng khí, mấy ngày qua không ngừng hấp thu ngoại giới linh lực, áp súc ở bên trong thân thể, hơn nữa có đặc thù luyện chế phương pháp thêm vào, khiến cho bọn họ tu vi tuy rằng không cao, nhưng là tự bạo lên chút nào không thể so những cái đó Kim Đan đỉnh tiên ma Kim Đan tự bạo kém, thậm chí đã có thể so Nguyên Anh kỳ tiên ma toàn lực một kích.

Hắc sát thấy như vậy một màn, hai mắt cũng không khỏi nảy lên sợ hãi, đáy lòng sinh ra lui ý. Cho dù là hắn, nếu như bị như vậy liền bạo thương vài lần, chỉ sợ tánh mạng cũng muốn ném ở chỗ này.

Này Đường Niệm Niệm rốt cuộc là người nào, này thủ đoạn làm lên chút nào không thể so ma tu kém!

Hắc sát lại kinh lại đó, hận không thể này đó con rối luyện chế phương pháp có thể bị chính mình được đến. Nếu là chính mình có này đó con rối nói, chỉ sợ cũng có thể trở thành một phương bá chủ giống nhau tồn tại.

Mắt thấy xuống tay phía dưới ma tú nhóm đều bị này đáng sợ tự bạo chi nguy bức cho khắp nơi sợ hãi rống chạy trốn, hắc sát một chút cảm giác được Đường Niệm Niệm nhìn về phía ánh mắt, không khỏi về phía sau lui một bước, trong nội tâm tất cả đều là giãy giụa. Hiện tại không thể đánh bừa, xem ra còn tìm thời gian đánh lén mới được! Chính là nếu bỏ lỡ lúc này đây, này ma tinh ngày liền sắp kết thúc, chỉ sợ cuối cùng một cái phong linh mất đi hiệu lực ngày, Đường Niệm Niệm bọn họ càng thêm có phòng bị, đến lúc đó nhiệm vụ càng là hoàn thành không được.

Hắc sát không ngừng giãy giụa, cuối cùng vẫn là quyết định đi trước rời đi. Cái gì đều so ra kém chính mình tánh mạng quan trọng!

Đáng tiếc, liền ở hắc sát này mấy tức thời gian giãy giụa, liền đã mất đi thoát đi cơ hội.

Một cây lục oánh lục sợi tơ ôm lấy hắc sát thân hình, làm đã chuẩn bị rời đi hắc sát một chút kinh sợ, đương hắc sát kinh giật thi triển ma lực chuẩn bị mạnh mẽ đem này trời buộc cấp đánh gãy thời điểm, mấy chục cái hư linh con rối đã đi tới nơi này, ở hắc sát trừng lớn hoảng sợ trong ánh mắt, thân thể không có một tia tạm dừng đồng thời vọt tới hắc sát bên người, sau đó.....

Bạo!

Phía chân trời trung tựa hồ có một cái chớp mắt yên tĩnh, sau đó một cỗ cuồng phong từ 32 cái hư linh con rối tự bạo địa phương vì trung tâm tứ tán mở ra, đem mọi người tóc đen cùng vạt áo thổi đến luân phiên phạm phòng.

Đông đảo trọn mắt há hốc mồm, đầy mặt trọng giạt mình tiên ma trợ mắt nhìn, kia đứng ở không trung mặc bạch váy dài tuyệt sắc nữ tử nhẹ

.....

Vẫy vẫy ống tay áo, nàng trước mặt cuồng phong liền từ chung quanh tản ra, một cây oánh màu xanh lục sợi tơ câu lấy một cái túi Càn Khôn rơi vào tay nàng, sau đó chỉ thấy nàng liền một tay cầm túi Càn Khôn, ở không trung như giẫm trên đất bằng hướng đi kia 32 danh hư linh con rối tự bạo địa phương.

Ở nơi đó, hắc sát thân thể đã phá hủy, chỉ còn lại có một cái nho nhỏ màu đen Nguyên Anh nổi lơ lửng.

Này nho nhỏ màu đen Nguyên Anh tự nhiên là hắc sát, chỉ thấy lúc này này Nguyên Anh cái này héo rút đến dị thường suy yếu, ở nhìn đến nữ tử tiếp cận thời điểm, toàn bộ lạnh run phát ra run, không biết là khí vẫn là sợ.

Đường Niệm Niệm đứng ở hắc sát Nguyên Anh bên cạnh, nhìn hắc trong chốc lát, sau đó vươn trắng nõn ngón tay nhẹ nhàng hướng hắc Nguyên Anh chọc một chút.

”Rồng! “Hắc sát Nguyên Anh lập tức gào rống một tiếng, làm như đau lại làm như điên cuồng giận.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhú một chút mi, trên mặt ghét bỏ biểu tình không hề có che lấp, ánh mắt ở bốn phía nhìn quanh liếc mắt một cái, hiện lên một sợi tiếu nuối, sau đó đối hắc nói:” Người mệnh rất đáng giá. “

32 cái hư linh con rối, sử dụng tài liệu đích xác không ít, nếu là dùng để luyện chế thành đan dược, làm một người Nguyên Anh đỉnh tu sĩ bán mạng một lần cũng đủ rồi. Bất quá làm cho bọn họ đi tìm chết, bọn họ không muốn chính là khẳng định.

Hắc sát nghe xong nàng lời nói, chẳng sợ chỉ là Nguyên Anh trạng thái, đều bị tức giận đến đầy mặt hung tàn hung ác.

Đáng tiếc, hắc hoàn toàn đã không có sức phản kháng.

Đường Niệm Niệm vung tay lên, một cổ bao bọc lấy hấn Nguyên Anh, sau đó liền nghe được một tiếng cuối cùng bi ngâm gào rống, kia Nguyên Anh bị hóa giải thiên địa.

Mọi người liền nhìn nàng này thong dong diệt người Nguyên Anh hành vi, làm xong lúc sau kia thần thái còn không có nửa phần biến hóa, liền một chút sát khí đều không có, đó là như vậy ngược lại làm này đó người đứng xem đều không khỏi kinh sợ run run thân mình.

Đường Niệm Niệm cũng sẽ không quản những người này có hay không bị chính mình dọa đến, lúc này nàng đang dùng linh thức càn quét quá hắc sát túi Càn Khôn, ở phát hiện bên trong bảo vật không ít, hơn nữa phẩm giới không thấp, càng có một ít chính mình không có độc thảo được thời điểm, khước miệng liền nhẹ cong lên.

Vừa lòng đem túi Càn Khôn thu hồi tới, nhẹ nhàng gạt đầu tự nói, ”
ân, tính bồi thường đã trở lại. “

Người đứng xem nghe được nàng này thanh tự nói, nhất thời không khỏi nghĩ đến: Bồi thường đã trở lại? Nói cách khác hắc sát này xem như dùng chính mình di sản mua chính mình tánh mạng không thành? Cái này bàn tính không khỏi đánh đến thật tốt quá đi? Nàng thần sắc sao lại có thể như vậy thản nhiên!? Nàng khẩu khí sao lại có thể như vậy bình thường!? Nàng chẳng lẽ liền không hiểu đến che giấu một chút sao?

Đường Niệm Niệm lúc này ngẩng đầu, ánh mắt chuyển động, ánh mắt nơi đi đến, kia phương người cơ hồ đều không khỏi hoặc quay đầu hoặc cúi đầu hoặc ngẩng đầu, chính là không cùng nàng đối diện.

Đường Niệm Niệm đi lại một chút, những cái đó còn sót lại ma tu đều không khỏi lui về phía sau, chút nào không hề chắn đạo của nàng.

Đường Niệm Niệm chớp chớp con ngươi, yên lặng gạt đầu.

Thực lực quả nhiên đại biểu hết thảy a.

Sau đó, nàng nhìn về phía gì Đông Minh bên kia.

Gì Đông Minh lúc này đã sớm đã không có tiếp tục cùng Bạch Lê, Hồng Lê này hai chỉ triền đấu, người đang đứng ở một đám đạo tu phía trước, đương Đường Niệm Niệm nhìn qua thời điểm, trong nháy mắt cũng đã cảm giác được, sắc mặt lập tức biến đổi.

Nếu ngay từ đầu hẳn tràn ngập tin tưởng, như vậy hiện tại xem qua hắc sát kết quả sau, lại xem Đường Niệm Niệm phía sau kia còn còn thừa gần 400 hư linh con rối, trong lòng không ngừng co rút đau đớn. Ba mươi mấy cái cũng đã đủ để tự bạo chết một cái Nguyên Anh đỉnh ma tu, này 400 cái nếu là tự bạo lên, nơi này người còn có thể dư lại nhiều ít?

Gì Đông Minh tâm niệm chuyển động, nghĩ đến chính mình cùng Đường Niệm Niệm thù hận, chỉ sợ chính mình còn tại đây phiền phạm thế, bọn họ liền sẽ không bỏ qua chính mình.

Gì Đông Minh hai mắt nhú lại, hiện lên tàn nhẫn sắc, cao giọng nói:” Người này ma nữ, thế nhưng đem tiên duệ luyện thành như vậy con rối, tàn hại bọn họ tánh mạng, làm cho bọn họ liền siêu sinh cơ hội đều không có, loại này tà ác tàn nhẫn hành vi ắt gặp trời phạt, càng nên bị người người tru sát! “

”Các vị tiên duệ, giống bực này ma nữ tuyệt đối không thể làm nàng tồn trên thế gian, nếu không tất sẽ nguy hiểm cho bên người người, tai họa thương sinh! Còn thỉnh chư vị tiên duệ hiệp trợ lão phu, cùng đem này ma nữ nhanh chóng chỗ chi, nếu không lấy này ma nữ mang thù tâm tư, cùng này đó quỷ dị thủ đoạn, chỉ sợ sau này nhất định sẽ trả thù ta chờ! “

Phía trước lời nói là dối trá nói cái gì trừ ma vệ đạo, mặt sau còn lại là ám mà ám chỉ mọi người lần này mọi người đều có tham dự này thảo phạt Đường Niệm Niệm hành động, Đường Niệm Niệm không buông tha chính mình đồng dạng liền sẽ không bỏ qua bọn họ những người này, lấy Đường Niệm Niệm như vậy yêu nghiệt thiên phú, hiện tại nếu là không giết nàng, như vậy vô luận những người này hay không tránh được lúc này một kiếp, sau này Đường Niệm

Niệm tưởng thành đến càng vì đáng sợ, tìm bọn họ trả thù nói, chỉ sợ bọn họ càng thêm phản kháng không được.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm tam nhị chương cố làm ra vẻ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Gì Đông Minh lời nói đích xác có chút tác dụng, ở đây mọi người đích xác đều bị Đường Niệm Niệm vừa mới hành động khiếp sợ, đối nàng phía sau những cái đó hư linh con rối càng là kinh sợ khó bình. Mạ Mã bá 癸 Hiểu nếu Đường Niệm Niệm thật sự nhớ thương thương bọn họ, liền tính bọn họ hiện tại tránh được một kiếp, như vậy về sau Đường Niệm Niệm nếu là đi tiên nguyên, bọn họ không phải thòi khắc đều phải ở kinh hoàng trung vượt qua?

Gì Đông Minh lúc này lại bất động thanh sắc hướng Công Tôn nguyên đầu đi liếc mắt một cái.

Công Tôn nguyên lập tức sáng tỏ, chậm rãi đứng ra, ra tiếng nói:” Gì đạo hữu nói không tồi, giống hần như vậy ma nữ, căn bản là không phải cái gì được tu, thậm chí so ma tu càng vì ác độc. Còn thỉnh chư vị tiên duệ cùng ra tay, hảo đem bực này yêu nghiệt tà ma nhanh chóng diệt trừ, để tránh như thế nào đạo hữu nói như vậy, đến lúc đó liên hối hận cơ hội đều không có. “

Hần này nhất bang khang, mọi người sắc mặt càng thêm do dự lên.

Chỗ tối, Lưu Bảo hướng tới một bên phỉ nhỏ nước miếng, thầm nghĩ trong lòng: Nói được so xướng đến còn dễ nghe! Rõ ràng chính là cố động người khác giúp chính mình giết người, cố tình còn muốn nói đến hình như là đang làm cái gì thiên đại chuyện tốt giống nhau, rõ ràng là ở uy hiếp bọn họ, cố tình còn nói đến như là vì bọn họ suy nghĩ giống nhau.

Mắt thấy mọi người sắc mặt không ngừng biến hóa, nhìn về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng càng ngày càng lạnh nhạt, Viên Tế

Dân lúc này tiến lên ho nhẹ một tiếng. Này một tiếng ho nhẹ nói là ho nhẹ, trên thực tế lại dùng linh lực, làm người chung quanh đều có thể nghe thấy, do đó không tự giác liền hướng hẳn đầu tới ánh mắt.

Đối mặt mọi người ánh mắt, Viên Tế Dân mỉm cười, tươi cười ôn hòa giống như xuân dương, nói:” Đông Minh huynh cùng Công Tôn huynh đều nói sai rồi. “

Cho dù là phản bác người khác lời nói, Viên Tế Dân nói ra thời điểm cũng không có một chút cường ngạnh ý tứ, liền bởi vì nơi này ngược lại làm người quát lớn lý do cũng tìm không thấy.

Gì Đông Minh thấy hẳn tới hư chính mình chuyện tốt, đáy mắt hiện lên ngoan tuyệt chi sắc, trên mặt lại tất cả đều là nghiêm túc, nói:” Không biết lão phu cùng Công Tôn huynh nói có gì sai đâu? Này ma nữ vừa mới làm sự tình, mọi người đều là chính mắt thấy, còn có thể đều nhìn lầm rồi không thành? Này sẽ tế dân huynh ngược lại một ngụm cắn chúng ta nói chúng ta sai rồi, nhìn dáng vẻ là muốn giữ gìn này ma nữ không thành? “

Hắn không hề tạm dừng liền phun mấy cái hỏi chuyện tới, mỗi một cái đều chèn ép ở Viên Tế Dân trên người.

Viên Tế Dân biểu tình bất biến, lắc đầu mỉm cười nói:” Đông Minh huynh mạc gấp gấp, ta nói còn không có nói xong. Ta nói Đông Minh huynh cùng Công Tôn huynh nói sai rồi, đều không phải là nói các người cố ý châm ngòi chư vị tiên duệ, cũng không nói các người lợi dụng bọn họ hộ tánh mạng của người..... “

Lời nói mới nói đến một nửa, gì Đông Minh đã mặt đen, lãnh mắng cắt đứt nói:” Người lời này là có ý tứ gì!? “

Viên Tế Dân không kiêu ngạo không siểm nịnh cười nói:” Xem ra Đông Minh huynh lại gấp gấp, ta nói lại không có nói xong, Đông Minh huynh liền đoạt lời nói, chẳng lẽ là ta vừa mới nói gì đó lời nói, chọc Đông Minh huynh không cao hứng? “

Gì Đông Minh phẫn bực nhìn Viên Tế Dân kia trương đồng nhan không ôn không hỏa biểu tình, lạnh lùng nói:” Người không cần lại làm bộ làm tịch, đào hố làm lão phu nhảy, người muốn giữ gìn này ma nữ đại nhưng nói thẳng, hà tất như thế trên chộc lão phu? “

Viên Tế Dân chậm rãi lắc đầu, thở dài:” Đông Minh huynh hiểu làm ta a..... “

Nếu luận khởi diễn kịch, làm bộ làm tịch, đối bọn họ loại này tu luyện tới rồi Nguyên Anh đỉnh tu vi, sống mấy ngàn năm lão gia hỏa tới nói, cái nào sẽ không? Viên Tế Dân chỉ là ngày thường cũng không hưng này một bộ, càng nhiều thời điểm đều sẽ không chủ động xuất đầu, lúc này mới rất ít làm như thế mà thôi.

Nhưng là rất ít làm bộ làm tịch, lại không đại biểu hẳn sẽ không. Nếu luận khởi làm bộ làm tịch, đánh Thái Cực đi loanh quanh, Viên Tế Dân nhưng một chút đều không kém.

Đang ở hai người này đối thoại một lát, một tiếng giống như tia chớp cắt qua phía chân trời thanh âm đột nhiên truyền vào mọi người trong tai, cũng đem này hai người lời nói cấp một chút đánh gãy.

Mọi người quay đầu nhìn về phía tiếng vang phát ra phương hướng, nhìn đến đúng là năm tên giống nhau như đúc quan lam sanh đem Tư Lăng Cô Hồng vây quanh, sau đó đồng thời cầm kiếm hướng hẳn đâm tới, toàn bộ thể công hóa thành một đầu hàng cổ cự thú kiếm ý hư ảnh, cơ hồ đã ngưng tụ thật thể, kia một tiếng cắt qua phía chân trời sấm sét tiếng vang, đúng là từ này nói thể công kiếm ý phát ra.

Ở như thế lạnh thấu xương kiếm ý dưới, chỉ là người đứng xem đều có loại thân thể bị muôn vàn kiếm phong xẹt qua xé rách cảm giác đau đớn giác, có thể tưởng tượng kia đang bị này nói thể công trực diện công kích Tư Lăng Cô Hồng đối mặt cục diện là đáng sợ cỡ nào.

Ở kia một cái chớp mắt, toàn bộ phía chân trời đều tựa hồ tĩnh tĩnh, có một loại không gian hư lung lay trong nháy mắt cảm giác.

Sương đen mãnh liệt, mọi người trước mắt đã nhìn không tới Tư Lăng Cô Hồng cùng quan lam sanh thân ảnh, chỉ nhìn đến kia một mảnh đen nhánh cùng băng bạch giao hòa tranh đấu.

Ở đây tất cả mọi người biết được, chỉ sợ đây là hai người phân ra thắng bại máu chốt.

Gì Đông Minh chỉ là trong nháy mắt thất thần, sau đó liền đồng tử chuyển động nhìn về phía chung quanh, phát hiện người chung quanh tâm thần cơ hồ đều bị này phiến năng lượng tranh đấu cấp hấp dẫn đi, Đường Niệm Niệm cũng không ngoại lệ. Hắn đậy mắt chột lóe hung quang, một mặt hư ảnh ở ống tay áo của hắn nội bàn tay hạ bày ra, sau đó véo lộng một đạo pháp quyết, đúng là hướng Đường Niệm Niệm đi.

Này đồng dạng tỉnh thần nhưng không ngừng là hắn, còn có Viên Tế Dân. Hắn từ ma tỉnh mấy ngày gần đây đến này phiến mọi việc mục đích vốn là không phải vì trước tiên bảo

.....

, lại là vì Đường Niệm Niệm. Từ đầu đến cuối hắn linh thức liền không có rời đi quá Đường Niệm Niệm trên người, đối với gì Đông Minh cái này vẫn luôn đánh Đường Niệm Niệm chú ý người tự nhiên vẫn luôn chú ý.

Đương gì Đông Minh mới vừa ra tay, hắn liền có điều phát hiện.

Lần này hắn không có nửa điểm chần chờ, bóng người liền tới rồi Đường Niệm Niệm trước mặt, trường tụ vung lên đỉnh đầu đan lô hư ảnh xuất hiện, đem chính mình cùng Đường Niệm Niệm tráo nhập trong đó.

Hắn chiêu thức ấy không thể nói không mau, đang lúc này đan lô đem hai người bao lại tiếp theo nháy mắt, liền thấy không trung trung một mảnh sơn thủy bức họa cuộn tròn xuất hiện, một cỗ cường đại từ này bức họa cuộn tròn xuất hiện, làm vẫn luôn đứng ở Đường Niệm Niệm chung quanh hư linh con rối nhóm đều không

khỏi bị hút lên, nhìn dáng vẻ cũng muốn bị hút vào kia bức hoạ cuộn tròn bên trong.

Kỳ thật, chẳng sợ Viên Tế Dân không có ra tay, Đường Niệm Niệm cũng đã có phát hiện. Nàng nhẹ chớp một chút lông mi, nhìn trước mắt che chở chính mình cái này hạc phát đồng nhan nam tử, tôi lượng bình tĩnh con người hiện lên một sợi nghi hoặc, người kia là ai?

”Viên Tế Dân! “Gì Đông Minh không khỏi một tiếng sợ hãi rống, đối Viên Tế Dân này đột nhiên hồng rồi hấn chuyện tốt rất là phần nộ.

Viên Tế Dân không nhanh không chậm mỉm cười nói:” Đông Minh huynh, thân là Nguyên Anh đỉnh đạo tu, âm thầm đánh lén thật sự có chút rớt mặt mũi. “Trên mặt tuy rằng là mang cười bình tĩnh, trên thực tế hấn nội tâm lại tràn đầy cẩn thận. Hấn được tu, sẽ pháp thuật cũng không tính nhiều, hướng chi gì Đông Minh này thanh minh sơn thủy đồ cũng không phải là bình thường pháp bảo, đã có thể coi như là linh bảo một loại, chính mình cũng chỉ có này bản mạng đan đỉnh có thể cùng chi ngăn cản một phen.

”Tặc lão nhân! “Bạch Lê hẹp dài trong ánh mắt hiện lên trào phúng, trên trán nửa tháng đồ đằng hơi lượng, một đôi đen nhánh đôi mắt cũng hơi hơi chớp động lên màu bạc ánh huỳnh quang, nhìn dáng vẻ tựa hồ là đang ở áp ủ cái gì.

Gì Đông Minh thấy vậy hơi kinh hãi.

Một kích không trúng, đám người cũng còn không có bị kích động lên, gì Đông Minh hiện tại thật sự là thối cũng không xong, không lùi cũng không phải.

”Phanh phanh phanh ——! “

Một trận làm người quen thuộc tiếng nổ mạnh vang lên, nguyên lai là những cái đó bị thanh minh sơn thủy đồ hút lên hư linh con rồi tự bạo, bọn họ tự nhiên không có như vậy thuận theo liền tùy ý chính mình bị hít vào đi, nếu phản kháng không được kia cuồng bạo hấp

lực, bọn họ liền ở bị hút đến đến gần rồi thanh minh sơn thủy đồ thời điểm tự bạo lên, này đáng sợ tự bạo năng lượng, lập tức làm thanh minh núi sông đồ hấp lực trở nên như loạn lại suy yếu lên.

Gì Đông Minh thấy vậy lại là kinh hãi, lúc này hắn lại bị Bạch Lê cùng Hồng Lê cấp cuốn lấy, vô pháp phân tâm đi khống chế thanh minh núi sông đồ hành động, duy nhất có thể làm chỉ có đem nó thu hồi tới.

Bất quá nếu thu hồi tới nói, như vậy chỉ sợ những cái đó tự bạo con rối ngược lại tới vây quanh chính mình lại nên làm thế nào cho phải?

Gì Đông Minh còn ở do dự, Viên Tế Dân lại bởi vì hư linh con rối tự bạo, tức khắc cảm giác được áp lực giảm bớt, cũng liền có tâm tư chuẩn bị ở ngay lúc này cùng Đường Niệm Niệm thân cận một chút.

Viên Tế Dân mới vừa quay đầu thời điểm đột nhiên cảm giác được một cỗ nóng rực cảm, sau đó liền nhìn đến Đường Niệm Niệm trong tay nháy đằng mà liên bạch hỏa, nhất thời hai mắt sáng ngời.

Tuy rằng đã sớm nghe nói qua Đường Niệm Niệm người mang thiên địa linh hỏa, nhưng là lại không có chính mắt gặp qua, lúc này như thế chi gần khoảng cách chính mắt vừa thấy, tức khắc liền cảm giác được trời đất này linh hỏa bất phàm. Thân là một cái dược tu, có thể có được thiên địa linh hỏa, chẳng những có thể tăng lên chính mình luyện chế đan dược xác suất thành công cùng phẩm giới, còn có thể trở thành chính mình một cái bảo mệnh lợi khí để công kích.

Lúc này, chỉ thấy Đường Niệm Niệm vung tay, khống chế được mà liên bạch hỏa bắn về phía trên đỉnh đầu thanh minh sơn thủy đồ, lập tức kia thanh minh sơn thủy đồ hấp lực càng vì như loạn cùng nhỏ yếu, chung quanh tản ra một tầng ánh huỳnh quang đang ở chống cự giả mà liên bạch hỏa ăn mòn.

Đường Niệm Niệm ánh mắt ánh huỳnh quang chợt lóe, trên bầu trời mà liên bạch hỏa ngọn lửa càng sâu, đương có một cái hư linh con rối ở mặt trên tự bạo mở ra sau, này thanh minh sơn thủy đồ rất

cuộc bị mà liên bạch lửa đốt trứ một chút một góc, lập tức ngọn lửa liền một phát không thể thu lan tràn toàn bộ bức hoạ cuộn tròn.

Đang bị thế công kịch liệt, thực lực đột nhiên tăng nhiều Bạch Lê triển đấu gì Đông Minh lập tức có điều cảm giác, không khỏi phân tâm linh thức đảo qua liền đem kia lửa đốt bức hoạ cuộn tròn hình ảnh liền thu vào hấn trong óc, một lòng vừa kinh vừa giận, càng là đau lòng không thôi.

Này thanh minh sơn thủy đồ chính là thứ tốt, cũng vẫn luôn là hấn áp đáy hòm để súc chi nhất, hiện giờ thế nhưng cứ như vậy hủy ở nơi này!

Bất quá, so với một kiện pháp bảo, tánh mạng của hấn vẫn là trọng đến quá nhiều. Tánh mạng nếu là đã không có, này đó pháp bảo ở còn có ích lợi gì?

Gì Đông Minh cũng coi như nghĩ thoáng, chỉ là trong lòng đối Đường Niệm Niệm thù hận càng sâu, nghĩ thầm chẳng sợ lần này không có thể đem nàng bắt lại, cũng nhất định phải tìm tiếp theo cơ hội trả thù trở về.

Đường Niệm Niệm yên lặng nhẹ nâng đầu, nhìn trên đỉnh đầu kia thanh minh sơn thủy đồ bị mà liên bạch hỏa hoàn toàn đốt thành tro sau, mới nhàn nhạt nói:” Giấy chính là dùng để thiêu. “

Viên Tế Dân liền đứng ở nàng bên người, vừa nghe đến này đàm nhiên lời nói, nhất thời có chút dở khóc dở cười, liền chung quanh như thế khẩn trương không khí đều một chút xem nhẹ.

Hấn chính cười, Đường Niệm Niệm này sẽ ánh mắt cũng từ đầu thượng di động, trước nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng bên kia trạng hướng, sau đó đối diện hướng trước mặt Viên Tế Dân, vẻ mặt nghi hoặc nhìn hấn. Kia biểu tình, chỉ cần là

.....

Cái dài quá đôi mắt người đều nhìn ra được tới nàng ý tứ, đó là một loại đăm nhiên nghi vấn, một loại không tiếng động dò hỏi.

Viên Tế Dân ho nhẹ một tiếng, cũng không có thu liễm trên mặt ý cười, chỉ là đem kia tươi cười hóa thành càng vì ôn hòa hiền từ tươi cười, nói:” Ta tên là Viên Tế Dân, vì tiên nguyên thiên quỳnh được tu Viên gia người. Ta biết người có rất nhiều nghi hoặc, hiện tại cũng không phải cái giải thích hảo thời cơ, bất quá người có thể yên tâm, ta sẽ không thương tổn người. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, nhìn thoáng qua còn che chở chính mình đan đỉnh.

Ngô.

Nếu là muốn thương tổn nàng lời nói, liền sẽ không che chở nàng.

Viên Tế Dân nhìn trên mặt nàng đơn giản dễ hiểu biểu tình, liếc mắt một cái liền đã nhìn ra nàng ý tứ, trên mặt tươi cười càng ôn hòa một ít, trong lòng yên lặng lắng đầu: Đứa nhỏ này, nếu không phải tận mắt nhìn thấy đến nàng sát khởi người tới một chút không lưu tình, chỉ là như vậy bình thường ở chung lên nói, thật sự cảm thấy đơn giản dễ hiểu, thoạt nhìn dị thường thiên chân hảo lừa.

Viên Tế Dân mỉm cười há mồm, lại chuẩn bị nói cái gì, chỉ là lại thấy trước mắt Đường Niệm Niệm đột nhiên quay đầu, trước chính mình một bước ra tiếng nói:” Triệt khai đi. “

Viên Tế Dân nao nao, ngay sau đó liền biết được nàng nói chính là cái gì, theo nàng ánh mắt nhìn lại, liền thấy nguyên lai là bên kia Tư Lăng Cô Hồng cùng quan lam sanh đã hiển hiện ra từng người thân ảnh. Lại dùng linh thức đem chung quanh hết thảy xem đập vào mắt, phát hiện thật sự không có đặc biệt nguy hiểm sau, hấn này liền phát tay đem bình tĩnh hư ảnh cấp thu lên.

Này đan đỉnh hư ảnh mới vừa triệt khai, Viên Tế Dân chớp mắt liền thấy trước mắt Đường Niệm Niệm phía sau xuất hiện nam tử. Hấn hai tay mềm nhẹ vòng qua Đường Niệm Niệm vòng eo, liền đem

Đường Niệm Niệm toàn bộ ôm vào ngực nội, Đường Niệm Niệm cũng tự nhiên mà vậy về phía sau tới sát, thuận lợi theo hấn lực đạo cùng hấn tương dán ở bên nhau.

Này hai người ăn ý vô luận là đông đảo xem qua bao nhiêu lần, mỗi lần đều nhin không được xem đến hơi hơi ngậy người. Rõ ràng hai người kia liền ở trước mắt như thế chi gần khoảng cách, Viên Tế Dân lại có loại hai bên chính chính ở vào hai cái không gian giống nhau, này hai người thế giới, người khác căn bản là vô pháp tham cảm dung nhập.

Cực nhanh hoàn hồn, Viên Tế Dân mỉm cười nói:” Tư lăng công tử. “

Hấn dùng chính là tôn xưng, có thể ở quan lam sanh trong tay bình yên, thậm chí cùng hấn đánh nhau không thua, chỉ bằng này phân bản lĩnh đủ để thuyết minh Tư Lăng Cô Hồng tu vi chỉ sợ đồng dạng cũng ở Nguyên Anh đỉnh. Tiên ma đều là lấy thực lực tới sắp hàng bồi phạt cùng địa vị, Viên Tế Dân tự nhiên đối với hấn tôn trọng. Kỳ thật chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng không có này phân thực lực, với mặt khác nguyên nhân, Viên Tế Dân cũng đồng dạng sẽ đối hấn tôn trọng.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn hấn một cái, nhẹ điểm từng cái ngạc.

Chỉ cần này một động tác, liền làm Viên Tế Dân trên mặt biểu tình buông lỏng, tươi cười càng vì nhẹ nhàng lên, một đầu tóc bạc xứng với đồng nhi giống nhau khuôn mặt, lộ ra này hiền từ tươi cười tới, cũng không sẽ có vẻ biệt nữu, ngược lại có khác một phen đông như ấm dương giống nhau ôn hòa.

Vô luận là ở tình báo trung, vẫn là tận mắt nhìn thấy, Viên Tế Dân đều phát hiện Tư Lăng Cô Hồng người này đối đạo lý đối nhân xử thế phương diện khuyết thiếu, cảm tình mặt trên vô tình đạm bạc. Từ hấn xuất hiện đến bây giờ, hấn ánh mắt biểu tình cơ hồ đều chỉ có quay chung quanh ở Đường Niệm Niệm trên người mới có thể phát sinh biến hóa, đối những người khác căn bản không có dư thừa để ý, lúc này có thể đối hấn thăm hỏi có phản ứng, thật sự khó được.

Viên Tế Dân cũng phỏng đoán được đến, Tư Lăng Cô Hồng có thể đối hấn có này đó khó được phản ứng, chỉ sợ đúng là bởi vì vừa mới chính mình vì Đường Niệm Niệm nói chuyện, còn có ra tay hộ nàng có quan hệ.

Đường Niệm Niệm này sẽ đã đem khôi phục tinh lực đan dược uy đến Tư Lăng Cô Hồng trong miệng, sau đó nâng lên hai tròng mắt nhìn về phía bên kia gì Đông Minh, tinh tế trắng nõn song chỉ chỉ thấy kẹp một cây màu đen dày đặc màu đỏ hoa văn đan dược.

Viên Tế Dân thân là dược tu, đối đan dược tự nhiên đặc biệt để ý, này vừa thấy đến Đường Niệm Niệm song chỉ gian đan dược, lập tức đánh giá cẩn thận đi lên. Chỉ là này đánh giá hấn liền phát hiện, này đan dược thể nhưng là hấn không có gặp qua, tự nhiên mà vậy liền nó dược hiệu là cái gì cũng không biết.

Lập tức, Viên Tế Dân liền hơi hơi hé miệng thiếu chút nữa liền bật thốt lên muốn hỏi ra này đan dược dược hiệu, may mắn hấn lý trí khôi phục cũng nhanh chóng, lời nói vọt tới yết hầu thời điểm đã bị hấn cưỡng chế áp chế đi xuống.

Hiện tại thật sự không phải dò hỏi hảo thời cơ, hướng chi trong người vì dược tu đều biết được, không thể tùy tiện dò hỏi người khác sở hữu chính mình không biết đan dược dược hiệu, liền giống như đạo tu không thể tùy tiện dò hỏi người khác độc hữu đạo pháp hiệu dụng giống nhau.

Một sợi màu trắng ngà mà liên bạch hỏa từ Đường Niệm Niệm đầu ngón tay dưng lên, đem nàng song chỉ gian hắc màu đỏ đan dược bao vây trong đó, sau đó liền thấy kia hắc màu đỏ đan dược bị một chút thiêu đốt phát ra một cỗ nhàn nhạt hương khí. Này hương khí trôi nổi tản cực nhanh, ần ần làm người nhìn đến một tầng mây đậm màu đỏ sương khói.

Viên Tế Dân ly hai người gần nhất, này mùi hương hấn trước hết người được, này một hương khí mới vừa bay vào mũi nội thời điểm, hấn liền cảm giác được thân thể hơi hơi cứng đờ, hai mắt không khỏi tròng. Đơn giản là này cứng đờ không ngừng là thân thể mà

thôi, liền trong cơ thể linh lực cũng đi theo có chút ngưng kết, có loại đông lại khó có thể vận chuyển cảm giác.

Viên Tế Dân lập tức liền điều khiển trong cơ thể linh lực vận chuyển một vòng, lúc này mới cảm giác được thân thể cứng đờ dần dần yếu bớt, trong cơ thể linh lực vận chuyển cũng chậm rãi khôi phục.

Này cũng mới làm Viên Tế Dân hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại đối Đường Niệm Niệm tay

.....

Kia thiêu đốt đan dược cố kỵ lên. Này đan dược hẳn là không phải có thể trực tiếp dùng, bằng không nàng sớm liền có thể sử dụng, hà tất chờ tới bây giờ. Nếu là như thế này lời nói, loại này đan dược hẳn là phối hợp khác cái gì tới hỗn hợp, sau đó mới có thể tạo thành vừa mới cái loại này tê mỗi thân thể, đông lại linh lực hiệu quả.

Bất quá là cái dạng này lời nói, như vậy chính là nói Đường Niệm Niệm ngay từ đầu thời điểm đã tại đây phiền trong phạm vi hạ cái gì dược vật sao? Nàng là khi nào hạ dược? Chính mình thế nhưng một chút phát hiện đều không có?

Không thể không nói, Viên Tế Dân không hổ là dược tu, đem sự thật chân tướng đoán được tám chín không rời mười.

Đường Niệm Niệm trong tay mặt này viên đan dược đích xác không phải có thể trực tiếp dùng, còn muốn phối hợp ba loại dược vật mới có thể tạo thành tê mỗi thân thể đông lại linh lực hiệu quả, phía trước ba loại dược vật đều bị nàng dựa theo tuần tự phân tán ở chỗ này, mỗi một loại dược vật đều yêu cầu thời gian tới tản cùng làm mọi người hấp thu, cho tới bây giờ mới làm nàng dùng ra cuối cùng một loại.

Này bốn loại dược vật hỗn hợp ở bên nhau dược hiệu, tu vi càng cao giả hiệu dụng tự nhiên liền càng nhỏ, đối với Nguyên Anh kỳ tu sĩ tới nói bất quá là hơi có ảnh hưởng mà thôi, Kim Đan kỳ tu sĩ tắc

đã yếu bớt hai, tam thành thực lực, đến nỗi Kim Đan kỳ dưới nói, như vậy đủ để cho bọn họ hảo hảo tao một phen tội lỗi.

Dược tu lớn nhất dựa vào vĩnh viễn đều là đan dược, Đường Niệm Niệm tuy rằng vẫn luôn ở tăng mạnh chính mình pháp thuật vận dụng cùng đối chiến kinh nghiệm, nhưng là đối với bản thân lớn nhất thiên phú nhưng cho tới bây giờ không có buông quá, nàng luôn luôn biết được như thế nào sử dụng chính mình này lớn nhất bản lĩnh.

Theo Đường Niệm Niệm nhiên thiêu đốt đan dược dược hương tản đi ra ngoài, kể Viên Tế Dân lúc sau, những người khác đều lập tức cảm giác được thân thể thượng dị thường, khoảnh khắc khi các loại tiếng kinh hô nổi lên bốn phía:

”Sao lại thế này? Thân thể của ta không động đậy nổi! “

”Là Đường Niệm Niệm, các người xem nàng trong tay dược! Là cái kia dược vấn đề! Là nàng ở sử độc! “

”Ta linh lực! Ta linh lực! Ta linh lực không dùng được, a ——! “Một người nữ tu sĩ ở trên bầu trời lung lay, luân phiên kinh hô, đã bị dọa đến có chút khóc âm.” Hôm nay không phải căn nguyên địa mạch phong linh mất đi hiệu lực nhật tử sao? Tại sao lại như vậy! “

Đông Minh ở nghe được này đó thanh âm thời điểm, đã cực nhanh phong bế miệng mũi, chỉ là Đường Niệm Niệm này dược hương nhưng không ngừng là từ miệng mũi hút vào, chỉ cần tiếp xúc đến nhân thân liền sẽ dẫn phát phía trước ba loại dược vật hiệu dụng, trước nay dung hợp trở thành loại này tê mỗi nhân thân đông lại linh lực hiệu dụng.

Gì Đông Minh lập tức chỉ cảm thấy toàn thân tê rần, tự nhiên không có giống Kim Đan kỳ dưới những cái đó các tu sĩ như vậy chật vật, cũng chỉ là tê rần lúc sau liền rất mau khôi phục, bất quá cũng liền như vậy tê rần liền đủ để cho hắn trong lúc đánh nhau thất lợi, phần eo lập tức bị Hồng Lê cấp xẹt qua, chẳng những mang theo một trận máu tươi, còn bị nó tấp tới một miếng thịt.

Này trong nháy mắt gần người, Hồng Lê lập tức phải ích, hoàn toàn quần quanh tới rồi gì Đông Minh bên người, Thuấn tức chi gian liền ở hấn trên người lưu lại mấy chục đạo hoa thương, tuy rằng mỗi một lần đều làm hấn tránh được kết thúc chi nguy hiểm, lại cũng làm hấn chảy xuống không ít máu tươi, mất đi thể thịt, hơn nữa Hồng Lê trên người đặc có xà độc, đau đớn khó làm.

Gì Đông Minh luân phiên lui về phía sau, lại phát hiện này một xà một hồ rõ ràng đều là không nghĩ làm hấn chạy thoát, đem hấn đường lui cấp toàn bộ lấp kín, mỗi khi hấn cố ý rời đi thời điểm, tổng có thể quấy nhiễu.

Như vậy liên tục đi xuống, hơn nữa phát hiện Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở cách đó không xa, còn có kia một đám còn thừa hư linh con rối, sợ này hai cái yêu nghiệt đột nhiên đi theo ra tay, chính mình chỉ sợ đừng nói bắt lấy này hai người, căn bản chính là phải bị này hai người bắt mới đúng, đến lúc đó không phải tử lộ một cái, chính là sống không bằng chết.

Gì Đông Minh càng nghĩ càng kinh, thân thể mới vừa một lui liền lại lần nữa bị Hồng Lê cấp cuốn lấy, hấn hai mắt vừa chuyển, nhìn đến quan lam sanh cùng Công Tôn nguyên, hét lớn một tiếng:” Còn thỉnh quan huynh đệ còn có Công Tôn huynh ra tay tương trợ! “

Quan lam sanh lúc này thân thể đồng dạng thoát nhìn không tổn hao gì, sắc mặt như cũ giống như thường lui tới lạnh băng, chỉ là có tâm nói liền sẽ phát hiện vẫn là có một ít bất đồng. Hấn thật sâu nhìn kia phương ôm Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng, đối gì Đông Minh lời nói hướng này không nghe thấy, đã đem băng phách kiếm thu vào vỏ kiếm nội, lúc này lạnh lùng nói:” Hiện giờ ngô còn giết không được người, lần sau gặp nhau tái chiến. “

Ở cùng Tư Lăng Cô Hồng một trận chiến này, hấn hiểu được rất nhiều, lúc này chỉ nghĩ tìm một cái an tĩnh không người địa phương hảo hảo thể ngộ một phen, sau đó hấp thu tự dùng, nơi nào sẽ đi quản gì Đông Minh sự tình. Hướng chi, chẳng sợ không có lần này hiểu được, hấn đồng dạng cũng sẽ không đi quản gì Đông Minh. Mộ

Dung gia tộc cùng bích khung tông cũng không có nhiều ít giao tình, chính hấn bản thân cùng gì Đông Minh đồng dạng không có giao tình.

Câu này nói xong, quan lam sanh thấy Tư Lăng Cô Hồng cũng không có đáp lại, thân ảnh liền ở trên bầu trời giống như kiếm quang chợt lóe, nháy mắt không thấy bóng dáng.

Gì Đông Minh thấy vậy, hai mắt trừng lớn, hiện lên một tia hoảng sợ.

Công Tôn nguyên chỉ là một cái dực tu, liếc mắt một cái đem trước mắt thế cục xem ở trong mắt, tức khắc liền phát hiện chẳng sợ tiên nguyên bên này người nhiều, nhưng là trên thực lực tựa hồ ngược lại ở vào hoàn cảnh xấu, đừng nói hấn đi lên giúp có thể hay không cứu gì Đông Minh vẫn là một cái không biết bao nhiêu, đến lúc đó chỉ sợ còn muốn đem chính mình tánh mạng cấp đáp đi vào.

Nghĩ đến như thế, Công Tôn nguyên hơi hơi lui về phía sau một bước, cũng không có đi lên đi giúp đỡ.

Gì Đông Minh phát hiện như thế tình huống, sắc mặt hoàn toàn xanh mét, mắt

.....

Các loại cảm xúc xuất hiện có vẻ đặc biệt phức tạp, lộ ra một cỗ tuyệt vọng cảm giác.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm tam tam chương gì Đông Minh tuyệt vọng, Cô Hồng tiểu tâm tư

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vô luận là này phiến thiên hạ phàm nhân nguyên giả đánh nhau, vẫn là tiên ma tu luyện giả đánh nhau, kiêng kị nhất đều là trong chiến đấu thất thần, còn có mất đi chiến đấu ý chí. Mạ Mã bá 癸 Liễu

Một khi trong lúc đánh nhau thất thần nói, như vậy gặp đến liền có thể là trí mạng công kích, càng đừng nói là mất đi chiến đấu ý chí. Liền chiến thắng tin tưởng đều không có, một người chiến đấu ý chí tinh thần sa sút, như vậy toàn thân thực lực đều sẽ đại suy giảm, chiến bại chỉ là thời gian thượng vấn đề.

Hiện tại gì Đông Minh liền vừa lúc trùng trở lên đánh nhau khi nhất không được hai điểm.

Đây cũng là không có cách nào sự tình, rốt cuộc ma tu bên kia một cái Nguyên Anh đỉnh ma tu hắc sát bị Đường Niệm Niệm sống sờ sờ nổ chết, hiện tại lưu lại ma tu toàn bộ đối nàng đều tràn ngập kiêng kị cùng sợ hãi, căn bản là không có ra tay ý tứ. Đến nỗi hẳn bên này người tu tiên, trải qua vừa mới một hồi đánh nhau, tịnh uyên phái đệ tử đã còn thừa không có mấy, mặt khác môn phái đệ tử đồng dạng ở vừa mới một màn trung đối Đường Niệm Niệm sợ hãi, không có một cái quyền cao vị trọng giả đi đầu nói, hoàn toàn sẽ không có cái kia dũng khí kết hợp lên hướng Đường Niệm Niệm công kích.

Hướng chi quan lam sanh người này đều đi rồi, lưu lại cái này có thể cùng quan lam sanh bất phân thắng bại mà bất bại Tư Lăng Cô Hồng, còn có Viên Tế Dân cái này rõ ràng là khuyh hướng Đường

Niệm Niệm bên này Nguyên Anh đỉnh được tu, như vậy so sánh với tới nói, Đường Niệm Niệm bên này thực lực thật sự muốn vượt qua bọn họ bên này quá nhiều.

Càng miễn bàn kia còn thừa hư linh còn rồi, còn có lúc này không biết Đường Niệm Niệm dùng cái gì được vật, đem đại bộ phận người tu tiên linh lực đông lại cục diện.

Ở như vậy cục diện hạ, Công Tôn nguyên đều không muốn ra mặt giúp đỡ, cô đơn gì Đông Minh một người, hấn há có thể không dứt vọng?

Này trong nháy mắt thất thần, làm gì Đông Minh lại một lần gặp đến Hồng Lê tập kích, Hồng Lê độc tố đặc biệt đáng sợ, chẳng sợ gì Đông Minh đã dùng thâm hậu linh lực ngăn chặn, đối hấn tiêu hao lại như cũ rất lớn. Hơn nữa lâu như vậy giằng co, còn có tâm linh thượng áp lực, làm hấn sắc mặt đều tái nhợt lên, thoạt nhìn có chút suy yếu.

”Hồng Lê, đừng làm cho hấn cứ như vậy đã chết. “Bạch Lê hồ trong miệng phun ra nhân ngôn, hấn cũng nhìn ra tới gì Đông Minh nói nghiệp vô lực. Một đôi hẹp dài hồ ly trong mắt chớp động lạnh lẽo duệ sắc, còn có ác ý trào phúng.

Nó bản thân chính là yêu tu, trước nay đều không phải thiện lương hạng người, hướng chi đi theo Đường Niệm Niệm bên người lâu rồi, cũng dưỡng thành như vậy có thù oán tất báo tính tình. Đơn luận lão già này sở làm sự tình, khiến cho hấn đơn giản đã chết nói, như vậy liền quá tiện nghi hấn.

”Xuy. “Hồng Lê phát ra một tiếng bất mãn thanh âm, nhìn dáng vẻ đối với Bạch Lê này có chút phân phó lời nói thực không cao hứng. Tuy rằng là như thế này, nó lại không có cố ý đối nghịch. Không đơn giản là bởi vì Bạch Lê, lại là bởi vì nó là Đường Niệm Niệm kẻ thù, sáng tỏ một ít Đường Niệm Niệm tính tình, lấy Đường Niệm Niệm đảo hiện tại còn không có tự mình ra tay tới xem, hiển nhiên cũng là không tính toán làm cái này gì Đông Minh cứ như vậy đã chết.

Gì Đông Minh nghe hai người lời nói, giống như chính mình tánh mạng bị bọn họ cấp nắm giữ, này đối với hắn Nguyễn Anh đỉnh tu vi cường giả tới nói, thật sự là một loại sỉ nhục.

”Yêu nghiệt! “Một tiếng cực lãnh rống giận từ hắn trong miệng truyền ra, gì Đông Minh lúc này hai mắt đột nhiên hiện lên một mặt ngoan tuyệt.

Hôm nay xem ra là thật sự trốn bắt quá kiếp nạn này, nếu thật sự bị bọn họ sống bắt nói, chỉ sợ nghênh đón chính là sống không bằng chết kết cục, càng có khả năng trực tiếp bị luyện chế trở thành cái loại này liền tự mình đều mất đi con rối.

Gì Đông Minh nghĩ đến cái kia kết quả, trong lòng cũng có một tia hoảng sợ, càng nhiều còn lại là tuyệt vọng oán hận.

Mười trương kim sắc quang mang lập loè bùa giấy uổng phí xuất hiện, phiêu phù ở gì Đông Minh bên người, chỉ thấy hắn đôi tay đánh pháp quyết, mau đến cơ hồ chỉ có thể nhìn đến một ít hư ảnh, một đôi mắt ngoan tuyệt, có loại liều chết một bác vô tận sát ý.

”Muốn lão phu chết, các người cũng mơ tưởng hảo quá! “Gì Đông Minh rống giận, đôi tay mở ra.

Mười trương kim sắc bùa giấy đột nhiên quang mang đại xá, sau đó biến ảo vì mười đầu các không giống nhau cự thú, này cự thú cùng phạm thể hung thú tự nhiên bất đồng, trong cơ thể ẩn chứa khủng bố hơi thở liền đủ để cho người biết được chúng nó thực lực chi cường.

Này còn không ngừng, gì Đông Minh dưới chân lại lần nữa xuất hiện một đạo kim sắc la bàn, la bàn trung ương một cái trục tâm từ hoãn đến mau gia tốc chuyển động, cuối cùng chỉ có thể nhìn đến một mảnh bóng dáng. Đứng ở la bàn mặt trên gì Đông Minh thân ảnh cũng chậm rãi chột dạ lên, nhìn dáng vẻ tựa hồ như cũ tính toán đào tẩu?

Viên Tế Dân thấp giọng nói:” Thế nhưng đem này hai dạng đồ vật đều dùng ra tới, xem ra này gì Đông Minh thật sự thi triển toàn lực. “

Bạch Lê cùng Hồng Lê lập tức đã bị này từ mười trương kim sắc bùa giấy biến ảo mà thành cự thú cuốn lấy, nhất thời vô pháp đối gì Đông Minh chiếu thành thương tổn, nhìn đến gì Đông Minh thân ảnh dần dần hư ảo, chúng nó lại cũng không hoảng loạn. Lúc này thế cục đã định, này gì Đông Minh như thế nào thoát được?

Chẳng sợ chúng nó lúc này lấy hấn không có biện pháp, Đường Niệm Niệm lại sao lại cứ như vậy trơ mắt phóng hấn rời đi? Nếu thật sự thả nói, vậy không phải Đường Niệm Niệm.

Vô luận là Hồng Lê, Bạch Lê, vẫn là những người khác đều biết được này gì Đông Minh định là chạy không được, trên thực tế cũng đích xác như thế. Chỉ ở Bạch Lê cùng Hồng Lê bị cuốn lấy, gì Đông Minh nhìn như muốn chạy trốn thời điểm, năm tên hư linh con rối cũng đã chớp mắt đi vào la bàn bên cạnh, không hề ngoài ý muốn tự bạo làm

.....

Chung quanh mọi người xem đến đã chết lặng, chỉ có thể hãi hùng khiếp vía đồng thời, phức tạp chờ gì Đông Minh kết cục.

Năm tên hư linh con rối tự bạo đích xác làm la bàn động tác một đốn, sau đó chậm rãi hư hóa, hóa thành nhàn nhạt kim quang phiêu tán ở trong không khí, ở trung ương gì Đông Minh thân ảnh cũng đã không thấy.

Hấn đào tẩu!?

Ở đây phần lớn người đều không khỏi mở to hai mắt, chỉ có mấy người thần sắc cũng không có biến hóa.

Viên Tế Dân nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, nói:” Gì Đông Minh sử dụng chính là hư không la bàn, này hư không la bàn không chỉ là một kiện cưỡi pháp bảo, lớn

hơn nữa tác dụng còn lại là có thể làm thi pháp giả hoàn toàn giấu đi thân hình. Nay gì Đông Minh nếu không phải còn ở nơi này, đó là chạy thoát. “

Hắn lời nói mới vừa nói xong, Đường Niệm Niệm trong tay đã một đoàn mà liên bạch hỏa triều một chỗ địa phương vọt tới, đậm nói:” Trốn không thoát. “

Nàng hai tròng mắt nội oánh lục lưu quang lập loè, một đôi con ngươi ở như vậy ánh sáng nội có vẻ có chút yêu dị, làm người cảm giác được nàng tựa hồ có thể nhìn thấu vạn vật. Đường Niệm Niệm này đôi mắt có thể nhìn thấu mỗi người trên người hơi thở, trước nay phân biệt ra những người này tu luyện công pháp con đường, theo nàng tu vi càng ngày càng cao, này đôi mắt năng lực cũng càng ngày càng cường, ngay cả người khác túi Càn Khôn đều có thể đủ nhìn đến, không thể không nói đáng sợ.

Giống như có thể nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng trên người nồng đậm Thiên Ma độc giống nhau, mỗi người trên người hơi thở đều là không giống nhau, chẳng sợ gì Đông Minh thân ảnh hơi thở bị giấu đi, nàng như cũ có thể từ trong không khí bắt giữ đến dao động, do đó biết được hắn vị trí.

Viên Tế Dân trơ mắt nhìn nàng kia đoàn mà liên bạch hỏa ở một chỗ không trung nổ tung, sau đó trăm tên hư linh con rối đã sớm đã đứng thẳng hảo trận hình, nhìn dáng vẻ tựa hồ là đem cái gì cấp hoàn toàn vây quanh trong đó, một bộ bắt ba ba trong rọ khí thế.

Ở như vậy cục diện hạ, Viên Tế Dân lại nơi nào còn sẽ không rõ, chỉ sợ Đường Niệm Niệm thông qua cái gì thủ đoạn, thật sự có thể biết được giấu đi thân ảnh sau gì Đông Minh nơi vị trí. Tuy rằng không biết nàng rốt cuộc là làm sao mà biết được, nhưng là này đó ùn ùn không dứt bản lĩnh vẫn là làm hắn cũng không khỏi kinh hãi.

Này nữ tử rốt cuộc còn có bao nhiêu bản lĩnh không có hiển lộ ra tới? Có như vậy huyết mạch, nếu làm tốt lời nói, nhất định có thể đưa bọn họ Viên gia dẫn dắt tới rồi một cái so bất luận cái gì thời

điểm đều phải đỉnh vị trí, nếu một cái không tốt, đồng dạng khả năng sẽ làm Viên gia vạn kiếp bất phục!

Tuy rằng là như thế này nghĩ, Viên Tế Dân lại khế cười lên.

Tuy rằng cùng Đường Niệm Niệm hai người ở chung thời gian thật sự không thường trường, thậm chí có thể nói bất quá một cái đối mặt, vài câu đối thoại mà thôi. Nhưng là Viên Tế Dân lại phát hiện hai người kia kia phân đơn giản đều không phải là là ngụy trang ra tới, chỉ cần không đối này hai người ôm có địch ý nói, bọn họ đồng dạng sẽ không vô cớ đối với người ôm có địch ý. Người như vậy ở tiên nguyên đã phi thường thiếu, thậm chí có thể nói người như vậy ở bất luận cái gì địa phương đều thiếu, cùng người như vậy ở chung, kỳ thật chỉ cần nắm giữ một chút cũng đủ.

Đến nỗi điểm này là cái gì? Chỉ có hai cái mà thôi —— chân thành.

Không cần chơi dư thừa tâm tư tâm cơ, chân thành tương đãi là được.

Thời gian dần dần qua đi, Đường Niệm Niệm trừ bỏ ngay từ đầu bắn ra kia đoàn mà liên bạch hỏa liền không có lại ra tay, tựa hồ cũng không vội vã trao lấy kia căn bản nhìn không tới thân ảnh người.

Bạch Lê cùng Hồng Lê lúc này đã hợp lực giết chết bốn đầu cự thú, đến nỗi kia còn thừa kia sáu đầu cự thú đối chúng nó ảnh hưởng đã nhỏ đi nhiều.

Ở như vậy an tĩnh đến chỉ có Bạch Lê, Hồng Lê cùng cự thú đánh nhau cục diện trung, một cỗ hung mãnh đáng sợ khí thế uổng phí ngưng tụ lên, đến nỗi ngưng tụ nguyên điểm lại là bị trăm tên hư linh con rối vây quanh trung ương chỗ.

”Đây là..... “Viên Tế Dân ngẩn ra, ngay sau đó sắc mặt đại biến, gấp giọng nói:” Không tốt! Đây gì Đông Minh chỉ sợ là muốn tự bạo!
“

Này cổ hơi thở như thế hung mãnh thật lớn, cho dù là Nguyên Anh đỉnh đạo tu toàn lực một kích cũng vô pháp làm được, hống chi này hơi thở còn như thế như loạn cuồng bạo, này căn bản chính là tự bạo điềm báo. Xem ra này gì Đông Minh là bị buộc đến chịu không nổi, mắt thấy hoàn toàn không có cách nào chạy thoát, thế nhưng muốn làm ra như vậy ngọc nát đá tan sự tình tới.

Ở như vậy cuồng bạo hung mãnh hơi thở trung, kia bị trăm tên hư linh con rối vây quanh trung ương cũng ần ần hiện ra ra gì Đông Minh thân ảnh tới, lúc này hấn sắc mặt dữ tợn khủng bố, một đôi tràn ngập tơ máu gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người phương hướng, than chì sắc quang mang ở hấn toàn thân mãnh liệt thoáng hiện.

”Chạy mau ——! “Công Tôn nguyên một tiếng hoảng sợ kinh hô, người liền cực nhanh chạy như bay đi ra ngoài.

Một cái Nguyên Anh đỉnh tự bạo, này uy lực đủ để cho nơi này tất cả mọi người tao ương.

Lúc này, ở đây phần lớn người đều là ngẩn ra, sau đó toàn bộ đều kinh hồn khiếp nơi chạy trốn.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh thần sắc cũng một chút nghiêm túc lên, trong tay liên tục đánh ra vài đạo chữ triện ở trong không khí, sau đó liên tục sái ra mấy cái màu đen bạc bột phấn. Ở nàng sau lưng Tư Lăng Cô Hồng đã ôm nàng liên tục thuấn di, thân ảnh không ngừng biến hóa, lại không phải nháy mắt chạy thoát, mà là phối hợp nàng làm này khẩn cấp thủ đoạn.

Đến nỗi những người khác, vô luận là con rối vẫn là người bên cạnh, đều bị đã bị hạ lệnh rời đi.

Đông dạng nhanh chóng rời xa Viên Tế Dân nhìn đến hai người động tác, trong lòng sốt ruột đồng thời lại bình tĩnh phân tích. Bọn họ thần sắc tuy rằng nghiêm túc thận trọng, nhưng là cũng không có nhiều ít kinh hoảng, nhìn dáng vẻ hấn là sẽ không có sinh mệnh nguy hiểm mới đúng. Chỉ là vì cái gì lúc này còn ở bố trí pháp thuật

chống cự? Lấy Tư Lăng Cô Hồng như vậy tốc độ, thật sự muốn chạy trốn nói, hẳn là có thể tránh né sáu thành trở lên tự bạo uy lực mới là.

”A a a a! Đi tìm chết đi ——! “Gì Đông Minh điên cuồng hét lớn một tiếng, sắc mặt tràn ngập oán hận dữ tợn, hướng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người vọt tới.

Thời gian nhìn như thông thả, trên thực tế từ cảm giác được gì Đông Minh muốn tự bạo, hiện ra ra hẳn thân ảnh đến hẳn đột nhiên rống to lao tới bất quá ba cái hô hấp thời gian mà thôi.

Hồng ——

Gì Đông Minh tự bạo cũng không có bất luận cái gì thanh âm, đó là một loại cường đại năng lượng tạo thành yên tĩnh, toàn bộ phía chân trời đều dường như một chút tạm dừng một chút, sau đó khủng bố năng lượng bắt đầu tứ tán mà đi, tốc độ làm người xem chi kinh tâm.

Chỉ là này năng lượng tản tuy rằng mau, lại quỷ dị cũng không có tản rất xa đã bị trong không khí đột nhiên chột lóe mà không xanh biếc chữ triện cấp ngăn cản, cũng không biết là bị cái gì ăn mòn đồng hóa giống nhau, một chút tiêu ma. Này tiêu ma tốc độ tuy rằng thông thả, hơn nữa kia xanh biếc chữ triện nhìn dáng vẻ cũng kiên trì không được bao lâu, tùy thời đều khả năng rách nát. Nhưng mà chỉ là như thế, cũng đã cũng đủ cấp rất nhiều tốc độ chậm, còn không có trốn xa người tranh thủ cứu mạng thời gian, cũng làm Viên Tế Dân cùng Công Tôn nguyên đám người kinh ngạc không thôi

Đây chính là Nguyên Anh đỉnh đạo tu tự bạo a, lấy Đường Niệm Niệm bất quá Kim Đan trung kỳ tu vi, lấy ba cái hô hấp thời gian bố trí đồ vật cấp kéo dài, này rốt cuộc là cái dạng gì đáng sợ thủ đoạn!?

Viên Tế Dân lúc này đã nhìn đến những cái đó thừa dịp điểm này kéo dài chạy tứ tán người, bên trong không ngừng có tiên nguyên người, còn có kia hai cái vốn dĩ bị gì Đông Minh bắt lấy sau, lấy này

đưa tới Đường Niệm Niệm đám người hoa tử muội, cùng với những cái đó tự bạo uy lực cực cường con rối.

Viên Tế Dân như suy tư gì, nhìn dáng vẻ Đường Niệm Niệm ở cuối cùng thời điểm bố trí này đó, là vì bên người người chạy thoát đi?

Rốt cuộc nàng tuyệt đối không có khả năng là vì tiên nguyên người, phải biết rằng những người này đại bộ phận đều bởi vì nàng ngay từ đầu hạ được cấp đông lại linh lực, cũng là vì như thế mới có thể đang lẫn trốn ly khi phá lệ thông thả. Bất quá Đường Niệm Niệm này cuối cùng nhất cử, ngược lại lại làm nàng tương đương là cứu những người này một mạng.

Viên Tế Dân trong mắt chớp động ánh sáng, nếu như hắn suy đoán nói, như vậy thuyết minh Đường Niệm Niệm cũng là một cái trọng tình trọng nghĩa người, sẽ không bởi vì có nguy hiểm liền từ bỏ bên người người. Nói như vậy, chỉ cần Viên gia chân thành đối nàng, đối nàng có ân có trợ giúp nói, nghĩ đến nàng cũng sẽ không đối Viên gia không quan tâm.

Nhĩ đến đây, Viên Tế Dân nhìn về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt càng thêm hiền từ lại vui mừng vừa lòng, ở hắn tay áo nội trong tay chính nổi lên một khối ngọc giản.

Này ngọc giản bị hắn dùng để ký lục trước mắt phát sinh một màn này, bất quá này ký lục lại là từ đâu Đông Minh hiển lộ ra thân ảnh, bắt đầu tự bạo thời điểm bắt đầu. Đến nỗi vì cái gì muốn đem này đó ký lục xuống dưới?

Đừng nhìn Viên Tế Dân ngày thường đều là một bộ không ôn không hỏa vô hại bộ dáng, sống nhiều năm như vậy lão gia hỏa sao có thể thật sự vô hại? Hắn Viên gia chính là tiên nguyên bên trong đại gia tộc, thượng tầng tranh đấu cùng âm mưu hắn đều hiểu biết, lần này Đường Niệm Niệm luyện chế con rối, giết hại tiên nguyên tiên duệ sự tình đích xác bị không ít người thấy được, nhất định bị một ít người có tâm lợi dụng, do đó dùng để chèn ép Đường Niệm Niệm.

Bất quá việc này cũng đều không phải là không thể giải quyết, lấy Đường Niệm Niệm kia nhìn không ra khác thường con rối, hơn nữa hấn ký lục xuống dưới này ngọc giản nội dung, còn có Viên gia ở tiên nguyên trung như cũ tồn tại uy hiếp, đủ để đem sự tình cấp điện đảo lên, hắc cũng có thể bị nói thành bạch.

Đường Niệm Niệm tàn sát tiên nguyên tiên duệ, tà ác đem những người này đều luyện chế thành con rối?

Viên Tế Dân nhìn thoáng qua những cái đó chạy thoát đi ra ngoài hư linh con rối, chỉ thấy khuôn mặt đều mang theo quỷ dị đồ tuyền, nguyên lai dung mạo đều đã xem không quá ra tới, chẳng sợ nhìn ra tới lại như thế nào? Hấn giống nhau có thể nói Đường Niệm Niệm cũng không có tàn sát tiên nguyên tiên duệ, giết chết đều là ma nhân, luyện chế con rối cũng đều là ma nhân, ngẫu nhiên có tiên nguyên tiên duệ, cũng cũng là bị ma nhân giết lúc sau, Đường Niệm Niệm nhật bọn họ thi thể mới luyện chế.

Những lời này tuy rằng thực không thể tin, nhưng là ai có chứng cứ nói này đó là giả đâu? Nếu không có chứng cứ, ai có thể chết cần làm Đường Niệm Niệm bị tội?

Sau đó hơn nữa trong tay hấn chính ký lục xuống dưới ngọc giản nội dung, hấn đại có thể nói gì Đông Minh nhân tư nhân ân oán, thế nhưng không màng chung quanh tiên nguyên tiên duệ an nguy làm ra tự bạo chuyện như vậy tới. Ngược lại là Đường Niệm Niệm thiện tâm, không màng tự thân an nguy cũng cũng muốn ở khẩn cấp thời điểm thi triển bí pháp cho bọn hấn tranh thủ chạy trốn thời gian, làm cho bọn họ tránh được một kiếp, cứu vô số tiên nguyên tiên duệ tánh mạng, đây chính là công lớn một kiện!

Viên Tế Dân đối với chính mình suy nghĩ còn tính vừa lòng, đương nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân ảnh xuất hiện cách đó không xa thời điểm, nhắc tới tới tâm mới hoàn toàn buông xuống dưới, giơ lên ngày thường ôn hòa tươi cười.

Lúc này, kia ngăn cản gì Đông Minh cuồng bạo tự bạo năng lượng màu xanh biếc chữ triện rất cuộc rách nát, chỉ là bên trong cuồng

bạo năng lượng tựa hồ bị thứ gì cấp ăn mòn hóa giải không ít, lại lần nữa tứ tán bắt đầu năng lượng đã không có quá lớn uy hiếp, huống chi mọi người cũng hoàn toàn trốn xa.

Thẳng đến trận này từ

.....

Gì Đông Minh tự bạo sau khiến cho năng lượng triều dâng hoàn toàn tan đi, Viên Tế Dân thân ảnh cực nhanh đi vào Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, đang chuẩn bị thăm hỏi hai người hay không có bị thương, liền nhìn đến Đường Niệm Niệm chính đem mấy viên đan dược toàn bộ hướng trong miệng đảo đi, như vậy nơi nào là ở ăn đan dược, rõ ràng liền cùng ở ăn đường cây đậu giống nhau, biểu tình có chút bất mãn nhìn chằm chằm gì Đông Minh tự bạo địa phương, hai má cổ động nhìn dáng vẻ là ở cắn trong miệng đan dược.

Viên Tế Dân hai mắt hơi trừng. Hắn vừa mới mơ hồ nhìn đến Đường Niệm Niệm đảo tiến trong miệng đan dược vì màu xanh nhạt, mặt trên rất nhỏ đột ra lưu vân giống nhau hoa văn, một sợi phiêu tán ở trong không khí dược hương cũng cùng hắn quen thuộc thanh qua đời đan tương phù hợp.

Nói như vậy nói, Đường Niệm Niệm vừa mới một lọ tử đảo tiến trong miệng đan dược là thanh qua đời đan!? Đây thanh qua đời đan chính là liền thân là Nguyên Anh kỳ hắn đều coi trọng đan dược a, chẳng những là luyện chế linh dược đều trân quý, càng quan trọng là luyện chế xác suất thành công cũng không phải hoàn chỉnh mười thành, huống chi lấy trong không khí tàn lưu dược hương tới xem, này bị nàng ăn xong đi thanh qua đời đan phẩm chất cũng tuyệt đối không thấp.

Nàng cứ như vậy giống ăn cây đậu giống nhau nuốt trọn!?

Đường Niệm Niệm tựa hồ cảm giác được Viên Tế Dân ánh mắt, quay đầu hướng hắn xem ra liếc mắt một cái, trong mắt là rõ ràng nghi vấn.

Bại gia tử!

Viên Tế Dân lúc này cũng nhịn không được ở trong lòng âm thầm như thế nói một câu. Ngay từ đầu nhìn Đường Niệm Niệm cùng hắc sát đánh nhau khi khí bạo như vậy nhiều pháp bảo, hẳn thật không có quá lớn cảm giác, nhưng là thân là dược tu, hẳn bản thân đối với đan dược liền rất để ý, lúc này thấy Đường Niệm Niệm như thế ăn đan dược hành vi, hẳn liền nhịn không được trong lòng run rẩy, có loại hận sắt không thành thép cảm giác.

Nếu Đường Niệm Niệm là hẳn đệ tử, hẳn chắc chắn nghiêm túc rắn dạy đối phương một phen. Thật sự là như vậy hành vi thật sự không ổn, giống nhau đan dược ăn xong rồi lúc sau đều phải hảo hảo hấp thu mới được, dùng một lần ăn nhiều như vậy, sẽ chỉ làm dược hiệu tiêu tán quá nhanh, lãng phí đan dược mà thôi.

Viên Tế Dân lại như thế nào sẽ biết được, lấy Đường Niệm Niệm thể chất, vô luận là từng viên ăn vẫn là dùng một lần ăn, đều có thể đủ đem đan dược dược hiệu hoàn mỹ hấp thu.

Lúc này hẳn chỉ có thể ở trong lòng than nhẹ, trong lòng liền tính lại như thế nào khó chịu, cũng không thể nói cái gì. Rốt cuộc kia đan dược là Đường Niệm Niệm chính mình, nàng muốn dùng như thế nào hẳn đều không có tư cách quản, chỉ có thể thành khẩn lại có chút vô lực uyển chuyển nói:” Đường cô nương, đan dược cần ăn chậm rãi hấp thu tốt nhất, nếu là bị thương, càng cần nữa bằng phẳng hấp thu khôi phục, như vậy một lần ăn nhiều, chẳng những sẽ lãng phí dược hiệu, còn sẽ bị kia một lần quá mức hung mãnh dược hiệu cấp bị thương. “

Đường Niệm Niệm chớp hạ con ngươi, không có giải thích ý tứ, nhàn nhạt gật đầu,” ờ. “

Nàng khẩu khí tuy rằng như cũ là nhàn nhạt, biểu tình cũng là cùng bình thường giống nhau đạm tĩnh nghiêm túc, làm người liếc mắt một cái liền nhìn ra nàng không thêm để ý, nhưng là cũng làm người nhìn ra được tới nàng là đem lời này cấp nghe lọt được.

Viên Tế Dân mỉm cười, chỉ là này mỉm cười vừa mới gọi lên khoe môi, đã bị Đường Niệm Niệm kể tiếp hành vi lại lần nữa làm cho nhẹ trườ.

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm lại lần nữa lấy ra một cái bình sứ, đem bên trong đan dược toàn bộ ngã vào trong lòng bàn tay, sau đó vẫn là toàn bộ đút cho Tư Lăng Cô Hồng bên môi.

Tư Lăng Cô Hồng đuôi lông mày hơi rũ, nhìn nàng ánh mắt ôn nhu mỉm cười, theo nàng tay đem này lòng bàn tay đan dược đều ăn nội trong miệng, môi cùng Đường Niệm Niệm lòng bàn tay chạm nhau, có chút rất nhỏ ngứa.

Viên Tế Dân ở một bên có chút xấu hổ nhìn, hẳn đều không phải là lần đầu tiên nhìn đến đạo lữ không coi ai ra gì thân cận, lấy hẳn tâm cảnh tu vi cũng có thể hoàn toàn coi như làm lơ, hướng chi trước mắt hai vị hành vi cũng bất quá quá mức. Chỉ là cố tình này hai người chính là có loại lệnh người ta nói không ra tính chất đặc biệt, hơn nữa kia vào Tư Lăng Cô Hồng trong miệng mười viên đan dược, đều làm Viên Tế Dân tưởng làm lơ đều không được.

Xem bộ dáng này, Đường Niệm Niệm là căn bản không có để ý hẳn nói a.

Viên Tế Dân bất đắc dĩ đồng thời, kỳ thật tâm lý mặt còn có chút nghi hoặc. Lấy phàm thế tới nói, có thể có một ít trân quý linh dược cũng không kỳ quái, chỉ là hẳn là cũng hoàn toàn không đa tài đối. Này Đường Niệm Niệm rốt cuộc là như thế nào luyện chế nhiều như vậy loại này thượng phẩm linh đan? Còn như thế tài đại khí thô ăn lên một chút không đau lòng?

Nếu lấy nàng như vậy dùng dược, Viên Tế Dân cảm thấy cho dù là thân là dược tu đại gia tộc Viên gia, chỉ sợ cũng có chút nuôi không nổi đi.

Viên Tế Dân đang ở một bên bởi vì hai người mà thất thần, Đường Niệm Niệm lúc này đột nhiên duỗi tay bắt lấy Tư Lăng Cô Hồng tay, một chút vén lên hẳn ống tay áo, chỉ thấy tay áo nội cánh tay

thượng, vài đạo rõ ràng là bị vũ khí sắc bén cắt qua vết máu trung bày ở mặt trên, xem đến Đường Niệm Niệm cánh môi hơi hơi một nhấp, sau đó cúi đầu liền chuẩn bị ở cánh tay hấn liếm láp vì hấn chữa thương.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt nhìn trước mắt nữ tử, một đầu đen nhánh tóc đen theo nàng cúi đầu động tác trút xuống xuống dưới, sấn đến nàng da thịt càng vì tuyết trắng tinh tế, nhợt nhạt đỏ bừng so với tốt đẹp nhất mã não thạch càng trơn bóng động lòng người. Nàng biểu tình nghiêm túc, cái lưỡi từ thủy nhuận môi đỏ nội vượn, khẽ liếm ở miệng vết thương thượng động tác phi thường mềm nhẹ, đó là một loại thật cẩn thận quý trọng.

”Niệm Niệm..... “Tư Lăng Cô Hồng thủy sắc môi ôn nhu giơ lên, hai tròng mắt sở hữu sáng rọi đều chuyên chú dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, hơi ám.

Điểm này miệng vết thương với hấn mà nói căn bản không coi là thượng là thượng, chỉ cần hấn tưởng nói có thể dễ dàng khôi phục, chỉ là hấn cũng không có đi khôi phục, này cũng mới có thể làm Đường Niệm Niệm phát hiện

.....

Đến, sau đó có kế tiếp như vậy một màn. Này xem như Tư Lăng Cô Hồng một chút tiểu tư tâm, chơi một chút thủ đoạn nhỏ.

Loại này thủ đoạn nhỏ không ảnh hưởng toàn cục, ngược lại làm Tư Lăng Cô Hồng càng nhiều một phần chân thật.

Nếu là đã từng, hấn căn bản sẽ không nghĩ vậy một ít thủ đoạn, càng sẽ không vì bất cứ chuyện gì vật đi dùng này đó thủ đoạn nhỏ. Chỉ có gặp Đường Niệm Niệm sau, hấn mới bắt đầu chậm rãi có này đó dĩ vãng chưa từng có được hành vi.

Nguyên nhân chính là vì để ý yêu thích, mới có thể suy nghĩ đi làm, đây là nhân chi thường tình, dĩ vãng Tư Lăng Cô Hồng nhất khuyết thiếu vừa lúc chính là những người này chi thường tình.

Đường Niệm Niệm nghe được hấn thanh âm, lông mi giống như phiến cánh nhẹ phiến khởi, một đôi tinh lượng hắc đồng thẳng tắp đâm nhập hấn đồng tử nội. Tư Lăng Cô Hồng cánh tay kia đem nàng chặn ngang ôm nhập trong lòng ngực, kia bị thương tay đã nâng lên hàm dưới, cúi đầu đem nàng cánh môi hàm nhập khẩu trung.

”Ngô. “

Viên Tế Dân bị này một tiếng nữ tử ngâm khế gọi trở về tâm thần, này vừa nhắc mắt thấy đến chính là nam nữ ôm hôn hình ảnh, nhất thời phản ứng không kịp liền sửng sốt tại chỗ. Bất quá hấn cũng là sống nhiều năm như vậy người, lần này hoàn hồn cực nhanh, không cần xem Tư Lăng Cô Hồng quét tới ánh mắt, cũng đã tự giác xoay người trước rời đi cái này địa phương.

Hiện tại gì Đông Minh cái này tai hoạ ngầm đã giải quyết, có hôm nay một trận chiến này, chỉ sợ mặc kệ là tiên nguyên bên này vẫn là ma nhân bên kia cũng không dám ở đối này hai người ra tay, ly ma tinh ngày kết thúc còn có ước chừng nửa năm thời gian, cho nên hấn có cũng đủ thời gian tới cùng Đường Niệm Niệm liên lạc cảm tình, còn có thuyết minh hết thầy, cũng không dùng nóng lòng này nhất thời, miễn cho bởi vậy rước lấy bọn họ không mau.

Lúc này khắp nơi chạy trốn ngoan bảo đám người cũng đều đã về tới Niệm Quốc hoàng thành nơi này, bởi vì gì Đông Minh là ở trên bầu trời tự bạo, hơn nữa Đường Niệm Niệm có tâm trở ngại, này cũng làm trên mặt đất Niệm Quốc hoàng thành các bá tánh tránh được một kiếp, bên trong hoàng thành trừ bỏ một chút tổn hại ngoạn, cũng không có quá lớn phá hư.

Ngwan bảo lúc này đã dùng thiên huyễn mặt nạ lại đổi thành một người kiếm tu nam tử bộ dáng, nâng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm nơi, bất quá trong nháy mắt hai người thân ảnh liền biến mất ở chỗ cũ.

Cái này làm cho mới vừa há mồm chuẩn bị gọi ngoan bảo một chút bẹp một chút miệng, trong lòng về điểm này trò đùa dai tiểu tâm tư

còn không có thực thi cũng đã tan biến.

”Tiểu bảo! “Ngoan bảo một tiếng kêu to.

Này nhóm người bên trong, trừ bỏ chính hấn nữ danh là ngoan bảo ngoại, tên bên trong mang theo một cái bảo tự cũng chỉ có kia một người.

”Ai ~ ta tiểu chủ tử có cái gì phân phó a ~ “Này một tiếng đáp lời chính là một cái nam tử thanh âm, kia mang theo a dua vui mừng ngữ khí, còn có kia mềm như bông kéo dài ngữ điệu, làm ở đây nghe được người đều bị kích khởi một tầng kích khởi ngật đáp.

Ngay cả ngày thường bên trong nhanh mồm dẻo miệng, luôn là dùng lời nói nói được người vô ngữ Diệp thị tỷ muội, lúc này cũng chính dựa vào Bạch Lê trên người, vẻ mặt cứng đờ quay đầu nhìn về phía thanh âm xuyên tới phương hướng.

Ở nơi đó, chỉ thấy một người mặc màu xanh lá đạo bào, khuôn mặt mạch văn nam tử đang đứng trên mặt đất rơi xuống một đồng tiền ma thi thể thượng chuyển động. Trên mặt hấn tất cả đều là tràn đầy tươi cười, một đôi mắt mị cơ hồ chỉ còn lại có hai điều tuyến, lúc này đáp lời ngoan bảo nói đầu cũng không có hỏi, ngón tay một câu liền một cái túi Càn Khôn rơi vào trong tay của hấn.

Người này không cần phải nói đúng là Lưu Bảo, lúc này hấn một bên thu túi Càn Khôn, một bên ở trong lòng mặt cảm khái: Nhận cái chủ tử chính là hảo a, nhìn xem a ~ nhiều như vậy túi Càn Khôn, nhiều như vậy bảo vật a ~ bỗng đạo nhân đều không có ra tay liền có thể trực tiếp lấy! Khi nào bỗng đạo nhân cũng có thể học chủ nhân chơi một hồi khí bạo, kia đến nhiều uy phong a!

Ngoan bảo tự nhiên cũng thấy được hấn hành vi, một đôi mắt mị mị. Hiện tại Lưu Bảo có thể coi như là hấn trực hệ cấp dưới, hấn hết thả đều toàn quyền từ ngoan bảo tới quản.

Thời gian dần dần qua đi, Lưu Bảo cuối cùng là cảm thấy mỹ mãn đem trên mặt đất thi thể túi Càn Khôn đều thu thập xong rồi, thậm

chí đối với một ít nhân thân thượng ăn mặc quần áo loại pháp bảo cũng trực tiếp bái xuống dưới, này phân nhận quá rút mao công phu, thật sự phi người bình thường có thể bằng được.

”Thu xong rồi? “Ngoan bảo tươi cười ngây thơ hỏi.

Lưu Bảo vừa thấy đến hấn như vậy tươi cười, toàn thân lông tơ đều dựng lên, không những không có nửa điểm thả lỏng, ngược lại có loại muốn chạy trốn chết xúc động.” Ha ha..... “Cười gượng hai tiếng, Lưu Bảo cố nén chạy trốn xúc động, lấy lòng cười nói:” Thu hảo, đều thu hảo. Tiểu chủ tử mệt mỏi đi? Nếu không đi về trước ngủ một giấc nghỉ ngơi một hồi, nếu không tiểu nhân đi cho người đánh một mâm nước ấm? Nga, tiểu nhân lại đi cho người nghiền một ly linh quả nước đi! “

Này nói sang chuyện khác công phu, thật sự gọi người vô ngữ.

Ngoan bảo cười gật đầu,” hảo a. “Lời nói một đốn, thuần tịnh hai mắt nhìn chăm chăm Lưu Bảo,” bất quá, tiểu bảo a, những cái đó thu thập tốt túi Càn Khôn người còn không có nộp lên đâu. “

Lưu Bảo vừa nghe đến hấn nhắc tới cái này, liền giống như bị đâm lên cái đuôi miêu, lập tức kêu lên:” Tiểu chủ tử a! Đó là tiểu nhân vào sinh ra tử được đến a! “

Vào sinh ra tử được đến?

Người chung quanh nghe xong trên mặt toàn bộ đều là vô ngữ, Viên Tế Dân cũng đang ở nơi này. Từ hai người đối thoại đoán ra này kiếm tu trang điểm người chính là ngoan bảo, đồng dạng nhận ra Lưu Bảo này

.....

Cái ở tiên nguyên cũng coi như có tiếng Đa Bảo đạo nhân. Này sẽ nghe xong Lưu Bảo nói, còn có trên mặt hấn kia khóc tang giống nhau biểu tình, lắc đầu cười khế: Này đoạt bảo đạo nhân thật đúng là một chút đều không có biến, chỉ là không biết hấn rốt cuộc là như

thế nào cùng Đường Niệm Niệm bọn họ quây với nhau, cứ nhiên còn trở thành nàng người hầu?

”Vào sinh ra tử a..... “Ngoan bảo nhìn bên kia một đống đối Lưu Bảo càn quét quá tiên ma thi thể, chậm rãi nói:” Thật đúng là chính là ra, sinh, nhập, chết đâu. “

Từ nửa chết nửa sống cùng chết không thể lại chết trong đám người bắt lấy mấy thứ này, đích xác cũng coi như là vào sinh ra tử.

Lưu Bảo đương nhiên nghe ra tới hần kia gần từng chữ một ý tứ trong lời nói, bắt quá hần da mặt đã sớm đã đủ dày, đối này một chút đều không có ngưng ngưng, hắc hắc cười nói:” Tiểu chủ tử a, dù sao mấy thứ này lấy tiểu chủ tử thân phận nhất định chướng mắt, tiểu chủ tử nghĩ muốn cái gì dạng thứ tốt không có? Chỉ cần nói một tiếng, chủ tử nhất định lập tức đưa đến tiểu chủ tử trong tay! Đây đó rác rưởi liền toàn bộ ném cho tiểu nhân hảo, tiểu nhân cam tâm tình nguyện a! “

Rác rưởi?

Hần thế nhưng nói này đó được đến túi Càn Khôn đều là rác rưởi?

Đám kia bị cướp đoạt túi Càn Khôn trong đám người, còn chưa chết toàn người thiếu chút nữa một búng máu nhỏ ra, hận không thể chửi ầm lên: Nếu là rác rưởi người còn muốn làm gì? Nếu là rác rưởi người còn đoạt làm gì? Đi người cam tâm tình nguyện!

Ngoan bảo cùng hần sớm chiều ở chung, đối hần này phân vô sỉ đã sớm không phải lần đầu tiên thấy, lúc này nghe xong lời này thần sắc như cũ như thường, đem Lưu Bảo trong ánh mắt che giấu đắc ý đều xem ở trong mắt, này liền mím môi, lắc đầu nghiêm túc nói:” Ta đều lớn như vậy, sao lại có thể còn hướng mẫu thân muốn đồ vật đâu! Đây đó rác rưởi ta thật đúng là nhìn trúng, cho nên..... “

Ở Lưu Bảo về mặt hồng mắt, cơ hồ dục khóc thần sắc hạ, ngoan bảo bình tĩnh vươn tay, tươi cười thuận tiện, ” giao ra đây đi. “

”Tiểu chủ tử a ~——! “

Một tiếng cực kỳ bi thương nam tử gọi thanh âm uyển chuyển quanh quần.

Cách đó không xa, Diệp thị tỷ muội hai người đồng thời chà sát cánh tay, không hề hướng bên kia chính đau khổ nói một đồng thành thật với nhau khẩn cầu lời nói Lưu Bảo, hai người đồng loạt quay đầu nhìn về phía phía sau như cũ là cao lớn thân hình Bạch Lê, trăm miệng một lời hỏi:” Gia hỏa này là ai a? “

Bạch Lê hồ ly trên mặt đồng dạng có chút vắn vẹo, lắc đầu nói:” Không biết. “

Diệp thị tỷ muội bị trào sau, nó liền đi tìm được Đường Niệm Niệm, lúc ấy nó toàn tâm đều hệ ở Diệp thị tỷ muội trên người, nơi nào sẽ đi chú ý Đường Niệm Niệm bên người người biến hóa. Huống chi lúc ấy thời gian khẩn cấp, cũng không có nhìn đến Lưu Bảo làm chuyện gì, nói thêm cái gì lời nói, trăm mặc thời điểm liếc mắt một cái xem qua đi, thật là có vài phần cao nhân phong phạm, ai sẽ nghĩ đến hần thể nhưng sẽ là cái dạng này tính tình.

Bạch Lê vì chính mình lúc trước thể nhưng sẽ cảm thấy Lưu Bảo có vài phần cao nhân phong phạm loại này ý tưởng, cảm thấy não nhân đều có chút đau.

”Xuy. “”Hồng Lê phiêu phù ở giữa không trung, lúc này phát ra một tiếng nhân tính hóa thấp xuy thanh.

Nó này vừa ra thanh, lập tức đưa tới Diệp thị tỷ muội chú ý, Liên Kiêu liền nói ngay:” A! Đúng rồi, Hồng Lê vẫn luôn đi theo tiểu chủ tử bên người, nhất định biết là chuyện như thế nào! Cùng chúng ta nói một chút đi! “

Mộc hương cũng đi theo nói:” Nói hạ đi, nói hạ đi! Tiểu Hồng Lê ~ làm ơn! “

”Bồn xà vương cũng không phải là kia bồn hồ ly, không chuẩn ở bồn xà vương tên phía trước thêm cái chữ nhỏ! “Hồng Lê âm hàn thanh âm từ xà trong miệng phát ra tới, lại không có một chút ác ý.

”Xú xà, người nói ta cái gì? “Bạch Lê hai mắt nhú lại, vốn dĩ thịt lót bên trong sắc bén móng vuốt tranh một chút lộ ra tới.

Hồng Lê không nhanh không chậm nổi lơ lửng thân rắn, thong thả ung dung hít huyết hồng xà mắt nói:” Bồn xà vương chính là mới giúp người một cái đại ân, cư nhiên hiện tại liền phải trở mặt không nhận xà? Quả nhiên là vong ân phụ nghĩa a..... “

”Đủ rồi! Xú xà, đừng quá đắc ý! Lần này tính ta thiếu người! Liền biết làm người hỗ trợ không chuyên tốt! “Bạch Lê tức giận bĩu môi, móng vuốt lại thu vào thịt lót.

Hồng Lê một chút tâm tình rất tốt cười to, nếu là xà có lỗi tai nói, phỏng chừng nó xà khẩu khoe miệng đều đã câu đến mặt trên đi, kia biểu tình miễn bàn nhiều đắc ý nhiều vui sướng. Ha ha ha ha ha! Sảng a! Thật là quá sảng a! Cùng bồn xà vương đấu! Người còn nộ đâu!

Liên Kiều cùng Mộc hương nhìn này một hồ một xà đấu võ mồm, trong hai mắt mặt sáng rọi liên tục. Trước kia đều chỉ có thể từ chúng nó nhân tính hóa biểu tình nhìn ra chúng nó ý tứ, lúc này có thể nghe được chúng nó lời nói, trơ mắt nhìn những lời này đó đều là từ bọn họ thú trong miệng toát ra tới, cảm giác này miễn bàn nhiều kỳ diệu.

Liên Kiều này sẽ thúc giục nói:” Hồng Lê, hiện tại có thể nói đi? “

Mộc hương cũng nói:” Đúng vậy, cái này..... Khụ, như vậy đặc biệt người rất cuộc là như thế nào đến tiểu chủ tử thuộc hạ? “

”Ân hừ. “Hồng Lê ở cùng Bạch Lê đấu võ mồm một trận chiến trung đắc thắng, hiện tại tâm tình vừa lúc, đối với hai nàng vấn đề này liền kiều khoe miệng nói:” Xem các người như vậy muốn biết, bồn xà vương liền đại phát từ bi nói cho các người đi! “

Liên Kiều cùng mộc hương vừa nghe nó này nói chuyện khẩu khí, một

.....

Khi vừa tức giận vừa buồn cười, chỉ cảm thấy thật đúng là chính là Hồng Lê a, này lời nói thật sự liền cùng lúc trước các nàng bằng vào nó biểu tình đoán được tám chín không rời mười.

Hai nàng liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trong mắt ý cười, sau đó trảm miệng một lời nói:” Kia còn liền đa tạ Hồng Lê đại phát từ bi!
“

Từ phát hiện Bạch Lê cùng Hồng Lê cư nhiên có thể nói, hai người đối hai người thái độ cũng rõ ràng có chút thay đổi, hoặc là nên nói càng vì tôn trọng một ít, liền giống như cùng người bình thường đối thoại giống nhau. Kỳ thật cho dù là trước kia, bọn họ những người này đối Hồng Lê cùng Bạch Lê cũng đồng dạng tôn trọng, chỉ là chung quy sẽ không thật sự đem bọn họ đương người xem, hiện tại lại bởi vì hôm nay chứng kiến mà thay đổi.

Hồng Lê huyết hồng xà mắt vừa lòng nhìn hai nàng liếc mắt một cái, sau đó đắc ý đảo qua sắc mặt có chút ghen ghét Bạch Lê, này liền chậm rãi bắt đầu nói về lúc trước Lưu Bảo quang vinh sử.

Này một xà chậm rãi giảng, bất quá một hồi liền truyền đến Diệp thị tỷ muội thanh thúy tiếng cười.

Nữ tử tiếng cười tràn ngập sức sống cùng sung sướng, làm vừa mới vượt qua nguy cơ Niệm Quốc hoàng thành cũng khôi phục không ít sinh khí. Lúc này thượng ở trong hoàng thành mặt chiến quân nhân mã đã gần có điều đi tới, bắt đầu đem bên trong thành thi thể bắt đầu rửa sạch.

Bên trong hoàng thành cư trú các bá tánh cũng có một ít từ cửa sổ khe hở lộ ra tới ánh mắt, còn có một ít mở ra cửa sổ cùng đại môn, chỉ là còn không dám tùy ý ra tới đi lại, thần sắc thượng đều còn tàn lưu kinh hồn chưa định khiếp sợ cùng bưng bít.

Viên Tế Dân linh thức đem này bên trong thành hết thầy đều thu vào trong mắt, ở nhìn đến những cái đó chiến quân nhân mã thời điểm, ánh mắt hơi hơi một thâm.

Những người này.....

Chiến tộc!

Hắn lúc trước cùng chiến tộc người tiếp xúc quá, tự nhiên sẽ hiểu bọn họ một ít đặc thù, những người này vô luận nam nữ đều mạnh mẽ cao lớn, khuôn mặt tương đối người thường càng vì khắc sâu ngạnh lãng một ít, còn có bọn họ trong cơ thể ngưng tụ chiến khí, đều làm biết được những người này là chiến tộc người không thể nghi ngờ.

Lần trước đi vào nơi này thời điểm, hắn tuy rằng đã dùng linh thức đem bên trong thành đảo qua một lần, chỉ là lúc ấy càng vì để ý Đường Niệm Niệm đám người, nhưng thật ra đem những người này xem nhẹ. Hiện tại nhìn kỹ, thật không có nghĩ đến sẽ có như vậy phát hiện.

Chiến tộc người vốn nên đều bị diệt tộc, nơi này thế nhưng còn có nhiều như vậy, chỉ cần cho bọn hắn thời gian nói, tương lai tất nhiên sẽ trở thành một cỗ cực kỳ cường đại chiến lực.

Viên Tế Dân nhẹ nhàng lắc đầu, chỉ cảm thấy Đường Niệm Niệm người này càng thêm thần bí lên.

”Xem ra Viên gia điều kiện, cũng chưa chắc có thể hấp dẫn nàng a..... “Viên gia lịch sử đã lâu, thân là đã từng tiên nguyên thiên quỳnh đệ nhất được tu gia tộc, chẳng sợ hiện tại suy sụp không ít, nhưng là đế súc còn ở nơi đó. Vốn dĩ cho rằng một cái vẫn luôn sinh hoạt ở phạm thế huyết mạch, tuy rằng thiên phú yêu nghiệt, nhưng là kiến thức hắn là cũng không rộng lớn, lấy Viên gia đế súc đủ để hấp dẫn mượn sức nàng.

Chính là chỉ cần tại như vậy đoạn thời gian tiếp xúc cùng phát hiện, lại làm Viên Tế Dân một lần lại một lần giật mình, cảm thấy Viên gia

điều kiện cũng chưa chắc có thể hấp dẫn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm hay không có thể hồi Viên gia, lại hay không có thể coi trọng Viên gia, này hết thấy đều chỉ có thể xem thiên ý, còn có ắt không thể thiếu nhân vi nỗ lực.

Viên Tế Dân hai mắt đầu hướng Niệm Quốc hoàng cung phương hướng, hai mắt trầm định.

Vô luận kết quả như thế nào, hấn đều sẽ chân thành lấy đi.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm ba bốn trương về nhạn đi vào

Nguồn: EbookTruyen.Net

Một ngày khuyh sào chi chiến ở gì Đông Minh tự bạo hạ hoàn toàn hạ màn, đương thái dương từ phía tây xuống núi, một vòng sáng tỏ minh nguyệt dâng lên thời điểm, đại biểu cho lần này nửa năm một lần căn nguyên địa mạch phong linh mất đi hiệu lực ngày kết thúc, toàn bộ Niệm Quốc hoàng thành cũng chậm rãi khôi phục bình tĩnh. Mạ Mã bá 癸 Hiểu

Cũng không biết là ai truyền ra đi tin tức, làm cho bọn họ biết được trải qua lúc này đây đánh nhau sau, đám kia đáng sợ tiên ma tu luyện giả đều sẽ không lại có dũng khí lại đây tìm Niệm Quốc hoàng thành nơi này phiền toái. Chỉ cần lại chờ nửa năm, như vậy khủng bố hoàn cảnh liền sẽ biến mất, này đó tiên ma đồng dạng cũng sẽ rời đi, cái này làm cho Niệm Quốc các bá tánh mới chân chính đem cho tới nay phập phồng không chừng tâm thả xuống dưới, trên mặt cũng dần dần khôi phục không ít ổn định chi sắc, càng nhiều còn lại là kiêu ngạo.

Một ngày này đánh nhau làm cho bọn họ biết được bọn họ Hoàng Thượng cùng hoàng hậu thực lực, cho dù là những cái đó khủng bố đến cực điểm tiên ma tu luyện giả, ở bọn họ cái này quốc gia người sở hữu trước mặt đều không chiếm được một chút hảo, thậm chí còn bị buộc đến tự sát, như thế thực lực như thế nào có thể không gọi thân là cái này quốc gia con dân cảm thấy kiêu ngạo?

Từ một trận chiến này lúc sau, Niệm Quốc hoàng thành thượng đích xác rất cuộc khó có thể tìm được tiên ma thân ảnh, nghĩ đến một trận chiến này tin tức cũng thực mau liền sẽ truyền khắp này phiền phạm thế thiên hạ.

Ba tháng sau, ám áp ánh mắt chiếu khắp ở cực bắc nơi Niệm Quốc hoàng thành, cực bắc nơi như cũ là một mảnh đóng băng, lại không thường thấy phong tuyết. Bên trong hoàng thành tổn hại theo mấy ngày nay qua đi, ở các bá tánh sửa chữa và chế tạo hạ đã khôi phục không sai biệt lắm. Hoàng cung càng là không có nửa điểm hư hao, đến nỗi những cái đó vốn dĩ phân tán đi ra ngoài Chu Diệu Lang đám người, cũng tại đây ba tháng, thông qua Đường Niệm Niệm lấy linh tin thạch truyền đến tin tức hạ, một đám gấp trở về cực bắc nơi.

Lúc này tới người bên trong, không ngừng có những cái đó phân tán đi ra ngoài toàn bộ người, còn có mấy cái đặc biệt người.

Tươi đẹp dưới ánh mặt trời, một người dáng người hân trường nam tử đi vào Niệm Quốc hoàng thành, trên người ăn mặc một kiện màu đỏ sậm cẩm tú trường bào, hành tẩu khí hình thành đặc thù phong hoa làm người không khỏi chú mục.

Này vừa thấy liền thấy vậy nam tử trên mặt mang theo nửa trượng huyết văn mặt nạ, chỉ lộ ra một nửa khuôn mặt, chỉ cần chỉ là này một nửa khuôn mặt liền nhưng làm người nhìn ra hấn dung nhan xuất sắc. Tái nhợt như tuyết da thịt, cũng không có vẻ bệnh trạng, một đôi nhợt nhạt cong giống như trắng non hai tròng mắt, khóe miệng nhẹ cong, như thế tuyền tuần tự phụ, cười tựa hồ là dung nhập hấn trong xương cốt tính chất đặc biệt.

Này nam tử bên người còn đi theo mấy người, một người áo bào tro lão nhân, khuôn mặt khô lão, một đôi mắt hờ khếp, một bộ như là không có ngũ tạng bộ dáng, chỉ là đương hấn ngẫu nhiên vừa nhắc mắt thời điểm, kia trong mắt mặt sáng rọi giống như lưỡi dao sắc bén, một chút có thể đau đớn người hồn phách giống nhau.

Một cái ** tuổi tiểu nữ đồng, mi thanh mục tú, thần thái có chút khô khan, một đôi con ngươi đen nhánh không ánh sáng, một đầu tóc đen không có thúc khoác ở sau đầu, bao vây ở màu trắng toái hoa tiểu váy nội nhỏ xinh thân mình hiển nhiên dị thường gầy yếu.

Cuối cùng một người là một cái thân hình cao lớn đến có chút dị thường hấn tử, hấn thân cao ược có mười thước, ăn mặc một kiện

sường ngực màu đen áo choàng, lộ ra một thân màu đồng cổ ngạnh lẳng ngực, sau lưng cõng một thanh cùng người khác không sai biệt lắm cao lớn thước đo giống nhau đại đao. Khuôn mặt thượng tràn đầy chòm râu, cơ hồ che khuất cả khuôn mặt, chỉ để lại một đôi mắt, trong bóng đêm giống như lạnh băng sắt thép.

Bốn người này bề ngoài khí chất muốn cho người không chú ý đều khó, từ kiến thức qua những cái đó tiên ma tu luyện giả lúc sau, Niệm Quốc hoàng thành người tầm mắt đều rộng lớn rất nhiều, lúc này nhìn thấy bốn người này, lập tức liền biết được bốn người này chỉ sợ không phải người tu tiên chính là người tu ma, này liền tự giác tránh ra con đường, không dám quá mức làm càn đánh giá.

Tuy rằng lúc này ở bên trong hoàng thành, bọn họ này đó tiên ma đều sẽ vô pháp sử dụng những cái đó khủng bố pháp thuật, cũng không phải là Hoàng Thượng bọn họ đối thủ. Chính là lúc này còn dám tới Niệm Quốc hoàng thành tiên ma, nhất định không phải ngốc tử chính là có dựa vào, hoặc là khả năng đang ở Niệm Quốc bên này người, bọn họ này đó tiểu dân chúng tự nhiên không dám đi trêu chọc.

”Về nhận thiếu gia. “Một tiếng nữ tử mỉm cười ôn hòa kêu gọi thanh truyền đến, cách đó không xa Chu Diệu Lang thân ảnh từ xa đến gần, đi tới bốn người này trước mặt. Nàng ánh mắt nhìn về phía đúng là cái kia người mặc đồ sạm trường bào, mặt mang mặt nạ tuổi trẻ nam tử.

Này nam tử, đúng là rời đi vô ngàn rừng rậm, bên ngoài du lịch nhiều năm đều không thấy bóng người tư lẳng về nhận.

”Diệu lang tỷ tỷ, thật đúng là hồi lâu không thấy. “Nhẹ nhàng chậm chạp mang theo nhẹ nhàng khàn khàn tà hoặc tiếng cười từ tư lẳng về nhận trong miệng nói ra, sóng mắt lưu chuyển là quen thuộc cười. Tại đây song lại cười nói trong ánh mắt, chảy xuôi nhẹ nhàng hoài niệm.

Chu Diệu Lang một chút cười khế thanh,” về nhận thiếu gia thật sẽ nói giỡn, trước đó vài ngày mới thấy qua, như thế nào có thể nói hồi

lâu không thấy. “

Tư lãng về nhận đấy mắt chợt lóe mà qua kính ngạc.

Chu Diệu Lang cười nói:” Ngày ấy nếu không có về nhận thiếu gia mở miệng, chỉ sợ vị tiên sinh này cũng sẽ không ra tay cứu ta đi.
“Nàng ánh mắt nhìn về phía cái kia lão giả áo xám.

Màu xám áo choàng lão giả nghe được nàng lời nói, cũng không có bất luận cái gì phản ứng.

Tư lãng về nhận sắc mặt lộ ra một mặt tựa hồ bất đắc dĩ cười,” xem ra vẫn là không có giấu diếm được diệu lang tỷ tỷ a. “

Chu Diệu Lang lắc đầu mỉm cười. Kỳ thật nàng có thể phát hiện điểm này cũng là ngẫu nhiên, vừa lúc nhìn đến Tư Lãng Cô Hồng cùng tên này lão giả đi cùng một chỗ mà thôi, chỉ là kia vừa lúc liếc mắt một cái cũng không có bị tư lãng về nhận phát hiện. Bất quá nghĩ đến vị này lão giả nhất định phát hiện

.....

, lại không có nói cho tư lãng về nhận.

Nhớ trước đây, bọn họ những người này ra cực bắc nơi Niệm Quốc hoàng thành lúc sau, mang theo Đường Niệm Niệm sở cấp đan dược, ẩn nấp hơi thở khắp nơi du tẩu. Tuy rằng có Đường Niệm Niệm đám người hấp dẫn những cái đó tiên ma chú ý, nhưng là đích xác vẫn là có rất nhiều người đang tìm kiếm bọn họ những người này thân ảnh, chỉ vì dùng bọn họ tới uy hiếp Đường Niệm Niệm.

Một lần ngoài ý muốn, nàng cùng Thư Tu Trúc mấy người không cẩn thận gặp nạn, cuối cùng mất công vị này tư lãng về nhận bên người lão giả ra tay tương trợ, mới làm cho bọn họ tránh được một kiếp.

Chu Diệu Lang lúc này tự mình nghênh đón bọn họ, dẫn theo tư lãng về nhận đám người hành tẩu, mỉm cười nói:” Hiện giờ về nhận

thiếu gia cũng đã trở lại, người cũng coi như là toàn bộ đến đông đủ, hôm nay buổi tối vừa lúc bãi yến, trang chủ cùng chủ mẫu biết được về nhận thiếu gia trở về, cũng chắc chắn cao hứng. “

Tư lãng về nhận nghe nàng lời nói, trên mặt tươi cười hơi hơi có một ít bưng bít.

Ca.....

Còn có.....

Tiểu tẩu tử a.

Từ rời đi vô ngần rừng rậm tư lãng gia tộc sau, hắn liền vẫn luôn một người khắp nơi du tẩu, sau đó ở trong chốn giang hồ thành lập một môn phái, không có bao lâu liền có chút thanh danh. Chẳng qua thanh danh này lại phi cái gì hảo thanh danh, lại là bị nói thành cái gì tà giáo. Nay đó hắn đều không thèm để ý, như cũ làm theo ý mình, một chút lớn mạnh thế lực.

Hắn ở trong chốn giang hồ quật khởi thời điểm, đồng dạng không có xem nhẹ Niệm Quốc tin tức.

Từ Niệm Quốc thành lập đến Niệm Quốc hủy diệt Cẩm Quốc sở hữu tình hình chiến đấu tình báo hắn đều có, lúc ấy vẫn luôn ở nơi tối tăm quan vọng, cũng không có hiện thân mà thôi.

Cho tới nay tận mắt nhìn thấy này thiên hạ thế cục ở Tư Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người trong tay biến hóa, nghe thiên hạ thế nhân đối với hai người đồn đãi càng ngày càng gì, tốt xấu đều có, nhưng là duy độc một chút lại là giống nhau, đó chính là đối hai người thực lực cùng thủ đoạn sợ hãi kính sợ, hắn các loại tâm tình cũng đều từng có, cuối cùng chỉ hóa thành một tiếng thoải mái bất đắc dĩ than nhẹ, ở trong lòng cảm thán:

Nhớ trước đây bọn họ những người này thế nhưng muốn không chế Tư Lãng Cô Hồng, cha muốn được đến Tư Lãng Cô Hồng thân thể, hắn cũng không ngừng cấp Tư Lãng Cô Hồng ngọt ngào, trước nay

đều chưa từng nghĩ tới thực lực của hắn thế nhưng tới rồi như vậy nông nổi, ở hắn trước mặt, lúc trước bọn họ là cỡ nào ngu xuẩn?

Lại nhớ đến Tư Lăng Cô Hồng tính tình, giết người với hắn mà nói bất quá nghĩ lại, lấy hắn chân chính thực lực muốn giết bọn họ những người này căn bản không cần tốn nhiều sức, nhưng là cho tới nay hắn cũng không có đối bọn họ ra tay, nghĩ đến thật sự vẫn là đối bọn họ có chút để ý.

Đang lúc hắn phỏng đoán Tư Lăng Cô Hồng thực mau liền sẽ đem chu, hạ hai nước đồng dạng chiếm lĩnh thống trị thời điểm, như thế nào đoán trước đến thế nhưng sẽ phát sinh một hồi như vậy đáng sợ tai nạn?

Ma tình ngày ngày từ đầu thời điểm, hắn giống nhau bị như vậy thiên uy giống nhau khủng bố lực lượng cấp làm cho cơ hồ kinh hoàng thất thố, nhiều năm qua một tay thành lập môn phái ở một hồi đá lấy lửa đáp xuống ở hủy trong một sớm, chính hắn tắc không ngừng chạy trốn.

Ngay lúc đó hắn cũng không khỏi mê mang, nghĩ hay không trở về tư lăng gia tộc, vẫn là một người đối mặt này hết thủy. Chẳng đến thu được Đường Niệm Niệm đưa tới linh hạch, được đến này ma tình ngày tin tức, làm hắn mê mang tâm tình một chút đạt được an ổn.

Hắn cũng không có lựa chọn đi vào cực bắc nơi, bởi vì hắn có chính mình kiêu ngạo, cũng không tưởng chính mình giống cái vô dụng người bị bọn họ che chở, ngược lại trở thành bọn họ tay nải. Chẳng đến một tháng sau thiên địa linh khí lễ rửa tội hạ, hắn hôn mê qua đi, trở thành thiên địa lựa chọn cơ duyên giả chi nhất, tỉnh lại thời điểm liền bên người liền đứng lão giả áo xám.

Tên này lão giả áo xám ra đến tiên nguyên, lại không phải bất luận cái gì một môn phái bên trong người, chẳng qua là một cái tán tu mà thôi. Nhưng mà cái này tán tu thực lực lại một chút đều không thấp, từ hắn tại đây một hồi ma tình ngày chiến trường trung có thể như thế thông dong hành tẩu liền có thể nhìn ra tới.

Tên này lão giả cũng không có trực tiếp ra tay giết tư lăng về nhận, ngược lại đem hấn giam cầm tại bên người, mang theo hấn hành tẩu rất nhiều thiên hậu mở miệng muốn thâu hấn vì đệ tử. Tư lăng về nhận đồng dạng ở những ngày ấy nhìn ra lão giả tính tình, còn có lão giả thực lực, không có do dự liền một ngụm đáp ứng xuống dưới.

Như vậy bọn họ liền trở thành thầy trò, tiếp cận ba năm tới đều bên ngoài du tẩu, chém giết tiên ma.

Mãi cho đến hôm nay, bọn họ mới đến đến cực bắc nơi Niệm Quốc hoàng thành.

Từ hiểu biết tới rồi tiên ma đáng sợ, tư lăng về nhận mới biết được phạm nhân ở những cái đó tiên ma trước mặt là cỡ nào nhỏ yếu, nhưng mà Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người sớm tại không biết khi nào, cũng đã có thể cùng này đó tiên ma tranh đấu thành cái dạng này, thậm chí đưa bọn họ bức đến kia chờ hoàn cảnh.

"A. "Tư lăng về nhận thấp thấp cười một tiếng, này một tiếng nhỏ đến cơ hồ chỉ có chính hấn có thể nghe thấy.

Ca cùng tiểu tẩu tử thật đúng là trời sinh một đôi a, đều là như thế này quái vật giống nhau thiên phú a.....

Quái vật hai chữ ở lúc trước đều là hấn dùng để châm chọc Tư Lăng Cô Hồng sử dụng, tràn ngập ác ý vũ nhục, hiện giờ nghĩ đến lại là không có một chút ác ý, cặp kia thiển kheo lại tới con người nội, ý cười dạt dào lộ ra nhàn nhạt nhu hòa.

Những năm gần đây, này đó nhiều nhật tử, rất nhiều sự tình đủ để dùng thời gian đi phai nhạt cùng suy nghĩ cẩn thận. Tư lăng về nhận cũng coi như buông

.....

,Chẳng sợ có chút không bỏ xuống được cũng đã có thể hoàn chỉnh chôn giấu dưới đáy lòng chỗ sâu nhất, chỉ còn chờ càng nhiều thời giờ đi chôn giấu quên đi.

Bên cạnh lão giả hờ khếp mí mắt lúc này nâng nâng, hướng hấn đầu đi liếc mắt một cái, cũng không thấy bờ môi của hấn ở động, khàn khàn đạm mạc thanh âm đã truyền vào tư lãng về nhận trong đầu:” Dưới bầu trời này có chút người cả đời ra tới liền chịu thiên chiếu cố, thể chất ưu dị, tốc độ tu luyện có thể so người thường mấy lần. Chẳng qua ngộ tính không tốt, tâm tính không xong, chăm chỉ không đủ nói, giống nhau vô pháp đi xa. “

Tư lãng về nhận thần trí bị này trong óc vang lên lời nói gọi hồi, này liền thu liễm từ tiến vào này Niệm Quốc hoàng thành sau liền bắt đầu rung chuyển nổi lòng, mỉm cười hai mắt tôn kính nhìn về phía lão giả.

Lão giả hờ khếp đôi mắt thâm trầm, tràn ngập cơ trí, truyền vào hấn trong óc thanh âm như cũ đạm mạc bằng phẳng,” kia hai người chính là như vậy chịu thiên chiếu cố thiên chi kiêu tử, sinh ra thể chất đặc thù, tuy rằng ta nhìn không ra bọn họ rốt cuộc là cái gì thể chế, nhưng là so với Mộ Dung gia tộc vị kia thanh liên đạo thể chỉ sợ cũng chút nào không kém. Không chỉ như vậy, bọn họ ngộ tính, tâm tính, chăm chỉ mọi thứ không thiếu, có thể đi đến này một bước đều không phải là ngẫu nhiên cũng đều không phải là vận khí, là người khác ghen ghét không tới. “

Tư lãng về nhận mỉm cười nói:” Đệ tử biết được. “

Hấn cũng không có ghen ghét, kia hai người một cái là hấn huyết mạch tương liên ca, một cái là hấn yêu thích tiểu tẩu tử, bọn họ có thể đi đến này một bước sở trải qua gian khổ, hấn hơi vẫn là hiểu được.

Từ tư lãng gia tộc một chuyện lúc sau, hấn cũng chỉ dư lại này hai cái thân nhân..... Không đúng, nghe nói bọn họ còn sinh hạ một cái hài tử, kia đó là hấn tiểu cháu trai. Nói như thế tới nói, trên đời này hấn cũng chỉ dư lại này ba cái thân nhân. Chỉ có này ba người là

hắn nhất thân người, hắn lại như thế nào sẽ đi ghen ghét. Chỉ vì hiện tại hắn thực lực không đủ vô pháp trợ giúp bọn họ cái gì, chỉ đợi tương lai thực lực của hắn vậy là đủ rồi, chỉ cần này ba người mở miệng, hắn tất nhiên sẽ không có bất luận cái gì chậm lại.

Lão giả tựa hồ đem hắn tâm tư đều thấy rõ ràng, đáy mắt hiện lên một tia vui mừng, truyền âm nói:” Người có như vậy tâm tính rất là không tồi, hai người kia chỉ cần không ở nửa đường ngã xuống nói, bọn họ con đường tất nhiên có thể đi đến người ta không thể tưởng được độ cao. Bất quá, người tuy rằng so ra kém bọn họ bẩm sinh ưu thế, bản thân ngộ tính cũng thuộc thượng giai, tương lai tất cũng sẽ không bình thường. “

Lão giả kỳ thật còn có lời nói không có nói, chỉ bằng hắn cái này tiểu đệ tử cùng kia hai người quan hệ, liền đủ để cho hắn đứng ở những người khác so ra kém độ cao. Bất quá hắn cũng ở này đó thiên hiểu biết cái này tiểu đệ tử tính nét, hắn ngạo khí cùng tự tôn không nhỏ, chỉ sợ ở tu luyện một đường thượng cũng không sẽ tùy tiện hướng kia hai người xin giúp đỡ.

Tư lảng về nhận ánh mắt mang cười gật đầu.

Lúc này, ở Chu Diệu Lang dẫn dắt hạ, bọn họ những người này đã đi tới Niệm Quốc hoàng cung.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm ba năm chương thúc cháu lẫn nhau véo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Niệm Quốc hoàng cung tọa lạc ở cực bắc nơi chỗ sâu trong, liếc mắt một cái nhìn lại kiến trúc đến không tính là quá hùng vĩ xa hoa, lại có khác một phen tuyệt luân điển nhã, ở đóng băng ngàn dặm cực bắc nơi bên trong, càng có vẻ một phân thần bí, giống như thâm cư che giấu tuyệt thế cung điện. Mạ Mã bá 夔 Hiều

Bởi vì ma tinh ngày còn không có hoàn toàn kết thúc, cho nên Niệm Quốc hoàng cung cũng không có khôi phục ngày xưa quy củ, càng miễn bàn thượng triều. Rốt cuộc này thiên hạ trừ bỏ tứ phương căn nguyên địa mạch ngoại, địa phương khác nhân dân đều còn ở khắp nơi chạy trốn, căn bản không biết còn có thể dư lại mấy người, càng không cần triều đình tới quản lý.

Chẳng sợ như thế, Niệm Quốc trong hoàng cung hết thảy vẫn là có vẻ phi thường gọn gàng ngăn nắp, các cung nữ cung hầu nhóm còn ở trong đó hành tẩu, nên thủ vệ Ngự lâm quân như cũ ở thủ vệ. Vừa vào trong hoàng cung, không xem bên ngoài cảnh sắc nói, thẳng làm người cảm giác nhật tử tựa hồ cũng không có phát sinh biến hóa giống nhau.

Chu Diệu Lang một đường lãnh tư lẫm về nhận bốn người hành tẩu, hành tẩu phương hướng đúng là trong hoàng cung một chỗ không người cư trú cung điện, vừa đi vừa mỉm cười hỏi nói:” Về nhận thiếu gia cần phải đi trước trông thấy trang chủ bọn họ? “

Tư lẫm về nhận sóng mắt chợt lóe, lắc đầu cười nói:” Không cần, tiệp tối thượng liền có thể gặp được. “

Loại này cảm xúc hẳn là gọi là gần hương tình khiếp đi? Không nghĩ tới hẳn tư lãng về nhận thế nhưng cũng sẽ có như vậy cảm xúc. Rất nhiều chuyện nghĩ kỹ, buông hạ sau, nhiều năm không thấy, đương biết được cũng đã cách này hai người như thế chi gần, chỉ cần tưởng là có thể đủ nhìn thấy, trong lòng thế nhưng có loại mạo danh phật phòng không chừng.

Chu Diệu Lang tựa hồ nhìn ra tâm tư của hẳn, nhấp môi không tiếng động cười,” cũng đúng. “

Một lát sau, năm người liền ở một tòa cung điện trước mặt dừng lại. Tư lãng về nhận ngẩng đầu nhìn lại, chính nhìn thấy này cung điện trước đại môn bảng hiệu, màu sơn bảng hiệu thượng dùng ám kim sắc sa sơn viết ‘ yển về cung ’ ba chữ, kia tự thể giống như kinh hồng gương cánh, kích khởi đầy đất thanh tuyết, rước lấy tư lãng về nhận trong lòng hơi hơi chấn động. Này tự hẳn gặp qua, cũng quen thuộc, đúng là người kia viết.

Tư lãng về nhận hai tròng mắt ba quang không ngừng mãnh liệt, cuối cùng hóa thành bình tĩnh một mặt sắc màu ấm, trong đó ý cười cũng càng nhiều một phân chân thật, rũ mắt đem kia liền chính mình đều không thể không chế cảm xúc cấp che lấp đi xuống.

”Về nhận thiếu gia, vô ngàn rừng rậm bên kia tư lãng gia tộc đã tại đây tràng thiên thạch hạ không có, bất quá nơi này còn ở. “Chu Diệu Lang ở một bên khẽ cười nói, có thể nhìn đến này từ nhỏ nhìn lớn lên người giải khai trong lòng kết, chân chính đem trang chủ bọn họ coi như chính mình thân nhân, thật sự làm nàng vui mừng.

Chính như tư lãng về nhận suy nghĩ, này tòa cung điện bảng hiệu tự là Tư Lãng Cô Hồng viết, này tòa cung điện cũng ở ngoan bảo một tuổi sinh nhật khi kiến trúc tà bảo cung khi cùng nhau đúc thành, tà bảo cung tự là Tư Lãng Cô Hồng viết, này cung điện tự cũng thuận đường làm Tư Lãng Cô Hồng viết.

Tư lãng về nhận nghe ra Chu Diệu Lang ý tứ trong lời nói, mặt lớn lên lông mi nâng nâng, cũng không có nhiều ít thất thố thần sắc, hai

mắt mị mị, cười đến giống như ngàn năm rượu ngon, say lòng người nội tâm,” ha hả, làm điệu lang tử tử lo lắng. “

Chu Diệu Lang nghe tâm thần không khỏi vừa động, bắt quá tiếp theo nháy mắt liền bừng tỉnh, lập tức thần sắc chợt lóe mà qua bất đắc dĩ, nói:” Về nhận thiếu gia tính tình thật đúng là một chút cũng chưa biến. “

Lời tuy nhiên là như thế này nói, nhưng là Chu Diệu Lang trong lòng càng có rất nhiều buồn cười. Hắn thế nhưng ở ngay lúc này đột nhiên đối nàng sử dụng ngôn mị thuật, thoát nhìn cùng thường lui tới giống nhau, trên thực tế vẫn là bởi vì trong lòng có chút biệt nữ, không nghĩ bị nàng phát hiện tâm tình của hắn, lúc này mới dùng như vậy phương pháp còn dè dặt đi nàng lực chú ý đi?

Nghĩ đến đây, Chu Diệu Lang khóe miệng ý cười càng sâu, theo sau nhìn tư lảng về nhận bên người ba người, mỉm cười nói:” Về nhận thiếu gia, còn có chư vị một đường cũng mệt mỏi, ta đây liền không hề quấy rầy. Đêm nay nguyệt thượng trống rỗng khi, Vị Ương Điện nội bãi yến, về nhận thiếu gia cùng chư vị còn thỉnh chớ quên. “

Từ yến về cung ra tới sau, Chu Diệu Lang một đường trực tiếp hướng kinh hồng cung đi đến.

Băng mà hoa mai, đình tạ chạm ngọc kiều.

Chu Diệu Lang đi vào kinh hồng cung, nhìn thấy bên ngoài cũng không có kia một nhà ba người thân ảnh, chỉ có Thù Lam đang ở bận rộn bố trí cái gì, Chiến Thương Tiễn một tay cầm súng ở trên đất trống múa may.

”Trang chủ cùng chủ mẫu đâu? “Chu Diệu Lang đi vào Thù Lam bên người hỏi. Tuy rằng hai người đã quý vì vua của một nước cùng hoàng hậu, nhưng là nàng vẫn là tương đối thói quen xưng hai người nguyên lai xưng hô. Điểm này Tư Lăng Cô Hồng bọn họ cũng không để ý, vô luận là Mộc Linh Nhi thỉnh thoảng buột miệng thốt ra a Nạp La, vẫn là Tuyết Tân sở xưng hô chủ nhân, bắt quá là một cái xưng hô mà thôi.

Thù Lam dùng thân ảnh, nói:” Hoàng hậu tựa hồ đang ở luyện chế một loại tân đan dược, Hoàng Thượng đang ở một bên bồi, thái tử điện hạ hướng đi ta không hiểu được, nếu không phải bên ngoài đi lại, đó là ở phòng luyện công nội tu luyện đi. “

Chu Diệu Lang gật gật đầu, liền ở kinh hồng trong cung chờ hai người xuất hiện.

Ước chừng hai cái canh giờ sau, Chu Diệu Lang mới nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng hai người thân ảnh, chờ hai người dùng qua đồ ăn, lúc này mới mở miệng đem tư lăng về nhận đi vào tin tức nói cho hai người.

Nàng lời nói vừa mới nói xong, Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, gật đầu nói:” Biết. “

Từ tư lăng về nhận bọn họ xuất hiện ở bên trong hoàng thành thời điểm, nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng đã phát hiện, chỉ là lúc ấy nàng đang ở luyện dược cho nên cũng không có nhiều đi để ý, chẳng sợ không phải ở

.....

Luyện dược nàng cũng sẽ không cố tình đi ngênh đón. Đối với tư lăng về nhận, Đường Niệm Niệm cảm tình cũng chỉ kiến với hấn là Tư Lăng Cô Hồng đệ đệ cái này thân phận thượng, bất quá liền kiến với cái này Tư Lăng Cô Hồng đệ đệ thân phận, liền đủ để cho hấn bị Đường Niệm Niệm nhớ kỹ trong lòng.

Chu Diệu Lang tưởng tượng liền minh bạch, lấy hai người thực lực, lại như thế nào sẽ không hiểu được tư lăng về nhận bọn họ đã đến?

Cẩn thận quan sát một chút hai người thần sắc, lại trước sau nhìn không ra bất luận cái gì biến hóa, làm Chu Diệu Lang bắt đắ dĩ lại thoải mái. Hà tất đi như vậy để ý đâu, trang chủ đối về nhận thiếu gia chung quy là có chút cảm tình, chẳng sợ này cảm tình bất quá là nguyên với phu nhân đã từng nói qua nói, như thế cũng đã vậy là đủ rồi.

Mặt trời lặn trắng mọc lên, không trung đã là một mảnh hắc ám, toái tinh dày đặc, một mảnh mê huyền cảnh.

Vị Ương Cung nội hỏa trụ hôi hôi, thăm đở phô địa, sở bố trí bàn ghế cũng không nhiều, ngòì cũng chỉ có kia mười mấy người mà thôi, trung ương cũng không có bố trí bất luận cái gì tiết mục biểu diễn, chỉ có trướng phía sau rèm chỗ tối, vài tên nhạc sư hợp tấu thanh tịnh bình yên khúc.

Đang ngòì người trung nữ tử có Chu Diệu Lang, Thù Lam, Diệp thị tử muội, Mộc Linh Nhi, hạ li sa, kha cầm sắt, vệ ngăn thủy, còn có hạ li sa năm ấy bảy tuổi nữ nhi Liêu cốc lan. Nam tử tặc có Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích, Thư Tu Trúc, Tống Quân Khanh, Lý Cảnh, Triệu Thiết, Gia Cát thanh, thạch điện cận, tôn hắc. Này đó đều là từ phạm thế bắt đầu liền đi theo Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm người bên cạnh, cộng thêm còn có Bạch Lê cùng Hồng Lê này một hồ một xà.

Ba tháng thời gian, làm lúc trước phân tán đi ra ngoài người đều đã tất cả đến đông đủ, không có tổn thất một người. Bất quá xem bọn họ trên mặt hoặc nhiều hoặc ít biến hóa, đều làm người biết được bất quá hơn hai năm thời gian, đều làm cho bọn họ có điều trưởng thành, trải qua tuyệt đối không có lúc này chờ bọn họ đầy mặt nhẹ nhàng tươi cười nói đơn giản như vậy.

Không ngừng bọn họ, Chu Thiên, Thẩm Cửu, Lưu Bảo còn có Viên Tế Dân đều ở. Ở Viên Tế Dân bên người còn ngòì mấy người, trong đó liền có Viên phù dương.

Những người này đều từng người ngòì từng người ngòì dưới đất cầm tú trên đệm mềm, trước mặt là bày trái cây điểm tâm ngọt bàn lùn.

Ở mọi người phía trước ngòì đúng là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, hai người bên cạnh bàn lùn sau tặc ngòì ngoan bảo, Lục Lục chính ghé vào ngoan bảo trước mặt bàn lùn thượng, hai chỉ móng vuốt nhỏ bắt lấy một khối màu trắng dính đầy đường mật điểm tâm gặm.

”A nha..... Xem ra vẫn là đến chậm. “Một tiếng nam tử lược hiện kinh ngạc tiếng cười vang lên, mọi người quay đầu nhìn về phía cung điện cửa, liền thấy thân xuyên một bộ áo gấm, dung mang nửa trương mặt nạ tư lãng về nhận chậm rãi đi tới, gương mặt chi gian nhìn về phía chính phía trước chủ vị hành hai người, hai mắt thiền mi, chỗ sâu trong chột lóe mà qua bùng tình dị sắc, khóe miệng nhẹ cong cười nói:” Ca, tiểu tẩu tử, đã lâu không thấy. “

Này một tiếng ca còn có tiểu tẩu tử từ trong miệng nói ra phía trước, tư lãng về nhận vốn tưởng rằng sẽ biệt nữu thực, chỉ là đương nhìn phía trước kia hai người thời điểm, này hai tiếng xưng hô liền đã không khỏi buột miệng thốt ra, như thế tự nhiên lại hoài niệm.

Vị Ương Cung nội ánh nến nhảy lên, âm áp ánh nến đem hai người khuôn mặt cũng nhiễm một tầng sắc màu âm, này hai người dung nhan như nhau lúc trước, kia bạch y tuyệt luân nam tử ôm ấp nữ tử mà ngòi tư thế cũng một chút đều không có biến, như thế cường thế lại ôn nhu. Bùng tình chi gian làm tư lãng về nhận cảm thấy, tựa hồ thời gian cũng không có qua đi bao lâu, bọn họ vẫn là bọn họ, chính mình cũng vẫn là chính mình, chẳng qua là chưa từng ngân rừng rậm tư lãng gia tộc đến này cực bắc nơi Niệm Quốc hoàng cung.

Tư Lãng Cô Hồng con người nhẹ nâng, nhìn hẳn một cái vẫn chưa nói chuyện.

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ con người, đạm nói:” 6 năm tám tháng, không bao lâu. “

Đối với người tu tiên tới nói, mười năm cũng bất quá là dài lâu năm tháng giây lát mà thôi.

Tư lãng về nhận ngần ra, ngay sau đó thấp giọng ra tiếng, tiếng cười lộ ra sung sướng, một đôi xâm nhiễm nồng đậm ý cười con người nhìn chăm chăm vào Đường Niệm Niệm, tiếng nói khàn khàn tà hoặc,” tiểu tẩu tử, thật đúng là một chút cũng chưa biến a ~ “

Này dung nhan, này dáng người, chính yếu là tính tình này, thật sự vẫn là cùng trước kia giống nhau như đúc, chọc đến hẳn chôn giấu

dưới đáy lòng chỗ sâu nhất cảm tình lại sinh động lên. Chỉ là học xong thoải mái, không có năm đó nóng nảy, càng có rất nhiều lắng đọng lại, có thể đem này phân yêu thích chỉ cần làm yêu thích, không hề lại dư thừa hy vọng xa vời niệm tưởng.

Tư lắng về nhận con người thâm thâm, trong lòng chính như vậy nghĩ, ngay sau đó cảm giác được một mặt quen thuộc đến khung ánh mắt, này một sợi ánh mắt quét tới làm hấn ánh mắt từ Đường Niệm Niệm trên người dời đi, rơi xuống nàng phía sau Tư Lãng Cô Hồng trên người, quả nhiên đối cấp trên lắng Cô Hồng cặp kia đen nhánh như vực sâu con người.

”Ha hả. “Tư lắng về nhận lại nhìn không được cười một tiếng, loại này quen thuộc cảm giác thật đúng là làm người hoài niệm. Vô luận hấn rời đi bao lâu, bọn họ đối với hấn đều không có trở nên càng thêm xa lạ lãnh đạm, cũng không có trở nên càng thêm thực lạc thân cận, chỉ là như vậy như nhau năm đó bình đạm, ngược lại làm hấn trong lòng kia một sợi bất an hoàn toàn an ổn xuống dưới.

”Đệ đệ tới muộn, trước tự phạt một ly. “Tư lắng về nhận nói, vung tay lên đem một chỗ không có người bàn luận thượng bầu rượu chén rượu thu vào trong tay, sau đó tự mình đổ một ly, làm trò hai người trước mặt, uống một hơi cạn sạch.

Chu Diệu Lang lúc này đã từ chỗ ngồi đứng lên, vì tư lắng về nhận còn có bên cạnh hấn lão giả, tiểu hài tử, tráng hấn dẫn đường, đến sớm đã chuẩn bị tốt khắp nơi Vô Nhân Tọa vị, cười nói:” Vị trí đã bị hảo, về nhận thiếu gia, còn có ba vị mời ngồi. “

Nơi này không có

.....

Những người khác, không cần chú ý quá mức quy củ, chỉ cần cùng năm rồi ở Tuyết Diên Sơn Trang giống nhau có thể. Chu Diệu Lang cũng hiểu biết Tư Lãng Cô Hồng tính tình, những việc này đều là nàng ở xử lý, cho nên này liền chủ động ra tiếng tiếp đón ba người liền ngồi.

Bên kia Chu Thiên, Thẩm Cửu còn có Viên Tế Dân cùng Viên phù dương đám người nhìn đến áo đen lão giả ba người, sắc mặt đều có chút hơi biến hóa, Viên phù dương nhìn về phía Viên Tế Dân, truyền âm nói:” Tam trưởng lão, vị kia hình như là? “

Viên Tế Dân mỉm cười truyền âm:” Đều không phải là giống như, thật là áo đen lão tổ không sai. “

Viên phù dương nghe xong, nhìn về phía tư lãng về nhận bên người vị kia áo đen lão giả trong mắt hiện lên một sợi kính sợ.

Áo đen lão tổ ở tiên nguyên trung thanh danh pha đại, này nguyên với hắn tu vi còn có hắn tính tình. Hắn là một cái tán tu, ngay từ đầu cũng không có bất luận cái gì biết được hắn, thẳng đến tiên nguyên thiên mang trung tím thanh kiếm phái đột nhiên bị diệt môn.

Này tím thanh kiếm phái không tính là cái gì đại phái, này môn phái môn chủ cũng bất quá là một cái Nguyên Anh kỳ kiếm tu, bất quá toàn bộ môn phái trung đệ tử cũng không ít, lại ở trong một đêm bị tàn sát hầu như không còn, đến nỗi này đem tím thanh kiếm phái diệt môn người đúng là này áo đen lão tổ.

Áo đen lão giả tên là lỗ thâm, tu luyện chi đạo lại là âm luật, lấy âm nhập đạo, quỷ dị phi thường. Ngày đó tím thanh kiếm phái bị diệt môn thời điểm, có người đứng xem đem kia hết thảy đều dùng ngọc giản cấp ký lục xuống dưới, chỉ thấy này lỗ thâm thân xuyên một bộ áo đen, chỉ cần đứng ở không trung bên trong thổi một khúc tiếng tiêu, toàn bộ tím thanh kiếm phái trung đệ tử bắt đầu cho nhau tàn sát, thẳng đến máu chảy thành sông một cái không lưu, tím thanh kiếm phái tông môn cũng bị lỗ thâm cấp dùng linh lực oanh hủy, chỉ còn lại đầy đất trần hôi.

Chuyện này một khi điều tra lúc sau, mới vừa rồi làm người biết được, nguyên lai này lỗ thâm sở dĩ đem tím thanh kiếm phái cấp diệt môn, bất quá là bởi vì này tím thanh kiếm phái một người trưởng lão đem một đôi vợ chồng cùng với hài tử cấp giết. Này đối bất quá Trúc Cơ kỳ vợ chồng là lỗ thâm bạn bè, đương lỗ thâm vừa nghe đến chuyện này khi liền trực tiếp tìm tới tím thanh kiếm phái lý luận,

muốn tím thanh kiếm phái môn chủ đem tên này trưởng lão giao ra đây. Chỉ là tím thanh kiếm phái môn chủ căn bản không đem lỗ thâm này không có nửa phần bối cảnh tán tu xem ở trong mắt, chẳng những không giao người còn đem lỗ thâm vũ nhục một phen.

Cuối cùng hậu quả, chính là một hồi diệt môn.

Lấy sức của một người đem toàn bộ môn phái hủy diệt, này nhất cử trực tiếp khiến cho tiên nguyên chúng tu sĩ khiếp sợ, đối mặt một ít người chỉ trích, lỗ thâm chút nào không để ý tới, đối mặt đại môn phái mượn sức, hấn cũng đồng dạng khinh thường nhìn lại, như cũ một mình hành tẩu.

Bởi vì chuyện này, lỗ thâm thanh danh liền dần dần đi lên, theo sau lại hấn lại làm vài món đại sự, mỗi lần hấn đều ăn mặc một kiện áo đen, mọi người liền bắt đầu xưng hấn vì áo đen lão tổ.

Lỗ thâm người này có thể nói cũng chính cũng tà, hấn có thể bởi vì một chút thù hận giết cả nhà người khác, rồi lại có thể cùng một cái bất quá Trúc Cơ kỳ tu vi phé vật xưng huynh gọi đệ, chút nào không để bụng này tu vi cao thấp, càng không có thân là Nguyên Anh kỳ cao nhân ngạo khí, có thể nói được thượng trọng tình trọng nghĩa.

Lúc này ở Chu Diệu Lang tiếp đón hạ, thân xuyên áo đen lão giả cũng không có lập tức ngồi xuống, mà là đứng ở đại điện trung ương đối phía trước Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người nói:” Lão phu lỗ thâm. “

Hấn thanh âm không kiêu ngạo không siểm nịnh, lại nhưng làm người cảm nhận được hấn tôn kính.

Tư Lăng Cô Hồng không có phản ứng, Đường Niệm Niệm một đôi con ngươi lẳng lặng dừng ở hấn trên người, gật đầu.

Tư lăng về nhận một bên cười nói:” Ca mà tiểu tẩu tử tính tình cứ như vậy, sự tôn không cần để ý. “Nói chuyện khi, hấn ánh mắt quét về phía một bên ngoan bảo trên người, chỉ thấy ngoan bảo cũng hướng hấn nhìn qua, một đôi tràn ngập sinh cơ cùng hắc ám đan

xen dị đồng, thuần tịnh sáng ngời đến dị thường xinh đẹp, chỉ là chỗ sâu trong chớp động giáo hoạt lại không có tránh được hấn ánh mắt.

”A. “Không hổ là ca cùng tiểu tẩu tử hài tử, này trương phần điêu ngọc trác mỹ lệ dung nhan, này song yêu dị thuần tịnh hai mắt, này phó thiên chân vô tà biểu tình, sợ là mới gặp người của hấn đều phải bị hấn này phó bề ngoài cấp lừa gạt đi, lại không biết hấn nội bộ tà ác.

Nếu không phải hiểu biết Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tính tình, cảm thấy bọn họ hài tử tất nhiên sẽ không đơn giản, chỉ sợ hấn cũng sẽ bị đứa nhỏ này bề ngoài cấp lừa gạt cũng nói không chừng.

Ngoan bảo chớp chớp con người, trên mặt tràn đầy nụ cười ngọt ngào.

Tư lăng về nhận này một tiếng sư tôn rước lấy Chu Thiên bên kia mấy người kinh ngạc, tiên nguyên người trong đều biết áo đen lão tổ làm người nghiêm cẩn, chưa bao giờ từng nghe nói hấn thâm đệ tử, thật không có nghĩ đến hấn tới một chuyến phàm thế thế nhưng liền thu đệ tử, này đệ tử vẫn là Tư Lăng Cô Hồng thân đệ đệ.

”Không ngại. “Lỗ thâm nói, thanh âm cùng thần sắc thượng đều nhìn ra được tới hấn đích xác không thềm để ý, hấn nói kia một tiếng bất quá là tỏ vẻ tôn kính mà thôi, đối với cường giả hấn đồng dạng sẽ tôn kính, huống chi trước mắt này người một nhà giá trị tuyệt đối đến hấn đi tôn kính.

Tư lăng về nhận cùng lỗ thâm nhập tòa, tên kia biểu tình mộc kia gầy yếu thiếu nữ còn có thân cao mười thước đại hấn vốn dĩ cũng không tính toán ngời, ở lỗ thâm gật đầu ý bảo hạ, lúc này mới đi theo làm được vì bọn họ chuẩn bị vị trí thượng.

Lúc này người đã đến đông đủ, trận này dạ yến cũng tự nhiên mà vậy bắt đầu.

Các cung nữ thực mau đem một mâm bàn tinh xảo thức ăn bưng đi lên, bố trí ở mỗi người bàn lùn thượng, sau đó lẳng lặng lui ra ngoài. Trận này yến hội vì chính là bọn họ này hỏa người một nhà đoàn tụ một hồi, cũng không cần người khác ở đây, này rượu cái gì cũng không cần

.....

Muốn người khác tới hầu hạ, mọi người đều tự mình động thủ, càng nhiều một phần tự tại tự nhiên.

Lúc này đoàn người người đều bắt đầu nói nói chuyện với nhau lên, Triệu Thiết tiếng nói lớn nhất, giống như chuông lớn, đặc biệt là uống xong rượu lúc sau, nói chuyện càng là giống như sét đánh giống nhau, rước lấy đoàn người một trận oán giận, càng nhiều còn lại là cười vang.

Vệ ngăn thủy đã sớm chạy đến Lý Cảnh kia một bàn, tươi cười quý dị, thỉnh thoảng động tay động chân, rước lấy Lý Cảnh mặt lạnh, chỉ là đáy mắt sùng nịch bao dung ai nấy đều thấy được tới. Liêu trọng nhiên cũng cùng hạ li sa ở bên nhau, Liêu cốc lan ở bọn họ trung gian, bất quá ngòi một hồi, một đôi mắt luôn hướng lên trên mặt ngoan bảo trên người nhìn, một bộ tướng đi lên nói chuyện lại không dám bộ dáng.

Hạ li sa cùng Liêu trọng nhiên nơi nào nhìn không ra nhà mình nữ nhi tâm tư, nếu là ngoan bảo chỉ là một cái bình thường năm tuổi nhiều tiểu hài tử thật không có cái gì, hai đứa nhỏ nhưng thật ra có thể làm bạn chơi cùng, đáng tiếc bọn họ hai người đều biết được ngoan bảo nhìn như thiên chân bề ngoài hạ, thật sự không phải bình thường hài tử có thể so sánh với. Từ lần đầu tiên gặp mặt, Liêu cốc lan dính ở ngoan bảo bên người muốn ngoan bảo cùng nhau chơi giả phu thê trò chơi, ngoan bảo không muốn, Liêu cốc lan một chút lấy ra khóc nháo đại chiêu, chẳng những không có rước lấy ngoan bảo thương tiếc, còn làm ngoan bảo càng thêm không mừng sau, bọn họ cũng không hề làm Liêu cốc lan đi tìm ngoan bảo.

Đừng nhìn ngoan bảo tuổi nhỏ, bề ngoài thiên chân vô tà, bọn họ lại biết hấn giết khởi người tới một chút đều không nương tay. Nếu là Liêu cốc lan thật sự không nghe giáo huấn, vẫn luôn đi dính ngoan bảo chọc đến ngoan bảo không cao hứng, chẳng sợ ngoan bảo sẽ không động thủ sát nàng, chỉ bằng mượn ngoan bảo kia quỷ dị làm người xui xẻo bản lĩnh, cũng câu Liêu cốc lan dễ chịu.

Diệp thị tỷ muội đang cùng Bạch Lê vui đùa âm ỉ, Mộc Linh Nhi cùng Thù Lam mấy nữ cùng nhau cười liêu, bọn nam tử đua rượu cười to.

Thực mau, toàn bộ yến hội đều là một mảnh vui mừng hào sảng không khí.

Tư lăng về nhận nhìn này hết thấy, lại nhìn thoáng qua phía trước Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, khoe miệng tươi cười cũng nhiều một phân sái nhiên, thật sự hồi lâu không có như thế nhẹ nhàng tự tại.

”Tiểu thúc thúc ~ “Một tiếng hài tử thanh thúy tiếng nói ở bên tai vang lên, tư lăng về nhận nao nao, trước mắt nhìn đến một trương phấn điêu ngọc trác tinh xảo khuôn mặt nhỏ, trong lòng thất kinh.

Đứa nhỏ này như thế nào lại đây, hấn thế nhưng không hề có phát hiện.

”Tiểu cháu trai có chuyện gì? “Tư lăng về nhận híp mắt cười nói, tiếng nói khàn khàn kéo dài, lộ ra quỷ dị mê hoặc.

Ngoan bảo tươi cười tốt đẹp, vươn tay mở ra ở hấn trước mặt.

Tư lăng về nhận cười mắt thấy hấn động tác, không nói gì.

Ngoan bảo bẹp bẹp môi đỏ, thần sắc có chút ủy khuất, người xem không đành lòng.

Tư lăng về nhận nhìn đến hấn này thần sắc, trong lòng cũng không khỏi nhảy dựng, theo sau trên mặt tươi cười càng hoặc nhân một ít.

Tiểu tử này, thật đúng là không đơn giản a.

”Tiểu cháu trai này biểu tình là làm sao vậy? “Tư lẳng về nhận diện ngược nói:” Không biết là còn tưởng rằng ta khi dễ người đâu. “

Ngoan bảo đôi mắt mị mị, biểu tình càng thêm ủy khuất,” tiểu thúc thúc không cho ngoan bảo lẽ gặp mặt sao? “

Tư lẳng về nhận sóng mắt chột lóe, xem nhẹ trong lòng kia một cái chớp mắt im lặng. Quả nhiên tiểu tẩu tử hài tử, tính tình này cũng kế thừa tiểu tẩu tử cá tính a.

”Tiểu thúc thúc ta a, của cải đều bị kia tròng thiên thạch huỷ hoại, hiện tại một nghèo hai trắng, còn chỉ có thể ký túc ở chỗ này, thật sự không có gì thứ tốt cấp tiểu cháu trai người a ~ “Ca cùng tiểu tẩu tử hài tử sao? Khi dễ không được tiểu tẩu tử, lăn lộn không được ca, khi dễ lăn lộn một chút bọn họ hài tử đảo cũng không tồi.

Tư lẳng về nhận ác liệt nghĩ, tươi cười nồng đậm.

Ngoan bảo cũng không giận, một đôi dị đồng mị lập tức khinh thường nhìn hấn, lẩm bẩm nói:” Nguyên lai tiểu thúc thúc nghèo như vậy a..... “Nhón chân, duỗi tay vỗ vỗ tư lẳng về nhận bả vai,” không quan hệ, ký túc gì đó, ngoan bảo tuyệt đối sẽ không bởi vì cái này khinh thường tiểu thúc thúc, mỗi ngày một đốn cơm trắng rau xanh gì đó, cũng khẳng định cung đến khởi. “

Người xác định người không có khinh thường sao? Cái gì kêu mỗi ngày một đốn cơm trắng rau xanh? Cần thiết đem ‘ một đốn ’ còn có ‘ cơm trắng rau xanh ’ mấy chữ cắn như vậy trọng âm sao? Người thật sự cho rằng người khác nghe không hiểu người ý tứ sao?

Tư lẳng về nhận thần sắc không có nhiều ít biến hóa, thật sự là ở Đường Niệm Niệm bên kia ăn một ăn nhiều, miễn dịch lực liền cao. Ở hấn bên cạnh bàn lỗ thâm lại là da mặt hơi hơi run lên một chút.

Tư lẳng về nhận híp mắt, hấn tính đã nhìn ra, này tiểu hài nhi là tới tìm hấn không thoải mái. Cái này nhận tri làm hấn buồn cười, nhớ

trước đây hẳn hay không cũng chính là như vậy, dùng ngôn ngữ đi tìm Tư Lăng Cô Hồng không thoải mái.

Ngoan bảo đồng dạng híp mắt. Người thật đương bản công tử không thấy ra tới người cố ý khi để bản công tử đâu? Dám làm phải trả giá đại giới a ~

Vốn dĩ hẳn chỉ là lại đây thử xem vị này tiểu thúc thúc đế, vừa mới vị này tiểu thúc thúc xem thân thân mẫu thân ánh mắt nhưng không đơn thuần đâu, cùng mẫu thân thân yêu nói chuyện thời điểm còn dùng mị thuật, lúc này cùng chính mình nói chuyện thời điểm cũng dùng mị thuật, còn lừa gạt chính mình, nếu đấu thượng, như vậy chơi chơi cũng không có gì đi?

”Ta như thế nào cảm thấy tiểu cháu trai là ở ngược đãi tiểu thúc thúc? “Tư lăng về nhận chậm rãi cười nói.

Ngoan bảo trừng mắt xinh đẹp mắt to, đầy mặt ủy khuất

.....

,” tiểu thúc thúc tại sao lại như vậy tưởng đâu, ngoan bảo còn cảm thấy tiểu thúc thúc là đang lừa ngoan bảo đâu. “

Tư lăng về nhận cười mắt mị mị nói:” A nha, tiểu cháu trai quả nhiên thông tuệ, cư nhiên biết được tiểu thúc thúc là đang lừa người. “

Ngoan bảo vẫn là không giận, trên mặt ủy khuất hóa thành nghiêm túc, hai mắt quỷ bí,” tiểu thúc thúc, lừa ngoan bảo là sẽ xui xẻo nga ~ “

Tư lăng về nhận biểu tình hơi hơi một đốn, mơ hồ mạc danh cảm giác làm hẳn cảm thấy ngoan bảo không giống như là ở nói giỡn.

Ngoan bảo cười tủm tỉm nói:” Tiểu thúc thúc nếu là bồi thường ngoan bảo nói, ngoan bảo cao hứng, tiểu thúc thúc liền sẽ không xui xẻo ~ “

Tư lãng về nhận đôi mắt mị đến càng sâu, đoan trang ngoan bảo thần sắc. Ngay từ đầu hẳn liền cảm giác được này tiểu cháu trai không đơn giản, lúc này càng có loại nói không nên lời loại quý dị cảm giác, đây là?

Một cái hộp ngọc tới rồi ngoan bảo trước mặt.

Ngowan bảo cùng tư lãng về nhận hai người đồng thời nhìn về phía này hộp ngọc.

Áo đen lão tổ lỗ thâm nói:” Đây là về nhận cho người lễ gặp mặt. “

Tư lãng về nhận nhìn về phía chính mình sư tôn, trên mặt tươi cười có chút bất đắc dĩ, ” sư tôn, người quá nghiêm túc. “

Chẳng sợ đứa nhỏ này thật sự có cái gì quý dị bản lĩnh làm chính mình xui xẻo, nhiều nhất cũng chỉ là chơi chơi, tuyệt đối sẽ không nguy hiểm cho chính mình tánh mạng.

Ngowan bảo cũng nhìn về phía lỗ thâm, không chút khách khí đem hộp ngọc nhận lấy, sau đó tràn đầy đồng cảm gật đầu nói:” Thúc thúc, người quá nghiêm túc. “

Này một tiếng thúc thúc làm tư lãng về nhận cùng lỗ thâm khóe mắt co giật, vừa mới hẳn mới kêu tư lãng về nhận tiểu thúc thúc, lúc này kêu lỗ thâm thúc thúc, đây là tưởng biểu hiện tư lãng về nhận lão đầu, vẫn là biểu hiện lỗ thâm tâm trí quá tuổi trẻ?

Nhiên, đối với hai người lời nói, lỗ thâm tác thật sâu trầm mặc.

Hắn cũng phát hiện chính mình tựa hồ quá nghiêm túc.

Lúc này, ngoan bảo đã phủng hộp ngọc trở về đi, cao giọng nói:” Cha, mẫu thân, đây là tiểu thúc thúc cho ta lễ gặp mặt nga! “

Hắn lời nói rước lấy Tư Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm chú ý, càng rước lấy đang ở gặm đùi gà Lưu Bảo chú ý, từ vừa mới hẳn liền chú ý ngoan bảo hành động, này hội kiến hẳn nhất cử thành công, bóng người nháy mắt đi vào tư lãng về nhận trước mặt, chà

xát dính nước luộc đôi tay, tươi cười đầy mặt nói:” Tiểu nhân là tiểu chủ tử trực hệ, duy nhất, độc nhất vô nhị, cái thứ nhất cấp dưới, không biết tiểu chủ tử tiểu thúc thúc cấp tiểu nhân cái gì lễ gặp mặt? Hắc! Không cần quá hảo, chỉ cần so tiểu chủ tử kém một chút một chút là được. “

” “

Bồn vui mừng yến hội trong nháy mắt yên tĩnh.

Lưu Bảo trong nháy mắt cảm giác vô số ánh mắt tụ tập ở chính mình trên người, trên mặt tươi cười vẫn là không có biến, thẳng tắp nhìn chằm chằm tư lảng về nhận.

Tư lảng về nhận trên mặt tươi cười từ lúc bắt đầu cứng đờ, sau đó trở nên dị thường thâm, hài hước ánh mắt chuyển hướng cách đó không xa ngoan bảo, ánh mắt kia tựa hồ muốn nói: Nha, đây là thuộc hạ của ngươi a ~

Ng ngoan bảo thần sắc không có biến hóa, trên mặt tươi cười cơ hồ nở rộ hoa, chậm rì rì cười kêu:” Tiểu bảo ~ “

Lưu Bảo vừa nghe cái này kêu thanh, toàn thân run lên, thân ảnh một hư tái xuất hiện thời điểm đã là ở Vị Ương Điện cửa, kém một bước liền có thể đi ra ngoài, đáng tiếc ngoan bảo đã ra tiếng:” Ngươi chạy? “

”Tiểu chủ tử a ——~ “Lưu Bảo khóc tang kêu, đầy mặt chỉ kém nước mắt.

Lưu Bảo đã hận không thể trừu chết chính mình, đắc ý vênh váo! Làm ngươi đắc ý vênh váo! Nghe được lễ gặp mặt liền hướng! Ngày thường lý trí tự giữ đều đi nơi nào!

Thật sự là nhận chủ lúc sau Lưu Bảo thói quen không làm mà hưởng, nhìn chính mình túi Càn Khôn bó lớn bó lớn no đủ lên, còn không cần lo lắng sinh mệnh nguy hiểm, nhật tử miễn bàn quá đến nhiều dễ chịu, chỉ cảm thấy chỉ cần tiểu chủ tử thượng, chính mình

cũng đi theo thượng, tuyệt đối là có thể được đến thứ tốt. Lúc này hành động cơ hồ mau thành phản xạ có điều kiện, thật sự là đặc ý vênh vác, cư nhiên không có thấy rõ ràng thế thế còn có cái kia bị bóc lột người là ai.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm tam sáu chương Niệm Niệm ruột thề, quyết định đi lưu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Một hồi tiệc tối ở vui mừng trung kết thúc, mọi người từ tiệc tối lúc sau liền bắt đầu khắc khổ tu luyện nhật tử, Lưu Bảo kết quả cuối cùng không người biết hiểu, bất quá từ tiệc tối kia sẽ bị ngoan bảo gọi lại, sau đó mang đi lúc sau, vẫn luôn liên tục mấy ngày xuống dưới đều không có người nhìn thấy quá hán, nghĩ đến lấy ngoan bảo thủ đoạn, này Lưu Bảo là có bị. Mạ Mã bá 癸 Hiểu

Tự lẳng về nhận đi vào Niệm Quốc hoàng cung lúc sau, liền cùng lỗ thâm ba người cùng nhau ở yến về cung tạm thời ở xuống dưới, sau đó đồng dạng liên tục mấy ngày không ra, nhìn dáng vẻ cũng là ở tu luyện công pháp.

Ngày này, Viên Tế Dân tìm được cái thật thời cơ, mang theo Viên phù dương liền hướng kinh hồng cung bên này hành tẩu. Đường xá trung thời điểm, vừa lúc gặp phải Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người. Xem Chu Thiên đứng ở ngọc kiều bên cạnh, cười nhìn chính mình, Viên Tế Dân ánh mắt chợt lóe, đoán được này cũng không phải ngày thường vừa khéo gặp phải, chỉ sợ này hai người là chuyên môn chờ ở chỗ này.

Chu Thiên nhìn Viên Tế Dân hai người, chờ hai người đến gần, thi lễ cười nói:” Vãn bối gặp qua Viên tiên bối, phù dương huynh. “

Thẩm Cửu đồng dạng thi lễ.

Viên Tế Dân mỉm cười nói:” Xem Chu Thiên tiểu huynh đệ hai người đây là ở chuyên môn chờ ta? “

Chu Thiên cũng không phủ nhận, thẳng thắn thành khẩn cười nói:” Còn thỉnh Viên tiền bối chớ trách, Chu Thiên phỏng đoán đến Viên tiền bối muốn tìm Đường cô nương nói sự tình, cho nên muốn muốn một đạo nhìn xem. “

Viên Tế Dân tính tình ở tiên nguyên là có tiếng ôn hòa, giống nhau đối đãi tiểu bối cũng chưa bao giờ lấy tu vi cùng bối phận áp người, Chu Thiên lúc này thản nhiên trong lòng suy nghĩ, Viên Tế Dân cũng không có trách móc, mỉm cười nói:” Nếu Chu Thiên tiểu huynh đệ có hứng thú, việc này cũng không có gì nhận không ra người, như vậy liền một đạo đi. Nói không chừng có Chu Thiên tiểu huynh đệ ở một bên, còn có thể giúp ta khuyên bảo vài câu. “

Chu Thiên có lẽ cười nói:” Viên tiền bối khách khí. “

Nếu đạt thành chung nhận thức, bốn người liền cùng nhau hướng kinh hồng cung đi, Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người cũng biết thú lạc hậu Viên Tế Dân một bước. Chẳng sợ đối phương tính tình ôn hòa, cũng không quá để ý bối phận cao thấp, nhưng là làm tiểu bối, đối tiền bối tôn kính quyết không thể quên, nếu không rồi cuộc vẫn là sẽ rước lấy người khác không mừng đi.

Kinh hồng trong cung không có bao nhiêu người, bởi vì Thù Lam bọn người bị Đường Niệm Niệm tổng cổ đi tu luyện, giống nhau sự tình Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không thể nào thích kinh người khác tay, cho nên lúc này trừ bỏ mấy cái từ Tuyết Diên Sơn Trang mang đến tỷ nữ ngoại, toàn bộ kinh hồng trong cung có vẻ đặc biệt trống vắng, lại sẽ không trống vắng.

Viên Tế Dân bốn người đã đến khi, cũng không có thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh, một người thanh y cung nữ đi đến bọn họ trước mặt nói:” Chư vị nếu là tìm Hoàng Thượng cùng hoàng hậu nương nương nói, còn thỉnh tại đây chờ một lát. “

Các nàng này đó làm cung nữ cũng không biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hướng đi, nhưng là lại biết được hai người giống nhau đến dùng bữa thời điểm liền sẽ xuất hiện.

Viên Tế Dân gật đầu, phát tay ở Mai Lâm băng trên mặt đất phô một trương thảm, sau đó ngồi trên mặt đất, tư thái vui mừng. Viên phù dương tắc đứng ở hấn bên cạnh, chỉ là tương so với Viên Tế Dân bình thản, hấn hơi hơi phập phồng hai tròng mắt ba quang bại lộ ra tới hấn tâm lý mặt không bình tĩnh.

Ngay từ đầu từ đồn đãi trung biết được Đường Niệm Niệm, lại đến ma tình ngày sau chính mắt thấy Đường Niệm Niệm hành động, đối với cái này có tám phần nắm chắc chính là Viên gia huyết mạch nữ tử, Viên phù dương cảm thấy dở khóc dở cười đồng thời, đã kêu ngạo lại bội phục kính ngưỡng. Một cái ở phạm thể trung sinh hoạt nữ tử, thể nhưng có thể trưởng thành đến như vậy nông nổi, này phân ngộ tính cùng bản lĩnh đáng giá hấn đi bội phục kính ngưỡng.

Từ Đường Niệm Niệm đánh bại hắc sát, lại bức cho gì Đông Minh tự bạo bỏ mình sau, Viên phù dương liền không ngừng nghĩ Viên Tế Dân sớm chút đem sự tình nói cho Đường Niệm Niệm, sau đó đem Đường Niệm Niệm mang về Viên gia nội. Này phân kích động tâm tình, làm hấn mấy ngày nay đều có chút khó khó có thể bình tĩnh, thẳng đến hôm nay Viên Tế Dân rút cuộc quyết định tiến đến.

Chu Thiên cùng Thẩm Cửu đối Đường Niệm Niệm hai người cũng coi như có chút hiểu biết, này liền cũng đứng ở một bên, lẳng lẳng chờ.

Ước chừng sau nửa canh giờ, Tư Lăng Cô Hồng một bộ trường bào tay dài, ôm Đường Niệm Niệm thân ảnh xuất hiện bốn người trước mắt. Viên Tế Dân từ trên mặt đất đứng lên, phát tay đem kia thảm thu vào túi Càn Khôn, mỉm cười nhìn hai người.

Bát phương câu giác đình tạ, nguyên hình thạch ngọc bàn, trên bàn phóng một trản lư hương, lư hương tinh xảo chạm rồng điêu khắc trôi nổi ra từng đợt từng đợt sương trắng, kia sương mù tản mát ra u hương hỗn hợp chung quanh hoa mai hương, có chút hơi lạnh thanh lãnh, lại làm nhân thần thanh khí sảng.

Tư Lăng Cô Hồng ôm áp Đường Niệm Niệm ngồi ở bàn tròn bên ghế tròn thượng, đối diện ngồi chính là Viên Tế Dân, Viên phù

dương tắc đứng ở một bên. Chu Thiên cùng Thẩm Cửu bối phận rất cuộc vẫn là thấp hơn Viên Tế Dân, lúc này cũng tự giác đứng, thần thái thượng bình tĩnh mỉm cười.

”Nói đi. “Đường Niệm Niệm nhàn nhạt ra tiếng, trong tay phủng một ly linh khí mờ mịn quỳnh tương, dựa vào Tư Lăng Cô Hồng ngực, có vẻ có chút nhỏ xinh, xứng với nàng nhàn nhạt thần thái, có chút tò mò ánh mắt, thẳng làm người cảm nhận được một cỗ thành thoi, tựa hồ đang chờ nghe chuyện xưa giống nhau.

Viên Tế Dân ánh mắt ở nàng trong tay phủng ngọc sứ chén trà nhìn liếc mắt một cái, không có lập tức mở miệng giải thích, duỗi tay ở Đường Niệm Niệm trước mặt, ở trong tay của hắn nằm một quyển bức họa cuộn tròn,” Đường cô nương trước nhìn xem này bức họa đi. “

Đường Niệm Niệm không có duỗi tay, ánh mắt dừng ở trong tay hắn kia phó cuốn lên tới trên bức họa.

Bức họa cuộn tròn đã chịu vô hình được lực không chế từ Viên Tế Dân tay

.....

Trung trôi nổi lên, sau đó tự động giải khai hệ bức họa cuộn tròn hồng tế thẳng, bức họa cuộn tròn triển khai ở mọi người trước mắt

Chỉ thấy hình ảnh nội sở họa chính là một người thân xuyên áo lam nữ tử, này bức họa cuộn tròn không biết là người phương nào sở họa, thế nhưng như thế tinh tế rất giống, cơ hồ có thể so ngọc giản ký lục. Áo lam nữ tử da như ngưng chi, mày đẹp xảo mắt, sóng mắt giống như thu thủy, chỉ là nhìn liền làm người cảm thấy nàng ôn nhu, lại xem kia một chút môi đỏ nhợt nhạt gợi lên một sợi độ cung, có chút nghịch ngợm lại lộ ra thực nhàn thanh nhã, thật sự có thể nói nhân gian tuyệt sắc.

Này đó đều không phải trọng điểm, trọng điểm là này họa trung áo lam nữ tử dung mạo thể nhưng cùng Đường Niệm Niệm có bảy phần tương tự, chỉ là giữa hai bên khí chất hoàn toàn bất đồng. Đối này họa trung nữ tử cùng Đường Niệm Niệm không quen thuộc người, liếc mắt một cái nhìn lại chỉ biết cảm thấy hai người có chút tưởng tượng. Chính là lúc này này bức họa cùng Đường Niệm Niệm đều ở trước mặt, hai người đặt ở cùng nhau càng làm cho người dễ dàng tương đối, không đi chú ý hai người khí chất nói, chỉ nhìn một cách đơn thuần ngũ quan đích xác rất giống, đặc biệt là kia mũi kia môi, cơ hồ không có sai biệt.

Đường Niệm Niệm ánh mắt lóe lóe, dò hỏi ánh mắt đầu hướng Viên Tế Dân.

Viên Tế Dân nói:” Này họa trung nữ tử tên là Viên phù yên, là ta tiên nguyên thiên quỳnh Viên gia tam phòng đông mạch dòng chính, ở mấy chục năm tiến đến đến phạm thế rèn luyện, thẳng đến cung ở Viên gia hỗn bài rách nát cũng không có trở về quá. “

Đường Niệm Niệm biết được hồn bài, đó là một ít môn phái gia tộc đều sẽ ở thu vào đệ tử hoặc là sinh ra con nối dõi sau, liền đem này một tia hồn phách phú với trong đó thẻ bài, chỉ có này đó đệ tử con nối dõi thân chết, hồn bài liền sẽ rách nát. Từ này bức họa trung áo lam nữ tử tới xem, hơn nữa Viên Tế Dân lời nói, Đường Niệm Niệm đều đoán được một sự thật.

”Người này, là ta nương? “Đường Niệm Niệm thản nhiên đem trong lòng suy đoán hỏi ra.

Viên Tế Dân trên mặt hiện lên tươi cười, từ Đường Niệm Niệm này một tiếng trong giọng nói ‘ nương ’, làm hắn nghe ra Đường Niệm Niệm đối Viên gia cũng không bắt luận cái gì oán niệm, như thế xem ra nói, đem nàng khuyên bảo hỏi Viên gia thành suất càng cao chút.

”Này hết thầy vẫn chưa biết được, bất quá chỉ bằng Viên gia điều tra tình báo tới xem, chuyện này có chín thành tựu là như thế. “Viên Tế Dân mỉm cười nói:” Viên gia là được tu gia tộc, phù yên đưa nhỏ này ngộ tính cùng thiên tư đều không coi là cao, ở vừa đến tới phạm thế

rèn luyện tuổi tác liền dứt khoát đi ra ngoài. Từ nàng rời đi tiên nguyên thời gian còn có hồn bài rách nát thời gian tới xem, cùng người tuổi tác đều tương xứng. “

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Viên Tế Dân lúc này trong tay xuất hiện một khối trong suốt tinh thạch, tinh thạch nội một giọt màu đỏ tươi máu tươi đông đũa, lộ ra cổ sinh cơ.

”Đây là Viên gia bảo lưu lại tới phù yên huyết, chỉ cần Đường cô nương nhỏ giọt một giọt máu tươi đi vào, liền biết được sự tình chân tướng. “

Đường Niệm Niệm cũng không có động, trong tình huống bình thường nàng đều sẽ không vô có thương tổn thân thể của mình.

Viên Tế Dân trên mặt tươi cười hơi ảm, ở một bên đứng Viên phù dương có chút nóng nảy, nhất thời nhin không được mở miệng nói:” Niệm tiểu thư, tam trưởng lão theo như lời đều là thật sự, chỉ cần một giọt máu tươi là có thể chứng minh hết thấy chân tướng! “

Ngày xưa hấn xưng hô Đường Niệm Niệm đều là Đường tiểu thư, lúc này biến thành niệm tiểu thư tôn xưng, trên thực tế đã đem nàng coi như Viên gia tiểu thư.

”Phù dương. “Viên Tế Dân liếc hấn một cái, làm Viên phù dương đem càng nhiều lời nói đều nuốt hồi trong cổ họng, chỉ là thần thái thượng ảm đạm sốt ruột ai nấy đều thấy được tới.

Chu Thiên nhìn này hết thấy, không khỏi có chút nghi hoặc. Lấy Đường Niệm Niệm tính tình hấn là sẽ không đối này hết thấy cự tuyệt, huống chi lấy nàng đối Viên Tế Dân biểu hiện xem ra, nàng cũng hoàn toàn không chán ghét người này mới là, một khi đã như vậy vì sao không muốn thử một lần? Hay là nàng cũng có sợ hãi thời điểm?

Viên gia tuy rằng đã từ tiên nguyên đệ nhất dược tu gia tộc rơi xuống, nhưng là để súc đều còn ở nơi đó, bọn họ trong tay mặt đan phương đủ để cho tiên nguyên đông đảo dược tu gia tộc mất thềm. Nếu Đường Niệm Niệm có thể đem Viên gia khống chế nói, như vậy vô luận là với nàng đối phó Mộ Dung gia, vẫn là với hắn được đến tận trời Song Kiếm Môn đều có rất lớn trợ giúp.

Chu Thiên nghĩ thầm, trên mặt cũng mang lên nghi hoặc, cười đối Đường Niệm Niệm hỏi:” Bất quá một giọt huyết mà thôi, đường cô đây là? “

”Huyết vô dụng. “Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói.

Nàng tu luyện bích tuyền quyết, toàn thân đều đã thoát thai hoá cốt, thân là Thiên Thánh dược thể nàng, thân thể máu cũng đã sớm đã đánh tan sở hữu nghiệp chướng, về thân duyên huyết mạch tương liên cũng bị hủy diệt. Đây cũng là vì cái gì ngoan bảo đối Đường Thu Sinh không có nửa điểm thân nhân cảm ứng nguyên nhân.

Nàng lời nói rước lấy Viên Tế Dân bốn người nghi hoặc.

Đường Niệm Niệm bổ thêm một câu,” công pháp. “

Này hai chữ vừa ra, bốn người liền minh bạch. Trên đời này công pháp hay thay đổi, có thể thay đổi người huyết mạch công pháp không nhiều lắm nhưng là tuyệt đối không ít, hướng chi một cái đoạt là có thể chiếm cứ người khác thân thể, cho nên chuyện này thượng, bốn người đều không có kỳ quái.

Viên Tế Dân chỉ có đem thủy tinh thu hồi, than nhỏ nói:” Người già rồi thế nhưng quên mất này một tầng, đáng tiếc phù yên hồn phách đã sớm vào luân hồi, cũng cũng không có lưu lại bất luận cái gì dư thừa tàn hồn, bằng không đến lúc đó có thể cho người cảm ứng. “

Đường Niệm Niệm nghe thấy cái này lời nói cũng không có phản ứng, chỉ là trong lòng nghĩ, chẳng sợ có tàn hồn cũng vô dụng, nàng

hồn phách vốn là không phải nguyên lai Đường Niệm Niệm, cùng Viên phù yên cũng sẽ không có cảm ứng.

.....

Này sẽ Viên phù dương lập tức nói:” Viên gia dòng chính huyết mạch, vai trái thấy hõm vai chỗ đầu có một chút xanh đậm sắc chí, niệm tiểu thư công pháp đem máu sửa lại, như vậy thân thể nhưng có biến hóa? “

Viên Tế Dân vốn dĩ cũng nghĩ đến này một tầng, bất quá Viên phù dương tiểu tử này nói được như thế mau, cũng liền không cần hấn lại mở miệng, chỉ đem ánh mắt đầu hướng Đường Niệm Niệm.

Hấn ánh mắt đảo còn tính bình đạm, chỉ là Viên phù dương tắc có chút nhiệt liệt, này mãnh liệt dừng ở Đường Niệm Niệm trên người ánh mắt, tựa hồ hận không thể nàng nhanh lên cởi ra quần áo chứng thực, rước lấy từ bắt đầu liền yên tĩnh không tiếng động nam tử động tác, đôi mắt khẽ nâng, triển lộ thanh ảnh mờ mịt che đậy sau vực sâu u ám.

Viên phù dương chỉ cảm thấy toàn thân cứng đờ, toàn thân máu đều bị đông lại, một đôi mắt ba quang tử đột nhiên phập phồng, nơi nào còn xem tới được Đường Niệm Niệm.

Tư Lăng Cô Hồng động tác cùng Viên phù dương khác thường rước lấy mặt khác ba người chú ý, Viên Tế Dân nhìn mắt hiển nhiên là đã chịu kinh hách Viên phù dương, sau đó nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng. Chỉ thấy lúc này hấn đã lại lần nữa khôi phục an tĩnh, hơi thở cơ hồ không tiếng động, ôm ấp Đường Niệm Niệm, thủy môi dương nhợt nhạt ý cười. Kia bộ dáng tựa chỉ cần có trong lòng ngực nữ tử liền lại không cần mặt khác, mà trên thực tế cũng chứng minh rồi điểm này.

Từ bọn họ cùng Đường Niệm Niệm đối thoại bắt đầu, cái này nam tử liền không có ngắt lời một câu, cũng không để ý bọn họ xem nhẹ, càng không thèm để ý như thế có thể hay không có vẻ không có quyết đoán, yên tĩnh đạm nhiên thần thái làm người không cảm giác

được bắt luận cái gì nguy hiểm. Thẳng đến Viên phù dương quá mức làm càn ánh mắt, cái này nam tử mới hơi có dao động, chỉ cần liếc mắt một cái liền đem Viên phù dương nhiếp trụ, có thể thấy được hẳn đều không phải là an tĩnh khi như vậy vô hại tốt đẹp.

Viên Tế Dân trong lòng than nhẹ, này Tư Lăng Cô Hồng quả nhiên ái thể như mạng.

May mà cũng chỉ là liếc mắt một cái cảnh cáo mà thôi, cũng không có chân chính bị thương phù dương, chỉ sợ như thế cũng là vì Đường Niệm Niệm.

”Có. “Nữ tử bình tĩnh thanh thúy tiếng nói đánh thức Viên Tế Dân như đi vào cõi thần tiên tâm tư.

Viên Tế Dân nhìn về phía Đường Niệm Niệm, trên mặt cũng không có quá lớn phập phồng, hai mắt nội lại rõ ràng lộ ra một cỗ nhẹ nhàng, cười nói:” Như thế liền đủ để chứng minh, Đường cô nương thật là ta Viên gia di lưu ở phạm thế huyết mạch. “Tuy rằng hẳn phía trước nói chỉ có chín thành nắm chắc Đường Niệm Niệm là Viên gia huyết mạch, trên thực tế thông qua không ngừng điều tra đã sớm đã có mùi thành đích xác định, chỉ là nếu là Đường Niệm Niệm không chịu thừa nhận nói, như vậy hẳn cũng không có cách nào.

Đường Niệm Niệm gật đầu, bưng trong tay sứ ly, thích ý uống một ngụm linh khí quỳnh tương, hưởng thụ đến tựa thỏa mãn miêu nheo lại con người, hướng Viên Tế Dân nhìn lại liếc mắt một cái.

Này liếc mắt một cái, rõ ràng hiện hiện lộ ra ‘ có chuyện tiếp tục nói ’ ý tứ.

Chỉ là lúc này nàng gò má nhợt nhạt đỏ bừng, thần thái thích ý thỏa mãn, lười biếng như miêu oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, minh tôi hai tròng mắt mị đến mông lung, tuy là Viên Tế Dân cũng không khỏi bị nàng dáng vẻ này xem đến sửng sốt, có loại muốn duỗi tay xoa xoa nàng đầu xúc động.

Tự nhiên, này chỉ là xúc động mà thôi, Viên Tế Dân lý trí sẽ không làm hấn như vậy đi làm. Này đều không phải là nói hấn tâm tư không thuần, hấn suy nghĩ bất quá là trường bối đối hậu bối đáng yêu cảm thấy yêu thích, loại này xúc động cũng là bình thường trường bối đối hậu bối yêu thương một loại biểu đạt, nếu là Đường Niệm Niệm chỉ là một cái bình thường Viên gia hậu bối, làm như vậy nhưng thật ra không có gì. Chỉ là thực hiện nhiên lầy Đường Niệm Niệm tới nói, hấn cảm thấy Đường Niệm Niệm chỉ sợ sẽ không thích làm hấn xoa đầu, chẳng sợ nàng chịu, nàng phía sau cái kia nam tử cũng sẽ không nguyện ý.

”Khụ. “Ho nhẹ một tiếng, Viên Tế Dân thực bình tĩnh che giấu chính mình thất thần, mỉm cười nói.” Trên thực tế lần này ma tinh ngày ta đi vào tiên nguyên, đó là vì Đường cô nương mà đến. “Lời nói ở chỗ này một đốn, Viên Tế Dân thần sắc chậm rãi hóa thành trầm định nghiêm túc, thành khẩn nói:” Không đối gạt Đường cô nương, Viên gia vốn vì tiên nguyên thiên quỳnh dược tu đệ nhất gia tộc, chỉ là theo năm tháng ăn mòn, Viên gia một thế hệ không bằng một thế hệ, chẳng sợ có được mặt khác dược tu gia tộc cực kỳ hâm mộ đông đảo đan phương, chỉ là nếu là không ai có thể đủ luyện chế ra tới nói, giống nhau chỉ là phí công mà thôi. Này cũng làm Viên gia nhất cử từ thiên quỳnh đệ nhất ngã xuống dưới, này đó năm tháng tới vẫn luôn đau khổ giãy giụa, chỉ vì có thể bảo vệ cho Viên gia huyết mạch cùng này đó từ cổ truyền đến nay đan dược phương thuốc. “

Đường Niệm Niệm lắng lắng nghe, không có tiếp lời.

Viên phù dương lúc này đã từ Tư Lăng Cô Hồng kinh hách khôi phục lại, chỉ là cũng biết thú không có lại quá mức nhiệt liệt nhìn Đường Niệm Niệm, theo Viên Tế Dân kể rõ, hấn thần sắc có vẻ đặc biệt trầm trọng, tay áo nội đôi tay đã nắm thành nắm tay.

Chu Thiên cùng Thẩm Cửu liếc nhau, Chu Thiên trong lòng thầm than: Không hổ là Viên gia tam trưởng lão, nhanh như vậy liền nhìn ra cùng Đường Niệm Niệm ở chung bản chất, này phân có gan nói thẳng quyết đoán cũng phi người bình thường có thể so. Nếu hấn dùng giả dối ngôn ngữ lừa gạt Đường Niệm Niệm, do đó lừa gạt

Đường Niệm Niệm đi trước tiên nguyên nói, như vậy chẳng sợ thành công hậu quả chỉ sợ không phải là tốt.

Viên Tế Dân tiếp tục nói:” Từ biết được Đường cô nương tồn tại, Viên gia liền bắt đầu điều tra Đường cô nương hết thầy, biết được Đường cô nương là Viên gia di lưu ở phàm thể huyết mạch lúc sau, ta liền tự động chờ lệnh tiến đến, vì chính là khuyên bảo Đường cô nương tùy ta đi trước tiên nguyên trở về Viên gia. Ta cũng không lừa gạt Đường cô nương, làm Đường cô nương trở về Viên gia, trên thực tế vẫn là bởi vì Đường cô nương thiên phú dị bẩm, đối được tu ngộ tính thật tốt, cho nên hy vọng Viên gia có thể được đến Đường cô nương trợ giúp, tăng cường một phân thực lực, cùng nhau vượt qua sau này khó khăn. “

Ở Viên Tế Dân lại lần nữa tạm dừng thời điểm, một ly linh khí quỳnh tương phiêu ở hần trước mặt, gương mắt nhìn lại, chỉ thấy Đường Niệm Niệm phủng ngọc sứ ly, nhàn nhạt xem

.....

Lại đây, thiện giải nhân ý đạm nói:” Khát uống. “

Viên Tế Dân một đốn, có chút bất đắc dĩ vừa buồn cười, bất quá Đường Niệm Niệm một phen hảo ý, hần tất nhiên là sẽ không cự tuyệt. Bưng lên ngọc sứ ly khi, phát hiện bên trong quỳnh tương cùng Đường Niệm Niệm uống tựa hồ là giống nhau, chỉ là cái ly hiển nhiên bất đồng.

Viên Tế Dân không rõ này trong đó hàm nghĩa, thiện uống một ngụm, nồng đậm toàn thân linh lực quỳnh tương chảy vào trong cơ thể, khiến cho một trận thoải mái.

Hần sẽ không biết được, này cái ly bất đồng cũng không có hần đặc thù hàm nghĩa, chỉ là Đường Niệm Niệm sử dụng đồ vật giống nhau đều là độc này một phần mà thôi —— Tư Lăng Cô Hồng tự mình tạo hình mà thành.

Viên Tế Dân buông ngọc sứ ly, nói tiếp:” Nếu là đi tiên nguyên, như vậy liền không thể tùy ý trở lại phàm thế. Bất quá tiên nguyên nội linh khí đặc biệt từ sung túc, linh khí bảo địa cũng tương đối phàm thế càng nhiều, Đường cô nương sẽ phát hiện thứ nhất cái không giống người thường thế giới. Viên gia tuy rằng xuống dốc, bất quá cũng chỉ so nhất lưu gia tộc lực kém mà thôi, Đường cô nương nếu là trở về, Viên gia sẽ đem Đường cô nương xếp vào tam phòng đông mạch dòng chính, tam phòng đông mạch dòng chính sẽ tấn lớn nhất năng lực cho Đường cô nương yêu cầu hết thảy. “

Hắn lời nói đều là chân thật, có khả năng cấp ra hứa hẹn cũng chỉ có này đó, nên nói hắn đều nói, cuối cùng quyết định ở chỗ Đường Niệm Niệm,” không biết Đường cô nương ý tứ như thế nào? Nhưng tùy ta đi trước tiên nguyên? “

Này một câu ngữ hỏi hạ sau, toàn bộ đình tạ nội một mảnh an tĩnh, Viên phù dương trên mặt là cố nén khẩn trương, Chu Thiên cùng Thẩm Cửu nhưng thật ra bình đạm chút, bất quá đồng dạng để ý Đường Niệm Niệm trả lời.

Từ lúc trước Đường Niệm Niệm đáp ứng rồi hai người hợp tác, liền đủ để biết được Đường Niệm Niệm bọn họ nhất định sẽ đi tiên nguyên. Chỉ là này đi tiên nguyên cùng có trở về hay không Viên gia là hai việc khác nhau, Viên gia là đại gia tộc, đại gia tộc đều sẽ có một ít ám đấu, huống chi Viên gia tổng cộng có tứ phòng dòng chính.

Viên Tế Dân đó là thuộc về tam phòng đông mạch dòng chính, hắn trong lời nói hứa hẹn nói cũng là tam phòng đông mạch dòng chính gia tộc cho trợ giúp, có thể thấy được mặt khác một phòng, nhị phòng, tứ phòng những người đó ý tưởng vẫn chưa biết được, rất có khả năng đối với Đường Niệm Niệm càng có rất nhiều tính kế, lại không phải trợ giúp. Như vậy Đường Niệm Niệm trở về Viên gia, nhưng thật ra hảo là hư còn nói không rõ.

Đối mặt bốn người đều cố nén cảm xúc, Đường Niệm Niệm chỉ là bình đạm uống linh khí huyết thanh, này linh khí quỳnh tương chính là nàng tự mình lợi dụng các loại linh quả linh dịch ủ, hương vị cũng

không tệ lắm. Cái này làm cho nàng đối với chính mình ở phòng bếp nấu ăn thượng ngu ngốc năng lực được đến không nhỏ an ủi.

Một ngụm linh khí quỳnh tương nhập hầu, Đường Niệm Niệm mới mở miệng:” Ta là Viên gia huyết mạch. “

Giọng nói của nàng trần thuật, thần thái cũng bình tĩnh, lại làm Viên Tế Dân cảm thấy nàng là đang hỏi lời nói, liền ứng tiếng nói:” Không sai. “

Đường Niệm Niệm nói:” Người muốn ta giúp Viên gia. “

Viên Tế Dân gật đầu.

Đường Niệm Niệm sáng mắt lóe sáng, đạm nói:” Ta là Viên gia huyết mạch, Viên gia liền có ta phân, ta giúp Viên gia, Viên gia chính là của ta. “

Đường Niệm Niệm từ trước đến nay tính đến rõ ràng, nàng đối Viên gia bản thân không có cảm tình, Viên gia chết sống bản với nàng không có can hệ. Bất quá nàng nguyên lai liền nói quá muốn lộng một cái cùng Tuyết Diên Sơn Trang so sánh với thực lực, từ được đến Mộc Sâm quốc sau, theo mộc long linh mạch hiệu dụng mất đi, Mộc Sâm quốc liền huỷ hoại, tại đây tràng thiên thạch hạ chỉ sợ càng trở thành phế tích. Như vậy nếu muốn đi tiên nguyên, muốn Viên gia cũng không tồi, Viên gia nếu là đại gia tộc, như vậy sinh hoạt điều kiện hẳn là không tồi, không cần đi thời điểm tìm chỗ ở.

Huống chi, Đường Niệm Niệm cũng không phải ngốc tử, nàng biết lấy nàng hiện tại thực lực cũng không đủ để lay động Mộ Dung gia tộc, như vậy trừ bỏ Chu Thiên nói cái kia tận trời Song Kiếm Môn, hơn nữa Viên gia nói, cùng Mộ Dung gia tộc đấu lên hẳn là càng có thắng suất.

Viên Tế Dân bị nàng này một phen hào ngôn cấp chấn một chút, có chút không xác định dò hỏi:” Đường cô nương là ý tứ..... Chẳng lẽ là muốn Viên gia gia chủ vị trí? “

Viên phù dương có thể so không thượng hẳn tâm cảnh, lúc này đã bị Đường Niệm Niệm nói chần đến đầy mặt ngần ngại.

Chu Thiên trên mặt hiện lên một mặt bất đắc dĩ ý cười. Này Đường Niệm Niệm nói chuyện vẫn là như vậy trực tiếp, căn bản là không hiểu đến che giấu, nếu là những người khác dự mưu muốn Viên gia, chỉ sợ cũng là trộm đem tâm tư chôn giấu ở chỗ sâu trong, sau đó chậm rãi mưu chi, nơi nào sẽ tưởng nàng như vậy trắng trợn táo bạo nói ra, nửa điểm không có cảm thấy chính mình ngôn ngữ có bao nhiêu dọa người.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói:” Không phải, gia chủ để cho người khác đương thì tốt rồi, Viên gia là ta liền thành. “

Đương gia chủ nói phải quản lý một đồng sự tình, nàng không có cái này tâm tư, nàng lòng tham liền tưởng được đến này hết thảy, sau đó làm phải tay chưởng quầy.

”..... “Viên Tế Dân im lặng.

”Không được sao? “Đường Niệm Niệm hỏi.

Viên Tế Dân đánh giá cẩn thận thần sắc của nàng, phát hiện nàng thật sự không phải ở nói giỡn sau, nhất thời liền hẳn cũng không biết nên như thế nào trả lời mới hảo. Trầm mặc một hồi, có chút bất đắc dĩ cười nói:” Cái này đều không phải là ta nói hành cùng không được là có thể thành sự tình, Viên gia cùng sở hữu tứ phương dòng chính, Viên gia gia quy có ngôn gia chủ đều là năng giả đương chi, trên thực tế giống nhau đều là một phòng tây mạch dòng chính người tiền nhiệm. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, tròn mắt nhìn nhợt chuyển động một vòng, nói:” Ta biết ngươi ý tứ. “

Viên Tế Dân mặt lộ vẻ

.....

Vui mừng, cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Có thể đánh mất nàng cái này đáng sợ ý niệm liền hảo, nếu không Viên gia chỉ sợ theo nàng trở về, càng muốn hỗn loạn đi lên.

Mới vừa như thế tưởng, lại nghe Đường Niệm Niệm lúc này nghiêm túc nói:” Không phải ta ta sẽ không cố sức đi giúp, muốn ta giúp lại không cho ta Viên gia, vậy phải cho ta mặt khác thù lao. “

Viên Tế Dân bị nàng như thế nghiêm túc thần sắc lại lần nữa làm cho ngẩn ra, nghe nàng ngôn ngữ, tựa hồ sợ hãi có rãnh bao tay bạch lang ý tứ giống nhau, hoàn hồn lúc sau đó là dở khóc dở cười, mỉm cười nói:” Tự nhiên, ta đã nói qua, tam phòng đông mạch sẽ tấn lớn nhất năng lực cho Đường cô nương muốn. “

Tuy rằng Đường Niệm Niệm lời nói quá mức trực tiếp, thực hiển nhiên đối với Viên gia cũng không có dư thừa cảm tình, liền trợ giúp cũng muốn tìm muốn thù lao. Bất quá ít nhất từ đây ngôn trung, nhưng nghe ra nàng là tính toán tùy hắn cùng nhau trở về tiên nguyên Viên gia, chỉ cuối cùng là một cái thành công mở đầu, đến nỗi lúc sau sẽ như thế nào, liền xem chỉ có thể lúc sau. Hắn đều không phải là Mộ Dung gia vị kia thanh liên đạo thể, nhìn không thấy tương lai, cũng hoàn toàn không tưởng ý lại loại này không thể nắm lấy biết trước.

Lần này nói chuyện với nhau xem như lấy từng người đều vừa lòng kết quả kết thúc.

Thời gian giây lát, ba tháng thời gian đảo mắt mà qua, này ba tháng tương so với tứ phương địa mạch bình tĩnh, bên ngoài đã sớm loạn thành một đoàn.

Lần này ma tinh ngày tuy rằng mấy phương tiên ma thế lực đều là vì Đường Niệm Niệm một nhà ba người mà đến, nhưng là đại bộ phận vẫn là vì tranh thủ giết địch sau đó được đến trời cho bảo vật. Trải qua phía trước một trận chiến sau, chúng tiên ma đô biết được căn bản lại vô năng lực đối phó này một nhà ba người, tự nhiên liền thừa dịp này cuối cùng ngày bắt đầu rồi đại khai sát giới. Tức khắc, căn

nguyên địa mạch ngoại một mảnh huyết vũ tinh phong, có người hận trung chết, có người nhạc trung sinh.

Ngày này Niệm Quốc bên trong hoàng thành, Thù Lam đám người toàn bộ đều từ bế quan tu luyện trung ra tới, lại lần nữa tề tụ Vị Ương Cung.

Đường Niệm Niệm thân là tiên nguyên thiên quỳnh Viên gia huyết mạch sự tình đã truyền vào bọn họ những người này trong tai, biết được nàng chuẩn bị ở mấy ngày sau ma tỉnh ngày sau khi kết thúc, rời đi phàm thế đi trước tiên nguyên, những người này tụ tập ở chỗ này là vì chính là quyết định đi lưu.

Chu Diệu Lang nhìn mắt Viên Tế Dân, đã sớm biết được người này có mục đích, lại không có nghĩ đến thế nhưng sẽ là chủ mẫu nhà mẹ đẻ bên kia người. Bất động thanh sắc thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trước Đường Niệm Niệm một nhà ba người, thấp giọng hỏi nói:” Ma tỉnh ngày một kết thúc, liền muốn ly khai sao? “

Đường Niệm Niệm lắc đầu, nói:” Cô Hồng sẽ trước làm căn nguyên địa mạch đều nhận chủ, lại đi. “

Căn nguyên địa mạch nhận chủ!?

Lần đầu nghe thấy cái này tin tức Viên Tế Dân, Chu Thiên, Thẩm Cửu, lỗ thâm đám người, toàn bộ lộ ra kinh dị thần sắc. Chỉ là bọn hắn biết được lúc này thỉnh thoảng dò hỏi hảo thời cơ, hướng chi bọn họ cũng không có tư cách này đi dò hỏi, chỉ có đem toàn bộ kinh dị áp chế.

Chu Diệu Lang đôi này cũng không quá hiểu, cũng không quá để ý, nói:” Như thế, Niệm Quốc quốc quân nên như thế nào? “

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng chậm chạp đạm nói:” Truyền ngôi thái tử. “

Mọi người ánh mắt đều đầu hướng hai người bên người ngoan bảo. Chỉ thấy ngoan bảo biểu tình ngốc ngốc, bất quá ngay sau đó liền

khôi phục như thường, sau đó cười tủm tỉm nói:” Ngô, nói như vậy, ngay trong ngày khởi truyền ngôi cấp vương thúc. “

Hán vương thúc, tự nhiên là tự lảng về nhận.

Tự lảng về nhận không nghĩ tới chính mình nằm cũng trúng đạn, híp mắt cười nói:” Chỉ sợ này ma tinh ngày một kết thúc, này Niệm Quốc nhưng chính là thống nhất thiên hạ đại quốc, này sẽ quốc quân vị trí thế nhưng bị ghét bỏ đẩy tới đẩy đi? Hay là ca cùng tiểu cháu trai đều không thêm để ý này lấy tiểu tử tử chi danh vì hào quốc? “

Gia hỏa này tính xấu không đổi, lại bắt đầu châm ngòi tìm người không thoải mái.

Ngoan bảo hừ hừ nói:” Chờ cha đem căn nguyên địa mạch đều cấp chiếm, này thiên hạ toàn bộ đều thuộc về mẫu thân, Niệm Quốc ai cũng không động đây. “

Căn nguyên địa mạch nhận chủ, thiên hạ toàn vì Tự Lãng Cô Hồng sở hữu, sở hữu long mạch vận mệnh quốc gia toàn với Niệm Quốc, chẳng sợ không có bọn họ những người này tại đây, cũng không ai có thể đủ lay động. Nếu thật sự có người dám can đảm sửa đổi Niệm Quốc quốc hiệu, hừ hừ..... Hán chính là đã sớm đã hạ nguyên rửa nga ~

Tự lảng về nhận bắt quá mới vào tu tiên, lỗ thâm cũng sẽ không vô duyên vô cớ liền cho hắn nói căn nguyên địa mạch kỳ diệu, này sẽ đối với căn nguyên địa mạch cũng không hiểu nhiều lắm, nghe xong ngoan bảo lời nói chỉ có thể sáng tỏ hắn đây là không có sợ hãi. Này liền không tiếp tục vô nghĩa, cười nói:” Ngay trong ngày, ta liền muốn tùy sự tôn nhập tiên nguyên du lịch, này Niệm Quốc quốc quân vị trí xem ra còn phải truyền ngôi người khác. “

Hắn ánh mắt ở Thù Lam những người đó trên người lưu chuyển, không lắm để ý cười nói:” Các người vị nào trung tâm, chịu ngòi trên Niệm Quốc quốc quân một vị, thủ này Niệm Quốc thiên hạ thái bình? “

Một màn này nếu là làm những người khác thấy, chỉ sợ đều đến vô ngữ một phen. Tưởng những người khác tranh thiên hạ tranh đến vỡ đầu chảy máu, tưởng những cái đó hoàng tử Vương gia tranh đoạt ngôi vị hoàng đế tránh đến lục thân không nhận, lúc này này lập tức liền phải thống nhất thiên hạ Niệm Quốc quốc quân vị trí, lại dùng để khảo nghiệm mọi người ai trung tâm?

Thư Tu Trúc trầm tĩnh nói:” Thần nguyện lưu tại phạm thế trăm năm trở lên thủ Niệm Quốc thiên hạ, thẳng đến bồi dưỡng ra kế thừa người. “

Triệu Thiết cũng tiến lên cười to nói:” Thần cùng nguyện. “

Tổng Quân Khanh phe phẩy cây quạt, hai mắt tôn kính nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, cười nói:” Thần này tánh mạng là Hoàng Thượng

.....

Cứu, có hôm nay hết thấy bốn vì Hoàng Thượng sở cấp, này Niệm Quốc thiên hạ thần lưu thủ. “

Chu Diệu Lang nhẹ nhàng cười nói:” Ta tuổi lớn, liền lưu lại tại đây nghỉ ngơi một hồi đi. “

Tùy theo tiến lên đây còn có Gia Cát thanh, kha cảm sát, thạch điện cận, tôn hắc, Liêu trọng nhiên, Lý Cảnh, vệ ngăn thủy. Này phiến Niệm Quốc thiên hạ, có thể nói cũng là bọn họ đồng loạt rải hãn đánh hạ thiên hạ, là bọn họ cộng đồng quốc gia, bọn họ căn ở chỗ này, bọn họ khởi điểm đồng dạng ở chỗ này. Hiện giờ bọn họ đều đã tu tiên, thọ mệnh không bao giờ là ngắn ngủn trăm năm, này hết thấy cũng nguyên đến Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, không vì mặt khác, đơn vì này phân ân tình, ở phạm thế nội tiếp tục lưu thủ cái trăm năm lại tính cái gì? Thẳng đến bồi dưỡng ra tân một thế hệ người thừa kế tiếp tục thủ Niệm Quốc, bọn họ đi thêm đi trước tiên nguyên cũng là có thể.

”Ha hả. “Tư lăng về nhận một tiếng cười, có chút hài hước nói:” Nhiều như vậy người, này quốc quân nhưng chỉ có một, cái này kêu

ta truyền cho người nào? “

Thư Tu Trúc nói:” Chu tổng quản đi. “

Chu Diệu Lang ngẩn ra, thấy những người khác lại đều không có phản đối, nhất thời bất đắc dĩ nhẹ tròng mắt nhìn Thư Tu Trúc liếc mắt một cái, nói:” Ta lúc này mới nói muốn nghỉ ngơi, người lại kêu ta ngồi phiến toái nhất vị trí? “

Thư Tu Trúc bên môi lợc hàm một sợi cười, nói:” Nơi này chỉ có người tư cách sâu nhất, người nếu muốn nghỉ ngơi, chỉ cần ngồi hưởng thụ có thể, mặt khác sự vụ đều có ta chờ xử lý. “

”Không sai, chu tổng quản ở cái này vị trí thượng, người muốn như thế nào hưởng thụ nghỉ ngơi đều có thể a. “Tống Quân Khanh điều khiển cười.

Tư lãng về nhận lúc trước cũng nghe nói qua Niệm Quốc cũng không có nam tôn nữ ti quy củ, hết thảy đều là năng giả cư chi, này sẽ làm Chu Diệu Lang ngồi trên ngôi vị hoàng đế nói, nhưng thật ra thú vị.

”Một khi đã như vậy, này Niệm Quốc quốc quân vị trí, liền truyền tới diệu lang tỷ tỷ trên đầu, ha ha. “

Chu Diệu Lang cười cười, xem như ứng hạ. Lúc trước vì quản lý Tuyết Diên Sơn Trang, lại đến quản lý vô ngàn rừng rậm tư lãng gia tộc, này sẽ lại đến Niệm Quốc thiên hạ. Chu Diệu Lang có chút tự tiêu khiển tưởng, xem ra nàng thật đúng là cấp trang chủ làm tổng quản mệnh a.

Như thế một phen thương lượng dưới, trừ bỏ những cái đó lưu lại người, lần này quyết định tùy Đường Niệm Niệm một nhà ba người cùng đi trước tiên nguyên người liền có Thù Lam, Diệp thị tỷ muội, chiến thiên kích, Chiến Thương Tiễn, Mộc Linh Nhi, cộng thêm Bạch Lê cùng Hồng Lê này một hồ một xà, Lục Lục tự nhiên không cần phải nói.

Đường Niệm Niệm chính yên lặng tính, một sợi dao động bị nàng phát hiện, lúc này mới hướng một chỗ âm u nhìn thoáng qua, bưng tỉnh đại ngộ lắm lắm:” A..... Còn có Tuyết Tân. “

Chỗ tối Tuyết Tân yên lặng lại lần nữa khôi phục vô thanh vô tức. Hắn liền biết chính mình tồn tại cảm thấp, về điểm này động tĩnh cũng là hắn cố ý làm ra đến gây chuyện Đường Niệm Niệm chú ý.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm tam thất chương nhất thống thiên hạ, niệm hồng truyền kỳ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mấy ngày thời gian thực mau qua đi, ma tỉnh ngày bắt đầu suốt ba năm, hôm nay đó là cuối cùng một lần căn nguyên địa mạch mất đi hiệu lực nhật tử. Mạ Mã bá 癸 Hiều không trung xanh thắm giống như không tì vết vô biên ngọc bích, vạn dặm không thấy một mảnh đám mây, Niệm Quốc hoàng thành phía trên không thấy tiên ma một người.

Một sợi ngũ thái hà quang đột nhiên từ xanh thắm không trung sáng lên, cũng không biết từ chỗ nào mà đến, thẳng tắp chiếu rọi trở thành một đạo ngũ thái quang trụ dừng ở Niệm Quốc hoàng cung kinh hồng trong cung. Này nói sáng rọi xuất hiện thời điểm, rước lấy vô số người chú ý. Vô luận là xa ở hán phương tiên ma người, vẫn là đang ở Niệm Quốc hoàng thành bá tánh hoặc là người tu tiên.

”Quả nhiên như thế. “Chu Thiên lẩm bẩm một tiếng, khoe miệng gọi lên một mặt bất đắc dĩ cười.

Hắn bên người Thẩm Cửu không nói gì, bất quá trên mặt biểu tình đồng dạng mang theo sớm đã phỏng đoán đến sẽ là như vậy hiểu rõ.

Không ngừng là bọn họ, Viên Tế Dân bên kia Viên gia dượng tu, lũ thâm những người này toàn bộ đều hiểu rõ.

Này ma tỉnh ngày tiên ma chi chiến, vì không ngừng là thù hận, càng là vì lúc sau trời cho bảo vật. Nơi này giết địch càng nhiều, bảo vật tặc càng tốt. Ngũ thái hà quang rất ít người gặp qua, bất quá ở tiên

nguyên sách cổ trung cũng không phải không có, này đó tham dự ma tinh ngày tiên ma nhóm cũng từ trước bối nơi đó nghe nói qua. Này đến là giết nhiều nhất địch nhân người thắng mới có thể được đến trời cho.

Đường Niệm Niệm thân là phạm thể nguyên trụ dân, vô luận là người tu tiên vẫn là người tu ma đối với nàng tới nói đều là địch nhân, cho nên nàng vô luận là sát người tu tiên vẫn là người tu ma đều nhưng tính vì giết kẻ địch số. Này trong đó nàng giết nhiều ít, không cần đi tính toán, mọi người từ bên người nàng con rồi liền có thể biết được một ít, lúc này trời cho bảo vật cũng đủ để chứng minh rồi bọn họ phỏng đoán.

Ngũ thái hà quang chiếu khắp dưới, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người liền tại đây ráng màu trung ương, Đường Niệm Niệm ngẩng đầu trơ mắt nhìn không ngũ thái quang trụ nội hiển hiện ra bảo vật hư ảnh, một chút trở nên ngưng thật, sau đó chậm rãi rơi xuống, vừa lúc dừng ở nàng trước mặt.

Ở ngũ thái hà quang trung, cái này bảo vật có vẻ đặc biệt giản dị tự nhiên, lại là một đôi tay bộ. Này bao tay mỏng như mây mù, cơ hồ vô hình, lại sẽ không bị ngũ thái hà quang cấp chiếu rọi nhuộm màu, chỉ cho người ta một loại bình phạm lại bất phạm cảm giác.

Đường Niệm Niệm duỗi tay đụng vào nơi tay tròn lên, kia bao tay nháy mắt dung nhập nàng đôi tay, nửa điểm nhìn không ra khác thường.

”Tiểu món đồ chơi? “Một tiếng lẩm bầm từ Đường Niệm Niệm khẩu chồm ra, nàng rũ xuống con ngươi nhìn chính mình đôi tay, quơ quơ. Thứ này tới tay, một cỗ quen thuộc thân thiết cảm giác nhập não, làm nàng mạc danh liền biết được cái loại này thân thiết cảm giác tựa hồ kể rõ cái gì, dường như đang nói, đây là thời trẻ sử dụng tiểu món đồ chơi.

Một kiện thời trẻ sử dụng tiểu món đồ chơi đó là một kiện đủ để cho vô số người tu tiên mà người tu ma cưỡng bách đầu bảo vật, có thể

thấy được bố trí trận này tiên ma chiến trường nhân tu vì rút cuộc tới rồi kiêu gì nông nổi.

Đường Niệm Niệm ánh mắt bích ba nhẹ dạng, nàng tưởng sớm muộn gì có một ngày nàng sẽ biết được chân tướng, nàng cũng nhất định sẽ nỗ lực đứng ở cái kia độ cao.

Cùng với cái này tên là ngọc hoa bao tay bị Đường Niệm Niệm thu vào, không trung ngũ thải hà quang cũng biến mất vô tung vô ảnh, mơ hồ trung có thể thấy được còn hiểu rõ đến các màu quang hoa cột sáng ở Niệm Quốc bên trong hoàng thành chiếu rọi mà xuống. Đây đó cột sáng chiếu rọi xuống địa phương, tất nhiên là có bảo vật rơi xuống, trong đó liền có Chu Thiên cùng Lưu Bảo hai người.

Chu Thiên tạm thời không nói, đương hấn cùng Đường Niệm Niệm đạt thành hiệp nghị, ở Đường Niệm Niệm trong đội ngũ che giấu tung tích, đích xác không có nhân rồi, không ngừng sát người tu ma, từng có vài lần sinh mệnh nguy hiểm. Lưu Bảo lại không giống nhau, gia hỏa này không thể không nói tặc thực, không chế trong tay kim ngọc con rối, mỗi lần đều là trực tiếp vây công một người, hoặc là ở trong đội ngũ đục nước béo cò, mỗi khi thấy có người tu ma bị đánh đến trọng thương, liền lập tức đi bổ đao, này phân bổ đao kỹ thuật cho dù là Đường Niệm Niệm không chế con rối, cũng thật sự vô pháp cùng này so sánh.

Bọn họ hai người được đến cái gì bảo vật, Đường Niệm Niệm cũng không có đi để ý.

Lúc này mọi người đã sửa sang lại hảo hành trang, chuẩn bị đi trước chu, hạ hai nước hoàng thành, chờ đem này hai nước căn nguyên địa mạch cấp chiếm lĩnh, liền có thể trực tiếp đi hướng tiên nguyên.

Nếu lần này không phải đã xảy ra ma tinh ngày, như vậy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng muốn được đến căn nguyên địa mạch, cần chậm rãi lấy phàm thế chi lực đem hai nước vận mệnh quốc gia một chút tiêu ma rút, sau đó chiếm chi, nghĩ đến lấy ba năm thời gian cũng đủ. Bất quá này ma tinh ngày nói đến liền tới,

mây lửa thiên thạch rơi xuống, linh khí cọ rửa, nhưng xem như đem phàm thể rửa sạch một lần, nguyên lai các quốc gia vận mệnh quốc gia cũng tự nhiên tiêu tán, ba năm tiên ma chi chiến một kết thúc, đúng là có thể quần hùng nổi lên bốn phía thời điểm, này cũng làm Tư Lăng Cô Hồng không cần tiếp tục chậm rãi mưu chi.

Xanh thắm trên bầu trời, Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm như giẫm trên đất bằng hành tẩu, mỗi khi một bước đó là cây số, ở hai người bên cạnh là Bạch Lê thật lớn thân hình chớ Diệp thị tỷ muội hai người, xà quái trên đầu ngòi ngoan bảo, một phương màu lam tiểu phàm trung ngòi Viên Tế Dân cùng chiến thiên kích, Chiến Thương Tiễn, Mộc Linh Nhi, Chu Thiên, Thảm Cửu. Lỗ thâm dưới tòa còn lại là một cái cực đại âm hồ, mặt trên ngòi tư lăng về nhận cùng kia tóc đen gầy yếu nữ hài, thân cao mười thước đại hán.

Lưu Bảo không thấy bóng dáng, lại là đang ngòi chính mình chui xuống đất thoi dưới nền đất đi theo.

Ở phía dưới hán đầy mặt cực kỳ hâm mộ nhìn trên bầu trời Viên Tế Dân kia nói thuyên cứu nạn, còn có lỗ thâm âm hồ, trong lòng yên lặng tưởng: Đáng tiếc bổn đạo nhân không có hảo một chút bầu trời phi hành pháp bảo, so với trắng trợn táo bạo ở không trung phi hành, dưới nền đất toàn thổ thật sự quá rút mặt mũi!

.....

Bất quá hán cũng biết được, này hai người này phi hành pháp bảo nhưng không đơn giản, đều không phải là bình thường một ít phi kiếm, này hai người phi hành pháp bảo chính là cực phẩm, chỉ cần một ít linh lực chống đỡ tốc độ liền có thể cực nhanh. Hán cũng là vì chỉ có chui xuống đất thoi có thể đuổi kịp bọn họ tốc độ, lúc này mới chỉ có thể ngòi ở chui xuống đất thoi nội. Đều không phải là hán không nghĩ cũng đi lên đáp một chuyến, chỉ là ngoan bảo thiên chân vô tà liếc mắt một cái đánh vỡ hán ảo tưởng.

"Ai..... Đáng tiếc gì Đông Minh tự bạo quá đột nhiên, cái kia hư không la bàn chính là thứ tốt a! Vì cái gì không thể trước đem túi Càn Khôn ném ra tới lại tự bạo? Một cái Mộ Dung gia tộc người, kia

đến nhiều ít thứ tốt a! “Lưu Bảo chỉ cảm thấy tâm khảm như là miêu tả giống nhau, tưởng tượng đến gì Đông Minh tự bạo, đem chính mình túi Càn Khôn cũng cấp bạo thành tro tàn, liền cảm thấy một trận không đáng giá.

Đoàn người tốc độ cực nhanh, dĩ vãng phải tốn phí nửa tháng lộ trình ở mấy người không chút nào giữ lại tốc độ dưới, thế nhưng bất quá một ngày thời gian liền đến, này dọc theo đường đi cũng không có tiên ma quấy nhiễu, phần lớn tiên ma đều tại đây một ngày về tới tiên nguyên Ma Vực, thiếu này đó tiên ma tàn sát bừa bãi, phạm thế nội còn không có tiêu tán nồng đậm linh khí hạ, mặt đất cây cối đều ở cực nhanh sinh trưởng, nghĩ đến không cần bao lâu liền sẽ khôi phục năm rồi sinh cơ.

Lần này đoàn người trước đi vào là chu quốc hoàng thành.

Trước mặt mọi người người thân ảnh xuất hiện ở chu quốc hoàng thành thời điểm, vốn dĩ theo tiên ma rời đi chu quốc hoàng thành các bá tánh tức khắc đại bị kinh hách, trơ mắt nhìn bọn họ hướng hoàng cung phương hướng đi, mãi cho đến nhìn không tới Tư Lăng Cô Hồng đám người thân ảnh sau, lúc này mới nghị luận sôi nổi lên.

Những người này bên trong, nguyên lai đông xuân thành thành chủ tô duy tuyệt liền ở trong đó, hấn đệ đệ Tô Duy Thâm bị một vị tiên nhân thu làm đệ tử mang nhập tiên nguyên bên trong, hấn không có cái kia tư chất, liền bị giữ lại, chỉ cầu có thể trùng kiến Tô gia đông xuân thành phồn hoa.

Hãy còn nhớ rõ Tô Duy Thâm trước khi đi lời nói, nếu là đối cấp trên lăng Cô Hồng đám người, trăm triệu không thể cùng chi đối kháng, chỉ nhưng thần phục. Kỳ thật chẳng sợ hấn không nói, từ đồn đãi bên trong biết được kia hai người năng lực, hấn cũng không có bất luận cái gì can đảm đi cãi lời.

”Xem ra..... Này thiên hạ chỉ sợ muốn nhất thống. “Tô duy tuyệt đứng ở chu quốc bên trong hoàng thành một chỗ tựa lầu rào chắn chỗ, nhìn Tư Lăng Cô Hồng đám người tiến đến phương hướng, thấp giọng lầm bầm.

Lấy thực lực của bọn họ, này thiên hạ nơi nào còn có người có thể đủ chống cự được? Dĩ vãng bọn họ vì sao không trực tiếp dùng như vậy đáng sợ thực lực được đến hết thảy, không thể hiểu hết. Bất quá nếu lúc này như thế trắng trợn táo bạo tiến đến, nghĩ đến là đã không cần lại để ý những cái đó vô hình trói buộc quy củ.

”Này chu quốc, chỉ sợ cũng muốn không còn nữa tồn tại. “Tô duy tuyệt ánh mắt một thâm,” đông xuân thành gom tiền năng lực thiên hạ đều biết, nghĩ đến chỉ cần thân phục Niệm Quốc, muốn trùng kiến đông xuân thành cũng đều không phải là không phải không có khả năng. “

Hắn đang ở vì chính mình đường lui cùng gia nghiệp làm tính toán, Tư Lăng Cô Hồng đám người đã đi tới chu quốc hoàng cung.

Chu quốc trong hoàng cung tuổi già hoàng đế sớm tại ma tỉnh ngày thời điểm bị con nối dõi cấp giết hại, lúc này toàn bộ chu quốc có thể nói là rần mất đầu, ngay từ đầu bởi vì Tô Duy Thâm bị tiên nguyên người trong nhìn trúng, thân là hắn Tô gia một phương Cửu hoàng tử tự nhiên thế lực lớn nhất, bất quá lúc này Tư Lăng Cô Hồng đám người đã đến, căn bản là không có người dám can đảm cãi lời.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trực tiếp đi trước chu nền tảng lập quốc nguyên địa mạch nơi, Viên Tế Dân bọn người không có đi theo đi lên, bọn họ tuy rằng ngạc nhiên căn nguyên địa mạch loại này đáng sợ chi vật như thế nào có thể bị Tư Lăng Cô Hồng chiếm hữu, tư pháp giả lại vì sao không xuất hiện quản lý, nhưng là việc này hiển nhiên không phải việc nhỏ, bọn họ nếu là tùy tiện đi theo bàng quan, hoặc là dò hỏi nói, thật sự không phải cái gì hảo hành vi.

Tư lăng về nhận trong lòng cũng có tò mò, chính về phía trước đi xem, lại bị hắn sư tôn lỗ thâm cấp ngăn lại. Tư lăng về nhận nghĩ nghĩ, cũng liền dừng lại bước chân.

Thời gian dần dần qua đi.

Ở chu quốc một chúng hoàng tộc con nối dõi kinh dị không chừng, khẩn trương lại ngằm bực cảm xúc trung, ở Viên Tế Dân, Chu Thiên còn có Thù Lam đám người chờ hạ, không lâu liền thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh từ rời đi phương hướng lại lần nữa hiện ra xuất thân ảnh.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm cũng không có ở chu quốc dừng lại, lại lần nữa không tiếng động bay lên không, hướng Hạ Quốc phương hướng đi.

Viên Tế Dân đám người tự nhiên lại lần nữa đi theo đi lên, thấy hai người thần thái, nghĩ đến kia căn nguyên địa mạch chỉ sợ thật sự bị bọn họ cấp chiếm?

Đến nỗi những cái đó chu quốc hoàng tộc nhóm tắc không rõ nguyên do, căn bản không hiểu được Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm này rời đi một chuyến, rốt cuộc là ở chu quốc cầm đi cái gì. Khi bọn hắn lập tức đi hướng quốc khổ cùng một ít gửi bảo vật địa phương đánh giá, phát hiện bên trong đồ vật cũng không có bất luận cái gì tổn thất sau, chỉ có càng thêm kinh dị, lại âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng tự mình an ủi nghĩ: Có lẽ bọn họ chỉ là tiến đến tìm kiếm một ít đồ vật, không có tìm được tự nhiên liền đi rồi?

Trên bầu trời, Đường Niệm Niệm cũng không có ngăn cản Tư Lăng Cô Hồng này chút nào không ngừng nghỉ hành vi, thật sự là ma tính ngày sau, căn nguyên địa mạch khôi phục thuần tịnh, hiển nhiên Tư Lăng Cô Hồng tu vi cũng so chi tam năm trước có điều tăng trưởng, lần này làm chu nền tảng lập quốc nguyên địa mạch nhận chủ so chi năm rồi kia hai lần đều phải dễ dàng rất nhiều, ăn xong nàng sở cấp đan dược, thần thái thượng cũng không thấy nhiều ít mỗi một.

Ba chỗ căn nguyên địa mạch đều đã bị Tư Lăng Cô Hồng chiếm hữu, nhiệm hắn hơi thở, dư lại cuối cùng một chỗ căn nguyên địa mạch tùy này ba chỗ căn nguyên địa mạch sở ảnh hưởng, chỉ biết càng thêm dễ dàng chiếm hữu, cho nên cũng không dùng lo lắng cái gì.

.....

Trước mặt mọi người người tới Hạ Quốc thời điểm, Hạ Quốc các bá tánh tức khắc chịu đựng một hồi cùng chu quốc bá tánh giống nhau kinh hoảng, tương so với chu quốc còn tính bình thản hoàn cảnh, Hạ Quốc lại có vẻ có chút hỗn loạn, đặc biệt là Hạ Quốc hoàng cung, trước mặt mọi người người tới thời điểm, nơi này còn ở phát sinh một hồi cung biến, trong đó trộn lẫn trong chốn giang hồ nhân mã, quốc gia bá tánh, mỗi người ở tranh đoạt đánh nhau, thẳng đến nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đám người, toàn bộ nhân mã đều như là bị đóng băng ở giống nhau, kinh hách quỳ quỳ rạp trên mặt đất.

Tư Lăng Cô Hồng đám người cũng không có để ý tới bọn họ kinh hô xin tha, vốn là tính toán cùng ở chu quốc thời điểm giống nhau, Viên Tế Dân cùng Thù Lam bọn người ở bên ngoài chờ, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đi trước căn nguyên địa mạch nơi, chỉ là một người xuất hiện đem mọi người tính toán tạm thời lùi lại một hồi.

Một người trung niên nam tử đứng ở dưới ánh mặt trời, hần ngũ quan đoan chính, hai mắt tang thương trầm ổn, thân xuyên một bộ màu xanh biển mộc mạc trường bào, trong tay kiềm giữ một cuốn sách, kia sách thoạt nhìn có chút dày nặng, cho người ta một loại không bình thường cảm giác.

Tên này nam tử trừ bỏ Hạ Quốc còn quỳ trên mặt đất bá tánh nhân dân, Tư Lăng Cô Hồng đám người toàn bộ đều nhận thức, hoặc là nên nói là gặp qua.

Người này đúng là yêu tu tư pháp giả, ân lồi.

Ân lồi tựa hồ ở chỗ này chờ một hồi, nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm người một nhà, cũng không có lập tức mở miệng, thần sắc thượng có thể thấy được hần một chút bưng tình cảm thán, một hồi mới đối Tư Lăng Cô Hồng có chút bất đắc dĩ nói:” Người thật đúng là sẽ che giấu a, thế nhưng liền lão tổ tông đều cấp lừa, vốn dĩ cho rằng lần này ít nhất có thể cho người mang điễm phiến toái, ai ngờ hiểu người thế nhưng đã có thể cùng Nguyên Anh

kỳ đỉnh kiếm tu đánh nhau bất bại, mắt công ta phía trước còn nhắc nhở người cẩn thận, cho người lưu lại đường lui. “

Tư Lăng Cô Hồng đối hán như vậy cảm thán, cũng không có phản ứng.

Đường Niệm Niệm cùng ngoan bảo đồng dạng thần sắc nhàn nhạt, hiển nhiên đối này cũng không lắm để ý.

Bất quá, bọn họ này một nhà ba người không thêm để ý, không đại biểu Viên Tế Dân này đó tiên nguyên người cũng có thể như vậy bình tĩnh. Đương nhìn đến ân lôi xuất hiện, lại đến hán hiện tại lời nói, đều làm Viên Tế Dân đám người kinh sợ.

Tư pháp giả có tiếng công chính vô tư, lãnh khốc vô tình, bởi vì thực lực đáng sợ, đem tiên nguyên không chế được liền một ít đại gia tộc người trong cũng không dám giáp mặt phá hư quy củ. Chính là hiện giờ xem ra, này tư pháp giả thế nhưng cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người nhận thức, thế nhưng còn nhắc tới vị kia khủng bố lão tổ tông, còn nói lần này ma tĩnh ngày cấp Tư Lăng Cô Hồng bọn họ để lại đường lui. Này thuyết minh cái gì? Thuyết minh Tư Lăng Cô Hồng cùng tư pháp giả quan hệ không cạn, cùng vị nào quan hệ càng không bình thường.

Ân lôi lúc này nếu dám bên ngoài đem này hết thảy làm trò bọn họ trước mặt nói ra hiện, hiển nhiên cũng không sợ bọn họ sẽ truyền ra đi, tiếp tục nói:” Các người nhà này, nhưng xem như náo loạn một hồi đại phiền toái, bất quá việc này cũng không phải không thể xử lý. Lần này người đem này cuối cùng một đạo căn nguyên địa mạch chiếm lĩnh sau, liền muốn đi trước tiên nguyên đi? “

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt gật đầu.

Ân lôi thói quen hán lãnh đạm, nói:” Đương tứ phương căn nguyên địa mạch đều bị người chiếm lĩnh, này thiên hạ cũng tự nhiên về người sở dụng, lão tổ tông nói, này phạm thế nếu thuộc về người, hán cũng sẽ không lại nhiều nhúng tay trong đó, này quy củ cũng đem từ người cái này chủ nhân tới định, người là nguyện này phiền

phàm thể thiên hạ tiếp tục bảo trì bất biến, vẫn là làm nó dung nhập tiên nguyên? “

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay nhẹ ở Đường Niệm Niệm nhu nhuận mượt mà tóc đen trung xuyên qua, đáy mắt nhu hòa, kêu:” Niệm Niệm. “

Đương hấn đem căn nguyên địa mạch hoàn toàn thu phục, này thiên hạ liền sẽ không tái xuất hiện ma tinh ngày, nếu là dung nhập tiên nguyên, ý tứ đó là tư pháp giả cũng không sẽ lại quấy nhiễu tiên nguyên người trong tiến vào này phiến thiên hạ động tác, tùy ý này phiến thiên hạ phát triển, đều là người tu tiên một mảnh địa vực.

Như thế dưới, này phiến thiên hạ đại cục tuy rằng rất cuộc vô pháp thay đổi, chỉ là không khí sẽ càng thêm hỗn loạn là khẳng định, rất cuộc tu tiên thế giới tàn khốc, có thể so phàm nhân mạnh hơn quá nhiều.

Này một tiếng Niệm Niệm làm ánh mắt mọi người dừng ở hấn trong áo nữ tử trên người, mọi người đều minh bạch, cái này đáp án đã dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, chỉ cần nàng một câu, liền đại biểu cho hết thảy.

Trên thực tế, này phiến thiên hạ từ lúc bắt đầu, Tư Lăng Cô Hồng đó là vì Đường Niệm Niệm mà đoạt, cùng là đưa cho nàng lễ vật. Này thiên hạ cùng cấp thuộc về Đường Niệm Niệm sở dụng, nó quyền khống chế cũng đều ở Đường Niệm Niệm trong tay.

Đường Niệm Niệm nói:” Bất biến. “

Nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng nghĩ thâm thông, hấn có thể nghĩ đến địa phương, nàng đồng dạng có thể nghĩ đến. Nơi này là nàng tái sinh địa phương, cùng Tư Lăng Cô Hồng tương ngộ địa phương, Tuyết Diên Sơn Trang ở chỗ này, Niệm Quốc ở chỗ này, bên người người càng ở chỗ này, như thế bất biến liền đủ rồi.

Ân lời được đến đáp án, gật đầu không cần phải nhiều lời nữa. Sau đó ánh mắt hướng Bạch Lê cùng Hồng Lê này một hồ một xà xem

qua đi, ánh mắt có chút nghiêm khắc, nói:” Người này hai cái tiểu gia hỏa trái với quy củ, thế nhưng ở phạm thế đối tiên nguyên người trong vô có ra tay, việc này trở lại tiên nguyên lúc sau nhưng đến làm tốt tiếp thu trừng phạt chuẩn bị. “

Bạch Lê cùng Hồng Lê sắc mặt đều có một cái chớp mắt biến hóa, không nói gì, chỉ là tâm tình hiển nhiên có chút trầm trọng.

Hồng Lê triều Bạch Lê phiết qua đi liếc mắt một cái,” tê tê tê tê “

Chuyện này chính là nhân người này xú hồ ly dựng lên, đến lúc đó nhưng đừng quên cấp bổn xà vương bồi thường!

.....

Bạch Lê híp mắt,” chi chi chi! “

Người này chết xà đủ rồi! Tại đây chuyện người cướp đoạt ta nhiều ít? Thế nhưng còn tưởng ta còn? Người cho rằng người này tình là còn không xong không thành! Tưởng đều đừng nghĩ!

Hồng Lê xà trên mặt tức khắc vẽ mặt khinh thường, tựa hồ ở chằm chọc hấn bản cùng cùng vong ân phụ nghĩa.

Bạch Lê đối này không chút nào để ý tới. Phải biết rằng ở đấu võ mồm thượng, bởi vì chuyện này nó đều nhường nhịn rất nhiều lần, hơn nữa đan dược thượng công, này chết xà thế nhưng còn tưởng tiếp tục quát nó?

Kỳ thật này một hồ một xà cũng bắt quá này đây này tới giảm bớt chính mình bởi vì ân lỗi lời nói sở mang đến trầm trọng mà thôi, chúng nó đều không phải là sợ kia cái gọi là trừng phạt, rốt cuộc lấy chúng nó thân phận, giết một cái tiên nguyên địa vị cũng không tính quan trọng đạo tu thật sự không coi là cái gì, nhưng là bộ dáng vẫn là phải làm cấp tiên nguyên bên kia người xem, cho nên chỉ sợ làn này chúng nó chỉ sợ phải bị nhốt lại.

Cố tình, cảm đoán thứ này mới là chúng nó nhất không nghĩ muốn, này một quan cũng không phải là phạm nhân một ngày hai ngày, một tháng hai tháng liền nhưng có giải quyết sự tình, lấy chúng nó dài dòng năm tháng tới nói, này một quan cảm đoán nghĩ lại, chỉ sợ ít nhất cũng là trăm năm, thậm chí 500 năm đều có khả năng, đến lúc đó cũng không biết bên người những người này rốt cuộc thế nào.

Ân lôi nhìn này hai cái tiểu bối nghẹn khuất sắc mặt có chút buồn cười, bất quá hấn nghiêm túc da mặt cũng không có cười ra tới, chuẩn bị rời đi thời điểm, đột nhiên triều Tư Lăng Cô Hồng lại lần nữa hỏi:” Đúng rồi, còn có một việc ta hỏi hỏi ngươi, những cái đó năm ngươi đem bên trong sơn cốc kho sách xem xong rồi, hay là toàn bộ đều xem đã hiểu, còn nhớ kỹ? “

”Ân. “Một tiếng nhạt nhẽo giọng mũi xem như Tư Lăng Cô Hồng đáp án.

Ân lôi sắc mặt tức khắc có chút phức tạp, đó là một loại nghẹn chịu đựng gì đó khó chịu, miệng hoạt động, cuối cùng nói cái gì đều không có nói, bóng người một chút biến mất tại chỗ.

Chỉ có ân lôi chính mình biết được, hấn kia không có nói ra nói là cái gì, thật sự là quá nhiều, hấn không thể toàn bộ mắng ra tới, chỉ là hiển nhiên đối phương cũng sẽ không an tĩnh đứng cho hấn mắng, mà hấn cũng thật sự làm không ra loại này rốt đáy sự tình tới, chỉ có thể đem sở hữu lời nói hóa thành trong lòng một tiếng nghẹn khuất thở dài: Thật là so với bọn hấn này đàn thật yêu nghiệt còn yêu nghiệt!

Ân lôi này vừa đi, Tư Lăng Cô Hồng liền ôm Đường Niệm Niệm tiếp tục đi trước căn nguyên địa mạch nơi.

Đến nỗi lưu lại mọi người, Thù Lam đám người còn đối tu tiên còn có tư pháp giả sự tình không hiểu nhiều lắm, tự nhiên sẽ không cảm thấy nơi này có bao nhiêu lệnh người khiếp sợ chân tướng, cho nên biểu tình thoạt nhìn còn tính bình thường, duy độc đối Bạch Lê cùng Hồng Lê sắp sửa đối mặt trừng phạt tò mò cùng quan tâm.

Viên Tế Dân đám người cũng đã đầy mặt trầm tư. Từ hai người đối thoại, đã đủ để cho bọn họ xác nhận, Tư Lăng Cô Hồng cùng tư pháp giả quan hệ thật sự không cạn, cùng vị kia lão tổ tông càng là quen thuộc. Nay cũng làm cho bọn họ tìm được rồi một lời giải thích này hai người trên người thần bí lý do, có vị kia lão tổ tông trợ giúp nói, này hai người có thể trưởng thành đến đủ để nông nổi, cũng không tính quá không thể tưởng tượng sự tình, ít nhất làm cho bọn họ tìm được một cái điểm đột phá không phải? Cuối cùng không phải giống như trước như vậy hoàn toàn không có một chút manh mối có thể tìm ra.

”Xem ra, này tư pháp giả cố ý đứng ở tư lăng công tử bên này a.
“Viên Tế Dân thấp giọng thở dài, nói không nên lời trong lòng rất cuộc là hỉ vẫn là cái gì.

Tư pháp giả thực lực tiên nguyên người trong toàn vì này kính sợ, đó là bởi vì vị kia lão tổ tông tồn tại. Lúc này ân lồi thế nhưng chút nào không tránh ngại làm trò bọn họ trước mặt cùng Tư Lăng Cô Hồng giảng những lời này, chỉ sợ đều không phải là không thêm để ý bọn họ nghe được cùng không, ngược lại có cố ý cho bọn họ nghe được ý tứ, chính là muốn cho bọn họ biết được Tư Lăng Cô Hồng bọn họ cùng tư pháp giả có quan hệ, cùng vị kia lão tổ tông có quan hệ. Nay rất cuộc là một loại cảnh cáo? Vẫn là một loại xúi giục đầu?

Tuy là Viên Tế Dân cũng đoán không ra, nếu là một loại cảnh cáo, đó là làm cho bọn họ không cần đem tâm tư đánh vào này một nhà ba người trên người, không cần tham dự đến này một nhà ba người sự tình thượng. Nếu là một loại xúi giục, đó là cố ý làm cho bọn họ biết được này một nhà ba người lão tổ tông bên kia đương chỗ dựa, đứng ở này một nhà ba người bên này là tốt nhất, này một nhà ba người muốn làm cái gì, tận lực hiệp trợ nhất định có thể được đến chỗ tốt.

Không ngừng là hấn, Chu Thiên lúc này cũng là đầy mặt trầm tư, lỗ thâm tắc muốn bình đàm rất nhiều. Rất cuộc trước hai người là bởi vì có cầu với Đường Niệm Niệm này một đám người, cùng Đường Niệm Niệm này một đám người có thiên ti vạn lữ quan hệ, nhưng là

hắn lại chỉ là một cái tán tu, cùng chi quan hệ cũng chỉ có thu tư lắng về nhận cái này đệ tử mà thôi, dù sao hắn trở lại tiên nguyên lúc sau liền sẽ mang theo tư lắng về nhận khắp nơi du lịch tu luyện, cũng không sẽ tham dự đến này đó phe phái hỗn loạn trung.

Hắn cái này đệ tử tu vi lúc này còn không đủ, chẳng sợ có nghĩ thầm muốn tham dự trong đó trợ giúp Đường Niệm Niệm bọn họ, lại cũng là hữu tâm vô lực, đi cũng chỉ là đồ thêm phiền toái, cho nên trong khoảng thời gian ngắn, hắn đều sẽ không cùng này nhóm người lại có bao nhiêu tiếp xúc, như thế tự nhiên chính mình cũng không cần quá đi để ý ân lồi sau lưng ý tứ.

Đang lúc mọi người các hoài tâm tư thời điểm, một tiếng Thương Long ngâm tiếng huyết gió ở toàn bộ phía chân trời âm âm dựng lên.

Không ngừng là này Hạ Quốc hoàng thành, chu quốc hoàng thành, nguyên lai Cẩm Quốc hoàng thành, hiện tại minh uân cung, còn có cực bắc nơi Niệm Quốc hoàng thành chỗ sâu trong, đều lúc này vang lên rùng ngâm tiếng động.

Này rùng ngâm thật lâu không dứt, một tiếng cùng với một tiếng, một tiếng so với một tiếng càng vang dội, xa hơn cổ, càng tang thương, càng xa xưa, đều không phải là vang ở bên tai, càng như là ở trực tiếp truyền vào mỗi người trong óc nội, làm cho cả người trong thiên hạ hoặc là động vật, chim bay

.....

, trùng cá đều có thể đủ nghe thấy. Toàn bộ thiên địa đều tại đây một khắc yên tĩnh không tiếng động, chỉ còn lại có kia rùng ngâm ở trong đầu quanh quẩn quanh quẩn.

Này đó đều tại đây thiên hạ nguyên trụ dân mới có thể đủ thân thiết cảm nhận được, Viên Tế Dân từ tiên nguyên mà đến người tu tiên ngược lại chỉ có thể bằng vào đối thiên đạo lĩnh ngộ, do đó nhạy bén cảm thụ trong không khí mạc danh dao động, kia rùng ngâm thanh tuy rằng cũng trực tiếp từ nhĩ nhập não, lại không có nguyên

trụ dân cái loại này từ nội tâm thân nhiên mà phát thân thiết lòng trung thành.

Suốt chín chín tám mươi mốt đạo rồng ngâm, từ đệ nhất thanh đến đến cuối cùng một tiếng, tựa hồ bất quá một lát mà thôi, lại dường như đã qua suốt một cái kỷ niên.

‘ niệm hồng ’

Này hai chữ dững mãi vào toàn bộ thiên hạ tiện nội dân trong đầu, làm cho bọn họ trong nháy mắt liền có thể từ bản năng trung lĩnh ngộ, đây là này phiến thiên hạ danh.

Cái này phàm thế thiên hạ cho tới nay đều không có xác thực danh, chẳng sợ càng xa xăm phía trước từng có, kia cũng chỉ bất quá là có chút nhân vi càng tốt ký lục này thiên hạ hết thấy chính mình lấy, cũng không có được đến khắp thiên hạ người thừa nhận, theo năm tháng ăn mòn cũng bị người quên đi. Nhưng mà giờ này khắc này, sở hữu tại đây phiến thiên hạ trung sinh hoạt người đều biết được thiên hạ này danh, đó là một loại linh hồn dấu vết giống nhau ẩn ký, làm cho bọn họ từ linh hồn bản năng thừa nhận thiên hạ này danh.

Niệm hồng đại lục.

Này phiến thiên hạ, từ hôm nay trở đi xưng là niệm hồng đại lục, bọn họ từ hôm nay trở đi đó là niệm hồng đại lục con dân, không lâu lúc sau càng là Niệm Quốc con dân.

”Niệm hồng đại lục..... “Tư lãng về nhạn cùng là tại đây phiến thiên hạ sinh ra nguyên trụ dân, tự nhiên cũng cảm nhận được này hết thấy, hồi lâu lúc sau bưng tỉnh, lẩm bẫm nói nhỏ. Sau đó hấn híp mắt một tiếng cười, nhìn phía Tư Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm vừa mới rời đi phương hướng, thấp giọng cười nói:” Ca thật đúng là bá đạo a..... Này không phải làm người trong thiên hạ đều biết được, tiểu tẩu tử là hấn sao? Bất quá, trái lại, cùng là làm người trong thiên hạ đều biết, ca cũng chỉ tiểu tẩu tử a..... “

Hắn thở dài, này phân quyết đoán, này phân năng lực, thật là hắn vô pháp cùng Tư Lăng Cô Hồng so sánh với.

Này thiên hạ đã bị này hai người sở hữu, này hai người cũng đem bị này phiến thiên hạ khắc trong tâm khảm, nghĩ đến không cần bao lâu, theo năm tháng quá khứ, một thế hệ nhân dân cùng với một thế hệ nhân dân truyền thừa, này hai người cũng sẽ trở thành này phiến niệm hồng đại lục trung truyền kỳ truyền thuyết.

”Niệm hồng đại lục..... Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng..... “

Như vậy tiếng thở dài, xâm lộ ra vô số phức tạp tâm tư, tại đây phiến thiên hạ trung, ở rất nhiều người trong lòng hoặc là trong miệng nói ra.

Cực bắc nơi Niệm Quốc bên trong hoàng thành, các bá tánh kinh hô vui mừng, trên mặt tràn ngập kiêu ngạo, bọn họ là Niệm Quốc con dân, bọn họ là kia hai người quốc gia con dân, cái này kêu bọn họ như thế nào không kiêu ngạo. Niệm Quốc trong hoàng cung, Chu Diệu Lang, Thư Tu Trúc, Tổng Quân Khanh từ từ lưu lại nơi này người, toàn bộ đều đi ra hoàng cung, nhìn không trung, trên mặt đồng thời tươi cười.

Một chỗ sơn dã nội phòng nhỏ, Đường Miểu Uẩn đầy mặt phức tạp, còn có thật sâu hối hận không cam lòng.

Chu quốc một phương ẩn nấp tiểu lâu nội, liễu phiêu tuyệt biểu tình trọng giật mình, hồi lâu nhẹ nhàng thở dài, biểu tình tràn ngập bùng tình cực kỳ hâm mộ.

Loạn thạch trong sơn cốc, cái nút mừng một mặt lạnh mạc, rũ mắt nhìn phương xa một cây úc thúy cây tùng, thất thần, trong tay nắm bầu rượu đã rời tay, rải đầy đất rượu hương. Không xa chỗ tối, cát giấu nhậm Sanh Nhi mãn nhãn bi thương nhìn hắn, chỗ sâu trong có nào đó quyết tuyệt kiên định.

Minh uân cung nơi nào đó trong cung điện,.....

Các loại địa phương, các dạng cùng Tư Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm có chút sâu xa người, một đám dâng lên các loại phức tạp cảm xúc. Đến nỗi những cái đó bá tánh nhân dân, như cũ biểu tình nếu ngốc, nhìn không trung thật lâu bất động.

Ánh nắng khuynh sai, dưới bầu trời nổi lên tinh tế mênh mông mưa nhỏ, nước mưa ở như quang hạ ẩn hiện ra thất thải quang hoa.

Nam tử ôm ấp nữ tử chậm rãi đi tới, mưa phùn mê mang trung, không thấy nửa điểm dừng ở hai người trên người, càng vì hai người thêm một phần mê huyễn không chân thật. Rõ ràng nhìn hai người ở đến gần, lại cứ làm người dâng lên không thể chạm đến không thể nắm lấy xa xôi cảm, mưa bụi mông lung, hình cùng bức hoạ cuộn tròn.

Hạ Quốc hoàng cung quý xuống đất nhân dân nhóm, ngốc ngốc nhìn hai người, giống như mất hồn.

Thù Lam đám người thần thái đồng dạng có chút đại ra, Diệp thị tỷ muội há miệng thờ đốc, phát hiện ngày thường nhanh mồm dẻo miệng đều biến mất không thấy giống nhau. Viên Tế Dân đám người biểu tình phức tạp, nhìn hai người đồng dạng không nói gì.

Ngoan bảo nhìn xem cái này, lại nhìn xem cái kia, vẻ mặt tặc cười, giống như bất đắc dĩ nhún nhún vai. Nhìn xem, một chút tiếp thu năng lực đều không có, nơi nào giống bản công tử như vậy bình tĩnh?

”Gặp mưa thoải mái sao? “Nữ tử thanh diệu tiếng nói nghi vấn lại đây, bừng tỉnh mọi người tâm hồn.

Lúc này, Thù Lam đám người hoàn hồn, lúc này mới sẽ phát chính mình mấy người thế nhưng quên mất ngăn cản này đầy trời mưa phùn, bất tri bất giác trung, trên người xiêm y đều bị nước mưa cấp tẩm ướt.

Trong lúc nhất thời, Thù Lam nhìn xem Diệp thị tỷ muội còn có Mộc Linh Nhi, Diệp thị tỷ muội nhưng thật ra không có chuyện, bởi vì có

Bạch Lê cẩn thận cho các nàng che khuất, Mộc Linh Nhi lại không có như vậy vận may, này sẽ làm cùng Thù Lam giống nhau, tóc cùng xiêm y đều dính ở trên da thịt, nhìn đến hai người kia chật vật bộ dáng, Diệp thị tỷ muội lập tức chút nào không cho mặt mũi

.....

Bật cười.

Mộc hương vỗ vỗ dưới thân Bạch Lê, tán thưởng nói:” Ân, vẫn là tiểu bạch lê hảo. “

Liên Kiều cũng vuốt Bạch Lê mềm mại lông tóc, cười nói:” Lần sau cấp tiểu bạch lê ăn cơm! “

”Chi ~ “Bạch Lê dương dương híp mắt, đáy mắt chỗ sâu trong hiện lên ảm đạm cùng kiên quyết. Lần sau không biết sẽ là khi nào, lần này trở về nhất định phải đối mặt trong tộc vấn đề, còn có kia xử phạt, thật đúng là phiền toái.

Viên Tế Dân hỏi:” Chính là muốn hiện tại nhích người tiến đến tiên nguyên? “

Căn nguyên địa mạch sự tình đã giải quyết, lấy hai người quyết định nên là hiện tại liền phải đi về tiên nguyên.

Dựa theo ma tình ngày quy củ, ma tình ngày một kết thúc ma nhân lập tức liền sẽ trở về, người tu tiên nhiều nhất cũng chỉ có thể nhiều dừng lại ba ngày, tại đây ba ngày tuyệt đối không thể đối phạm thế tạo thành bất luận cái gì nguy hại, nếu không tự pháp giả tất nhiên sẽ xuất hiện trực tiếp đem này chém giết. Hắn vốn dĩ cho rằng này hai người nói như thế nào đều là phạm thế sinh ra người, đối đi trước tiên nguyên nên không hiểu biết, cũng tưởng làm bọn họ dẫn đường giả, nhưng thật ra không nghĩ tới tự pháp giả cùng hai người có quan hệ, nghĩ đến nếu là tưởng đi trước tiên nguyên cũng là dễ dàng cực kỳ.

Bất quá như vậy, hắn vẫn là tưởng tự mình dẫn đường.

”Còn có một chỗ. “Đường Niệm Niệm nhìn phía Tư Lăng Cô Hồng, trông thấy hấn bên môi một sợi cười nhạt, hai mắt cũng cong lên trắng non giống nhau độ cung.

Ngoan bảo ngồi ở Hồng Lê phân thân xà quái trên đầu, cũng gật gật đầu, gương mặt có chút mắt tự nhiên ửng đỏ. Nơi đó, ở hấn hồi ức có rất nhiều chính mình khứu sự, những cái đó khứu sự lại cũng là nhất quý trọng hồi ức.

Thù Lam, Diệp thị tử muội, Mộc Linh Nhi, chiến thiên kích, Chiến Thương Tiển còn có tư lăng về nhận đều lộ ra hiểu rõ biểu tình.

Tuyết Diên Sơn Trang!

Trước mặt mọi người người tới Bắc Vực hư tuyết sơn thượng thời điểm, bên này ở một hồi thiên thạch tứ lược như trên dạng có chút biến hóa, nhưng là trước mặt mọi người người đồng loạt đứng ở Bàn Long Sơn trên đầu thời điểm, phát hiện kia biến hóa cũng chỉ là bên ngoài mà thôi.

Đường Niệm Niệm hãy còn nhớ rõ năm đó, Tư Lăng Cô Hồng đó là ôm nàng ở chỗ này, đi xuống nhìn lại đem toàn bộ Tuyết Diên Sơn Trang cảnh sắc đều xem ở trong mắt, kia như mộng như ảo hình cùng tiên cảnh cảnh, bị hấn nói là bọn họ gia.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra nàng một sợi thất thần, ôm cánh tay của nàng hơi buộc chặt một phân. Nàng nhớ rõ, hấn tự nhiên càng sẽ không quên.

”..... “Tư Lăng Cô Hồng môi khẩu hé mở, không có người nghe được hấn thanh âm, sau đó liền thấy Bàn Long Sơn quay chung quanh phía dưới phát sinh biến hóa.

Sương đen giống như mộng ma giống nhau mờ mịt, lẫn lộn người tầm mắt, một tiếng thương ngâm thấp thấp truyền vào mọi người trong tai, ngay sau đó kia bốn trôi nổi sương đen tốc độ mãnh đến một mau, cơ hồ chớp mắt chuyển động liền hóa thành một đầu trăm

trượng hắc long, đằng khởi thân hình ở không trung, long đầu chính duỗi hướng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, hơi hơi rũ.

Theo hắc long xuất hiện, phía dưới Tuyết Diên Sơn Trang cũng lại lần nữa hiển lộ ra bộ dáng, tinh xảo sơn trang giống như một khối thiên nhiên tạo hình mà thành của quý, tuy là nhìn quen tiên nguyên nội các loại cảnh đẹp mỹ lệ chi vật Viên Tế Dân đám người, nhìn thấy nơi này cũng không khỏi thiết tình tán thưởng một tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm bước lên hắc long đầu khoanh chân ngồi xuống.

Hắc long một tiếng thương ngâm, thân hình mạnh mẽ bay vút lên, đầu lại không có nửa phần xóc nảy, một đôi màu đen lộ ra nhẹ nhàng lam long đồng nhìn phía Viên Tế Dân liếc mắt một cái.

Viên Tế Dân sáng tỏ Tư Lăng Cô Hồng ý tứ, này liền mỉm cười nói:” Tiên nguyên chi môn liền ở cực đông. “

Hắn duỗi tay mở ra, kia thuyền cứu nạn lại lần nữa xuất hiện không trung, người ngồi trên thuyền cứu nạn nội, Chiến Thương Tiễn đám người cũng ngồi đi lên.

Lỗ thâm cũng mang theo tư tư lăng về nhận ngồi trên chính mình âm hồ.

Lưu Bảo lại lần nữa hâm mộ ghen ghét nhìn trên bầu trời người, như cũ chỉ có thể chính mình một cái lẻ loi ngồi ở chính mình chui xuống đất thoi. Nhớ trước đây hắn còn đối chính mình này chui xuống đất thoi vô cùng vừa lòng, hiện tại chỉ hận không được nó đổi thành không trung phi hành pháp bảo thì tốt rồi.

Không có biện pháp, này chui xuống đất thoi có thể xem như một kiện thật tốt chạy trốn pháp bảo, dưới mặt đất giống nhau sẽ không có người phát hiện, ở trên trời nói, đó là tương đương sống bia ngấm. Chính là hiện tại có cái đại chủ tử đại chỗ dựa ở phía trước, hắn tự nhiên muốn trắng trợn táo bạo điều võ dương oai.

”Di? Người nọ là ai? Ngay từ đầu có hẳn sao? “Lưu Bảo lúc này chú ý tới Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cười móng vuốt thắt cổ một bóng người, nếu không phải hẳn nhãn lực hảo, vừa vặn nhìn đến nơi đó, chỉ sợ đều sẽ không phát hiện.

Đơn giản là người này trang phần thật sự làm người không dám khen tặng, tóc đen, hắc mặt nạ, hắc y phục, độc thủ bộ, hắc giày, toàn thân hắc, giống như một cái bóng dáng giống nhau, treo ở hắc long móng vuốt thượng, hơn nữa hắc long móng vuốt cũng là hắc, người bình thường căn bản sẽ không chú ý tới này đó.

Lúc này, không ngừng hẳn chú ý tới, Viên Tế Dân đám người cũng chú ý tới.

Rốt cuộc bọn họ không cần dùng đôi mắt đi xem, có thể dùng càn vì tinh tế linh thức đi quét.

”Vị này..... “Viên Tế Dân xem qua đi.

Lúc này hắc long cùng thuyền cứu nạn cũng không xa, kia trạm

.....

Toàn hắc giả dạng người móng vuốt cùng thuyền cứu nạn càng dựa gần, ước chừng chỉ có 3 mét khoảng cách, cho nên làm giữa hai bên có thể xem đến dị thường rõ ràng.

”A..... Tuyết Tân a! “Diệp thị tỷ muội mấy người tự nhiên là nhận thức người này, người này chính là chỉ có Tư Lăng Cô Hồng có thể sai sử..... Nga, không đúng, hiện tại Đường Niệm Niệm đồng dạng có thể.

”Ân. “Mênh mông không gợn sóng như gió, lọt vào tai đã có thể quên nhớ thanh âm quỷ mị truyền ra tới, Tuyết Tân không có động, còn ở hắc long móng vuốt trong bọc khoanh chân ngồi.

”Người chừng nào thì tới a? “Liên Kiều hỏi. Nàng vẫn luôn cảm thấy xem nhẹ cái gì, lúc này cuối cùng nghĩ tới, ngay từ đầu liền không có

nhìn thấy Tuyết Tân a! Tuy rằng Tuyết Tân cho tới nay đều là tới vô ảnh đi vô tung, nhưng là thực lực hẳn là còn vô pháp đuổi kịp này thuyền cứu nạn tốc độ, cho nên nói ngay từ đầu hẳn hẳn là không có theo kịp mới đúng.

”Vừa đến. “Tuyết Tân thanh âm vẫn là như vậy làm người ta nói không ra quỷ dị.

”Đi? “Mộc hương ngơ ngác,” chính người tới? “

”Ân. “

”Tốc độ của người cư nhiên có thể đuổi kịp trang chủ!? “Hai tỷ muội khiếp sợ trăm miệng một lời.

”Không có. “

”Vậy người? “Hai tỷ muội nghi hoặc.

Tuyết Tân nói:” Bấy ngày trước xuất phát vừa đến. “

”..... “Cho nên nói, hẳn thế nhưng ở ngày đó Vị Ương Cung quyết định đi lưu thời điểm liền một người trước xuất phát sao. Mọi người một trận im lặng.

Một hồi, Liên Kiêu im lặng nói:” Người như thế nào bất hòa chúng ta giống nhau thừa Viên gia gia thuyền cứu nạn đâu? “

Giây lát không có thanh âm.

Liên Kiêu chớp chớp mắt, mộc hương cũng chớp chớp mắt, Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi mở to một đôi mắt nhìn chằm chằm hẳn.

Tuyết Tân nói chuyện,” chủ nhân không phân phó. “

Cho nên người liền chính mình trước chạy tới? Người không thể tưởng được này một tầng, rồi lại tưởng được đến trang chủ nhất định sẽ đến sơn trang, sớm xuất phát liền ở chỗ này chờ? Đây rốt cuộc là nên nói người ngốc đâu? Vẫn là nói người thông minh?

Liên Kiều đăm người lại lần nữa im lặng, lấy không chuẩn này Tuyết Tân rốt cuộc là cái gì tâm tư. Các nàng xem không hiểu người bên trong, này Tuyết Tân cũng là thứ nhất.

Mộc hương lúc này hài hước nói:” Kia trang chủ cũng không có phân phó người đáp thượng hắc long móng vuốt a, người như thế nào liền đáp thượng tới? “

Tuyết Tân nói:” Không đáp đuổi không kịp. “

Hắn khoanh chân ngồi ở hắc long móng vuốt, một đầu tóc đen bị gió thổi đến khắp nơi bay múa, cả người liền giống như một cái hư ảnh.

Mọi người lại lần nữa im lặng.

Người cũng biết không đáp đuổi không kịp? Ngay từ đầu liền nghĩ đến đáp Viên Tế Dân thuyền cứu nạn không phải hảo?

Mộc Linh Nhi có chút miễn cưỡng nói:” Vị này..... Tuyết Tân..... Ca ca? Người cùng đi trước, trang chủ cùng a Nạp La biết không? “

Ra Niệm Quốc, lập tức muốn đi tiên nguyên, lúc này nàng cũng tùy đại chúng, xưng Tư Lăng Cô Hồng vì trang chủ.

Tuyết Tân gật đầu. Hắn nhớ rõ ngày đó Đường Niệm Niệm nói ra tên của hắn.

Liên Kiều ngấm ngấm hắc long, cũng hỏi:” Kia này hắc long biết không? “

Không trách nàng hỏi như vậy lời nói, thật sự là Tuyết Tân người này thật sự quá không có tồn tại cảm, nàng sợ hắc long không hiểu được, này móng vuốt nếu là lỏng, không phải đem hắn cấp ném? Tuy rằng bọn họ những người này nhất định sẽ tiếp được hắn.

Tuyết Tân gật đầu. Hắn nhớ rõ vừa rồi hắc long nhìn hắn một cái, này móng vuốt cũng thu vừa lúc, sẽ không ngăn trở hắn tầm mắt, ngồi đến cũng rất thoải mái.

Mọi người nhìn không thấy vẻ mặt của hắn, chẳng sợ có linh thức có thể xuyên thấu qua hắc mặt nạ nhìn đến hắc mặt, hắc mặt lại so với mặt nạ càng giống mặt nạ, không chút biểu tình.

”Vị tiểu huynh đệ này, nhưng cần ngồi chung? “Viên Tế Dân mỉm cười nói.

Như vậy tốc độ, gió thổi đến nhưng không thổi mái, ở hắc thuyền cứu nạn thượng nói, sẽ có trận pháp bảo hộ, bảo đảm ám áp lại thổi mái.

Tuyết Tân nhìn thuyền cứu nạn liếc mắt một cái, lắc đầu.

Sau đó mọi người phát hiện trên người hắc hơi thở tựa hồ đột nhiên phát sinh biến hóa, cả người càng thêm không có tồn tại cảm, liền hơi thở đều dường như biến mất.

Này phân bản lĩnh.....

Viên Tế Dân thân là Nguyên Anh đỉnh dược tu, cũng không khỏi vì Tuyết Tân này phân giống như thiên phú giống nhau năng lực cảm thấy kinh ngạc. Chu Thiên cùng Thẩm Cửu đối diện giống nhau, cũng đều nhìn đến đối phương trong mắt kinh ngạc. Này Tư Lăng Cô Hồng bên người thật đúng là chính là tàng long ngọa hổ a.

Chỉ là hắc rốt cuộc vừa mới vì cái gì không trực tiếp như thế che giấu, lúc này đột nhiên liền ẩn tàng rồi?

Bọn họ sao lại minh bạch, Tuyết Tân chỉ là lại lần nữa hướng Đường Niệm Niệm xông ra một chút chính mình tồn tại.

Ngồi trên chủ nhân thừa kị, nên với chủ nhân lên tiếng kêu gọi, này sẽ làm Đường Niệm Niệm chú ý hắc

.....

Tồn tại, không có ra tiếng tỏ vẻ ý kiến, thuyết minh chấp thuận hắc cười, như vậy hắc liền có thể yên tâm thổi mái ngồi, tiếp tục không có tồn tại cảm biến mất.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

~\ ($\cong \nabla \cong$) /~ lạp lạp lạp. Ngày mai bắt đầu tiên nguyên văn chương

.....

-----oOo-----

hồng đại lục xuất hiện quá hồng bình tân cùng Lý búi kiều, này hai người vốn chính là Mộ Dung gia tịnh uyên phái người, từ hai người trở về bị mọi người một trận ngăm ngoài sáng nói bọn họ là con rối thời điểm, hai người đều là giận dữ, chính là mặt trên người áp chế, làm cho bọn họ chỉ có thể đem bất mãn cắn răng nhịn xuống, an tĩnh đứng ở trong đám người.

Hai người đều biết được, chỉ sợ trưởng lão là cố ý tin tưởng những người đó lời nói, chính là bọn họ thật sự không có bị luyện chế thành con rối, nếu bằng không bọn họ như thế nào có thể như thế rõ ràng phân tích chính mình tình huống? Hai người ngăm liếc nhau, bọn họ đều cảm thấy, lần này trở về chỉ sợ hai người đều sẽ không hảo quá, nếu cứ như vậy kiểm tra liền tính, chỉ sợ bọn họ sẽ sơ tầm bọn họ hồn phách, đến lúc đó bọn họ đạo tu tiên đồ nhưng tính liền không có, một cái không hảo còn sẽ trở thành gốc tử!

Bên này hai người kinh hồn táng đảm nghĩ, bọn họ phía trước dẫn đầu Mộ Dung gia trưởng lão, Mộ Dung nghi cũng sẽ không đi để ý tới, hiện giờ hấn một đôi con người thẳng tắp nhìn chăm chăm vống phàm cảnh đi thông niệm hồng đại lục đại môn, chú ý nó tùy thời động tĩnh.

Gì Đông Minh không có trở về, từ những cái đó trở về tiên duệ trong miệng biết được, hấn thế nhưng bị buộc đến tự bạo thân vẫn.

Mộ Dung nghi trong lòng ám nháy, hấn tự thân đồng dạng là Nguyên Anh đỉnh đạo tu, chỉ là so với gì Đông Minh miệng cái này chi thứ người thực lực tự nhiên cường đại hơn rất nhiều, cho dù là hai cái gì Đông Minh đều không phải đối thủ của hấn, cho nên hấn đều không phải là là sợ hãi Đường Niệm Niệm thủ đoạn. Hấn sợ chính là này người một nhà thiên phú, hiện giờ bọn họ mới bắt quá không đến 50 tuổi tuổi tác, liền đủ để cùng Nguyên Anh đỉnh đạo tu cùng kiếm tu đánh nhau bất bại, thậm chí lợi dụng các loại quỷ dị thủ đoạn, đem gì Đông Minh cấp bức cho tự bạo, nếu lại cho bọn hấn thời gian nói, ai cũng không hiểu được này Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm sẽ trưởng thành đến kiều gì nông nổi.

Không đúng, còn có bọn họ hài tử, này hai người liền đã chú ý yêu nghiệt thiên phú, bọn họ hài tử sẽ đơn giản sao? Lúc này đây ma tinh ngày, từ trở về người trong miệng nghe được, cũng không có bao nhiêu người gặp qua hai người hài tử, bất quá kia hài tử chỉ là ở sinh ra thời điểm, liền đủ để dọa chạy ngưng thật tiểu thư, đứa nhỏ này sẽ đơn giản sao?

Một cái sinh có dị đồng hài tử sẽ đơn giản sao? Chẳng sợ thiên phú chưa chắc giống bọn họ cha mẹ như vậy đáng sợ, nhưng là hẳn trên người tất nhiên mang theo cái gì đặc thù quý dị thiên phú, đây cũng là tạo thành hẳn trời sinh dị đồng nguyên nhân, cùng là đem ngưng thật dọa chạy nguyên nhân.

Như thế tính ra nói, này một nhà ba người liền không có một cái đơn giản.

Bọn họ Mộ Dung gia bởi vì Mộ Dung ngưng thật cùng này một nhà ba người kết thành mâu thuẫn, từ lúc bắt đầu đơn giản tranh giành tình cảm, đến trở thành nhục người tự tôn, hủy nhân tu vì này thù, sau đó biến thành giết người tánh mạng, đoạt nhân thể nhi chi hận, cho tới bây giờ Mộ Dung gia phái người đi trước phạm thế đuổi giết, đủ để cho hai người thù hận đạt tới không thể cởi bỏ trình độ.

Nếu vô pháp cởi bỏ, như vậy liền chỉ có thể một phương chết!

Này chết đi một phương, cần thiết là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm này toàn gia!

Mộ Dung nghi trong lòng tính toán, nếu Viên Tế Dân đem này hai người mang về tới, chỉ là còn không có chân chính xếp vào tiên nguyên danh sách, như vậy liền còn không tính tiên nguyên người, hẳn liền tính trước đây tiên nguyên trung tướng hai người giết, tư pháp giả cũng vô pháp hoàn toàn định hẳn chịu tội, hơn nữa Mộ Dung gia thế lực, đủ để bảo toàn hẳn bình yên vô sự.

Nghĩ đến đây, Mộ Dung nghi bất động thanh sắc nhìn thoáng qua bên trái Viên gia nhân mã, lạnh lùng nói:” Viên tục sinh, Tư Lăng Cô Hồng còn có Đường Niệm Niệm này hai người cùng Mộ Dung gia

thù hận nghĩ đến người cũng nên biết được, lần này nếu hai người dám can đảm đến đến tiên nguyên trung nói, ta không hy vọng nhìn đến Viên gia cùng Mộ Dung gia trở mặt cục diện, người cũng biết được, năm đó Viên gia cùng Mộ Dung gia giao tình, chẳng sợ những năm gần đây có chút nhạt nhẽo, nhưng là niệm ở cũ tình thương, ta cũng không nghĩ Mộ Dung gia thật sự cùng Viên gia kết thù. “

Lần này Viên gia chờ tề tựu bốn mạch người, Mộ Dung nghi kêu ra cái kia cái kia Viên tục sinh vì tam phòng đông mạch dòng chính, vừa lúc cùng Viên Tế Dân là cùng mạch. Mộ Dung nghi thân là Mộ Dung gia tộc trưởng lão, đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này hai người đồng dạng chú ý, đối Đường Niệm Niệm thân phận tự nhiên có điều tra, lần này Viên gia phái ra chính là tam phòng đông mạch dòng chính Viên Tế Dân đi nghênh đón Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm mẹ đẻ cũng vừa lúc là Viên gia tam phòng đông mạch người, cho nên lần này có khả năng nhất trở ngại

.....

Người của hắn, đúng là này Viên tục sinh.

Hắn lời này tuy rằng là đối Viên tục sinh nói, bất quá trên thực tế cũng có cảnh cáo mặt khác ba người ý tứ, nếu như bằng không cũng sẽ không đem lời nói nghiêm trọng tính nhắc tới hai nhà ân oán trên người. Này đều không phải là nói hắn sợ bốn người này, lấy thực lực của hắn đối thượng bốn người này căn bản là không đủ để gây cho sợ hãi, chỉ là không nghĩ sự tình phát sinh biến cố, làm Đường Niệm Niệm dám người chạy, này để ngừa vạn nhất mà thôi.

Quả nhiên, nghe được hắn nói, không ngừng là Viên tục còn sống có mặt khác ba người sắc mặt đều là biến đổi.

Mộ Dung nghi lời này là ở quá mức kiêu ngạo, thậm chí lộ ra uy hiếp chi ý. Nghĩ đến hắn lời nói bên trong nói cái gì hai nhà giao tình. Này căn bản chính là thí lời nói, hiện tại ai chẳng biết hiểu thiên quyền đệ nhất gia tộc Công Tôn gia vì cái gì sẽ ngồi vào vị trí này? Còn không phải là bởi vì có Mộ Dung gia từ giữa làm khó dễ? Hiện tại cùng bọn

họ nói giao tình? Còn nói cái gì không muốn thương cập trước kia giao tình?

Tuy là bọn họ trong lòng như thế nào bất bình, trên thực tế bọn họ hiện giờ thực lực xác thật vô pháp cùng Mộ Dung gia tộc đối kháng, này khí cũng chỉ có thể gắt gao áp chế, có khổ nói không nên lời.

Viên tục sinh là một người đầu trọc trung niên nhân bộ dáng, dáng người kiện thực cao lớn, nếu là có người nói hắn là đồ tể nhưng thật ra có người tin, nói hắn là dượng tu chỉ sợ có tám phần người lần đầu tiên nghe được đều sẽ không tin tưởng. Cố tình hắn chính là một cái dượng tu, tuy rằng đối dượng tu phương diện ngộ tính cũng không như thế nào hảo.

”Mộ Dung đạo hữu những lời này là có ý tứ gì? Đường Niệm Niệm cùng Mộ Dung gia có cái gì thù hận ta không biết, nhưng thật ra người Mộ Dung gia tiểu thư không biết liên sỉ trực diện đoạt phu quân sự tình thật là hiểu rõ một ít. Chẳng lẽ này Mộ Dung gia đại tiểu thư chính mình đoạt phu quân đoạt không đến, này Mộ Dung gia toàn bộ người đều phải giúp đỡ nàng đoạt không thành? “Viên tục sinh ngoài cười nhưng trong không cười nói. Hắn tuy rằng đánh không lại Mộ Dung nghi, bất quá tính tình lại là dám làm dám chịu, đối này Mộ Dung gia vốn chính là không quen nhìn, chẳng sợ đánh không lại Mộ Dung nghi, miệng thượng cũng chút nào không tính toán thoái nhượng.

Lời này vừa nói ra, vốn chính là bất bình cùng không khí tức khắc động lại lên.

Mộ Dung nghi không giận phản cười, nói:” Xem ra Viên gia đây là cho rằng được một cái tiểu bối liền thiên hạ vô địch? Chớ nói các người nguyên lai đỉnh là lúc, chúng ta Mộ Dung gia không đem các người để vào mắt, hiện giờ các người, càng là bất kham một kích. “

Lời nói vừa ra, một đạo cương lôi chớp mắt liền tới rồi Viên tục sinh trước mặt, đem hắn đả kích đến toàn thân run rẩy đến thiếu chút nữa té ngã.

Viên tục sinh sắc mặt đỏ lên, không biết là khí vẫn là bởi vì bị lỗi pháp cấp điện.

Mộ Dung nghi cười lạnh nói:” Nơi này là tiên nguyên, không được vô cớ giết hại tiên duệ, chỉ là người nói năng lỗ mãng, ta giáo huấn một phen lại cũng không quá, chư vị nói đúng không? “Hắn ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Viên gia mặt khác tam mạch dẫn đầu người.

Này ba người tuy rằng trong lòng có lửa giận, chỉ là trong lòng biết không phải Viên tục sinh đối thủ, càng không nghĩ đem sự tình nháo đại, này sẽ nghe được hắn hỏi chuyện, cũng không có trả lời. Chỉ là như thế không trở về lời nói thái độ cùng cấp với cam chịu, cái này làm cho Mộ Dung nghi rất là vừa lòng. Một đám không biết cái gọi là được tu, có lần này uy hiếp, đọi lát nữa nếu là Đường Niệm Niệm bọn họ tới rồi, nghĩ đến bọn họ cũng không dám nhúng tay ngăn trở.

Ở Mộ Dung nghi phía sau Mộ Dung gia tộc đệ tử, một đám sắc mặt kiên căng mắt lé khinh thường nhìn quét Viên gia đệ tử, Viên gia đệ tử bị bọn họ xem đến trong lòng lửa giận bốc lên, lại cũng chỉ có thể đem sở hữu hỏa khí hướng chính mình trong lòng nuốt, sắc mặt cực kỳ khó coi, đáy mắt còn có bi thương.

Nhớ trước đây, bọn họ Viên gia kiêu gì phong cảnh, hiện giờ thế nhưng bị như thế coi rẻ cùng khi dễ, liền năng lực phản kháng đều không có.

Viên tục sinh sắc mặt xanh mét nhìn chằm chằm Mộ Dung nghi, một đôi con ngươi lạnh băng như thiết, tay áo nội bàn tay nắm một cái đan bình nhất khản nhất tùng, cuối cùng vẫn là thu hồi túi Càn Khôn nội.

Viên gia đều không phải là thật sự hoàn toàn không phải Mộ Dung gia đối thủ, chỉ là nếu một đấu nhất định phải khuynh sào một trận chiến, kết quả cuối cùng cũng chỉ sẽ là đã thương địch thủ 800, tự tổn hại một ngàn, này đều không phải là là Viên gia muốn nhìn đến kết quả. Huống chi Viên gia trong tay đan phương, có thể nói làm cho cả tiên nguyên trung vô luận là gia tộc vẫn là môn phái đều nhìn

trộm không thôi, một cái không hảo liền sẽ rước lấy vô số người tranh đoạt, đến lúc đó mới là chân chính diệt môn.

Như thế dưới, bọn họ chỉ có thể thật cẩn thận tồn tại, tranh thủ hết thầy cơ hội, bảo vệ cho này từ cổ chí kim gia tộc trân bảo. Chỉ cần Viên gia xuất hiện một cái đỉnh, như vậy liền có thể kéo toàn bộ gia tộc quật khởi, sau đó mấy năm nay tuổi tới vẫn luôn đang chờ cơ hội như vậy, khuyh tấn toàn lực bồi dưỡng tiểu bối, đáng tiếc tới rồi hiện tại mới thôi đều không có thành công, thẳng đến biết được Đường Niệm Niệm tồn tại.

Nàng thiên phú đủ để cho sở người nghe toàn bộ đều vì này khiếp sợ, này cũng làm Viên gia động nổi lên tâm tư.

”Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng..... “Viên tục sinh ở trong lòng nỉ non. Hai người kia thượng ở phạm thế thời điểm, là có thể đủ khiến cho tiên nguyên rung chuyển, nghĩ đến nhất định sẽ không đơn giản. Tuy rằng đem hy vọng ký thác ở một cái di lưu bên ngoài huyết mạch trên người thật sự quá mức bất đắc dĩ, bất quá này cũng thật là bất đắc dĩ cử chỉ, hiện giờ Viên gia thời gian không nhiều lắm, hết thầy hy vọng đều không muốn buông tha.

Ở mỗi người các hoài tâm tư thời điểm, lúc này tiên nguyên cùng niệm hồng đại lục nghĩ thông suốt đại môn đột nhiên một trận quang mang đại thịnh, đem mỗi người tâm tư đều cấp bừng tỉnh, từng đôi ngưng thần nghiêm túc ánh mắt thẳng tắp nhìn phía đại môn chỗ.

Mộ Dung nghi âm thầm thuộc hạ đã đánh ra đạo đạo pháp ấn.

Rống ——

&n

.....

bsp; người chưa tới, thanh tới trước.

Vô hình đại môn quang hoa đại xá, chưa chờ mọi người từ kia một tiếng quen thuộc lại xa lạ rỗng ngâm trung phục hồi tinh thần lại, một đạo thật lớn hắc ảnh từ quang môn trung vụt ra, tốc độ cực nhanh đến làm mọi người chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, sau đó khắp không trung đều trở nên hắc ám trong đó.

”Đây là..... “Mọi người kinh dị không chừng ngừng đầu.

Trăm trượng hắc long xoay quanh ở không trung, một đôi sơn ngẫu nhiên hiện lên u lam đồng tử lạnh băng vô tình, này thật lớn thân hình xoay quanh lên, đủ để đem mọi người đỉnh đầu ánh nắng cấp hoàn toàn che đậy, này cũng tạo thành mọi người có loại nháy mắt đêm tối cảm giác.

”Long? Chân long? “Mộ Dung nghi trong mắt thoáng hiện kinh nghi. Trời đất này trung chân chính có thể xưng là yêu thú cực kỳ thừa thớt, cái gọi là yêu thú chỉ có thể tu luyện thành vì yêu tiên mới tính, này cũng nhất định phải mang theo một ít tiên thú huyết mạch thú loại mới nhưng, mặt khác chẳng sợ có thể tu luyện thú cũng bắt quá bị xưng là hung thú hoặc là ma thú mà thôi.

Tiên nguyên trung phần lớn đều biết được, tư pháp giả đúng là từ yêu tu tạo thành. Bọn họ tu luyện tốc độ ngay từ đầu so ra kém người, nhưng là thọ mệnh cực dài, lại có trời sinh quý dị thiên phú, này liền tạo thành bọn họ đáng sợ. Yêu tu bên trong tự nhiên là thượng cổ huyết mạch nhất trần quý lợi hại, đến nỗi thượng cổ huyết mạch nhiều nhất người biết không ngoài là long phượng hai tộc, toàn bộ tiên nguyên nội chưa từng có xuất hiện một đầu chân long, có lẽ có, chỉ là bọn hắn không hiểu được mà thôi.

”Không đúng, không có khả năng là chân long! “Mộ Dung nghi thực mau liền phủ nhận, yêu tu cực kỳ kiêu ngạo, căn bản là sẽ không tùy tiện cho người ta thu phục, càng đừng nói làm người cưỡi ở trên người, chân long vì yêu tu trung hoàng tộc, càng là như thế mới là.

Chỉ là trước mắt này đầu hắc long vô luận là ngoại hình vẫn là khí thế toàn không bình thường, chẳng sợ không phải chân long, cũng tất nhiên không phải đơn giản chi vật.

Mộ Dung nghi bị hắc long xuất hiện chọc đến nhất thời đại ra, chẳng sợ lúc này đã phục hồi tinh thần lại phân tích tình huống, lại cũng mất đi nháy mắt cơ hội ra tay.

Hắn đảo mắt đem mặt khác người nhìn lại, này không xem không quan trọng, vừa thấy thật sự làm hắn hoảng sợ. Tuy rằng đã nghe trở về người ta nói quá nhìn thấy hai đầu yêu thú đối gì Đông Minh ra tay, nhưng là nghe nói chung quy là nghe nói, không kịp trước mắt chứng kiến, này vừa thấy hắn lập tức liền nhận ra này hai đầu yêu thú thân phận, trong lòng không khỏi đem đã chết đi gì Đông Minh tức giận mắng một đống.

Tuyết nguyệt hồ! Huyết lân xà!

Này hai tộc ở hiện tại yêu thú bên trong tuyết đối là vương tộc giống nhau tồn tại, hướng chi này hai người đã tu luyện đến như vậy nông nổi, thân phận hiển nhiên không ngừng là bình thường tộc nhân đơn giản như vậy. Này gì Đông Minh thế nhưng đã chết còn cấp Mộ Dung gia rước lấy này hai cái tiểu gia hỏa trở mặt.....

Mộ Dung nghi cũng không phải là gì Đông Minh, gì Đông Minh nói đến cùng cũng chỉ là một cái chi thứ mà thôi, chẳng sợ tu vi đã là Nguyên Anh đỉnh, nhưng là biết được đồ vật chung quy không nhiều lắm, không có hắn cái này chân chính Mộ Dung gia tộc huyết mạch người hiểu biết rõ ràng.

Yêu tu bởi vì thừa thốt, thọ mệnh dài lâu, thực lực cường đại, cho nên có tiếng bên vực người mình. May mắn này hai cái tiểu gia hỏa không có sự tình, nếu không cho dù là này hai cái tiểu gia hỏa trước chọc sự, nhưng này hai cái tiểu gia hỏa thật sự bị thương nói, như vậy Mộ Dung gia tộc tuyết đối cũng muốn ra một lần huyết.

”Tế dân. “Viên tục sinh lúc này cũng từ hắc long chấn động trung hoàn hồn, nhìn về phía kia thuyền cứu nạn thượng Viên Tế Dân.

Viên Tế Dân triệu hắn gật đầu một cái, ánh mắt cẩn thận nhìn thoáng qua Mộ Dung nghi, đồn đãi cấp Viên gia bốn mạch người, ”có việc trở về lại nói. “

Viên tục sinh bốn người đều minh bạch hẳn ý tứ, rốt cuộc nơi này có Mộ Dung gia tộc người ở một bên như hổ rình mồi, thật sự không nên ở lâu.

”Muốn chạy? “Bên này người vừa mới có động tác, Mộ Dung nghi liền đã có phát hiện, một đôi mắt thẳng tắp nhìn về phía không trung hắc long trên đỉnh đầu ngòi hai người, cười lạnh nói:” Viên gia người đi có thể, bất quá này hai người lại không được! “

Hắn lời nói vừa mới nói xong, người đã xuất hiện ở hắc long trước mặt, trực diện nhìn về phía hắc long thượng hai người, này vừa thấy liền nhìn thấy làm hắn tức giận đan xen một màn, có loại chính mình toàn thân sức lực đánh vào bông thượng cảm giác vô lực giác.

Hắc long thật lớn đỉnh đầu, Tư Lăng Cô Hồng khoanh chân mà ngồi, trường bào tay dài không có nửa điểm nhăn nhai, cánh tay hắn mềm nhẹ ôm đang nằm ở trong ngực nữ tử, thần thái ôn nhu sủng nịch. Chỉ là lúc này ánh mắt nhẹ nhai, đảo qua Mộ Dung nghi.

Mộ Dung nghi trước mặt một đạo như nước gợn sóng run rẩy, hắn hơi lui về phía sau một bước, một đôi mắt cẩn thận lại cố kỵ nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng. Hắn thế nhưng nói ra tay liền ra tay? Nếu không phải hắn từ nghe được hắn cùng quan lam sanh một trận chiến bất bại sau sớm có chuẩn bị, chỉ sợ hiện tại chính mình đã bị thương.

Như thế nghĩ, Mộ Dung nghi ánh mắt lại từ Tư Lăng Cô Hồng trên người, chuyển qua hắn trong lòng ngực người trên người.

Ở trong lòng ngực hắn nằm nữ tử tự nhiên là Đường Niệm Niệm không thể nghi ngờ, nàng cả người không có nửa phần trọng lượng nằm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, hai tròng mắt nhợt nhạt nhai, cái miệng nhỏ khẽ nhếch phun tức, hai má nhai nhai đỏ bừng, làm người thấy đều không khỏi tâm tình tường hòa xuống dưới, không đành lòng đem nàng cấp đánh thức.

Đây đúng là Mộ Dung nghi cảm giác vô lực ngọn nguồn, hắn nhất phái trào dâng, mở miệng muốn đem người ngăn trở, rõ ràng mang

theo giải quyết thù hận ý tứ, chính là đối thủ của hắn lại đang ở an tường ngủ? Loại này tương phản như thế nào gọi người chịu được?

Bất quá thực hiển nhiên, Mộ Dung nghi hành vi đều không phải là không hề tác dụng

.....

, hắn nói chuyện khi lợi dụng linh lực truyền khắp mỗi người lỗ tai, tự nhiên cũng không có phóng buông tha Đường Niệm Niệm. Này liền đem nàng từ trong lúc ngủ mơ đánh thức, lông mi róc rách run rẩy giống như giương cánh muốn bay cánh bướm, đương mở khi cặp kia đạm tĩnh sáng ngời đồng tử triển lộ bên ngoài, bình tĩnh không thấy, lại nhiều chút ngây thơ, còn có bất mãn.

Này phân bất mãn từ nàng thần thái liền có thể nhìn ra tới.

Mặc cho ai ngủ đến thoải mái lại trầm thời điểm, bị người đột nhiên đánh thức đều sẽ không có hảo tâm tình. Tuy rằng lấy Đường Niệm Niệm hiện tại tu vi, chẳng sợ không cần ngủ cũng không có quan hệ, nhưng là nàng cái này thói quen vẫn luôn đều không có thay đổi quá, liền giống như ăn cơm cũng chưa từng có đoạn quá.

Đương Mộ Dung nghi đối diện thượng này song lộ ra bất mãn lên án xem ra bình tĩnh con người khi, trong lòng thế nhưng mạc danh dâng lên một cỗ tội ác cảm.

”Ân? “Này mặt tội ác cảm làm Mộ Dung nghi trong lòng cả kinh, sau đó nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng nghiêm cố kỵ. Thế nhưng có thể ảnh hưởng đến chính mình tâm cảnh, này nữ tử tu vi tuy rằng không cao, nhưng là chỉ bằng điểm này, nói nàng có thể đem gì Đông Minh bức cho tự bạo cũng không phải không có khả năng.

Bất quá vừa mới một cái gặp mặt, Tư Lăng Cô Hồng một cái đơn giản ra tay, Đường Niệm Niệm đơn giản một ánh mắt, liền làm Mộ Dung nghi rõ ràng cảm giác được hai người kia bất phàm, đối này hai cái tiểu bối nhắc tới cố kỵ chi tâm.

Xem ra chính mình một người chưa chắc có mười thành năm chắc đưa bọn họ đánh chết trảo lấy, như thế chỉ có thể tạm thời kéo thời gian.

Mộ Dung nghi trong lòng tính toán, trên mặt chút nào không lộ.

.....

-----oOo-----

chương đánh một chút còn trăm hạ (1:)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương danh: Thứ một trăm tam chín chương đánh một chút còn
trăm hạ (1)

Từ ma tỉnh ngày kết thúc, sở hữu tiên nguyên trung sống sót người
trở về đến vũng phàm cảnh, trong đó tự nhiên cũng có Mộ Dung gia
tộc tịnh uyên phái đệ tử, này đó đệ tử còn thừa nhân số cực kỳ thừa
thốt, thế nhưng một bàn tay chỉ có thể số lại đây, chuyện này phát
sinh làm Mộ Dung nghi trong lòng phi thường tức giận, chỉ là này đó
lửa giận cũng không có làm trò những người khác trước mặt biểu lộ
ra tới. Mạ Mã bá 癸 Hiểu

Tuy rằng không có biểu lộ ra tới, nhưng là trở về người đều có thể
tưởng được đến hấn trong lòng hỏa khí. Chẳng sợ không tính
những cái đó chết đi người hay không là tịnh uyên phái tinh anh đệ
tử, chỉ nói bọn họ chết đi liền đủ để cho người nhìn ra tới đây là bị
người nhằm vào tịnh uyên phái sát lược, nhằm vào tịnh uyên phái
thực hiện nhiên chính là nhằm vào Mộ Dung gia tộc, một phen suy
tính xuống dưới, này căn bản chính là ở quát đánh Mộ Dung gia tộc
thể diện, cuồng vọng khiêu khích.

Như vậy khiêu khích, thân là tiên nguyên thiên cơ đạo tu đệ nhất gia
tộc Mộ Dung gia tộc nơi nào có thể nén giận? Lập tức Mộ Dung nghi
bóp nát gia tộc nội linh tin thạch, chuyên môn gọi tới Mộ Dung gia
tộc nhân mã, vì chính là lưu lại Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm
Niệm này người một nhà. Rốt cuộc Viên gia người còn ở nơi này,
nhân số cũng so với hấn nhiều, chờ Viên Tế Dân trở về lại nhiều
một cái Nguyên Anh đỉnh, chẳng sợ chưa chắc đấu đến quá hấn,
nhưng là cấp này toàn gia để lại chạy trốn thời gian liền không hảo.

Như thế dưới, Mộ Dung nghi liền tiếp tục ở chỗ này chờ, cũng tại đây chờ thời gian đem Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm nhà này phân tích một lần lại một lần, cho tới bây giờ chính mắt nhìn thấy bọn họ.

Này một đương trường gặp mặt, thật là làm Mộ Dung nghi lấp bắp kinh hãi, này cũng liền vô cùng may mắn quyết định của chính mình, chuyên môn gọi gia tộc người tới chi viện. Bằng không bằng vào hấn một người, thật sự chưa chắc có thể lưu lại bọn họ những người này.

”Mộ Dung gia tộc người? “Nữ tử tiếng nói có trời sinh mềm nhẹ thanh thúy, mang theo sơ tỉnh khàn khàn, hơn nữa một chút điều âm nghi vấn, nghe vào người lỗ tai liền giống như miêu trảo tử cào quá giống nhau, dư vị vô cùng.

Mộ Dung nghi nao nao, sau đó mới phát giác lời này là từ trước mắt nữ tử trong miệng hỏi ra.

Hấn hai mắt khôi phục thanh minh, nhìn lúc này đã từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực tỉnh lại Đường Niệm Niệm, phát hiện nàng biểu tình thượng bất mãn càng thêm nồng đậm một ít, giống như là một cái bị đánh thức muốn cẩu kính hài tử, đáng yêu vô hại đến chọc người buông tâm phòng.

Nhưng mà, này phân biểu tượng cũng không có làm Mộ Dung nghi có chút thả lỏng, ngược lại làm hấn càng thêm cẩn thận cố kỵ. Hấn chưa từng có nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ ở một cái thấp chính mình một cái cảnh giới tiểu bối trước mặt như thế cẩn thận, nhưng mà này hết thảy cố tình chân thật đã xảy ra, làm hấn sờ dĩ như vậy cẩn thận nguyên nhân, lại là bởi vì Đường Niệm Niệm.

Hấn thế nhưng ở cái này nữ tử trước mặt hai lần thất thần, nếu hiện tại là ở đấu pháp nói, chỉ bằng này hai lần thất thần đủ để cho hấn ở quý môn quan đi một vòng.

Đường Niệm Niệm nhìn chằm chằm trước mắt nam tử, chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài hấn tựa hồ chỉ có 27-28, bất quá hiển

nhiên một cái tu luyện đến Nguyên Anh kỳ người đều không thể thật sự chỉ có 27-28 tuổi tác, một đầu tóc đen không chút cẩu thả lên đỉnh đầu thúc một cái nói tấn, trung gian cắm một quả bạch ngọc cây trâm, một trương không cần bạch diện bại lộ bên ngoài, một đôi thật nhỏ đôi mắt cho người ta một loại bén nhọn cảm giác, liền giống như lưỡng đạo sắc bén mảnh nhỏ, ở toàn bộ khuôn mặt trung nhất xuất sắc.

Đường Niệm Niệm từ Mộ Dung nghi dung mạo chuyển tới hấn xiêm y thượng, nhìn đến Mộ Dung nghi này thân màu xanh lá đạo bào, trên eo treo một quả thanh liên ngọc bội, cái này ngọc bội nàng không phải lần đầu tiên gặp được. Lúc trước ở gì Đông Minh trên người nàng cũng nhìn đến một lần, chỉ là gì Đông Minh kia một khối cũng không có trước mắt người này này một khối tinh xảo, mặt trên lộ ra linh lực cũng không có trước mắt này khối nồng đậm.

Chỉ cần bằng vào người này quần áo trang điểm, Đường Niệm Niệm có chín thành nhận định, người này là Mộ Dung gia tộc người.

Mộ Dung nghi này sẽ đã điều chỉnh tốt tâm thái, lạnh giọng cười nói:” Đúng là Mộ Dung gia tộc người không sai, nhị vị quyết định đi vào tiên nguyên là lúc nên nghĩ tới hấn là tiếp thu trừng phạt đi. “

Thái độ của hấn cũng không tính cố nén, nhưng tuyệt đối cũng coi như không thượng mềm mại. Viên Tế Dân cùng Viên tục sinh liếc nhau, Viên Tế Dân mỉm cười nói:” Mộ Dung nghi, những người này là ta Viên gia khách quý, càng là tân nhập tiên nguyên tiên duệ, hiện giờ người cường ngấn ở trước là có ý tứ gì? “

Viên Tế Dân miệng lưỡi cùng lời nói càng là bình thản, chỉ là tinh tế cảm thụ liền có thể phát hiện hấn trong lời nói mặt lãnh ngạnh.

”Tân nhập tiên nguyên tiên duệ? Chỉ bằng bọn họ? “Mộ Dung nghi như là nghe được cái gì tốt nhất cười chê cười, ngửa mặt lên trời cười to vài tiếng, sau đó ưỡng phí tiếng cười một ngấn, lạnh lùng châm chọc nhìn quét trước mắt Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm một nhà ba người, lại đến Viên Tế Dân thuyền cứu nạn thượng Mộc Linh Nhi mấy người, trên mặt biểu tình càng thêm khinh

thường, chỉ là tâm lý mặt hơi chần chừ chỉ có chính hấn biết được, cười phúng nói:” Viên Tế Dân người chẳng lẽ là sống được lâu lắm, người cũng si ngốc? Hiện giờ bọn họ coi như là tiên duệ? Còn chưa đi trước tư pháp điện, ghi chú thượng tiên duệ thân phận người liền không xem như tiên nguyên chân chính tiên duệ. Đừng nói ta không cho các người Viên gia mặt mũi, này mấy người cùng Mộ Dung gia ân oán các người cũng là biết được, hiện giờ ta tâm tình hảo, cũng không muốn động thủ, bắt quá lại tưởng cùng bọn họ nói chuyện, hay là người Viên Tế Dân đều phải ngăn cản không thành? “

Viên Tế Dân cũng là sống thành tinh người, vừa nghe hấn lời nói đầu tiên là trầm mặc một hồi, theo sau trong đầu linh quang chợt lóe liền phỏng đoán tới rồi hấn đánh chính là cái gì chú ý, lập tức sắc mặt hơi đổi, không kiên nại không siểm nịnh cười nói:” Đường Niệm Niệm là ta Viên gia huyết mạch, những người khác càng là ta Viên gia

.....

Khách quý, vô luận cùng Mộ Dung gia có cái gì ân oán, người muốn nói có thể tới ta Viên gia nói là được. “

Nói xong, hấn từ thuyền cứu nạn nhảy ra tới, thân ảnh đi vào hắc long bên cạnh, cùng Mộ Dung nghi mặt đối mặt, hiển nhiên chút nào không thoái nhượng ý tứ.

Mộ Dung nghi trong lòng hơi kinh hãi, nhưng thật ra không nghĩ tới ngày thường không ôn không hỏa Viên Tế Dân thế nhưng dám can đảm giáp mặt phản kháng hấn. Chứa đầy thâm ý đánh giá Đường Niệm Niệm hai người còn có Viên Tế Dân liếc mắt một cái, cười lạnh nói:” Xem ra các người Viên gia thật đúng là cho rằng được một cái thiên phú không tồi tiểu bối, coi như gia tộc của chính mình quật khởi, thiên hạ vô địch? “Hấn sắc mặt rùng mình, cả người khí thế mãnh liệt mở ra, thanh âm giống như hàn băng,” ta đảo muốn nhìn một chút rốt cuộc là cái gì làm người có như vậy tự tin cùng lá gan phản ta! Hiện giờ ta chính là muốn đem bọn họ lưu lại, ở chỗ này nói chuyện người lại có thể như thế nào? Đừng quên, Viên gia cũng

không phải là toàn từ người tam phòng đông mạch làm chủ, người xác định người hiện tại làm được toàn bộ người chủ? “

Phía dưới trên mặt đất trừ bỏ Viên tục sinh, Viên gia mặt khác ba cái dẫn đầu người tức khắc cảm giác được Mộ Dung nghi đảo qua tới ánh mắt, nháy mắt liền minh bạch hẳn nói cái này lời nói ý tứ. Hẳn đây là cảnh cáo, uy hiếp bọn họ làm lựa chọn. Rốt cuộc là đồng ý Viên Tế Dân cách nói, giáp mặt phản kháng hẳn, vẫn là phản đối Viên Tế Dân, giữ mình trong sạch không tham dự trong đó.

Ba người biểu tình hơi có chút do dự, trong lòng đối Mộ Dung nghi như thế cường ngạnh lời nói việc làm dị thường tức giận, nhưng là Mộ Dung gia tộc liền giống như một tòa núi lớn đè ở bọn họ trong lòng, làm cho bọn họ giận mà không dám nói gì. Viên gia sở dĩ sẽ xuống dốc, trong đó không đơn giản là bởi vì hàng năm không ra nhân tài, Mộ Dung gia tộc bỏ đá xuống giếng, trong đó cũng có bọn họ nội lực tranh đấu nguyên nhân. Lúc này toàn bộ Viên gia bởi vì xuống dốc do đó so chi thường lui tới càng vì hòa thuận rất nhiều, nhưng là nên có một ít khoảng cách vẫn là tồn tại.

Mặt khác tam mạch người liếc nhau, trong đó một phòng nam mạch Viên phúc lịch mở miệng nói:” Mộ Dung nghi, chính như tế dân lời nói, Đường Niệm Niệm là ta Viên gia huyết mạch, những người này là ta Viên gia khách quý, há tha cho người tại đây ngăn trở. Nếu muốn nói, người đại nhưng ngày nào đó tới Viên gia nói. “

Một phòng người mở miệng, mặt khác hai người tự nhiên cũng không có chút nào do dự, đồng dạng đứng dậy.

Những năm gần đây, bọn họ Viên gia không ngừng thoái nhượng, hiện giờ tân huyết mạch trở về nhà, này huyết mạch vẫn là Viên gia phụ lấy kỳ vọng cao huyết mạch, lần đầu gặp mặt như thế nào đều không thể ở nàng trước mặt rút mặt mũi. Huống chi Viên gia người, đích xác chịu đựng Mộ Dung gia tộc hồi lâu, hôm nay nếu lại thoái nhượng, chỉ sợ không ngừng rét lạnh này Đường Niệm Niệm tâm, càng rét lạnh ở bọn họ phía sau Viên gia đệ tử tâm.

Viên tục sinh nhếch miệng cười, chỉnh trương thô cuồng mặt đều có vẻ có chút dữ tợn khủng bố, một đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Mộ Dung nghi, lớn tiếng nói:” Mộ Dung nghi, tuy rằng ngươi tu vi cao siêu, chỉ là muốn ngăn lại chúng ta những người này, không khỏi vẫn là không đủ xem. “

Ở bọn họ phía sau vẫn luôn nén giận Viên gia các đệ tử, lúc này trên mặt cũng đều lộ ra tươi cười. Bọn họ không sợ chết, so với chết tới, bọn họ càng hận loại này nén giận, bị mỗi người xem thường, mẫn nhãn khinh thường đối đãi nhật tử.

”Hảo! Hảo! Rất tốt! “Mộ Dung nghi trên mặt tràn đầy lạnh băng, hai mắt chỗ sâu trong lại cấp tốc lập loè, lúc này đột nhiên cảm giác được thuộc về cùng tộc nhân cảm ứng, hấn lập tức cười to ra tiếng,” không nghĩ tới các người Viên gia nửa cái chân bước vào quan tài, còn dám cùng Mộ Dung gia giằng co. Ta hôm nay liền nhìn xem các người rốt cuộc có cái gì bản lĩnh, ở ta Mộ Dung gia tộc nhân trong tay hạ những người này! “

Người một nhà rốt cuộc tới rồi, hiện giờ chỉ sợ đã ở vũng phàm cảnh bên cạnh.

Mộ Dung nghi nói xong, phát tay bóp phát pháp quyết, u lam sắc linh hỏa ở hấn thân thể chung quanh mãnh liệt bốc lên.

Viên Tế Dân đám người sắc mặt rùng mình, ngay sau đó nghĩ đến cái gì, Viên Tế Dân thấp giọng nói:” Không tốt! Vừa mới hấn là ở kéo dài thời gian! “

”Ha hả, hiện tại phát hiện? Đã muộn! “Mộ Dung nghi lạnh giọng châm chọc, thân thể chung quanh linh hoạt hóa thành một cái cuồng măng bộ dáng, hướng trước mặt không xa Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người mà đến.

Đường Niệm Niệm ánh mắt hình như có màu trắng ngà ánh lửa chợt lóe mà không, ngón tay nhẹ nâng.

Nhưng mà, ngọn lửa còn không có chạm đến thân thể của nàng, liền ở ly hai người chừng mấy thước khoảng cách thời điểm đã bị mấy thước cấp tan rã.

Mộ Dung nghi biểu tình một đốn.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu nhìn về phía bên phải.

”Võng phàm cảnh nội, tiên duệ không được tư đấu. “Một tiếng lạnh nhạt vô tình, tràn ngập đại công vô tư cảm giác nam tử thanh âm truyền ra tới.

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm tầm mắt lạc điểm chỗ, một người thân xuyên hắc y trường bào nam tử xuất hiện ở nơi đó, hắc khuôn mặt tuấn lãng lại lãnh ngạnh vô tình, gò má thượng giống như trời sinh màu đen dây đăng hoa văn cho hắc thêm một phân yêu dị còn có quỷ mị, ở hắc trên tay trái thủ sẵn một cuốn sách, sách này sách toàn thân đen nhánh, có thể bị hắc cầm ở trong tay biểu hiện không phải bình thường chi vật.

”Tư pháp giả..... “Mộ Dung nghi ngẩn ra lúc sau, ngay sau đó khẩu khí trung có cổ nén bất mãn,” bọn họ bất quá là từ phàm thể lại đây phàm nhân, hiện giờ còn không coi là tiên duệ, ta nhân ân oán nhân quả tại đây muốn đem bọn họ trao lấy, đều không phải là tiên duệ chi gian tư đấu, này không coi là trái pháp luật mới đúng! “

Hắc y nam tử đối mặt Mộ Dung nghi lời nói không có nửa phần phản ứng, lúc này quay đầu hướng hắc long thượng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng xem ra, ở mọi người trong mắt, chỉ thấy người này đối hai người khế gặt đầu, lại hướng Hồng Lê trên đầu ngoan bảo cùng là gặt đầu kỳ lễ, theo sau mới lạnh băng hồi

.....

Đáp Mộ Dung nghi nói:” Bọn họ từ nhập tiên nguyên là lúc, liền đã đưa về tiên nguyên tiên duệ danh sách, tiên duệ thân phận không thể nghi ngờ. “

Tư pháp giả có tiếng lãnh khốc vô tình, trừ bỏ đối cùng tộc yêu tu lúc sau, chưa từng có nhìn thấy bọn họ đối ai khách khí quá. Vừa mới này nam tử đối Đường Niệm Niệm người một nhà hành vi, ở đây người đều xem đến nghe ra, đang nghe hẳn trong miệng lời nói, Mộ Dung nghi nơi nào còn làm không rõ ràng lắm, tên này tư pháp giả căn bản chính là ở thiên vị này người một nhà!

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Có việc tư, chưa kịp thông tri, giống nhau thủy đều sẽ tận lực không ngừng càng!

.....

-----oOo-----

chương đánh một chút còn trăm hạ (2:)

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Bọn họ không có đi qua tư pháp điện, lại như thế nào có tiên duệ thân phận, tư pháp giả chẳng lẽ là tính toán thiên vị những người này không thành? “Mộ Dung nghi lạnh lùng nói, thanh âm có vài phần ngiên rắng ngiên lợi, hiển nhiên còn ở cố nén tôn kính. Mạ Mã bá 癸 Hiều

Tư pháp giả trừ bỏ đối yếu tu ở ngoài, vô luận là người phương nào đều không có bất luận cái gì hảo cảm, lúc này lại như thế trắng trợn táo bạo ở bọn họ trước mặt biểu hiện ra đối Đường Niệm Niệm người một nhà bất đồng, này liền hình như là cố ý ở bọn họ dùng hành vi hướng báo cho bọn họ những người này, hẳn chính là đối Đường Niệm Niệm người một nhà bất đồng, đó là thiên vị bọn họ lại như thế nào.

Hắc y tư pháp giả một đôi con người so chi Mộ Dung nghi càng vì lạnh băng, nói:” Tư pháp giả làm việc chỉ ấn quy củ, há tha cho người tới nghi ngờ, hay là người tính toán phản kháng tư pháp không thành? “

Hai người các chất vấn một phương, bất quá thực hiển nhiên, so chi khí thế tới nói, Mộ Dung nghi chung quy không có so được với vị này tư pháp giả. Mộ Dung nghi ám mà cắn răng, chẳng sợ bọn họ Mộ Dung gia tộc ở tiên nguyên trung cơ hồ nói một không hai, nhưng là đối mặt có chút thế lực như cũ vô pháp hoàn toàn cường ngạnh, càng đừng bị nói là tư pháp giả này đó yếu tu.

Chẳng sợ Mộ Dung gia tộc đối này đàn tự dụ tư pháp giả yếu tu chán ghét không thôi, lại biết được bọn họ sau lưng vị kia lão tổ tông

căn bản là bọn họ vô pháp đối kháng, huống chi nếu đã không có vị này đóng giữ, chỉ sợ tiên nguyên cũng sẽ không như thế bình tĩnh.

Chỉ là liên tính là như vậy, khiến cho hắn từ bỏ trao lấy Đường Niệm Niệm đám người, này như thế nào đều không thể làm Mộ Dung nghi cam tâm.

Sở hữu ý niệm ở đầu cực nhanh dạo qua một vòng, Mộ Dung nghi một đôi mắt hung hăng nhìn chăm chăm trước mắt người, tính toán rốt cuộc nên như thế nào mở miệng, lại như thế nào mau chóng đem Đường Niệm Niệm đám người ngay tại chỗ tử hình.

Hắn đang ở tính toán thời điểm, tư pháp giả lại thứ mở miệng:” Ma tinh ngày đã kết thúc, võng phạm cảnh cũng sắp đóng cửa, chư vị còn không đi sao? “

Viên Tế Dân sớm từ hắc y nam tử xuất hiện, đến hắn mở miệng ngôn ngữ, sắc mặt liền đã nở nụ cười. Hắn đã nhìn ra, này đó tư pháp giả quả nhiên là che chở Đường Niệm Niệm này người một nhà, hiển nhiên Tư Lăng Cô Hồng cùng này đó tư pháp giả quan hệ cũng không đơn giản, cùng vị kia lão tổ tông cũng là thật sự quen biết. Có này đó tư pháp giả trong tối ngoài sáng trợ giúp, Đường Niệm Niệm những người này ở tiên nguyên trung tuyệt đối có thể càng mau bình yên trưởng thành.

”Đa tạ tư pháp giả, chúng ta này liền đi. “Viên phúc lịch trong mắt tinh quang chớp động, không kiêng ngại không siểm nịnh nói. Hắn không phải ngốc tử, tuy rằng không có ở niệm hồng đại lục nhìn thấy ân lời nói việc làm, nhưng là từ tên này hắc y nam tử lời nói việc làm cũng đủ để nhìn ra một ít đồ vật, mấy thứ này còn không thể xác định, cũng đã đủ để cho hắn mừng rỡ như điên.

”..... “Mộ Dung nghi há mồm, chỉ là lời nói còn không có thoát ra tới, liền bị hắc y tư pháp giả xem ra liếc mắt một cái cấp lấp kín, kia liếc mắt một cái lạnh băng vô tình, thực hiển nhiên chỉ cần hắn còn dám chống cự nói, nói không chừng liền phải luận hắn có tội, đem hắn đương trường xử phạt.

Đáng chết tư pháp giả, đáng chết tư pháp điện! Còn có này đàn đáng chết yêu tu!

Mộ Dung nghi trong lòng từng tiếng tức giận mắng, tưởng hấn Mộ Dung gia tộc ở tiên nguyên trung địa vị cao siêu, dám can đảm phản kháng hấn Mộ Dung gia tộc có thể đếm được trên đầu ngón tay, chính là này bày yêu tu ỷ vào có vị kia làm chỗ dựa, có quý dị vô cùng thiên phú, liền chút nào không đem Mộ Dung gia tộc để vào mắt, lặ đi lặ lại nhiều lần hư hấn Mộ Dung gia tộc chuyện tốt, hôm nay càng là trắng trợn táo bạo ngăn cản Mộ Dung gia tộc thảo lắy thù địch!

”Huyền hấn, người này nhưng coi như là tri pháp phạm pháp? “Một tiếng cười lạnh vang lên, ba đạo thân ảnh từ nơi xa chớp mắt liền đến nơi này. Này ba người toàn ăn mặc màu xanh lá đạo bào, trên eo thanh liên ngọc bội, chứng thực bọn họ Mộ Dung gia tộc tộc nhân thân phận.

Nói chuyện chính là một vị lão giả, một đôi mắt đảo qua toàn trường mọi người thời điểm, thân hình không dễ phát hiện chấn động. Hấn không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn đến hắc long, vị kia là áo đen lão tổ? Kia hai đầu là tuyết nguyệt hồ cùng huyết lân xà tộc nhân? Còn có hắc long thượng này hai người nên là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, này hai người tận mắt nhìn thấy có thể so ở ngọc giản thượng nhìn đến càng vì chấn động nhân tâm một ít.

Này lão giả kêu ra huyền hấn, đúng là trước mắt vị này cầm trong tay sách áo đen tư pháp giả.

Huyền hấn lạnh lùng nói:” Những người này tên đã vào tiên nguyên sách, vì lão tổ tự mình sờ phê, các người còn có ý kiến? “

Này một tiếng lời nói đã lạnh băng đến có thể cảm giác được băng tra, hiển nhiên huyền hấn cũng không có cùng bọn họ nói chuyện kiên nhẫn, trực tiếp dọn ra vị kia tồn tại, rước lắy ở đây trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng đám người ngoại mọi người khiếp sợ.

Mỗi lần chỉ cần này đó tư pháp giả nhắc tới vị nào tồn tại, liền giống như một tòa vạn trượng núi lớn đè ở sở hữu trong lòng, làm cho bọn họ còn không có biện pháp có chút phản kháng.

Mộ Dung nghi trong lòng kinh giận: Vị kia từ trước đến nay mặc kệ sự, hàng năm đều ở ngủ say, như thế nào cố tình đối Tư Lăng Cô Hồng những người này để bụng. Nếu Tư Lăng Cô Hồng những người này bị vị kia che chở, như vậy bọn họ Mộ Dung gia tộc còn như thế nào đối bọn họ xuống tay? Hay là thật đúng là chờ đến bọn họ trưởng thành lên trợ mắt nhìn bọn họ trở về trả thù không thành?

Nhưng mà chẳng sợ trong lòng lại giận, Mộ Dung nghi mấy người toàn bộ đều chỉ có thể đem lửa giận hướng trong lòng nuốt, vị nào căn bản là không phải bọn họ những người này có thể đắc tội, càng đừng nói trong lời nói nghi ngờ.

Huyền hãn tiếp tục nói:” Tư pháp điện từ trước đến nay công chính, ra này võng phạm cảnh, các người ân oán chính mình giải quyết, lão tổ cũng sẽ không quản. “

Những lời này vừa ra, cũng coi như là

.....

Mộ Dung nghi đám người thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng lửa giận cũng yếu bớt không ít. Nếu bọn họ tư pháp điện thật sự che chở Tư Lăng Cô Hồng đám người nói, như vậy Mộ Dung gia tộc cũng tuyệt đối sẽ không cứ như vậy trợ mắt bàng quan.

Lời nói đã nói đến này một bước thượng, Mộ Dung nghi bên này người đều đã biết được, hôm nay muốn ở võng phạm cảnh bên này ra tay đã không có khả năng.

Viên Tế Dân mỉm cười. Đừng nhìn này huyền hãn lời nói nói được tựa hồ công chính vô tư, trên thực tế rốt cuộc vẫn là thiên vị Tư Lăng Cô Hồng bên này người, làm Mộ Dung nghi những người này đến không một chuyến, hoàn toàn muốn bắt lực trở về.

Đang lúc Viên phúc lịch phát tay, chuẩn bị dẫn dắt mọi người rời đi khi. Trên bầu trời hắc long cũng không có động, một tiếng nữ tử bình tĩnh dò hỏi thanh nói ra:” Các người nói xong? “

Này một tiếng lời nói rước lấy mọi người lực chú ý, đứng ở chỗ này những người này bên trong nữ tử không nhiều lắm, này thanh nữ tử thanh âm càng làm cho người quen thuộc, ánh mắt có thể đạt được chỗ đúng là hắc long trên đỉnh đầu, kia bị nam tử ôn nhu hộ trong ngực trung nữ tử lời nói.

Đường Niệm Niệm đối mặt ánh mắt mọi người không có bất luận cái gì sợ hãi, lông mi nhẹ chớp nhìn về phía huyền hãn, hỏi:” Phạm pháp người đều phải bị phạt đúng không? “

Nàng biết được tiên nguyên quy củ, rốt cuộc nàng luyện chế như vậy nhiều con rối, đối với một ít người ký ức cũng rõ như lòng bàn tay. Này tiên nguyên tư pháp điện liền giống như một quốc gia Cẩm Y Vệ, thậm chí quyền lợi lớn hơn nữa, bọn họ không chế được tiên nguyên một ít tắc quy, rồi lại sẽ không chân chính tham dự tiên nguyên bên trong, này cũng mới bị tiên nguyên thừa nhận.

Tiên nguyên rất nhiều quy củ đều là tư pháp điện định ra, tiên duệ chi gian không chuẩn tư đấu, này đều không phải là nói nhất định không thể, rốt cuộc tu tiên thế giới tàn khốc mặc cho ai đều biết được. Này không chuẩn tư đấu quy củ cũng liền có địa vực quy định, một ít bị tư pháp giả sử tiêu hạ địa vực, tiên duệ chỉ có thể chung sống hoà bình, địa phương khác tắc tùy các người chính mình lẫn lộn. Này võng phạm cảnh đó là bị tư pháp giả khống chế, không chuẩn tư đấu địa vực chi nhất.

Đường Niệm Niệm hỏi chuyện thực thân nhiên, nàng biểu tình càng thêm đăm nhiên, làm người không cảm giác được một chút hấn dạng tính kế, tựa hồ chỉ là đem trong lòng nghi hoặc hỏi ra tới.

Chỉ là lúc này, ở đây người đều minh bạch nàng câu này hỏi chuyện ý tứ. Phạm pháp người là ai? Tự nhiên là Mộ Dung nghi không thể nghi ngờ!

Huyền hãn đậy mắt chỗ sâu trong hiện lên một tia tinh quang ý cười, thanh âm như cũ lạnh băng vô tình nói:” Không sai. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, sau đó chỉ vào Mộ Dung nghi lại lần nữa hỏi:” Hẳn ra tay chính là phạm pháp, nên đã chịu trừng phạt đúng không? “

Mộ Dung nghi sắc mặt hiện lên sắc mặt giận dữ, hẳn không nghĩ tới lần này đã chịu tư pháp giả trở ngại vô pháp trảo lấy bọn họ những người này, Đường Niệm Niệm ngược lại còn không buông tha hẳn, thế nhưng lúc này chuẩn bị cản ngược lại hẳn một ngụm?

”Đường Niệm Niệm người..... “

Mộ Dung nghi lời nói còn không có nói xong, liền bị huyền hãn trả lời cấp đoạn ngắn,” không sai. “

Không sai hai chữ vừa ra, Mộ Dung gia tộc bên này người sắc mặt đều là biến đổi, này tư pháp giả thế nhưng thật sự tán đồng Đường Niệm Niệm nói, này không phải thiên vị là cái gì? Chỉ là lừa lừa việc này thật sự luận lên nói, thật là bọn họ Mộ Dung gia tộc người ra tay trước không có sai.

Đường Niệm Niệm được đến đáp án, hơi hơi gật gật đầu, nhìn Mộ Dung nghi ánh mắt có chút chết lặng.

Mộ Dung gia tộc người là nàng địch nhân, huống chi người này đem nàng đánh thức, cứ như vậy buông tha hẳn hiển nhiên không phải Đường Niệm Niệm tính tình.

Huyền hãn lúc này chủ động hỏi:” Không biết Đường cô nương tưởng như thế nào trừng phạt hẳn? “

Này..... Thế nhưng là đem trừng phạt quyền đưa đến Đường Niệm Niệm trong tay?

Mộ Dung gia trong tộc Mộ Dung nghi còn có hậu tới ba người sắc mặt đều là biến đổi, có chút nghiêng răng nghiêng lợi lên. Cái gì công

chính vô tư pháp giả, chó má! Này không gọi thiên vị nói, cái gì mới kêu thiên vị?

Huyền hãn tự nhiên nghe không được bọn họ tiếng lòng, chẳng sợ nghe được cũng sẽ không đi để ý, lại lần nữa nói:” Hấn đạo pháp đã bị ta sờ sờ, đều không phải là thương cập Đường cô nương, Đường cô nương lời nói trừng phạt cần công bằng, nếu không đồng dạng không có hiệu quả. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, nghiêm túc nói:” Hấn đánh ta một chút, ta hồi đánh hấn một chút, như vậy công bằng sao? “

Huyền hãn bị nàng này phó nghiêm túc thần thái còn có lời nói đậu đến thiếu chút nữa bật cười, người hay là đương đây là chơi đồ hàng sao? Còn hấn đánh người một chút, người liền đánh hồi hấn một chút? Huyền hãn trong lòng cười nghĩ, ánh mắt dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, phát hiện hấn đối với trước mắt phát sinh hết thấy đều tựa không có nửa phần để ý, ánh mắt chỉ dừng ở trong lòng ngực người trên người, lúc này cặp kia thủy mặc tế lặc đôi mắt cong lên sững nịch độ cung, tuấn mỹ tuyệt luân khuôn mặt thượng cũng nhẹ dương ý cười.

Huyền hãn than nhẹ, vị này không phải người thường, sở yêu thích người cũng tự nhiên không phải người thường.

”Công bằng. “Huyền hãn trong miệng đáp.

Đường Niệm Niệm cũng không có lập tức động thủ, tiếp tục nghiêm túc nói:” Hấn dùng chính là phạm vi lớn hỏa pháp, có thể đem chúng ta bên này người toàn bộ đều đánh tới, cho nên xem như đối chúng ta bên này toàn bộ người động thủ, chúng ta bên này người đều phải hồi đánh hấn một chút, như vậy công bằng sao? “

”..... “Mộ Dung nghi sắc mặt đã giận đến đỏ lên.

”..... “Ở Viên Tế Dân thuyền cứu nạn thượng

.....

Thù Lam, Chu Thiên đăm người, lỗ thâm âm hồ thượng tư lẳng về nhận sắc mặt đều hơi hơi một đốn, tựa hồ ở nén cười thanh. Tiểu thư (chủ mẫu, tiểu tẩu tử, Đường cô nương) thật đúng là một chút cũng chưa biến a.

”..... “Viên Tế Dân đăm người im lặng. Hiển nhiên còn không có cùng Đường Niệm Niệm tiếp xúc bao lâu, đối nàng tính tình cũng không tính giải, nghe thế phiến lời nói xúng với nàng nghiêm túc biểu tình, thực làm người có một phen dở khóc dở cười bất đắc dĩ.

Huyền hãn đồng dạng ngẩn ra một chút, cẩn thận đánh giá Đường Niệm Niệm một phen, phát hiện nàng hai tròng mắt sáng ngời, thần thái nghiêm túc, không có nửa điểm trêu đùa cùng nói giỡn ý tứ, làm người cũng không khỏi đã chịu nàng ảnh hưởng, cảm thấy sự thật chính là như thế.

.....

-----oOo-----

chương đánh một chút còn trăm hạ (3:)

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Công bằng. Mạ Mã bá 癸 Hiểu “

Hai chữ từ huyền hãn trong miệng nói ra thời điểm, giờ phút này lúc này cái này địa phương không khí đều giống như có trong nháy mắt yên lặng.

Mộ Dung nghi mặt đã xanh mét, cười lạnh vài tiếng, đạo bào tay áo nội bàn tay nắm chặt run rẩy, ánh mắt ở huyền hãn cùng hắc long thượng hai người, thậm chí là đối diện mọi người trên người đều lưu chuyển đảo qua, tiến lên một bước há mồm liền phải phản bác.

Nhưng mà hãn bên người sau lại vị kia lão giả lại một tay dè lại đầu vai hãn, trầm giọng nói:” Nhẫn. “

Nhẫn?

Mộ Dung nghi thân thể run rẩy, bọn họ Mộ Dung gia tộc ở tiên nguyên trung địa vị có thể nói nói một không hai, bao nhiêu người ở bọn họ trước mặt chỉ có thể nhẫn. Hiện giờ thế nhưng tới rồi bọn họ muốn nhẫn thời điểm? Mộ Dung nghi hai mắt cơ hồ đỏ đậm, thật sâu hô hấp mấy hơi thở, đối lão giả gật gật đầu, không có lại động. Chỉ là hãn nhìn huyền hãn cùng những người khác ánh mắt đã tràn ngập sát ý.

Tư pháp giả, đừng tưởng rằng có vị kia ở liên thiên hạ vô địch, sớm muộn gì có một ngày Mộ Dung gia.....

Như thế trắng trợn táo bạo chút nào không che giấu sát ý, huyền hãn tự nhiên cảm nhận được, hãn sắc mặt bất biến, lạnh lùng nói:”

Mộ Dung nghi xúc phạm pháp quy, phạt lấy Đường cô nương bên này người các ra tay một lần. “

Lời này vừa nói ra, Viên gia người sắc mặt đều có một cái chớp mắt biến hóa. Bọn họ như thế nào nghĩ đến sự tình thế nhưng sẽ phát triển tới rồi như vậy cục diện, ngay từ đầu nhưng thật ra Mộ Dung gia tộc người uy hiếp bọn họ, hiện tại thế nhưng làm cho bọn họ từng người ra tay một lần đánh Mộ Dung nghi? Việc này như thế nào nghe đều có một ít quý dị, nhưng là cố tình liên ở Đường Niệm Niệm cùng huyền hãn hai người vài câu đối thoại liền đã xảy ra.

Mộ Dung gia tộc vị kia lão giả lạnh lùng nói:” Mộ Dung nghi ra tay khi, các người đều không phải là không thể chống cự, nếu lần này hướng Mộ Dung nghi ra tay, Mộ Dung nghi cũng nên có thể chống cự mới là. “

Thân là Nguyên Anh kỳ đạo tu, sống lâu như vậy, cái nào không phải cáo già? Nếu Đường Niệm Niệm sẽ trao chuyện này không bỏ, hãn giống nhau có thể từ giữa tìm được sơ hở.

Huyền hãn gật đầu,” có thể. Chỉ nhưng phòng ngự, không thể ra tay. “

Mộ Dung nghi lập tức kêu lên:” Dựa vào cái gì? Hay là đánh lúc ấy ta ra tay khi, bọn họ liền sẽ không ra tay phản kích không thành? “

Huyền hãn hai trông mắt rùng mình, lạnh băng nói:” Nếu người ra tay dùng ra đạo pháp, này còn tính trừng phạt? Cùng đánh nhau lên có gì khác nhau? “

Hãn hai mắt tương đối bắt đầu càng vì băng hàn, có thể thấy được đã mất đi phần lớn kiên nhẫn.

Lão giả lại lần nữa duỗi tay đem Mộ Dung nghi chặn lại trở về, trong tay xuất hiện một đạo loại nhỏ thanh đài sen, đưa tới Mộ Dung nghi trước mặt.

”Đại ca, này..... “Mộ Dung nghi nhìn đến lão giả trong tay thanh đài sen, sắc mặt hơi đỏ, cảm kích nhìn về phía lão giả.

Lão giả lắc đầu, chỉ đem thanh đài sen giao cho trong tay của hắn, trên mặt hiện lên một sợi cười lạnh, nói:” Lão phu liền muốn nhìn, bọn họ có thể lẫn lộn ra cái dạng gì đa dạng tới. “

”A! “Mộ Dung nghi đem thanh đài sen nhận lấy, trên mặt xanh mét cũng khôi phục tươi cười,” chỉ bằng bọn họ? Tự cầu này nhục thôi! “

Viên Tế Dân đám người tự nhiên thấy được bọn họ phát sinh một màn này, ánh mắt dừng ở Mộ Dung nghi trong tay thanh đài sen thượng, sắc mặt hơi ảm. Viên tục sinh trầm nói:” Thanh liên ngọc đài, muốn thương hắn thật sự không dễ. “

Âm hồ đầu trên ngòi lỗ thâm cũng lắc đầu than nhẹ, này Mộ Dung gia tộc thân là đạo tu đệ nhất gia tộc tự nhiên có bọn họ bản lĩnh cùng đế súc, có này thanh liên ngọc đài, bọn họ những người này chỉ bằng một kích đích xác khó có thể thương hắn.

Huyền hãn đem mọi người sắc mặt đều xem đập vào mắt trung, ánh mắt không dấu vết dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, trong lòng âm thầm cười. Này Tư Lăng Cô Hồng bản lĩnh, đối vạn vật tới nói đều là thiên địch, một tòa thanh liên ngọc đài chỉ sợ còn vô pháp chống cự hắn.

”Chư vị thỉnh. “Huyền hãn nhàn nhạt nói.

Đường Niệm Niệm từ Tư Lăng Cô Hồng trên người đứng dậy, nhìn Mộ Dung hợp lòng người đã đứng ở thanh liên ngọc trên đài, chính cười lạnh nhìn chính mình. Quay đầu lại nhìn về phía huyền hãn, hỏi:” Đánh chết không quan hệ đi? “

Huyền hãn khóe môi không dấu vết câu động một phân, thanh âm như cũ lạnh băng không có biến hóa,” nếu không chịu nổi trách phạt mà chết, chỉ luận bị phạt giả vô năng. “

Mộ Dung gia tộc những người đó nghe xong này phiên đối thoại, trong lòng tuy rằng có khí, lại cũng không thể giáp mặt đối huyên hãn ngôn ngữ nghi ngờ. Mộ Dung nghi lạnh lùng nhìn về phía Đường Niệm Niệm, trào phúng nói:” Chỉ bằng các ngươi? Thương đều không thể, càng miễn bàn hại ta tánh mạng! “

Đường Niệm Niệm được đến huyên hãn đáp án, gật gật đầu. Đối với Mộ Dung nghi như vậy khiêu khích châm chọc lời nói không có đáp lại, thân ảnh vừa động liền từ hắc long trên đầu đi tới Mộ Dung nghi trước mặt, tốc độ này tức khắc rước lấy Mộ Dung nghi đám người sắc mặt biến hóa, theo sau liền thấy Đường Niệm Niệm đôi tay thượng màu trắng ngà liên hỏa hôi hôi, ngọn lửa nhảy lên khi giống như nhiều đóa hoa sen nở rộ lại như hung thú gào rống.

Đường Niệm Niệm cũng không có dùng bất luận cái gì pháp thuật, chỉ là dùng trực tiếp nhất phương thức, đôi tay chụp vào Mộ Dung nghi.

Mộ Dung nghi tuy rằng đối nàng trong tay mà liên bạch hỏa có chút kinh hãi cùng ghen ghét, trên mặt lại vẫn là tràn ngập cười lạnh châm chọc. Chỉ bằng trời đất này linh hỏa muốn phá vỡ thanh liên ngọc đài phòng ngự thương cập tự

.....

Mình, chung quy vẫn là không đủ tư cách.

Răng rắc ——

Một tiếng quỷ dị da nẻ thanh truyền vào mọi người trong tai, cũng làm Mộ Dung nghi vừa mới mới toát ra tới ý tưởng trong nháy mắt rách nát. Hắn sắc mặt khiếp sợ, trừng lớn hai mắt tràn ngập không thể tưởng tượng, trơ mắt nhìn kia mà liên bạch hỏa trong nháy mắt đụng chạm ở chính mình ngực, sau đó xâm nhập chính mình hồn phách Nguyên Anh.

Mà liên bạch hỏa chân chính đáng sợ đều không phải là nó nóng rực, mà là nó bỏng cháy không ngừng là người **, càng là người

hồn phách.

”A! “Mộ Dung nghi nhất thời phản ứng không kịp, tức khắc bị bất thành linh ngọn lửa chước đến sắc mặt thống khổ, dữ tợn trừng mắt Đường Niệm Niệm, khiếp sợ nói:” Sao có thể!?” “

Đường Niệm Niệm lúc này đã trở lại Tư Lăng Cô Hồng bên người, nhìn chính mình đôi tay, mặt trên ả có thủy quang lưu động, lại nhìn xem kia đã vỡ vụn thanh liên ngọc đài, lo chính mình gật đầu nỉ non:” Ân, quả nhiên Tiên Khí dưới vô pháp chống cự. “

Ở nàng đôi tay mang đúng là ở niệm hồng đại lục, ma tính ngày sau khi kết thúc kia nói bảy màu chùm tia sáng đưa tới bao tay ngọc hoa.

Chớ nói Mộ Dung nghi đối bất thành linh biến cố đánh đến sai tay không kịp, liền Viên gia bên này đám người cũng đồng dạng khiếp sợ. Bọn họ chính là biết được này thanh liên ngọc đài đáng sợ, cho dù là Hợp Thể kỳ cao thủ toàn lực dưới, cũng chưa chắc có thể đem này thanh liên ngọc đài cấp đánh vỡ, chính là hiện giờ này thanh liên ngọc đài liền ở chỉ cần Kim Đan trung kỳ tu vi Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng băng quơ hai quyền hạ, nát!

Nhất thời, toàn bộ trường hợp đều trở nên yên tĩnh.

Đường Niệm Niệm nhìn về phía bọn họ, nghiêm túc nói:” Các người mỗi người đều có thể đánh một chút, đánh chết cũng không quan trọng. “

Viên gia người còn không có động, Thù Lam mấy người liền đã ra tay, bọn họ tu vi tuy rằng cũng không cao, nhưng là đánh vào Mộ Dung nghi trên người có thể nói là đối hấn một hồi vũ nhục. Không ngừng là bọn họ, Bạch Lê cùng Hồng Lê đồng dạng dùng ra bản mạng thiên phú, một đạo sáng trong nguyệt hoa giống nhau nửa nhận cùng một đạo huyết hồng trường ti dùng ở Mộ Dung nghi trên người.

Xa-na khi, Mộ Dung nghi trên người phá vỡ thịt bong, một tiếng thổng khỗ gầm nhẹ truyền đến.

Này đều không phải là kết thúc, ngoan bảo thiên chân vô tà cười nói:” Ta mới tâm động kỳ, đánh người cũng sẽ không đau, còn không bằng không tính toán. “

Đừng nhìn hấn nói được dễ nghe như vậy, trong lòng ở thế nào nguyên rủa Mộ Dung nghi, Thù Lam đám người tưởng được đến lại đoán không ra.

Lúc này, 38 danh kim ngọc con rơi đột nhiên xuất hiện, đem Mộ Dung nghi vây quanh ở trong đó, sau đó đồng thời ra tay. Này một cái chớp mắt xuất hiện, Mộ Dung nghi bên người lão giả lập tức sắc mặt lạnh lùng, lãnh a nói:” Đa Bảo đạo nhân! “

Này Đa Bảo đạo nhân ở tiên nguyên cũng coi như là có tiếng khí, 38 danh kim ngọc con rơi nhưng xem như hấn đại biểu, chỉ là nhìn đến này 38 vị kim ngọc con rơi, liền đủ để cho lão giả biết được ra tay chính là người nào.

”Hắc hắc hắc. “Một trận tiếng cười truyền ra tới, chui xuống đất thoi đầu từ phía dưới toát ra, sau đó liền thấy Lưu Bảo thân ảnh từ giữa xuất hiện, đối lão giả cười nói:” Mộ Dung cuồng, đã lâu không thấy a ~ “

Nhớ trước đây hấn ở Mộ Dung cuồng trước mặt, đó là cúi đầu khom lưng không hề mặt mũi đáng nói, hiện giờ có người ở phía sau đương chỗ dựa, như thế nào đều đến đòi lại tới mới là.

Lão giả Mộ Dung cuồng sắc mặt lạnh băng, ánh mắt ở hấn trên người dạo qua một vòng lại dừng ở Đường Niệm Niệm đám người trên người, trầm nộ nói:” Hảo một cái Đa Bảo đạo nhân, xem ra người là cùng những người này một đám, Mộ Dung gia tộc luôn luôn đối đãi người không tệ, hiện giờ người thế nhưng cắn ngược lại một cái, thật không hổ là lấy vô sỉ nổi danh Đa Bảo đạo nhân a. “

”Xuy. “Đối mặt Mộ Dung cuồng châm chọc, Lưu Bảo không hề có sắc mặt giận dữ, dù sao đã sớm bị người mắng thói quen, điểm này trình độ tính cái gì? Bất quá..... Lưu Bảo hắc hắc cười gian, nói:” Mộ Dung cuồng, ngươi nói bổn đạo nhân vô sỉ? Vậy ngươi chính mình tính cái gì? Đừng cho bổn đạo nhân nói cái gì Mộ Dung gia tộc đái bổn đạo nhân không tệ, ngươi kia kêu không tệ, cái gì mới kêu mông? Mỗi lần kêu bổn đạo nhân chính là từ bổn đạo nhân trong túi đoạt bảo vật, cầm liền cấp mấy khối hạ phẩm linh thạch ứng phó bổn đạo nhân, thật đương bổn đạo nhân là xin cơm à! Bổn đạo nhân trước kia là làm ruộng! “

Nghĩ đến năm đó ở Mộ Dung gia tộc ăn may, lại xem Mộ Dung nghi hiện tại tình huống bi thảm, còn có Mộ Dung cuồng sắc mặt cố nén lửa giận, Lưu Bảo tức khắc cảm thấy toàn thân thoải mái, miễn bàn nhiều vui mừng. Quả nhiên nhận một cái chủ nhân tốt, đại chỗ dựa chính là hảo a.

”Về nhận, chú ý nghe. “Âm lô thượng, lỗ thâm đối Tư Lăng Cô Hồng nói một câu, sau đó trong tay xuất hiện một đạo ngọc tiêu, một khúc tiếng tiêu chảy xuôi mà ra.

Hắn thân là tán tu, từ trước đến nay không sợ bất luận cái gì gia tộc môn phái, chẳng sợ cùng Mộ Dung gia tộc là địch lại như thế nào, tiên nguyên to lớn đều không phải là hắn Mộ Dung gia tộc một tay che trời.

Tiếng tiêu vừa ra, Mộ Dung cuồng tức khắc đảo mắt nhìn qua, thanh âm càng là lạnh lùng,” áo đen lão tổ lỗ thâm! Liền ngươi cũng muốn tham nhập trong đó!? “

Lỗ thâm không có trả lời hắn nói, tiếng tiêu cơ lắng lặng truyền đến, kia phương Mộ Dung nghi tức khắc điên cuồng chụp vào chính mình đầu, đem xử lý đến không chút cầu thả nói tán xạ loạn, hai mắt cơ hồ đỏ đậm.

Nếu thanh liên ngọc đài không toái, còn có thể bảo vệ hắn không bị ma âm ảnh hưởng, đáng tiếc thanh liên ngọc đài bị Đường Niệm

Niệm một tay đánh bại, hiện giờ hấn chẳng sợ phản kháng cũng đã phản kháng không được.

Mộ Dung cuồng bên người hai người mắt thấy hết thấy, mặt

.....

Sắc đều là giận dữ, trong tay đã lấy ra pháp bảo, đang chuẩn bị ra tay thời điểm lại bị Mộ Dung cuồng kịp thời ngăn lại.

"Tứ trưởng lão! "Một người trăm nộ nói:" Mộ Dung gia tộc người há dung người khác như thế khi dễ! "

Mộ Dung cuồng lạnh lùng nói:" Người nếu hiện tại ra tay, là muốn Mộ Dung gia tộc cùng tư pháp giả là địch không thành!?"

Người này nghe vậy, thân thể tức khắc chấn động, không cam lòng đem trong tay pháp bảo thu hồi, sắc mặt hoàn toàn xanh mét.

Chớ nói hấn không cam lòng, Mộ Dung cuồng đồng dạng bạo nộ. Đáng tiếc này tư pháp giả rõ ràng thiên vị Đường Niệm Niệm bên này người, việc này cũng thực sự là bọn họ trước trở ra tay, tới rồi này một bước cũng thật sự không có cách nào. Ai có thể nghĩ đến, thanh liên ngọc đài thế nhưng sẽ ở Đường Niệm Niệm như thế đơn giản một quyền hạ hóa thành mảnh nhỏ, Đa Bảo đạo nhân cùng áo đen lão tổ thế nhưng sẽ trở thành bọn họ người, này còn chỉ là những người này ra tay, Viên Tế Dân vài vị còn còn không có động, bọn họ thân là được tu nhưng là linh lực lại cũng không yếu, thậm chí còn có.....

Mộ Dung cuồng nhìn về phía trăm trượng hắc long, còn có kia ôm ấp Đường Niệm Niệm đến bây giờ đều không có mở miệng quá Tư Lăng Cô Hồng.

Thuyền cứu nạn thượng, Chu Thiên cùng Thẩm Cửu nhìn này hết thấy, hai người liếc nhau, Thẩm Cửu trong mắt lộ ra dò hỏi.

Chu Thiên lắc đầu bất đắc dĩ truyền âm nói:” Chỉ bằng chúng ta hiện giờ ngồi ở này thuyền cứu nạn thượng, cùng Đường Niệm Niệm một đường liền đủ để cho Mộ Dung gia tộc người ghi hận thượng chúng ta, ra không ra tay đều giống nhau, chi bằng ra tay quyền đương trước tiên xả xả giận hờn. “

Thẩm Cửu nghe vậy gật đầu. Từ bọn họ quyết định đứng ở Đường Niệm Niệm này một phương thời điểm, liền đã chú định muốn cùng Mộ Dung gia tộc là địch. Từ trước bọn họ vẫn luôn nghỉ ngơi dưỡng sức, giấu ở chỗ tối, hiện giờ chung quy muốn hiện ra ở mọi người trước mắt.

”Động thủ đi, liền tiểu bối đều động thủ, chúng ta này đó làm tiền bối cũng không thể mất lá gan. “Viên Tế Dân khẽ cười nói, nhìn về phía Mộ Dung gia tộc kia phương người mắt lãnh đạm không gợn sóng.

Viên tục sinh cười to nói:” Không sai! Nhiều năm như vậy tới nén giận, hảo hảo không dễ dàng có lần này cơ hội có thể nào còn thoái nhượng? Viên gia chẳng sợ xuống dốc cũng không phải người nào đều có thể vũ nhục! “Quay đầu đối hắc long thượng Đường Niệm Niệm lại cười to nói:” Nha đầu! Người tính tình này, ta thích! “

Nói xong, hắn liền tưởng Mộ Dung nghi vọt đi lên.

Hắn này vừa ra tay, Viên Tế Dân đồng dạng thi triển pháp thuật, Viên phúc lịch ba người liếc nhau, theo sau ánh mắt đều là rùng mình, đồng dạng ra tay.

Ở bọn họ phía sau mười bốn danh Viên gia đệ tử sắc mặt đều có chút khiếp sợ cùng vui mừng, đương nhìn đến gia tộc năm vị trưởng lão ra tay, này liền trà trộn ở trong đó đồng dạng dùng ra pháp thuật đánh hướng Mộ Dung nghi.

Đây chính là Mộ Dung gia tộc trưởng lão, hiện giờ lại chỉ có thể không hề sức phản kháng bị bọn họ khuất đánh, cái này kêu bọn họ như thế nào có thể không hưng phấn? Nhiều năm như vậy tới ở Mộ Dung gia tộc ức hiếp hạ nén giận, hiện giờ cuối cùng là có thể ra một hơi.

Chẳng sợ Mộ Dung nghi linh lực thâm hậu, ở mọi người liên thủ một kích hạ, hiện giờ cũng là chạt vật bất kham, trên người pháp bảo trường bào đồng dạng ảm đạm không ánh sáng, một đầu tóc đen hỗn độn bất kham rối tung xuống dưới, trên mặt hoàn toàn máu tươi, thần thái héo rút, nhìn dáng vẻ hiển nhiên là bị trọng thương, chẳng sợ trở về chữa thương, chỉ sợ không có một hai năm cũng hảo không được.

”Khụ! “Một ngụm đục huyết từ Mộ Dung nghi trong miệng phun ra, hấn mở to một đôi đũa đậm mắt gấu gao nhìn chằm chằm hắc long thượng hai người, cơ hồ cắn một miệng cương nha. Hôm nay chi thù, ngày nào đó tất sẽ gấp mười lần dâng trả.

”Rống! “Một tiếng rống ngâm, nhưng thấy hắc long lúc này đột nhiên cực nhanh tới gần Mộ Dung nghi, một đôi đen nhánh đồng tử hiện lên u lam quang mang, thật lớn long đầu Xa-na khi liền đi tới Mộ Dung nghi trước mặt.

Như thế mặt đối mặt đối diện, tuy là Mộ Dung nghi cũng không khỏi hoảng sợ.

”Ngươi..... “Mộ Dung nghi trong lòng kinh giận, một hơi huyết nảy lên yết hầu, lời nói còn không có nói ra liền phun ra một ngụm máu tươi.

Hắc long trong mắt hiện lên ghét bỏ, mãnh liệt hơi thở đem kia phun ra máu tươi thổi tan tan rã. Long đầu phía trên, Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt nhẹ nâng, ánh mắt từ Đường Niệm Niệm trên người chuyển hướng với hấn, hóa đi vốn có sùng nịch ôn nhu, còn lại một uông không gợn sóng tịch mậu.

Mộ Dung nghi chỉ cảm thấy toàn thân cứng đờ, một cổ mạc danh sợ hãi chi ý nảy lên trong lòng, làm hấn không khỏi nhin không được lui về phía sau một bước. Bất quá này một bước vừa mới lui về phía sau, trên mặt hấn lập tức đại biến, một đôi mắt càng thêm lạnh băng hung ác nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng. Bất quá một cái tiểu bối mà thôi, thế nhưng đem chính mình dọa lui? Không có khả năng!

Ở đây tất cả mọi người biết được, lần này là hắc long cùng Tư Lăng Cô Hồng muốn ra tay.

Từ bắt đầu đến bây giờ, Đường Niệm Niệm bên này tất cả mọi người ra tay quá một lần, liền Lục Lục đều ở trong đó, chỉ còn lại có này hắc long cùng Tư Lăng Cô Hồng không có động thủ.

”Tư Lăng Cô Hồng, chớ có quá mức! “Mộ Dung cuồng lúc này lạnh lùng mở miệng nói. Một cái có thể cùng quan lam sanh bất phân thắng bại người, tuy là chỉ có thể ra tay một kích, lấy Mộ Dung nghi lúc này trạng thái chẳng sợ bất tử chỉ sợ cũng muốn bị thương căn bản, đến lúc đó thực lực đại lui, không ngừng làm Mộ Dung gia tộc thiếu một phần thực lực, càng tương đương là hung hăng trừu Mộ Dung gia tộc thể diện.

Hiển nhiên, Mộ Dung cuồng cảnh cáo cùng uy hiếp chi ý, căn bản là không có khả năng ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng lưu lại nửa phần dấu vết.

Tư Lăng Cô Hồng khế vuốt Đường Niệm Niệm

.....

Mặc phát, hỏi:” Giết? “

Đường Niệm Niệm lắc đầu,” chết quá tiện nghi. “

Lời này vừa nói ra, Mộ Dung cuồng đám người sắc mặt đều là hơi đổi. Liền chết đều không cho Mộ Dung nghi chết, như vậy nàng muốn kết quả sẽ là cái gì?

Tư Lăng Cô Hồng cười nhạt gật đầu, ở mọi người còn không có phản ứng thời điểm, thân ảnh đã biến mất ở chỗ cũ đứng ở Mộ Dung nghi trước mặt, bàn tay hắc quang mờ mịt, nháy mắt thăm hướng Mộ Dung nghi Linh Hải giữa mày.

”Không ——! “Mộ Dung nghi hoảng sợ gào rống.

Một màn này vừa ra tới, Mộ Dung cuồng đấm người ngẩn ra lúc sau liền sắc mặt đại biến. Bọn họ nhớ tới năm đó Mộ Dung ngưng thật sự tình huống bi thảm, nhớ trước đây Mộ Dung ngưng thật Kim Đan rách nát, nếu không phải có gia chủ cứu giúp, chỉ sợ kết quả càng vì bi thảm, lúc này Tư Lăng Cô Hồng này phiến hành vì chẳng lẽ là muốn huỷ hoại Mộ Dung nghi tu vi Nguyên Anh? Nếu là cái dạng này lời nói, Mộ Dung nghi liền thật sự phé đi!

”Dừng tay! “Mộ Dung cuồng hét lớn một tiếng, chuẩn bị động thủ.

Huyền hãn ánh mắt sắc bén lên, chớp mắt đi vào hãn trước mặt, lạnh lùng nói:” Ngươi đây là muốn kháng pháp? “

Mộ Dung cuồng da mặt trều động, hai mắt lửa giận ngập trời, nghiến răng nghiến lợi nói:” Tư pháp giả! “

Lúc này Mộ Dung nghi hoảng sợ gầm rú đã thấp kém xuống dưới, cả người đều khô lão đến giống như trăm tuổi lão nhân, hướng mặt đất ngã xuống đi xuống. Hắc long thân thể ở giữa không trung vừa chuyển, một ngum ngậm trụ Mộ Dung nghi, hàm răng hoàn toàn đi vào hãn da thịt, liền ghét bỏ giống nhau đem hãn vung, cũng không biết ném tới rồi nơi nào núi rừng trung đi.

Hết thầy phát hiện cực nhanh, Mộ Dung cuồng đấm người cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn, trong lòng lửa giận cơ hồ có thể lửa cháy lan ra đồng cỏ.

”Hảo! Hảo! Hảo! Tư pháp giả! Đường Niệm Niệm! Tư Lăng Cô Hồng! Đa Bảo đạo nhân! Áo đen lão tổ! Tận trời Song Kiếm Môn! Còn có Viên gia! “Mộ Dung cuồng mỗi nói một câu, thanh âm liền trọng một phen, khẩu khí trung chút nào không che giấu sát khí, thanh âm như đao,” hôm nay các ngươi sở làm cùng nhau, ngày nào đó tất sẽ trả giá đại giới! “

Mộ Dung cuồng cũng biết được hôm nay này vớng phạm cảnh có tư pháp giả tại đây, còn có Tư Lăng Cô Hồng đấm người biểu hiện ra ngoài thực lực, bọn họ muốn đem Đường Niệm Niệm đấm người bắt

lấy đã không có hy vọng. Lưu lại những lời này, Mộ Dung cuồng vung tay lên, liền làm Mộ Dung gia tộc người toàn bộ tùy hấn rời đi.

Đến nỗi Mộ Dung nghi, không cần tưởng liền biết được, phé đi!

Mộ Dung gia tộc người thực mau liền biến mất ở mọi người trước mắt, huyền hãn lúc này cũng đối Tư Lăng Cô Hồng khẽ gật đầu, thân ảnh biến mất ở nơi xa. Nay thiên địa trung, chỉ còn lại có Đường Niệm Niệm này phương nhân mã.

”Sảng! Sảng! Sảng! Ha ha ha ha! “Viên tục sinh cười ha hả, nói:” Hôm nay cuối cùng là ra một ngụm ác khí. “

Viên phúc lịch nhìn hấn một cái, sau đó nhìn về phía hắc long thượng hai người, đối Đường Niệm Niệm than nhỏ nói:” Hôm nay việc này, người chung quy là có chút hành động theo cảm tình. “

Lần này có thể hung hăng chèn ép Mộ Dung gia tộc đích xác làm người thư thái, chỉ là chung quy cũng sẽ rước lấy Mộ Dung gia tộc trả thù.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn một cái, không nói gì tiếp tục câu lấy Tư Lăng Cô Hồng ngón tay sờ mó.

Viên phúc lịch bên người nhị phòng tây mạch Viên văn dương cũng nói:” Lần này chèn ép một phen Mộ Dung nghi liền đủ rồi, chỉ là các người lại đem huỷ hoại hấn tu vi, tương đương chặt đứt tánh mạng của hấn, việc này nháo qua đi, tương đương là hung hăng đánh Mộ Dung gia tộc thể diện, Mộ Dung gia tộc chỉ sợ không đem các người tru sát là sẽ không bỏ qua. “

Ở trong mắt bọn họ, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng chung quy vẫn là tuổi quá tiểu, lịch duyệt không đủ, quá mức hành động theo cảm tình.

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Không giết hấn, Mộ Dung gia tộc giống nhau không đem giết chúng ta không bỏ qua. “

Lời này vừa nói ra, Viên phúc lịch cùng Viên văn dương bọn người là ngẩn ra. Chỉ thấy trước mắt nữ tử thần thái bình tĩnh, hai tròng mắt trong sáng, giống như trĩ nhi thản nhiên.

Bọn họ đều không phải là không hiểu được Đường Niệm Niệm đám người cùng Mộ Dung gia tộc ân oán, đích xác như thế, lấy Mộ Dung gia tộc bá đạo, chẳng sợ Đường Niệm Niệm không giết Mộ Dung nghi, Mộ Dung gia tộc cũng sẽ không bỏ qua bọn họ. Sự tình hôm nay một phát sinh cũng bất quá là đem giữa hai bên thù hận càng thêm lớn hơn một chút, kết quả cũng không có khác nhau.

Nếu kết quả không có khác nhau, như vậy thoái nhượng lại có thể như thế nào? Ngược lại sẽ chỉ làm đối thủ càng thêm càn rỡ mà thôi.

Viên phúc lịch đám người một cái chớp mắt từ Đường Niệm Niệm lời nói nghĩ tới này đó, đột nhiên tỉnh ngộ trước mắt này hai cái tiểu bối cũng không phải gì đó cũng đều không hiểu, rất có khả năng bọn họ so với chính mình những người này đem sự tình càng thấy được rõ ràng.

Viên Tế Dân lúc này đã lại lần nữa ngồi trên thuyền cứu nạn, mỉm cười nói:” Trở về đi. “

Viên gia cùng Mộ Dung gia tộc ân oán nhiều năm qua vẫn luôn đều giấu ở chỗ tối, tuy rằng tiên nguyên trung cơ hồ mỗi cái gia tộc đều biết được, cố tình mỗi người đều ăn ý làm bộ không biết. Viên gia những năm gần đây cũng vẫn luôn nén giận, vì chính là nghỉ ngơi dưỡng sức. Nhưng mà chẳng sợ bọn họ nén giận, Mộ Dung gia tộc còn không phải trong tối ngoài sáng chèn ép bọn họ, chỉ cần bọn họ có một tia sơ hở, Mộ Dung gia tộc liền tuyệt đối sẽ không bỏ qua bọn họ.

Hiện giờ việc đã đến nước này, hết thảy ân oán đều sáng tỏ lên, tưởng xa một ít kỳ thật cùng thường lui tới cũng cũng không có khác biệt.

.....

Viên Tế Dân có thể nghĩ đến này đó, Viên phúc lịch đấm người đều không phải là ngu dốt người, tự nhiên chậm rãi liền suy nghĩ cẩn thận, cuối cùng cũng chỉ có thể than nhẹ một tiếng, xem như ngầm đồng ý. Nhiều năm qua dừng bước không trước, hôm nay lại ở mới tới tiểu bồi kéo hạ, đem này che giấu kết chung cấp mở ra.

Này một đường, từ Viên gia người dẫn dắt, không đến một lát mọi người liền tới rồi võng phàm cảnh nội Truyền Tống Trận.

Này truyền tống pháp trận nội phân bố các nơi, trong đó Viên gia tự nhiên cũng ký lục ở bên trong.

”Chỉ cần trạm nhập trong đó liền có thể đến Viên gia cảnh nội. “Viên phúc lịch nói, ánh mắt nhìn về phía hắc long. Này hắc long thân hình quá lớn, nếu cứ như vậy đi vào, chỉ sợ vô pháp.

Hắc long tựa hồ nhìn ra hấn ý tứ, nhưng thấy Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm không tiếng động rơi xuống đất, hắc long thân hình liền đột nhiên hóa thành sương đen, trong nháy mắt đậm hướng Tư Lăng Cô Hồng biến mất không thấy.

Viên gia mấy người thấy như vậy một màn đều có chút kinh dị, lại cũng không có ra tiếng dò hỏi. Chờ mọi người đều vào Truyền Tống Trận nội, Viên phúc lịch liền đem linh thạch để vào trong đó, đánh ra thủ quyết, truyền tống pháp trận chung quanh bạch quang chậm rãi lớn mạnh.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm bốn mươi chương mọi người nghênh đón

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tiên nguyên chính thống tu tiên chia làm đạo tu, kiếm tu, dược tu. Mạ Mã bá 夔 Hiểu tam tu các phân tam khối địa vực, đạo tu vị trí địa vực tên là thiên cơ, kiếm tu vị trí địa vực tên là thiên mang, dược tu vị trí địa vực tên là thiên quỳnh. Nay cũng có khắp nơi giới thiệu nói thẳng ra gọi chung địa vực liền biết được người ra sao loại người tu tiên.

Viên gia tọa lạc ở thiên quỳnh địa vực đông tủy núi non thượng, toàn bộ gia tộc đem đông tủy núi non chiếm cứ, vờn quanh ngàn dặm.

Lúc này, Viên gia đỉnh núi nhập khẩu đại môn chỗ đứng thẳng đông đảo nhân mã, những người này trung có nam có nữ, có thần sắc trầm định lão giả cũng có mặt mang tò mò thiếu nhi, xem bọn họ hoặc nhiều hoặc ít mang theo chờ đợi ánh mắt, có thể nghĩ bọn họ là đang đợi chờ người nào, hoặc là nói nghênh đón người nào.

”Phù dương, cái kia Đường Niệm Niệm thật sự giống người nói như vậy lợi hại? “Đám người đứng ở mặt sau điểm người thanh niên trung, một người thân xuyên thạch lựu hồng váy lụa tiểu lệ nữ tử kéo kéo bên cạnh áo lục nam tử, vẻ mặt tò mò thấp giọng hỏi nói. Chỉ là nàng thanh âm lại tiểu, nơi này đứng người đều là người tu tiên, sao có thể nghe không thấy nàng thanh âm, rất nhiều nhìn dáng vẻ tuổi không lớn người cũng không khỏi lộ ra tò mò thần sắc hướng bên này xem ra.

Phía trước đứng một ít lão giả phát hiện, cũng chỉ là mặt mang từ ái cảnh kỳ bọn họ liếc mắt một cái, cũng không có ngăn cản bọn họ đàm luận.

Này bị nữ tử lôi kéo áo lục nam tử, đúng là ma tinh ngày khi đi theo Viên Tế Dân đi trước niệm hồng đại lục sau, sớm một bước đã trở lại Viên phù dương.

”Tuyệt không nửa phần giả dối. “Viên phù dương nghiêm túc nói, trên mặt mang theo tươi cười, biểu tình còn có chút hoài niệm, tựa hồ đang ở hồi tưởng trước đó vài ngày ở niệm hồng đại lục phát sinh sự tình.

Nữ tử phiết phiết môi, nhìn dáng vẻ vẫn là có chút không tin, thừa dịp nói:” Nàng tình báo ta cũng xem qua, hiện tại còn không có 50 tuổi đi, không có 50 tuổi cũng đã Kim Đan kỳ đích xác thực khủng bố, nhưng là nói nàng đánh thắng được Mộ Dung gia Nguyên Anh đỉnh trưởng lão, này như thế nào nghe đều không thể đi! “

Lời tuy nhiên là như thế này nói, nhưng là nữ tử kỳ thật cũng chỉ là ở dối gạt mình mà thôi, rốt cuộc nhìn đến người nhiều như vậy, mỗi người đều nói như vậy, sự tình hẳn là không có giả, chính là cho dù là như thế, nàng vẫn là không muốn đi tin tưởng.

Viên phù dương đem nữ tử sắc mặt bất mãn xem ở trong mắt, biểu tình tức khắc nghiêm túc lên, thấp giọng nói:” Tổ cầm tiểu thư, việc này vô luận là thật là giả cũng không quan trọng, Niệm Niệm tiểu thư là Viên gia huyết mạch, cũng là ngài muội muội, điểm này không có nửa phần giả dối liền đủ rồi. “

Hắn tuy rằng không nói thêm gì, nhưng là Viên tổ cầm lại ần ần cảm giác được hắn trong lời nói mặt báo cho, sắc mặt tức khắc đổi đổi, động môi dưới cánh không có nói ra lời nói tới, hừ nhẹ một tiếng bỏ qua một bên đầu đi.

Một cái từ phàm thế tới huyết mạch mà thôi, chẳng sợ thiên phú lại thế nào khủng bố cũng bất quá là một cái tiểu bối, dựa vào cái gì làm nhiều như vậy thúc bá tự mình tiến đến nghênh đón? Người này còn không có tới cũng đã lớn như vậy phô trương, chờ đến người tới có phải hay không liền phải đưa bọn họ ngồi ca ca tỷ tỷ địa vị đều cấp đoạt? Đến lúc đó hay không còn muốn nàng này làm tỷ tỷ cấp này ngoại lai huyết mạch hạ mình ti đầu gối?

Viên tổ cảm nghĩ, nhấp chặt môi, sắc mặt thoát nhìn có chút không tốt.

Một bên, Viên phù dương thấy như vậy một màn, chỉ có ở trong lòng than nhẹ một tiếng. Này tổ cảm tiểu thư tại gia tộc này đồng lứa trung xem như người xuất sắc, hơn nữa thân phận tôn quý, từ nhỏ liền đã chịu gia tộc bồi dưỡng yêu thương, tính tình không tính hư lại quá mức kiêu ngạo.

”Tổ cảm tiểu thư, nếu người không mừng Niệm Niệm tiểu thư, như vậy không cần cùng nàng thân cận có thể, vạn không cần đi trêu chọc nàng. “Viên phù dương thứ từ trước đến nay là cái nói chuyện sẽ không chuyển biến người, hấn nghĩ đến Đường Niệm Niệm kia động thủ giết người khi bình tĩnh bộ dáng, lại nghĩ đến tình báo thượng nhìn đến hết thấy, cảm thấy chẳng sợ Viên tổ cảm thân là Viên gia đích tiểu thư, nếu là thật sự chọc giận Đường Niệm Niệm, chỉ sợ Đường Niệm Niệm cũng sẽ không bỏ qua nàng, đến lúc đó sự tình chỉ sợ không hảo giải quyết.

Này cũng liền trực tiếp đối Viên tổ cảm nhắc nhở lên.

Hấn không đề cập tới còn hảo, nhắc tới Viên tổ cảm tức khắc sắc mặt càng kém, hừ lạnh nói:” Phù dương, người là ý tứ là nói, này Đường Niệm Niệm không phải ta có thể trêu chọc? “

Viên phù dương há mồm, một cái chớp mắt cảm thấy chính mình càng giải thích chỉ sợ càng nói không rõ ràng lắm, lập tức lắc đầu không nói.

Viên tổ cảm trong lòng tức giận, thật mạnh hừ một tiếng, hướng bên cạnh di động một bước, hiển nhiên là sinh Viên phù dương khí, ra vẻ tức giận rời xa hấn.

Lúc này, phía trước vài vị lão giả sắc mặt hơi hơi có chút biến hóa, sau đó trên mặt lộ ra vui mừng tới.

Hư không Truyền Tống Trận, ánh bạch sắc quang mang dần dần sáng lên, một cái cá nhân thân ảnh xuất hiện ở dưới ánh mặt trời.

Ở Viên gia chờ ở trước đại môn mọi người dưới ánh mắt, chỉ thấy kia phía trước trừ bỏ quen thuộc Viên Tế Dân đám người ngoại, nhất dẫn người chú mục đó là một đôi nam nữ. Hai người khuynh thế chi mạo, không người có thể bắt chước một thân khác phong hoa, làm người liếc mắt một cái nhìn đến khi liền nhin không được nhiều xem một cái, có trong nháy mắt thất thần.

”Ha hả, thế nhưng làm phiền chư vị nghênh đón, ta nhưng xem như lấy nha đầu này phúc khí. “Viên tục sinh ra thanh cười to, tiếng cười như hồng, đem một đám người chờ cả kinh hoàn hồn, cũng đánh vỡ này trong nháy mắt an tĩnh.

Này nghênh đón đám người đứng ở phía trước nhất vài tên lão giả trung, đứng ở nhất bên phải thân xuyên một kiện màu xanh biển thêu cỏ xanh lão nhân sắc mặt nhất kích động, một đôi mắt thẳng bình tĩnh nhìn Đường Niệm Niệm,

.....

Trên dưới đánh giá cẩn thận, tựa hồ hận không thể đem nàng nhìn thấu giống nhau.

Này lão nhân mới như thế nghiêm túc nhìn nửa ngày, lập tức liền cảm giác được một mặt ánh mắt quét ở trên người, này ánh mắt giống như một mặt từ thanh sương tuyết trắng thổi tới gió nhẹ, mơ hồ lại thấu xương. Lão nhân trong lòng cả kinh, theo cảm giác này đảo mắt, phát hiện này ánh mắt người tới Đường Niệm Niệm phía sau nam tử, hai mắt hơi hơi rùng mình.

Cái này nam tử tên là Tư Lăng Cô Hồng, một thân tu vi nên có Nguyên Anh phía trên, vốn tưởng rằng cũng bất quá là một cái tiểu bối mà thôi, này vừa thấy mới rõ ràng cảm nhận được hẳn bất phàm, thế nhưng làm chính mình cũng có chút kinh hãi?

Không ngừng là lão nhân, những người khác ở phát hiện Truyền Tống Trận xuất hiện người sau, ánh mắt liền không ngừng là ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trên người lưu chuyển, hoặc

là dùng ở mặt sau ngòi ở Hồng Lê trên đầu ngoan bảo trên người, thần thái thỉnh thoảng biến hóa, hiển nhiên đang ở suy nghĩ cái gì.

Ở Viên gia người đánh giá bọn họ thời điểm, Đường Niệm Niệm đồng dạng đánh giá trước mắt hết thấy.

Đông tử núi non liếc mắt một cái nhìn không thấy đầu, hiện giờ bọn họ đứng ở địa phương là một tòa ít nhất vạn mét ngòi cao phía trên, thật lớn ngọc thạch tạo hình đại môn, chín tôn bất đồng bộ dáng thú điều các lập một phương, tuy rằng bộ dáng bất đồng, lại đều làm hướng lên trời gào rống tư thái. Liếc mắt một cái hướng phương xa nhìn lại, chỉ thấy tươi tốt sinh cơ núi non thượng, lầu canh điện ngọc, bảo quang ẩn hiện, tiên hạc phi thiên, nhất phái bảo sơn tiên cảnh chi tượng.

Lại xem trước mắt này đó đứng người, mỗi người trên người hoặc nhiều hoặc ít hoặc nùng hoặc đậm mờ mịn lục khí, làm Đường Niệm Niệm biết được những người này đều là hàng năm cùng linh thảo đan dược giao tiếp dược tu.

Viên Tế Dân này sẽ đã cùng bên cạnh Viên phúc lịch mấy người thương lượng hảo cái gì, sau đó mỉm cười đi đến Đường Niệm Niệm hai người bên người, nhìn về phía vị kia thân xuyên thâm lam áo choàng lão giả cười nói:” Đường cô nương, vị này chính là tam phòng đông mạch Viên thế hàng, lại nói tiếp hẳn vẫn là Viên phù yên gia gia, người ông ngoại. “

”Niệm Niệm, người chính là Niệm Niệm, không tòi, không tòi, cùng Yên nhi chừng bảy phần giống nhau! “Viên thế hàng đầy mặt từ ái đi lên tới, đôi tay đều có chút kích động run rẩy, nếu không cẩn thận xem định phát hiện không được.

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ con ngươi, nhìn vị này mãi nhãn từ ái lão nhân hơi gạt đầu. Có Tư Lăng Cô Hồng nhiều năm sủng ái, nàng cũng không có nguyên lai sơ tới dị thể khắc sâu phòng bị, sẽ không lại giống như trước kia như vậy đem hảo ý toàn bộ trước hết nghĩ thành có mục đích âm mưu, lúc này lão nhân lộ ra ngoài cảm tình quá mãnh liệt, đích xác không có gì nguy trang cảm giác.

Viên Tế Dân cười nói:” Bên ngoài nói chuyện thật sự không ổn, lần này đa tạ khắp nơi chư vị tiến đến nghênh đón, đi về trước đi. “

”Không sai! Trở về lại nói, trở về lại nói! “Viên tục sinh cũng hô.

Những người khác tự nhiên cũng không có ý kiến, lần này ra tới nghênh đón những người này, địa vị không tính là quá cao cũng coi như không thượng quá thấp, vì chính là hướng Đường Niệm Niệm tỏ vẻ đối nàng coi trọng cùng yêu thương, đồng thời cũng sẽ không ném trường bối mặt mũi.

Từ ánh mắt đầu tiên nhìn đến nhìn đến Đường Niệm Niệm đám người, thực sự làm cho bọn họ này đó trong lòng lưu lại không nhỏ kinh ngạc, bất quá này kinh ngạc cũng là tốt, bọn họ càng là bất phàm đối Viên gia tới nói cũng càng tốt.

Trước đại môn mặt người thực mau liền tản ra từng người phản hồi, Viên Tế Dân cùng Viên thế hăng tự mình lãnh Đường Niệm Niệm đám người đi trước Viên gia tam phòng đông mạch đi, lỗ thâm cùng Chu Thiên đám người cũng không tính toán vào lúc này liền trực tiếp rời đi, cũng liền đi theo, lại mặt sau còn lại là tam phòng đông mạch một ít đệ tử, Viên phù dương đứng là trong đó.

Đông tùy sơn Viên gia đại môn thủ vệ các đệ tử nhìn những người này rời đi, thẳng đến bọn họ thân ảnh chậm rãi hóa thành điểm đen, lúc này mới dám can đảm buông ra nghị luận lên:

”Cái kia bị người ôm nữ tử đó là Đường Niệm Niệm? Mỹ tắc mỹ, chỉ là nhìn dáng vẻ cũng không như đồn đãi như vậy lợi hại đi? “

”Người nhưng đừng nhìn nàng ở cái kia nam tử trong lòng ngực thuận theo đến giống chỉ Miêu nhi giống nhau, ta nghe một cái từ phàm thế trở về huynh đệ nói, nàng sát khởi người tới căn bản là không để bụng pháp bảo, kia kêu một cái ra tay rộng rãi, gọi người lại tiện lại đó! “

”Ôm Đường Niệm Niệm nam tử là kêu Tư Lăng Cô Hồng đi? Người nọ ánh mắt thật đáng sợ, ta bất quá là nhìn nhiều kia Đường Niệm

Niệm vài lần, hẳn thật giống như muốn giết ta giống nhau! Xuy! Quả nhiên cùng đồn đãi giống nhau, này ái thể trình độ ở tiên nguyên chưa bao giờ từng gặp qua đi, hiện tại tiên nguyên nơi nào còn có cái gì thật sự tình yêu, đều nói đại đạo vô tình, kết thành đạo lý cũng bất quá là cho nhau lợi dụng, vì tu luyện càng mau mà thôi, tai vạ đến nơi cũng là từng người phi!

”Đừng nói cái này! Ta cảm thấy lần này những người này tới, Viên gia sợ là không bình tĩnh!“

Những người này nghị luận thanh càng nói càng xa, chỉ cần không chạm vào cấm kỵ nói, sẽ không có người tới trách tội.

Không ngừng là này Viên gia thủ vệ đông đảo đệ tử ở nghị luận, từ Viên Tế Dân đám người mang theo Đường Niệm Niệm những người này hướng tam phòng đông mạch phi hành quá khứ một đường, không ít Viên gia đệ tử đều đem chi xem ở trong mắt, sau đó đều không khỏi dừng lại cùng bên người người thấp giọng nghị luận.

Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng.

Này hai người còn không có đi vào thời điểm, Viên gia không ngừng là thượng tầng, liền bọn họ này đó bình thường đệ tử tộc nhân đều nghe nói qua này hai người.

Hiện giờ, bọn họ rốt cuộc tới, sẽ cho Viên gia mang đến cái dạng gì biến hóa, đủ để cho mỗi người chờ mong.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm bốn tam chương thỉnh hạ nặng tay

Nguồn: EbookTruyen.Net

Viên gia tam phòng đông mạch tọa lạc ở đông tủy núi non thiên phương đông chính là trung vũ trên núi, từ Viên Tế Dân cùng Viên thế hằng tự mình dẫn dắt hạ, Đường Niệm Niệm đám người ngừng ở ở trung ương linh khí nhất nùng khu vực một tòa thôn trang nội. Mạ Mã bá 癸 Hiểu thôn trang chiếm địa diện tích không nhỏ, liếc mắt một cái nhìn lại tường vây vờn quanh, vài toà lịch sự tao nhã gác mái chót vót trong đó, thanh sóng nước biếc, cỏ cây mùi hoa thanh u hợp lòng người, sau lưng núi vây quanh, bên trái một mẫu dục điền, trang trước bảng hiệu không trống rỗng, cũng không có viết lưu niệm.

Viên thế hằng nhìn trước mắt thôn trang, đối Đường Niệm Niệm cười nói:” Này thôn trang sau này đó là người ở Viên gia chỗ ở, đến nổi tên gọi là gì, bằng chính người tâm ý tới định. “

Đơn từ điểm này liền có thể nhìn ra tới Viên gia đối Đường Niệm Niệm dung túng, vì làm nàng hợp tâm ý, này thôn trang vì chuyên môn chuẩn bị, liền tên đều làm nàng chính mình tới định.

Đường Niệm Niệm nghe xong, quay đầu lại nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng tay tay áo vung lên, kia bảng hiệu thượng liền hiện ra ra ‘ kinh hồng ’ hai chữ.

Từ Tuyết Diên Sơn Trang lúc sau, hai người chỗ ở liền vẫn luôn là tên này, nếu quyết định ở chỗ này trụ hạ, không cần bất luận cái gì ngôn ngữ thảo luận, Tư Lăng Cô Hồng là có thể minh bạch Đường Niệm Niệm xem ra kia liếc mắt một cái ý tứ.

Kinh hồng hai chữ, ở thanh đàn sắc bảng hiệu thượng, đen nhánh gần hồng, liếc mắt một cái có lẽ sẽ không phát hiện, chỉ là đương người thật sự chú ý tới thời điểm, liền phát hiện kia hai chữ có loại đặc biệt ảo diệu, làm nhân tâm phách không khỏi sa vào đi vào, chìm vào không đáy vực sâu.

Viên Tế Dân cùng Viên thế hằng hai người liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trong mắt kinh ngạc, sau đó bất động thanh sắc nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, trong mắt kinh nghi càng đậm. Chỉ là hai chữ liền có thể viết ra như vậy tạo nghệ, này nam tử tâm cảnh tu vi chỉ sợ cũng không thấp.

Viên Tế Dân về phía sau nhìn lại, phát hiện mặt sau theo tới Viên gia con cháu đa số đều nhìn kia hai chữ về mặt đại ra, lập tức liền biết bọn họ bị mê hoặc đi vào. Tay tay áo vung lên, làm này đó theo tới Viên gia đệ tử khôi phục thần trí, sau đó làm cho bọn họ từng người rời đi.

Viên phù dương nơi này đó Viên gia tam phòng đông mạch con cháu tuy rằng còn tưởng lưu lại tiếp tục quan khán, bất quá Viên Tế Dân đều đã lên tiếng, bọn họ cũng không dám vi phạm. Ở Viên phù dương đi đầu hạ, những người này khom người theo tiếng, sau đó yên lặng rời đi.

”Vào đi thôi?” Viên Tế Dân mỉm cười đối Đường Niệm Niệm hai người hỏi. Từ bọn họ những người này đã đến, này chỗ thôn trang liền về bọn họ sở hữu, vốn dĩ lấy Viên Tế Dân dám người thân phận tự nhiên không cần hướng tiểu bối như vậy dò hỏi, bất quá trước mắt tiểu bối thật sự quá mức đặc thù, lấy thực lực tới nói chỉ sợ hẳn đều không phải bọn họ đối thủ, như vậy dò hỏi cũng là đối những người này tôn trọng cùng coi trọng.

Đường Niệm Niệm gật đầu, từ Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng đi trước một bước, sau đó mọi người đều tiến vào kinh hồng các nội.

Thôn trang nội cũng không có những người khác tồn tại, Viên Tế Dân nói:” Ta nghe nói các người không mừng người ngoài hầu hạ, tu tiên người cũng ít có tục sự thêm thân, này liền không có làm

người nhập này thôn trang. Hiện giờ các người tới, thôn trang hết thầy cũng từ các người chính mình làm tính toán, nếu là muốn thị nữ hạ nhân hầu hạ, chỉ cần nói một tiếng có thể, Viên gia một ít chi thứ con cháu chỉ sợ hận không thể tiến vào, ha ha. “

Viên Tế Dân một phen lời nói xuống dưới, mỗi một câu đều như là cùng cùng thể hệ người đối thoại, mang theo tôn trọng cùng thương lượng ý tứ, còn có một ít từ ái. Như vậy nói chuyện phương thức cũng đích xác làm người thoải mái. Làm phía sau đi theo Chu Thiên âm thầm bội phục, không hổ là sống nhiều năm như vậy lão gia hỏa, này phân bình thần khéo đưa đẩy bốn thị phi người bình thường có thể làm được.

Đường Niệm Niệm lắc đầu,” không cần. “

Nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng đích xác không cần người khác hầu hạ, hoặc là nên nói hai người đều không thích người khác tiếp cận, đảo trước mắt mới thôi cũng chỉ có Thù Lam cùng Chu Diệu Lang đám người có thể đụng chạm hai người đồ vật, làm một ít thay đổi chần gắm, bưng trà đưa nước đơn giản sự tình. Bất quá thực hiện nhiên, theo thời gian quá khứ, liền này đó sự tình đơn giản, Thù Lam có thể làm số lần cũng càng ngày càng ít, hết thầy đều từ Tư Lăng Cô Hồng tự mình động thủ.

Được đến Đường Niệm Niệm đáp án, Viên Tế Dân tự nhiên sẽ không đi cưỡng cầu.

Một hồi công phu, Thù Lam tự giác gánh khởi xử lý thôn trang sự vụ, đem thôn trang khắp nơi thu vào trong mắt sau, liền tự mình lãnh Chu Thiên, Thẩm Cửu, Lưu Bảo, lỗ thâm, tư lăng về nhận, còn có tên kia thượng không biết tên gầy yếu thiếu nữ cùng mười thước đại hán đến các sương phòng trụ hạ, mặt khác lần này tùy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tiến đến người có chiến gia hai huynh đệ, Diệp thị tỷ muội còn có Mộc Linh Nhi cùng Tuyết Tân.

Chiến gia hai huynh đệ, Diệp thị tỷ muội cùng Mộc Linh Nhi chỗ ở nàng cũng tuyển định hảo, đến nỗi Tuyết Tân? Sớm tại hắc long bị Tư Lăng Cô Hồng nhận lấy, người này liền lại lần nữa biến mất

không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hẳn sẽ đang ở nơi nào, ngủ ở chỗ nào nàng cũng không rõ ràng lắm, bất quá nhiều năm như vậy đều như vậy lại đây, nghĩ đến chính hẳn nhất định đã có chuẩn bị đi.

Những việc này ở Thù Lam bố trí hạ có vẻ gọn gàng ngăn nắp, ở kinh hồng các trong đại sảnh, chỉ để lại Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm, ngoan bảo, Lục Lục cùng Viên Tế Dân, Viên thế hăng, Viên tục sinh mấy người cộng ngồi ở một cái bàn thượng.

Viên Tế Dân ánh mắt lập loè, hiển nhiên dùng linh thức đem Thù Lam những người này làm sự tình đều thu vào đáy mắt, triều đối diện một nhà ba người tán thưởng cười nói:” So với tiên nguyên người, phàm thế người trong thực tế càng vì tâm linh thủ xảo, thiên lý trách vụ, này tiên nguyên người a, đều đem tâm thần sa vào đến tu luyện đi, nhiều là chỉ biết đề cao tu vi, lại quên mất tâm cảnh đề cao yêu cầu nhiều xem nghĩ nhiều nhiều hiểu được, này cũng mới có mỗi trăm năm một lần tiên nguyên tiểu bối đi phàm thế rèn luyện quy củ. “

.....

Viên tục sinh lúc này từ túi Càn Khôn lấy ra một bộ trà cụ, mấy đĩa trái cây đặt lên bàn, cười ha hả ứng tiếng nói:” Đúng vậy, đúng vậy, nha đầu này bên người đều là một ít người tài ba, ở phàm thế trung có thể xông ra tên tuổi, đi vào tiên nguyên chỉ sợ cũng tuyệt phi bình phàm hạng người. “Nói, hẳn ánh mắt hướng chỗ tối ngắm liếc mắt một cái.

Một cái phàm thế ảnh vệ, thế nhưng có thể che giấu đến như vậy nông nổi, thực sự không đơn giản a.

Chỗ tối, một mặt u hồn giống nhau hắc ám thân ảnh yên lặng ngồi xổm, liền hô hấp cũng chưa. Loại này bị phát hiện cảm giác, không tốt.

Viên Tế Dân thì tại nhìn đến Viên tục sinh lấy ra trái cây lá trà thời điểm, khóe mắt hơi hơi vừa kéo. Nếu là mặt khác tiểu bối nhìn đến mấy thứ này, chỉ sợ đã sớm đôi mắt tỏa sáng, đáng tiếc a! Ở niệm

hồng đại lục nhìn đến Đường Niệm Niệm ăn uống chi phí lúc sau, hẳn liền đối phương diện này bất đắc dĩ. Trong lòng thầm than, hẳn như thế nào liền quên đem chuyện này nhắc nhở bên người người đâu? Nhìn xem này Viên tục sinh lấy ra tới đồ vật, kia ngâm lá trà khi thật cẩn thận động tác, trên mặt đặc ý biểu tình..... Nếu là hẳn biết trước mắt hai vị này để súc, ai!

Viên tục sinh cũng không biết Viên Tế Dân tâm tư, cẩn thận đem ấm trà cái đắp lên, híp mắt cười đối đối diện một nhà ba người nói:” Này lạc lam tước đuôi chính là thứ tốt, riêng là này hồ trà điểm này liền đáng giá 50 khối trung phẩm linh thạch, nếu không phải thấy các người tới, ta cũng sẽ không tùy tiện cho người ta uống. “

Viên tục sinh vốn chính là sinh đến tục tăng, không hề lông tóc đầu trọc lộ ra quang, này cười lên có cỗ nói không nên lời biệt nữu.

Đường Niệm Niệm ngửi trong không khí còn tàn lưu lạc lam tước đuôi thanh hương, nhìn xem kia bị Viên tục sinh đương bảo bối giống nhau che chở ấm trà, lại nhìn xem Viên tục sinh kia híp mắt hơi mang khoe ra bộ dáng, gật đầu. Sau đó phát tay, trước mặt trên bàn xuất hiện một cái chén trà, này chén trà thế nhưng là cơ hồ trong suốt ngọc sắc, tạo hình tinh diệu, chỉ là đặt lên bàn liền làm người không khỏi liếc mắt một cái nhìn đến, tâm sinh tán thưởng.

Lạc lam tước đuôi thứ này, Đường Niệm Niệm nội giới được điền cũng có, bất quá đối với Viên tục sinh như vậy rõ ràng hảo ý, nàng cũng không có tính toán cự tuyệt, này liền lấy ra chính mình cái ly.

Một bên, ngoan bảo cũng lấy ra chính mình cái ly, này cái ly tài chất cùng Đường Niệm Niệm giống nhau như đúc, chỉ là mặt ly thượng cũng không có trang trí tạo hình, giống như thiên nhiên mà thành.

Ở cha mẹ ảnh hưởng hạ, ngoan bảo đồng dạng thói quen chỉ dùng chính mình đồ vật.

”Ách. “Viên tục sinh ngẩn ra, sau đó một đôi mắt thẳng ngơ ngẩn nhìn chăm chăm trước mắt hai cái cái ly, một hồi lâu mới hơi có chút

cứng đờ mặt, đối bên cạnh hai vị hỏi:” Ta thấy thế nào này như là thủy tinh lưu li ngọc a? “

Viên thế hằng đồng dạng vẻ mặt kinh nghi, thật sự không hảo duỗi tay đem kia hai cái cái ly cầm lấy tới cẩn thận xem xét, chỉ có thể chỉ bằng một đôi mắt đánh giá, sau đó sắc mặt cũng có chút nhẹ trùu,” ta xem cũng giống. “

Viên Tế Dân nhìn hai người thần sắc, trong lòng than nhẹ một tiếng, sắc mặt còn tính trấn định,” thật là không sai. “Nhìn hai người liếc mắt một cái, ngầm có ý nhắc nhở cười nói:” Này phàm thế tồn tại thậm chí so tiên nguyên càng lâu, rất nhiều thiên tài địa bảo đều không có bị khai quật ra tới, thân là này phàm thế chi chủ, này thứ tốt tự nhiên không ít, các người cũng không nên giết mình. “

Nhìn bọn họ lúc này muốn nói cái gì lại cố nén bộ dáng, Viên Tế Dân cảm thấy chính mình mới gặp mấy thứ này thời điểm, chỉ sợ cũng hảo không đến nơi đó đi. Nói đến xa xỉ, hẳn dĩ vãng đảo còn không có cảm thấy, nhưng là nhìn thấy này toàn gia lúc sau, hẳn mới rõ ràng cảm giác được xa xỉ là cái gì, loại này thiên địa linh ngọc nếu là người khác gặp, cái nào không phải hảo sinh cát chứa, chỉ chờ ngày nào đó lấy tới đúc thành pháp bảo, cố tình bọn họ lại lấy tới làm thành bình thường nhất dụng cụ.

Viên tục sinh cùng Viên thế hằng đều không phải là ngu xuẩn người, nghe được hẳn lời nói, đầu tiên là ngăn ra ngay sau đó béo phệ mơ hồ đoán được hẳn ý tứ.

Viên tục thịt tươi đau nhìn thoáng qua kia hai cái chén trà, nhìn nhìn lại chính mình đang ở phao lạc lam tước đuôi, trong lòng thế nhưng có loại này hồ nước trà không xứng với kia cái ly cảm giác. Lại tưởng tượng Viên Tế Dân mới vừa lời nói, Viên tục sinh nhìn mắt này một nhà ba người túi Càn Khôn, dâng lên một loại chính mình túi Càn Khôn bên trong đồ vật nói không chừng so này 6 tuổi tiểu nhi đều không bằng hoài nghi.

”Hảo. “Viên thế hằng lúc này cũng khôi phục sắc mặt, ho nhẹ một tiếng, ánh mắt lại lần nữa dừng ở Đường Niệm Niệm trên mặt, ánh

mắt từ ái lại cũng có chút bi ai, tựa hồ là nhớ tới cái gì khổ sở sự tình, mỉm cười nói:” Niệm Niệm tới phía trước, tể dân đã đem đại khái sự tình cùng các người nói đi? Tuy rằng Niệm Niệm vì nữ hệ sở sinh, nhưng là ngay từ đầu chúng ta liền đã cùng mặt khác tam mạch thương lượng hảo, Niệm Niệm một hồi Viên gia liền nhập Viên gia nguyên quán, trở thành Viên gia tam phòng đông mạch dòng chính tiểu thư. “

Đường Niệm Niệm thân sắc không có nhiều ít biến hóa, đôi mắt lóe lóe, hỏi:” Viên gia được thảo ta có thể lấy? “

Viên thế hằng nghe xong lời này đã là vui mừng lại là bất đắc dĩ, cười đáp:” Tự nhiên, Niệm Niệm muốn muốn cái gì được thảo trực tiếp đi được điền thái có thể, nếu là đông mạch được điền bên trong không có, tác yêu cầu gia tộc cống hiến đi được trong kho đổi, điểm này Niệm Niệm đừng lo, ông ngoại gia tộc cống hiến tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là nghĩ đến cho người dùng vẫn là đủ. “

Từ nàng mở miệng cùng hắn nói câu đầu tiên lời nói chính là hỏi thảo được, xem ra hắn vị này ngoại cháu cố gái có thể ở cái này tuổi đến cái này tu vi, không ngừng là có yêu nghiệt thiên phú ngộ tính, càng lại một viên yêu thích được thảo đan dược tâm, như thế rất tốt, cũng đích xác làm hắn vui mừng.

Bất đắc dĩ còn lại là, cũng từ điểm này nhìn ra tới, Đường Niệm Niệm đối hắn cũng không có nhiều ít cảm tình, so với cùng hắn

.....

Vị này ruột thịt ông ngoại liên lạc cảm tình, nàng càng để ý lại là được thảo.

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu nhìn vị này khuôn mặt hiền từ lão nhân, đương hắn lời nói nói xong, trên mặt cũng tràn ra tươi cười, gật đầu nói:” Ta đã biết. “

Không cần Lục Lục nói, nàng trước nay đến nơi đây, liền đã từ tràn ngập ở trong không khí nồng đậm dược khí biết được nào khu vực

linh được nhiều nhất tốt nhất.

Viên thế hằng nhìn trên mặt nàng tươi cười, trên mặt không khỏi vui vẻ, này xem như nàng đối chính mình thân cận đi? Liên thanh cười nói:” Về sau nghĩ muốn cái gì, trực tiếp cùng ông ngoại nói, ông ngoại cái gì đều cho người. “

”..... “Viên Tế Dân tưởng mở miệng ngăn cản, chính là Viên thế hằng nói được quá nhanh, tưởng ngăn cản đều khó khăn. Hắn bắt đắ dĩ nhìn Viên thế hằng kia cao hứng thần sắc, lại xem Đường Niệm Niệm đồng dạng vui mừng tươi cười, chỉ có ở trong lòng lại lần nữa một tiếng than nhẹ.

Thế hằng huynh a, người vị này ngoại tăng tôn chính là một thân bảo a, nàng coi trọng đồ vật tuyệt đối không phải là cái gì vật nhỏ, người lần này chính là thật sự muốn hao tiền. Hao tiền còn không quan trọng, quan trọng chính là chỉ sợ người hao tiền cũng cấp không được nàng!

Viên tục sinh cũng không biết này đó, này sẽ lạc lam trước đuôi đã phao hảo, hắn tự mình cấp mọi người đảo thượng nước trà, đối Viên thế hằng cười nói:” Người chính là có cái hảo hậu bối a, liền từng tăng tôn cũng có, đâu giống chúng ta người cô đơn một cái. “Nói quay đầu triều Đường Niệm Niệm một nhà ba người nhất nhất xem qua, sắc mặt hơi nghiêm túc xuống dưới, tiếp tục nói:” Nha đầu, Viên gia nội cũng không có cái gì đại phân tranh, bất quá bốn mạch tiểu bối chi gian tiểu đánh tiểu nháo vẫn phải có, chúng ta này đó làm trưởng bối cũng chỉ là nhìn, chỉ cần bất quá giới hạn chúng ta liền sẽ không quản, đây cũng là vì đốc xúc các người này đó tiểu bối trưởng thành. Các người ở đông mạch trung khẳng định sẽ không có người sẽ đến trên chọc, nhưng là mặt khác tam mạch người liền nói không chừng, đến lúc đó xem như cho ta một cái mặt mũi, không cần xuống tay quá nặng. “

Này toàn gia thực lực bọn họ đều đã nghe nói, nhưng là người trẻ tuổi đều hiếu thắng, bọn họ đảo không sợ này toàn gia chịu khi dễ, liền sợ bọn họ động khởi tay, đem người cấp giết.

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ chớp, nghiêm túc nói:” Ta giống nhau không giết người. “

Ba người vừa mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ nghe Đường Niệm Niệm tiếp theo đạm nói:” Chỉ tra tấn người. “

”..... “Ba người chỉ cảm thấy một hơi cách ứng ở trong cổ họng, nhất thời phun không ra nuốt không đi xuống, không biết nên nói cái gì.

Đường Niệm Niệm không có cảm giác được ba người dị trạng, rũ mắt tựa nghiêm túc suy xét một hồi, theo sau nhìn ba người hứa hẹn nói:” Cấp địch nhân nhẹ nhất trừng phạt chính là làm cho bọn họ không hệ thống khổ chết, nếu về sau có người chọc ta, không phải quá phận nói, ta sẽ trực tiếp giết bọn họ. “

”..... “Lúc này ba người sắc mặt đã không biết nên dùng cái gì từ ngữ tới hình dung.

Nếu không phải Đường Niệm Niệm thần sắc quá sạch sẽ, quá thẳng thắn thành khẩn. Chỉ sợ bọn họ đều sẽ cảm thấy nàng là ở cố ý trêu chọc bọn họ, bất quá nguyên nhân chính là vì này ba người đều là lão thành tinh nhậm nhân vật, mới có thể liếc mắt một cái nhìn ra Đường Niệm Niệm thật là nghiêm túc, nàng đây là tự cấp bọn họ mặt mũi, mới có thể hạ như vậy hứa hẹn.

”Nha đầu..... “Viên tục sinh một hồi lâu mới phun ra một ngụm trọc khí, sắc mặt đặc biệt phức tạp, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt quý dị, nhứt chí giống nhau nói:” Người chỉ khi ta vừa mới nói chưa nói, người như thế nào hạ nặng tay đều có thể, chỉ cần không bị thương bọn họ linh căn cùng hồn phách, thật sự như thế nào nặng tay đều có thể, ngàn vạn không cần xuống tay quá nhẹ! “

Đường Niệm Niệm kinh ngạc nhìn hắn.

Viên tục sinh tựa không chịu nổi nàng ánh mắt, cúi đầu liền phùng chính mình chén trà đem bên trong luôn luôn bị hắn coi trọng lạc lam tước đuôi giống uống rượu giống nhau, trực tiếp một ngụm buồn đi

xuống, ở trong lòng chửi àm lên: Lão tử sống lâu như vậy, thật đúng là chính là lần đầu tiên có loại này thể nghiệm, loại này bị đè nén lại bất đắc dĩ đến mức tận cùng cảm giác, rốt cuộc là chuyện như thế nào!

Đừng nói là nàng, Viên Tế Dân cùng Viên thế hằng đồng dạng về mặt im lặng, chỉ là trong lòng rung chuyển cũng chỉ có chính bọn họ biết.

Viên Tế Dân cũng mỉm cười nói:” Đường cô nương, nga, này sẽ kêu người Niệm Niệm được không? “

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Viên Tế Dân tươi cười càng đậm một phân, nghiêm túc cười nói:” Chính như tục sinh lời nói, sau này nếu có mặt khác tiểu bối đến gây chuyện Niệm Niệm, Niệm Niệm chỉ lo hạ nặng tay là được. “

Đường Niệm Niệm mặc danh nhìn này ba người, cũng không có suy nghĩ sâu xa bọn họ như vậy khác thường lời nói, này đó đều cùng nàng không có chỗ hỏng, ngay sau đó nghĩ đến cái gì, hỏi:” Kia đoạt bọn họ túi Càn Khôn cũng có thể? “

”..... “Ba người lại lần nữa im lặng,

Tư Lăng Cô Hồng một tiếng cười khế, đem kia đã hạ nhiệt độ đến vừa lúc nước trà đoan đến nàng bên môi, nhìn nàng tự nhiên mở ra cái miệng nhỏ bắt đầu uống nước, cặp mắt kia còn nhìn phía trước ba người, chờ đợi này ba người đáp án, cúi đầu ở nàng bên tai cười nhạt nói:” Niệm Niệm muốn, ta giúp Niệm Niệm đoạt. “

Hắn này không ra tiếng còn hảo, này vừa ra thanh liền tới như vậy một câu, nhưng xem như đem kia trầm mặc ba người cấp hoảng sợ.

Viên Tế Dân ba người đều biết được, Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng ngày thường vô thanh vô tức, sự tình gì đều từ Đường Niệm Niệm làm, nhưng là chỉ cần hắn nói ra nói cái gì, như vậy tất nhiên là nói

được thì làm được. Huống chi đến bây giờ mới thôi, Tư Lăng Cô Hồng thực lực rất cuộc ra sao trông trượt bước, liền ba người đều

.....

Nhìn không thấu.

”Tư lăng công tử. “Viên Tế Dân mỉm cười nói:” Này đó tiểu bối đều không có cái gì thứ tốt, chẳng sợ đoạt bọn họ túi Càn Khôn cũng vô dụng a. “

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt vẫn luôn chuyên chú ở Đường Niệm Niệm trên người, thấy nàng liếm liếm môi, tựa muốn nói lời nói bộ dáng, liền đem chén trà dờ đi nàng cánh môi, tự mình cho nàng chà lau bên môi trà trệ, đạm nói:” Niệm Niệm muốn là đủ rồi. “

Chỉ cần Đường Niệm Niệm muốn, vô luận hay không hữu dụng, lại hay không trân quý đều râu ria, chỉ cần là Đường Niệm Niệm một cái tâm tư, một câu, cũng đủ.

Ba người vừa nghe hần lời nói, trong lòng chấn động, nhất thời nói không ra lời.

Tiên nguyên nhiều là người tu tiên, đều nói đại đạo vô tình, hơn nữa dài dòng sinh mệnh, làm cho bọn họ đối cảm tình đều tương đối đạm bạc, trừ phi là huyết mạch tương liên thân nhân, giữa hai bên tình yêu thậm chí so ra kém một kiện trân quý pháp bảo.

Bọn họ sớm đã nghe nói Tư Lăng Cô Hồng sủng ái vô độ, ái thê tận xương, từ ngày thường như hình với bóng, tinh tế chiếu cố liền đã cũng đủ làm cho bọn họ nhìn ra điểm này. Nhưng mà đương Tư Lăng Cô Hồng nói ra những lời này thời điểm, bọn họ mới phát hiện bọn họ cảm nhận được Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái chẳng qua là băng sơn một góc mà thôi.

Đừng nói là đạo lý, cho dù là huyết mạch tương liên phụ tử mẹ con, có cái nào có thể trước có thể giống như vậy, chỉ cần đối phương một cái tâm tư, liền định vì nàng làm được, không cần lý do?

Viên thể bèn lòng trung khế thở dài một hơi. Hấn cảm thấy hấn ngay từ đầu đối Đường Niệm Niệm nói ra câu kia, chỉ cần nàng muốn hấn liền nhất định cho nàng nói, cùng Tư Lăng Cô Hồng câu này đơn giản lời nói so sánh với có vẻ đơn bạc quá nhiều.

Đơn giản là hấn biết được, hấn những lời này đều không phải là là tuyệt đối, có rất nhiều nguyên nhân đều có thể cho hấn những lời này mất đi thành tin, nhưng mà Tư Lăng Cô Hồng bất đồng, hấn không có dư thừa hứa hẹn, không có dư thừa bảo đảm, ngữ khí thậm chí ôn nhu đến giống bình thường một câu lời âu yếm, nhưng là lại làm sở hữu nghe được người biết được hấn nói chính là thật!

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm bốn bốn chương ghen?

Nguồn: EbookTruyen.Net

”Ha hả. Mạ Mã bá 癸 Hiểu “Này cổ từ Tư Lăng Cô Hồng khiến cho trăm tĩnh không khí, bị Viên Tế Dân một tiếng tiếng cười đánh vỡ. Hấn quay đầu nhìn về phía bên cạnh ngồi Viên thế hằng, cười nói:” Thế hằng huynh này nhưng không ngừng được một cái hảo cháu cổ gái, từng tăng tôn, cũng nhiều một cái hảo cháu cổ gái tế a, có tư lăng công tử che chở, người không cần lại vì Niệm Niệm lo lắng cái gì. “

”Ha ha, người nếu là hâm mộ, chỉ lo chính mình cũng đi tìm cái nữ tử, lưu lại chính mình huyết mạch. “Viên thế hằng mình bạch Viên Tế Dân đây là thiệt tình chúc mừng, càng nhiều còn lại là vì đánh vỡ bất thành lình trăm tĩnh không khí, này liền theo hấn lời nói đem không khí lại lần nữa mang nhập bình thường.

Đến nỗi hấn lời nói hảo cháu cổ gái, từng tăng tôn, hoặc là cháu cổ gái tế, này đó tuy rằng là thơ tình, nhưng là giữa hai bên đến bây giờ bất quá là lần đầu tiên giao nhau mà thôi, chẳng sợ có huyết mạch tương liên ràng buộc, ở cái này cảm tình đạm bạc người tu tiên trong thế giới mặt, này đó cảm tình nói tóm lại cũng không nùng thâm, lúc sau có không thật sự giống như thân nhân giống nhau thân cận, này còn phải xem về sau phát triển.

Hướng chi trước mắt này vài vị thiên phú cùng tu vi, cũng làm cho bọn họ này đó làm trường bối không hảo thật sự hoàn toàn lấy trường bối thân phận đi lời nói, cũng may mắn Đường Niệm Niệm đối bọn họ tuy rằng không nhiệt tình, lại cũng không tính lãnh đạm, như vậy cũng làm cho bọn họ an tâm không ít. Đến nỗi đối Tư Lăng Cô Hồng, đều không phải là bọn họ không nghĩ đi thân cận, chỉ là thật sự không biết nên như thế nào đi thân cận, bọn họ đều nhìn ra

được tới, Tư Lăng Cô Hồng đối với bọn họ căn bản không có nửa phần cảm tình, càng hoặc là nên nói Tư Lăng Cô Hồng người này, đối với thế nhi ở ngoài người chỉ sợ đều không có nhiều ít cảm tình, có thể ở chỗ này an tĩnh ngồi cũng nguyên chi với Đường Niệm Niệm.

Này đối với bọn họ tới nói cũng cũng không chỗ hỏng, cuối cùng bọn họ cũng biết được, chỉ cần đem Đường Niệm Niệm quan hệ bảo trì tốt đẹp, như vậy vị này cũng nhất định sẽ không cùng bọn họ đối nghịch.

Từ Viên Tế Dân cùng Viên thế hằng hai người một câu đối thoại, trong phòng không khí cũng tự nhiên khôi phục không ít, bên kia Viên tục sinh cũng yên lặng hủy diệt cái trán mồ hôi, trong lòng hư than: Này vẫn là lần đầu tiên cùng hậu bối khi như vậy khẩn trương a.

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay mềm nhẹ chà lau ở bên môi, Đường Niệm Niệm cảm thấy có chút ngứa vươn đầu lưỡi liếm liếm, này một liếm vô tình chạm vào hấn ngón tay, kia ngón tay động tác cũng liền một đốn, một mặt ướt nóng hơi thở đụng vào ở bên gáy, Đường Niệm Niệm nâng lên con ngươi, nhìn gần ở bên tai Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, không hề có chú ý tới như vậy trong khoảng thời gian ngắn hai người vô tình thân cận có bao nhiêu ái muội, còn bình tĩnh đem ánh mắt chuyển dời đến đối diện Viên gia ba người trên người, gật đầu nói:” Ân, bọn họ túi Càn Khôn không có ta muốn đồ vật, ta liền không cần. “

Viên Tế Dân ba người sắc mặt còn có chút đại ra, cho dù là sống đến bọn họ này đem số tuổi người, nhìn đến hai người kia vô tình phát ra thân mật, cũng không khỏi dâng lên một cỗ mạc danh cảm xúc. Nghe xong Đường Niệm Niệm lời nói, ba người bưng tỉnh, sau đó lần lượt bắt đắ dĩ cười.

Này thật không biết nên như thế nào may mắn đâu hay là nên sinh bực? Lời này nghe tới như thế nào đều có chút không thích hợp a. Không có người muốn liền không cần, như vậy có người muốn liền

nhất định phải đoạt? Hai vị này nếu là thật sự muốn đoạt nói, này Viên gia tiểu bối bên trong ai chống đỡ trụ?

Bất quá lấy này một nhà ba người ngày thường biểu hiện tới xem, này để súc là thật sự không nhỏ, có thể bị Đường Niệm Niệm coi trọng đồ vật nhất định cũng không phải là bình thường chi vật, Viên gia tiểu bối tuy rằng đều có một ít thứ tốt, nhưng là này đó thứ tốt cũng là đối với này đó tiểu bối tới nói mà thôi, đối với Đường Niệm Niệm tới nói chỉ sợ căn bản là khinh thường nhìn lại.

Huống chi, việc này nếu thật sự phát sinh, cũng là những cái đó tiểu bối tự tìm phiền toái trước đến gây chuyện Đường Niệm Niệm những người này, như thế chẳng sợ thật sự bị đoạt nói, như vậy chính là bọn họ gieo gió gặt bão.

Nghĩ kỹ này một tầng, Viên Tế Dân ba người liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trong mắt thoải mái.

Lời nói đã nói đến này một bước, huống chi xem Đường Niệm Niệm bộ dáng, những lời này thật đúng là chính là cho bọn họ mặt mũi mới thản nhiên nói ra, như thế bọn họ còn có thể có cái gì yêu cầu?

”Liền ấn Niệm Niệm tưởng làm đi. “Viên thế hằng gật đầu, đồng ý lần này nói chuyện kết quả. Một hồi, hắn uống một ly lạc lam trước đuôi trà, chờ đem cái ly buông sau, tiếp tục nói:” Còn có một việc phải hướng Niệm Niệm người trưng cầu một chút tính toán. “

Hắn lời này vừa ra, bên cạnh Viên Tế Dân cùng Viên tục sinh sắc mặt nghiêm túc một ít, nhìn dáng vẻ là biết được hắn kế tiếp chuẩn bị lời nói là cái gì.

Đường Niệm Niệm gật đầu, ý bảo hắn tiếp tục.

Viên thế hằng nói:” Lần này Niệm Niệm trở lại Viên gia, dựa theo quy củ, Niệm Niệm là muốn nhập Viên gia dòng chính gia phả, chỉ là Niệm Niệm dòng họ lại là đường, nếu là lấy cái này họ khác viết đến gia phả thượng, thật sự có chút không ổn. “Lời nói ở chỗ này ngừng một chút, trước nhìn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, phát hiện

nàng sắc mặt cũng không có nhiều ít biến hóa, Viên thế bèn lòng cũng buông không ít, hỏi:” Này gia phả tên vẫn là Niệm Niệm, chỉ là đem dòng họ cấp sửa lại. Niệm Niệm nếu là cảm thấy không thoải mái, thật cũng không cần đi để ý, này cũng chỉ là một thân phận mà thôi. Kỳ thật việc này ở tiên nguyên cũng không khó gặp, mấy năm trước Bắc Minh bí cảnh diễn gia liền từ phàm thế mang về bọn họ di lưu bên ngoài huyết mạch, đứa nhỏ này cũng là thiên phú tuyệt đỉnh, đem hắn xếp vào diễn gia tộc phổ thời điểm, cùng là đem hắn dòng họ cấp sửa lại, bất quá tên không thay đổi, bên ngoài cũng tùy hắn tự xưng. “

Viên tục sinh lúc này tiếp theo Viên thế hằng vừa mới dừng lại nói cười nói:” Lại nói tiếp a, đứa nhỏ này người hắn là cũng biết, ở phàm thế tựa hồ là kia cái gì đại biểu mây thiếu chủ đi, tên gọi cái gì Cung Cẩn Mặc, đứa nhỏ này thiên tư cũng là không nói, thế nhưng ở phàm thế thời điểm liền thức tỉnh rồi huyết mạch thiên phú, đem thương

.....

Hải tâm như vậy linh bảo cấp nhận chủ, mới vào tiên nguyên thời điểm mang đến chấn động nhưng không thể so năm đó quan lam sanh tiểu, thậm chí lấy hai người huyết mạch tới xem, đứa nhỏ này tương lai thành tựu chỉ sợ so quan lam sanh càng sâu. “

Viên Tế Dân trong mắt hiện lên bất đắc dĩ, hai vị này trừ bỏ đối Đường Niệm Niệm một nhà ba người, những người khác tình báo cũng không có thấy thế nào, nơi nào biết được này mấy người chi gian dây dưa.

Hắn cũng là sau lại mới biết được, này Cung Cẩn Mặc ở phàm thế khi thế nhưng cùng giữa hai bên có cảm tình thương dây dưa. Nhưng hắn như thế nào cũng không nghĩ tới bên người hai vị này, đột nhiên liền đem lời nói nhắc tới Cung Cẩn Mặc trên đầu, còn nói đến nhanh như vậy, không đợi hắn ngăn cản cũng đã toàn bộ nói ra.

”Cung Cẩn Mặc? “Đường Niệm Niệm chớp chớp con ngươi, bắt đầu hỏi ức người này tới.

Ngô.

Đường Niệm Niệm mới hồi ức, cảm giác lỗ tai bị khẽ cắn một ngụm, không đau lại có chút ngứa, vừa chuyển mắt liền nhìn đến cặp kia thanh ảnh mờ mịt hạ hắc đồng, nơi đó mặt mạc danh sáng rọi làm nàng ký ức tức khắc rõ ràng lên, bừng tỉnh đại ngộ bình tĩnh gạt đầu,” nga, cấp ngọc bội cái kia. “

Tư Lăng Cô Hồng mạc danh ánh mắt cùng lúc ấy nàng tiếp được Cung Cận Mặc cho ngọc bội ánh mắt trọng điệp, này cũng khiến cho Đường Niệm Niệm một chút nhớ ra rồi.

Tư Lăng Cô Hồng gặm liếm ở Đường Niệm Niệm bên tai thượng môi hơi hơi dùng sức một phân, làm Đường Niệm Niệm chớp động ánh mắt một chút chuyên chú hấn trên người, toàn bộ minh tôi trong trẻo đồng tử chỉ ẩn ra hấn một người thân ảnh, không dư thừa bất luận cái gì mặt khác chi vật, như vậy chuyên chú duy nhất làm Tư Lăng Cô Hồng thể xác và tinh thần được đến cực đại thỏa mãn, con người cũng nhẹ cong lên tới, môi còn đung chạm ở nàng bên tai thượng, nhẹ nhàng chậm chạp nói:” Không cần tưởng hấn. “

Đường Niệm Niệm lung lay phía dưới, thần sắc nghiêm túc ngay người một hồi, chờ trong óc mặt Cung Cận Mặc thân ảnh hoàn toàn sau khi biến mất, theo tiếng:” Không suy nghĩ. “

”Xích. “

Tư Lăng Cô Hồng phát ra một tiếng cười nhẹ, ôm ở nàng vòng eo thượng tay buộc chặt một phân.

Một bên ngoan bảo néo Lục Lục móng vuốt hoảng, hướng bên này ngắm liếc mắt một cái, vẻ mặt bất đắc dĩ bộ dáng, chỉ kém buông tay nhún vai, phe phẩy đầu nhỏ tựa hồ ở cảm thán cái gì. Cha quả nhiên keo kiệt nhất.

Đối diện Viên gia ba vị cũng bị trước mắt này mạc làm cho ngẩn ra ngẩn ra, một hồi lâu mới hiểu được lại đây đây là có chuyện gì, nhất thời đã là giật mình lại là bất đắc dĩ, dở khóc dở cười.

Xem ra bọn họ lại lần nữa xem nhẹ vị này tư lãng công tử đối Niệm Niệm cảm tình a, liền tưởng mặt khác nam tử đều không thể tưởng, này chẳng lẽ là ghen không thành? Này rốt cuộc là bao lớn cố chấp cùng độc chiếm dục?

Viên thế hằng nhớ tới ở Viên gia đông tửy sơn đại môn nghênh đón bọn họ thời điểm, chính mình bất quá là nhìn nhiều Đường Niệm Niệm vài lần, theo sau cảm giác được kia mặt làm người sợ hãi ánh mắt, lại lần nữa minh bạch Tư Lãng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm coi trọng, trong lòng cảm thụ càng là mạc danh.

Chính mình chính là Niệm Niệm tăng tổ phụ a, còn có thể đối Niệm Niệm làm cái gì không thành? Thế nhưng liền chính mình đều đề phòng bài xích, này thật sự không biết nên nói như thế nào.

Đang lúc này ba người lại lần nữa bởi vì Tư Lãng Cô Hồng hành vi im lặng thời điểm, chỉ nghe được Đường Niệm Niệm thanh âm vang lên, ”kia biến cả tâm là thứ tốt. “

Những lời này vừa ra, ba người đánh một cái giật mình, Viên Tế Dân liền nói ngay:” Biến cả lòng đang diễn gia linh bảo trung nhưng xem như xếp hạng ba gã trong vòng, nếu không có diễn gia huyết mạch, tới rồi trong tay ai đều không hề tác dụng, Niệm Niệm liền không cần suy nghĩ. “

Không trách hẳn phản xạ có điều kiện, chỉ đồ thừa Đường Niệm Niệm ở niệm hồng đại lục khi cướp lấy chúng tiên ma túi Càn Khôn hành vi thâm nhập hẳn tâm thần, hơn nữa phía trước Đường Niệm Niệm còn có Tư Lãng Cô Hồng ngôn ngữ, đều làm hẳn không cần thận đều không được.

Nếu Đường Niệm Niệm thật sự muốn biến cả tâm, Tư Lãng Cô Hồng vì nàng đi đoạt nói, như vậy liền thật là một hồi đại họa.

Viên thế hằng cùng Viên tục sinh lúc này thần sắc cũng có chút khẩn trương.

Đường Niệm Niệm ánh mắt ở ba người trên mặt qua lại, một hồi nhàn nhạt gật đầu,” nga. “

Nga?

Này thanh nga rốt cuộc là có ý tứ gì? Nàng muốn nói rõ ràng a!? Bọn họ đều sống lâu như vậy, chịu không nổi quá lớn kích thích a!

Viên gia ba người vẻ mặt bất đắc dĩ cười khổ, nhìn Đường Niệm Niệm hứng thú thiếu thiếu bộ dáng, thật sự lấy không chừng nàng tâm tư, lại không tiện mở miệng đi dò hỏi, liền sợ nàng đối này biến cả tâm càng có hứng thú, này liền chỉ có thể đem lòng tràn đầy nghi ngờ ghen, thực sự thể nghiệm một hồi ghen khuấy là cái gì cảm thụ.

Viên thế hằng lại uống một ngụm lạc lam tước đuôi, đem ngực kia cổ bị đè nén cấp áp xuống đi, thực mau đem đề tài cấp chuyển tới đứng đắn sự tình thương,” người già rồi, lời nói cũng dong dài, vẫn là tiếp theo vừa mới gia phả thương sự tình nói đi. Niệm Niệm người nhưng để ý như vậy xử lý phương thức? “

Đường Niệm Niệm không có chút nào chần chờ nói:” Không ngại. “

Một cái dòng họ mà thôi, ở nàng trong mắt Đường gia ở nàng xuất giá Tuyết Diên Sơn Trang thời điểm, cũng đã cùng nàng không hề quan hệ.

”Hảo. “Viên thế hằng cười nói:” Niệm Niệm không ngại liền hảo, này đưa về gia phả sự tình giao cho chúng ta xử lý là được. Lại quá năm ngày, chính là Viên gia tân một đám đệ tử bị đưa vào gia phả, nhập tổ phòng tiếp thu truyền thừa thời gian, Niệm Niệm cũng chính

.....

Cũng may ngày đó tiến hành về tộc công việc. “

”Truyền thừa? “Đường Niệm Niệm tương đối để ý này hai chữ.

Ở nàng xem ra, giống nhau chỉ cần là truyền thừa đều là sự tình tốt.

Viên thế hằng lại không nói nhiều, chỉ cười nói:” Về truyền thừa sự tình một chút một lát cũng nói không rõ, nói tóm lại đó là cho tân nhập gia phả Viên gia con cháu khen thưởng, có thể cho bọn họ tu vi càng mau, đối được tu hiểu được càng sâu, năm ngày sau Niệm Niệm tự mình thể nghiệm liền minh bạch. “

Đường Niệm Niệm gật đầu, rũ xuống con ngươi suy nghĩ một hồi, ở Viên gia ba người cho rằng nàng ở tù mò kia truyền thừa thời điểm, nàng ngẩng đầu lên, đối Viên thế hằng hỏi:” Ngươi nói tổ phụ là tại đây tòa sơn mạch trung ương nhất chỗ sâu trong vị trí sao? Kia truyền thừa địa phương có phải hay không cũng ở nơi đó? “

”A? “Viên thế hằng ba người đều là ngẩn ra, trong mắt có chút kinh ngạc. Viên gia tổ phòng bị nhất tuyệt mật trận pháp bảo hộ, cho dù là Nguyên Anh kỳ linh thức cũng vô pháp thâm vào đi vào, nhìn đến nơi đó thời điểm cũng chỉ sẽ nhìn đến một mảnh ảo giác, lấy lần đầu đi vào Viên gia người tới nói, tuyệt đối sẽ không phát hiện kia chỗ mới đúng, nhưng mà Đường Niệm Niệm đích xác nói ra, cũng đoán đúng rồi.

Ba người liếc nhau, vẫn là Viên Tế Dân về trước thản mím cười đáp:” Không sai. “

Đường Niệm Niệm ánh mắt lập loè, chắc chắn nói:” Ta đã biết, năm ngày sau ta sẽ đi. “

Nơi đó được khí thực nhất nồng đậm!

Viên gia ba người nhìn nàng sáng ngời thuần nhiên tươi cười, mạc danh lại cảm thấy có chút trong lòng ám run.

Tính tình tương đối hòa bạo Viên tục sinh trước hết chịu không nổi như vậy mạc danh cảm thụ, đứng lên nói:” Sự tình nói xong, ta xem chúng ta ngốc cũng đủ dài, vẫn là làm nha đầu chính bọn họ làm quen một chút hoàn cảnh, chúng ta đi trước đi? “

Viên Tế Dân biểu tình như cũ ôn hòa, mím cười nói:” Nói cũng là, nên nói đều nói, cũng chớ có lại quấy rầy. “

Viên thế hằng hơi hơi hé miệng, so với hai vị này, hẳn có rất nhiều nói đều tưởng cùng Đường Niệm Niệm tâm sự, tỷ như nàng thân sinh mẫu thân, lại tỷ như Viên gia lịch sử. Bất quá rốt cuộc vẫn là nhin xuống, gật gật đầu, sau đó tùy Viên tục sinh cùng Viên Tế Dân cùng nhau rời đi.

Rời đi phía trước, Viên tục sinh đột nhiên triệu Đường Niệm Niệm hỏi:” Nha đầu, ta xem ngươi một cái chén trà liền đến không được, trên người hẳn là có chút so lạc lam tước đuôi càng tốt lá trà đi? “

Hắn nói lá trà tự nhiên không phải bình thường lá trà, này người tu tiên cùng lá trà đều là một ít trời sinh trời nuôi có linh khí cây trà lá cây, nếu là bình thường linh thụ cũng liền thôi, này còn quy định cây trà nhưng không dễ dàng tìm.

Bất quá cũng nói là không dễ dàng tìm, không phải tìm không thấy. Lúc trước ở một long linh mạch, Đường Niệm Niệm chính là đem bên trong trân quý linh thụ đều cấp nhỏ trồng đến nội giới, lá cây có thể pha trà linh thụ cũng không nhiều không ít, hơn nữa mấy ngày nay ở bên trong giới tâm bồ, càng là bất phàm.

Đường Niệm Niệm gật đầu, không có nói thẳng ra có này đó.

Viên tục sinh lập tức sắc mặt đại hỉ, hẳn cũng không phải ngượng ngùng tính tình, trực tiếp cười nói:” Nha đầu nếu là nhiều nói..... Hắc! Ngươi hiểu được. “

Lời này người bình thường đích xác đều hiểu, đáng tiếc.....

Đường Niệm Niệm không hề do dự, ta không hiểu. “

”Ách. “Viên tục sinh như là một con bị thít chặt cổ lão vịt.

Viên Tế Dân cùng Viên thế hằng này sẽ cũng phản ánh lại đây, hai người sắc mặt đều đổi đổi. Bọn họ cũng đều biết này Viên tục sinh coi trà như mạng tính tình, như là hiện tại đối Đường Niệm Niệm lời nói, ngày thường cũng không có thiếu đối bọn họ những người này nói, lại như thế nào cũng không nghĩ tới hẳn thế nhưng cứ như vậy

làm trò tiểu bối mặt mở miệng. Chẳng sợ Đường Niệm Niệm tu vi không thấp, thực lực thậm chí có thể cùng bọn họ tương đương, nhưng là lấy bối phận tới nói thật là tiểu bối.

Cùng tiểu bối mở miệng muốn đồ vật, hẳn thật là uống trà uống choáng váng đầu óc sao?

Viên thế hằng sắc mặt có chút cương, vung tay lên một cây kim quang lập loè dây thừng vây khốn Viên tục sinh, vững vàng thanh nói:” Người hướng ta thảo muốn nửa cân đêm phi cước cũng đừng suy nghĩ. “

Viên tục sinh sắc mặt tức khắc biến đổi, người còn chưa giãy giụa đã bị Viên thế hằng vây đi, chớp mắt biến mất tại chỗ.

Viên Tế Dân thấy như vậy một màn, sắc mặt cũng có một tia xấu hổ, đối Đường Niệm Niệm người một nhà mỉm cười một chút, bóng người cũng biến mất không thấy.

”Mẫu thân, này ba vị gia gia còn mãi thú vị a ~ “Ngoan bảo híp mắt triều Đường Niệm Niệm cười nói, phủng trụ chính mình cái ly, một chút uống bên trong còn dư lại lạch lạch tước đuôi. Ân..... Phao đến cũng không tệ lắm, bắt quá không có mẫu thân làm được nước trái cây hảo uống.

”Ân. “Đường Niệm Niệm nhận đồng gậy đầu.

Lúc này, nàng trên eo tay hơi hơi căng thẳng, thân thể đã bay lên trời. Đường Niệm Niệm ngẩn ra lại không có kinh hoảng, quay đầu triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, đúng là hẳn đem nàng cấp ôm lên.

”Di! Cha! Ta còn có chuyện muốn cùng mẫu thân nói đi! “Ngoan bảo mắt thấy một màn này, từ ghế dựa thượng nhảy dựng lên, bắt quá hẳn tốc độ nơi nào đuổi kịp Tư Lăng Cô Hồng, chẳng sợ biết được bọn họ cuối cùng sẽ ở nơi nào, cũng không dám thật sự truy đi vào. Chọc giận cha, hậu quả chính là thực khủng bố!

Tự Lăng Cô Hồng thanh âm từ trong hư không truyền tới,” ngày mai kiểm tra công khóa. “

”Ngô..... “Ngoan bảo sắc mặt hơi đổi, vẻ mặt đưa đám nỉ non,” ta còn tưởng rằng cha quên mất đâu! “

Mấy ngày này hẳn chơi đến vui vẻ, công khóa gì đó, đã sớm vượt đến trên chín tầng mây đi a!

”Tiểu chủ nhân. “Một tiếng mơ hồ đến cơ hồ hư vô thanh âm thỉnh linh xảy ra.

Ngoan bảo trong lòng phản điều kiện run một chút, lại không có bị dọa đến, quay đầu nhìn về phía đứng ở chính mình phía sau như bóng với hình giống nhau toàn thân hắc người, vỗ vỗ ngực nói:” Tuyết Tân, người như vậy thực dọa người! “Gật đầu một cái, tay phải nắm tay đánh bên trái tay, xử án nói:” Ân! Xét thấy người dọa tới rồi ta, người muốn bồi thường dọa ta tinh thần tổn thất, liền phạt người giúp ta làm bài tập hảo! “

”Chủ nhân sẽ phát hiện. “Tuyết Tân thanh âm không hề phập phồng, quá nhĩ đã quên.

Ngoan bảo một chút từng kéo xuống lỗ tai, uể oải nói:” Đúng vậy..... Cha nhất định sẽ biết. “

Tuyết Tân bất động không nói.

Ngoan bảo xem hẳn, hỏi:” Kia Tuyết Tân người ra tới là làm cái gì? “

Tuyết Tân đeo thượng màu đen bao tay trong tay xuất hiện một trương tràn ngập chữ màu đen màu trắng giấy Tuyên Thành, đưa cho ngoan bảo trước mặt.

Ngoan bảo tiếp nhận tới, cúi đầu nhìn kỹ,” âm biến đàn? Có thể phụ trợ người tu luyện công pháp tốt nhất đàn được a ~ “

Tuyết Tân gật đầu.

Ngoan bảo ngẩng đầu nhìn Tuyết Tân, hai mắt híp, yêu dị thuần tịnh đồng tử lưu quang lập loè, hỏi:” Tuyết Tân cho ta cái này là có ý tứ gì a? “

Tuyết Tân nói:” Ta giúp tiểu chủ nhân làm bài tập. “

Ngoan bảo tiếp theo hấn mặt sau không có nói ra nói,” sau đó, ta cho người âm biến đan? Ngô! Ta sẽ không luyện đan a! Nga, người là muốn ta hướng mẫu thân muốn đi? Chính là vừa mới người cũng nói a, hỗ trợ làm bài tập nói, sẽ bị cha phát hiện! “

Tuyết Tân thanh âm như cũ không có phập phồng, giống hư vô gió thổi qua,” ta giúp tiểu chủ nhân làm bài tập, chủ nhân sẽ không phát hiện. “

”Di? Người có biện pháp nào? “Ngoan bảo đôi mắt mở đại đại, tràn ngập nghi hoặc bộ dáng dị thường đáng yêu. Cự nhiên có thể không cho cha phát hiện? Sao có thể?

Tuyết Tân không nói.

Ngoan bảo cũng không truy vấn, đem giấy Tuyên Thành thu vào túi Càn Khôn,” hảo, nếu là ngày mai cha thật sự không có phát hiện nói, ta liền đem cái này cấp mẫu thân. “

Tuyết Tân gạt đầu, sau đó lại lần nữa ẩn vào hắc ám, trong bóng đêm ngồi xổm lấy ra giấy Tuyên Thành bút mực, ngẩng đầu nhìn xem thiên, sau đó bắt đầu làm bài tập.

Bị người phát hiện cảm giác, thật không tốt.

Tưởng không bị phát hiện, liền phải đề đề thăng thực lực.

Tăng lên thực lực nhanh nhất phương pháp, đan dược.

Đan dược yêu cầu chủ mẫu, chủ mẫu không có yêu cầu chính mình địa phương, liền không có được đến hồi lộ cơ hội.

Tiểu chủ nhân có khó khăn tương đương có cơ hội, chỉ cần tiểu chủ nhân bị giấy cấp chủ mẫu.....

Tuyết Tân ngồi xồm trên mặt đất, xoát xoát xoát ở giấy Tuyên Thành thượng thư viết công khóa, giống như một mặt u hồn.

Hắn giúp tiểu chủ nhân làm bài tập, chủ nhân nhất định phát hiện, không có ngăn cản tỏ vẻ có thể.

Chủ nhân không nói, tiểu chủ nhân không thể xác định chủ nhân phát hiện, tương đương không có phát hiện.

Chủ nhân sẽ như thế nào xử phạt tiểu chủ nhân?

Không ở thân là thuộc hạ hắn suy xét phạm vi.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm bốn năm chương

Mộ Dung gia âm mưu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tiên nguyên thiên cơ càn khôn cảnh nội, càn khôn cảnh vốn là một tòa bảo cảnh, lại bị Mộ Dung gia tộc chiếm cứ, trở thành Mộ Dung gia tộc tọa lạc cứ điểm chi nhất. Mạ Mã bá 夔 Hiều

Từng tòa trang nghiêm hùng vĩ cung điện gác mái chót vót ở ngàn càn khôn nội, xanh thẳm trên bầu trời mắt thường không thấy một tầng hơi mỏng trong suốt lưu quang đem toàn bộ càn khôn cảnh bao phủ, làm ngoại giới sinh linh căn bản vô pháp tùy ý tiến vào. Một người danh thân xuyên màu xanh lá đao bào nam nữ ở giữa không trung phi hành hành tẩu, liếc mắt một cái nhìn lại thực sự một mảnh tiên cảnh cảnh tượng.

Lúc này chỉ thấy một tòa bốn đầu thuần trắng không tỳ vết tiên hạc nâng lên cổ kiệu từ phía tây bay tới, lụa trắng trướng, linh châu sức, một người thướt tha thân ảnh đang ngồi ở trong đó.

Ở cổ kiệu bốn phía đứng thẳng bốn gã nam tử, phía sau đi theo hai bài thị nữ, một loạt cộng năm tên, cộng lại mười người. Nam tử thân xuyên màu xanh lá đao bào, nữ tử thân xuyên màu xanh lá váy lụa, thân mang nghiêm cẩn cung kính, ở không trung theo cổ kiệu phi hành, có thể thấy được tu vi đều không thấp.

Tiên hạc cổ kiệu một đường mà đến, ở giữa không trung Mộ Dung gia tộc đệ tử đều tự giác tránh ra con đường, trên mặt đều là một mảnh cung kính, trong mắt lập loè đủ loại thần thái, chờ tiên hạc cổ kiệu rời đi, lúc này mới thấp thấp nghị luận mở ra:

”Là đại tiểu thư tiên kiệu, đáng tiếc không có thể nhìn đến đại tiểu thư một mặt, nếu là có thể nhìn thấy đại tiểu thư tuyệt thế dung tư

liếc mắt một cái, cho dù là giảm thọ một năm đều đáng giá. “

Một bên người nghe xong, cười nhạt một tiếng,” giảm thọ một năm? Người đương chính mình là phạm nhân sao? Bằng người tu vi một năm bất quá là thọ mệnh trung chín trâu mất sợi lông, nguyên lai đại tiểu thư ở người trong lòng bất quá như vậy? “

”Ai? Người nhưng đừng nói bậy, ta chỉ là buột miệng thốt ra, không có nửa phần làm thấp đi đại tiểu thư ý tứ. “

”Hừ! “Một người nữ đệ tử hừ nhẹ một tiếng, chửi thề: Nếu không phải sinh ra thanh liên đạo thể, chỉ bằng nàng hành động, căn bản chính là cấp Mộ Dung gia tộc mất mặt! Trong lòng nghĩ như vậy, nàng miệng thượng cái gì cũng không dám nói. Mộ Dung gia tộc con cháu đều biết được, đừng nhìn Mộ Dung ngưng thật mặt ngoài rộng lượng ung dung, lòng dạ thực tế đặc biệt tiểu. Lúc trước liền có một nữ tử đem trong lòng bất mãn cấp nói ra, cũng không biết như thế nào liền truyền tới Mộ Dung ngưng thật sự lỗ tai, lập tức tên kia nữ tử liền bị cương sét đánh đến thần hồn câu diệt.

Chuyện này cũng làm cho bọn họ này đó đệ tử ghi tạc trong lòng, ngoài miệng nói vĩnh viễn là tốt nhất lời nói, chẳng sợ thật sự có bất mãn cũng không thể nói ra, chỉ có thể ở trong lòng chính mình một người tưởng, liền truyền âm nói chuyện với nhau cũng không dám.

”Xem đại tiểu thư tiên kiêu đi phương hướng hẳn là chủ điện đi, không biết lại có chuyện gì? “Một người nghi hoặc hỏi.

”Ai biết được, bất quá nếu đại tiểu thư đi, nghĩ đến không phải là việc nhỏ. “Một người hứng thú thiếu thiếu trả lời. Những việc này bọn họ cũng chỉ có thể đoán một cái, dù sao cũng lạc không đến bọn họ trên đầu tới, cho nên có biết hay không đều giống nhau.

Nghị luận tiêm nhục, đệ nhất mở miệng người nói chuyện đột nhiên thấp giọng nói:” Ta nghe nói a, cái kia phạm thể mấy người kia hôm qua tới tiên nguyên, giống như gần nhất liền đem gia tộc một vị trưởng lão cấp phế đi! “

Lời này vừa ra, toàn bộ không trung đều một tĩnh. Không cần này nam tử nói rõ kia mấy người là ai, bọn họ những người này đều lại rõ ràng bất quá. Rốt cuộc này mấy người nháo ra tới sự tình, đại đến liền phong tỏa đều phong tỏa không được, toàn bộ tiên nguyên đều cơ hồ đã biết.

”Uy, trần phạm, lời nói không cần tùy tiện nói, việc này biết sẽ biết, chôn ở trong lòng là đủ rồi. “Kia cái thứ nhất người nói chuyện một vị bạn tốt đối hẳn nhắc nhở nói, cau mày liền đem người nọ cấp lời đi. Mộ Dung gia tộc nghiêm khắc ai không biết? Nếu là lời này truyền tới mặt trên người lỗ tai, định người này một cái châm ngòi gia tộc trật tự tội danh, đến lúc đó liền ăn không hết gói đem đi.

Người nọ hiển nhiên cũng phát hiện chính mình nói sai rồi lời nói, gật gật đầu cũng không hề ngôn ngữ, đi theo bạn tốt đi rồi.

Bất quá này lời nói đã khai một cái đầu, chẳng sợ mọi người toàn bộ đều ngậm miệng không nói, trên mặt không hiện, trong lòng đã sớm đã loạn thành một đoàn, các loại suy nghĩ mãnh liệt.

Mộ Dung gia tộc Tuyên Hoà điện.

Này ở một tòa phù không cung điện, ám màu nâu sơn trụ, càng hiện này tòa cung điện trang nghiêm trầm trọng, giống như một đầu ngủ say Hồng Hoang cự thú, chỉ là đứng ở này tòa cung điện trước mặt, liền có thể cảm thụ một cỗ ập vào trước mặt uy hiếp áp bách, làm nhân tâm thần tượng là đè ép một tòa vạn tượng núi lớn, có chút không thờ nổi.

Tiên hạc tiên kiệu tại đây tòa cung điện trước mặt dừng lại, tiên hạc cánh còn ở chậm rãi phe phẩy, hai bên bốn gã thanh bào nam tử đều cung kính cong hạ thân khu, hết sức quy củ cung nghênh người nào đó. Tiên kiệu sa幔 bị phong vuốt mở, trong đó kia nói thướt tha thân ảnh từ trong đó đi ra.

Bạch y tựa mây mù biến thành, màu bạc hoa sen ấn văn, thật dài ngọc sắc trường mang, bao bọc lấy nữ tử phật phòng quyền rũ thân mình.

Da tựa mỹ ngọc, mi nếu núi xa chi đại, một đôi con người lưu chuyển đa tình, giống như thu thủy chảy xuôi trong đó, môi đỏ ngọc nhuận. Mặc phát vấn thành một cái nói tấn, lấy bạch ngọc hoa sen hình dạng phát quan quan trụ, một quả thật dài cây trâm từ giữa xuyên qua, rồi tung tiếp theo mặt lụa trắng, hai điều vân mang không gió tự động.

Này nữ tử vô luận dung mạo vẫn là dáng người đều có thể nói tuyệt thế, đứng xanh thắm dưới bầu trời, cỏ xanh xanh hoá phía trên, hình cùng hoa sen biến thành tiên tử buông xuống.

Này nữ tử đúng là Mộ Dung gia tộc, thậm chí toàn bộ tiên nguyên không người không biết không người không hiểu sinh ra thanh liên đạo thể, Mộ Dung gia tộc đại tiểu thư, Mộ Dung ngưng thật.

.....

Lúc trước ở niệm hồng đại lục đông xuân thành bách hoa yến, bị Tư Lăng Cô Hồng nhất cử nát Kim Đan, huỷ hoại tu vi. Trải qua Mộ Dung gia tộc tử mĩ bảo dưỡng, hiện giờ nàng tu vi tuy rằng còn không có hồi phục đến nguyên lai Kim Đan trung kỳ, bất quá cũng bay nhanh vô cùng tới rồi tâm động đỉnh, muốn đạt tới Kim Đan chỉ sợ cũng không dài.

Như vậy tu vi khôi phục tốc độ, đủ để cho người khiếp sợ. Bất quá Mộ Dung gia tộc vì thế trả giá nhiều ít, trừ bỏ đương sự biết được, những người khác căn bản vô pháp nghĩ đến.

Mộ Dung ngưng thật triều phía sau mấy người nhìn thoáng qua, sau đó một người đi vào Tuyên Hoà trong điện.

Dọc theo đường đi nàng quen thuộc vô cùng đi qua từng điều hành lang dài, sau đó ngừng ở một trương đồ sạm trước đại môn, thần sắc lược có một phân khẩn trương.

”Tiểu ngưng thật? Như thế nào không tiến vào? “Một đạo già nua nghiêm cẩn thanh âm xuyên thấu qua đại môn truyền tới bên ngoài.

Mộ Dung ngưng thật ánh mắt lóe lóe, trên mặt dào dạt khởi thiên chân tươi cười, lúc này mới đẩy cửa ra đi vào. Bên trong một mảnh phiêu phù ở giữa không trung ánh nến, trung ương một tòa bàn dài, hai bài ghế trên ngồi mấy người, ngồi thủ vị thượng chính là một vị thân xuyên màu xanh đen đạo bào lão nhân. Lão nhân một đầu tóc bạc, khuôn mặt tuy rằng nhìn ra được năm sau lão, lại rất thiếu nếp nhăn, một đôi trời sinh nửa mị đôi mắt, cho người ta một loại lướt đao giống nhau cảm giác, chỉ là xem một cái khiến cho người không dám lại nhiều xem.

”Gia gia. “Mộ Dung ngưng thật đầy mặt tươi cười chạy chậm đi lên, đi vào lão nhân bên người, vẻ mặt nho mộ nhìn lão nhân, cười nói:” Gia gia tìm ngưng thực sự có chuyện gì? “

Này lão nhân tên là Mộ Dung Trĩ Tuân, tuy rằng đều không phải là đương nhiệm Mộ Dung gia tộc gia chủ, nhưng là luận khởi quyền thế địa vị tới nói, so Mộ Dung gia chủ địa vị còn muốn cao. Chỉ vì hiện giờ này nhậm gia chủ đó là hấn ruột thịt huyết mạch, còn phải kêu hấn một tiếng phụ thân.

Mộ Dung Trĩ Tuân từ ái cười vồ vồ Mộ Dung ngưng thật sự đầu, không nhẹ không nặng máng một tiếng,” lớn như vậy, còn chỉ biết làm nũng. “

Mộ Dung ngưng thật vẻ mặt ngây thơ nói:” Ta chỉ đối gia gia làm nũng, những người khác ta còn không muốn đâu. “

”Ha ha. “Như là bị Mộ Dung ngưng thật sự lời nói cấp giải trí, Mộ Dung Trĩ Tuân cười vài tiếng, sau đó chụp bay tay nàng, nói:” Hảo, một bên ngồi đi. “

”Nga. “Mộ Dung ngưng hiểu biết chính xác thú buông ra tay, ngồi vào hấn một bên, rũ xuống đôi mắt lập loè một sợi đặc ý, sắc mặt cũng thả lỏng không ít.

Hiện tại ở ngồi những người này toàn bộ đều là Mộ Dung gia tộc trưởng lão đồng lứa, lấy Mộ Dung ngưng thật sự bối phận bản không nên ngồi chung một bàn, thậm chí là ngồi ở Mộ Dung Trĩ

Tuân bên cạnh như vậy cao siêu vị trí thượng, chính là ở đây tất cả mọi người không có phản đối.

Này một là bởi vì Mộ Dung Trĩ Tuân đối Mộ Dung ngưng thật sự sủng ái, thứ hai là Mộ Dung ngưng thật sự thể chất, nàng có ngòi vị trí này giá trị.

Mộ Dung ngưng thật ngòi xuống sau, từ Mộ Dung Trĩ Tuân mở miệng, ở ngòi người liền bắt đầu đàm luận khởi Mộ Dung gia tộc chuyện quan trọng. Những lời này không hề có ở Mộ Dung ngưng thật sự trước mặt tránh hiểm, Mộ Dung ngưng thật cũng vẻ mặt nghiêm túc nghe, trên thực tế cũng không có nghe đi vào cái gì, nàng trong lòng không ngừng cổ động, không rõ Mộ Dung Trĩ Tuân kêu nàng tới nơi này rốt cuộc là vì cái gì, nếu chỉ là vì làm nàng nghe này đó bọn họ trao đổi, hẳn là không có khả năng.

Một hồi thời gian trôi qua, mọi người đàm luận thanh chậm rãi yên lặng xuống dưới. Mộ Dung Trĩ Tuân uống một ngụm trà, triều bên cạnh Mộ Dung ngưng thật nói:” Tiểu ngưng thật nhưng nghe minh bạch? “

Mộ Dung ngưng thật tình trung cả kính, không rõ Mộ Dung Trĩ Tuân hỏi cái này lời nói ý tứ, nghĩ nghĩ liền vẻ mặt buồn rầu làm nũng nói:” Gia gia, những việc này ngưng thật không hiểu gì. “

”Ha ha. “Mộ Dung Trĩ Tuân cười một tiếng, trên mặt từ ái không giảm, nói:” Không hiểu không quan trọng, chậm rãi học. “

”Ngưng thật minh bạch. “Mộ Dung ngưng thật nhìn đến hấn tươi cười, trên mặt tươi cười cũng càng sâu. Chỉ cần nắm chắc được vị này sủng ái, hơn nữa nàng thiên phú, nàng ở Mộ Dung gia tộc địa vị, cho dù là nàng gia chủ phụ thân cũng vô pháp so sánh với.

”Tiểu ngưng thật, ngươi cũng biết cười nói ta kêu ngươi tới nơi này là vì cái gì? “Mộ Dung Trĩ Tuân đột nhiên nói.

Mộ Dung ngưng thật lắc đầu.

Mộ Dung Trĩ Tuân nói:” Hôm qua phàm thế kia mấy cái con kiến đi tới tiên nguyên, đem Mộ Dung nghi phế đi linh căn tu vi, đi Viên gia sự tình người nên đã biết đi. “

Mộ Dung ngưng thật gật đầu, hai mắt chớp động dữ tợn quang mang. Nàng từ sinh ra đến bây giờ, gặp quá thất bại cùng sỉ nhục không vượt qua một bàn tay ngón tay, cố tình này đó toàn bộ đều là từ kia người một nhà cho, vô luận là Đường Niệm Niệm vẫn là Tư Lăng Cô Hồng, thậm chí liền bọn họ hài tử cũng là!

Hiện giờ bọn họ rốt cuộc đi vào tiên nguyên, nơi này là Mộ Dung gia tộc thiên hạ, cho rằng oa ở một cái nho nhỏ Viên gia liền nhưng có tránh được sao? Tưởng đều đừng nghĩ!

Mộ Dung Trĩ Tuân một đôi cơ trí sắc bén hai mắt nhìn nàng thần thái biến hóa, một hồi mới nói:” Tiểu ngưng thật a, cho tới nay ta đều không có hỏi cái này chuyện nguyên do..... “

Mộ Dung ngưng thật đột nhiên nghe được lời này, sắc mặt ngẩn ra, trong lòng có chút hoảng loạn, thấp giọng nói:” Gia gia, này..... “

Mộ Dung Trĩ Tuân xua tay, ngăn cản nàng thoái thác, nói:”

.....

Những năm gần đây tiên nguyên nhiều ít thiên phú kinh điển thiên chi kiêu tử đưa đến người trước mặt tới nhậm người chọn lựa tuyển, người cố tình một cái đều chướng mắt, như thế nào liền coi trọng một cái phàm thế người? Người kiêu ngạo ta là biết được, một cái phàm thế con kiến, vẫn là có thể tử người, người rất cuộc là vì cái gì không màng tất cả muốn được đến hấn? Lúc này nên cùng chúng ta nói nói đi? “

Mộ Dung ngưng thật thưa dạ mở miệng, không có ngôn ngữ.

Mộ Dung Trĩ Tuân sắc mặt nghiêm khắc lên, nói:” Chúng ta Mộ Dung gia tộc gia đại nghiệp đại, mấy cái nho nhỏ phàm thế con kiến tự nhiên không bỏ ở trong mắt, bất quá từ mấy năm nay tình báo tới

xem, cái này Tư Lăng Cô Hồng tuyệt đối không phải bình thường phạm nhân, liền tư pháp giả bên kia người đều thiên vị hẳn, người nhưng biết được này đại biểu cho cái gì? Thiên Đạo hay thay đổi, chẳng sợ chúng ta Mộ Dung gia tộc thân là phía chân trời đệ nhất gia tộc, nhưng là bao nhiêu người muốn nhìn chúng ta rơi đài, bao nhiêu người muốn đối chúng ta Mộ Dung gia tộc tan mất hạ thạch? Một người không tính là cái gì, nhưng là rất nhiều thời điểm một người khả năng dẫn phát càng nhiều người, tạo thành nguy cơ đủ để hủy diệt hết thảy, việc này là người gây ra, người còn tính toán giấu giếm sao? “

Mộ Dung ngưng thật đã nghe ra Mộ Dung Trí Tuân là thật sự sinh khí, thân thể run rẩy, lại lần nữa há mồm lại nói không ra lời. Nàng sợ, nàng sợ nói, đơn giản là Tư Lăng Cô Hồng tương lai thật sự quá mức đáng sợ, nàng sợ ra tới sẽ gặp đến trừng phạt.

Nàng cái dạng này, lại làm ở đây mọi người minh bạch sự tình nghiêm trọng tính, nhất thời mọi người sắc mặt đều có chút biến hóa, gắt gao nhìn chằm chằm Mộ Dung ngưng thật.

Nếu nói ngay từ đầu Mộ Dung ngưng thật gặp phải chuyện này thời điểm, bọn họ còn không có như thế nào để ý, rốt cuộc bất quá là một cái phạm thế người mà thôi, chẳng sợ có chút bản lĩnh cũng tuyệt đối không có khả năng lay động Mộ Dung gia tộc. Lấy Mộ Dung ngưng thật sự thân phận, gây ra một chút sự tình cũng căn bản không coi là cái gì, phái vài người đi ra ngoài đem những người này giải quyết chính là, này liền không thế nào đi để ý.

Nhưng mà phái ra đi người nhiều lần thất bại, chẳng những không có đem Tư Lăng Cô Hồng những người này cấp xử lý, ngược lại trở mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng bọn họ biểu hiện ra ngoài thực lực càng ngày càng cường, này đủ để cho bọn họ coi trọng lên —— bọn họ nếu thật là người thường, tuyệt đối không có khả năng làm được này hết thảy.

Mộ Dung gia tộc tuy rằng là thiên cơ đệ nhất gia tộc, bọn họ cường ngạo nhưng là tuyệt đối cũng sẽ không tự đại mất đi lý trí, cho nên đương phát hiện những người này có nguy hiểm cho Mộ Dung gia

tộc mạnh mỗi thời điểm, bọn họ liền bắt đầu coi trọng lên, chuẩn bị mau chóng đem những người này cấp diệt trừ ở nửa đường bên trong.

”Ngưng thật! “Mộ Dung Trĩ Tuân a nói.

Mộ Dung ngưng chân thân thể hơi hơi run lên, một hồi thừa dạ nói:” Ta, ta vô tình nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng tương lai. “

Mộ Dung Trĩ Tuân trong lòng cả kinh, nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng tương lai? Lấy Mộ Dung ngưng thật sự kiêu ngạo, có thể làm nàng muốn được đến nam tử, cái này nam tử tương lai tất nhiên đáng sợ. Hấn đột nhiên có chút hối hận, như thế nào không còn sớm chút làm Mộ Dung ngưng thật nói ra, bất quá may mắn hiện tại ít nhất cũng còn không muộn.

”Tư Lăng Cô Hồng tương lai như thế nào? “

Mộ Dung ngưng thật cắn môi dưới, thấp giọng nói:” Ta, ta không có thấy rõ ràng, chỉ là vô tình từ một người trên người nhìn đến, bất quá chợt lóe rồi biến mất mà thôi, bất quá từ kia nháy mắt đoạn ngắn bên trong, ta, ta nhìn đến..... “Lời nói ở chỗ này tạm dừng, đương cảm giác được Mộ Dung Trĩ Tuân kia nghiêm khắc càng thêm lạnh thấu xương thời điểm, bất cứ giá nào giống nhau nói:” Liền kia một chút đoạn ngắn khiến cho ta tâm thần nghiêm trọng bị hao tổn, không phải lui kịp thời, chỉ sợ thần hồn đều phải hóa thành tro tàn! “

Mộ Dung ngưng thật như là nghĩ lại tới ngay lúc đó nguy cấp, thân thể không khỏi run nhẹ, nói tiếp:” Từ kia mơ hồ hình ảnh người, ta biết Tư Lăng Cô Hồng sẽ trở thành phạm thế chí tôn, không ngừng là phạm thế, ở, ở tiên nguyên..... Cũng sẽ, thậm chí..... Thậm chí xa hơn cũng..... “

Bang ——

Vang dội bàn tay thanh âm ở yên tĩnh điện phủ vang lên.

Mộ Dung ngưng thật bụm mặt, ngã ngòi trên mặt đất không thể tưởng tượng nhìn trước mắt bộ dáng trung niên nam tử, dứt quãng kêu lên:” Cha..... Cha? Vì, vì cái gì..... “

”Vì cái gì?! “Mộ Dung Càn Hoa lạnh giọng đánh gãy Mộ Dung ngưng thật sự lòi nói, sắc mặt dữ tợn phần nộ nhìn nàng, sau đó xoay người đối đang ngòi mọi người trầm giọng nói:” Là ta quản giáo không nghiêm, làm Mộ Dung gia tộc tao này đại họa! “

”Hảo, Càn Hoa. “Mộ Dung Trĩ Tuân nhìn về phía trên mặt đất Mộ Dung ngưng thật sự ánh mắt chột lóe mà qua lạnh băng âm hàn, quay đầu đối Mộ Dung Càn Hoa xua tay, nói:” Sự tình còn chưa tới không thể vãn hồi kia một bước, Thiên Đạo hay thay đổi, đại cục khó biến, tiểu thế dễ đổi, Mộ Dung gia tộc thông qua ngưng thật sự thiên phú thay đổi thế cục cũng không phải một lần hai lần, lần này đồng dạng sẽ không ngoại lệ. “

Mộ Dung Trĩ Tuân gọi lên một mặt tàn nhẫn cười lạnh, thanh âm như là tối băng tuyết hàn phong,” chẳng sợ hấn tương lai sẽ trở thành chí tôn lại như thế nào? Nay đó đều bất quá là tương lai, tương lai sự tình chưa phát sinh, liền còn có thể thay đổi. “

Mộ Dung Càn Hoa thụ giáo gật đầu,” là ta thất thố. “

Mộ Dung Trĩ Tuân lại lần nữa nhìn về phía Mộ Dung ngưng thật, hỏi:” Trừ bỏ nơi này, ngưng thật hẳn là xem qua những người khác tương lai, nói nói người đều nhìn thấy gì? “

Mộ Dung ngưng thật từ vừa mới hấn kia xem ra âm lệ liếc mắt một cái, đã bị sợ tới mức nhảy dựng, lúc này căn bản không dám có bất luận cái gì phản kháng, thấp giọng run rẩy nói:” Trong nháy mắt kia đoạn ngắn là ở người khác trên người nhìn đến, khi ta thật sự nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, nhìn đến

.....

Chỉ có một mảnh vô biên hắc ám, cái gì đều không có. Còn, còn có Đường Niệm Niệm, giống nhau, nhìn không tới hình ảnh, chỉ có một

mảnh sinh cơ lục, bọn họ hài tử..... Cái kia quái vật..... “

Lời nói càng nói, Mộ Dung Trĩ Tuân mấy người xem nàng ánh mắt càng lạnh, Mộ Dung ngưng thật sự lời nói dừng lại, cúi đầu hoảng sợ quỳ gối trên mặt đất,” gia gia, ngưng thật biết sai rồi, ngưng thật ngay từ đầu chỉ cảm thấy bọn họ bắt quá là phạm nhân, căn bản không đáng sợ hãi, huống hồ bọn họ sao có thể là Mộ Dung gia đối thủ, chỉ cần gia gia thật sự muốn đối phó bọn họ, bắt quá dễ như trở bàn tay mà thôi. “

Mọi người nhìn Mộ Dung ngưng thật sự ánh mắt cũng không có nhân nàng nhận sai mà trở nên ôn hòa, thậm chí có lạnh hơn khuynh hướng.

Mộ Dung Càn Hoa sắc mặt càng là âm trầm khó coi, hấn không nghĩ tới Mộ Dung ngưng thật thế nhưng như thế không biết đại cục, chỉ bằng bản thân chi tư tạo thành hôm nay hết thảy, nếu không phải Mộ Dung Trĩ Tuân ánh mắt lâu dài, đem nàng gọi tới đem sự tình cấp nói rõ ràng, đến lúc đó bọn họ như cũ xem thường kia mấy người, cấp Tư Lăng Cô Hồng những người đó trưởng thành cơ hội, tương lai sẽ biến thành cái dạng gì, ai cũng nói không rõ.

Lúc này, nếu không phải Mộ Dung ngưng chân thân vì thanh liên đạo thể, đối Mộ Dung gia tộc trợ giúp cực đại, cũng có khả năng trở thành Mộ Dung gia tộc lại một cái chân chính tu luyện thành tiên người nói, chỉ sợ đã sớm đã trực tiếp diệt nàng thần hồn, đem nàng hóa thành tro tàn.

Mộ Dung Trĩ Tuân lạnh lùng nói:” Sự đã đúc thành, nhiều lời vô ích. Ngưng thật, từ hôm nay bắt đầu, người đến sau núi Tư Quá Nhai tư quá, không đến Kim Đan kỳ không được ra tới. “

Như vậy trừng phạt đối với Mộ Dung ngưng thật phạm sai lầm tới nói, đã xem như nhẹ nhất bất quá.

Mộ Dung ngưng thật trừng lớn đôi mắt, kêu lên:” Gia gia..... “

Mộ Dung Trí Tuân trực tiếp phát tay, hai mắt lạnh băng,” còn không đi!? “

Mộ Dung ngưng thật không dám lại vi phạm,” ngưng thật tuân mệnh. “Đứng lên cúi đầu ra bên ngoài rời đi, kia giấu ở trong bóng đêm khuôn mặt, dữ tợn đáng sợ.

Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm, lại là các người! Nếu không phải các người! Ta sao lại đã chịu như vậy đối đãi! Sớm muộn gì có một ngày, các người nhất định sẽ rơi xuống trong tay của ta, đến lúc đó ta nhất định sẽ đem ta đã chịu hết thảy khuất nhục, gấp mười lần gấp trăm lần dâng trả cho các người, cho các người sống không bằng chết!

Mộ Dung ngưng thật thực mau ở mọi người trong ánh mắt không thấy, đang ngồi Mộ Dung cuồng thấp giọng nói:” Ngưng thật này tiểu hài tử đến tiểu quá mức được sủng ái, bắt quá bị một chút suy sụp liền như thế cực đoan, nếu Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm này hai người bắt tử, chỉ sợ sẽ trở thành nàng vĩnh viễn tâm ma, tu vi khó có thể tiến bộ a. “

Kỳ thật hẳn càng muốn nói đúng với Mộ Dung ngưng thật sự trừng phạt không khỏi quá mức nhẹ, bắt quá này trừng phạt là Mộ Dung Trí Tuân tuyên bố hạ, hẳn nếu là nghi ngờ đó là phản đối Mộ Dung Trí Tuân, này tuyệt đối không phải cái gì sự tình tốt.

Mộ Dung Càn Hoa cười khở nói:” Làm chư vị chê cười. “Chính mình nữ nhi chọc nghi ngờ đại họa, dưỡng thành như vậy tính tình, hẳn cái này làm phụ thân thật sự trên mặt không ánh sáng.

Mộ Dung Trí Tuân nói:” Việc này không được đầy đủ trách người, việc này vẫn như cũ đã sáng tỏ, vô luận là vì Mộ Dung gia tộc vẫn là vì ngưng thật, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm này hai người tuyệt đối không thể lưu lại. “

”Không sai, từ ngưng thật trong miệng lời nói, nếu cấp Tư Lăng Cô Hồng thời gian, như vậy..... “Mộ Dung Càn Hoa thấp giọng nói,” hơn nữa, ngưng thật thể nhưng đồng dạng nhìn không thấu Đường

Niệm Niệm, hiển nhiên Đường Niệm Niệm cũng đều không phải là người thường, này hai người thiên đều cùng Mộ Dung gia tộc đã có hiểu biết không khai thù hận, cần thiết tại đây hai người trưởng thành phía trước, đem hai người tru sát ở u nội bên trong. “

Mộ Dung Trĩ Tuân trầm mặc một hồi, theo sau đối Mộ Dung Càn Hoa nói:” Càn Hoa, làm lưu tại Viên gia kia nhóm người động thủ. “

Mộ Dung Càn Hoa trong lòng nhảy dựng, nói:” Kia nhóm người chính là thật vất vả mới lẩn vào Viên gia, cứ như vậy dùng, như vậy..... “

Mộ Dung Trĩ Tuân lạnh lùng nói:” Viên gia đã xuống dốc, phiên không dậy nổi cái gì bổ nhào, hướng chi bất quá là khơi mào Viên gia cùng Đường Niệm Niệm những người này ân oán, chỉ cần cẩn thận một chút, chưa chắc sẽ đưa bọn họ bại lộ ra tới, nếu là thành công, lại có thể một hòn đá ném hai chim. “

Mộ Dung càn khôn nghe vậy, nghĩ nghĩ trong lòng cũng có chủ ý, gật đầu nói:” Ta hiểu được. “

Mộ Dung gia tộc lần này mật đàm, trừ bỏ bọn họ những người này, những người khác tự nhiên sẽ không biết được.

Liên ở ngày đó, đông tủy núi non Viên gia nội, vài tên Viên gia đệ tử túi Càn Khôn nội linh tin thạch rách nát, nhận được một cái mệnh lệnh. Vô luận là đang ở tu luyện, vẫn là đang ở cùng người nói chuyện phiếm này đó Viên gia đệ tử, mỗi người trên mặt không lộ thanh sắc, đã ngón tay giữa lệnh nhớ nhập trong lòng.

Sau đó bị Mộ Dung gia tộc tính kế Đường Niệm Niệm một nhà, chính không hề sờ giác ăn cơm trưa.

Ngoan bảo vẻ mặt thiên chân vô tà đem trong tay công khóa đưa cho Tư Lăng Cô Hồng, yêu dị hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm hấn thần thái biến hóa. Nhiên Tư Lăng Cô Hồng chỉ là nhìn thoáng qua, sau đó trong tay giấy Tuyên Thành biến mất không thấy, thần sắc

không hề biến hóa tiếp tục ôm ngồi ở hai chân thượng Đường Niệm Niệm dùng bữa.

Ngoan bảo chớp chớp mắt, lại chớp chớp mắt, trong mắt lập loè không chừng, ngồi ở bên kia cũng đi theo ăn cơm. Cha đây là không có phát sinh đi? Chính là lấy cha tính tình, chẳng sợ phát hiện cũng chưa chắc sẽ giáp mặt răn dạy chính mình nga? Kia rốt cuộc là phát hiện vẫn là không có phát hiện đâu?

Ngoan bảo rối rắm,

.....

Hắn lúc này mới kinh ngạc phát hiện Tư Lăng Cô Hồng tính tình là cái nghiêm trọng vấn đề. Rối rắm một hồi lâu, phát hiện Tư Lăng Cô Hồng không có mở miệng ý tứ, ngoan bảo liền tự sa ngã cầu nguyện nhận định Tư Lăng Cô Hồng không có phát hiện, này liền yên tâm thoải mái bắt đầu đuổi chiếc đĩa, kẹp lên một khối sườn heo chua ngọt bỏ vào trong miệng, hưởng thụ nheo lại đôi mắt. Cha làm đồ ăn quả nhiên ăn quá ngon!

Đang ở hưởng thụ ngoan bảo không có phát hiện, Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt hưởng hắn xem ra liếc mắt một cái.

Thiện sau, ngoan bảo cũng thực hiện lời hứa đem âm biến đan giấy Tuyên Thành giao cho Đường Niệm Niệm,” mẫu thân, cái này là Tuyệt Tân làm ta cho ngươi. “

Giấy Tuyên Thành trôi nổi lên, rơi vào Đường Niệm Niệm trong tay.

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua, phát hiện loại này đan dược chính mình không có luyện chế quá, nhàn nhạt điểm phía dưới đem giấy Tuyên Thành thu vào túi Càn Khôn, sau đó nhìn thoáng qua chỗ tối.

Ngô.

Nàng giống như cấp Tuyệt Tân đan dược là rất thiếu.

Đường Niệm Niệm nhẹ chóp con người nghĩ. Bên người người đan dược nàng chưa từng có thiếu quá, chính là Tuyết Tân rất ít ở nàng trước mặt xuất hiện, nàng tự nhiên liền quên mất.

”Quá chút thiên cho người. “Đường Niệm Niệm nói.

Âm biến đan nàng không có luyện chế quá, bên trong yêu cầu linh dược không tính trân quý, ở Viên gia muốn gom đủ rất đơn giản, vừa lúc cũng có thể luyện luyện tập, còn có thể đem âm biến đan cùng mặt khác đan dược hỗn hợp lên, thử xem có thể hay không luyện chế ra đừng loại đan dược.

Lấy Đường Niệm Niệm hiện tại tu vi có thể luyện chế đan dược, Đường Niệm Niệm đều đã luyện qua, càng cao trình tự đan dược lấy nàng tu luyện vô pháp đạt thành, cho nên nàng hiện giờ càng ham thích tự nghĩ ra đan dược.

Huống chi Tuyết Tân đi theo bọn họ bên người lâu như vậy, đây cũng là lần đầu tiên chủ động xin thuốc.

Chỗ tối Tuyết Tân nghe thế câu nói, yên lặng lại lần nữa đem mới vừa hiển lộ ra tới một chút tồn tại cảm biến mất rớt.

Nếu không có tất yếu, hẳn thích không hề tồn tại cảm che giấu, tốt nhất không cần bị bất luận kẻ nào phát hiện.

Như thế cũng thuyết minh, Tuyết Tân người này, chỉ cần cố ý bại lộ ra bản thân tồn tại cảm, tuyệt đối là có mục đích. Tựa hồ..... Hẳn mỗi lần mục đích còn đều đạt thành?

Thời gian trôi đi, bốn ngày thời gian đảo mắt liền quá, ngày này Viên gia nội có vẻ đặc biệt trang trọng náo nhiệt, mỗi người thần thái thượng đều có thể nhìn đến một chút hưng phấn chờ đợi.

Hống ——

Một cỗ tựa chuông lớn tự phượng minh tựa phong khiêu tiếng gầm từ đông tủy núi non trung ương tứ tán nhọn nhọn đi ra ngoài, ở mọi

người trong mắt kia vốn là một mảnh ảo giác núi rừng địa phương xuất hiện một tòa hùng vĩ túc mục kiến trúc, tựa long du tường vây, cao ngất lâu vũ, sinh cơ mờ mịt cỏ cây, cho người ta tâm linh chấn động.

Viên gia đệ tử toàn bộ đứng ở giữa không trung, nhìn nào tòa tựa hồ trống rỗng xuất hiện lâu vũ, nghị luận sôi nổi.

”Lần này nhập nguyên quán đệ tử so lần trước nhiều, không biết lần này truyền thừa bên trong, ai sẽ nhất xuất sắc! “

”Nghe nói lần này cái kia từ phạm thế tới Đường Niệm Niệm cũng sẽ ở bên trong, nàng tuy rằng là Viên gia tam phòng đồng mạch dòng chính nữ tử sở sinh, nhưng rút cuộc họ Đường, huyết mạch không thuần, không biết sẽ bị xếp vào nguyên quán bên trong chạy đi đâu.
“

”Xem tam trưởng lão những người đó thái độ, ta xem a nhất định sẽ bị xếp vào dòng chính, các người lại không phải không biết, cái kia Bắc Minh bí cảnh diễn gia không phải cũng từ phạm thế mang về tới một cái người? Người kia phụ hệ đồng dạng là phạm thế người, chính là nhân gia thiên tư tuyệt đỉnh, làm theo bị xếp vào dòng chính? “

”Ta xem lần này gia tộc truyền thừa có nhìn! Đường Niệm Niệm, nga! Không, nói không chừng qua hôm nay phải kêu tiểu thư! “

”Mau xem! Bên kia tới có phải hay không Đường Niệm Niệm bọn họ? A! Cư nhiên là tam trưởng lão bọn họ tự mình dẫn đường a, mặt mũi thật đại! “

Mọi người nghị luận trung, quay đầu hướng về kia ra tiếng người chỉ vào phương hướng nhìn lại, chỉ thấy tươi đẹp dưới ánh mặt trời, trên bầu trời từ phương xa đi tới người, bất chính là Viên Tế Dân cùng Đường Niệm Niệm đám người sao?

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Lãnh..... Hảo lãnh..... Tưởng khóa lại ổ chần không đứng dậy!
Đều liên tục hạ một cái tuần vũ, này chẳng lẽ là muốn hạ mưa đá
sao! Thủy siêu sợ lãnh a a a a! (+___+) ~ (nếu là thủy bị đông lạnh
thành băng làm sao!? Thân! Dùng các người nhiệt tình tới hòa tan
yêm đi ~☆V☆

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm bốn sáu chương tình được ngăn cười

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tiên nguyên nội phần lớn địa vực thời tiết đều là trời trong nắng ấm, trừ phi một ít đặc thù bảo địa mật cảnh, thời tiết lớn nhất biến hóa, cũng bất quá là ngẫu nhiên sẽ hạ điểm mưa phùn. Mạ Mã bá 麥
Hiểu đông tuyết núi non nơi địa vực tương so với giống nhau địa vực tới nói thiên với nhiều vũ một ít, trong không khí luôn có trong sáng thích ý uy phong thổi quét.

Liếc mắt một cái nhìn lại, phương xa dãy núi trùng điệp, cỏ cây tươi tốt, không trung xanh thắm sạch sẽ, mây mù trôi nổi, tiên hạc từ trên núi giương cánh mà bay, kích khởi một mảnh động thái tuyệt mỹ.

Như vậy tuyệt mỹ bối cảnh hạ, kia từ xa đến gần thân ảnh đậm nhạt đứng ở giữa không trung sở hữu Viên gia đệ tử đồng tử nội.

Nam tử thân xuyên tay áo rộng áo bào trắng, tịnh khiết tự nhiên, màu đen phát, rối tung giản thúc, gió nhẹ thổi quét vạt áo giống như hồi phong lưu tuyết, vạt áo đại màu đen lưu vân ẩn thêu tựa sống giống nhau, lộ ra vô tận mờ mịn vô trần không dật.

Ở nam tử trong lòng ngực ôm một người cùng xuyên trắng thuần váy dài nữ tử, nữ tử trang phần cùng hấn vô tận tương đồng, trên người váy dài so chi nam tử quần áo càng vì mềm nhẹ một ít, giống như không trung mây mù biến thành, theo gió nhẹ vũ. Kia một đầu đen tuyến tóc đẹp, một tia một sợi đều tràn ngập linh động, ở gió nhẹ thổi quét phiêu động hạ giống như nghịch ngợm tinh linh.

Viên gia các đệ tử ngơ ngác nhìn, nửa phần không có nhận thấy được chính mình thất thố.

Tiên nguyên trung người tu tiên đều tự xưng tiên duệ, ngụ ý vì tiên hậu duệ. Bọn họ mỗi người đều theo đuổi trường sinh thành tiên con đường, ở tiên nguyên trung cũng tùy ý có thể thấy được tiên phong đạo cốt người. Nhưng mà, đang ở lúc này, khi bọn hắn nhìn đến kia từ phương xa phiêu nhiên mà đến nam nữ khi, bọn họ mới phát hiện dĩ vãng chứng kiến đều chỉ thường thôi, cùng này hai người so sánh với hoàn toàn ảm đạm thất sắc.

Từ bọn họ cái này khoảng cách cùng phương hướng, thậm chí còn không có nhìn đến hai người dung mạo, nhưng tuy là như thế, chỉ là một bóng hình liền làm cho bọn họ thất thần, cái loại này từ nội mà phát tuyệt thế phong hoa, đủ để cảm nhiễm mọi người, làm cho bọn họ cảm nhận được cái gọi là tiên tư rốt cuộc là cỡ nào phong thái.

Hôm nay là Viên gia đông đảo tân một thế hệ con cháu nhập nguyên quán, tiếp thu Viên gia huyết mạch truyền thừa thời điểm, bọn họ những người này đều không thể tiến vào Viên gia tổ phòng, cũng bởi vậy chỉ có thể trợ mắt nhìn Viên Tế Dân mang theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người tiến vào Viên gia tổ phòng, ở bọn họ trong tầm mắt biến mất không thấy.

Trước đó, hai người dung mạo cũng bị vô số đứng ở không trung Viên gia đệ tử nhìn đến, cho dù là ở tuyệt sắc nam nữ không ít tiên nguyên, hai người tướng mạo xuất sắc vẫn là làm này đó đệ tử lại lần nữa tâm than.

Mấy ngày trước, Đường Niệm Niệm đám người đi vào Viên gia thời điểm, gặp qua bọn họ Viên gia đệ tử cũng không nhiều, đa số đều chỉ là kinh hồng thoáng nhìn mà thôi, theo sau bọn họ liền ở tại kinh hồng trong các không có ra ngoài quá, thẳng đến hôm nay mới theo Viên Tế Dân đi vào tổ phòng tiếp thu nhập nguyên quán còn có tiến hành truyền thừa công việc, này cũng mới làm Viên gia đông đảo đệ tử nhìn thấy.

Kỳ thật đây cũng là Viên Tế Dân đám người cố ý đem Đường Niệm Niệm nhập nguyên quán an bài ở ngay lúc này nguyên nhân chi nhất, vốn dĩ chỉ cần bọn họ tưởng, Đường Niệm Niệm tên có thể trực tiếp rót vào nguyên quán trong vòng. Bất quá lần này Viên gia

tân một thể hệ con cháu nhập tịch truyền thừa ngày gần ngay trước mắt, làm Đường Niệm Niệm ở ngay lúc này cùng tham dự chẳng những phương tiện, cũng tỏ vẻ đối Đường Niệm Niệm tôn trọng, còn có thể làm Đường Niệm Niệm càng tốt dung nhập Viên gia, làm Viên gia con cháu biết được thân phận của nàng cùng tồn tại —— Viên gia mỗi đến một ngày này, cơ hồ sở hữu Viên gia con cháu đều sẽ trở về tụ tập ở chỗ này.

Sự thật chứng minh, Viên Tế Dân đám người tính toán đích xác không có uổng phí, từ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện, tụ tập ở chỗ này Viên gia con cháu lập tức liền phát hiện, đối hai người cũng dâng lên vô tận tò mò cùng chờ đợi.

”Vừa mới kia hai người chính là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm? Thấy thế nào đều không giống như là phàm thể tới a! Kia phân khí hoa thể nhưng có thể ảnh hưởng lớn như vậy, tâm cảnh thượng tu vi chỉ sợ không thấp a! “

”Đâu chỉ là không thấp! “Một người kinh ngạc cảm thán nói:” Nguyên lai ta còn chưa tin, cảm thấy đồn đãi khuếch đại, hiện tại nhìn thấy này hai người ta xem như tin! “

Đến nỗi người này nói tin cái gì, hoặc là đồn đãi lại là cái gì, không cần hẳn nói thẳng ra tới, chung quanh nghe thấy cái này lời nói người đều minh bạch.

”Ta nhớ rõ Đường Niệm Niệm ở phàm thể thời điểm được xưng là Kinh Hồng tiên tử, quả nhiên là tuyệt thế chi tử, cho dù là cùng thanh liên tiên tử cùng mị hương tiên tử so sánh với cũng không thua kém chút nào a! “

”Xuy! Đâu chỉ là không thua kém chút nào, ta đảo cảm thấy Đường Niệm Niệm so với kia hai người khá hơn nhiều, cái gì thanh liên tiên tử, nếu không phải kia Mộ Dung ngưng thực sự có thiên liên đạo thể, bằng nàng hành động cũng xứng đôi tiên tử một xưng? “Một người Viên gia nữ đệ tử trào phúng nói, từ nàng khẩu khí trung hiển nhiên nghe được ra tới đối Mộ Dung ngưng thật sự chán ghét.

Mộ Dung gia tộc cùng Viên gia ân oán, này đó Viên gia đệ tử phần lớn đều biết được, cho nên về công về tư đối Mộ Dung gia tộc người đều sẽ không thích.

"Ôm Đường Niệm Niệm cái kia nam tử chính là Tư Lăng Cô Hồng đi? Chỉ bằng kia phân phong hoa khí mạo, cho dù là tiên nguyên cũng khó tìm mấy cái có thể cùng này so sánh, khó trách kia Mộ Dung ngưng thật dây dưa không bỏ, thế nhưng cướp đoạt đàn ông có vợ!"

"Chỉ bằng vừa mới nhìn đến, ta dám đoán lần này gia tộc huyết mạch truyền thừa, Đường Niệm Niệm tuyệt đối sẽ xuất sắc."

Từng tiếng nghị luận thanh ở không trung quanh quẩn mở ra, này đó Viên gia con cháu đều không có che giấu thanh âm, có lẽ bọn họ lời nói đều bị Viên gia một ít trưởng bối nghe được, bất quá này đó đều không phải cái gì khác người lời nói, đảo cũng không sợ cái gì.

.....

Lúc này, đang ở bị mọi người nghị luận Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người chính tiến vào tổ phòng đại môn.

Tổ phòng đơn từ bên ngoài nhìn lên liền có thể nhìn ra nó khổng lồ, vừa vào đến bên trong càng là có thể khắc sâu thể hội, liếc mắt một cái nhìn lại tầng tầng lớp lớp, gallery như hà, nếu không cần linh thức cần quét, mới vào bên trong người chỉ sợ cũng đi mê con đường.

Viên Tế Dân tự mình dẫn dắt này hai người đi trước, dọc theo đường đi chung quanh đứng thẳng Viên gia đệ tử, thần thái nghiêm cẩn, khí độ bình thản, hiển nhiên đều là tu vi không thấp được tu.

Mãi cho đến tổ phòng nội viện, lúc này nơi này đã dừng lại không ít người, xem quần áo trang điểm đều là Viên gia thân phận không thấp con cháu. Nơi này yêu cầu nhắc tới, Viên gia con cháu đồng dạng phân thân phân cấp bậc, lấy trên người quần áo còn có cổ tay áo thượng điệp văn phân biệt. Giống nhau Viên gia nội bình thường

con cháu thân xuyên màu xanh xám trường bào, chi thứ con cháu thân xuyên màu lục đậm trường bào, dòng chính con cháu nhưng tùy ý mặc quần áo. Từ tu vi thiên tư thượng phân biệt còn lại là này cổ tay áo điệp văn, tứ đẳng đệ tử cổ tay áo có một mảnh màu đen điệp văn, tam đẳng đệ tử cổ tay áo hai mảnh màu xanh lá điệp văn, nhị đẳng đệ tử cổ tay áo tam phiến màu lam điệp văn, nhất phẩm đệ tử cổ tay áo bốn phiến màu xanh lục điệp văn, cho dù là thân là dòng chính con cháu, nếu là cổ tay áo điệp văn không kịp chi thứ hoặc là bình thường con cháu điệp văn cao, cũng đến gọi người khác một tiếng tộc huynh, hoặc là tộc tử.

Loại này điệp văn là Viên gia lợi dụng đặc thù tài liệu luyện chế ra tới Viên gia đệ tử bằng chứng, mỗi một vị Viên gia con cháu đều sẽ có được, trong đó dung hợp chủ nhân máu, cũng chỉ có ở chủ nhân trên người mới có dùng, nếu bị những người khác cướp đoạt, cũng vô pháp đeo giả trang.

Lúc này Viên gia tổ phòng trong trong viện mặt đứng này đó tuổi trẻ nam nữ bên trong, chỉ có tám gã quần áo tùy ý nhân vật, có thể thấy được này tám người đúng là này một thể hệ dòng chính huyết mạch. Đây cũng là Viên gia nghiêm khắc chỗ, cho dù là dòng chính sở ra con cái, ở thực lực chưa đạt tới yêu cầu, rèn luyện khảo nghiệm không có hoàn thành phía trước, chẳng sợ người sở hữu dòng chính đệ tử thân phận cũng sẽ không bị xếp vào nguyên quán bên trong, dòng chính con cái sở có được quyền lợi cũng liền không thể sử dụng, được đến tu luyện tài nguyên cũng chỉ có thể cùng chi thứ đệ tử giống nhau, bất quá ở nhất định trình độ thượng, bọn họ cha mẹ bối tự nhiên vẫn là có thể giúp đỡ, không thể quá mức đó là.

Trừ bỏ này tám người, còn có bốn gã ăn mặc hôi lục áo choàng nam tử, mặt khác đều là thân xuyên xanh sẫm trường bào người.

Thân xuyên hôi lục áo choàng nam tử tự nhiên là bình thường con cháu không thể nghi ngờ, bất quá bọn họ có thể đi vào nơi này, hiển nhiên là bốn người này thiên tư thượng giai, lúc này mới làm cho bọn họ có cơ hội nhập nguyên quán, trở thành chi thứ một viên, nghĩ đến chỉ cần qua hôm nay truyền thừa sau, bọn họ là có thể đủ thay cho trên người hôi lục áo choàng.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đã đến hiển nhiên rước lấy những người này không nhỏ rung chuyển, bất quá này tâm tình phập phồng bất quá một cái chớp mắt đã bị bọn họ thực tốt áp chế xuống dưới. Hôm nay không phải bình thường nhật tử, ở chỗ này cho dù là thân là dòng chính con cháu tám người cũng không dám có bất luận cái gì thất lễ, mỗi người nghiêm cẩn nghiêm túc đứng thẳng chờ.

Viên Tế Dân đôi này đó tuổi trẻ nam tử phía trước đứng thẳng hai gã trung niên một người lão niên gật đầu, sau đó quay đầu đối Tư Lăng Cô Hồng hơi mang xin lỗi mỉm cười nói:” Tư lăng công tử, kế tiếp con đường trừ bỏ Viên gia người, những người khác đều không thể tiến vào. “

Tư Lăng Cô Hồng dư quang nhìn nhặt đảo qua hán liếc mắt một cái, sau đó nhìn trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, một hồi mới buông ra hoàn ở nàng trên eo tay, nhẹ giọng nói:” Ta ở chỗ này chờ người. “

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng gật đầu, giữa đầu tự nhiên vô cùng ở hán trên môi mở một chút, bình tĩnh đối tượng hán con người, ta sẽ nhanh nhất trở về. “

Tê ——

Chung quanh truyền đến một trận hút không khí thanh, đám kia từ nhìn thấy hai người liền áp lực cảm xúc Viên gia các đệ tử, đương nhìn đến Đường Niệm Niệm này không hề cố kỵ thân mật hành động thời điểm, một đám đều nhin không được trừng mắt nhìn bọn họ.

Nơi này chính là Viên gia tổ phòng, kế tiếp bọn họ muốn tiếp thu sự tình càng là vô cùng trang trọng, Đường Niệm Niệm cũng dám ở như vậy hoàn cảnh, ở bốn vị trưởng lão trước mặt không hề gấp đãi cùng người thân thiết. Làm cho bọn họ thất thố không ngừng là như thế, càng là bởi vì Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người kia cổ vô hình phát ra ăn ý tự nhiên, đó là một loại người khác vô pháp đặt chân cảm tình. Này ở tiên nguyên trung rất khó nhìn

đến, nói như vậy tiên nguyên trung song tu bạn lữ cũng sẽ không ở người ngoài thân thiết, bọn họ quan hệ càng nhiều tới nói chỉ là tu luyện thượng lợi dụng.

Viên Tế Dân thấy như vậy một màn, hơi hơi bất đắc dĩ, lại không có ngăn cản.

Này hai người cảm tình, ở tiên nguyên trung hiếm thấy, làm người kinh dị đồng thời, lại cũng làm người hâm mộ.

Đường Niệm Niệm như vậy một chút nhợt nhạt hôn môi, hiển nhiên sung sướng Tư Lăng Cô Hồng, mộng lung trong mắt giống như hút hết Thiên Sơn quỳnh hoa nguyệt lộ, kia một Xa-na cực hạn sắc đẹp, làm cách đó không xa đám kia Viên gia con cháu vô luận nam nữ đều có một cái chớp mắt thất thần.

”Hảo. “Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng chậm chạp khàn khàn thanh âm ôn nhuận, nghe vào trong tai liền làm người cảm nhận được giống như tuyết đầu mùa tan rã ôn nhu.

Đường Niệm Niệm lúc này mới xoay người đi phía trước đi rồi vài bước. Viên Tế Dân vừa thấy, triều Tư Lăng Cô Hồng gật đầu mỉm cười một chút, sau đó đi đến này đàn đệ tử phía trước đứng thẳng mặt khác ba gã trưởng lão bên cạnh, nói:” Đi thôi. “

Tây mạch lục trưởng lão Viên khái nghĩa gật đầu, ánh mắt bất động thanh sắc nhìn thoáng qua Đường Niệm Niệm, huy tay áo nói:” Mọi người đi theo. “

Bốn gã trưởng lão ở phía trước dẫn đường, đông đảo đệ tử không nhanh không chậm theo ở phía sau, Đường Niệm Niệm cùng bọn họ khoảng cách không xa không gần,

.....

Chậm rãi đi tới. Quay đầu lại nhìn thoáng qua, dưới ánh mặt trời, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh tĩnh đứng ở nơi xa, ánh mắt như nước dừng ở nàng trên người, khóe miệng nhẹ dương.

Đường Niệm Niệm nhướng mày tràn ra miệng cười, theo sau quay đầu lại đi theo đi vào nội viện nhập khẩu.

Cái gọi là nhất hoa nhất thế giới nói được có lẽ chính là như thế, vừa vào đại môn nội, Đường Niệm Niệm tầm mắt có thể đạt được cảnh sắc từ lầu canh điện ngọc hóa thành rừng rậm cỏ cây, một cái thạch phô rộng mở con đường uốn lượn nhìn không tới đầu, xem ra từ vừa mới tiến vào tổ phòng sau chỗ đã thấy hết thấy cũng bất quá là tổ phòng bên ngoài mà thôi, hiện tại bọn họ tiến vào mới là chân chính tổ phòng nơi.

”Người hảo. “Một tiếng thấp nhu hữu hảo nữ tử thanh âm ở một bên vang lên.

Đường Niệm Niệm quay đầu nhìn lại, chỉ thấy tới gần lại đây nữ tử bộ dáng tuổi trẻ, thân xuyên một bộ màu thủy lam tay áo bó trăm nếp gấp váy lụa, hai cổ tay áo địa phương đều cột lấy một cái vàng nhạt sắc dải lụa, theo nàng động tác phiêu động, cho người ta một loại phiêu như lại nghịch ngợm cảm giác. Nàng thân xiêm y đem nàng da thịt phụ trợ đến càng vì tuyết trắng kiều nộn, mi nếu trắng non, cười lộ lên bộ dáng tuần tiếu tú lệ, làm người nghĩ đến một loại linh tước, thảm cỏ xanh tước.

Viên Diệu lục cũng bất động thanh sắc đánh giá bên cạnh nữ tử, băng cơ oánh triệt, không thi phần trang mà nhan sắc như triều hà ánh tuyết, đạm quét Nga Mi, mắt như họa, con người trong sáng, đạm nhiên ánh mắt như là một ông nhất thanh thấu nước ao, tàng không được bất luận cái gì tâm tư, nhìn không thấy bất luận cái gì vết bản, chĩnh trưng dung nhan thanh diệu thoát tục, linh khí bức người.

Nàng giả dạng đặc biệt nhẹ nhàng đơn giản, lại thích hợp nàng bất quá, đem nàng kia phân thuần thấu hơi thở phụ trợ vô cùng nhuần nhuyễn. Chẳng sợ nàng xiêm y thiên với phiêu dật đơn bạc, vô pháp đem nàng dáng người phác họa ra tới, nhưng là theo nàng nhẹ nhàng chậm chạp hành tẩu khi, vạt áo cùng với nàng nện bước như nước như sương mù nhộn nhạo, nhẹ nhiên đến giống như nàng đi

đều không phải là thổ địa mà là đạp ở mây mù phía trên, phiên ngược kinh hồng chọc người tâm động.

Viên Diệu lục yên lặng nghĩ, thực tự nhiên thu hồi đánh giá thần sắc, nàng từ vừa mới liền bắt đầu chú ý Đường Niệm Niệm, lần này đến gần rồi xem càng cảm thấy đến nàng quả nhiên tuyệt sắc, trong lòng càng nhiều lại là nghi hoặc. Cái này thoạt nhìn thuần nhiên vô hại, thậm chí có vẻ có chút chưa thoát trí nhi thiên chân nữ tử, thật là đồn đãi cái kia giết người như ma, lãnh tâm vô tình người sao?

”Ta kêu Viên Diệu lục, đồng dạng là đồng mạch dòng chính, xem như người đường tử đầu. “Viên Diệu lục đầy mặt tươi cười nói, duỗi tay liền chuẩn bị vẽ thượng Đường Niệm Niệm tay.

Ngày thường nàng đều là như thế này cùng người thân cận, người bình thường đều sẽ không cự tuyệt nàng.

Chỉ là này cũng chỉ là người bình thường mà thôi, đương đôi tay kia cánh tay duỗi lại đây thời điểm, Đường Niệm Niệm đã sừng khai, liền góc áo đều không có làm nàng đụng chạm đến.

Viên Diệu lục ngẩn ra, nhìn Đường Niệm Niệm không có biến hóa biểu tình, giữa không trung tay tạm dừng một chút liền thu trở về, có chút thương tâm khổ sở nói:” Người như vậy chán ghét ta sao? “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Không chán ghét. “

Viên Diệu mắt lục sáng ngời, sắc mặt lại bất biến,” vậy người vì cái gì liền chạm vào đều không cho ta chạm vào? “

Đường Niệm Niệm nhìn tay nàng liếc mắt một cái, không có bất luận cái gì do dự nói:” Không thích. “

Viên Diệu lục vẫn là lần đầu tiên bị người như thế trắng ra đối đãi, biết Đường Niệm Niệm là ăn ngay nói thật, nàng một chút cũng không biết nên như thế nào nói tiếp. Một lát sau, thấy Đường Niệm Niệm đã muốn chạy tới phía trước, nàng thân ảnh vừa động liền đuổi theo, trên mặt khôi phục như lúc ban đầu tươi cười, đầy mặt

thiện giải nhân ý tươi cười an ủi nói:” Ta biết nga, Niệm Niệm một người đi ở mặt sau có phải hay không cảm thấy thực cô đơn? Kỳ thật Niệm Niệm rất muốn cùng chúng ta cùng nhau đi đi, chỉ là không có nhận thức người, lại ngược ngừng chủ động mở miệng. Không có quan hệ, chỉ cần Niệm Niệm chủ động thân cận, tin tưởng không có người sẽ không để ý tới Niệm Niệm. “

Đường Niệm Niệm nghe bên người nữ tử nói một đồng lời nói, chò nàng nói xong mới quay đầu nghi hoặc nhìn chăm chăm nàng liếc mắt một cái, không nói gì.

Viên Diệu lục lại bị nàng kia liếc mắt một cái xem đến lại lần nữa ngạnh trụ yết hầu, kia liếc mắt một cái thực hiện nhiên biểu hiện ra Đường Niệm Niệm đối nàng lời nói không thể hiểu được.

”Viên Diệu lục, ta xem ngươi vẫn là đừng tự mình đa tình, không thấy được nhân gia mặc kệ ngươi sao? “Người trước mặt đàn trung truyền đến một tiếng nữ tử cười nhẹ thanh, trong lời nói mặt lộ ra châm chọc không có che giấu. Này nữ tử ăn mặc thạch lựu váy đỏ, bộ dáng tiểu lệ, hai mắt tiểu mị, lúc này mắt lé lại đây ánh mắt, làm cặp mắt kia càng nhiều một phân cao cao tại thượng trương dương.

Viên Diệu lục vừa nghe đến nữ tử thanh âm, sắc mặt tức khắc biến đổi, thanh âm một sửa đổi Đường Niệm Niệm cười vui, lạnh băng đến như là nửa đêm gió lạnh,” Viên tố cầm, nơi này không có người chen vào nói địa phương. “

Đường Niệm Niệm sắc mặt hiện lên một tia kinh ngạc, Viên Diệu lục trước sau biến hóa thật sự quá lớn. Bất quá này kinh ngạc cũng chỉ là một tia, đảo mắt liền biến mất.

Viên tố cầm nghe vậy, trong mắt hiện lên tức giận, ngay sau đó nhìn nhìn phía trước hành tẩu bốn gã trưởng lão, này liền hừ lạnh một tiếng, nghĩ đến cái gì trên mặt lại lộ ra đắc ý thần thái, chậm rãi cười nói:” Ta hảo tâm khuyên bảo ngươi, ngươi còn không nghe, thật là hảo tâm không hảo báo, ngươi hay là quên mất lúc trước kia chuyện, ta cũng là như vậy khuyên ngươi, ngươi chính là gắt gao cùng ta đối nghịch, kết quả đâu? A! “

Như là bị chọc trúng danh môn, Viên Diệu lục sắc mặt cực nhanh hiện lên một mặt đau xót, nắm tay nắm đến gắt gao, quay đầu đi không hề nhiều xem Viên tố cầm liếc mắt một cái.

Viên tố cầm tựa hồ đối nàng biểu hiện như vậy phi thường vừa lòng, ánh mắt di động lại dừng ở đường niệm

.....

Niệm trên người, híp mắt không tiếng động khiêu khích hừ một chút.

Đường Niệm Niệm đối này không hề cảm thụ.

Viên Diệu lục lúc này như là nhận thấy được chính mình ở Đường Niệm Niệm trước mặt thất thố, có chút miễn cưỡng đối nàng cười cười, nói:” Làm người chê cười, bất quá..... “Biến sắc, lại hóa thành đầy mặt ủy khuất thương tâm,” người nên sẽ không thật sự giống nàng nói như vậy, căn bản là mặc kệ ta đi? “

Đường Niệm Niệm nhìn nàng biểu tình hiển nhiên có chút mất tự nhiên, đối với cái này lần đầu tiên gặp mặt người, thực hiển nhiên Đường Niệm Niệm đích xác không có nhiều ít cảm tình, không thích cũng không chán ghét, chỉ biết bình đạm đãi chi.

”Ân. “Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu ứng Viên Diệu lục nói, nàng xác mặc kệ người. Ở Viên Diệu lục nháy mắt đại ra thần sắc hạ, quay đầu nhìn về phía nàng, tiếp theo bình tĩnh nói:” Bất quá người tưởng nói chuyện có thể nói, ta nghe thấy. “

Viên Diệu lục một chút đâm nhập cặp kia trong sáng đồng tử, liếc mắt một cái nhìn đến bên trong chính mình ảnh ngược, mặc danh sinh ra một loại bị quý trọng coi trọng cảm giác, làm nàng hít ngược một hơi khí lạnh, ngực lại mặc danh dâng lên một cỗ bình thản ấm áp.

”Xì. “Viên Diệu lục nhin không được cười ra tiếng, lắc đầu duỗi tay chỉ bằng trong lòng một cỗ xúc động, chuẩn bị sờ lên Đường Niệm Niệm đầu, liên thanh cười nói:” Người thật là có ý tứ. “

Cư nhiên như vậy trắng trợn táo bạo thừa nhận chính mình mặc kệ người, chỉ là không để ý tới lại nghe nhìn thấy, đây là nói nguyện ý nghe chính mình lỗi nhãi sao? Thật không biết này rốt cuộc nên giận đâu hay là nên cảm tạ đâu?

Đường Niệm Niệm thân ảnh một bên, lại lần nữa thông dong tránh đi hấn bàn tay, ngược mắt đối Viên Diệu lục nghiêm túc nói:” Ta không thích người khác sờ ta. “

Nếu không phải không chán ghét Viên Diệu lục, liên tục hai lần hành động, Đường Niệm Niệm liền không phải tránh đi, mà là trực tiếp triển chân khai.

”Phốc. “Viên Diệu lục lại lần nữa phun cười, nhìn Đường Niệm Niệm kia nghiêm túc bộ dáng, liên thanh cười nói:” Hảo, hảo, hảo, ta đã biết, không thích người khác sờ người, chỉ cấp cái kia Tư Lăng Cô Hồng sờ đúng hay không? “Nói, còn bốn cọt đối Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt.

Nào biết, Đường Niệm Niệm gật đầu, không hề ngưng ngừng gật đầu,” đối. “

”..... Phốc ha ha ha. “Một trận nữ tử sung sướng tiếng cười tức khắc vang, phía trước dẫn đường bốn gã trưởng lão nghe thấy được, chỉ là quay đầu lại nhìn thoáng qua cũng không có nói cái gì, Viên Tế Dân trên mặt tắc lộ ra một mặt mỉm cười.

Phía sau, Đường Niệm Niệm nhìn bên cạnh vị này cười đến hoa chi loạn chiến nữ tử, mắt thấy nàng hai tròng mắt đều hiện ra thủy quang, không có để ý nàng rốt cuộc là vì cái gì cười đến như vậy vui vẻ, sắc mặt đạm tĩnh hành tẩu, không hề liếc nhìn nàng một cái.

Viên Diệu lục thực mau đuổi theo thượng thân ảnh của nàng, tươi cười còn không có từ trên mặt biến mất, liên tục nói:” Niệm Niệm a, người có phải hay không xem ta khổ sở, cho nên cố ý chọc ta vui vẻ a? “

Đường Niệm Niệm không có chần chờ lắc đầu.

Viên Diệu lục nhìn chăm chăm nàng kia đầy mặt bình tĩnh thần thái, mặc danh nhện không được lại lần nữa bật cười, trong lòng lại lần nữa nhện không được hoài nghi: Như vậy nữ tử, thật sự có thể giết người như ma, đối địch khi lãnh tâm vô tình sao? Thấy thế nào đều như là bị người phủng ở lòng bàn tay bên trong yêu thương sủng nhi mới đúng!

Bên cạnh tiếng cười như là như thế nào đều cười không đủ giống nhau, Đường Niệm Niệm nhàn nhạt liếc nhìn nàng một cái, sau khi chê cười thanh còn không ngừng nghĩ, trong tay xuất hiện một viên đan dược, đưa tới Viên Diệu lục trước mặt.

Viên Diệu lục bị trước mắt tình hình xảy ra biến hóa làm cho ngẩn ra, bất quá đương nhìn đến trước mắt đan dược khi, trong mắt nhện không được lộ ra kinh ngạc cảm thán. Đây đan dược vô luận là màu sắc, đan văn, vẫn là hương khí đều không bình thường.

”Làm gì vậy? “Vì cái gì cho nàng một viên thoát nhìn thực không tòi đan dược?

Đường Niệm Niệm thanh âm bằng phẳng nói:” Tình dược chi nhất, ăn xong đi sau sở hữu cảm xúc đều sẽ biến mất, lấy người tâm động lúc đầu tu vi, dược hiệu có thể duy trì ba cái canh giờ. “

Viên Diệu lục nghe vậy hơi hơi trừng lớn đôi mắt. Nàng vẫn là lần đầu tiên nghe nói qua như vậy đan dược, hiệu dụng thật sự quý dị lại có chút râu ria. Đây rốt cuộc là người nào nghĩ ra được đan dược? Tên còn lấy được như vậy làm người mơ màng.

Viên Diệu lục sẽ không nghĩ đến, đây đan dược là Đường Niệm Niệm tự nghĩ ra.

”Niệm Niệm cho ta cái này làm cái gì? “

Đường Niệm Niệm nhìn trên mặt nàng chìm đắm tươi cười, đạm nói:” Ngăn cười. “

Viên Diệu lục tươi cười cứng đờ.

Đường Niệm Niệm cùng nàng ánh mắt nhìn nhau một hồi, sau đó thu hồi tình dục, lo chính mình nói nhỏ,” Ờ, không cười, vốn dĩ muốn là không ăn tình dục, liền trước độc ách một hồi cũng đúng.
“

Viên Diệu lục vẻ mặt vắn vẹo nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, thật sự làm không rõ ràng lắm nàng đây là cố ý đậu nàng vẫn là nghiêm túc. Đang lúc nàng chuẩn bị tiếp tục mở miệng dò hỏi thời điểm, phía trước người bước chân đột nhiên đều ngừng lại.

Viên Diệu lục nghiêm mặt, biết là đến địa phương.

.....

-----oOo-----

Thứ một trăm sáu bảy chương Niệm Niệm mang đến chấn động

Nguồn: EbookTruyen.Net

chính như Viên Diêu chủ sở liệu, theo mọi người nên bước dừng lại, ở mọi người phía trước đang có một tòa cổ xưa túc mục thôn trang tọa lạc, nói là thôn trang, kỳ thật nói là cung điện cũng không quá, chỉ là so với bình thường xa hoa tráng lệ cung điện, này tòa tầng tầng lớp lớp thôn trang càng vì cổ xưa, có loại trở lại nguyên trạng đại xảo không công cảm giác, làm người liếc mắt một cái nhìn lại liền tự nhiên túc mục nghiêm cẩn lên, sinh không dậy nổi một chút khinh nhờn diễn chơi tâm tư.

Này tòa thôn trang cổ xưa cửa gỗ phía trước hai bên từng người đứng hai người, một cái bốn người toàn bộ đều ăn mặc một kiện thâm chủ sắc trường bào, trường bào mang theo mũ choàng, đem bốn người dung mạo dáng người đều cấp che đậy ở bên trong, làm người liền bốn người là nam tử nữ tử thân phận đều không thể thấy rõ. Nếu không phải bọn họ đứng ở trước mắt, mọi người cũng chân thật biết bốn người này là thân là Viên gia người, lúc này đang có một vị ngẩng đầu, tựa hồ là nhìn trước mắt mọi người liếc mắt một cái, thậm chí sẽ cảm thấy bốn người này là bốn tòa không có sinh mệnh pho tượng.

Viên Tế Dân ở bên trong bốn mạch trường lão đi đầu, ở cùng gác mái thôn trang trước cửa bốn người chào hỏi, sau đó đưa ra thân phận điệp văn sau, được đến cửa kia đệ nhất vị ngẩng đầu xem bọn họ người cho phép, lúc này mới vung tay lên dẫn dắt này Viên gia con cháu đi vào bên trong cánh cửa.

Này một đường bắt quá là vượt qua ngạch cửa mà thôi, lại làm vừa mới còn hứng thú bưng bưng Viên gia các đệ tử mỗi người nghiêm cẩn lẩy dãi, tựa hồ đang làm cái gì đặc thù trang trọng sự tình, liền sắc mặt đều có vẻ phá lệ nghiêm túc.

Đường Niệm Niệm cùng Viên Diệu chữ hiển nhiên dừng ở đội ngũ mặt sau cùng, trước mặt mặt người toàn bộ đi vào bên trong cánh cửa sau, hai người mới nhích người.

Đương hai người đi tới cửa thời điểm, Đường Niệm Niệm ánh mắt lưu chuyển, nhìn đứng ở cửa hai bên bốn người liếc mắt một cái, trong mắt hiện lên hiểu rõ, yên lặng gật đầu. Có lẽ người khác nhìn không ra tới, nàng lại xem đến minh bạch, bốn người này cũng không phải chân chính ‘ người ’, trên thực tế lại là bị người luyện chế con rối. Này con rối được xưng là con rối thật sự không quá, bởi vì này bốn cái con rối đều không phải là là dùng người thân thể tới luyện chế, lại là dùng các loại linh vật làm thân hình, đến nội tại trung tâm, như cũ là người hồn phách điểm này không có biến.

Loại này con rối liền giống như lúc trước nàng vì sinh hạ ngoan bảo, không thể không tiến vào mạch long linh mạch, vì làm Tư Lăng Cô Hồng sẽ không quá không thú vị, riêng điều khắc một cái loại nhỏ con rối giao cho hắn đùa bỡn. Lúc ấy nàng tu vi còn chưa đủ, làm ra cái kia con rối cũng quá mức đông cứng, nhưng là cùng cửa này trước bốn cái con rối nguyên lý không sai biệt lắm.

Viên Diệu chữ lại không biết Đường Niệm Niệm suy nghĩ cái gì, đương nhìn đến nàng thế nhưng trắng trợn táo bạo đánh giá cửa bốn người khi, sắc mặt tức khắc thay đổi một chút, duỗi tay liền chuẩn bị đem nàng lôi kéo chạy nhanh đi vào đi. Chỉ là lần này kết quả như cũ không có thay đổi, chẳng sợ Đường Niệm Niệm tâm tư không ở nàng trên người, nhưng là đương nàng vừa mới có động tác, Đường Niệm Niệm đã phản điều kiện nghiêng người né qua đi, quay đầu lại nhìn Viên Diệu chữ liếc mắt một cái, bước chân đã tự nhiên bước qua ngạch cửa.

Viên Diệu chữ khóe miệng hơi trều trều, muốn cười lại nhịn xuống. Kia nhìn qua liếc mắt một cái là có ý tứ gì a? Tựa hồ là ở trách cứ

một cái học không thân hài tử, lão làm đồng dạng một kiện sai sự giống nhau. Chính là nói thật ra, ở nàng trong mắt, Đường Niệm Niệm ngược lại càng giống cái hài tử, loại này bị hài tử cho rằng hài tử cảm giác, thấy thế nào nghĩ như thế nào đều dị thường quái dị, làm người buồn cười lại làm người bất đắc dĩ.

Thẳng đến hai người bước qua ngạch cửa, lại hành tẩu một hồi, chung quanh không thấy những người khác thời điểm. Viên Diệu chữ đối bên người Đường Niệm Niệm thấp giọng nói: “Vừa mới kia bốn người là tổ phòng người trông cửa, liền các trưởng lão đều phải đối bọn họ tất cung tất kính, người như vậy xem bọn họ chính là có chút thất lễ. Nếu như bị các trưởng lão phát hiện, hoặc là chọc bọn họ không mừng nói, chỉ sợ không tốt.”

Đường Niệm Niệm gật đầu, không nói gì. Nếu là những người khác phát hiện kia bốn người kỳ thật con rối, nghe được Viên Diệu chữ cái này lời nói khả năng sẽ cảm thấy buồn cười, sợ bị bốn cái con rối không mừng? Như thế nào nghe đều không thể hiểu được, bất quá hiển nhiên này đối Đường Niệm Niệm tới nói cũng không nhiều thiếu bất đồng, vô luận là thật sự bị kia bốn cái con rối không mừng, vẫn là bị chế tạo này bốn cái con rối người không mừng, đối nàng tới nói đều cũng không để ý.

Viên Diệu chữ cho rằng nàng nghe lọt được chính mình nói, trên mặt dương cười khế, lại lần nữa thấp giọng truyền âm nói: “Người lần đầu tiên tới Viên gia, cũng không biết trưởng lão nói với người không có, đợi lát nữa tới rồi tổ phòng miếu đường, ngàn vạn không cần nói chuyện, xem phía trước người như thế nào làm liền như thế nào làm, kỳ thật cũng đơn giản, nhất quan trọng vẫn là muốn nghiêm túc một chút.”

Kỳ thật chỉ cần sơ tới tổ phòng người, chờ đến bị rót vào nguyên quán thời điểm, ở như vậy nhiều trưởng lão cùng gia tộc tiền bối chú ý hạ, vô luận như thế nào đều sẽ nghiêm túc nghiêm cẩn lên. Chỉ là đối với Đường Niệm Niệm, chỉ là như vậy ngắn ngủi thời gian tiếp xúc, khiến cho nàng mặc danh không có cách nào đem đối người thường ý tưởng thêm chú ở nàng trên người.

Đường Niệm Niệm nghe vậy, thần sắc như cũ không có nhiều ít biến hóa, bất quá nhẹ điểm hàm dưới, làm Viên Diệu chữ biết được nàng cuối cùng là nghe được chính mình nói.

Viên Diệu chữ lại còn không thể nào yên tâm, liền nàng chính mình cũng không biết vì cái gì sẽ đối cái này mới gặp đường muội như vậy để bụng, có lẽ là cảm thấy thú vị, có lẽ là cảm thấy nàng bộ dáng thật sự làm người không thể nào yên tâm, lại có lẽ chỉ là bởi vì đông mạch mặt trên người lên tiếng, dù sao mặc kệ là cái gì nguyên nhân, nàng đối Đường Niệm Niệm để bụng, điểm này vô pháp phủ nhận.

Đang lúc nàng còn tưởng dặn dò một ít gì đó thời điểm, một tiếng rất nhỏ tựa gõ vang chiêng trống thanh âm vang lên, đem nàng chuẩn bị bật thốt lên thanh âm ngừng, sắc mặt có thể tức mục lên.

Viên Tế Dân ở bên trong bốn mạch trường lão đồng dạng thần thái trang nghiêm, ở bước chân tạm dừng một chút sau, lại lần nữa khi nhắc lên hiển nhiên so bắt đầu bình tùy ý nhiều một phần trang trọng, đi bước một dẫn dắt phía sau Viên gia con cháu nhóm đi vào miếu đường.

Miếu đường rất lớn, bên trong ngồi ở ghé trên, đứng trên mặt đất, giấu ở chỗ tối người hợp nhau tới ước chừng mấy trăm, đương bốn mạch trường lão đưa bọn họ này đó đệ tử lãnh tiến vào thời điểm, miếu đường cũng không có một chút chen chúc. Chúng

Người đứng ở trung ương đoạn đường, chung quanh đều là một mảnh trống trải, những cái đó ngồi ở ghé trên mọi người cách bọn họ khoảng cách tựa hồ một chút đều không có biến hóa.

Đường Niệm Niệm nhìn chung quanh, biết đây là một chút nội có càn khôn trận pháp sở đến, giống như là người tu tiên trên người giống nhau đeo túi Càn Khôn giống nhau. Chỉ là này tòa miếu đường, hoặc là nên nói này cả tòa trung ương sơn vực đều bị bố trí hạ trận pháp, đem toàn bộ sơn vực hóa thành đỉnh lò, luyện chế xưng là túi Càn Khôn giống nhau, làm trong đó hết thảy một tầng

hợp với một tầng, nhìn như giản tiểu nhân địa phương, trên thực tế lại là to rộng vô cùng.

Ngồi ở chính phía trước chủ vị thượng chính là một người trung niên nam tử, nam tử bộ dáng trung niên, nhưng là bộ dáng đoan chính tuyển tuấn, nghĩ đến nếu là tuổi lại nhẹ một chút nói, nhất định lại là một vị phong thái rất rõ ràng giai công tử. Chỉ là hấn hai mắt thâm thúy, như là bao hàm rất nhiều phồn hoa lắng đọng lại, làm người biết được hấn tuổi tác cũng không nhẹ, xứng với trung niên bộ dáng ngược lại càng thêm thích hợp, phong thái không giảm hơn nữa làm người sinh ra tín nhiệm cảm giác.

Vị này đúng là đương kim Viên gia gia chủ, một phòng nam mạch Viên Cần Nhiên.

Bốn phía ngồi người là Viên gia chủ vị trưởng lão, còn có thể hệ trước người, cơ hồ Viên gia đức cao vọng trọng người đều ở chỗ này.

Đường Niệm Niệm nơi Viên gia đệ tử trong đội ngũ, này đó Viên gia con cháu từ tiến vào này miếu đường bên trong, hiển nhiên càng thêm nghiêm cẩn một ít, mỗi người đều đem chính mình nhất trang trọng một mặt biểu hiện ở này đó người trước mắt.

Này không ngừng là bởi vì đối những người này tôn trọng, chính yếu chính là bọn họ hy vọng có thể vào lúc này cho những người này một cái ấn tượng tốt. Bởi vì một ngày này là bọn họ gia nhập nguyên quán nhật tử, trên thực tế cũng là bọn họ biểu hiện chính mình nhật tử. Chỉ cần bọn họ biểu hiện hảo, được đến mỗi một vị ánh mắt đầu tiên thưởng thức, như vậy chờ lúc sau Viên gia truyền thừa lại được đến tốt thành tích, như vậy liền có khả năng bị trong đó một người nhân vật thu làm đệ tử, này đối dòng chính con cháu tới nói có lẽ không có gì, nhưng là đối với chi thứ con cháu tới nói, lại là một bước lên trời cơ hội tốt.

Viên Cần Nhiên đem phía dưới các vị Viên gia con cháu thân thái đều xem ở trong mắt, đặc biệt ở Đường Niệm Niệm trên người lưu ý

một phen, sau đó triều bên người người nhìn thoáng qua, gật đầu ý bảo có thể bắt đầu rồi.

Ở hẳn bên người đứng thẳng người cùng bên ngoài thủ vệ giống nhau, đều ăn mặc một kiện thâm chữ sắc trường bào, mũ choàng đem hẳn (nàng) dung mạo cùng dáng người che đậy, chỉ có thể nhìn đến hẳn (nàng) thân cao cùng động tác.

Người này được đến Viên Càn Nhiên ý bảo sau, ở miếu đường trung ương phía trước xuất hiện một cái bàn, này trên bàn chỉ đặt một mâm bồn hoa. Này bồn hoa lại phi thường không giống bình thường, sàn xe là một khối thúy chữ ngọc thạch, ngọc thạch thượng linh khí cơ hồ thực tế lưu chuyển, ở ngọc thạch thượng nổi lơ lửng một gốc cây cỏ cây, ước chừng một thước có thừa, không có dư thừa chi nhánh, chỉ là đỉnh tám cánh oánh bạch sắc tựa điệp lại tựa cánh hoa phiến tử.

Không sai, đúng là trôi nổi.

Này một gốc cây quý dị cỏ cây phiêu phù ở ngọc thạch thượng, cũng không có bùn đất cùng thủy tẩm bổ, thoát nhìn lại sinh trưởng đến đặc biệt hảo, kia lắc lư này rễ cây, cho người ta một loại linh động cảm giác.

Chữ bào nhân thủ mức ra một cuốn sách, mở miệng thì thào: “Viên ngọc lữ, chi thứ đệ tử, tu vi tích cốc trung kỳ.”

Hắn lời nói vừa mới rơi xuống, đội ngũ trong đám người một người thân xuyên mặc chữ sắc trường bào nam tử đi ra đội ngũ, sóng lưng đỉnh đến thẳng tắp, giống như thanh tùng giống nhau đi đến phía trước, trước đối với Viên Càn Nhiên đám người hành lễ, sau đó ánh mắt dừng ở phía trước trên bàn mức trụ quý dị cỏ cây thượng. Lúc này hẳn hơi thở có chút biến hóa, hiển nhiên là có chút khẩn trương, dưới tay một giọt máu tươi toát ra mặt trong ngón tay cái, tiếp theo nhỏ giọt ở kia một gốc cây cỏ cây thượng.

Máu tươi vừa mới dừng ở cỏ cây thượng, ngay sau đó đã bị cỏ cây cấp hấp thu hầu như không còn, không thấy bất luận cái gì bóng

dáng. Ngay sau đó, một mặt quang hoa từ cỏ cây đỉnh tám cánh hoa diệp trôi nổi xuất hiện, dừng ở tên này tên là Viên ngọc lữ nam tử trên người, đó là hai mảnh màu xanh lá diệp văn, đúng là Viên gia đệ tử tu vi thiên tư bằng chứng.

Bởi vậy có thể thấy được, này một gốc cây cỏ cây không ngừng có đem chư vị Viên gia đệ tử ký lục ở nguyên quán thượng tác dụng, Viên gia mỗi một vị đệ tử diệp văn bằng chứng cũng là từ nó phát ra. Này diệp văn càng như là một loại vật còn sống, lúc này này cây cỏ cây chỉ bằng máu tươi cùng một thân tu vi tới cấp dư cấp bậc bằng chứng, nhưng là theo một thân lúc sau tu vi tăng cường, này diệp văn cũng tự nhiên sẽ biến hóa.

Viên ngọc lữ nhìn cổ tay áo hai mảnh màu xanh lá diệp văn, có chút khẽ buông lỏng một hơi, cũng có chút không cam lòng, xoay người trở lại trong đội ngũ. Hiển nhiên ai cũng không nghĩ chính mình xưng là cũng thấp nhất tứ đẳng đệ tử, cho nên hai mảnh diệp văn làm hắn an tâm, chỉ là đồng dạng bất luận kẻ nào đều tưởng chính mình thiên tư bị thừa nhận, có thể đứng ở càng cao địa phương, chỉ là tam đẳng đệ tử thân phận làm hắn lại có chút không thỏa mãn.

Chữ bào người thanh âm không có phập phồng, tiếp tục thì thầm: “Viên hằng kiều, chi thứ đệ tử, tu vi tích cốc đỉnh.”

Đội ngũ trung lại một người thân xuyên mặc chữ sắc áo choàng nam tử đi ra, cùng phía trước Viên ngọc lữ giống nhau, đối với mọi người hành lễ sau, lấy máu ở kia mâm ngọc cỏ cây thượng, cùng phía trước giống nhau máu tươi thực mau bị cỏ cây cấp hấp thu, lại là một trận bóng loáng sáng lên, như cũ là tam đẳng đệ tử hai mảnh màu xanh lá diệp văn dừng ở nam tử cổ tay áo thượng.

Nam tử thần thái cùng phía trước người nọ rất là giống nhau, bất quá vô luận bọn họ trong lòng như thế nào phập phồng, chữ bào người thanh âm không có nửa điểm tạm dừng.

Đảo mắt đó là nửa nén hương thời gian trôi qua, chữ bào người từng tiếng niệm đi xuống, chi thứ đệ tử cùng kia bốn gã hôi chữ sắc áo choàng bình thường đệ tử đều kêu một cái biến, những người

này bên trong lại bắt quá chỉ có năm tên nhị đẳng đệ tử mà thôi. Kế tiếp tất cả mọi người biết được, muốn kêu chính là dòng chính đệ tử.

Quả nhiên, chữ bào người thì thầm: “Viên Mộc Đẳng, dòng chính đệ tử, tu vi tâm động đỉnh.”

&nb

sp; theo lời nói đi ra nam tử thân xuyên một kiện vân màu tím áo gấm, y trang trang điểm cũng không tính xa hoa phức tạp, bắt quá trên người bắt quá liếc mắt một cái có thể thấy được mấy thứ đeo chi vật hiển nhiên đều là tinh phẩm. Hắn hành tẩu khi cũng không tựa những cái đó chi thứ đệ tử như vậy nghiêm cẩn lại cũng không ngả ngớn tùy ý, đều có một cỗ bình thản tự tin khí độ, khoe miệng hàm chứa mỉm cười đối ở đây mọi người hành lễ sau, sau đó đem một giọt máu tươi dừng ở cổ cây thượng.

Một trận quang hoa từ cổ cây đỉnh dâng lên, đại biểu nhất đẳng đệ tử bốn phiến màu lam diệp văn trôi nổi dựng lên, dừng ở nam tử cổ tay áo thượng.

Đối này, trở lại tại chỗ thượng những cái đó chi thứ đệ tử trên mặt tuy rằng có hâm mộ, nhưng là cũng không có nhiều ít ngạc nhiên. Hiển nhiên này Viên Mộc Đẳng thiên tư ở Viên gia mọi người trong lòng đã có biết được, nếu hắn không chiếm được nhất đẳng đệ tử thân phận, chỉ sợ mới có thể thật sự làm người kỳ quái.

Viên Mộc Đẳng tuy rằng đã sớm nghĩ tới kết quả này, bắt quá đương sự thật thật sự bái ở trước mắt thời điểm, sắc mặt vẫn là nhịn không được lộ ra chân thật ý cười. Nhìn thoáng qua nhị phòng bên kia, ở này phụ thân vẻ mặt vui mừng tươi cười hạ, hắn lui thân trở lại trong đội ngũ.

Theo sau chữ bào người lại đem dòng chính đệ tử một đám kêu lên, trừ bỏ Viên Mộc Đẳng được đến nhất đẳng đệ tử thân phận sau, không còn có một người được đến nhất đẳng đệ tử thân phận, bắt quá cũng không có xuất hiện tam đẳng đệ tử cục diện, toàn bộ đều

là nhị đẳng đệ tử. Từ đây xem ra, dòng chính chung quy vẫn là dòng chính, vô luận như thế nào thiên tư thượng huyết mạch thượng, đích xác muốn xuất sắc một ít.

“Viên Niệm Niệm, dòng chính đệ tử, tu vi Kim Đan trung kỳ.”

Đương này một tiếng từ chữ bào người trong miệng niệm ra tới thời điểm, chẳng sợ đã sớm đã có điều chuẩn bị, ở đây Viên gia các đệ tử đều vẫn là nhịn không được hít ngược một hơi khí lạnh. Viên Mộc Đăng là này một thế hệ lớn nhất thiên tài, còn chưa tới trăm tuổi mà thôi cũng đã tâm động đỉnh, điểm này thật sự ít có người có thể làm được, đủ để cho Viên gia các đệ tử toàn bộ đều nhìn lên tồn tại.

Nhưng mà Đường Niệm Niệm đâu?

Ai đều biết nàng là từ phạm thế tới, không có gia tộc tử mĩ bồi dưỡng, thiên địa linh khí cùng tiên nguyên nội căn bản vô pháp so sánh với. Chính yếu chính là, nàng tuổi thậm chí còn không có 50 tuổi.

Đồn đãi vĩnh viễn là đồn đãi, ở không có tận mắt nhìn thấy đến thời điểm, có lẽ sẽ khiếp sợ, có lẽ sẽ kinh nghi, nhưng là cảm xúc vĩnh viễn đều sẽ không quá sâu.

Giống như đương đồn đãi nói Đường Niệm Niệm có thể chiến thắng Nguyên Anh đỉnh tiên ma tu sĩ khi, bọn họ ngày thường cho tới sẽ cảm thán, sẽ hâm mộ sẽ giết mình, nhưng là cũng chỉ là như thế mà thôi, kỳ thật đáy lòng vẫn là có chút không tin, đó là một loại không muốn tin tưởng trốn tránh.

Chỉ là hiện tại, liền ở bọn họ trước mắt, ở sở hữu đức cao vọng trọng gia tộc tiên bối trước mặt, từ kia công chính vô tư người niệm ra sự thật này, này liền làm cho bọn họ không thể không tin.

Vô luận Đường Niệm Niệm hay không thật sự có thể đánh bại Nguyên Anh đỉnh tu sĩ đã không quan trọng, chỉ là này Kim Đan trung kỳ tu vi này một cái liền đủ để cho người khiếp sợ, là bọn họ liền tưởng cũng không dám tưởng sự tình, đang ở trước mắt phát sinh, trước mắt chứng kiến, chính tai sở nghe.

Viên Diệu chữ trong hai mắt cũng chớp động sáng rọi, một hồi hoàn hồn thấy bên cạnh Đường Niệm Niệm không có động, lập tức bị hoảng sợ, vội vàng kéo kéo nàng tay áo, truyền âm nói: “Đến người, mau đi lên.”

Quả nhiên, người này nếu là không có người chiếu cố, thật sự không có vấn đề sao?

Chỉ là tay nàng như cũ không có đụng chạm đến Đường Niệm Niệm tay áo, Đường Niệm Niệm vừa mới ánh mắt toàn bộ đều dừng ở kia một gốc cây quý dị cỏ cây thượng, hơn nữa chữ bào người kêu chính là Viên Niệm Niệm, nàng nhất thời căn bản là không có đi chú ý. Bị Viên Diệu chữ một tiếng đánh thức, Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ lông mi, sau đó ở mọi người dưới ánh mắt về phía trước phương đi qua đi.

Đường Niệm Niệm cũng không có giống những người khác giống nhau hành lễ, nàng ánh mắt từ lúc bắt đầu đến bây giờ vẫn luôn đều ở mâm ngọc cỏ cây trên người, đương đi đến cái bàn phía trước dừng lại, nàng liền bình tĩnh nhìn chằm chằm cỏ cây, thần thái thoát nhìn rất là nghiêm túc, cho người ta một loại hài tử bướng bỉnh cảm giác.

Viên gia đệ tử bên trong, Viên Diệu chữ nhìn một màn này, nhin không được duỗi tay che thượng cái trán, đầy mặt bất đắc dĩ. Đứa nhỏ này, thật không đáng tin cậy a! Chính mình ngay từ đầu dặn dò, nàng căn bản là không có nghe sao?

Viên Mộc Đằng ánh mắt từ lúc bắt đầu giật mình, đến một tia không cam lòng, lại đến bây giờ lại chỉ còn lại có kinh ngạc hòa hảo cười.

Viên tố cầm như óng cao mào mục, trong ánh mắt chớp động vui sướng khi người gặp họa quang mang, chỗ sâu trong cũng có chút tò mò.

Chớ nói này đó Viên gia tân một thế hệ các đệ tử bị Đường Niệm Niệm hành vi làm cho một mảnh nghi hoặc, ngay cả miếu đường bên trong cũng có một ít thế hệ trước người đồng dạng mê hoặc.

Viên gia gia chủ Viên Càn Nhiên nhìn Đường Niệm Niệm một hồi, theo sau nhìn về phía cách đó không xa Viên Tế Dân liếc mắt một cái, mục hàm vui mừng hơi gật đầu. Chỉ có bọn họ thể hệ trước nhân tài biết được, này một gốc cây cỏ cây đặc thù, nguyên nhân chính là vì nó đặc thù, thân là dược tu mới hẳn là đi tò mò. Giống Đường Niệm Niệm như vậy liếc mắt một cái liền nhìn đến này cây cỏ cây, lại nhìn không tới mặt khác trạng thái, ở trong mắt bọn họ chẳng những sẽ không cảm thấy nàng thất lễ, còn sẽ vì nàng như vậy hành vi cảm thấy vui mừng.

Thân là một cái dược tu, yêu cầu là không ngừng là thiên tư ngộ tính chăm chỉ, nhất quan trọng vẫn là yêu thích. Đối dược tu yêu thích, đối linh dược yêu thích, đối luyện đan yêu thích, chỉ có như vậy mới có thể chân chính tận tâm tận lực đi làm, thả làm dược tốt nhất, chính cái gọi là không điên ma không thành sống, đúng là như thế.

Đường Niệm Niệm lúc này hành vi, ở bọn họ những người này trong mắt chính là đối linh mộc thảo dược yêu thích biểu hiện. Cho nên bọn họ cũng không có đi ngăn cản, ngược lại giống nhìn xem nàng rất cuộc muốn làm chút cái gì.

Cũng ở ngay lúc này, Đường Niệm Niệm động.

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm vươn ra ngón tay, đều không phải là là lấy máu, mà là nhẹ nhàng đụng chạm tại đây cây cỏ cây đỉnh đầu hoa diệp thượng.

Ngay sau đó, ở mọi người trước mắt, một màn không thể tưởng tượng hình ảnh xuất hiện. Chỉ thấy kia một gốc cây cỏ cây thể nhưng giống cái hài tử giống nhau, lác lư rế cây, ở Đường Niệm Niệm ngón tay thượng cọ. Đường Đường Niệm Niệm ngón tay thu hồi thời điểm, nó rế cây lác lư càng thêm lợi hại, tựa hồ ở khát cầu nàng lại lần nữa thân cận.

“Này.....” Viên Càn Nhiên trên mặt lộ ra giật mình thần sắc.

Chung quanh những cái đó các trưởng lão đồng dạng sắc mặt khế biến, nhìn về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt càng thêm thâm thúy.

Đến nỗi này đó không làm rõ được trạng huống Viên gia các đệ tử, tắc bị một màn này làm cho trợn mắt há hốc mồm.

Vô luận trên mâm ngọc cỏ cây như thế nào khát cầu, Đường Niệm Niệm đều không dao động, tựa hồ đối nó mất đi hứng thú. Tựa như cái lưu luyến bụi hoa phong lưu công tử, đối với người cảm thấy hứng thú thời điểm ôn nhu đối đãi, đối với người không có hứng thú lúc sau, tắc vô tình đến xem đều lười đến xem người liếc mắt một cái.

Cho nên, này cây cỏ cây ủy khuất, nguyên bản sinh cơ bùng bùng nhàn thái một chút héo.

Này nhưng đem Viên Càn Nhiên những người này sợ tới mức không nhẹ, này cây cỏ cây điêu là khô héo, bọn họ Viên gia đã có thể muốn rối loạn.

Đường Niệm Niệm lại vẻ mặt bình tĩnh, đối trước mắt mâm ngọc cỏ cây nói: “Giả chết vô dụng.”

Một đám Viên gia đệ tử còn có vừa mới có chút không bình tĩnh Viên Càn Nhiên đám người, đều bị bất thành linh một câu làm cho sắc mặt nhảm nhí, đó là một loại rối rắm lại bất đắc dĩ buồn cười hỗn tạp ra tới phức tạp sắc mặt.

Nào biết, kia cỏ cây tựa hồ có thể nghe hiểu Đường Niệm Niệm nói, rễ cây vắn vẹo, tựa hồ càng ủy khuất. Đỉnh tám cánh hoa diệp run rẩy, tựa hồ ở nhìn lên Đường Niệm Niệm, lại như là ở trang đáng thương.

Đường Niệm Niệm tâm nửa điểm không có bị nó đáng thương nhàn thái cảm nhiễm, nói: “Lên, ta muốn lấy máu.”

Xoát ——

Này một Xa-na, này cây héo đi xuống cỏ cây nháy mắt thẳng thán vô cùng, rễ cây lay động độ cung có vẻ vô cùng nhảy nhót, tựa hồ vô cùng khát vọng kích động chờ Đường Niệm Niệm máu.

Như vậy đối lập, lại lần nữa làm chung quanh vô luận là Viên gia đệ tử vẫn là Viên Cần Nhiên đăm người, không tiếng động im lặng.

Tương so với cỏ cây người sáng suốt đều nhìn ra được tới nháy nhót, Đường Niệm Niệm muốn có vẻ bình đạm rất nhiều. Biết rõ ràng này cây cỏ cây tác dụng, Đường Niệm Niệm đối nó liền chết đi hứng thú, nó như thế nào ' tao đầu lộng nhàn ' đều không thể trêu vào nàng cảm xúc.

Đường Niệm Niệm vươn ra ngón tay, lòng bàn tay một giọt máu tươi xông ra, một cỗ u hương nháy mắt mơ hồ, bất quá còn không có chờ mọi người nghe minh bạch cũng đã biến mất, sau đó mọi người lại lần nữa nhìn đến một màn quỷ dị lại làm cho người ta không nói được lời nào hình ảnh.

Chỉ thấy kia mâm ngọc cỏ cây ngay từ đầu đem rễ cây duỗi đến thẳng tắp, tựa hồ hận không thể lập tức hút đến Đường Niệm Niệm máu tươi. Chính là lại giờ phút này lại đột nhiên rút trở về, toàn bộ rễ cây còn qua lại không ngừng lắc lư, thấy thế nào đều làm người minh bạch nó không muốn hút Đường Niệm Niệm ngón tay máu.

Mọi người trong lòng tràn ngập nghi hoặc, ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm lòng bàn tay thượng dán máu tươi, không cảm ngờ vực: Hay là Đường Niệm Niệm máu tươi có cái gì nguy hại?

Viên Tế Dân nhớ tới lúc trước Đường Niệm Niệm nói qua, nàng máu tươi bị công pháp thay đổi, loại này ngờ vực cũng không khỏi càng sâu.

Bọn họ lại nơi nào sẽ minh bạch, đều không phải là là Đường Niệm Niệm máu tươi lại nguy hại, mà là nàng thân là Thiên Thánh được thể máu tươi ẩn chứa được lực, đủ để cho bất luận cái gì sinh ra linh trí cỏ cây khát vọng không thôi. Chỉ là đương Đường Niệm Niệm bức ra điểm này máu tươi thời điểm, đem bên trong được lực khổng chế tróc, chỉ để lại điểm này thuần túy máu, tuy rằng đối cỏ cây tới nói như cũ là khó được đồ bổ, nhưng là mất đi kia căn bản nhất Thiên Thánh được lực, làm nó rất là không thỏa mãn.

Nếu Đường Niệm Niệm đem này một giọt huyết cho nó, nguyện ý lại lần nữa cho nó một giọt ẩn chứa dược lực máu nói, như vậy nó nhất định sẽ không chút do dự cấp hút. Chỉ là nó cũng thông minh, biết Đường Niệm Niệm cho lần này nhất định sẽ không cấp lần sau, lúc này mới như thế nào đều không muốn hút này một giọt, muốn càng tốt.

Đường Niệm Niệm nhìn nó, đạm nói: “Muốn hay không.”

Mâm ngọc cỏ cây gật gật đầu, ngay sau đó lại lắc đầu, trên đỉnh đầu tám cánh hoa diệp không ngừng rung động.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, “Không cho.”

Mâm ngọc cỏ cây kịch liệt lay động, tựa hồ đang ở kể rõ cái gì. Bất quá hiển nhiên, này đó nhân thái ở đây những người khác đều không hiểu, chỉ có mãi nhãn kinh dị từ nghi hoặc nhìn, nhìn xem cùng cỏ cây lại nhìn xem Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm nếu có suy nghĩ chuyển động trông mắt, không có ngôn ngữ.

Mâm ngọc cỏ cây tiếp tục rung động.

Một hồi lâu, ở tất cả mọi người ở nghi hoặc hai người rút cuộc ở đánh cái gì bí hiểm thời điểm, chỉ thấy Đường Niệm Niệm ngón tay vừa thu lại, kia một giọt máu thu hồi nàng trong cơ thể, sau đó chỉ thấy nàng vô cùng tự nhiên há mồm, hướng mâm ngọc cỏ cây thượng phun ra một ngụm nước bọt.

“!”

Viên Càn Nhiên thiếu chút nữa dưới chân một cái lão đảo, thiếu chút nữa từ bàn vị thượng trượt xuống dưới. May mắn hắn bất động thanh sắc đột nhiên bắt lấy tay vịn, đem thân thể thực tốt khống chế được, thần sắc thoạt nhìn có chút cứng đờ, nhưng là tổng thể tới nói cuối cùng bảo trì hình tượng.

Viên Tế Dân sắc mặt cứng đờ, đột nhiên từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên.

Mặt khác Viên gia trưởng lão thần thái khác nhau, trò hề ám ra.

Viên gia các đệ tử có người vô tình kêu sợ hãi ra tiếng, có người ngã ngồi trên mặt đất, có người trợn mắt há hốc mồm.

Vô luận là lo lắng Đường Niệm Niệm Viên Diệu chữ, vẫn là chú ý tò mò Đường Niệm Niệm Viên Mộc Đăng, hoặc là muốn xem Đường Niệm Niệm xấu mặt Viên tố cầm, lúc này bọn họ ba người biểu tình đặc biệt tương tự, cái loại này khiếp sợ, trong mắt còn chớp động khùng bố.

Tĩnh.

Vô cùng tĩnh.

Đương Viên Cần Nhiên cau mày chuẩn bị nói chuyện, đồng thời kịp thời phát tay, chuẩn bị đem kia còn không có dừng ở mâm ngọc cỏ cây trên người nước miếng tiêu trừ thời điểm, kế tiếp phát sinh một màn lại kêu hấn lại lần nữa im lặng, thi pháp tay run lên, thiếu chút nữa không có thu hồi kịp thời, tạo thành hỗn loạn.

Chỉ thấy mâm ngọc cỏ cây đột nhiên thoán thẳng rễ cây, đỉnh đầu tám cánh hoa diệp toát ra một trận bóng loáng, liền đem kia một mặt nước miếng bao vây, lại dung nhập tám cánh hoa diệp nội, chờ quang hoa tan đi, nó rễ cây hơi hơi lay động.

“Nha ~” một tiếng thấp thấp tràn ngập mãn hưởng thụ, còn có không thỏa mãn khát cầu cảm thanh âm từ mâm ngọc cỏ cây nơi đó truyền ra tới.

Vừa mới mới hồi phục tinh thần lại mọi người, lại lần nữa bị như vậy một màn làm cho sắc mặt nhăn nhó, biểu tình khác thường.

“Diệp văn.” Đường Niệm Niệm nói.

Mâm ngọc cỏ cây lay động rễ cây nháy mắt thông thả rất nhiều, có vẻ vô cùng nhu mỹ, đỉnh đầu tám cánh hoa điệp lại lần nữa triều Đường Niệm Niệm cọ cọ, đáng tiếc khoảng cách quá xa, cọ không đến.

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm nó.

Mâm ngọc cỏ cây rễ cây một loan, kia bộ dáng lại lần nữa ủy khuất. Bất quá nó cũng không có quên chính mình chức trách, đỉnh tám cánh hoa điệp lại lần nữa quang hoa đôi đầy, sau đó ở mọi người khiếp sợ dưới ánh mắt, tám phiến màu ngọc bạch điệp văn phiêu ra, dừng ở Đường Niệm Niệm cổ tay áo thượng.

Màu ngọc bạch điệp văn cùng Đường Niệm Niệm tuyết trắng xiêm y dung hợp ở bên nhau, cũng không sẽ làm người thấy không rõ lắm, nghĩ đến là này điệp văn đặc thù hiệu dụng.

“Sao có thể! Như thế nào sẽ là tám cánh, nàng mới Kim Đan trung kỳ!” Viên gia đệ tử bên trong, một tiếng nữ tử tiếng kêu sợ hãi toát ra tới.

Này một tiếng kêu sợ hãi ở chỗ này vang lên, hiển nhiên có chút thất lễ, nhưng là trước mắt phát sinh một màn, làm mọi người cũng không đi để ý này đó.

Đúng vậy!

Sao có thể?

Đây là ở đây sở hữu Viên gia đệ tử đều muốn hỏi vấn đề.

Viên gia đệ tử chỉ có tứ đẳng, nhất đẳng đệ tử vì bốn cánh điệp văn, năm cánh điệp văn lúc sau còn lại là gia tộc chấp sự linh tinh chức vị giả, lại lúc sau sáu cánh, bảy cánh còn lại là trưởng lão, đường chủ đám người, tám cánh điệp văn duy độc gia chủ một người mà thôi.

Đừng nói là này đàn Viên gia đệ tử, Viên Cần Nhiên những người này đồng dạng khiếp sợ, chỉ là so với này đó đệ tử, bọn họ biết

được càng nhiều, cho nên đối này chỉ là khiếp sợ, cũng không có cảm thấy không thể tưởng tượng. Đơn giản là chuyện như vậy đều không phải là không có xuất hiện quá, ở Viên gia trong lịch sử liền xuất hiện quá ba vị, này ba vị đều không ngoại lệ đều là đem Viên gia dẫn dắt một cái tuyệt cao địa vị nhân vật, thả cuối cùng đều phi thăng thành tiên nhân vật!

Đang ngồi các trưởng lão toàn bộ đều cho nhau nhìn nhau vài lần, bọn họ đều không có nghĩ đến thế nhưng ở bọn họ này một thế hệ, có thể nhìn đến như vậy một vị nhân vật. Duy nhất đáng tiếc chính là, vị này thế nhưng là từ phạm thế mang về tới huyết mạch, đối Viên gia thân tình cùng lòng trung thành còn chưa đủ. Bất quá đồng thời cũng là may mắn, bọn họ đem nàng tìm về, đưa tới nơi này.

Ở đây Viên gia các đệ tử đều có chút hỗn loạn, nếu không phải bởi vì lúc này địa phương không đúng, gia chủ cùng các trưởng lão đều còn không có mở miệng, chỉ sợ bọn họ đã sớm đã loạn cả lên.

Chỉ là này hết thảy đều không thể ảnh hưởng chiếu thành này hết thảy hai cái vai chính.

Mâm ngọc cỏ cây làm trò Đường Niệm Niệm mặt lay động rễ cây, tựa hồ ở đắc ý cái gì, tìm kiếm Đường Niệm Niệm khen.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt xem nó liếc mắt một cái, không nói gì liền xoay người đi trở về Viên gia đệ tử trong đàn nguyên lai vị trí. Này một đường, Viên gia các đệ tử đều bình tĩnh nhìn nàng, tựa hồ muốn đem nàng cấp xuyên thấu, nhìn đến nàng toàn bộ giống nhau.

Đường Niệm Niệm lông mi rất nhỏ run rẩy, tuy rằng đã thói quen người khác ánh mắt, nhưng là giống như vậy bị nhiều người gắt gao nhìn chăm chăm cảm giác, quá mức mãnh liệt cùng có mục đích tính, làm nàng không thích.

Thói quen cùng không thích là hai việc khác nhau.

Đương nàng tại chỗ dừng lại thời điểm, bên cạnh Viên Diệu chữ đồng dạng bình tĩnh nhìn nàng, một hồi lâu phát hiện nàng thần thái

cũng chưa lại biến hóa, nhất thời có chút nhụt chí, truyền âm nói: “Người một chút cảm giác đều không có sao?”

Đường Niệm Niệm quay đầu xem nàng, gật đầu tỏ vẻ có cảm giác, ở Viên Diệu chữ tức khắc lóng lánh chờ mong dưới ánh mắt, nghiêm túc nói: “Ta muốn đem các người đều độc mù.”

Viên Diệu chữ biểu tình cứng đờ.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh tiếp tục nói: “Rất nhiều nguyên nhân, làm ta không thể làm như vậy.”

Đường Niệm Niệm từ trước đến nay không phải ngốc tử, nàng đồng dạng biết sự tình gì có thể làm, sự tình gì không thể làm. Rất nhiều thời điểm, nàng lười đến nghĩ nhiều, chỉ là chỉ bằng trực giác liền biết ở nào đó thời điểm, nào đó sự tình không thể tùy tiện làm. Nàng làm việc giống nhau đều thành lập ở đối chính mình tạo không thành nguy hại dưới tình huống, thậm chí còn đối chính mình có chỗ lợi dưới tình huống.

Viên Diệu chữ khóe miệng nhẹ trêu, một cổ vô số lời nói nảy lên yết hầu, lại cái gì đều nói không nên lời bị đè nén cảm mờ mịt trong lòng. Một chữ, buồn! Buồn đến đau!

Chữ bào người lúc này đã phát tay đem cái bàn thu hồi tới, đồng thời biến mất còn có kia mâm ngọc cỏ cây.

Viên Cần Nhiên cũng vào lúc này đứng lên, biểu tình ôn hòa lại nghiêm túc, đối mọi người nói: “Các người tên đã bị xếp vào Viên gia nguyên quán, từ hôm nay trở đi các người liền chân chính trở thành Viên gia kéo dài, đi theo ta, kế tiếp các người giảng tiếp thu Viên gia truyền thừa, vô luận tương lai các người con đường có thể đi được rất xa, này đều đem là cho các người đẩy mạnh một bước.”

Từ hấn đi đầu, mặt khác đang ngồi các trưởng lão cũng đều đứng dậy.

Viên gia các đệ tử nghe thấy cái này lời nói, nhất thời cũng đem Đường Niệm Niệm khiến cho khiếp sợ cấp áp xuống, nối tiếp xuống dưới truyền thừa lòng tràn đầy chờ đợi.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Thủy lão bằng hữu tiểu bạch bồn trời cao quốc, ~ (>_<) ~ may mắn, cuối cùng để lại chúng ta chi gian cảm tình tích lũy (tư liệu), bằng không thủy thật đến điên rồi.... Trong bất hạnh vạn hạnh!

-----oOo-----

Thứ một trăm bốn tám chương ngộ lão tổ đến truyền thừa

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ miếu đường nội đi ra, cũng không phải từ tiến vào thời điểm đại môn đi, lại là từ một khác chỗ cửa. Viên gia các đệ tử tất cung tất kính đi theo Viên Cần Nhiên đấm người bước chân, bọn họ cũng không biết kế tiếp muốn đi truyền thừa nơi rốt cuộc là địa phương nào, chẳng sợ trong lòng lại thế nào tò mò, cũng chỉ có thể chịu đựng, chờ tới rồi mục đích địa, tự nhiên cũng liền biết được.

Viên Diệu chữ vẫn là hành tẩu ở Đường Niệm Niệm bên cạnh, lúc này nàng đồng dạng có chút khẩn trương, thỉnh thoảng quay đầu nhìn về phía bên người Đường Niệm Niệm. Chỉ thấy thần sắc của nàng vẫn là bình tĩnh đến cơ hồ không có biểu tình, lại sẽ không làm người cảm thấy nàng vô tình, đó là một loại bình yên tĩnh, làm người nhìn cũng không khỏi an ổn xuống dưới, tâm thần bình thản bình tĩnh.

Nhìn nhìn, Viên Diệu chữ trong lòng khẩn trương cũng không khỏi chậm rãi lắng đọng lại xuống dưới, đương nàng phát hiện đến chính mình sau khi biến hóa, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt lại lần nữa phát sinh biến hóa.

Nàng biết, chính mình đây là bị Đường Niệm Niệm cấp ảnh hưởng, thế nhưng ở bất tri bất giác dưới tình huống bị ảnh hưởng tâm cảnh, từ điểm đó có thể thấy được Đường Niệm Niệm tâm cảnh tu vi nhất định so với chính mình cao, hơn nữa phi thường tinh thuần cùng củng cố, chỉ có như vậy mới có thể như thế dễ như trở bàn tay đem người cảm nhiễm.

Nghĩ đến vừa mới phát sinh một màn, còn có phía trước nghe được về Đường Niệm Niệm sở hữu đồn đãi, Viên Diệu chữ thật sâu hít

một hơi, trong lòng khẽ thở dài: Quả nhiên là cái kỳ quái người, thật sự rất kỳ quái, chính là cũng không chán ghét, còn man nhận người thích, chỉ cần dừng lại đột nhiên nói ra những cái đó dọa người lời nói sẽ càng tốt.

Đường Niệm Niệm tự nhiên cảm giác được bên người người thỉnh thoảng chú mục, kỳ thật không ngừng là Viên Diệu chữ, nàng còn có thể cảm giác được rất nhiều dừng ở chính mình trên người linh thức nhìn quét. Ở như vậy sau khi, một mặt nhàn nhạt bích ba từ Đường Niệm Niệm trong mắt chợt lóe mà qua, sau đó ở nàng trên người không tiếng động bố trí tiếp theo tầng cái chắn, đem những cái đó cũng không ác ý lại tràn ngập mục đích tính nóng rực linh thức cấp ngăn cách đi ra ngoài.

Đương rõ ràng cảm giác được linh thức bị ngăn cách cảm thụ, phía trước hành tẩu Viên gia đệ tử bên trong, mấy người đều có không rõ ràng dị động, này mấy người đều là Viên gia dòng chính con cháu, trong đó Viên Mộc Đăng cùng Viên tố cầm liền ở trong đó.

“Hừ.” Viên tố cầm không tiếng động ở trong lòng hừ nhẹ một tiếng, con người chuyển động vài vòng, không biết suy nghĩ cái gì.

Viên Mộc Đăng bước chân lặng yên đón một cái chớp mắt, khoe miệng gọi lên một mặt cười nhạt, một bộ thần nhiên lại vẫn nhã bộ dáng.

Bọn họ này đó động tác nhỏ kỳ thật căn bản là giấu không được phía trước Viên Cần Nhiên những người đó, bất quá đối với này đó không ảnh hưởng toàn cục động tác nhỏ, bọn họ đều lựa chọn làm lơ thôi. Đối với này đó dòng chính đệ tử, bọn họ chung quy vẫn là muốn dung túng một ít, huống chi Viên Mộc Đăng đám người cũng đích xác không có làm cái gì vượt rào sự tình.

Một hồi thời gian trôi qua, phía trước Viên Cần Nhiên bước chân dừng lại, sau đó đôi tay ở giữa không trung đánh ra pháp ấn, tựa hồ ở trên hư không trung mở ra cái gì cấm kỵ.

Trên thực tế cũng xác thật như vậy, dương Viên Cần Nhiên động tác dừng lại, mọi người trước mắt cảnh tượng tức khắc đã xảy ra biến hóa. Nguyên bản một mảnh hồng cổ thụ lâm hóa thành một mảnh mây mù mờ mịt sơn cốc, bên trong sơn cốc có cái gì cũng thấy không rõ lắm, tràn ngập thần bí cùng lực hấp dẫn.

“Vào đi thôi, có thể được đến nhiều ít, thả xem các người thiên tư cùng ngộ tính, tự nhiên, cơ duyên vận khí cũng đồng dạng không thể thiếu.” Viên Cần Nhiên nhìn Viên gia các đệ tử, biểu tình nghiêm cẩn lại ôn hòa, đây là một loại trường bối đối văn bối quan ái tín nhiệm, vững vàng ôn hòa tiếng nói cấp này đó Viên gia các đệ tử không ít dừng khí, cũng làm cho bọn họ nguyên bản rung chuyển khẩn trương tâm thần yên ổn xuống dưới.

Mặt khác các trưởng lão cũng đều đứng ở bên cạnh, bọn họ không nói gì, nhưng là cứ như vậy đứng, khiến cho này đó Viên gia các đệ tử cảm giác được đồng dạng quan ái, ở ngay lúc này, này đó đức cao vọng trọng các trưởng lão bất quá này đây một cái trường bối thân phận đứng ở chỗ này, hy vọng bọn họ này đó hậu bối được đến một cái tốt thành tích cùng kết quả.

Cái thứ nhất đi vào đi là Viên gia dòng chính đệ tử, theo sau Viên tổ cầm cũng đi vào, ở đi vào phía trước lại giống như khiêu khích giống nhau nhìn lướt qua mặt sau Viên Diệu chữ, Viên Diệu chữ đối với nàng khiêu khích cũng không có bất luận cái gì tỏ vẻ, chỉ là sắc mặt tương đối lãnh đạm mà thôi.

Có những người này đi đầu, dư lại những cái đó chi thứ con cháu nhóm cũng một đám đi vào, thực mau này đàn Viên gia con cháu nhóm liền không sai biệt lắm đều biến mất ở kia nồng đậm mây mù bên trong.

Viên Diệu chữ nhìn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, làm một cái đuổi kịp ánh mắt cùng động tác, cũng tiến vào mây mù bên trong.

Đường Niệm Niệm cũng không có chần chừ, bước chân không nhanh không chậm hướng mây mù bên trong đi đến, một bộ bạch y

nàng vừa vào mây mù, càng mau cùng này đó mây mù hòa hợp nhất thể, làm người nhìn không thấy mây may.

Đương này đó Viên gia các đệ tử cùng Đường Niệm Niệm toàn bộ biến mất ở mây mù sau, Viên Cần Nhiên nhìn về phía Viên Tế Dân mấy người phương hướng, mỉm cười thờ dài: “Lần này làm phiền tam trưởng lão, nếu không phải tam trưởng lão ánh mắt lâu dài, Viên gia chỉ sợ liền phải bỏ lỡ này đánh rơi bên ngoài huyết mạch. Tám cánh diệp văn, nhiều ít năm không có gặp qua, Viên gia sách cổ ký lục, chỉ cần xuất hiện tám cánh diệp văn người, Viên gia cần thiết toàn lực bồi dưỡng, chư vị trưởng lão đều minh bạch đi?”

Phía trước lời nói là đối Viên Tế Dân nói, ngôn ngữ cũng rất là ôn hòa, tiếp theo câu nói tình hình xảy ra, Viên Cần Nhiên sắc mặt cũng một chút nghiêm túc lên, có vẻ đặc biệt uy hiếp, hơn nữa hẳn nói chuyện nội dung, làm ở đây các trưởng lão trong lòng đều hơi hơi chấn động.

Viên Tế Dân đệ nhất tổ thái độ nói: “Gia chủ nói quá lời, này đó ta chờ tự nhiên sẽ hiểu, chớ nói Niệm Niệm là ký danh ở tam phòng đông mạch thượng dòng chính, chẳng sợ không phải, bằng nàng này tám cánh diệp văn thân phận, chỉ cần có dùng được đến ta tam phòng đông mạch người, tuyệt đối sẽ không có nửa phần chối từ.”

Viên gia hiện tại tình huống cũng không tốt, cũng nguyên nhân chính là vì không tốt, gia tộc nội mới tương đối thường lui tới càng thêm đoàn kết. Chính là bốn mạch chung quy là bốn mạch, chỉ có có người địa phương, liền vô pháp bảo đảm mỗi người ý tưởng. Hẳn biết hiện tại Đường Niệm Niệm thiên tư đích xác hảo, có thể được đến tám cánh diệp văn liền đủ để chứng minh hết thảy, chính là nàng thân là tam phòng đông mạch dòng chính cái này thân phận, luôn là sẽ làm có chút nhân tâm không cân bằng, cho nên hẳn lúc này biểu cái này thái, cũng là cho dư mọi người một cái an ủi cùng công đạo.

Viên Tế Dân tiếp tục nói: “Từ ta mấy ngày nay cùng Niệm Niệm ở chung, đối nàng tính tình cũng coi như có chút biết được. Nàng hiện giờ tuy rằng đối Viên gia không có nhiều ít lòng trung thành, chính là

chỉ cần thiết tình đãi nàng người, nàng đều sẽ không quên, cũng sẽ không quên ân phụ nghĩa. Hiện giờ nàng đã ở tại Viên gia, thuyết minh đối Viên gia vẫn là sở hữu chờ mong, chứ vị trưởng lão nếu là cố ý, có thể nhiều hơn nàng ở chung nhìn xem, nếu là vào được nàng tâm là không còn gì tốt hơn.”

Viên Cần Nhiên cười nói: “Tam trưởng lão nói không tồi, ta xem Niệm Niệm đứa nhỏ này cũng thực sự không tồi, tính tình này……. Ha hả, là cái làm cho người ta thích.” Lời nói tạm dừng một chút, đảo mắt đem ở đây chứ vị trưởng lão đều nhìn một lần, sau đó nói tiếp: “Niệm Niệm quá khứ chúng ta đều không rõ ràng lắm, vô luận nàng lúc trước hay không có lánh đời cao nhân dạy dỗ, nàng luyện đan năng lực không tận mắt nhìn thấy nói, cũng vô pháp xác định nàng rốt cuộc tới rồi cái dạng gì nông nổi. Lần này truyền thừa lúc sau, các người có thể thử thu nàng vì đệ tử, huyết mạch thượng liên hệ hơn nữa thầy trò quan hệ đã cũng đủ, các người cũng tưởng có một vị thiên tư tuyệt đỉnh đệ tử tới kế thừa chính mình tri thức đi?”

Viên Cần Nhiên lời nói không thể nói không hấp dẫn người, ở tiên nguyên bên trong, nếu nói cái gì dạng quan hệ ràng buộc sâu nhất, không phải huyết mạch kéo dài, cũng không phải song tu đạo lý, ngược lại là thầy trò. Chỉ có thầy trò quan hệ mới là nhất chặt chẽ, tình cảm thâm hậu quan hệ.

Mỗi một vị Nguyên Anh kỳ tu sĩ giống nhau đều là sống rất nhiều năm người, bọn họ trong mấy năm nay tuổi bên trong không ngừng theo đuổi tiến bộ, đồng thời cũng ở sáng tạo thuộc về chính mình tuyệt kỹ. Đạo tu sáng tạo thuộc về chính mình đạo pháp, kiếm tu sáng tạo thuộc về chính mình kiếm pháp, dược tu giống nhau đều là tự nghĩ ra đan dược, còn có luyện đan thủ đoạn.

Này đó đều là tích lũy tháng ngày mới có thể làm được trí tuệ kết tinh, đối với này đó tu sĩ tới nói có thể nói là bọn họ chân chính đế súc, nếu là không có gặp được làm bọn hắn đặc biệt vừa lòng đệ tử nói, như thế nào đều sẽ không nguyện ý đem chính mình tuyệt kỹ giao phó đi ra ngoài.

Chính là Đường Niệm Niệm là ai? Đó là một vị thành tựu tám cánh diệp văn người! Một cái không đến 50 tuổi liền Kim Đan trung kỳ được tu! Thực hiện nhiên, nhân vật như vậy rất có tám phần nắm chắc có thể phi thăng thành tiên. Chỉ cần làm nàng trở thành chính mình đệ tử, chẳng khác nào là có một vị tương lai tiên nhân đệ tử, một khi nàng thật sự có một ngày phi thăng thành tiên thành công, bằng vào thầy trò quan hệ ràng buộc, nói không chừng là có thể đủ làm nàng trợ giúp chính mình, làm chính mình cũng có cơ hội nhất cử phi thăng, thành tựu tiên thể.

Lúc này, Viên Cần Nhiên lại lần nữa mở miệng cười nói: “Bất quá, này cũng đến Niệm Niệm nguyện ý mới được a, nếu nàng không muốn, các người vạn không thể cưỡng cầu.”

Lời này nếu như bị Viên gia mặt khác đệ tử nghe được, chỉ sợ liền phải hung hăng đấm ngực dưng chân một phen. Ở đây đều là Viên gia đức cao vọng trọng, tu vi cao thâm trường lão, chẳng sợ không phải trường lão, địa vị cùng tu vi cũng tuyệt đối sẽ không thấp nhiều ít nhân vật. Những người này ở Viên gia các đệ tử trong mắt chính là núi cao giống nhau tồn tại, mỗi người đều hy vọng có thể bị bọn họ nhìn trúng, sau đó trở thành bọn họ đệ tử, chẳng sợ chỉ là bình thường đệ tử chi nhất cũng không có gì.

Chính là lúc này, ở Viên Cần Nhiên cái này gia chủ trong miệng, những người này muốn thu đệ tử, còn phải xem người có nguyện ý hay không làm người đồ đệ? Nếu là không muốn còn không thể cưỡng cầu? Này nơi nào là bọn họ tuyển đệ tử, căn bản chính là Đường Niệm Niệm tuyển sư phó mới đúng.

“Đúng vậy.” ở đây mọi người theo tiếng, đối Viên Cần Nhiên lời nói tỏ vẻ nhận đồng.

Tam phòng động mạch bên kia người, lúc này cũng không thanh ở trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Viên Tế Dân nhìn về phía Viên Cần Nhiên ánh mắt cũng lộ ra một mặt cảm kích, không thể không nói Viên Cần Nhiên là một vị hảo gia chủ, hấn đối tiểu bối ôn hòa lại không mất uy nghiêm, đối với bọn họ này đó các trường lão khách khí đồng dạng không ** vì gia chủ uy hiếp, vạn sự xem đến mình

bạch đồng thời làm được bình thần hoàn chỉnh. Đối với Đường Niệm Niệm cái này tiêu bối, hẳn sẽ không bởi vì nàng tuyệt đỉnh thiên phú cố tình đi lấy lòng, đồng dạng cũng sẽ không bởi vì nàng xấu hổ thân phận do đó chẳng quan tâm.

Hắn làm được một vị gia chủ nên có rộng lượng cùng công bằng, ở đối đãi bất cứ chuyện gì thương, đều lấy Viên gia cái này chính thể là chủ, cũng không sẽ gia nhập chính mình quá nhiều cảm tình, càng sẽ không bởi vì chính mình thân là một phòng người, do đó làm ra chèn ép tam phòng chuyện như vậy tới.

Đối với vị này gia chủ, Viên gia bốn mạch người, đều không ngoại lệ đều là đánh đáy lòng tôn kính, nhận đồng.

Bên này truyền thừa nơi ngoại, từ Viên Cần Nhiên đi đầu đem Đường Niệm Niệm sự tình nói xong một lần. Lúc này đang bị mọi người nghị luận một lần Đường Niệm Niệm, chính hành tẩu ở truyền thừa nơi trong vòng.

Viên gia truyền thừa nơi rốt cuộc là chuyện như thế nào, này đó Viên gia đệ tử ai đều ai không rõ ràng lắm. Chi thứ các đệ tử từ một ít phía trước tộc huynh tộc tỷ nhóm trong miệng nghe nói qua một ít, chỉ biết được đi vào truyền thừa nơi, chung quanh hết thấy đều mờ mịt ở mây mù bên trong, toàn bộ thiên địa tràn ngập cỏ cây được khí, lúc này chỉ cần tận lực hút liền thành, hút càng nhiều đối tu vi củng cố càng tăng trưởng càng lớn.

Đến nỗi những cái đó dòng chính con cháu bởi vì thân phận bất đồng, biết đến càng nhiều một ít, cho nên bọn họ vừa tiến vào truyền thừa nơi sau, cũng không có lập tức đi hút trong không khí tự do được khí, mà là cẩn thận cảm thụ được chung quanh biến hóa, chậm rãi du tẩu, chẳng sợ trước mắt hoàn toàn là một mảnh mây mù mông lung thế giới.

Đường Niệm Niệm ở hôm nay tiến vào Viên gia tổ phòng phía trước, Viên thế hàng liền cẩn thận cho nàng giảng giải quá Viên gia truyền thừa nơi ảo diệu.

Viên gia truyền thừa nơi trên thực tế là Viên gia thủy tổ luyện đan đỉnh lò biến thành, đây là một kiện đặc biệt đặc thù cường đại bảo vật, lúc trước Viên gia thủy tổ chính là bằng vào cái này đan đỉnh nhất cử thành danh, do đó đi bước một thăng chức, thăng đến Đại Thừa kỳ, sáng tạo Viên thị gia tộc, đương hấn sắp phi thăng thành tiên thời điểm liền đem cái này bản mạng bảo vật cấp chuyên môn giữ lại, chỉ vì tạo phúc toàn bộ Viên thị gia tộc.

Viên gia lúc trước có thể chiếm cứ tiên nguyên đệ nhất dược tu gia tộc không ngừng là bởi vì vị kia thủy tổ cường đại, sau lại chủ yếu vẫn là bởi vì cái này bảo vật tồn tại. Ở Viên gia thủy tổ lưu lại ngọc giản thượng đã nói qua, này tòa đan đỉnh liền vị này Viên gia thủy tổ chính mình cũng không có hoàn toàn biết rõ nó hoàn toàn năng lực, chẳng sợ hấn Đại Thừa kỳ tu vi cũng bất quá đem này đan đỉnh phát huy không đến năm thành. Hấn biết chờ hấn phi thăng thành tiên sau, này tòa đan đỉnh ở tiên nhân thế giới cũng nhất định thuộc về chí bảo một loại, chỉ là hấn vẫn là đem cái này bảo vật giữ lại. Đơn giản là không bỏ xuống được Viên gia, cũng mơ hồ cảm giác được này tòa đan đỉnh có chân chính chủ nhân, chỉ là còn không có gặp được mà thôi.

Viên thế hằng lần nữa dặn dò Đường Niệm Niệm, tiến vào truyền thừa nơi sau không cần bị kia nồng đậm dược khí cấp mê hoặc, nhất định phải bảo trì thần trí thanh tỉnh, sau đó khắp nơi hành tẩu, chẳng sợ nhìn không thấy cũng không quan trọng, ở truyền thừa nơi nội sẽ không có bất luận cái gì nguy hiểm, thăng đến cảm nhận được một cổ triệu hoán cảm giác thời điểm mới nhớ rõ dừng lại, tinh tế thể ngộ, liền nhất định có thể được đến không gì sánh được thu hoạch.

Đây đúng là thân là dòng chính chỗ tốt, chẳng sợ ở không có rút vào nguyên quán phía trước, dòng chính con cháu quyền lợi còn không thể sử dụng, chỉ là thế hệ trước người kinh nghiệm cùng tri thức từ trước đến nay sẽ không đối bọn họ giấu giếm, chỉ bằng này đó liền đủ để cho bọn họ này đó dòng chính đi ở chi thứ phía trước.

Trắng xóa mây mù phiêu phù ở thiên địa, chung quanh hết thảy đều nhìn không thấy, liền mặt đất thổ địa cũng giống như biến mất không

thấy.

Đường Niệm Niệm hành tẩu tại đây phiến trong thiên địa, nện bước nhẹ nhàng chậm chạp vững vàng, một thân tuyết trắng váy lụa tựa hồ cùng thiên địa hòa hợp nhất thể, tóc đen nhập mặc trút xuống ở bạch y thượng, như họa mặt mày đăm tĩnh, lúc này nếu có người thấy như vậy một màn nói, chỉ sợ sẽ tưởng vân tiên hiện thế, chân bước trên mây sương mù, có loại trống rỗng không chân thật tuyệt mỹ.

Bất quá, thực hiển nhiên, như vậy giống như tiên cảnh ảo giác giống nhau cảnh đẹp cũng không có bị bất luận kẻ nào thấy, nếu Viên Càn Nhiên dám người thật sự có thể nhìn đến này hết thấy nói, chỉ sợ chú ý tới cũng không phải là này đó, lại là sẽ phát hiện Đường Niệm Niệm hành tẩu nện bước cũng không tựa những người khác như vậy có vẻ không hề mục đích, ngược lại như là biết nên đi chạy đi đâu, thấy được một cái vô hình con đường giống nhau, vô luận là thẳng hành vẫn là tả hữu chuyển biến, đều có vẻ dị thường bình tĩnh tự nhiên, này căn bản là không giống như là hành tẩu ở mây mù mê huyền trung.

Trên thực tế, Đường Niệm Niệm thật là có mục đích tính hành tẩu. Từ nàng tiến vào truyền thừa nơi thời điểm, nàng cũng đã cảm giác được một cỗ lực hấp dẫn, kia cỗ lực hấp dẫn từ truyền thừa nơi chỗ sâu trong truyền đến, dẫn tới nàng tâm thần đều không khỏi nhẹ nhàng nhảy lên, này cỗ quen thuộc cảm giác, thuộc về nàng Linh Hải chủ chủ bản thể.

Chủ chủ là nàng bản mạng linh bảo, cùng nàng đã hòa hợp nhất thể, cho nên này cỗ lực hấp dẫn trực tiếp truyền tới nàng trên người, làm nàng từ tiến vào truyền thừa nơi sau chỉ bằng nương kia cỗ lực hấp dẫn, không ngừng hành tẩu, theo thời gian quá khứ, cách này cỗ lực hấp dẫn khoảng cách cũng càng ngày càng gần, kia cỗ lực hấp dẫn cũng càng ngày càng cường, càng ngày càng quen thuộc thân thiết, như là tìm được rồi huyết mạch chí thân giống nhau.

“Chủ chủ, bên trong là cái gì?” Đường Niệm Niệm lấy tâm thần hỏi.

Chữ chữ lúc này cũng không ở Đường Niệm Niệm bên người, nhưng là thân là Đường Niệm Niệm bốn linh bảo, hơn nữa đã sinh ra ý thức, chẳng sợ hai người cách xa nhau rất xa, chỉ cần không phải ở riêng bố trí đặc thù cấm kỵ địa phương, hai người đều có thể dễ dàng đối thoại.

Ngô..... Thực thoải mái, chữ chữ ngấm lại, chữ chữ nhất định sẽ nhớ rõ..... Thực hiển nhiên, chữ chữ đối với như vậy đồ vật cũng có vượt mức bình thường lực hấp dẫn, chỉ là một chốc một lát nghĩ không ra.

Đường Niệm Niệm cũng không sốt ruột, lúc này nàng cảm giác được chính mình cách này hấp dẫn nơi đã vô cùng tiếp cận, chữ chữ chỉ cần nhớ tới nói nhất định sẽ nói cho nàng là chuyện như thế nào, nếu nghĩ không ra nói, như vậy nói tới rồi địa phương cũng nên thực mau là có thể đủ tìm được đáp án.

Giây lát, đương Đường Niệm Niệm lại đi phía trước đạp một bước, tức khắc cảm giác được này một bước bước qua đi, lại giống như trực tiếp xuyên qua một tầng vô hình vách ngăn, chỉ có thể có cảm giác lại lầy mắt thường hoàn toàn nhìn không thấy.

Trong nháy mắt, chung quanh mây mù tựa hồ ở nàng bước ra này một bước thời điểm toàn bộ tan đi, hoặc là nói là bị mỗi dạng đồ vật hút hầu như không còn càng vì chuẩn xác một ít. Đến nỗi kia hút chung quanh mây mù đồ vật chính phiêu phù ở Đường Niệm Niệm trước mắt không xa địa phương —— một khối bích chữ trong sáng ngọc thạch.

Này khối ngọc thạch Đường Niệm Niệm cảm thấy vô cùng quen thuộc, nếu không phải nàng cùng chữ chữ liên hệ vẫn luôn đều không có đoạn quá, chỉ sợ sẽ cho rằng chữ chữ từ nàng Linh Hải trung thoát ly ra tới, lại lần nữa lấy ngũ đông bản thể nhàn thái xuất hiện nàng trước mặt.

Không sai, trước mắt này khối bích chữ sắc ngọc thạch, cùng chữ chữ bản thể đặc biệt tương tự, nếu linh bảo cũng có có song bào

thai nói, như vậy Đường Niệm Niệm cảm thấy chính mình rất có hạnh tận mắt nhìn thấy đến một lần.

Ngô! Chủ nhân, chữ chữ nghĩ tới, cái này là chữ chữ mảnh nhỏ, chỉ cần hấp thu, chữ chữ sẽ lợi hại hơn, càng hoàn chỉnh nga ~

Chữ chữ thanh âm đột nhiên truyền vào trong đầu, làm Đường Niệm Niệm ánh mắt từ trước mắt bích chữ ngọc thạch mặt trên thu trở về.

Mảnh nhỏ?

Chữ chữ nguyên lai vẫn là không hoàn chỉnh sao?

Đường Niệm Niệm trong mắt hiện lên kinh ngạc, đối với mới vừa nghe được này tin tức cảm thấy một tia kinh ngạc. Bất quá nàng kinh ngạc cũng bất quá là giây lát, thực mau liền chìm chìm ở chỗ sâu trong óc, biến mất không thấy. Vô luận chữ chữ rốt cuộc là chuyện như thế nào, ít nhất trước mắt thứ này đối với nó có chỗ lợi, đối với chính mình đồng dạng có chỗ lợi là đủ rồi.

Đường Niệm Niệm làm việc, từ trước đến nay sẽ không suy xét quá nhiều, chỉ chú trọng kết quả.

Đã biết này khối ngọc thạch thật muốn, chữ chữ từ trong đầu truyền đến khát vọng, trực tiếp ảnh hưởng tới rồi Đường Niệm Niệm tâm thần.

Nàng dưới chân một bước, người đã đi tới ngọc thạch trước mặt. Đang lúc nàng duỗi tay chuẩn bị đem này khối chữ chữ mảnh nhỏ hấp thu khi, một cỗ mãnh liệt lại ôn hòa, cũng không có cố ý đã thương người khí thế thành linh xảy ra, làm Đường Niệm Niệm động tác đình chỉ trụ, ở nàng trước mắt xuất hiện một người.

Đây là một người mặc thanh chữ sắc mộc mạc trường bào lão nhân, tuy nói bộ dáng là lão nhân, nhưng là hấn lưng thẳng thắn, không có nửa phần uốn lượn, khuôn mặt ngũ quan già nua lại không có nhiều ít nếp nhăn, một đầu hắc trung tham gia vài sợi tái nhợt đầu tóc, phi

thường ngắn gọn sạch sẽ thúc ở sau đầu, dùng một quả khắc gỗ cây trầm cố định.

Cái này lão giả thoát nhìn tựa hồ phúc hậu và vô hại, tươi cười từ ái cùng hi như dương, làm người nhìn thoáng qua liền nhin không được phát lên thân cận ý tứ. Bất quá trên người hắn mãnh liệt hơi thở lại không lừa được người, thực hiển nhiên hắn tu vi phi thường cường đại, cho dù là Nguyên Anh kỳ tu sĩ cũng vô pháp so sánh với, càng đừng nói hắn hiện tại còn không phải một cái chân thật người, lại là một mặt hư ảnh. Thực hiển nhiên cái này hư ảnh là cố ý xuất hiện ở chỗ này, đến nỗi là vì cái gì?

Đường Niệm Niệm tự nhiên không biết, bất quá.....

Nhìn thoáng qua phiêu phù ở giữa không trung chữ chữ mảnh nhỏ, Đường Niệm Niệm cảm thấy cái này hư ảnh xuất hiện, nhất định cùng này khối đồ vật có quan hệ.

Lão nhân tuy rằng là một cái hư ảnh, nhưng là cho người ta cảm giác lại dị thường chân thật. Lúc này hắn đang cúi đầu nhìn Đường Niệm Niệm, một đôi tràn ngập cơ trí đôi mắt lập loè các loại quang mang, này đó quang mang đều ở trong nháy mắt xuất hiện, lại ở trong nháy mắt biến mất, liền làm người suy đoán thời gian cấp không có. Lại xem qua đi thời điểm này lão nhân hai mắt đã khôi phục tường hòa mỉm cười, vừa mới trong nháy mắt kia xuất hiện vô số cảm xúc tựa hồ bất quá là chính mình ảo giác.

Đường Niệm Niệm không có nửa điểm thoái nhượng cùng lão nhân đối diện, một hồi hỏi: “Khí linh?”

Chữ chữ là khí linh, trước mắt này khối ngọc thạch cùng chữ chữ so sánh với không sai biệt lắm, đồng dạng có được khí linh cũng không kỳ quái. Bất quá, cái này khí linh hơi thở rất mạnh, muốn được đến cũng không giống như đơn giản như vậy.

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, nghiêm túc nói: “Ta muốn người.”

Lão nhân biểu tình hiển nhiên ngẩn ra, sau đó bật cười, tiếng cười cùng người khác giống nhau cho người ta một loại tường hòa cảm giác.

“Ha ha, tiểu oa nhi, ta cũng không phải là khí linh.” Lão nhân trả lời thanh âm hỗn hợp ý cười.

Đường Niệm Niệm con người bên trong một tia kinh ngạc tức khắc biến mất, cẩn thận đánh giá lão nhân vài lần, biểu tình chậm rãi hóa thành một mặt cẩn thận. Không phải khí linh, đó là tới đoạt bảo?

Lão nhân trên mặt tươi cười càng sâu một phân, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt tựa hồ tại đây một khắc tan đi một tầng không rõ ràng vách ngăn, lộ ra bên trong nhất chân thật cảm xúc, cười nói: “Không cần lo lắng, ta cũng không phải đoạt bảo.” Nói xong câu đó sau, hấn lại lần nữa nhìn đến Đường Niệm Niệm trên mặt kinh ngạc, tựa hồ ở kỳ quái hấn như thế nào có thể biết được nàng ý tưởng.

Lão nhân trong lòng không khỏi hơi kinh ngạc thờ dài, hiện giờ tiên nguyên thế nhưng còn có như vậy không hề tâm cơ tu sĩ?

“Người là được tu lưu lại một sợi nguyên thần.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói, đáy mắt bích ba lưu chuyển, biểu tình chắc chắn.

Thân ở ở linh bảo chung quanh, không phải khí linh chính là bảo hộ linh thú, tu luyện thành làm người hình linh thú, ít nhất cũng là Nguyên Anh kỳ, người này khí thể cũng đích xác không ngừng Nguyên Anh kỳ, chỉ là thực hiện nhiên hấn thân thể vì hư ảo cũng không phải thật thể, trên người hơi thở cũng thực rõ ràng là thuộc về được tu, cho nên Đường Niệm Niệm mới xác định hấn không phải thủ hộ thú, mà là được tu nguyên thần càng vì chính xác một ít.

“Không sai.” Lão nhân không hề chần chờ thừa nhận, sau đó mỉm cười đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Người hỏi ta nhiều như vậy vấn đề, hiện giờ đến lượt ta hỏi người một cái như thế nào?”

Đường Niệm Niệm nhìn hấn một cái, gật đầu.

Lão nhân hỏi: “Người là Viên gia huyết mạch?”

Đường Niệm Niệm đạ nói: “Xem như.”

“Tính?” Lão nhân nhú mày.

Đường Niệm Niệm đạ nói: “Nương là Viên gia người, ở tại Viên gia.”

Lão nhân trong mắt hiện lên dị sắc, nhìn Đường Niệm Niệm trầm mặc một hồi, như là đang ngẩn người thất thần, ngay sau đó trong mắt đột nhiên bộc phát ra thật lớn sáng rọi, bình tĩnh nhìn Đường Niệm Niệm, thanh âm lộ ra đề nén xuống vui sướng, “Ta mới vừa đã cùng tám điệp quẻ thanh nói chuyện với nhau qua, nó nói người là đông mạch dòng chính, hôm nay mới vừa bị xếp vào nguyên quán trung, trả lại cho người tám cánh điệp văn, hơn nữa người tiến vào nơi này, đủ để chứng minh người đúng là Viên gia huyết mạch, vì sao còn nói xem như?”

Đường Niệm Niệm nhìn hấn không nói lời nào, này muốn nói thanh cũng không đơn giản, đối với mới gặp người, thậm chí có khả năng là trở ngại nàng đến bảo người, nàng cũng không có cái kia tâm tư đi chậm rãi cùng hấn công đạo chính mình lai lịch.

Lão nhân như là nhìn ra nàng tâm tư, nhất thời cứng họng cười một cái. Quay đầu lại nhìn thoáng qua kia phiêu phù ở giữa không trung bích ngọc, trong mắt chớp động hoài niệm cùng không tha, theo sau hóa thành một mảnh bình thần thoải mái, quay đầu lại đối Đường Niệm Niệm mỉm cười nói: “Ta nhìn ra được tới, người đi vào nơi này là vì này khối bích ngọc, nhìn dáng vẻ của người cũng nhất định biết này bích ngọc rốt cuộc là thứ gì, này khối bích ngọc đồng dạng ở khát cầu người, nếu không phải ta xuất hiện ngăn cản, chỉ sợ này khối bích ngọc đã tự động đi vào cạnh người, có thể thấy được người là này khối bích ngọc chủ nhân chính chủ nhân không sai. Bất quá, này khối bích ngọc không thể đơn giản như vậy giao cho người, chỉ cần người đem người lai lịch cho ta nói một lần.”

Đường Niệm Niệm nghi hoặc có hoài nghi nhìn lão nhân, chỉ cần đem chính mình lai lịch nói một lần liền đem này khối bích ngọc giao cho chính mình? Này kiện tựa hồ quá đơn giản?

Lão nhân lại lần nữa bật cười, thần thái thượng càn nhiều một ít từ ái, cười nói: “Yên tâm, ta sẽ không lừa ngươi, ta tên là Viên Thiên Khải, nghĩ đến ngươi cũng biết ta danh, như thế cũng biết ta đều không phải là hống ngươi.”

“Không biết.” Nào biết, Đường Niệm Niệm không hề do dự lắc đầu.

Nàng thật sự không biết tên này đại biểu cái gì, bất quá lại nghe đến minh bạch người này họ Viên, thuyết minh người này cũng là Viên gia người.

Lão nhân hơi giật mình, ngay sau đó bất đắc dĩ cười một chút, lại lần nữa mở miệng nói: “Ta tất sẽ không lừa ngươi.”

Đường Niệm Niệm nhìn lão nhân, trong mắt bích ba lưu chuyển càng nhanh, làm người tưởng không bắt bẻ giác đều đã khó khăn. Bất quá lão nhân tuy rằng chú ý tới, lại cái gì đều không có nói không hỏi. Như vậy nhìn nhau một hồi, Đường Niệm Niệm cũng cảm giác được lão nhân đích xác không có nói sai ý tứ, tựa giác lai lịch của nàng cũng không phải bí mật, chỉ là muốn nói đến kỹ càng tỉ mỉ tương đối phiền toái mà thôi.

Bất quá chỉ tương lai lịch nói một lần, liền có thể được đến bích ngọc nói, trận này giao dịch thực có lời.

Đường Niệm Niệm nghĩ, sau đó gật gật đầu, biểu tình nghiêm túc bắt đầu cấp lão nhân giảng giải chính mình quá khứ. Này lại nói tiếp quá khứ lại là từ ma tỉnh ngày nói lên, phía trước hết thảy đều chỉ dùng đơn giản khái quát một chút tên cùng tu vi mà thôi.

Trận này từ ma tỉnh ngày giảng giải bị Đường Niệm Niệm nói được đặc biệt kỹ càng tỉ mỉ, chỉ cần là nàng nhớ rõ cơ hồ đều nói ra.

Này phân nghiêm túc, cho dù là lão nhân cũng nhịn không được đã chịu cảm nhiễm, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt càng thêm vui mừng vừa lòng một ít.

Đương Đường Niệm Niệm nói xong thời điểm, cũng không biết đi qua bao lâu, chỉ thấy nàng duỗi ra tay mở ra ở lão nhân trước mặt, dùng cuối cùng một câu kết cục, “Cho ta.”

Lão nhân bị đũa nhỏ này khí động tác làm cho tức cười, cười nói: “Là người tự nhiên là của người, không thể thiếu.”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói: “Ta hiện tại liền phải.”

Lão nhân hơi hơi bất đắc dĩ lắc đầu, hẳn vẫn là lần đầu tiên gặp được như vậy hậu bối, nhớ năm đó hẳn hậu bối cái nào không phải đối hẳn tất cung tất kính, tìm không thấy một chút thân tình thân cận cảm giác, thân sinh phụ tử còn so ra kém đồ đệ tới thân cận. Hiện giờ một sợi nguyên thần hẳn thể nhưng được đến như vậy đãi ngộ, hảo hảo thể nghiệm một hồi đối mặt hậu bối ‘ thân cận ’, thực sự có khác một phen ý tứ.

Ý nghĩ như vậy ở lão nhân trong lòng chuyển qua, thực mau bị hẳn áp xuống.

Lão nhân sắc mặt ở ngay lúc này đột nhiên trở nên nghiêm túc lên, chỉ là trong mắt từ ái lại nửa phần không giảm, đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Tiểu oa nhi, ngươi hận Viên gia sao?”

Đường Niệm Niệm nhìn lão nhân phía sau bích ngọc liếc mắt một cái, nhìn nhìn lại lão nhân, trực giác cảm giác đến trước mắt người đích xác không phải cái loại này chơi xấu người, cũng liền không vội với nhất thời thảo muốn, nhàn nhạt trả lời: “Không hận.”

Lão nhân cẩn thận quan sát thần sắc của nàng, phát hiện nàng xác không có nói dối, bất quá kia trong mắt cảm xúc quá mức bình đạm, trong lòng tức khắc sáng tỏ. Xem ra nàng đối Viên gia vô hận, nhưng là đồng dạng vô ái.

Lão nhân lắc đầu cười, này đối Viên gia tới nói đã là rất may, tội gì đi yêu cầu quá nhiều. Người tu tiên giống nhau đều sẽ không bị cảm tình ràng buộc, bởi vì có tình chẳng khác nào có kiếp, nếu là độ kiếp liền phải đoạn tình, đến cuối cùng tạo thành cũng bất quá là vô tình thôi.

“Như thế cũng hảo.” Nếu không có cảm tình, tự nhiên xử sự phương diện cũng sẽ không bị cảm tình ràng buộc, tự nhiên có thể làm được đại công vô tư.

Lão nhân nhẹ điểm hàm dưới, lại lần nữa nhìn về phía Đường Niệm Niệm mỉm cười nói: “Tiểu oa nhi, ta không yêu cầu ngươi đối Viên gia vô tư trả giá cái gì, chỉ nghĩ cùng ngươi làm một hồi giao dịch.”

“Giao dịch?” Đường Niệm Niệm ngẩng đầu, không hề thoái nhượng cùng hắn đối diện ở bên nhau.

“Không sai.” Lão nhân tươi cười bất biến, nghiêng người một bên, làm Đường Niệm Niệm có thể liếc mắt một cái nhìn đến mặt sau Bích Ngọc, “Này khối Bích Ngọc trên thực tế là một đỉnh đan lô, bị ta vô tình đoạt được, vẫn luôn đi theo ta, thẳng đến ta phi thăng thành tiên sau, vì tạo phúc Viên gia hậu đại mà bị lưu lại, đồng thời ta cũng nhận thấy được này đan lô trên thực tế là có chủ, ta có thể dùng cũng bất quá là nó năm hiệu quả dùng mà thôi.”

Đường Niệm Niệm xem hắn, mơ hồ cảm thấy này đó nội dung có chút quen thuộc.

Lão nhân nói: “Chính như ngươi theo như lời, ta là đã thành tiên sau Viên Thiên Khải lưu lại nơi này một sợi nguyên thần, đồng dạng cũng là đối Viên gia cảm tình ràng buộc, chặt đứt ta này một sợi nguyên thần, không ngừng có thể ở thời khắc máu chốt bảo Viên gia một lần, lưu lại nơi này chờ này đan đỉnh chân chính chủ nhân, đồng thời cũng là thành tiên độ kiếp khi, cần thiết trăm trừ tình căn chi nhất. Ta ở chỗ này đã ngàn người vô số tuổi tác, vẫn luôn ở ngủ say, thẳng đến ngươi đã đến rồi khiến cho Bích Ngọc dị động, này cũng mới đem ta đánh thức.”

Lão nhân mỉm cười nhìn Đường Niệm Niệm, “Này khối bích ngọc thuộc về ngươi, nếu đáp ứng cho ngươi, ta tự sẽ không đổi ý. Bất quá.....” Hơi tạm dừng, lão nhân hai mắt nhập đốc, thanh âm lợc trầm, “Này bích ngọc hiệu dụng cực đại, bởi vì nó tồn tại, mới làm Viên gia nhiều thế hệ truyền thừa đi xuống, nếu là mất đi nó, Viên gia nhất định hội nguyên khí đại thương, đối với lúc này Viên gia thế cục tới nói, là một cái khó có thể tưởng tượng thật lớn đả kích, cho nên ta mới tưởng cùng ngươi làm một bút giao dịch.”

Rốt cuộc nói đến trọng điểm.

Đường Niệm Niệm lúc này thần sắc mới xuất hiện một chút biến hóa, gật gật đầu, ý bảo hẳn nói ra giao dịch nội dung, ngay sau đó lại nhắc nhở một câu, “Này bích ngọc đã thuộc về ta, không thể tính ngươi giao dịch lợi thế.”

Lão nhân cứng họng, theo sau gật đầu, cười nói: “Tự nhiên.”

Hắn to rộng trường tụ vừa lật, trong hư không xuất hiện tam dạng vật phẩm, một quả không ánh sáng ngọc giới, một khối màu đen lệnh bài, một trương rách nát giấy trắng.

Lão nhân giới thiệu nói: “Này cái ngọc giới là một quả càn khôn giới, cùng túi Càn Khôn hiệu dụng giống nhau, bất quá nó bên trong càn khôn thế giới lớn hơn nữa. Nó lớn nhất tác dụng đều không phải là này đó, mà là nó đại biểu thân phận. Đây là Viên gia duy nhất tổ giới, có được nó người cùng cấp với Viên gia lão tổ, cho dù là Viên gia gia chủ cũng không thể trái bối người sở hữu ý tứ.”

Đường Niệm Niệm nhìn chiếc nhẫn này, trong mắt không có nửa điểm tham lam cùng khát vọng, chỉ là nghĩ đến: Lúc trước cùng Viên Tế Dân thương lượng tới nói Viên gia thời điểm, nàng liền nói quá muốn nàng trợ giúp Viên gia, nhất định phải Viên gia là thuộc về nàng, bất quá nàng không nghĩ đương gia chủ. Trước mắt cái này tổ giới, lại vừa lúc thỏa mãn này hết thảy.

Lão nhân đối Đường Niệm Niệm như thế bình đạm biểu hiện, có vui mừng cũng có bất đắc dĩ, không nghĩ tới một cái gia tộc đều không

thể làm nàng tâm động? Chẳng sợ cái này gia tộc hiện giờ bốn bề thụ địch.

Lão nhân lại nhìn về phía phía dưới hai dạng đồ vật, tiếp tục nói: “Bách thú lệnh, có thể đem giết chết thú loại hồn phách thu vào trong đó, ở đối chiến trung lại đem nó thả ra đối địch. Nơi này bên trong có mười hai đầu hung thú hồn phách, mỗi một đầu hung thú thực lực đều có thể so Nguyên Anh kỳ người tu tiên.”

“Phía dưới như vậy đồ vật ta cũng không biết là cái gì, bất quá nó là ta phải đến bích ngọc đan lô khi cùng nhau, nghĩ đến cùng đan lô có cái gì liên hệ, chỉ là nhiều năm như vậy tới ta đều không thể hiểu thấu đáo, nếu người cùng này đan lô có duyên, trở thành nó chân chính chủ nhân, thứ này cũng cho người.”

Đường Niệm Niệm gật đầu, hỏi: “Người phải dùng mấy thứ này giao dịch cái gì?”

Lão nhân sắc mặt một chình, toàn thân khí thế đều tại đây một khắc ngưng tụ, trầm giọng nói: “Bảo vệ Viên gia.”

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ chớp một chút, nhìn lão nhân.

Lão nhân nhìn nàng ánh mắt từ ái lại như là kỳ thác vô tận kỳ vọng, nói, “Chỉ cần người tiếp được mấy thứ này, kế tiếp tổ giới, Viên gia chẳng khác nào là thuộc về người đồ vật, người ngấm lại Viên gia làm cái gì đều có thể, duy độc cần thiết ở người sinh thời, đem Viên gia bảo vệ. Kỳ thật chỉ cần Viên gia trạm đến càng cao, đối với người mà nói chỗ tốt cũng tự nhiên càng nhiều không phải sao? Tự nhiên, ta cũng sẽ không làm Viên gia cột lấy người cả đời, lấy tư chất của người ngộ tính, muốn phi thăng thành tiên bất quá là thời gian vấn đề, đến lúc đó ta chỉ cầu người lưu lại một kiện có thể tạo phúc Viên gia bảo vật là được. Nếu là có thể, hy vọng người có thể ở phi thăng phía trước, lại ở Viên gia huyết mạch bên trong lựa chọn một cái tân tộc giới người sở hữu, nếu không làm người vừa lòng, như vậy không cho cũng thể.”

Hắn lời nói phi thường thành khẩn, thậm chí dùng ‘ cầu ’ tự, tuy nói là giao dịch, nhưng là hắn cũng đã phóng thấp nhàn thái.

Đương lão nhân lời nói nói xong, giữa hai bên một trận an tĩnh, hai người yên lặng đối diện.

Đường Niệm Niệm hỏi: “Người muốn chết sao?”

Những lời này, như thế nào nghe đều như là ở công đạo di ngôn.

Lão nhân mỉm cười nói: “Mắt đi này bích ngọc, ta này lũ nguyên thần cũng sẽ biến mất.”

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, lại hỏi: “Không cần ta phát tâm ma lời thề?”

Lão nhân không có chút nào do dự, “Ta tin người.”

Ba chữ, mạo danh làm Đường Niệm Niệm tâm thần rất nhỏ chấn động một chút.

Trên thế giới này, Đường Niệm Niệm vẫn luôn cảm thấy tín nhiệm chính mình chỉ có bên người những người đó, chính là trước mắt cái này bất quá mới gặp một hồi lão nhân, lại không hề chần chừ nói ra này ba chữ. Loại này quá mức mãnh liệt trực tiếp cảm tình đánh sâu vào, ngược lại chính là Đường Niệm Niệm nhược điểm.

Đường Niệm Niệm gật đầu, “Nga.”

Này bút tương đối vô luận thấy thế nào đều là nàng chiếm tiện nghi, nàng duy nhất trả giá chỉ là một cái hứa hẹn mà thôi.

Bất quá trên thực tế, từ Đường Niệm Niệm đáp ứng xuống dưới, Viên gia liền cùng nàng cột vào cùng nhau. Viên gia lúc sau nếu là gặp được cái gì họa kiếp, lấy nàng hứa hẹn nhất định phải đi che chở.

Lão nhân lúc này lại lần nữa nói: “Nếu Viên gia thật sự gặp được không thể tránh tránh cho họa kiếp, liền người cũng vô pháp ngăn

cản, như vậy ta hy vọng người lấy chính mình tánh mạng là chủ, tận lực bảo toàn một tia Viên gia huyết mạch là được. Nếu liền này một tia huyết mạch đều không thể giữ lại, như vậy thỉnh người ẩn nhẫn, chỉ đợi lại một ngày có thể đem diệt Viên gia kẻ thù một cái không lưu chém giết hầu như không còn.”

Này một cái kiện, càng tương đương là cho Đường Niệm Niệm một cái chơi xấu lý do.

Không có tâm ma lời thề, chẳng sợ thật sự đã xảy ra kia một ngày, Đường Niệm Niệm chính là bàng quan, cũng có thể tự viên nói là chính mình không có cái kia thực lực. Đến nỗi lúc sau báo thù? Loại chuyện này kéo bao lâu không phải kéo?

Đường Niệm Niệm thần sắc không có nhiều ít biến hóa, chỉ là lại lần nữa gật đầu.

Nhưng mà, bất cứ chuyện gì, chỉ cần Đường Niệm Niệm thật sự đáp ứng rồi, đều sẽ nghiêm túc làm được.

Lão nhân thấy vậy, trên mặt tức khắc lộ ra nhẹ nhàng tươi cười, đáy mắt chỗ sâu trong còn lập loè không dễ phát hiện áy náy. Vung tay lên, không trung kia tam dạng vật phẩm toàn bộ đi vào Đường Niệm Niệm trước mặt, lão nhân mỉm cười nói: “Nhận lấy đi, còn có kia bích ngọc, nơi đó mặt đồ vật mới là chân chính bảo tàng, xem như ta cho người lớn nhất kính hỉ, còn có bồi thường.”

Đường Niệm Niệm nghe vậy, không hề do dự đem hư không tam dạng đồ vật thu vào túi Càn Khôn, lúc này cũng cảm giác được vừa mới như là bị cái gì cấp cố ý cản trở lực hấp dẫn lại lần nữa xuất hiện.

Nàng thân ảnh vừa động, chớp mắt liền đến bích ngọc trước mặt, sau đó duỗi tay chạm đến ở bích ngọc thượng, đầu ngón tay một giọt máu tươi vừa mới xuất hiện đã bị bích ngọc hút không thấy.

Xa-na khi.

Toàn bộ truyền thừa nơi mây mù đều rung chuyển lên, nhanh chóng đem Đường Niệm Niệm thân ảnh cấp bao bọc lấy, thân ảnh của nàng cũng biến mất ở mây mù bao vây dưới.

Lão nhân đứng ở bên cạnh nhìn, ở Đường Niệm Niệm thân ảnh nháy mắt bị mây mù bao vây kia một khắc, mở miệng nói: “Tiểu oa nhi, sau khi ra ngoài, đem tổ giới cấp Viên gia đương nhiệm gia chủ xem, nếu là hấn hỏi cái gì, liền đem người ta sự tình nói cho hấn có thể, nhớ rõ ta tên là Viên Thiên Khải, hấn tất biết nên làm như thế nào.”

Đương lại nhìn không thấy Đường Niệm Niệm thân ảnh, lão nhân thân hình cũng bắt đầu chậm rãi trở nên hư ảo, ánh mắt dừng ở kia mây mù ngưng tụ thành cái kén thượng, kia một mặt ẩn sâu áy náy cũng lại vô che giấu bại lộ ra tới, một tiếng than nhẹ: “Tiểu oa nhi, hy vọng kia Bích Ngọc đồ vật có thể làm người thích đi.”

Kỳ thật, từ hấn nói ra ‘ta tin người’ kia ba chữ thời điểm liền bắt đầu tính kế Đường Niệm Niệm.

Hấn sống như thế lớn lên năm tháng, cao thâm tu vi cùng tâm cảnh là hiện tại Đường Niệm Niệm còn vô pháp so sánh với.

Đương lão nhân cùng Đường Niệm Niệm ở chung như vậy ngăn ngại thời gian, hấn liền đem Đường Niệm Niệm tính tình xem đến không sai biệt lắm, cho nên bắt đầu rồi tính kế.

Hấn không cần Đường Niệm Niệm phát tâm ma lời thề, bởi vì hấn muốn cũng không phải cưỡng chế tính buộc chặt trụ Đường Niệm Niệm, hiệu quả như vậy cũng không phải tốt nhất, chỉ cần là cái người tu tiên đều yêu thích tự do tiêu dao, bị lời thề buộc chặt sẽ chỉ làm người phản cảm, như thế liền tính Đường Niệm Niệm che chở Viên gia, đối Viên gia cũng sẽ không có nhiều ít hảo cảm.

Cho nên hấn không cần Đường Niệm Niệm tâm ma lời thề, mà là dùng ngôn ngữ đi một chút công phá nàng trái tim, làm nàng cảm giác được chính mình trả giá cùng được đến cũng không ngang nhau, thậm chí căn bản là vô pháp đánh đồng. Hơn nữa rõ ràng

phía trước hẳn biểu hiện đối với Viên gia đặc biệt coi trọng, thà rằng chính mình nguyên thần biến mất cũng muốn vì Viên gia tìm được một cái dựa vào, lúc này hẳn ngôn ngữ lại là lặp đi lặp lại nhiều lần vì nàng suy nghĩ, ở Viên gia diệt tộc cùng nàng tánh mạng thương lựa chọn, cũng không chút do dự ẩn lựa chọn nàng bình yên, như thế dưới cũng tự nhiên làm Đường Niệm Niệm cảm nhận được hẳn đối nàng quan ái, so Viên gia càng trọng quan ái.

Mặt sau hẳn lại hy vọng Đường Niệm Niệm có đủ thực lực sau, có thể đem diệt Viên gia người toàn bộ chém giết hầu như không còn, như thế liền biểu lộ ra hẳn đối những cái đó diệt Viên gia người thống hận, đối Viên gia diệt tộc tuyệt vọng đau lòng, biểu lộ hẳn trong lòng trước sau đối Viên gia không thể mất đi dày đặc cảm tình.

Như vậy một tầng tiếp theo một tầng ám chỉ, được đến Đường Niệm Niệm một cái gạt đầu.

Lão nhân lại biết, nàng nếu điếm cái kia đầu, tất nhiên sẽ nghiêm túc làm được hứa hẹn hết thấy, đều không phải là bị tâm ma lời thề trói buộc đi làm, lại là bị hẳn ngôn ngữ hướng dẫn, cảm tình ràng buộc đi làm.

Này hai người bất đồng, đủ để dẫn dắt Viên gia tiến vào một cái hoàn toàn bất đồng kết cục.

Lão nhân thân thể đã gần như đồng dạng hóa thành sương khói, hẳn ánh mắt cũng chậm rãi bình thản xuống dưới, như cũ nhìn kia cái kén, sau đó hai mắt nội tinh quang đại xá, thân ảnh một chút thâm nhập kia cái kén nội.

Này cũng coi như là lão nhân ta cho người này tiểu oa nhi bồi thường đi.

Viên gia xuất hiện người như vậy huyết mạch, tất nhiên có thể trọng trạm cao phong tuyệt đỉnh phía trên!

Hẳn là đối Viên gia cảm tình ràng buộc mới bị đứt bỏ xuống dưới một sợi nguyên thần, cho nên đem Viên gia xem đến so cái gì đều

trọng, đối với chính mình làm hết thủy, hấn tuy rằng đối Đường Niệm Niệm lược có hổ thẹn, nhưng là lại không có cảm giác được bất luận cái gì thua thiệt, bởi vì hấn trả giá đích xác không ít, trả giá mấy thứ này, bảo vệ một cái Viên gia, đủ rồi!

Đến nỗi câu nói kế tiếp ngữ, tuy rằng thật là tính kế ý tứ, bất quá lại cũng là chân thật, nếu thật sự phát sinh như vậy liền Đường Niệm Niệm cũng vô pháp ngăn cản họa kiếp, như vậy nàng xác có thể lấy chính mình tánh mạng là chủ, không cần vì Viên gia mất đi tính mạng.

-----oOo-----

Thứ một trăm 49 chương Cô Hồng bị nhục (canh một)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Truyền thừa nơi biến hóa rất lớn, chỉ cần là còn ở truyền thừa nơi trung Viên gia các đệ tử đều có thể đủ cảm nhận được, đặc biệt là những cái đó thiên tư vốn dĩ liền giống nhau, vừa tiến đến sau hút không khí mờ mịt được khí không có bao lâu cũng đã bão hòa các đệ tử, thanh tịnh thần trí làm cho bọn họ thực rõ ràng mà cảm nhận được chung quanh thật lớn lực hấp dẫn.

Này cỗ lực hấp dẫn tới như vậy đột nhiên, làm bên trong các đệ tử đều cảm thấy kinh dị. Bọn họ tuy rằng không rõ ràng lắm truyền thừa nơi nội chân tướng, nhưng là lại vẫn là mơ hồ đoán đến bây giờ tình huống như vậy cũng không bình thường. Chỉ là phỏng đoán vĩnh viễn là phỏng đoán, bọn họ căn bản là vô pháp tìm được phát sinh như vậy biến cố căn nguyên, chỉ có thể trơ mắt nhìn trước mắt quý tộc tình huống phát sinh.

Nơi nào đó, vốn là nhắm mắt lại thể ngộ dũng mãnh vào trong đầu mặt tri thức, còn có hấp thu chung quanh nồng đậm được khí Viên Mộc Đẳng mở ra mắt. Trong ánh mắt hiện lên kinh ngạc, khẽ cau mày nhìn chung quanh. Hắn thân thể được khí cũng không có hấp thu bão hòa, may mắn dũng mãnh vào trong óc mặt tri thức cũng không có biến mất, tuy rằng không có hoàn toàn thể ngộ lý giải trong sáng, nhưng là chỉ cần còn tồn tại trong đầu mặt, tổng hội có thời gian đi thể hội.

Như bây giờ quý tộc tình huống làm hắn không thể không mở to mắt, chung quanh được khí xói mòn quá nhanh, chẳng sợ hắn như cũ đứng hấp thu, đồng dạng có thể hấp thu nhập thể, lấy này được khí nồng đậm trình độ, tại đây hấp lực lại liên tục một đoạn thời gian, làm hắn thân thể hấp thu bão hòa cũng là có thể, chỉ là phát sinh

chuyện như vậy, hắn cũng tỉnh không dưới tâm tới tiếp tục làm chính mình sự tình.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Viên Mộc Đằng nỉ non tự nói, ánh mắt đầu hướng này cổ lực hấp dẫn tới đến phương hướng, ánh mắt nhẹ nhặn.

Suy nghĩ một hồi, Viên Mộc Đằng dứt khoát xoay người hướng lực hấp dẫn phương hướng nhanh chóng nhảy tới.

“Khả năng, lại cùng cái kia Niệm Niệm có quan hệ.” Viên Mộc Đằng nghĩ, cực nhanh tốc độ làm hắn thân ảnh cơ hồ trở thành hư ảnh, ở nồng đậm sương trắng trung thành lưu lại từng mảnh tàn ảnh.

Không chỉ là hắn, hơn nữa Viên tố cầm cùng Viên Diệu lục đám người, suốt tám gã dòng chính đệ tử đều cùng hắn giống nhau, làm ra đồng dạng lựa chọn. Đó chính là đi theo hấp lực phương hướng, muốn tìm đến tạo thành này hết thảy đều ngọn nguồn, nhìn xem này rốt cuộc là chuyện như thế nào.

“Nên sẽ không lại là nàng đi?” Mỗi một chỗ, đồng dạng đang ở lên đường Viên Diệu lục thấp thấp nhắc mãi, sắc mặt có chút lo lắng lại có chút bất đắc dĩ.

Ở lên đường đại bộ phận người mặc danh toàn bộ đem chuyện này nghĩ đến Đường Niệm Niệm trên người. Không trách bọn họ sẽ nghĩ như vậy, Đường Niệm Niệm làm sự tình quá mức ngoài dự đoán mọi người. Huống chi nàng vừa mới mới được đến tám cánh điệp văn, đủ để cho mọi người biết được nàng bất đồng, đi vào truyền thừa nơi sau lại phát sinh như vậy biến cố, tự nhiên khiến cho người cái thứ nhất nghĩ đến chính là nàng.

Dòng chính con cháu nhóm động tác, không có bất luận kẻ nào biết. Rốt cuộc này phiến thiên địa mây mù quá nồng đậm, chẳng sợ bị như thế kịch liệt hút, chung quanh hết thảy vẫn là làm mỗi người tầm mắt cùng linh thức đã chịu quấy nhiễu, căn bản thấy không rõ chung quanh. Hoặc là này căn bản là không ngừng là nồng đậm mây mù

nguyên nhân, lại là bị người ở chỗ này bố trí nào đó trận pháp cũng nói không chừng.

Lúc này, mỗi một vị ở truyền thừa nơi nội chi thứ đệ tử trước mắt một bạch, đương hấn lại có thể thấy rõ ràng thời điểm, liền phát hiện chính mình đã xuất hiện ở truyền thừa nơi ngoại, nơi này đang đứng Viên Cần Nhiên đấm người.

Đối với tên này chi thứ đệ tử đột nhiên xuất hiện, Viên Cần Nhiên bọn người không có một chút kinh ngạc —— đây là truyền thừa nơi tác dụng, chỉ cần thân thể hấp thu được khí bảo hòa sau, như vậy liền sẽ bị tự động truyền tống ra truyền thừa nơi.

Tên này đệ tử đúng là bởi vì ở truyền thừa nơi lại không chiếm được bất luận cái gì chỗ tốt sau, bị tự động truyền tống ra tới cái thứ nhất.

Nam tính đệ tử ngẩn ra lúc sau thực mau liền hiểu được, cung kính đối Viên Cần Nhiên đấm người hành lễ, sau đó tất cung tất kính đứng một bên, thần sắc còn có chút kinh nghi, vẻ mặt muốn nói cái gì lại không biết có nên hay không nói bộ dáng.

Hắn này phúc biểu tình không có tránh được ở đây bất luận cái gì một người đôi mắt, Viên Cần Nhiên mỉm cười nói: “Người muốn nói cái gì?”

Nam tính đệ tử cả kinh, phát giác ý nghĩ của chính mình bị phát hiện sau, vội vàng khom người, đối Viên Cần Nhiên cung kính nói: “Về nhà chủ nói, đệ tử ở truyền thừa nơi phát hiện một kiện thực cổ quái sự tình.”

“Ân?”

Mọi người sắc mặt hơi kinh ngạc, cổ quái sự tình? Truyền thừa nơi có thể phát sinh cái gì cổ quái sự tình?

“Nói nói xem.” Viên Cần Nhiên nói.

Nam tính đệ tử thực mau đem ở truyền thừa nơi phát sinh sự tình nói một lần.

Viên Cần Nhiên đăm người sắc mặt lại lần nữa biến hóa, nam mạch một vị trưởng lão nhìn về phía Viên Cần Nhiên, trầm giọng nói: “Gia chủ, chuyện này chỉ sợ không đơn giản, theo ta thấy.....”

Trưởng lão lời nói còn không có nói xong, Viên Cần Nhiên nhẹ xoa tay liền đem kia lời nói đánh gãy, trầm tĩnh nói: “Sự tình còn không rõ ràng lắm, không thể phá hư truyền thừa nơi lần này đệ tử truyền thừa, nhìn nhìn lại.”

“Đúng vậy.” mọi người nghe xong hần lời nói, chẳng sợ trong lòng còn không khỏi lo lắng trong đó chính mình huyết mạch người đều an tĩnh lại.

Viên Cần Nhiên bất động thanh sắc nhìn về phía Viên Tế Dân cùng Viên thế giống hệt người liếc mắt một cái, sau hai người sắc mặt đều có vẻ có chút kinh nghi bất định, đối hần lắc đầu tỏ vẻ chính mình cũng không rõ ràng lắm. Bọn họ kỳ thật đều có suy đoán, chuyện này cùng Đường Niệm Niệm có quan hệ, chỉ là bọn hần những người này cũng không thể tùy tiện đi vào truyền thừa nơi, chỉ bằng kia nam tính chi thứ đệ tử lời nói của một bên, căn bản vô pháp kết luận sự tình chân tướng.

Thời gian chậm rãi qua đi, tại đây đoạn thời gian bên trong lục tục có chi thứ đệ tử bị truyền tống ra tới, trải qua dò hỏi lúc sau, bọn họ trả lời đều cùng cái thứ nhất ra tới chi thứ đệ tử giống nhau. Bất quá xem ra chuyện này tuy rằng cổ quái, nhưng là đối với này đó Viên gia các đệ tử đều không có bất luận cái gì tổn hại, nói cách khác chuyện này chỉ sợ cũng không phải cái gì chuyện xấu, liền không biết rốt cuộc là người nào đó hấp thu được lực quá mức kinh thế hãi tục, vẫn là thật sự đã xảy ra cái gì bọn họ không tưởng được sự tình?

Truyền thừa nơi ngoại, Viên Cần Nhiên đăm người lẳng lặng chờ.

Này nhất đẳng, ước chừng đi qua năm ngày.

Giống nhau có thể ngốc tại truyền thừa nơi năm ngày người, toàn bộ đều là Viên gia tinh anh giống nhau tồn tại, nguyên lai cũng không phải không có, cho nên điểm này cũng không đủ để làm mọi người kinh ngạc. Duy độc có chút bất đồng chính là, lần này ngốc tại truyền thừa nơi năm ngày người, so với năm rồi tới nói muốn nhiều không ít.

Năm ngày thời gian, những cái đó ra tới chi thứ đệ tử cùng ba gã dòng chính đệ tử đều bị Viên Cần Nhiên đuổi rồi đi ra ngoài, làm cho bọn họ từng người làm chính mình sự tình đi. Một ít trưởng lão đồng dạng rời đi, chỉ để lại bốn mạch vài vị tương đối thanh nhàn, địa vị lại cao siêu, còn có cùng truyền thừa nơi nội còn ở con cháu nhóm có chút thân duyên quan hệ người giữ lại.

Viên Cần Nhiên chính mình thân là một nhà chi chủ tự nhiên có rất nhiều sự tình muốn xử lý, hấn bản thể lưu tại truyền thừa nơi ngoài, phân thân tắc đi là xử lý trách vụ đi.

Liên tục năm ngày, không ngừng là truyền thừa nơi Viên Cần Nhiên đám người đang đợi chờ, tổ ngoài phòng viện, một mặt hân trường thân ảnh tĩnh trạm chỗ cũ.

Ngoại viện đứng thẳng thủ vệ, từ truyền thừa nơi đi ra các đệ tử đi vào nơi này thời điểm, đều liếc mắt một cái nhìn đến trong viện đứng thẳng nam tử.

Hấn xiêm y như cũ vô trần vô cấu, giống như mặc họa đan thanh cực hạn phác họa hoàn mỹ khuôn mặt tĩnh nhiên không gợn sóng, không tiếng động đứng ở đình viện, một bóng hình làm chung quanh đều âm đạm thất sắc, làm người không khỏi chú mục lại không dám nhìn gần, chỉ nhìn thoáng qua sau liền cực nhanh thu hồi ánh mắt. Rất nhiều nữ tử lại vẫn là nhịn không được trộm đánh giá qua đi, trong mắt chớp động hâm mộ cùng si mê.

Không cần bất luận kẻ nào nói, bọn họ đều đoán được ra tới, vị này nam tử chỉ sợ từ Đường Niệm Niệm tiến vào sau liền vẫn luôn chờ ở chỗ này, không có rời đi quá nửa khác.

Trước mặt mọi người người từ hấn bên người đi qua thời điểm, trong đám người Viên gia đệ tử đột nhiên có một người chi thứ đệ tử bước chân hơi dừng một chút, sắc mặt có chút do dự lại chần chờ, thấp giọng nói: “Cái kia, truyền thừa nơi bên kia đã xảy ra chuyện, hình như là cái kia kêu Niệm Niệm dòng chính con cháu làm ra tới.”

Hấn lời nói vừa ra, chung quanh liền có một nữ tử hướng hấn trừng lại đây, có chút vội vàng nói: “Người đang nói cái gì!”

Viên Càn Nhiên gọi bọn hấn rời đi thời điểm tuy rằng cái gì báo cho đều không có nói, nhưng là cá nhân đều tưởng được đến, Viên gia truyền thừa nơi như vậy quan trọng địa phương, vô luận đã xảy ra sự tình gì, đều không phải bọn họ lung tung truyền ra đi. Huống chi người này lời nói không khỏi quá làm người loạn suy nghĩ, thế nhưng còn làm trò Tư Lăng Cô Hồng mặt thân nói ra sự là Đường Niệm Niệm làm ra tới? Chẳng sợ nói chính là giống như, chính là như thế nào nghe đều như là sự thật, này không phải muốn chọc giận Tư Lăng Cô Hồng a?

Nam tử tựa hồ cũng kinh giác chính mình nói sai rồi lời nói, sắc mặt có chút tái nhợt, biểu tình lại có chút khổ sở, nói “Không có gì, ta chỉ là xem hấn đợi như vậy..... Lúc trước, nếu ta không đợi, mà là chạy tới nơi nói, huệ nhi cũng sẽ không.....”

Nam tử lời nói không có nói xong, nhưng là hấn biểu tình dị thường thống khổ.

Nam tử tại đây đàn chi thứ đệ tử bên trong nhận thức người không ít, đối với hấn quá khứ rất nhiều người đều biết, nghe được hấn nói, mấy người sắc mặt đều trở nên hoãn hoãn, nhìn hấn ánh mắt nhiều một phần đồng tình. Ở trong mắt bọn họ, cái này nam tử cũng là tiên nguyên khó được trọng tình người.

Chỉ là cái kia ngay từ đầu quát lớn hấn nữ tử sắc mặt càng khó thoát nhìn, nam tử nói lời này tách ra tới nghe lên không có gì vấn đề lớn, nhưng là hợp nhau tới liền có đại đại vấn đề. Cái gì gọi là như thế nào không phải lúc trước hấn không phải chờ nói? Kia huệ nhi cũng sẽ không? Sẽ không cái gì? Chẳng sợ không biết chuyện này kết

quả người cũng có thể suy đoán đến này kết quả tuyệt đối sẽ không tốt. Như vậy lại phối hợp hẳn mặt trên nói Đường Niệm Niệm nói, ý tứ còn không phải là nói cho Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm khả năng sẽ xảy ra chuyện sao?

Lấy Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm cảm tình, nếu Đường Niệm Niệm thật sự đã xảy ra chuyện, như vậy hẳn sẽ làm chuyện gì?

Nữ tử càng nghĩ càng kinh, tuy rằng không biết Tư Lăng Cô Hồng thực lực, cũng tin tưởng hẳn sức của một người nhất định không thể đối Viên gia làm cái gì, nhưng là trong lòng mặc danh liền có hãi hùng khiếp vía cảm giác.

“Đủ rồi! Viên hỉ diệu, chuyện này ta nhất định sẽ đúng sự thật báo đi lên, người liền chờ bị phạt đi!” Nữ tử lạnh lùng nói. Vô luận nam tử hành vi hay không là vô tình, nhưng là hẳn gây ra họa cần thiết từ chính hẳn gánh vác.

Viên hỉ diệu tựa hồ bị nữ tử lời nói dọa tới rồi, thấp giọng nói: “Ta chỉ là nhìn không được.”

Chung quanh mấy người là hẳn bạn tốt, vừa thấy đến hẳn dáng vẻ này, nghĩ thầm việc này cũng không thể toàn trách hẳn, chỉ là hẳn trong lòng bóng ma, nhìn không được ra tiếng mà thôi. Đối với nữ tử như thế sắc bén trách cứ, này vài tên bạn tốt lập tức liền đứng ở Viên hỉ diệu bên người, bất thiện nhìn nữ tử.

“Nơi này là tổ phòng.” Một người thân xuyên màu xanh băng áo gấm dòng chính đệ tử lãnh đạm nói, tức khắc làm hai đám người cấp yên ổn xuống dưới. Hẳn nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, thần sắc có chút khó coi, nhẹ nâng hàm dưới, thần thái kiêu căng mà xem thường nói: “Viên gia truyền thừa nơi đích xác đã xảy ra chuyện, bất quá rốt cuộc là sự tình gì không có người biết, có phải hay không Đường Niệm Niệm làm ra tới cũng không có người biết. Bất quá, chẳng sợ người biết thì thế nào? Một cái cảm luyến giống nhau nam nhân, một chút nam tử khí khái đều không có, chỉ biết hầu hạ nữ tử, ta thật vì người thân là nam tử cảm thấy đáng xấu hổ!”

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Không có thời gian viết, trước phát đi lên, tiếp tục viết, viết hỏ buổi chiều phát.

-----oOo-----

Thứ một trăm 50 chương khiến trách (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hồng ——

Tên này dòng chính nam tử lời nói, giống như là một đạo trời nắng sấm sét tạc ở tại chỗ mọi người trong đầu, tên kia ngay từ đầu liền lo lắng nữ tử sắc mặt hoàn toàn biến sắc. Ái ngôn chinh thù hiểu Viên hỉ diệu lời nói có ẩn hàm nhắc nhở ám chỉ, hẳn bất quá là một cái chi thứ đệ tử thân phận, nàng nhưng thật ra có thể quát lớn vài tiếng. Nhưng là, trước mắt vị này nam tử lại là dòng chính, vẫn là một phòng nam mạch dòng chính, thân phận của hắn căn bản là không phải nàng có thể xoi mói, chỉ là hắn này lời nói không khỏi quá mức đả thương người.

Không ngừng là nữ tử này, ngay cả mặt khác ra tới hai vị dòng chính nam nữ sắc mặt cũng hơi hơi biến hóa.

Thân xuyên một bộ màu vàng nhạt thúc eo váy dài, cổ tay áo đeo nhị đẳng đệ tử mới có tam cánh điệp văn, dung mạo quyền lệ dòng chính nữ tử nhú mày, ra tiếng nói:” Viên dễ nhân, người quên mất gia tộc mệnh lệnh? “

Từ Đường Niệm Niệm đám người đi vào Viên gia phía trước, Viên Càn Nhiên cũng đã hạ lệnh, sở hữu Viên gia đệ tử cần thiết đưa bọn họ coi như bốn tộc người đối đãi, tuyệt đối không thể thất lễ, càng không thể lấy khiêu khích gây họa. Chính là trước mắt Viên dễ nhân nói ra lời nói, là cá nhân đều nghe được ra tới hắn đây là ở vũ nhục Tư Lăng Cô Hồng.

Viên dễ nhân cười lạnh một tiếng, đối với nữ tử lời nói tựa hồ khinh thường nhìn lại, chẳng những không có chút nào thu liễm, nhìn Tư

Lăng Cô Hồng ánh mắt ngược lại càng thêm không tốt, lạnh giọng nói:” Như thế nào? Hay là ta nói được không đối không thành? Thân là một cái nam tử, này tướng mạo sinh so nữ tử còn mỹ, mỗi ngày chỉ biết ôm Đường Niệm Niệm, đối Đường Niệm Niệm nói gì nghe nấy, không có một chút chính mình chủ kiến, này không phải cảm luyến là cái gì? Nói không chừng người này căn bản chính là Đường Niệm Niệm luyện chế con rối. “

Lời này ngữ càng nói càng khó nghe, dư lại tên kia dòng chính nam tử cũng nhận không ra lạnh mặt quát lớn nói:” Viên dễ nhân, đừng tưởng rằng ngươi là một phòng người liền có thể không kiêng nể gì. Niệm Niệm từ hôm nay vào Viên gia nguyên quán chính là Viên gia dòng chính huyết mạch, ở Viên gia nàng họ Viên không họ Đường. Tư lăng công tử cùng Niệm Niệm ở chung từ chính bọn họ quyết định, không phải do ngươi ở chỗ này xen mồm. “

Ai đều nghe ra tới Viên dễ nhân này căn bản chính là ở cố ý khiêu khích vũ nhục, Tư Lăng Cô Hồng tướng mạo đích xác tuấn mỹ vô song, nói là so nữ tử càng mỹ cũng không quá, chỉ là hấn mỹ lại là tuấn mỹ, không có nửa phần nữ tử, toàn thân trên dưới không một chỗ không tiết lộ nam tử tuấn dật chi khí. Đến nỗi nói hấn ôm Đường Niệm Niệm, đối Đường Niệm Niệm nói gì nghe nấy, này đó ai đều biết đây là hấn đối Đường Niệm Niệm sủng ái. Hấn hay không không có chủ kiến, đối với bọn họ này đó căn bản là không hiểu biết người của hấn tới nói, căn bản là không có đi xoi mói tư cách.

Viên dễ nhân liền chiêu hai vị dòng chính phản bác, hai mắt đã tắt cả đều là lửa giận, lạnh giọng quát:” Những người này mới đến Viên gia mấy ngày, các ngươi liền toàn bộ đứng ở bọn họ bên kia? Xem ra các ngươi là thật sự tính toán ủng hộ tam phòng không thành? “

Lời này thế nhưng chuyển tới bốn mạch thượng, kia hai vị dòng chính nam nữ đều không khỏi ngẩn ra, ngay sau đó nam tử sắc mặt trở nên lạnh băng cực kỳ, ” xem ra là có người ở ngươi bên tai khua môi múa mép? “Nhìn thấy Viên dễ nhân nghe được lời này sau, sắc mặt hơi hơi mất tự nhiên, hấn liền minh bạch quả nhiên bị chính mình đoán trúng, tiếp tục nói:” Ngươi thế nhưng ngược đến trình độ như vậy, tin vào những cái đó châm ngòi ngôn ngữ, sau đó nơi này

khiêu khích vũ nhục tư lãng công tử? Người có biết hay không người làm như vậy hậu quả?! “

Viên dễ nhân vừa nghe nam tử như vậy nghiêm khắc quát lớn, thật giống như thân là chính mình trường bối giống nhau, trong lúc nhất thời mặt mũi không qua được, đồng dạng lạnh giọng quát lớn nói:” Lời nói tùy người nói như thế nào, ta vừa mới lời nói cũng bất quá tình hình thực tế mà thôi. “

Nói chuyện khi, hấn hai mắt mắt lé đảo qua Tư Lãng Cô Hồng.

Lại thấy, Tư Lãng Cô Hồng từ đầu chí cuối đều không có hướng bọn họ bên này đầu lại đây một tia ánh mắt, biểu tình cũng không có nửa điểm biến hóa, một đôi thanh ảnh mờ mịt con người u ám không rõ, giống như một ông bị bóng đêm tràn ngập thanh đàm, tĩnh miếu không tiếng động.

Loại này tĩnh, như là một loại thiên địa độc ta cô tịch, lại như là nửa đêm vô tình một mình Thanh Hoa một vòng kiêu nguyệt, chung quanh hết thấy vô luận là người vẫn là vật đều không ở trong mắt hấn lưu lại nửa điểm dấu vết. Bọn họ này nhóm người vừa mới lời nói, làm sự tình đều cùng hấn không có nửa điểm can hệ. Hết thấy hết thấy đều như là bọn họ này đó ở tự đạo tự diễn, giống như nhảy nhót vai hề giống nhau ở lo chính mình khắc khổ.

Loại cảm giác này làm ở đây phần lớn người đều trầm mặc xuống dưới, vừa mới mờ mịt trong lòng các loại cảm xúc, kinh sợ, lo lắng, vui sướng khi người gặp họa từ từ toàn bộ đều lắng đọng lại đến biến mất không thấy. Kia hai gã dòng chính nam nữ cũng đồng dạng trầm mặc xuống dưới, nhìn Tư Lãng Cô Hồng ánh mắt lộ ra cẩn thận cùng một tia kính sợ. Đến nỗi Viên dễ nhân sắc mặt đầu tiên là ngẩn ra lúc sau, sau đó trở nên càng thêm khó coi.

Tư Lãng Cô Hồng biểu hiện như vậy ở trong mắt hấn, liền hình cùng căn bản là đối hấn khinh thường nhìn lại làm lơ.

So với Viên dễ nhân trong lời nói khiêu khích vũ nhục, Tư Lãng Cô Hồng như vậy làm lơ vô cảm lại như là càng thêm sắc bén vũ nhục,

giống lưỡi dao sắc bén giống nhau đâm vào hấn tuổi trẻ kiêu ngạo tự tôn thương.

”Ha hả. “Viên dễ nhân ác ý cười vài tiếng, nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng nâng lên hàm dưới, lạnh lùng cười nói:” Viên sượng, Viên nghiệp, các người hai cái không cần nhắc lại hấn phản bác, không có nhìn đến hấn căn bản là không cảm kích sao? Xem hấn hiện tại đối với bộ dáng, căn bản chính là cam chịu ta vừa mới nói đi? Thật là yếu đuối uất ức, bị ta nói như vậy liền chính mình giáo biện một tiếng dũng khí đều không có, các người còn có thể nói hấn là cái nam nhân sao? “

Hấn trong miệng Viên sượng cùng Viên nghiệp, đúng là kia hai gã dòng chính nữ tử cùng nam tử.

Viên sượng cùng Viên nghiệp sắc mặt đồng dạng khó coi lên, nhìn Viên dễ nhân ánh mắt

.....

Trần ngập phần nộ, còn có hận sắt không thành thép ý vị. Bọn họ đều đoán không ra tới Viên dễ nhân hôm nay khiêu khích là bởi vì có người khua môi múa mép, Đường Niệm Niệm lại ở nhớ nhập nguyên quán thời điểm được đến tám cánh điệp văn, như vậy kết quả chỉ sợ là làm hấn sinh ra nguy cơ cảm. Chỉ là bọn hấn không thể tưởng được Viên dễ nhân thật sự ngu như vậy, lại là như vậy đơn giản đã bị người cấp châm ngòi, tâm cảnh như thế hẹp hòi, căn bản là không làm rõ được sự tình tầm quan trọng.

May mắn, xem Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng căn bản là không đem hấn để vào mắt, đối với hấn lời nói cũng căn bản không có nửa điểm phản ứng, này nếu là những người khác nói, chỉ sợ đã sớm phần khởi cùng Viên dễ nhân đánh nhau đi lên. Hai vị này cũng là thật sự đánh lên tới, kia sự tình đã có thể thật sự nháo lớn.

Viên sượng cùng Viên nghiệp hai người liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trong mắt lo lắng.

Viên sương hăng hừng trừng mắt nhìn Viên để nhân liếc mắt một cái, sau đó lại nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, nhẹ nhàng đi lên trước đi vào hắt trước mặt ba thước khoảng cách, thái độ thành khẩn nhẹ giọng nói:” Tư lăng công tử, hắt chỉ là bị ác nhân cấp tính kế, còn thỉnh ngài không cần cùng hắt chấp nhật. “

Tư Lăng Cô Hồng không có phản ứng.

Tuy là như thế, Viên sương lại cảm giác trong lòng có một cỗ mạc danh áp lực đè ở trong lòng, làm nàng căn bản là vô pháp lâu dài chính diện đứng ở cái này nam tử trước mặt, tươi cười có chút mất tự nhiên nói:” Tư lăng công tử không nói lời nào, ta coi như tư lăng công tử đồng ý? “

Nói xong, nàng đối Tư Lăng Cô Hồng được rồi một cái ngang hàng lễ, xoay người trở lại Viên gia đệ tử trong đám người, sắc mặt một sửa đổi mặt Tư Lăng Cô Hồng thời điểm thật cẩn thận, lạnh khuôn mặt có thân là Viên gia dòng chính uy nghiêm,” còn đứng ở chỗ này làm cái gì? Còn không quay về? “

Ở đây chi thứ các đệ tử đều tự giác theo tiếng, biết điều rời đi.

Rời đi trong đám người, tên kia ngay từ đầu hướng Tư Lăng Cô Hồng nói ra truyền thừa nơi xảy ra chuyện tin tức Viên hỉ diệu cũng ở trong đó. Lúc này hắt chính rũ đầu, nhìn dáng vẻ tựa hồ là tâm tình không tốt, có như là ở tự trách. Nhưng là không có người xem tới được hắt rũ xuống khuôn mặt, hai mắt trong bóng đêm chớp động không cam lòng cảm xúc.

Hắt không nghĩ tới mạo nguy hiểm làm này hết thầy, Tư Lăng Cô Hồng lại căn bản không có làm ra hắt muốn nhìn đến sự tình. Tình báo thượng không phải nói Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái tận xương, chỉ cần Đường Niệm Niệm lại một chút nguy hiểm, hắt đều sẽ nghĩa vô phản cố tiến đến sao? Như thế nào hắt ám chỉ như vậy rõ ràng, này Tư Lăng Cô Hồng liền thần sắc đều không có biến hóa một chút?

Hắn lại nơi nào sẽ biết, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người ở song tu cùng tình chú công hiệu hạ, đối với đối phương tâm thần đều có vô pháp dứt bỏ liên hệ. Đường Niệm Niệm hiện tại hay không bình yên, căn bản không cần những người khác nói, Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên cảm thụ được đến.

Bên cạnh hắn bạn tốt cho rằng hắn ở vì vừa mới sự tình cảm thấy tự trách lo lắng, duỗi tay chụp ở đầu vai hắn thượng, an ủi nói:” Yên tâm, người cũng chỉ là vô tâm chi thất, cũng không nói gì thêm quá mức nói, chỉ cần đường..... Không đúng, chỉ cần Niệm Niệm tiểu thư không có việc gì, việc này tự nhiên đã vượt qua. “

Viên hỉ diệu gật gật đầu, che giấu thần sắc vẫn là không cam lòng.

Chỉ cần lần này hắn thành công nói, như vậy trên người độc dược nói không chừng là có thể giải, thậm chí khả năng được đến Mộ Dung gia tộc tưởng thưởng pháp bảo.

Đang lúc hắn còn ở suy nghĩ lần sau cơ hội thời điểm, chỉ nghe được mặt sau truyền đến Viên để nhân một tiếng lạnh giọng, còn có hắn lạnh lùng một tiếng chửi nhỏ,” không hổ là phu thê, này phân không coi ai ra gì tự thái, cùng kia Đường Niệm Niệm thật là giống nhau như đúc, vô lễ thô bỉ..... Ách! “

Hắn lời nói còn không có nói xong lại đột nhiên hoàn toàn mà ngừng, giống như là đang ở kêu đến vui sướng vọt, đột nhiên bị người cấp thít chặt cổ giống nhau, trong nháy mắt kia tạm dừng thanh âm đặc biệt khó nghe cổ quái.

Viên hỉ diệu đột nhiên dừng lại nện bước, quay đầu nhìn lại, đương nhìn đến Viên để nhân bay ngược đi ra ngoài, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh tắc đứng ở hắn vừa mới vị trí thượng hình ảnh sau, trên mặt nhin không được lộ ra một mặt cười.

Này thật sự có thể nói là quanh co, hắn vừa mới còn ở không cam lòng Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng đối với Viên để nhân vũ nhục thờ ơ, hiện tại Viên để nhân bất quá nói một câu Đường Niệm Niệm nói bậy, liền rước lấy Tư Lăng Cô Hồng động thủ.

Như vậy kết quả hẳn không nghĩ tới, nhưng là ít nhất kế hoạch thành công.

Viên hỉ diệu trên mặt kinh hỉ quá mức rõ ràng, chỉ là hiện tại mọi người tầm mắt đều bị trước mắt Tư Lăng Cô Hồng cùng Viên dễ nhân hành vi cấp hấp dẫn đi, trừ bỏ Viên sương trong lúc vô ý nhìn đến hẳn này một mặt lỗi thời tươi cười ngoạ, những người khác căn bản là chú ý tới.

”Người..... “Cách đó không xa trên mặt đất, Viên dễ nhân khoe miệng một vôi máu tươi chảy xuống, sắc mặt kinh giận nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng.

Chỉ là đương hẳn thấy rõ ràng lúc này Tư Lăng Cô Hồng, nảy lên yết hầu vô số giận ngữ đều bị nghẹn trở về, sắc mặt một trận thanh một trận bạch.

Đứng ở hẳn vừa mới vị trí thượng Tư Lăng Cô Hồng biểu tình cũng không có nhiều ít biến hóa, một thân tự nhiên như cũ yên tĩnh, duy độc cặp kia vẫn luôn mờ mịt ở thanh ảnh sau con người nhìn về phía hẳn.

Đó là một đôi cái dạng gì con người a!

Rõ ràng nhìn người, nhưng là ở cặp kia đen nhánh không ánh sáng con người tìm không thấy người chút nào ảnh ngược, giống như là một đạo bị đêm tối đám sương che giấu không đáy vực sâu, bên trong có chút cái gì không có người biết, tràn ngập thần bí không biết, làm sở hữu nhìn đến người đều không khỏi trầm mê đi vào,

.....

Từ đáy lòng chỗ sâu trong bị hấp dẫn, lại nhịn không được sợ hãi.

Một bên Viên sương cũng không rảnh lo suy nghĩ Viên hỉ diệu kia kinh hỉ tươi cười sau lưng ý tứ, hiện tại nàng chỉ lo lắng Tư Lăng Cô Hồng sẽ động thủ giết Viên dễ nhân. Cố tình ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, nàng không cảm giác được bất luận cái gì sát khí, càng

đừng nói nhìn đến sát ý, như vậy xem nói, Tư Lăng Cô Hồng cũng không sẽ sát Viên dễ nhân? Nhưng vì cái gì nàng có loại hãi hùng khiếp vía sợ hãi cảm, liền trong cơ thể linh lực đều giống như mau bị đông lại cảm giác.

Viên sương tưởng mở miệng giảm bớt lúc này tức giận, chính là nàng vô luận như thế nào há mồm đều phát sinh chính mình vô pháp phát ra âm thanh, cũng không phải nàng bị người hạ cái gì cấm pháp, mà là nguyên đến trong lòng mặc danh áp lực.

Không ngừng là nàng, Viên nghiệp đồng dạng có như vậy cảm giác, chỉ là không có nàng mãnh liệt, muốn mở miệng vẫn là có thể. Bất quá hẳn cũng không có mở miệng, bởi vì hẳn cảm giác đến bây giờ mở miệng cũng không phải cái gì chuyện tốt, thậm chí cũng không thay đổi được cái gì. Huống chi ở hẳn trong mắt, Viên dễ nhân này ngu ngốc cũng thực sự nên bị giáo huấn một chút.

Tuy rằng hẳn trong lòng cũng có chút bất an, Tư Lăng Cô Hồng hẳn là sẽ không cứ như vậy giết Viên dễ nhân đi?

Ở như vậy một mảnh trầm tĩnh không khí, ai cũng không có mở miệng nói chuyện, Viên dễ nhân sắc mặt càng ngày càng khó coi, chỉ là ở hẳn trong mắt nồng đậm phần hận sau lập lòe một tia sợ hãi.

Tư Lăng Cô Hồng không có ra tay trước, hẳn còn dám mở miệng khiêu khích vũ nhục, nhưng là đương hẳn ra tay thời điểm, hẳn mới phát hiện chính mình cùng Tư Lăng Cô Hồng chênh lệch có bao nhiêu đại, trước mắt người này rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ.

Không có nam tử khí khái?

Khí khái như vậy từ ngữ căn bản là không cần thêm chú ở cái này nam tử trên người, hẳn hành động cũng căn bản không cần người khác đi bình luận.

Ở mọi người trốn tránh tầm mắt hạ, Tư Lăng Cô Hồng cái gì động tác cũng không có, đối diện còn không có đứng lên Viên dễ nhân

liền giác trong miệng một trận đau nhức, há mồm muốn kêu to gào rống, lại kết quả chỉ là một trận kịch liệt ho khan, ho khan trung còn có nửa thanh đầu lưỡi bị phun ra, dính dính trệ huyết nằm trên mặt đất.

Viên dĩ nhân hai mắt mở to, không thể tin tưởng nhìn trên mặt đất đầu lưỡi.

Chung quanh Viên gia các đệ tử không tự chủ được lui về phía sau một bước, nhìn Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt hiện lên sợ hãi.

Bất quá là cắt đầu lưỡi, chuyện như vậy kỳ thật cũng không tính cái gì. Ở tiên nguyên đánh nhau, bị hòa tan thành thủy, bị chặt đứt tứ chi chuyện như vậy cũng đều không phải là hiếm thấy. Bọn họ tuy rằng là được tu, nhưng là cũng là người tu tiên. Chỉ cần là người tu tiên liền sẽ không chưa từng có đánh nhau, vô luận là cùng ma tu đánh, vẫn là cùng mặt khác người tu tiên, lại hoặc là cùng hung thú đánh, một ít tàn nhẫn khủng bố cảnh tượng đều nhìn đến quá, theo lý thuyết chỉ là nửa thanh đầu lưỡi mà thôi, cũng không sẽ làm bọn họ sợ hãi thành như vậy mới đúng.

Chính là này đó Viên gia các đệ tử cũng không biết chính mình vì cái gì chính là sợ hãi, loại này sợ hãi không phải tới đến kia nửa thanh đầu lưỡi, lại là tới đến Tư Lăng Cô Hồng bản thân.

Hắn bất động thanh sắc liền Viên gia một phòng dòng chính cấp cắt đầu lưỡi, hết thấy bất quá là bởi vì người này nói một câu Đường Niệm Niệm nói bậy.

So với ngay từ đầu Viên dĩ nhân đối Tư Lăng Cô Hồng bản thân nhục mạ, mặt sau kia thanh đối Đường Niệm Niệm xoi mói thật sự không tính là cái gì, cố tình đối với người trước, Tư Lăng Cô Hồng liền động liếc mắt một cái hứng thú đều không có, người sau lại làm hắn không hề do dự động thủ.

”A..... A! “Viên dĩ nhân bừng tỉnh há mồm liền chuẩn bị đối Tư Lăng Cô Hồng tức giận mắng, chỉ là đương hắn há mồm phát hiện hắn khẩu căn bản không có biện pháp nói chuyện thời điểm, sắc

mặt càng thêm kinh giận lên. Trong tay hắn xuất hiện một cái bình ngọc, từ bên trong đảo ra một viên đan dược liền hàm nhập khẩu, nhìn Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt phần nộ, lại hiện lên một mặt khinh thường.

Bất quá nửa thanh đầu lưỡi, như vậy thương thế đối với người tu tiên tới nói, chỉ cần một viên sinh cơ đan liền có thể phục hồi như cũ, càng đừng nói hắn hiện tại để vào trong miệng càng thêm tốt đan dược.

Chỉ là đương hắn tự tin chính mình đầu lưỡi liền phải lại lần nữa mọc ra tới thời điểm, trong miệng đan dược hòa tan, đầu lưỡi như cũ không có nửa điểm khôi phục phản ứng, cái này làm cho Viên dễ nhân sắc mặt lại lần nữa đại biến, luống cuống tay chân lại lần nữa từ túi Càn Khôn lấy ra đan dược hướng trong miệng đưa, vô luận là giải độc đan vẫn là phục hồi như cũ đan dược, chính là liên tục ăn bảy tám viên, đầu lưỡi của hắn vẫn là không lại biến hóa.

”Người làm cái gì!? “Viên dễ nhân dùng linh thức truyền âm hướng Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay khẽ nhúc nhích, Viên dễ nhân trên eo treo túi Càn Khôn liền bay tới hắn trước mặt, một sợi quang hoa ở càn khôn thượng chợt lóe mà không, đối diện Viên dễ nhân lập tức” phốc “Phun ra một ngụm máu tươi, thần sắc héo rút.

Ở đây người lập tức liền đã nhìn ra, Tư Lăng Cô Hồng sợ là đem Viên dễ nhân túi Càn Khôn thượng linh thức ấn ký cấp hủy diệt.

Chỉ là hắn vì cái gì muốn bắt Viên dễ nhân túi Càn Khôn? Đây là muốn ở Viên gia tổ phòng làm trò bọn họ này đó Viên gia người trước mặt, đánh cướp Viên dễ nhân không thành?

Mọi người không khỏi gât gao nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng kế tiếp hành vi, trong lòng có chút quỷ dị suy đoán.

Túi Càn Khôn bị hủy diệt nguyên chủ linh thức ấn ký, bên trong đồ vật cũng hoàn toàn hiện ra ở Tư Lăng Cô Hồng trong óc trong tâm

mắt.

Đem túi Càn Khôn bên trong tất cả đồ vật quét sạch một vòng, phát hiện bên trong cũng không có cái gì trân quý hoặc là đặc thù đồ vật sau, Tư Lăng Cô Hồng liền

.....

Đem túi Càn Khôn ném còn cấp Viên dễ nhân.

Vô luận là Viên dễ nhân vẫn là chung quanh Viên gia các đệ tử đều bị Tư Lăng Cô Hồng này một phen hành vi làm cho ngẩn ra, tưởng không rõ Tư Lăng Cô Hồng làm như vậy rốt cuộc là có ý tứ gì. Hay là hẳn là tưởng ở Viên dễ nhân túi Càn Khôn tìm chút thứ gì? Hoặc là nói Viên dễ nhân túi Càn Khôn bên trong đồ vật không có hẳn nhìn trúng, cho nên khinh thường nhìn lại còn cấp Viên dễ nhân?

Mọi người đều tương đối thiên hướng mặt sau cái kia ý tưởng.

Viên dễ nhân đồng dạng cũng ở trong nháy mắt suy nghĩ rất nhiều, cùng đồng đảo người giống nhau, hẳn càng thêm chắc chắn mặt sau cái kia chân tướng. Chỉ là cái này chân tướng lại càng thêm làm hẳn khó chịu, Tư Lăng Cô Hồng hành vi ở hẳn trong mắt càng như là cố ý nhục nhã hẳn.

”Tư Lăng Cô Hồng! “Viên dễ nhân lấy linh thức truyền âm qua đi, sắc mặt tất cả đều là bạo nộ xanh tím,” người khinh người quá đáng! “

Linh thức truyền âm so ngoài miệng ngoài miệng nói ra ngôn ngữ càng thêm trực tiếp, cũng không phải dùng lỗ tai nghe, mà là trực tiếp truyền vào người Linh Hải bên trong. Ở giống nhau dưới tình huống, nếu không phải quan hệ tương đối thực lạc người, tuyệt đối không thể tùy tiện dùng linh thức truyền âm đối thoại, ai cũng sẽ không thích người xa lạ vô duyên vô cớ đem lời nói truyền vào chính mình trong đầu.

Này nói linh thức truyền âm có thể là bởi vì Viên dễ nhân lửa giận công tâm, không có khống chế được đương, làm ở đây mọi người đều nghe được, đa số người đều trầm mặc xuống dưới.

Tư Lăng Cô Hồng khinh người quá đáng?

Nếu không phải Viên dễ nhân trước vũ nhục khiêu khích, Tư Lăng Cô Hồng sẽ ra tay sao?

Không đúng.

Có lẽ nên nói, chẳng sợ nguyện ý như trước vũ nhục khiêu khích, Tư Lăng Cô Hồng cũng sẽ không ra tay. Nhất quan trọng chính là, Viên dễ nhân cố tình muốn đi đụng vào Tư Lăng Cô Hồng nghịch lân, lúc này mới rước lấy như vậy tai nạn.

Tư Lăng Cô Hồng đăm đăm liếc hẩn một cái, một sợi hắc quang ở mọi người trong ánh mắt chợt lóe rồi biến mất, nháy mắt xuất hiện ở Viên dễ nhân trước mặt, sắp hoàn toàn đi vào hẩn giữa mày nội.

”Tư lăng công tử, còn thỉnh thủ hạ lưu tình! “Một tiếng nôn nóng thanh âm vang lên, một mạt màu lam thân ảnh từ phương xa nháy mắt đi vào Viên dễ nhân bên cạnh, chỉ là hẩn vẫn là chậm một bước, kia một mạt hắc quang đã chui vào Viên dễ nhân giữa mày bên trong.

Người tới sắc mặt tức khắc đại biến.

Viên dễ nhân sắc mặt còn có chút trọng giật mình, hiển nhiên còn không có biết rõ ràng đã xảy ra sự tình gì. Bất quá đương hẩn thấy rõ ràng bên người lão giả thời điểm, sắc mặt lập tức lộ ra kinh hãi, há mồm chuẩn bị nói chuyện, phát hiện khẩu không thể ra tiếng sau, lại tính toán dùng linh thức truyền âm, chỉ là đương hẩn làm như vậy sự tình, lại phát hiện tự hẩn linh thức biến mất!

”A! A a a a! “Viên dễ nhân như là gặp đến cái gì vô cùng khủng bố sự tình, sắc mặt hoảng sợ đến cơ hồ vụn vụn.

Lão giả nhìn thấy hấn cái dạng này, thần sắc càng thêm không tốt, đột nhiên ngừng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, thân hình run nhè nhẹ, tựa hồ ở ẩn nhẫn cái gì.

Người này đúng là lúc trước Tư Lăng Cô Hồng đám người mới tới tiên nguyên khi, ở vũng phàm cảnh trung nghênh đón bọn họ bốn vị trưởng lão chi nhất, một phòng nam mạch trưởng lão Viên phúc lịch.

Lúc trước ở vũng phàm cảnh thời điểm, hấn tận mắt nhìn thấy đến Mộ Dung nghi chính là như vậy bị Tư Lăng Cô Hồng cấp phá huỷ linh căn tu vi, hiện giờ hấn thế nhưng đối Viên gia một phòng dòng chính làm ra đồng dạng sự tình.

Từ Tư Lăng Cô Hồng đám người đi vào Viên gia, Viên Càn Nhiên cũng đã lên tiếng đi xuống làm Viên gia người cần thiết lễ đãi, Tư Lăng Cô Hồng bản thân thực lực là cái mê, cùng tư pháp giả cũng có thiên ti vạn lữ quan hệ. Huống chi Đường Niệm Niệm không lâu trước đây mới được đến tám cánh diệp văn thân phận, hiện giờ còn ở Viên gia truyền thừa nơi nội, này đó tình huống thêm lên, đều làm hấn không thể đối Tư Lăng Cô Hồng ra tay.

Chỉ là trợ mắt nhìn chính mình này một phòng dòng chính làm hồng linh căn, như vậy đã kích thật sự quá lớn, làm hấn thật sự vô pháp cứ như vậy thien hiểu rõ.

Trầm tĩnh không khí, trong đám người Viên hỉ diệu đã sớm đã thu liễm trên mặt biểu tình, đáy mắt lập loè kinh hãi. Việc này nháo đến càng lớn càng tốt, không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng ra tay như vậy không hề cố kỵ, hiện tại trưởng lão đều ra tới, thực mau liền sẽ nháo về đến nhà chủ đi nơi nào rồi đi?

Lúc này, nơi xa lại là lưỡng đạo thân ảnh xuất hiện, chờ hai người đứng trên mặt đất thượng thời điểm, làm người thấy rõ ràng này hai người đúng là Viên Tế Dân cùng Viên tục sinh.

Viên Tế Dân nhìn trước mắt một màn này, sắc mặt hơi hơi căng thẳng, sau đó nói cái gì đều không có nói đi đến Viên để nhân bên cạnh, duỗi tay thăm hương hấn giữa mày. Sau khi, hấn sắc mặt khôi

phục như thường, trong lòng cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, đối bên cạnh đứng sắc mặt lãnh trầm Viên phúc lịch nói:” Linh căn không có việc gì, chỉ là linh thức bị nào đó đặc thù thủ đoạn cấp cấm. “

Viên phúc lịch nghe xong lời này, biểu tình ngẩn ra, ngay sau đó bừng tỉnh sau, cũng duỗi tay thăm hướng Viên để nhân giữa mày. Này tìm tòi, quả nhiên cùng Viên Tế Dân nói giống nhau, làm hấn sắc mặt cũng khôi phục lại.

Viên tục sinh đứng ở một bên nhìn hai người biến hóa, vốn dĩ nghiêm túc thần sắc cũng âm thầm thả lỏng lại, lại nhìn nhìn ném ở một bên trên mặt đất túi Càn Khôn, ở trong lòng thầm than một tiếng, xem ra bọn họ ngày đó dự đoán sự tình thật sự đã xảy ra, cũng may mắn bọn họ sáng sớm liền cùng Đường Niệm Niệm thương lượng hảo, Tư Lăng Cô Hồng lúc này hành động cũng chính như bọn họ nói như vậy, chỉ là khiển trách lại không có thật sự nguy hại bọn họ tánh mạng cùng linh căn.

.....

Bất quá.....

Thế nhưng thật sự liền túi Càn Khôn đều xem một lần.

Đường Niệm Niệm nói mỗi một câu, này Tư Lăng Cô Hồng đều ghi tạc trong lòng không thành?

Viên Tế Dân lúc này quay đầu nhìn về phía ở đây Viên gia các đệ tử, ôn hòa khuôn mặt làm cho bọn họ thả lỏng không ít, chỉ nghe hấn hỏi:” Đây là chuyện gì xảy ra? “

Bọn họ lúc này đuổi tới nơi này, vẫn là bởi vì thủ vệ mắt thấy tình huống không tốt, kịp thời quá khứ truyền tin, bất quá bởi vì thời gian hữu hạn, cũng không có đem sự tình công đạo rõ ràng.

Viên gia chi thứ các đệ tử hai mặt tương khuy, ai cũng không có chủ động nói chuyện.

Viên sương cùng Viên nghiệp lúc này chủ động đi lên trước tới, hai người liếc nhau, Viên sương trước nói:” Hồi tam trưởng lão nói, vẫn là từ ta tới nói đi. “

Viên Tế Dân gật đầu.

Viên sương hít một hơi, bất động thanh sắc nhìn thoáng qua Tư Lăng Cô Hồng, sau đó lại xem một cái trên mặt đất đầy mặt phần hận trắng bạch Viên dễ nhân, trong mắt không có nửa điểm đồng tình, ở nàng trong mắt, Viên dễ nhân có như vậy kết quả đều là hấn gieo gió gặt bão mà thôi.

”Sự tình là cái dạng này..... “Viên sương đem mọi người tới đến cái này sân sau sự tình trải qua đều kỹ càng tỉ mỉ nói một lần, thậm chí liền Viên dễ nhân nói qua mỗi một câu đều không có nhớ làm một chữ, từ đầu chí cuối công đạo ra tới.

Theo nàng lời nói, Viên Tế Dân ở bên trong ba vị trưởng lão sắc mặt càng ngày càng khó coi, Viên phúc lịch đặc biệt.

Thẳng đến Viên sương đem lời nói nói xong, Viên Tế Dân cùng Viên tục sinh hai người đã trầm khuôn mặt nhìn về phía Viên phúc lịch. Việc này thấy thế nào đều là Viên dễ nhân tự tìm, lấy Viên dễ nhân hành động xem ra, Tư Lăng Cô Hồng làm trừng phạt thậm chí không tính trọng, đơn giản là chuyện này ảnh hưởng quá lớn, nếu nếu không có xử lý tốt, đối Viên gia đả kích tuyệt đối là thật lớn.

Viên phúc lịch tự nhiên minh bạch Viên Tế Dân hai người ánh mắt là có ý tứ gì, hấn hiện tại trong lòng cũng có hỏa, hấn không nghĩ tới Viên dễ nhân thế nhưng như thế ngu dại, thế nhưng bị người cấp châm ngòi, thiếu chút nữa cấp Viên gia đức thành đại sai. Chẳng sợ đối với Viên dễ nhân hiện tại thảm trạng còn có chút đau lòng, nhưng là này cổ hận sắt không thành thép hỏa khí còn có đối đại cục coi trọng vẫn là áp qua này mặt đau lòng.

Viên phúc lịch gắt gao nhìn chằm chằm Viên sương, lạnh lùng nói:” Người nói đều là thật sự? “

Đôi mắt Viên phúc lịch như vậy ánh mắt, Viên sương cảm giác được áp lực cực đại, nhưng là thần sắc không sợ, tất nhiên nói:” Những câu là thật! “

Một bên Viên nghiệp cũng nói:” Chuyện này nơi này mọi người tận mắt nhìn thấy, Viên sương nói không có nửa điểm giả dối, ta có thể làm chứng! “

Viên phúc lịch không cần nhìn về phía những người khác, cũng đã biết chuyện này đã sáng tỏ. Nhất thời hấn tâm thần vừa kinh vừa giận, xoay người phải tay liền trừu ở Viên dễ nhân trên mặt.

Bang ——

Vang dội bàn tay thanh, làm ở đây Viên gia các đệ tử đều không khỏi lui về phía sau một bước, thần sắc kinh dị.

Ai cũng không nghĩ tới Viên phúc lịch sẽ động thủ, bọn họ cũng đều biết một phòng nam mạch người kiêu ngạo lại bên vực người mình, hôm nay chuyện này là Viên dễ nhân khiến cho, nhưng là hấn tình huống hiện tại ở trong mắt bọn họ đã cũng đủ thâm, hiện tại thế nhưng còn bị Viên phúc lịch cấp đánh?

Đừng nói bọn họ này đó chi thứ đệ tử không tin, Viên dễ nhân chính mình cũng cảm thấy không thể tin tưởng, trợn to đôi mắt ngơ ngẩn nhìn Viên phúc lịch, há mồm phát ra” a a “Thanh âm.

Viên phúc lịch hận sắt không thành thép thấp trách mắng:” Đồ vô dụng! “

Viên dễ nhân sắc mặt càng thêm trọng giận mình. Hấn không rõ chính mình rốt cuộc làm sai cái gì, chẳng sợ chính mình thật sự có sai, kia cũng bất quá là nói vài câu khó nghe nói mà thôi, kia tính cái gì? Hiện tại chính mình đều bị đánh thành cái dạng này, Viên phúc lịch thế nhưng không cho chính mình báo thù, lại còn mắng chính mình? Đây rốt cuộc là làm sao vậy?

Viên phúc lịch nhìn đến hấn cái này biểu tình, sắc mặt càng thêm khó coi.

Quay đầu nhìn về phía Viên Tế Dân hai người, trầm giọng nói:” Chuyện này ta sẽ cho mặt khác tam mạch còn có gia chủ một công đạo, người này liền trước từ ta mang đi, hai vị không có ý kiến đi? “

Viên Tế Dân nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, thấy hấn không có bất luận cái gì phản ứng sau, mới đối Viên phúc lịch gật đầu.

Viên phúc lịch một tay nhắc tới Viên dễ nhân, vừa mới chuẩn bị đi, đột nhiên nhớ tới cái gì, lại dừng lại bước chân đối Tư Lăng Cô Hồng, tựa hồ rất khó lấy mở miệng nói;” tư lăng công tử, này si nhi sẽ làm ra chuyện như vậy tới là bởi vì bị người châm ngòi, chỉ là này ác nhân là ai còn đến từ hấn báo cho, không biết tư lăng công tử có không giải hấn linh thức nội đồ vật. “

Vô luận như thế nào, hấn vẫn là không đành lòng Viên dễ nhân như vậy chịu khổ, ai cũng không biết linh thức nội lưu lại kia đồ vật lâu rồi có thể hay không có di chứng gì.

Tư Lăng Cô Hồng đạm nói:” Hấn có tay. “

Có tay liền có thể viết, có thể nói hay không cũng không quan trọng.

Viên phúc lịch nghe vậy, da mặt có chút rất nhỏ run rẩy, môi động vài lần cuối cùng nói cái gì đều không có lại nói ra tới, dẫn theo Viên dễ nhân biến mất ở mọi người trước mắt.

Này hết thầy làm ở đây bàn quan Viên gia đệ tử

.....

Nhóm đều cảm thấy không thể tưởng tượng, nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt lại lần nữa phát sinh biến hóa.

Ở tổ trong phòng đối một mạch dòng chính ra tay, liền một mạch dòng chính trưởng lão cũng không dám đối hấn làm ra bất luận cái gì trả thù, thậm chí còn ra tay giáo huấn Viên dễ nhân, cuối cùng

phóng thấp tư thái ám chỉ Tư Lăng Cô Hồng thủ hạ lưu tình thời điểm bị Tư Lăng Cô Hồng không hề do dự cự tuyệt, như cũ cái gì đều không có làm liền rời đi.

Này đủ để cho những người này nhìn ra Tư Lăng Cô Hồng ở Viên gia địa vị, đồng dạng ngụ ý Đường Niệm Niệm đem ở Viên gia địa vị.

”Còn đứng nơi này làm cái gì? Còn không đi? “Viên tục sinh lớn giọng đối với còn ở thất thần Viên gia các đệ tử kêu lên, liên tục vẫy vẫy tay có vẻ có chút không kiên nhẫn.

Này đó Viên gia đệ tử vội vàng theo tiếng rời đi, Viên sương cùng Viên nghiệp cũng đối với hai người hành lễ sau đi ra ngoài.

Tại hành tẩu thời điểm, Viên sương bất động thanh sắc nhìn về phía trong đám người Viên hỉ diệu, trong mắt lập loè sáng rọi.

Tự cấp Viên Tế Dân nói sự tình trải qua thời điểm, nàng cũng không có nói ra Viên hỉ diệu làm ra sự tình, này không phải bởi vì Viên hỉ diệu thân phận thấp, lời nói cùng Viên để nhân nói so sánh với thật sự không coi là cái gì. Mà là bởi vì nàng trong lòng có một cổ hoài nghi, hoài nghi Viên hỉ diệu. Ở không có biết rõ ràng phía trước, nàng cũng không muốn đánh thảo kinh xà.

Ở Tư Lăng Cô Hồng đối Viên để nhân động thủ thời điểm, Viên hỉ diệu lúc ấy rõ ràng là cười không có sai, bất quá thực hiển nhiên kia một khắc chỉ cần nàng một người chú ý tới, như vậy hiện tại làm trò mọi người trước mặt nói ra nói, hiệu quả ngược lại không tốt.

Viên hỉ diệu vì cái gì sẽ cười, vì cái gì biểu tình như vậy kinh hỉ?

Nếu là Viên gia đệ tử nói, nhìn thấy này hai người đùa giỡn lên đều sẽ lo lắng không thôi mới đúng.

”Làm sao vậy? “Viên nghiệp phát hiện Viên sương thần sắc có dị, ra tiếng hỏi.

Viên sương hoàn hồn, đem ánh mắt từ Viên hỉ diệu trên người thu hồi tới, đối với Viên nghiệp khẽ lắc đầu, ” không có gì. “

Chuyện này, cần thiết biết rõ ràng.

.....

-----oOo-----

Chương 151: Viên gia, về ta

Nguồn: EbookTruyen.Net

Viên gia đệ tử thực mau rời đi Viên gia tổ phòng ngoại viện, toàn bộ sân trừ bỏ thủ vệ cũng chỉ dư lại Tư Lăng Cô Hồng cùng Viên Tế Dân, Viên tục sinh hai người. Ái ngôn chinh thù hiểu

Viên Tế Dân hai người liếc nhau, sau đó nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng. Sự tình bọn họ tuy rằng giải quyết, Tư Lăng Cô Hồng từ đầu tới đuôi cũng không có nói ra bất luận cái gì ý kiến, đối Viên để nhân khiển trách cũng không nhỏ, nhưng là ở bọn họ đi vào Viên gia lúc này mới mấy ngày, cư nhiên liền phát sinh chuyện như vậy, thật sự làm cho bọn họ mặt mũi cũng có chút không qua được.

”Tư lăng công tử, đa tạ. “Viên Tế Dân mỉm cười nói.

Này thanh nói lời cảm tạ, có lẽ người bình thường không rõ hẩn ý tứ, nhưng là bên cạnh hẩn Viên tục sinh minh bạch.

Ở những người khác trong mắt, rõ ràng là Viên để nhân bị Tư Lăng Cô Hồng hung hăng giáo huấn một đốn, vô luận là đầu lười vẫn là linh thức đều bị tổn hại, như vậy kết quả xuống dưới Viên Tế Dân vì cái gì phải cảm ơn? Nguyên nhân chẳng qua vẫn là bởi vì bọn họ biết, Tư Lăng Cô Hồng thủ hạ lưu tình. Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm để ý, đã có thể nói là thâm nhập linh hồn chấp niệm. Vô luận là đánh Đường Niệm Niệm chú ý, vẫn là nói Đường Niệm Niệm một câu nhỏ bé nói bậy, Tư Lăng Cô Hồng giống nhau đều sẽ không đối người nợ lưu tình, chính là hôm nay lại chỉ là như vậy tiểu trừng đại giới giáo huấn một đốn Viên để nhân, tuy rằng biết này hết thấy bất quá là bởi vì Đường Niệm Niệm đáp ứng rồi bọn họ yêu cầu, Viên Tế Dân vẫn là khách khí nói một tiếng tạ.

Tư Lăng Cô Hồng đạm liếc hẩn một cái, không có ngôn ngữ lắc đầu.

Viên Tế Dân thấy vậy cũng không làm ra vẻ tiếp tục nói cái gì nói lời cảm tạ nói, theo sau lại mỉm cười nói:” Viên gia truyền thừa nơi đích xác đã xảy ra một chút đặc thù biến cố, chỉ là tại gia chủ quan sát hạ, phát hiện kia biến cố cũng không sẽ nguy hại người tánh mạng, Niệm Niệm ở bên trong sẽ không có bất luận cái gì nguy hiểm, tư lãng công tử có thể yên tâm. “

Nếu Viên đế nhân đã đem những lời này cấp nói, hắn cũng không có gì hảo giấu giếm Tư Lăng Cô Hồng, chi bằng nói thẳng ra tới, làm Tư Lăng Cô Hồng yên tâm một ít.

Tư Lăng Cô Hồng như cũ không nói gì, ánh mắt đầu hướng phương hướng đúng là Viên gia truyền thừa nơi vị trí. Hắn có thể cảm giác được Đường Niệm Niệm liền ở nơi đó, hiện tại nàng đang ở kế thừa cái gì, tâm tình của nàng bình thản mà nháy nhót, có thể thấy được là gặp cái gì chuyện tốt, tự nhiên sẽ không có cái gì nguy hiểm.

Viên Tế Dân cùng Viên tục sinh lại lần nữa liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trong ánh mắt bất đắc dĩ.

Này Tư Lăng Cô Hồng bên người chỉ cần thiếu Đường Niệm Niệm nói, thật sự quá mức thần bí an tĩnh, bất luận kẻ nào đều không thể đoán được tâm tư của hắn, càng không biết nên như thế nào cùng hắn ở chung, cho người ta cảm giác như vậy mệnh mỏng lại vô biên, tựa hồ vô luận như thế nào thăm đều thăm không đến hắn đế súc, làm người sinh ra một cỗ vô lực cùng mạc danh cẩn thận.

Hắn bản thân giống như là một đạo không đáy vực sâu, một mặt vô biên nửa đêm thiên địa, bất luận cái gì một chút không ổn đều khả năng không tiếng động hủy diệt hết thảy. Loại này không chừng tính thả làm người hoàn toàn vô pháp nắm giữ cảm giác, đủ để cho bất luận kẻ nào đều cẩn thận lại sợ hãi, cùng hắn ở chung cũng không khỏi thật cẩn thận. Duy độc ở có Đường Niệm Niệm tồn tại thời điểm, hắn mới có thể thu liễm khởi toàn bộ cử ấu, tan đi sở hữu thần bí không mang, chỉ là một cái yêu thương Đường Niệm Niệm nam nhân mà thôi.

Như vậy hẳn, chẳng sợ Viên Tế Dân đám người đồng dạng nhìn không thấu, nhưng là ít nhất có thể nhẹ nhàng ở chung. Bởi vì bọn họ biết, chỉ cần có Đường Niệm Niệm tồn tại, Tư Lăng Cô Hồng chính là an toàn.

”Sự tình đã giải quyết, ta hai người liền cáo lui trước. “Viên Tế Dân biết lại lưu lại nơi này, cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng không có gì khác lời nói hảo thuyết, báo cho một tiếng liền cùng Viên tục sinh cùng nhau biến mất tại chỗ.

Lại lần nữa xuất hiện thời điểm, đã là trở lại Viên gia truyền thừa nơi ngoại địa phương.

Nơi này, Viên Cần Nhiên cùng mặt khác vài vị trưởng lão còn ở, Viên Tế Dân cũng không biết Viên Cần Nhiên có hay không đem vừa mới sự tình xem đi vào, vẫn là ra tiếng đem vừa mới sự tình nói một lần.

Viên Cần Nhiên hai mắt hiện lên sắc bén nghiêm túc chi sắc, gật đầu nói:” Một phòng người đích xác quá mức tự đại, dễ nhân kia hài tử bị phong linh thức cũng không có gì không tốt, vừa lúc làm hẳn bình tĩnh tình, các người làm không tồi. “

Hắn khẩu khí bình thản, cũng không có bởi vì Viên dễ nhân là một phòng người có bất luận cái gì thiên vị ý tứ, ngôn ngữ đối với Viên dễ nhân làm cũng tỏ vẻ bất mãn, như là chính hắn bản thân cũng không phải Viên gia một phòng ra tới người giống nhau.

Đây là Viên gia gia chủ, một cái chân chính công chính người, hay không vô tư không người nào biết, nhưng là là người liền có tư tâm, chỉ có thể xem này nói tư tâm hay không có thể làm được không ảnh hưởng đại cục mà thôi.

Viên Tế Dân mỉm cười gật đầu, không có nhiều lời nữa.

Viên phúc lịch đã nói sẽ cho bọn họ còn có gia chủ một công đạo, hẳn hiện tại nếu là tiếp tục truy nguyên nói, ngược lại không tốt.

Truyền thừa nơi ngoại, lại lần nữa khôi phục an tĩnh.

Thời gian trôi đi, đảo mắt lại là ba ngày qua đi.

Trong ba ngày này, lại có bốn vị dòng chính đệ tử từ truyền thừa nơi nội bị truyền tống ra tới, bốn người này bên trong lại Viên tổ cầm cùng Viên Diệu lục hai người. Hiện tại tính lên nói, truyền thừa nơi nội dư lại cũng chỉ có Viên Mộc Đăng cùng Đường Niệm Niệm hai người.

Này bốn vị dòng chính đệ tử đem chính mình từ truyền thừa nơi nội nhìn thấy nghe thấy đều nói một lần, Viên tổ cầm lại ngắt lời nói:” Chuyện này, theo ta thấy chỉ

.....

Sợ cùng kia Đường Niệm Niệm lại quan hệ! “

Viên Cần Nhiên nhìn nàng một cái, này liếc mắt một cái làm Viên tổ cầm tâm thần cả kinh, không khỏi kinh sợ thối lui một bước, sau đó cúi đầu thần sắc có chút sợ hãi, cung kính nói:” Gia chủ, tổ cầm không có ý khác. “

Viên Cần Nhiên lúc này thần sắc tuy rằng bình thản, nhưng là toàn thân trên dưới đều tràn ngập một cỗ khí thế, áp bách tại đây bốn vị dòng chính nam nữ trên người, lời nói thanh âm rõ ràng vang ở bọn họ trong đầu,” Niệm Niệm họ Viên, đặc biệt là ở Viên gia, nàng là các người dòng chính thân nhân, người mang tám cánh diệp văn, các người tất cả mọi người phải gọi hấn một tiếng tộc tỷ, chẳng sợ kêu nàng mặt khác xưng hô cũng cần thiết được đến nàng cho phép, Viên gia quy củ, hay là các người đều quên mất? “

”Đệ tử không dám. “Bốn người trăm miệng một lời cung kính đáp.

Viên Cần Nhiên nhìn về phía Viên Tế Dân, nói:” Đem dĩ nhân kia hài tử sự tình cùng bọn họ nói nói. “

Viên Tế Dân gật đầu, hạc phát đồng nhan xúng với trên mặt hấn ôn hòa tươi cười làm bốn người này trong lòng thả lỏng không ít, bất quá cũng không cấm nghi hoặc. Viên để nhân sự tình? Hấn đã xảy ra sự tình gì sao?

”Chuyện này bất quá ở phía trước chút thiên phát sinh..... “Viên Tế Dân đơn giản đem Viên để nhân hành động nói một lần, còn có hấn gặp tới rồi trừng phạt đồng dạng rõ ràng nói ra.

Chờ hấn nói xong lúc sau, bốn người này sắc mặt đều có chút khiếp sợ.

Viên tổ cầm trừng mắt nhìn Viên Cần Nhiên còn có mặt khác trưởng lão, hơi hơi hé miệng rất muốn hỏi một chút bọn họ này đó đều là thật vậy chăng? Vì cái gì bọn họ còn có thể như vậy bình đạm nói ra, thậm chí nhìn bọn họ bình tĩnh xin, như là đối với Viên để nhân gặp đến trừng phạt tỏ vẻ tán đồng.

Bất quá là nhục mạ Tư Lăng Cô Hồng vài tiếng, lại không có đối hấn tạo thành bất luận cái gì thương tổn, đã bị cắt đầu lưỡi cấm linh thức, thậm chí kế tiếp còn muốn tiếp thu gia tộc trừng phạt?

Viên Diệu lục đồng dạng có chút kinh ngạc, bất quá so với Viên tổ cầm tới nói, nàng vẫn là tương đối nhìn thấu triệt. Từ những việc này xem ra, Đường Niệm Niệm thân phận ở Viên gia, hoặc là nên nói tại gia chủ cùng này đó trưởng lão cảm nhận trung vị trí rất cao, Tư Lăng Cô Hồng thực lực bối cảnh đồng dạng làm cho bọn họ cố kỵ, chờ Đường Niệm Niệm từ truyền thừa nơi ra tới lúc sau, chỉ sợ Viên gia liền phải kinh khởi một trận gợn sóng.

Bất quá.....

Viên Diệu lục nghĩ mấy ngày trước cùng Đường Niệm Niệm ở chung hoà đàm lời nói, lại nghĩ từ Viên Tế Dân trong miệng nghe nói đến Tư Lăng Cô Hồng hành động, hơi hơi buông xuống mặt, trong mắt chớp động âm mộ cùng ảm đạm.

Bọn họ cảm tình thật đúng là hảo a, thật làm người âm mộ.

Viên Càn Nhiên lúc này nói:” Nói cho các người này đó, nghĩ đến các người đều biết ta ý tứ. Hiện tại đều từng người trở về, hảo hảo đem từ truyền thừa nơi được đến hết thầy dung nhập mình thân. “

”Là. “Bốn người đồng ý, mang theo pháp phòng không chừng tâm tình rời đi.

Bốn người thực mau đi ra truyền thừa nơi nơi, thẳng đến tới rồi bên ngoài, bốn người thần sắc mới hơi hơi nhẹ nhàng xuống dưới.

”Hừ. “Viên tố cảm đột nhiên hừ nhẹ một tiếng, híp hai mắt nhấp môi cánh, biểu tình không thể nào đẹp, cũng không biết trong lòng suy nghĩ cái gì, bất quá ở đây mặt khác ba người đều nhìn ra được tới, tâm tình của nàng chẳng ra gì.

Viên Diệu lục lãnh đạm liếc nhìn nàng một cái, chút nào không làm phản ứng lo chính mình hành tẩu.

Viên tố cảm lại không buông tha nàng, thân thể chợt lóe liền đến nàng phía trước, khinh thường cười nói:” Người đây là có ý tứ gì? Khinh thường ta? “

Viên Diệu lục tựa hồ sớm đã thành thói quen nàng như vậy không thể hiểu được khiêu khích, đối này chỉ là lạnh lùng nói ra:” Tùy người nghĩ như thế nào, ta phải đi, chó ngoan không cản đường. “

Viên tố cảm tiểu lệ khuôn mặt bị nàng lời nói bức ra một mặt tức giận đỏ bừng, châm chọc nói:” U, hiện tại nhưng thật ra học được nhanh mồm dẻo miệng, nên không phải là cho rằng đáp thưởng Đường Niệm Niệm liền thăng thiên, ta khuyên người vẫn là không cần si tâm vọng tưởng, nhân gia căn bản là không coi người ra gì. “

Viên Diệu lục không nói một lời hành tẩu, đối nàng lời nói tựa hồ chẳng quan tâm.

Viên tố cảm trong mắt hiện lên ác ý, cũng không tiếp tục chặn lại nàng, hừ hừ cười nói:” Xem ra người lại quên ta khuyên bảo? Lúc trước a thuận (qun)...... “

Nàng lời nói còn không có nói xong, phía trước Viên Diệu lục đột nhiên xoay người nhìn chăm chăm nàng, sắc mặt lạnh băng đến có thể so với thanh sương, gần từng chữ một nói:” Viên tố cảm, không cần một mà lại luôn mãi khiêu khích ta, ta không phải gì đó mềm quả hạnh, không chấp nhận được người tùy ý xoa bóp, nếu không chẳng sợ người có nhị phòng người che chở, ta giống nhau có thể giết người! “

Nàng hai mắt đen nhánh, nơi đó mặt tràn ngập sát ý một chút không giả, thậm chí có chút không màng tất cả điên cuồng, loại này mãnh liệt cảm tình biểu lộ làm còn ở nơi đó đặc ý Viên tố cảm ngờ ngẩn, trong lòng không khỏi hơi hơi rùng mình. Nàng đã nhìn ra, Viên Diệu lục nói chính là thật sự, đều không phải là đang xem vui đùa.

”Người..... “Viên tố cảm tưởng phản bác cái gì, chỉ là phát hiện nói cái gì ngữ tại đây đôi mắt hạ đều nói không nên lời.

Viên Diệu lục hung hăng huy tay áo xoay người, không có người nhìn đến nàng kia một Xa-na trong mắt bi thiết, gắt gao nhấp cánh môi run rẩy, tựa hồ ở cố nén cái gì.

.....

Mặt khác hai gã dòng chính nam tử im lặng nhìn hai nàng tranh phong tương đối, cuối cùng chỉ là nhìn đứng ở tại chỗ Viên tố cảm liếc mắt một cái, không tiếng động rời đi.

Viên tố cảm cùng Viên Diệu lục hai người kia chuyện, ngay từ đầu nháo thật sự đại, Viên gia người cơ hồ đều biết, lại đều tự giác coi như cái gì cũng không biết, tùy ý hai người bọn nàng đi xử lý, hai người bọn nàng như thế nào ở chung, rốt cuộc là ai đúng ai sai, bọn họ những người này đều sẽ không đi bình luận, chẳng sợ trong lòng các có cân nhắc.

”Hừ! “Cuối cùng, Viên tố cảm vẫn là lấy một tiếng hừ nhẹ thu liễm trụ chính mình trong lòng cảm xúc, không nói một lời rời đi.

Này một cái tiểu nhạc đệm cũng không tính cái gì, bốn người đi đến ngoại viện thời điểm, quả nhiên thấy đứng ở trong đó Tư Lăng Cô Hồng, còn có cách đó không xa còn không có bị xử lý sạch sẽ khô khốc máu tươi. Bốn người đều không có nói chuyện, Viên Diệu lục cùng mặt khác hai gã nam tử đối với hắn được rồi một cái ngang hàng lễ, lúc này mới vô thanh vô tức rời đi.

Viên Cần Nhiên báo cho đều bị bọn họ nghe vào lỗ tai, nếu bọn họ lúc này còn dám can đảm đi trên chọc Tư Lăng Cô Hồng nói, như vậy liền không ngừng là chính mình tìm chết, càng là đối gia chủ không tôn kính cùng cãi lời.

Lại là một ngày thời gian, Viên Mộc Đằng cũng từ truyền thừa nơi nội truyền tổng ra tới.

Vừa ra tới, Viên Mộc Đằng liền tự giác mà đem ở truyền thừa nơi nội nhìn đến cảnh tượng đối Viên Cần Nhiên đám người nói ra, “Đệ tử một đường theo hấp lực phương hướng đuổi theo, thẳng đến vừa mới mới nhìn đến một chút ngọn nguồn, chỉ là còn không có hoàn toàn thấy rõ đã bị truyền tổng ra tới. “

”Nga? “Viên Cần Nhiên đám người nghe được hắn lời nói, sắc mặt thượng đều có một mặt kinh hãi.

Phía trước mấy người toàn bộ đều chỉ là cảm giác được truyền thừa nơi biến hóa, nhưng là ai đều không có nhìn đến bên trong phát sinh như vậy biến hóa nguyên nhân. Viên Mộc Đằng nói lại làm cho bọn họ thấy được hy vọng, bọn họ đồng dạng muốn biết truyền thừa nơi rốt cuộc đã xảy ra cái gì, lại vì cái gì sẽ xuất hiện như vậy biến hóa.

Không cần bọn họ mở miệng tiếp tục dò hỏi, Viên Mộc Đằng tiếp tục nói:” Đệ tử nhìn đến một cái cái kén, toàn bộ cái kén ước có chín thước cao lớn, toàn thân ónh bạch, mặt ngoài có màu xanh lục pháp ấn hoa văn, truyền thừa nơi được khí toàn bộ đều bị này nói cái kén cấp hấp thu. “Dừng một chút, hắn hai mắt lập loè, nghiêm túc nói:” Đệ tử cảm thấy này cái kén bên trong sợ là có cái gì sinh mệnh tồn tại, không phải linh thú chí bảo nói, như vậy chính là..... Người! “

Kỳ thật cuối cùng cái kia lựa chọn, hẳn tưởng nói là Đường Niệm Niệm, chỉ là không có xác thực chứng cứ, hẳn liền lựa chọn như vậy tương đối uyển chuyển cách nói.

Hiện giờ từ tiến vào truyền thừa nơi bên trong Viên gia đệ tử bên trong, chỉ còn lại có Đường Niệm Niệm một người còn không có ra tới, nơi này là Viên gia truyền thừa nơi, tự nhiên sẽ không có mặt khác người ngoài ở, như vậy ở kia cái kén bên trong người, trừ bỏ Đường Niệm Niệm còn ai vào đây?

”Ân..... “Viên Cần Nhiên sắc mặt hiện lên trầm tư, gật đầu nhìn hẳn nói:” Người làm thực hảo, ở truyền thừa nơi này người cứu thiên, có thể thấy được người thiên tư xuất sắc, nơi này sự tình đã cùng người không quan hệ, trở về hảo hảo thể ngộ được đến truyền thừa đi. “

Viên Mộc Đằng cung kính gật đầu, nói:” Về nhà chủ nói, truyền thừa ký ức không cần nóng lòng nhất thời, còn thỉnh gia chủ chấp thuận ta tại đây cùng chờ Niệm Niệm tộc tử ra tới. “

Thái độ của hẳn không kiêu ngạo không siểm nịnh, kêu ra Niệm Niệm tộc tử bốn chữ xưng hô cũng không có một chút chần chờ biệt nữu, này phân tâm tính làm ở đây Viên Cần Nhiên đám người rất là vừa lòng. Viên Cần Nhiên nhìn hẳn một cái, không có cự tuyệt điểm hạ hàm dưới.

Viên Mộc Đằng tuấn lãng trên mặt lộ ra tươi cười,” Tạ gia chủ. “

Sau đó liền tự giác lui về phía sau tới rồi ở đây các vị trưởng lão phía sau, an tĩnh đứng thẳng, này phân tự giác tự hạn chế lại lần nữa rước lấy ở đây các trưởng lão xem trọng.

Đường Niệm Niệm thiên tư đích xác yêu nghiệt, nhưng là muốn thu nàng vì đệ tử, này đó trưởng lão tự biết sẽ không đơn giản như vậy. Trước mắt Viên Mộc Đằng thiên tư cùng Đường Niệm Niệm so sánh với tới hoặc là không bằng, nhưng là cũng chỉ là cùng Đường Niệm Niệm so sánh với mà thôi, nếu không phải cùng nàng so sánh với, Viên Mộc Đằng thiên tư tuyệt đối là tiên nguyên này một thế hệ tuổi

trẻ bồi trung người xuất sắc, hướng chi hấn tâm tính đều rất là không tồi, nếu là có thể thu hấn vì đệ tử nói, đảo cũng là không tồi.

Sáu ngày thời gian ở mọi người không tiếng động chờ trung, ở Viên gia vô số đệ tử kinh ngạc chờ mong trung lại lần nữa trôi đi, hơn nữa phía trước cửa thiên, này đã là nửa tháng đi qua.

Nửa tháng thời gian, Viên gia cũng không có phát sinh cái gì trọng đại sự tình, chỉ là Viên dễ nhân bị đưa vào hắc uyên cốc tin tức bị truyền ra tới, mọi người một phen hỏi thăm hạ liền tính đã biết sự tình nguyên nhân. Đối với chuyện này lại lần nữa rước lấy Viên gia không ít đệ tử khiếp sợ, đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người người tốt tò mò cùng kính sợ cũng càng lớn.

Cũng tại đây nửa tháng, áo đen lão tổ lỗ thâm mang theo tư lăng về nhận cùng tên kia đơn bạc nữ hài, ước chừng mười thước cao lớn đại hán cùng nhau rời đi, Chu Thiên cùng Thẩm Cửu hai người cũng lưu lại ngọc giản cho Thù Lam, làm nàng ở Đường Niệm Niệm hai người sau khi trở về giao cho nàng sau, cũng liền cùng nhau rời đi Viên gia, hướng cửa tiêu Song Kiếm Môn mà đi.

Viên gia kinh hồng trong các, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người không ở, những người khác đều tự giác đi tu luyện đi.

Ở như vậy an tĩnh lại gọn sóng không khí, lúc này, ở Viên gia tổ ngoài phòng trong viện đứng Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên biểu tình khế nhúc nhích, ánh mắt hiện lên lưu quang, cánh môi cũng nhẹ giơ lên một mặt ý cười.

.....

Răng rắc ——

Viên gia truyền thừa nơi, trải qua suốt nửa tháng hấp thu, bên trong nồng đậm mây mù tựa hồ trở nên loãng rất nhiều, chỉ là cái loại này duỗi tay không thấy năm ngón tay cảm giác như cũ không có tan đi.

Chỗ sâu trong nỗi tại giữa không trung tám thước cái kén đột nhiên dâng lên một cổ vô cùng thật lớn hấp lực, tương đối phía trước càng thêm khủng bố, tại đây cổ đáng sợ hấp lực hạ, kia phiêu phù ở trong không khí nồng đậm được khí cơ hồ đình trệ trở thành nước chảy giống nhau va chạm hướng cái kén, nháy mắt cái kén xuất hiện một tia da nẻ dấu vết.

Đương này cái kén bắt đầu da nẻ thời điểm, đang ở truyền thừa nơi ngoại chờ Viên Cần Nhiên đám người tựa hồ có điều cảm giác, mỗi người ngay từ đầu bình tĩnh thần sắc bắt đầu biến hóa lên, ánh mắt đều không khỏi nhìn về phía truyền thừa nơi nội phương hướng.

Đứng ở bọn họ phía sau Viên Mộc Đăng vừa thấy đến bọn họ như vậy biến hóa, trong lòng nhảy dựng lúc sau liền minh bạch sắp khả năng phát sinh sự tình, nhất thời trong hai mắt cũng có một tia khẩn trương. Hắn muốn nhìn xem ở truyền thừa nơi này người suốt nửa tháng, đem truyền thừa nơi nháo ra như vậy sự tình tới Đường Niệm Niệm rốt cuộc đã xảy ra cái gì, lại hoặc là được đến cái gì. Đối với vị này từ phạm thế tiếp nhận tới, gần nhất Viên gia phải đến vô số đặc quyền đãi ngộ huyết mạch, Viên Mộc Đăng từng có một tia bất mãn, nhưng là ở nhìn thấy Đường Niệm Niệm sau như vậy một tia bất mãn liền biến mất không thấy, càng nhiều còn lại là tò mò.

Bất luận là phạm thế vẫn là tiên nguyên, đều là cường giả vi tôn thế giới.

Ở hắn xem ra, Đường Niệm Niệm thiên tư ngộ tính còn có tu vi đều đáng giá Viên gia cho nàng này đó đặc quyền, nếu chính hắn đồng dạng có thể có này đó năng lực nói, như vậy nghĩ đến ở Viên gia được đến đãi ngộ cũng sẽ là giống nhau. Không ngừng là Viên gia, ở tiên nguyên vô luận là cái nào địa phương đều là cái dạng này quy củ, hết thảy đều thành lập ở người bản lĩnh thượng.

Muốn được đến nhất định phải có được đến tư cách, bất mãn oán giận ghen ghét, ở hắn xem ra đều là kẻ yếu hành vi.

Hắn chưa bao giờ sẽ thừa nhận chính mình là ngu xuẩn yếu đuối giả.

Răng rắc —— răng rắc răng rắc ——

Truyền thừa nơi nội, cái kén thượng da nẻ dẫu vết càng ngày càng nhiều, chỉ là này đó da nẻ mảnh nhỏ cũng không có rơi xuống, mà là trực tiếp ở trong không khí hóa thành hư vô. Không ngừng là cái kén ở da nẻ, liền truyền thừa nơi cùng ngoại giới trận pháp kết giới tựa hồ đều ở phát sinh biến hóa, cũng đúng là bởi vì loại này biến hóa mới có thể rước lấy Viên Cẩn Nhiên đám người chú ý.

Đương cái kén da nẻ dẫu vết đã dày đặc toàn bộ xác ngoài, ở một tiếng vang nhỏ hạ, toàn bộ cái kén tản mát ra một cỗ mãnh liệt lại không chói mắt, thậm chí có vẻ có chút nhu hòa quang mang, bên trong một đạo bóng hình xinh đẹp như ẩn như hiện.

Này quang mang mờ mịt trung bóng người thân vô sợ nhỏ, từ mơ hồ hình thể tới xem có thể thấy được là một nữ tử.

Ánh sáng nhu hòa trung, nữ tử toàn thân da thịt bạch nõu thanh tuyết, nhuận như mỹ ngọc, toàn thân không có chỗ nào là không tinh xảo thướt tha, giống như một tôn tốt đẹp nhất chạm ngọc, nói là phần điều ngọc trác chút nào không quá. Một đầu cặp eo tóc đen rối tung ở sau người, cùng trên người da thịt trở thành tiên minh đối lập, bạch càng bạch, hắc càng hắc, làm người hoa mắt say mê.

Nữ tử đôi mắt an tường nhắm, chưa thi phần trang khuôn mặt tinh tế tuyệt diệu, bởi vì nàng an tường ngủ nhan làm người xem đến càng thêm rõ ràng, tinh tế đánh giá xuống dưới, vô luận mặt mày vẫn là môi đỏ đều gãi đúng chỗ ngứa, khuynh thành dung nhan, tuyệt sắc dung tư, không gì hơn như thế.

Nếu lúc này có người ở chỗ này nói, chỉ sợ sẽ bị trước mắt cảnh đẹp cấp mê đi thần trí.

Không khí phiêu tán một cỗ thanh u hương, tại đây cỗ hương khí tràn ngập trung, mặt đất cỏ cây bắt đầu nhanh chóng sinh trưởng, chẳng những không có chút nào bởi vì này đột nhiên sinh trưởng tổn hại chúng nó sinh cơ, ngược lại càng thêm xanh biếc có thần, lắc lư cành lá như là có linh trí nhảy nhót giống nhau.

Lúc này, ánh sáng nhu hòa dần dần biến mất, ở quang mang nữ tử lông mi run nhẹ, mở hai tròng mắt.

Đây là một đôi xanh biếc không rảnh con người, như là ẩn chứa trong thiên địa vô tận sinh linh tinh khí, làm người nhìn đến liếc mắt một cái đều sẽ nhìn không được sa vào đi vào, tâm thần được đến tấy phiêu giống nhau. Chỉ là này đôi mắt lại quá không gọn sóng đậm mạc, giống như một uông không có nửa điểm gọn sóng bích ba nước ao, tuy rằng thanh triệt thấy đáy, nhưng quá mức bình tĩnh khiến cho thiếu một mật sinh động, nhiều một phân không thể xâm nhiễm dâm loạn áp lực.

”Ngô. “Nữ tử ngâm khê một tiếng, xanh biếc con người ba quang như là một đạo gọn sóng tản ra, kia không rảnh xanh biếc cũng theo này nói gọn sóng tản ra, khôi phục người bình thường đen nhánh tròng mắt, cũng ít vừa mới cái loại này vô tình đậm mạc.

Nữ tử rũ mắt nhìn chính mình không có chút nào quần áo thân thể, linh tú hai hàng lông mày hơi tản, ngay sau đó nàng ánh mắt chợt lóe, ở giữa không trung xuất hiện một cái túi Càn Khôn, còn có một bộ tịnh bạch váy áo.

Nữ tử duỗi tay đem quần áo lấy lại đây, sau đó chậm rãi mặc.

Này một xuyên, nữ tử động tác lại một đốn, biểu tình có chút rất nhỏ rối rắm.

Này nữ tử không phải những người khác, đúng là tiến vào truyền thừa nơi tiếp thu truyền thừa Đường Niệm Niệm.

Lúc này Đường Niệm Niệm đang ở ăn mặc áo lót, chỉ là ở hệ đai lưng thời điểm động tác có chút trì độn. Nàng nhớ tới, nàng thật sự đã lâu không có chính mình xuyên qua quần áo, lúc này chính mình mặc vào tới thể nhưng dị thường mới lạ, thể nhưng thiếu chút nữa liền quần áo dây lưng đều quên mất như thế nào hệ.

Đường Niệm Niệm một bên mặc xiêm y, biên thất

.....

Thần nghĩ. Nếu Cô Hồng không ở bên người làm sao bây giờ? Kia cho rằng liền phải chính mình mặc quần áo, chính mình rửa mặt chải đầu, ăn không đến trên đời này ăn ngon nhất đồ ăn.....

Đường Niệm Niệm một chút thành liệt có thể nghĩ đến các loại tổn thất, cuối cùng biểu tình hóa thành vô cùng kiên định. Vô luận như thế nào, Cô Hồng đều cần thiết là của nàng.

Một hồi thời gian, Đường Niệm Niệm đem xiêm y mặc hảo, đem túi Càn Khôn treo ở vòng eo thượng, quay đầu lại nhìn thoáng qua trống không một vật tại chỗ, đôi tay ở trên hư không trung đánh ra từng đạo pháp ấn, chỉ thấy nàng trước mặt hư không bắt đầu biến hóa.

Đây là nàng dung hợp Lục Lục mảnh nhỏ sau, đồng thời cũng dung hợp Viên Thiên Khải kia một mảnh nguyên thần được đến tin tức, đối với này truyền thừa nơi mở ra pháp ấn, nàng đã rõ như lòng bàn tay.

Truyền thừa nơi ngoại.

Viên Càn Nhiên rõ ràng cảm giác được truyền thừa nơi trận pháp kết giới biến hóa, mà không khỏi rất nhỏ nhắn lại tới. Loại này dao động rõ ràng là trận pháp bị mở ra dấu hiệu, chính là toàn bộ Viên gia trừ bỏ chính mình biết truyền thừa nơi trận pháp mở ra pháp ấn, không còn có mặt khác người biết, như vậy lúc này loại này dao động lại là sao lại thế này?

Chung quanh Viên Tế Dân đám người cũng nhận thấy được Viên Càn Nhiên biểu tình biến hóa, đang ở phỏng đoán rốt cuộc đã xảy ra cái gì quan trọng sự tình thời điểm, trước mắt hư không đột nhiên biến hóa.

Loại này biến hóa bọn họ nhìn đến quá, đúng là Viên Càn Nhiên mở ra truyền thừa nơi thời điểm giống nhau như đúc.

Ở mọi người trong ánh mắt, không tiếng động triển khai hư không, một nữ tử thân ảnh từ giữa đi bước một đi ra.

Nữ tử thân xuyên một bộ không rảnh tay áo rộng váy trắng, xanh biếc hoa văn ẩn thêu ở trắng tinh vải dệt thượng cực kỳ tinh xảo đẹp, đem nữ tử dáng người phụ trợ đến càng thêm tốt đẹp nhanh nhẹn. Nữ tử một đầu tóc đen không có bất luận cái gì ước thúc, nhu thuận rối tung ở sau đầu, vẫn luôn rũ đến vòng eo. Trước mặt mọi người ánh mắt dời xuống, liền nhìn đến nữ tử lại liền giày vớ cũng không có mặc, trắng nõn như ngọc hai chân đạp ở trên hư không trung, ở vạt áo hạ như ẩn như hiện, mượt mà móng tay là nhàn nhạt hồng nhạt, nhìn khiến cho người có loại nhìn không được muốn phủng ở lòng bàn tay hảo hảo đùa bỡn một phen xúc động.

Viên Mộc Đằng biểu tình ngẩn ra, ngay sau đó tuấn dung hơi hiện lên một mặt thiển say, bỏ qua một bên ánh mắt.

Ở phạm thế, nữ tử chân không thể tùy ý cấp người khác xem, giang hồ không có nhiều như vậy quy củ, nhưng là giống nhau nữ tử vẫn là sẽ tỉ mỉ chú ý này đó. Tiên nguyên tuy rằng là tiên nguyên, nhưng là một ít quy củ cùng phạm thế vẫn là có chút tương đồng, nữ tử chân trừ phi là một ít đặc thù mà bất đắc dĩ tình huống, nếu không như cũ không thể tùy tiện bị người khác nhìn đến, tuy rằng không có phạm thế như vậy nhìn đến lúc sau tương đương bị bắn trong sạch, cần thiết đến giả qua đi hoặc là cười qua tới như vậy nghiêm trọng.

Viên Càn Nhiên này này vài vị thế hệ trước người cũng bị Đường Niệm Niệm bộ dáng cấp làm cho ngẩn ra, bất quá bọn họ chú ý tới cũng không phải Đường Niệm Niệm có chút quần áo bất chỉnh trang trí, mà là trên người nàng hơi thờ.

Nàng tu vi lại tăng trưởng, ly Nguyên Anh kỳ chỉ có một bước xa, chỉ sợ không lâu liền phải bắt đầu độ Nguyên Anh kiếp.

Không ngừng là như thế, trên người nàng kia cổ đặc thù mùi hương cũng càng thêm nồng đậm thanh thấu, thế nhưng liền bọn họ những người này nghe thấy được đều có thể sinh ra ảnh hưởng.

Viên Càn Nhiên trong mắt lập loè một tia khiếp sợ, Đường Niệm Niệm tu vi tăng trưởng tốc độ, còn có trên người nàng yêu nghiệt giống nhau biến hóa, liền hấn cũng nhin không được khiếp sợ biến sắc.

”Ân? “Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt mọi người, trong mắt hiện lên một sợi nghi hoặc, bình tĩnh hỏi:” Các người đang đợi ta? “

Viên Càn Nhiên hoàn hồn, gật đầu cười nói:” Không sai. “Lời nói hơi hơi tạm dừng sau, hấn liền chuẩn bị mở miệng dò hỏi Đường Niệm Niệm ở truyền thừa nơi phát sinh sự tình, chỉ là lời nói còn không có nói ra, hấn đã bị Niệm Niệm Đường Niệm Niệm trên tay đồ vật cấp kinh sợ, sắc mặt tràn ngập vô pháp che giấu khiếp sợ, gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm trong tay đồ vật, thân hình đều có chút rất nhỏ run rẩy lên.

Đường Niệm Niệm trong tay nắm chính là một quả nhãn, đúng là Viên Thiên Khải giao cho nàng Viên gia tổ giới.

”Này..... “Viên Càn Nhiên một hồi lâu mới hít sâu một ngụm khí lạnh, nặng nề hỏi:” Thứ này, người là từ đâu được đến? “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Một cái kêu Viên Thiên Khải lão nhân cho ta. “

Viên Thiên Khải!

Lão nhân!?

Lúc này, nghe được Đường Niệm Niệm lời nói sau, không ngừng là Viên Càn Nhiên, ở đây vô luận là Viên Tế Dân đám người vẫn là Viên Mộc Đằng đều đầy mặt khiếp sợ.

Viên Thiên Khải đó là ai?

Chỉ cần là cái Viên gia người đều biết, đó là Viên gia lão tổ tông, khai sáng Viên thị gia tộc đệ nhất vị gia chủ, chân chính lão tổ.

Đường Niệm Niệm không đợi Viên Càn Nhiên dám người dò hỏi, trực tiếp đem Viên Thiên Khải làm nàng lời nói nói một lần, chút nào mặc kệ trước mắt những người này khiếp sợ sắc mặt, bình tĩnh lấy một câu kết cục,” cho nên, Viên gia về ta. “

Chỉ có thuộc về nàng đồ vật, Đường Niệm Niệm mới có thể chân chính đi che chở.

Đây là Đường Niệm Niệm đối Viên Thiên Khải giao dịch phụ trách, cũng là đối Viên gia hứa hẹn.

Chỉ là Viên Càn Nhiên dám người lại không hiểu biết nàng tính tình, tự nhiên liền nghe không hiểu nàng này

.....

Lời nói bên trong ý tứ. Chỉ cảm thấy nàng lời này quá mức không kiêng nể gì, hơn nữa bá đạo. Viên Càn Nhiên không nói gì, thần sắc tựa hồ ở trầm tư cái gì. Viên Tế Dân cũng không nói gì, chỉ là ai cũng không biết hấn trong lòng ở bất đắc dĩ. Nhớ tới lúc trước ở phạm thế cùng Đường Niệm Niệm đối thoại, không nghĩ tới nàng lời nói thế nhưng thực hiện, vẫn là lấy như vậy hình thức thực hiện, như vậy nhanh chóng vô cùng, làm người khó lòng phòng bị, thậm chí có chút quá mức thành linh xảy ra làm người tiếp thu không nổi.

”Oa oa, người không khỏi qua! “Một vị trưởng lão trầm khuôn mặt nói, hiển nhiên đối Đường Niệm Niệm lời nói rất không vừa lòng, kỳ thật càng nhiều vẫn là đối Đường Niệm Niệm được đến này hết thấy bất mãn. Một cái sơ tới giá lâm huyết mạch, vì sao sẽ được đến này hết thấy? Lão tổ rốt cuộc là nghĩ như thế nào? Thế nhưng chỉ vì nha đầu này một cái hứa hẹn liền đem Viên gia truyền thừa nơi làm hồng! Còn cấp với nàng như vậy quyền lợi!

”Chỉ bằng này một quả nhãn, như thế nào có thể chứng minh người nói là thật sự!? “

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn hấn, xem đến vị kia trưởng lão mặt mũi đều có chút không qua được thời điểm, chỉ nghe nàng yên

lặng nói:” Đây là giao dịch, nếu đối phương trước trái với nói, kia trận này giao dịch chẳng khác nào vô dụng, đồ vật ta cũng sẽ không còn. “

Ở nàng cùng Viên Thiên Khải giao dịch, Viên Thiên Khải nói bằng vào cái này tộc giới, nàng là Viên gia quyền lợi lớn nhất người. Chính là nếu là Viên gia người không muốn nói, như vậy liền cùng cấp với bội ước, đối phương trước bội ước nói, như vậy nàng cũng có thể không ấn hứa hẹn làm việc đi?

Đường Niệm Niệm từ trước đến nay không phải một cái nguyện ý dùng nhiệt mặt dán người khác lãnh môn người, tuy rằng cảm thấy đối với chính mình được đến nhiều như vậy chỗ tốt, đặc biệt là cuối cùng ở Lục Lục mảnh nhỏ bên trong nhìn đến đồ vật đặc biệt đến nàng yêu thích cùng cao hứng, cho nên nàng mới có tâm tình cùng bọn họ những người này chậm rãi đem sự tình nói rõ ràng. Chính là cho dù là như vậy, nếu là đối phương không muốn tiếp thu cái này giao dịch nói, như vậy nàng cũng sẽ không vô tư đi khuyên bảo hoặc là không tiếng động che chở.

Ngô.

Đường Niệm Niệm nhớ tới Viên Thiên Khải nói qua nói, còn có vừa mới Lục Lục mảnh nhỏ bên trong được đến đồ vật, nghĩ nghĩ cảm thấy nếu là đối phương thật sự không muốn tiếp thu cái này giao dịch nói, như vậy ở thời điểm máu chốt giúp một tay vẫn là có thể.

Mọi người không biết Đường Niệm Niệm hiện tại ý tưởng, bất quá nghe được nàng lời nói thời điểm, mấy người đều có một loại hộc máu xúc động.

Đồ vật?

Thứ gì?

Đường Niệm Niệm nói ra sự tình trải qua thời điểm, chỉ nói Viên Thiên Khải cho nàng tam dạng đồ vật còn có mặt khác mang thêm một ít đồ vật, này hẳn liền thứ nhất, đến nỗi mặt khác đồ vật là cái

gì, nàng đều không có minh bạch nói ra, bất quá thực hiển nhiên Viên Thiên Khải cấp đồ vật sẽ là rác rưởi sao?

”Ngươi, ngươi..... “Vị kia ngay từ đầu phản bác nàng trưởng lão sắc mặt càng khó xem.

”Hảo. “Viên Càn Nhiên lúc này mở miệng, hần như là suy nghĩ cẩn thận sự tình gì, thần sắc khôi phục bình thường sắc mặt. Lúc này hần đột nhiên tiến lên một bước, đứng ở Đường Niệm Niệm trước mặt, sau đó ở mọi người trước mặt đối với Đường Niệm Niệm khom người hành một cái đại lễ, cung kính nói:” Viên gia tổ huấn, chỉ cần là kiềm giữ Viên gia tổ giới người chính là Viên gia lão tổ, sở hữu Viên gia người đều cần thiết nghe này mệnh lệnh. Ta tin tưởng lão tổ sẽ không tùy tiện đem tổ giới giao cho người thường, nếu lão tổ đem tổ giới giao cho người tự nhiên liền có hần đạo lý, từ hôm nay trở đi người chính là Viên gia lão tổ. “

Nói tới đây, Viên Càn Nhiên vòng eo càng cong, đột nhiên uốn gối quỳ trên mặt đất, đối với Đường Niệm Niệm được rồi cuối cùng bái lễ, ở tại chỗ mọi người khiếp sợ dưới ánh mắt, đối Đường Niệm Niệm cung kính nói:” Viên gia đương nhiệm gia chủ Viên Càn Nhiên, bái kiến lão tổ! “

”Gia chủ..... “Vị kia trưởng lão nhin không được mở miệng.

Viên Càn Nhiên quay đầu nhìn bọn họ, lạnh giọng quát lớn nói:” Còn không quỳ xuống dưới!? “

Bị Viên Càn Nhiên khí thế sở uy hiếp, Viên Tế Dân ở bên trong tam phòng đông mạch các trưởng lão cái thứ nhất quỳ lạy xuống dưới, theo sau những người khác cũng một đám quỳ trên mặt đất, Viên Mộc Đằng khiếp sợ nhìn trước mắt hết thấy, lại nhìn trước mắt đứng ở giữa không trung Đường Niệm Niệm, nhấp môi đồng dạng quỳ xuống đất.

”Bái kiến lão tổ! “Sở lại quỳ xuống đất người thanh âm có chút tàn kém không đồng đều, cố nén các loại cảm xúc đối Đường Niệm Niệm kêu.

Đường Niệm Niệm nhìn bọn họ, thần sắc vô dị, đạm nói:” Đứng lên đi. “

Từ Viên Cần Nhiên đi đầu, mọi người một đám đứng lên. Đường nhìn đến Đường Niệm Niệm không hề biến hóa thần sắc sau, một ít nhân tâm trung không cảm nghiêng rằng nghiêng lợi lên. Bọn họ đường đường nhất tộc trưởng lão, chẳng sợ trước mắt nàng là lão tổ lựa chọn người, nhưng là tu vi trước sau không có bọn họ cao, đối mặt bọn họ quỳ lạy lại là như vậy đương nhiên, cho dù là trang trang bộ dáng tới tỏ vẻ một chút đều không có.

Bọn họ lại nơi nào minh bạch, Đường Niệm Niệm đối với bọn họ quỳ lạy căn bản là không có bất luận cái gì cảm giác, ở nàng xem ra đây là giao dịch kết quả, là nàng trả giá sau nên được đến, chỉ là này được đến không phải nàng để ý một thứ mà thôi. Chẳng sợ bọn họ không quỳ bái, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không có bất luận cái gì bất mãn.

Viên Cần Nhiên mở miệng nói:” Lão tổ, nếu ngài đã được đến truyền thừa, có không muốn hưởng Viên gia công bố ngài thân phận? Theo ta thấy..... “

Hắn còn không có nói xong, Đường Niệm Niệm cũng đã lắc đầu, ” không cần. “

Viên Cần Nhiên sắc mặt buông lỏng, kỳ thật hắn cũng sợ Đường Niệm Niệm yêu cầu công bố nàng được đến

.....

Cái này thân phận, nếu nàng thật sự như vậy yêu cầu, hắn cũng không thể cự tuyệt. Rốt cuộc Đường Niệm Niệm bất quá sơ tới Viên gia, tuổi lại tiểu, tu vi tuy rằng cao siêu, nhưng là cùng Viên gia trưởng lão so sánh với còn không tính cái gì. Lúc này nếu là công bố nàng cái này thân phận, như vậy khẳng định sẽ cho Viên gia mang đến đại loạn. Không ngừng là như thế, chỉ sợ việc này truyền ra đi sau, đối Viên gia danh vọng cũng có ảnh hưởng, càng sẽ có rất nhiều người tới đánh Đường Niệm Niệm chủ ý.

Chỉ nghe Đường Niệm Niệm lúc này lại nói:” Ta chỉ hứa hẹn che chở Viên gia, Viên gia hết thầy tài nguyên ta đều có thể dùng, bất quá ta không cần phải xen vào sự vụ. “

Mọi người bị nàng nghiêm túc ngữ khí cấp làm cho ngẩn ra, ngay sau đó nhìn đến nàng biểu tình cũng là rất là nghiêm túc, tựa hồ chỉ cần bọn họ không đồng ý, liền cho rằng là bọn họ bội ước giống nhau.

Viên Càn Nhiên trong lòng không cảm bật cười, bất động thanh sắc thử hỏi:” Lão tổ ý tứ là nói, không muốn bại lộ lão tổ cái này thân phận, trừ bỏ chúng ta biết được ngoại, ở Viên gia sinh hoạt thân phận như cũ bất biến, chỉ làm một cái tự do Viên gia dòng chính đệ tử sinh hoạt, Viên gia tài nguyên nhậm lão tổ sử dụng, bất quá Viên gia sự vụ một mực mặc kệ? “

Đường Niệm Niệm sáng mắt lập loè nghĩ nghĩ, sau đó kết luận gật đầu,” ừ. “

Viên Càn Nhiên trên mặt đã lộ ra tươi cười, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt khôi phục đến mới gặp khi từ ái ôn hòa, mỉm cười nói:” Nếu ẩn lão tổ như vậy tính toán nói, như vậy bên ngoài ta còn là xưng lão tổ tên? “

Đường Niệm Niệm lần này không có do dự, lại lần nữa gật đầu.

Lão tổ gì đó, đích xác không dễ nghe.

”Như thế, ta hiểu được. “Viên Càn Nhiên đã hoàn toàn thả lỏng lại, trên mặt tươi cười cũng càng thêm chân thật. Từ vài câu đối thoại xuống dưới, hẳn xem như minh bạch. Ở Đường Niệm Niệm trong mắt, nàng để ý chỉ là Viên gia tài nguyên, đến nỗi quyền thế gì đó căn bản là khinh thường nhìn lại, chỉ cần bọn họ nắm chắc tốt lời nói, như vậy Đường Niệm Niệm cái này lão tổ thân phận cũng không sẽ đối Viên gia tạo thành bất luận cái gì bất lương ảnh hưởng, ngược lại sẽ chỉ làm Đường Niệm Niệm cùng Viên gia buộc chặt đến càng thêm chặt chẽ.

Này nhưng còn không phải là bọn họ phía trước còn ở rối rắm vấn đề sao? Hiện giờ thế nhưng cứ như vậy đơn giản giải quyết!

Đường Niệm Niệm muốn Viên gia tài nguyên duy trì, điểm này là nửa điểm vấn đề đều không có. Chẳng sợ không có nàng lão tổ thân phận, nàng chính là kiềm giữ tám cánh diệp văn người, từ nàng được đến này tám cánh diệp văn cũng đã chú định bị Viên gia toàn lực bồi dưỡng, Viên gia tài nguyên tự nhiên sẽ cuồn cuộn không ngừng đưa đến nàng trước mặt tới.

Hướng chi nàng chính mình chính là một cái thiên phú dị bẩm được tu, đem tài nguyên đưa đến nàng trước mặt tới, chỉ cần chỗ tốt đồng dạng không có nửa điểm chỗ hỏng.

Một phen suy nghĩ xuống dưới, không ngừng là Viên Cần Nhiên nghĩ tới này đó, ở đây những người khác cũng đều nghĩ tới này đó, nhất thời đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời có chút dở khóc dở cười.

Mắt công bọn họ vừa rồi còn như vậy khẩn trương, trước mắt vị này căn bản chính là một cái tiểu oa nhi, không ngừng là nàng tuổi cùng bọn họ so sánh với là cái tiểu oa nhi, nàng tính tình này cũng thật sự thiên chân đơn giản thực.

Thực tự nhiên, đối với vừa mới Đường Niệm Niệm phía trước bá đạo lời nói, bọn họ cũng trực tiếp xem nhẹ.

Lúc này, còn có chút trưởng lão ở trong lòng bắt đầu tính kế, thế nào mới có thể làm Đường Niệm Niệm đem nhẫn giao cho bọn họ trong tay. Ở trong mắt bọn họ, Đường Niệm Niệm tuy rằng vô hại, nhưng là như thế nào đều không muốn một cái tiểu bối kiềm giữ như vậy một cái tuyệt đỉnh địa vị quyền thế, giống như là một cái bom hẹn giờ, vạn nhất ngày nào đó Đường Niệm Niệm làm ra sự tình gì ra tới nói, bọn họ vẫn là không thể đối nàng thế nào, kia không khỏi quá mức bị động.

Những người này ý tưởng kỳ thật không có tránh được Viên Cần Nhiên ánh mắt, hắc hai tròng mắt hiện lên lạnh thấu xương, chỉ là

lúc này Đường Niệm Niệm còn ở nơi này, hấn không tiện mở miệng thôi. Xem ra hôm nay lại đây, còn phải triệu tập một lần trưởng lão hội, cấp này đó không chừng tâm người hảo hảo chèn ép một chút.

Viên Càn Nhiên thân là một đại gia tộc gia chủ, hấn ánh mắt chi lâu dài đều không phải là này đó trưởng lão có thể so sánh với.

Hấn nhìn ra được tới Đường Niệm Niệm thiên phú, hiện tại nàng mới nhiều ít tuổi? Cũng đã sắp đột phá Nguyên Anh kỳ! Như vậy tốc độ tu luyện, ở tiên nguyên cũng là kinh thế hãi tục đáng sợ! Lão tổ tông lại là cái dạng gì nhân vật? Có thể bị hấn trả giá nhiều như vậy đều phải mượn sức người, tự mình đem Viên gia đưa ra đi chỉ vì được đến một cái hứa hẹn người, có thể thấy được lão tổ tông đối Đường Niệm Niệm có bao nhiêu coi trọng!

Như thế có thể thấy được Đường Niệm Niệm tương lai con đường có bao nhiêu rộng lớn!

Chờ Đường Niệm Niệm đứng tuyệt đỉnh thời điểm, cũng sẽ là Viên gia đi lên đỉnh thời điểm. Tới rồi lúc ấy, Đường Niệm Niệm còn nhìn trúng Viên gia cái gì? Viên gia còn có thể cho nàng cái gì? Không có! Tới rồi lúc ấy, Đường Niệm Niệm không cần Viên gia bất cứ thứ gì, bởi vì chướng mắt, không xứng với, nhưng là Viên gia lại chỉ cần có Đường Niệm Niệm này một người tồn tại, liền đại biểu có thể được đến một cái vô pháp lay động bảo hộ!

Những người này thế nhưng còn ánh mắt thiên cận ở tính toán tính kế Đường Niệm Niệm, chẳng lẽ này đó là những năm gần đây bị Mộ Dung gia tộc chèn ép đến liên đầu đều ngu dại sao?

Viên Càn Nhiên lạnh lùng nhìn kia vài vị trưởng lão, theo sau lại nhìn về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt lại lần nữa khôi phục ôn hòa, mỉm cười nói:” Tư lãng công tử đang ở ngoại viện trung đẳng chờ người. “

Đường Niệm Niệm nghe thấy cái này lời nói, không có bất luận cái gì ngôn ngữ, thân ảnh đã ở chỗ cũ biến mất không thấy.

Theo nàng không thấy, Viên Cần Nhiên mỉm cười sắc mặt cũng một chút trầm tĩnh xuống dưới, xoay người đối mặt ở đây chư vị trưởng lão còn có duy nhất đệ tử Viên Mộc Đăng.

Ở đây mỗi người đều ở từng người sa vào ở chính mình suy nghĩ, đương nhìn đến Viên Cần Nhiên lúc này sắc mặt sau, một chút đều tự giác buộc chặt tâm thần.

Viên Cần Nhiên cứ như vậy nhìn bọn họ một câu đều không có nói, lại kêu những người này sắc mặt càng ngày càng khẩn trương, có mấy người cái trán đã hiện ra mồ hôi lạnh. Viên Mộc Đăng tu vi còn chưa đủ, ở như vậy dưới áp lực, chỉ cảm thấy tâm huyết dâng lên, ần ần liền phải từ yết hầu phun ra.

Viên Cần Nhiên tựa hồ nhìn ra hấn khổ sở, ở Viên Mộc Đăng sắc mặt trướng đến đỏ bừng, cơ hồ liền phải không chịu nổi thời điểm, thu liễm chính mình trên người uy hiếp. Đối Viên Mộc Đăng nói:” Sự tình hôm nay, ngươi nên minh bạch như thế nào làm. “

Viên Mộc Đăng áp xuống khí huyết, cung kính nói:” Niệm Niệm tộc tử thiên phú quyết định, từ truyền thừa nơi này người nửa tháng mới ra tới, được đến chư vị trưởng lão khen, vừa mới mới rời đi. “

Hấn im miệng không nói vừa mới nhìn thấy nghe thấy, cũng biểu lộ ra tới hấn ý tứ.

Viên Cần Nhiên gật đầu, nói:” Ngươi đồng dạng không tội, trở về hảo hảo thể ngộ, không cần cùng người đua đòi, chỉ cần thấy rõ chính mình con đường là được. “

Viên Mộc Đăng hít sâu một hơi, gật đầu xoay người rời đi. Hấn minh bạch Viên Cần Nhiên ý tứ, Đường Niệm Niệm thiên phú thật sự quá mức đáng sợ, thân là cùng bối người, thường lui tới chính mình là người khác trong miệng thiên chi kiêu tử, thiên tài nhân vật. Chính là cùng nàng so sánh với tới..... Là căn bản liền tương đối tư cách đều không có! Như vậy thật lớn tương phản quá mức đả kích người, nếu là tâm tính không tốt người, chỉ sợ sẽ bởi vậy phát lên tâm ma, hình thành tu luyện trên đường trở ngại.

Viên Mộc Đằng không thể không thừa nhận, hấn đích xác bị đả kích tới rồi, chỉ là thực mau hấn liền từ kia cổ đả kích trung khôi phục lại.

Hấn có thể trở thành người khác trong miệng thiên chi kiêu tử đều không phải là ngẫu nhiên, không chỉ là hấn thiên tư ngộ tính hảo, nhất quan trọng vẫn là hấn tâm tính cứng cỏi, sẽ không dễ dàng bị ngoại tại ảnh hưởng.

Đương Viên Mộc Đằng thân ảnh cũng biến mất thời điểm, này truyền thừa nơi ngoại cũng chỉ dư lại Viên Càn Nhiên cùng bốn mạch vài vị trưởng lão.

Viên Càn Nhiên đưa bọn họ thân thái đều nhìn trong mắt, thanh âm bằng phẳng đến như là than nhẹ,” nên làm tất cả trưởng lão trở về một lần. “

Ở đây các trưởng lão thân thể chấn động, đều biết hấn nói như vậy là vì cái gì.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Phát hiện dùng văn tự viết đệ mấy chương đệ mấy chương quá dài, làm tiêu tiêu đề đều nhìn không thấy, hiện tại bắt đầu dùng con số.

.....

-----oOo-----

Chương 152: vui quá hóa buồn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Minh diệu ánh nắng khuynh sai, đông tủy sơn tầng tầng lớp lớp, liên hoàn phập phồng, tiên hạc giương cánh bay cao, mây mù theo gió trôi dạt.

Đường Niệm Niệm một đường quen thuộc vô cùng từ đường cũ phản hồi, đương đi vào ngoại viện thời điểm, trước mắt chỉ nhìn đến một mặt quang ảnh hiện lên, thân thể đã bị ửng tiến một đạo ám áp ngược nội.

“Cô Hồng!” Đường Niệm Niệm híp mắt nhoèn miệng cười, thần thái linh động bức người, cùng phía trước cùng Viên Cần Nhiên đám người ở chung thời điểm đạm nhiên hình thành tiên minh đối lập.

Đường Niệm Niệm trong mắt chớp động vui mừng, xoay người mặt hướng Tư Lăng Cô Hồng, trên mặt đều vui sướng nồng đậm ý cười.

Mặc cho ai đều có thể đủ nhìn ra nàng lúc này sung sướng, loại này sung sướng không hề che giấu, trắng ra đến làm sở hữu thấy như vậy một màn người đều sẽ nhin không được bị cảm nhiễm. Chỉ là này phân như thế lộ ra ngoài vui mừng, Đường Niệm Niệm cũng chỉ có ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt mới có thể không hề kiêng kị biểu lộ ra tới, nàng trong lòng sung sướng cũng chỉ có nhìn thấy hắn thời điểm, mới có thể sinh ra một cỗ muốn toàn bộ đều nói hết ra tới xúc động.

Tư Lăng Cô Hồng khóe môi nhẹ dương, bị trên mặt nàng tươi cười hấp dẫn, thon dài trắng nõn ngón tay vỗ về nàng không có thúc lên tóc đẹp, cười hỏi: “Thực vui về?”

Hắn này một mở miệng, Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật gật đầu. Trong lòng bởi vì được đến vài thứ kia vui sướng một chút đều dửng đi lên, mị đến giống trắng non giống nhau con người, thần thái để lộ

ra một cổ ngậy thơ, làm Tư Lăng Cô Hồng xem đến ánh mắt hơi hơi một thâm, trong đó ôn nhu càng đậm.

Nữ tử thanh duyệt tiếng nói cũng không nhanh không chậm vang, “Linh dược, có rất nhiều nội trong giới không có trân quý linh dược.”

Viên Thiên Khải đưa cho Đường Niệm Niệm cuối cùng cái kia lễ vật, đúng là một mảnh tồn tại chữ chữ mảnh nhỏ bên trong dược điền. Bên trong gieo trồng linh dược đều là ngàn năm trở lên trân quý linh dược, đây mới là làm Đường Niệm Niệm chân chính vui vẻ đồ vật. Nay đó linh dược tồn tại, làm nàng nội giới tiểu bảo khổ càng thêm phong phú, nhất quan trọng chính là như vậy linh dược đều rất khó, ít nhất phía trước nàng đều không có nghĩ đến sẽ được đến.

Đường Niệm Niệm lắc nhẹ đầu, híp mắt cười nói hết nói: “Hơn nữa dung nhập chữ chữ mảnh nhỏ, nội giới công hiệu lớn hơn nữa, không ngừng có thể bồi dưỡng linh vật, còn có thể thay đổi thời gian, làm những cái đó linh dược sinh trưởng càng tốt, niên đại cũng càng dài, dược hiệu cũng lớn hơn nữa.”

Thực hiện nhiên, lần này dược đến hết thầy đích xác làm Đường Niệm Niệm thực tâm hỉ, cùng Tư Lăng Cô Hồng nói mỗi một câu đều mang theo ý cười.

Loại này tự đắc lại thỏa mãn tươi cười tràn ngập ở kia trương thần diệu tinh xảo kiều nhan thượng, phát ra động lòng người phong hoa chọc người tâm loạn thần trí, chỉ là Đường Niệm Niệm chính mình lại không hề sở giác.

Chung quanh đứng thẳng Viên gia thủ vệ nhóm từ Đường Niệm Niệm sau khi xuất hiện, còn không có thấy rõ ràng nàng bộ dáng liền phát hiện chính mình hai mắt trước một mảnh mờ lung, chung quanh mặt khác cảnh vật đập vào mắt đều vẫn là bình thường, cố tình chỉ cần nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người phương hướng thời điểm liền trở nên mờ lung bất kham, vô luận là hai người dung mạo vẫn là quần áo đều là một mảnh hư bạch, càng đừng nói nghe thấy thanh âm. Bọn họ đầu tiên là cả kinh, nhưng là thực mau liền phản ứng lại đây, chỉ sợ đây là

Đường Niệm Niệm hoặc là Tư Lăng Cô Hồng việc làm, này liền tự giác đứng, không hề hướng hai người phương hướng xem một cái.

Tư Lăng Cô Hồng an tĩnh nghe nàng lời nói, trên mặt sùng nịch tươi cười giống nhau không có nửa điểm tiêu tán, đôi mắt u ám lại càng ngày càng thâm.

Thẳng đến Đường Niệm Niệm nói xong, Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên nâng lên nàng hàm dưới, sau đó cúi đầu ngậm lấy nàng cánh môi.

Đường Niệm Niệm đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó cảm giác được ở hai người giao triền miệng lưỡi, từ đối phương trong miệng chảy xuôi lại đây mát lạnh, nhất thời thoải mái nheo lại con ngươi, đôi tay hơi túm chặt Tư Lăng Cô Hồng trước ngực vạt áo.

Tư Lăng Cô Hồng tuyến tuần hoàn mỹ khuôn mặt thoát nhìn thực bình tĩnh, một đôi cực hạn duyên dáng con ngươi nội lại gọn sóng thâm thúy, ai cũng sẽ không nghĩ đến hắn động tác khinh cuồng bá đạo, lại vô biên ôn nhu quý trọng.

Không khí ở hai người giao triền tựa hồ dần dần trở nên nóng rực lên, Đường Niệm Niệm gương mặt hiện lên nhàn nhạt đỏ bừng, này mặt đỏ bừng từ nàng trắng nõn trong suốt da thịt lộ ra tới, tựa hồ có thể véo ra thủy tới giống nhau thủy nộn lại tràn ngập dụ hoặc. Nàng mở, thiển híp đôi mắt chút nào không biết che lấp thẳng tắp nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng, bên trong nùng yêu sâu sắc chú, ngây thơ khát vọng, toàn bộ không hề che giấu biểu lộ ở Tư Lăng Cô Hồng trước mắt, căn bản là không biết chính mình cái dạng này đối với một cái nam tử tới nói, là bao lớn dụ hoặc cùng hấp dẫn.

Môi lưỡi giao triền thủy trệ thanh rõ ràng truyền vào hai người trong tai, càng vì lúc này thân cận thêm một phần nùng mỹ chi sắc.

Đương Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng buông ra Đường Niệm Niệm thời điểm, hai người chia lìa môi lưỡi một sợi chỉ bạc chợt lóe rồi biến mất, vô luận là Đường Niệm Niệm vẫn là Tư Lăng Cô Hồng cánh môi đều có vẻ màu son thủy nhuận, cấp hai người dung nhan đều thêm một mặt mỹ lệ. Đặc biệt là Tư Lăng Cô Hồng lúc này ánh

mắt thâm thúy, hóa tan một thân Thanh Hoa, vô tình để lộ ra tới ma mị hơi thở, làm người vạn kiếp bất phục.

Tư Lăng Cô Hồng lẳng lẳng nhìn Đường Niệm Niệm, tựa hồ muốn đem lúc này nàng bộ dáng thật sâu khắc vào trong óc, ngón tay thon dài từ nàng mềm nhẵn gò má hoạt đến xiêm y, thâm thúy con người chớp động ôn nhu sủng nịch, réo rất tiếng nói có chút ám ách, “Xiêm y như thế nào không mặc hảo?”

Đường Niệm Niệm vừa nghe cái này, mặt mày rất nhỏ tàn hạ, gương mặt cũng có chút rất nhỏ không tự biết cố lấy, bình tĩnh nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, ăn ngay nói thật nói: “Dung hợp chữ chữ mảnh nhỏ thời điểm, trên người quần áo bị hóa.”

Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến nàng cái này biểu tình, biểu tình thương tươi cười một thâm, duỗi tay tự nhiên vô cùng tự mình cho nàng sửa sang lại có chút hỗn độn xiêm y, cười nhẹ hỏi: “Cho nên?”

Đường Niệm Niệm tựa hồ cũng biết chính mình sẽ không mặc quần áo là một kiện mất mặt sự tình, ánh mắt có một tia tự do, trên mặt banh đến càng khẩn một ít, thanh âm lại vẫn là bình tĩnh, “Cho nên ta chính mình xuyên, ân..... Thật lâu không chính mình động thủ, có chút mới lạ.”

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng nhin không được cười ra tiếng.

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm vào hắn.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt nhẹ cong, giúp nàng đem đai lưng một lần nữa buộc lại một lần sau, bàn tay đem nàng tiểu xảo tinh xảo khuôn mặt phủng ở lòng bàn tay trung, lúc này thâm thúy lại không có nửa điểm âm u con người sủng nịch nhìn chăm chú vào hắn nàng, mềm nhẹ nói: “Ta sẽ giúp Niệm Niệm xuyên.”

Hai người đối thoại, nếu là từ những người khác trong miệng nói ra tới, chỉ sợ sẽ có vẻ dị thường ngả ngón phong lưu, thậm chí tràn ngập khiêu khích ý vị.

Chỉ là từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng nói ra lời như vậy tới, chỉ làm người cảm nhận được hần ôn nhu sủng nịch, còn có kia phân độc chiếm bá đạo.

Đường Niệm Niệm phi thường tán thành hần lời nói, gật đầu, nghiêm túc nói: “Cô Hồng chỉ có thể là của ta.”

Thói quen là một loại đáng sợ đồ vật, đương một người thói quen mỗi một người hoặc là mỗi sự kiện thời điểm, cũng đã tương đương là thâm nhập huyết nhục, muốn sửa lại cái này thói quen, này khó khăn hình cùng cắt thịt lấy máu, không ngừng khó còn đau.

Đường Niệm Niệm loại này chấp niệm, kỳ thật so với Tư Lăng Cô Hồng tới nói, một chút đều không kém.

Đối với nàng này phân bá đạo ngôn ngữ, Tư Lăng Cô Hồng chỉ là cười đến vui vẻ, không tiếng động cam chịu nàng cách nói.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng buông ra nàng khuôn mặt, ngồi xổm xuống hần thon dài thân hình.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc rũ xuống con ngươi, “Cô Hồng?”

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay thăm hướng nàng làn váy, đương xốc lên làn váy thời điểm, Đường Niệm Niệm cũng một chút phát hiện chính mình không có mặc giày vớ sự thật, nhất thời giật mình, sau đó vừa mới khôi phục gò má lại có chút khẩn.

Ở truyền thừa nơi thời điểm, nàng chỉ phát hiện chính mình cả người không mặc gì cả, tự nhiên liền đem quần áo múc ra tới mặc vào, chờ xuyên xong rồi quần áo lúc sau, căn bản là không có nhớ tới chính mình không có mặc giày vớ. Đơn giản là cho tới nay, nàng phần lớn thời điểm đều bị Tư Lăng Cô Hồng ôm vào trong ngực, chẳng sợ chính mình hành tẩu khi, dưới chân cũng sẽ không đạp đến mặt đất, vô luận là phiêu phù ở giữa không trung, vẫn là nhìn như đạp lên trên mặt đất, trên thực tế đều cùng mặt đất cách xa nhau một tầng vách ngăn, như thế tự nhiên liền không cảm giác được bàn chân đụng chạm trên mặt đất cảm giác.

Như vậy thói quen xuống dưới, nàng tự nhiên mà vậy liền xem nhẹ chính mình dưới chân thiếu hai dạng đồ vật.

Thói quen thứ này, đôi khi thật sự không phải cái gì chuyện tốt.

Từ điểm này cũng có thể nhìn ra tới, Tư Lăng Cô Hồng quá độ sùng ái, tựa hồ có chút đem người cấp sủng mơ hồ.

Bất quá, đối này, chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng xem đến mình bạch cũng sẽ không ném thử đi thay đổi. Hoặc là nói Đường Niệm Niệm như vậy mơ hồ ngược lại làm hắn yêu thích khẩn, đặc biệt là đương biết loại này mơ hồ là bởi vì chính mình dựng lên thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng trong lòng cũng dâng lên một cỗ thỏa mãn cùng vui sướng. Như vậy mới chứng minh rồi, Đường Niệm Niệm bên người không thể thiếu hắn, nàng hết thảy đều mang theo hắn thân ảnh, chỉ có hắn có thể đặt chân trên người nàng sở hữu địa phương.

Tư Lăng Cô Hồng một tay nâng lên Đường Niệm Niệm bàn chân, túi Càn Khôn bên trong mang theo thuộc về nàng đồ vật, sau đó tự mình vì nàng mặc vào giày vớ.

Hắn động tác mềm nhẹ vô cùng, như là ở làm vô cùng thành kính nghiêm túc sự tình, thiên rữ mặt mày nhu hòa, bên trong ôn nhu chọc người say mê.

Đường Niệm Niệm trầm không có động, tùy ý hắn động tác, một đôi con ngươi chuyên chú dừng ở hắn trên người.

Chuyện như vậy cơ hồ mỗi ngày sáng sớm Tư Lăng Cô Hồng đều sẽ tự mình vì nàng làm, chỉ cần hai người cùng giường cộng miên, sáng sớm lên ngày ngày đều sẽ như thế. Chỉ là vô luận hắn làm bao nhiêu lần, nàng nhìn hắn làm như vậy bao nhiêu lần, Đường Niệm Niệm lại cảm thấy vô luận thế nào đều xem không đủ. Mỗi khi hắn chuyên chú vì nàng làm bất cứ chuyện gì thời điểm, Đường Niệm Niệm đều có thể đủ cảm giác được bị một cỗ vô tận ôn nhu bao vây ấm áp cảm, cái loại cảm giác này làm nàng tham luyến, yêu thích không thôi.

Cách đó không xa, một mặt vân màu tím thân ảnh xuất hiện.

Người này đúng là mới từ truyền thừa nơi ra ngoài tới Viên Mộc Đẳng.

Viên Mộc Đẳng tốc độ so ra kém Đường Niệm Niệm, huống chi này một đường hấn cũng không có vội vã đuổi, ngược lại là chậm rãi hành tẩu, đồng thời trong lòng không ngừng suy nghĩ một chút sự tình, càng nhiều còn lại là về lần này Viên gia đệ tử truyền thừa, về Đường Niệm Niệm.

Ở hấn cho rằng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hấn là đã sớm rời đi mới là, lại không có nghĩ vậy gần nhất đến ngoại viện liền nhìn đến này hai người thân ảnh.

Hấn là sơ tới, cho nên cũng không có bị thi hạ pháp thuật, này liếc mắt một cái liền nhìn đến hai người lúc này động tác.

Này vừa thấy, tức khắc làm Viên Mộc Đẳng ngẩn ngơ tại chỗ, vẫn không nhúc nhích giống như gốc mộc.

Ngoại viện nền đá xanh thượng hai người đều là thiên nhân chi nhân, tuyệt thế phong hoa, vô luận chung quanh thiên địa cảnh sắc có bao nhiêu tốt đẹp, làm trò hai người xuất hiện ở trong đó thời điểm, đủ để cho chung quanh hết thảy đều trở nên ảm đạm thất sắc, làm người liếc mắt một cái chỉ chú ý tới này hai người thân ảnh.

Ở Viên Mộc Đẳng trong tầm mắt, kia thân xuyên một bộ bạch đế chữ vắn nữ tử đơn chân đứng thẳng, một đầu mặc phát trút xuống, tiểu xảo tinh xảo khuôn mặt thượng, một đôi sáng ngời linh động con ngươi chuyên chú về phía trước phía dưới nam tử nhìn. Nàng một cái chân khác chững đang bị nam tử phủng ở lòng bàn tay nội, nam tử càng là lấy hèn mọn nhân thái ngồi xổm nàng trước người.

Không sai, nam tử không phải ở tùy ý đùa bỡn nữ tử bàn chân, lại là mặc cho ai đều có thể đủ cảm nhận được này quý trọng phủng, như là phủng nắm thế gian của quý giống nhau.

Giống nhau nam tử lấy như vậy hạ ngòi xồm nhàn thái, ngòi xồm một nữ tử trước mặt, tất nhiên có vẻ thân phận thấp kém, hơn nữa hẳn động tác, càng sẽ làm người cảm thấy hẳn hèn mọn, thậm chí sẽ làm người cho rằng nam tử là nữ tử người hầu.

Nhưng là trước mắt người này không giống nhau, hẳn nhàn thái cho dù là hạ ngòi xồm, động tác cho dù là tự mình hầu hạ nữ tử mặc giày vớ, lại một chút đều sẽ không làm người cảm thấy hèn mọn. Một đầu giản thúc như mực tóc dài khoác ở sau lưng, cùng một bộ vô trần bạch y hình thành tiên minh đối lập, giống như thủy mặc tổ họa, vài nét bút phác họa đó là thiên địa tuyệt sắc.

Hắn hành vi nhẹ nhàng chậm chạp, có một cỗ cùng thân cư tới ưu nhã, làm người nhìn không được có chút hoảng hốt, cảm thấy hẳn đều không phải là ở làm người mặc giày vớ, lại là ở làm một kiện văn nhã thú sự.

Viên Mộc Đằng ngẩn ngơ nhìn, thẳng đến ngay sau đó trước mắt hai người đột nhiên mơ hồ cực kỳ, lại nhìn không tới bất luận cái gì chân thật mới bừng tỉnh, nháy mắt nghiêng người lui về phía sau một bước. Ở hẳn vừa mới đứng trên mặt đất, một đạo tinh tế dấu vết xuất hiện, nếu vừa mới hẳn nếu không né khai nói, như vậy hiện tại hẳn nên muốn bị thương.

Viên Mộc Đằng biết này một kích là Tư Lăng Cô Hồng đối chính mình cảnh cáo, đối này hẳn cũng không có cái gì phần nộ cảm xúc, chỉ là đối với trong lời đồn Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái tin tức càng thêm xác nhận một ít. Thậm chí có thể nói, chỉ bằng vừa mới liếc mắt một cái nhìn đến kia một màn, làm hẳn cũng không cảm vì Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm cảm tình cảm giác sâu sắc bội phục khiếp sợ.

Ở không có nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người ở chung phía trước, chỉ sợ tiên nguyên trung ai đều không thể chân chính hiểu biết đến cái gì mới kêu sủng thê vô độ, ái thê tận xương. Ở phía trước hẳn nghe được hai người đồn đãi, đối hai người cảm tình đã có cũng đủ phỏng đoán, có thể nói chỉ cần hẳn có thể tiếp thu đều đã nghĩ tới.

Chỉ là không nghĩ tới, Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái trình độ vẫn là vượt qua hẳn dự đoán.

Rốt cuộc là cái dạng gì sủng ái mới có thể làm một cái nam tử như thế hạ mình ngồi xổm xuống thân mình, tự mình đi vì một nữ tử mặc giày vớ? Nay hết thấy phát sinh ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, có vẻ như thế tự nhiên, có thể thấy được hẳn đã sớm đã thói quen làm này đó, đều không phải là chỉ là nhất thời cao hứng mới vì Đường Niệm Niệm làm như vậy. Hẳn làm này hết thấy thời điểm biểu tình mỉm cười, trong đó ôn nhu là cái trường đôi mắt người đều nhìn ra được tới, có thể thấy được hẳn làm này hết thấy không phải Đường Niệm Niệm yêu cầu, chỉ là hẳn cam tâm tình nguyện.

“Hô.” Viên Mộc Đằng phun ra một ngụm trọc khí, hẳn tự hỏi chính mình căn bản vô pháp làm được này đó, vô luận như thế nào yêu thích một nữ tử, chỉ sợ đều không thể đều đến này đó. Đơn giản là hẳn minh bạch, hẳn yêu nhất vĩnh viễn là chính mình, cho dù là sủng ái người khác, cũng cần thiết là thành lập ở không vượt qua chính mình điểm máu chốt thương, chính mình tôn nghiêm càng trọng một ít.

Thế gian này người phần lớn đều hẳn là cùng hẳn không sai biệt lắm, phần lớn người yêu nhất giống nhau đều là chính mình, đây là cái gọi là ích kỷ.

Chính là từ nhìn đến kia một màn, Viên Mộc Đằng cũng đã nhìn ra tới.

Tư Lăng Cô Hồng người này, yêu thích Đường Niệm Niệm trình độ, đã vượt qua hết thấy, thậm chí là chính hẳn.

Đương Viên Mộc Đằng điều chỉnh tốt tâm thần rung chuyển, lại lần nữa nâng lên đôi mắt thời điểm, lại thấy trước mắt phương hướng đã nhìn không tới Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người thân ảnh.

“Vẫn là trở về hảo hảo thể ngộ truyền thừa tin tức, tăng lên chính mình tu vi mới là quan trọng.” Viên Mộc Đằng làm bầm lâu bầu nói,

lại lần nữa khởi bước hướng tổ phòng xuất khẩu đi, khoe miệng gọi lên một mặt thoải mái bất đắc dĩ cười, “Vô luận nàng thiên phú rất cuộc thế nào yêu nghiệt, nói như thế nào đều là so với chính mình tuổi còn nhỏ người, nếu như bị siêu quá xa nói, vẫn là có chút kỳ cục.”

Kinh hồng các, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trở về thời điểm, Thù Lam liền đem lỗ thâm cùng Chu Thiên đám người rời đi báo cho hai người, sau đó đem Chu Thiên lưu lại ngọc giản giao cho Đường Niệm Niệm trong tay.

Đường Niệm Niệm đem ngọc giản bên trong nội dung nhìn một lần, bên trong lời nói chính là Chu Thiên kế tiếp hết thầy tính toán, còn có 50 năm sau tiên nguyên sắp tổ chức một hồi tân tú lôi đài. Từ ngọc giản bên trong nội dung tới xem, Chu Thiên đặc biệt là tôn sùng lần này lôi đài thi đấu, hiển nhiên phi thường hy vọng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người tham gia, vì thế hắn cũng không ngừng ám chỉ lần này tân tú lôi đài phần thưởng.

Đối với này tin tức, Đường Niệm Niệm cũng không có bất luận cái gì tỏ vẻ, đem bên trong nội dung sau khi xem xong, này liền phát tay đem ngọc giản bóp nát.

“Ngoan bảo đâu?” Đường Niệm Niệm đột nhiên nghi hoặc hỏi. Đến ngày thường, giống nhau nhiều ngày không thấy sau, hắn là lập tức liền sẽ xuất hiện ngoan bảo đến bây giờ còn không có xuất hiện, tình huống như vậy có chút quái dị.

Này thanh hỏi chuyện kỳ thật cũng là nàng thói quen vừa hỏi, đương phát hiện ngoan bảo không ở sau, Đường Niệm Niệm trực tiếp dùng linh thức phân tán ở chung quanh, thực mau liền phát hiện ngoan bảo đang ở kinh hồng các nội một chỗ Tụ Linh Trận khoanh chân nổi lơ lửng, từ trên người hắn hơi thở tới xem, hắn là lại cái gì đặc thù thể ngộ, cho nên tiến vào trầm tư đi.

Nhìn thấy cái này cảnh tượng, Đường Niệm Niệm thực mau liền đem linh thức thu hồi tới, để tránh quấy rầy đến hắn.

“Ngao ô ~” một tiếng thấp thấp kêu to thanh toát ra tới, chỉ thấy một cái bạch ngọc quả bóng nhỏ giống nhau đồ vật từ không trung lặn lại đây, thẳng lặn đến Đường Niệm Niệm trước mặt trên bàn mới một cái mở ra, tứ chi nhỏ nhỏ móng vuốt toát ra tới, ghé vào trên bàn, mở to một đôi đại đại thúy chữ đôi mắt không muốn xa rời lại ủy khuất nhìn Đường Niệm Niệm, sau đó đánh lên lặn nhi tới.

Nhàm chán, chữ chữ hảo hàm chán, chữ chữ hấp thu mảnh nhỏ, ngủ một giấc lên, tiểu chủ nhân liền nhập định, tiểu hồng không thấy, tiểu bạch cũng không bồi chữ chữ chơi, ô ô

, chữ chữ tưởng cùng chủ nhân chơi ~

Chữ chữ linh trí càng ngày càng cao, ở ngoan bảo bồi dưỡng hạ, này phân lặn lộn bán manh kỹ thuật cũng càng ngày càng tốt.

Đối với chữ chữ, Đường Niệm Niệm từ trước đến nay là dung túng. Vươn ra ngón tay khẽ vuốt sờ ở nó tiểu cái bụng thượng, cảm thụ kia mềm như bông hoạt lưu lưu xúc cảm, không khỏi chọc chọc. Này một chọc lên ngược lại làm chữ chữ cảm thấy nàng là ở cùng chính mình chơi, một đôi đại đại bích chữ đôi mắt liền nheo lại tới, hai chỉ móng vuốt nhỏ ôm Đường Niệm Niệm ngón tay, phát ra “Ngao ô ô ~” mềm như bông tiếng ngáy.

Đường Niệm Niệm cười khế, ngón tay mềm nhẹ ở nó tiểu cái bụng thượng các loại xoa bóp vuốt ve, hỏi: “Lần này dung hợp mảnh nhỏ, chữ chữ có hay không nhớ rõ cái gì?”

Nàng biết chữ chữ có rất nhiều bí mật, chỉ là này đó bí mật toàn bộ đều yêu cầu ở một ít đặc thù tình huống, hoặc là nàng tu vi tăng trưởng sau mới có thể nhớ lại tới. Lần này nàng được đến chữ chữ mảnh nhỏ, hơn nữa chính mình tu vi đã tiếp cận Nguyên Anh kỳ, hẳn là sẽ làm chữ chữ nhớ lại tới một chút sự tình mới đúng.

Từ nàng tiếp thu truyền thừa cùng Viên Thiên Khải một bộ phận ký ức sau, nàng tu vi liền đến Kim Đan đỉnh, thậm chí chỉ cần nàng tưởng nói, có thể nhất cử đột phá đến Nguyên Anh. Chỉ là đột phá Nguyên Anh kỳ không phải cùng thường lui tới giống nhau tùy tiện

đột phá, Kim Đan kỳ cùng Nguyên Anh kỳ là một cái đường ranh giới, có thể nói là chết rồi sau đó sinh, phá kén thành điệp biến hóa. Đương một cái từ Kim Đan kỳ đột phá Nguyên Anh kỳ thời điểm, sẽ đưa tới thiên kiếp chỉ cần vượt qua thiên kiếp, Kim Đan rách nát hóa thành Nguyên Anh, mới có thể chân chính Nguyên Anh kỳ người tu tiên.

Có thể nói như vậy, Nguyên Anh kỳ cùng Kim Đan kỳ là hoàn toàn chất giống nhau biến hóa, giữa hai bên hoàn toàn không thể so sánh với. Đây cũng là Đường Niệm Niệm ở Kim Đan kỳ thời điểm có thể đánh bại Nguyên Anh kỳ khi, vì cái gì sẽ làm những cái đó tiên ma như vậy khiếp sợ nguyên nhân. Bởi vì dựa theo lệ thường tới nói, trừ phi là một ít có đặc thù thiên phú yếu tố, Kim Đan kỳ tu sĩ muốn đánh bại thậm chí là đánh chết Nguyên Anh kỳ tu sĩ, hẳn là căn bản không có khả năng sự tình mới đúng.

Bất quá, ngẫm lại Đường Niệm Niệm giết Nguyên Anh kỳ ma tu dùng biện pháp, lại làm người cảm thấy không có gì không có khả năng. Rốt cuộc nàng trả giá như vậy nhiều pháp bảo, còn có như vậy nhiều quý dị con rối, tu sĩ tự bạo từ trước đến nay là dị thường khủng bố.

Xét thấy này đó rất nhiều nguyên nhân, Đường Niệm Niệm mới có thể ở tiếp thu truyền thừa thời điểm áp chế tu vi, làm tu vi chỉ ngóc tại Kim Đan đỉnh vị trí thượng. Chuẩn bị ở chính mình đem hết tẩy độ kiếp đồ vật chuẩn bị thỏa đáng lúc sau, lại tiến hành vượt qua Nguyên Anh thiên kiếp —— nàng đối thân thể của mình cùng tánh mạng từ trước đến nay dị thường coi trọng.

“Ngao ô, ngao ngao ~” chữ chữ chớp chớp đôi mắt, suy nghĩ một hồi.

Ngô ngô, chữ chữ còn có mảnh nhỏ, chủ nhân được đến kia tờ giấy là bản đồ, bản đồ đồ vật..... Là thứ gì đâu?

Thực rõ ràng, chữ chữ nhớ rõ lên đồ vật vẫn là không nhiều lắm.

Đường Niệm Niệm không có đi cưỡng cầu, nàng đã biết chữ chữ ký ức mầu chốt, này hết thấy đều bất quá là bởi vì thực lực của nàng còn chưa đủ. Nếu nàng thực lực tới rồi, hết thấy chân tướng tự nhiên liền sẽ bày biện ở nàng trước mặt.

Bất quá bản đồ nói.....

Đường Niệm Niệm ánh mắt lóe lóe, nghiêm túc nói: “Là tàng bảo đồ sao?”

Nếu là tàng bảo đồ nói, lấy chữ chữ cùng bích tuyên quyết trên quý trình đồ, như vậy này trưng tàng bảo đồ bên trong đồ vật nhất định cũng thực hảo.

Chữ chữ nghĩ nghĩ, điểm đầu nhỏ, “Ngao ô ~”

Ân ân, chữ chữ cảm thấy này bản đồ rất quan trọng nga ~

Đường Niệm Niệm gật đầu, đối với từ Viên Thiên Khải nơi đó được đến tàn khuyết bản đồ để ý lên. Đây cũng là nàng một cái bản chất, giống nhau không có chỗ tốt đồ vật, nàng lười đến lao lực đi làm. Một khi xác định chuyện này có chỗ lợi, như vậy nàng tự nhiên liền sẽ nhớ rõ, lần sau nếu là phát hiện manh mối nói, nàng cũng sẽ nhớ rõ có như vậy một kiện đồ vật, do đó sẽ không sai quá.

Đường Niệm Niệm nghĩ, đột nhiên cảm giác được đầu vai có chút trọng lượng, nách tai cảm giác được một cổ ướt nóng hơi thở.

Nghiêng mắt hướng về đầu vai phương hướng xem qua đi, liếc mắt một cái đâm tiến một đôi sâu thăm hắc ám lốc xoáy.

Như thế, nằm ngửa ở trên bàn chữ chữ chỉ cảm thấy đến ở cái bụng thượng ngón tay xoa bóp đến thoải mái thời điểm, đột nhiên liền biến mất không thấy. Chữ chữ nghi hoặc trợn to ngay từ đầu híp mắt to, liền nhìn đến trước mắt nam tử chôn ở nữ tử hõm vai thượng, thủy sắc môi mỏng hàm chứa nữ tử vành tai ái muội cảnh tượng.

“Ngao?” Chữ chữ hoảng đầu nhỏ. Chủ nhân lỗ tai ăn ngon mì?

Tư Lăng Cô Hồng con người du chuyển, nhìn nhặt mắt lé lại đây liếc mắt một cái.

Chữ chữ chính là một cái thiếu tâm nhãn, nhìn không ra tới này liếc mắt một cái ý tứ, bắt quá từ trước đến nay đều biết điều thực. Giống nhau ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm một chỗ thời điểm, nó liền biết khẳng định không thể thân cận nó thân thân chủ nhân.

“Ngao ô ~” chữ chữ có chút không tha kêu to một tiếng, từ trên bàn nhảy dựng lên, sau đó xoắn bụng nhỏ, hoặc là nói nó này tròn vo thân mình, trừ bỏ đầu cùng tứ chi móng vuốt, mặt khác địa phương cũng chỉ có thể toàn bộ xem như bụng, chậm rãi di động tới.

Độc độc lại muốn cùng chủ nhân chơi, chủ nhân không thể cùng chữ chữ chơi, ngô ngô, tiểu chủ nhân ở tu luyện, tiểu bạch ở cùng hai cái Diệp tử tử chơi cũng không bởi chữ chữ chơi.....

Chữ chữ nghĩ, đột nhiên phát hiện chính mình tịch tịch. Không khỏi ngẩng đầu lên, học ngoan bảo bộ dáng, muốn đối nguyệt ưu thương. Chỉ là vừa nhấc đầu liền phát hiện trên bầu trời không phải ánh trăng, lại là đỉnh đầu nhiệt liệt liệt thái dương, này vừa nhấc đầu liền đâm bị thương nó đôi mắt.

Chữ chữ hai mắt bị ánh mặt trời đâm vào mắt không nước mắt lưng tròng, “Ngao ô ô ô ~” một tiếng dài lâu kêu to từ nó cái miệng nhỏ toát ra tới.

Tiểu hồng a ~ lão đại tưởng người! Người ở nơi nào a!?

Nơi nào đó ngằm, oa ở trong sơn cốc mặt một cái tím đen sắc xà quái hơi hơi ngẩng đầu, màu đen dựng xà đồng bên trong tràn ngập khai huyết hồng quang mang, vốn dĩ có chút chất phác xà trên mặt tức khắc lộ ra một mặt nhân tính hóa biểu tình, lời kéo khóe miệng phát ra âm thanh giống người giống nhau, “Xuy” một tiếng.

Xà quái thân thể giật giật, ngay sau đó lại dừng lại, tiếp tục oa ở chỗ cũ, tiếp tục tiến vào trầm tư phía trước âm thầm nghĩ: Người cho

rằng bốn xà vương cùng người giống nhau nhàn nhã a, nếu là không nắm chặt thời gian tu luyện, chờ đến trở về còn không biết phải bị quan bao lâu, nếu là tu vi tăng trưởng đến không tồi nói, mới có tư cách cùng gia tộc bên trong người cò kè mặc cả, này trừng phạt cũng mới có thể giảm bớt, đến lúc đó cũng không cần mấy trăm năm tái kiến!

Hồng Lê mới sẽ không thừa nhận, nó luyện tiếc bên người những người này, còn có kia chỉ ngốc quả bóng nhỏ đâu!

Đình viện, Đường Niệm Niệm đồng dạng nghe được chữ chữ kia một tiếng dài lâu kêu, há mồm đang chuẩn bị nói chuyện thời điểm, hàm dưới lại bị một đôi tay phủng trụ, vừa mới mở ra cái miệng nhỏ bị hàm nhập, bên trong lời nói thanh âm tự nhiên toàn bộ đều đồng dạng cắn nuốt.

“Ngô.” Đường Niệm Niệm trong trẻo con người dần dần tràn ngập thượng một tầng đám sương, thủy lượng đến giống như một uông thanh tuyến, nhẹ nhàng xem ra liếc mắt một cái mang đến u sóng gợn sóng, gọi người tâm thần cũng có thể hóa thành một uông nhu thủy.

Đường Niệm Niệm đều chưa từng phát hiện, theo thời gian quá khứ, tu vi tăng trưởng, trên người nàng hơi thở càng ngày càng nhẹ linh đặc thù, nhất cử nhất động mang đến phong hoa trong lúc vô ý là có thể đủ làm người thất thần. Đặc biệt là đương nàng động tĩnh thời điểm, chỉ có ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt mới có thể lộ ra kiêu thái, trên người kia cổ ngày thường bị nàng thu liễm được hương cũng nồng đậm phiêu tán ở trong không khí, ở ngay lúc này giống như là thế gian kịch liệt mị (cảm) được, đủ để cho người hóa thân vì thú, lý trí cơ hồ tán hội.

Vốn dĩ đứng ở một bên Thù Lam sớm liền rời đi, nàng minh bạch lúc này nàng nếu là còn đứng ở nơi đó nói cũng không tốt. Huống chi bên người người đều ở nỗ lực tăng lên tu vi, nàng cũng không thể rơi xuống, ở phát hiện Đường Niệm Niệm không có gì sự tình phân phó chính mình sau, tự nhiên cũng liền trở lại chính mình tu luyện chỗ, khoan chân tu luyện.

“Niệm Niệm.....” Một tiếng thở dài.

Đường Niệm Niệm đôi mắt nhẹ chớp, sau đó thân thể bị Tư Lăng Cô Hồng một tay chặn ngang bế lên, chung quanh phong cảnh cực nhanh ở trong mắt lưu chuyển mà qua, hai người đã xuất hiện ở cư trú sương phòng nội.

Sương phòng chẳng sợ nửa tháng đều không có người cư trú, bên trong lại vẫn là sạch sẽ vô trần, nhàn nhạt từng đợt từng đợt thanh hương tràn ngập không khí, thực mau đã bị Đường Niệm Niệm trên người phát ra được hương cấp che giấu. Đặt ở cửa sổ thượng một mâm được hoa ở như vậy được hương tràn ngập hạ, vốn dĩ nụ hoa đãi phóng nụ hoa đột nhiên chậm rãi triển khai, nở rộ đến tươi đẹp vô cùng, như là biểu thị này sương phòng nội sắp phát sinh mãnh phòng xuân sắc.

Xiêm y trút hết, tóc đen giao triền, cái màn giường trút xuống, che khuất một giường xuân sắc.

Từ mơ hồ mơ hồ bóng dáng có thể thấy được, nam tử cùng nữ tử phù hợp dây dưa thân hình, lưu lại một phòng yêu kiều rên rỉ nhẹ suyễn.

Ba ngày sau, Viên gia này một thế hệ truyền thừa kết quả cũng bị Viên gia đệ tử biết nói, mọi người lại lần nữa vì Đường Niệm Niệm được đến tám cánh điệp văn chuyện này cảm thấy khiếp sợ, nghĩ thầm, tựa hồ từ nàng đi vào Viên gia sau, liền không có bình tĩnh quá. Lúc này mới mấy ngày thời gian liền lại một lần truyền ra như vậy làm người chấn động sự tình tới.

Không ngừng là truyền thừa tám cánh điệp văn sự tình, liền một phòng nam mạch dòng chính Viên đế nhân đã phát sinh sự tình cũng bị truyền ra tới. Viên Cần Nhiên cũng tự mình lại một lần hạ lệnh, báo cho Viên gia sở hữu đệ tử, không thể ở làm loại này hồ đồ sự tình, nếu không hậu quả như thế nào, Viên đế nhân chính là tiền lệ.

Trong ba ngày này, ngoan bảo còn vẫn luôn ở trầm tu trung, tình huống của hắn cho dù là Đường Niệm Niệm cũng không có cách nào biết được. Rốt cuộc ngoan bảo tu luyện căn nguyên công pháp là hắn từ sinh ra liền tự mang, trừ bỏ hắn ai cũng không có cách nào tu luyện, ở tu luyện một đường thượng năng cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không có biện pháp trợ giúp cái gì, chỉ có thể đem một ít nên chú ý địa phương cùng hắn nói một lần.

Màu xanh da trời như hải, một đạo vàng nhạt sắc bóng hình xinh đẹp từ không trung bay lượn mà qua, dừng ở kinh hồng các trước cửa.

Này đột nhiên đi vào nữ tử mi nếu trắng non, khuôn mặt kiều mỹ, tươi cười tươi mát hoạt bát, đúng là trước đó vài ngày cùng Đường Niệm Niệm ở tổ phòng trong nhận thức Viên Diệu chữ.

Viên Diệu chữ đứng ở kinh hồng các phía trước chờ một ít, có chút rối rắm rốt cuộc muốn hay không đi vào. Tuy rằng nói nàng cùng Đường Niệm Niệm đều là tam phòng đông mạch dòng chính, chính là giữa hai bên quan hệ cũng không tính là thực lạc, huống chi người tu tiên một khi tu luyện một hai năm đều sẽ không tỉnh lại đều là chuyện thường. Cho nên nàng cũng không biết Đường Niệm Niệm có phải hay không cũng đang ở tu luyện, rốt cuộc nàng cũng là vừa rồi từ truyền thừa nơi ra tới, giống nhau từ truyền thừa nơi ra tới người, đều sẽ ở trong nhà hảo hảo thể ngộ đoạt được đến tri thức.

Như vậy tưởng tượng, Viên Diệu chữ đột nhiên có chút hối hận, nàng ngay từ đầu thấy thế nào không nghĩ tới nơi này, vội vàng tảo tảo liền chạy tới đâu?

Hiện tại đứng ở nhân gia cư trú thôn trang trước cửa, đi vào không phải, không đi vào cũng không phải, thật sự có chút xấu hổ.

Đang lúc Viên Diệu chữ chuẩn bị không tiếng động rời đi thời điểm, một người thân xuyên màu lam nhạt váy dài thanh tú nữ tử từ nơi xa đi tới, người tới đúng là vừa mới từ tu luyện trung tỉnh lại Thủ Lam. Nàng này vừa tỉnh tới vốn là muốn nhìn một chút Đường Niệm Niệm hay không có chút sự tình gì, đương phát hiện Đường Niệm Niệm

không có việc gì sau, liền tưởng tùy ý hành tẩu một phen, vừa lúc phát hiện cửa đứng Viên Diệu chữ, này liền tự mình lại đây.

Thù Lam liếc mắt một cái đem Viên Diệu chữ trang phần cùng nàng cổ tay áo diệp văn xem tiến trong mắt, minh bạch đây là một vị Viên gia dòng chính, không biết Viên Diệu chữ ý đồ đến rốt cuộc là vì cái gì, trên mặt không kiêu ngạo không siểm nịnh hỏi: “Vị tiểu thư này, không biết vì sao mà đến?”

Viên Diệu chữ ở Đường Niệm Niệm đi vào Viên gia thời điểm, liếc mắt một cái nhìn đến quá Thù Lam, đối thân phận của nàng cũng xem qua tình báo, tự nhiên biết nàng là Đường Niệm Niệm bên người thân tín. Này liền có chút ngượng ngùng khẽ cười nói: “Ta kêu Viên Diệu chữ, đều là tam phòng đông mạch dòng chính, cùng Niệm Niệm là ở tổ trong phòng mặt nhận thức, lúc này tới vốn là tính toán tìm Niệm Niệm đi ra ngoài đi một chút, chỉ là nhất thời quên mất trước đó cùng nàng nói một tiếng, cũng không biết nàng hiện tại có phải hay không ở tu luyện.”

Thù Lam cẩn thận đánh giá Viên Diệu chữ thần sắc, cảm thấy nàng không giống nói dối sau, nghĩ nghĩ liền nói: “Tiểu thư đang ở luyện đan, diệu chữ tiểu thư nếu là không ngại nói, có thể nhập bên trong trang chờ một hồi, tiểu thư cùng trang chủ tới rồi dùng cơm trưa thời điểm liền sẽ ra tới.”

“Như vậy sao..... Vậy được rồi.” Viên Diệu chữ do dự một hồi, cuối cùng gật gật đầu.

Viên Diệu chữ ở Thù Lam dẫn dắt hạ đi vào kinh hồng trong các, từ ở bên ngoài thời điểm liền phát hiện này chỗ chiếm cứ linh mạch địa vực thực hảo, này vừa tiến đến cảm thụ càng sâu, cùng nàng chỗ ở so sánh với, thật sự tốt hơn quá nhiều.

Bất quá Viên Diệu chữ cũng không có ghen ghét, nàng cũng biết Đường Niệm Niệm qua đi, hơn nữa Đường Niệm Niệm tư chất, vô luận là xuất phát từ bồi thường vẫn là bồi dưỡng tâm tư, gia tộc cấp Đường Niệm Niệm xứng với như vậy thôn trang cũng không quá.

Thù Lam làm Viên Diệu chử ngồi ở một chỗ đình tạ, tự mình từ túi Càn Khôn móc ra trà cụ, cho nàng đổ một ly quỳnh dịch, nhẹ nhàng bày biện ở nàng trước mặt, mỉm cười nói: “Hiện tại thời gian này đã tiếp cận buổi trưa, tiểu thư cùng thôn trang hẳn là thực mau liền sẽ tới.”

“Đa tạ.” Viên Diệu chử không có bởi vì Thù Lam từ nữ thân phận có bất luận cái gì kiêu căng biểu hiện, nhìn thoáng qua trước mặt cái ly, chẳng sợ nàng tu vi còn không cao, nhưng là vẫn là có thể liếc mắt một cái nhìn ra bên trong tràn ngập linh khí. Đây một ly linh dịch lấy thân phận của nàng, tự nhiên sẽ không không có uống qua, chỉ là thứ này từ một cái từ nữ trong tay tùy ý móc ra tới, vẫn là làm nàng trong lòng hơi hơi kinh ngạc một chút. Nghĩ thầm Đường Niệm Niệm tựa hồ thật sự như đồn đãi giống nhau rất có tiền, ít nhất này đó trân quý đồ vật không ít, bằng không cũng sẽ không liền một cái từ nữ đều có thể tùy tay một móc chính là trình độ này đồ vật.

Đồn đãi, Đường Niệm Niệm mức vô số pháp bảo oanh tạc Nguyên Anh đỉnh ma tu, ngẫm lại liền cảm thấy cái kia hình ảnh chính mình không có thấy thật sự là quá đáng tiếc.

Viên Diệu chử nhìn chung quanh, quát nhẹ một ngụm ly trung linh dịch, thanh u hương vị làm người thích ý, ngẩng đầu cười đối Thù Lam hỏi: “Nơi này chỉ có người một người sao? Ta nhớ rõ Niệm Niệm tới thời điểm, bên người còn có mấy người đi?”

Thù Lam mỉm cười nói: “Bọn họ đều ở tu luyện.”

Mấy thứ này cũng không có cái gì không thể nói, cho nên Thù Lam cũng không có dư thừa do dự.

Viên Diệu chử gật gật đầu, nói: “Cũng là, bất quá người không cần tu luyện sao? Đây thôn trang chỉ có các người những người này nói, không sợ có một số việc xử lý không hết sao?”

Thù Lam không thềm để ý nói: “Ta tư chất là những người này bên trong kém cõi nhất, tu luyện đều chỉ là vì gốc tại tiểu thư bên người, cũng không theo đuổi quá cao tu vi. Thôn trang kỳ thật cũng không

có gì sự tình, chúng ta những người này sự tình đều sẽ chính mình xử lý, tiểu thư cùng trang chủ sự, ha hả, ta nhưng cảm không thương thù.”

Thù Lam cười khế, nguyên lai nàng còn có thể làm hai người làm chút cái gì, chính là hiện tại trừ bỏ truyền truyền lời ở ngoài, tựa hồ thật sự không có hảo làm.

Viên Diệu chữ phát hiện từ hai người bắt đầu nói chuyện thời điểm, Thù Lam tự xưng vẫn luôn là ta, đều không phải là hèn mọn nô tỳ, tự nhiên vô cùng đến hiển nhiên là đã như vậy thói quen. Nghĩ nghĩ nàng cũng minh bạch, Thù Lam xem như Đường Niệm Niệm bên người cái thứ nhất tỳ nữ, cũng là duy nhất một cái, thân phận của nàng người ở bên ngoài trong mắt có lẽ là một cái tỳ nữ, chính là chỉ bằng nàng thân là Đường Niệm Niệm duy nhất tỳ nữ cái này thân phận, cũng đã so một vị gia tộc đích tiểu thư còn muốn cao quý.

Thực rõ ràng, Đường Niệm Niệm đối với nàng cũng nhất định là dung túng tín nhiệm, bằng không cũng sẽ không làm nàng biểu hiện một chút đều không giống một cái nô tỳ, ngược lại tương đối một ít đại gia tiểu thư còn muốn cử chỉ có độ.

Viên Diệu chữ cũng không có để ý nàng tự xưng, hướng chi Thù Lam nói như vậy lời nói cũng làm nàng thực thoải mái. Vừa nghe đến Thù Lam kia một tiếng ha hả, còn có có quan hệ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sự tình, Viên Diệu chữ tức khắc tới hứng thú, cao hứng nói: “Ha hả? Nghe người này cười nhưng không đơn giản nga, mau nói cho ta nghe một chút đi, các người trang chủ..... Nga, chính là vị kia tư lăng công tử rất cuộc là như thế nào nhận thức Niệm Niệm? Bọn họ hai người lại là như thế nào ở bên nhau? Nói cho ta nghe một chút đi đi! Ta cảm thấy nhất định rất thú vị!”

Kỳ thật Viên Diệu chữ tuổi tác so Thù Lam còn đại, chỉ là dung mạo vẫn luôn bảo trì ở mười bảy tám như hoa tuổi thanh xuân thượng, lúc này mang theo chút làm nũng lại chơi xấu bộ dáng làm người nhìn cứng họng.

Thù Lam nghĩ nghĩ, cảm thấy chính mình cũng đã lâu không có như vậy cùng một người nói chuyện qua, hơn nữa đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sự tình, đồng dạng là nàng trân quý nhất hồi ức, có thể bị người như vậy chờ mong, nàng nhìn cũng cao hứng, này liền gật gật đầu, “Cùng người nói cũng không có quan hệ, lại nói tiếp tiểu thư cùng trang chủ quen biết cũng là trời xui đất khiến, nhưng là cũng nói không chừng là mệnh trung chú định đi. Này muốn thật sự từ đầu lại nói tiếp còn phải từ niệm hồng đại lục nói lên, nga, người còn không biết niệm hồng đại lục là cái gì đi? Đó chính là các người nói phàm thế, chỉ là hiện tại đã có tên, tên là niệm hồng, ha ha, người nhất định nghe ra tới ý tứ này.....”

Ánh mặt trời như thế, thanh phong từ từ, thổi đến cây cối cành lá phát ra rất nhỏ sần sạt thanh âm.

Đình tạ, một mặt thủy lam cùng một mặt vàng nhạt sắc thân ảnh tương đối mà ngồi, một cái thanh tú khuôn mặt thượng mang theo hồi ức cười nói cái gì, đối diện tiểu mỹ nữ tử thỉnh thoảng cười ra tiếng tới, động cánh môi tựa hồ đang ở dò hỏi cái gì. Một tòa đình tạ, hai gã nữ tử, đầy đất cỏ xanh, mãn viên hành hành cỏ cây, toàn bộ hình ảnh đều cho người ta một loại thích ý nhàn cùng, chỉ có nữ tử mới có thể đủ mang đến nhu mỹ hơi thở.

Đường Niệm Niệm đi vào đình tạ thời điểm, nhìn đến chính là như vậy một màn, ánh mắt liền ở Thù Lam trên mặt đánh giá, lại nhìn xem đối diện Viên Diệu chữ.

Hai người thanh âm tự nhiên truyền vào nàng lỗ tai, đối với Thù Lam nói những lời này, nàng cũng không để ý, những việc này nói ra đi cũng không có bất luận cái gì chỗ hỏng.

“Ha ha ha ha!” Viên Diệu chữ nghe được Thù Lam giảng thuật ở hương tuyết quận đàn hoa bữa tiệc, Đường Niệm Niệm cùng Mộ Dung ngưng thật sự giằng co thời điểm, ngay từ đầu nghe được đầy mặt nghiêm túc, tới rồi mặt sau liền nhin không được cười to ra tiếng. Cười đến cường đỡ ngửa ra sau, hoa chi loạn chiến, ngón tay nhẹ nhàng mơn trớn khóe mắt cười đến quá mức mà chìm ra tới một tia nước mắt, liền thanh thở dài: “Chuyện này ở tiên nguyên đều

đã truyền khai, chỉ là ai cũng không biết sự tình chân thật trải qua, không nghĩ tới là như thế này a! Ta nói muốn tra tấn người a? Ha hả, thật không hổ là Niệm Niệm lời nói a! Chẳng sợ không có tận mắt nhìn thấy đến, nhưng là đoán đều đoán được Mộ Dung ngưng thật lúc ấy nhất định bị tức chết rồi! Bất quá, Tư Lăng Cô Hồng thật đúng là một chút đều không khách khí a, ở trong mắt hẳn chỉ sợ trừ bỏ Niệm Niệm, rốt cuộc dung không được mặt khác nữ tử đi?”

Nói đến mặt sau thời điểm, Viên Diệu chữ tựa hồ đột nhiên thất thần, không biết là nghĩ đến cái gì, trong mắt hiện lên một sợi bi thiết, nỉ non thanh âm chỉ có nàng chính mình nghe thấy, “Nếu là ta cũng giống người giống nhau, trắng ra một chút lớn mật một chút nói, sự tình có phải hay không sẽ có điều thay đổi?”

Nàng ở bên ngoài luôn là hoạt bát hiểu động bộ dáng, chỉ là này hết thảy đều bất quá là cường trang mà thôi, nàng làm không được thật sự hoạt bát, làm không được chỉ bằng trong lòng mãnh liệt niệm tưởng, liền dững cảm đi làm.

Thù Lam cũng cười thờ dãi: “Trên đời này, trang chủ sở hữu tình yêu ôn nhu, chỉ sợ đều cho tiểu thư một người.” Ngay sau đó nàng liền phát hiện Viên Diệu chữ sắc mặt biến hóa, nao nao sau, hỏi: “Người làm sao vậy? Hay là.....”

Thù Lam sắc mặt đột nhiên biến đổi, tươi cười không ở, hai mắt cũng có chút lảng động lại xuống dưới, thanh âm có chút trầm thấp nói: “Hay là, người đối trang chủ có tâm tư?”

Từ hai người trong thời gian ngắn nói chuyện với nhau, Thù Lam đối với tên này nữ tử vẫn là rất thích, bằng không nàng cũng sẽ không cùng một người nói chuyện với nhau lâu như vậy. Nếu Viên Diệu chữ thật sự đối Tư Lăng Cô Hồng có tâm tư nói, nàng trong lòng không khỏi có chút đáng tiếc mất đi cái này khả năng trở thành bạn tốt người, đối Viên Diệu chữ nàng cũng sẽ không lại khách khí.

Viên Diệu chữ ngẩn ra, ngay sau đó nhin không được cười nói: “Người đang nói cái gì? Tư Lăng Cô Hồng người này đích xác thiên hạ vô song, chính là trong lòng ta sớm đã có người. Liền tính không

có người, ta cũng sẽ không đi trêu chọc hắn.” Chớp chớp mắt, thần sắc là ra vẻ bất đắc dĩ, buông tay nói: “Từ người vừa mới nói những cái đó sự tình đủ để thuyết minh Tư Lăng Cô Hồng trừ bỏ Đường Niệm Niệm, đối những người khác nhưng nửa điểm tình cảm đều giáng, ta nhưng không nghĩ vì sắc đẹp đem chính mình tánh mạng cấp đáp đi vào!”

Hiển nhiên, từ hai người đối thoại, Viên Diệu chữ cũng buông ra rất nhiều, ở Thù Lam trước mặt nói chuyện thời điểm cũng ít rất nhiều cố kỵ, chẳng những trực tiếp kêu Tư Lăng Cô Hồng tên, còn nói thẳng không cố kỵ nói cái gì Tư Lăng Cô Hồng là sắc đẹp.

Thù Lam nhìn kỹ nàng.

Viên Diệu chữ trừng lớn đôi mắt, tựa hồ muốn đem chính mình trong ánh mắt chân thành hoàn hoàn toàn toàn biểu hiện ở nàng trước mặt.

“Xì.” Thù Lam cười, tin nàng lời nói, “Ta đã biết, người có thể minh bạch này đó là tốt nhất, bằng không ta cảm thấy chúng ta sợ là làm không thành bạn tốt, ta nhưng không có hứng thú cùng một cái người chết làm tốt hữu.” Khó được, Thù Lam cũng nói một cái vui đùa lời nói, sau đó cười nói: “Đúng rồi, người nên sẽ không ghét bỏ ta là cái tỷ nữ, không muốn cùng ta cùng bạn bè tương xứng đi?”

“Sao có thể!” Viên Diệu chữ hô to gọi nhỏ, vươn tay thăm hướng nàng, cười nói: “Tiên nguyên, có thể cái tìm được một cái lieu đến tới, tính tình tương hợp người rất khó, có thể cái cùng người trở thành bạn tốt, ta thật cao hứng.”

Thù Lam nhìn tay nàng, hơi hơi mỉm cười cũng dò ra tay đi, cùng nàng tương nắm ở bên nhau.

Hai nàng nhìn nhau cười, Viên Diệu chữ lắc nhẹ hạ đầu, chớp mũi chỉ cảm thấy kia cổ làm người toàn thân thông thường được hương càng thêm rõ ràng, còn có chút quen thuộc cảm giác. Nhoáng lên mắt, liền thấy được đứng ở vài bước ngoài Đường Niệm Niệm, nhất thời bị dọa đến nhảy dựng.

“Ngươi..... Khụ khụ, khụ khụ khụ.” Viên Diêu chử bị chính mình nước miếng sặc tới rồi.

Thù Lam theo nàng ánh mắt nhìn lại, đương nhìn đến Đường Niệm Niệm thời điểm, từ trên chỗ ngồi đứng lên, trên mặt cũng có chút hơi chút ngượng ngùng, nhẹ giọng hỏi: “Tiểu thư đến đây lúc nào?”

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm nàng mặt, nghĩ nghĩ, nói: “Ngươi nói ta cùng Cô Hồng thành thân thời điểm.”

Thù Lam sắc mặt thực mau liền khôi phục, biết Đường Niệm Niệm cũng không có bất luận cái gì trách tội ý tứ, từ túi Càn Khôn móc ra một khối gấm vóc, nhẹ nhàng phô ở Đường Niệm Niệm ngày thường ngồi vị trí, biên cười khế nói: “Diêu chử tiểu thư là tới tìm (này đều bị cấm, thủy vô ngữ) tiểu thư, ta biết tiểu thư ở luyện dược, khiến cho diêu chử tiểu thư ở chỗ này chờ sẽ, còn có cùng diêu chử tiểu thư hàn huyên vài câu.”

Đường Niệm Niệm gật gật đầu, chờ nàng phô hảo liền ngồi đi lên.

Viên Diêu chử lúc này đem một ly linh dịch uống tiến trong cổ họng, có thể nói lời nói liền ra tiếng nói: “Thù Lam, đừng diêu chử tiểu thư diêu chử tiểu thư, kêu ta diêu chử là được.”

Thù Lam không có chối từ, mỉm cười gật đầu.

Viên Diêu chử có nhìn về phía Đường Niệm Niệm, lại hướng chung quanh nhìn nhìn, có chút kinh ngạc nói: “Tư lằng công tử đâu? Hắn không có cùng Niệm Niệm cùng nhau?”

Đường Niệm Niệm nói: “Làm thiện đi.”

Khang đương ——

Viên Diêu chử vừa mới móc trước mặt cái ly, một chút rời tay, ở trên bàn phát ra một tiếng rất nhỏ tiếng vang.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc xem qua đi, phát hiện Viên Diêu chử sắc mặt đại ra, nhẹ chớp hạ đôi mắt liền suy nghĩ cẩn thận nàng tại

sao lại như vậy, bình tĩnh nói: “Thù Lam vừa mới cùng người đã nói, vì cái gì còn kinh ngạc?”

Nàng nhớ rõ, vừa mới Thù Lam cùng Viên Diệu chữ nói qua, chính mình đồ ăn đều là Tư Lăng Cô Hồng tự mình làm.

“A ha ha.” Viên Diệu chữ khóe miệng nhẹ trêu trờu. Kỳ thật nàng tưởng nói, từ người khác trong miệng nghe được sẽ kinh ngạc cảm thán sẽ cười, nhưng là từ đương sự trong miệng nghe được liền không giống nhau. Nàng trong óc nhớ tới Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh, lại tưởng tượng hắn ở phòng bếp làm đồ ăn hình ảnh.....

Viên Diệu chữ phát hiện chính mình căn bản là không nghĩ ra được!

Thù Lam ở một bên cười khế. Nhớ trước đây nàng lần đầu tiên nhìn thấy kia một màn thời điểm, so Viên Diệu chữ biểu tình còn không bằng đâu.

Đường Niệm Niệm lúc này nhìn về phía nàng, nói: “Thù Lam thực vui vẻ.”

Nàng đều không phải là dò hỏi, mà là nói thẳng ra sự thật, làm người cơ hội phản bác cũng không có.

Thù Lam ngẩn ra, đối thượng Đường Niệm Niệm nhìn qua ánh mắt, không rõ nàng ý tứ.

Đường Niệm Niệm nhìn về phía bên cạnh Viên Diệu chữ liếc mắt một cái, lại đối Thù Lam hỏi: “Thù Lam thích nàng?”

Lúc này, Thù Lam nghe minh bạch Đường Niệm Niệm lời nói, thậm chí cũng có chút minh bạch Đường Niệm Niệm ý tứ. Bất quá kia một bên Viên Diệu chữ ngược lại mơ hồ, Đường Niệm Niệm hỏi ra nói như vậy là có ý tứ gì? Chỉ là thuận miệng hỏi một chút, vẫn là có cái gì đặc thù tính toán?

Đây là hai người khác nhau, Thù Lam từ ở Tuyết Diên Sơn Trang liền gốc tại Đường Niệm Niệm bên người, lâu dài sở trường làm

nàng không dám nói chính mình là nhất hiểu biết Đường Niệm Niệm, nhưng là tuyệt đối đối Đường Niệm Niệm hiểu biết trình độ không kém.

Thù Lam cũng minh bạch, hiện tại chính mình này một tiếng đáp ứng, đem khả năng thay đổi Viên Diệu chữ vận mệnh.

Thù Lam cũng không có lập tức trở lại, nhẹ nhàng nhìn thoáng qua một bên còn có chút mơ hồ, mãi mãi nghi hoặc Viên Diệu chữ. Suy nghĩ một hồi, mới nhẹ nhàng nói: “Diệu chữ là ta bạn tốt.”

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp lông mi, tựa hồ có chút không rõ Thù Lam câu này trả lời ý tứ. Ở nàng trong mắt, chỉ có thích người, người đáng ghét, cùng người xa lạ ba loại người thôi. Nàng hỏi Thù Lam hay không thích Viên Diệu chữ, Thù Lam trả lời lại là bạn tốt?

Đường Niệm Niệm cũng không có nghĩ nhiều, từ túi Càn Khôn móc ra một cái lưu li quả, cắn một ngụm nhai nuốt xuống đi sau, nhàn nhạt nói: “Nàng có thể làm Thù Lam vui vẻ, là cái thứ nhất có thể làm Thù Lam như vậy vui vẻ người ngoài.”

Thù Lam nghe xong Đường Niệm Niệm lời nói, thần sắc có chút hoảng hốt, lại có chút dở khóc dở cười. Nàng không nghĩ tới Đường Niệm Niệm thế nhưng sẽ chú ý tới này đó, cái thứ nhất làm nàng vui vẻ người ngoài? Chỉ bằng điểm này khiến cho Đường Niệm Niệm chú ý tới, đơn giản là đối phương làm nàng vui vẻ?

Đường Niệm Niệm nâng lên con ngươi, tựa hồ suy nghĩ một hồi, trong tay xuất hiện một khối trong suốt tinh thạch, tinh thạch bên trong một sợi bích chữ lưu quang vô cùng mỹ lệ.

Thù Lam nhận được thứ này, ở nàng trên người liền có, đây là Đường Niệm Niệm lúc trước ở ma tinh ngày thời điểm cho nàng linh tin thạch, chỉ là so với giống nhau linh tin thạch, Đường Niệm Niệm sở cấp loại này muốn đặc thù một ít. Vô luận rất xa, Đường Niệm Niệm chẳng sợ ở tu luyện, đều có thể đủ bị nàng biết, sau đó thông qua trong đó liên hệ, thậm chí có thể cho Đường Niệm Niệm đi vào đối phương bên người.

“Tiểu thư?” Thù Lam thấp giọng kêu.

Đường Niệm Niệm đăm nói: “Cái này cho người, chỉ có một, chỉ có thể cấp một người, người nguyện ý cho nàng liền cho nàng, như vậy về sau tái ngộ đến có thể làm người vui vẻ người liền không có.”

Viên Diệu chữ như cũ xem không rõ, nhưng là Thù Lam cũng hiểu được thực.

Như vậy một khối linh tin thạch, cùng cấp với Đường Niệm Niệm một cái hứa hẹn.

Đường Niệm Niệm hứa hẹn có bao nhiêu khó được, Thù Lam đồng dạng là minh bạch. Nhưng là, nàng lại đơn giản là đối phương làm chính mình vui vẻ liền đưa ra như vậy một cái hứa hẹn? Chẳng sợ chỉ có một, cũng đã cũng đủ trân quý, càng làm cho nàng minh bạch, Đường Niệm Niệm đối nàng để ý.

Thù Lam đột nhiên nhớ tới, lúc trước ở niệm hồng đại lục đại biển mây thời điểm, chính mình bị Đường Xảo Chi thăm đánh đến chỉ còn lại có nửa điều tánh mạng, Đường Niệm Niệm ôn nhu trấn an, nghiêm túc hứa hẹn. Nàng ôn nhu luôn là như vậy làm người khó có thể phát hiện, ngày thường cũng ít có biểu lộ, chỉ có ở liền người khác chính mình đều không có chú ý tới sự tình, nàng lại chú ý tới, hơn nữa sẽ lấy chính mình phương thức đi làm.

“..... Hảo.” Thù Lam nhu cười, đem Đường Niệm Niệm đưa qua linh tin thạch tiếp nhận tới, cũng không có lập tức cấp Viên Diệu chữ.

Đường Niệm Niệm tắc giống như cái gì đều không có phát sinh quá giống nhau, tiếp tục cắn chính mình lưu li quả.

Một bên Viên Diệu chữ xem đến như lọt vào trong sương mù, nhưng là cuối cùng vẫn là xem minh bạch, kia khối linh tin thạch nhất định trân quý vô cùng, bằng không Thù Lam cũng sẽ không lộ ra như vậy biểu tình, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không nói ra chỉ có một lần cơ hội, chỉ có thể cấp một người.

Đối với Thù Lam không có đem kia khối linh tin thạch giao cho chính mình, Viên Diệu chủ cũng không có bất luận cái gì câu oán hận, rốt cuộc các nàng tuy rằng chơi thân, nhưng là chung quy cũng bắt quá là mới gặp mà thôi, như vậy trân quý đồ vật, vẫn là Đường Niệm Niệm cho, Thù Lam tự nhiên đến hảo hảo cân nhắc.

Lúc này, chính chắn trái cây Đường Niệm Niệm động tác hơi hơi một đốn, quay đầu nhìn về phía bên trái, trong tay cầm được giống nhau lưu li quả tàng tới rồi phía sau.

Thù Lam xem đến một màn này, bật cười. Nàng nhớ lại tới, tựa hồ trang chủ lúc trước nói một câu, dùng bữa phía trước ăn trái cây không hảo nói như vậy. Tuy rằng nói những lời này thời điểm, Thù Lam đã nhìn ra Tư Lăng Cô Hồng căn bản chính là cố ý đầu Đường Niệm Niệm, nhưng là thực hiện nên Đường Niệm Niệm nhớ kỹ.

Viên Diệu chủ theo nhìn lại, quả nhiên liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh từ xa đến nay mà đến, chỉ là trong tay hắn cũng không có thức ăn bóng dáng, này Viên Diệu chủ có chút nghi hoặc, đồng thời cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nàng thật sự vô pháp tưởng tượng, Tư Lăng Cô Hồng làm thiện bộ dáng a.

Như vậy một vị tiên nhân thần thái, thiên hạ vô song nam tử, nên là sẽ đương lâm tuyệt đỉnh, say rượu đương ca, tiêu sái tùy ý người mới là. Hắn nên làm cũng nên cầm kiếm dục tiên, bàn sơn đạn khúc, lâm án vẽ tranh mới là.

Chỉ là nàng lại quên, người tu tiên cơ hồ đều sẽ có đồ vật, túi Càn Khôn.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt cũng không có dừng ở Viên Diệu chủ trên người, từ hắn đã đến hai tròng mắt liền nhìn Đường Niệm Niệm, con ngươi bên trong chớp động ý cười.

Đường Niệm Niệm cũng nhìn hắn, sau lưng cầm được giống nhau trái cây bị nàng thu vào túi Càn Khôn, nghiêm túc nhấp môi cánh không nói gì, cổ khởi gương mặt trộm hoạt động, tựa hồ có cái gì đang ở bên trong.

“Niệm Niệm.....” Tư Lăng Cô Hồng kêu.

Đường Niệm Niệm nghiêm túc thật mạnh gật đầu. Theo gật đầu lược đạo, ở đầu rủ xuống đi xuống thời điểm, kia phồng lên hai má nhanh chóng vô cùng hoạt động, ở lần thứ ba gật đầu thời điểm, nàng yết hầu trên dưới hoạt động một chút.

Sau đó, Đường Niệm Niệm thần sắc thả lỏng ngẩng đầu lên, há mồm đang muốn kêu Cô Hồng, đầu vai lại run lên, thấp thấp “Cách” đánh cách thanh từ khế nhếch khai cái miệng nhỏ toát ra tới.

“.....” Đường Niệm Niệm thần sắc ngẩn ra, bình tĩnh không thể.

Thù Lam: “Vèo.”

Viên Diệu chữ: “Mị ha ha ha ha ha —— Niệm Niệm, người..... Khụ khụ khụ!” Lời nói không có nói ra, bị Tư Lăng Cô Hồng thổi qua tới liếc mắt một cái ghen đi ra ngoài.

Tư Lăng Cô Hồng đi đến Đường Niệm Niệm bên người, đem lúc này hình cùng chạm ngọc oa oa nàng ôm vào trong ngực, một tay nhẹ vỗ về nàng lưng, một tay xuất hiện một ly nước trong uy đến nàng bên môi, khế cười nói: “Chạm rãi nuốt.”

Đường Niệm Niệm cái miệng nhỏ nhấp thủy, mặt vô biểu tình.

Viên Diệu chữ thấy như vậy một màn, thiếu chút nữa nhịn không được lại cười to ra tới, bất quá nàng cũng biết hiện tại tuyệt đối không thể cười, liền một tay che lại chính mình môi khẩu, hai mắt mị đến giống trắng non giống nhau, bên trong đều chìm ra thủy quang, hai vai còn kịch liệt run rẩy, từ che lại trong miệng phát ra “Xích xích” thanh.

Nàng sẽ không biết, nàng cái dạng này ngược lại so lớn tiếng cười càng tới chọc người chú ý.

Đường Niệm Niệm nửa chén nước đều uống xong đi, đầu vai như cũ run lên run lên, mặt vô biểu tình ngẩng đầu nhìn chăm chăm

trước mặt Viên Diệu chữ, vươn tay, trong lòng bàn tay mặt nằm một viên làm người quen thuộc đan dược.

Viên Diệu chữ nghĩ nghĩ, chỉ cảm thấy này viên đan dược thật là quen mắt đến làm người hãi hùng khiếp vía a.

Đường Niệm Niệm thanh âm lúc này cũng toát ra tới, “Chính mình ăn xong đi, vẫn là ta tới độc ách ngươi?”

Bình tĩnh thanh âm, mặt vô biểu tình mặt, Viên Diệu chữ biết Đường Niệm Niệm đây là nghiêm túc.

“.....” Viên Diệu chữ tưởng nói, có thể hay không hai cái đều không chọn?

Đường Niệm Niệm nhìn nàng, ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng hai chân thượng thân hình mỗi cách một giây run lên, xứng với nàng lúc này không có biểu tình biểu tình, làm Viên Diệu chữ lại nhin không được muốn cười.

Tư Lăng Cô Hồng lúc này cũng nhận nhận hướng nàng đảo qua tới liếc mắt một cái.

Thù Lam ở một bên mỉm cười nói: “Diệu chữ, ta xem ngươi vẫn là ăn đi.”

Viên Diệu chữ bi phẫn nhìn chăm chăm Thù Lam, ngươi thật là ta bạn tốt sao?

Thù Lam mỉm cười nói: “Ta là vì ngươi hảo.”

Viên Diệu chữ biết, đây là phi ăn không thể!

Nàng run nháy nhót vươn tay, đem Đường Niệm Niệm lòng bàn tay kia viên quen thuộc tình (cám) dược múc lại đây, đặt ở trước mắt nhìn một hồi lâu, mới một chút như là chịu chết giống nhau ném vào trong miệng.

Trong nháy mắt, Viên Diệu chữ mặt bộ biểu tình toàn bộ biến mất, so Đường Niệm Niệm còn tới mặt vô biểu tình.

Chỉ là nàng trong lòng bi phẫn cũng chỉ có nàng chính mình biết, vui quá hóa buồn nói chính là nàng như vậy đi? Quá mức không kiên nhẫn gì quả nhiên là không được! Đặc biệt là làm trò trước mắt này vài vị!

Đúng rồi, lần trước Niệm Niệm tựa hồ nói qua, này được hiệu rốt cuộc là bao lâu tới? Nếu là quá dài nói, nàng cũng đừng đi ra ngoài gặp người, vẫn là ở chính mình thôn trang nhập định trầm tu tính!

Đường Niệm Niệm gật gật đầu, thu hồi tay tiếp tục bình tĩnh uống nàng thủy.

-----oOo-----

Chương 153: Niệm Niệm tiến biệt lễ (canh một)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Một ly nước trong xuống bụng, Đường Niệm Niệm hơi nhú cái mũi phong bế hô hấp, như vậy một hồi lâu sau, nàng đánh cách mới có thể bình thường, sắc mặt cũng khôi phục tới rồi ngày thường bên trong bình tĩnh. Ái ngôn chinh thù hiểu

Tư Lăng Cô Hồng cười khế từ trong túi Càn Khôn đem hấn vừa mới làm tốt tinh xảo thức ăn bày biện ở trên bàn, kia một chông điệp thức ăn sắc hương vị đều đầy đủ, chính yếu là đạo đạo đều tản ra nồng đậm linh khí. Cái này làm cho một bên bộ mặt biểu tình nhìn này hết thấy Viên Diệu lục nhịn không được lại chấn động, bất quá thật đáng tiếc chính là ăn qua Đường Niệm Niệm cấp tình (cảm) được lúc sau, nàng trong lòng lại thế nào khiếp sợ, trên mặt cũng một chút biến hóa cũng không có.

Kỳ thật loại này đan dược dùng để làm nguy trang cũng không tồi, ít nhất có thể cho người khác căn bản vô pháp từ người thần sắc thượng nhìn ra tâm tư của người tới.

Một đống đồ ăn ở Tư Lăng Cô Hồng tự mình đoan chén chấp đĩa hầu hạ hạ dùng xong, một màn này có một lần làm Viên Diệu lục xem đến ngẩn ngơ không thôi. Bất quá cũng lại một lần, nàng sắc mặt như cũ không có biến hóa, chỉ có cặp kia con ngươi chớp động kịch liệt dao động làm người biết nàng tâm tình không bình tĩnh.

Thù Lam không tiếng động cười xem nàng, nghĩ thầm như vậy biểu tình cùng ánh mắt hoàn toàn bất đồng bộ dáng, thật sự rất thú vị.

Đường Niệm Niệm thỏa mãn đem ngay từ đầu ăn đến một nửa lưu li quả lại lần nữa lấy ra tới, một ngụm một ngụm thích ý cắn, ngược

mắt đối Viên Diệu lục hỏi:” Có chuyện gì? “

Cô Hồng cũng không có nói ăn cơm xong thực sau không thể ăn trái cây, cho nên lúc này nàng ăn thật sự tự tại.

Viên Diệu lục bị nàng như vậy vừa hỏi, lúc này mới nhớ tới chính mình đi vào nơi này mục đích, tràn ngập cảm tình (cảm) sắc thái lời nói bị nàng mặt vô biểu tình nói ra,” là cái dạng này, ta xem Niệm Niệm trở về Viên gia còn không có ở chung quanh nhìn xem, liền nghĩ tới tìm Niệm Niệm khắp nơi đi một chút. Ở Viên gia đông tủy sơn vài dặm ngoại có rất nhiều tán tu còn có Viên gia con cháu hoạt động, chung quanh cũng có một ít thành trấn, ngày thường cũng có chút hảo ngoạn sự tình phát sinh. “

Đường Niệm Niệm nghe, gật gật đầu.

Đối với tiên nguyên hết thảy, nàng đều là từ những cái đó con rối trong trí nhớ biết được, đã nhiều lại hỗn độn, bất quá một ít thường thức lại rất minh xác.

Tiên nguyên là thuộc về tiên duệ sinh hoạt địa phương, nhưng là đều không phải là nói nơi này tất cả mọi người là người tu tiên. Ở chỗ này đồng dạng có người thường sinh hoạt, chỉ là nơi này người thường địa vị đều tương đối phía dưới, giống nhau đều chỉ có thể làm khách sạn tiểu nhị một loại hầu hạ người sự tình. Tự nhiên. Tuy rằng chỉ là làm những việc này, nhưng là bọn họ ở tiên nguyên trung sinh hoạt cũng không khó khăn, chỉ cần không trêu chọc đến tính tình cổ quái người tu tiên nói, cả đời vẫn là có thể bình yên bình thản vượt qua.

Nếu là vận khí tốt nói, được đến một vị người tu tiên nhìn trúng, nói không chừng có thăng chức rất nhanh cơ hội. Chẳng sợ chỉ là làm một môn phái hoặc là tu tiên gia tộc ngoại môn đệ tử, đối với người thường tới nói đều là phi thường khó được cơ duyên.

Viên Diệu lục thấy Đường Niệm Niệm tựa hồ có chút hứng thú, này liền tiếp tục nói:” Ở đông tủy sơn phụ cận một ít thành trấn đều có Viên gia sản nghiệp, Viên gia người ở thị trấn bên trong đều có thể

nói thượng một ít lời nói, Niệm Niệm nếu là muốn đi xem nói, chỉ cần cảm giác được cùng trên người diệp văn có phản ứng cửa hàng, liền biết đó là Viên gia là sản nghiệp. “Nói đến diệp văn, nàng không khỏi triều Đường Niệm Niệm cổ tay áo nhìn thoáng qua, nơi đó tám cánh diệp văn chính chói lợi hiện ra ở nàng trong mắt.

Kỳ thật dựa theo Viên gia quy định, Đường Niệm Niệm diệp văn so nàng hiện tại nhị đẳng đệ tử tam cánh diệp văn cũng cao siêu rất nhiều, nàng cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện thời điểm, đều nên tôn kính xưng hô một tiếng tộc tỷ. Chỉ là nàng cảm thấy như vậy xưng hô nói, sẽ chỉ làm hai người khoảng cách cảm xa hơn, cho nên cố ý xem nhẹ. Mà thấy Đường Niệm Niệm nghe được chính mình nhiều như vậy thứ thẳng hô tên nàng đều không có phản ứng sau, nàng cũng không khỏi trong lòng vui mừng, coi như Đường Niệm Niệm là ngầm đồng ý nàng xưng hô.

Viên Diệu lục nói:” Lại quá năm ngày chính là đông tửu dưới chân núi chợ tụ họp thời điểm, lúc ấy Viên gia các đệ tử đều sẽ đem chính mình trên người thứ tốt cấp lấy ra tới giao dịch. Không ngừng là Viên gia đệ tử, còn sẽ có rất nhiều ngoại lai môn phái gia tộc đệ tử, tán tu cũng là. Nay xem như Viên gia mỗi trăm năm một lần khó được nhất náo nhiệt nhất tử, Niệm Niệm có thể đuổi kịp liền ngàn vạn không cần bỏ lỡ, bằng không quá đáng tiếc, lần sau thời điểm phải lại chờ trăm năm. “

Viên Diệu lục lời nói tràn ngập dụ hoặc ý vị, chỉ là mặt bộ bởi vì được vật tác dụng, nửa điểm biểu tình đều nhìn không tới, xưng với nàng lời như vậy, thấy thế nào như thế nào nghe đều là như thế nào quái dị khôi hài. Chỉ là Viên Diệu lục chính mình không hề phát hiện, chỉ nghĩ đến có thể đem Đường Niệm Niệm cấp hấp dẫn trụ, làm nàng cùng chính mình ở ngày đó cùng đi nhìn xem.

Viên Diệu lục lại triều Thù Lam ngấm ngấm, kỳ thật nàng muốn làm ra ám chỉ ánh mắt, làm Thù Lam cũng cùng nhau khuyên một chút Đường Niệm Niệm, chỉ là nàng mí mắt trừ bỏ có thể chớp ở ngoài, cái gì độ cung đều làm không được.

Đường Niệm Niệm nói:” Có thứ tốt nói, ta liền sẽ đi. “

Nàng bản chất vẫn là không thích náo nhiệt chợ, cái loại này dày đặc đám người, còn có vô số ánh mắt đều không được nàng thích. Tuy rằng có thể đơn giản ngăn cản bên ngoài, nhưng là như cũ ngại phiền toái.

Huống chi, nếu không có thứ tốt nói, như vậy đi không hề tác dụng, bất quá uổng công một chuyến mà thôi.

Viên Diệu lục cũng không biết Đường Niệm Niệm cùng Lục Lục đều có ở nhất định trong phạm vi phát hiện bảo vật năng lực, cho nên ở nàng nghe tới Đường Niệm Niệm lời này tương đương là đáp ứng nàng —— nếu là không đi nói, còn như thế nào phát hiện bên trong hay không có thứ tốt?

.....

Kỳ thật, Đường Niệm Niệm lời nói còn có mặt khác một loại lý giải, đó chính là có lẽ. Nguyên nhân giống như trên, không đi nói, tự nhiên sẽ không phát hiện bên trong hay không có thứ tốt, sẽ không phát hiện có thứ tốt vậy tương đương là không có thứ tốt, dựa theo Đường Niệm Niệm nói chuyện tự nhiên chẳng khác nào không đi.

Chỉ là, thực hiện nhiên, Viên Diệu lục cố ý xem nhẹ đệ nhị loại phỏng đoán, chỉ cho là Đường Niệm Niệm cam chịu đồng ý cùng nàng ở 5 ngày sau cùng nhau đi trước trăm năm chợ.

”Vậy nói như vậy định rồi! “Viên Diệu lục cao hứng nói,” Viên gia trăm năm chợ cũng không phải là bình thường một ít tiểu tu sĩ chợ, có lẽ phần lớn Viên gia con cháu bán ra đều là đan dược, nhưng là có chút đệ tử ở bên ngoài rèn luyện, thỉnh thoảng liền gặp phải cơ duyên được đến một ít đặc thù đồ vật, ngay từ đầu không quen biết, trên thực tế lại có khả năng là bảo vật nga! Cho nên, trận này chợ người mua không chỉ yêu cầu thực tốt nhãn lực, chính yếu vẫn là yêu cầu vận khí. Kỳ thật có rất nhiều người cố ý liền tuyển một ít không quen biết đặc thù vật phẩm. “

Này đó đều không phải không có nguyên nhân, đơn giản là ở lịch sử liền có vài vị ở trăm năm một lần Viên gia chợ trung mua được một ít

nhìn như vô dụng, rồi lại ở phía sau tới phát huy đến cực đại tác dụng đồ vật. Bằng vào mấy thứ này, bọn họ nhất cử trở thành rất nhiều người chỉ có thể nhìn lên tồn tại, này liền làm rất nhiều người hy vọng đồng dạng gặp phải như vậy vận khí cùng cơ duyên.

Ấn người tu tiên nói chuyện, chăm chỉ cố nhiên quan trọng, nhưng là muốn trở thành tuyệt đỉnh tồn tại nhất không thể thiếu chính là vận khí cùng cơ duyên. Này hai dạng đồ vật cũng không phải vật thật, không miếu không nơi nương tựa, lại cũng là thực lực một loại đại biểu.

Đường Niệm Niệm nhẹ điểm hàm dưới, không có nói thêm nữa cái gì.

Viên Diệu lục đem chính mình sở tới mục đích cấp nói, lúc này cũng không có chuyện khác, đứng dậy chuẩn bị cáo lui, vừa mới nâng bước chuẩn bị đi thời điểm lại như là nhớ tới cái gì, quay đầu đối Đường Niệm Niệm nói:” Đúng rồi, thiếu chút nữa quên việc này, ta nghe xong gia phụ thân nói, lần này xúi giục Viên để nhân tên kia đã tìm được rồi, như thế nào xử trí tựa hồ sẽ tìm đến Niệm Niệm các người thương lượng, phỏng chừng ngày mai sẽ có gia tộc người tới cửa tới đi. “

Vừa mới từ phụ thân nơi đó nghe thế điều tin tức thời điểm, Viên Diệu lục chính là đã kinh ngạc lại mê hoặc. Tuy rằng Đường Niệm Niệm thiên phú dị bẩm, nhưng là nói như thế nào đều còn chỉ là một cái đệ tử mà thôi, vì cái gì trừng phạt một cái đệ tử còn muốn cùng nàng làm thương lượng? Liền bởi vì chuyện này ảnh hưởng tới rồi Tư Lăng Cô Hồng? Lúc ấy vô luận nàng như thế nào hỏi, này phụ thân đều cái gì không có nói, chỉ nói chính hấn cũng không biết, chỉ là từ phía trên truyền đến lời nói, đối Đường Niệm Niệm cần thiết tất cung tất kính, có lễ tương đãi, bên ngoài nói tắc không cần như vậy rõ ràng, này xem như bảo hộ Đường Niệm Niệm một loại thủ đoạn.

Này phụ thân còn lần nữa nói cho Viên Diệu lục, vô luận như thế nào đều phải cùng Đường Niệm Niệm đánh hảo quan hệ, chẳng sợ thật sự không có cách nào trở thành bạn tốt, ít nhất tuyệt đối không thể trở thành nàng chán ghét người.

Viên Diệu lục ghi nhớ này đó báo cho, trong lòng tuy rằng vẫn là có rất nhiều mê hoặc, cũng hiểu được phụ thân sẽ không nói, chỉ có thể đem này đó mê hoặc áp chế ở trong lòng, chờ chân tướng xuất hiện kia một ngày.

Viên Diệu lục đi rồi, cùng tới thời điểm giống nhau, không có khiến cho bất luận cái gì động tĩnh.

Viên Diệu lục này vừa đi, Đường Niệm Niệm liền lại một lần đem linh thức càn quét đi ra ngoài, cẩn thận xem xét một lần trần trảm tu trung ngoan bảo trạng thái sau, vì hắc Tự Linh Trận nội lại lần nữa thêm linh thạch, lại ở chung quanh bố trí hạ cấm kỵ sau, thiên đã từ lúc bắt đầu buổi trưa tới rồi buổi chiều, phía tây đầy trời ánh nắng chiều phá lệ minh diễm động lòng người.

Ở cái này ánh nắng chiều đầy trời buổi chiều, cách đó không xa đi tới ba người.

Đó là hai gã cường tráng nam tử cùng một người dáng người mảnh khảnh nữ tử. Hai gã nam tử đều cao lớn cường tráng, bộ dáng thoạt nhìn ít nhất có bảy phần tương tự, lớn một chút vị kia ngũ quan tục tằng, khuôn mặt như là bị đao tước sắc bén điêu khắc xuống dưới giống nhau, mỗi một bút đều gọn gàng dứt khoát, mang theo cuồng dã anh tuấn, hai mắt đen nhánh ám thâm, như là một đầu tùy thời chuẩn bị sẵn thực cuồng lang.

Tại đây nam tử bên cạnh hành tẩu thoạt nhìn lược tuổi trẻ một ít vị kia nam tử, dung mạo cùng hắc rất giống, đồng dạng khắc sâu đến hình cùng đao tước, chỉ là so với hắc tới nói, vị này tuổi trẻ một ít nam tử khuôn mặt càng thêm tuấn một ít, đó là một loại làm người xem chi nhất mắt liền trong lòng ám nháy lạnh lùng, đồng dạng hắc đồng như đêm tối ngọn lửa, cấp nhiên một loại bàn thạch giống nhau cứng cõi cảm giác, ở chỗ sâu trong lại là cất giấu một đoàn thật lớn đáng sợ lửa nóng giống nhau.

Duy nhất tên kia nữ tử bộ dáng mười sáu bảy, thân xuyên một bộ đạm lục sắc giữ mình váy dài, đem nàng mảnh khảnh dáng người đều phác họa ra tới. Nàng dáng người cũng không thướt tha, cũng

cũng dụ hoặc bức người, thậm chí có vẻ có chút ngây ngô. Cố tình chính là như vậy thân mình xứng với nàng linh tú khuôn mặt, thùy vũ giống nhau hai hàng lông mày, một đôi sạch sẽ lại kiên định con người, cả người phát ra một cỗ cương nhu cũng tế đặc thù mị lực, làm sở hữu nhìn đến nàng người biết, nàng tính tình cũng không như nàng dáng người dung mạo như vậy yếu ớt dễ khi dễ.

Này hai nam một nữ không phải người khác, đúng là chiến thị huynh đệ, còn có Mộc Linh Nhi.

Ba người cùng nhau đi vào Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt đứng lại, trên mặt mang theo nào đó đặc thù cảm xúc, tựa hồ là không tha lại như là kiên định cái gì.

”Trang chủ, tiểu thư (a Nạp La). “Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích, Mộc Linh Nhi đồng thời đối trước mặt hai người kêu.

Đường Niệm Niệm nhìn ba người gật gật đầu, không có mở miệng nói chuyện.

Một bên Thù Lam cũng hơi mang nghi hoặc nhìn ba người, theo lý thuyết lúc này bọn họ hẳn là đều ở tu luyện, như thế nào đều ra tới? Lại còn có đều đến trang chủ cùng tiểu thư trước mặt tới,

.....

Hình như là muốn nói gì quan trọng có thể bộ dáng?

Thù Lam trong lòng dâng lên một ít mặc danh cảm thụ, tổng cảm thấy ba người sắp nói sự tình hẳn là không phải cái gì chuyện tốt.

Quả nhiên, trầm mặc chỉ là giằng co một hồi, Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích hai người đột nhiên đồng loạt quỳ trên mặt đất. Mộc Linh Nhi nhìn hai người, ánh mắt dừng ở chiến thiên kích trên người, cũng sắc mặt kiên định quỳ xuống đất.

Chiến thiên kích ở nàng quỳ xuống tới thời điểm, ánh mắt hơi lóe nhìn nàng một cái, cũng không có nói thêm cái gì, chỉ là cặp kia

cuồng dã con người lộ ra nhu hòa. Loại này hỗn hợp dã thú ôn nhu, làm hấn khắc sâu ngũ quan đều giống bị nhu hóa không ít, không hề như vậy bức nhân.

Chiến Thương Tiễn nhẹ ngẩng đầu, ánh mắt bình tĩnh dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, tựa hồ muốn đem nàng hiện tại bộ dáng xem đến rõ ràng, như vậy chuyên chú ánh mắt chỉ là liếc mắt một cái đã bị hấn thu liễm, sau đó cúi đầu nói:” Tiểu thư, chúng ta chuẩn bị rời đi. “

Đường Niệm Niệm sắc mặt không có nhiều ít biến hóa, tựa hồ đã sớm phỏng đoán tới rồi ngày này.

Một bên Thù Lam lại nhin không được khế nhếch cái miệng nhỏ, có chút kinh ngạc nhìn bọn họ. Bọn họ phải đi? Đây là chuẩn bị đi đến nơi nào?

Chiến thiên kích lúc này trầm giọng nói:” Chiến gia người công pháp cần thiết ở trong chiến đấu tăng lên, vẫn luôn gốc tại Viên gia, đi theo a Nạp La bên người nói, sẽ chỉ làm chúng ta thói quen an bình, trên người tu vi khó có thể tiến thêm. A Nạp La, chiến gia không có vô năng người! Chúng ta càng không muốn chính mình trở thành vô năng người! “

Bọn họ còn gánh vác chiến gia huyết cừu, này phân thù hận bọn họ cũng không nguyện ý làm Đường Niệm Niệm giúp bọn hấn giải quyết, mà là hy vọng dùng chính mình đôi tay, dùng chiến gia huyết mạch tới tự mình chấm dứt. Bởi vì này đó đủ loại nguyên nhân, làm cho bọn họ rút cuộc hạ định rồi quyết định, tiến đến hướng Đường Niệm Niệm cáo biệt.

Mộc Linh Nhi nhấp môi cắn răng, thanh âm mang theo một sợi áy náy, lại tràn ngập kiên định,” a Nạp La, thân là mộc linh nữ ta, bản hấn là toàn thân tâm đều phụng hiến cấp a Nạp La, đi theo a Nạp La bên người không rời không bỏ. Chính là..... “Nhẹ nhàng nhìn một bên chiến thiên kích, nàng cặp kia sạch sẽ đôi mắt bên trong cảm tình, mặc cho ai đều nhìn ra được tới, thấp thấp nói:” A la sâm từ nhỏ liền rất chiếu cố ta, ta..... Tưởng bồi ở a la sâm bên người. “

Một bên là thân là mộc linh nữ trách nhiệm, một bên tâm thần sở hệ. Làm ra một cái quyết định thời điểm, Mộc Linh Nhi đích xác do dự thật lâu. Thân là mộc linh nữ trách nhiệm là nàng đến tiểu đã bị giáo huấn, cơ hồ thâm nhập nàng huyết nhục, chính là đối với chiến thiên kích cảm tình, lại ở bất tri bất giác ở chung trung đã sớm đã dung nhập cốt tủy, chờ phát hiện thời điểm đã không còn kịp rồi.

Nàng trước kia vẫn luôn cho rằng chính mình đem chiến thiên kích coi như ca ca giống nhau, chiến thiên kích đối nàng yêu thương ở nàng xem ra cũng là giống như muội tử giống nhau. Chỉ là đương một ngày nào đó đột nhiên tỉnh ngộ, đương một ngày nào đó đột nhiên đánh vỡ kia tầng vách ngăn thời điểm, hết thảy chân tướng tới như vậy mau, chẳng sợ muốn ngăn cản đều đã chậm.

Huống chi, a Nạp La bên người có tư lãng công tử, có hay không nàng tựa hồ đều đã không phải đặc biệt quan trọng. Nhưng là a la sâm không giống nhau, hẳn sắp ra ngoài, ở bên ngoài có vô số nguy hiểm, có nàng ở nói, như vậy ít nhất có thể càng an toàn một ít.

Mộc Linh Nhi kỳ thật cũng minh bạch, loại này ý tưởng bất quá là nàng vì chính mình trốn tránh trách nhiệm, mà tự mình an ủi tìm một cái lý do thôi. Chỉ là chỉ bằng nàng có cái này ý tưởng, liền đủ để cho nàng đồng dạng minh bạch chính mình càng muốn lựa chọn lưu lại vẫn là làm bạn chiến thiên kích rồi đi.

Như thế một phen giãy giụa lúc sau, cuối cùng ở hôm nay cùng chiến thị huynh đệ hai người đi tới nơi này.

Nếu làm ra quyết định, liền không nên lại do dự, bằng không nói sẽ chỉ làm sự tình càng phức tạp, vô luận bên kia đều làm không tốt.

Đường Niệm Niệm nhìn bọn họ, thần sắc đạm tĩnh. Từ ba người đã đến đến bây giờ, nàng biểu tình đều không có nhiều ít biến hóa, không có kinh ngạc cũng không có khổ sở.

Một bên Thù Lam ngay từ đầu kinh ngạc cũng không tha cảm xúc, lúc này cũng dần dần bằng phẳng xuống dưới. Đây hết thảy là chính

bọn họ quyết định, tin tưởng bọn họ có tính toán của chính mình cùng lý do.

”Quyết định khi nào đi? “Đường Niệm Niệm hỏi.

Chiến Thương Tiễn trầm giọng nói:” Ngày mai. “

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, nói:” Chờ ba ngày. “

Chiến Thương Tiễn ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái, sau đó không tiếng động gạt đầu. Chiến thiên kích cùng Mộc Linh Nhi hai người cũng đồng dạng gạt đầu đồng ý tới. Bọn họ quyết định phải đi, nhưng là sớm chút đi vẫn chút đi kỳ thật đều giống nhau, ngay từ đầu quyết định ngày mai liền đi, bất quá là bởi vì không nghĩ đồ thêm ly biệt tình cảm mà thôi.

Tuy rằng Đường Niệm Niệm cũng không có nói vì cái gì muốn cho bọn họ nhiều chờ ba ngày, nhưng là bọn họ tin tưởng này nhất định có Đường Niệm Niệm lý do. Thậm chí bọn họ mơ hồ đã phỏng đoán đến Đường Niệm Niệm muốn làm cái gì, nhất thời trong lòng đều dâng lên một trận ám áp chi ý, lại không có nói thẳng ra tới.

Chẳng sợ bọn họ rời đi, nhưng là thân là Đường Niệm Niệm cấp dưới, điểm này vĩnh viễn đều sẽ không thay đổi, cũng sẽ không bị bọn họ quên.

Hôm sau.

Chiến Thương Tiễn ba người muốn cùng nhau rời đi tin tức thực mau đã bị Diệp thị tỷ muội biết được, hai người lại là một trận riu rít nói cái không ngừng. Bất quá trong lời nói cũng không có nói thêm cái gì ly biệt linh tinh lời nói, chỉ là yêu cầu ba người muốn ở bên ngoài phát dương quang đại, tuyệt đối không thể ném Đường Niệm Niệm cùng tư lãng cô

.....

Hồng thể diện linh tinh. Còn có làm cho bọn họ tuyệt đối không thể tùy ý mạo hiểm, nếu đã quyết định tự hành ra ngoài, như thế nào đều đến sống được không thể nói so đi theo Đường Niệm Niệm bên người thời điểm hảo, nhưng là tuyệt đối cũng không thể quá kém.

Nghe hai tử muội cơ hồ có chút lải nhải lời nói, chiến thị huynh đệ cùng Mộc Linh Nhi chỉ là thỉnh thoảng ứng vài tiếng, thần sắc thượng không có bất luận cái gì có lệ, lại là nghiêm túc lắng nghe.

Không biết nói bao lâu, Diệp thị tử muội hai người lời nói đột nhiên dừng lại, trên mặt tinh linh cổ quái tươi cười cũng lắng đọng lại xuống dưới, tương đối bình tĩnh thần sắc làm các nàng dung nhan hiển lộ ra ít có thành thực, hai tử muội trăm miệng một lời thấp giọng nói:” Nhớ rõ nhất định phải xông ra điểm danh đường ra tới, như vậy chẳng sợ bất truyền tin, ít nhất từ nghe đồn còn có thể biết các người trạng huống. “

Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích liếc nhau, bọn họ thân phụ huyết hải thâm thù, tự nhiên là muốn báo! Đến lúc đó tất nhiên sẽ đem tiên nguyên làm cho long trời lở đất một phen, chỉ cần bọn họ thật sự thành công nói, nghĩ đến tên của bọn họ cũng tự nhiên sẽ bị truyền khai.

Mộc Linh Nhi một sửa ngày thường nhã nhận lịch sự, gật đầu cười nói:” Nhất định sẽ. “

Diệp thị tử muội lập tức lại khôi phục ngày thường tinh linh, một người một tay lôi kéo nàng vẫn luôn cánh tay, cười hì hì nói:” Nga nga, chúng ta đã biết nga, người sẽ đi theo bọn họ cùng nhau đi, là bởi vì..... “

”Diệp tử tử! “Mộc Linh Nhi ở hai người còn không có nói xong phía trước, liền ra tiếng kêu một tiếng, đem hai người lời nói cấp đánh gãy.

Diệp thị tử muội nhưng không tính toán buông tha nàng, nhìn trên má nàng nhợt nhạt đỏ bừng, tuy rằng không hề lộ liễu nói thẳng ra chân tướng, nhưng là trong lời nói ám chỉ lại không ít, thỉnh thoảng

tổng hướng chiến thiên kích phương hướng xem. Bất quá trong chốc lát, Mộc Linh Nhi đã bị hai nàng nói được đầy mặt đỏ bừng, ấp úng không biết nên nói những gì.

Chiến thiên kích đột nhiên vươn tay, đem Mộc Linh Nhi từ hai nàng lẫn lộn trung ôm nhập chính mình trong lòng ngực, cao lớn thân hình đem toàn bộ mộc linh bao vây nhập ngực một chút không quá, đối Diệp thị tỷ muội hai người sang sảng cười nói:” Các người không cần lại lẫn lộn, Linh nhi thật là trong lòng ta nạp lâm, dùng trên đại lục nói tới nói, là ta cảm nhận trung thê tử. “

”Nga ~ “Diệp thị tỷ muội không có đuổi theo đi, đứng chỗ cũ một đôi mắt tràn ngập chế nhạo ý vị nhìn hai người.

Mộc Linh Nhi sắc mặt càng hồng, bất quá khóe miệng lại hàm chứa cười, cũng không có ra tiếng phản bác.

Diệp thị tỷ muội nhìn thấy như thế, cũng không có tiếp tục lẫn lộn hai người, bất quá thực mau lại bắt đầu dò hỏi hai người khi nào thành thân, thành thân thời điểm nhưng ngàn vạn không cần quên mất bọn họ.

Đang ở bọn họ những người này ở chung trung, Viên gia cũng đích xác như hôm qua Viên Diệu lục lời nói như vậy, ở hôm nay phái người tới thỉnh Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người tiến đến thương nghị châm ngòi người chịu tội trừng phạt. Bất quá từ ngày hôm qua đã biết Chiến Thương Tiễn đám người phải đi sau, Đường Niệm Niệm liền vẫn luôn không có xuất hiện quá, nghe nói là ở luyện đan, đối này Viên gia người cũng không có cách nào, chỉ có thể bắt đắc dĩ trở về.

Hai ngày thời gian, Đường Niệm Niệm đều ngồi tại phòng luyện đan nội, một lò lò đặc thù đan dược bị nàng luyện chế ra tới, đến ngày thứ ba hôm nay buổi trưa mới xuất hiện mọi người trước mắt.

Đường Niệm Niệm cũng không có dừng lại, trực tiếp cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng đi hướng Viên gia bảo khố.

Viên gia bảo khổ tọa lạc ở đông tửy sơn một phòng nam mạch địa vực, ngoài cửa chỉ có một vị thân xuyên màu xanh xám trường bào, một đầu tóc bạc lão nhân thủ. Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, lão nhân vốn dĩ vẫn đục tròng mắt chột lóe mà qua tinh quang, thực mau liền lại lắng đọng lại đi xuống, khôi phục cái loại này bình thường lão nhân cảm giác.

Bảo khổ đại môn cũng vào lúc này mở ra.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi tới thời điểm, lão nhân không có bất luận cái gì ngôn ngữ, cũng không có bất luận cái gì ngăn trở, tựa hồ căn bản không có thấy giống nhau.

Thời gian tiệm đi, bất quá nửa khắc chung mà thôi, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liền từ bảo khổ trung ra tới.

Lão nhân như cũ không có xem hai người liếc mắt một cái, kia bảo khổ đại môn lại lần nữa không tiếng động đóng lại, thẳng đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng rời đi, hết thảy đều giống như không có bất luận cái gì biến hóa giống nhau, hai người cũng tựa hồ chưa từng có đã tới.

Bất quá, trên thực tế từ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng mới vừa tiến vào bảo khổ thời điểm, này nói tin tức cũng đã truyền tới Viên Cần Nhiên trong tai. Đối này Viên Cần Nhiên chỉ là hơi chút có chút nghi hoặc, sau đó liền trực tiếp hạ lệnh không cần để ý, vô luận Đường Niệm Niệm ở bên trong cầm cái gì chỉ cần ký lục xuống dưới là đủ rồi.

Viên Cần Nhiên vừa mới hạ cái này mệnh lệnh, ngừng tay trung công vụ, từ trong túi Cần Khôn lấy ra một hồ trà xanh, vì chính mình đổ một ly chính bưng lên tới muốn uống một ngụm, ngoài cửa liền truyền đến thông dẫn âm, ” gia chủ, tam phòng đông mạch dòng chính Niệm Niệm tiểu thư cầu kiến. “

Viên Cần Nhiên nao nao, nói:” Làm cho bọn họ tiến vào. “Buông trong tay chén trà, lại phát tay khi bên cạnh lại xuất hiện hai cái chén

trà, bên trong đựng đầy cùng hần cái ly bên trong giống nhau nước trà.

Thực mau, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh xuất hiện ở điện phủ nội.

Viên Càn Nhiên từ trên chỗ ngồi đứng dậy, ở điện phủ chung quanh bố trí hạ cái chấn cấm kỵ, sau đó đối hai người mỉm cười nói:” Hai ngày trước ta phái người đi thỉnh Niệm Niệm các người tới thương nghị phản đề sự tình, nghe nói Niệm Niệm người ở luyện đan liền cấp gác xuống. Lúc này Niệm Niệm tự mình tiến đến, không biết là có chuyện gì? “

&n

.....

bsp; Đường Niệm Niệm không có nửa điểm chần chờ nói,” ta muốn tình báo. “

”Tình báo? “Viên Càn Nhiên ngẩn ra, ngay sau đó hỏi:” Không biết Niệm Niệm muốn phương diện kia tình báo? Chỉ cần là Viên gia biết đến, tự nhiên đưa đến Niệm Niệm trong tay. “

Đường Niệm Niệm đạm nói:” Tiên nguyên chiến gia diệt môn. “

Viên Càn Nhiên con người co rút lại một chút, chuyện này nhưng coi như rất nhiều năm trước tiên nguyên trung đại sự, trong đó tham dự gia tộc môn phái không ít. Hần biết Đường Niệm Niệm bên người có hai cái chiến họ cấp dưới, cũng đã sớm phỏng đoán đến sẽ có như vậy một ngày, chỉ là không nghĩ tới sẽ đến đến nhanh như vậy.

Lúc này hần cũng vô cùng may mắn, năm đó Viên gia tuy rằng cũng không có ngăn cản chuyện này, nhưng là đồng dạng không có đi tham dự. Cho nên Viên gia cùng chuyện này cũng không có nhiều ít quan hệ, nhưng là nguyên nhân chính là vì như thế, Viên gia đối với chuyện này biết đến trình độ cũng không tính kỹ càng tỉ mỉ, chỉ có

thể từ bàn quan trung biết mặt ngoài chân tướng, còn có từ bán ra đan dược trung biết được một ít người tham dự.

”Ta hiểu được. “Viên Càn Nhiên gật đầu đồng ý chuyện này.

Buổi chiều, kinh hồng các, mai hoa tạ nội.

Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích, Mộc Linh Nhi, Diệp thị tử muội, Thù Lam, Lưu Bảo, Bạch Lê, Hồng Lê, Lục Lục đều tụ tập ở cái này địa phương, duy độc ngoan bảo không ở. Đây cũng là không có cách nào sự tình, ngoan bảo lần này trầm tu thành linh xảy ra, ai cũng không rõ ràng lắm hẳn rốt cuộc muốn như vậy bao lâu, lại không thể tùy tiện đi quấy rầy.

Đường Niệm Niệm ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, đối với Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích cùng Mộc Linh Nhi ba người móc ra ba cái túi Càn Khôn.

”Nơi này là một ít đan dược còn có pháp bảo, đan dược tác dụng đều viết ở bên trong, pháp bảo là ở Viên gia bảo khổ lấy, ở bên trong tính không tồi, cho các người dùng cũng vừa vặn thích hợp. “

Ba người nghe nàng lời nói, tuy rằng đã sớm đã phỏng đoán tới rồi nàng làm cho bọn họ ở lâu ba ngày là vì làm cái gì, chỉ là sự thật bải ở trước mắt thời điểm, bọn họ vẫn là nhịn không được tâm thần rung chuyển, nhất thời ai cũng không có mở miệng nói chuyện, không khí có chút đọng lại.

Liên Kiều ở một bên tinh linh vui cười nói:” Các người còn không mau cầm? Đây chính là chủ mẫu cực cực khổ khổ tự mình vì các người chuẩn bị, bên trong nhất định đều là một ít thứ tốt. A ~ hảo hâm mộ a, không nghĩ tới ra một lần môn là có thể được đến này đó. “Quay đầu nhìn về phía bên cạnh mộc hương, hứng thú bưng bưng nói:” Mộc hương, nếu không chúng ta muốn ra một lần môn đi? Ra này đông tủy sơn ngoại góc một ngày lại trở về? “

Mộc hương phiết nàng liếc mắt một cái, nói:” Đừng ngớ ngẩn, này tính cái gì ra xa nhà a! “Lại nhìn về phía Chiến Thương Tiễn ba

người, cũng về mặt hâm mộ thêm nhỏ dãi nói:” Các người lại không lấy nói, ta nhưng cầm đi a, đến lúc đó các người cũng đừng hối hận. “

Ở đây mọi người đều biết các nàng chỉ là thuận miệng nói nói, đem vừa mới kia có chút đau buồn không khí cấp đánh vỡ.

Chiến Thương Tiễn trước vươn tay, đem phiêu phù ở trước mặt cái kia túi Càn Khôn thu lên, nhìn về phía Đường Niệm Niệm, trầm giọng nói:” Thuộc hạ định sẽ không vũ không có tiểu thư tài bồi. “

Chiến thiên kích cùng Mộc Linh Nhi cũng vươn tay, không có do dự đem trước mặt túi Càn Khôn thu vào trong lòng ngực.

Tuy rằng bọn họ cũng không có xem bên trong đan dược cùng pháp bảo rốt cuộc có bao nhiêu, lại là cái dạng gì phẩm chất, bất quá nghĩ đến cũng tuyệt đối sẽ không kém, huống chi chẳng sợ chính là kém, bọn họ cũng sẽ không có bất luận cái gì câu oán hận. Bọn họ coi trọng không phải bên trong đồ vật trân quý giá trị, mà là Đường Niệm Niệm này phân tâm ý.

Đường Niệm Niệm gật đầu, lại đem một khối ngọc giản giao cho Chiến Thương Tiễn.

Chiến Thương Tiễn trong mắt hiện lên một sợi nghi hoặc.

Ở hắn nhận thức trung, Đường Niệm Niệm là một cái cảm tình minh xác người, giống như Lục Lục cùng Hồng Lê, nàng đối Lục Lục cảm tình càng trọng, cho nên nếu là Lục Lục cùng Hồng Lê khắc khẩu lên nói, nàng bang khẳng định là Lục Lục. Đồng dạng, nàng cấp Lục Lục đan dược tuyệt đối muốn so Hồng Lê nhiều. So với chiến thiên kích cùng Mộc Linh Nhi, hắn đi theo Đường Niệm Niệm thời gian càng dài, cũng là cái thứ nhất trở thành Đường Niệm Niệm cấp dưới người, cho nên Đường Niệm Niệm thêm vào cho hắn đồ vật, hắn cũng không kỳ quái. Hắn nghi hoặc chẳng qua là này ngọc giản bên trong là cái gì?

Chiến Thương Tiễn cũng không có lập tức xem đi vào, thẳng đến mặt trời xuống núi, mọi người một phen từ biệt lúc sau, ba người liền dứt khoát hướng Viên gia ngoại rời đi.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người cũng về tới nơi này sương phòng nội.

Lục Lục khó được nhìn thấy Hồng Lê, lập tức liền nhảy tới trên đầu của hắn như cũ mang theo lồm mồm nội, hai chỉ móng vuốt nhỏ bắt lấy mũ duyên,” ngao ngao ngao ngao ~ “Hưng phấn vui mừng kêu to.

Hồng Lê đối này chỉ là bĩu môi, vung đầu rần, trên đầu Lục Lục đã bị quăng đi ra ngoài. Bất quá đương Lục Lục sắp rơi xuống đất thời điểm, Hồng Lê xà quái phân thân lại phi thường đi vào nó rơi xuống đất địa phương, lại đem nó một lần nữa cấp tiếp được.

Loại này hành vi ở Lục Lục trong mắt, đã là Hồng Lê cùng nó chơi đùa một loại thú sự, lập tức cái miệng nhỏ bên trong liền phát ra một trận” ngao ô ~ “Như là cười giống nhau thanh âm.

Mai hoa đình tạ nội, Diệp thị tỷ muội còn không có rời đi, hai người cùng nhau ngồi ở ghế đá thượng, ở các nàng trước mặt trên bàn phóng Bạch Lê. Hai nàng một người vuốt ve Bạch Lê mềm mại tuyết trắng da lông, một nhận tắc thò tay chỉ trêu đùa giống nhau chọn Bạch Lê cầm, thỉnh thoảng giúp nó cào cào ngứa, đương nhìn đến Bạch Lê hưởng thụ thoải mái

.....

Híp hồ ly mắt manh hình dáng, hai nàng liền nhin không được cười ra tới.

”Tiểu bạch lê..... “Liên Kiều vừa mới cười xong, trên mặt biểu tình chậm rãi lắng đọng lại xuống dưới, có chút mát mát cùng ẩm đạm.

Bạch Lê mở híp hẹp dài con ngươi, nghi hoặc nhìn nàng, tròn mắt chỗ sâu trong chớp động quan tâm.

”Chi? “

Liên Kiều yên lặng nhìn nó, một hồi mới thấp giọng nói:” Tiểu bạch lê, cũng sẽ giống bọn họ giống nhau, có một ngày phải đi, hoặc là bị mang đi sao? “

Mộc hương lúc này sắc mặt cũng trầm tĩnh xuống dưới, bắt lấy Bạch Lê một móng vuốt, nháp môi nói:” Chỉ cần tiểu bạch lê không phải chính mình muốn rời đi chúng ta, chúng ta tuyệt không sẽ vứt bỏ tiểu bạch lê! “

Bạch Lê hồ ly mặt lộ ra một mặt nhân tính hóa biểu tình, chau mày, tựa hồ có cái gì khó có thể xí khẩu sự tình.

Ở Liên Kiều mộc hương hai người dưới ánh mắt, Bạch Lê há mồm, phát ra nhân ngôn,” ta trái với tư pháp giả quy củ, không lâu nhất định sẽ có yêu tu tới bắt lấy. “

Liên Kiều cùng mộc hương sắc mặt biến đổi, đồng loạt đều cắn môi dưới. Các nàng nhớ rõ, nếu không phải các nàng vô dụng, bị gì Đông Minh bắt lấy nói, nếu không sẽ làm Bạch Lê làm ra như vậy sự tình tới, đồng dạng liên lụy còn có Hồng Lê. Hồng Lê cũng là yêu tu, đã chịu trừng phạt là cùng Bạch Lê giống nhau, lúc trước cái kia tư pháp giả cũng là như thế này nói.

Bạch Lê dùng mũi cọ cọ hai nàng bàn tay,” ta cùng Hồng Lê đều sẽ không đã chịu nghiêm trọng trừng phạt, nhiều nhất chỉ là bị quan một ít nhật tử, ở người tu tiên tới nói cũng bất quá là dài lâu thọ mệnh trung một chút mà thôi. “

Lời tuy nhiên bị nó như vậy nghe tựa không thềm để ý nói ra, kỳ thật nó chính mình cũng thực khẩn trương. Mấy trăm năm đối với người tu tiên tới nói xác thật không tính cái gì, chính là cũng đủ để cho một ít cảm tình làm nhạt, nó cũng sợ Diệp thị tỷ muội hai người sẽ đem nó quên, chẳng sợ không quên cũng trở nên xa lạ lên. Như vậy kết quả, nó chỉ là suy nghĩ một chút liền có loại muốn phát cuồng cảm giác.

Này cổ bực bội ngưng tụ ở Hồng Lê trong lòng, làm nó mày nhăn đến càngh khấn, thanh âm có chút dồn dập,” ta sẽ không rời đi của các người, chẳng sợ thật sự bị đóng, ta cũng sẽ bằng mau thời gian trở lại các người bên người! “

Đây là nó hứa hẹn, yêu tu giống nhau đều sẽ không làm hứa hẹn, đơn giản là chúng nó tu luyện so người càng khó khăn, cơ hồ chỉ cần tăng lên một cái tu vi liền phải vượt qua một lần kiếp nạn, này kiếp nạn trung khó nhất vượt qua chính là tâm kiếp.

”Ân. “Hai nàng đều chỉ dùng như vậy một tiếng làm trả lời. Các nàng trong lòng đều có rất nhiều lời nói muốn nói, chính là phát hiện nói được làm nhiều cũng vô dụng. Bất quá chỉ có các nàng chính mình biết được, vô luận như thế nào, kia một ngày thật sự đã xảy ra nói, các nàng tuyệt đối sẽ không làm Bạch Lê bị dễ dàng mang đi, dùng hết hết thầy cũng muốn lưu lại nó, nếu thật sự lưu không dưới nói.....

Như vậy thật sự chỉ có thể yên lặng chờ đợi.

Lúc này, xa ở vài dặm ngoài, đã ra Viên gia, hướng đông tùy dưới chân núi rời đi Chiến Thương Tiễn lấy ra từ Đường Niệm Niệm được đến ngọc giản.

Ngọc giản bộ dáng bình thường, đúng là tiên duyên trung bình thường nhất ngọc giản.

Chỉ là, đương Chiến Thương Tiễn đem linh thức tham nhập ngọc giản nội thời điểm, bên trong nội dung lại làm Chiến Thương Tiễn một chút ngốc đứng ở tại chỗ, trong mắt gợn sóng muôn vàn.

”Làm sao vậy? “Chiến thiên kích cùng Mộc Linh Nhi đều phát hiện hấn dị trạng, ánh mắt dừng ở trong tay hấn ngọc giản thượng.

Chiến Thương Tiễn hít một hơi, dần dần khôi phục ngày thường biểu tình, chỉ là buông xuống xuống dưới mắt hiện lên nhu hòa, lại ngẩng đầu lên thời điểm đã thực tốt lắng đọng lại che giấu đi xuống.

Đem trong tay ngọc giản đưa cho chiến thiên kích,” chính người nhìn xem. “

Chiến thiên kích tiếp nhận ngọc giản, linh thức thăm tiến, bên trong nội dung cũng hiện lên ở hắc trong óc. Hắc biểu tình đồng dạng biến đổi, một hồi mới khẽ thở dài một tiếng, cười nói:” Sự tình gì đều không thể gạt được a Nạp La a. “

Hắn biết Chiến Thương Tiễn cũng không có cùng Đường Niệm Niệm nói qua chiến gia ở tiên nguyên diệt môn sự tình, chính là này ngọc giản bên trong toàn bộ đều là có tiên nguyên quan chiến gia chiến thương một mạch tình báo. Này có thể so bọn họ những ngày qua không ngừng điều tra kỹ càng tỉ mỉ nhiều, cũng không biết Đường Niệm Niệm rốt cuộc từ nơi nào được đến. Vô luận như thế nào, ở Đường Niệm Niệm không có cho này khối ngọc giản bọn họ thời điểm, bọn họ như thế nào đều không có nghĩ đến đã vì bọn họ chuẩn bị tới rồi như vậy nông nổi, xem ra nàng đã sớm đã đoán được bọn họ sẽ rời đi, cũng mới nghĩ tới bọn họ rời đi sau muốn làm sự tình.

”Ta tưởng, ta đã biết nàng là khi nào biết đến. “Chiến Thương Tiễn nhè nhẹ nói.

Hắn nhớ tới lúc trước ở vô ngàn rừng rậm tư lảng gia tộc bốn luyện thời điểm, lần đầu nghe được Chu Thiên nói lên chiến gia, sau lại liền vẫn luôn Niệm Niệm không quên. Sau lại ở đại vận hải lại lần nữa gặp phải Chu Thiên cùng Thẩm Cửu, cũng ở kia một lần hắn cùng Chu Thiên ở trên thuyền làm một lần nói chuyện với nhau, cũng là kia một lần hắn ra tiếng dò hỏi chiến gia sự tình.

Khi đó hắn cũng không biết Đường Niệm Niệm là người tu tiên, cũng không biết có linh thức, nếu lúc ấy nàng chú ý tới, sau đó đưa bọn họ đối thoại đều nghe được nói, như vậy biết được hắn thân thể cùng thù nhà cũng là khẳng định.

Bất quá nếu là như thế nói, kia cũng thuyết minh một vấn đề, Đường Niệm Niệm đối hắn đều không phải là chẳng quan tâm, ở hắn không biết thời điểm, Đường Niệm Niệm đã chú ý tới chuyện của hắn, lại

không có giáp mặt nói ra, chỉ còn chờ hấn yêu cầu thời điểm, trợ giúp đây

.....

Hấn một phen.

”Ha hả. “Chiến Thương Tiễn nở nụ cười.

Lúc trước ở bốn luyện thời điểm, ở chính mình sinh tử hết sức, là nàng dùng một quả Thiên Phẩm đan dược mua tánh mạng của hấn. Cũng làm hấn tự mình giải quyết kia bị thương hấn tánh mạng bảy người, lần này dự tính của nàng chỉ sợ cũng là như thế. Nếu đó là hấn thù hận, như vậy ở hấn còn sống thời điểm nàng sẽ không ra tay, chỉ ở yêu cầu thời điểm cho hấn một chút trợ giúp, hết thấy đều từ hấn hết sức thân thủ giải quyết.

”Thương cắt? “Chiến thiên kích nghi hoặc xem hấn, không rõ hấn lúc này cười là có ý tứ gì.

Chiến Thương Tiễn lắc lắc đầu, ý bảo chính mình không có ý khác, cũng hiển nhiên không nghĩ đàm luận này tiếng cười sau lưng ý tứ.

Chiến thiên kích thấy vậy cũng không hề hỏi nhiều, nắm chặt trong tay ngọc giản, chuyển nói cười nói:” Có thứ này, chúng ta có thể tiết kiệm hạ càng nhiều thời giờ. “

”Ân. “Chiến Thương Tiễn gật đầu, hai mắt đen nhánh, giống như hắc diệu thạch giống nhau.

Chiến gia thù hận, người một nhà tánh mạng, cha mẹ, gia gia nãi nãi, cô cô đại bá từ từ, nghĩ lúc trước bọn họ chết ở chính mình trước mặt bộ dáng, nhớ tới cha mẹ đối chính mình di ngôn. Chiến Thương Tiễn không có một ngày quên trách nhiệm của chính mình cùng báo thù quyết tâm.

Một ngày này lập tức liền có thể đã đến.

”A kích. “Lúc này, Mộc Linh Nhi đột nhiên ra tiếng nhẹ gọi.

Cái này xưng hô là tại đây hai ngày xác định xuống dưới, Mộc Linh Nhi từ lúc bắt đầu kêu đến có chút mặt đỏ ở ngoài, lúc này đã có thể kêu đến tự nhiên.

”Ân? “Chiến thiên kích xem nàng.

Mộc Linh Nhi cấp hai người đồn đãi nói:” Chung quanh có vài đạo không có hảo ý hơi thờ, những người này hình như là chuyên môn nhằm vào chúng ta. “

Chiến thiên kích cùng chiến thiên kích hai người sắc mặt hơi hơi trầm xuống, bọn họ rời đi tin tức trừ bỏ kinh hồng các người, những người khác đều không biết, không có khả năng là biết được tin tức này mới chờ ở chỗ này. Như vậy chính là nói này đó đã sớm ở chỗ này, chỉ là vừa vặn tốt đụng tới bọn họ này đó xuất hiện.

Những người này là ai? Vì cái gì vẫn luôn giấu ở nơi này? Lại vì cái gì cố tình nhằm vào bọn họ? Vẫn là nói bọn họ chân chính nhằm vào không phải bọn họ, mà là bọn họ mặt trên người —— Đường Niệm Niệm mà cùng Tư Lăng Cô Hồng?

”Không cần lộ ra, trước nhìn xem. “Chiến thiên kích đồn đãi nói.

Chiến Thương Tiển cùng Mộc Linh Nhi cũng minh bạch, thần sắc chi gian đều nhìn không ra bất luận cái gì biến hóa. Ba người bình tĩnh tiếp tục xuống núi, ở vừa mới phi hành đi không đến một hồi, Mộc Linh Nhi liền đồn đãi nói:” Bọn họ đến gần rồi. “

Theo Mộc Linh Nhi đồn đãi vừa xuất hiện ở trong óc, Chiến Thương Tiển cùng chiến thiên kích hai người cũng đã nhìn đến đối diện bay qua tới bốn gã Viên gia đệ tử. Bốn người này đều ăn mặc màu xanh xám trường bào, cổ tay áo một mảnh màu đen diệp văn đại biểu cho bọn họ thấp kém nhất tứ đẳng đệ tử thân phận. Không ngừng diệp văn là thấp kém nhất tứ đẳng con cháu, từ bọn họ quần áo xem ra, bọn họ cũng chỉ là bốn gã bình thường đệ tử mà thôi.

”A? Đây không phải Niệm Niệm tiểu thư bên người người sao? Tiểu đệ bốn người gặp qua ba vị đại nhân. “Bốn người trung hơi dẫn đầu

một ít nam tử lập tức đối ba người thi lễ cung kính kêu lên, kia khẩu khí như thế nào nghe đều có thể đủ cảm giác được bên trong a dua.

Chiến Thương Tiễn ba người nhìn bốn người, cũng không có để ý tới.

Này nam tử tròn mắt xoay chuyển, ngay sau đó lại cười nói:” Ba vị đại nhân đây là muốn thưởng chỗ nào a? Tiểu đệ đối này chung quanh còn tính quen thuộc, nhưng thật ra có thể cấp ba vị đại nhân dẫn đường! “

Mộc Linh Nhi lúc này truyền âm nói:” Bọn họ là tứ đẳng bình thường đệ tử, chúng ta không cần để ý tới bọn họ cũng không có quan hệ, nhiều nhất phải cái tự đại cao ngạo tên tuổi. “

Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích cũng cam chịu xuống dưới.

Như thế, ba người cũng không có cùng bất thành linh bốn người nói thưởng một câu, thân ảnh cùng bọn họ sai thân mà qua, nhanh chóng rời đi.

Bốn người này trung dẫn đầu nam tử sắc mặt lập tức trở nên dị thường khó coi, nhìn Chiến Thương Tiễn ba người rời đi phương hướng, phỉ nhổ nước miếng, lạnh lùng nói:” Bất quá là theo cái địa vị không tội chủ nhân, kêu cần ai liền cần ai chó săn, có gì đặc biệt hơn người! “

”Lòng sắt! “

Mặt sau ba người, một người dáng người hơi béo nam tử đi lên trước, ” đại ca, có cái gì phân phó? “

Nam tử âm ngoan nói:” đem bọn họ rời đi tin tức cấp truyền tới Mộ Dung gia đi, hừ! Ở ngay lúc này đột nhiên xuống núi, thấy thế nào đều không phải là tùy tiện đi tới tản bộ. “

”Lập tức liền làm! “Béo nam tử lòng sắt liên tục gật đầu đáp.

.....

-----oOo-----

Chương 154: Niệm Niệm là cự phú a (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương danh: Chương 154 Niệm Niệm là cự phú a (canh hai)

Chiến Thương Tiễn ba người rời đi sau, kinh hồng các tựa hồ cũng không có nhiều ít biến hóa. Ái ngôn chinh thù hiểu rõ cuộc lúc trước bọn họ còn ở thời điểm, phần lớn thời điểm đều ở tu luyện, cũng không sẽ khắp nơi đi lại, Đường Niệm Niệm cũng cũng không có cái gì yêu cầu phân phó bọn họ làm sự tình, này liền tạo thành kinh hồng các an tĩnh.

Lúc này bọn họ rời đi, còn ở tại kinh hồng các trung người vẫn là làm ngày xưa làm sự tình, nhìn này giống như không hề biến hóa kinh hồng các, trong lòng cũng hiểu được mấy người đã rời đi, đều không phải là chỉ là trầm tu chưa ra cửa mà thôi.

Một ngày sau, Viên Diệu lục lại lần nữa đi vào kinh hồng các.

Hôm nay chính là nàng theo như lời cái kia trăm năm một lần chợ tụ hội bắt đầu nhật tử, cho nên đặc biệt sáng sớm liền tới rồi.

Diệp thị tỷ muội từ Thù Lam nơi đó nghe nói qua Viên Diệu lục, cũng từ giữa biết được chợ tụ hội sự tình. Hai người bọn nàng vốn chính là thích náo nhiệt tính tình, vừa nghe đến đây là trăm năm một lần náo nhiệt sự tình, còn có thể đủ từ giữa đào đến bảo bối, hứng thú tức khắc tới. Không cần Viên Diệu lục mở miệng, hai tỷ muội cũng đã mắt trông mong nhìn Đường Niệm Niệm. Kia biểu tình là Đường Niệm Niệm phi thường quen thuộc, chỉ cần hai tỷ muội muốn Đường Niệm Niệm đáp ứng gì đó lời nói, tổng hội đối với nàng làm ra như vậy biểu tình tới.

Đường Niệm Niệm nguyên lai liền muốn là lần này chợ trung có không tòi đồ vật, liền tiến đến đi một chuyến. Hôm nay sáng sớm cùng nhau, nàng lập tức liền cảm giác được đông tủy sơn mạc nào đó phương hướng tản mát ra các loại hơi thở, này đó hơi thở là đủ loại đồ vật mang đến. Có đan dược, có pháp khí, có bùa giấy, có hung thú thể chi thú hạch từ từ. Máy thứ này hơi thở có mạnh có yếu, mạnh nhất vẫn là không tòi, ít nhất có thể cùng Viên gia bảo khổ một ít kỹ càng tỉ mỉ so sánh với.

Chỉ là, trình độ này nói, Đường Niệm Niệm trong tình huống bình thường là sẽ không đi.

Chẳng sợ Đường Niệm Niệm chính mình không đi, Diệp thị tử muội muốn đi nói, Đường Niệm Niệm tự nhiên sẽ không ngăn các nàng. Diệp thị tử muội đương nhiên cũng biết điểm này, lúc này còn lộ ra cái này biểu tình đối với Đường Niệm Niệm, hiển nhiên là muốn Đường Niệm Niệm cùng các nàng cùng nhau đi một chuyến, hảo hảo ngoạn nhạc một phen.

Các nàng vẫn luôn là như vậy, phần lớn thời điểm xem não nhiệt cùng đồ cái mua đồ vật lạc thú, cũng không hoàn toàn chỉ là vì tưởng ở bên trong tìm được chính mình yêu cầu thứ tốt. Bất quá nếu là có thể tìm được nói, tự nhiên là không thể tốt hơn.

”Ngao ô ~ “Lục Lục lúc này chính ghé vào Hồng Lê xà quái phân thân trên đầu mũ, đối với Đường Niệm Niệm cũng tràn ngập chờ mong mềm như bông kều to một tiếng.

Từ ngày hôm qua Hồng Lê ra tới đưa Chiến Thương Tiễn ba người rời đi sau, Lục Lục liền ghé vào nó trên người, hiển nhiên là không chuẩn bị làm nó lại lần nữa nhanh như vậy biến mất ở chính mình trước mắt.

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, gật đầu.

Đến đi vào Viên gia đến bây giờ nàng đều không có đi ra ngoài nhìn xem, như là Viên Thiên Khải cho nàng, Lục Lục lời nói cái kia tàng bảo đồ liền không có bất luận cái gì dao động. Nếu không phải Viên

Thiên Khải đem nó cho nàng, chỉ sợ đặt ở nàng trước mặt, nàng cũng sẽ không có bất luận cái gì cảm ứng, Lục Lục đồng dạng ở không có nhìn đến trước không có cảm giác, chính là như vậy đồ vật hiển nhiên cũng không đơn giản.

Như thế có thể thấy được, đều không phải là sở hữu đồ vật đều có thể đủ bị nàng cùng Lục Lục cảm ứng được, không thể đối chính mình năng lực quá mức tuyệt đối.

”Nga ~ “Diệp thị tử muội hai người lập tức hoan hô ra tới.

Viên Diệu lục đồng dạng lộ ra tươi cười, vui vẻ nói:” Nghĩ đến trận này chợ nhất định sẽ không cho các người thất vọng! “

Mọi người đều không phải là phạm nhân, sở hữu đồ vật đều ở túi Càn Khôn bên trong, cũng không dùng riêng chuẩn bị cái gì. Chỉ cần Đường Niệm Niệm này một cái gạt đầu, mấy người liền chuẩn bị trực tiếp nhích người xuất phát.

Ở xuất phát phía trước, Đường Niệm Niệm như cũ trước kiểm tra rồi một lần ngoạn bảo trạng huống, riêng cho hắn bốn phía lại bố trí hạ tầng tầng cấm kỵ. Viên Diệu lục cũng không biết nàng đang làm cái gì, đầy mặt đều là nghi hoặc, Thù Lam ở một bên thấp giọng cho nàng giải thích. Viên Diệu lục nghe xong, miệng thượng nói cái gì đều không có nói, bất quá trong lòng lại thầm nghĩ: Nơi này chính là Viên gia bên trong, bốn phía phân tán Viên gia người, toàn bộ đều là người một nhà còn có thể xảy ra chuyện gì?

Bất quá từ chuyện này, cũng làm nàng một chút tỉnh ngộ lại đây Đường Niệm Niệm thân là một vị mẫu thân tự giác. Cho tới nay nàng cùng Đường Niệm Niệm ở chung, đều cảm thấy nàng tính tình đơn giản dễ hiểu, lại nói tiếp tuổi cũng xác thật so nàng tiểu, như vậy còn không đến trăm tuổi tuổi tác ở tiên nguyên trung tuyệt đối là tiểu gia hỏa. Nàng cũng làm nàng một chút cơ hồ quên mất Đường Niệm Niệm đã có hài tử sự thật này.

Đường Niệm Niệm tính tình tuy rằng nhìn tựa hồ cũng không thành thực, nhưng là làm một cái hài tử mẫu thân, nàng có thể làm đều

làm, thậm chí ở rất nhiều thời điểm, người khác không có chú ý tới sự tình, nàng đều đã nghĩ tới, đồng thời tinh tế làm tốt.

Điểm này, làm người nhìn ra nàng trong lòng đối ngoạn bảo để ý.

Chờ sự tình ở Đường Niệm Niệm trong tay làm xong, lúc này mới cùng nhau ra kinh hồng các đại môn.

Trước khi đi, Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn nơi nào đó hư không, cũng không có nói lời nói.

Này liếc mắt một cái trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng chú ý tới, chỉ sợ cũng chỉ có kia chỗ bị trông thấy trong hư không mỗi vị đạo nhân chính mình đã biết.

Ẩn thân trung Lưu Bảo cái trán chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh, toét miệng, nhìn đến

.....

Phía trước Đường Niệm Niệm chỉ là nhìn thoáng qua lại không có nói bất luận cái gì lời nói thời điểm, lúc này mới giống sống sót sau tai nạn giống nhau thật dài hư ra một hơi, ngay sau đó một mặt gian trá hưng phấn tươi cười tràn ngập thượng hấn khuôn mặt.

Ai nha, đạo trăm năm một lần Viên gia chợ như thế nào có thể thiếu bản đạo nhân đâu? Bản đạo nhân kia phân thiên tài mặc cả nâng giới công phu, kia chính là từ làm ruộng bán lương thời điểm liền luyện ra a ~

Lưu Bảo tinh tế thanh đếm túi Càn Khôn bên trong đồ vật, đem sáng sớm chính mình không cần chuẩn bị giá cao vớt ra đi đồ vật chuẩn bị tốt, đặc ý dào dạt liền đi theo hướng Đường Niệm Niệm mọi người cùng nhau xuống núi đi.

Một đường thông suốt không bị ngăn trở tới rồi Viên gia giữa sườn núi thượng đại môn, cũng chính là lúc trước Viên gia nghênh đón Đường Niệm Niệm đám người thời điểm vạn mét ngôi cao, chín đầu

các loại làm gào rống trạnh hung thú như cũ uy hiếp. Này nơi này đang đứng mấy chục vị Viên gia đệ tử. Này đó đệ tử phần lớn đều là chi thứ đệ tử, đứng vị trí cũng ở bên cạnh một ít, ở trung ương địa phương có chín tên dòng chính đệ tử.

Này chín người từ cổ tay áo diệp văn tới xem, thế nhưng đều là nhất đẳng đệ tử bốn cánh màu xanh lục diệp văn. Ở này đó người bên trong, chỉ có Viên Mộc Đăng là Đường Niệm Niệm gặp qua, những người khác đều không có gặp qua, xem bọn họ tu vi đều ở Kim Đan kỳ chi gian, mạnh nhất một vị cũng vừa lúc Kim Đan đỉnh.

”..... Ân? Niệm Niệm..... Tộc tử? “Chính mỉm cười cùng người ta nói lời nói Viên Mộc Đăng nhìn đến đột nhiên đi vào Đường Niệm Niệm đám người, đầu tiên là ngẩn ra, sau đó kêu to ra tiếng.

Đường Niệm Niệm nghe được hắn kêu to, nhìn hắn một cái, mơ hồ nhớ rõ hắn bộ dáng, nhàn nhạt gật đầu không nói gì.

Lấy thân phận của nàng tự nhiên không cần đối Viên Mộc Đăng khách khí, chính là nhị đẳng đệ tử Viên Diệu lục lại không được. Huống chi ở Viên Mộc Đăng bên người tám vị dòng chính đều là nhất đẳng đệ tử, cũng là nàng huynh trưởng đồng lứa.

Viên Diệu lục đối với chín người cười chào hỏi nói:” Mộc đăng tộc huynh, thiện ngữ hệ tử, thiện nhược tộc huynh..... “Liên tục đem chín người đều kêu một lần, nói tiếp:” Ta cùng Niệm Niệm tộc tử chuẩn bị xuống núi đi đi dạo lần này trăm năm một lần chợ. “

Viên Mộc Đăng bên người tám người ánh mắt đều bất động thanh sắc đánh giá ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người, bọn họ trước đó vài ngày đều ở bên ngoài, hôm nay mới trở về, một hồi tới nghe đến nhiều nhất tự nhiên là này hai người sự tình, đối hai người đặc biệt tò mò khẩn. Đường tám người chú ý tới Đường Niệm Niệm cổ tay áo thượng tám cánh diệp văn, còn có cự nhiên vô pháp nhìn thấu nàng tu vi sau, trong mắt cũng không khỏi lộ ra các loại cảm xúc, khiếp sợ kính nể từ từ.

”Ha hả, hôm nay xuống núi, cái nào không phải vì chợ đi? “Viên Mộc Đăng trong sáng cười nói, nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người,” nếu là Niệm Niệm tộc tử không ngại nói, không bằng một đạo đi thôi? “

Đường Niệm Niệm biểu tình không có nửa điểm biến hóa, liền lông mi đều không có chớp một chút, đạm nói:” Lộ rất lớn. “

Lộ rất lớn, tự nhiên đại, bởi vì bọn họ đi lộ là hư không.

Lộ rất lớn, nguyên nhân chính là vì đại, bọn họ muốn cùng nhau đi là bọn họ sự tình, chẳng lẽ nàng còn sẽ ngăn đón không chuẩn bọn họ đi không thành?

Viên Mộc Đăng cùng kia tám gã dòng chính nhất đẳng đệ tử nghe xong lời này, chỉ đương nàng là đáp ứng rồi, chỉ là nàng đáp ứng lời nói tương đối đặc biệt thôi. Viên Mộc Đăng cũng mở ra vui đùa nói:” Dích xác rất lớn, liền tính nơi này toàn bộ người cùng nhau đi đều sẽ không tể, ha hả. “

Đáng tiếc, hấn vui đùa lời nói không có rước lấy Đường Niệm Niệm chú ý.

Tư Lăng Cô Hồng biết được nàng cũng không hỉ cùng người xa lạ nhiều lời nói, lúc này hơi làm dừng lại hạ liền tiếp tục hướng dưới chân núi lao đi. Y nếu phiêu tuyết, thân như du long, một cái bóng dáng chiêu hoa, rước lấy bàng quan đông đảo nữ tử si mục.

Hai người vừa đi, Thù Lam cùng Diệp thị tử muội, còn có cưới Hồng Lê Lục Lục, toàn bộ đều theo đi lên.

Viên Diêu lục đối với chín người gạt đầu một cái, cũng nhanh chóng theo sau.

Viên Mộc Đăng chín người tắc không nhanh không chậm cũng đi theo, bắt quá cũng không có quá mức tới gần Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người. Điều không phải là bọn họ không

muốn cùng hai người thân cận, chỉ là bọn hắn đã nhìn ra, này hai người căn bản là vô tình cùng bọn họ thân cận.

Đối này, vô luận Viên Mộc Đằng vẫn là mặt khác tám người đều không có bất luận cái gì buồn bực cảm xúc. Thân là Viên gia nhất đẳng đệ tử, không ngừng bọn họ thiên tư tu vi không tồi, chính yếu là còn tâm tính hảo. Huống chi, bọn họ cũng biết được, một cái tính tình đều không phải là chính là bọn họ tưởng nghĩ như thế nào liền thế nào, nhân gia không cùng người thân cận là người ta sự tình, người tổng không thể cưỡng cầu.

”Mộc đằng, người không phải nói Niệm Niệm, ân..... Niệm Niệm tộc tử tu vi vì Kim Đan trung kỳ sao? Vì sao ta cảm giác nàng đã cùng ta giống nhau là Kim Đan đỉnh, thậm chí so với ta còn cường, tùy thời đều có thể đưa tới Nguyên Anh thiên kiếp, chỉ là bị nàng áp chế mà thôi. “Ở chín người bên trong, truyền âm cấp mọi người chính là một người người mặc màu xanh đen trường bào nam tử, này nam tử khuôn mặt cũng không tuấn lãng, lại cho người ta một loại sạch sẽ thoải mái cảm giác, đúng là những người này bên trong tu vi tối cao Kim Đan đỉnh.

”Cái gì?! “

Vô luận là Viên Mộc Đằng, vẫn là mặt khác bảy người sắc mặt đều không khỏi cả kinh.

Viên Mộc Đằng tu vi cùng Đường Niệm Niệm kém suốt một cái cảnh giới, từ trước kia đều không cảm giác được nàng tu vi rất cuộc đến mức nào, chỉ là bằng vào lần đó gia tộc truyền thừa thời điểm nghe được, như thế nào cũng không nghĩ tới lúc này mới mấy ngày nhật tử qua đi, nàng thế nhưng đã Kim Đan đỉnh, tùy thời đều có thể đưa tới

.....

Nguyên Anh thiên kiếp?

Viên Mộc Đằng không khỏi có chút cười khở, hẳn vốn đang cho rằng chính mình còn có thể đuổi theo một chút, không nghĩ tới đối phương chạy thật sự quá nhanh, lúc này lại lần nữa cho hắn thật mạnh một kích.

Hít sâu một hơi, Viên Mộc Đằng mới vừa rồi truyền âm trả lời:” Ở phía trước mấy ngày nhớ nhập Viên gia nguyên quán thời điểm, nàng tu vi thật là Kim Đan trung kỳ không có sai. “

Nguyên Anh đỉnh nam tử nghe xong, gật đầu suy nghĩ một hồi nói:” Có thể là lúc ấy nàng đã mau tới rồi Kim Đan đỉnh, vừa vặn ở truyền thừa nơi được đến chỗ tốt, sau đó thông qua mấy ngày thể ngộ liền nhất cử đột phá tới rồi đỉnh đi. “

Nói, nam tử sắc mặt tràn đầy cảm thán.

Hắn ở trong lòng không ngừng đáng tiếc đi xem nhẹ Đường Niệm Niệm tu vi tác vấn đề, thật sự là như vậy tu vi tốc độ quá mức đã kích người.

Viên Mộc Đằng đám người nghe được hắn truyền âm, toàn bộ đều trầm mặc xuống dưới.

Vô luận nguyên nhân là không phải như vậy, trên thực tế Đường Niệm Niệm tu vi chính là đã Kim Đan đỉnh, không biết nàng tính toán cái gì vượt qua Nguyên Anh thiên kiếp.

”Nguyên Anh kỳ cũng không phải là đơn giản như vậy có thể vượt qua, huống chi Niệm Niệm tộc tử như vậy tốc độ tu luyện, căn cơ cũng không biết có đủ hay không củng cố, nếu một cái không hảo..... “Chín người bên trong duy nhất nữ tử, Viên Thiển Ngữ nhẹ nhàng thở dài,” nhiều ít tiên duệ ở Nguyên Anh thiên kiếp hạ tồn lạc, cho dù là một ít tuyệt thế thiên tài cũng không có mười thành nắm chắc chính mình có thể vượt qua Nguyên Anh thiên kiếp. Một bước lên trời, một bước đọa mà nói chính là như thế đi. Nếu qua tự nhiên là vinh quang vô hạn, nếu là chưa từng có, không phải hồn phi phách tán hoặc là bị phá diệt linh căn nói, như vậy cũng chỉ có thể trở thành một cái vô pháp phi thăng thành tiên tàn tu. “

Viên Thiển Ngữ lời nói làm mọi người lại lần nữa trầm mặc, tên kia Nguyên Anh đỉnh nam tử càng nắm chặt nắm tay, hấn tâm cảnh như cũ không đủ, suy nghĩ đến Nguyên Anh thiên kiếp là lúc, trong lòng liền có một chút do dự cùng sợ hãi. Chính hấn cũng biết, nếu không đánh vỡ chính mình như vậy cảm xúc nói, như vậy hấn vĩnh viễn đều không thể đột phá Kim Đan, trở thành Nguyên Anh kỳ đại năng.

Thời gian dần dần qua đi, ở phía sau Viên Mộc Đằng chín người nói mấy câu công phu, bọn họ đã đi tới lần này tụ tập ở Viên gia dưới chân núi chợ tụ hội.

Phía trước, Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, đứng trên bầu trời liếc mắt một cái nhìn kia náo nhiệt cực kỳ chợ. Đều không phải là là niệm hồng đại lục như vậy cửa hàng, nơi này mỗi người đều ở trước mặt phô một khối lụa bố, chính mình khoanh chân ngồi ở mặt trên, ở trước mặt thượng bày từng cái vật phẩm, vô luận là tốt xấu đều là như thế.

Liếc mắt một cái nhìn lại, này chợ càng là liếc mắt một cái nhìn không tới đầu, ở trong đó hành tẩu người trung tùy ý có thể thấy được Viên gia đệ tử, còn có rất nhiều người mặc đặc thù nhân vật, nhìn dáng vẻ nên là mặt khác mặt khác môn phái hầu hạ.

Bất quá này chợ tuy rằng nhân số đông đảo, lại một chút đều sẽ không có vẻ hỗn độn, tựa hồ mỗi người đều biết bên trong quy củ, phi thường ngay ngắn trật tự chiếm cứ chính mình vị trí, mỗi cái bán gia đều cách xa nhau một khoảng cách. Ở bên trong hành tẩu người mua cũng hoàn toàn không sẽ sót ruột chen chúc, xuất hiện niệm hồng đại lục trung phạm nhân chạy vội hành vi.

Thả xem bọn họ bộ dáng, tại đàm luận mua bán thời điểm, phần lớn dùng đều là truyền âm, cho nên trường hợp cũng sẽ không thay đổi đến ồn ào bất kham.

Như vậy chợ cảnh tượng cùng niệm hồng đại lục hoàn toàn không giống nhau, như thế làm Đường Niệm Niệm tới một ít hứng thú.

Ở nàng phía sau, một tay vây quanh nàng vòng eo Tư Lăng Cô Hồng, liếc mắt một cái liền phát hiện nàng cảm xúc biến hóa, cánh môi thanh dương, ở nàng bên tai nhẹ giọng nói:” Đi xuống? “

”Hào. “Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh vừa động, chỗ cũ liền mất đi hẳn cùng Đường Niệm Niệm bóng dáng, lại lần nữa xuất hiện thời điểm đã là phía dưới chợ.

Vừa tiếp xúc với nơi này, Đường Niệm Niệm lập tức phát hiện chung quanh như là bị bố trí hạ cấm kỵ, áp bách ở trên người cảm giác không rõ ràng, thực mau nàng liền phát hiện này cấm kỵ là cấm trống không trận pháp.

Viên Diệu lục lúc này cũng đi vào hai người bên người, liếc mắt một cái triều hai người nhìn lại khi liền phát hiện Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt như là bị một tầng đám sương cấp che khuất, căn bản là thấy không rõ lắm. Nàng không cần tưởng liền biết đây là Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn, không có quá mức đi để ý, đối hai người nói:” Đây trăm năm một lần chợ là ở Viên gia đông túy dưới chân núi bố trí, cho nên trong đó trật tự cũng từ Viên gia tới quản. Một khi đi vào nơi này, liền sẽ bị cấm phi không, bất quá có được bốn cánh diệp văn Viên gia nhất đẳng đệ tử sẽ không chịu ảnh hưởng. “

Viên Mộc Đằng chín người lúc này cũng đi vào, vừa mới bọn họ chỉ cảm thấy nháy mắt, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh đã không thấy tăm hơi, trong lòng tức khắc chột lạnh, nhớ tới đến bây giờ mới thôi, bọn họ càng nhìn không thấu Tư Lăng Cô Hồng thực lực, ngay cả cái kia Kim Đan đỉnh nam tử cũng giống nhau.

Viên Mộc Đằng lúc này cũng mỉm cười đối Đường Niệm Niệm giới thiệu nói:” Đây chợ vẫn luôn kéo dài đến phía trước vạn mộc thành, từ hôm nay trở đi sẽ vẫn luôn liên tục mười ngày, cho nên Niệm Niệm tộc tỷ các người có thể tùy ý xem, cũng không dùng sót ruột. Mặt khác ở chỗ này làm giao dịch, giống nhau đều lấy truyền âm tiến hành, này không chỉ vì hoàn cảnh an tĩnh, chủ yếu vẫn là đối

người mua cùng bán gia bảo hộ, một khi giao dịch đạt thành liền có thể trực tiếp đưa tiền lấy hóa. Nếu xuất hiện cường đoạt sự tình nói, thân là không chịu này cấm kỵ ảnh hưởng Viên gia nhất đẳng đệ tử có quyền đi xử lý. Xử lý kia cường đoạt người sau, người nọ đồ vật toàn về xử lý nhất đẳng đệ tử sở hữu, bán gia bị cướp đi đồ vật cũng chỉ cần còn một nửa cho hắn là được. “

&nbs

.....

p;” này đó quy củ đi vào nơi này người giống nhau đều biết được. “Đón hạ, Viên Mộc Đẳng tiếp tục nói.” Đúng rồi, nơi này giao dịch phương pháp có rất nhiều, giống nhau đều lấy linh thạch cùng Bồi Nguyên Đan làm tiền giao dịch, một viên Bồi Nguyên Đan có thể đổi mười khối hạ phẩm linh thạch, linh thạch chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm, mỗi một cái phẩm cấp đều lấy là gấp trăm lần tới để, một khối trung phẩm linh thạch nhưng đổi một trăm khối hạ phẩm linh thạch, thượng phẩm cùng cực phẩm linh thạch cùng lý. Nếu là Niệm Niệm tộc tử linh thạch cùng đan dược không đủ nói, cũng có thể lấy vật đổi vật, chỉ cần cùng bán gia đạt thành hiệp nghị là được. “

Viên Mộc Đẳng một phen lời nói nói xuống dưới, làm một bên Viên Diệu lục một trận hổ thẹn. Những việc này nếu không phải lời hắn nói, chỉ sợ Viên Diệu lục căn bản là vô pháp nghĩ vậy sao nhiều, còn nói đến như vậy kỹ càng tỉ mỉ. Giữa hai bên đối xử lý sự tình thượng kỹ càng tỉ mỉ trình độ từ đây có thể rõ ràng ra tới.

Viên Mộc Đẳng mỉm cười nhìn Đường Niệm Niệm, khẩu khí như cũ ôn nhã có lễ, không có nửa điểm làm thấp đi ý tứ, không ôn không hỏa gãi đúng chỗ ngứa,” ta xem Niệm Niệm tộc tử mới từ phạm thế đi vào tiên nguyên, trên người linh thạch chỉ sợ không nhiều lắm, nếu Niệm Niệm tộc tử không ngại nói, tộc đệ nơi này đảo có chút có dư, Niệm Niệm tộc tử muốn nói, cứ việc cùng tộc đệ mở miệng tức là. “

Lời này vừa nói ra, Viên Diệu lục sắc mặt lại lần nữa biến đổi, bất đắc dĩ không thôi.

Nàng như thế nào liền quên này một tầng đâu? Mất công vẫn là nàng đem Đường Niệm Niệm cấp kê ra tới. Này mua đồ vật cái nào không phải đòi tiền? Nhưng trên người nàng linh thức thạch cùng đan dược cũng liền cái kia trình độ, so với Viên Mộc Đằng tự nhiên không bằng, nếu là phân cho Đường Niệm Niệm còn có bên người nàng mấy người nói, phỏng chừng này dạo đến cũng không vui vui về.

Đường Niệm Niệm lúc này biểu tình có chút cổ quái, triều Viên Mộc Đằng nghiêm túc hỏi:” Một cái Bồi Nguyên Đan, mười khối hạ phẩm linh thạch? “

Nàng cướp đoạt con rối ký ức thời điểm, càng nhiều còn lại là chú ý tiên nguyên quy củ, đối với điểm này thượng cũng không có đi chú ý. Thật sự là nàng tựa hồ từ cùng Tư Lăng Cô Hồng hết thầy sau, trước nay đều không có thiếu tiền quá, cũng chưa từng có vì tiền phiền não quá. Huống hồ nàng cũng biết đan dược có thể bán được thực tốt giá, chỉ là nàng không nghĩ tới cứ nhiên bán đến tốt như vậy.....

Bồi Nguyên Đan!

Người tu tiên trước hết tiếp xúc đan dược, cũng là nhất thường dùng phổ biến đan dược, mỗi một vị người tu tiên ở chưa đạt tới tâm động kỳ phía trước đều sẽ dùng. Loại này đan dược dược hiệu ôn hòa, chủ yếu là vì bồi nguyên thể rắn, ngưng tụ linh lực, cũng không có bất luận cái gì tác dụng phụ. Ngay từ đầu người tu tiên mới vào tu luyện thời điểm đều sẽ dùng loại này đan dược tới nhanh hơn chính mình hấp thu linh khí, mãi cho đến tâm động kỳ phía trước đối tu luyện thượng đều có tác dụng. Tác dụng tuy rằng không lớn, nhưng là tuyệt đối là an toàn nhất.

Bồi Nguyên Đan luyện chế cũng không tính khó, sử dụng dược thảo cũng đều không tính trân quý, bất quá dào dạt mười hai trung mà

thôi, so với một ít trân quý đan dược trăm loại linh dược luyện chế tới nói, thật sự lại đơn giản bất quá.

Bất quá loại này đan dược cũng chỉ có trong lòng động kỳ dưới mới có dùng, tâm động kỳ lúc sau tác dụng liền tiểu nhân có thể xem nhẹ bất kể.

Đường Niệm Niệm thần sắc cổ quái nguyên nhân là, nàng nội trong giới mặt Bồi Nguyên Đan tuyệt đối không ít, cơ hồ xếp thành tiểu sơn. Đây đều là nàng nhàm chán thời điểm tùy tay luyện chế, hoặc là ở muốn luyện chế thượng phẩm đan dược thời điểm trước đó lấy tới nóng người, luyện luyện tập cảm.

Rốt cuộc ở nàng nội trong giới mặt, Bồi Nguyên Đan yêu cầu dược thảo là nàng trước hết được đến, ở bên trong giới nuôi trồng hạ đã sớm một mảnh, ở nàng trong ánh mắt liền cùng cỡ đại không có quá lớn phân biệt, tùy ý chúng nó sinh trưởng, trưởng thành cái dạng gì là cái dạng gì.

Càng đừng nói Lục Lục, nó ánh mắt lớn lên càng mau, kia phiến linh dược mà ở nó liền đều đều không nhìn, càng đừng nói đi gặm.

Viên Mộc Đằng không có phát hiện Đường Niệm Niệm thần sắc không ổn, rốt cuộc hấn nhìn không thấu Tư Lăng Cô Hồng bố trí hạ pháp thuật, đáp:” Không sai, này vẫn là bình thường Bồi Nguyên Đan. Niệm Niệm tộc tỷ cũng biết, bất luận cái gì một loại đan dược đều có phẩm chất bất đồng, tộc đệ nghe nói Niệm Niệm tộc tỷ người mang thiên địa linh hỏa, ở như vậy ngọn lửa luyện chế hạ, Niệm Niệm tộc tỷ luyện chế Bồi Nguyên Đan phẩm cấp khẳng định không cần phải nói. Nếu là hoàn mỹ phẩm chất Bồi Nguyên Đan nói, một viên nhưng để 25 khối hạ phẩm linh thạch. “

Đan dược phẩm chất chia làm ba loại, bình thường, tốt đẹp, hoàn mỹ.

Này phẩm chất muốn từ màu sắc, đan văn, dược hương từ từ đi xem, chính yếu vẫn là dược hiệu. Nếu là hoàn mỹ phẩm chất đan dược, như vậy không chỉ có dược hiệu có thể hoàn mỹ phát ra, còn

có thể làm người dùng ăn càng tốt hấp thu, một ít dùng lúc sau có tác dụng phụ đan dược, cũng sẽ bởi vì hoàn mỹ phẩm chất, do đó yếu bớt tác dụng phụ đối người dùng ăn nguy hại.

Hoàn mỹ phẩm chất đan dược cùng bình thường, tốt đẹp hai người có thể nói là trời và đất khác biệt, càng là thượng phẩm đan dược, phẩm chất khác nhau tầm quan trọng càng lớn, này giá trị càng không cần phải nói.

Đường Niệm Niệm gật đầu, không có nói nữa.

Nàng đột nhiên nhớ tới, tựa hồ ở người tu tiên trong mắt, nhất có tiền vĩn viễn đều là dược tu.

Bất quá tương đồng, nhất phí tiền đồng dạng vẫn là dược tu.

Nơi này nói dược tu đều không phải là nói chỉ trưởng tu vi dược tu, mà là sẽ luyện đan dược tu. Muốn bồi dưỡng một cái tốt dược tu luyện đan sư, cần thiết tiêu phí vô số linh dược đi tùy ý hấn luyện dược, còn phải có tốt đan phương. Cố tình này hai dạng đồ vật chính là cực kỳ khó được đồ vật, cho nên tiêu phí tài nguyên to lớn có thể nghĩ.

Nếu một cái luyện đan sư dược tu bị bồi dưỡng ra tới, hưởng hồ thiên phú dị bẩm

.....

Lời nói, như vậy muốn kiếm tiền kia cũng là dễ như trở bàn tay!

Vô số người tu tiên đều sẽ muốn tìm người luyện đan, lấy người tu tiên quy củ, muốn được đến đan dược cần thiết chính mình chuẩn bị tài liệu, còn phải trả giá bằng nhau thù lao, này đối luyện đan sư dược đã tu luyện nói căn bản vô bổn kiếm tiền. Không ngừng là như thế, ngay từ đầu hai người sẽ có hiệp thương, nếu là một ít quá mức trân quý đan dược, dược tu không có hoàn toàn nắm chắc đem đan dược luyện chế ra tới, trả giá linh dược cùng báo đáp người vẫn là muốn cho dược tu luyện chế nói, như vậy liền tính cuối cùng thất

bại, người nọ cũng không thể đối luyện đan dược tu có bất luận cái gì trách tội, liền thù lao cũng chỉ có thể cho dược tu.

Tu tiên trong thế giới không tính những cái đó đại gia tộc để súc, nếu luận nhất có tiền, không ngừng luyện đan sư dược tu, còn có luyện khí sư, trận sư, chế phù sư, thuần thú sư chờ, này có tiền lại dễ dàng kiếm tiền trình độ chính như này bài tự.

Này đó chức nghiệp toàn bộ đều là yêu cầu vô số tài nguyên bồi dưỡng, còn có yêu cầu đối phương diện này thiên tư mới có thể xuất hiện năng lực không tòi người. Những người này giống nhau đem tinh lực tiêu phí ở này đó huấn luyện mặt trên, tu vi đều sẽ không đặc biệt cao, bất quá một khi bọn họ hạng nhất năng lực đạt tới nhất định trình độ, như vậy nhất định là mỗi cái gia tộc tranh đoạt người, muốn kiếm tiền cũng bất quá động động tay sự tình.

Lúc này, Diệp thị tỷ muội tựa hồ cũng nghe minh bạch hai người đối thoại, quay đầu nhìn mắt Đường Niệm Niệm, sau đó mộc hương từ túi Càn Khôn lấy ra một lọ đan dược, đảo ra tới đặt ở Viên Mộc Đằng trước mặt, nhẹ giọng hỏi:” Người nói Bồi Nguyên Đan là loại này sao? “

Viên Mộc Đằng nhìn về phía tay nàng tâm, nhìn thấy nàng trong lòng bàn tay mặt tròn vo đan dược, ánh mắt hiện lên một sợi ‘ quả nhiên như thế ’ tinh quang, gật đầu mỉm cười nói:” Không sai, chính là loại này. Người trong tay này viên đan dược đúng là hoàn mỹ phẩm chất Bồi Nguyên Đan, một viên có thể để 25 khối hạ phẩm linh thạch. “

Lập tức, Liên Kiều, mộc hương còn có một bên Thù Lam sắc mặt đều trở nên có chút cổ quái lên. Mộc hương không có thu hồi trong tay đan dược, lại lần nữa hỏi:” Kia hạ phẩm linh thạch như thế nào tính? Tính nhiều sao? “

Viên Mộc Đằng không có một chút không kiên nhẫn ý tứ, như cũ ôn nhã cười nói:” Hạ phẩm linh thạch là nhất phổ biến tiên nguyên tiền, liền cùng các người nguyên lai ở phạm thế bạc vụn giống nhau. Một khối hạ phẩm nhưng mười văn tiền, mười khối hạ phẩm linh thạch

đó là một lượng bạc tử, một khối trung phẩm linh thạch nhưng tính mùi lượng bạc, bất quá này cũng không chừng tinh chuẩn, trung phẩm linh thạch nhưng tính càng cao, thượng phẩm linh thạch nói liền nhưng xem như phạm thế vàng. “

Thấy mộc hương há mồm tựa hồ còn muốn hỏi cái gì, Viên Mộc Đằng đã đoán được, không cần nàng mở miệng liền tiếp tục cười nói:” Yên tâm, chỉ cần người trong tay như vậy hoàn mỹ phẩm chất Bồi Nguyên Đan không thua trăm bình, như vậy ở chỗ này chỉ cần không phải muốn đặc biệt trân quý pháp bảo, đều có thể tùy ý quan khán mua sắm. Bất quá ta tưởng, các người trên người nhất định còn có càng trân quý đan dược, xem ra ta muốn vay tiền cấp Niệm Niệm tộc tử này phân tâm tư là vô dụng, ha hả. “

Mộc hương lúc này cũng không hề mở miệng dò hỏi, chỉ là néo trong tay kia viên Bồi Nguyên Đan, cẩn thận nhìn nhìn, không nghĩ tới viên đan dược như vậy đáng giá. Các nàng túi Càn Khôn bên trong như vậy đan dược thật đúng là không ít, toàn bộ đều là Đường Niệm Niệm trực tiếp dùng một lần cho các nàng từng đóng ra tới.

Liên Kiều cũng nhìn chăm chăm nàng trong tay đan dược, vẻ mặt nghiêm túc đối mộc hương nói:” Mộc hương, chúng ta có tiền! “

Mộc hương cũng nghiêm túc gật gật đầu, theo sau nhớ tới cái gì giống nhau, đối nàng nói:” Liên Kiều, chúng ta vẫn luôn rất có tiền! “

.....

-----oOo-----

Chương 155: không bán liền đoạt canh một

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hai tử muội nhìn nhau, sau đó cùng nhau nở nụ cười. Lại sau đó đồng thời nhìn về phía Đường Niệm Niệm, kia ánh mắt lóe sáng vô cùng. Quả nhiên đi theo trang chủ cùng chủ mẫu bên người chính là hảo a, vô luận là ở niệm hồng đại lục vẫn là ở tiên nguyên, bọn họ đều không cần vì tiền phát sầu a ~

Chính như Viên Mộc Đăng sở liệu như vậy, các nàng trên người nhưng không ngừng Bồi Nguyên Đan, khác đan dược đồng dạng không ít, đồng dạng là Đường Niệm Niệm cho các nàng chuẩn bị. Giống nhau chỉ cần các nàng tu vi tới rồi không sai biệt lắm trình độ, Đường Niệm Niệm liền sẽ trực tiếp cho các nàng cái kia trình độ có thể sử dụng đan dược, còn có chút một ít bảo mệnh đan dược. Đây đó đan dược nàng còn không phải một viên một viên cấp, mà là trực tiếp một lọ một lọ cấp.

Ở Đường Niệm Niệm trong mắt, như vậy đan dược nàng muốn nói, tùy tay là có thể đủ luyện chế ra tới, nội trong giới mặt cũng chưa bao giờ thiếu linh dược tài liệu.

Bất luận đan dược, còn có một ít linh ngọc còn có linh quả, mấy thứ này ở mặt khác trong mắt đều là khó được đồ vật, chính là ở Đường Niệm Niệm bên người những người này túi Càn Khôn bên trong đều không phải ít.

Đặc biệt là Thù Lam, thân là Đường Niệm Niệm duy nhất bên người tử nữ, tuy rằng hầu hạ Đường Niệm Niệm sự tình đã rất ít kinh tay nàng. Bất quá nàng túi Càn Khôn bên trong vẫn luôn đều không phải ít phải cho Đường Niệm Niệm chuẩn bị đồ vật, tử như ép nước trái

cây linh quả, pha trà một ít linh thụ lá trà, một ít tinh xảo tràn ngập linh khí linh ngọc trà cụ, không dính bụi trần lưa bố từ từ.

Chỉ là Thù Lam ngày thường xưa nay điệu thấp, chỉ sợ nàng không biểu lộ ra tới nói, ai cũng sẽ không nghĩ đến nàng túi Càn Khôn bên trong có nhiều như vậy thứ tốt.

Viên Mộc Đằng nghe được Diệp thị tỷ muội hai người ngôn ngữ, đối với trong lòng suy đoán cũng càng xác định một ít. Kỳ thật chẳng sợ Đường Niệm Niệm đám người không có tiền cũng căn bản không có quan hệ, chỉ bằng Đường Niệm Niệm ở Viên gia thân phận, muốn làm Viên gia múc ra Bồi Nguyên Đan cùng linh thạch bất quá một câu vấn đề mà thôi. Huống hồ nơi này đồ vật chưa chắc có Viên gia để súc hảo, đối với bọn họ này đó đệ tử có lẽ có chút lực hấp dẫn, đối với Đường Niệm Niệm tới nói, có lẽ chỉ là tới giải sầu ngoạn nhạc.

Viên Mộc Đằng ở trong lòng nghĩ, còn nói thêm: “Tại đây tròng chợ tụ hội trung, sẽ có Viên gia bố trí hạ tửu lầu khách điểm, Niệm Niệm tộc tỷ dùng diệp văn cảm thụ một chút liền biết phương hướng rồi.” Mỉm cười nhìn thoáng qua một bên Viên Diệu chủ, “Những việc này diệu chủ tộc muội cũng biết, có diệu chủ tộc muội tại bên người nói, nghĩ đến Niệm Niệm tộc tỷ cũng sẽ không vì mấy vấn đề này nhọc lòng. Như thế nên nói tộc đệ đều nói, liền không quấy rầy tộc tỷ tộc muội nhóm ngoạn nhạc.”

Ngôn ngữ đến cuối cùng, Viên Mộc Đằng không có một chút chuẩn bị cường lưu lại tâm tư, đối với Đường Niệm Niệm hơi hơi làm thi lễ sau, mỉm cười cùng bên cạnh tám người cùng nhau chuẩn bị rời đi.

Bọn họ cũng đều biết Đường Niệm Niệm cũng không cùng bọn họ nhiều thân cận, bọn họ đối Đường Niệm Niệm cũng không có gì quá lớn khác ý niệm, giữa hai bên chỉ cần bảo trì ở so người xa lạ hảo một chút quan hệ là được. Nếu có thể làm bằng hữu tự nhiên là không thể tốt hơn, bất quá thực hiển nhiên hiện tại cũng không phải cái gì hảo thời cơ.

Chín người thân ảnh thực mau biến mất ở qua lại trong đám người, Viên Diệu chữ thật dài hư ra một hơi, thở dài: “Thật không hổ là một đẳng tộc huynh, làm việc gì đó có thể so ta muốn cẩn thận nhiều. Nếu không phải hẳn nói này đó nói, chỉ sợ ta đều xem nhẹ.”

Nói, mắt hàm xin lỗi nhìn về phía Thù Lam cùng Đường Niệm Niệm đám người.

Thù Lam khẽ cười nói: “Người cũng biết chính mình mơ hồ?”

Đối với Viên Diệu chữ, nàng xác không thể nào khách khí, nói chuyện cũng thực tùy ý.

Viên Diệu chữ bất đắc dĩ, rõ ràng nàng tuổi muốn so Thù Lam đại, vì cái gì cảm giác này như thế nào là chính mình càng ngày càng nhỏ giống nhau?

“Ngao ô ~ ngao ô ô ~” chữ chữ ngồi ở Hồng Lê xà quái đỉnh đầu mũ thượng, một phen nhẹ giọng kêu to, nghe tới hứng thú dạt dào.

Tiểu hồng, lão đại đợi lát nữa cho người mua kiện quần áo ngao ~

“.....” Hồng Lê thân phận xà quái hoạt động thân mình cứng đờ, thể nhưng lão đảo hạ, có loại thiếu chút nữa té ngã cảm giác. Sau khi Hồng Lê phục hồi tinh thần lại liền “Tê tê” kêu vài tiếng.

Tuy rằng người bên cạnh cũng nghe không rõ hai người rốt cuộc đang nói chút cái gì, bất quá thực hiển nhiên chữ chữ lời nói khẳng định không được Hồng Lê thích, bằng không nó xà mặt sắc mặt cũng sẽ không như vậy biệt nữ quái dị.

“Xuy.” Ghé vào một hương trên đầu vai Bạch Lê hướng về chữ chữ cùng xà quái phương hướng nhìn liếc mắt một cái, cao gầy hồ ly mắt, phát ra một tiếng nhân tính hóa cười nhạo thanh.

Lập tức, này một tiếng liền đưa tới Hồng Lê chú ý. Hồng Lê trừng mắt một đôi xà mắt nhìn chăm chăm Bạch Lê, “Tê tê tê tê!”

Lâu lắm không có đánh lộn, người này xú hồ ly da lại ngứa không thành?

“Chi chi chi!” Bạch Lê nheo lại đôi mắt, ở một hương trên đầu vai đối Hồng Lê giờ lên một con móng trước, chân thượng ‘xoát’ bèn nhọn móng vuốt toàn bộ xuất hiện, dưới ánh mặt trời chớp động hàn quang, có thể so với lưỡi dao sắc bén còn muốn lợi hại.

Xuy! Ai sợ ai a!? Chết xà, chờ bị ta lột người da rắn, sau đó bán cho người khác làm một thân xiêm y cũng không tồi!

Hai câu lời nói công phu, này một hồ một xà khói thuốc súng đồm đồm, hai người “Tê tê tê tê” “Chi chi chi” thanh âm trao đổi kêu to không ngừng, xúng với chúng nó linh động không thôi nhân tính hóa biểu tình thần thái, xem đến một bên Viên Diệu chữ mở ra cái miệng nhỏ, vẻ mặt đại ra ngạc nhiên. Một hồi nàng ngơ ngẩn triều một hương nhẹ giọng hỏi: “Chúng nó đây là ở cãi nhau đi?”

Các người nhìn không ra sao? Này hai đầu yêu thú ở cãi nhau a! Thấy bọn nó như vậy tư thế, ngay sau đó đánh lên tới khả năng phi thường đại a! Các người đều mặc kệ sao?

Đối mặt nàng như vậy hỏi chuyện, một hương chỉ là ngấm liếc mắt một cái trên đầu vai còn ở lượng móng vuốt Bạch Lê, cười hì hì nói: “Nga ~ đúng vậy, chúng nó gặp mặt liền cãi nhau, không có việc gì.”

Liên Kiều cũng chẳng hề để ý nói: “Nói nhao nhao khá tốt, chúng nó cảm tình hảo.”

“Tê tê tê tê!?”

“Chi chi chi chi!?”

Hồng Lê cùng Bạch Lê đồng thời quay đầu nhìn về phía Liên Kiều, vẻ mặt ‘ghét phần ác tục’ biểu tình.

Bồn xà vương cùng này chỉ xú hồ ly cảm tình hảo? Vui đùa cái gì vậy!

Ta sẽ cùng này không có xương bồn xà cảm tình hảo? Tuyệt đối không có khả năng!

Hai người vừa mới nói xong, sau đó thực mau lại đối diện ở bên nhau, vì đối phương lời nói lại là một trận khắc khẩu, kia biểu tình miễn bàn nhiều nghiêm túc, giống như có cái gì thâm cừu đại hận giống nhau.

Xú hồ ly, người nói ai là không có xương bồn xà?

Xuy, nơi này trừ bỏ người còn có xà sao? Nga ~ chỉ cho ta xem a?

Hảo người cái xú hồ ly, một thân ghê tởm xú mao, đôi mắt mỗi ngày cùng không ngủ tỉnh giống nhau, chỉ biết ghé vào nữ nhân trên người gia hỏa, tuyết nguyệt Hồ tộc ra tới người này một vị, bồn xà vương thật vì tuyết nguyệt Hồ tộc cảm thấy bi ai ~

Người cho rằng chính mình có bao nhiêu ghê gớm? Vừa ra tới rèn luyện liền oa ở trong ổ ngủ nướng, ngủ xong rồi liền cho người ta cấp trị đến dễ bảo, chính mình cầu người thu chính mình vì khế thú, xuy xuy xuy ~

Hai người khắc khẩu càng lúc càng lớn, đối với vang ở bên tai thỉnh thoảng một hồ một xà tiếng kêu, Đường Niệm Niệm bọn người là vẻ mặt thấy nhiều không trách bình tĩnh. Chử chử ghé vào Hồng Lê xà quái trên đầu, múc ra một viên đan dược ném vào cái miệng nhỏ, nhẹ nhàng suyễn ra một hơi, thật giống như thở dài giống nhau: “Ngao ô ~”

Thật là quá không thành thực ~

Viên Diệu chử ở một bên nhìn, từ lúc bắt đầu trợn mắt há hốc mồm kinh hãi, một hồi thời gian trôi qua cũng trở nên bình tĩnh. Chẳng sợ này một hồ một xà thoát nhìn khắc khẩu lợi hại, tựa hồ ngay sau đó liền sẽ đánh lên tới cũng một chút đều không kỳ quái. Chính là chúng nó lại như vậy khắc khẩu giằng co một hồi lâu, cũng không thấy chúng nó thật sự động thủ.

Viên Diệu chữ không cảm ở trong lòng cảm thán: Cảm tình thật sự hảo a, bất quá chẳng lẽ yêu tu cảm tình tốt lời nói, chính là như vậy ở chung sao?

May mắn cái này lời nói là ở trong lòng nàng mặt tưởng, nếu nàng từ trong miệng nói ra tới nói, chỉ sợ lại đến rước lấy Bạch Lê cùng Hồng Lê kích động.

Này một lát sau, từ Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi ở phía trước, mấy người đã vào chợ trong vòng. Một đường đi qua đi dị thường bình tĩnh, trừ bỏ một ít kết bè kết đảng mà đến người ngoại, phần lớn người đều là một người mà đi, hơn nữa phần lớn đều ở trên người bố trí hạ pháp thuật, làm tu vi so với chính mình thấp hoặc là không có đặc thù thủ đoạn người, đều không thể nhìn thấu chính mình bộ dáng.

Đây là một loại che giấu, loại này giấu ở tiên nguyên một ít chợ trung tuyệt đối không hiếm thấy. Tiên nguyên nhìn như bình tĩnh, trên thực tế trong đó tranh đấu hỗn loạn tương đối khởi phạm thế tới nói đến tàn khốc rất nhiều, một cái không hảo chính là bị người đoạt tài sát hại tính mệnh kết quả.

Ở không nhanh không chậm hành tẩu sau nửa canh giờ, Đường Niệm Niệm nhìn một vòng, phát hiện nơi này quầy hàng thượng phần lớn bán đều là một ít pháp bảo cùng đan dược hoặc là chú phù, này tam dạng đồ vật là tiên nguyên bên trong người tu tiên nhất thường dùng đồ vật, tuy rằng giá cả phương diện phần lớn đều hiểu tận gốc rễ, nhưng là nói tóm lại phần lớn đều không lo bán không ra đi.

Này dọc theo đường đi, Thù Lam cũng không có mua cái gì, vẫn là Diệp thị tử muội nhất sung sướng, một khi nhìn đến một ít đặc biệt đồ vật, đều nhịn không được đi hỏi một chút. Nếu hiệu quả hảo chơi, chẳng sợ đối thực chiến thượng không có nhiều ít quan trọng râu ria pháp bảo, các nàng cũng sẽ đồ cái thích mà mua tới.

Này phân ăn xài phung phí, xem đến Viên Diệu chữ vị này dòng chính tiểu thư cũng nhịn không được thở dài một tiếng.

“Ân?” Đường Niệm Niệm ánh mắt định ở một chỗ quầy hàng thượng bồn hoa thượng.

Tư Lăng Cô Hồng hiểu ý ôm nàng nàng đi vào này quầy hàng trước mặt, hai người khuôn mặt tuy bị che giấu, kia phân khí hoa lại như thế nào đều che giấu không được.

Vị này quán chủ là một người ăn mặc huyền sắc trường bào nam tử, trường bào tuy rằng vì ám trầm huyền sắc, chỉ là kia nhãn ngân cùng dơ bản như thế nào che không được. Này ở tiên nguyên cái này địa phương thật sự khó gặp, rốt cuộc thân là người tu tiên, cơ hồ ai đều sẽ đơn giản nhất lau mình chú, chẳng sợ không có một thân có thể không dính nhiễm trần hôi dơ bản quần áo, như vậy một cái lau mình chú đi xuống, trên người quần áo cũng tự nhiên sẽ sạch sẽ.

Nam tử tựa hồ không hề có vì chính mình xiêm y cảm thấy quần bách, hắn khuôn mặt có chút thiên gầy, hai mắt hơi hơi ao hãm, hạ hốc mắt nhàn nhạt thanh hắc có vẻ hắn thần dung tiêu tụy, hơi mỏng môi cơ hồ không có huyết sắc. Bất quá tuy là như vậy nghèo túng trạng thái, hắn hai mắt lại thanh minh vô cùng, bên trong ba quang lấp động lại, tràn ngập khác cơ trí. Cái loại này cơ trí đều không phải là là lão nhân sống được quá dài lâu, trải qua thời gian rửa sạch, nhìn quen thế gian vạn vật tang thương cơ trí.

Hắn trong mắt cơ trí, tràn ngập sinh động sức sống, hắn tuổi tác chỉ sợ cũng còn không có vượt qua ngàn năm, trong mắt cơ trí là đối nào đó khổng lồ tri thức tinh thông mà sinh ra phản ứng.

Đỗ Tử Nhược nhìn đi vào trước mắt hai người, này hai người thân ảnh hắn nhìn không thấu, thuyết minh này hai người tu vi so với hắn cao. Bất quá chẳng sợ nhìn không thấu này hai người khuôn mặt, chỉ bằng một phần cảm giác, hắn liền biết trước mắt này hai người thân phận cùng thực lực đều không đơn giản —— hắn đối chính mình này phân nhãn lực từ trước đến nay tự tin.

Đỗ Tử Nhược không có mở miệng dò hỏi, chỉ tùy ý Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tự mình quan khán chính mình quầy

hàng thượng vật phẩm, chờ bọn họ tuyển định sau lại từ bọn họ trước mở miệng là được.

Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở trước mắt quầy hàng thượng, cái này quầy hàng thượng đồ vật đều tương đối đặc thù. Này quầy hàng thượng không có giống nhau ở chợ thượng nhất thường thấy pháp bảo, đan dược, chú phù, chỉ có vài cọng tròng trọt ở mâm ngọc bên trong thực vật, còn có mấy cái cái hộp nhỏ, hộp bên trong đồ vật, Đường Niệm Niệm thấy được, đó là các loại tiểu sâu, này đó sâu có mỹ có xấu, bất quá có một điểm chung, đó chính là chúng nó tuyệt đối đều không phải ngày thường thường thấy trùng loại.

Tổng cộng chín cây bồn hoa linh dược, giống nhau linh dược tùy tiện tròng trọt ở 葢 trong đất, không phải chuyên môn dược tu chiếu cố, minh bạch này đó linh dược tập tính nói, chỉ sợ căn bản là sống không lâu. Trước mắt người này quầy hàng thượng chín cây bồn hoa chính là như vậy, vừa thấy chính là tùy tiện nhỏ tròng trọt đi lên, liền thổ nhượng cũng không biết như thế nào xử lý. Bất quá thực hiển nhiên này chín cây linh dược đều sinh trưởng không tồi, này cùng này tròng trọt này đó linh dược ngọc bồn có quan hệ, này ngọc bồn thượng bị bố trí đặc thù trận pháp.

Chín cây linh dược bên trong tám loại nàng đều có, toàn bộ đều là ở Viên gia truyền thừa nơi sau ở chủ chủ mảnh nhỏ trung được đến, bằng không lúc này nàng nhìn đến nhất định sẽ cao hứng. Bất quá chẳng sợ chỉ có một gốc cây nàng không có linh dược, này một gốc cây linh dược ở nàng trong mắt, cũng đã cũng đủ làm nàng kinh hãi. Mặt khác tám loại linh dược tuy rằng trân quý, chính là cũng không sẽ quá khó gặp, chỉ cần tiêu phí một chút thủ đoạn cùng tiền tài đều có thể được đến, nhưng là kia bị Đường Niệm Niệm coi trọng kia một gốc cây linh dược lại không giống nhau, ít nhất ở bích tuyền quyết cùng nàng truyền thừa trong trí nhớ sở ghi lại, loại này linh dược thuộc về quý dị quý hiếm một loại.

Bởi vì loại này linh dược, không có người biết nó chân chính sinh trưởng địa phương, chẳng sợ đã biết ngàn vạn năm đều khó có thể nhìn thấy một lần. Không chỉ như vậy, loại này linh dược còn không có linh khí dao động, nếu không biết người thậm chí liếc mắt một cái

xem qua đi chỉ biết cho rằng nó chỉ là một gốc cây cỏ dại mà thôi. Càng làm cho nhân vi khó chính là, loại này linh dược sinh tồn điều kiện cũng quá khó được, trong tình huống bình thường căn bản là dưỡng không sống, người bình thường cũng không biết nó tác dụng.

Đường Niệm Niệm đánh giá kia bồn hoa thực vật.

Thúy chữ dây đằng nhìn như yếu ớt quay quanh ở ngọc bồn thượng, ngắn ngắn mấy cây, màu sắc đã có chút ảm đạm, bất quá như cũ mỹ đến so nó phía dưới ngọc bồn càng như cực hảo bích ngọc, dây đằng có một đóa màu tím nhạt tiểu nếu móng tay nụ hoa, như vậy tựa hồ chỉ cần một trận hơi lớn một chút phong, liền sẽ làm nó theo gió rồi biến mất giống nhau.

Nàng biết này cây dây đằng giống nhau linh dược tên là vạn Hư Đăng Yêu Đằng, loại này dây đằng tác dụng to lớn, tuyệt đối ít có.

Ở nàng truyền thừa ký ức cùng bích tuyền quyết ghi lại bên trong, giống nhau bị quy nạp ở quỹ dị quý hiếm loại đồ vật, vô luận là linh dược vẫn là linh vật trùng loại, toàn bộ đều là cực nhỏ thấy lại khó có thể bị phát hiện, nuôi sống đồ vật. Mấy thứ này tác dụng có tốt có xấu, thậm chí có chút có thể nói là hoàn toàn râu ria, nhưng là này cây vạn Hư Đăng Yêu Đằng tuyệt đối là quỹ dị quý hiếm loại linh dược trung một loại tác dụng cực đại tuyệt phẩm.

“Cái này.” Đường Niệm Niệm vươn thon dài ngón tay, thẳng tắp chỉ vào trước mặt vạn Hư Đăng Yêu Đằng.

Đỗ Tử Nhược theo tay nàng chỉ nhìn lại, không có trực tiếp báo ra giá cách, lại hỏi trước nói: “Người biết thứ này là cái gì?”

Này cây linh dược cũng là cơ duyên xảo hợp bị hắn được đến, nếu không phải hắn vì thế trải qua trăm cay ngàn đắng, thiếu chút nữa mất đi tính mạng, phát hiện chỉ có như vậy một gốc cây dây đằng nói, chỉ sợ hắn căn bản là sẽ không đem nó mang ra tới. Rốt cuộc nó linh khí dao động thật sự là quá nhỏ, thậm chí có thể xem nhẹ bất kể, ở hắn trong trí nhớ cũng căn bản là không có loại này linh dược

ghi lại. Này cây dây đằng thật sự rất giống phàm vật, thậm chí quá khó nuôi sống, vốn dĩ hẳn tưởng nếu là không có người mua nói, như vậy hẳn cũng chỉ đương chính mình xui xẻo, nhậm nó chính mình chết héo, thật sự là hẳn căn bản là tìm không thấy bất luận cái gì biện pháp nuôi sống nó.

Đường Niệm Niệm thản nhiên nói: “Biết.”

Đỗ Tử Nhược trương trương đầu, không nói gì. Hẳn biết có một số việc, nên hỏi hỏi, không nên hỏi liền không nên hỏi.

Một hồi, Đỗ Tử Nhược vẫn là không có báo giá, chuyển ngôn mặt khác nói: “Người là Viên gia người?”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tuy rằng nhìn không thấy nàng khuôn mặt, nhưng là nàng đầu độ cung động tác, Đỗ Tử Nhược vẫn là nhìn ra được tới.

“Nếu là Viên gia người, như vậy người nhất định là dục tu.” Đỗ Tử Nhược ngẩng đầu, làm hẳn chặt vật tiều tụy khuôn mặt hoàn toàn bại lộ ở Đường Niệm Niệm trước mặt, “Người nhìn ra được tới, thân thể của ta trạng huống sao?”

Đường Niệm Niệm không có chần chờ nói: “Người trúng độc, loại này độc ở ăn mòn người Linh Hải, bất quá bị người cấp chống cự ở.”

Đỗ Tử Nhược ánh mắt sáng ngời. Không hổ là Viên gia người, chẳng sợ Viên gia đã xuống dốc, nhưng là thân là đã từng dục tu đệ nhất gia tộc, bọn họ có được dục tu tri thức khổng lồ trình độ tuyệt đối không phải hiện tại Công Tôn gia tộc có thể so sánh với, như vậy cũng không uổng công hẳn ngàn dặm xa xôi đuổi tới nơi này tới.

Có thể liếc mắt một cái nhìn ra hẳn thân thể trạng huống người, này phân nhãn lực tuyệt đối không phải giống nhau dục tu sở hữu.

“Không sai.” Đỗ Tử Nhược thanh âm có chút dồn dập, “Người có biện pháp trị tận gốc sao?”

Đường Niệm Niệm gật đầu, ở Đỗ Tử Nhược kinh hỉ dưới ánh mắt, nói: “Có biện pháp, nhưng là hiện tại không được.”

Đỗ Tử Nhược sắc mặt hơi hơi có chút biến hóa, ánh mắt thâm thúy nhìn nàng. Hắn ở suy đoán trước mắt nữ tử này, rốt cuộc nói chính là thật sự vẫn là giả, chẳng lẽ là cố ý đùa bỡn hắn? Hoặc là cố ý treo hắn, muốn từ hắn trên người được đến cái gì?

“Vì cái gì?” Đỗ Tử Nhược hỏi.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Không luyện đan tài liệu.”

<

br /> nàng liếc mắt một cái liền nhìn ra tới nam tử trên người độc chính là Vạn Hư Đăng Yêu Đẳng mang đến, muốn giải độc cần thiết có Vạn Hư Đăng Yêu Đẳng đóa hoa, chính là trước mắt này cây Vạn Hư Đăng Yêu Đẳng còn chỉ có một nụ hoa, muốn nở hoa còn phải đợi một hồi. Kỳ thật dùng trên người nàng máu tươi cũng đồng dạng có thể giải độc, chỉ là lấy nàng hiện tại tu vi, muốn căn giải trên người hắn độc, yêu cầu đều không phải là là một giọt hai giọt, không nhiều lắm nhưng ở nàng trong mắt cũng không ít.

Đường Niệm Niệm cùng Đỗ Tử Nhược bắt quá là cái người xa lạ, có thể cùng hắn nói nhiều như vậy nói, cũng bắt quá là bởi vì nhìn thấy Vạn Hư Đăng Yêu Đẳng cao hứng, muốn nàng cấp người này chính mình huyết? Lấy nàng tính tình tới nói, tuyệt đối không có khả năng.

Đỗ Tử Nhược nhấp môi. Đây thật là một cái hảo lý do, không có luyện đan tài liệu, tự nhiên hiện tại liền không có biện pháp trị tận gốc. Chính là giống nhau chỉ cần trên quý một ít đan dược, như vậy yêu cầu luyện đan tài liệu cũng tuyệt đối trên quý, nếu trước mắt nữ tử nói không có, như vậy đã nói lên liền được tu thế gia Viên gia bên trong đều không có yêu cầu linh dược, đủ để thuyết minh này luyện

đơn yêu cầu tài liệu có bao nhiêu khó tìm, này muốn tìm nói cũng không biết muốn tìm bao lâu.

Hiển nhiên, Đỗ Tử Nhược là hiểu làm Đường Niệm Niệm, bất quá này phân hiểu làm đối Đường Niệm Niệm tới nói không có bất luận cái gì ảnh hưởng.

Đường Niệm Niệm lại lần nữa nói: “Ta muốn nó.”

Đỗ Tử Nhược nghĩ nghĩ, bình tĩnh nói: “Nếu Viên tiểu thư biết này cây linh dược, còn như vậy muốn nó, có thể nghĩ nó tác dụng chỉ sợ không nhỏ, ta cũng không hỏi Viên tiểu thư này cây linh dược chân tướng. Này cây linh dược Viên tiểu thư tưởng mức đi nói, cần một viên hoàn mỹ phẩm chất thanh hồi đan.”

“Cái gì?” Đường Niệm Niệm còn không có mở miệng nói chuyện, một bên Viên Diệu chữ liền nhịn không được kêu lên.

Đường Niệm Niệm cùng Đỗ Tử Nhược truyền âm đều không có xem nhẹ bọn họ, đây cũng là chợ quy củ. Chỉ cần người mua truyền âm không tránh ngại bên người đồng hành người nói, như vậy bán gia cũng cần làm những người này nghe được chính mình truyền âm.

Như thế mới có Viên Diệu chữ kêu nhỏ, này thanh kêu nhỏ rước lấy chung quanh người đi đường chú ý, cái này làm cho Đỗ Tử Nhược mày hơi hơi nhẹ nhặn. Viên Diệu chữ cũng phát hiện chính mình làm chuyện sai lầm, lập tức khôi phục thái độ bình thường, truyền âm biểu đạt chính mình bất mãn, “Thanh hồi đan chính là thượng phẩm đan dược, giải độc đan dược bên trong cực phẩm, một viên bình thường phẩm chất liền như giá trị mười khối cực phẩm linh thạch, huống chi là hoàn mỹ phẩm chất, kia căn bản chính là dù ra giá cũng không có người bán đồ vật!” Đôi mắt nhắm vào quầy hàng thượng vạn Hư Đăng Yêu Đăng, bĩu môi nói: “Chỉ bằng này cây dây đăng? Liền linh lực dao động liền cơ hồ không có, người chỉ bằng cái này liền muốn hoàn mỹ phẩm chất thanh hồi đan, không khỏi thật quá đáng đi!”

Đỗ Tử Nhược sắc mặt bất biến, lãnh đạm nói: “Các người có thể không mua.”

Một câu, tức khắc đem Viên Diệu chữ đánh hồi nguyên hình.

Hắn báo giới, bọn họ có thể không mua, hắn cũng không cầu bọn họ mua.

Đường Niệm Niệm không nói hai lời, một cái đan bình đưa cho Đỗ Tử Nhược, “Cái này cùng thanh hồi đan không sai biệt lắm, ân..... So thanh hồi đan còn hảo điểm.”

Nàng học tập luyện chế đan dược đều là từ bích tuyền quyết cùng truyền thừa trong trí nhớ được đến, vô luận luyện chế kết cấu, vẫn là đan dược phương thuốc đều so hiện tại tiên nguyên luyện đan phương diện muốn vượt qua rất nhiều. Nàng cấp ra đan dược đồng dạng là thanh hồi đan, chỉ là cùng tiên nguyên thanh hồi đan có chút bất đồng, càng vì tinh hoa. Thật giống như tiên nguyên biết nói thanh hồi đan cùng nàng thanh hồi đan so sánh với nói, vô luận chính là luyện chế thời điểm quá trình, Đường Niệm Niệm muốn tinh giản rất nhiều, dược hiệu phương diện cũng tuyệt đối so với nơi này càng cao một bậc.

Đường Niệm Niệm không có cấp dược bình bố trí cấm kỵ, cho nên Đỗ Tử Nhược linh thức đảo qua liền thấy bên trong đan dược. Cẩn thận quan khán này viên đan dược phẩm chất, phát hiện thật là hoàn mỹ phẩm chất không sai. Đỗ Tử Nhược nhìn về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng lại lần nữa phụ thượng thâm ý. Nàng cái chai này viên đan dược đích xác cùng hắn biết đến thanh hồi đan có chút bất đồng, bất quá điểm này bất đồng cũng không có ảnh hưởng quá lớn, ngược lại làm này viên đan dược phẩm chất tựa hồ càng tốt một ít.

Một cái có thể tùy tay liền mức ra thanh hồi đan như vậy thượng phẩm hoàn mỹ phẩm chất đan dược người, ở Viên gia địa vị nhất định không thấp.

Chẳng sợ nữ tử này thanh âm khẩu khí nghe tới thực tuổi trẻ, Viên gia trưởng lão giống nhau đều sẽ không đi vào này chợ, huống chi này nữ tử còn bị một cái nam tử ôm vào trong ngực. Nếu không phải trưởng lão nói, như vậy cũng nhất định là Viên gia địa vị tuyệt đỉnh thiên tài dòng chính.

Đỗ Tử Nhược ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm cổ tay áo thương, đáng tiếc như cũ bị cấm kỵ sờ trở, nhìn không ra nàng cổ tay áo diệp văn.

“Ngươi hỏi hận?” Thấy Đỗ Tử Nhược thật lâu không tiếp đan bình, Đường Niệm Niệm hỏi.

Đỗ Tử Nhược bất động thanh sắc nói: “Nếu ta đích xác hỏi hận lại như thế nào?”

Đường Niệm Niệm hơi nhấp cánh môi.

Diệp thị tỷ muội hai người tức khắc híp mắt nhìn chăm chăm trước mắt người này, đầy mặt không có hảo ý. Dám can đảm trên chợ chủ mẫu, người này không muốn sống nữa sao? A ~ không đúng! Chủ mẫu chân chính tức giận thời điểm, là sẽ không giết người, nhất định sẽ lưu trữ người này tánh mạng.

Viên Diệu chữ cũng nhíu mày, đang chuẩn bị truyền âm.

Đường Niệm Niệm đạm tĩnh nghiêm túc thanh âm đã truyền vào mấy người trong đầu, “Ngươi không bán nói, ta liền đoạt.”

“.....” Đỗ Tử Nhược một chút ngơ ngẩn.

-----oOo-----

Chương 156: phiên toái tìm tới môn (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hai tử muội nhìn nhau, sau đó cùng nhau nở nụ cười. Lại sau đó đồng thời nhìn về phía Đường Niệm Niệm, kia ánh mắt lóe sáng vô cùng. Quả nhiên đi theo trang chủ cùng chủ mẫu bên người chính là hảo a, vô luận là ở niệm hồng đại lục vẫn là ở tiên nguyên, bọn họ đều không cần vì tiền phát sầu a ~

Chính như Viên Mộc Đăng sở liệu như vậy, các nàng trên người nhưng không ngừng Bồi Nguyên Đan, khác đan dược đồng dạng không ít, đồng dạng là Đường Niệm Niệm cho các nàng chuẩn bị. Giống nhau chỉ cần các nàng tu vi tới rồi không sai biệt lắm trình độ, Đường Niệm Niệm liền sẽ trực tiếp cho các nàng cái kia trình độ có thể sử dụng đan dược, còn có chút một ít bảo mệnh đan dược. Đây đó đan dược nàng còn không phải một viên một viên cấp, mà là trực tiếp một lọ một lọ cấp.

Ở Đường Niệm Niệm trong mắt, như vậy đan dược nàng muốn nói, tùy tay là có thể đủ luyện chế ra tới, nội trong giới mặt cũng chưa bao giờ thiếu linh dược tài liệu.

Bất luận đan dược, còn có một ít linh ngọc còn có linh quả, mấy thứ này ở mặt khác trong mắt đều là khó được đồ vật, chính là ở Đường Niệm Niệm bên người những người này túi Càn Khôn bên trong đều không phải ít.

Đặc biệt là Thù Lam, thân là Đường Niệm Niệm duy nhất bên người tử nữ, tuy rằng hầu hạ Đường Niệm Niệm sự tình đã rất ít kinh tay nàng. Bất quá nàng túi Càn Khôn bên trong vẫn luôn đều không phải ít phải cho Đường Niệm Niệm chuẩn bị đồ vật, tử như ép nước trái

cây linh quả, pha trà một ít linh thụ lá trà, một ít tinh xảo tràn ngập linh khí linh ngọc trà cụ, không dính bụi trần lưa bố từ từ.

Chỉ là Thù Lam ngày thường xưa nay điệu thấp, chỉ sợ nàng không biểu lộ ra tới nói, ai cũng sẽ không nghĩ đến nàng túi Càn Khôn bên trong có như thế nhiều thứ tốt.

Viên Mộc Đằng nghe được Diệp thị tỷ muội hai người ngôn ngữ, đối với trong lòng suy đoán cũng càng xác định một ít. Kỳ thật chẳng sợ Đường Niệm Niệm đám người không có tiền cũng căn bản không có quan hệ, chỉ bằng Đường Niệm Niệm ở Viên gia thân phận, muốn làm Viên gia lấy ra Bồi Nguyên Đan cùng linh thạch bất quá một câu vấn đề mà thôi. Huống hồ nơi này đồ vật chưa chắc có Viên gia để súc hảo, đối với bọn họ này đó đệ tử có lẽ có chút lực hấp dẫn, đối với Đường Niệm Niệm tới nói, có lẽ chỉ là tới giải sầu ngoạn nhạc.

Viên Mộc Đằng ở trong lòng nghĩ, còn nói thêm: “Tại đây tròng chợ tụ hội trung, sẽ có Viên gia bố trí hạ tửu lầu khách điểm, Niệm Niệm tộc tỷ dùng diệp văn cảm thụ một chút liền biết phương hướng rồi.” Mỉm cười nhìn thoáng qua một bên Viên Diệu lục, “Những việc này diệu lục tộc muội cũng biết, có diệu lục tộc muội tại bên người nói, nghĩ đến Niệm Niệm tộc tỷ cũng sẽ không vì mấy vấn đề này nhọc lòng. Như thế nên nói tộc đệ đều nói, liền không quấy rầy tộc tỷ tộc muội nhóm ngoạn nhạc.”

Ngôn ngữ đến cuối cùng, Viên Mộc Đằng không có một chút chuẩn bị cường lưu lại tâm tư, đối với Đường Niệm Niệm hơi hơi làm thi lễ sau, mỉm cười cùng bên cạnh tám người cùng nhau chuẩn bị rời đi.

Bọn họ cũng đều biết Đường Niệm Niệm cũng không cùng bọn họ nhiều thân cận, bọn họ đối Đường Niệm Niệm cũng không có cái gì quá lớn khác ý niệm, giữa hai bên chỉ cần bảo trì ở so người xa lạ hảo một chút quan hệ là được. Nếu có thể làm bằng hữu tự nhiên là không thể tốt hơn, bất quá thực hiển nhiên hiện tại cũng không phải cái gì hảo thời cơ.

Chín người thân ảnh thực mau biến mất ở qua lại trong đám người, Viên Diệu lục thật dài hư ra một hơi, thở dài: “Thật không hổ là một

đăng tộc huynh, làm việc cái gì có thể so ta muốn cẩn thận nhiều. Nếu không phải hẳn nói này đó nói, chỉ sợ ta đều xem nhẹ.”

Nói, mắt hàm xin lỗi nhìn về phía Thù Lam cùng Đường Niệm Niệm đám người.

Thù Lam khẽ cười nói: “Người cũng biết chính mình mơ hồ?”

Đối với Viên Diệu lục, nàng xác không thể nào khách khí, nói chuyện cũng thực tùy ý.

Viên Diệu lục bắt đắ dĩ, rõ ràng nàng tuổi muốn so Thù Lam đại, vì cái gì cảm giác này như thế nào là chính mình càng ngày càng nhỏ giống nhau?

“Ngao ô ~ ngao ô ô ~” Lục Lục ngồi ở Hồng Lê xà quái đỉnh đầu mũ thượng, một phen nhẹ giọng kêu to, nghe tới hứng thú dạt dào.

【 tiểu hồng, lão đại đợi lát nữa cho người mua kiện quần áo ngao ~】

“.....” Hồng Lê thân phận xà quái hoạt động thân mình cứng đờ, thế nhưng lão đảo hạ, có loại thiếu chút nữa té ngã cảm giác. Sau khi Hồng Lê phục hồi tinh thần lại liền “Tê tê” kêu vài tiếng.

Tuy rằng người bên cạnh cũng nghe không rõ hai người rốt cuộc đang nói chút cái gì, bất quá thực hiển nhiên Lục Lục lời nói khẳng định không được Hồng Lê thích, bằng không nó xà mặt sắc mặt cũng sẽ không như vậy biệt nữ quái dị.

“Xuy.” Ghé vào mộc hương trên đầu vai Bạch Lê hướng về Lục Lục cùng xà quái phương hướng nhìn liếc mắt một cái, cao gầy hồ ly mắt, phát ra một tiếng nhân tính hóa cười nhạt thanh.

Lập tức, này một tiếng liền đưa tới Hồng Lê chú ý. Hồng Lê trừng mắt một đôi xà mắt nhìn chăm chăm Bạch Lê, “Tê tê tê tê!”

【 lâu lắm không có đánh lộn, người này xú hồ ly da lại ngứa không thành? 】【

“Chi chi chi!” Bạch Lê nheo lại mắt, ở một hương trên đầu vai đối Hồng Lê giờ lên một con móng trước, chân thượng ‘ xoát ’ bèn nhọn móng vuốt toàn bộ xuất hiện, dưới ánh mặt trời chớp động hàn quang, có thể so với lưỡi dao sắc bèn còn muốn lợi hại.

【 xuy! Ai sợ ai a!? Chết xà, chờ bị ta lột người da rần, sau đó bán cho người khác làm một thân xiêm y cũng không tồi! 】

Hai câu lời nói công phu, này một hồ một xà khói thuốc súng đốn khởi, hai người “Tê tê tê tê” “Chi chi chi” thanh âm trao đổi kêu to không ngừng, xứng với chúng nó linh động không thôi nhân tính hóa biểu tình thần thái, xem đến một bên Viên Diệu lục mở ra cái miệng nhỏ, vẻ mặt đại ra ngạc nhiên. Một hồi nàng ngơ ngẩn triều một hương nhẹ giọng hỏi: “Chúng nó đây là ở cãi nhau đi?”

Các người nhìn không ra sao? Này hai đầu yêu thú ở cãi nhau a! Thấy bọn nó như vậy tư thế, ngay sau đó đánh lên tới khả năng phi thường đại a! Các người đều mặc kệ sao?

Đối mặt nàng như vậy hỏi chuyện, một hương chỉ là ngấm liếc mắt một cái trên đầu vai còn ở lượng móng vuốt Bạch Lê, cười hì hì nói: “Nga ~ đúng vậy, chúng nó gặp mặt liền cãi nhau, không có việc gì.”

Liên Kiều cũng chẳng hề để ý nói: “Nói nhao nhao khá tốt, chúng nó cảm tình hảo.”

“Tê tê tê tê!?”

“Chi chi chi chi!?”

Hồng Lê cùng Bạch Lê đồng thời quay đầu nhìn về phía Liên Kiều, vẻ mặt ‘ ghét phần ác tục ’ biểu tình.

【 bọn xà vương cùng này chỉ xú hồ ly cảm tình hảo? Khai cái gì vui đùa! 】

【 ta sẽ cùng này không có xương bọn xà cảm tình hảo? Tuyệt đối không có khả năng! 】

Hai người vừa mới nói xong, sau đó thực mau lại đối diện ở bên nhau, vì đối phương lời nói lại là một trận khắc khẩu, kia biểu tình miễn bàn nhiều nghiêm túc, giống như có cái gì thâm cừu đại hận giống nhau.

【 xú hồ ly, người nói ai là không có xương bôn xà? 】

【 xuy, nơi này trừ bỏ người còn có xà sao? Nga ~ chỉ cho ta xem a? 】

【 hảo người cái xú hồ ly, một thân ghê tởm xú mao, mắt mỗi ngày cùng không ngủ tỉnh giống nhau, chỉ biết ghé vào nữ nhân trên người gia hỏa, tuyết nguyệt Hồ tộc ra tới người này một vị, bôn xà vương thật vì tuyết nguyệt Hồ tộc cảm thấy bi ai ~ 】

【 người cho rằng chính mình có bao nhiêu ghê gớm? Vừa ra tới rèn luyện liền oa ở trong ổ ngủ nướng, ngủ xong rồi liền cho người ta cấp trị đến dễ bảo, chính mình cầu người thu chính mình vì khế thú, xuy xuy xuy ~ 】

Hai người khắc khẩu càng lúc càng lớn, đối với vang ở bên tai thỉnh thoảng một hồ một xà tiếng kêu, Đường Niệm Niệm bọn người là vẻ mặt thấy nhiều không trách bình tĩnh. Lục Lục ghé vào Hồng Lê xà quái trên đầu, lấy ra một viên đan dược ném vào cái miệng nhỏ, nhẹ nhàng suyễn ra một hơi, thật giống như thở dài giống nhau: “Ngao ô ~”

【 thật là quá không thành thực ~ 】

Viên Diệu lục ở một bên nhìn, từ lúc bắt đầu trợn mắt há hốc mồm kinh hãi, một hồi thời gian trôi qua cũng trở nên bình tĩnh. Chẳng sợ này một hồ một xà thoát nhìn khắc khẩu lợi hại, tựa hồ ngay sau đó liền sẽ đánh lên tới cũng một chút đều không kỳ quái. Chính là chúng nó lại như vậy khắc khẩu giằng co một hồi lâu, cũng không thấy chúng nó thật sự động thủ.

Viên Diệu lục không cảm ở trong lòng cảm thán: Cảm tình thật sự hảo a, bất quá chẳng lẽ yêu tu cảm tình tốt lời nói, chính là như vậy

ở chung sao?

May mắn cái này lời nói là ở trong lòng nàng mặt tường, nếu nàng từ trong miệng nói ra tới nói, chỉ sợ lại đến rước lấy Bạch Lê cùng Hồng Lê kích động.

Này một lát sau, từ Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi ở phía trước, mấy người đã vào chợ trong vòng. Một đường đi qua đi dị thường bình tĩnh, trừ bỏ một ít kết bè kết đảng mà đến người ngoại, phần lớn người đều là một người mà đi, hơn nữa phần lớn đều ở trên người bố trí hạ pháp thuật, làm tu vi so với chính mình thấp hoặc là không có đặc thù thủ đoạn người, đều không thể nhìn thấu chính mình bộ dáng.

Đây là một loại che giấu, loại này giấu ở tiên nguyên một ít chợ trung tuyệt đối không hiếm thấy. Tiên nguyên nhìn như bình tĩnh, trên thực tế trong đó tranh đấu hỗn loạn tương đối khởi phàm thế tới nói đến tàn khốc rất nhiều, một cái không hảo chính là bị người đoạt tài sát hại tính mệnh kết quả.

Ở không nhanh không chậm hành tẩu sau nửa canh giờ, Đường Niệm Niệm nhìn một vòng, phát hiện nơi này quày hàng thượng phần lớn bán đều là một ít pháp bảo cùng đan dược hoặc là chú phù, này tam dạng đồ vật là tiên nguyên bên trong người tu tiên nhất thường dùng đồ vật, tuy rằng giá cả phương diện phần lớn đều hiểu tận gốc rễ, nhưng là nói tóm lại phần lớn đều không lo bán không ra đi.

Này dọc theo đường đi, Thù Lam cũng không có mua cái gì, vẫn là Diệp thị tử muội nhất sung sướng, một khi nhìn đến một ít đặc biệt đồ vật, đều nhịn không được đi hỏi một chút. Nếu hiệu quả hảo chơi, chẳng sợ đối thực chiến thượng không có nhiều ít quan trọng râu ria pháp bảo, các nàng cũng sẽ đồ cái thích mà mua tới.

Này phân ăn xài phung phí, xem đến Viên Diệu lục vị này dòng chính tiểu thư cũng nhịn không được thở dài một tiếng.

“Ân?” Đường Niệm Niệm ánh mắt định ở một chỗ quầy hàng thượng bồn hoa thượng.

Tư Lăng Cô Hồng hiểu ý ôm nàng nàng đi vào này quầy hàng trước mặt, hai người khuôn mặt tuy bị che giấu, kia phân khí hoa lại như thế nào đều che giấu không được.

Vị này quán chủ là một người ăn mặc huyền sắc trường bào nam tử, trường bào tuy rằng vì ám trầm huyền sắc, chỉ là kia nhãn ngân cùng dơ bản như thế nào che không được. Này ở tiên nguyên cái này địa phương thật sự khó gặp, rốt cuộc thân là người tu tiên, cơ hồ ai đều sẽ đơn giản nhất lau mình chú, chẳng sợ không có một thân có thể không dính nhiễm trần hôi dơ bản quần áo, như vậy một cái lau mình chú đi xuống, trên người quần áo cũng tự nhiên sẽ sạch sẽ.

Nam tử tựa hồ không hề có vì chính mình xiêm y cảm thấy quần bách, hấn khuôn mặt có chút thiên gầy, hai mắt hơi hơi ao hãm, hạ hốc mắt nhàn nhạt thanh hắc có vẻ hấn thần dung tiêu tụy, hơi mỏng môi cơ hồ không có huyết sắc. Bất quá tuy là như vậy nghèo túng trạng thái, hấn hai mắt lại thanh minh vô cùng, bên trong ba quang lẳng đọng lại, tràn ngập khác cơ trí. Cái loại này cơ trí đều không phải là là lão nhân sống được quá dài lâu, trải qua thời gian rửa sạch, nhìn quen thế gian vạn vật tang thương cơ trí.

Hấn trong mắt cơ trí, tràn ngập sinh động sức sống, hấn tuổi tác chỉ sợ cũng còn không có vượt qua ngàn năm, trong mắt cơ trí là đối nào đó khổng lồ tri thức tinh thông mà sinh ra phản ứng.

Đỗ Tử Nhược nhìn đi vào trước mắt hai người, này hai người thân ảnh hấn nhìn không thấu, thuyết minh này hai người tu vi so với hấn cao. Bất quá chẳng sợ nhìn không thấu này hai người khuôn mặt, chỉ bằng một phần cảm giác, hấn liền biết trước mắt này hai người thân phận cùng thực lực đều không đơn giản —— hấn đối chính mình này phân nhãn lực từ trước đến nay tự tin.

Đỗ Tử Nhược không có mở miệng dò hỏi, chỉ tùy ý Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tự mình quan khán chính mình quầy

hàng thượng vật phẩm, chờ bọn họ tuyển định sau lại từ bọn họ trước mở miệng là được.

Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở trước mắt quầy hàng thượng, cái này quầy hàng thượng đồ vật đều tương đối đặc thù. Này quầy hàng thượng không có giống nhau ở chợ thượng nhất thường thấy pháp bảo, đan dược, chú phù, chỉ có vài cọng tròng trọt ở mâm ngọc bên trong thực vật, còn có mấy cái cái hộp nhỏ, hộp bên trong đồ vật, Đường Niệm Niệm thấy được, đó là các loại tiểu sâu, này đó sâu có mỹ có xấu, bất quá có một điểm chung, đó chính là chúng nó tuyệt đối đều không phải ngày thường thường thấy trùng loại.

Tổng cộng chín cây bồn hoa linh dược, giống nhau linh dược tùy tiện tròng trọt ở trong đất, không phải chuyên môn dược tu chiếu cố, minh bạch này đó linh dược tập tính nói, chỉ sợ căn bản là sống không lâu. Trước mắt người này quầy hàng thượng chín cây bồn hoa chính là như vậy, vừa thấy chính là tùy tiện nhỏ tròng trọt đi lên, liền thổ nhượng cũng không biết như thế nào xử lý. Bất quá thực hiển nhiên này chín cây linh dược đều sinh trưởng không tồi, này cùng này tròng trọt này đó linh dược ngọc bồn có quan hệ, này ngọc bồn thượng bị bố trí đặc thù trận pháp.

Chín cây linh dược bên trong tám loại nàng đều có, toàn bộ đều là ở Viên gia truyền thừa nơi sau ở Lục Lục mảnh nhỏ trung dược đến, bằng không lúc này nàng nhìn đến nhất định sẽ cao hứng. Bất quá chẳng sợ chỉ có một gốc cây nàng không có linh dược, này một gốc cây linh dược ở nàng trong mắt, cũng đã cũng đủ làm nàng kinh hãi. Mặt khác tám loại linh dược tuy rằng trân quý, chính là cũng không sẽ quá khó gặp, chỉ cần tiêu phí một chút thủ đoạn cùng tiền tài đều có thể được đến, nhưng là kia bị Đường Niệm Niệm coi trọng kia một gốc cây linh dược lại không giống nhau, ít nhất ở Bích tuyến quyết cùng nàng truyền thừa trong trí nhớ sở ghi lại, loại này linh dược thuộc về quý dị quý hiếm một loại.

Bởi vì loại này linh dược, không có người biết nó chân chính sinh trưởng địa phương, chẳng sợ đã biết ngàn vạn năm đều khó có thể nhìn thấy một lần. Không chỉ như vậy, loại này linh dược còn không có linh khí dao động, nếu không biết người thậm chí liếc mắt một cái

xem qua đi chỉ biết cho rằng nó chỉ là một gốc cây cỏ dại mà thôi. Càng làm cho nhân vi khó chính là, loại này linh dược sinh tồn điều kiện cũng quá khó được, trong tình huống bình thường căn bản là dưỡng không sống, người bình thường cũng không biết nó tác dụng.

Đường Niệm Niệm đánh giá kia bần hoa thực vật.

Xanh biếc dây đằng nhìn như yếu ớt quay quanh ở ngọc bồn thượng, ngắn ngắn mấy cây, màu sắc đã có chút ảm đạm, bất quá như cũ mỹ đến so nó phía dưới ngọc bồn càng như cực hảo bích ngọc, dây đằng có một đóa màu tím nhạt tiểu nếu móng tay nụ hoa, như vậy tựa hồ chỉ cần một trận hơi lớn một chút phong, liền sẽ làm nó theo gió rồi biến mất giống nhau.

Nàng biết này cây dây đằng giống nhau linh dược tên là vạn Hư Đăng Yêu Đằng, loại này dây đằng tác dụng to lớn, tuyệt đối ít có.

Ở nàng truyền thừa ký ức cùng bích tuyền quyết ghi lại bên trong, giống nhau bị quy nạp ở quỹ dị quý hiếm loại đồ vật, vô luận là linh dược vẫn là linh vật trùng loại, toàn bộ đều là cực nhỏ thấy lại khó có thể bị phát hiện, nuôi sống đồ vật. Mấy thứ này tác dụng có tốt có xấu, thậm chí có chút có thể nói là hoàn toàn râu ria, nhưng là này cây vạn Hư Đăng Yêu Đằng tuyệt đối là quỹ dị quý hiếm loại linh dược trung một loại tác dụng cực đại tuyệt phẩm.

“Cái này.” Đường Niệm Niệm vươn thon dài ngón tay, thẳng tắp chỉ vào trước mặt vạn Hư Đăng Yêu Đằng.

Đỗ Tử Nhược theo tay nàng chỉ nhìn lại, không có trực tiếp báo ra giá cách, lại hỏi trước nói: “Người biết thứ này là cái gì?”

Này cây linh dược cũng là cơ duyên xảo hợp bị hắn được đến, nếu không phải hắn vì thế trải qua trăm cay ngàn đắng, thiếu chút nữa mất đi tính mạng, phát hiện chỉ có như vậy một gốc cây dây đằng nói, chỉ sợ hắn căn bản là sẽ không đem nó mang ra tới. Rốt cuộc nó linh khí dao động thật sự là quá nhỏ, thậm chí có thể xem nhẹ bất kể, ở hắn trong trí nhớ cũng căn bản là không có loại này linh dược

ghi lại. Này cây dây đằng thật sự rất giống phàm vật, thậm chí quá khó nuôi sống, vốn dĩ hẳn tưởng nếu là không có người mua nói, như vậy hẳn cũng chỉ đương chính mình xui xẻo, nhậm nó chính mình chết héo, thật sự là hẳn căn bản là tìm không thấy bất luận cái gì biện pháp nuôi sống nó.

Đường Niệm Niệm thản nhiên nói: “Biết.”

Đỗ Tử Nhược trương trương đầu, không nói gì. Hẳn biết có một số việc, nên hỏi hỏi, không nên hỏi liền không nên hỏi.

Một hồi, Đỗ Tử Nhược vẫn là không có báo giá, chuyển ngôn mặt khác nói: “Người là Viên gia người?”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tuy rằng nhìn không thấy nàng khuôn mặt, nhưng là nàng đầu độ cung động tác, Đỗ Tử Nhược vẫn là nhìn ra được tới.

“Nếu là Viên gia người, như vậy người nhất định là dục tu.” Đỗ Tử Nhược ngẩng đầu, làm hẳn chặt vật tiều tụy khuôn mặt hoàn toàn bại lộ ở Đường Niệm Niệm trước mặt, “Người nhìn ra được tới, thân thể của ta trạng huống sao?”

Đường Niệm Niệm không có chần chờ nói: “Người trúng độc, loại này độc ở ăn mòn người Linh Hải, bất quá bị người cấp chống cự ở.”

Đỗ Tử Nhược ánh mắt sáng ngời. Không hổ là Viên gia người, chẳng sợ Viên gia đã xuống dốc, nhưng là thân là đã từng dục tu đệ nhất gia tộc, bọn họ có được dục tu tri thức khổng lồ trình độ tuyệt đối không phải hiện tại Công Tôn gia tộc có thể so sánh với, như vậy cũng không uổng công hẳn ngàn dặm xa xôi đuổi tới nơi này tới.

Có thể liếc mắt một cái nhìn ra hẳn thân thể trạng huống người, này phân nhãn lực tuyệt đối không phải giống nhau dục tu sở hữu.

“Không sai.” Đỗ Tử Nhược thanh âm có chút dồn dập, “Người có biện pháp trị tận gốc sao?”

Đường Niệm Niệm gật đầu, ở Đỗ Tử Nhược kinh hỉ dưới ánh mắt, nói: “Có biện pháp, nhưng là hiện tại không được.”

Đỗ Tử Nhược sắc mặt hơi hơi có chút biến hóa, ánh mắt thâm thúy nhìn nàng. Hắn ở suy đoán trước mắt nữ tử này, rốt cuộc nói chính là thật sự vẫn là giả, chẳng lẽ là cố ý đùa bỡn hắn? Hoặc là cố ý treo hắn, muốn từ hắn trên người được đến cái gì?

“Vì cái gì?” Đỗ Tử Nhược hỏi.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Không luyện đan tài liệu.”

Nàng liếc mắt một cái liền nhìn ra tới nam tử trên người độc chính là vạn Hư Đăng Yêu Đăng mang đến, muốn giải độc cần thiết có vạn Hư Đăng Yêu Đăng đóa hoa, chính là trước mắt này cây vạn Hư Đăng Yêu Đăng còn chỉ có một nụ hoa, muốn nở hoa còn phải đợi một hồi. Kỳ thật dùng trên người nàng máu tươi cũng đồng dạng có thể giải độc, chỉ là lấy nàng hiện tại tu vi, muốn căn giải trên người hắn độc, yêu cầu đều không phải là là một giọt hai giọt, không nhiều lắm nhưng ở nàng trong mắt cũng không ít.

Đường Niệm Niệm cùng Đỗ Tử Nhược bất quá là cái người xa lạ, có thể cùng hắn nói như thế nhiều nói, cũng bất quá là bởi vì nhìn thấy vạn Hư Đăng Yêu Đăng cao hứng, muốn nàng cấp người này chính mình huyết? Lấy nàng tính tình tới nói, tuyệt đối không có khả năng.

Đỗ Tử Nhược nhấp môi. Đây thật là một cái hảo lý do, không có luyện đan tài liệu, tự nhiên hiện tại liền không có biện pháp trị tận gốc. Chính là giống nhau chỉ cần trân quý một ít đan dược, như vậy yêu cầu luyện đan tài liệu cũng tuyệt đối trân quý, nếu trước mắt nữ tử nói không có, như vậy đã nói lên liền dược tu thế gia Viên gia bên trong đều không có yêu cầu linh dược, đủ để thuyết minh này luyện đan yêu cầu tài liệu có bao nhiêu khó tìm, này muốn tìm nói cũng không biết muốn tìm bao lâu.

Hiển nhiên, Đỗ Tử Nhược là hiểu lầm Đường Niệm Niệm, bất quá này phân hiểu lầm đối Đường Niệm Niệm tới nói không có bất luận cái gì ảnh hưởng.

Đường Niệm Niệm lại lần nữa nói: “Ta muốn nó.”

Đỗ Tử Nhược nghĩ nghĩ, bình tĩnh nói: “Nếu Viên tiểu thư biết này cây linh dược, còn như thế muốn nó, có thể nghĩ nó tác dụng chỉ sợ không nhỏ, ta cũng không hỏi Viên tiểu thư này cây linh dược chân tướng. Này cây linh dược Viên tiểu thư tưởng lấy đi nói, cần một viên hoàn mỹ phẩm chất thanh hối đan.”

“Cái gì?” Đường Niệm Niệm còn không có mở miệng nói chuyện, một bên Viên Diệu lục liền nhịn không được kêu lên.

Đường Niệm Niệm cùng Đỗ Tử Nhược truyền âm đều không có xem nhẹ bọn họ, đây cũng là chợ quy củ. Chỉ cần người mua truyền âm không tránh ngại bên người đồng hành người nói, như vậy bán gia cũng cần làm những người này nghe được chính mình truyền âm.

Như thế mới có Viên Diệu lục kêu nhỏ, này thanh kêu nhỏ rước lấy chung quanh người đi đường chú ý, cái này làm cho Đỗ Tử Nhược mày hơi hơi nhẹ nhặn. Viên Diệu lục cũng phát hiện chính mình làm chuyện sai lầm, lập tức khôi phục thái độ bình thường, truyền âm biểu đạt chính mình bất mãn, “Thanh hối đan chính là thượng phẩm đan dược, giải độc đan dược bên trong cực phẩm, một viên bình thường phẩm chất liền nhưng giá trị mười khối cực phẩm linh thạch, huống chi là hoàn mỹ phẩm chất, kia căn bản chính là dù ra giá cũng không có người bán đồ vật!” Mắt nhắm vào quầy hàng thượng vạn Hư Đăng Yêu Đăng, bĩu môi nói: “Chỉ bằng này cây dây đăng? Liền linh lực dao động liền cơ hồ không có, người chỉ bằng cái này liền muốn hoàn mỹ phẩm chất thanh hối đan, không khỏi thật quá đáng đi!”

Đỗ Tử Nhược sắc mặt bất biến, lãnh đạm nói: “Các người có thể không mua.”

Một câu, tức khắc đem Viên Diệu lục đánh hồi nguyên hình.

Hắn báo giới, bọn họ có thể không mua, hắn cũng không cầu bọn họ mua.

Đường Niệm Niệm không nói hai lời, một cái đan bình đưa cho Đổ Tử Nhược, “Cái này cùng thanh hồi đan không sai biệt lắm, ân..... So thanh hồi đan còn hảo điểm.”

Nàng học tập luyện chế đan dược đều là từ bích tuyên quyết cùng truyền thừa trong trí nhớ được đến, vô luận luyện chế kết cấu, vẫn là đan dược phương thuốc đều so hiện tại tiên nguyên luyện đan phương diện muốn vượt qua rất nhiều. Nàng cấp ra đan dược đồng dạng là thanh hồi đan, chỉ là cùng tiên nguyên thanh hồi đan có chút bất đồng, càng vì tinh hoa. Thật giống như tiên nguyên biết nói thanh hồi đan cùng nàng thanh hồi đan so sánh với nói, vô luận chính là luyện chế thời điểm quá trình, Đường Niệm Niệm muốn tinh giản rất nhiều, dược hiệu phương diện cũng tuyệt đối so với nơi này càng cao một bậc.

Đường Niệm Niệm không có cấp dược bình bố trí cấm kỵ, cho nên Đổ Tử Nhược linh thức đảo qua liền thấy bên trong đan dược. Cẩn thận quan khán này viên đan dược phẩm chất, phát hiện thật là hoàn mỹ phẩm chất không sai. Đổ Tử Nhược nhìn về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng lại lần nữa phụ thượng thâm ý. Nàng cái chai này viên đan dược đích xác cùng hắn biết đến thanh hồi đan có chút bất đồng, bất quá điểm này bất đồng cũng không có ảnh hưởng quá lớn, ngược lại làm này viên đan dược phẩm chất tựa hồ càng tốt một ít.

Một cái có thể tùy tay liền lấy ra thanh hồi đan như vậy thượng phẩm hoàn mỹ phẩm chất đan dược người, ở Viên gia địa vị nhất định không thấp.

Chẳng sợ nữ tử này thanh âm khẩu khí nghe tới thực tuổi trẻ, Viên gia trưởng lão giống nhau đều sẽ không đi vào này chợ, huống chi này nữ tử còn bị một cái nam tử ôm vào trong ngực. Nếu không phải trưởng lão nói, như vậy cũng nhất định là Viên gia địa vị tuyệt đỉnh thiên tài dòng chính.

Đỗ Tử Nhược ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm cổ tay áo thượng, đáng tiếc như cũ bị cấm kỵ sờ sờ, nhìn không ra nàng cổ tay áo điệp văn.

“Người hỏi hận?” Thấy Đỗ Tử Nhược thật lâu không tiếp đan bình, Đường Niệm Niệm hỏi.

Đỗ Tử Nhược bất động thanh sắc nói: “Nếu ta đích xác hỏi hận lại như thế nào?”

Đường Niệm Niệm hơi nhấp cánh môi.

Diệp thị tỷ muội hai người tức khắc híp mắt chữ nhìn chăm chăm trước mắt người này, đầy mặt không có hảo ý. Dám can đảm trêu chọc chủ mẫu, người này không muốn sống nữa sao? A ~ không đúng! Chủ mẫu chân chính tức giận thời điểm, là sẽ không giết người, nhất định sẽ lưu trữ người này tánh mạng.

Viên Diệu lục cũng nhíu mày, đang chuẩn bị truyền âm.

Đường Niệm Niệm đạm tĩnh nghiêm túc thanh âm đã truyền vào mấy người trong đầu, “Người không bán nói, ta liền đoạt.”

“.....” Đỗ Tử Nhược một chút ngơ ngẩn.

-----oOo-----

Chương 157: phiền toái giải quyết, ngoan bảo gặp nạn canh một

Nguồn: EbookTruyen.Net

Viên Thiên Ngữ ngôn ngữ có lẽ lại thông dong, không kiêu ngạo không siểm nịnh vững vàng.

Ở mọi người dưới ánh mắt, một hồi thời gian trôi qua, kia phiến môn cũng không có mở ra.

“Ha ha ha ha!” Trên eo đeo huyết sắc đại đao tráng hán lại lần nữa cười ha hả, tiếng cười hỗn hợp khó chịu ho khan thanh, máu tươi phun đến một miệng, xứng với hán khuôn mặt càng thêm khủng bố, đồng thời cũng làm người cảm thấy vài phần đáng thương. Tráng hán tiếng cười một ngăn, cao giọng quát: “Thấy được đi? Đây trong sương phòng mặt người căn bản chính là có tật giật mình! Đây sẽ liền ra tới gặp người cũng không dám, này không phải cam chịu là cái gì?”

“Ca, người đừng nói chuyện, đối thương thế không tốt.” Hán bên cạnh tuổi trẻ nam tử nhẹ giọng khuyên nhủ, lại lần nữa rước lấy chung quanh người đồng tình ánh mắt.

“A.” Viên Mộc Đằng ở bên trong chín người Viên gia nhất đẳng đệ tử bên trong, trong đó tuổi gầy gầy cao cao Viên Hoa Khánh híp mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm tên kia tuổi trẻ nam tử, nói: “Đừng giả mù sa mưa diễn trò, người nếu là thật sự quan tâm người ca, ở nhìn đến hán bị thương thời điểm liền cho hán uy hạ đan dược trị liệu hán thương thế, mà không phải ở chỗ này làm bộ làm tịch tranh thủ người khác đồng tình. Đừng nói cho ta, các người nghèo đến liền

một viên an dưỡng đan đều không có? Vẫn là ai người trong lòng căn bản là hận không thể người ca bị thương lưu lại di chứng?”

Tuổi trẻ nam tử sắc mặt hơi đỏ, tráng hán lập tức lãnh a nói: “Người đang nói cái gì? Ta tiểu đệ bất quá là quan tâm sẽ bị loạn mà thôi! Đừng cho là ta không biết, các người căn bản chính là tưởng trả đũa, một ngum một hai phải cắn định chúng ta là gian tế, như vậy mới hảo giữ gìn các người Viên gia thể diện! Ha hả!” Tráng hán liên tục cười nhạt, mãn nhãn đều là châm chọc xúc động phần nộ, “Này còn không phải là các người này đó đại gia tộc thích nhất làm sự tình sao?”

Viên Mộc Đăng mấy người biểu tình luân phiên biến hóa. Cái này tráng hán ngôn ngữ quá lợi hại, mỗi một câu cơ hồ đều có thể đủ gọi lên tán tu đối gia tộc oán giận chi tâm. Cố tình lúc này là Viên gia trăm năm một lần dưới chân núi chợ tụ hội, tiến đến tán tu không ít, còn có phần lớn môn phái khác đệ tử, vô luận là này đó tán tu vẫn là môn phái khác đệ tử, tự nhiên đều vui với nhìn thấy Viên gia bị tội.

“Người đừng vội nói hươu nói vượn!” Viên Hoa Khánh mãn nhãn lãnh lệ, lạnh lùng nói: “Người luôn mồm đều là Viên gia Viên gia, nếu người thật là bị cướp đoạt bảo vật, như vậy người nhất nên để ý chính là cướp đoạt người bảo vật người kia, lại không phải tới lên án công khai Viên gia cùng gia tộc thượng vấn đề. Chỉ bằng người này đó ngôn ngữ, liền đủ để cho người biết, người căn bản chính là người khác tìm tới gian tế, vì chính là hư hao ta Viên gia thanh danh. Chuyện như vậy ở Viên gia trăm năm cơ chợ tụ hội cũng không phải lần đầu tiên đã xảy ra, người vẫn là nói thẳng nói ra là gia tộc nào hoặc là môn phái phái người tới đi, người lại thu bọn họ nhiều ít chỗ tốt? Hiện tại thẳng thắn nói, Viên gia còn có thể đối với người từ nhẹ xử lý, nếu như bằng không.....”

“Lời này như thế nào nghe đều là lại ở uy hiếp ta?” Tráng hán sắc mặt khó coi tới rồi cực điểm, tựa hồ bị tức giận đến không nhẹ, một búng máu lại từ hán trong miệng phun ra tới.

“Ca ——!” Tuổi trẻ nam tử cao giọng kêu gọi, lần này nhưng thật ra múc ra một viên đan dược uy đến nam tử trong miệng. Sau đó quay

đầu nhìn về phía Viên Mộc Đằng đám người, kêu lớn: “Không cần các người là đại gia tộc con cháu liền có thể như vậy không đem chúng ta đương hồi sự! Ta nói cho các người, lần này bành quan đến chuyện này người không ít, ta liền biết các người khả năng sẽ phủ nhận, cho nên chuyên môn thỉnh cầu những người này tới làm chứng! Ta đảo muốn nhìn các người Viên gia có phải hay không muốn đem chúng ta những người này toàn bộ đều diệt khẩu!”

Tuổi trẻ nam tử mắt hàm xin lỗi khí khẩn cầu nhìn về phía quay chung quanh ở chung quanh đám người, kia bộ dáng thực sự làm người cảm thấy hắn nói hết thủy đều là chân thật.

Trong đám người mặt có chút rất nhỏ rối loạn, một hồi lâu liền thấy một cái dáng người cường tráng, cằm lưu trữ thật dày râu nam nhân đi nhanh đứng ra, hô lớn nói: “Lão tử chịu không nổi! Các người này đó đại gia tộc không khỏi quá mức khinh người quá đáng! Đây hai huynh đệ làm sai cái gì? Thế nhưng bị các người cấp đoạt còn phải bị đánh! Đánh xong lúc sau còn phải bị an thương gian tế thân phận? Ha hả, này nếu không phải lão tử vừa vặn tận mắt nhìn thấy đến chuyện này phát sinh, các người có phải hay không liền thật sự tính toán dùng quyền thế áp bách bọn họ?”

Tuổi trẻ nam tử nhìn vị này đầy mặt râu nam nhân, sắc mặt tức khắc lộ ra cảm kích.

“Vị này đại ca, đa tạ!”

Râu nam nhân xoa tay nói: “Cảm tạ cái gì tạ, ta đứng ra là ta chính mình sự tình, lão tử chính là không quen nhìn bọn họ này đó gia tộc con cháu khi dễ người!”

Bị thương tráng hán lúc này cũng nhìn về phía nam nhân, cười khổ một tiếng, nói: “Đều là tiểu đệ lỗ mãng, thế nhưng liên lụy vị này huynh đệ.....”

Lời nói còn không có nói xong, lại lần nữa bị râu nam nhân cấp đánh gãy, “Đều nói, này đứng ra làm chứng là lão tử chính mình quyết định, cùng các người không quan hệ! Huống chi này vốn dĩ chính là

tình hình thực tế, có cái gì không thể nói! Chân tướng chính là chân tướng, chẳng lẽ thật đúng là có thể gọi bọn hắn cấp đây thành gia giả?”

Nam nhân lời nói làm chung quanh đám người một trận trầm mặc xuống dưới, ngay sau đó phần lớn người đều hoài nghi nhìn về phía Viên Mộc Đằng đám người. Viên Mộc Đằng chín người lúc này sắc mặt đã hoàn toàn lạnh băng, những người này nếu là thật là gian tế nói, như vậy bọn họ kỹ thuật diễn thật sự là thật tốt quá, hướng hồ một bộ tiếp một bộ, liền bọn họ nói chuyện cơ hội đều không cho bọn họ, chỉ bằng bọn họ vài câu đối thoại nhận việc tình cấp tôn định.

Lúc này lại có một nam một nữ đứng ra, này một nam một nữ xem quần áo, lại là một cái môn phái nhỏ người. Hai người biểu tình đều có chút khẩn trương, nữ tử tựa hồ là không dám nhìn Viên Mộc Đằng chín người lạnh băng ánh mắt, rũ đầu thấp giọng nói: “Chúng ta, chúng ta cũng thấy, thật là có người đoạt bọn họ, nhưng, chính là không phải Viên gia người, chúng ta cũng không rõ lắm.”

Tuy rằng nói chính là không rõ ràng lắm, nhưng là nàng nếu đứng ra, như vậy thuyết minh nàng trong lòng đã nhận định là Viên gia người. Lúc này nói như vậy, nhìn dáng vẻ là sợ hãi Viên Mộc Đằng mấy người mới có sở giữ lại.

Như vậy một đợt tiếp theo một đợt ngôn ngữ, chung quanh mọi người cũng nhỏ giọng mở miệng nghị luận lên:

“Viên gia người thế nhưng tri pháp phạm pháp? Không biết nơi này có bao nhiêu tán tu cùng mặt khác môn phái người sao? Bọn họ lá gan cư nhiên lớn như vậy, đây là không đem gia tộc của chính mình thể diện để vào mắt sao?”

“Này đánh cướp chính là Viên gia vị nào a, thật đáng ghét!”

“Hừ! Ta đã sớm không quen nhìn này đó đại gia tộc diễn xuất! Viên gia sẽ xuống dốc thành cái dạng này, cũng không phải không có đạo lý!”

“Này không khỏi quá xảo đi? Ta cảm thấy Viên gia người ta nói cũng có đạo lý, này mấy người nói không chừng thật là gian tế a.”

Từng tiếng thấp giọng ngôn ngữ, tuy rằng đã tận lực phóng thấp, nhưng là ở đây cái nào không phải người tu tiên? Thân là người tu tiên, như vậy thanh âm liền ở bên tai, nào có nghe không thấy đạo lý. Này đó ngôn ngữ bên trong tuy rằng cũng có tin tưởng Viên gia, nhưng là tám phần đều đã tin tưởng này một đôi huynh đệ, đối Viên gia không ngừng ngôn ngữ khiển trách.

Viên Mộc Đằng chín người sắc mặt biến đổi ở biển, Viên Mân truyền âm nói: “Những người này hiển nhiên là có bị mà đến, chỉ sợ bọn họ kế hoạch còn không ngừng này đó, nhân số cũng nhất định không ngừng mấy người bọn họ, lần này là có chút phiền phức.”

Viên Mộc Đằng nói: “Ta hiện tại đảo muốn biết bọn họ nói cái kia đánh cướp Viên gia dòng chính là ai? Như thế nào đã bị này đó cấp lựa chọn giả dụ kế đối tượng.”

Viên Hoa Khánh buồn rầu nói: “Lần này sự tình thật sự không hảo giải quyết, những người này quá biết diễn kịch, cũng quá có thể nói! Huống chi nơi này là trăm năm chợ tụ hội, phần lớn đều là ngoại lai người, chúng ta mức Viên gia đệ tử làm chứng, bọn họ cũng nhất định sẽ không tin tưởng, đến lúc đó còn phải nói chúng ta lại dùng đại gia tộc diễn xuất áp người! Thật làm người nháo tâm!”

Viên Thiển Ngữ nhấp môi, “Lần này còn phải làm kia sương phòng người ra tới mới được, bất quá ta suy nghĩ, kia trong sương phòng chẳng lẽ không phải Viên gia đệ tử, lại là bọn họ an bài người, cố ý không ra liền có thể làm người khác tưởng có tạt giạt mình đi? Nếu là như vậy, chúng ta sợ có lý cũng nói không rõ!”

Viên Mân lắc đầu, “Sẽ không, bọn họ nếu muốn cho người khác chân chính tin tưởng nói, như vậy trong sương phòng nhất định chính là thật sự Viên gia đệ tử.”

Viên Thiển Ngữ tức khắc mê hoặc, “Kia hấn (nàng) vì cái gì không ra?”

Mấy người trầm mặc, đây cũng là bọn họ muốn biết vấn đề. Nếu trong sương phòng mặt chính là Viên gia người, như vậy vì cái gì không ra? Chẳng lẽ này Viên gia dòng chính đều phản bội Viên gia? Nếu là cái dạng này lời nói, hẳn trực tiếp ra tới thừa nhận không phải càng thêm làm người tin tưởng Viên gia diễn xuất sao?

Đang ở bọn họ này đó trầm mặc thời điểm, bên kia bị thương tráng hán lạnh lùng nói: “Các người nên sẽ không còn đang suy nghĩ biện pháp gì muốn làm giả hoá thật đi?” Hắn ánh mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm mấy người nơi sương phòng, đáy mắt hiện lên một mặt sợ hãi cùng oán hận, này mặt cảm xúc phi thường chân thật, làm người nhìn không ra một chút giả dối, “Đoạt ta huynh đệ bảo vật người là một đôi nam nữ, này hai người dung mạo ta đều thấy không rõ lắm, chỉ biết nàng kia vẫn luôn bị kia nam nhân ôm vào trong ngực. Bọn họ Viên gia thân phận vẫn là từ bọn họ bên người một nữ tử nói, cái kia nữ tử cổ tay áo liền có Viên gia nhị đẳng đệ tử diệp văn. Đúng rồi, ta nhớ tới, cái kia nữ tử giống như kêu cái kia đoạt đồ vật cái gì tới?”

Viên Mộc Đằng chín người sắc mặt theo tráng hán lời nói, lần này là chân chính đại biến lên.

Những đặc trưng này, toàn bộ Viên gia trừ bỏ một nữ tử có, ở không có những người khác.

Cố tình nữ tử này thật đúng là chính là bọn họ nhìn không thấu, có thể hay không làm ra giáp mặt đánh cướp sự tình, bọn họ thật đúng là nói không chừng.

Nên sẽ không, thật là như vậy đi?

Viên Mộc Đằng đám người liếc nhau, đều nhìn đến đối phương sắc mặt thượng chưa xốt cùng kinh nghi.

Tuổi trẻ nam tử lúc này theo tráng hán lời nói lạnh lùng nhanh chóng nói: “Ca, ta biết, cái kia Viên gia nhị đẳng đệ tử kêu cái kia đoạt đồ vật tiện nữ nhân.....”

Không tiếng động hắc quang chợt lóe mà không, tuổi trẻ nam tử vừa mới còn nhanh tốc ngôn ngữ môi khẩu đột nhiên vỡ ra, câu nói kế tiếp ngữ đã cắn răng không rõ.

“Niệm..... Lộc cộc..... Niệm..... Ách.....”

Tuổi trẻ nam tử tựa hồ còn không có phát hiện chính mình dị thường, một hồi lâu mới mờ mịt nhìn trên mặt đất huyết. Đột nhiên, hấn mờ mịt hai mắt trừng đến thật lớn vô cùng, trông mắt tựa hồ đều phải tuôn ra hốc mắt, lộ ra vô tận thống khổ chi ý, phiến đến trên mặt đất tê tâm liệt phế gào rống lên.

Người khác nhìn thấy một màn này, đều không khỏi kinh hãi lui về phía sau một bước.

Bị thương tráng hán sắc mặt cũng ngẩn ra, sau đó thần sắc hoảng sợ lên, mơ hồ còn có một ít may mắn. Hấn may mắn nói ra câu nói kia người không phải hấn, bằng không hiện tại ngã trên mặt đất người chỉ sợ liền không phải tuổi trẻ nam tử, mà là chính mình.

Kéo kẹt ——

Lúc này, một tiếng rất nhỏ cơ hồ có thể xem nhẹ bất kể thanh âm nhẹ nhàng vang lên, lại rước lấy ở đây sở hữu chuyển mục.

Ở ánh mắt mọi người hạ, kia một gian bị hai huynh đệ chỉ ra và xác nhận cướp đoạt bọn họ bảo vật người cư trú sương phòng, lúc này chính chậm rãi bị đẩy ra cửa phòng. Một mạt màu lam nhạt vấy lụa trước xuất hiện mọi người trong tầm mắt, theo nhu mỹ màu sắc làn váy hướng lên trên xem, liền nhìn đến đây là một người khuôn mặt thanh tú, biểu tình lãnh đạm nữ tử.

Lúc này, nữ tử đẩy cửa ra sau liền đứng ở một bên. Một màn này lập tức làm mọi người minh bạch, này chân chính chủ nhân còn không có xuất hiện đâu. Quả nhiên, ngay sau đó mọi người liền gặp được bị thương tráng hán lời nói nam nữ, quả nhiên cùng hấn nói giống nhau, này xuất hiện hai người nhân thái thân mật, làm người hoàn toàn thấy không rõ dung mạo. Bất quá tuy là như thế, tại đây

phiến tựa hồ bị che một tầng mây mù hạ mông lung hai người thân ảnh, có khác một phen cảm giác thần bí, liền giống như xa không thể thành vân tiên.

Ở hai người bên người đi ra còn có một người nam tử, này nam tử quần áo có chút dơ bẩn, khuôn mặt tiều tụy tái nhợt, đôi mắt hạ có chút thanh hắc. Người tu tiên giống nhau không có phàm nhân nói không tốt cách nói, cho nên này nam tử tuyệt đối không phải bởi vì mỗi một mới có thể xuất hiện như vậy sắc mặt, chỉ sợ không phải bị thương chính là trúng độc mới có thể như thế.

“Không sai!” Bị thương tráng hán lúc này lớn tiếng kêu lên: “Chính là bọn họ, chính là cái này tiện..... Chính là nữ tử này đoạt chúng ta huỳnh đệ hai bảo vật!”

Viên Mộc Đằng chín người lúc này tâm tình chẳng sợ lại không tốt, ở nhìn thấy Đường Niệm Niệm sau khi xuất hiện, vẫn là đi lên trước đối nàng thi lễ, “Niệm Niệm tộc tỷ.” Gọi xong rồi sau, Viên Thiển Ngữ trước hết nhin không được, thấp giọng nói: “Niệm Niệm..... Tộc tỷ, này hai người phi nói người đoạt bọn họ bảo vật, việc này?”

Đường Niệm Niệm không có trả lời nàng lời nói, nhàn nhạt nhìn còn ngồi dưới đất, như là bị rất nặng thương thế tráng hán.

Rõ ràng ở pháp thuật che giấu hạ, tráng hán căn bản là nhìn không tới Đường Niệm Niệm ánh mắt, chính là hẳn lại có thể rõ ràng cảm giác được Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở hẳn trên người. Kia cổ tầm mắt không có nhiều ít cảm xúc, lại như là có loại cảm xúc, đó chính là xem, nàng chỉ là xem hẳn, tựa hồ như vậy nhìn là có thể đủ đem hẳn nhìn thấu giống nhau.

Tráng hán ở như vậy tầm mắt hạ, cái trán không khỏi toát ra mồ hôi lạnh. Một giọt mồ hôi lạnh từ hẳn cái trán theo khuôn mặt chảy xuống, vẫn luôn tích ở trước mặt hẳn trên mặt đất, từ một giọt đến hai giọt, tam tích.....

Chung quanh người khác cũng cảm giác được lúc này không khí quỷ dị, ai cũng không nói gì. Bất quá không ít người đều đã đoán

được Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân phận, lòng tràn đầy đều ở kinh nghi.

Lúc này, Đường Niệm Niệm mở miệng.

“Người ở tính kế oan uổng ta.”

Không phải hỏi lời nói, chỉ là bình tĩnh trần thuật sự thật.

“Ta.....” Tráng hán mở miệng tựa như phản bác, chính là một mở miệng liền phát hiện chính mình thanh âm thế nhưng khàn khàn. Liên tục ho khan vài thanh, tráng hán mới lại lần nữa cao giọng nói: “Người mơ tưởng giáo biện, người đoạt ta đồ vật, lúc này thế nhưng còn nói ta tính kế oan uổng người, không khỏi quá khôi hài đi!”

Đường Niệm Niệm biểu tình không có biến hóa, nghi hoặc hỏi: “Người biết tính kế oan uổng ta hậu quả sao?”

Tráng hán cái trán mồ hôi càng ngày càng nhiều, nhiều đến làm ở đây người đều có thể đủ thấy được rõ ràng minh bạch, hán cắn răng nói: “Người, người uy hiếp ta!?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu, “Không có, ta đang nói nghiêm túc.”

“.....” Tráng hán sắc mặt đã có chút xanh tím.

Đường Niệm Niệm yên lặng đẩy chính mình ngón tay, nhàn nhạt nói, “Ta và các người không thù, chính là các người từ ta xuống núi liền vẫn luôn trộm đi theo ta, ta tâm tình hảo không có quản các người. Chính là, các người hiện tại lại ở tính kế oan uổng ta.”

Hiện tại không ngừng là tráng hán, liền vừa mới ra tới làm chứng râu nam tử còn có kia môn phái nhỏ nam nữ sắc mặt đều hơi hơi biến hóa. Đơn giản là Đường Niệm Niệm nói chính là các người, không phải người!

“Người còn ở giáo biện!” Tráng hán thanh âm có không dễ phát hiện run rẩy, nghiến răng nghiến lợi hô: “Đừng tưởng rằng người đẩy ra biểu hiện giả dối là có thể vạn sự vô ưu, ta nói cho người! Ta hận

nhất các người này đó đại gia tộc người, ý vào có gia tộc quyền thế còn có chính mình thiên phú, liền không đem chúng ta những người này đương người! Hôm nay cho dù chết, ta cũng một hai phải đem người ác tính cấp tố giác!”

“Niệm Niệm, người kêu Niệm Niệm, người cho rằng ta không biết người là ai sao?” Tráng hán rống lớn nói: “Đường Niệm Niệm, người là Đường Niệm Niệm, nga! Hiện tại hẳn là Viên Niệm Niệm. Người từ trước kia giết hại tiên duệ cường đoạt tiên duệ túi Càn Khôn sự tình liền không có thiếu đã làm, chuyện này bị Viên gia cấp cố ý cấp áp xuống tới. Hiện tại người tội xấu cố phạm, lại tính toán dùng Viên gia quyền thế áp chế sao? Vẫn là người tính toán giết chúng ta nơi này toàn bộ người?”

Hắn đã đem ở đây người toàn bộ cấp kéo tiến vào.

Bàng quan người sắc mặt đều không khỏi biến đổi, đối tráng hán lời nói có chút phẫn nộ, thế nhưng đem chính mình cấp chày vào vũng nước đục này, chính là đồng thời cũng bị tráng hán lời nói kích động, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt tràn ngập bất mãn cẩn thận.

Đường Niệm Niệm ánh mắt dần dần lắng đọng lại, chết lặng xuống dưới.

“Niệm Niệm, không cần vì bọn họ sinh khí.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng trấn an, một tay xoa Đường Niệm Niệm con người, ở nàng bên tai nói: “Niệm Niệm tưởng như thế nào trừng phạt bọn họ đều có thể.”

Một bên lạnh mặt Thù Lam, trong lòng thầm than một tiếng. Lần này, những người này đích xác quá mức. Ở niệm hồng đại lục thời điểm, Đường Niệm Niệm bên người rất ít phát sinh như vậy âm mưu, đây là Tư Lăng Cô Hồng bảo hộ hảo, cũng là không có người dám. Chỉ là tiên nguyên, bọn họ bắt quá là sơ tới giá lâm, những người này đối hai người nghe đồn có kinh ngạc cảm thán, nhưng là thật sự sợ hãi hai người rất ít. Đơn giản là, hai người ở tiên nguyên cũng không có làm ra bất luận cái gì thật sự đại sự.

Lúc này mới tới tiên nguyên dài hơn nhật tử?

Viên dễ nhân ở tổ phòng khi đối Tư Lăng Cô Hồng khiêu khích, lại đến bây giờ có người ác ý hăm hại, hết thấy đều hiển nhiên là có người ở nhằm vào Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng lời nói tràn ngập trấn an ôn nhu, réo rất tiếng nói giống như nguyệt đàm nội nước ao, mát lạnh nhu hòa, gọi người nghe liền cảm thấy là một loại hưởng thụ. Chỉ là hần lời nói nội dung lại kêu ở đây mọi người trong lòng phát lạnh, toàn bộ đại sảnh đều trở nên lặng ngắt như tờ.

Bị thương tráng hán còn có kia làm chứng mấy người, sắc mặt toàn bộ đều có chút xám trắng hoảng sợ.

Viên Mộc Đằng đột nhiên ra tiếng nói: “Người luôn miệng nói Niệm Niệm tộc tử đoạt người bảo vật, không biết người nói bảo vật rốt cuộc là thứ gì?” Lời nói một đốn, hần vẫn nhã mím cười, tươi cười đều hàm chứa một ít lạnh lẽo, “Lấy Niệm Niệm tộc tử cùng Viên gia để súc, thật đúng là không biết người này tán tu có thể có cái gì bảo vật có thể vào Niệm Niệm tộc tử mắt, làm nàng làm ra cường đoạt sự tình tới?”

Những lời này cũng không có làm tráng hán nghèo từ, hần bất động thanh nhìn thoáng qua vẫn luôn không có ra tiếng Đỗ Tử Nhược liếc mắt một cái, sau đó nói: “Đó là một gốc cây linh dược, dây đằng hình thái, có một đóa màu tím nhạt nụ hoa. Đây cây linh dược ta huynh đệ cũng không biết là cái gì, lại cơ hồ mất đi tính mạng mới ở một chỗ hiểm địa được đến, cho nên biết nó nhất định không phải bình thường chi vật.” Hần đột nhiên nhìn thẳng Đường Niệm Niệm, chỉ là mới liếc mắt một cái liền chấn kinh gục đầu xuống, lời nói không ngừng, “Đương nàng nhìn đến này cây linh dược thời điểm liền tìm ta mua sắm, ta báo giá bất quá mười khối thượng phẩm linh thạch, nàng lại không muốn, sau đó liền làm ra cường đoạt sự tình!”

Viên Mộc Đằng dùng dò hỏi ánh mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm.

Chỉ là Đường Niệm Niệm cũng không có đáp lại hấn. Chẳng sợ đáp lại, Viên Mộc Đằng cũng sẽ không nhìn đến.

Thù Lam tắc sặc mặt lạnh hơn, nhìn về phía Đỗ Tử Nhược liếc mắt một cái. Đỗ Tử Nhược lúc này khoe miệng cũng gợi lên một mặt cười lạnh, tràn ngập cơ trí con người hơi lóe. Vốn dĩ chuyện này cùng hấn không quan hệ, hấn cũng không tính toán quản. Bất quá này tính kế đều rơi xuống hấn trên đầu tới, thế nhưng đem hấn bán đi đồ vật mức ra tới nói? Này liền xem như đem hấn cũng cấp lợi dụng a, thật sự thật to gan!

Tráng hán lúc này như là đánh bạc hết thầy quát: “Chỉ cần các người làm nàng đem túi Càn Khôn mở ra, nhất định là có thể đủ phát hiện bên trong có này cây linh dược! Ta dám dùng dùng tánh mạng của ta làm bảo đảm! Nếu không có, ta nguyện ý tự hành kết thúc!”

Ở tráng hán trong mắt, Đường Niệm Niệm có thể phóng linh dược địa vị tự nhiên chỉ có túi Càn Khôn.

Viên Mộc Đằng dám người sắc mặt lại lần nữa biến hóa.

Làm người mở ra túi Càn Khôn chuyện như vậy tuyệt đối là cấm, chỉ là tráng hán cũng đã đem tánh mạng bất cứ giá nào, cái này kêu người khó làm.

Viên Mộc Đằng chín người đều nhìn Đường Niệm Niệm, cũng không có mở miệng, chỉ còn chờ nàng quyết định của chính mình.

“Như thế nào? Không dám mở ra!? Ta liền biết! Hiện tại không lời gì để nói đi!?” Tráng hán như là điên cuồng giống nhau cười to.

Vạn Hư Đăng Yêu Đằng bị Đường Niệm Niệm thu vào nội giới, túi Càn Khôn bên trong tự nhiên là không có. Chỉ là cho dù là như vậy, nàng cũng sẽ không đem túi Càn Khôn cho người khác xem —— bởi vì không cần.

Lúc này Đường Niệm Niệm thần sắc đã khôi phục như thường, nhìn tráng hán mấy người ánh mắt đăm đăm không gợn sóng. Ở nàng trong mắt, những người này đều bất quá con kiến mà thôi, muốn lộng chết bất quá búng tay công phu, không cần đối những người này sinh khí.

Một trận an tĩnh trung, Đường Niệm Niệm kéo xuống Tư Lăng Cô Hồng tay, sau đó từ hấn trong lòng ngực xuống dưới. Đường nàng bước chân lạc trên mặt đất nửa tấc khoảng cách trôi nổi, trên người nàng pháp thuật hiệu quả cũng đã biến mất, một thân dung nhan bại lộ ở mọi người trước mặt. Kia một cái chớp mắt, trong đại sảnh tựa hồ càng tĩnh, đó là một loại nín thở tĩnh.

Đường Niệm Niệm đi bước một chậm rãi đi hướng bị thương tráng hán, ở trước mặt hấn 1 mét chỗ dừng lại, ở nàng phía bên phải 1 mét địa phương còn nằm kia kêu rên tuổi trẻ nam tử. Đường Niệm Niệm con người nhẹ chớp, tuổi trẻ nam tử tiếng kêu rên lập tức biến mất không thấy, trên người hấn co rút lại càng thêm lợi hại, tựa hồ thừa nhận thống khổ so nguyên lai càng trọng.

“Niệm Niệm tộc tử.....” Viên Mộc Đằng sợ nàng làm ra cái gì quá kích sự tình, nhịn không được ra tiếng nhẹ giọng nói: “Chúng ta tin tưởng người là trong sạch, chỉ là nếu giết bọn họ nói, chân tướng liền sẽ bị mai một, cũng sẽ bị một ít người có tâm lợi dụng!”

Đường Niệm Niệm lắc đầu, bình tĩnh đăm đăm biểu tình làm người nhìn ra nàng nghiêm túc, “Ta sẽ không giết bọn họ.”

Đường nàng nói ra những lời này thời điểm, kia bị thương tráng hán cùng mặt khác ba người rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Bất quá khi bọn hấn nghe được Đường Niệm Niệm tiếp theo câu thời điểm, có loại trái tim đều phải bị dọa ra tới cảm giác.

“Chết đối bọn họ tới nói quá tiện nghi.” Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói, con người nhẹ nâng, đối thượng tráng hán sợ tới mức mãnh nâng lên hai mắt.

Bốn mắt nhìn nhau.

Đường Niệm Niệm hỏi: “Ai phái người tới?”

Bị thương tráng hán ngạc nói: “Mộ Dung gia tộc.”

Bốn chữ, làm Đường Niệm Niệm ánh mắt hiện lên rõ ràng lãnh quang. Một đôi tay đột nhiên đem nàng lại lần nữa ôm nhập trong lòng ngực, Đường Niệm Niệm cũng tự nhiên dựa đi vào.

Này hết thầy phát sinh quá nhanh tốc, ai cũng không biết Đường Niệm Niệm đối bị thương tráng hán làm cái gì, bất quá thực hiển nhiên tráng hán vừa mới nói bốn chữ, bọn họ đều nghe rõ.

Tráng hán lúc này hai mắt chợt lóe, tựa hồ xoay người lại, đương nhìn đến trước mắt 1 mét khoảng cách nam nữ, bị dọa đến sắc mặt cứng đờ không thôi, thanh âm có chút nghẹn ngào run rẩy, “Các người, các người muốn làm cái gì? Hay là muốn ở chỗ này giết người diệt khẩu không thành!? Nếu các người thật sự dám can đảm động thủ nói, ha hả! Bất quá là vừa chết mà thôi, ta chết có ý nghĩa, ít nhất có thể cho các người ác tính bị thế nhân biết!”

Hắn nói được động tình cực kỳ, chỉ là lúc này bàng quan mọi người sắc mặt đều thực cổ quái.

Cầm trần đầy râu nam nhân cùng kia môn phái nhỏ nam nữ sắc mặt cũng không ngừng biến hóa, tựa hồ ở suy tư suy xét cái gì.

Đỗ Tử Nhược khóe miệng hơi cười, hắn vốn dĩ nghĩ ra mặt đem lần này sự tình giải quyết, coi như là bán Đường Niệm Niệm một ân tình. Bất quá hiện tại xem ra, chẳng sợ không có hắn ra mặt, Đường Niệm Niệm cũng có thể đủ đem sự tình đơn giản xử lý. Một khi đã như vậy, hắn liền tới dẹt hoa trên gấm hảo. Nói như thế nào, chuyện này đều hắn một phần.

Đỗ Tử Nhược đi lên trước, đối với tráng hán lạnh lùng mở miệng, “Người vừa mới nói kia cây linh dược là ta cùng Niệm Niệm tiểu thư giao dịch, lúc này tự nhiên ở Niệm Niệm tiểu thư túi Càn Khôn. Người đây là tính chuẩn ta là bình thường tán tu, lúc này còn cùng

Niệm Niệm tiểu thư ở bên nhau, cho nên nói ra nói sẽ không có người tin tưởng đi.”

Tráng hán bị nói trúng tâm tư, vừa mới bị Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng dọa đến thần kinh có chút mất cảm, lúc này thần thái thượng liền đã xảy ra rõ ràng biến hóa, khẩu thượng lại vẫn là kiên trì phủ quyết, “Người đang nói cái gì!”

Đỗ Tử Nhược lãnh phúng xem hán, ngón tay ở trên hư không trung khắc họa, từng đạo huyền diệu khó giải thích phồn hoa trận pháp cấp hư họa ra tới, này phiên tuyệt kỹ kêu người chung quanh xem đến vẻ mặt kinh ngạc cảm thán.

Đỗ Tử Nhược nói: “Ta linh trận cũng không nói láo.”

Linh trận!?

“Linh trận, Đỗ Tử Nhược! Người là linh trận Đỗ Tử Nhược!?” Chung quanh kinh hô lên.

“Sao có thể! Linh trận như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?”

“Mau xem trong tay hán họa ra tới trận pháp, loại này chồng lên trận pháp kỹ thuật chỉ có linh trận một người sẽ! Hán thật là linh trận!”

“Linh trận cự nhiên cùng Đường Niệm Niệm bọn họ ở bên nhau, đây là có chuyện gì? Hán thoát nhìn như thế nào giống như bị thương, chẳng lẽ là bị Đường Niệm Niệm hạ độc hiếp bức?”

Cuối cùng cái kia thanh âm mang theo hoài nghi tiếng người ngữ vừa mới nói xong, Đỗ Tử Nhược ánh mắt chợt lóe, trong tay chồng lên trận pháp hướng về người nọ vút qua đi.

Nói chuyện nam tử thần sắc cả kinh, bất quá hán muốn trốn tránh đã khó khăn, kia trận pháp dừng ở hán trên người, nháy mắt biến mất, sau đó liền thấy nam tử sắc mặt trắng bệch, không thể tin tưởng trừng lớn đôi mắt. Đỗ Tử Nhược lạnh lùng nhìn nam tử giãy giụa,

nói: “Ta nói, ta linh trận cũng không nói láo, đồng dạng sẽ không chịu người uy hiếp!”

Nam tử hơi hơi hé miệng, nói cái gì đều nói không nên lời. Chỉ là nhìn Đỗ Tử Nhược ánh mắt chớp động phần nộ cùng hoảng sợ. Chung quanh bàn quan người nhìn này hết thấy phát triển, nhất thời đều có chút ngây ra. Đường Niệm Niệm một tiếng hỏi chuyện, bị thương tráng hán tựa hồ đã bị khống chế thần trí trả lời, lại đến Đỗ Tử Nhược xuất hiện, một tiếng ngôn ngữ một đạo trận pháp uy hiếp. Vừa mới bị thương tráng hán cùng kia làm chứng ba người làm hết thấy nỗ lực cùng biểu diễn thành lập lên giả dối chân tướng, một chút phá thành mảnh nhỏ.

Bọn họ thật giống như nhảy nhót vai hề, ở chân chính thực lực trước mặt, bọn họ âm mưu bất quá ở một hồi trò đùa mà thôi.

Bị thương tráng hán đồng dạng không thể tin tưởng nhìn Đỗ Tử Nhược, ngàn tính vạn tính cũng không nghĩ tới trước mắt cái này chạt vật nam tử, thế nhưng sẽ là nổi danh đã lâu linh trận! Linh trận ngạo tính liền cùng hán thiên tư giống nhau cao, hoặc là nói chỉ cần là có yêu nghiệt giống nhau thiên tư người, này ngạo khí liền nhất định sẽ không thấp, cho nên không có hoài nghi lời hán nói, bởi vì hán khinh thường đi nói dối.

So sánh với sơ tới giá lâm tiên nguyên Đường Niệm Niệm đám người, ở tiên nguyên nổi danh đã lâu linh trận Đỗ Tử Nhược nói, hiển nhiên càng đến này đó người khác tin tưởng.

Viên Mộc Đẳng chín người đồng dạng không nghĩ tới sự tình phát sinh nhanh chóng như vậy, khi bọn hán còn đang khẩn trương nghĩ giải quyết sự tình biện pháp khi, Đường Niệm Niệm cùng Đỗ Tử Nhược một trước một sau hành vi liền đem chuyện này đơn giản giải quyết.

Nếu hôm nay Đỗ Tử Nhược không có cùng lại đây, hoặc là không có ra mặt nói chuyện, Đường Niệm Niệm lời nói việc làm có lẽ vẫn là sẽ làm người hoài nghi, cho rằng nàng là khống chế người thần trí, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không để ý. Nàng đã biết rõ ràng chân

chính tạo thành này hết thầy người, bốn người này còn có giấu ở chỗ tối người, nàng đều sẽ không bỏ qua.

Bất quá, lúc này Đỗ Tử Nhược ra mặt lại làm mọi người cuối cùng hoài nghi đánh mắt. Này phân tín nhiệm nguyên tự với hắn thanh danh cùng hắn thiên tư, hắn là thiên tư đáng sợ trận sự, không mừng tham dự bất luận cái gì gia tộc môn phái, tính tình cổ quái trận sự.

Chính như hắn theo như lời, nếu hắn làm sự tình hắn không có gì không dám thừa nhận, không phải hắn làm sự tình hắn cũng sẽ không làm giả chứng, nếu hắn nói đây là hắn cùng Đường Niệm Niệm giao dịch, như vậy liền nhất định là hắn cùng Đường Niệm Niệm giao dịch, Đường Niệm Niệm nếu là dùng cái gì hiếp bức hắn nói, chỉ sợ hắn càng thêm sẽ không thỏa hiệp.

Đối với Đỗ Tử Nhược vừa ra tay liền bị thương kia mở miệng hoài nghi người, người khác đều không có bất luận cái gì lên án công khai hắn ngôn ngữ, chẳng sợ trong lòng có tức giận cũng không dám nói ra. Đây là thực lực, đơn giản là Đỗ Tử Nhược có thực lực này cùng tư cách, hắn ra tay đả thương người lại như thế nào, chẳng sợ ra tay giết người bọn họ những người này cũng mức hắn vô pháp.

Đây cũng là Đỗ Tử Nhược không thích gia nhập gia tộc môn phái nguyên nhân chi nhất, một mình một người nói, hắn vô luận làm gì đó sự tình, đều chỉ do tự thân hắn ta gánh vác, không cần đi để ý cái gì gia tộc môn phái thể diện diễn xuất, chẳng sợ hiện tại đả thương người lại như thế nào? Bọn họ giận cũng chỉ có chính hắn, không có gia tộc môn phái người tới trói buộc chính mình hành vi.

Đỗ Tử Nhược nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, hắn nhìn ra được tới này hai người cũng tuyệt đối không có khả năng là sẽ bị trói buộc người. Viên gia đối với bọn họ tới nói, chỉ sợ căn bản là không có nhiều ít cảm tình đáng nói, đến nỗi vì cái gì sẽ ngốc tại Viên gia, này lý do là cái gì hắn cũng không rõ ràng lắm.

Bất quá hẳn biết, Tư Lăng Cô Hồng người này sẽ ở Viên gia, nhất định là bởi vì Đường Niệm Niệm.

Tư Lăng Cô Hồng trừ bỏ đối đãi Đường Niệm Niệm, đối những người khác vô tình, hẳn chỉ ở nghe đồn cùng đối hẳn ngăn ngừa quan sát trung đã nhìn ra tới. Hẳn không có trực tiếp ra tay giết trên mặt đất làm như huynh đệ hai người, không phải bởi vì hẳn mềm lòng, chẳng qua là bởi vì Đường Niệm Niệm không cần bọn họ chết thôi.

“Chuyện này chân tướng nghĩ đến mọi người đều rõ ràng đi.” Viên Mộc Đằng lúc này thần sắc nhẹ nhàng, đồng thời cũng có chút lạnh băng, “Ta không biết các người những người này bên trong rốt cuộc có bao nhiêu tới đến Mộ Dung gia, hoặc là mặt khác gia tộc môn phái gian tế, nhưng là lần này oan uổng Niệm Niệm tộc tử sự tình sẽ không cứ như vậy đơn giản quá khứ, Viên gia đều không phải là các người có thể tùy ý ức hiếp!”

Bàng quan mọi người nhìn nhìn Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng, lại nhìn nhìn Đỗ Tử Nhược, một đám đều biểu tình có chút sợ hãi tản ra.

Đường Niệm Niệm ngón tay nhẹ cong, từng sợi thiển chữ sắc sọc tơ ở đám người cuốn lấy mười hai người, này mười hai người sắc mặt toàn bộ lộ ra hoảng sợ chi sắc, có một nữ tử bèn nhọn thét chói tai: “Người làm gì vậy!? Chúng ta bất quá là bị người nọ ngôn ngữ mê hoặc, nhiều thảo luận vài câu, lại không có làm sai sự tình gì, dựa vào cái gì đem chúng ta cấp vây khốn!”

Nữ tử lời nói mới vừa nói xong, máu tươi từ trong miệng phun ra tới. Không ngừng là nàng, mặt khác mười một người đồng dạng tựa hồ muốn nói chuyện, chỉ là há mồm thời điểm liền phát hiện chính mình vô pháp ngôn ngữ, mỗi lần há mồm chỉ có từng ngụm máu tươi chảy ra, toàn thân giống bị vô số châm ở tàn nhẫn trát giống nhau.

Tứ tán đám người nhìn này mười hai người tình huống bi thảm, sắc mặt lại lần nữa đổi đổi. Bất quá lần này bọn họ cũng không dám tiếp tục lưu lại ở chỗ này xem diễn, vô luận Đường Niệm Niệm trào này

mười hai người có phải hay không thật sự gian tế đều cùng bọn họ không có quan hệ, chỉ cần sự tình không có dừng ở bọn họ trên đầu là được.

Viên Mộc Đằng chín người nhìn này mười hai người, khiếp sợ phát hiện nơi này thế nhưng có một nửa là Viên gia con cháu, năm cái là thấp kém nhất tứ đẳng đệ tử, trong đó có một cái lại là tam đẳng đệ tử.

Viên Mộc Đằng chín người tự nhiên minh bạch Đường Niệm Niệm trao những người này ý tứ, nghĩ đến bọn họ thế nhưng sẽ ở Viên gia phản đồ, sắc mặt lập tức khó coi cực kỳ.

Viên gia bị oan uổng tính kế không có quan hệ, bọn họ có thể điều tra, có thể phản bác, có thể chứng minh trong sạch. Chính là này đó đều là người khác làm tự nhiên không có gì, nếu là gia tộc của chính mình xuất hiện phản đồ nói, như vậy mới là chân chính sỉ nhục.

“Niệm Niệm tộc tử, những người này là muốn giao thương Viên gia hình đường thăm vấn sao?” Viên Mộc Đằng cố nén trong lòng phẫn nộ, đối Đường Niệm Niệm bình tĩnh hỏi.

Đường Niệm Niệm lãnh đạm liếc hắn một cái, không có cùng hắn nói chuyện.

Đỗ Tử Nhược ở một bên nhìn đến Viên Mộc Đằng có chút bất đắc dĩ rồi rầm biểu tình sau, cười lạnh nói: “Nộp lên cấp Viên gia hình đường thăm vấn? Chẳng lẽ vừa mới người họ nói ra chân tướng còn chưa đủ? Còn cần thăm vấn cái gì?”

Hắn theo như lời chân tướng, tự nhiên là bị thương tráng hán bị Đường Niệm Niệm một câu hỏi ra tới chân tướng.

Viên Mộc Đằng chín người nghĩ tới, nhất thời sắc mặt có chút xấu hổ. Viên Mộc Đằng thân là gia tộc đệ tử, tự nhiên đem sự tình gì đều nghĩ gia tộc giải quyết, vì gia tộc suy nghĩ. Hắn bật thốt lên dò hỏi Đường Niệm Niệm hay không đem những người này nộp lên cấp Viên gia hình đường thăm, cũng bất quá là bởi vì giống nhau loại

chuyện này lưu trình đều là như thế này, loại này kẻ phản bội sự tình cũng đều là hình đường xử lý.

Chỉ là hấn lại quên mất, Đường Niệm Niệm tuy rằng ở tại Viên gia, ở Viên gia thân phận đặc thù, nhưng là nàng cùng chân chính Viên gia đệ tử chung quy là không giống nhau. Điểm này Viên Mộc Đăng mấy người không rõ ràng lắm, nhưng là vẫn luôn độc hành một người Đỗ Tử Nhược cũng hiểu được. Bởi vì hấn biết Đường Niệm Niệm bọn họ cùng hấn kỳ thật là không sai biệt lắm người, chính mình sự tình từ trước đến nay thích chính mình xử lý, đem những người này giao cho Viên gia? Kia có ý tứ sao? Kia nàng còn cần tự mình động thủ trả mức bọn họ sao?

“Trang chủ, chủ mẫu!” Diệp thị tỷ muội hai người có chút sốt ruột tức giận tiếng kêu truyền đến, chỉ thấy hai người thân ảnh từ thang lầu địa phương xuất hiện, cười hì hì kêu lên: “Chúng ta nghe nói có tiếng người thảo trang chủ cùng chủ mẫu đoạt đồ vật, nga ~ chính là những người này sao?”

Hai tỷ muội sắc mặt tuy rằng cười tủm tỉm dị thường tiểu lệ, chỉ là các nàng nheo lại tới hai tròng mắt lại lạnh băng một mảnh.

Các nàng vốn dĩ đạo không sai biệt lắm, chính hướng bên này trở về. Một đường liền nghe được về thanh phổ lâu phát sinh sự tình, hai người vừa nghe ngực liền một cỗ lửa giận bốc lên lên, nhanh chóng chạy tới. Liếc mắt một cái nhìn đến lầu hai trong đại sảnh cảnh tượng, hai tỷ muội liền biết việc này đã giải quyết, đối với sự tình có thể bị giải quyết các nàng chưa từng có hoài nghi quá, bất quá nghĩ vậy những người này cư nhiên bôi nhọ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, trong lòng tức giận cũng áp không đi xuống.

Không cần thiết một lát, Viên Diệu chủ thân ảnh cũng vội vàng chạy tới, đương nhìn đến đại sảnh cảnh tượng thời điểm, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nhưng là chờ nàng thấy rõ ràng bị Đường Niệm Niệm vây khốn người bên trong sáu gã Viên gia đệ tử thời điểm, sắc mặt lập tức khó coi lên.

“Niệm Niệm..... Tộc tử, này.....” Này vẫn là Viên Diệu chữ lần đầu tiên kêu Đường Niệm Niệm tộc tử, không ngừng là bởi vì Viên Mộc Đằng ở đây, còn có mặt khác nguyên nhân.

Đường Niệm Niệm không có đáp lại nàng, nàng đôi mắt bích sắc lưu quang nhẹ lóe, ngón tay nhẹ cong chi gian, “Khang dương ——” tiếng vang ở thanh phổ lâu bên ngoài vang lên.

Viên Mộc Đằng mấy người đều đem linh thức quét đi ra ngoài, liền thấy lại là năm cái bị đồng dạng thiển chữ sợi tơ cuốn lấy như là cái kén giống nhau người dừng ở lâu ngoài. Vừa mới kia tiếng vang là này đó đánh vào thanh phổ lâu phát ra tới, đơn giản là thanh phổ lâu ngoài bố trí cấm kỵ trận pháp, nếu không phải từ đại môn đi nói, như vậy tuyệt đối là vô pháp tiến vào, trừ phi.....

Viên Mộc Đằng bất động thanh sắc mắt vẻ mặt lạnh nhạt Đỗ Tử Nhược. Trừ phi là tinh thông trận pháp người, đem trận pháp cởi bỏ, hoặc là thực lực cao thâm người, dùng ngoại lực trực tiếp đánh khai.

“Nhiều như vậy?” Viên Diệu chữ thấp giọng kêu sợ hãi, sắc mặt đã phát thanh. Lần này bị nhốt trụ năm người, thế nhưng lại có một người Viên gia đệ tử.

Lúc này, ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm sắc mặt đột nhiên biến đổi, lần này là thật sự biến sắc.

“.....” Một đôi ngày thường sạch sẽ thấu triệt bình tĩnh con người đột nhiên chết lặng đạm mạc vô cùng, tràn ngập sinh linh hơi thở đạm chữ sương mù chậm rãi tràn ngập thượng Đường Niệm Niệm tròn mắt, cơ hồ muốn đem nàng đôi mắt hóa thành tinh thấu bích ngọc chi sắc, chợt lóe mà qua lưu quang lạnh băng vô tình.

Như vậy biến hóa không có người thấy, kia trong mắt oánh chữ đột nhiên xuất hiện lại tiêu tán, vừa mới kia một khắc nàng liền cùng ở Viên gia truyền thừa nơi cái kén nội mới ra tới thời điểm giống nhau.

Bất quá, chẳng sợ nhìn không tới Đường Niệm Niệm biểu tình, trong nháy mắt kia Đường Niệm Niệm trên người hơi thở rõ ràng biến hóa

lại kêu ở đây mỗi người đều chú ý tới.

“Tiểu thư?” Thù Lam sắc mặt lộ ra kinh ngạc, tâm tư không ngừng biến hóa, có thể làm Đường Niệm Niệm chân chính sinh khí biến hóa, chỉ có bên người nàng người bị thương. Lúc này Đường Niệm Niệm hơi thở biến hóa quá rõ ràng, sẽ là ai đã xảy ra chuyện?

Đột nhiên, Thù Lam trong đầu linh quang chợt lóe, kinh hô ra tiếng, “Chẳng lẽ là tiểu chủ tử!?”

Diệp thị tỷ muội sắc mặt ở nàng tiếng kêu sau khi xuất hiện, lập tức đại biến, sắc mặt đã trở nên cực kỳ lạnh băng.

Đường Niệm Niệm không có trả lời Thù Lam nghi hoặc, đơn giản là ở Thù Lam kinh hô ra tới thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng ôm thân ảnh của nàng đã nháy mắt biến mất tại chỗ.

Viên Mộc Đằng chín người cùng Viên Diệu chữ sắc mặt lúc này cũng cực kỳ khó coi, bọn họ đương nhiên nghe minh bạch Thù Lam trong miệng tiểu chủ tử là ai. Nếu Tư Lăng Vô Tà thật sự ở Viên gia đã xảy ra chuyện, là chính hắn tu luyện thượng xảy ra chuyện đảo còn hảo chút, nếu là ở Viên gia nội ngộ hại, như vậy.....

Thật là một đợt mới vừa yên ổn sóng lại khởi a!

Viên Mộc Đằng đám người liền cảm giác được sự tình nghiêm trọng tính, hai lời không có nói liền cũng nhanh chóng hướng Viên gia đông túy trên núi chạy trở về.

“Tiểu bạch lê, nhanh lên!” Liên Kiều, mộc hương đồng thời nói. Ở bọn họ trên vai Bạch Lê cả người tuyết trắng quang hoa chợt lóe, đem Diệp thị tỷ muội còn có Thù Lam đều bao vây ở bên trong, chờ quang hoa tan đi thời điểm, tam nữ thân ảnh cũng ở đại nội không thấy.

“Mộ Dung gia tộc, thật sự không yên phận a.” Đỗ Tử Nhược thấp giọng lầm bầm, lạnh nhạt giơ lên một mặt phúng cười. Đây là xem

Đường Niệm Niệm bọn họ tu vi không đủ, Viên gia xuống dốc, cho nên không kiêng nể gì chèn ép sao?

Một đạo phồn hoa trận pháp từ hắc dưới chân xuất hiện, ngay sau đó Đồ Tử Nhược thân ảnh cũng đã biến mất.

-----oOo-----

Chương 158: long hiện phá trận (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Trang chủ đừng nóng vội sao, chương 158 long hiện phá trận (canh hai)

Chương danh: Chương 158 long hiện phá trận (canh hai)

Đường Niệm Niệm đấm người tuy rằng không thấy, chỉ là bị Đường Niệm Niệm sử dụng thuật trói buộc chặt trụ kia 22 người lại không có bị quên đi, bọn họ bị nhốt trụ thanh phổ lâu nội, vô luận như thế nào giấy giũa đều không có biện pháp cởi bỏ trên người trói buộc. Thư phong dĩ quán hoá không chỉ là như vậy, bọn họ còn có thể phát sinh trên người linh khí trôi đi thực mau, toàn thân trên dưới đều có bị vạn con kiến gặm cắn cảm giác, thống khổ khó nhin.

Thanh phổ lâu là Viên gia khai tửu lâu, lúc này này gian tửu lâu quản sự thực mau đi vào lâu hai, nhìn thấy lâu hai trạng huống sau, liên thanh phân phó người đem này 22 cấp mang đi. Đối với này 22 người trung sáu gã Viên gia đệ tử, hấn xem đến đồng dạng mãn nhãn phần hận, hận không thể liền bọn họ ngay tại chỗ tử hình. Chính là nghĩ nghĩ, những người này đều là Đường Niệm Niệm trảo, tuy rằng Đường Niệm Niệm là Viên gia đệ tử, nhưng là thân phận địa vị thật sự không thấp, hấn tùy ý xử trí những người này nếu là chọc Đường Niệm Niệm không vui, kia khẳng định là ăn không hết gói đem đi.

Cho nên quản sự phân phó người đem những người này áp lên Viên gia đông túy trên núi đi, vô luận là tốt xấu sự tình đều không có làm.

Thanh phố lâu phát sinh sự tình truyền khai thực mau, đột nhiên xuất hiện hai huynh đệ diễn kịch hãm hại, Đường Niệm Niệm đột nhiên biến hóa, Đỗ Tử Nhược xuất hiện, mấy tin tức này truyền tới mọi người trong tai, khi bọn hắn muốn tiến đến thanh phố lâu vừa thấy đến tốt cùng khi, lại ở nửa đường thời điểm liền nhìn đến Viên Mộc Đằng cùng Viên Diệu lục chín người nhanh chóng hướng đông tủy trên núi chạy đến thân ảnh, như là đã xảy ra cái gì đặc biệt chuyện quan trọng.

Ở Viên gia đông tủy sơn dưới chân núi trận này chợ, náo nhiệt một chỗ địa phương, một người thân xuyên cảm tổ trường bào đạo nhân đột nhiên đứng lên, một tay đem trước người bãi quỳ hàng pháp bảo toàn bộ thu, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn chằm chằm nơi xa Viên Mộc Đằng đám người nháy mắt quá khứ thân ảnh.

Đang ở cùng hắn thương lượng mua bán một người hồng bào kiếm tu thấy vậy, không khỏi sốt ruột nói: “Làm sao vậy? Như thế nào liền thu hồi tới? Tính tính, ta cũng không cần người giảm giá, đem đồ vật lấy ra tới đi!”

Này cảm tổ trường bào đạo nhân khuôn mặt trong sáng, chỉ là một đôi mắt chớp động sáng rọi dị thường giảo hoạt quỷ dị. Đạo nhân nghe được hồng bào kiếm tu nói, hai mắt nhíu lại, cười tủm tỉm nói: “Hảo a, tổng cộng bốn khối thượng phẩm linh thạch, mười hai khối trung phẩm linh thạch. Người cũng nói, người không có đủ trung phẩm linh thạch, liền trực tiếp cấp bốn đạo nhân năm khối thượng phẩm linh thạch đi, bốn đạo nhân tìm người 88 khối trung phẩm linh thạch.”

Hồng bào kiếm tu còn không có nói chuyện, này đạo nhân lại nhíu mày bổ thêm một câu, “Nhanh lên, bốn đạo nhân còn vội vàng có việc đâu! Nếu là không mua liền tính!”

Hồng bào kiếm tu thấy vậy, rất là bất đắc dĩ. Nhìn ra hắn là thật sự đột nhiên có cái gì quan trọng sự tình, chỉ có cắn răng móc ra năm khối thượng phẩm linh thạch, nói: “Dem chuôi này Hỏa Vân Kiếm lấy ra tới đi.”

Đạo nhân đem một thanh toàn thân lửa đỏ pháp kiếm lấy ra tới, ném cho hồng bào kiếm tu, sau đó đem hồng bào kiếm tu cấp năm khối thượng phẩm linh thạch toàn bộ thu hồi tới, thân ảnh liền nhanh chóng không thấy, chỉ để lại một câu truyền vào đang xem cháy vân kiếm lộ ra tươi cười hồng bào kiếm tu trong đầu, “Hỏa Vân Kiếm là bốn khối thượng phẩm mười hai khối trung phẩm linh thạch, mặt khác 88 khối trung phẩm linh thạch tính người lãng phí bản đạo nhân thời gian giá cả, giao dịch vui sướng ~”

Hồng bào kiếm tu vừa mới lộ ra tươi cười sắc mặt nháy mắt cứng đờ, cái trán thanh kinh bạo khởi, như thế nào nghĩ đến cái kia đạo nhân thế nhưng sẽ làm ra như vậy đánh cướp sự tình tới, còn nói ra như vậy vô sỉ lý do. Nhịn không được há mồm gào rống, “Đáng chết! Đừng làm cho ta nhìn đến người! Nếu không nhất định đem người bầm thây vạn đoạn!”

Nơi xa người nọ đạo nhân bĩu môi, dào dào lỗ tai. Nói như vậy hẳn đã sớm không biết nghe được bao nhiêu lần, đã sớm có thể hoàn toàn miễn dịch.

Này đạo nhân không phải người khác, đúng là Đa Bảo đạo nhân Lưu Bảo là cũng.

“Hắc hắc, bản đạo nhân đem chuỗi này Hỏa Vân Kiếm cho người liền không tòi.” Lưu Bảo làm bầm lâu bầu nói, nhanh chóng hướng đông tùy sơn cái lên đường, “Chủ nhân bên kia đã xảy ra chuyện, có thể làm chủ nhân cảm xúc sinh ra dao động nhưng tuyệt đối không phải là việc nhỏ, cái kia gọi là gì Viên Mộc Đằng nhất đẳng đệ tử toàn bộ trở về đuổi, lúc này liền tính đánh cướp, chỉ sợ Viên gia cũng phân không vui tư tới quản a!”

Lưu Bảo chủ động nhận Đường Niệm Niệm là chủ, đem chính mình một sợi tinh hồn đầu nhập Đường Niệm Niệm, đã chịu Đường Niệm Niệm khống chế. Lúc này Đường Niệm Niệm cảm xúc biến hóa, hẳn mơ hồ cũng có một chút cảm giác, có thể thấy được hiện tại phát sinh sự tình có bao nhiêu đại. Từ hẳn nhận Đường Niệm Niệm là chủ đến bây giờ, cho tới nay Đường Niệm Niệm cảm xúc đều dị thường bình đạm, căn bản là vô pháp ảnh hưởng đến hẳn chút nào.

Viên gia bên kia nói.....

Lưu Bảo cũng là nhanh chóng phân tích tình huống. Thực mau hấn liền cùng Thù Lam giống nhau đoán được sự tình khả năng. Ở Viên gia bên kia, chỉ có tiểu chủ tử một người a! Nga ~ Vô Lượng Thiên Tôn! Đây tiểu chủ nhân chính là chủ nhân tâm can bảo bối, duy nhất thân sinh huyết mạch a! Đây tiểu chủ tử nếu là xảy ra chuyện gì nói, như vậy kia hai vị còn không được đem cái này tiên nguyên cấp nháo phiên thiên a!

Lưu Bảo kinh hồn táng đảm nghĩ, không ngừng cầu nguyện ngoan bảo không có sự tình mới hảo. Hấn nhớ rõ Đường Niệm Niệm ở kinh hồng các bố trí trận pháp cấm kỵ, ngoan bảo cái này tiểu gia hỏa bản lĩnh đồng dạng không nhỏ, Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng nhìn như không có bất luận cái gì động tác, nhưng là nhất định sẽ không thật sự cái gì đều không có làm, cho nên ngoan bảo nguy hiểm hấn là cũng không lớn mới đúng.

Không có việc gì mới hảo! Không có việc gì mới hảo! Nhất định phải không có việc gì mới hảo a!

Ở Lưu Bảo trong lòng không ngừng cầu nguyện thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng cùng đường niệm

Trang chủ dừng nóng vội sao, chương 158 long hiện phá trận (canh hai),

Niệm hai người đã về tới đông tủy trên núi.

Lúc này đông tủy sơn cũng rối loạn, này loạn nguyên nhân đúng là nguyên tủy kinh hồng các.

Hôm nay là đông tủy dưới chân núi trăm năm chợ bắt đầu ngày đầu tiên, cho nên phần lớn Viên gia đệ tử đều xuống núi đi. Viên gia các trưởng lão không phải ở trầm tu nhập định chính là ở luyện đan tìm hiểu, như vậy bình tĩnh nhất tử ngày qua ngày, trước nay đều không có cái gì biến hóa quá.

Kinh hồng các là Đường Niệm Niệm bọn họ cư trú địa phương, từ bọn họ trụ tiến vào sau, nơi này chỉ có Đường Niệm Niệm mấy người sinh hoạt, hơn nữa Đường Niệm Niệm bọn họ cũng không thích bị người giám thị, Viên Cần Nhiên đám người cũng tin tưởng thực lực của bọn họ, càng tin tưởng ở Viên gia đông tửy trên núi nhất định sẽ không có bất luận cái gì nguy hiểm, cho nên ở kinh hồng các chung quanh đều không có bất luận cái gì Viên gia người thủ vệ. Đường Niệm Niệm đám người hôm nay ra kinh hồng các hạ sơn thời điểm, Viên Cần Nhiên cũng được đến tin tức, bất quá nghe chi nhất cười, không có để ý.

Nhưng mà, ai biết ở Đường Niệm Niệm đám người xuống núi bất quá mấy cái canh giờ sau, kinh hồng các bên kia đột nhiên đã xảy ra đại sự, mãnh liệt tiếng nổ mạnh ở kinh hồng các truyền ra, toàn bộ kinh hồng các sở tọa lạc núi non đều chấn động, kia mãnh liệt cuồng bạo linh lực đủ để khiến cho Viên gia mọi người chú ý.

“Không tốt!” Viên Cần Nhiên tâm thần đột nhiên nhảy một chút, đương phát sinh việc này phát sinh ở kinh hồng các khi, hấn không khỏi sắc mặt lạnh băng không thôi, nhanh chóng hạ lệnh phái người đem kinh hồng các chung quanh khống chế được, cần thiết tìm được tạo thành này hết thủy hung thủ.

Không ngừng là Viên Cần Nhiên, tam phòng động mạch trưởng lão cơ hồ toàn bộ đều xuất hiện ở kinh hồng các tọa lạc núi non, mỗi người sắc mặt đều cực kỳ khó coi. Ở đông tửy sơn Viên gia bản gia cư nhiên phát sinh chuyện như vậy, đối bọn họ tới nói không gì hơn hung hăng quát đánh bọn họ thể diện.

Viên Tế Dân trầm khuôn mặt, đứng trong hư không nhìn kinh hồng các ngàn trượng tự trong vòng tràn ngập sương trắng, sương trắng màu tím lôi hỏa lập lòe, chỉ là làm người nhìn là có thể đủ cảm nhận được trận pháp khủng bố.

“Gia chủ, đây là bát quái lôi hỏa trận!” Viên Tế Dân đối phía trước đứng Viên Cần Nhiên trầm giọng nói: “Hung thủ hiển nhiên có bị mà đến, trên người thể nhưng mang theo như vậy thượng phẩm công thủ gồm thấu trận pháp trừ thạch. Không ngừng là này bát quái lôi

hỏa trận, vừa mới phát ra kia một tiếng thật lớn nổ mạnh năng lượng, chỉ sợ cũng là một kiện không yếu tiêu hao chú phù! Hung thủ là muốn đẩy kinh hồng trong các mặt người vào chỗ chết, chỉ sợ trên người còn không ngừng mấy thứ này, chính hắn cũng không có tính toán tồn tại đi ra ngoài!”

Một bên Viên tục sống nguội cười lạnh cười nói: “Đáng tiếc chính là hắn uổng phí tâm một hồi, Niệm Niệm nha đầu bọn họ đã sớm đã ra đông tủy sơn, đến bên ngoài chợ đi.” Nói, trên mặt hắn toát ra một mặt may mắn, trường hu nói: “May mắn là như thế này, bằng không sự tình đã có thể không hảo!”

Thân là Đường Niệm Niệm tăng gia gia Viên thế hăng, lúc này sắc mặt đồng dạng may mắn, hai mắt lạnh băng vô cùng, chớp động hung ác quang mang, nói: “Hung thủ nhất định còn ở bát quái lô hỏa trận, thả xem hắn..... Có lẽ là bọn họ có thể trốn bao lâu. Nay bát quái lô hỏa trận pháp là dùng trận pháp trừ thạch phát ra, bảo trì thời gian sẽ không vượt qua nửa canh giờ. Chờ này trận pháp vừa vỡ, nhất định phải đem này hung thủ sống trả, hỏi ra sau lưng đầu sỏ gây tội!”

Phía sau, mặt khác trường lão cũng từng tiếng nghị luận.

Viên Cần Nhiên sắc mặt vẫn luôn không nói gì, hắn sắc mặt lãnh trầm, hai mắt ba quang không ngừng lập loè không chừng. Hắn tổng cảm thấy chính mình tựa hồ xem nhẹ cái gì, rốt cuộc là cái gì đâu? Hắn có thể cảm giác được này bị hắn nhất thời nghĩ không ra xem nhẹ sự tình nhất định dị thường quan trọng, làm hắn có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác.

Lúc này, mọi người trong tầm mắt, một đạo hắc quang chợt lóe mà qua, ngay sau đó bọn họ liền nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh.

Hai người trên người che giấu pháp thuật đã không thấy, làm Viên gia những người này toàn bộ đều có thể đủ thấy hai người sắc mặt.

Này vừa thấy, lại kêu ở đây Viên gia mọi người đều biến sắc. Vừa mới chuẩn bị cười to ăn mừng hai người không có việc gì Viên tục sinh há to miệng, sở hữu lời nói đều đổ ở trong cổ họng, phun không ra nuốt không đi xuống, trướng đến sắc mặt đều đỏ bừng lên. Bất quá hẳn lúc này cũng không có cố kỵ chính mình tình huống, lại mở to hai mắt kinh nghi nhìn Đường Niệm Niệm hai người. Hẳn không rõ hai người biểu tình vì cái gì như vậy lạnh băng vô tình, kia cổ thanh sương giống nhau hơi thở gọi người toàn thân cốt tủy đều giống như muốn đọng lại đông lại lên.

“Niệm Niệm……” Viên Càn Nhiên đang muốn mở miệng.

Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm thân hình chung quanh sương đen tràn ngập, nhân nhạt sương đen mờ hồ tựa hồ tùy thời đều sẽ theo gió mà tán, cố tình làm Viên Càn Nhiên sắc mặt đều nháy mắt lộ ra vẻ mặt kinh hãi, cẩn thận cố kỵ lui về phía sau một bước, để tránh kia sương đen chạm vào chính mình, vừa mới mở miệng lời nói cũng một chút dừng lại.

Rống ——

Một tiếng rống ngâm chọt khởi.

Tư Lăng Cô Hồng thân thể chung quanh sương đen mờ hồ không chừng, hình thành một mặt từ sương đen quán quanh mà thành long ảnh, này long ảnh thân hình lúc sáng lúc tối, một đôi đen nhánh trung lóng lánh u lam long nhãn, giống như vực sâu tuyết địa khủng bố.

“Rống ——!”

Long thanh rống, bát quái lô hỏa trận kia sương trắng trung lập loè lô hỏa tựa hồ trở nên có chút trì độn hỗn loạn lên.

Ở sương đen long ảnh quay quanh trung Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, không có bất luận cái gì dừng lại, dứt khoát ở mọi người khiếp sợ dưới ánh mắt, nhảy vào kia làm người thấy không rõ trong đó cảnh tượng bát quái lô hỏa trong trận.

&n

Trang chủ đừng nóng vội sao, chương 158 long hiện phá trận (canh hai),

bsp; “Này..... Bọn họ đây là?” Một người trưởng lão kinh nghi bất định ra tiếng.

Viên Cẩn Nhiên, Viên Tế Dân, Viên tục sinh từ từ, chỉ cần là gặp qua Đường Niệm Niệm cùng hấn Tư Lăng Cô Hồng hai người, cùng bọn họ từng có đối thoại người, lúc này sắc mặt đều trầm tư lên. Bọn họ lúc này cũng phát hiện sự tình nghiêm trọng tính, lấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tính tình căn bản sẽ không vì một ngụm khí phách chi tranh liền vọt vào kia bát quái lô hỏa trận, như vậy bọn họ là vì cái gì sẽ tức giận như vậy, một chút đều không có do dự đi vào?

Bất quá một tức thời gian.

Viên Cẩn Nhiên những người này sắc mặt đều đại biến, lần này chân chính đại biến lên, trong hai mắt đều là kinh giận hoảng loạn.

Lúc này, ở mọi người trước mặt lại một trước một sau xuất hiện lưỡng đạo quang hoa. Trước xuất hiện là một đạo tuyết trắng giống như nguyệt hoa ánh sáng, đương ánh sáng tan đi, Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam thân ảnh hiển hiện ra. Ở phía sau trong nháy mắt xuất hiện ở giữa không trung là một đạo phồn hoa trận pháp, hư không trận pháp trung, Đỗ Tử Nhược thân ảnh cũng từ giữa xuất hiện, ánh mắt trong nháy mắt dừng ở kia bát quái lô hỏa trong trận.

“Trang chủ cùng chủ mẫu đâu?” Diệp thị tỷ muội lúc này cũng không rảnh lo Viên Cẩn Nhiên đám người thân phận, trực tiếp nhanh chóng mở miệng kêu lên.

Viên Tế Dân trầm khuôn mặt nhìn về phía bát quái lô hỏa trận bao phủ kinh hồng các, “Đi vào.”

Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam sắc mặt nôn nóng nhìn kinh hồng các nơi, các nàng không phải ngu ngốc. Vừa thấy này bát quái lôi hỏa trận biểu tượng liền biết tuyệt đối không phải các nàng có thể đối phó, nếu là tùy tiện đi vào chẳng những giúp không được gì, nói không chừng còn sẽ trở thành trói buộc thậm chí bỏ mạng. Cho nên tam nữ chỉ có thể nhìn trước mắt hết thấy lo lắng suông, giờ khắc này các nàng lại lần nữa vì chính mình không có năng lực cảm thấy khó chịu.

Đến từ tiếp xúc đến người tu tiên này một tầng thứ thượng, các nàng đi theo Đường Niệm Niệm các nàng bên người, căn bản là làm không được bất cứ chuyện gì, giúp không được gì. Mỗi lần gặp được nguy hiểm thời điểm, đều đến Đường Niệm Niệm hai người tới giải quyết, thậm chí còn muốn chiếu cố các nàng.

Diệp thị tỷ muội hai người suy sút cảm xúc ở mộc hương trên đầu vai Bạch Lê tự nhiên cảm giác được, nó vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm mộc hương gò má, làm ra trấn an. Nó vẫn luôn đi theo các nàng bên người, biết các nàng tâm tính, càng biết hai tỷ muội chăm chỉ. Đừng nhìn hai người thực thích náo nhiệt, vừa nghe đến chợ liền phải đi chơi, tựa hồ căn bản là không làm việc đàng hoàng lười nhác bộ dáng. Kỳ thật các nàng ở tu luyện thượng thời gian càng nhiều, chỉ là mình bạch tu luyện một đường không thể cưỡng cầu, nên chăm chỉ thời điểm đến chăm chỉ, nên thả lỏng thời điểm cũng phải thả lỏng mới được,

“Sẽ không có việc gì.” Bạch Lê miệng phun nhân ngôn an ủi hai tỷ muội.

Liên Kiều cùng mộc hương nghe được nó thanh âm đều bình tĩnh trở lại không ít, Thù Lam lúc này quay đầu nhìn về phía Đỗ Tử Nhược bình tĩnh nói: “Đỗ công tử, nghe điệu lục lời nói, người đối với trận pháp tạo nghệ không giống tầm thường, không biết người hay không có thể phá giải này trận pháp.”

Đỗ Tử Nhược nhìn này nữ tử, đối với nàng bình tĩnh nhưng thật ra hơi có chút thượng thức. Hắn là có một tia ra tay tính toán, rất cuộc nếu là Đường Niệm Niệm nếu là ở bên trong đã xảy ra chuyện nói,

như vậy hấn giải được cũng liền nguy hiểm. Bất quá, hấn lại biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng không đơn giản, muốn này hai người tánh mạng chỉ bằng này đó chỉ sợ còn không được. Đến nỗi vị kia trong lời đồn bọn họ hài tử, Tư Lăng Vô Tà? Kia hài tử chết sống cùng hấn không quan hệ, hấn cùng Đường Niệm Niệm hai người vốn dĩ chính là giao dịch quan hệ, cũng không có cái gì cảm tình.

Hấn lại tưởng, nếu Tư Lăng Vô Tà thật sự đã chết hoặc là trọng thương, Đường Niệm Niệm tâm tình không tốt, không muốn cho hấn giải được thì lại thế nào? Đến lúc đó giữa hai bên nhất định sẽ trở thành địch nhân, sẽ tạo thành thế nào hậu quả, hấn liền phỏng đoán không đến.

“Làm ta ra tay không phải là không thể, tính Niệm Niệm tiểu thư thiếu ta một ân tình, người có thể làm chủ?” Đỗ Tử Nhược ngôn ngữ bình đạm, biểu tình bình tĩnh.

Diệp thị tỷ muội nháp chặt khởi cánh môi, các nàng biết Đỗ Tử Nhược cùng các nàng không thân chẳng quen, nói ra điều kiện cũng không thể trách hấn, cho dù là ở như bây giờ dưới tình huống!

Thù Lam hít sâu một hơi, lắc đầu nói: “Ta không thể cấp tiểu thư làm chủ, bất quá cái này làm thù lao đủ rồi sao?” Nàng vươn tay, ở nàng trong lòng bàn tay là một khối màu đen giống thiết lại giống đầu gỗ đồ vật, không dài không lớn, bất quá nửa thước mà thôi.

Bất quá đương như vậy đồ vật xuất hiện thời điểm, Đỗ Tử Nhược ánh mắt một chút lập loè hạ, phát tay đem nàng trong tay đồ vật nhận lấy, “Đủ rồi. Hai mươi tức nội tất phá trận này.”

Hai mươi tức nội phá trận?

Những lời này từ Đỗ Tử Nhược trong miệng nói ra tới, chẳng sợ lúc này bởi vì Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sự tình chọc đến lòng tràn đầy sốt ruột Viên gia mọi người nhóm, cũng nhin không được phân thân vì hấn ngôn ngữ cảm thấy khiếp sợ.

Bất quá lôi hỏa trận thuộc về thượng phẩm trận pháp, công thủ gồm nhiều mặt, làm đi vào trận pháp bên trong người lọt vào ảo giác ảnh hưởng, còn sẽ bị vô số Thiên Cương lôi hỏa vây công.

Như vậy trận pháp cho dù là bên ngoài lực đi đả kích, ở vô pháp tìm được mắt trận thời điểm, cho dù là Nguyên Anh kỳ đại năng một người cũng vô pháp công phá. Ít nhất cũng muốn mười vị trở lên Nguyên Anh kỳ đại năng hợp lực đi công, như vậy mới có thể chân chính xúc phạm tới này trận pháp trận mạch, bất quá muốn đem nó đánh vỡ vẫn là đến tiêu phí một chút thời gian.

Từ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tiến vào sau, bọn họ liền không thể không từ bỏ ngoại lực công kích thủ đoạn. Bởi vì như vậy tuy rằng có thể phá trận, nhưng là cũng sẽ cấp trận nội nhân tạo thành phiền toái.

Cho nên, nghe được Đỗ Tử Nhược nói muốn phá vỡ trận này, thế nhưng

Trang chủ dừng nóng vội sao, chương 158 long hiện phá trận (canh hai),

Nhiên chỉ dùng hai mươi tức là có thể làm được thời điểm, bọn họ không thể không giết mình.

Bất quá, bọn họ trong lòng tuy rằng có không tin, lại không có ra tiếng nghi ngờ. Bởi vì Thủ Lam là Đường Niệm Niệm người bên cạnh, nếu Thủ Lam lấy ra kia kiện đồ vật tới thỉnh người này ra tay, như vậy nhất định là đối người này có dựa vào.

“Đỗ công tử? Họ Đỗ, đối với trận pháp có vượt mức bình thường tạo nghệ.” Viên Càn Nhiên bất quá ngay lập tức liền đoán được Đỗ Tử Nhược thân phận, trong lòng hơi kinh ngạc. Đỗ Tử Nhược người này như thế nào sẽ cùng Đường Niệm Niệm bọn họ ở bên nhau?

Lúc này căn bản không phải suy xét vấn đề này thời điểm, Viên Càn Nhiên áp xuống trong mắt kinh ngạc, nghiêm túc bình tĩnh nhìn Đỗ Tử Nhược động tác.

Đỗ Tử Nhược nói đến liền làm, ở trước mặt hắn xuất hiện tám khối không rảnh tinh thạch, tinh thạch nội hình như có vô số sợi tơ ở quán quanh. Ở Đỗ Tử Nhược trong tay đánh ra đạo đạo thủ quyết thời điểm, tám khối tinh thạch nhảy vào bát quái lô hỏa trận nội.

Nói là hai mươi tức, trên thực tế từ hắn bắt đầu có động tác, lại đến tinh thạch nhảy vào sương trắng lô hỏa trung, theo sau kinh hồng các ngoại ngàn trượng nội tràn ngập sương trắng lô hỏa đột nhiên tan biến, sử dụng thời gian mà ngay cả năm tức thời gian đều không có, cái này kêu Viên gia những người này xem đến trong lòng không khỏi khiếp sợ.

“Đã bị phá gần như bốn thành sao, xem ra vẫn là tiểu tâm bọn họ hai cái.” Đỗ Tử Nhược âm thầm lẩm bẩm, phát tay tám khối tinh thạch trở lại hắn lòng bàn tay nội biến mất.

Hắn đối với trận pháp tạo nghệ, làm hắn đối bát quái lô hỏa trận này nói trận pháp dị thường quen thuộc, hướng chi lần này bát quái lô hỏa trận vẫn là trận pháp trữ thạch thả ra, muốn bài trừ với hắn mà nói thật sự lại đơn giản bất quá. Bất quá hắn lại không có nghĩ đến, chờ hắn ra tay thời điểm, này trận pháp thế nhưng đã bị phá tổn hại bốn thành nhiều. Như vậy đoản thời gian, đều không phải là chuyên tu trận pháp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng là có thể phá trận bốn thành, hiển nhiên chẳng sợ không có hắn ra tay, hai người cũng sẽ không có vấn đề.

Điểm này, kêu Đỗ Tử Nhược cũng không khỏi giật mình.

Như vậy tính ra nói, hắn từ Thù Lam được đến kia khối hắc bí mộc thù lao nhưng thật ra hắn kiếm nhiều.

Bát quái lô hỏa trận vừa vỡ, kinh hồng các nội lúc này cảnh tượng cũng hoàn toàn bại lộ ở mọi người trước mặt.

...

Chương 159: vì hủy diệt Mộ Dung mà đến (canh một)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Trang chủ dưng nóng vội sao, chương 159 vì hủy diệt Mộ Dung mà đến (canh một)

Kinh hồng các là Viên gia đông tử sơn tam phòng đông mạch địa vực thượng, chiếm hữu linh mạch tốt nhất địa phương chi nhất. Thư phong dĩ quán hoán

Này chỗ thôn trang nguyên lai hẳn là trưởng lão cấp bậc Viên gia nhân tài có thể cư trú, cho nên vô luận linh mạch nồng đậm trình độ, vẫn là bố trí chiếm địa phạm vi thượng ở tam phòng đông mạch trung tuyệt đối là nhất đẳng nhất hảo. Nguyên bản lâu canh điện ngọc, điều lương họa trụ điển nhã gác mái; thảo trường oanh phi, hoa khai muôn hồng nghìn tia lộ ra thích ý hơi thở đình viện, lúc này toàn bộ đều hóa thành đầy đất phế tích.

Đây là chân chính phế tích, cũng không phải đầy đất hỗn độn. Thổ địa thượng lộ ra một cổ không hề tức giận u ám sắc, trần hôi theo thanh phong phiêu phù ở trong không khí. Liên hoàn vòng ở kinh hồng các địa vực ngàn trượng trong vòng phong, tựa hồ đều lộ ra một cổ tựa từ vực sâu địa ngục truyền đến thanh hàn. Loại này hàn cũng không lãnh âm lãnh, lại gọi người cả người rùng mình.

Tại đây phẩn phế tích trung, mấy người thân ảnh làm Viên Cần Nhiên đám người có thể nháy mắt chú ý tới.

Đường Niệm Niệm lúc này cũng không ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nàng phiêu phù ở giữa không trung, trong tay ôm một cái quần áo rách nát, trần đầy vết máu hài tử. Hài tử bất quá năm sáu tuổi đại tuổi tác, thân mình không lớn, tóc tán loạn rối tung, tinh xảo

khuôn mặt mỹ lệ vô song, bởi vì tuổi còn nhỏ cho nên có chút khó phân nam nữ, bất quá xem hấn quần áo có thể cho người biết đứa nhỏ này là một cái nam hài.

Nam hài lúc này nhắm mắt lại tựa hồ ngủ say, non nớt trên mặt còn lộ ra một cổ an tâm ỷ lại, tái nhợt sắc mặt, hai má lộ ra một ít không khỏe mạnh đỡ bưng.

Tư Lăng Cô Hồng liền đứng ở Đường Niệm Niệm bên người, thân thể chung quanh kia cổ nòng đậm sương đen lưu chuyển mơ hồ, sương đen ngưng tụ trở thành hình rồng. Đây đầu từ sương đen ngưng tụ hắc long, trừ bỏ long đầu dị thường rõ ràng ngoại, mặt sau thân hình luôn là lúc sáng lúc tối, nhất thời tiêu tán lại nhất thời ngưng tụ, cho người ta một cái mơ hồ không chừng quý mị cảm giác.

Tại đây một nhà ba người người trước người, hai gã toàn thân bao vây ở áo đen nội người nằm trên mặt đất co rút, bất quá vô luận bọn họ thế nào co rút, một tiếng tiếng kêu đều không có truyền ra tới. Ở cái này đầy đất phế tích bên trong, càng cho người ta một loại quý dị hãi hùng khiếp vía cảm giác. Loại này trầm tĩnh, như là Thập Vạn Đại Sơn đè ở trong lòng thượng, làm người có loại xông ra khí thật lớn áp bách áp lực cảm.

Viên Cần Nhiên nhìn đến Đường Niệm Niệm trong tay hài tử, trong lòng kia một chút may mắn liền hoàn toàn tan biến.

Hấn như thế nào liền quên mất, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng rời đi thời điểm, bên người cũng không có Tư Lăng Vô Tà tồn tại. Tuy rằng hấn biết Tư Lăng Vô Tà trong tay có một khối tùy ý thay đổi hình tượng hơi thở bảo vật, chính là hấn cùng Đường Niệm Niệm hai người ở bên nhau thời điểm, giống nhau đều là vẫn duy trì nguyên bản bộ dáng. Huống chi lần này Đường Niệm Niệm bọn họ xuống núi thời điểm, bên người cũng không có nhiều ra một cái người xa lạ.

Tư Lăng Vô Tà ở Viên gia ngộ hại!

Nếu không phải Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng kịp thời chạy về, chỉ sợ bọn họ còn ở may mắn này hai người xuống núi đi. Còn tính toán chờ trận pháp qua đi, lại đến thảo hung thủ. Nếu bọn họ thật sự làm như vậy nói, Tư Lăng Vô Tà chỉ sợ ở bát quái lôi hỏa trận bên trong đã sớm đã thân vẫn đi?

Đến lúc đó, liền tính Đường Niệm Niệm không trách Viên gia, cũng tuyệt đối sẽ không cùng Viên gia lại có bất luận cái gì liên quan.

Lúc này một màn hình ảnh, hiển nhiên là sự tình đã giải quyết. Chính là mắt Viên Cần Nhiên đi đầu này đó Viên gia người đều không có động, không có tiến lên cùng Đường Niệm Niệm hai người nói chuyện. Thật sự là bọn họ thẹn trong lòng, không biết nên như thế nào đi mở miệng. Một cái hảo hảo người ở Viên gia đã xảy ra chuyện, vô luận chuyện này có phải hay không kẻ thù sáng sớm bày ra bấy rập, Viên gia cũng tuyệt đối vô pháp trốn tránh trách nhiệm nói chính mình chút nào không sai.

“Trang chủ, chủ mẫu.....” Diệp thị tỷ muội nhanh chóng từ không trung xuống dưới, chờ tới rồi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phía sau khi, mới vừa rồi thấp thấp nhẹ kêu.

Thù Lam cũng xuống dưới, giống nhau đứng ở hai người phía sau, mãn nhãn quan tâm.

Trước mắt một màn không phải các nàng lần đầu tiên gặp được.

Năm đó ở niệm hồng đại lục Mộc Sâm quốc mộc long linh mạch, Đường Niệm Niệm cùng vừa mới sinh ra ngoan bảo bị người cướp đi thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng tạo thành phạm vi trăm dặm phế tích, một tòa tử thành, trong đó khủng bố, kêu các nàng hiện giờ nhớ tới đều không khỏi rùng mình.

Đường Niệm Niệm ngón tay nhẹ vỗ về trong lòng ngực ngoan bảo gò má, lạnh băng con người hiện lên một sợi thấu triệt nhu hòa. Theo nàng ngón tay hoạt động thời điểm, mãnh liệt ôn hòa được lực không ngừng thấm tiến ngoan bảo trong cơ thể, rước lấy ngoan bảo tham luyến biểu tình, lại hướng nàng trong lòng ngực chui toàn.

Liên Kiều cùng một hươu nhìn, không khởi mở miệng hỏi: “Chủ mẫu, ngoan bảo tiểu chủ tử không có việc gì đi?”

Nếu ngoan bảo là tỉnh nói, ở nghe được các nàng kêu ngoan bảo thời điểm, nhất định sẽ cười đến vẻ mặt thiên chân vô tà cảnh cáo các nàng. Bất quá lúc này, ngoan bảo nằm ở Đường Niệm Niệm trong lòng ngực một chút phản ứng đều không có, cái này làm cho Diệp thị tỷ muội hai người thần sắc đều có chút ảm đạm.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng lắc đầu, chỉ là một đôi mắt lạnh băng chết lặng thấu xương.

Ngoan bảo thân thể xương cốt cơ hồ toàn toái, kinh mạch đứt đoạn, này đó thương thế đối người thường tới nói là trí mạng, nhưng là đối với người tu tiên tới nói sẽ không có vấn đề, có Đường Niệm Niệm luyện chế đan dược, muốn đem vỡ vụn xương cốt, đứt từng khúc kinh mạch toàn bộ khôi phục bất quá là dễ như trở bàn tay sự tình. Bất quá nàng biết, này đó thương thế đủ để cho người thống khổ bất kham, tra tấn đến người phát cuồng.

...

Trang chủ dừng nóng vội sao, chương 159 vì hủy diệt Mộ Dung mà đến (canh một),

; ngoan bảo nặng nhất thương thế ở hồn phách, hồn phách của hắn tựa hồ bị cái gì đặc thù pháp bảo cấp kích thích, loại này kích thích cùng loại lệ quỷ ma mị loại này tinh thông tinh phách công kích đồ vật việc làm. May mắn ngoan bảo thiên thân bất phạm, thân là thánh ma tà thể hắn đối với này đó quỷ mị linh tinh đồ vật có thiên thân kháng tính. Chỉ là hiện tại tu vi không đủ mới có thể bị thương tổn, bằng không mấy thứ này liền tới gần hắn đều không thể, càng bị đề thương tổn hắn.

Hồn phách thượng thương thế, Đường Niệm Niệm giống nhau có thể trị tận gốc, chỉ là yêu cầu thời gian.

Liên Kiều cùng mộc hương hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, thấy Đường Niệm Niệm trước sau không nói lời nào, hai người lại nhìn về phía trên mặt đất co rút hai cái người áo đen, hai mắt ánh mắt tức khắc trở nên phần hận lạnh băng vô cùng, nhấp môi cắn răng nói: “Chủ mẫu, này hai người cũng là Mộ Dung gia tộc phái tới sao?”

Đường Niệm Niệm không nói gì, bất quá như vậy trầm mặc hoàn toàn có thể cho người lý giải đây là cam chịu.

Diệp thị tỷ muội trong mắt lạnh băng cơ hồ thực chất. Một bên Thù Lam thần sắc cũng không hảo đi nơi nào.

Mộ Dung gia tộc!

Các nàng từ niệm hồng đại lục đi vào tiên nguyên, lúc này liền một tháng thời gian đều không có đến, này liền một sự kiện tiếp theo một sự kiện phát sinh, lần này đều thiếu chút nữa muốn ngoan bảo tánh mạng! Này luân phiên làm xem ra thị phi muốn đem các nàng bức đến tuyệt cảnh, trở thành sinh tử chi địch không thể!

Đỗ Tử Nhược lúc này cũng rơi trên mặt đất, trong tay một khối mâm ngọc nổi lơ lửng các loại sáng rọi, bình tĩnh nói: “Tuy rằng hơi thở đều đã bị mất đi không sai biệt lắm, nhưng là mơ hồ còn tàn lưu một tia lục phẩm thiên lôi phù cùng bạo viêm phù hơi thở. Này lưỡng đạo lục phẩm chú phù có thể so Nguyên Anh kỳ đại năng toàn lực một kích, hướng hồ năng lượng còn không ngoài tiết.” Xoay chuyển ánh mắt, dừng ở Đường Niệm Niệm trong lòng ngực ngoan bảo trên người, tiếp theo nói: “Có thể ở như vậy tuyệt mệnh tập kích hạ sống sót, không đơn giản là đứa nhỏ này bản lĩnh đi. Xem ra các người hai người cũng sớm có chuẩn bị, bằng không đứa nhỏ này chỉ sợ thật sự đến chết.....”

Chết tự vừa ra hạ, lời nói còn không có nói xong, Đỗ Tử Nhược hai mắt đồng tử co rút lại, dưới chân trận pháp cực nhanh thoáng hiện, hần thân ảnh liền ở nơi khác xuất hiện. Tức thì, lại nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt hiện lên một sợi ám trầm.

Vừa mới trong nháy mắt kia nguy hiểm cảm giác, làm hấn có loại thân lâm địa ngục rùng mình.

Này Tư Lăng Cô Hồng thực lực, chỉ sợ so với chính mình dự đoán còn muốn cao!

Diệp thị tử muội mắt lạnh trừng mắt Đổ Tử Nhược, Thù Lam cũng nhú mày liếc hấn một cái. Đổ Tử Nhược không có sai, chỉ là ở ngay lúc này còn nói ra kia phiến lời nói, thật sự gọi người không cao hứng.

Đổ Tử Nhược đối mặt tam nữ ánh mắt, thần sắc bất biến. Chính hấn cũng biết chính mình ngôn ngữ không ổn, ném thử một lần Tư Lăng Cô Hồng thực lực sau liền không nói chuyện nữa. Rốt cuộc hiện tại hấn cùng Đường Niệm Niệm còn có giao dịch quan hệ, hướng chi nhân gia hài tử vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết, nói thêm nữa một ít lời nói lạnh nhạt nói, như vậy liền thật là chính mình thiếu thu thập.

“Niệm Niệm.” Lúc này, Viên Cần Nhiên đấm người cũng rốt cuộc đi tới nơi này. Viên Cần Nhiên tự mình đi đến Đường Niệm Niệm trước mặt, mặt hàm xin lỗi thành khẩn nói: “Lần này sự tình là Viên gia quá mức sơ với phòng thủ, vô luận như thế nào, lần này sự tình Viên gia nhất định sẽ điều tra rõ ràng, cho người một công đạo.”

Viên Cần Nhiên tư thái, chỉ cần tâm tư tinh vi một chút người đều có thể từ giữa nhận thấy được một chút đồ vật.

Viên Cần Nhiên đối mặt Đường Niệm Niệm tư thái cùng ngôn ngữ thái bình đợi! Thậm chí đem chính mình phóng tới thấp chỗ!

Đổ Tử Nhược thấy như vậy một màn, trong mắt hiện lên một sợi tinh quang mới cùng kinh ngạc.

Hấn ngay từ đầu liền minh bạch Đường Niệm Niệm ở Viên gia địa vị nhất định không thấp, nhưng là thân là Viên gia gia chủ Viên Cần Nhiên thế nhưng như thế đối nàng, này liền đã không đơn giản chỉ là không thấp trình độ. Lại xem mặt khác ở đây các trưởng lão, thế

nhưng mỗi người đều giống như không có phát hiện Viên Cần Nhiên tư thái cùng ngôn ngữ không ổn, đối này không hề nửa điểm nhắc nhở ý tứ.

“Không cần tra, là Mộ Dung gia làm.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt ra tiếng, sinh khí đậm đặc không gợn sóng, như là đang nói một kiện phi thường bình thường sự tình.

Như vậy ngôn ngữ làm người cảm nhận được một cỗ chân thật, không được xía vào chân thật.

Viên Cần Nhiên trầm mặc một hồi, tiếp theo giương mắt, thần sắc một mực ngày thường ôn hòa, hai mắt lập loè lãnh quang giống như đột nhiên Khai Phong lưỡi dao, trầm định hỏi: “Niệm Niệm tưởng như thế nào làm?”

Đường Niệm Niệm yên lặng liếc hẩn một cái, không có bất luận cái gì trả lời, xoay người dựa tiến Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực.

Dựa tiến Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực.

Đương nàng thân hình mới vừa đụng chạm đến Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng thân thể chung quanh quay quanh màu đen sương mù long nháy mắt biến mất không thấy. Tư Lăng Cô Hồng một tay vây quanh được nàng vòng eo, đem nàng hoàn toàn bao vây trong ngực trung.

Răng rắc —— răng rắc răng rắc ——

Từng tiếng quỷ dị cái gì rách nát thân ảnh tiếng vọng ở tại chỗ mọi người trong tai, trước mặt mọi người người đem ánh mắt đầu hướng thanh nguyên chỗ thời điểm, liền phát hiện quỷ dị vỡ vụn thanh âm lại là tới đến phía trước mặt đất nằm hai gã người áo đen.

“A a a a ——!” Tê tâm liệt phé lại tức nộ tư nhận rống lên một tiếng từ hai người trong miệng toát ra tới.

“.....” Viên Càn Nhiên chờ Viên gia người mỗi người xem đến im lặng.

... Trang chủ đứng nóng vội sao, chương 159 vì hủy diệt Mộ Dung mà đến (canh một),

>

Đương hai người sinh mệnh hơi thở càng ngày càng yếu thời điểm, chỉ thấy dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, một tay ôm ngoan bảo, một tay nhẹ huy.

Một tầng tràn ngập sinh linh hơi thở ánh lục quang hoa dừng ở hai gã người áo đen trên người, ngay sau đó này hai người sinh mệnh hơi thở lại lần nữa thăng chức lên. Nhưng là từ bọn họ trong miệng áp lực gầm rú còn có thân thể co rút trình độ, làm tất cả mọi người biết, lúc này bọn họ đang ở thừa nhận càng thêm sống không bằng chết thống khổ.

Phương xa, mười mấy đạo thân ảnh nhanh chóng tới rồi, những người này ảnh đúng là Viên Mộc Đằng đám người còn có Lưu Bảo. Khi bọn hắn những người này đuổi tới nơi này, liếc mắt một cái nhìn đến trước mắt hình ảnh, trong không khí nổi lên lúng hoang vắng cảm, hai gã người áo đen truyền ra thanh âm không lớn cũng tuyệt đối cho người ta tê tâm liệt phế cảm giác thống khổ tê tiếng la.

Này đó hình ảnh làm Viên Mộc Đằng bọn họ trầm mặc xuống dưới, không có tiến lên đi.

Này không ngừng là bởi vì lúc này bọn họ không biết nên cùng Đường Niệm Niệm nói cái gì đó, chính yếu vẫn là bởi vì phía dưới đang cùng Đường Niệm Niệm đám người đứng chung một chỗ Viên Càn Nhiên đám người. Lấy bọn họ thân phận, tự nhiên không thể cùng Viên Càn Nhiên đứng ở một chỗ địa phương, ở Viên Càn Nhiên đang cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện với nhau thời điểm chạy tới trộn lẫn.

Lưu Bảo cùng bọn họ tự nhiên không giống nhau, âm thầm dừng ở kinh hồng các trên mặt đất, ánh mắt trộm đánh giá Đường Niệm Niệm trong lòng ngực ngoan bảo, đương phát hiện ngoan bảo tuy rằng hôn mê, nhưng là hơi thở vững vàng, cũng không có sinh mệnh nguy hiểm sau, từ dưới chân núi trở về lên đường khi vẫn luôn dẫn theo tâm thần cuối cùng thả xuống dưới.

Tuy rằng hắn nhận chủ nhân là Đường Niệm Niệm, nhưng là từ đủ loại dấu hiệu tới xem, hiển nhiên Đường Niệm Niệm đem hắn đưa cho ngoan bảo. Ngoan bảo tuy rằng luôn là trêu đùa hắn, nhưng là đối hắn cũng không hư, thậm chí rất nhiều sự tình hắn đều có thể đủ cảm giác được ngoan bảo đối hắn để ý, không có chân chính trừng phạt quá hắn. Hai người tuy rằng là chủ tớ, nhưng là lại trộn lẫn một ít giống nhau chủ tớ không có thân cận bình thường. Đối với ngoan bảo, Lưu Bảo trong lòng không có một chút thân là đối phương người hầu phần hận, đối hắn cũng là tuyệt đối để ý.

Nhìn thấy lúc này ngoan bảo không có sinh mệnh nguy hiểm, hắn đích xác thở dài nhẹ nhõm một hơi. Ngay sau đó, phát hiện ngoan bảo xiêm y thương rách nát cùng vết máu thời điểm, hắn trong lòng liền nhịn không được dâng lên một trận tức giận. Bất quá hắn tin tưởng, không cần hắn ra tay, những cái đó thương tổn ngoan bảo người, tuyệt đối đều sẽ không có cái gì kết cục tốt, liền như trước mắt hai vị này.

Kinh hồng các động tĩnh rất lớn, chẳng sợ Viên gia lúc này phần lớn đệ tử đều xuống núi tham gia chợ đi, nhưng là còn lưu tại Viên gia bên trong tuyệt đối cũng không ít, hơn nữa dọc theo đường đi Viên Mộc Đàng này đó nhất đẳng đệ tử sót ruột bộ dáng, cũng rước lấy không ít nguyên lai ở chợ trung Viên gia đệ tử tò mò trở về tới rồi.

Đương Viên Tế Dân vài vị trưởng lão phát hiện càng ngày càng nhiều Viên gia đệ tử quay chung quanh ở trên không thời điểm, lập tức liền ở chung quanh bố trí hạ cái chắn, sau đó hạ lệnh làm cho bọn họ rời đi.

Tuy rằng này đó Viên gia các đệ tử biết nơi này nhất định đã xảy ra cái gì đại sự, chỉ là trưởng lão mệnh lệnh không thể không nghe, chỉ

có thể tâm giống miêu cào giống nhau khó chịu rời đi. Bất quá phần lớn đệ tử cũng không có rời đi quá xa, chỉ là thối lui đến các trường lão bố trí cái chấn ở ngoài, một đám người bắt đầu nhỏ giọng nghị luận lên.

Viên Mộc Đằng này đó nhất đẳng các đệ tử cũng không có được đến bất luận cái gì đặc quyền lưu lại, mấy người bọn họ so này đó đột nhiên tới rồi các đệ tử rõ ràng hơn sự tình chân tướng, cho nên tâm thần càng khó bình phục. Lấy Đường Niệm Niệm tính tình, nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua thương tổn Tư Lăng Vô Tà người. Chẳng sợ không tính thương Đường Niệm Niệm tính tình, dưới bầu trời này có lẽ chỉ cần là một cái làm mẫu thân, đều sẽ không bỏ qua thương tổn chính mình hài tử người.

Chỉ là tiên duyên trung phần lớn mẫu thân đều tương đối hiện thực thôi, đương phát hiện thương tổn chính mình hài tử người là thiên cơ đạo thứ nhất tu gia tộc nói, nghĩ đến phần lớn người chẳng sợ trong lòng ở như thế nào phần nộ, đều sẽ lựa chọn từ bỏ trả thù. Chính là Đường Niệm Niệm sẽ vứt bỏ sao?

Không! Không có khả năng!

Viên Mộc Đằng những người này tuy rằng đối Đường Niệm Niệm cũng không tính thực lực, nhưng là bọn họ đều có thể đủ cảm giác được, Đường Niệm Niệm nhất định sẽ không coi như sự tình gì đều không có phát sinh quá.

Đường Niệm Niệm sẽ làm ra cái dạng gì điên cuồng sự tình, bọn họ vô pháp tưởng tượng. Bọn họ càng lo lắng chính là, Đường Niệm Niệm sẽ đem Viên gia cũng mang nhập một cái nguy hiểm hoàn cảnh, đến lúc đó vẫn luôn nghỉ ngơi dưỡng sức Viên gia lại sẽ biến thành bộ dáng gì? Hay không sẽ chân chính cùng Mộ Dung gia tộc mâu thuẫn sáng tỏ, hai người tranh đấu cũng không hề âm thầm tiến hành, sẽ biến thành bên ngoài thương càng thêm sắc bén chèn ép?

Viên Mộc Đằng sắc mặt cực kỳ cứng đờ cùng thâm trầm. Bởi vì hắn so những người khác biết đến càng nhiều, hắn biết Đường Niệm Niệm có được tổ giới thân phận, nếu Đường Niệm Niệm thật sự

muốn lợi dụng Viên gia đối Mộ Dung gia tộc tiến hành trả thù nói, như vậy Viên gia căn bản vô pháp cự tuyệt. Nếu cự tuyệt nói, như vậy liền trái với nàng cùng khai sơn tổ tông giao dịch, đến lúc đó chỉ sợ Đường Niệm Niệm cũng sẽ không lại để ý Viên gia một phân, từ Viên gia thoát ly đi ra ngoài.

Vô luận là đáp ứng vẫn là không đáp ứng, hai người hậu quả đều là hiện tại Viên gia không nghĩ nhìn đến, chỉ cầu Đường Niệm Niệm không cần thật sự yêu cầu loại chuyện này mới hảo.

Chẳng sợ, Mộ Dung gia tộc hành vi thật sự quá phạm, ngằm tính kế cũng gọi người phần hận không thôi.

“Ngao ô ~” một tiếng non nớt thanh thúy tiếng kêu vang lên, thanh âm không lớn nhưng là ở đây đều là người tu tiên, cho nên đều có thể đủ nghe được phi thường rõ ràng. Viên Mộc Đằng đám người ngẩng đầu xem qua đi, chỉ thấy trên không trung một đầu thật lớn ước chừng có mười trượng lớn lên xà quái bay lên không du đãng mà qua, ở nó trên người thể nhưng còn có bị đỏ như máu yêu quang bó 24 danh Viên gia đệ tử.

&n

... Trang chủ đừng nóng vội sao, chương 159 vì hủy diệt Mộ Dung mà đến (canh một),

bsp; này đó đệ tử bên trong có bình thường đệ tử cũng có chi thứ đệ tử, mười ba danh tứ đẳng đệ tử, bảy tên tam đẳng đệ tử, ước chừng bốn gã nhị đẳng đệ tử!

“Đó là, Viên hỉ diệu!” Trông thấy này hết thấy Viên gia đệ tử trong đám người, Viên sương liền ở trong đó. Đương nàng thấy bị xà quái bó này đó đệ tử bên trong phát hiện Viên hỉ diệu thời điểm, trong nháy mắt nghĩ tới rất nhiều. Nhớ tới lúc trước chính mình hoài nghi, một chút trong đầu linh quang chợt lóe, sắc mặt đại biến, cắn răng nói: “Chẳng lẽ, những người này toàn bộ đều là Viên gia gian tế phản đồ!?”

Ở bên người nàng Viên nghiệp nghe được nàng lời nói, sắc mặt lập tức cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Lúc trước từ Viên gia tổ phòng ra tới sau, Viên nghiệp liền phát hiện Viên sương tựa hồ lén gạt đi cái gì. Hai người quan hệ vốn chính là không tồi, ở hần mấy phen dò hỏi dưới, Viên sương liền đem nhìn thấy Viên hỉ diệu kia lỗi thời kinh hỉ tươi cười sự tình nói cho hần. Viên nghiệp sau khi nghe được lập đồng dạng sinh ra hoài nghi, chỉ là không có chứng cứ, hai người chỉ là âm thầm quan sát đến, còn không có đem chuyện này cấp đăng báo cấp quản sự trưởng lão, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng nhìn đến hần bị Đường Niệm Niệm bên người khế thú cấp bắt.

Xà quái tự nhiên sẽ không vô duyên vô cớ trảo lấy Viên gia đệ tử, duy nhất khả năng chính là trảo này đó Viên gia đệ tử đều có người khác không biết vấn đề. Nếu Viên hỉ diệu là gian tế phản đồ nói, như vậy mặt khác 23 vị đồng dạng bị trảo lấy Viên gia đệ tử tự nhiên đồng dạng là phản đồ gian tế.

Viên sương cùng Viên nghiệp sắc mặt sẽ trở nên kém như vậy không phải không có đạo lý, ai cũng không nghĩ chính mình gia tộc xuất hiện phản đồ, này vừa ra phản đồ liền nhiều như vậy, thậm chí còn có nhị đẳng đệ tử, như vậy đả kích đối Viên gia người không gì hơn hung hăng quát đánh bọn họ da mặt, làm cho bọn họ cảm thấy dị thường phần nộ cùng sỉ nhục.

Viên sương tiếng kinh hô âm không lớn không nhỏ, nhưng là người chung quanh cơ hồ toàn bộ đều nghe thấy được. Giờ khắc này phần lớn người đều trầm mặc xuống dưới, sắc mặt toàn bộ đều âm trầm không thôi.

Viên Mộc Đẳng mấy người sắc mặt càng thêm khó coi, nếu những người đó thật là gian tế nói, như vậy thực hiển nhiên này đó Tư Lăng Vô Tà bị hại nhất định cũng có Viên gia trách nhiệm, chỉ sợ Đường Niệm Niệm những người này xuống núi tin tức chính là những người này truyền đạt đi ra ngoài. Này cũng làm Đường Niệm Niệm đám người chân trước mới vừa đi, ngay sau đó một đợt hợp với một đợt tính kế liền tới rồi.

Kinh hồng các phé tích, Viên Tế Dân cũng phát hiện bên ngoài bay tới xà quái Hồng Lê, ở thật lớn đầu ngòi Lục Lục. Đương hấn ánh mắt dừng ở những cái đó bị nhốt trụ Viên gia các đệ tử thời điểm, ngày thường cùng hi tựa ám dương giống nhau khuôn mặt hoàn toàn trầm hạ tới, da mặt hơi trều trều, môi nhấp chặt thành một cái thẳng tắp, phát tay ở cái chấn mở ra một cái khẩu tử, làm xà quái bay tiến vào.

“Tê tê ~” xà quái từ không trung cực nhanh xuống dưới, còn không có rơi xuống đất phía trước liền đem trên người vây Viên gia các đệ tử cấp trước ném ở hai gã người áo đen bên cạnh.

Đương Đường Niệm Niệm nhận thấy được ngoan bảo có nguy hiểm, chạy về Viên gia đông túy trên núi thời điểm, đang ở dạo chợ Lục Lục cùng Hồng Lê lập tức liền phát hiện. Chỉ là hai người không có lập tức trở về, là bởi vì Đường Niệm Niệm tự mình cấp Hồng Lê hạ đạt mệnh lệnh, làm nó đem một ít người cấp trao lấy trụ. Đây chính là Đường Niệm Niệm lần đầu tiên phân phó Hồng Lê làm việc, có thể thấy được Đường Niệm Niệm nghiêm túc cùng lửa giận, Hồng Lê không có nửa điểm do dự liền dựa theo nàng phân phó, đem nàng lợi dụng linh thức đánh dấu hạ nhân toàn bộ bắt lấy, một cái đều không có làm cho bọn họ chạy thoát.

24 người Viên gia đệ tử rơi trên mặt đất, sắc mặt đều có vẻ phá lệ hoảng sợ tái nhợt.

Những người này căn bản là không rõ chính mình rốt cuộc là như thế nào bị phát hiện

Như thế nào bị phát hiện, thậm chí liền chính bọn họ cũng không biết bên người người đồng dạng là phản đồ. Bọn họ giống nhau chỉ tiếp thu Mộ Dung gia tộc truyền lệnh làm việc, tuy rằng biết gia tộc bên trong không ngừng chính mình một cái phản đồ gian tế, nhưng là những người khác rốt cuộc là ai, lại rốt cuộc có bao nhiêu cùng chính mình giống nhau người, những người này ai cũng không rõ ràng lắm.

Lúc này bọn họ một đám người toàn bộ bị trảo bắt được nơi này, bọn họ lập tức phỏng đoán ra tới đây là chính mình bại lộ.

“Đây là, làm gì vậy? Ta, ta làm sai cái gì? Vì cái gì muốn bắt ta?” Một người dáng người nhỏ lại, khuôn mặt sờ sờ nữ tử hai mắt tràn đầy mộng lung hơi nước, dị thường đáng thương hoảng sợ nhìn trước mắt những người này. Nàng căn bản là không dám nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, chỉ đem xin giúp đỡ ánh mắt không ngừng đầu hướng Viên Cần Nhiên vị này gia chủ còn có chung quanh trưởng lão trên người, muốn cho bọn họ nhất thời mềm lòng hoài nghi, làm tốt chính mình thảo cái công đạo.

“Ta vừa mới còn ở luyện đan, đột nhiên đã bị này xà quái cấp bắt, ở Viên gia nội thể nhưng làm ra tự mình trảo lấy cùng tộc con cháu hành vi, chẳng sợ người có tám cánh diệp văn, thân phận cao siêu, nhưng là như vậy cũng không tránh khỏi thật quá đáng! Đây chính là trái với gia tộc gia quy sự tình!” Thân xuyên màu xanh xám trường bào bình thường đệ tử, vẻ mặt phần hận chỉ trích.

Này một nam một nữ mở miệng, làm mặt khác 21 danh nam nữ đều có chút dũng khí, một đám lấy ra hoàn toàn tinh thần tới diễn thuyết, chỉ vì ám chỉ chính mình trong sạch, Đường Niệm Niệm bá đạo hành vi là cỡ nào không ổn. Bọn họ đem hết thảy hy vọng đều ký thác ở Viên Cần Nhiên những người này trên người, chỉ hy vọng bọn họ có thể ra tiếng tới vì bọn họ nói một lời, chỉ cần bọn họ có một chút hoài nghi, là có thể đủ cho bọn họ hấn mang đến sinh lộ.

Chỉ là, vô luận bọn họ nói như thế nào, Viên Cần Nhiên đều không có động tác, Viên Cần Nhiên không có bất luận cái gì lời nói việc làm, ở hấn phía sau những cái đó các trưởng lão tự nhiên không dám tự mình ra tiếng.

Từ bọn họ nói chuyện bắt đầu, trong không khí liền phiêu nổi lên hơi mỏng ửng đỏ sắc sương mù, mấy chỉ tiểu như hạt mè sâu ở ửng đỏ sắc võ phiêu sương mù trung phi động, này đó

..... Trang chủ đừng nóng vội sao, chương 159 vì hủy diệt Mộ Dung mà đến (canh một),

Ứng đảo sắc mây mù quay quanh ở 24 danh Viên gia đệ tử trên người, hạt mè lớn nhỏ sâu cũng dán lên bọn họ trên người, không biết đang làm những gì.

“A..... A a, a a a! Cứu mạng a! Đây là cái gì, này cái quỷ gì đồ vật!?” Cái thứ nhất sợ hãi kêu ra tiếng người là cái kia cái thứ nhất ra tiếng nhỏ xinh nữ tử, nàng gò má chặm rãi hư thối, thân hình bị xiêm y che lấp, làm người vô pháp dùng mắt thường thấy đã xảy ra cái gì, bất quá từ kia gặp ghèn phập phồng tới xem, thân thể của nàng đã chịu thương tổn cũng nhất định không đơn giản.

Nữ tử gò má hư thối cũng không ghê tởm, chỉ là không ngừng ở hư thối khôi phục trung trở về lặp lại, mỗi một lần lặp lại, nàng đôi mắt liền trũng đến càng lớn, bên trong chớp động thống khổ cùng muốn chết dục (cảm) vọng càng cường. Chỉ là vô luận nàng thế nào giãy giụa, nàng chính là không có cách nào hôn mê qua đi, chỉ có thể trở mắt nhìn chính mình biến hóa, một lần lại một lần cảm thụ được mãnh liệt đau nhức.

Nữ tử tao ngộ cũng không phải đáng sợ nhất, mặt khác 23 người các có thống khổ, trong đó một người nam tử thân thể đã bị hóa thành tro tàn, lưu lại một đạo mơ hồ không rõ tàn hồn bị giam cầm ở giữa không trung, ở hồn phách của hắn giữa mây còn chỗ còn có một viên Kim Đan ở xoay tròn. Tên này nam tử hồn phách không ngừng co rút, từ kia mơ hồ trên mặt có thể thấy hắn vụn vụn đến cơ hồ dữ tợn biểu tình.

Một màn này mạc tra tấn người sâu vô cùng hình ảnh, cho dù là Viên Cần Nhiên đám người xem đến cũng không cảm trái tim băng giá. Bất quá bọn họ trái tim băng giá, càng nhiều không phải bởi vì trước mắt hình ảnh tàn nhẫn, lại là nguyên chi với Đường Niệm Niệm. Bọn họ xem tới, có thể làm Đường Niệm Niệm làm ra như vậy một phen sự tình, có thể thấy được Đường Niệm Niệm là thật sự sinh khí.

Viên Tế Dân cùng Viên thế hằng, Viên tục sinh ba người nhớ rõ Đường Niệm Niệm lúc trước nói qua nói, chân chính chọc nàng tức giận người, nàng sẽ không giết bọn họ, chỉ biết tra tấn người.

Lần này bọn họ đưa tính kiến thức một phen Đường Niệm Niệm tra tấn người cảnh tượng, này cũng làm cho bọn họ biết, lúc trước Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đối đãi Viên để nhân thật là thủ hạ lưu tình.

Phía trước, Thù Lam dọn ra một mặt ghế dựa, đặt ở Tư Lăng Cô Hồng phía sau, ở ghế trên trải lên lụa bố, sau đó mắt lạnh nhìn hết thấy, tựa hồ đối trước mắt hình ảnh không có chút nào cảm thụ.

Diệp thị tỷ muội giống nhau không có bất luận cái gì đáng thương hoặc là sợ hãi thần sắc, lạnh nhạt sắc mặt cùng không có nhiều ít dao động con người, làm người biết này phân trầm tĩnh cũng không phải giả vờ.

“Cầu người, cầu xin người, buông tha ta, ô ô.....” Một người thống khổ liền lời nói đều cắn tự không rõ, thất khiếu đều chảy xuôi máu tươi, hai mắt nước mắt hỗn hợp máu loãng lướt qua khuôn mặt, chật vật xin tha, “Không phải ta báo tin, không phải..... Không phải ta báo tin, là bọn họ..... Là bọn họ, buông tha ta, ta không dám..... Không dám!”

Người này xin tha, những người khác cũng gian nan phun ra lời nói xin tha lên, thậm chí càng nhiều lại là chỉ cầu vừa chết.

Bọn họ hối hận, bọn họ không nên trêu chọc này hai người, không nên cho rằng Mộ Dung gia tộc là thiên cơ đạo thứ nhất tu gia tộc liền vạn sự vô ưu. Bọn họ cấp Mộ Dung gia tộc làm việc, tuy rằng có thể được đến thực tốt tưởng thưởng thù lao, chính là khi bọn họ bại lộ tao ngộ đến sinh mệnh nguy hiểm nói, Mộ Dung gia tộc căn bản là sẽ không vì bọn họ người này ra mặt, chỉ biết trơ mắt nhìn bọn họ chết.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người sơ tới tiên nguyên, ở Viên gia thời điểm trừ bỏ ở truyền thừa tổ phòng thời điểm đã xảy ra một chút sự tình, liền không còn có làm ra bất luận cái gì khác cái gì đặc thù sự tình, cho nên rất nhiều người đều tồn may mắn tâm lý. Bọn họ này đó giấu ở Viên gia gian tế, ở Viên gia đã an ổn ngây người rất nhiều năm tháng, vẫn luôn đều không có bị

phát hiện. Bọn họ cũng tự tin sẽ không phát hiện, chính là đương sự thật bái ở trước mắt thời điểm, bọn họ muốn hối hận cũng đã chậm.

Những người này xin tha cũng không có rước lấy Đường Niệm Niệm mềm lòng. Nàng cũng không cần biết lần này sự tình là những người này bên trong ai cáo bí, ở nàng trong mắt những người này giống nhau —— đều là Mộ Dung gia tộc bên kia người.

Từ nàng vừa tới Viên gia thời điểm, đã sớm phát hiện Viên gia những người này. Bọn họ trên người đều mang theo một cỗ những đệ tử khác không có đặc thù hơi thở, này cỗ hơi thở phi thường ẩn nấp, cũng không sẽ đối hồn phách cùng huyết nhục sinh ra bất luận cái gì ảnh hưởng, có điểm cùng loại với nàng luyện chế hồn luyện con rối dùng một loại dược vật. Loại này dược vật sẽ không đối bọn họ thần trí sinh ra ảnh hưởng, cũng sẽ không làm cho bọn họ bị người hoàn toàn khống chế, càng như là một loại ẩn nấp độc dược, chỉ cần những người này có chút dị động nói, cho bọn họ hạ loại này độc dược người đều có thể dễ dàng muốn bọn họ tánh mạng.

Ngay từ đầu Đường Niệm Niệm phát hiện cũng không có đi để ý, đối với Viên gia một ít đặc thù địa phương nàng đều xem đến minh bạch, nhưng hoàn toàn ở vào sự không liên quan mình vị trí thượng.

Chính là hôm nay phát sinh hết thảy, làm nàng chú ý tới này đó người mang độc dược các đệ tử động tác, do đó biết được này đó đệ tử toàn bộ đều là đến từ Mộ Dung gia tộc gian tế.

Chân trời thái dương dần dần rơi xuống, vô tận rặng mây đỏ đem chân trời đám mây nhiễm đến đỏ bừng, cũng vì lúc này ngòi ở ghé trên Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người trên người thêm một tầng kim hồng vàng sáng. Tầng này vàng sáng bên trong, hai người dung nhan càng hiện tuyệt thế mỹ lệ, chỉ là tại đây phân mỹ lệ phụ trợ hạ, hai người con người nội lạnh băng vô tình cũng càng thêm đột hiện, gọi người hãi hùng khiếp vía.

Viên Cần Nhiên đảo mắt nhìn về phía chân trời mây tía, không tiếng động thở dài một hơi. Ở kia một khắc tựa hồ quyết định cái gì, một

đôi tang thương ôn hòa mắt trở nên bệch mũi nhọn, bức nhân khí thể từ hắt trên người phát ra.

Này một cái chớp mắt, làm Viên Tế Dân này đó trường lão tâm

... Trang chủ đừng nóng vội sao, chương 159 vì hủy diệt Mộ Dung mà đến (canh một),

Trung không khỏi cả kinh.

Viên Cần Nhiên tự mình đi đến Tư Lăng Cô Hồng hai người trước mặt, ánh mắt trầm ổn nhìn Đường Niệm Niệm, “Nơi này đã bị hủy, ở đông tùy trong núi Thiên Sơn vực thượng có một chỗ thôn trang, Niệm Niệm liền ở kia chỗ cư trú đi. Ngây thơ đứa nhỏ này bị thương, đúng là yêu cầu tu dưỡng thời điểm, Niệm Niệm vạn không cần cự tuyệt mới hảo.”

Hắn ngôn ngữ bên trong nửa điểm không đề trước mắt này đó Viên gia đệ tử vấn đề, tựa hồ đối với Đường Niệm Niệm hành vi không có nửa điểm hoài nghi, đồng dạng cũng không có nửa điểm nghi ngờ. Huống chi từ vừa mới này đó đệ tử xin tha trong lời nói, cũng đủ để cho người biết bọn họ thật là gian tế, Đường Niệm Niệm này phiến hành vi tuy rằng là tự mình dựng hình, bất quá lại cũng là nàng đưa bọn họ Viên gia nhiều năm như vậy tới sâu một cấp toàn bộ bắt ra tới.

Đương Viên Cần Nhiên lời nói nói xong lúc sau, mặt sau các trường lão đều xuất hiện một tia xôn xao. Mấy người xê dịch môi, tựa hồ muốn mở miệng nói cái gì đó, bất quá ở Viên Cần Nhiên có cảm giác đảo qua đi liếc mắt một cái sau, liền đưa bọn họ lời nói toàn bộ nghẹn trở về trong cổ họng.

Viên gia đông tùy sơn Thiên Sơn vực thượng, chỉ có một thôn trang, cũng là duy nhất thôn trang.

Nơi đó là Viên gia cấm địa, là Viên gia khai gia lão tổ tông Viên Thiên Khải cư trú địa phương. Trừ bỏ mỗi một thế hệ Viên gia gia chủ có thể ngẫu nhiên đi vào ngoại, những người khác đều không

thể thiện nhập. Lần này Viên Càn Nhiên thế nhưng muốn cho Đường Niệm Niệm trụ đi vào? Tuy rằng thông qua trường lão hội nghị, bọn họ đều đã biết Đường Niệm Niệm đặc thù thân phận. Nhưng là hiện tại khiến cho Đường Niệm Niệm trụ tiến cái kia thôn trang, ở rất nhiều trường lão trong mắt xem ra, như thế nào đều có chút không ổn.

Bất quá ngại với Viên Càn Nhiên uy tín, bọn họ cũng chỉ có thể đem trong lòng bất mãn cấp cường chế áp xuống.

Đường Niệm Niệm ánh mắt vừa chuyển, nhìn Viên Càn Nhiên liếc mắt một cái, lại nhìn trong lòng ngực hôn mê ngoan bảo, nhẹ điểm hàm dưới.

Thấy Đường Niệm Niệm gật đầu, Viên Càn Nhiên sắc mặt khẽ buông lỏng. Một hồi lại lần nữa hỏi ra phía trước hỏi qua lời nói, “Không biết Niệm Niệm có tính toán gì không? Mộ Dung gia tộc làm ra những việc này, Niệm Niệm tính toán xử lý như thế nào?”

Vấn đề này hỏi ra tới, toàn bộ không khí đều nháy mắt yên tĩnh vô cùng. Viên Tế Dân ở bên trong các trường lão cũng không khỏi trầm hạ tâm thần, ngừng thở, chỉ còn chờ đường niệm

Chỉ còn chờ Đường Niệm Niệm trả lời. Cái này trả lời đối với Đường Niệm Niệm, đối với Viên gia đều rất quan trọng.

Ở ánh mắt mọi người hạ, Đường Niệm Niệm thần sắc không có nửa điểm dao động, nhàn nhạt nói: “Ta tới tiên nguyên, vì chính là huỷ hoại Mộ Dung gia tộc.”

Nàng khẩu khí bình đạm đến cơ hồ không có phập phồng, so với ngày thường bình tĩnh đồng dạng không có nhiều ít phập phồng ngôn ngữ, những lời này lại nhiều một phân lãnh.

Này phân lãnh không hề che giấu, sở hữu nghe được người đều có thể đủ cảm nhận được nàng lời nói nghiêm túc.

Những lời này nàng không phải đang xem vui đùa, thậm chí quá mức vững vàng cùng bình tĩnh, cho người ta một loại đây là sắp phát sinh chân thật giống nhau.

Nàng đi vào tiên nguyên, vì chính là huỷ hoại Mộ Dung gia tộc.

Không phải hy vọng huỷ hoại Mộ Dung gia tộc, cũng không phải tận lực huỷ hoại Mộ Dung gia tộc, lại là nói thẳng không cố kỵ, không có nửa điểm đường lui.

Những lời này nếu là từ mặt khác vừa mới đi vào tiên nguyên không đến một tháng người trong miệng nói ra, chỉ sợ tất cả mọi người sẽ ôm bụng cười cười to, sau đó cười nhạo người này si tâm vọng tưởng, châm chọc người này tâm cao ngất. Một cái vừa đến tiên nguyên một tháng đều không có tân nhân, thế nhưng nói cái gì muốn huỷ hoại chiếm cứ tiên nguyên thiên cơ đạo tu cái thứ nhất gia tộc vị trí mấy vạn năm Mộ Dung gia tộc? Vui đùa cái gì vậy!?

Chỉ bằng những lời này, liền đủ để cho nói ra cái này lời nói người chết hơn một ngàn trăm lần.

Chính là, đương những lời này từ Đường Niệm Niệm trong miệng nói ra thời điểm, Viên Càn Nhiên trầm mặc, Viên Tế Dân này đó Viên gia các trưởng lão cũng trầm mặc.

Bọn họ vô lực đi phản bác, vô pháp đi nghi ngờ. Bọn họ bỗng nhiên cảm thấy trong lòng một trận trầm trọng, như là có một cỗ lực lượng cường đại, đưa bọn họ cảm xúc cấp khổng chế, làm cho bọn họ sinh ra một cỗ quỷ dị mạc danh lại phức tạp cảm xúc.

Ở không có nghe thế câu nói từ Đường Niệm Niệm trong miệng chính miệng nói ra thời điểm, bọn họ tưởng chính mình chỉ sợ cũng sẽ cười nhạo sẽ châm chọc sẽ không tin sẽ cảm thấy Đường Niệm Niệm si tâm vọng tưởng. Chỉ là lúc này, bọn họ tận mắt nhìn thấy chính mắt sờ nghe, lại phát hiện trong lòng hiện lên cảm xúc cùng thiết tưởng hoàn toàn bất đồng, bọn họ chẳng những không có hoài nghi, thậm chí thế nhưng có loại quỷ dị hưng phấn.

Loại này quý dị hưng phần cảm xúc là này đó các trưởng lão trầm mặc nguyên nhân chủ yếu, bọn họ không rõ đây là vì cái gì, có lẽ kỳ thật là minh bạch, chỉ là có chút trốn tránh không muốn đi thừa nhận.

Đường Niệm Niệm không để bụng bọn họ hiện tại ý tưởng, nàng sắp phải làm sự tình có Viên gia trợ giúp không có gì không tốt, chỉ là bọn hắn nếu là không bang lời nói, đối nàng tới nói cũng không có bao lớn ảnh hưởng. Bất quá bọn họ nếu là không giúp, ngược lại ngăn cản nàng lời nói, như vậy.....

Giao dịch kết thúc, ân oán tương.

Trầm mặc không có liên tục bao lâu, Viên Cần Nhiên mở miệng, “Ta hiểu được, người muốn làm cái gì liền làm đi! Chỉ cần Viên gia có thể xuất lực địa phương tất sẽ không có bất luận cái gì chậm lại, Viên gia hết thảy tài nguyên cũng có thể tùy ý người điều phối, Viên gia nhân thủ cũng nhậm người phân phó, chỉ cần người ra lệnh một tiếng, cho dù là chịu chết, Viên gia cũng dứt khoát bất hối!”

“Gia chủ!” <

... Trang chủ dừng nóng vội sao, chương 159 vì hủy diệt Mộ Dung mà đến (canh một),

br>

“Gia chủ, người nói cái gì!?”

“Trăm triệu không thể a!”

Viên gia các trưởng lão rốt cuộc bình tĩnh không thể, bọn họ như thế nào sẽ nghĩ đến cho tới nay bình tĩnh trầm ổn Viên Cần Nhiên thế nhưng sẽ nói ra như vậy một phen tới, chẳng lẽ là bị Đường Niệm Niệm cấp hạ được mê hoặc!?

“Câm mồm!” Viên Cần Nhiên lạnh giọng quát lớn, đem các trưởng lão phản đối lời nói toàn bộ chèn ép đi xuống. Hắn hai mắt thâm trầm, cả người cái kia khí thế càng thêm bức nhân, áp bách ở này

đó các trưởng lão trên người, làm cho bọn họ thân thể đều không khỏi cứng đờ có chút rùng mình lên.

Viên Cần Nhiên trầm giọng nói: “Việc này ta đã quyết định, không cần lại nghị!”

Mắt thấy còn có rất nhiều trưởng lão trên mặt không cam lòng cùng kinh hoàng, Viên Cần Nhiên gần từng chữ một nói: “Đừng quên Niệm Niệm là thân phận, còn có nàng là ai tuyển ra tới người!”

Cái kia quyết định, câu nói kia, Viên Cần Nhiên cũng là ở Đường Niệm Niệm được đến tổ giới sau, hắn không ngừng suy xét chuyện của nàng sau, hơn nữa hôm nay chuyện này bắt buộc, mới rút cuộc hạ định quyết tâm. Hắn biết, hôm nay chuyện này qua đi, Đường Niệm Niệm cùng Viên gia quan hệ tuyệt đối sẽ từ nguyên bản liền không thân cận xa lạ trở nên càng thêm lãnh đạm, Đường Niệm Niệm lời nói việc làm thượng cũng để lộ ra nàng quyết định, chỉ sợ chờ Tư Lăng Vô Tà thương thế một hảo, nàng liền sẽ không chút do dự rời đi Viên gia.

Đến lúc đó, Viên gia cùng nàng trừ bỏ tổ giới giao dịch một chút liên hệ ở ngoài, không bao giờ sẽ có dư thừa quan hệ.

Này liền yêu cầu hắn làm ra một cái lựa chọn, là vì bảo toàn Viên gia nhất thời bình yên, bảo trì cho tới nay nén giận trạng thái, tùy ý Đường Niệm Niệm rời đi, tương đương từ bỏ Đường Niệm Niệm cái này lão tổ tông tuyển ra tới người. Vẫn là buông tay một bác, lựa chọn cùng Đường Niệm Niệm đứng chung một chỗ, đạt thành càng thêm chặt chẽ quan hệ. Cùng nàng cùng nhau đối phó Mộ Dung gia tộc nói, tuyệt đối có thể làm nàng đối Viên gia sinh ra hảo cảm, chẳng sợ không có hảo cảm cũng tuyệt đối có thể cho nàng ghi nhớ Viên gia này phân tình nghĩa.

Mộ Dung gia tộc cùng Viên gia tuy rằng không tính là kẻ thù truyền kiếp, nhưng là tuyệt đối là số một địch nhân, nếu là có thể trạm huỷ hoại Mộ Dung gia tộc nói, đối Viên gia tới nói không thể tốt hơn. Nghĩ đến Mộ Dung gia tộc hủy diệt kia một ngày, cũng sẽ là Viên gia Đông Sơn tái khởi, tái hiện vô tận vinh quang một ngày.

Viên Cần Nhiên nhìn trước mắt này đó Viên gia các trưởng lão, từng tiếng dò hỏi, “Mộ Dung gia tộc cùng Viên gia thù hận còn thiếu sao?”

“Cho tới nay đối Viên gia chèn ép còn thiếu sao?”

“Viên gia nén giận nhật tử quá đến còn chưa đủ sao?”

Lời này hỏi chuyện kêu này đó Viên gia các trưởng lão sắc mặt đều trở nên lạnh băng không thôi, Viên Cần Nhiên trầm ổn nói: “Nếu không phải Niệm Niệm, Viên gia thế nhưng vẫn luôn không biết bên trong đã xuất hiện nhiều như vậy sâu mọt. Mộ Dung gia tộc phái người trực tiếp tiến vào Viên gia đông tửy sơn, làm ra này phiên động tĩnh cực đại tai họa, này đó không kiêng nể gì hành vi hiển nhiên là đoán chắc chúng ta Viên gia không dám lên tiếng phê phán!”

“Niệm Niệm thân phận các người đều minh bạch, chúng ta đều bị năm tháng ăn mòn cùng Mộ Dung gia tộc chèn ép cấp chà sáng duệ tính, đem hy vọng ký thác tại hậu bối trên người, chính là này đó năm tháng Viên gia nhiều ít thiên tài tiểu bối giữa đường đã bị chết non? Các người chẳng lẽ thật sự tin tưởng này đó đều là ngoài ý muốn không thành?” Viên Cần Nhiên ngữ khí càng ngày càng nặng, khí thế cũng càng ngày càng cường, thanh âm đã nhiễm lạnh băng hàn ý, “Tiếp tục như vậy ẩn nhẫn đi xuống, Viên gia muốn chờ đến xuất đầu ngày còn phải đợi bao lâu? Nói không chừng đến kết quả cuối cùng ngược lại là bị Mộ Dung gia tộc cắn nuốt đến càng thêm vô lực chống cự! Nhưng thật ra Niệm Niệm nói nhắc nhờ ta, lần nữa thoái nhượng cũng không phải biết rõ không địch lại mà tránh đi mũi nhọn sáng suốt, ngược lại biến thành lần nữa ẩn nhẫn yếu đuối, chi bằng buông tay một bác, thả xem cuối cùng rốt cuộc là ai thắng ai bại!”

Yên tĩnh.

Theo Viên Cần Nhiên nói nói xong, toàn bộ kinh hồng các phế tích đều là một mảnh yên tĩnh, chỉ có những cái đó bị tra tấn Viên gia các đệ tử đã trở nên mỏng manh tiếng thờ dốc.

Viên Càn Nhiên thu liễm trên người khí thế, trên mặt lúc này lộ ra một đạo mỉm cười, này tươi cười ôn hòa lại có vô tận quyết tâm, nhẹ nhàng thanh như là thổi dài giống nhau, “Ta tin tưởng, Viên gia sẽ không thật sự cùng Mộ Dung gia tộc chính diện đối kháng lên liền sẽ bất kham một kích, ta cũng tin tưởng lão tổ tông tuyên ra tới người. Các người quên ta đã từng nói qua nói? Lão tổ tông biết Viên gia tình huống, lại lựa chọn Niệm Niệm, còn đối nàng nói ra như vậy giao dịch điều kiện, có thể thấy được lão tổ tông cũng không muốn Viên gia tiếp tục như vậy ẩn nhẫn đi xuống, nếu Viên gia thật sự thua, ít nhất cũng muốn thua bất khuất, quyết không thể ở uất ức trung bị chôn nhập bụi bặm bên trong!”

Giờ này khắc này, sở hữu Viên gia trưởng lão đều không có ngôn ngữ.

Đông ——

Viên Tế Dân cái thứ nhất hai đầu gối xuống đất, cong hạ bút thẳng lưng, trầm giọng nói: “Tôn gia chủ lệnh.”

Viên thế hăng, Viên tục sinh gối xuống đất.

Tam phòng đông mạch các trưởng lão một đám gối xuống đất, tiếp theo là một phòng, nhị phòng, tứ phòng, một cái tiếp theo một cái, sau đó gối xuống đất người càng ngày càng nhiều, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, thẳng đến toàn bộ trưởng lão đều hai đầu gối chạm đất.

Bọn họ thân là trưởng lão, thân phận tôn sùng. Ở Viên gia thời điểm, đối mặt Viên Càn Nhiên cái này gia chủ trong tình huống bình thường chỉ cần hành lễ, không cần gối xuống đất như vậy đại lễ. Lúc này, bọn họ toàn bộ gối trên mặt đất.

Viên Càn Nhiên trên mặt lộ ra tươi cười,

... Trang chủ đừng nóng vội sao, chương 159 vì hủy diệt Mộ Dung mà đến (canh một),

Trần ngập tự hào cùng ôn hòa. Sau đó hắn xoay người, đối mặt Đường Niệm Niệm khuất thân, cong hạ lưng cúi đầu.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt trung niên nhân, ánh mắt hơi hơi chớp động.

Tự Lăng Cô Hồng nắm tay nàng, theo tay nàng cùng đem ngoan bảo ôm lấy, buông xuống con người chỗ trong lòng ngực thê nhi, vạn vật đều không thể lại nhập hắn đáy mắt chút nào.

Thù Lam cùng Diệp thị tỷ muội có chút kinh ngạc nhìn trước mắt phát sinh hết thảy. Các nàng cũng không biết Đường Niệm Niệm ở Viên gia truyền thừa nơi phát sinh sự tình, đối với Viên Cần Nhiên cái này một nhà chi chủ cư nhiên đối Đường Niệm Niệm nói ra như vậy một phen lời nói, làm ra như vậy cung kính hành lễ tư thái, thật sự làm người không kinh không được.

Đỗ Tử Nhược trong mắt hiện lên một sợi suy nghĩ sâu xa, theo sau liền khôi phục bình tĩnh.

Gia tộc thượng sự tình, hắn chưa bao giờ tham dự. Chẳng sợ nghe được như vậy tuyệt mật, hắn cũng sẽ không miệt mài theo đuổi, càng sẽ không đi làm ra mật báo Mộ Dung gia tộc, hoặc là lấy này uy hiếp Viên gia sự tình.

Hắn quy củ tính tình, tiên nguyên người đều biết, cũng là bởi vì này Viên Cần Nhiên ở biết Đỗ Tử Nhược thân phận sau, hơn nữa hắn cùng Đường Niệm Niệm mấy người đi cùng một chỗ, mới có thể không có cố kỵ hắn ở tại chỗ, nói ra như vậy một phen lời nói, làm ra như vậy một phen hành vi.

...

-----oOo-----

Chương 160: trả thù bắt đầu (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Trang chủ đừng nóng vội sao, chương 160 trả thù bắt đầu (canh hai)

Chương danh: Chương 160 trả thù bắt đầu (càn)

Đông tử sơn sơn vực trang chiếm cứ đông tử sơn chân chính linh mạch căn phương thư phong dĩ quán hoán nồng đậm linh khí quay quanh trang khởi so nguyên kinh hồng các muốn đơn giản chút lại phân trở lại nguyên trạng cổ xưa trang mặt cảnh tượng thực hiển nhiên lâu dài không trải qua xử lý cây cối đều lớn lên cao tươi tốt chung quanh vài mẫu dục điền dục điền gieo trồng đều chút niên đại thực đủ linh dục

Nghe nói vài mẫu dục điền đều Viên Cần Nhiên thân xử lý mặt mỗi cây linh dục đều phẩm phẩm chất còn chút khó tìm quý hiếm linh dục dục điền bị trận pháp bao phủ có thể thấy được Viên Cần Nhiên đối nó xác thật thực ý sợ Viên gia nội cũng không hoàn toàn yên tâm

Viên Cần Nhiên làm Đường Niệm Niệm chờ chuyển cư trú chỗ trang cùng cũng công đạo kia dục điền mặt linh dục nhưng tùy ý Đường Niệm Niệm tùy ý hái từ đây có thể thấy được Viên Cần Nhiên xác lấy đến khởi phóng mà cũng loại dám làm dám nếu làm ra quyết định liền sẽ dự do dự giữ lại đối Đường Niệm Niệm hành nhưng nói hoàn toàn dung túng mặc kệ

Chỉ Viên Khải đã từng cư trú trang còn vài mẫu dục điền Viên gia này mắt có lẽ phi thường trân quý nhưng Đường Niệm Niệm mắt cũng tính

Trang linh khí thực đủ đối nói trợ giúp cũng tính chỉ cần Tư Lăng Cô Hồng ngọc khởi lời nói tốc độ tu luyện liền không chậm quá vài mẫu được điền linh dược cũng xác trên quý chỉ mặt chủng loại Đường Niệm Niệm nửa đều đã nội giới đào tạo vô luận số lượng còn niên đại đều so vài mẫu được điền mặt linh dược kém quá lâu cũng chắc chắn siêu việt

Chủ nhà mạch kinh hồng các cấp tập kích sự tình Viên gia đã truyền khai thậm chí thực mau truyền tới bên ngoài

Chờ chính Viên gia trăm năm chờ tụ hội chờ đông tủy sơn tụ tập thực tán tu các môn phái gia tộc tiên duệ vô luận phạm còn người tu tiên đều quẻ tâm lý quá nửa gian Đường Niệm Niệm thanh phổ lâu phát sinh sự tình còn Viên gia kinh hồng các phát sinh sự tình liền truyền khắp chính đông tủy sơn tiên duệ lỗ tai

Nghe nói Mộ Dung gia tộc thế nhưng phái tính kế vu hãm Đường Niệm Niệm còn phái đến đông tủy sơn đem Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng hài cấp đánh chết khiếp

Có thể thanh phổ lâu chờ liền kia uống rượu đầu đương chính mắt đem sự tình đều thấy còn đừng nói kia huynh đệ trang thật đúng là giống muốn cuối cùng Đường Niệm Niệm xuất hiện dùng biện pháp làm nói ra chân tướng lại thêm linh trận đều ra mặt đem sự tình cấp thẳng thắn chỉ sợ chút thật đúng là phải bị kia huynh đệ kỹ thuật diễn cấp lừa dối thật đúng là huynh đệ đầu

Nhớ rõ Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng hài gọi là Tư Lăng Vô Tà kia hài giống như đến hiện chỉ tuổi tuy rằng chỉ tuổi nhưng đã tâm động trung kỳ tu nghe nói thứ đột nhiên đánh lén Kim Đan kỳ tuy rằng tu cao nhưng phi thường am hiểu thu liễm tức ẩn thân pháp thuật thân mang chư bảo vật liền quẻ lôi hỏa chính phẩm chú phù đều lấy ra liền đem tư lăng cô ngâm thơ cấp sát

Đáng tiếc gia cha mẹ chạy về quá nhanh kia hung thủ nhưng bị trảo còn bị tra tấn đến sinh như chết quá nghe nói tuy rằng không có giết thành Tư Lăng Vô Tà nhưng lại đem linh căn cấp hoàn toàn hủy liền

hồn phách đều đã chịu xâm hại nghĩ mà sợ muốn thành vô dụng
phế vật thậm chí còn khả năng sẽ biến thành ngu ngốc ha ha

Cuối cùng nói chuyện đáng người gầy nhưng rắn chắc nam dựa mặt
mắt một mí nói chuyện chờ còn lay động đầu giống như tâm tình phi
thường hảo thủ nâng chén phẩm rượu

Chung quanh đều thực rõ ràng từ khẩu khí nghe ra vui sướng khi
người gặp họa

Kỳ thật cũng thực tâm lý

Tán tu cũng chưa môn không phải thăm dò người tu tiên chút quá
ngày đều thực kham khổ giống áo đen lão tổ lỗ thâm còn linh trận đồ
nhược chút vô luận danh khí còn thực lực đều dị thường phong
cảnh kia cũng tuyệt đỉnh phú tán tu mặt chân chính có thể làm được
kia bước thật chi lại

Nên nhiên đối với những cái đó gia tộc đệ miệng tổng nói qua dựa
gia tộc mỗi lần nói lên đều mặt tiết bộ đáng thực tế tâm còn hâm mộ
thả ghen ghét

Tư Lăng Vô Tà hiển nhiên làm hâm mộ ghen ghét tư bản sinh ra phú
chút đều chút mong muốn nhưng tức đồ vật đương này còn kiện
pháp bảo liệu chết chờ cũng đã nhưng chúng pháp bảo chọn lựa
thích

Nghe tới ngoan bảo ngộ hại đông tửy sơn chợ vô luận tán tu còn
chút môn phái gia tộc đệ tâm mặt không bắt luận cái gì đồng tình
đáng tiếc chỉ đem chút coi như rượu sau trò cười tâm mặt đoạn vui
sướng khi người gặp họa

Tửu lâu nào đó người nghe đàm luận lời nói động thanh sắc từ ghé
dựa đứng lên sau đó hướng

Trang chủ đừng nóng vội sao, chương 160 trả thù bắt đầu (canh hai
)

Tuy rằng không chết quá đoạn linh căn tàn hồn phách cũng sai nói định dạng ngược lại so chết còn làm Đường Niệm Niệm khó chịu rời đi mỗi chình thân thể bao phủ màu đen quần áo mặt áo đen thực hiển nhiên đặc thù pháp bảo làm linh thức đều khó đều tiến kiến này bộ dáng

Đối với bên ngoài đã truyền khai tin tức cũng không hoài nghi chỉ kia thân mang thứ tốt vô luận quỷ lôi hỏa thật còn phẩm chú phù từ từ vài thứ đều đủ dễ dàng lộng chết Nguyên Anh kỳ có thể chỉ bằng kia tâm động trung kỳ tuổi nhi còn tưởng hoàn hảo không tổn hao gì thành sợ Đường Niệm Niệm trước khi rời đi kia hài bố trí phòng hộ mới làm kia hài tránh được tử kiếp quá cuối cùng bị hủy linh căn hồn phách lại cũng kém

Đương áo đen khẩu phát ra ác ý tiếng cười tiếp tục làm bộ bình thường tán tu du đăng Viên gia đông tửy sơn chợ trước mắt đột nhiên hiện lên lữ huyết quang sau đó còn nhạc thần chí liền biến mất trước mắt phiến hắc ám

Áo đen đột nhiên hôn mê sau đó bị mang đi cảnh tượng bị chung quanh chút chú ý tới quá đến cùng cự vô cùng xà quái từ không mà hàng tướng áo đen cấp cuốn lấy mang đi chờ chút bàng quan đến coi như làm cũng chưa phát sinh quá kể tục làm việc

Ai đều rõ ràng xà quái Đường Niệm Niệm khế thú

Cùng loại áo đen bị xà quái Hồng Lê đột nhiên mang đi sự tình tiếp mấy chờ không phát sinh ngăn xà quái Hồng Lê ra tay còn Diệp thị tỷ muội Bạch Lê bảo Lưu Bảo cũng ra tay khởi phi thường bình thường người tu tiên tổng bị đột nếu như đánh lén cấp đánh đến phòng thắng phòng bị mang đi mặt thậm chí còn xuất hiện quá danh tuổi nữ hài

Ai cũng Đường Niệm Niệm phải làm cũng minh bạch muốn dạng làm mơ hồ phỏng đoán đến chút bị mang đi hay là Mộ Dung gia tộc nhãn tuyến thành nếu thật dạng lời nói kia Đường Niệm Niệm lại phát hiện

Ai cũng đoán chuẩn Đường Niệm Niệm tâm tư sợ Viên Cẩn Nhiên
chút đồng dạng minh bạch mấy chút trào thủ đô lâm thời Đường
Niệm Niệm bên người làm Đường Niệm Niệm tắc phòng luyện đan
mặt mân mê

Sau đó nhược chờ suốt còn lần thứ 2 dạng từ từ Đường Niệm Niệm
thân mở miệng thực hiện giao dịch chỉ liên tục gian cũng chưa nhìn
thấy Đường Niệm Niệm thân ảnh nghe Thù Lam lời nói nói Đường
Niệm Niệm chút đều phòng luyện đan luyện dược còn trị liệu ngoan
bảo thân hồn phách thương thế

Dạng tình huống đó nhược cũng đến tiếp tục chờ dược tu luyện đan
chờ có thể quấy rầy liền nghiên cứu trận pháp hoặc là bày trận chờ
có thể bị quấy rầy dạng huống chi Đường Niệm Niệm còn hài hài lo
lắng hài an dưỡng thương thế

Thẳng đến sau nay đó nhược mới đến Đường Niệm Niệm bị Tư
Lãng Cô Hồng ôm ra phòng luyện đan thân ảnh

Chờ Đường Niệm Niệm chính nhắm mắt nằm Tư Lãng Cô Hồng
hoài tựa hồ ngủ

Đó nhược đối nữ hướng không thương tiếc chi tâm yêu nhất chỉ trận
pháp sau nay nhìn thấy Đường Niệm Niệm vô luận Đường Niệm
Niệm khởi tựa hồ luyện đan quá mức hao hết tinh lực ngủ say dạng
còn chớp mắt chắn Tư Lãng Cô Hồng trước mặt bình tĩnh ra tiếng:
Dựa theo giao dịch nên ra mặt làm Viên gia kiểm tra trị liệu thân độc

Lời nói mới vừa nói xong đó nhược phát hiện trước mặt không khí lữ
sóng gợn dấu vết làm vừa mới nói ra lời nói chỉ sợ bị pháp thuật cái
chắn cấp ngăn cách ngoại cũng không truyền vào Đường Niệm
Niệm lỗ tai

Đó nhược hướng Tư Lãng Cô Hồng

Tư Lãng Cô Hồng:

Đỗ Nhược mắt hiện lên lữ ba quang nhưng Tư Lăng Cô Hồng lần thứ 2 chủ động nói chuyện quả nhiên tưởng bộ dáng Tư Lăng Cô Hồng bên nói chuyện chờ khẩu khí Đường Niệm Niệm hoàn toàn cùng giống chờ nói ra câu nói làm đỗ nhược cảm giác được đến giờ cảm tình

Đáng sợ đỗ nhược bình tĩnh sẽ lấy tánh mạng nói giỡn

Tín vật đỗ nhược thần sắc như cũ bình tĩnh nhưng chỉ cần Đường Niệm Niệm tín vật muốn nhiên như thế nào có thể làm Viên gia những cái đó tin tưởng chút Đường Niệm Niệm đáp ứng hướng làm không nắm chắc sự tình

Niệm Niệm tên đủ Tư Lăng Cô Hồng ngôn ngữ không phập phồng thân ảnh từ đỗ nhược bên người bỏ lỡ

Đỗ nhược lui tới hứng thú nói nữa tưởng Tư Lăng Cô Hồng nói chuyện Đường Niệm Niệm tên liền đủ thật đúng là cũng đủ tin

Ngọ đỗ nhược liền tán kiến Viên Cần Nhiên Viên gia đệ dẫn đầu Viên Cần Nhiên giáp mặt gặp mặt đỗ nhược chưa nói dư vô nghĩa chỉ đem Đường Niệm Niệm giao dịch nói biến sau đó Đường Niệm Niệm tên làm bảo đảm thiết chân thật làm Viên Cần Nhiên thực hiện Đường Niệm Niệm thiếu lời hứa

Viên Cần Nhiên chút khóc cười đến không nghĩ tới Viên gia chút trưởng lão thậm chí bao gồm đều bị đường

Trang chủ đừng nóng vội sao, chương 160 trả thù bắt đầu (canh hai),

Niệm Niệm cấp bán cũng không chậm lại sợ Đường Niệm Niệm thiếu Viên gia cũng có thể đối đỗ nhược đưa ra dư yêu cầu nhưng tận lực lời nói tính đối Đường Niệm Niệm tôn trọng cũng nên sẽ được đến đỗ nhược hảo cảm

Lập tức Viên Cần Nhiên liền lệnh làm rảnh rồi trưởng lão tụ tập khởi chuyên môn đối đỗ nhược làm khởi thân thể kiểm tra

Thiết sự tình đều ngay ngắn tự trung tiến hành tựa bình tĩnh thực tế càng giống bão táp trước yên lặng đông tủy sơn trăm năm chợ tu hội đến hiện đã qua thừa số nhưng không ngược lại càng khởi quá trong đó Viên gia để lại không mỗi lần khởi đều chút cảnh tượng vội vàng kêu những cái đó chợ từ nghi hoặc

Đáng chết đừng chạy cư nhiên còn dám xuất hiện bản lĩnh cũng đừng chạy thanh rỗng giận chợ trung truyền ra cuồng liệt kiếm phong đem lộ thổi đến xiêm y bay loạn kinh nghi quá chỉ thấy danh thân xuyên hồng bào cầm trong tay lửa đỏ trường kiếm nam sắc mặt nghiêm chỉnh dữ tợn đuổi theo danh thanh bào tu

Chợ đánh nhau nhưng phạm pháp muốn bị Viên gia traỏ phía trước chạy trốn Lưu Bảo đắc ý dào dạt nói thần thái ra hoảng loạn không nghĩ tới ra xử lý chút sự tình khởi lại ' bán rẻ ' điểm thân muốn đồ vật cư nhiên sẽ lại lần nữa gặp phải trước mấy ngày nay mua Hỏa Vân Kiếm

Liên tính tội cũng trước tội cư nhiên cường đoạt linh thạch chờ đem bắt lấy thân đưa đến Viên gia bị phạt hồng bào kiếm tu cao giọng kêu dạng thật giận đến nhẹ

Khối trung phẩm linh thạch đối người tu tiên nói thật hướng chi Lưu Bảo còn cấp lưu kia vô sỉ lý do hoàn toàn đem trêu chọc vỗ tay bên trong mới làm hồng bào kiếm tu nhất giận phương

Hắc hắc bỗng mới thu về điểm này gian phí tính tiện nghi ~ Lưu Bảo nói thân giống cá chạch dạng đoạn đàn đi qua tuy rằng sẽ công kích pháp thuật nhưng đối với chạy trốn phương diện cũng tuyệt đối chờ hảo

Truy trốn chi gian bên đường xem cũng mặt kinh nghi kinh hô ra tiếng:

Kia bảo dạng bảo lại lừa đáng thương cư nhiên không đem vô sỉ cấp nhận ra quá nhận Đường Niệm Niệm chủ chờ còn hạt đạo

Đột nếu như lời nói nháy mắt chọc đến hồng bào kiếm tu còn Lưu Bảo trong lòng đều đồn

Hồng bào kiếm tu nheo lại hai mắt cái trán đột gân xanh đáng chết gia hỏa thế nhưng bảo thật đảo bối mốc cư nhiên không đem cấp nhận ra tiên nguyên ai bảo vô sỉ lúc trước còn sẽ thu liễm nhưng đến từ nhận Đường Niệm Niệm chủ lúc sau kia phân vô sỉ sức mạnh Việt Việt cực

Lưu Bảo trừng mắt mặt hối hận nga ~ vô lượng tôn cư nhiên bị kia hồng y xú cấp truy đến thiếu chút nữa quên chính sự gần nhất đoạn sự tình Đường Niệm Niệm tâm tình nhưng hảo chuyện quan trọng tình không làm tốt vừa lúc đâm họng súng kia tuyệt đối ăn đâu đi

Lưu Bảo nhanh chóng quyết định bùng nổ toàn thân tốc độ nhanh chóng biến mất hồng bào kiếm tu trước mặt

Hồng bào kiếm tu mặt phẫn nộ càng sâu nhớ tới bảo tựa hồ năm trước cũng đã Nguyên Anh kỳ quá Kim Đan sơ kỳ kiếm tu muốn truy Nguyên Anh kỳ tu khả năng cố tình thật đúng là liền truy Lưu Bảo lộ có thể thấy được vừa mới Lưu Bảo còn trêu chọc

Đáng chết đừng làm cho đến muốn nhiên định đem cấp bầm thây vạn đoạn hồng bào kiếm tu nghiêng răng nghiêng lợi lại lần nữa phun ra ban đầu lời nói tới tay Hỏa Vân Kiếm lại nghĩ đến Lưu Bảo kia vô sỉ sắc mặt thật hận đến đem đem Hỏa Vân Kiếm hung hăng cấp tạp đoạn

Đáng tiếc bỏ được

Nhưng khối phẩm linh thạch

Hồng bào kiếm tu hậm hực đi đường núi

Đế không gió lùa tường lời nói vô pháp công nhận thật giả nhưng đồn đãi loại đồ vật lại cực đáng sợ đặc biệt tiên nguyên nhưng dùng linh tin thạch truyền lời người tu tiên thế giới

Ngày biến hóa tiếp Viên gia phát sinh sự tình ý còn vô tình thể nhưng quá ngắn gian nhưng truyền khắp quỳnh vực còn hướng cơ mang vực mà thậm chí liền chút bí cảnh đặc thù gia tộc môn phái cũng

Viên gia đông tủy sơn trăm năm chợ tụ hội kết thúc Viên gia đông tủy sơn cũng chờ bình tĩnh chỉ xa vạn thậm chí xa hơn cơ vực Mộ Dung gia tộc lại chút hỗn loạn khởi

Chút hỗn loạn đến chút âm thầm bên trong biến hóa chút biến hóa tặc đến chút tựa bình thường thực tế đã sớm đã bình thường Mộ Dung gia tộc đệ thân

Bắt đầu còn chỉ ngẫu nhiên phát sinh chút vô thương nhã sự tình cũng không bị Mộ Dung gia tộc ý đến đương ngoan bảo linh căn bị hủy hồn phách tàn khuyết tin tức truyền vào Mộ Dung gia tộc sau Mộ Dung gia tộc tầng chính điều tin tức vui sướng chỉ vui sướng cảm xúc còn không có liên tục đã bị

Trang chủ dừng nóng vội sao, chương 160 trả thù bắt đầu (canh hai),

Mộ Dung gia tộc liên tiếp phát sinh Viên gia đệ tử vong tin tức cấp kinh giận

Chút chết Mộ Dung gia tộc đệ đều kết bè kết đảng xuất ngoại làm gia tộc nhiệm vụ hảo kiếm lấy gia tộc công hiến điểm nhưng đều làm sẵn giết hung thú nhiệm vụ chờ thi thể bị phát hiện hung thú núi rừng trong vòng quá ngắn ngủn gian Mộ Dung gia tộc đệ cũng đã chết gần

Tuy rằng đều chút bình thường đệ cũng đủ nhưng Mộ Dung gia tộc bàn phát sinh dạng sự tình đối Mộ Dung gia tộc thể diện nói đều loại sỉ nhục

Trải qua tầng đoạn điều tra thực mau liền phát hiện trong đó thứ chết án kiện mặt người sống sót những cái đó chết thể nhưng liền Mộ Dung gia tộc người sống sót sát

Điều tra ra kết quả làm Mộ Dung gia tộc lại lần nữa phần nộ đại biểu Mộ Dung gia tộc ra gian tế phản đồ thực hiện nhiên kia bị điều tra ra liền này nhưng chút phản đồ rất cuộc cũng vô pháp biết rõ ràng nhưng mà tiếp tục điều tra chờ Mộ Dung gia tộc các loại phiền toái kiện kiện phát sinh

Lúc trước niệm hồng lục chờ Đường Niệm Niệm lợi dụng người tu tiên luyện chế kia hồn luyện con rồi nhưng đến tiên nguyên chờ bên người lại cũng chưa

Chút khởi không hề khác thường con rồi đều đến bị Đường Niệm Niệm hủy

Đương nhiên

Chút chỉ quá chút nào con rồi thân phận như cũ không hề quá sinh hoạt trở lại nên trở về đương khi trung Đường Niệm Niệm luyện chế nhất hồn luyện con rồi liền Mộ Dung gia tộc tịnh uyên phái đến tiên nguyên đoạn gian đã sớm đã lại lần nữa dung nhập Mộ Dung gia trong tộc so với Mộ Dung gia tộc an bài Viên gia gian tế càng thêm làm khó phát hiện

Gian tế

Mộ Dung gia Đường Niệm Niệm cũng

Hơn nữa thực

Chỉ trả thù bắt đầu mà thôi

...

-----oOo-----

Chương 161: ngoan bảo tình, nhân tài vẫn là ăn chơi trác táng?

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tiên nguyên thiên mang cảnh nội, dựa nam tình xuyên mạch thượng, một tòa thẳng thượng cửu tiêu kiếm lâu, giống như muốn đem khắp đều cấp đâm thủng, có cổ đại đạo vô phong, thả thiên hạ độc ta kiên quyết khí thế —— nơi này là thiên mang địa vực nội cửu tiêu Song Kiếm Môn.

Cửu tiêu Song Kiếm Môn tuy rằng đều không phải là là thiên mang đệ nhất kiếm tu môn phái, bất quá cũng là tiên nguyên nhất lưu môn phái. Môn phái này nhất có đặc sắc, cũng là mạnh nhất chỗ liền ở chỗ hán đều không phải là độc luyện kiếm, mà là hai người song tu. Nơi này song tu nói không phải nam nữ đạo lữ song tu, mà là hai người cùng nhau tu luyện, giống Đường Niệm Niệm bên người Diệp thị tỷ muội hai người hiện tại tu luyện song sinh kinh chính là song tu công pháp chi nhất.

Nói như vậy song tu công pháp đều là thực lực cực cường công pháp, bởi vì nó đại biểu cho tu luyện loại này công pháp hai người giống nhau đều sẽ như hình với bóng, cơ hồ cùng một người giống nhau. Hơn nữa tu luyện như vậy công pháp hai người đều yêu cầu cực kỳ cường đại ăn ý, theo công pháp cùng thực lực gia tăng, hai người chi gian ăn ý cũng sẽ càng ngày càng cường, thời điểm đối địch đối với địch nhân đến nói, muốn đối mặt không phải hai cái địch nhân, lại là có thể nói lấy nhị hợp nhất đối thủ, này uy lực cũng không phải là nhất thêm nhất tương đương hai có thể so sánh với.

Cửu tiêu Song Kiếm Môn là kiếm phái, tầng chót nhất đệ tử đến cao tầng đệ tử liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra tới. Tầng dưới chót đệ

tử tất nhiên đều là đơn độc một người, còn không có chủ kiếm hoặc là phó kiếm người. Cao tầng đệ tử giống nhau đều là hai người cùng nhau hành tẩu, chủ kiếm cùng phó kiếm thân phận giống nhau cũng liếc mắt một cái có thể nhìn ra được tới.

Cửu tiêu Song Kiếm Môn đệ tử theo lý mà nói là có chút không công bằng. Mỗi cái chủ kiếm người là ngự kiếm cái kia, phó kiếm còn lại là cầm kiếm cận chiến một cái, hai người quan hệ có chút cùng loại với chủ tớ. Ở cửu tiêu Song Kiếm Môn phó kiếm tên giống nhau đều là con số, này liền cùng loại với phó kiếm cùng chủ kiếm phó thủ không sai biệt lắm, muốn lợi dụng đến cùng chính mình đôi tay giống nhau ăn ý, linh hoạt tự nhiên, đây là một cái yêu cầu thời gian tất yếu.

Cũng là nguyên nhân này, cho nên đôi người ngoài thậm chí là cửu tiêu Song Kiếm Môn người tới nói. Ở trong mắt bọn họ, cửu tiêu Song Kiếm Môn đệ tử vẫn luôn đều chỉ có một, đó chính là chủ kiếm vị kia, phó kiếm liền hình cùng chủ kiếm đỉnh lò hoặc là một thanh kiếm, căn bản không cần đi để ý. Trên thực tế đây cũng là có nguyên nhân, chủ kiếm cùng phó kiếm một khi song tu, như vậy phó kiếm sinh mệnh liền không chế ở chủ kiếm trong tay, như vậy mà đến phó kiếm làm sao có thể đủ được đến chủ kiếm tôn trọng?

Ở cửu tiêu Song Kiếm Môn bên trong tùy ý có thể thấy được một đám người mặc kiếm bào nam nữ, phía sau đi theo một người sắc mặt lạnh băng đờ đẫn nam tử hoặc là nữ tử. Vô luận phía trước nam nữ hay không ở cùng người khác nói chuyện phiếm cười vui, mặt sau những người này trên mặt đều không có cái gì biểu tình, tựa hồ này đó đều cùng bọn họ không quan hệ, liền cùng một thanh chân chính không có cảm tình kiếm giống nhau.

Bất quá, này đó đều không phải là nói là tuyệt đối.

Ít nhất, cửu tiêu Song Kiếm Môn thỉnh thoảng liền sẽ xuất hiện một ít đặc biệt người.

Ở cửu tiêu Song Kiếm Môn trong lịch sử, liền đã từng có một vị một đường từ đệ tử đi đến trưởng lão cấp nam tính đệ tử đối chính mình

phó kiếm thực hảo, hấn phó kiếm là một nữ tử, thậm chí cuối cùng yêu chính mình phó kiếm. Hai người quan hệ ở cửu tiêu Song Kiếm Môn có người hâm mộ duy trì, càng nhiều tắc cảm thấy có vi lễ thường. Chỉ là đối mặt như vậy ngôn ngữ, vị này trưởng lão đều dứt khoát không dao động.

Vị này cửu tiêu Song Kiếm Môn trưởng lão cũng không có sống bao lâu, ở một lần bí cảnh trung thế nhưng vì chính mình phó kiếm đã chết.

Đây là cửu tiêu Song Kiếm Môn không công bằng địa phương chi nhất, chủ kiếm nếu là đã chết, phó kiếm hấn phải chết. Chính là phó kiếm đã chết, chủ kiếm sẽ không có việc gì, chỉ là thực lực giảm đi mà thôi. Chính là vị này trưởng lão lại vì cứu phó kiếm, lấy chính mình tánh mạng đi cứu nàng, rõ ràng biết hấn đã chết, kia phó kiếm cũng không sống được, lại cố tình dứt khoát như vậy đi làm, không hề đổi ý.

Chuyện này làm rất nhiều người rất là khó hiểu, nếu thật sự muốn cứu phó kiếm, chính mình đã chết lại có ích lợi gì? Đến cuối cùng cái kia phó kiếm còn không phải giống nhau đến chết? Thậm chí có nhiều hơn người đang mắng vị kia cửu tiêu Song Kiếm Môn trưởng lão ngu dại, hảo hảo một thiên tài nhân vật lại vì một cái phó kiếm đã chết. Vốn dĩ lấy hấn thiên phú muốn trạm đến càng cao, đi được xa hơn cũng là tất nhiên.

Bất quá gọi người ngoài ý muốn chính là, tên kia phó kiếm ở trưởng lão sau khi chết cũng không có lập tức tử vong, ngược lại sống sót.

Tuy rằng sống được không dài, bất quá ba năm mà thôi.

Tên này nữ tử phó kiếm cũng không có đối cửu tiêu Song Kiếm Môn có bất luận cái gì giấu giếm, đem chính mình còn sống nguyên nhân còn có thể sống bao lâu đều công đạo đi ra ngoài, nguyên nhân trong đó chính là tên kia kinh thái tuyệt diệu trưởng lão nghiên cứu ra tới, đáng tiếc còn không có hoàn toàn thành công, hấn cũng đã đã chết.

Nữ tử công đạo này hết thầy sau, chỉ cầu cứu tiêu Song Kiếm Môn chưởng môn có thể chấp thuận nàng đều tham sống sợ chết này ba năm thời gian, nàng nhất định sẽ không cấp cứu tiêu Song Kiếm Môn mang đến bất luận cái gì phiền toái.

Tên kia trưởng lão vốn chính là cứu tiêu Song Kiếm Môn chưởng môn xem trọng đệ tử chi nhất, đối với nữ tử cầu xin rút cuộc vẫn là đáp ứng xuống dưới, bất quá lại đem hấn giam cầm ở cấm đoán nhai nội, cùng nàng cùng nhau còn có nàng cùng tên kia trưởng lão ba tuổi nhi tử.

Chuyện này trở thành cứu tiêu Song Kiếm Môn một cái giáo huấn môn hạ đệ tử ví dụ, làm cho bọn họ minh bạch tuyệt đối không thể đối phó kiếm sinh ra cảm tình, tu tiên người nếu là cảm tình quá thâm nói, chỉ biết hại người hại mình, tuyệt đối sẽ không có bất luận cái gì chỗ tốt, cũng vô pháp đi đến cuối cùng.

Chuyện này cũng trở thành toàn bộ tiên nguyên mấy cái cảm tình báo cho chi nhất, làm tiên nguyên trung đạo lữ nhóm đều càng thêm ích kỷ vô tình, báo cho chính mình không thể đối song tu đạo lữ sinh ra cảm tình.

Vô luận chuyện này ảnh có bao nhiêu đại, tên kia thiên tài trưởng lão vì cái gì phải vì nữ tử phó kiếm đi tìm chết? Đây cũng bị vô số người suy đoán, chân chính nguyên nhân toàn bộ thiên hạ lại chỉ có một người biết, đó chính là.....

“Chu Thiên!”

Hạ đầu trên núi, đỉnh đình tạ, một người thân xuyên đồ đậm váy dài nữ tử lâm không ngự kiếm bay tới, tóc đen ở trong gió bay múa, kiều nộn khuôn mặt, một đôi bay cao mặt mày, anh tư tấp sảng. Ở nàng phía sau đi theo một người sắc mặt đỏ dẫn nam tử, nam tử thân xuyên áo đen, khuôn mặt bình thường, giống cái không có cảm tình con rối.

Đình tạ, Chu Thiên đang ở uống rượu, nghe được thanh âm một đôi mắt lạnh thấu xương liếc hướng nữ tử.

Nữ tử áo đỏ bị dọa đến nhảy dựng, thiếu chút nữa từ không trung ngã xuống đi, đô khởi cái miệng nhỏ, buồn bực nói: “Người làm gì vậy a! Vô duyên vô cớ trừng người, ta chọc người lạ?”

Chu Thiên ánh mắt thu liễm một ít, biểu tình lại vẫn là khó coi, một sửa hấn ngày thường vô lại bộ dáng, lại đem ánh mắt thu hồi ở trước mặt chén rượu thượng, không lằm để ý nói, “Người tới làm cái gì.”

Nữ tử đầy mặt không cao hứng chu, thấy thế nào đều giống ở trên mặt viết ‘ mau tới an ủi ta ’ mấy chữ, đáng tiếc Chu Thiên lúc này không hề có bởi vị này đại tiểu thư chơi tâm tư, nhịu mày nói: “Không có việc gì liền rời đi nơi này.”

Thương ngọc lập sắc mặt cũng càng không cao hứng lên, bất quá nàng thật vất vả mới tìm được Chu Thiên, kêu nàng liền như vậy đi rồi là như thế nào đều không cam lòng.

“Hừ! Ai nói không có việc gì! Gần nhất người luôn không thấy bóng dáng, không biết trốn đến cái kia sơn phùng đi, nơi nào sẽ biết ở tiên nguyên bên trong đã xảy ra đại sự tình!”

Chu Thiên ánh mắt chợt lóe, mấy ngày nay bởi vì đặc thù, hấn đích xác không có chú ý ngoại giới biến hóa. Có thể bị hấn thương ngọc lập nói thành đại sự, như vậy sự tình nhất định không nhỏ.

Thương ngọc lập liền chờ Chu Thiên dò hỏi, bất quá đợi một hồi đều không thấy hấn phản ứng, sắc mặt liền càng khó coi, khẩu khí cũng nhiều một ít bén nhọn, “Này đại sự còn cùng người nhận thức người có quan hệ nga! Biết Đường Niệm Niệm đi?” Thấy hấn rút cuộc nâng lên ánh mắt, thương ngọc lập chẳng những không có bất luận cái gì vui vẻ tâm tình, ngược lại càng thêm khó chịu không cao hứng, lạnh lùng châm chọc nói: “Nàng cùng ngưng thật tỷ tỷ sự tình mọi người đều biết, dám can đảm cùng Mộ Dung gia tộc đấu, cũng không xem chính mình là thứ gì! Hiện tại hảo đi? Nghe nói Tư Lăng Vô Tà kia vật nhỏ bị người hủy hoại linh căn, tàn hồn phách, như vậy thương thế là trí mạng, căn bản là không có cách nào trị tận

gốc, này Tư Lăng Vô Tà vận khí tốt điểm cũng chỉ là một cái phé vật, vận khí không tốt lời nói đó chính là một cái ngu ngốc!”

Cuối cùng ‘ ngu ngốc ’ hai chữ, thương ngọc lập tựa hồ sợ Chu Thiên nghe không rõ ràng lắm, đặc biệt cẩn trọng âm.

Chu Thiên đồng tử cấp tốc co rút lại một chút, nắm chén rượu tay căng thẳng, trong tay chén rượu tùy theo vừa vỡ, hóa thành một tay bột phấn, rượu cũng sái một bàn, trong không khí cũng tràn ngập thượng một cỗ này rượu hương.

Thương ngọc lập trong lòng lại đắc ý lại khó chịu, lạnh lùng nhìn Chu Thiên, châm chọc nói: “Người làm gì vậy? Kia Đường Niệm Niệm chính là phụ nữ có chồng, còn có hài tử! Thật là không biết xấu hổ, có phu quân còn câu dẫn những người khác, hừ! Người như vậy xứng đáng chịu khổ chịu nạn, tốt nhất là ném đến lô đỉnh phái đi, làm một cái nhậm người thừa kế lô đỉnh tốt nhất không.....”

“Câm mồm!” Chu Thiên lãnh lệ quát lớn, đánh gãy thương ngọc lập nói

Thương ngọc lập ngẩn ra, đương nhìn đến Chu Thiên có chút hung ác sắc mặt sau, trong lòng có chút kinh sợ, càng nhiều vẫn là phần nộ.

Chu Thiên hỏi: “Người có đi hay không?”

Thương ngọc lập không có ngôn ngữ.

Chu Thiên bĩu môi cười, “Người không đi, ta đi.”

Nói xong, hấn đứng lên.

Thương ngọc lập đột nhiên so với hấn còn nhanh đứng lên, bèn nhọn kêu lên: “Ta đi, ta đi, ta đi có thể đi! Người liền nơi này tiếp tục thương thể của người hoài đi! Dù sao người muốn vĩnh viễn đều không chiếm được! Vĩnh viễn, vĩnh viễn!”

Liên tục hung hăng nói hai cái vĩnh viễn, thương ngọc lập gọi ra phi kiếm, cùng tới thời điểm giống nhau đập không mà đi.

Chu Thiên im lặng lại lần nữa lấy ra hai cái cái ly, đối bên cạnh đứng Thẩm Cửu nói: “Cùng nhau ngòi xuống, bồi ta uống một chén.”

Thẩm Cửu không có cự tuyệt, lạnh mặt đứng ở hán đối diện.

Chu Thiên tự mình cho hán cùng chính mình đổ một chén rượu thủy, bưng lên cái ly cùng Thẩm Cửu cái ly chạm vào ở bên nhau, nâng lên ánh mắt nhìn về phía phương xa, như vậy là cảm đoán nhai, hán từ ba tuổi về sau sinh sống một trăm năm địa phương.

Hôm nay là hán sinh nhật, cũng là cha mẹ ngày giỗ.

Chu Thiên bật cười, ngửa đầu uống rượu. Ba tuổi năm ấy sinh nhật, hán cha đã chết. 6 tuổi năm ấy sinh nhật, hán nương đã chết. Nay thiên đạo thật là làm người buồn cười không thôi, hết thầy trùng hợp gọi người vô lực.

Trừ bỏ Thẩm Cửu, ai cũng không biết hôm nay đối với hán tới nói là cỡ nào đặc thù nhật tử.

Chu Thiên một ly tiếp theo một ly rót rượu, Thẩm Cửu một ly tiếp theo một ly bồi hán uống, nói cái gì đều không có nói chuyện, nói cái gì đều không có hỏi. Tình huống như vậy từ hai người bắt đầu song tu, chân chính từ đáy lòng nhận đồng đối phương sau, mỗi năm hôm nay liền vẫn luôn như vậy liên tục.

“Thẩm Cửu ngươi biết không?” Chu Thiên tựa hồ có chút say, nỉ non cười nói: “Trên đời này người đều nói chu thuận ngọc, như vậy tốt thiên phú, như vậy tốt ngộ tính, cố tình vì một cái phó kiếm đã chết, chết đi nhiều không đáng giá a! Người trong thiên hạ đều nói cái kia phó kiếm vô tình, chu thuận vì nàng đã chết, nàng lại tham sống sợ chết, không biết ở nơi nào tiêu dao sung sướng đi!”

Thẩm Cửu không nói gì, tự mình cho hán rót rượu. Hán biết, chu thuận chính là Chu Thiên cha, cái kia đã từng kinh thái tuyệt diệu

nhất thời tận trời hai vai môn tuổi trẻ nhất trường lão.

“Chính là bọn họ không biết, bọn họ cái gì không hiểu!” Chu Thiên sắc mặt bình đạm đến nhìn không ra tâm tình, hai mắt nội chớp động bi thương lại nồng đậm bức người, “Bọn họ không biết, ta lại biết, bởi vì nàng tổng ở ta bên tai nói, nói suốt ba năm. Ba năm sau nàng sau khi chết bộ dáng tất cả đều là giải thoát, nàng là muốn cùng chu thuân đi, chỉ là vì cái kia ba tuổi vô dụng tiểu nhi, không thể không lưu lại.”

“Thiên nhi a, cha ngươi nói qua, chỉ cần hấn tồn tại liền sẽ không làm nương chết, nếu nương đã chết, kia nhất định là hấn không còn nữa.” Chu Thiên nỉ non, những lời này tựa hồ là ở lặp lại ai ngôn ngữ, cười nhẹ, “Chu thuân hoàn thành hấn hứa hẹn, chỉ cần hấn sống giả, nàng liền sẽ không có việc gì, cho dù là chết cũng nhất định sẽ chết ở nàng phía trước a.....”

Gió nhẹ thổi qua, thổi tan mẫn đình rượu hương, thổi tỉnh người bị rượu mê say đầu óc.

Chu Thiên trầm mặc, Thẩm Cửu cũng bồi hấn trầm mặc. Thẩm Cửu biết hấn suy nghĩ cái gì, này đó nhiều năm qua, hai người liền cùng một người giống nhau, hấn hết thầy hấn cơ hồ đều biết.

Hồi lâu.

Chu Thiên đột nhiên huy tay áo, trên bàn còn dư lại rượu toàn bộ bị hấn thu lên. Trên mặt hấn bị rượu nhiễm đến hơi say say sắc cũng tan, thần thái nửa điểm nhìn không ra tới vừa mới thất hồn lạc phách. Một đôi con ngươi dùng tinh nhuệ hoà bình cùng che giấu vừa mới hao tổn tinh thần, khóe miệng gợi lên một mặt nhìn không ra ý vị tươi cười, “Thẩm Cửu, xem ra lần này Đường Niệm Niệm phải có động tác.”

“Ân.” Thẩm Cửu đánh giá hấn thần sắc, biết hấn đã từ vừa mới cảm xúc trung đi ra, cũng không có lại đề cập hấn vừa mới thất thố, cùng hấn cùng nhau nói chính sự, “Tư Lăng Vô Tà thương thế, đủ để cho nàng đối Mộ Dung gia tộc triển khai mãnh liệt trả thù.”

“Ha hả.” Chu Thiên đột nhiên bật cười, lắc đầu nói: “Người nên sẽ không tin tưởng thương ngọc lập kia nha đầu nói, Tư Lăng Vô Tà bị chặt đứt linh căn, tàn hồn phách đi?”

Thẩm Cửu nhíu mày, “Nếu nàng nói ra, như vậy nhất định là có căn cứ, tuyệt đối không phải là lung tung tự biên.”

Chu Thiên lại lần nữa lắc đầu, trong mắt lập loè tinh quang, ha hả cười nói: “Đương nhiên không có khả năng là lung tung tự biên, bất quá nàng nói hai chữ, ‘ nghe nói ’, tin vĩa hè, đồn đãi loại đồ vật này, luôn là mười có tám chín là khuếch đại. Thậm chí có khả năng, Tư Lăng Vô Tà đích xác bị thương, nhưng là không có thương tổn đến như vậy trình độ, này đồn đãi càng có có thể là người có tâm cố ý khuếch đại truyền ra tới.”

Thẩm Cửu nghe xong lời này, nghĩ lại một phen liền minh bạch Chu Thiên ý tứ, “Người là nói, này đó nghe đồn trên thực tế là vì mê hoặc Mộ Dung gia tộc những người đó?”

“Không ngừng là Mộ Dung gia tộc, còn có tiên nguyên trung đối Đường Niệm Niệm người một nhà cảm thấy hứng thú mọi người.” Chu Thiên bình tĩnh nói, đột nhiên lộ ra một mặt có chút vui sướng khi người gặp họa vô lại tươi cười, “Sự tình muốn trở nên thú vị, dám đối với Tư Lăng Vô Tà ra tay, này Mộ Dung gia tộc thật đúng là sẽ tìm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nghịch lân a! Nếu chỉ là đối bọn họ hai người ra tay nói, lấy bọn họ bản lĩnh muốn thật sự bị thương chỉ sợ không dễ dàng, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không vì thế quá kích, chính là Tư Lăng Vô Tà nhưng không giống nhau, kia chính là.....”

“Bọn họ nhi tử a.” Chu Thiên trong mắt hiện lên một sợi hoảng hốt. Mơ hồ nhớ rõ năm đó kia ôn nhu từ ái nữ tử đem chính mình ôm vào trong ngực, đối chính mình nói thế gian này đối nàng tới nói quan trọng nhất chính là nhi tử cùng trượng phu.

Thẩm Cửu nhìn hấn bộ dáng, trong mắt hiện lên quan tâm, lại không có đi làm rõ hấn thất thần, hỏi: “Người cảm thấy Đường Niệm Niệm

sẽ như thế nào làm? Nếu Đường Niệm Niệm có động tác nói, như vậy chúng ta có phải hay không.....”

Chu Thiên lắc đầu, thần thái thoát nhìn giống như không có nửa điểm khác thường, cũng giống như không có phát hiện chính mình vừa mới thất thần, cười nói: “Yên tâm, đừng nhìn Đường Niệm Niệm giống như thực thiên chân, nhưng là nàng tuyệt đối không ngốc!” Nói tới đây, Chu Thiên rất là bất đắc dĩ buông tay, “Người nhưng đừng quên, ta đều ở nàng trong tay ăn qua vài lần bẹp.”

“.....” Thẩm Cửu đối này không phát biểu ngôn luận.

Chu Thiên thấy vẻ mặt của hắn, ha ha cười, nói: “Đường Niệm Niệm sẽ không tùy tiện lỗ mãng động thủ, đừng quên nàng muốn đối phó chính là toàn bộ Mộ Dung gia tộc, cũng không phải đối phó Mộ Dung gia tộc người nào đó, cho nên nàng nhất định sẽ có kế hoạch, cái này kế hoạch thời gian sẽ không trường cũng nhất định sẽ không đoản. Bất quá, nghĩ đến Mộ Dung gia tộc mấy ngày nay sợ là không dễ chịu lắm.”

Chu Thiên cũng nghĩ tới, Đường Niệm Niệm luyện chế những cái đó con rối.

Thẩm Cửu hơi hơi hé miệng, tựa hồ muốn dò hỏi chút cái gì. Chu Thiên đã nói ra, “Chúng ta không cần sốt ruột, hiện tại quan trọng là tăng lên thực lực. Đây một thể hệ lôi đài tái liên phải tới rồi, người quên mất sao?”

“Ân.” Thẩm Cửu gật đầu.

Sự đã nói xong, hai người lại là một trận trầm mặc, lại không có nửa điểm xấu hổ không khí, có vẻ dị thường bình thản.

Chu Thiên nhìn xa phương, hơi hơi cau mày, biểu tình văn nhã nhu hòa, trong mắt lại bộc lộ mũi nhọn, nhẹ nhàng dịch môi, thanh giống như té muối, “Vĩnh viễn không chiếm được chính mình muốn? Vĩnh viễn?”

Đang lúc cứu tiêu Song Kiếm Môn Chu Thiên biết được Đường Niệm Niệm cùng Mộ Dung gia tộc sự tình, thiên mang mặt khác gia tộc môn phái cũng đồng dạng đã biết, tin tức còn ở ra bên ngoài truyền lại, liền một ít bí cảnh cũng không ngoại lệ.

Bắc Minh mật cảnh là chín đại cảnh kỳ lạ chi nhất. Cái gọi là cảnh kỳ lạ nói không ngừng là trong đó thần kỳ, còn có bên trong kỳ hiểm, ngẫu nhiên sẽ đột nhiên xuất thế kỳ bảo. Làm trò tam kỳ cùng liệt, mới có thể đủ bị xưng là cảnh kỳ lạ. Toàn bộ tiên nguyên bên trong chỉ có chín đại cảnh kỳ lạ, này chín đại cảnh kỳ lạ mỗi một cái đều là bị tiên nguyên người biết, thả mỗi người cực kỳ hâm mộ lại không thể không có kỳ địa phương.

Bắc Minh bí cảnh là suốt một mảnh hải vực, hải vực nước biển hàng năm xanh thắm bình tĩnh như là một mặt gương, cố tình người rõ ràng có thể cảm nhận được nó bình tĩnh, đương người đứng ở mặt biển thời điểm lại nửa điểm ẩn không được chính mình thân ảnh, giống như này dưới chân không phải nước biển, mà là một mảnh giống nước biển xanh thắm thủy tinh mặt đất giống nhau, không rảnh đến ẩn không ra thiên địa bất luận nhân vật nào.

Ai cũng không biết này Bắc Minh hải vực ngọn nguồn ở nơi nào, kết thúc điểm lại ở nơi nào. Này bí cảnh thật giống như là một chỗ độc lập thế giới, tuy rằng có thể ở tương liên đặc thù nhập khẩu tiến vào, nhưng là tiên nguyên địa vực cùng này Bắc Minh hải vực trên thực tế căn bản là không ở một mảnh thiên địa trung. Đương nhiên, này chỉ là nào đó người cảm thụ cùng suy đoán, ai cũng vô pháp chứng minh này đó thật giả, nếu là thật sự, làm như vậy đến này hết thủy người hiển nhiên cũng không phải bọn họ này đó còn ở tu tiên lại còn không có thành tiên tu sĩ có thể tiếp xúc.

Bắc Minh hải vực nội, từng tòa đảo nhỏ phiêu phù ở trong đó, này đó đảo nhỏ có lớn có bé, có chút thoạt nhìn hoang vắng một mảnh, có chút lại bảo quang bắn ra bốn phía.

Nếu lúc này, không trung có tiên duệ nói, bọn họ liền sẽ phát hiện này đó lớn nhỏ không đồng nhất đảo nhỏ đều không phải là yên lặng bất động, ngược lại ở khắp nơi trôi dạt. Thậm chí có chút đảo nhỏ

sẽ đột nhiên chìm vào đáy biển, do đó biến mất không thấy. Nhưng là khả năng ngay sau đó cũng có khả năng là hồi lâu, này đó trầm mặc đảo nhỏ lại sẽ từ địa phương khác toát ra tới.

Đây cũng là Bắc Minh bí cảnh đặc sắc chi nhất, cũng là nó kỳ hiểm chi nhất.

Diễn gia, biết Bắc Minh bí cảnh người, nhất định biết này cái này gia tộc. Chỉ cần nhắc tới Bắc Minh bí cảnh, như vậy cũng nhất định sẽ nhắc tới cái này gia tộc. Bắc Minh bí cảnh cùng diễn gia cơ hồ có thể nói là cùng thể.

Diễn thiên đảo, đây là một tòa có thể thượng thiên nhập hải đảo nhỏ, lúc này nó chính ở vào vô biên Bắc Minh đáy biển.

Diễn thiên đảo thực mỹ, mỹ tựa như tiên cảnh cảnh sắc, cho dù là một thảo một mộc tựa hồ đều bị đặc thù chiếu cố xử lý, lộ ra cổ linh động, thủy tinh gác mái, bảy màu linh quang, ngọc xây trang trí, ở đáy biển dòng nước, du ngư chơi đùa trung, từng vòng bọt nước dâng lên, động cùng tĩnh kết hợp, tạo thành đêm này tòa đảo nhỏ tuyệt mỹ.

Lúc này, trên đảo nơi nào đó gác mái nội.

Một nữ tử cùng nam tử tương đối mà ngồi, một cái sắc mặt nghiêm túc, một cái sắc mặt là thanh lãnh. Ở nam tử phía sau còn đứng một người trung niên nhân, trung niên nhân hơi rũ đầu, cung kính không nói một lời.

Nữ tử da bạch tinh tế, hai hàng lông mày thon dài như liễu, đơn phượng nhãn sắc bén trung lộ ra một cổ vũ mị, tóc vấn một cái ung dung tản, một quả thủy tinh cây trâm có chút rời rạc lại không ngả ngón cố định. Nữ tử dung mạo nhìn không ra tuổi, chỉ là khí chất phong hoa trung lộ ra một cổ trưởng giả mới có điển nhã.

Lúc này nữ tử sắc mặt nghiêm túc, làm trên người nàng kia cổ vũ mị tan đi không ít, nhìn đối diện tuổi trẻ nam tử trong đôi mắt chớp động ôn nhu quan tâm.

“Người quyết định?” Diển thường mi nhện không được trước mở miệng.

Ở nàng đối diện ngòi nam tử, bộ dáng xem ra ước chừng hai mươi mấy tuổi tác, khuôn mặt tuấn mỹ làm người xem chi không khỏi than nhẹ một tiếng tư lan ngọc thụ. Một đầu nhu thuận tóc đen bị xử lý đến sạch sẽ ngắn gọn, dùng thanh ngọc phát khung khấu ở sau đầu, gạch trung địa phương như là cùng thân cụ tợ giống nhau sinh một khối lam ngọc thạch, ngọc thạch nửa cái thân mình đều hãm sâu nhập hần huyết nhục, lưu lại nửa cái di lưu bên ngoài, màu xanh lam ngọc thạch nội tựa hồ có nước gợn chảy xuôi, làm người xem lâu rồi không khỏi hoa mắt say mê, mất đi thần trí.

Nam tử gạch sinh ngọc thạch chẳng những nhìn không có một chút kỳ quái, thậm chí còn sẽ làm người cảm thấy hai người vốn nên chính là trời sinh nhất thể, này khối thương lam ngọc thạch liền giống như nam tử bản thân, liếc mắt một cái liền nhìn ra hần bất phàm. Ở thương lam ngọc thạch hạ chính là một đôi nhập tấn sơn mi, mi hạ một đôi hẹp dài đôi mắt cùng hần đối diện nữ tử có chút tương tự, chỉ là so với nữ tử có được này hai hàng lông mày mắt vũ mị sắc bén, nam tử này hai mắt lại lộ ra một cỗ như phong như nhận ngạo, ngạo khí bức người, ngạo khí tận xương.

“Ân.” Nam tử gật đầu.

Diển thường mi lại trầm mặc xuống dưới, khế cau mày, khuyên nhủ: “Mộ Dung gia cùng Viên gia sự tình đã sớm không mới mẻ, từ lần này sự tình tới xem, Mộ Dung gia tộc thị phi muốn định Đường Niệm Niệm kia người một nhà tử địa. Chúng ta diển gia vẫn luôn là trung lập, cũng không quản ngoại sự. Huống chi Mộ Dung gia tộc là tiên nguyên đạo tu đệ nhất gia, chẳng sợ diển gia cùng Mộ Dung gia đối lên, cũng quá không đến bất luận cái gì hảo.”

Thấy đối diện nam tử không nói gì, diển thường mi tiếp tục khuyên nhủ: “Chẳng sợ người là diển gia thái tử, diển gia cũng sẽ không bởi vì hần nguyên nhân ra tay. Chỉ bằng người một người có thể giúp được cái gì? Người hiện tại tu vi đích xác trưởng thành thực mau, nhưng là mau nói một chuyện, cảnh giới là một chuyện khác, tâm

động đĩnh liền xuất ngoại hành tẩu nói, không có diễn người nhà bảo hộ, người.....”

Lời nói ngừng lại, nàng cũng không phải cố ý đả kích hắn, rốt cuộc bất quá ba năm thời gian liền từ sắp đột phá Kim Đan, như vậy tốc độ tu luyện có thể nói là diễn gia đệ nhất nhân. Chỉ là tốc độ tu luyện mau, thiên phú hảo kia thì thế nào, hiện tại hắn tu vi ở những cái đó sống mấy ngàn năm mấy vạn người lão bất tử trong mắt chính là một con con kiến, như thế nào đi cùng nhân gia đâu?

Nàng nói được như vậy trắng ra cũng bất quá là vì đánh mắt nam tử ý niệm mà thôi.

“Ta cũng không có tính toán giúp bọn hắn.” Nam tử rốt cuộc mở miệng nói chuyện.

Diễn thường mi ngân ra, không phải tính toán trợ giúp bọn họ, như vậy quyết định ra ngoài lại là vì cái gì? “Kia cần mặc ý tứ là?”

Ở nàng đối diện nam tử, không phải người khác, đúng là cùng từ niệm hồng đại lục đi vào tiên nguyên Cung Cần Mặc.

Cung Cần Mặc lãnh đạm nói: “Bọn họ không cần ta giúp cũng có thể bắt lấy Mộ Dung gia.”

Diễn thường mi nhện không được lại lần nữa ngân ra, bật thốt lên nói: “Người đang nói cái gì ngốc lời nói.”

Cung Cần Mặc không thèm để ý nàng tin hoặc là không tin, “Nếu ta muốn hủy diệt Mộ Dung gia, chỉ cần thời gian thôi.”

Diễn thường mi bị hắn bình đạm ngôn ngữ cấp trấn trụ, cũng vì hắn trong mắt cao ngạo tự tin mà tự hào. Đây là con trai của nàng, quả nhiên không có làm nàng thất vọng. Đối này, diễn thường mi như ý cười nói: “Tự nhiên, chỉ cần cấp cần mặc người thời gian, phi thăng thành tiên cũng là khẳng định là sự tình, đến lúc đó một cái tiên nguyên Mộ Dung gia tộc, căn bản không đáng sợ hãi.”

Cung Cẩn Mặc không có đáp lại nàng lời nói, chỉ là nói: “Ta có thể làm được sự tình, bọn họ cũng có thể, hơn nữa chỉ biết càng mau, càng hoàn toàn.”

Diễn thường mi còn ở vì Cung Cẩn Mặc vừa mới ngôn luận tự hào, đột nhiên nghe thấy cái này lời nói, đương nhiên biết hẳn lời nói bọn họ nói chính là ai. Có thể bị Cung Cẩn Mặc như vậy kết luận nói ra lời này người, diễn thường mi cũng nhin không được nghiêm túc đi lên, nhúu mày hỏi: “Kia Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thật sự giống người nói lợi hại như vậy? Nói như vậy nói, bọn họ cũng nhất định có thể thành tiên không thành?”

Cung Cẩn Mặc: “Sẽ.”

Ở không có tiếp xúc tu tiên phía trước, hẳn vô pháp kết luận Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thực lực rốt cuộc tới rồi kiêu gì nông nổi. Chỉ có tiếp xúc tới rồi này phiến thiên địa, hẳn mới có thể càng thêm minh xác biết hai người khủng bố. Hẳn chưa từng có hoài nghi hai người vô pháp tu luyện đến Đại Thừa, sau đó phi thăng thành tiên. Hiện tại hẳn sắp đột phá Kim Đan, chính là Đường Niệm Niệm lại sớm tại phía trước liền Kim Đan trung kỳ, Tư Lăng Cô Hồng tu vi càng khó lấy tưởng tượng.

Hiện tại bọn họ có lẽ còn vô pháp lay động Mộ Dung gia tộc, nhưng là chỉ cần bọn họ thực lực vừa đến, như vậy chỉ bằng hai người liền có thể trực tiếp huỷ hoại Mộ Dung gia. Bất quá, lấy bọn họ hai người tính tình, sẽ không vẫn luôn nhẫn nại tu luyện, vẫn luôn chờ đến tu vi tới rồi thời điểm mới trả thù.

“Ba ngàn năm trong vòng, không coi ai ra gì tương trở, Mộ Dung gia tất diệt.” Cung Cẩn Mặc nói ra những lời này, giữa mày biến cả trong lòng rộng lớn mạnh mẽ.

Diễn thường mi nghe được tâm thần lại lần nữa chấn động, nhìn Cung Cẩn Mặc ánh mắt ba quang lập loè.

Mộ Dung gia tộc, tiên nguyên thiên cơ đạo tu đệ nhất gia tộc. Cho dù là diễn gia cũng không dám nói có thể cùng bọn họ đối kháng,

nếu là ở lợi cho diễn gia Bắc Minh bí cảnh bên trong, diễn gia tự nhiên không sợ Mộ Dung gia tộc, chính là nếu là ở Bắc Minh bí cảnh ở ngoài bình thường địa vực, như vậy diễn gia đích xác không phải Mộ Dung gia tộc đối thủ. Ở tiên nguyên chân chính có thể cùng Mộ Dung gia tộc một cặp một cặp kháng, cũng chỉ có thiên mang kiếm tu đệ nhất môn phái Bích Khung Kiếm Tông.

Bất quá kiếm tu phần lớn đều là một ít kiếm sĩ, đối với gia tộc môn phái thượng tranh đấu căn bản là không có quá nhiều hứng thú. Mộ Dung gia tộc cũng biết Bích Khung Kiếm Tông thực lực, cho nên từ trước đến nay cùng bọn họ giao hảo, Bích Khung Kiếm Tông tự nhiên cũng sẽ không vô duyên vô cớ đi tìm Mộ Dung gia tộc phiền toái.

Viên gia thân là dược tu gia tộc, bản thân thực lực có lẽ không đủ, nhưng là lúc trước Viên gia vẫn là dược tu đệ nhất gia tộc thời điểm, toàn bộ tiên nguyên trung vô luận Bích Khung Kiếm Tông vẫn là Mộ Dung gia tộc, thậm chí chín đại bí cảnh gia tộc người đều đối bọn họ khách khách khí khí, chỉ vì từ Viên gia xin thuốc, khi đó Viên gia thật sự là phong cảnh vô lượng, đáng thương thế nhưng cô đơn đến bây giờ như vậy yêu cầu nén giận sinh hoạt nông nổi.

Hiện giờ, nàng hài nhi cùng nàng nói, Mộ Dung gia tộc ở ba ngàn năm nội, nếu là không có người khác tương trợ nói tất diệt? Nói như vậy nếu là những người khác nói ra, nàng nhất định sẽ không đi để ý, chính là lời này lại là Cung Cận Mặc nói ra, nàng liền không thể không để ý. “Cận mặc như vậy tin tưởng kia hai người?” Diễn thường mi ánh mắt có chút phức tạp. Nàng có biết, Cung Cận Mặc đối Đường Niệm Niệm bất đồng tâm tư.

Cung Cận Mặc nói: “Ta chỉ tin chính mình.”

Hắn chỉ tin tưởng chính mình, tin tưởng thực lực của chính mình, tin tưởng chính mình ánh mắt, tin tưởng chính mình trực giác. Huống hồ, hắn lời nói trên thực tế không có nói xong, nếu Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thật sự thất bại nói, như vậy ba ngàn năm lại là cho chính mình thời gian, ba ngàn năm hắn nhất định đứng ở cao phong, sau đó xử lý Mộ Dung gia tộc. Bất quá hắn tin tưởng, làm hắn cơ hội ra tay rất nhỏ, quá tiểu. Lấy Đường Niệm

Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn, chỉ sợ ngàn năm như vậy đủ rồi.

Ở Cung Cẩn Mặc trong mắt, Tư Lăng Cô Hồng là đối thủ của hần, cũng là hần yêu cầu đuổi theo người. Ở hần còn không có đạt tới Tư Lăng Cô Hồng đồng dạng tu vi, hần cũng không sẽ phủ nhận chính mình không bằng Tư Lăng Cô Hồng.

Diễn thường mi trong mắt phức tạp càng nhiều một ít, nàng phát hiện bọn họ tuy rằng là mẫu tử, chính mình cho tới nay cũng ở nỗ lực cùng hần giao lưu cảm tình, chỉ hy vọng có thể cùng hần càng thân cận một ít. Chỉ là này đó thời gian đi qua, Cung Cẩn Mặc tuy rằng cùng nàng nói chuyện số lần không ít, cũng không có đối nàng lời nói lạnh nhạt hoặc là hờ hững, chính là nàng trước sau không hiểu biết hần, này phân không hiểu biết theo Cung Cẩn Mặc tu vi tăng cường, cũng đi theo càng thêm rõ ràng tăng cường lên.

Thậm chí, bởi vì nàng tu vi đều đuổi không kịp Cung Cẩn Mặc, ở hần trước mặt đôi khi đều có chút khó có thể tự tại ở chung.

“Hảo.” Diễn thường mi thu liễm chính mình trong lòng ý niệm, xoa tay nói: “Nếu người không phải vì giúp Đường Niệm Niệm bọn họ, vậy người rốt cuộc là vì cái gì muốn ra Bắc Minh? Này nguyên nhân nếu là người không nghĩ nói, nương cũng không ép hỏi người.” Kỳ thật nếu Cung Cẩn Mặc thật sự không nghĩ lời nói, chẳng sợ nàng ép hỏi cũng là hỏi không ra tới.

“Bất quá, vô luận người có cái gì lý do, gần nhất đúng là thời buổi rối loạn, muốn đi ra ngoài Bắc Minh là như thế nào đều không thể, trừ phi người đột phá Kim Đan, như vậy đến lúc đó có thể đi cùng gia chủ thương lượng hạ.” Diễn thường mi càng nói, khẩu khí liền càng mềm mại, trấn an hần nói: “Đây cũng là vì người hảo, hướng hồ người đột phá Kim Đan cũng chỉ có cuối cùng một bước, đến lúc đó người muốn đi ra ngoài nơi nào đều được. Còn có 50 năm sau chính là tiên nguyên tân một thể hệ lôi đài tái, đến lúc đó không nói được người không nghĩ đi ra ngoài chúng ta còn phải cầu buộc người ra đâu, ha hả.”

Cung Cẩn Mặc không có ngôn ngữ, nhìn diễn thường mi liếc mắt một cái, đứng dậy rời đi.

Màu xanh lá song khâm trường bào, nối tiếp tay áo rộng, đem hấn bóng dáng phụ trợ đến thanh ngạo quý nhã.

“Ai.” Diễn thường mi hơi hơi hé miệng tưởng nhiều lời điếm cái gì, cuối cùng thở dài một hơi. Truyền âm cấp đuổi kịp Cung Cẩn Mặc cùng nhau rời đi trung niên nhân, “Diệp kỳ, hảo hảo khuyên nhủ cẩn mặc, hiện tại hấn vẫn là tu luyện quan trọng, không cần đem tâm tư dừng ở vô dụng sự tình thượng.”

Diệp kỳ bước chân hơi hơi dừng một chút, không có ngôn ngữ.

Ra gác mái ở ngoài, lại đi ra đình viện, chung quanh nước biển không có nửa điếm lây dính ở Cung Cẩn Mặc trên người.

Cung Cẩn Mặc đột nhiên nói: “Nàng đối với người nói gì đó.”

Diệp kỳ không hề chần chừ đem diễn thường mi vừa mới nói ra nói lặp lại một lần.

“Tính toán như thế nào làm?” Cung Cẩn Mặc hỏi.

Diệp kỳ sắc mặt bất biến, cung kính vững vàng nói: “Ta là thái tử người, chỉ nghe lệnh thái tử một người.”

Từ Cung Cẩn Mặc đi vào diễn gia, được đến biển cả tâm truyền thừa lúc sau, diễn gia đệ tử đều đến tôn xưng hấn một tiếng thái tử.

Cung Cẩn Mặc gật đầu, từ đầu đến cuối bước chân cũng chưa đình.

Một tháng thời gian trong im lặng trôi đi, hôm nay đông tủy trong núi Thiên Sơn vực bình tĩnh bị một việc đánh vỡ —— ngoan bảo tình.

Thiên Sơn vực, Thiên Khải các.

Một tháng thời gian, ở Đường Niệm Niệm tự mình chiếu cố trị liệu hạ, ngoan bảo thân thể sớm tại nửa tháng trước liền khôi phục hảo,

vô luận là thân thể toái cốt vẫn là đứt gãy kinh mạch, bị hao tổn tinh phách toàn bộ đều khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí tại đây tràng bị thương lúc sau tu dưỡng, ngoan bảo thân thể kinh mạch cùng xương cốt đều bị Đường Niệm Niệm cẩn thận tầm bổ, so với dĩ vãng tới nói muốn càng thêm kiên cố cứng cõi.

Ngoan bảo phía trước tâm động trung kỳ thực lực đã đến Kim Đan sơ kỳ, Kim Đan hình thành thời điểm còn đưa tới thiên địa dị động, may mắn Tư Lăng Cô Hồng kịp thời ra tay, đem này dị động cấp áp chế che giấu xuống dưới, mới không có Viên gia hoặc là người ngoài chú ý.

Chỉ là ngoan bảo ở ngưng kết Kim Đan thời điểm đều là ở hôn mê thời điểm, làm Đường Niệm Niệm này đó nhìn hẳn ngưng kết Kim Đan thời điểm người đều nhịn không được lo lắng. May mắn chính là ngưng kết Kim Đan quá trình thực thuận lợi, ngoan bảo cũng không có bất luận cái gì thương tổn, duy độc đáng tiếc chẳng sợ Kim Đan ngưng kết hảo, ngoan bảo vẫn là không có thức tỉnh dấu hiệu.

Nửa tháng trước, Đỗ Tử Nhược suốt nửa tháng thời gian đều ở Viên gia Viên Cần Nhiên những người này tận lực kiểm tra trung vượt qua, chỉ là kết quả làm người thất vọng lại cảm thấy đương nhiên. Viên Cần Nhiên những người này cũng không rõ Đỗ Tử Nhược trên người độc rất cuộc là cái gì, cho dù là sử dụng thanh hồi đan cũng bất quá là nhiều áp chế một ít nhất tử mà thôi, cũng không sẽ khởi bất luận cái gì giải độc tác dụng. Thậm chí theo giải độc đan dược ăn càng nhiều, này trong cơ thể độc giống như còn sẽ chậm rãi thích ứng miễn dịch, sau đó này đó đan dược đối hẳn tác dụng cũng càng ngày càng nhỏ.

Nửa tháng sau, Đỗ Tử Nhược liền về tới Thiên Sơn vực, chỉ còn chờ Đường Niệm Niệm nói giải dược, tính khởi thời gian tới cũng liền nửa tháng, tuy rằng vì thế hẳn muốn trả giá một ân tình.

Hôm nay vừa lúc chính là hai người giao dịch sau một tháng, đương Đỗ Tử Nhược tiến đến tìm Đường Niệm Niệm muốn giải dược thời điểm, ngoan bảo cũng vừa lúc ở cái này đã tỉnh.

Ngoan bảo vừa mới tỉnh lại, Đường Niệm Niệm liền có điều cảm giác, cho nên ở Đỗ Tử Nhược vừa mới nhìn thấy nàng, đang chuẩn bị mở miệng dò hỏi giải được thời điểm, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh liền vừa lúc không thấy. Cái này làm cho hắn đều không cảm phỏng đoán, chẳng lẽ là làm không ra giải được, trốn tránh hắn?

Cái này ý niệm vừa mới toát ra tới, nháy mắt bị hắn vứt bỏ. Chẳng sợ thật sự làm không được giải được, Đường Niệm Niệm cũng tuyệt đối sẽ không tránh né.

Trong sương phòng, thanh hương từ từ, nguyệt bạch bạc thêu cái màn giường bị ám kim sắc móc câu trên giường hai bên, lộ ra bên trong đang ngồi ở chần gắm thượng ngoan bảo.

Lúc này ngoan bảo thần thái có chút quái dị, ngốc ngốc ngồi ở chần gắm thượng hắn, mờ mịt mở to hai mắt, nhìn hư không ánh mắt cơ hồ mất đi tiêu cự, mờ mịt trung còn có một sợi giãy giụa. Tựa hồ nghĩ đến cái gì, lại như là không biết nên làm cái gì.

Cái dạng này ngoan bảo yếu ớt tựa như cái bình thường 6 tuổi hài tử, cái gì cũng đều không hiểu, cái gì đều không rõ, như là bị thương tổn sau rốt cuộc biết thế gian nguy hiểm cùng hiểm ác, mờ mịt ngây thơ.

Đường Niệm Niệm tức khắc liền từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực xuống dưới, duỗi tay đem trên giường ngoan bảo ôm vào trong ngực, một tay nhẹ nhàng vỗ hắn nho nhỏ lưng, giống Tư Lăng Cô Hồng ngày thường trấn an chính mình giống nhau trấn an ngoan bảo, nghiêm túc thanh âm mềm nhẹ, “Không có việc gì, ngoan bảo không sợ, người xấu nương đều lưu trữ, ngoan bảo tưởng chính mình xử lý đều có thể.” Như vậy ít có ngữ khí có loại đặc thù ma lực, làm nhân tâm thần đều thả lỏng lại.

Ngoan bảo hai mắt một chút khôi phục thần thái, người được Đường Niệm Niệm trên người quen thuộc hương vị, gò má có chút hồng hướng nàng trong lòng ngực chôn chôn, hai chỉ tay nhỏ cũng ôm lấy Đường Niệm Niệm eo, thấp thấp “Ngô” một tiếng.

Lần này, ngoan bảo đích xác bị dọa tới rồi. Hấn lần đầu tiên cảm nhận được tử vong ly chính mình như vậy gần, tận mắt nhìn thấy kia hung mãnh thiên lôi cùng ngọn lửa nhào hướng chính mình, chính mình lại vô năng vô lực. Nếu không phải chính mình nơi địa phương bị cha mẹ bố trí trận pháp, còn có nương chuyên môn lưu lại con rồi, trên người còn mang theo pháp bảo nói, hấn chỉ sợ ở như vậy đáng sợ chú phù xuất hiện thời điểm cũng đã chết.

Nhưng cho dù có mấy thứ này, ở đối mặt địch nhân tuyệt sát thể công hạ, hấn chỉ có thể trơ mắt nhìn trước mặt phòng ngự một tầng tầng rách nát, dùng hết toàn lực ngăn cản, cuối cùng xương cốt tăn toái, gân mạch đứt đoạn thống khổ tra tấn đến hấn toàn thân co rút, lại gất gao không muốn kêu ra một tiếng, trơ mắt nhìn toàn thân huyết hồng hư ảnh quỷ mị nhằm phía chính mình, ngoan bảo lúc ấy quên mất trên người thống khổ, nghĩ đến chỉ có Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Mẫu thân.....

Cha.....

Đau quá.

Ngoan bảo đau quá.....

Không muốn chết.....

Còn muốn mẫu thân ôm một cái, phải cho cha nộp bài tập, muốn mẫu thân khích lệ, muốn ăn cha làm điểm tâm.....

Còn có thật nhiều sự tình, thật nhiều sự tình muốn mẫu thân cùng cha làm.....

“A ——!”

Đương quỷ mị nhảy vào thân thể của mình, ăn mòn chính mình hồn phách thời điểm, ngoan bảo một tiếng rống to, thẳng đến cuối cùng

thời điểm cũng không có từ bỏ, đem kia quý mị cấp mất đi ở hồn phách trung.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh xuất hiện ở trước mắt thời điểm, ngoan bảo thậm chí trong nháy mắt tưởng ảo giác, thẳng đến Đường Niệm Niệm duỗi tay đem hấn ôm vào trong ngực, hấn mới có thể đủ cảm thụ trong đó chân thật, há mồm rất muốn cùng Đường Niệm Niệm nói cái gì, chỉ là còn không có tới kịp nói, hấn cũng đã mỗi mệt hôn mê đi qua.

Kia một khắc, hấn là an tâm, hấn biết có cha mẹ ở, hấn nhất định sẽ không có việc gì, chờ hấn đã tỉnh thời điểm, nhất định còn có thể tái kiến bọn họ, mà không phải ở vào một mảnh quý hồn địa ngục quý hồn giới.

Tư Lăng Cô Hồng đứng ở ôm nhau mấu tử bên cạnh, ánh mắt dừng ở hai mấu tử trên người, không có ngôn ngữ lại càng hơn ngôn ngữ, kia trong mắt ôn nhu cùng bao dung giống như thiên địa, chỉ dung hạ bọn họ mấu tử hai người.

Một hồi thời gian trôi qua, ngoan bảo từ Đường Niệm Niệm trong lòng ngực ngẩng đầu, trắng nõn hồng nhuận khuôn mặt đã khôi phục ngày xưa biểu tình, sau đó quay đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, phi thường nghiêm túc thả vang dội nói: “Cha, ta muốn nước ăn tinh chưng sủi cảo, như ý trăm thúy viên, sườn heo chua ngọt, ngũ vị hương da giòn vịt, bạch kim đậu hủ hoa, lục đằng tuyết liên canh.....”

Một đồng tinh xảo nghe liền cảm thấy mỹ vị đồ ăn danh từ ngoan bảo trong miệng toát ra tới.

Cũng không biết có phải hay không nói mệt mỏi, ngoan bảo liếm liếm môi, “Ăn..... Trước liền như vậy.” Nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng còn không có động, hấn quay đầu liền mắt trông mong nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, đáng thương hề hề kêu: “Mẫu thân, cha cũng không biết đau lòng người bệnh.....”

Đường Niệm Niệm lấy ra một cái nước sốt no đủ trái cây đưa cho ngoan bảo, “Nhuận nhuận yết hầu.”

Ngoan bảo một chút nheo lại đôi mắt, đầy mặt hạnh phúc bắt lấy Đường Niệm Niệm đưa qua trái cây, một ngụm hưng hăng cắn đi xuống.

“Muốn ăn xong.” Réo rất nam tử tiếng nói truyền đến, làm chính cắn trái cây ngoan bảo một chút ngờ ngẩn, thiếu chút nữa cách hạ. Quay đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, chỉ thấy lúc này hắn đã biến mất ở chỗ cũ.

“A.....” Ngoan bảo ngờ ngác, ngốc ngốc đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Mẫu thân, cha đây là thật sự phải cho ta làm sao?”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật đầu, trong mắt hiện lên một sợi cười, sờ sờ đầu của hắn, nói ra Tư Lăng Cô Hồng vừa mới nói ra nói, “Muốn ăn xong.”

“A..... Nga, a? Ăn xong?” Ngoan bảo còn có điểm ngờ ngẩn, ngay sau đó phản ứng lại đây, kinh ngạc qua đi liền mặt ủ mày ê, “Ta vừa mới rót cuộc điểm nhiều ít đồ ăn a?”

Chỉ là thuận miệng làm bầm lầu bầu, Đường Niệm Niệm lại trả lời, “32 nói.”

Ngoan bảo: “.....”

Tuy rằng người tu tiên sẽ không đói, hưởng chi Tư Lăng Cô Hồng làm đồ ăn đều không phải dùng bình thường nguyên liệu nấu ăn làm, chính là ăn xong 32 nói đồ ăn? Này có chút vấn đề.

Bất quá, ngoan bảo trên mặt lại có thực rõ ràng cao hứng.

Đường Niệm Niệm lúc này tắc một tay đem hắn trực tiếp bế lên tới, đi ra ngoài.

“A! Mẫu thân, ta chính mình đi!” Ngoan bảo đối với chính mình mặt mũi vẫn là thực để ý, tuy rằng hắn đích xác thực thích Đường Niệm

Niệm ôm ấp. Đừng tưởng rằng hắn nhìn không tới, Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam đều ở ngoài cửa đứng không có tiến vào, ở bên cạnh còn có một cái hắn không quen biết xa lạ nam nhân.

Đường Niệm Niệm nhìn hắn, thấy ngoan bảo sắc mặt thực nghiêm túc, này liền ứng hắn yêu cầu đem hắn buông xuống, bắt quá lại vươn một bàn tay đưa cho hắn.

Ngoan bảo ánh mắt lấp lánh, một chút cong thành trăng non, khuôn mặt nhỏ thượng tràn đầy tươi cười vươn tay nhỏ nắm lấy Đường Niệm Niệm tay.

Hai người nắm tay cùng nhau đi ra ngoài cửa, nơi này Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam, Đổ Tử Nhược đích xác đều ở. Đường nhìn đến ngoan bảo thời điểm, tam nữ trên mặt lập tức liền lộ ra tươi cười.

Đổ Tử Nhược không lăm để ý nhìn ngoan bảo liếc mắt một cái, đường thấy rõ hắn cặp kia yêu dị đồng tử sau, trong lòng cũng không khỏi kinh ngạc một chút. Trời sinh dị đồng, quả nhiên cùng đồn đãi giống nhau, chỉ là này đôi mắt thấy thế nào không giống chỉ là bình thường dị đồng mà thôi, nên là đứa nhỏ này có cái gì đặc thù thể chất khiến cho đi? Tỷ như Mộ Dung gia tộc vị kia thanh liên đạo thể, nghe nói nàng sau lưng liền sinh có một đóa thanh liên.

“Ngao ô ~” một tiếng kiêu nộn kêu nhỏ, Lục Lục từ Hồng Lê trên đầu nhảy tới ngoan bảo trong lòng ngực, một đôi xanh biếc mắt to ngập nước nhìn chăm chăm ngoan bảo, “Ngao ngao ngao ô ô ~”

Ngoan bảo một tay liền đem nó cắp nhấc tới chính mình trên vai, nghiêng đầu đối nó nói: “Ta mới không có như vậy vô dụng, về điểm này đau tính cái gì.”

“Ngao ô ngao ô ~”

“Người đương bốn thiếu gia là người tiểu gia hỏa này sao?”

“Ngao ô!”

“Ân, Lục Lục cũng rất lợi hại.”

Ngoan bảo theo Đường Niệm Niệm một đường đi, một đường cũng cùng Lục Lục nói chuyện.

Tuy rằng Diệp thị tỷ muội đám người nghe không hiểu Lục Lục rốt cuộc đang nói chút cái gì, bắt quá từ ngoan bảo trả lời bên trong vẫn là mơ hồ đoán. Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam nhớ tới ở kinh hồng trong các nhìn đến ngoan bảo cảnh tượng, ấn đầy người xiêm y rách nát lây dính máu tươi, sắc mặt tái nhợt, hơi thở suy yếu bộ dáng, hiện tại ngấm lại đều cảm thấy giữa trán đau.

Đỗ Tử Nhược không nhanh không chậm cùng nhau đi, nửa điểm không có cảm thấy không ổn mở miệng, “Giải dược.”

Đường Niệm Niệm nghe vậy, nghi hoặc liếc hẳn một cái.

Đỗ Tử Nhược nhìn đến này liếc mắt một cái, chỉ cảm thấy tâm thần nháy nháy, hơi chút do dự một chút, hỏi: “Người quên mất?” Thấy Đường Niệm Niệm thần sắc đích xác tựa hồ là quên mất, hẳn cũng vô lực trách cứ nàng không tuân thủ tin, chỉ có lạnh mặt nhắc nhở nói: “Kia một gốc cây linh dược, người ở ta nơi này mua đi, đáp ứng điều kiện.”

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng thứ này quý hiếm, Đường Niệm Niệm tự nhiên nhớ rõ, cho nên Đỗ Tử Nhược nhắc tới đến cái này nàng liền nghĩ tới. Xem Đỗ Tử Nhược bộ dáng cùng hẳn hỏi chuyện liền biết Viên Cần Nhiên những người đó không có giải quyết trên người hẳn độc biện pháp. Đường Niệm Niệm gần nhất này đoạn sự tình vẫn luôn ở bận rộn, liền thời gian trôi qua bao lâu cũng không có chú ý.

Một tháng sao.

Đường Niệm Niệm ý thức thâm nhập nội giới, quả nhiên nhìn đến nội trong giới mặt vạn Hư Đăng Yêu Đăng sinh trưởng tốt đẹp, kia nụ hoa nhi cũng khai. Chỉ là, vì cái gì kia nụ hoa thiếu một cái khẩu tử?

Đường Niệm Niệm ý thức rời khỏi nội giới, liếc mắt một cái nhìn về phía ngoan bảo trên đầu vai Lục Lục.

Lục Lục có chút chột dạ chớp chớp mắt, sau đó xoa xoa hai chỉ móng vuốt nhỏ, “Ngao, ngao ngao ô.....”

Ngô, cái kia thoát nhìn hảo hảo ăn, Lục Lục không nhin xuống, liền..... Liền cắn nhỏ nhỏ, nhỏ nhỏ một ngụm tử nga!

Nội trong giới mặt linh dược càng ngày càng nhiều, Lục Lục miệng cũng bị dưỡng đến càng ngày càng đều, thỉnh thoảng liền sẽ ăn một ít linh dược, đối này Đường Niệm Niệm chưa từng có ngăn cản quá. Chỉ là không nghĩ tới, nó không có nhin xuống dụ hoặc, ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng khai tiêu tổn căn một ngụm tử, liền này một cái nhỏ nhỏ, nhỏ nhỏ miệng nhỏ, liền đủ để cho nó hiệu dụng giảm đi.

“Làm sao vậy? Có cái gì vấn đề sao?” Đỗ Tử Nhược hoài nghi nhìn Đường Niệm Niệm, lại phiết quá ngoan bảo trên vai Lục Lục.

Lục Lục là nghe được hắn cùng Đường Niệm Niệm làm giao dịch khi lời nói, cho nên biết này nhiều vạn Hư Đăng Yêu Đăng hoa tương đương là cho hắn. Lúc này bị khổ chủ nhìn chăm chăm, Lục Lục yên lặng chột dạ móng vuốt nhỏ xoa đến càng mau, hướng ngoan bảo cổ mặt sau né tránh, toát ra một đôi thuần khiết xanh biếc mắt to nhìn lại Đỗ Tử Nhược.

Lục Lục thực ngoan, Lục Lục không phải cố ý, chỉ là kia hoa đột nhiên khai đến quá thơm!

Đỗ Tử Nhược tự nhiên sẽ không minh bạch Lục Lục cặp kia bị ngoan bảo huấn luyện ra thuần khiết ánh mắt biểu đạt rốt cuộc là có ý tứ gì, bất quá bị này đôi mắt nhìn, hắn lại thực sự cảm giác được có chút nói không rõ tội ác cảm. Lập tức nhíu nhíu mày, lại lần nữa dùng dò hỏi ánh mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh lắc đầu, “Không có việc gì, giải dược ngày mai cho ngươi.”

Nàng chỉ nói cấp giải được, chưa nói giải nhiều ít độc giải được.

Ngô.

Này thiếu một cái nho nhỏ, nho nhỏ miệng nhỏ vạn Hư Đăng Yêu Đăng hoa chế thành giải được, hẳn là có thể giải bảy thành độc, ít nhất làm Đỗ Tử Nhược không việc gì tam, 500 năm.

“..... Hảo.” Đỗ Tử Nhược tổng cảm thấy có chút nói không rõ không ổn, chỉ là vô luận hẳn như thế nào đánh giá Đường Niệm Niệm thần sắc, nhìn đến chính là nàng bình tĩnh thả đương nhiên biểu tình, tựa hồ cũng không có cái gì vấn đề.

Chẳng lẽ là hẳn đa tâm?

Đỗ Tử Nhược không cảm tưởng, tựa hồ cùng Đường Niệm Niệm đối thoại quá vài lần, mỗi lần đều là hẳn ăn mệt.

Buổi trưa thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng liền đem ngoan bảo tự mình điếm xuống dưới 32 nói đồ ăn xa hoa bữa tiệc lớn đặt ở hẳn trước mặt. Ngoan bảo trợ mắt nhìn trước mặt đạo đạo sắc hương vị đều đầy đủ thức ăn, rõ ràng trong lòng thực vui vẻ thả hưng phấn, lại cố tình lại dâng lên toan cảm giác, đôi mắt đều có chút đau nhức lên, làm hẳn hô to mắt mặt, buồn đầu liền bắt đầu ăn uống thỏa thích lên.

Một hồi, ngoan bảo ngừng đầu thời điểm, phát hiện Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều đều không có động chiếc đĩa, gò má hơi hơi dâng lên một đoàn nhiệt khí, nói: “Mẫu thân, cha các người cũng ăn a.”

Đường Niệm Niệm duỗi tay đem hẳn dán lên gò má thượng gạo bắt lấy tới, ngoan bảo nhìn đến kia gạo, sắc mặt tức khắc tựa như chưng chín giống nhau.

Đường Niệm Niệm nói: “Ăn từ từ, dù sao đều là muốn ăn xong.”

“.....” Ngoan bảo trừng mắt yêu dị con người, hay là cha mẹ không ăn, vì chính là thật sự làm chính mình một người đem này đó đều ăn xong rồi không thành!?

Vấn đề này ngoan bảo tìm không thấy đáp án, cũng không có mở miệng hỏi. Đương hấn thấy rõ Đường Niệm Niệm trong mắt chuyên chú nhu hòa thời điểm, bị mê hoặc giống nhau gặt đầu, sau đó chậm rãi ăn. Ở hấn bên cạnh, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liền lẳng lẳng nhìn hấn, đương hấn ngẫu nhiên chỉ vào nơi xa gia không đến đồ ăn khi, liền tự mình giúp hấn kẹp đến hấn trong chén.

Hình ảnh thực bình thường thả bình đạm, lại có một mặt người khác vô pháp đặt chân ấm áp ấm áp.

Cách đó không xa, Diệp thị tử muội cùng Thù Lam cho nhau liếc nhau, đều không tiếng động cười rời đi.

Thái dương tây hạ, nguyệt từ mọc lên ở phương đông.

Một đống phong phú đồ ăn ở ngoan bảo trong tay kết thúc, lúc này bên cạnh cũng không có người ngoài, đương Đường Niệm Niệm bế lên hấn thời điểm, ngoan bảo cũng không có bất luận cái gì phản kháng, đầy mặt rượu đủ cơm no sau thỏa mãn bộ dáng oa ở nàng trong lòng ngực, thậm chí còn từ Đường Niệm Niệm đầu vai nhỏ đầu ra, triều Tư Lăng Cô Hồng lộ ra một mặt đắc ý cười.

Tư Lăng Cô Hồng đối này chỉ là nhàn nhạt liếc hấn một cái, không tỏ ý kiến.

Ngoan đi đắc ý dào dạt, híp mắt lại lần nữa cảm thán. Quả nhiên bị thương người chính là có hảo đái ngộ a ~

Trở lại nguyên lai sương phòng, Đường Niệm Niệm tự mình đem ngoan bảo đặt ở trên giường, sau đó mặt đối mặt nhìn hấn, đột nhiên nghiêm túc hỏi: “Ngoan bảo sợ sao?”

Ngoan bảo còn tràn đầy tươi cười mặt ngẩn ra, sau đó phản ứng lại đây Đường Niệm Niệm hỏi chính là cái gì. Trên mặt tươi cười chậm

rãi đạm đi xuống, non nớt gương mặt tươi cười lúc này nghiêm túc lên lại hiển lộ ra trường thành sớm trầm ổn kiên định, nghiêm túc nói: “Mẫu thân, ta không sợ đau, nhưng là sợ chết.”

Đau!

Rất đau!

Chỉ là, đau hấn không sợ, hấn lại sợ chết.

Ở đối mặt tử vong thời điểm, hấn sợ sẽ như vậy rốt cuộc đã chết liền sẽ không còn được gặp lại Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng. Tuy rằng một khi hồn phi phách tán, hấn người này liền cùng cấp với không tồn tại, sở lại cảm tình cũng tự nhiên tiêu vô.

Đường Niệm Niệm vuốt ve hấn kiêu nộn gò má, nhẹ giọng nói: “Kỳ thật ta có thể ở người bị thương phía trước liền cứu người.”

Nàng có được nội giới, nội giới bất đồng bình thường túi Càn Khôn chỉ có thể giả chết vật, một ít vật còn sống muốn bỏ vào đi cần thiết có đặc thù trang túi vật, tỷ như một gốc cây còn mang theo rễ cây tồn tại linh dược muốn bỏ vào túi Càn Khôn, nhất định phải dùng đặc thù linh hộp ngọc tử trang lại bỏ vào đi.

Nội thể lại không giống nhau, nội giới giống như là một cái chân thật thể giới, nàng chính là thể giới này chủ nhân, bên trong hết thảy nàng đều có thể khống chế. Ở ngoan bảo trên người có nàng lưu lại ấn ký, bảo hộ hấn trận pháp cũng bị nàng làm đặc thù tay chân, hơn nữa ngoan bảo cùng nàng huyết mạch tương liên, chỉ cần nàng tưởng liền có thể nháy mắt đem ngoan bảo đưa vào chính mình nội trong giới, như vậy ngoan bảo liền sẽ không bị thương.

Ngoan bảo nghe được Đường Niệm Niệm những lời này hiển nhiên lại ngẩn ra hạ, ngốc ngốc nhìn hấn nàng.

Đường Niệm Niệm nói: “Ta biết ngoan bảo rất đau.”

Huyết mạch truyền thừa, ngoan bảo trên người thống khổ có thể truyền lại đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người, cái loại này đau cũng không phải chân thật ** thượng cùng ngoan bảo giống nhau đau đớn, lại là tới đến tâm thần thượng cảm ứng.

“Cha mẹ nói tốt, lần này làm ngoan bảo chính mình làm quyết định.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn ngoan bảo, “Ngoan bảo là phải làm cái có thể độc lập xử sự người tài ba tuần tài, vẫn là làm một chuyện sự đều làm cha mẹ xử lý ăn chơi trác táng?”

Ngoan bảo bừng tỉnh liền nghe được Đường Niệm Niệm cấp này hai lựa chọn, nhất thời bất đắc dĩ nhìn hấn thân thân mẫu thân. Mẫu thân a, tuy rằng ngoan bảo biết người không có ý khác, cũng không phải là ám chỉ ngoan bảo nên lựa chọn cái nào, nhưng là này hai lựa chọn đối lập không khỏi quá lớn.

Đường Niệm Niệm đích xác không có ý khác, chỉ là thực bình thường cảm thấy, nàng cấp ngoan bảo này hai lựa chọn sau kết quả chính là trong sách nói người tài ba tuần tài cùng ăn chơi trác táng.

Đường Niệm Niệm nói: “Nếu ngoan bảo lựa chọn cái thứ nhất, như vậy trừ phi có tuyệt đối nguy hiểm, nếu không cha mẹ sẽ không tùy tiện ra tay giúp người. Nếu người tuyển cái thứ hai, như vậy cha mẹ nhất định sẽ không lại tùy tiện thả người một người ở nhà, mọi chuyện đều sẽ giúp người chuẩn bị tốt, vô luận sự tình gì cha mẹ đều sẽ giúp người xử lý, người nghĩ muốn cái gì cha mẹ đều cho người tìm tới, cũng sẽ không lại làm người bị thương, làm người có bất luận cái gì nguy hiểm.”

Ngoan bảo: “.....”

Mẫu thân, người thật sự không phải ở cố ý dụ hoặc ta tuyển cái thứ hai sao? Vì cái gì cái thứ hai lựa chọn nói ra chỗ tốt nhiều như vậy?

Thực hiển nhiên, Đường Niệm Niệm là nghiêm túc, vô luận ngoan bảo lựa chọn là cái nào, nàng nói đến liền nhất định sẽ làm được.

Tư Lăng Cô Hồng ở nàng phía sau một tay nhẹ ủng nàng nhập hoài, trong mắt có một tia bất đắc dĩ, sau đó nhìn về phía ngoan bảo.

Đối mặt hai người ánh mắt, ngoan bảo dần dần trầm định rồi biểu tình, cười mỉa đôi mắt, “Nương, ta tuyển cái thứ nhất!” Hấn yêu dị đồng tử chớp động lộng lẫy quang hoa, cái loại này sáng rọi tuyệt đối không phải một cái bình thường 6 tuổi hài tử có thể có được, lúc này hấn tuy rằng là cái 6 tuổi hài tử, nhưng là trừ bỏ đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ở ngoài, tâm tính kỳ thật đã sớm đã thành thực, “Ta chính là các người hài tử, sao lại có thể làm một cái ăn chơi trác táng, đến lúc đó cha mẹ đều có nguyên nhân vì ta bị người xem thường!”

Đường Niệm Niệm: “Không cần để ý người khác.”

Ngoan bảo trên mặt tươi cười càng xán lạn, hai mắt nghiêm túc, “Chính là ta là nam nhân a! Ta nói phải bảo vệ mẫu thân, chính là mỗi lần đều là bị cha mẹ bảo hộ, như vậy thực mất mặt a! Đặc biệt là lần này, cư nhiên bị mẫu thân nhìn đến như vậy mất mặt bộ dáng!”

Lần này đột nhiên đánh lén làm ngoan bảo cảm nhận được chính mình không đủ, hấn biết này cũng không phải hấn vấn đề, hấn tốc độ tu luyện đã thực nhanh, chính là thời gian không ngừng là của hấn, vô pháp bị hấn khống chế. Có rất nhiều người ở hấn sinh ra phía trước đến bây giờ cũng đã là Nguyên Anh, hợp thể, thậm chí là Đại Thừa kỳ, chẳng sợ hấn thiên phú lại như thế nào nghịch thiên, hiện tại là hấn cũng đánh không lại những người đó.

Ở ma tỉnh ngày thời điểm, ngoan bảo liền cảm giác được một lần chính mình không đủ, chỉ có thể dùng thiên huyền mặt nạ tới biến hóa chính mình, như vậy mới sẽ không cấp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thêm phiền toái. Lần này ở Viên gia, vốn dĩ hấn đang ở hiểu được thiên phú mang đến Thiên Đạo hơi thở, bị thành linh xảy ra đánh lén đánh đến trở tay không kịp, nếu không phải Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ngay từ đầu liền bố trí hạ trận pháp bảo hộ, chỉ sợ hấn ở đệ nhất hạ thời điểm đã chết, liền phản ứng cơ hội đều không có.

Hắn chẳng những tu vi thấp, liền xử sự phương diện cũng không được, liền bởi vì biết Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tại bên người, liền hoàn toàn không có cố kỵ tu luyện. Chính là, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng là hắn cha mẹ, cha mẹ cũng không có khả năng cả đời, mỗi thời mỗi khắc đều bởi ở hải tử bên người, như vậy nếu là lấy sau bọn họ hai người không ở, nếu là không có lần này giáo huấn, chỉ sợ hắn vẫn là không biết xử sự cẩn thận còn có bảo hộ chính mình.

“Mẫu thân, cha, ngoan bảo cũng có một việc muốn cùng các người nói.” Ngoan bảo vững vàng một trương non nớt tinh xảo mặt, này phiến người trưởng thành nghiêm túc biểu tình ở hắn trên mặt xuất hiện, đáng yêu làm người thờ dài, bất quá hắn ánh mắt lại là như vậy đồng dạng trầm định, cho dù là giống nhau người trưởng thành cũng chưa chắc có hắn như vậy ánh mắt.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc, “Chuyện gì?”

Ngoan bảo đem chính mình hôn mê thời điểm đột nhiên phát sinh một việc nói cho hai người, “Hôn mê thời điểm, ta nghe được một cái lão nhân thanh âm, kia lão nhân cùng ta nói rất nhiều lời nói, chỉ là tỉnh lại sau phần lớn ta đều không nhớ gì cả. Chỉ nhớ rõ hắn nói, hắn là yêu tổ, ở cha hải đồng thời điểm dạy dỗ quá cha, cha mười năm đều ở hắn nơi đó vượt qua. Hắn cho ta một cái lựa chọn..... Làm ta lựa chọn, hay không muốn đi hắn nơi đó.”

Ngoan bảo nâng lên đôi mắt, thẳng tắp nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng.

Đường Niệm Niệm cũng nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng. Nàng nhớ rõ Tư Lăng Cô Hồng nói qua hắn ở trong sơn cốc ngày người mười năm, đem trong sơn cốc thư đều cấp xem hết, như vậy đem hắn đi vào người chính là ngoan bảo trong miệng yêu tổ?

Tư Lăng Cô Hồng đạm nói: “Hắn không dạy dỗ ta.”

Hắn ở trong sơn cốc hết thầy đều là tự học, kia lão nhân chỉ không ngừng kêu hắn thống nhất thiên hạ thôi.

Những lời này làm ngoan bảo sắc trầm định ra tới, tuy rằng không có dạy dỗ, nhưng là kia lão nhân nói mặt khác sự tình lại là thật sự đi.

Đường Niệm Niệm hơi hơi nhấp môi, “Hắn đối Cô Hồng có mục đích.”

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười nói: “Nhưng là không có ác ý.” Chuyển mắt nhìn về phía trên giường ngoan bảo, thanh ảnh hơi che hạ tịch mâu con người tựa hồ có thể đem người xem đến trong sáng, “Nghĩ kỹ rồi?”

Ngoan bảo tại đây đôi mắt nhìn chăm chú hạ, nhấp môi trầm định gật đầu, khuôn mặt nhỏ thẹn không có ngày thường cố ý cùng tư lăng tranh cãi các loại thiên chân đắc ý, giống cái quyết định rời nhà độc lập thiếu niên, “Ta muốn biết cha đã từng chịu đựng cái dạng gì huấn luyện hết thầy mới có như vậy thực lực, ta tin tưởng cha có thể làm được sự tình, ta nhất định cũng có thể làm được. Còn có thể so cha làm càng tốt!”

Cuối cùng câu nói kia, ngoan bảo cao ngạo chọn cao mi nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng.

Thật là thế nào đều không đối được cùng Tư Lăng Cô Hồng tranh cãi bản tính.

Tư Lăng Cô Hồng lại cười, “Ân.”

Chỉ là một cái giọng mũi ứng lời nói, lại làm ngoan bảo ngẩn ngơ tại chỗ, sau đó nhếch môi cười. Từ này một tiếng ứng lời nói, hắn cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng đối hắn khẳng định cùng tin tưởng.

Đường Niệm Niệm nhìn xem cười nhạt Tư Lăng Cô Hồng, lại nhìn xem tươi cười lộng lầy trương dương ngoan bảo, cảm thấy này hai người không hỏi nàng ý kiến giống như chẳng đem sự tình cấp quyết định xuống dưới.

Đường Niệm Niệm không rõ thân là nam tử tâm tư, bất quá nhìn này
phụ tử hai tươi cười, nàng cảm thấy không có so này càng tốt, chỉ
cần bọn họ vui vẻ là được.

-----oOo-----

Chương 162: yêu đảng khủng bố, ăn sắn (canh một)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Một đêm tam khẩu người nhà nói chuyện, chân trời nguyệt quải ngọn cây đầu, nước sông thanh thanh chảy xuôi phát ra rất nhỏ gọn sóng thanh, cấp hôm nay này yên lặng bóng đêm càng thêm một phần tường hòa linh động.

Ngoan bảo làm hạ rời đi tính toán, nhưng là cũng không phải nói lập tức muốn đi. Ở một đêm nói chuyện, hấn từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng nghe được không ít về trong sơn cốc mặt sự tình, trong đó bên trong sơn cốc quan trọng nhất một chút chính là tịch mịch cùng hung hiểm. Chỉ cần ngoan bảo một khi tiến vào vị kia yêu tổ theo như lời trong sơn cốc mặt, nếu ở bên trong ngoan bảo muốn đối mặt chính là cùng đối Tư Lăng Cô Hồng giống nhau nói, như vậy ngoan bảo nhất định phải thừa nhận được tịch mịch cùng hung hiểm.

Đừng nhìn Tư Lăng Cô Hồng ở trong đó chỉ ngây người mười năm, kia bất quá chân thật biểu hiện giả dối. Chờ ngoan bảo thật sự tiến vào sau, mới có thể biết minh bạch hấn theo như lời tịch mịch cùng hung hiểm là cái gì. Nay tịch mịch đối với lúc trước Tư Lăng Cô Hồng tới nói cũng không tính cái gì, đơn giản là lúc trước hấn vốn là đối vạn vật không có để ý chi tâm cùng cảm tình, ngốc tại nơi nào đều không có khác nhau, thậm chí hấn còn đối trong sơn cốc thanh tịnh cảm thấy tự tại.

Nếu là hiện tại đem hấn lại mang nhập cái kia trong sơn cốc, chỉ sợ đừng nói ở bên trong ngây người mười năm, sợ là mười lăm phút đều không nghĩ ngốc —— nơi đó không có Đường Niệm Niệm.

Đương người một khi có cảm tình, trong lòng có vướng bận thời điểm, mới có thể minh bạch đọc ngày như năm là cảm giác như thế

nào, tương tự lại là cái dạng gì thống khổ.

Ngoan bảo từ nhỏ liền cùng bọn họ ở bên nhau, đến bây giờ đã sớm thói quen ngoại giới ngũ thải tâm phân. Lúc này làm hấn tiến vào sơn cốc nói, như vậy này đó khảo nghiệm với hấn mà nói tuyệt đối không dễ, tâm cảnh điểm này lấy ngoan bảo cùng Tư Lăng Cô Hồng tới so nói, Tư Lăng Cô Hồng 6 tuổi thời điểm tâm cảnh tuyệt đối so với hiện tại ngoan bảo hiểu thắng rất nhiều, điểm này là ngoan bảo vô pháp cùng này so sánh.

Ở một phen suy xét hạ, ngoan bảo liền quyết định tiếp tục đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người một đoạn thời gian, hảo hảo đem này tiên nguyên thiên quỳnh đại địa ngoan nhạc một phen, đem hấn trong lòng muốn cùng Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng hai người làm sự tình đều làm lúc sau, lúc này mới tiến vào kia yêu tổ sơn cốc bên trong.

Hôm sau.

Thiên Sơn vực, Thiên Khải thôn trang nội thủy thượng gallery đình tạ nội.

Đường Niệm Niệm đem trong tay bình ngọc đưa cho trước mặt Đổ Tử Nhược, nơi này phóng chính là nàng đáp ứng cấp Đổ Tử Nhược giải vạn Hư Đăng Yêu Đăng độc tố giải dược.

Đổ Tử Nhược đem cái chai mở ra, đem bên trong đan dược đảo ra bên trái tay trong lòng bàn tay, một cỗ đặc thù hương khí tràn ngập ở trong không khí, thế nhưng dẫn tới người linh thức đều sinh động lên. Đây đan dược hiện ra nhàn nhạt màu tím, giống như một viên màu tím thủy tinh hạt châu, có so linh thạch càng động nhân tâm hồn màu sắc.

Đổ Tử Nhược đối với trận pháp có chút cuồng nhiệt si mê, nhìn quen các loại tài liệu, vô luận là vật liệu gỗ vẫn là vật liệu đá, ở hấn thêm quá vật liệu đá trung, có thể cùng này viên đan dược màu sắc so sánh với cũng là thiếu chi lại thiếu. Nếu có người cùng hấn nói

này không phải một viên đan dược, mà là một viên trân bảo nói, chỉ sợ hấn đều nhin không được tin tưởng.

Chỉ bằng mượn này viên đan dược sắc hương hình, Đổ Tử Nhược liền vô pháp hoài nghi nó giả dối.

Cầm điểm dược ăn vào trong miệng, một sợi màu tím nhạt quang hoa ở Đổ Tử Nhược giữa mày chỗ lưu chuyển, ấn hấn chính trưng tiêu tụy khuôn mặt đều có chút phát tím, thực mau này ánh sáng tím liền ngưng vì một đoàn, hoàn toàn biến mất ở Đổ Tử Nhược giữa mày, sắc mặt của hấn cũng thực mau khôi phục nguyên trạng. Không ngưng là như thế, trên mặt hấn tiêu tụy cũng khôi phục không ít, tái nhợt sắc mặt cũng hiện lên đỏ ửng, thoát nhìn so ngay từ đầu mới gặp hấn thời điểm muốn tinh thần rất nhiều.

Đường Niệm Niệm ánh mắt bích ba lập loè, ở Đổ Tử Nhược giữa mày địa phương lưu luyến, phát hiện này vạn Hư Đăng Yêu Đăng độc tố quả nhiên chỉ giải bảy tầng tả hữu, mặt khác ba tầng tắc như cũ giấu ở hấn Linh Hải nội, chỉ là rất khó phát hiện, hơn nữa không có mấy trăm năm tăng trưởng cũng là vô pháp lại mạo đẳng lên.

Kỳ thật như vậy cũng không có gì không tốt, vạn Hư Đăng Yêu Đăng độc tố ở chỗ người tu tiên linh thức, thông tục một chút giảng chính là tinh thần. Ngay từ đầu cường đại độc tố làm Đổ Tử Nhược chỉ có thể cưỡng chế áp chế, căn bản là bất lực, lúc này chỉ giải trừ bảy thành, dư lại tam nguồn gốc vì không đủ cho nên ẩn nấp. Như vậy ẩn nấp rất khó bị phát hiện, bất quá lại ở không có lúc nào là ảnh hưởng Đổ Tử Nhược linh thức, ở như vậy ảnh hưởng hạ, Đổ Tử Nhược linh thức tiêu hao sẽ so dĩ vãng mau, nhưng là chỗ tốt chính là sẽ càng thêm tinh thuần.

Đường Niệm Niệm trong lòng nghĩ nội trong giới mặt được đến kia cây vạn Hư Đăng Yêu Đăng, trên mặt liền không khỏi lộ ra tươi cười.

Vốn dĩ nàng chỉ là biết vạn Hư Đăng Yêu Đăng giản lược tin tức, chính là đương nàng tiếp xúc vạn Hư Đăng Yêu Đăng càng lâu, trong đầu truyền thừa ký ức liền càng rõ ràng, về vạn Hư Đăng Yêu

Đằng tin tức cũng càng kỹ càng tỉ mỉ, đương biết đến càng nhiều, Đường Niệm Niệm đối với này dây dăng liền càng yêu thích, yêu ai yêu cả đường đi đối Đỗ Tử Nhược cũng có tốt hơn cảm.

Vạn Hư Đăng Yêu Đằng thực quý hiếm, rất khó tìm kiếm, hơn nữa rất khó tồn tại, nhưng là tương đối, nó tác dụng rất lớn, hơn nữa có thể nói là phi thường đáng sợ.

Ở vạn Hư Đăng Yêu Đằng ấu niên kỳ thời điểm, là nhất vô dụng thời điểm, trừ bỏ khai ra đóa hoa là tương đối trân quý linh dược ngoại, thân thể mặt khác bộ vị đều có thể nói phi thường vô dụng, hơi chút có điểm tác dụng dây dăng, kia tác dụng cũng phi thường râu ria.

Kia dây dăng tác dụng chính là ngăn cản người khác linh thức điều tra, chỉ cần có vạn Hư Đăng Yêu Đằng dây dăng ở địa phương, như vậy vô luận linh thức có bao nhiêu cường cũng chưa dùng, toàn bộ đều sẽ bị ngăn cách. Ở vạn Hư Đăng Yêu Đằng trước mặt, người tu tiên linh thức đem mất đi bất luận cái gì tác dụng, chỉ có thể dùng mắt thường cùng trực giác đi quan sát bốn phía, không chỉ có như thế, liền cần thiết dùng linh thức công kích pháp thuật cũng vô pháp sử dụng.

Này có thể nói là một cái phi thường hữu dụng thả cường đại tác dụng cùng năng lực, chính là có một chút cần thiết minh bạch. Vạn Hư Đăng Yêu Đằng rất khó nuôi sống, nếu là từ vạn Hư Đăng Yêu Đằng trên người cắt lấy một đoạn dây dăng nói, cơ hồ không đến nửa ngày thời gian dây dăng liền sẽ khô héo, khô héo lúc sau liền không còn có bất luận cái gì tác dụng. Không chỉ có là như thế này, nếu cũng không phải vạn Hư Đăng Yêu Đằng chính mình đoạn lạc, mà là bị người cắt đứt bỏ nói, như vậy vạn Hư Đăng Yêu Đằng bản thể đều sẽ đã chịu cực đại thương tổn, rất có khả năng cứ như vậy cùng chết.

Đủ loại nguyên nhân thêm lên, này liền tạo thành vạn Hư Đăng Yêu Đằng này năng lực râu ria, huống chi biết vạn Hư Đăng Yêu Đằng người còn thiếu chi lại thiếu, chẳng sợ may mắn gặp được, chỉ sợ cũng sẽ cùng Đỗ Tử Nhược giống nhau hoàn toàn không biết đến,

rất có khả năng coi như vô dụng, chỉ là đặc thù một chút phế thảo cấp ném.

Ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng ấu niên kỳ lúc sau còn có trưởng thành kỳ cùng thành niên kỳ, trưởng thành kỳ vạn Hư Đăng Yêu Đăng yêu cầu cực đại năng lượng đào tạo, còn cần thiết có nó yêu thích hoàn cảnh, lúc này nó thật giống như là một cái kiêu quý đến không được hài tử, bất luận cái gì một chút không hài lòng đều sẽ làm nó chết non, bất luận cái gì động tĩnh đều sẽ rước lấy nó khấn trương, do đó công kích chung quanh sinh linh.

Đương nó nếu là sinh trưởng tới rồi thành niên kỳ, kia sẽ là nó biểu hiện nó chân chính giá trị thời điểm.

Thành niên kỳ vạn Hư Đăng Yêu Đăng đem không hề là một gốc cây linh dược, nó sẽ sinh ra mỏng manh linh trí, có thể so với linh vật. Nó sẽ không lại như vậy yếu ớt cùng kiêu quý, dây đăng có thể hoàn toàn che chắn giam cầm linh thức, khai ra đóa hoa là trân quý vô cùng dược liệu, dây đăng có thể so với có thể trưởng thành pháp bảo, theo nó trưởng thành càng ngày càng kiên cố kiên cường dẻo dai. Hơn nữa, nó còn có thể tùy ý thay đổi lớn nhỏ, biến hóa dây đăng phẩm chất dài ngắn. Nó muốn thu nhỏ biến đoản có thể trở nên chỉ cần người thủ đoạn như vậy một chút, nếu là biến đại biến lớn lên lời nói thậm chí có thể đem toàn bộ đông tuyết núi non đều cấp quán quanh.

Ở truyền thừa trong trí nhớ lời nói, này đó còn không phải vạn Hư Đăng Yêu Đăng cực hạn, có thể nói vạn Hư Đăng Yêu Đăng cơ hồ là không có cực hạn đáng nói, chỉ cần có cũng đủ năng lượng cũng đủ kỳ ngộ, như vậy nó đem có thể không ngừng trưởng thành, đến cuối cùng dày đặc một cái tu chân tinh cũng không phải không có khả năng, đến lúc đó nó đủ để trở thành vô số tiên nhân ác mộng. Bất quá muốn, muốn đem nó dưỡng thành dáng vẻ kia, yêu cầu trả giá năng lượng, phỏng chừng cũng đến huỷ hoại mấy cái tu chân tinh.

Đường Niệm Niệm cũng không có tưởng như vậy xa, nàng chỉ là cảm thấy này vạn Hư Đăng Yêu Đăng thật sự là thứ tốt, có thể hái

lấy tới luyện dược, có thể coi như phòng hộ pháp bảo, còn nhanh lấy đảm đương công kích pháp bảo, hơn nữa nàng bản thân liền thích linh dược, thấy thế nào vạn Hư Đăng Yêu Đăng đều như thế nào vừa lòng.

Đỗ Tử Nhược lúc này mở mắt, trong mắt hiện lên một sợi kính hỉ. Hắn cảm giác được không ngừng linh thức nội độc biến mất, liền linh thức đều trở nên tinh thuần hùng hậu một ít, chẳng qua so với dĩ vãng sinh động muốn yếu đi một ít thôi.

Đối này, Đỗ Tử Nhược chỉ cho là trúng độc sau di chứng, hơn nữa này di chứng ảnh hưởng cũng không lớn, thậm chí có thể xem nhẹ, cho nên không có nhiều ít để ý, cũng không có mở miệng dò hỏi Đường Niệm Niệm. Hắn nhìn về phía Đường Niệm Niệm, tức khắc liền nhìn đến Đường Niệm Niệm vừa lúc ở nhìn chính mình, chỉ là cặp kia thấu triệt con ngươi lại ngây thơ mờ mịt, nhìn dáng vẻ là không biết như đi vào cõi thần tiên tới rồi địa phương nào, nghĩ đến cái gì vui vẻ sự tình, kia khóe môi đều nhẹ nhàng câu lên.

Đỗ Tử Nhược cũng không có nhiều xem Đường Niệm Niệm, hắn biết ở nàng phía sau Tư Lăng Cô Hồng chiếm hữu dục có bao nhiêu cường, ở bên cạnh còn có cười tủm tủm nhìn chăm chăm chính mình Tư Lăng Vô Tà, trên bàn còn có một con cả người bạch ngọc trơn bóng, mở to một đôi đại đại xanh biếc đôi mắt cũng ở gắt gao nhìn chăm chăm chính mình dược thú, này dược thú lại ở xoa móng vuốt, hình như là làm chuyện xấu sợ bị phát hiện, thật ngưng ngưng bộ dáng?

Đối mặt nhiều như vậy song khác nhau đôi mắt cùng tầm mắt, Đỗ Tử Nhược đối Đường Niệm Niệm mở miệng nói: “Ấn chúng ta giao dịch, lần này sự quá ta thiếu ngươi một đạo nhân tình, không biết Niệm Niệm tiểu thư muốn ta làm cái gì?”

Đường Niệm Niệm còn không có hoàn toàn hoàn hồn, nghe được Đỗ Tử Nhược lời nói, bình tĩnh liền bật thốt lên nói: “Chộp tới Mộ Dung ngưng thật?”

“.....” Đỗ Tử Nhược hơi thở tạm dừng một chút, sau đó im lặng nói: “Nếu Niệm Niệm tiểu thư chờ nổi nói, ta tưởng ngàn năm đến vạn năm chi gian, tổng hội có cơ hội đem ân tình này còn cấp Niệm Niệm tiểu thư.”

Đỗ Tử Nhược bị Đường Niệm Niệm nói cấp ngạnh ở, hấn này liền đáp lễ Đường Niệm Niệm. Chỉ là lời này không có làm Đường Niệm Niệm có bất luận cái gì biến hóa, thậm chí có thể nói nàng căn bản là không có nghe được tới Đỗ Tử Nhược lời này sau lưng ý tứ, nghe lời này chỉ nhìn hấn nói: “Lâu lắm.”

Kia lộ ra một sợi khinh bỉ hoài nghi ánh mắt, làm luôn luôn bình tĩnh tự giữ nổi danh Đỗ Tử Nhược, có loại cái trán mạo gân xanh xúc động. Nếu không phải hấn lý trí thượng ở, chỉ sợ sẽ nhịn không được đối Đường Niệm Niệm rộng to cũng không phải chính mình vô dụng, mà là nàng yêu cầu quá lớn. Huống hồ hấn luôn luôn đều không thích tham dự gia tộc chi gian ân oán, nếu là hấn thật sự bắt cóc Mộ Dung ngưng thật, như vậy Mộ Dung gia tộc nhất định là muốn cùng hấn là địch, trừ phi hấn gia nhập Mộ Dung gia tộc tới triệt tiêu chịu tội.

Mộ Dung ngưng chân thân vì thanh liên đạo thể, là Mộ Dung gia tộc bảo bối, ở tiên nguyên bên trong mỗi lần đi ra ngoài bên người đều sẽ mang theo rất nhiều hộ vệ, trên người cũng mang theo nháy mắt trở lại Mộ Dung gia tộc bảo vật. Hấn muốn bắt cóc nàng, không chỉ có yêu cầu Mộ Dung ngưng thật ra Mộ Dung gia tộc cơ hội, còn muốn trước tiên biết nàng hướng đi, làm tiếp theo hệ liệt chuẩn bị, vô luận chính là mạo hiểm vẫn là tiêu phí tài liệu cùng tinh lực đều cực đại.

Đường Niệm Niệm không có làm khó Đỗ Tử Nhược, kỳ thật vừa mới nàng cũng bất quá là tùy ý bật thốt lên, huống hồ Mộ Dung ngưng thật người này, nàng chính mình cũng sẽ tự mình giải quyết.

“Ngô.” Cẩn thận nghĩ nghĩ, Đường Niệm Niệm nói: “Đem người túi Càn Khôn cho ta?”

Đỗ Tử Nhược khoe miệng không dễ phát hiện nhẹ trừu một chút, bình tĩnh nói: “Niệm Niệm tiểu thư, người giải ta độc, chân chính thù lao ở chỗ lấy cây linh dược, người này tình bất quá là nhân tiện, còn vô pháp cùng ta túi Càn Khôn nội đồ vật so sánh với.”

Đường Niệm Niệm: “Giúp ta phá trận?”

Đỗ Tử Nhược: “Không biết Niệm Niệm tiểu thư muốn phá cái gì trận?”

Đường Niệm Niệm: “Cái này muốn xem về sau gặp được cái dạng gì trận, làm người phá thời điểm người liền phá.”

Đỗ Tử Nhược: “..... Niệm Niệm tiểu thư đây là biến tướng làm ta làm thuộc hạ của người? Đây là không có khả năng.”

Không hề chần chừ cự tuyệt, Đường Niệm Niệm cũng không có cưỡng cầu, hai người lại cho nhau hỏi đáp vài câu, chỉ là vô luận nào thứ, Đỗ Tử Nhược đều không có đáp ứng. Đây không phải hẳn không tuân thủ danh dự, ở tiên nguyên linh trận cái này danh hiệu liền tượng trưng cho một loại trận sư một mạch tiền đồ, hẳn danh dự ở tiên nguyên cũng tuyệt đối là tốt.

Chỉ là Đường Niệm Niệm mấy cái yêu cầu, ở Đỗ Tử Nhược nghe tới đều cảm thấy có chút quá lớn. Hẳn tuy rằng thủ vững danh dự, bất quá không đại biểu hẳn sẽ làm lỗ vốn sự tình, trận pháp cùng luyện đan giống nhau, quan trọng nhất chính là tinh chuẩn. Vô luận là nhiều thêm một chút đồ vật, vẫn là thiếu tăng thêm một chút đồ vật, như vậy liền đại biểu cho thất bại. Đây phân tinh chuẩn, Đỗ Tử Nhược không ngừng ở bày trận thượng làm thực hảo, ở sinh hoạt chi tiết thượng cũng làm thực hảo.

Lúc này, chỉ cần là hẳn tính toán xuống dưới, Đường Niệm Niệm nói ra yêu cầu cùng hẳn yêu cầu trả giá nhân tình giá trị không bình đẳng nói, hẳn đều sẽ không đáp ứng.

Sau khi, hai người đều không chiếm được chính mình muốn nghe được đáp án, Đường Niệm Niệm nhìn Đỗ Tử Nhược, hỏi: “Người là

tính toán lại nợ sao?”

Đỗ Tử Nhược bình tĩnh nói: “Ta không phải Đa Bảo đạo nhân, sẽ không làm ra loại này vô sỉ sự.”

Ở mọi người ngậm trăm trượng, một cái chui xuống đất thoi bên trong, Lưu Bảo đang ở sửa sang lại chính mình cần khôn pháp bảo, sửa sang lại hảo lúc sau, híp mắt lại kiểm tu từng viên đếm chính mình linh thạch. Đối với Đỗ Tử Nhược ngôn ngữ nghe được, tỏ vẻ chính mình nằm cũng trúng đạn, bất quá này một thương với hấn mà nói trung quá nhiều lần, nhiều lấy căn bản không đau không ngứa, tiếp tục số chính mình linh thạch.

Linh thạch thứ này kỳ thật chỉ cần dùng linh thức đảo qua liền biết có bao nhiêu, chính là Lưu Bảo cố tình liền yêu thích như vậy một đám đếm, cái này thói quen từ hấn tu tiên thời điểm liền vẫn duy trì. Năm đó vẫn là cái trồng trọt thời điểm, hấn đối với linh thạch loại đồ vật này mong muốn không được cầu, liền từng hứa nguyện quả nếu về sau có cơ hội, nhất định phải ngủ ở linh thạch, làm một cái linh thạch phòng ở.

Kỳ thật này chỉ là một cái chịu qua bản cùng lúc sau tiểu nhân vật quật khởi sau thói quen thôi, chẳng sợ đã cũng đủ có tiền, Đa Bảo đạo nhân cũng không có bất luận cái gì tiêu xài hành vi, trước sau vẫn duy trì loại này nguyên lai tâm thái cùng thói quen.

Này kỳ thật không thể nói hảo vẫn là hư, mỗi người đều mỗi người tâm tính, này cũng quyết định mỗi người con đường, bất đồng tâm tính mang đến kết quả kỳ ngộ cũng là bất đồng. Có lẽ đoạt Đa Bảo đạo nhân như vậy tâm tính đối với hấn tới nói mới là tốt nhất, bằng không hấn cũng sẽ không gặp phải như vậy tốt kỳ ngộ, ngẫu nhiên được đến tu tiên công pháp, vẫn luôn ở tiên nguyên cái này tàn khốc địa phương sống được hảo hảo, còn tu luyện tới rồi Nguyên Anh kỳ.

Đỗ Tử Nhược lời nói không thể nói không sắc bén, làm chung quanh Thù Lam cùng Diệp thị tỷ muội mấy người đều nhin không được cười ra tiếng.

Ngoan bảo tắc híp híp mắt, thăm nghĩ trong lòng: Tiểu bảo a, xem ra người thanh danh thật sự cực quảng a ~

Đường Niệm Niệm sắc mặt bất biến, dù sao đối phương mắng không phải nàng, Lưu Bảo đã sớm là ngoan bảo người, nếu là ngoan bảo nghe được lời này không cao hứng nói, như vậy cũng là ngoan bảo sự tình.

“Vậy người vì cái gì luôn là cực tuyệt?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Đỗ Tử Nhược thấy nàng còn không rõ chính mình ý tứ, nhấp môi rất cuộc trắng ra nói chuyện, “Ta hy vọng Niệm Niệm tiểu thư có thể minh bạch, người tu tiên nhân tình là cần thiết còn, bằng không sẽ trở thành tu đạo lộ nghiệp chướng. Chỉ là nhân tình cùng nghiệp chướng cũng phân lớn nhỏ, nếu luận ta thiếu người ân tình này lớn nhỏ, phải làm người mặt trên nói những cái đó sự tình căn bản là không bình đẳng, như vậy ta tự nhiên sẽ không làm, người vẫn là tưởng chút ngang nhau sự tình điều kiện tương đối hảo, tỷ như người kêu ta phá trận, như vậy phá ra một cái giống một tháng trước bát quái lôi hỏa trận liền cũng đủ còn ân tình này.”

Theo hần câu này nói xong, Đỗ Tử Nhược liền thấy được Đường Niệm Niệm thần sắc bừng tỉnh đại ngộ, sau đó hần đột nhiên cũng ngộ.

Cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện liền không nên như vậy uyển chuyển ám chỉ, hoặc là quanh co lòng vòng, như vậy sẽ chỉ làm nàng từ mặt chữ đi lý giải, cuối cùng được đến kết quả tức chết vẫn là chính người. Nhược lại trực tiếp đem trong lòng tính toán nói ra nói, như vậy Đường Niệm Niệm liền sẽ minh bạch, cũng sẽ không bởi vậy trách tội hoặc là sinh khí.

Đỗ Tử Nhược không khỏi tưởng, cho dù là hần đều thói quen một ít quẹo vào ám chỉ lời nói, tiên duyên có nhiều hơn thói quen cố làm ra vẻ người, như vậy Đường Niệm Niệm trên người ăn một cũng là khẳng định.

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ nhàng chớp động vài cái, như là liền phải giương cánh nhanh nhẹn cánh bướm, nhìn như yếu ớt lại cực hạn tốt đẹp.

“Cái này rất khó tưởng,” Đường Niệm Niệm nói: “Người rất hữu dụng, ta tưởng hảo hảo dùng.”

Bị Đường Niệm Niệm như vậy thành khẩn nghiêm túc ánh mắt nhìn, Đỗ Tử Nhược thật không biết nên dám cười nàng khoe khoang, vẫn là nàng phần nộ nàng này không chút nào che giấu chính mình muốn đem hẳn hoàn toàn lợi dụng mục đích. Cuối cùng Đỗ Tử Nhược cũng không cảm ở trong lòng thờ dài, ở Đường Niệm Niệm như vậy thành khẩn nói chính mình hữu dụng, sạch sẽ坦然 nhiên biểu tình nửa điểm đều cảm giác được âm thầm tính kế chính mình âm u, cái này kêu hẳn chẳng sợ đã biết cũng sinh không dậy nổi bất luận cái gì phần nộ.

Người này, thực sự có loại phi thường cổ quái tính tình cùng đặc tính, ít nhất, chính mình ở nàng trước mặt ăn như vậy nhiều bẹp, lại trước sau không có thật sự chán ghét nàng.

“Cái này người có thể chậm rãi tưởng.” Đỗ Tử Nhược trong tay lấy ra một khối trong suốt, bên trong chảy xuôi một sợi kim sắc lộng lẫy sợi tơ không ngừng dây dưa tinh thạch, đưa cho Đường Niệm Niệm nói: “Đây là ta linh tinh thạch, người nếu là nghĩ tới, có thể thông qua cái này tìm ta.”

Đường Niệm Niệm không chút khách khí lấy lại đây, cẩn thận nhìn bên trong tơ vàng, vì kia lộng lẫy mỹ lệ, trong mắt cũng lộ ra một tia thích sáng rọi.

Đỗ Tử Nhược linh tinh thạch cùng những người khác hiển nhiên cũng không giống nhau, tinh thạch bên trong tơ vàng như là tồn tại một nửa, không ngừng dây dưa biến hóa, cấu thành từng đạo phồn hoa lại phức tạp trận pháp, bất quá này trận pháp bất quá vừa mới hình thành liền sẽ lại tán, tiếp theo lại biến hóa một loại khác trận pháp kết cấu bộ dáng.

Đỗ Tử Nhược hiển nhiên cũng nhìn đến nàng trong mắt kia tán thưởng sáng rọi, cho dù là bình tĩnh tự giữ hấn, đối với chính mình tự nghĩ ra đồ vật được đến người tán thưởng, trong lòng luôn là có chút ý mừng. Ở hấn chuẩn bị rời đi thời điểm, ánh mắt trong lúc vô ý đảo qua Thù Lam, cái này làm cho hấn nhớ tới một việc, dưới chân vừa mới toát ra trận pháp cũng dần dần biến mất, quay đầu đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Người có phải hay không có thực rất nhiều tài liệu, ta nói không phải linh dược, là luyện khí bày trận yêu cầu các loại kỳ thạch linh mộc.”

Một cái ở Đường Niệm Niệm bên người tùy tay đều có thể lấy ra hắc bí mộc vật như vậy, này thuyết minh Đường Niệm Niệm bản thân có được mấy thứ này nhất định càng nhiều.

“Ân.” Đường Niệm Niệm thuận miệng đáp. Nội trong giới mặt này đó tài liệu xem như rất nhiều đi?

Quả nhiên như thế!

Tuy rằng không rõ Đường Niệm Niệm rốt cuộc là ở nơi nào đến tới mấy thứ này, bất quá này nơi phát ra cũng không phải Đỗ Tử Nhược để ý. Đỗ Tử Nhược nói: “Về sau người có thể dùng mấy thứ này thuê ta vì người làm việc.”

Nói, hấn lại đem một khối tơ vàng dày đặc ngọc giản giao cho Đường Niệm Niệm.

“Thuê?” Đường Niệm Niệm nghi hoặc tiếp nhận hấn cấp ra ngọc giản, sau đó nhìn đến bên trong nội dung sau, trên mặt lộ ra kinh ngạc sau đó là quyết định gì đó nghiêm túc.

“Không sai.” Đỗ Tử Nhược không bất luận cái gì giấu giếm, nói: “Tiên nguyên có một cái tên là ẩn săn tổ chức, ở chỗ này người có thể tuyên bố bất luận cái gì nhiệm vụ, cho dù là người theo như lời bắt cóc Mộ Dung ngưng thật cũng có thể phát, chỉ là có hay không người tiếp được nhiệm vụ này liền không được biết rồi. Ở chỗ này tuyên bố bất luận cái gì người, tổ chức đều sẽ không tiết lộ tuyên bố giả tình báo, cho dù là tiếp nhiệm vụ ‘thợ săn’ cũng vô pháp biết.”

“Thợ săn chỉ cần tiếp nhiệm vụ, xong rồi có thể được đến toàn bộ khen thưởng, không có hoàn thành nói, cần thiết trả giá tuyên bố giá trả giá tiền thuê một nửa.” Đỗ Tử Nhược nói, trong mắt lóe suy nghĩ sâu xa, nói: “Đây là ẩn sẵn nhất công bằng địa phương, cũng là nhất quý dị địa phương. Người bình thường kiến trúc cái này tổ chức, nhất định sẽ từ giữa thu lợi, hơn nữa tiến vào tiên nguyên nhất lưu thế lực bên trong. Bất quá ẩn sẵn chính như tên của nó giống nhau, cũng không tham dự tiên nguyên trung đại sự, vẫn luôn trung lập giấu ở chỗ tối, hơn nữa nhiệm vụ hoàn thành thợ săn có thể được đến toàn bộ tiền thuê, thật sự toàn bộ, ẩn sẵn tổ chức một chút không rút ra.”

Đường Niệm Niệm nghiêm túc nghe, chờ hấn dừng mới hỏi nói: “Người này bốn huyện thợ săn hư khôi (kui) là có ý tứ gì?”

Đỗ Tử Nhược nói: “Ẩn sẵn thợ săn chia làm bảy cái phẩm giai, mỗi cái giai vị lấy huyện tới tính, chỉ có thượng lục giai vị mới có thể được đến sẵn vương danh hiệu, mặt khác đều là thợ săn. Bốn huyện là ta giai vị, hư khôi là ta danh hiệu.”

“Nga.” Đường Niệm Niệm như suy tư gì gật đầu.

Diệp thị tỷ muội lúc này trăm miệng một lời nói: “Này thợ săn cùng niệm hồng đại lục bạc mặt quy củ không sai biệt lắm a, bất quá thực rõ ràng ẩn sẵn tổ chức so trên đại lục bạc mặt tổ chức muốn hoàn thiện rất nhiều.”

“Nên nói ta đều nói, Niệm Niệm tiểu thư liền cho ta truyền lời đi.” Đỗ Tử Nhược nói xong, dưới chân Truyền Tống Trộn lại lần nữa xuất hiện.

Đường Niệm Niệm lúc này lại ngẩng đầu lên, nghiêm túc nói: “Ta nghĩ tới.”

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Trễ chút không có gì bất ngờ xảy ra, còn có vạn tự canh hai. Nói buổi sáng lên thiệt tình hảo lãnh!

-----oOo-----

Chương 163: trăm năm ước, Niệm Niệm độ kiếp (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm lời nói giống như là một đạo kêu đình lệnh, làm Đỗ Tử Nhược dưới chân Truyền Tống Trận không thể không lại lần nữa đình chỉ ngưng tụ. Nếu không phải Đỗ Tử Nhược đối với trận pháp có tuyệt đối tinh chuẩn cùng hoàn toàn lực khống chế nói, mặt khác trận sư bị như vậy đột nhiên kêu đình, giống nhau không phải vô pháp đình chỉ người đã bị truyền tống đi ra ngoài, nếu không chính là bị đột nhiên gián đoạn trận pháp ngưng tụ phản phệ, vận may nói cũng chỉ là vết thương nhẹ, không vận may nói, thương đến căn bản là có khả năng.

Đỗ Tử Nhược không có vì Đường Niệm Niệm đột nhiên nói ra lời nói sinh khí, bình tĩnh dò hỏi: “Nghĩ đến dùng điều kiện gì tới làm ta còn nhân tình?”

Hắn dưới chân Truyền Tống Trận chỉ là bị hắn khống chế được đang ở yên lặng trạng thái, chỉ cần lần này Đường Niệm Niệm điều kiện vẫn là không thể làm hắn vừa lòng nói, như vậy hắn trực tiếp buông ra khống chế, sẽ không lại dừng lại rời đi.

Đường Niệm Niệm gật đầu, nghiêm túc nói: “Đi theo bên cạnh ta một trăm năm.”

Đi theo nàng bên người một trăm năm?

Đỗ Tử Nhược bị bất thành linh yêu cầu đánh đến trở tay không kịp, có trong nháy mắt trọng giật mình. Trong nháy mắt này trọng giật mình trung, hắn còn không tự giác triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại liếc mắt một cái. Đường Niệm Niệm cái này lời nói, hơi chút hiểu sai

một chút nói, thực dễ dàng làm người hiểu lầm nàng tâm tư, cảm thấy nàng đối Đỗ Tử Nhược có ý tứ.

Tư Lăng Cô Hồng trên mặt không có bất luận cái gì tức giận dấu vết, còn lộ ra một mặt ý cười, tựa hồ hoàn toàn không có cảm giác được Đường Niệm Niệm nói ra lời như vậy cỡ nào làm người loạn tưởng.

Đỗ Tử Nhược thực mau trở về thần lại đây, hắn cũng minh bạch Đường Niệm Niệm không có khả năng đối hắn có ý tứ, chỉ là lời này nói phương thức thực sự làm người bất đắc dĩ thực.

“Niệm Niệm tiểu thư nói cái này làm cho ta đi theo bên cạnh người một trăm năm ý tứ, hay không chỉ là mặt chữ thượng ý tứ? Chỉ cần ta đi theo cạnh người một trăm năm, cái gì đều không cần làm?” Nếu thật là nói như vậy, như vậy điều kiện càng như là một cái nhàm chán trò đùa dai, đối Đường Niệm Niệm tới nói tựa hồ cũng không có bất luận cái gì chỗ tốt, với hắn mà nói cũng không có bất luận cái gì tổn thất, trăm năm năm tháng đối với hắn tới nói bất quá là dài lâu thọ mệnh chín trâu mất sợi lông thôi.

Đỗ Tử Nhược lại bổ sung nói: “Ta nói cái gì đều không cần làm ý tứ là, ta đi theo bên cạnh người một trăm năm qua, cũng không phải làm thuộc hạ của người đi theo cạnh người, chỉ là lấy người xa lạ, có lẽ so người xa lạ hảo như vậy một ít bình thường đồng bạn thân phận đi theo người. Vô luận người hay không phát sinh nguy hiểm, hoặc là yêu cầu ta địa phương, đều không thể yêu cầu ta vô điều kiện trợ giúp người, ta chỉ cần gốc tại người linh thức có thể đề cập địa phương làm người biết ta ở cạnh người thôi.”

Đường Niệm Niệm cẩn thận nghĩ hắn nói hết thấy điều kiện, chờ hắn sau khi nói xong, cũng không có do dự gật đầu, “Ân, bất quá,” lời nói vừa chuyển, Đường Niệm Niệm tiếp theo đạm nói: “Trả giá làm người tâm động báo đáp lời nói, người liền có thể hỗ trợ làm việc đi?”

Đỗ Tử Nhược nghe vậy gật đầu.

Đường Niệm Niệm hí hí mắt, cười nói: “Vậy như vậy.”

Đỗ Tử Nhược nghi hoặc nhìn nàng, thật sự có chút lầy không chuẩn nàng ý tứ. Bất quá chỉ là đi theo nàng bên người một trăm năm là có thể đủ còn nhân tình nói, điều kiện này có lẽ không có trực tiếp giúp nàng phá vỡ một cái trận pháp tới cũng nhanh tốc, bất quá đơn giản trình độ cũng không sai biệt lắm, miễn cho nàng nghĩ đến mặt khác cổ quái điều kiện hảo. Dù sao chỉ là đi theo nàng linh thức bao trùm trong phạm vi là được, hấn muốn làm cái gì nàng cũng quản không được, đối hấn cũng không có cái gì ảnh hưởng.

Nếu nàng đột nhiên vi ước nói, như vậy hấn cũng có thể trực tiếp rời đi.

Đỗ Tử Nhược đối Đường Niệm Niệm hiểu biết còn không thâm, vô luận là nàng bản tính vẫn là nàng tài phú, cho nên hấn nhất thời tưởng không rõ Đường Niệm Niệm tâm tư đó là tất nhiên. Chính là ở Đường Niệm Niệm bên người người người hoặc thú, trừ bỏ Lục Lục cái này trừ bỏ ăn nhậu chơi bời, vạn sự mặc kệ tiểu gia hỏa, ai đều đã minh bạch Đường Niệm Niệm tâm tư.

Đường Niệm Niệm sẽ thiếu trân quý tài liệu sao? Tuy rằng bọn họ ai cũng không biết Đường Niệm Niệm rốt cuộc có bao nhiêu thứ tốt, nhưng là chỉ biết một chút là đủ rồi, Đường Niệm Niệm trên người tài phú tuyệt đối là nhiều không kể xiết. Như vậy có mấy thứ này, muốn Đỗ Tử Nhược làm việc kia vẫn là tùy ý? Chỉ cần Đỗ Tử Nhược đi theo nàng bên người nói, như vậy chỉ cần dùng được với hấn địa phương, ném ra một khối luyện trận trân phẩm, Đỗ Tử Nhược còn không được ngoan ngoãn làm việc?

Đương nhiên, Đỗ Tử Nhược có thể cự tuyệt.

Chỉ là, Đỗ Tử Nhược sẽ cự tuyệt sao? Dùng đến Đỗ Tử Nhược địa phương, giống nhau đều là yêu cầu hấn phá trận hoặc là bày trận thời điểm. Phá trận bày trận vốn dĩ chính là hấn sở trường trò hay, nghiên cứu đủ loại trận pháp càng là hấn hứng thú, làm những việc này còn có thể được đến chính mình yêu cầu tài liệu, hấn sẽ cự tuyệt?

Như vậy tính lên nói, đến lúc đó Đỗ Tử Nhược liền cùng cấp dưới cũng không sai biệt lắm đi?

Rốt cuộc làm Đường Niệm Niệm bọn họ bên người cấp dưới, căn bản là không giống những người khác cấp dưới giống nhau vạn sự đều phải tất cung tất kính, giống Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam bọn họ những người này, cái nào không phải tự do tự tại, trên người thứ tốt một đồng? Huống hồ các nàng hiện tại có thể vì Đường Niệm Niệm bọn họ làm sự tình thật đúng là không nhiều lắm.

Diệp thị tỷ muội hai người nhìn nhau tặc cười, các nàng đã có thể dự kiến kế tiếp trăm năm Đỗ Tử Nhược vận mệnh.

“Chi ~” một hương trên đầu vai Bạch Lê cũng nheo lại hồ ly mắt, liếc còn vẻ mặt bình tĩnh Đỗ Tử Nhược.

Ngoan bảo bắt lấy Lục Lục hai chỉ móng vuốt nhỏ đùa bỡn, lúc này cũng hướng Đỗ Tử Nhược đầu đi rất có thâm ý ánh mắt, yêu dị đồng tử lưu quang gợn sóng, nếu không có thấy rõ ràng đôi mắt này sau lưng thâm ý nói, như vậy chỉ là nhìn này đôi mắt, sẽ chỉ làm người cảm thấy thật sự là tốt đẹp tới rồi cực hạn, vô luận là mặt mày đường cong vẫn là đồng tử màu sắc.

Đỗ Tử Nhược đã sớm đã bị bọn họ những người này các loại ánh mắt xem thói quen, lúc này cũng không có đi miệt mài theo đuổi này đó ánh mắt ý tứ. Dưới chân Truyền Tống Trận yên lặng biến mất, cùng đột nhiên xuất hiện thời điểm giống nhau vô thanh vô tức. Đỗ Tử Nhược đánh giá một chút người chung quanh, theo sau đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Từ người lời nói nghe tới, người là quyết định phải rời khỏi Viên gia?”

Nếu muốn hấn góc tại nàng bên người một trăm năm, như vậy tổng không có khả năng là vẫn luôn bồi nàng góc tại Viên gia nơi này một trăm năm đi? Nếu thật là nói như vậy, như vậy Đỗ Tử Nhược liền thật sự tin tưởng không nghi ngờ cảm thấy Đường Niệm Niệm điều kiện này là ở trò đùa dai.

Đường Niệm Niệm hơi hơi cong mặt mày khôi phục bình thường độ cung, bên trong ý cười cũng chậm rãi làm lạnh xuống dưới, biểu tình trở nên đăm đăm không gọn sóng, tựa hồ là nghĩ đến cái gì, nhất thời không nói gì.

Từ thần sắc của nàng, Đỗ Tử Nhược đã đoán được nàng ý tứ.

Mộ Dung gia tộc.

Nàng trước nay liền không có quên muốn trả thù cái này gia tộc đi? Liền không biết nàng rốt cuộc tính toán như thế nào làm? Chẳng lẽ làm chính mình ngốc tại bên người nàng một trăm năm đối này có tác dụng gì? Vô luận Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thiên phú có bao nhiêu yêu nghiệt, hấn cũng không cho rằng đối phương hai người có ở một trăm năm nội hủy diệt có được ngàn vạn năm truyền thừa Mộ Dung gia tộc.

“Năm ngày sau rời đi.” Lúc này, Đường Niệm Niệm lời nói truyền ra, thừa nhận Đỗ Tử Nhược suy đoán, cũng định ra rời đi thời gian.

Không bao lâu, Tư Lăng Cô Hồng liền ôm Đường Niệm Niệm rời đi, cùng bọn họ cùng nhau rời đi còn có ngoan bảo. Thủy thượng gallery thượng, chỉ còn lại có Diệp thị tỷ muội, Thù Lam còn có Đỗ Tử Nhược mấy người ở chỗ này.

Đỗ Tử Nhược cùng ba gã nữ tử cũng không thực lạc, cũng chưa bao giờ là một cái yêu thích giao hữu người. Đường Niệm Niệm người một nhà rời đi, hấn cũng không có bất cứ chuyện gì, xoay người cũng chuẩn bị khởi bước rời đi.

Diệp thị tỷ muội hai người cũng tung tăng nhảy nhót đi tới, bắt quá một hồi hai người liền đến Đỗ Tử Nhược bên cạnh. Liền Kiều chọn mày, làm bộ bắt đắc dĩ thờ dài một hơi, tiếc nuối nhìn Đỗ Tử Nhược, nói: “Người như thế nào không biết nắm chặt cơ hội đâu? Kỳ thật làm chủ mẫu chính thức, chân chính thuộc hạ khá tốt, ít nhất so người hiện tại khá hơn nhiều a ~”

Đỗ Tử Nhược bước chân một đống, vẻ mặt không gợn sóng nhìn hai nàng, thần sắc thượng nhìn không ra bất luận cái gì tỏ vẻ.

Mộc hương trên mặt là cùng Liên Kiều không có sai biệt biểu tình, cũng thở dài một hơi, tiếc nuối nói: “Chúng ta đây là vì người hảo nga, người có tốt như vậy bản lĩnh có thể giúp được chủ mẫu, còn có thể làm chủ mẫu chuyên môn đem người lưu tại bên người, chính miệng thừa nhận người hữu dụng, có thể thấy được chủ mẫu là thật sự thực xem trọng người, chính là người không biết nắm chắc cơ hội.”

Hai tỷ muội nói, đều dùng ‘ người không cầu tiến tới ’ tiếc nuối ánh mắt nhìn chằm chằm Đỗ Tử Nhược.

Đỗ Tử Nhược lãnh đạm nói: “Ta Đỗ Tử Nhược trước nay đều là tự do một người, không làm người khác cấp dưới, trước kia là như thế này, hiện tại là như thế này, về sau cũng chỉ sẽ là như thế này.”

“Thật sự mỡ đầu!” Hai tỷ muội đồng thời thấp giọng nói thảm.

Nếu cái này lời nói là từ người khác trong miệng nói ra, Đỗ Tử Nhược nói không chừng trực tiếp liền một đạo pháp thuật cấp ném đi qua. Chỉ là lời này từ Diệp thị tỷ muội hai người trong miệng nói ra, hẳn lại không có động thủ. Không ngừng là bởi vì đối phương là Đường Niệm Niệm người, ở không có thật sự đối hẳn phạm phải cực đại sai phía trước, hẳn không hảo đối với các nàng ra tay. Càng quan trọng là bởi vì, từ hai tỷ muội khẩu khí, hẳn cảm nhận được một chút chân thành tha thiết cảm xúc. Nay hai tỷ muội cũng không phải là trêu chọc vũ nhục hẳn, là thật sự ở vì hẳn tưởng?

Diệp thị tỷ muội thấy Đỗ Tử Nhược không nói lời nào, sau đó đồng thời ngẩng đầu hừ nhẹ một tiếng, Liên Kiều hừ hừ nói: “Tùy tiện người đi! Dù sao có hại là chính người.”

Mộc hương cũng khôi phục thái độ bình thường, chọn mi, trên mặt mang theo vui sướng khi người gặp họa tặc cười, hừ hừ cười nói: “Kỳ thật cũng không thể nói có hại lạ, người tình ta nguyện sao. Bất quá, ở nhắc nhở người một lần nga, người như bây giờ, thật sự còn

không bằng thật sự làm chủ mẫu bên người người tương đối hảo nga.”

Liên Kiều kéo kéo một hương tay áo, “Hắn không nghe liền tính, chúng ta đi. Lần này ta tìm được cái kia bình hạng đột phá khẩu!”

“Hi hi, ta cũng là! Nói như vậy, không lâu hẳn là có thể đột phá đi?” Một hương liền thanh cười nói, kỳ thật chẳng sợ hai người không nói, đối phương đều biết đối phương tìm được rồi, các nàng liền giống như một người, chỉ là cố tình bị chia làm hai nửa thôi.

Hai tử muội nói liền cùng nhau hướng chính mình phòng luyện công chạy đến, tựa hồ vừa mới cùng Đỗ Tử Nhược nói chuyện căn bản là không có phát sinh quá.

Đỗ Tử Nhược nhìn hai tử muội thân ảnh không thấy, đáy lòng có một tia nghi hoặc. Nay hai tử muội rất cuộc là vì cái gì cùng hắn nói nhiều như vậy, tựa hồ liền tưởng khuyên hắn trở thành Đường Niệm Niệm thuộc hạ, đứng ở Đường Niệm Niệm bên này, trợ giúp Đường Niệm Niệm làm việc. Bằng vào cao hơn đối phương tâm cảnh tu vi, hẳn có thể dễ dàng nhìn ra hai tử muội ngôn ngữ chân thành tha thiết cùng chờ mong. Chỉ là bọn hắn ba người căn bản là không quen thuộc, các nàng như vậy ngôn ngữ chân thành tha thiết, tựa hồ là muốn trợ giúp chính mình, rất cuộc là vì cái gì?

Đỗ Tử Nhược tự nhiên không rõ, hắn tuy rằng có thể nhìn ra tới Diệp thị tử muội trong lời nói chân thành tha thiết, chính là kia phân chân thành tha thiết cũng không phải tới đến hắn, mà là tới đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, ngoan bảo này người một nhà.

Các nàng thực lực niệm hồng đại lực thời điểm còn có thể vì bọn họ làm việc, chính là đến trước nay đến tiên nguyên lúc sau, các nàng thiên tư chỉ có thể xem như bình thường thiên thượng trình độ, thông qua Đường Niệm Niệm đan dược mới có hạnh coi như ưu dị, hơn nữa tu luyện thời gian ngắn ngủi, ở tiên nguyên cái này địa phương hoàn toàn chỉ có thể xem như tầng chót nhất người tu tiên,

như vậy các nàng có thể không cho Đường Niệm Niệm thêm phiền toái liền không tồi.

Đường Đỗ Tử Nhược xuất hiện, còn có Đường Niệm Niệm rõ ràng đối Đỗ Tử Nhược thưởng thức, Đỗ Tử Nhược thực lực cũng ở hần phá giải bát quái lôi hỏa trận thời điểm làm Diệp thị tỷ muội kiến thức qua. Các nàng liền muốn Đỗ Tử Nhược có thể thiết tình trạm Đường Niệm Niệm bên này, trở thành bọn họ bên này người, có thể chân chính trợ giúp Đường Niệm Niệm người một nhà. Nếu có hần hiệp trợ nói, như vậy rất nhiều chuyện nhất định cũng càng tốt giải quyết một ít. Huống chi, ở hần đáp ứng ngốc tại Đường Niệm Niệm bên người một trăm năm thời điểm, này một trăm năm liền chú định hần cùng Đường Niệm Niệm cấp dưới không sai biệt lắm, chỉ là chính hần còn sẽ không phát giác thôi.

Ở hần còn không có trở thành Đường Niệm Niệm chân chính cấp dưới phía trước, Đường Niệm Niệm có thể lấy ra trân bảo tài liệu làm hần hỗ trợ làm việc, chính là đối với cho hần đồ vật, Đường Niệm Niệm tuyệt đối biết tính toán, sẽ không cho tốt nhất cũng sẽ không nhiều cấp một phen. Chính là nếu là thân là Đường Niệm Niệm chân chính cấp dưới, thả bị Đường Niệm Niệm thừa nhận nói, như vậy Đỗ Tử Nhược nếu muốn bày trận tài liệu? Đường Niệm Niệm nói không chừng trực tiếp dọn ra một đồng ném cho hần. Chỉ cần hần khai một lần khẩu, liền so với hần cực cực khổ khổ đi tìm, hoặc là giúp người khác làm việc đến thù lao được đến đều phải nhiều, tiêu phí thời gian muốn đoản, thả nhiều mặt.

Này đó đủ loại nguyên nhân thêm lên, này liền làm Diệp thị tỷ muội nổi lên ám chỉ còn có khuyên bảo tâm tư.

Chỉ là Đỗ Tử Nhược hiển nhiên chút nào không dao động, hai tỷ muội cũng sẽ không cưỡng cầu, rốt cuộc loại chuyện này cũng không phải các nàng tưởng là tốt chính là tốt, mỗi người tâm thái cùng tính tình luôn là bất đồng, xem kết quả cuối cùng như thế nào là được.

Thù Lam lúc này cũng chính trở về đi tới, trong nước gallery chỉ có một cái nói, nếu không phi không đập thủy nói, cũng chỉ có thể đi

này một cái nói. Không thể tránh né, nàng phải trải qua Đổ Tử Nhược bên người.

Đổ Tử Nhược nhìn áo lam thanh tú nữ tử chậm rãi đi qua đi, môi hoạt động vài lần, ở Thù Lam liền phải bỏ lỡ chính mình thân hình thời điểm nhưng vẫn còn đã mở miệng hỏi: “Các nàng những lời này đó là có ý tứ gì?”

Thù Lam bước chân dừng lại, xoay mặt đối mặt Đổ Tử Nhược, trên mặt lộ ra một mặt nhợt nhạt nhu mím cười, trong mắt một mặt giảo hoạt chợt lóe mà qua, mau đến căn bản làm người vô pháp phát hiện.

“Đổ công tử thân là trận sư, đối với trận pháp phi thường si mê đúng không?”

Đổ Tử Nhược cũng không có vì nàng không trực tiếp trả lời trực tiếp vấn đề, ngược lại chuyển ngôn mặt khác lời nói việc làm bất mãn, đạm nói: “Không sai.”

Thù Lam trên mặt tươi cười càng rõ ràng, “Đổ công tử đối có thể bỏ trí trận pháp, hoặc là đối với trận pháp có quan hệ đồ vật cũng sẽ phi thường để ý không sai đi?”

“Không sai.” Đổ Tử Nhược tự nhiên trả lời.

Thù Lam nói: “Đổ công tử không ngừng là trận sư vẫn là kia cái gọi là bốn huyền thợ săn, làm nhiệm vụ chỉ sợ cũng là vì các loại bày trận thạch tài liệu, nếu có người trả giá làm Đổ công tử tâm động tài liệu, làm Đổ công tử hỗ trợ làm việc, Đổ công tử nhất định sẽ không cự tuyệt.”

Đổ Tử Nhược liếc nhìn nàng một cái, nói: “Còn phải xem này muốn làm sự tình là cái gì, nếu là bắt cóc Mộ Dung ngưng thật, ta tưởng này thù lao người bình thường căn bản phó không dậy nổi, chẳng sợ trả nổi cũng rất ít người sẽ đi làm.”

Thù Lam nghe vậy chỉ là lại lần nữa cười, hỏi ngược lại: “Đỗ công tử cảm thấy ta một tháng trước cho người phá bát quái lô hỏa trận thù lao thế nào?”

“Không tồi.” Đỗ Tử Nhược bình đạm nói: “Nếu thật sự tính lên, vẫn là ta kiếm lời.”

Thù Lam trong mắt giảo hoạt sáng rọi lại lần nữa thoáng hiện, lần này rõ ràng bị Đỗ Tử Nhược bắt giữ đến, trong lòng không khỏi hiện lên một tia kinh ngạc. Trước mắt nữ tử này tuổi tuy rằng rất nhỏ, bắt quá kia phân tâm cảnh lại phi thường bình tĩnh, ngày thường cũng phi thường bình tĩnh nhu hòa, hiện tại biểu hiện ra loại này tiểu nữ thái bộ dáng cũng không phải nói có vẻ mất tự nhiên, thậm chí vẫn là thực kiều tiểu, chỉ là chính là làm hấn kinh ngạc một chút.

Thù Lam không có phát hiện Đỗ Tử Nhược trong nháy mắt kia thất thần, nàng khẽ cười nói: “Kia khối hắc bí mộc với ta mà nói cũng không tính cái gì, ở ta trên người còn có rất nhiều cùng này không sai biệt lắm, thậm chí là càng tốt thứ tốt.”

Nói xong, Thù Lam vẫy vẫy tay, ở nàng trước mặt trong hư không, bảo quang bắn ra bốn phía các loại tinh thạch, trong suốt lưu li ngọc trang quỳnh tương, sinh trưởng cổ quái đặc thù khô mộc, đỏ như máu quen biết xương cốt giống nhau vật phẩm.....

Từng cái đồ vật ở Đỗ Tử Nhược trước mặt biến hóa, tốc độ không tính mau cũng không tính chậm, thời gian cũng ngắn ngủi thực.

Nhưng là liền tại như vậy ngắn ngủi thời gian, lại làm Đỗ Tử Nhược hảo hảo thể hội một hồi trân bảo thịnh yển. Ở Thù Lam không có biểu hiện ra ngoài phía trước, Đỗ Tử Nhược thật sự không có nghĩ tới nàng trên người có nhiều như vậy thứ tốt. Nàng tu vi mới bắt quá tích cốc trung kỳ, một cái tích cốc trung kỳ người tu tiên, ở tiên nguyên tương đương là một cái vừa mới học được đi đường hài tử, ai lại sẽ nghĩ vậy hài tử người mang bảo khổ?

Thù Lam đem sở hữu đồ vật thu hồi túi Càn Khôn, tươi cười nhu hòa, khẩu khí đạm nhu không thay đổi, “Này đó bắt quá là trong đó

một ít, còn có chút đồ vật không thể cho người xem. Hơn nữa mấy thứ này ta không ngừng chỉ có một phần mà thôi, mỗi một loại đều vượt qua tam phân trở lên. Người khả năng sẽ suy đoán này đó bất quá là tiểu thư giao cho ta bảo quản, ta cũng không thể tùy ý sử dụng.”

Đỗ Tử Nhược không nói gì.

Thù Lam cười khế lắc đầu, “Mấy thứ này thật là tiểu thư giao cho ta không tòi, bất quá sở hữu hết thảy quyền khống chế đều về ta, chẳng sợ ta trực tiếp vứt bỏ, tiểu thư cũng sẽ không quản.” Thấy Đỗ Tử Nhược như cũ không có ngôn ngữ, Thù Lam lại lần nữa nói: “Không ngừng là ta, ở tiểu thư bên người Liên Kiều, mộc hương trên người mấy thứ này tuy rằng không ta nhiều, nhưng là tuyệt đối không ít. Người cũng nhìn đến Bạch Lê trên cổ đồ thẩm hoa mẫu đơn, còn có Hồng Lê trên cổ lục lạc đi? Đó là tiểu thư cho bọn hắn luyện chế càn khôn phụ tùng, ở bên trong phóng các loại đan dược, hoàn mỹ phẩm chất thanh hối đan, sinh cơ đan, sinh tử đan..... Nay đó đan dược đều có mấy cái chai đi.”

Đỗ Tử Nhược nghe, sắc mặt vẫn là không có bất luận cái gì biểu tình, chỉ là cẩn thận một chút xem nói, liền sẽ phát hiện hắn sắc mặt trên thực tế có chút cứng đờ.

Thù Lam cũng phát hiện điểm này, rũ mắt che miệng “Xì” cười nhẹ một tiếng, “Chúng ta trên người mấy thứ này toàn bộ đều là tiểu thư cấp, tiểu thư chính mình trên người có bao nhiêu, chúng ta trước nay đoán không được. Bất quá.....” Trên mặt tươi cười chợt lóe mà qua hài hước, còn có ám chỉ, “Tiểu thư trước nay chỉ đối bên người người hào phóng, phi thường hào phóng.”

Thù Lam nói xong những lời này lúc sau, đối với Đỗ Tử Nhược hơi hơi mỉm cười, khẽ bước từ nghe được bên người đi qua. Từ đầu chí cuối nàng đều không có trực tiếp trả lời Đỗ Tử Nhược, Diệp thị tỷ muội hai người nói rất cuộc là có ý tứ gì.

Bất quá nói nhiều như vậy, lấy Đỗ Tử Nhược thông minh tài trí, nghĩ đến hắn nhất định sẽ suy nghĩ cẩn thận.

Đỗ Tử Nhược đích xác suy nghĩ cẩn thận, hấn trong đầu cái thứ nhất ý niệm chính là, lúc trước làm Đường Niệm Niệm hoa một viên thanh hồi đan mua kia cây hấn không quen biết linh dược, đối nàng tới nói có lẽ thật sự quá tiện nghi.

Ở như vậy tiện nghi giá cả hạ, Đường Niệm Niệm lúc ấy còn nói ra xứng đưa yêu cầu. Nay cũng làm Đỗ Tử Nhược minh bạch Thù Lam kia thanh ‘ tiểu thư trước nay chỉ đối bên người người hào phóng, phi thường hào phóng ’ là có ý tứ gì. Nàng nói chính là ‘ chỉ là ’ đối bên người người hào phóng. Như vậy trái lại ý tứ, đối không phải người bên cạnh, Đường Niệm Niệm hay không liền rất keo kiệt, phi thường keo kiệt?

Thanh phong từ hồ nước thổi qua tới, làm Đỗ Tử Nhược có chút tán xuống dưới sợi tóc thổi đến tung bay, một đạo trận ảnh ở hấn dưới chân thoáng hiện, hấn thân ảnh liền vô thanh vô tức biến mất.

Ngày kế, đương ngoan bảo thân ảnh ra Thiên Khải các bị Viên gia người nhìn đến sau, Viên Cần Nhiên đám người mới rút cuộc biết ngoan bảo thức tỉnh lại đây tin tức.

Thiên Khải các là Viên gia cấm địa, ở chỗ này cư trú Đường Niệm Niệm đám người không có bất luận kẻ nào có thể tùy tiện đến quấy rầy. Liền Viên Cần Nhiên vì tỏ vẻ chính mình tôn trọng, chưa từng có dùng linh thức càn quét hôm khác khỏi các cảnh nội, cho nên đối với ngoan bảo đã thức tỉnh tin tức, ở Đường Niệm Niệm những người này không có truyền ra tới phía trước, hấn cũng là không biết.

Đương biết ngoan bảo đã tỉnh lại, Viên Cần Nhiên trong lòng cự thạch cũng rơi xuống, hạ lệnh làm nhìn đến ngoan bảo người đều giữ nghiêm chính mình miệng lưỡi, sau đó tự mình đi trước Thiên Khải các.

Viên Cần Nhiên mới vừa gần nhất đến Thiên Khải các thời điểm, lại phát hiện toàn bộ thôn trang đã không có một bóng người. Cái này làm cho Viên Cần Nhiên trong lòng hơi kinh hãi, linh thức càn quét lập tức liền đem phát hiện còn không có rời đi đông túy núi non Đường Niệm Niệm đám người thân ảnh. Lần này Viên Cần Nhiên

không chút do dự nhanh chóng đuổi tới Đường Niệm Niệm đám người phía trước, đem mấy người thân ảnh chặn lại trụ.

“Niệm Niệm.” Người chưa tới, thân tới trước.

Đường Niệm Niệm nghe thế thanh tiếng kêu, con người nhẹ nâng. Trước mặt xuất hiện Viên Cần Nhiên thân ảnh, hần thần thái như cũ ôn hòa, thấy Tư Lăng Cô Hồng dừng lại, trong lòng ám tung, đối Đường Niệm Niệm dò hỏi: “Niệm Niệm đây là phải rời khỏi Viên gia sao?”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt lắc đầu, “Quá mấy ngày lại đi.”

Viên Cần Nhiên nghe vậy hơi hơi hé miệng, nhất thời không có phát ra âm thanh, sau khi mỉm cười nói: “Niệm Niệm nếu làm hạ quyết định, Viên gia nhất định sẽ toàn lực duy trì. Chờ vài ngày sau Niệm Niệm rời đi đông tủy núi non, ra cửa bên ngoài tổng hội có chút phiền phức sự, nếu yêu cầu Viên gia hỗ trợ nói, chỉ cần đem linh thức tham nhập tổ giới liền có thể truyền lời trở về. Mặt khác, vô luận thiên quỳnh địa vực vẫn là mặt khác địa phương, Viên gia sản nghiệp đều có một ít, Niệm Niệm gặp nói, trên người tám cánh diệp vẫn sẽ có phản ứng.”

Viên Cần Nhiên một hơi công đạo rất nhiều sự tình, đối với đường ni niệm phải rời khỏi sự tình cũng không có một chút ngăn cản.

Kỳ thật Đường Niệm Niệm phải rời khỏi Viên gia, điểm này hần sớm tại ngoan bảo bị thương kia một ngày liền đoán được. Vô luận là vì đối phó Mộ Dung gia, vẫn là vì tăng lên thực lực của chính mình, Đường Niệm Niệm rút cuộc đều sẽ rời đi Viên gia đông tủy núi non cái này bình thản địa vực. Từ hần ngày đó ở kinh hồng các thời điểm nói ra kia phiên lời nói, cũng đã chân chính hạ quyết tâm.

“50 năm sau, trung ương địa vực bách ai bên trong thành sẽ cử hành tân một thế hệ lời đài tái, Mộ Dung gia tộc tinh nhuệ đều sẽ tiến đến tham dự.” Viên Cần Nhiên cuối cùng nói.

Tin tức này làm Đường Niệm Niệm ánh mắt lập loè một chút, sau đó chỉ vào đông túy núi non một chỗ địa vực, nói: “Đừng làm người tới gần nơi đó.”

Viên Càn Nhiên theo Đường Niệm Niệm ngón tay xem qua đi, phát hiện kia chỗ cũng không có cái gì chỗ đặc biệt, duy độc địa vực trống trải, không có bất luận cái gì kiến trúc dòng người, cũng không có được điền thú loại nuôi dưỡng.

“Hào.”

Tự Lăng Cô Hồng thân ảnh một hư, ôm Đường Niệm Niệm ở chỗ cũ không thấy.

Ngoan bảo cùng Thù Lam, Diệp thị tỷ muội, Đỗ Tử Nhược những người này tắc cũng không sốt ruột chạy tới, chờ đi vào Đường Niệm Niệm chỉ vào kia chỗ địa vực lúc sau, cũng không có tới gần Đường Niệm Niệm lúc này gốc chỗ sâu trong, chỉ là biết khoảng cách Đường Niệm Niệm ngàn trượng ở ngoài không trung dừng lại. Sau đó liền thấy Đỗ Tử Nhược trước mặt trôi nổi ra từng khối tinh phiến, ở hần phát tay chi gian, tinh phiến lầy Đường Niệm Niệm vì trung tâm ở ngàn trượng ở ngoài chui vào thổ địa, đương suốt mười hai khối tinh phiến toàn bộ rơi xuống, một đạo phòng trận đột nhiên xuất hiện.

Này nói trận pháp không phải vì trợ giúp Đường Niệm Niệm kế tiếp phải làm sự tình, mà là vì để ngừa vạn nhất, miễn cho vẫn là có Viên gia lỗ mạng đệ tử đi vào cái này địa phương.

Viên Càn Nhiên đem không được tới gần nơi này vạn trượng ra mệnh lệnh đạt lúc sau, bản thân cũng không có rời đi. Đứng ở ngoan bảo đám người đứng không trung, đương hần thấy rõ ràng Đỗ Tử Nhược động tác, lại liên hệ Đường Niệm Niệm vừa mới lời nói ngữ, một đạo linh quang ở hần trong đầu chợt lóe mà qua, hần cũng bắt được điểm này linh quang, kinh ngạc nói: “Chẳng lẽ Niệm Niệm đây là muốn đột phá Nguyên Anh, độ Nguyên Anh thiên kiếp?”

Ngoan bảo liếc hẩn một cái, không có trả lời hẩn nói, bắt quá Viên Căn Nhiên đích xác đoán đúng rồi, Đường Niệm Niệm lúc này thật là muốn đột phá Nguyên Anh kỳ.

Sớm tại Đường Niệm Niệm từ Viên gia truyền thừa nơi ra tới sau, nàng tu vi liền đến Kim Đan đỉnh, tràn đầy dược lực làm nàng tùy thời đều có thể đưa tới thiên kiếp đột phá Nguyên Anh. Chỉ là mấy ngày nay sự tình là một kiện tiếp theo một kiện phát sinh, nàng bản thân tu vi còn không có hoàn toàn củng cố, ở không có tuyệt đối nắm chắc phía trước, nàng sẽ không tùy tiện dẫn thiên kiếp đột phá cảnh giới.

Ở quyết định rời đi Viên gia đông tùy núi non sau, Đường Niệm Niệm cũng đã sắp sửa đột phá Nguyên Anh kỳ yêu cầu đan dược toàn bộ chuẩn bị tốt, tính toán rời đi nơi này phía trước, đem Nguyên Anh thiên kiếp cấp vượt qua.

Thiên kiếp, là sở hữu người tu tiên lớn nhất kiếp nạn, đặc biệt là Nguyên Anh thiên kiếp, là sở hữu người tu tiên quan trọng nhất một đạo khảm, quyết định có không thành tiên bước đầu tiên.

Nguyên Anh thiên kiếp là phá rồi mới lập kiếp nạn, một khi vượt qua như vậy chính là nát Kim Đan, hóa thành Nguyên Anh tân sinh, thân thể năng lượng cũng đem phát sinh chất giống nhau thay đổi.

Ở trận pháp trung ương, Tư Lăng Cô Hồng buông ra vờn quanh ở Đường Niệm Niệm trên eo hai tay, cười nhạt nói: “Ta bên ngoài chờ ngươi.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm gật đầu, hai mắt mị thành trăng non giống nhau độ cung, nghiêm túc nói: “Ta sẽ thực mau ra đây.”

Mỗi lần yêu cầu Tư Lăng Cô Hồng chờ thời điểm, hai người đối thoại đều là như thế này, đơn giản thả không hề biến hóa. Chỉ là trừ bỏ bọn họ, ai cũng sẽ không minh bạch bọn họ chi gian ăn ý cùng ôn nhu, như vậy đơn giản lời nói là bọn họ cho nhau hứa hẹn. Tư Lăng Cô Hồng biết Đường Niệm Niệm có thể làm được, Đường Niệm Niệm cũng bảo đảm chính mình có thể làm được. Hơn nữa bọn họ

cho nhau cũng tin tưởng đối phương, Đường Niệm Niệm tin tưởng ra tới sau ánh mắt đầu tiên nhìn đến sẽ là Tư Lăng Cô Hồng, Tư Lăng Cô Hồng cũng tin tưởng cũng Đường Niệm Niệm sẽ bằng mau thả bình yên tư thái xuất hiện ở chính mình trước mặt.

Này phân tín nhiệm hai người chưa từng có biến hóa quá, hơn nữa hai người như vậy đối thoại, hai người cũng trước nay đều làm được.

Tư Lăng Cô Hồng khẽ cười một tiếng, thân ảnh chợt dạt, lại lần nữa xuất hiện lúc sau đã ở ngàn trượng ở ngoài không trung, ngoan bảo bên người.

Đương Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh không thấy, Đường Niệm Niệm trên mặt tươi cười tắc trầm mặc xuống dưới, cả người được lục không bao giờ thu liễm dồn dập vận chuyển, mãnh liệt khí thế hướng về bốn phía tản ra.

Không trung một tiếng trời quang sấm sét đột nhiên vang lên, sau đó mây đen tới dị thường đột nhiên, hơn nữa nhanh chóng vô cùng ở đêm này một mảnh địa vực cấp bao phủ. Lúc này, giống như là đêm tối đột nhiên tiến đến, vạn vật đều ám trầm đen nhánh một mảnh.

Ngowan bảo nhìn trong tay Lục Lục, lúc này nó đã hôn mê qua đi, mất đi ngày thường linh động.

Viên Càn Nhiên sắc mặt nghiêm túc nhìn không trung, trong lòng kinh ngạc cảm thán. Lúc này mới chỉ là bắt đầu áp ủ khí thế liền như vậy mãnh liệt, xem ra Niệm Niệm lần này thiên kiếp uy lực không nhỏ a.

Chẳng sợ hấn đối Đường Niệm Niệm có rất lớn tin tưởng, nhưng là ở thiên kiếp trước mặt, ai cũng vô pháp bảo đảm ai nhất định sẽ không có việc gì.

Người tu tiên từ Kim Đan đỉnh đột phá Nguyên Anh thời điểm, sau này mỗi đột phá một cái cảnh giới đều phải chịu đựng một lần thiên kiếp, hôm nay kiếp tuyệt đối không thể có người hiệp trợ, bằng

không thiên kiếp uy lực cũng sẽ thành lần tăng trưởng. Đến lúc đó liền thật sự trợ giúp không thành, phản trở thành giết hại kia độ kiếp người hung thủ, không chỉ có độ kiếp người nạn muốn đổi mặt kia thành lần uy lực thiên kiếp, kia trợ giúp người cũng sẽ bị thiên kiếp quy về ở bên trong, đồng dạng bị thiên kiếp oanh tạc.

Thiên kiếp động tĩnh thật sự quá lớn, chẳng sợ tưởng không bị người chú ý đều khó. Bất quá có Viên Càn Nhiên mệnh lệnh, Viên gia các đệ tử tuy rằng trong lòng tò mò rất cuộc Viên gia vị nào lại muốn đột phá Nguyên Anh, lại không có can đảm tri pháp phạm pháp trực tiếp đi trước đến kia chỗ.

Cuồng phong, tím lôi, băng hỏa, ảo ảnh.

Đường Niệm Niệm muốn đổi mặt thiên kiếp chi cường, làm Viên Càn Nhiên hoàn toàn chấn kinh rồi.

Vốn dĩ đối Đường Niệm Niệm tin tưởng mười phần Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam ở cảm nhận được thiên kiếp cường đại uy năng lúc sau, trên mặt cũng không khỏi lộ ra một tia kinh hoàng lo lắng. Hôm nay kiếp chỉ dư ba khí thế, khiến cho các nàng có chút không thờ nổi, có loại muốn học máu xúc động, đáng sợ trình độ hoàn toàn vượt qua các nàng dự đoán.

Thù Lam bất động thần sắc nhìn về phía đứng ở phía trước Tư Lăng Cô Hồng còn có ngoan bảo, lúc này phụ tử hai thần sắc có chút gằn. Chỉ là Tư Lăng Cô Hồng biểu tình càng vì bình đạm không gợn sóng, thanh ảnh che hạ con người lệnh người thấy không rõ hẳn niệm tưởng, ngoan bảo biểu tình đồng dạng bình đạm trầm ổn, môi đỏ hơi nhấp, còn làm không được Tư Lăng Cô Hồng như vậy hỉ nộ không hiện ra sắc trình độ.

Cuồng phong loạn vũ trung, nơi này vực nội hắng cổ đại thụ phần lớn đều bị nhổ tận gốc, sau đó ở cuồng phong tra tấn trung trở thành mảnh vỡ, bởi vậy có thể thấy được này cuồng phong cũng không phải bình thường cuồng phong có thể bị dực.

Màu tím cương lồi không ngừng da đánh xuống, một đạo so một đạo càng mau càng thô càng khủng bố, liền không khí đều bị hâm nay cương tím lồi cấp phách đến kéo kẹt rung động, giống như vô số điện long ở gào thét.

Băng hỏa là một loại toàn thân lạnh băng ngọn lửa, màu xanh băng màu sắc làm người cảm thấy nó càng giống hàn băng, chỉ là đương nó nhỏ tí tẹo bắn ra chung quanh cây cối thượng thời điểm, một khối to rừng cây đều bị đông lại, sau đó ở đông lại trung băng tinh trung, như là bị ngọn lửa cấp bỏng cháy, chớp mắt liền biến thành tro tàn.

Băng hỏa hai tầng thiên, đây mới là chân chính băng hỏa hai tầng thiên tra tấn.

Ảo ảnh, hư ảo không có chân thật thân thể ảo ảnh, giống như ma mị giống nhau trôi nổi, so ma mị tốc độ càng mau càng sắc bén. Ma mị nếu là dựa vào người thời nay nói, sẽ làm người cảm thấy âm lãnh thống khổ, chính là ảo ảnh tới gần người thời điểm, đó là một loại phiêu phiêu dục tiên vô tận sáng khoái, dường như người còn ở cơ thể mẹ khi an tâm cùng ấm áp. Tâm cảnh không kiên định người, chỉ là một cái đối mặt liền đủ để sa vào trong đó, sau đó liền chính mình chết như thế nào cũng không biết.

Tại đây bốn loại đáng sợ kiếp nạn dưới, Đường Niệm Niệm thân ảnh hoàn toàn bị biến mất ở bên trong, làm ở ngàn trượng ở ngoài không trung Viên Càn Nhiên bọn người vô pháp thấy rõ ràng nàng hiện tại trạng huống.

Một hồi thời gian trôi qua, thiên kiếp uy lực chẳng những không có yếu bớt, ngược lại càng lúc càng lớn, chiếu như vậy phát triển đi xuống còn không biết muốn liên tục bao lâu, cho dù là Hợp Thể kỳ Viên Càn Nhiên, lúc này cũng nhịn không được trái tim băng giá.

“Nương.....” Ngoan bảo thấp thấp nỉ non một tiếng, trong mắt chớp động đau đớn, môi nhấp đến càng khản. Hắn cảm giác được đến lúc này Đường Niệm Niệm đau đớn trên người, làm hắn minh bạch ngày đó Đường Niệm Niệm đối hắn nói có thể cảm giác được hắn đau đớn là chuyện như thế nào. Bị cuồng phong xé rách cảm, Thiên

Cương tím sét đánh hạ tê mỗi cảm, băng hỏa bỏng cháy tra tấn, không thể không chống cự ảo ảnh mê hoặc tinh thần căng chặt.

Ngoan bảo biết hẳn có thể cảm giác được này đó, như vậy Tư Lăng Cô Hồng nhất định có thể cảm thụ đến càng rõ ràng. Nâng lên đôi mắt triều bên người Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, chỉ thấy lúc này Tư Lăng Cô Hồng thần sắc như cũ nhìn không ra biểu tình, chỉ là một đôi tinh tế mỏng lung con người buông xuống xuống dưới. Ở nồng đậm lông mi che lấp hạ, cặp kia đen nhánh đồng tử đã hóa thành đen đặc, có một đoàn sương đen ở đồng tử chung quanh di động, giống như vực sâu ác ma giống nhau mắt.

Ngoan bảo nhìn không thấy lúc này Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt, chỉ là hẳn minh bạch Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm để ý, lúc này liền hẳn đều khó chịu muốn mệnh, Tư Lăng Cô Hồng nhất định càng khó chịu. Yên lặng vươn tay, nho nhỏ tay cầm Tư Lăng Cô Hồng tay, sau đó buộc chặt lên.

Tư Lăng Cô Hồng lông mi hơi hơi run rẩy một chút, thong thả nâng lên tới nhìn ngoan bảo liếc mắt một cái.

Ngoan bảo nhếch miệng cười rộ lên, đôi mắt cong đến giống trăng non giống nhau, khẩu khí nghiêm túc thả chân thật đáng tin, “Cha, mẫu thân nhất định sẽ không có việc gì!”

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt gạt đầu, không có ngôn ngữ, xem như cam chịu hẳn nói.

Hắn tin tưởng Đường Niệm Niệm nhất định sẽ không có việc gì, nhất định có thể vượt qua trận này thiên kiếp. Chỉ là trước đó, nàng yêu cầu thừa nhận thống khổ tra tấn quá mức. Người khác nhìn không thấy, hẳn lại thấy được, ở cuồng phong tím lồi, băng hỏa ảo ảnh bên trong, Đường Niệm Niệm đã cả người tím máu, gò má thượng đều bị lưỡi dao gió vẽ ra vài đạo miệng vết thương, máu tươi theo nàng khuôn mặt chảy xuống, nàng trên mặt lại không thấy một chút vẻ mặt thống khổ, có chỉ là vô biên chết lặng, chết lặng đến như là không có sinh mệnh oa oa giống nhau.

Như vậy Đường Niệm Niệm làm Tư Lăng Cô Hồng nhớ tới mới gặp nàng thời điểm, ngây thơ đến giống cái mới sinh hài tử, đối người lại tràn ngập cảnh giác cùng âm u tâm tư. Đối nàng một chút hảo, đều sẽ làm nàng cảm thấy kỳ quái, không rõ đối phương vì cái gì phải đối nàng hảo, đối nàng hảo là cỡ nào không thể hiểu được sự tình giống nhau.

Đường Niệm Niệm kiếp trước cùng hắn nói qua, cho nên Tư Lăng Cô Hồng minh bạch lúc này Đường Niệm Niệm, chỉ sợ là ở đau đớn trung bản năng khôi phục tới rồi dĩ vãng trạng thái. Như vậy nàng có thể im lặng đối mặt thống khổ, dường như cái thời điểm nàng vẫn là kiếp trước cái kia nàng, thân thể cơ hồ mất đi tri giác, đau đớn đối với nàng tới nói tựa hồ đều trở thành một loại cùng thân cư tới đồ vật, có thể hoàn toàn xem nhẹ rất.

Như vậy hình ảnh, làm Tư Lăng Cô Hồng tâm thần có loại xé rách kịch liệt đau đớn cảm, dẫn phát bản tính ma niệm.

Niệm Niệm..... Một tiếng thở dài từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng vang lên, truyền lại cấp đang ở độ thiên kiếp Đường Niệm Niệm trong lòng.

Thiên kiếp trung, Đường Niệm Niệm chết lặng vô tình con người hơi có một sợi ba quang lập loè, một đạo thiên lôi đánh xuống, nàng trong tay lấy ra một viên đan dược bỏ vào trong miệng, mang ngọc hoa bao tay đôi tay trực tiếp tiếp được thiên lôi, sau đó trở tay bắt lấy một đoàn hư ảo ảo ảnh, trong mắt bích sắc lưu quang xuất hiện, trong tay ảo ảnh đã bị nàng cấp hấp thu tới rồi nội giới, trở thành Vạn Hư Đăng Yêu Đăng chất dinh dưỡng.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng thiên phú bản lĩnh có thể che chắn linh thức một loại hư ảo năng lượng, linh thức là từ hồn phách tinh thần sinh ra, này ảo ảnh đúng là cùng linh thức hồn phách không sai biệt lắm linh vật, đối với Vạn Hư Đăng Yêu Đăng tới nói là không thể tốt hơn chất dinh dưỡng.

Đường Niệm Niệm sẽ nghĩ vậy một tầng, vẫn là bởi vì bị ảo ảnh công kích thời điểm, trong đầu truyền thừa ký ức đột nhiên xuất hiện

ra tới.

Thời gian một chút quá khứ, Đường Niệm Niệm như là phát ngoan giống nhau bắt giữ vờn quanh tại thân thể chung quanh ảo ảnh, đối mặt mặt khác ba loại thiên uy công kích, chỉ có thể không ngừng dùng thân thể đi chống cự, từng viên trân quý vô cùng đan dược bị nàng không cần tiền giống nhau ăn vào trong miệng. Tuy rằng độ thiên kiếp người tu tiên đều chỉ có thể ngạnh kháng, bất quá phần lớn người tu tiên đều sẽ chuẩn bị pháp bảo tới chống cự, rất ít người có thể giống Đường Niệm Niệm như vậy cô đơn dùng chính mình thân hình cùng dược lực đi chống cự, bởi vì chẳng sợ có vô số đan dược, độ kiếp người tu tiên hấp thu này đan dược tốc độ cũng so ra kém bị thiên kiếp công kích tốc độ mau.

Đây cũng là Đường Niệm Niệm đáng sợ chỗ, thân là Thiên Thánh dược thể nàng hấp thu đan dược lực tốc độ cực nhanh, hướng chi nàng thân thể dược lực so linh lực muốn lợi hại rất nhiều. Nếu nàng đối mặt là bình thường người tu tiên vượt qua Nguyên Anh thiên kiếp nói, chỉ sợ hiện tại nàng liền bị thương đều sẽ không bị thương, chỉ là nàng đối mặt thiên kiếp uy lực tính lên nói, ước chừng là bình thường người tu tiên mấy lần nhiều, lúc này mới tạo thành nàng thống khổ, chỉ là chỉ bằng nghĩ như vậy muốn mất đi nàng vẫn là không có khả năng.

Từ thiên kiếp rơi xuống thời điểm, Đường Niệm Niệm trong đầu liền xuất hiện tân truyền thừa ký ức, làm nàng biết trào lầy ảo ảnh cấp vạn Hư Đăng Yêu Đăng làm chất dinh dưỡng, còn có mặt khác một thứ.....

Đường Niệm Niệm đem cuối cùng một con hư ảnh bắt lấy lúc sau, lạnh băng lại tràn ngập sinh linh hơi thở bích đồng xuyên thấu qua vô số công kích, nhìn về phía mỗi một chỗ màu xanh băng ngọn lửa.

“Ngọc tủy băng môi lửa.....” Đường Niệm Niệm nỉ non một tiếng, thân ảnh ở hung mãnh công kích trung, hướng về kia một đoàn ngọn lửa phóng đi.

Kia màu xanh băng ngọn lửa ở vô số uy năng trung phi thường không thấy được, so với chung quanh mãnh liệt hôi hổi băng hỏa càng nếu một chút bắn đi ra ngoài hoả tinh mà thôi. Nhưng trên thực tế, này màu xanh băng ngọn lửa mới là chung quanh băng hỏa căn bản, có nó tồn tại mới có cuộn cuộn không ngừng băng hỏa xuất hiện.

Màu xanh băng ngọn lửa tựa hồ có chút linh trí, đương phát hiện Đường Niệm Niệm ý đồ sau, thế nhưng bắt đầu trộm hướng chỗ tối trốn tránh, hy vọng không bị Đường Niệm Niệm phát hiện.

Chỉ là Đường Niệm Niệm đã tởa định nó, nơi nào sẽ mặc kệ nó trốn tránh? Chung quanh cuồng phong cùng tím lôi nhưng không có linh trí, chúng nó chỉ biết diệt sát trước mắt độ kiếp giả, căn bản là sẽ không nghĩ đến đi bảo hộ kia màu xanh băng ngọn lửa. Cho nên ở Đường Niệm Niệm nghĩa vô phản cố đuổi bắt hạ, màu xanh băng ngọn lửa cuối cùng là bị Đường Niệm Niệm chộp trong tay.

“Phốc.” Một ngụm máu tươi từ Đường Niệm Niệm trong miệng phun ra, ở còn không có bị phong lôi mất đi, đã bị một đoàn lục nhật được khí bao vây, sau đó biến mất.

Đường Niệm Niệm sắc mặt tái nhợt vô sắc, chỉ là hai mắt nhìn chăm chăm trong tay màu xanh băng ngọn lửa lại dị thường lóng lánh, đồng tử nội bích ánh sáng màu hoa cũng càng ngày càng gì. Ở nòng lòng bàn tay, kia màu xanh băng ngọn lửa không ngừng giãy giụa, cuối cùng cuối cùng là vô lực biến mất vào Đường Niệm Niệm lòng bàn tay nội không thấy.

Ầm vang ——

Đang ở lúc này, giống như trời giận, một đạo thùng nước phẩm chất màu tím cương lôi giống như phá vỡ phía chân trời, ở Thủ Lam chờ nữ tử không khỏi kinh hô trung, chớp mắt đánh xuống.

“Chủ mẫu!”

“Tiểu thụ!”

“.....”

Ngoan bảo nắm Tư Lăng Cô Hồng tay đột nhiên căng thẳng.

Tư Lăng Cô Hồng cả người hơi thở trầm xuống.

Thiên địa tựa hồ tại đây một đạo thiên lôi đánh xuống sau trở nên yên tĩnh vô cùng, liền tiếng gió đều ngừng.

Xoát ——

Một đạo tràn ngập sinh linh tức giận đăm kim sắc cột sáng phá vỡ đầy trời mây đen, thẳng tắp rơi xuống, giống như thiên địa một cái liên tiếp tuyến, rơi xuống đất đúng là Đường Niệm Niệm độ kiếp địa phương.

Viên Cẩn Nhiên đại tiết một ngụm trọc khí, lộ ra nhẹ nhàng tươi cười, “Không có việc gì.....”

Như vậy thiên kiếp, tiên nguyên trung có thể có bao nhiêu cái Kim Đan kỳ tiên duệ có thể vượt qua? Ít nhất theo hẳn biết nói Nguyên Anh kỳ thiên kiếp, so Đường Niệm Niệm lần này thật sự nhỏ yếu quá lớn, Đường Niệm Niệm lần này thiên kiếp đã có thể so với được với hẳn vượt qua Hợp Thể kỳ thiên kiếp.

Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam cũng đều như thích gánh nặng, vẻ mặt nhẹ nhàng. Thù Lam bất động thanh sắc trộm lau một chút khóe mắt, nhìn đến vừa mới kia một màn, làm nàng một chút thất thố, trong đầu đột nhiên nhớ tới Đường Niệm Niệm năm đó ở Đường gia mệnh huyền một đường bộ dáng, thế nhưng thiếu chút nữa chảy ra nước mắt.

Ở đăm kim sắc quang hoa trung, Đường Niệm Niệm thân ảnh ở mọi người trong mắt xuất hiện. Chỉ thấy nàng phiêu phù ở cột sáng giữa không trung, trên người trắng tinh váy áo làm mặt trên máu tươi khác thường thấy được, một đầu rối tung tóc đen, tái nhợt sắc mặt, nhắm mắt, yếu ớt đến dường như nhẹ nhàng một chạm vào liền sẽ

rách nát lưu li người ngọc giống nhau, chặt vật lại một chút không giảm tuyệt sắc phong hoa.

Gò má thượng thương thực mau ở đạm kim sắc quang hoa tằm gọi hạ biến mất, trên người thương thể đồng dạng như thế.

Một cỗ nồng đậm được hương từ Đường Niệm Niệm trên người phát ra, chung quanh bị thiên kiếp hủy diệt đại địa sinh linh nhanh chóng sinh trưởng, trong nháy mắt thể nhưng đã là thành tựu một mảnh tươi tốt cây rừng, mệnh mang xanh thắm đến tràn ngập sinh cơ. Một màn này làm bàng quan này hết thảy Viên Cần Nhiên cùng Đỗ Tử Nhược đều không khỏi lộ ra kinh ngạc biểu tình, người không khí tràn ngập ra tới được hương, trên mặt kinh ngạc cũng càng ngày càng rõ ràng.

Cột sáng giăng co một hồi, sau đó chậm rãi biến mất.

Trôi nổi giữa không trung Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy, vòng eo bị một đôi quen thuộc cánh tay vòng lấy, nàng mở hai mắt, nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng tuấn nhã vô song khuôn mặt, kia trong mắt ôn nhu thương tiếc gọi người sa vào.

“Mệt mỏi quá.....” Đường Niệm Niệm nỉ non một tiếng, sau đó lại lần nữa nhắm mắt lại, mặt lớn lên lông mi đầu hạ thiển ảnh ở mí mắt, gò má hồi phục nhàn nhạt đỏ ửng, cả người vô lực dựa tiến Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ vỗ về nàng lưng, réo rất tiếng nói thấp thấp vang lên, ôn nhu đến có loại mê hoặc người ma lực, “Mệt mỏi liền ngủ.”

“Ngô.....” Đường Niệm Niệm phát ra một tiếng giọng mũi, hơi thở dần dần bằng phẳng đều đều.

Một màn này, làm Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam bọn người tự giác không nói gì, Viên Cần Nhiên tuy rằng có chuyện tưởng nói, lúc này ngậm miệng không nói.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Nói gần nhất quá lạnh, thủy luôn khởi không tới, mặt khác buổi sáng rời giường gõ chữ nói, đến ** điểm nên gửi công văn đi thời điểm số lượng từ cũng không nhiều lắm, một cái tình tiết nội dung phần lớn cũng viết không xong, phải chờ tới buổi tối viết xong lại phát. Cho nên thủy suy nghĩ, muốn hay không đem gửi công văn đi thời gian đổi thành buổi chiều 6 giờ? Như vậy chờ gửi công văn đi thời điểm, số lượng từ nội dung cũng sẽ tương đối hoàn chỉnh (chủ yếu! Thủy có thể ngủ lâu một chút! =w=) thân cảm thấy đâu?

-----oOo-----

Chương 164: ngoan bảo ly, giết người lập uy

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thiên quỳnh địa vực cùng thiên cơ địa vực giao giới mà, dài đến trăm dặm tước Hoa Sơn mạch, tầng tầng lớp lớp núi non, nhìn qua liền giống như một đám phi hành tước điểu. Ở cùng tước Hoa Sơn mạch đều là thiên quỳnh thiên cơ giao giới mà đường ranh giới còn có bạc hoa ngàn thủy hà, trắng bạc giống nhau nước sông, ngàn điều hội tụ, từ trên cao nhìn lại liền giống như từng điều bạc đoạn hoa mang, so với tước Hoa Sơn mạch thiếu một phần đại khí, lại nhiều một phần tinh khí.

Nơi này là tiên nguyên mỗi người đều biết khí hậu nhiều vũ, phồn hoa thả hỗn loạn địa vực.

Thiên quỳnh địa vực nội đều là được tu nơi dừng chân, thiên cơ địa vực nội tất đều là đạo tu nơi dừng chân. Đây tước Hoa Sơn mạch cùng bạc hoa ngàn thủy hà chính là đem hai mảnh địa vực cách xa nhau giao giới tuyến, ở chỗ này nổi tiếng nhất hai tòa thành trấn chính là tước hoa thành cùng ngàn thủy thành, hai tòa thành chinh nhìn như ở chung tốt đẹp, người không đáng ta ta không đáng người, trên thực tế âm thầm tranh đấu vẫn là không ít, ai đều hai gồm nhau ai, trở thành này chỗ giao giới mà đệ nhất đại thành, chỉ là này ngàn vạn năm qua ai đều không có thành công.

Vô luận nào một chỗ giao giới mà đệ nhất định là phồn hoa lại hỗn loạn địa phương, nơi này là hai mảnh địa vực lui tới tiên duệ điểm dừng chân. Ở chỗ này ly hai bên địa vực đều có chút khoảng cách, cho nên giống nhau quy củ đều quản không đến nơi này tới, nếu là phạm vào sự tình trực tiếp hướng chính mình vị trí địa vực đào tẩu có thể, hướng chi nơi này chung quanh đều là núi rừng hung địa, kỳ ngộ cùng nguy hiểm cùng tồn tại.

Rất nhiều tiên duệ ở trải qua nơi này thời điểm đều sẽ dừng lại mấy ngày, không phải ở chỗ này hy vọng có thể tìm được chính mình yêu cầu bảo vật, chính là bán ra chính mình muốn ra tay đồ vật. Còn có chút người tặc chuyên môn ở mỗi cái hung địa chờ, chỉ vì chặn đường đánh cướp. Đang không ngừng lui tới tiên duệ, còn có các loại thiên kỳ bách quái bảo vật giao dịch trung, này liền tạo thành này giao giới mà phồn hoa cùng hỗn loạn.

Lúc này, tước hoa thành, cỗ thụ lão đằng quần quanh một tòa tửu lầu, tiến vào mấy người thân ảnh bị rất nhiều người chú ý tới.

Những người này dung mạo còn không có bị thấy rõ ràng, theo bọn họ vừa vào tửu lầu bên trong, trong không khí tựa hồ cũng tràn ngập một tầng nhàn nhạt dư hương, lẫn lộn tửu lầu nội rượu hương, làm nhân tâm thần đều đi theo mê say.

Lầu một đang ngồi vô luận là tiên duệ vẫn là điểm tiểu nhị, biểu tình đều có chút bình tĩnh nhìn. Đập vào mắt một mặt như mây bạch, trắng tinh y có chút đơn bạc lại không đơn thuần chỉ là điều, ăn mặc đi tới nam nữ trên người, giống như trong truyền thuyết tiên nhân mới có thể mặc, thật sự là dùng mây tía bện thành vân vũ y. Đương thấy rõ nam nữ dung mạo sau, mọi người biểu tình càng thêm hoảng hốt, nhất thời liền bọn họ từ bên người đi qua, thế nhưng cũng không có phát hiện hoàn hồn.

Đương những người này thân ảnh biến mất ở đi hướng lầu hai cửa thang lầu khi, lầu một mọi người mới bình tĩnh hoàn hồn, một người trong tay chén rượu rơi xuống đất đều không tự biết.

“Những người này là ai a? Trước kia như thế nào giống như không có nghe nói qua? Này phong hoa không có khả năng là vô danh hạng người đi?” Một người sắc mặt kinh nghi bất định bật thốt lên ngôn nói, ánh mắt còn không ngừng hướng cửa thang lầu phương hướng xem.

“Chẳng lẽ là mị hương tiên tử?” Có người hoài nghi suy đoán nói: “Đã sớm nghe nói mị hương tiên tử thân mang mùi thơm lạ lùng, nàng người tới nơi đó này hương khí liền đến nơi đó, người bình

thường nghe thấy được đều sẽ thần hồn điên đảo, lý trí không ở. Vừa mới kia mấy người tiến vào thời điểm, các người nghe thấy được một cỗ hương khí sao? Kia hương khí thật sự làm người thoải mái khẩn, giống như chính là từ cái kia nam tử trong lòng ngực nữ tử trên người phát ra.”

Hắn lời nói mới vừa rơi xuống, liền có người phản bác, “Mị hương tiên tử hương khí là làm nhân thần hồn điên đảo, đánh mất lý trí tự mình. Chính là vừa mới kia hương khí hiển nhiên không giống nhau, chẳng những làm nhân thần trí sáng khoái, lúc này còn có thể cảm giác càng thêm thanh minh một ít, cùng mị hương tiên tử hương khí là hoàn toàn tương phản hiệu quả.”

“Nói như vậy nói, ta nhưng thật ra cảm thấy vừa mới tới kia đôi nam nữ tư thái rất quen thuộc, dường như ở nơi nào nghe nói qua.” Một người dáng người viên lăn cổ quái đạo tu loạn choạng chén rượu, mê say hai mắt đột nhiên sáng ngời, chụp bàn dựng lên, cười to kêu lên: “A! Ta nhớ tới, nhớ tới!”

Người chung quanh nhìn đến hắn cái này tư thái, không có nhiều ít tò mò hắn nghĩ tới cái gì, chỉ cảm thấy này béo đạo nhân lại ở uống say phát điên.

Béo đạo nhân híp mắt, nhìn chăm chăm kia không có một bóng người đi thông lầu hai thang lầu, đồng tử hiện lên tinh quang, cười to nói: “Ta biết bọn họ là ai! Thật là uống nhiều quá, đầu óc đều có chút say, thế nhưng lúc này mới nhớ tới! Đây tiên nguyên còn có cái nào nam tử có thể đối chính mình thể tử có lớn như vậy chiếm hữu dục, một lát không muốn rời đi thể tử bên người? Đây tiên nguyên, còn có cái nào nam tử phù hợp mặt trên điều kiện, thả sinh đến tuần lãng vô song, phong hoa tuyết thế, có thể so với chân tiên? Đây tiên nguyên chỉ có một người a, chỉ có một người!”

Béo đạo nhân nói, cố tình chính là không có nói thẳng ra kia tiến vào người thân phận, nói xong liền lại bò trở về cái bàn, tiếp tục uống chính mình rượu.

Chung quanh không ít người nghe được béo đạo nhân nói, trong đầu linh quang chợt lóe, sau đó hai mắt mở to liền tưởng suy đoán đến những người đó thân phận, nhất thời thần sắc thượng đều tràn ngập phức tạp. Không ít còn không có đoán được tiên duệ, nhìn đến chung quanh người thần thái, lúc này mới phát giác béo đạo nhân đều không phải là ở uống say phát điên, này liền liên tục tò mò lên, dò hỏi khởi chung quanh người thân phận.

Tửu quán lâu một nội thực mau liền vang lên một trận nghị luận thanh, loáng thoáng thỉnh thoảng là có thể đủ nghe được một tiếng người tên gọi.

“Này..... Chính là cái kia..... Đường Niệm Niệm.....”

“..... Tư Lăng Cô Hồng a.”

“Bọn họ..... Mộ Dung..... Đông tử trên núi vị kia.....”

Lúc này, ở lầu một phía trên lầu hai nhã gian.

Lầu hai chiêu đãi người đều là khuôn mặt kiều mỹ nữ tử, thị nữ vừa mới vào nhã gian không có bao lâu liền cúi đầu đi ra, sau đó thật cẩn thận đóng cửa lại, vẫn luôn đi đến ly nhã gian mấy thước địa phương mới đứng yên, ngẩng đầu lên, gò má có chút đỏ bừng, thần thái lại có chút hoảng sợ.

Nhã gian bên trong.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cộng ngồi một vị trí, ngoan bảo liền ngồi ở bọn họ đối diện, bên cạnh đứng Diệp thị tỷ muội, Thù Lam còn có Lưu Bảo.

Nhã gian nội không khí có chút yên tĩnh, Đường Niệm Niệm nhìn ngoan bảo, ngoan bảo cũng nhìn nàng, thần thái thượng có chút nhẫn nại giã giữa cùng không tha, nhấp nhấp hạ môi, bộ dáng thoát nhìn có chút ủy khuất. Một hồi, ở như vậy yên tĩnh không khí hạ, ngoan bảo dầu màu son cái miệng nhỏ có chút ủy khuất lại dường

như vô lại nói: “Mấy ngày nay quá đến quá tụt tại, làm hại ta đều không nghĩ đi rồi!”

Hắn nói thời điểm trộm ngắm hướng Tư Lăng Cô Hồng, chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt hướng hắn quét tới liếc mắt một cái, kia liếc mắt một cái làm ngoan bảo đầu vai run rẩy, sau đó trên mặt lộ ra một mặt đắc ý cười.

Từ Đường Niệm Niệm ở Viên gia đông tử núi non vượt qua Nguyên Anh thiên kiếp lúc sau, ngũ yên hai ngày liền thu thập hảo hành trang cùng nhau ra đông tử sơn. Đây vừa đi, bọn họ cũng không có làm bất cứ chuyện gì, chỉ là một đường từ đông tử sơn hướng thiên cơ địa vực đi tới, đi tới trải qua thiên quỳnh địa vực mười mấy thành trì còn có hung địa, này đó địa phương bọn họ đều có dừng lại một hồi, không vì mặt khác chỉ vì làm bạn ngoan bảo chơi đùa.

Nơi này nói chơi đùa, là chân chính chơi đùa. Đem sở hữu sự tình buông, chỉ vì ngoan bảo vui vẻ.

Này một đường còn vì nhân nhượng ngoan bảo, Đường Niệm Niệm dứt khoát không có làm Tư Lăng Cô Hồng ôm, chỉ là làm bạn ở ngoan bảo bên người. Mỗi lần bị ngoan bảo quán lên còn có Tư Lăng Cô Hồng nhìn thời điểm, Đường Niệm Niệm giống nhau đều sẽ lựa chọn ngoan bảo, cái này làm cho ngoan bảo hảo sinh đắc ý, không ngừng một lần hướng Tư Lăng Cô Hồng đầu đi đắc ý ánh mắt.

Theo thời gian quá khứ, một ít ở chung cũng ở chậm rãi phát sinh thay đổi,

Ngoan bảo làm trầm trọng thêm, được một tác lại muốn tiến một thước dây dưa, Tư Lăng Cô Hồng tắc cũng có chính mình ứng đối biện pháp. Đôi khi chẳng sợ Đường Niệm Niệm lựa chọn ngoan bảo, Tư Lăng Cô Hồng lại không hề buông tay, ngược lại bá đạo đem nàng ôm ở trong ngực.

Ngoan bảo nếu là lộ ra ủnị khuất bộ dáng, rước lấy Đường Niệm Niệm thương tiếc, chuẩn bị nói chuyện thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng

đôi khi lại là trực tiếp cúi đầu độc lập kín nòng cánh môi, làm nàng sờ hữu lời nói đều không thể không nuốt trở về.

Phụ tử hai không tiếng động tranh đấu, tại đây dọc theo đường đi càng ngày càng kịch liệt, nhưng là cũng không có một chút chân chính khẩn trương cảm, ngược lại lộ ra nồng đậm ám áp hơi thở. Mỗi khi đều làm đi theo Thủ Lam, Diệp thị tử muội những người này nhìn không được cười ra tiếng, Diệp thị tử muội càng là ở trong tối công bố: Đây căn bản chính là hai cái tùy hứng đại nam hài a!

Hiển nhiên, lời này hai tử muội căn bản là không dám nhận đối mặt Tư Lăng Cô Hồng nói. Các nàng ý tưởng cũng cũng không có một chút bất kính ý tứ, chỉ là cảm thán Tư Lăng Cô Hồng ở chỉ cần sự tình quan Đường Niệm Niệm thời điểm, như vậy tùy hứng cùng bướng bỉnh, thật sự là không thể dùng lẽ thường đi lý giải, cho dù là cùng chính mình nhi tử tranh sủng loại chuyện này đều làm được ra tới.

Ở như vậy vui sướng bình tĩnh không khí trung, một năm thời gian chớp mắt qua đi. Đương lúc này hồi tưởng lên thời điểm, Diệp thị tử muội các nàng cũng không khỏi cảm thán, một năm thời gian dường như bất quá là giây lát mà thôi, một năm ở cái này khi đã tu tiên các nàng xem ra, thật sự không cảm thấy có bao nhiêu dài quá.

Một năm thời gian trôi qua, các nàng cũng đi tới hôm nay quỳnh địa vực cùng thiên cơ địa vực giao giới mà, tước Hoa Sơn mạch tước hoa thành tửu lâu.

Ngày này, cũng là ngoan bảo quyết định phải rời khỏi lúc.

Một năm tới, hấn tâm nguyện đều đã thỏa mãn, này một năm vui sướng nhật tử cũng đích xác làm hấn thực thỏa mãn thực luyện tiếu. Nhưng là hấn biết ở như vậy sung sướng trung một năm, bọn họ không ngừng một lần bị người phát hiện bị người đuổi giết, chỉ là mỗi lần đều bị Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng âm thầm giải quyết. Ở như vậy dưới sự bảo vệ, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cho hấn một chính năm sung sướng, biết rõ hiện tại bọn họ tình cảnh nguy hiểm, rõ ràng trên tay còn có rất nhiều sự tình

muốn chuẩn bị, lại đem này đó đều buông, chỉ vì hoàn thành ở hẳn trước khi rời đi tâm nguyện.

Ngoan bảo nghĩ, nhìn Tư Lăng Cô Hồng đắc ý tươi cười dưới, cất giấu nòng đấm không tha.

Vốn chỉ là thuận miệng một câu, nửa thật nửa giả, Đường Niệm Niệm lại nghiêm túc tự hỏi một hồi, sau đó nói: “Nương nói qua, người làm lựa chọn liền không có biện pháp đổi ý, bỏ dở nửa chừng là không được. Bất quá nếu là không nghĩ đi, ngô..... Kia lại nhiều ngốc một đốn nhật tử.”

Ngoan bảo hai mắt lập tức lóng lánh vô cùng nhìn Đường Niệm Niệm, trên mặt cũng tràn ra xán lạn tươi cười, “Nương, ta chỉ là thuận miệng nói nói, này một năm ta đều không có như thế nào tu luyện, chân chính hoang phế một năm thời gian, sao lại có thể còn như vậy đi xuống.”

Đường Niệm Niệm cánh môi hơi nhấp, “Ân, là có chút hoang phế.”

Lời này nếu là bình thường mẫu tử đối thoại, chỉ sợ kia hài tử đến thương tâm, chỉ là ngoan bảo đối với nhà mình mẫu thân tính tình cũng là tự nhiên hiểu biết không thôi, lời này cũng bất quá là nàng thực sự cầu thị thôi.

Ngoan bảo lộng lẫy tươi cười đang nhìn Đường Niệm Niệm thời điểm nhu hòa rất nhiều, nho nhỏ non nớt khuôn mặt lộ ra như vậy có thể nói ôn nhu tươi cười, thực sự có chút làm người dở khóc dở cười. Bất quá lúc này ở đây người đều không có cười, Diệp thị tỷ muội cùng Thủ Lam mấy người đều biết, ngoan bảo đây là thật sự phải đi.

“Nương, chờ ngoan bảo trở về thời điểm, nhất định sẽ trở nên cùng cha giống nhau có năng lực, có thể chân chính làm được ngoan bảo đối mẫu thân nói qua hứa hẹn.” Ngoan bảo nhẹ nhàng chậm chạp lại nghiêm túc nói, mỗi một chữ đều cẩn đến cực kỳ rõ ràng rõ ràng.

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy, đạm tĩnh con người hiện lên không tha, hơi hơi nhấp môi, gật đầu “Ân” một tiếng.

Ngoan bảo cười cười, lại đối Tư Lăng Cô Hồng nghiêm túc nói: “Cha, nếu như bị ta biết mẫu thân bị thương nói, về sau ta chính là sẽ tìm đến người tính sổ!”

Tư Lăng Cô Hồng đạm liếc hẩn một cái, không nói gì.

Này liếc mắt một cái, lại kêu ngoan bảo nhìn ra hẩn ý tứ. Sau đó lại nhìn về phía Diệp thị tỷ muội còn có Thù Lam hai người, híp mắt cười nói: “Cũng không nên quá tưởng ta nga.”

“Đi.” Diệp thị tỷ muội hai người đồng thời phun một tiếng, vốn dĩ có chút thương cảm trên mặt cũng lộ ra tươi cười.

Thù Lam cũng che miệng cười, nhìn ngoan bảo ánh mắt tràn ngập yêu thương.

“Tuyệt Tân,” ngoan bảo ánh mắt nhìn về phía nơi nào đó hư không, hừ hừ vài tiếng, sắc mặt tràn đầy thâm ý, “Người đừng cho là ta thật sự cái gì cũng không biết.”

Lần đó Tuyệt Tân nói muốn giúp hẩn làm bài tập, sẽ không bị Tư Lăng Cô Hồng phát hiện, điều kiện là làm hẩn đem Tuyệt Tân yêu cầu đan dược phương thuốc giao cho Đường Niệm Niệm. Cuối cùng Tư Lăng Cô Hồng nói cái gì đều không có nói, ai cũng không biết hẩn rốt cuộc phát hiện không có, bất quá không quá mấy ngày, phải cho chính mình việc học lập tức gia tăng rồi gấp ba.

Như vậy không tiếng động trừng phạt, ngoan bảo nếu là đoán không được hẩn phát hiện mới là lạ!

Hồi tưởng khởi cùng Tuyệt Tân giao dịch, ngoan bảo liền thẳm mắng một tiếng chính mình thông minh một đời hồ đồ nhất thời, thế nhưng giả hài tử giả đến liền tâm trí cũng choáng váng!

Chỗ tối, Tuyết Tân yên lặng ngồi xỏ xuống thân mình, sức đến càng hắc ám bóng ma, toàn thân hơi thở càng thêm hư vô, dường như chân chính bắt quá là một bôi đen ám hư ảnh.

Khó trách, mấy ngày nay hắn luôn là xui xẻo.

Giấu ở núi rừng bóng cây, bị hung điều ba ba dưng ở mặt nạ thượng. Hắn im lặng dùng khăn lau khô.

Giấu ở gác mái trên xà nhà, xà nhà đột nhiên sụp. Hắn im lặng lưu lại một khối linh thạch, tiếp tục tìm xà nhà.

Giấu ở ngõ nhỏ góc bóng ma, không thể hiểu được bị một cái nửa chết nửa sống người bắt lấy góc áo, xem người nọ bộ dáng là vô tình đuổi tay trao đồ vật, cố tình liền bắt được hắn, sau đó bị phun một thân huyết, người nọ chết thối. Hắn im lặng nhìn người chết, chuẩn bị đi thời điểm, nhớ tới Đường Niệm Niệm quy củ, lại im lặng đem người nọ túi Càn Khôn cầm đi, sau đó tìm hồ nước tắm rửa quần áo.

Kế tiếp là một loạt vấn đề.

Tắm rửa xong rồi quần áo, chủ nhân thân ảnh không thấy, hắn đến tìm!

Bằng vào cùng Tư Lăng Cô Hồng khế ước liên hệ, không ngừng đuổi theo treo đèo lội suối, hắn rốt cuộc tìm được rồi tổ chức. Chỉ là vừa mới lại lần nữa che giấu, đột nhiên phát giác trên người thực ngựa. Sau đó im lặng phát hiện, trên người dài quá một đồng điểm đỏ điểm, nguyên lai là phía trước hắn tắm rửa hồ nước có không rõ ràng độc.

Tiểu độc mà thôi, ăn một viên giải độc đan thì tốt rồi, chỉ là tiếp được như vậy không thương phong nhã xui xẻo sự kiện cũng không có đình chỉ.

Bắt quá, lúc này ngoan bảo mở miệng, hiển nhiên là tính toán buông tha hắn. Rồi đi lúc sau, Tuyết Tân trên người như vậy xui xẻo cũng

nên sẽ đình chỉ.

Ngoan bảo lại hướng Lục Lục còn có Hồng Lê, Bạch Lê cáo biệt. Một bên Lưu Bảo đợi một hồi lâu đều không thấy ngoan bảo cùng chính mình nói chuyện, trong lòng nhịn không được thăm mắng một tiếng bạch nhãn lang. Tuy rằng hấn thân là nô bộc, nhưng là nói như thế nào đều là ngoan bảo trực hệ cấp dưới đi? Ở ma tình ngày thời điểm bồi hấn cùng nhau làm nhiều ít sự? Lúc này cư nhiên liền quên mất chính mình?

Lưu Bảo tuyệt đối sẽ không thừa nhận, hấn trong lòng có một chút bị thương khổ sở.

“Tiểu chủ tử a ~” lại lần nữa đợi đợi một hồi, thấy ngoan bảo vẫn là bất hòa chính mình cáo biệt, tựa hồ thật sự liền đem chính mình cấp quên mất, Lưu Bảo nhịn không được chủ động mở miệng, chua lòm nói: “Người có phải hay không quên mất ta a?”

Ngoan bảo vẻ mặt kinh ngạc nhìn hấn, yêu dị đồng tử lại hiện lên giảo hoạt, “A? Ta như thế nào sẽ quên tiểu bảo đâu?”

Lưu Bảo lập tức toàn thân cộm điều kiện cứng đờ, trực giác nói cho hấn kế tiếp nhất định sẽ phát sinh chính mình không nghĩ nhìn thấy sự tình, hoặc là nghe được chính mình không muốn nghe đến nói. Cho nên hấn lập tức liệt khai tươi cười, liên thanh cười nói: “A ha ha, ta tưởng cũng là, tiểu chủ tử như thế nào sẽ quên ta đâu? Cho dù là quên mất cũng là hấn là! Tiểu nhân như vậy tiểu nhân vật kỳ thật không đáng tiểu chủ tử nhớ thương. Ai nha ~” tay phải một phách đầu, Lưu Bảo lập tức kêu lên: “Ta như thế nào đem kia kiện chuyện quan trọng cấp quên mất? Không được! Không được! Ta phải lập tức đi làm mới có thể!”

Nói xong, Lưu Bảo thân ảnh như gió, mắt thấy liền phải không thấy.

“Tiểu bảo, người dám đi?” Sạch sẽ tiếng cười, từ ngoan bảo màu son cái miệng nhỏ cười ha hả toát ra tới.

Lưu Bảo thân thể càng cương, đầy mặt đau khổ nhìn chằm chằm ngoan bảo, nhìn dáng vẻ chỉ kém không có cho hấn quý xuống, kêu lớn: “Tiểu chủ tử a, tiểu nhân thật sự không phải cố ý a, tiểu nhân mấy ngày nay cũng không có làm ra bất luận cái gì thực xin lỗi tiểu chủ tử sự tình, vẫn luôn đối tiểu chủ tử là cung kính có thêm, kính yêu không thôi. Tiểu chủ tử người đừng rời đi còn khung tiểu nhân một hồi a!”

“Người này nói chính là nói cái gì!” Ngoan bảo tức giận nói: “Tiểu bảo người chính là ta người, ta quan tâm người còn không kịp, ta khung ai cũng sẽ không khung người a!”

“Ai! Đó là, có tiểu chủ tử những lời này, ta Lưu Bảo cả đời này cũng coi như là đáng giá.” Lưu Bảo theo ngoan bảo nói đi xuống, “Kia tiểu chủ tử người một đường đi hảo a, ta nhất định sẽ tưởng người!”

Ngoan bảo con người một loan, trên mặt sinh khí biểu tình hóa thành mỉm cười, “Yên tâm hảo, ta không cần người tưởng, dù sao mỗi ngày đều phải đi theo ta, còn nghĩ làm cái gì?”

“Cái gì?” Lưu Bảo một chút không có phản ứng lại đây.

Ngoan bảo liền đem nói đến rõ ràng hơn minh bạch, buông tay, cười tủm tỉm nói: “Ta nói, lần này rời đi, tiểu bảo người a, đến bồi ta cùng nhau đi.”

“Tiểu chủ tử ——!” Lưu Bảo nghe rõ, cũng nghe minh bạch! Lần này hấn thật sự cấp ngoan bảo quý, kia đầy mặt bi kịch biểu tình, so với nước mắt và nước mũi giàn giụa còn muốn khoa trương, kêu lớn: “Tiểu chủ tử ngài không thể như vậy đối đãi tiểu nhân! Tiểu nhân thượng có đại, hạ có tiểu, trung gian còn có cái đãi cười thê tử yêu cầu chiếu cố, không thể như vậy đi rồi a!”

Hấn lời nói còn không có nói chuyện, ngoan bảo cũng đã đánh gãy, “Nói như vậy, người đã nói qua một lần.”

Lưu Bảo biểu tình cứng đờ, lập tức lại lần nữa kêu lên: “Tiểu chủ tử, tiểu nhân thanh danh ngài cũng là biết đến, tiểu nhân chính là cái vô

sỉ vô lại a. Ở nếu là cùng người cùng nhau đi rồi, nếu là chộc giận vị kia đại năng, đại tôn, bán tiên! Đến lúc đó còn liên luy tiểu chủ tử nói, kia kêu tiểu nhân sao mà chịu nổi a! Huống chi tiểu nhân đã ở bên ngoài thói quen, thật sự không thích hợp đi cái loại này ngăn cách với thể nhân địa phương a!”

Ngoan bảo híp mắt nói: “Người cũng biết chính mình thanh danh a? Cuối cùng còn có điểm tự giác.”

Lưu Bảo thấy hắn vẫn là không có nhả ra, biểu tình càng thêm đáng thương, liếm liếm có chút khô khốc môi, chờ nhuận hảo liền phải tiếp tục kêu to cho chính mình tranh thủ cơ hội.

Lần này hắn còn chỉ là vừa mới kêu ra một chữ mát, bên kia Đường Niệm Niệm nhàn nhạt phun ra một chữ, “Sảo.”

Ngoan bảo, Tư Lăng Cô Hồng hai người cảnh cáo ánh mắt nháy mắt như băng như kiếm hướng hắn phóng tới, đem hắn tâm thần cấp vô hình trung bắn đến vỡ nát. Việc này sợ là hắn như thế nào tranh thủ cũng chưa dùng, hắn cũng không biết chính mình rốt cuộc là làm cái gì miệng tiện, càng muốn chua lèm đi chộc ngoan bảo mở miệng. Cái này hảo! Đem chính mình cấp bộ đi vào!

Lưu Bảo vẻ mặt suy sụp, thoạt nhìn có chút thất hồn lạc phách. Bất quá trên thực tế hắn trong lòng vẫn là có một chút nói không rõ âm áp cùng vui sướng. Vô luận ngoan bảo rốt cuộc là xuất phát từ cái gì nguyên nhân muốn hắn đi theo hắn cùng nhau rời đi, bất quá chỉ bằng ngoan bảo lựa chọn hắn, liền có thể thấy hắn ở ngoan bảo trong lòng địa vị.

Từ nửa năm trước biết ngoan bảo phải rời khỏi, cũng mơ hồ biết hắn muốn đi chính là địa phương nào, Lưu Bảo liền minh bạch nơi đó tuyệt đối không phải người nào đều có thể đi, nơi đó nhân tu vị cùng địa vị cũng nhất định là tuyệt cao, ngoan bảo đi nơi đó là vì tăng lên thực lực, như vậy mang chính mình cùng nhau quá khứ lời nói, cũng là vì tăng lên thực lực của chính mình?

Hơn nữa, hấn minh bạch, nếu không phải ngoan bảo muốn hấn cùng đi nói, chỉ sợ lấy thân phận của hấn cùng tu vi, tuyệt đối không có khả năng giải quyết đến nơi đó cùng kia địa phương người.

Nguyên bản chỉ là một cái con kiến giống nhau tiểu nhân vật hấn, từ tu tiên sau nhìn như tiêu sái, trên thực tế không thể đắc tội người quá nhiều, chỉ có thể âm thầm ẩn nhẫn tồn tại. Hấn bên người đã sớm không có bất luận cái gì thân nhân, hấn thanh danh cùng tính tình cũng chú định hấn không có một cái chân chính bạn bè, ở tu tiên trên đường cô đơn một người. Hấn chưa từng có nghĩ tới phi thăng thành tiên, ở vô tận thọ mệnh, càng như là chơi bời lêu lổng, tùy ăn phiêu bạc lãng tử, chỉ là hấn cái này lãng tử tương đối vô sỉ thôi.

Từ nhận Đường Niệm Niệm là chủ lúc sau, hấn mới chân chính có một cái yên ổn chỗ, sinh hoạt cũng phát sinh chất giống nhau thay đổi, làm việc cũng không cần giống như trước như vậy thật cẩn thận, vạn sự chỉ cần có một chút nguy hiểm liền nghĩ thoát đi.

Nếu là lấy trước hấn, ở biết Đường Niệm Niệm kẻ thù là Mộ Dung gia tộc, hấn nhất định sẽ nghĩ mọi cách thoát ly Đường Niệm Niệm. Chỉ là đi theo bọn họ bên người này đó thời gian sau, hấn tính tình cũng ở bị một chút ảnh hưởng, hiện giờ chẳng sợ gặp phải Mộ Dung gia tộc người, cũng chỉ sẽ trộm đi đưa bọn họ trừ bỏ, cũng không sẽ bởi vậy sợ hãi bị Mộ Dung gia tộc nhớ thương thương.

Ngoan bảo ở hấn trong lòng địa vị tuyệt đối bất đồng, mới gặp ngoan bảo thời điểm liền cảm thấy cùng hấn tương tự, hơn nữa thiên phú cực hảo, muốn đem hấn thu làm đệ tử. Nào biết đâu rằng, cuối cùng đệ tử không có thu hoạch, phản thành người hầu cấp dưới. Chỉ là ngoan bảo đối hấn cũng không như bình thường cấp dưới, rất nhiều thời điểm hấn đều có thể đủ cảm giác được ngoan bảo đối hấn dung túng cùng bênh vực người mình.

Tuy rằng bị một cái bảy tuổi hài tử dung túng cùng che chở thực cổ quái, nhưng là Lưu Bảo một chút đều không cảm thấy mất mặt, dù sao nhân gia ngoan bảo là thật sự có cái kia bản lĩnh.

Lưu Bảo đối ngoan bảo cảm tình, có đối chủ tử tôn kính, đối bằng hữu giống nhau tùy ý, đối hài tử giống nhau thương tiếc, còn có đối đồng đạo người giống nhau tự tại.

Lúc này ngoan bảo muốn hấn đi theo cùng nhau rời đi, cái này làm cho hấn cảm giác được ngoan bảo đối hấn bất đồng cùng để ý, trong lòng tự nhiên liền dâng lên dĩ vãng chưa từng từng có âm áp cùng vui sướng cảm thụ. Tuy rằng, hấn thật sự rất luyến tiếc này bên ngoài xuất sắc thế giới.

Ngowan bảo nhìn trên mặt đất Lưu Bảo liếc mắt một cái, sau đó nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, đối với bọn họ lộ ra một nụ cười rạng rỡ, nói: “Có thể đi rồi.”

Ngowan bảo lời nói vừa mới rơi xuống, ở hấn bên cạnh hư không đột nhiên vỡ ra một mảnh hư không, này đột nhiên vỡ ra hắc ám thông đạo, làm người căn bản thấy không rõ lắm rốt cuộc là thông hướng nơi nào.

Ngowan bảo vung tay lên, lại là trước đem trên mặt đất Lưu Bảo vô hình bắt lấy, ở Lưu Bảo tiếng kêu sợ hãi trung ném vào hắc ám trong thông đạo, hấn cũng thu hồi nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt, dứt khoát xoay người bước vào hắc ám thông đạo bên trong.

Ở hấn bước chân bước vào đi phía trước trong nháy mắt, ngoan bảo buông xuống xuống dưới yêu dị con người quang mang đại xá, trong mắt băng hàn thấu xương, con người bị oánh lục vành mắt trong bọc mặt hắc, tựa hồ tại đây một khắc có sương mù dày đặc xoay tròn, tràn ngập hoành thánh hơi thở.

Mộ Dung gia tộc?

Ở bản công tử trước khi rời đi, như thế nào đều không thể cho các người hảo quá!

Tuy rằng hấn hiện tại tu vi vô pháp lay động Kim Đan kỳ phía trên người tu tiên, nhưng là Kim Đan kỳ dưới những cái đó Mộ Dung gia

tộc người, đã có thể không giống nhau.

Dùng một lần nguyên rửa phạm vi tính quá lớn, hưởng chi vẫn là tràn ngập mục đích tính ác ý, ngoan bảo sắc mặt một bạch, yết hầu trên dưới lẫn lộn một chút, sau đó nhấp chặt môi, ở mọi người còn không có phát hiện hấn biến hóa phía trước, người đã biến mất ở trong thông đạo.

Lúc này, hắc ám thông đạo cũng giống như xuất hiện khi giống nhau, biến mất vô thanh vô tức.

Đương hết thầy biến mất, nhã gian nội lại lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Đường Niệm Niệm thần sắc dần dần hóa đậm, linh thức đem toàn bộ tưức hoa thành bao vây, ở một chỗ tiểu chợ phát hiện đang ở đi dạo Đỗ Tử Nhược, một đạo làm hấn lại đây tin tức truyền đạt qua đi.

Ẩn nắp hẻm nhỏ chợ, nơi này là tưức hoa thành ít người biết được chợ đen. Nơi này bị bày ra tới bán đồ vật, giống nhau đều là không rõ chi vật, còn có còn lại là từ nơi khác ăn cắp tới hoặc là cướp đoạt tới đồ vật. Máy thứ này quá mức quý trọng, thả đề cập gia tộc cùng nguy hiểm quá lớn, bán gia chính mình không có cái kia thực lực đi có được, tắc lại ở chỗ này tìm người bán đi.

Đỗ Tử Nhược nhìn một vòng cũng không có nhìn đến chính mình yêu cầu đồ vật, vừa mới chuẩn bị đi hướng dừng đi nhìn xem, này liền cảm ứng động Đường Niệm Niệm triệu hoán.

Hấn không có nửa điểm do dự, thân ảnh vừa chuyển liền tại chỗ biến mất, lại lần nữa xuất hiện thời điểm đang ở Đường Niệm Niệm đám người nơi tửu lầu nhã gian.

Đỗ Tử Nhược liếc mắt một cái liền đem nhã gian bên trong người đều thấy được rõ ràng, thực mau liền phát hiện ngoan bảo cùng Lưu Bảo hai người không thấy. Bất quá, hấn cũng không có đi dò hỏi hai người hướng đi, mơ hồ cũng đoán được một chút cái gì, bay thẳng đến Đường Niệm Niệm nói: “Chuẩn bị rời đi?”

Đường Niệm Niệm thần sắc bình tĩnh, cái dạng này nàng làm người căn bản vô pháp từ nàng biểu tình trông được ra bất luận cái gì tin tức, cũng nguyên nhân chính là vì nàng như vậy biểu tình đúng là không có bất luận cái gì biểu tình biểu hiện.

Đường Niệm Niệm gật đầu, đạm nói: “Đi ẩn sẵn tổ chức.”

Đỗ Tử Nhược ánh mắt chợt lóe, đoán được Đường Niệm Niệm tính toán, không hề do dự nói: “Có thể. Bất quá này dẫn đường phí cùng dẫn giới phí khác tính.”

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ nhàng nháy mắt, một khối người trưởng thành đuôi chỉ dài ngắn lớn nhỏ tam sắc tinh thạch trống rỗng xuất hiện, bay tới Đỗ Tử Nhược trước mặt.

Đỗ Tử Nhược không có một chút chần chừ đem chi thu lên, sau đó phi thường chuyên nghiệp hỏi: “Hiện tại liền xuất phát vẫn là?”

Đến từ từ Thủ Lam cùng Diệp thị tỷ muội nơi đó đã biết Đường Niệm Niệm phi thường có tiền tin tức sau, Đỗ Tử Nhược liền nửa điểm không khách khí tìm kiếm bất luận cái gì cơ hội triều Đường Niệm Niệm tìm muốn thù lao.

Ngay từ đầu chỉ là thử, đương thử qua đi phát hiện Đường Niệm Niệm tựa hồ thật sự người mang vô số bảo vật, ném ra các loại tài liệu thời điểm sắc mặt đều bất biến chút nào sau, hắn cũng xác định Đường Niệm Niệm là thật sự quá có tiền. Từ đây lúc sau, hắn đối Đường Niệm Niệm triệu hoán không còn có nửa điểm do dự, tìm muốn thù lao thượng cũng không có nửa điểm ngưng ngượng.

Chỉ bằng này một năm hắn từ Đường Niệm Niệm nơi đó thu hoạch, có thể so với hắn làm ẩn phần phạt người trăm năm tiếp nhiệm vụ thù lao.

“Hiện tại.” Ngoan bảo đã rời đi, Đường Niệm Niệm cũng không tính toán tiếp tục chờ đi xuống.

Chỉ là thực hiện nhiên, bọn họ tuy rằng chuẩn bị phải đi, chỉ là có chút người lại chưa chắc chịu làm cho bọn họ đi.

Bọn họ hiện tại ngốc, tên là ‘ nghênh tiên ’ tửu lâu. Cả tòa tửu lâu ở thời điểm này bị một đạo thật lớn màn hào quang bao vây, màn hào quang thượng dày đặc lưu chuyển các loại phù văn.

Chờ nghênh tiên tửu trong lâu mặt người phát hiện thời điểm, lại ở mấy phen thực nghiệm hạ phát hiện chính mình thế nhưng căn bản không có biện pháp đi ra ngoài. Kia thật lớn màu xanh lá màn hào quang, lại là một đạo vây trận, đem tửu lâu bên trong người toàn bộ vây ở bên trong.

“Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ nghênh tiên tửu lâu muốn tráng trọng táo bạo làm ra kiếp sát tiên duệ sự tình sao?”

“Người choáng váng sao? Đây nơi nào là nghênh tiên tửu lâu làm, rõ ràng là người ngoài việc làm. Không biết này tửu lâu bên trong là ai chọc người, lúc này chỉ sợ chúng ta những người này đều bị vô tội liên lụy!”

“Mau xem! Người tới! Những người đó quần áo..... Là tịnh uyên phái người!”

“A! Ta nhớ rõ tựa hồ..... Chẳng lẽ là..... Xem ra vừa mới tới những người đó thật là Viên gia vị kia cùng nàng phu quân?”

Nghênh tiên tửu lâu nội, hỗn độn nghị luận thanh nổi lên bốn phía, mỗi người lại tò mò lại cẩn thận cố kỵ nhìn trước mắt phát sinh này hết thảy.

Lâu hai nhã gian.

Đỗ Tử Nhược nhìn bên ngoài màu xanh lá quang hoa, trong mắt hiện lên một sợi khinh thường, đối Đường Niệm Niệm nói: “Một khối lam vũ thạch.”

Đường Niệm Niệm lắc đầu, từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực rơi xuống đất, thân ảnh chớp mắt tới rồi tụt lùi ở ngoài, màu xanh lá phù vân dày đặc màn hào quang trong vòng. Ở mọi người ở vì nàng đột nhiên xuất hiện cảm thấy kinh ngạc thời điểm, chỉ thấy Đường Niệm Niệm vươn tay trái, ở nàng lòng bàn tay một khối băng lam băng tinh trôi nổi ra tới, cực mỹ ánh sáng ở dưới ánh mặt trời lại không có nửa điểm lóng lánh, nội liễm lại lộ ra lạnh băng ngạo khí giống nhau.

“Đó là thứ gì?”

“Là cái gì lợi hại pháp bảo sao?”

“Ta nhìn như thế nào như là linh thạch? Bất quá linh thạch đều so ra kém này, sợ là một loại trân quý tinh thạch loại bảo vật đi?”

“Mau xem! Nàng hình như là muốn..... A! Nàng này chẳng lẽ là dùng trong tay đồ vật phá vỡ này vậy trợn?”

Thấy như vậy một màn người, đều nhin không được suy đoán.

Đường Niệm Niệm không để ý đến mọi người suy đoán, phát tay đem lòng bàn tay băng tinh bắn về phía màu xanh lá quang hoa.

Nháy mắt, màu xanh lá màn hào quang kết thành một mảnh băng, ở Đường Niệm Niệm kế tiếp một lóng tay khẽ chạm dưới, “Lách cách lách cách ——” thanh âm vang ở mọi người lỗ tai, ở mọi người đầy mặt khiếp sợ dưới ánh mắt, kia màu xanh lá màn hào quang nát!

Trước mặt mọi người người ngưng mắt thấy đi thời điểm, ở kia phiến phiến vỡ vụn thành khối khối băng, còn có thể nhìn đến màu xanh lá quang hoa tựa hồ bị cái gì cấp bồng cháy, trong không khí nổi lơ lửng rét lạnh sương mù.

Đỗ Tử Nhược trong mắt lộ ra một mặt tiếc nuối sáng rọi, đáng tiếc này trợn bị Đường Niệm Niệm cấp cường lực bài trừ, bằng không hẳn liền lại có thể kiếm thượng một bút.

Đương vây trận màn hào quang bị phá, những cái đó quay chung quanh ở chung quanh tịnh uyên phái đệ tử còn có vài tên thân xuyên áo đen người một đám đều ngậy người một cái chớp mắt, sau đó nhìn dáng vẻ tựa hồ là chuẩn bị thoát đi. Bọn họ đột nhiên phát hiện Đường Niệm Niệm đám người hành tung, này liền nghĩ có thể tranh công. Này bày ra vây trận, còn không có tới cao hứng, có từng tưởng trận pháp đơn giản như vậy đã bị Đường Niệm Niệm cấp phá, kia bằng tinh giống nhau đồ vật rốt cuộc là cái gì!?

Đỗ Tử Nhược chớp mắt đi vào Đường Niệm Niệm bên người, quay đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm thời điểm, phát hiện Tư Lăng Cô Hồng càng ở hấn không hề có phát hiện tình huống đã đứng ở Đường Niệm Niệm bên cạnh, ra tiếng hỏi: “Yêu cầu ta bày trận đưa bọn họ toàn bộ lưu lại sao?”

Những lời này là buột miệng thốt ra, nói xong lúc sau Đỗ Tử Nhược chính mình liền ngậy ngấn cả người. Hấn từ trước đến nay không muốn tham dự trong gia tộc tranh đấu, nếu là lần này giúp Đường Niệm Niệm đem này đó tịnh uyên phái đệ tử cấp vây khốn, như vậy chẳng sợ hấn là lấy thù lao làm việc, Mộ Dung gia tộc chỉ sợ vẫn là sẽ đối hấn bất mãn.

Đỗ Tử Nhược rất nhỏ nhíu nhíu mày, mấy ngày nay tìm mọi cách từ Đường Niệm Niệm nơi đó được đến thù lao thói quen, thế nhưng sẽ bật thốt lên nói ra nói như vậy. Bất quá, Đỗ Tử Nhược cũng không có cảm thấy hối hận, hấn từ trước đến nay làm việc đều sẽ không làm chính mình hối hận, nếu nói ra liền không có cái gì không dám làm, bằng không ngược lại có vẻ hấn giống như sợ Mộ Dung gia tộc giống nhau.

Đường Niệm Niệm không có xem hấn, như cũ chỉ là lắc đầu, phát tay chi gian vô số lục ti quán quanh trụ phía dưới tịnh uyên phái đệ tử. Đạo đạo pháp ấn ở tay nàng linh hoạt xuất hiện, cũng khu vực này cấp bao phủ trói buộc, vô pháp lợi dụng phá không rời đi. Dư lại năm tên người mặc áo đen người, ba người đều là Nguyên Anh kỳ tu vi.

Nếu là Đường Niệm Niệm trước kia nói, không lợi dụng con rối pháp bảo, một chọi một nhưng thật ra có thể, nhưng là một đôi tam liên có chút phiền phức. Bất quá lấy nàng hiện tại Nguyên Anh sơ kỳ tu vi, đối với người dư dã, thậm chí không cần Đỗ Tử Nhược ngăn cản, nàng đều có thể đủ đưa bọn họ toàn bộ vây khốn.

Những cái đó tu vi ở Nguyên Anh dưới tịnh uyên phái các đệ tử, vô luận bọn họ như thế nào giãy giụa, căn bản là vô pháp thoát khỏi trên người lục ti trói buộc, chỉ có thể mở to một đôi hoảng sợ đôi mắt nhìn Đường Niệm Niệm cùng kia năm tên người áo đen đánh nhau.

Đường Niệm Niệm đôi tay mang theo ngọc hoa bao tay, một tay màu trắng ngà như liên mở ra lại tựa thú rống mà liên bạch hỏa, một tay màu xanh băng thật là hỏa lại sinh đến càng giống băng ngọc tùy băng hỏa, hai loại ngọn lửa đem nàng mặt phụ trợ đến càng thêm tinh xảo tuyệt mỹ, mắt như sao trời, so chi bị thương ngọn lửa càng vì không gợn sóng lại sáng ngời.

Thân ảnh của nàng nháy mắt đi vào một người Nguyên Anh người áo đen trước mặt, mà liên bạch hỏa mãnh liệt đem người này quán quanh, ở mặt khác hai người cái này đào tẩu thời điểm, ngọc tùy băng hỏa bắn về phía bọn họ rời đi phương hướng, làm hai người không thể không dừng lại. Một đường hỏa tinh ngọn lửa, giống như phiêu phù ở trong hư không nhảy dăng băng lam băng, lạnh băng lại sinh động, gắt gao tập trung vào kia hai người, chỉ cần bọn họ lại có bất luận cái gì dị động, lập tức liền dừng hướng hai người thân hình.

“Đáng chết! Tình báo có lầm!” Một người kinh giận đan xen gầm nhẹ, quay đầu mắt thấy một người ở Đường Niệm Niệm trong tay căn bản là bị đè nặng đánh, không khỏi kinh hồn táng đảm, đối bên người nhân đạo: “Cùng nhau động thủ ngăn lại nàng, bằng không chờ nàng một đám đánh bại, chúng ta ai cũng chạy không được!”

Bên cạnh hẳn người áo đen mình bạch người này ý tứ, gật đầu không hề chuẩn bị thoát đi, cùng nhau chuyên tâm đối phó Đường Niệm Niệm.

Nghênh tiên tử trong lâu khách nhân cũng không có rời đi, lúc này thế nhưng một đám đứng ở cửa ngoài, đầy mặt khiếp sợ nhìn trước mắt một màn. Nguyên Anh kỳ đại năng đánh nhau cũng không phải khi nào đều có thể đủ nhìn đến, huống chi là một đôi tam. Bọn họ đều nghe sở quá đồn đãi, Đường Niệm Niệm từ phạm thế mà đến, cho tới bây giờ đến không đến trăm tuổi, cũng đã Nguyên Anh kỳ?

Nàng chẳng những đột phá Nguyên Anh kỳ, hơn nữa đã có thể cùng ba cái đều là Nguyên Anh kỳ người đánh nhau bất bại!?

“Người so người sẽ tức chết! Nhìn nàng, ta cảm thấy ta mấy trăm năm đều sống đến cầu trên người đi!” Một người thô tráng nam tử hung hăng phun mắng một tiếng, sắc mặt trướng đến đỏ bừng gắt gao nhìn chăm chăm trước mắt đánh nhau.

Hắn nói có thể nói là nói đến ở đây không ít người tâm khảm thượng. Bọn họ cực cực khổ khổ tu luyện, thật vất vả tới rồi hiện tại tu vi, như thế nào đều là mấy trăm tuổi người, chính là nhân gia một cái không đến trăm tuổi nữ tử, đã đứng ở bọn họ chỉ có thể nhìn lên Nguyên Anh kỳ, người như vậy phi thăng thành tiên xác suất thành công chỉ sợ tuyệt đối sẽ không nhỏ hơn bảy thành đi?

“Này Mộ Dung gia tộc đắc tội một cái đáng sợ đối thủ a, ai nói gia tộc môn phái mới là đáng sợ nhất? Một người thực lực nếu là cũng đủ cường, như vậy gia tộc môn phái cũng bất quá phát tay diệt hết kết cục!” Một người khẽ than thở nói: “Nếu Mộ Dung gia tộc không thể đem Đường Niệm Niệm còn có Tư Lăng Cô Hồng mau chóng chém giết ở nội trung nói, về sau sợ thật sự có nguy hiểm!”

Người này lời nói lại lần nữa làm người chung quanh trầm mặc xuống dưới, bọn họ cũng đồng dạng có như vậy cảm giác. Một cái không đến trăm tuổi Nguyên Anh kỳ đại năng, cho dù là thân là thiên cơ đạo thứ nhất tu Mộ Dung gia tộc, chỉ sợ đều phải cố kỵ. Nếu lại cấp này Đường Niệm Niệm thời gian nói, như vậy chờ nàng trở thành Đại Thừa kỳ bán tiên, Mộ Dung gia tộc liền thật sự muốn xong rồi.

“Mộ Dung gia tộc không phải có cái thanh liên đạo thể sao? Cái gì đạo tu thánh thể, lúc trước kia thanh liên tiên tử Mộ Dung ngưng thật tu luyện đến Kim Đan kỳ cũng không phải dùng 150 năm? Cùng này Đường Niệm Niệm so sánh với tới, căn bản cái gì đều không tính!”

Đang ở mọi người thấp giọng nghị luận trung, Đường Niệm Niệm bên này đánh nhau cũng sắp tiến vào kết thúc.

Ầm vang ——

Một tiếng vang lớn đột nhiên vang lên, cả kinh ở đây mọi người tâm thần chấn động, thu liễm sở hữu tâm tư hướng phía trước phương nhìn lại.

Chỉ thấy một đạo mùi trượng hổ to xuất hiện trên mặt đất, này nói hổ to đúng là một người người áo đen đánh hạ, chỉ là cũng không có mệnh trung Đường Niệm Niệm, cũng bởi vậy bị Đường Niệm Niệm cấp nắm lấy cơ hội, ngọc tử băng hỏa nháy mắt bao phủ ở hán trên người.

Người áo đen liền một tiếng kêu đều không có đã bị đông lại thành màu xanh băng khắc băng, ở khắc băng trung còn có thể thấy hán vận vẹo đến dữ tợn đến thống khổ thần sắc, từng đợt lạnh băng sương khói phiêu phù ở khắc băng thượng.

Đường Niệm Niệm không có dừng lại, thân ảnh vừa chuyển lại hướng một khác danh áo đen tới gần.

Người áo đen không ngừng lui về phía sau, phát hiện lui không giải quyết được gì sau, giấu ở màu đen mũ choàng hạ khuôn mặt lộ ra một mặt quyết tuyệt dữ tợn, hét lớn một tiếng: “Người mơ tưởng ——!”

Khủng bố khí thể ở hán trên người phát ra.

“Không tốt! Hán đây là muốn tự bạo, chạy mau!” Nghênh tiên tử lâu cửa người la lên một tiếng, bắt đầu chạy trốn.

Một cái Nguyên Anh kỳ đại năng nếu là tự bạo nói, như vậy uy lực đủ để cho phạm vi ngàn trượng đều bị thật lớn năng lượng san thành bình địa, bọn họ này đó tép riu căn bản liền chống cự cơ hội đều không có.

“Người dám ——!” Lúc này, một đạo tràn ngập uy hiếp cuồng bá hơi thở vọt tới, cùng với mà đến còn có một tiếng nam tử gầm lên. Một người thân xuyên ám kim trường bào cường tráng nam tử giống như sao trời từ nơi xa phóng tới, lấy lôi đình chi thế vọt tới dục muốn tự bạo người áo đen trước mặt, một bàn tay kim quang đại xá, nháy mắt chế trụ áo đen nam tử cổ, đem hắn giống như vệt giống nhau nhấc tới tới, người áo đen tự bạo chuẩn bị cũng như vậy bị đánh gãy.

Thân xuyên ám kim trường bào cường tráng nam tử bộ dáng trung niên, ngũ quan oai hùng, cằm còn có màu xanh lá hồ tra, một đôi mắt giống như hùng sư, tràn ngập cuồng bá cùng sắc bén, hơn nữa tang thương.

Nam nhân lôi đình lên sân khấu phương thức, làm không ít chuẩn bị thoát đi mọi người đều ngốc lảng ở chỗ cũ.

“Ai nha, ta nói là ai a! Nguyên lai là tước hoa thành chủ, a cao a!” Từ nghênh tiên tửu trong lâu lão đảo lắc lư đi ra một người, trong tay cầm tửu hồ lô, mập mập thân hình, giống đậu xanh giống nhau mắt nhỏ, đúng là kia bốn ở nghênh tiên tửu trong lâu uống rượu béo đạo nhân.

Khâu hạn cao nhú mày quét béo cao nhân liếc mắt một cái, sau đó ngưng mắt nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, đặc biệt là ở Tư Lăng Cô Hồng trên người định rồi định, nhú mày nói: “Tước hoa ngoài thành như thế nào tư đấu ta mặc kệ, ở tước hoa bên trong thành đánh nhau cũng không phải không thể, nhưng là hư hao tước hoa thành lại là đối tước hoa thành bất kính.”

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, nàng cảm giác được đến trước mắt người nam nhân này rất mạnh, là cái Hợp Thể kỳ đại tôn.

Lúc này sở hữu tịnh uyên phái đệ tử đều bị nàng trói buộc trên mặt đất, ba gã Nguyên Anh kỳ người áo đen, một cái bị mà liên bạch hỏa tra tấn, một cái bị ngọc tủy băng hỏa đông lại thành băng, chậm rãi ở băng nội bỏng cháy, cuối cùng một cái đã bị trước mắt Khâu hạn cao cấp giống đê vệt giống nhau chế trụ cổ dẫn theo.

Đánh nhau đều nơi này, đã có rồi kết quả.

Đường Niệm Niệm bàn tay mềm triêu trên mặt đất mười trượng hồ to chỉ đi, sau đó lại chỉ hướng kia bị ngọc tủy băng hỏa đông lạnh thành khối băng người áo đen, nói: “Đây là hấn đánh ra tới.”

Khâu hạn cao nghiêm túc biểu tình cứng lại. Loại này tiểu hài tử bị đại nhân bắt lấy làm sai sự tình sau, trốn tránh trách nhiệm quỷ dị cảm giác là chuyện như thế nào?

“Vô luận hay không là hấn đánh, nếu người không cùng hấn đánh nhau nói, cũng sẽ không phát sinh này đó.”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Bọn họ ra tay trước.”

Khâu hạn cao ngưng thanh nói: “Người có thể đi ngoại đánh!”

Đường Niệm Niệm nhấp môi, “Như vậy bọn họ sẽ chạy trốn.”

Khâu hạn cao mày nhăn đến càng sâu một chút, tựa hồ nhất thời không biết như thế nào trả lời Đường Niệm Niệm, cuối cùng nói: “Này không liên quan chuyện của ta!”

“Ha ha ha ha ha!” Một trận tiếng cười truyền ra tới, béo đạo nhân cười to nói: “Không nghĩ tới a cao người cũng sẽ nói loại này tiểu hài tử khí nói, cư nhiên còn cùng nàng biện luận đi lên, ha ha ha, quá buồn cười!” Khâu hạn cao bị hấn như vậy vừa nói, nhất thời cũng phát hiện chính mình vừa mới ngôn ngữ, mày không khỏi lại nhăn lại, chính mình thế nhưng bị trước mắt cái này tiểu nữ hài cấp ảnh hưởng!?

“Tính!” Khâu hạn cao phát tay, nói: “Lần này sự tình cứ như vậy qua, rốt cuộc cũng không có phạm phải đại sai. Bất quá các người nếu là muốn tiếp tục ở tước hoa thành đãi đi xuống, nhất định phải ghi nhớ cái này quy củ, cho dù là muốn giết người cũng muốn làm đến bí ẩn một chút, không cần như vậy trắng trợn táo bạo sợ người khác không biết giống nhau.”

Đây là giao giới mà hỗn loạn, giết người ở chỗ này cũng không tính cái gì, chỉ cần người có bản lĩnh giết được người không biết, quý không hay.

Khâu hạn cao nói xong, xoay người liền chuẩn bị rời đi.

Đường Niệm Niệm ở thời điểm này mở miệng chặn lại hắn rời đi, “Ừừừ.”

Khâu hạn cao bước chân một đống, nhíu mày nhìn Đường Niệm Niệm, tựa hồ có chút không kiên nhẫn. “Còn có chuyện gì?”

Hắn mày tựa hồ liền chưa bao giờ có từng xuống dưới quá, thần thái khêu khí tuy rằng là không kiên nhẫn, bất quá hiểu biết hắn béo đạo nhân cũng hiểu được hắn lúc này chịu dừng lại, đã đủ để chứng minh hắn đối Đường Niệm Niệm đám người cố kỵ cùng thừa nhận.

Cư nhiên liền a cao đều yêu cầu cố kỵ bọn họ sao?

Béo đạo nhân bất động thanh sắc đánh giá ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người, trong hai mắt nơi nào còn có một chút mê say bộ dáng.

Đường Niệm Niệm tắc vờ ra ngón tay chỉ vào bị khâu hạn cao khấu cổ dẫn theo người áo đen, hỏi: “Có thể đem hắn cho ta sao?”

Khâu hạn cao con người một thâm, cẩn thận nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm, sau đó lại đem phía dưới tịnh uyên phái đệ tử còn có hai ngoại hai cái đang ở chịu tra tấn người áo đen trạng huống xem ở trong mắt. Một hồi, trên mặt hắn lộ ra một mặt có chút lãnh lệ dữ tợn tươi cười, nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm lạnh

lòng cười nói: “Tiểu nha đầu thật đúng là đủ tàn nhẫn a, đây là tính toán một cái người sống đều không lưu?”

Đường Niệm Niệm không có nửa điểm chần chờ lắc đầu, nói: “Ta sẽ lưu lại bọn họ mọi người người sống.”

Khâu hạn cao biểu tình lại lần nữa ngăn ra, nhìn Đường Niệm Niệm thần sắc không giống nói dối, nhất thời cũng lấy không chuẩn năng ý tứ. Đột nhiên, hắn lại lần nữa nhìn về phía kia hai cái bị tra tấn người áo đen, một đạo linh quang ở trong đầu chợt lóe rồi biến mất. Hắn trên mặt tươi cười càng vì chi nhất thâm, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt càng cụ thâm ý cùng hắn thâm thúy, ngưng thanh cười nói: “Nha đầu, ta nhưng thật ra xem thường ngươi a! Lưu lại bọn họ người sống có thể so giết bọn họ còn muốn ngoan độc a, còn tuổi nhỏ liền có như vậy tâm tư, nhưng đừng đến cuối cùng bị tâm ma bối rối, lại không làm nổi tiên cơ hội!”

Đường Niệm Niệm nửa điểm không có bị hắn ngôn ngữ dọa đến, biểu tình thượng đều không thấy bất luận cái gì biến hóa, thậm chí gật đầu, “Ân, sẽ không.”

Bộ dáng này ngược lại là giống như cảm tạ khâu hạn cao đối nàng nhắc nhở giống nhau, chỉ là minh bạch người đều nghe được ra tới, khâu hạn cao này nơi nào là nhắc nhở, ngược lại là châm chọc mới là.

Khâu hạn xem trọng đến Đường Niệm Niệm cặp kia thấu triệt con ngươi, chỉ cảm thấy yết hầu một trận tắc nghẽn, vẫn luôn tắc nghẽn tới rồi tâm khảm. Tư Lăng Cô Hồng phóng ra ở trên người lạnh lẽo ánh mắt, cũng làm hắn đều không khỏi kinh hãi.

Đỗ Tử Nhược ở một bên yên lặng nhìn hết thấy, vừa thấy khâu hạn cao sắc mặt là có thể đủ đoán được hắn hiện tại nội tâm rối rắm cảm xúc, không khỏi lại lần nữa xác định: Cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện, tốt nhất vẫn là minh bạch giảng, bằng không năng thật sự rất khó nghe ra tới sau lưng chân chính ý tứ, còn có chuyện tàng lời nói. Đến cuối cùng, không những không có làm nàng khó chịu đến, ngược lại chính mình bị phá hỏng.

Khâu hạn cao cau mày một hồi lâu, lúc này mới lại lần nữa lạnh giọng mở miệng, “Người này là ta sở trảo, dựa vào cái gì cho người, người lại có thể cho ta cái gì?”

Đường Niệm Niệm không nói hai lời lấy ra một cái bình ngọc, đăm nói: “Thượng phẩm hoàn mỹ phẩm cấp tục hồn thanh đan.”

Tục hồn thanh đan, nửa nén hương nội có thể cho hợp Nguyên Anh kỳ dưới người tu tiên thực lực nháy mắt tăng lên một đến tam thành, chỉ là tác dụng phụ cũng rất lớn, ở nửa nén hương lúc sau, ăn này đan dược người toàn thân linh lực đều sẽ hao hết, cả người đau nhức vô lực, thẳng đến một tháng sau mới có thể khôi phục.

Bất quá hoàn mỹ phẩm chất tục hồn đan, dược hiệu còn có tác dụng phụ đều hoàn thiện rất nhiều, tác dụng chẳng những có thể nháy mắt tăng lên thực lực tam đến bốn thành, tác dụng phụ cũng từ một tháng mới có thể khôi phục giảm bớt đến nửa tháng.

Ở tục hồn thanh đan phía trên còn có tục hồn tím đan cùng tục hồn huyết đan, này tục hồn tím đan tác dụng làm với Hợp Thể kỳ dưới, tục hồn huyết đan tác dụng tắc Đại Thừa kỳ dưới. Tên thượng một chữ khác biệt, dược hiệu lại là khác nhau như trời với đất.

Này đan dược tên từ Đường Niệm Niệm trong miệng nói ra, phía dưới nghênh tiên tửu lâu đứng mọi người hơi thở hiển nhiên một trọng.

Tục hồn đan tuyệt đối là sở hữu người tu tiên cảm nhận trung cứu mạng bảo đan, vô luận là thanh đan vẫn là tím đan, huyết đan. Trừ bỏ Đại Thừa kỳ dưới, mỗi cái cảnh giới người tu tiên đều có thể đủ dùng đến, đối với loại này đan dược tuyệt đối là mỗi cái người tu tiên đều muốn được đến bảo vật. Huống chi Đường Niệm Niệm trong tay này viên tục hồn thanh đan vẫn là hoàn mỹ phẩm chất.

Khâu hạn cao cũng bị Đường Niệm Niệm hào phóng thủ đoạn cấp kinh ngân ra hạ, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt càng càng nhiều phân phức tạp, “Quả nhiên không hổ là dược tu sao?” Ánh mắt lại

quét trên mặt đất hai gã người áo đen, trầm giọng nói: “Vẫn là thân cụ hai loại thiên địa linh hỏa dục tu.”

Đường Niệm Niệm đối với hán lời nói không có bất luận cái gì tỏ vẻ, chỉ là nói: “Đổi sao?”

Gần nhất, nàng cùng Đỗ Tử Nhược làm làm giao dịch đã làm thói quen. Huống chi điểm này đồ vật đối với nàng tới nói, thật sự không tính cái gì.

Khâu hạn cao đột nhiên cười lớn một tiếng, sắc mặt một sửa vừa mới bắt đầu lạnh nhạt hung ác, ngược lại hữu hảo cười nói: “Đổi, như thế nào không đổi! Bất quá là một cái thiếu chút nữa hư hao tước hoa thành kẻ cắp, lấy tới còn này tục hồn thanh đan như thế nào sẽ nói vẫn là ta kiếm lời!”

Khâu hạn cao bất thành linh thái độ biến hóa, làm phía dưới người tu tiên nhóm sắc mặt đều đại biến, béo đạo nhân thần sắc càng trở nên cao thâm khó đoán, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng tràn ngập tò mò cùng có một mặt kính sợ.

Có thể làm a cao biến thành như vậy, nói cách khác hiện tại còn chỉ là Nguyên Anh kỳ Đường Niệm Niệm, cũng đủ làm a cao đem nàng coi như cùng cảnh giới người đối đãi.

Này thật sự quá không đơn giản.

Khâu hạn cao nói xong liền đem trong tay người áo đen ném cho Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm phát tay liền đem hán trói buộc, sau đó đem đan dược bình ngọc đưa cho khâu hạn cao, còn híp mắt nghiêm túc nói một câu, “Hợp tác vui sướng.”

Những lời này, là từ Đỗ Tử Nhược nơi nào học được.

Khâu hạn cao ngẩn ra, tiếp được bình ngọc, sau đó cười ha hả, cùng nói một câu, “Hợp tác vui sướng.” Tiếp theo lại rất có thâm ý nói: “Hy vọng chúng ta còn có thể có lần sau hợp tác, về sau có cái

gì yêu cầu hỗ trợ địa phương, có thể truyền lời cho ta.” Nói, một khối linh tin thạch phiêu đến Đường Niệm Niệm trước mặt.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt linh tin thạch, phát hiện chỉ là nhất thường thấy cái loại này, liền không có lại xem thu hồi tới, đầu mắt qua đi hỏi: “Giúp ta đối phó Mộ Dung gia?”

Khâu hạn cao không có bất luận cái gì ngoài ý muốn, cười nói: “Hiện tại là không có khả năng, bất quá dệt hoa trên gấm, bỏ đá xuống giếng sự tình ta nhưng thật ra thích làm, nếu là tương lai người thật sự có thể đem Mộ Dung gia tộc cấp lặn lội đến phiên không dậy nổi bất luận cái gì bọt sóng, ta tưởng ta sẽ đi cho người dệt hoa trên gấm một hồi, cũng tương đương cấp Mộ Dung gia tộc bỏ đá xuống giếng.”

“Nga.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh gạt đầu, không có tiếp tục nói cái gì, ở nhận thấy được bên người người áo đen giãy giụa sau, mà liền bạch hỏa chui vào hấn Linh Hải, còn không có chờ người áo đen kêu ra tiếng, một đạo băng tinh bắn vào thân thể hấn, nháy mắt này người áo đen cũng hóa thành một khối khắc băng.

Đường Niệm Niệm phát tay, khắc băng rơi xuống đất, quỷ dị không có phát ra bất luận cái gì thanh âm, cũng không có nửa điểm rách nát.

Lúc này Tư Lăng Cô Hồng đã lại lần nữa duỗi tay, đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong lòng ngực. Hấn biết, Đường Niệm Niệm muốn làm sự tình đều đã làm xong.

Đường Niệm Niệm không có chút nào phản kháng, cả người trọng lượng đều dựa vào tiến Tư Lăng Cô Hồng ngực, sau đó ở tại chỗ ánh mắt mọi người hạ, nàng trong tay vô số màu xanh băng tựa băng tinh lại như là ngọn lửa giống nhau tinh tinh điểm điểm “Bay xuống” phía dưới bị màu xanh lục trời buộc sở hữu tịnh yên phái đệ tử.

Từng đạo hình người khắc băng sắp hàng ở nghênh tiên tửu lâu ngoài cửa đại đạo thượng, bọn họ mỗi người biểu tình đều tràn

ngập tuyệt vọng cùng thống khổ, làm sở hữu nhìn đến này đó người đều biết này không phải chân chính khắc băng, lại là bị quỷ dị băng thạch đóng băng ở bên trong chân chính người.

Khâu hạn xem trọng trước mắt này hết thấy, biểu tình cũng không có bất luận cái gì biến hóa.

“Đi.” Tư Lăng Cô Hồng lúc này ra tiếng, ôm Đường Niệm Niệm đạp không mà đi.

Mặt sau, Bạch Lê hóa hình thật lớn tuyết nguyệt hồ yêu hình thú thái, đem Diệp thị tỷ muội thác ở trên lưng. Hồng Lê phân thân xà quái cũng trở nên thật lớn, Lục Lục ngồi ở nó đỉnh đầu đèn lồng mũ, Thù Lam trác ngồi ở phía sau. Ở ít có người chú ý tới, ở xà quái trung ương ước chừng bảy tấc địa phương, một mặt giống như hư ảnh giống nhau người tựa hồ chính dán ở nơi đó?

Đỗ Tử Nhược dưới chân trận pháp thoáng hiện, thân ảnh chớp mắt liền đến ngàn trượng ở ngoài, cùng thủ trưởng lăng Cô Hồng cũng không có tăng lên tới nhanh nhất tốc độ cũng không khó. Huống chi, lần này bọn họ rời đi là muốn đi ẩn sẵn tổ chức, này dẫn đường người cũng đem hắn, cho nên không cần đi theo Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh, lại là cho rằng hắn dẫn đầu mà đi.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người thân ảnh thực mau liền biến mất ở mọi người trong tầm mắt, chỉ để lại này đầy đất không biết chết sống tịnh yên phái đệ tử khắc băng chứng minh rồi bọn họ đã từng tồn tại.

Béo đạo nhân lúc này thân ảnh từ trên mặt đất dâng lên, đứng ở khâu hạn cao bên cạnh, mập mập khuôn mặt cùng đậu xanh lớn nhỏ đôi mắt để cho người khác rất khó nhìn ra vẻ mặt của hắn. Lúc này béo đạo nhân truyền âm cấp khâu hạn cao nói: “Người như thế nào đột nhiên thay đổi thái độ, cư nhiên đem linh tin thạch giao cho đường Đường Niệm Niệm bọn họ, hay là người cảm thấy bọn họ thật sự có bản lĩnh cùng Mộ Dung gia tộc đấu? Không sai! Đường Niệm Niệm thiên phú là cường đến làm người khiếp sợ, Tư Lăng Cô Hồng người kia nói không chừng càng yêu nghiệt, rất ít gặp qua hắn

ra tay, nhưng là hai người kia còn không có hoàn toàn trưởng thành lên, muốn cùng Mộ Dung gia tộc đấu sợ vẫn là không đủ, trừ bỏ bọn họ có cái gì đặc thù chí bảo, có thể hoàn toàn bảo toàn bọn họ tánh mạng, làm cho bọn họ có cũng đủ thời gian trưởng thành đến có thể cùng Mộ Dung gia tộc đấu tranh mới thôi.”

Béo đạo nhân thở hắt hắt một ngụm mùi rượu, tiếp tục nói: “Này vốn dĩ không có người chuyện gì, người cố tình phải đối Đường Niệm Niệm kỳ hảo, còn nói cái gì dẹt hoa trên gấm, cái gì bỏ đá xuống giếng nói như vậy tới. Này nếu như bị người có tâm cấp nghe qua, không cần mấy ngày liền phải truyền tới Mộ Dung gia tộc lỗ tai! Người nói người rút cuộc là coi trọng Đường Niệm Niệm cùng hán Tư Lăng Cô Hồng cái gì a? Tiềm lực? Tiền đồ? Kia đồ vật bọn họ là có, chính là ở tiên nguyên cái này địa phương, có được tiền đồ tiềm lực thiên tài không nhiều lắm cũng không ít, nhưng là chân chính có thể trưởng thành lên có mấy cái? Chờ bọn họ thật sự trưởng thành lên, người lại kỳ hảo không phải được rồi? Vì cái gì lần này như vậy thiếu kiên nhẫn?!”

Béo đạo nhân lời nói tuy rằng dong dài thả không khách khí, bất quá vì khâu hạn biện pháp hay tưởng tâm tư thực rõ ràng, khâu hạn cao cũng không có bất luận cái gì trách tội ý tứ. Chờ béo đạo nhân nói xong, hán mới mở miệng thông thả nói: “Mập mập, người không hiểu. Này hai người tiềm lực quá lớn. Ta vừa mới kia phiên lời nói vẫn là có điều bảo lưu lại, nếu ta thật sự dám đánh cuộc nói, liền không nên là thập cẩm thượng thêm hoa, bỏ đá xuống giếng, mà là nên đưa than ngày tuyết. Ở bọn họ cùng Mộ Dung gia tộc tranh đấu chi sơ liền bọn họ trợ giúp, đến lúc đó mới có thể chân chính bị bọn họ cấp nhớ kỹ tình. Bất quá sống được lâu rồi, ngược lại đã không có tuổi trẻ thời điểm kia cỗ nhuệ khí cùng bốc đồng, ta không dám đánh cuộc đại, cho nên chỉ là tiểu đánh cuộc. Cho nên cuối cùng nếu là thua, chỉ là tiểu thua thôi, chính là nếu là thắng nói, cũng bất quá là tiểu thắng, như vậy kết quả quá trung dung.....”

Khâu hạn cao nói, chính mình liền trước nhíu mày, có vẻ có chút bực bội, “Này có lẽ chính là ta vẫn luôn vô pháp lại lần nữa đột phá

nguyên nhân? Không có nguyên lai không sợ sinh tử bốc đồng, liền làm ra lựa chọn đều làm được như vậy trung dung!”

“A cao.” Béo đạo nhân lo lắng xem hắn, an ủi nói: “Người đã là Hợp Thể trung kỳ, đây là phần lớn người hao hết vô số tuế nguyệt đều làm không được không đạt được vị trí.”

“Còn là không đủ!” Khâu hạn cao lãnh lãnh nói: “Vô luận tu vi có bao nhiêu cao, ở không có chân chính phi thăng thành tiên phía trước, kia đều chỉ là người tu tiên, cũng không phải tiên nhân chân chính!”

Béo đạo nhân trầm mặc không nói.

Khâu hạn cao tựa hồ cũng phát hiện chính mình cảm xúc quá kích, nặng nề hít một hơi, mày vẫn là thói quen nhăn, nói: “Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng chuyện này người không cần lo lắng, ta đều có tính toán. Chẳng qua là nói ra câu nói kia mà thôi, cũng không có làm ra chân chính đối phó Mộ Dung gia tộc sự tình, Mộ Dung gia tộc cũng sẽ không tùy tiện cùng ta cái này Hợp Thể kỳ đại tôn không qua được. Nếu đơn giản là cùng Đường Niệm Niệm nói như vậy không thương phong nhã nói, Mộ Dung gia tộc liền phải đối phó ta nói, như vậy Mộ Dung gia tộc không cần Đường Niệm Niệm đối phó, bọn họ cuồng vọng tự đại liền đủ để hủy diệt chính bọn họ.”

“Hừ!” Hừ lạnh một tiếng, khâu hạn cao lãnh nói: “Cho dù là đạo tu đệ nhất gia tộc, cũng không có khả năng thiên hạ vô địch, nếu gây thù chuốc oán quá nhiều nói, Mộ Dung gia tộc cũng sẽ bị đám người cấp bao phủ hủy diệt.”

Hắn thân ảnh giống như tới khi giống nhau, giống như sao trời trụ trống không tốc độ, chớp mắt không thấy,

Béo đạo nhân lúc này không tiếng động thở dài một hơi, tiếp tục hoảng có chút lay động mập mạp thân mình, chậm rãi biến mất ở mọi người trong tầm mắt.

Ai cũng không biết béo đạo nhân là ai, càng chưa từng tưởng như vậy một cái thoát nhìn bình thường đạo nhân, thế nhưng cùng tước

hoa thành thành chủ quan hệ tựa hồ phi thường thân cận hữu hảo.

Nghênh tiên tử lâu cửa, đông đảo người tu tiên đều còn không có tan đi, đương nhìn đến khâu hạn cao rời đi sau, bọn họ mới dám can đảm buông ra tâm thần, làm trò trước mắt những cái đó khắc băng nhỏ giọng nghị luận lên:

“Tàn nhẫn, quá độc ác.....”

“Lúc trước thanh liên tiên tử tựa hồ đã bị Tư Lăng Cô Hồng làm hồng tu vi, ta xem lần này Đường Niệm Niệm hành động, chỉ sợ không cần Tư Lăng Cô Hồng làm lưu tình.”

“Không ngừng..... Không ngừng. Bọn họ linh căn huỷ hoại!”

“Cái gì!”

“Đồn đãi, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng duy nhất nhi tử, Tư Lăng Vô Tà ở Viên gia thời điểm bị người đánh lén, nghi là Mộ Dung gia tộc phái đi người, bọn họ hài tử cũng bị những người đó huỷ hoại linh căn còn bị tàn hồn phách, chẳng những trở thành phế vật, còn khả năng biến thành ngốc tử. Lúc này Đường Niệm Niệm chỉ sợ này đây một thân chi đạo còn trị một thân chi thân.”

“Oan oan tương báo a.....”

Thở dài ở đông đảo người tu tiên trong miệng phun ra, lần này Đường Niệm Niệm hành động, chỉ sợ không cần bao lâu liền sẽ truyền khắp toàn bộ tiên nguyên, cũng đem làm tiên nguyên mọi người chân chính bắt đầu minh bạch bọn họ năng lực, cho rằng bọn họ đối phó người thủ đoạn, làm vô số người cũng không dám nữa tùy ý trêu chọc.

-----oOo-----

Chương 165: lấy được mua mạng người, mị hương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Càn khôn cảnh nội, Mộ Dung gia tộc.

Bang ——

Mộ Dung Càn Hoa đem trong tay ngọc giản quăng ngã toái trên mặt đất, mắt thấy kia ngọc giản trở thành mảnh nhỏ, sau đó dần dần hóa thành bột phấn biến mất. Hắn trong lòng lửa giận không có một chút được đến giảm bớt, lý trí ngược lại giống như là này ngọc giản giống nhau, vỡ thành phiến phiến, sau đó biến mất.

“Càn Hoa.” Một tiếng kêu gọi từ trong hư không truyền đến, uy nghiêm thả ôn hòa. Bất quá cẩn thận nghe nói, vẫn là có thể từ giữa nghe được một mạt lạnh băng hàn ý.

“Phụ thân.” Mộ Dung Càn Hoa trên mặt vẻ mặt phần nộ thực mau thu liễm đi xuống, đối với phía trước hư không thi lễ.

Ở hắn trước mặt hư không, thực mau xuất hiện một đạo người thân ảnh. Người này là một người lão giả, khuôn mặt cùng hắn có vài phần giống nhau, đúng là hắn thân sinh phụ thân, Mộ Dung ngưng thật sự thân gia gia, Mộ Dung Trĩ Tuân.

Mộ Dung Trĩ Tuân hướng tới vừa mới bị quăng ngã toái ngọc giản mặt đất nhìn thoáng qua, mắt lạnh đối với Mộ Dung Càn Hoa nói: “Hấp tấp bộp chộp còn thể thống gì, ngày xưa bình tĩnh tự giữ đều đến nơi nào đi. Chúng ta Mộ Dung gia tộc chẳng sợ đối mặt Hợp Thể kỳ đại tôn đều có thể đủ dễ dàng đối mặt, huống chi bất quá là hai cái tiểu nhi. Người như thế nóng nảy, chẳng lẽ vẫn là sợ kia hai cái tiểu gia hỏa!?”

Mộ Dung Càn Hoa cả người chấn động, bị Mộ Dung Trĩ Tuân khí thế sở nhiếp, hẳn biết nếu là chính mình dám can đảm nói một tiếng là, hoặc là điếm một chút đầu nói, như vậy trước mắt hẳn thân sinh phụ thân cũng sẽ không đối hẳn thủ hạ lưu tình. Trầm trầm tâm tư, Mộ Dung Càn Hoa thần sắc dần dần khôi phục, cung kính thả trầm ổn nói: “Phụ thân giáo huấn chính là, nhi tử đều không phải là là sợ kia hai cái tiểu gia hỏa, chỉ là cảm thấy bọn họ giống hai chỉ lão thử, khắp nơi tán loạn, thỉnh thoảng tới trộm mẽ, thật sự chọc người sinh ghét.”

Mộ Dung Trĩ Tuân sắc bén ánh mắt đánh giá hẳn thần sắc thượng, tựa hồ muốn đem hẳn nhìn thấu, hay không những lời này ra đến hẳn thiệt tình. Mộ Dung Càn Hoa ở như vậy dưới ánh mắt, cái trán hơi hơi ra một ít mồ hôi, thần sắc lại kiên định bất di.

“Ân.” Mộ Dung Trĩ Tuân nhàn nhạt thu hồi đánh giá ánh mắt, nói: “Lão thử chung quy lão thử, đại lu mẽ ở nơi đó, chẳng sợ chúng nó cả đời đều trộm không xong. Bất quá này sát lão thử biện pháp, còn phải hảo hảo suy nghĩ một phen, rốt cuộc lão thử quá giảo hoạt, thật là chính diện không hảo hảo.”

“Nhi tử minh bạch.” Mộ Dung Càn Hoa gật đầu, lặng im một hồi, đem chính mình trong lòng kế hoạch nói ra, “Nhi tử tính toán làm ngưng thật đưa bọn họ hướng đi năm giữ, nhưng mà mau chóng đưa bọn họ bắt được.”

Nhắc tới đến Mộ Dung ngưng thật, Mộ Dung Trĩ Tuân trong hai mắt hiện lên một mạt duệ sắc, hận sắt không thành thép nói: “Tiểu ngưng thật đưa nhỏ này thân là thanh liên đạo thể, nếu hảo hảo tu luyện nói, chúng ta Mộ Dung gia tộc cần gì cố kỵ như vậy nhiều? Nghe nói Bắc Minh bí cảnh diễn gia trở về vị kia thái tử, hiện giờ đã đạt tới đột phá Kim Đan cuối cùng một bước, nhưng tiểu ngưng thật đâu? Ở Tư Quá Nhai chẳng những không hảo hảo tư quá, này tâm tư ngược lại tựa hồ càng ngày càng nặng, Đường Niệm Niệm bất tử, Tư Lăng Cô Hồng không rơi đến tay nàng nói, sợ là nàng cả đời đều khó đánh Đại Thừa bán tiên, càng miễn bàn phi thăng trở thành chân tiên!”

Mộ Dung Càn Hoa sắc mặt toát ra áy náy, chính cái gọi là nuôi mà không dạy là lỗi của người làm cha. Chính mình nữ nhi trở thành như vậy cá tính, không ngừng là chính mình luôn là vợi với gia tộc sự vụ rất ít đi quản giáo nàng, còn có còn lại là bởi vì nàng sinh ra thanh liên đạo thể, quá mức dung túng sủng ái nàng, này liền từ nhỏ đem nàng dưỡng thành như vậy cá tính, nói đến cùng bọn họ này đó trưởng bối đều có chút trách nhiệm.

Mộ Dung trĩ tuần tựa hồ cũng biết vấn đề này, về Mộ Dung ngưng thật sự đề tài cũng dùng một câu kết thúc, không muốn lại nói, “Suy nghĩ của người cũng là hảo, khiến cho tiểu ngưng thật mau chóng đưa bọn họ hành tung nắm giữ, mặt khác mấy ngày này người cũng phân chút thời gian đi hảo hảo khuyên bảo một phen tiểu ngưng thật, làm nàng mau chóng thành tựu Kim Đan, nếu không vài thập niên sau Tân Tú Lôi Đài Tái, nàng cũng không cần tham gia, tham gia so không tham gia còn muốn mất mặt xấu hổ!”

“Nhi tử minh bạch.” Mộ Dung Càn Hoa ở trong lòng thở dài một hơi.

Mộ Dung trĩ tuần xoay người ngồi ở một chỗ hình thái hình bầu dục chỗ tựa lưng màu nâu tựa gỗ đàn ghé trên, lại quay đầu đối Mộ Dung Càn Hoa nói: “Mấy ngày nay Mộ Dung gia tộc phát sinh sự tình, người như thế nào xem?”

Đây là nói tới chân chính chính sự.

Mộ Dung Càn Hoa bãi chính tư thái, nghiêm túc nói: “Những ngày qua nhi tử đã làm điều tra, sự tình cũng sáng tỏ không ít. Năm đó ở ma tinh ngày, tiên nguyên vô số tiên duệ tiến vào phạm thể, khi đó Đường Niệm Niệm đấm người liền tùy ý giết hại tịnh uyên phái đệ tử, hơn nữa đưa bọn họ luyện chế trở thành con rối, này đó con rối ngẫu nhiên dị thường quỷ dị, nếu không phải tận mắt nhìn thấy nói, căn bản là vô pháp nhận ra hấn con rối thân phận, còn có mặt khác một loại tắc có thể dễ dàng nhận ra tới, biểu tình chất phác, lạ mặt phù văn, đúng là Đường Niệm Niệm dùng để nổ chết Nguyên Anh đỉnh ma tu con rối.”

“Đường Niệm Niệm đi vào tiên nguyên thời điểm, bên người cũng không có mang theo những cái đó con rối. Thuyết minh những cái đó con rối không phải bị nàng lưu tại phàm thế, chính là tùy ý chính bọn họ về tới tiên nguyên, sau đó ẩn nấp ở các người gia tộc môn phái trung. Chúng ta tịnh uyên phái đệ tử đồng dạng như thế, này cũng chính là tịnh uyên phái cùng Mộ Dung gia tộc phát sinh phản đồ sự kiện nơi phát ra, vốn dĩ những người này bị Đường Niệm Niệm đặt ở chỗ này còn không có động tác, bất quá khi chúng ta thương tổn Tư Lăng Vô Tà thời điểm, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liền thiếu kiên nhẫn.”

Mộ Dung Càn Hoa lạnh lùng bật cười, “Này đó phản đồ đích xác làm chúng ta Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái tổn thất không nhỏ, nhưng là cũng cho chúng ta có cơ hội đem này đó phản đồ cấp một lần diệt trừ. Thanh linh trưởng lão đã sáng chế một loại trắc hồn khí, chỉ cần đem những cái đó ma tinh ngày đi qua phàm thế đệ tử toàn bộ tụ tập lên trải qua thí nghiệm tức. Mặt khác trong đó có hai gã đệ tử là tất cả mọi người nhìn đến bọn họ đứng ở Đường Niệm Niệm bên người, ở trưởng lão phải cho bọn họ sơ hồn thời điểm, hai người tự bạo, điểm này yêu cầu chú ý một chút, trắc hồn sự tình quyết không thể tiết lộ, nếu bằng không này đó phản đồ toàn bộ tự bạo, tuy rằng có thể một lần rửa sạch, bất quá tổn hại cũng không nhỏ.”

Mộ Dung Càn Hoa nói thời điểm, còn thỉnh thoảng hướng Mộ Dung Trĩ Tuân phương hướng nhìn lại, phát hiện hắn mặt mang mỉm cười gật đầu, trong lòng cũng ám thở dài nhẹ nhõm một hơi. Đối với vị này phụ thân, cho dù là đã thân là một nhà chi chủ hắn, như cũ có loại bản năng kính sợ.

Mộ Dung Trĩ Tuân gật đầu nói: “Người nói không tội, này đó gian tế sự tình trong những ngày này có thể giải quyết, mặt khác đem trắc hồn khí cũng đưa cho mặt khác môn phái, cùng bọn họ công đạo một chút phát sinh ở Mộ Dung gia tộc phản đồ sự tình, ta tưởng bọn họ sẽ hiểu.”

Mộ Dung Càn Hoa tâm thần nhảy dựng, sau đó nở nụ cười, “Vẫn là phụ thân kỹ cao một bậc a, vô luận là gia tộc nào môn phái kiêng kỵ

nhất chính là phản đồ gian tế. Chẳng sợ những cái đó trở lại gia tộc bọn họ môn phái các đệ tử không có động tác, nhưng là một khi biết bọn họ thân phận không ổn, như vậy tưởng tự nhiên liền nhiều, không có động tác? Nói không chừng là vì thâm nhập gia tộc môn phái trung tâm, sau đó đem quyền thế nắm giữ, lại hoặc là học trộm gia tộc môn phái trung tuyệt học.” Tươi cười lộ ra một mặt gian tà, cười lạnh nói: “Đến lúc đó, này đó gia tộc môn phái đối Đường Niệm Niệm bọn họ chung quy sẽ tâm sinh khích ngại.”

Mộ Dung Trĩ Tuân nhàn nhạt uống trà không nói.

Mộ Dung Càn Hoa đoán không ra hẩn ý tứ, sau đó đi rồi vài bước ngồi vào hẩn bên người ghế trên, đem vừa mới từ ngọc giản thượng nhìn đến tình báo nói một lần, nói tiếp: “Dựa theo này tình báo lời nói, Đường Niệm Niệm hiện giờ đã là Nguyên Anh kỳ đại năng, hơn nữa trên người nàng tựa hồ lại được cái gì bảo vật, nguyên lai liền người mang cái loại này màu trắng hoa sen trạng thiên địa linh hoạt, hiện giờ thế nhưng lại dường như một loại băng dạng linh vật, cho dù là ba gã Nguyên Anh kỳ đại năng ở tay nàng cũng không chiếm được nửa điểm hảo, đưa bọn họ toàn bộ đánh bại sau chính mình cũng nửa điểm không bị thương!”

Mộ Dung trĩ tuấn lạnh lùng trừng mắt nhìn Mộ Dung Càn Hoa liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: “Ta nói kêu người nhiều xem chút sách cổ, người cũng chưa cẩn thận nghe sao? Kia màu trắng liên hỏa tên là mà liên bạch hỏa, là thiên địa linh hỏa trung thân là địa hỏa băng thứ mười tám vị. Nàng trong tay một loại khác băng tinh đều không phải là thật sự băng loại linh vật, đồng dạng là một loại thiên địa linh hỏa, loại này ngọn lửa tên là ngọc tuyết băng hỏa, vì thiên hỏa băng vị thứ năm.”

Tự ——

Mộ Dung Càn Hoa hít hà một hơi, hẩn vẫn luôn biết thiên địa linh hỏa khủng bố, chỉ là đối với thiên địa linh hỏa kỹ càng tỉ mỉ tin tức hẩn đều không quá hiểu biết, bất quá hẩn cũng nghe đến minh bạch hôm nay hỏa băng xếp hạng thứ năm rốt cuộc sẽ có gì chờ uy năng. Như vậy xem ra nói, hẩn chung quy vẫn là xem thường Đường

Niệm Niệm. Rốt cuộc tước hoa thành một chuyện, hấn chỉ là từ ngọc giản mặt chữ thượng hiểu biết, không có chân thật nhìn đến kia một màn, tự nhiên sẽ không minh bạch ngọc tủy băng hỏa chân chính khủng bố.

Mộ Dung trĩ tuần nói: “Không cần như thế khẩn trương, chân chính ngọc tủy băng hỏa tới rồi thành niên kỳ sẽ tự động sinh ra linh trí, kia đã là tiên vật, căn bản không phải người tu tiên có thể khống chế. Cho nên Đường Niệm Niệm hiện tại có được chỉ sợ cũng bất quá ngọc tủy băng hỏa cây non, cây non chung quy còn chỉ là cây non, uy lực thượng cũng so ra kém chân chính hoàn chỉnh linh hỏa.”

Mộ Dung Càn Hoa trầm mặc một hồi, hai mắt đồng phát ra vô tận sát ý, “Này Đường Niệm Niệm tuyệt đối không thể lưu, cần thiết mau chóng chém giết! Còn có Tư Lăng Cô Hồng, người này cũng cùng!”

Mộ Dung trĩ tuần nhận đồng gật đầu.

Mộ Dung Càn Hoa lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Kia Tư Lăng Vô Tà cũng là cái thiên phú yêu nghiệt, bất quá đã kịp thời chặt đứt uy hiếp.”

Mộ Dung trĩ tuần đột nhiên nghiêm khắc một hô, “Người cho rằng kia Tư Lăng Vô Tà thật sự bị hủy linh căn, tàn hồn phách!?”

Mộ Dung Càn Hoa bị hấn này đột nhiên hô mắng hoảng sợ, thần sắc cũng đột nhiên biến đổi, phun ra nuốt vào nói: “..... Chẳng lẽ? Chính là chuyện này, tiên nguyên cơ hồ đã truyền khai.”

Mộ Dung trĩ tuần lạnh lùng nói: “Đồn đãi loại đồ vật này há nhưng tin tưởng, người hay là đều không có phát hiện Mộ Dung gia tộc cùng tinh uyên phái đệ tử biến hóa? Người còn cảm thấy lúc trước tiểu ngưng thật theo như lời? Kia hài tử ở vừa mới sinh ra thời điểm, không biết đối tiểu ngưng thật nói cái gì, thiên thạch rơi xuống, thế nhưng sau dẫn tới tiên nguyên tới! Bởi vậy có thể thấy được kia hài tử có loại đặc thù năng lực, liền cùng tiểu ngưng thật sự tiên đoán giống nhau, hấn cặp kia dị đồng chỉ sợ chính là này quý dị thiên phú đặc thù.”

Mộ Dung Càn Hoa còn có chút sững sờ, “Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử biến hóa?”

Mộ Dung trĩ tuần lạnh lùng nói: “Gần nhất Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử đều thực xui xẻo, cười liêu chòng chát xui xẻo. Ở không trung ngự khí phi hành, pháp khí đột nhiên rách nát, người từ không trung rơi xuống, đi ở trên đường đều có thể té ngã..... Này đó há là người tu tiên sẽ phát sinh xui xẻo sự? Này đó còn chỉ là tiểu nhân, có chút ở cùng hung thú đánh nhau thời điểm, một cái xui xẻo chính mình hướng hung thú móng vuốt đụng phải đi.....”

Ở Mộ Dung trĩ tuần cử mấy cái ví dụ sau, Mộ Dung Càn Hoa cũng nhìn không được nghiêm túc. Mấy ngày qua hẳn đều ở xử lý chuyện khác, nơi nào sẽ có tâm tư đi quan sát những cái đó đệ tử biến hóa, chưa từng tưởng cư nhiên phát hiện như thế đại sự tình.

Mộ Dung trĩ tuần lúc này đứng dậy, lãnh ngôn nói: “Người thân là Mộ Dung gia tộc gia chủ, cần thiết mọi chuyện cố đến. Hôm nay ta cùng với người nói sự tình đều hảo hảo ngấm lại, nghĩ tới đối sách liền đi làm, đối với đối Mộ Dung gia tộc có chút tiềm tàng nguy hiểm địch nhân, nên không từ thủ đoạn thời điểm tất không thể có bất luận cái gì mềm lòng chần chừ, cho dù là đối mặt tư pháp giả!”

Lời nói nói xong, Mộ Dung trĩ tuần thân ảnh ở nơi xa biến mất không thấy.

Điện phủ, chỉ còn lại có Mộ Dung Càn Hoa một người ngồi ở ghế trên trầm tư. Tư Lăng Vô Tà quý dị năng lực có thể sử dụng, như vậy thuyết minh hồn phách của hắn cũng không có bị tàn hại đến, linh căn thứ này vô pháp ảnh hưởng đến thiên phú năng lực, chẳng qua nếu hồn phách của hắn không có bị thương, như vậy linh căn lại thật sự bị thương tới rồi sao?

Mộ Dung Càn Hoa nhíu mày, trong hai mắt hiện lên hung ác sát ý, đứng dậy đi ra ngoài.

Thời gian lưu chuyển, đương Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái ở vô tận xui xẻo nhật tử trung vượt qua khi, khoảng cách giao giới mà

tước hoa thành ở ngoài gần nhất thiên cơ địa vực nội minh nguyệt thành nghênh đón mấy người.

Minh nguyệt thành lấy cảnh đêm nổi tiếng, mỗi khi tới rồi ban đêm thời điểm, ở minh nguyệt thành xem đài ngắm trăng thượng có thể nhìn đến hoàn toàn cảnh đêm ánh trăng, đứng ở mặt trên thời điểm, tựa hồ minh nguyệt có thể giơ tay có thể với tới. Loại này hiện tượng có vẻ phi thường quý dị, chỉ là cố tình không có người tu tiên có thể giải thích minh bạch hình thành loại này hiện tượng nguyên nhân, sau lại cũng không có người lại để ý này đó, chỉ là mỗi lần đi vào này minh nguyệt thành người giống nhau đều sẽ đi xem đài ngắm trăng thượng một du, nơi này cũng là rất nhiều nam tử truy này song tu bạn lữ địa phương chi nhất.

Minh nguyệt thành kiến trúc đều lấy lịch sự tao nhã là chủ, làm người tiến vào trong đó thời điểm liền liền có một cỗ ập vào trước mặt nhu hòa thích ý cảm giác, ở minh nguyệt thành chung quanh phân bố mấy cái môn phái nhỏ, xa xôi một chút địa phương cũng có mấy cái người thường thôn trang nhỏ, ở như vậy hoàn cảnh hạ minh nguyệt thành có vẻ rất là bình tĩnh, không có cái gì một nhà độc đại hiện tượng, tự nhiên liền không có nhiều ít mắt cao với đỉnh đệ tử, toàn bộ thành trấn nội người thường cùng người tu tiên các cụ một nửa, nếu đơn luận ở chỗ này định cư người nói, như vậy phạm nhân tương đối nhiều, nhưng là lưu động đám người còn lại là người tu tiên so nhiều một ít.

Đương cửa thành đi vào Đường Niệm Niệm đám người thời điểm, làm cái này bình tĩnh minh nguyệt thành rung chuyển một hồi.

Làm dẫn đường người Đỗ Tử Nhược, tự nhiên cũng tiếp nhận rồi giải thích giả thân phận, ở một bên bình đàm nói: “Minh nguyệt thành chỉ có thể nói là nửa tòa người tu tiên thành trấn, nơi này định cư phạm nhân càng nhiều, bởi vì chung quanh vật chất tài nguyên cũng không phong phú, cho nên minh nguyệt thành cũng không thể nào phồn hoa, duy độc nổi danh một chút chỉ có xem đài ngắm trăng cái này địa phương.”

“Ở mình nguyệt thành chung quanh tổng cộng có bốn cái đạo tu môn phái nhỏ, môn phái môn chủ tối cao tu vi cũng bất quá là Nguyên Anh sơ kỳ, đều là một ít bất nhập lưu môn phái, không cần để ý.”

Đỗ Tử Nhược nói, thân ảnh vừa chuyển liền đến nơi nào đó hẻo lánh ngõ nhỏ, nhàn nhạt nói: “Ăn sẵn tổ chức giống nhau đều kiến trúc ở một ít nhìn như bình thường thả không bị người chú ý địa phương, ở thiên cơ địa vực cũng bất quá mười hai chỗ mà thôi, này mình nguyệt thành chính là một trong số đó.”

Nói xong, bọn họ đã ngừng ở thoát nhìn phi thường bình thường tiểu điểm phô phía trước.

Nhà này cửa hàng chỉnh thể trang trí không mộc mạc lại cũng không xa hoa, chỉ có thể nói là bình thường. Quá mức bình thường bình thường đến, cơ hồ làm người nhìn thoáng qua đều sẽ tùy ý xem nhẹ qua đi, căn bản sẽ không đi đem nó nhớ tới. Cửa hàng đầu trên bảng hiệu thượng cũng không có bất luận cái gì chữ, chỉ là ở bên cạnh một khối màu đen bình thường vải dệt thượng viết ‘đương’ tự.

Đây là một cái hiệu cầm đồ.

Đỗ Tử Nhược cũng không có vội vã đi vào, quay đầu triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nhìn thoáng qua.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt hiệu cầm đồ, trong hai mắt lập loè rất nhỏ dao động, ngẫu nhiên bích sắc bóng loáng chợt lóe rồi biến mất, sau đó trong hai mắt hiện lên một mạt sai biệt, triều phía sau Tư Lăng Cô Hồng đầu đi dò hỏi ánh mắt.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười ánh mắt cùng nàng đối diện ở bên nhau, minh bạch nàng này không tiếng động dò hỏi là cái gì ý tứ, nhẹ điểm hàm dưới xác nhận nàng phỏng đoán.

Hai người này không tiếng động hành vi xem ở người ngoài trong mắt, thật sự làm người tò mò khần, chỉ là lại không biết nên như thế

nào dò hỏi.

Lúc này Bạch Lê cùng Hồng Lê một hồ một xà đã khôi phục bình thường lớn nhỏ, Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam cũng từng người đứng ở một bên, nhìn nhà này cửa hàng trong ánh mắt đồng dạng đều chớp động kinh nghi ánh mắt.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm, trước hết khái bước hướng trước mặt cửa hàng đi qua, ở bọn họ trước mặt đen nhánh cửa gỗ tự động mở ra. Đối này, Tư Lăng Cô Hồng bước chân cũng không có bất luận cái gì biến hóa, như cũ bằng phẳng không tiếng động, thân ảnh thực mau biến mất ở bên trong cánh cửa.

Đỗ Tử Nhược thấy vậy, không chút do dự giống nhau đi vào. Này đạo môn hẳn đã không phải lần đầu tiên đi rồi, căn bản không có bất luận cái gì hảo khẩn trương.

Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam những người này, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái lúc sau, này liền cùng nhau theo đi lên.

Này gian hiệu cầm đồ bên trong cùng nó ngoại tại giống nhau, bình thường tìm không thấy một chút chỗ đáng khen. Có chút tối tăm ánh sáng, chung quanh sáng lên mấy cái đèn dầu, một phách giá gỗ thượng treo từng hàng mộc thẻ bài, mộc thẻ bài mặt trên là dùng mực nước viết tự, phân loại này đừng, có pháp bảo, đan dược, phi kiếm, trận thạch, linh dược từ từ.

Đỗ Tử Nhược đi đến nhìn như quày giống nhau địa phương, tùy tay gõ gõ, ra tiếng nói: “Có sinh ý.”

Quày địa phương là một chỗ hoàn toàn hắc ám địa phương, cái loại này hắc ám liền linh thức đều thấu không đi vào, một đạo có chút nghẹn ngào lại non nớt thanh âm từ bên trong truyền ra tới, “Muốn cầm đồ đồ vật, liền đem đồ vật ném vào tới, ta sẽ cho đánh giá giá cả.”

Đỗ Tử Nhược cũng không có trả lời thanh âm này chủ nhân nói, chỉ là đem ánh mắt đầu hướng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô

Hồng hai người, nói: “Có cái gì yêu cầu liền cùng hấn nói đi, ần sẵn tổ chức người đều sẽ không xuất hiện, ai cũng không biết bọn họ thân phận cùng bộ dáng, bất quá điểm này cũng không cần phải đi để ý, bọn họ công bằng cùng tuân thủ quy củ là rõ như ban ngày, chỉ có điểm này biết như vậy đủ rồi.”

Đường Niệm Niệm gật đầu, ánh mắt thẳng tắp nhìn về phía quỳ hắc ám, một đôi đăm tĩnh đôi mắt tựa hồ có thể nhìn thấu hết thảy.

Như vậy triều lặng im cũng không có liên tục bao lâu, bên kia quỳ chém giết lại non nớt thanh âm trước xông ra, “Vị này Nguyên Anh đại năng, ta cũng không có bất luận cái gì ác ý, phía trước cùng ta nói chuyện này một vị ta nhận thức, hấn là chúng ta thợ săn. Nga..... Ta ngẫm lại, hấn đã là bốn huyền thợ săn, gọi là hư khôi. Ân..... Hấn là một vị không tồi thợ săn, ít nhất không có thất bại quá bất cứ lần nào nhiệm vụ, tuy rằng hấn mỗi lần lựa chọn nhiệm vụ đối hấn thực lực tới nói đều không có cái gì khó khăn. Hấn thật là một cái không có mạo hiểm tinh thần người.”

Đỗ Tử Nhược nghe cái này lời nói, khóe miệng rất nhỏ ** một chút. Hấn không có mạo hiểm tinh thần? Chỉ là làm thợ săn nhiệm vụ cái gọi là mạo hiểm, giống nhau đều là giết hại một ít địa vị thực lực cao siêu người, này đối với hấn tới nói cũng không có bất luận cái gì hứng thú, hấn càng thích đi một ít hiểm địa.

Lúc này ghen ngào thanh âm tiếp tục nói: “Thật là xin lỗi, ta nói nhiều. Vị này Nguyên Anh đại năng, như vậy người lần này từ một vị thợ săn chỉ dẫn đi vào ần sẵn là vì cái gì đâu? Là muốn trả giá thù lao đem bán nhiệm vụ, vẫn là muốn trở thành ần sẵn thợ săn, tiếp thu nơi này nhiệm vụ? Hoặc là người thật sự chỉ là tới cầm đồ đồ vật? Đương nhiên, này ai cũng có thể, người có thể đem người yêu cầu cầm đồ đồ vật ném vào tới, ta sẽ đánh giá thích hợp giá cả, hơn nữa sẽ cho người ưu đãi, bảo tồn càng nhiều nhật tử, có thể cho người có cơ hội chuộc lại đi.”

Đỗ Tử Nhược nhìn về phía Đường Niệm Niệm. Hấn tuy rằng đã phỏng đoán tới rồi Đường Niệm Niệm đi vào nơi này tính toán, chỉ là phỏng đoán chung quy là phỏng đoán, sự thật còn không có phát

sinh phía trước, cái gì phỏng đoán đều không thể được đến tin tưởng.

Đường Niệm Niệm mở miệng nói: “Tuyên bố nhiệm vụ, cũng muốn trở thành thợ săn.”

“Các người toàn bộ người..... Nga không đúng, nên nói các người toàn bộ người còn có kia hai đầu yêu thú đều phải trở thành thợ săn sao?”

Đường Niệm Niệm nếu nói, Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên là sẽ bồi nàng. Đến nỗi Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam các nàng, Đường Niệm Niệm hướng các nàng đầu đi dò hỏi liếc mắt một cái, quyết định này quyền nằm ở các nàng chính mình trên người.

Diệp thị tỷ muội hai người còn có Thù Lam đều không có do dự gạt đầu, làm cái này thợ săn cũng không có bất luận cái gì chỗ hỏng, hướng chi Diệp thị tỷ muội hai người lúc trước ở niệm hồng đại lục thời điểm, làm đúng là phương diện này sự tình. Mặt khác Bạch Lê cùng xà quái Hồng Lê đối này cũng không có để ý, thuận theo gạt đầu đồng ý.

“Ta hiểu được, như vậy tổng cộng là năm người còn có hai đầu yêu thú muốn trở thành thợ săn.....”

“Khụ.” Trong bóng đêm, một tiếng thấp thấp thanh âm truyền ra tới, thanh âm này so với kia quỷ hắc ám quỳ truyền ra tới thanh âm còn mơ hồ, chỉ là ở đây đều không phải người thường, tự nhiên đều chú ý tới.

“Nga.....” Quỳ sau thanh âm tựa hồ có chút im lặng, sau đó nói: “Còn có một người, người trên người có ta quen thuộc hơi thở, chỉ là có cùng chúng ta không thể nào tương đồng, người thật là so với chúng ta còn giống..... Khụ, thiếu chút nữa nói lỡ miệng. Ta hiểu được, đây là sáu người còn có hai đầu yêu thú trở thành thợ săn, ta đây liền ký lục xuống dưới. Đây là các người thợ săn bằng chúng.”

Tám khối tái nhợt sắc ngọc bài từ trong bóng đêm phiêu ra tới.

Đường Niệm Niệm thuận tay tiếp nhận tới hai khối, nhìn ngọc bài tái nhợt màu sắc, còn có bên trong ẩn chứa đặc thù năng lượng, duỗi tay liền đem một khối đưa cho Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không có tiếp, chỉ là nhìn thoáng qua, nói: “Ngươi thu.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm không thêm để ý thu hồi tới, dù sao hẳn chính là nàng, đặt ở ai nơi đó đều giống nhau.

Diệp thị tỷ muội, Thù Lam, Bạch Lê, Hồng Lê đều đem chính mình ngọc bài nhận lấy, dư lại cuối cùng một khối thời điểm, chỉ thấy một đạo hư ảnh trống rỗng xuất hiện, kia ngọc bài rơi vào kia hư ảnh trong tay, theo sau hư ảnh lại lần nữa biến mất biến mất.

Diệp thị tỷ muội đồng thời khẽ cười một tiếng, nói thầm nói: “Thật là cùng quý ảnh giống nhau, bất quá thế giới này thật sự có quý loại đồ vật này, không biết Tuyết Tân đựng phải, rốt cuộc là bị dọa tới rồi, vẫn là dọa đến quý? Hì hì hì!”

“Ngao ô!” Ghé vào Hồng Lê trên đầu Lục Lục nhìn đến mỗi người đều bắt được một khối ngọc bài, duy độc chính mình không có. Một đôi xanh biếc mắt to trừng đến đại đại, có chút bất mãn huy động hai chỉ móng vuốt nhỏ.

Đôi này, quỳ trong bóng đêm thanh âm chỉ là im lặng. Hồng Lê đem chính mình ngọc bài ném cho Lục Lục, bĩu môi “Tê tê tê tê” vài tiếng, xem muốn đi khinh thường nhìn lại cao ngạo bộ dáng, bất quá một đôi mắt hướng lên trên ngẩng ngẩng, đương nhìn đến Lục Lục lập tức thỏa mãn tiểu dáng vẻ, một đôi xà mắt mị mị, hừ hừ ở trong lòng thầm nghĩ: Thật là một con ngốc quả bóng nhỏ.

“Thân là ẩn sẵn thợ săn, bắt đầu các ngươi cũng không sẽ có chính mình danh hiệu, bất quá theo các ngươi làm bất luận cái gì, chỉ cần trở thành tam huyền thợ săn liền sẽ có được.” Quỳ trong bóng đêm thanh âm nói: “Vừa mới ngươi nói muốn tuyên bố nhiệm vụ, không biết muốn tuyên bố chính là cái gì? Thân là thợ săn ngươi, có thể chính mình phát nhiệm vụ chính mình làm, chẳng qua rất ít có thợ

sẵn sẽ làm như vậy chuyện nhàm chán. Nga, đương nhiên, ta không phải đang nói người nhàm chán, có lẽ người thật sự làm như vậy, cũng bất quá là tưởng mau chóng hoàn thành nhiệm vụ?”

Đường Niệm Niệm không có để ý thanh âm này dài dòng, nói đến nhiệm vụ thời điểm, bình tĩnh mở miệng: “Sát Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử.”

“Nga..... Mộ Dung gia tộc? Kia chính là thiên cơ đạo tu đệ nhất gia tộc, nhiệm vụ này giống nhau thợ săn cũng không dám làm, người chuẩn bị lấy ra cái dạng gì thù lao? Có thể làm những cái đó thợ săn tâm động sao?”

“Trúc Cơ kỳ đệ tử, một cái năm viên hoàn mỹ phẩm cấp Bồi Nguyên Đan, Tích Cốc kỳ đệ tử, năm bình phẩm hoàn mỹ phẩm cấp Bồi Nguyên Đan, hoặc là một viên hoàn mỹ phẩm cấp sinh linh đan, Kim Đan kỳ đệ tử, ba viên hoàn mỹ phẩm cấp thanh hối đan, ba gã nhưng đến một viên hoàn mỹ phẩm cấp tục hồn thanh đan, Nguyên Anh kỳ đại năng, một người nhưng đến hai viên tục hồn thanh đan.”

Đường Niệm Niệm lời nói nói xong, toàn bộ hiệu cảm đồ bên trong đều là một mảnh trầm tĩnh.

Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam đi theo Đường Niệm Niệm bên người lâu rồi, hơn nữa ở tiên nguyên gốc thời gian cũng không trường, cho nên đối với rất nhiều đồ vật cũng không tính giải, cũng hoàn toàn không minh bạch Đường Niệm Niệm trong lời nói mặt đan được có bao nhiêu trân quý. Chính là Đổ Tử Nhược cũng hiểu được, từ trước chút thời gian Đường Niệm Niệm dùng một viên tục hồn thanh đan từ khâu hạn cao thủ tuyển Nguyên Anh người áo đen liền biết tục hồn thanh đan trân quý, Đường Niệm Niệm lại ra giá hai viên tục hồn thanh đan tới mua một cái Nguyên Anh kỳ đại năng tánh mạng?

Đổ Tử Nhược một phen tính toán, nếu là Nguyên Anh sơ kỳ đại năng, hai viên tục hồn thanh đan hoàn toàn vậy là đủ rồi, chỉ là nếu là Nguyên Anh trung kỳ cùng đỉnh, hơn nữa Mộ Dung gia tộc thân

phận ở nơi đó nói, hai cái tục hồn thanh đan chỉ sợ liền có chút thiếu.

Bất quá, thợ săn giống nhau đều là giao hoạt người, nhiệm vụ này tuyên bố xuống dưới, mỗi cái thợ săn nhất định đều sẽ lựa chọn săn giết các cảnh giới lúc đầu người.

Đường Niệm Niệm lúc này lại bổ thêm một câu, “Ngô..... Nếu không cần ta nói như vậy đan dược, có thể đổi mặt khác giới kém không sai biệt lắm mặt khác đan dược, nếu có thể sống thảo Mộ Dung gia tộc, tịnh uyên phái người cho ta nói, thù lao có thể càng cao một ít.”

Đỗ Tử Nhược nghe đến mấy cái này lời nói, không khỏi lại lần nữa thâm coi Đường Niệm Niệm. Đây thật là hấn đoán được kết quả, chỉ là Đường Niệm Niệm khẩu khí lại đại ra hấn sở liệu, nàng là có hoàn toàn tự tin cấp ra này đó thù lao.

Quầy sau thanh âm một lát sau mới truyền ra tới, “Đây chính là một cái đại săn thú nhiệm vụ, ngài lá gan cũng thật đại, bất quá ta thích nhất lá gan đại.....” Lời nói còn không có nói xong, Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên nâng lên phóng tới ánh mắt làm quầy sau thanh âm chủ nhân có loại toàn thân bị xé rách cảm giác, thanh âm cũng lập tức trở nên có chút hoảng loạn, liên thanh nói: “Nga, ta không có ý khác, chỉ là tỏ vẻ hữu hảo mà thôi. Vị này Nguyên Anh đại năng, ngài nhiệm vụ ta đã ghi chú xuống dưới, vì có thể làm thợ săn nhóm yên tâm, cũng bởi vì tổ chức quy củ, người trước hết cần trả giá một nửa thù lao ở chỗ này, đương nhiên, ăn săn tuyệt đối sẽ không tham ô người đồ vật.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm không có một chút do dự, bắt đầu từ trong giới ra bên ngoài đảo đồ vật.

Lần này có thể nói là nàng lần đầu tiên như thế đại lượng chi ra.

Dù sao phóng cũng là phóng, dùng cũng dùng không xong, đương cây đậu ăn cũng không có chân chính đường đậu ăn ngon, chi bằng lấy tới làm chút sự tình.

Lần này Đường Niệm Niệm nghĩ đến dùng đan dược tới mua Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái để tử tánh mạng, không ngừng là bởi vì như vậy đã mau lại phương tiện, còn có còn lại là rửa sạch nội giới.

Ý tưởng này nếu như bị tiên nguyên người tu tiên biết được nói, chỉ sợ toàn bộ đều phải đâm ngực dùng chân, hận đến đôi mắt đỏ lên. Bọn họ biện chết biện sống muốn lộng tới một viên đan dược, cho dù là một ít đại gia tộc nội đan dược đều không đủ dùng, căn bản là không thể tùy tiện tiêu xài, hiện giờ Đường Niệm Niệm thế nhưng là ở đem đan dược lấy tới rửa sạch, chỉ vì phóng cũng là phóng?

Một đồng tiếp theo một đồng đan dược bị đấm lực sắc năng lượng tráo bao vây phiêu phù ở giữa không trung, tựa hồ không dứt giống nhau.

Quầy trong bóng đêm thanh âm kia chủ nhân tựa hồ cũng ngây ngẩn cả người, một hồi lâu mới vội la lên: “Đủ rồi, đủ rồi, này đó đã sớm đủ rồi!”

Đường Niệm Niệm lúc này mới đành chỉ tiếp tục đảo dược động tác, “Không có chuẩn bị như vậy nhiều dược bình tử.....” Bởi vì đan dược đặt ở nội trong giới mặt, dược lực căn bản sẽ không trôi đi, lấy ra tới nói liền không giống nhau.

Quầy sau thanh âm nói: “..... Không quan hệ, chúng ta sẽ chuẩn bị, chỉ là..... Khụ, yêu cầu ở ngài nơi này lấy chút chế tác dược bình tài liệu phí, ngài không ngại đi?”

“Không ngại.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật đầu. Không cần nàng phiền toái khá tốt.

“Không biết khách nhân ngài còn có cái gì nhiệm vụ muốn tuyên bố sao?” Lần này, quầy trong bóng đêm thanh âm càng thêm cung kính một ít, lại một chút đều sẽ không làm người cảm giác được a dua.

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, này liền đem cái này truyền thừa ký ức biết đến một ít đặc thù linh dược bộ dáng ghi lại ở ngọc giản,

chuẩn bị giao cho quầy nội thời điểm, ở bên trong giới đột nhiên lại nhìn đến lúc trước từ Viên Thiên Khải nơi đó được đến tầng bảo đồ, cũng đem thứ này cùng nhau ghi lại đi lên, này liền đem ngọc giản ném tới rồi trên quầy hàng, nói: “Tìm được mấy thứ này nói, giá cả có thể mặt nói.”

Ngọc giản biến mất ở quầy trong bóng đêm, sau đó thanh âm kia lại lần nữa truyền ra tới, “Như vậy, khách nhân thỉnh đi thông thả.”

Đường Niệm Niệm gật đầu, hướng Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực nhích lại gần.

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng nhẹ dương, Như Lai giống nhau đi ra ngoài.

Lúc này, cửa vừa lúc lại đi vào tới một người.

Người đến là một nữ tử, nữ tử dáng người thướt tha động lòng người, vai nếu đao tước, bàn tay trắng thon thon, ăn mặc một kiện ửng đỏ thục eo váy dài, ửng đỏ váy dài giống như mẫu đơn chất lỏng nhuộm thành, nhan sắc lượng mà diễm, mị mà không yêu, thật dài vân nhụy lụa mang thục trụ vòng eo phẳng phát thành niên nam tử một tay là có thể đủ trói buộc, còn chưa nhìn đến nàng dung mạo, liền làm người bị nàng dáng người hấp dẫn, hướng chi theo nàng đi vào tới khi, một cổ quyến rũ thanh hương nháy mắt xâm nhiễm không khí, tràn ngập toàn bộ hiệu cầm đồ thánh đường.

Này mùi hương như là thế gian quá diễm mỹ hương, ngọt mà không nị, làm người trầm luân ở bên trong không muốn tỉnh lại.

Đường Niệm Niệm nhăn lại cánh mũi, theo nữ tử dáng người hướng về phía trước nhìn lại, chỉ thấy nữ tử trên mặt mang theo một mặt ửng đỏ khăn che mặt, này khăn che mặt cũng không phải bình thường băng gạc, có che đậy linh thức tác dụng, chỉ là điểm này ngăn cản đối Đường Niệm Niệm tới nói không hề tác dụng.

Nữ tử khăn che mặt sau khuôn mặt cực mỹ, loại này mỹ cùng Đường Niệm Niệm tinh xảo linh tịnh bất đồng, cùng Mộ Dung ngưng

thật sự ung dung hoa quý cũng bất đồng, đây là một loại yêu mị đến khung giống nhau mỹ lệ, vô luận kia mặt mày vẫn là kia hàm chứa nhợt nhạt thâm ý tươi cười môi đỏ, đều có loại làm người hoa mắt say mê yêu mị cảm giác. Nàng cho dù là đứng bất động, đều tựa họa người yêu cơ, làm thiên hạ nam tử đều phải vì này điên cuồng.

“Ân?” Một tiếng có chút thấp thấp mị người khàn khàn tiếng nói từ nữ tử môi đỏ chím ra, nữ tử nâng lên đôi mắt đẹp, kinh ngạc nhìn trước mặt Đường Niệm Niệm đăm người, ánh mắt đặc biệt ở Tư Lăng Cô Hồng trên người lưu ý liếc mắt một cái, sau đó khăn che mặt sau khóe miệng vốn là đượm thâm ý tươi cười càng thêm thâm thúy lên.

“Mị hương tiên tử, Cốc Mị Nga.” Đỗ Tử Nhược mày không dễ phát hiện nhẹ nhúu một chút, ở thân thể hần chung quanh hình thành một đạo linh khí cái chắn, đem trong không khí quý dị mị hương đều ngăn cách bên ngoài.

“A ~ nô gia nói là ai đâu, nguyên lai là linh trận Đỗ công tử, lại gặp mặt đâu.” Cốc Mị Nga thấp thấp cười rộ lên, hai mắt ba quang lưu chuyển, rung động lòng người.

Đỗ Tử Nhược biểu tình hiển nhiên không lắm thích nàng, đối với nàng nghe tựa thân cận lời nói, cũng không có trả lời, chỉ là nhìn về phía Đường Niệm Niệm hai người liếc mắt một cái.

Đường Niệm Niệm nhìn Cốc Mị Nga khuôn mặt, trong hai mắt mắt không chút nào che giấu thưởng thức, đối với xinh đẹp đồ vật, nàng từ trước đến nay đều là thích xem. Bất quá thích xem về thích xem, xem qua lúc sau liền không có nhiều ít hứng thú, phát tay vài đạo dục khí đánh vào vẻ mặt thất hồn lạc phách Diệp thị tỷ muội còn có Thù Lam Linh Hải, tam nữ tức khắc bừng tỉnh, ngay sau đó cũng phát hiện chính mình vừa mới thất thố, sắc mặt có chút đỏ lên, bất quá nhìn về phía Cốc Mị Nga ánh mắt lập tức tràn ngập cảnh giác.

Cốc Mị Nga đối với các nàng ánh mắt tựa hồ không có nửa điểm để ý, ánh mắt lưu chuyển, chẳng sợ nửa trương khuôn mặt chắn sa che đậy, lại vẫn là có đủ để cho người điên cuồng quyến rũ mị lực.

Đáng tiếc, này phân quyền rũ mị lực hiện tại cũng không có người đi thường thức.

Tư Lăng Cô Hồng thấy Đường Niệm Niệm xem đủ rồi, thần sắc thượng Cốc Mị Nga ở không có hứng thú, lúc này mới tiếp tục hành tẩu.

Chỉ là hấn vừa mới tạm dừng, lại làm Cốc Mị Nga cho rằng hấn cũng bị chính mình trời sinh mị hoặc hấp dẫn, nằm ở điểm này thượng, Cốc Mị Nga tin tưởng lần đầu nhìn thấy chính mình nam tử đều sẽ không liệt ngoại.

Kia linh trận Đỗ Tử Nhược lúc trước cũng không phải như thế? Không ngừng bước chân ngừng, thậm chí thiếu chút nữa bị chính mình cấp lừa tới chông lên trận pháp biện pháp, đáng tiếc ở cuối cùng một bước hấn lại tỉnh táo lại, hiện tại ngẫm lại đều cảm thấy đáng tiếc, bất quá nếu linh trận thật sự như vậy vô dụng bị chính mình mị hoặc nói, kia cũng quá làm người thất vọng rồi.

Cốc Mị Nga nghĩ, ở Tư Lăng Cô Hồng liền phải cùng chính mình sai thân mà qua thời điểm, thân hình bất động thanh sắc nhẹ nhàng vừa động, nhìn như chỉ là tùy ý lay động một chút, bất quá trước ngực mềm mại no đủ lại lập tức liền phải đụng chạm đến Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm cánh tay, mặt lớn lên lông mi nhẹ nhàng nháy mắt, cặp kia yêu mị đồng tử thủy quang nhộn nhạo, có loại làm người mê say ở bên trong ma lực.

Đỗ Tử Nhược thấy như vậy một màn, không có ngôn ngữ, trong mắt lại chột lóe mà qua một mặt châm chọc.

Chạm vào ——

“Ngô!” Cốc Mị Nga thân thể còn không có đụng chạm đến Tư Lăng Cô Hồng, đột nhiên như là bị cái gì cấp đâm bay đi ra ngoài, té ngã ở một bên trên mặt đất, trên mặt ửng đỏ khăn che mặt lây dính vài giọt vết máu.

Bất thành lình một màn đem Diệp thị tử muội cùng Thù Lam giết nầy mình, bất quá kinh ngạc chỉ là trong nháy mắt, làm các nàng nghĩ đến mặc kệ là Đường Niệm Niệm vẫn là Tư Lăng Cô Hồng ra tay nói, như vậy khẳng định là trước mắt cái này yêu mị cực hạn nữ tử làm cái gì làm chọc hai người không cao hứng sự tình.

Trên mặt đất Cốc Mị Nga một chút hơi nhú mày, trừng mắt con người có chút u oán triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại. Chỉ là này vừa thấy, lại kêu nàng nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng cặp kia không hề cảm xúc đôi mắt, yên tĩnh không gợn sóng tựa hồ trước mắt chính mình bất quá là một mặt bụi bặm, thậm chí liền bụi bặm đều không bằng, cái này kêu Cốc Mị Nga trong lòng băng hàn đồng thời còn có một mặt tức giận.

Nàng sống như thế đại, vẫn là lần đầu tiên bị nam tử như thế làm lơ đối đãi.

“Người ở vừa mới tính toán dùng ngực chạm vào Cô Hồng, còn dùng đôi mắt sử dụng mị thuật câu dẫn Cô Hồng.” Một tiếng nữ tử bình tĩnh lại trắng ra thanh âm truyền ra tới.

Cốc Mị Nga theo thanh âm nhìn lại, vừa lúc thấy Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm nhìn qua ánh mắt, cặp kia con người không có Tư Lăng Cô Hồng như vậy đậu lạnh, thậm chí sạch sẽ đến làm người liếc mắt một cái liền nhìn ra nàng không cao hứng, cố tình ở như vậy một đôi con người nhìn chăm chú hạ, Cốc Mị Nga đột nhiên cảm thấy tâm thần nhảy đến lợi hại hơn.

Cốc Mị Nga không phải ngốc tử, từ Tư Lăng Cô Hồng ra tay nàng liền biết đối phương đối nàng là thật sự không có một chút thương tiếc, huống chi thân là một nữ tử, nàng đương nhiên biết chính mình phu quân bị một cái khác nữ tử câu dẫn không cao hứng.

Tuy rằng này Đường Niệm Niệm lời nói không khỏi quá trắng ra trực tiếp, cái gì kêu dùng ngực đi chạm vào cái kia Tư Lăng Cô Hồng? Tuy rằng sự tình thật là như vậy. Chính là bị Đường Niệm Niệm như vậy sáng tỏ nói ra, nàng vẫn là không khỏi có chút bực xấu hổ.

Cốc Mị Nga liên thanh khẽ cười nói: “Muội muội, tử tử không phải cố ý. Chỉ là đã sớm nghe nói tư lãng công tử chỉ yêu thương thể tử một người, đối với mặt khác nữ tử khinh thường nhìn lại, càng đối thanh liên tiên tử Mộ Dung ngưng thật không chút nào thương tiếc ra tay, cho nên tử tử không khỏi có chút tò mò, lúc này mới ra tay thử một chút.” Nói, nàng trên mặt tràn đầy ủy khuất, hồi hận nói: “Người nhìn xem, tử tử đều thương thành như vậy, cũng coi như là cấp tử tử trừng phạt đi? Sớm biết rằng sẽ là như thế này, tử tử cũng sẽ không thử.”

Cốc Mị Nga từ trước đến nay đều là cô được dân được nữ tử, nàng rõ ràng cảm giác được không khí không tốt, hơn nữa từ nghe đồn nghe được đồ vật, còn có Mộ Dung ngưng thật sự ví dụ. Nay liền vội vàng nửa thật nửa giả đem lời nói đều nói rõ.

Đường Niệm Niệm hoài nghi hỏi: “Người đối Cô Hồng không có tâm tư?”

“Không có, tự nhiên không có.” Cốc Mị Nga tươi cười thành khẩn, như vậy tươi cười ở nàng yêu mị trên mặt, thế nhưng hiển lộ ra một cổ thuần thiện tới, yêu mị hỗn hợp thuần thiện, như vậy nàng ngược lại càng thêm mê hoặc nhân tâm, “Tử tử tuy rằng yêu thích tuấn lãng thiên chi kiêu tử, chỉ là đối với đàn ông có vợ là tuyệt đối sẽ không chỉ niếm!”

Lời này không giả, chỉ là ở nhìn đến Tư Lãng Cô Hồng thời điểm, nàng xác thật có chút tâm động, nếu không phải như thế lời nói, cũng sẽ không có vừa mới kia một phen thử. Chỉ là thử lúc sau, nàng điểm này tiểu tâm tư liền thật sự bị chà sảng.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn nàng, ở như vậy dưới ánh mắt, Cốc Mị Nga đều nhin không được kinh hãi, trên mặt tươi cười cũng càng ngày càng thành khẩn.

Một hồi, Đường Niệm Niệm thu hồi ánh mắt, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, một đạo màu xanh băng tinh điểm dừng ở nàng trên người, “Trừng phạt.”

Đường Niệm Niệm từ trước đến nay đều là tính đến rõ ràng người, huống chi này Cốc Mị Nga hành vi đã là bên ngoài thượng khiêu khích.

Cốc Mị Nga toàn thân phát lạnh, lại dâng lên vô tận nóng rực, loại này bằng hỏa hai tận trời tra tấn bất quá chỉ là tam tức liền biến mất, lại làm Cốc Mị Nga cả người quỳ rạp trên mặt đất kịch liệt run rẩy, ước chừng một hồi lâu mới hoãn quá mức tới, cái trán phát đã bị mồ hôi cấp tẩm ướt, gò má đều là mất tự nhiên đỏ bừng.

“Hô..... Lần này thật là tự mình chuốc lấy cực khổ.” Cốc Mị Nga thấp giọng lầm bầm một tiếng, cau mày, trong lòng bởi vì này thống khổ dâng lên lửa giận bị nàng chính mình cưỡng chế áp xuống đi.

Lần này chỉ là bị một lần khổ cũng không có thương cập tánh mạng đã không tồi, nàng có loại cảm giác, nếu cuối cùng Đường Niệm Niệm không ra tay, lại là Tư Lăng Cô Hồng ra tay nói, chỉ sợ hiện tại nàng sợ đã.....

Cốc Mị Nga run run thân mình, nhìn đã từ cửa biến mất Đường Niệm Niệm đám người, trong hai mắt hiện lên một mặt kính sợ.

-----oOo-----

Chương 166: quý linh, trả thù kế hoạch (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ ẩn sẵn tổ chức ra tới, đúng là tiếp cận buổi trưa thời điểm, ánh nắng minh diệu, ẩn sẵn tổ chức nơi hẻm nhỏ vẫn là âm u có chút lạnh lẽo, bất quá điểm này ẩm ướt đối với người tu tiên tới nói căn bản cấu không thành bất luận cái gì ảnh hưởng.

Cốc Mị Nga sự tình cũng không có đối Đường Niệm Niệm đám người tạo thành bất luận cái gì ảnh hưởng, vô luận Diệp thị tỷ muội này đó đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người đã lâu người, vẫn là Đỗ Tử Nhược cái này cái sau vượt cái trước, lấy nhân tình nợ cùng với ở bọn họ bên người, so người xa lạ hơi chút hảo một chút đi theo giả, đều minh bạch cốc Mị Nga người này căn bản là vô pháp lay động Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người cảm tình chút nào.

Vô luận nam nữ, muốn đem này hai người chia rẽ, hoặc là châm ngòi hai người cảm tình nói, nghĩ đến cũng bất quá là tự mình chuốc lấy cực khổ thôi.

Đỗ Tử Nhược lúc này trong lòng nghĩ tất cả đều là Đường Niệm Niệm vừa mới hành động, đối với Đường Niệm Niệm phải đối phó Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái, hẳn không có nửa điểm kỳ quái. Hắn tưởng cũng không phải cái này, mà là Đường Niệm Niệm cấp ra mua Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử thù lao, còn có nàng toàn bộ trực tiếp móc ra tới đan dược.

Mấy ngày nay tới giờ hắn đi theo Đường Niệm Niệm bên người, từ đầu chí cuối sở muốn thù lao đều là tài liệu loại, bởi vì trận pháp yêu cầu tài liệu rất ít có linh dược thực vật loại, cho nên hắn cũng không có chú ý Đường Niệm Niệm có bao nhiêu mấy thứ này.

Chỉ cần từ Đường Niệm Niệm phó cho hấn thù lao khi bình tĩnh bộ dáng, đủ để chứng minh Đường Niệm Niệm trên người sẽ không khuyết thiếu mấy thứ này. Hấn có thể lý giải thành Đường Niệm Niệm thân là dược tu, luyện đan khi yêu cầu phần lớn đều là linh dược thực vật, này đó kim ngọc thạch linh tinh tài liệu tự nhiên dùng rất ít, trên người có rất nhiều cũng có thể lý giải trưởng thành năm tích lũy.

Chính là vừa mới kia một màn, tắc lại lần nữa làm hấn nhin không được chấn động.

Từng đồng đan dược bị Đường Niệm Niệm không cần linh thạch giống nhau ném ra tới, thật giống như ném ra tới không phải trân quý đan dược, chỉ là bình thường đường cây đậu giống nhau. Thả xem những cái đó đan dược, cư nhiên vô dụng chuẩn nhóm dược bình trang hảo, có thể thấy được Đường Niệm Niệm là thật sự quá nhiều, mới có thể là như thế tùy tiện tư thái. Bất quá, những cái đó đan dược tuy rằng không có bị dùng dược bình bảo quản hảo, trong đó dược hiệu màu sắc đều như cũ bảo tồn thực hảo, tựa hồ là vừa mới luyện chế ra tới giống nhau, dược hương cũng như cũ xa xưa thuần túy.

Này còn không ngừng, xem lúc ấy Đường Niệm Niệm bộ dáng, nếu không phải ẩn sẵn tổ chức người mở miệng kêu đình nói, Đường Niệm Niệm còn sẽ tiếp tục ra bên ngoài đào.

Nàng biểu tình bình tĩnh nhìn không ra bất luận cái gì biến hóa, có thể thấy được nàng để súc có bao nhiêu sung túc.

Đỗ Tử Nhược không cảm tưởng, Đường Niệm Niệm nên sẽ không đem Viên gia linh dược kho đều cấp dọn không đi? Bằng không nơi nào như thế nhiều đan dược? Chẳng sợ nàng luyện dược xác suất thành công đã đạt tới mười thành, vạn vô nhất thất, như vậy cũng không có khả năng mỗi lần luyện chế ra tới đều là hoàn mỹ phẩm chất, lúc này đây móc ra toàn bộ hoàn mỹ phẩm chất đan dược, bất luận mặt khác, đơn luận muốn luyện chế ra như thế đan dược dược liệu cũng đã cũng đủ làm người lú lỏi.

Đỗ Tử Nhược lúc này tâm cũng không khỏi có chút giống bị miêu trảo tử gãi giống nhau, hấn cuối cùng lại một lần cảm nhận được Thù Lam ám chỉ Đường Niệm Niệm có tiền là cỡ nào có tiền, nguyên lai phỏng đoán cũng lại lần nữa đánh vỡ, tiêu chuẩn lại lần nữa đề cao.

Toàn bộ tiên nguyên, đơn luận cá nhân tài phú nói, có mấy người có thể cùng nàng so sánh với?

Đỗ Tử Nhược im lặng.

Mấy người cùng nhau chậm rãi đi ở ẩm ướt âm u ngõ nhỏ, ngõ nhỏ tuy rằng âm u ẩm ướt, nhưng cũng không dơ bẩn, trong không khí còn phiêu một cỗ rêu xanh hương vị. Tư Lăng Cô Hồng bước chân đi cũng không mau, như vậy bình thường hành tẩu tốc độ tựa như đi ở sơn dã cỏ cây trong vòng, có loại thích ý nhàn nhã thoải mái, gọi người tâm thần cũng không khỏi bình thản xuống dưới.

Chân chính đi ở này ngõ nhỏ bên trong thời điểm, mới có thể biết này ngõ nhỏ thế nhưng cũng không tiểu, một đạo liên tiếp một đạo, như là một tòa phức tạp mê cung.

Đỗ Tử Nhược đột nhiên tỉnh ngộ hoàn hồn giống nhau mở mắt ra, trong mắt hiện lên một sợi kinh ngạc. Vừa mới kia một khắc hấn thế nhưng bất tri bất giác phát ngốc? Như vậy đi tới đi tới liền phát ngốc? Chỉ là loại này phát ngốc cũng không hư, lúc này tỉnh ngộ lại đây thời điểm, toàn bộ Linh Hải đều giống như một thanh, tràn ngập thanh minh, toàn thân đều giống như một trận nhẹ nhàng không thôi.

Đỗ Tử Nhược lúc này mới đột nhiên nhớ tới, này trúng độc sau đến bây giờ hấn đều không có hảo hảo nghỉ ngơi quá, vẫn luôn đều ở vào bận rộn trạng thái hạ, lúc này lại tại hành tẩu này dọc theo đường đi, toàn thân tâm tiến vào một loại huyền diệu thanh ngộ, cũng tan mất một thân phức tạp.

Này đột nhiên trạng thái, chỉ sợ là bị bên người này hai người ảnh hưởng mới bị dẫn đường ra tới.

Đỗ Tử Nhược im lặng nhìn về phía bên cạnh lược trước một chút hành tẩu Tư Lăng Cô Hồng, phun ra một ngụm trọc khí, lúc này ra tiếng nói: “Tuy rằng ẩn sẵn tổ chức là ta giới thiệu các người đi, chỉ là rốt cuộc chỉ là một tổ chức mà thôi, Niệm Niệm tiểu thư người một chút ở ẩn sẵn tổ chức tuyên bố như thế đại sẵn thú nhiệm vụ, không sợ ẩn sẵn tổ chức đem bí mật tiết lộ đi ra ngoài, hoặc là đem người tuyên bố nhiệm vụ thù lao đem đen, cố ý không giúp người hảo hảo làm việc?”

Đường Niệm Niệm quay đầu lại nhìn về phía hẩn liếc mắt một cái, nhàn nhạt lắc đầu, “Sẽ không.”

Nàng nói, nhắm lại cánh mũi, tựa hồ ở người trong không khí có chút tươi mát lại ẩm ướt hương vị, trong tay xuất hiện mấy cái trái cây, sau này vứt cho Diệp thị tỷ muội, Thù Lam, Bạch Lê, Hồng Lê, Lục Lục một người một cái, ở nàng chính mình trong tay cũng vừa lúc cầm một cái, vừa mở miệng cắn một ngụm, một cỗ quả hương phiêu phù ở trong không khí.

Đỗ Tử Nhược một người, lập tức biết được này trái cây thân phận.

Lưu li quả.

Chẳng những có thể đem linh lực trở nên càng vì tinh thuần, chính yếu công hiệu vẫn là thanh tâm dưỡng nguyên, đối Linh Hải tu dưỡng tốt nhất, làm nhân tu luyện thời điểm càng thêm không dễ dàng tẩu hỏa nhập ma. Lưu li quả không tính là nhiều khó được, nhưng tuyệt đối cũng không dễ dàng được đến, toàn bộ tiên nguyên bên trong chỉ có chín đại bí cảnh lưu li bí cảnh thừa thãi, ở nơi nào lưu li thụ mới có thể được đến tốt nhất sinh trưởng, toàn bộ tiên nguyên lưu li quả cơ hồ đều là từ nơi đó sinh non ra tới.

Loại này trái cây ăn đến thiếu công hiệu không lớn, nếu là ăn đến nhiều nói, như vậy công hiệu liền cực hảo, chẳng những ở tu luyện một đường thượng có thể càng thêm thông suốt, ở độ kiếp thời điểm đối mặt tâm ma xác suất thành công cũng càng cao. Chỉ là tiên nguyên chân chính có năng lực đem lưu li quả cho người ta từ nhỏ ăn đến đại, cũng chỉ có lưu li bí cảnh bên trong mật gia thôi.

Đường Niệm Niệm lúc này lập tức lấy ra bảy cái lưu li trái cây, không tính là danh tác cũng không tính tay nhỏ bút, hướng chi xem nàng bộ dáng, như thế nào đều giống như chỉ là đem này lưu li quả coi như bình thường trái cây tới ăn?

Đang lúc Đỗ Tử Nhược thất thần nghĩ, chỉ thấy Đường Niệm Niệm mới vừa cắn một ngụm trái cây sau, thần thái tựa hồ nghĩ tới cái gì, triều hấn bên này phương hướng nhìn liếc mắt một cái, sau đó lại một cái lưu li quả bay ra.

Đỗ Tử Nhược hai mắt lập tức toát ra kinh ngạc, Đường Niệm Niệm thế nhưng sẽ nghĩ đến hấn? Ở hấn hiểu biết, còn có Thù Lam ám chỉ, Đường Niệm Niệm đối với hấn cái này ‘ người ngoài ’ cũng sẽ không giăng lể.

Quả nhiên, ở Đỗ Tử Nhược sai biệt dưới ánh mắt, kia trái cây cũng không cùng bay tới hấn trước mặt, chỉ là từ hấn bên người bỏ lỡ đi, sau đó rơi xuống một chỗ âm u trung. Âm u trung vươn một con bao vây ở đen nhánh không ánh sáng bao tay trung tay, một chút đem kia trái cây bắt lấy, sau đó giống quỷ giống nhau cầm trái cây cùng nhau biến mất.

Đang ở ăn lưu li quả Diệp thị tỷ muội hai người run run, Liên Kiều lẩm bẩm nói: “Tuyệt Tân, trước kia người còn có điểm bóng dáng, hiện tại học cái kia cái gì công pháp, thật sự cùng quỷ không có gì hai dạng, đôi khi người ít nhất toàn bộ toát ra tới một chút a, liền vươn cái tay.....”

Mộc hương cũng nói: “Đúng vậy, đúng vậy, chúng ta nhưng không có trang chủ cùng chủ mẫu như vậy thực lực, nếu là lần sau người tìm đến chúng ta hai cái thời điểm, sẽ không nói thời điểm liền lộ ra một trương miệng tới nói đi?”

Mộc hương sẽ không nghĩ đến, nàng những lời này sẽ một ngữ thành sấm, ở những ngày về sau, không ngừng một lần bị Tuyệt Tân dọa đến.

Cũng không biết Tuyết Tân rốt cuộc là cố ý vẫn là vô tình, dù sao muốn từ Tuyết Tân trên mặt nhìn ra hẳn rốt cuộc là cố ý vẫn là vô tình, đó là tuyệt đối không có khả năng.

Lúc này, đáp lại tử muội hai chỉ có trong bóng đêm truyền đến “Lộng sát —— lộng sát ——” cắn trái cây thanh âm.

Hai tử muội lại lần nữa ác hàn một chút, tiếp theo cho nhau khoa trương vì đối phương chà xát cánh tay, không hề lên án công khai Tuyết Tân.

Đỗ Tử Nhược nhìn trước mắt một màn này, hẳn không nghĩ thừa nhận, hẳn lúc này trong lòng thế nhưng có điểm không thoải mái, một loại bị xem nhẹ không thoải mái. Dĩ vãng cũng không phải không có từng phát sinh chuyện như vậy, thậm chí cho dù có nhân khách khí chuẩn bị hẳn một phần, hẳn còn sẽ khinh thường nhìn lại, chút nào không chạm vào một chút. Cố tình lúc này, hẳn thế nhưng có loại không thoải mái cảm giác, cảm giác này tới không thể hiểu được, cũng làm hẳn cảm thấy chính mình không thể hiểu được.

Đỗ Tử Nhược thu liễm tâm thần, theo Đường Niệm Niệm vừa mới lời nói, nghi hoặc nói: “Sẽ không? Niệm Niệm tiểu thư như thế nào tin tưởng? Chẳng lẽ đơn giản là là ta giới thiệu tổ chức?”

Đường Niệm Niệm cắn lưu li quả, hai má cổ động, nhàn nhạt nhìn chăm chăm hẳn.

Đỗ Tử Nhược bị này đôi mắt thiếu chút nữa xem đến mặt đỏ tai hồng, hẳn câu nói kia chỉ là thuận miệng vừa nói, cũng không có bất luận cái gì tự luyến ý tứ, chỉ là thực hiển nhiên Đường Niệm Niệm nhưng không có nghe được hẳn khẩu khí, bởi vậy này liếc mắt một cái thực rõ ràng biểu đạt ra tới nàng ý tứ.

“Khụ.” Đỗ Tử Nhược rũ mắt thấp khụ một tiếng, lại ngẩng đầu thời điểm bình tĩnh nói: “Ta ý tứ là nói, người dù sao cũng là lần đầu tiên tiếp xúc ần sẵn tổ chức, cũng không có tuyên bố quá bất luận cái gì nhiệm vụ kinh nghiệm, không có chân chính thực nghiệm quá này ần sẵn tổ chức năng lực, liền tuyên bố nhiệm vụ lần này, đối ần sẵn

tổ chức tín nhiệm tựa hồ quá lớn? Huống chi, người nhiệm vụ này có thể nói là cùng Mộ Dung gia tộc chính diện tranh đấu, Mộ Dung gia tộc phát hiện, tất nhiên sẽ đối ẩn sẵn tổ chức người xuống tay, muốn cho bọn họ nói ra thủ phạm, hoặc là làm cho bọn họ giao ra người hành tung linh tinh sự tình. Người liền có tin tưởng, ẩn sẵn tổ chức có thể ở Mộ Dung gia tộc chèn ép hạ, như cũ làm được ẩn nấp?”

Đường Niệm Niệm yết hầu làm một cái nuốt động tác, sau đó đem cắn một nửa lưu li quả đưa tới Tư Lăng Cô Hồng bên môi, đối Đổ Tử Nhược bình tĩnh giải thích nói: “Quý linh sẽ không trái với hứa hẹn, đây là bọn họ thiên tính, nếu không Thiên Đạo sẽ đưa bọn họ hủy diệt, cho nên bọn họ là có thể tin. Mặt khác, quý linh không có thật thể, bọn họ vô pháp chân chính thương tổn người khác, đồng dạng người khác cũng vô pháp thương tổn bọn họ, nếu bọn họ thật sự muốn che giấu, Mộ Dung gia tộc không có cách nào tìm được bọn họ, càng không có cách nào thương tổn bọn họ, cho nên cũng không có cách nào bức bách bọn họ.”

Đường Niệm Niệm nói xong thời điểm, đem lưu li quả thu hồi tới, vừa thấy cự nhiên bị cắn đến chỉ còn lại có 鉗, nàng đôi mắt trừng, ngẩng đầu lên nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng nửa bên mặt má còn có chút hơi chút cổ, đối mặt Đường Niệm Niệm ánh mắt, thần sắc có một ít vô tội.

Niệm Niệm cho hắn ăn, hắn mới ăn.

Đường Niệm Niệm tay vẫn luôn không có thu hồi đi, hắn tự nhiên ăn xong rồi.

Này vô tội thần thái xuất hiện ở Tư Lăng Cô Hồng trên mặt, làm chung quanh Diệp thị tử muội xem đến thần sắc ngẩn ngơ, ở mộc hương trên vai Bạch Lê hồ ly mắt nhíu lại, nháy mắt ở hai tử muội trên cổ đều nhẹ nhàng cắn một ngụm, hai tử muội đồng thời thấp giọng một hô, sau đó phục hồi tinh thần lại, gương mặt đỏ lên liền đồng loạt trừng mắt nhìn Bạch Lê liếc mắt một cái, tiếp theo đều không hề xem Tư Lăng Cô Hồng, tâm linh cảm ứng đồng thời ở

trong lòng thầm nghĩ: Trang chủ căn bản chính là yêu nghiệt a yêu nghiệt!

Khó trách có như vậy nhiều không biết sống chết nữ tử còn muốn tới đây dựa trang chủ, không có chủ mẫu tại bên người nói, trang chủ mặt vô biểu tình, lãnh lãnh đăm đăm bộ dáng tuy rằng cũng làm người mê muội, ít nhất sẽ làm người chùn bước, không dám tiến lên đi trên chọc.

Chính là ở chủ mẫu bên người nói, kia ôn nhu sủng nịch ánh mắt trong thiên hạ có mấy cái nữ tử chống cự được? Chẳng sợ biết rõ là thiêu thân lao đầu vào lửa cũng muốn thử đi được đến. Đặc biệt là chỉ có chủ mẫu bên người mới có thể toát ra rất nhiều người bình thường thần thái, thật sự chút nào không tự biết tai họa nhiều ít nữ tử tâm a!

Đường Niệm Niệm tắc bình tĩnh đem kia ăn xong 鉗 cấp hóa thành tro tàn, lại một cái lưu li quả lấy ra tới, uy đến Tư Lăng Cô Hồng bên môi, nghiêm túc nói: “Cô Hồng thích ăn cái này muốn nói với ta, ta có thật nhiều thật nhiều, Cô Hồng muốn ăn nhiều ít đều được!”

Nàng trừng mắt không phải bởi vì sinh khí, mà là cho rằng Tư Lăng Cô Hồng thích ăn cái này, chỉ là chính mình vẫn luôn đều không có phát hiện.

“Hô hô.” Tư Lăng Cô Hồng thấp giọng cười, nhìn nàng nghiêm túc bộ dáng, nhin không được duỗi tay từ nàng gương mặt hoạt đến màu son cánh môi thượng, tinh tế cọ xát, cảm thụ kia mặt trên mềm mại, réo rất thanh âm có chút khàn khàn, “Niệm Niệm cấp đều thích.”

Rất nhiều đồ vật, vô luận là cảnh đẹp vẫn là mỹ vị, hấn đều sinh không dậy nổi bất luận cái gì hứng thú cùng cảm thụ. Chỉ là bên người có nàng lúc sau, hấn sinh hoạt phát sinh hoàn toàn biến hóa.

“Nga.” Đường Niệm Niệm bưng bình đại ngộ gạt đầu, tựa hồ đã hiểu, “Cô Hồng ý tứ là nói, chỉ cần ta dứt cho Cô Hồng ăn, Tư Lăng Cô Hồng mới có thể thích ăn?”

Như vậy thân mật lời nói ở Đường Niệm Niệm trong miệng không hề kiêng kị nói ra, làm bên cạnh chuẩn bị dò hỏi nàng ngôn ngữ quý linh rất cuộc là chuyện như thế nào, nàng lại là như thế nào phát hiện ẩn sẵn tổ chức người là quý linh mấy vấn đề này Đỗ Tử Nhược không khỏi cảm mồm, bình tĩnh khuôn mặt không hướng bọn họ bên này xem một cái.

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng đáp lời, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt càng thêm ôn nhu lại thâm thúy.

Như vậy ánh mắt, xứng với hấn tuấn nhã vô song dung nhan, lộ ra một cổ nói không rõ ma mị.

Như vậy Tư Lăng Cô Hồng, làm Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam những người này không dám nhìn tới, chẳng sợ các nàng đối Tư Lăng Cô Hồng không có nửa điểm tâm tư, cũng không dám có nửa điểm tâm tư, chỉ là ở như vậy bộ dáng hấn trước mặt, các nàng chỉ sợ cũng sẽ bị không tiếng động nhiếp đi tâm hồn.

Loại này lơ đãng ma mị, so với Cốc Mị Nga cái loại này cố tình mê hoặc quyến rũ càng vì sắc bén, giống như là không khí, thoát nhìn vô thanh vô tức, vô hình vô vị, lại ở người bất tri bất giác dưới cũng đã hút vào trong cơ thể, sau đó mất đi nó liền vô pháp sống sót.

Cho dù là thân là nam tử Đỗ Tử Nhược, cũng bị Tư Lăng Cô Hồng này đột nhiên biến hóa cấp nhiếp trụ, đến từ có Cốc Mị Nga kia một lần lúc sau, hấn đối với loại này không tiếng động mị hoặc phi thường **, cho nên chẳng sợ biết rõ Tư Lăng Cô Hồng cũng không có cố tình làm cái gì, vẫn là nhin không được nhú mày, sau đó tại thân thể chung quanh bố trí hạ cái chắn.

Chỉ là hấn phát hiện, này cái chắn căn bản là không có khởi bất luận cái gì tác dụng, đơn giản là Tư Lăng Cô Hồng căn bản là không có cố tình sử dụng bất luận cái gì mị hoặc pháp thuật, tự nhiên liền không có bất luận cái gì linh lực dao động tứ tán.

Những người này bên trong, không chịu Tư Lăng Cô Hồng ảnh hưởng, lại chỉ có chân chính đối mặt Tư Lăng Cô Hồng như vậy ánh

mắt Đường Niệm Niệm.

Lúc này, ngõ nhỏ xuất khẩu liền ở trước mặt, tươi đẹp dương quang hoàn toàn khuynh sai lại đây, đại đạo thượng lui tới đám người cũng xuất hiện ở mọi người trong mắt.

Đường Niệm Niệm cổ tay áo thượng ngày thường bị che giấu tám cánh diệp văn tản mát ra vi diệu cảm ứng, này cảm ứng đúng là tới đến Viên gia sản nghiệp, theo cảm ứng lôi kéo, từ Tư Lăng Cô Hồng dẫn đầu hành tẩu, thực mau mọi người liền tới đến một tòa bố trí điển nhã khách điểm trước mặt.

Này tòa khách điểm tên là ‘thước 肯 cư’, tổng cộng ba tầng gác mái, sinh ý mục xem lên không hỏa bạo cũng không quạnh quẽ, từ trước đến nay cũng là, rất cuộc người tu tiên khai khách điểm giống nhau đều là cho tu luyện giả cư trú, chính là giống nhau người tu tiên lại sao lại trụ khách điểm?

Tư Lăng Cô Hồng đám người cũng không có đi khách điểm trước môn, ngược lại là thông qua đặc thù thủ đoạn ở không ai phát hiện dưới tình huống tiến vào thước 肯 cư, sau đó ở thước 肯 cư hậu viện một chỗ sân đình tạ nội ngồi xuống.

Không bao lâu, này thước 肯 cư hậu viện sân thực mau tới một người. Đây là một người thân xuyên màu xanh xám trường bào trung niên nam tử, nam tử vừa thấy đến đình tạ ngồi Đường Niệm Niệm, lập tức đi đến nàng trước mặt, khom người thi lễ nói: “Chi thứ đệ tử tôn hà không biết đại tiểu thư đến phóng, không có từ xa tiếp đón, còn thỉnh đại tiểu thư thứ tội.”

Ở Đường Niệm Niệm rời đi Viên gia lúc sau, Viên Tế Dân liền đem tin tức tuyên bố đi ra ngoài, làm tuy có bên ngoài đệ tử xưng hô Đường Niệm Niệm đều phải xưng hô một tiếng đại tiểu thư. Ở Viên gia, vô luận tuổi địa vị, Đường Niệm Niệm đại tiểu thư thân phận, bất luận cái gì nữ tử đều không thể thay thế.

Đường Niệm Niệm trong mắt hơi mang một tia nghi hoặc, đối với loại này khách khí lời nói chút nào không cảm mạo. Các nàng là

trộm tiến vào, người này đương người không biết, nếu không phải các nàng không thêm để ý bị chung quanh che giấu người phát hiện, người này còn sẽ không biết, hấn lại ở cầu nàng thứ cái gì tội?

Thù Lam tự nhiên minh bạch Đường Niệm Niệm, không cần Đường Niệm Niệm chính miệng nói chuyện, liền tự giác tiến lên đi đuổi rồi tên này Viên gia chi thứ đệ tử, sau đó lại lần nữa đứng ở Đường Niệm Niệm bên người.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mặt Diệp thị tỷ muội còn có Thù Lam, tam nữ ở nàng dưới ánh mắt thần sắc đều không khỏi nghiêm túc lên, các nàng cảm giác đến Đường Niệm Niệm tựa hồ có chuyện có nói.

Chính như các nàng phỏng đoán, Đường Niệm Niệm mở miệng nói: “Từ hôm nay trở đi, các người không cần lại đi theo ta cùng Cô Hồng.”

Diệp thị tỷ muội một chút mở to hai mắt nhìn, bất quá không có mở miệng nói chuyện, Thù Lam tựa hồ đã sớm phỏng đoán đến như vậy kết quả, hơi hơi rũ xuống đôi mắt, thần sắc có chút ảm đạm lại thoải mái.

Đường Niệm Niệm thần nhiên bình tĩnh nói: “Ta cùng Cô Hồng muốn đi tìm Mộ Dung gia tộc phiến toái, các người tu vi theo không kịp chúng ta tốc độ, vẫn luôn đi theo chúng ta, các người cũng không có cách nào tu luyện.”

Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam thần sắc đều càng thêm ảm đạm, các nàng kỳ thật đều minh bạch, cũng biết như vậy mới là tốt nhất, chỉ là sự tình phát sinh vẫn là có chút nhịn không được tâm tình hạ xuống thôi.

Lúc này, Đường Niệm Niệm nói tiếp: “Ngô, các người có thợ săn thân phận có thể tiếp nhiệm vụ, có cơ hội liền cũng giết sát Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái người, có thể đem ta cấp đi ra ngoài thù lao lấy về tới.”

Chẳng sợ nàng cấp đi ra ngoài thù lao lấy nàng để súc tới nói không tính cái gì, nhưng là rốt cuộc dừng ở chính mình người trong tay, so dừng ở người ngoài trong tay muốn thoải mái.

“Xì!” Những lời này rơi xuống, chọc đến Thù Lam còn có Diệp thị tỷ muội hai người đều nhin không được bật cười, trên mặt mát mát cũng khôi phục không ít.

Liên Kiều đem trong lòng mát mát thu liễm, liên thanh cười nói: “Chủ mẫu người cứ yên tâm đi, này đã kích địch nhân còn có thể lấy báo đáp sự tình, ta nhất hiểm lạ làm!”

Mộc hương cũng đi theo cười nói: “Không sai, không sai, chủ mẫu, người liền chờ xem đi, chờ lần sau lại trở lại chủ mẫu cùng trang chủ bên người thời điểm, chúng ta nhất định phải đem nhiệm vụ đơn tử cấp chủ mẫu xem, đến lúc đó chủ mẫu liền biết chúng ta thành công bao nhiêu lần!”

Thù Lam mỉm cười, tươi cười nhu mỹ, chỉ là hai mắt nội lại có không thua cấp nam tử cứng cỏi, nhẹ giọng nói: “Tiểu thư, ta định sẽ không làm người thất vọng.”

“.....” Chỗ tối, nào đó hư ảnh giống nhau người, chỉ là đem chính mình tồn tại toát ra tới một chút.

Đường Niệm Niệm gật đầu, nói tiếp: “Ân..... Có yêu cầu thời điểm có thể tìm Viên gia.”

Diệp thị tỷ muội cùng Thù Lam bọn họ đều đã biết được Đường Niệm Niệm cùng Viên gia quan hệ, cho nên đối với những lời này không có nghi hoặc.

Lúc sau, Đường Niệm Niệm tắc đem linh thức tham nhập Viên Thiên Khải cấp tổ giới nội, sau đó cấp Viên gia truyền qua đi một cái tin tức, đúng là nàng chuẩn bị đối phó Mộ Dung gia tộc sự tình, làm Viên gia chính mình chuẩn bị sẵn sàng.

-----oOo-----

Chương 167: tài phú đánh giá

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tiên nguyên rối loạn, loại này loạn cũng không phải bên ngoài thượng não động chém giết, lại là trong im lặng loạn, gợn sóng nổi lên bốn phía, bị trong im lặng áp ủ lên mây đen, so với trực tiếp vang lên sấm sét âm âm còn muốn gọi người tâm thần áp lực, vô pháp bình tĩnh.

Mộ Dung gia tộc nhất cử chém giết mấy trăm phản đồ, tiếp theo đem Đường Niệm Niệm ở phạm thế chế tạo ra tới con rối sự tình truyền cho thiên cơ địa vực sở hữu kê được với tên gia tộc môn phái, hơn nữa đem trác hỗn khí loại này vẫn là có chút không ổn định đồ vật đưa cho một ít nhân vật nổi tiếng môn phái gia tộc, vô luận là thiệt tình còn giả ý, đều đã chịu này đó môn phái trong gia tộc người cảm kích, chỉ là này đó môn phái gia tộc sở biểu hiện ra ngoài cảm kích là thiệt tình vẫn là ứng phó, ai có thể đủ nói được rõ ràng đâu?

Ẩn sẵn tổ chức không thể nói ẩn nấp, cơ hồ ở tiên nguyên sinh hoạt lâu rồi người đều biết cái này tổ chức, cho dù là một ít phạm nhân cũng lược có điều nghe. Chỉ là biết về biết, ẩn sẵn tổ chức chân chính khổng chế giả lại trước nay không có người phát hiện quá, vô luận tìm kiếm bọn họ hành tung vẫn là bọn họ thân phận đều làm người không thể hiểu hết. Tình huống như vậy làm ẩn sẵn thợ săn nhóm cũng có thể càng thêm yên tâm sẵn thú, rốt cuộc bọn họ đương thợ săn chỉ là vì tiền tài hoặc là thanh danh, có cái khổng lồ cường đại bối cảnh tổ chức cũng cho bọn họ bảo đảm.

Không phải không có người lợi dụng trở thành ẩn sẵn tổ chức thợ săn, muốn thâm nhập trong đó điều tra rõ ẩn sẵn khổng chế giả thân phận, chỉ là vô số người đều bắt lực trở về, thậm chí những người này đều sẽ bị ẩn sẵn bên trong thành viên tuyên bố nhiệm vụ đuổi giết, này đuổi giết tự nhiên vẫn là thợ săn, nếu thợ săn giết không chết nói, giống nhau những người đó cũng sẽ không sống lâu lắm,

cái này làm cho tiên nguyên người đối với ẩn sẵn cũng càng thêm tò mò cùng kính sợ lên.

Tiên nguyên trung, chỉ cần là một mình một người người tu tiên, cơ hồ tám phần đều khả năng có thợ sẵn thân phận. Chỉ là cái này thân phận ở không có đạt tới tam huyền thợ sẵn nói, như vậy cũng chỉ là một cái có thể có thể không nhân vật, liền một cái danh hiệu đều không có, cho dù là tìm người làm nhiệm vụ, người bình thường cũng sẽ không đem nhiệm vụ giao cho người.

Đám người lực lượng là cực đại, đương ẩn sẵn đem sẵn giết Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử nhiệm vụ tuyên bố sau khi rời khỏi đây, không đến ba ngày, Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử mặc danh bị đánh lén sự kiện liền không ngừng phát sinh.

Mộ Dung gia tộc rất cường đại không giả, thân là thiên cơ đạo thứ nhất tu gia tộc đồng dạng không giả, bất quá ở không lồ ích lợi ** trước mặt, phần lớn tán tu đều sẽ hiếm trung cầu phú quý. Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử như vậy nhiều, bọn họ lại không phải vọt tới bọn họ đại bản doanh đi sát, sẽ chỉ ở Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử ra cửa bên ngoài làm gia tộc môn phái nhiệm vụ thời điểm, hoặc là ở rèn luyện du hành thời điểm, vừa vặn gặp phải nói, như vậy liền phải nói cách khác.

Chỉ cần đưa bọn họ nhất cử đánh chết, sau đó nhanh chóng chạy thoát, cho dù là Mộ Dung gia tộc cũng vô pháp lập tức liền tra được rốt cuộc là ai làm. Ở cái này khắp nơi có thể thấy được người tu tiên tiên nguyên, vốn chính là gan lớn no chết nhất gan đói chết. Hướng chi tán tu phần lớn đều là bỏ mạng đồ đệ, bọn họ không môn không phái, bên người giống nhau cũng không có thân nhân, căn bản là không có bất luận cái gì cố kỵ đáng nói.

Không ra nửa tháng thời gian, Mộ Dung gia tộc đệ tử ở như vậy vô tận sẵn giết trung, thế nhưng ước chừng tổn thất ngàn người nhiều.

Chuyện này phát sinh quá mức đột nhiên, đương bị Mộ Dung Càn Hoa phát hiện thời điểm, căn bản là không kịp ngăn cản, hướng chi ẩn sẵn tổ chức vốn chính là một cái trung lập tổ chức, Mộ Dung gia

tộc đã từng cũng thử qua muốn đem cái này tổ chức thu vào môn hạ, chỉ là kết quả chẳng những làm Mộ Dung gia tộc thất vọng rồi, còn làm cho bọn họ cảm thấy dị thường không có mặt mũi, đơn giản là này ẩn sẵn tổ chức đối bọn họ Mộ Dung gia tộc căn bản là để ý tới đều không thèm nhìn một chút, giống như căn bản là khinh thường nhìn lại giống nhau, cái này làm cho Mộ Dung Càn Hoa cái này Mộ Dung gia tộc gia chủ đối với ẩn sẵn tổ chức cũng có rất lớn chán ghét.

Lúc này phát hiện Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử thụ hại sự tình chính là cái này ẩn sẵn tổ chức khởi đầu, cái này làm cho Mộ Dung Càn Hoa càng thêm tức giận khó làm, chỉ là lần này hẳn lại lần nữa phái ra đi tìm ẩn sẵn tổ chức thảo muốn nói pháp người lại lần nữa bất lực trở về, làm Mộ Dung Càn Hoa đối ẩn sẵn tổ chức chán ghét thẳng cấp vì ghét hận.

“Không cần bị ta tìm được các người nhược điểm, nếu không.....” Mộ Dung gia trong tộc, Mộ Dung Càn Hoa lãnh lệ nói nhỏ, bàn tay nắm đến kẽo kẹt rung động.

Ẩn sẵn sẵn thú Mộ Dung gia tộc đệ tử chuyện này, làm Mộ Dung gia tộc đều không thể không coi trọng lên. Tìm không thấy ẩn sẵn người cầm quyền, như vậy liền không thể chèn ép làm cho bọn họ huỷ bỏ nhiệm vụ, ở dĩ vãng vô số năm tháng, Mộ Dung gia tộc còn chưa từng có gặp được quá bị người mua mệnh sự tình, lúc này thành linh xảy ra phát triển làm cho bọn họ đột nhiên minh bạch sự tình nghiêm trọng tính.

“Này không ngừng là tổn hại chúng ta Mộ Dung gia tộc huyết mạch, vẫn là ở tiên nguyên vô số tiên duệ trước mặt hung hăng thiệt hại chúng ta Mộ Dung gia tộc uy nghiêm.” Một người Mộ Dung gia tộc trưởng lão ở hội nghị trung vũ án, hung hăng nói.

“Không sai, tuy rằng tổn thất đều là một ít tu vi không cao đệ tử, chỉ là này đó đệ tử lại đều là Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái tân tú, như vậy tổn hại đi xuống, sau này nơi nào còn có người dám nhập tịnh uyên phái?”

“Không chỉ là như vậy, ta xem đều đã nửa tháng, Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái hợp nhau tới đều đã tổn hại ngàn danh đệ tử. Chính là này sẵn giết còn không có đình chỉ, ngược lại theo chết người càng nhiều, sẵn giết tốc độ càng nhanh, giống như này đó thợ săn đều bị luyện ra lá gan, bởi vậy cũng có thể nhìn ra tới, chỉ sợ kia tồn tại ẩn sẵn tổ chức bên trong thù lao cũng còn thực sung túc, một chút cũng không sợ sẽ bị phá quang.”

“Ta đã tra qua, lần này tuyên bố sẵn thú nhiệm vụ người cấp khen thưởng đích xác lệnh nhân tâm động.” Một người đầy mặt âm lãnh, đem biết được tình báo nói ra, “Trúc Cơ kỳ đệ tử, một cái năm viên hoàn mỹ phẩm cấp Bồi Nguyên Đan, Tích Cốc kỳ đệ tử, năm bình phẩm hoàn mỹ phẩm cấp Bồi Nguyên Đan, hoặc là một viên hoàn mỹ phẩm cấp sinh linh đan, Kim Đan kỳ đệ tử, ba viên hoàn mỹ phẩm cấp thanh hối đan, ba gã nhưng đến một viên hoàn mỹ phẩm cấp tục hồn thanh đan, Nguyên Anh kỳ đại năng, một người nhưng đến hai viên tục hồn thanh đan.”

Người này đem này đó nói ra thời điểm, ở đây mọi người đều không có lộ ra kinh ngạc thần sắc, hiển nhiên những việc này bọn họ đều đã biết. Rốt cuộc ẩn sẵn tổ chức cũng không yêu cầu thợ săn thân phận, Mộ Dung gia tộc người muốn trở thành thợ săn giống nhau sẽ bị cho phép, tự nhiên liền đem những nhiệm vụ này kỹ càng tỉ mỉ tình huống đều xem ở trong mắt.

Chủ vị thượng Mộ Dung Càn Hoa lãnh thâm cười một chút, “Toàn bộ đều là đan dược, này tuyên bố nhiệm vụ người chẳng những không có chút nào che giấu tung tích ý tứ, rõ ràng liền chính là muốn cho chúng ta biết tuyên bố nhiệm vụ người là ai, chẳng những muốn cho chúng ta biết, còn muốn ở chúng ta biết đến dưới tình huống không kiêng nể gì hành động!”

Chỉ cần không phải đầu có vấn đề, trí lực có chướng ngại người, hơi chút tưởng tượng một chút là có thể đủ đoán được này tuyên bố nhiệm vụ người là ai. Toàn bộ cùng tiên nguyên cùng Mộ Dung gia tộc có thù không đội trời chung, hơn nữa có thể cùng bọn họ đối kháng, còn có thể đủ trả giá như thế nhiều đan dược còn có thể có ai? Chỉ có thể là thân là dược tu gia tộc Viên gia, còn có cùng Viên

gia có quan hệ, chân chính thù địch Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

“Chỉ là.....” Có nhân tâm còn nghi vấn hoặc, “Cho dù là Viên gia, một chút lấy ra như thế nhiều hoàn mỹ phẩm chất đan dược bằng là đem gốc gác đều đào đến giữa không trung đi? Bọn họ chỉ là buông tay một bác, căn bản không màng nhà mình an nguy? Chỉ bằng ăn sẵn tổ chức căn bản là vô pháp đem chúng ta Mộ Dung gia tộc đánh sập, chẳng sợ bọn họ trả giá sở hữu, dùng như vậy biện pháp cũng nhiều nhất làm Mộ Dung gia tộc tổn hại điểm huyết mà thôi, bọn họ Viên gia lại sẽ bởi vậy từng trận không rơi xuống đi, đối mặt sở hữu tiên nguyên người trong nhìn trộm, như vậy kết quả bọn họ chịu đựng đến khởi?”

“Chẳng lẽ là Viên gia bị những năm gần đây chúng ta chèn ép cấp đánh choáng váng? Cho rằng có cái Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng là có thể được đến hết thầy? Liền tâm trí đều cấp ảo tưởng cấp bành trướng không có?” Một người không phải không có ác ý châm chọc.

Bọn họ vô luận như thế nào đều sẽ không nghĩ đến, này đó thù lao căn bản là không có Viên gia trả giá, chẳng sợ có, cũng bất quá là Đường Niệm Niệm ở Viên gia dược điền bổ sung chính mình nội giới không có linh dược rễ và mầm, sau đó bưng tỉnh nuôi trồng thôi. Cho nên lần này sẵn giết hành động, đối với Viên gia tới nói căn bản là không có bất luận cái gì tổn thất, đối với Đường Niệm Niệm tới nói đồng dạng không tính là xuất huyết nhiều, thậm chí có thể nói là rửa sạch nội giới không gian, tuy rằng nội giới không gian rất lớn, chẳng sợ không rửa sạch cũng sẽ không có bất luận cái gì chen chúc.

“Nếu thật là như vậy đảo cũng hảo,” Mộ Dung Càn Hoa lạnh giọng nói, “Này đó năm tháng tới nhìn bọn họ đau khổ giãy giụa, lại cứ chính là không chịu đem phương thuốc giao ra đây, khiến người phiền chán.”

“Gia chủ, người xem chuyện này nên như thế nào làm? Ăn sẵn bên kia tìm không thấy bọn họ người cầm quyền, Đường Niệm Niệm những người này hành tung bất định, tổng không thể cứ như vậy tùy

ý bọn họ lẫn lộn.” Lục trưởng lão kiến nghị nói: “Lấy ta xem, nếu không đem gia tộc bên ngoài tinh anh đều triệu hồi tới, miễn cho bọn họ ngộ hại, vả lại có thể một một thân chi đạo còn trị một thân chi thân, nếu luận đan dược, Công Tôn gia hiện giờ chính là tiên nguyên đệ nhất dược tu gia tộc, chúng ta Mộ Dung gia tộc giúp bọn họ như vậy nhiều, lúc này bọn họ tổng không thể khoanh tay đứng nhìn đi?”

Mộ Dung Càn Hoa gật đầu nói: “Người nói không tôi, làm Công Tôn gia ra đan dược ở ẩn sẵn tuyên bố nhiệm vụ, sẵn giết Viên gia đệ tử, chỉ là giá cả không cần đề như vậy cao, một đám vô dụng dược tu mà thôi. Mặt khác, gia tộc tinh anh đệ tử không cần triệu hồi, mạc làm thế nhân cho rằng chúng ta Mộ Dung gia tộc sợ một đám đám ô hợp, chỉ cần phát hạ chiếu lệnh làm cho bọn họ cẩn thận hành sự, tốt nhất nhiều người kết bạn mà đi, nếu có thợ săn đánh lén liền liên thủ đem chi đánh chết, nếu là gặp phải Viên gia đệ tử, cũng có thể đang âm thầm diệt trừ.”

“Đến nỗi Đường Niệm Niệm những người đó.....” Mộ Dung Càn Hoa trong mắt sát ý nùng thâm hậu, lạnh lùng nói: “Bọn họ trốn không thoát lòng bàn tay của ta!”

Mộ Dung Càn Hoa lời nói có người tán đồng, cũng có người phản đối, chỉ là cũng không có đem phản đối lời nói nói ra. Ở nào đó người trong lòng, đem tinh anh đệ tử triệu hồi đều không phải là cái gì mất mặt sự tình, càng không phải sợ những cái đó thợ săn, chỉ là hòa hoãn chi kế, làm Mộ Dung gia tộc tổn thất có thể tiểu một ít. Chỉ là Mộ Dung Càn Hoa lời nói đã xuất khẩu, hướng chi phần lớn người đều đã tán đồng, làm này đó trong lòng có chút cảm thấy không ổn trưởng lão cũng không khỏi trầm mặc xuống dưới.

Này đó năm tháng tới, Mộ Dung gia tộc kiêu ngạo quán, nhân tâm cũng càng thêm kiêu ngạo tự mãn.

Kiểm tu đệ nhất bích khung kiếm tông, bởi vì kiếm tu đều là si tâm kiếm đạo người, cho nên đối với tiên nguyên thế cục cũng không quá để ý, chỉ cần không nguy hại đến chính mình môn phái, bích khung kiếm tông đều sẽ không ra mặt. Hiện giờ dược tu đệ nhất gia

tộc Công Tôn gia tộc vốn chính là bị Mộ Dung gia tộc nâng đi lên, cho nên cùng Mộ Dung gia tộc vẫn luôn đều vẫn duy trì tốt đẹp quan hệ, thậm chí rất nhiều thời điểm đều có chút khom lưng cúi đầu, cho nên Mộ Dung gia tộc ở tiên nguyên có thể nói thật là phong cảnh vô lượng, làm Mộ Dung gia tộc vô luận trưởng lão vẫn là các đệ tử phần lớn đều dị thường kiêu ngạo.

Mộ Dung gia trong tộc thương nghị cũng không bị nhiều người biết được, thực mau, ần sẵn liền lại xuất hiện một cái sản thú nhiệm vụ, sẵn giết Viên gia đệ tử.

Này sẵn giết nhiệm vụ trung mỗi cái cảnh giới Viên gia đệ tử giá cả chỉ có Mộ Dung gia tộc đệ tử một nửa, nhưng là Viên gia thế lực không có Mộ Dung gia tộc đại, hưởng chi được tu so với đạo tu tới nói, ở mặt đối mặt đơn đả độc đấu phương diện cũng đích xác nhỏ yếu với đạo tu, này liền làm thợ săn nhóm càng tốt đánh chết một ít, cho nên đối với này chỉ là một nửa giá cả, rất nhiều thợ săn vẫn là chú ý thương Viên gia người.

Này có thể nói là một hồi tài phú đánh giá, chuyện này cũng làm tiên nguyên rất nhiều người âm thầm nghị luận, phỏng đoán lần này Viên gia là bị buộc khẩn, cho nên muốn muốn buông tay một bác. Chỉ là cho dù là buông tay một bác, hiển nhiên cũng không phải Mộ Dung gia tộc đối thủ. Hưởng chi này giá cả cũng không thành phần trăm, nhân gia giết người một người chỉ cần trả giá một nửa giá cả, người giết nhân gia một người lại đến trả giá nhiều gấp đôi, như vậy đối lập đối với một cái đã có chút xuống dốc gia tộc tới nói, thực hiển nhiên càng là một hồi đả kích.

Trận này dùng đan dược mua mạng người đấu tranh, ở tiên nguyên trung tiên duệ trong mắt, đều xem thành là Viên gia cùng Mộ Dung gia tộc tranh đấu, căn bản là không có người nghĩ vậy chỉ là Đường Niệm Niệm một người mở đầu. Chỉ có thể nói, nếu không phải đi theo Đường Niệm Niệm bên người người tận mắt nhìn thấy nói, ai cũng sẽ không nghĩ đến một người trên người sẽ mang như vậy nhiều hoàn mỹ phẩm cấp đan dược, hơn nữa còn như thế tiêu xài.

Đây là một hồi ở tiên duyên trung phần lớn tiên duệ trong mắt không hề trì hoãn đấu tranh, bọn họ đã suy nghĩ Viên gia rốt cuộc sẽ ở dài hơn thời gian nội bị Mộ Dung gia tộc áp suy sụp, sau đó bọn họ cũng có thể tiến đến phân một ly canh.

Chỉ là, Mộ Dung gia tộc không biết, này đó tiên nguyên trung phần lớn cũng không biết, sớm tại Đường Niệm Niệm lợi dụng tổ giới đem tin tức truyền cho Viên gia thời điểm, Viên gia liền làm vạn toàn chuẩn bị, muốn sát Viên gia người? Thả nhìn xem những cái đó thợ săn rốt cuộc có thể tìm được nhiều ít cơ hội.

Thiên cơ địa vực, cô cổ thành ngoại một mảnh núi rừng.

Rậm rạp cây cối, xanh biếc cỏ đàng, ngẫu nhiên truyền đến hung thú rống lên một tiếng, biểu thị nơi này cũng không như mặt ngoài nhìn như vậy bình thản.

Sàn sạt sa ——

Một trận cỏ cây tựa hồ bị cái gì thật lớn lại tốc độ cực nhanh thân thể cọ sát quá thanh âm nhớ tới, không lâu có chỉ thấy một đầu thật lớn tím đen sắc xà quái từ trong rừng vụt ra tới, nó bộ dáng cực kỳ hung hãn đồng thời lại tràn ngập cổ quái. Này hung hãn nói chính là nó hình thể cùng răng nhọn, nó trong miệng chính ngậm một đầu chảy xuôi máu tươi hung thú. Cổ quái còn lại là nó trên cổ ngọc chất thật lớn lục lạc, còn có trên đỉnh đầu một cái màu đỏ đèn lồng mũ, ở kia mũ thượng tựa hồ còn oa một con cực kỳ đáng yêu viên lăn dươc thú.

Như vậy một đầu hung hãn xà quái, cố tình xứng với như vậy một thân trang phần, làm người liếc mắt một cái liền biết được, nếu không phải này xà quái có đặc thù ham mê nói, như vậy chính là này đầu xà quái là có người chăn nuôi.

Núi rừng nội nơi nào đó trống trải địa phương, một nữ tam nam ngồi vây quanh ở bên nhau, xem bốn người trang điểm không giống như là nào đó môn phái hoặc là gia tộc người, ngược lại như là kết bạn ở bên nhau tán tu. Nữ tử bộ dáng thoạt nhìn có chút đại, ước chừng

hai mươi **, tiếp cận 30 bộ dáng, từ nàng khóe mắt mơ hồ tế văn có thể cho người biết được, này cũng không phải nàng tâm lý thương từng cho nên đem chính mình bảo trì ở ước chừng 30 bộ dáng, mà là tu vi không cao, vô pháp bảo trì da thịt hoàn toàn tuổi trẻ.

Ba nam tử, một cái dáng người kiện thực, mặt chữ điền, mày rậm mắt to, tuổi thoát nhìn cũng tiếp cận 30, mặt khác hai cái còn lại là song sinh tử, sinh đến giống nhau như đúc, bộ dáng đều ở 25-26 bộ dáng, mi thanh mục tú, không thể nói nhiều tuấn tiểu, lại làm người xem đến còn tính thoải mái.

Bốn người vốn dĩ quay chung quanh ở bên nhau tựa hồ muốn nói cái gì, xà quái đột nhiên thoán quá đưa bọn họ giật nảy mình, đương thấy rõ ràng xà quái bộ dáng, sắc mặt toàn bộ trắng bệch cơ hồ phát thanh, đứng ở chỗ cũ liền động cũng không dám động một chút. Bọn họ rõ ràng cảm giác được, chính mình căn bản là không phải này xà quái đối thủ, đối phương chỉ là nhìn qua liếc mắt một cái đã kêu bọn họ toàn thân cứng đờ.

“Ngao ngao ngao ô!” Một trận non nớt đáng yêu tiếng kêu vang lên, làm bốn người chú ý tới ở xà quái cổ quái đèn lồng mũ bên trong được thú, này tiểu gia hỏa chính giờ móng vuốt nhỏ, tựa hồ đối xà quái giáo huấn cái gì.

“Xuy!” Xà quái như là khinh thường cười nhạt một tiếng, sau đó đảo qua bốn người này liếc mắt một cái, thân ảnh nửa điểm không ngừng lưu thoán tiến trong rừng đi.

Xà quái cuối cùng đảo qua bọn họ kia liếc mắt một cái khinh thường, tựa hồ đưa bọn họ bốn người coi như con kiến, đừng nói là động thủ, căn bản liền nhiều xem một cái tâm tư đều không có.

Này chẳng những không có làm bốn người sinh khí, ngược lại làm cho bọn họ đều thầm kêu một tiếng may mắn. Giống bọn họ như vậy tán tu, ở không có chân chính thực lực phía trước, căn bản là không có bất luận cái gì tính tình, đã sớm đã bị chèn ép thói quen.

“Đại ca, ta xem kia xà quái trang điểm tựa hồ là bị người chần nuôi đi? Nói cách khác nó phía trước phương hướng nói không chừng có tu vi cao thâm tiên duệ, cư nhiên có thể chần nuôi như vậy xà quái, chỉ sợ tu vi sẽ không thấp với Kim Đan kỳ, thậm chí có thể là Nguyên Anh kỳ đại năng!” Nữ tử đột nhiên đầy mặt hưng phấn, dồn dập nói: “Có thể gặp được một cái đại năng không dễ dàng, nếu có thể đủ được đến nàng (nàng) thưởng thức, chúng ta liền xoay người!”

Ở bọn họ này đó kiến thức ngắn nhỏ tán tu trong mắt, Nguyên Anh kỳ đại năng đã là đứng ở đỉnh núi nhân vật.

Nữ tử lời nói đích xác làm nhân tâm động, kia cường tráng nam tử nhíu mày, có chút khó xử nói: “Chính là giống nhau Nguyên Anh đại năng tính tình đều cổ quái thật sự, chúng ta nếu là mạo phạm tiến đến, sợ là sợ còn không có được đến thưởng thức, đã bị này đại năng cấp giết.”

Nam nhân nói làm nữ tử trên mặt hưng phấn một chút ảm đạm xuống dưới, hai ngoại hai cái song sinh nam tử thần sắc cũng đồng dạng ảm đạm, hai người thấp giọng nỉ non, “Chính là nếu không thử thử một lần, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy cả đời sao? May mắn được đến một thiên luyện khí Trúc Cơ công pháp, khá vậy chỉ tới Trúc Cơ, Trúc Cơ lúc sau công pháp vẫn luôn không có tin tức, như vậy đi xuống cũng chỉ có tầm thường vô vi cả đời thôi.”

Lời này lại lần nữa chọc trúng mấy người chỗ đau, nữ tử lúc này cắn răng đối tráng hán nói: “Đại ca, ta xem kia xà quái cổ mang lục lạc, trên đầu mang mũ, ở mũ mặt trên còn có một đầu dục thú, chỉ bằng này đó có thể phỏng đoán chần nuôi này đầu xà quái cùng dục thú nhất định là một nữ tử tiên duệ, nữ tử luôn là so nam tử mềm lòng. Thử xem nàng đối này xà quái trang điểm cũng chỉ muốn còn có thể là cái tính trẻ con chưa hẳn người, người như vậy tính tình giống nhau sẽ không vô có giết người, ta xem nhưng thật ra có thể thử xem!”

Không thể không nói, này nữ tử sức quan sát đích xác cực hảo, phân tích cũng rất được đương, cái này làm cho cường tráng nam

nhân không khỏi có chút động tâm.

Nam nhân nhìn bên cạnh Nhị muội còn có tam, Tứ đệ toàn bộ đều hi di nhìn chính mình, cuối cùng cắn răng đồng ý: “Y Nhị muội nói, liền đi xem. Này xà quái tốc độ quá nhanh, bắt quá không có khắc che giấu, chúng ta nhưng thật ra có thể từ hấn lưu lại dấu vết đuổi theo. Cũng may mắn này xà quái đi trước cũng không phải này cánh rừng chỗ sâu trong, bằng không chúng ta nói không chừng liền người đều nhìn không thấy đã bị trên đường hung thú cấp ăn!”

“Tiểu tâm một chút hảo.” Nữ tử gật đầu, đối cặp kia sinh huynh đệ đầu đi cảnh kỳ ánh mắt.

Huynh đệ hai liên tục gật đầu, tỏ vẻ chính mình minh bạch.

Núi rừng thiên phương nam cao sừng núi thượng, xà quái thực mau tới tới rồi nơi này, đem trong miệng ngậm hầu ngũ thú vớt trên mặt đất, sau đó đem chờ đợi ánh mắt đầu hướng ngồi xổm một cái dòng nước bên cạnh Đường Niệm Niệm.

Hầu ngũ thú cũng không phải cái gì lợi hại hung thú, bắt quá ở một ít thành trấn bên trong giá cả không thấp, bởi vì nó chẳng những thịt nhiều cốt thiếu, hơn nữa thịt chất phi thường có tính chất, ăn lúc sau sẽ không ở trên người sinh ra tạp chất, đã chịu không ít người tu tiên yêu thích.

Điểm này yêu cầu đề một chút, tuy rằng phần lớn người tu tiên đều không cần lại ăn đồ ăn, chỉ cần hấp thu thiên địa linh khí liền sẽ không đói bụng. Bất quá tiên nguyên cũng không phải phạm thế, nơi này có rất nhiều ăn sẽ không tại thân thể sinh ra tạp chất thả còn có thể có trợ tăng trưởng linh lực đồ ăn cùng linh dược, đối với khẩu thực chi dục, người tu tiên sẽ không như vậy mãnh liệt, nhưng là có chút tiền nhân rồi đều sẽ thỉnh thoảng dùng dùng bữa. Hơn nữa rất nhiều quy củ tiên nguyên người tu tiên cùng phạm thế người là giống nhau, tỷ như bằng hữu gặp nhau thời điểm, cũng sẽ thượng tửu lâu uống rượu dùng bữa, chỉ là ăn đồ vật không giống nhau thôi.

Hồng Lê chộp tới này một đầu là hầu ngưu thú ấu tể, thịt chất càng thêm nộn, tuy rằng là ấu tể tử, nhưng là lớn nhỏ đã u người trưởng thành cái kia độ cao cùng gấp hai chiều dài.

Đường Niệm Niệm chỉ là xem kia hầu ngưu thú ấu tể tử liếc mắt một cái, ở tay nàng tâm toát ra một cái so bích ngọc càng mỹ dầy đàng, đầu tiên là thân mật ở Đường Niệm Niệm trong lòng bàn tay cọ xát, theo sau hướng hầu ngưu thú thành thoi phương hướng xem xét, tiếp theo như là kháng cự giống nhau thu hồi.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Không chuẩn kén ăn.”

Hầu ngưu thú ấu tể hẳn là vừa mới chết không bao lâu, cho nên trên người thú hồn ý thức còn không có hoàn toàn biến mất, còn quán quanh ở thi thể thượng, này đối vạn Hư Đăng Yêu Đăng tới nói vừa lúc có thể đương đồ ăn.

Bất quá thực hiện nhiên, vạn Hư Đăng Yêu Đăng còn ở ấu niên kỳ thời điểm, một chút đã bị Đường Niệm Niệm cấp uy đi vào mười mấy chỉ ảo ảnh. Ảo ảnh loại này linh vật vốn là quý hiếm vô cùng, vẫn là Đường Niệm Niệm độ kiếp thời điểm mới xuất hiện mười mấy chỉ, này mười mấy chỉ ảo ảnh một chút làm vạn Hư Đăng Yêu Đăng từ ấu niên kỳ trưởng thành tới rồi trưởng thành kỳ, không chỉ có sinh ra linh trí, vẫn là không tính nhỏ yếu linh trí.

Này cũng tạo thành vạn Hư Đăng Yêu Đăng tình huống hiện tại —— kén ăn.

Từ nhỏ đã bị nuôi nấng như vậy hảo phẩm chất đồ ăn, hiện tại làm nó ăn hầu ngưu thú như vậy nhóc con tàn lưu hồn phách linh thức, này căn bản chính là làm ăn quán sơn trên hải vị người, đột nhiên làm hắn ăn làm ngạnh màn thâu cái loại này đối lập, mặc cho ai đều không thói quen không vui, hưởng chi là trưởng thành kỳ thời điểm nhất ** kiêu quý vạn Hư Đăng Yêu Đăng.

Đáng tiếc vạn Hư Đăng Yêu Đăng này phân kiêu quý sử sai rồi đối phương, Đường Niệm Niệm cảm thấy nếu là đối phương lúc sau chỉ nuốt trôi ảo ảnh như vậy linh vật nói, như vậy muốn đem nó dưỡng

đến thành niên kỳ không biết phải đợi bao lâu, vì thế nàng cần thiết đem nó kén ăn tạt xấu nhanh chóng sửa lại đây.

Kỳ thật trước đó vài ngày ở ẩn sẵn tổ chức bên trong cái kia quý linh, đối với Vạn Hư Đăng Yêu Đăng tới nói cũng là cực hảo đồ ăn, chỉ là Đường Niệm Niệm cũng sẽ không bởi vậy liền làm ra làm Vạn Hư Đăng Yêu Đăng ăn chúng nó, bực này thế là chủ động cho chính mình tìm một đám địch nhân, Đường Niệm Niệm còn sẽ không vô duyên vô cớ đi làm như vậy sự.

“.....” Vạn Hư Đăng Yêu Đăng ngượng ngừng thân mình, như thế nào đều không muốn, nhìn dáng vẻ đây đăng nhan sắc đều có chút ảm đạm.

Đối này, Đường Niệm Niệm chỉ là nhìn chăm chăm nó, vẻ mặt bình tĩnh không di nhìn chăm chăm nó.

Đường Niệm Niệm không cao hứng sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến mặt khác một người, người này mới là chân chính không bùng nổ tắc lầy, một bùng nổ tắc hẳn phải chết kết quả.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng vốn chính là đối Đường Niệm Niệm có không muốn xa rời, hơn nữa nội giới hoàn cảnh làm nó yêu thích không thôi, nhất chủ yếu chính là bên kia đang ở làm thịt nướng nam tử vừa mới liếc lại đây liếc mắt một cái sợ tới mức nó yếu ớt tiểu tâm can không ngừng đánh run. Ở hoàn toàn quyền uy trước mặt, lại sử kiêu quý tính tình là tuyệt đối không được, trừ phi nó thật sự muốn chết.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng đây đăng không ngừng duỗi trường, cuối cùng cuối cùng tới hầu ngưu thú thi thể chung quanh, giống như là một cái quý tộc tiểu thư gặp phải khát cái giống nhau, rõ ràng không thích khăn, cố tình không thể không đi lấy hẳn trong chén đồng tiền. Vạn Hư Đăng Yêu Đăng tốc độ có thể nói là nhanh chóng vô cùng, một khi đem hầu ngưu thú tàn lưu hồn phách ý thức cấp cần nuốt sau, cùng chậm chậm tới gần tốc độ không giống nhau, chớp mắt liền lúi về Đường Niệm Niệm trong tay.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn trong lòng bàn tay giống như ủy khuất Vạn Hư Đăng Yêu Đăng, cảm thấy vật nhỏ này tính tình quá kiêu quý thật sự không được, thân là sau này nàng công kích pháp bảo, nếu là như vậy kiêu quý tính tình, kia chẳng phải là còn không có đánh liền ngại này ngại kia? Kia còn có thể đánh sao?

Cần thiết đến **!

Đường Niệm Niệm hạ tâm tư.

Đường Niệm Niệm tâm tư từ trước đến nay không cất giấu biểu lộ ở trên mặt, cho nên Vạn Hư Đăng Yêu Đăng thấy được, chỉ là mới vừa sinh ra linh trí nó, đối với Đường Niệm Niệm như vậy ánh mắt cùng biểu tình căn bản là không rõ, chỉ là ** cảm thấy không giống như là có cái gì chuyện tốt sẽ phát sinh.

Nó đã ăn kia vật nhỏ, chẳng lẽ chủ nhân còn không hài lòng sao?

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng ủy khuất lắc mông, kỳ thật nó căn bản là không có eo, dây đẳng thứ này toàn thân trên dưới đều là giống nhau.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh đem nàng thu hồi nội giới, theo sau đối với xà quái đầu tới tha thiết ánh mắt như cũ không để ý đến, ngồi xổm bờ sông đem một viên ửng đỏ đan dược tinh tế tạo thành bột phấn dung nhập trong nước.

Hồng Lê thấy vậy liền biết muốn cho Đường Niệm Niệm cho hấn thịt nướng là không hy vọng, ánh mắt hướng Tư Lăng Cô Hồng phương hướng nhìn thoáng qua. Đối phương thịt nướng tự nhiên không đến so, chỉ là Tư Lăng Cô Hồng thịt nướng không có khả năng có nó phân, chẳng sợ có cũng chỉ sẽ làm nó càng thêm, trong lòng càng khó chịu mà thôi.

Làm nó chính mình thịt nướng? Nướng ra tới thịt chính là có loại nói không nên lời cảm giác, chính là không có người khác nướng thịt ăn ngon!

Xà quái như vậy tâm thái, trên thực tế căn bản chính là không nghĩ chính mình động thủ, thiên vị người khác hầu hạ cái loại cảm giác này.

“Tê tê tê tê.” Xà quái hướng tới cách đó không xa Đổ Tử Nhược khoanh chân ngồi địa phương kêu vài tiếng, ở Đổ Tử Nhược nhận thấy được hướng nó xem ra thời điểm, xà quái trước mặt hư không trôi nổi ra tới một viên bọt nước giống nhau màu lam tinh thạch, xà mắt lại lười biếng triều bên cạnh hầu ngưu thú thi thể ngấm ngấm.

“.....” Đổ Tử Nhược trầm mặc.

Lam thủy tinh bọt nước tên là thủy nước mắt tinh, như vậy một viên không trân quý, bất quá chỉ là tùy tay thịt nướng là có thể được đến nói, phi thường giá trị, quá giá trị!

Đổ Tử Nhược đối với tài liệu có yêu ai yêu cả đường đi yêu thích, đối bất luận cái gì tài liệu đều tính toán thực chính xác, như vậy một viên thủy nước mắt tinh giá trị với hắn mà nói cũng không tính cái gì, chỉ là nếu chỉ là nướng một đốn thịt là có thể được đến nói.....

Đổ Tử Nhược vung tay lên, thủy nước mắt tinh rơi vào trong tay của hắn, một đốn đạm kim sắc ngọn lửa đem hầu ngưu thú bao vây, không lâu một trận thịt hương vị trôi nổi ra tới, chờ đạm kim sắc ngọn lửa tan đi, hầu ngưu thú ấu tể giống nhau trở nên du quang chứng giám, nướng kim hoàng da thịt gọi người thực vị mở rộng ra.

Xà quái híp mắt cười, Hồng Lê huyết hồng con rắn nhỏ từ xà quái xà trong miệng toát ra tới, sau đó đối với hầu ngưu thú bốn phía gặm thực, trong lúc còn triều Đổ Tử Nhược đầu đi tán thưởng liếc mắt một cái.

Đổ Tử Nhược càng thêm trầm mặc.

Mấy ngày nay hắn vì từ Đường Niệm Niệm nơi nào kiếm lấy tài liệu, đã làm sự tình thật sự không ít, dẫn đường muốn phí dụng, dẫn đường muốn phí dụng, tìm đồ vật muốn phí dụng..... Các loại muốn phí sự tình bị hắn làm ra tới, liền chính hắn cũng không ngừng một

lần im lặng phát hiện, nguyên lai hẳn có thể đem sự tình tính đến như vậy tinh, so với một ít gian thương còn cường. Chỉ là bởi vậy, liền đối phương một cái súng vật..... Hoặc là nói là kẻ thù đều có thể kêu chính mình làm việc, cái này làm cho Đỗ Tử Nhược vẫn là một trận nói không rõ trong lòng cảm thụ, cái gì thời điểm hẳn thế nhưng như thế chịu thương chịu khó?

Chẳng sợ đối phương kẻ thù cũng cấp ra thù lao, là người tình ta nguyện làm việc.....

Đỗ Tử Nhược không có lại đi xem đang ở ăn chán chê xà quái, quay đầu đem ánh mắt đầu hướng bờ sông Đường Niệm Niệm, nhìn nàng trước nay đến nơi đây liền ở bờ sông mê mê, không biết rốt cuộc ở làm chút cái gì. Nghĩ nghĩ, Đỗ Tử Nhược từ tại chỗ đứng lên, đi đến Đường Niệm Niệm bên người ba bước ngoại khai, hỏi: “Người ở làm cái gì?”

“Hạ độc.” Đường Niệm Niệm trả lời không hề do dự.

Đỗ Tử Nhược biểu tình một đốn, ngay sau đó phân tích nói: “Này con sông là cô cở thành nguồn nước chi nhất, người muốn lợi dụng cái này cấp cô cở thành hạ độc?” Vừa mới nói xong, chính hắn liền đem cái này khả năng phủ quyết, “Không đúng, nếu người tưởng hạ độc nói, căn bản không cần lợi dụng nguồn nước như thế phiền toái, lấy người luyện đan thi dược năng lực, càng thêm hữu hiệu biện pháp có rất nhiều loại, ở không bị người phát hiện dưới tình huống hạ đến trong không khí cũng là sự tình đơn giản.”

Đường Niệm Niệm nghe được hắn lời nói, không có đáp lại.

Đỗ Tử Nhược bật thốt lên nói: “Nếu người tưởng bắt lấy cô cở thành, yêu cầu ta bày trận đem toàn bộ thành trấn phong bế nhậm người hạ độc sao?”

Cô cở thành là Mộ Dung gia tộc thế lực phạm vi, toàn bộ thành trấn có thể nói là Mộ Dung gia tộc sở hữu, bên trong quản lý còn có sản nghiệp phần lớn đều bị Mộ Dung gia tộc lũng đoạn. Đường Niệm

Niệm đi vào nơi này hiển nhiên đều không phải là ngẫu nhiên, ngược lại là có kế hoạch tính chuẩn bị đem nơi này giải quyết?

Đường Niệm Niệm đầu ngón tay bắn ra, một mảnh bạc tinh mảnh vỡ hoàn toàn đi vào nước sông, như là làm xong hết thủy, lúc này mới quay đầu đối Đỗ Tử Nhược bình tĩnh nói: “Cô Hồng muốn ở chỗ này thịt nướng, ta liền tùy tiện ở chỗ này hạ độc.”

Ý tứ chính là nói, sự tình căn bản là không có Đỗ Tử Nhược tưởng như vậy phức tạp, cái này độc bất quá là Đường Niệm Niệm nhất thời không có việc gì làm, thuận tay liền từ nơi này hạ.

Đỗ Tử Nhược đối mặt nàng không hề che giấu thần sắc còn có trắng ra ngôn ngữ, lúc này mới hiểu được chính mình lại lần nữa đem sự tình suy nghĩ nhiều, thế nhưng lại quên mất Đường Niệm Niệm người này, căn bản là không thể dùng lẽ thường đi lý giải. Cho dù là muốn trả thù, Đường Niệm Niệm cũng căn bản là không có bị thù hận cấp che giấu tâm thần, vạn sự thoát nhìn tựa hồ đều là có kế hoạch lại dường như chỉ là tùy tính mà động, càng là loại này tùy tính đơn giản, ngược lại càng dễ dàng làm người đoán không chuẩn nàng tâm tư. Bởi vì tiên nguyên người đều thói quen ngờ vực, vô số năm tháng cùng trải qua làm người tu tiên tâm tư đều vô cùng phức tạp.

Đường Niệm Niệm bình đạm nói: “Người vừa mới nói biện pháp được không, ngô..... Ăn trước thịt nướng.”

Nguyên lai bên kia Tư Lăng Cô Hồng đã thịt nướng nướng hảo, lúc này chính từng khối thiết hảo đặt ở ngọc sứ cái đĩa, con người mỉm cười triều Đường Niệm Niệm xem ra.

Đường Niệm Niệm híp híp mắt triều hấn bên người đi qua đi, theo Tư Lăng Cô Hồng tay ngồi ở hấn hai chân thượng, sau đó về mặt thoả mãn hưởng thụ hấn tự mình uy thực.

Đỗ Tử Nhược nhìn một màn này, không khỏi lại lần nữa im lặng.

Nếu không phải Đường Niệm Niệm trước từ ẩn sẵn vào tay, lấy đan dược mua sắm Mộ Dung gia cùng tịnh uyên phái đệ tử tánh mạng, hẳn đã lộng không rõ, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người hay không thật sự có tâm tư trả thù Mộ Dung gia tộc, rốt cuộc này đoạn tới rồi cô cổ thành nhật tử, hai người không chút hoang mang tư thái thoát nhìn căn bản không giống như là muốn trả thù báo thù bộ dáng, ngược lại như là vợ chồng son du sơn ngoạn thủy bồi dưỡng cảm tình.

Chỉ là, nếu thật sự nói là ngoạn nhạc nói, cùng lúc trước một năm làm bạn ngoạn bảo ngoạn nhạc lại hoàn toàn bất đồng, từ hai người đi vào này cô cổ thành liền đủ để biết được, bọn họ cũng không phải tùy ý hành tẩu.

Như vậy bọn họ tính toán rốt cuộc là cái gì?

Trong không khí tản ra thịt nướng mùi hương, cùng Hồng Lê đã ăn xong rồi hầu như thú thịt nướng hoàn toàn bất đồng, loại này mùi hương cho dù là Đỗ Tử Nhược cũng nhìn không được nuốt nuốt nước miếng, ngay sau đó liền phong bế chính mình khứu giác. Đây đã không phải lần đầu tiên, từ lần đầu nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng tự mình động bếp khiếp sợ im lặng, đến bây giờ hẳn đã có thể bình đạm mà chống đỡ, chỉ là đối với Tư Lăng Cô Hồng có thể làm ra như vậy mỹ vị, hẳn cũng nhìn không được cảm thán, như vậy một cái nam tử thế nhưng có thể đem trù nghệ luyện đến như vậy cảnh giới, rốt cuộc là vì cái gì.....

Đỗ Tử Nhược nghĩ, im lặng nhìn ngòai ở Tư Lăng Cô Hồng trên đui Đường Niệm Niệm, ở trong lòng tự hỏi tự đáp: Rốt cuộc là vì cái gì? Vì nữ tử này thôi.

Ầm ầm ầm ——

Đột nhiên, một trận giống như sấm đánh giống nhau dồn dập thanh âm từ phương xa truyền đến, hơn nữa càng ngày càng gần, liền mặt đất đều bắt đầu chấn động. Không cần linh thức nhìn quét, chỉ cần dùng mắt thường xem, liền có thể nhìn đến nơi xa cây cối không ngừng bị đánh ngã, bụi đất phi dương.

“Một đám..... Hầu ngưu thú?” Đỗ Tử Nhược linh thức đảo qua liền nhìn đến đưa tới này khởi rung chuyển là là một trận hầu ngưu thú, ước chừng có một trăm nhiều đầu. Hấn ánh mắt hướng quỳ rạp trên mặt đất xà quái nhìn lại, chỉ thấy lúc này xà quái cũng hơi hơi ngẩng đầu lên, xà mắt trợn mắt, nháy mắt từ Đường Niệm Niệm phương hướng nhìn thoáng qua, phát hiện Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không có cái gì thần sắc biến hóa, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nó nhất thời quên mất, hầu ngưu thú là một loại quần cư hung thú, đặc biệt đối ấu tử đặc biệt để ý. Nó một chút bất đối phương ấu tử, lúc này nhân gia nhất tộc đều đã tìm tới cửa. Hầu ngưu thú thực lực đối với Hồng Lê tới nói tự nhiên không hề uy hiếp chi lực, vung đuôi qua đi là có thể đủ diệt sát một loạt, nó lo lắng chính là đang ở dùng bữa Đường Niệm Niệm có thể hay không bởi vậy đã chịu quấy rầy không cao hứng, nàng này nha là không cao hứng, Tư Lăng Cô Hồng sẽ bỏ qua nó sao?

Tư Lăng Cô Hồng lúc này đã không tiếng động bày ra cái chắn, đem kia âm ỉ thanh âm còn có bụi đất đều ngăn cách bên ngoài, đang lúc xà quái có thể tự mình giải quyết chính mình gây ra phiền toái khi, Đường Niệm Niệm nhai thịt nướng, nuốt xuống đi, nói: “Làm đèn xanh tới.”

Đèn xanh nói đúng là vạn Hư Đăng Yêu Đăng, tên này là Lục Lục lấy.

Lục là nó dòng họ, sau đó kêu lên vạn Hư Đăng Yêu Đăng bên trong đèn tự, liền có vạn Hư Đăng Yêu Đăng tên, đèn xanh.

Hồng Lê vừa nghe, này liền tự giác dừng thân tử.

“Ngao ô ~” Lục Lục đối với nhà mình đồng dạng không có giới tính huynh đệ tỷ muội chính là thực duy trì, này liền huy khởi móng vuốt nhỏ, vì đèn xanh cổ vũ.

Đường Niệm Niệm đã quyết định muốn đem vạn Hư Đăng Yêu Đăng kêu quý tính tình cấp sửa lại, lúc này tự nhiên sẽ không bỏ

qua cơ hội. Ngón tay vung lên, vạn Hư Đăng Yêu Đăng từ tay nàng tâm xuất hiện, đương nó vừa ra tới liền cảm nhận được một đám hầu ngưu thú hơi thở khi, đã cảm thấy ghê tởm lại nôn nóng, ở trường thành kỳ vạn Hư Đăng Yêu Đăng vốn chính là kiêu quý lại táo bạo tồn tại, như thế nhiều làm nó không thích sinh mệnh hơi thở xuất hiện ở nó chung quanh, làm nó nháy mắt liền có chút bị bản tính dã tính cấp chiếm cứ ý thức, dây đăng điên cuồng ném động, muốn đem này đó sinh linh đều cấp trừu thành tro tẫn.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Xa một chút đi đánh, đừng quên ăn xong.”

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng bị ném đi ra ngoài.

Đường Niệm Niệm lời nói vang ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng trong ý thức, làm nó có chút dã tính điên cuồng ý thức khôi phục không ít, bất quá đồng thời liền càng bức bội ủy khuất. Vì cái gì chủ nhân luôn muốn nhân gia ăn này đó khó ăn đồ vật!

Đèn xanh tâm tình thực bức bội, trực tiếp tạo thành kết quả chính là duyên sinh đến Tư Lăng Cô Hồng cái chắn ngoài, đối hầu ngưu thú bắt đầu chém giết lên.

Bích ngọc giống nhau màu sắc dây đăng, thoạt nhìn giống như là một loại cực hảo mỹ ngọc, chỉ là như thế tốt đẹp linh vật, lúc này mỗi khi múa may lên đều mang theo một trận máu tươi cùng thống khổ gào rống thanh, máu tươi cùng thịt nát đều không thể ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng thượng lưu lại nửa điểm dấu vết, làm nó bóng dáng ở hầu ngưu thú đàn trung dị thường tươi đẹp.

Chỗ tối trốn tránh một nữ tam nam đã bị trước mắt hình ảnh sợ tới mức đầy mặt trắng bệch, liền hô hấp cũng không dám hô hấp ra tới, sợ bị này quỷ dị khủng bố dây đăng cấp phát hiện, đưa bọn họ những người này cũng cùng nhau cấp giết. Bọn họ tu vi cùng thân thể nhưng chịu không nổi này dây đăng một roi a!

Bốn người này đúng là quyết định đi theo xà quái tiến đến tìm kiếm cao nhân bốn người, bọn họ một đường đuổi theo, ở xà quái không

có nửa điểm tránh cho dấu vết con đường, thực mau liền tìm tới rồi nơi này. Khi bọn hắn nhìn đến Đường Niệm Niệm đám người thời điểm, đã sớm đại ra tại chỗ, bọn họ căn bản là chưa từng gặp qua nhân vật như vậy, thậm chí ở trong nháy mắt kia, bọn họ cho rằng đã sớm vào nhằm tiên cảnh.

Chỉ là đương vừa vặn nghe được Đỗ Tử Nhược nói ra câu kia: “Nếu người tưởng bắt lấy cô cổ thành, yêu cầu ta bày trận đem toàn bộ thành trấn phong bế nhậm người hạ độc sao?” Thời điểm, thực sự đưa bọn họ hoảng sợ, cho rằng chính mình nghe được không nên nghe sự tình, này liền cho nhau liếc nhau, quyết định rút cuộc là trộm rời đi, vẫn là lưu lại chứng minh chính mình đám người tuyệt đối sẽ không nói đi ra ngoài? Nếu là trộm rời đi nói, có thể hay không rước lấy những người này hoài nghi? Trực tiếp đưa bọn họ giết?

Bốn người cũng không cho rằng, thực lực của chính mình có thể tránh thoát trước mắt này đó tiên nhân giống nhau nhân vật linh thức, vừa mới bọn họ đều nhìn đến, kia đầu xà quái tựa hồ trong lúc vô ý đảo qua bọn họ ẩn thân địa phương liếc mắt một cái.

Thực mau, còn không có chờ bọn họ quyết định hảo rút cuộc nên làm sao bây giờ thời điểm, hầu như thú đàn đột nhiên liền tới rồi.

Lại kế tiếp, bọn họ liền nhìn đến trước mắt này khủng bố giết chóc một màn, làm cho bọn họ lúc này tâm thần đã trầm tới rồi đáy cốc.

Thiên a! Này rút cuộc là cái gì dây đẳng a! Trên đời này có như vậy khủng bố dây đẳng sao? Nên không phải là trong truyền thuyết yêu tu đi?

-----oOo-----

Chương 168: muốn chơi liền chơi đại điểm (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng tàn sát bừa bãi cũng không có liên tục bao lâu liền kết thúc.

Hầu ngưu thú loại này hung thú vốn là không phải cái gì nhiều lợi hại hung ác hung thú, xuất sắc nhất địa phương cũng chính là thân thể thể tích đại, mặt khác chính là lực phòng ngự cao, yêu thích quần cư thiên tính làm cho bọn họ có thể ngăn cản không ít nơi khác. Chỉ là như vậy chúng nó ở Vạn Hư Đăng Yêu Đăng loại này quý hiếm linh vật trước mặt, căn bản là không có bất luận cái gì chống cự năng lực.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng chẳng sợ hiện tại còn chỉ là trưởng thành kỳ, dây đẳng năng lượng cùng cứng cõi trình độ đã có thể so với một ít thượng phẩm pháp khí, mùa may ở chúng nó da thịt, mỗi khi một chút đều là da tróc thịt bong kết cục. Chờ này đó hầu ngưu thú đều không hề hơi thở nằm trên mặt đất thời điểm, máu tươi đã ở chỗ này nhiễm hồng một mảnh. Vạn Hư Đăng Yêu Đăng bởi vì nghe được Đường Niệm Niệm mệnh lệnh, cho nên chẳng sợ đối với hầu ngưu thú sau khi chết hồn phách ý thức thực không thích, nhưng vẫn là nhẫn nại cắn nuốt.

Làm xong này hết thảy, Vạn Hư Đăng Yêu Đăng tâm tình cũng không có được đến chuyển biến tốt đẹp, bởi vì nó cảm giác được chung quanh còn tàn lưu bốn đạo sinh linh hơi thở, này bốn đạo hơi thở như cũ là thuộc về xa lạ sinh linh, bất quá so với những cái đó hầu ngưu thú hồn phách ý thức, những người này hẳn là càng tốt ăn một ít, như vậy cũng có thể điều hòa điều hòa vừa mới khẩu vị.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng không chút nghĩ ngợi liền đem một cái dây đăng hướng cách đó không xa cất giấu bốn người huy qua đi.

Này huy tới một roi tốc độ không tính là mau, thậm chí có thể cảm giác được vạn Hư Đăng Yêu Đăng không lăm để ý, hiển nhiên nhận chuẩn lấy bốn người này bản lĩnh căn bản là điều không xong. Bốn người trơ mắt nhìn này khùng bố dây đăng liền phải đụng chạm đến chính mình, trong đầu không tự chủ được liền hiện ra hầu ngưu thú đàn hẹp dài, trong không khí còn có nồng đậm mùi máu tươi nói, cái này làm cho bọn họ vốn là trắng bệch sắc mặt không khỏi chuyển biến trở thành xám trắng, mãn nhãn đều đều là tuyệt vọng.

“Đại nhân! Chúng ta không có ác ý, chúng ta không có bất luận cái gì mục đích a! Cầu xin các người bỏ qua cho chúng ta đi! Chúng ta cái gì đều không có nghe thấy, cái gì đều không có nghe thấy a ——!” Nữ tử bèn nhón thanh âm nghẹn ngào vô cùng, như là bị người kéo lấy yết hầu hí, đặc biệt không dễ nghe, lại lộ ra vô tận tuyệt vọng cùng cầu sinh **.

Thanh âm này là bốn người trung tên kia nữ tử kêu ra tới, cũng là nàng ở tuyệt vọng trung không tự chủ được cầu sinh ** kích phát, một kêu xong lúc sau nàng giống như là bị trừu hết toàn thân sở hữu sức lực, cả người ngã ngồi trên mặt đất, hai mắt đều chảy xuôi ra tới nước mắt.

Lúc này, ở bốn người đồng loạt cơ hồ trắng dã trong ánh mắt, kia giống như lưỡi hái Tử Thần giống nhau xanh biếc dây đăng đột nhiên ở cách bọn họ còn có nửa tấc địa phương dừng, kia nháy mắt bọn họ còn có thể đủ cảm nhận được này dây đăng huy động khi mang theo trận gió, thổi tới bọn họ trên mặt là đông cứng đau đớn.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng đem chính mình một cái dây đăng chậm rì rì thu hồi tới, sau đó vui sướng trở lại Đường Niệm Niệm bên người, ngưng ngừng thân mình cầu phải về nội giới đi.

Bên ngoài không khí quá khó tiếp thu rồi, hiện tại nó như thế nào người như thế nào không thoải mái, ở như vậy hoàn cảnh góc lâu

rồi, đèn xanh cảm thấy nếu không có chủ nhân nói, nó sẽ nhịn không được muốn khô héo chết tính.

Đường Niệm Niệm há mồm đem Tư Lăng Cô Hồng uy đến thôn biên tiểu khối độ ẩm vừa lúc thịt nướng cắn, đối vạn Hư Đăng Yêu Đăng vẫy vẫy tay, nó thân mình đã không thấy tăm hơi.

Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng triều bên kia giấu ở một viên đại thụ sau bốn người xem qua đi liếc mắt một cái.

Lúc này, cây cối sau bốn người trung kia đối song sinh huynh đệ cũng ngã ngời trên mặt đất, chỉ có tên kia trắng hán thân thể quơ quơ, dựa vào trên cây thở hổn hển. Bọn họ đều như là đã trải qua một hồi sinh tử kiếp nạn, bất quá trên thực tế cũng không sai biệt lắm, nếu không phải Đường Niệm Niệm một cái ý niệm quá khứ lời nói, vạn Hư Đăng Yêu Đăng căn bản là sẽ không thu tay lại, đối nó tới nói này bốn người liền tiểu điểm tâm đều không tính là, chỉ là so hầu ngũ thú hơi chút hảo một chút, giết bọn họ cùng buông tha bọn họ đều không có cái gì để ý.

“Hô hô hô!” Thật lớn tiếng thở dốc từ bọn họ bốn người trong miệng toát ra tới, giống như lần đầu tiên phát hiện không khí là như thế tốt đẹp giống nhau.

Một hồi lâu, bốn người liền hoãn quá mức tới. Trắng hán triều Đường Niệm Niệm mấy người phương hướng nhìn thoáng qua, lập tức phát hiện Đường Niệm Niệm nhìn qua ánh mắt. Ánh nắng ở bóng cây che đây hạ tinh tinh điểm điểm rơi xuống, chiếu vào nữ tử tinh xảo như họa khuôn mặt thượng, kia trắng nõn như tuyết da thịt, mày đẹp giống như núi xa, hai tròng mắt thanh triệt như nước, cánh bướm giống nhau lông mi nhẹ nhàng rung động, đều như là có thể run đến người tâm thần, màu sơn cánh môi hơi hơi nhấp, hai má cổ động giống ở gặm thực hai tròng mắt.

Đây là một cái tinh mỹ tuyệt sắc giống như này trong rừng linh tiên nữ tử, làm người nhìn đều nhịn không được bị hấp dẫn tâm động nữ tử.

Tráng hán từ nhỏ đến lớn đều không có gặp qua như vậy tuyệt mỹ người, cho dù là đã từng may mắn xem qua tiên tử bức họa cuộn tròn đều cảm thấy vô pháp cùng trước mắt nữ tử so sánh với. Chỉ là lúc này hấn căn bản là không dám nhiều xem, sớm tại phía trước nhìn đến Đường Niệm Niệm sau thất thần, lúc này vừa mới trải qua sinh tử gian nan hấn nhưng thật ra có thể bảo trì thần trí, hấn thấy được nữ tử ngồi ở một người nam tử trong lòng ngực, kia nam tử càng là thiên nhân chi tử, như vậy hai người mới là chân chính Kim Đồng Ngọc Nữ, ai nấy đều thấy được tới hai người quan hệ không đơn giản, nếu hấn lại nhiều xem một cái nói, vạn nhất tên kia nam tử một cái không cao hứng, hấn chỉ sợ liền lại khó thoát quá một kiếp.

“Đại, đại ca.....” Bốn người trung duy nhất nữ tử có chút gian nan từ trên mặt đất đứng lên, cố kỵ sợ hãi triều Đường Niệm Niệm mấy người phương hướng nhìn thoáng qua, đối tráng hán nói: “Vị kia tiên tử đang xem chúng ta, nhìn đáng vẻ..... Chúng ta là cần thiết đi qua?”

Song sinh huynh đệ lúc này ở nữ tử nâng hạ, cũng chậm rãi đứng lên, chỉ là thân thể còn ở rất nhỏ run rẩy, trong hai mắt ba quang kịch liệt nhảy lên, tất cả đều là kinh hồn chưa định.

Tráng hán nghe xong nữ tử lời nói, thông thả thả trầm trọng gật đầu, trong lòng ai thán một tiếng: Thật là hiếm trung cầu phú quý, hiếm trung cầu phú quý! Lần này phú quý không có cầu đến, không biết tánh mạng hay không có không bảo toàn, còn phải xem vận khí còn có chính mình huynh đệ muội mấy người biểu hiện.

Ở tráng hán dẫn đầu hạ, bốn người cùng nhau lão đảo bước chân hướng Đường Niệm Niệm mấy người nơi đất trống tới gần. Đương đi đến mỗi một chỗ khoảng cách thời điểm, bốn người rõ ràng cảm giác được khí hậu biến hóa, nơi này đã không có vừa mới bọn họ ngửi được nồng đậm mùi máu tươi, có chỉ là nhạt nhạt mùi thịt, này mùi thịt đặc biệt thèm người, nếu không phải hiện tại tình hình làm bốn người quá khẩn trương nói, chỉ sợ bốn người đã nhịn không được triều mùi thịt phương hướng nhìn. Chỉ là chẳng sợ không thấy, bọn họ yết hầu vẫn là nhịn không được nuốt vài cái.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên chỉ là người được mùi hương liền cảm nhận được đỏi cảm giác.

“Tê!” Xà quái Hồng Lê ở bọn họ trải qua chính mình bên người thời điểm, đột nhiên đầu hướng bốn người một thoán, phun ra xà quả hạnh.

“A ——!”

“Không cần ——!”

“Cứu..... Cô!”

Bốn người hiển nhiên là bị vừa mới vạn Hư Đăng Yêu Đăng sợ tới mức không nhẹ, hướng chi xà quái bộ dáng bài trừ đi nó trên người trang trí nói, thật sự hung hãn thực. Cho nên ở xà quái đột nhiên này một thoán dưới, bốn người tức khắc giống như chim sợ cành cong giống nhau đột nhiên chân sau, kia đối song sinh huynh đệ càng nghèo túng ở phía sau chân thời điểm luống cuống tay chân té lăn trên đất, ngã xuống đi lúc sau còn tay chân cùng sử dụng cùng nhau về phía sau bò lui.

“Tê tê tê tê!” Xà quái Hồng Lê gia hỏa này tựa như cái làm trò đùa dai thành công hài tử, trong miệng phát ra một trận thanh âm, thanh âm kia xúng với nó cao cao liệt lên xà khẩu, như thế nào nghe thấy thế nào đều biết nó đây là đắc ý cười.

“Ngao ô!” Lục Lục vung lên nó móng vuốt nhỏ hướng xà quái trên đầu gõ một chút.

Đường Niệm Niệm chớp chớp con ngươi, đối bốn người phản ứng như là có một tia ngạc nhiên còn có một tia ý cười.

Tự Lăng Cô Hồng chỉ là nhàn nhạt đảo qua bốn người liếc mắt một cái, vẫn chưa nhiều lưu ý một phân.

Đỗ Tử Nhược thần sắc không có nhiều ít biến hóa, hẳn biết xà quái Hồng Lê yêu thú thân phận, yêu thú là một loại kiêu ngạo chủng tộc,

bọn họ trước nay khinh thường ăn thịt nhân loại.

Bốn người một hồi cũng minh bạch xà quái bắt quá là cố ý trêu chọc bọn họ một đốn mà thôi, bốn người đồng loạt cười mỉa một chút, đối Hồng Lê trêu chọc cũng không có bất luận cái gì sinh khí, ngược lại còn ám thờ dài nhẹ nhõm một hơi. Sinh khí? Bọn họ có tức giận tư cách sao? Lấy bọn họ tu vi, đừng nói kia ba cái bọn họ căn bản thấy không rõ thực lực tiên duệ, chỉ là này đầu xà quái liền đủ để dễ dàng giết bọn họ, bọn họ nếu là tức giận lời nói, như vậy chính là cùng chính mình tánh mạng không qua được.

Huống chi xà quái trêu chọc, làm cho bọn họ trong lòng khẩn trương cũng tiêu tán không ít. Xà quái trêu chọc bọn họ, thuyết minh đối bọn họ cũng không có nhiều ác ý, bằng không kia một chút nên là trực tiếp đưa bọn họ ăn, huống chi này trêu chọc lúc sau, nơi này không khí hiển nhiên cũng hảo rất nhiều.

Bốn người chật vật từ trên mặt đất bò dậy, tráng hán nghĩ đến kia một gốc cây quý dị khổng lồ dây dằng là đến Đường Niệm Niệm bên người biến mất, lại tưởng tượng Đỗ Tử Nhược cùng Đường Niệm Niệm lời nói, cảm thấy nơi này chân chính chủ nhân không phải Đường Niệm Niệm chính là nàng phía sau Tư Lăng Cô Hồng.

Lấy tráng hán đi đầu, bốn người cung kính đi đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, thi lễ bái nói: “Tiểu nhân Lữ Phong, ở ta bên trái là tiểu nhân Nhị muội Lữ tuyết, bên phải hai cái là tiểu nhân tam đệ Tứ đệ Lữ hoa, Lữ Nhạ. Tiểu nhân bốn cái chỉ là nhập này núi rừng muốn săn thú một chút hưng thú bán tiền, vừa lúc thấy kia đầu xà quái trải qua, không khỏi muốn..... Liền cùng lại đây, còn thỉnh chư vị đại nhân tha thứ, chúng ta huynh đệ muội mấy cái tuyệt đối không có bất luận cái gì ác ý!”

Nữ tử Lữ tuyết cũng sốt ruột nói: “Đúng vậy, chỉ cần là kia đầu xà quái không phải chúng ta những người này có thể đối phó, sao có thể dám can đảm đối chư vị đại nhân có ác ý!”

Lữ hoa, Lữ Nhạ hai huynh đệ chỉ lo liên tục gạt đầu, hận không thể đem đầu đều cấp điểm chặt đứt, chỉ cầu Đường Niệm Niệm mấy

người có thể tin tưởng bọn họ trong sạch.

Bốn người nói, cũng không dám ngẩng đầu, một trận an tĩnh làm cho bọn họ mồ hôi liên tục.

Bọn họ không biết này an tĩnh chỉ là Đường Niệm Niệm trong miệng thịt nướng còn không có nhai nuốt xuống đi, cho nên mới không nói gì. Đến nỗi Tư Lăng Cô Hồng? Trừ phi Đường Niệm Niệm yêu cầu, hẳn càng thích nhìn Đường Niệm Niệm xử lý những việc này bộ dáng. Đổ Tử Nhược đâu? Nói tốt nghe một chút là cái đi theo giả, nói không dễ nghe chính là một cái đưa tiền làm công, việc này đừng nói hẳn không có hứng thú, chẳng sợ có hứng thú cũng không đến hẳn mở miệng thời điểm.

Một hồi, Đường Niệm Niệm hỏi: “Các người nghĩ muốn cái gì cùng lại đây?”

Phía trước, tráng hán Lữ Phong nói cái này thời điểm chỉ là đột nhiên mang quá, căn bản là không có cẩn thận quá.

Lữ Phong nghe Đường Niệm Niệm hỏi cái này, tâm thần không khỏi một đột, rồi rầm không biết rốt cuộc có nên hay không nói, nếu là nói dối lại sẽ có cái gì hậu quả thời điểm. Lữ tuyết đột nhiên sầm thẩm cười một tiếng, chua xót nói: “Việc này đều là tiểu nhân sai, đều là tiểu nhân lòng tham, nhìn đến xà quái thực lực cao cường, tựa hồ là bị người chăn nuôi, tiểu nhân liền nổi lên tâm tư, xúi giục đại ca cùng hai vị đệ đệ đuổi kịp, nghĩ có thể tìm được đại năng, được đến đại năng thường thức, còn có thể đủ được đến một ít chỗ tốt..... Này đó đều tiểu nhân sai! Đại nhân muốn trách thì trách tiểu nhân một cái, cầu xin đại nhân tha tiểu nhân đại ca cùng hai vị đệ đệ!”

Lữ tuyết nói xong liền hai đầu gối quỳ trên mặt đất.

Lữ Phong vừa thấy, lập tức cũng quỳ xuống, lớn tiếng quát lớn Lữ tuyết, “Người đang nói cái gì ngốc lời nói, này tòa quyết định còn có phải hay không đại ca? Thực đang muốn trách tội nói cũng là đại ca, nơi nào có thể đến phiên người trên đầu!”

Lữ tuyết vừa nghe, hai mắt đều tràn ngập thương nước mắt.

Lữ hoa cùng Lữ Nhạc hai huynh đệ cũng quỳ xuống, hai huynh đệ đồng loạt đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người liền dập đầu lên, cùng kêu lên nói: “Cầu xin đại nhân bỏ qua cho chúng ta đi? Chúng ta thật sự chỉ là muốn thử thời vận, không có bất luận cái gì không tốt tâm tư a! Cầu xin đại nhân tha mạng!”

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn bọn họ, chờ bọn họ lời nói đều dừng lại sau, mới hỏi một câu: “Ta khi nào nói muốn giết các người?”

Bọn họ không oán không thù, nàng vì cái gì muốn giết bọn hắn? Huống chi, nếu nàng thật sự muốn giết lời nói, căn bản là sẽ không cùng bọn họ nói chuyện.

Lữ gia bốn người biểu tình đồng thời cứng lại, sau đó lộ ra mừng như điên.

Lữ tuyết liên thanh nói: “Đa tạ đại nhân tha mạng, đa tạ đại nhân tha mạng!”

Tư Lăng Cô Hồng lại kẹp một khối thịt nướng ở Đường Niệm Niệm bên môi, Đường Niệm Niệm đánh một cái nhẹ cách, lắc lắc đầu.

“Không muốn ăn?”

Đường Niệm Niệm nhìn kia dư lại thịt nướng, “Làm việc trước, lưu trữ lần sau ăn.”

Tư Lăng Cô Hồng thấp giọng cười, huy tay áo đem dư lại thịt nướng đều huỷ hoại, dư lại đồ vật nơi nào có thể cho Niệm Niệm ăn? Ở trong tay hắn xuất hiện một đạo sứ ly, bên trong màu trắng ngà chất lỏng tản ra nồng đậm thanh hương, tự mình đút cho Đường Niệm Niệm uống một ngụm.

Bất thành linh lại tự nhiên vô cùng một màn, làm vừa vặn ngẩng đầu nhìn đến Lữ tuyết trợn mắt há hốc mồm, mãn nhãn si nhiên. Lữ

Phong vội vàng đưng phải nàng một chút, để tránh nàng chọc hai người không cao hứng. Lữ tuyết bị này 3 cái đâm xoay người, sắc mặt trắng nhợt ngay lập tức cúi đầu tới, căn bản là không dám lại ngẩng đầu.

Đường Niệm Niệm nhấp một ngụm nãi nước trái cây, cánh môi thượng còn lây dính vài giọt bọt mép, cái này làm cho Tư Lăng Cô Hồng xem đến cười khế, ở Đường Niệm Niệm nói chuyện thời điểm, ngón tay thon dài vừa vặn đưng chạm ở nàng cánh môi thượng, khiến cho Đường Niệm Niệm nói chuyện khi đầu lưỡi thỉnh thoảng chạm vào, hướng hấn đầu đi nhàn nhạt liếc mắt một cái, không có nửa điểm nhận thấy được như thế một màn ái muội cùng khiêu khích.

“Các người nghĩ muốn cái gì chỗ tốt?”

Vấn đề này lại lần nữa đem bốn người cấp khó ở.

Lữ Phong giãy giụa một hồi lâu, cuối cùng rốt cuộc vẫn là nha cắn buồn bã nói: “Đại nhân không biết, chúng ta bốn người cũng không phải thân sinh huynh đệ tỷ muội, chỉ là một cái trong thôn ra tới. Chúng ta thiếu niên khi là bạn tốt, ngẫu nhiên trung cùng nhau được đến một sách người tu tiên công pháp, chính là này công pháp chỉ là cơ sở công pháp, chỉ đủ chúng ta tu luyện đến Trúc Cơ kỳ, liền đến Tích Cốc kỳ kế tiếp đều không có. Những năm gần đây chúng ta không ngừng săn giết hung thú chính là vì có thể đổi lấy đến kế tiếp công pháp, chỉ là mãi cho đến hiện tại còn không có thành công, đã từng chúng ta cũng thử qua nhập môn phái, chính là môn phái ghét bỏ chúng ta tư chất không đủ đem chúng ta cự chi phía sau cửa, cho nên chúng ta mới có thể muốn hiểm trung cầu phú quý, muốn từ đại nhân trong tay cầu đến kế tiếp công pháp, nghĩ đến có được xà quái như vậy sủng vật người, nhất định.....”

Hắn lời nói còn không có nói xong, bên kia liền truyền đến xà quái một tiếng “Tê tê” gầm rú, một đôi xà mắt không có hảo ý nhìn chằm chằm Lữ Phong.

Sủng vật? Người nói ai là sủng vật? Bồn xà vương là khế thú!
Không phải sủng vật, ngọc quả bóng nhỏ như vậy mới kêu sủng vật!
Dám can đảm nói bồn xà vương là sủng vật? Người cả nhà đều là
sủng vật!

Lữ Phong không biết xà quái vì cái gì muốn tức giận, bắt quá nó này
một tiếng hí vẫn là dọa hấn một cú sốc, sắc mặt hơi hơi trắng bệch,
cái trán càng là mồ hôi liên tục.

Lần này hấn thật sự toàn bộ đều ăn ngay nói thật, có thể hay không
bảo toàn tánh mạng thả xem Đường Niệm Niệm quyết định.

Đường Niệm Niệm như suy tư gì gật đầu, lại nhấp một ngụm Tư
Lãng Cô Hồng vẩy lại đây nãi nước trái cây, một hồi hỏi: “Các người
vừa rồi nói chính mình không có nghe thấy cái gì?”

Câu này hỏi chuyện mới là đối với Lữ thị bốn người chân chính một
đòn trí mạng, ngay từ đầu Đường Niệm Niệm không hỏi, bọn họ chỉ
đương Đường Niệm Niệm quên mất. Lúc này Đường Niệm Niệm
hỏi, ở trong mắt bọn họ tương đương là Đường Niệm Niệm cho bọn
hấn phán tử hình.

Lữ tuyết đã mau hận chết chính mình, như thế nào cái gì đều ra bên
ngoài kêu? Cái gì gọi là gì đều không có nghe thấy? Kia căn bản
chính là không đánh đã khai! Chính là nếu nàng ngay từ đầu không
như vậy kêu nói, bọn họ căn bản sống không đến hiện tại cũng đã
chết ở kia khủng bố quỷ dị dây đàng trong tay đi?

Lữ Phong sắc mặt xám trắng một mảnh, run rẩy trút hết nhan sắc
môi, nuốt mấy khẩu nước miếng, gian nan nói: “Đại nhân..... Ta,
chúng ta, chúng ta sẽ không nói đi ra ngoài, tuyệt đối sẽ không nói đi
ra ngoài..... Chúng ta có thể phát tâm ma lời thề.....”

Còn không có chờ hấn bắt đầu phát tâm ma lời thề, Đường Niệm
Niệm đã lại lần nữa hỏi: “Sẽ không nói đi ra ngoài cái gì?”

Lữ Phong thân thể đều ở kịch liệt run rẩy, căn bản là vô pháp nói
chuyện, hấn sợ chính mình vừa nói lời nói, mệnh liền không có. Lữ

tuyệt cũng không nói gì, Lữ hoa cùng Lữ Nhạc hai huynh đệ một đôi mắt đều có chút trắng bệch, loại này không ngừng sinh tử bồi hồi cảm giác, quá mức tra tấn người tâm trí.

“Nói.” Một đạo đạ mạc không gợn sóng réo rất tiếng nói vang lên, là Tư Lăng Cô Hồng ra tiếng. Hấn một tay ôm lấy Đường Niệm Niệm vòng eo, một tay bưng sứ ly, ánh mắt nhàn nhạt quét đến bốn người trên người.

Bốn người đồng thời chấn động, Lữ Phong càng là thấy chết không sờn nói: “Chúng ta, chúng ta nghe thấy..... Nghe thấy bên kia vị kia đại nhân nói, nói ngài nếu tưởng bắt lấy cô cổ thành, hay không yêu cầu vị kia đại nhân bày trận đem toàn bộ thành trấn phong bế nhậm ngài hạ độc sao..... Đại nhân! Chúng ta biết nhất định là chúng ta nghe lầm, chuyện này căn bản chính là chúng ta ảo giác, chúng ta cái gì cũng không biết, chúng ta thật sự có thể phát hạ tâm ma lời thề!”

Tráng hán câu nói kế tiếp ngữ đã có chút nói năng lộn xộn.

“Nga.....” Đường Niệm Niệm gật gật đầu, đạ mạc nói: “Các người không nghe lầm, hấn là nói cái này, ta cũng đồng ý.”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh sắc mặt cùng ngôn ngữ, làm Lữ gia bốn người đã tuyệt vọng.

Cách đó không xa, Đổ Tử Nhược im lặng. Đường Niệm Niệm vô tình dọa người, chỉ là lại không biết chính mình đã đem đối phương sợ tới mức chết khiếp.

“Cô Hồng,” Đường Niệm Niệm lúc này quay đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, lông mi nhẹ chớp chớp, nghĩ đến cái gì nói: “Ta nhớ rõ, người có Mộ Dung gia tộc công pháp. Ngô..... Tím điền cương lôi tám sách, diễn sinh mười hai đạo pháp, Thanh Tâm Quyết.....”

Một câu, làm bên kia im lặng không tiếng động Đổ Tử Nhược đột nhiên trừng mắt nhìn hạ đôi mắt, nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt hiện lên một mạt khiếp sợ.

Đường Niệm Niệm trong miệng nói ra tới, đều là Mộ Dung gia tộc bất truyền phương pháp, chỉ có Mộ Dung gia tộc dòng chính mới có thể học tập Mộ Dung gia tộc chân chính tuyệt kỹ.

Nghe Đường Niệm Niệm lời này nói, này đó Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng đều có!? Hẳn là nơi nào tới? Đường Niệm Niệm lại muốn làm cái gì!?

Tư Lăng Cô Hồng cười nhạt gật đầu, đem trong trí nhớ sờ nhớ rõ hết thầy khắc lục ở vài miếng ngọc giản, không hề do dự giao cho Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm tiếp được ngọc giản lúc sau liền ném cho Lữ gia bốn người, ở bốn người đại ra thần sắc hạ, nhàn nhạt nói: “Đây là Mộ Dung gia tộc công pháp, vẫn luôn có thể tu luyện đến Đại Thừa, đủ các người dùng.”

Bốn người thần sắc càng thêm đại ra, hai mắt không thể tin tưởng nhìn phiêu phù ở trước mặt ngọc giản, trong đầu chỉ hiện lên ‘ Mộ Dung gia tộc công pháp ’ tu luyện đến Đại Thừa ’ mấy chữ này.

Đường Niệm Niệm lại nói: “Các người nghe được nói đều có thể tùy tiện truyền, này công pháp cũng tùy tiện truyền.”

“.....” Bốn người căn bản không biết nên nói cái gì, hiện tại bọn họ chỉ cảm thấy chính mình giống như đang nằm mơ, này mộng còn làm được đặc biệt hoang đường, hoang đường đến quá không chân thật.

Đường Niệm Niệm không hề xem bọn họ, chuyển mắt nhìn về phía cô cổ thành phương hướng, ánh mắt hơi lạnh.

Tư Lăng Cô Hồng biết được nàng không có tiếp tục cùng bốn người nói chuyện ý tứ, bết lên hẳn nhanh nhẹn đứng dậy, ở bốn người căn bản không có phản ứng dưới tình huống, đạp không rời đi.

Xà quái cùng Đổ Tử Nhược cũng nửa điềm không chậm, đồng loạt theo đi lên.

Trời xanh mây trắng phía trên, Đỗ Tử Nhược thực mau đuổi theo cấp trên lảng Cô Hồng bên cạnh, sắc mặt không có ngày thường bình tĩnh tự giữ, vội vàng nhìn Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, cuối cùng nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm trên người, hỏi: “Người cho bọn hấn thật là Mộ Dung gia tộc bất truyền bí mật pháp?”

“Đúng vậy.” Đường Niệm Niệm đối với Tư Lăng Cô Hồng là không có nửa điểm hoài nghi, Tư Lăng Cô Hồng nói có nói là thật sự, như vậy liền nhất định là thật sự.

Đỗ Tử Nhược bị Đường Niệm Niệm bình tĩnh không thèm để ý khẩu khí cấp kích thích tới rồi, một hồi lâu mới khôi phục bình tĩnh, trầm giọng nói: “Người có biết hay không làm như vậy cũng khiến cho tiên nguyên bao lớn náo động? Mộ Dung gia tộc bí pháp, này nếu là thật sự bị truyền khai nói, Mộ Dung gia tộc chỉ sợ.....” Lời nói một đốn, hấn đồn đãi mặt khác nói: “Người đã có Mộ Dung gia tộc bất truyền bí pháp, có thể lợi dụng cái này đối Mộ Dung gia gia sản dòng họ sinh lớn hơn nữa uy hiếp, vì sao phải dùng ở tản thượng, tuy rằng như thế đối Mộ Dung gia tộc nguy hại đồng dạng cũng đại.”

Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói: “Như vậy, bọn họ sẽ khó chịu.”

Đỗ Tử Nhược tâm thần hơi hơi một đột.

Đường Niệm Niệm hai mắt mị mị, cong thành trăng non nhi giống nhau độ cung, lời nói cười vui trung lộ ra nghiêm túc, “Ta không phải muốn giết sạch bọn họ, là muốn chậm rãi tra tấn bọn họ. Thượng thượng nói, chỉ có một chút điểm mài giữa địch nhân, cấp địch nhân một chút hy vọng lại làm cho bọn họ tuyệt vọng mới là thống khổ, mãi cho đến cuối cùng bọn họ không còn có bất luận cái gì hy vọng.”

Đường Niệm Niệm nhìn về phía Đỗ Tử Nhược, lúc này Đỗ Tử Nhược biểu tình có chút cứng đờ, “Ta nhìn rất nhiều binh thư, chỉ là vẫn luôn không có thực tiễn, vừa lúc có thể dùng tại đây mặt trên.”

Nữ tử ngữ khí là như thế thần nhiên bình đạm, dường như đang nói một kiện phi thường bình thường sự tình, cũng chỉ là đơn thuần đem

chính mình trong lòng ý tưởng nói ra, Đỗ Tử Nhược lại nghe ra những lời này sau lưng sẽ mang đến náo động cùng đáng sợ có bao nhiêu đại.

Đỗ Tử Nhược đột nhiên bắt đầu đồng tình Mộ Dung gia tộc, chọc phải như vậy địch nhân, bọn họ nếu là có thể thắng cũng liền thôi, nếu không thể.....

Một hồi lâu, Đỗ Tử Nhược mới lại lần nữa mở miệng, thanh âm có một tia không tự giác khô khốc, “Người không cảm thấy chính mình chơi đến quá lớn sao? Chẳng lẽ không sợ vốn dĩ có thể thắng được lại ở như vậy tính toán hạ làm Mộ Dung gia tộc xoay người, do đó ngược lại làm chính mình thất bại thảm hại?”

Đường Niệm Niệm mím môi cánh, “Sẽ không.”

Nàng có nội giới, hoàn toàn có thể bảo toàn nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng an toàn, chỉ cần bọn họ hai cái sẽ không có sinh mệnh nguy hiểm, như vậy bọn họ liền không bị thua.

Đường Niệm Niệm quay đầu, triều Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Ta chơi đến quá lớn sao?”

Nàng vẫn là sẽ nghe Tư Lăng Cô Hồng ý kiến.

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng nhẹ dương, thanh ảnh mờ lung hạ con người ôn nhu bao dung nhìn nàng, sủng nịch nói: “Niệm Niệm tưởng như thế nào chơi liền như thế nào chơi.”

Được đến Tư Lăng Cô Hồng đáp án, Đường Niệm Niệm liền hoàn toàn bình tĩnh.

Đỗ Tử Nhược nhìn hai người, nhất thời không biết rốt cuộc nên nói cái gì, có lẽ hẳn cũng đích xác không biết nói cái gì. Hai người vô luận ngôn ngữ vẫn là biểu hiện, đều làm người cảm thụ một cỗ vô hình tự tin, loại này tự tin, làm người nhin không được tin phục bọn họ ngôn ngữ sẽ chân thật phát sinh.

-----oOo-----

Chương 169: một cái không lưu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ núi rừng đến cô cổ thành thành trấn, điểm này đường xá đối với Đường Niệm Niệm mấy người tốc độ tới nói bất quá là nói mấy câu công phu mà thôi.

Cô cổ thành thân là Mộ Dung gia tộc sở khống chế thành, kế thừa Mộ Dung gia tộc bá đạo thủ đoạn. Từ ngoại tiến vào thành trấn người đều yêu cầu giao nộp một khối hạ phẩm linh thạch mới có thể đủ tiến vào. Nếu là bình thường phạm nhân nói, trừ phi là vẫn luôn ở trong thành công tác phạm nhân, như vậy muốn tiến vào nói, còn phải giao tam khối hạ phẩm linh thạch. Nay đối bình thường phạm nhân tới nói, là chung quanh một ít thôn nhỏ chín thành nhân cả đời đều làm không được sự tình, rất nhiều thời điểm đều là đoàn người cùng nhau nỗ lực, sau đó tranh thủ đến tam khối hạ phẩm linh thạch, hợp lực đưa một người tiến vào cô cổ thành.

Hôm nay cô cổ thành thực nghiêm cẩn thả náo nhiệt, bởi vì hôm nay là cô cổ thành mỗi quá 300 năm một lần Mộ Dung gia tộc quản sự tiến đến khảo sát nhật tử. Cô cổ thành sớm đã thành thói quen như vậy nhật tử, nói là tiến đến khảo sát, trên thực tế chính là tiến đến thu phí. Cô cổ thành Mộ Dung gia tộc người phụ trách đã sớm đã chuẩn bị tốt linh thạch, bực này Mộ Dung gia tộc quản sự tiến đến, liền đem này đó linh thạch đưa lên đi, theo sau liền vạn sự đại cát.

Không ngừng là này đó, cô cổ thành còn lộng nổi lên mỗi 300 năm một lần phô trương, lấy tỏ vẻ đối vị này quản sự hoan nghênh cùng tôn trọng.

Hôm nay sở hữu lưu tại ở cô cổ thành Mộ Dung gia tộc người đều tụ tập ở cùng nhau, phô trương đích xác không nhỏ. Chuyện như vậy cô cổ thành nội vô luận là phạm nhân vẫn là người tu tiên đều rõ ràng, cho nên đối này tuy rằng lòng có oán niệm, lại không dám có

bất luận cái gì lộ ra, như cũ lo chính mình làm chính mình sự tình, ở tiên nguyên thượng căn bản là không có vài người dám can đảm bên ngoài thượng cùng Mộ Dung gia tộc làm đối.

Yên lam trà lâu, một bộ áo bào trắng nam tử ôm ấp nữ tử, dựa tửu lâu cách không rào chắn, ánh mắt thanh lan, giống như hoa trong gương, trắng trong nước, rách nát một hồ thanh sương nguyệt hoa, xa hoa lộng lẫy.

Nữ tử dung nhan như họa, một tay chống tiểu cầm, thanh minh con người thỉnh thoảng hướng kia phồn hoa phô trương thượng xem vài lần.

Ở hai người đối diện, người mặc một bộ sạch sẽ đen như mực sắc trường bào nam tử, thanh tuấn khuôn mặt không có dư thừa biểu tình, một tay bưng một ly sứ men xanh ly, cúi đầu uống trà, ngẫu nhiên nâng lên con người nhìn về phía đối diện nam nữ toát ra một mặt thâm ý cùng kiêng kỵ.

Ở một bên một cái ghế thượng, còn có một đầu tím đen sắc đại xà, lúc này chính lười biếng đem đầu to gác ở trên bàn. Nó đầu cổ quái đèn lồng mũ nội, một cái tròn vo dục thú hai chỉ móng vuốt nhỏ chính bắt lấy một cái cái hộp nhỏ, từ nhỏ hộp bên trong cầm tựa đan dục lại tựa cây đậu giống nhau hạt ăn, xanh biếc mắt to khắp nơi loạn chuyển, ngu si đáng yêu đến làm nữ tử thấy được nhin không được muốn hung hăng ôm vào chính mình trong lòng ngực xoa bóp một phen.

Một màn này, từ nơi xa xem qua đi nói, như là một bộ lộ ra nhân dật thanh nhã còn có vài phần tinh linh đáng yêu bức họa cuộn tròn, vô luận là người nọ vẫn là kia thú

Chỉ là, ở đối diện đơn độc ngồi đen như mực trường bào thanh quân nam tử biết được, này đối diện hai người đích xác nhân dật thanh nhã nếu ở phẩm trà xem cảnh, kia một cái lười biếng một cái đơn thuần đáng yêu bộ dáng một xà một thú cũng đích xác không có bất luận cái gì ngụy trang, bất quá này đó đều chỉ là bọn hắn còn không có hành động mà thôi, chờ bọn họ chân chính hành động lên thời

điểm, mới có thể làm người biết này như thơ như họa hai người mang đến sẽ là cái dạng gì khủng bố.

Đỗ Tử Nhược buông chén trà, triều đối diện ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm hỏi: “Người sẽ lựa chọn cái thứ nhất đi vào này cô cố thành, chẳng lẽ là đã sớm tính tới rồi trong khoảng thời gian này là Mộ Dung gia tộc phái người tới đây khảo sát nhật tử, cũng bởi vậy tại đây tòa thành trấn Mộ Dung gia tộc người đều sẽ tụ tập ở bên nhau, người hảo một lưới bắt hết?”

Từ núi rừng, Đường Niệm Niệm đem Mộ Dung gia tộc bí pháp giao cho kia Lữ gia bốn huynh đệ tử muội sau, một đường đi vào này cô cố thành nội, tiêu phí thời gian thực đoản, cũng không có bị người phát hiện, sau đó tiến vào này yên lam trà lâu nội ngồi, trơ mắt nhìn cô cố thành nội náo nhiệt, còn có đám kia rõ ràng đang đợi chờ ai Mộ Dung gia tộc nhân.

Đường Niệm Niệm không có bất luận cái gì giấu giếm ý tứ, gật gật đầu thừa nhận Đỗ Tử Nhược hỏi chuyện.

Nàng vốn dĩ liền không có bất luận cái gì giấu giếm tính toán, chỉ là cũng không có cái kia tâm tư trước tiên cùng Đỗ Tử Nhược nói chính mình tính toán, lúc này Đỗ Tử Nhược hỏi tới, nàng tự nhiên cũng không có giấu giếm.

Đỗ Tử Nhược nhìn Đường Niệm Niệm thuần nhiên vô hại bộ dáng, tâm thần lại không khỏi lại lần nữa hơi hơi phát lạnh. Hắn mấy ngày nay thật sự xem như kiến thức, đừng nhìn Đường Niệm Niệm bộ dáng thật sự dường như không có bất luận cái gì tâm kế đáng nói, chính là đương nàng thật sự tính toán làm gì đó sự tình, thoạt nhìn chỉ là tùy ý mà động, bất quá trên thực tế lại nguyên lai là đã sớm đem hết thảy đều nghĩ kỹ rồi.

Lần này cô cố thành hành động, Đường Niệm Niệm thời gian nắm chắc phi thường hảo, chỉ là nàng hành vi lại làm người không cảm giác được một chút khẩn trương cảm, tựa hồ sở hữu hết thảy đều chỉ là trùng hợp mà thôi. Chính là thật là trùng hợp sao? Đỗ Tử Nhược không tin! Cho nên hắn hỏi, hỏi xong lúc sau được đến kết

quả cũng thực sự cùng hấn tưởng giống nhau, chỉ là lại vẫn là nhin không được có chút mạc danh cảm giác.

Đường Niệm Niệm người này, rất nhiều thời điểm có lẽ thật sự thực vô hại, chỉ là đương nàng thật sự tính toán làm gì đó thời điểm, ở địch nhân căn bản vô tri vô giác dưới tình huống, đã bị nàng cấp một chút tra tấn.

Đỗ Tử Nhược lại uống một ngụm trà thủy, nói là nước trà trên thực tế là một loại quỳnh tương, lạnh lẽo đến làm người cực thần trí một thanh.

Lúc này, cô cổ thành nội đột nhiên nhớ tới chiêm trống tiếng động.

Thanh âm này rước lấy bên trong thành không ít người chú mục, chỉ là giống nhau đều là đầu đi liếc mắt một cái lúc sau liền không hề chú ý. Chỉ cần là ở trong thành sinh hoạt lâu rồi chút người, đều biết kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, bất quá là Mộ Dung gia tộc quản sự muốn tới. Mộ Dung gia tộc người cũng không phải là cái gì người lương thiện, nếu bọn họ quá độ chú ý nói, lấy không chuẩn chọc Mộ Dung gia tộc vị này quản sự không cao hứng, như vậy ai cũng vô pháp ngăn cản chính mình bi thảm vận mệnh.

Yên lam trà lâu.

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy, xem đều không có xem Đỗ Tử Nhược, hai mươi viên thủy nước mắt tinh bay tới hấn trước mặt, “Bày trận.”

Đỗ Tử Nhược phát tay liền đem thủy nước mắt tinh nhận lấy, không nói hai lời dưới chân trận pháp vừa hiện, hấn thân ảnh tại chỗ biến mất, lại lần nữa xuất hiện thời điểm đã là Mộ Dung gia tộc người lúc này tụ tập địa phương, chín đạo hắc kim sắc lá cờ trống rỗng xuất hiện vờn quanh ở hấn chung quanh, ở hấn đôi tay linh hoạt bố họa trận tuyến thời điểm, chớp mắt biến mất sau đó xuất hiện tại hạ phương mỗi một cái ẩn nấp địa phương, nháy mắt kết hợp trở thành một đạo vây trận —— cửu cung mê hoàn trận.

Đây là một cái uy lực không cường, lại đủ để làm mệt mỗi trận pháp. Ở trận pháp bên trong người, đều hình cùng tồn tại trong mê cung mặt, chỉ có thể hành tẩu tìm kiếm sinh môn, nếu bay trên không lời nói chỉ biết bị càng cường đại hơn áp lực cấp áp xuống đi.

Ở cửu cung mê hoàn trận nội người, vô luận là Mộ Dung gia tộc người vẫn là mặt khác bị liên lụy ở bên trong người, trước mắt cảnh tượng đều ở trong nháy mắt biến hóa. Nguyên bản trong mắt góc mái đá xanh đại đạo toàn bộ đều biến mất, chỉ còn lại có một mảnh vô biên địa vực.

Đột nhiên, “Ầm ầm ầm” thanh âm vang lên tới.

Ở ánh mắt mọi người trung, từng đạo tường cao từ mặt đất sinh trường ra tới, này tường cao chừng mười trượng trường, ánh mắt có thể đạt được địa phương căn bản là vô pháp nhìn đến đường ra. Đương có người thử dùng linh thức càn quét thời điểm, lại phát hiện chính mình linh thức thế nhưng không hề tác dụng, không chỉ có như thế, tựa hồ còn bị nào đó quỷ dị sinh chớ đều cắn nuốt, làm một ít người nhin không được kêu to ra tiếng:

“Linh thức vô dụng, ta cảm giác được chính mình lâm linh thức giống như bị cái gì cấp ăn luôn giống nhau, hảo quỷ dị!”

“Ta cũng là! Là thật sự ăn luôn, ta có thể cảm giác được chính mình linh thức tiêu hao!”

“Không!” Phủ quyết chính là vị kia Mộ Dung gia tộc tiến đến quản sự, hấn hiện tại tâm tình cực kém. Vốn dĩ lần này tiến đến, hấn còn nghĩ có thể thừa cơ kiếm chác, sau đó tại đây cô cổ thành nội hảo hảo hưởng thụ một đoạn nhật tử, chờ này cô cổ thành thành chủ đưa lên các loại cống phẩm, nơi nào nghĩ vậy còn cái gì đều không có thực hiện liền gặp phải như vậy tập kích.

Mộ Dung gia tộc lần này tiến đến quản sự lạnh lùng nói: “Này trận pháp tên là cửu cung mê hoàn trận, cũng không phải cái gì đặc biệt cường đại trận pháp, chỉ cần cẩn thận tìm được sinh môn là có thể đủ đi ra ngoài. Đến nỗi linh thức, kia cũng không phải bị ăn, bất quá

trận pháp mang đến một loại ảo tưởng thôi. Loại này ảo tưởng sẽ lẫn lộn linh thức, làm linh thức tiêu hao quá lớn. Bất quá này cũng chỉ có thể đối phó được đại năng dưới tiên duệ, đối với Nguyên Anh kỳ đại năng linh thức, còn chưa đủ tư cách!”

Mộ Dung quản sự lạnh lùng cười, sau đó liền đem chính mình linh thức tán phát đi ra ngoài.

Hắn đầy mặt tự tin cùng âm ngoan, làm Mộ Dung gia tộc người đều không khỏi buông tâm, sau đó đồng loạt bốn phía đối hắn chụp khởi mônng ngựa, nhìn dáng vẻ đối vị này Mộ Dung quản sự có thể phá trận chuyện này cũng phi thường tự tin.

Chỉ là, bất quá mấy tức thời gian trôi qua, Mộ Dung quản sự sắc mặt đột nhiên biến đổi, “Không có khả năng!”

Hắn cảm giác được chính mình linh thức tựa hồ cũng bị nào đó quý dị đồ vật cấp ăn, nói nói là cắn nuốt! Loại cảm giác này làm người phi thường vô lực, tựa hồ vô luận phóng thích bao lớn linh thức đều chỉ biết bị cắn nuốt, kia cắn nuốt năng lực cũng chỉ sẽ càng lúc càng lớn. Hắn ngay từ đầu còn chỉ tưởng này cứu cung mê hoàn trận so giống nhau cứu cung mê hoàn trận muốn lợi hại một ít thôi, đương hắn bốn phía tán phóng linh thức thời điểm, bất quá mấy tức thời gian, hắn liền cảm giác được chính mình linh thức khuyết thiếu, không thể không dừng lại.

Cái này làm cho hắn rõ ràng cảm giác được, này cứu cung mê hoàn trận bên trong tựa hồ thật sự có quý dị cắn nuốt linh thức năng lực.

“Quản sự? Chẳng lẽ có cái gì không ổn?” Cô cổ thành thành chủ có chút kinh nghi bất định, hắn vừa thấy Mộ Dung quản sự có chút trắng bệch sắc mặt liền biết sự tình không có đơn giản như vậy.

Mộ Dung quản sự hít sâu mấy hơi thở, đối mặt chung quanh vừa mới mới chụp chính mình mônng ngựa rất nhiều Mộ Dung gia tộc người, chỉ cảm thấy da mặt đều có chút co rút đau đớn, lạnh lùng nói: “Này cứu cung mê hoàn trận có quý dị, tốt nhất vẫn là không cần lại phóng thích linh thức, còn có cũng không cần lên không, tại

đây trận pháp bên trong, phi không chỉ biết bị áp lực cực lớn cấp áp xuống tới, hảo hảo tìm kiếm sinh môn, hoặc là tìm được bày trận trận khí đem chi hủy diệt, ta nhớ rõ cùng trận pháp bố trí xuống dưới thời điểm, kia trận khí là chín đạo màu đen lá cờ.”

Cô cổ thành chủ vừa nghe đến hần lời như vậy, liền biết muốn đem hy vọng ký thác ở hần trên người vô dụng, ở trong lòng không khỏi thảm mắng một câu, đường đường Mộ Dung gia tộc quản sự, thế nhưng không chịu được như thế vô dụng, này quản sự còn không bằng ta tới làm! Lời này hần tự nhiên không dám trực tiếp làm trò Mộ Dung quản sự trước mặt nói ra, còn vẻ mặt cung kính đáp ứng Mộ Dung quản sự báo cho, sau đó an bài nhân thủ, đồng thời tàn nhẫn thanh nói: “Không biết là cái nào không biết sống chết gia hỏa, cũng dám trắng trợn táo bạo cùng Mộ Dung gia tộc đối nghịch, chờ trận pháp phá, một hai phải đem những người này cấp trảo cầm lấy tới hung hăng tra tấn một phen, làm người khác biết được Mộ Dung gia tộc tuyệt phi dễ chọc.”

Cô cổ thành thành chủ nói, rước lấy Mộ Dung quản sự trong lòng cả kinh. Hần đột nhiên nhớ tới dám can đảm cùng Mộ Dung gia tộc trắng trợn táo bạo đối nghịch còn không phải là gần nhất truyền thật sự đại gia mấy người sao? Nghe nói kia Đường Niệm Niệm một người đối phó ba cái Nguyên Anh kỳ đại năng đều không có bị thương, như vậy chính mình há là nàng đối thủ? Huống chi nghe nói liền linh trận Đỗ Tử Nhược đều thành nàng người, lúc này thế nhưng bị bày ra trận pháp vây khốn, nói không chừng chính là linh trận việc làm, nếu thật là như vậy, hần còn có đường sống?

Mộ Dung quản sự trong lòng càng nghĩ càng kinh, hần không cảm thảm mắng, Đường Niệm Niệm như thế nào liền cố tình lúc này tuyển đến cô cổ thành trên đầu tới. Đồng thời hần lại ở trong lòng may mắn, lấy linh trận bản lĩnh muốn bày trận sao lại bố trí loại này uy lực không cường trận pháp? Nếu thật là Đường Niệm Niệm nói, như vậy vì cái gì nàng còn không có xuất hiện? Nói không chừng là mặt khác đối Mộ Dung gia tộc có thù oán người, cố ý giả mạo thôi!

Mộ Dung quản sự may mắn suy đoán cũng không phải không có căn cứ cùng đạo lý, chỉ là hần có sao lại minh bạch.

Đỗ Tử Nhược sờ dĩ chỉ là bố trí loại này có thể làm mệt mỗi, công kích uy lực lại không cường trận pháp, bất quá là ở hấn xem ra Đường Niệm Niệm cấp thù lao cũng chỉ giá trị như vậy trận pháp, hơn nữa Mộ Dung gia tộc những người này kết quả cuối cùng cũng là từ Đường Niệm Niệm quyết định, công kích thủ đoạn cũng là từ Đường Niệm Niệm quyết định, hấn cần gì phải đi trộn lẫn một chân?

Đứng ở trên bầu trời, Đỗ Tử Nhược yên lặng nhìn cửu cung mê hoàn trận nội vạn Hư Đăng Yêu Đăng thân ảnh, đối với này cây yêu đăng tác dụng, hấn từ mấy ngày này quan sát xuống dưới cũng không khỏi có chút khiếp sợ. Vốn dĩ cửu cung mê hoàn trận đối linh thức tác dụng, đích xác vô pháp đối Nguyên Anh kỳ đại năng chiếu thành bao lớn ảnh hưởng, bất quá có vạn Hư Đăng Yêu Đăng này cây yêu đăng ở chỗ này, trận pháp bên trong người linh thức liền thật sự nửa điểm tác dụng đều không có.

Đỗ Tử Nhược im lặng quay đầu nhìn về phía bên cạnh ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, lạnh nhạt nói: “Ta cảm thấy chính mình mệt.”

Tuy rằng, hấn biết chính mình không quen biết này cây yêu đăng, bán được như vậy giá cả thật sự không thấp.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt quay đầu liếc hấn một cái, nghiêm túc nói: “Tuyệt không lui hàng.”

Ở Đỗ Tử Nhược càng thêm im lặng thần sắc hạ, Đường Niệm Niệm lại bỏ thêm một câu, “Bán sau không thể tăng giá.”

Đỗ Tử Nhược trầm mặc hồi lâu, lúc sau tựa hồ mới lại lần nữa tìm về chính mình thanh âm, đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Cho ta một cây nó ươn giống?”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Trừ phi đến chết, vạn Hư Đăng Yêu Đăng sẽ không sinh hài tử.”

“Vạn Hư Đăng Yêu Đăng?” Đỗ Tử Nhược vẫn là lần đầu tiên từ Đường Niệm Niệm trong miệng biết được đèn xanh thân phận thật

sự, chỉ là chẳng sợ đã biết đèn xanh tên thật, hấn ở chính mình trong trí nhớ vẫn là tìm không thấy một chút về này yêu đảng tin tức. Đối này, Đỗ Tử Nhược nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt càng vì thâm thúy lên.

Hai người kia rốt cuộc là cái gì thân phận, tựa hồ đi theo bọn họ bên người biết đến càng nhiều liền càng cảm thấy này hai người thần bí, vô luận là Đường Niệm Niệm là như thế nào liếc mắt một cái biết ẩn sẵn không chế giả là quỷ linh, này vạn Hư Đăng Yêu Đăng lại là thứ gì, Tư Lăng Cô Hồng lại là như thế nào sẽ biết Mộ Dung gia tộc không mặc bí pháp, những việc này rõ ràng đều là cực kỳ khó làm được sự tình, nhưng là ở hai người xem ra đều dường như không có bất luận cái gì để ý.

Đỗ Tử Nhược đột nhiên phát giác đi theo này hai người bên người, tựa hồ cũng không có nhiều ít khó chịu, thậm chí thực nhẹ nhàng, vô luận là tâm tình vẫn là tâm cảnh, còn có được đến trận pháp tài liệu cũng đồng dạng là dị thường nhẹ nhàng. Tuy rằng, rất nhiều thời điểm cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện thời điểm, luôn là bị ngạnh thật sự bất đắc dĩ.

Lúc này, bị Đường Niệm Niệm phái đi ra ngoài vạn Hư Đăng Yêu Đăng rốt cuộc bắt đầu có động tác.

Có lẽ là thực vật thiên tính, vạn Hư Đăng Yêu Đăng có trời sinh sẵn thú bản năng, chẳng sợ hiện tại nó tâm tình thực bức bối, nhưng là ở cảm giác được những người này bên trong có vài đạo mỏng manh uy hiếp sau, nó cũng không có trực diện xuất kích, chỉ là ở mọi người vô pháp sử dụng linh thức dưới tình huống trộm tới gần, từ tu vi nhỏ yếu người bắt đầu, một đám đánh bại.

Xanh biếc dây đảng giống như là trong bóng đêm rắn độc, trên mặt đất duyên sinh thời điểm vô thanh vô tức, ở người tu tiên chỉ có thể dùng mắt thường quan sát thời điểm, căn bản là vô pháp đuổi kịp nó tốc độ. Chỉ thấy kia xanh biếc dây đảng đang tới gần một cái Tích Cốc kỳ Mộ Dung gia tộc đệ tử, trong nháy mắt đột nhiên thoán khởi liền đem người này cấp quán quanh ở lại đến kéo đi, chỉ là chớp

mất sự tình, chờ mọi người phản ứng lại đây thời điểm, đã không kịp ngăn cản.

Tình huống như vậy từ lúc bắt đầu mỗi cách một hồi phát sinh một lần, bất quá nửa nén hương thời điểm, vạn Hư Đăng Yêu Đăng sản thứ tốc độ liền càng lúc càng nhanh, không sai biệt lắm mỗi cách mấy tức liền tới một lần, thậm chí không hề là từng bước từng bước tới đi sản, ngược lại mấy cái dây đăng đồng loạt xuất động, dùng một lần bắt lấy vài người cấp kéo đi.

Cái này làm cho dư lại mọi người đều không khỏi kinh hồn táng đảm, bọn họ căn bản là không biết những cái đó bị bắt đi người thể nào, đến bây giờ bọn họ đều còn không có hoàn toàn nùng rõ ràng kia tập kích bọn họ quỷ đồ vật rốt cuộc là cái gì.

Mộ Dung quản sự lúc này mở miệng nói: “Dùng linh khí chú che chở chính mình.”

Hắn những lời này một chút đem dư lại Mộ Dung gia tộc người bưng tỉnh, nhất thời thảm máng chính mình ngu dại, thế nhưng sợ tới mức quên mất chính mình còn có thể dùng đạo pháp. Thật sự là người tu tiên giống nhau đều thói quen linh thức tồn tại, cũng vẫn luôn tin tưởng linh thức mang đến phượng tiện, lập tức mất đi linh thức đối cảnh vật chung quanh không chế, này liền làm cho bọn họ một chút luống cuống, liền giống như mất đi răng nhọn lão hổ.

Từng đạo linh khí khai xuất hiện ở mọi người thân thể chung quanh, loại này linh khí áo giáp chung quanh lập loè điện quang, này uổng có làm tiếp cận bọn họ người bị lôi điện chi lực tập kích.

Chỉ là vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng vốn là có thể so với thượng phẩm pháp khí, lại sao lại sợ bình thường đệ tử linh khí khai? Chẳng sợ này đó đệ tử cho chính mình trên người bày ra không ngừng lệnh khai chú này từng đạo pháp, vạn Hư Đăng Yêu Đăng tập kích cũng không có bởi vậy trở nên giảm bớt, ngược lại càng thêm nhanh chóng lên.

Linh khải chú mặt trên lôi điện chi lực sẽ không thương đến nó, nhưng là làm nó liền giống như người bị muỗi nhẹ nhàng đinh một chút không thoải mái, loại này không thoải mái làm ở vào bực bội kỳ vạn Hư Đăng Yêu Đăng càng thêm không khách khí.

Đương vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng lại lần nữa cuốn lấy một người thời điểm, đột nhiên một bàn tay bắt được nó, này chỉ tay chủ nhân đúng là tên kia Nguyên Anh kỳ đại năng, Mộ Dung gia tộc phái tới quản sự.

“Nghiệp chướng!” Mộ Dung quản sự âm hàn cười, trong lòng bàn tay bạch tím giao nhau cương lôi nháy mắt lập loè, cũng mặc kệ cái kia bị vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng cuốn lấy Mộ Dung gia tộc đệ tử cũng bởi vậy bị liên lụy, chỉ nghĩ đem này quý dị dây đăng cấp chém thành tro tàn.

Chỉ là làm Mộ Dung quản sự giật mình chính là, ở hắn như vậy cương lôi công kích dưới, này dây đăng thế nhưng chỉ là nhan sắc hơi chút âm đạm một ít, căn bản là không có nhiều ít thực chất thượng thương tổn.

“.....”

Đau đớn kích thích vạn Hư Đăng Yêu Đăng.

Mấy trăm điều dây đăng đột nhiên từ không trung xuất hiện, xanh biếc nhan sắc dưới ánh mặt trời lộ ra noãn ngọc giống nhau màu sắc, chỉ là càng làm cho cửu cung mê hoàn trận nội Mộ Dung gia tộc nhân khiếp sợ chính là này dây đăng thượng phát ra táo bạo khủng bố hơi thở. Loại này hơi thở làm cho bọn họ cảm giác được này dây đăng lúc này phần nộ, cũng có thể đủ minh bạch nó lúc này hận không thể đưa bọn họ những người này toàn bộ tra tấn thành cặn bã sát ý.

“Này..... Chẳng lẽ là yêu tu?” Mộ Dung quản sự kinh nghi bất định nỉ non, nhăn chặt mày. Hắn còn không có nghe nói qua tiên nguyên có thực vật loại yêu tu.

Chỉ là lúc này không phải hẳn ngờ vực thời điểm, mấy trăm điều dây dằng bắt đầu điên cuồng ở mọi người trước mặt múa may, một sửa bắt đầu ả núp, lúc này nó giống như là bị làm tức giận hùng sư, chỉ hận không được đem trước mắt người toàn bộ xé rách.

Vạn Hư Đăng Yêu Đẳng mỗi một cái dây dằng đều khủng bố cực kỳ, trừu ở người trên người, một ít tu vi không cao, phản ứng không kịp Mộ Dung gia tộc đệ tử, thậm chí trực tiếp bị cấp một roi cấp chặn ngang trừu thành hai tiết, khủng bố như vậy.

Đỗ Tử Nhược kinh ngạc nhìn vạn Hư Đăng Yêu Đẳng tàn sát bừa bãi, đối với này yêu dằng táo bạo tính tình lại lần nữa có hiểu biết, thật sự khó có thể hướng tới thứ này ở Đường Niệm Niệm trước mặt giống cái kiêu quý hài tử giống nhau làm nũng. Hẳn triều Đường Niệm Niệm hỏi: “Này yêu dằng dây dằng giống như rất lợi hại.”

Đường Niệm Niệm gật đầu, lại lắc đầu, “Là rất lợi hại, chính là bây giờ còn chưa được.”

Đỗ Tử Nhược há miệng thở dốc, một hồi nói: “Từ này nhìn ra được tới, nó mỗi điều dây dằng đều có thể có thể so với thượng phẩm pháp khí.”

Này còn chưa đủ? Có này vạn Hư Đăng Yêu Đẳng liền giống như có mấy trăm thượng phẩm pháp khí, như vậy còn chưa đủ nói? Kia rốt cuộc thế nào mới đủ!?

Đường Niệm Niệm đối với hẳn lời nói, chỉ là nhận đồng gật gật đầu, nửa điểm không có nghe được hẳn sau lưng có chút chua lòm ý tứ.

Ở vạn Hư Đăng Yêu Đẳng như vậy điên cuồng thế công hạ, Mộ Dung gia tộc đệ tử một chút thương vong vô số. Đường Niệm Niệm nhìn một hồi, một đạo ý niệm truyền tới vạn Hư Đăng Yêu Đẳng trong ý thức, “Đừng quên ăn.”

Kỳ thật Đường Niệm Niệm càng thương thức vừa lòng vạn Hư Đăng Yêu Đẳng phía trước đánh lén cách làm, bởi vì ở như vậy công kích hạ, người linh hồn ý thức cũng sẽ bảo tồn tương đối hảo, cấp vạn

Hư Đăng Yêu Đăng ăn năng lượng tự nhiên liền càng tốt càng nhiều. Ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng như vậy tàn sát bừa bãi hạ chết đi người, linh hồn ý thức sẽ tiêu tán thực mau, hơn nữa tàn khuyết, này cũng phải hảo hảo so với bị phá hư điểm tâm, nửa điểm mỹ quan đều không có. Làm lúc này bực bội không thôi vạn Hư Đăng Yêu Đăng căn bản là nửa điểm ăn uống đều không có.

Chỉ là Đường Niệm Niệm sẽ làm nó kén ăn sao? Vì đem nó dưỡng đến thành niên kỳ, kén ăn là tuyệt đối không được.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng nghe được Đường Niệm Niệm truyền đến ý thức, như cũ không có cách nào chống cự, càng sẽ không bởi vậy đối Đường Niệm Niệm sinh ra nửa điểm oán niệm, chỉ là đem khí đều phát tiết ở này đó Mộ Dung gia tộc đệ tử trên người, sau đó không thể không nghe theo Đường Niệm Niệm lời nói, đem nên ăn đều ăn.

Kỳ thật như vậy đánh người tiêu hao vẫn là rất đại, ăn đồ vật tuy rằng không phải thích, ít nhất vẫn là có thể bổ sung nó thân thể.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng không thể không nói là một loại hung hãn sinh vật, nó nếu điên cuồng lên, mang đến chính là một mảnh nhân gian luyện ngục, này cũng mới có hoang dại thành niên vạn Hư Đăng Yêu Đăng hung danh. Không có người không chế hoang dại thành niên vạn Hư Đăng Yêu Đăng, như vậy nóng nảy tính tình xứng với như vậy thực lực khủng bố, còn có không yếu linh trí cùng chạy thoát bản lĩnh, đối các loại sinh linh tới nói đều là ác mộng giống nhau tồn tại.

Chỉ thấy lúc này mặt đất toàn bộ đều là tàn khuyết bất kham thân thể, máu tươi nhiễm hồng mặt đất, trường hợp như vậy giống nhau chỉ có ở ma tu tàn sát thời điểm mới có thể xuất hiện, ở tiên nguyên tuyệt đối là khó có thể nhìn thấy một lần, rốt cuộc tiên duyên trung tu đạo người phần lớn giết người đều sẽ không lưu lại thi thể, càng sẽ không lấy loại này tàn ngược phương thức giết người.

Đường Niệm Niệm cũng không thích huyết nhục hương vị, nàng giết người thời điểm giống nhau đều là trực tiếp mất đi, không lưu tâm

bất luận cái gì dấu vết, trừ phi nàng căn bản là không có tính toán giết người, mà là tra tấn người.

Như ở tước hoa thành thời điểm, nàng cũng không có giết một người, chỉ là mỗi người đều bị nàng đóng băng. Nếu bất luận những người đó khùng bố dữ tợn biểu tình nói, kỳ thật kia hình ảnh còn thật sự một chút đều không khùng bố, chỉ là đương người minh bạch này đóng băng nội thống khổ, còn có bị hủy rớt linh căn lúc sau, liền sẽ trái tim băng giá đến rùng mình. Này chết thật là không chết, chỉ là từ người tu tiên biến thành vô dụng phạm nhân, không còn có thành tiên khả năng, này căn bản là có thể nói là sống không bằng chết.

Bởi vậy, vạn Hư Đăng Yêu Đăng như vậy tàn ngược thủ đoạn lưu lại hình ảnh làm nàng đồng dạng không thích, bất quá thích không thích là một chuyện, có nên hay không làm lại là mặt khác một chuyện.

Ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng tàn sát bữa bãi bắt đầu thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng đã ở chung quanh bày ra một tầng cái chắn, đem sở hữu mùi máu tươi nói đều cấp ngăn cản bên ngoài, ở bọn họ vị trí một mảnh khu vực, có chỉ là Đường Niệm Niệm trên người phát ra nhàn nhạt dược hương.

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn phía dưới Tu La tràng cảnh, cũng không có ra tay đem hết thủy tiêu diệt thành tro tẫn, chỉ là tùy ý những cái đó tàn khuyết thi thể nằm ở nơi đó, quay đầu triệu Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Này xem như uy hiếp cùng khiêu khích thủ đoạn một loại đi?”

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng ngách đầu.

Chân thật huyết nhục cảnh tượng, xa so đồn đãi tới gọi người sợ hãi.

Đường Niệm Niệm gật gật đầu, “Như vậy, người khác sẽ sợ, Mộ Dung gia tộc đệ tử cũng sẽ, mặt trên người sẽ sinh khí khó chịu.”

Lúc này, phía dưới cửu cung mê hoàn trận bên trong người chỉ còn lại có kia Mộ Dung quản sự còn có cô cổ thành thành chủ hai người.

Mộ Dung quản sự thân là Nguyên Anh sơ kỳ đại năng, thực lực ở Mộ Dung gia tộc Nguyên Anh kỳ đại năng trung thực lực chỉ có thể xem như trung gian. Cô cố thành thành chủ chỉ là một cái Kim Đan sơ kỳ tu vi, có thể ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng tàn sát bừa bãi hạ sống đến bây giờ, lại là bởi vì trên người hắn phòng hộ pháp bảo không ít, đều này đó năm tháng tới ở cô cố thành thu quát được đến.

Chỉ là so sánh với Mộ Dung quản sự, cô cố thành chủ yếu có vẻ chặt vật rất nhiều, cả người đều nhưng chảy xuôi máu tươi.

“Quản sự đại nhân, ngài nhưng nhất định phải cứu cứu tiểu nhân a. Chỉ cần người chịu cứu tiểu nhân, tiểu nhân những năm gần đây tích tụ đều nguyện ý phụng cấp quản sự đại nhân.” Cô cố thành chủ đối Mộ Dung quản sự cầu xin nói, hắn pháp bảo đều dùng đến không sai biệt lắm, còn như vậy đi xuống tánh mạng của hắn tử chỉ sợ thật sự muốn hư.

“Câm miệng!” Mộ Dung quản sự âm lãnh quát lớn. Hắn hiện tại liền tự thân đều khó bảo toàn, còn muốn cho hắn giữ được người khác?

Này quỷ dị dây đăng so với hắn giống nhau còn muốn lợi hại, này nơi nào là dây đăng a! Căn bản chính là mấy trăm điều thương phẩm pháp khí đi? Chẳng những uy lực đại thả kiên cố như vậy, thật vất vả chặt đứt mấy cái, hao hết hắn gần tam thành thực lực. Chỉ là này bị chặt đứt mấy cái dây đăng đối với này mấy trăm điều tới nói căn bản là không tính cái gì, hơn nữa theo dây đăng bị chặt đứt, này dây đăng thế công cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Làm Mộ Dung quản sự càng lo lắng chính là, này trận pháp còn không có phá, bọn họ đã bị này dây đăng bị cuốn lấy, kia này bày trận người đi nơi nào? Nếu người này thực lực nhỏ yếu cũng liền thôi chính là có được như vậy quỷ dị dây đăng người, thực lực sẽ nhỏ yếu sao? Hắn còn không có xuất hiện, chính mình cũng đã khó có thể ứng phó, người này nếu là xuất hiện nói, hắn còn thoát được sao?

Lúc này, vạn Hư Đăng Yêu Đăng mấy chục điều dây đăng đột nhiên quán quanh ở bên nhau, trở thành một cái cái dùi hình thật lớn hung

khí, triều Mộ Dung quản sự vọt tới.

Cô cổ thành thành chủ nhìn thấy một màn này, sợ tới mức đầy đầu mồ hôi lạnh, nhanh chóng chạy trốn tới một bên. Chỉ là vạn Hư Đăng Yêu Đăng tuy rằng vô dụng như vậy đáng sợ kỹ năng đối phó hấn, mấy điều dây dềng vẫn là đuổi theo đến hấn bên người, chuẩn bị đem hấn cấp cuốn lấy, hoặc là trực tiếp trừu thành mảnh nhỏ.

Mộ Dung quản sự cũng bị này một kích cấp cả kinh tâm thần chợt lạnh, căn bản vô pháp lại cố kỵ hay không còn có người không có xuất hiện, giữ được hiện tại tánh mạng mới là quan trọng.

Năm đạo màu vàng chú phù từ hấn trong tay quăng ra ngoài, Mộ Dung quản sự trong hai mắt chớp động hung ác sáng rọi, cho dù là có thể so với thượng phẩm pháp khí lại như thế nào? Lão phu làm theo có thể đem người oanh thành toái tra.

Đương năm đạo chú phù cùng vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây dềng đụng chạm ở bên nhau, một trận vô hình khí lãng tứ tán mở ra, từ giữa còn có thể đủ cảm nhận được một loại bén nhọn phần nộ ý thức, loại này ý thức cũng không có bất luận cái gì thanh âm, chỉ là xuyên thấu qua linh thức giống nhau năng lượng tản đi ra ngoài, khổng lồ khủng bố đến làm Mộ Dung quản sự lãnh hải chấn động, một ngụm máu tươi từ trong miệng phun ra, sắc mặt tái nhợt.

Hấn không nghĩ tới này quỷ dị dây dềng cư nhiên còn có như vậy bản lĩnh, cái này làm cho hấn không khỏi suy đoán đến, chính mình linh thức vô pháp sử dụng, có phải là này quỷ dị dây dềng tác dụng.

Lần này vạn Hư Đăng Yêu Đăng thật sự nổi giận, một cỗ điên cuồng cảm xúc cơ hồ sử nó hoàn toàn mất đi lý trí, chỉ còn lại có bạo ngược bản năng.

Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, thân ảnh từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực biến mất, lại lần nữa xuất hiện thời điểm đã đứng ở Mộ Dung quản sự nơi phía trước không trung, ngón tay bắt lấy vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây dềng, ở đối phương cơ hồ là bản năng chuẩn bị phản kháng cùng công kích thời điểm, một cỗ dục lực từ

Đường Niệm Niệm trong tay chảy vào vạn Hư Đăng Yêu Đăng nội, làm kia vốn dĩ kiên cố vô cùng dây đăng nháy mắt mềm đến như là thủy giống nhau, mềm mại nằm liệt Đường Niệm Niệm trong tay, còn như là ủy khuất giống nhau vạn vẹo, dây đăng dính chỉ vào Mộ Dung quán sự, tựa hồ hài tử ở cáo trạng, nói cho Đường Niệm Niệm người này khi dễ nó.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gạt đầu, sau đó buông ra vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng, dây đăng có chút không tha hướng Đường Niệm Niệm tay quán quanh qua đi, ở Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn qua liếc mắt một cái trung, run rẩy không có lại động.

Chủ nhân năng lượng thật thoải mái..... Đèn xanh còn muốn a!

Chỉ là đối với vạn Hư Đăng Yêu Đăng khát vọng, Đường Niệm Niệm thực bình tĩnh lựa chọn làm lơ.

Trên mặt đất, Mộ Dung quán sự lúc này đã đầy mặt tuyệt vọng, nhìn giữa không trung Đường Niệm Niệm, toàn thân đều ở nhẹ nhàng run rẩy, ở Đường Niệm Niệm quay đầu hướng hẳn xem ra thời điểm, khô khốc mở miệng nói: “Ta liền biết..... Ta liền biết, trừ bỏ các ngươi, ai dám đối Mộ Dung gia tộc ra tay, trừ phi các ngươi, ai có bản lĩnh đối Mộ Dung gia tộc ra tay.....”

Cô cố thành chủ lúc này cũng sợ tới mức ngã ngối trên mặt đất, hẳn vốn dĩ cho rằng lấy Mộ Dung gia tộc bản lĩnh, muốn bắt lấy Đường Niệm Niệm những người này căn bản chính là dễ như trở bàn tay, hướng chi hẳn đây là một cái tiểu thành thành chủ, Đường Niệm Niệm những người này muốn tìm Mộ Dung gia tộc phiền toái hẳn là cũng sẽ không hảo bọn họ này đó tiểu nhân vật, có từng nghĩ đến Đường Niệm Niệm bọn họ không ngừng tới, còn đem bọn họ dễ dàng đùa bỡn vỗ tay bên trong.

“Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ, ta cùng Mộ Dung gia tộc quan hệ không lớn a, từ bị phái đến nơi này trở thành cô cố thành thành chủ, trừ bỏ mỗi năm cấp Mộ Dung gia tộc nộp lên một ít tài nguyên, mặt khác sự tình nửa điểm đều không có ta phân a!” Cô cố thành thành chủ đột nhiên quỳ trên mặt đất, đối với Đường Niệm

Niệm còn có xuất hiện ở bên người nàng Tư Lăng Cô Hồng xin tha nói: “Cầu xin các người tha tánh mạng của ta đi, ta, ta có rất nhiều linh thạch, này cô cổ thành năm thành sản nghiệp đều là thuộc về ta, hai vị nghĩ muốn cái gì ta đều có thể cấp hai vị.”

Kinh Hồng tiên tử còn có Tuyết Diên tôn chủ danh hiệu là ở tước hoa thành lúc sau truyền ra tới.

Này hai cái đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng danh hiệu tới đến bọn họ ở phạm thế thân phận, ở tiên nguyên có thể được xưng là tiên tử nữ tu rất ít, này một thế hệ trẻ tuổi bên trong vốn dĩ chỉ có Mộ Dung ngưng thật cùng Cốc Mị Nga hai người mà thôi. Này hai người vô luận thiên tư, dung mạo, bối cảnh đều là cực hảo, lúc này mới có thể đến này danh hiệu, có thể thấy được tiên tử danh hiệu ở tiên nguyên nữ tu có bao nhiêu khó được.

Đường Niệm Niệm Kinh Hồng tiên tử danh hiệu lại phạm thế mà đến, Tư Lăng Cô Hồng đồng dạng như thế. Chỉ là tiên nguyên trung cũng không có Tuyết Diên Sơn Trang, Tư Lăng Cô Hồng thực lực rất cuộc tới rồi cái dạng gì trình độ cũng căn bản không có người biết, chỉ rõ ràng hắn đã sớm tới rồi Nguyên Anh kỳ, có thể cùng quan lam sanh đánh nhau bất bại liền đủ để chứng minh, càng nhiều người phỏng đoán hắn hay không đã là Đại Thừa kỳ? Tuy rằng này thật sự có chút quá mức sợ hãi nghe nói, căn bản là không có bao nhiêu người tin tưởng, bất quá nhưng không ai hoài nghi hắn nhất định có thể đạt tới Đại Thừa kỳ tu vi, này liền cho hắn định ra một cái Tuyết Diên tôn chủ danh hiệu.

Danh hiệu loại đồ vật này muốn được đến cũng không đơn giản, ít nhất yêu cầu tiên nguyên trung phần lớn người thừa nhận.

Dĩ vãng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người đồn đãi liền ở tiên nguyên trung truyền khai, tước hoa thành Đường Niệm Niệm một hệ trắng trợn táo bạo đối phó Mộ Dung gia tộc hành vi, mới chân chính làm hai người thanh danh đứng lên.

“Người!” Mộ Dung quản sự nghe được cô cổ thành thành chủ xin tha, cái trán gân xanh bạo khởi. Chỉ là lúc này hắn cũng không thể

nói gì hơn, hẳn biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nếu xuất hiện, như vậy tánh mạng của hắn chỉ sợ cũng hư. Sợ chỉ sợ, đối phương căn bản là không cần tánh mạng của hắn, ngược lại muốn tra tấn hắn!?

Mộ Dung quản sự nghĩ đến này khả năng, toàn thân run lên, hai mắt hiện lên một mạt quyết tuyệt.

Đột nhiên, thân thể hắn bạo liệt, lãnh hải Nguyên Anh đột nhiên chạy trốn đi ra ngoài.

Đường Niệm Niệm không có động, chỉ là nhẹ nhàng vờ vờ vạ Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng.

Vạ Hư Đăng Yêu Đăng tự nhiên minh bạch nàng ý tứ, có chút không tình nguyện lại tốc độ cực nhanh đuổi theo Mộ Dung quản sự Nguyên Anh. Ở trận pháp, Mộ Dung quản sự Nguyên Anh tốc độ căn bản là không phải vạ Hư Đăng Yêu Đăng đối thủ. Thực mau, vạ Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng liền cuốn lấy Mộ Dung quản sự Nguyên Anh, sau đó liền thấy Mộ Dung quản sự Nguyên Anh chậm rãi biến đậm, không đến mấy tức liền biến mất không thấy.

Ở cuối cùng trong nháy mắt kia, Mộ Dung quản sự Nguyên Anh trên mặt thế nhưng lộ ra một mạt nhẹ nhàng.

Từ đây có thể thấy được, Đường Niệm Niệm thủ đoạn đối với người khác uy hiếp đích xác rất lớn. Mộ Dung quản sự lợi dụng Nguyên Anh chạy thoát không ngừng là tranh thủ một đường hy vọng, cũng là muốn ở cuối cùng một khắc không cần bị Đường Niệm Niệm bắt, cho dù là tự bạo cũng hảo, tuyệt đối không cần bị nàng sống trảo.

Đỗ Tử Nhược im lặng nhìn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, chỉ thấy nàng lúc này chính vẻ mặt đậm tĩnh vờ vờ vạ Hư Đăng Yêu Đăng lấy làm trấn an. Bộ dáng này nàng thật sự thuần nhiên vô hại tới rồi cực điểm, làm người liếc mắt một cái xem qua đi đều sẽ cảm thấy là một cái đơn giản hảo lừa người. Chỉ là hiện tại tiên nguyên trung đại bộ phận người đều đã đem nàng coi là ác ma, cùng nàng

là địch, nếu là bại, thà rằng tự sát cũng chỉ cầu ngàn vạn không cần bị nòng bắt lấy.

Đây là bao lớn thanh danh uy hiếp a!

Đáng tiếc, đương sự căn bản một chút tự giác đều không có.

Mộ Dung quản sự thân chết hồn diệt, lưu lại cô cổ thành thành chủ càng thêm kinh hồn táng đảm, quỳ trên mặt đất run bần bật, sắc mặt đã hoàn toàn trắng bệch. Ở hấn giấu ở trong tay áo bàn tay to ngằm làm động tác, ở hấn trong lòng bàn tay mặt chính là một khối linh tin thạch, ngày thường tùy tay bóp nát linh tin thạch, lúc này ở hấn trong lòng bàn tay lại giống như một khối cứng rắn vô cùng vạn năm tinh thiết, mỗi dùng một phân sức lực, hấn cái trán liền nhiều ra một giọt mồ hôi.

Hấn sợ bị Đường Niệm Niệm đám người phát hiện.

“Người phải cho Mộ Dung gia tộc đưa tin sao?” Đường Niệm Niệm bình đạm hỏi.

Cô cổ thành thành chủ tay run lên, linh tin thạch từ trong tay của hấn run lên ra tới, tinh túy linh tin thạch ở đây đất máu tươi trên mặt đất lẫn lộn, đặc biệt bắt mắt.

“..... Kinh..... Kinh hồng..... A, a.....” Cô cổ thành thành chủ thanh không thành tiếng, thân thể như là đầu lạp.

Đường Niệm Niệm không để ý đến hấn sợ hãi, ngón tay bắn ra, nằm ở huyết trên mặt đất linh tin thạch liền bị đánh nát, rách nát linh tin thạch hóa thành một mảnh tinh sương mù.

Hình ảnh này làm cô cổ thành thành chủ còn không có bị sợ hãi cấp hoàn toàn chiếm cứ trong óc minh bạch, Đường Niệm Niệm vừa mới kia nhất cử cũng không phải hủy diệt linh tin thạch, ngược lại là đem tin tức truyền ra đi, kia tinh trần sẽ đem nơi này hình ảnh toàn bộ truyền tới linh tin thạch bên kia người trong mắt.

“.....” Cô cổ thành thành chủ hiện tại đã không đến làm gì động tác, hấn phát hiện chính mình vừa mới thật cẩn thận hành vi đặc biệt ngu xuẩn. Đối phương căn bản là không sợ này hết thấy bị phát hiện, ngược lại chính là muốn cho Mộ Dung gia tộc bốn gia biết được này hết thấy!

Tinh trần linh tin thạch bên kia không có truyền ra tới bất luận cái gì thanh âm, chỉ là từ giữa ần ần cảm giác ra tới áp bách hơi thở, đủ để cho người biết được đối diện Mộ Dung gia tộc người có bao nhiêu phần nộ.

Lúc này, Đường Niệm Niệm một đạo ý thức đánh vào trên mặt đất cô cổ thành thành chủ lãnh hải, cô cổ thành chủ thần sắc tức khắc đại ra xuống dưới, cả người chất phác đến dường như không có bất luận cái gì trí lực.

“Trắc hồn khí?” Từ cô cổ thành thành chủ trong trí nhớ, Đường Niệm Niệm biết được Mộ Dung gia tộc làm ra trắc hồn khí, hơn nữa muốn đem chi đưa cho các gia tộc môn phái sự tình.

Một cái dây đăng lúc này cũng lển đến cô cổ thành thành chủ lãnh hải, không đến một tức liền lui ra tới, đúng là tiếp thu đến Đường Niệm Niệm ý thức vạn Hư Đẳng Yêu Đẳng việc làm.

Cô cổ thành thành chủ cũng vào lúc này, hai mắt không ánh sáng ngã vào nhiễm huyết trên mặt đất.

Từ Đổ Tử Nhược bày ra cửu cung mê hoàn trận đến cuối cùng vạn Hư Đẳng Yêu Đẳng ra tay, nhìn như đi qua hồi lâu, trên thực tế cũng liền không đến nửa nén hương thời gian mà thôi. Vạn Hư Đẳng Yêu Đẳng thấy không có chính mình sự tình gì, hướng tới Đường Niệm Niệm làm nũng liền về tới nội giới trung đi.

Đổ Tử Nhược đối với trước mắt Tu La hình ảnh cũng không có bất luận cái gì cảm xúc, đối Đường Niệm Niệm nói: “Đi?”

Tiên nguyên vốn chính là một cái nhìn như tốt đẹp thực tế tàn khốc địa phương, chính hấn giết người tuyệt đối không thể so này thiếu,

đôi với địch nhân đồng dạng không có nửa phần lưu tình, chỉ là giết người sau hình ảnh chưa từng có như vậy huyết tinh thôi.

Đường Niệm Niệm nhẹ chóp chóp con người, vòng eo đã bị Tư Lăng Cô Hồng lại lần nữa vòng lấy, một hồi nói: “Ân, đem đồ vật cầm liền đi.”

“Lấy đồ vật?” Đỗ Tử Nhược nao nao.

Đường Niệm Niệm chỉ vào cô cổ thành thành chủ thi thể, “Hắn nói đồ vật.”

“.....” Đỗ Tử Nhược cảm thấy chính mình có chút minh bạch Đường Niệm Niệm vì cái gì có như vậy nhiều để súc nguyên nhân chi nhất. Nếu là hắn nói, làm những việc này sau, chỉ sợ không phải vì chạy trốn cũng sẽ trực tiếp đi, căn bản sẽ không nghĩ đến còn có cái gì muốn bắt.

Còn chưa tiêu tán linh tin thạch tinh trần nội truyền đến khí áp càng cường, một tiếng áp lực thả lạnh lẽo thanh âm truyền ra: “Người này ác độc..... Ngô!”

Một đạo hắc quang từ Tư Lăng Cô Hồng trong tay bắn tới tinh trần trong vòng, thanh âm kia còn chưa nói xong liền biến thành kêu rên, tinh trần cũng ở thời điểm này tiêu tán.

Đỗ Tử Nhược trong mắt lập loè khiếp sợ, thông qua linh tin thạch tập kích đến đối phương, như vậy năng lực Tư Lăng Cô Hồng là như thế nào làm được!?

Tư Lăng Cô Hồng không hề có để ý tới Đỗ Tử Nhược ánh mắt, ôm Đường Niệm Niệm đạp trong hư không hành tẩu, cười nhạt đối nàng nhẹ giọng hỏi: “Một gian gian thu, vẫn là một lần thu?”

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu đối thượng hắn đôi mắt, nghiêm túc nói: “Ta không phải Lưu Bảo.”

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng cười nhẹ.

Hắn tựa hồ càng ngày càng thích trêu đùa Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm linh thức đem toàn bộ cô cổ thành bao phủ, sau đó đem Mộ Dung gia gia sản dòng họ nghiệp tất cả đồ vật đều thu vào túi Càn Khôn bên trong, một ít vô dụng không thể lấy đi bàn ghế cùng gác mái, ở nàng phát tay chi gian, tất cả hóa thành bụi đất.

Đỗ Tử Nhược đem cửu cung mê hoàn trận chín đạo cờ xí thu hồi, trận pháp cũng tự động biến mất, nơi này Tu La hình ảnh cũng một chút bại lộ ở cô cổ thành nội đám người trong mắt, trong nháy mắt trong đám người bộc phát ra vô số tiếng kêu sợ hãi.

“A ——! Mau xem! Đó có phải hay không Kinh Hồng tiên tử bọn họ!?” Một người kêu to, chỉ vào lúc này còn ở giữa không trung không nhanh không chậm rời đi Đường Niệm Niệm đám người.

“Không sai! Thật là Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ! Còn có người nọ, người nọ là linh trận!”

“Này…… Nói như vậy nói, này đó…… Này đó là bọn họ làm……?”

Trong nháy mắt, đường phố đều trống vắng không tiếng động, mỗi người sắc mặt khác nhau.

Lúc này, một con rắn quái thân ảnh từ nơi không xa vọt ra tới, sau đó nhanh chóng đuổi theo Đường Niệm Niệm ba người thân ảnh.

Đường Niệm Niệm triều xà quái trên đầu nhìn lại, chỉ thấy đèn lồng mũ bên trong Lục Lục một con móng vuốt nhỏ chính cầm một chuỗi viên, ăn đến chính hương.

“Ngao ngao ngao ngô ~” Lục Lục một khác chỉ móng vuốt nhỏ lại toát ra một chuỗi viên, hai chỉ xanh biếc đôi mắt mê đến cong cong đưa cho Đường Niệm Niệm.

Chủ nhân, chủ nhân, cái này ăn ngon ~ Lục Lục đem kia cửa hàng toàn lấy tới nga!

Cái dạng gì chủ nhân dưỡng ra cái dạng gì sùng vật, chỉ nghe Lục Lục lời này nói được, nửa điểm đều không có chính mình trộm lấy đồ vật mà tự thẹn. Hơn nữa, gia hỏa này thế nhưng ở Đường Niệm Niệm đánh nhau thời điểm, chạy tới ăn vụng đi.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh tiếp nhận tới, nhìn nhìn, cắn một ngụm, con người hơi hơi lóng lánh một chút, đối với Lục Lục gật đầu.

Một con trắng nõn như ngọc bàn tay đột nhiên nắm lấy Đường Niệm Niệm nhéo xuyên viên tay, đem cử chỉ lên, sau đó liền thấy Tư Lăng Cô Hồng nhẹ gục đầu xuống, theo nàng ăn cắn một ngụm.

Đường Niệm Niệm ánh mắt lập tức chớp động ánh sáng khát vọng nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng đem trong miệng viên nhai nuốt xuống đi sau, khóe môi nhẹ dương, nói: “Lần sau cấp Niệm Niệm làm càng tốt ăn.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm chờ chính là những lời này.

Tư Lăng Cô Hồng trừ nghệ tiến bộ thần tốc, giống nhau đồ vật bị hấn ăn qua lúc sau, hấn liền đại khái biết được nên làm như thế nào ra tới, còn có thể trò giỏi hơn thầy.

Đường Niệm Niệm đối Lục Lục vẫy tay, Lục Lục lập tức lại lấy ra một chuỗi viên đưa cho nàng.

Đỗ Tử Nhược trơ mắt nhìn này đám người, thú, nửa điểm không có vừa mới giết qua người khăn trương cảm, nhàn nhã đến giống hài tử giống nhau gọi người dở khóc dở cười.

Bất quá, loại cảm giác này thật sự không tồi.

Đỗ Tử Nhược yên lặng nghĩ.

Đang lúc bọn họ rời đi không có bao lâu, cô cổ thành ngoại lai tới rồi bốn người. Bốn người này một nữ tam nam, tu vi rất thấp, như vậy người nhập cô cổ thành, nói như vậy nhất định sẽ bị cô cổ thành thủ cửa thành hắc một phen, muốn bọn họ một người giao ra hai khối

hoặc là tam khối hạ phẩm linh thạch, bốn người này cũng làm hảo như vậy chuẩn bị mới đến.

Chỉ là, khi bọn hắn đuổi tới cô cỏ thành thời điểm, lại phát hiện nơi này căn bản là không có dĩ vãng thủ thành Mộ Dung gia tộc nhân, cái này làm cho bốn người không khỏi có chút nghi hoặc.

“Nên sẽ không.....” Bốn người bên trong tráng hán kinh nghi bất định nói: “Kia vài vị đại nhân nên sẽ không thật sự làm đi?”

Bốn người này, đúng là phía trước ở núi rừng bị Đường Niệm Niệm cho Mộ Dung gia tộc bắt truyền bí pháp Lữ gia bốn người.

Lữ tuyết nhấp môi nói: “Vô luận như thế nào, vẫn là vào xem đi?”

Lữ Phong nghĩ nghĩ, cuối cùng cắn răng một cái gật gật đầu. Từ hắn đi đầu, lãnh huynh đệ tỷ muội ba cái cùng nhau đi vào cô cỏ thành nội.

Lúc này cô cỏ thành trên đường phố cũng không có bao nhiêu người, những người này đều hướng về một phương hướng đi tới, trong miệng đều ở nghị luận cái gì. Bốn người chỉ nghe được “Kinh Hồng tiên tử” “Tuyết Diên tôn chủ” “Mộ Dung gia tộc” “Hảo tàn nhẫn” “Hảo thảm” này đó từ ngữ xuất hiện nhiều nhất. Cái này làm cho bốn người tâm thần không khỏi càng thêm kinh nghi bất định lên.

Lữ Phong một chút giữ chặt một người thoạt nhìn tựa hồ là người thường nam tử, theo tiếng hỏi: “Bên kia phát hiện sự tình gì? Vì cái gì mọi người đều hướng bên kia đuổi?”

Kia người thường thấy đối phương tựa hồ là người tu tiên, cũng không dám chạm trể, cung kính nói: “Vài vị đại nhân, xem các người bộ dáng sợ là vừa mới trở về thành đi? Việc này cũng là vừa phát sinh không lâu! Các người là không biết a.....” Người này đem chính mình biết đến còn có nhìn đến hình ảnh đều nói đơn giản một lần, này liền chỉ vào Mộ Dung gia tộc người chết đi địa phương, thấp giọng nói: “Thi thể đều còn ở nơi đó đâu, các người muốn đi liền đi thôi, quá khủng bố! Kia Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ

cũng quá lớn mật, thế nhưng cứ như vậy ra tay đối phó Mộ Dung gia tộc người.”

Nói xong, người này ngay lập tức rời đi.

Lữ Phong bốn huynh đệ tỷ muội thần sắc đều đều viết đại ra, một hồi lâu Lữ tuyết mới có chút run rẩy nói: “Bọn họ..... Bọn họ, ta nhớ ra rồi, bọn họ là..... Thế nhưng là bọn họ!”

Ngay từ đầu, mới gặp Đường Niệm Niệm đám người thời điểm, bốn người loại này tầng dưới chót thả sinh hoạt ở hẻm lánh địa phương người căn bản là không có nhận ra tới, chỉ là đối với Đường Niệm Niệm đám người thanh danh là tuyệt đối nghe qua, đặc biệt là Đường Niệm Niệm đối với Mộ Dung gia tộc nhân thủ đoạn, càng là đã từng sau khi nghe được, cảm thán nàng này đáng sợ.

Không nghĩ tới, bọn họ thế nhưng cùng Đường Niệm Niệm chính diện tiếp xúc, nói chuyện, hơn nữa còn tránh được một kiếp, còn được đến Mộ Dung gia tộc bất truyền bí pháp?

Bốn người lại một lần cảm giác sinh hoạt như thế không chân thật.

Vốn dĩ bọn họ đi vào trong thành là bởi vì Đường Niệm Niệm cùng Đỗ Tử Nhược nói qua nói, không khỏi vẫn là có chút lo lắng, còn có còn lại là đối với trong tay cái gọi là Mộ Dung gia tộc bất truyền bí pháp có chút hoài nghi. Hiện giờ nghe được Đường Niệm Niệm đám người thân phận, bốn người không khỏi cảm thấy bọn họ túi Càn khôn ngọc giản thực trọng, phi thường trọng, trọng đến bốn người có chút không thở nổi, đồng thời lại hưng phấn cơ hồ muốn ngất xỉu.

“Đại ca..... Người, người thấy thế nào?” Lữ tuyết run rẩy hỏi.

Lữ Phong trầm mặc, bất quá từ hấn run rẩy thân hình có thể thấy được tới hấn nội tâm một chút đều không bằng trên mặt bình tĩnh.

“Đi trước nơi đó nhìn xem.”

Lữ Phong nói nơi đó, đó là Mộ Dung gia tộc đám người chết đi địa phương.

Lữ tuyết ba người nghe xong, đều trầm mặc gật gật đầu. Bọn họ cũng muốn nhìn xem, Đường Niệm Niệm bọn họ rốt cuộc làm cái gì, lại làm được kiểu gì nông nổi.

Đương bốn người đi vào thời điểm, nơi này còn có rất nhiều người không có tan đi. Bốn người thực mau đem trong đó hình ảnh xem ở trong mắt, sau đó sắc mặt đồng thời một bạch, yên lặng cùng tới khi giống nhau không tiếng động rời đi. Bọn họ đều đã nhìn ra, như vậy cảnh tượng liền cùng phía trước núi rừng nội hầu ngư thú đàn kết cục giống nhau, này hết thấy chỉ sợ đều là kia khủng bố dây đẳng việc làm.

Nhớ trước đây, bọn họ bốn người cũng từng thiếu chút nữa bị chết tại đây dây đẳng dưới, hiện tại ngẫm lại đến ngẫu nhiên cảm thấy kinh hồn táng đảm.

“Đại..... Đại ca?” Lữ tuyết dù sao cũng là một nữ tử, đối với này một tầng tiếp theo một tầng phát sinh này hết thấy, lúc này cũng không khỏi đã không có chú ý. Thật sự là bọn họ trong tay đồ vật, quá mức quý giá cũng quá mức trầm trọng.

Lữ Phong đứng ở tại chỗ trầm mặc hồi lâu, sau đó xoay người đối huynh đệ muội ba người trầm giọng nói: “Chúng ta là một cái thôn ra tới, càng là kết nghĩa huynh đệ tử muội, ta hiện tại hỏi lại các người một lần, còn nhớ rõ chúng ta kết nghĩa khi nói qua nói sao?”

Ba người thần sắc đều ở trong nháy mắt trở nên nghiêm túc, nhìn nhau liếc mắt một cái sau, đồng thời nói: “Có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, tuyệt không phản bội, nếu không trời đánh ngũ lôi oanh, vĩnh không siêu sinh!”

“Thực hảo!” Lữ Phong gật đầu, sau đó nở nụ cười, “Nhị muội, tam đệ, Tứ đệ, đây là chúng ta cơ duyên, chúng ta đại cơ duyên!”

Hắn lời nói, một chút làm ba người sắc mặt đỏ lên lên.

Lữ tuyết đột nhiên nói: “Chính là đại ca, người còn nhớ rõ kia Kinh Hồng tiên tử lời nói sao? Nàng nói muốn cho chúng ta truyền ra đi, này công pháp cũng là.”

Lữ Phong biểu tình một đốn, suy nghĩ một hồi, gật đầu nói: “Không sai, chỉ là này truyền ra đi cũng phải nhìn như thế nào truyền, một cái không hảo liền cho chúng ta đưa tới họa sát thân. Huống chi theo ta thấy, này công pháp ngọc giản Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ bọn họ nhất định không ngừng một phần, bọn họ muốn cho ai kia liền cho ai, truyền ra đi sự tình còn không cần chúng ta đặc biệt đi nhọc lòng, hiện tại nhất quan trọng vẫn là hảo hảo tu luyện.”

Lữ tuyết cùng Lữ hoa, Lữ Nhạc hai huynh đệ đều gật gật đầu.

Lữ hoa thật cẩn thận hỏi: “Đại ca, chúng ta đây hiện tại đi đâu?”

Lữ Phong hai mắt như đuốc: “Hồi thôn! Chúng ta phát tài, cũng không thể quên mất sinh chúng ta dưỡng chúng ta hương thân phụ lão! Đừng quên bắt đầu là ai tình hết thầy, cho chúng ta đổi lấy linh thạch?”

Lữ tuyết nghe vậy cười, khuôn mặt tuy rằng đã có chút hiện lão nạng, vào lúc này này thần thái phi dương cười hạ, lại là tản mát ra một cỗ khó được tiểu thoải mái tức, nghiêm túc gật đầu nói: “Không sai, hồi thôn! Nói không chừng chúng ta thôn không lâu cũng sẽ trở thành một cái tu tiên thôn đâu!”

Lữ hoa cùng Lữ Nhạc nghĩ tương lai tốt đẹp, đều đồng loạt bật cười.

-----oOo-----

Chương 170: đôn đãi, đuôi giết (canh hai)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thời gian giây lát, xuân đi thu tới, bốn mùa biến hóa.

Cần hách sơn chỉ là thiên cơ địa vực một cái bình phàm đỉnh núi, duy nhất không tầm thường chỗ đó là nơi này có một tòa cần hách thành. Tòa thành này không có thành chủ, chẳng qua là một cái vô chủ hỗn loạn giao dịch chi thành, làm mỗi cái người tu tiên có cái đặt chân địa phương, mặt khác giao dịch địa phương.

Cần hách bên trong thành có chút tiêu điều cùng mộc mạc, bên trong khách điểm tửu lầu bố trí đến độ thực bình thường, không có bất luận cái gì cố tình trang trí, thậm chí có chút cây cột đều đã rớt sơn, thoạt nhìn có chút cũ nát.

Một tòa không có tên hai tầng các tửu lầu, lầu hai cũng không có vài người, nhưng thật ra lầu một náo nhiệt một ít. Mười mấy cái bàn thượng đảo ngồi đầy năm sáu cái bàn, tình huống như vậy ở cần hách bên trong thành coi như là sinh ý tốt.

Này lầu một ngồi người tu tiên nhóm phần lớn đều là một ít tu vi không cao người, có tán tu cũng có một ít môn phái nhỏ gia tộc đệ tử.

Vài người cùng nhau ngồi ở tửu lầu bên trong uống rượu dùng bữa, phần lớn đều sẽ liêu một ít thú sự. Này cần hách bên trong thành này gian sinh ý xem như không tồi tửu lầu nội người đồng dạng không ngoại lệ. Lúc này, liền có thể nghe được mọi người giao tạp nghị luận thanh, còn có các loại thổi phồng cùng tiếng thở dài. Từ lúc bắt đầu trò chuyện chính mình gặp gỡ lại đến tiểu môn tiểu phái

tranh đấu, cuối cùng toàn bộ đều nói đến lúc này tiên nguyên bên trong phát sinh lớn nhất sự tình.

“Các người nghe nói sao? Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ, linh trận, Mộ Dung gia tộc, Viên gia, cổ quái khủng bố yêu đảng!” Ngồi ở tửu lầu bên trái một cái bàn thượng, nói chuyện chính là này cái bàn thượng đang ngồi bốn người trong đó một người nam tử. Này nam tử thân xuyên màu xanh xám kiếm bào, viên mặt, mày rậm mắt to, ngũ quan đoan chính. Chỉ là lúc này đang ở làm mặt quỷ bộ dáng có chút cổ quái, tựa hồ liền sợ người khác không biết hẳn tiếp được muốn nói sự tình có bao nhiêu hấp dẫn người giống nhau.

Này thanh trong lời nói mặt liền tiếp nói ra vài người xưng hô còn có kia không người không biết không người không hiểu Mộ Dung gia tộc, toàn bộ tửu lầu bên trong thanh âm đều một ngẩn.

Thực mau, liền có một người châm chọc ra tiếng nói: “Những việc này ai không biết? Hiện tại toàn bộ tiên nguyên đều đang nhìn trận này chiến cuộc kết quả, ai sẽ không biết!”

Viên mặt kiếm bào nam tử bị như vậy một đỡ, tức khắc có chút xấu hổ, nhất thời không chịu thua từ bàn vị thượng đứng lên, cao giọng nói: “Vậy các người có biết, Kinh Hồng tiên tử ở cô cổ thành nhất cử đem cô cổ thành nội Mộ Dung gia tộc người một lưới bắt hết, tàn sát một cái không lưu, còn đem bên trong thành Mộ Dung gia tộc sản nghiệp tài vụ toàn bộ cướp đi, hơn nữa đem những cái đó sản nghiệp mỗi người hủy diệt, còn có.....”

Này nam tử lời nói còn không có nói xong, cái kia nguyên lai châm chọc người của hắn liền cũng đứng lên, lại lần nữa châm chọc đánh gãy hắn nói: “Này đã sớm mấy năm trước sự tình, người cư nhiên còn lấy ra tới nói? Thật là tiểu địa phương ra tới người, tin tức đều như thế không linh thông, lại còn lấy ra tới khoe khoang. Vẫn là để cho ta tới nói cho người đi!”

Viên mặt kiếm bào nam tử bị người này đỡ đến sắc mặt đỏ lên, hai mắt đều toát ra ánh lửa. Hiển nhiên đối với chính mình chuẩn bị

khoe khoang một phen, lại bị người này cấp quấy rầy rất là không cao hứng.

Người này đứng ở chính mình vị trí thượng, chậm rãi mà nói, “Vừa mới người nói kia chuyện đã là mười năm trước sự, từ tước hoa thành Kinh Hồng tiên tử nhất cử đem Mộ Dung gia tộc đánh lén người một lưới bắt hết sau, nàng cùng Tuyết Diên tôn chủ, linh trận hai người còn có bên cạnh yêu thú sủng vật cùng nhau đi vào cô cổ thành, kia một lần thoát nhìn như là ngoài ý muốn, trên thực tế thời gian có lợi đến phi thường chuẩn xác, vừa vặn là cô cổ thành Mộ Dung gia tộc mọi người tụ thời điểm, một đạo cứu cung mê hoàn trận đem Mộ Dung gia tộc người toàn bộ vây ở trong đó, theo sau lợi dụng một loại cổ quái yêu đặng đem Mộ Dung gia tộc người toàn bộ diệt trừ, kia cuối cùng hình ảnh làm không ít người đều vì này sợ hãi, ám đạo Kinh Hồng tiên tử tàn nhẫn!”

“Xuy!” Viên mặt kiếm bào nam tử cười nhạo một tiếng, lạnh lùng nói: “Người này nói còn không phải giống nhau, ai không biết?”

Người này đối với viên mặt kiếm bào nam tử châm chọc chỉ là hồi lầy cười lạnh, “Người biết chút cái gì, nếu không phải người này đồ nhà quê nhắc tới tới, ta cũng không cần từ kia nói lên.” Ở viên mặt kiếm bào nam tử phần nộ sắc mặt hạ, hắn ngôn ngữ tiếp tục, “Ở cô cổ thành lúc sau một năm, Kinh Hồng tiên tử bọn họ liền buông xuống Mộ Dung gia tộc phụ thuộc môn phái, thanh từ phái. Lần này cùng cô cổ thành quá trình giống nhau, một đạo trận pháp rơi xuống, toàn bộ thanh từ phái liền ở kia yêu đặng tàn sát bừa bãi cùng Kinh Hồng tiên tử trong tay quỷ dị băng hỏa cấp diệt môn. Bất quá, thanh từ phái kết quả cùng cô cổ thành không phải đều giống nhau, nghe lúc ấy tận mắt nhìn thấy người đứng xem lời nói, toàn bộ thanh từ phái cơ hồ đều cấp đóng băng trở thành một tòa băng sơn, này băng sơn thứ tự đóng băng suốt một ngày một đêm, làm người ngoài tận mắt nhìn thấy đến ngày này một đêm, trong núi hết thảy một chút hóa thành tro tàn quá trình! Kia chấn động, tuyệt phi ngọc giản ký lục trung có thể thể hội, chỉ tiếc kia ký lục hạ ngọc giản đã bị Mộ Dung gia tộc cấp hơn phân nửa thu mua phá hủy, càng hạ tru

sát lệnh, ai dám truyền lưu đi ra ngoài chính là cùng Mộ Dung gia tộc đối nghịch.”

Nam tử lời nói làm tửu lâu nội mọi người nghe được như si như say, cho dù là một ít biết được chân tướng người, ở từ nam tử trong miệng nghe được thời điểm, cảm thụ lại hoàn toàn không giống nhau, hướng chi nam tử nói được càng vì kỹ càng tỉ mỉ một ít.

Viên mặt kiếm bào nam tử thấy vậy, không tiếng động hừ nhẹ một tiếng, ở đồng bạn lôi kéo hạ ngòi trở lại tại chỗ, có chút không tình nguyện nghe nam tử ngôn ngữ.

“Từ thanh từ phái lúc sau, Mộ Dung gia tộc liền bắt đầu đối Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ bọn họ tiến hành đuổi giết. Nghĩ đến tiên nguyên người trong đều biết Mộ Dung gia tộc có thanh liên tiên tử người này tồn tại, muốn nói lên, này Kinh Hồng tiên tử bọn họ cùng Mộ Dung gia tộc thù hận vẫn là thanh liên tiên tử khởi đầu. Nga, lạc đề, thả nghe ta nói thanh liên tiên tử thân là thanh liên đạo thể, có có thể nhìn thấu quá khứ tương lai khủng bố thiên phú, từ Mộ Dung gia tộc đuổi giết Kinh Hồng tiên tử bọn họ thủ đoạn xem ra, chỉ sợ cũng là lợi dụng này thanh liên tiên tử thiên phú mới có thể tìm được bọn họ hành tung!”

“Chỉ là đuổi giết cũng không như ý, không biết này thanh liên tiên tử rốt cuộc là nghĩ như thế nào, vẫn là nàng thiên phú có vấn đề, tựa hồ mỗi lần biết trước Kinh Hồng tiên tử bọn họ hướng đi thời điểm đều tất nhiên là Mộ Dung gia tộc một chỗ cứ điểm. Này cũng tạo thành mỗi lần đánh nhau thời điểm, Mộ Dung gia tộc cứ điểm đã chịu phá hủy, không biết thanh liên tiên tử biết trước đến Kinh Hồng tiên tử bọn họ hướng đi thời điểm, hay không biết trước tới rồi ám sát sẽ thất bại? Nếu biết trước tới rồi, cứ nhiên còn đi? Đó là choáng váng vẫn là làm sao vậy?”

Nam tử nói, làm bộ châm chọc cười.

Này thật là tiên nguyên người trong đều nghi hoặc địa phương, vì cái gì Mộ Dung ngưng thật mỗi lần biết trước địa điểm đều là Mộ

Dung gia tộc cứ điếm, nàng lại hay không biết trước tới rồi ám sát kết quả?

Không có người biết được, Mộ Dung ngưng thật căn bản là không có cách nào biết trước Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, chỉ có thể thông qua Mộ Dung gia tộc người tới ‘ xem ’ đến tương lai, chỉ là như vậy kết quả cũng tạo thành mỗi lần biết trước địa điếm đều là Mộ Dung gia tộc cứ điếm, này chẳng sợ nàng có tâm đi thay đổi cũng vô lực làm được.

Biết trước trung nàng xác mơ hồ thấy được thất bại kết quả, chỉ là nếu liền đi đều không đi nói, như vậy chính là nửa điếm hy vọng đều không có.

Mặt khác, Mộ Dung gia tộc cũng từng nghĩ tới đối phó linh trận lấy tiết trong lòng chi hận, chỉ là linh trận sau lưng có người lại liền Mộ Dung gia tộc cũng không thể không hơi chút cố kỵ. Người này sớm tại linh trận cùng Đường Niệm Niệm hợp tác thời điếm liền truyền lời cho Mộ Dung gia tộc, linh trận chỉ là lấy tiền làm việc, cũng không có thiệt tình đối phó Mộ Dung gia tộc, nếu hấn thật sự đứng ở Đường Niệm Niệm bên này nói, như vậy Mộ Dung gia tộc muốn lấy hấn thế nào, người này cũng sẽ không lại quản phản mảy may.

Như vậy kết quả chỉ là làm Mộ Dung gia tộc càng thêm ghen khuấy lên.

Dĩ vãng này đó lão bất tử mỗi người mặc kệ sự, cố tình đến bây giờ thời điếm đột nhiên liền toát ra tới, một đám cấp Mộ Dung gia tộc một hơi chịu, kêu Mộ Dung gia tộc nhân khí ngựa răng, một ngụm tụ huyết buồn ở trong lòng khó chịu muốn mệnh.

Tửu lâu, nam tử uống một ngụm trà thủy, nói tiếp: “Mười năm sự tình, Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ, linh trận ba người cùng nhau khắp nơi hành tẩu, tại đây đoạn thời gian ước chừng hủy diệt rồi Mộ Dung gia tộc ba tòa thành, hai nơi phụ thuộc môn phái, một đường lại giết nhiều ít Mộ Dung gia tộc đệ tử, thật sự gọi người lấy không chuẩn chuẩn số. Nga, còn có ẩn sẵn. Cái này tổ chức tuyên bố ra tới sẵn giết Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử

nhiệm vụ đến bây giờ còn không có kết thúc, trong lúc báo đáp đan được tựa hồ cuộn cuộn không ngừng, trong đó sẵn giết Viên gia đệ tử nhiệm vụ đồng dạng cũng không có kết thúc, chỉ là từ có nhiệm vụ này sau, làm thành nhiệm vụ này người lại rất thiếu, cùng Mộ Dung gia tộc trương dương tự tin bất đồng, Viên gia người nhưng thật ra trơn trượt, không biết ở khi nào sớm liền đem đệ tử toàn bộ triệu trở về, căn bản là tùy tiện ra ngoài, làm thợ săn nhóm căn bản là tìm không thấy xuống tay cơ hội.”

Cuối cùng, nam tử một tiếng cảm thán, “Hiện tại a, Mộ Dung gia tộc cũng rốt cuộc bị buộc đến không thể không buông tôn nghiêm cơ đầu rút cổ, nghĩ đến hiện tại bọn họ cũng hối hận chết phía trước kiêu ngạo tự mãn, tổn hại như vậy nhiều đệ tử đi? Trận này vốn dĩ không hề trì hoãn tranh đấu, kết cục thật đúng là không hảo đoán.....”

Lúc này, có sáu gã thân xuyên thanh bào nam tử vừa vặn từ ngoài cửa đi vào tới, đem nam tử này thanh cảm thán nghe được chính. Sáu người sắc mặt lập tức biến đổi, một người đã phát tay một đạo lôi pháp ném hướng nam tử, lãnh sâm nói: “Người đang nói cái gì!? Mộ Dung gia tộc há là người chờ có thể tùy ý vũ nhục!?”

Này tiến vào sáu người vừa vặn là Mộ Dung gia tộc đệ tử.

Kia nói chuyện nam tử nhanh nhẹn tránh thoát này nói lôi pháp, nhìn đến Mộ Dung gia tộc sáu người sau, lạnh giọng cười, “Ta chính là nói thì thế nào? Nơi này núi cao hoàng đế xa, các người Mộ Dung gia tộc thượng tầng còn có thể quản lại đây không thành? Vẫn là các người cho rằng bằng vào các người sáu cái có thể đem chúng ta những người này thế nào?”

Nam tử lời nói tương đương là hung hăng trừu sáu người một kích cái tát, Mộ Dung gia tộc người hoành hành ngang ngược thói quen, những ngày qua theo Đường Niệm Niệm đám người động tác, làm cho bọn họ uy nghiêm suy giảm, liền ra cửa bên ngoài đều đến lo lắng hãi hùng. Lúc này nghe được nam tử lời nói, tương đương đưa bọn họ trong lòng hỏa khí cấp bức đi lên. Kia gần nhất liền động thủ người phần nộ quát: “Hảo một cái núi cao hoàng đế xa, ta đảo muốn

nhìn người có cái gì bản lĩnh, bắt quá là một cái Tích Cốc kỳ đỉnh phé vật, dám khiêu khích chúng ta!”

Mặt khác năm tên Mộ Dung gia tộc đệ tử cũng đều đi lên trước một bước, lạnh lùng âm hiểm nhìn kia nam tử.

Nam tử lại cũng không sợ, cười lạnh nói: “Ta đích xác chẳng qua là một cái tích cốc đỉnh phé vật, bắt quá người cho rằng nơi này người đều là tích cốc đỉnh phé vật? Các người nhưng đừng quên, ẩn sẵn nhiệm vụ còn ở, cư nhiên còn dám tại đây hỏ lánh địa phương hành tẩu, các người hay là không biết loại địa phương này nhiều nhất tán tu, tán tu bên trong nhiều nhất thợ săn, các người đối thợ săn tới nói chính là hương oa oa, cư nhiên còn dám ở chỗ này trắng trợn táo bạo trương dương chính mình là Mộ Dung gia tộc đệ tử thân phận, thật là chán sống vị đi?”

Sáu người bị hấn này một phen lời nói nói được sắc mặt đỏ bừng. Nhớ trước đây bọn họ Mộ Dung gia tộc người hành tẩu bên ngoài, cái nào người không đối bọn họ kính sợ có thêm, hiện giờ nghe lời này nói được, bọn họ Mộ Dung gia tộc đệ tử đảo như là tang gia khuyến giống nhau, mọi người đòi đánh!

“Chẳng sợ thật sự có thợ săn muốn săn giết chúng ta, trước đó, chúng ta cũng có thể trước giết người!” Sáu người trung một người phần nộ nói, sau đó trong tay hỏa pháp bốc lên.

Mắt thấy hấn giống như muốn động thủ, tửu lâu đang ngồi người lấy tên kia nói chuyện nam tử bên người bốn người trước đứng lên, sau đó viên mặt kiếm bào nam tử cũng đứng lên, hấn một bàn ba người đi theo cùng lên, không ngừng những người này, mặt khác mấy cái bàn người đều chậm rãi đi theo đứng lên.

Nhân số thượng cùng khí thế thượng áp bách, làm Mộ Dung gia tộc sáu người sắc mặt càng thêm khó coi lên.

“Hảo! Các người thực hảo! Ta nhớ kỹ các người!” Mộ Dung gia tộc sáu người bên trong trước hết nói chuyện người nọ lãnh giận nhìn chằm chằm tửu lâu người, hung hăng nói: “Các người không cần

đắc ý, bất quá là xem chúng ta Mộ Dung gia tộc hiện tại đang ở đối phó ngoại địch, cho nên muốn muốn bỏ đá xuống giếng thôi! Ta nói cho các người, lần này Mộ Dung gia tộc đã nắm giữ Đường Niệm Niệm bọn họ hành tung, sẽ phái ra Đại Thừa kỳ đại tôn đi đối phó bọn họ, bọn họ hẳn phải chết không thể nghi ngờ, đến lúc đó thả xem các người còn như thế nào kiêu ngạo!”

“Muốn lăn liền mau cút, lại vô nghĩa lão tử phế đi người!” Một người thân xuyên hắc hồng giao nhau áo choàng nam tử quát to, thái độ cực kỳ ác liệt, “Nếu không phải các người Mộ Dung gia tộc đưa tới cái gì trắc hèn khí, ta mọi tử cũng sẽ không chết, sư huynh đệ cũng sẽ không bị tàn linh căn, đáng chết! Đây đều là các người Mộ Dung gia tộc làm chuyện tốt! Nhiều năm như vậy, ta liền không gặp trong môn phái phát sinh cái gì không tốt sự tình, càng không có bất luận cái gì gian tế hoạt động, liền các người Mộ Dung gia tộc thích chõ mũi vào chuyện người khác!”

Chuyện này lại nói tiếp, vẫn là Mộ Dung gia tộc trắc hèn khí. Loại đồ vật này từ Mộ Dung gia tộc thành công một lần sau đã bị bọn họ cấp đưa cho mặt khác môn phái, chỉ là rơi xuống mặt khác môn phái không lâu liền đã xảy ra sự cố, chẳng những hại chết này đó môn phái gia tộc nội vài tên đệ tử, càng nhiều vẫn là tàn linh căn, này đó chết đi cùng tàn linh căn đệ tử rất nhiều đều là không có đi qua ma tỉnh ngày người, có thể thấy được bọn họ tuyệt đối không có khả năng là gian tế, này đối này đó môn phái gia tộc tới nói là cực đại tổn thất, đồng thời cũng làm cho bọn họ đối Mộ Dung gia gia sản dòng họ sinh một tia oán hận, chỉ là không hảo hiển lộ ra tới thôi.

Chẳng sợ Mộ Dung gia tộc giải thích này hết thảy đều là Đường Niệm Niệm bọn họ động tay động chân, ở này đó môn phái gia tộc trong lòng đối Mộ Dung gia tộc phần hận lại không giảm. Nếu không phải các người Mộ Dung gia tộc đưa tới trắc hèn khí, Đường Niệm Niệm bọn họ trở về gian lận. Vốn dĩ các người ân oán cùng chúng ta không quan hệ, nếu không phải các người Mộ Dung gia tộc muốn đem chúng ta kéo vào tới, chúng ta sẽ bởi vậy bị hao tổn sao?

Huống chi, việc này còn không biết rốt cuộc là thật sự Đường Niệm Niệm động tay động chân, vẫn là các người Mộ Dung gia tộc lấy

chúng ta này đó tiểu môn tiểu phái làm trặc nghiệm.

Bởi vậy, tại đây trảng trặc hồn khí phong ba trung mất đi thân hữu người tu tiên, đối với Mộ Dung gia tộc người đều dị thường phần hận.

Tên này ăn mặc hắc hồng giao nhau áo choàng nam tử hiển nhiên chính là này trặc hồn khí thời gian trung người bị hại.

“Người.....” Mộ Dung gia tộc người nọ còn muốn nói cái gì, lại bị bên người người kéo một chút, chỉ có hận cực hừ lạnh một tiếng, xoay người cùng bên người năm người cùng nhau xoay người đi ra tửu lâu.

Này sáu gã Mộ Dung gia tộc người vừa mới đi ra ngoài, tửu lâu nội bên phải vọng lâu ngồi ba người không tiếng động đứng lên.

Này ba người là hai nam một nữ, xem kia hai gã nam tử bộ dáng hiển nhiên nên là một đôi huynh đệ, nàng kia không biết là bọn họ muội tử vẫn là mỗi một vị thê tử?

Ba người dung mạo đều thực bình phàm, loại này bình phàm chỉ có thể nói là ở tiên nguyên nội bình phàm thôi, nếu là đặt ở niệm hồng đại lục như vậy phàm thế nói, hai gã nam tử cũng coi như được với dễ coi, nữ tử cũng coi như được với thanh tú.

Ba người đang muốn đi tới cửa thời điểm, tên kia vừa mới giảng thuật Đường Niệm Niệm đám người cùng Mộ Dung gia tộc mười năm tranh đấu nam tử đột nhiên ra tiếng nói: “Ba vị chỉ sợ là thợ săn đi? Nếu là phải đối phó vừa mới kia sáu cái Mộ Dung gia tộc người nói, như vậy tính huynh đệ làm ơn một câu, tốt nhất đừng làm bọn họ chết quá thống khoái!”

Này nam tử hiển nhiên cũng là cái có thù tất báo người, bất quá là bị kia Mộ Dung gia tộc người uy hiếp vài câu, lại hiển nhiên đã ghi hận trong lòng, liền làm kia sáu người thống khoái một chút chết đi đều không muốn.

Ba người cũng không có đáp lời, thân ảnh biến mất ở ngoài cửa.

Vừa ra tửu lâu, ba người liền giống như tùy ý hành tẩu ở trên đường phố, tên kia thanh tú nữ tử truyền âm nói: “A cát, bọn họ bên phải biên 30 ngoài trượng địa phương.”

Hai gã nam tử tên kia lược cao một chút nam tử gật đầu, sau đó ba người bất động thanh sắc cùng nhau hướng bên kia tới gần.

Này ba người không phải người khác, đúng là sớm rời đi Đường Niệm Niệm bên người Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích còn có Mộc Linh Nhi.

Ba người vẫn luôn hành tẩu ở tiên nguyên đại địa, nỗ lực tăng lên ở thực lực, đồng thời cũng giết không ít kẻ thù. Về Đường Niệm Niệm bên kia phát sinh sự tình, bọn họ cũng đều hỏi thăm quá, đương nhiên biết được ngoan bảo bị thương lúc sau, bọn họ đã từng thông qua linh tin thạch dò hỏi quá ngoan bảo trạng huống, ở biết được ngoan bảo vẫn chưa thật sự cùng độn đãi như vậy này liền thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Mười năm thời gian, bọn họ cùng Đường Niệm Niệm đám người liên hệ số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, chỉ là không hy vọng chính mình sự tình quấy rầy đến Đường Niệm Niệm, đồng thời cũng là hy vọng chính mình sự tình có thể chính mình xử lý, miễn cho Đường Niệm Niệm vì bọn họ sốt ruột.

Lần này đi vào này cần hách thành chỉ là ngẫu nhiên, chỉ là không nghĩ tới sự vừa vặn gặp phải Mộ Dung gia tộc người, còn nghe được như vậy một cái tin tức.

Đại Thừa kỳ đại tôn muốn ra tay!

Chiến Thương Tiễn ánh mắt thâm trầm, truyền âm nói: “Vừa mới bọn họ nói cái kia tin tức cần thiết truyền cho tiểu thư.”

Chiến thiên kích gật đầu, “Tự nhiên.” Theo sau hắn kia trương ngự trang bình phàm khuôn mặt sau, một đôi mắt toát ra dã thú giống

nhau cuồng lệ, nhìn chăm chăm phía trước đã có thể nhìn đến thân ảnh sáu gã đệ tử, khóe miệng gợi lên một mặt thị huyết cười, “Còn nhớ rõ Liên Kiều, mộc hương kia hai cái nha đầu lòi nói không? A Nạp La nhưng chờ chúng ta thu hồi nàng cấp thù lao!”

Chiến Thương Tiển nghe thế câu nói, ánh mắt cũng chăm chú vào kia sáu người trên người, đen nhánh đáy mắt chỗ sâu trong mơ hồ có kim quang lập loè, chiến khí trong những ngày qua đã sớm có thể bị hấn dùng đến thu phát tự nhiên, chẳng sợ muốn giết người thời điểm cũng nửa điểm sẽ không toát ra tới.

Mộc Linh Nhi ngón tay ở tay áo nội véo động, nàng cũng là ở ma tinh ngày thời điểm được đến thiên địa ban cho thiên tuyến giả, tu luyện tốc độ so với Liên Kiều, mộc hương những người này càng mau, từ năm đó ở niệm hồng đại lục phạm nhân quốc chiến, đến người tu tiên du tẩu chém giết, nàng liền không phải mềm yếu vô dụng tiểu nữ tử.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Ngày mai Giáng Sinh có hoạt động, đổi mới sẽ thiếu chút! Mặt khác trước tiên chúc thân nhóm Giáng Sinh vui sướng!

-----oOo-----

Chương 171: tầm bảo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Khoảng cách cần hách sơn chừng ngàn vạn dặm ngoại một chỗ hắc hồn núi non hạ ven đường tiểu khách điểm.

Khách điểm tên là tùy tạm trú, chỉ có hai tầng gác mái, gác mái làm được còn thực thấp bé. Nay khách điểm cũ nát thậm chí căn bản là không giống như là cấp người tu tiên đặt chân địa phương, ngược lại như là cấp phàm nhân săn thú giả đặt chân. Bất quá lúc này này tùy tạm trú trong ngoài ngồi đều là người tu tiên, hơn nữa mỗi người tu vi đều không thấp, giống nhau đều là tâm động kỳ phía trên, số ít tâm động kỳ dưới người tu tiên xem này biểu tình, tựa hồ chỉ là tới xem náo nhiệt, đều không phải là vì tham dự này đó tu vi cao thâm người tu tiên chuẩn bị làm sự tình.

Tùy tạm trú cũ nát, làm người tu tiên nhóm đều tương đối bất mãn, nếu là ngày xưa bọn họ căn bản là sẽ không ở chỗ này đặt chân, chỉ là lúc này lại không có cố kỵ nhiều như vậy. Bởi vì tùy tạm trú nội tại tản ra một cỗ ẩm ướt cùng sinh mốc hương vị, hơn nữa bên trong ánh sáng âm u, cho nên đại bộ phận người tu tiên đều là ngồi ở bên ngoài, ở lộ thiên đất trống chỗ, bày biện rất nhiều bàn ghế.

Tùy tạm trú hai gã điểm tiểu nhị cũng không dám có dị động, những cái đó người tu tiên không có ra tiếng kêu gọi bọn họ nói, bọn họ căn bản là không dám tiến lên đi hầu hạ, liền sợ chính mình tự chủ trương chẳng những không chiếm được bất luận cái gì chỗ tốt, ngược lại còn rước lấy họa sát thân —— này đó người tu tiên nếu muốn giết bọn họ nói, giống như là đâm chết một con con kiến như vậy đơn giản.

Kỳ thật, này gian tùy tạm trú đích xác chỉ là cấp phàm nhân nghỉ chân địa phương, chẳng sợ ngẫu nhiên có chút người tu tiên, như là loại này hẻo lánh nghèo khổ địa phương, đi vào nơi này đặt chân

cũng chỉ sẽ là một ít ngẫu nhiên đến tu tiên công pháp tán tu. Hơn nữa này đó tán tu nhất định đều là tu vi không cao, hơn nữa đỉnh đầu khốn khổ người, cho nên đối với cư trú địa phương cũng không có như vậy chú ý.

Muốn nói lúc này, vì cái gì cái này nghèo sơn vùng đất hoang địa phương sẽ ở ngay lúc này nghênh đón nhiều như vậy người tu tiên đã đến? Này còn phải từ ba tháng trước nói lên, ba tháng trước hắc hồn núi non vốn đang chỉ là một chỗ bình thường hung thú núi non, này hung thú núi non cũng không phải tuyệt nguy địa phương, ở gần đây phạm nhân đều sẽ lên núi đi săn giết một ít nhỏ yếu nhất dã thú hoặc là hung thú, tán tu sẽ thường xuyên sẽ như thế.

Ở ba tháng trước, này hết thấy đều đột nhiên đã xảy ra biến hóa.

Một đạo quang hoa đột nhiên dừng ở hắc hồn núi non thượng, tiếp theo toàn bộ hắc hồn núi non đều tại đây một khắc phát sinh biến hóa, cây cối sinh trưởng tốt, hung thú biến dị, hết thấy đều ở nháy mắt phát sinh. Toàn bộ vốn dĩ không tính là hiểm địa hắc hồn núi non ở ba tháng bên trong một chút việt vị vì thiên cơ địa vực hiểm địa chi nhất, hơn nữa ở ba tháng toàn bộ hắc hồn núi non đều bị một cỗ quỷ dị năng lượng bao vây, làm người căn bản là vô pháp tiến vào, từng có Nguyên Anh kỳ đại năng ra tay, như cũ vô pháp đem kia năng lượng nhúc nhích mảy may, cái này làm cho một đám nóng lòng muốn thử tiên duệ nhóm đều không khỏi thất vọng.

Bất quá theo thời gian quá khứ, này quang hoa lại ở một chút yếu bớt, này cũng làm người tính ra ra tới, chỉ sợ lại qua không bao lâu, này quang hoa liền sẽ hoàn toàn biến mất, đến lúc đó này hắc hồn núi non cũng đem có thể cho mọi người tới đi không bị ngăn trở, đi trước tầm bảo.

Tin tức này một truyền ra đi, lập tức có rất nhiều người tu tiên đều hướng hắc hồn núi non tới rồi, này liền tạo thành hiện tại này tùy tạm trú đầy ngập khách, hơn nữa mỗi người đều là tu vi không thấp người tu tiên. Chỉ cần từ lúc trước ngăn cản Nguyên Anh đại năng tiến vào quang hoa năng lượng liền có thể làm người biết được nơi này bảo vật nhất định không đơn giản, tu vi không đủ người tu tiên

vẫn là có những cái đó tự giác, sẽ không lấy chính mình tánh mạng đi mạo hiểm.

Tùy tạm trú, lúc này đang ngồi lộ thiên bàn trà thượng người tu tiên nhóm nghị luận thanh đều áp lực đến phi thường tiểu, càng nhiều đều là truyền âm đối thoại, thậm chí truyền âm thời điểm đều có chút thật cẩn thận. Rất nhiều người tu tiên đều sẽ thỉnh thoảng làm bộ không thèm để ý nhắm hướng đông một chỗ bàn trà thượng mấy người nhìn lại liếc mắt một cái, này liếc mắt một cái xem đến thực mau liền sẽ thu hồi tới, tựa hồ liền sợ đối phương sẽ phát hiện giống nhau.

Tình huống như vậy ở tùy tạm trú nội lúc nào cũng phát sinh, làm cho cả tùy tạm trú không khí đều có chút quỷ dị lên.

Tạo thành này một tình huống mấy người đứng là phía đông kia bàn trà thượng hai nam một nữ cộng thêm một xà một dục thú tổ hợp.

Như vậy tổ hợp hơn nữa kia ôm nhau mà ngồi nam nữ, tuyệt sắc dung tử, nam tử vô tận sủng nịch, nữ tử đậm tĩnh thông dong, còn có bên cạnh thanh tuấn nam tử bình tĩnh tự giữ, đều làm hiện giờ chỉ cần không phải quá mức nghèo sơn vùng đất hoang ra tới người tu tiên biết được bọn họ thân phận.

“Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ, còn có linh trận, là bọn họ không có sai đi?” Một cái bàn thượng nam tử đối bên người đồng bạn cẩn thận truyền âm nói, thần sắc có chút hưng phấn lại cố kỵ. Hiện tại phát sinh ở tiên nguyên lớn nhất sự tình, cơ hồ đều là mấy người này làm được, có thể đem Mộ Dung gia tộc đưa bốn ở võ tay bên trong còn sống được hảo hảo người, bọn họ thật sự là tiên nguyên trẻ tuổi trong cảm nhận của đại đa số người thần tượng nhân vật.

Người này đồng bạn thật mạnh gật đầu, truyền âm đáp lời nói: “Ta xem nhất định đúng rồi. Hiện tại toàn bộ tiên nguyên, còn có ai dám giả trang thành bọn họ bộ dáng? Hướng chi kia yêu thú cũng là giống nhau tiên duệ giả được đến?” Nói, hắc than nhẹ một tiếng,

“Không nghĩ tới bọn họ cũng tới, ta xem lúc này đây đoạt bảo, chúng ta là không có cơ hội.”

“Như thế nào không có cơ hội!” Bắt đầu nói chuyện người nọ có chút không phục, nói: “Đoạt bảo nhất muốn xem chính là vận khí còn có cơ duyên, nếu chúng ta thật sự có kia không biết tên bảo vật có cái kia cơ duyên đâu?”

Đồng bạn liếc mắt nhìn hắn, lạnh giọng truyền âm nói: “Chẳng lẽ người quên mất Kinh Hồng tiên tử thủ đoạn? Người đoạt không đến bảo cũng liền thôi, nếu này bảo vật thật sự bị người cướp đoạt, đừng nói Kinh Hồng tiên tử, người có thể ở sở hữu đoạt bảo người trong tay chạy thoát sao? Vốn dĩ lần này cũng là vì xem náo nhiệt chạm vào vận khí mà đến, lại không nghĩ liền Kinh Hồng tiên tử, Tuyệt Diên tôn chủ, linh trận những người này đều tới, chỉ sợ còn sẽ có mặt khác Nguyên Anh đại năng tiến đến, chúng ta loại này tiểu nhân vật sợ là không có hy vọng.”

Người này bị hắn nói được thừa dạ không nói gì, biết đồng bạn nói thật sự có đạo lý, chỉ có suy sụp thở dài một hơi, bưng lên trước mặt chưa xốt thấp kém nước trà uống một ngụm.

Này vừa uống thiếu chút nữa làm hắn cấp nhỏ ra, quay đầu triều Đường Niệm Niệm bên kia nhìn lại, chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng chính bưng cái ly, chỉ cần là kia cái ly chính là hắn khát cầu bảo vật, càng đừng nói kia cái ly bên trong quỳnh tương ngọc dịch. Trong lòng âm thầm phun một tiếng, người so người, tức chết người!

Phía đông này một bàn thượng.

Đỗ Tử Nhược đem người chung quanh đều quan sát ở trong mắt, sau đó nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người còn có bên kia Hồng Lê, Lục Lục liếc mắt một cái, trong tay cũng xuất hiện một cái chén trà, lo chính mình uống bên trong nước trà.

Vốn dĩ ở hắn trong mắt, đi theo Đường Niệm Niệm bên người trăm năm, bất quá là chớp mắt liền qua đi mà thôi. Hiện giờ mới bất quá mười năm, lại thực sự làm hắn vượt qua một hồi dĩ vãng chưa bao

giờ từng có thể nghiệm, trả thù báo thành bọn họ như vậy dương dương tự đắc thật đúng là không nhiều lắm.

Trước đó vài ngày, vốn là kế hoạch muốn đi Mộ Dung gia tộc nơi nào đó địa phương, lại đột nhiên nghe thế hắc hồn núi non phát sinh sự tình, này liền đột nhiên thay đổi chủ ý, trước tới hắc hồn núi non tầm bảo tới. Đối này, Đỗ Tử Nhược cũng coi như là thói quen, cũng không có lại phát ra bất luận cái gì nghi vấn, bình bình đạm đạm liền theo lại đây.

“Không biết lần này Mộ Dung gia tộc người hay không còn có thể biết được ta chờ rơi xuống.” Uống trà, Đỗ Tử Nhược nhàn nhạt lẩm bẩm lầu bầu.

Những ngày qua, bọn họ gặp Mộ Dung gia tộc đuổi giết cũng không phải một lần hai lần, chỉ là mỗi lần bị phát hiện thời điểm đều là ở Mộ Dung gia tộc cứ điểm địa phương, hơn nữa mỗi lần khi bọn hắn cùng Mộ Dung cái gia tộc bố trí hạ nhân đối thượng thời điểm, Đường Niệm Niệm đều cũng không có làm hắn tham dự, Mộ Dung gia tộc người tựa hồ cũng có điều cố kỵ, ở hắn không có ra tay dưới tình huống cũng không có đối hắn xuống tay, cho nên mỗi lần cơ hồ đều là hắn ở bên xem.

Tạo thành như vậy tình huống nguyên nhân hắn cũng ẩn ẩn phỏng đoán đến một ít, trong lòng hơi chút có chút dị động. Bất quá hắn cũng không có tính toán chủ động trợ giúp Đường Niệm Niệm đám người, chẳng sợ không có hắn trợ giúp, Đường Niệm Niệm bọn họ cũng có thể đủ ứng phó. Hướng chi Đường Niệm Niệm cũng nói qua, bọn họ sẽ không thua. Hắn cũng muốn nhìn xem, Đường Niệm Niệm rốt cuộc là nơi nào tới như vậy tự tin, nàng rốt cuộc còn có cái gì át chủ bài, hoặc là Tư Lăng Cô Hồng thực lực rốt cuộc tới rồi kiểu gì nông nổi.

“Đã biết.” Một tiếng bình đạm đáp lại từ Đường Niệm Niệm trong miệng nói ra tới.

Đỗ Tử Nhược hơi hơi ngẩn ra một chút, hắn vốn dĩ chỉ là tùy ý vừa nói thôi. Nghe được Đường Niệm Niệm đáp lại, Đỗ Tử Nhược nghi

hoặc nói: “Hay là người ở Mộ Dung gia tộc còn có con rỗi?”

Đường Niệm Niệm gật gật đầu, phát hiện gian tế loại đồ vật này thực dùng tốt lúc sau, nàng liền không có thiếu an bài.

Đỗ Tử Nhược thấy vậy, ánh mắt lập loè một chút, hấn như thế nào liền quên mất, Đường Niệm Niệm luyện chế con rỗi thủ đoạn, tuyệt phi tiên nguyên hiện tại biết được con rỗi chi nhất, muốn xuyên qua thật sự không dễ dàng. Nếu Đường Niệm Niệm thật sự điên cuồng lên nói, hơn nữa cái này sủng nịch phóng túng thê tử đến tận đây Tư Lăng Cô Hồng, tiên nguyên chỉ sợ muốn ở bọn họ trong tay nháo cái đại phiên thiên.

Như vậy ý niệm chỉ là ở trong đầu chợt lóe rồi biến mất, Đỗ Tử Nhược nhàn nhạt uống trà, không lắm để ý nói: “Lần này Mộ Dung gia tộc sẽ phái ra ai? Trước vài lần thất bại chỉ sợ muốn cho bọn họ ra tay tàn nhẫn.”

“Đại Thừa kỳ.” Đường Niệm Niệm cũng theo Tư Lăng Cô Hồng tay uống một ngụm nước trái cây, khẩu khí cùng hấn giống nhau bình đạm, tựa hồ không lắm để ý.

Chuyện này không ngừng là Chiến Thương Tiển bọn họ truyền đến tin tức làm nàng biết được, ở lưu tại Mộ Dung gia tộc kia mấy cái Nguyên Anh kỳ gian tế cũng đã sớm đem tin tức truyền cho nàng.

“..... Khụ.” Đỗ Tử Nhược bị vừa mới uống còn không có tới kịp nuốt xuống nước trà cấp sặc, hai mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm, mày có chút nhẹ nhặn, “Đại Thừa kỳ đại tôn?”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu.

Bị Đường Niệm Niệm như thế bình tĩnh biểu tình ảnh hưởng, Đỗ Tử Nhược cũng đem một chút nóng nảy lên tâm thần cấp ẩn đi xuống, bình tĩnh nói: “Xem các người bộ dáng, tựa hồ có tin tưởng đối phó Đại Thừa kỳ đối thủ? Hay là.....” Hai mắt thâm thúy nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, “Tuyệt Diên tôn chủ, thật sự cũng đã là Đại Thừa kỳ đại tôn sao?”

Này một tiếng Tuyết Diên tôn chủ, có thể thấy được Đỗ Tử Nhược nghi hoặc cùng nghiêm túc, muốn biết được chân tướng.

Nếu Tư Lăng Cô Hồng gật đầu nói, như vậy hẳn chỉ sợ cũng sẽ thâm chịu đả kích, thậm chí cảm thấy thế giới này thực sự có chút hư ảo. Bằng vào Tư Lăng Cô Hồng hiện giờ tuổi tác, Đại Thừa kỳ? Loại chuyện này chỉ có xa nhất cổ Hồng Hoang thời kỳ mới có thể phát sinh, đơn giản là lúc ấy là thiên địa sơ khai thời điểm, thiên địa linh khí nồng đậm cực hạn, hơn nữa rất nhiều người tu tiên đều trời sinh liền bắt phàm, nền tảng cực cao. Giống như long phượng này Yêu tộc thủy tổ, ở Hồng Hoang thời đại thời điểm, chúng nó vừa sinh ra liền có thiên tiên tu vi, căn bản là không cần một chút từ tầng dưới chút tu luyện khởi.

Chỉ là hiện tại khoảng cách Hồng Hoang lâu lắm? Vô số năm tháng! Hiện giờ căn bản là không có khả năng có người như vậy!

Đối với Đỗ Tử Nhược hỏi chuyện, Tư Lăng Cô Hồng cũng không có bất luận cái gì đáp lại.

Như vậy kết quả cũng không có làm Đỗ Tử Nhược thất vọng, rất cuộc hẳn cũng biết Tư Lăng Cô Hồng người này tính tình quá mức đậu lạnh, đối vạn vật tựa hồ đều không có bất luận cái gì hứng thú, hẳn tình tất cả đều cho lúc này ở hẳn trong lòng ngực nữ tử.

Đường Niệm Niệm tắc nhàn nhạt nói: “Không đánh quá, không biết đánh thắng được không.”

Đỗ Tử Nhược đã thói quen Đường Niệm Niệm loại này quý dị bình tĩnh, đối này cũng không có bất luận cái gì muốn mắng nàng ngu dại tâm tư, chỉ là lại lần nữa hỏi: “Nếu không có vạn toàn nắm chắc, người còn một chút đều không lo lắng?”

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ nhàng vừa nhấc, một đôi sáng ngời đồng tử giống như đẩy ra mây mù sao trời hướng hẳn xem ra, như vậy tùy ý liếc mắt một cái, kêu Đỗ Tử Nhược tâm thần nhảy dựng, cực nhanh trầm trụ thần trí. Thầm nghĩ trong lòng: Này Đường Niệm Niệm sợ là chính mình nửa điểm hoặc nhân tự giác đều không có,

kia trong không khí thanh u được hưởng, trắng nõn không tí vết tinh xảo khuôn mặt, đạm tĩnh vô hại đôi mắt, mỗi khi ở nàng lơ đãng thời điểm đều có thể đủ mê hoặc trụ người ánh mắt cùng tâm thần, nếu là tâm trí không kiên định giả, đã sớm đổi nàng tâm tồn niệm tưởng.

Đỗ Tử Nhược biết được, nếu chính mình vạn nhất không có kiên định trụ chính mình tâm thần nói, sợ là muốn rước lấy họa sát thân. Mấy ngày này, đi theo Đường Niệm Niệm đám người bên người, Tư Lăng Cô Hồng kia phân cùng sủng thể ngang nhau độc chiếm dục cùng bá đạo, hẳn xem như rõ ràng chính xác cảm nhận được.

Đường Niệm Niệm không biết Đỗ Tử Nhược hiện tại suy nghĩ cái gì, cũng không có hứng thú đi biết. Nàng chỉ nghi hoặc nhìn về phía Đỗ Tử Nhược liếc mắt một cái, hỏi: “Lo lắng cái gì?”

Đỗ Tử Nhược có loại võ trán xúc động, trên mặt biểu tình lại vẫn là bình tĩnh không gợn sóng, nói: “Không có hoàn toàn nắm chắc, liền đại biểu cho có khả năng sẽ bại, nếu bại kia liền có sinh mệnh nguy hiểm, hay là người liền không lo lắng cho mình cùng Tuyết Diên tôn chủ hai người.....”

Lời nói không có nói xong, chỉ là ai đều minh bạch hẳn mặt sau ý tứ.

Đường Niệm Niệm tự nhiên cũng minh bạch, đối này chỉ là càng thêm nghi hoặc liếc hẳn một cái, sau đó thu hồi ánh mắt, bình tĩnh nói: “Đánh không thắng có thể chạy.”

“.....” Đỗ Tử Nhược không nói gì. Từ Đường Niệm Niệm này thanh dương nhiên lời nói, hẳn có thể cảm nhận được Đường Niệm Niệm đối với chạy trốn tuyệt đối tin tưởng. Cho nên phía trước quả nhiên là hẳn một cái ở như vậy không nóng nảy, đối phương đối với Đại Thừa kỳ đối thủ căn bản là không có bất luận cái gì để ý, nguyên nhân bất quá là bởi vì có chạy trốn tin tưởng, chỉ cần tánh mạng còn ở, còn có cái gì hảo lo lắng?

Đường Niệm Niệm triều hẳn hỏi: “Người ở sợ hãi sao?”

Đỗ Tử Nhược im lặng.

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, đột nhiên nói: “Chờ người chết cuối cùng một khắc, ta lại cứu sống người, người tánh mạng liền cho ta thế nào?”

Đỗ Tử Nhược bản lĩnh thực hảo, mấy ngày nay đối phó Mộ Dung gia tộc thời điểm, một ít hộ sơn trận pháp đều là Đỗ Tử Nhược bài trừ, hơn nữa phá giải thời điểm tiêu phí thời gian cũng không nhiều, thoát nhìn dị thường nhẹ nhàng. Như vậy năng lực thật sự rất hữu dụng, này liền làm Đường Niệm Niệm đối với hắn đích xác có chút để ý, ngẫu nhiên thời điểm tìm được cơ hội vẫn là sẽ thử thu làm mình dùng.

Chỉ là, thực hiển nhiên, Đường Niệm Niệm thu phục người thủ đoạn cùng người khác chính là không giống nhau. Người khác muốn thu phục mượn sức người thời điểm, sẽ dùng thực lực đi trấn áp, lại dùng chỗ tốt đi dụ hoặc. Đáng tiếc Đường Niệm Niệm lại không có tưởng nhiều như vậy, nàng tưởng chỉ có hiện tại, nếu Đại Thừa kỳ người phải đối phó Đỗ Tử Nhược nói, Đỗ Tử Nhược còn không phải nàng người, nàng là sẽ không bại lộ nội giới đi toàn lực cứu trợ Đỗ Tử Nhược. Bất quá hắn nếu là đáp ứng rồi, vậy không giống nhau.

Đường Niệm Niệm tưởng, có thể đem hắn linh thức phong bế lại đánh vụng mang đi vào, hắn cũng sẽ không biết.

Đỗ Tử Nhược đối như vậy nghiêm túc lời nói, chỉ có tâm sinh bất đắc dĩ, bình tĩnh nói: “Kia thật đúng là đa tạ Kinh Hồng tiên tử hảo ý, chỉ là sợ muốn cho Kinh Hồng tiên tử thất vọng rồi. Mộ Dung gia tộc người sẽ không đối phó ta, nếu bọn họ thật sự đối phó ta nói, ta cũng có chạy trốn thứ tốt, sẽ không bởi vậy bỏ mạng.”

Đến từ truyền ra Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng xưng xưng hô lúc sau, Đỗ Tử Nhược đa số thời điểm cũng dùng xưng hô tới xưng hô hai người.

“Nga.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu, đối này không có quá để ý.

Dù sao đối phương còn muốn đi theo bên người nàng 90 năm, thời gian này cũng đủ rồi.

Rống rống rống ——

Rống rống rống rống ——!

Đột nhiên, một trận hung thú gào rống thanh âm vang lên.

Này hung thú gào rống từ lúc bắt đầu một đầu hai đầu, lại đến mười mấy mấy chục đầu, cuối cùng đến dày đặc đến cơ hồ phân không rõ rốt cuộc có bao nhiêu đầu, rống lên một tiếng càng ngày càng vang, cơ hồ phá tan không trung, so chi trời quang sấm sét còn muốn kinh người.

“Cái chấn phá!” Lúc này không biết là ai cao giọng kinh hãi lên một tiếng, tùy tạm trú trong ngoài ngòi ở người tu tiên nhóm toàn bộ giống như thoát cung vũ tiễn, bay nhanh triều hắc hồn núi non trung phóng đi. Không ngừng là tùy tạm trú trong ngoài người tu tiên, từ kia không biết từ chỗ nào toát ra tới thân ảnh có thể thấy được tới, lần này đi vào này hắc hồn núi non chuẩn bị tầm bảo người nhưng không ngừng tùy tạm trú người, còn có rất nhiều người đều giấu ở chỗ tối, lúc này mới ở trong nháy mắt nhanh chóng lao tới.

Đường Niệm Niệm này một bàn, Tư Lăng Cô Hồng không có động, Đường Niệm Niệm cũng ở nhàn nhạt ăn điểm tâm.

Lục Lục tắc một tay cầm một thoán viên, chính ‘ xì xì ’ cắn đến chính hương phun.

Đỗ Tử Nhược đậy mắt hiện lên một sợi nghi hoặc, nếu hai vị này là vì tới tầm bảo, như vậy vì cái gì lúc này còn bất động?

Đột nhiên, hắc mớ hồ cảm giác được hắc hồn núi non kia chỗ truyền đến một tia dị động, toàn bộ hắc hồn núi non vừa mới mới phập phồng không chừng kịch liệt hung thú gào rống đột nhiên hoàn toàn mà ngừng, thật giống như là cuồng hoan đột nhiên hết hạn, yên tĩnh không tiếng động đến đặc biệt quỷ dị.

“Còn không có mở ra.” Đỗ Tử Nhược ám đạo một tiếng, một mặt lãnh quang từ trong mắt thoáng hiện.

Theo hần lời nói rơi xuống, từng đợt hoảng sợ thét chói tai toát ra tới, này đó tiếng kêu tới đến những cái đó vừa mới vọt vào đi người tu tiên nhóm.

Một trận bạch quang giống như vô số mũi kiếm bắn ra bốn phía, này đó bạch quang nửa điểm không có thương tổn đến cây cối hung thú, lại ở tiếp xúc đến người tu tiên thời điểm, tất dễ dàng đem này đó tu luyện giả hóa thành trần hôi, chết mà không thể ở đã chết.

“Chạy mau!” Lúc này, này đó người tu tiên nơi nào còn dám hướng bên trong hướng, toàn bộ đều trở về lui, chỉ hận chính mình tốc độ không thể lại mau chút.

Đương thật vất vả trốn trở về tùy tạm trú, mọi người lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, quay đầu lại liền hoảng sợ phát hiện, vừa mới ừa vào đi thượng trăm người tu tiên, bình yên trở về lại chỉ có mười mấy người mà thôi. Lúc này, mấy cái trốn trở về người tu tiên không khỏi may mắn chính mình ngay từ đầu tốc độ chậm, không có xông vào trước nhất mặt, càng thêm may mắn chính mình tu vi thấp, lúc này mới còn không có tiến vào núi rừng liền phát hiện trận này biến cố, sau đó lại cơ hội đòi lại tới.

Những người này bên trong cũng có người phát hiện từ vừa mới liền không có động Đường Niệm Niệm đám người, lúc này một người thân xuyên vàng nhạt sắc váy áo nữ tử đột nhiên từ trong đám người phần hận đứng ra, một tay chỉ vào Đường Niệm Niệm mấy người ngồi cái bàn, mãn nhãn oán hận chửi bậy nói: “Các người rõ ràng liền sớm đã biết sẽ phát sinh chuyện như vậy đúng hay không, cho nên mới ngồi ở chỗ này không có động, cố tình các người chính là không nói ra tới, làm chúng ta này đó tiên duệ đi trước chịu chết, sau đó hảo ngồi hưởng ngư ông thủ lợi!”

Nữ tử này một kêu, toàn trường yên tĩnh.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Các vị thân Giáng Sinh vui sướng (3)

-----oOo-----

Chương 172: cỗ quái thiếu niên tia nắng ban mai

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ai cũng không biết nữ tử sẽ đột nhiên nói ra như vậy một câu ngữ ra tới.

Lần này cùng nữ tử cùng tiến đến người tổng cộng có sáu người, chỉ là sáu cá nhân ở vừa mới kia một hồi quỷ dị bạch quang trung trực tiếp liền chết đi năm người, trong đó một người nam tử đó là nữ tử này song tu bạn lữ.

Chẳng sợ bọn họ hai người cảm tình cũng không tính quá mức thâm hậu, bất quá ở tận mắt nhìn thấy đến bên người người liền chết ở chính mình trước mặt, chính mình một bàn tay cũng bị kia quỷ dị bạch quang hơi chút đảo qua, lập tức liền biến thành hư vô, lúc này cũng chỉ dư lại một cánh tay, trong khoảng thời gian ngắn cái loại này tinh thần thượng căng chặt mấy dục muốn hồng mắt, nhìn đến Đường Niệm Niệm đám người căn bản là không có tưởng nhiều ít, liền đã lầy bọn họ phát tiết chính mình trong lòng sợ hãi cùng oán hận có.

Ở nữ tử bên người còn thừa một người hoàn hảo đồng bạn cũng là một nữ tử, này nữ tử ăn mặc một thân tố bạch váy dài, lúc này đây mặt đều là hoảng sợ. Nàng không nghĩ tới vàng nhạt quần áo nữ tử như thế thiếu kiên nhẫn, thế nhưng dám can đảm triều Đường Niệm Niệm đám người xì hơi, làm nàng liền ngăn cản thời gian đều không có liền đã vọt đi lên.

Tai nghe vàng nhạt quần áo nữ tử trong nháy mắt đem lời nói toàn bộ nói ra, này thân xuyên trắng thuần váy dài nữ tử trên mặt không ngừng hiện lên do dự, cuối cùng yên lặng chân sau một bước, đem thân ảnh giấu ở hiện giờ dư lại mười mấy người trong đám người,

nhìn dáng vẻ là không tính toán vì vàng nhạt quần áo nữ tử xuất đầu, càng thêm không nghĩ chính mình bị này vàng nhạt váy áo nữ tử liên lụy.

Ở như vậy yên tĩnh thậm chí có chút nặng nề không khí hạ, kia nói chuyện vàng nhạt xiêm y nữ tử tựa hồ cũng đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, nhìn Đường Niệm Niệm đám người ánh mắt kịch liệt lập loè, chỉ vào bọn họ ngón tay đều run rẩy lên, vốn là đỏ bừng khuôn mặt một chút cởi đến nửa điểm nhan sắc đều không có.

“Ta..... Ta..... Ta không phải.....” Vàng nhạt xiêm y nữ tử trắng bệch cánh môi không ngừng run rẩy, vô lực thân mình tựa hồ ngay sau đó liền sẽ té ngã trên mặt đất.

Nàng lúc này mới đột nhiên tỉnh ngộ, trước mắt này mấy người cũng không phải là cái gì người lương thiện. Ở tiên nguyên cũng căn bản là tìm không thấy cái gì chân chính người lương thiện, ở cường giả vi tôn thế giới cùng văn minh bên trong, thiện ác đã sớm đã không có chân chính định luật, hết thảy chân lý đều là từ người thắng đi kể rõ.

Trước mắt này ba người, vô luận là cái nào, chỉ cần một cái tâm tư, chỉ sợ liền cũng đủ chính mình sống không bằng chết.

Ở vàng nhạt xiêm y nữ tử đột nhiên tỉnh ngộ sợ hãi hạ, còn có ở đây mười mấy người nín thở trung.

Đường Niệm Niệm chỉ là nhìn nàng một cái, không có nửa điểm mở miệng ý tứ. Nữ tử đối với nàng tới nói, căn bản là tạo không thành bất luận cái gì uy hiếp. Nữ tử lời nói ngữ, đối nàng tới nói cũng không có nửa điểm để ý.

Đường Niệm Niệm không có bất luận cái gì ý tứ, Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên cũng không để ý đến nữ tử ý tưởng.

Đỗ Tử Nhược có chính mình ngạo khí cũng có chính mình tiêu chuẩn, nữ tử lời nói đích xác vô có gây rối, bất quá lấy nàng tu vi, đối với bọn họ những người này tới nói liền giống như con kiến, con

kiến một chút khiêu khích ai lại đi để ý? Tâm tình tốt thời điểm khinh thường nhìn lại, tâm tình không tốt thời điểm tiện chân dẫm chết là được, lúc này Đỗ Tử Nhược nhìn thấy Đường Niệm Niệm hai người không có bất luận cái gì tỏ vẻ, này cũng không có ra tay tâm tư, chỉ là hơi hơi đảo qua nữ tử ánh mắt hiện lên một mặt lãnh phúng.

Chớ nói bọn họ thật sự sớm liền biết lại như thế nào? Lại có cái gì lý do muốn trước tiên nói cho bọn họ? Nếu bọn họ trước tiên biết được nói, lại sẽ nói cho cùng chính mình cạnh tranh bảo vật đối thủ? Này không khỏi quá buồn cười! Huống chi không có động người nhưng không ngừng bọn họ, ở chung quanh chỗ tối còn cất giấu rất nhiều không có động người, chỉ là trước mắt này đó tu tiên thấp kém tiên duệ căn bản là phát hiện không được thôi.

Đường Niệm Niệm đám người làm lơ làm ăn mặc vàng nhạt xiêm y nữ tử lòng tự trọng cực đại bị hao tổn, sắc mặt cũng rất là khó coi, chỉ là nàng cũng minh bạch chính mình không phải trước mắt người đối thủ, lúc này đối phương có thể không ra tay đã là lớn lao vận khí, này liền gắt gao cắn răng, bụng xuống đầu che đậy trong mắt nồng đậm oán hận, trầm mặc hướng trong đám người mặt đi.

Đỗ Tử Nhược tuy rằng không có đem ánh mắt đầu ở nàng trên người, nhưng là lại đem nữ tử thần thái đều tất cả phát hiện, đối này chỉ là lãnh đạm thể diện không có bất luận cái gì biểu hiện. Ở hắc trong mắt, này nữ tử thật sự cái loại này thiếu kiên nhẫn lại không biết tốt xấu người, chính mình vô duyên vô cớ trêu chọc người, tránh được một kiếp lúc sau chẳng những không có nửa điểm hối cải, ngược lại còn làm trầm trọng thêm, không biết tốt xấu đem trong lòng oán hận đều thêm chú ở bọn họ trên người.

Sự bất quá tam, liền không biết này nữ tử hay không còn có như vậy tốt vận khí.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng động.

Ở ba người một xà một thú ngồi trên bàn đồ vật toàn bộ biến mất không thấy, hiển nhiên là bị thu lên. Tư Lăng Cô Hồng vây quanh

Đường Niệm Niệm thân mình, từ ghé trên thu thân đứng lên, không nhanh không chậm triều hắc hồn núi non trung đi đến.

Lúc này, chân trời thái dương đã tiếp cận xuống núi thời điểm, thiên địa đều có chút tối tăm, chân trời không có nửa điểm hạt gạo, chỉ có càng ngày càng trầm bóng đêm gia tốc tởng lãnh. Ngày này, hoặc là nên nói này hắc hồn núi non nơi này vực, hôm nay đêm tối tiến đến tốc độ không khỏi có chút quá nhanh, mau đến có chút cổ quái lên.

Bất quá, giống nhau bảo vật khai quật địa phương tổng hội có như vậy chút quỷ dị cổ quái chỗ, đối này mọi người tuy rằng kinh hãi lại không có cảm thấy nghi hoặc.

Ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đứng dậy thời điểm, Hồng Lê cũng lười biếng từ ghé trên hoạt ở trên mặt đất, Đỗ Tử Nhược chậm rãi đuổi kịp hai người bên cạnh. Bất quá trong chốc lát, ở nơi tối tăm không ngừng xuất hiện một cái cá nhân thân ảnh, những người này tu vi tổng hợp bình quân xuống dưới có thể so ngay từ đầu đi phía trước hướng trăm người muốn cao hơn rất nhiều, hơn nữa từ này không ngừng toát ra tới người tính ra, nhân số thực mau liền vượt qua tới thượng trăm.

Đương kia từ mùi mấy nhóm đầu tiên hướng hướng hắc hồn núi non may mắn sống sót tiên duệ thấy như vậy một màn thời điểm, sắc mặt đều trở nên có chút khó coi. Bọn họ xem như minh bạch, những người này căn bản chính là đưa bọn họ này nhóm đầu tiên xông lên đi người đương pháo hôi, căn bản là đem không đưa bọn họ những người này để vào mắt, nghĩ đến cũng là cảm thấy bọn họ những người này tu vi chẳng sợ không việc gì đầu một cái vọt vào đi cũng cho bọn họ cấu thành bất lợi nhiều ít uy hiếp lực.

Mất công bọn họ thế nhưng còn như thế hưng phấn cùng vô tri, thế nhưng bị bảo vật dụ hoặc cấp ** đầu óc, do đó quên mất chính mình có mấy cân mấy lượng, khó trách bị người lợi dụng, thiếu chút nữa còn bởi vậy bỏ mạng. Nay hết thảy đều do không được người khác, chỉ có thể trách bọn họ chính mình tham niệm cùng tự đại.

“Hừ.” Đương Tư Lăng Cô Hồng mấy người thân ảnh không hề dị thường tiến vào hắc hồn núi non, kia thân xuyên vàng nhạt sắc xiêm y nữ tử thấp thấp hừ lạnh một tiếng, nghiêng răng nghiêng lợi thấp giọng ám thì thầm: “Một đám vô tình vô sỉ tiện nhân! Tốt nhất toàn bộ chết ở bên trong!”

Nàng này thanh lời nói nhỏ đến cực hạn, nhân trong lòng nồng đậm oán hận không cam lòng nhin không được bật thốt lên thóa mạ, người bình thường căn bản khó có thể phát hiện.

Theo nữ tử này thanh lời nói vừa mới rơi xuống, nàng hai mắt đột nhiên trừng lớn, trong mắt nồng đậm oán hận còn không có biến mất, đồng tử liền chậm rãi mất đi sinh linh sáng rọi, thân thể cũng âm âm ngã trên mặt đất.

Một màn này làm người bên cạnh thấy được giật nảy mình, bất quá bọn họ đều không có cảm thấy kỳ quái.

Nữ tử vừa mới bật thốt lên thóa mạ người chung quanh đều không có nghe thấy, lúc này nữ tử đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, ở chung quanh đông đảo người trong mắt xem ra, đều cho rằng là Tư Lăng Cô Hồng đám người ra tay, cho rằng bọn họ ở tiến vào hắc hồn núi non lúc sau mới đưa nữ tử bắt đầu đối bọn họ khiêu khích trượng nghĩa ra tới, sau đó đột nhiên ra tay đem nữ tử đánh chết.

Trên thực tế, nữ tử chết cũng không quan Tư Lăng Cô Hồng đám người sự tình, ở nữ tử nói ra câu nói kia thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng mấy người đích xác phát hiện. Chỉ là khi bọn hắn chuẩn bị ra tay thời điểm, vừa lúc trải qua nữ tử một người Kim Đan đỉnh tu sĩ lại cũng ra tay, này cũng liền tạo thành nữ tử chết bất đắc kỳ tử.

Này ra tay Kim Đan đỉnh là một người nam tử, nếu từ hắn dung mạo tới lời nói càng như là một thiếu niên. Nhưng là ai đều biết được, chỉ cần không phải có được giống ngoan bảo như vậy nghịch thiên tự chất cùng thiên phú, ở tiên duyên trung căn bản là sẽ không có một cái chân chính thiếu niên có thể đạt tới Kim Đan đỉnh tu vi.

Cái này nam tử thân cao bất quá ước chừng năm thước nhiều chút, liền Đường Niệm Niệm thân cao không đến, chỉ ước chừng đến nàng bả vai địa phương, trên người ăn mặc một kiện màu xanh lá đậm giữ mình trường bào, áo choàng thượng thêu miêu tả màu đen cây trúc, thoát nhìn tú đỉnh lại ổn trọng. Chỉ là hấn dung mạo thật sự cùng ổn trọng không dính dáng, dường như 11-12 tuổi thiếu niên nam hài trắng nõn thanh tuyển khuôn mặt, trường mi nhập tán, một đôi mắt càng là khó được thanh minh thấu triệt, cười đến cong cong giống lưỡng đạo trăng non, chớp động gây thơ chất phác sáng rọi.

Loại này ánh mắt ở Kim Đan kỳ tu vi phía trên tiên duệ trên người thật sự rất khó nhìn thấy, giống nhau tới cái này tu vi người tuổi đều không nhỏ, trải qua sự tình cũng tuyệt đối không ít, một đám chẳng sợ bộ dáng lại như thế nào tuổi trẻ, cho dù là đem chính mình biến ảo thành vài tuổi hài tử bộ dáng, nhưng là một đôi mắt luôn là tràn ngập tang thương chi khí.

Chính là trước mắt thiếu niên này nam tử lại không giống nhau, hấn ánh mắt như vậy sạch sẽ sáng ngời, cho người ta một loại đến thật đến lượng cảm giác, ánh bình minh hóa tuyết giống nhau thanh máy sười tức từ hấn khuôn mặt cảm nhiễm tới rồi người tâm thần, cơ hồ làm người đều không cảm cho rằng hấn thật sự chỉ là một cái mới ra gia tộc đơn thuần thiếu niên —— chỉ cần không xem hấn tu vi nói.

“Hắc ~ Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ còn có linh trận, ta biết các người nga, cho tới nay ta đều ở truy tra các người rơi xuống, lần này nhưng tính nhìn thấy các người!” Thiếu niên nam tử lúc này thực mau đuổi theo Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đám người bước chân, nửa điểm không kiêng kỵ đem truy tra bọn họ tin tức sự tình cấp nói ra. Hơn nữa xem hấn biểu tình, tựa hồ có thể nhìn thấy ba người dị thường vui vẻ giống nhau.

Đỗ Tử Nhược nhìn thiếu niên nam tử ánh mắt hiện lên một tia kinh dị. Như vậy một thiếu niên, Kim Đan đỉnh tu vi, thấu triệt gây thơ chất phác ánh mắt, thanh tuyển tuấn tú khuôn mặt, vừa thấy liền làm người cảm thụ một cỗ bất phàm hơi thở, chỉ là hấn lại trước nay không có nghe nói qua.

Tư Lăng Cô Hồng bước chân theo thiếu niên nam tử lời nói liền ngừng lại, như vậy khác hẳn với bình thường hành động làm Đỗ Tử Nhược lại lần nữa có chút kinh ngạc, bất quá đương hấn nhìn đến Đường Niệm Niệm nhìn về phía thiếu niên thời điểm liền minh bạch. Tư Lăng Cô Hồng dừng lại đều không phải là bởi vì thiếu niên nam tử ngôn ngữ, chẳng qua là bởi vì Đường Niệm Niệm tựa hồ đối thiếu niên này nam tử có chút hứng thú?

Đường Niệm Niệm tâm tư luôn là như vậy tùy tính, rất nhiều thời điểm đột nhiên vẫn không nhúc nhích, cũng bất quá là bởi vì phát ngốc, nói không chừng phát ngốc liền ngủ rồi. Loại chuyện này ở Đường Niệm Niệm trên người đã không kỳ quái, như vậy đối với Đường Niệm Niệm vì cái gì đột nhiên đối thiếu niên này cảm thấy hứng thú, Đỗ Tử Nhược cũng sẽ không có bất luận cái gì nhiều từ tâm tư đi kinh ngạc.

“Kinh Hồng tiên tử, quả nhiên cùng đồn đãi giống nhau mỹ lệ động lòng người, dung nhan tuyệt sắc khuynh thành. Bất quá, ta nghe nói Kinh Hồng tiên tử cái này xưng hô vẫn là tới đến tiên tử dáng người đâu ~” thiếu niên nam tử đầy mặt tươi cười ngửa đầu nhìn Đường Niệm Niệm, màu son môi kiều độ cung đã có thiên chân đồng thú lại có chút ngả ngón phong lưu, chỉ là này phân ngả ngón phong lưu xứng với hấn không hề dâm uế chi ý thuần triệt ánh mắt, chẳng những sẽ không làm người có bất luận cái gì phản cảm, còn sẽ làm người nhin không được có loại bật cười nhẹ nhàng, “Không biết khi nào có thể may mắn vừa thấy tiên tử dáng người đâu? Phiền nhược kinh hồng, uyển nhược du long, này phân thần vận cũng chỉ có ở tiên tử trên người có thể thể hiện ra tới.”

Một câu phong lưu tán thưởng lời nói từ thiếu niên này nam tử trong miệng nói ra, làm chung quanh nghe được người đều thiếu chút nữa không có nhin cười ra tới, càng nhiều người thì tại kinh ngạc cảm thán hấn lớn mật, thế nhưng dám can đảm ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt nói ra này đó lời nói, hấn chẳng lẽ không có nghe nói qua vị này đối thể tử để ý trình độ sao?

Quả nhiên, này lời nói vừa mới nói xong thiếu niên nam tử thân ảnh đột nhiên hư lung lay một chút, sau đó tại chỗ biến mất, lại lần nữa

hiện ra xuất thân ảnh thời điểm đã ở một khác chỗ, khoảng cách Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người khoảng cách như cũ không có thay đổi. Chẳng qua ở hấn vừa mới đứng địa phương, một đạo ước chừng có tám thước lớn lên thâm ngân ở như vậy chói lọi xuất hiện, có thể thấy được nếu thiếu niên nam tử chậm một bước nói, chỉ sợ lúc này không có bị chém thành hai đoạn cũng nhất định phải bị thương một chút.

Đỗ Tử Nhược trong lòng nhảy dựng, Tư Lăng Cô Hồng chiêu thức ấy, tựa hồ so ngày thường muốn tàn nhẫn rất nhiều. Thiếu niên này nam tử ngôn ngữ tuy rằng ngả ngớn phong lưu, bất quá không có nửa điểm thâm uế vũ nhục Đường Niệm Niệm ý tứ, thậm chí trong lời nói tán thưởng là nửa điểm đều không có tham giả, lấy Tư Lăng Cô Hồng tính tình nhiều nhất chỉ là liếc mắt một cái cảnh cáo mới là, chẳng sợ ra tay cũng không nên sẽ hạ như vậy tàn nhẫn tay.

Này thật sự có chút kỳ quái.

Thiếu niên nam tử đối mặt như vậy một kích, trên mặt tựa hồ cũng có chút kinh sợ, nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai mắt lại như cũ ý cười dạt dào, ngửa đầu đối với hai người mỉm cười nói: “Ta không có bất luận cái gì ác ý, chỉ là khuyh mộ Kinh Hồng tiên tử thôi..... Ngô!”

Lời nói rơi xuống, hấn thân ảnh lại lần nữa hư hoàng không thấy, ở hấn đứng địa phương lại lần nữa xuất hiện một đạo thâm ngân.

Nơi nào đó tái hiện thiếu niên duỗi tay thoa thoa trên đầu không tồn tại mồ hôi, “Tuyết Diên tôn chủ, ta chỉ là khuyh mộ, người không cần nhỏ mọn như vậy đi?”

Lại một lần, thiếu niên dưới chân có một đạo càng sâu sắc bén vô cùng dấu vết xuất hiện, thiếu niên lần này hơi chút chậm một ít, có chút chật vật trốn ly. Đương hấn thân ảnh từ nơi khác xuất hiện thời điểm, còn không có nói chuyện, kia vô hình công kích liền lại lần nữa xuất hiện, thiếu niên nam tử chỉ có thể lại lần nữa tránh né, tình huống như vậy không có gián đoạn phát sinh.

Vào lúc này tiến vào hắc hồn núi non sau, cũng không có lập tức rời đi tầm bảo người lúc này liền tụ tập ở chỗ này, nhìn trước mắt phát sinh này hết thấy.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm liền thân mình đều không có nhúc nhích mấy may, ai cũng không biết hắn là như thế nào ra tay, chỉ có thể nhìn kia vô hình công kích không ngừng xuất hiện, thiếu niên nam tử linh hoạt không ngừng tránh né.

“Ngô.” Một tiếng nỉ non đột nhiên từ Đường Niệm Niệm trong miệng xuất hiện.

Này một tiếng thật giống như là nhất hữu hiệu nút tạm dừng, vô hình công kích đình chỉ, kia thiếu niên nam tử cũng coi như là thở dài nhẹ nhõm một hơi, ở một chỗ dừng lại xuống dưới. Hắn đang không ngừng tránh né công kích thời điểm, mỗi lần xuất hiện địa phương ở khoảng cách Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người khoảng cách thượng thể nhưng đều không có biến hóa, hiện giờ ở ba người đứng thẳng mặt đất chung quanh cơ hồ che kín khắc sâu thâm ngân.

Đường Niệm Niệm như là đột nhiên tỉnh thần giống nhau, nhìn trước mắt thiếu niên nam tử, hỏi: “Người tên là gì?”

Thiếu niên nam tử đối với Đường Niệm Niệm làm một cái ưu nhã lễ nghi, hai mắt lóe sáng thấu triệt, cười nói: “Ta kêu tia nắng ban mai, nguyệt lạc nhật thăng, đêm tiêu thần hiện tia nắng ban mai.”

Đường Niệm Niệm đạm tĩnh gật gật đầu, không có nói nữa.

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt nhìn tên là tia nắng ban mai thiếu niên nam tử, xoay người liền tiếp tục hành tẩu.

Này hết thấy đều có vẻ như vậy không thể hiểu được, làm người chung quanh đều không làm rõ được rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Đừng nói bọn họ không hiểu, chẳng sợ Đỗ Tử Nhược lúc này cũng không hiểu. Chỉ có đạm nhiên cùng thủ trưởng lăng Cô Hồng bước chân, nhìn về phía kia tia nắng ban mai liếc mắt một cái.

Chỉ thấy, tia nắng ban mai lại cũng theo đi lên, bước chân không nhanh không chậm chính là không có lạc hậu Tư Lăng Cô Hồng mấy người, đầy mặt tươi cười nói: “Các người là tới tầm bảo đi, ta cũng là tới tầm bảo, vừa vặn một đạo đi thôi. Nếu là thật sự tìm được rồi hảo bảo vật, ta tuyệt đối sẽ không làm ra thấy lợi quên nghĩa sự tình tới.”

Đỗ Tử Nhược nhìn thiếu niên, phát hiện thiếu niên này tươi cười cùng tên của hắn đặc biệt tương xứng, kia giống như tia nắng ban mai giống nhau tươi cười, làm người căn bản là vô pháp sinh ghét.

Bất quá, hắn nhưng không cho rằng Đường Niệm Niệm sẽ tùy tiện làm một người đi theo chính mình.

Nhưng mà, hiện thực tình huống lại là, đối với tia nắng ban mai lời nói ngữ, Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật gật đầu, như thế đơn giản cam chịu đồng ý hắn ngôn ngữ.

Đường Niệm Niệm đồng ý, Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên không có ý kiến, chỉ là nhàn nhạt nhìn tia nắng ban mai liếc mắt một cái, liền không có lại đem ánh mắt đặt ở hắn trên người.

Xà quái Hồng Lê hoàn toàn không liên quan mình sự trượt, Lục Lục tắc cần viên, một đôi đại đại xanh biếc đôi mắt thỉnh thoảng nhìn xem tia nắng ban mai, nhìn dáng vẻ tựa hồ đối hắn có chút hứng thú, chỉ là cũng không có tiến lên đi mà cùng hắn thân cận.

Tia nắng ban mai thiếu niên này nam tử thể nhưng cũng dương dương tự đắc đi theo, một chút không có xấu hổ hoặc là không được tự nhiên cảm giác, tựa hồ đã sớm đoán được sẽ là cái dạng này kết quả. Bất quá, xem hắn tươi cười, chỉ sợ liền tính Đường Niệm Niệm không đáp ứng, hắn có lẽ cũng sẽ trực tiếp theo kịp?

Đỗ Tử Nhược im lặng nhìn này hết thấy, cảm thấy hắn như cũ theo không kịp những người này ý nghĩ, hắn đoán không ra tới Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng tâm tư, hiện giờ gặp phải một cái cổ quái thiếu niên nam tử cũng nửa điểm đều nhìn không thấu.

Ngay từ đầu ba người hành tẩu biến thành bốn cái, tia nắng ban mai gia nhập sau cũng không có nói thêm nữa cái gì, chỉ là không nhanh không chậm đi theo Tư Lăng Cô Hồng nện bước, trên mặt tươi cười sáng ngời thanh nhàn, tựa hồ đối với này hắc hồn núi non bảo vật cũng không có thật tốt để ý.

Này phân vui mừng tự tại khí chất nhưng thật ra cùng Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm hai người rất là giống nhau, rốt cuộc lần này rõ ràng là Đường Niệm Niệm thay đổi nguyên lai kế hoạch tiến đến hắc hồn núi non tâm bảo, lúc này nàng biểu tình đồng dạng không có nhiều ít khẩn trương, tựa hồ cùng cái chấn cũng không có bất luận cái gì biến hóa.

Ở phía sau một đám tiến vào hắc hồn núi non tiên duệ, thật cẩn thận nhìn này chi có chút quỷ dị rồi lại ngoài ý muốn hài hòa đội ngũ, ánh mắt lại dừng ở kia đầy đất khắc sâu dấu vết thượng.

Chẳng lẽ bọn họ vừa mới đánh nhau chỉ là ở chơi chơi sao?

Như thế nào dường như đương sự hai cái đều không có bất luận cái gì để ý, thậm chí thật giống như vừa mới đánh nhau đều là ảo giác, cũng không có phát sinh quá giống nhau!?

“..... Thật là tu vi càng cao, tính tình càng là cổ quái!” Một người thấp giọng nói thầm, làm nghe được người đều ở trong lòng âm thầm tán đồng.

-----oOo-----

Chương 173: Cô Hồng tai tiếng cùng chán ghét

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng cùng tia nắng ban mai đánh nhau giống như là một hồi hoa trong gương, trắng trong nước nhạc đệm, tới mau đi cũng mau. Đường Niệm Niệm đấm người thân ảnh thực mau biến mất ở rậm rạp núi rừng nội lúc sau, mặt khác tiên duệ cũng cực nhanh hướng về hắc hồn núi non khắp nơi phi toán mà đi.

Ai cũng không biết lần này hắc hồn núi non đột nhiên xuất hiện bảo vật rốt cuộc là cái gì, bất quá này cũng không ảnh hưởng tiên duệ nhóm nhiệt tình. Ở tiên nguyên này phiến trong thiên địa, thỉnh thoảng liền sẽ phát sinh không tưởng được sự tình, cũng sẽ đột nhiên xuất hiện như là hắc hồn núi non như vậy đột nhiên rơi xuống chí bảo tình huống, mỗi lần đã xảy ra chuyện như vậy sau, bên trong đều tất nhiên sẽ có bảo vật, chỉ là bảo vật phẩm chất công hiệu có tốt có xấu thôi. Bất quá cho dù là kém cỏi nhất bảo vật, cũng tất nhiên có không tưởng được tác dụng.

Tiên nguyên sở dĩ bị xưng là tiên nguyên, ngụ ý tiên chi ngọn nguồn. Ở tiên nguyên nội sinh sống người đều di lưu tiên nhân huyết mạch, một khi tu tiên đã bị xưng là tiên duệ, tiên chi hậu duệ. Chỉ cần là sinh hoạt ở tiên nguyên trung tiên duệ giống nhau đều sẽ biết được điểm này, hơn nữa chưa từng có hoài nghi quá.

Rốt cuộc tiên nguyên thật sự là một khối đặc thù địa phương, chẳng những bí cảnh bảo kính rất nhiều, hơn nữa thỉnh thoảng liền sẽ phát sinh giống hắc hồn núi non lúc này phát sinh sự tình, thấy thế nào đều tựa trời cho.

Lúc này, hắc hồn núi non không trung đã là một mảnh hắc ám, toàn bộ hắc hồn núi non cũng là một mảnh yên tĩnh, dường như không có

nửa điểm sinh linh tồn tại. Trải qua ba tháng sinh trưởng tốt cây cối đã sớm có thể che trời, cho dù là bình thường cỏ dại cũng sinh trưởng đến ước chừng người trưởng thành cao lớn, nếu thật sự đi bộ trên mặt đất nói, thật sự không thể nào hảo tẩu.

Từ một đám tiên duệ ùa vào hắc hồn núi non lúc sau, các điều lựa chọn từng người phương hướng đi trước, cũng không có một đám điều dựa theo một phương hướng hành tẩu.

Bất quá, nhưng thật ra có không ít tiên duệ đều yên lặng đi theo Tư Lăng Cô Hồng đám người thân ảnh, lại làm không được tia nắng ban mai như vậy lớn mật trực tiếp mở miệng kết bè kết đảng sự tình, cho nên các điều ở không gần không xa địa phương trộm đi theo, đồng thời thật cẩn thận chú ý chung quanh tình huống.

Chẳng sợ này đó tiên duệ phần lớn đều biết được, nếu thật sự gặp phải bảo vật, muốn ở Đường Niệm Niệm đám người trong tay đem bảo vật cướp đoạt đến, này hiển nhiên là cơ hội cực tiểu sự tình. Bất quá so với ở hắc hồn núi non lung tung tìm kiếm, thậm chí khả năng sẽ gặp được không tưởng được nguy hiểm, đi theo Đường Niệm Niệm đám người bên người tựa hồ càng vì có mục đích tính một chút.

Thật sự là Đường Niệm Niệm đám người tư thái quá mức nhàn nhã, làm người không khỏi không tự chủ liền có tin phục cảm giác.

Dù sao trước đi theo bọn họ hành tẩu cũng không sẽ có bất luận cái gì chỗ hỏng, nếu thật sự ở bọn họ này một đường tìm đến bảo vật nói ngược lại cũng hảo, cuối cùng là còn có một chút cơ hội, so với chính mình ở núi rừng bên trong tán loạn luôn là khá hơn nhiều.

“Lúc này rõ ràng bất quá là ngày vừa ra hạ Tây Sơn mà thôi, bình thường sắc trời hẳn là vừa mới phóng ám, nơi này lại so với nửa đêm còn đen.” Đỗ Tử Nhược lòng bàn tay một tác trên không hiện lên một đạo ám tơ vàng tuyến ngưng tụ thành la bàn, la bàn cũng không phải thật thể, ám kim sắc sợi tơ không ngừng biến hóa, người bình thường căn bản là vô pháp minh bạch trong đó huyền ảo.

Tia nắng ban mai ánh mắt dừng ở hấn lòng bàn tay thượng la bàn liếc mắt một cái, chậm rì rì cười nói: “Bảo địa ảnh hưởng, không có gì hảo kỳ quái.”

Đỗ Tử Nhược hàng năm hành tẩu ở bảo kính hiểm địa trong vòng, đối với loại tình huống này tự nhiên cũng minh bạch, hấn vừa mới vừa nói cũng bắt quá thói quen mà thôi. Ngón tay linh hoạt véo lỏng, ở hấn lòng bàn tay thượng la bàn không ngừng biến hóa chuyển động, thoạt nhìn tựa hồ có chút như loạn, cuối cùng dừng lại ở một phương hướng.

“Bên kia.” Bàn tay vừa lật, lòng bàn tay thượng la bàn tùy theo biến mất. Đỗ Tử Nhược nhìn về phía Đường Niệm Niệm, cũng không có lập tức ra tiếng hướng đi nàng thuyết minh chính mình phát hiện dao động, đơn giản là hấn muốn nhìn xem, Đường Niệm Niệm hay không đã sớm đã nhận ra bảo vật nơi —— từ bọn họ bắt đầu hành tẩu phương hướng đến bây giờ, vừa lúc là hướng về hấn vừa mới phát hiện kia một sợi dao động mà đi.

Đường Niệm Niệm cũng phát hiện hấn dị động, hướng về Đỗ Tử Nhược nhìn thoáng qua, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc. Đỗ Tử Nhược có thể tại như vậy đoạn thời gian nội tìm được chính xác phương hướng, thật sự không phải bình thường bản lĩnh, vừa mới ở trong tay hấn la bàn hiển nhiên thực không đơn giản.

Bất quá, này một mặt kính ngạc tới mau đi cũng mau. Đường Niệm Niệm nhìn phía trước một mảnh đen nhánh tối tăm nơi, ở nơi đó nàng có thể cảm nhận được một cổ quen thuộc hơi thở. Đó là cùng nàng cơ hồ căn nguyên hơi thở, rồi lại có một chút bất đồng, loại này bất đồng làm nàng đối này cổ hơi thở đã quen thuộc lại bài xích, loại cảm giác này thực không thoải mái.

Vốn dĩ dựa theo nàng tính tình, giống nhau không thích đồ vật đều sẽ không đi để ý, bất quá lần này liên quan đến đến căn nguyên năng lượng vấn đề, làm nàng không thể không tiến đến đánh giá.

“Kinh Hồng tiên tử, người biết lần này bảo vật là cái gì sao?” Tia nắng ban mai thanh âm trong sáng cùng hi, cùng hấn cho người ta

cảm giác giống nhau, giống như sáng sớm sương mai giống nhau vô hại thật lạ lùng, làm người nghe liên nhin không được lộ ra tươi cười.

Đặc biệt là bộ dáng của hắn bất quá 11-12 tuổi thiếu niên bộ dáng, lúc này hắn cười nghiêng đầu, có chút tựa trang lão luyện thành thục, cố tình hai mắt ngây thơ chất phác sáng ngời, ngôn ngữ cũng lộ ra chút đồng thú ý vị, làm người cảm thấy hắn thật sự chính là một cái 11-12 tuổi hài tử, thiệp thế chưa thâm.

Đường Niệm Niệm lông mi khẽ run động vài cái, lắc đầu lại gật đầu, một hồi mới đậm nói: “Không phải bảo vật.”

Không phải bảo vật?

Đỗ Tử Nhược sắc mặt lộ ra một mặt kinh ngạc. Nơi này xuất hiện nếu không phải bảo vật nói, như vậy sẽ là cái gì? Chẳng lẽ là mỡ vị đại tôn hoặc là bán tiên đột nhiên buông xuống nơi này? Lại hoặc là không phải bảo vật lại là linh vật? Dù sao ở đem bảo vật cùng linh vật tách ra tới nói, đối với Đường Niệm Niệm tới nói tựa hồ cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình.

Đường Niệm Niệm những lời này làm bàng thính Đỗ Tử Nhược kinh ngạc, tia nắng ban mai cái này hỏi chuyện người ngược lại trên mặt không có một chút biến hóa, tựa hồ vừa mới hỏi chuyện bất quá chỉ là vì Đường Niệm Niệm nói thượng một câu, căn bản là không để bụng Đường Niệm Niệm trả lời nói hay không là hắn muốn nghe thấy.

“Như vậy a.....” Tia nắng ban mai một tay chống còn có chút tinh tế nhỏ xinh cầm, rũ xuống đôi mắt tựa hồ là ở nghiêm túc tự hỏi cái gì, “Không phải bảo vật nói, như vậy sẽ là cái gì đâu? Có thể làm cho cả núi non đều sinh ra biến hóa, tạo thành bảo địa ảnh hưởng, hơn nữa còn có thể đem Kinh Hồng tiên tử còn có Tuyết Diên tôn chủ các người đưa tới, thấy thế nào đều không phải là bình thường đồ vật đâu.”

Này lời nói lại lần nữa đưa tới Đỗ Tử Nhược một phân chú ý, nhìn tia nắng ban mai ánh mắt hiện lên một mặt thâm ý. Cái này tên là tia nắng ban mai thiếu niên, từ đột nhiên xuất hiện, vô luận là ngôn ngữ vẫn là hành vi biểu hiện đều biểu hiện ra đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hiểu biết, cố tình nhìn dáng vẻ bọn họ lại dường như là lần đầu tiên gặp nhau, như vậy cái này tên là tia nắng ban mai thiếu niên rốt cuộc là người nào? Lại có cái gì mục đích?

Còn có.....

Đỗ Tử Nhược lúc này cũng không cảm hoài nghi lên, tia nắng ban mai rất cuộc thật sự chỉ có 11-12 tuổi, vẫn là cố ý đem chính mình bảo trì ở cái này dung mạo thượng. Cho dù là hắc cũng nhìn không ra tới tia nắng ban mai chân thật tuổi, ở tia nắng ban mai trên người tựa hồ tràn ngập một cỗ sương mù, đem hắc người này bao phủ đến gần như hư ảo, chính là trước mắt hắc hết thấy lại đều có vẻ như thế chân thật, làm người cũng không cảm mơ hồ đi lên.

Tại hành tẩu trong khoảng thời gian này, Đỗ Tử Nhược đem tiên nguyên mấy đại nổi danh gia tộc, chín đại bí cảnh, mặt khác mặt khác một ít che giấu nhân vật đều suy nghĩ một lần, cuối cùng như cũ không có được đến chính mình muốn kết quả, chỉ có thể đem này đó hoài nghi đều buông.

Rốt cuộc tiên nguyên to lớn căn bản không người biết hiểu, hơn nữa tiên nguyên mỗi cách một đoạn năm tháng đều sẽ biến hóa, một ít che giấu nhân vật lấy hắc hiện tại trình tự căn bản là vô pháp biết được, hắc hiện tại có thể biết rất nhiều những người khác không biết sự tình, hết thấy vẫn là nguyên chi với hắc vị kia đồng dạng vì che giấu người chi nhất sự tôn.

Tia nắng ban mai tựa hồ nhận thấy được Đỗ Tử Nhược nhìn chăm chú, đột nhiên quay đầu lại triệu Đỗ Tử Nhược nhìn qua, một đôi thấu triệt đôi mắt chớp động nghi hoặc, “Từ vừa mới ta liền phát hiện linh trận người luôn trộm xem ta, ta nhưng cho tới bây giờ không có nghe nói linh trận có Long Dương phích, hơn nữa ta hiện tại cũng bất quá mười mấy tuổi, tuổi thượng cùng người cách xa

nhau ngàn năm nhiều, người sẽ không còn có sở thích luyện đồng đi?”

Linh trận thân thể cứng đờ, trên mặt bình tĩnh thiếu chút nữa phá công. Mặc hẳn nghĩ như thế nào, đều không có nghĩ đến tia nắng ban mai thế nhưng sẽ nói ra như vậy một đoạn lời nói tới. Bất quá, tia nắng ban mai vừa mới lời nói nếu là không có nói dối nói, nói cách khác hẳn thật sự chỉ có bộ dáng như vậy lớn nhỏ? Một cái 11-12 tuổi Kim Đan đỉnh? Gần nhất tiên nguyên bên trong yêu nghiệt có phải hay không quá nhiều? Từ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này toàn gia đi vào tiên nguyên sau, này đó yêu nghiệt liền dùng một lần toàn bộ đều chạy ra sao?

Tia nắng ban mai nhăn lại tuấn tú lông mày, hướng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người bên người đến gần rồi một ít, bởi vậy cũng rời xa Đỗ Tử Nhược một chút, khẩu khí so với ngay từ đầu giống như ám dương cùng hi nhiều một phân ảnh tàng đông cứng, “Ta từ trong nhà thư tịch liền nhìn đến quá chuyện như vậy, không nghĩ tới thế nhưng thật sự có, hơn nữa gặp phải. Tuy rằng ta đối này cũng không có bất luận cái gì chán ghét, bất quá bản thân cũng tuyệt đối không hảo này một ngục, cho nên còn thỉnh linh trận tự trọng chút.”

“.....” Đỗ Tử Nhược sắc mặt tựa hồ không có bất luận cái gì biến hóa, bất quá từ hẳn tư vàng quần quanh, hơn nữa hơi hơi run rẩy ngón tay có thể thấy được tới, hẳn nội tâm cũng không bình tĩnh, nhìn dáng vẻ tựa hồ còn tưởng đối tia nắng ban mai ra tay?

Tia nắng ban mai tựa hồ cũng phát hiện tới rồi điểm này, tuấn tú lông mày nhăn đến càng khẩn một phân, tuyến tuấn trắng nõn khuôn mặt cũng có chút nghiêm túc lên, “Chẳng lẽ là ta ăn ngay nói thật, chọc đến linh trận thẹn quá thành giận muốn đối ta động thủ không thành? A!” Như là đột nhiên tỉnh ngộ cái gì, tia nắng ban mai mở trừng hai mắt, có chút kinh ngạc nhìn chằm chằm Đỗ Tử Nhược, tiếp theo lại nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, một hồi lâu mới có chút gian nan lại giật mình nói: “Hay là linh trận người đi theo Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ bên người, lại là bởi vì đối Tuyết Diên tôn chủ có tâm tư!? Lúc này bị ta nói ra, mới có thể khẩn

trương muốn giết ta diệt khẩu? Ha ha ha! Không nghĩ tới thế nhưng là như thế này, linh trận đối Tuyết Diên tôn chủ? Có ý tứ! Có ý tứ!”

Câu nói kế tiếp ngữ, tia nắng ban mai căn bản là không có bất luận cái gì ảnh hưởng, ở chung quanh hành tẩu người tu tiên đều đem hẳn nói toàn bộ nghe vào lỗ tai.

Trong lúc nhất thời toàn bộ núi rừng tựa hồ càng thêm yên tĩnh không tiếng động, cho dù là dày đặc hắc ám cũng ngăn không được chung quanh những cái đó người tu tiên trên mặt ngốc lãng cùng khiếp sợ, liền bước chân đều không tự chủ được ngừng lại, thậm chí có người bởi vậy bị giấu ở trong bóng đêm nguy hiểm cấp tập kích đều không có phản ứng lại đây.

Một đạo ám kim quang mang trong bóng đêm chợt hiện, đúng là Đổ Tử Nhược ra tay.

Bên kia chính đầy mặt chế nhạo tươi cười tia nắng ban mai biểu tình không thay đổi, khóe miệng nhẹ nhàng một câu, một cây trắng nõn ngón tay duỗi trước, chạm đến ở trận pháp thượng, không hề dự triệu trận pháp tiêu diệt. Tia nắng ban mai kia trắng nõn ngón tay nửa điểm sự tình đều không có, lại thấy tia nắng ban mai đuôi mắt một chọn, màu son khóe miệng phiết cao, kia trương vốn dĩ cuốn linh tuấn tú đến giống như thần lộ khuôn mặt, thế nhưng hiển lộ ra một cổ nói không rõ cuồng ngạo cùng thanh tà, lệnh người không khỏi bị mê đi thần trí, đột nhiên thất thần.

“Chỉ bằng điểm này thủ đoạn muốn thương ta không khỏi cũng quá coi thường ta đi?” Sạch sẽ âm thanh trong trẻo như cũ, chỉ là xúng với tia nắng ban mai hiện tại biểu tình, lại tựa hồ có chút khiêu khích khinh thường ý vị, “Trừ bỏ nào đó người bên ngoài, này thiên hạ chỉ cần là muốn thương tổn ta người đều phải trả giá đại giới, bất quá nói như thế nào chúng ta hiện tại đều là đồng lõa, tạm thời liền buông tha người.”

Đổ Tử Nhược lúc này nhìn tia nắng ban mai ánh mắt đã đã xảy ra biến hóa, nếu nói ngay từ đầu hẳn cũng không có như thế nào để ý tia nắng ban mai nói, như vậy từ lần này giao thủ hẳn mới thật sự

biết được tia nắng ban mai bản lĩnh. Trận pháp nhưng bất đồng khác đạo pháp, trận pháp uy lực so đạo pháp càng phức tạp, muốn phá giải cũng càng khó, nếu dùng cây mạnh phá chi nói, như vậy yêu cầu trả giá năng lượng liền càng nhiều.

Nhưng mà, vừa mới tia nắng ban mai kia một tay, hẳn đều căn bản không có xem mình bạch hẳn rốt cuộc là như thế nào ra tay, lại là như thế nào phá giải chính mình công kích, thậm chí xem tia nắng ban mai bộ dáng hiển nhiên là dị thường nhẹ nhàng. Chẳng sợ vừa mới kia nói trận pháp bất quá tùy tay phát ra, căn bản là không xem như cái gì chân chính đả kích, nhưng là có thể bị tia nắng ban mai đơn giản như vậy bài trừ, đủ để nhìn ra tia nắng ban mai bản lĩnh.

Thiếu niên này, rốt cuộc là người?

Đỗ Tử Nhược im lặng nhìn về phía bên kia Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, này hai người đối với bọn họ bên này vừa mới ra tay căn bản là không có nửa điểm chú ý, liền lông mi đều không có chớp một chút, thật gọi người không biết nói cái gì cho phải.

Đỗ Tử Nhược lúc này cũng không cảm im lặng chửi thề một câu, này hai người bên người tựa hồ căn bản là không có một cái bình thường một chút người, chẳng lẽ là yêu nghiệt tương hút? Hai người kia tốc độ tu luyện đã đủ yêu nghiệt, hiện giờ cái này đột nhiên thấu đi lên tia nắng ban mai, đều là yêu nghiệt, vô luận là tu vi tốc độ vẫn là tính tình này.

Đỗ Tử Nhược lại không hiểu được, ở người ngoài trong ánh mắt, hẳn làm sao không phải này yêu nghiệt chi nhất? Linh trận thanh danh, lại há là người bình thường có thể được đến? Một cái 4 tuổi liền sẽ bố trí một đồng thượng phẩm cao cấp trận pháp người, lại chẳng phải là yêu nghiệt?

Tia nắng ban mai thấy Đỗ Tử Nhược không nói chuyện nữa, không thú vị kiêu kiêu khoe miệng, cũng không có tiếp tục cùng hắn nói chuyện ý tứ, biểu tình chớp mắt liền khôi phục thái độ bình thường,

tựa hồ vừa mới trong nháy mắt kia cuồng tà bất quá là mọi người ảo giác giống nhau.

Bất quá, tia nắng ban mai vừa mới lời nói mang đến hiệu quả hiển nhiên sẽ không bởi vì bọn họ bình tĩnh mà biến mất, nghĩ đến lần này đi theo bọn họ phía sau cùng nhau tiến vào hắc hồn núi non người, chỉ cần không chết quang nói, nghĩ đến này cái gọi là linh trận cố ý Tuyết Diên tôn chủ lời đồn đãi thực mau liền sẽ ở toàn bộ tiên nguyên trung truyền bá, đến lúc đó Đỗ Tử Nhược chỉ sợ là nhảy vào Hoàng Hà đều tẩy không rõ.

Ào ào ào ào ——

Một trận quỷ dị tiếng vang từ yên tĩnh đen nhánh núi rừng trung truyền ra tới.

“Cái gì thanh âm!?”

“Giống như có thứ gì đang tới gần?”

“A ——!”

Tư Lăng Cô Hồng bước chân cũng không có theo quỷ dị thanh âm đình chỉ, bên cạnh Hồng Lê, tia nắng ban mai, Đỗ Tử Nhược cũng không có bất luận cái gì tạm dừng. Chỉ là đi theo bọn họ chung quanh những cái đó người tu tiên nhóm lại phát ra một trận âm ỉ thanh, còn có một ít kinh hồn chưa định thét chói tai cùng với ở trong đó, tựa hồ bị cái gì quỷ dị đồ vật tập kích giống nhau.

Phần cao núi rừng cỏ cây căn bản là vô pháp ngăn cản gây trở ngại Tư Lăng Cô Hồng bước chân, chỉ thấy hấn bước chân đạp ở giữa không trung, mỗi khi hấn hành tẩu một bước, bốn phía một trượng khoảng cách sở hữu cỏ cây đều sẽ tùy theo biến mất, hoặc là nói là mất đi càng vì chuẩn xác một ít.

Theo thời gian quá khứ, chung quanh hắc ám cũng càng ngày càng dày đặc, chẳng sợ có linh thức tồn tại, linh thức chứng kiến chỗ thế

nhưng cũng đồng dạng hắc ám, cũng không có biện pháp đem hết thầy xem đến giống như ban ngày.

Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, hướng bên trái nhìn lại. Một cái xanh biếc dây đăng từ trong hư không xuất hiện, trong bóng đêm tựa hồ quán quanh ở cái gì, nhanh chóng kéo trở về tới rồi Đường Niệm Niệm trước mặt.

Bị vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng trạm vòng quanh đồ vật là một loại quý dị sinh linh, đen nhánh thân hình giống như một đoàn màu đen sương mù dày đặc tạo thành, toàn bộ thân thể cũng chỉ có một đôi màu ngân bạch đôi mắt tồn tại. Loại này sinh linh cùng lệ quý thực giống nhau, bất quá lệ quý hồn thể không có nó như vậy rõ ràng, lệ quý hai mắt cũng là huyết hồng, đều không phải là bực này hoàn toàn vô tình màu ngân bạch.

Này hiển nhiên là cùng hồn thể không sai biệt lắm sinh linh, bất quá lại cố tình đều không phải hồn thể sinh linh nội một loại.

“Đây là cái gì?” Đỗ Tử Nhược có thể nói được thượng là kiến thức rộng rãi, chỉ là nhìn trước mắt sinh linh, hấn phát hiện chính mình trong đầu căn bản là không có loại này sinh linh tồn tại.

“Hư trùng.”

“Hư trùng.”

Lưỡng đạo thanh âm đồng thời nói ra, một tiếng là thuộc về nữ tử thanh duyệt tiếng nói, bình tĩnh bình tĩnh. Mặt khác một tiếng là thiếu niên trong sáng tiếng nói, hơi điều cao âm cuối biểu hiện ra này lời nói chủ nhân hứng thú dạt dào. Này nói chuyện hai người, đúng là Đường Niệm Niệm cùng tia nắng ban mai.

“A, Kinh Hồng tiên tử không hổ là Kinh Hồng tiên tử, quả nhiên kiến thức rộng rãi!” Tia nắng ban mai không nhanh không chậm chụp Đường Niệm Niệm một cái mộng ngựa, nhìn nàng hai tròng mắt tràn đầy nhu hòa ý cười. Như vậy ánh mắt, thực mau rước lấy Tư Lăng Cô Hồng bất mãn.

Lần này hắn cũng không có ra tay, chỉ là hướng thần hi đầu đi một mặt ánh mắt, đen nhánh con người mờ mịt ở nồng đậm lông mi thanh ảnh hạ, so lúc này này chỗ hiểm cảnh bảo địa càng vì thần bí nùng thâm.

Tia nắng ban mai yên lặng đem ánh mắt dời đi, thoạt nhìn không có bất luận cái gì khác thường, ánh mắt từ Đường Niệm Niệm khuôn mặt thượng dừng ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng quán quanh hắc đoàn thượng, nhấn lại cánh mũi, tựa hồ ở người trong không khí hương vị, không lắm để ý cười nói: “Ngô..... Không thuộc về thế giới này hương vị, hơn nữa hư trùng..... Xem ra thật sự có chút phiền phức tới rồi nha.”

Đỗ Tử Nhược nghe hắn này thật không minh bạch ngôn ngữ, lại rõ ràng cảm giác được hắn ngôn ngữ trong đó ẩn chứa chân tướng tuyệt đối không đơn giản. Bất quá kêu hắn đi dò hỏi tia nắng ban mai? Đây là không có khả năng. Cũng không phải hắn không bỏ xuống được mặt mũi, chỉ là hắn rõ ràng cảm giác được, chẳng sợ hắn hỏi, tia nắng ban mai cũng sẽ không cùng hắn nói.

“Hư trùng là cái gì?” Đỗ Tử Nhược triều Đường Niệm Niệm hỏi.

So với cái này vừa mới kết bè kết đảng, trừ bỏ tên, mặt khác hết thảy không thể hiểu hết tia nắng ban mai, Đỗ Tử Nhược cảm thấy dò hỏi Đường Niệm Niệm nói, được đến đáp án thành suất càng cao một ít.

Đường Niệm Niệm vỗ vỗ vẫn luôn đều ở vào hưng phấn cảm xúc trung vạn Hư Đăng Yêu Đăng, ý bảo nó có thể ăn, đối Đỗ Tử Nhược cũng không có giấu giếm, đạm nói: “Hư trùng là một loại không chỗ không ở hư không sinh linh, chỉ là bình thường chúng nó chỉ có thể tự do tại thế giới tầng ngoài ở ngoài, trừ bỏ đặc biệt tình huống căn bản là vô pháp tiến vào thế giới trong vòng. Chúng nó lấy hư không tự do năng lượng vì thực, bản thân cũng có thể xem như một loại năng lượng, ngẫu nhiên thời điểm sẽ dẫn phát trùng động, ngô..... Người là trần sự hắn là có thể cảm nhận được có chút tự nhiên hình thành truyền tống lỗ trống, đó chính là hư trùng việc làm.”

Đường Niệm Niệm biết được này đó đều là tới đến truyền thừa ký ức, lúc này nói ra cũng không hoàn toàn kỹ càng tỉ mỉ. Rốt cuộc hư trùng loại này sinh linh vốn là huyền diệu khó giải thích, có thể xem như sinh linh cũng có thể xem như một loại năng lượng thể, thậm chí có thể nói là Thiên Đạo một loại diễn sinh thể hiện, này căn bản là không phải có thể sử dụng ngôn ngữ tới khái quát đồ vật.

Đỗ Tử Nhược vốn chính là thông tuệ người, chẳng sợ Đường Niệm Niệm nói không tính rõ ràng, hắn cũng đại khái có thể sáng tỏ. Ánh mắt lại lần nữa dừng ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đẳng thượng, này vừa thấy liền phát hiện kia bị quán quanh hắc ảnh thể nhưng đã rút nhỏ suốt một vòng, tình huống như vậy làm hắn nao nao, ngay sau đó lại tựa mình bạch cái gì, đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Người nói đặc thù tình huống là tình huống như thế nào?”

Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở hắc ám chỗ sâu trong, thanh âm như cũ bình tĩnh vững vàng, “Có người phá khai rồi thế giới tầng ngoài.”

Đỗ Tử Nhược thân thể chấn động, há mồm thiếu chút nữa liền nhin không được bật thốt lên nói ra không có khả năng lời nói, bất quá hắn cũng hiểu được Đường Niệm Niệm sẽ không vô duyên vô cớ nói dối, huống chi hiện tại cũng căn bản là không có nói sai lý do. Chỉ là..... Nếu có người phá vỡ thế giới tầng ngoài nói, như vậy người này tu vi nên có bao nhiêu cao? Này căn bản là không phải người tu tiên có thể làm được sự tình, nói như thế tới nói, tất nhiên chính là tiên nhân, như vậy tiên nhân lại vì cái gì muốn làm như vậy?

Một đám vấn đề xuất hiện ở Đỗ Tử Nhược trong đầu, làm hắn biểu tình không ngừng biến hóa, một hồi lâu hắn mới khôi phục bình tĩnh. Ngẩng đầu vừa thấy liền thấy trước mắt Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng ngay cả tia nắng ban mai biểu tình đều dị thường bình thường, dường như đối với này tin tức nửa điểm để ý đều không có.

Này tính cái gì? Chuyện lớn như vậy vì cái gì bọn họ đều không thèm để ý? Chẳng lẽ là hắn suy nghĩ nhiều không thành!?

Đỗ Tử Nhược nằm liệt một khuôn mặt, nhìn mắt Tư Lăng Cô Hồng, lại lần nữa đối Đường Niệm Niệm nói: “Như người lời nói, như vậy phá vỡ thế giới tầng ngoài người tất nhiên tu vi cực cao, sợ là Thiên giới tiên nhân việc làm, vì sao người tựa hồ một chút đều không lo lắng?”

“Lo lắng?” Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn về phía Đỗ Tử Nhược, tựa hồ đối với hấn vấn đề này cảm thấy kỳ quái. Chớp hạ con người, Đường Niệm Niệm hỏi: “Vì cái gì muốn lo lắng?”

Đỗ Tử Nhược sắc mặt càng thêm im lặng, lại vẫn là đem trong lòng ý tưởng nói ra, “Nếu thực sự có tiên nhân phá khai rồi tiên nguyên thế giới tầng ngoài, ai cũng không biết này tiên nhân mục đích là cái gì, người hay là không muốn biết? Vạn nhất việc này cùng người có quan hệ? Lại hoặc là nguy hại đến toàn bộ tiên nguyên?”

Theo hấn lời nói nói xong, Đường Niệm Niệm trên mặt nghi hoặc chậm rãi biến mất vô tung vô ảnh, bình tĩnh thu hồi con người, “Nga.”

Một tiếng ‘ nga ’ đem Đỗ Tử Nhược đổ đến không lời gì để nói.

Đỗ Tử Nhược đột nhiên phát giác chính mình lại làm dư thừa sự tình, Đường Niệm Niệm trước nay đều sẽ không buồn lo vô cớ, chính hấn bản thân liền đồng dạng là như thế người. Nên phát sinh sự tình vẫn là sẽ phát sinh, trước tiên lo lắng căn bản là vô dụng, hướng chi vẫn là ở không biết kia tiên nhân mục đích dưới tình huống, cho dù là trước tiên làm thi thố cũng không biết nên làm cái gì, như thế dưới còn không bằng cái gì đều không làm hảo, chỉ chờ sự tình thật sự phát sinh ở trước mắt lại tưởng đối sách là được.

Lần này, thật sự là Đường Niệm Niệm nói tin tức quá mức không đơn giản, mới làm hấn nhất thời mất bình tĩnh.

“Ha ha ha ha!” Một bên, tia nắng ban mai cười ra tiếng tới, tiếng cười trong sáng dễ nghe, như ánh nắng nhìn về phía Đỗ Tử Nhược, “Người không khỏi tưởng quá nhiều. Hư trùng xuất hiện thật là thế giới tầng ngoài bị phá khai nguyên nhân, bất quá này không đại biểu

có người là có thể thông qua kia tầng ngoài tiến vào tiên nguyên tới. Tiên nguyên cũng không phải là bình thường địa phương, tìm đều khó tìm, hướng chi là tiến vào.”

Đối với tia nắng ban mai ngôn ngữ, Đỗ Tử Nhược không có đáp lời, lại thứ từ giữa biết được một cái tin tức. Tia nắng ban mai biết được sự tình rất nhiều, vô luận là hư trùng vẫn là hấn hiện tại nói, hết thấy đều làm này tia nắng ban mai thân phận càng thêm khả nghi thần bí lên.

Đối mặt Đỗ Tử Nhược kia giấu giếm đánh giá ánh mắt, tia nắng ban mai gương mặt tươi cười như cũ, không có nửa điểm khác thường quay đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm, tươi cười so với đối mặt Đỗ Tử Nhược thời điểm chân thành tha thiết đẹp nhiều, “Kính Hồng tiên tử, người nói ta nói nhưng đối?”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tia nắng ban mai nói đích xác không sai, nàng cũng cảm giác được. Lần này phá vỡ tiên nguyên thế giới tầng ngoài người cũng không có tiến vào tiên nguyên nội, bất quá từ di lưu ở hắc hồn núi non trung năng lượng hơi thở lại cùng nàng như thế tương tự, làm nàng không thể không để ý. Loại này làm nàng quen thuộc lại bài xích năng lượng hơi thở là Thiên Thánh được thể được lực hơi thở, như vậy cái này phá khai rồi tiên nguyên tầng ngoài người nhất định cùng nàng có chút quan hệ.

“Lục Lục, có thể nhớ tới cái gì sao?” Đường Niệm Niệm lấy ý niệm đối Lục Lục dò hỏi. Nàng biết về Thiên Thánh được thể rất nhiều chuyện, Lục Lục biết được so nàng rõ ràng hơn.

Ngồi ở Hồng Lê trên đầu Lục Lục loạng choạng thân thể, xanh biếc mắt to không ngừng chớp động ba quang, xem ra đối tình huống như vậy cũng rất kỳ quái rồi lại nghĩ không ra nguyên nhân.

Đường Niệm Niệm không có cưỡng cầu, duỗi tay sờ sờ Lục Lục đầu. Tình huống như vậy cũng không phải lần đầu tiên, nên nhớ tới

tự nhiên liền sẽ nhớ tới, hiện giờ không thể tưởng được chẳng sợ cường cầu cũng nghĩ không ra.

Tư Lăng Cô Hồng lúc này đem ngón tay quán quanh trụ Đường Niệm Niệm ngón tay, rước lấy Đường Niệm Niệm nghiêng đầu hướng hẳn nhìn lại. Chỉ thấy lúc này Tư Lăng Cô Hồng hoàn mỹ vô biếng nhác khuôn mặt giống như một uông yên tĩnh hồ nước, ánh mắt nhìn sâu thẳm hắc ám phía trước có chút đậu lạnh, theo sau nhìn về phía Đường Niệm Niệm thời điểm liền khôi phục độ ấm, hàm dưới để ở Đường Niệm Niệm trên đầu vai, thấp giọng nói: “Ta không thích này cổ hương vị.”

Réo rất tiếng nói đề thấp sau có hoặc nhân từ tính, bắt quá một bên Đỗ Tử Nhược cùng tia nắng ban mai đều nghe ra tới Tư Lăng Cô Hồng những lời này sau lưng lạnh lẽo.

Có thể bị Tư Lăng Cô Hồng chính miệng nói không thích đồ vật, có thể thấy được Tư Lăng Cô Hồng có bao nhiêu thích này cái gọi là hương vị.

Đỗ Tử Nhược không tự giác trừu trừu cái mũi, người được chỉ có rùng rậm ướt lãnh cổ cây hương vị. Thực hiển nhiên, Tư Lăng Cô Hồng không thích tuyệt đối không phải này đó.

“Ân?” Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nghiêm túc nói: “Cô Hồng không thích, vậy hủy diệt.”

Tư Lăng Cô Hồng khóe môi nhẹ dương, để sát vào Đường Niệm Niệm cảnh tượng, như là như thế tới gần người trên người nàng hương vị, kia bị hẳn không mừng hương vị liền sẽ bị che giấu qua đi, thấp thấp tiếng nói từ hẳn khẽ nhếch cánh môi nói ra, “Cùng Niệm Niệm trên người hương vị rất giống, nhưng không thuộc về Niệm Niệm, thực ghê tởm.”

Kể ‘ không thích ’ lúc sau, Tư Lăng Cô Hồng đối này cổ hương vị đánh giá thẳng vì ‘ ghê tởm ’. Đỗ Tử Nhược cùng tia nắng ban mai đều sáng tỏ cảm giác được, nếu này cổ hương vị chủ nhân ở bọn

họ trước mặt nói, chỉ sợ Tư Lăng Cô Hồng sẽ không chút do dự ra tay giết người này.

Trong bóng đêm, Tư Lăng Cô Hồng con người sương đen nùng thâm, giống như không đáy vực sâu.

Từ hấn tiến vào hắc hồn núi non, càng ngày càng tới gần kia cổ hơi thở, hấn đối kia cổ hơi thở liền càng thêm không mừng. Nguyên nhân chính như hấn lời nói như vậy, kia cổ hơi thở cùng Đường Niệm Niệm trên người cơ hồ căn nguyên, cố tình không thuộc về Đường Niệm Niệm, lộ ra người khác hương vị, loại cảm giác này liền dường như Đường Niệm Niệm bị người khác điểm nhiễm, làm hấn phi thường không mừng.

Không ngừng là như thế, ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng, Đường Niệm Niệm chỉ có một, độc nhất vô nhị. Không có bất luận kẻ nào có thể cùng nàng tương đồng, huống chi là loại này căn nguyên thượng tương đồng, đều làm hấn trong lòng dâng lên một cỗ mau chóng đem chi hủy diệt rút ma niệm.

-----oOo-----

Chương 174: Mộ Dung đuổi giết

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng đối này cổ hơi thờ không thích, thậm chí còn là chán ghét biểu hiện phi thường rõ ràng, không có nửa điểm che giấu ý tứ. Chỉ là vô luận Đỗ Tử Nhược như thế nào đi cảm thụ, có thể cảm thấy như cũ chỉ là một cỗ mơ hồ năng lượng dao động, đến nỗi Tư Lăng Cô Hồng lời nói kia cỗ ghê tởm hương vị như cũ nửa điểm đều không có cảm giác cũng không có.

Bất quá từ Tư Lăng Cô Hồng ngôn ngữ bên trong, Đỗ Tử Nhược cũng coi như là minh bạch Tư Lăng Cô Hồng đến nỗi cho nên đối kia cỗ hương vị không thích nguyên nhân. Đây nguyên nhân thực rõ ràng là có quan hệ với Đường Niệm Niệm, nói cách khác tạo thành này hắc hồn núi non loại tình huống này năng lượng cũng hoặc là bảo vật, còn có kia cái gọi là phá khai rồi tiên nguyên thế giới tầng ngoài người chỉ sợ đều cùng Đường Niệm Niệm có điểm quan hệ.

Đỗ Tử Nhược không nghĩ tới vừa mới bất quá là chính mình tùy ý nói một câu, thế nhưng thật sự có mấy thành mệnh trung. Chỉ là hần quay đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm thời điểm, lại thấy Đường Niệm Niệm thần sắc như cũ không có nhiều ít biến hóa, chỉ là nhìn núi rừng chỗ sâu trong, kia trong ánh mắt đậm đặc cùng nghiêm túc, làm người biết được nàng vừa mới nói câu kia ‘ Cô Hồng không thích, vậy hủy diệt ’ đều không phải là chỉ là thuận miệng một câu mà thôi.

Vèo vèo vèo ——

Một trận phá không thanh âm ở mấy người bên người vang lên, mấy chục điều bích ngọc giống nhau dây đàn ở trong tối hắc núi rừng bên trong không ngừng múa may, chỉ là cảm thụ kia dây đàn huy động khi tạo thành tiếng xé gió âm liền đủ để cho người cảm nhận được lúc này này dây đàn phần khởi.

“Này?” Đỗ Tử Nhược hơi có một tia kinh ngạc nhìn vạn Hư Đăng Yêu Đăng hành vi, tiếp theo đem ánh mắt đầu hướng Đường Niệm Niệm. Này vạn Hư Đăng Yêu Đăng uy lực ở mười năm tới hẳn đã không ngừng gặp qua một lần, theo vạn Hư Đăng Yêu Đăng linh trí tựa hồ càng ngày càng cường, ở đây đang động tác cùng ngẫu nhiên phát ra ý thức dao động hẳn đại khái có thể minh bạch vạn Hư Đăng Yêu Đăng ý tứ.

Lúc này vạn Hư Đăng Yêu Đăng hưng phấn cùng kích động quá mức rõ ràng, Đỗ Tử Nhược muốn xem nhẹ đều không thể.

Ở trong tình huống bình thường, mỗi lần Đường Niệm Niệm muốn vạn Hư Đăng Yêu Đăng ra tay thời điểm, này dây đàn đều có vẻ dị thường bức bối cùng bạo ngược, thực hiện thiên tâm tình cực độ không tốt, bất quá này không hảo tự nhiên không phải đối Đường Niệm Niệm mà phát, càng như là một cái kiêu quý phản nghịch hài tử, kêu nó làm một ít chính mình không thích sự tình liền dễ dàng khó chịu.

Giống hiện tại cái này tình huống, có thể nói là này mười năm nhiều tới, Đỗ Tử Nhược lần đầu tiên nhìn thấy vạn Hư Đăng Yêu Đăng như thế phấn khởi vui sướng.

Đường Niệm Niệm mị mị con người, ngón tay khẽ chạm ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng một cái dây đàn thượng, đối với vạn Hư Đăng Yêu Đăng như thế phấn khởi hành vi không có nửa điểm ngăn cản ý tứ, bình tĩnh đáp lại Đỗ Tử Nhược nghi hoặc, “Hư trùng là vạn Hư Đăng Yêu Đăng yêu nhất ăn đồ ăn.”

‘ yêu nhất ’ hai chữ đủ để thể hiện hết thảy.

Đỗ Tử Nhược hai mắt hơi hơi trợn mắt, nhìn vạn Hư Đăng Yêu Đăng trầm mặc, trong lòng không khỏi thầm nghĩ: Nếu lấy Đường Niệm Niệm lời nói, hư trùng như thế khó được khó ra nói, như vậy vạn Hư Đăng Yêu Đăng thật sự đủ kén ăn. Khó trách từ vừa mới nó liền như vậy hưng phấn, nguyên lai chính là vì ăn.

Có thể nói vạn Hư Đăng Yêu Đăng kén ăn cũng là nó cực kỳ quý hiếm nguyên nhân, vạn Hư Đăng Yêu Đăng kiêu quý đã làm chúng nó rất khó trưởng thành đến thành niên kỳ, rất nhiều thật vất vả trưởng thành tới rồi trưởng thành kỳ liền chết non chết đi, vô luận là đối chỗ ở, tâm tình, thức ăn, vạn Hư Đăng Yêu Đăng đều quá chú ý, một chút không vui là có thể đủ làm chúng nó chết đi, kiêu quý đến cho dù là đại gia tộc đích tử đích nữ đều không thể so sánh với, làm rất nhiều biết được chúng nó thân phận tiên nhân đều hận đến nghiến răng nghiến lợi, lại bắt lực.

Hư trùng loại này sinh vật nếu là trực tiếp tìm kiếm nói, rõ ràng không chỗ không ở rồi lại cực kỳ bắt giữ, hưởng chi hư trùng vô luận là đối người tu tiên vẫn là tiên nhân thương tổn đều rất lớn, trừ phi là đánh vỡ hư không, mới có thể thấy hư trùng tồn tại, bất quá như vậy giống nhau tiên nhân cũng không dám tự mình tiến vào vô tận hư không đường hầm trung, ở nơi đó mặt thực dễ dàng sẽ bị lạc thậm chí là bị vô tận hư trùng cắn nuốt rớt, như thế cũng chỉ có làm vạn Hư Đăng Yêu Đăng chính mình xuyên thấu qua phá vỡ hư không với vào đi dây đăng trào hư trùng ăn.

Bất quá phá vỡ hư không yêu cầu năng lượng quá nhiều, nếu một cái không chế không tốt, hư không đường hầm liền sẽ đem người chung quanh toàn bộ hít vào đi, vậy thật sự mất nhiều hơn được.

Có thể nói, có thể chăn nuôi vạn Hư Đăng Yêu Đăng người tuyệt đối đều là có tuyệt đối cao thâm thực lực người, bất quá này cũng bất quá là điều kiện chi nhất mà thôi. Chính yếu vẫn là người này cần thiết tìm được vạn Hư Đăng Yêu Đăng mới nhưng, không có vạn Hư Đăng Yêu Đăng, quản người có hay không thực lực đều không có dùng.

Chờ đến vạn Hư Đăng Yêu Đăng trưởng thành tới rồi thành niên kỳ lúc sau, như vậy lúc ấy vạn Hư Đăng Yêu Đăng liền căn bản không hề yêu cầu người khác chăn nuôi, chỉ bằng chính mình dây đăng liền có thể ngẫu nhiên thấm vào hư không bắt giữ hư trùng cắn nuốt, theo thời gian quá khứ, vạn Hư Đăng Yêu Đăng thực lực càng ngày càng cường thời điểm, như vậy muốn ăn hư trùng cũng là dễ như trở bàn tay.

Hơn nữa, vạn Hư Đăng Yêu Đăng sở dĩ được xưng là vạn Hư Đăng Yêu Đăng, lời nói đúng là đương nó cần nuốt thượng vạn hư trùng lúc sau, nó liền có được cùng hư trùng giống nhau gặm thực hư không năng lực, đạt tới hành tẩu các thể giới thiên phú, này cũng đúng là thành niên vạn Hư Đăng Yêu Đăng đáng sợ chỗ chi nhất.

Như vậy cần nuốt quá thượng vạn hư trùng vạn Hư Đăng Yêu Đăng, có đáng sợ thực lực, bạo ngược dã tính, giáo hoạt linh trí, chạy trốn các loại kỹ xảo, khắp nơi tàn sát bừa bãi lúc sau, đụng tới đánh không lại người liền chạy, thu nhỏ lại thành trùng lớn nhỏ, phá không rời đi, muốn bắt lấy nó? Thật sự là rất có khó khăn.

Đường Niệm Niệm trước mắt cũng không biết mở ra này tiên nguyên thể giới tầng ngoài người là ai, cùng chính mình lại có cái dạng nào quan hệ. Bất quá chỉ bằng này bị mang tiến vào hư trùng, cũng đã không ủng công bọn họ chuyển này. Hư trùng năng lượng mà cùng huyền linh chỉ nhiều không ít, hướng chi vẫn là vạn Hư Đăng Yêu Đăng yêu nhất thả nhất thích hợp đồ ăn, ở bị người phá vỡ tiên nguyên tầng ngoài mang nhập nơi này sau, chỉ có thể đủ dựa vào còn tàn lưu ở hắc hồn núi non thể giới hư không hơi thở tồn tại, thực lực lại giảm đi, có thể nói là đưa đến vạn Hư Đăng Yêu Đăng bên miệng mỹ thực.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng mỗi một cái dây đăng đều dường như một cái linh hoạt cực kỳ bích xà, đã mau lại tàn nhẫn nhào hướng trong bóng đêm mỗi một con con mồi, đem chúng nó một ngụm gặm thực, không cho con mồi bất luận cái gì chạy thoát cơ hội.

Ngao ô ——!

Rống rống rống ——!

Hung thú vô tận rống lên một tiếng đột nhiên vang lên, dường như là ai đem chúng nó cấp chọc giận, toàn bộ hắc hồn núi non đều ở chấn động, có thể thấy được lần này hành động hung thú có bao nhiêu, sợ là ít nhất cũng có hơn một ngàn đầu, hơn nữa thực lực mỗi người đều không yếu tiểu.

Tại đây hung mãnh hung thú rống lên một tiếng trung, mơ hồ còn có thể nghe được một ít người gầm nhẹ cùng thét chói tai, hơn nữa này đó thanh âm thể nhưng càng ngày càng hướng Đường Niệm Niệm đám người tồn tại cái này phương hướng tới gần, vô luận là hung thú gầm rú vẫn là người tu tiên nhóm tiếng kêu sợ hãi đều càng ngày càng rõ ràng truyền tới, trong đó tựa hồ có người đang gọi ‘ bảo vật ’ thật nhiều hung thú ‘ chạy mau ’ từ từ lờ lờ như vậy.

Tình huống như vậy thực mau liền đem này khối tụ tập mọi người cấp kinh khởi, chung quanh người tu tiên nhóm đầu tiên là nhìn nhìn Đường Niệm Niệm đám người, sau đó đều bắt đầu có động tác lên.

Đường Niệm Niệm cũng không có bất luận cái gì động tác, cũng hoặc là nói năng bình yên dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, căn bản là không có bất luận cái gì muốn ra tay ý tứ. Nếu thật sự có việc nói, Tư Lăng Cô Hồng sẽ cũng vì nàng hoàn thành.

Tia nắng ban mai một đôi linh động ánh mắt khắp nơi loạn chuyển, đem ở đây mỗi người thần thái đều xem ở trong mắt, thần sắc thượng cũng không có bất luận cái gì để ý.

Đỗ Tử Nhược vẻ mặt bình tĩnh tự giữ, nhàn nhạt hơi rũ lông mi, ai cũng đoán không chuẩn hẳn suy nghĩ cái gì. Trên thực tế hẳn cũng căn bản là không có tưởng cái gì, đi theo Đường Niệm Niệm đám người bên người lâu rồi, đối với tình huống như vậy hẳn cũng rõ ràng nên làm như thế nào. Mở miệng dò hỏi Đường Niệm Niệm đám người ý tứ nói, đoạt được đến cũng nhất định sẽ không cái gì muốn nghe được kết quả. Chờ sự tình thật sự đã xảy ra, Đường Niệm Niệm đám người tự nhiên có chính mình cách làm, chính mình tưởng như thế nào làm cũng là chính hẳn sự tình.

“Tê tê ~” Hồng Lê phun ra xà quả hạnh, xà trong mắt huyết quang hơi lóe, nhìn phía trước.

Lục Lục như cũ vô tâm không phối giống nhau chớp động xanh biếc thuần khiết mắt to, móng vuốt nhỏ chạm được chính mình cái miệng nhỏ biên, đánh một cái nho nhỏ ha thiết.

Nơi này không khí khẩn trương lại quý dị, loại này quý dị tới đến Đường Niệm Niệm đám người cùng chung quanh bất đồng. Bất quá lúc này mọi người cũng căn bản là vô pháp đi để ý loại này quý dị mạc danh, đơn giản là phía trước đã xuất hiện rất nhiều hắc ảnh. Đây đó hắc ảnh đều thật lớn vô cùng, trong bóng đêm căn bản là khó có thể thấy rõ chúng nó bộ dáng, chỉ có thể nhìn đến kia từng mảnh càng thêm dày đặc hắc.

Ở đây đó hắc ảnh phía trước chật vật trốn tránh rất nhiều bóng người, những người này ảnh thần sắc khẩn trương, hoặc nhiều hoặc ít đều bị chút thương, đương nhìn đến Đường Niệm Niệm đám người còn có chung quanh người tu tiên thời điểm, trên mặt lập tức lộ ra kinh hãi, có người thanh âm kêu to truyền đến: “Chư vị, ta chờ ở phía trước phát hiện bảo vật dấu vết, chỉ là bị này đó đáng chết súc sinh sở trở, không bằng cùng liên thủ giải quyết này đàn súc sinh, đến nỗi bảo vật cuối cùng về ai, thả xem cùng bảo vật cơ duyên như thế nào?”

Người này ngôn ngữ đích xác thực hấp dẫn người, lúc này như thế nhiều hưng thú ở phía trước, chẳng sợ bọn họ không hợp tác cũng chỉ có thể cùng nhau giết này đàn hưng thú, nếu không căn bản là vô pháp đi tới. Đây nam tử ngôn ngữ lại như thế thành khẩn, làm mọi người có loại đều không phải là bị tình huống bức bách, lại là bị người sở cầu cái loại này hóa bị động là chủ động cảm giác.

“Vị này huynh đệ nói không tồi, này đàn súc sinh chỉ sợ là bị bảo địa đồng hóa, cũng trở thành kia bảo vật hộ bảo thú, không giết bọn họ nói, sợ là khó có thể đoạt bảo!” Một người đáp lại vừa mới nam tử lời nói, này nói chuyện đồng dạng là một người nam tử, xem trong tay hắn xuất hiện một thanh màu xanh lá phi kiếm, nên là một người kiếm tu.

Người này nói chuyện thời điểm, ánh mắt không ngừng nhìn về phía Đường Niệm Niệm mấy người, ở chung quanh tiên duệ nhóm đồng dạng thỉnh thoảng nhìn bọn họ, bất quá đối mặt những người này ánh mắt, Đường Niệm Niệm mấy người tựa hồ căn bản là không có bất luận cái gì phát hiện, đừng nói là đáp lại bọn họ một câu, liền nhiều xem bọn họ liếc mắt một cái tâm tư đều không có.

Có người nhin không được, ra tiếng nói: “Kinh Hồng tiên tử, Tuyệt Diên tôn chủ, linh trận, không biết ba vị đối này thấy thế nào?”

Ở Đường Niệm Niệm bốn người bên trong, tia nắng ban mai căn bản là không có người nhận thức, cho nên đối với hắn, nói chuyện người nọ cũng tự nhiên đem hắn xem nhẹ.

Nhưng mà, người này trong lời nói ba người đều không có đáp lời, duy độc tia nắng ban mai nheo lại đôi mắt, cười nói: “Tự nhiên là về phía trước xem.”

Này một câu, nói tương đương là chưa nói, hoặc là càng như là tia nắng ban mai ở đùa bốn bọn họ.

Tia nắng ban mai tựa hồ không có phát hiện người nọ sắc mặt biến hóa, mỉm cười nói: “Vì cái gì muốn sát hung thú? Này đàn hung thú từ trước mặt đuổi theo lại đây, có thể thấy được bảo vật liền ở cái kia phương hướng, chỉ cần theo hung thú dấu chân đuổi theo đi là có thể đủ phát hiện bảo vật, đến lúc đó ai trước đuổi tới ai liền có cơ hội trước đến bảo vật. Ở chỗ này chậm rãi sát xong hung thú lại đoạt bảo? Thử xem các người giết đến khi nào, phỏng chừng trời đã sáng, bảo vật không có, các người hung thú còn không có sát xong đâu.”

Thiếu niên âm thanh trong trẻo như là khe núi thanh tuyền thủy, một chút đem mọi người cấp bừng tỉnh, trong nháy mắt mỗi người thần sắc đều đã xảy ra biến hóa.

Những cái đó đang ở bị hung thú đàn đuổi theo nhân thần sắc cũng phát hiện một ít biến hóa, nhìn tia nắng ban mai ánh mắt có chút âm lệ. Bọn họ vốn dĩ nghĩ chính mình trước phát hiện bảo vật tung tích, chỉ cần nơi này người đem này đó hung thú đàn cuốn lấy nói, như vậy bọn họ liền có cơ hội lại trở về đem bảo vật cướp đi, hiện giờ lại bị tia nắng ban mai một câu đem kế hoạch cấp đánh vỡ.

“Đáng chết, thiếu chút nữa thượng này nhóm người đương!” Ngay từ đầu đáp lại tên kia kiếm tu phun mắng một câu, ánh mắt không ngừng chuyển động, nhìn dáng vẻ tựa hồ đang tìm kiếm một cái

nhau chóng rời đi nơi này, đi hướng bảo vật nơi phương hướng cùng thời cơ.

Hung thú đàn ở mọi người nói mấy câu công phu gian cũng đã vọt tới mọi người trước mặt, giờ này khắc này, bởi vì tia nắng ban mai một câu, chân chính cùng hung thú đánh bừa người căn bản là không có, một đám đều khắp nơi chạy trốn rời đi, chỉ vì mau chóng thâm nhập vừa mới hung thú ra tới phương hướng, sau đó đuổi tới tàng bảo nơi đem bảo vật cướp đi.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh nhẹ nhàng phù không, màu trắng trường bào cùng với thân ảnh phiêu động, vạt áo nhấc lên, tay áo rộng thẳng tới trời cao, giống như bạch long du không, ở hung thú đàn trung như giẫm trên đất bằng, bụi đất nửa điểm không dính xiêm y. Đường Niệm Niệm tựa hồ đã sớm đoán được sẽ là như thế này, thần sắc thượng căn bản là không có một chút khẩn trương, một tay vươn tay áo ngoài, một cái xanh biếc dây đăng từ trong bóng đêm vụt ra, mau đến nàng lòng bàn tay chỗ thời điểm lập tức thả chậm tốc độ, mềm nhẹ ở nàng trong lòng bàn tay vụn vụn, nhìn dáng vẻ tâm tình cực hảo.

Tia nắng ban mai lúc này liền đứng ở Tư Lăng Cô Hồng bên cạnh, nhìn dáng vẻ của hắn tại đây đàn hung thú trong đàn mặt cũng là ngênh nhận có thừa, cười đối Đường Niệm Niệm nói: “Kính Hồng tiên tử, ta như vậy nói không tồi đi? Như vậy liền không có người quý rầy người tiểu yêu đăng ăn cơm ~”

Một bên Đỗ Tử Nhược nghe được tia nắng ban mai lời nói, thần sắc lại lần nữa toát ra một mặt kinh ngạc.

Đường Niệm Niệm nhìn tia nắng ban mai liếc mắt một cái, gật đầu.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng tựa hồ cũng nghe mình bạch tia nắng ban mai lời nói, dây đăng triệu tia nắng ban mai phương hướng phiết qua đi một chút, tựa hồ là đang xem tia nắng ban mai, sau đó vụn vụn thân mình, chẳng sợ chỉ là một cái dây đăng, lại ngoài ý muốn sinh động nhanh nhạy, làm người chỉ cần từ như vậy vụn vụn là có thể đủ cảm nhận được nó ý tứ cùng cảm xúc.

“Tê tê tê tê ~” Hồng Lê lúc này ở không trung du đãng lại đây, một trận phun tin tử thanh âm từ nó xà khẩu toát ra, theo sau thấy nó lại hơi hơi hé miệng, râm mát nam tử thanh âm toát ra tới, “Này đó hung thú không chịu nổi xà vương uy hiếp, chúng nó bị càng cường thú loại cấp khổng chế.”

Lúc này xà quái đôi mắt đã hoàn toàn biến thành đỏ như máu, đây là Hồng Lê bản thể ý thức hoàn toàn khổng chế được xà quái phân (cảm) thân thể hiện.

“Ngao ô ~” Lục Lục néo móng vuốt nhỏ hướng xà quái trên đầu gõ một chút.

Hồng Lê phiết nó liếc mắt một cái, trên đầu xúc cảm liền cho nó cào ngứa đều không tính là, căn bản là không cần đi để ý. Đến nỗi này ngốc quả bóng nhỏ nói cái gì chính mình vô dụng? Hừ! Bỏ xà vương mới lười đến đi giải thích đâu!

Đúng lúc này chờ, ở đây Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ánh mắt đều ở chột lóe, sau đó liền thấy Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh hướng phía trước lao đi, chớp mắt cũng chỉ dư lại một mảnh hắc ảnh, tốc độ này thật sự gọi người theo không kịp.

Tia nắng ban mai cùng Đỗ Tử Nhược thân sắc đều nao nao, không đến một tức thời gian, tia nắng ban mai trong mắt ý cười đột nhiên lạnh một chút, trắng nõn tuấn tú khuôn mặt cũng lộ ra một mặt lạnh lẽo, thấp ‘hừ’ một tiếng, “Thế nhưng thật sự tới, chỉ bằng các người cũng là đối thủ? Vừa lúc, trận này trò chơi ta cũng có thể tham một chân.”

Đỗ Tử Nhược còn không có hiểu được tia nắng ban mai ý tứ, chỉ thấy tia nắng ban mai thân ảnh thế nhưng trống rỗng biến mất không thấy, loại này tin tức vô thanh vô tức, liền phát hiện đều làm người nửa điểm phát hiện đều không có. Đỗ Tử Nhược nhìn không được lại lần nữa giật mình, này tia nắng ban mai thực lực biểu hiện ra ngoài có thể so giống nhau Kim Đan đỉnh mạnh hơn nhiều.

Bất quá..... Lúc này không phải tự hỏi tia nắng ban mai thực lực vấn đề thời điểm, rốt cuộc là sự tình gì rước lấy Tư Lăng Cô Hồng cùng tia nắng ban mai đồng thời biến hóa hòa li đi?

Đỗ Tử Nhược tâm tư từ trước đến nay chuyển thực mau, không có trong chốc lát hấn lại đột nhiên nhớ tới Đường Niệm Niệm không lâu trước đây mới nói bọn họ hành tung đã sớm bị phát hiện, hơn nữa lần này Mộ Dung gia tộc sẽ phái ra Đại Thừa kỳ đại tôn ái đối phương bọn họ. Nghĩ như vậy tới nói, tia nắng ban mai lời nói tới, chỉ sợ chính là vị kia Mộ Dung gia tộc đại tôn tới?

Tia nắng ban mai lại là như thế nào biết được Mộ Dung gia tộc đại tôn sẽ đến? Nhìn dáng vẻ của hấn đối Mộ Dung gia tộc cũng không có gì hảo cảm, thế nhưng còn đem lần này đuổi giết nói thành một hồi trò chơi, rốt cuộc là hấn quá cuồng vọng vẫn là quá tự tin? Lại hoặc là đối Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm quá để mắt?

Một đồng vấn đề hiện lên ở Đỗ Tử Nhược trong óc, hấn càng thêm tò mò khởi tia nắng ban mai thân phận của người này tới.

Ám kim sắc quang mang trong bóng đêm chợt lóe rồi biến mất, Đỗ Tử Nhược thân ảnh liền ở hung thú đàn trung biến mất ở trận pháp nội, kia ám kim sắc trận pháp cũng tự nhiên biến mất. Một đầu toàn thân tràn ngập màu đen ngọn lửa cao lớn sói đen một móng vuốt vừa lúc triệu Đỗ Tử Nhược biến mất địa phương chụp được đi, đáng tiếc chụp đến chỉ là một đoàn không khí, cái này làm cho này đầu hắc viêm lang phẫn nộ gào rống một tiếng.

Một cái xanh biếc dây đăng từ trong bóng đêm vụt ra tới, trong nháy mắt đâm xuyên qua hắc viêm lang đầu, này đầu hắc viêm lang còn vẫn duy trì gào rống động tác, thân thể liền âm âm ngã xuống đất.

Này trong nháy mắt muốn hắc viêm lang tánh mạng xanh biếc dây đăng đúng là thuộc về đèn xanh này cây vạn Hư Đăng Yêu Đăng, từ Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm rời đi sau, Đường Niệm Niệm cũng không có đem vạn Hư Đăng Yêu Đăng thu hồi tới, chỉ là làm nó chính mình lưu tại nơi này sẵn thú, hơn nữa còn hạ đạt

mệnh lệnh, có thể hữu hạn đi săn hư trùng, bắt quá hung thú cũng không thể kén ăn buông tha.

Vốn dĩ vạn Hư Đăng Yêu Đăng đối với hung thú linh phách vốn là không mừng, lúc này này phiến trong không gian còn tồn lưu trữ hư trùng, nó tự nhiên sẽ không đi ưu tiên đi cắn nuốt hung thú linh phách. Cố tình này đầu hắc viêm lang không biết sao xui xẻo liền ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng mới vừa tiếp thu tới rồi Đường Niệm Niệm dẫn dò thời điểm gào rống như vậy một tiếng, này gào rống một tiếng còn ly vạn Hư Đăng Yêu Đăng nơi vị trí thực tiếp cận, tự nhiên liền rước lấy này kiêu quý táo bạo không thôi vạn Hư Đăng Yêu Đăng trực tiếp ra tay một đòn trí mạng.

Đây là một hồi săn thú, hung thú đàn mục tiêu là này đàn thiện nhập hắc hồn núi non người tu tiên nhóm, người tu tiên nhóm mục tiêu là chất chứa ở hắc hồn núi non chỗ sâu trong không biết bảo vật, vạn Hư Đăng Yêu Đăng mục tiêu là di lưu ở chỗ này còn không có biến mất hư trùng, thứ yếu mục tiêu còn lại là tại đây hắc hồn núi non trừ bỏ Đường Niệm Niệm đám người ở ngoài sở hữu sinh linh, vô luận hung thú vẫn là người tu tiên, chỉ cần là có thể cho nó ăn đều bị nó lệ nhập trong đó.

Kết quả như thế nào, không đến kết thúc ai cũng không biết.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng ôm áp Đường Niệm Niệm thân ảnh không ngừng thâm nhập hắc hồn núi non, bọn họ đi trước phương hướng đang ở kia cổ lệnh hai người đều dị thường không mừng hơi thở nơi.

Ở bọn họ phía sau không xa, một người thân xuyên áo đen bóng người không ngừng đi theo, người này ngón tay không ngừng kết ấn, đen nhánh trên bầu trời từng đạo bạch tím lôi điện hướng Tư Lăng Cô Hồng hai người thân ảnh đánh xuống.

-----oOo-----

Chương 175: Đổ Tử Nhược nhập bọn

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Mỗi cái cảnh giới đều là một cái đường ranh giới, Kim Đan lúc sau càng là như thế. Kim Đan kỳ cùng Nguyên Anh kỳ hai người là hoàn toàn bất đồng địa vị cùng thực lực, Hợp Thể kỳ cùng Nguyên Anh kỳ đồng dạng là như thế.”

Rậm rạp cao lớn có đỉnh thiên chi thế cây rừng trung, một thân áo đen Mộ Dung trí hành trên mặt không chút biểu tình đuổi theo phía trước Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, một đôi băng hàn vô cùng tang thương hai mắt bên trong hiện lên một sợi lạnh lạnh.

Hợp Thể kỳ đại tôn ở tiên nguyên trung tuyệt đối là đứng ở đỉnh vị trí người, đơn giản là giống nhau Đại Thừa kỳ bán tiên nếu không phải ở chuẩn bị độ kiếp thành tiên, tác ẩn cư ở một chỗ không thể tùy tiện can thiệp tiên nguyên sự tình.

Lần này Mộ Dung gia tộc phái ra đuổi giết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người chỉ có Mộ Dung trí hành một người. Hợp Thể kỳ đại tôn ra tay, đối phó hai cái Nguyên Anh kỳ tiểu bối thậm chí có thể nói là giết gà dùng dao mổ trâu, từ đây đủ để nhìn ra Mộ Dung gia tộc đối với Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người coi trọng còn có sát tâm. Mộ Dung trí hành thân là Mộ Dung gia tộc bản gia người, vẫn là Mộ Dung gia tộc hình đường phó đường chủ, kỳ thật lực ở Mộ Dung gia tộc Hợp Thể kỳ trung tuyệt đối có thể bài thượng danh hào. Lần này từ hắn ra tay đuổi giết Đường Niệm Niệm mà cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, Mộ Dung gia tộc có tám phần nắm chắc có thể thành công, đến nỗi kia vô pháp nắm chắc hai thành thật sự là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người trên người bí mật quá nhiều, hưởng hồ tựa

hồ còn cùng tư pháp giả có quan hệ, làm Mộ Dung gia tộc người không thể không cố kỵ.

Đến nỗi vì cái gì chỉ có Mộ Dung trí hành một người? Điểm này ở tiên nguyên trung chỉ cần là có điểm tu tiên thường thức người đều có thể đủ phỏng đoán đến. Nếu Hợp Thể kỳ đại đại tôn đều không thể đối phó Đường Niệm Niệm hai người nói, như vậy tới lại đa nguyên anh kỳ người đều không có tác dụng, thậm chí khả năng còn sẽ làm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người tàn sát, cấp Mộ Dung gia tộc lại lần nữa mang đến tổn thất.

“Cái gì vô pháp nhìn đến kết quả, thanh liên đạo thể? Thật là càng ngày càng bất kham.”

Mộ Dung trí hành tại trong lòng lạnh nhạt châm chọc.

Hắn tiến đến hắc hồn núi non đuổi giết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người phía trước, tự nhiên trước được đến Mộ Dung ngưng thật sự đoán trước mới có thể đủ sớm biết được bọn họ hai người hướng đi, chỉ là lần này Mộ Dung ngưng thật cấp ra tuyệt luân lại là nhìn không tới kết quả.

Bất đồng với phía trước vài lần Mộ Dung gia tộc mai phục đuổi giết còn có thể đoán trước đến thất bại, lần này là căn bản là nhìn không tới, trừ bỏ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hướng đi cùng vị trí ở ngoài, còn lại hết thảy đều nhìn không tới.

Tạo thành như vậy nguyên nhân cũng là vì Mộ Dung ngưng thật sự thực lực không đủ, bị hắc hồn núi non mỡ cổ cường đại năng lượng trở ngại. Nếu nàng lại mạnh mẽ muốn nhìn đến tương lai nói, chẳng những như cũ nhìn không tới bất luận cái gì có ý nghĩa đồ vật, thậm chí còn có khả năng bị hắc hồn núi non kia mỡ cổ năng lượng cấp ăn mòn, bởi vậy tổn hại linh căn tánh mạng, cái này làm cho nàng không thể không dừng lại, không dám lại cậy mạnh tự đại.

Bởi vì tình huống như vậy, Mộ Dung gia tộc người cũng chia làm hai phái.

Một phương cảm thấy như vậy nhìn không tới kết quả ngược lại so với phía trước xem tới được thất bại càng có thể biến đổi tính, có thể tại đây một lần đem Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người giải quyết cũng nói không chừng. Một bên khác lại cảm thấy lần này không ổn, có thể ngăn cản Mộ Dung ngưng thật thiên phú năng lượng tất nhiên cực kỳ đáng sợ, một cái không hảo liền sẽ làm Mộ Dung gia tộc tổn thất một vị Hợp Thể kỳ đại tôn, như thế đối Mộ Dung gia tộc tới nói cũng là một đả kích trầm trọng, càng là vũ nhục.

Như thế hai bên người tranh luận không lâu, Mộ Dung Càn Hoa nhất cử định án, phái Mộ Dung trí hành tiến đến hắc hồn núi non kiếp sát.

Vô luận kia không biết kết quả rốt cuộc là như thế nào, Mộ Dung gia tộc đều không thể lại nhiều cấp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này hai người dư thừa thời gian. Ở Mộ Dung Càn Hoa trong mắt, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sống được càng dài, đối Mộ Dung gia tộc tới nói liền càng bất lợi. Chẳng sợ biết rõ phía trước là hố lửa, không có giết địch nhân ngược lại còn thiêu chết chính mình, bọn họ đều đến nhảy xuống đi, không có lựa chọn.

Nếu không nói, thật sự chờ Tư Lăng Cô Hồng thực hiện Mộ Dung ngưng thật sự đoán trước, trở thành tiên nguyên chí tôn lúc sau lại cùng hắc đầu không thành?

Nếu sự tình thật sự tới rồi như vậy một bước, chỉ sợ Mộ Dung gia tộc căn bản liền cùng này hai người đấu tư cách đều không có.

Ở Mộ Dung trí hành được đến này cáo lệnh thời điểm, không có nửa điểm do dự liền đi tới hắc hồn núi non trúng mai phục. Thân là một cái Hợp Thể kỳ đạo tu, mai phục hai cái nghi là Nguyên Anh kỳ tiểu bối, như vậy hành vi là truyền ra đi nói tất nhiên sẽ lọt vào tiên nguyên chúng tiên duệ trố trển, chính là đối Mộ Dung trí đi tới nói này căn bản là vô pháp đối hắc tạo thành bất luận cái gì ảnh hưởng. Hắc thân là Mộ Dung gia tộc hình đường phó đường chủ, làm những chuyện như vậy trước nay đều không phải cái gì chính đại quang minh sự, hắc bản thân cũng từ trước đến nay đều là một cái chỉ cầu kết quả không cầu quá trình người.

Chỉ là hấn không nghĩ tới, ở hung thú đàn vọt tới, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người rõ ràng thoát nhìn chính ở vào nguy hiểm cùng lơ lửng thời khắc, hấn nguyên bản cho rằng sẽ tất trung đánh lén thế nhưng bị sớm phát hiện, ở Tư Lăng Cô Hồng rời đi nháy mắt, hấn không cảm bị bất thành linh tình hướng ngo ngoắt.

Cũng là này trong nháy mắt trọng giật mình làm hấn mất đi theo sát Tư Lăng Cô Hồng tiên cơ, chỉ có thể ở hấn phía sau đuổi theo.

“Hấn sở dụng chính là cái gì thân pháp, tốc độ lại là như vậy mau, chẳng sợ ta dùng tám phần thực lực cũng đuổi không kịp?” Đuổi theo sau khi, Mộ Dung trí hành ngay từ đầu tự tin cũng không khởi có chút dao động lên. Gắt gao nhìn chăm chăm phía trước Tư Lăng Cô Hồng, chỉ thấy bọn họ hai người khoảng cách tuy rằng đang không ngừng tiếp cận, bất quá này tiếp cận tốc độ không khởi quá chậm, như vậy khoảng cách liền hấn cũng không có mười thành nắm chắc đem Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người lưu lại.

“Tư Lăng Cô Hồng người này tu vi ở tiên nguyên trung vẫn luôn là một bí ẩn, hấn tu vi cho dù là Mộ Dung Trí Tuân đều nhìn không ra tới, bất quá thực rõ ràng hấn cũng cũng không có chân chính trở thành Hợp Thể kỳ đại tôn, bằng không hiện tại cần gì như vậy trốn tránh, trực tiếp cùng ta một đấu có thể, càng đừng nói là Đại Thừa kỳ. Bất quá, ai cũng không biết hấn rốt cuộc là dùng biện pháp gì ẩn tàng rồi chính mình tu vi.” Mộ Dung trí hành tại không ngừng đuổi theo trung đồng thời ở trong lòng tự hỏi, “Như thế nghĩ đến nói, Tư Lăng Cô Hồng người này nên cùng Đường Niệm Niệm giống nhau là Nguyên Anh kỳ mà thôi, bất quá khả năng đã đạt tới Nguyên Anh đỉnh. Bằng vào Nguyên Anh đỉnh tu vi có thể ở ta đuổi giết trung như thế thông dong thật sự không đơn giản, chẳng lẽ nói bọn họ thật sự có cái gì dựa vào không thành?”

Ở Mộ Dung trí hành càng ngày càng cẩn thận thời điểm, phía trước Đường Niệm Niệm biểu tình ngược lại càng ngày càng nhẹ nhàng, thậm chí đem hàm dưới gác ở Tư Lăng Cô Hồng trên đầu vai, triều mặt sau Mộ Dung trí hành xem qua đi, cặp mắt kia bên trong thông dong bình tĩnh thật sự quá mức rõ ràng.

“Ngô, hấn tốc độ không có tước hoa thành thành chủ mau, đạo pháp cũng giống nhau.” Như vậy một tiếng đánh giá từ Đường Niệm Niệm trong miệng nhàn nhạt nói ra.

Năm đó, ở tước hoa thành thời điểm, khâu hạn cao giống như sao băng giống nhau tốc độ cấp Đường Niệm Niệm lưu lại ấn tượng không nhỏ, cho nên cho tới bây giờ còn nhớ rõ. Cùng khâu hạn cao tốc độ so sánh với, Mộ Dung trí hành tốc độ đích xác so ra kém, bất quá hai người nếu là tương đối đạo pháp nói, khâu hạn cao tuyệt đối không phải Mộ Dung trí hành đối thủ.

Này cái gọi là ‘ đạo pháp giống nhau ’ chỉ là ở Đường Niệm Niệm xem ra mà thôi, rốt cuộc Đường Niệm Niệm sử dụng pháp thuật tuyệt đối không phải tiên nguyên người trong có thể so sánh với, cho dù là đạo tu đệ nhất gia tộc Mộ Dung gia tộc để sức ở nàng xem ra cũng thật sự giống nhau.

Tại đây mười năm nhiều nhật tử, nàng đem Mộ Dung gia tộc bất truyền bí pháp ném cho rất nhiều dọc theo đường đi gặp được người, chính mình cũng tùy tiện nhìn nhìn, đối với Mộ Dung gia tộc đạo pháp cũng có thể nói tương đối hiểu biết, trong lúc Tư Lăng Cô Hồng còn đặc biệt cho nàng giảng giải một chút như thế nào phá giải những cái đó uy lực cực đại đạo pháp sơ hở.

Bất quá, lời tuy nói như thế, Đường Niệm Niệm cũng không có tính toán cùng Mộ Dung trí hành chính diện thượng đánh nhau.

Hợp Thể kỳ đại tôn dù sao cũng là Hợp Thể kỳ đại tôn, một cái cảnh giới khác biệt, ở không có đặc thù dưới tình huống, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liên thủ chẳng sợ đánh thắng được Mộ Dung trí hành, bị thương chỉ sợ cũng là khó tránh khỏi.

Đường Niệm Niệm tuy rằng đối với chính mình cùng Tư Lăng Cô Hồng thực lực có tin tưởng, lại không đại biểu nàng sẽ tự đại, trên thực tế Đường Niệm Niệm ở đánh nhau bị thương phương diện so bất luận kẻ nào đều sẽ tính toán, chỉ cần có thể có càng tốt không cho chính mình bị thương biện pháp, nàng tuyệt đối sẽ không làm chính mình hoặc là chính mình để ý người bị thương.

“Niệm Niệm tưởng như thế nào làm?” Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới hơi thấp, thủy sắc môi mỏng ngôn ngữ thời điểm vừa lúc đụng chạm ở Đường Niệm Niệm lỗ tai, bị hấn ám áp hơi thở đột nhiên đụng chạm, kia lỗ tai không tự giác liền mẫn cảm run run, rước lấy vốn dĩ không có nhiều ít biểu tình Tư Lăng Cô Hồng nhịn không được giờ lên khóe môi, tuấn nhã vô song khuôn mặt nháy mắt giống như phá băng thủy liên, đột nhiên nở rộ phong hoa tuyết đại.

Đường Niệm Niệm chớp chớp con ngươi, nghiêng mắt xem hấn, “Ngươi biết đến.”

Nàng biểu tình sạch sẽ đạm nhiên, hai tròng mắt sáng ngời như tinh, xem Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt không có dao động, đó là một loại không hề hoài nghi nghiêm túc cùng tin tưởng.

Tư Lăng Cô Hồng đuôi lông mày theo tươi cười chọn cao, mẫn hàm ôn nhu con ngươi cùng Đường Niệm Niệm đối diện cùng nhau, réo rất tiếng nói thấp thấp vang lên, “Ân.”

Ở phía sau đuổi theo, đang ở tự hỏi nên như thế nào đem hai người quấy nhiễu, hảo đem hai người nhanh chóng giết chết Mộ Dung trí hành lúc này đột nhiên nhận thấy được phía trước Tư Lăng Cô Hồng tốc độ chậm lại. Loại này chậm như là linh lực không đủ lại có vẻ vô cùng tự nhiên khó có thể làm người phát hiện, nếu không phải Mộ Dung trí hành tâm tư toàn bộ đặt ở hai người trên người nói chỉ sợ cũng phát hiện không được.

“A.” Mộ Dung trí hành lạnh giọng cười, hai mắt giống như sắp chụp môi rần độc âm ngoan vô cùng, “Vô luận các ngươi có cái gì âm mưu, là thật sự năng lượng không đủ vẫn là cố ý dẫn ta đuổi theo, kết quả đều là tiện nghi ta, cũng miễn cho ta lãng phí thời gian!”

Hợp Thể kỳ đại tôn có thân là Hợp Thể kỳ đại tôn kiêu ngạo, Mộ Dung trí hành chưa bao giờ cảm thấy chính diện đánh nhau, chính mình sẽ đánh không lại Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm. Huống chi hấn chuyến này tới này mục đích chính là vì hoàn toàn diệt sát Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, vì thế chỉ cần

không phải tổn hại chính mình linh căn hoặc là tánh mạng, như vậy lại đại đại giới cũng nguyện ý trả giá.

“Khôn tiên thẳng! Đi!” Mộ Dung trí hành trong nháy mắt đem thân pháp thi triển tới rồi cực hạn, cơ hồ là chớp mắt liền tới gần tới rồi chậm lại Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm bên người, một cái kim sắc dây thừng từ hất trong tay áo bay ra tới, như là có linh trí giống nhau hướng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người bó đi.

Tư Lăng Cô Hồng hơi rũ con người đen đặc cơ hồ dày đặc toàn bộ hốc mắt, thân ảnh ở khôn tiên thẳng sắp đụng chạm đến khi đột nhiên biến mất, lại lần nữa xuất hiện thời điểm đã là mười trượng ở ngoài.

Kim sắc khôn tiên thẳng một kích không trung, thế nhưng không có nửa điểm tạm dừng lại lần nữa triều Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh mà đi.

Lúc này, Đường Niệm Niệm thân ảnh và tự nhiên từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực đi ra, toàn thân trên dưới một cỗ nồng đậm sinh linh chi khí phát ra, một tay huy hướng bên trái hư không.

“Ngao ——!”

Một tiếng đinh tai nhức óc gầm rú đột nhiên từ bốn phương tám hướng truyền ra tới, làm người căn bản là vô pháp phân rõ thanh âm này rốt cuộc là tới đến phương hướng nào, lại hoặc là nên nói này rống lên một tiếng tựa hồ căn bản là không tồn tại nơi này, lại tại thế giới bên kia giống nhau, làm người nghe xong lúc sau sinh ra một loại cực kỳ biệt nữ cách ứng lại khó chịu cảm giác.

“Đây là cái gì?” Mộ Dung trí hành cũng không khỏi bị bất thành linh rống lên một tiếng âm làm cho ngẩn ra, ánh mắt lại không có rời đi Đường Niệm Niệm trên người. Hắn thấy được rõ ràng, bất thành linh rống lên một tiếng đúng là ở cái này tên là Đường Niệm Niệm nữ tử đột nhiên ra tay sau mới xuất hiện, thực rõ ràng này rống lên một tiếng sẽ xuất hiện tất nhiên có nàng nguyên nhân.

Ở Đường Niệm Niệm bàn tay chém ra trong hư không đột nhiên phá vỡ một cái khe, nói là cái khe trên thực tế càng như là một đạo bình tĩnh hồ nước đột nhiên đẩy ra một đạo gợn sóng, kia nói gợn sóng lại đem toàn bộ mặt nước cấp khoáng khai, hình thành một đạo đi thông đáy nước rồi lại thấy không rõ lắm đáy nước thông đạo.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh vào lúc này đã đứng ở Đường Niệm Niệm bên người, khỗn tiên thẳng cũng theo sát hần mà đến.

Đường Niệm Niệm không chút do dự một chân bước vào thông đạo nội, chỉ là nàng nửa cái thân thể còn lộ ra bên ngoài, nâng đầu đối Mộ Dung trí hành nghiêm túc nói: “Bên trong có bảo vật, ngươi vừa lúc cũng muốn giết chúng ta, đi theo chúng ta tiến vào nói, nói không chừng có thể được đến bảo vật còn có thể giết chúng ta.”

Những lời này vừa nghe liền biết là gạt người, trên thực tế Đường Niệm Niệm cũng thật là ở lừa Mộ Dung trí hành, vì chính là muốn Mộ Dung trí hành đi theo nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau đi vào.

Mộ Dung trí hành lúc này khóe mắt nhìn không được trêu trêu, hần sống lâu như vậy vẫn là lần đầu tiên gặp được chuyện như vậy, hần tự nhiên không có khả năng nghe không hiểu Đường Niệm Niệm ở gạt người, chẳng sợ thật sự nghe không hiểu, xem Đường Niệm Niệm biểu tình kỳ thật cũng nhìn ra được tới nàng là gạt người. Nàng nói chuyện biểu tình nơi nào như là chính mình phải bị sát, rõ ràng chính là muốn Mộ Dung trí hành theo sau.

Này trong thông đạo mặt có cái gì?

Mộ Dung trí hành căn bản là không có bao nhiêu thời gian đi tự hỏi, hần cũng không có tính toán đi tự hỏi Đường Niệm Niệm có cái gì âm mưu. Này thông đạo rốt cuộc thông hướng nơi nào? Đường Niệm Niệm lại như thế nào sẽ mở ra? Kia nói rống lên một tiếng âm lại tới đến loại nào hưng thú? Đường Niệm Niệm dụ dỗ hần đi vào lại rốt cuộc là có cái gì dựa vào?

Rất nhiều vấn đề, nhưng là thực hiện nhiên nơi này không có một đạo vấn đề, Đường Niệm Niệm sẽ trả lời hẳn.

Mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân ảnh biến mất ở trong thông đạo, Mộ Dung trí hành tốc độ một chút không chậm vọt đi vào.

Ở ba người thân ảnh đều biến mất ở chỗ này thời điểm sau không đến tam tức thời gian, thân xuyên màu xanh lá đậm thêu miêu tả trúc áo choàng tia nắng ban mai cũng xuất hiện ở chỗ này. Lúc này bắt được bị Đường Niệm Niệm mở ra thông đạo đã khôi phục nguyên dạng, căn bản là làm người nhìn không ra nơi này nửa điểm bất đồng.

Tia nắng ban mai nhả lại cánh mũi, khoe miệng nhẹ nhàng một câu, có vẻ không có nửa điểm co quắp khó xử.

Chỉ thấy hẳn dễ dàng ngón tay duỗi ra, ở Đường Niệm Niệm nguyên bản ra tới địa phương hư cốt một chút, kia chỗ hư không liền lại lần nữa như mặt nước nhộn nhạo mở ra.

Một đạo ám kim sắc trận pháp ở ngay lúc này đột nhiên xuất hiện ở chỗ này, Đỗ Tử Nhược thân ảnh từ trận pháp trung xuất hiện, liếc mắt một cái liền vừa lúc nhìn đến tia nắng ban mai động tác. Cùng với hẳn động tác, Đỗ Tử Nhược ánh mắt nhìn về phía hư không như nước sóng gợn, đáy mắt hiện lên một mặt kinh ngạc.

Này trong hư không không giống như là bị bố trí cái gì trận pháp, ngược lại như là bị cái gì năng lượng cấp ảnh hưởng hình thành cách không cái chắn, như vậy cái chắn không phải cùng hình thành này cách không cái chắn tương đồng năng lượng nói, những người khác muốn phá giải trừ phi là thực lực so này năng lượng cao cường mà cường lực phá chi, hoặc là giống hẳn như vậy trận sư một chút đi tìm này cách không cái chắn sơ hở điểm. Chưa từng có người có thể giống tia nắng ban mai như vậy dễ dàng cởi bỏ, sẽ như vậy nguyên nhân không phải cùng cách không cái chắn tương đồng lượng có thể nói, Đỗ Tử Nhược cũng đoán không ra tới tia nắng ban mai rốt cuộc như thế nào làm được điểm này.

“Ha ~ tốc độ không chậm sao.” Tia nắng ban mai triều Đỗ Tử Nhược hướng mỉm cười, thu hồi chính mình ngón tay, cười nói: “Nơi này cũng không phải là người nào đều có thể chơi, người xác định người muốn vào tới sao?”

Đỗ Tử Nhược khẽ cau mày, hẳn cảm thấy tia nắng ban mai những lời này cũng không phải đơn giản thuận miệng hỏi chuyện. Nhìn thoáng qua kia hiện lên ở trên hư không trung thông đạo, lại nhìn về phía về mặt tươi cười tia nắng ban mai, không đáp hỏi ngược lại: “Người muốn nói cái gì?”

Tia nắng ban mai lắc lắc đầu, không lắm để ý nói: “Phía trước người cũng nghe đến Kinh Hồng tiên tử lời nói đi? Người biết đến đã đủ nhiều, có chút đồ vật biết đến quá nhiều cũng không phải cái gì chuyện tốt. Đương nhiên, này cũng phải nhìn người nào biết.”

Tia nắng ban mai tạm dừng một chút lời nói, hai tròng mắt thiền híp nhìn về phía Đỗ Tử Nhược. Rõ ràng là cùng phía trước giống nhau tươi cười, chỉ là hơi thở lại là hoàn toàn bất đồng. Nếu nói phía trước tia nắng ban mai tươi cười đến thật đến lượng giống như thần lộ thuần tịnh, làm người nhìn đều không cảm cảm nhận được toàn thân thông suốt ấm áp nói. Như vậy hiện tại tia nắng ban mai liền cùng không lâu trước đây Đỗ Tử Nhược hướng hẳn ra tay khi, hẳn có trong nháy mắt kia biến hóa giống nhau.

Cường, tà!

Mị hoặc bức người!

Tia nắng ban mai khuôn mặt tuyến tuấn trắng nõn còn tràn đầy tính trẻ con, như vậy hẳn căn bản chính là một thiếu niên. Nhưng mà lúc này hẳn, thiền câu khóe miệng, cao gầy mỉm cười mặt mày, một trương tính trẻ con tuyến tuấn khuôn mặt nhỏ thế nhưng phát ra ra vô cùng mỹ lệ hoặc nhân cảm giác, loại này mị hoặc đều không phải là là nữ tử cái loại này mị hoặc, lại là một loại khuynh đảo chúng sinh hơi thở phong hoa, chẳng phân biệt nam nữ.

Ở hấn bắt quá năm thước niên thiếu thân hình nội phát ra khí thể, cũng không mãnh liệt bức người, lại gọi người tâm thần không cảm đã chịu ảnh hưởng, liền ánh mắt đều khó có thể nhìn thẳng hấn.

Đỗ Tử Nhược sắc mặt đã ngưng trọng khó có thể che giấu kinh dị. Ở hấn trong ấn tượng, vô luận là này phong hoa vẫn là khí thể có thể cùng tia nắng ban mai so sánh với người thật sự không nhiều lắm, loại này giống như cùng thân đều khí tràng, không cần cố ý là có thể đủ phát ra ảnh hưởng mọi người khí tràng, hấn sở biết rõ trẻ tuổi, cho dù là thể hệ trước người có được càng là thiếu chi lại thiếu.

Đỗ Tử Nhược trong đầu không cảm hiện ra Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người thân ảnh.

Hấn đột nhiên phát giác, này tia nắng ban mai không ngừng tính tình cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người ngoài ý muốn hợp nhau, đối hai người dường như thực hiểu biết, đó là hợp với phong hoa khí tràng đều không sai biệt nhiều.

Tên này vì tia nắng ban mai thiếu niên, rốt cuộc là ai!?

Đỗ Tử Nhược lại nhin không được ở trong lòng tự hỏi lên.

Tia nắng ban mai thanh âm cũng vào lúc này truyền ra tới, “Người làm tốt lựa chọn sao? Nếu người muốn đi vào nói, như vậy liền đại biểu người đem đứng ở Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ bên này, thân là Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ đồng bạn, muốn biết một ít bí mật đương nhiên là có thể.”

Đỗ Tử Nhược vừa nghe liền minh bạch hấn sau lưng ý tứ.

Chính mình nếu là đi vào này thông đạo, như vậy sau này cùng Đường Niệm Niệm bọn họ liền không hề chỉ là nhân nhân tình cùng thù lao cột vào cùng nhau quan hệ, mà là rõ ràng chính xác minh xác chính mình vị trí. Ngược lại, chỉ cần chính mình không quyết định đi vào nói, như vậy những việc này tự nhiên liền không liên quan hấn sự tình gì.

Đỗ Tử Nhược nhìn tia nắng ban mai, bình tĩnh nói: “Người vì cái gì muốn làm như vậy?”

Tia nắng ban mai như vậy hành động thấy thế nào đều là ở giúp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Tia nắng ban mai không thể hiểu được phiết hấn liếc mắt một cái, đương nhiên nói: “Ta nói rồi ta khuyh mộ Kinh Hồng tiên tử, hay là người cho rằng ta là gạt người? Chuyện của người ta đã điều tra qua, có thể bị Kinh Hồng tiên tử lưu tại bên người lâu như vậy, có thể thấy được Kinh Hồng tiên tử đối với người có chút coi trọng, nếu là khuyh mộ thích người muốn, ta tự nhiên giúp nàng được đến không phải sao?”

Đỗ Tử Nhược nghe xong những lời này, lúc này có loại tiếc nuối Tư Lăng Cô Hồng không ngừng nơi này cảm giác, bằng không cũng không cần chính mình đi phỏng đoán hấn rốt cuộc là ở nói dối vẫn là nói thật, Tư Lăng Cô Hồng trực tiếp liền sẽ đối hấn động thủ đi?

“Đơn giản là như thế?” Đỗ Tử Nhược đột nhiên cảm thấy có chút vô lực, lại có chút nói không nên lời nhẹ nhàng, cảm xúc phi thường phức tạp.

“Còn có thể vì cái gì?” Tia nắng ban mai lại khôi phục tới rồi bình thường bộ dáng, nhú nhú mày, có chút không kiên nhẫn nói: “Nhanh lên, tại như vậy cạ xát đi xuống, đi vào phỏng chừng cũng không có gì đẹp.”

Đỗ Tử Nhược đồng dạng hơi hơi nhú mày, mắt thấy tia nắng ban mai một chân bước vào vắn nước trung thời điểm, hấn thân ảnh vừa động, cũng đứng ở vắn nước bên cạnh.

Tia nắng ban mai khóe miệng hơi hơi một câu, thiếu niên thân hình biến mất vào vắn nước.

Đỗ Tử Nhược lạnh mặt, không có do dự cũng đạp đi vào.

Ở chung quanh một mảnh bạch quang bên trong, hấn trong đầu cũng đồng thời truyền vào một câu trong sáng như tuyên lời nói:

“Nếu làm lựa chọn liền vô pháp hối hận, nếu người làm ra phản bội sự tình, không cần Kinh Hồng tiên tử bọn họ động thủ, ta liền sẽ làm người sống không bằng chết.”

Đỗ Tử Nhược nghe thế tràn ngập uy hiếp lời nói, trong nháy mắt kia thế nhưng nửa điểm phản diện cảm xúc đều không có, chỉ ở trong đầu thàm nghĩ: Liền này uy hiếp người nói đều cùng Đường Niệm Niệm bọn họ ngoài ý muốn tương tự, bọn họ thật là mới gặp người xa lạ sao?

——— chuyện ngoài lề ———

Đột nhiên phát giác đến thủy viết sai rồi, đại tôn là Hợp Thể kỳ, bán tiên là Đại Thừa kỳ, phía trước không cần thận viết sai rồi, thủy trở về sửa đổi tới.

-----oOo-----

Chương 176: chết đi!

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vần nước thông đạo lúc sau như cũ là hắc hồn núi non sở nội địa vực, chỉ là nơi này cùng bên ngoài hắc hồn núi non đen nhánh không ánh sáng bất đồng, tiến vào vần nước trong thông đạo mặt hắc hồn núi non quá mức bình thường, thậm chí có thể xưng được với tốt đẹp.

Cực đại sáng ngời sáng tỏ ánh trắng khuynh sai, ngẩng đầu liền xem có thể nhìn đến phương xa cao ngất núi non, phi lưu thẳng hạ đỉnh núi thác nước, ngưng thần đi nghe nói còn có thể đủ nghe được kia thác nước kích bản thanh âm, giống như lưu li toái ngọc, thiếu vài phần ôn nhuận lại nhiều vài phần giòn lượng sinh động.

Đỗ Tử Nhược trước mắt một bạch lúc sau nhìn đến chính là như vậy một bộ an tường bình thản khe núi cảnh sắc. Nơi này ánh trắng quá mức sáng tỏ mềm nhẹ, như là vần nước thông đạo ở ngoài hắc hồn núi non đen nhánh không ánh sáng nguyên nhân đúng là bởi vì nơi này đem bên ngoài bóng đêm đều cấp hấp thu, đem khắp đại địa đều cấp chiếu ôn nhu như nước, như là bị bao phủ một tầng ** vân sa, không sáng ngời cũng không hắc ám, quang huy giải đúng chỗ ngưng, làm người cảm thụ cực kỳ thoải mái.

Bất quá này chỗ an tường hoàn cảnh cũng không có liên tục bao lâu đã bị đánh vỡ, một tiếng đình tai nhức óc thú tiếng hô truyền khắp này phiến thiên địa, một tiếng liên tục một tiếng, làm người cả trái tim thần đều đi theo không khỏi chấn động lên, dường như lập tức liền phải nhảy ra thân thể giống nhau.

“Phát cái gì giật mình?” Tia nắng ban mai năm tiểu nhân thân hình xuất hiện ở trên hư không trung, màu đen sợi tóc lẳng lẳng nằm ở sau đầu, trắng nõn khuôn mặt dưới ánh trắng có chút mờ lung lên, một đôi mắt lại càng thêm đột hiện đến có thần. Lúc này chính triều

Đỗ Tử Nhược nhìn qua liếc mắt một cái, nhắc nhở nói: “Người lại như vậy chậm nói, cái gì đều nhìn không tới nghe không được, tương đương là cái gì đều không có được đến, đến lúc đó đổi ý cũng vô dụng.”

Tia nắng ban mai lời nói nói xong, chân dẫm hư không liền hướng phía trước hướng bay đi.

Đỗ Tử Nhược nhìn chằm chằm tia nắng ban mai thân ảnh, đáy mắt hiện lên một sợi nghi hoặc. Vừa mới tia nắng ban mai thân ảnh hư ảo cảm là này ánh trăng ảnh hưởng, tạo thành hấn ảo giác, vẫn là không có nhìn lầm? Tia nắng ban mai thân ảnh đích xác ở trong nháy mắt kia có chút hư ảo?

Tia nắng ban mai tốc độ không nhanh không chậm, ở Đỗ Tử Nhược nhìn không đến tam tức thời gian liền rút cuộc nhìn không tới hấn thân ảnh, tại đây ngắn ngủn thời gian, tia nắng ban mai bóng dáng ở hấn trong mắt không có nửa điểm biến hóa. Tuy rằng bất quá mười hai mười ba tuổi năm tiểu thân thể, lại không gầy yếu, ăn mặc màu xanh lá đậm mặc trúc áo choàng, văn nhã thả ổn trọng.

“Đây là cái cổ quái người.” Đỗ Tử Nhược thu liễm trong lòng suy nghĩ, nhanh chóng đi theo tia nắng ban mai rời đi phương hướng theo đi lên.

Lần này tiến vào nơi này, có thể nói được thượng là hấn bán (cấm) thân được đến cơ hội. Nếu thật sự cái gì đều không có được đến nói, như vậy chẳng sợ hấn cũng không sẽ vô lại đổi ý, cũng sẽ không ngẫm tâm sinh oán hận, nhưng là tuyệt đối sẽ phải nhỏ chính mình, đem bán (cấm) thân bán được cái gì đều không chiếm được, này chỉ sợ chỉ có ngu ngốc mới làm được xuất hiện đi?

Đỗ Tử Nhược có chút thất thần nghĩ này đó có không, đi trước tốc độ lại một chút đều không chậm, không ngừng tiếp cận tia nắng ban mai rời đi phương hướng, đồng dạng cũng là kia quý dị thú tiếng hô chân chính phương hướng.

Đang ở Đổ Tử Nhược chạy tới phương hướng nơi đó là một mảnh vô cùng tươi tốt núi rừng bồn địa, nơi này cây cối sinh trưởng đến chừng trăm trượng cao, thật lớn thân cây còn có thụ thân so với lúc trước niệm hồng đại lục Mộc Sâm quốc còn muốn cường tráng cao lớn mấy chục lần, nếu đem như vậy cây cối đã thông nói, một viên cây cối chỉ sợ đều có thể ở tiếp theo khẩu tử người cũng sẽ không chen chúc.

Tại đây phiến thật lớn cây cối trung, một mặt mặc bạch thân ảnh giống như một đầu màu trắng du long, ở tươi tốt dày đặc trong rừng cây vô cùng tự nhiên linh hoạt đi qua, chỉ là làm người xa xa nhìn liền cảm thấy cảnh đẹp ý vui, đột nhiên thất thần.

Âm vang ——

Một đạo màu tím người trưởng thành thủ đoạn phẩm chất lôi điện từ không trung đánh xuống, dừng ở màu trắng thân ảnh chung quanh một rừng cây nội, trong nháy mắt toàn bộ núi rừng đều vang lên tiếng gầm rú, một cái trăm thước hố to xuất hiện, trăm thước trong vòng cây cối toàn bộ không phải đứt gãy chính là vỡ thành bột phấn, đầy đất hỗn độn.

Từ đây có thể thấy được, nếu này đạo lôi điện bổ trúng chính là kia màu trắng thân ảnh nói, kia màu trắng thân ảnh chủ nhân chẳng sợ không phải trực tiếp bị chém thành trần hôi cũng nhất định sẽ bị thương.

Một cái kim sắc dây thừng cũng ở đuôi theo này màu trắng thân ảnh, kim sắc dây thừng thật giống như có linh tính giống nhau, vô luận bóng người tới nơi nào, nó đều có thể đủ trước tiên biết được, nhanh chóng vô cùng hướng bạch sắc nhân ảnh bức qua đi. Đáng tiếc chẳng sợ nó tốc độ lại mau, kia màu trắng thân ảnh thật giống như ở diễn châu du long, thông dong bình tĩnh dùng các loại trốn tránh né qua này dây thừng đánh lén.

“Nếu này khốn tiên thăng là thật sự Tiên Khí, không phải hiện giờ này mô phỏng Bán Tiên Khí nói, uy năng lại lớn hơn một chút, sự tình cũng không cần làm cho như thế phiền toái.” Mộ Dung trí hành

có chút bực bội nghĩ, ngón tay xuất hiện năm đạo thanh màu vàng bùa giấy.

Mộ Dung trí hành muốn tốc chiến tốc thắng, nơi này hoàn cảnh làm hắn cảm thấy có chút hãi hùng khiếp vía, còn có kia đột nhiên đình chỉ từng tiếng thú rống, rốt cuộc tới đến cái dạng gì thú loại hắn đều không thể hiểu hết. Bất quá chỉ cần từ kia rống lên một tiếng âm trung, hắn là có thể đủ cảm nhận được này đầu còn không có xuất hiện thú loại tuyệt đối không đơn giản.

Năm đạo bùa giấy từ Mộ Dung trí hành trong tay bắn ra, hóa thành năm đạo thanh màu vàng lôi điện ngưng tụ, trong nháy mắt tốc độ cơ hồ siêu việt hết thảy, đem phía trước Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người đường đi cấp hoàn toàn vây khốn.

Tại đây từ thanh màu vàng lôi điện tạo thành trong phòng giam, Tư Lăng Cô Hồng hành động dừng lại, đăm đăm đứng ở trung ương. Ở trong lòng ngực hắn, Đường Niệm Niệm cũng không có bất luận cái gì dị động, ánh mắt ở khắp nơi chuyển động một vòng, tùy ý khốn tiên thẳng vào lúc này đem hai người cấp cuốn lấy, không ngừng buộc chặt ở bọn họ hành động năng lực cũng đưa bọn họ trong cơ thể năng lượng cấp áp chế.

Mộ Dung trí hành lúc này đứng ở hai người trước mặt, nhìn đến ở thanh lao ngục bên trong Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, áo đen mũ choàng hạ nhọn khuôn mặt lộ ra một mặt lạnh lẽo tươi cười, “Bất quá là hai chỉ lão thử, còn tưởng rằng thoát được quá sẵn miêu lòng bàn tay? Tùy ý các người lăn lộn lâu như vậy, lãng phí ta nhiều như vậy thời gian, còn làm ta dùng ra thanh lao ngục này cực phẩm phù chú.....”

Mộ Dung trí hành lần này tiến đến tập sát Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, trên người mang theo thứ tốt thật sự không ít, này hết thảy đều là bởi vì Mộ Dung Càn Hoa muốn vạn vô nhất thất. Tới rồi Mộ Dung trí hành cái này thân phận, ở nhìn đến mấy thứ này thời điểm cũng không khởi tâm động, ở hắn nguyên bản tính toán, chỉ cần có cơ hội nói, căn bản là không nghĩ tiêu hao rốt giống thanh lao ngục loại này cực phẩm phù chú.

Chính là, mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng mang theo Đường Niệm Niệm chạy như vậy một đốn thời gian, hấn tâm thần vẫn luôn có chút ám nháy, ở một phen nghĩ thầm giã giũa lúc sau cuối cùng vẫn là sử dụng ra tới.

Mộ Dung trí hành mắt nhìn chăm chăm hai người, âm lãnh cười nói: “Các người nhưng biết được ta ở Mộ Dung gia tộc thân phận? Ta là Mộ Dung gia tộc hình đường phó đường chủ, nhất am hiểu đó là đối với người tu tiên hình phạt việc. Tuy rằng cứ như vậy giết các người, theo ý ta tới thật sự là quá mức tiện nghi các người, nhưng là miễn cho phiền toái, còn có mệnh lệnh trong người, cũng chỉ có làm như vậy.”

Lời nói tới rồi mặt sau, Mộ Dung trí hành sát ý đã không hề có che giấu.

Những lời này đồng dạng bị kịp thời tới rồi Đỗ Tử Nhược nghe thấy, hấn sắc mặt hơi đổi, đáy mắt hiện lên một sợi thâm trầm, thật sâu nhìn Mộ Dung trí hành liếc mắt một cái, ngay sau đó đột nhiên phát hiện một viên thật lớn trên ngọn cây, tia nắng ban mai thân ảnh chính ngồi xổm ngồi ở chỗ kia.

Nhìn dáng vẻ của hấn cũng không biết ở nơi đó đã ngồi bao lâu, màu xanh lá đậm quần áo cơ hồ cùng ngọn cây cành lá hòa hợp nhất thể làm người khó có thể phát hiện. Ở bóng cây dưới ánh trắng, tia nắng ban mai khuôn mặt càng thêm cổ vẻ trắng nõn, hai mắt sáng ngời, lúc này hấn hai mắt chính đồng dạng nhìn chăm chăm Mộ Dung trí hành cùng Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng ba người địa phương, màu son cánh môi câu lấy một mặt nhợt nhạt độ cung, lộ ra trắng trợn táo bạo trào phúng khinh thường.

Này trào phúng cùng khinh thường đối phương, là thân là Hợp Thể kỳ đại tôn —— Mộ Dung trí hành.

Đỗ Tử Nhược trong mắt thâm trầm dần dần khôi phục bình tĩnh, căng chặt thân thể cũng thả lỏng lại, ở trong lòng im lặng nghĩ: Chính mình như thế nào lại quên mất, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người há là người thường? Thả xem bọn họ hai

cái hiện tại thần sắc liền không có nửa điểm khẩn trương, chỉ sợ là có cái gì dựa vào, huống chi Đường Niệm Niệm đã từng cũng nói qua, vô luận như thế nào nàng đều sẽ không thua. Chính mình ngay từ đầu không phải cũng muốn nhìn xem này Đường Niệm Niệm át chủ bài cùng Tư Lăng Cô Hồng chân thật thực lực sao? Thế nhưng nhất thời bị trước mắt tình huống cấp lộng rối loạn tâm trí, nếu không phải nhìn thấy tia nắng ban mai thần thái nói, chỉ sợ chính mình nhất thời còn vô pháp phát hiện, thật là càng sống càng đi trở về.

Đỗ Tử Nhược nghĩ, lại triều tia nắng ban mai phương hướng nhìn lại liếc mắt một cái.

Này liếc mắt một cái, Đỗ Tử Nhược rõ ràng nhìn đến trên ngọn cây tia nắng ban mai thân ảnh tựa hồ lại hư lung lay một chút, loại này hư hoảng thật giống như là tia nắng ban mai thân thể trong nháy mắt biến thành quỷ ảnh, sau đó bị phong lôi kéo một chút, một Xa-na lại khôi phục nguyên dạng.

Tia nắng ban mai tựa hồ là nhận thấy được Đỗ Tử Nhược quá mức trực tiếp nhìn chăm chú, con người vừa nhắc triều hấn xem ra liếc mắt một cái, cao gầy mặt mày lộ ra một mặt khiêu khích trương dương tà khí.

Như vậy thần thái xúng vớ vừa mới hấn thân thể phát sinh khác thường, làm Đỗ Tử Nhược mày rất nhỏ nhắn.

Hai người không tiếng động đánh giá cũng không có cấp phía dưới Mộ Dung trí hành tạo thành bất luận cái gì ảnh hưởng, hấn cũng phát hiện Đỗ Tử Nhược cùng tia nắng ban mai thân ảnh, này hai người nhanh chóng như vậy tới rồi cũng là làm hấn dùng ra thanh lao ngục chú phù nguyên nhân chi nhất. Mộ Dung gia trong tộc thời điểm, Mộ Dung Càn Hoa đã hạ quá mệnh lệnh, trừ phi Đỗ Tử Nhược chủ động ra tay giúp trợ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, nếu không nói không cần đối Đỗ Tử Nhược ra tay.

Mộ Dung trí hành biết được Đỗ Tử Nhược người mang trọng bảo, chỉ cần hấn tưởng nói, trợ giúp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô

Hồng tránh được một kiếp cũng không phải vọng tưởng. Vì không cho Đỗ Tử Nhược ra tay, cũng là vì phòng bị Đỗ Tử Nhược đột nhiên ra tay, Mộ Dung trí hành chỉ có thể tốc chiến tốc thắng. Còn có mặt khác tên là tia nắng ban mai thiếu niên, thiếu niên này tuy rằng chỉ là một cái Kim Đan kỳ đỉnh, bất quá cho người ta cảm giác cũng thật sự quý dị —— hẳn nhìn đến chính mình cái này đại tôn thần thái quá bình tĩnh, không có bất luận cái gì một chút sợ hãi, loại này thần thái không có một chút nguy trang dấu vết, như thế có thể thấy được thiếu niên này trên người cũng nhất định có cái gì đặc thù chỗ.

Nhiều như vậy biến cố ở bên cạnh, Mộ Dung trí hành há có thể tiếp tục cọ xát?

“Chết đi ——!”

Đạo đạo pháp ấn từ Mộ Dung trí hành đôi tay đánh ra, hẳn hai mắt sát ý ngưng tụ tới rồi cực hạn.

Này pháp ấn Đường Niệm Niệm nhận được, không phải tùy tay đạo pháp, lại là Mộ Dung gia tộc bất truyền bí pháp chi nhất thiên lôi diệt hồn chú!

-----oOo-----

Chương 177: cổ quái thú

Nguồn: EbookTruyen.Net

Quyển thứ tư tiểu ngạo tiên nguyên chương 177 cổ quái thú

“Khát thăng.”

Một tiếng nói nhỏ từ Đường Niệm Niệm trong miệng niệm ra tới.

Này một tiếng nghe tới như là vô ý nghĩa nỉ non, lại làm nơi này vực không khí đột nhiên biến hóa. Nguyên bản bình tĩnh bình thường gần như thích ý hợp lòng người núi rừng đột nhiên quất lên một trận cuồng phong, này điên cuồng kịch liệt vô cùng, đem khắp thật lớn cây cối đều cấp thời đến chặn ngang bề gãy, hoặc là rễ cây từ thổ địa phiên ra tới, đủ để có thể thấy được này cuồng phong có bao nhiêu mãnh liệt.

Này cuồng phong tới như thế đột nhiên kịch liệt, Mộ Dung trí hành trong lòng nhảy dựng, thiếu chút nữa bị bất thành linh cuồng phong cấp thời đảo. Hắn dưới chân hơi một cái lão đảo, trong tay thiên lôi diệt hồn chú đã hoàn thành, không chút do dự thi triển hướng thanh lao ngục bên trong bị khốn tiên thẳng buộc chặt Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người.

“Rống ——!”

Quen thuộc thú tiếng hô vang lên, trời đất này cuồng phong một đồn lúc sau càng thêm phong liệt, làm người cảm giác này cuồng phong đều không phải là thiên địa hình thành, ngược lại như là này không biết thú loại há mồm thở ra tới hơi thở, còn còn không có gầm rú ra tới cũng đã hình thành cuồng phong, này thật sự kêu ra tiếng tới lúc sau, cuồng phong liền lớn hơn nữa, cuồng phong bên trong còn bí mật mang theo một cỗ quỷ dị tanh nhiệt khí, làm loại này phỏng đoán càng thêm rõ ràng một ít.

Một đạo thật lớn màu trắng thân ảnh không biết từ nơi nào đó nhảy xuống, còn chưa thấy rõ ràng nó bộ dáng, nhưng thấy nó thật lớn bàn tay một phách.

Mộ Dung trí hành vốn là tự tin cực kỳ thiên lôi diệt hồn chú thể nhưng ở nó tùy ý một chưởng dưới, thể nhưng như là chạm vào thạch trứng gà, không hề sức phản kháng dễ dàng rách nát, biến mất vô tung vô ảnh.

Đường Niệm Niệm tại đây không biết sinh vật xuất hiện khi, mang ngọc hoa bao tay tay đã bốc cháy lên ngọc tủy băng hỏa bắt lấy buộc chặt ở trên người khỗn tiên thẳng. Vốn đang buộc chặt trụ nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người bừa bãi không thôi khỗn tiên thẳng không đến hai tức liền run rẩy lên, theo sau không cần Tư Lăng Cô Hồng tránh thoát nó liền chính mình buông ra rơi trên mặt đất.

Kim sắc dây thừng ngoại tầng ngưng kết một tầng băng lăng, ở bên trong có thể thấy được kim sắc dây thừng tựa hồ đang không ngừng bị thiêu đốt, đã có chút biến thành màu đen muốn thành tro bộ dáng.

Một màn này dừng ở Mộ Dung trí hành trong ánh mắt, sắc mặt trong nháy mắt trở nên xanh mét.

Từ Đường Niệm Niệm như thể dễ dàng động tác, có thể thấy được nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng nếu tưởng thoát vây căn bản là rất đơn giản, cố tình vừa mới chính là không làm bất luận cái gì động tác, vì chính là cái gì không thể hiểu hết, lại rất rõ ràng là muốn làm hấn mắc mưu.

Trên thực tế, Đường Niệm Niệm đối với khỗn tiên thẳng thứ này đích xác không có nửa điểm sợ hãi. Khỗn tiên thẳng nàng biết được, nếu là chân chính Tiên Khí khỗn tiên thẳng có lẽ còn có thể cho nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng mang đến phiền toái, bất quá cái này bất quá chỉ là Bán Tiên Khí ngưng khỗn tiên thẳng liền hoàn toàn không kịp trên tay nàng mang ngọc hoa.

Người tu tiên sử dụng bất luận cái gì pháp khí đều có phẩm cấp chi phân, liền cùng người tu tiên cảnh giới chi phân giống nhau. Một cái cảnh giới phát hiện đủ để cho hai người uy lực cùng địa vị hoàn toàn bất đồng, này khốn tiên thăng cùng ngọc hoa hiển nhiên không phải một cái phẩm cấp thượng đồ vật.

Huống chi, ở ngọc hoa phía trên, Đường Niệm Niệm còn dùng ra tới ngọc tủy băng hỏa.

Giải trừ khốn tiên thăng trói buộc, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm còn đứng ở thanh lao ngục bên trong.

Lúc này, ở Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm hai người trước mặt xuất hiện kia nói màu trắng thật lớn bóng dáng cũng cuối cùng bị ở đây mọi người thấy rõ ràng.

Đây là một đầu cự thú, nó ước chừng có trăm trượng thân cao, ở nó trước mặt, vô luận là Tư Lăng Cô Hồng vẫn là Đường Niệm Niệm lại hoặc là Mộ Dung trí hành như thế người đều giống như con kiến giống nhau nhỏ bé. Nhưng mà làm ở đây người đều cảm thấy quái dị chính là, này đầu chừng trăm trượng thật lớn hung thú sinh đến một chút đều không hung thần ác sát, thậm chí có thể xưng được với.....

Hàm hậu?

Khô khan?

Ngây ngốc!?

Chỉ thấy này trăm trượng cự thú toàn thân tuyết trắng da lông, không có nửa điểm tạp sắc. Màu trắng da lông thoạt nhìn dị thường mềm mại, cực kỳ giống tuyết sơn thượng tuyết trắng, lại như là cực hảo bông. Không chỉ có trắng tinh không tì vết thả thoạt nhìn mềm mại ấm áp, làm người nhìn lúc sau đều có loại hận không thể duỗi tay đi sờ sờ xúc động.

Nó hình thể có chút giống hầu loại, bắt quá tứ chi so con khỉ càng cồng kềnh một ít, nhưng thật ra cùng gấu trúc cũng có chút tương tự. Nó đầu viên lặn, đỉnh đầu là một mảnh hình trứng lồi tai, ở đầu của nó thượng đồng dạng sinh tuyết trắng lông tóc, hơn nữa có chút trường, dường như cố ý tu bỏ qua, thế nhưng như người giống nhau dùng một cái hình tròn hắc bạch giao nhau dường như Thái Cực giống nhau viên cầu hình phát quan thúc, đỉnh đầu cùng hai cái lồi tai chi gian, miễn bàn có bao nhiêu quái dị cùng khôi hài.

Ở như vậy một thượng viên lặn diện mạo thượng, nó có một đôi đen nhánh trong mắt còn có hình tam giác cái mũi, đến nổi miệng? Thằng nhãi này không có há mồm, ở màu trắng da lông hạ căn bản là nhìn không thấy.

Này đầu cự thú nếu không phải thể tích quá lớn nói, chỉ sợ sẽ trở thành không ít nữ tử yêu thích sủng thú, cho dù là nam tử sợ cũng sẽ thuận tay dưỡng một con tới đùa bỡn.

Đây là phát ra vừa mới cái loại này đáng sợ rống lên một tiếng thú?

Vấn đề này hiện lên ở Mộ Dung trí hành trong đầu, bắt quá hẳn cũng không có bởi vì con thú này ngoại hình liền xem thường nó. Như thế đại thể tích cùng màu trắng bắt mắt nhan sắc nên là cực kỳ dễ dàng bị người phát hiện, chính là từ hẳn tiến vào nơi này vực sau liền trước sau tìm không thấy này đầu cự thú thân ảnh, hướng chỉ vừa mới này đầu cự thú một tay liền đem hẳn thiên lôi diệt hồn chú cấp đánh nát, đây là cái dạng gì bản lĩnh? Cho dù là Đại Thừa kỳ bán tiên, ở không có bất luận cái gì bảo vật phụ trợ hạ, cũng không có cách nào như vậy dễ như trở bàn tay đem hẳn thiên lôi diệt hồn chú cấp đánh nát.

Nói như thế tới nói, này đầu cự thú nói không chừng so Đại Thừa kỳ bán tiên còn muốn đáng sợ.

Mộ Dung trí hành nghĩ vậy một tầng, ngậm bóp nát linh tin thạch. Đáng tiếc linh tin thạch năng lượng tựa hồ bị nào đó uy năng trở ngại, căn bản là không có đem tin tức truyền lại đi ra ngoài. Như vậy

kết quả làm Mộ Dung trí hành tâm thần lại lần nữa nhảy dựng, nhìn trước mặt này đầu cự thú ánh mắt càng thêm cẩn thận lên.

Màu trắng cự thú đen nhánh hai mắt cùng nó hình thể giống nhau viên lăn đáng yêu, đen như mực hai cái tròng mắt, lúc này chính bình tĩnh đến gần như có chút ngu si bộ dáng nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm, viên lăn đầu hơi sườn, tựa hồ ở nghi hoặc lại hoặc là tự hỏi cái gì.

“Ngao ô..... Ô ô ~” mềm như bông dâu ô thanh âm từ này cự thú trên người phát ra tới, như vậy mềm mại ngọt nhu thanh âm cho dù là Lục Lục đều so ra kém, nghe vào người lỗ tai có thể trực tiếp mềm đến người trong lòng, thậm chí còn có loại nhin không được muốn ôm bụng cười cười to xúc động.

Trên thực tế, đích xác có người cười.

Đường Niệm Niệm nồng đậm lông mi run rẩy, sau đó cong xuống dưới, hai tròng mắt nâng lên cùng này cự thú đối diện ở bên nhau, chớp động tò mò cùng ý cười.

Bàng quan Đổ Tử Nhược nhìn đến trước mắt một màn này, không khỏi lại lần nữa im lặng. Tựa hồ chỉ cần cùng Đường Niệm Niệm nhắc lên quan hệ sự tình, phần lớn đều sẽ trở nên không bình thường lên.

Này đầu cự thú sinh đến đích xác gọi người không dám khen tặng, cùng ngay từ đầu rống lên một tiếng căn bản là không giống như là nhất thể, bất quá nó thực lực từ nó vừa mới một chưởng rách nát thiên lôi diệt hồn chú liền đủ để đã nhìn ra, người bình thường nhìn đến này đầu cự thú lúc sau thực lực sau, chẳng sợ nó hiện tại nỉ non thanh lại như thế nào đáng yêu chỉ sợ cũng không dám cười ra tới.

Chính là, Đường Niệm Niệm cười, Tư Lăng Cô Hồng cười, đó là liền kia đầu ngòi xoắn ngòi ở trên ngọn cây tia nắng ban mai cũng gọi lên khoe miệng, hài hước nở nụ cười.

“Ngao ô ~” cự thú tựa hồ đối với chính mình nỉ non thanh âm cũng không có bất luận cái gì cảm giác không ổn, nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm một hồi lâu lúc sau, một tiếng hỗn hợp mềm nhẹ hàm hậu, khó phân sống mái trĩ nhi tiếng nói từ cự thú lúc đóng lúc mở trong miệng toát ra tới, “Trên người của người có Thánh Tử hơi thở..... Chính là người cùng Thánh Tử không có huyết mạch liên hệ, người cho ta cảm giác càng thoải mái, chính là Thánh Tử so người lợi hại hơn.....”

Cự thú lời nói có chút hỗn loạn, như vậy tiếng nói xúng với nó thể tích còn có nó hình tượng, thật sự là làm ngay từ đầu mọi người đối nó sợ hãi cảm một giảm lại giảm.

Cự thú tại chỗ qua lại đi lại hai bước, nhìn dáng vẻ nó chỉ là tùy ý hành tẩu, toàn bộ mặt đất lại theo nó nện bước đi theo chấn động, có thể thấy được nó này đáng yêu hàm hậu bề ngoài hạ trọng lượng. Trên thực tế, xem nó ước chừng trăm trọng thân cao liền cũng đủ làm người đoán ra nó trọng lượng.

Mộ Dung trí hành vẫn luôn ở trong tối mà trung tìm cơ hội, thanh lao ngục thuộc về chú phù, đều không phải là pháp thuật. Liên tục thời gian càng lâu, năng lượng thì tại chậm rãi giảm bớt, xem Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm còn đứng ở thanh lao ngục bên trong, cái này làm cho Mộ Dung trí hành cảm thấy bọn họ có thể thoát khỏi khổn tiên thẳng lại khó có thể thoát khỏi thanh lao ngục, này đối với Mộ Dung trí đi tới nói là một cái tin tức tốt, chỉ là này đầu cự thú tồn tại làm hấn bó tay bó chân, khó có thể động tác.

Lúc này đồng dạng nghe được cự thú lời nói, làm Mộ Dung trí hành tâm thần nháy dưng. Này cự thú có thể ngôn ngữ thuyết minh nó linh trí không thấp, hơn nữa nghe nó lời này bên trong Thánh Tử, như thế nào nghe đều như là tôn xưng, như vậy này Thánh Tử cùng Đường Niệm Niệm có quan hệ nói, như vậy cùng đại biểu cho này cự thú cùng Đường Niệm Niệm có chút quan hệ, này quan hệ cũng tuyệt đối là tốt.

Như vậy tính ra nói, này cự thú nếu là cùng Đường Niệm Niệm đám người đứng ở một bên nói, như vậy lần này ám sát khủng bố căn

bản là không có thành công cơ hội.

Mộ Dung trí hành sắc mặt tối tăm không thôi.

Này hắc hồn núi non đột nhiên rơi xuống bảo vật lúc này mới đưa tới Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người, theo lý mà nói bọn họ căn bản là không biết bên trong có cái gì mới đúng. Như vậy Tư Lăng Cô Hồng lại là vì cái gì có thể một đường không nghiêng không lệch đi vào kia phiến đất trống, Đường Niệm Niệm lại vì cái gì có thể ở kia phiến đất trống chỗ mở ra vằn nước thông đạo tiến vào nơi này, hơn nữa ở khi đó còn cố ý dùng ngôn ngữ đem chính mình đưa tới, chẳng lẽ là đã sớm biết được nơi này có như vậy một đầu có thể trợ giúp bọn họ cụ thú?

Chính là bọn họ rốt cuộc là như thế nào biết được!?

Hợp Thể kỳ đại tôn đuổi giết hai gã Nguyên Anh kỳ tu sĩ, còn người mang không ít bảo vật, này hẳn là cực kỳ đơn giản nhiệm vụ. Chính là tới rồi hẳn nơi này từ bắt đầu cho tới bây giờ đều không có chiếm được một chút hảo, hiện giờ thậm chí còn có khả năng đem chính mình cũng chôn vùi ở nơi này, này như thế nào có thể không cho người không khó chịu ghen ghét?

Bên kia cụ thú bước chân đột nhiên dừng lại, thật lớn thật vĩa lò hướng chính mình sườn đầu chụp một chút, như là tỉnh ngộ lại đây triều Đường Niệm Niệm hỏi: “Đúng rồi, ta vốn dĩ không có tính toán ra tới, là người kêu ta tên thật ta mới xuất hiện, người là như thế nào biết được ta tên thật?”

Hỏi chuyện thời điểm, cụ thú tựa hồ cảm thấy như vậy cúi đầu xem Đường Niệm Niệm thực không thoải mái, vắn vẹo viên lăn vòng eo, nó trăm triệu thân hình liền chậm rãi thu nhỏ lại, thực mau liền thu nhỏ lại đến chỉ có Đường Niệm Niệm giống nhau thân cao. Như vậy nó tức khắc mất đi duy nhất có thể biểu hiện ra nó uy hiếp lực ưu thế, trong nháy mắt biến thành chân chính sủng vật giống nhau.

“Khát thăng.” Đối mặt này cổ quái cụ thú đen nhánh hai mắt, Đường Niệm Niệm lại lần nữa niệm ra kia hai chữ, ở cụ thú điểm đầu cùng

ham học hỏi ánh mắt hạ, bình tĩnh nói: “Người là khát thẳng, thiên địa dị thú, là sủng vật.”

Đường Niệm Niệm biết được chỉ có như thế nhiều. Đường nàng cảm nhận được nơi này ẩn chứa được lực lúc sau, liền lợi dụng đồng dạng được lực mở ra vầng nước thông đạo tiến vào nơi này. Vừa tiến vào nơi này nàng cảm thụ tức khắc càng sâu, hơn nữa rõ ràng cảm giác được có một đôi mắt vẫn luôn ở nhìn chăm chú vào chính mình, này nhìn chăm chú vào nàng đúng là này đầu cổ quái dị thú.

Lúc ấy Đường Niệm Niệm cũng hoàn toàn không biết được này cổ quái cự thú ẩn thân ở nơi nào, bất quá ở trong nháy mắt kia nàng trong đầu tự nhiên hiện lên một cái tin tức.

Khát thẳng, sủng vật.

Này cổ tin tức liền cùng nàng được đến bao tay ngọc hoa khi giống nhau, lúc ấy nàng biết được này ngọc hoa chỉ là người nào đó tiểu ngoạn ý. Tên này vì khát thẳng dị thú, đồng dạng là người nào đó sủng vật. Người này, tựa hồ vẫn là cùng cá nhân.

Thông qua này tin tức, Đường Niệm Niệm liền ở Mộ Dung trí đi ra tay thời điểm, thử kêu ra tên này, vì chính là nhìn xem có thể hay không đem này đầu khát thẳng dẫn ra tới.

-----oOo-----

Chương 178: thân phận

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đương Đường Niệm Niệm trong đầu xuất hiện ra khát thẳng thân mơ hồ thân phận cùng tên thời điểm, đồng thời đối với nó tính tình cũng có mơ hồ biết được.

Từ này đó tin tức bên trong Đường Niệm Niệm biết được khát thẳng tính tình cùng nó bề ngoài giống nhau phi thường thuần hậu, rất nhiều thời điểm nó đều yêu thích xụi lơ ở một chỗ hô to quay cuồng. Nó phi thường hoạt bát, bất quá nó hoạt bát biểu hiện ở không phải hiểu động, lại là một loại làm người nhin không được buồn cười tự tiêu khiển.

Nó có thể một người ở một mảnh địa phương quay cuồng đảo quanh phát ngốc, chút nào sẽ không cảm thấy nhàm chán, hơn nữa còn có thể đủ chơi đến phi thường tận hứng, như vậy tự tiêu khiển nó thậm chí có thể vẫn luôn liên tục trăm năm ngàn năm đều sẽ không đình chỉ cảm thấy chán ngấy.

Người có thể tưởng tượng một đầu giống mao đoàn tuyết cầu cổ tình thật lớn vô cùng dị thú một người lăn lộn tự nhạc, dùng mềm như bông ngọt nhu nhu thanh âm đầu ô, một đôi đen nhánh viên lăn đôi mắt ngây thơ lại không ngừng lập loè các loại ánh sáng tình hình sao?

Chỉ là suy nghĩ một chút khiến cho người bất đắc dĩ, hơn nữa nhin không được buồn cười. Đương tận mắt nhìn thấy đến cái kia tình hình hiệu quả có thể nghĩ.

Chính là, nếu chỉ là nhìn đến khát thẳng một màn này liền cho rằng người khác súc vô hại liền mười phần sai.

Khát thẳng khủng bố cùng vạn Hư Đẳng Yêu Đẳng so sánh với chút nào không kém.

Chẳng qua hai người khùng bố lại hoàn toàn bất đồng thôi.

Vạn Hư Đãng Yêu Đãng bạo ngược cùng trưởng thành sau đáng sợ lực công kích, lẩn trốn thiên phú làm người nghe chi kinh thần. Khất thẳng tính tình thuần hậu, thậm chí có thể xưng được với là thiếu căn gân. Như vậy nó ngày thường đại bộ phận thời điểm đích xác thực vô hại, cũng sẽ không vô duyên vô cớ đi công kích người, bất quá nếu chọc nó sinh khí nói, như vậy hậu quả.....

Đường Niệm Niệm tâm ma yên lặng nghĩ khất thẳng quỷ dị thiên phú, lại xem khất thẳng bộ dáng, cảm thấy trong lòng cũng sinh ra một loại thích cảm xúc. Loại này cảm xúc không ngừng là nguyên đến nó bản thân tâm tình, còn có truyền thừa ký ức ảnh hưởng. Đây truyền thừa ký ức từ nàng tu vi càng ngày càng cao sau tổng hội không một tiếng động xuất hiện ở nàng trong đầu, cái loại này thân thiết ám áp cảm giác làm nàng không có nửa điểm phản kháng, hơn nữa bản năng đi tiếp thu.

Hiện giờ này khất thẳng tin tức từ xuất hiện ở nó trong óc sau, khiến cho nàng đối có loại tự nhiên hảo cảm cùng tín nhiệm.

“Ngao ngao.....” Khất thẳng màu đen có chút ướt át hình tam giác cái mũi phía dưới mơ hồ có thể nhìn đến tuyết trắng da lông ở hoạt động, này nên là nó miệng ở động. Kia mềm mại thanh âm lại lần nữa từ nó trong miệng chìm ra tới, chỉ thấy khất thẳng một đôi đen nhánh viên lăn đôi mắt mị lên, cái mũi phía dưới da lông cũng hoạt động thành một cái như là cười dung độ cung, kia tươi cười thật sự đủ hàm hậu chất phác phải gọi người hận không thể hung hăng xoa bóp một phen, “Không sai, ta là khất thẳng, là thiên địa dị thú. Vẫn là Thiên Thánh sủng vật!”

Cuối cùng câu kia ‘ vẫn là Thiên Thánh sủng vật ’ bị khất thẳng nói được thực nghiêm túc thả vui mừng, xưng với nó thần thái, thấy thế nào nó đều tựa hồ ở vì ở chính mình có thể làm sủng vật cảm thấy kiêu ngạo cùng tự hào.

Thiên Thánh cái này xưng hô ở tiên nguyên cũng không có tồn tại, thậm chí rất nhiều tiên duệ đều vì này khinh thường.

Đơn giản là ở nguyên lai niệm hồng đại lục phạm nhân tu luyện nguyên lực, lấy Thiên Địa Huyền Hoàng tới phân công lực phẩm cấp cao thấp. Thiên Thánh cái này xưng hô đúng là trong phạm nhân mặt nhất đỉnh tồn tại. Chính là ở tiên nguyên này đó tiên duệ trong mắt, này trong phạm nhân mặt nhất đỉnh cường giả Thiên Thánh bất quá là vừa rồi tiến vào tu tiên con kiến mà thôi, căn bản là không đáng giá nhắc tới.

Hiện giờ Thiên Thánh một xưng hô tại đây thiên địa dị thú trong miệng nói ra tới, thực hiện nhiên tuyệt đối không phải là này tiên nguyên đại địa ở ngoài niệm hồng đại lục bên trong Thiên Thánh.

Có thể đem như vậy thiên địa dị thú thu làm sủng vật, còn đem chi thu thập đến dễ bảo, có thể thấy được cái này dị thú ngôn ngữ bên trong Thiên Thánh bản lĩnh to lớn.

Hay là phá vỡ thế giới tầng ngoài chính là cái kia cái gọi là Thiên Thánh?

Ở cách đó không xa bàng quan này hết thấy Đỗ Tử Nhược nhin không được như vậy phỏng đoán.

Hắn phát hiện lần này tiến vào nơi này sau, tuy rằng chỉ là nói mấy câu công phu, lại mang ra rất nhiều thậm chí vượt qua tiên nguyên nhân sự. Hắn có loại cảm giác, này đó đứt quãng manh mối tin tức sờ khiên xả ra tới tuyệt đối là một kiện tuyệt đỉnh đại sự, thậm chí là tiên nguyên đều khó có thể đoán trước sự tình, lấy hắn hiện tại bản lĩnh nghe đến mấy cái này đích xác không nên.

Khó trách tia nắng ban mai sẽ cho hắn lựa chọn.

Bất quá nếu tia nắng ban mai có thể mở ra này chỗ thông đạo, hơn nữa tự mình cho hắn làm lựa chọn, cũng đủ để chứng minh tia nắng ban mai địa vị bối cảnh rất cao, làm hắn không chút nào sợ làm như vậy mang đến hậu quả, hơn nữa có tự tin có thể gánh vác như vậy tự mình làm quyết định sau sờ mang đến hậu quả, lại hoặc là hắn là đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng có tin tưởng? Cảm thấy chính mình chỉ cần gia nhập bọn họ trận doanh, Đường Niệm

Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liền nhất định có thể giữ được chính mình?

Đỗ Tử Nhược suy nghĩ muôn vàn thời điểm, Mộ Dung trí hành trong đầu ý niệm cũng đang không ngừng chuyển động.

Mộ Dung trí hành tại tự hỏi rốt cuộc nên như thế nào đem Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm cấp đánh chết, mặt khác còn lại là nên như thế nào rời đi cái này địa phương.

Hắn là đạp Đường Niệm Niệm mở ra vắn nước thông đạo tiến vào, hiện giờ kia thông đạo đã biến mất không thấy, hắn căn bản là tìm không thấy một chút rời đi thông đạo dấu vết. Hơn nữa cái này địa phương tựa hồ bị cái gì đáng sợ năng lượng cấp ngưng tụ, làm hắn liền linh tin thạch đều truyền lại không ra đi, thật sự là kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay.

Bất quá Mộ Dung gia tộc có Mộ Dung gia tộc bí pháp, bất quá không phải tới rồi bất đắc dĩ dưới tình huống, hắn cũng không tưởng sử dụng.

Đỗ Tử Nhược cùng Mộ Dung trí hành suy nghĩ cũng không có ảnh hưởng đến Đường Niệm Niệm cùng khát thẳng nói chuyện với nhau.

Khát thẳng đang nói xong câu nói kia lúc sau liền nghiêng đầu từ trên xuống dưới tiếp tục đánh giá Đường Niệm Niệm, còn có nàng phía sau Tư Lăng Cô Hồng, miệng hoạt động nói: “Người cùng Thánh Tử giống nhau, trên người cũng có mang Thiên Thánh căn nguyên, hơn nữa so Thánh Tử còn muốn tinh thuần, còn có người.....” Khát thẳng đen bóng hai mắt dừng ở Đường Niệm Niệm phía sau Tư Lăng Cô Hồng trên người, nghi hoặc nói: “Trên người của người hơi thở rất kỳ quái, căn nguyên càng kỳ quái, ta ngẫm lại..... Ngẫm lại.....”

Khát thẳng cứ như vậy gắt gao nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng vẫn không nhúc nhích, đen bóng đôi mắt từ tập trung tinh thần đến chậm rãi phóng không, ước chừng đi qua mấy cái hô hấp thời gian,

nó thân thể lắc lư một chút. Ở bên xem Đỗ Tử Nhược cùng Mộ Dung trí hành cho rằng nó nghĩ tới cái gì, chuẩn bị nói ra làm người khiếp sợ chân tướng thời điểm, truyền vào lỗ tai lại là một trận “Xì xụp” thanh âm.

Đỗ Tử Nhược: “.....”

Mộ Dung trí hành: “.....”

Chẳng sợ bọn họ thân phận đã có thể xem như đối địch, bất quá lúc này bọn họ tâm tình lại là ngoài ý muốn tương tự.

Một cái nửa trong suốt bọt khí từ khát thẳng cái mũi toát ra tới, nhất thời đại nhất thời tiểu, cố tình chính là phá không được, nó đen bóng đôi mắt cũng vẫn là mở, thân thể thường thường hơi hơi đong đưa một chút, làm người hoàn toàn đoán không ra nó rốt cuộc là thật sự ngủ rồi, vẫn là ở giả bộ ngủ.

Mộ Dung trí hành trong hai mắt tinh quang hiện ra, thừa dịp cái này khó được thời cơ, ở không có nửa điểm do dự phát tay tám đạo bùa giấy xuất hiện, tám ánh sáng màu mang mịt mờ lập loè.

“Càn, đoái, chấn, tổn, Khôn, cần, ly, khảm!” Mộ Dung trí hành đôi tay kết ấn cực nhanh, chớp mắt tám đạo bùa giấy quán quanh ở bên nhau, ở Mộ Dung trí hành một tiếng “Té!” Bám tay chỉ hướng thanh lao ngục bên trong Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, theo hấn ngón tay phương hướng, bùa giấy ẩn chứa khủng bố uy năng bắn về phía hai người.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không có kinh hoàng, chỉ thấy Đường Niệm Niệm ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, trước mặt khát thẳng cái mũi thượng bọt khí “Lách cách” một tiếng liền phá.

“Ngao?” Khát thẳng tựa hồ là mới vừa tỉnh rất là mê hoặc, như vậy mê hoặc nó hai móng lại vô cùng tự nhiên như là chụp ruồi bọ giống nhau vừa vắn chụp ở Mộ Dung trí hành bắn ra chú phù thượng.

Lại một lần, ở Mộ Dung trí hành trùng mắt đục nứt dưới ánh mắt, kia tám đạo chú phù lại lần nữa ở khát thăng thịt móng vuốt rách nát.

Ở người ngoài trong mắt có lẽ sẽ cảm thấy đây là khát thăng thực lực quá mức cường đại, chỉ có Đường Niệm Niệm biết được, khát thăng một chương này căn bản là vô dụng nửa điểm sức lực, chỉ là nguyên với khát thăng bản mạng thiên phú —— bất luận cái gì năng lượng ở khát thăng trước mặt đều không hề tác dụng!

Thiên địa dị thú khát thăng chỉ có một con, vô luận bao nhiêu lần luân hồi đều chỉ có một con, khi thiên địa xuất hiện một con sau, như vậy trừ phi này chỉ đã chết, sẽ không xuất hiện tiếp theo chỉ. Cái gọi là thiên địa dị thú, liền hình cùng với thiên địa dị số, làm Thiên Đạo đều khó có thể hoàn toàn khống chế. Khát thăng chính là như vậy mâu thuẫn thể, nó như là Thiên Đạo sung nhi, đồng thời lại bị Thiên Đạo áp chế, vĩnh viễn vô pháp trở thành cường giả chân chính.

Khát thăng thiên phú làm bất luận cái gì năng lượng đều đối nó không có hiệu quả, đồng thời nó cũng không thể tu luyện bất luận cái gì năng lượng, chỉ có thể bằng vào chính mình ** cùng bản mạng mấy cái thiên phú sinh tồn, hơn nữa nó tính cách trời sinh, không chỉ có một cây gân thả trí lực chỉ có bình thường năm sáu tuổi hài đồng lớn nhỏ, làm người dễ dàng là có thể đủ lừa gạt nó.

Chỉ cần có người đã biết khát thăng thiên phú, tuyệt đối đều sẽ không giết nó, nghĩ đến chỉ biết mềm cứng toàn thi lợi dụng nó. Đây là nó may mắn cũng là nó bi ai.

Bất quá, ở Đường Niệm Niệm truyền thừa ký ức tin tức mơ hồ có thể biết được, từ khát thăng trở thành người nọ sung vật lúc sau, tựa hồ loại tình huống này liền không có lại phát sinh quá.

Đường Niệm Niệm ra tay đem khát thăng cái mũi bọt khí đánh vỡ đem khát thăng đánh thức, khát thăng lại ngây thơ cũng không biết được là nàng động tay, ngược lại dùng bụ bẫm móng vuốt gãi gãi đầu, thần thái thấy thể nào như thể nào khờ ngốc làm người buồn cười, bĩu môi reo lên: “Giống như lại không cần thận trọng nhập thần?”

“Ta vừa mới suy nghĩ cái gì đâu?” Khát thẳng mê hoặc nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói: “Người suy nghĩ Cô Hồng.”

“Cô Hồng?”

Đường Niệm Niệm xuyên hành giống nhau trắng nõn ngón tay chạm vào phía sau Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt trước.

Tư Lăng Cô Hồng xem sau khóe miệng nhẹ dương, lại là một cúi đầu, dễ dàng đem nàng hiện giờ tới gần chính mình bên môi ngón tay liếm láp một chút.

Ướt át ôn nhu xúc cảm dừng ở Đường Niệm Niệm lòng bàn tay, Đường Niệm Niệm ngón tay nhẹ nhàng run lên, nhìn ngón tay thượng Thiên Ma độc, đôi mắt nhẹ nhàng nháy mắt, lòng bàn tay thượng Thiên Ma độc liền bị nàng dễ dàng hấp thu nhập thể.

Ngay từ đầu khi, phát ra ở Tư Lăng Cô Hồng thân thể chung quanh Thiên Ma độc khí nàng nhưng thật ra có thể hấp thu, chất lỏng chân chính Thiên Ma độc cần thiết thông qua khẩu thực mới có thể đủ hoàn mỹ hấp thu, bất quá theo tu vi tăng trưởng, hơn nữa nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng song tu đến nay, Đường Niệm Niệm hấp thu Tư Lăng Cô Hồng trên người Thiên Ma độc năng lực cũng càng cường, như là hiện giờ như vậy ngón tay thượng nhẹ nhàng chất lỏng, không cần dùng khẩu, là có thể đủ dễ dàng thu làm mình dùng.

“Ngao!” Trần ngập nhân tính hóa kinh ngạc thú rống truyền ra tới.

Khát thẳng đen bóng hai mắt nhìn chăm chăm vào Đường Niệm Niệm ngón tay, thẳng đến Đường Niệm Niệm đem Thiên Ma độc đều hấp thu sau khi xong, nó mới như là một chút bình tĩnh, sau đó vốn là tròn xoe hai mắt trừng đến đại đại nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng ——

“Người..... Người là!”

-----oOo-----

Chương 179: người sẽ bị áp chết

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Người..... Người là!?”

Khất thẳng ngôn ngữ đem Đỗ Tử Nhược cùng Mộ Dung trí hành tâm thần cấp mang đi, hai người đều không khỏi ngừng thở, muốn biết được khất thẳng kế tiếp muốn nói rốt cuộc sẽ là cái gì.

Tư Lăng Cô Hồng là ai?

Chuyện này có thể nói là tiên nguyên trung mỗi người đều muốn biết được bí mật. Tư Lăng Cô Hồng thân phận nhìn như phi thường rõ ràng, chính là đương thực lực của hắn tới làm người khiếp sợ nông nổi thời điểm, như vậy hắn đơn giản như vậy tin tức đều trở nên hư ảo đi lên.

Tư Lăng Cô Hồng sinh ở phàm thế, từng vì vô ngàn rừng rậm tư lăng cô gia tộc thiếu chủ, cha ruột vì tư lăng hoài nhân, mẹ đẻ tên là cô như ca, chỉ có một cùng cha khác mẹ đệ đệ tư lăng về nhận. Tới rồi hiện giờ, tiên nguyên trung nhất lưu gia tộc cùng chín đại bí cảnh người trong đều biết được phàm thế đã bị Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đoạt được, bị ban tên là niệm hồng đại lục.

Một cái không đến 50 tuổi Nguyên Anh đỉnh trở lên đại năng giả, này rốt cuộc là đạo tu, dược tu, kiếm tu hoặc là cực nhỏ Phật tu, yêu tu từ từ đều không người biết hiểu. Tư Lăng Cô Hồng ra tay số lần rất ít, đạo pháp cấm thuật hắn đều dùng quá, chính là cùng quan lam sanh so kiếm thời điểm cũng xuống dốc bại, hơn nữa hắn năng lượng màu sắc trình hắc, hơn nữa cực kỳ khủng bố, làm có người từng hoài nghi quá hắn là ma tu.

Chỉ là ma tu vô pháp tùy ý đi vào tiên nguyên, hơn nữa ma tu hơi thở phi thường mẫn cảm, người tu tiên giống nhau đều có thể đủ cảm giác được. Chính là ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, làm người nhìn đến chỉ có nhất phái tiên tư thần thái, nơi nào có nửa điểm ma nhân khủng bố?

Tư Lăng Cô Hồng cùng tư pháp giả quan hệ tựa hồ không đơn giản, này lại làm không ít người ở trong lòng suy đoán Tư Lăng Cô Hồng chỉ sợ là yêu tu? Cố tình Tư Lăng Cô Hồng từ nhỏ sinh ra ở niệm hồng đại lục điểm này đã được đến xác định, có cái nào yêu tu có thể vừa sinh ra chính là nhân thể?

Hết thầy hết thầy đều làm Tư Lăng Cô Hồng thân phận trở nên cực kỳ thần bí, làm mỗi người đều cảm thấy ở Tư Lăng Cô Hồng trên người phát hiện càng nhiều, thân phận của hắn ngược lại trở nên càng khó bề phân biệt lên.

Giờ này khắc này, khát thẳng bộ dáng tựa hồ là đối Tư Lăng Cô Hồng thân phận có điều hiểu biết, này nơi nào có thể không cho người chú ý?

Đừng nói là Đỗ Tử Nhược cùng Mộ Dung trí hành hai người kia, dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm cũng run rẩy lông mi, chờ đợi khát thẳng kế tiếp lời nói.

Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng hiểu biết thật sự không ít, chỉ cần là nàng muốn biết đến, Tư Lăng Cô Hồng tất nhiên đối nàng không hề giấu giếm, huống chi nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng tâm thần tương thông, rất nhiều đồ vật không cần mở miệng nàng là có thể đủ cảm thụ minh bạch. Bất quá có một số việc không đến mỗi một bước Đường Niệm Niệm cũng không sẽ mở miệng dò hỏi, bởi vì dò hỏi cũng không có bất luận cái gì chỗ tốt cùng ý nghĩa, không cần thiết sự tình nàng cũng lười đến quản, chờ đến cần thiết quản thời điểm tự nhiên liền biết được.

Hiện tại đối khát thẳng ngôn ngữ có hứng thú lại là bởi vì xuất hiện ở trong óc truyền thừa ký ức, khát thẳng cùng nàng thực rõ ràng có quan hệ, cái gọi là Thiên Thánh, cái gọi là Thánh Tử, mấy thứ này

đều làm nàng có loại quen thuộc cảm. Như vậy khát thẳng lại vì cái gì ở nhìn đến Cô Hồng Thiên Ma độc thời điểm lộ ra như vậy biểu tình?

Thiên Ma độc thể, cái này thể chất ở nàng trong trí nhớ mặt dĩ vãng cũng không tồn tại. Như là Mộ Dung ngưng thật sự thanh liên đạo thể, Mộc Linh Nhi hậu thiên mộc linh thể, Cốc Mị Nga âm mị thể ở một ít sách cổ trung đều sẽ nhìn đến, cho nên biết được người không nhiều lắm lại cũng không ít. Bất quá Thiên Ma độc thể liền chưa từng có quá, tựa hồ là trống rỗng mà ra, cố tình cùng Thiên Thánh dược thể như thế hỗ trợ lẫn nhau, này đó cũng không miễn quá trùng hợp.

Ngô.....

Đường Niệm Niệm đột nhiên nhớ tới, Thiên Thánh dược thể tựa hồ dĩ vãng cũng chưa từng nghe nói qua, bất quá từ truyền thừa trong trí nhớ mơ hồ có thể thấy được tới, cái này thể chế nên là độc nhất vô nhị mới là.

Cách đó không xa trên ngọn cây, tia nắng ban mai trong ánh mắt hiện lên một sợi tinh quang, khóe môi gợi lên một phân, thân thể hơi hơi đứng lên về phía trước mặt khuynh một ít, thần sắc thượng có thể rõ ràng nhìn đến hứng thú.

Ở tại chỗ bốn người bên trong, có vẻ nhất bình tĩnh ngược lại là khát thẳng trong lời nói chủ nhân Tư Lăng Cô Hồng. Chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng chỉ là thiển giương mắt mắt, nhàn nhạt nhìn lúc này trợn mắt há hốc mồm khát thẳng liếc mắt một cái, tựa hồ đối với nó kế tiếp muốn nói lời nói cũng không cảm bất luận cái gì hứng thú, trên thực tế lấy hẩn tính tình, đối với việc này cũng chỉ sợ là thật sự không có nửa điểm hứng thú.

Khát thẳng vẫn duy trì trên mặt kia kinh ngạc biểu tình ước chừng qua ước chừng tam tức thời gian, sau đó nó biểu tình một đốn, bình tĩnh nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng, màu đen ướt át cái mũi hạ da lông hoạt động vài cái, thừa dịp nói: “A..... Vừa mới cảm giác không thấy, có thể lại cho ta một chút cái kia sao?”

Mộ Dung trí hành: “.....” Hắn có loại hận không thể ra chân hướng này đáng chết đồ vật đá thượng một chân xúc động.

Không ngừng là Mộ Dung trí hành, Đỗ Tử Nhược đồng dạng bị khát thẳng loại này phay đứt gãy dường như tư duy cấp lãn lộn quá sức. Hắn chờ dẫn quay đầu nhìn nhìn bốn phía, phát hiện tia nắng ban mai cùng Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng biểu tình thoạt nhìn tựa hồ đều không có cái gì biến hóa, đối với chuyện như vậy tựa hồ là thật có trách hay không.

Cho tới nay, Đỗ Tử Nhược đối chính mình bình tĩnh đều thực tự tin, bất quá đến từ đi theo Đường Niệm Niệm mấy người bên người bắt đầu, hắn trầm mặc số lần tựa hồ càng ngày càng nhiều. Loại này trầm mặc đều không phải là trước đây cái loại này bình tĩnh, lại là một loại không thể nề hà không nói gì.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ vỗ về Đường Niệm Niệm tóc đẹp, ngón tay thon dài theo Đường Niệm Niệm sợi tóc trượt xuống, trắng nõn như ngọc ngón tay ở thủy mặc giống nhau tóc đen trung đi qua, sần đến trắng nõn càng thêm trắng nõn, đen như mực càng thêm đen như mực, chỉ là như vậy tùy ý động tác liền đem người ánh mắt không tự chủ được hấp dẫn qua đi, theo hắn ngón tay bơi lội, thiếu chút nữa xem nhẹ kia thủy sắc cánh môi trung nói ra ngôn ngữ,

“Có thể.”

Khát thẳng đen bóng đôi mắt lập tức lóe sáng lên, vươn tay trái chường đưa cho Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trước mặt, chỉ thấy hắn bàn tay thế nhưng phần nộn phần hồng thịt lợt, thoạt nhìn dị thường dẫn người đi xoa bóp một chút.

Trên thực tế, Đường Niệm Niệm cũng xác thật làm như vậy.

Khát thẳng mắt thấy Đường Niệm Niệm vươn một bàn tay chỉ chọc ở chính mình thịt lợt thượng, đen nhánh viên lăn đôi mắt chớp chớp, cũng không có bất luận cái gì tức giận ý tứ, ngược lại thoạt nhìn dị thường tập mãi thành thói quen?

Đường Niệm Niệm thấy vậy, động tác cũng lớn hơn nữa một ít, từ lúc bắt đầu chọc thịt lột đến trực tiếp cầm khát thẳng bàn tay nhéo lên tới.

“Ngao ngao ~ ngô ~ cào cào ~ hắc hắc hắc!” Mềm mại thanh âm từ khát thẳng hoạt động mũi hạ da lông truyền ra tới, nó một đôi mắt hưởng thụ dường như híp, lại vẫn là định ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, hiển nhiên là đang chờ đợi Tư Lăng Cô Hồng lời nói phải cho nó Thiên Ma đọc.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt lúc này lại toàn bộ dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, nhìn thấy Đường Niệm Niệm xoa bóp khát thẳng móng vuốt chính chuyên tâm, khéo miệng nhẹ dương, đáy mắt sùng nịch ba quang lưu chuyển, đối khát thẳng đạm nói: “Cho người có thể, người cần làm một việc.”

“Sự tình gì?” Khát thẳng nửa điểm do dự đều không có liền đáp lại.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đảo qua phía trước Mộ Dung trí hành, réo rất xa xưa tiếng nói không có cảm xúc, “Giết hấn.”

Những lời này từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng nói ra thời điểm, hấn ngón tay thượng ở Đường Niệm Niệm rối tung tóc đẹp trung đi qua, hấn không chút để ý hành vi cùng không có phập phồng ngôn ngữ đều lộ ra đối Mộ Dung trí hành tánh mạng làm lơ vô tình.

Đường Niệm Niệm xoa bóp khát thẳng thịt vừa lò động tác dừng lại, nghiêng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, hai mắt mị mị.

Từ Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng đi vào nơi này, lại đến nàng ra tay mở ra vắn nước thông đạo tiến vào nơi này, hết thấy hết thấy hai người đều phối hợp cực hảo, không cần bắt luận cái gì ngôn ngữ liền minh bạch đối phương ý tứ. Như vậy ăn ý cùng không tiếng động tín nhiệm, bất cứ lúc nào đều làm Đường Niệm Niệm cảm thấy tâm ấm.

Này đầu khát thẳng thực hiển nhiên là đã trải qua luân hồi sau khát thẳng, tuổi còn không coi là đại, nhưng là đối phó Mộ Dung trí hành

cái này Hợp Thể kỳ đại tôn thật sự dư dả. Huống chi nó còn có được như vậy quý dị làm bất luận cái gì chủng tộc tu sĩ đều đau đầu thiên phú. Làm nó ra tay giải quyết Mộ Dung trí hành nói, sẽ không xuất hiện bất luận cái gì ngoài ý muốn, còn miễn trừ năng cùng Tư Lăng Cô Hồng động thủ, gia tăng bị thương khả năng.

Tư Lăng Cô Hồng vươn ra ngón tay, một sợi sương đen từ hắc trắng nõn bàn tay lưu chuyển ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một viên không ánh sáng hắc cầu nằm ở hắc lòng bàn tay.

Chớ có nhìn hắc cầu bất quá người trưởng thành móng tay lớn nhỏ thôi, Đường Niệm Niệm lại biết được liền này nho nhỏ một viên nếu là ném vào niệm hồng đại lục nói, một phần mười niệm hồng đại lục đem trở nên không có một ngọn cỏ!

Như thế có thể thấy được, lúc trước ở niệm hồng đại lục thời điểm, Đường Niệm Niệm bị Mộ Dung ngưng thật cùng cái nút sơ liên thủ bắt đi, Tư Lăng Cô Hồng một đường đuổi theo khi chỉ là hủy diệt mộc long linh mạch ngàn trượng nơi, còn có cầm quả một tòa thành trấn đã xem như thu liễm, hơn nữa bình tĩnh tự khống chế.

Khất thẳng nhìn Tư Lăng Cô Hồng bàn tay nội Thiên Ma độc ngưng tụ hắc hạt châu, thịt vĩa lò không chút do dự liền thăm qua đi muốn bắt. Chỉ là Tư Lăng Cô Hồng bạch ngọc bàn tay vừa thu lại, liền đem ngày đó ma độc châu nạp vào nắm thành quyền lòng bàn tay nội, làm khất thẳng liền xem đều nhìn không tới.

“Ngao ô ~” khất thẳng chớp chớp mắt, nó nhìn đến Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm lại đây ánh mắt, móng vuốt gãi gãi đầu, dùng phi thường nghiêm túc khẩu khí vì chính mình biện giải, “Ta không có muốn cướp ý tứ.....”

Đường Niệm Niệm gật đầu, cùng nghiêm túc nói: “Ta biết.” Theo sau tay nàng chỉ chỉ đối diện Mộ Dung trí hành, chút nào không che giấu chính mình dụ hồng ý tứ, “Giết hắc, thứ này chính là của ngươi.”

Khất thẳng ánh mắt cùng với Đường Niệm Niệm ngón tay nhìn về phía Mộ Dung trí hành.

Cách đó không xa Đỗ Tử Nhược đã từ giữa phát hiện, này ngày hôm trước mà dị thú trí lực tựa hồ cùng nó bề ngoài là có quan hệ trực tiếp.

Đỗ Tử Nhược nhìn ra được tới sự tình, Mộ Dung trí hành nơi nào còn nhìn không ra tới? Khất thẳng thực lực từ nó một lần hai lần đem chính mình đạo pháp phù chú đánh vỡ liền đủ để biết được, Mộ Dung trí hành tại khất thẳng trước mặt cũng không dám bái Hợp Thể kỳ đại tôn mặt mũi. Trơ mắt nhìn khất thẳng nhìn qua ánh mắt, Mộ Dung trí hành ngẩng đầu lên lộ ra bị màu đen mũ choàng che khuất khuôn mặt, khó được lộ ra một cái hiện lành tươi cười, ôn nhu nói: “Người cũng không nên tin vào này hai người lời nói, này hai người ở tiên nguyên trung phẩm tính mỗi vị tiên duệ đều biết được, chẳng sợ người thật sự giết ta, bọn họ cũng nhất định sẽ không đem kia đồ vật giao cho người.”

Khất thẳng chớp chớp mắt, triều Đường Niệm Niệm hỏi: “Thật vậy chẳng?”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh lắc đầu, “Không phải.”

“Nga.” Khất thẳng lại lần nữa nhìn về phía Mộ Dung trí hành, mềm mại thanh âm áp úng vang lên, “Nói như vậy nói, như vậy chính là hấn gạt ta.”

Mộ Dung trí hành một hơi thiếu chút nữa nghẹn chết ở trong cổ họng. Chỉ bằng Đường Niệm Niệm một tiếng phủ nhận này đáng chết dị thú liền nhận định là chính mình lừa nó? Chẳng lẽ là này dị thú căn bản chính là ở diễn chơi hấn?

Từ đuổi giết Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người đến bây giờ, từ lúc bắt đầu tự tin đến thất bại lại cho tới bây giờ ngược lại là chính mình thân hãm hiểm địa. Mộ Dung trí hành tâm tình xem như kém cực hạn, tâm thần càng có một cỗ nói không rõ bạo ngược kích động, làm hấn hai mắt đều có chút đỏ đậm lên. Nhìn khất thẳng kia hàm hậu khuôn mặt đối với chính mình, hấn trong đầu huyết quang chợt lóe, là khất thẳng đột nhiên biến đại thật vừa là

phách về phía chính mình, không khởi đại lui một bước, một đạo Thiên Cương tím lồi hướng kia thật vừa lò phách qua đi.

“Ngao!?” Khất thẳng nhìn bầu trời cương tím lồi bức tới, không chút do dự một chường đem chi chụp không có, bắt quá nhìn Mộ Dung trí hành ánh mắt cũng ở kia một khắc biến hóa, kia lạnh băng tức giận ánh mắt làm nó từ một cái hài tử biến thành thành nhân giống nhau, “Người đánh ta!”

Lui ra phía sau Mộ Dung trí hành lúc này hai mắt chợt lóe, đương thấy rõ khất thẳng nơi thời điểm, một mặt kính ngọc từ trong mắt hắn hiện lên, tiếp theo bùng tỉnh đại ngộ hung ác trừng hướng thanh lao ngục trung Đường Niệm Niệm, “Người hạ được!?”

Hắn thân là Mộ Dung gia tộc hình đường phó đường chủ, tính tình bạo ngược lại cực kỳ bình tĩnh thiện biến. Lúc này đối mặt khất thẳng như vậy chính mình không địch lại đối thủ, hắn nhất định sẽ càng thêm bình tĩnh lợi dụng đối phương, nơi nào còn sẽ đối với đối phương ra tay? Huống hồ vừa mới nhìn xem đến rõ ràng là khất thẳng trước đối hắn ra tay, lúc này khất thẳng tựa hồ rõ ràng liền không nhúc nhích, nói cách khác vừa mới thế nhưng là ảo giác?

Đường Niệm Niệm không hề do dự thản nhiên đa tạ, “Ân, hạ được.”

Từ Mộ Dung trí hành bắt đầu đuổi giết nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng bắt đầu nàng liền hạ được, loại này mạn tính tình (cắm) được là Đường Niệm Niệm sáng tạo độc đáo chi nhất. Cùng lập tức có hiệu lực đan dược bất đồng, lần này hạ được vì không bị đối phương phát hiện, Đường Niệm Niệm mỗi một bước đều thật cẩn thận, trừ phi là nàng tự mình dẫn đường nếu không xâm nhập đối phương Linh Hải tình (cắm) được căn bản là không có bất luận cái gì tác dụng, vừa mới chính là Đường Niệm Niệm bắt lấy trong nháy mắt thời cơ, tạo thành hiện tại Mộ Dung trí hành tuyệt cảnh.

Mộ Dung trí hành hiện tại sắc mặt cực kỳ khó coi, Đường Niệm Niệm chút nào bất giác, làm bầm lều bầu, “Quả nhiên tu vi càng cao, dược hiệu càng nhỏ.”

Này tình (cảm) được nếu là dùng ở Kim Đan kỳ dưới tâm cảnh không kiên định giả trên người, đủ để lệnh người nọ điên cuồng đến chết. Hiện giờ dùng ở Mộ Dung trí hành như vậy Hợp Thể kỳ đại tôn trên người, chẳng những yêu cầu thật cẩn thận không bị đối phương phát hiện, phát động khi được hiệu còn như thế chi đoản, hơn nữa đối phương nhanh như vậy liền khôi phục lại, có thể thấy được Mộ Dung trí hành lúc này là thật sự có chút bản lĩnh.

Đường Niệm Niệm đối với chính mình sáng tạo độc đáo tình (cảm) được được hiệu không hài lòng, Mộ Dung trí hành lại trong lòng phát lạnh. Một cái Nguyên Anh kỳ được tu luyện chế đan được thể nhưng đã có thể ảnh hưởng đến Hợp Thể kỳ đại tôn, đây là tiên nguyên trung đồn đãi trung Đường Niệm Niệm đối luyện đan thiên phú dị bẩm sao?

Này đan được được hiệu đối chính mình mặc dù ngắn, nhưng là lại có thể không bị chính mình phát hiện tiến vào thân thể của mình, đủ để chứng minh này đan được đáng sợ còn có Đường Niệm Niệm hạ được bản lĩnh, hơn nữa tu vi càng cao người đánh nhau càng là muốn chuyên tâm, một khi khác biệt liền khả năng mang đến hồn phi phách tán kết cục, Đường Niệm Niệm này đan được có thể nói là cực kỳ lợi hại!

Vốn dĩ ở Mộ Dung gia tộc trong mắt, Tư Lăng Cô Hồng đối bọn họ uy hiếp mới là lớn nhất, Đường Niệm Niệm tu luyện tốc độ tuy rằng cũng là yêu nghiệt vô cùng, bất quá ở trong mắt bọn họ muốn sát Đường Niệm Niệm vẫn là dễ như trở bàn tay, chỉ cần giải quyết Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm căn bản là không đủ sợ hãi.

Giờ này khắc này, Mộ Dung trí hành lại nhận thấy được Mộ Dung gia tộc xem thường Đường Niệm Niệm, nàng đáng sợ chỉ là còn còn không có chân chính biểu lộ ra tới thôi.

Cách đó không xa Đỗ Tử Nhược trong lòng đồng dạng một đốn, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt tràn ngập thâm ý. Lúc này hắn mới đột nhiên phát giác, từ hắn đi theo Đường Niệm Niệm bên người bắt đầu liền rất hiếm thấy Đường Niệm Niệm dùng được, cho dù là dùng cũng là ở hắn trước mặt trắng trợn táo bạo dùng cái loại này thấy

được sờ đến đan dược, chưa bao giờ từng giống như bây giờ vô thanh vô tức ở người tu tiên trên người hạ dược, hơn nữa còn thành công không bị Hợp Thể kỳ cao thủ phát hiện hạ dược!

Hay là từ bắt đầu Đường Niệm Niệm liền không có chân chính lộ ra toàn bộ thực lực?

Hơn nữa, này còn không phải Đường Niệm Niệm toàn bộ át chủ bài đi?

Đỗ Tử Nhược tâm thần kích động. Hắn là trận sư, thói quen dùng trận pháp đã thương người. Đường Niệm Niệm thân là dược tu cùng luyện đan sư, lấy năng thiên phú sử dụng đan dược bản lĩnh chỉ sợ so với chính mình sử trận bản lĩnh chút nào không kém, như vậy đương năng thật sự sử dụng thời điểm sẽ là thế nào kết quả?

“Ngao ô!” Một tiếng thật lớn thú tiếng hô vang lên, này một tiếng thú rống lại lần nữa mang đến cuồng phong, bùng tỉnh mọi người.

Mấy người đều đem ánh mắt dừng ở rống lên một tiếng thanh nguyên địa phương, chỉ thấy khát thẳng thân hình trong nháy mắt trở nên thật lớn, một cái cất bước liền tới tới rồi Mộ Dung trí hành trước mặt, một chưởng triều hắn chụp được đi, thanh âm lại vẫn là non nớt mềm mại, “Thương ta người, đáng chết!”

Mộ Dung trí hành đối chiến kinh nghiệm rất là phong phú, không chút do dự trương tay kết ấn, thân thể đại lui.

Đạo pháp dừng ở khát thẳng trên người không hề tác dụng, khát thẳng tốc độ cũng là nhanh chóng vô cùng, Mộ Dung trí hành cho dù là lui, thân thể lại vẫn là bị khát thẳng một chưởng này chưởng phong quét đến. Hắn trừng lớn đôi mắt, “Phốc” một ngụm máu tươi phun ra, kêu lên: “Sao có thể!?”

Hắn thân xuyên chính là Trung Phẩm Linh Khí thanh khóa huyền y, có thể ngăn cản ba lần Đại Thừa kỳ bán tiên công kích, hiện giờ khát thẳng một chưởng này xuống dưới, bất quá là chưởng phong mà thôi liền phá khai rồi hắn thanh khóa huyền y phòng ngự đem

hắn đã thương, cái này làm cho Mộ Dung trí hành trầm ổn tâm thần cũng không cảm run rẩy lên —— sợ.

Mộ Dung trí hành chột vật từ trên mặt đất bò dậy, cúi đầu phát hiện chính mình trên người ăn mặc thanh khóa huyền y thể nhưng lông tóc không tổn hao gì. Đây là nói đối phương chưởng phong thể nhưng là xuyên thấu qua thanh khóa huyền y phòng ngự trực tiếp đánh tới chính mình?

Như vậy kết quả làm Mộ Dung trí hành càng thêm run rẩy.

Người tu tiên cùng người tu ma bất đồng, người tu ma có rất nhiều càng thêm chú trọng tu luyện thân thể, làm thân thể cùng pháp bảo giống nhau không gì chặn được. Chính là người tu tiên càng chú trọng chính là tu linh, bản thân tuy rằng đã chịu linh lực dễ chịu so với người bình thường hiểu thắng nhiều, kia cũng chỉ là so với người bình thường mà thôi. Nếu người tu tiên mất đi linh lực, như vậy hoàn toàn chính là đọi làm thịt sơn dương, không hề sức phản kháng.

Làm Mộ Dung trí hành cùng khát thẳng so vật lộn?

Kia căn bản chính là tìm chết!

“Ngao ngao!” Khát thẳng nhìn thấy Mộ Dung trí hành bò dậy ngay lập tức chạy trốn, nơi nào sẽ chịu. Lần này nó trực tiếp nhảy dựng lên, không có nửa điểm kỹ xảo đáng nói cứ như vậy hướng Mộ Dung trí hành áp qua đi.

Trăm trượng đại thân hình, Mộ Dung trí hành cảm giác được chung quanh hơi thở biến hóa, hắn thân thể linh lực thể nhưng bị ảnh hưởng đến tựa hồ biến mất tiếp cận năm thành, cái này làm cho hắn căn bản là vô pháp kịp thời chạy ra khát thẳng rơi xuống phạm vi.

Này nếu như bị khát thẳng ngăn chặn nói, bằng vào hắn **, chỉ sợ phải bị trực tiếp áp thành thịt vụn.

“Đáng chết ——!” Mộ Dung trí hành nghiêng rặng nghiêng lợi lạnh giọng mắng, tay trái bên phải bàn tay một hoa, máu tươi khuynh chiếu vào giữa không trung ngưng tụ trở thành một cái chữ triện. Chữ triện xuất hiện, Mộ Dung trí hành ánh mắt quét đến thanh lao ngục bên trong Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, mãnh liệt sát ý thương quá, trong miệng Niệm Niệm có từ, nửa giây thời gian không đến liền niệm xong, theo sau dữ tợn nói: “Chẳng sợ lần này giết không chết các người, cũng muốn cho các người trả giá chút đại giới.”

Một vòi máu tươi từ Mộ Dung trí hành khoe miệng chảy xuống tới, hẳn vừa mới niệm ra chú ngữ đối hẳn thương tổn cũng rất lớn.

Mộ Dung trí hành lạnh lùng nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, lúc này hẳn tựa hồ nửa điểm kinh sợ đều không có, đối với kia dùng máu tươi hình thành chữ triện có tuyệt đối tin tưởng.

Thanh lao ngục trung, Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn lại Mộ Dung trí hành, tựa hồ là nhìn ra tâm tư của hắn, yên lặng nói: “Bất luận cái gì năng lượng pháp thuật đối mặt khát thẳng đều sẽ không có hiệu quả, người sẽ bị áp chết.”

Nàng thanh âm không có chút nào che giấu, Mộ Dung trí hành mày nháy dựng hướng về phía trước nhìn lại. Này trong nháy mắt hẳn tận mắt nhìn thấy đến huyết dẫn phù ảm đạm không ánh sáng, dường như sương khói giống nhau tan, đương hắn mở to hai mắt nhìn thời điểm, khát thẳng thật lớn thân hình đã ngăn chặn hắn.

Ầm vang ——

Thật lớn tiếng vang, tro bụi đầy trời, cây cối dập nát.

-----oOo-----

Chương 180: dược lực phân tán pháp thuật

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sát ——

Một sợi vết rách ở Mộ Dung gia tộc hồn điện một đạo hồn bài thượng xuất hiện, này vết rách giống như là một đạo lôi kéo tuyến, trong nháy mắt vô số da nẻ dấu vết dày đặc hồn bài thượng, không đến một tức thời gian, hồn bài liền vỡ thành vô số mảnh nhỏ vô lực rơi rụng ở mặt bàn thượng, ngay sau đó hóa thành một bãi không hề sinh cơ màu xám trắng trần hôi.

“Không hảo! Hình đường phó đường chủ.....”

Đương Mộ Dung trí hành hồn bài vỡ vụn trong nháy mắt, ở Mộ Dung gia trong tộc thượng tầng người đều có điều cảm giác.

Thư phòng nội, Mộ Dung Càn Hoa đang ở uống trà động tác một đốn, trong tay chén trà đột nhiên hủy diệt, liền bên trong trân quý quỳnh tương ngọc dịch cũng bị hấn hùng hậu linh lực cấp bốc hơi biến mất.

“Tư Lăng Cô Hồng..... Đường Niệm Niệm!”

Hai cái tên họ, gần từng chữ một, lạnh băng hung ác thanh âm ở thư phòng nội nghiêng răng nghiêng lợi vang lên.

Hắc hồn núi non vẫn nước thông đạo trong vòng, giờ phút này bụi đất chặm rãi tản ra, kia trăm trượng nơi đều bị khát cấp nghiền áp đến hỗn độn bất kham. Nhưng thấy khát đem Mộ Dung trí hành cấp hoàn toàn đè ở dưới thân lúc sau cũng không có lập tức liền khát lên, ngược lại còn tại chỗ tả hữu quay cuồng một vòng, thật giống

như là hài tử chơi đùa giống nhau, cũng không biết ở nó dưới thân Mộ Dung trí đi được tới để thành cái gì bộ dáng.

Đem Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vây ở trong đó thanh lao ngục lúc này cũng đột nhiên đã xảy ra thật lớn biến hóa, kia vốn dĩ tràn ngập uy năng lại một chút bất động năng lượng lao tù quang mang đại xá, cực nhanh lập loè vài cái, nhìn dáng vẻ cùng người tu tiên tự bạo rất là giống nhau.

Thanh lao ngục sở dĩ sẽ phát sinh như vậy biến hóa, nguyên nhân đúng là Mộ Dung trí hành tại cho rằng chính mình liền phải có thể rời đi thời điểm mặc niệm nói quyết, này nói quyết đó là làm thanh lao ngục hoàn toàn hủy diệt trong đó hết thủy sinh linh.

Thanh lao ngục bỗng vì cực phẩm phù chú một loại, cho dù là Hợp Thể kỳ đại tôn bị nhốt trụ bên trong nói, sợ là một chốc một lát cũng khó có thể đem chi bài trừ rớt. Lúc này nó uy lực hoàn toàn triển khai, sợ là liền Hợp Thể kỳ đại tôn đều phải bị thương. Ngay từ đầu Mộ Dung trí hành tự nhiên luyện tiếu tác dụng chiêu này đem thanh lao ngục phù chú làm hỏng, bất quá đương hấn phát hiện chính mình vô pháp chiến thắng khát thời điểm liền không có cố kỵ như thế nhiều, này cũng chính là hấn cuối cùng vì cái gì như vậy tự tin nói giết không chết Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, cũng muốn đưa bọn họ phục hồi đại giới dựa vào.

Tư Lăng Cô Hồng nồng đậm lông mi nhẹ rũ hạ, thanh ảnh hạ đôi mắt sâu thẳm giống như không đáy lốc xoáy. Ở trong lòng ngục hấn Đường Niệm Niệm mơ hồ phát hiện hấn muốn làm cái gì, duỗi tay ấn ở hấn vây quanh ở chính mình trên eo bàn tay, làm Tư Lăng Cô Hồng vốn dĩ chuẩn bị động tác dừng lại, chỉ nghe Đường Niệm Niệm ra tiếng kêu: “Khát, đồ vật cho ngươi.”

Một đạo tuyết trắng quang ảnh làm thịt người mắt vô pháp thấy rõ, trăm trượng trên mặt đất nguyên bản thật lớn thân hình không thấy bóng dáng, lại lần nữa xuất hiện ở tại chỗ thượng tồn người trước mắt vẫn là kia chỉ có Đường Niệm Niệm thân cao bao sắc hàm hậu đến có chút ngu đàn tuyết trắng dị thú.

Khất lúc này tuyết trắng da lông thượng đều là tro bụi, thoát nhìn có chút xám xịt, lại càng thêm đột hiện ra nó kia cổ khờ ngốc khí chất. Nó không chút do dự vươn thịt thịt có được phần hồng đem thịt móng vuốt xuyên thấu qua kích động thanh lao ngục đến Đường Niệm Niệm trước mặt, non nớt mềm mại giống như bông giống nhau thanh âm lộ ra rõ ràng vui mừng nóng vội nói: “Ngao ngao, tới!”

Thanh lao ngục kích động năng lượng tiếp xúc đến khất đem thịt thời điểm, thật giống như là sôi trào nước sôi đột nhiên tiếp xúc đến ngàn năm hàn băng, không hề ngăn cản chi lực liền mất đi độ ấm, hơn nữa vô lực lại nhanh chóng bị hàn băng đồng hóa, thẳng đến biến mất không thấy.

Ở kia phiến hỗn độn trăm trượng nơi, căn bản không thấy Mộ Dung trí hành thi thể. Bất quá nếu Mộ Dung trí hành còn sống nói, hoặc là hồn phách của hắn còn tồn tại cái này địa phương nói, nhìn đến trước mắt một màn này chỉ sợ cũng muốn bị lại lần nữa bị tức chết rồi qua đi. Hắn cực cực khổ khổ đưa chính mình bị phản phệ thống khổ cũng muốn cấp Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm một kích, thế nhưng như thế đơn giản bị khất cấp hóa giải rớt, cái này kêu hắn như thế nào có thể không khí?

Đỗ Tử Nhược yên lặng nhìn trước mắt này hết thảy. Hắn đến bây giờ còn không phải thực minh bạch khất rốt cuộc là cố ý trợ giúp Đường Niệm Niệm bọn họ, vẫn là có cái gì đặc thù bản lĩnh. Bất quá từ giữa có một chút hắn lại xem minh bạch, đó chính là Đường Niệm Niệm không ngừng biết được trời đất này dị thú tên cùng phẩm hạnh, hơn nữa nhất định biết được tên này vì khất dị thú một ít bản lĩnh, nếu không nàng sẽ không như thế thông dong bình tĩnh, mọi chuyện đều như thế nắm giữ trong tay.

Thanh lao ngục năng lượng bị hóa giải, trước mặt chính là khất thịt vĩa lò.

Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên sẽ không thượng lỗ hện, bàn tay vừa lật kia viên màu đen Thiên Ma độc hạt châu liền từ hắn lòng bàn tay rơi vào khất phần nộn thịt vĩa lò thượng.

“Ngao!” Khất hưng phấn kêu một tiếng, nhanh chóng đem Thiên Ma độc hạt châu bắt được trước mắt, dùng hai chỉ thịt vĩa lò đồng thời phủng, tựa hồ bảo bối quan trọng.

Nó một mông trực tiếp ngồi ở trên mặt đất, chút nào không thêm để ý trên mặt đất bụi đất, toàn bộ bộ dáng hàm hậu đến gần như có chút ngu đần. Bất quá kia một đôi như là hắc mã não viên lẫn trong mắt, ở tuyết trắng lông tóc hạ lại có chút thâm thúy mị lên, làm nó thoạt nhìn lại tựa hồ thành thực rất nhiều.

Tư Lăng Cô Hồng lúc này ôm Đường Niệm Niệm đi ra thanh lao ngục trong phạm vi, Đường Niệm Niệm đạm nhiên ánh mắt từ trên mặt đất khát trên người lưu chuyển, một chút liền bắt giữ tới rồi cách đó không xa trên ngọn cây tia nắng ban mai còn có đồng dạng ảnh giấu ở một góc cây thật lớn cây cối thượng Đổ Tử Nhược.

“Hắc ~ không hổ là Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ, không cần tốn nhiều sức liền đem đại tôn đưa bỡn nơi tay trong lòng bàn tay!” Tia nắng ban mai không có nửa điểm xấu hổ từ trên ngọn cây phi thân xuống dưới, thực mau liền đứng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người vị trí. Thiếu niên trắng nõn gạo và mì bành ở nhu hòa dưới ánh trắng khỏe mạnh nhuận hồng, tươi cười so này phiến tốt đẹp thiên địa trung ánh trắng càng vì thuần triệt, hai mắt rục rỡ.

Đổ Tử Nhược hơi mím môi, im lặng cũng từ nơi xa đi tới ba người bên người, ánh mắt ở ba người trên người lưu chuyển một vòng sau liền dừng ở trên mặt đất khát trên người, cái gì lời nói đều không có nói.

Trên mặt đất khát song chưởng phủng Thiên Ma độc ngưng tụ hạt châu không ngừng đùa nghịch, tựa hồ ở nghiêm túc nghiên cứu cái gì, chính là chính là thật lâu đều không nói lời nào.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu nhẹ nhàng nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, sau đó từ trong lòng ngực hấn rơi xuống đất. Nàng cũng không có tính toán vẫn luôn chờ đợi khát đáp án.

Nơi này vực như cũ ở hắc hồn núi non, lại nên nói này vốn chính là hắc hồn núi non bên trong. Chỉ là bị thành linh xảy ra khủng bố năng lượng cấp ảnh hưởng, hình thành này một mảnh giới trung giới, liền cùng trận pháp thực giống nhau, lại đều không phải là hư ảo ảo trận, lại là chân thật tồn tại. Ở chỗ này ngoại giới không có tiến vào người vô pháp nhìn đến bọn họ, bọn họ cũng vô pháp nhìn đến ngoại giới người, hình cùng gian phòng ở, bọn họ ở trong phòng mặt, những người khác thì tại phòng ở ở ngoài ngoài viện.

Đường Niệm Niệm ngưng tụ tâm thần cảm thụ trong không khí năng lượng, mắt cũng bắt tri bắt giác đóng lên.

Nàng hành vi rước lấy tia nắng ban mai cùng Đỗ Tử Nhược chú ý, hai người trong mắt đều mang theo nghi hoặc lại đều không có ra tiếng dò hỏi. Tư Lăng Cô Hồng tắc không tiếng động đứng ở Đường Niệm Niệm bên người, ánh mắt chuyên chú dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, tựa hồ vô luận cái gì thời điểm, Đường Niệm Niệm lại hoặc là ở làm cái gì, hẳn đều sẽ như thế không tiếng động làm bạn ở nàng bên người, không có bất luận cái gì hoài nghi cùng lý do đi tín nhiệm duy trì nàng.

Giây lát, Đường Niệm Niệm đột nhiên mở hai tròng mắt, nàng đôi mắt bích sắc sinh linh chi khí nồng đậm, thực mau đem nàng đôi mắt hoàn toàn biến thành bích sắc, tinh oánh dịch thấu đến giống như vô biên bích đàm.

Ở Đường Niệm Niệm ánh mắt có thể đạt được dưới, nàng thấy được phiêu phù ở trong không khí ‘ sợi tơ ’. Loại này ‘ sợi tơ ’ dùng mắt thường hoặc là linh thức đều không thể chân chính thấy, tràn ngập huyền diệu, hiện ra màu xanh nhạt, đây là được lực căn nguyên thể hiện —— này sợi tơ là tu luyện Thiên Thánh được thể sau mới có được được lực.

Đường Niệm Niệm ánh mắt gắt gao đi theo phiêu phù ở trong không khí được lực bơi lội, chậm rãi nàng phát hiện này sợi tơ lại là nào đó pháp thuật bị phân tán sau kết quả.

Cái dạng gì pháp thuật bị phân tán sau thế nhưng không có biến mất, còn có thể đủ tàn lưu?

Đường Niệm Niệm lòng có hiểu ra, theo này đó được lực trôi nổi chậm rãi giờ ra bàn tay, tinh thuần được lực từ thân thể của nàng phát ra, chậm rãi đánh ra từng đạo kết cấu.

Thanh u được hương phiêu tán ở trong không khí.

Như thế làm nhân tâm thần thông sướng hương khí rước lấy ở đây mấy người lực chú ý, không khỏi liền triều Đường Niệm Niệm nhìn lại, này vừa thấy lại là xem đến có chút ngây người.

Nữ tử bạch y tố bọc, tóc đen như mực, tuyết trắng da thịt không rãnh vô cấu, mặt mày như thơ như họa, tuyệt sắc phong hoa ngôn ngữ khó có thể miêu tả. Lúc này nàng cách mặt đất nửa tấc, đôi tay linh hoạt múa may, thân nếu kinh hồng, y nếu không mây sương mù, mỗi một động tác đều như là gõ ở người tâm khảm, mang theo người tâm thần đều theo nàng động tác đi theo nhảy lên.

Nhất dẫn người chú ý chính là nữ tử kia hai mắt mắt, hơi rử đôi mắt, nồng đậm lông mi che hạ con ngươi xanh biếc trong sáng, giống như thế gian nhất thấu triệt u đàm, ngưng tụ vạn vật sinh linh hơi thở, lệnh người xem chi nhất mắt đều giống bị hút đi hồn phách, một thân thanh nhàn nhẹ nhiên.

Kinh hồng! Kinh hồng!

Phiên nhược kinh hồng, giống như du long!

Đỗ Tử Nhược ánh mắt theo Đường Niệm Niệm động tác bơi lội, có một cái chớp mắt thất thần, trong đầu đột nhiên hiện lên từ phàm gia truyền tới đối Đường Niệm Niệm hình dung. Cái gọi là Kinh Hồng tiên tử, nói chính là Đường Niệm Niệm dung tư, càng là nàng đáng người.

Đỗ Tử Nhược biết được hiện tại Đường Niệm Niệm tất nhiên không phải ở có nhàn tâm ở khiêu vũ, chỉ là nàng hiện tại thi pháp hành vi

lại như thế nhanh nhẹn tuyệt đẹp, làm người không cảm phỏng đoán nàng nếu thật sự vũ lên, nên là như thế nào phong hoa tuyệt đại?

Một hồi, Đỗ Tử Nhược liền bừng tỉnh, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt không có bất luận cái gì dục niệm cùng yêu say đắm, chỉ có bình tĩnh thưởng thức tán thưởng.

Hắn ánh mắt từ Đường Niệm Niệm trên người chuyển tới Tư Lăng Cô Hồng. Mười năm nhiều cùng Đường Niệm Niệm ở chung, Đường Niệm Niệm tính tình cùng hành vi, hơn nữa Tư Lăng Cô Hồng cường đại chiếm hữu dục cùng Đường Niệm Niệm yêu say đắm làm hắn luôn là bình tĩnh không đi chú ý Đường Niệm Niệm tư dung. Lúc này đột nhiên chính là thần làm hắn đột nhiên nhớ tới, lấy Đường Niệm Niệm tư dung cùng tu luyện thiên phú so với Mộ Dung ngưng thật cùng Cốc Mị Nga này hai người chẳng những không kém, thậm chí càng vì cường đại một ít, như vậy nữ tu đối với nam tu lực hấp dẫn cũng không nhỏ, liền không biết hay không có người dám can đảm cùng Tư Lăng Cô Hồng đoạt người.

Thanh nhu nguyệt hoa hạ, tĩnh trạm một bên Tư Lăng Cô Hồng tựa hồ cũng không có nhận thấy được Đỗ Tử Nhược nhìn chăm chú, có lẽ là nhận thấy được lại cũng sẽ không đi để ý tới.

Hắn tuần nhã tuyến tuyệt dung nhan ở nguyệt hoa chiếu khắp hạ càng vì động lòng người, lệnh người tìm không thấy nửa điểm tỳ vết. Một bộ tay áo rộng áo bào trắng ăn mặc hắn trên người có chút đơn bạc lại sẽ không có vẻ mảnh khảnh, thon dài thân hình giống như thiên sơn đầu tiểu thụ một gốc cây ngọc thụ, đón gió không bức bách, chiêu hoa khuyh thế.

Chớ nói hắn tinh tế mặt mày như thế ôn nhu, lệnh nguyệt hoa đều thất sắc ở hắn sáng mắt trung, lẳng lẳng nhìn chăm chú vào Đường Niệm Niệm.

Như vậy nam tử, nên chọc nhiều ít si nam oán nữ tâm thần trầm luân?

Đỗ Tử Nhược im lặng thu hồi ánh mắt, bỗng nhiên cảm thấy có chút người tựa hồ trời sinh nên là đứng ở đỉnh núi liếc coi thương sinh.

Ong ——

Một cổ vô hình thanh âm tựa hồ vang ở trong óc, chấn đến mọi người trước mắt một bạch.

Đã xảy ra cái gì?

——— chuyện ngoài lề ———

Nói hôm nay thật bi thảm, ngồi 2 giờ xe, phát hiện trong nhà chìa khóa cứ nhiên quên mang theo, lại muốn ngồi xe trở về lấy lại ngồi xe hội, làm hại thiếu chút nữa cũng chưa thời gian gõ chữ càng văn! Ngồi xe mệt chết, chờ xe lãnh chết a!

Hôm nay cũng chỉ có thể như thế nhiều, bất quá ngày mai cuối cùng không có gì sự, thủy nhất định cấp thân nhóm vạn càng! (3)

-----oOo-----

Chương 181

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này một đạo ngộ tính nháo vang tới mau đi cũng mau, trong nháy mắt kia trước mắt quang bạch làm người có loại không chân thật ảo giác cảm, làm người không khỏi cho rằng kia cũng không có phát sinh quá, chẳng qua là chính mình đột nhiên ngây người.

Chỉ là ở đây ba gã nam tử đều biết được kia đều không phải là ảo giác, cũng không bọn họ đột nhiên ngây người. Dương trước mắt khôi phục như thường lúc sau, mê mang xanh biếc quang mang rước lấy bọn họ ánh mắt đều đầu hướng về phía nguồn sáng chỗ.

Ở mấy người ánh mắt có thể đạt được chỗ, nguyên lai đúng là thi pháp Đường Niệm Niệm đã dừng nện bước, nàng một đôi mắt như cũ là hoặc nhân thấu triệt xanh biếc, lúc này chính hơi hơi buông xuống, đem tầm mắt dừng ở chính mình lòng bàn tay thượng nổi lơ lửng một đoàn lưu động màu xanh biếc quang đoàn.

Này nói quang đoàn phát ra mê mang quang mang, còn có kia mịn mờ hơi thở, đúng là hấp dẫn Đỗ Tử Nhược bọn họ ánh mắt ngọn nguồn.

Này quang đoàn tựa hồ là năng lượng căn nguyên, rồi lại giống như ẩn chứa cái gì đặc thù đồ vật.

Đường Niệm Niệm ánh mắt vẫn luôn không có rời đi trong tay quang đoàn, nàng lúc này bộ dáng tựa hồ là đang ngăn người, trên thực tế lại là sửa sang lại hội nghị dũng mãnh vào trong óc truyền thừa ký ức.

Nàng vẫn luôn đều biết chính mình truyền thừa ký ức thực khổng lồ, chỉ là bởi vì tự thân thực lực còn chưa đủ cho nên vô pháp biết được toàn bộ, hơn nữa rất nhiều đồ vật chỉ có ở đặc thù dưới tình huống mới có thể đủ bị kích thích biết được. Tỷ như gặp được vạn

Hư Đăng Yêu Đăng thời điểm từ lúc bắt đầu thô sơ giản lược tin tức đến kỹ càng tỉ mỉ chần nuôi phương pháp, tỷ như gặp được khát, ngay từ đầu cảm nhận được nó hơi thở nghe được nó rống lên một tiếng đều không thể biết được nó thân phận thật sự, bất quá đương chân chính tới gần nó thời điểm liền rõ ràng lên, hiện giờ trong lòng bàn tay mặt này đoàn bị nàng ngưng tụ khôi phục pháp thuật cũng giống nhau.

“Ấn?” Đường Niệm Niệm thấp thấp nỉ non một tiếng, phủng pháp thuật quang đoàn ngón tay rung động, mỗi một chút rung động đều đưa tới lòng bàn tay quang đoàn quang đoàn lúc sáng lúc tối.

Như thế ước chừng đi qua tam tức thời gian, Đường Niệm Niệm ngón tay một đốn, ở nàng trong lòng bàn tay mặt quang đoàn quang mang cũng đột nhiên tối sầm lại hơi hơi run rẩy lên, tựa hồ ngay sau đó lại muốn phân tán mở ra giống nhau.

【 di? 】

Một tiếng lười biếng tràn ngập từ tính tiếng nói từ quang đoàn trung toát ra, duyên dáng tiếng nói gần như khó phân nam nữ lên.

Tại đây một khắc, Đường Niệm Niệm cảm nhận được một cổ bị nhìn trộm cảm giác. Loại này bị nhìn trộm cảm giác liền dường như bị người nhìn thấu toàn thân, cố tình hai người cách xa nhau quá xa, đối phương có thể nhìn trộm nàng, nàng lại không cách nào bắt giữ đến đối phương dấu vết, loại này vô lực cảm giác Đường Niệm Niệm đã thật lâu không có cảm giác được. Nàng hơi nhấp môi cánh, yên lặng nhìn trước mắt quang đoàn.

Tuy rằng không có cách nào nhìn trộm đến đối phương dấu vết, bất quá nàng lại có thể cảm nhận được đối phương đúng là xuyên thấu qua này được lực ngưng tụ pháp thuật quang đoàn nhìn trộm nàng.

【 người..... 】 đối phương thanh âm lộ ra chút kinh ngạc, không lâu liền cười vài tiếng, kia tiếng cười nghe tới dễ nghe, bất quá lại làm người cảm nhận được một cổ hàn ý cùng khoái ý, 【 thì ra là

thế, thì ra là thế, không nghĩ tới thật sự bị ta cấp tìm được rồi, cuối cùng là tìm được rồi! 】

“Ngao ô!” Vốn dĩ ngồi dưới đất khất đột nhiên đứng lên, hoảng đầu nhìn Đường Niệm Niệm trong tay quang đoàn, tựa hồ ở thời điểm này mới phát giác thứ này, mềm như bông nói: “Ta giống như nghe được Thánh Tử thanh âm?”

【 khất? 】 quang đoàn kia phương người tựa hồ đối với khất sẽ xuất hiện ở chỗ này cảm thấy kinh ngạc, bất quá thực mau liền khôi phục như thường, 【 người thế nhưng ở ta thi pháp thời điểm trộm nhập?! 】

Khất lúc này cuối cùng là nghe rõ người này thanh âm, mở to đen như mực mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm trong lòng bàn tay mặt quang đoàn, hai chỉ thịt vĩa lò phủng Thiên Ma độc châu lẩn lộn, phe phẩy tròn xoe đầu nói: “Không có, Thánh Tử thi pháp ta đang ngủ, lẩn lẩn, liền lẩn tới đây.”

【 】

Quang đoàn kia phương đột nhiên đã không có thanh âm, bất quá Đỗ Tử Nhược cùng tia nắng ban mai đều có thể đủ tưởng tượng được đến đối phương lúc này tâm tình.

Thực mau, quang đoàn thanh âm lại truyền tới, 【 khất, giết nàng, đoạt nàng Linh Hải Thiên Thánh căn nguyên sau tùy ta thi pháp trở về. 】

Nếu không phải này pháp thuật ở nửa đường phá tán, hơn nữa Đường Niệm Niệm đấm người nơi địa phương nhất thời hấn vô pháp nắm giữ, người này cũng sẽ không ra tiếng làm hoàn toàn không đáng tin cậy khất động thủ, mà là trực tiếp chính mình đi trước cái này địa phương tự mình động thủ.

“Ngao?” Khất tựa hồ không có nghe mình bạch người này lời nói, hoảng đầu một hồi lâu mới nhìn về phía Đường Niệm Niệm, thừa dịp hỏi: “Thánh Tử muốn ta sát nàng?”

【..... Không sai.】 quang đoàn người trong lời nói có chút kéo hoãn, đối với khát tính tình nghĩ đến cũng là hiểu biết, cho nên nó hay không sẽ nghe chính mình lời nói cũng không đến mà biết.

Khát cũng xác thật làm người này thất vọng rồi.

Viên lăn đầu lay động đến như là trống bỏi giống nhau, dồn dập lại nghiêm túc kêu lên: “Nàng cùng Thánh Tử giống nhau có được Thiên Thánh căn nguyên, tuy rằng thực lực không có Thánh Tử một nửa, nhưng là trên người căn nguyên không có sai, hơn nữa so Thánh Tử còn muốn càng thêm tinh thuần, nói không chừng cuối cùng nàng mới có thể là chân chính truyền thừa Thánh Tử, ta tuyệt đối không thể giết nàng!”

Tuy rằng khát lời nói không đầu không đuôi, bắt quá chỉ cần là thông tuệ một chút đều người đều có thể đủ từ giữa nghe được một ít tin tức tới. Từ khát lời nói nghe tới, tựa hồ hiện tại quang đoàn bên trong truyền ra tới thanh âm chủ nhân cùng Đường Niệm Niệm có được đồng dạng căn nguyên, này căn nguyên vì Thiên Thánh căn nguyên, thật giống như là tranh đoạt ngôi vị hoàng đế giống nhau, cuối cùng có thể trở thành được đến ngôi vị hoàng đế chỉ có một, Đường Niệm Niệm cùng cái này quang đoàn thanh âm chủ nhân chính là người cạnh tranh.

Chuyện như vậy ở tiên nguyên trung cũng không khó coi đến, rất nhiều người tu tiên đều sẽ đem chính mình tuyệt kỹ cấp ký lục xuống dưới, thiết hạ khảo nghiệm làm người có duyên đến chi, như vậy cũng coi như là không cho chính mình tuyệt kỹ mất đi truyền thừa.

Đỗ Tử Nhược đậy mắt hiện lên một sợi dao động. Hấn hiện giờ thân là trận sư, tự nhiên không phải chính mình lung tung liền lĩnh ngộ ra tới, ngay từ đầu cũng yêu cầu sư tôn tới vỡ lòng dạy dỗ. Hấn sư tôn thân phận thực lực đều không yếu, muốn được đến sư tôn dạy dỗ càng không phải người bình thường đều có thể được đến cơ duyên. Hấn có thể nhập sư tôn pháp nhãn, không chỉ là thiên phú dị bẩm, cũng là cùng rất nhiều người cạnh tranh không ngừng so đấu, lúc

này mới đi bước một đi đến duy nhất người thắng vị trí, trở thành sư tôn đóng cửa đồ đệ.

Hắn đã từng liền vẫn luôn nghi hoặc, Đường Niệm Niệm vẫn luôn sinh hoạt ở phạm thế, rốt cuộc là cái gì làm nàng có được như vậy đáng sợ thực lực. Hiện tại khát một câu cuối cùng làm hắn sáng tỏ, Đường Niệm Niệm chỉ sợ là ở phạm thế thời điểm liền cơ duyên xảo hợp được đến ngày đó thánh truyền thừa, có được truyền thừa ký ức nàng đi bước một tu luyện đến nay.

Nghĩ đến tên kia Thiên Thánh tất nhiên là lợi hại vô cùng, thậm chí không phải tiên nguyên người trong.

Này cũng khó trách này quang đoàn trung thanh âm chủ nhân muốn giết Đường Niệm Niệm, như là loại này người thừa kế không ngừng một người hoàn cảnh, giống nhau đều yêu cầu cho nhau cướp đoạt đối phương trên người có được truyền thừa mới có thể đủ trở thành chân chính hoàn chỉnh người thừa kế.

Khát thật sự là thiếu căn gân dị thú, nó này lời nói nói được quá trực tiếp, nghĩ đến quang đoàn thanh âm kia chủ nhân lúc này đã bị nó lời này cấp khí cái quá sức.

“Ha hả.” Một tiếng trong sáng tiếng cười ở an tĩnh trung vang lên, tia nắng ban mai cười híp con người nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm trong lòng bàn tay quang đoàn, âm thanh trong trẻo lại lộ ra lạnh lạnh lạnh lẽo, “Thân là ngoại giới người thế nhưng dám can đảm vô có xâm nhập này giới, người đây là phạm vào này giới phương pháp.”

【 phạm pháp? 】 bích ánh sáng màu đoàn thanh âm chủ nhân tựa hồ nghe tới rồi cái gì cực kỳ buồn cười chê cười, trong thanh âm lạnh lạnh lạnh lẽo một chút đều không thể so tia nắng ban mai kém, 【 ta nói đó là pháp, đâu ra phạm pháp nói đến..... Ân? 】 người này như là đột nhiên phát giác cái gì, lời nói đột nhiên tạm dừng một chút, ước chừng đi qua ước chừng một tức lúc sau mới khôn kể kích động ám ách tiếng nói truyền ra, 【 người..... Người là..... 】

Người này cũng không ở mấy người trước mặt, cho nên nghe được người này lời nói chỉ biết cảm thấy này đột nhiên kinh nghi đối tia nắng ban mai mà nói.

Bất quá, Đường Niệm Niệm lại rõ ràng cảm giác kia nhìn trộm cảm giác từ nàng trên người hoàn toàn dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, so với vừa mới dừng ở chính mình trên người thời điểm càng thêm mãnh liệt, làm nàng có thể cảm giác được lúc này lòng bàn tay nguồn sáng thanh âm chủ nhân lúc này kích động tâm tình.

【 ha ha ha ha..... Không nghĩ tới, không nghĩ tới a..... Đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tổn công a! 】

Tư Lăng Cô Hồng thần sắc không có bất luận cái gì biến hóa, khe nâng đôi mắt bại lộ ra long mi hạ tròng mắt không thấy một chút dao động, nhìn Đường Niệm Niệm lòng bàn tay quang đoàn, giống như nhìn bất quá một đoàn vật chết.

Kia quang đoàn nội truyền ra tới tùy ý tiếng cười cùng với hân như thể ánh mắt chậm rãi yếu bớt, tới rồi cuối cùng biến mất không thấy.

Chẳng sợ rõ ràng bất luận kẻ nào đứng ở trước mặt, ở Đường Niệm Niệm trong lòng bàn tay cũng bất quá một cái quang đoàn thôi, lại kêu Đỗ Tử Nhược cùng tia nắng ban mai đều cảm nhận được chung quanh không khí biến hóa. Tư Lăng Cô Hồng yên tĩnh thần thái, không gợn sóng ánh mắt, tựa hồ ở cùng cái gì người giằng co ở bên nhau.

【 hừ! 】 uổng phí, một tiếng hừ nhẹ thanh từ quang đoàn truyền ra.

Bích sắc quang đoàn ở Đường Niệm Niệm khi trong lòng bàn tay cùng với này một tiếng địch hằng đột nhiên như loạn lên, đó là liên hiện giờ bọn họ đứng ở nơi này vực tựa hồ đều bắt đầu chấn động.

“Nếu không phải ở cùng giới, cách xa nhau như thế xa, thế nhưng còn có thể đủ mang đến như vậy uy năng, người này thực lực rất cuộc tới rồi kiểu gì cảnh giới?” Đỗ Tử Nhược trong lòng thất kinh, vẫn đứng ở chỗ cũ cũng không có động.

“Ngao? Ngao ngao ~” khát thân thể theo mặt đất chấn động lay động vài cái, trong tay Thiên Ma độc châu cũng một chút từ nó lòng bàn tay cấp bắn đi ra ngoài, bất quá thực mau đã bị nó nhảy dựng lên cấp trào trở về, một bộ bảo bối bộ dáng. Đương nó lại rơi trên mặt đất thời điểm, ở nó dưới chân toàn bộ mặt đất da nẻ ra một cái chừng mười thước thâm ao hãm.

Đường Niệm Niệm hai hàng lông mày nhẹ nhàng nhú một chút, ánh mắt nhìn quanh hảo chung quanh liếc mắt một cái, phủng bích ánh sáng màu đoàn tay đột nhiên nắm chặt, ở nàng lòng bàn tay quang đoàn theo nàng buộc chặt bàn tay giống như bóng cao su một chút “Phụt” một tiếng nổ tung.

Cuồng phong nổi lên, tiếng sấm vang, ánh trăng cũng tại đây một khắc tựa hồ đột nhiên đại lượng.

“Ngao ô!” Khát trường rống một tiếng, thân thể đong đưa đến bộ dáng tựa hồ có chút cồng kềnh, hoạt động miệng nói: “Từ từ, từ từ, ta còn có chuyện không có nói đi!” Ở nó trên người tràn ngập một tầng màu ngân bạch quang huy, như vậy quang huy làm nó tuyết trắng da lông càng thêm có vẻ mềm mại động lòng người, bất quá này quang huy tựa hồ không chỉ là bình thường quang huy như vậy đơn giản, mắt thường có thể thấy được màu ngân bạch quang huy chính đem khát thân hình dần dần biến mất.

Kỳ thật lấy khát thiên phú, nó nếu là thật sự không muốn nói, như vậy tràn ngập ở nó thân hình chung quanh quang huy căn bản là không hề tác dụng.

Khát cũng không có tiêu trừ trên người quang huy, quay đầu triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phương hướng lẩm bẫm nói: “Ngao ngao, ta có điểm tưởng cùng các người chơi chơi, chính là vẫn là ở chính mình trong nhà thoải mái, trong nhà có nhất mềm nhất thoải mái giường có thể lăn..... Cái gì đều so ra kém chính mình trong nhà thoải mái!”

Khát kỳ thật chính là loại này mâu thuẫn dị thú, rõ ràng hoạt bát, cố tình nó hoạt bát cùng mặt khác sinh linh hoạt bát tuyệt đối không

giống nhau. Nó cực hạn lưu luyến gia đình, hơn nữa bản chất chỉ sợ chính là lười muốn mệnh.

“Ngao ngao, đúng rồi!” Khát thân hình ở màu ngân bạch quang huy trung càng lúc càng mờ nhạt, non nớt hàm hậu thanh âm cũng càng ngày càng xa xưa truyền vào mọi người lỗ tai, “Ta thấy rõ ràng, ngao ô, này hơi thở, này căn nguyên là Thiên Ma độc..... Người, người chính là chủ nhân khuyh tấn tâm lực cũng không có..... Nơi này..... Chủ nhân bảo..... Thánh.....”

Khát thân ảnh chung quy biến mất ở mọi người trước mắt, nó lời nói đứt quãng tựa hồ bị cái gì năng lượng quấy nhiễu, làm mấy người vô pháp hoàn toàn nghe rõ nó rốt cuộc nói chút cái gì.

Không trung minh nguyệt quang mang dần dần biến mất, như là bị nòng hậu mây đen cấp che đậy ở bên trong, chung quanh đại thụ càng như là bị cái gì hút hết sinh khí, nhanh chóng khô héo.

“Mau! Mau! Mau! Bên này có động tĩnh!”

“Chuyện như thế nào? Giống như không có bắt đầu như vậy đen, chẳng lẽ là muốn trời đã sáng? Vẫn là bảo vật đã bị người cấp cướp đi, cho nên này dị trạng giải trừ?”

“Sư huynh, mau cùng thượng!”

“A a a a ——! Lăn mau, này rốt cuộc là cái gì quý đồ vật!”

Một trận ồn ào thanh âm từ xa đến gần truyền tới lúc này Đường Niệm Niệm mấy người đứng thẳng địa phương, bởi vậy làm Đổ Tử Nhược biết được, bọn họ vừa mới vị trí địa phương cái chỗ đã biến mất, này liền làm bên ngoài người tu tiên nhóm có thể tiếp xúc đến bọn họ hiện tại ở địa phương.

“Ngao ô ~” kiêu nộ thanh âm một chút tới gần, một cái mờ dê trăm ngọc giống nhau quả bóng nhỏ không biết từ nơi nào toát ra tới, hướng Đường Niệm Niệm bên này rơi xuống.

Đường Niệm Niệm duỗi tay liền đem này như là bạch ngọc xây thành lại là mềm mại cực kỳ quả bóng nhỏ tiếp nhập trong lòng ngực, một ngón tay nhẹ nhàng chọc một chút nó tiểu cái bụng.

“Ngao ngao ~” Lục Lục theo tay nàng chỉ vắn vẹo vòng eo, một đôi xanh biếc mắt to khắp nơi loạn chuyển, tựa hồ đang ở tìm cái gì.

【 chủ nhân, chủ nhân, Lục Lục nghĩ tới, đại bạch đầu? Tuyết đoàn đầu? Cục bột đầu? 】

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp chớp con ngươi, “Đại bạch? Tuyết đoàn? Cục bột?”

Lục Lục xoa xoa hai chỉ móng vuốt nhỏ giải thích.

【 chính là bạch bạch, hai chân, hai tay, hai chỉ lỗ tai, hai chỉ mắt, một cái cái mũi, ngô..... Nhìn không thấy miệng, còn trát bím tóc! 】

Đường Niệm Niệm minh bạch nó ý tứ, “Lục Lục nói chính là khát.”

Lục Lục lập tức điểm đầu nhỏ, “Ngao ngao ~”

【 ân ân, đại bạch tên thật là khát, bất quá có thật nhiều mặt khác tên, đại bạch, tuyết đoàn, cục bột, màn thầu, mao cầu..... 】

Lục Lục biên nói còn biên học Đường Niệm Niệm ngày thường đẩy ngón tay đếm đếm bộ dáng, híp một đôi xanh biếc mắt to, nhìn dáng vẻ tựa hồ đối với khát có như thế nhiều tên cảm thấy thực hảo chơi, cuối cùng tổng kết.

【 mỗi lần luân hồi sau, liền có tân tên, trừ bỏ cái thứ nhất tên, mặt sau đều là ăn ngon hảo ngoạn ~ 】

Đường Niệm Niệm đối này cũng tăng thêm bình luận, thân thể về phía sau tới sát, liền như nguyện dựa vào một đạo âm áp thanh hương ngực. Nhẹ nhàng đóng mắt, lại mở thời điểm nàng đôi mắt đã khôi phục nguyên lai đen bóng, về phía trước nhìn lại, Hồng Lê liền ở cách đó không xa, chung quanh cũng dần dần xuất hiện một đám người tu tiên.

Này một mảnh núi rừng cây cối đều đã cực nhanh khô héo, hình thành một mảnh trống trải đất trống. Không trung mây đen tựa hồ cũng tại đây một khắc bị phong cấp thổi tan mở ra, ánh trăng chiếu khắp xuống dưới, làm nguyên bản đen nhánh không ánh sáng hắc hồn núi non sáng ngời lên, càng làm cho đất trống trung đứng thẳng Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng, Đổ Tử Nhược ba người ở mọi người trong mắt càng thêm rõ ràng minh mục.

Hắc hồn núi non ánh sáng khôi phục nguyên dạng, hơn nữa nơi này địa vực biến hóa, còn có Đường Niệm Niệm ba người thân ảnh, cái này làm cho đuổi tới nơi này đông đảo người tu tiên nhóm đều không khỏi phỏng đoán muôn vàn.

Này hắc hồn núi non xuất hiện bảo vật hay là đã bị này ba người cướp đi?

Ở đây chín thành người tu tiên trong óc đều không khỏi hiện lên như vậy phỏng đoán, nhìn Đường Niệm Niệm ba người ánh mắt cũng tràn ngập các loại biến hóa, càng nhiều nhân thần sắc đã hoàn toàn là uể oải. Vô luận là Đường Niệm Niệm vẫn là Tư Lăng Cô Hồng, bọn họ khảng bố cùng danh khí đã sớm ở tiên nguyên trung truyền khai, hưởng chi Đổ Tử Nhược người này so với bọn hắn nổi danh sớm hơn, hắn thiên phú cùng hung danh cũng là không ít. Bảo vật nếu thật sự bị này ba người cấp cướp đi, muốn ở bọn họ trên người cướp đoạt nói, kia đến có tuyệt đối dựa vào mới được, nếu không căn bản chính là tìm chết.

Có chút thời điểm thanh danh thứ này đích xác phi thường hữu dụng.

Lúc trước ở đông tùy dưới chân núi Viên gia trăm năm chợ, Đổ Tử Nhược một câu liền vì Đường Niệm Niệm bọn họ làm sáng tỏ thật bạch, làm người căn bản là không dám nghi ngờ, này nguyên đến nỗi hắn thanh danh. Hiện giờ bọn họ cũng không có được đến bất luận cái gì bảo vật, bất quá nghĩ đến này đó người tu tiên nhóm căn bản là sẽ không tin tưởng, nhưng cho dù là suy đoán bọn họ được đến bảo vật, lấy bọn họ ở tiên nguyên thanh danh uy hiếp, những

người này cũng căn bản là không dám cùng bọn họ động thủ, như vậy cũng tỉnh bọn họ phiền toái.

Đỗ Tử Nhược đảo mắt chung quanh, đương này đó người tu tiên nhóm sau khi xuất hiện, hẳn liền phát hiện tia nắng ban mai không thấy.

Đang lúc hắn ở phỏng đoán tia nắng ban mai thân ở nơi nào vẫn là rời đi thời điểm, một đạo nhỏ gầy bao phủ ở màu đen trường bào hạ thân ảnh xuất hiện ở giữa không trung. Màu đen liền mũ trường bào đem người này thân hình dung mạo hoàn toàn che đậy, chỉ có thể đủ nhìn ra hắn thân cao cũng không cao, mặt khác hắn một tay lửa (cầm) lộ ra áo đen tay áo, có thể thấy được đó là một đôi không lớn thiếu niên bàn tay, trắng nõn sạch sẽ, trong lòng bàn tay phủng một quyền vô lại sách.

Chẳng sợ người này thân ảnh hơn phân nửa đều bị màu đen trường bào cấp che đậy, bất quá bằng hắn cũng không có che giấu thân cao còn có bàn tay, đều làm Đỗ Tử Nhược liếc mắt một cái liền suy đoán người này thân phận —— tia nắng ban mai!

Tia nắng ban mai thành linh xảy ra này một thân giả dạng, chỉ cần là kiến thức uyên bác một chút người đều có thể đủ từ giữa đoán ra đại biểu cho cái gì, Đỗ Tử Nhược tự nhiên cũng không ngoại lệ. Hắn biết được có thể so giống nhau tiên duệ biết đến càng nhiều, tia nắng ban mai trên người ăn mặc áo đen còn có trong tay hắn cầm sách, đều đại biểu cho hắn tiên nguyên tư pháp giả thân phận, hơn nữa vẫn là chính thức tư pháp giả, đều không phải là tư pháp sư giả.

Tia nắng ban mai là tư pháp giả?

Đỗ Tử Nhược phát hiện cái này chân tướng lúc sau, chẳng những không có bất luận cái gì kinh nghi, ngược lại có loại hết thấy đều giải thích đến thông cảm giác.

Vì cái gì tia nắng ban mai biết được sự tình như vậy nhiều? Vì cái gì tia nắng ban mai như thế hiểu biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng

Cô Hồng tính tình? Vì cái gì tia nắng ban mai cùng Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng hai người như thế thân cận? Vì cái gì tia nắng ban mai có thể mở ra kia vầng nước thông đạo? Vì cái gì tia nắng ban mai dám can đảm tự tiện làm chủ hết thủy?

Này hết thủy đều bởi vì tia nắng ban mai thân phận tư pháp giả!

Tư pháp giả ở tiên nguyên trung địa vị không dung dao động, bọn họ tuy rằng cũng không tham dự bất luận cái gì thế lực tranh cãi, lại không có bất luận cái gì một phương gia tộc môn phái thế lực dám can đảm cùng bọn họ đối nghịch. Ai cũng không biết tư pháp giả lão tổ tông tu vi tới rồi kiêu gì nông nổi, có người nói vị này lão tổ tông đã sớm có thể phi thăng thành tiên, cố tình chính là đem chính mình phong ấn tại tiên nguyên không chịu rời đi, cũng có người nói vị này lão tổ tông căn bản là không tồn tại, chỉ là tư pháp giả tổ chức trong tay có một cái chí bảo, làm sở hữu tiên duệ không thể không cố kỵ.

Mọi thuyết vân vân, Đổ Tử Nhược đối này cũng chỉ là cái biết cái không, đơn giản là hấn sự tôn ở phương diện này cũng không có đối hấn nói tỉ mỉ thôi. Bất quá có chút đồ vật hấn lại là có thể xác định, vị kia lão tổ tông là thật sự tìm kiếm, tư pháp giả là yếu tố tạo thành, số lượng có lẽ căn bản vô pháp cùng tiên duệ nhóm so sánh với, bất quá thực lực của bọn họ cũng tuyệt đối không dung bỏ qua.

Nói như thế tới nói, tia nắng ban mai thật là yếu tố?

Một cái mười mấy tuổi liền hóa hình yếu tố?

Đổ Tử Nhược lập tức liền phủ quyết, hấn phỏng đoán này mười mấy tuổi tất nhiên là tia nắng ban mai lừa hấn, có lẽ này mười mấy tuổi chỉ là tia nắng ban mai tương đương năm tháng lấy yếu tố tuổi tác tới tính.

Tia nắng ban mai này thân giả dạng xuất hiện quả nhiên đưa tới mọi người chú ý, hơn nữa chính như Đổ Tử Nhược sở liệu, này đó người tu tiên phần lớn đều đã nhận định trước mắt tia nắng ban mai chính là tư pháp giả. Ở tiên nguyên phần lớn tiên duệ trong mắt, tư pháp giả liền cùng phàm thế hoàng triều Cẩm Y Vệ, khi bọn hấn

xuất hiện thời điểm, bọn họ này đó tiên duệ cũng chỉ có thể giống bá tánh giống nhau an tĩnh chờ đợi bọn họ xử lý.

Màu đen mũ choàng che lấp hạ, chỉ lộ ra tia nắng ban mai mũi hạ dung mạo, có chút mảnh khảnh cầm, màu son cánh môi phác hoạ tươi cười lệnh người như uống cam tuyền.

“Chư vị tiên duệ không cần khẩn trương, lần này tư pháp giả đi vào nơi này đều không phải là là chư vị trung người nào phạm vào phạm quy.” Tia nắng ban mai tiếng nói vẫn là thiếu niên trong sáng, bất quá lúc này cũng không có một người dám can đảm xem thường hắn. Nghe được hắn những lời này thời điểm, ở đây không ít tiên duệ đều tựa hồ là thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn dáng vẻ nơi này phần lớn người đều đã làm không ít ác sự.

“Nơi này tên là hắc hồn núi non, vốn là bình thường hung thú sơn vực, bất quá ở ba tháng trước đột nhiên sinh ra dị trạng, làm tư pháp điện chú ý tới.” Tia nắng ban mai đem tay phải trung sách mở ra, bên trong viết chút cái gì không ai có thể đủ thấy được, chỉ thấy mỏng manh màu đen quang huy ở trong đó di động, cùng với tia nắng ban mai lời nói phập phồng, “Kinh tư pháp điện điều tra, hắc hồn núi non cũng không bất luận cái gì bảo vật khai quật, bất quá là ngoại giới người xâm nhập tạo thành này một dị trạng.”

“Cái gì? Ngoại giới người xâm nhập? Đây là cái gì ý tứ?” Tia nắng ban mai lời nói lập tức liền rước lấy ở đây không ít người tu tiên kinh ngạc, có thiếu kiên nhẫn ngay sau đó hắn lời nói đã kêu hỏi ra thanh.

Tia nắng ban mai đối với người này hỏi chuyện cũng không có bất luận cái gì đáp lại, chỉ là tiếp tục nói: “Việc này đã bị giải quyết, hắc hồn núi non cũng đem khôi phục nguyên trạng. Ở giải quyết ngoại giới di lưu tiên nguyên mầm tai hoạ là lúc, Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ, linh trận ba vị tiên duệ xuất lực có công, nên được gia thưởng. Bất quá.....” Lời nói vừa chuyển, tia nắng ban mai lời nói từ lúc bắt đầu nghiêm cẩn vững vàng lại tựa hồ khôi phục trở thành cái kia cùng với ở ba người bên người linh động thiếu niên, vui cười nói: “Bất quá ta tưởng ba vị tất nhiên sẽ không để ý điểm này tiểu

gia thường, nếu là thu cũng thật sự bị thương cảm tình, cho nên ta tưởng chi bằng thỉnh ba vị đi trước Yêu Cốc một du như thế nào?”

Tia nắng ban mai lời nói thật giống như là một đạo sấm sét đánh vào ở đây sở hữu tiên duệ Linh Hải nội.

Yêu Cốc một du?

Đường Niệm Niệm bọn họ rất cuộc là làm phần lớn sự tình có thể được đến tư pháp giả mời đi hướng Yêu Cốc?

Tiên nguyên vì tiên duệ nhóm tu tiên nơi, Ma Vực vì ma tú hoành hành chỗ, Yêu Cốc đó là các yêu tu thiên địa. Ba người bên trong tiên nguyên cùng Ma Vực tự nhiên là trời sinh thù địch, Yêu Cốc nhưng vẫn duy trì trung lập. Trừ bỏ yêu tu ở ngoài, vô luận là người tu tiên vẫn là người tu ma cũng không biết Yêu Cốc nhập khẩu, nếu muốn tiến vào Yêu Cốc, như vậy nhất định phải có yêu tu tiếp dẫn, không giả căn bản là không có cách nào tiến vào.

Trên thực tế cũng đều không phải là hoàn toàn là như thế, chỉ cần yêu tu chịu đem nhập khẩu còn có tiến vào biện pháp giao cho những người khác nói, như vậy người nọ tự nhiên cũng có thể chính mình đi vào. Bất quá chuyện như vậy ở Yêu Cốc trung tuyệt đối thuộc về cấm sự, đảo trước mắt mới thôi tiên nguyên trung còn không có nghe nói qua có cái nào người tu tiên hoặc là người tu ma biết được Yêu Cốc tiến vào phương pháp, có lẽ có chỉ là không bị người biết được.

Lúc này tia nắng ban mai thế nhưng sẽ mời Đường Niệm Niệm ba người tiến vào Yêu Cốc, cái này làm cho chung quanh người tu tiên nhóm khiếp sợ lúc sau liền mãi mãi hăm mộ ghen ghét nhìn ba người.

Nếu có thể cùng yêu tu đáp thương quan hệ nói, như vậy ở tu tiên trên đường tuyệt đối có thể nâng cao một bước.

Ở tiên nguyên trung ai không biết đế súc sâu nhất trên thực tế vẫn là yêu tu.

Đỗ Tử Nhược cũng bị tia nắng ban mai lờn nói làm cho ngẩn ra, ngẩng đầu triều tia nắng ban mai nhìn lại. Lại thấy tia nắng ban mai khuôn mặt tuy rằng bị màu đen mũ choàng cấp che đậy, bất quá từ hấn khuôn mặt phương hướng xem ra, có thể thấy được hấn hiện tại tựa hồ đang xem chính là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người. Lại một hồi tưởng từ tia nắng ban mai đột nhiên xuất hiện đến bây giờ trải qua sự tình, hấn mới tỉnh ngộ này tiến vào Yêu Cốc cơ hội, chỉ sợ cũng là hấn đánh Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng mặt mũi.

Đường Niệm Niệm ngược mắt cũng chính nhìn tia nắng ban mai, cũng không có do dự gật đầu, “Hảo.”

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt đem nàng khuôn mặt xem đập vào mắt trung, lúc này Đường Niệm Niệm trong lòng suy nghĩ sự tình, hấn trong lòng hiểu rõ. Trắng nõn bàn tay đem Đường Niệm Niệm tay hoàn toàn bao vây, một tay vây quanh nàng vòng eo, đem nàng cả người đều ôm vào trong lòng ngực, hàm dưới liền để ở nàng mướt mà hõm vai thướt, nồng đậm lông mi khẽ nâng, nhìn giữa không trung tia nắng ban mai liếc mắt một cái.

Mười năm phân biệt, đối với người tu tiên tới nói không tính cái gì, bất quá đối với một cái hài tử tới nói lại đủ để cho hấn trở thành một cái chân chính nam tử.

Mười sáu tuổi ngoan bảo, mười sáu tuổi Tư Lăng Vô Tà. Hiện giờ hấn, rốt cuộc biến thành cái dạng gì bộ dáng?

Đường Niệm Niệm trong lòng tưởng niệm như nước, Tư Lăng Cô Hồng nắm tay nàng chưởng buộc chặt một phân, rước lấy Đường Niệm Niệm nghiêng mắt hướng hấn xem ra.

Nồng đậm lại mảnh dài lông mi nhẹ nhàng rung động giống như giương cánh muốn phi hắc điệp, sáng ngời con ngươi thấu triệt sạch sẽ, giống như trong nước lưu li, ẩn ra chính mình bộ dáng.

Tư Lăng Cô Hồng không có ra tiếng đáp lại Đường Niệm Niệm trong mắt lộ ra nghi vấn, vây quanh nàng vòng eo cánh tay đem nàng

càng ôm chặt nhập hoài, cúi đầu nhẹ nhàng ở nàng kia rung động khi đồng thời trêu chọc hấn tâm thần lông mi khẽ hôn, cảm nhận được trong lòng ngực thân hình rất nhỏ nhắn cảm run rẩy một chút, đang ở mềm nhẹ liếm láp Đường Niệm Niệm đôi mắt thủy sắc cánh môi nhẹ giơ lên một mặt độ cung, mông lung trong mắt hiện lên một sợi thực hiện được thỏa mãn.

Hấn mới sẽ không nói nhân Niệm Niệm như thế tưởng niệm mặt khác nam tử, trong lòng không thoải mái.

Chẳng sợ cái kia bị tưởng niệm nam tử là hấn huyết mạch chí thân.

Chẳng sợ cái kia bị tưởng niệm nam tử là rời đi mười năm không gặp huyết mạch chí thân.

Tư Lăng Cô Hồng chiếm hữu dục, chưa bao giờ sẽ bởi vì đối phương là chính mình nhi tử liền có thể thay đổi, càng sẽ không bởi vì đối phương là chính mình nhi tử liền đại biểu hấn nguyện ý đem Đường Niệm Niệm tâm ý chia sẻ cấp đối phương.

Như vậy tâm tư cũng không đại biểu Tư Lăng Cô Hồng đối ngoạn bảo vô ái, chỉ là sự tình quan Đường Niệm Niệm thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng liền sẽ trở nên như thế giống như hài tử cố chấp keo kiệt, thậm chí làm ra một ít tính trẻ con ở người ngoài xem ra rất là có tính trẻ con hành vi.

Giống như là lúc này Tư Lăng Cô Hồng hành vi, ở Đường Niệm Niệm xem ra cũng không có nhìn ra cái gì, Đỗ Tử Nhược cũng chỉ là nhìn lúc sau liền bình tĩnh thu hồi ánh mắt, mơ hồ cảm giác được cái gì, rồi lại trảo không được. Bên kia giữa không trung tia nắng ban mai lại là hơi hơi bĩu môi, cũng không biết là suy nghĩ chút cái gì, tựa hồ đối với trước mắt một màn này xem đến không thể nào vui.

Đỗ Tử Nhược thấy vậy nghĩ thầm, nếu tia nắng ban mai lời nói khuyh mộ Đường Niệm Niệm là thật sự lời nói, như vậy thấy như vậy một màn không cao hứng cũng là đương nhiên.

“Có thể được đến Kinh Hồng tiên tử đáp ứng thật sự không thể tốt hơn.” Tia nắng ban mai trên mặt khôi phục gương mặt tươi cười, theo tiếp tục phiên động tay phải trung sách, ánh mắt từ Đường Niệm Niệm trên người chuyển động đang ở Đường Niệm Niệm đám người bên cạnh không xa Hồng Lê trên người.

Tuy rằng tia nắng ban mai ánh mắt bị màu đen mù choàng cấp che khuất, bất quá Hồng Lê vẫn là rõ ràng cảm nhận được hấn tầm mắt, nhất thời vốn đang lười biếng không thôi thân thể lập tức có chút cứng còng, đen nhánh hai mắt dần dần bị huyết hồng nhiễm thâu, tràn ngập nhân tính hóa linh khí, ngẩng đầu lên cùng tia nắng ban mai đối diện ở bên nhau.

Nó đã có thể phỏng đoán đến tia nắng ban mai kế tiếp phải đối nó nói sẽ là cái gì, bất quá nghĩ đến vừa mới mới vừa Đường Niệm Niệm đáp ứng yêu cầu Yêu Cốc, nó tâm thần lập tức liền yên ổn không ít. Chỉ cần chủ nhân cùng đi Yêu Cốc, kia ngốc quả bóng nhỏ tự nhiên cũng đến đi..... A phi! Bồn xà vương mới không phải luyến tiếc kia ngốc quả bóng nhỏ, chỉ là cao hứng chủ nhân đi Yêu Cốc đối thoại, nhất định sẽ vì bồn xà vương cầu tình đi? Nga không! Lấy chủ nhân tính tình nhất định sẽ không cầu tình, bất quá nhất định sẽ nghĩ cách không cho chính mình chịu khổ chịu nạn mới là!

Nếu bồn xà vương thật sự bị đóng cấm đoán nói, như vậy nhất định phải làm kia ngốc quả bóng nhỏ bồi mới được!

Hồng Lê nghĩ thầm, cảm thấy này thật sự là đương nhiên. Phải biết rằng ngày thường nó mỗi ngày cấp ngốc quả bóng nhỏ cười ở trên đầu, chính mình nếu là thật sự bị đóng cấm đoán nói, ngốc quả bóng nhỏ đi theo chính mình cùng nhau bị phạt có cái gì sai? Đây liền có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu!

“Huyết lân Xà tộc Hồng Lê.” Tia nắng ban mai thanh âm truyền đến, một chút đem Hồng Lê suy nghĩ đánh gãy, huyết hồng ánh mắt khôi phục thanh minh thẳng tắp nhìn tia nắng ban mai.

“Tiên nguyên cùng Yêu Cốc có hiệp nghị, tư pháp trong điện cũng thiết có pháp quy. Yêu tu không được vô cớ tham dự tiên nguyên

tiên duệ tranh đấu bên trong, người ở phạm thể rèn luyện là lúc tự tiện nhận người là chủ, cũng ở ma tỉnh ngày khi tham dự tiên ma chi đấu, cùng tuyệt nguyệt Hồ tộc Bạch Lê hợp lực giết chết tiên nguyên đạo tu, chỉ là tri pháp phạm pháp, tội thêm nhất đẳng.” Trong sáng thiếu niên tiếng nói là bao hàm ý cười nói chuyện, chỉ là này lời nói nội dung lại cũng không là Hồng Lê muốn nghe được.

“Từ người trở lại tiên nguyên đã tiếp cận mười một tuổi tác, vốn dĩ người cùng tuyệt nguyệt hồ Bạch Lê còn biết chính mình sai lầm, sáng sớm liền trở lại Yêu Cốc trung tiếp thu trừng phạt nói, như vậy chịu tội có lẽ sẽ yếu bớt một ít. Bất quá cố tình người cùng tuyệt nguyệt Hồ tộc Bạch Lê thế nhưng đều như thế bất hảo, trước nay đến tiên nguyên sau chẳng những không chính mình trở về thừa nhận sai lầm, thế nhưng liên liên hệ đều bất hòa Yêu Cốc liên hệ, hắc hắc.....”

Cuối cùng kia một tiếng tiếng cười, nhưng xem như đem Hồng Lê kích thích đến thân thể run run, giữa đầu mở ra xà khẩu, nói ra nhân ngôn, “Người đừng cố ý tại đây đe dọa bản xà vương, người cho rằng bản xà vương là dọa sao?!”

“A nha.....” Tia nắng ban mai ở màu đen mũ choàng sau mắt giảo hoạt chớp chớp, giống như bất đắc dĩ cười nói: “Quả nhiên lá gan không nhỏ, ta hảo tâm nhắc nhở, người lại còn trả đũa nói ta đe dọa người? Thật là hảo tâm không hảo báo. Tính, vốn dĩ ta còn chuẩn bị ở tư pháp trong điện cho người nói nói lời hay, hiện tại xem ra nói là không cần thiết.”

“Xuy!” Hồng Lê tính tình chính là chết sĩ diện cái loại này, đối với tia nắng ban mai lời nói rất là tâm động, mặt ngoài vẫn là ngẩng đầu ra vẻ khinh thường nói: “Người cho rằng chính mình là ai a? Bản xà vương ra tới rèn luyện thời điểm đều không có gặp qua người, người ở tư pháp điện địa vị có thể cao bao nhiêu? Đúng rồi, người rốt cuộc là nào nhất tộc?”

Hồng Lê nhìn chằm chằm tia nắng ban mai ánh mắt chớp động hoài nghi, ở tia nắng ban mai trên người nó nghe không đến bất luận cái gì hơi thở, cái này làm cho nó hoàn toàn phỏng đoán không đến tia

nắng ban mai rất cuộc là Yêu Cốc trung nào nhất tộc yêu tu, bản thể rất cuộc là cái gì. Giống nhau chỉ có là bản thể xuất hiện nói, chẳng sợ tu vi so Hồng Lê cao yêu tu, Hồng Lê đều có thể đủ cảm nhận được đối phương thân là yêu tu hơi thở. Chính là trước mắt tia nắng ban mai cái gì hơi thở đều không có, giống như là vô sắc vô vị một mặt không khí, cái này làm cho Hồng Lê không cảm hoài nghi trước mắt tia nắng ban mai bất quá là mỗi một vị yêu tu huyền hóa ra tới bóng người, đến nỗi đối phương rất cuộc bản thể rất cuộc có hay không chân chính biến ảo thành nhân hình, điểm này Hồng Lê tự nhiên không thể hiểu hết.

Đối mặt Hồng Lê vấn đề, tia nắng ban mai khước miệng gọi lên một mặt thần bí tươi cười, tựa hồ chính là cố ý điếu Hồng Lê vị khẩu giống nhau, chậm rãi nói: “Ta là ai lại là nào nhất tộc người cũng không cần biết được, người chỉ cần biết được người lập tức liền phải đã chịu trừng phạt là được.”

Những lời này có thể nói là ở giữa mệnh môn, làm Hồng Lê oán hận đến tưởng nghiêng răng, đáng tiếc nó thật sự không có thần bí hàm răng có thể ma. Huyết hồng xà mắt quang từ tia nắng ban mai trên người chuyển tới Đường Niệm Niệm trên người, nơi đó mặt lấy lòng cùng chờ mong là nửa điểm đều không che giấu.

Yêu tu đều là một ít kiêu ngạo hết sức sinh linh, ở gặp được Đường Niệm Niệm phía trước, này Hồng Lê bản thân cũng là kiêu ngạo thực. Chỉ là hiện giờ, cũng không biết như thế nào làm cho, ở Đường Niệm Niệm đám người trước mặt, đó là cái gì lẫn lộn bán manh, lấy lòng xin tha thủ đoạn đều học được cực hảo, đặc biệt là ở Đường Niệm Niệm trước mặt làm khởi này đó bộ dáng tới nửa điểm đều không cảm thấy biệt nữu ngượng ngùng.

Đường Niệm Niệm tự nhiên thấy được Hồng Lê nhìn qua ánh mắt, nàng cũng không có nói lời nói hứa hẹn an ủi nó cái gì, bất quá nàng lại không có phát hiện nàng biểu tình đã bại lộ ra nàng trong lòng ý tưởng, làm Hồng Lê lập tức yên tâm không ít.

Đường Niệm Niệm bênh vực người mình, Hồng Lê chính là kiến thức quá.

Lúc này, Hồng Lê đột nhiên nhớ tới, nếu nó ở ngay lúc này bị tư pháp giả thông tri phải đi về bị phạt, như vậy kia chỉ mười năm nhiều không gặp xá hồ ly cũng nên bị tư pháp giả tìm được rồi mới đúng đi?

Nó cái này ý niệm mới vừa toát ra tới, bên kia Đường Niệm Niệm biểu tình đúng lúc này dao động hạ, phát tay nàng trước mặt xuất hiện một đạo hư ảnh.

“Chủ mẫu.....” Diệp thị tử muội hai người thanh âm cơ hồ là đồng thời từ giữa truyền ra tới, lộ ra nôn nóng cùng không thể nề hà, có chút do dự.

“Ân.” Đường Niệm Niệm ứng thanh.

Diệp thị tử muội tựa hồ ở do dự mà cái gì mà trầm mặc, đối diện truyền đến một đạo lệnh người vô cùng quen thuộc thiếu niên thanh âm, “Không chuẩn bị nói sao? Đây chính là các người duy nhất biện pháp, nga..... Có lẽ các người còn không biết, Kinh Hồng tiên tử bọn họ sắp muốn đi trước Yêu Cốc.”

Thanh âm này từ đối diện hư ảnh trung truyền vào bên này mọi người lỗ tai, làm mọi người hoặc là thú ánh mắt đều đầu hướng về phía giữa không trung đứng tia nắng ban mai.

Đơn giản là, kia hư ảnh truyền ra tới thiếu niên thanh âm, thế nhưng cùng tia nắng ban mai giống nhau như đúc.

Đối mặt mọi người ánh mắt, giữa không trung tia nắng ban mai chỉ là thần bí cười cười, kia tươi cười tựa hồ còn mang theo chút thiếu niên trương dương đắc ý.

“Cái gì?” Liên Kiều kinh hô thanh âm từ hư ảnh trung truyền tới, chỉ cần từ nàng thanh âm là có thể đủ tưởng tượng được đến nàng hiện tại kinh ngạc biểu tình, “Chủ mẫu là thật vậy chăng? Ngài muốn đi Yêu Cốc? Chính là tiểu bạch lê chúng nó cái kia Yêu Cốc?”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu, ngay sau đó đột nhiên tỉnh ngộ như vậy đối phương cũng nhìn không tới, liền ra tiếng lại “Ân” một tiếng.

Mộc hương thanh âm thật cẩn thận truyền tới, “Chủ mẫu đi Yêu Cốc sẽ không có việc gì đi?”

Đường Niệm Niệm còn không có trả lời, bên kia Liên Kiêu cũng đã trước nói nói: “Trang chủ bồi ở chủ mẫu bên người nhất định sẽ không có việc gì!”

Đường Niệm Niệm quay đầu lại nhìn phía sau Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, ánh mắt lóe lóe, giống như hạ hoa sáng quắc, tựa hồ ở không tiếng động tán đồng Liên Kiêu lời nói.

Như thế bộ dáng nàng, chọc đến Tư Lăng Cô Hồng dương môi cười, nhìn nàng ánh mắt sâu thẳm sùng nịch.

Lúc này, bên kia Liên Kiêu cùng mộc hương thanh âm lại lần nữa truyền đến, “Chủ mẫu, lúc này đột nhiên dùng linh tin thạch tới tìm ngài là bởi vì tiểu bạch lê sự tình.....”

Hai tử muội thanh âm cơ hồ cũng là giống nhau như đúc, bất quá Đường Niệm Niệm vẫn là có thể phân biệt ra tới, bình tĩnh nghe các nàng nhất ngôn nhất ngữ.

Liên Kiêu: “Hôm nay chúng ta vốn dĩ ở đuôi giết một cái Mộ Dung gia tộc người, đột nhiên gặp phải một cái gọi là tia nắng ban mai thiếu niên, hắn nói hắn là tư pháp giả, muốn mang tiểu bạch lê trở lại Yêu Cốc đi tiếp thu trừng phạt.”

Mộc hương: “Chuyện này chúng ta sáng sớm liền nghĩ tới, vốn dĩ nghĩ chúng ta cái này giải quyết, không cần cấp chủ mẫu cùng trang chủ thêm phiền toái. Chính là, chính là đương sự tình phát sinh thời điểm, chúng ta căn bản là làm không được cái gì.....”

Liên Kiêu: “Tiểu bạch lê nói sẽ không có việc gì, chính là này vừa đi liền có thể là mấy trăm năm..... Chủ mẫu.....”

Mộc hương: “Tia nắng ban mai, cái kia tia nắng ban mai nói chủ mẫu có biện pháp, cho nên..... Cho nên chúng ta liền.....”

Hai tỷ muội thanh âm có chút nghẹn ngào, chỉ là từ trong thanh âm là có thể đủ nghe ra tới các nàng thật sự là không có cách nào mới có thể làm như vậy, hơn nữa lúc này trong lòng cũng là một trận mang loạn.

Hai tỷ muội thanh âm dừng dừng, an tĩnh một hồi, lại truyền tới thanh âm đã khôi phục không ít, lộ ra cổ nén bình tĩnh còn có kiên định, trăm miệng một lời nói: “Chủ mẫu, tiểu bạch lê nói Yêu Cốc người sẽ không tai họa chúng ta, này tia nắng ban mai cũng định không có ác ý, mới nghe xong hẳn nói bóp nát linh tin thạch tới tìm chủ mẫu trợ giúp. Bất quá, chuyện này nếu là sẽ làm chủ mẫu trả giá cái gì quá nặng đại giới, chủ mẫu cũng không cần bởi vì bận tâm chúng ta mà đi làm!”

Bạch Lê đối với hai tỷ muội cảm tình thật sự không bình thường, điểm này ai đều xem đến mình bạch. Nếu không phải nói như vậy, Diệp thị tỷ muội cũng sẽ không tới tìm Đường Niệm Niệm trợ giúp. Bất quá các nàng cũng sẽ không bởi vì Bạch Lê liền đem Đường Niệm Niệm trí chi không màng, huống chi Bạch Lê cũng nói, lần này bị phạt sẽ không thương cập nó tánh mạng.

Bất quá, nghĩ đến nếu trợ giúp Bạch Lê sẽ thương đến Đường Niệm Niệm nói, Tư Lăng Cô Hồng cũng tuyệt đối sẽ không làm nàng đi làm.

“Ân.” Đường Niệm Niệm đáp lại vẫn là như thế bình đạm.

Xuyên thấu qua linh tin thạch rách nát sau hình thành hư ảnh, này thanh bình đạm thanh âm truyền vào xa ở ngàn dặm ở ngoài Diệp thị tỷ muội còn có Bạch Lê lỗ tai, hai tỷ muội vẫn luôn phập phồng không chừng tâm thần kỳ tích ở như vậy bình đạm đáp lại trung yên ổn xuống dưới, nôn nóng khuôn mặt cũng dần dần khôi phục không ít.

Đường Niệm Niệm sáng ngời con người chuyển động một vòng, nói tiếp: “Làm Bạch Lê cùng các người thêm hồn khế.”

“A?” Diệp thị tử muội hai người lộ ra nghi hoặc thanh âm truyền đến.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói: “Như vậy nó chính là các người, các người đã chết, nó cũng sẽ chết.”

“Ha ha ha.” Một trận dễ nghe tiếng cười truyền đến, giữa không trung tia nắng ban mai khép lại quyển sách trên tay, vui cười nói: “Kinh Hồng tiên tử đây là tướng tiền trăm hậu tấu a, chỉ cần Bạch Lê cùng các nàng ký hồn khế, này tuyết nguyệt Hồ tộc liền không thể lấy các nàng như thế nào. Chỉ cần các nàng hai cái vô ưu, như vậy kế tiếp sự tình liền dễ làm, vô luận là Bạch Lê vẫn là Kinh Hồng tiên tử người chuẩn bị như thế nào cùng tuyết nguyệt Hồ tộc giao thiệp đều thiếu lớn nhất cố kỵ.”

Hư ảnh bên kia, Diệp thị tử muội nghe thế thanh âm hiển nhiên bị hoảng sợ, có thể nghe được các nàng kêu tia nắng ban mai tên.

Đường Niệm Niệm nhìn tia nắng ban mai liếc mắt một cái, bưng tỉnh nói: “Như vậy cũng là.”

Tia nắng ban mai kinh ngạc nói: “Chẳng lẽ Kinh Hồng tiên tử ngay từ đầu không phải nghĩ như vậy?”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói: “Ta không làm không công.”

Nàng nếu quyết định làm như vậy, như vậy liền làm được để, hoàn toàn đem Bạch Lê cùng Hồng Lê mang đi trở thành phía chính mình người.

Tia nắng ban mai nghe vậy, tựa hồ có thể lý giải nàng này đơn giản trong lời nói ý tứ, khóe miệng ngoéo một cái không có phản bác cái gì.

Diệp thị tử muội bên kia, tia nắng ban mai lời nói cũng lại lần nữa truyền ra, “Nghe thấy Kinh Hồng tiên tử nói? Tuyết nguyệt Hồ tộc

Bạch Lê, người quyết định như thế nào? Phải biết rằng tự tiện cùng người tu tiên thêm hồn khế nhưng cũng là phạm quy, đây là tội thêm nhất đẳng, cùng huyết lân Xà tộc Hồng Lê giống nhau.”

“Xuy!” Một tiếng, Bạch Lê nhân ngôn truyền tới, “Không cần người nói.”

“Tiểu bạch lê, người.....” Diệp thị tử muội hai người đồng thời tiếng kêu sợ hãi.

Hư ảnh kia phương một trận an tĩnh.

Hư ảnh bên này, Hồng Lê phun ra xà quả hạnh, xà trên mặt đều là khinh thường biểu tình, bất quá kia xà khẩu lại rõ ràng là câu lấy một sợi tựa hồ là cười độ cung.

Bồn xà vương bất quá là ở vui sướng khi người gặp họa thôi, kia xú hồ ly cũng rất cuộc cùng chính mình giống nhau tội thêm nhất đẳng đi!

Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực không nói gì, ánh mắt đạm nhiên.

Đỗ Tử Nhược im lặng nhìn nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, lại nhìn giữa không trung tia nắng ban mai. Hắn như thế nào cảm thấy, này tia nắng ban mai cùng Đường Niệm Niệm đều thật sự có quái người bản lĩnh, cố tình bị quái đều là cam tâm tình nguyện. Vô luận là chính mình, vẫn là kia đầu tên là Bạch Lê yêu thú.

“Ngao ô ~” Lục Lục nằm ở Đường Niệm Niệm trong lòng ngực xoa lộng chính mình móng vuốt nhỏ, chớp động xanh biếc mắt to, một bộ căn bản mặc kệ thế sự tiểu bộ dáng.

Núi rừng trung ở đây người tu tiên nghe kia phiến đối thoại, đối với hư ảnh kia một bên an tĩnh tự nhiên đoán được bên kia đang ở phát sinh cái gì.

Một đầu yêu thú cứ như vậy cùng người thêm hồn khế?

Vì cái gì chuyện tốt như vậy không phải phát sinh ở chính mình trên người!?

-----oOo-----

Chương 182: không rời không bỏ sinh tử tương tùy

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Hắc! Sư đệ, người nghe nói sao? Ở hắc hồn núi non thời điểm, Mộ Dung gia tộc phái Hợp Thể kỳ đại tôn ám sát Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ đoàn người sự tình.”

Một gian trà lâu, thân xuyên màu xanh xám trường bào gầy nhưng rắn chắc nam tử đối bên người nam tử hứng thú dạt dào trò cười.

Bên cạnh hắn bị hắn gọi là sư đệ nam tử nghe tiếng đăm đăm cười, nói: “Chuyện này sớm tại hắc hồn núi non sự tình sau khi kết thúc liền truyền khai, sư đệ ta tuy đối với giống nhau đồn đãi không thêm để ý, bất quá này đồn đãi nhưng có quan hệ thiên cơ đạo thứ nhất tu gia tộc, còn có này tiên nguyên trẻ tuổi hai cái yêu nghiệt nhân vật, ta lại há có thể không đi chú ý.”

“Hắc hắc, không sai không sai.” Ăn mặc màu xanh xám trường bào gầy nhưng rắn chắc nam tử liên thanh cười nói: “Hợp Thể kỳ đại tôn thân tự đối phó đều làm Kinh Hồng tiên tử những người đó bình yên vô sự, liền không biết bọn họ rốt cuộc là có cái gì biện pháp. Nếu nói là linh trận ra tay, như vậy nhưng thật ra cũng có thể tránh được một mạng, lại không có khả năng còn bình yên xuất hiện ở hắc hồn núi non, này thật đúng là cái bí ẩn a, chẳng lẽ kia Tuyết Diên tôn chủ thật sự có Hợp Thể kỳ đại tôn thực lực? Này không khỏi quá mức sợ hãi nghe nói.”

Lời tuy nhiên là như thế này nói, bất quá từ này gầy nhưng rắn chắc nam tử thần sắc tới xem, hắn căn bản là không tin chính mình trong lời nói suy đoán, đối với Tư Lăng Cô Hồng thân là Hợp Thể kỳ đại tôn sự tình cũng một chút đều không tán đồng.

Sư đệ tươi cười thâm một ít, cười nói: “Như vậy suy đoán đã ở tiên nguyên truyền khắp, sợ là liền một ít lão gia hỏa đều mau tìm nén không được. Vô luận là thật là giả, hiện tại Kinh Hồng tiên tử bọn họ đã vào Yêu Cốc, làm những cái đó các có tâm tư người vô pháp động thủ, Mộ Dung gia tộc càng là chỉ có thể người cầm ăn hoàng liên, có khổ nói không nên lời, cùng Yêu Cốc tư pháp giả đấu, này Mộ Dung gia tộc còn không có cái này lá gan cũng không có bản sự này, hiện tại sợ là đã tức giận đến không được.”

Thon dài đôi mắt hiện lên một sợi tinh quang, bưng lên sứ men xanh ly uống một ngụm phẩm chất không tòi nước trà, từ từ nói: “Này hết thầy, có chút xảo.”

Gầy nhưng rắn chắc nam tử nhún nhún vai, nói: “Lại xảo cũng không có cách nào, ai kêu người nọ là tư pháp giả, là Yêu Cốc người? Bất quá đã sớm nghe nói Tuyết Diên tôn chủ cùng tư pháp giả tựa hồ có chút quan hệ, liên hệ thượng lần này nói, khó tránh khỏi làm người đối với tư pháp giả có chút bất mãn, cảm thấy bọn họ đây là ở làm việc thiên tư trái pháp luật.”

“Thì tính sao? Người nhưng tìm được tư pháp giả làm việc thiên tư trái pháp luật chứng cứ?” Sư đệ nhàn nhạt nói, liếc này gầy nhưng rắn chắc nam tử liếc mắt một cái.

Gầy nhưng rắn chắc nam tử lại lần nữa bắt đắc dĩ thở dài, “Thực lực a..... Thật là cái thứ tốt. Tư pháp giả có thể bảo trì trung lập, cố tình địa vị cao siêu, mặc cho ai cũng không dám đối bọn họ có chút bất kính, này nhưng còn không phải là thực lực sao?”

Sư đệ nhàn nhạt gật đầu, đối với hần lời này ngữ tỏ vẻ tán đồng. Trong chốc lát, chậm rãi nói: “Vô luận thế gian suy đoán như thế nào, đãi sau đó không lâu này một thế hệ Tân Tú Lôi Đài Tái sự bắt đầu, chỉ cần là một thế hệ tiên duệ giống nhau đều sẽ tham gia, Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ bọn họ đúng là này một thế hệ người xuất sắc, vì Viên gia địa vị thanh danh, cũng vì đả kích Mộ Dung gia tộc, nghĩ đến bọn họ cũng sẽ dự thi, đến lúc đó chỉ cần bọn họ ra tay, chẳng sợ chúng ta nhìn không ra tới bọn họ toàn bộ thực lực, những cái đó lão gia hỏa hẳn là nhìn ra được tới, đến lúc

đó Tuyết Diên tôn chủ thực lực rốt cuộc tới rồi kiêu gì nông nổi, nghĩ đến cũng nên sáng tỏ.”

Gầy nhưng rắn chắc nam tử vừa nghe đến nhà mình sư đệ nhắc tới này Tân Tú Lôi Đài Tái sự, trên mặt tức khắc lộ ra hứng thú, một bộ nóng lòng muốn thử bộ dáng, liền thanh cười nói: “Ha ha ha! Nói đến này Tân Tú Lôi Đài Tái sự, mỗi một lần đều là xuất sắc rực rỡ, lần này càng là đến không được. Vốn dĩ cho rằng lần này xuất sắc nhất chính là kia Mộ Dung gia tộc thanh liên tiên tử cùng mị hương tiên tử, mặt khác kỳ vân bí cảnh lưu vân công tử, thánh quân (qun) bí cảnh bên trong Văn Nhân la, còn có..... Ai, không nói, không nói, vốn dĩ có những người này liền cũng đủ làm người mở rộng tầm mắt, cố tình này không lâu liền toát ra Bắc Minh bí cảnh bên trong Bắc Minh thái tử diễn cần mặc, hơn nữa hai vị này Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ, lần này Tân Tú Lôi Đài Tái sự thật không biết sẽ nháo ra cái cái dạng gì tình huống ra tới.”

Sư đệ cười nhìn nhà mình sư huynh kia phó e sợ cho thiên hạ không loạn bộ dáng, lắc lắc đầu, nói: “Sư huynh, người thật sự nói lậu không ít người.”

Gầy nhưng rắn chắc nam tử không lắm để ý nói: “Còn còn không phải là kia mấy cái bí cảnh bên trong, còn có đã có chút danh khí tán tu, không nói người cũng biết.” Lời nói vừa chuyển, hắc hắc cười nói: “Đương nhiên, sư đệ người cũng là một trong số đó, chỉ là sư đệ người từ trước đến nay điệu thấp, nếu là ta đem người nói ra, chỉ sợ người cũng sẽ không cao hứng.”

Sư đệ nghe vậy lại lần nữa không sao cả cười một cái, lắc đầu nói: “Xem ra sư huynh cũng không có hoàn toàn thấy rõ. Vẫn là làm ta cái này làm sư đệ tới cấp sư huynh đề đề tỉnh đi.” Thấy gầy nhưng rắn chắc nam tử tựa hồ tới hứng thú, mãn nhãn nghi hoặc nhìn chính mình, sư đệ cũng không hề úp úp mở mở, “Sư huynh nên biết được song kiếm tận trời môn đi.”

“Đương nhiên.” Gầy nhưng rắn chắc nam tử giống như vẽ mặt hâm mộ nói: “Này song kiếm tận trời môn tuy rằng so ra kém thiên mang đệ nhất kiếm tu môn phái Bích Khung Kiếm Tông, bất quá cũng là

thiên mang nhất lưu kiếm tu kiếm môn. Để cho người hâm mộ chính là, đây chính là Tân Tú Lô Đài Tái thượng duy nhất một cái có thể hai người đồng thời lên đài môn phái a.”

Song kiếm tận trời môn, bởi vì tu luyện công pháp vì song kiếm lưu, yêu cầu hai người đồng thời thi triển mới có thể đủ phát huy ra tới lớn nhất uy lực, hai người hình cùng người, ở Tân Tú Lô Đài Tái thượng duy nhất có thể đồng sự hai người lên đài tỷ thí không tính phạm quy môn phái.

Sư đệ cười nói: “Này cũng không có gì làm người hâm mộ, liền giống như ở Tân Tú Lô Đài Tái thượng người có thể dùng pháp bảo có thể dùng kế ước hung thú từ từ giống nhau. Ở những cái đó chủ kiếm trong mắt, bọn họ phó kiếm liền hình cùng pháp bảo giống nhau tồn tại, không coi là là hai người đối phó một người.”

Cuối cùng một câu nói ra thời điểm, sư đệ thanh âm hơi phóng thấp, ần ần làm người cảm giác được trong đó lộ ra chút châm chọc.

Gầy nhưng rắn chắc nam tử cùng nhà mình sư đệ rất là thực lực, tự nhiên là nghe ra hần lời này sau lưng ý tứ, cũng không có đặc biệt đi miệt mài theo đuổi, chỉ là hỏi: “Người còn không có nói cho ta, ta đến rốt cuộc nói lậu ai, từ người nhắc tới này song kiếm tận trời môn, nghĩ đến người muốn nói người nọ chính là này hai vai tận trời môn trong đó một người không thành? Chẳng lẽ là song kiếm tận trời môn chưởng môn quan môn đệ tử, nga..... Ta nhớ ra rồi, này song kiếm tận trời môn thượng chưởng môn mấy năm trước đích xác lại thu một người nghe nói thiên tư không tồi đệ tử, thậm chí đem hần sửa họ vì thượng, đối hần đặc biệt coi trọng, hay là sư đệ nói chính là này thượng ngọc biết không thành?”

Còn không có chờ sư đệ đáp lời, gầy nhưng rắn chắc nam tử liền đã chính mình ra tiếng phản bác chính mình ngôn ngữ, “Không đúng a, này thượng ngọc hành thiên tư đích xác không tồi, bất quá tu luyện thời gian ngắn ngủi, tu vi đến bây giờ cũng bất quá chỉ có tâm động lúc đầu mà thôi, lần này Tân Tú Lô Đài Tái sự bên trong muốn xuất sắc thật sự quá khó khăn. Như vậy, sư đệ người nói rốt cuộc là ai?”

“Sư huynh a sư huynh, khi nào người mới có thể đem lại nhai tật xấu cấp sửa lại?” Sư đệ hiền nhiên bị gầy nhưng rắn chắc nam tử này một phen tự hỏi tự đáp cấp nói được có chút bất đắc dĩ, như thế thở dài một câu sau, liền không hề giấu giếm hẳn nói: “Sư đệ nói người này, nga không, là hai người đều không phải là song kiếm tận trời môn chưởng môn quan môn đệ tử bất luận cái gì một người, mà là hai cái bình thường đệ tử..... Chu Thiên, Thẩm Cửu.”

“Di?” Gầy nhưng rắn chắc nam tử nghe thế hai cái tên chỉ là nghi hoặc một cái chớp mắt, thực mau liền đem này hai cái tên chủ nhân nghĩ tới, “Bọn họ hai cái? A! Sư đệ không nói, ta này làm sư huynh thật đúng là thiếu chút nữa quên mất. Này hai tên gia hỏa đích xác không phải thiện tra, đặc biệt là Chu Thiên, thoát nhìn bất cần đời vô lại bộ dáng, này tâm tư cũng thật không phải người bình thường có thể so sánh với, cho dù là một ít lão gia hỏa đều khó có thể ở hẳn nơi đó chiếm được hảo.”

Sư đệ trên mặt tươi cười mang theo một chút thần bí, chậm rãi nói: “Chu Thiên cùng Thẩm Cửu năm đó đi ra ngoài phàm thế rèn luyện, cùng Kinh Hồng tiên tử bọn họ tương ngộ, hơn nữa quan hệ tựa hồ rất là không tồi.”

“Sư đệ.....” Gầy nhưng rắn chắc nam tử nhìn đến đối diện tuần nhã nam tử trên mặt tươi cười, đối hẳn sớm có hiểu biết, vừa thấy này cười liền biết được nhà mình sư đệ lúc này định suy nghĩ cái gì chủ ý, lại cũng không mở miệng dò hỏi. Lo chính mình bưng lên trước mặt chén trà, trên mặt vui sướng khi người gặp họa tươi cười như thế nào đều che giấu không được, “Thật là làm người chờ mong a, Tân Tú Lôi Đài Tái, ha hả.”

Này hai gã sư huynh đệ đàm luận sự tình, hiện giờ ở tiên nguyên các đại địa phương đều có thể đủ nghe được mặt khác tiên duệ gật đầu đàm luận. Đặc biệt là về Mộ Dung gia tộc phái Hợp Thể kỳ đại tôn duỗi giết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người sự tình nhất bị truyền đến ồn ào huyên náo. Ai cũng không biết này rốt cuộc là ai tản ra tới tin tức, cố tình truyền đến đã có tám phần thật, làm mỗi người nghe được người đều không thể không tin.

Chuyện này nhưng xem như làm Mộ Dung gia tộc lại lần nữa ném đại xấu, thậm chí làm Mộ Dung gia tộc uy hiếp lực ở tiên nguyên trung trong nháy mắt giảm đi.

Không ít tiên duệ đều ở trong tối châm chọc Mộ Dung gia tộc càng ngày càng bất kham, phái ra Hợp Thể kỳ đại tôn thể nhưng còn âm thầm đánh lén, này đánh lén cũng liền thôi, người nếu là đem người giết đảo thật sự đã không có cái gì, nói cái gì đều có thể tùy tiện người nói. Cố tình người liền đối phương nửa sợi lông đều không có xúc phạm tới, này Hợp Thể kỳ đại tôn lại chết không thể lại đã chết, này liền thật là vô cùng châm chọc.

Càn khôn cảnh, Mộ Dung gia trong tộc.

Mộ Dung trí hành hồn bài rách nát cấp Mộ Dung gia tộc mang đến đả kích không thể nói không lớn, đã chết một cái Hợp Thể kỳ đại tôn, đối với môn phái nào tới nói có lẽ là tổn thất thật lớn, bất quá đối với thân là thiên cơ đạo thứ nhất tu gia tộc Mộ Dung gia tộc tới nói cũng không tính là quá lớn sự, tuy rằng đáng tiếc lại không ảnh hưởng đại cục.

Hiện giờ sở dĩ cấp Mộ Dung gia tộc mang đến lớn như vậy đả kích nguyên nhân không ở với Mộ Dung trí hành thân chết, ở chỗ Mộ Dung trí hành chết đi sau mang đến hậu quả. Lần này ám sát thất bại, ngoại giới đối với Mộ Dung gia tộc đánh giá cùng châm chọc, làm luôn luôn điều võ dương oai Mộ Dung gia tộc cảm thấy vô cùng phần hận rồi lại không thể nê hà. Để cho Mộ Dung gia tộc tâm phiền ý loạn chính là, lần này hành động có thể nói là rút dây động rừng, liền sợ Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm những người đó trốn tránh ở Yêu Cốc vẫn luôn không ra, chờ đến tu vi tinh tiến sau lại đến tìm Mộ Dung gia tộc trả thù.

Mộ Dung gia tộc thư phòng nội một mảnh trầm tĩnh không khí.

Mộ Dung Trí Tuân liền ngồi ở Mộ Dung Càn Hoa bên cạnh, hãn già nua da mặt lãnh vững vàng, lộ ra làm người hãi hùng khiếp vía uy hiếp lực.

“Bọn họ không có khả năng không ra, Tân Tú Lô Đài Tái liền phải tới gần, thân là tiên nguyên tân một thế hệ tiên duệ, bọn họ cần thiết tham gia.” Mộ Dung Trĩ Tuân lạnh lùng nói.

Mộ Dung Càn Hoa nhấp môi cắn răng nói: “Này Yêu Cốc tư pháp điện rõ ràng chính là cố ý che chở Đường Niệm Niệm những người này, này căn bản chính là tri pháp phạm pháp, nói cái gì đại công vô tư tất cả đều là đánh rắm!”

“Càn Hoa!” Mộ Dung Trĩ Tuân lạnh giọng quát lớn.

Mộ Dung Càn Hoa ở cảm nhận được hấn kia lạnh băng nghiêm ngặt ánh mắt sau, tâm thần nháy dưng, ngay sau đó phát hiện chính mình quá mức nôn nóng. Này liền ra tiếng nhận sai. “Nhi tử biết sai. Chỉ là Yêu Cốc tư pháp điện lần này làm không khỏi quá mức quá mức. Này Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ làm cái gì cống hiến là có thể đủ tiến vào Yêu Cốc trung một du? Này cùng vốn là chỉ là đánh dễ nghe nguy trang làm cho bọn họ danh chính ngôn thuận đi vào, nghĩ đến căn bản chính là cố ý che chở bọn họ, không nghĩ làm chúng ta Mộ Dung gia tộc lại có cơ hội ra tay.”

“Này bày yêu tu, bằng vào có cái kia lão tổ tông tọa trấn liền không kiêng nể gì căn bản không nói tiên nguyên tiên duệ để vào mắt. Vốn dĩ bọn họ thành lập tư pháp điện, không chế tiên nguyên pháp quy, không tham dự các đại gia tộc ân oán cùng tiên nguyên biến hóa thế cục, chúng ta liền mở một con mắt nhắm một con mắt tính. Chính là hiện giờ, phụ thân ngài xem xem, từ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ tiến vào tiên nguyên sau, bọn họ nào một lần không có nhúng tay trong đó, cố ý hiệp trợ?”

Mộ Dung Trĩ Tuân hơi thở lược trọng, hiển nhiên đối với Mộ Dung Càn Hoa lời nói đều không phải là là không có cảm giác.

“Chuyện này vốn chính là người thiếu suy xét, đã có lòng đang lần này giết Đường Niệm Niệm bọn họ, vì sao chỉ phái một người Hợp Thể kỳ đại tôn?”

Thấy Mộ Dung Càn Hoa mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, Mộ Dung Trĩ Tuân biết được chính mình đưa con trai này quyết đoán vẫn là không đủ. Sự tình đã phát sinh, hiện tại tiếp tục miệt mài theo đuổi cũng vô dụng.

“Đường Niệm Niệm bọn họ đã tiến vào Yêu Cốc, Yêu Cốc căn bản là không phải chúng ta Mộ Dung gia tộc có thể đặt chân địa phương. Bất quá ta đã nói rồi, bọn họ không có khả năng vẫn luôn ngốc tại Yêu Cốc không ra, tăng số người nhân thủ, thời khắc chú ý động tĩnh, một khi phát hiện Đường Niệm Niệm bọn họ ra Yêu Cốc.....”

“Phụ thân, ta minh bạch.” Mộ Dung Càn Hoa tiếp được Mộ Dung Trĩ Tuân còn không có nói xong lời nói, lãnh lệ nói: “Lần này ta lại sẽ không cho bọn hắn bắt luận cái gì cơ hội.”

Mộ Dung Trĩ Tuân lắc đầu, “Lần sau tái kiến Đường Niệm Niệm bọn họ, không cần người xử lý, ta tự mình ra tay.”

“Cái gì!?” Mộ Dung Càn Hoa kinh hãi, từ trên chỗ ngồi đột nhiên đứng dậy.

Mộ Dung Trĩ Tuân thần sắc bất biến, lãnh đạm nhìn hắn, nói: “Hay là người đối ta không yên tâm?”

Mộ Dung Càn Hoa vội vàng thi lễ, nghiêm túc nói: “Nhi tử không dám. Có phụ thân thân cận ra ngựa, hết thấy sự tình tất nhiên là dễ như trở bàn tay.” Thần sắc hơi hơi biến hóa, hắn vẫn là có chút lo lắng cố kỵ, nói: “Chỉ là, nhi tử chỉ là nói nếu, nếu Đường Niệm Niệm bọn họ thật sự ngốc tại Yêu Cốc trung lâu dài không ra, thẳng đến thực lực tinh tiến lúc sau mới vừa rồi.....”

“Hừ!” Mộ Dung Trĩ Tuân trên người khủng bố khí thế xuất hiện, đem trước mặt Mộ Dung Càn Hoa áp bách đến cái trán mồ hôi lạnh chảy xuôi, chỉ nghe hắn lãnh lãnh nói: “Nếu thật sự như thế, như vậy đã nói lên này Yêu Cốc tư pháp điện làm việc thiên tư trái pháp luật, có ý muốn đem chúng ta Mộ Dung gia tộc làm hồng. Một khi đã như vậy, bọn họ bất nhân đừng trách chúng ta bất nghĩa, ta há có thể làm cho bọn họ hảo quá!”

Mộ Dung Càn Hoa kinh ngạc Mộ Dung Trĩ Tuân trong giọng nói ý tứ, há mồm đang chuẩn bị dò hỏi rõ ràng hẳn lời này chân chính ý tứ. Nhưng mà còn không có chờ hẳn phát ra âm thanh, Mộ Dung Trĩ Tuân đã từ ghế trên đứng dậy, lãnh đạm nói: “Có một số việc người không cần sớm biết được, hiện giờ nhất quan trọng vẫn là nắm giữ hảo Mộ Dung gia tộc, đem ngoại giới những cái đó đồn đãi vớ vẩn cấp áp chế xuống dưới, Mộ Dung gia tộc há là người nào đều có thể tùy ý nghị luận đi?”

“Là, nhi tử mình bạch.” Mộ Dung Càn Hoa gật đầu hẳn là, chờ hẳn lại ngẩng đầu thời điểm, Mộ Dung Trĩ Tuân thân ảnh đã biến mất không thấy.

Phụ thân câu nói kia rốt cuộc là có ý tứ gì đâu? Hay là phụ thân thật sự có biện pháp đối phó Yêu Cốc không thành?

Mộ Dung Càn Hoa trong lòng vẫn là không khỏi tràn ngập kinh nghi, lại nghĩ như thế nào đều nghĩ không ra kết quả, chỉ có tạm thời từ bỏ.

Đương hắc hồn núi non phát sinh những việc này khiến cho tiên nguyên vô số tiên duệ còn có các đại gia tộc môn phái chú ý thời điểm, lúc này đang bị này đó tiên duệ nhóm thảo luận vai chính nhóm đã đi trước Yêu Cốc bên trong.

Yêu Cốc tên là Yêu Cốc, trên thực tế cũng không phải là chân chính một sơn cốc mà thôi. Nơi này liền giống như tiên nguyên trung bảo địa bí cảnh giống nhau, như là một cái tồn tại trong đó lại độc lập thiên địa. Núi non con sông, vạn dặm đại địa, chim bay cá nhảy, du ngư thảo trùng mọi thứ đều có, liếc mắt một cái nhìn lại nhìn không ra bất luận cái gì bất đồng, duy độc đặc thù một chút có lẽ là liếc mắt một cái nhìn lại nơi này cỏ cây đều sinh trưởng đến phá lệ tươi tốt cao lớn, hơn nữa linh khí nồng đậm trình độ so tiên nguyên đại địa càng thêm đại.

Tư pháp điện, một tòa tọa lạc ở cao phong tốt nhất..... Lụi bại cung điện.

Không sai, đúng là lụi bại.

Ngọn núi là tuyệt đỉnh ngọn núi, cao ngất trong mây, đầu tiếu vô cùng. Đứng ở tuyệt đỉnh phía trên, triều hạ nhìn lại thời điểm, nhìn đến chỉ có một tầng nồng hậu mây mù, tầng tầng lớp lớp, rõ ràng dị thường mềm mại, rồi lại cho người ta một loại so biển rộng hải triều càng thêm mãnh liệt bá đạo cảm giác.

Tại đây biển mây triều lãng trung, từng tòa ngọn núi đỉnh bại lộ ra tới, càng cao càng thấp, liếc mắt một cái nhìn lại tựa hồ không có bên cạnh, vô cùng vô tận, đột hiện chính mình như thế nhỏ bé rồi lại như thế vĩ đại, đứng này đó tuyệt phong phía trên, đem này đó tuyệt phong đều liếc mắt một cái vọng tiến đáy mắt.

Ở như vậy tuyệt phong phía trên, chỉ có tư pháp điện một tòa cung điện. Này cung điện tọa lạc cả tòa tuyệt phong đỉnh núi, từ cung điện kiến trúc tới xem có thể cảm nhận được một cỗ ập vào trước mặt bàng nhiên đại khí, đáng tiếc nó thật sự quá lụi bại.

Ám màu nâu thật lớn hình trụ tử, cơ hồ không có một cây cây cột sơn là hoàn hảo. Mỗi một cây đều là như thế suy bại, gồ ghề lồi lõm. Kia vốn nên là tràn ngập bá đạo muốn tận trời mà đi mái hiên biên giác điêu câu, tổn hại đến làm người nhìn không ra kia điêu khắc rất cuộc là cái gì sinh linh. Thật lớn du long điêu quán quanh cung điện, nhưng kia long trảo đều tàn phá, trảo không thành trảo, long đầu càng thêm thật đáng buồn, nửa bên đều không thấy bóng dáng, tựa hồ là bị cái gì cấp cự lực tạp nát giống nhau.

Không chỉ là như thế, này tòa cung điện từ ngoài nhìn vào, còn có thể đủ nhìn đến kia thật lớn rớt sơn viết ‘ tư pháp điện ’ rỗng bay phượng múa ba chữ bằng hiệu thượng mạng nhện. Kia mạng nhện thoát nhìn đều không phải là bình thường mạng nhện, chẳng những mạng nhện diện tích thật lớn, thả từ kia tư nhện màu sắc còn có ánh sáng tới xem, làm người biết được này tư nhện nên là cứng cõi vô cùng, còn mang theo hung mãnh độc tố.

Không ngừng là này bằng hiệu thượng có mạng nhện, tại đây tòa cung điện mặt khác âm u điểm địa phương, như là cây cột cùng xà

nhà địa phương đều có thể thấy được loại này mạng nhện.

Không biết nếu là bị tiên nguyên trung tiên duệ nhóm biết được này tư pháp điện bộ dáng, nên sẽ là cái dạng gì biểu tình?

Tuyệt phong sinh trường căn căn cỏ dại, không có mặt khác cái gì cây cối, từ tia nắng ban mai dẫn đầu, Đường Niệm Niệm bọn người đứng này tòa cung điện phía trước, đem này tòa cung điện bộ dáng hoàn toàn xem ở trong mắt.

Tia nắng ban mai trên người màu đen liền mũ áo choàng đã bị cởi ra, trên người hắn ăn mặc vẫn là kia kiện màu xanh lá đậm thêu miêu tả trúc trường bào, trắng nõn tinh tế quyên tú khuôn mặt tràn đầy sung sướng tươi cười, đem này tuyệt phong phía trên liệt ánh mặt trời mang đều cấp so đi xuống, đến thật đến lượng, độc thành một cảnh.

“Ha hả, hoan nghênh đi vào tư pháp điện.” Tia nắng ban mai nửa điểm không có bởi vì trước mắt tư pháp điện rách nát cảm thấy mát mặt, tươi cười đầy mặt quay đầu lại đối mấy người nói: “Yêu Cốc quá nghèo, hơn nữa đều là một đám lười gia hỏa, cho nên tư pháp điện biến thành cái dạng này cũng không có tu bổ một chút, cho các người chê cười.”

Tia nắng ban mai nói liền đi đầu hướng tư pháp điện đi qua đi, cách mấy trượng khoảng cách liền triều kia tư pháp điện bằng hiệu phía dưới thật lớn song mở cửa huy tay áo.

Ầm ầm ầm ——

Thật lớn tư pháp điện đại môn bị chậm rãi mở ra, này đại môn mở ra thời điểm cũng không có bất luận cái gì trần hôi, bất quá từ kia thông thả mở cửa tốc độ còn có kia tràn ngập cũ xưa thanh âm, đều làm người sinh ra một loại trước mắt trần hôi đầy trời ảo giác.

Cùng với tư pháp điện đại môn mở ra, bên trong cảnh sắc cũng bạo (cảm) lộ ở Đường Niệm Niệm đám người trước mắt.

Này tư pháp trong điện mặt cảnh sắc cũng không có làm mọi người thất vọng, liền cùng tư pháp ngoài điện biểu giống nhau rách nát. Cổ xưa màu đỏ sậm thắm, rỉ sét loang lổ giá cắm nển, tuy rằng không có tro bụi, nhưng là thoạt nhìn phi thường trầm ám có loại dơ bẩn cảm giác bàn ghế. Cho dù là tư pháp điện chính phía trước chín tiết đại bậc thang, năm tiết tiểu bậc thang phía trên một tòa cao lớn ghế dựa cũng là như thế. Bất quá này tòa bàn ghế tựa hồ có chút bất đồng, chỉ là bày biện ở nơi đó, liền cho người ta một loại cô độc tịch miểu cảm giác, giống như nhìn xuống chúng sinh chí tôn, đáng tiếc linh hồn đã chết, chỉ còn lại có tàn bại thân hình.

“Tiểu gia hỏa, người cuối cùng tới.” Từ tư pháp trong điện truyền ra một tiếng trung niên nam tử thanh âm, thanh âm này có đặc thù râm mát cảm giác, làm người nghe có loại mạc danh hàn ma chi ý.

“Tư pháp điện quy củ chỉ là nói cho tiên nguyên đám kia cổ hủ người xem, tới rồi chính chúng ta nơi này còn như vậy chú ý làm cái gì.” Lại một nam tử thanh âm toát ra tới, bất quá tên này nam tử thanh âm cùng phía trước thanh âm kia bất đồng, cho dù là tràn ngập không kiên nhẫn, lại chậm rãi, có loại nói không nên lời mỉa hoặc cảm giác, “Đem nhà của chúng ta tiểu tử thúi ném về đi là được, chúng ta tự nhiên sẽ cho bọn họ trừng phạt, còn làm chúng ta lên đường tới này tư pháp điện làm bộ dáng, thật là phiền toái.”

Tia nắng ban mai lười biếng nói: “Ta nhưng chỉ là dựa theo tư pháp giả quy củ làm việc, các người phiền toái không phiền toái nhưng không liên quan chuyện của ta. Huống chi.....” Khóe miệng gợi lên một mặt thuần nhiên mỉm cười, quay đầu nhìn về phía đã đến gần Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, “Nhà các người hai cái tiểu tử thúi hiện tại nhưng không hoàn toàn xem như nhà các người, nhân gia chủ nhân đều đã tìm tới cửa, sao lại có thể liền đàm phán cơ hội cũng không cho các người đâu?”

Theo tia nắng ban mai những lời này rơi xuống, tư pháp trong điện lâm vào một trận yên tĩnh.

Trượt ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm bên người Hồng Lê thân thể run run, hẳn có biết nó trong tộc tộc trưởng lão tử tính

tình, chính mình ra tay giết Mộ Dung gia tộc đạo tu chuyện này tộc trưởng lão tử nhất định sẽ không sinh khí, thậm chí còn sẽ ngăm khen chính mình có bản lĩnh, cư nhiên còn có thể sát Nguyên Anh kỳ đạo tu. Bất quá đối với tự tiện nhận chủ chuyện này, đây mới là chân chân chính chính chọc tộc trưởng lão tử lửa giận sự tình, cố tình bị này tia nắng ban mai cấp trực tiếp một ngụm liền nói ra tới.

Hồng Lê một đôi huyết hồng đôi mắt khắp nơi loạn chuyển, ý đồ tìm Bạch Lê bóng dáng. Tự tiện nhận chủ đối với yêu thú tới nói, vô luận cái kia tộc đàn đều là cực đại sự tình. Hiện tại không ngừng chính mình tự tiện nhận chủ, Bạch Lê cũng là giống nhau. Nay tiếp thu trừng phạt quả trách sự tình quả trách có thể thiếu kia chỉ xú hồ ly?

Đáng tiếc, vô luận nó thấy thế nào như thế nào tìm, đều còn không có nhìn đến Bạch Lê thân ảnh.

Đang lúc lúc này, tư pháp trong điện mặt một trước một sau truyền đến kia lưỡng đạo nam tử thanh âm:

“Tiểu tử thú, còn không cho lão tử lăn tới đây!?”

“Tới còn dám trốn tránh? Hừ! Cho ta tiến vào!”

Nay lưỡng đạo thanh âm vang lên, chọc đến Hồng Lê thân thể cứng đờ đồng thời, nó liền phát hiện Bạch Lê thân ảnh rất cuộc xuất hiện. Vừa thấy đến chỗ tối xuất hiện Bạch Lê thân ảnh, ở nó bên cạnh còn đứng một người thiếu niên, thiếu niên này vô luận quần áo vẫn là bộ dáng đều cùng lúc này đứng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người tia nắng ban mai giống nhau như đúc.

“Chi.” Bạch Lê rũ mắt, như là ở trong tối quyết định cái gì, liền Hồng Lê hướng nó xem qua đi đồng bệnh tương liên ánh mắt đều không có đi chú ý, im lặng hướng tư pháp trong điện đi vào đi.

Hồng Lê thấy vậy, xà trên mặt hiện lên một mặt kinh ngạc. Bất quá nó nhưng không giống Bạch Lê như vậy nghe lời, ở trượt tiến tư pháp điện phía trước, đầu tiên là hướng Đường Niệm Niệm càng

đến gần rồi một ít, một đôi huyết đá quý giống nhau đôi mắt tha thiết nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm cúi đầu đem nó nỗ lực bán mạnh thần thái xem ở trong mắt, này còn không có nói chuyện đâu, kia tư pháp trong điện trước truyền đến một tiếng áp lực táo bạo âm hàn thanh âm trước truyền ra tới, “Ha hả a, tiểu tử thú, đi ra ngoài một chuyến khác không có học được, này đôi mắt nhỏ chính là đem đám kia tao hồ ly học được mười thành mười a?”

Hồng Lê này vừa nghe, kia xà đầu diêu đến cùng trống bỏi giống nhau, cũng không dám nữa cọ xát, thăm hề hề liền cũng hoạt vào tư pháp điện.

Kia nói mỉa hoặc nam tử thanh âm theo âm hàn thanh âm lời nói lúc sau vang lên, “Chúc Viêm, người lời này là có ý tứ gì? Cái gì tao hồ ly? Chính người nhìn xem chính mình bộ dáng, so lạp xưởng còn không bằng, nhìn liền chọc người hết muốn ăn.”

“Tuyệt Hoạch, ta vừa mới bắt quá là giáo huấn chính mình tiểu bối, người lại mở miệng vũ nhục lại là có ý tứ gì! Chớ có cho là mọi người đều là yêu thú ta liền sẽ không đối với người thế nào, tuy rằng hồ ly một ngụm tao vị, bắt quá này da thịt hương vị cuối cùng vẫn là không tồi.”

“Hảo người cái Chúc Viêm, ta nói gần nhất ta hoàn cảnh nội tiểu hồ như thế nào thiếu, nguyên lai là bị người cấp ăn vụng! Tuy rằng đám kia tiểu hộ đều không phải là yêu thú, lại là ta hoàn cảnh chi vật, người đây là có ý định khiêu khích!”

“Xuy! Đừng làm bộ làm tịch cho ta khấu tội, liền đám kia vật nhỏ, ném đến ta trước mặt ta đều lười đến ăn, ta muốn ăn cũng chỉ ăn người loại này có được yêu đan yêu hồ.”

“Hảo! Hảo! Hảo! Xem ra là nhiều ngày không cho người một chút nhan sắc nhìn xem, này này thân lạp xưởng da lại ngứa đi lên!”

Đương Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi vào tư pháp điện thời điểm, liếc mắt một cái nhìn đến đó là một đầu cao lớn tuyết nguyệt hồ cùng một cái đồng dạng cao lớn huyết lân xà giăng co ở bên nhau hình ảnh.

Hình ảnh này thật sự là quá mức làm người quen thuộc.

Đường Niệm Niệm ánh mắt lưu chuyển, từ tên này vì Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch tuyết nguyệt hồ, huyết lân xà trên người chuyển qua bên cạnh Bạch Lê cùng Hồng Lê trên người, yên lặng gật đầu. Nguyên lai thứ gì đều là có di truyền cùng ảnh hưởng.

“Hắc!” Mắt thấy Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch liền phải đánh lên tới, tia nắng ban mai không nhanh không chậm ra tiếng, khoanh tay trước ngực cười nói: “Các người tính toán cứ như vậy đánh lên tới sao? Sự tình liền không cần phải xen vào? Tiểu gia hỏa cũng không cần trừng phạt?”

Tia nắng ban mai trong sáng tiếng nói ở tư pháp trong điện truyền khai, làm ở đây mỗi người hoặc là thú đều có thể đủ nghe được rõ ràng.

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch cơ hồ là đồng thời đem giăng co ánh mắt chuyển hướng về phía Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trên người, hai người thú đồng cơ hồ là ở cùng thời gian đồng thời co rút lại trở thành dựng đồng. Một trận trầm mặc, Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch như là một chút quên mất vừa mới giăng co, hai người thú trên mặt biểu tình đều có thể đủ làm người cảm nhận được nghiêm túc.

Hồng Lê cùng Bạch Lê này một hồ một xà thật giống như là gặp rắc rối hài tử gặp được gia trưởng, lúc này đều an tĩnh gốc tại trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, thoát nhìn đều dị thường thuận theo.

Chúc Dung cùng Tuyết Hoạch lại lần nữa cơ hồ là đồng thời đem ánh mắt từ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người dời đi, sau đó từng người dừng ở chính mình trước mặt tiểu bối trên người, thú trên mặt biểu tình không ngừng biến hóa, thế nhưng là như thế

tương tự, đó là liền mở miệng nói chuyện thời cơ cùng ngôn ngữ nội dung đều cơ hồ giống nhau.

Chúc Viêm rống giận: “Người đây là cái gì trang điểm! Kia trên đầu ngốc đến không được phá mũ là chuyện như thế nào? Còn có kia trên đầu đáng chết phá lục lạc lại là sao lại thế này!? Người thật đương chính mình là sủng vật xà không thành? Ta dạy dỗ người huyết lân Xà tộc kiêu ngạo đều đi nơi nào!?”

Tuyết Hoạch hận sắt không thành thép bèn nhọn kêu lên: “Ta thiên a! Đây là cái gì? Ta nhìn thấy gì? Này tục đến không được mẫu đơn..... Này thân xiêm y..... Này, này cầm giày! Người đây là muốn hóa hình thành nhân tưởng điên rồi sao? Cho dù là như thế, ta lúc trước dạy dỗ người đồ vật người đều quên tới rồi Tiên giới đi sao? Này thân xiêm y cùng giày cũng liền thôi, này đóa ghê tởm hoa..... Người đây là muốn đem lấy điển nhã thánh khiết xưng chúng ta tuyết nguyệt Hồ tộc mặt mũi mất hết sao!?”

Hồng Lê cùng Bạch Lê yên lặng cong hạ chính mình thân mình, về tự thân trang điểm, chúng nó đã sớm từ lúc bắt đầu biệt nữu đến tập mãi thành thói quen. Chẳng đến hôm nay đi vào tư pháp điện tiếp thu trừng phạt, chúng nó thế nhưng đều quên mất chính mình tự thân trang điểm, thật sự thói quen thành tự nhiên.

Đỗ Tử Nhược im lặng nghe, nhìn Bạch Lê cùng Hồng Lê liếc mắt một cái, giờ khắc này hẳn cũng mới cảm nhận được này hai đầu yêu thú trang điểm quái dị, ở phía trước thế nhưng cũng tự nhiên xem nhẹ, này thói quen thật không thể nói không lớn.

Ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, Đường Niệm Niệm ánh mắt lóe lóe, cánh môi hơi nhấp.

Tia nắng ban mai như cũ khoanh tay trước ngực, trên mặt tươi cười như cũ thuần nhiên, bất quá trong ánh mắt lại chớp động một mặt giảo hoạt ác liệt.

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch đồng thời lạnh giọng chất vấn.

“Không có nghe thấy ta nói?”

“Không có nghe thấy ta nói?”

Hai người phát hiện đối phương cùng chính mình lời nói giống nhau như đúc sau, lại đồng thời quay đầu nhìn đối phương liếc mắt một cái, tiếp theo đồng thời hừ lạnh bỏ qua một bên khuôn mặt, lại lần nữa nhìn về phía chính mình trước mặt tiểu bối.

Hồng Lê cùng Bạch Lê đối mặt như vậy hỏi chuyện, nhất thời đều không có trả lời, thật sự là chúng nó chính mình cũng không biết nên nói như thế nào, nghĩ đến đem chân tướng nói ra nói, nhà mình tộc trưởng cũng nhất định sẽ không cao hứng.

“Mũ thực ngọc? Lục lạc thực phá? Đồ thẩm hoa thực tục?” Một tiếng nữ tử nhàn nhạt dò hỏi tiếng vang lên.

Này tư pháp trong điện mặt hiện giờ ở đây người bên trong chỉ có một nữ tử, này nữ tử thanh âm không cần tưởng liền biết ra đến người nào.

Đường Niệm Niệm hỏi ra mấy câu nói đó thời điểm, ánh mắt nghiêm túc nhìn chăm chăm phía trước Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch.

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch đối thượng nàng ánh mắt, biết được nàng lời này là dò hỏi chính mình hai yêu. Từ nàng hỏi chuyện cùng biểu tình, sống lâu lắm hai yêu thú cơ hồ trong nháy mắt liền nghĩ tới đáp án, lập tức im lặng xuống dưới.

Đường Niệm Niệm không chiếm được hai yêu thú trả lời, này liền quay đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, hỏi: “Sẽ sao?”

Tư Lăng Cô Hồng không có nữa điểm chân chờ lắc đầu, mỉm cười trấn an nói: “Sẽ không, Niệm Niệm mua đồ vật đều thực hảo.” Ngôn ngữ khi, hấn ngón tay thon dài khẽ chạm ở Đường Niệm Niệm lông mi thượng, chọc đến Đường Niệm Niệm không khỏi nhẹ chớp động con ngươi.

Ở nàng nhìn không thấy địa phương, Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt lưu chuyển quét đến đối diện Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch trên người, mông lung con người tĩnh miểu nào có nửa điểm đối mặt Đường Niệm Niệm khi ôn nhu, giống như mỏng lãnh thanh sương, làm đối diện kia một đại hồ cùng đại xà đều ước chừng im lặng xuống dưới.

Về này y trang trang điểm thượng vấn đề, bị Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai câu lời nói công phu, tự nhiên lại cố ý xem nhẹ qua đi.

Chúc Viêm lạnh lùng nhìn chằm chằm trước mặt Hồng Lê, đối tia nắng ban mai nói: “Nếu tên tiểu tử thú này đã bị mang về tới, này trừng phạt sự tình chúng ta huyết lân Xà tộc sẽ tự hành xử lý, nhất định sẽ làm tự pháp điện vừa lòng.”

Tuyết Hoạch lúc này cũng nói: “Tuyết nguyệt Hồ tộc cũng là như thế, tiểu gia hỏa này từ nhỏ liền thông minh, chỉ là tuổi còn nhỏ, xuất ngoại rèn luyện thế nhưng làm ra như vậy tai họa, thật sự nên hảo hảo nghiêm thêm quản giáo một phen. Lần này nếu về tới Yêu Cốc, ta nhất định sẽ tự mình hảo hảo thao luyện nó, làm nó không hề làm ra như vậy hồ đồ sự tình tới.”

Này hai người ngôn ngữ bên trong nửa điểm đều không có đề cập hôn khế sự tình, từ Tuyết Hoạch lời này lên càng làm cho người mơ hồ mình bạch nó ý tứ. Nó lời này là tính toán đem Bạch Lê lâu dài nhốt ở Yêu Cốc bên trong, không đến nó vừa lòng nông nổi, sẽ không lại đem Bạch Lê cấp thả ra đi.

Hồng Lê cùng Bạch Lê đều không ngốc, nơi nào sẽ nghe không hiểu nhà mình tộc trưởng ý tứ. Trong khoảng thời gian ngắn, chúng nó thần sắc đều có thể thấy được nôn nóng.

Bạch Lê phun ra nhân ngôn nói: “Tộc trưởng, Bạch Lê đối chính mình làm sự tình không oán không hối hận, càng không cảm thấy chính mình có sai. Lần này cùng người ký kết hôn khế, như vậy ta tất nhiên liền phải đi theo ở các nàng bên người, bảo hộ các nàng an nguy. Không rời không bỏ, sinh tử tương tùy!”

Cuối cùng tám chữ, Bạch Lê nói được đặc biệt trọng, như là cố ý hướng Tuyết Hoạch ám chỉ cái gì, cũng ở hướng nó biểu đạt ra bản thân quyết tâm.

Tinh tế hồ ly mặt, chẳng sợ rõ ràng là thú mặt, lúc này Bạch Lê trên mặt nghiêm túc biểu tình, còn có trong ánh mắt kiên định mặc cho ai đều có thể đủ nhìn ra tới, hướng chi là ở nó trước mặt Tuyết Hoạch.

“Người nói cái gì!” Tuyết Hoạch tự nhiên là nghe minh bạch Bạch Lê này lời nói bên trong ý tứ, chỉ là nó không muốn đi tin tưởng. Thật lớn xoã tung tuyết trắng đuôi cáo tốc độ cực nhanh trừu ở Bạch Lê trên người, đem trên mặt đất Bạch Lê hung hăng quất đánh bay đi ra ngoài, một chút đụng vào cung điện trên vách tường, “Bất quá đi ra ngoài phạm thể rèn luyện một hồi, khác không có học được, lại đem này phạm thể lung tung rối loạn sự tình đều cấp học xong? Người hay là thật sự quên mất ta dạy dỗ, quên mất người nương.....” Lời nói hoàn toàn mà ngăn.

Bạch Lê từ trên mặt đất lao đảo đứng lên, “Oa” một ngụm máu tươi phun ra, đối mặt Tuyết Hoạch nghiêm khắc chất vấn, cắn răng nói: “Ta nhớ rõ, tộc trưởng dạy dỗ ta đều nhớ rõ, bất quá tộc trưởng từng nói với ta, vô luận làm chuyện gì đều phải tùy bản tâm, như thế tới rồi đem sau mới sẽ không hối hận. Đây là ta quyết định, cũng là ta lựa chọn, còn thỉnh tộc trưởng thành toàn!”

Đáp lại Bạch Lê lời nói lại một đạo đuôi trừu, ở như vậy tuyệt đẹp vô cùng hồ đuôi quất đánh hạ, Bạch Lê căn bản là không có bất luận cái gì sức phản kháng, thân thể lại lần nữa hung hăng đánh vào cung điện trên vách tường, tanh hồng máu lại từ trong miệng phun ra, một đôi hẹp dài hồ ly mắt lại vẫn là thẳng tắp nhìn chăm chăm Tuyết Hoạch.

“Tộc trưởng, ta sờ dĩ không có ngay từ đầu không có các cùng các năng ký kết hồn khế là bởi vì còn không có hạ quyết tâm.....”

Tuyết Hoạch tựa hồ căn bản là không muốn nghe Bạch Lê nói chuyện, ở nó vừa mới mở miệng, một cái đuôi liền đem nó tiểu xảo

thân thể từ trên mặt đất lại trồi đến cung điện đỉnh, lại thẳng tắp rơi xuống xuống dưới.

“Khụ.....” Bạch Lê lời nói lại không có ở như vậy đã kích hạ đình chỉ, ngược lại càng thêm hữu lực lên, mỗi một chữ đều rõ ràng lại trầm trọng, “Ta từng nghĩ tới, một khi ta thật sự cùng các nàng ký kết hôn khế, như vậy liền không cho chính mình bất luận cái gì hối hận cơ hội, cũng sẽ không cho chính mình bất luận cái gì đường lui!”

Tuyết trắng da lông đã dính đầy máu tươi, còn không có rơi trên mặt đất liền lại ở giữa không trung thời điểm bị rút ra đi.

Lúc này đây, Bạch Lê một ngụm máu tươi hỗn hợp thịt vụn nhỏ ra, trên người da lông màu sắc đều giống như ẩm đạm rồi rất nhiều, ngã ngồi ở góc tường thật lâu không có đứng lên.

Tuyết Hoạc cái đuôi vừa mới nâng lên, lại không có lại lần nữa rút ra đi, cặp kia cùng Bạch Lê cơ hồ không có sai biệt hẹp dài hồ ly trong mắt mặt hiện lên một sợi đau lòng, bất quá thực mau bị nó cấp ẩn nắp trở về, chỉ lộ ra mặt ngoài một tầng băng hàn lãnh ngạnh.

“Không cho chính mình bất luận cái gì hối hận cơ hội? Cũng không cho chính mình bất luận cái gì đường lui?” Tuyết Hoạc thanh âm so nó sắc mặt càng thêm lạnh băng, thậm chí có chút bén nhọn lên, “Ta đây liền nói cho ngươi, nếu ngươi thật sự chấp mê bất ngộ nói, ta hiện tại liền giết ngươi, ngươi xác định còn muốn làm như vậy!?”

Tuyết Hoạc thanh âm tiếng vọng ở toàn bộ tư pháp điện điện phủ nội, mang đến một mảnh trầm tĩnh.

Giờ này khắc này, ai cũng không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển hiện tại này một bước. Bạch Lê kiên trì, Tuyết Hoạc phẫn nộ. Đây hết thảy, nguyên đến một chữ, tình.

Hồng Lê gắt gao nhìn chăm chăm góc tường Bạch Lê, huyết hồng trong ánh mắt rất cuộc vô pháp che giấu lo lắng. Đừng nhìn chúng nó hai cái thật giống như Thiên Thánh thù địch giống nhau, vừa thấy mặt liền khắc khẩu đánh nhau, bất quá mỗi một lần lại há là chân

chính sinh tử đánh nhau, càng nhiều chỉ là chơi chơi thôi. Theo đi theo ở Đường Niệm Niệm bên người thời gian, hai người cảm tình tuyệt phi giống nhau.

Chúc Viêm lúc này sắc mặt cũng trầm mặc, nhìn Tuyết Hoạch cất giấu bi ai tràn đầy sát ý lạnh băng sắc mặt, tiếp theo nhìn về phía chính mình trước mặt Hồng Lê. Nó suy nghĩ, nếu hiện tại là Hồng Lê đối đáp nói ra này hết thầy nói, nó lại sẽ như thế nào làm?

Hồng Lê cùng Bạch Lê bất đồng, Bạch Lê mẫu thân bi kịch là toàn bộ tuyệt nguyệt Hồ tộc báo cho, là Tuyết Hoạch trong lòng vẫn luôn cất giấu đau, đồng dạng cũng là Bạch Lê bản thân đau.

Chúc Viêm biết được Bạch Lê ngôn ngữ các nàng là ai, kia hai cái song sinh tử muội, các nàng rất cuộc có cái dạng nào bản lĩnh, thế nhưng có thể làm Bạch Lê cảm tình áp chế tự thân mẫu thân bi kịch kết cục mang đến đau xót, lựa chọn này một bước?

“Tộc..... Tông trưởng.....” Bạch Lê thanh âm đứt quãng, lại như thế rõ ràng, gần từng chữ một.

Tuyết Hoạch nghe như vậy thanh âm, trong lòng không khỏi không đau. Nó chính mình ra tay chính mình đương nhiên biết, vừa mới nó mỗi một chút đều không có lưu tình, là chân chính thương tới rồi Bạch Lê yêu đan.

“Ta..... Ta đi rồi.....”

Bạch Lê gian nan trọn tròn mắt, trầm định nhìn chằm chằm Tuyết Hoạch, hoạt động tràn đầy máu tươi hồ khẩu.

“Nàng, các nàng..... Sẽ khóc.....”

“Khóc đến, thật, thật khó xem.”

Tuyết Hoạch nghe vậy, sắc mặt trầm xuống, hận không thể lại lần nữa hất đuôi qua đi, chính là nhìn thấy Bạch Lê thân thể run lên, lại một

ngụm máu tươi nhỏ ra thời điểm, kia cái đuôi như thế nào đều ném không nổi nữa.

Bạch Lê nói: “Ta muốn các nàng.”

“Vẫn luôn..... Vẫn luôn ở bên nhau.....”

-----oOo-----

Chương 183: các người lưu không dưới chúng nó

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư pháp điện phủ nội, cũ nát ẩm đạm, trầm tĩnh không khí vì tư pháp điện phủ càng thêm một phần cô tịch.

Bạch Lê lời nói trầm trọng tràn ngập bị thương tiếng thờ dốc, lại hình như là chuông lớn va chạm ở tại chỗ mọi người chúng thú ngực. Ai đều minh bạch Bạch Lê hiện tại lời nói ý tứ. Nó đều không phải là chỉ là ở bảo hộ chính mình hồn khế chủ nhân, mà là ở hướng Tuyết Hoặc biểu lộ chính mình cảm tình. Nó đối Diệp thị tỷ muội tuyệt phi chủ nhân cùng khế thú cảm tình, mà là muốn đem các nàng nạp vào trong lòng ngực, đời đời kiếp kiếp ở bên nhau yêu say đắm.

Tuyết Hoặc nơi nào sẽ không rõ, kỳ thật đương Bạch Lê nói ra kia một tiếng ‘ không rời không bỏ, sinh tử tương tùy ’ thời điểm nó cũng đã đã hiểu. Mắt thấy Bạch Lê chật vật suy yếu dựa vào cũ nát trên vách tường thân hình, Tuyết Hoặc trên người phát ra lạnh lẽo cũng tới càng cường, nhìn Bạch Lê hẹp dài hồ mắt lập loè vô cùng phức tạp.

Yêu thú cùng nhân loại bất đồng, chúng nó số lượng thừa thớt, cho nên càng thêm bệnh vực người mình. Mỗi một cái yêu thú đàn tộc, chỉ có tộc trưởng vì tối cao tồn tại, trong tộc những người khác đều xem như tộc trưởng hài tử, đối xử bình đẳng. Bất quá, chẳng sợ đồng dạng là chính mình hài tử, cha mẹ luôn là có càng thêm yêu thích một cái, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện bất công tình huống.

Bạch Lê đối với Tuyết Hoặc tuyệt đối là bất đồng. Bạch Lê mẫu thân là Tuyết Hoặc duy nhất muội muội, tính lên nói, Bạch Lê đó là Tuyết Hoặc thân cháu trai, đồng thời cũng là thân nhi tử!

Ở yêu thú nhất tộc trung, thân cận sinh sản hậu đại cũng không thuộc về loạn (cầm) luân, đây cũng là vì bảo trì yêu thú huyết mạch càng thêm thuần tịnh.

Bạch Lê mẫu thân trong lòng sở ái đều không phải là là Tuyết Hoạch, Tuyết Hoạch đối nàng cảm tình lại rất thâm hậu. Loại này thâm hậu có thân tình có tình yêu cũng có tri kỷ chi tình. Vô luận là cái loại này tình cảm càng nhiều một ít, cũng vô pháp nghi ngờ hẳn đối Bạch Lê nương cảm tình thâm hậu. Bởi vì này đó cảm tình yêu ai yêu cả đường đi, ở toàn bộ tuyết nguyệt Hồ tộc trung, ai đều biết được Tuyết Hoạch đối Bạch Lê yêu thương cùng coi trọng.

Hiện giờ Bạch Lê thế nhưng luyện thượng nhân loại, này đối với Tuyết Hoạch tới nói không thể nói không phải đã kích to lớn.

“Ngươi hay là cho rằng, ta thật sự không dám giết ngươi!?” Những lời này, cơ hồ là từ Tuyết Hoạch kẽ răng bài trừ tới, mỗi một chữ đều lạnh băng vô cùng, trầm trọng vô cùng.

Bạch Lê thân hình run rẩy một chút, nâng lên niêm huyết đôi mắt nhìn về phía Tuyết Hoạch, trong ánh mắt chớp động bi thương cùng bất biến kiên định.

Đối mặt Bạch Lê như vậy ánh mắt, Tuyết Hoạch thân thể cũng đồng dạng cứng đờ. Nó chính mình biết được, nó đối Bạch Lê không hạ thủ được, là thật sự đối Bạch Lê không thể đi xuống sát thủ. Vô luận Bạch Lê làm sai cái gì, phạm vào bao lớn sự tình, nó lời nói nói được có bao nhiêu khó nghe, chân chính muốn nó giết Bạch Lê, đó là tuyệt đối không có khả năng.

“Tuyết Hoạch.” Huyết lân xà Chúc Viêm lúc này ra tiếng đánh vỡ tư pháp điện lại một lần trầm tĩnh, đối về mặt lạnh băng Tuyết Hoạch bình tĩnh nói: “Tự tiện định ra hồn khế thật là một kiện không nhỏ sự tình, bất quá này còn tội không đến chết, ngươi nếu là thật sự giết đứa nhỏ này kia mới là chân chính tội lớn. Ta xem đứa nhỏ này cũng bất quá nhất thời chấp mê bất ngộ, đem nó quan tiến các ngươi tuyết nguyệt Hồ tộc hàn nguyệt địa quật trung một đoạn năm

tháng làm nó hảo hảo chết quá liền thành, nói không chừng qua không bao lâu, nó nên tỉnh ngộ.”

Chúc Viêm lời nói xem như cấp Tuyết Hoạch một cái dưới bậc thang đi. Nó cùng Tuyết Hoạch hai người đấu võ mồm nhiều như vậy năm tháng, đối với Tuyết Hoạch tính tình tự nhiên hiểu biết đến không được. Tuy rằng lúc này Tuyết Hoạch bộ dáng tựa hồ ngay sau đó liền phải đem Bạch Lê cấp giết, bất quá nó lại biết được Tuyết Hoạch nếu là thật muốn động thủ đã sớm động thủ, đồng thời lại là một cái và hảo mặt mũi, kêu nó đột nhiên thu tay lại nói, nó lại tìm không thấy hảo lý do.

“Hừ.” Quả nhiên, Chúc Viêm lời nói vừa mới nói xong, Tuyết Hoạch hừ lạnh một tiếng. Tuy rằng khác nói cái gì ngữ điệu đều không có nói, bất quá từ nó thu liễm khí thế đủ để nhìn ra tới, nó nhận đồng Chúc Viêm kiến nghị.

Bạch Lê trông mắt đột nhiên trừng lớn, tại chỗ giãy giụa, một đôi hồ ly mắt bất lực nhìn về phía Đường Niệm Niệm. Nó nên nói nên làm đều đã nói cũng làm, chỉ là lấy nó năng lực như cũ vô pháp lay động Tuyết Hoạch. Nó biết được Tuyết Hoạch sẽ không giết nó, bất quá lại có thể cầm tù trụ nó. Như vậy kết quả nó sớm tại còn không có đi vào Yêu Cốc thời điểm cũng đã đoán được, chỉ là nó còn ôm một đường hy vọng, hy vọng Tuyết Hoạch có thể thành toàn nó.

Chỉ là thực hiển nhiên, Tuyết Hoạch trong lòng kia đạo khảm trải qua vô số tuế nguyệt ăn mòn, chẳng những không có nửa điểm sập, ngược lại càng thêm vững chắc. Hiện giờ Bạch Lê sở hữu hy vọng cũng chỉ có thể ký thác ở Đường Niệm Niệm trên người, nếu Đường Niệm Niệm cũng vô pháp trợ giúp nó nói, như vậy nó liền chỉ có thể ở hàn nguyệt địa quật trung hoà Tuyết Hoạch háo đi xuống.

“Còn có người tên tiểu tử thú này.” Chúc Viêm hung tợn nhìn thẳng trước mặt Hồng Lê.

Hồng Lê vốn đang ở vì Bạch Lê lo lắng, lúc này bị Chúc Viêm này trừng, trong lòng không khỏi nhảy dựng. Không đợi Chúc Viêm mở

miệng nói chuyện, liền chính mình trước mở miệng nhanh chóng nói đến cùng: “Tộc trưởng, ta thêm chính là huyết khế!”

Ở Chúc Viêm cái này chân chính huyết lân Xà tộc xà vương trước mặt, Hồng Lê vẫn là không dám tự xưng bổn xà vương. Huống chi là vào lúc này đối phương chính lòng tràn đầy lửa giận thời điểm, nó nếu là chân chính như vậy tự xưng, kia không phải ăn no không có việc gì làm, đưa tới cửa đi tìm trầu sao?

Chúc Viêm không dấu vết nhìn bên kia Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, nghe được Hồng Lê kia cố ý thoái thác lời nói, sắc mặt càng thêm khó coi, đối với Hồng Lê húc đầu liền quát lớn nói: “Huyết khế cùng hồn khế có bao nhiêu đại khác nhau? Vẫn là ngươi muốn đem chính mình yêu thể làm hồng, sau đó chuyển thể luân hồi đi?”

Hồng Lê rũ đầu bĩu môi, lại ngẩng đầu nhìn Chúc Viêm thời điểm, trên mặt lại tràn đầy biết sai rồi thuận theo bộ dáng, trong lòng ngầm có ý may mắn thấp giọng nói: “Ta nhưng không có giống Bạch Lê như vậy đối nhà mình chủ nhân có cái gì tình yêu tâm tư, bất quá là ký huyết khế, tộc trưởng nên sẽ không đem ta cũng vẫn luôn đóng lại đi?”

Kỳ thật, nó nếu là dám can đảm đối Đường Niệm Niệm có tình yêu tâm tư, hiện giờ nó cũng không có cơ hội đứng ở Chúc Viêm trước mặt.

Chúc Viêm nhìn Hồng Lê này phúc thuận theo xà mặt, chẳng những không có nửa điểm nguôi giận ý tứ, trong lòng càng là vừa tức giận vừa buồn cười. Nếu là trước đây nói, tên tiểu tử thú này nên là về mặt bất khuất cùng chính mình kêu tiếng động lớn bất mãn, hiện giờ thể nhưng học xong gì quý sát đất làm tiểu nhân bộ dáng. Bất quá tên tiểu tử thú này ánh mắt vẫn là nửa điểm không có biến hóa, hiện giờ trên mặt tuy rằng một bộ biết sai bộ dáng, trong lòng chỉ sợ đã sớm đem chính mình cấp mắng đến máu chó phun đầu đi?

Chúc Viêm trong lòng suy nghĩ, trên mặt lại vẫn là bất biến lạnh băng, lạnh nhạt nói: “Yên tâm, ta sẽ không đem ngươi nhốt lại, bất

quá tiên nguyên nơi đó người liền không cần phải đi, hảo hảo ngọc tại Yêu Cốc nội tu luyện đi.”

“Cái gì?” Hồng Lê vừa nghe lời này, lập tức sắc mặt biến đổi, trên mặt thuận theo cũng trang không nổi nữa, một đôi xà mắt cũng bị nó trừng đến tròn xoe, hung hăng nhìn chằm chằm Chúc Viêm, cao giọng nói: “Vì cái gì?”

“Vì cái gì?” Nhìn đến Hồng Lê cái dạng này, Chúc Viêm không giận phản cười, đồng dạng trừng mắt nó, cười lạnh nói: “Tiên nguyên vốn là không phải chúng ta Yêu Cốc trung yêu tu nên đi địa phương, người vừa không là tư pháp giả, lại đối với người thêm huyết khế chủ nhân không có cái kia tâm tư, bọn họ chẳng sợ không có người cũng sẽ không chết, người còn tưởng hướng tiên nguyên chạy lại là vì cái gì?”

Chúc Viêm trông mắt là cùng Hồng Lê giống nhau huyết hồng màu sắc, chỉ là so với Hồng Lê giống như huyết đá quý giống nhau nhan sắc, Chúc Viêm màu sắc lại càng như là máu bốc lên ngọn lửa.

Ở như vậy mãnh liệt tầm mắt nhìn chăm chú hạ, Hồng Lê trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ mạc danh nôn nóng.

Nó vì cái gì nhất định phải đi theo Đường Niệm Niệm bọn họ bên người? Bởi vì đi theo bọn họ bên người có ở Yêu Cốc trung chưa từng từng có vui sướng cùng tự tại? Bởi vì đi theo bọn họ bên người, có Đường Niệm Niệm tự mình bồi dưỡng cùng đan dược? Bởi vì theo chân bọn họ bên người.....

Hồng Lê quay đầu triều Đường Niệm Niệm mấy người phương hướng xem qua đi, này liếc mắt một cái không phải xem Đường Niệm Niệm, ngược lại là liếc mắt một cái liền bắt giữ đến Đường Niệm Niệm trong lòng ngực Lục Lục.

Lúc này Lục Lục cũng đang xem nó, kia tròn xoe bạch ngọc thạch giống nhau thân hình, xanh biếc thuần tịnh đôi mắt gắt gao nhìn nó, chớp động nghi hoặc lo lắng.

Này ngốc quả bóng nhỏ nếu là không có chính mình tại bên người nói, không biết muốn nhàm chán thành bộ dáng gì!

Hồng Lê không tiếng động hừ hừ, quay lại đầu đối Chúc Viêm lời lẽ chính đáng nói: “Ngốc tại Yêu Cốc bên trong tu luyện quá chậm, đi theo bọn họ ở tiên nguyên nói, có thể có nhiều hơn kiến thức, có thể tăng trưởng tranh đấu kinh nghiệm. Còn có chủ nhân là được tu, luyện đan thiên phú so trong tộc luyện đan sư lợi hại quá nhiều, muốn nhiều ít đan dược chủ nhân đều có, người chẳng lẽ không có thấy ta cùng Bạch Lê tu vi tăng trưởng nhiều ít sao?”

Mặt sau câu nói kia, Hồng Lê xà trên mặt không có che giấu trộ kiêu ngạo, cao nâng hàm dưới, mắt lé Chúc Viêm ánh mắt tràn đầy khinh thường. Này khinh thường, đúng là khinh thường huyết lân Xà tộc bên trong đám kia ngu ngốc luyện dược sư.

Yêu thú đích xác đều thiên phú dị bẩm, cùng cảnh giới người tu tiên hoặc là người tu ma đều không phải yêu tu đối thủ. Bất quá Thiên Đạo vĩnh viễn đều là công bằng, cường đại như vậy yêu tu đối với tu vi ở ngoài sự tình đều thực không thành thạo, như là luyện dược sư, trận sư, luyện khí sư, phù chú sư từ từ như vậy yêu cầu đặc thù thiên phú chức nghiệp, yêu tu có thể làm tốt đến thật sự thiếu chi lại thiếu.

Yêu tu đối với tự thân thân thể cường độ có được rất lớn tự tin, hơn nữa chúng nó tự thân trên người sở hữu được tính chất đặc biệt theo tu luyện cũng tự nhiên sẽ trở thành chúng nó tên thật bảo vật, cho nên cũng không đặc biệt ỷ lại pháp bảo cùng phù chú, đối với luyện khí sư, phù chú sư cũng không quá để ý. Trận sư thoạt bản chính là đặc biệt cửa hồng chức nghiệp, trong tình huống bình thường chúng nó cũng đồng dạng cũng dùng không đến.

Bất quá luyện dược sư lại bất đồng, đan dược vô luận đối với cái gì tu luyện giả đều là yêu cầu, yêu tu đồng dạng không ngoại lệ, cho nên yêu tu bên trong có không ít yêu thú đều ở nghiên cứu luyện chế đan dược, chỉ là chân chính có thiên phú có thể làm tốt thật sự quá ít, thiếu đến phần lớn yêu tu tộc đàn có thể luyện chế so Tích

Cốc Đan, Bồi Nguyên Đan như vậy bình thường đan dược càng cao giai một chút đan dược luyện dược sư đều không có một cái.

Huyết lân Xà tộc bên trong cũng chỉ có một cái có thể luyện chế đối Kim Đan kỳ dưới hữu dụng đan dược luyện dược sư, xác suất thành công còn cũng không tính cao, cũng may mắn Yêu Cốc linh dược thật sự không ít, đủ để cho nó tiêu hao, này ở toàn bộ yêu tu tộc đàn bên trong đã xem như thực không tồi.

Yêu Cốc không phải không có nghĩ tới trao tiên nguyên trung luyện dược sư tới cấp bọn họ chuyên môn luyện dược, bất quá làm như vậy thật sự có tổn hại chúng nó kiêu ngạo, cho nên chúng nó thà rằng dùng nhiều tiên từ tiên nguyên trung mua sắm, bất quá tiên nguyên trung luyện dược sư luyện chế đan dược, phần lớn đối với yêu tu tới nói không có tác dụng.

Hồng Lê lời nói còn có biểu tình đều làm Chúc Viêm một chút ngớ ngẩn, ngay sau đó vung đuôi liền đem Hồng Lê cấp trừu một chút. Bất quá nó này hất đuôi so với Tuyết Hoạch quất đánh Bạch Lê thủ đoạn thật sự là mềm nhẹ quá nhiều, liền đem Hồng Lê trừu bay ra đi đều không có, chỉ là làm Hồng Lê đau đớn hí vài tiếng. Thấy Hồng Lê trừng mắt nhìn chằm chằm chính mình, Chúc Viêm hừ cười nói: “Liền biết ngươi tên tiểu tử thú vị này trang không được bao lâu, lúc này mới bao lâu liền lại dám can đảm cho ta sắc mặt nhìn?”

“Xuy.” Hồng Lê lúc này cũng nhận thấy được chính mình ở Chúc Viêm trước mặt bại lộ, này cũng liền không hề làm bộ làm tịch, hừ hừ nói: “Dù sao nhận sai ngươi cũng sẽ không bỏ qua ta, kia còn trang cái gì.”

Chúc Viêm bị nó này vô lại bộ dáng cùng lời nói làm cho dở khóc dở cười, bất quá chẳng sợ trong lòng buồn cười lúc này trên mặt lại sẽ không biểu lộ ra tới, huống chi lần này sự tình nhưng không ngừng ở nhà người đang nhìn.

“Thiếu cho ta dong dài, lần này mặc kệ ngươi có cái gì lý do, không có 500 hơn một ngàn năm, ngươi là đừng nghĩ ra Yêu Cốc, liền cấp tộc đàn bên trong hảo hảo tu luyện!”

Hồng Lê vừa nghe lời này, lại cẩn thận đánh giá Chúc Viêm thần sắc, xà trên mặt cao ngạo khinh thường cũng dần dần hóa thành nghiêm túc, nheo lại xà mắt, “Lão nhân, ngươi nghiêm túc?”

Chúc Viêm cười lạnh, “Thật sự giả không được!”

Hồng Lê xà trên mặt biểu tình càng thêm yên lặng, như vậy thần sắc xem ở Chúc Viêm trong mắt cũng không khỏi cả kinh, không biết Hồng Lê rốt cuộc đang làm cái gì tính toán. Đang lúc nó chuẩn bị đem Hồng Lê cấp giam cầm mang đi thời điểm, lại thấy Hồng Lê đột nhiên thân ảnh vừa chuyển, chớp mắt liền đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người.

“Chủ nhân, ngài nên sẽ không làm bản xà vương thật sự bị chộp tới đóng lại 500 hơn một ngàn năm đi?” Lúc này Hồng Lê ngẩng lên nhìn Đường Niệm Niệm xà mặt nơi nào còn có vừa mới nửa điểm yên lặng? Cặp kia huyết đá quý giống nhau đôi mắt a dua dạng nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, thon thả thân thể vắn vẹo, thấy thế nào đều là một cái chó săn trên đời.

Bên kia Chúc Viêm vẻ mặt ngạc nhiên, ngay sau đó một đôi xà mắt cơ hồ mị thành một cái thẳng tắp, nhìn chăm chăm Hồng Lê thần sắc là cá nhân đều có thể đủ nghe ra nó lửa giận.

Đường Niệm Niệm rũ mắt nhìn trên mặt đất Hồng Lê, đem Hồng Lê trên mặt lo lắng cùng không tha đều thấy được rõ ràng. Ở nàng trong lòng ngực Lục Lục chớp chớp mắt, nhảy liên nhảy vào Hồng Lê đỉnh đầu đèn lồng mũ, móng vuốt nhỏ vuốt Hồng Lê đầu, “Ngao ngao ngao!”

Tiểu hồng chó sợ chó sợ, sờ sờ, lão đại sẽ giúp tiểu hồng ~

Hồng Lê nghe kia lời nói, khóe miệng vừa kéo. Bất quá nó chính mình đều không có phát hiện, một đôi âm hàn xà mắt nhu hòa xuống dưới ba quang.

Chúc Viêm thấy như vậy một màn, hai mắt mê đến càng thêm lợi hại, trên người hàn khí cũng càng thêm khủng bố. Nó xem như đã

nhìn ra, Hồng Lê trên đỉnh đầu kia quái dị phá mũ căn bản chính là vì cái này tiểu gia hỏa chuẩn bị! Nhìn xem tiểu gia hỏa này thân thể cùng này mũ nhiều phù hợp, ngồi đến nhiều tự tại a!?

Đáng chết!

Làm một đầu dục thú cưỡi ở chính mình trên đầu, huyết lân xà kiêu ngạo đều bị nó quên đến Tiên giới đi sao?

“Ngao ngao ô ~” Lục Lục hoàn toàn làm lơ Chúc Viêm quét đến nó trên người băng hàn ánh mắt, chỉ là ngồi ở Hồng Lê trên đầu, một đôi xanh biếc đôi mắt bình tĩnh nhìn Đường Niệm Niệm, xoa xoa móng vuốt nhỏ, một bộ bán manh tiểu bộ dáng.

Chủ nhân, chủ nhân, không cần tiểu hồng bị quan..... Ngô ngô..... Tiểu hồng không thấy, không ai bồi Lục Lục chơi, cũng không ai cấp Lục Lục kị.....

Hồng Lê vừa nghe lời này, khoe miệng run rẩy lợi hại, có loại muốn đem trên đỉnh đầu ngọc quả bóng nhỏ cấp tung ra đi xúc động. Tự nhiên, tung ra đi lúc sau nó nhất định sẽ đem nó lại tiếp được. Tưởng nó đối này ngọc quả bóng nhỏ rất là không tài đi? Nhưng nghe một chút này ngọc quả bóng nhỏ nói ra chính là nói cái gì? Nguyên lai không nghĩ chính mình bị quan, chỉ là bởi vì không nghĩ đã không có bạn chơi cùng cộng thêm kị thú?

Tuy rằng trên thực tế, nó cùng này ngọc quả bóng nhỏ tựa hồ thật sự liên điểm này quan hệ.

Đường Niệm Niệm nhìn Lục Lục động tác nhỏ, nhớ tới này động tác tựa hồ vẫn là ngoan bảo dạy dỗ, vì chính là.....

Ngô, là vì làm chính mình kêu Cô Hồng làm càng thật tốt ăn điểm tâm, sau đó cho bọn hắn.

Trước nay đến này Yêu Cốc, Đường Niệm Niệm liên luôn là không khỏi nhớ tới ngoan bảo.

“Ngao ngao ~” bên tai nghe Lục Lục mềm mại tiếng kêu, Đường Niệm Niệm gật gật đầu, duỗi tay ở Lục Lục đỉnh đầu sờ soạng, tức khắc làm Lục Lục cùng Hồng Lê đôi mắt đồng thời sáng ngời. Đó là ngã ngồi ở góc tường bị trọng thương Bạch Lê, kỳ thật cũng vẫn luôn chú ý bên này tình huống, vừa thấy đến Đường Niệm Niệm này động tác, hồ ly trên mặt cũng lộ ra một mặt nhẹ nhàng.

Chỉ cần Đường Niệm Niệm làm quyết định, như vậy Tư Lăng Cô Hồng nhất định cũng sẽ hiệp trợ nàng.

Bằng vào hai người bản lĩnh, còn có Tư Lăng Cô Hồng ẩn ẩn cùng Yêu Cốc lão tổ tông quan hệ, muốn bảo hạ chúng nó hai cái đều không phải là không có khả năng sự tình.

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch đương nhiên cũng thấy Đường Niệm Niệm động tác, này một hồ một xà thần sắc đều hơi đổi. Tuyết Hoạch không nói hai lời liền hất đuôi chuẩn bị đem góc tường Bạch Lê cấp bắt lấy sau nhanh chóng rời đi. Chúc Viêm động tác đồng dạng không chậm, huyết lân xà vốn chính là lấy tốc độ là chủ, toàn bộ xà ảnh liền đều biến mất không thấy, thẳng đến Đường Niệm Niệm bên người Hồng Lê thân thể cách mặt đất, mới làm người biết được này Chúc Viêm đã tới gần bọn họ.

Đường Niệm Niệm sóng mắt hơi dạng, không cần nàng động thủ, Tư Lăng Cô Hồng một tay vây quanh nàng vòng eo, bốn đặt ở nàng tóc đẹp thượng tay thăm về phía sau phương, một bôi đen sương mù hóa thành long đầu, đen nhánh trung u lam quang mang đột nhiên, khiếp người tâm hồn.

“Rống ——”

Long khiêu, quanh quần toàn bộ tư pháp điện phủ.

Tuyết Hoạch hồ đuôi cuốn lấy Bạch Lê, Chúc Viêm đuôi rắn bám trụ Hồng Lê thân ảnh đều từ trong hư không xuất hiện, trầm mặc nhìn Tư Lăng Cô Hồng, cũng chưa hề đụng tới.

Long ảnh tới mau, đi cũng mau, hết thấy giống như ảo giác.

Tư Lăng Cô Hồng lông mi nâng lên, một đôi con ngươi yên tĩnh không gợn sóng, giống như nửa đêm màn đêm, nhợt nhạt ánh sáng là nguyệt hoa tinh hồn.

“Các người lưu không dưới chúng nó.”

Réo rất thanh tịnh tiếng nói, nói ra lời nói không có dư thừa cảm tình. Chỉ là Tuyết Hoạch cùng Chúc Viêm nghe xong thân thể đều chấn động, nghe ra Tư Lăng Cô Hồng lời nói trực diện thượng ý tứ.

Chúc Viêm xà trên mặt biểu tình trầm tĩnh, không có mở miệng phản bác. Tuyết Hoạch biểu tình biến hóa, tựa hồ tưởng giận lại nhịn xuống, nheo lại hồ ly mắt, một bộ khinh thường Tư Lăng Cô Hồng lời nói bộ dáng.

Đỗ Tử Nhược nhìn một màn này, ần ần cảm giác được cái gì, như cũ vẫn duy trì an tĩnh.

“Ha ha.” Một tiếng trong sáng tiếng cười vang lên, nguyên lai là một bên tia nắng ban mai. Hắc tươi cười vẫn là như vậy đẹp thuần lương, dường như nửa điểm đều không có cảm nhận được không khí biến hóa, nhìn nhìn Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, lại đem ánh mắt chuyển hướng Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch, đối hai người cười nói: “Đây là các người không đúng rồi, nhân gia chỉ là muốn cùng các người hảo hảo đàm phán một chút, cứ như vậy đi vội vã không khỏi quá không cho mặt mũi đi?”

Chúc Viêm còn trầm khuôn mặt, không ai có thể từ nó xà trên mặt suy đoán ra nó lúc này ý tưởng. Tuyết Hoạch tắc cấn răng hừ hừ hai tiếng, nhìn tia nắng ban mai liếc mắt một cái, tựa hồ bất mãn hắc lời nói, lạnh giọng nói: “Đây là ta tuyết nguyệt hồ nhà mình sự tình, như vậy xử lý cũng là chúng ta nhà mình sự tình, có nguyện ý hay không đàm phán tự nhiên từ ta cái này tộc trưởng quyết định.”

Tia nắng ban mai nhún nhún vai, vừa mới mở ra môi khẩu chuẩn bị nói chuyện, chỉ là một tiếng nữ tử tiếng nói trước truyền vào ở đây mọi người chúng thú lỗ tai ——

“Muốn Hóa Hình Đan sao?”

Một câu, rước lấy Tuyết Hoặc cùng Chúc Viêm thần sắc đồng thời đại ra.

Đường Niệm Niệm thần sắc bình tĩnh bất biến, lại lần nữa lặp lại, “Muốn Hóa Hình Đan sao?”

Lúc này đây, Tuyết Hoặc cùng Chúc Viêm cuối cùng hoàn hồn, chúng nó nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm ánh mắt, hoàn toàn vô pháp che giấu cực nóng.

-----oOo-----

Chương 184: này chẳng lẽ là bán nhi tử?

Nguồn: EbookTruyen.Net

Muốn Hóa Hình Đan sao?

Vấn đề này ở Yêu Cốc trung hỏi ra tới, được đến đáp án tuyệt đối là khẳng định. Mỗi cái yêu tu đều muốn Hóa Hình Đan, chỉ cần có cơ hội được đến Hóa Hình Đan, trả giá đại giới không phải quá vượt qua tưởng tượng, mỗi cái yêu tu đều sẽ nghĩ mọi cách được đến.

Yêu tu bản thể vì yêu thú, chẳng sợ chúng nó thiên phú dị bẩm, bất quá này thú thể chung quy là thú thể, thật sự khó có thể thay đổi. Bất quá có một chút làm cho bọn họ cũng không thể không thừa nhận, nhân vi vạn vật chi linh, nhân loại có yêu thú cũng vì này cực kỳ hiếm mộ địa phương, từ Hồng Hoang lúc sau thế giới này đều từ nhân vi chủ, chẳng sợ hóa hình lúc sau thực lực của bọn họ cũng không có thú thể thực lực cường đại, bất quá lại có mặt khác chỗ tốt, kia đó là tu luyện tốc độ sẽ so dĩ vãng chỉ có được thú thể chính mình tu luyện càng mau, hơn nữa nhân loại bình thường hữu dụng đan dược chúng nó cũng có thể đủ dùng, hơn nữa hữu hiệu.

Này còn không ngừng là làm các yêu thú nhất để ý, làm cho bọn họ như thế để ý hóa hình thành nhân nguyên nhân còn có còn lại là, trên người chúng nó đều mang theo thượng cổ yêu thú huyết mạch, đối với thượng cổ yêu thú tổ tiên chúng nó đều có từ huyết mạch mang đến tôn kính, mà thượng cổ yêu thú mỗi người đều là có thể hóa hình thành nhân yêu tiên. Như thế dưới, đối chúng nó tới nói hóa hình thành nhân càng như là một loại khảo nghiệm cùng tư cách.

Chỉ là yêu thú hóa hình thành nhân cũng không đơn giản, mỗi cái yêu thú ở Nguyên Anh kỳ lúc sau liền có thể hóa hình thành nhân

thân, chỉ là này hóa hình trở thành nhân thân yêu cầu thừa nhận khảo nghiệm cùng thống khổ thật sự không phải giống nhau yêu thú có thể thừa nhận, một cái không hảo sẽ hóa hình không thành ngược lại hồn phi phách tán. Này đối với vốn là huyết mạch thừa thớt yêu thú tới nói chính là không nhỏ đả kích, cho nên nếu không phải có tuyệt đối tự tin, hoặc là không thể không như thế như vậy làm nói, yêu thú cũng không nguyện ý làm chính mình tộc nhân ở Nguyên Anh kỳ sau hóa hình thành nhân.

Hiện giờ toàn bộ Yêu Cốc bên trong, có thể hóa thành hình người yêu thú thật sự không nhiều lắm, cho dù là Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch hai người chẳng sợ có tâm lại cũng vẫn luôn không có đi làm.

Nhưng mà Đường Niệm Niệm trong lời nói mặt Hóa Hình Đan đúng là chuyên môn vì phụ trợ yêu thú hóa hình đan dược, này hóa hình chỉ có một tác dụng, kia đó là phụ trợ yêu tu hóa hình, đối với nhân loại người tu tiên hoặc là người tu ma tới nói đều không có bất luận cái gì tác dụng.

Hóa Hình Đan có thể nói là sở hữu yêu tu đều vô cùng khát vọng đan dược, nó không ngừng có thể cho yêu thú hóa hình xác suất thành công đề cao tam thành phía trên, hơn nữa không có gì tác dụng phụ, thời khắc máu chốt còn có thể đủ bảo toàn yêu tu tánh mạng, này đối với yêu thú tới nói có thể so cứu mạng thánh dược còn muốn trân quý.

Chỉ là, vô luận là Yêu Cốc vẫn là tiên nguyên lại hoặc là Ma Vực cũng không từng nghe nói qua có Hóa Hình Đan đan phương, cho nên này Hóa Hình Đan cũng chỉ có thể trở thành Yêu Cốc trung yêu tu môn mỗi người có thể tưởng tượng không thể đồ vật.

Hiện tại Đường Niệm Niệm thế nhưng hỏi bọn hắn có nghĩ muốn Hóa Hình Đan, này kinh hỉ không khỏi quá lớn một ít.

Đừng nói là Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch, đang bị chúng nó vây khốn Bạch Lê cùng Hồng Lê cũng mở to hai mắt nhìn. Chúng nó đi theo Đường Niệm Niệm bên người thời gian không tính đoản, cũng vẫn luôn đều biết Đường Niệm Niệm đan dược ùn ùn không dứt,

nhưng là thật đúng là không có suy nghĩ quá nàng biết được Hóa Hình Đan đan phương, hơn nữa tựa hồ còn có thể đủ luyện chế ra tới?

Chúc Viêm hơi thở lược trọng, quay đầu vừa vặn cùng đồng dạng quay đầu nhìn qua Tuyết Hoạch hai mắt đối diện ở bên nhau, hai người đều thấy đối phương trong ánh mắt ý tứ. Tuyết Hoạch trước hết không có vững vàng, híp mắt đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Ý của ngươi là ngươi có Hóa Hình Đan không thành?”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt lắc đầu, “Hiện tại không có.” Ở Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch lập tức có chút ảm đạm xuống dưới thần sắc hạ, nói tiếp: “Các ngươi ra dược liệu, ta có thể luyện.”

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch thần sắc biến đổi ở biến, Chúc Viêm cười mỉa: “Ngươi lời nói có thể hay không một lần nói xong?”

Hóa Hình Đan đối với Yêu Cốc tới nói ý nghĩa quá lớn, cho dù là thân là nhất tộc tộc trưởng chúng nó cũng không khởi động dung. Tuy rằng nó cũng không biết Đường Niệm Niệm rốt cuộc nơi nào này Hóa Hình Đan đan dược đan phương, bất quá này đó đều không quan trọng, quan trọng là đối phương thật sự có thể luyện chế ra Hóa Hình Đan, chỉ cần có được Hóa Hình Đan, vô luận là chúng nó vẫn là toàn bộ Yêu Cốc đều sẽ bởi vậy phát sinh thật lớn thay đổi.

Đường Niệm Niệm thần sắc bình tĩnh, nghe theo Chúc Viêm lời nói, một lần đem trong lòng tính toán nói xong, “Đem Bạch Lê cùng Hồng Lê giao cho chúng ta, ta cho các ngươi luyện chế Hóa Hình Đan.”

Này xem như mua bán nhi tử đi?

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch sắc mặt đều trừu trừu, lại không có trước tiên liền cùng Đường Niệm Niệm giằng co lên như thế xem ra nói, chúng nó lại là do dự, có tính toán đem chính mình nhi tử lấy tới đổi lấy Hóa Hình Đan.

Ở từng người tộc trưởng cái đuôi vây khốn Bạch Lê cùng Hồng Lê lúc này tâm tình đã là cao hứng lại là nghẹn khuất, cao hứng tự nhiên là nhìn ra nhà mình tộc trưởng do dự, chúng nó có cơ hội tránh thoát trừng phạt hơn nữa thỏa mãn chính mình niệm tưởng; nghẹn khuất còn lại là, nhà mình tộc trưởng ngay từ đầu biểu hiện như vậy kiên quyết, một hai phải đem chính mình cấp quan tiến trong tộc, hiện giờ ở Hóa Hình Đan trước mặt, thế nhưng liền do dự mà muốn đem chính mình cấp bán?

“Xuy.” Hồng Lê phân thân xà quái miệng phun một tiếng tựa người cười nhạt thanh, mồm to một trương, Hồng Lê huyết hồng thật nhỏ thân mình từ giữa bay vụt ra tới, phiêu phù ở giữa không trung.

Này một tiếng vi diệu thanh âm ở tư pháp điện phủ nội tuy rằng không tính đại, nhưng là tuyệt đối có thể cho ở bên trong sinh linh đều nghe rõ, Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch tự nhiên cũng không ngoại lệ. Chúc Viêm xà trên mặt hiện lên một mặt xấu hổ, lạnh lùng trừng mắt giữa không trung Hồng Lê liếc mắt một cái, ho khan một tiếng đối Đường Niệm Niệm giống như không lắng để ý nói: “Nghe người nói như vậy nói, tựa hồ là tính toán làm chúng ta tộc nhân giao cho người, còn phải cho người luyện chế Hóa Hình Đan dược liệu, người chỉ cần cho chúng ta luyện chế ra tới?”

Đường Niệm Niệm không có chần chờ gật đầu.

Tuyết Hoạch tùy theo híp hẹp dài hồ ly mắt, nói: “Trận này mua bán không khỏi có chút không công bằng đi? Người chỉ cần động động tay mà thôi. Nếu không người đem Hóa Hình Đan đan phương giao ra đây như thế nào?”

Mặt sau câu nói kia trên thực tế bất quá là thuận miệng nói nói, có cố ý kích thích Đường Niệm Niệm hiềm nghi, cũng là vì thể hiện ra tới chính mình đối tộc nhân để ý, rốt cuộc nói đều biết đan phương trân quý, hưởng chi vẫn là Hóa Hình Đan loại này đan phương. Giống nhau mở miệng muốn luyện dược sư đem chính mình đan phương giao ra đây, có thể xem như một loại bên ngoài thương khiêu khích.

Chúc Viêm bất động thanh sắc trừng mắt nhìn Tuyết Hoạch liếc mắt một cái.

Tuyết Hoạch trên mặt biểu tình bất biến, trong lòng kỳ thật cũng thầm mắng chính mình một tiếng khẩu mau. Này trước mắt vài người đều không phải người bình thường, đặc biệt là Tư Lăng Cô Hồng! Chọc hấn nói, cho dù là thân là tuyết nguyệt Hồ tộc tộc trưởng nó cũng sẽ không hảo quá.

Chỉ là ai cũng không thể tưởng được, đối mặt Tuyết Hoạch lời như vậy, Đường Niệm Niệm thần sắc cũng không có biến hóa, ngược lại bình tĩnh đáp: “Hảo.”

“Cái gì?” Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch đều không có nghĩ đến Đường Niệm Niệm thế nhưng đáp ứng nhanh như vậy. Còn có nàng vừa mới đáp ứng chính là cái gì? Là hảo?

Còn không có chờ chúng nó phục hồi tinh thần lại, Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn về phía hai người, tiếp tục nói: “Ta đem Hóa Hình Đan đan phương cho các người, Hồng Lê cùng Bạch Lê chính là chúng ta.”

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch nhất thời còn không có từ nàng trong lời nói xoay người, trong chốc lát sau, Chúc Viêm một chút cảnh giác, trầm giọng đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Người ý tứ chẳng lẽ là dùng Hóa Hình Đan đan phương đổi lấy tộc của ta tộc nhân, như vậy về luyện chế Hóa Hình Đan sự tình liền không tính?”

Nó lời nói vừa mới nói xong, liền thấy Đường Niệm Niệm vẻ mặt đương nhiên gật đầu.

Điểm này đầu làm Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch thần sắc lại lần nữa biến hóa, một hơi nghẹn ở trong lòng, không thể giáp mặt mắng ra tiếng chỉ có thể chửi thầm. Hóa Hình Đan là cái gì đan dược? Kia chính là yêu tu đều tha thiết ước mơ đan dược, vô luận luyện chế dược liệu vẫn là luyện chế thủ đoạn đều yêu cầu cực đại. Chỉ bằng chúng nó Yêu Cốc này đàn luyện dược sư đi luyện chế Hóa Hình

Đan? Phỏng chừng chờ đến kia Hóa Hình Đan đan phương mốc meo, chúng nó còn không có một vị như vậy luyện dược sư ra tới.

Đến nỗi trao tiên nguyên luyện dược sư lại đây luyện chế? Người bình thường chúng nó sẽ tùy ý tín nhiệm? Nay luyện chế cũng không phải là bình thường đan dược, chính là Hóa Hình Đan a!

Hai người thần sắc biến hóa bị mấy người đều xem ở trong mắt, Đường Niệm Niệm chờ một hồi, rất có kiên nhẫn dò hỏi một câu, “Thế nào?”

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch liếc nhau, Tuyết Hoạch ho nhẹ một tiếng, trước vẻ mặt không vui nói: “Bạch Lê chính là ta tuyết nguyệt Hồ tộc trong đàn mặt này một thể hệ huyết mạch nhất tinh thuần một vị, không có gì bất ngờ xảy ra nói, nó sẽ đời kế tiếp tuyết nguyệt Hồ tộc tộc trưởng, nếu liền đem nó cấp giao ra đi không khỏi quá mức tùy tiện, càng có vẻ ta tuyết nguyệt Hồ tộc vô năng.”

Lời này nói được, tựa hồ phi thường không vui đem Bạch Lê giao ra đi, cố tình lại như thế uyển chuyển, cũng không có một ngụm cự tuyết, làm người cảm thấy còn có quay lại cơ hội.

Chúc Viêm trong lòng ám mà khinh thường Tuyết Hoạch làm bộ làm tịch, tựa thân xà trên mặt cũng là vẻ mặt nghiêm túc, nhấp xà khẩu không ra tiếng, tựa hồ ở tán đồng Tuyết Hoạch lời nói, đồng thời cũng là biểu đạt ra bản thân đối Hồng Lê đồng dạng ý nguyện.

Hai vị này yêu thú tộc đàn tộc trưởng biểu tình dừng ở ở đây bốn người trong mắt, ngoài ý muốn bốn người thần sắc đều không có cái gì nhiều ít biến hóa. Tia nắng ban mai không lấm để ý cười, Đỗ Tử Nhược bình tĩnh im lặng. Đến nỗi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, biểu tình đều bình thản đạm nhiên, đối với hai vị tộc trưởng ám chỉ ngôn ngữ tựa hồ căn bản là không có nghe được tới.

Một phương yêu thú một phương người, hai bên cứ như vậy trầm mặc đối diện.

Ở bên trong này tộc nhất sốt ruột ngược lại là đang bị coi như giao dịch chi vật Hồng Lê cùng Bạch Lê. Hồng Lê bản thể phiêu phù ở giữa không trung, Bạch Lê bởi vì thâm bị thương nặng bị nhà mình tộc trưởng giam cầm căn bản là không có cách nào nhúc nhích, bất quá ngôn ngữ lại vẫn là có thể. Đây một hồ một xà cho nhau cách không đối coi, đối với nhà mình tộc trưởng hiểu biết, chỉ là từ này ngăn ngừa thời gian nội, Bạch Lê cùng Hồng Lê liền mơ hồ từ Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch biểu hiện phỏng đoán ra tới cái gì.

Hồng Lê trừng mắt Chúc Viêm, tê vừa nói nói: “Lão nhân, muốn càng nhiều chỗ tốt liền nói thẳng, trang cái gì để ý nhiều ta bộ dáng, hưởng chi trang đến còn một chút đều không giống!”

“Người tên tiểu tử thú này!” Chúc Viêm vừa nghe, xà trên mặt nghiêm túc biểu tình tức khắc phá công, vung cái đuôi đem Hồng Lê phân thân cấp ném ra, một đoàn đỏ như máu năng lượng cái lồng liền đem giữa không trung Hồng Lê cấp nhốt ở bên trong, tùy ý Hồng Lê như thế nào va chạm đều phá không khai, lập tức Hồng Lê liền tung hạ đầu, càng thêm bất mãn trừng mắt Chúc Viêm.

Bạch Lê không có giống Hồng Lê như vậy xúc động, nó hiểu biết chính mình mẫu thân bị kịch, càng hiểu biết Tuyết Hoạch đối này khúc mắc. Nếu nó cũng giống Hồng Lê như vậy nói thẳng không có kỹ nói, chỉ sợ Tuyết Hoạch thật sự không chút do dự liền đem nó cấp mang đi, chẳng sợ có Đường Niệm Niệm bọn họ lại lần nữa ngăn trở, đến cuối cùng còn có khả năng hóa thành một hồi nan giải tranh đấu, này tuyệt phi nó muốn nhìn đến.

Như thế, Bạch Lê chỉ có thể trầm mặc, một đôi hẹp dài con người lộ ra một tia cầu xin nhìn Đường Niệm Niệm.

Nó nhìn ra được tới, Tuyết Hoạch sở dĩ còn đứng ở chỗ này, nguyên nhân liền ở chỗ Đường Niệm Niệm còn có Tư Lăng Cô Hồng. Tư Lăng Cô Hồng đối với chúng nó cảm tình cũng không thâm hậu, bất quá chỉ cần Đường Niệm Niệm muốn làm sự tình, Tư Lăng Cô Hồng đều sẽ một bên hiệp trợ, cho nên hết thảy đều ở chỗ Đường Niệm Niệm trên người.

Đường Niệm Niệm tự nhiên thấy được Bạch Lê ánh mắt, nàng nhẹ chóp chóp con ngươi, thanh thúy giống như minh châu lạc trì tiếng nói đánh vỡ trận này trầm tĩnh, “Ta cho các ngươi Hóa Hình Đan đan phương, hơn nữa giúp các ngươi luyện chế Hóa Hình Đan.”

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch con ngươi đồng thời sáng ngời, Tuyết Hoạch lúc này lại nói: “Ấn ngươi ý tứ, ngươi giúp chúng ta luyện chế Hóa Hình Đan là chính chúng ta ra luyện chế Hóa Hình Đan dược liệu nhưng đổi?”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tuyết Hoạch hí mắt tiếp tục cò kè mặc cả nói: “Một khi đã như vậy, chỉ cần là cho chúng ta một yêu một viên Hóa Hình Đan còn chưa đủ. Ta còn cần ngươi một cái hứa hẹn, chỉ cần chúng ta trả giá dược liệu, ngươi liền vì đến cho chúng ta luyện chế ra Hóa Hình Đan, không thể cố ý khinh tham ô dược liệu, không thể cố ý luyện chế thất bại.”

Tuyết Hoạch lời vừa nói ra, tư pháp điện phủ lại lần nữa một tĩnh.

Ở đây vô luận là người vẫn là thú đều ở thời điểm này nhìn về phía Tuyết Hoạch, cho dù là Chúc Viêm cũng là miễn phí luyện đan sư, chẳng những không có bất luận cái gì thù lao, hơn nữa vẫn là bất luận cái gì thời điểm đều đến bắt được dược liệu phải vô điều kiện luyện đan.

Nhưng mà Tuyết Hoạch yêu cầu này, lại là biến tướng tính làm Đường Niệm Niệm trở thành Yêu Cốc miễn phí luyện đan sư, chẳng những không có bất luận cái gì thù lao, hơn nữa vẫn là bất luận cái gì thời điểm đều đến bắt được dược liệu phải vô điều kiện luyện đan.

“Tuyết Hoạch!” Chúc Viêm thấp giọng cảnh cáo. Nó chẳng lẽ là muốn cho Đường Niệm Niệm bọn họ cùng Yêu Cốc nháo cương không thành?

Tuyết Hoặc không lăm để ý lắc đầu, không để ý đến Chúc Viêm, như cũ nhìn Đường Niệm Niệm, còn có cảnh giác chú ý Tư Lăng Cô Hồng, cười nói: “Đương nhiên, ta tin tưởng nếu là người đáp ứng rồi tự nhiên sẽ làm được, ta cũng không cần người phát cái gì tâm ma lời thề.” Nó vẫn là biết được đúng mực, nếu là thật sự làm Đường Niệm Niệm phát tâm ma lời thề nói, như vậy chỉ sợ thật khiến cho Đường Niệm Niệm bọn họ đối Yêu Cốc tiếng lòng ngại kỵ. “Nếu người làm không được nói, có thể lựa chọn không đáp ứng, như vậy ta cũng có thể mang theo này không nghe lời tiểu tử đi trở về.”

Bạch Lê gắt gao nhấp môi khẩu, không có lại xem Đường Niệm Niệm. Nó cũng biết Tuyết Hoặc đưa ra yêu cầu quá lớn, nó càng minh bạch chính mình đối với Đường Niệm Niệm giá trị cũng không lớn, Đường Niệm Niệm sở dĩ sẽ bảo hạ nó càng nhiều nguyên nhân ở chỗ Diệp thị tỷ muội. Chỉ là vì bảo hạ nó do đó đáp ứng Tuyết Hoặc như vậy yêu cầu, liền nó chính mình đều cảm thấy không đáng giá.

Bị nhốt trụ huyết sắc màn hào quang bên trong Hồng Lê cũng trừng lớn xà mắt, hung hăng nhìn Tuyết Hoặc. Nguyên lai cảm thấy kia xú hồ ly đã đủ làm người chán ghét, nguyên lai nơi này còn có cái càng làm cho người chán ghét. Cùng này chỉ một so, xú hồ ly thật sự là quá đáng yêu!

Lúc này có chút thất hồn lạc phách Bạch Lê nếu biết Hồng Lê ý tưởng, chỉ sợ một chút cũng sẽ không cao hứng. Có thể nói nó đáng yêu chỉ có Diệp thị tỷ muội, từ này chết xà trong miệng nói ra, khiến cho nó hận không thể xé rách nó xà khẩu.

Ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, Đường Niệm Niệm con người híp lại, biểu tình nghiêm túc thả nghiêm túc, xem ra là ở nghiêm túc suy xét Tuyết Hoặc ý tưởng.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn thấy nàng hơi nhíu khởi đỉnh mày, trong mắt ba quang nhẹ dạng, mát lạnh bóng loáng lòng bàn tay vỗ ở nàng đỉnh mày thượng, đem kia rất nhỏ nhãn ngân vuốt phẳng, nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm nếu là khó xử, ta tới giải quyết.”

Đường Niệm Niệm không có chần chờ lắc đầu, ở Tư Lăng Cô Hồng ngón tay chạm vào nàng đỉnh mày đem nàng nhãn ngân vuốt phẳng thời điểm, tựa hồ cũng đem nàng trong lòng suy nghĩ cấp chải vuốt rõ ràng. Đường Niệm Niệm ánh mắt bình tĩnh nhìn Tuyết Hoạch, như vậy trong suốt hai mắt, đem Tuyết Hoạch bộ dáng hoàn toàn khác ở con người trung, làm Tuyết Hoạch nhin không được ngăn ra, trong lòng dâng lên một cỗ mạc danh cảm giác.

Loại cảm giác này không thể nói hảo thuyết không thượng hư, cốt tình chính là loại này đoán không chuẩn cảm giác làm nó tâm thần hơi loạn.

Đường Niệm Niệm lúc này ra tiếng nói: “Hảo.”

Vốn dĩ mặt mang tươi cười Tuyết Hoạch nghe thấy cái này tựa, biểu tình ngăn ra, thực hiện nhiên không có phản ứng lại đây, tựa hồ căn bản là không nghĩ tới Đường Niệm Niệm sẽ đáp ứng, không khỏi lại lần nữa chứng thực nói: “Người nói cái gì?”

“Ta nói tốt.” Đường Niệm Niệm nếu làm quyết định liền sẽ không lại có bất luận cái gì do dự chần chờ, vẻ mặt bình tĩnh cùng Tuyết Hoạch hơi hơi trừng mắt đôi mắt đối diện ở bên nhau, rõ ràng nói: “Người nói sự tình, ta đáp ứng.”

Tuyết Hoạch ánh mắt có chút kinh nghi bất định, trầm mặc không nói gì.

Chúc Viêm nhìn nó liếc mắt một cái, lại quay đầu đem huyết sắc màn hào quang nội trũng lớn con mắt, thoạt nhìn đầy mặt không thể tin tưởng Hồng Lê xem ở trong mắt. Huyết hồng tròng mắt chợt lóe, kia đem Hồng Lê giam cầm ở bên trong huyết sắc màn hào quang liền phiêu động lên, bất quá đảo mắt liền bay tới Đường Niệm Niệm trước mặt, sau đó không tiếng động tiêu tán, Hồng Lê bản thể cũng khôi phục tự do, phiêu phù ở Đường Niệm Niệm bên người.

“Lão nhân?” Hồng Lê kinh ngạc nhìn chằm chằm còn tại chỗ Chúc Viêm.

Chúc Viêm lạnh lùng nói: “Tiểu tử ngươi có thể bán được như vậy giá thật sự là khó được.”

“Xuy!” Vừa mới còn có một tia cảm động Hồng Lê, xà trên mặt tức khắc lộ ra dữ tợn, há mồm đối với Chúc Viêm gào rống vài tiếng, liền phiêu phù ở Đường Niệm Niệm bên cạnh không nói. Một đôi huyết đá quý giống nhau đôi mắt thỉnh thoảng nhìn xem Đường Niệm Niệm lại nhìn về phía còn bị Tuyết Hoạch giam cầm ở cái đuôi bên trong Bạch Lê.

Chúc Viêm đã làm quyết định cùng lựa chọn, ánh mắt mịt mờ nhìn chằm chằm Tuyết Hoạch. Tuyết Hoạch lại vẫn là trầm mặc tại chỗ, một đôi hồ ly đôi mắt không ngừng chớp động, tựa hồ ở giãy giụa cái gì.

“Ai nha, quá lòng tham nhưng không hảo nga.” Thiếu niên âm thanh trong trẻo lười biếng truyền ra tới, tia nắng ban mai một đôi mắt cười tủm tủm nhìn nhìn Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch.

Này một tiếng tựa hồ đem Tuyết Hoạch cấp bừng tỉnh, mịt mờ nhìn thoáng qua tia nắng ban mai, phía sau thật lớn xoã tung cái đuôi thần tượng trước, làm trong đó Bạch Lê có thể cùng chính mình hoàn toàn đối diện ở bên nhau.

“Ngươi thật sự vô luận như thế nào đều không oán bất hối?”

Bạch Lê có thể thấy Tuyết Hoạch trong ánh mắt phức tạp cảm xúc, cái loại này no đủ cảm tình ánh mắt làm Bạch Lê tâm thần chấn động.

“Không.” Cuối cùng, Bạch Lê không có bất luận cái gì thoái nhượng, bình tĩnh nói ra cái này tự.

Này thanh vừa mới rơi xuống, Bạch Lê thân thể đã bị thật mạnh quăng đi ra ngoài, Tuyết Hoạch lạnh băng cực hạn thanh âm nghiêng răng nghiêng lợi vang lên, “Hảo! Hảo! Hảo! Ngươi nếu chấp mê bất hối, ta cũng ngăn không được, chỉ nguyện ngươi nhớ kỹ chính ngươi hôm nay lời nói còn có làm ra quyết định!”

Bạch Lê thân thể bị một đạo nhu hòa năng lượng bảo vệ, sau đó đồng dạng dừng ở Đường Niệm Niệm mấy người bên cạnh. Nghe được Tuyết Hoạch kia nghe tựa ác ý lời nói, Bạch Lê còn nghe hiểu nó trong đó thâm hàm vô tận quan tâm, đối này chỉ là yên lặng gật đầu, không tiếng động nhìn không hề xem thắp liếc mắt một cái Tuyết Hoạch.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Niệm Niệm thật sự sẽ đơn giản như vậy thỏa hiệp sao? Hừ hừ! (tay..... Hảo lãnh!)

-----oOo-----

Chương 185: tư pháp điện bí mật

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ngày sau Tây Sơn, ánh nắng chiều che kín chân trời.

Lụi bại tư pháp điện bị màu kim hồng ánh nắng chiều quang huy bao phủ, có loại anh hùng cô đơn cô độc trang nghiêm cảm giác. Chẳng sợ tư pháp điện lại như thế nào rách nát, lại nửa điểm sẽ không làm người cảm giác ngay sau đó nó liền sẽ sập. Thật giống như là tuyệt thế bảo kiếm bị bịt kín trần hôi rỉ sét, liếc mắt một cái nhìn lại cùng que cời lửa không có bao lớn khác nhau, bất quá nó cổ xưa cao ngạo chưa bao giờ biến mất, chỉ đợi chân chính nhận biết nó hơn nữa đến nó thừa nhận người xuất hiện, mới có thể triển lộ ra nó tuyệt thế mũi nhọn.

Tư pháp điện phủ nội, Tuyết Hoặc từ nói xong câu nói kia sau liền trầm mặc không nói, giống như này tư pháp điện phủ nội một tòa tuyết điêu.

Tia nắng ban mai phiên động tay phải thương tư pháp sách, không biết là tùy ý phiên phiên vẫn là ở làm cái gì ghi lại. Một hồi đem tư pháp sách khép lại, ngẩng đầu đối Đường Niệm Niệm mấy người mỉm cười nói: “Này đàm phán xem như hoàn mỹ kết thúc, nếu sự tình đã giải quyết, liền từ ta đến mang lãnh Kinh Hồng tiên tử các người ở Yên Cốc trung một du.”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu, đình chỉ hướng Bạch Lê trên người thua vận dược lực khôi phục nó thương thế, ngón tay bắn ra, một viên đan dược liền ném vào Bạch Lê trong miệng.

Bạch Lê không biết Đường Niệm Niệm rốt cuộc làm chút cái gì, rõ ràng vừa mới còn làm nó chỉ có thể cố nén thống khổ ở một trận

thoải mái ấm áp hạ dần dần biến mất, chờ trong miệng bị Đường Niệm Niệm ném xuống một viên đan dược nuốt vào sau. Kia vốn dĩ xem như nghiêm trọng thương thế đã áp chế xuống dưới, ít nhất sẽ không làm nó liền đi đường đều gian nan, lấy loại này khôi phục tốc độ, nghĩ đến nó thương thế không cần bao lâu là có thể đủ hoàn hảo, hơn nữa sẽ không lưu lại bất luận cái gì di chứng.

Thân thể chung quanh nhu hòa năng lượng đã biến mất, Bạch Lê thân thể chỉ là lắc lư một chút, liền ổn định vững chắc đứng ở giữa không trung, thực hiện nhiên không ngừng là thương thế rất tốt, hơn nữa còn có thể đủ vận chuyển yêu lực.

Đối diện cách đó không xa Tuyết Hoạch tuy rằng không có đem ánh mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm bên này, bất quá nó yêu thức đã sớm đem tư pháp điện nơi này toàn bộ bao phủ, Bạch Lê hành vi nó toàn bộ đều có thể đủ thu vào trong đầu. Dương nhìn đến Bạch Lê ổn định vững chắc đứng ở giữa không trung thời điểm, nó xem ở nơi khác hẹp dài đôi mắt hiện lên một sợi an tâm, không tiếng động thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nó biết chính mình ra tay trình độ, nếu không có Đường Niệm Niệm vì Bạch Lê chữa thương, Bạch Lê thương thế cũng có thể đủ không có di chứng khôi phục, chỉ là thời gian sẽ rất dài, hơn nữa gần nhất một đoạn thời gian nội muốn chịu đựng thống khổ tuyệt đối không nhỏ.

Bạch Lê cũng ở ngay lúc này thu hồi nhìn Tuyết Hoạch ánh mắt, hướng Đường Niệm Niệm đầu đi cảm kích một mặt ánh mắt, không có ngôn ngữ.

Hồng Lê tùy ý đỉnh đầu đèn lồng mũ bên trong Lục Lục hồ nháo, mắt thấy tia nắng ban mai ở phía trước chuẩn bị dẫn đường rời đi, quay đầu liền đối với Chúc Viêm ngửa đầu tê tê phun ra vài cái xà quả hạnh liền về mặt kiên căng quay lại đầu.

Chúc Viêm thấy vậy một trận dở khóc dở cười, bất quá mặt ngoài xà trên mặt vẫn là vẻ mặt lãnh túc.

Tư Lăng Cô Hồng một tay vây quanh Đường Niệm Niệm xoay người, bắt quá ở xoay người hết sức, một đôi buồng xuống con người hướng về tư pháp điện phủ chính diện chín tiết đại bậc thang cùng năm tiết tiểu bậc thang phía trên cô lập thật lớn ghé dựa nhưng nhìn lại. Kia liếc mắt một cái giống như uyển chuyển ngàn năm, đen nhánh thâm thúy, một sợi quang hoa từ muôn vàn năm tháng giữa dòng ngược lại tới, thấp sáng vô tận nửa đêm.

“Cô Hồng, làm sao vậy?” Đường Niệm Niệm nhạy bén cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng khác thường, theo Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt nhìn đến kia cửu ngũ bậc thang phía trên ghé dựa.

Từ vừa mới tiến vào tư pháp điện phủ thời điểm, Đường Niệm Niệm cũng không có đi chú ý điện phủ bên trong bài trí, đồng dạng không có đi chú ý này nhất dẫn nhân chú mục ghé dựa. Lúc này bởi vì Tư Lăng Cô Hồng duyên cớ, liếc mắt một cái cẩn thận đem ghé dựa xem ở trong mắt, lúc này mới phát hiện này ghé dựa một tia đặc thù.

Tư pháp điện vô luận trong ngoài hoặc đại hoặc tiểu đều có chút tồn hại, nhưng mà duy độc này tòa cửu ngũ bậc thang phía trên ghé dựa hoàn toàn hoàn chỉnh. Này san sát ghé thật lớn vô cùng, nhìn ra cho dù là ngồi xuống năm cái người trưởng thành cũng sẽ không chen chúc, mặt trên tựa hồ bị bịt kín một tầng dày nặng trần hôi, khiến cho toàn bộ ghé dựa nhan sắc đều dị thường ảm đạm, làm người không có cách nào biết được này ghé dựa nguyên bản nhan sắc rốt cuộc là bộ dáng gì.

Đường Niệm Niệm nhẹ chóp chóp con người, nhìn bàn ghé ánh mắt càng ngày càng nghiêm túc.

Ở nàng như thế chuyên chú ánh mắt dưới, này ghé dựa cho nàng cảm giác cũng đang không ngừng biến hóa, kia cổ cảm giác như thế hoang vu không biết, làm nàng tâm thần đều đi theo gợn sóng phập phồng lên.

Hồng ——

Cổ xưa chuông sớm thanh.

Rống ——

Hoang man rống ngâm.

Kĩ ——

Hồng cổ phượng đề.

Vô số thanh âm tiếng vọng ở Đường Niệm Niệm trong đầu, hình thành một bức không có hình ảnh ảo giác. Chỉ bằng này đó thanh âm liền cũng đủ làm nàng trong óc tự nhiên hiện lên từng mảnh không biết cổ xưa cảnh tượng, nhưng mà này đó cảnh tượng tuyệt phi hiện tại nàng có thể đi thể ngộ, lọt vào trong tầm mắt không phải hình ảnh chỉ là hỗn độn hắc, hắc không thấy để.

Tại đây vô tận trong bóng đêm, không có bất luận cái gì sinh linh. Đường Niệm Niệm thậm chí cảm thụ không đến chính mình tồn tại, chỉ cảm thấy chính mình đã hóa thành này trong bóng đêm một viên, chỉ có thể đi theo cùng nhau vô tận trầm luân.

Ở tư pháp điện phủ bên trong Đổ Tử Nhược còn có Bạch Lê đám người chờ thú trong mắt, chỉ biết Tư Lăng Cô Hồng nện bước đột nhiên dừng lại, sau đó Đường Niệm Niệm liền nhìn chăm chăm tư pháp điện phủ cao trên đỉnh ghé dựa thượng xem, một tức chi gian Đường Niệm Niệm trên người hơi thở liền như loạn lên, nồng đậm được hương đem toàn bộ tư pháp điện đều cấp bao phủ.

Ở mọi người chúng thú còn không có phản ứng lại đây đây là có chuyện gì thời điểm, Đường Niệm Niệm trên người như loạn hơi thở còn có nồng đậm được hương lại đột nhiên khôi phục bình tĩnh, bình tĩnh đến cơ hồ không có bất luận cái gì hơi thở, Đường Niệm Niệm tồn tại cũng tựa hồ trở nên hư vô lên.

Đã xảy ra cái gì?

Vấn đề này hiện lên ở mỗi người trong đầu, giờ này khắc này Tuyết Hoạch cũng không rảnh lo giận dữ, gắt gao đánh giá Đường Niệm Niệm biến hóa, ngay sau đó phát hiện nàng hai mắt càng ngày càng

ảm đạm, đây là sinh mệnh hơi thở dần dần tắt hoặc là nói là ngủ say dấu hiệu.

“Ngao..... Ngao ô ~” Lục Lục cùng Đường Niệm Niệm vốn chính là nhất thể, đương Đường Niệm Niệm trầm luân trong bóng đêm thời điểm, Lục Lục nho nhỏ thân thể cũng nhoáng lên, chỉ miễn cưỡng phát ra vài tiếng nhỏ yếu thanh âm, liền không tiếng động ở Hồng Lê đèn lồng mũ bên trong đã ngủ say.

Bất thành linh biến hóa đem Hồng Lê sợ tới mức không nhẹ, kêu sợ hãi ra tiếng, “Sao lại thế này? Chủ nhân làm sao vậy? Đây ngốc quả bóng nhỏ lại sao lại thế này?”

Đỗ Tử Nhược từ Đường Niệm Niệm hơi thở đột nhiên sau khi biến hóa liền gắt gao nhìn chăm chăm phía trước ghé dựa, chỉ là ở hấn trong mắt, kia ghé dựa căn bản là không có nửa điểm bất đồng, cũng không có đối hấn tạo thành bất luận cái gì ảnh hưởng. Bất quá thân là trận sự hấn vẫn là phát hiện này ghé dựa bất phàm chỗ, này ghé dựa từ bậc thang đến chung quanh giá cắm nên đều có đặc thù bố trí. Chính tiết đại bậc thang năm tiết tiểu bậc thang, ngụ ý ngôi cửu ngũ. Bên hai đối giá cắm nên, giá cắm nên các chi nhánh bốn tiểu đước bàn, hình thành Thái Cực lưỡng nghi bát quái chi tượng.

Đỗ Tử Nhược ánh mắt không ngừng chuyển động, theo thâm nhập phát hiện kia ghé dựa dưới mặt đất đều có bố trí, thất tinh liên hoàn, 72 tinh tú..... Diễn sinh, diễn sinh, mặc kệ diễn sinh.

Đỗ Tử Nhược cái trán mồ hôi càng ngày càng nhiều, thân thể đều có chút run rẩy lên, hấn phát hiện chính mình căn bản là không có cách nào tính toán phá giải ra này nho nhỏ một mảnh mặt đất sở ẩn chứa huyền cơ, càng tính chỉ lại càng nhiều, dường như vô cùng vô tận, chẳng sợ hao hết hấn trong lòng cũng chưa chắc chạm đến băng sơn một góc.

Gian nan đem con người từ ghé dựa hạ mặt đất chuyển dời đến ghé dựa lúc sau bình phong, kia đồng dạng phá giải bóc ra sơn sắc bình phong, lúc này dừng ở Đỗ Tử Nhược trong mắt cũng dần dần trở nên bất đồng. Chỉ thấy kia ảm đạm hoa văn, kia dường như quỷ họa

hồ đồ đường cong, cẩn thận chải vuốt rõ ràng nói, liền phát hiện kia đường cong thể nhưng phác họa ra một đầu không biết cự thú gào rống đầu.

“Ngô!” Đỗ Tử Nhược kêu lên một tiếng, một vòi máu tươi từ hần khoe miệng chảy xuống, hần sắc mặt cũng trở nên tái nhợt không thôi, một đôi mắt lại vẫn là gắt gao nhìn chăm chăm kia không biết cự thú gào rống đầu bộ dáng. Hần biết này bình phong đã mất đi nó uy năng, này không biết cự thú đầu đồng dạng đã không có linh khí, nhưng chẳng sợ chỉ là như vậy, đương hần chỉ là ẩn ẩn thấy rõ kia thú đầu gào rống thời điểm, tâm thần thể nhưng vẫn là bị ngược buồn chán động, như là bị vạn trượng núi lớn áp quá.

Mồ hôi từ cái trán chảy xuống đến hần lông mi, ở lông mi rất cuộc không phụ gánh nặng, khiến cho mồ hôi rơi vào Đỗ Tử Nhược tròng mắt nội thời điểm.

Đỗ Tử Nhược nhin không được bản năng chớp hạ đôi mắt, đương hần lại xem kia bình phong một chỗ thời điểm, phát hiện kia gào rống thú đầu đã không thấy, vô luận hần thể nào nỗ lực đều không thể theo bình phong mơ hồ đường cong lại tổ hợp thành thú đầu bộ dáng.

Đương hần đang ở nỗ lực thời điểm, liền phát hiện theo này đường cong hơi chút đổi một tia phương vị nhìn lại, nhìn đến thể nhưng là một cái tiên tử mỉm cười bộ dáng.

Này tiên tử cực mỹ, cho dù là âm đạm họa tuyến phác họa, lại vẫn là làm nhìn đến người nhin không được cảm thấy nàng chính là trên đời đẹp nhất nữ tử. Nàng tươi cười khuyh quốc khuyh thành, có thể đến nàng cười, chẳng sợ trả giá tánh mạng cũng không tiếc.

Đỗ Tử Nhược hai mắt mê ly, đột nhiên cảm giác được thân thể bị đụng phải một chút, trước mắt kia tiên tử thân ảnh cũng một hư ngay sau đó lại lần nữa tìm không được dấu vết. Một cỗ ngạt trời lửa giận từ Đỗ Tử Nhược trong lòng dâng lên, làm hần đỏ đậm hai mắt nhìn về phía bên cạnh đẫy hần..... Hồng Lê.

Hồng Lê vốn dĩ chỉ là phát hiện Đổ Tử Nhược vẫn luôn bất động, có chút khác thường. Lúc này mới nhìn không được đẩy hẳn một chút, nơi nào nghĩ đến Đổ Tử Nhược thể nhưng như thể trừng mắt nó, tựa hồ hận không thể đem nó bằm thây vạn đoạn. Nhìn như vậy Đổ Tử Nhược, Hồng Lê cũng nhìn không được sợ tới mức ngẩn ra, ngờ ngác nói: “Người..... Người làm sao vậy?”

Đổ Tử Nhược trong tay kim quang chớp động, đương hẳn liền phải nhìn không được ra tay thời điểm, đầu óc đột nhiên một thanh.

“Cái, cái gì?” Đổ Tử Nhược sắc mặt từ tái nhợt hóa thành trắng bệch, lão đảo liên tục lui về phía sau hai bước, một đôi mắt mang theo sống sót sau tai nạn kinh hoàng, trong tay kim quang cũng đã biến mất.

Hồng Lê mịt mờ nhìn thoáng qua hẳn vừa mới tiêu tán tinh quang lòng bàn tay, hừ lạnh nói: “Chính người nhìn xem người hiện tại bộ dáng sẽ biết.”

Đừng tưởng rằng bản xà vương vừa mới không có cảm giác được người đối bản xà vương sát khí.

Đổ Tử Nhược trầm mặc xuống dưới, kỳ thật không cần xem hẳn là có thể đủ phỏng đoán tới rồi. Đối với Hồng Lê này rõ ràng sinh bực khẩu khí, hẳn cũng vô pháp đi biện giải, cũng không tính toán biện giải. Lúc này hẳn chỉ là cẩn thận nhìn thoáng qua tư pháp điện phủ vương tọa, không còn có tính toán tiếp tục đi nghiên cứu cái gì.

Chỉ cần chỉ là chạm đến băng sơn một góc liền thiếu chút nữa đem tánh mạng cấp đáp đi vào, nếu lại không biết hối cải đi tìm kiếm, chỉ sợ liền không còn có như vậy tốt vận khí.

Này tư pháp điện phủ rốt cuộc là khi nào tồn tại, lại là người nào sở hữu?

Hiện giờ đã suy bại thành cái dạng này, hơn nữa uy năng toàn bộ đều đã mất đi còn có thể đủ cho người ta mang đến như vậy đáng sợ đả kích, như vậy này tư pháp điện nguyên lai hoàn hảo thời điểm

lại sẽ là như thế nào cường đại đáng sợ? Đến nỗi có được này tòa tư pháp điện, thả ngòi kia vương tọa phía trên người lại sẽ ai? Người này tu vi lại đến cái dạng gì nông nổi?

Đỗ Tử Nhược không nghĩ ra được, đơn giản là hấn căn bản là không có tiếp xúc đến quá cái loại này hoàn cảnh. Hấn tưởng, nếu không phải bởi vì vạn Hư Đăng Yêu Đăng cùng Đường Niệm Niệm dám người tương ngộ, lại đến cùng bọn họ đi cùng một chỗ nói, hấn có lẽ căn bản là sẽ không tiếp xúc đến này đó. Cho dù là ngàn vạn năm sau tiếp xúc tới rồi, lúc ấy đã sớm cảnh còn người mất đi.

Đỗ Tử Nhược khác thường bị ở đây người, thú xem ở trong mắt, đương phát hiện hấn không có vấn đề lúc sau, bọn họ lớn nhất lực chú ý vẫn là ở Đường Niệm Niệm trên người.

Đường Niệm Niệm vẫn là ngốc đứng ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, trên người hơi thở cũng càng ngày càng hư vô không có pháp phòng. Như vậy biến hóa Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch trước kia chưa từng có gặp được quá, hiện giờ nhìn cũng là hai mắt một bôi đen, căn bản là không biết ở Đường Niệm Niệm trên người đã xảy ra cái gì, lại nên làm như thế nào mới có thể đủ làm nàng khôi phục nguyên trạng.

Vô luận như thế nào Đường Niệm Niệm nhưng đều không thể xảy ra chuyện a!

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trong ánh mắt nôn nóng.

Đường Niệm Niệm đối Yêu Cốc tầm quan trọng không dung bỏ qua, đừng nói nàng vừa mới nói Hóa Hình Đan, chỉ bằng nàng thân là Tư Lăng Cô Hồng sủng thê điểm này, nàng nếu tại đây Yêu Cốc tư pháp điện nơi này đã xảy ra chuyện, chẳng sợ nơi này không liên quan Yêu Cốc sự tình gì, Tư Lăng Cô Hồng sẽ làm ra cái gì ai đều tưởng tượng không đến. Hơn nữa chúng nó cũng biết được Tư Lăng Cô Hồng tính tình, này thiên hạ nếu là đã không có Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng nguyên bản liền đạ mạc vô tình không đem thương sinh đặt ở trong mắt, liền cuối cùng một chút tình

đều không có, ai còn có thể ngăn cản được hấn làm bất cứ chuyện gì?

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch cũng không biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tình chú tồn tại, tự nhiên cũng không hiểu được Đường Niệm Niệm nếu là đã chết, Tư Lăng Cô Hồng cũng sống không được. Bất quá ở trước khi chết trong nháy mắt, chỉ cần Tư Lăng Cô Hồng tưởng, hấn đích xác có thể làm ra làm thiên hạ thương sinh vì này kinh hồn run thuật sự tình.

Huống chi, không ngừng là này một vị, ở Yêu Cốc trung còn có một vị khác tiểu tổ tông a!

Nghĩ vậy chút, Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch trên mặt đều che giấu không được trong lòng lo âu. Chỉ là cố tình mặc kệ bọn họ thế nào nôn nóng đều chỉ có thể trơ mắt nhìn, tìm không thấy một chút hỗ trợ biện pháp.

So sánh với những người khác, thú các loại kinh nghi hoảng loạn, Tư Lăng Cô Hồng thần sắc nghiêm túc, lại không thấy hoảng loạn.

Hấn vòng lấy Đường Niệm Niệm vòng eo thượng quay cuồng liền đem Đường Niệm Niệm thân hình chuyển hướng chính diện đối mặt chính mình, ở mọi người dưới ánh mắt, chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu không chút do dự đem Đường Niệm Niệm cánh môi hàm nhập khẩu trung, hai người cái trán gần sát cái trán, tìm không được khe hở.

Bất thành linh một màn, làm tâm thần phập phồng mọi người, thú đều không khỏi ngẩn ra.

Niệm Niệm.....

Ngô?

Niệm Niệm?

Là ai?

Niệm Niệm..... Trở về.

Trở về? Trở về nơi nào?

Ta ở chỗ này..... Niệm Niệm.....

Niệm Niệm là ở đâu ta sao?

Người lại là ai?

Thanh âm rất quen thuộc, thật thoải mái.....

Vô tận hắc ám, sở hữu thanh âm đều biến mất vô tung vô ảnh, dư lại chỉ có kia từng tiếng dường như tới chi linh hồn kêu gọi.

Tư Lăng Cô Hồng hôn môi thực ôn nhu, chỉ là bàng quan nhìn hấn thần sắc là có thể đủ làm người biết hấn ôn nhu. Kia thiển rữ đôi mắt, nồng đậm mảnh dài lông mi đem hấn con người hoàn toàn che đậy, làm người thấy không rõ hấn rốt cuộc là hoàn toàn nhắm lại đôi mắt, vẫn là lưu lại một tia khe hở. Hấn cánh môi rất nhỏ hoạt động, mỗi một phân đều hết sức mềm nhẹ, tựa hồ sợ hơi chút dùng điểm sức lực liền sẽ đem trong lòng ngực nữ tử lộng thương làm đau.

Này cổ ôn nhu tựa hồ đem tư pháp điện phủ nội không khí cũng cấp ăn mòn, làm chung quanh Chúc Viêm cùng Đỗ Tử Nhược đám người, thú pháp phòng không chừng tâm thần đều bình tĩnh trở lại, an tĩnh nhìn chăm chú vào trước mắt một màn.

Trận này hôn môi không có một chút thân mật ái muội hơi thở, có chỉ là xúc động nhân tâm thần nhu hòa, là thành kính biểu lộ ra tự thân vô tận tình cảm, không quan hệ dục (cấm) vọng.

“Ngô?” Một tiếng nữ tử ngâm khế ở an tĩnh tư pháp điện phủ nội dị thường rõ ràng, làm kia vốn dĩ đầy mặt an tĩnh mấy người cùng Chúc Viêm chờ yêu thú hai mắt đều không khỏi sáng ngời.

Đường Niệm Niệm hai mắt còn có chút mê mang, lông mi nhẹ vỗ vài cái, bởi vì cùng Tư Lăng Cô Hồng dựa đến cực gần, ở nàng lông mi vỗ thời điểm liền chạm vào Tư Lăng Cô Hồng lông mi. Chỉ thấy Tư

Lăng Cô Hồng nâng lên đôi mắt, một đôi đen nhánh đôi mắt vô cùng tiếp cận bại lộ ở Đường Niệm Niệm trong tầm mắt, bị bên trong phạm phòng gợn sóng nguyệt hoa sở mê hoặc, Đường Niệm Niệm vẫn không nhúc nhích nhìn, chuyên chú nghiêm túc.

“Niệm Niệm.”

Nghe được kia quen thuộc kêu gọi thanh, Đường Niệm Niệm hai mắt chợt lóe, mới vừa rời phát hiện chính mình vừa mới lại thất thần.

Tư Lăng Cô Hồng đã buông ra nàng môi, một đôi mắt mang theo ý cười nhìn nàng.

Đường Niệm Niệm ánh mắt vẫn là không có rời đi Tư Lăng Cô Hồng hai mắt, này đôi mắt giống như trên đời này nhất có tình đôi mắt, vô tận mãnh liệt cảm tình giống như vô biên thiên hải, vô luận nàng hướng bên trong ném vào cái gì đều có thể đủ hoàn toàn bao dung.

“Mệt.....” Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, yên lặng nỉ non một tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng một tay theo mái tóc của nàng lược đạo vừa vặn vì nàng xoa bóp huyết vị, ôn nhu tiếng nói lộ ra mê hoặc nói: “Mệt mỗi liền ngủ một lát.”

Đường Niệm Niệm lắc lắc đầu, nhấp môi nói: “Cảm giác đã ngủ mấy trăm năm.”

Ở kia vô tận trong bóng đêm, rõ ràng ở tư pháp điện phủ nội bất quá mấy tức thời gian thôi, Đường Niệm Niệm lại ở nơi đó cảm giác vượt qua mấy trăm mấy ngàn năm, liền ký ức đều bị thời gian một chút cố ý hủy diệt giống nhau. Nếu không phải Tư Lăng Cô Hồng thanh âm vang lên nói, nàng cũng không biết chính mình sẽ bảo trì như vậy trạng thái bao lâu.

Lần này sự tình là nàng lỗ mẫn, nếu không có Tư Lăng Cô Hồng tại bên người nói, lần này có thể xem như một hồi đại cơ duyên cũng là

một hồi đại tai nạn.

Nói là đại cơ duyên nguyên nhân là ở vừa mới kia vô tận trong bóng đêm, nàng cảm nhận được rất nhiều, cũng thể ngộ tới rồi rất nhiều, toàn bộ trà trộn ở trong đầu, bởi vậy mới làm nàng cảm nhận được dị thường mỗi một. Bất quá chỉ chờ nàng hảo hảo đem trà trộn trong óc đồ vật chải vuốt rõ ràng hơn nữa lĩnh ngộ, tu vi nhất định có thể nâng cao một bước.

Đến nỗi đại tai nạn, còn lại là bởi vì nếu không phải Tư Lăng Cô Hồng tại bên người, nàng ở vào vừa mới trạng thái hạ đối với ngoại giới căn bản là không có sức phản kháng, nếu là lúc ấy có người đối nàng hạ sát thủ nói, hậu quả chỉ sợ không dám tưởng tượng. Không chỉ là như thế, nàng trầm luân trong bóng đêm thời điểm, tuy rằng thể ngộ căn nguyên càng ngày càng nhiều, đồng thời bản thân ký ức cũng ở không tiếng động mất đi. Chờ đến ngày nào đó nàng chính mình tỉnh lại, tuy rằng tu vi đại trưởng, nàng sợ là cũng sẽ quên chính mình là ai, Tư Lăng Cô Hồng là ai, ngoan bảo lại là ai?

Đây mới là Đường Niệm Niệm nhất không muốn nhìn thấy kết cục.

“Ta muốn gặp ngoan bảo.” Từ trong bóng đêm thoát ly ra tới, đệ nhất nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng, làm Đường Niệm Niệm sinh ra vô tận yên ổn cảm, đồng thời đối với ngoan bảo tưởng niệm cũng một chút toàn bộ bùng lên.

Từ kia vô tận trong bóng đêm được đến không biết huyền cơ tràn ngập ở trong đầu, làm cho cả trong óc đều đau đớn. Đường Niệm Niệm biết lúc này nàng càng hẳn là lập tức bế quan thể ngộ này được đến cơ duyên, như thế mới có thể đem này đau đớn tiêu trừ, đối với tăng trưởng bản thân tu cũng càng tốt. Chỉ là nàng đi vào Yêu Cốc mục đích nhưng không ngừng là vì Bạch Lê cùng Hồng Lê, chính yếu vẫn là vì nhìn thấy ngoan bảo, ở không có nhìn thấy ngoan bảo phía trước, nàng làm sao có thể đủ đi bế quan?

Đường Niệm Niệm có thể cảm giác được, lần này bế quan tuyệt đối không phải là mấy tháng hoặc là mấy năm thời gian, sẽ so với phía trước mỗi một lần bế quan đều phải lâu.

Tư Lăng Cô Hồng như là có thể biết Đường Niệm Niệm lúc này tình huống cùng ý tưởng, không có bất luận cái gì do dự đáp: “Hảo.”

Cúi đầu ở Đường Niệm Niệm trên trán chuồn chuồn lướt nước giống nhau lướt qua, kia vì nàng xoa bóp đầu huyết đạo tay như cũ không có dừng lại, một tay vây quanh Đường Niệm Niệm vòng eo, Tư Lăng Cô Hồng chân đạp hư không, không cần bất luận kẻ nào dẫn đường, liền tự hành ra tư pháp điện.

Như thế xem ra, hẳn đối với Yêu Cốc tựa hồ rất quen thuộc, hơn nữa biết ngoan bảo hiện tại đang ở địa phương nào.

-----oOo-----

Chương 186: đáng thương thiên hạ cha mẹ tâm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng thân pháp tốc độ thực mau, đương hấn cảm giác được Đường Niệm Niệm vội vàng tâm tư sau, liền không còn có một chút giữ lại rời đi.

Trước mặt mọi người người, thú vừa mới từ Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đơn giản nói chuyện trung phục hồi tinh thần lại thời điểm, nhìn đến chỉ có một sợi màu nguyệt bạch quang ảnh, chớp mắt liền biến mất ở trước mắt, lại tìm không đến một chút dấu vết. Cái này làm cho Đỗ Tử Nhược cùng Bạch Lê, Hồng Lê bọn họ muốn đuổi theo đi đều khó khăn.

Đỗ Tử Nhược lần đầu tiên đi vào Yêu Cốc, đối với nơi này xa lạ tự nhiên không cần phải nói. Đến nỗi Bạch Lê cùng Hồng Lê, chúng nó càng quen thuộc cũng chỉ có chính mình tộc đàn miếng đất kia vực thoi, về ngoan bảo hiện tại sở tại phương, chúng nó hoàn toàn một chút đều không có khái niệm, cái này kêu chúng nó như thế nào đuổi theo đi?

Cũng may tia nắng ban mai cũng không có quên bọn họ, không lấm để ý cười nói: “Xem ra Kinh Hồng tiên tử bọn họ là không cần ta dẫn dắt. Các người nói, chỗ ở ta đều chuẩn bị tốt, chờ Kinh Hồng tiên tử bọn họ sự tình xong xuôi, ta sẽ đem chỗ ở nói cho bọn họ.”

Đỗ Tử Nhược gạt đầu, không tiếng động đồng ý hấn lời nói.

Tia nắng ban mai nhìn về phía Bạch Lê cùng Hồng Lê, lại cười nhìn nhìn đối diện Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch, hỏi: “Các người là hỏi các người tộc đàn bên trong cư trú, vẫn là đi ta an bài địa phương?”

Bạch Lê cùng Hồng Lê còn không có nói chuyện, bên kia Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch lại trước gào ra tới.

Chúc Viêm cười nhạt, “Bán đều bán đi, còn trở về làm cái gì? Lãng phí lương thực sao!”

Tuyết Hoạch cười lạnh, “Ăn cây táo, rào cây sung nghịch tử, nhìn liền phiền lòng, có bao xa liền lẩn rất xa đi!”

Bạch Lê cùng Hồng Lê hai người sắc mặt đều có chút quái dị, đều không phải là sinh khí, càng như là bất đắc dĩ cùng ghen ghét còn có các loại cảm xúc hỗn hợp ở bên nhau rối rắm.

Đỗ Tử Nhược im lặng nhìn này hai đối yêu thú, đột nhiên phát giác di truyền loại đồ vật này đích xác không phải bản tên không đích. Thấy thế nào tên này vì Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch huyết lân xà, tuyết nguyệt hồ đều là Bạch Lê mà Hồng Lê sau khi lớn lên phiên bản. Này phân ngạo kiêu cùng biệt nữ cá tính, thật sự là giống như một cái khuôn mẫu khắc họa ra tới.

Liên Đỗ Tử Nhược đều nhìn ra được tới đồ vật, Bạch Lê cùng Hồng Lê cùng nhà mình tộc trưởng ở chung thời gian cũng không ngắn, như thế nào sẽ nhìn không ra tới này một hồ một xà miệng không đúng lòng. Chỉ là hôm nay ở tư pháp điện thượng phát sinh sự tình đích xác làm chúng nó nhất thời khó có thể đối mặt nhà mình tộc trưởng cùng tộc đàn, cho nên đối với Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch lời nói, Bạch Lê cùng Hồng Lê đều không có phản bác, trầm mặc xem như cam chịu đối phương cách nói.

Chúc Viêm thấy Hồng Lê không nói lời nào, xà trên mặt là vẻ mặt châm chọc, khóe mắt lại đang không ngừng run rẩy. Trong lòng thầm mắng: Tên tiểu tử thú này ngày thường không phải liền thích cùng chính mình quật sao? Chính mình càng là không đồng ý nó làm sự tình nó liền một hai phải làm, như thế nào hiện tại nói cái gì đều không nói? Phản bác vài câu sẽ chết sao? Chỉ cần phản bác vài câu, chính mình liền cố mà làm lại thu lưu nó chút thời gian cũng không phải không được a!

Đừng nhìn Tuyết Hoạch liền mặt đều không có chuyển qua tới, cặp kia giấu ở trong bóng đêm thon dài hồ ly mắt lại không ngừng lập loè, ngằm sốt ruột. Đứa nhỏ này sẽ không thật sự bị chính mình đánh vài cái cấp đánh ra kích ngại ra tới đi? Như thế nào bị chính mình như vậy mắng đều không có phản ứng? Tuy rằng trên người thương thế tựa hồ đã bị kia Đường Niệm Niệm cấp áp chế xuống dưới, nhưng là thân là tuyết nguyệt hồ, tự nhiên chỉ có chính mình nhất hiểu biết tuyết nguyệt hồ thân thể, tộc đàn cũng có càng nhiều chuyên môn vì tuyết nguyệt hồ chữa thương thảo dược, này nếu là không quay về, này thảo dược nên như thế nào không bị phát hiện cấp?

Tuyết Hoạch tuyệt đối sẽ không thừa nhận, nó càng muốn Bạch Lê có thể ở nó mí mắt phía dưới khôi phục thương thế.

Hai vị này yêu thú tộc đàn tộc trưởng còn ở rối rắm, bên kia Bạch Lê cùng Hồng Lê tuy rằng biết chúng nó miệng không đúng lòng, lại đoán không được chúng nó trong nội tâm mặt chân chính ý tưởng, cho nên như cũ trầm mặc, yên lặng hướng tia nắng ban mai bên kia dựa sát.

Này nhưng kêu Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch xem đến ngằm sốt ruột, kia xà khẩu cùng hồ ly miệng không ngừng hoạt động, nhưng chính là lặc không dưới mặt mũi đi giữ lại nói chuyện.

Tia nắng ban mai cười đến có khác thâm ý đảo qua Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch, giống như nửa điểm không có phát hiện chúng nó tâm tư, lãnh Đổ Tử Nhược, Bạch Lê, Hồng Lê ba người liền hướng tư pháp ngoài điện đi.

Đến nỗi Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ rời đi, không ngừng nghiến răng nghiến lợi, ở phá lệ an tĩnh tư pháp trong điện phát ra làm người sởn tóc gáy nhe răng thanh.

Một hồi, tia nắng ban mai lãnh Đổ Tử Nhược, Bạch Lê, Hồng Lê ba người thân ảnh liền hoàn toàn biến mất ở Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch trước mắt, tư pháp ngoài điện đã là nguyệt thượng giữa không

trung, minh hoa ánh trăng chiếu vào tư pháp điện thượng, càng vì này tư pháp điện thêm một cỗ cô tịch tức mục cảm giác.

“Các người hiện tại không phải là ở nguyên rủa ta đi?” Trong sáng dễ nghe thiếu niên tiếng nói ở tư pháp điện phủ nội đột nhiên vang lên, đem ngằm cắn răng Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch bừng tỉnh.

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch quay đầu đem ánh mắt chuyển hướng sinh nguyên địa phương, chỉ thấy tư pháp điện phủ nội giữa không trung, một bộ mặc trúc thanh y thiếu niên chính khoanh chân phiêu phù ở nơi đó, một tay chống mảnh khảm cầm, vẻ mặt thiên chân vô tà nhìn hai người, tươi cười minh huy động lòng người, liền hấn chung quanh có chút tối tăm tư pháp điện lụi bại trang trí đều tựa hồ bị hấn tươi cười cấp chiếu sáng.

Thiếu niên này vô luận là bộ dáng vẫn là quần áo đều cùng tia nắng ban mai giống nhau như đúc, chỉ là vừa mới mới lãnh Đỗ Tử Nhược ba người rời đi tia nắng ban mai không có khả năng nhanh như vậy liền trở về, lại liên tưởng đi vào nơi này thời điểm, cũng xuất hiện quá hai cái tia nắng ban mai, làm người không khỏi phỏng đoán tia nắng ban mai sợ là sẽ cái gì đặc thù phân thân pháp thuật hoặc là thiên phú.

Lúc này tư pháp điện phủ bên trong cũng chỉ dư lại Chúc Viêm, Tuyết Hoạch còn có giữa không trung tia nắng ban mai.

Đối mặt tia nắng ban mai tươi cười, Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch biểu tình tức khắc nghiêm túc lên.

Tuyết Hoạch bĩu môi, nói: “Người này nói chính là nói cái gì, chúng ta nguyên rủa ai cũng không dám nguyên rủa người a, này không phải chính mình không có việc gì tìm ngươi sao?”

Tia nắng ban mai tùy ý quơ quơ đầu, mặt mang tiếu nuối thờ dài, “Kia nhưng nói không chừng, rốt cuộc thật sự đánh lên tới, ta còn là đánh không lại của các người.”

Chúc Viêm xà miệng run rẩy một chút, thanh âm nghẹn ngào, ngữ điệu đề cao biểu lộ ra nó nội tâm rối rắm, “Tiểu tử ngươi đủ rồi. Ngươi cũng không nghĩ chúng ta sống bao lâu, ngươi mới tu luyện bao lâu? Tới rồi hôm nay cái này tu vi cư nhiên còn không hài lòng!? Nếu là ngươi hiện tại là có thể đủ đánh đến thắng chúng ta, chúng ta đây còn không bằng đã chết tính, người này so nhân khí tử nhân! Nói sai rồi, chúng ta không phải người! Ách, cũng không đúng, chúng ta là tôn quý vô cùng yêu!”

Tia nắng ban mai vẽ mặt cười tùm tùm nghe Chúc Viêm có chút kích động lời nói, không có một chút tức giận ý tứ, tựa hồ ngay từ đầu nói ra nói vậy ngữ chính là vì có thể nhìn đến nó bộ dáng này.

Chúc Viêm vừa thấy hấn này biểu tình liền biết tâm tư của hấn, ở trong lòng thầm mắng tia nắng ban mai ác liệt thú vị.

Tuyết Hoạch lại ần ần đoán được cái gì, này tia nắng ban mai tính tình đích xác cổ quái yêu nghiệt thực, chỉ là như vậy trắng trợn táo bạo cố ý châm ngòi chúng nó, thực rõ ràng là chúng nó làm cái gì chọc hấn không hài lòng, suy nghĩ một chút là có thể đủ đoán được rốt cuộc vì cái gì, nhưng còn không phải là phía trước chúng nó cùng Đường Niệm Niệm đàm phán sao.

Quả nhiên, Tuyết Hoạch cái này ý niệm mới vừa toát ra tới, bên kia tia nắng ban mai liền khẽ hừ một tiếng, cười nói: “Các người diễn kịch thật đúng là không tồi, làm đến giống như sinh ly tử biệt giống nhau, như thế nào đều không muốn đem Bạch Lê cùng Hồng Lê giao ra đi, vì còn không phải làm thân..... Ngô, Kinh Hồng tiên tử lấy ra càng nhiều thứ tốt!”

Chúc Viêm chú ý tới tia nắng ban mai trong lời nói trong nháy mắt tạm dừng, liếc mắt nhìn hấn, “Hiện tại Đường Niệm Niệm bọn họ không ở, ngươi cũng đừng trang, Kinh Hồng tiên tử kêu đến cũng thật đủ vui sướng.”

Tia nắng ban mai dường như không có nghe thấy nó lời nói, ánh mắt tại đây một hồ một xà thiết đi lên quay lại động, tiếp tục nói: “Này huyết khế cùng hồn khế đều đã ký, trừ phi người đã chết, nếu

không Bạch Lê cùng Hồng Lê căn bản là không có tiếp xúc. Lần này đem Kinh Hồng tiên tử bọn họ mang đến Yêu Cốc, vì chính là cùng cố Yêu Cốc cùng Kinh Hồng tiên tử bọn họ quan hệ. Lại nhân Bạch Lê cùng Hồng Lê quan hệ, cho nên mới cho các người một công đạo, này rốt cuộc là muốn chỗ tốt vẫn là không cần cũng đều về các người chính mình quyết định.”

“Chỉ là.” Tia nắng ban mai lời nói vừa chuyển, cười nhìn chằm chằm Tuyết Hoạch nói: “Lão tổ tông nhưng nói, chỉ cần Kinh Hồng tiên tử bọn họ mở miệng muốn, này Hồng Lê cùng Bạch Lê đều là cần thiết giao ra đi. Hơn nữa lão tổ tông cũng cùng các người nói qua, có thể ngốc tại Kinh Hồng tiên tử bọn họ bên người là Bạch Lê cùng Hồng Lê phúc khí, càng là chúng nó đại cơ duyên, khác yêu thú tưởng thấu đi lên đều không có cơ hội này.”

Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch đều không có nói chuyện, không tiếng động trầm mặc. Tia nắng ban mai lời nói ngữ đều là tình hình thực tế, kỳ thật chẳng sợ Đường Niệm Niệm không đáp ứng chúng nó những cái đó yêu cầu, Bạch Lê cùng Hồng Lê cũng nhất định là muốn giao cho chúng nó. Lão tổ tông lời nói ở Yêu Cốc trung chính là tuyệt đối thánh chỉ, chúng nó đối với lão tổ tông lời nói cũng chưa từng có nửa điểm hoài nghi, cho nên đối với nhà mình tiểu tử phúc khí cùng cơ duyên tự nhiên sẽ không đi cướp đoạt.

Tia nắng ban mai hừ nhẹ một tiếng, “Chuyện này vốn chính là các người kiếm lời, lại còn không thỏa mãn, diễn đến vừa ra trò hay a!” Đen nhánh hai mắt, như là hắc diệu thạch giống nhau, sáng ngời đến làm người có chút không dám nhìn gần, lúc này liền bình tĩnh dừng ở Tuyết Hoạch trên người, trong đó lóng lánh ba quang minh bạch để lộ ra này đôi mắt chủ nhân trong lòng bất mãn, “Thế nhưng mở miệng muốn Kinh Hồng tiên tử hứa hẹn trở thành các người miễn phí luyện dược sư? Cũng thật mắt công người nghĩ ra!”

Tuyết Hoạch bị hấn như vậy nhìn chằm chằm, trong lòng cũng không khỏi chút hãi hùng khiếp vía, nghĩ đến hấn tính tình, không khỏi âm thầm bất đắc dĩ.

Một bên Chúc Viêm liên thanh nói: “Kia lời nói cũng chỉ là thuận miệng nói nói, chúng ta cũng sẽ không thật sự đem Đường Niệm Niệm coi như miễn phí lao động. Chỉ cần chúng ta không lấy ra Hóa Hình Đan dược liệu cấp Đường Niệm Niệm, này hứa hẹn cũng bất quá là một đạo chê cười thôi.”

Tia nắng ban mai tựa hồ chờ chính là Chúc Viêm những lời này, gật gật đầu nói: “Đây chính là chính người nói, ta nhưng không có bức người cái gì.”

Chúc Viêm thầm nghĩ trong lòng, người thật sự không có trắng trợn táo bạo bức chúng ta cái gì, chỉ là từ đột nhiên xuất hiện ở chỗ này, đem lão tổ tông nói lặp lại một lần là có ý tứ gì, nhìn như nói chuyện phiếm lại không rời Đường Niệm Niệm nói mấy câu lại là có ý tứ gì, người cho rằng chúng ta đều là ngu ngốc sao?

Tia nắng ban mai cũng mặc kệ Chúc Viêm trong lòng là nghĩ như thế nào, một đôi mắt mị thành trăng non nhi, tươi cười ở quỳn tú khuôn mặt thượng sáng ngời sạch sẽ, có khác thâm ý cười nói: “Bất quá, các người nếu là cho rằng Kinh Hồng tiên tử sẽ đơn giản như vậy thỏa hiệp có thể to lắm sai đặc sai rồi. Vốn dĩ chỉ cần là Kinh Hồng tiên tử có thể luyện chế ra tới đan dược, đối với bên người người nàng đều sẽ không bủn xỉn, đến lúc đó làm Bạch Lê cùng Hồng Lê mở miệng nếu muốn, nghĩ đến nàng nhất định sẽ không cự tuyệt. Chỉ là giống các người nói loại này giao dịch hứa hẹn, được đến kết quả, ha hả.....”

Trong sáng tiếng cười quanh quẩn ở tư pháp điện phủ nội, lời nói chưa xong lời nói ngụ ý cái gì, chỉ có thể làm người từng người đi phỏng đoán, tia nắng ban mai thân ảnh tắc đã biến mất chỗ cũ.

Từ tia nắng ban mai ngôn ngữ đủ để nghe ra tới, tia nắng ban mai đối với Đường Niệm Niệm tính tình thực hiểu biết, hơn nữa phi thường tự tin chính mình đối với Đường Niệm Niệm hiểu biết sẽ không sai.

“Ai.” Chúc Viêm bất đắc dĩ than nhẹ một tiếng, này bày yêu nghiệt, rốt cuộc bọn họ là yêu, vẫn là chính mình này đó chân chính yêu thú

mới là yêu a? Nói như thế nào điểm lời nói, ngược lại là chính mình mệt mỏi đến muốn mệnh cảm giác?

Quay đầu nhìn về phía Tuyết Hoạc, phát hiện Tuyết Hoạc vẫn là một bộ chết trảm bộ dáng, không biết suy nghĩ cái gì. Nhìn thấy bộ dáng này nó, Chúc Viêm cũng không có bất luận cái gì hứng thú đi dạo đồ bìm leo. Một cái đuôi ném ở Tuyết Hoạc trên người, tức khắc liền đem Tuyết Hoạc cấp trừu tình thần. Chút nào không để ý tới Tuyết Hoạc trừng mắt lại đây bất mãn ánh mắt, hừ nói: “Ta nói ngươi, như thế nào liền nói ra kia một phen lời nói tới? Chẳng lẽ không sợ đem sự tình cấp làm tạt? Đừng nói cho ngươi thật là ở diễn kịch, cùng ngươi đấu nhiều năm như vậy, ngươi là cái bộ dáng gì ta rốt cuộc còn hiểu biết vài phần.”

Tuyết Hoạc mắt lạnh trừng mắt nhìn nó liếc mắt một cái, sau đó nhàn nhạt thu hồi ánh mắt, lạnh lùng nói: “Ngay từ đầu đích xác có diễn kịch ý tứ, chỉ là không nghĩ tới kia tiểu tử thế nhưng cho ta động thiệt tình!”

Đối với Bạch Lê yêu say đắm thượng phạm nhân người tu tiên sự tình, Tuyết Hoạc nhất thời vẫn là không qua được cái kia khảm. Lúc ấy vừa nghe thấy Bạch Lê nói kia phiến lời nói thời điểm, nó trong lòng lửa giận cùng bi thương là nửa điểm không có tham giả.

Chúc Viêm nghe vậy, bởi vì chính mắt thấy tuyết nguyệt Hồ tộc Bạch Lê nương kia chuyện, cho nên càng thêm minh bạch Tuyết Hoạc tâm tình, lúc này cũng không biết nên nói cái gì lời nói.

Tuyết Hoạc trầm giọng nói: “Nếu không phải lão tổ tông kia phiến lời nói, ta là thật sự muốn đem Bạch Lê cấp quan tiến tộc đàn nội, thẳng đến nó tình ngộ sau mới thả ra.”

Chúc Viêm sáng tỏ nói: “Cho nên ngươi đưa ra kia phiến càng ngày càng quá mức yêu cầu, vì chính là muốn Đường Niệm Niệm chính mình buông tay? Ngươi vì trong lòng đạo khảm này, liền Bạch Lê đại cơ duyên đều muốn cấp mạnh mẽ hủy diệt?”

Tuyết Hoạch trầm khuôn mặt lắc đầu. Kỳ thật lúc ấy nó tâm tình phi thường hỗn loạn mâu thuẫn, nó cũng không tưởng hủy diệt Bạch Lê cơ duyên cùng tiền đồ, đồng thời lại giận cực Bạch Lê vì phạm nhân người tu tiên động tâm tư, muốn đem nó giam cầm giam giữ, hận không thể nó sớm tỉnh ngộ chính mình sai lầm, miễn cho thúc đẩy lúc trước nó nương kết cục.

Này hai cái tâm tư rất cuộc cái nào tâm tư càng thêm trọng một ít, Tuyết Hoạch chính mình cũng phân không rõ ràng lắm.

Sau lại kia phiên lời nói cũng là một loại trực xuất, muốn nhìn xem Đường Niệm Niệm có thể làm được nào một bước, nếu Đường Niệm Niệm kiên trì nói, như vậy nó tự nhiên liền không có lựa chọn cơ hội, liền tùy ý Bạch Lê đi thôi.

Chúc Viêm thấy Tuyết Hoạch trầm mặc, cũng không quấy rầy. Đợi một hồi, Tuyết Hoạch mới như là nghĩ kỹ, thở một hơi dài, cũng không có đem chính mình suy nghĩ tâm tư hoàn toàn nói ra, lại cũng nói ra một cái khác trong lòng ý tưởng, “Này cũng coi như là một loại thử, ta muốn nhìn một chút Đường Niệm Niệm có thể vì Bạch Lê làm được nào một bước, như vậy ta cũng càng yên tâm đem Bạch Lê giao ra đi.”

Những lời này cũng coi như là nói đến Chúc Viêm tâm khảm thương. Lúc ấy Tuyết Hoạch đưa ra kia phiên yêu cầu thời điểm, hẳn không có mở miệng ngăn cản, trên thực tế cũng có loại này tâm tư. Dù sao cũng là đem chính mình hài tử giao cho người khác, vô luận người này phẩm tính thế nào, chính yếu vẫn là muốn xem người này đối nhà mình hài tử hay không để ý.

Nếu Đường Niệm Niệm chỉ là đem Bạch Lê cùng Hồng Lê coi như có thể có thể không ngoạn vật nói, như vậy chẳng sợ gốc tại bọn họ bên người là đánh cơ duyên, nghĩ đến Chúc Viêm cùng hẳn Tuyết Hoạch đều sẽ không nguyện ý đem Bạch Lê chúng nó giao ra đi.

“Tính, tính, con cháu đều có con cháu phúc, tiểu tử nhóm trưởng thành, tìm đại chỗ dựa, liền chúng ta này đàn lão tử đều quản không

được.” Chúc Viêm xuy xuy có thanh nói, nghe tới như là ở chằm chọc, trên thực tế cẩn thận nghe nói, liền đâu vừa mới nghe được lời này ngữ bên trong lộ ra tới ôn hòa.

Tuyết Hoạch không nói gì, xem như cam chịu Chúc Viêm cách nói.

Đang lúc Tuyết Hoạch chuẩn bị rời đi tư pháp điện thời điểm, Chúc Viêm đột nhiên vui sướng khi người gặp họa nói: “Đúng rồi, tia nắng ban mai nói người cũng nghe tới rồi đi. Ngày giao dịch chỗ tốt nhưng đều là người nói ra, bên trong không liên quan ta sự tình gì, cho nên lúc sau Đường Niệm Niệm nếu là muốn trả thù nói phỏng chừng cũng sẽ từ người một người gánh vác.”

Tuyết Hoạch nghe thế câu nói ngữ, vốn dĩ rời đi thân ảnh một đón. Lúc này mới nghĩ đến tia nắng ban mai rời đi phía trước nói qua nói, trong lòng ám nháy đồng thời, không khỏi phỏng đoán lời nói mức độ đáng tin. Trong đầu mơ hồ hiện ra tới Đường Niệm Niệm đáp ứng chính mình điều kiện thời điểm ánh mắt, kia cổ mạc danh ánh mắt cũng ở thời điểm này ngoài ý muốn rõ ràng lên, lại kết hợp tia nắng ban mai lời nói, hết thấy đều trở nên ngoài ý muốn chân thật.

Vừa chuyển đầu liền đem Chúc Viêm lúc này không chút nào che giấu vui sướng khi người gặp họa biểu tình xem ở trong mắt, Tuyết Hoạch không nói hai lời liền hai móng vuốt triều hấn chộp tới. Vô luận Đường Niệm Niệm hay không thật sự sẽ trả thù, nó sắp đổi mặt trả thù lại sẽ là cái gì, hiện tại trước đem trong lòng lửa giận cấp tiết ra tới lại nói.

“Xú hồ ly! Muốn đánh cũng không nói một tiếng!” Chúc Viêm chật vật tránh thoát Tuyết Hoạch móng vuốt, mở ra xà khẩu, dữ tợn gào rống.

“Hừ! Đầu của người rỉ sắt sao? Sát yêu còn trước nói?” Tuyết Hoạch chút nào không kinh không sợ, sắc trắng truy kích.

“Hảo người cái xú hồ ly, người cho rằng bản xà vương sợ người không thành, xem đi!”

“Xuy! Đừng nói cho ta, ở ta đưa ra yêu cầu này thời điểm người không có tâm động, hiện tại đem trách nhiệm đều dùng ở ta trên đầu, bàn tính đánh đến thật đúng là hảo a! Xem ta hình cung nguyệt đảo!”

“Tê tê tê tê! Đâu chỉ là tâm động a, bổn xà vương còn tâm ngựa đầu! Muốn trách thì trách người thiếu kiên nhẫn, xứng đáng bị nhớ thương thương! A! Người tới thật sự!? Thấy huyết!”

“Chi! Không đùa thật còn chơi giả? Hôm nay phi đem người xé nát nấu thành xà canh không thể!”

Một hồ một xà cho nhau chút nào không cho tức giận mắng, ở an tĩnh tư pháp điện phủ nội vạn đánh thành một đoàn.

Này Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch thân là nhất tộc tộc trưởng, hai người tu vi cùng hẳn thực lực đều không dung bỏ qua, hiện giờ tại đây tư pháp điện phủ nội vạn đánh khi, mãnh liệt năng lượng không ngừng bị bắn nhanh ra tới, nếu chung quanh lại người đứng xem nói, chỉ sợ đều phải bị đáng sợ năng lượng cấp lan đến không phải bị thương nặng chính là trực tiếp bị đả kích đến hồn phi phách tán, thân thể không được đầy đủ.

Nhưng mà quái dị chính là, này thoát nhìn vô cùng lợi hại tư pháp điện ở như vậy mãnh liệt đáng sợ năng lượng lan đến hạ, thế nhưng nửa điểm đều không có tổn hại, nhiều nhất bất quá là bị này năng lượng bắn cho lạc một ít trần hôi hoặc là rỉ sắt đốm thôi.

Đang lúc tư pháp điện phủ Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch ầu đả khi, tia nắng ban mai cũng đem Đỗ Tử Nhược ba người dẫn dắt tới rồi đã sớm làm tốt an bài chỗ ở, đến nỗi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, hiện giờ đã tiến vào Yêu Cốc trung giống nhau yêu thú đều không thể tiến vào địa phương.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Hôm nay văn viết viết, máy tính đột nhiên đã chết, mở ra vừa thấy, trong phòng tối mặt hơn một trăm vạn tự chỉ còn lại có 50 vạn, lúc ấy

bị dọa cái chết khiếp, đem toàn bộ máy tính hồ sơ toàn bộ phiên điều trần không đến hôm nay viết 6 ngàn nhiều tự, cái loại này tư vị đừng nói nữa, trong nhà liền chính mình một người, khóc đến rồi tỉnh rồi mù (kia cảm giác miễn bàn nhiều hồng mắt, thủy đôi loại chuyện này thực mẫn cảm), ngồi ở trước máy tính phát ngốc nửa giờ, vừa mới chuẩn bị cấp thân phát giấy xin nghỉ, đột nhiên nhanh trí giống nhau lại mở ra phòng tối hồ sơ, đột nhiên phát hiện tiểu hắc bên trong còn có cái phòng tối, điểm này khai bên trong lâm thời văn kiện, cư nhiên có còn dư lại 3000 nhiều tự! Lúc ấy cái loại này tâm tình, càng đừng nói nữa! Đầy mặt nước mắt dở khóc dở cười! Bất quá cuối cùng đèn bù thủy tâm linh bị thương, vội vàng viết đến 5000 tự phát đi lên. Hôm nay phát sinh sự tình quá phập phồng, làm thủy đều nhịn không được viết xuống tới hòa thân nói nói. (tuy rằng 6000 tự tựa không nhiều lắm, nhưng là..... Chuyện ngoài lề số lượng từ không đủ, vô pháp nói

-----oOo-----

Chương 187: co lại ngoan bảo

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nơi này là một chỗ núi rừng, sơn cốc thanh u lộ ra thiên nhiên hơi thở. Từ nơi xa nhìn lại thời điểm, có thể thấy một mảnh thanh màu lam cổ hoa lan theo gió phiêu diêu, nơi này cây cối so với vừa mới bắt đầu tiến vào Yêu Cốc thời điểm muốn bình thường một ít. Không có như vậy quá mức thô tráng cao lớn thân cây, bất quá là bình thường cao tới phẩm chất, ở cây cối thượng còn có xanh mượt dây đàng quán quanh, sông nhỏ nước chảy, gió mát thanh âm, có thể tẩy trắng người tâm thần.

Cứ như vậy một chỗ lộ ra bình thản khí thiên nhiên tức núi rừng, cố tình không ai dấu vết. Nơi này thật giống như là một chỗ không có bị phát hiện bình thường địa phương, lại hình như là có người trải qua có lẽ cảm thấy không có gì đặc biệt, cho nên không có đi chú ý, cũng không có dừng lại nện bước đi thể hội nơi này ảo diệu, cho nên bảo trì núi rừng thanh u tự nhiên.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm một đường đi vào nơi này, không có xuất hiện bất luận kẻ nào ngăn trở.

Vừa tiến vào này phiến thiên địa thời điểm, Đường Niệm Niệm liền từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực đi xuống tới. Lúc này đây nàng cũng không có cách không hành tẩu, lại là chân chân thật thật chân đạp ở thổ địa thượng, cảm thụ này thổ địa rắn chắc còn có mạc danh sinh khí.

Thổ địa trung ẩn chứa sinh linh chi khí chân thật đáng tin, vô số sinh linh đều yêu cầu thổ địa mới có thể đủ sinh trưởng. Đường Niệm Niệm có thể cảm thụ mỗi một mảnh thổ địa sinh linh hơi thở, chỉ là chưa từng có một mảnh thổ địa có thể giống nàng hiện tại dưới chân này phiến thổ địa giống nhau, giống như chân thật tồn tại sinh mệnh,

đang ở bình tĩnh ngủ say. Tinh tế cảm thụ nói, tựa hồ còn có thể đủ nghe được kia ngủ say tiếng ngáy âm.

Đường Niệm Niệm quay đầu hướng Tư Lăng Cô Hồng đầu đi dò hỏi ánh mắt.

Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ cười, lắc đầu.

Nếu là những người khác nhìn đến này không có lời nói tứ chi hành vi nhất định vô pháp lý giải nơi này đại biểu ý tứ, bất quá Đường Niệm Niệm đi xem đến minh bạch. Tư Lăng Cô Hồng ý tứ là không cần để ý này đó.

Nếu Tư Lăng Cô Hồng đều như vậy tỏ vẻ, Đường Niệm Niệm vốn dĩ liền không phải đối không biết đồ vật có rất mạnh lòng hiếu học (cấm) vọng người, mới vừa đối dưới chân thổ địa dâng lên tới về điểm này nghi hoặc lập tức liền tan thành mây khói, không có một chút muốn đi tìm kiếm chân tướng tâm tư.

Đi bước một đi phía trước đi tới, xuyên qua tươi tốt rừng cây, thực mau Đường Niệm Niệm liền thấy được một mảnh tràn đầy màu xám trắng mây mù sơn cốc. Này sơn cốc rất cuộc có bao nhiêu đại, dùng linh thức đều không thể điều tra ra tới. Chỉ là đứng ở sơn cốc phía trước, nhìn sơn cốc nhập khẩu, liền thấy kia màu xám trắng mây mù liền mờ mịt ở nơi đó, đem toàn bộ sơn cốc đều cấp bao phủ, cố tình một chút đều không có tràn ra sơn cốc ở ngoài.

Đường Niệm Niệm có thể cảm nhận được ngoan bảo liền ở bên trong, loại cảm giác này tới đến huyết mạch, sẽ không có bất luận cái gì sai.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn đứng ở cửa Đường Niệm Niệm, nhìn thấy nàng bình tĩnh biểu tình dần dần phát sinh biến hóa, thủy nộn cánh môi có chút nhấp lên, hai mắt một sửa ngày thường đăm đăm, bên trong chớp động phập phồng không chừng gợn sóng, thực hiển nhiên tâm tình phi thường không bình tĩnh, thoạt nhìn so ngày thường càng thêm sáng ngời lóng lánh, đốt sáng lên chĩnh cái dung nhan, minh diễm động lòng người.

Cái dạng này Đường Niệm Niệm làm Tư Lăng Cô Hồng cảm thấy phi thường đáng yêu, chỉ là nghĩ vậy loại biểu tình cũng không phải bởi vì hấn, này cổ thích liền có chút ghen tuông.

Không hề dự triệu cúi đầu ở Đường Niệm Niệm cánh môi thượng gặm thực một ngụm, Tư Lăng Cô Hồng liền như nguyện nhìn đến Đường Niệm Niệm trong hai mắt mặt ẩn ra bản thân khuôn mặt, chuyên chú lại nhìn không tới mặt khác cảnh sắc. Tư Lăng Cô Hồng kia trương tuyến tuấn như họa tìm không thấy một chút tỳ vết dung nhan cũng ở ngay lúc này lộ ra tươi cười, kia tươi cười bên trong còn mang theo nhẹ nhẹ đắc ý giống nhau thỏa mãn.

“Ta mang Niệm Niệm đi vào.”

Réo rất dễ nghe tiếng nói như muốn rót đầy cổ tình ôn nhu sủng nịch hạ, càng là làm nghe được người có loại sa vào ở ngày xuân ấm dương dưới không muốn tỉnh lại cảm xúc.

Đường Niệm Niệm sớm đã thành thói quen Tư Lăng Cô Hồng bất thành linh thân mật, đối với hấn lúc này đây hôn môi cũng không có tưởng quá nhiều, càng sẽ không nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng như vậy hành vi trên thực tế chính là ở ăn nhà mình nhi tử dấm vị. Bất quá ở Tư Lăng Cô Hồng như vậy đột nhiên liếm láp hạ, Đường Niệm Niệm trong lòng về điểm này phập phồng cũng một chút bình tĩnh trở lại, thần sắc cũng khôi phục đến nguyên lai bình tĩnh.

Tư Lăng Cô Hồng vốn dĩ muốn đem Đường Niệm Niệm lại ôm tiến trong lòng ngực lại đi đi vào, Đường Niệm Niệm lắc lắc đầu. Trong nháy mắt liền cảm nhận được Tư Lăng Cô Hồng có chút trầm thấp xuống dưới cảm xúc, cặp kia nhẹ rũ xuống tới con người, thanh ảnh mê mang, nguyệt hoa sáng tỏ, làm chỉ có thấy người đều sẽ nhin không được lo lắng.

Kiều nộn giống như xuân hành giống nhau ngón tay vươn đi, ché trụ Tư Lăng Cô Hồng kia trắng nõn thon dài tay, hai tay chạm nhau thời gian kia, Tư Lăng Cô Hồng khóe môi cũng nhẹ giơ lên tới.

“Ngoan bảo trưởng thành, không thể làm nhi tử nhìn đến ta giống cái hài tử ở người trong lòng ngực.” Đường Niệm Niệm thanh âm vẫn là như vậy bình tĩnh, chỉ là thần sắc lại là tràn đầy nghiêm túc. Ngày thường nàng là không sao cả bị Tư Lăng Cô Hồng ôm vào trong ngực, chỉ là lần này là cùng ngoan bảo mười năm sau lần đầu tiên tái kiến, hiện tại ngoan bảo cũng không sai biệt lắm 17 tuổi, tuổi cũng thật sự không nhỏ, này tuổi ở phạm thế bên trong đều có thể cưới vợ, thế nào cũng không thể ở lần đầu tiên gặp mặt thời điểm làm hắn nhìn đến nhà mình nương ngực lại giống cái hài tử.

Này cũng thuyết minh Đường Niệm Niệm để ý ngoan bảo, nếu là những người khác nói, Đường Niệm Niệm nơi nào sẽ đi để ý bọn họ ý tưởng? Nếu là không quen nhìn chính mình ở Cô Hồng ôm liền tùy tiện người khác không quen nhìn, chỉ cần không tới trêu chọc bọn họ là được.

Tư Lăng Cô Hồng thủ sẵn Đường Niệm Niệm ngón tay xoa bóp thường thức, “Hắn nếu là dám nói Niệm Niệm, ta giúp Niệm Niệm giáo huấn hắn.”

Lời này bị Tư Lăng Cô Hồng nói được không chút do dự, tràn đầy ôn nhu trấn an còn có nghiêm túc.

Kỳ thật Tư Lăng Cô Hồng rất nhiều thời điểm đích xác tưởng giáo huấn ngoan bảo, chỉ là mỗi lần còn không có động thủ, Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái nhìn qua, hắn cái gì giáo huấn tâm tư cũng chưa. Bất quá Đường Niệm Niệm ở Tư Lăng Cô Hồng còn có ngoan bảo hai người phía trước cũng không có đặc biệt bất công ai, ở ngoan bảo đắc ý vênh vác thời điểm, Đường Niệm Niệm đồng dạng liếc mắt một cái xem qua đi, ngoan bảo mã (BMW) thượng liền héo.

Đường Niệm Niệm nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, đối với hắn những lời này ngữ cũng không có đáp lại, như là không tiếng động cam chịu, đen nhánh sáng ngời con người hơi hơi chuyển động. Mười năm, ngoan bảo thực lực cũng nên tăng trưởng không ít, thư thượng cũng nói, phụ tử chi gian đùa giỡn có thể tăng trưởng cảm tình. Hiện tại ngoan bảo ở Cô Hồng thủ hạ hắn là có thể căng

thượng một hồi, như vậy làm cho bọn họ đánh đánh cũng không có gì.

Ở hai người nắm tay nói chuyện phiếm này một hồi thời gian, đi qua ở tràn đầy vô sắc mây mù sơn cốc trong vòng, ở Tư Lăng Cô Hồng một đường dẫn dắt dưới, hai người không giống như là đi tới này tràn đầy sương trắng, vô số cốc nói sơn cốc trong vòng, ngược lại như là ở sân vắng ngắm hoa, không có một chút tạm dừng cùng cẩn thận, chỉ có nhất phái nhàn nhã.

Giây lát sau, Đường Niệm Niệm chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời, nguyên lai là tới rồi sơn cốc xuất khẩu.

Này một đường đi được quá mức tự tại, Đường Niệm Niệm ở Tư Lăng Cô Hồng dẫn dắt hành tẩu hạ cũng không biết này sơn cốc cũng không có như vậy đơn giản.

Sơn cốc này ở Yêu Cốc bên trong lữ yêu thú xưng là sương mù cốc, cả tòa sơn cốc không có bất luận cái gì công kích thủ đoạn, bất quá bên trong lại không bằng mặt ngoài xem chỉ có một tòa sơn mạch, ngược lại có thể nói là vô biên vô hạn, toàn bộ bên trong sơn cốc có vô số cười cốc động, một cái cốc trong động mặt lại diễn sinh vô số cốc động, nếu không biết chính xác lộ tuyến nói, đại la thần tiên cũng đều không ra này tòa sương mù cốc.

Ở Đường Niệm Niệm trong tầm mắt, sơn cốc xuất khẩu ngoại là một mảnh đại dương mênh mêng.

Này đại dương mênh mêng cũng không phải bình thường màu xanh thăm hải dương, ngược lại là đen nhánh nước biển, hắc đến căn bản là thấy không rõ bên trong có bất luận cái gì đồ vật. Chỉ có ngẫu nhiên thời điểm từng sợi nhỏ bé yếu ớt bạch quang ở mặt ngoài lưu lóe mà qua, tại đây đại dương mênh mêng trung ương nổi lơ lửng một đóa màu lục đậm hoa sen, này hoa sen nhìn yên lặng bất động, lại có loại quỷ dị ma mị lại thánh khiết mâu thuẫn mỹ cảm.

Đường Niệm Niệm cũng không có tại đây quỷ dị nước biển cùng hoa sen thượng lưu ý bao lâu, chỉ đảo qua liếc mắt một cái sau liền

đem ánh mắt hoàn toàn đặt ở hoa sen bên trong khoanh chân ngồi.....

“..... Như thế nào như vậy tiểu.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh biểu tình hóa thành nghi hoặc cùng quái dị. Nhìn chăm chăm khoanh chân ở hoa sen thượng hài tử, một cái thoạt nhìn ước chừng chỉ có ba bốn tuổi hài tử.

Đứa nhỏ này trên người ăn mặc ước chừng lớn nhất hào bạch đế kim văn áo choàng, trắng nõn da thịt ở Biển Đen cùng xanh sẫm hoa sen thượng sắc đến càng thêm tinh oánh dị thấu, một đôi hình dạng đường cong cực hảo xem đôi mắt nhắm, trường cuốn lông mi ở mi mắt hạ đầu hạ nhàn nhạt thanh ảnh, màu đỏ thắm cánh môi so cánh hoa còn muốn kiều nộn ướt át.

Đứa nhỏ này tinh xảo tuyệt luân giống như tiên đồng.

Chỉ là này hết thấy đều không có biện pháp tiêu trừ Đường Niệm Niệm lòng nghi ngờ.

Chẳng lẽ nàng cùng Cô Hồng hài tử thật sự như vậy cổ quái, càng dài ngược lại càng nhỏ? Mười năm trước rõ ràng theo thời gian có lớn lên mới đúng.

Mười năm trước phân biệt thời điểm ngoan bảo còn có sáu bảy tuổi lớn nhỏ, hiện tại nhìn qua cư nhiên chỉ có ba bốn tuổi bộ dáng, chẳng những thân cao co lại, liền bộ dáng cũng co lại đi trở về. Bất quá này tiểu bộ dáng nhưng thật ra so trước kia ba bốn tuổi thời điểm càng đẹp mắt, đặc biệt là kia mờ mịt ở hài tử chung quanh bóng loáng còn có hơi thở, đều biểu thị đứa nhỏ này bất phàm.

Tự Lăng Cô Hồng cũng nhìn mắt xanh sẫm hoa sen thượng hài tử, trong mắt hiện lên một sợi quang hoa, có thường thức nhận đồng còn có một tia tính trẻ con duyệt sắc. Vốn dĩ cho rằng lần này đi vào nơi này, đứa nhỏ này lại nên cùng hắn làm âm ỉ, không nghĩ tới lúc này ở trầm tu, xem này hơi thở một chốc một lát là không có cách nào tỉnh lại.

Tư Lăng Cô Hồng trong mắt kia một sợi vui sướng, còn có tâm lý cái loại này độc chiếm dục tâm lý, Đường Niệm Niệm không có thấy, bắt quá ở xanh sẫm hoa sen thượng ngoan bảo lại xem đến rõ ràng.

Hừ! Đừng cho là ta không biết người suy nghĩ cái gì, kia đáng chết lão gia hỏa không có đem sự tình cho ta nói rõ ràng! Nếu là biết ở chỗ này tu luyện thế nhưng sẽ đem chính mình biến thành cái dạng này, ta.....

Ngowan bảo bởi vì tu luyện nguyên nhân, bản thể ở xanh sẫm hoa sen phía trên không có cách nào tỉnh lại, bắt quá hẳn nguyên thần nhưng thật ra có thể hoạt động. Sớm tại hôm nay hẳn biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng muốn tới, này nguyên thần liền vẫn luôn không có chân chính chìm vào tu luyện quá. Càng nên nói, từ hẳn nguyên thần có thể từ tu luyện trung tỉnh lại thời điểm, hẳn liền lập tức nghĩ cách thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Tại đây phiến Biển Đen vực bên trong, ngoan bảo nguyên thần cùng xanh sẫm thanh liên tương liên ở bên nhau, cùng cấp với đem nơi này hết thảy khống chế ở lòng bàn tay trung. Ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tiến vào thời điểm, hẳn liền gắt gao chú ý hai người, Đường Niệm Niệm nói hẳn nghe thấy được, trong lòng một trận biệt nữu, đồng thời cũng đem Tư Lăng Cô Hồng kia không có giấu ở trong mắt cảm xúc bắt giữ tới rồi, này liền đem điểm này đừng niết cùng nhau thêm chú ở Tư Lăng Cô Hồng trên người.

Rầm ——

Bình tĩnh không gợn sóng Biển Đen đột nhiên phiên khởi một trận sóng gió, vừa lúc hướng Tư Lăng Cô Hồng đâm qua đi.

-----oOo-----

Chương 189: khinh cuồng triển cảm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Màu đen mãnh liệt nước biển như là một đầu vực sâu chạy ra cự thú không tiếng động rít gào, một chút không lưu tình nhào hướng Tư Lăng Cô Hồng. Đây màu đen nước biển như là có linh tính giống nhau, rõ ràng Đường Niệm Niệm khoảng cách Tư Lăng Cô Hồng rất gần, cố tình một chút đều không có đụng chạm đến Đường Niệm Niệm ý tứ, càng tới gần Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, nước biển cũng hóa thành vô số tế châm giống nhau, chuyên môn nhằm vào Tư Lăng Cô Hồng.

Đường Niệm Niệm thấy cái này hình ảnh, cũng không có ra tay ngăn cản ý tứ. Loại trình độ này công kích chính mình liền có thể nhẹ nhàng ứng phó, Cô Hồng đương nhiên cũng có thể nhẹ nhàng ứng đối.

Màu đen nước biển có đặc thù đặc chế, chỉ cần dính vào người làn da, lập tức liền sẽ làm người thống khổ bất kham.

Chỉ là này nước biển lại thế nào hung mãnh, Tư Lăng Cô Hồng dễ dàng huy hạ tay áo, nước biển thật giống như một chút từ hung mãnh cự thú biến thành nghe lời hài tử, vốn dĩ từ đâu tới đây lại về tới chạy đi đâu.

Này chỉ là bắt đầu thử, ngoan bảo nhưng không có tính toán cứ như vậy buông tha Tư Lăng Cô Hồng.

Yên lặng xanh sẫm hoa sen cánh hoa hơi hơi phiêu động, toàn bộ màu đen mặt biển đều nổi lên gợn sóng. Xanh sẫm hoa sen thượng tinh xảo hài tử vẫn là nhắm mắt lại, mờ mịt ở mỏng manh ánh huỳnh quang hạ, thoát nhìn tốt đẹp như vậy sạch sẽ, một chút cũng không

biết này ngoại giới phập phồng không chừng giống nhau. Chỉ là có ai biết, như vậy gọn sóng chính là cái này thoạt nhìn giống tiên đồng giống nhau hài tử cố ý làm ra tới?

Mười năm sau gặp nhau, như thế nào đều cho các người kiến thức một chút ta trưởng thành.

Ngoan bảo trong lòng nghĩ, ra tay không có lưu tình.

Hắn biết, hiện tại hắn tuy rằng đã sẽ không cấp cha mẹ thêm trời buộc, chỉ là muốn đánh bại Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, này rốt cuộc vẫn là có khó khăn.

Màu đen nước biển trở thành ngoan bảo có lợi nhất vũ khí, ở ngoan bảo nguyên thần khổng chế hạ linh hoạt cực kỳ, làm người cảm thấy này căn bản là không phải nước biển, càng như là hóa hình trở thành nước biển yêu.

Tư Lăng Cô Hồng đã buông ra Đường Niệm Niệm, thân xuyên một bộ màu nguyệt bạch trường bào tay dài hắn, đứng ở bờ biển thượng, quần áo vạt áo không gió tự động, màu đen tóc dài lại an tĩnh rồi tung ở sau lưng, trắng nõn da thịt tại đây một mảnh màu đen hải vực phía trên so tốt đẹp nhất nõn nà bạch ngọc càng thêm ôn nhuận, đột hiện ra hắn tuấn mỹ vô song ngũ quan, một đôi đẹp nhất con người nhàn nhạt nhìn về phía xanh sẫm hoa sen thượng ngoan bảo.

Không có bất luận cái gì vũ khí, chỉ dùng một đôi tay, đối mặt mãnh liệt màu đen nước biển, Tư Lăng Cô Hồng ứng phó đến nghênh nhận có thừa, huy tay áo thủ đoạn nước chảy mây trôi, cho người ta thị giác thượng hưởng thụ.

Đường Niệm Niệm ở bờ biển thượng tùy ý từ túi Càn Khôn bên trong lấy ra ghế dựa, bình tĩnh ngồi ở ghế trên, huy tay áo ở đem một cái bàn đặt ở trước mặt, mang lên Tư Lăng Cô Hồng vì chính mình làm mấy thứ điểm tâm, một tay phủng lưu li ly, bình tĩnh uống bên trong màu thủy lam quỳnh tương, hai mắt thích ý mị thành trắng non hình dạng. Lâm thời nhìn còn ở đánh nhau phụ tử hai, rất có

chuyên gia bộ dáng giống nhau gật gật đầu, như là ở khăng định hai người thực lực đều không tồi.

Hai người đánh nhau hoàn toàn là nước biển không ngừng công kích, Tư Lăng Cô Hồng không ngừng phòng thủ.

Ở nước biển như vậy hung mãnh công kích hạ, Tư Lăng Cô Hồng còn có thể phân tâm chú ý Đường Niệm Niệm hành vi, đương nhiên đến Đường Niệm Niệm ngồi ghé trên, hoàn toàn sự không liên quan mình bàng quan thời điểm. Kia phó tiểu bộ dáng xem đến hấn trong lòng không khỏi một trận buồn cười, hận không thể lập tức đi đến nàng bên người, đem nàng ôm tiến trong lòng ngực hảo hảo cảm thụ nàng tồn tại sau đó hảo hảo yêu thương.

Có như vậy xúc động cùng ý tưởng, Tư Lăng Cô Hồng không hề tiếp tục cùng ngoan bảo du đấu, nhanh nhẹn tránh đi nước biển, sau đó chủ động một chưởng huy hướng xanh sẫm hoa sen thượng ngoan bảo.

Đường Niệm Niệm cắn như ý bánh động tác tạm dừng một chút, một đôi mắt bình tĩnh dừng ở xanh sẫm hoa sen ngoan bảo ở địa phương.

Hừ!

Này hừ nhẹ không có thanh âm lại trực tiếp xuyên đi vào người trong đầu mắt, lộ ra bất mãn cùng kiêu ngạo.

An tĩnh màu lục đậm hoa sen cánh hoa đồng thời giãn ra, sau đó đem ngoan bảo hoàn toàn bao vây ở bên trong, vì ngoan bảo tan mất Tư Lăng Cô Hồng kia một chưởng uy lực.

Thấy như vậy một màn, Đường Niệm Niệm ánh mắt liền bình tĩnh thu hồi tới, tiếp tục nhai trong miệng mặt điểm tâm.

Tư Lăng Cô Hồng không có tiếp tục đứng ở Biển Đen trên mặt, thân ảnh chớp mắt liền tới rồi Đường Niệm Niệm bên người, một đôi tay đem Đường Niệm Niệm chặn ngang bế lên tới, tiếp theo chính

mình ngồi ở ghế trên, làm Đường Niệm Niệm ngồi ở hấn hai chân thượng, như nhau thường lui tới thân cận động tác.

Đường Niệm Niệm vốn dĩ hơi hơi híp đôi mắt tròn tròn, nhẹ tròng mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái. Đều nói không nghĩ ở nhi tử trước mặt bị ôm, lúc này mới bao lâu lại ôm đã trở lại.

Này liếc mắt một cái ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt chẳng những không có nửa điểm uy lực đáng nói, ngược lại cảm thấy tròn tròn đôi mắt, hai má còn bởi vì ăn cái gì còn có chút phồng lên Đường Niệm Niệm thật sự đáng yêu tới rồi cực điểm, làm hấn nhin không được cười khẽ ra tiếng. Tiếng cười so bình thường réo rất tiếng nói nhiều chút trong sáng khàn khàn, không có cố tình áp lực, từ tâm mà phát vui thích, nghe tới có chút làm càn khinh cuồng cảm giác.

Như vậy tiếng cười cùng một thân tự nhiên trích tiên giống nhau Tư Lăng Cô Hồng chẳng những không có không khoẻ cảm, còn càng có một phen mỹ lực, làm người không khỏi sa vào ở hấn miệng cười cùng tiếng cười bên trong, thật lâu không có cách nào hoàn hồn.

“Cười cái gì.” Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt người này đẹp tới rồi cực hạn tươi cười, đã sớm đã phóng túng tùy ý hấn đôi tay hoàn cô chính mình vòng eo. Ôm đều đã ôm, xem cũng đều bị thấy. Huống chi lại ở Cô Hồng trên đùi, đích xác so ghé dựa thoải mái.

“Cười Niệm Niệm là tiểu hoa miêu.” Tiếng cười chậm rãi nhược xuống dưới, khẩu khí bên trong ý cười lại càng đậm. Tư Lăng Cô Hồng mãi mãi ôn nhu ý cười nhìn Đường Niệm Niệm, ngón tay mềm nhẹ giúp nàng chà lau bên miệng dính điểm tâm té mạt, chà lau thời điểm độ ẩm thiên lạnh lòng bàn tay cọ qua kia hồng nhuận môi, dừng một chút, tiếp theo liền lưu luyến quên phản lặp lại mềm nhẹ mơn trớn nhẹ ần.

Ngô? Còn không có lau khô?

Đường Niệm Niệm chờ một hồi, nghi hoặc nâng lên đôi mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, trường cuốn lông mi như là giương cánh cánh bướm, triển lộ ra cặp kia tinh lạng hắc đồng. Há mồm

đang muốn dò hỏi, nào biết đâu rằng Đường Niệm Niệm ngón tay vô tình cùng với nàng mở ra môi khẩu thăm đi vào, ôn nhuận mát lạnh ngón tay cùng ướt át khoang miệng dung hợp ở bên nhau, kia đang muốn ra tiếng cái lưỡi không cẩn thận đụng chạm đến kia ngón tay, tiếp theo bướng bỉnh quần lên đi liếm liếm, đem bên trong vốn dĩ dính điểm tâm tế mặt lại lần nữa liếm láp đi rồi.

Làm xong này đó, Đường Niệm Niệm không hề khác thường đem Tư Lăng Cô Hồng ngón tay nhỏ ra, một sợi tràn ngập ái (cảm) muội hơi thở chỉ bạc từ hai người môi cùng ngón tay tương liên, theo rời đi một khoảng cách mới đứt gãy.

Đường Niệm Niệm liếm liếm cánh môi, lại cầm lấy một khối hoa quế bánh đậu xanh bình tĩnh tiếp tục gặm thực, ánh mắt nhìn về phía xanh sẫm hoa sen thượng ngoạn bảo.

Ở nàng phía sau, Tư Lăng Cô Hồng hơi thở so bình thường có chút trọng, một đôi ngày thường bình tĩnh thanh triệt đôi mắt so trước mắt Biển Đen càng thêm sâu thăm tối tăm, nhìn trong lòng ngực Đường Niệm Niệm thật giống như là một đầu tùy ý chuẩn bị chụp mồi săn thú. Chỉ là này đầu săn thú lại như thế nào hung ác, đối với trước mắt cái này tản ra hân yêu nhất hơi thở đồ ăn chính là ái chi như mạng, vô luận lại nghĩ như thế nào muốn đem này nuốt chi nhập bụng, cũng nhẫn không dưới tâm đi thương đến đối phương một phen một hào, kia trong ánh mắt quý trọng cùng sủng ái, như vậy bá đạo lại như vậy ôn nhu.

Bất đắc dĩ nhìn Đường Niệm Niệm trong lúc vô ý chằm ngòi người dục (cảm) vọng cố tình lại không tự biết, Tư Lăng Cô Hồng chỉ có thể đem hàm dưới để ở nàng hõm vai thượng, nhắm mắt lại chậm rãi ngăn chặn thể xác và tinh thần thượng khát vọng dục (cảm) niệm. Bất quá như vậy cũng làm hân dị thường nhạy bén, ở Đường Niệm Niệm trên người phát ra được hương cũng càng thêm rõ ràng, vừa mở mắt liền nhìn đến gần ngay trước mắt trắng nõn cổ, còn có kia giống như trân châu giống nhau vành tai.

Hảo tưởng gặm một ngụm..... Làm này thân thể nhiễm chính mình hương vị.

Tư Lăng Cô Hồng trong mắt mặt hiện lên một sợi ảo não, vừa mới mới tiêu đi xuống niệm tưởng lại bởi vì chính mình này tâm tư toát ra tới. Hiện tại hấn chỉ nghĩ nhanh lên giải quyết ngoan bảo vấn đề, sau đó đem Đường Niệm Niệm mang đi.

Chỉ là ngoan bảo thật giống như là đoán được Tư Lăng Cô Hồng hiện tại tâm tư, đem huyết mạch tương liên cảm giác biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn. Ở Tư Lăng Cô Hồng như vậy tâm tư vừa mới toát ra tới thời điểm, hấn liền lợi dụng nguyên thần truyền âm cho hai người trong đầu.

Cha, nương ~

Này kêu gọi một vang đến trong óc, Đường Niệm Niệm ăn điểm tâm động tác liền dừng lại, đem cắn được giống nhau hoa quế bánh đậu xanh làm ở mâm bên cạnh, nhìn ngoan bảo hai mắt chớp động lóa mắt ba quang, “Thực lực tăng trưởng thực hảo.”

Từ vừa mới Biển Đen cùng Tư Lăng Cô Hồng đánh nhau nàng xem đến cẩn thận, chỉ bằng mượn cái này là có thể đủ phát huy ra tới như vậy thực lực, so trước kia ngoan bảo đích xác cường đại nhiều.

Vừa thấy mặt phải đến như vậy một câu khen, ngoan bảo trong lòng cũng không cảm một nhạc. Hấn bản thể còn ở ngủ say, bất quá hấn cảm xúc lại có thể ảnh hưởng chung quanh mặt biển biến hóa. Lúc này nước biển nhẹ nhàng dạng động gợn sóng, còn có mặt biển thượng mềm nhẹ uy phong, còn biểu hiện ra tới ngoan bảo hiện tại tâm tình sung sướng.

“Người như thế nào biến thành cái dạng này?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Nhắc tới đến nơi đây, ngoan bảo một trận bất đắc dĩ, ta cũng không biết tại sao lại như vậy, lão gia hỏa kia nói cho ta gốc tại nơi này tu luyện, thực lực đích xác tăng trưởng thực mau, bất quá bản thể lại bị giam cầm, không đột phá này một bước, bản thể liền không rời đi cái này địa phương.

“Còn lớn lên đại sao?” Đường Niệm Niệm lắc nhẹ hạ đầu, ánh mắt chớp động đánh giá xanh sẫm hoa sen thượng ngoan bảo. Còn không có chờ ngoan bảo nói chuyện, Đường Niệm Niệm không chút nào giấu giếm đem trong lòng nói ra tới, “Kỳ thật như vậy không tồi, nho nhỏ ngoan bảo càng đáng yêu.”

..... Ngoan bảo tuy rằng bản thể bộ dáng vẫn là ba bốn tuổi bộ dáng, bất quá hấn chân thật tuổi đều mau mười bảy. Huống chi hấn vốn dĩ liền không phải người thường, so với người bình thường trưởng thành sớm không phải một chút, ở người ngoài trong mắt hấn tuyệt đối là một cái cao thâm khó đoán thả cổ quái khó phân biệt gia hỏa. Chính là ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, hấn trước sau đều là bọn họ huyết mạch truyền thừa nhi tử, cho nên mới sẽ bại lộ ra tới khó được hài tử tâm tính, bất quá này nhưng không đại biểu hấn thật sự vẫn là một cái ba bốn tuổi hài tử.

Thân là một cái 17 tuổi nam tử, ai sẽ nguyện ý chính mình vẫn luôn chỉ có ba bốn tuổi trường không lớn? Chẳng sợ có thể dùng ảo thuật đem chính mình biến hóa thành đại nhân, chính là giả chung quy là giả, làm người bất mãn a.

Lúc này, ngoan bảo nhạy bén cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng nhìn qua ánh mắt, cặp mắt kia làm ngoan bảo phi thường quen thuộc, rốt cuộc hấn đôi mắt liền có thể nói là hoàn toàn kế thừa Tư Lăng Cô Hồng ưu điểm, hai người phi thường giống nhau. Bất quá hiện tại Tư Lăng Cô Hồng này đôi mắt bên trong lộ ra ý tứ lại làm ngoan bảo có chút sồn tóc gáy, hấn có chín thành nắm chắc có thể kết luận, chỉ cần nhà mình mẫu thân thật sự hy vọng chính mình vẫn luôn bảo trì cái dạng này, hấn cha nhất định sẽ làm được ra tới thật sự đem chính mình vẫn luôn bảo trì cái dạng này thủ đoạn.

Nương, từ phân biệt đến bây giờ đã mười năm, nói cho ta nghe một chút đi này mười năm các người đều làm chút cái gì đi? Có chút làm nũng dượng như lời nói, ngoan bảo giống như vô tình nói sang chuyện khác, đem Đường Niệm Niệm tâm tư từ hấn trên người chuyển dời đến địa phương khác.

Tư Lăng Cô Hồng sùng thê trình độ hấn cái này làm nhi tử lại rõ ràng bất quá, nếu ở rồi rắm ở cái này thân hình vấn đề thượng nói, hấn hiện tại còn đánh không lại Tư Lăng Cô Hồng, đến lúc đó nháo đến chính mình thật sự chỉ có thể bảo trì cái dạng này, như vậy hấn một đời anh danh xem như xong rồi.

Mười năm gặp nhau, Đường Niệm Niệm đương nhiên dựa vào chính mình nhi tử tâm tư cùng yêu cầu, ngồi Tư Lăng Cô Hồng hai chân thượng chậm rãi cấp ngoan bảo giảng mười năm trải qua sự tình.

Nàng giảng phần lớn đều là như thế nào đối phó Mộ Dung gia tộc, trên thực tế ngoan bảo muốn nghe cũng là này đó. Ngoan bảo nguyên thần là ở một năm trước tỉnh lại, chỉ là nguyên thần vừa mới tỉnh lại hấn còn không có biện pháp khống chế thực hảo, lại tiêu phí nửa năm thời gian cuối cùng có thể tự do khống chế, sau đó tiếp tục nghiên cứu truyền thừa công pháp, ở ba tháng trước làm ra khác có thể bên ngoài hành tẩu biện pháp.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người trải qua hấn ở Yêu Cốc điều tra đều đã xem qua, chỉ là nhìn đến luôn là không có Đường Niệm Niệm chính mình giảng giải những cái đó kỹ càng tỉ mỉ, đến nỗi một ít Đường Niệm Niệm không có nói ra tới nguy hiểm, Yêu Cốc tình báo trung lại rõ ràng ghi lại, như vậy đem Đường Niệm Niệm giảng giải lời nói cùng Yêu Cốc tình báo kết hợp lên, hết thầy liền càng thêm rõ ràng, như là phát sinh ở chính mình trước mắt.

Ngoan bảo nghe thời điểm, thỉnh thoảng cảm vài câu miệng đánh giá vài tiếng, nguyên thần đem Tư Lăng Cô Hồng có chút cảnh kỳ ánh mắt hoàn toàn có thể xem nhẹ, trong lòng hừ nhẹ. Muốn độc chiếm nưong? Tưởng bỏ!

Này mẫu tử hai nói chuyện lên, thời gian chậm rãi quá khứ, đảo mắt cũng đã hai cái canh giờ.

Ở ngoan bảo lại lần nữa đưa ra muốn biết ở tư pháp trong điện đàm phán phát sinh sự tình thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng phát tay liền ở

chung quanh bố trí hạ cái chấn, làm ngoan bảo nguyên thần truyền âm căn bản không có biện pháp truyền tiến vào.

Đường Niệm Niệm mới vừa hơi hơi hé miệng, muốn thỏa mãn ngoan bảo yêu cầu, lập tức phát hiện Tư Lăng Cô Hồng động tác, này liền nhắm lại cánh môi nghi hoặc nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Này vừa thấy, không hề ngoài ý muốn liền đâm tiến Tư Lăng Cô Hồng cặp kia chuyên chú dừng ở trên mặt nàng hai mắt ba quang bên trong, đen nhánh con ngươi giống như nửa đêm sao trời hình thành lốc xoáy, có thể đem người linh hồn đều cấp hít vào đi. Chính là hiện tại này đôi mắt có chút ảm đạm, hơn nữa lộ ra một tia ủy khuất.

Niệm Niệm suốt hai cái canh giờ không có xem ta liếc mắt một cái, không có nói với ta một câu, không có để ý ta động tác nhỏ!

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay thử sẵn Đường Niệm Niệm ngón tay, ở Đường Niệm Niệm cùng ngoan bảo nói chuyện thời điểm, này tay không có nhàn rỗi khảy tay nàng chỉ, chỉ là làm hấn thất vọng chính là Đường Niệm Niệm không có một chút phát hiện giống nhau. Nhìn Đường Niệm Niệm nghiêm túc bộ dáng, Tư Lăng Cô Hồng lại không đành lòng thật sự đi quấy rầy, chính là loại này hoàn toàn bị xem nhẹ cảm giác, thực sự làm hấn khổ sở.

Dĩ vãng chẳng sợ Đường Niệm Niệm cùng người khác nói chuyện, tâm tư nhất định sẽ dừng ở hấn trên người, lần này vì ngoan bảo là hoàn toàn xem nhẹ hấn.

Đường Niệm Niệm kinh ngạc nhìn Tư Lăng Cô Hồng, đánh giá cẩn thận, phát hiện kia một tia ủy khuất hoàn toàn không có nhìn lầm sau, đột nhiên có loại muốn cười xúc động.

Này ủy khuất xuất hiện ở Tư Lăng Cô Hồng thần sắc thượng cũng không có làm hấn thoát nhìn khiếp nhược, ngược lại có loại mê người đến cực điểm mị lực, làm nữ tử thấy được đều sẽ nhịn không

được muốn đi hảo sinh trấn an, chỉ hy vọng vượt phẳng hấn trong lòng khổ sở người sẽ là chính mình.

Tư Lăng Cô Hồng chính là có loại khí chất này phong hoa, vốn dĩ không có dư thừa biểu tình hấn khiến cho người nhìn mê muội, lại không dám tới gần. Một khi hấn lộ ra nhân tính cảm xúc nói, ngược lại yếu bớt trên người hấn kia cổ cô tịch vách ngăn, trở nên càng thêm chân thật, làm người cảm thụ càng sâu, trầm mê đến cũng càng sâu, cảm giác có tới gần hy vọng, tự nhiên liền càng thêm nghĩa vô phản cổ, si mê như cuồng.

“Cô Hồng ở ghen.” Đường Niệm Niệm chắc chắn nói.

Tư Lăng Cô Hồng không có phủ nhận, hàm dưới chổng Đường Niệm Niệm hôm vai, làm Đường Niệm Niệm vô pháp lại thấy rõ hấn con người, rũ xuống đôi mắt cũng chỉ có thể nhìn đến gần trong gang tấc kia mặt lớn lên đen nhánh lông mi. Nhẹ nhàng run rẩy, có thể kéo người tâm thần đi theo chấn động. Một cổ tơ ngựa từ Tư Lăng Cô Hồng động tác cùng hấn ướt nóng hơi thở đung chạm cổ chỗ truyền đến, Đường Niệm Niệm không khỏi nghiêng nghiêng đầu, “Ngựa.”

“Niệm Niệm.....” Có chút ám ách tiếng nói lộ ra vô tận dụ hoặc lực, thấp thấp còn có loại cố ý dụ dỗ cùng ôn nhu, “Mau canh hai thiên, trở về ngủ tốt không?”

Từ bọn họ ra tới tư pháp điện thời điểm thiên cũng đã đen, đi thêm đi đến nơi này cùng ngoan bảo hàn huyền hơn hai canh giờ, lúc này đích xác sắc trời không còn sớm.

Đường Niệm Niệm không có suy xét bao lâu, theo lời gật đầu.

Tư Lăng Cô Hồng không cần ngẩng đầu sẽ biết Đường Niệm Niệm đáp án, bám vào nàng cổ trên da thịt thủy sắc cánh môi nhẹ dương.

Sau đó Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua ở bọn họ trước mặt cái chỗ, Tư Lăng Cô Hồng cũng không có chần chờ phát tay tản ra.

Đường Niệm Niệm đối ngoạn bảo nói: “Trời chiều rồi, người cũng đi ngủ sớm một chút, ngày mai nương lại đến cho người nói tư pháp điện sự tình.”

..... Ngoan bảo rất muốn nói người tu tiên thật sự không cần ngủ, chỉ là chẳng sợ mười năm qua đi, ở hấn trong mắt giống như cũng bất quá đảo mắt. Trước mắt Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cho hấn cảm giác như cũ như lúc ban đầu không có biến hóa, Đường Niệm Niệm này phân như cũ cùng phạm nhân giống nhau sinh hoạt tập tính ngoạn bảo cũng là biết đến, này cũng không phải là Đường Niệm Niệm tự thân sửa không xong này thói quen, trên thực tế hoàn toàn chính là bị Đường Niệm Niệm sủng ra tới.

Nếu không phải có Tư Lăng Cô Hồng tồn tại, có hấn tự mình một ngày tam cơm không ngừng làm ra Đường Niệm Niệm ăn, tới rồi thời gian liền ôm Đường Niệm Niệm ngủ, Đường Niệm Niệm chính mình này thích ứng trong mọi tình cảnh tính tình, chỉ sợ căn bản là không có gì thời gian quan niệm.

Biết hiện tại sắc trời đích xác không còn sớm, chân trời ánh trắng đều ảm ảm, ngoạn bảo không có cưỡng cầu, đồng ý Đường Niệm Niệm nói.

Ở Đường Niệm Niệm huy tay áo đem bàn ghế điểm tâm đều thu hồi túi Càn Khôn thời điểm, ngoạn bảo đột nhiên thần bí hề hề truyền âm, nương, kỳ thật ta không hoàn toàn là bị nhốt ở nơi này không thể đi ra ngoài.

Đường Niệm Niệm kinh ngạc triều ngoạn bảo nhìn lại, chỉ là không nghe nàng nói cái gì, Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp nàng vòng eo liền ra màu đen hải vực.

Màu đen hải vực gợn sóng chậm rãi bình tĩnh trở lại, màu lục đậm lời nói lại lần nữa an tĩnh đến vô thanh vô tức.

Cùng bắt đầu thông qua sương mù cốc tiến vào màu đen hải vực giống nhau, lần này ra tới vẫn là bình yên vô sự, chỉ là tương đối đi vào tới thời điểm bằng phẳng, này đi ra ngoài thời điểm Tư Lăng Cô

Hồng lại là sử dụng thân pháp, tiêu phí thời gian liền nửa nén hương đều không có.

Vừa ra sương mù cốc, lại lần nữa trở lại cỏ hoa lan khai tự nhiên núi rừng.

“Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ.” Thiếu niên trong sáng mang theo cười tiếng nói vang lên tới, tại đây tự nhiên trong sơn cốc càng thêm tươi mát dễ nghe.

Tia nắng ban mai liền đứng sương mù cốc xuất khẩu cách đó không xa, vừa thấy đến từ trong sơn cốc mặt ra tới Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, tươi cười thuần triệt đi tới, “Linh trận cùng Bạch Lê bọn họ đều đã về tới Yêu Cốc cho các người chuẩn bị chỗ ở, nếu các người sự tình đã xong xuôi, liền từ ta lãnh các người.....”

Hắn lời nói còn không có nói xong, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm thân ảnh đã từ hắn bên người không hề dừng lại xẹt qua, ở núi rừng trung mấy cái phiêu lóe đã không thấy tăm hơi.

“..... Ta lời nói còn không có nói xong.” Tia nắng ban mai trên mặt thuần nhiên vô hại tươi cười đang xem không thấy Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh sau liền từng kéo xuống tới, bữu môi, mang theo tính trẻ con lảm bảm. Sau đó cứ như vậy không hề dự triệu giống như sương mù cốc màu xám mây mù giống nhau, tiêu tán vô thanh vô tức, dường như trước nay đều không có tồn tại quá.

Yêu Cốc cấp Tư Lăng Cô Hồng bọn họ an bài chỗ ở ở phía bắc một chỗ trên sườn núi, nơi này cây cối rậm rạp, cỏ cây tươi mát, như xuân cảnh sắc tràn ngập làm người thoải mái thích ý thiên nhiên tuyệt đẹp.

Một tòa cổ xưa thôn trang liền tọa lạc ở trên sườn núi, nửa vời độ cao vừa vắn tốt. Từ nơi này còn có thể đủ nhìn đến cách đó không xa núi non thượng thác nước, thác nước có bao nhiêu cao dùng mắt thường nhìn không thấy, ánh mắt có thể đạt được địa phương chỉ có

kia phi lưu thẳng hạ dòng nước là xuyên qua mây trắng, có thể thấy được này thác nước núi non có bao nhiêu cao.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi vào nơi này thời điểm đều không phải là trực tiếp đạp không bay tới, mà là từ chân núi dùng phàm thể khinh công giống nhau một chút nhảy lên leo lên, như vậy có thể cho Đường Niệm Niệm rõ ràng dùng đôi mắt đem dọc theo đường đi phong cảnh thấy được rõ ràng.

Như vậy dọc theo đường đi đến giữa sườn núi thời điểm, thời gian cũng cũng không có qua đi nhiều ít. Đường hai người đi vào thôn trang, đã ở tại bên trong Đỗ Tử Nhược, Bạch Lê, Hồng Lê, Lục Lục bọn họ đều có phát hiện, khó được phi thường có ăn ý đều đi vào thôn trang trước tiên viện, liếc mắt một cái liền nhìn đến dưới ánh trắng Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm nhập trang thân ảnh.

Đáng tiếc bọn họ lọt vào dải ngộ liền cùng tia nắng ban mai cũng không có cái gì khác biệt, liền lời nói đều không có nói, liền trơ mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm thân ảnh biến mất ở trước mắt, không biết là tới rồi nào gian sương phòng đi.

“.....” Tại tiên viện đứng một người mấy thú nhìn nhau không nói gì, sau đó liền cùng ra tới khi giống nhau trở về chính mình chỗ ở.

Lúc này, này thôn trang phía đông một tòa độc lập gác mái trong sương phòng, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm chính tiến vào ở chỗ này. Này thôn trang nguyên bản chính là lúc trước Tư Lăng Cô Hồng cư trú một chỗ địa phương, chẳng sợ hấn đã hồi lâu không có đã tới, này thôn trang vẫn là không có một chút trần hôi, liền này gác mái cũng như cũ như tân, sương phòng sạch sẽ vô trần, không có bất luận cái gì hương vị, quá mức sạch sẽ cùng vô vị ngược lại có vẻ phá lệ cô tịch quanh quẽ.

Bất quá đường hai người tiến vào này sương phòng nội thời điểm, trong sương phòng này phân cô tịch cùng quanh quẽ lập tức đã bị đánh vỡ.

Sương phòng cửa son bị không tiếng động đóng lại.

Tư Lăng Cô Hồng một tay vây quanh Đường Niệm Niệm, ở Đường Niệm Niệm còn không có phản ứng lại đây thời điểm, cúi đầu đem Đường Niệm Niệm cánh môi hàm nhập khẩu trung.

Khinh cuồng, ôn nhu, bá đạo, dây dưa không rõ!

Này hôn môi cùng ngày thường mềm nhẹ không giống nhau, một đụng chạm liền hóa thành sáng quắc cực nóng, hai lưỡi giao triền khó phân thắng bại, tựa hồ muốn đem Đường Niệm Niệm nuốt vào trong bụng.

Đường Niệm Niệm con người hơi mở, không rõ Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên như vậy nhiệt liệt là bởi vì cái gì.

——— chuyện ngoài lề ———

Đề cử bạn tốt vị ương văn văn: Thiên hạ vô ‘ gia ’ (đang ở cường đẩy trung, thân nhóm đi một chút liền có thể thấy được) là song cường sủng văn tới, tuyệt đối xuất sắc, không dung bỏ lỡ.

-----oOo-----

Chương 190: cuối cùng một lần (kẻ lừa đảo!)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng giống cái hài tử giống nhau cười, tươi cười không có một chút tỳ vết, hoàn toàn từ tâm mà phát. Sương mù trong mộng lung, hấn mang theo miệng cười tuấn dung như vậy trong suốt thỏa mãn, làm người nhìn đều giống bị thanh tuyến tẩy trắng quá tâm linh giống nhau.

Niệm Niệm toàn thân đều mang theo ta dấu vết, trên người cũng nhuộm đầy ta hương vị.

“.....” Vốn dĩ nhắm mắt lại Đường Niệm Niệm lại lần nữa mở một cái khe hở, mỗi một cái cẩn thận nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng. Xem ra này một đêm thực sự đem Đường Niệm Niệm lăn lộn không nhẹ, miễn cảm đến Tư Lăng Cô Hồng ở tắm rửa thời điểm nhiều sờ soạng nàng một hồi, đột nhiên bất động thời điểm, nàng cư nhiên phải hảo hảo giấc ngủ từ bỏ cũng muốn mở mắt ra cảnh kỳ một chút hấn.

Tư Lăng Cô Hồng bắt đắc dĩ, bàn tay khẽ vuốt Đường Niệm Niệm tóc đẹp, cực lực cứu lại bảo đảm, “Niệm Niệm ngủ, ta sẽ không làm.”

Đường Niệm Niệm vẫn là hí một cái phùng xem hấn.

Như thế bích thủy ôn tắm trung, nóng hôi hổi mây mù, nữ tử khuôn mặt đỏ bừng ướt át, môi đỏ thủy nhuận, mị nhãn như tơ (Đường Niệm Niệm không biết mục đích bản thân còn hí mắt), còn có kia một thân ái (cảm) dục dấu vết, thấy thế nào đều là dẫn nhân phạm tội.

Tư Lăng Cô Hồng lúc này minh bạch nếu là chính mình có phản ứng nói, như vậy Niệm Niệm chỉ sợ thật sự muốn cùng chính mình sinh khí, huống chi hẳn cũng không đành lòng lại tiếp tục lăn lộn Đường Niệm Niệm. Như thế hẳn chỉ có thể bắt đắ dĩ đem trên người kinh mạch cảm quan cấp ngăn cách đóng cửa, về mặt chân thành đối Đường Niệm Niệm lại lần nữa bảo đảm, “Thật sự không lừa Niệm Niệm.”

Lần này trên giường, thực sự là Tư Lăng Cô Hồng lần đầu tiên đối Đường Niệm Niệm nói chuyện không tính toán gì hết.

Đường Niệm Niệm mí mắt mệt vô lực rữ rữ, muốn nói chuyện liền phát hiện miệng khô lưỡi khô, không khỏi vươn đầu lưỡi liếm liếm.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt theo nàng động tác, dừng ở nàng cánh môi cùng cái lưỡi thượng, cảm thấy nàng này vô tình hành vi phi thường mê người, làm người cảm thấy..... Rất đói bụng. Hẳn luôn luôn là thích cái gì chính là thích, muốn làm cái gì liền làm cái đó người, chỉ là đối mặt Đường Niệm Niệm, hết thấy đều so ra kém nàng, cho nên ở hôm nay phía trước hẳn đích xác phần lớn đều ở áp lực, chỉ tới hôm nay mới rốt cuộc hơi chút phóng túng một lần.

Bất quá bất luận cái gì mỹ vị ở không có ăn đến phía trước cũng không biết rốt cuộc có bao nhiêu mỹ vị, cho nên còn có thể nhẫn nại, thẳng đến ăn đến lúc sau liền sẽ biết đó là cái dạng gì hương vị, sau đó thực tủy biết vị, nhẫn nại lực ngược lại một giảm lại giảm.

Trong đầu không khỏi hiện lên Đường Niệm Niệm phía trước thần thái, hai mắt mãn hàm tựa khó chịu lại tựa cực hạn vui thích thủy quang, nhu nhược đáng thương kiều thanh xin tha, vô lực leo lên chính mình hai chân.....

Tư Lăng Cô Hồng có chút tự mình kiểm điểm nhẹ gục đầu xuống, âm thầm may mắn chính mình sớm đem thân thể cảm quan phản ứng cấp phong ấn.

Ở trong lòng ngực hẳn liếm môi Đường Niệm Niệm hoàn toàn không biết hẳn vừa mới trong lòng ý tưởng, thật sự là nàng thật sự quá

mệt mỗi, trong óc đến bây giờ căn bản là cái gì đều không nghĩ đi tự hỏi. Bởi vậy tự nhiên cũng sẽ không biết hiện tại ôm nàng nam tử, bởi vì nàng nhất thời mềm lòng tại đây một đêm bạo (cấm) lộ ra tới cho tới nay ấn nhẫn cuồng thú một góc sau, sẽ cho chính mình mang đến cái dạng gì hậu quả.

Ân..... Chỉ có thể nói, Đường Niệm Niệm sau này giường đệ sinh hoạt có chơi.

Nếu Đường Niệm Niệm biết tương lai sẽ là cái dạng gì tình huống nói, nghĩ đến đã sớm bị Tư Lăng Cô Hồng cấp sủng đến vô pháp vô thiên nàng tuyệt đối sẽ không mềm lòng! Đáng tiếc, trên đời này không có nếu loại này cách nói. Hơn nữa từ này một đêm, Tư Lăng Cô Hồng phát hiện trang vô tội chỗ tốt sau, ở tương lai nhật tử, giống đêm qua đến sáng nay tình huống tuyệt đối không có thiếu phát sinh.

Đương nhiên, đây là lời phía sau, hiện tại tạm thời không đề cập tới.

Hiện tại lúc này, Đường Niệm Niệm đương nhiên sẽ không đơn giản là này một đêm lẫn lộn liền thật sự đối Tư Lăng Cô Hồng phát hỏa, càng thêm sẽ không như vậy liền đối hấn sinh nghi không hề tín nhiệm. Nhìn về mặt sủng nịch ôn nhu Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm vốn dĩ liền không có nhiều ít tức giận cũng tan thành mây khói, hướng chi nàng hiện tại cái này tình huống cũng không có cái kia tinh lực đi nói thêm cái gì, gật gật đầu, kia mí mắt liền nhanh chóng buông xuống xuống dưới, sau đó chỉ nghe được nàng nỉ non sa ách thanh âm, “Hôm nay muốn uống nhuận hầu canh.....”

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng thấp giọng đáp lời, mềm nhẹ vuốt ve Đường Niệm Niệm lưng làm nàng ngủ đến càng thêm an ổn một ít. Trong lòng ngực nhân nhi tràn đầy mỗi mệt bộ dáng, còn có vừa mới kia khàn khàn thanh âm, lời nói nội dung làm hấn một trận thương tiếc, rốt cuộc chẳng không dậy nổi một chút hấn dạng ý tưởng dục (cấm) niệm.

Biết lần này thật sự đem Đường Niệm Niệm mệt đến quá sức, Tư Lăng Cô Hồng hầu hạ nàng lên càng thêm tận tâm tận lực, cẩn thận

tử tử.

Chờ Đường Niệm Niệm một thân thoải mái thanh tân tỉnh lại thời điểm, thời gian đã là buổi chiều, nửa cái thái dương đều đã xuống núi.

Kỳ thật Đường Niệm Niệm càng muốn một giấc ngủ đến ngày hôm sau, bất quá nàng cũng không có quên đáp ứng ngoan bảo hôm nay muốn đi xem chuyện của hắn.

Nàng mới vừa mở to mắt, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh liền xuất hiện ở nàng trước mặt.

Nhìn Tư Lăng Cô Hồng như ngọc tuấn dung, Đường Niệm Niệm dựa vào trên giường không nói gì. Hai người song tu công pháp công hiệu không thể nói không cường đại, hơn nữa nàng Thiên Thánh được thể thể chất, thân thể khôi phục lên nhanh chóng vô cùng. Ngày hôm qua ban đêm mãi cho đến hôm nay sáng sớm tình (cảm) ái giường đệ việc cũng không có làm thân thể của nàng đã chịu một tia thương tổn, làm nàng mỗi một thành dáng vẻ kia chính yếu nguyên nhân càng nhiều tới đến tinh thần.

Trải qua hơn cái canh giờ ngủ yên, vô luận là thân thể vẫn là tinh thần đều không sai biệt lắm khôi phục như lúc ban đầu, chỉ là nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm vẫn là sẽ không khỏi nghĩ đến giống như vừa mới mới phát sinh giường đệ sự tình. Phía trước nàng biểu hiện ở hỗn loạn tinh thần hạ căn bản là nhớ không được, hiện tại thanh tỉnh cũng tự nhiên liền nghĩ tới.

Bị làm được khóc kêu xin tha bộ dáng.....

Đường Niệm Niệm chính mình đều chưa từng có nghĩ tới chính mình sẽ có như vậy đáng thương thời điểm.

Nhìn trên giường giống như thất thần Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng không có ra tiếng đi quấy rầy. Đem giường hạ giày vớ cầm lấy tới, tự mình ngồi ở trên giường, một tay nâng lên Đường Niệm Niệm trắng nõn bàn chân vì nàng mặc vào. Một hồi thấy Đường

Niệm Niệm hoàn hồn, vừa vặn cũng vì nàng đem giày vớ mặc xong rồi, duỗi tay đem nàng ôm vào trong lòng ngực, một tay nhẹ xoa ở kia thật nhỏ vòng eo, quan tâm hỏi: “Còn toan sao?”

Đường Niệm Niệm chậm rãi lắc đầu, thần sắc đã khôi phục đến ngày thường bình tĩnh bộ dáng.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ dương khóe miệng, tuy rằng biết Đường Niệm Niệm khôi phục năng lực hảo, bất quá ở Đường Niệm Niệm ngủ thời điểm, hắn vẫn là cẩn thận cho nàng xoa bóp thân thể, chờ nàng thân thể hoàn toàn thả lỏng ngủ sau, lúc này mới rời đi đi làm nàng thích ăn đồ ăn đi. Hiện tại xem Đường Niệm Niệm thật sự không ngại bộ dáng, Tư Lăng Cô Hồng cũng an tâm xuống dưới.

Từ túi Càn Khôn lấy ra Đường Niệm Niệm áo ngoài, khiến cho Đường Niệm Niệm đạp lên chính mình trên chân, từng cái cho nàng mặc tốt.

Hai người cùng nhau ra phía đông góc mái, mãi cho đến sườn núi bên cạnh một chỗ phong cảnh thật tốt đình tạ.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm ngồi ở chính mình trên đùi, cấp chung quanh bày ra cái chắn ngăn trở có chút đại gió núi, lại đem làm tốt tinh mỹ thức ăn bái phỏng ở trên bàn, trong tay bưng một cái chén sứ, một tay cầm cái muỗng tự mình uy đến Đường Niệm Niệm bên môi, “Niệm Niệm muốn nhuận hầu canh, nếm thử.”

Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên mặt, giương cái miệng nhỏ uống xong đi, này nước canh vừa mới nhập khẩu, Đường Niệm Niệm ánh mắt sáng ngời, tầm mắt cũng từ Tư Lăng Cô Hồng trên mặt chuyển tới trong tay hắn canh chén, lại đến hắn mặt, nói: “Không uống qua hương vị.....”

“Thích?” Tư Lăng Cô Hồng vì làm Đường Niệm Niệm cao hứng, ở làm thực thượng nhưng không có thiếu bỏ công sức. Chính hắn sáng tạo độc đáo thức ăn, điểm tâm, canh từ từ thật sự không ít, hơn nữa các tinh phẩm, đủ để đóng sách thành một quyển thực thần bách khoa toàn thư.

Này hết thảy bất quá là vì thỏa mãn Đường Niệm Niệm khẩu thực chi hoan.

Đường Niệm Niệm không có do dự gạt đầu, dùng ánh mắt thúc giục Tư Lăng Cô Hồng nhanh lên uy, “Ân, hảo uống.”

Tư Lăng Cô Hồng cười khế, có thể được Đường Niệm Niệm một tiếng thích cùng khen, đối với hắn tới nói cũng đã cũng đủ.

Một chén nhuận hầu canh uống tới rồi hơn phân nửa, Đường Niệm Niệm thích ý đến giống Miêu nhi giống nhau nheo lại hai tròng mắt, hai tròng mắt thủy quang liễm diễm, gò má đỏ bừng trong suốt, hiển nhiên là bị tình (cảm) sự dễ chịu sau dư ba phong hoa. Này đôi mắt cứ như vậy không chút nào tự giác khắp nơi bơi lội, sau đó định ở Tư Lăng Cô Hồng tuấn mỹ dung nhan thượng.

“Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm đột nhiên kêu.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười xem nàng. Ân?

Đường Niệm Niệm nghiêm túc hỏi: “Người phía trước có phải hay không đều không có thỏa mãn quá?”

Tư Lăng Cô Hồng cầm cái thìa tạm dừng hạ, sau đó vẫn là không nghiêng không lệch không run uy đến Đường Niệm Niệm bên môi, thấy nàng đôi mắt bất động nhìn chăm chăm chính mình, miệng cũng đã tự nhiên mở ra uống xong đi sau, mới đưa cái thìa thả lại trong chén canh, lại đem canh chén thả lại cái bàn, một tay vòng lấy Đường Niệm Niệm eo nhỏ, một tay giúp nàng chà lau môi, buông xuống đôi mắt cùng nàng nghiêm túc đối diện ở bên nhau, nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm muốn ta nói thật?”

Bọn họ tâm thần tương thông, Tư Lăng Cô Hồng minh bạch Đường Niệm Niệm này không đầu không đuôi vấn đề hỏi đến là về phương diện kia.

Đường Niệm Niệm nhìn hắn hai mắt, cặp kia cực mỹ con người thanh triệt lại thâm thúy, ôn nhu lại vô tội. Vì cái gì cái loại này cảm

giác bất an lại tới nữa? Này rốt cuộc là tiếp tục đâu vẫn là không tiếp tục?

Đường Niệm Niệm có chút rối rắm chớp chớp mắt mắt, ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng hai chân thượng xê dịch.

Tư Lăng Cô Hồng phi thường có kiên nhẫn chờ đợi, không có mở miệng thúc giục, lâm thời còn cẩn thận dùng pháp lực đem trên bàn thức ăn bao lại, miễn cho chờ Đường Niệm Niệm muốn ăn thời điểm lạnh.

Một hồi, Đường Niệm Niệm rối rắm xong rồi, hạ quyết tâm gật đầu, bình tĩnh nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng nghiêm túc nói: “Nói thật.”

Tư Lăng Cô Hồng nhìn chăm chú vào nàng, không có do dự nói: “Ân, không có thỏa mãn.”

Đường Niệm Niệm thần sắc bình tĩnh, hỏi tiếp: “Kia đêm qua cho tới hôm nay buổi sáng, thỏa mãn đi?” Nếu là đêm qua cho tới hôm nay buổi sáng cái kia trình độ mới có thể đủ làm Cô Hồng thỏa mãn nói, như vậy..... Tuyệt đối không được!

Lúc này mới vừa mới vừa hạ quyết định, giương mắt đối cấp trên lăng Cô Hồng cặp kia ôn nhu con ngươi, Đường Niệm Niệm lập tức dao động.

Ngô.....

Nếu Cô Hồng thật sự rất khó chịu nói.....

Ngẫu nhiên..... Hảo đi, ngẫu nhiên vẫn là có thể.

Đường Niệm Niệm âm thầm làm quyết định gật đầu.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng bộ dáng buồn cười, bất quá hẳn học thông minh không cười ra tới, ngón tay ở Đường Niệm Niệm nhu thuận tóc đẹp đi qua, biểu tình vẫn là như vừa mới giống nhau ôn nhu lại vô tội, lại lần nữa hỏi: “Niệm Niệm muốn ta nói thật?”

Đường Niệm Niệm tâm thần nhảy dựng, nhìn như bình tĩnh nhìn Tư Lăng Cô Hồng, chỉ là nàng biểu tình đã bán đứng nàng tâm tư. Phấn môi nhẹ nhấp, hai mắt nhẹ trừng, vẻ mặt rối rắm ủy khuất.

Tư Lăng Cô Hồng vẫn là rất có kiên nhẫn chờ đợi, bất quá trên mặt hấn đã tràn đầy tươi cười. Theo sau một hồi không thấy Đường Niệm Niệm nói chuyện, trong sáng tiếng cười chung quy từ hấn môi truyền miệng ra tới, đầu vai cũng đi theo tiếng cười run rẩy.

“Niệm Niệm..... Niệm Niệm, ta Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng hoạn hoàn ở Đường Niệm Niệm eo nhỏ thượng tay buộc chặt, đem nàng cả người hoàn toàn bao vây nhập trong lòng ngực, miệng cười tới gần Đường Niệm Niệm khuôn mặt, cùng nàng mặt đối mặt gần trong gang tấc quen biết, réo rất tiếng nói bởi vì kia làm càn tiếng cười nghe tới có chút khinh cuồng không kèm chế được, ngoài ý muốn cùng hấn không có nửa điểm không khoẻ cảm, tựa hồ vô luận hấn xuất hiện cái kia biểu tình là như thế thích hợp, như thế..... Rung động lòng người.

Đường Niệm Niệm không rõ Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên sung sướng đến tận đây là vì cái gì, nhưng là nhìn trước mắt trong suốt sáng ngời tươi cười, nàng cảm thấy những cái đó đã không quan trọng.

Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên cúi người ở môi nàng một hôn, sau đó chuyển qua nàng bên tai, ướt nóng hơi thở cùng với hấn tiếng nói đụng chạm đến nàng trong suốt vành tai, “Niệm Niệm, không thỏa mãn, ta không thỏa mãn, cùng người ở bên nhau, vô luận bao lâu đều sẽ không cảm thấy thỏa mãn.”

Đường Niệm Niệm vừa nghe, thần sắc lập tức nghiêm túc lên, khẩu khí càng là nghiêm túc vô cùng, “Người phải học được thỏa mãn!” Nếu là ngày hôm qua cho tới hôm nay buổi sáng như vậy còn không thỏa mãn, còn muốn càng lâu càng lâu mới thỏa mãn nói, ta đây liền không cần rời giường!

Tư Lăng Cô Hồng vừa mới tiêu đi xuống tiếng cười lại bởi vì những lời này cấp đề đi lên, một hồi lâu mới dần dần khôi phục, gắt gao ôm

Đường Niệm Niệm không có buông tay, hàm dưới còn ở Đường Niệm Niệm hõm vai thượng, nhẹ rũ ánh mắt ôn nhu như nước, ở nàng bên tai nhẹ nhàng giống như thở dài nỉ non: “Chỉ cần có Niệm Niệm tại bên người, ta liền thỏa mãn, thực thỏa mãn, thỏa mãn đến chỉ cần có Niệm Niệm, khác cái gì đều không sao cả.”

Đường Niệm Niệm bị hấn trong giọng nói ôn nhu cảm nhiễm, an tĩnh oa ở trong lòng ngực hấn không nói gì, chỉ là trong hai mắt lại tràn đầy mê hoặc. Đây trước sau hai câu lời nói căn bản là không thông a? Kia này rốt cuộc là thỏa mãn vẫn là không thỏa mãn? Nói rõ, ta mới có thể làm quyết định chuẩn không chuẩn người thỏa mãn!

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng vốn dĩ buông xuống con người ánh mắt lưu chuyển, một sợi hắc quang bắn phá đi ra ngoài.

Đình tạ ngoại thiên núi thạch mà, tươi tốt cỏ xanh từng mà này lũ hắc quang cấp đảo qua, nửa người lớn lên cỏ xanh toàn bộ bị chặn ngang chặt đứt, sau đó từ giữa nhảy ra một cái tuyết trắng thân ảnh.

“Chi!” Vật nhỏ này hiển nhiên bị dọa đến không nhẹ, chặt vật trên mặt đất lăn một vòng, sau đó nhảy dựng lên, một đôi mắt mẫn đầy nước quang ủy khuất nhìn chằm chằm đình tạ bên trong Tư Lăng Cô Hồng.

Đường Niệm Niệm quay đầu xem qua đi, chỉ thấy này bị Tư Lăng Cô Hồng một kích từ trong bụi cỏ mặt bức ra tới vật nhỏ toàn thân tuyết trắng, thon dài đôi mắt tràn ngập mị hoặc, lúc này bên trong doanh doanh thủy quang, xúng với ủy khuất thần thái gọi người không khỏi muốn đi thương tiếc, chẳng sợ vật nhỏ này chỉ là một đầu hồ ly.

Bất quá từ nàng hình thể còn có bộ dáng tới xem, đây là một đầu cùng Bạch Lê nhất tộc tuyết nguyệt hồ không thể nghi ngờ.

Đơn từ vẻ ngoài tới xem Đường Niệm Niệm thật sự phân biệt không ra này rốt cuộc là công hồ ly vẫn là mẫu hồ ly, rốt cuộc Bạch Lê bán manh lên, cùng này chỉ mẫn nhãn thủy quang hồ ly so sánh với càng thêm chọc người thương tiếc yêu thương. Linh thức tại đây chỉ tuyết

nguyệt hồ trên người đảo qua, Đường Niệm Niệm liền sáng tỏ, “Mẫu.”

“Mẫu! Người mới là mẫu, người cả nhà đều là mẫu! Không cô nương là giống cái, là nữ tử!” Nào biết, lời nói vừa mới ra tới, kia chỉ tuyết nguyệt hồ liền nhảy đàng đi lên.

Đường Niệm Niệm đối với nó chửi bậy không có phản ứng. Trên thực tế nàng thật là mẫu, đến nỗi nàng cả nhà? Cái kia nàng đã không nhận Đường gia không biết chạy đi đâu, Viên gia nương đã chết, dư lại huynh đệ thúc bá gia từ từ, bị mắng nàng cũng lười đến vì bọn họ lấy lại công đạo, dù sao bọn họ cũng sẽ không biết.

Bất quá nàng không phản ứng, không đại biểu Tư Lăng Cô Hồng không phản ứng.

Một sợi lông tóc đến này tuyết nguyệt hồ lỗ tai đứt gãy rơi xuống trên mặt đất, Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới không có rời đi Đường Niệm Niệm hõm vai, chỉ là nhàn nhạt dùng ánh mắt đảo qua tuyết nguyệt hồ liếc mắt một cái, nhẹ giọng nói: “Không chuẩn đối Niệm Niệm bất kính.”

Hắn hiện tại tâm tình hảo, cũng không nghĩ Đường Niệm Niệm ở dùng bữa thời điểm thấy huyết.

Tuyết nguyệt hồ hiển nhiên bị hoảng sợ, sau đó càng thêm ủy khuất nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, vắn vẹo thú thân, tiếng người nũng nịu gọi một câu, “Tướng công, người khi dễ nhân gia ~”

Đường Niệm Niệm con người trợn mắt, “.....”

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đậm quét.

——— chuyện ngoài lề ———

Tấu chương phía trước 5000 tự đã toàn bộ bị cấm, toàn bộ xóa bỏ, cùng chương trước tiếp không thượng, vốn dĩ tính toán phát ở

Weibo, biên tập nói là vi ước hành vi, thủy cũng không biết làm sao bây giờ, vội vã gửi công văn đi, trước đã phát!

-----oOo-----

Chương 191: tuyết nguyệt hồ thủy mi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Quyển thứ tư tiểu ngạo tiên nguyên chương 191 tuyết nguyệt hồ thủy mi

Thủy mi là một đầu tuyết nguyệt hồ, hơn nữa là ở toàn bộ Yêu Cốc tuyết nguyệt Hồ tộc trung địa vị mẫu..... Nga, nên nói là Bạch Lê này một thể hệ lúc sau giống cái tuyết nguyệt hồ trung địa vị tối cao một vị, nguyên nhân nằm ở thân thể hãn nội yêu hồ huyết mạch thuần tịnh trình độ.

Thủy mi đồng dạng là Tuyết Hoạch hài tử, chỉ là nó mẫu hồ lại không có Bạch Lê nương như vậy vương tộc huyết mạch, bất quá là một đầu hơi chút tốt một chút, thoáng đạt tới có thể cùng Tuyết Hoạch giao (cảm) xứng tuyết nguyệt hồ thôi. Ai cũng sẽ không nghĩ đến cứ như vậy một đầu tư chất ở tuyết nguyệt hồ trung chỉ có thể truyền thuyết chờ mẫu hồ ly, thế nhưng sẽ sinh ra một cái yêu thú huyết mạch thuần tịnh độ có thể so với Bạch Lê hài tử.

Bởi vì nguyên nhân này, tuyết nguyệt Hồ tộc tộc nhân từ nhỏ đối thủy mi liền rất tò mò, lại bởi vì thủy mi thân là giống cái, cho nên càng thêm đối nó yêu thương có thêm, đem nó kiêu căng đến ở tuyết nguyệt Hồ tộc trung vô pháp vô biên, cho dù là Bạch Lê đều không thể cùng nàng minh làm. Thủy mi nếu là cùng Bạch Lê đánh lên tới nói, phần lớn tuyết nguyệt hồ đều sẽ giúp thủy mi, nguyên nhân vẫn là bởi vì thủy mi là giống cái hồ ly.

Hướng chi thủy mi so Bạch Lê muốn càng sẽ trang đáng thương, còn ở Yêu Cốc tuyết nguyệt Hồ tộc thời điểm thân là giống đực Bạch Lê chính là một cái kiêu ngạo tiểu quý, còn sẽ không ở Diệp thị tử muội còn có Đường Niệm Niệm trước mặt cái loại này bán manh,

mỗi lần đều chết chắc rằng phải làm nam tử hán, cho nên không có thiếu ở thủy mi nơi này có hại.

Lúc này, gió núi khiếu khiếu, thác nước phi lưu thẳng hạ khoả nước thanh, còn có nửa người cao cổ xanh bị gió núi thổi đến qua lại đong đưa.

Thủy mi nũng nịu một tiếng ‘ tướng công ’ như là một cái đặc thù pháp chú, một chút đem này này địa vực thanh âm đều cấp đánh vỡ, yên tĩnh phải gọi người có loại mặc danh cảm giác bất an.

Đường Niệm Niệm trên mặt vốn dĩ liền không có cái gì biểu tình, bất quá ngày thường nàng chẳng sợ không có biểu tình, khuôn mặt vẫn là cho người ta một loại sạch sẽ nhu mỹ cảm giác, thật giống như là một bộ đầu bút lông mềm nhẹ nước chảy, tô màu thanh nhã nhẹ diệu bức hoạ cuộn tròn, làm người xem đến cảnh đẹp ý vui, tâm tình bất tri bất giác cũng đi theo bình tĩnh thoải mái.

Nhưng mà hiện tại Đường Niệm Niệm trên mặt vẫn là không có biểu tình, đăm đăm nhìn bụi cỏ bên cạnh thủy mi, loại này không gọn sóng đăm đăm cho người ta lại là một loại chết lặng lạnh nhạt cảm giác.

Tướng công?

Khi ta không có xem qua thư sao? Cô Hồng cùng ta thành thân chính là phu quân của ta, tướng công, vệ ngăn thủy đã kêu quá Lý Cảnh tướng công.

Cô Hồng cái gì thời điểm thành người tướng công?

Thủy mi đặc ý chọn hẹp dài mặt mày mắt lé Đường Niệm Niệm, liếc mắt một cái nhìn ra Đường Niệm Niệm không hề che lấp biểu tình, chi chi chi cười nhạo vài tiếng, nói tiếp: “Cô Hồng đã sớm cùng ta đính hôn, hơn nữa chúng ta còn ở Yêu Cốc nhân duyên trên cây bái đường rồi, ta cũng đem chính mình lần đầu tiên đã sớm cho Cô Hồng, chúng ta đã sớm nói tốt chỉ cần ta hóa hình thành nhân, Cô Hồng liền sẽ chân dẫm dẫm mây nghênh thú ta!”

Nói đến này đó thời điểm, thủy mi một đôi thủy mênh mông đôi mắt lưu luyến si mê nhìn Tư Lăng Cô Hồng, vẻ mặt hạnh phúc mông ảo. Ngay sau đó biểu tình vừa chuyển, hung tợn nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, cả giận nói: “Ai biết nữa đường thể nhưng chạy ra người cái này hồ ly tinh, thể nhưng thừa dịp ta nỗ lực tu luyện thời điểm câu dẫn Cô Hồng!”

“Hồ ly tinh là người.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói ra sự thật.

Chính đây mặt oán giận thủy mi bị những lời này cấp nạng đến không nhẹ, nếu nó hiện tại là nhân thân nói, phỏng chừng đã đổ lên mặt.

Đường Niệm Niệm căn bản là không có tâm tư đi để ý nó tâm tình như thế nào, một đôi mắt yên lặng dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người. Đêm qua cho tới hôm nay sáng sớm mới trải qua điên cuồng ôn tồn, này liền gặp được một cái tự xưng cùng Cô Hồng từng có dính hôn cùng bá đường hồ ly tinh, hơn nữa nói chính mình mới là câu dẫn người khác tương công người khác, này hồ ly tinh cùng Cô Hồng đã có da thịt chi thân.

Như vậy tình hình như thế nào cảm giác như thế quen thuộc?

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp chớp con người, sau đó bình tĩnh một khuôn mặt, đối Tư Lăng Cô Hồng tự tự rõ ràng nói: “Nguyên lai phía trước người lời nói làm sự tình đều là gạt ta, người đã sớm đã có thể tử vì cái gì còn muốn tới trên chọc ta, hiện tại người tưởng làm sao bây giờ? Là tính toán đem ta hủy, vẫn là tính toán hưởng thụ Tề nhân chi phúc?”

Đường Niệm Niệm phản ứng hoàn toàn ở thủy mi dự kiến bên trong, chỉ là nàng kia bình tĩnh biểu tình, còn có hay không pháp phòng cảm xúc ngữ khí, xứng với này nói ra nội dung như thế nào nghe như thế nào quái dị.

Tư Lăng Cô Hồng trí nhớ vốn là yêu nghiệt đến không được, ở Yêu Cốc bên trong nhìn đến bí tịch bí sách toàn bộ đều có thể đủ nhớ kỹ, Đường Niệm Niệm xem qua thư tịch hần cũng toàn bộ đều đọc quá.

Đường Niệm Niệm nói ra câu đầu tiên lời nói thời điểm, hấn liền cảm giác được quen thuộc, thẳng đến Đường Niệm Niệm nói xong, Tư Lăng Cô Hồng trên mặt đã lộ ra tươi cười.

Này không phải sách giải trí 《 thanh trạch ký 》 thứ 23 trang, thứ sáu hành thư trung nữ chủ nhân nói một câu sao?..... Kia một chương nội dung viết chính là nam chủ nhân bên ngoài dưỡng trước ái nhân đĩnh bụng đi vào trong nhà, đối nữ chủ nhân vũ nhục châm chọc, sau đó ý có điều chỉ, làm nữ chủ nhân đau lòng nói ra như vậy một phen lời nói.

Tư Lăng Cô Hồng nghĩ lại tưởng tượng liền đem 《 thanh trạch ký 》 nội dung hoàn toàn nhớ tới, biết kia nữ chủ nhân nói ra này phiên nói thời điểm, trong sách viết nữ chủ nhân biểu tình là ‘ hai tròng mắt rưng rưng, hàm răng cắn môi, môi run nếu thôi, nói xong, một hàng thanh lệ chung hoạt gò má ’, nhưng nhìn xem Đường Niệm Niệm hiện tại biểu tình, đừng nói nước mắt, liền giận đều không có.

“Niệm Niệm.....” Người như thế nào có thể như thế đáng yêu?

Tư Lăng Cô Hồng tay từ Đường Niệm Niệm tóc đẹp chuyển qua nàng nói chuyện kiều môi, nhẹ nhàng ấn. Thật muốn cắn một ngụm.

Đường Niệm Niệm biểu tình như cũ đạm nhiên, dờn đi mặt làm Tư Lăng Cô Hồng lòng bàn tay thoát ly chính mình cánh môi, lại lần nữa nói: “Người không nói lời nào chính là cam chịu sao? Người cái này phụ lòng hán!”

“Hô.....” Tiếng cười dễ nghe, sau đó chính là liên tục không ngừng cười khế. Tư Lăng Cô Hồng vây quanh Đường Niệm Niệm vòng eo, nhuộm đầy ý cười hai mắt một khắc không rời dừng ở Đường Niệm Niệm trên người.

Phụ lòng hán ba chữ từ Đường Niệm Niệm kia bình tĩnh biểu tình cùng không gợn sóng thanh âm nói ra, thật sự không khoẻ phải gọi người buồn cười.

Thủy mi vừa mới còn ở đắc ý Đường Niệm Niệm khổ sở, nơi nào nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng cười ra tới. Nó nhưng không có ngốc đến cho rằng Tư Lăng Cô Hồng cười là bởi vì thật sự không thềm để ý Đường Niệm Niệm, cam chịu Đường Niệm Niệm kia phụ lòng hán cách nói, chỉ cần nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng lúc này nhìn Đường Niệm Niệm ôn nhu ánh mắt liền biết đây là không có khả năng, như vậy Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc đang cười cái gì?

Đôi mắt Tư Lăng Cô Hồng tươi cười, Đường Niệm Niệm xem đến cảnh đẹp ý vui tự nhiên sẽ không đi ngăn cản. Chờ hán cười xong, mới hỏi nói: “Vì cái gì không cùng ta sảo?”

Tư Lăng Cô Hồng khẽ cười nói: “Niệm Niệm biết ta không phải.”

Ta không phải cái gì?

Đương nhiên không phải phụ lòng hán.

Tư Lăng Cô Hồng chuyên chú nhìn Đường Niệm Niệm, ôn nhu mỉm cười hai tròng mắt chỗ sâu trong xa xưa đen tối. Niệm Niệm, ta chẳng sợ phụ tổn thiên hạ, cũng sẽ không phụ người nữa phần.

Đường Niệm Niệm rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng ý tứ, cũng không có đi hoài nghi. Tư Lăng Cô Hồng nếu thật sự đối này tiểu hồ tuyết nguyệt hồ có một chút tâm tư, nàng nhất định có thể cảm giác được, huống chi nàng biết nếu là Tư Lăng Cô Hồng chân chính để ý, như vậy tuyết đối sẽ không ra tay bị thương đối phương một tia.

Giương mắt đăm xem Tư Lăng Cô Hồng, “Ngẫu nhiên cãi nhau có trợ cảm tình.”

“Chúng ta không cần.” Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ chế trụ Đường Niệm Niệm nắm căn ngón tay, mười ngón giao triền thời điểm, lại nói: “Niệm Niệm tưởng sảo muốn mắng nói đều có thể đối ta tới.” Chỉ là ta sẽ không cãi lại, càng sẽ không đánh trả.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt tuấn mỹ nam tử kia tràn ngập vô biên bao dung ôn nhu, thanh triệt lại sâu thẳm con người, miễn bàn

đổi hẳn phát hỏa, đổi hẳn nhiều lời một câu thô tục đều cảm giác là đổi hẳn một loại vũ nhục khinh nhờn, cũng là đổi chính mình một loại sa đọa.

Nhấp môi, bỏ qua một bên đôi mắt nói: “VẬY KHÔNG PHẢI CÃI NHAU.”

Tư Lăng Cô Hồng thực mau dùng tay phủng đường ni nhỏ lại hàm dưới đem nàng khuôn mặt đối diện thượng chính mình, khẩu khí mềm nhẹ, “Niệm Niệm còn ở không cao hứng?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu, hai người ở ** vốn dĩ chính là thiên kinh địa nghĩa, chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng làm được có chút quá mức rồi, lại cũng là ôn nhu đến cực điểm không có chân chính thương đến nàng một chút, chẳng sợ thân thể bủn rủn lấy nàng thể chất thực mau liền sẽ khôi phục, huống chi Tư Lăng Cô Hồng liền sắp bế quan, thỏa mãn hẳn cũng là hẳn là.

Nàng sở dĩ có chút biệt nữ, bất quá là bởi vì ở như vậy dưới tình huống chính mình không chịu chính mình không chế cảm giác, cái loại cảm giác này vẫn là lần đầu tiên, chẳng sợ thời gian đã qua đi không ngắn, nhưng là nhìn Tư Lăng Cô Hồng thời điểm vẫn là sẽ thỉnh thoảng nhớ tới, nói không nên lời mặc danh.

Bất quá Đường Niệm Niệm tính tình trước nay đều không thuộc về để tâm vào chuyện vụn vặt loại hình, lắc đầu lúc sau quyết định xem nhẹ cái loại này mặc danh cảm giác sau liền thật sự thực mau rút chi sau đầu, quay đầu nhìn thoáng qua còn ở bụi cỏ nơi đó bị hai người xem nhẹ hảo một thời gian, chính là tìm không thấy cơ hội cha tiến hai người bên trong nói chuyện, đã hai mắt mạo tơ máu thủy mi, thuận miệng hỏi: “Nó?”

Tư Lăng Cô Hồng không có bất luận cái gì cảm tình tăng thêm lời nói trả lời nói: “Đã từng ở Yêu Cốc sủng thú.”

“Nga.” Nhàn nhạt gật đầu, Đường Niệm Niệm liền đem tầm mắt trở về tới rồi đình tạ trên bàn.

Tư Lăng Cô Hồng minh bạch nàng ý tứ, cười khế huy tay áo đem bao phủ tại đây một bàn thức ăn thượng cái chần tản ra, tự mình hầu hạ Đường Niệm Niệm dùng bữa.

Bụi cỏ bên cạnh thủy mi hai mắt tơ máu dày đặc lợi hại hơn, há mồm rống giận: Cô Hồng như thế nào có thể như thế ôn nhu cho nàng uy cơ! Cho dù là trước kia Cô Hồng đều không có như vậy đối đãi quá ta, Cô Hồng là của ta, là của ta!

Những lời này sau khi nói xong, thủy mi mới đột nhiên khiếp sợ phát hiện chính mình thế nhưng nói không ra lời, há mồm không ngừng rống giận liền không có một chút thanh âm.

Chuyện như thế nào? Chuyện như thế nào?

Vì cái gì chính mình không thể nói chuyện?

Thủy mi tại chỗ có chút kinh loạn đi qua đi lại, một đôi hẹp dài đôi mắt không ngừng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người qua lại chuyển động. Chỉ là đối với hai người ánh mắt là tuyệt đối bất đồng, nhìn về phía Đường Niệm Niệm thời điểm hung ác, nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng thời điểm sờ sờ, hai loại cảm xúc biến hóa cực nhanh thật sự gọi người bội phục.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người làm lơ làm thủy mi cảm giác phi thường phần nộ, đặc biệt là nhìn đến hai người ở bên nhau thời điểm, cái loại này người khác không có cách nào tham cảm vào đi cảm giác càng thêm khó chịu không thôi, chỉ là kêu nó liền tắc dạn bất lực trở về thật sự không phải nàng tính cách làm sự tình, huống chi nếu nó thật sự cứ như vậy đi rồi nói, như vậy đã nói lên nó thua!

Trùng mắt nhìn chăm chăm trước mắt làm nó hận đến ngứa răng hình ảnh, thủy mi đột nhiên nhớ tới chính mình không nhất định một hai phải dùng miệng nói chuyện, dùng yêu thức cũng có thể. Thầm mắng chính mình một tiếng thông minh nhất thời hồ đồ nhất thời, đương nó dùng yêu thức ngưng kết thành lời nói nhảy vào đình tạ nội hai người thời điểm, lại phát hiện linh thức cũng căn bản là

xuyên không đi vào, nửa đường đã bị Tư Lăng Cô Hồng không ngừng cái chắn cấp ngừng.

Chi chi chi chi chi chi!

Thủy mi phần nộ há mồm rống giận, chỉ là như cũ cái gì thanh âm đều không có.

Dùng bữa Đường Niệm Niệm lâm thời nhìn nàng một cái, bị Tư Lăng Cô Hồng thủ sẵn đầu ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, lại một sợi lệnh người khó có thể phát hiện thuốc bột phiêu hương trong không khí. Đường Niệm Niệm hạ dược thủ đoạn vốn là cao siêu vô cùng, thanh tĩnh thời điểm thủy mi phát hiện không được, huống chi là hiện tại bị lửa giận cấp nung hò đầu nó.

Tư Lăng Cô Hồng đuôi mắt nhẹ chọn, chỉ là dung túng ý tứ.

Đương thủy mi nhận thấy được thân thể biến hóa thời điểm đã khó có thể ngăn cản, chẳng những miệng phun không ra thanh âm, liền thân thể đều trở nên cứng đờ vô cùng, giống như một tôn tuyết điêu đứng ở bụi cỏ bên cạnh. Như vậy biến hóa làm thủy mi trong lòng một trận hoảng hốt lại ủy khuất sinh khí, một đôi hẹp dài hồ ly mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng, mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng nửa điểm phản ứng đều không có, trong ánh mắt ủy khuất cũng càng ngày càng nùng.

Một đống đồ ăn ở Tư Lăng Cô Hồng tinh tế hầu hạ hạ dùng xong, ở trong lúc Đường Niệm Niệm ở cùng Tư Lăng Cô Hồng đơn giản nói chuyện bên trong cũng biết được thủy mi cùng hẳn quá khứ.

Nơi này thật sự chân tướng cùng thủy mi nói thật sự không quá giống nhau, thậm chí nói thủy mi là Tư Lăng Cô Hồng đã từng sủng thú đều có chút cất nhắc nó.

Từ Tư Lăng Cô Hồng lời nói bên trong biết được, lúc trước Tư Lăng Cô Hồng bị mang nhập Yêu Cốc trung sau, ở một lần dựa thụ giấc ngủ trung thủy mi vô tình xâm nhập hẳn ở địa phương, sau đó chỉ

cần là hấn ở thủy mi đồng dạng có thể ngốc địa phương, thủy mi liền nhất định sẽ theo sau.

Ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt, thủy mi cùng chung quanh cỏ cây mưa móc giống nhau, cũng không thể ở hấn trong lòng lưu lại cái gì dấu vết, ở nó không có quấy rầy đến chính mình thời điểm, cũng tùy ý nàng đi theo. Đến nỗi vì cái gì Tư Lăng Cô Hồng đem thủy mi xưng là đã từng sủng thú, bắt quá là bởi vì đã từng hấn ở ân lồi thỉnh cầu hạ, tùy tay vì thủy mi liệu một lần thương, còn có uy một lần đồ ăn cấp nước mi.

Lúc ấy ở Yêu Cốc trung Tư Lăng Cô Hồng đúng là tâm linh hoàn toàn đóng băng lắng đọng lại thời điểm, đối với vạn vật đều không có cảm tình. Thủy mi tồn tại tuy rằng ở hấn trong lòng không có lưu lại nhiều ít dấu vết, bắt quá ở kia duy độc một lần uy thực thời điểm, hấn đích xác có trong nháy mắt nghĩ đến khi còn nhỏ chính mình sủng thú, cho nên cũng coi như là thừa nhận thủy mi.

Nếu thủy mi biết Tư Lăng Cô Hồng đối với chính mình ấn tượng là cái dạng này lời nói, nàng nhất định sẽ thét chói tai đại não, sau đó đem chính mình phong làm tốt đẹp nhất hồi ức lấy ra tới nói.

Nó cùng Tư Lăng Cô Hồng lần đầu gặp nhau thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng bắt quá mười bốn tuổi tác. Mười bốn tuổi thiếu niên, tay áo rộng đơn bạc bạch y phô tán xanh đậm mặt cỏ, thanh tuyến tuyệt luân dung nhan ở vụn vặt dưới ánh mặt trời tựa như ảo mộng, lúc ấy kia liếc mắt một cái nàng liền kinh vi thiên nhân. Đương thiếu niên mở mắt ra mắt, nồng đậm lông mi nửa che hạ con ngươi thanh triệt lại vọng bất tận đế, so nó gặp qua trăng tròn càng mỹ, kia một khắc nó trầm luân, cảm thấy này căn bản chính là trời cao ban cho nàng phu quân!

Chuyện sau đó một lời khó nói hết, nơi này liền tạm thời không nói, chỉ có thể nói thủy mi tự mình ảo tưởng chi cường đại, làm người xấu hổ.

Tư Lăng Cô Hồng phát tay đem đình tạ bên trong dùng quá đồ ăn hài cốt thu thập, Đường Niệm Niệm tự nhiên bị hấn bế lên tới, nói:

“Đi gặp ngoan bảo.”

Vốn dĩ hôm nay nàng là tính toán ban ngày liền đi gặp ngoan bảo, đáng tiếc bị Tư Lăng Cô Hồng cấp lãn lộn đến buổi chiều mới rời giường, đến bây giờ dùng xong rồi sau khi ăn xong chân trời đã bị mặt trời lặn nhiễm hồng.

Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng càng muốn Đường Niệm Niệm có thể cùng chính mình chung sống, bất quá Đường Niệm Niệm đã mở miệng, hẳn sẽ không không ứng.

Ở trải qua thủy mi bên người thời điểm, Đường Niệm Niệm nhìn thủy mi liếc mắt một cái, đạm nói: “Về sau không chuẩn kê Cô Hồng tướng công, được hiệu một canh giờ sau sẽ kết thúc.” Tuy rằng nàng có thể cho được hiệu bảo trì càng lâu, bất quá nàng cũng không thích chính mình cùng Tư Lăng Cô Hồng ở địa phương, có này chỉ tiêu hồ ly vẫn luôn đứng.

Thủy mi trừng mắt con người, vẻ mặt đều là phần hận cùng không phục.

Đáng tiếc Tư Lăng Cô Hồng tốc độ thực mau, nó căn bản là không mở miệng được phản bác. Đường nhìn không tới Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân ảnh, một đạo cùng vừa mới giống nhau quen thuộc thanh âm truyền vào nó trong óc, “Một canh giờ sau nhớ rõ chính mình rời đi nơi này.”

Chi chi chi!

Thủy mi giận dữ, đáng tiếc thân không thể động, miệng không thể nói nàng căn bản là không có cách nào phản kích. Như vậy tự mình phần nợ rồi một hồi lâu sau, thủy mi mới bệnh ửng ửng dường như rũ xuống đôi mắt. Chính mình thế nhưng bại!? Thế nhưng còn bị bại như thế hoàn toàn?

Không! Sẽ không!

Cô Hồng cùng chính mình bái đường rồi, phát quá thề. Hiện giờ sở dĩ sẽ cùng cái này Đường Niệm Niệm ở bên nhau bắt quá là bởi vì nàng dung mạo thôi!

Tộc trưởng đã trộm cùng chính mình nói, lập tức tộc đàn bên trong sẽ có Hóa Hình Đan, đến lúc đó chính mình liền có cơ hội hóa hình làm người.

Hừ!

Thủy mi kéo kéo khóe miệng, đôi mắt lần thứ hai sáng lên tới, tràn đầy đều là kiêu ngạo.

Tuyết nguyệt Hồ tộc nếu hóa hình vô luận nam nữ đều là tuyệt sắc chi tử, huyết mạch càng thuần tịnh tuyết nguyệt hồ, hóa hình liền càng thêm mỹ lệ. Chính mình nếu hóa hình nói, nhất định có thể đem này Đường Niệm Niệm cấp so đi xuống, sau đó đem Cô Hồng cấp cướp về, đến lúc đó xem nàng như thế nào khóc cho chính mình xem!

Đáng tiếc hiện tại thủy mi còn không biết, Tuyết Hoạch tộc trưởng trong miệng Hóa Hình Đan rốt cuộc là ai luyện chế lại là ai cấp, bằng không nàng hiện tại cũng sẽ không như thế tự tin tràn đầy, đến lúc sau càng thêm bị đả kích đến không được.

Thủy mi cũng sẽ không biết, nguyên nhân chính là vì cái này thời điểm nàng đột nhiên xuất hiện, kêu Tư Lăng Cô Hồng một tiếng tướng công. Làm vốn dĩ liền bởi vì Tuyết Hoạch mà đối tuyết nguyệt Hồ tộc không có nhiều ít hảo cảm Đường Niệm Niệm trong lòng tính toán càng thêm kiên định, không còn có một chút dao động quyết định ở cùng ngoan bảo cùng Tư Lăng Cô Hồng trải qua một đoạn nhật tử ở chung sau, chính mình đi bế quan phía trước, đem trong lòng tính toán làm tốt

-----oOo-----

Chương 192: cần thiết như vậy tra tấn ta sao

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chờ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lại lần nữa quang lâm sương mù cốc lúc sau màu đen hải vực thời điểm, sắc trời đã cùng lần trước đi thời điểm không sai biệt lắm. Ngoan bảo tỏ vẻ rất bất mãn, bất mãn mang đến kết quả chính là mãnh liệt nước biển lại một lần hướng Tư Lăng Cô Hồng nhào qua đi, sau đó cùng Tư Lăng Cô Hồng đánh nhau ở bên nhau.

Trải qua cùng Tư Lăng Cô Hồng một phen đấu pháp lúc sau thời gian lại một lần quá khứ không ít, chờ đến hai người dừng tay thời điểm, ngoan bảo mới phát hiện như vậy bất quá là lãng phí chính mình cùng nhà mình mẫu thân ở chung thời gian thôi. Nhận rõ sự thật này lúc sau, ngoan bảo liền không hề để ý tới Tư Lăng Cô Hồng, chuyên tâm cùng Đường Niệm Niệm dùng nguyên thần truyền lời, mỗi khi Tư Lăng Cô Hồng có động tác nhỏ thời điểm, hẳn nhất định sẽ cố ý khơi mào Đường Niệm Niệm lời nói, như vậy liền đem Đường Niệm Niệm lực chú ý hoàn toàn hấp dẫn đến chính mình trên người, làm Tư Lăng Cô Hồng ăn mệt.

Như vậy kết quả rước lấy chính là Tư Lăng Cô Hồng u ám ánh mắt, bất quá đối này ngoan bảo không có một chút sợ hãi, ngược lại phi thường vui sướng.

Sắc trời quá khứ thực mau, Đường Niệm Niệm cùng hôm qua giống nhau ở Tư Lăng Cô Hồng nhắc nhở hạ liền rời đi Biển Đen địa vực, về tới phía đông giữa sườn núi thượng thôn trang. Lúc này thủy mi đã không ở thôn trang, trong đó nguyên nhân vẫn là Bạch Lê tự mình đem nó cấp chạy trở về, sau đó làm Tuyết Hoặc nhận lãnh.

Bạch Lê không hoàn toàn là vì Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng suy nghĩ, càng nhiều còn lại là vì thủy mi tự thân an nguy. Nó hàng năm đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người, nơi nào không biết này hai người thủ đoạn, chẳng sợ nơi này là Yêu Cốc, thủy mi là tuyết nguyệt Hồ tộc bên trong thuần tịnh huyết mạch, ở Yêu Cốc cùng tuyết nguyệt Hồ tộc dưới sự bảo vệ, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng còn không đến mức ra tay bị thương nó tánh mạng, nhưng là muốn tra tấn nó lại không phải việc khó.

Vì chuyện này Bạch Lê còn riêng chờ ở thôn trang trước cửa, nhìn thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sau khi trở về liền đem chính mình làm cùng bọn họ nói một lần, miễn cho làm hai người đối nó sinh ra vách ngăn.

Đường Niệm Niệm nghe xong lúc sau, ném một lọ đan dược cho nó, nói cái gì đều không có nói đã bị Tư Lăng Cô Hồng ôm đi.

Từ Đường Niệm Niệm hành vi xem ra, làm Bạch Lê biết nó làm chẳng những không có làm Đường Niệm Niệm cảm thấy không cao hứng, ngược lại còn dùng đan dược tới tán thưởng nó làm hảo. Vì thế Bạch Lê cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, bắt lấy trong tay mặt đan dược cái chai, mở ra nút bình gửi một ngụm bên trong dược hương, là nó quen thuộc mùi hương, cũng không phải nó nghĩ thầm Hóa Hình Đan.

Kỳ thật chẳng sợ Hóa Hình Đan đặt ở nó trước mặt, Đường Niệm Niệm không có nói ra Hóa Hình Đan tên, Bạch Lê cũng không nhận ra được, rốt cuộc phía trước Bạch Lê căn bản là không có gặp qua Hóa Hình Đan bộ dáng cũng không có gửi qua Hóa Hình Đan dược hương. Bất quá này hết thấy cũng không gây trở ngại Bạch Lê niệm tưởng.

Không biết Đường Niệm Niệm khi nào có thể luyện chế ra Hóa Hình Đan đâu?

Tộc trưởng chúng nó chỉ sợ cũng đang chờ sốt ruột đi, chỉ là ngại với mặt mũi còn có điều cố kỵ không hảo tiến đến mở miệng dò hỏi.

Nhật tử dần dần qua đi, đảo mắt chính là một tháng.

Này một tháng, Đường Niệm Niệm vẫn luôn đều ở ăn không ngồi rồi cùng Tư Lăng Cô Hồng, ngoan bảo cộng độ, xem đến Yêu Cốc bên trong biết được nàng sẽ luyện chế Hóa Hình Đan các yêu thú mỗi người lòng nóng như lửa đốt, rồi lại không thể mở miệng thúc giục, thật sự là khó chịu tới rồi cực điểm.

Đến nỗi cùng ở ở phía đông giữa sườn núi thượng thôn trang Đỗ Tử Nhược cùng Bạch Lê, Hồng Lê ba người, tại đây một tháng qua cũng ở làm từng người sự tình. Đỗ Tử Nhược là tùy Đường Niệm Niệm đám người cùng nhau bị mời tiến Yêu Cốc trung đẳng người, cho nên trừ phi một ít cấm địa, hẳn đều có thể khắp nơi hành tẩu, Yêu Cốc trung các yêu thú đối với hắn không có bất luận cái gì ác ý, lại cũng không có nhiều nhiệt tình. Đối này Đỗ Tử Nhược cũng không có bất luận cái gì để ý, hắn càng để ý còn lại là Yêu Cốc một ít yêu thú tộc đàn bên trong lưu lại tới thượng cổ dấu vết.

Tiên nguyên bên trong ai đều biết Yêu Cốc lịch sử đã lâu, bên trong bảo vật đồng đảo, thượng cổ di lưu dấu vết cũng bị bảo tồn tốt nhất.

Này đó thượng cổ lịch sử chi vật đối với thân là trận sự Đỗ Tử Nhược tới nói, thật sự là trân quý nhất bất quá, cho nên ở không xác định Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng khi nào sẽ rời đi Yêu Cốc phía trước, hẳn đều không có lãng phí bất luận cái gì một chút thời gian, hết sức chuyên chú đem tâm tư toàn bộ đặt ở này mặt trên.

Bạch Lê cùng Hồng Lê ở Yêu Cốc trung chúng nó này đồng lứa phân bên trong xem như người xuất sắc, nhận thức yêu thú không hề số ít, bất quá có thể cùng chúng nó thân cận yêu thú cũng không nhiều lắm. Ở biết Đường Niệm Niệm có thể luyện chế Hóa Hình Đan lúc sau, những cái đó yêu thú tộc đàn bên trong tộc trưởng không hảo thân cận tới dò hỏi thúc giục, này liền phái ra nhà mình tiểu bối tới bộ Bạch Lê cùng Hồng Lê nói. Đáng tiếc, đối này Bạch Lê cùng Hồng Lê bản thân cũng không biết nhiều ít, đối với Đường Niệm Niệm tính tình hiểu biết, cũng làm chúng nó biết, Đường Niệm Niệm

nếu nói được liền nhất định làm được đến, chỉ là này khi nào làm thật đúng là không phải những người khác có thể khống chế.

Cho nên một tháng qua các tộc yêu thú hậu bối tới mấy tranh, được đến Bạch Lê cùng Hồng Lê đáp án đều không hài lòng, bắt đắ dĩ đồng thời lại sợ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hiểu làm bất mãn, vốn dĩ dày đặc hướng đi cũng chậm rãi yếu bớt xuống dưới.

Trên thực tế, một tháng quá khứ, Đường Niệm Niệm đem mười năm tới sự tình cùng ngoan bảo nói xong lúc sau, Linh Hải trung từ tư pháp trong điện được đến ảo diệu đã có chút như loạn, lại không bế quan thể hội chỉ sợ chẳng những sẽ mất đi lần này cơ duyên còn sẽ thương tổn chính mình, cho nên rút cuộc dừng tiếp tục như vậy ở Yêu Cốc lũ yêu thú trong mắt ‘ ăn không ngồi rồi ’ đi xuống.

Ngày lãng phong thanh, ánh nắng tươi sáng ấm áp.

Hôm nay sáng sớm Đường Niệm Niệm vừa tỉnh tới, đi chân trần ngồi ở trên giường, chờ Tư Lăng Cô Hồng vì chính mình súc miệng lau xong rồi khuôn mặt sau, rũ xuống đôi mắt nhìn tiếp tục giúp chính mình xuyên giày vớ Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Cô Hồng biết tuyệt nguyệt Hồ tộc được điền ở địa phương nào sao?”

Tư Lăng Cô Hồng làm hầu hạ người sự tình, vì Đường Niệm Niệm ăn mặc giày vớ động tác nước chảy mây trôi, hiển nhiên là làm quá nhiều lần đã sớm đã thuần thục cực kỳ, hơn nữa này phiên hành vì làm xuống dưới cũng sẽ không có vẻ hấn một chút hèn mọn. Ở Đường Niệm Niệm hỏi ra những lời này thời điểm, hấn động tác không có một chút tạm dừng, nâng lên con ngươi nhìn nàng cười khế, cũng không hỏi nàng vì cái gì hỏi cái này vấn đề, đáp: “Biết.”

Đem mặc tốt giày vớ Đường Niệm Niệm bế lên tới, lại đem nàng áo ngoài lấy tới cấp nàng tròng lên, biên vì nàng thủ sẵn y khẩu, vừa cười nói: “Ăn qua đồ ăn sáng sau ta mang Niệm Niệm đi.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm nhẹ chớ hạ con ngươi, minh bạch Tư Lăng Cô Hồng những lời này ý tứ. Nói được như vậy nhẹ nhàng tự

tại, thuyết minh nàng kế tiếp phải làm sự tình sẽ không tạo thành đại ảnh hưởng. Trên thực tế Đường Niệm Niệm chính mình cũng có nắm chắc nàng liền tính làm như vậy, Yêu Cốc yêu thú cũng sẽ không đối nàng thế nào, Hóa Hình Đan dụ hoặc đủ để cho bất luận cái gì yêu thú động dung.

Xiêm y y khẩu ở Tư Lăng Cô Hồng thon dài đẹp ngón tay hạ viên viên khẩu hảo, ở Tư Lăng Cô Hồng vì chính mình thúc đại lượng thời điểm, Đường Niệm Niệm nhớ tới tính toán của chính mình, nhận việc trước nói nói: “Đi xong tuyết nguyệt Hồ tộc được điền lúc sau, ta liền đi luyện hóa hình đan, sau đó bế quan.”

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay tạm dừng một chút, sau đó tiếp tục liền đem Đường Niệm Niệm đại lượng hệ hảo, vốn dĩ giúp nàng thúc đại lượng tay cũng không có lập tức rời đi nàng vòng eo, ngược lại trực tiếp vòng qua đi, đem nàng cả người thuần thực ôm vào trong lòng ngực, cúi đầu ở nàng nói chuyện cánh môi thượng nhẹ nhàng đụng chạm một chút, “Ân.”

Gần trong gang tấc khoảng cách, hai người lông mi đều cơ hồ có thể đụng chạm ở bên nhau, Tư Lăng Cô Hồng cười nói: “Ta sẽ so Niệm Niệm sớm ra tới.”

Như vậy Niệm Niệm xuất quan ánh mắt đầu tiên là có thể đủ nhìn đến ta.

Đường Niệm Niệm hơi hơi hé miệng, vốn dĩ tưởng nói lần này đến lượt ta chờ người. Chỉ là nàng không có cách nào xác định chính mình xuất quan thời gian, huống chi Tư Lăng Cô Hồng lời nói nói như vậy chắc chắn, chỉ sợ có biện pháp nào có thể làm chính mình đang bế quan trung như cũ có thể ẩn ý nghĩ của chính mình tỉnh lại, điểm này nàng tự hỏi làm không được, cho nên nguyên bản tính toán lời nói cũng liền nuốt trở vào.

Hơi trừng mắt mắt, nghiêm túc nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nghiêm túc nói: “Không chuẩn vì sớm ta một bước ra tới liền không màng chính mình!”

Người tu tiên một khi bế quan, nếu không phải một ít lão gia hỏa cho tới nay hàng năm không ra tu luyện cái loại này ẩn cư bế quan nói, như vậy đều là bởi vì muốn nghiêm túc thể ngộ cái gì hoặc là đột phá tu vi mới có thể lựa chọn bế quan. Một khi bế quan đã nói lên đến tu luyện quan trọng thời kỳ, cho nên bế quan có thể nói là phi thường quan trọng, hơn nữa nguy cơ thật mạnh.

Đang bế quan thời điểm tốt nhất là lựa chọn an toàn địa phương, hơn nữa làm tốt hoàn toàn chuẩn bị, như vậy mới có thể đủ tránh cho ngoài ý muốn phát sinh.

Tỷ như lúc trước ở đông tùy sơn Viên gia thời điểm, ngoan bảo chính là bởi vì đang bế quan, đối với ngoại giới tình huống cơ hồ không cảm giác, chớ hấn phát hiện nguy hiểm thời điểm, mạnh mẽ từ bế quan trung tỉnh lại kết quả tất nhiên là bị thương. Bị thương vẫn là vận may, phần lớn người tu tiên đang bế quan thời điểm nếu bị quấy rầy nói, rất có khả năng cứ như vậy hồn phi phách tán, bạo thể mà chết; lại chính là thâm thấu hỏa nhập ma, mất đi thần trí.

Cho nên chẳng sợ biết Tư Lăng Cô Hồng thiên phú dị bẩm, đôi nàng lời nói trước nay đều nói được thì làm được (trên giường làm chuyện phòng the ngoại trừ), tại đây chuyện thượng, Đường Niệm Niệm vẫn là muốn lên tiếng nhắc nhở một câu.

Tư Lăng Cô Hồng mãn nhãn nhu hòa ý cười, khẽ vuốt nàng nhu thuận tóc đẹp, “Yên tâm.”

Đường Niệm Niệm biết Tư Lăng Cô Hồng sẽ không đem chính mình lời nói coi như gió bên tai, thấy hấn nghe lọt được, cũng không hề nhiều lời nhai.

Đồ ăn sáng Tư Lăng Cô Hồng đã đã sớm chuẩn bị tốt, chớ hai người liền ở gác mái ngoại trong viện bàn gỗ thượng ăn xong thời điểm đã là ước chừng nửa canh giờ lúc sau, sáng sớm sắc trời cũng chậm rãi càng thêm sáng ngời.

Đường Niệm Niệm từ Tư Lăng Cô Hồng chà lau khóe môi, hướng hấn xem qua đi.

Tư Lăng Cô Hồng cười thu lụa trắng, ôm nàng chân đạp hư không, hướng Yêu Cốc tuyết nguyệt Hồ tộc đàn phương hướng mà đi.

Tuyết nguyệt hồ sở dĩ bị xưng là tuyết nguyệt hồ, không ngừng là bởi vì chúng nó trắng tinh như tuyết da lông, còn có trên trán trắng rậm dấu vết, còn bởi vì chúng nó thiên tính yêu thích tuyết nguyệt. Tuyết nguyệt Hồ tộc ở vào Yêu Cốc phương đông, bất quá vị chỗ phương đông chúng nó cư trú mà lại không phải hoa thơm chim hót mùa xuân cảnh tượng, ngược lại là cùng niệm hồng đại lục hư tuyết sơn giống nhau mãi sơn tuyết trắng.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi vào nơi này cũng không phải dựa vào thân pháp phi hành, mà là thông qua Truyền Tống Trận, cho nên Đường Niệm Niệm cũng không biết tuyết nguyệt Hồ tộc tộc địa ly nàng hiện tại ở địa phương rất cuộc có bao xa. Bất quá từ lúc này đứng ở không trung, nhìn kia cơ hồ vô biên vô hạn tuyết sơn, nghĩ đến khoảng cách tuyết đối sẽ không gần là được.

Ở như vậy tuyết trắng trên mặt đất, tuyết nguyệt hồ ở mặt trên chạy như bay, chỉ sợ đều rất khó nhìn đến bắt giữ đến chúng nó thân ảnh.

Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm một đường ở giữa không trung đạp không hành tẩu, đối Đường Niệm Niệm ôn thanh hỏi: “Tuyết nguyệt Hồ tộc chủ được đền phân bố mười cái địa phương, Niệm Niệm tưởng từ nơi đó bắt đầu?”

Đường Niệm Niệm không chút do dự duỗi tay chỉ vào một phương hướng.

Bằng vào nàng đối linh dược mãi cảm, vừa tiến vào này phiến tuyết sơn thượng, nàng là có thể đủ nhìn đến mấy trăm chỗ dược khí mờ mịt địa phương, bất quá chỉ có mười cái địa phương dược khí nhất nồng hậu. Đến nỗi nàng vừa mới ngón tay chỉ vào địa phương, đúng là kia mười cái địa phương bên trong nhất nùng một chỗ, thực rõ ràng nơi đó linh dược trân quý nhất, hơn nữa niên đại nhất đủ.

Tư Lăng Cô Hồng không nói hai lời, ôm nàng hướng kia chỗ mà đi.

Bất quá một lát thời gian, hai người liền tới tới rồi một mảnh bị năng lượng cái lồng bao lại được điền trước mặt. Ngoài ý muốn chính là này phiền trần quý được điền chung quanh cũng không có bất luận cái gì yêu thú bảo hộ, cái này làm cho Đường Niệm Niệm trên mặt không khỏi liền hiện lên một mặt nghi hoặc.

Ở năng lượng tráo bên trong linh dược cùng Đường Niệm Niệm tương giống nhau, đều là một ít trần quý thượng phẩm linh dược, không ngừng phẩm chất hảo niên đại cũng thực đủ, nhìn dáng vẻ là gieo trồng ở chỗ này thật lâu. Giống như vậy linh dược ở tiên nguyên, vô luận là gia tộc nào môn phái đều sẽ hảo hảo nuôi trồng, làm gia tộc trong môn phái mặt tu vi cao thâm đại năng hoặc là đại tôn thân tự thủ hộ, nơi nào sẽ cứ như vậy mặc kệ không quan tâm?

Đường Niệm Niệm trên mặt mê hoặc quá rõ ràng, Tư Lăng Cô Hồng giải thích nói: “Nơi này là Yêu Cốc, như vậy dược điền mỗi cái yêu thú tộc đàn đều có.”

Đường Niệm Niệm vừa nghe liền minh bạch. Nơi này là Yêu Cốc, giống nhau căn bản là sẽ không làm yêu thú bên ngoài người tiến vào nơi này, hơn nữa Yêu Cốc bên trong mỗi cái yêu thú tộc đàn cơ hồ đều có như vậy dược điền, hơn nữa yêu thú luyện dược sự thật sự không nhiều lắm, có thể dùng như vậy trần quý thượng phẩm linh dược luyện dược yêu thú luyện dược sự còn không có xuất hiện, cho nên càng là như vậy trần quý linh dược ngược lại chỉ có thể như vậy gieo trồng, căn bản là không có tác dụng quá lớn.

Hướng chi, ở Yêu Cốc bên trong sợ hãi mặt khác yêu thú tới trộm dược không thành? Chúng nó lại không phải chính mình không có, trộm đi cũng căn bản là phái không thượng trọng dụng, hà tất phải vì này chính mình cũng có đồ vật đi phạm sai lầm? Nếu như bị phát hiện nói, không chỉ có muốn bị phạt, mặt mũi chỉ sợ cũng muốn mất hết, đây là kiêu ngạo các yêu thú tuyệt đối không muốn phát sinh ở chính mình trên người sự tình.

Bởi vì này đủ loại nguyên nhân, cho nên mới tạo thành Yêu Cốc trung yêu thú tộc đàn dược điền bảo hộ phi thường lợi lộng, thậm chí có thể sở căn bản là không có bảo hộ.

Bao phủ được điền năng lượng tráo bất quá là vì làm được điền trung linh được thích ứng này tuyệt địa khí hậu, còn có tụ linh tác dụng. Ở Tư Lăng Cô Hồng dễ dàng pháp thuật hạ liền vỡ ra một lỗ hồng, có thể cho Đường Niệm Niệm đối này được điền muốn làm gì thì làm.

Đường Niệm Niệm nửa điểm không khách khí, thượng phẩm linh được trân quý chân thật đáng tin, này được điền bên trong mỗi loại thượng phẩm linh được không nhiều lắm cũng không ít, thực rõ ràng là thành niên một nguyệt tích cóp xuống dưới, hiện giờ hơn phân nửa đều tiện nghi nằng. Đem chính mình nội trong giới mặt không có thượng phẩm linh được đều nhỏ trồng sau khi đi qua, này phiến được điền bên trong dư lại linh được liền không có lại động.

Một là dư lại Đường Niệm Niệm cũng không cần, thứ hai là Đường Niệm Niệm từ trước đến nay đều là tính toán ngang nhau trả thù. Tuyết Hoặc đối nằng hành động cũng không có đến nghiêm trọng nông nổi, nằng không đến mức bởi vì nguyên nhân này liền thật sự không lưu tình chút nào mặt thu quát. Nếu không nhưng thật ra nằng quá không biết điều, cũng thật sự quá mức không cho Tuyết Hoặc mặt mũi, ngược lại đem quan hệ nháo đến quá cương.

Chờ Đường Niệm Niệm sự tình làm xong, Tư Lăng Cô Hồng thu pháp thuật, bao phủ này phiến được điền năng lượng tráo vỡ ra khẩu tử cũng tự nhiên khôi phục, căn bản nhìn không ra phía trước có bị hư hao quá dấu vết. Cũng không có lại tại đây chỗ được điền dừng lại, Tư Lăng Cô Hồng liền ôm Đường Niệm Niệm tiếp tục hướng còn thừa chín chỗ được điền mà đi.

Từ chín chỗ được điền Đường Niệm Niệm đem nội trong giới mặt không có linh được thu đi một hai cây làm nuôi trồng hạt giống, sau đó liền nửa điểm không lưu tình đem luyện chế Hóa Hình Đan yêu cầu được liệu linh được toàn bộ thu vào nội giới, cũng mặc kệ nội trong giới mặt có hay không, chỉ lo tuyết nguyệt Hồ tộc được điền còn thừa không dư lại.

Tuyết Hoặc không phải nói chỉ cần nó cấp ra Hóa Hình Đan được liệu nằng nhất định phải đến luyện được sao? Như vậy nó đã không

có này đó được liệu lúc sau, còn có thể hay không làm nàng luyện?

Đường Niệm Niệm trong tay được lực múa may, đem kia thành phiến linh được hợp với thổ địa toàn bộ dọn đi vào giới, mắt thấy trước mắt được điền bên trong một tảng lớn chói lọi ao hãm đất trống cũng không thèm để ý. Nàng nếu dám làm sẽ không sợ Tuyết Hoạch biết, hơn nữa nàng chính là muốn minh bạch nói cho Tuyết Hoạch nàng ý tứ.

Ở tuyết nguyệt Hồ tộc được điền bên trong lấy mặt khác linh được, Đường Niệm Niệm chỉ lấy một hai cây bỏ vào nội trong giới mặt làm nuôi trồng, đây là vô tình hành vi, nàng lúc sau tự nhiên sẽ bồi thường. Bất quá Hóa Hình Đan yêu cầu được liệu, nàng lấy đến một chút đều không nương tay, bởi vì đây là cố ý hành vi, là Tuyết Hoạch trước trêu chọc nàng, cho nên nàng quyết định làm ra trả thù cùng đánh trả.

Nàng cũng không thiếu đan được, nếu nàng đã mở miệng sẽ cho Hóa Hình Đan liền nhất định sẽ cho, chỉ là bị cưỡng chế cấp, này liền không giống nhau.

Lợi dụng được lực trực tiếp sạn thổ dời đi tốc độ không thể nói không mau, đem tuyết nguyệt Hồ tộc được điền bên trong có thể luyện chế Hóa Hình Đan được liệu toàn bộ sạn đi, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sử dụng thời gian liền nửa canh giờ đều không có. Làm xong này hết thảy lúc sau, Đường Niệm Niệm cũng không sợ bởi vậy tiết lộ Hóa Hình Đan được liệu đan phương, cùng Tư Lăng Cô Hồng đánh một tiếng tiếp đón, hai người liền cùng tới thời điểm giống nhau, vô thanh vô tức tự tại rời đi.

Luyện đan nhưng không ngừng yêu cầu được liệu đan phương, còn có luyện chế thời điểm để vào được liệu tuần tự, phân lượng, hỏa hậu đều phải làm được tiêu chuẩn, nếu không nói kết quả chỉ có thất bại mà thôi. Huống chi, chẳng sợ thật sự đem hoàn chỉnh đan phương giao cho Yêu Cốc, này Yêu Cốc bên trong cũng không có một vị yêu thú luyện được sư có thể luyện chế ra tới.

Đương Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm rời đi không lâu, một người tuyết nguyệt hồ liền tiến vào tộc trưởng điện, hướng đang ở chải vuốt tự thân lông tóc Tuyết Hoạch bảm báo tình huống.

“Tộc trưởng..... Bọn họ đi rồi.” Này đầu giống đực tuyết nguyệt hồ đối Tuyết Hoạch hành lễ lúc sau, cung kính đối Tuyết Hoạch báo cáo tình huống.

Tuyết Hoạch gật đầu, tùy ý hỏi: “Bọn họ lấy đi rồi vài cọng linh dược đều nhớ kỹ?”

Kỳ thật Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vừa tiến vào tuyết nguyệt Hồ tộc thời điểm Tuyết Hoạch liền phát hiện, lúc ấy nó còn hoài nghi Đường Niệm Niệm đây là tới tìm nó phiền toái, rốt cuộc tia nắng ban mai cùng Chúc Viêm nói đều nói được như vậy minh bạch, ở nhìn kỹ một phen Đường Niệm Niệm tình báo lúc sau cũng biết nàng tính tình mang thù, chính mình ở tư pháp điện thời điểm như vậy cố ý làm khó dễ nàng, lấy nàng tính tình sẽ tìm đến phiền toái tỷ lệ đích xác rất cao.

Bất quá ở nó yêu thức một phen quan sát hạ, phát hiện hai người căn bản là không có tới tìm nó, chẳng qua là đi nó tộc đàn bên trong tốt nhất một chỗ dược điền đào đi rồi vài cọng không tòi linh dược liền đi rồi. Vốn dĩ nó còn tưởng tiếp tục quan sát một chút, bất quá ở yêu thức mà Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đối thượng thời điểm, nó liền từ bỏ.

Phỏng chừng là tính toán đào đi vài cọng không tòi linh dược tới làm trả thù đi?

Tuyết Hoạch nghĩ như vậy cũng liền tan đi yêu thức, dù sao nó tộc đàn bên trong dược điền không ít, bên trong thượng phẩm linh dược cũng không ít, phóng cũng là phóng, cấp Đường Niệm Niệm đào đi vài cọng cũng không tính cái gì. Huống chi dùng vài cọng linh dược là có thể đủ đánh mất Đường Niệm Niệm đối chính mình bất mãn nói đảo cũng có lời, nếu là chính mình lại dùng yêu thức đi nhìn trộm bọn họ hành vi nói, ngược lại có vẻ chính mình quá không phóng khoáng.

Bất quá, Tuyết Hoạch tuy rằng tan đi chính mình yêu thức không có tiếp tục đi nhìn trộm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hành vi, lại cũng phân phó này đầu tuyết nguyệt hồ đi nhìn. Công đạo nó, trừ phi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng làm cái gì đại sự tình, nếu không đào đi rồi nhiều ít linh dược đều không cần lộ ra cũng không cần đi quản, chỉ cần nhớ kỹ là được, chờ hai người sau khi rời đi lại đến hướng chính mình bầm báo một tiếng.

Tuyết Hoạch một tiếng hỏi chuyện xuống dưới, kia giống đực tuyết nguyệt hồ lại không có lập tức trả lời.

Tuyết Hoạch đầu từ chính mình lông tóc trung nâng lên tới, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, kiên nhẫn lại lần nữa hỏi: “Làm sao vậy? Có cái gì không ổn?”

Chẳng lẽ ở chính mình không có quan sát trong lúc, này hai người thật sự làm cái gì đến không được sự tình không thành? Nếu thật là nói như vậy, tên này tộc thú ở lúc ấy liền sẽ bầm báo chính mình mới đúng. Nếu không phải hai người làm không nên làm sự tình, này tộc thú vì cái gì phun ra nuốt vào không nói?

Giống đực tuyết nguyệt hồ lắc đầu, trầm mặc một hồi như là ở tự hỏi cái gì, sau đó khó xử đối Tuyết Hoạch nói: “Hồi tộc trưởng nói, ta nhớ không được bọn họ lấy đi nhiều ít linh dược.”

Tuyết Hoạch hồ ly mặt hơi đổi, cũng không cần giống đực tuyết nguyệt hồ trả lời chính mình nói, trực tiếp buông ra yêu thức đem tự tộc dược điền tình hướng thu vào trong mắt. Dương nhìn đến kia dược điền bên trong thành phiến ao hãm đất trống địa phương, Tuyết Hoạch mặt liền trầm xuống dưới, thực mau lại trở nên dờ khóc dờ cười.

Tuyết Hoạch tuy rằng đối với tộc đàn bên trong dược điền tình hướng không lắm để ý, bất quá đảo cũng nhớ rõ bên trong có chỗ nào linh dược.

Dược điền bên trong thượng phẩm linh dược tổn thất cũng không nhiều, thậm chí thiếu đến khó có thể phát hiện. Ao hãm đất trống

bên trong nguyên bản gieo trồng linh dược ở toàn bộ dược điền bên trong không tính là quá trân quý, nhưng mà bị như vậy toàn bộ lũng đoạn cũng thật sự không ít, cộng lại lên nói cũng có thể so với mười mấy cây thượng phẩm linh dược.

Thực mau Tuyết Hoạch liền phát hiện mỗi cái dược điền bên trong bị lũng đoạn đều là giống nhau linh dược, tổng cộng vì 27 loại.

Tuyết Hoạch sống nhiều năm như vậy năm tháng, ngày thường cùng Chúc Viêm đùa giỡn lên tuy rằng giống cái tuổi trẻ khí thịnh thiếu niên giống nhau, trên thực tế nó cơ trí không có người có thể nghi ngờ. Chỉ là hơi chút tưởng tượng, Tuyết Hoạch liền đoán được này 27 loại linh dược nhất định cùng Hóa Hình Đan có quan hệ, hơn nữa rất có khả năng chính là luyện chế Hóa Hình Đan yêu cầu dược liệu. Đường Niệm Niệm này phiên hành vi, căn bản chính là trả thù nó ở tư pháp điện đối nàng làm khó dễ yêu cầu.

Này thật đúng là liền cùng tình báo thượng nói giống nhau lòng dạ hẹp hòi a!

Tuyết Hoạch hiện giờ tâm tình thật không biết nên hình dung như thế nào, có thân là trưởng bối đối tiểu bối tùy hứng hành vi buồn cười, lại có chút vì này sau Hóa Hình Đan sự tình khó xử sinh khí, cũng có phía trước ở tư pháp điện đối Đường Niệm Niệm làm khó dễ hối hận, dù sao chính là phức tạp thực, nhất thời cười nhất thời giận, kia bộ dáng xem đến phía dưới giống đực tuyết nguyệt hồ một trận sờn tóc gáy, nghĩ thầm tộc trưởng đây là làm sao vậy, hay là khí điên rồi?

Đang lúc lúc này, Tuyết Hoạch trước mặt không khí hư lung lay một chút, sau đó hóa thành một cái có chút hư ảo Chúc Viêm huyết lân thân rắn ảnh.

“Tuyết Hoạch, người được đến tin tức sao?” Chúc Viêm hư ảnh ở không trung đối Tuyết Hoạch cười, kia tươi cười thấy thế nào đều tràn ngập khác thâm ý, như là vui sướng khi người gặp họa lại như là đồng tình.

Tuyết Hoạch tức giận gầm nhẹ, “Cái gì tin tức, không có việc gì đừng tới phiền ta.”

“Xem ra ta đoán không sai, người quả nhiên không có được đến tin tức a.” Chúc Viêm xà trên mặt tươi cười mở rộng, làm bộ làm tịch thở dài một hơi. Mắt thấy Tuyết Hoạch có đem nó hư ảnh đánh tan ý tứ, vội vàng không hề cọ xát nói: “Thật là hảo tâm không hảo báo, ta chính là chuyên môn tới nhắc nhở người một tiếng, miễn cho người bỏ lỡ cơ hội.”

“Hừ.” Tuyết Hoạch hừ nhẹ một tiếng, thu chính mình kia ngo ngoe rục rịch cái đuôi, mắt lé trong ánh mắt rõ ràng lộ ra ‘ người có thể có cái gì hảo tâm ’ ý tứ.

Chúc Viêm nói: “Đường Niệm Niệm ở vừa mới phát ra tin tức, làm Yêu Cốc mỗi cái tộc đàn đưa cho nhiều nhất năm phân Hóa Hình Đan dược liệu đưa qua đi, nàng chuẩn bị luyện đan.”

Tuyết Hoạch hẹp dài đôi mắt hơi hơi trừng, hơi thở có chút không xong nói: “Đều là này đó dược liệu?”

Chúc Viêm từ Tuyết Hoạch lời nói bên trong liền biết nó không có được đến Đường Niệm Niệm tin tức, tự nhiên cũng sẽ không biết Đường Niệm Niệm luyện chế Hóa Hình Đan yêu cầu dược liệu. Một trương giấy Tuyên Thành xuất hiện nó hư ảnh bên cạnh, đồng dạng là hư ảo, bất quá vẫn là có thể rõ ràng nhìn đến mặt trên viết mực nước tự.

“Đường Niệm Niệm nhưng xem như nói được thì làm được, Hóa Hình Đan đan phương cũng đều cho chúng ta phát lại đây.”

Tuyết Hoạch gắt gao nhìn giấy Tuyên Thành thượng đan phương, quả nhiên cùng nó phỏng đoán giống nhau, kia đan phương thượng yêu cầu dược liệu cùng nó dược điền bên trong bị thu quát đến một chút không dư thừa dược liệu giống nhau như đúc.

“Đúng rồi.” Chúc Viêm lúc này còn nói thêm: “Đường Niệm Niệm truyền ra tin tức thời điểm còn nói một câu, người đoán xem nói cái

gì?”

Tuyết Hoạc lúc này tâm tình cực độ không tốt, hướng chi Chúc Viêm khẩu khí như vậy vui sướng khi người gặp họa, tương đương là ở nó lửa giận trung rót một thùng du. Một đôi hẹp dài hồ ly mắt hung hăng trừng mắt hấn, gầm nhẹ: “Có chuyện mau nói, có rắc mau phóng.”

“U, người không phải luôn tự xưng tuyết nguyệt hồ nhất chú ý điểm nhã thánh khiết sao? Cư nhiên chính mình trước nói khởi lời thô tục tới?” Chúc Viêm nhưng không tính toán quên đã kích Tuyết Hoạc cơ hội.

Tuyết Hoạc cái đuôi lại lần nữa dương lên.

Chúc Viêm sắc mặt biến đổi, này nếu là đánh hạ tới nói, nó đã kích Tuyết Hoạc cơ hội nhưng không phải không có?

“Đường Niệm Niệm nói, nàng hứa hẹn là, chỉ cần chúng ta trả giá dược liệu, nàng phải cho chúng ta luyện chế Hóa Hình Đan, không thể cố ý tham ô dược liệu, không thể cố ý luyện chế thất bại, bất quá này trong đó không đại biểu nàng không thể kéo dài thời gian.”

“Sau đó đâu?” Tuyết Hoạc nghiêng răng nghiêng lợi.

“Sau đó,” Chúc Viêm thân rắn trên dưới run run, nhìn dáng vẻ như là nhún vai, nếu xà có bả vai nói, nói: “Nàng ý tứ là, không chuẩn chúng ta Yêu Cốc bất luận cái gì tộc đàn mượn hoặc là bán cho người tuyết nguyệt Hồ tộc dược liệu, nếu không nói nàng liền kéo dài thời gian đi. Nói được cũng thật trắng ra a, trắng trơn tào bạo uy hiếp. Bất quá người tuyết nguyệt Hồ tộc dược liệu cũng không ít, không đến mức liền này đó dược liệu đều không có.....” Đi?

Cuối cùng một cái ‘đi’ còn không có nói ra, Chúc Viêm hư ảnh đã bị Tuyết Hoạc một cái đuôi cấp đánh đến phá tán.

“Ha hả ha hả a.” Tuyết Hoạc giận cực phản cười, tiếng cười ở tộc trường trong điện mặt quanh quẩn không thôi.

“..... Tộc, tộc trưởng?” Phía dưới giống đực tuyết nguyệt hồ run run thân mình, cảm thấy nhà mình tộc trưởng tựa hồ thật sự khí diện rồi?

Tuyết Hoạch tiếng cười hoàn toàn mà ngăn, đột nhiên kinh giác chính mình tộc thú còn ở nơi này, chẳng phải là nói chính mình vừa mới hình tượng toàn bộ đều bị nó cấp xem hết? “Khụ.” Tuyết Hoạch ho khan một tiếng, che giấu trụ chính mình nhất thời xấu hổ, híp mắt cười tủm tỉm nhìn dưới đài tộc thú, trời sinh mị hoặc thanh âm ôn hòa hỏi: “Vừa mới người có thấy cái gì sao?”

“A?” Giống đực tuyết nguyệt hồ hàm hậu ngây thơ chớp chớp mắt, mê mang mềm mại nói: “Tộc trưởng nói nhìn đến cái gì là cái gì?”

Tuyết Hoạch khước miệng không dễ phát hiện run rẩy một chút, này đầu hồ ly thật là nó tộc thú sao? Ai không biết hồ ly trời sinh mị hoặc, người trang ngây thơ liền thôi, trang cái gì yêu hùng hàm hậu? Không nói trang đến không giống, còn chẳng ra cái gì cả, xem đến nó đều cảm thấy mất mặt.

Bất quá này phân thông minh biết điều đảo còn tính có bản tộc tốt đẹp truyền thừa.

Tuyết Hoạch nói: “Trừ bỏ bản tộc trưởng, nơi này người còn có thể nhìn đến cái gì?”

Giống đực tuyết nguyệt hồ tiếp tục hàm hậu gạt đầu, “Không sai, nơi này chỉ có tộc trưởng cùng ta, ta sao có thể còn thấy được khác cái gì. Tộc trưởng kêu ta tới cấp ngài bẩm báo tư lãng công tử cùng Kinh Hồng tiên tử sự tình, hiện giờ bẩm báo xong rồi, tộc trưởng còn có chuyện gì sao?”

“Đã không có.” Tuyết Hoạch vẩy vẩy móng vuốt, “Đi xuống đi.”

Giống đực tuyết nguyệt hồ vội vàng hành lễ chuẩn bị rời đi, kia xoay người tốc độ nhanh chóng vô cùng, bất quá tuy là như thế, tuyết nguyệt hồ dáng người thoạt nhìn còn là phi thường ưu nhã.

Đột nhiên, Tuyết Hoạch mở miệng nói: “Từ từ.”

Giống đực tuyết nguyệt hồ nhanh chóng rời đi thân thể một đốn, sau đó chậm chậm quay lại dáng người, một đôi hẹp dài hồ ly nước mắt mắt gâu gâu nhìn chăm chăm Tuyết Hoạch.

Tuyết Hoạch bị này liếc mắt một cái xem đến cả người chấn động, vốn dĩ tính toán nói ra đi lời nói cũng một chút dừng lại, thiếu chút nữa ngạnh đến nó thất thố, một đôi hẹp dài đôi mắt hung hăng trừng hướng giống đực tuyết nguyệt hồ.

Giống đực tuyết nguyệt hồ lại bị nó này trừng mắt liếc mắt một cái sợ tới mức một chút quỳ rạp trên mặt đất, lớn tiếng kêu lên: “Tộc trưởng, ta thật sự cái gì đều không có thấy, ta không có thấy huyết lân Xà tộc trưởng, không có thấy ngài bị huyết lân Xà tộc trưởng đã kích, không có thấy ngài mắng lời thô tục, cũng không có thấy ngài bị tức giận đến nhập điên cuồng, ta thật sự cái gì đều không có thấy a!”

Tuyết Hoạch: “.....”

Một hồi, một mảnh yên tĩnh tuyết nguyệt Hồ tộc trưởng điện.

Tuyết Hoạch nhìn dưới đài quỳ rạp trên mặt đất run bần bật giống đực tuyết nguyệt hồ, cắn răng ôn hòa cười, ôn thanh nói: “Ta chỉ là muốn hỏi một chút người, người này hàm hậu sắc mặt là từ ai nơi đó học được.” Phía trước thế nhưng sẽ cảm thấy này tộc thú thông minh biết điều, thật là nó xem mắt bị mù!

“A?” Giống đực tuyết nguyệt hồ mờ mịt ngẩng đầu, hiển nhiên không nghĩ tới Tuyết Hoạch sẽ hỏi ra vấn đề này. Nghĩ đến phía trước chính mình bị dọa đến kêu ra kia phiên lời nói, giống đực tuyết nguyệt hồ có chút chột dạ tự do con mắt, cung cung kính kính trả lời nói: “Hồi tộc trưởng nói, ta cái dạng này là từ đại địa hùng yêu a đồ nơi đó học, nó nói chỉ cần phạm sai lầm, bày ra cái dạng này liền nhất định sẽ không có việc gì.”

Tộc trưởng nói qua, vì tự thân an nguy, không ảnh hưởng toàn cục bán đứng hạ bằng hữu cũng là hẳn là.

Tuyết Hoạc hẹp dài trong mắt duệ quang chợt lóe, quả nhiên là đám kia xuân hùng!

“Về sau không cần ở cùng đám kia bốn hùng quây với nhau, càng không chuẩn học chúng nó sắc mặt.” Tuyết Hoạc nghiêm khắc giáo dục giống đực tuyết nguyệt hồ, ở giống đực tuyết nguyệt hồ có chút ủy khuất thần sắc hạ, run rẩy con mắt lạnh lùng nói: “Kêu người đừng làm chúng nó ngốc dạng người còn làm? Người không biết xấu hổ làm, ta đều ngượng ngùng nhìn, ném hồ!”

“Tộc..... tộc trưởng, ngài.....” Ngài hiện tại biểu tình cũng đẹp không đến chạy đi đâu a! Giống đực tuyết nguyệt hồ trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, trong miệng cũng không dám nói như vậy. Thừa dạ nói: “Chính là a đồ là ta huynh đệ.....”

“Huynh đệ cái rắm!” Tuyết Hoạc một tiếng lời thô tục buột miệng thốt ra, nhìn đến giống đực tuyết nguyệt hồ cứng họng biểu tình, lập tức phản ứng lại đây nó lấy thế áp hồ, trừng mắt thẳng đến giống đực tuyết nguyệt hồ cúi đầu, mới vừa rồi hoãn tính tình, lại vẫn là bại lộ ra tới nó ở Chúc Viêm trước mặt độc miệng thuộc tính, “Người là hồ, cha mẹ cũng là hồ, nơi nào có thể cho người sinh đến ra tới kia bốn hùng huynh đệ. Nhìn xem người hiện tại nói đều là chút cái gì hồ đồ lời nói, cùng đám kia bốn hùng quây với nhau, liền hồ ly bản tính đều cấp mai một, vẻ mặt khờ dạng!”

“.....” Giống đực tuyết nguyệt hồ cúi đầu im lặng. Ở nó trong lòng, Tuyết Hoạc cao ngạo ưu nhã hình tượng xem như phiến phiến rách nát.

“Nghe thấy lời nói của ta không có?”

Giống đực tuyết nguyệt hồ yên lặng gật đầu, “Nghe thấy được.....”

Nhìn dưới đài giống đực tuyết nguyệt hồ kia suy dạng, Tuyết Hoạc không kiên nhẫn lắc lắc móng vuốt, “Đi đi đi, có bao xa cút cho ta rất

xa đi.”

“.....” Giống đực tuyết nguyệt hồ yên lặng ngẩng đầu nhìn Tuyết Hoạch liếc mắt một cái, rất muốn nói Yêu Cốc quá lớn, này rốt cuộc là muốn lăn rất xa a! Bất quá nó có cảm giác chính mình nếu là thật sự như vậy hỏi nói, tuyết đối sẽ rước lấy Tuyết Hoạch lớn hơn nữa phần nộ. Như thế nó liền tin chính mình trực giác, không có hỏi nhiều Tuyết Hoạch vấn đề này, chỉ cầu Tuyết Hoạch chỉ là nhất thời phần nộ, sẽ không thật sự muốn chính mình lăn như vậy xa.

Xoay chuyển thân mình, lại giãn ra hạ tứ chi, vặn vẹo vòng eo, giống đực tuyết nguyệt hồ lại cong hạ mềm dẻo vòng eo, đem đầu dùng tứ chi ôm chặt, súc thành một cái tuyết cầu.

Tuyết Hoạch kinh nghi xem nó hành vi, “Người đang làm cái gì?”

Cầu hình giống đực tuyết nguyệt hồ tại chỗ lăn lộn một chút, một đôi mắt như cũ cung kính nhìn chằm chằm Tuyết Hoạch, nói: “Hồi tộc trưởng nói, tộc trưởng không phải làm ta lăn sao?” Sau đó như là chứng minh chính mình nói, tại chỗ lại lăn vài vòng, nói tiếp: “Ta cùng a đồ chúng nó cùng nhau chơi lăn triền núi thời điểm chính là như vậy lăn.”

“.....” Tuyết Hoạch ưu nhã thân hình biên độ rất nhỏ tàn suất lại rất lớn rung động lên, hít sâu mấy hơi thở sau, phát hiện như thế nào đều không có biện pháp ngăn chặn chính mình buồn ở ngực một ngụm trọc khí, cuối cùng kịch liệt phun ra:

“Lăn ——!”

Giống đực tuyết nguyệt hồ không nói hai lời, nghe lời lăn.

Trơ mắt nhìn kia tuyết cầu giống nhau giống đực tuyết nguyệt hồ lăn đi, Tuyết Hoạch nghĩ thầm cần thiết cấp tộc đàn nội hạ đạt một cái lệnh cấm, không chuẩn tộc đàn nội tộc thú cùng đại địa hùng yêu có quá mức thân cận tiếp xúc, tốt nhất đừng tiếp xúc!

Nhìn một cái nó tộc thú đều bị mang thành cái gì ngốc dạng!

Tộc trưởng trong điện chỉ còn lại có Tuyết Hoạch một hồ, trải qua vừa mới giống đực tuyết nguyệt hồ sự tình, nguyên bản tích tụ ở Tuyết Hoạch trong lòng được điền cùng Hóa Hình Đan buồn bực tâm tình cũng tiêu tán không ít.

Tuyết Hoạch xoay người đem toàn bộ thân thể nằm ngửa ở thật lớn ghế dựa thượng, vừa mới nhắm mắt lại, còn không có nghỉ ngơi bao lâu, một tiếng nũng nịu nữ tử thanh âm rất xa liền truyền vào điện phủ nội.

“Tộc trưởng cha, ta nghe a sách tranh lập tức là có thể có Hóa Hình Đan, là thật vậy chăng? Là thật vậy chăng?”

A đồ tên này như thế nào như vậy quen tai?

Nằm ở ghế trên Tuyết Hoạch có chút thất thần nghĩ, sau đó linh quang chợt lóe này liền nhớ tới, này nhưng còn không phải là vừa mới giống đực tuyết nguyệt hồ nói cái kia đại địa hùng yêu hài tử sao?

Như thế nào nơi nào đều có cái này a đồ? Liền thủy mi đều cùng cái này a đồ quậy với nhau?

Chỉ là vừa nghe đến kia nũng nịu nữ tử thanh âm, Tuyết Hoạch liền biết lúc này chạy đến tộc trưởng trong điện mặt tuyết nguyệt hồ là ai. Rốt cuộc toàn bộ tuyết nguyệt Hồ tộc trung có thể như vậy không trải qua thông báo liền tiến vào tộc trưởng điện từ tính tuyết nguyệt hồ thật sự không nhiều lắm, thủy mi chính là trong đó tuổi nhỏ nhất một cái.

Tuyết Hoạch có chút bất đắc dĩ mở to mắt, quả nhiên liền nhìn đến thủy mi thân ảnh nho nhỏ từ cửa điện bay nhanh chạy vào, sau đó một cái bổ nhào vào chính mình kịch bản gốc, dùng thân mình làm nũng cọ chính mình chi trước.

Tuyết Hoạch câu đầu tiên lời nói chính là, “Về sau không chuẩn cùng a đồ chơi, càng không chuẩn cùng đại địa hùng yêu quậy với nhau.”

“Đi?” Thủy mi hiển nhiên không nghĩ tới Tuyết Hoạch sẽ đột nhiên nói cái này, ngần ra một chút liền gật đầu nói: “Yên tâm đi tộc trưởng cha, a đồ tên kia ta mới không thích đâu, nếu không phải xem nó ái mộ ta, còn có điểm tác dụng, chịu chịu khổ nhục nói, ta mới không để ý tới nó đâu.”

Tuyết Hoạch vừa nghe lời này, lập tức rất là vui mừng, dùng chỉ trước vỗ vỗ thủy mi đầu, tán thưởng nói: “Làm hảo, đây mới là tuyết nguyệt hồ nên có bộ dáng.”

Được đến Tuyết Hoạch khích lệ, thủy mi trên mặt tất cả đều là tươi cười, mượn cơ hội lại lần nữa dò hỏi ngay từ đầu vấn đề, “Tộc trưởng cha, cái kia Hóa Hình Đan? Có phải hay không thật sự a? Cái kia thần bí luyện dược sự thật sự muốn luyện chế Hóa Hình Đan? Chúng ta đây tuyết nguyệt Hồ tộc cũng lập tức liền có Hóa Hình Đan đi? Tộc trưởng cha nhất định sẽ cho ta một viên đúng hay không? Đúng hay không?”

Đôi mắt thủy mi này dây dưa không thôi hỏi chuyện, Tuyết Hoạch vừa mới mới tiêu đi xuống tích tụ tâm tình lại lần nữa nảy lên tới, cũng không có trả lời thủy mi vấn đề, mà là chuyển ngôn mặt khác nói: “Thủy mi như vậy muốn Hóa Hình Đan là vì cái gì?”

Nhất định là vì tăng cường thực lực, sau đó làm tộc trưởng cha cao hứng đi? Tuyết Hoạch ở trong lòng mặt nghĩ như vậy, cảm thấy chính mình cái này nữ nhi vẫn là thực tri kỷ. Còn nghĩ nhiều cùng thủy mi tâm sự, hảo giảm bớt một chút chính mình tích tụ tâm.

Thủy mi đương nhiên sẽ không biết Tuyết Hoạch ý tưởng, vừa nghe Tuyết Hoạch vấn đề này, nó hồ ly khuôn mặt nhỏ lên ngựa thượng nhãn thành một đoàn, đem mấy ngày này tới ghen khuất hướng Tuyết Hoạch nói hết ra tới, rất có cáo trạng ý tứ.

“Tộc trưởng cha người là không biết, kia Đường Niệm Niệm thật sự là quá đáng giận!”

Tuyết Hoạch giống như nhận đồng gật đầu.

Thủy mi thấy nó gật đầu, lập tức càng kích động, toàn bộ nói: “Cô Hồng rõ ràng là ta tướng công, lúc trước Cô Hồng còn ở Yêu Cốc thời điểm chúng ta cũng đã ở nhân duyên thụ bái đường, còn phát quá tình thề, bất quá là bởi vì ta còn không có biện pháp hóa hình, này chính thức thành thân cũng chỉ có kéo một kéo. Cô Hồng lại bởi vì phạm thế gia tộc sự tình không thể không rời đi, ta thân là hấn vị hôn thê tử, tự nhiên đến thiện giải nhân ý không trở ngại hấn chính sự, ở Yêu Cốc hảo hảo tu luyện, chỉ chờ ngày nào đó hóa hình đi tìm hấn, hoặc là chờ hấn đã trở lại!”

“.....” Tuyết Hoạch không nói gì.

Thủy mi lời này đều nói ra, cũng mặc kệ Tuyết Hoạch phản ứng, chỉ lo phát tiết, “Chính là Đường Niệm Niệm này hồ ly tinh thể nhưng thừa dịp ta không ở thời điểm câu dẫn Cô Hồng, ở ta không biết thời điểm liền cấp Cô Hồng làm ** thuật, lẫn lộn hấn nguyên bản cùng ta chân ái. Một tháng trước ta đi tìm Cô Hồng, đang chuẩn bị cùng Đường Niệm Niệm lý luận chuyện này, nhưng nàng căn bản là không để ý tới ta, còn cố ý châm ngòi Cô Hồng đánh ta.” Ngửa đầu đối với Tuyết Hoạch cọ cọ, đáng thương hề hề nói, “Tộc trưởng cha người xem, ta bên trái lỗ tai mao có phải hay không thiếu một chút, đó chính là bởi vì Đường Niệm Niệm châm ngòi bị Cô Hồng cắt bỏ!”

Tuyết Hoạch im lặng nhìn lông tóc ánh sáng thủy mi, còn có hai chỉ căn bản là không có nhiều ít khác nhau lỗ tai. Nga..... Bên trái lỗ tai giống như thật sự thiếu một tia.

“..... Thật đúng là thiếu một..... Điểm..... A!” Thật là một chút, một chút, một chút đến cơ hồ phát hiện không được.

“Đúng không? Đúng không!” Thủy mi yêu quý ủy khuất dùng chính mình chân trước gãi gãi chính mình tai trái.

Tuyết Hoạch vì không cho tâm tình của mình càng thêm tích tụ, lựa chọn không hề xem thủy mi tai trái, bắt giữ đến thủy mi vừa mới lời nói tin tức, hỏi: “Người vừa mới nói một tháng trước người đi tìm Đường Niệm Niệm bọn họ phiền toái?”

“Cái gì tìm phiền toái!? Là tìm Đường Niệm Niệm lý luận!” Thủy mi trừng mắt sửa lại tuyệt hồ lời nói, ủy khuất lại tức giận nói: “Tộc trưởng cha người là không biết, ta lúc ấy bắt quá là kêu Cô Hồng một tiếng tướng công, kia Đường Niệm Niệm liền cho ta hạ dược, làm ta miệng không thể nói, thân không thể động ở trên sườn núi thổi ba cái canh giờ gió lạnh, này nếu là gặp được nguy hiểm nhưng làm sao bây giờ a?”

Thủy mi ác ý đem một canh giờ dược hiệu nói thành ba cái canh giờ.

Tuyệt Hoạch chỉ cảm thấy chính mình ngay từ đầu tính toán chính là sai. Nó không nên nghĩ cùng thủy mi nói chuyện có thể giảm bớt tâm tình của mình, hiện tại thật là giảm bớt không thành, ngược lại gia tăng trong lòng tích tụ trình độ a, trong lòng kia khẩu buồn bực cơ hồ muốn đem nó đổ đến hộc máu.

Khó trách, khó trách Đường Niệm Niệm như vậy nhằm vào tuyệt nguyệt Hồ tộc a, này nguyên lai không ngừng là chính mình đối nàng làm khó dễ, còn có trước mắt này e sợ cho thiên hạ không loạn tiểu gia hỏa đi theo thêm phiền a!

Kêu Tư Lăng Cô Hồng tướng công? Chỉ là thiếu điểm này điểm lông tóc chỉ có thể nói thật là quá may mắn!

Tuyệt Hoạch vô tình đánh vỡ thủy mi tranh thủ đồng tình cách nói, “Thủy mi, ở Tư Lăng Cô Hồng cái kia thôn trang, chẳng sợ người trạm một trăm năm đều sẽ không có nguy hiểm.”

“.....” Thủy mi biết không có lừa thành nhà mình tộc trưởng đại nhân, khuôn mặt nhỏ hiện lên một tia xấu hổ, thực mau liền khôi phục nguyên trạng, sau đó giờ chi trước, một bộ không đạt mục đích không bỏ qua bộ dáng, “Dù sao mặc kệ thế nào, ta nhất định sẽ đem Cô Hồng một lần nữa từ hồ ly tinh trong tay cướp về, Cô Hồng hiện tại bắt quá là bị Đường Niệm Niệm ** thuật còn có nàng dung mạo cấp mê hoặc, ở ta nỗ lực tiếp theo chắc chắn lạc đường biết quay lại.”

Quay đầu thẳng tắp nhìn chằm chằm Tuyết Hoạch, thủy mi lại đặc ý dào dạt nói: “Tộc trưởng cha ngươi vừa mới không phải hỏi ta vì cái gì muốn Hóa Hình Đan sao? Đương nhiên là vì hóa hình thành nhân! Lấy ta tuyết nguyệt hồ huyết mạch, hóa hình thành nhân lúc sau ta nhất định sẽ là thiên hạ tuyệt sắc, so Đường Niệm Niệm sinh đến càng thêm mỹ hoặc động lòng người, đến lúc đó liền có thể đem Cô Hồng cấp cướp về!”

Nguyên lai bất quá là vì nam nhân!

Tuyết Hoạch chỉ cảm thấy yết hầu có chút tanh ngọt ở dâng lên, ngứa vô cùng, có loại không phun không mau cảm giác.

Bất quá Tuyết Hoạch đối với thủy mi vẫn là rất thương yêu, chẳng sợ hấn hiện tại tâm tình đã tích tụ tới rồi cực điểm, lại không có giống hung kia giống đực tuyết nguyệt hồ như vậy hung thủy mi, chỉ là cắn răng đối với thủy mi ôn hòa ưu nhã mỉm cười, nói: “Ta đã biết, thủy mi a, tộc trưởng cha hiện tại có chút mệt mỏi, ngươi đi về trước đi.”

Thủy mi nghi hoặc nhìn chằm chằm Tuyết Hoạch. Vì cái gì tộc trưởng cha thanh âm như vậy run a?

“Tộc trưởng cha, ngươi còn không có đáp ứng ta Hóa Hình Đan đâu.” Thủy mi ngượng ngùng nháy mắt. Nhân gia lần này tới chính là tính toán nếu không đến Hóa Hình Đan không bỏ qua ~

“Lộc cộc.” Tuyết Hoạch nuốt yết hầu tanh ngọt, còn cười tủm tỉm nói: “Thủy mi a, chờ có Hóa Hình Đan, tộc trưởng cha nhất định sẽ không quên ngươi. Tộc trưởng cha thật sự mệt mỏi, ngươi đi về trước đi.”

Được đến chính mình muốn đáp án, thủy mi lập tức mỗi ngày nói cười, cũng mặc kệ Tuyết Hoạch kia đã run đến không được thanh âm là vì cái gì. Dùng thân mình cọ cọ Tuyết Hoạch thân thể, cao hứng kêu lên: “Ta liền biết tộc trưởng cha nhất định sẽ không quên thủy mi.”

Cho nên người đi nhanh đi, lại không đi ta thật sự nhịn không được muốn rống lên! Tuyết Hoạch trên mặt tươi cười bất biến, bất quá ở tuyết trắng lông tơ sau da đã sớm mau cương. Hắn cũng không tưởng chính mình ưu nhã uy nghiêm hình tượng ở nhà mình nữ nhi trước mặt cũng tan biến.

“Kia thủy mi liền đi trước, tộc trưởng cha mệt mỗi liền sớm một chút nghỉ ngơi.” Thủy mi đập ưu nhã lại kêu ngạo nện bước đi ra ngoài.

“Chờ hạ.” Tuyết Hoạch mở miệng ngăn cản nàng rời đi.

Thủy mi nghi hoặc xoay người.

Tuyết Hoạch run rẩy cứng đờ nói: “Về sau không chuẩn cùng đại địa hùng yêu chúng nó tiếp xúc, chẳng sợ ái mộ người, có thể chịu khổ nhục cũng không chuẩn tiếp xúc!”

Tuyết Hoạch bắt công đem thủy mi sẽ làm ra trên chọc Đường Niệm Niệm đám người ngu xuẩn hành vi, thêm chú ở đại địa hùng yêu ảnh hưởng trên người.

Thủy mi khó xử vặn vẹo thân mình, “Chính là ta thích ăn mật ong, chỉ cần đại địa hùng yêu.....”

“Không chuẩn ăn! Đám kia bọn hùng, cùng chúng nó tiếp xúc sẽ biến bọn, ăn chúng nó đồ vật liền đầu óc cũng không có!” Tuyết Hoạch mắng to.

Thủy mi đầy mặt ngạc nhiên.

Tuyết Hoạch ho nhẹ, lại lần nữa bức ra cứng đờ gương mặt tươi cười, đối thủy mi vẫy vẫy tay, “Đi thôi, thủy mi. Tộc trưởng cha muốn nghỉ ngơi.”

“..... Nga.” Thủy mi mơ mơ màng màng đi ra ngoài, thẳng đến ra tộc trưởng điện sau đại môn mới hơi chút trở về một ít thần trí. Vừa mới tộc trưởng cha khóe miệng như thế nào giống như đổ máu?

Thủy mi quay đầu lại nhìn lại, tộc trưởng điện đại môn đã đóng lại. Nghĩ đến Tuyết Hoạch khác thường, thủy mi lại có chút không dám lại đi gõ cửa, nghĩ thầm hẳn là chính mình nhìn lầm rồi đi, tộc trưởng cha như thế nào sẽ vô duyên vô cớ miêng đồ máu đầu?

Tiếp tục hướng chính mình trụ địa phương đi rồi một đoạn đường, thủy mi bước chân đột nhiên dừng lại, hai mắt trừng đến đại đại. Tộc trưởng cha vừa mới nói cái gì tới? Đám kia bỗng hùng, cùng chúng nó tiếp xúc sẽ biến bỗng? Ăn chúng nó đồ vật liền đầu óc cũng không có? Kia tộc trưởng cha ý tứ có phải hay không ở sau lưng ám chỉ nói ta thực bỗng? Đầu óc ăn mật ong ăn không có?

Cái này ý niệm mới vừa toát ra tới, thủy mi liền vút chi sau đầu, vui tươi hơn hờ cười lộ lên, “Ha hả ha hả, sao có thể sao, ta như vậy thông minh, tộc trưởng cha thích vô cùng, sao có thể sẽ ám chỉ ta bỗng, thật là ~” phong sao lắc lắc trán thượng lưu trữ một sợi bạch mao, ngưỡng hàm dưới, dẫm lên miêu bộ, ưu nhã tiếp tục hành tẩu.

Tộc trưởng trong điện, Tuyết Hoạch lo lắng thủy mi sẽ nhận thấy được chính mình vừa mới thất thố, cho nên dùng yêu thức vẫn luôn nhìn thủy mi rời đi, nghe tới thủy mi làm bầm làu bàu những lời này sau, liền im lặng thu hồi linh thức.

“.....” Khi nào, bên ngoài điện nhã thánh khiết, nội tâm giao hoạt cao ngạo tuyết nguyệt hồ thể nhưng chuyên ra này đó bỗng.....

Tuyết Hoạch bênh vực người mình đánh gãy ý nghĩ của chính mình, lại lần nữa tự mình an ủi đây là bởi vì cùng đám kia bỗng hùng tiếp xúc lâu rồi nguyên nhân.

“Phốc ——!” Hồ ly hé miệng, một ngụm máu tươi thẳng tắp phun ở giữa không trung, sau đó rơi trên mặt đất.

Tuyết Hoạch thở một hơi dài, cuối cùng là nhỏ ra, này khẩu tụ huyết đồ đến nó khó chịu cực kỳ.

Toàn bộ thân thể lại lần nữa mỗi một dựa vào thật lớn ghé dựa, Tuyết Hoạch tưởng. Như thế nào giống như từ gặp phải Đường Niệm

Niệm bọn họ sau, nó liền như vậy xui xẻo đâu? Cự nhiên tức giận đến chông chất tụ huyết, có đủ nghẹn khuất!

Tuy rằng ngay từ đầu thật là nó trước làm khó dễ Đường Niệm Niệm không sai, bất quá này cũng không cần một đám tới đổ nó tâm đi?

Từ từ!

Tuyết Hoạch đột nhiên trừng lớn vốn dĩ nửa mị đôi mắt.

Xui xẻo?

Không sai! Xui xẻo!?

“Đáng chết!” Tuyết Hoạch tức giận mắng một tiếng, vẻ mặt buồn khổ. Chính mình như thế nào hiện tại mới nghĩ đến, làm khó dễ Đường Niệm Niệm, chính mình sao có thể sẽ không xui xẻo a! Cái kia yêu nghiệt nhưng không phải ở Yêu Cốc bên trong sao!?

“Cần thiết sao?” Tuyết Hoạch lần đầu tiên cảm thấy như thế bị đè nén, từ lên làm tuyết nguyệt Hồ tộc trường lúc sau, vô số tuế nguyệt khó được dâng lên một cỗ ury khuất cảm xúc. Còn không phải là làm khó dễ vài câu sao? Còn không phải là không chịu phóng thú sao? Còn không phải là muốn cái hứa hẹn sao? Muốn tất yếu như vậy tra tấn ta sao!?

Này đàn đáng chết yêu nghiệt, này toàn gia yêu nghiệt!

Rốt cuộc các ngươi là yêu, vẫn là ta là yêu a!?

Tuyết Hoạch yết hầu nuốt, nghĩ kỹ sự tình chân tướng sau, thiếu chút nữa lại lần nữa phun ra một ngụm tụ huyết.

-----oOo-----

Chương 193: hồi lộ, nhận chủ lễ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm đem Hóa Hình Đan phương thuốc cấp Yêu Cốc các đại Yêu tộc đàn tản mát ra đi, lại thả ra tin tức làm cho bọn họ mỗi cái tộc đàn nhiều nhất lấy ra năm phân Hóa Hình Đan dược liệu sau, Yêu Cốc trung mỗi cái yêu thú tộc đàn đều kích động, mỗi người một sửa ngày thường lười biếng, tụ tập Hóa Hình Đan phương thuốc tốc độ thật sự là nhanh chóng vô cùng, không đến một lát liền đem phương thuốc đưa đến lúc này Đường Niệm Niệm đám người cư trú phương đông giữa sườn núi thôn trang.

Yêu Cốc yêu thú vốn dĩ liền không nhiều lắm, hiện giờ mỗi cái tộc đàn năm phân Hóa Hình Đan đối với mỗi cái tộc đàn tới nói đều đã kinh hỉ. Kỳ thật ở này đó yêu thú trong mắt, lần này Đường Niệm Niệm có thể cho mỗi cái tộc đàn một viên Hóa Hình Đan liền không tồi, rốt cuộc luyện đan đều là có thất bại suất, hướng chi là ở Yêu Cốc cái này đã sớm đã thói quen luyện đan thất bại địa phương.

Yêu Cốc trung yêu thú đã biết Đường Niệm Niệm cùng Tuyết Hoạch làm hứa hẹn, bất quá chúng nó đương nhiên sẽ không thật sự. Chúng nó trong lòng có một khác phiên tính toán, chỉ cần Đường Niệm Niệm nhớ rõ cái này hứa hẹn, chúng nó liền có thể cấp Đường Niệm Niệm chỗ tốt, sau đó làm ơn nàng luyện chế Hóa Hình Đan, căn bản là không tính toán dùng hứa hẹn tới trói buộc nàng, nghĩ đến như vậy kết quả tuyệt đối so với nhắc tới hứa hẹn tới muốn hảo đến nhiều.

Này đó Yêu Cốc bên trong yêu thú đều là lão thành tinh, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân phận bản lĩnh liền không cần phải nói, chỉ bằng bọn họ này một nhà ở Yêu Cốc bên trong cùng lão tổ quan hệ liền cũng đủ làm chúng nó tôn kính, bình

thường tuy rằng không cần phóng thấp chính mình tư thái, bất quá cũng không hảo lấy bối phận áp người, tốt nhất là lấy bình thường địa vị đi đối đãi tốt nhất.

Lại nói tiếp, yêu thú tính tình vốn dĩ liền không có người như vậy rồi rắm, chúng nó cao ngạo đồng thời cũng so nhân loại người tu tiên trọng tình. Giống nhau yêu thú đều chướng mắt nhân loại người tu tiên, bất quá một khi bị chúng nó chân chính thừa nhận nói, như vậy chúng nó liền tuyệt đối sẽ không trong ngoài không đồng nhất cùng người dối trá, mà là thật sự đem người coi như bằng hữu.

Đúng là nguyên nhân này, từ trước đến nay không chào đón nhân loại người tu tiên Yêu Cốc, ở biệt Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người đã đến thời điểm không có bất luận cái gì bất mãn, đương Đổ Tử Nhược ở Yêu Cốc trung khắp nơi hành tẩu, quan khán Yêu Cốc di lưu thượng cổ dấu vết cũng không có bất luận cái gì ngăn cản, đều là bởi vì Tư Lăng Cô Hồng toàn gia nguyên nhân, chúng nó cũng hoàn toàn không giống nhân loại người tu tiên như vậy đối với này đó cổ trân quý giả dịch, hoặc là trong lòng không nghĩ cho người xem, liền cố ý dụ dỗ người hướng sai địa phương đi.

Lần này bởi vì Hóa Hình Đan sự tình, Yêu Cốc các đại tộc đàn tộc trưởng tụ ở phía đông giữa sườn núi thượng thôn trang, tự mình đem nhà mình tộc đàn chuẩn bị tốt năm phân Hóa Hình Đan dược liệu giao cho Đường Niệm Niệm trong tay.

Đại địa hùng Yêu tộc tộc trưởng cũng không có hóa hình, hẳn bản thể có thể trường đến 50 trượng cao lớn, vì không cho Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cư trú thôn trang tạo thành phiền toái, nó trước nay đến nơi đây cũng đã rút nhỏ thân mình.

Này thâm màu nâu thân mình co rút lại tiểu sau, thoát nhìn mập mập đôn đôn, một đôi đen nhánh tròn xoe đôi mắt, ướt dầm dề cái mũi, đầy mặt khờ ngốc. Nếu là nó không há mồm, không lộ ra nó sắc bén nanh vuốt nói, thoát nhìn nhưng thật ra phi thường phúc hậu và vô hại.

Trước hết cấp Đường Niệm Niệm năm phân được liệu chính là Chúc Viêm, nó xà trên mặt vẫn là tràn đầy nghiêm túc, bất quá một đôi nhìn Đường Niệm Niệm đôi mắt lại bại lộ hẳn tha thiết cùng khát vọng.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhận lấy nó cấp được liệu, ánh mắt cũng không có ở nó trên người nhiều dừng lại một hồi.

Đối này, Chúc Viêm không khỏi thất vọng rồi.

Đại địa hùng yêu vội vàng đạp trầm trọng nện bước tới rồi Đường Niệm Niệm trước mặt, đầy mặt hàm hậu tươi cười đem được liệu đưa cho Đường Niệm Niệm. Lại lúc sau cũng không vội mà đi, lại nâng ra một cái nửa người cao màu nâu tựa gốm sứ lại giống trầm ngọc đại lu, ha hả cười nói: “Cái này, cái này là chúng ta đại địa hùng tộc mỹ vị nhất trầm hương mạ vàng mật ong, chẳng những phi thường ăn ngon, ăn xong lúc sau đối thân thể cùng nguyên thần tu luyện đều có đại bổ hiệu dụng, đối nữ tử tới nói còn có thể duyên niên kháng lão, nhất định có thể cho Kinh Hồng tiên tử người càng xinh đẹp.”

“Hắc hắc hắc hắc.” Đại địa hùng Yêu tộc trường khờ ngốc dùng móng vuốt gãi gãi đầu, vẻ mặt hàm hậu thành khẩn nói: “Tuy rằng Kinh Hồng tiên tử người hiện tại liên đẹp vô cùng.”

Ở trong đại sảnh các yêu thú tộc đàn tộc trưởng: “.....”

Lúc này, chúng nó này bày yêu thú trong lòng đều nhin không được chữi âm lên. Là ai nói đại địa eo gấu bản tính khờ ngốc tới? Đây cũng kêu ngốc? Lặng lẽ này làm hối lộ thuận thực tự nhiên tư thái, nhìn xem này không dấu vết vuốt móng ngựa công phu, này cũng kêu ngốc nói, kia chúng nó này bày yêu thú tính cái gì?

Đứng ở một bên Chúc Viêm trợn mắt há hốc mồm, nếu hiện tại nó không phải thân rắn mà là tay phải nói, nó hiện tại nói không chừng đã chính mình hưởng đầu mình thượng chụp một chưởng. Chính mình như thế nào liền không có nghĩ tới hối lộ đâu? Liên nói tốt nghe nói đều sẽ không nói!

Đại địa hùng yêu hoàn toàn làm lơ chung quanh Yêu Cốc mặt khác yêu thú tộc đàn tộc trưởng cực nóng trừng mắt, nó trên mặt khờ ngốc biểu tình liền nửa điểm biến hóa đều không có, giống như vốn dĩ chính là thiếu một cây gân, đối chung quanh oán niệm đó là nửa điểm đều không có cảm nhận được. Còn thẳng ngơ ngác nhìn Đường Niệm Niệm, ngược ngùng nói: “Tộc của ta bên trong cũng không có đáng giá bảo bối, liền điểm này ăn ngon đồ vật, đã sớm nghe nói Kinh Hồng tiên tử đối mỹ thực thực lành nghề, Tuyết Diên tôn chủ lại là đầu bếp thần, này mật ong chẳng những có thể trực tiếp ăn, cũng có thể dùng để nấu ăn, ngàn vạn không cần khách khí a!”

Các vị yêu thú tộc đàn tộc trưởng lại lần nữa im lặng. Trầm hương mạ vàng mật ong không phải thứ tốt? Lời này cũng mất công này đại địa hùng yêu nói được. Chúng nó nhưng nhớ rõ chúng nó này đó tộc trưởng ngày thường cũng không có thiếu tìm này đại địa hùng Yêu tộc trưởng muốn này mật ong, nhưng này đáng chết hùng yêu mỗi lần đều một bộ khờ ngốc nghe không hiểu người nói cái gì biểu tình đối mặt chúng nó, làm chúng nó không chiếm được nửa điểm tốt bất lực trở về.

Hiện giờ này đầu hùng yêu thế nhưng cứ như vậy dọn ra như vậy một đại thùng, nói cái gì không phải thứ tốt đưa cho Đường Niệm Niệm, nói nó thật sự chỉ là đơn giản hảo ý, không có mặt khác ý khác, đánh chết chúng nó, chúng nó đều sẽ không tin tưởng.

Cũng mặc kệ chúng nó có tin hay không, đại địa hùng yêu cũng sẽ không đi để ý, nó để ý chính là Đường Niệm Niệm phản ứng cùng thái độ.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt này song tràn đầy thành khăn mắt đen, sau đó đem ánh mắt dừng ở nó trong tay nửa người cao đại thùng. Ở lỗ yêu thú trong tầm mắt, khóe miệng không hề che giấu lộ ra thích tươi cười, bình tĩnh gật đầu phát tay liền đem đại địa hùng yêu trong tay trầm hương mạ vàng mật ong cấp thu vào nội giới, đối trước mặt đại địa hùng yêu đạo: “Năm viên Hóa Hình Đan sẽ hoàn chỉnh đến người trong tay.”

Đại địa hùng yêu nhếch miệng.

Đường Niệm Niệm lại nói: “Ta muốn sản này mật ong ong mật, người có thể lại mang tam phân Hóa Hình Đan dược liệu lại đây.”

“Không thành vấn đề.” Đại địa hùng yêu không hề chần chờ đồng ý, thân ảnh liền tại chỗ biến mất. Mạ vàng ong thừa thớt, bắt quá trái qua đại địa hùng Yêu tộc đàn quanh năm suốt tháng chăn nuôi, cho tới bây giờ đã hình thành không nhiều lắm cũng không ít bệnh trạng.

Mạ vàng ong sản mật không dễ, chỉ có ở chúng nó tâm tình cực hảo thời điểm mới có thể sinh hạ chảy vào mật ong. Muốn biến thành trầm hương mạ vàng mật ong, còn cần thời gian đi lắng đọng lại, còn có đại địa hùng Yêu tộc đàn mới biết được phương pháp đi điều chế.

Đại địa hùng yêu cảm thấy Đường Niệm Niệm sẽ muốn mạ vàng ong bắt quá là nhất thời hứng thú, này liền trở về trao hai chỉ một công một mẫu cho nàng chơi chơi, như vậy có thể cho Đường Niệm Niệm cao hứng, còn có thể tại đổi lấy tam phân Hóa Hình Đan, thật sự là không thể tốt hơn.

Nếu Đường Niệm Niệm lại hướng nó muốn trầm hương mạ vàng mật ong điều chế phương pháp nói, đại địa hùng yêu cũng không cái gọi là, rốt cuộc kia điều đến phương pháp có một cái bước đi chỉ có chúng nó đại địa hùng yêu mới có thể làm được, bằng không toàn bộ Yêu Cốc cũng sẽ không làm trầm hương mạ vàng mật ong bị đại địa hùng yêu cấp lũng đoạn.

Bất quá.....

Đường xá trung đại địa hùng Yêu tộc trường híp mắt tưởng, nếu Đường Niệm Niệm thật sự muốn trầm hương mạ vàng mật ong điều chế phương pháp nói, nhưng thật ra có thể mượn này lại hướng nàng giao dịch điểm chỗ tốt tới?

Nếu lúc này có người khác ở chỗ này nhìn đến đại địa yêu thú tộc trưởng nói, nhìn đến sẽ chỉ là một đầu béo lùn chắc nịch, híp mắt

ngu si như là lên đường đều đang ngủ bồn hùng, ai cũng sẽ không phỏng đoán đến này đầu người khác trong ánh mắt bồn hùng đang ở đánh tinh diệu là tính kế.

Cái gọi là đại trí giả ngu nói chính là đại địa hùng Yêu tộc trường loại này, mà đại địa hùng Yêu tộc trường bản thân liền thường thường giáo dục nhà mình tộc thú, cần thiết hiểu được thiện dùng chính mình này được trời ưu ái hàm hậu bề ngoài, còn phải lợi dụng ở người ngoài trong mắt đối bình thường đại hùng thực bồn thường thức tới nguy trang, nhất chủ yếu chính là muốn minh bạch, diệu thấp là vương đạo, muộn thanh phát đại tài mới là chúng ta đại địa hùng yêu tôn chỉ.

Tạm thời không nói đại địa hùng yêu lúc này ý tưởng cùng tính toán, ở phương đông giữa sườn núi thôn trang, có đại địa hùng yêu hồi lộ mở đầu, dư lại yêu thú tộc đàn tộc trưởng cũng bắt đầu động nổi lên tâm tư.

Có chút cũng chuẩn bị hồi lộ yêu thú tộc trưởng ở trong lòng cái giận đại địa hùng yêu tốc độ, này cái thứ nhất dẹt hoa trên gấm cùng sau lại luôn là có tuyệt đối thượng khác nhau. Càng nhiều không nghĩ tới hồi lộ này một tầng yêu thú tộc trưởng thì tại buồn rầu không thôi, chúng nó không có chuyện trước chuẩn bị, trên người mang theo phần lớn đồ vật không phải quá bình thường đưa không ra tay, nếu không chính là quá trân quý luyến tiếc không nói, đối Đường Niệm Niệm còn chưa tất có trọng dụng, ngược lại hồi lộ cũng không chiếm được ngang nhau hồi báo.

Ở đây các vị yêu thú tộc đàn tộc trưởng từng người rồi rầm thời điểm, Đường Niệm Niệm lo chính mình từ trong giới dùng lưu li chén thịnh một chén vừa mới được đến trầm hương mạ vàng mật ong, dùng cái muỗng đựng đầy để vào trong miệng.

Nhập khẩu ngọt thanh không nị hương vị làm Đường Niệm Niệm vừa lòng gật đầu, lại thịnh một muỗng uy đến phía sau Tư Lăng Cô Hồng bên môi.

Tư Lăng Cô Hồng cười khế há mồm ăn xong.

Hai người tự nhiên thích ý hành động xem đến đại sảnh các yêu thú trong lòng bất đắc dĩ, lúc này Phương Minh lang yêu tộc trưởng đi tới đem năm phân Hóa Hình Đan dược liệu buồng, không có nhiều cấp mặt khác đồ vật, chỉ dùng có chút khăn khăn thanh lãnh thanh âm nói: “Người là Phương Minh lang yêu tộc bằng hữu, về sau có giúp được với địa phương, chỉ cần không phá hư quy củ, tộc của ta yêu thú sẽ không cự tuyệt.”

Phương Minh lang yêu thanh âm tuy rằng khăn khăn lạnh băng, bất quá lời nói thành khẩn nghiêm túc chân thật đáng tin.

Như vậy một câu cũng không so hồi lộ chỗ tốt tới rất nhỏ, thậm chí so với kia chút hồi lộ càng thêm chân thành tha thiết hữu dụng.

Chúc Viêm nghĩ thầm, không nghĩ tới này lãnh tâm thích giết chóc Phương Minh lang yêu cũng sẽ vạn này một bộ.

Đường Niệm Niệm nhìn Phương Minh lang yêu tộc trưởng liếc mắt một cái, gạt đầu nhận lấy dược liệu.

Lúc sau mặt khác yêu thú tộc trưởng một đám tiến lên, có đồng dạng đưa hồi lộ, cũng có hạ nào đó hứa hẹn, Đường Niệm Niệm đối này đều ai đến cũng không cự tuyệt, phần lớn thời điểm đều là bình tĩnh trầm mặc đối đãi, ngẫu nhiên mới có thể ra tiếng nói nói mấy câu, đến nỗi những lời này là cái gì tưởng cũng tưởng đến, đúng là này đó yêu thú các tộc trưởng hiện tại nhất muốn nghe thấy Hóa Hình Đan.

Không bao lâu, đại địa hùng Yêu tộc trưởng liền đem tân tặng ba phần Hóa Hình Đan dược liệu còn có hai chỉ Lưu kim ong mật cấp mang theo trở về, thân thủ giao cho Đường Niệm Niệm trong tay sau, về mặt cười ngây ngô điệu thấp theo mặt khác yêu thú tộc trưởng nhóm cùng nhau rời đi.

Theo này đó Yêu Cốc yêu thú tộc đàn các tộc trưởng rời đi, này trong đại sảnh mặt cũng chỉ dư lại Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng còn có Đỗ Tử Nhược, Bạch Lê, Hồng Lê, Lục Lục.

Đường Niệm Niệm ăn xong rồi trầm hương mạ vàng mật ong sau liền đem lưu li chén thu hồi tới, quay đầu lại đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Ta sẽ luyện đan mấy ngày, đem Hóa Hình Đan luyện xong lúc sau liền đi bế quan.”

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Ta chờ Niệm Niệm.”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Lúc này, Hồng Lê từ bên cạnh trượt đến Đường Niệm Niệm trước mặt, xà trên mặt đều là lầy lòng tươi cười, đối Đường Niệm Niệm chậm rãi nói: “Chủ nhân, kia Hóa Hình Đan nhất định có ta một phần đi?”

Đường Niệm Niệm không có một chút tạm dừng tiếp theo nó câu nói kế tiếp nói, “Từ Chúc Viêm kia phân khẩu.”

“Ách.” Hồng Lê đôi mắt trừng, sau đó uể oải. Tuy rằng nó cùng Chúc Viêm quan hệ thoát nhìn không tốt, trên thực tế vẫn là thực vì tộc đàn suy nghĩ. Vừa mới nhìn đến đại địa hùng Yêu tộc lớn lên chỗ tốt nhiều nhất, nó tựa như chính mình huyết lân Xà tộc đàn cũng có thể có nhiều hơn Hóa Hình Đan, tổng không thể bị những cái đó bỏn hùng cấp so không bằng.

Bất quá Đường Niệm Niệm lời nói đều nói ra, Hồng Lê biết việc này trong thời gian ngắn là không hy vọng. Huống chi nó cũng còn chưa tới có thể hóa hình tu vi, này khẩu Hóa Hình Đan cấp nhà mình lão nhân chính là, chờ nhà mình tới rồi có thể hóa hình hóa thành nói, chủ nhân nhất định sẽ không không cho Hóa Hình Đan.

Ở Đường Niệm Niệm bên người lâu như vậy, Hồng Lê đối Đường Niệm Niệm tính tình rất có chút hiểu biết. Nếu Đường Niệm Niệm thật sự keo kiệt nói, như vậy liền sẽ không vì đem nó cùng Bạch Lê mang đi mà đáp ứng như vậy hứa hẹn, tự nhiên liền không cần giúp này đó yêu thú tộc đàn luyện đan. Cho nên chờ đến nó thật sự yêu cầu Hóa Hình Đan lại không có Hóa Hình Đan nói, Đường Niệm Niệm không có khả năng sẽ không cho nó.

Một bên Bạch Lê không có tiến lên dò hỏi Đường Niệm Niệm ý tứ, rất cuộc ở Đường Niệm Niệm cấp Yêu Cốc chur vị yêu thú tộc đàn tộc trưởng phát tin tức thời điểm nó cũng ở đây, Đường Niệm Niệm kia phiên nhằm vào tuyết nguyệt Hồ tộc ngôn ngữ nó khi rảnh rỗi đọc nghe thấy được. Nghĩ đến đã xảy ra phía trước ở tư pháp điện thượng sự tình, còn có hậu tới thủy mi tới tìm phiên toái, đều làm Đường Niệm Niệm đối tuyết nguyệt Hồ tộc ấn tượng chẳng ra gì, sẽ nói ra này phiên nhằm vào lời nói cũng không kỳ quái.

Sự tình đều đã như vậy, nó lại nhiều hơn ngôn ngữ dò hỏi đều không có dùng, kết quả là chỉ biết đồ thêm phiên não thôi. Mặc kệ nói như thế nào, nguyên lai Yêu Cốc không có Hóa Hình Đan nhật tử đều liên tục lâu như vậy, tuyết nguyệt Hồ tộc cũng không nhiều lắm kém mấy ngày nay, chờ tương lai Đường Niệm Niệm tổng hội có hết giận một ngày, đến lúc đó cũng tự nhiên sẽ đem Hóa Hình Đan cấp tuyết nguyệt Hồ tộc.

Bạch Lê bản tính cũng không câu nệ, phía trước ở tư pháp điện thượng phát sinh sự tình, nó đã âm thầm quyết định ở những ngày về sau hồi báo Đường Niệm Niệm, cho nên cùng Đường Niệm Niệm nhóm quan hệ vẫn là duy trì cùng dĩ vãng giống nhau, tình huống như vậy cũng là Đường Niệm Niệm vui với thấy.

Đương Tư Lăng Cô Hồng bế lên Đường Niệm Niệm phải rời khỏi thời điểm, một bên ít có lời nói Đỗ Tử Nhược đột nhiên tiến lên, “Từ từ.”

Đường Niệm Niệm quay đầu triều hấn nhìn lại, mặt mang nghi vấn. Chuyện gì?

Đỗ Tử Nhược đứng ở tại chỗ cùng Đường Niệm Niệm đối diện, tựa hồ kế tiếp lời nói có chút khó có thể xuất khẩu. Trầm mặc một hồi thời gian sau, đôi tay đánh ra từng đạo trận pháp, trận pháp phiêu phù ở Đường Niệm Niệm cùng hấn hai người trung gian, sau đó hấn đầu ngón tay chảy ra một giọt huyết đi vào, trận pháp bộc phát ra tới một trận ánh sáng.

Làm xong này hết thầy, Đỗ Tử Nhược mới vừa rồi bình tĩnh nói: “Nếu muốn luyện hóa hình đan, có không cho ta mấy viên.”

Đường Niệm Niệm nhìn hai người trung gian kia nói thần bí trận pháp, hỏi: “Đây là cái gì?”

Đỗ Tử Nhược nói: “Khế trận.” Tạm dừng một tức, kỹ càng tỉ mỉ nói: “Ta hướng người tuyên thệ nguyện trung thành trận pháp, chỉ cần người đem tinh huyết tích đi vào.”

Đường Niệm Niệm không giấu kinh ngạc ngẩng đầu nhìn về phía Đỗ Tử Nhược, sáng ngời con người tại đây một cái chớp mắt càng thêm quang thải chiếu nhân, nhìn quanh rục rịch.

Đỗ Tử Nhược biểu tình ngẩn ra, thực mau bưng tỉnh. Ở như vậy thấu triệt sáng ngời ánh mắt nhìn chăm chú hạ, hấn trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ mạc danh cảm giác, không tự chủ được mở miệng, “Có cái gì vấn đề?”

“Người ngay từ đầu không phải không muốn?” Đường Niệm Niệm chút nào không che giấu chính mình trong lòng nghi hoặc.

Đỗ Tử Nhược trầm mặc, hấn mới sẽ không nói cho Đường Niệm Niệm trong đó cơ hội ở chỗ hắc hồn núi non khi, tia nắng ban mai kia một khắc lợi dụ, làm trò chính hấn trước mặt đào hảo hổ, sau đó chính mình cam tâm tình nguyện nhảy đi vào.

“Hiện giờ nguyện ý.” Đỗ Tử Nhược như thế nói, vẻ mặt bình tĩnh, vì che giấu chính mình trong lòng kia một tia xấu hổ, khóe miệng nhấc lên một tia cao ngạo lại châm chọc độ cung, hỏi: “Hay là người không cao hứng?”

Bất quá ngay sau đó Đỗ Tử Nhược liền có chút hối hận, trước mắt nữ tử không phải người khác, cũng không có cỡ nào khát vọng hấn linh trận nguyện trung thành, tự nhiên sẽ không bởi vì chính mình nguyện trung thành liền cao hứng không thôi, hơn nữa bởi vậy lòng tự trọng bành trướng. Chính mình kia phó biểu tình làm về ta đây, nếu là những người khác nói tự nhiên sẽ chịu đựng, chính là Đường

Niệm Niệm chỉ sợ sẽ không, khả năng còn sẽ bởi vậy cảm thấy chính mình quá mức cao ngạo tự mãn, do đó đối chính mình bất mãn.

Ở Đỗ Tử Nhược có chút lập loè ánh mắt dưới ánh mắt, lại thấy trước mắt chính oa ở kia tuyệt thế nam tử trong lòng ngực nữ tử cười.

Nữ tử dung tư thiên nhiên tuyệt sắc, lúc này cười càng hơn một đời phương hoa.

Đỗ Tử Nhược trọng giật mình đối diện thượng Đường Niệm Niệm mãn hàm thuần túy ý cười trắng rằm con người, tại đây đôi mắt bên trong, hẳn nhìn đến chính mình rõ ràng ảnh ngược, thấy được chính mình vẻ mặt ngốc lẳng ngốc dạng. Cũng như này nữ tử thuần túy ý cười, thuần túy ảnh ngược trừ bỏ hẳn rất cuộc nhìn không thấy mặt khác đồ vật.

Ở trong nháy mắt kia, Đỗ Tử Nhược tâm thần đột chấn, một cỗ khôn kể bình thần nảy lên toàn thân, ngốc lẳng khuôn mặt không tự biết cũng lộ ra vẻ tươi cười.

Đáng tiếc Đường Niệm Niệm như vậy nhìn chăm chú hẳn ánh mắt thực ngắn ngủi, nguyên nhân tự nhiên là nàng phía sau vị kia bất mãn.

Đường Niệm Niệm không có do dự nói: “Ta thật cao hứng.” Đối với Đỗ Tử Nhược, từ lần đầu tiên nhìn thấy hẳn biết hẳn bản lĩnh sau, Đường Niệm Niệm liền không có đoạn quá đối hẳn niệm tưởng. Đường nhiên cái này niệm tưởng tuyệt đối không phải cái gì yêu say đắm thượng niệm tưởng, này bất quá là đối với tương lai có khả năng gặp được trận pháp, làm cho hẳn bỏ phá trận, như vậy liền có một cái tốt phá trận cơ cùng bày trận cơ.

Trận pháp là một loại phi thường thâm ảo phe phái, ít nhất Đường Niệm Niệm tự hỏi chính mình tiêu phí nhiều ít thời gian cũng nhất định làm không được Đỗ Tử Nhược như vậy nông nổi. Đỗ Tử Nhược đối với trận pháp có không phụ với hẳn đồn đãi yêu nghiệt

thiên phú, không ngừng là có như vậy thiên phú, chính yếu là hấn đối với trận pháp còn có không thuộc về hấn yêu nghiệt thiên phú nhiệt tình.

Từ hai người định ra nhân tình nợ bắt đầu đến bây giờ thời gian, Đường Niệm Niệm đều có ở quan sát Đổ Tử Nhược, phát hiện mấy ngày nay tới giờ hấn chưa từng có lợi lỏng quá đối với trận pháp nghiên cứu, hơn nữa đối với hấn bày trận phá trận năng lực cũng có càng sâu hiểu biết, bởi vậy còn dâng lên quá chờ trăm năm sau Đổ Tử Nhược nếu không muốn tiếp tục cùng nàng hợp tác rồi nói, liền đem nghĩ cách khống chế hấn tâm trí đáng sợ ý tưởng.

Hiện tại Đổ Tử Nhược thế nhưng tự mình mở miệng nói muốn cùng nàng định ra kế ước, cố ý nguyện trung thành nàng, này đích xác làm nàng thật cao hứng.

Nghĩ thầm về sau đi một ít bảo địa nói, hoặc là muốn giết người nói, Đổ Tử Nhược đều có thể đủ khởi rất lớn tác dụng.

Phải biết rằng cho dù là người tu tiên, nói như vậy cũng không đổi được quả bất địch chúng số mệnh, bất quá một ít chức nghiệp sự lại không giống nhau. Đồng dạng tu vi tu luyện giả, một khi người này là một cái lợi hại chức nghiệp sự, tỷ như phù chú sư nói, như vậy người này người mang hàng trăm phù chú, chẳng khác nào là có thể phóng thích hàng trăm pháp thuật, còn không cần tiêu hao chính mình nhiều ít pháp lực, cứ như vậy lấy một địch trăm đích xác không phải việc khó.

Mà trận sư ở tiên nguyên càng là công nhận chức nghiệp sự bên trong uy lực mạnh nhất, trận sư trận pháp thiên biến vạn hóa, địch nhân một khi bước vào trận sư bố trí trận pháp lĩnh vực lúc sau, như vậy liền hoàn toàn ở vào bị động tình huống, cho dù là xuất động một cái quân đội, nói không chừng liền trận sư bộ dáng đều không có thấy cũng đã toàn bộ chết ở trận pháp bên trong.

Đến nỗi luyện dược sư, ở tiên nguyên trung tất không thể thiếu, bất quá uy hiếp tính đối tiên nguyên trung người tu tiên tới nói cũng không lớn. Nguyên nhân này trên thực tế vẫn là bởi vì tiên nguyên

bên trong luyện được sự phần lớn luyện chế đều là phụ trợ đan được, vì tăng lên tu vi, vì cứu mạng từ từ, lại không có nhiều ít có công kích tính đan được. Hơn nữa tiên nguyên bên trong đan được phần lớn đều là ‘ đan ’, dùng để khâu phục, cũng không có đặc biệt cao thâm sử dụng thủ đoạn, này liền làm luyện được sự công kích tính thực nhược.

Bất quá này đó nói đều là tiên nguyên bên trong phổ biến luyện được sự, lại không phải Đường Niệm Niệm cái này có được đặc thù truyền thừa luyện được sự.

Từ Đổ Tử Nhược góc độ tới xem, Đường Niệm Niệm chính là một cái uy hiếp tính tuyệt đối không kém gì chính mình luyện được sự, nàng đan được không chỉ có ùn ùn không dứt còn cổ quái hay thay đổi, này sử dụng thủ đoạn càng liền không cần phải nói, vô sắc vô vị chiếu vào trong không khí, chờ người hít vào ở trong thân thể đều khả năng không có phát hiện, chờ được hiệu phát tác mới có thể biết.

Dù sao bởi vì này đó đủ loại nguyên nhân, Đường Niệm Niệm đối với Đổ Tử Nhược nguyện trung thành là phi thường hoan nghênh.

Đổ Tử Nhược trên mặt kia một tia như có như không ý cười còn không có biến mất, ở nghe được Đường Niệm Niệm lời nói sau cũng không có đáp lại, chỉ là thật sâu nhìn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái.

Hắn thiên tư thông tuệ, đối với tự thân tâm tình biến hóa rất rõ ràng là bởi vì đã chịu Đường Niệm Niệm ảnh hưởng. Ở dĩ vãng thời điểm hắn liền rõ ràng Đường Niệm Niệm tâm cảnh tu vi so với chính mình cao, hơn nữa không biết nàng tu luyện chính là cái gì công pháp thực dễ dàng liền sẽ ảnh hưởng đến những người khác.

Cho nên ở dĩ vãng hắn đều đang âm thầm cẩn thận, thời khắc bình tĩnh tự giữ tránh cho chính mình đã chịu Đường Niệm Niệm ảnh hưởng. Sau đó lần này chung quy vẫn là lại lần nữa tính sai, bất quá cảm giác này lại thật sự không kém.

Đường Niệm Niệm vừa mới kia mẫn mang ý cười nhìn chăm chú thực ngẩn ngủ, bất quá liền ngẩn ngủ về điểm này sự tình, lại làm Đỗ Tử Nhược cảm nhận được một cỗ coi trọng.

Thuần túy, không có một chút khác tính kể coi trọng.

Loại này coi trọng làm người không khỏi cảm động, không khỏi thả lỏng toàn bộ tâm phòng.

Đỗ Tử Nhược thu liễm trong lòng suy nghĩ, mặt ngoài vẫn là nhất phái bình tĩnh nói: “Lấy máu đi.” Có lẽ, nhận cái này chủ tử cũng không xấu.

Đường Niệm Niệm đầu ngón tay bắn ra, một giọt máu tươi rơi vào hai người trung ương trận pháp.

Trận pháp lại lần nữa tản mát ra một cỗ cường quang, sau đó nhanh chóng phân giải, phân biệt lưỡng đạo lưu quang bay về phía Đường Niệm Niệm cùng Đỗ Tử Nhược hai người giữa mày.

Khé thành!

Đường Niệm Niệm tâm thần chìm vào nội trong giới mặt, một tức liền ném ra một cái túi Càn Khôn cấp Đỗ Tử Nhược, vẻ mặt giống như đại nhân công đạo hài tử, nghiêm túc cho cỗ vũ nói: “Hảo hảo nghiên cứu trận pháp.”

Nàng chính là vì cái này nhận lấy hấn!

Đỗ Tử Nhược tay vừa mới tiếp được kia túi Càn Khôn, còn không có tới kịp xem xét bên trong rốt cuộc trang chút thứ gì, này liền nghe được Đường Niệm Niệm những lời này, một chút im lặng ngược mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm. Nàng thật đúng là chính là một chút đều che giấu tính toán của chính mình a.

Đường Niệm Niệm đối mặt Đỗ Tử Nhược như thế mang theo chút quỷ dị ánh mắt, bình tĩnh đến vẻ mặt tự nhiên. Năm Tư Lăng Cô Hồng bàn tay nhéo nhéo, “Đi phòng luyện đan.”

“Hào.” Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng rời đi.

Bỏ lỡ Đỗ Tử Nhược bên người thời điểm, Đường Niệm Niệm đăm nói: “Hóa Hình Đan thác chờ ta ra tới sau cho ngươi.”

Đỗ Tử Nhược nghe vậy gật đầu, hơi hơi há mồm, chỉ là lại không có bất luận cái gì thanh âm xuất hiện. Chờ trong tầm mắt hai người đi rồi hai bước sau, vẫn là nhìn không được ra tiếng đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Ngươi không hỏi ta muốn Hóa Hình Đan làm cái gì?”

Đường Niệm Niệm từ Tư Lăng Cô Hồng đầu vai dò ra đầu tới, tùy ý đăm nói: “Mặc kệ ngươi làm cái gì, đây là nhận chủ lễ.”

Hôm nay được đến không ít yêu thú đàn tộc tộc trưởng hỏi lộ chỗ tốt còn có hứa hẹn, hơn nữa Đỗ Tử Nhược chủ động nhận chủ, đều làm Đường Niệm Niệm tâm tình thực không tồi. Bất quá là mấy viên Hóa Hình Đan, Đường Niệm Niệm vừa vặn liền phải đi luyện, thuận tay liền giúp Đỗ Tử Nhược luyện mấy viên ra tới, cũng không phải cái gì đại sự tình.

Đỗ Tử Nhược thấy Đường Niệm Niệm như thế bình tĩnh nói ra như vậy một phen lời nói, tức khắc có chút cứng họng, đồng thời cũng có chút tâm ám. Mặc kệ ngươi làm cái gì sao.

Bất quá Đường Niệm Niệm không có hứng thú hỏi, hẳn vẫn là chủ động nói: “Yêu Cốc có rất nhiều thượng cổ di tích có thể cho ta tùy ý quan khán, bất quá có chút đặc thù di tích ái là bị các đại yêu thú đàn tộc cấp bảo hộ, ta muốn dùng Hóa Hình Đan đổi lấy đi đánh giá cơ hội.” Đón hạ, Đỗ Tử Nhược bổ thêm một câu, “Như vậy có trợ ta lĩnh ngộ trận pháp.”

Đường Niệm Niệm gật đầu, ở Tư Lăng Cô Hồng bước ra đại sảnh phía trước, nói: “Ta sẽ cho ngươi nhiều luyện một ít.”

Đỗ Tử Nhược nhìn thân ảnh của nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng cơ hồ hòa hợp nhất thể, hai người thân ảnh theo những lời này biến mất ở ngoài cửa, không tiếng động nhấp môi dưới cánh, lại là một mặt nhấp môi cười.

Lúc này, Hồng Lê có chút chua lòn ở bên cạnh đối hấn giữa đầu kiêu căng nói: “Xuy! Người vẫn là nhìn xem chủ nhân cho người túi Càn Khôn đi.”

Đỗ Tử Nhược rũ xuống ánh mắt xem nó, dễ dàng nhìn ra nó trong ánh mắt lập loè.

Hồng Lê ở hấn tầm mắt hạ xem đến nhe răng nhếch miệng, sau đó ra vẻ khinh thường vung cái đuôi, ra bên ngoài trượt rời đi.

Đỗ Tử Nhược xem đến có chút buồn cười, bắt quá trên mặt hấn kia mặt có thể coi như nhu hòa tươi cười thực ngán ngủi, lúc này đã khôi phục thành nhất quán bình tĩnh bình đạm.

Bàn tay nắm tay trong lòng túi Càn Khôn, Đỗ Tử Nhược này liền đem linh thức thăm đi vào, ngay sau đó đôi mắt đột nhiên trừng lớn, nắm túi Càn Khôn tay đột nhiên buộc chặt.

Nếu là bình thường túi nói, chỉ sợ đã ở trong tay của hấn biến thành mảnh nhỏ.

Một hồi lâu, Đỗ Tử Nhược mới đưa linh thức từ túi Càn Khôn thu hồi tới, về mặt im lặng.

Hấn cuối cùng minh bạch lúc trước Thù Lam cùng Diệp thị tỷ muội lời nói là có ý tứ gì.

Giờ này khắc này, hấn đột nhiên có loại cảm giác. Sớm biết rằng chính mình sẽ nhận chủ, chính mình phía trước mười năm như vậy không ngừng nghĩ mọi cách cấp Đường Niệm Niệm công tác, sau đó được đến những cái đó tài liệu liền cao hứng rớt cuộc là vì chút cái gì.

-----oOo-----

Chương 194: ban đàn, yêu tổ có chuyện

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mười hai thiên hậu, phía đông giữa sườn núi thượng thôn trang, Yêu Cốc trung các đại yêu thú tộc đàn tộc trưởng lại lần nữa tề tụ một đường.

Lần này chúng nó biểu tình thoát nhìn muốn so mười hai ngày trước tới kia một lần còn muốn kích động một ít, nghĩ đến vừa mới được đến Đường Niệm Niệm đã luyện được ra tới tin tức, thật sự là làm chúng nó không kích động đều không được.

Hóa Hình Đan một khi tới tay, như vậy chúng nó Yêu Cốc quy củ cũng đem có thể đánh vỡ. Không hề dùng tiếp tục bởi vì hóa hình vấn đề đau khổ giãy giụa do dự chuẩn bị, chỉ cần Hóa Hình Đan cũng đủ, chúng nó liền đều có hóa hình thành nhân cơ hội.

Ở trong đại sảnh trung các vị yêu thú tộc đàn tộc trưởng chờ dưới, mở rộng ra sơn son ngoài cửa rốt cuộc xuất hiện chúng nó muốn nhìn thấy thân ảnh.

Ăn mặc một bộ thuần trắng sắc, thêu màu xanh lá hoa lan ấn trường bào Tư Lăng Cô Hồng, ôm Đường Niệm Niệm đưa lưng về phía ánh mặt trời đi vào tới. Hai người dung tư bởi vì đưa lưng về phía ánh mặt trời cho nên có chút tối tăm, lại càng có vẻ càng khắc sâu một ít, hơn nữa hơi chút mơ hồ cảm, mờ mịt ở lượng thân thân thể chung quanh dương quang vàng sáng, xem đến này đàn sống vô số tuế nguyệt yêu thú các tộc trưởng đều không khỏi ngẩn ra, trong lòng tán thưởng một tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi vào đại sảnh thời điểm, đứng ở chính giữa đại sảnh này đó ngày thường cao cao tại thượng

yêu thú tộc trưởng đều tự giác tránh ra con đường, làm Tư Lăng Cô Hồng đi tới này đại sảnh chủ vị thượng, sau đó đều không có nói chuyện, lại dùng vô cùng tha thiết ánh mắt nhìn trong lòng ngực hấn Đường Niệm Niệm.

Cái loại này ánh mắt, thật giống như là sói đói thấy được đại khối thịt mỡ.

Như vậy ánh mắt đối với Đường Niệm Niệm tới nói đã tạo thành không được bất luận cái gì ảnh hưởng, từ dĩ vãng không thoải mái đến bây giờ đã có thể đạm nhiên xem nhẹ rớt.

Cũng không có làm này đó yêu thú các tộc trưởng đợi lâu, Đường Niệm Niệm trực tiếp phát tay đem từng bình đan dược cái chai chia chúng nó.

Ở trong đại sảnh mặt yêu thú các tộc trưởng từng người nhanh chóng vô cùng đem bay tới chính mình trước mặt đan dược cái chai tiếp được, giờ khắc này chúng nó có vẻ phi thường có ăn ý, bắt lấy đan dược cái chai động tác thoạt nhìn đều vô cùng nghiêm túc, giống như không nắm chặt nói liền sẽ từ trong tay biến mất.

Đan cái chai tới tay, kế tiếp đương nhiên là nghiệm đan.

Bất quá luyện đan luyện dược sự liền ở chính mình trước mặt, Đường Niệm Niệm thân phận liền không phải bình thường người tu tiên, lúc này nếu lập tức làm trò nàng trước mặt nghiệm đan nói, khả năng sẽ nhiên làm nàng tâm sinh bất mãn, cảm thấy chính mình hoài nghi nàng luyện dược công phu liền không hảo.

Chúc Viêm trông mắt xoay một vòng tròn, triều đại địa hùng Yêu tộc cười dài nói: “Lần này Hóa Hình Đan nhiều nhất chính là ngươi, còn không mau nhìn xem?”

Nghĩ phía trước này đầu ngày thường giả ngây giả dại hùng yêu ở Đường Niệm Niệm trước mặt chiếm được một phen chỗ tốt, Chúc Viêm đã sớm khó chịu, lúc này đương nhiên đến làm nó trước xuống nước.

Ở đây tộc trưởng khác cũng đều vui với này thấy, cười tủm tỉm nhìn đại địa hùng yêu.

Đại địa hùng yêu đối mặt nhiều như vậy không có hảo ý ánh mắt, vẻ mặt khờ ngốc cười cười, “Hắc hắc hắc, còn hảo, còn được rồi.” Nửa điểm không lược thuật trọng điểm nghiêm đan sự, giống như chính là lại căn gân không có nghe được Chúc Viêm ý tứ trong lời nói.

Chúc Viêm cùng mặt khác tộc trưởng nhìn đến nó này phúc biểu tình, không khỏi đều hận đến ngứa răng. Lần này cuối cùng là kiến thức này đại địa hùng yêu giả ngu năng lực tới rồi kiêu gì nông nổi, thật là đem tự thân bề ngoài ưu thế phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, lô hỏa thuần thanh a!

Đường Niệm Niệm không có quan chúng nó âm thầm đấu lược, mở miệng chủ động nói: “Các người chính mình nghiêm đan đi.”

Tiên nguyên quy củ, luyện dược sư cùng người giao dịch, được đến chỗ tốt lúc sau luyện đan cho người ta, cố chủ đều sẽ đương trường nghiêm đan. Như vậy cũng là vì bảo đảm đan dược hoàn hảo, nếu đan dược có vấn đề nói, như vậy cũng có thể đương trường giải quyết. Nếu không chờ thời điểm phát hiện đan dược có vấn đề, cố chủ tiến đến tìm kia luyện dược sư, luyện dược sư nếu không phải cố ý luyện hỏng rồi, nói không chừng còn tưởng rằng là cố chủ xong việc cấp đan dược làm thủ đoạn, sau đó cố ý tìm chính mình phiền toái.

Nếu Đường Niệm Niệm tự mình mở miệng, này bày yêu Thú tộc trưởng đương nhiên liền thuận nước đẩy thuyền nghiêm đan.

Theo một đám đan dược cái chai mở ra, một cỗ nồng đậm dược hương tức khắc mờ mịt ở trong đại sảnh thật lâu không tiêu tan. Này hương khí một bị này đó các yêu thú hút vào cái mũi nội, lập tức một đám thú trên mặt đều có thể nhìn đến rõ ràng say mê biểu tình.

Một bên Đỗ Tử Nhược cánh mũi khẽ nhúc nhích, cũng đem này trong không khí dược hương hít vào không ít, lại chỉ cảm thấy này dược hương hương vị có chút cổ quái, không thể nói dễ ngủi cũng

không thể nói khó nghe, như thế nào đều không có biện pháp có một chút say mê cảm giác.

Bất quá nghĩ lại chi gian hẳn liền suy nghĩ cẩn thận, này Hóa Hình Đan vốn dĩ chính là chuyên môn vì yêu thú chuẩn bị, đối với nhân loại người tu tiên tới nói căn bản là không có bất luận cái gì tác dụng, này dược hương ảo diệu cũng đương nhiên không phải dựa theo nhân loại người tu tiên yêu thích tới, đối nhân loại người tu tiên cũng sẽ không có bất luận cái gì hấp dẫn tác dụng.

Say mê ở dược hương trung yêu thú các tộc trưởng đương nhiên không có quên chính yếu đan dược, cẩn thận đảo ra đan dược tinh tế nghiệm xem, thực mau lữ yêu thú tộc trưởng trên mặt đều lộ ra tươi cười, chỉ có một vị ngoại trừ.

Chúc Viêm đầy mặt buồn khổ nhìn chính mình trước mặt Hóa Hình Đan, cũng không phải nói nó trước mặt Hóa Hình Đan không tốt, này Hóa Hình Đan vô luận từ nơi nào nghiệm xem đều là thực tốt, cùng chung quanh mặt khác yêu thú tộc trưởng nghiệm xem Hóa Hình Đan giống nhau như đúc, không có dư thừa khuyết tật cái gì.

Làm Chúc Viêm buồn khổ nguyên nhân ở chỗ hẳn đan dược cái chai bên trong chỉ có trước mặt này một viên Hóa Hình Đan, ở vừa mới dùng yêu thức đảo qua dưới, lại phát hiện chung quanh mặt khác tộc trưởng ít nhất cũng có ba viên Hóa Hình Đan, kia đại địa hùng yêu để cho nhân đồ ký, cư nhiên suốt tám viên Hóa Hình Đan, một viên không nhiều lắm một viên không ít!

Trong chốc lát thời gian, các vị yêu thú tộc trưởng đều cẩn thận đem Hóa Hình Đan thu hồi đan dược cái chai, đầy mặt tươi cười hiển nhiên là phi thường vừa lòng.

Chúc Viêm nhin không được trong lòng hờn dỗi, đối Đường Niệm Niệm dò hỏi: “Này..... Kinh Hồng tiên tử, vì cái gì ta liền một viên?”

Người thật sự không có cố ý tham ô dược liệu hoặc là cố ý luyện chế thất bại sao? Vì cái gì cố tình phần lớn tộc trưởng đều có ba

viên trở lên, thậm chí có hoàn chỉnh năm viên, liền chính mình chỉ có một viên a? Này cũng quá không công bằng đi?

Đường Niệm Niệm nhìn về phía nó, đạm nói: “Đây là ta lần đầu tiên luyện hóa hình đan, muốn luyện tay.”

Cho nên liền bắt người kia một phần luyện tập.

Lũ yêu thú đều nghe được minh bạch Đường Niệm Niệm những lời này sau lưng ý tứ, một đám đều vui sướng khi người gặp họa nhìn càng thêm buồn khổ Chúc Viêm.

Đường Niệm Niệm lại nói: “Ta không nghĩ tới có thể thành công một viên.”

Nàng thực sự không có cố ý luyện chế thất bại, chỉ là cái thứ nhất dùng Chúc Viêm dược liệu luyện chế, quyền đương luyện tập. Ngay từ đầu thất bại bốn lần lúc sau, nhưng thật ra không nghĩ tới thành công một lần. Rốt cuộc Hóa Hình Đan luyện chế cũng không đơn giản, so nhân loại bình thường người tu tiên yêu cầu cùng phẩm chất đan dược muốn phức tạp rất nhiều, liền Đường Niệm Niệm đều là thất bại vài lần sau mới tìm được cảm giác, vẫn luôn luyện chế mười mấy phân phía sau mới làm được chín thành nhiều xác suất thành công.

Chúc Viêm bị nàng câu này nói đến thiếu chút nữa một búng máu nhỏ ra. Lời này như thế nào nghe tới, giống như nàng đối với có thể cho chính mình luyện chế một viên ra tới thực thất vọng?

“Kinh Hồng tiên tử nếu là muốn luyện tập nói, ta có thể cung cấp dược liệu.” Hà tất một hai phải dùng quy định phân lượng đâu?

Chúc Viêm kinh giác, phía trước tư pháp điện phát sinh sự tình, Đường Niệm Niệm cũng không có bởi vì Tuyết Hoạch làm khó dễ liền đem sở hữu bất mãn đều thêm chú ở Tuyết Hoạch trên người, chính mình lúc ấy cũng ở đây, cho nên liền cũng bị nàng cấp nhớ thương thượng, chỉ là lúc ấy làm khó dễ trình độ không giống nhau, cho nên nàng này trả thù trình độ không giống nhau thôi.

Đường Niệm Niệm biểu tình bất biến, bình tĩnh trả lời nói: “Không có thời gian.”

Nàng nếu là thật sự tưởng rút ra một chút luyện đan thời gian, kỳ thật vẫn là có thể. Chỉ là Chúc Viêm chúng nó này đó yêu thú cùng nàng không thân chẳng quen, nàng lại vì cái gì phải vì chúng nó rút ra bản thân kế hoạch tốt thời gian?

Chúc Viêm vừa nghe, chỉ có thể không nói gì đem buồn khổ hướng ngực nuốt. Đường Niệm Niệm biểu hiện không có nửa điểm che giấu, trắng ra thân nhiên đem chính mình tâm tư ý tưởng toàn bộ bạo (cấm) lộ ở nó trước mặt, nó tuy rằng xem đến minh bạch rõ ràng, lại cũng đích xác vô lực phản bác.

Chúc Viêm ăn mệt, mặt khác yêu thú tổ trưởng nhóm lại rất vừa lòng, một đám hướng Đường Niệm Niệm nói lời cảm tạ lúc sau ngay lập tức rời đi đại sảnh.

Hồng Lê ghé vào một bên, nhìn nhà mình lão nhân một bộ bệnh ửng ửng bộ dáng, trong lòng buồn cười hả giận đồng thời cũng có chút khó chịu. Cần thận ngắm liếc mắt một cái Đường Niệm Niệm, sau đó liền xê dịch xà miêng.

Chúc Viêm vừa mới trượt ra đại sảnh sơn son môn không lâu, trong đầu liền truyền đến một đạo râm mát nam tử thanh âm, “Lão già thú tử, chủ nhân trả thù đều là có tính toán, lần sau không cần trêu chọc chủ nhân, chủ nhân cũng sẽ không lại có thể nhằm vào ngươi.”

Trượt thân rần hơi hơi một đốn, huyết hồng đôi mắt hiện lên ánh sáng, Chúc Viêm nhin không được gọi lên khóe miệng. Tên tiểu tử thú này..... Vẫn là như vậy không lớn không nhỏ!

Hồng Lê cho rằng chính mình mạch lẻo không có bị phát hiện, trên thực tế lại không biết Đường Niệm Niệm xem qua nó liếc mắt một cái.

Này đại sảnh lại lần nữa chỉ còn lại có Đường Niệm Niệm này đó người một nhà, theo Đường Niệm Niệm nhìn về phía Đổ Tử Nhược

liếc mắt một cái, một cái đan bình liền bay tới Đỗ Tử Nhược trước mặt.

Đỗ Tử Nhược không cần mở ra đan bình xem liền biết bên trong là cái gì đan dược, nhìn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái liền trầm mặc thu xuống dưới.

Đường Niệm Niệm về phía sau nhích lại gần, cùng Tư Lăng Cô Hồng ngực càng thêm dán sát ở bên nhau, đối trước mặt Đỗ Tử Nhược, Bạch Lê, Hồng Lê công đạo nói: “Ta cùng Cô Hồng đều đem muốn đi bế quan, không biết bao nhiêu thời gian ra tới, trong lúc này các người có thể đi làm chính mình sự tình.”

Phía trước liền nghe Đường Niệm Niệm nói qua luyện đan lúc sau liền phải bế quan, chỉ là không rõ ràng lắm lần này bế quan thời gian dài ngắn. Lúc này Đường Niệm Niệm lời nói lộ ra ý tứ làm cho bọn họ mình bạch thời gian nhất định sẽ không đoản, ba người đối với chính mình trong khoảng thời gian này hướng đi tính toán cũng đều nghĩ kỹ rồi.

Gặp được ba người không có bất luận cái gì dị nghị, Đường Niệm Niệm liền nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, sương đen từ hán trên người phát ra, đem hai người bao phủ ở trong đó, sau đó ôm Đường Niệm Niệm thân ảnh biến mất tại chỗ.

Trống vắng đại sảnh, Hồng Lê nhìn mắt chính mình đỉnh đầu mũ thượng Lục Lục. Chủ nhân bế quan nói, này ngốc quả bóng nhỏ hẳn là sẽ không cũng đi theo ngủ đi?

Bạch Lê lúc này nói: “Ta quyết định ra Yêu Cốc cùng Liên Kiều các nàng hội hợp, chờ Tư Lăng Cô Hồng bọn họ xuất quan lúc sau hẳn là cũng sẽ ra Yêu Cốc, đến lúc đó liền ở bên ngoài gặp mặt.” Phóng Diệp thị tỷ muội hai người ở Yêu Cốc ở ngoài, Bạch Lê như thế nào đều không yên tâm. Từ bọn họ phân biệt đến bây giờ cũng có hai tháng, này vẫn là bọn họ ở bên nhau lúc sau tách ra thời gian dài nhất một lần.

“Xuy.” Hồng Lê khinh thường dường như cười nhạt một tiếng, bĩu môi nói: “Người thật đúng là không rời đi người hai cái thân mật a, còn không phải là hai nữ tử sao.”

Bạch Lê mắt lé nó liếc mắt một cái, “Người có bản lĩnh liền đem lời này ở Tư Lăng Cô Hồng bọn họ trước mặt nói nói xem?”

Một câu, trực tiếp đem Hồng Lê cấp phá hỏng.

Hiện giờ ai không biết nếu luận sủng thê ái thê, Tư Lăng Cô Hồng thật sự là việc nhân đức không nhường ai.

Nếu Hồng Lê dám can đảm đem đối Bạch Lê nói câu nói kia ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt nói một chút nói, không ngừng là đối Đường Niệm Niệm không tôn trọng, vẫn là rõ ràng tìm trừu hành vi.

Đỗ Tử Nhược nhìn này một hồ một xà giằng co, thói quen tính xem nhẹ, xoay người đi ra ngoài.

Từ nhìn đến những cái đó yêu thú các tộc trưởng đối Hóa Hình Đan phản ứng, đủ để cho người mình bạch chúng nó đối Hóa Hình Đan để ý trình độ. Có Đường Niệm Niệm cho hắn kia bình Hóa Hình Đan, đối với tiến vào Yêu Cốc một ít yêu thú tộc đàn nội quan khán thượng cổ di chỉ, Đỗ Tử Nhược cũng có lớn hơn nữa nắm chắc.

Đã có hy vọng cùng nắm chắc, Đỗ Tử Nhược lại như thế nào có thể chống cự được trong đó dụ hoặc. Này không, lập tức liền lên đường đi trước.

Xuân đi thu tới, thời gian lưu chuyển.

Yêu Cốc cũng như ngày xưa bình tĩnh, thảo trường oanh phi.

Đang ở lúc này, toàn bộ Yêu Cốc mỗi cái yêu thú tộc đàn tộc trưởng đều có điều cảm giác hướng phía đông phương hướng xem qua đi, trên mặt lộ ra kinh nghi.

Phương đông góc mái địa phương, đang ở dùng tinh trần thạch không ngừng tính toán trận pháp Đỗ Tử Nhược, trong tay đang

chuẩn bị buông một khối tinh trần thạch động tác tạm dừng một chút, ánh mắt lập loè. Ước chừng một tức thời gian, Đỗ Tử Nhược không tiếng động hút một ngụm trọc khí, che giấu trụ chính mình có chút pháp phòng tâm tình, chuẩn bị tiếp tục tính toán trận pháp thời điểm, lại phát hiện trong tay hắn này khối tinh trần thạch như thế nào đều không bỏ xuống được đi.

Như thế trầm mặc một hồi, Đỗ Tử Nhược vung tay lên liền đem đem giữa không trung vô số tinh trần thạch đều cấp thu vào túi Càn Khôn, xoay người triều sau núi phương hướng đi bước một chậm rãi đi qua đi.

Chờ Đỗ Tử Nhược đi vào sau núi thời điểm, liếc mắt một cái liền nhìn đến Hồng Lê kia phân thân xà quái thân ảnh. Chỉ thấy ở nó trên đỉnh đầu đèn lồng mũ bên trong, Lục Lục chính ghé vào mũ bên cạnh địa phương, một con móng vuốt nhỏ nhéo tiểu nắm tay gõ Hồng Lê đầu, “Ngao ngao” kêu, thấy thế nào đều là ở giáo dục Hồng Lê.

Hồng Lê nhe răng nhếch miệng, bất quá vô luận như thế nào đều không có hướng Lục Lục sinh khí, thậm chí ở nó thân phận xà quái cặp kia đen nhánh trong ánh mắt còn có thể đủ làm người thấy rõ ràng nhìn đến khó có thể che giấu ý cười, tràn ngập sủng nịch ý cười.

“Ngao ô ô ~”

Chủ nhân ở bên kia, ở bên kia, tiểu hồng thật bổn, cái này làm cho lão đại thực khó xử a ngô ~

“Đã biết, đã biết.” Hồng Lê khẩu khí không kiên nhẫn nói. Ở Yêu Cốc mấy ngày này, Hồng Lê tựa hồ đã thói quen dùng tiếng người nói chuyện, đặc biệt là cùng Lục Lục đấu võ mồm lên, nhìn Lục Lục bởi vì chính mình không thể trực tiếp miệng phun nhân ngôn tức giận buồn bực biểu tình, Hồng Lê liền càng thêm có nói chuyện hứng thú.

Này ngọc quả bóng nhỏ biểu tình miễn bàn thật tốt chơi.

Hồng Lê cùng Đường Niệm Niệm cảm ứng đương nhiên không có cách nào cùng Lục Lục so sánh với, nó sở dĩ sẽ trước tiên chạy tới nơi này tới bất quá là bởi vì vừa mới động tĩnh đúng là từ nơi này dẫn phát, nhất thời kích động không có tưởng quá nhiều liền tới rồi. Thẳng đến phát hiện nơi này đã người đi nhà trống lúc sau, Hồng Lê mới nhớ lại tới, này bé quan người nhưng không ngừng Đường Niệm Niệm một vị, Tư Lăng Cô Hồng cũng bé quan.

Nơi này bé quan người cũng không phải Đường Niệm Niệm, mà là Tư Lăng Cô Hồng. Đến nỗi vì cái gì nó đi vào nơi này không có nhìn đến bất luận cái gì bóng người, tưởng cũng tưởng được đến Tư Lăng Cô Hồng nhất định xuất quan trước tiên liền chạy tới Đường Niệm Niệm bé quan địa phương đi.

Hồng Lê lắc lắc đầu, xoay người hết sức nhìn đến Đỗ Tử Nhược thân ảnh. Xà trong ánh mắt đầu tiên là hiện lên một mặt kinh ngạc, sau đó cao cao thượng nhếch lên tới, ngẩng đầu đối Đỗ Tử Nhược cười nói: “Chủ nhân không ở nơi này, xem ra người là tâm tình quá mức kích động, cư nhiên liền chủ tớ cảm ứng đều mất đi tác dụng. Tới, đi theo bốn xà vương đi, bốn xà vương mang người đi tìm chủ nhân.”

Nói xong, Hồng Lê liền híp mắt lại cổ vũ nhìn Đỗ Tử Nhược liếc mắt một cái, lo chính mình đi trước một bước.

Đỗ Tử Nhược hơi giật mình, trong lúc nhất thời không có nháo mình bạch Hồng Lê này đột nhiên hảo tính nét có lẽ hành vi là chuyện như thế nào? Im lặng đi theo Hồng Lê hành tẩu một chặng đường sau, Đỗ Tử Nhược mới đột nhiên tỉnh ngộ lại đây Hồng Lê câu nói kia làm hắn cảm giác được quái dị là vì cái gì.

Nhưng còn không phải là bởi vì câu nói kia ngữ khẩu khí cho người ta cảm giác phi thường như là sư huynh giáo dục sư đệ sao?

Đỗ Tử Nhược nghĩ, ngẩng đầu nhìn trước mặt mặt ngưỡng xà cảm trượt Hồng Lê, càng thêm cảm thấy loại cảm giác này chân thật.

Trên thực tế Đỗ Tử Nhược đích xác không có tưởng sai, Hồng Lê ở Lục Lục nơi đó bị giáo dục lúc sau, liếc mắt một cái nhìn đến Đỗ Tử Nhược thân ảnh, tự nhiên liền nghĩ đến chính mình so Đỗ Tử Nhược thân phận lão. Như thế làm Đỗ Tử Nhược tiên bối, đương nhiên là có tư cách cũng có trách nhiệm ở tất yếu thời điểm giáo dục giáo dục hậu bối ~

Hồng Lê mới sẽ không thừa nhận nó chỉ là ở mượn cơ hội nhụt chí.

Một người một xà một thú đi vào Đường Niệm Niệm bế quan địa phương thời điểm, không chút nào ngoài ý muốn nhìn đến nơi đó đứng một người nhỏ dài như tiên thân ảnh. Đơn bạc trường bào ăn mặc nam tử trên người mang theo trời sinh tĩn dật mờ ảo, thanh quý tự nhiên, màu đen tóc dài thẳng tắp khoác ở nam tử bóng dáng đầu gối, nhu thuận lại không nhu mỹ, an tĩn phục tùng ở sạch sẽ trắng tinh trường bào nguyên liệu thượng, ngược lại sắc đến này bóng dáng có chút thanh lãnh.

Nhưng mà này phân yên tĩn thanh lãnh hơi thở thực mau liền phá tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nam tử bóng dáng đều giống như ở trong nháy mắt ám áp mông lung lên, trường bào vạt áo cũng theo nam tử tâm tình nhẹ xốc.

Từ có chút tối tăm trong sơn cốc mặt đi ra một bóng người.

Bóng người ở tối tăm có ích mắt thường còn thấy không rõ bộ dáng, chỉ biết là một nữ tử, một cái thân mình thướt tha, hấp dẫn nhân tâm thần không rời nữ tử.

Dần dần, nữ tử từ sơn cốc cửa động đi ra, dung mạo bại lộ tại minh mị dương quang hạ, tuyệt sắc dung tư giống như lưu li toái ngọc, ở ánh nắng chiếu rọi xuống phản xạ ra thất thải quang mang, loá mắt đến người không dám nhìn gần, lại vẫn là nhịn không được bị kia tuyệt mỹ quang hoa hấp dẫn.

“Niệm Niệm, 37 năm sáu tháng mười hai thiên.” Tư Lăng Cô Hồng nhìn đi ra sơn cốc tuyệt mỹ nữ tử, mỉm cười nhẹ ngữ.

Này đi ra sơn cốc nữ tử, đúng là bé quan sau liền không có xuất hiện quá Đường Niệm Niệm.

“Cảm giác.....” Đường Niệm Niệm trong treo con người hiện lên một mặt ngây thơ, bình tĩnh nhìn trước mặt Tư Lăng Cô Hồng, “Giống một mộng ngàn năm giống nhau.”

Vừa mới nói xong, trên mặt nàng liền tràn ra tươi cười, tươi cười lộng lầy đến so hạ hoa càng thêm chước người ánh mắt, so tươi đẹp dương quang càng thêm diệu nhân tâm thần.

Tư Lăng Cô Hồng cảm giác được, Đường Niệm Niệm trên người phát ra hơi thở càng thêm phong hoa tuyết đại.

Hắn về phía trước vươn tay.

Đường Niệm Niệm thân ảnh từ tại chỗ biến mất, ở xuất hiện thời điểm đã ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, tươi cười lộng lầy không giảm, nói: “Nhìn đến Cô Hồng liền chân thật.”

Vô luận là bé quan mấy chục năm thời gian, vẫn là một mộng ngàn năm tang thương mỗi một, đương ánh mắt đầu tiên nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, hết thấy pháp phòng không chừng tâm thần đều tự nhiên lắng đọng lại xuống dưới, trở về hiện tại chân thật.

Tuy rằng ngay từ đầu liền cùng Tư Lăng Cô Hồng nói qua, không chuẩn hẳn vì ở chính mình phía trước xuất quan liền không màng tự thân an ủi. Chính là đương Đường Niệm Niệm từ bé quan trung tỉnh lại, đi bước một hướng sơn cốc ngoại đi đến thời điểm, mỗi một bước nghĩ đều là Tư Lăng Cô Hồng, trong đầu chỉ có một ý niệm

Ở xuất khẩu chỗ, nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh.

Đương nàng đi ra sơn cốc, liếc mắt một cái liền bắt giữ đến kia một mặt như chiêu nguyệt thân ảnh sau, toàn thân xuất hiện thỏa mãn vui mừng không chấp nhận được người một chút nghi ngờ.

Tư Lăng Cô Hồng ôm áp Đường Niệm Niệm, từ đầu đảo đuôi không có nhìn đến Hồng Lê cùng Đỗ Tử Nhược bọn họ liếc mắt một cái, chớp mắt ở nơi xa biến mất không thấy.

Hồng Lê cùng Đỗ Tử Nhược im lặng liếc nhau, trong lòng cảm giác thực tương đồng.

Lúc này phát sinh tình huống bọn họ không phải không thể tưởng được, còn hẳn là trước đó liền nghĩ đến. Chỉ là vì sự tình gì thật thượng, mỗi lần gặp được tình huống như vậy, bọn họ luôn là sẽ không có suy nghĩ, ngây ngốc chạy tới? Kết quả là liền câu nói đều không có nói thành, cũng chỉ có thể nhìn Tư Lăng Cô Hồng bọn họ không thấy.

Phía đông gác mái, hơn ba mươi năm không thấy, một khi gặp nhau, tưởng niệm thành triều, kích phát vô tận cực nóng.

“Niệm Niệm, Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng từng tiếng ám ách thanh âm thấp gọi Đường Niệm Niệm tên, mỗi một tiếng mỗi một câu đều tràn ngập thành kính thâm hậu cảm tình, như là từ phế phủ chỗ sâu trong phát ra tới.

Đường Niệm Niệm đôi tay chủ động hoàn cấp trên lăng Cô Hồng cổ, hoàn toàn không cảm thấy chính mình hành vi cỡ nào dụ (cấm) hoặc, còn bất tử sống nói: “Hôm nay có thể thỏa mãn Cô Hồng.”

Cảm thụ Tư Lăng Cô Hồng cực nóng, cặp kia cực mỹ con người nhiễm thâm thúy màu sắc, Đường Niệm Niệm tính toán hôm nay vì hẳn phóng túng một lần làm sao phương, nhiều nhất chỉ là làm chính mình lại lần nữa trở nên cổ quái, sau đó ngủ một giấc khôi phục thân thể.

Huống chi lần này bế quan nàng tâm cảnh tu vi một chút tăng lên tới Nguyên Anh đỉnh, nghĩ đến sẽ so với phía trước có thể kiên trì mới đúng.

Tư Lăng Cô Hồng thân hình rất nhỏ chấn động hạ, nồng đậm trường cuốn lông mi nâng lên, thâm thúy con người nhìn chăm chăm

Đường Niệm Niệm, thật giống như là không đáy trong vực sâu mặt cát giấu một đầu khủng bố cự thú, này đầu cự thú thân thể toàn bộ giấu ở vực sâu nhìn không thấy để sương mù dày đặc bên trong, chỉ bạo (cảm) lộ ra tới này một đôi tràn ngập đoạt lấy bá đạo tính hai mắt.

Tràn ngập, ma tính, hai mắt.

Đường Niệm Niệm sẽ không biết chính mình những lời này là đang câu dẫn một đầu luôn là ẩn nhẫn, luôn là vì chiếu cố con mồi mà áp chế chính mình muốn ăn cuồng thú.

Chỉ là không đợi Đường Niệm Niệm hỏi hận, Tư Lăng Cô Hồng đã cúi người ngậm lấy nàng cánh môi, đôi tay đem nàng đôi tay khăn khẩu, mười ngón giao triền.

Ba ngày sau.

Hồng Lê mắt trông mong ngắm phía đông gác mái động tĩnh, xà trên mặt biểu tình có chút mất tự nhiên.

Tuy rằng Tư Lăng Cô Hồng đã ở toàn bộ gác mái đều bố trí hạ cái chắn, bên ngoài sinh linh căn bản là nghe không thấy bất luận cái gì bên trong động tĩnh, cũng nhìn không tới tình huống bên trong. Bất quá Hồng Lê cũng già đầu rồi, nên hiểu được đều hiểu, hướng chỉ thân là giống đực nó, ở tộc đàn trung bị giáo dục đến sớm hơn.

Chính cái gọi là cửu biệt thắng tâm hôn, lấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm cảm tình liền càng không cần phải nói. Này từ xuất quan lúc sau hai người tiêu đến bây giờ đã ba ngày, suốt ba ngày a!

Hồng Lê liệt liệt nha, trong lòng không cảm phỏng đoán này ba ngày chủ nhân cùng Tư Lăng Cô Hồng sẽ không thật sự đều là ở trên giường vượt qua đi? Nếu thật là nói như vậy..... Chủ nhân thật sự không có việc gì sao?

Đỗ Tử Nhược nhưng không có nó cái này nhàn tâm, đã sớm bình tĩnh tự giữ làm chính mình không cần hướng phương diện này suy nghĩ, chuyên môn đi sửa sang lại chính mình những năm gần đây ở Yêu Cốc trung được đến đồ vật cùng tri thức. Hấn biết, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nếu đã xuất quan, như vậy này Yêu Cốc sợ là gốc không nổi nữa.

Bạch Lê đã sớm ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bế quan thời điểm liền rời đi Yêu Cốc, đi theo Diệp thị tỷ muội đi.

Như vậy một ngày một ngày quá khứ, lại qua hai ngày thời gian.

Lúc này, chính lười biếng ghé vào mái hiên thượng Hồng Lê đột nhiên cảm giác được phía đông gác mái động tĩnh, đột nhiên ngừng đầu triều cái kia phương hướng nhìn lại, vừa lúc thấy Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm chân đạp hư không thân ảnh.

Hồng Lê căn bản là không kịp kêu liền mất đi hai người tung tích, bất quá ở vừa mới trong nháy mắt kia chú mục hạ, Hồng Lê vẫn là nhậy bén nhìn đến Đường Niệm Niệm biểu tình cùng bộ dáng.

Đường Niệm Niệm bộ dáng thực tự nhiên, cùng thường lui tới không có bất luận cái gì khác thường, bất quá nàng biểu tình lại rõ ràng phức tạp lại trắng ra, các loại cảm xúc đồng loạt chong chóng ở trên mặt, toàn bộ đều là nhằm vào Tư Lăng Cô Hồng.

Hồng Lê cảm thấy chính mình trước hai ngày phỏng đoán rất có khả năng thật sự đã xảy ra, bằng không lấy chủ nhân đối Tư Lăng Cô Hồng cảm tình, tuyệt đối sẽ không đối hấn sinh ra lớn như vậy oán niệm.

“Xuy xuy xuy ~” Hồng Lê loạn choạng chính mình xà đầu, khoe miệng cơ hồ liệt tới rồi lỗ tai, cười đến vẻ mặt.....

Vừa mới cũng cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm động tĩnh, lúc này vừa lúc đuổi tới nơi này Đỗ Tử Nhược, liếc mắt một cái không có thấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm

Niệm thân ảnh, nhưng thật ra vừa vặn đem Hồng Lê lúc này tươi cười bắt giữ đến một chút không dư thừa.

Đuôi mắt không dễ phát hiện run rẩy một chút, Đỗ Tử Nhược ở trong lòng âm thầm gật đầu. Hắn cuối cùng biết phạm nhân nói đáng khinh rốt cuộc chính là loại nào biểu tình cùng ý tứ.

Còn không biết chính mình bị Đỗ Tử Nhược cấp trộm mắng Hồng Lê, ở nhìn đến Đỗ Tử Nhược thân ảnh sau, còn hảo tâm tình đối hắn điểm hạ hàm dưới, tỏ vẻ chính mình nhìn đến hắn.

Đỗ Tử Nhược không nói gì cùng xuất hiện thời điểm giống nhau rời đi.

Tự Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm lúc này đi vào địa phương đúng là sương mù cốc sau Biển Đen địa vực, ở chỗ này vẫn là trước sau như một cảnh sắc. Màu lục đậm hoa sen trung, ba bốn tuổi bộ dáng ngoan bảo như cũ an tĩnh phiêu phù ở bên trong, thoạt nhìn thật giống như là thật sự hoa sen tiên đồng, không biết khi nào mới có thể tỉnh lại.

Đường Niệm Niệm vốn tưởng rằng như vậy lớn lên bề quan thời gian, ngoan bảo hẳn là cũng muốn đã tỉnh mới đúng, nào biết thoạt nhìn hắn biến hóa như cũ không lớn.

Lần này đi vào Biển Đen vực, vì chính là nhìn xem ngoan bảo tình huống như thế nào, còn có còn lại là hướng hắn cáo biệt.

Ngwan bảo tựa hồ đã sớm phỏng đoán tới rồi này hết thảy, không cần Đường Niệm Niệm nói rõ, cũng đã dùng nguyên thần truyền âm nói: “Nương là muốn đi tham gia tiên nguyên cái kia cái gì Tân Tú Lô Đài Tái đi?”

Đường Niệm Niệm gật đầu, hai mắt hiện lên một sợi lưu quang, nhàn nhạt nói: “Lần này Tân Tú Lô Đài Tái lúc sau trăm năm sẽ là ngàn năm một lần luyện dược sư sẽ đấu.”

Vô biên màu đen mặt biển nổi lên gợn sóng, tỏ vẻ ngoan bảo hiện tại tâm tình không bình tĩnh.

Đường Niệm Niệm nói: “300 năm nội, nhất định sẽ đem Mộ Dung gia tộc bức đến tuyệt cảnh.” Nàng là muốn đem Mộ Dung gia tộc bức đến tuyệt cảnh, không phải cứ như vậy hủy diệt bọn họ.

Bình tĩnh thanh âm cơ hồ không có phập phồng, thật giống như là đang nói hôm nay thời tiết thực hảo, cái này điểm tâm hương vị cũng không tệ lắm giống nhau.

Tiên nguyên thiên cơ đạo thứ nhất tu gia tộc, bá chiếm cái này đạo tu bá chủ vị trí đã mấy vạn năm, ăn sâu bén rễ, gia tộc môn phái trung tinh anh đông đảo. Hiện tại lại có người nói 300 năm thời gian đưa bọn họ bức đến tuyệt cảnh, lời này nếu như bị tiên nguyên người nghe thấy được, chỉ sợ đều cười to ra tiếng.

Bất quá, ở đây này một lớn một nhỏ hai cái nam tử lại đều không tiếng động tin nhiệm Đường Niệm Niệm lời nói. Chẳng sợ Đường Niệm Niệm làm không được, bọn họ cũng vì khuyh tận toàn lực vì nàng làm được.

“Ha ha ha.” Ngoan bảo tiếng cười non nớt, lại che giấu không được hấn thiên tính so thiên càng cuồng tứ khí thế, “Chỉ cần mẫu thân muốn làm, này thiên hạ còn không có chúng ta người một nhà làm không được sự tình, nhiều nhất cũng bất quá là thời gian dài ngắn thôi.”

Đường Niệm Niệm mỉm cười.

Tự Lăng Cô Hồng quét mắt khoe mẽ ngoan bảo, bàn tay đem Đường Niệm Niệm tay hoàn toàn bao vây ở lòng bàn tay, không tiếng động dùng hành vi biểu lộ chính mình tâm tư.

Ngoan bảo thần bí nói: “Mẫu thân tự quản đi làm, ta bản thể tuy rằng rời đi không được nơi này, bất quá tùy thời đều đang nhìn mẫu thân. Lần này tiên nguyên Tân Tú Lô Đài Tái, ta có biện pháp trình diện, nương không cần vì ta lo lắng.”

Nghe xong lời này, Đường Niệm Niệm không có hoài nghi, không có tiếp tục rồi rắm ở vô dụng sự tình thượng.

Người một nhà ở Biển Đen vực lại hàn huyền nửa ngày thời gian, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng mới rời đi nơi này. Ở đi ra ngoài sương mù cốc thời điểm, kia tươi cười đến thật đến lượng thiếu niên tia nắng ban mai lại lần nữa đứng ở dưới ánh trăng, màu thủy lam trường bào ăn mặc hắc trên người, mờ mịt như nước ánh trăng, đem hắc dung mạo sắc đến càng thêm thanh tuấn, một đôi mắt trong suốt như hồ.

Không biết hắc rốt cuộc là khi nào đi vào nơi này, lại ở cái này địa phương đứng chờ bao lâu.

“Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ, lão tổ biết hai người các người phải rời khỏi, riêng từ ngủ say trung tỉnh lại, tưởng với hai vị nói nói mấy câu.” Thiếu niên thanh âm trong sáng dễ nghe, làm này ban đêm đều trở nên càng thêm tường hòa một ít.

Có thể ở Yêu Cốc trung bị xưng là lão tổ, chỉ có này Yêu Cốc yêu thú tổ tông.

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp mắt mắt, rũ xuống ánh mắt nhìn về phía sinh trường cỏ xanh mặt đất.

Này tựa hồ tồn tại chân chính sinh mệnh thổ địa, kia cổ sinh khí tại đây một khắc đột nhiên mãnh liệt lên, mãnh liệt sinh mệnh hơi thở thật giống như gào thét mà đến triều dâng, vô biên vô hạn, có thể chấn động người linh hồn.

Đường Niệm Niệm không chút nào che giấu chính mình trong mắt giạt mình. Đây là nàng từ trước tới nay cảm thụ cường liệt nhất khổng lồ sinh mệnh hơi thở!

Này ngằm chân thật tồn tại đáng sợ sinh mệnh.

-----oOo-----

Chương 195: hấn là Bắc Minh thái tử

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vô giới núi non, vạn dặm núi vây quanh, hiện ra vòng tròn hình dạng, đem trung ương duy nhất vô giới sơn trang vờn quanh bao vây.

Vô giới núi non cùng vô giới sơn trang đều thuộc về tiên nguyên thiên mang đệ nhất kiếm tu bích khung kiếm tông sở hữu, giờ này khắc này vô giới núi non thượng đã tụ tập vô số tiên nguyên người tu tiên, vô giới trong sơn trang mặt cư trú tiên nguyên các đại danh môn vọng tộc nhân mã.

Mỗi 500 năm một lần Tân Tú Lô Đài Tái đều là ở tiên nguyên thiên mang, thiên quỳnh, thiên cơ tam đại địa vực đệ nhất gia tộc môn phái tuần hoàn thay phiên cử hành. Thượng một lần Tân Tú Lô Đài Tái chính là từ thiên cơ đệ nhất gia tộc Mộ Dung gia tộc chủ cầm, bởi vậy làm Mộ Dung gia tộc tân thu không ít tân tú thiên tài nhân vật, 500 năm biến hóa, lần này liền đến phiên thiên mang đệ nhất bích khung kiếm tông.

Lần này bích khung kiếm tông lựa chọn cử hành Tân Tú Lô Đài Tái địa phương đúng là này vô giới núi non, cho nên tại đây đoạn thời gian, này vô giới núi non mới có thể dững mãnh vào nhiều như vậy người tu tiên, không chỉ là vì tới tham gia thi đấu, càng nhiều còn lại là tới quan khán này 500 năm một lần hoạt động lớn.

Tân Tú Lô Đài Tái ở tiên nguyên bên trong phi thường dẫn người coi trọng, ở tân một thế hệ người tu tiên trong mắt, nơi này là chính mình nhất minh kinh nhân địa phương, càng là chính mình nhất triển hoành đồ cơ hội, chỉ là ở chỗ này biểu hiện xuất chúng nói, môn phái gia tộc đệ tử có thể được đến môn phái gia tộc tưởng thưởng,

không có chỗ dựa bối cảnh tán tu cũng nói không chừng bị gia tộc nào môn phái nhìn trúng, sau đó có tiến vào chính quy gia tộc môn phái tu luyện cơ hội.

Ở thế hệ trước người tu tiên trong mắt, nơi này là vì gia tộc môn phái tìm kiếm hạt giống tốt cơ hội, cũng là vì chính mình tìm kiếm truyền nhân cơ hội tốt. Hơn nữa đây cũng là rất nhiều môn phái gia tộc bày ra chính mình môn phái gia tộc thực lực địa phương, hướng toàn bộ tiên nguyên đánh hướng chính mình môn phái gia tộc danh vọng.

Hơn nữa, ở như vậy việc trọng đại thời điểm, tiên nguyên đông đảo người tu tiên tụ tập ở một chỗ, có đệ nhất gia tộc môn phái ở mặt trên đè nặng, không có người dám can đảm ở chỗ này nháo sự, cho nên ở ngay lúc này, rất nhiều tiên duệ đều thích ở chỗ này làm giao dịch, hơn nữa quảng giao bạn tốt, mở rộng chính mình nhân mạch cùng lực ảnh hưởng.

Mấy thứ này kỳ thật liền cùng phạm nhân tụ hội không sai biệt lắm, bất quá sở cầu sự vật không giống nhau thôi.

Ở như vậy hoạt động lớn trung, khắp nơi đều sẽ có cơ duyên, liền xem người hay không có cơ hội này, hay không có thể nắm chắc được thôi.

Vô giới núi non phi thường rộng lớn, vô giới sơn trang xoay quanh vô giới núi non trung ương bộ phận, đương nhiên đồng dạng rộng lớn vô cùng, bởi vậy chẳng sợ tới rất nhiều người tu tiên vào ở, vô giới sơn trang vẫn là sẽ không chen chúc, sẽ không xuất hiện không có chỗ ở xấu hổ sự tình.

Đương nhiên, vô giới sơn trang tuy rằng cũng đủ này đó danh môn vọng tộc nhân mã cư trú, nhưng là tuyệt đối sẽ không cũng đủ sở hữu tiến đến người tu tiên cư trú. Cũng may ở vô giới sơn trang ở ngoài không xa, còn ở vô giới núi non trong vòng địa phương còn có một ít tiểu thành cùng sơn thôn, này đó địa phương đều có khách điểm cấp người tu tiên nhóm cư trú.

Bất quá càng nhiều tiến đến người tu tiên vô pháp vào ở vô giới sơn trang, cũng không có đi địa phương khác tìm kiếm khách điểm cư trú, mà là trực tiếp ngồi xếp bằng nơi nào đó mặt cỏ hoặc là cây cối, một chút không thèm để ý cảnh vật chung quanh, nhìn dáng vẻ đều thực vui mừng.

Như vậy người tu tiên còn không ở số ít, thậm chí có thể nói rất nhiều, ở tại vô giới sơn trang trung nhân mã chỉ cần ra vô giới sơn trang tiêu ra không chuẩn người khác tới gần phạm vi sau, liếc mắt một cái liền có thể nhìn đến thành phiến ngồi trên mặt đất người.

Lúc này vô giới sơn trang nội.

Phía nam phong thủy viên, một người danh quần áo khác nhau nam nữ hành tẩu ở bên trong, này đó nam nữ dung mạo không có một người là khó coi, từ quần áo thượng xem nói, phần lớn đều có thể đủ đoán được bọn họ là thuộc về tiên nguyên trung cái nào có điểm danh khí môn phái cùng gia tộc.

Tại đây trong vườn liền thuộc một chỗ nhất hấp dẫn người chú mục, cơ hồ ở đây tất cả mọi người sẽ thỉnh thoảng hướng cái kia phương hướng nhìn xem, vô luận là trắng trợn táo bạo nhìn xung quanh, vẫn là trộm nhìn trộm.

Đó là phong thủy viên phong hồ nước đường thượng một tòa đình tạ, lúc này đình tạ ngồi vài tên nam nữ thân ảnh, mỗi người khí chất phi phàm.

Phong thủy trong vườn hành tẩu hộ dừng chân tiên duệ nhóm lúc này phần lớn nghị luận cũng đều là về này đình tạ mấy người.

“Đó là mị hương tiên tử Cốc Mị Nga! Đây là ta lần thứ ba nhìn thấy nàng, vô luận nào thứ nhìn thấy, nàng đều là như thế mị hoặc động lòng người!” Một người dáng người hơi béo đạo tu nam tử thấp giọng si mê thờ dài.

Người chung quanh ở nghị luận trung, cũng chầm rãi nói ra mặt khác mấy người thân phận.

“Khôi mị bí cảnh dư tự, thoát nhìn thật là khủng khiếp, bắt quá bộ dáng nhưng sinh đến thật tuấn.”

“Đệ nhất dược tu gia tộc Công Tôn gia tộc Công Tôn kham khổ, nghe nói hẳn không chỉ có tu vi pháp thuật cao thâm, liền luyện dược cũng cực kỳ lợi hại, hiện giờ đã có thể luyện chế Kim Đan kỳ tiên duệ dùng phá vỡ đan.”

“Thu thủy tiên tử Lý Uyển Thu.....”

Mọi người chính nói được khởi hưng, một cái bâng thính nữ tử đột nhiên kêu lên: “Người nọ là ai?”

“Người nào?”

“Kia đứng lên tựa phải rời khỏi đình tạ nam tử.”

“A! Người nọ.....” Trả lời người tựa hồ cũng không rõ lắm, cẩn thận nhìn kia nam tử thân ảnh, không khỏi kinh ngạc nam tử kia giống như trời sinh mang đến cao ngạo tuyệt ngạo, thân như rất tung. Thảm than, “Người này vô luận là khí độ phong hoa đều là nhất lưu, có thể đi vào kia đình tạ, lúc này rời đi còn bị mị hương tiên tử bọn họ giữ lại, đủ để có thể thấy được người này thân phận tu vi đều không đơn giản a!”

Chỉ là người kia là ai đâu?

Mọi người đều nghi hoặc.

“Hắn a ~” một đạo trong sáng lười biếng nam tử thanh âm truyền đến, lộ ra ý cười nói: “Hắn nguyên danh gọi là Cung Cẩn Mặc, từ phạm thế tiến vào tiên nguyên lúc sau bị sửa tên diễn cẩn mặc, hiện tại Bắc Minh bí cảnh diễn gia thái tử là cũng.”

Cung Cẩn Mặc từ niệm hồng đại lục đi vào tiên nguyên lúc sau, tuy rằng thanh danh rất lớn, bắt quá từ tiến vào Bắc Minh bí cảnh lúc sau liền không có xuất hiện ở tiên nguyên trung, cho nên gặp qua hẳn chân thật dung mạo người rất ít.

“Bắc Minh bí cảnh?”

“Diễn gia thái tử?”

“Nguyên lai là hần!”

Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, sau đó liền vì cái này tin tức giật mình hưng phấn, một đám người lại sôi nổi nghị luận lên.

Đến nỗi cái kia nói ra Cung Cẩn Mặc thân phận thật sự người nọ tác cùng đột nhiên xuất hiện thời điểm giống nhau, không tiếng động lui ly những người này nghị luận vòng, chậm rì rì ở trong vườn đi dạo, cặp kia thoạt nhìn cùng hi mang cười đôi mắt khắp nơi chuyển động, không ngừng tại đây một thế hệ tân tú người xuất sắc trên người xoay quanh, càng nhiều lực chú ý tắc dừng ở Cung Cẩn Mặc trên người.

Lạnh nhạt cự tuyệt Cốc Mị Nga giữ lại, một người đi ra hồ nước đình tạ Cung Cẩn Mặc giống như là một cái loang loáng điểm, hấp dẫn trong vườn đông đảo người chú ý, chỉ là lại không có một người dám can đảm tiến lên đi cùng hần nói chuyện với nhau, đương hần đi đến bên người thời điểm, thậm chí có người không khỏi liền lui về phía sau nhường ra lớn hơn nữa con đường cho hần.

Thanh lam ngắn gọn trường bào bị hần xuyên ra vô hình đẹp đẽ quý giá, giống như lãnh chạm ngọc trác mà thành tuấn mỹ dung nhan, cái trán giữa mày biển cả tâm gọn sóng nhẹ du, trời sinh hơi hơi hạ phiết khóe miệng không có ngạo mạn, chỉ có dung nhập cốt tủy cao ngạo, hần chính là một đầu nên tận trời biển cả du long.

Cung Cẩn Mặc bình tĩnh nện bước đột nhiên tạm dừng một chút, triều không ngừng nhìn trộm hần người nọ nhìn lại.

Nói ra hần thân phận người nọ bị hần này liếc mắt một cái xem đến chính, sắc mặt hơi đổi, thực mau lại khôi phục tươi cười, đối Cung Cẩn Mặc hữu hảo gật đầu ý bảo.

Cung Cẩn Mặc nhìn nam tử ánh mắt hiện lên một tia kinh ngạc. Là hấn?

Chu Thiên.

Ở năm đó hấn vẫn là đại biểu mây cung gia thiếu chủ thời điểm, Chu Thiên liền cùng hấn đã gặp mặt, chỉ là hai người cũng không có dư thừa nói chuyện với nhau. Bất quá, Cung Cẩn Mặc đối Chu Thiên hiểu biết lại không ít, đơn giản là hấn nghe nói Chu Thiên cùng Đường Niệm Niệm quan hệ không tồi, hai người tựa hồ vẫn luôn đều tồn tại liên hệ, cho nên mới sẽ đi điều tra Chu Thiên tin tức.

Cung Cẩn Mặc nhàn nhạt cũng đối Chu Thiên nhẹ điểm hàm dưới, ánh mắt đột nhiên phát hiện vài đạo hình bóng quen thuộc, tâm thần không khỏi nhảy dựng, bước nhanh triều kia mấy người đi đến.

Chu Thiên thật không có nghĩ đến Cung Cẩn Mặc kết bạn tốt đáp lại chính mình, câu môi cười. Tiên nguyên trung đồn đãi đều nói Cung Cẩn Mặc trời sinh bạc tình quả nghĩa, cao ngạo kiêu ngạo không đem mặt khác người để vào mắt, hấn biết đến thời điểm liền nhịn không được phun cười ra tới.

Tuy rằng hấn cùng Cung Cẩn Mặc gặp mặt không nhiều lắm, bất quá tự nhận còn tính thấy rõ Cung Cẩn Mặc vài phần bản chất.

Cung Cẩn Mặc người này cao ngạo kiêu ngạo điểm này đích xác không giả, lại phi không đem người để vào mắt, chỉ là đem ánh mắt đều đặt ở đủ để cùng hấn sóng vai nhân thân thượng. Lại nói hấn bạc tình quả nghĩa? Ha hả, năm đó ở niệm hồng đại lục thời điểm, Cung Cẩn Mặc đối Đường Niệm Niệm cảm tình, hấn chính là thấy được rõ ràng a.

Nhưng mà, Cung Cẩn Mặc tâm quá cao, chấp niệm quá sâu. Người như vậy không đứng ở đỉnh núi phía trước, vô pháp bị tư tình nhi nữ ràng buộc trụ bước chân, cũng sẽ không chân chính làm kia nhàn vân dã hạc, quy về bình phàm. Chẳng sợ thân thể hấn làm được, cũng bất quá là một khối cái xác không hồn thôi, linh hồn của hấn tuyệt đối sẽ không thỏa hiệp bình tĩnh.

Nếu Cung Cẩn Mặc thật sự vì Đường Niệm Niệm làm kia phạm nhân phu thê, từ bỏ bỏ lên tuyệt đỉnh, chỉ vì cùng nàng tương thân tương ái nói, Chu Thiên ngược lại cảm thấy đáng tiếc, như vậy thiên chi kiêu tử, như vậy sinh ra cao ngạo, nếu là mất đi, kia thật sự là quá đáng tiếc.

Chu Thiên nhân chính mình trong đầu hiện lên ý niệm mà cúi đầu bật cười, đột nhiên liền nghe được bên cạnh Thẩm Cửu nói: “Những người đó là..... Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng người bên cạnh, nàng kia giống như gọi là Thù Lam, còn có kia hai cái là diệp Liên Kiều, diệp mộc hương, bọn họ cư nhiên tới, như thế nào không thấy Đường Niệm Niệm bọn họ?”

“Nửa tháng trước mới nghe Đường tiểu thư nói bọn họ ở trên đường, này sẽ cũng nên mau tới rồi.” Chu Thiên đáp lại một tiếng, theo Thẩm Cửu ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy nơi đó quả nhiên trạm chính là Thù Lam mấy cái nữ tử.

Lúc này, Cung Cẩn Mặc chính đi tới Thù Lam các nàng trước mặt.

“Ha hả.” Thấy như vậy một màn, Chu Thiên không khỏi cười, thầm nghĩ. Xem ra này Cung Cẩn Mặc đối Đường Niệm Niệm cảm tình vẫn là chưa giảm a, này bước chân nhanh, hẳn biến cả tâm gợn sóng cũng lớn chút.

Chu Thiên chú ý tới này đó tinh tế đồ vật, rất nhiều người cũng đều chú ý tới, làm những người này đều không khỏi đánh giá khởi Thù Lam đám người. Biết Thù Lam các nàng thân phận người đương nhiên liền suy nghĩ cẩn thận sự tình nguyên do, không biết Thù Lam thân phận người thì tại suy đoán Thù Lam mấy người thân phận, còn có tò mò Cung Cẩn Mặc rốt cuộc là vì sao như thế.

“Nàng ở đâu?” Cung Cẩn Mặc đứng ở Thù Lam trước mặt, bật thốt lên đề nhất thoại chính là như thế.

Thù Lam nhìn trước mặt Cung Cẩn Mặc, mấy chục năm năm tháng, Cung Cẩn Mặc dung mạo cùng ở niệm hồng đại lục thời điểm giống nhau không có biến hóa, bất quá trên người kia cổ khiếp người khí

thế phong hoa lại càng thêm nồng đậm, ần ần áp bách đến nàng khó chịu.

Thù Lam minh bạch này cũng không phải Cung Cẩn Mặc cố ý khó xử, mà là nàng cùng Cung Cẩn Mặc tu vi kém quá lớn, Cung Cẩn Mặc còn làm không được Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng như vậy hoàn toàn thu liễm trên người tu vi mang đến khí thế.

Đối Cung Cẩn Mặc, Thù Lam tâm tình luôn là không khởi có chút phức tạp, cái này xuất sắc nam tử là Đường Niệm Niệm mỗi tình đầu người, nếu không có những cái đó ngoài ý muốn nói, nói không chừng hiện tại đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong lòng ngực đem không phải Tư Lăng Cô Hồng, mà là người này.

Cái này ý niệm vừa mới bốc lên tới đã bị Thù Lam cấp áp xuống đi, nghĩ thầm này đó nên quên liền sớm một chút quên, hiện giờ trang chủ cùng tiểu thư ở bên nhau mới là tốt nhất, dĩ vãng hết thảy đều đã là bụi đất.

Tuy rằng trong lòng đã chuyển qua mấy cái ý niệm, Thù Lam trên mặt lại không có một chút biến hóa, mang theo khéo léo tươi cười, không kiêu ngạo không siểm nịnh đối Cung Cẩn Mặc mỉm cười nói: “Chúng ta cùng tiểu thư đều không phải là một đường mà đến, tiểu thư còn chưa tới.”

Cung Cẩn Mặc trầm mặc một hồi mới nhẹ nhàng điềm hàm dưới, trên đầu biển cả tâm đã lắng đọng lại xuống dưới, liền một tia gợn sóng đều không có, làm người hoàn toàn không có cách nào nhìn trộm đến hần một tia tâm tư.

Thù Lam mỉm cười nói: “Cung công tử còn có chuyện gì sao?”

Cung Cẩn Mặc lắc đầu, nâng lên bước chân tựa hồ là phải rời khỏi. Bất quá ở nàng vừa mới bước ra một bước thời điểm lại tạm dừng một chút, đối Thù Lam nói: “Nàng nếu tới, thay ta hướng nàng vấn an.”

Bình đạm tiếng nói, nghe tới giống như chỉ là bình thường bạn tốt thăm hỏi.

Thù Lam mỉm cười gật đầu.

Cung Cẩn Mặc mới bước ra bước thứ hai, sau đó không còn có một bước tạm dừng một đường đi ra phong thủy viên.

-----oOo-----

Chương 196: ta chính mình tới (tấu Mộ Dung)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phong thủy bên trong vườn nào nhiệt cũng không có bởi vì Cung Cẩn Mặc một người rời đi liền có tiêu giảm, không ít người bắt đầu suy đoán Thù Lam mấy người thân phận, còn có một ít tiên duệ cố tình tới gần Thù Lam các nàng, cố ý nói chuyện với nhau thử.

Có thể tiến vào vô giới sơn trang nhân thân phân bối cảnh tuyệt đối đều không yếu, nếu là một ít không có thân phận bối cảnh tán tu nói, như vậy này đó có thể vào ở vô giới sơn trang tán tu nhất định là ở tiên nguyên trung có chút thanh danh, tu vi cũng tuyệt đối không thấp.

Thù Lam mấy nữ tu vi tại đây phong thủy trong vườn mặt trẻ trung một thế hệ bên trong xem như thiên thấp, bất quá chỉ bằng các nàng vào ở vô giới sơn trang liền không có bao nhiêu người dám can đảm trắng trợn táo bạo xem thấp các nàng.

“Hồi lâu không thấy.” Chu Thiên không nhanh không chậm đi vào Thù Lam tam nữ trước mặt, mặt mang tươi cười chào hỏi.

Thù Lam mỉm cười gật đầu.

Chu Thiên triều chung quanh nhìn vài lần, cười nói: “Ta nhớ rõ vài thập niên trước các ngươi liền cùng Đường tiểu thư tách ra, hiện tại đều xuất hiện ở chỗ này, xem ra là tính toán ở chỗ này tụ đi?”

Chu Thiên cùng Đường Niệm Niệm quan hệ Thù Lam là biết đến, cho nên đối hắn không có giấu giếm, thản nhiên nói: “Trước đó vài ngày tiểu thư cho chúng ta đã phát tin tức, nói là lại ở chỗ này xuất hiện, làm chúng ta ở chỗ này gặp mặt.”

Nói thời điểm, Thù Lam trên mặt tươi cười cũng càng thêm rõ ràng. Mấy chục năm phân biệt, Thù Lam cũng không có giống Diệp thị tỷ muội như vậy ở bên ngoài lang bạt. Diệp thị tỷ muội hai người có Bạch Lê này đầu yêu thú che chở, nói tóm lại chỉ cần tiểu tâm một ít, nguy hiểm không lớn. Tuyết Tân bản lĩnh càng thêm lợi hại, thật sự ít có người gặp qua hấn thật diện mạo, tiên nguyên trừ bỏ Viên gia người, gặp được hấn phỏng chừng cũng không biết hấn là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng người bên cạnh, cho nên một mình một người ở tiên nguyên hành tẩu cơ hồ không bị ngăn trở.

Thù Lam chính mình biết bản thân tu vi không cao, tiên nguyên cùng Đường Niệm Niệm bọn họ có thù oán người cơ hồ đều biết thân phận của nàng, bên ngoài xông loạn nói ngược lại cấp Đường Niệm Niệm bọn họ thêm phiền toái, cho nên nàng những năm gần đây đều ngốc tại đông tú sơn Viên gia bên trong tĩnh tu.

Bởi vì Đường Niệm Niệm ở Viên gia địa vị, Viên gia đối với Thù Lam có thể nói hữu cầu tất ứng, ở tu vi thượng càng là không dư này lực dạy dỗ, làm Thù Lam tại đây đoạn năm tháng không ngừng tiến bộ, lấy nàng thiên tư có thể tu luyện không đến trăm năm thời gian liền tâm động lúc đầu thật sự không dễ, có thể so với giống nhau thiên tài nhân vật.

Đây cũng là bởi vì nàng người mang Đường Niệm Niệm cho đáng sợ đan dược, ở tu luyện lúc đầu liền ngạnh sinh sinh đem nàng tu vi nhanh chóng tăng lên, nếu không phải nàng tâm cảnh tu vi theo không kịp, sợ sẽ tẩu hỏa nhập ma nói, chỉ sợ hiện tại còn không ngừng hiện tại tu vi cảnh giới.

Ở hơn một tháng trước thời điểm, Thù Lam liền nhận được Đường Niệm Niệm truyền đến tin tức, lúc ấy Viên Diệu lục đang ở kê nàng cùng tới vô giới sơn trang, chẳng sợ không tham gia Tân Tú Lôi Đài Tái, chỉ đương bàng quan cũng không tồi.

Vốn dĩ Thù Lam liền biết Đường Niệm Niệm có ý tứ tham gia cái này Tân Tú Lôi Đài Tái, hơn nữa Đường Niệm Niệm truyền đến tin tức, này liền không chút do dự tùy Viên gia đội ngũ cùng nhau đi vào này vô giới sơn trang. Vừa đến nơi này liền gặp phải Diệp thị tỷ muội

cùng Bạch Lê bọn họ, một phen nói chuyện với nhau liền biết nguyên lai Đường Niệm Niệm đã đem tin tức truyền cho bên người mọi người.

Các nàng lúc này sẽ đến phong thủy viên, là bởi vì thu được Chiến Thương Tiễn bọn họ truyền tin, ý tứ ở chỗ này gặp nhau.

Thù Lam các nàng cũng không nghĩ tới, lúc này mới vừa đi vào này phong thủy viên, Chiến Thương Tiễn bọn họ còn không có nhìn thấy cũng đã gặp phải vài vị người quen.

Lúc này, Chiến Thương Tiễn bọn họ cũng nên tới rồi mới là.

Thù Lam cái này ý niệm mới vừa toát ra tới, ánh mắt xuyên thấu qua Chu Thiên bên cạnh người liền thấy được hướng về bên này đi tới mấy người thân ảnh.

Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích hai huynh đệ vốn là sinh anh tuấn cao lớn, khắc sâu ngũ quan so tiên nguyên phần lớn người đều phải lập thể, có loại đặc thù lạnh lùng cuồng dã mị lực, hơn nữa bọn họ cao kiêu thạc đáng người, cả người hành tẩu ở trên đường thật giống như là một đầu hình người hung thú, cả người vô hình khí thế bức nhân cực kỳ, gọi người tưởng không chú ý đều khó.

Ở chiến thiên kích bên người Mộc Linh Nhi ở hai người phụ trợ hạ có vẻ càng thêm tinh tế mê người, trắng nõn dung nhan, mi nếu xa đại, ánh mắt thanh triệt, tóc kéo đơn giản rũ nguyệt tán, trí thức lại linh động. Trên người ăn mặc một bộ thủy lục sắc yên váy lụa, màu trắng thật dài đai lưng thúc đến nàng vòng eo giống như té liểu, nện bước nhẹ nhàng đến như là đạp lên sóng thủy phía trên.

Thù Lam thấy bọn họ, bọn họ đương nhiên cũng thấy rõ Thù Lam. Mộc Linh Nhi trên mặt tươi cười có chút kích động, bước chân cũng nhanh rất nhiều, trước chiến thiên kích bọn họ tới rồi Thù Lam tam nữ trước mặt.

Nữ tử chi gian nhiều năm không thấy luôn là có rất nhiều nói muốn nói, hơn nữa Diệp thị tỷ muội này một đôi kẻ dở hơi, thực mau bốn

cái nữ tử liền liền thành một đoàn, thanh thúy tiếng cười thỉnh thoảng liền từ các nàng trong miệng toát ra tới.

Chu Thiên sờ sờ cái mũi, hẳn đương nhiên không có khả năng trộn lẫn nhập này bốn cái nữ tử trong đàn mặt, quay đầu đánh giá Chiến Thương Tiển hai huynh đệ, trong mắt hiện lên kinh ngạc.

Lúc này mới bao lâu không gặp, này hai người trên người khí thế càng thêm hùng bố, chiến gia quả nhiên không đơn giản, cũng khó trách ở năm đó sẽ đưa tới tiên nguyên đông đảo gia tộc môn phái bao vây tiểu trừ, chỉ vì bọn họ truyền thừa công pháp.

“Tuy rằng tin tức còn không có ở tiên nguyên trung truyền đại, bất quá những năm gần đây các người làm sự tình thật đúng là không ít.” Chu Thiên ý có điều chỉ.

Một ít tiểu gia tộc môn phái phát sinh sự cố ở tiên nguyên không dễ dàng bị truyền khai, huống chi này đó tiểu gia tộc môn phái đều sẽ có thể ngăn chặn lời đồn đãi.

Bất quá thân là Đường Niệm Niệm người bên cạnh, Chu Thiên đều sẽ lưu tâm chú ý, cho nên cũng rõ ràng Chiến Thương Tiển bọn họ đều chút cái gì. Tuy rằng đều là một ít tiểu ngoại ý muốn chuyện nhỏ, bất quá đương những năm gần đây làm sự tình đều tích lũy lên nói, dẫn phát ra tới hậu quả tuyệt đối không nhỏ.

Đáng sợ nhất chính là này hai huynh đệ cùng Mộc Linh Nhi cùng nhau làm này đó động tác nhỏ thời điểm cũng không có bị người phát hiện, ở người ngoài trong mắt đều cho rằng những cái đó tiểu gia tộc đều là ngoại ý muốn rách nát.

Chiến Thương Tiển cùng chiến thiên kích đều chỉ là nhìn Chu Thiên liếc mắt một cái, không có đáp lại hẳn nói.

Chu Thiên cũng không tiếp tục cái này đề tài, chuyển ngôn mặt khác nói: “Lần này Tân Tú Lô Đài Tái các người có tính toán gì không?”

Chiến thiên kích ha ha cười, “Đương nhiên là tham gia.”

“Nga?” Chu Thiên nhìn về phía Chiến Thương Tiễn.

Chỉ thấy Chiến Thương Tiễn tuy rằng không có mở miệng trả lời, bất quá hấn cặp kia giống như bàn thạch ngọn lửa giống nhau hắc đồng càng thêm sáng quắc, kia chước liệt lại nội liễm quang mang làm người nhìn lúc sau, trái tim không khỏi liền kịch liệt cổ động lên.

Đây là chiến ý, đã dung nhập Chiến Thương Tiễn linh hồn khủng bố chiến ý.

Chu Thiên kinh hãi. Này chiến ý đều không có phát lộ cũng đã như thế bức người, như vậy chờ hấn chân chính chiến đấu lên lúc sau lại sẽ là như thế nào kinh thiên chi khí thế?

Chu Thiên nói: “Các người không sợ bị nhận ra tới?”

Chiến thiên kích đôi mắt nhú lại, hỏi ngược lại: “Hiện tại có bao nhiêu người không biết chúng ta là chiến gia hậu duệ?”

Chu Thiên đều biết bọn họ huynh đệ hai là chiến gia hậu duệ, những cái đó cùng bọn họ có thù oán, cùng Đường Niệm Niệm bọn họ có thù oán, đều sẽ điều tra bọn họ mọi người thân phận, này một điều tra lúc sau, bọn họ thân phận cơ hồ đều thực sáng tỏ, lấy những cái đó gia tộc môn phái lão gia hỏa kiến thức, không có khả năng không biết bọn họ huyết mạch.

Chu Thiên cười đến vô lại nhún nhún vai, không tỏ ý kiến.

Chiến thiên kích tiếp theo cười nói: “Này Tân Tú Lô Đài Tái, tụ tập tiên nguyên tám phần trở lên tân một thế hệ người tu tiên, bên trong thiên tài nhân vật không nhiều không ít, nếu là bỏ lỡ thật sự đáng tiếc.”

Chu Thiên tùy ý cười nói: “Chẳng lẽ không phải Đường Niệm Niệm muốn các người tham gia?”

Chiến Thương Tiễn quét hấn liếc mắt một cái, rốt cuộc mở miệng, “Tiểu thư sẽ không can thiệp chúng ta những việc này.”

Thậm chí có thể nói, Đường Niệm Niệm chưa từng có quá nhiều can thiệp bọn họ sự tình, phần lớn thời điểm đều là vì bọn họ an nguy suy nghĩ mà công đạo một chút sự tình cho bọn hắn. Cũng là vì như vậy, mới có thể làm cho bọn họ những người này không oán không hối hận đi theo Đường Niệm Niệm bên người, không ngừng muốn làm chính mình càng thêm cường đại một ít, có thể chân chính trợ giúp Đường Niệm Niệm làm một ít khả năng cho phép sự tình.

Chu Thiên nghe ra Chiến Thương Tiễn đối Đường Niệm Niệm giữ gìn chi ý, có khác thâm ý nhìn ở Chiến Thương Tiễn liếc mắt một cái, cười nói: “Ta chỉ là thuận miệng nói nói, không cần như vậy nghiêm túc.”

Chiến Thương Tiễn còn không có keo kiệt đến rồi rắm này thuận miệng một câu không bỏ, gạt đầu lại trầm mặc xuống dưới.

Chu Thiên cười nói: “Nếu các người quyết định muốn tham gia lần này lô đài tái, cái này cho các người.” Một khối ngọc giản từ túi Càn Khôn nào ra tới, đưa đến Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích trước mặt.

“Đây là lần này Tân Tú Lô Đài Tái nhân vật trọng yếu, mỗi người đều là lần này tân tú trung người xuất sắc.”

Chiến Thương Tiễn huynh đệ hai điểm đầu tiếp nhận tới, đem chính mình linh thức thăm đi vào, thực mau đem bên trong nội dung cấp thấy rõ ràng.

Này ngọc giản bên trong ghi lại chính như Chu Thiên lời nói nơi đó, đều là lần này Tân Tú Lô Đài Tái bên trong người xuất sắc, không ngừng có những người này dung mạo, còn có quan hệ với bọn họ thân phận bối cảnh kỹ càng tỉ mỉ tin tức, hơn nữa liên thực lực của bọn họ đều làm ra tính ra, quen thuộc pháp thuật đều có.

Thứ này đối với lần này Tân Tú Lô Đài Tái rất hữu dụng.

“Chu huynh đệ.” Một đạo nam tử tiếng cười đột nhiên truyền đến.

Thanh âm này dẫn tới Chu Thiên cùng Chiến Thương Tiễn bốn người đều triều thanh nguyên phương hướng nhìn lại.

Nghênh diện đi tới hai gã nam tử, này hai người thân cao không sai biệt lắm, bên trái nam tử thân xuyên màu xám bạc trường bào, đầu đội văn sĩ mũ, mặt mày trong sáng, tươi cười không kiêu ngạo không siểm nịnh, cho người ta thân thiết cảm giác, nhìn dáng vẻ kia thanh ‘ Chu huynh đệ ’ chính là hấn kêu.

Ở hấn bên người nam tử thân xuyên màu xanh xám trường bào, bộ mặt bình thường, tóc có chút tán loạn không kèm chế được, dáng người gầy nhưng rắn chắc lại sẽ không cho người ta mềm yếu cảm giác, ngược lại có loại sắc nhọn cảm, tại đây gầy nhưng rắn chắc thân thể hấn là ẩn chứa đáng sợ lực lượng.

Chu Thiên bất đắc dĩ cười, “Vì cái gì cố tình liền người kêu ta Chu huynh đệ thời điểm, ta có sẽ có loại người ở kêu heo huynh đệ cảm giác?” Nói xong, nhìn về phía Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích hai người tiếp tục cười nói: “Các người vừa mới mới nhìn ngọc giản, hấn là biết người kia là ai đi?”

Chiến Thương Tiễn ánh mắt dừng ở ăn mặc màu xám bạc trường bào nam tử trên người, “Phù văn bí cảnh, cấm tông đệ tử, phiên ngạn.”

Bị Chiến Thương Tiễn nói ra thân phận phiên ngạn mỉm cười cùng hấn hai mắt đối diện ở bên nhau, ở trong nháy mắt kia cũng không khỏi vì Chiến Thương Tiễn trong mắt nội liễm chiến ý giật mình, cười khẽ nói: “Hạnh ngộ, đúng là tại hạ. Nếu ta nhớ rõ không tồi, người tên là Chiến Thương Tiễn, tiên nguyên có cuồng long chi xưng chiến gia huyết mạch.”

Chiến Thương Tiễn gật đầu.

Phiên ngạn bên người kia gầy nhưng rắn chắc không kèm chế được nam tử hét lên: “Lại là như vậy, mỗi lần thấy người xa lạ, bọn họ cái thứ nhất chú ý tới nhận ra tới đều là sư đệ người, như thế nào liền không có người chú ý chú ý ta cái này làm sư huynh?”

Chu Thiên cười nói: “Hỏa bạo phù sư từ thượng một lần Tân Tú Lôi Đài Tái lúc sau ai không biết ai không hiểu? Bất quá đồng dạng truyền khai còn có người cầm kỳ, ai đều biết nếu là tùy tiện kêu người tên thật đó chính là làm tức giận người, gặp đến chính là kia ùn ùn không dứt đáng sợ hỏa phù, cái này kêu ai còn dám chú ý người?”

Gầy nhưng rắn chắc nam tử xua xua tay nói: “Hiện giờ ta tính tình nhưng khá hơn nhiều, không thể kêu tên của ta, kêu ta hỏa huynh vẫn là có thể.”

Chu Thiên chỉ cười không nói.

Chiến Thương Tiển cùng chiến thiên kích nhưng thật ra có chút tò mò lên, người này tên rốt cuộc có bao nhiêu không tốt, mới có thể liên kêu đều không chuẩn người khác kêu?

Chu Thiên như là nhìn ra bọn họ tò mò, bất quá lại cũng không tốt ở nơi này cùng bọn họ nói, bằng không lộ ra một chút dấu vết bị này gầy nhưng rắn chắc nam tử phát giác, người này nổi điên lên, thực sự phiền toái thực.

Rốt cuộc người này miệng thượng nói chính mình tính tình hảo, có phải hay không thật sự còn không nhất định.

Chu Thiên tưởng, kỳ thật cũng không trách này gầy nhưng rắn chắc nam tử như vậy chán ghét bị người kêu tên của mình, thật sự là này gầy nhưng rắn chắc nam tử tên thật sự lấy được quá kỳ ba.

Giản ngủ chi.

Nếu viết giấy Tuyên Thành thượng nhưng thật ra không tòi tên, bất quá kêu ra tới lại không giống nhau.

Giản ngủ chi, tiện muội tử.

Chỉ cần người hơi chút âm độc không tiêu chuẩn một chút, hoặc là người nghe được hơi chút oai một chút, tên này ý tứ lập tức liền

không giống nhau.

Tên này nếu là tên đầy đủ kêu nói, có thể so với máng chửi người vũ nhục. Nếu là tách ra kêu, giống nhau làm người bất đắc dĩ, hảo hảo một đại nam nhân bị người vẫn luôn kêu ‘muội tử’ ‘muội tử’, là cái nam nhân đều sẽ thống hận. Nhưng nếu là kêu ‘giản huynh’ ‘giản gia’ ‘giản đạo hữu’ từ từ, đã thống hận chính mình tên giản ngữ chi thực đương nhiên liền sẽ nghe thành ‘tiện huynh’ ‘tiện gia’ ‘tiện đạo hữu’.

Bởi vì này đó đủ loại nguyên nhân, giản ngữ chi tên này liền trở thành giản ngữ chi cấm kỵ, tuyệt không chuẩn người kêu.

Giản ngữ chi đương nhiên không biết Chu Thiên đang ở hồi ức chính mình bi thảm sử, còn vẻ mặt tươi cười nhìn Chu Thiên nói: “Người chính là Chu Thiên, không có nhìn thấy người phía trước ta thật không có như thế nào chú ý, bất quá sự đệ đối với người chính là coi trọng thực a, ta đảo không nghĩ tới người cùng sự đệ như thế thực lạc.”

Chu Thiên tươi cười rất là bất cần đời, cười nhìn giản ngữ chi thân bên phiến ngàn liếc mắt một cái, nói: “Có thể bị xưng là cùng phù văn bí cảnh cấm tông thiên chi kiêu tử phiến ngàn quan hệ thực lạc, thật sự làm tại hạ thụ sủng nhược kinh a ~”

Phiến ngàn tựa hồ có chút bất đắc dĩ, cười máng: “Tiểu tử người đừng làm bộ làm tịch.”

Chu Thiên buông tay, tỏ vẻ chính mình thực vô tội.

Phiến ngàn nói: “Được, người là thế nào tính tình ta còn không biết? Hôm nay người còn có chuyện gì không có, nếu là không có chuyện khác nói, ta tưởng có chút lời nói chúng ta nên nói chuyện.”

“Chính hợp ý ta.” Chu Thiên híp mắt, đáy mắt tinh quang chợt lóe mà không.

Trước khi đi, Chu Thiên đối Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích hai huynh đệ cáo biệt, “Ta trước cáo từ.”

Chiến Thương Tiễn huynh đệ hai người gật đầu.

Chu Thiên nhìn mắt vẫn luôn đứng bên cạnh trầm mặc không nói Thẩm Cửu, sau đó cùng nhau tùy phiên ngàn chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này chờ, phương xa truyền đến một trận ồn ào thanh.

Chu Thiên vốn dĩ không có để ý, rốt cuộc lần này vô giới sơn trang cử hành Tân Tú Lô Đài Tái, tứ phương tề tụ. Tiến đến vô giới sơn trang nhân vật rất nhiều đều ở tiên nguyên nổi danh đã lâu, một đường lại đây thời điểm tổng hội thỉnh thoảng khiến cho ồn ào, lần này cũng không phải vô giới sơn trang trong khoảng thời gian này lần đầu tiên.

Phong thủy trong vườn có cách nghĩ như vậy người không ở số ít, bất quá thực mau ý nghĩ như vậy đã bị đánh vỡ. Đơn giản là từ kia càng lúc càng lớn ồn ào thanh bên trong truyền đến ‘ Kinh Hồng tiên tử ‘ Tuyết Diên tôn chủ ’ như vậy xưng hô.

Kinh Hồng tiên tử Đường Niệm Niệm.

Tuyết Diên tôn chủ Tư Lăng Cô Hồng.

Trong nháy mắt hai người tên liền hiện ra phong thủy viên trung mọi người trong óc, sau đó toàn bộ phong thủy viên đột nhiên yên tĩnh. Đây cổ yên tĩnh tới thực mau lại đột nhiên, lại quái dị không có cảm thấy kỳ quái.

“Mặt mũi cũng thật đại a ~” đình tạ, Cốc Mị Nga một ngón tay kéo buông xuống ở chính mình trên vai một sợi tóc đẹp, phi thân bước lên không trung.

Không ngừng là nàng, đình tạ bên trong người đều đứng lên, bay lên không trung.

Chu Thiên đối phiên ngàn cười một cái, đi theo phi thân trên không.

Chiến Thương Tiển cùng Thù Lam bọn họ đương nhiên càng thêm sẽ không chậm.

Lập tức công phu, này vô giới sơn trang trên không cũng đã đứng rất nhiều tiên duệ, liếc mắt một cái nhìn lại thời điểm liền sẽ phát hiện này một thể hệ tân tú cơ hồ toàn bộ đều chạy ra tới hôm nay không trung.

Ở vô số người trong ánh mắt, kia từ phương xa không trung hành tẩu ba người một xà như cũ đạm nhiên như thường.

Tuyệt thế vô song nam tử ôm ấp khuynh thành nhan sắc nữ tử, hai người phù hợp âm áp không khí không người có thể ảnh hưởng, cảm nhiễm chung quanh. Giống nhau bạch y, giống nhau tự nhiên đơn bạc quần áo, giống nhau đạm nhiên thần thái, một thân nhanh nhẹn nhiếp tấn thiên địa minh sắc.

Kia một cái chớp mắt, thiên địa tựa không tiếng động, cảnh đã thành họa.

“..... Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng.” Phiên ngọc ôn hòa hai mắt lúc này đã lắng đọng lại, than nhẹ: “Ta không phải bọn họ đối thủ.”

Chu Thiên nghe xong, cười nói: “Còn không có bắt đầu đánh liền nhận thua nhưng không giống những chuyện người làm.”

Phiên ngọc đạm cười nói: “Ta bắt quá trần thuật sự thật thôi.”

Một bên giản ngữ chi đạo: “Sự đệ, người đây chính là trưởng người khác uy phong diệt chính mình chí khí a, người nên sẽ không hiện tại liền sợ rồi sao?”

“Sợ?” Phiên ngọc lắc đầu, hai mắt thâm thúy chuyên chú ở kia tới gần vô giới sơn trang hai người trên người, nói: “Không, ta chẳng những không sợ còn có thể chờ mong cùng bọn họ một trận chiến, rất muốn chính diện thể hội một chút bọn họ bản lĩnh.”

Giản ngữ chi thấy hấn không có bất luận cái gì bị đả kích dấu vết, nhắc tới tới tâm thần cũng liền buông xuống. Hấn nói ra câu nói kia trên thực tế chính là cố ý kích thích phiên ngạn, liền sợ phiên ngạn bị Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người cấp đả kích đến tâm cảnh, cho hấn sau này con đường mang đến không tốt ảnh hưởng.

Phiên ngạn kỳ thật nơi nào không rõ giản ngữ chi tâm tư, cái này sự huynh là thiệt tình đem hấn mới vừa thân đệ giống nhau đối đãi, lại lần nữa nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, lắc đầu than nhẹ, “Nếu là không có ngoài ý muốn, lần này Tân Tú Lôi Đài Tái căn bản là không ai là bọn họ đối thủ.”

Này hai người mới là chân chính thiên chi kiêu tử, như vậy ngắn ngủi thời gian có như vậy thành tựu, khó trách có thể làm Mộ Dung gia tộc hận không thể đưa bọn họ nghiền xương thành tro.

Giản ngữ chi bĩu môi nói: “Ta đều hoài nghi bọn họ có phải hay không tiên nhân tự hủy bản thể, hồn nhập luân hồi, chạy tới trùng tu.”

Giản ngữ nói đến những lời này thời điểm không có làm bất luận cái gì che giấu thủ đoạn, cho nên nghe được người không ít, những người này trên mặt đều lộ ra một mặt tán đồng cùng hoài nghi.

Phiên ngạn bật cười, sau đó quay đầu nhìn về phía Chu Thiên, hai mắt thâm thúy, truyền âm nói: “Người ánh mắt vẫn là như vậy hảo, chỉ cần bọn họ trên đường không có gì bất ngờ xảy ra ngã xuống, người phải làm sự tình có bọn họ hiệp trợ, xác suất thành công rất cao.”

Chu Thiên biểu tình bất biến, đúng mức nói: “Đa tạ khích lệ.”

Phiên ngạn mỉm cười lắc đầu, “Chúng ta cái gì quan hệ, người còn ở trước mặt ta trang?”

Chu Thiên cười, không tỏ ý kiến.

Hai người âm thầm nói chuyện thời gian, Tư Lăng Cô Hồng đã ôm Đường Niệm Niệm đi tới vô giới sơn trang nhập khẩu.

Đường Niệm Niệm nhìn vô giới sơn trang đứng thẳng quen thuộc mấy người, đạm nhiên khuôn mặt triển khai tươi cười. Này miệng cười giống như đầu mùa xuân đạo thứ nhất ánh mặt trời, minh diệu ấm áp, động nhân tâm phi, lộng lẫy loá mắt.

Thù Lam trong lòng đau xót, rõ ràng vui vẻ cực kỳ, lại có loại rơi lệ xúc động, có lẽ đây là hỉ cực mà khóc. Âm ngăn chặn trong lòng rung chuyển, đáp lại cấp Đường Niệm Niệm chính là một mặt nhất dị dàng lộng lẫy tươi cười.

Diệp thị tỷ muội, Chiến Thương Tiển, chiến thiên kích, Mộc Linh Nhi đều tại đây một khắc cười.

“Trang chủ, chủ mẫu (tiểu thư).” Cùng kêu lên kêu gọi.

Nơi này là vô giới sơn trang, ở vô giới sơn trang xưng hô Tư Lăng Cô Hồng vì trang chủ thật sự làm người hiểu lầm. Bất quá giờ này khắc này, tất cả mọi người mặc danh trầm mặc, không có một người cố ý lên án công khai bọn họ xưng hô sai lầm.

Trên thực tế, liên vô giới sơn trang người đều không có ra tiếng để ý, bọn họ lại có cái gì tư cách đi để ý đâu.

Vô giới sơn trang tổng quản Lưu đàn hiểu đi ra, đối Tư Lăng Cô Hồng không kiêng ngạo không siểm nịnh nói: “Tuyết Diên tôn chủ, Kinh Hồng tiên tử chỗ ở ở phong hà viên, ta tưởng Thù Lam cô nương sẽ dẫn đường.”

Thân là tiên nguyên đệ nhất kiếm tông, bích khung kiếm tông thực lực không dung khinh thường, đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng điều tra rất rõ ràng, đương nhiên biết Thù Lam đám người thân phận, cho nên chẳng sợ Thù Lam là tùy Viên gia người tới, vô giới sơn trang cho nàng còn có Chiến Thương Tiển bọn họ chỗ ở đều là phong hà trong vườn.

Thù Lam tiến lên gạt đầu, mỉm cười nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, đứng ở hai người bên cạnh lược sau địa phương.

Lưu đàn hiểu đảo mắt nhìn về phía Đỗ Tử Nhược, nói: “Linh trận chỗ ở ở nghi sinh viên, từ bên trong trang tiểu đồng vì ngài dẫn đường.”

Đỗ Tử Nhược bình đạm nói: “Không cần, ta cùng bọn họ một cái vườn, ta tưởng nơi đó sương phòng vậy là đủ rồi.”

Lưu đàn hiểu trong mắt hiện lên kinh ngạc, không khỏi lại nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vài lần, tiếp theo gạt đầu thối lui.

“Đỗ Tử Nhược đây là ở chúng ta những người này trước mặt tỏ thái độ.” Phiên ngạn về mặt thận trọng nói.

Chu Thiên cũng che giấu không được trên mặt kinh ngạc.

Giản ngữ chi híp mắt trầm giọng nói: “Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc có cái gì bản lĩnh, thế nhưng tại như vậy đoán thời gian nội làm Đỗ Tử Nhược nhập bọn? Đây rốt cuộc là hợp tác rồi, vẫn là nhận chủ?”

Phiên ngạn nói: “Lấy Đỗ Tử Nhược kiêu ngạo cùng tính tình, hẳn là chỉ là hợp tác.”

Chu Thiên đột nhiên trên đường đánh gãy hẳn nói, “Không, hẳn nhận chủ.”

Phiên ngạn cùng giản ngữ chi đô kinh ngạc nhìn hẳn, là kinh ngạc hẳn vì cái gì có thể nói như vậy kết luận, cũng là kinh ngạc hẳn nói nội dung.

“Người như thế nào biết?” Phiên ngạn hỏi.

Chu Thiên bất đắc dĩ nói: “Xem Đỗ Tử Nhược túi Càn Khôn.”

Nghe được Chu Thiên này thanh nhắc nhở, phiên ngoạn cùng giản ngữ chi đô triều Đỗ Tử Nhược túi Càn Khôn xem qua đi. Mới nhìn dưới còn nhìn không ra cái gì bất đồng, bất quá thực mau bọn họ biểu tình đều biến đổi.

Chu Thiên lúc này nói: “Đường Niệm Niệm bên người người túi Càn Khôn đều là nàng thân thủ làm, nếu Đỗ Tử Nhược không có nhận chủ, nàng cũng sẽ không lo lắng cho hấn cái này túi Càn Khôn.”

Phiên ngoạn cùng giản ngữ chi đô trầm mặc xuống dưới, ánh mắt còn ở Đỗ Tử Nhược túi Càn Khôn mặt trên. Kia túi Càn Khôn thực bình thường, không có phồn hoa là thêu văn, chỉ có một ít màu xanh biếc ám văn. Như vậy túi Càn Khôn không ngừng Đỗ Tử Nhược có, ở Thù Lam, Diệp thị tử muội, Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích, Mộc Linh Nhi trên người đều có.

Chu Thiên có chút buồn cười nhìn hai người trầm mặc biểu tình, lắc đầu nói: “Các người cũng không cần như vậy để ý, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này hai người, chờ các người chân chính tiếp xúc tới rồi mới có thể minh bạch rất nhiều chuyện.”

Phiên ngoạn hỏi: “Nghe người nói như vậy, người giống như một chút đều không kinh ngạc Đỗ Tử Nhược sẽ nhận chủ. Kia chính là linh trận, Đỗ Tử Nhược!” Mặt sau câu nói kia có chút trọng.

Linh trận Đỗ Tử Nhược, người này đối với trận pháp có khuynh thiên mới có thể, chỉ cần cho hấn thời gian, tiên nguyên người đều tin tưởng hấn sẽ trở thành trận tiên. Không chỉ như vậy, chỉ có bọn họ này đó tiên nguyên đỉnh cấp gia tộc môn phái người đều sẽ biết, Đỗ Tử Nhược thân phận không có đơn giản như vậy, hấn bối cảnh cùng sau lưng người là bọn họ này đó đỉnh cấp môn phái gia tộc người đều không muốn đắc tội.

Bởi vậy, Đỗ Tử Nhược mới có thể đủ có được như vậy đáng sợ mới có thể còn có thể như thế tự do, không có bị một ít gia tộc môn phái dùng cây mạnh đem hấn cấp giam cầm khống chế.

Người như vậy, cho dù là đỉnh cấp môn phái gia tộc trả giá vô số chỗ tốt mời cũng không chiếm được, cho dù là làm ký danh khách khanh trưởng lão cũng không muốn, nhưng cố tình cứ như vậy nhận chủ!

Cái này kêu người như thế nào tin tưởng?

Chu Thiên lắc đầu, “Không, ta kinh ngạc, thực kinh ngạc, bất quá.....” Lời nói vừa chuyển, Chu Thiên mặt mang tươi cười, ánh mắt dừng ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trên người, nói tiếp: “Đương những việc này phát sinh tại đây hai người trên người thời điểm, hết thảy đều không thể đều sẽ trở nên có khả năng, như vậy tưởng tượng liền cảm thấy không có gì.”

Phiên ngôn há mồm im lặng.

Chu Thiên lại nói: “Bọn họ làm không có khả năng sự tình còn thiếu sao?”

Phiên ngôn nghĩ nghĩ, phát giác thật đúng là không ít, chỉ bằng bọn họ vẫn là phạm nhân thời điểm liền dám cùng Mộ Dung gia tộc đối nghịch điểm này, đã cũng đủ chứng minh bọn họ điên cuồng, chính là làm như vậy sự tình bọn họ còn chưa chết, cũng đủ để chứng minh bọn họ lại lần nữa sáng tạo không có khả năng vì khả năng.

“Người ánh mắt vẫn là như vậy hảo.” Cuối cùng, phiên ngôn lại lần nữa lặp lại chính mình nói qua nói.

Chu Thiên hí mắt, khiêm tốn nói: “Đa tạ khích lệ.”

Đồng dạng lặp lại nguyên lai trả lời.

“Ha ha ha ha.” Hai người nhìn nhau, sau đó cùng nhau nở nụ cười.

Giản ngữ chi nghi hoặc nhìn hai người, không rõ bọn họ rốt cuộc đánh cái gì bí hiểm. Bực bội quơ quơ đầu, ánh mắt liền bắt giữ tới rồi vài đạo thân ảnh, thấp giọng kinh ngạc nói: “Kia không phải Bắc Minh thái tử cùng thanh liên tiên tử sao? Ha ha ha, thú vị, thú vị!”

Nghe được hần lời nói, Chu Thiên cùng phiên ngạn xem qua đi, quả nhiên nhìn đến không trung Cung Cẩn Mặc cùng Mộ Dung ngưng thật.

Không ngừng bọn họ thấy này hai người, chính hướng vô giới sơn trang nội hành tẩu Tư Lăng Cô Hồng đám người cũng chú ý tới.

Cung Cẩn Mặc cùng Mộ Dung ngưng thật đều đứng ở phương bắc vị trí, bất quá hai người cũng không có đứng chung một chỗ, Cung Cẩn Mặc ở phía trước một ít. Hần cao ngạo thân ảnh đứng thẳng ở một tòa cao ngất gác mái nóc nhà ngói đen phía trên, tuấn mỹ dung nhan thiếu thường lui tới cự người với ngàn dặm ở ngoài lạnh băng, tuy rằng vẫn là không có biểu tình, bất quá vẫn là làm người cảm nhận được hần khó được nhu hòa.

Trên trán biển cả tâm gợn sóng không dậy nổi, giống như là chân chính một khối xanh biển thuần tịnh đá quý.

Đường Niệm Niệm nhìn Cung Cẩn Mặc, từ hần khuôn mặt đến hần trên trán biển cả tâm, trong lòng toát ra tới cái thứ nhất ý niệm chính là, quả nhiên vẫn là muốn giết người đoạt bảo a.....

Sau đó Đường Niệm Niệm lại nhớ tới biển cả tâm là linh bảo, nhìn dáng vẻ giống như so trước kia nhìn đến thời điểm càng thông linh, như vậy linh bảo một khi thật sự nhận chủ, chủ nhân một khi đã chết, linh bảo nguyên linh cũng sẽ đi theo chết đi, đến lúc đó này bảo vật cũng không tính linh bảo. Chẳng sợ cuối cùng chủ nhân đã chết, linh bảo nguyên linh không chết, chín thành đồ sẽ vì chủ nhân báo thù, tuyệt đối sẽ không nhận sát chủ kẻ thù là chủ.

Như vậy tưởng tượng, Đường Niệm Niệm vốn dĩ nhìn Cung Cẩn Mặc lóng lánh bức người ánh mắt liền đậm xuống dưới.

Nhưng mà nàng vừa mới như vậy nóng bỏng ánh mắt lại kêu không ít người đều hiểu lầm, lại liên tưởng đến ở phạm thế thời điểm Cung Cẩn Mặc cùng Đường Niệm Niệm quan hệ, rất nhiều người thần sắc đều trở nên có khác thâm ý lên, hài hước nhìn Cung Cẩn Mặc, Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm còn có Mộ Dung ngưng thật.

Bốn người thân phận, bốn người thiên phú, bốn người chi gian cắt không đứt, gỡ càng rối hơn quan hệ, ở tiên nguyên trung tuyệt đối là một cục đại xem điểm, đã chịu tiên nguyên sở hữu trẻ tuổi tiên duệ chú ý.

Cho nên nói, chỉ cần là có người liên nhất định có bát quái.

Đến nỗi Cung Cẩn Mặc bản nhân, đương Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn qua, hai người ánh mắt đối diện ở bên nhau thời điểm, cặp kia nóng bỏng con người, như thế chuyên chú, toàn bộ hắc đồng bên trong chỉ có dư lại chính mình ảnh ngược, Cung Cẩn Mặc rõ ràng cảm giác được chính mình vẫn luôn lắng đọng lại trái tim đột nhiên nhảy lên lên.

Như vậy ánh mắt, làm hấn lại lần nữa nghĩ tới phủ đầy bụi ký ức.

Nguyên bản cho rằng cảm tình đã phai nhạt, nguyên lai bất quá là bị cố tình vùi lấp, hiện giờ chỉ là như vậy dễ dàng liếc mắt một cái, liền đủ để gọi lên hấn lòng tràn đầy tình cảm.

Cung Cẩn Mặc môi hơi hơi hoạt động vài cái, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng mà nhìn Đường Niệm Niệm bình đạm đi xuống ánh mắt, về phía sau dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực động tác, đều làm hấn nảy lên yết hầu lời nói lại lần nữa lắng đọng lại đi xuống, không tiếng động trầm mặc xuống dưới.

“Hừ.” Mặt sau ở mùi tên Mộ Dung gia tộc đệ tử ủng hộ trung Mộ Dung ngưng hừ nhẹ một tiếng, chầm chọc nói nhỏ, “Hạ tiện.”

Đang ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, trong mắt lại nhìn Cung Cẩn Mặc, quả nhiên là cái biết bơi dương thủy hạ tiện nữ tử.

Này liền cái tự mới vừa từ Mộ Dung ngưng thật sự trong miệng toát ra tới, một cỗ nóng rực gió thổi qua tới, sau đó bên người nàng mùi tên Mộ Dung gia tộc đệ tử toàn bộ bị đông lạnh thành khắc băng.

Khắc băng cũng không có rơi xuống đất, còn phiêu phù ở kia mười tên Mộ Dung gia tộc đệ tử nguyên lai đứng ở địa phương. Như thế mọi người ở đây trong ánh mắt, kia mười tên Mộ Dung gia tộc đệ tử bị đóng băng khắc băng, bọn họ quần áo tựa hồ bị thiêu đốt, làn da một chút bị chước thành tro tàn.

Như vậy một màn rõ ràng rơi vào không trung mọi người trong tầm mắt, không ít người đều không khỏi thấp giọng hô ra tiếng.

Khắc băng bên trong Mộ Dung gia tộc đệ tử chết rất chậm, thật sự rất chậm. Bọn họ thân thể hoàn toàn bị yên lặng đến vô pháp nhúc nhích, thân thể một chút bị bỏng cháy, làm người rõ ràng nhìn đến bọn họ từ chỉ gian đến lòng bàn tay một chút thành tro quá trình, sau đó lại tới tay cổ tay, cánh tay.....

Như vậy tử vong phương thức có bao nhiêu thống khổ không ai biết, bất quá từ này mười tên Mộ Dung gia tộc đệ tử cơ hồ đột ra hai mắt có thể suy đoán ra tới. Kia trong ánh mắt tuyệt vọng điên cuồng thống khổ, làm người sồn tóc gáy.

Này hết thảy là người phương nào việc làm, ở đây người đều biết.

Tước hoa thành Đường Niệm Niệm nhất cử giết hại Mộ Dung gia tộc tịnh uyên phái đệ tử, còn có lúc sau mười năm tới cấp Mộ Dung gia tộc tìm phiền toái sử dụng thủ đoạn, đang có này đáng sợ băng hỏa.

Lúc này, Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Ta chính mình tới.”

Nếu không phải nàng vừa mới ngăn lại, Mộ Dung ngưng thật lúc này bất tử cũng bị thương.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười buông lỏng ra vây quanh tay nàng, ở nàng bên tai sủng nịch nói: “Chơi đến vui vẻ.”

Như thế ôn nhu, như thế dung túng.

Như thế.....

Làm càn!

Ở đây sở hữu trẻ tuổi tiên duệ nhóm trong lòng đều không khỏi khiếp sợ. Này hai người thế nhưng tính toán ở vô giới sơn trang đối Mộ Dung ngưng thật động thủ?

Không cần bọn họ hoài nghi, bởi vì Đường Niệm Niệm đã động.

Đường Niệm Niệm thân ảnh từ tại chỗ chớp mắt biến mất, sau đó xuất hiện ở Mộ Dung ngưng thật sự trước mặt, trắng ra..... Một quyền tấu đi xuống.

Mục tiêu.....

Mộ Dung ngưng thật sự khuôn mặt.

-----oOo-----

Chương 197: hoành hành không cố kỵ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ai cũng không nghĩ tới Đường Niệm Niệm động tác sẽ như vậy mau, như vậy gọn gàng dứt khoát. Vô luận là ở đây đông đảo tiên duệ, vẫn là Mộ Dung ngưng thật bản nhân.

Mộ Dung ngưng thật trước nay đến vô giới sơn trang sau liền không có xuất hiện ở mọi người trước mặt quá, lần này sẽ ra tới vẫn là bởi vì nghe được Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tiến đến tin tức, cái này làm cho nàng nhin không được trong lòng phần hận ra tới vừa thấy.

Mười cái Mộ Dung gia tộc đệ tử ủng hộ ở nàng bên người không phải vì bảo hộ nàng, mà là vì biểu hiện Mộ Dung gia tộc phô trương, còn có làm người khác biết bọn họ là Mộ Dung gia tộc người. Bọn họ bản thân cũng tin tưởng, ở vô giới trong sơn trang mặt không người dám can đảm động thủ nháo sự.

Chỉ là cái này tự tin vẫn là ở đối mặt Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người khi bị đánh vỡ, một cái đối mặt liền động thủ, chuyện như vậy tuyệt đối là ai cũng không dám tưởng, nhưng mà Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lại làm ra tới.

Ở Mộ Dung ngưng thật ngây người thời điểm, Đường Niệm Niệm nắm tay đã dừng ở nàng trên mặt, một cổ đau nhức từ nàng cái mũi thượng truyền đến, lúc này mới đem nàng cấp bừng tỉnh.

Một tay đột nhiên che lại cái mũi, vào tay chính là một mảnh dính trệ chất lỏng. Lau một phen đặt ở trước mắt vừa thấy, một tay đều là tanh hồng máu.

Mộ Dung ngưng thật ngốc lẳng nhìn trong tay máu mũi, tựa hồ không thể tin được nếu là thật sự.

“Ha ha ha ha ——!” Một trận phun tiếng cười âm từ bốn phía truyền ra tới.

Lúc này Mộ Dung ngưng thật sự bộ dáng đích xác chặt vật đến làm người buồn cười, tưởng nàng luôn luôn đều là đại phô trương xuất hiện, mỗi lần xuất hiện đều là một thân ung dung thanh nhã, giống như kia cao không thể phân bầu trời tiên tử.

Hiện giờ này đạo tu đệ nhất gia tộc thanh liên tiên tử cái mũi bị đánh đến đỏ bừng, máu mũi chảy xuôi, bị nàng vừa mới chính mình tay một sờ, càng đem mặt sát đến cùng đại hoa miêu giống nhau, đem một thân thanh cao thanh nhã khí chất đều cấp đánh vỡ.

Chung quanh tiếng cười thật giống như từng đạo sấm sét đánh vào Mộ Dung ngưng thật sự trong đầu, cuối cùng đem nàng cấp hoàn toàn cấp bừng tỉnh. Trong nháy mắt nàng sắc mặt hiện lên dữ tợn, đột nhiên ngược mắt hung hăng trừng mắt Đường Niệm Niệm, thân thể chung quanh xanh tím sắc lôi điện lập loè, sấn đến thần sắc của nàng càng thêm khủng bố.

“Người đánh ta? Người tiện nhân này cư nhiên dám đánh ta!?” Bén nhọn thanh âm giống như có chút mất khống chế.

Đường Niệm Niệm an tĩnh đứng ở nàng trước mặt, đạm nói: “Ta nhớ rõ người đã nói, người không thấy mình tương lai.”

Những lời này lập tức gọi lên Mộ Dung ngưng thật nhất thống hận hồi ức, thân thể chung quanh thanh lôi đều bổ về phía Đường Niệm Niệm, một đôi mắt càng thêm hung ác nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, liệu mạng sử dụng chính mình thiên phú, chính là kết quả là nhìn đến vẫn là một mảnh vô biên xanh biếc quang cảnh.

Vì cái gì nhìn không thấy, vì cái gì nhìn không thấy quá khứ của nàng, nhìn không tới nàng tương lai, vì cái gì chính là nhìn không thấy!

Mộ Dung ngưng thật phần hận ở trong lòng rỗng giận, chỉ chớp mắt nhìn đến trên bầu trời một người nam tử, thực mau một vài bước hình ảnh nhanh chóng ở nàng trong đầu hiện lên đi, những cái đó hình ảnh đúng là nàng cùng Đường Niệm Niệm giằng co sau kết quả.

Hình ảnh này còn không có thấy rõ ràng, Đường Niệm Niệm đã dễ dàng đem nàng thanh lôi phá giải, một chân đạp lên Mộ Dung ngưng thật sự bụng.

Này một chân Đường Niệm Niệm như cũ vô dụng bất luận cái gì được lực pháp thuật, đơn thuần một dưới chân đi, đá vào không hề phòng bị Mộ Dung ngưng thật sự bụng thượng, một chút liền đem nàng từ giữa không trung địa phương trực tiếp dẫm lên vô giới sơn trang mặt đất, lưng hung hăng đánh vào thổ địa thượng.

Này còn không có kết thúc, Đường Niệm Niệm mũi chân một câu, liền đem Mộ Dung ngưng thật lại lần nữa từ trên mặt đất gọi lên tới, xoay người một chân đá vào nàng gò má thượng, rõ ràng ở Mộ Dung ngưng thật kia xinh đẹp gương mặt lưu lại một đế giày vết đỏ, cùng nàng nguyên bản trên mặt máu mũi hỗn hợp ở bên nhau, thoát nhìn vô cùng buồn cười.

Đường Niệm Niệm này thi triển liên tục võ thuật xem đến chung quanh tiên duệ nhóm trợn mắt há hốc mồm, muốn biết được ở tiên nguyên bên trong đánh nhau, phần lớn dựa vào đều là pháp thuật, kiếm tu sở dụng chính là thay đổi thất thường kiếm thuật, thật đúng là rất ít gặp qua như vậy dùng võ thuật đánh người.

Nhất chiêu nhất thức ở Đường Niệm Niệm thi triển chuyển về vân nước chảy, gọn gàng dứt khoát, xem đến mọi người cũng không khỏi ở trong lòng kêu một tiếng hảo.

Mộ Dung ngưng thật là hoàn toàn bị này liên tiếp không ngừng chiêu thức cấp đánh懵, chờ nàng thật vất vả tỉnh táo lại thời điểm chỉ cảm thấy đến toàn thân đều ở đau, đặc biệt là gò má càng là đau đến chết lặng, linh thức đảo qua liền đem chính mình hiện tại bộ dáng xem ở trong đầu, trong nháy mắt trong cơn giận dữ, cơ hồ thiêu hủy nàng vốn là còn thừa không bao nhiêu lý trí.

Linh thức nhìn quét dưới, nàng một bộ vân màu trắng vân sa váy dài đã hỗn độn bất kham, may mắn không có gì tổn hại cùng dư bản. Đây cũng là bởi vì Đường Niệm Niệm giày thực sạch sẽ, còn có Mộ Dung ngưng chân thân thượng ăn mặc cái này quần áo vốn chính là một kiện Linh Khí, có thể ngăn cản pháp thuật công kích, chỉ là đối Đường Niệm Niệm như vậy không có tăng thêm bất luận cái gì năng lượng quyền cước đã kích lại không có ngăn cản lực, lại cũng sẽ không bởi vì này quyền cước đã kích mà tổn hại.

Này đó còn chỉ là thứ yếu, để cho Mộ Dung ngưng chân khí phần muốn chết chính là nàng khuôn mặt. Thân là một nữ tử, vẫn là một cái đặc biệt chú trọng chính mình bề ngoài cùng phô trương tuyệt sắc mỹ nữ, Mộ Dung ngưng thật đối với tự thân dung mạo hình tượng để ý đó là không cần phải nói.

Hiện tại nàng nhất tự tin nhất để ý dung mạo lại hoàn toàn biến thành đầu heo, thậm chí so đầu heo còn không bằng. Đầy mặt sưng đỏ, nhìn không ra nguyên lai mặt hình cùng trắng nõn da thịt màu sắc, hai con mắt đỉnh hai cái đại hắc vòng, cái mũi sưng đỏ đến giống cái thịt cầu, máu mũi còn không có ngừng, đồ được yêu thích cùng miệng thượng đều là. Liền nguyên bản vẫn đến tinh xảo tóc mai cũng tán loạn, trên đỉnh đầu ngọc bạch liên quan chính nghiêng lệch treo ở trên tóc.

“Ta muốn giết ngươi ——!” Mộ Dung ngưng thật bèn nhón la lên một tiếng, trong tay tế ra một mặt mâm ngọc.

Giờ này khắc này, nàng bộ dáng này này hình tượng có thể so với kẻ điên, nghe được Mộ Dung ngưng thật này điên cuồng phần nộ gào rống, chung quanh xem diễn tiên duệ nhóm đều có thể đủ lý giải Mộ Dung ngưng thật lúc này tâm tình, rốt cuộc như vậy hình tượng bị mọi người nhìn đến, đối hảo mặt mũi hảo phô trương Mộ Dung ngưng thật tới nói đã kích thật sự quá lớn.

Nơi nào đó, Cốc Mị Nga vũ mị cười, trong tay một khối ngọc giản đang ở tản ra ánh huỳnh quang.

Ở nàng bên cạnh dư tỵ ánh mắt đảo qua nàng trong tay ngọc giản, cười nói: “Đem một màn này ký lục ngọc giản nội, người chẳng lẽ là tính toán về sau phát tán đi ra ngoài?”

Dư tỵ thân xuyên một thân màu đen quần áo nịt, dáng người không mập không gầy, thuộc về tinh tráng cái loại này, liếc mắt một cái qua đi cũng không có vẻ nhiều chắc nịch, bất quá nhìn kỹ lúc sau liền sẽ phát hiện hấn này khẩn thật thân thể ẩn chứa bạo phát lực. Một đầu tóc đen bị hấn không chút cẩu thả chải vuốt ở sau đầu, lộ ra tà tuấn mặt, hấn tươi cười luôn là mang theo trời sinh châm chọc cảm, cho người ta một loại ghét thế ác tỵ cảm giác.

Cốc Mị Nga nhướng mày nói: “Chẳng lẽ không được sao?”

Dư tỵ nói: “Các người nữ tử chính là như thế thiện đó.”

Cốc Mị Nga không thềm để ý hấn châm chọc, trên thực tế nàng biết dư tỵ chỉ là ở trần thuật chính hấn ý tưởng, cũng không có bất luận cái gì châm chọc ý tứ. Bất quá hấn người này cố tình liên sinh đến cái dạng này, nói chuyện tổng cho người ta trào phúng cảm giác, bởi vì nguyên nhân này, không quen thuộc người của hấn tổng hội hiểu lầm, cũng bởi vì cái này cấp dư tỵ nháo ra không ít không cần thiết phiền toái.

Cốc Mị Nga nói: “Tùy tiện người nói như thế nào, dù sao tiên nguyên không luôn là lấy ta cùng Mộ Dung ngưng thật tương đối sao, nếu như vậy ta đương nhiên không thể cô phụ chúng tiên duệ kỳ vọng, có cơ hội đem Mộ Dung ngưng thật cấp dẫn đi xuống, vì cái gì không đi bắt hồi cơ hội này đâu?” Nói xong còn nghịch ngợm đối dư tỵ chớp chớp mắt.

Dư tỵ ánh mắt sắc bén lên, trầm giọng nói: “Ta nói rồi, đừng nói ta thi triển mị thuật.”

“A..... Ngượng ngùng, ta nhưng không có cố tình thi triển, chỉ là ta này thể chất, người biết ~” Cốc Mị Nga vẻ mặt vô tội nhìn hấn.

Dư tự lại sao lại tin tưởng nàng có lệ thoái thác, cười lạnh một chút không có đáp lại.

Lúc này, một cỗ thật lớn uy phong quang mang hấp dẫn mọi người lực chú ý, cũng làm Cốc Mị Nga cùng dư tự đối thoại đình chỉ. Đồng loạt hướng quang mang phát ra địa phương nhìn lại, nhìn đến đúng là Mộ Dung ngưng thật lợi dụng mâm ngọc đang ở thi pháp.

“Tiện nhân, đừng tưởng rằng người tu vi so với ta thắng chức khó lường, ta thiên phú, ta trời sinh thể chất là người vô pháp so sánh với, căn bản vô pháp đánh đồng, người liền cho ta xách giày tử đều không xứng!” Mộ Dung ngưng thật cao giọng hét chói tai, trước mặt mâm ngọc quang hoa càng ngày càng cường, luyện chung quanh không gian đều bắt đầu chấn động, ần ần vẽ ra hắc động.

Đường Niệm Niệm kinh ngạc nhìn mắt Mộ Dung ngưng thật trước mặt mâm ngọc, thấp giọng nỉ non, “Thanh liên đạo thể thiên phú pháp thuật, xoay chuyển tương lai?”

Mâm ngọc quang hoa chấn động hạ, bại lộ ra Mộ Dung ngưng thật sự khiếp sợ, “Người như thế nào sẽ biết!?”

Thanh liên đạo thể tu đạo tuyệt hảo thể chất, chẳng những có nhìn đến quá khứ tương lai thiên phú, còn có thuộc về thanh liên đạo thể thiên phú pháp thuật. Cái gọi là thiên phú pháp thuật chính là trừ bỏ thanh liên đạo thể người ở ngoài, ai cũng vô pháp tu luyện sử dụng.

Lúc này Mộ Dung ngưng thật thi triển pháp thuật chính là thuộc về thanh liên đạo thể thiên phú pháp thuật, xoay chuyển tương lai. Ở Đường Niệm Niệm trong trí nhớ mặt, pháp thuật này có thể hóa khai một đạo hắc động, đem người cấp hít vào hắc động bên trong, đem người này đưa hướng tương lai nơi. Đây vốn dĩ không tính cái gì công kích pháp thuật, lấy Mộ Dung ngưng thật hiện tại tu vi cũng không có khả năng làm được, có thể thi triển này thiên phú pháp thuật mới bắt đầu uy năng liền không tòi.

Xem Mộ Dung ngưng thật sự bộ dáng, nghĩ đến cũng không phải vì đem Đường Niệm Niệm đưa đi tương lai, mà là tính toán đem

Đường Niệm Niệm hút vào hắc động bên trong, sau đó khiến cho Đường Niệm Niệm bị lạc ở bên trong, thẳng đến tử vong đều không có biện pháp ra tới.

Này pháp thuật là Mộ Dung ngưng thật sự truyền thừa pháp thuật, là ở nàng bị quan tư quá thời điểm được đến, trải qua không ngừng nghiêm túc thể ngộ mới có thể đủ đơn giản thi triển ra tới, cũng chỉ là có thể thi triển ra tới thôi, lại không cách nào hoàn chỉnh hoàn thành. Hơn nữa cho tới hôm nay trừ bỏ nàng chính mình, liền Mộ Dung Càn Hoa cùng Mộ Dung Trĩ Tuân bọn họ cũng không biết nàng lĩnh ngộ cái này đáng sợ pháp thuật, Đường Niệm Niệm như vậy một câu nói toạc ra nàng tuyệt chiêu tên, làm nàng không khiếp sợ đều không được.

Bất quá thực mau Mộ Dung ngưng thật liền khôi phục cảm xúc, hung ác cười lạnh, “Biết thì thế nào, biết thì thế nào!” Liền tính đã biết cũng không có cách nào ngăn cản nàng này đạo pháp thuật, chỉ có thể càng thêm tuyệt vọng thôi.

Lâu mái ngói đen phía trên, Cung Cẩn Mặc hai mắt hiện lên một sợi thận trọng, cái trán biến cả tâm sóng mãnh liệt. Mộ Dung ngưng thật này vận sức chờ phát động pháp thuật liền hắc cũng cảm giác được uy hiếp, Niệm Niệm hay không có thể ứng phó?

Cung Cẩn Mặc có ra tay chuẩn bị, chỉ là đương hắc chuẩn bị ra tay giúp trợ Đường Niệm Niệm thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng nhìn qua ánh mắt làm hắc dừng lại.

Cung Cẩn Mặc quay đầu liền cùng Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đối diện ở cùng nhau, hai người cách không đối vọng, chẳng sợ Cung Cẩn Mặc lúc này đứng ở mái nhà chỗ cao, Tư Lăng Cô Hồng đứng ở phía dưới mặt đất, bất quá này cũng không sẽ làm Tư Lăng Cô Hồng có vẻ so Cung Cẩn Mặc thấp kém.

Hai người lúc này đối diện liền cùng năm đó ở niệm hồng đại lục đại vận hải giống nhau, một cái khinh cuồng cao ngạo, một cái yên tĩnh tự nhiên, không tiếng động giằng co. Nhưng mà lần này Cung Cẩn Mặc cũng không có giống lúc trước như vậy chủ động khiêu khích,

cùng Tư Lăng Cô Hồng nhìn nhau một tức lúc sau liền sai khai ánh mắt, cũng đánh mắt trợ giúp Đường Niệm Niệm tâm tư.

Hắn trong lòng có một tia tự giễu. Nhiều năm sau hôm nay lại lần nữa gặp mặt, bởi vì Đường Niệm Niệm nóng bỏng ánh mắt liền quấy rầy vẫn luôn bình tĩnh tâm thần, thế nhưng liền tâm trí đều rối loạn không thành?

Đường Niệm Niệm nếu là có nguy hiểm lại như thế nào chính mình ra tay, Tư Lăng Cô Hồng lại như thế nào sẽ trợ mắt nhìn nàng xảy ra chuyện. Huống hồ lấy Đường Niệm Niệm hiện tại bình tĩnh biểu tình, nghĩ đến nàng chính mình cũng có chính mình cân nhắc cùng tính toán.

Tư Lăng Cô Hồng ở Cung Cẩn Mặc thu hồi tầm mắt lúc sau cũng đem ánh mắt quay lại Đường Niệm Niệm trên người, một đôi không có cảm tình con người lập tức hiện lên nhu hòa, mang theo như nước ý cười.

Ta Niệm Niệm, cần gì khác nam tử bảo hộ.

Trên bầu trời, nghị luận thanh dần dần dâng lên, không ít người tu tiên đều yên lặng rời xa thi pháp Mộ Dung ngưng thật, đứng ở xa hơn địa phương đi. Tuy rằng không biết Mộ Dung ngưng thật này pháp thuật rốt cuộc là cái gì, nhưng là chỉ bằng này lúc đầu khí thế liền cũng đủ làm rất nhiều người vô pháp thừa nhận rồi.

“Thanh liên đạo thể, quả nhiên danh bất hư truyền a.” Nào đó chỗ tối, một vị lão giả nói như thế nói.

Mặt khác một người nói: “Ta đảo cảm thấy kia Đường Niệm Niệm càng thêm danh bất hư truyền, ở thanh liên đạo thể thi pháp trước mặt, không ra tay ngăn cản cũng liền thôi, nhìn xem nàng kia không có sợ hãi bộ dáng.”

Lão giả lắc đầu một hồi, mới nghẹn ra một câu, “Những người trẻ tuổi này, thật sự một thế hệ so một thế hệ yêu nghiệt.”

Mặt khác người nọ cười nói: “Nhớ năm đó, người không cũng bị xưng là yêu nghiệt?”

Lão giả nói: “Kia cũng so ra kém này một thế hệ người trẻ tuổi.”

Mặt khác người không nói gì, không tiếng động cam chịu lão giả nói. Sau đó đột nhiên quay đầu nhìn về phía nơi khác, cười nói: “Rất cuộc người tới, ta còn nói này Mộ Dung gia tộc cùng bích khung kiếm tông người thật sự mặc kệ việc này.”

Lão giả cười nói: “Này Mộ Dung gia thanh liên tiểu nhi thi triển pháp thuật đã vượt qua luận bàn phạm vi.”

“Luận bàn?” Mặt khác người nọ ha ha cười rộ lên, “Thật là lạn lấy có a.”

“Mặc kệ nhiều lạn, hữu hiệu là được.” Lão giả nói, một đôi cơ trí đôi mắt cùng giữa không trung Đường Niệm Niệm đối diện ở cùng nhau, đối với Đường Niệm Niệm lộ ra một cái lão ngoan đồng giống nhau tươi cười.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật đầu. Không sai, các nàng đây là ở luận bàn.

“Tiểu ngưng thật.” Một đạo sấm sét giống nhau thanh âm thành linh xảy ra vang vọng không trung.

Mộ Dung ngưng thật vận sức chờ phát động pháp thuật cũng tại đây nói thanh âm hạ tan biến, ánh sáng tan đi, bại lộ ra nguyên bản bị ánh sáng che lấp đầu heo khuôn mặt, biểu tình có chút hoảng loạn hơn nữa ủy khuất, “Gia gia!”

Mộ Dung ngưng thật trên mặt thương ở Đường Niệm Niệm đánh tiếp thời điểm đã hạ được, cho dù là dùng linh lực tắm bổ một chốc một lát cũng khôi phục không được. Cái này làm cho Mộ Dung ngưng thật một phát hiện sau, hoảng loạn đến từ túi Càn Khôn lấy ra đỉnh đầu ngốc mũ mang ở trên đầu, đem cả khuôn mặt đều cấp che khuất.

Bất quá cho dù là như vậy, nàng vừa mới hình tượng đã đã sớm bị ở đây mọi người xem ở trong mắt, ghi tạc trong đầu, há là như thế này vừa che là có thể đủ làm người quên?

Ra tiếng người tới đúng là Mộ Dung Trĩ Tuân, hấn khuôn mặt tuổi già lại không có vẻ già nua, thân xuyên màu xanh đen đạo bào, đứng ở giữa không trung, thần sắc nghiêm túc, ánh mắt sắc bén, thực sự nhất phái tuyệt thế cao nhân khí độ.

Ở Mộ Dung Trĩ Tuân bên người còn đứng ở bốn người, trong đó liền có Mộ Dung Càn Hoa.

Này Mộ Dung gia tộc già trẻ gia chủ đều xuất hiện, ở đây vây xem trẻ tuổi tiên duệ đều tự giác mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, không nên xem không xem, không nên nghe đừng nghe, mỗi người đình chỉ không lễ phép nghị luận, nghiêm cẩn trầm mặc xuống dưới.

Mộ Dung Trĩ Tuân ánh mắt lạnh lùng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người trên người qua lại xem, rũ ở trong tay áo mặt tay nhất khấn nhất tụng. Hấn rất muốn trực tiếp động thủ đem này hai cái tai họa cấp đương trường giết, chính là lại không thể không cố kỵ bích khung kiếm tông mặt mũi. Sát vẫn là không giết? Nơi này được mắt.....

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm vào Mộ Dung ngưng chân thân biên lão giả, hai tròng mắt nhẹ mị, biểu tình có chút chết lặng lên, “Ta biết người.”

Niệm hồng đại lục đông xuân thành đàn hoa yến, Tư Lăng Cô Hồng thân thủ hủy Mộ Dung ngưng thật Kim Đan, người này thanh âm đột nhiên xuất hiện, đem Tư Lăng Cô Hồng tay bị thương. Năm đó nàng vừa mới ở mộc long linh mạch sinh ra ngoan bảo, bị Mộ Dung ngưng thật cùng cái nút sơ hợp tác bắt cóc, ra tay bỗng nhưng bắt Mộ Dung ngưng thật, cũng là người này đem Mộ Dung ngưng thật cấp cứu đi.

Mỗi lần đều có thể giải quyết Mộ Dung ngưng thật, đều là người này từ giữa làm khó dễ, phá hủy kết quả.

Mộ Dung Trí Tuân thấy Đường Niệm Niệm trên mặt đối chính mình một chút đều không có che giấu địch ý, trong lòng sát ý nháy mắt một nùng, nghĩ thầm vì Mộ Dung gia tộc, chẳng sợ trên lưng thế nhân bêu danh lại như thế nào, chỉ cần Mộ Dung gia tộc đứng ở tuyệt đỉnh phía trên, này đó bêu danh cũng đương nhiên tự động tan đi, bị người cố ý quên đi.

Diệt hồn chú từ Mộ Dung Trí Tuân đầu ngón tay bắn ra, trừ bỏ một ít lão gia hỏa, trẻ tuổi người trung chỉ có một chút mấy người phát hiện, những người này sắc mặt đều đột nhiên biến đổi.

“Mộ Dung Trí Tuân, ngươi dám ——!” Một tiếng phẫn nộ cực kỳ gầm nhẹ, ra đến tới rồi Viên gia gia chủ Viên Cần Nhiên. Hắn vốn dĩ ngốc tại chỗ ở không ra chính là không muốn cùng Mộ Dung gia tộc người có cái gì tụ tập, lần này Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người đã đến, bị Mộ Dung gia tộc người cố ý ngăn cản, chờ hắn phát hiện thời điểm thời điểm đuổi tới thời điểm, vừa lúc thấy Mộ Dung Trí Tuân ra tay một màn này.

Luôn luôn đều là một bộ ôn hòa bộ dáng Viên Cần Nhiên, lúc này hai mắt hung ác, vẻ mặt lạnh băng cùng khản trương.

Mộ Dung Trí Tuân căn bản không để ý tới Viên Cần Nhiên, hai mắt hơi trừng nhìn kịp thời đuổi tới Đường Niệm Niệm bên người, đuổi tay vì Đường Niệm Niệm ngăn cản trụ chính mình diệt hồn chú Tư Lăng Cô Hồng. Ở tiếp xúc đến Tư Lăng Cô Hồng cặp kia vô tình hai mắt thời điểm, tâm thần thế nhưng nhịn không được nhảy dựng.

Tư Lăng Cô Hồng buông ra Đường Niệm Niệm, đồng thời đem một tiểu bàn thủy tinh bánh đặt ở tay nàng, sau đó thân ảnh liền triệu Mộ Dung Trí Tuân mà đi.

“A ——!” Tiếng kêu sợ hãi khó có thể khống chế từ bốn phía tiên duệ trong miệng toát ra tới, nếu nói Đường Niệm Niệm đột nhiên đối Mộ Dung ngưng thật động thủ nói bọn họ còn có thể lý giải, như vậy Tư Lăng Cô Hồng chủ động đối Mộ Dung Trí Tuân ra tay, này liền hoàn toàn vượt qua bọn họ tâm lý tiếp thu phạm vi.

Tuyết Diên tôn chủ, xưng hán một tiếng Tuyết Diên tôn chủ là đối hán tôn kính cùng bội phục, bất quá chân chính tin tưởng Tư Lăng Cô Hồng đạt tới Hợp Thể kỳ đại tôn tu vi căn bản là không có vài người.

Mộ Dung Trí Tuân người này ở mấy ngàn năm trước cũng đã là Hợp Thể kỳ đại tôn tu vi, hiện giờ chẳng sợ không có đến Đại Thừa kỳ, ít nhất cũng đã là đại tôn đỉnh đi? Như vậy tu vi, bằng Tư Lăng Cô Hồng tuổi này ước chừng trăm tuổi người tu tiên cư nhiên dám can đảm cùng hán động thủ!

Ngẫu nhiên nói này đó bâng quan người không tin, liền Mộ Dung Trí Tuân chính mình đều có chút không thể tin được. Bất quá thực mau hán liền cười lạnh một tiếng, cao giọng nói: “Này chờ không hiểu đến tôn lão hậu bối thật sự thiếu giáo huấn, hiện giờ hán thể nhưng đối lão phu chủ động khiêu khích, mong rằng bích khung kiếm tông các vị không cần can thiệp lão phu cùng này hậu bối ân oán.”

Bích khung kiếm tông đi vào nơi này đi đâu người là đại trưởng lão thiết nam hạc, một đầu tóc bạc, một trương tựa tỉnh phi tỉnh thần thái, nghe vậy chỉ là hơi chút nâng nâng mí mắt, “Thỉnh tùy ý, chớ có người chết cùng huỷ hoại linh căn là được.”

Ở người ngoài nghe tới, thiết nam hạc lời này là đối Mộ Dung Trí Tuân nói, bất quá mấy lão gia hỏa lại nghe ra tới, hán lời này cũng có ý tứ là đối Tư Lăng Cô Hồng nói.

Mộ Dung Trí Tuân nghe xong trong lòng có khí, lại cũng không hảo đối thiết nam tóc bạc, trong tay một cây phát trần xuất hiện.

Chí tôn? Tiên nguyên chí tôn? Thả nhìn xem người có thể hay không sống đến lúc ấy!

“Liền vũ khí cũng không lấy, như thế cuồng vọng, bị thương cũng chớ có nói lão phu ỷ lớn hiếp nhỏ.” Mộ Dung Trí Tuân nói chuyện thời điểm, bụi bặm rời tay mà ra, bay lên bầu trời, mây đen bao trùm toàn bộ vô giới sơn trang, thùng nước phẩm chất tím sét đánh hướng Tư Lăng Cô Hồng.

Không chỉ như vậy, cũng không biết Mộ Dung Trí Tuân là cố ý vẫn là vô tình, một ít thật nhỏ lỗi điện còn hướng Đường Niệm Niệm cùng Thù Lam những người này đánh qua đi.

Đang ở cảnh thủy tinh bán Đường Niệm Niệm mảy nhẹ nhàng nhú hạ, phát tay ở Thù Lam đám người trên người bố trí hạ cái chắn. Hiển nhiên có thiết nam hạc câu nói kia, Mộ Dung Trí Tuân cũng không thể đương trường phát mặt mũi của hắn, cho nên không có đối Thù Lam đám người ra tay tàn nhẫn, trình độ như vậy công kích, Đường Niệm Niệm có thể hoàn mỹ ngăn cản.

Ở Đường Niệm Niệm bố trí hạ cái chắn thời điểm, một đạo ám kim sắc trận pháp cũng vừa lúc đem Thù Lam đám người bao bọc lấy, nguyên lai là Đỗ Tử Nhược ra tay, tám khối trận tinh phiêu phù ở thân thể hắn chung quanh. Có hai người đồng thời ra tay, Thù Lam đám người hoàn toàn có thể bình yên vô sự.

Đường Niệm Niệm triều Đỗ Tử Nhược nhìn thoáng qua, âm thầm gật đầu. Quả nhiên rất hữu dụng.

Đỗ Tử Nhược vừa ra tay lại một lần tôn định rồi người khác phỏng đoán. Hắn đây là lại một lần tỏ thái độ chính mình cùng Đường Niệm Niệm này đám người quan hệ, là muốn cùng Đường Niệm Niệm bọn họ cùng nhau cùng Mộ Dung gia tộc đối nghịch.

Mộ Dung Càn Hoa nhìn một màn này, trong lòng tức khắc lại đổ lại tức, buồn đến khó chịu. Lúc trước bọn họ Mộ Dung gia tộc đưa ra một đồng chỗ tốt bãi ở Đỗ Tử Nhược trước mặt mời hắn làm gia tộc khách khanh, Đỗ Tử Nhược lại liền xem đều không xem cự tuyệt. Đương Đỗ Tử Nhược thanh danh càng ngày càng vang lên lúc sau, Mộ Dung gia tộc thậm chí cố ý làm Mộ Dung ngưng thật cùng hắn kết thành song hưu đạo lữ, chính là cho dù là như vậy ám chỉ điều kiện, Đỗ Tử Nhược vẫn là cự tuyệt.

Như vậy một cái bị bọn họ Mộ Dung gia tộc dùng hết biện pháp muốn nhận lấy người không có thu hoạch, ngược lại thành kẻ thù người, cái này kêu bọn họ sao có thể không khó chịu.

Đáng tiếc vô luận Mộ Dung Càn Hoa như thế nào khó chịu phần nộ, đối này đều không thể nề hà.

Đường Niệm Niệm đăm đăm ăn Tư Lăng Cô Hồng sở cấp thủy tinh bánh, ánh mắt chuyển tới kia mười khối đã bị người xem nhẹ Mộ Dung gia tộc đệ tử khắc băng thương.

Dám can đảm đối nàng người ra tay, như vậy thân là Mộ Dung gia tộc người cũng nên chịu khổ.

Cái này ý niệm ở Đường Niệm Niệm trong đầu chợt lóe, kia bị ngọc tử băng hỏa đóng băng Mộ Dung gia tộc đệ tử thân thể đột nhiên đình chỉ thiêu, bất quá bọn họ trong mắt thống khổ cũng không có bởi vậy yếu bớt, ngược lại càng thêm tuyệt vọng.

Vốn dĩ cứ như vậy vừa chết cũng liền thôi, hiện giờ thân thể đình chỉ thiêu, chẳng lẽ là muốn bọn họ vẫn luôn như thế thống khổ tồn tại không thành?

Rống ——

Lúc này, thương xa rỗng ngâm đột nhiên vang lên.

Sương đen tựa thật coi hư long ảnh từ Tư Lăng Cô Hồng thân thể phát ra, thật lớn thân hình bàn ở Tư Lăng Cô Hồng thân hình chung quanh, u lam đôi mắt vô tình nhìn chăm chăm trước mặt Mộ Dung Trí Tuân.

Ánh mắt kia, mang theo hoang cổ vô tình uy nghiêm.

Mộ Dung Trí Tuân da mặt rất nhỏ trừu động hạ.

Hắc long cũng không có tồn tại bao lâu, nó toàn bộ thân hình nhanh chóng từ Tư Lăng Cô Hồng trên người quay cuồng, hóa thành sương đen dững mảnh vào Tư Lăng Cô Hồng trong tay.

Đương sương đen hoàn toàn tan đi thời điểm, mọi người mới nhìn đến hắc long hóa thành Tư Lăng Cô Hồng trong tay chính là vật gì.

Đó là một thanh kiếm, toàn thân đen nhánh không ánh sáng, song khai mũi kiếm, long đầu chuôi kiếm, u lam hai luồng quang hoa ở long nhãn lập loè, giống như vật còn sống.

Đương chuôi này long kiếm xuất hiện thời điểm, vô luận là ở đây sở hữu người tu tiên, vẫn là bích khung kiếm tông mọi người đều bị hấp dẫn đi ánh mắt. Ngay cả vẫn luôn như là nửa mộng nửa tỉnh bích khung kiếm tông đại trưởng lão thiết nam hạc cũng đột nhiên mở hai mắt, ánh mắt nóng bỏng nhìn chằm chằm chuôi này giống như vật còn sống biến thành long kiếm, thực mau lại tiếc nuôi than nhẹ một tiếng, lại lần nữa rũ xuống mí mắt.

Cho dù là thần binh lợi khí lại như thế nào, rốt cuộc là thuộc về người khác chi vật, sẽ không trở thành chính mình, quá mức đi để ý ngược lại làm chính mình tâm cảnh, đồ thêm nghiệp chướng.

Đương Tư Lăng Cô Hồng tay cầm long kiếm long đầu chuôi kiếm, trên người hần hơi thở cũng một chút biến hóa, cả người hóa thành kia vô biên vô hạn vực sâu hải vực.

Nam tử bạch y mặc pháp, cầm trong tay long kiếm, lâm không mà đứng, thế nhưng che trời.

Giờ phút này, rất nhiều nữ tu đều xem ngây ngốc mắt, trong lòng đột nhiên minh bạch Mộ Dung ngưng thật như vậy điên cuồng là vì sao. Như vậy nam tử, thiên hạ chi gian có thể có mấy cái nữ tử có thể không vì chi động tâm. Chẳng sợ tự giữ không động tâm, kia cũng là này nam tử không có bất luận cái gì tỏ vẻ, nếu cái này nam tử nguyện ý vì ai trả giá nửa phần ôn nhu, lại có cái nào nữ tử có thể kháng cự?

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh hóa một cái hắc bạch ánh sáng, nhất kiếm quét về phía Mộ Dung Trĩ Tuân.

Tiên nguyên người tu tiên đều biết, đạo tu cường đại ở chỗ bọn họ uy lực cường đại thả thay đổi thất thường đạo pháp, dẫn thiên địa nguyên tố công kích. Chính là đạo tu một chút bị kiếm tu gần người

nói, như vậy trừ phi người mang trọng bảo, nếu không tám phần đều là thân chết kết cục.

Mộ Dung Trĩ Tuân kinh hãi. Kinh không phải Tư Lăng Cô Hồng kiếm pháp cùng hấn khí thế, mà là hấn kia lạnh nhạt không gợn sóng hai mắt. Cặp mắt kia không có bất luận cái gì cảm xúc, giống như hấn hiện tại cũng không phải ở cùng chính mình cái này Đại Thừa kỳ lúc đầu bán tiên chiến đấu, chính mình ở hấn trong mắt căn bản là không tồn tại bất luận cái gì dấu vết.

Mộ Dung Trĩ Tuân đột nhiên khó có thể khống chế chính mình tim đập, hấn nhớ tới Mộ Dung ngưng thật nói qua cái này nam tử sẽ là tiên nguyên chí tôn. Lúc này mới bao lâu, hấn cũng đã trưởng thành này một bước, này vẫn là người sao?!

Tâm một khi rối loạn, phản ứng cũng đi theo chậm.

Trên người màu xanh đen áo choàng bị Tư Lăng Cô Hồng nhất kiếm cắt qua, ở Mộ Dung Trĩ Tuân đầu vai lưu lại một đạo không thâm cũng không cạn vết máu, máu tươi ở kia một cái chớp mắt ngăn không được hướng ra phía ngoài phun.

“Chuyện này không có khả năng!” Mộ Dung Trĩ Tuân kêu sợ hãi. Trên người hấn ăn mặc chính là Linh Khí, liền bán tiên công kích đều có thể đủ ngăn cản, thế nhưng ngăn không được Tư Lăng Cô Hồng nhất kiếm?

Tư Lăng Cô Hồng không có bởi vì hấn khiếp sợ liền đình chỉ trên tay động tác, mỗi nhất kiếm cũng không có bất luận cái gì xinh đẹp kiếm pháp, chỉ có nước chảy mây trôi thông thuận, nhìn như tùy ý lại mau đến người mắt đáp ứng không xuể, chớp mắt một tức thời gian, Mộ Dung Trĩ Tuân trên người màu xanh đen đạo bào hóa thành phế vật.

Dưới tình huống như thế, ít có người chú ý tới Tư Lăng Cô Hồng tại đây một tức, không chỉ có bị thương Mộ Dung Trĩ Tuân, còn có vô số kiếm khí đem Mộ Dung gia tộc tiến đến người đều cấp lan đến, hướng Mộ Dung Càn Hoa người như vậy nhưng thật ra nhạy bén phát hiện ngăn cản, bất quá hơn phân nửa Mộ Dung gia tộc đệ tử

đều có bị thương, tu vi quá thấp thậm chí bị chặt đứt tay chân, chỉ tàn lưu sinh mệnh rơi xuống trên mặt đất.

Này thật là gậy ông đập lưng ông.

Thiết nam hạc quay đầu đối bên cạnh nam tử nói: “Người cùng hấn bất phân thắng bại không oan.”

Ở bên cạnh hấn nam tử thân xuyên kiếm bào, diện mạo thanh lãnh, đúng là quan lam sanh. Hấn thật sâu đem ánh mắt từ Tư Lăng Cô Hồng trên người thu hồi tới, xoay người rời đi, lưu lại một câu, “Năm đó hấn nếu dùng kiếm này, liền không phải ngang tay.”

Thiết nam hạc bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, nâng lên mí mắt triều Tư Lăng Cô Hồng cùng Mộ Dung Trĩ Tuân nhìn lại.

Một tức thân trung 81 kiếm Mộ Dung Trĩ Tuân cả người dục huyết, cũng không biết Tư Lăng Cô Hồng dùng cái gì thủ đoạn, Mộ Dung Trĩ Tuân trên người miệng vết thương rõ ràng không tính là quá sâu, kia máu tươi cố tình chính là ngăn không được giống nhau hướng ra phía ngoài chảy xuôi, đã đem mặt đất nhiễm một mảnh huyết hồng.

Mộ Dung Trĩ Tuân sắc mặt cũng bởi vì mất máu quá nhiều mà xám trắng, hoảng sợ nhìn Tư Lăng Cô Hồng, ánh mắt tràn ngập không thể tưởng tượng, còn có thống hận.

Người này không chết, người này không chết, Mộ Dung tất có đại họa!

Chỉ là như thế nào sát? Chẳng lẽ muốn tự bạo không thành?

Mộ Dung Trĩ Tuân lần đầu tiên toát ra tự bạo giết người loại này công quy về tấn ý tưởng, chỉ là thân thể hấn đang run rẩy. Hấn tuy là Mộ Dung gia tộc suy nghĩ, bất quá hấn càng ích kỷ. Vì Mộ Dung gia tộc mà chết? Chết!

Mộ Dung Trĩ Tuân không muốn chết, hấn sợ hãi tử vong. Hiện giờ hấn đã là bán tiên, nói không chừng có phi thăng trở thành sự thật

tiên khả năng. Hấn luyện tiếc chết!

“Người rút cuộc là ai!?” Mộ Dung Trĩ Tuân ách thanh ép hỏi.

Tư Lăng Cô Hồng biểu tình bất biến, long kiếm đột nhiên xẹt qua Mộ Dung Trĩ Tuân cánh tay.

Kiểm lạc, cánh tay phi đoạn, máu tươi phun.

Mộ Dung Trĩ Tuân chết cắn răng không có kêu thảm thiết, tuổi già xám trắng mặt bị phun đến tràn đầy máu tươi. Nhiên, ở hấn đối diện Tư Lăng Cô Hồng một thân bạch y không nhiễm nửa điểm hạt bụi nhỏ, đen nhánh long kiếm không dính một giọt máu tươi, giống như tay cầm sinh sát chi quyền vô tình thần chi.

Bị gần người Mộ Dung trĩ tuân phát hiện chính mình căn bản là vô lực phản kháng, hấn tê thanh lệ mắng, “Người từ sinh ra đến bây giờ cũng bất quá trăm năm thời gian, trăm năm đại tôn? Vẫn là trăm năm bán tiên? Trên người của người nhất định có cái gì nghịch thiên bảo vật, vẫn là người được đến cái gì thượng giới chân tiên truyền thừa? Thanh kiếm này chính là truyền thừa đoạt được đi?”

Hiện tại Mộ Dung Trĩ Tuân thống hận Tư Lăng Cô Hồng, cũng thống hận Yêu Cốc. Hấn suy nghĩ Tư Lăng Cô Hồng trên người mấy thứ này hay không đều cùng yêu tổ có quan hệ, Yêu Cốc rõ ràng sở mặc kệ tiên nguyên tranh đấu, hiện giờ rõ ràng chính là thiên vị Tư Lăng Cô Hồng bọn họ.

Nếu không phải ở 40 năm trước Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm bọn họ tiến vào Yêu Cốc, bọn họ còn không có như bây giờ tu vi thực lực, lúc ấy chỉ cần hấn ra tay nói, nói không chừng là có thể đủ giải quyết này đó tai họa.

Đáp lại Mộ Dung Trĩ Tuân chính là Tư Lăng Cô Hồng lại nhất kiếm, chặt đứt hấn một cái khác cánh tay.

Tư Lăng Cô Hồng trên mặt không có bất luận cái gì biểu tình. Hấn biết Mộ Dung Trĩ Tuân nói ra kia phiến lời nói trên thực tế là ở tính

kế, lợi dụng mọi người tham niệm, lấy hấn tu vi tốc độ dẫn ra nửa thật nửa giả truyền thừa cùng bảo vật, muốn làm hấn trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Nhưng mà hấn tuy thấy được rõ ràng minh bạch, trong lòng lại không có bất luận cái gì phập phồng, không sao cả này đó.

Chân chính đại gia tộc đều điều tra hấn, sẽ cố kỵ Yêu Cốc cái này quái vật khổng lồ không dám đối hấn động thủ, cũng kéo không dưới cái này mặt mũi động thủ. Một ít che giấu bán tiên nếu muốn động thủ, cũng cần thiết có tuyệt đối nắm chắc, lấy hấn biểu hiện ra ngoài thực lực cùng tiềm lực, sống vô số tuế nguyệt lão gia hỏa sẽ không không rõ, nếu một lần không có giết chết hấn nói, như vậy sẽ là cùng hấn kết sinh tử chi thù.

Từ lần này Yêu Cốc bế quan lúc sau, không người nào biết, Tư Lăng Cô Hồng thực lực đủ để hoành hành không cố kỵ.

Tư Lăng Cô Hồng không có biến hóa biểu tình làm Mộ Dung Trĩ Tuân trái tim phập phồng càng lúc càng lớn, hấn muốn chạy trốn, chính là nếu hấn vào lúc này chạy thoát, Mộ Dung gia tộc thanh danh liền toàn huỷ hoại.

Nếu không trốn, có bích khung kiếm tông thiết nam hạc nói ở phía trước gánh nặng, hấn tuy không có chết, nhưng hiện tại kết quả này đối Mộ Dung gia tộc danh vọng cũng là đại đả kích.

Cũng mất công Mộ Dung Trĩ Tuân ở ngay lúc này còn có thể tưởng nhiều như vậy.

Mộ Dung Trĩ Tuân cắn răng, tề ra bản mạng linh bảo, ngăn cản ở trước mặt. Chỉ cần ngăn cản này nhất kiếm, hấn liền lui về, còn còn có thể giành được ngang tay thanh danh.

Tư Lăng Cô Hồng trong mắt rất cuộc nổi lên một sợi gợn sóng, trong tay long kiếm đột nhiên chọn một cái kiếm quyết, một tiếng rỗng ngâm đình tai nhức óc, vô số sương đen biến ảo long ảnh theo này nhất kiếm đánh vào Mộ Dung Trĩ Tuân bản mạng linh bảo thượng.

Răng rắc ——

Mộ Dung Trĩ Tuân đôi mắt trừng nức.

Răng rắc —— răng rắc răng rắc ——

Thời gian giống như đình chỉ, toàn bộ không trung yên tĩnh không tiếng động.

“Phốc!” Mộ Dung Trĩ Tuân miệng phun tâm huyết, trơ mắt nhìn chính mình bản mạng linh bảo rách nát trở thành tro tàn, mất đi ở phía chân trời.

Một đạo ngăm đen kiếm quang đảo qua, Mộ Dung trĩ tìm hai chân cũng bị chặt đứt.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên quay đầu lại triều Đường Niệm Niệm nhìn lại liếc mắt một cái, nhìn đến nàng cà lăm điếm tâm, nghiêm túc quan khán bộ dáng, vô tình con người trào ra nhu hòa ý cười, không có biểu tình khuôn mặt cử ấu cũng giãn ra, thủy sắc cánh môi gợi lên tươi cười.

Này tươi cười tới như vậy đột nhiên, xem đến vốn là trợn mắt há hốc mồm tiên duệ nhóm càng thêm đại ra. Không rõ một người biến hóa sao lại có thể nhanh như vậy, hơn nữa như vậy tự nhiên. Chưa từng tình sát thần một chút liền biến thành ôn nhu trích tiên.

Mộ Dung Trĩ Tuân phát hiện Tư Lăng Cô Hồng này phân tâm trong nháy mắt, bất chấp trên người đau xót, miệng niệm chú ngữ.

Nhiên, đương hấn niệm đến pháp thuật chú ngữ cuối cùng một khắc thời điểm, ngực đau xót, trong miệng lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, pháp thuật chú ngữ cũng trên đường mất đi hiệu lực, phản phệ tới rồi tự thân, làm Mộ Dung Trĩ Tuân vốn là xám trắng mặt một chút xanh mét.

Tư Lăng Cô Hồng chân dẫm Mộ Dung Trĩ Tuân ngực, một chút đem hấn đạp lên mặt đất, toàn bộ mặt đất đều ở Mộ Dung Trĩ Tuân lưng

sau da nẻ.

Một màn này như thế quen thuộc, mọi người bưng tỉnh nhớ tới, vừa mới Đường Niệm Niệm đối đãi Mộ Dung ngưng thật sự thời điểm nhưng còn không phải là như vậy sao?

“Cha!” Mộ Dung Càn Hoa cũng nhìn không được nữa, đồ bưng con mắt triều Tư Lăng Cô Hồng thi pháp.

Tư Lăng Cô Hồng làm lơ bên cạnh chột hiện dữ tợn lôi thú, một tay nâng lên long kiếm, thẳng tắp triều dưới chân Mộ Dung Trĩ Tuân ngực đâm vào.

Trong nháy mắt kia, mọi người nhìn đến Mộ Dung Trĩ Tuân thân hình đột nhiên chấn động, đôi mắt cơ hồ trừng ra hốc mắt.

Tư Lăng Cô Hồng đạm nhiên rút ra long kiếm, từ vừa mới kia đạo thương trong miệng chảy xuôi ra máu tươi so Mộ Dung Trĩ Tuân địa phương khác chảy ra máu tươi muốn nồng đậm rất nhiều, hơn nữa tản ra một cỗ nồng đậm linh khí.

“Bản mạng tinh huyết!” Thiết nam hạc trong lòng nhảy dựng, ám đạo Tư Lăng Cô Hồng hung ác.

Như vậy tuy rằng không có giết Mộ Dung Trĩ Tuân tánh mạng, cũng không có tổn hại Mộ Dung Trĩ Tuân linh căn, bất quá bản mạng tinh huyết đối với người tu tiên tới nói đồng dạng quan trọng vô cùng. Đây bản mạng tinh huyết nhưng không thể so thân thể máu tươi, người tu tiên bản mạng tinh huyết mỗi một giọt đều trân quý vô cùng, là thân thể áp súc tinh hoa, cũng là duy trì tu tiên thọ mệnh quan trọng chi vật, cực kỳ khó bổ trở về.

Lần này Mộ Dung Trĩ Tuân nếu là đem bản mạng tinh huyết cấp chảy khô nói, như vậy hẳn tương lai tu đạo chi lộ sợ là khó đi. Nếu hẳn vô pháp ở trong khoảng thời gian ngắn tăng trưởng chính mình tu vi, hoặc là có trân quý đan dược duy trì thân thể của mình, như vậy thân thể hẳn liền sẽ hao hết thọ mệnh mà chết.

Lúc sau hẳn cũng chỉ có thể trở thành hồn tu, hoặc là đoạt xá.

Chỉ là lấy hẳn bán tiên nguyên thần, giống nhau tu sĩ thân thể căn bản là không có cách nào thỏa mãn hẳn, trừ phi đoạt xá đồng dạng bán tiên tu vi thân thể. Chỉ là giống nhau tu vi tới rồi Đại Thừa kỳ bán tiên người tu tiên há là dễ dàng như vậy đối phó?

Tư Lăng Cô Hồng này nhất cử có thể so trực tiếp huỷ hoại Mộ Dung Trĩ Tuân thân thể còn muốn hung ác, nếu trực tiếp huỷ hoại nhưng thật ra trực tiếp chặt đứt Mộ Dung Trĩ Tuân hy vọng, cố tình chính là lưu trữ một chút hy vọng cho Mộ Dung Trĩ Tuân, làm hẳn thời khắc đều phải chú ý thọ mệnh, lại thời khắc nhớ rõ tạo thành hẳn kết cục Tư Lăng Cô Hồng thù hận, còn muốn thời khắc nắm chặt tu luyện, muốn nhanh lên tăng lên chính mình tu vi, một vì chính mình hảo hảo tồn tại, thứ hai là tìm Tư Lăng Cô Hồng báo thù.

Dưới tình huống như thế, thiết nam hạc tưởng cho dù là Mộ Dung Trĩ Tuân chỉ sợ cũng bị bức cho tám phần ở tu luyện trung tẩu hỏa nhập ma.

Nhưng mà, Tư Lăng Cô Hồng làm đích xác lại không có xúc phạm hẳn vừa mới nói quy củ, cho nên hẳn cũng không có nghĩa vụ đi ngăn cản Tư Lăng Cô Hồng hành vi. Bọn họ bích khung kiếm tông nhưng không sợ Mộ Dung gia tộc, so sánh với Mộ Dung gia tộc, thiết nam hạc đột nhiên cảm thấy cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ giao hảo càng tốt.

Thiết nam hạc tưởng tuy nhiều, trên mặt lại một chút không có bại lộ ra bản thân ý tưởng, khế nâng thu hút da đối Mộ Dung Càn Hoa nói: “Mộ Dung gia tộc này đột nhiên ra tay sợ có chút không ổn.”

Mộ Dung Càn Hoa chết cắn răng, trầm giọng nói: “Tư Lăng Cô Hồng như thế đối đãi ta thân phụ, ta ra tay có gì không ổn!?”

Thiết nam hạc đạm nói: “Nói như vậy Mộ Dung gia chủ cũng tính toán giáo huấn Tuyết Diên tôn chủ? Một khi đã như vậy, quy củ vẫn là ta mới vừa nói như vậy, Mộ Dung gia chủ cũng thỉnh tùy ý.”

Mộ Dung Càn Hoa thân thể uổng phí cứng đờ.

Mộ Dung Trĩ Tuân cùng Tư Lăng Cô Hồng đánh lên tới lúc sau kết quả trở thành như vậy, hẳn tu vi so Mộ Dung Trĩ Tuân muốn nhược, hẳn nếu đi xuống, chẳng phải là tìm khó coi?

Thấy Mộ Dung Càn Hoa đã không có ngôn ngữ bộ dáng, thiết nam hạc không có làm rõ hẳn nan kham, thấy phía dưới Tư Lăng Cô Hồng đã thu kiếm, liền nhàn nhạt nói: “Nhìn dáng vẻ Mộ Dung đạo hữu là không có tiếp tục giáo huấn Tuyết Diên tôn chủ tinh lực, thời điểm cũng không còn sớm, vô giới sơn trang cấp chư vị chuẩn bị hảo thực, chư vị có thể sẽ chỗ ở nhất phẩm.”

Thiết nam hạc lời nói nghe vào Mộ Dung Trĩ Tuân còn có Mộ Dung Càn Hoa chờ Mộ Dung gia tộc nhân lỗ tai, chỉ cảm thấy chói tai đến hận không thể chửi ầm lên.

Long kiếm cùng xuất hiện giống nhau hóa thành sương đen dung nhập Tư Lăng Cô Hồng thân thể, tay không Tư Lăng Cô Hồng liền hướng Đường Niệm Niệm mỉm cười đi tới.

Ở hẳn sau lưng, đầy đất máu tươi, mất đi tứ chi, chỉ còn lại có đầu cùng thân hình Mộ Dung Trĩ Tuân vô lực nằm ở vũng máu, mấy chục cái trên người mang thương, vẻ mặt trắng bệch đứng trên mặt đất run rẩy Mộ Dung gia tộc đệ tử, giữa không trung vẻ mặt xanh mét Mộ Dung Càn Hoa, đầu đội mũ sa, cả người chật vật Mộ Dung ngưng thật.

Sức của một người, làm tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc sửa chữa đến tận đây, hơn nữa làm đối phương giận mà không dám nói gì. Nay phân thực lực hơn nữa này phân tuổi, gọi người chỉ cảm thấy không thể tưởng tượng.

Nhưng mà, cái này sáng tạo không thể tưởng tượng nam tử, lúc này lại giống cái bình thường ái thể nam nhân, cái gì đều nhìn không thấy, chỉ thấy được nhà mình sủng thể, một tay ôm chính mình thể tử, ôn nhu cho nàng chà lau ngón tay thượng điểm tâm tiết.

Như vậy mãnh liệt trước sau đối lập, làm tất cả mọi người vô pháp bình tĩnh, chỉ có thể im lặng.

Dựa vào Tư Lăng Cô Hồng ngực, Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn về phía Mộ Dung ngưng thật, nhẹ giọng nói: “Ta sẽ không giết ngươi.”

Đầu đội mũ sa Mộ Dung ngưng thật, vốn dĩ cứng đờ thân hình đột nhiên kịch liệt run rẩy lên, giống như như thế nào đều dừng không được tới xúc xắc. Ở che đậy ở mũ sa lúc sau đầu heo mặt lúc này đã vụn vụn đến khủng bố, hỗn hợp vô số cảm xúc, sợ hãi, phẫn hận, điên cuồng, kinh hoàng.....

Nàng biết Đường Niệm Niệm những lời này ý tứ, này không phải Đường Niệm Niệm nhân từ, mà là nàng chân chính tàn nhẫn.

Đường Niệm Niệm cặp mắt kia, trong vắt đậm tĩnh.

Này đôi mắt, ở lúc trước cũng là như thế này nhìn nàng, nói ra kia từng tiếng nghiêm túc bảo đảm.

Nghiêm túc bảo đảm, nhất định sẽ tra tấn chính mình, sống không bằng chết cũng sẽ là chính mình.

“Đi tìm chết, ngươi đi tìm chết, đi tìm chết!” Mộ Dung ngưng thật lão đảo lui về phía sau vài bước, có điểm mất khống chế thét chói tai.

Mộ Dung Trĩ Tuân còn nằm ở vũng máu, cho nàng đã kích quá lớn. Lúc này Đường Niệm Niệm ánh mắt còn có nàng lời nói, đều giống như một đạo lưỡi dao sắc bén một chút đâm vào nàng đáy lòng chỗ sâu nhất, gọi lên nàng lớn nhất sợ hãi.

Đường Niệm Niệm kinh ngạc nàng mắt khống chế, theo sau cườì khẽ lên, “Ngươi ở sợ hãi, cảm giác sợ hãi nhất định rất khó chịu.”

Mộ Dung ngưng thật điên cuồng lắc đầu, Đường Niệm Niệm kia trong trẻo dễ nghe thanh âm nghe vào nàng lỗ tai càng như là ma âm.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói: “Vì làm người càng khó chịu, ta sẽ chậm rãi tra tấn người, sẽ không làm người điên.”

Thời tiết tươi đẹp, phong cũng là ấm áp. Chính là lúc này ở đây người tu tiên nhóm toàn bộ đều mặc danh trong lòng phát lạnh. Nếu không phải Đường Niệm Niệm có tiền lệ, còn có vừa mới Tư Lăng Cô Hồng kia một hồi thi ngược, rất nhiều người nhìn đến Đường Niệm Niệm bình tĩnh biểu tình, còn có nàng này đậm nhiên đến quá mức bình đạm lời nói, đều sẽ không khỏi cho rằng nàng là ở nói giỡn.

Chính là trên đời này chính là không có nếu, cho nên bọn họ cũng đều biết Đường Niệm Niệm hiện tại là đang nói thật sự.

Cốc Mị Nga run run thân mình, vô cùng may mắn lúc trước chính mình phản ứng.

“Làm sao vậy? Đừng cùng ta nói người cũng sẽ sợ lãnh?” Bên cạnh dư tự như suy tư gì nhìn nàng.

Cốc Mị Nga trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, không có trả lời.

“Tiện nhân, tiện nhân, ta muốn giết người!” Cuối cùng, Mộ Dung ngưng thật sự lý trí một chút đứt đoạn, hướng Đường Niệm Niệm tiến lên.

Đáng tiếc, nàng thân thể mới vừa động, Mộ Dung Càn Hoa liền ra tay đem nàng đánh vụng, đem nàng ôm vào trong lòng ngược. Làm xong này đó, Mộ Dung Càn Hoa xanh mặt sắc như cũ không nói gì đi vào vũng máu trung Mộ Dung Trĩ Tuân bên người, dùng linh lực cẩn thận đem hấn hộ lên, còn có hấn rơi rụng khắp nơi tứ chi.

Làm xong này hết thầy, Mộ Dung Càn Hoa thanh âm lãnh ngạnh khàn khàn tới rồi cực điểm, “Mộ Dung gia tộc tử toàn bộ trở về.”

Những cái đó có thể tự hành hành động Mộ Dung gia tộc đệ tử mỗi người nhanh chóng rời đi, liền gia tộc quy củ trật tự đều quên mất.

Hiện tại bọn họ chỉ nghĩ nhanh lên rời đi nơi này, rời đi kia hai cái ác ma, còn có chung quanh người xem diễn ánh mắt.

Mộ Dung Càn Hoa ánh mắt nhìn đến đó là cái bị đóng băng Mộ Dung gia tộc đệ tử, một hơi buồn ở trong lòng, cố nén nhìn mắt Đường Niệm Niệm, sau đó đối thiết nam hạc nói: “Bích khung kiếm tông đại trưởng lão, người xem này.....”

Hắn nói còn không có nói xong, Đường Niệm Niệm đã đạ nói: “Ta không có thương tổn bọn họ tánh mạng cùng linh căn.”

Nói xong, liền lôi kéo Tư Lăng Cô Hồng cổ tay áo, nhìn phía sau Thù Lam liếc mắt một cái, làm nàng dẫn đường hồi chỗ ở.

Nửa điểm không có phải cho những cái đó Mộ Dung gia tộc cởi bỏ đóng băng tính toán.

Thù Lam sáng tỏ đi lên trước, mỉm cười nói: “Trang chủ mời theo ta tới.”

Tư Lăng Cô Hồng ôm áp Đường Niệm Niệm chậm rãi hành tẩu.

Chiến Thương Tiễn cùng Đỗ Tử Nhược bọn họ tự nhiên theo ở phía sau.

“Xuy ~” Hồng Lê rời đi trước còn đối Mộ Dung Càn Hoa bọn họ cười nhạo một tiếng.

Ở nó trên đỉnh đầu Lục Lục học nó bộ dáng, chọn một bên khóe miệng, phát ra một tiếng: “Pi ~”

“Phốc.” Chú ý nó hành vi Hồng Lê vừa nghe, một ngụm phun cười ra tới.

“Ngao ngao?” Lục Lục nghi hoặc xem nó.

Lão đại làm không đúng?

“Tê tê tê ~” Hồng Lê liên tục thành khăn gật đầu.

Đối! Đối! Thật sự là quá đúng!

“Ngao ~” Lục Lục kêu ngạo giơ lên đầu. Này động tác vẫn là ở Hồng Lê kia học.

“Phốc.” Hồng Lê cảm thấy chính mình làm tới phong độ vô biên động tác, bị này ngốc quả bóng nhỏ làm lúc sau, quả nhiên liền trở nên vô cùng ngu đần. Ngốc quả bóng nhỏ chính là ngốc quả bóng nhỏ a ~

-----oOo-----

Chương 198: lấy Mộ Dung ngưng thật bán tiền

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phía tây thái dương dần dần lặn, vô giới sơn trang nội cũng sáng lên tới đèn lồng, đồ rục đèn lồng treo đầy các góc mái mái giác, một ít trên đường cũng lập một đám đèn trụ, bên trong chòm bình thường ánh nến, đem vô giới sơn trang chiếu trong sáng.

Mộ Dung gia tộc nhân mã rời đi, Đường Niệm Niệm đám người rời đi, này vô giới sơn trang bầu trời trên mặt đất tiên duệ nhóm cũng dần dần tan. Bất quá tan rời đi bọn họ tâm thần như thế nào đều không thể bình tĩnh trở lại, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người hành động thật giống như là một tòa cao lớn ngọn núi đè ở bọn họ trong lòng, đã làm cho bọn họ buồn đờ hoàng hốt, đồng thời lại tràn ngập đối này núi cao nhìn lên kính sợ.

Ở giữa không trung Viên Cần Nhiên mặt mang khó có thể che giấu tươi cười, ánh mắt vẫn luôn đi theo Đường Niệm Niệm đám người rời đi, chẳng sợ nhìn không tới bọn họ thân ảnh, như cũ không có đem ánh mắt thu hồi tới.

Ngay từ đầu hấn tới rời thời điểm còn lo lắng phần nộ không thôi, như thế nào cũng không nghĩ tới là sự tình sẽ phát triển đến bây giờ một màn này. Tư Lăng Cô Hồng thực lực liền hấn cũng khiếp sợ kính sợ, nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng có thể như vậy dễ dàng đánh bại Mộ Dung Trí Tuân, như vậy đối phó chính mình cũng là giống nhau đơn giản.

Này..... Này thật đúng là.....

Viên Cần Nhiên không cách nào hình dung trong lòng kia cổ cảm xúc. Chỉ biết nếu hiện tại chính mình không phải cùng Tư Lăng Cô

Hồng bọn họ đứng ở một phòng, mà là cùng Tư Lăng Cô Hồng đối địch nói, đối mặt Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm như vậy địch nhân, chỉ sợ cũng muốn phần hận buồn bực đến chết.

“Viên gia ra một cái hảo hậu bối a.” Thiết nam hạc chậm rì rì nói, nâng nâng như ở trong mộng mới tỉnh mí mắt nhìn về phía Viên Cần Nhiên.

Viên Cần Nhiên đối thiết nam hạc cười, nói: “Lão tổ phù hộ.”

Hắn trong miệng lão tổ đương nhiên là Viên gia khai gia lão tổ Viên Thiên Khải.

Viên Cần Nhiên trong lòng cảm thán. Lão tổ ánh mắt quả nhiên không phải bọn họ này đó còn ở tu luyện tiên duệ có thể so sánh với. Bất quá là ánh mắt đầu tiên nhìn đến Đường Niệm Niệm liền có thể trả giá như vậy thù lao chỉ vì Đường Niệm Niệm một cái hứa hẹn, cũng may mắn chính mình tín nhiệm lão tổ, không có đem việc này cấp lộng tạp. Bằng không chính mình liền thật là Viên gia tội nhân thiên cổ.

Thiết nam hạc không có tiếp tục nhiều lời, xoay người rời đi.

Viên Cần Nhiên nhìn theo hắn rời đi, sau đó phát hiện theo tới tiểu bối bên trong có người trộm rời đi, tuy rằng phát hiện hắn lại không có trách tội lộ ra, tùy ý Viên Diệu lục những người này rời đi, giơ tay ngăn cản một người trưởng lão chuẩn bị dạy bảo, mỉm cười nói: “Làm cho bọn họ đi thôi, này đó hài tử đều là hiểu được làm người xử thế, tiểu bối chi gian có thể càng thân cận một ít cũng hảo.”

Kia trưởng lão minh bạch Viên Cần Nhiên ý tứ, gạt đầu đồng ý.

Lúc này Viên gia ở đây nhân mã đều mang theo tươi cười, tươi cười tự hào lại nội liễm, ánh mắt cùng Công Tôn gia tộc người đối diện thời điểm, hai bên nhân mã đều ở trong tối phân cao thấp. Bất quá xem kết quả, Viên gia khí thế càng tốt hơn.

Mắt thấy Công Tôn gia tộc người về mặt khinh thường bộ dáng rời đi, Viên gia người tắc cười ha hả.

Ai nấy đều thấy được tới, Công Tôn gia tộc người tuy là về mặt khinh thường, bất quá lúc này nói cái gì đều không có rời đi, hiển nhiên là khí thế yếu đi.

Đây cũng là không thể tránh khỏi sự tình, ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Mộ Dung Trí Tuân một chọi một trong chiến đấu, Tư Lăng Cô Hồng cư nhiên lông tóc không tổn hao gì đem Mộ Dung Trí Tuân cấp đánh đến trọng thương, như vậy chấn động thật sự là quá lớn, đủ để đem mọi người chấn động.

Tiên nguyên người đều biết Tư Lăng Cô Hồng sủng thê, Đường Niệm Niệm là Viên gia huyết mạch, cùng Viên gia quan hệ có thể nói được thượng không tòi. Lần này Đường Niệm Niệm xem ra tham gia Tân Tú Lô Đài Tái chỉ sợ chính là lấy Viên gia dòng chính huyết mạch thân phận tới, lấy Tư Lăng Cô Hồng sủng thê trình độ, đương nhiên là Đường Niệm Niệm làm cái gì hấn đều toàn lực duy trì, cứ như vậy liền có thể nói Tư Lăng Cô Hồng cùng Viên gia là đứng ở dọc theo đường đi, Tư Lăng Cô Hồng mang đến uy hiếp lực tự nhiên liền tăng thêm tới rồi Viên gia trên người.

“Ha ha ha ha, hả giận, hả giận, quá hả giận!” Tính tình hỏa bạo Viên tục sinh lớn tiếng cuồng tiếu vài tiếng. Ở Viên Tế Dân quét tới liếc mắt một cái hạ thu liễm, trên mặt tươi cười lại một chút đều không có giảm bớt, thấp giọng cười nói: “Tuy rằng là tiểu bối tránh tới mặt mũi, bất quá kia Mộ Dung gia tộc lão nhân bị sửa chữa thành dáng vẻ kia thật sự là làm người hả giận cực kỳ. Nhìn một cái bọn họ kia giận mà không dám nói gì biểu tình, ha ha ha ha!”

Viên gia những người khác tuy rằng đều không có nói chuyện, bất quá trên mặt biểu tình thực hiển nhiên đều tán đồng Viên tục sinh lời nói, biểu tình thoạt nhìn cũng rất là hả giận.

“Thiếu niên khinh cuồng a.” Viên thế hăng lắc đầu bất đắc dĩ cười khẽ. Thân là Đường Niệm Niệm ông ngoại, đáng tiếc ở Viên gia hấn cùng Đường Niệm Niệm quan hệ căn bản không tính là thực lạc, bất

quá này cũng không ảnh hưởng hẳn đối Đường Niệm Niệm yêu thương. Vốn dĩ liền đối Đường Niệm Niệm lòng mang áy náy, ở hẳn ý tưởng, vô luận Đường Niệm Niệm đối hẳn hay không thân cận, hẳn đều hy vọng Đường Niệm Niệm tốt.

Lúc này nhìn đến Đường Niệm Niệm tu vi thể nhưng rời đi Viên gia ngăn ngừa thời gian trưởng thành tới rồi tình trạng này, còn có Tư Lăng Cô Hồng càng thêm khủng bố, cư nhiên có thể cùng Mộ Dung Trí Tuân như vậy lão gia hỏa đấu ở bên nhau, còn thấy Mộ Dung Trí Tuân cấp đánh đến không hề có sức phản kháng.

Này thật sự làm hẳn cái này làm ông ngoại kiêu ngạo không thôi.

Ngoài miệng tuy rằng nói thiếu niên khinh cuồng như vậy bất đắc dĩ thở dài, bất quá ai đều nghe được ra tới Viên thế bèn lòng bên trong cao hứng cùng vui mừng.

“Người đây là được tiện nghi còn khỏe mẽ, người khác muốn như vậy hậu bối huyết mạch đều không có, người có lại như vậy làm bộ làm tịch.” Viên tục sinh sạch sẽ đầu trọc ở hoàng hôn hạ như cũ ánh sáng chứng giám, đối Viên thế hừ cười nói: “Nhân gia cho dù là thiếu niên khinh cuồng, cũng là có kia khinh cuồng bản lĩnh, người thả nhìn xem những người khác, đừng nói đánh thắng được Mộ Dung lão thất phu, huống chi là đem Mộ Dung gia tộc bức cho liền đương trường lên án công khai trả thù dững khi đều không có.”

Viên thế hằng đầy mặt tươi cười, thực hiển nhiên Viên tục sinh nói tới rồi hẳn tâm khảm thượng.

Viên gia mọi người đang cười thanh nói chuyện với nhau khi, cũng chính hướng vô giới sơn trang chỗ ở đi. Mọi người nhìn bọn họ rời đi thân ảnh, đều ở trong lòng ám mà suy đoán, xem ra Viên gia là lại muốn quật khởi.

Bất quá Viên gia muốn quật khởi, đối mặt là Mộ Dung gia tộc cùng Công Tôn gia tộc hai cái gia tộc hợp tác chèn ép, không biết có không từ giữa một bước lên trời.

Chu Thiên gặp người đầu đi không sai biệt lắm, quay đầu đối phiên ngôn nói: “Không phải có việc muốn trao đổi sao?”

“Đi thôi.” Phiên ngôn than khế, đem từ vừa mới Tư Lăng Cô Hồng mang đến chấn động áp tiến đáy lòng chỗ sâu trong, khôi phục thái độ bình thường.

Cốc Mị Nga đem trong tay ngọc giản thu hồi túi Càn Khôn, bị ửng đỏ quần áo bao vây đến mãnh liệt ngực kịch liệt phập phồng vài cái mới chậm rãi bình tĩnh, thấp giọng bắt đắ dĩ nói: “Lần này Tân Tú Lôi Đài Tái còn có trì hoãn sao.”

“Không có.” Biết Cốc Mị Nga cũng không có dò hỏi bất luận kẻ nào, một bên dự tự vẫn là trả lời ra tiếng.

Cốc Mị Nga liếc mắt nhìn hấn, hừ nhẹ xoay người rời đi. Dọc theo đường đi trông mắt giao hoạt chuyển động, nghĩ thầm có biện pháp nào cùng Đường Niệm Niệm cái gì đáp thượng tuyến. Người như vậy trăm triệu không thể làm địch nhân, bất quá nếu là có thể làm thành bằng hữu nói, như vậy chỗ tốt tuyệt đối không thể tưởng tượng.

Kỳ thật đánh Cốc Mị Nga như vậy tính toán người thật đúng là không ít, bởi vậy lúc sau mấy ngày thời gian, luôn là có người báỉ phỏng Đường Niệm Niệm bọn họ cư trú phong hà viên, bất quá trừ bỏ quen thuộc người, người khác đều bị Thù Lam có lẽ từ chối.

Từ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng biểu hiện ra như vậy đáng sợ thực lực cùng tiềm lực lúc sau, này đó báỉ phỏng người chẳng sợ bị từ chối lúc sau không cam lòng, lại không dám có chút câu oán hận, còn ôn tồn nói nếu Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ lúc này không có phương tiện, như vậy lần sau lại đến báỉ phỏng, sau đó mới biết điều rời đi.

Ở vô giới sơn trang phương đông không xa phương hướng liền có một tòa tiểu thành, này tiểu thành tên là giới hạ thành, ngụ ý vô giới sơn trang phía dưới thành trấn. Trên thực tế ở vô giới sơn trang

chung quanh thành trấn đều kêu tên này, tỏ vẻ đối vô giới sơn trang tôn trọng cùng kính sợ.

Giới hạ thành dung khách tửu lầu.

Viên Diệu lục thật cẩn thận nhìn ngó ở cùng nhau nam nữ, vì hai người kia khó có thể tham nhập không khí bất đắc dĩ đến cơ hồ muốn tim gan còn cào. Vài lần mở miệng đều đem lời nói tạt ở trong cổ họng, cố tình rõ ràng chính mình biểu hiện như vậy có chuyện muốn nói bộ dáng, đối phương lại hoàn toàn không có phản ứng.

Tình huống như vậy nàng đã giằng co mấy ngày thời gian, thật sự là làm khó nàng.

Thù Lam xem đến buồn cười, lại cũng không ra tiếng nhắc nhở. Trên thực tế, đi theo Đường Niệm Niệm bên người, Thù Lam cũng học xong không thương phong nhã ý xấu. Ngẫu nhiên nhìn xem bạn tốt ăn một bộ dáng vẫn là man thú vị.

Thù Lam như vậy phản ứng bị Viên Diệu lục xem ở trong mắt, chỉ có thể phần hận ở trong lòng cả giận nói một tiếng, làm giao tổn hữu.

Ở Viên Diệu lục hạ quyết tâm muốn đem trong lòng lời nói hướng Đường Niệm Niệm hỏi rõ ràng thời điểm, đột nhiên nhìn đến ở dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm đột nhiên ngẩng đầu, trên mặt mang theo kinh ngạc biểu tình. Chỉ là nàng ánh mắt xem không phải Viên Diệu lục, mà là ngoài cửa sổ.

Ở ngoài cửa sổ, một chiếc xe ngựa chính chạy ngừng ở dung khách tửu lầu trước cửa.

Đường Niệm Niệm nhìn từ trong xe ngựa đi ra hai cái nam tử, còn có hai cái mỹ điểm quyến rũ nữ tử, tiếp theo đem tầm mắt chuyển tới xe ngựa bóng dáng thượng, lại chuyển tới bốn cái kia nữ giao điệp bóng dáng.

Chỉ thấy bốn người này bóng dáng đột nhiên phát sinh biến hóa, từ bên trong toát ra một bóng người.

“A!” Hai cái mỹ điểm nữ tử hiển nhiên là bị dọa tới rồi, toàn thân giống như không có xương tới gần kia hai cái nam tử trong lòng ngực.

“Người nào tác quái!” Hai gã nam tử bên trong ăn mặc màu tím quần áo gầy mặt nam tử trầm giọng quát lớn.

Bóng dáng toát ra tới người liền cùng bóng dáng không sai biệt lắm, hắc y tóc đen hắc mặt nạ độc thủ bộ hắc giày, toàn thân đen nhánh đến cơ hồ không có sinh mệnh hơi thở.

Này như đúc dạng xuất hiện, ở dung khách tửu lầu cùng Đường Niệm Niệm ngốc tại một cái trong sương phòng Thù Lam, Mộc Linh Nhi, Chiến Thương Tiễn sắc mặt đều có chút biến hóa. Người này chẳng sợ nhìn không thấy hắc dung mạo, chỉ bằng một thân trang điểm liền biết hắn là ai.

Tuyết Tân.

Không sai, người này đúng là Tuyết Tân.

Ở áo tím nam tử bốn người nhìn gần hạ, Tuyết Tân một chút hơi thở biến hóa đều không có, đối với bốn người gật đầu, sau đó giống cái u hồn giống nhau hướng dung khách tửu lầu ‘ phiêu ’ đi vào.

“Từ từ!” Áo tím nam tử bị như vậy làm lơ thái độ cấp chọc giận, lạnh giọng ép hỏi, “Các hạ vô cớ ẩn thân ở ta chờ xe ngựa dưới là có ý tứ gì!”

Tuyết Tân thân ảnh dừng lại, sâu kín nhìn áo tím nam tử, nói: “Nghe thấy các người nói muốn tới vô giới sơn trang.”

Này quỷ dị hư ảo không miêu đến giống như quỷ hồn giống nhau thanh âm, lần đầu nghe thấy, thực sự làm áo tím gầy mặt nam tử

bốn người, còn có dung khách tửu lâu bên trong khách nhân đều run run thân mình, cảm thấy có điểm hàn.

“Cho nên?” Cảm thấy Tuyết Tân nói không đầu không đuôi, áo tím gầy mặt nam tử nỗ lực làm chính mình sắc mặt càng thêm hung ác một ít.

Tuyết Tân vẫn là như vậy không có cảm xúc thanh âm nói: “Cho nên, ta đáp một chuyến đi nhờ xe.”

Áo tím gầy mặt nam tử cười nhạt, “Lấy các hạ tu vi nếu là nghĩ đến vô giới sơn trang, một đường chạy xuống sẽ không so tại hạ đám người xe ngựa chậm, vì cái gì muốn đáp ta chờ xe ngựa? Huống chi nếu là các hạ muốn nhờ xe, sẽ không liền mua chiếc xe tiền đều không có đi? Huống chi, các hạ nếu muốn đáp ta chờ đi nhờ xe, đại nhưng cùng chúng ta thương lượng, vì cái gì vô thanh vô tức một đường trốn tránh!?”

Đôi mắt áo tím gầy mặt nam tử một cái tiếp theo một vấn đề ép hỏi, Tuyết Tân bình tĩnh từng bước từng bước hỏi đáp.

Cái thứ nhất vấn đề, Tuyết Tân trả lời: “Ta không biết lộ.”

Cái thứ hai vấn đề, Tuyết Tân lại trả lời: “Ta trên người tiền là chủ nhân, không thể tự tiện hoa.”

Cái thứ ba vấn đề, Tuyết Tân tiếp tục trả lời: “Bóng dáng so thùng xe ngốc thoải mái.”

Không mệnh mang thanh âm quanh quẩn tiến lỗ tai ngay sau đó liền biến mất, vô luận thanh âm này nghe bao nhiêu lần đều là như vậy quỷ dị, càng nghe càng quỷ dị, làm nhân thân thể không khỏi tê dại phát lạnh.

Áo tím gầy mặt nam tử sắc mặt đã đen, nghiến răng nghiến lợi, “Các hạ là ở chơi ta sao?”

Tuyết Tân hỏi một đấng trả lời một nẻo, “Sau lại ta ở bóng dáng trầm tu, bởi vì các người thực sảo.”

“Nhai ca ca, ta xem người này căn bản chính là cố ý ở chơi người ~” cái kia chấn kinh nữ tử oa ở áo tím gầy mặt nam tử trong lòng ngực, lúc này ra tiếng đà đà nói.

Tuyết Tân quay đầu nhìn về phía nàng, “Nhất sảo chính là người.”

Đôi mắt như vậy một cái giống như quỷ hồn giống nhau người nhìn chăm chăm xem, còn có kia quỷ dị thanh âm, lúc này mới vừa mới vừa khôi phục mỹ điểm nữ tử lại bị sợ hãi, có chút kinh hoàng nói: “Người đang nói cái gì, nhân gia nghe không hiểu.”

Tuyết Tân kiên nhẫn cùng nàng giải thích.

“Ai nha, ai nha, nhai ca ca, nhân gia chịu không nổi ~”

“Nga ~ nga ~ nhai ca ca, người thật là lợi hại ~”

“Ân nha ~ không được, thật thoải mái, nhai ca ca, nhân gia yêu người muốn chết ~”

Tuyết Tân lặp lại vài câu sau, yên lặng tổng kết, “Thực sảo.”

Dung khách tửu lâu nội khách nhân: “.....”

Loại này mang theo tình (cảm) sắc lời nói từ Tuyết Tân trong miệng nói ra, xứng với hẳn kia cực kỳ quỷ dị thanh âm, làm mọi người cảm thụ không đến một chút dâm (cảm) mỹ hơi thở, thậm chí liền chế nhạo kia áo tím gầy mặt nam tử đám người tâm tư đều không có, chỉ có từ lòng bàn chân một đường thoán thượng trong óc hàn ma, nổi lên một thân nổi da gà.

Có người tưởng, này nếu là đang ở khâm phục sự người đột nhiên nghe thế hắc y quỷ dị nam tử nói mấy câu nói đó, phỏng chừng chẳng những muốn trên đường héo, càng có khả năng tạo thành cả đời bi kịch.

Đến nỗi kia áo tím gầy mặt nam tử cùng nàng trong lòng ngực mỹ diễm nữ tử đã sớm đã sắc mặt xanh mét đỏ bừng, áo tím gầy mặt nam tử nhìn Tuyết Tân ánh mắt che kín tư máu, tựa hồ hận không thể đem hấn bầm thây vạn đoạn. Ở trong lòng ngực hấn mỹ diễm nữ tử tắc lớn tiếng kêu lên: “Người, người cái này vô lễ đồ đệ, người không biết xấu hổ.”

Tuyết Tân duỗi tay đung chạm hạ chính mình mặt nạ, phát hiện còn ở liền buông xuống tay, sau đó đối nữ tử vô tình nói: “Người kêu không có chủ mẫu dễ nghe.”

Trong sương phòng, Tư Lăng Cô Hồng bưng chén trà tay một đống.

Răng rắc.

Tuyết Tân mặt nạ nứt ra rồi một đạo vết rách.

“Thuộc hạ sai rồi.” Tuyết Tân thành khẩn nhận sai, thân ảnh biến mất.

Này hết thầy phát sinh quá nhanh, mọi người cũng xem đến trọn mắt há hốc mồm. Ước chừng chờ Tuyết Tân biến mất một tức sau, áo tím gầy mặt nam tử lấy lại tinh thần, sau đó một tay đem trong lòng ngực mỹ diễm nữ tử cấp vứt ra đi, tức giận quát: “Cấp lão tử ra tới, đáng chết! Cũng không hỏi thăm hỏi thăm lão tử là ai, thế nhưng dám can đảm như vậy đùa bỡn lão tử? Lão tử muốn người sống không bằng chết!”

“Huynh đệ, ta vừa mới nghe thấy kia tiểu tử nói thuộc hạ sai rồi, xem ra kia tiểu tử chủ tử liền tại đây gian tửu lầu bên trong.” Mặt khác một người áo lam nam tử nhắc nhở nói.

“Không sai.” Áo tím gầy mặt nam tử bình tĩnh lại, hít sâu mấy hơi thở sau, cao giọng nói: “Ta huynh đệ hai người là hợp hoan cốc đệ tử, nếu là vừa rồi kia tiểu tử chủ tử tại đây, còn thỉnh cho ta hợp hoan cốc một cái mặt mũi. Chỉ cần đem người nọ giao ra đây cho ta huynh đệ hai người một cái công đạo nói, ta huynh đệ hai người bên

người này hai cái kim phẩm lô đỉnh nhưng từ các hạ người được chọn một vị.”

“Hợp hoan cốc, lô đỉnh?” Nhẹ diệu nữ tử tiếng nói truyền tới dung khách tửu lầu lầu một.

Nghe thấy cái này tiếng nói, áo tím gầy mặt nam tử cùng hấn bên cạnh áo lam nam tử sắc mặt đều đổi đổi, sau đó liếc nhau nhìn đến đối phương trong mắt kinh hãi.

Thân là hợp hoan cốc đệ tử tu luyện không phải cao cấp công pháp, càng quan trọng là phân biệt khác phái kỹ xảo, còn có dụ hoặc khác thường bản lĩnh, mặt khác còn lại là trên giường giường kỹ. Chỉ là một câu, một đạo thanh âm mà thôi, này hai cái hợp hoan cốc nam đệ tử liền biết cái này nói chuyện nữ tử nhất định là một cái cực phẩm.

Bất quá nếu là nữ tử nói, nơi nào sẽ muốn nữ tử lô đỉnh?

Áo tím gầy mặt nam tử ánh mắt chuyển động, đáy mắt cất giấu thâm (câm) uế, cười tủm tỉm nói: “Nguyên lai các hạ nữ tử, xem ra này kim phẩm nữ tử lô đỉnh là đưa không ra đi. Bất quá nếu là các hạ nguyện ý nói, chúng ta có thể đổi cái điều kiện. Không bằng các hạ đem kia thuộc hạ kêu ra tới cho chúng ta một hợp lý giải thích, các hạ sau này muốn đến hợp hoan cốc chơi chơi, hoặc là muốn nam tính lô đỉnh nói.....”

Một sợi hắc quang từ áo tím gầy mặt nam tử giữa mày chui vào đi, nam tử thanh âm hoàn toàn mà ngừng, thân thể ngã xuống đất, chết không thể lại đã chết.

Hấn kia ăn mặc màu lam áo choàng đồng bạn sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, lớn tiếng kêu lên: “Các, nga không, đại nhân, đại nhân ngàn vạn không cần sinh khí, ta này huynh đệ mệnh tiện, ta cũng tuyệt đối là tốt. Đại nhân kia thuộc hạ có thể trêu chọc chúng ta đều là chúng ta phúc khí, chúng ta này liền đi, này liền đi.”

Người này ở trong lòng rỗng giện, đây là trêu chọc thượng hung thần, rõ ràng không nói gì thêm không được thể nói, này nữ tử nói như thế nào sát liền sát? Nơi này chính là vô giới sơn trang quản hạt địa bàn, này không thấy bộ dáng nữ tử rốt cuộc là cái gì thân phận, chẳng lẽ liền vô giới sơn trang đều không bỏ ở trong mắt sao? Còn nói nàng bản thân chính là bích khung kiếm tông đệ tử?

“Từ từ.”

Nữ tử thanh âm lại lần nữa đậm tĩnh truyền đến, áo lam nam tử liền cảm giác được chính mình bốn phía xuất hiện vô hình cái chắn, vô luận chính mình như thế nào âm thầm thi lực đều không có biện pháp bài trừ.

Áo lam nam tử trong lòng càng kinh lại sợ, hay là ngộ mệnh muốn hưu rồi?!

Ở áo lam nam tử kinh sợ không thôi thời điểm, thân thể hắn đã bị chung quanh cái chắn bao vây, trực tiếp bị mang vào lầu hai trong sương phòng. Cùng hắn cùng nhau bị mang nhập trong sương phòng mặt còn có kia hai cái bị áo tím gây mặt nam tử xưng là kim phẩm lô đỉnh nữ tử.

Ba người một ở trong sương phòng mặt rơi xuống đất, áo lam nam tử còn tính trấn định đứng, hai cái mỹ điểm quyền rũ nữ tử tắc đã kinh hách quá độ quý trên mặt đất, lạnh run phát run, nâng đầu về mặt nhu nhược đáng thương bộ dáng hướng phía trước nhìn lại.

Đây là các nàng đã sớm bị huấn luyện tốt chiêu số, gặp được nguy hiểm thời điểm phải ngoan ngoãn, hơn nữa lợi dụng chính mình mỹ mạo ưu thế, giành được người khác đồng tình, câu dẫn người khác dục (cầm) vọng.

Lúc này đây hai nữ tử lô đỉnh đem này một bộ như cũ làm thực hảo, bất quá đương các nàng nhìn đến ngòi ở thanh đàn sắc ghé trên Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thời điểm liền ngậy ngốc. Thật vất vả hoàn hồn sau, các nàng trong mắt liền bại lộ ra khiếp sợ cùng thất vọng.

Đường Niệm Niệm phong tư dung mạo đương nhiên là các nàng không có cách nào so sánh với, cho nên các nàng biết điều không có hy vọng xa vời Tư Lăng Cô Hồng có thể coi trọng các nàng. Cho nên hai gã nữ tử lập tức đem ánh mắt chuyển hướng về phía ở đây một cái khác nam tử, Chiến Thương Tiễn.

Đáng tiếc, lại lần nữa làm các nàng thất vọng chính là, Chiến Thương Tiễn liền liếc mắt một cái đều không có dừng ở bọn họ trên người.

Hai nữ tử hành động bị Đường Niệm Niệm rõ ràng xem ở trong mắt, ánh mắt ở các nàng trên người đảo qua, liền đem các nàng tu vi còn có thân thể tình huống hiểu biết rõ ràng.

Lô đỉnh, là tiên nam nữ khâm phục sự thời điểm, một phương đem thân thể của mình làm lô đỉnh, vì một bên khác rèn luyện linh lực, hơn nữa lấy chính mình tinh lực vì đối phương tăng lên tu vi người nọ tất đã bị xưng là lô đỉnh.

Lô đỉnh là một loại thật đáng buồn chức nghiệp, chẳng những thân là công cụ còn xem như tu tiên thế giới thanh lâu nữ tử.

Đường Niệm Niệm đối hợp hoan cốc cũng có chút hiểu biết. Đây là một môn phái, kỳ thật cũng có thể nói là tiên nguyên thanh lâu. Hợp hoan cốc lấy bồi dưỡng lô đỉnh nổi danh, chỉ cần người tu tiên chịu cấp linh thạch, liền có thể chọn lựa bên trong lô đỉnh kinh hành song tu, này song tu chỗ tốt tự nhiên chỉ có này đưa tiền người tu tiên đơn phương.

Vô luận là hợp hoan cốc vẫn là mặt khác huấn luyện lô đỉnh môn phái, ở huấn luyện lô đỉnh phương diện đều phi thường hà khắc.

Lô đỉnh một bị huấn luyện liền sẽ mạnh mẽ cùng bọn họ vị trí môn phái ký xuống khế ước, chẳng những sẽ rửa sạch ký ức, còn sẽ bị tẩy não, làm cho bọn họ cảm thấy cùng người khâm phục sự là cỡ nào tốt sự tình. Hơn nữa vì làm trả tiền người được đến chỗ tốt càng nhiều, lô đỉnh đều sẽ bị uy ăn tuyệt dựng được còn có một loại tục âm đan, còn có tu luyện lô đỉnh công pháp. Như thế lâu dài dưới,

lô đỉnh liền sẽ hoàn toàn sa vào ở ** bên trong vô pháp tự kèm chế, thẳng đến chết đi.

Này lô đỉnh nhóm cũng không phải nói hoàn toàn không có hy vọng thoát ly lô đỉnh thân phận, hợp hoan cốc loại này môn phái liền cùng phàm nhân thanh lâu không sai biệt lắm, nếu có thể tiêu tiền đi vào phiêu, cũng có thể tiêu tiền chuộc người. Như là tiêu tiền chuộc người loại chuyện này, hợp hoan cốc loại này môn phái từ trước đến nay không phản đối, chỉ cần người cho nổi giá, bọn họ liền tuyệt đối thả người.

Này chỉ có thể xem người hay không có thể gặp được cái kia yêu thích hơn nữa nguyện ý yêu thương người.

Mà ở tiên nguyên nơi này, lô đỉnh cũng bị phân phẩm cấp, từ thấp đến cao phân biệt là, bạc, kim, ngọc, linh, tuyệt.

Nói như vậy cái này tuyệt phẩm là không có khả năng tồn tại, đơn giản là này tuyệt phẩm lô đỉnh đều là giống bẩm sinh thuần âm thể hoặc là bẩm sinh thuần dương thể như vậy bẩm sinh thể chất. Như là có như vậy thể chất người, cái nào không phải bị môn phái cấp hảo hảo bồi dưỡng, như thế nào sẽ làm này đó thiên tài nhân vật đi làm làm thành lô đỉnh? Kia căn bản chính là phí phạm của trời.

Bất quá sở dĩ này lô đỉnh có cái này tuyệt phẩm tồn tại, vẫn là bởi vì ở tiên nguyên trong lịch sử đã từng từng có như vậy lô đỉnh. Nghe nói đó là một cái bẩm sinh thủy linh thể chất nữ tử, bởi vì gia tộc bị diệt môn, kẻ thù bức nàng thỏa hiệp, nàng sắp chết bất khuất, thậm chí còn giết kẻ thù duy nhất nhi tử, này liền đem này nữ tử cấp ném vào hợp hoan trong cốc, vì chính là tra tấn nàng.

Này bẩm sinh thủy linh thể nữ tử ngày ngày nghĩ tự sát, chỉ là cố tình bị giam cầm, liền sinh tử đều không thể tự gánh vác. Ước chừng đi qua mấy trăm năm mới rốt cuộc bị này nữ tử chui cái chỗ trống, dụ hoặc một cái cùng nàng song tu nam tử ra tay kết thúc chính mình tánh mạng.

Đến nỗi cái kia nam tử tắc bị nữ tử kẻ thù phá tan giện dưới giết.

Đúng là bởi vì có cái này bẩm sinh thủy linh thể nữ tử tồn tại quá, hợp hoan cốc mới có thể đủ trở thành tiên nguyên đệ nhất đại thanh lâu môn phái.

Ở Đường Niệm Niệm có chút thất thần ánh mắt nhìn chăm chú hạ, áo lam nam tử cái trán đã tràn đầy mồ hôi, trong ánh mắt ba quang kịch liệt chớp động.

Hắn từ ánh mắt đầu tiên nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thời điểm cũng đã biết hai người thân phận, rốt cuộc hiện tại tiên nguyên bên trong không biết hai người thân phận thật sự là quá ít quá ít. Nay một biết hai người thân phận, hắn cũng liền minh bạch chính mình huynh đệ bị giết nguyên nhân.

Nhân gia Tuyết Diên tôn chủ sủng thê danh hào thiên hạ đều biết, người thế nhưng còn xuất khẩu mời nhân gia thê tử thượng thanh lâu tìm nam nhân, này không rước lấy họa sát thân mới là lạ.

Áo lam nam tử hiện tại chỉ có thể vô cùng may mắn chính mình may mắn, may mắn thói quen mỗi lần xuất đầu đều để cho người khác tới, bằng không lúc này chết chính là chính mình. Bất quá hiện tại rốt cuộc là chuyện như thế nào? Này Kinh Hồng tiên tử nhìn chăm chăm vào chính mình là có ý tứ gì? Này nếu là làm Tuyết Diên tôn chủ đem ghen tuông ăn chính mình trên người, kia chính mình còn có thể có đường sống sao?

Áo lam nam tử kinh hãi nghĩ, vì chính mình tánh mạng, lớn mật chủ động ra tiếng nói: “Tiểu nhân mắt chó không biết Thái Sơn, không biết là Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ đại giá, mạo phạm hai vị, còn thỉnh hai vị đại nhân có đại lượng, liền buông tha tiểu nhân này một cái mạng chó đi!”

Đường Niệm Niệm đôi mắt ba quang chợt lóe, bưng tỉnh hoàn hồn, nhìn áo lam nam tử ánh mắt mang theo nghi hoặc.

Áo lam nam tử không dám cùng nàng đối diện, nghĩ nghĩ, lại lần nữa đầy mặt tôn kính nói: “Không biết Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ đem tiểu nhân mang đến có chuyện gì? Nếu là tiểu nhân có

thể làm, tiểu nhân nhất định cấp hai vị làm được thỏa đáng, tuyệt đối không có nửa câu oán hận.”

Hắn chính là có câu oán hận cũng không dám nói a.

Những lời này khiến cho Đường Niệm Niệm chú ý.

“Ta muốn hòa hợp hoan cốc làm buôn bán.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói.

Vốn dĩ đem này ba người dẫn tới bất quá là nhất thời tâm tư, bất quá này áo lam nam tử nói nhưng thật ra gợi lên dự tính của nàng.

Áo lam nam tử mặt mang kinh ngạc, hắn chỉ nghe nói Kinh Hồng tiên tử thích đoạt đồ vật, thật đúng là không có nghe nói nàng sẽ làm buôn bán.

Đột nhiên, áo lam nam tử cảm giác toàn thân phát lạnh, tám đôi mắt toàn bộ đều chăm chú vào hắn trên người. Đây tám đôi mắt, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều bình đạm không có gì biến hóa, Thủ Lam, Chiến Thương Tiễn cùng Mộc Linh Nhi ánh mắt còn lại là lạnh băng, Viên Diệu lục tràn đầy vui sướng khi người gặp họa, mặt khác hai song tràn ngập khiếp sợ còn lại là tới đến bên người hai cái kim phẩm lô đỉnh nữ tử.

Áo lam nam tử đầu tiên là sửng sò hạ, ngay sau đó kinh giác chính mình vừa mới thể nhưng đem tâm tư cấp nói ra. Đến bây giờ hắn còn sống được hảo hảo, làm áo lam nam tử cảm giác thật sự có chút hư ảo.

Áo lam nam tử ‘ bùm ’ một tiếng liền thật mạnh quỳ trên mặt đất, một chưởng một chưởng hướng chính mình da mặt thượng trừu, kêu lớn: “Tiểu nhân đáng chết, tiểu nhân đáng chết! Nga không! Tiểu nhân không phải cố ý, cầu xin Kinh Hồng tiên tử tha mạng a!”

Đường Niệm Niệm giữa mày nhẹ nhíu hạ, đạm nói: “Đừng sảo, muốn giết người đã sớm giết.”

Nàng không có động thủ, người này còn nói cái gì tha mạng.

Áo lam nam tử cứng đờ tại chỗ, không dám nhiều kêu một câu.

Đường Niệm Niệm tiếp theo phía trước đề tài nói, đối áo lam nam tử dò hỏi: “Tuyệt phẩm lô đỉnh giá trị bao nhiêu tiền?”

“Cái gì!?” Áo lam nam tử cho rằng chính mình nghe lầm.

Bén nhọn tiếng kêu ở sương phòng thực chói tai.

Đường Niệm Niệm sáng mắt nhẹ nhàng một dạng.

Áo lam nam tử bị nàng kia trắng ra biểu tình sợ tới mức vội vàng dùng tay che lại miệng mình, liên tục lắc đầu tỏ vẻ chính mình không dám. Nhìn đến Đường Niệm Niệm sắc mặt khôi phục lại, mới áp lực trong lòng không thể tưởng tượng cảm xúc, nhẹ giọng nói: “Kinh Hồng tiên tử ý tứ chẳng lẽ là muốn bán tuyệt phẩm lô đỉnh cấp hợp hoan cốc?”

Hắn ánh mắt không khỏi triều Mộc Linh Nhi nhìn thoáng qua.

Lấy hắn mắt thức, chỉ là vài lần nhìn quét hạ liền phát hiện Mộc Linh Nhi trên người đặc biệt, nữ tử này là cái mộc linh thể.

Bên cạnh Chiến Thương Tiển trên người một cỗ cuồng mãnh chiến khí bùng nổ, nhằm phía áo lam nam tử. Mộc Linh Nhi là hắn tẩu tử, ở chiến thiên kích không ở thời điểm, hắn có trách nhiệm che chở nàng.

Áo lam nam tử bị này cỗ đáng sợ khí thế áp bách đến thiếu chút nữa hộc máu, liên tục nói: “Bớt giận, bớt giận, tiểu nhân không có ý khác.”

Hắn cũng là bị Đường Niệm Niệm một câu cấp chấn kinh rồi, mới có thể làm ra như vậy hành động.

Chỉ cần hơi chút thanh tỉnh hắn liền biết chính mình vừa mới hành động có bao nhiêu ngốc. Mộc Linh Nhi thân là Đường Niệm Niệm

người bên cạnh, Đường Niệm Niệm lại như thế nào sẽ bán nàng, còn đem nàng bán cho lô đỉnh môn phái.

Bất quá này Kinh Hồng tiên tử nếu là nghiêm túc, kia nàng rốt cuộc là muốn bán ai? Này tiên nguyên bên trong cùng Kinh Hồng tiên tử bọn họ có thù oán, hơn nữa là bẩm sinh thể chất người.....

Áo lam nam tử đôi mắt đột nhiên trừng đến cơ hồ muốn vỡ ra giống nhau, há mồm đang muốn kêu sợ hãi, đột nhiên nhớ tới Đường Niệm Niệm không mừng sảo, lại ngạnh sinh sinh đè nén xuống, thanh âm trở nên khàn khàn vô cùng, “Kinh Hồng tiên tử lời nói muốn bán tuyệt phẩm lô đỉnh chẳng lẽ là.....” Hắn có chút không dám nói.

“Ân?” Đường Niệm Niệm hơi hơi nghiêng đầu, nghi hoặc xem hắn.

Này lơ đãng động tác nghịch ngợm linh động, đặc biệt kia thanh triệt đến lộ ra nghi hoặc con người, tựa hồ một chút có thể đắm nhập người đáy lòng chỗ sâu trong.

Áo lam nam tử biểu tình ngẩn ngơ, thực mau hoàn hồn cúi đầu, thậm mắng chính mình không cẩn thận, thế nhưng lại không cẩn thận xem qua đi.

Đường Niệm Niệm đạm nhiên thanh âm truyền tới, “Chẳng lẽ là cái gì nói ra.”

Áo lam nam tử cắn răng, cuối cùng vẫn là ách thanh nói: “Kinh Hồng tiên tử muốn bán tuyệt phẩm lô đỉnh là Mộ Dung gia tộc đại tiểu thư, có thanh liên tiên tử chi xưng, sinh ra thanh liên đạo thể Mộ Dung ngưng thật?”

Đường Niệm Niệm cười khế, “Không sai.”

Năm đó nàng cùng ngoan bảo bị Mộ Dung ngưng thật cùng cái nút sơ hợp tác trọng thương bất cộc, Mộ Dung ngưng thật đối nàng làm sự tình lời nói nàng đều nhớ rõ rành mạch.

Mộ Dung ngưng thật đầu tiên là dùng cấm linh vòng tay phong năng linh thức, nếu không phải năng người mang chính là được lực nói, ở lúc ấy sẽ trở nên giống người thường giống nhau vô lực. Sau đó đút cho năng ăn lô đỉnh đan, đem năng đưa cho cái nút sơ, tính toán đem năng biến thành lô đỉnh. Nếu không phải thời cơ cùng tình huống không cho phép, Mộ Dung ngưng thật càng tính toán đem ngoan bảo mang đi.

Lúc ấy năng liền lần nữa hướng Mộ Dung ngưng thật bảo đảm nhất định sẽ làm năng sống không bằng chết.

Đường Niệm Niệm trả thù từ trước đến nay tính tới, Mộ Dung ngưng thật đối năng đã làm sự tình, năng cũng sẽ không ít nửa phần còn cấp Mộ Dung ngưng thật.

Mộ Dung gia tộc, càng là như thế.

Áo lam nam tử lại bị Đường Niệm Niệm này bình tĩnh hai chữ sợ tới mức thiếu chút nữa ngã ngò trên mặt đất, lắp bắp run rẩy nói: “Kia, kia chính là Mộ Dung gia tộc, kia chính là tiên nguyên đạo thứ nhất tu Mộ Dung gia tộc đại tiểu thư a!”

Chính mình đây là đồ cái gì vận đen a, cư nhiên gặp phải bọn họ ân oán. Chính mình cái này tiểu nhân vật, vô luận là lấy lòng nào một bên đều khả năng sẽ chết không có chỗ chôn a.

Áo lam nam tử nghĩ, tức khắc kinh hách nói tiếp: “Kính Hồng tiên tử ngài tạm tha tiểu nhân đi, nếu thật sự trải qua tiểu nhân tay mua kia thanh liên tiên tử nói, tiểu nhân sẽ chết, nhất định sẽ chết!”

“Người sợ chết.” Đường Niệm Niệm bình đạm hỏi: “Sợ Mộ Dung gia tộc giết người?”

Áo lam nam tử vội vàng gật đầu, tốc độ nhanh chóng vô cùng.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói: “Chính là người không làm này sinh ý, ta hiện tại liền giết người.”

Đối với như vậy tiểu nhân vật, Đường Niệm Niệm thật sự không có tâm tư đi tra tấn, huống chi người này đều nói hấn sợ đã chết, kia dùng cái này làm đe dọa trừng phạt cũng không nhẹ.

Áo lam nam tử gật đầu động tác lập tức liền cứng lại rồi. Đường Niệm Niệm kia tràn ngập bình tĩnh thần diệu thanh âm, nghe vào người lỗ tai hết sức thoải mái cùng sạch sẽ, chính là lời này nội dung, thật sự là quá mức dọa người.

Áo lam nam tử hiện tại thật giống như là kiến bò trên chảo nóng, trong lòng đã sớm gấp đến độ hồng bét, chính là mặt ngoài lại không dám biểu lộ ra tới, càng không dám lớn tiếng khổ cầu. Bởi vì nếu hấn làm như vậy, nhất định sẽ chết càng mau.

Đường Niệm Niệm khó được an ủi người xa lạ, thanh đạm nói: “Mộ Dung gia tộc thực mau liền vô dụng, không cái kia tinh lực đi giết người.”

Đáng tiếc như vậy an ủi nghe vào lúc này đã sớm hỗn loạn áo lam nam tử lỗ tai, căn bản là không hề tác dụng, ở hấn trong lòng ngược lại cảm thấy Đường Niệm Niệm quá mức càn rỡ. Các người bản lĩnh là đại, các người tốc độ tu luyện đích xác yêu nghiệt, chính là nhân gia chính là đạo thứ nhất tu gia tộc a, nơi nào là người một câu nói bọn họ vô dụng liền vô dụng? Đến lúc đó chết không phải người, người đương nhiên nói nhẹ nhàng.

Này áo lam nam tử mới vừa cùng sư huynh thẳng đến hôm nay mới đến đến này vô giới sơn trang, cho nên đối với mấy ngày hôm trước phát sinh kia chuyện còn không rõ lắm, chỉ thẳng đến là Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng hai người lại cùng Mộ Dung gia tộc tranh đấu đi lên, đến nỗi kết quả cuối cùng như thế nào hấn lại không rõ ràng lắm.

Nếu hấn tận mắt nhìn thấy đến kia một màn, hoặc là hoàn toàn rõ ràng kia một màn nói, lúc này chỉ sợ cũng sẽ không như vậy hoài nghi Đường Niệm Niệm, hơn nữa còn ở trong lòng châm chọc nàng.

Ở trong lòng châm chọc là một chuyện, mặt ngoài lại là mặt khác một chuyện.

Áo lam nam tử trong lòng nghĩ tới một cái biện pháp, lập tức về mặt lấy lòng thành khẩn nói: “Nếu là Kinh Hồng tiên tử công đạo muốn làm sự tình, tiểu nhân tự nhiên sẽ tận tâm tận lực làm tốt. Chỉ là Kinh Hồng tiên tử đây là muốn bán tuyệt phẩm lô đỉnh, tiểu nhân ở hợp hoan cốc địa vị cùng tư chất hoàn toàn không có cách nào đảm nhiệm cùng làm quyết định.”

Sợ Đường Niệm Niệm sẽ bởi vì chính mình có lệ thoái thác sinh khí, áo lam nam tử nhanh chóng nói: “Bất quá chuyện này cũng không phải không thể giải quyết, không bằng như vậy, tiểu nhân truyền tin cấp hợp hoan trong cốc quản sự, làm có tư cách làm quyết định quản sự tự mình tiến đến nơi này cùng Kinh Hồng tiên tử nói chuyện này bút sinh ý?”

“Huống chi Kinh Hồng tiên tử hiện tại còn không có đem này tuyệt phẩm đỉnh lò chảo bắt được tay đi, hơn nữa quá hai ngày chính là Tân Tú Lô Đài Tái bắt đầu rồi, Kinh Hồng tiên tử nhất định còn muốn vội vàng đánh lô, vừa lúc có thể thừa dịp Kinh Hồng tiên tử trước vội chính mình sự tình điểm này sự tình, hợp hoan cốc cao cấp quản sự cũng có thể chạy đến.”

Áo lam nam tử vội không hề nói Mộ Dung ngưng thật sự tên, một phen nói tới lên càng là có đầu có lý, khẩn thành cực kỳ.

Ở áo lam nam tử nghĩ đến, chỉ cần Đường Niệm Niệm đáp ứng rồi, như vậy chuyện này liền không liên quan hẳn chuyện gì. Đến lúc đó Mộ Dung gia tộc muốn tìm phiến toái nói, chỉ cần tìm Đường Niệm Niệm bọn họ còn có cái kia quản sự.

Áo lam nam tử bàn tính như ý đáng đánh, ở đây đều là thông tuệ người, nơi nào sẽ nhìn không ra tới hẳn tính toán. Bất quá nhìn ra tới cũng không có nói thẳng ra tới, hết thảy quyết định đều ở Đường Niệm Niệm trong tay.

Đường Niệm Niệm đăm nhìn áo lam nam tử, không có bất luận cái gì sinh khí dấu hiệu, nói: “Nhớ rõ mang hảo thù lao.”

Áo lam nam tử thật dài hư ra một hơi, cả người đều giống như bởi vì này miệng phun ra tới hơi thở mà nhẹ nhàng, trên mặt đều lộ ra giống như một chút tan mất một thân gánh nặng tươi cười, “Kinh Hồng tiên tử yên tâm, tiểu nhân nhất định đem sự tình đều cấp trong cốc cao cấp quản sự công đạo rõ ràng.”

Hắn nhất định sẽ công đạo rõ ràng, đến lúc đó kia cao cấp quản sự có làm hay không đến hảo chính là kia cao cấp quản sự vấn đề, cùng chính mình không quan hệ.

Áo lam nam tử tưởng nhưng thật ra hảo, chỉ là hắn lại quên mất, ở cái này cường giả vi tôn trong thế giới, đạo lý thứ này ở tuyệt đối thực lực trước mặt là vô dụng.

Nếu đến lúc đó thật sự nổi giận chuyện như vậy, Đường Niệm Niệm thật sự muốn giận chó đánh mèo đến trên đầu của hắn nói, sự tình cùng hắn có quan hệ vẫn là không quan hệ kia quan trọng sao?

Lúc này, sương phòng cửa phòng mở nổi lên tiếng đập cửa, bên ngoài truyền đến Chiến Thương Tiễn thanh âm, “Chủ tử, người đã mang đến.”

Áo lam nam tử lập tức theo nói: “Kinh Hồng tiên tử, kia nếu là không có chuyện khác nói, tiểu nhân có phải hay không có thể.....” Đi rồi?

Hắn không có nói ra, xem là biểu tình cùng ánh mắt để lộ ra ý tứ này.

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Áo lam nam tử vui mừng quá đổi, xoay người liền đi.

Ở thời điểm này một đạo bích quang dừng ở hắn trên người, áo lam nam tử thân thể cứng đờ, trong lòng minh bạch này chỉ sợ là vì giám

sát chính mình ấn ký. Nay tưởng đánh tan sợ là không có khả năng, vẫn là không cần ở lâu ở chỗ này hảo.

Áo lam nam tử nghĩ liền càng thêm nhanh bước chân.

Hai cái vũ mị lô đỉnh nữ tử hoảng hốt nhìn, thử đi theo áo lam nam tử xê dịch, phát hiện Đường Niệm Niệm bọn họ không có phản ứng lạc hậu, vội vàng giống như là sau lưng có yêu ma ở đuổi theo giống nhau triều áo lam nam tử chạy tới.

Sương phòng môn bị mở ra, áo lam nam tử mang theo hai cái lô đỉnh nữ tử đi ra thời điểm, vẫn là nhịn không được ngẩng đầu nhìn thoáng qua.

Nhìn đến chính là chiến thiên kích mang theo một cái bình thường phạm nhân thiếu niên từ bên người sai thân qua đi.

Cái này phạm nhân tiểu hài tử có ích lợi gì?

Áo lam nam tử vô luận thấy thế nào đều nhìn không ra thiếu niên này có cái gì đặc thù, bất quá là Trúc Cơ kỳ tu vi, ở tiên nguyên bên trong liền tiên duệ đều không tính là, chỉ có thể xem như phạm nhân thôi.

Nhìn xem kia khiếp đảm khăn trương biểu tình, thấy thế nào cũng đều là phạm nhân bộ dáng.

Áo lam nam tử đang ở trong lòng cười nhạo, chiến thiên kích đột nhiên triều hấn lãnh coi liếc mắt một cái, kia lạnh băng lại cuồng dã thị huyết ánh mắt làm áo lam nam tử sợ tới mức nhảy dựng, vội vàng thu hồi chính mình đánh giá ánh mắt.

Lúc này hai bên người đã đi vào đi vào, ra tới ra tới, sương phòng khắc hoa môn cũng tùy theo đóng lại.

Áo lam nam tử đứng ở khắc hoa ngoài cửa, hướng tới này khắc hoa cửa gỗ nhìn thoáng qua, đột nhiên cảm thấy có chút buồn bã thương tâm.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hiện giờ ở tiên nguyên bên trong có thể nói là thanh danh vang dội, liền thế hệ trước người đều vì hai người yêu nghiệt thiên tư khiếp sợ, càng không cần phải nói là trẻ tuổi người.

Hai người vô luận là tu vi tốc độ vẫn là pháp thuật thủ đoạn đều là lợi hại vô cùng, hơn nữa kia làm người hận không thể chửi ầm lên tuổi tác, làm tiên nguyên trẻ tuổi người liền ghen ghét tâm tư đều không có biện pháp dâng lên, càng nhiều còn lại là kính ngưỡng cùng nhìn lên.

Áo lam nam tử ở không có nhìn thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phía trước, tuy rằng miệng thượng nói không thềm để ý, trong lòng đối hai người cũng là cực kỳ khát khao. Hiện tại tận mắt nhìn thấy đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, còn có đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng người bên cạnh, nghĩ đến từ tình báo thượng nhìn đến tin tức, hấn trong lòng không khỏi dâng lên một ít cực kỳ hâm mộ cùng chua xót.

Chẳng sợ chính mình không có Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ như vậy thiên tư, nếu là có thể leo lên như vậy chủ tử cũng là đại cơ duyên a! Dựa vào cái gì nhân gia một tiểu nha đầu gì đó đều có thể bởi vì có cái hảo chủ tử, bình thường thiên tư đều có thể dựa vào đan dược đuổi kịp một ít bình thường thiên tài tu vi tốc độ, chính mình một cái sinh ra ở tiên nguyên tiên duệ, đi đến này một bước đều là thật cẩn thận, nỗ lực bò lên tới.

Lại tưởng tượng vừa mới nhìn đến cái kia phạm nhân thiếu niên, áo lam nam tử tâm tình càng hậm hực.

Tuy rằng là cái phạm nhân, thiên tư thoát nhìn cũng chẳng ra gì, bắt quá nhìn đáng vẻ là có cơ hội leo lên Đường Niệm Niệm bọn họ. Nếu là thật sự leo lên, kia tiền đồ vẫn là thật là.....

Áo lam nam tử càng nghĩ càng khó chịu, lác đầu đem này hết thảy đều vứt chi sau đầu, cẩn thận nghĩ đem hợp hoan trong cốc chính mình nhất thống hận cái kia cao cấp quân sự cấp lộng lại đây cùng Đường Niệm Niệm làm buôn bán.

Lúc này áo lam nam tử còn ở dào dạt đắc ý nghĩ, đem chính mình thống hận cao cấp quản sự kéo qua tới sau, xem hắn như thế nào ứng phó cái này là sự tình. Tốt nhất là khó có thể xong việc, sau đó bị Đường Niệm Niệm giết, hoặc là bị Mộ Dung gia tộc giết.

Hắn lại không biết liền bởi vì hắn cái này hãm hại hành động, làm cái kia cao cấp quản sự liền bởi vì cái này cùng Đường Niệm Niệm giao dịch, do đó làm kia cao cấp quản sự một bước lên trời, thăng chức rất nhanh, đứng ở hắn vô pháp với tới địa vị.

Ở rất nhiều năm lúc sau, này áo lam nam tử mỗi khi nhớ tới đều là hối hận không thôi, thống hận không thôi, có loại hận không thể giết chính mình xúc động, hy vọng có thể trở lại hôm nay một ngày này, thay đổi quyết định của chính mình.

Tự nhiên, đây là lời phía sau.

Hiện tại này áo lam nam tử trong óc mặt chỉ có sống sót sau tai nạn may mắn, còn có kế hoạch hãm hại chán ghét người đắc ý.

Hắn căn bản là không có phát hiện, đương hắn ở cực kỳ hãm mộ kia phạm nhân thiếu niên nói không chừng có cơ hội leo lên Đường Niệm Niệm đám người cái này đại cơ duyên thời điểm, trên thực tế cái kia đại cơ duyên cũng bãi ở hắn trước mặt, chỉ là hắn không có đi nắm chắc, ngược lại còn liều mạng đẩy ra đi, chấp tay làm người.

-----oOo-----

Chương 199: lạng lẽ lời nói: Nhớ rõ muốn túi Càn Khôn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Áo lam nam tử trốn cũng dường như rời đi dung khách tửu lâu, ở dung khách tửu lâu lâu một những cái đó tiên duệ nhóm xem ra không khỏi càng thêm tò mò hẳn ở mặt trên sương phòng gặp cái gì.

“Ta vừa mới thấy được Kinh Hồng tiên tử bên người người lên rồi, các người nói có thể hay không?” Bên phải trên bàn, viên mặt béo đạo nhân híp đậu xanh mắt, ra vẻ thần bí ám chỉ bên người người.

“Người nói chính là cái kia mang theo một phàm nhân tiểu tử? Ta nhớ rõ hẳn kêu chiến thiên kích.” Béo đạo nhân đồng bạn ứng hòa.

Một người cười nhạo phản bác, “Mặt trên như vậy nhiều phòng cho khách, chẳng sợ Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ thật sự ở mặt trên, cũng không thể khẳng định chính là bọn họ đem này hợp hoan cốc người cấp mang đi.”

Béo đạo nhân nghe được có người phản bác chính mình, trên mặt lập tức lộ ra đắc ý, dào dạt cười nói: “Ta người này tu vi tuy rằng không tính là hảo, bất quá đối với chính mình nỗ lực lại có chút tự tin. Vừa mới xuất hiện ở chỗ này thanh âm là nữ tử, đã từng ta may mắn chính tai nghe qua Kinh Hồng tiên tử thanh âm, cho nên có thể khẳng định vừa mới thanh âm chính là thuộc về Kinh Hồng tiên tử.”

Béo đạo nhân nói lập tức đem dung khách tửu lâu lâu một không khí kéo lên, một đám bán tín bán nghi nghị luận khởi chuyện này tới, suy đoán Đường Niệm Niệm đột nhiên đối này hợp hoan cốc người cảm thấy hứng thú là chuyện như thế nào, đi theo càng thêm tò mò

Đường Niệm Niệm đối hợp hoan cốc người ta nói chút cái gì, dẫn tới kia áo lam nam tử như thế kinh hoảng thất thố.

Bởi vì béo đạo nhân nói ra chân tướng, làm lúc sau rất nhiều người đều bắt đầu đánh áo lam nam tử chú ý, bắt quá này áo lam nam tử nhưng thật ra rất thông minh. Ở thong dong khách tửu lầu ra tới lúc sau liền không có ở giới hạ thành ở lâu, thừa chính mình xe ngựa mang theo hai nữ tử lô đỉnh nhanh chóng rời đi.

Như vậy kết quả cũng tạo thành lúc sau mọi người bắt lực trở về sau, không có lại đi để ý cái này tiểu nhân vật. Rốt cuộc so với đuổi theo đuổi cái này tiểu nhân vật biết được Đường Niệm Niệm cùng hắn nói chút cái gì loại này chuyện nhằm chán, do đó bỏ lỡ Tân Tú Lô Đài Tái như vậy hoạt động lớn nói, như vậy thật sự là quá mức mất nhiều hơn được.

Này đó đều là lời phía sau, lúc này đang bị mọi người nghị luận Đường Niệm Niệm đám người còn ở dung khách tửu lầu trong khách phòng, cái kia bị chiến thiên kích mang đến thiếu niên liền đứng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, nhỏ nhỏ thân hình run rẩy, sắc mặt tái nhợt, biểu tình sợ hãi lại kích động.

“Đồ vật đâu?” Đường Niệm Niệm đi thẳng vào vấn đề đối phạm nhân thiếu niên hỏi.

Lần này Đường Niệm Niệm bọn họ sở dĩ sẽ xuất hiện ở giới hạ thành cái này dung khách tửu lầu, chủ yếu vì không phải nhằm chán đi dạo, mà là vì cái này phạm nhân thiếu niên.

Lúc trước Đường Niệm Niệm ở ẩn sẵn tổ chức tuyên bố hai cái vĩnh cửu tính nhiệm vụ, một cái là săn giết Mộ Dung gia tộc đệ tử, một cái còn lại là tìm kiếm tàng bảo địa đồ tàn quyển. Này tàng bảo địa đồ đúng là ở Viên gia truyền thừa nơi thời điểm, Viên gia khai gia lão tổ Viên Thiên Khải sở cấp thù lao chi nhất, cùng Lục Lục mảnh nhỏ cùng nhau được đến, nhìn không ra tới bất luận cái gì bất đồng tàn giấy.

Đường Niệm Niệm tuyên bố nhiệm vụ thời điểm, vốn dĩ cũng không có ôm nhiều ít hy vọng, chỉ là cảm thấy dù sao đều là muốn tìm, chỉ bằng làm nhiều điểm người tới tìm thôi. Ở tuyên bố nhiệm vụ này thời điểm, đồng thời cũng nói thù lao mặt nghị.

Chuyện này Đường Niệm Niệm bản thân đều không sai biệt lắm hoàn toàn vớt chi sau đầu, không nghĩ tới ở hai ngày trước đột nhiên từ thợ săn lệnh bài trung được đến ản săn tổ chức truyền đến tin tức, nói là có người tiếp thu hoàn thành nhiệm vụ này, người đã bị đưa hướng vô giới sơn trang ngàn dặm ở ngoài một tòa tiểu thành ản săn phân bộ, chỉ chờ Đường Niệm Niệm mặt nghị thù lao.

Được đến tin tức này, Đường Niệm Niệm khiến cho chiến thiên kích tiến đến đem người mang đến, ở hôm nay này giới hạ thành dung khách tửu lầu gặp mặt.

Sau đó, liền có trước mắt một màn này.

Phàm nhân thiếu niên tựa hồ bị Đường Niệm Niệm đột nhiên ra tiếng hoảng sợ, hai chân mềm nhũn liền quỳ gối trên mặt đất.

Đường Niệm Niệm mắt lộ nghi hoặc, quay đầu nhìn về phía phía sau Tư Lăng Cô Hồng, nhấp môi hỏi: “Ta thực dọa người?”

“Sẽ không.” Tư Lăng Cô Hồng nhìn kia bởi vì nhấp môi hơi hơi lên hai má, nhin không được duỗi tay néo néo, vào tay xúc cảm trơn trượt non mịn, có chút làm hấn luyến tiếc buông ra.

Đường Niệm Niệm quơ quơ đầu, đem khuôn mặt thoát khỏi hấn tay, trong lúc còn hơi trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái.

Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ ra tiếng, ngón tay vẫn là tham luyến lưu luyến ở nàng gương mặt, ánh mắt nhàn nhạt đảo qua trước mặt trên mặt đất phàm nhân thiếu niên.

Phàm nhân thiếu niên đã sớm bị trước mặt hình ảnh xem ngây người.

Hắn chưa từng có gặp qua như vậy đẹp người, trước kia xem qua tiên duệ mỗi người đều không có trước mắt hai người đẹp, huống chi hắn vẫn là như vậy gần gũi nhìn hai người, trong lòng lại biết hai người thân phận, đặc biệt là nhìn đến hai người nhẹ nhàng chơi đùa, biểu tình mỗi một chút biến hóa đều hấp dẫn người tâm hồn.

Đột nhiên, phàm nhân thiếu niên biểu tình biến đổi, trên mặt ngẩn ngơ hóa thành bi thương thù hận, đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người dập đầu nói: “Cầu Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ tương trợ!”

Đường Niệm Niệm thực không có tình cảm nói: “Đồ vật.”

Phàm nhân thiếu niên cả kinh, ngẩng đầu thật cẩn thận nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vài lần, giống như thực không dễ dàng mới hạ quyết tâm. Sau đó chỉ thấy phàm nhân thiếu niên từ eo sườn rút ra một thanh chủy thủ, hung ác vô cùng triều chính mình tay trái cắt lấy đi, một khối huyết nhục bị phàm nhân thiếu niên chính mình cắt lấy, cơ hồ lộ ra cánh tay xương cốt.

Ở như vậy đau đớn hạ, phàm nhân thiếu niên đầy đầu mồ hôi lạnh, chết cắn răng không rên một tiếng. Vứt bỏ tay phải cầm chủy thủ, duỗi tay đem tay trái huyết nhục thượng một khối phá giấy cầm xuống dưới.

Lúc này bởi vì phàm nhân thiếu niên hành vi mà hơi hơi lấp bắp kinh hãi Thủ Lam đám người mới phát hiện, nguyên lai phàm nhân thiếu niên đem người đem này thượng phá giấy giấu ở huyết nhục của chính mình bên trong.

Tiên nguyên không thể so phàm thể, phàm nhân thiếu niên bản thân có Trúc Cơ kỳ tu vi, như là như vậy chỉ là đơn thuần bị cắt rút huyết nhục, không có ẩn chứa bất luận cái gì năng lượng thượng thể, chỉ cần nùng linh lực tẩm bổ, không cần bao lâu là có thể đủ khôi phục.

Này cũng khó trách ngay từ đầu phàm nhân thiếu niên thủ đoạn nhìn không ra bất luận cái gì khác thường.

Phàm nhân thiếu niên đem lấy ra bản đồ tàn quyền dùng đôi tay phủng, nhìn nó biểu tình tràn ngập phức tạp. Kỳ quái là này trương thoát nhìn phi thường cũ nát tàn quyền bị thiếu niên giấu ở huyết nhục của chính mình bên trong thế nhưng một chút việc đều không có, ngay cả hiện tại thiếu niên đột nhiên cắt cổ tay, này cũ nát tàn quyền cũng không có lây dính đến một giọt máu tươi, như cũ cũ nát không có bất luận cái gì chữ viết.

Đường Niệm Niệm ánh mắt dừng ở phàm nhân thiếu niên trong tay bản đồ tàn quyền thượng, chỉ là liếc mắt một cái liền nhìn ra quả nhiên là chính mình muốn đồ vật. Ngón tay vừa động, kia bản đồ tàn quyền liền rơi vào tay nàng.

“A!” Phàm nhân thiếu niên bị hoảng sợ, sắc mặt đột nhiên dữ tợn vô cùng, nhìn dáng vẻ tựa hồ là muốn xông lên cùng Đường Niệm Niệm liều mạng. Chỉ là đương hấn nhìn đến Đường Niệm Niệm dung mạo thời điểm, tức khắc giống như một chậu lạnh băng cực kỳ mờ hôi từ đầu nơi ở ẩn, thần trí một chút tỉnh táo lại, đột nhiên lại lẩn nữa quỳ trên mặt đất.

Hấn biết, lấy Đường Niệm Niệm thực lực, nếu nàng thật sự muốn cướp đoạt nói, hấn cũng không có thể ra sức.

Chỉ là phàm nhân thiếu niên lại không biết, ẩn sẵn tổ chức không chế giả là quỷ linh, quỷ linh thờ phụng hứa hẹn, nói đến tất làm được. Ẩn sẵn quy củ, thù lao mặt nghị nhiệm vụ, thợ săn một khi tiếp thu hoàn thành, quyết định cùng tuyên bố nhiệm vụ giả tiến hành giáp mặt mặt nghị thù lao, ẩn sẵn tổ chức ở lúc ấy cũng không sẽ giữ gìn thợ săn ích lợi cùng an nguy, hoàn toàn tùy ý hai bên thương nghị.

Bất quá, nếu hai bên giao dịch không thành công, tuyên bố nhiệm vụ giả giết người đoạt bảo nói, như vậy tuyên bố bất luận cái gì giả liền sẽ bị xếp vào ẩn sẵn tổ chức sổ đen, ẩn sẵn tổ chức không bao giờ sẽ tiếp thu người này nhiệm vụ, hơn nữa còn sẽ xuất động nhân mã đối người này tiến hành xong việc trả thù.

Bởi vì nguyên nhân này, ẩn sẵn tổ chức thợ săn phần lớn đều sẽ không đi đụng chạm những cái đó giáp mặt thương nghị báo đáp nhiệm vụ, rốt cuộc phần lớn thợ săn đều là một ít không môn không phái tán tu, bọn họ loại này không có bối cảnh thợ săn ở giáp mặt thương nghị báo đáp thời điểm, chẳng những dễ dàng bại lộ chính mình thân phận, còn sẽ bị chèn ép lợi hại.

Đường Niệm Niệm cũng không có tính toán khó xử một phạm nhân, bản đồ tàn quyền lúc sau, đối phạm nhân thiếu niên hỏi: “Người muốn cái gì thù lao.”

Phạm nhân thiếu niên nghe xong cái này lời nói, đôi mắt tức khắc lóng lánh lên, tiếp theo thân hình hắn kịch liệt run rẩy, thanh âm có chút nghẹn ngào nói: “Không đối gạt Kinh Hồng tiên tử, này tờ giấy vốn dĩ chỉ là nhà ta trung tổ tiên dùng để lót giường chân, ở nhà ta đời thời điểm vô tình bị ta phụ thân phát hiện nó bắt phạm, chẳng những đao kiếm khó thương còn nước lửa không xâm. Chỉ là ta phụ thân vô luận dùng biện pháp gì đều không thể tìm ra nó mặt khác tác dụng, chỉ có thể dùng nó tới làm hộ tâm kính, che chở chính mình tâm mạch.”

Phạm nhân thiếu niên nói chuyện khi mang theo nồng đậm tình cảm, Đường Niệm Niệm cũng không ngăn cản hắn nói tiếp, Thù Lam đám người cũng an tĩnh nhìn hắn.

Phạm nhân thiếu niên nói: “Phụ thân ta là ẩn sẵn thợ săn, bất quá tu vi chỉ có tích cốc trung kỳ, chỉ có thể xem như tiên duệ thấp nhất tiêu chuẩn, ở tiên nguyên giống ta phụ thân như vậy tán tu nhiều không kể xiết, sinh hoạt cũng chỉ có thể thật cẩn thận.”

“Ở hơn một tháng trước, ta phụ thân trong lúc vô ý từ ẩn sẵn tổ chức trung biết được đến nhiệm vụ này, hơn nữa từ ẩn sẵn tổ chức mơ hồ lộ ra làm ta phụ thân biết cái này tuyên bố nhiệm vụ này người bối cảnh rất lớn, cái này làm cho phụ thân thực tâm động, chính là lại do dự. Thẳng đến ba ngày trước mới tìm bên người bốn cái hảo huynh đệ thương nghị chuyện này, phụ thân đã bị này bốn cái huynh đệ một phen xúi giục cấp tiếp được nhiệm vụ, thông qua

Ẩn sẵn tổ chức Truyền Tống Trận, một đường đi vào vô giới sơn trang ngàn dặm ở ngoài tiểu thành.”

Nói đến này bốn cái huynh đệ thời điểm, phàm nhân thiếu niên biểu tình trở nên vô cùng dữ tợn, tựa hồ hận không thể uống bọn họ huyết, ăn bọn họ thịt.

Thấy như vậy một màn, Thù Lam đám người đã đoán được chuyện sau đó, chỉ sợ lại là vì ích lợi phản bội.

Quả nhiên cùng bọn họ phỏng đoán giống nhau, phàm nhân thiếu niên lạnh giọng áp lực gầm nhẹ, “Này đàn hỗn đản, này bốn cái bất nhân bất nghĩa phản đồ. Bọn họ thông qua cùng phụ thân một phen suy đoán, còn có ẩn sẵn tổ chức để lộ ra một ít tin tức, làm cho bọn họ biết tuyên bố nhiệm vụ người ở tại vô giới sơn trang. Lúc này đúng là sắp cử hành Tân Tú Lô Đài Tái thời điểm, có thể trụ tiến vô giới sơn trang tiên duệ đều là ở tiên nguyên địa vị bối cảnh cực đại, nếu có thể nắm chắc được cơ hội này nói.....”

Phàm nhân thiếu niên tràn ngập thù hận đôi mắt ngưng đầy nước mắt, theo khuôn mặt chảy xuôi, khàn khàn thanh âm hình như là ấu thú tuyệt vọng than khóc, “Bọn họ không tin phụ thân sẽ nhớ rõ bọn họ, càng muốn muốn độc chiếm chỗ tốt này, sau đó hợp tác đem hãm hại phụ thân. May mắn phụ thân đối với nhiệm vụ lần này thực cẩn thận, vì phòng bị tuyên bố nhiệm vụ người, riêng đem đồ vật mô phỏng một phần, chân chính đồ vật bị ta giấu ở thủ đoạn da thịt.”

“Ha ha ha ha.” Phàm nhân thiếu niên đầy mặt nước mắt tràn ngập châm chọc oán hận trầm cười, “Bọn họ như thế nào đều không có nghĩ đến chính mình bắt được đồ vật là giả, cầm đi đồ vật lúc sau còn muốn giết ta diệt khẩu, bất quá sau lại bọn họ lại thay đổi chú ý, nói ta tu vi thấp kém tư chất bình thường, căn bản là thành không được đại khí, đại không bằng lấy ta tới uy hiếp mỹ nhân của ta mẫu thân, làm mẫu thân ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ mặc cho bọn hắn đùa bỡn!”

Thật mạnh hút mấy hơi thở, phàm nhân thiếu niên ngực kịch liệt phập phồng, thực hiển nhiên kia bốn người làm sự tình hoàn toàn

làm hấn đối bọn họ hận thấu xương.

“Lúc sau bọn họ liền đem ta giam cầm ở trong phòng, sau đó nói là đi ra ngoài chúc mừng.” Phàm nhân thiếu niên quay đầu nhìn về phía đã đứng ở Mộc Linh Nhi bên người chiến thiên kích, nói: “Không lâu vị đại nhân này liền tới đến ta trước mặt, đem ta mang đến nơi này.”

Phàm nhân thiếu niên trải qua không thể nói không đáng thương, chỉ là thiên hạ người đáng thương nhiều biết bao nhiêu, so này phàm nhân thiếu niên càng thêm đáng thương, càng thêm bi thảm người cũng không ở số ít. Huống chi chuyện này rất cuộc cũng muốn quái phàm nhân thiếu niên phụ thân không có thấy rõ nhân tâm, chính mình không có chủ kiến, thế nhưng đem bảo vật tùy ý nói cho người khác biết, này liền chiêu tới rồi như vậy đại họa.

Này phàm nhân thiếu niên đem chính mình trải qua nói xong lúc sau, trên mặt thù hận dữ tợn không giảm, một đôi mắt tràn ngập tha thiết hy vọng nhìn về phía Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng còn có Thù Lam đám người.

Hấn sờ dĩ nói như vậy nhiều, kỳ thật chính là muốn giành được Đường Niệm Niệm bọn họ đồng tình, chỉ là vô luận hấn thấy thế nào, Đường Niệm Niệm đám người biểu tình đều không có biến hóa, thậm chí có thể nói đúng hấn trải qua tựa hồ nửa điểm đều không có hứng thú cùng cảm xúc.

Cái này làm cho phàm nhân thiếu niên trong lòng hiện lên một cỗ giận chó đánh mèo, này liền tiên duệ sao? Cao nhân nhất đẳng tiên duệ, đặc biệt là này Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ, bọn họ thiên phú ở đồn đãi bên trong phi thường đáng sợ, cho nên mới sẽ càng thêm vô tình, càng thêm khinh thường chính mình như vậy phàm nhân.

Huống chi, nếu không phải này bọn họ những người này tuyên bố nhiệm vụ nói, phụ thân lại như thế nào sẽ tiếp thu nhiệm vụ này, do đó bị kia bốn cái đáng chết ác nhân tính kế giết chết!

Phàm nhân thiếu niên không biết, hấn điểm này tiểu tâm tư đã bị ở đây người đều cảm giác được, rốt cuộc ở đây nhân tu vì đều so này phàm nhân thiếu niên cao hơn một cái cảnh giới, phàm nhân thiếu niên lúc này lại chính ở vào kích động thời điểm, cảm xúc căn bản là không biết che giấu, bị phát hiện phát hiện thật sự là dễ như trở bàn tay sự tình.

Mộc Linh Nhi nhẹ nhàng rũ xuống con người, trong mắt ba quang lộ ra lạnh nhạt.

Lấy nàng thiên phú căn bản là không cần nhạy bén quan sát phàm nhân thiếu niên liền có thể biết hấn cảm xúc cùng tâm tư, từ phàm nhân thiếu niên trên người truyền đến một cỗ mãnh liệt mặt trái cảm xúc, còn có hiện tại cư nhiên nhằm vào thượng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cảm xúc đều làm nàng cảm giác rành mạch.

Ở vài thập niên tới cùng chiến thiên kích hành tẩu bên ngoài, cảm nhận được vô số người cảm xúc biến hóa, tiếp xúc quá vô số các loại tính cách người. Mộc Linh Nhi mặt ngoài tuy rằng linh mỹ như nước, bất quá tâm cảnh lại đã sớm trở nên thanh lãnh, đối với thế gian rất nhiều nhân tình âm lạnh đều xem đến phá lệ trong sáng, càng thêm có thể bình đạm lãnh đạm ứng đối, không bao giờ là lúc trước cái kia nhìn đến máu tươi liền rùng mình tiểu nữ tử.

Phàm nhân thiếu niên ác ý đối với Đường Niệm Niệm tới nói căn bản là không có nửa điểm ảnh hưởng, liền giống như một con con kiến ở người trước mặt ăng ọ tạo dáng, ra vẻ khiêu khích, người sẽ đi để ý tới sao? Sợ là liền xem một cái tâm tư đều lười đến có.

“Cho nên, người muốn cái gì thù lao?” Đường Niệm Niệm như cũ bình đạm hỏi.

Phàm nhân thiếu niên giao ra đây này trương rách nát tàn quyền tuy rằng Đường Niệm Niệm như cũ không biết nó rốt cuộc là thứ gì, chờ đợi gom đủ lúc sau lại sẽ được đến cái gì, bất quá này không biết thứ này là cái gì không đại biểu không biết thứ này trân quý. Ít nhất từ Đường Niệm Niệm mượn xác hoàn hồn đi vào thế giới này lúc

sau, chỉ cần cùng Lục Lục còn có chính mình truyền thừa có quan hệ đồ vật, tuyệt đối đều không phải là phạm vật.

Bởi vậy có thể tại như vậy đoạn thời gian nội lại lần nữa được đến một trương tàn quyển, đối với Đường Niệm Niệm tới nói mang đến kinh hỉ thực sự không nhỏ, này liền đối phạm nhân thiếu niên cũng nhiều kiên nhẫn.

Phạm nhân thiếu niên áp xuống trong lòng phẫn hận, ngửa đầu hung hăng ra tiếng, “Ta muốn người vì ta giết kia bốn cái ác nhân, còn có cùng bọn họ có quan hệ mọi người, ta muốn người tru tận bọn họ chín tộc, muốn bọn họ tại đây trên thế giới không còn có một chút huyết mạch!”

Phạm nhân thiếu niên hung ác thanh âm giống như lệ quỷ lấy mạng, cùng ngay từ đầu tiến vào thời điểm khiếp đảm thẹn thùng hoàn toàn không giống nhau, xem ra là hoàn toàn bị mặt trái cảm xúc xâm nhiễm tâm thần, nói chuyện thời điểm đối Đường Niệm Niệm cũng không có nửa điểm tôn kính đáng nói.

“Ha ha ha ha.” Phạm nhân thiếu niên quỷ dị cười ra tiếng, vẻ mặt dữ tợn vụn vụn đối Đường Niệm Niệm cười nói: “Ta đã sớm nghe nói Kinh Hồng tiên tử nhất sẽ tra tấn người. Ta liền phải bọn họ toàn bộ đều không chết tử tế được, tuyệt đối không thể làm cho bọn họ bị chết không có thống khổ, ta muốn bọn họ ở trước khi chết nhận hết tra tấn!”

Bang ——

Một cái tát truu ở phạm nhân thiếu niên trên mặt, này phạm nhân thiếu niên tức khắc bị truu đến đánh vào trên vách tường, nửa bên mặt đều cơ hồ biến hình. Này một cái tát nhưng xem như đem này phạm nhân thiếu niên cấp đánh đến một góc, trên mặt dữ tợn còn không có tiêu đi xuống, xứng với này mờ mịt ánh mắt còn có sừng đỏ má trái, nhìn qua thật sự quỷ dị đến không giống cá nhân.

Này một cái tát cũng không phải Đường Niệm Niệm đánh, lại là Thù Lam ra tay.

Thù Lam còn ở đứng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phía sau, vẻ mặt lạnh băng nhìn phàm nhân thiếu niên. Vô luận phàm nhân thiếu niên trải qua có bao nhiêu thảm, nơi này nói đến cùng căn bản là không có Đường Niệm Niệm chân chính cái gì sai lầm, thiếu niên này giận chó đánh mèo ở Đường Niệm Niệm trên người cũng liền thôi, lúc này thế nhưng còn dám ác ý vũ nhục Đường Niệm Niệm, đây là Thù Lam xem không đi.

Phàm nhân thiếu niên cuối cùng nói câu nói kia, vô luận là biểu tình vẫn là ngữ khí, đều tràn ngập đối Đường Niệm Niệm trào phúng cùng ác ý.

Đừng nhìn Thù Lam ngày thường luôn là dịu dàng như nước, tươi cười khéo léo ôn nhu. Chính là đi theo Đường Niệm Niệm bên người lâu như vậy, từ Chu Diệu Lang rời đi hai người bên người sau, nàng liền cùng cấp với thay thế Chu Diệu Lang đại tổng quản thân phận, đem Chu Diệu Lang kia phân cương nhu cũng tế học được trò giỏi hơn thầy, hàng năm ôn nhu khéo léo, bất quá nên sử dụng lời đình thủ đoạn thời điểm, nàng cũng sẽ không có một chút do dự.

Ở Thù Lam trong lòng, là tuyệt đối không cho phép Đường Niệm Niệm bị người khác vũ nhục.

Này hết thầy phát sinh ở trong chớp nhoáng, bất quá ở đây nhân thần sắc đều không có biến hóa.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt đối ngã ngồi ở vách tường bên cạnh phàm nhân thiếu niên nói: “Ta có thể cho ngươi tu luyện công pháp cùng đan dược, bằng vào mấy thứ này ngươi cần phải chính mình tu luyện, sau đó tự mình đi tìm kẻ thù báo thù. Ở ngươi báo thù trong lúc, ta sẽ không giúp ngươi, bất quá nếu ngươi đã chết, ta sẽ đem những người đó đều giết.”

Vì kia khối tàn quyền giá trị, Đường Niệm Niệm cho phàm nhân thiếu niên lại một lần cơ hội.

Vách tường bên cạnh phàm nhân thiếu niên thân thể run run, bông xuống đầu, dùng hỗn độn đầu tóc che đậy hẳn dữ tợn thần sắc.

Một hồi, phàm nhân thiếu niên mới ngẩng đầu lên, cường trang vẻ mặt cung kính, chính là đậy mắt bên trong che giấu phần hận càng đậm, hỏi: “Kinh Hồng tiên tử ý tứ là nói tùy tiện quăng cho ta một bộ công pháp cùng đan dược liền tổng cổ rút ta, làm ta chính mình không biết lượng sức đi thù lao, sau đó chờ ta đã chết, Kinh Hồng tiên tử lại đi báo thù cho ta?”

Nói xong này đó, phàm nhân thiếu niên chính mình liền trước cười ra tiếng, tiếng cười bên trong khó có thể che giấu hẳn nội tâm châm chọc, đối Đường Niệm Niệm nói: “Chờ ta đã chết, ta như thế nào biết người có hay không làm được người hứa hẹn, báo thù cho ta? Ta đã chết nói, cái gì đều không có, báo đáp cái gì thù!”

Phàm nhân thiếu niên lời nói rơi xuống, ở đây trừ bỏ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, những người khác nhìn hẳn ánh mắt đều trở nên lạnh băng vô cùng.

Chiến Thương Tiễn tự mình trải qua quá Đường Niệm Niệm cho, hẳn minh bạch Đường Niệm Niệm ý tứ. Đường Niệm Niệm đây là tự cấp cái này phàm nhân thiếu niên cơ hội, nếu Đường Niệm Niệm phải cho công pháp cùng đan dược, đương nhiên không có khả năng là bình thường công pháp cùng đan dược. Hơn nữa Đường Niệm Niệm sẽ làm như vậy lớn hơn nữa nguyên nhân còn lại là có thể cho này phàm nhân thiếu niên chính mình giải quyết chính mình thù hận, như vậy mới có thể đủ đánh vỡ chính mình tâm ma khúc mắc, về sau con đường tu tiên cũng nhất định càng thêm rộng lớn.

Chính là này phàm nhân thiếu niên thế nhưng chút nào không cảm kích, còn mượn này vũ nhục hoài nghi Đường Niệm Niệm, này sao có thể không cho bọn họ này đó đi theo Đường Niệm Niệm bên người người không giận.

“Ếch ngồi đáy giếng, ánh mắt thiên cận, nhát gan sợ chết.” Liền tính tình luôn luôn tốt Mộc Linh Nhi, lúc này đều nhịn không được thấp giọng tỏ vẻ chính mình bất mãn.

Phàm nhân thiếu niên miệng thượng tuy rằng là như thế này nói, bất quá tâm tư của hắn trốn chỗ nào đến quá Mộc Linh Nhi cảm giác. Lúc này phàm nhân thiếu niên trong lòng rõ ràng phi thường khát vọng Đường Niệm Niệm cho hắn hảo công pháp cùng đan dược, đây là hắn càng thêm sợ chết, sợ bị chết cả người đều đang run rẩy.

Người như vậy, căn bản là khó thành châu báu.

Đường Niệm Niệm đối với phàm nhân thiếu niên hoài nghi không có bất luận cái gì tức giận ý tứ, ánh mắt đạm tĩnh không gợn sóng nhìn thiếu niên, thanh âm bình đạm nói: “Một khi đã như vậy, vậy người đề thù lao.”

Nàng đã cấp ra cơ hội, thiếu niên này nếu không cần, như vậy nàng cũng sẽ không buộc nhân gia muốn.

Đường Niệm Niệm nói xong câu đó liền không có lại xem phàm nhân thiếu niên liếc mắt một cái, Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng đứng lên, chuẩn bị rời đi tửu lầu, trở về vô giới sơn trang.

Phàm nhân thiếu niên thấy vậy, hoảng loạn từ trên mặt đất bò dậy, chịu đựng trong lòng thù hận cùng sợ hãi kêu lên: “Chờ, từ từ! Người tuy rằng đáp ứng rồi, nhưng là ta như thế nào biết người có thể hay không gạt ta!”

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm cũng không có bởi vì phàm nhân thiếu niên tiếng kêu mà đình chỉ nện bước, trong người ảnh biến mất hết sức, không tiếng động triệu phàm nhân thiếu niên đầu đi liếc mắt một cái.

Kia liếc mắt một cái, làm chuẩn bị lại lần nữa ra tiếng phàm nhân thiếu niên toàn thân máu đều dường như bị đông lại, cả người cứng đờ tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

Thù Lam, Mộc Linh Nhi đều đi theo cấp trên lăng Cô Hồng phía sau rời đi, Chiến Thương Tiễn lạnh lùng nhìn về phía phàm nhân thiếu niên, một đôi giống như bàn thạch cô lang con người mang theo

khiếp người khí thế cùng sắc bén, lạnh lùng ngũ quan bởi vì như vậy ánh mắt càng thêm bức nhân.

“Về sau còn dám đối tiểu thư bất kính, ta sẽ cắt người đầu lưỡi, đào đôi mắt của người, chặt đứt người tứ chi, làm người sống không bằng chết.” Lãnh khốc thanh âm, tàn nhẫn ngôn ngữ, giống như lạnh thấu xương gió lạnh quất tiến phạm nhân thiếu niên hồn phách.

Chiến Thiên Kích nhìn về phía chiến thiên kích liếc mắt một cái, thân ảnh tại chỗ biến mất.

Chiến thiên kích minh bạch hẳn cái kia ánh mắt ý tứ. Người là hẳn mang đến, này lúc sau an bài tự nhiên cũng từ hẳn tới.

Chiến thiên kích trong lòng khó chịu, chính là việc này có quan hệ a Nạp La, hẳn đương nhiên đến làm được thỏa đáng.

“Ta, ta chính là cùng Kinh Hồng tiên tử làm giao dịch người, hẳn sao có thể đối với ta như vậy!” Phạm nhân thiếu niên trên mặt đất run rẩy gầm nhẹ.

Chiến thiên kích nghe xong lời này, vẻ mặt hung ác đem phạm nhân thiếu niên cấp nhắc tới tới, ở chiến thiên kích cao lớn thân hình phụ trợ dưới, phạm nhân thiếu niên có vẻ càng thêm nhỏ yếu vô lực. Hai người mặt đối mặt cơ hồ chỉ cần gần chút nữa một chút là có thể đủ hôn môi tới rồi, phạm nhân thiếu niên tắc bị chiến thiên kích kia hung ác sắc mặt cùng ánh mắt sợ tới mức không nhẹ.

Chiến thiên kích đối với phạm nhân thiếu niên lộ ra một cái dữ tợn đáng sợ tươi cười, lạnh như băng cười nói: “Người cũng biết cùng người làm giao dịch chính là tiểu thư, người điều kiện cũng chỉ là làm tiểu thư giúp người đem người đều cấp giết, bất quá này giao dịch cũng không có nói người không thể bị thương.”

Ở phạm nhân thiếu niên hoảng sợ trắng bệch sắc mặt hạ, chiến thiên kích đay mắt mang theo nồng đậm sát ý, tiếp tục nói: “Đừng nói là cắt người đầu lưỡi, đào đôi mắt của người, chặt đứt người tứ chi, cho dù là huỷ hoại người thân thể, chỉ để lại người hồn phách

tồn tại kia cũng không phải có thể. Chỉ cần làm người tồn tại nhìn đến tiểu thư hoàn thành giao dịch điều kiện, lúc sau chúng ta cho dù là giết người kia cũng không có bất luận cái gì trái với giao dịch điều ước.”

“Không! Không! Các người không thể làm như vậy! Ta muốn sửa điều kiện, ta muốn..... Ách.”

Chiến thiên kích chán ghét phạm nhân thiếu niên khắc khẩu, một chưởng đem hấn phách hôn mê lúc sau, trực tiếp như là dẫn theo một cái bao tải giống nhau dẫn theo hấn, nhanh chóng đuổi kịp Đường Niệm Niệm đám người thân ảnh.

Hai ngày thời gian chớp mắt liền đi qua, vô giới sơn trang trong ngoài biển người tấp nập, trên trời dưới đất tất cả đứng bóng người.

Tân tú lôi đài ở vô giới sơn trang Kiếm Trủng bên trong cử hành.

Này đối với kiếm tu tới nói là tuyệt đối địa thế ưu thế, Kiếm Trủng bên trong có vô tận kiếm, này đó kiếm bên trong có đoạn kiếm, có giết người chi kiếm, có người sống chi kiếm, vô luận là cái loại này kiếm, đều ngưng tụ đã từng người sở hữu kiếm ý kiếm khí. Có lẽ một thanh kiếm kiếm ý kiếm khí thực nhỏ yếu, nhỏ yếu đến cơ hồ có thể xem nhẹ bất kể.

Chính là trở thành ngàn thượng vạn kiếm cùng tồn tại một chỗ thời điểm, này cỗ kiếm kiếm ý liền không giống nhau.

Giống nhau Kiếm Trủng đều là kiếm tu tu luyện hảo địa phương, ở chỗ này có thể càng thêm nhạy bén hiểu được kiếm ý, đồng thời cũng có thể đủ này vô tận kiếm ý trung thể ngộ đến một ít chính mình yêu cầu đồ vật.

Ở thời điểm chiến đấu, kiếm tu ở Kiếm Trủng bên trong càng thêm có thể lợi dụng này Kiếm Trủng bên trong kiếm khí kiếm ý, dẫn mà mình dùng, gia tăng chính mình công kích uy lực.

Ở đây tham gia Tân Tú Lôi Đài Tái người chẳng sợ rõ ràng biết điểm này, lại cũng không thể nói gì hơn, ai kêu lần này đến phiên bích khung kiếm tông tổ chức Tân Tú Lôi Đài Tái đâu. Ở thượng một lần Mộ Dung gia tộc tổ chức thời điểm, làm sao không phải đem tân tú lôi đài mở ra ở có trợ Mộ Dung gia tộc đạo tu tu luyện công pháp địa thế thượng.

Tân tú lôi đài tổng cộng có một trăm lôi đài, từ không trung đến mặt đất, một trăm lôi đài đồng thời cử hành, từ giữa xóa tuyền.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ngồi ở xem ghế trí thượng đằng trước một loạt, Thù Lam đám người có chính mình chỗ ngồi, chỉ là cùng Đường Niệm Niệm bọn họ cũng không ở một chỗ, cho nên lựa chọn đứng ở hai người bên người.

Viên Diệu lục cũng đi theo bên trong, lúc này chính triều Đường Niệm Niệm gấp giọng hỏi: “Niệm, khụ khụ, Niệm Niệm tộc tử, người lần này tham gia Tân Tú Lôi Đài Tái này đây Viên gia dòng chính tộc nhân thân phận tham gia đi? Cũng không phải lấy tán tu thân phận tham gia đi?”

Vấn đề này nàng đã sớm muốn hỏi, từ Đường Niệm Niệm bọn họ gần nhất đến vô giới sơn trang lại đến giới hạ thành dung khách tửu lầu, mỗi lần đi theo Đường Niệm Niệm đám người bên người liền muốn hỏi. Chính là vẫn luôn đều tìm không thấy cơ hội cùng dừng khí mở miệng, mãi cho đến này Tân Tú Lôi Đài Tái đều bắt đầu rồi, nàng mới ra tiếng dò hỏi.

Viên Cần Nhiên liền ngồi ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vị trí bên cạnh, nghe được Viên Diệu lục hỏi chuyện, hấn mặt ngoài ôn hòa tươi cười không có bất luận cái gì biến hóa, bất quá tâm tư trên thực tế cũng đều dính đến mặt trên đi.

Vấn đề này Viên gia thượng tầng người kỳ thật đều tưởng biết rõ ràng, chỉ là so Viên Diệu lục còn không bằng, liên tiếp gần hai người cơ hội đều không có nhiều ít. Huống chi chuyện này ngay từ đầu Viên gia liền tỏ vẻ ra không can thiệp Đường Niệm Niệm bọn họ

quyết định ý tứ, cho nên nếu là lại dò hỏi nói, sợ rước lấy bọn họ không thoải mái, cho nên liền vẫn luôn không nhắc tới vấn đề này.

Không đề cập tới khởi không đại biểu bọn họ thật sự không thêm đề ý, trên thực tế bọn họ thật sự để ý đã chết.

Đường Niệm Niệm không có cố ý điều Viên Diệu lục ăn uống, nói: “Viên gia thân phận.”

Nàng đã cùng Viên Thiên Khải đạt thành hứa hẹn, ở sinh thời che chở Viên gia, không ngừng là như thế này, Viên gia có thể xem như nàng đồ vật, có cơ hội làm nó trở nên càng tốt tại sao lại không chú, hướng chi đáp ứng Chu Thiên kia chuyện, có Viên gia hiệp trợ cũng càng thêm đơn giản.

“Ngô.” Đường Niệm Niệm đột nhiên anh minh một tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng lời nói khẩn tiếp liền đến, “Làm sao vậy?”

Đường Niệm Niệm yên lặng nói: “Đột nhiên phát hiện, ta thiếu hạ không ít hứa hẹn.”

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng tựa hồ hiện tại mới đột nhiên tỉnh ngộ ngây thơ biểu tình, cười khê nói: “Niệm Niệm tưởng sớm một chút còn xong vẫn là không nghĩ còn?”

Đường Niệm Niệm xoay người, đối mặt Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Có khác nhau sao?”

“Có.” Tư Lăng Cô Hồng nói: “Niệm Niệm tưởng sớm một chút còn xong, ta liền đi giết sở hữu trở ngại người.”

Đối với như vậy huyết tinh lời nói lại bị Tư Lăng Cô Hồng tùy ý bình đạm nói ra, Đường Niệm Niệm đã sớm đã thói quen, hơn nữa từ lúc bắt đầu liền cảm thấy đây là đương nhiên. Ai kêu nhân gia đánh không lại hắn đâu.

Cẩn thận tự hỏi Tư Lăng Cô Hồng những lời này xác suất thành công.

Chu Thiên muốn song kiếm tận trời môn, chỉ cần Cô Hồng giết song kiếm tận trời môn này nhậm chưởng môn, còn có mặt khác phản đối Chu Thiên làm chưởng môn người, như vậy này song kiếm tận trời môn khẳng định liền rơi xuống Chu Thiên trong tay.

Đến nỗi đáp ứng Viên Thiên Khải sinh thời bảo vệ Viên gia, chỉ cần Cô Hồng đem Mộ Dung gia tộc người giết sạch rồi Mộ Dung gia tộc đại nhân vật, như vậy Mộ Dung gia tộc tự nhiên liền suy sụp, căn bản là đối Viên gia tạo thành không được bất luận cái gì uy hiếp. Nếu lại có mặt khác có đối Viên gia đánh ý xấu thế lực, cũng muốn ước lượng ước lượng đánh thắng được không Cô Hồng.

Này đáp ứng Viên Thiên Khải sự tình cũng đi theo liền thành.

Còn có trước hai ngày mới cùng cái kia phạm nhân thiếu niên giao dịch, kia mấy cái đám ô hợp, càng là dễ dàng có thể sát xong.

Một phen suy nghĩ lúc sau, Đường Niệm Niệm cuối cùng lại một lần gật đầu tổng kết, “Quả nhiên thực lực quan trọng nhất.”

Ở cái này cường giả vi tôn thế giới, vô luận sự tình gì, thực lực ở tốt nhất cũng là nhất hữu hiệu biện pháp giải quyết.

“Ta đây nếu là không nghĩ còn đâu?” Đường Niệm Niệm hỏi, khẩu khí tùy ý đến nghe không ra nàng hay không là nghiêm túc.

Một bên vừa mới mới bởi vì Đường Niệm Niệm trả lời đáp án cao hứng Viên Diệu lục còn có Viên Cần Nhiên này đó Viên gia người, đột nhiên nghe được Đường Niệm Niệm những lời này, trên mặt tươi cười một chút cứng đờ, biểu tình có chút khẩn trương.

Bọn họ có biết, Đường Niệm Niệm cùng lão tổ Viên Thiên Khải liền từng có hứa hẹn.

Tuy rằng ở phía trước chút thời gian Mộ Dung gia tộc ở hai người đã kích hạ mặt mũi mất hết, bất quá Mộ Dung gia tộc thực lực còn ở nơi đó, hơn nữa trong mấy năm nay tuổi tới hai nhà tranh đấu dần

dần trong sáng lúc sau, Mộ Dung gia tộc đối Viên gia đã kích cũng càng ngày càng sắc bén.

Trong lúc này, Đường Niệm Niệm nếu là đột nhiên không nghĩ còn Viên Thiên Khải hứa hẹn, như vậy Viên gia tuyệt đối tình huống kham nguy.

“Ta đây liền đi giết cùng Niệm Niệm làm hứa hẹn người.” Tư Lăng Cô Hồng khẩu khí như cũ ôn nhu mỉm cười.

Đường Niệm Niệm nói: “Chu Thiên cùng Thẩm Cửu ở chỗ này có thể sát, chính là Viên Thiên Khải phi thăng.”

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười nói: “Niệm Niệm hứa hẹn Viên Thiên Khải chính là bảo vệ Viên gia, nếu không nghĩ còn, từ ta giết sạch Viên gia người là được.”

“Nga ~” Đường Niệm Niệm bưng tỉnh đại ngộ.

Một bên Viên Diệu lục cùng Viên Cần Nhiên chờ Viên gia người đã sớm nghe được cả người tê dại, hận không thể ra tiếng tới hòa hoãn vài câu, hoặc là hỏi rõ ràng này hai người rốt cuộc là cố ý vẫn là ở nói giỡn.

Chính là vô luận như thế nào, bọn họ đều tìm không thấy ngắt lời cơ hội, trái tim hoàn toàn đều bị Đường Niệm Niệm này một tiếng kéo dài ‘nga ~’ nhắc tới cổ họng, phun không ra nuốt không đi xuống, đừng phun nhiều khó chịu.

Mặt sau đứng Thù Lam, Mộc Linh Nhi, Diệp thị tỷ muội mấy cái nữ tử nhìn đến Viên gia những người đó vụn vụn biểu tình, đều có chút nhịn không được trên mặt ý cười.

Đường Niệm Niệm tính tình ở người ngoài trong mắt đích xác thực cổ quái hay thay đổi, rất nhiều quyết định ở người ngoài xem ra càng thêm cảm thấy quỷ dị mạc danh. Bất quá Thù Lam bọn họ lại biết, Đường Niệm Niệm giống nhau chỉ cần là thật sự làm hạ hứa

hẹn, đối phương không có làm ra làm nàng không cao hứng sự tình, nàng tuyệt đối sẽ không vô duyên vô cớ đổi ý.

Bất quá, Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm bất luận cái gì lời nói đều là mang theo tuyệt đối nghiêm túc, nếu Đường Niệm Niệm hiện tại thật sự đáp ứng một tiếng không muốn còn hứa hẹn, như vậy Tư Lăng Cô Hồng đích xác làm được ra tới lập tức ra tay giết người sự tình.

Này cũng khó trách Viên Cần Nhiên đám người sẽ như vậy khẩn trương, ở Viên Cần Nhiên đám người xem ra, trừu chọc Tư Lăng Cô Hồng, cũng không so trừu chọc suốt một cái Mộ Dung gia tộc đáng sợ.

Một tiếng ‘nga ~’ rất cuộc ở Đường Niệm Niệm trong miệng đánh tan thanh âm.

Đường Niệm Niệm mím môi cánh, Tư Lăng Cô Hồng bưng một ly nước trái cây liền đưa đến nàng bên môi. Này phiến động tác ăn ý, thực sự làm nhìn đến người đều không tiếng động im lặng.

Chỉ là không chiếm được Đường Niệm Niệm đáp án, Viên Cần Nhiên đám người thở phào nhẹ nhõm đồng thời, vẫn là có chút phập phồng không chừng.

Viên tục sinh hung hăng dùng tay lau một phen chính mình ánh sáng đầu tóc, lau mặt trên toát ra tới mồ hôi, thấp giọng nói thầm nói: “Đề tài này thật đúng là hù chết người không đền mạng, cho dù là vui đùa cũng không thể tùy tiện khai a, giết người cũng là như vậy dễ giết a.....”

Hắn nói mới vừa rơi xuống, bên cạnh mặt khác một người Viên gia trưởng lão yên lặng nói: “Đối Tư Lăng Cô Hồng tới nói, thật đúng là man dễ giết.”

Viên tục sinh: “.....” Giận trừng hướng người bên cạnh. Đáng chết, người đừng đột nhiên ra tiếng không được sao? Nghe một chút

người nói chính là chút nói cái gì, này cố ý dọa người, vẫn là cố ý dọa người đâu?!

Một tiếng chiêng trống thanh ở ngay lúc này đột nhiên gõ vang, toàn trường nghiêm nghị an tĩnh.

Lăng liệt hung mãnh kiếm khí đột nhiên tịch toàn toàn trường, một thanh trong suốt trăm trượng đại kiếm từ không nhi hàng, hung hăng cắm vào Kiếm Trùng thổ địa.

Trong nháy mắt, vạn kiếm tề minh.

Này một cái chớp mắt, chấn động vô số người, nhưng mà càng nhiều người nhớ tới trước đó vài ngày, Tư Lăng Cô Hồng trong tay chuôi này long kiếm. Cho dù là chuôi này khí thế lộ ra ngoài trăm trượng cự kiếm, cùng Tư Lăng Cô Hồng khi đó cầm trong tay long kiếm so sánh với, như cũ là kém cỏi.

Một trăm tòa từ mặt đất vẫn luôn lên tới không trung, 90 tòa ngọc thạch lôi đài tầng tầng lớp lớp phiêu phù ở không trung, giống như từng đóa nở rộ bạch đàm.

Trăm trượng gần như trong suốt cự kiếm ở ngay lúc này đột nhiên rách nát, hóa thành vô số quang điểm bắn đi ra ngoài. Mỗi một cái quang điểm dừng ở một người trên người, những người này đều là trẻ tuổi người, cũng đúng là lần này tham gia Tân Tú Lôi Đài Tái người.

Đường Niệm Niệm mắt thấy màu ngân bạch quang huy hướng chính mình phóng tới, hai ngón tay một chút, đem quang huy ngưng tụ hạt niết ở lòng bàn tay. Linh thức hướng bên trong đảo qua, liền biết được chính mình dự thi tuần tự cùng lôi đài.

Nàng chiêu thức ấy nhìn như tùy ý, lại làm thế hệ trước không ít người lại lần nữa giật mình. Muốn bắt lấy quang huy yêu cầu kỹ xảo, bằng không bàn tay một chạm vào, kia quang huy vẫn là thông suốt quá người tay dung nhập thân thể của người nội.

Sau đó, càng nhiều người tặc nhìn về phía Đường Niệm Niệm phía sau Tư Lăng Cô Hồng, đương thấy Tư Lăng Cô Hồng cũng tùy tay bắt được một viên bắn tới trước mặt hấn quang huy thời điểm, không ít người trong lòng kia nói hy vọng liền tan biến.

Nguyên bản còn hy vọng xa vời bằng Tư Lăng Cô Hồng có thể hoàn bại Mộ Dung trĩ tuần tu vi sẽ khinh thường tham gia này Tân Tú Lô Đài Tái, như vậy là có thể cấp càng nhiều người bày ra chính mình cơ hội, cũng có thể làm chính mình xếp hạng càng đi tới một ít, chính là sự thật chứng minh, những người này hy vọng thất bại.

Hiện tại vô số người đều ở trong lòng cầu nguyện, cầu nguyện đi trước đừng làm chính mình gặp phải Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, bằng không vậy không phải biểu hiện chính mình, mà là mất mặt.

Vô luận những người này trong lòng là nghĩ như thế nào, lúc này Tân Tú Lô Đài Tái đã chính thức bắt đầu.

Trận đầu vì mỗi cái lô đài 50 người hỗn chiến, một lần đó là 5000 người, mỗi cái lô đài bên trong chỉ có thể đứng năm người mới tính kết thúc, còn lại 45 người còn lại là thua, bất quá lại không tính bị loại trừ, còn có một lần dự bị tái cơ hội. Bất quá này dự bị tái lại là từ 45 cá nhân trung thắng được một người, chỉ có này thắng được một người mới có cơ hội tiếp tục.

Trận đầu trăm cái lô đài, 5000 người đại chiến xuất hiện, trận này đi ra ngoài người, dung nhập thân thể quang hoa sẽ sáng lên.

Đường Niệm Niệm quay đầu linh thức đem lần này tham gia thi đấu 5000 người thu vào trong mắt, sau đó nhìn về phía người một nhà trung thân thể sáng lên Mộc Linh Nhi cùng Chiến Thương Tiễn.

Một đạo truyền âm truyền vào bọn họ trong đầu.

Mộc Linh Nhi cùng Chiến Thương Tiễn nghe được trong đầu nói, sắc mặt hơi đổi, sau đó chỉ thấy Mộc Linh Nhi nhin không được cười khẽ ra tiếng, Chiến Thương Tiễn cũng là trong mắt mang cười nhìn

về phía Đường Niệm Niệm, hai người đều đối Đường Niệm Niệm gật đầu.

Bộ dáng này thực hiển nhiên là Đường Niệm Niệm phân phó bọn họ làm cái gì.

Diệp thị tử muội nhin không được tò mò đồng thời nói: “Chủ mẫu nói gì đó? Nói gì đó?”

Mộc Linh Nhi nhìn Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, thấy nàng không có gì phản ứng, đã đem Đường Niệm Niệm phân phó nàng cùng Chiến Thương Tiễn nói truyền cho Diệp thị tử muội đám người.

Thù Lam, Diệp thị tử muội, chiến thiên kích nghe được lúc sau, biểu tình liền cùng Mộc Linh Nhi, Chiến Thương Tiễn hai người không sai biệt lắm, bất quá cũng đều đối Đường Niệm Niệm gật đầu, Diệp thị tử muội càng là cười nói: “Chúng ta như thế nào không nghĩ tới đây, hì hì hì.”

Đỗ Tử Nhược tắc im lặng không nói gì, ánh mắt mang theo quý dị nhìn Đường Niệm Niệm, thầm nghĩ: Hay là nàng tài phú đều là như thế này tới?

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng đem Đường Niệm Niệm khuôn mặt phủng đến trước mặt, “Đang nói cái gì lặng lẽ lời nói?”

Ôn nhu tiếng nói, lộ ra ăn vị.

“Lặng lẽ lời nói?” Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, sau đó dùng cánh tay vòng lấy Tư Lăng Cô Hồng cổ, cánh môi tiến đến Tư Lăng Cô Hồng bên tai, lặng lẽ nói: “Cô Hồng đấu võ đài thời điểm, nhớ rõ muốn túi Càn Khôn.”

-----oOo-----

Chương 200: Cô Hồng xuân cung, lừa tài đại cục

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nữ tử hương mềm thân hình hoàn toàn gần sát chính mình, kiều nộn cánh môi như có như không đụng chạm đến lỗ tai, uớt nóng hơi thở cùng với ngôn ngữ phun ở trên lỗ tai, kia thanh thấu được hương như vòng ở hơi thở chi gian.

Tư Lăng Cô Hồng thân hình rất nhỏ chấn động một chút, này còn Đường Niệm Niệm lần đầu tiên như vậy thân cận hẳn. Trên giường thời điểm, Đường Niệm Niệm cũng sẽ dựa theo sách thượng dạy dỗ hôn môi vuốt ve hẳn, chỉ là ở ngày thường thời điểm, rất ít làm ra ái muội thân cận hành vi.

Loại này khác thường xúc động, làm Tư Lăng Cô Hồng nhớ tới chính mình thường xuyên ở Đường Niệm Niệm bên tai nói chuyện, lúc sau Đường Niệm Niệm phản ứng luôn là như vậy chọc người thích, đặc biệt kia chỉ bị hẳn tới gần lỗ tai không phải đỡ chính là mẫn cảm run rẩy vài cái.

Nếu không phải hiện tại tình huống địa phương không đúng, Tư Lăng Cô Hồng thật đem Đường Niệm Niệm khuôn mặt phủng về tới, sau đó hung hăng hôn môi.

Tư Lăng Cô Hồng không có làm như vậy nguyên nhân, còn lại là không nghĩ Đường Niệm Niệm hôn môi bộ dáng bị này hàng ngàn hàng vạn người nhìn đến.

“Hảo.” Khàn khàn thanh âm, không hề do dự đồng ý Đường Niệm Niệm lời nói.

Đường Niệm Niệm hí mắt cười, nhất phái tự nhiên bình tĩnh thu bên cạnh người ngồi Tư Lăng Cô Hồng hai chân thượng, nhìn về

phía từ trên mặt đất mãi cho đến không trung một trăm lô đài, mỗi cái lô đài đã lên rồi 50 người.

Nhưng mà Đường Niệm Niệm như thế thản nhiên, không đại biểu những người khác cũng có thể giống nàng giống nhau bình tĩnh.

Ít nhất Viên Diệu lục đã vẻ mặt vắn vẹo, nhìn Đường Niệm Niệm đăm đăm sắc mặt, ở trong lòng gầm nhẹ, người kia cũng kêu nói nhỏ? Ở chỗ này đều là người tu tiên, không phải bình thường phạm nhân, chỉ cần không phải bí mật truyền âm, liền cái chấn cũng không có bố trí, ai không biết người nói gì đó a!?

Chính như Viên Diệu lục suy nghĩ như vậy, Đường Niệm Niệm ‘lặng lẽ lời nói’ nghe được người thật đúng là không ít, mỗi người đều là vẻ mặt vô ngữ phức tạp, không biết Đường Niệm Niệm này rốt cuộc là ở nói giỡn vẫn là nghiêm túc.

Lời này nếu là từ người khác trong miệng nói ra, tự nhiên mỗi người đều sẽ minh bạch đó là nói giỡn, sẽ không đi thật sự. Bất quá lời này từ Đường Niệm Niệm trong miệng nói ra, này chân thật độ liền còn chờ cân nhắc.

Lấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ngày thường làm, thật sự sẽ ở lô đài tái thời điểm cướp đoạt người túi Càn Khôn cũng không phải không có khả năng. Không đúng, hoặc là nên nói còn phi thường có khả năng.

“Sợ cái gì, Tân Tú Lô Đài Tái có thể nhận thua, nếu thật sự gặp phải, chỉ cần nói ra nhận thua, bích khung kiếm tông đại nhân liền sẽ đem chúng ta đưa ra đi. Tư Lăng Cô Hồng bọn họ lại lợi hại, cùng bích khung kiếm tông người so sánh với còn không được đi.” Được tu Công Tôn gia tộc một người đệ tử hừ lạnh nói.

Người bên cạnh nghe xong, một người thấp giọng nói: “Còn không có bắt đầu đánh liền nhận thua, như vậy đối gia tộc danh vọng có ảnh hưởng rất lớn đi.”

“Ai nói muốn người không lên đài liền nhận thua, người chỉ cần vừa lên đài liền dùng ra chính mình lợi hại nhất chiêu số, sau đó đã kêu nhận thua.” Hừ lạnh nam tử ác ý nói: “Như vậy tổng tới cũng là ra tay, còn có thể cấp Tư Lăng Cô Hồng bọn họ mang đến điểm phiền toái, lúc này chúng ta lại nhận thua, cũng không có cái gì tổn thất.”

“Sự huynh quả nhiên lợi hại.” Võ mông ngựa thượng.

“Ha ha ha ha.”

Công Tôn gia tộc này đàn đê tử lời nói đều là truyền âm nói, những người khác cũng không biết. Bất quá cùng bọn họ thương nghị đối phó Tư Lăng Cô Hồng biện pháp giống nhau, những người khác cũng ở thương nghị nếu Tư Lăng Cô Hồng thật sự làm ra muốn túi Càn Khôn sự tình nên như thế nào ứng phó, cuối cùng được đến đáp án phần lớn đều là nhận thua.

Tuy rằng biện pháp này thật là hạ hạ sách trung hạ hạ sách, bất quá đối mặt Tư Lăng Cô Hồng, bọn họ này đồng lứa tân tú chín thành chín tiên duệ đều không có dũng khí đi cùng hấn tranh đấu. Minh bạch như thế nào đánh đều là thua, hiện tại còn muốn bồi thượng chính mình túi Càn Khôn, như vậy còn không nhận thua có ý tứ sao.

Này một thời gian thời gian, một cỗ khổng lồ năng lượng đem một trăm lôi đài toàn bộ bao vây, tại đây năng lượng bao phủ bên trong tân tú lôi đài, chỉ cần là đụng chạm tới rồi năng lượng tráo tiên duệ đều đại biểu tại đây một hồi 5000 người xóa tuyền tái mất đi tư cách.

Lúc này, cùng với một đạo giống chung lại như là kiếm minh thanh âm nhớ tới, đại biểu Tân Tú Lôi Đài Tái trận đầu chính thức bắt đầu rồi.

Một trăm lôi đài, 5000 tiên duệ.

Mỗi người đều không có trước tiên động thủ, mà là bắt đầu đánh giá người chung quanh, sau đó kéo bè kéo cánh.

Mộc Linh Nhi cùng Chiến Thương Tiễn dưới tình huống như thế tương đối ở vào hoàn cảnh xấu, tuy rằng trên lôi đài Mộ Dung gia tộc tịnh uyên phái đệ tử cũng không nhiều, hơn nữa bị tùy cơ phân tán. Chính là mặt khác môn phái gia tộc đệ tử đã sớm bị gia tộc môn phái thượng tầng người chào hỏi, bảo trì trung lập, quyết không thể tham dự Mộ Dung gia tộc cùng Đường Niệm Niệm đám người tranh đấu.

Cho nên tình huống như vậy liền trở nên Mộc Linh Nhi cùng Chiến Thương Tiễn bên người không có một người, Mộ Dung gia tộc tịnh uyên phái đệ tử trừ bỏ chính mình môn phái người, đồng dạng như thế.

“Công Tôn lão tặc!” Đệ nhất bài vị trí thượng Mộ Dung Càn Hoa trong lòng phần hận tức giận mắng.

Ở hắc linh thức càn quét dưới, một trăm lôi đài bên trong có 37 cái lôi đài đều có Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử, ở trong đó đồng dạng có được tu Công Tôn gia tộc người. Chính là này đàn Công Tôn gia tộc người thế nhưng cũng không có cùng Mộ Dung gia tộc người hợp tác, ngược lại đi cùng mặt khác môn phái gia tộc các đệ tử kéo bè kéo cánh, hoàn toàn làm lơ Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử cố ý mượn sức.

Này đàn Công Tôn gia tộc đệ tử sẽ có như vậy hành vi, nhất định là sớm bị thượng tầng phân phó qua, bằng không tuyệt đối sẽ không làm như vậy hoàn toàn.

“Hiện tại nhưng thật ra tưởng phải sạch quan hệ? Nghĩ đến đảo mỹ!” Mộ Dung Càn Hoa trong lòng phần hận càng ngày càng cường liệt, liên quan đối với này trên đường muốn đứng ngoài cuộc Công Tôn gia tộc cũng ghi hận thượng.

Tưởng hắc Công Tôn gia tộc có thể đứng ở tiên nguyên cái này địa vị thượng, nhưng còn không phải là Mộ Dung gia tộc một đường hiệp trợ. Hiện tại muốn cùng Mộ Dung gia tộc phải sạch quan hệ, thật đương Mộ Dung gia trong tộc đều là nhân nghĩa đạo đức người lương thiện sao?

Mộ Dung Càn Hoa đầy mặt âm ngoan, xem đến bên cạnh ngồi Mộ Dung ngưng thật nhin không được kinh sợ. Nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn đến cha lộ ra như vậy dữ tợn biểu tình.

Mộ Dung Trĩ Tuân lần này cũng không có xuất hiện.

Ở phía trước chút thời gian cùng Tư Lăng Cô Hồng trận chiến ấy, cũng không biết Tư Lăng Cô Hồng đối hấn miệng vết thương sử cái gì thủ đoạn, vô luận cái gì đan dược vẫn là thủ đoạn đều không có biện pháp làm hấn tứ chi tiếp thượng hoặc là mọc ra tới, mất đi gần như toàn bộ bản mạng tinh huyết lúc sau, Mộ Dung Trĩ Tuân nhật tử trở nên đặc biệt khẩn trương, nơi nào còn có tâm tư tới xem này Tân Tú Lôi Đài Tái.

Hấn nếu thật sự chạy tới nói, làm vô số tiên duệ lại lần nữa nhìn đến hấn chặt vật bộ dáng, chẳng những là đối hấn bản thân vẫn là đối Mộ Dung gia tộc đều có cực đại ảnh hưởng.

Vốn dĩ Mộ Dung Trĩ Tuân thậm chí tính toán làm Mộ Dung gia tộc từ bỏ lần này Tân Tú Lôi Đài Tái, lấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thực lực, còn có hai người đối Mộ Dung gia tộc thù hận, nếu bọn họ đối thượng Mộ Dung gia tộc người, tuyệt đối làm được ra tới giết người diệt khẩu sự tình, này đối Mộ Dung gia tộc còn có tịnh uyên phái đều là trầm trọng đả kích.

Rốt cuộc mỗi cái gia tộc môn phái, nhân tài tinh nhuệ mới là chân chính quan trọng nhất.

Lần này Mộ Dung gia tộc mang đến tham gia Tân Tú Lôi Đài Tái người đều là Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái tinh anh, vì chính là tại đây khai hỏa Mộ Dung gia tộc danh vọng, nếu này đó tân tú tinh anh đều đã chết nói, như vậy cùng cấp với làm Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái tại gia tộc thực lực tăng trưởng phương diện, lạc hậu mặt khác gia tộc môn phái 500 năm.

Chỉ là nếu thật sự từ bỏ lần này Tân Tú Lôi Đài Tái, người ở bên ngoài xem ra nhất định sẽ cảm thấy là Mộ Dung gia tộc sợ Tư Lăng

Cô Hồng bọn họ, này đối Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái danh vọng đã kích đồng dạng đại.

Cuối cùng, Mộ Dung Càn Hoa cuối cùng vẫn là quyết định làm Mộ Dung gia tộc đệ tử dự thi, rốt cuộc một trăm lôi đài, lần này tân tú hàng ngàn hàng vạn, chân chính sẽ cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ gặp phải cơ hội tuyệt đối không lớn, vì gia tộc danh vọng, tổn thất một cái hai cái tinh anh đệ tử không thể tránh né.

Huống chi, thượng lôi đài sau có thể tự hành nhận thua, đến lúc đó tự nhiên có thể mạng sống.

Ở trên lôi đài đệ tử chính mình nhận thua nói, tổng so toàn bộ Mộ Dung gia tộc liền lôi đài tái đều không tham gia tới hảo rất nhiều. Người trước chỉ là kia đệ tử tự thân mất mặt, Mộ Dung gia tộc hơi chút cũng có một ít, chính là nếu là người sau, như vậy mất mặt liền thật là vút quá lớn.

“A! Mau xem, người nợ là ai?” Từng tiếng tiếng kêu sợ hãi đột nhiên vang lên, khiến cho không ít người chú ý.

Trong tầm mắt, thứ 36 hào trên lôi đài, một đạo màu đen thân ảnh ở 49 cái tiên duệ trung đi qua, thật giống như là không có trọng lượng cùng thật thể quỷ hồn, mỗi khi chỉ là chợt lóe rồi biến mất lúc sau lại ẩn vào người khác bóng dáng, làm người hoàn toàn tìm không thấy biện pháp đi bắt giữ hấn thân ảnh.

Này nói màu đen bóng dáng cũng không có tập kích bất luận kẻ nào, từ người khác bên người thổi qua đi thời điểm thật giống như là một trận râm mát gió thổi qua đi, làm người nhin không được đánh một cái run run.

36 hào lôi đài bên trong người ngay từ đầu kinh thuật lúc sau thực mau liền bình tĩnh trở lại, cảm thấy người này trừ bỏ quỷ dị thân pháp ở ngoài, tựa hồ cũng không có cái gì lực công kích, ở xuất hiện mấy tức thời gian sau liền không còn có xuất hiện quá, như vậy chờ này quỷ dị hấn ảnh lại lần nữa xuất hiện cũng không phải biện pháp, cho nên liền không có lại đi chú ý này quỷ dị hấn ảnh, chỉ để

lại một phần đối hấn cẩn thận chi tâm sau liền bắt đầu đối những người khác ra tay.

Hỗn chiến thực mau bùng nổ, chỉ là bị bao phủ ở năng lượng cái lồng bên trong người dự thi căn bản là nghe không được người ngoài người xem tiếng kêu sợ hãi, nếu bọn họ có thể nghe được nói, nhất định sẽ không giống hiện tại như vậy bình tĩnh.

“Túi Càn Khôn, cái kia hắc ảnh đem kia 49 người túi Càn Khôn đều cấp trộm đi!”

“Thật sự! Hay là hấn cũng là Kinh Hồng tiên tử bọn họ người?”

“Này đề tiện đồ vô sỉ!”

“Hừ hừ, trộm đi thì thế nào, túi Càn Khôn đều có chủ nhân linh thức ẩn ký, này ăn trộm tu vi hấn là không có như vậy khủng bố đến có thể đem này 49 người túi Càn Khôn linh thức ẩn ký đều cấp phá, bằng không cũng sẽ không dùng như vậy phương pháp ăn cắp, trực tiếp động thủ thẳng đoạt là được. Cầm những cái đó túi Càn Khôn, chờ chủ nhân chiêu túi Càn Khôn bên trong chi vật thời điểm, xem người này nên như thế nào xong việc!”

Người này lời nói rất có đạo lý, rất nhiều người cũng đều lộ ra vui sướng khi người gặp họa ánh mắt, chỉ là bọn hấn đều không có chú ý tới lúc này Đỗ Tử Nhược biểu tình.

Đỗ Tử Nhược nhìn 36 hào lôi đài, có một loại đỡ trán xúc động.

36 hào trên lôi đài quỷ dị hắc ảnh không phải người khác, đúng là Tư Lăng Cô Hồng trực hệ cấp dưới Tuyết Tân.

Tuyết Tân tồn tại cảm thật sự là quá yếu, đến từ học được dung nhập hắc ám sau, hấn liền vẫn luôn cất giấu Tư Lăng Cô Hồng bóng dáng. Vừa mới thân thể hấn cũng sáng lên, bất quá bởi vì Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ảnh hưởng quá lớn, rất nhiều người đều không có đi chú ý kia sáng lên bóng dáng.

“Có ngăn cách linh thức ẩn ký trữ vật trận pháp sao?” Một tiếng quý dị mơ hồ thanh âm truyền vào Đỗ Tử Nhược trong đầu.

Nếu là Đỗ Tử Nhược cũng bị bất thành linh quý dị thanh âm sợ tới mức thiếu chút nữa thất thố, quay đầu triều Tư Lăng Cô Hồng xem qua đi, nơi đó có một cái đầu, mang theo mặt nạ đầu.

Thật giống như là từ màu đen trong nước chỉ toát ra cái đầu, mặt khác thân thể toàn bộ đều còn giấu ở trong nước, nửa điểm đều nhìn không thấy.

Đỗ Tử Nhược cái trán gân xanh hơi hơi nháy hạ, này Đường Niệm Niệm bên người người liền không có bình thường điểm sao?

“Có ngăn cách linh thức ẩn ký trữ vật trận pháp sao?” Kia quý dị thanh âm lại tới nữa.

Lần này Đỗ Tử Nhược bình tĩnh trả lời, “Có.”

Từ bóng dáng vươn một bàn tay.

Đỗ Tử Nhược ngày thường không phải cái gì dễ nói chuyện người, muốn lấy đồ vật của hắn đều là yêu cầu trả giá đại giới. Bất quá bằng Đường Niệm Niệm cho hắn cái kia túi Càn Khôn bên trong đồ vật, hơn nữa cái này cũng là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng người bên cạnh, này liền im lặng đem một khối trận tinh phóng tới kia chỉ mang theo màu đen bao tay trong lòng bàn tay.

Kỳ thật hắn sở dĩ sẽ như vậy sáng khoái đem đồ vật cấp Tuyết Tân, lớn hơn nữa nguyên nhân ở chỗ cấp đi ra ngoài trận tinh với hắn mà nói cũng không quý trọng, nếu có thể đem đồ vật cho tính Tuyết Tân lúc sau, người này không hề như vậy quý dị xuất hiện ở hắn trước mặt, hơn nữa dùng kia quý dị thanh âm đối hắn nói chuyện nói, Đỗ Tử Nhược tỏ vẻ này giao dịch thực đáng giá.

Tuyết Tân nhận lấy trận tinh sau liền dung trở về Tư Lăng Cô Hồng bóng dáng biến mất không thấy, tái xuất hiện thời điểm chính là 36 hào trên lôi đài.

Đỗ Tử Nhược nhìn đến 36 hào lôi đài phát sinh sự tình cũng liền minh bạch Tuyết Tân muốn hấn cấp cái kia trận tinh là vì cái gì, nhưng không phải vì đem những người này túi Càn Khôn đều cấp trộm, sau đó lại bỏ vào kia loại nhỏ trừ vật trận tinh, lấy chính mình bố trí ra tới kia khối trận tinh sở hàm uy lực, đích xác có thể hoàn mỹ ngăn cách này đó tiên duệ cùng túi Càn Khôn linh thức ẩn ký.

Cứ như vậy, vừa mới người nọ suy đoán kết quả đương người sẽ không đã xảy ra.

Đỗ Tử Nhược không dám nhìn về phía Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, lại lần nữa thầm nghĩ: Hay là năng tài phú thật sự chính là như vậy tới? Bằng không cấp dưới như thế nào sẽ như vậy tinh với này một bộ, ngay từ đầu liền nghĩ kỹ rồi tính toán làm tốt chuẩn bị.

Đường Niệm Niệm chú ý tới Đỗ Tử Nhược nhìn trộm, quay đầu cùng hấn đối diện ở bên nhau, ánh mắt mang theo nghi vấn. Có việc?

Đỗ Tử Nhược há miệng thở dốc môi, phát hiện có quan tâm bên trong nghĩ đến cái kia vấn đề trước sau có chút hỏi không ra khẩu. Nếu Đường Niệm Niệm trả lời đúng vậy lời nói, như vậy hấn nên làm gì phản ứng? Đối với chính mình nhận một cái cường đạo chủ tử, Đỗ Tử Nhược không biết nên khóc hay nên cười.

Đường Niệm Niệm không biết Đỗ Tử Nhược trong nội tâm mặt khó được rối rắm, đối hấn tán thưởng nói: “Người làm thực hảo.”

“Ân?” Đối với Đường Niệm Niệm thỉnh linh xảy ra khen, Đỗ Tử Nhược không có vui vẻ, ngược lại dâng lên một cỗ dự cảm bất hảo.

Đường Niệm Niệm nhìn mắt 36 hào lôi đài, trên lôi đài đám kia tiên duệ nhóm đã phát hiện chính mình càn khôn không thấy, hiện tại chính loạn thành một đoàn, chửi bậy thanh ùn ùn không dứt.

“Tuyết Tân đồ vật là người cấp.”

Đỗ Tử Nhược không tiếng động gật đầu.

Đường Niệm Niệm vẻ mặt tán thưởng tươi cười đối Đỗ Tử Nhược nghiêm túc nói: “Làm thực hảo, về sau muốn tiếp tục bảo trì.”

Đỗ Tử Nhược không biết chính mình có nên hay không gật đầu, trên thực tế hắn hiện tại đã xác định Đường Niệm Niệm cường đạo thân phận, như vậy thân là cường đạo cấp dưới hắn đều là cường đạo thân phận cũng như thế nào đều tẩy không sạch sẽ. Tưởng hắn đường đường tiên nguyên nổi danh đã lâu linh trận, hiện giờ thế nhưng lưu lạc đến làm cường đạo nông nổi sao?

Đỗ Tử Nhược bị ý nghĩ của chính mình kích một chút, nằm liệt mặt đối Đường Niệm Niệm biết rõ cố hỏi nói: “Liên tục bảo trì cái gì?”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh mà thản nhiên nói: “Bảo trì không cần ta phân phó cũng biết nắm chắc cơ hội gia tăng tài vật hành động.”

Quả nhiên như thế.

Đỗ Tử Nhược trên trán kia căn gân xanh lại bắt đầu đau từng cơn, thâm trầm nhìn Đường Niệm Niệm, hỏi: “Khi nào mới là cơ hội như vậy?”

Hắn nhớ rõ lúc trước Đường Niệm Niệm hướng hắn mua vạn Hư Đăng Yêu Đăng thời điểm cũng không có ra tay cướp đoạt, đi theo Đường Niệm Niệm bên người nhật tử, rất nhiều thời điểm Đường Niệm Niệm cũng cũng không có ra tay cướp đoạt người khác chi vật, cho nên ở cái này lời đài tái thượng nghe được Đường Niệm Niệm phân phó mới có thể nhất thời vô pháp thích ứng.

Lúc này vừa lúc không có việc gì, Đường Niệm Niệm đối với Đỗ Tử Nhược bản lĩnh cũng thực xem trọng, cho nên phi thường kiên nhẫn đối Đỗ Tử Nhược giải thích nói: “Người khác đánh không lại người, trên người có thứ tốt, cùng người đối nghịch thời điểm.”

“Kia nếu đối phương có người yêu cầu đồ vật, đánh không lại người, lại không có cùng người đối nghịch đâu?” Đỗ Tử Nhược rất có đệ tử tốt phạm nhi đối Đường Niệm Niệm hỏi.

“Mua.” Đường Niệm Niệm trả lời thực trực tiếp.

Đỗ Tử Nhược hỏi: “Nếu đối phương không bán?”

Đường Niệm Niệm trả lời vẫn là thực trực tiếp, “Cường mua.”

Đỗ Tử Nhược: “.....” Hắn quả nhiên không nên đối Đường Niệm Niệm ôm có hy vọng.

Đến nỗi mặt sau vấn đề hắn cảm thấy đã không cần hỏi, nếu người cường mua đối phương đều không muốn bán nói, như vậy nhất định liền sẽ phát sinh tranh chấp, tranh chấp cùng nhau tới, đối phương tự nhiên liền cùng người đối nghịch, lấy Đường Niệm Niệm lý luận liền có thể càng thêm trắng trợn táo bạo đoạt.

Đường Niệm Niệm nhìn Đỗ Tử Nhược kia vẻ mặt trầm mặc biểu tình, không có tâm tư đi miệt mài theo đuôi hắn trong lòng suy nghĩ cái gì, đối với hắn vẫy tay, “Cong lưng lại đây.”

Đây là cái gì yêu cầu? Đỗ Tử Nhược trong lòng mê hoặc, chần chờ một giây lúc sau, vẫn là nghe từ Đường Niệm Niệm nói, đi đến nàng trước mắt cong lưng thân, làm chính mình đầu có thể cùng Đường Niệm Niệm ngang hàng.

Thấy như vậy một màn, bên cạnh Thù Lam bọn người ần ần đoán ra Đường Niệm Niệm muốn làm cái gì, chỉ cần Viên Diệu lục bọn họ còn đầy mặt cùng Đỗ Tử Nhược bản nhân giống nhau nghi hoặc.

Ở mọi người dưới ánh mắt, Đường Niệm Niệm duỗi tay sắp dừng ở Đỗ Tử Nhược trên đầu. Đỗ Tử Nhược sắc mặt đột nhiên biến đổi, nghiêng đầu né qua đi, bất quá thân thể đảo chỉ là chấn động cố nén không có nhúc nhích, chỉ là một đôi mắt càng thêm nghi hoặc lại thâm trầm nhìn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm tay đốn ở giữa không trung, kinh ngạc nhìn mắt Đỗ Tử Nhược, ngay sau đó như là bưng tỉnh đại ngộ triều bên cạnh trên mặt đất Hồng Lê nhìn mắt, tiếp theo thu hồi ánh mắt Đỗ Tử Nhược trên người, kia đốn ở giữa không trung thượng tay cũng đi

theo thay đổi phương vị võ Đổ Tử Nhược trên vai, về mặt đứng đắn cổ vũ nói: “Người thiên phú bản lĩnh ở phương diện này rất có tài hoa, tiếp tục nỗ lực.”

Ở Đổ Tử Nhược trên vai tay đi theo nàng lời nói nói xong, vừa lúc chụp tam hạ, tiếp theo bình tĩnh thu hồi.

Đổ Tử Nhược lúc này biểu tình đã nằm liệt đến cùng đầu gối không sai biệt lắm.

Vô số cảm xúc trong nháy mắt nảy lên trong óc, đem toàn bộ đầu đều cấp trưởng đến đở bưng, nhưng lại ở trong nháy mắt như là pháo hoa nổ mạnh, cuối cùng chỉ còn lại có trần hôi phiêu tán vô tung vô ảnh.

Nguyên lai Đường Niệm Niệm kêu hấn lại đây liền vì nghiêm trang cổ vũ hấn.

Nguyên lai chính mình bản lĩnh cùng đối với trận pháp thiên phú đối cường đạo cái này chức nghiệp rất có tiền đồ? Còn tiếp tục nỗ lực?

Nếu cái này nói lời tạm biệt người trong miệng nói ra nói, Đổ Tử Nhược tin tưởng chính mình nhất định sẽ không nói hai lời giết người này. Đơn giản là hấn không cần tưởng liền biết nói ra cái này lời nói người là ở trên chọc hấn, càng là ở vũ nhục hấn.

Nhưng mà trước mắt cùng hấn khoảng cách rất gần Đường Niệm Niệm, nghiêm trang biểu tình, chân thành tha thiết trong vắt hai mắt, hết thấy đều trắng ra biểu lộ ra nàng thiệt tình hy vọng cùng tán thưởng, hơn nữa chờ mong.

Chờ mong..... Chờ mong chính mình trở thành một cái càng thêm sẽ nắm chắc thời cơ cường đạo.

Hảo đi, nói tốt nghe một chút cũng không tính cường đạo, bất quá là thân là cường giả quyền lợi thôi không phải sao?

Đổ Tử Nhược dở khóc dở cười, sau đó tự mình an ủi.

Diệp thị tỷ muội hai người đã sớm vui cười thành một đoàn, một hương e sợ cho thiên hạ không loạn đối Đỗ Tử Nhược cười nói: “Còn không mau cảm ơn chủ mẫu khích lệ? Chủ mẫu chính là rất ít tự mình khích lệ cổ vũ người!”

Liên Kiều mãi mãi giao hoạt nói tiếp: “Ai nha ai nha, bản lĩnh đại chính là hảo a, ta cũng tưởng bị chủ mẫu khích lệ đều không có cơ hội. Người cũng không biết, sự tình làm càng tốt nói, chủ mẫu chính là sẽ cho khen thưởng nói, kia khen thưởng nhưng đều là thứ tốt, người hiểu được ~” kia thanh ‘ người hiểu được ~’ nói ra thời điểm, nàng đôi mắt triều Đỗ Tử Nhược muốn thưởng treo túi Càn Khôn ngấm liếc mắt một cái.

Ám chỉ ý tứ thực rõ ràng.

Đường Niệm Niệm cấp Đỗ Tử Nhược túi Càn Khôn bên trong có chút cái gì các nàng cũng không biết, bất quá cũng hiểu được tuyệt đối thứ tốt không ít.

Rốt cuộc Đường Niệm Niệm đối người một nhà hào phóng trình độ, các nàng đều là tự thể nghiệm quá.

Thật giống như là đối ứng Liên Kiều nói, lúc này đã có mấy cái lôi đài phân ra kết quả, 36 hào lôi đài cũng là ở trong đó.

Ở một trận tức giận mắng trong thanh âm, Tuyết Tân thân ảnh từ bóng ma xông ra, làm lơ sở hữu thù hận ánh mắt cùng chửi bậy bay tới Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, làm trò mọi người mặt mớ ra Đỗ Tử Nhược cấp trận tinh, bên trong phóng đúng là 49 cái túi Càn Khôn.

Tuyết Tân đem loại nhỏ trữ vật trận tinh đưa cho Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm tự nhiên tiếp nhận tới, đem loại nhỏ trữ vật trận tinh bên trong 49 cái túi Càn Khôn lấy ra tới, linh thức ở trong đó đảo qua, nháy mắt đem này 49 cái túi trữ vật nguyên chủ nhân linh thức ấn ký cấp hủy diệt.

“Phốc!” 49 người đồng thời hộc máu, chửi bậy thanh nháy mắt trở nên yên tĩnh vô cùng.

Đối mặt Đường Niệm Niệm như thế không kiêng nể gì bá đạo hành vi, đối mặt Tư Lăng Cô Hồng phong đấm vùn khinh đảo qua tới liếc mắt một cái, làm này 49 người sở hữu chửi bậy thanh đều không khỏi nuốt trở lại trong bụng, chỉ có thể tự nhận xui xẻo, liền đi lên án công khai một tiếng dũng khí cùng tính toán cũng không dám có.

Đây là trên thực lực trấn áp.

Tuyết Tân đối Đường Niệm Niệm nói: “Hạnh không có nhục sự mệnh.”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tuyết Tân nộ lên loại nhỏ trữ vật trận tinh tay cũng không có thu hồi tới, mang theo độc thủ bộ lòng bàn tay lại xuất hiện một thứ. Đây là tam trương giấy Tuyên Thành, hai trương là phương thuốc, một trương là một thanh vũ khí yêu cầu tài liệu.

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua, không có tiếp nhận tới, bình tĩnh nói: “Công tích cùng yêu cầu khen thưởng không bình đẳng.”

Này hai trương đan phương còn có vũ khí đối với Tuyết Tân tới nói đều là nhất thích hợp, có thể nhanh chóng tăng lên thực lực của hắn. Có thể tăng lên Tuyết Tân thực lực sự tình Đường Niệm Niệm đương nhiên sẽ không cự tuyệt, bất quá làm chủ tử cần thiết muốn thưởng phạt phân minh, vừa mới nàng mới giáo dục Đỗ Tử Nhược.

Kỳ thật nói đến thưởng phạt phân minh, điểm này ở Đường Niệm Niệm trên người thật đúng là khó coi ra tới, giống nhau tu luyện thượng yêu cầu đan dược, bảo mệnh đánh nhau khi yêu cầu pháp bảo Linh Khí, Đường Niệm Niệm đều sẽ cấp bên người người chuẩn bị tốt, chỉ bằng này đó chính là phần lớn người làm cả đời công tích cũng không nhất định phải được đến ban thưởng. Chỉ là Tuyết Tân tu luyện công pháp thực đặc thù, yêu cầu đan dược cũng

đều không phải là thường thấy đan dược, mỗi đến một cái cảnh giới, mới có thể sử dụng cái kia cảnh giới yêu cầu đan dược.

Này hai trương đan phương đúng là Tuyệt Tân hiện tại yêu cầu đan dược, hẳn bên ngoài du lịch mấy chục năm, liền chờ trở lại Đường Niệm Niệm bên người làm nàng hỗ trợ luyện đan dược.

Không phải không thể tìm mặt khác luyện dược sư luyện, chỉ là mặt khác luyện dược sư tuyệt đối không có Đường Niệm Niệm luyện phẩm chất hảo, hơn nữa còn muốn tập hợp dược liệu, thật sự là quá phiền toái.

Trực tiếp tìm Đường Niệm Niệm nói, Tuyệt Tân tin tưởng, Đường Niệm Niệm nhất định có thể ở trong thời gian ngắn nhất luyện hảo. Chỉ cần, nàng đáp ứng.

Tuyệt Tân một cái tay khác chường xuất hiện một quyển cuộn tốt bức hoạ cuộn tròn, đưa cho Đường Niệm Niệm trước mặt.

Đường Niệm Niệm triều bức hoạ cuộn tròn xem qua đi, không ngừng là nàng, Thù Lam bọn người triều bức hoạ cuộn tròn nhìn lại. Đáng tiếc một cổ cái chắn mau bọn họ một bước đưa bọn họ linh thức ngăn cách bên ngoài, sau đó liền thấy Đường Niệm Niệm bàn tay nhất chiêu, kia bức hoạ cuộn tròn rơi vào tay nàng.

Này nhất cử động tức khắc đưa tới vô số người chú ý, suy đoán này bức hoạ cuộn tròn chẳng lẽ là cái gì tuyệt thế công pháp hoặc là tàng bảo đồ không thành? Nếu không Đường Niệm Niệm như thế nào sẽ như vậy khẩn trương sốt ruột thu hồi tới?

Thù Lam đám người cũng tràn ngập nghi hoặc, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn đến Đường Niệm Niệm như vậy để ý một thứ, liền cho bọn họ xem một cái đều không được.

Liên Kiều cùng một hươu trăm miệng một lời khát vọng nói: “Chủ mẫu, này bức hoạ cuộn tròn bên trong họa cái gì a? Cho chúng ta nhìn xem đều không được sao?” Hai cái tinh linh cổ quái nữ tử, mở

to hai song ngập nước đôi mắt đáng thương hề hề nhìn Đường Niệm Niệm, hy vọng giành được Đường Niệm Niệm đồng tình.

Đường Niệm Niệm lại không hề do dự vô tình lắc đầu cự tuyệt.

Liên Kiều cùng mộc hương rõ ràng cảm giác được Đường Niệm Niệm lần này tuyệt không dao động kiên định, chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ tiếp tục khẩn cầu, đồng thời đối kia bức hoạ cuộn tròn nội dung lại càng thêm tò mò.

Này bức hoạ cuộn tròn tài chất ở tiên nguyên đều thuộc về thượng phẩm, nhưng cũng không có bất luận cái gì linh lực dao động, thuyết minh này thật sự chỉ là một bộ bình thường họa? Nhưng nếu thật sự chỉ là bình thường họa, chủ mẫu lại vì cái gì như vậy để ý?

Diệp thị tỷ muội tràn ngập tò mò, Thù Lam cùng chiến thiên kích cũng tràn ngập tò mò, liền Bạch Lê, Hồng Lê còn có Đỗ Tử Nhược cũng đều tò mò.

“Ngao ô ~” Lục Lục giơ lên móng vuốt nhỏ, vẻ mặt kiêu ngạo.

Lục Lục biết, Lục Lục biết nga ~

Thân là Đường Niệm Niệm bản mạng linh bảo, vừa mới Đường Niệm Niệm nhìn đến thời điểm, nó cũng thấy được.

Hồng Lê trong ánh mắt hồng quang lóng lánh, Bạch Lê đồng dạng triều nó nhìn lại, Thù Lam đám người tuy rằng nghe không hiểu Lục Lục đang nói chút cái gì, bất quá từ nó tứ chi động tác, còn có ngao kêu thời cơ đều lộ ra một cái chân tướng, như thế Thù Lam đám người ánh mắt đồng loạt tụ tập ở Lục Lục trên người, liền luôn luôn bình tĩnh tự giữ Đỗ Tử Nhược cũng là như thế.

Lục Lục xoa xoa móng vuốt nhỏ, xoắn béo lùn chắc nịch eo nhỏ, một bộ bị mọi người xem đến có chút ngượng ngùng tiểu bộ dáng, mở ra miệng nhỏ đang muốn nói ra chân tướng.

Đường Niệm Niệm triều nó xem qua đi.

Cho dù là Lục Lục cũng không thể nói.

Lục Lục vừa mới mở ra cái miệng nhỏ lập tức nhắm lại, vô luận sự tình gì đều so ra kém Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm nói đối Lục Lục tới nói chính là đệ nhất mệnh lệnh.

Một màn này dừng ở Thù Lam đám người trong mắt, lại một lần cảm nhận được Đường Niệm Niệm đối kia bức họa để ý trình độ.

Lập tức, bọn họ tâm thần đều cùng có chỉ miêu tả tử bị gãi giống nhau. Đáng tiếc Đường Niệm Niệm lúc này đây là thật sự vững tâm rất cuộc, đối mặt bọn họ một đám tò mò khát vọng ánh mắt lựa chọn hoàn toàn làm lơ, cầm trong tay bức họa cuộn tròn đối Tuyết Tân nghiêm túc hỏi: “Cái này là ở đâu cái được đến?”

Tuyết Tân nói: “Ở một tòa họa trang.”

Đường Niệm Niệm: “Truyền lưu đi ra ngoài?”

Tuyết Tân: “Không có.”

Đường Niệm Niệm hí mắt: “Người còn có?”

Tuyết Tân: “.....”

Đường Niệm Niệm không chút khách khí vươn tay, “Toàn bộ giao ra đây.”

Nói chuyện thời điểm, Đường Niệm Niệm hai tròng mắt đã hiện lên bích sắc ba quang, đem Tuyết Tân túi Càn Khôn bên trong đồ vật thấy được rõ ràng. Nàng cũng không có chú ý mặt khác đồ vật, chỉ ở trước tiên bắt giữ đến bên trong mười bức họa cuộn.

Tuyết Tân yên lặng thanh âm lộ ra một tia đáng thương, “Thuộc hạ bổn tính toán dùng dư lại mười phó họa đổi công pháp mặt sau mười tầng cảnh giới yêu cầu đan dược.”

Quý dị thả mơ hồ thanh âm, nhiệm này một tia đáng thương, ngược lại làm người nghe xong lúc sau càng thêm biệt nữ cùng tê dại.

Đường Niệm Niệm thần sắc lại một chút biến hóa đều không có, nói: “Ta sẽ cho ngươi.”

Mười bức họa cuộn theo Đường Niệm Niệm lời nói vừa mới rơi xuống liền xuất hiện ở Tuyết Tân lòng bàn tay.

Tuyết Tân đem mười pho bức họa cuộn tròn cùng mặt khác một bàn tay thượng tam trương giấy Tuyên Thành đồng loạt đưa tới Đường Niệm Niệm trước mặt, khom lưng hành lễ, thái độ phi thường hoàn mỹ, “Chủ mẫu phân phó, thuộc hạ đạo nghĩa không thể chối từ.”

Thù Lam đám người: “.....”

Liên Kiều thấp giọng triều mộc hương nói thầm nói: “Tuyết Tân học hư.”

Mộc hương cũng đối nàng thấp giọng nói thầm trả lời: “Tuyết Tân vẫn luôn rất xấu.”

Liên Kiều trừng mắt, “Ta trước kia như thế nào không có phát hiện?”

Mộc hương vẻ mặt hận sắt không thành thép biểu tình, ám chỉ nói: “Ngươi không có bị Tuyết Tân dọa đến quá?”

Liên Kiều bưng tỉnh đại ngộ, cắn răng nói: “Nguyên lai phía trước Tuyết Tân là cố ý dọa người? Ta vẫn luôn cho rằng hắn là vô tình, mỗi ngày xuất quỷ nhập thần, thanh âm lại đáng vẻ kia!”

Mộc hương bắt đắc dĩ nhìn bầu trời, “Ai không chừng thật đúng là chính là vô tình, dù sao Tuyết Tân bản tính, sợ chỉ có trang chủ rõ ràng.”

“Ta hiện tại chỉ muốn biết kia họa bên trong rốt cuộc là cái gì!” Liên Kiều vẻ mặt đáng thương hề hề.

Mộc hương biểu tình lập tức trở nên cùng nàng giống nhau, khổ ba ba nói: “Ta cũng là a ~”

Ở một hương trên đầu vai Bạch Lê nhìn thấy hai tỷ muội này tiểu bộ dáng, tự nhiên hận không thể đạt thành nàng nguyện vọng, đáng tiếc chuyện này quan hệ đến Đường Niệm Niệm, nó liền tính là có tâm cũng vô lực, chỉ có thể vờn đầu lưỡi liếm liếm hai tỷ muội làm an ủi.

Đường Niệm Niệm đem Tuyết Tân đưa đến trước mặt bức họa cuộn tròn cùng tam trương giấy Tuyên Thành đều thu được nội giới, làm xong này đó sau đối Tuyết Tân hỏi: “Kia họa trang còn ở?”

Tuyết Tân nói: “Đã thành tro tẫn.”

Đường Niệm Niệm gật đầu, sóng mắt khôi phục đăm tĩnh.

Tuyết Tân thân ảnh liền biến mất tại chỗ, ở hẳn biến mất thời điểm, tầm mắt cùng Tư Lăng Cô Hồng tầm mắt tiếp xúc một chút.

Này sẽ thời gian quá khứ, một trăm lời đài liên tục phân ra kết quả, cùng với kia tiếng chuông vang lên, trận đầu tham gia thi đấu 5000 người đã toàn bộ phân ra thắng bại, cuối cùng lưu lại 500 người bên trong Mộc Linh Nhi cùng Chiến Thương Tiễn đang ở trong đó.

Nhưng mà hai người đều không có Tuyết Tân như vậy nhẹ nhàng, Chiến Thương Tiễn tu luyện chiến quyết, thân thể cường ngạnh trình độ có thể so với pháp khí, ở hơn nữa kia hung mãnh chiến khí, cùng cảnh giới tiên duệ căn bản là không phải đối thủ của hắn, cho nên bị thương cũng không nhiều.

Nhưng thật ra Mộc Linh Nhi, tuy rằng nàng có thể cảm giác những người khác ác ý, do đó tránh né không ít thương tổn. Chính là lời đài liên như vậy đại, 50 người ở bên trong tuy rằng không chen chúc, hoạt động phạm vi lại cũng hoàn toàn không rộng lớn, cho nên lúc này đây nàng tiến vào năm người trong vòng có vẻ có chút gian nan, trên người váy áo đều phá vài đạo khẩu tử, dính máu tươi.

Kỳ thật người mang Đường Niệm Niệm sở cấp đan dược bọn họ, ở đối mặt những người này đánh nhau trung, muốn không bị thương cũng không phải việc khó. Chỉ là lúc này đây bọn họ quyết định tham

gia cái này Tân Tú Lôi Đài Tái vốn là không phải vì thứ tự, mà là muốn nhìn một chút thực lực của chính mình tại đây đại tân tú bên trong có thể đứng ở cái gì địa vị, cho nên cũng không có mượn dùng Đường Niệm Niệm sở cấp đan dược uy lực.

Chiến thiên kích xem đến đau lòng, lại chỉ là đem Mộc Linh Nhi kéo vào trong lòng ngực, xoa xoa nàng đầu, nói: “Đánh đến xinh đẹp.”

Mộc Linh Nhi xinh đẹp cười.

Nàng yêu cầu không phải đồng tình cùng bảo hộ, mà là nhận đồng. Chiến thiên kích hiểu, Đường Niệm Niệm bọn họ đều hiểu.

Chiến Thương Tiễn cùng Mộc Linh Nhi đều đem chính mình đoạt tới túi Càn Khôn giao cho Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua, lại lần nữa đem mặt trên nguyên chủ linh thức ấn ký cấp hủy diệt, nói: “Chính mình lưu trữ.” Sau đó một cỗ dược lực bao phủ hai người, hai người trên người thương thế cũng lấy mất thường có thể thấy tốc độ khôi phục.

Mộc Linh Nhi cùng Chiến Thương Tiễn nghe xong những lời này đều không có cự tuyệt, đem bắt được túi Càn Khôn từng người nhận lấy.

Bọn họ hai người cướp đoạt túi Càn Khôn cũng không có Tuyệt Tân nhiều, một là không có Tuyệt Tân tưởng như vậy chu đáo, thứ hai là không có Tuyệt Tân như vậy ẩn thân pháp thuật. Ở trong chiến đấu cướp đoạt túi Càn Khôn, này đó đều là bị bọn họ đánh bại nhân thân thượng lấy tới.

Lúc này đây liền cùng Tuyệt Tân lần đó giống nhau, những cái đó bị cướp đoạt túi Càn Khôn tiên duệ nhóm chỉ có thể trở mắt nhìn chính mình đồ vật bị đoạt, linh thức ấn ký bị hủy diệt sau tự thân bị thương, cũng không dám có bất luận cái gì câu oán hận.

Này Tân Tú Lôi Đài Tái thượng cũng không có quy củ nói không chừng cướp đoạt đối thủ túi Càn Khôn, ở quá khứ Tân Tú Lôi Đài Tái thượng cũng từng xuất hiện quá người thắng đoạt bại giả pháp

bảo Linh Khí, thậm chí còn có thể ở đối chiến thời điểm tự tiện đánh đổ, này đó đều là bị cho phép, cho nên bích khung kiếm tông người nhìn thấy tình huống như vậy cũng sẽ không quản.

Trận thứ hai 5000 người xóa tuyển tái bắt đầu rồi, lúc này đây Tư Lăng Cô Hồng trong tay được đến kia viên quang hoa sáng lên.

Này sáng lên tới quang hoa thật giống như là một cái chốt mở, toàn bộ Tân Tú Lôi Đài Tái nơi sân đều trở nên yên tĩnh không tiếng động.

Tư Lăng Cô Hồng bất động, ai cũng không biết Tư Lăng Cô Hồng dự thi lôi đài là cái nào, ai cũng không nghĩ mạo hiểm.

Nếu là mặt khác thực lực giống Tư Lăng Cô Hồng như vậy cường đại người, này đó tân tú nhóm đảo sẽ không như vậy sợ, bọn họ chân chính sợ chính là Tư Lăng Cô Hồng sẽ động thủ giết mọi người, chỉ vì đoạt bọn họ túi Càn Khôn giao cho Đường Niệm Niệm trong tay.

Ở Tân Tú Lôi Đài Tái giết người cũng hoàn toàn không phạm quy.

“Trên người không mang theo thượng túi Càn Khôn nói, hắn có thể hay không không cao hứng còn giết chúng ta?” Một cái thân thể sáng lên tiên duệ rừng mình nói.

Hắn những lời này lập tức đem một ít muốn đem túi Càn Khôn tìm một chỗ giấu đi tiên duệ đánh mất ý niệm, trong lòng phập phồng không chừng.

Đừng nói là bọn họ những người này, cho dù là này đồng lúa bên trong người xuất sắc, tỷ như phiên ngạn, Cốc Mị Nga, dư tự từ từ những người này trong lòng cũng bất an. Bọn họ bất an không phải Tư Lăng Cô Hồng sẽ giết bọn họ, mà là bọn họ trên người túi Càn Khôn.

So với những người khác, bọn họ này đó môn phái thiên tài nhân vật, trên người túi Càn Khôn thứ tốt là thật sự không ít, nếu là thật

sự cướp đoạt nói, đối với bọn họ tới nói cũng là tâm như đao cắt.

“Hắc hắc hắc ~” một trận tiếng cười đột nhiên truyền vào toàn bộ Tân Tú Lôi Đài Tái Kiếm Trung sân thi đấu.

Một người toàn thân bao phủ ở áo đen nội bóng người xuất hiện ở giữa không trung, hấn tay trái còn có một quyển vô lai sách, thanh âm ôn hòa mang cười ra truyền vào ở đây vô số tiên duệ trong đầu.

“Ngô nãi Yêu Cốc tư pháp giả, đặc tới đánh giá tiên nguyên Tân Tú Lôi Đài Tái, thật không có nghĩ đến nhìn thấy Kinh Hồng tiên tử làm ra như thế bá đạo thủ đoạn. Tuy rằng ngô không thể quấy nhiễu tiên nguyên Tân Tú Lôi Đài Tái quy củ, bất quá lại có thể vì các người tạm thời bảo quản túi Càn Khôn, tưởng kia Kinh Hồng tiên tử cũng không dám đối ngô ra tay, từ ngô trong tay cướp đoạt.”

Chủ trì trận này Tân Tú Lôi Đài Tái bích khung kiếm tông đại trưởng lão thiết nam hạc nâng lên mí mắt, nhìn không trung người liếc mắt một cái, xác nhận người này thật sự người mang tư pháp giả tư pháp sách lúc sau, ra tiếng nói: “Tư pháp giả ghé trên.”

Này một tiếng, hướng mọi người xác nhận người này tư pháp giả thân phận.

Này đột nhiên xuất hiện tư pháp giả không có do dự ngời xuống vừa mới chuẩn bị một loạt một cái ghế thượng, đối thiết nam hạc cười nói: “Thiết trưởng lão đối ngô kiến nghị cảm giác như thế nào? Nhưng nguyện làm ngô này lão không thôi tham thượng này tiên nguyên Tân Tú Lôi Đài Tái một chân?”

Thiết nam hạc một bộ nửa tỉnh không tỉnh bộ dáng, nâng nâng mí mắt nói: “Tư pháp giả nguyện vì các vị tân tú tiên duệ suy nghĩ là bọn họ phúc phận, việc này từ chúng tiên duệ tự hành quyết định, bích khung kiếm tông cũng không can thiệp.”

Tư pháp giả cười to nói: “Nói như vậy cũng coi như là đồng ý.”

Thiết nam hạc như đã ngủ say.

Tư pháp giả này liền quay đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người phương hướng, lạnh giọng nói: “Ngày ấy ở Yêu Cốc, nếu không phải có Tuyết Hoạch cùng Chúc Viêm tộc trưởng giữ gìn các người.....” Lời nói một đốn, cũng không có đem sự tình số rõ ràng, bất quá này thật không minh bạch khẩu khí lại làm người nghe ra tới này tư pháp giả cùng Đường Niệm Niệm hai người quan hệ ác liệt.

Chỉ nghe tư pháp giả nếu nói: “Hôm nay việc này ngô liền quản, ngô đảo muốn nhìn hai người các người ở không có hai vị tộc trưởng giữ gìn dưới, còn dám không dám đối ngô ra tay!”

Nói, vẫy tay một cái, một đạo phong pháp bổ về phía Đường Niệm Niệm.

Này phong pháp bị Đường Niệm Niệm dễ dàng phá giải, ở mọi người nhân vi Tư Lăng Cô Hồng sẽ ra tay thời điểm, Đường Niệm Niệm duỗi tay ngăn chặn Tư Lăng Cô Hồng tay, vẻ mặt nghiêm túc lắc đầu.

Đây là thoái nhượng!?

Ở đây tân tú tiên duệ nhóm, còn có một ít thế hệ trước người đều không khởi giạt mình.

Ai đều biết Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái trình độ, cũng biết Đường Niệm Niệm là cái tuyệt đối không tính là rộng lượng người. Chỉ cần có người đối bọn họ ra tay, bọn họ tuyệt đối sẽ không bỏ qua, chính là hiện tại hai người thế nhưng ở cái này tư pháp giả trước mặt thoái nhượng!

Này tư pháp giả rốt cuộc là cái gì thân phận!?

Mọi người kinh nghi.

Thù Lam dám người trên mặt cũng mang theo giạt mình, càng nhiều còn lại là suy nghĩ sâu xa, cẩn thận nhìn vị kia tư pháp giả.

Người nào có thể làm tiểu thư (chủ mẫu) cùng trang chủ thoái
nhượng?

Không có người biết, vị này tư pháp giả trong lòng đã sớm nhéo một
phen mồ hôi lạnh, liền sợ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô
Hồng không nghe chính mình kiến nghị, đem chính mình cấp nhất
chiêu bổ.

May mắn, may mắn không có động thủ oa!

“Hừ!” Trong lòng ở may mắn, mặt ngoài lại tất cả đều là lãnh khốc
châm chọc, sau đó lạnh lùng nói: “Còn không đem các người túi Càn
Khôn đều đưa lên tới, hay là muốn bị Kinh Hồng tiên tử bọn họ cướp
đoạt không thành? Vẫn là nói các người sợ ngô tư nuốt các người
này đàn tiểu gia hỏa đồ vật?!”

Tư pháp giả nói những lời này mang theo lạnh băng uy hiếp.

Chúng tiên duệ đều minh bạch, hấn vừa mới kia một tay đã hướng
mọi người biểu hiện ra thực lực của hấn cùng đối Đường Niệm
Niệm hai người uy hiếp lực, lúc này nếu mọi người không đem túi
Càn Khôn giao cho hấn bảo quản nói, vậy tỏ vẻ đối hấn thực lực
hoài nghi cùng người, hoặc là nói là yêu phẩm không tín nhiệm.

Nếu chọc giận vị này tư pháp giả nói, như vậy thật là mất nhiều hơn
được.

Huống chi vị này tư pháp giả xuất hiện, đích xác giải quyết bọn họ
nan đề.

Thực mau liền có tiên duệ cung cung kính kính đem chính mình túi
Càn Khôn giao cho tư pháp giả trước mặt, chỉ cho chính mình trên
người lưu trữ một hai kiện pháp bảo vũ khí, này mở đầu chính là tán
tu.

Tư pháp giả đối trước mặt túi Càn Khôn xem đều không xem một
cái, lạnh giọng trào phúng nói: “Đây là tiên duệ, một đám chỉ có thể
dựa pháp bảo đánh nhau, chẳng lẽ không biết chân chính thực lực

tuyệt phi pháp bảo mang đến, mà là tự thân đối pháp thuật không chế cùng lĩnh ngộ sao? Nếu dựa pháp bảo tới đánh tới thứ tự, ha hả, ta xem này Tân Tú Lô Đài Tái không làm cũng thế.”

Tiên duệ nhóm bị này tư pháp giả nói đến mặt đồ tai hồng, đột nhiên liền nghe bên kia Đường Niệm Niệm thấp giọng nói: “Mang ở trên người pháp bảo nhất định so lưu tại túi Càn Khôn hảo.”

Ý tứ này vừa nghe liền mọi người minh bạch, Đường Niệm Niệm thấy bọn họ túi Càn Khôn đoạt không đến, liền đem tâm tư đánh tới bọn họ trên người mang theo pháp bảo thượng.

Này nhưng được? Này giống nhau mặc ở trên người pháp bảo cùng vũ khí mới là tiên duệ nhóm nhất thực dụng trên quý thứ tốt a!

Một ít tiên duệ hung hăng cắn răng, dù sao có Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ở, này lô đài đệ nhất không sống dừng ở bọn họ trên đầu, còn có những cái đó đại gia tộc bí cảnh thiên tài, tiền mười danh thứ tự phỏng chừng đều không sai biệt lắm sáng tỏ, bọn họ không mang theo pháp bảo cũng không ảnh hưởng việc gì tình, hưởng chi chính mình không có mang, những người khác giao ra đây không phải cũng không có mang sao?

Như vậy cô độc một mình so đấu, nói không chừng càng có thể làm những cái đó lão gia hỏa người nhìn ra chính mình thiên phú tài năng.

Cách nghĩ như vậy người không hề số ít, đoàn người đoàn người tiên duệ bắt đầu đem chính mình túi Càn Khôn cùng pháp bảo giao cho này tư pháp giả. Liền một ít đại gia tộc đệ tử cũng là như thế, nguyên nhân là kéo cái này trên đường hình thành quy củ, biểu hiện gia tộc của chính mình môn phái khí độ.

Này tư pháp giả băng lãnh lãnh đem đưa đến trước mặt đồng lớn đồng lớn túi Càn Khôn cùng pháp bảo thu hồi tới, toàn thân đều cứng đờ vô cùng.

Ai cũng không biết, này tư pháp giả trong nội tâm mặt đã lớn tiếng gào rống ra tới, “Đã phát! Đã phát! Đã phát! Quá độ! Này đến thật tốt pháp bảo a! A ha ha ha ha ha! Lưu Bảo, Lưu Bảo, người vẫn là như vậy thông minh a ~”

Không có sai, người này đúng là đi theo ngoan bảo sớm đi Yêu Cốc Đa Bảo đạo nhân, Lưu Bảo.

Đường Niệm Niệm đám người đi Yêu Cốc thời điểm, hắn đang bị nhốt ở một chỗ tu luyện, hiện giờ mới thật vất vả ra tới.

Một khi từ ngoan bảo nơi đó được đến có thể ra tới ý tứ, Lưu Bảo lập tức liền vọt tới vô giới sơn trang.

Đương nhìn đến Đường Niệm Niệm đám người hành động lúc sau, hắn lập tức liền nghĩ tới cái này âm mưu. Ở trước mặt mọi người ra tay công kích Đường Niệm Niệm này một cái, hắn chính là hạ rất lớn quyết tâm, ở ra tay phía trước liền truyền âm cho Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, đáng thương lại lợi dụng làm Đường Niệm Niệm phối hợp chính mình.

Ở không có được đến Đường Niệm Niệm đáp án thời điểm, hắn phát ra phong pháp thời điểm, ngón tay đều ở run.

Trận này trên đường hình thành giao ra túi Càn Khôn cùng pháp bảo bất thành văn quy tắc, thực mau liền ở chín thành tiên duệ động tác hạ kết thúc, chỉ có rất ít một bộ phận người không có nộp lên. Đây tiểu bộ phận người chính là Mộ Dung gia tộc, Bích khung kiếm tông, Công Tôn gia tộc, Viên gia, còn có là mười đại bí cảnh người.

Đôi này, nguy trang thành tư pháp giả Lưu Bảo chỉ là lấy có khác thâm ý hừ lạnh tỏ vẻ một chút, không có ra tiếng nói chuyện.

Thiết nam hạc lúc này ra tiếng nói: “Trận thứ hai, năm tức nội chưa thượng lôi đài tiên duệ tính làm bỏ quyền.”

Một câu, chúng tiên duệ không còn có do dự, lau mình tham gia thi đấu.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh cũng từ một loạt ghế dựa thượng xuất hiện ở số 12 lô đài.

Thừa dịp Tư Lăng Cô Hồng đi lô đài thời điểm, Đường Niệm Niệm đem từ Tuyết Tân nơi đó được đến một bộ bức họa cuộn tròn mở ra, tinh tế nhìn bên trong bức họa.

Bạch y mặc phát, nam nhan tuyệt sắc, phong hoa vô song.

Nhiên, nam tử quần áo bất chỉnh, dựa hồ nước vách đá, tay chính phóng chính mình hạ thân, nhìn dáng vẻ hình như là ở tự (cắm) dâm.

Cái này bức họa người, rõ ràng là Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng!

Đường Niệm Niệm đang xem bức họa cuộn tròn thời điểm, sớm liền ở bức họa cuộn tròn thượng bày ra cái chấn, cho nên Thù Lam đám người như cũ chỉ là không vui mừng dị thường, căn bản là nhìn không tới bức họa bên trong bất luận cái gì nội dung.

-----oOo-----

Chương 201

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ở Đường Niệm Niệm trong tầm mắt, này trương xuân (cấm) cung đồ bức họa, trừ bỏ giấy chất thực hảo, dùng thủy mặc cũng là không dễ hư hao, có thể bảo tồn thật lâu tài chất. Đến nỗi mặt khác liền không còn có bất luận cái gì chỗ đặc biệt, không có linh lực dao động, không có phụ có cấm kỵ. Hoàn toàn chỉ là một trương bình thường xuân (cấm) cung đồ.

Nếu hiện tại ở Đường Niệm Niệm trong tay này trương xuân (cấm) cung tranh vẽ chính là người khác, Đường Niệm Niệm tuyệt đối sẽ không có bất luận cái gì để ý, chỉ coi như giáo tài giống nhau xem vài lần. Nhưng mà nơi này họa ra tới người là Tư Lăng Cô Hồng liền hoàn toàn bất đồng.

Xuân (cấm) cung đồ bên trong họa Tư Lăng Cô Hồng tự (cấm) dâm, đem Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng họa đến nhập mộc tam phân, làm người liếc mắt một cái là có thể đủ nhìn ra người này là ai, ngay cả Tư Lăng Cô Hồng kia phân phong hoa khí chất cũng vẽ ra tới, có thể thấy được người này họa sĩ đã tới rồi tình trạng xuất thần nhập hóa.

Nếu là những người khác nhìn đến này phúc xuân (cấm) cung đồ nói, nhất định sẽ cảm thấy này họa sư là tận mắt nhìn thấy tới rồi một màn này mới họa ra tới. Bất quá chỉ có Đường Niệm Niệm biết, trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng này phúc dung nhan, Tư Lăng Cô Hồng thân mình tuyệt đối không có bị này họa sư nhìn đến quá, tự nhiên cũng sẽ không nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng tự (cấm) dâm hình ảnh.

Tư Lăng Cô Hồng thân mình so này giấy vẽ thượng càng thêm làm người mê muội, ở Tư Lăng Cô Hồng cánh tay trái bả vai bộ vị có một viên thật nhỏ nốt ruồi đen, điểm này Đường Niệm Niệm nhớ rất rõ ràng, nhưng mà trước mắt này bức họa trung cũng không có.

Nói cách khác, này phúc lấy Tư Lăng Cô Hồng là chủ họa xuân (cầm) cung đồ hoàn toàn là từ này họa sư chính mình yi dâm ảo tưởng ra tới.

Chỉ là yi dâm ảo tưởng liền đem người họa đến như thế sinh động, như vậy nếu người này thật sự xem qua Tư Lăng Cô Hồng thân hình, chỉ sợ họa đến càng thêm rất thật, giống như chân nhân ẩn vào bức họa cuộn tròn trong vòng.

Đường Niệm Niệm cẩn thận nhìn bức họa cuộn tròn Tư Lăng Cô Hồng mặt mày, kia bị họa đến bởi vì động tình mà nhọt nhạt híp mông lung con người, nhàn nhạt lộ ra ẩn nhẫn biểu tình, nhẹ nhấp thủy sắc cánh môi.

Ai nói chỉ có nữ tử mới có thể khuynh quốc khuynh thành, mị nhân tâm phách. Nếu này bức họa bị những người khác nhìn đến nói, sợ là vô luận nam nữ cũng muốn bị này bức họa trung nam tử mê hoặc đi tâm thần, ánh mắt luyến tiếc rời đi bức họa trung nam tử kia động tình dung sắc.

Một cỗ lạnh băng hơi thở từ Đường Niệm Niệm trên người phát ra.

Lúc này Đường Niệm Niệm trong lòng toát ra một cỗ phần nộ cảm xúc, lạnh băng chết lạng.

Ở tay nàng bên trong, họa Tư Lăng Cô Hồng bức họa bức họa cuộn tròn hóa thành tro tàn, một chút không dư thừa.

Này cỗ lộ ra ngoài lửa giận cùng lạnh băng muốn cho người không chú ý đều khó, Thù Lam bọn người không khỏi thay đổi thần sắc.

Đây là có chuyện gì? Kia phó bức họa rốt cuộc có cái gì, thế nhưng làm tiểu thư (chủ mẫu) như vậy sinh khí?

Đường Niệm Niệm rất ít sẽ chân chính tức giận, ở Thù Lam đám người trong mắt, giống nhau sự tình Đường Niệm Niệm chẳng sợ sinh khí cũng sẽ không như vậy rõ ràng. Như là như bây giờ lộ ra ngoài lạnh băng hơi thở, ở Đường Niệm Niệm trên người phát sinh

rất ít, liền cùng lần trước ở đông tử sơn Viên gia trăm năm chợ thời điểm, ngoan bảo bị người hãm hại thời điểm giống nhau.

Có thể làm Đường Niệm Niệm tức giận đến tận đây, lại không cho bọn họ biết đến, chỉ có sự tình ngoan bảo cùng Tư Lăng Cô Hồng đi.

Thù Lam bọn người ở trong lòng suy đoán, sau đó cho nhau đối diện vài lần, không biết như thế nào mở miệng dò hỏi Đường Niệm Niệm. Rốt cuộc kia bức họa bọn họ cũng không có nhìn đến cho nên không biết bên trong rốt cuộc vẽ chút cái gì, hơn nữa Đường Niệm Niệm không muốn đem bức họa cho bọn họ xem, đã nói lên chuyện này Đường Niệm Niệm cũng hoàn toàn không muốn cho bọn họ biết.

Như thế dưới, Thù Lam mấy người chỉ có thể đem nghi hoặc lo lắng cố nén.

Trên thực tế, không ngừng là Thù Lam bọn họ chú ý tới Đường Niệm Niệm biến hóa, bên cạnh Viên gia người, còn có thời khắc đều để lại một phần tâm tư ở Đường Niệm Niệm trên người người cũng đều chú ý tới. Cơ hồ tất cả mọi người suy nghĩ Đường Niệm Niệm biến hóa rốt cuộc đúng rồi vì cái gì, có thể hay không cấp người chung quanh mang đến cái gì biến cố.

Lưu Bảo trên mặt vẫn là lạnh băng, bắt quá trong lòng đã sớm kinh nghi bất định. Hay là chủ tử đây là thu sau tính số, đối chính mình vừa mới ra tay sinh khí? Không thể nào, kia một chút liền thương đều không có thương đến chủ tử một sợi lông a! Vẫn là nói chủ tử chỉ là tính toán thay đổi kế hoạch, muốn làm bộ sinh khí cùng ta đánh nhau lên, tiếp theo làm ta thôi quét sạch hữu túi Càn Khôn ở làm bộ đánh nhau trung rời đi?

Lưu Bảo tưởng nhiều, trên thực tế cũng là ở tự mình an ủi, trong lòng cũng ở nghi hoặc Đường Niệm Niệm biến hóa là vì cái gì.

Số 12 trên lôi đài, Tư Lăng Cô Hồng từ thượng lôi đài sau liền đọc trạm một chỗ, bốn phía không có một cái dám can đảm tới gần.

Thấy Tư Lăng Cô Hồng không có ra tay ý tứ, mặt khác 49 người liền từng người phát huy, chỉ cầu có thể nhanh lên kết thúc trận này lôi đài tái, để tránh Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên thay đổi chú ý ra tay.

Đường Niệm Niệm hơi thở phát sinh biến hóa thời điểm, số 12 trên lôi đài Tư Lăng Cô Hồng lập tức liền cảm nhận được.

Đột nhiên gian, Tư Lăng Cô Hồng con người sương lãnh lưu quang hiện lên, toàn bộ số 12 trên lôi đài quát lên một trận cuồng phong, ở trên lôi đài trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng, tất cả mọi người như là bị một cỗ cường đại ngoại lực cấp đẩy ra lôi đài ở ngoài, miệng phun máu tươi.

Này biến cố phát sinh ở trong chớp nhoáng, những cái đó bị cường lực đẩy ra số 12 lôi đài tiên duệ nhóm mỗi người đều ngốc, trợn mắt há hốc mồm nhìn số 12 trên lôi đài kia độc chiếm bạch y nam tử.

Tại đây cỗ cuồng phong thổi quét dưới, số 12 lôi đài vốn đang còn lại tiên duệ nhóm toàn bộ bị thương, mất đi tiến giai tái tư cách.

Tư Lăng Cô Hồng này phen đột nhiên ra tay, số 12 lôi đài bị tập kích đi ra ngoài tiên duệ không rõ, chính là bên ngoài bàng quan người lại thấy được rõ ràng minh bạch. Nguyên nhân ở chỗ Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm kia đột nhiên biến hóa cảm xúc.

Quả nhiên thực rất nhiều người trong lòng nghĩ đến nguyên nhân giống nhau, Tư Lăng Cô Hồng đem này đó tiên duệ nhóm đá kích ra lôi đài, dư lại hần tự nhiên trở thành số 12 lôi đài duy nhất thắng được giả, này số 12 lôi đài thi đấu cũng tự nhiên liền kết thúc, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh liền từ lôi đài biến mất, trong nháy mắt xuất hiện ở Đường Niệm Niệm bên người.

Một tay liền đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong lòng ngực, một tay phủ Đường Niệm Niệm mảnh khảnh cầm, làm nàng hoàn toàn chính diện đối với chính mình.

Hai người dựa vào rất gần, lông mi tựa hồ đều sắp đụng chạm tới rồi, Tư Lăng Cô Hồng cũng liền đem Đường Niệm Niệm trong mắt lộ

ra lạnh lẽo thấy được rõ ràng.

Thanh lãnh ánh mắt, làm Đường Niệm Niệm có loại không dung xâm nhiễm khí chất, làm người ảm đạm hình thẹn.

“Niệm Niệm ở khí cái gì?” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng hỏi.

Ở trên lôi đài thời điểm, hấn ánh mắt cũng chưa từng có rời đi quá Đường Niệm Niệm. Đường Niệm Niệm hành vi hấn đều thấy được rõ ràng, cho nên biết làm Đường Niệm Niệm tức giận nguyên nhân ở chỗ kia phó bức họa cuộn tròn.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn trước mặt nam tử tuyệt thế dung nhan, người này động tình thời điểm chỉ có nàng thấy quá, thâm thúy ánh mắt, ma mị ánh mắt, ẩn nhẫn biểu tình, ám ách hoặc nhân tiếng nói.....

Này hết thấy đương hồi tưởng lên thời điểm, đều rõ ràng vô cùng ấn tiến trong đầu, cái loại này tuyệt thế phong hoa cùng bức họa cuộn tròn thượng bức họa so sánh với, liền giống như khác nhau một trời một vực.

Chính là, Đường Niệm Niệm chỉ cần nghĩ đến có người thế nhưng như thế ý (cảm) dâm Tư Lăng Cô Hồng, hơn nữa đem ý dâm tưởng tượng Tư Lăng Cô Hồng động tình bộ dáng họa ở bức họa cuộn tròn thượng thời điểm, nàng liền có loại thứ quan trọng nhất của mình bị người khinh nhờn phẫn nộ cảm, loại cảm giác này rất kỳ quái, nhưng là cũng không xa lạ, ít nhất chỉ cần sự tình quan Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, loại cảm giác này tổng phát sinh quá vài lần.

Duy độc không có lúc này đây như vậy nghiêm trọng.

Để cho Đường Niệm Niệm không thể chịu đựng được chính là, ở bức họa cuộn tròn phía trên, nàng thấy được một cổ hơi thở, mang theo dâm uế ẩn ký.

Đúng là phát sinh kia nước bọt lưu lại dấu vết, Đường Niệm Niệm mới có thể trong nháy mắt không có không chế được cảm xúc, trực tiếp đem bức hoạ cuộn tròn cấp thiêu hủy.

Đổi mặt Tư Lăng Cô Hồng hỏi chuyện, Đường Niệm Niệm mắt nội lãnh liễm ba quang chợt lóe, đột nhiên duỗi tay đem Tư Lăng Cô Hồng phủng chính mình cầm tay cầm xuống dưới, liên quan đem Tư Lăng Cô Hồng đặt ở vòng eo thượng tay cũng chế trụ, tràn ngập cường thế độc chiếm tính cúi người hôn lấy Tư Lăng Cô Hồng môi.

Chung quanh tiếng kêu sợ hãi liên tục không ngừng vang lên tới, hiển nhiên ở đây người đều bị Đường Niệm Niệm này phiên đột nhiên hành vi sợ tới mức không nhẹ.

Tư Lăng Cô Hồng con người hơi hơi mở to hạ, bên trong kinh ngạc chợt lóe rồi biến mất, theo sau hóa thành ôn nhu ý cười. Không hề có phản kháng Đường Niệm Niệm trói buộc chính mình đôi tay, theo Đường Niệm Niệm cường thế hành vi nằm giữa ở lưng ghế thượng, mặc kệ Đường Niệm Niệm hành động.

Đường Niệm Niệm khóa ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng hai chân thượng, một tay thủ sẵn Tư Lăng Cô Hồng đôi tay thủ đoạn, một tay liền đặt ở hấn ngực trái tim vị trí, cúi người áp chế hấn hôn môi, ái muội thủy trệ thanh ở trong không khí tiếng vọng.

Hai người này phiên hành vi làm này Tân Tú Lôi Đài Tái xem tái người đều đem ánh mắt từ lôi đài dừng ở bọn họ trên người, phần lớn người biểu tình đều tràn đầy đại ra, càng nhiều nữ tử trên mặt đều hiện lên đỏ bừng, nam tử càng là đem ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm hai người, như thế nào đều không có rời đi.

Này một loạt xem tái ghế thượng ghế dựa cũng không tiểu, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ôm nhau ôm một chút đều không chen chúc.

Ở mọi người trong tầm mắt, Đường Niệm Niệm một thân thanh lãnh cường thế khuyh đề ở Tư Lăng Cô Hồng ngực, hai chân song khai khóa ngồi Tư Lăng Cô Hồng eo trên bụng, dáng người độ cung

thướt tha, xứng với kia tuyết trắng tinh xảo sườn mặt, xem đến không ít nam tử đều tâm loạn thần trì, hận không thể hiện tại bị Đường Niệm Niệm áp chế người là chính mình.

Bị Đường Niệm Niệm áp chế Tư Lăng Cô Hồng, một bộ đơn bạc áo bào trắng phôi ở thanh đàn sắc mặt ghế, đôi tay bị nữ tử trói buộc, ngực bị nữ tử khuynh áp, rõ ràng ở vào nhược thế tự thái, nhưng ở hẳn trên người chỉ làm người cảm nhận được một cổ thông dong tự tại, làm người không cảm giác được hẳn bất luận cái gì nhược thế, chỉ có kia đôi trên người nữ tử ôn nhu dung túng.

Từ hẳn sườn mặt nhìn lại, nhập tấn trường mi, buông xuống độ cung cực mỹ đuôi mắt, đều mang theo làm người mê say ôn nhu.

Một hôn kết thúc, Đường Niệm Niệm cũng không có buông tha Tư Lăng Cô Hồng, theo nàng cánh môi xuống phía dưới, ở hẳn bên tai đến hạ duyên dáng cổ lưu lại nhất xuyên xuyên hồng mai.

Đỏ bừng dấu vết khắc ở Tư Lăng Cô Hồng lỏa lò trên da thịt, xứng với hẳn dung nhan tuyết thế, ôn nhu tươi cười, kia một thân tự nhiên bạch y, cho người ta mang đến vô cùng chấn động, cho dù là nam tử cũng không dám xem đến một si.

Làm xong này hết thả, Đường Niệm Niệm từ Tư Lăng Cô Hồng cổ ngẩng đầu, nghiêm túc nhìn hẳn trên cổ bị chính mình làm ra tới dấu vết. Đỏ bừng dấu vết ở như ngọc trên da thịt, như thế bắt mắt, cũng ái muội hoặc nhân.

Tư Lăng Cô Hồng nhậm nàng nhìn, nói là thuận theo càng không bằng nói là mặc kệ dung túng.

Lúc này, từng đóa nở rộ màu trắng ngà liên hỏa ở một ít người chung quanh nở rộ, Đường Niệm Niệm quay đầu, mặt vô biểu tình, ánh mắt lạnh nhạt, “Không chuẩn xem!”

Như thế biểu tình cùng ánh mắt xuất hiện ở Đường Niệm Niệm trên người, một sửa ngày thường nàng vô hại biểu tượng, một cổ mặc

danh khí thể đến nàng trên người phát ra, một chút xúc động đến người linh hồn.

Ba chữ lời nói giống như không phải thông qua lỗ tai nghe, mà là trực tiếp truyền vào người linh hồn.

Tuổi trẻ tiên duệ nhóm đều bị hoảng sợ, không tự chủ được rũ xuống tầm mắt.

Cực nóng liên hỏa mang đến nhiệt lượng làm người khó chịu, kinh hồn táng đảm.

Này đó rũ xuống ánh mắt người phần lớn không phải sợ hãi Đường Niệm Niệm thực lực, chính là bị Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm bộ dáng mê đi tâm thần mà chột dạ. Còn dư lại một ít cũng không có rũ mắt phần lớn đều là một ít tiên nguyên đỉnh núi thể lực người, tỷ như mãn nhãn oán độc Mộ Dung ngưng thật, tỷ như mặt vô biểu tình, mãn nhãn phức tạp Cung Cận Mặc, xếp vào cười đến hưng phấn, ánh mắt càng thêm hưng phấn Cốc Mị Nga, còn có kia Chu Thiên cùng phiên ngạn từ từ.

Những người này ánh mắt các dạng, lại không có dâm uế si mê.

Đường Niệm Niệm ánh mắt đảo qua những người này, cuối cùng dừng ở Mộ Dung ngưng thật sự trên người.

Tiếp xúc đến kia thanh lãnh vô tình ánh mắt, Mộ Dung ngưng thật mặc danh trong lòng cả kinh, loại này kinh sợ so nhìn thấy ngày thường Đường Niệm Niệm càng thêm mãnh liệt. Nàng có loại cảm giác, ngày xưa Đường Niệm Niệm rất nhiều thời điểm đều không có chân chính toàn tâm ý đối phó nàng, lúc này lại là thật sự tâm tình không tốt, nghiêm túc.

Như vậy lạnh băng chết lặng ánh mắt, liền cùng năm đó nàng bắt cóc ngoan bảo thời điểm không có sai biệt, khí thể lại so với khi đó càng hơn một chút.

Đường Niệm Niệm không có xem Mộ Dung ngưng thật nhiều lâu liền xem trở về trước mặt Tư Lăng Cô Hồng.

Nếu không phải hiện tại địa phương không đúng, còn có không nghĩ thương tổn Tư Lăng Cô Hồng nói, nàng thật muốn ở Tư Lăng Cô Hồng trên người cắn một ngụm, lấy tuyên thệ đối phương là nàng người, không dung bất luận cái gì người ngoài nhìn trộm.

Đường Niệm Niệm nhấp môi, buông lỏng ra Tư Lăng Cô Hồng đôi tay.

Ở nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng trên cổ tay nhợt nhạt vết đỏ thời điểm, Đường Niệm Niệm trong ánh mắt thanh lãnh lập tức tản ra, có chút hối hận.

Dược lực bao vây Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn, kia nhợt nhạt màu đỏ dấu vết một cái chớp mắt liền biến mất.

Tư Lăng Cô Hồng đôi tay một khôi phục tự do, này liền một tay ôm lấy Đường Niệm Niệm vòng eo, một tay xoa xoa Đường Niệm Niệm tóc đẹp, cười khẽ hỏi: “Niệm Niệm hết giận?”

“Không có.” Đường Niệm Niệm đạm ngữ.

Vẽ tranh người không tìm được, nàng hết giận không được.

Tư Lăng Cô Hồng tay xoa nắn Đường Niệm Niệm tóc động tác sủng nịch, cũng không có đem nàng sợi tóc lỏng loạn, thuận thuận nàng tóc đen, lại đem Đường Niệm Niệm cằm nâng lên tới.

Hai người bốn mắt tương đối, Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Niệm Niệm ở giận ta?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu. Kia bức họa là người khác bằng vào chính mình tưởng tượng họa ra tới, tuyệt đối không phải Tư Lăng Cô Hồng xuất quỷ, cho nên chuyện này không có Tư Lăng Cô Hồng sai lầm.

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay từ chính mình bên tai theo Đường Niệm Niệm làm ra tới hôn hen hoạt đến tiếp cận xương quai xanh địa phương, Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng theo hấn động tác một đường du tẩu, sắc mặt bình tĩnh.

Chiêu thức ấy động tác, Tư Lăng Cô Hồng làm được tùy ý, nhưng mà ở người ngoài trong ánh mắt lại dụ hoặc cực kỳ.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn Đường Niệm Niệm nói: “Niệm Niệm vừa mới lại ở trừng phạt ta.”

Trên thực tế như vậy trừng phạt, Tư Lăng Cô Hồng thực thích.

Đường Niệm Niệm mặt vô biểu tình, bình tĩnh nói: “Không có.”

Tư Lăng Cô Hồng nhìn Đường Niệm Niệm không nói gì.

Một hồi, Đường Niệm Niệm ánh mắt tự do một chút.

Tư Lăng Cô Hồng bắt giữ đến này một cái chớp mắt, con người ý cười dày đặc.

Đường Niệm Niệm lúc này nghiêm túc hỏi: “Cô Hồng không thích ta trừng phạt sao?”

Đừng tưởng rằng theo năm tháng quá khứ, Tư Lăng Cô Hồng đối cảm tình phương diện học thông minh, Đường Niệm Niệm liền không có tiến bộ. Trên thực tế, ở Tư Lăng Cô Hồng không hề hạn cuối sủng ái phóng túng hạ, Đường Niệm Niệm ở đối đãi Tư Lăng Cô Hồng khi có thể so trước kia muốn vô pháp vô thiên nhiều.

Tư Lăng Cô Hồng bắt đắ dĩ Đường Niệm Niệm không có mắc mưu, có chút không cam lòng ở Đường Niệm Niệm trên môi liếm láp một ngụm, thấp giọng cười nói: “Thích.”

Đường Niệm Niệm thần sắc hoàn toàn bình tĩnh, nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng cổ hôn hen. Tuy rằng giận chó đánh mèo Cô Hồng là chính mình không đúng, chính là tuyệt đối không bởi vì cái này khiến cho Cô Hồng đề bồi thường điều kiện.

Kia ba ngày.....

Đường Niệm Niệm tuyệt đối không nghĩ lại một lần thẻ hội kia ba ngày.

Trên thực tế đây là Đường Niệm Niệm ở kia ba ngày thực sự bị lấn lộn thảm, cho nên đối với loại này chính mình áy náy thời điểm phá lệ miễn cảm. Lần này Tư Lăng Cô Hồng càng nhiều còn lại là nhìn Đường Niệm Niệm bộ dáng thú vị, còn có nàng tâm tình không tốt, cho nên cố ý trêu chọc nàng một chút, có thể được đến Đường Niệm Niệm bồi thường tự nhiên là càng tốt, lại sẽ không bởi vì như vậy liền phải Đường Niệm Niệm bồi hấn tiếp tục kia ba ngày.

Bởi vì Tư Lăng Cô Hồng đã đến, Đường Niệm Niệm trên người lạnh băng đã hóa đi, trận thứ hai 5000 người lôi đài tái cũng đã kết thúc, đệ tam tràng đi theo bắt đầu.

Đệ tam tràng thời điểm, tham gia thi đấu trung có mấy cái tiên nguyên trẻ tuổi đã sớm danh chấn tiên nguyên người xuất sắc, đúng là Bắc Minh bí cảnh Bắc Minh thái tử Cung Cảnh Mặc, tiên nguyên thiên quỳnh đệ nhất dược tu gia tộc Công Tôn kham khổ, kỳ vân bí cảnh lưu vân công tử tiêu lưu vân, phù văn bí cảnh kính thủy phù sư phiến ngân, khôi mị bí cảnh ngàn ảnh quý mị dư tự, lưu li bí cảnh thu thủy tiên tử Lý Uyển Thu.

Này sáu người lên sân khấu một chút liền kéo nổi lên Tân Tú Lôi Đài Tái không khí, vô số nghị luận tiếng vang lên, cũng làm mọi người lực chú ý từ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người dời đi.

Này sáu người là tiên nguyên trẻ tuổi trung thần tượng nhân vật, rất nhiều người đều khát vọng nhìn thấy những người này một mặt lại trước sau không thấy được, hiện giờ có thể ở Tân Tú Lôi Đài Tái thượng tận mắt nhìn thấy, đối với một ít người tới nói tuyệt đối là một may mắn lớn.

Chẳng sợ lúc này 5000 người xóa tuyển tái cũng không phải Tân Tú Lôi Đài Tái bên trong xuất sắc nhất thời điểm.

Cùng mọi người dự đoán giống nhau, trận này 5000 tiên duệ xóa tuyến tái thực mau kết thúc, Cung Cẩn Mặc sáu người liền ở trong đó.

Đệ tứ tràng, Diệp thị tử muội, chiến thiên kích thân thể sáng lên, có lẽ là bởi vì Diệp thị tử muội hai người công pháp nguyên nhân, dung nhập hai người thân thể quang hoa liền cùng song kiếm tận trời môn đệ tử giống nhau, có thể hai người đồng thời lên sân khấu.

Không ngừng là bọn họ, Đường Niệm Niệm được đến kia viên quang hoa cũng tán phát quang huy, Mộ Dung ngưng chân thân thượng cũng sáng lên.

Một màn này ở người ngoài xem ra, trong lòng đều hiện lên một ý niệm, không phải oan gia không gặp nhau, kẻ thù gặp nhau hết sức đỏ mắt.

Chỉ là liền không biết sự tình có thể hay không trùng hợp, Đường Niệm Niệm cùng Mộ Dung ngưng thật vừa vặn ở một cái trên lôi đài? Nếu là như vậy, sự tình liền trở nên thú vị.

Sự tình tự nhiên không có khả năng như vậy trùng hợp, bất quá Đường Niệm Niệm lại có biện pháp đem sự tình biến thành trùng hợp.

Đường Niệm Niệm triệu Mộ Dung ngưng thật nhìn mắt, trong ánh mắt bích ánh sáng màu lượng đột nhiên xuất hiện lại biến mất, mau đến làm người tưởng ảo giác.

Sau đó Đường Niệm Niệm quay đầu đối chiến thiên kích vẫy tay.

Chiến thiên kích không chút do dự đi đến Đường Niệm Niệm trước mặt.

Đường Niệm Niệm đầu ngón tay được lực ngưng tụ, theo đem dung nhập Chiến Thương Tiễn lòng bàn tay quang hoa rút ra, lại đem chính mình bắt đầu được đến quang hoa ném cho chiến thiên kích.

Chiến thiên kích duỗi tay muốn tiếp, kia quang hoa liền dung nhập hẳn lòng bàn tay.

Đường Niệm Niệm này tự nhiên vô cùng một tay, xem đến người khác trợn mắt há hốc mồm.

“Đây là phạm quy đi?” Một hồi lâu, mới vừa có một người bưng tỉnh như mộng lắm lắm.

“Phạm quy không đáng quy ta không biết, ta chỉ muốn biết nàng rốt cuộc là như thế nào làm được!”

“Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ bích khung kiếm tông cùng Đường Niệm Niệm bọn họ có.....” Có dự mưu?

Đổi mặt vô số nghi vấn thanh, vẫn luôn không có ngôn ngữ thiết nam hạc nói chuyện, “Kinh Hồng tiên tử bản lĩnh lợi hại.”

Năm rồi Tân Tú Lô Đài Tái đích xác xuất hiện quá đổi thể bài tình huống, bất quá từ xuất hiện quá như vậy tình huống sau, về sau Tân Tú Lô Đài Tái liền đổi thành như vậy năng lượng bằng số bất thành văn quy củ, từ đây lúc sau thật đúng là không còn có xuất hiện đổi dãy số tình huống, ngay cả thiết nam hạc cũng không biết Đường Niệm Niệm như thế nào làm được.

Thiết nam hạc nói: “Tân Tú Lô Đài Tái mới bắt đầu xóa tuyến tái nhưng tự do trao đổi tham gia thi đấu thể bài, chỉ cần hai người tự nguyện, này không tính phạm quy.”

Lời vừa nói ra, tiêu trừ sở hữu nghị luận.

Mộ Dung ngưng thật sáng lên thân thể rất nhỏ run rẩy, nàng trên đầu còn mang mũ sa, đây là bởi vì trên mặt nàng bị Đường Niệm Niệm làm ra tới vết thương còn không có hoàn toàn tiêu trừ.

Vốn dĩ dáng vẻ này nàng cũng không muốn tham gia này Tân Tú Lô Đài Tái, chính là nàng thân là Mộ Dung gia tộc đại tiểu thư, tiên nguyên tiên duệ đều biết thanh liên đạo thể, đồng dạng cũng là Mộ

Dung gia tộc tinh nhuệ, nếu không dự thi nói, đối Mộ Dung gia tộc tới nói ảnh hưởng pha đại.

Mộ Dung Càn Hoa nhìn đến nàng cái dạng này, vốn dĩ liền không tốt tâm tình trở nên càng kém. Bất quá nghĩ đến Đường Niệm Niệm thực lực, nếu Mộ Dung ngưng thật thật cùng nàng đối thượng nói, sợ là liền ở mới bắt đầu xóa tuyển tái đều quá không được.

Nhĩ đến đây, Mộ Dung Càn Hoa ra tay liền chuẩn bị vì Mộ Dung ngưng thật đối tham gia thi đấu quang hoa, nhưng mà ở hẳn ra tay thời điểm, thiết nam hạc thanh âm lại lần nữa truyền ra tới, “Tân Tú Lô Đài Tái quy tắc, mới bắt đầu xóa tuyển tái thời điểm tân tú có thể cho nhau tự nguyện trao đổi tham gia thi đấu thẻ bài, chính là không thể từ người khác nhúng tay. Mộ Dung tộc trưởng, người nếu ra tay, đó là phạm quy.”

Thiết nam hạc lời nói làm Mộ Dung Càn Hoa sắc mặt ửng phỉ biến hóa, đáy mắt hiện lên một mạt cực hạn hung ác phần hận, tay áo nội nắm chặt bàn tay đã toát ra gân xanh.

Một tức lúc sau, Mộ Dung Càn Hoa mới hung hăng ngăn chặn chính mình trong lòng lửa giận, biểu tình thượng ngoài cười nhưng trong không cười đối thiết nam hạc nói: “Đa tạ thiết trưởng lão nhắc nhở.”

Bích khung kiếm tông, Mộ Dung gia tộc không thể đắc tội.

Thiết nam hạc ngôn ngữ bình tĩnh, hiển nhiên chỉ là bảo trì trung lập, dựa theo này Tân Tú Lô Đài Tái quy củ làm việc, cũng không phải cố ý nhằm vào Mộ Dung gia tộc. Nếu Mộ Dung Càn Hoa bởi vậy đối thiết nam hạc tức giận nói, như vậy liền cùng cấp với chủ động khiêu khích Bích khung kiếm tông.

Này vì Mộ Dung ngưng thật trao đổi tham gia thi đấu thẻ bài sự tình không có cách nào làm, Mộ Dung Càn Hoa trong lòng lại đúng là tức giận khó làm thời điểm, quay đầu liền đối Mộ Dung ngưng thật nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Đi lên!”

Bọn họ tính kế tính tới tính lui, cố tình không nghĩ tới Đường Niệm Niệm thế nhưng có thể làm được đổi lấy tham gia thi đấu thể bài sự tình. Hiện giờ sự tình đã tới rồi này một bước, không ra tái là mất mặt, tham gia thi đấu cũng là mất mặt, nhưng vô luận như thế nào cũng không thể bất chiến mà bại.

Mộ Dung Càn Hoa lần đầu tiên cảm nhận được loại này vô lực cảm giác, lửa giận cơ hồ đem linh hồn của hắn đốt hết, cố tình chính là không thể làm ra bất luận cái gì phản kháng, một khi phản kháng liền có thể là hồn phi phách tán, cái này kêu hắn nên làm cái gì bây giờ?

Này hết thấy ngọn nguồn đều ở Mộ Dung ngưng thật dẫn ra tới!

Mộ Dung Càn Hoa trong óc đột nhiên toát ra cái này ý niệm, sau đó liền đem trong lòng lửa giận giận chó đánh mèo tới rồi Mộ Dung ngưng thật sự trên người, nhìn Mộ Dung ngưng thật sự ánh mắt trở nên phá lệ âm ngoan, một đôi mắt đều che kín tơ máu.

Mộ Dung ngưng thật bị hắn như vậy ánh mắt sợ tới mức cơ hồ muốn thét chói tai ra tiếng, trốn cũng dường như từ trên chỗ ngồi đứng lên. Bất quá này đứng lên lúc sau, nàng cũng không có động.

Nàng không dám động.

Mộ Dung Càn Hoa lạnh băng thanh âm lại lần nữa truyền ra tới, “Còn không đi lên?”

Mộ Dung ngưng chân thân thể run lên, đột nhiên điên cuồng quay đầu đối Mộ Dung Càn Hoa nói: “Ta sẽ chết, cha! Ta sẽ chết, ta không cần đi! Cha!”

Đến từ Mộ Dung Trĩ Tuân bị Tư Lăng Cô Hồng trọng thương, nàng tuyệt sắc luyện đan bị Đường Niệm Niệm phá hủy, Mộ Dung Càn Hoa ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người bức bách hạ liền phản kháng bản lĩnh đều không có sau, Mộ Dung ngưng thiệt tình cảnh liền hoàn toàn vận vẹo, tinh thần cực đoan đến gần như tan vỡ.

Mộ Dung Càn Hoa trên mặt lửa giận không còn có biện pháp che giấu trụ, hẳn không nghĩ tới Mộ Dung ngưng thật thế nhưng như thế không biết đúng mực, thế nhưng ở ngay lúc này nói ra nói như vậy, này không phải ném Mộ Dung gia tộc mặt sao!?

“Người sẽ không chết.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói.

Những lời này bình đạm lại tràn ngập chắc chắn, làm người không khỏi tin tưởng nàng nói chính là thật sự.

Đáng tiếc cái này lời nói nếu là những người khác nói ra đối Mộ Dung ngưng thật tới nói là vô thượng an ủi, từ Đường Niệm Niệm trong miệng nói ra, đối nàng tới nói so yêu ma lấy mạng còn muốn khủng bố.

Mộ Dung ngưng chân thân thể chấn động, giấu ở mũ sa mặt sau sắc mặt trở nên vô cùng dữ tợn vặn vẹo.

Nàng sợ hãi Đường Niệm Niệm, không biết thời điểm bắt đầu nàng liền sợ hãi Đường Niệm Niệm, chỉ là cho tới bây giờ nàng chỗ dựa đổ, hoàn toàn đối mặt Đường Niệm Niệm sau nàng mới tỉnh ngộ. Đồng thời nàng lại oán hận ghen ghét Đường Niệm Niệm, oán hận ghen ghét đến hận không thể nàng chết không có chỗ chôn, oán hận ghen ghét hận không thể nàng quỳ gối chính mình trước mặt, tùy ý chính mình đem nàng hướng chết tra tấn.

Này phân sợ hãi ghen ghét oán hận cơ hồ muốn đem nàng bức điên rồi, đối với muốn được đến Tư Lăng Cô Hồng, vì không phải Tư Lăng Cô Hồng người này, vì cũng không hề hay không xứng đôi chính mình, càng thêm không phải Tư Lăng Cô Hồng kia phân lệnh người mê muội phong hoa ôn nhu, mà là vì tra tấn Đường Niệm Niệm, vì thỏa mãn chính mình hư vinh tâm cùng thù hận tâm.

Lúc này Mộ Dung ngưng thật đã muốn nhanh lên đào tẩu nơi này, đào tẩu cái này vô số tiên duệ địa phương, không nghĩ làm những người này nhìn đến chính mình chột vật bộ dáng, cũng không nghĩ đối mặt Đường Niệm Niệm. Đồng thời lại hận không thể lập tức xông lên đi đem Đường Niệm Niệm bên người người một đám làm

trò nàng trước mặt giết chết, làm Đường Niệm Niệm thống khổ khó chịu, sau đó lại đem nàng bầm thây vụn đoạn, làm nàng vĩnh thế không thể siêu sinh.

Hai loại cảm xúc, một loại khiếp đảm yếu đuối, một loại điên cuồng thị huyết, tạo thành Mộ Dung ngưng thật hiện tại cơ hồ điên cuồng trạng huống.

Một cái xanh biếc dây đăng đột nhiên giống như tia chớp giống nhau triều Mộ Dung ngưng bắn thiết lại đây, ở Mộ Dung ngưng thật hoàn toàn không có phản ứng thời điểm cuốn lấy nàng vòng eo, nhất cử đem nàng cấp ném tới rồi 69 hào trên lôi đài.

Ở 69 hào trên lôi đài đã đứng hai mươi mấy người người, nhìn thấy một màn này đều không khỏi rời xa Mộ Dung ngưng thật nơi địa phương

Nhớ năm đó, Mộ Dung gia tộc đại tiểu thư, tiên nguyên nổi danh thanh liên tiên tử, dẫn tiên nguyên vô số tiên duệ khuynh mộ ngược nhìn.

Trước mắt người ăn mặc vẫn là kia một bộ thêu mấn màu bạc hoa sen văn màu trắng váy lụa, chính là không còn có kia cao cao tại thượng ung dung, chật vật quỳ rạp trên mặt đất, một thân oán độc âm lãnh hơi thở từ nàng trên người phát ra, trên đầu mang đỉnh đầu màu trắng mũ sa che khuất nàng khuôn mặt biểu tình, bất quá nghĩ đến lúc này cũng tuyệt đối khó coi.

Nhìn đến như vậy Mộ Dung ngưng thật, không ít người cảm thấy trong óc mặt nguyên lai Mộ Dung ngưng thật sự bóng dáng dần dần đậm đi, kia phân nguyên lai ngưỡng mộ tâm đã sớm không biết biến mất đi nơi nào.

“Đường Niệm Niệm!” Mộ Dung ngưng thật bèn nhọn gào rống.

Cùng với nàng này một tiếng, Đường Niệm Niệm đạm nhiên xuất hiện ở nàng trước mặt.

Rõ ràng có một cái lôi đài, mặt khác trên lôi đài còn có mặt khác tiên nguyên cùng mười đại bí cảnh người xuất sắc, tỷ như thánh quân bí cảnh Văn Nhân la, song kiếm tận trời môn Chu Thiên, Thẩm Cửu, hồng sinh bí cảnh hồng hồ từ từ, chính là lúc này ánh mắt mọi người cơ hồ đều tụ tập ở này 69 hào trên lôi đài, chín thành người đều ở suy đoán, Đường Niệm Niệm sẽ đối Mộ Dung ngưng thật làm chút cái gì.

Cốc Mị Nga cảm thấy chính mình thực may mắn lại thực bất hạnh. May mắn chính là nàng vừa lúc cũng là trận này 69 hào lôi đài, có thể như thế gần gũi nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Mộ Dung ngưng thật sự trò hay. Bất hạnh còn lại là, nàng thật đúng là sợ Đường Niệm Niệm giận chó đánh mèo tới rồi nàng trên người, rốt cuộc lúc trước nàng không biết sống chết đã làm cố ý câu dẫn Tư Lăng Cô Hồng hành động.

Nghĩ nghĩ, Cốc Mị Nga liền âm thầm đứng ở không thấy được vị trí, thu liễm chính mình trên người mị hương, hy vọng không cần bị Đường Niệm Niệm chú ý tới, nhớ tới lúc trước ở ẩn sẵn tổ chức phát sinh sự tình.

Chính là trời không chiều lòng người, Đường Niệm Niệm nâng lên lông mi, vừa vãn triều Cốc Mị Nga phương hướng xem qua đi.

Hai người ánh mắt hoàn mỹ tiếp xúc đến.

Cốc Mị Nga sắc mặt hơi hơi cứng đờ, sau đó đối Đường Niệm Niệm tươi cười vô tội làm cái lễ, lễ nghĩa phi thường đứng đắn, nửa điểm không có ngày thường mị hoặc, liền nói chuyện thanh âm cũng là đứng đắn vô cùng, giống cái tiểu thư khuê các, “Kính Hồng tiên tử người vội người, không cần phải xen vào ta, ta tới đây chỉ cầu một cái tiến giai danh ngạch, chuyện khác tuyệt đối không tham dự.”

Như vậy nghiêm trang Cốc Mị Nga thật sự là quá ít thấy, làm thấy như vậy một màn người đều cảm giác được một cỗ biệt nữ.

Dư tự bĩu môi, tươi cười vẫn là mang theo trời sinh trào phúng. Người Cốc Mị Nga cũng có ngày này?

Cốc Mị Nga thật giống như là cảm nhận được dư tụ ý tưởng, cách lôi đài năng lượng cái lồng triều dư tụ phương hướng trùng mắt nhìn liếc mắt một cái, sau đó lập tức lại đứng đắn nhìn về phía Đường Niệm Niệm, phát hiện Đường Niệm Niệm đã không có lại xem nàng, mới âm thầm trường thở dài ra tới một hơi.

Đường Niệm Niệm không thể hiểu được lại quét nàng liếc mắt một cái. Ta bộ dáng có như vậy dọa người?

Cốc Mị Nga bị nàng này liếc mắt một cái lại đem khí nhắc tới tới, bởi vì Đường Niệm Niệm biểu tình quá rõ ràng, nàng thiếu chút nữa liền buột miệng thốt ra, bộ dáng của người không dọa người, chính là người đối phó Mộ Dung ngưng thật sự thời điểm, làm nào một kiện là không dọa người?

Lời này Cốc Mị Nga đương nhiên không dám nói ra, chỉ có thể bày ra vẻ mặt thiện ý tươi cười.

Đường Niệm Niệm cũng không có nhiều xem nàng, bởi vì lúc này Mộ Dung ngưng thật đột nhiên đối nàng ra tay.

Cường bạo tím lôi thật giống như là Mộ Dung ngưng thật hiện tại tâm tình, điên cuồng thị huyết, hận không thể đem người chém thành tro tàn.

Như vậy lôi điện dày đặc toàn bộ 69 hào lôi đài, ở trên lôi đài tiên duệ nhóm đều đã chịu lan đến, khắp nơi né tránh chống cự, nhưng không ai đối Mộ Dung ngưng thật ra tay. Một là bởi vì Mộ Dung ngưng thật sự thân phận cùng tu vi, lớn hơn nữa nguyện ý còn lại là sợ chọc giận Đường Niệm Niệm. Hiện tại ai không biết, Mộ Dung ngưng thật là Đường Niệm Niệm.

Mộ Dung ngưng thật nên đã chịu đả kích đều nên có Đường Niệm Niệm quyết định.

Đường Niệm Niệm thân ảnh ở vô số tím lôi trung hành tẩu, thân hình uyển chuyển nhẹ nhàng linh động, giống như trong mưa bước chậm, kia phân thông dong làm không ít thế hệ trước người đều

xem đến tán thưởng không thôi. Lại xem đã mất đi bình tĩnh, lung tung thi triển pháp thuật Mộ Dung ngưng thật, còn lại là lắc đầu thờ dài.

Đáng tiếc, đáng tiếc.

Hảo hảo một cái thanh liên đạo thể, như thế nào đã bị Mộ Dung gia tộc bồi dưỡng thành dáng vẻ này?

Thật sự là đáng tiếc.

Mộ Dung Càn Hoa tự nhiên cảm giác được không ít thế hệ trước người đầu ở chính mình trên người châm chọc ánh mắt, làm hấn thiếu chút nữa cắn chính mình hàm răng, đáy lòng chỗ sâu trong có một chút tự trách cùng bi thương, nhưng là thực mau đã bị lửa giận cùng oán hận cấp che giấu qua đi.

Nếu không phải Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm nói, ngưng thật lại như thế nào sẽ biến thành dáng vẻ này?

Nếu không phải ngưng thật tự tiện hành động, trêu chọc Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, Mộ Dung gia tộc lại như thế nào sẽ biến thành dáng vẻ này?

Nếu không phải Yêu Cốc tự pháp điện người nhúng tay, tại đây Tân Tú Lô Đài Tái bắt đầu phía trước, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm không có trưởng thành đến này một bước phía trước, Mộ Dung gia tộc là có thể phái người đưa bọn họ chém giết ở nửa đường trung, như vậy phụ thân lại như thế nào sẽ chiêu đến như vậy đại nạn, Mộ Dung gia tộc lại như thế nào sẽ chiêu đến như vậy sỉ nhục?

Một đám nếu, một đám nếu xuất hiện ở Mộ Dung Càn Hoa trong đầu, làm hấn ghi hận Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm cũng ghi hận thượng Mộ Dung ngưng thật, càng ghi hận thượng Yêu Cốc.

Cố tình hấn chính là như thế tự mình trốn tránh, như thế nào đều không muốn thừa nhận nơi này có chính hấn cái gì sai lầm.

Lúc này 69 hào lô dài, Mộ Dung ngưng thật thi triển pháp thuật càng ngày càng cường, uy lực cũng càng kéo càng lớn, cố tình Đường Niệm Niệm tránh né đến lại càng thêm nhẹ nhàng. Này nguyên nhân trong đó phần lớn người đều xem đến mình bạch, bất quá là bởi vì Mộ Dung ngưng thật hoàn toàn mất đi bình tĩnh, thi triển pháp thuật tuy rằng lợi hại, bất quá chuẩn độ cùng kỹ xảo lại càng ngày càng hỗn loạn, căn bản chính là ở lung tung thi pháp.

Đương Mộ Dung ngưng thật cảm giác được ngực một buồn, đầu đau đớn muốn mệnh, vừa mới muốn thi triển một đạo diệt hồn chú một chút phản phê ở chính mình trên người, một ngụm bản mạng tinh huyết liền từ trong miệng nhỏ ra, nhiễm hồng nàng trước mặt lụa trắng.

Chỗ tối Cốc Mị Nga thuần tịnh mà yêu mị trong ánh mắt tràn đầy trào phúng. Thật là bồn đã chết, người như vậy cũng xứng cùng ta đánh đồng? Tiên nguyên tiên duệ đều choáng váng sao?

Nghĩ đến ở Đường Niệm Niệm còn không có đi vào tiên nguyên phía trước, ở tiên nguyên trẻ tuổi nữ tu bên trong, liền thuộc nàng cùng Mộ Dung ngưng thật xuất chúng nhất. Tiên nguyên trung tiên duệ cũng luôn là đem các nàng hai cái tới bắt tới đối lập, chỉ là lấy thể chất cùng gia tộc tới nói, Mộ Dung ngưng thật luôn là so nàng hơn một chút.

Tuy rằng ngày thường nàng nghe đến mấy cái này lời nói luôn là cười cười mà qua, trong lòng luôn là có chút không thoải mái. Cho nên đang nghe nói Mộ Dung ngưng thật ở Tư Lăng Cô Hồng trên người ăn bẹp sau, nàng mới có thể ở ngày đó vừa vặn ở ẩn sẵn tổ chức gặp phải Tư Lăng Cô Hồng bọn họ thời điểm, làm ra cố ý câu dẫn Tư Lăng Cô Hồng hành động, vì chính là nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng có phải hay không thật sự cùng đồn đãi giống nhau ái thể như mạng, còn có cùng Mộ Dung ngưng thật so một lần tâm tư.

Hiện giờ Cốc Mị Nga nhớ tới, chỉ cảm thấy chính mình khi đó thật là ngốc thấu, như thế nào sẽ làm ra như vậy hành động theo cảm tình sự tình tới, một cái không tốt, hiện tại Mộ Dung ngưng thật sự giải quyết chính là chính mình ví dụ.

May mắn, chính mình cuối cùng so Mộ Dung ngưng hiểu biết chính xác thú nhiều, không có nàng như vậy tự cho là đúng.

Cốc Mị Nga gia thế cũng không kém, chỉ là so ra kém Mộ Dung ngưng thật thôi.

Chỉ là nàng xuất thân cũng không phải dòng chính, cho nên chẳng sợ thể chất đặc thù, ngay từ đầu thực lực nhỏ yếu thời điểm, đã chịu cùng thế hệ chèn ép thật sự không ít, cho nên so với mộ ngưng thật cái này từ nhỏ liền nhận hết sủng ái, muốn cái gì có cái gì đại tiểu thư trải qua khổ muốn nhiều, tâm trí cũng càng thêm kiên cường, càng thêm minh bạch cái gì kêu chuyển biến tốt liền thu, nên yếu thế thời điểm liền yếu thế.

Ở tiên nguyên cái này cường giả vi tôn địa phương, chính mình không có thực lực, một mặt dựa vào người khác tới cáo mượn oai hùm, tuyệt đối là ngu xuẩn cực kỳ hành vi.

“Người linh lực khô kiệt.” Đường Niệm Niệm đi tới Mộ Dung ngưng thật sự bên người.

Một câu ngữ nói toạc ra Mộ Dung ngưng thật hiện tại trạng huống.

Lung tung thi pháp, điên cuồng quên mất chính mình thân thể trạng huống, chờ đến linh lực khô kiệt khiến cho pháp thuật phản phệ thời điểm mới tự giác.

Mộ Dung ngưng thật đột nhiên ngẩng đầu, oán hận dữ tợn trừng mắt Đường Niệm Niệm, thế nhưng ở đã không có linh lực dưới tình huống, trực tiếp mở ra đôi tay hướng Đường Niệm Niệm nhào qua đi.

Đường Niệm Niệm dễ dàng một chân liền đem đá đi ra ngoài.

Mộ Dung ngưng thật hiện tại căn bản là vô lực phản kháng, bất quá đương nàng nhìn đến thân thể của mình sắp bay ra lồi đài năng lượng cái lồng ở ngoài thời điểm, trong hai mắt mặt nhịn không được sinh ra một cỗ mừng như điên.

Chỉ cần thoát ly nơi này, nàng liền có thể giải thoát rồi!

Cốc Mị Nga thấy như vậy một màn, há mồm thiếu chút nữa nhin không được muốn nhắc nhở Đường Niệm Niệm, bất quá thực mau nàng liền tỉnh ngộ. Đường Niệm Niệm còn không có gốc để làm ra như vậy rõ ràng sai lầm đi?

Quả nhiên, một cái xanh biếc dây đằng lại lần nữa xuất hiện, nhất cử cuốn lấy sắp đụng chạm đến lôi đài năng lượng cái lồng Mộ Dung ngưng thật, nhẹ nhàng vung liền đem Mộ Dung ngưng thật lại lần nữa ngã vào lôi đài bên trong.

Mộ Dung ngưng thật ngã ngời ở lạnh băng lôi đài trên mặt đất, mũ sa che đây sau trên mặt còn mang theo bưng tỉnh, giống như không tin sự tình sẽ biến thành như vậy.

Đường Niệm Niệm liền đứng ở nàng trước mặt, đuôi lông mày nhẹ nhàng nhíu một chút, sau đó ngón tay bắn ra, một viên đan dược tan mát Mộ Dung ngưng thật sự trong miệng.

Đan dược vào miệng là tan, một cỗ mát lạnh dững mãnh vào toàn thân còn có hồn phách, Mộ Dung ngưng thật sự biểu tình cũng một chút tươi mát. Đột nhiên từ trên mặt đất đứng lên, tiêm thanh sợ hãi kêu lên: “Người cho ta ăn cái gì? Cái gì!?”

Đáng tiếc nàng còn không có hoàn toàn đứng lên, đã bị Đường Niệm Niệm một chân lại lần nữa dễ dàng đá tới rồi mặt đất.

Đường Niệm Niệm trên cao nhìn xuống nhìn trên mặt đất Mộ Dung ngưng thật, nhàn nhạt nói: “Người thật vô dụng.”

Chỉ là trình độ như vậy liền thiếu chút nữa nguyên thần hồng mắt, lãng phí nàng đan dược.

Nếu cứ như vậy làm Mộ Dung ngưng chân nguyên thần hồng mắt, như vậy tra tấn một cái kẻ điên còn có cái gì ý tứ cùng tác dụng?

Bình đạm lời nói, lại như vô cùng sắc bén lưỡi dao, hung hăng chui vào Mộ Dung ngưng thật sự linh hồn.

Mộ Dung ngưng thật một đôi mắt cơ hồ trừng ra hốc mắt.

-----oOo-----

Chương 202: nàng hơi thờ dơ

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Tê ——” chỗ tối Cốc Mị Nga đảo hút một ngụm hàn khí, ánh mắt ở Đường Niệm Niệm cùng Mộ Dung ngưng thật sự trên người bồi hồi, nguyên bản hưng phấn tâm tình đã sớm hóa thành một cổ hàn ý, đối Đường Niệm Niệm sinh ra một loại kính sợ, liền lúc này nàng chính mình đều không tự giác, nháy mắt cũng đã thâm nhập cốt tủy kính sợ.

Cốc Mị Nga không phải không có đi qua hình phòng, cũng không phải không có nhìn đến tiên nguyên trung hình phạt, lúc trước ở hình phòng bên trong nhìn đến đem tiên duệ Nguyên Anh cấp từ thân thể trào ra tới, vậy khốn tím Thiên Cương lôi cầu bên trong, làm kia Nguyên Anh ngày đêm chịu đựng tím Thiên Cương lôi tra tấn.

Còn hữu dụng linh hỏa bóng cháy, dùng ma thủy ngâm, dùng vạn năm băng ngọc đóng băng từ từ.

Này đó đều là đối tiên duệ nhóm nguyên thần hoặc là thân thể thượng trực tiếp đã kích tra tấn, làm cho bọn họ cảm nhận được vô cùng thống khổ, sau đó tùy ý bọn họ ở như vậy tra tấn dưới chết đi.

Tiên nguyên trung không có cái nào môn phái có cái kia tâm tư đi chậm rãi nghĩ cách tra tấn người khác, chỉ cần ở người nọ trên người được đến chính mình muốn đồ vật sau, liền sẽ làm người nọ ở thống khổ nhất hình phạt trung chết đi.

Nguyên bản Cốc Mị Nga nhìn đến những cái đó hình phạt thời điểm còn kinh hồn táng đảm, tuyệt đối không muốn chính mình đi thừa nhận.

Nhưng mà lúc này thấy đến Đường Niệm Niệm thủ đoạn sau, nàng đột nhiên phát hiện chính mình dĩ vãng nhìn đến những cái đó hình phạt đều có thể nói được thượng là nhân từ. Tử vong vô luận là đối

phàm nhân vẫn là đối tiên duệ tới nói đều nhất không muốn phát sinh ở chính mình trên người thời điểm, nhưng mà đương tồn tại đã sinh không khởi tự, sinh tử đều không khởi chính mình khống chế, sống không bằng chết thời điểm, như vậy chỉ sợ mỗi người đều sẽ tưởng muốn chết.

Cốc Mị Nga sở dĩ sợ hãi Đường Niệm Niệm còn không ngừng là như thế, lớn nhất nguyên nhân là nàng còn phát hiện Đường Niệm Niệm tra tấn người một cái thủ đoạn. Đó chính là ở người tuyệt vọng thời điểm, còn sẽ cho người một đường hy vọng.

Đương người tuyệt vọng thời điểm, phát hiện còn có một đường hy vọng, như vậy liền nhất định sẽ không tâm như tro tàn, nhất định sẽ không tưởng cứ như vậy từ bỏ, sẽ phấn đấu quên mình muốn đi bắt lấy cơ hội này.

Chính là Đường Niệm Niệm sẽ làm người này bắt lấy cơ hội này sao? Có lẽ sẽ, bất quá nàng nhất định sẽ tại hạ một khắc liền đem người này bắt lấy điểm này cơ hội đánh vỡ, cho người ta mang đến vô tận thống khổ lúc sau, lại lần nữa cấp ra cơ hội.

Liền giống như lấy Đường Niệm Niệm thực lực rõ ràng có thể dễ dàng giết Mộ Dung ngưng thật, nàng lại cố tình không giết, chỉ là lấy trắng ra ngôn ngữ cùng tính áp đảo thực lực đi tra tấn nàng tâm thần, mắt thấy Mộ Dung ngưng thật tình thần đều sắp tan vỡ, Đường Niệm Niệm thế nhưng còn không chút do dự dứt cho nàng trân quý đan dược, bảo vệ nàng tánh mạng cùng tâm trí.

Đồng dạng, từ trước chút thời gian Tư Lăng Cô Hồng cùng Mộ Dung Trĩ Tuân đánh nhau tình huống xem ra, Tư Lăng Cô Hồng cũng có thể dễ dàng đem Mộ Dung Trĩ Tuân cấp giết, cố tình hấn chỉ là chặt đứt hấn tứ chi, thả hấn bản mạng tinh huyết, như vậy nhưng còn không phải là không có làm đối phương hoàn toàn mất đi cơ hội, trả lại cho hấn báo thù hy vọng sao.

Tình huống như vậy hạ, những người này chỉ biết như là vây thú, ở vô tận hy vọng cùng tuyệt vọng trung bồi hồi, thống khổ có thể nghĩ.

“Đáng sợ, thật là đáng sợ.” Cốc Mị Nga tâm thần kịch liệt run rẩy, thiếu chút nữa bởi vì chính mình thấy rõ chân tướng mà dao động chính mình tâm cảnh, do đó cho chính mình mang đến phiền toái không nhỏ.

May mắn Cốc Mị Nga kịp thời thu liễm trong lòng sợ hãi, tự mình an ủi nói: Đường Niệm Niệm lại đáng sợ cũng chỉ là đối đãi chính mình kẻ thù cái dạng này, ít nhất ngày thường cũng không sẽ vô duyên vô cớ đối phó người, cho nên không cần sợ hãi, không cần sợ hãi.

Chậm rãi bình tĩnh hạ chính mình tâm thần, Cốc Mị Nga hai mắt kiên định, ở trong lòng yên lặng khởi xướng lời thề, về sau tuyệt đối không thể trêu chọc Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Cốc Mị Nga đều có thể nhìn ra tới chân tướng, những cái đó già rồi mấy ngàn năm năm tháng lão gia hỏa lại như thế nào sẽ nhìn không ra tới, còn có những cái đó thông tuệ một ít tuổi trẻ tiên duệ đồng dạng có thể nhìn ra tới.

Một ít người ở trong lòng người thầm mắng Đường Niệm Niệm tàn nhẫn, một ít người tắc trầm mặc không tỏ ý kiến, thế hệ trước người càng nhiều tắc thường thức còn có thờ dài.

Ở tu tiên trong thế giới mặt chưa từng có hoàn toàn thiện lương người, thanh danh lại hảo, tâm địa lại thiện lương tiên duệ, trong tay mặt tuyệt đối đều có mấy cái mạng người cùng máu tươi.

Thế đạo này chưa bao giờ là nói người không trêu chọc người khác, người khác liền sẽ không tới trêu chọc. Chẳng sợ người không hại người, người khác cũng chưa chắc liền sẽ không tới hại người. Ở cái này cường giả vi tôn thế giới, thân là cường giả, thậm chí có thể liền bởi vì tâm tình không hảo nguyên nhân này liền tàn sát sạch sẽ một phạm nhân thành trấn.

Đối với chuyện như vậy, không có người sẽ đi lên án công khai cái này cường giả sai lầm, chỉ biết thờ dài một tiếng cái kia phạm nhân thành trấn chính mình xui xẻo.

Đường Niệm Niệm hiện tại hành vi có lẽ đáng sợ, kia cũng là vì nàng một đường tu luyện đến này một bước mới có thể đủ làm được này hết thảy. Nếu không phải nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng thiên phú tuyệt đỉnh, chỉ sợ đã sớm ở Mộ Dung gia tộc áp bách hạ cùng đường, trôi giạt khắp nơi, còn có ở vài lần đuổi giết hạ bất tử cũng sẽ bị bắt sống, lúc sau nhất tử sợ là không thể so hiện tại Mộ Dung ngưng thật bị thảm.

Đối với những cái đó âm thầm chửi bậy Đường Niệm Niệm tàn nhẫn người, mấy lão gia hỏa chỉ là châm chọc hừ lạnh một tiếng.

69 hào lời dài.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn Mộ Dung ngưng thật, cường đại cảnh giới khí áp bách ở nàng trên người.

Mộ Dung ngưng thật chỉ cảm thấy chính mình toàn thân xương cốt đều tưởng kẽo kẹt đến rung động, cơ hồ phải bị áp thành toái tra, đau đến nàng cơ hồ cắn ngân nha.

Đột nhiên, nàng trên đầu mang theo mũ sa vỡ thành vô số mảnh nhỏ, hóa thành tro tàn biến mất.

Một trương che kín xanh tím, dữ tợn khủng bố khuôn mặt bại lộ mọi người trước mặt.

Mộ Dung ngưng thật hiển nhiên bị tình huống như vậy khiếp sợ, giãy giụa đến duỗi tay khắp nơi loạn đâm, nhìn dáng vẻ là muốn tìm kiếm cái gì tới che đậy chính mình bộ dáng. Chính là thân thể kịch liệt thống khổ còn có vụn vụn điên cuồng cảm xúc làm nàng động tác phi thường chật vật, căn bản là quên mất thân là tiên duệ, đồ vật đều đặt ở túi Càn Khôn.

Đường Niệm Niệm nhắc nhở nói: “Người túi Càn Khôn có bổ sung linh lực đan dược đi?”

Mộ Dung ngưng thật sợ động tác đột nhiên tạm dừng, cả người thật giống như là một khối cứng đờ cục đá.

Đường Niệm Niệm tiếp tục nói: “Đem đan dược ăn, bổ sung hảo linh lực, đối ta thi triển xoay chuyển tương lai.”

Như vậy bình tĩnh lời nói, làm người cảm nhận được một cỗ vô cùng lòng tự tin, không có một người cho rằng Đường Niệm Niệm là ở vô tri cuồng vọng.

Lúc này 69 hào lô đài, một cái là đã sớm danh chấn tiên nguyên thanh liên tiên tử, một cái là xuất hiện ở tiên nguyên trung còn không có trăm năm Kinh Hồng tiên tử. Hai người kia ân oán ở tiên nguyên trung lưu truyền thời điểm, cơ hồ chín thành tiên duệ đều ở cho rằng là Đường Niệm Niệm không biết tốt xấu, vô tri thế nhưng dám can đảm đối Mộ Dung ngưng thật ra tay. Ai từng nghĩ đến, đảo mắt không đến trăm năm thời gian, hai người thế nhưng sẽ là như thế kết quả hoàn cảnh.

Hai nàng thân xuyên giống nhau bạch y, Mộ Dung ngưng thật sự xiêm y càng vì ung dung phồn hoa, lúc này nằm ở bạch ngọc trên lô đài một thân chật vật, đầy mặt dữ tợn vụn vụn, rốt cuộc nhìn không tới dĩ vãng nửa phần mỹ thái, hình cùng yêu ma.

Ở nàng trước người đứng thẳng Đường Niệm Niệm, một bộ đơn bạc bạc để đại màu xanh lá toái hoa váy lụa, thanh đạm biểu tình, lạnh nhạt hai tròng mắt, dung sắc như họa, giống như cửu thiên tiên tử lâm thế, làm người không khỏi ngược nhìn, xem ngây ngốc tâm thần.

Loại này tiên minh đối lập, làm người nhớ tới hai người thân phận sau, đều có loại bừng tỉnh nếu mộng hư ảo cảm.

Lúc này Mộ Dung ngưng thật nội tâm đang không ngừng mâu thuẫn, trải qua thống khổ tra tấn lúc sau, nàng ngược lại bình tĩnh lại. Đường Niệm Niệm lời nói đối nàng tới nói là một loại nhắc nhở, trên thực tế cũng vừa vặn đối thượng nàng vừa mới dâng lên tâm tư.

Vốn dĩ nàng bình tĩnh lại sau đích xác tính toán ở Đường Niệm Niệm lời lỏng thời điểm, đối Đường Niệm Niệm thi triển xoay chuyển tương lai. Chính là lúc này bị Đường Niệm Niệm chủ động nhắc nhở

lúc sau, nàng liền do dự, nghĩ thầm Đường Niệm Niệm rốt cuộc có cái gì âm mưu.

Đường Niệm Niệm thấy Mộ Dung ngưng thật vẫn luôn bất động, có điểm không kiên nhẫn nhấp môi, nói: “Đây là người cuối cùng cơ hội.”

Vừa mới trải qua Tư Lăng Cô Hồng xuân (cảm) cung đồ kia chuyện, Đường Niệm Niệm tâm tình vẫn luôn không tốt, đối với Mộ Dung ngưng thật tự nhiên càng thêm không có hảo tính tình.

Mộ Dung ngưng thật hiển nhiên cũng cảm giác được Đường Niệm Niệm tâm tình biến hóa, trong lòng lại sợ lại khoái ý, vì chính mình có thể làm Đường Niệm Niệm khó chịu mà khoái ý, đồng thời cũng vì này sau Đường Niệm Niệm sẽ đối chính mình làm ra cái gì càng đáng sợ sự tình mà kinh sợ.

Đột nhiên, Mộ Dung ngưng thật ngửa đầu lộ ra một cái đắc ý tươi cười, bén nhọn cười nói: “Ai nói đây là ta cuối cùng cơ hội.”

Nàng như thế nào thiếu chút nữa quên mất, này Tân Tú Lôi Đài Tái là có thể chủ động rời khỏi.

Lúc này nàng nếu mở miệng rời khỏi lần này xóa tuyền tái liền có thể đã chịu bích khung kiếm tông bảo hộ rời đi này lôi đài, đến lúc đó Đường Niệm Niệm cũng không có thể ra sức, trừ phi nàng dám can đảm bởi vậy cùng bích khung kiếm tông kết oán.

Huống chi tại đây Tân Tú Lôi Đài Tái bắt đầu xóa tuyền tái thoái nhượng cũng không xem như hướng Đường Niệm Niệm nhận thua.

Mộ Dung ngưng thật đôi mắt đã hoàn toàn bị oán hận dữ tợn xâm nhiễm, hình thành sinh sát người âm lãnh màu mắt, trên người màu xanh lá quang hoa giống như mây mù từ trên người phát ra, dần dần hóa thành hắc màu lam. Lúc này nàng chỉ cảm thấy chính mình chưa từng có như vậy bình tĩnh quá, bình tĩnh đến quên mất sở hữu, chỉ nhớ rõ rời đi nơi này sau nên như thế nào đi đối phó Đường Niệm Niệm.

“..... Đọa ma.” Cốc Mị Nga ở trong lòng do dự mà chắc chắn ám đạo.

Mộ Dung ngưng thật sự bộ dáng, thực rõ ràng là nguyên thần hoàn toàn đọa ma bắt đầu dấu hiệu.

Đọa ma cùng ma tu có bản chất khác nhau, ma tu tu luyện chính là ma công, nhưng như thế cũng không thể nói bọn họ chính là ma. Chân chính ma, từ thượng cổ ghi lại trung là một loại độc lập sinh linh, hiện tại ma tu tu luyện ma công chính là từ loại này Ma tộc trung lưu truyền ra tới, hình thành các loại diễn biến, cũng liền hình thành hàng ngàn hàng vạn loại ma tu công pháp.

Đọa ma bắt đầu giảng chính là bị ma dụ hoặc, đọa vào ma đạo thượng cổ tiên nhân, như vậy từ tiên đọa ma người sẽ đột nhiên thực lực bạo trướng, trên người linh lực chuyển hóa vì ma lực, bị tiên đạo người phỉ nhổ, bị ma đạo người khinh thường, bị tiên ma không dung, có thể nói là đi ở nơi nào đều giống như chó nhà có tang.

Tuy rằng thượng cổ thời đại khoảng cách hiện giờ đã quá mức xa xăm, xa xăm tới rồi những việc này đều là từ sách cổ nhìn thấy, bắt quá ở hiện tại tiên nguyên bên trong, đọa ma sự tình cũng không phải không có. Còn cùng thượng cổ thời kỳ không giống nhau chính là, tiên duệ sa đọa thành ma lúc sau sẽ đã chịu tiên nguyên tiên duệ phỉ nhổ, lại sẽ không đã chịu Ma Vực ma tu khinh thường, ngược lại sẽ phi thường hoan nghênh.

Ở tiên nguyên lịch sử bên trong liền xuất hiện quá không thua hai vị số đọa ma tiên duệ.

Mộ Dung ngưng thật đột nhiên xuất hiện đọa ma dấu hiệu hiển nhiên đọa tới rồi rất nhiều người, Mộ Dung Càn Hoa đột nhiên từ trên chỗ ngồi đứng lên, trong ánh mắt kinh nghi bất định, trong tay áo bàn tay nắm chặt lên, còn hơi hơi run rẩy.

Đáng chết, này ngưng thật rốt cuộc là chuyện như thế nào!? Như thế đã bị bức cho đọa ma, nếu bởi vậy Mộ Dung gia tộc bị tư pháp

điện chú ý tới, dẫn phát ra tới Mộ Dung gia tộc bí mật, kia nhưng.....

Mộ Dung Càn Hoa trong lòng vừa kinh vừa giận, cả trái tim thần đều kịch liệt nhảy lên đi lên, trên mặt cứng đờ một mảnh, đôi mắt kịch liệt lập loè.

Người khác nhìn đến hấn cái dạng này, chỉ biết cảm thấy hấn là ở lo lắng Mộ Dung ngưng thật sự tình huống, chính là chỉ có Mộ Dung Càn Hoa chính mình biết hấn hiện tại căn bản là bất chấp cha con chi tình, trong lòng chỉ có đối Mộ Dung ngưng thật sự lửa giận cùng phần hận.

Mộ Dung gia tộc che giấu bí mật nếu bị tiên nguyên phát hiện nói, như vậy sẽ trở thành toàn bộ tiên nguyên công địch!

“Thiết trưởng lão, tiểu nữ niên thiếu không hiểu chuyện, thế nhưng phạm này đại sai. Ta thỉnh cầu đại tiểu nữ nhận thua rời khỏi trận này Tân Tú Lôi Đài Tái, ở tiểu nữ còn không có đức thành đại sai phía trước đem nàng dẫn hồi chính đồ!” Mộ Dung Càn Hoa triều thiết nam hạc cao giọng nói, khẩu khí rất là đông cứng. Nhìn dáng vẻ chẳng sợ thiết nam hạc không muốn, hấn đều phải chủ động ra tay đi mang đi Mộ Dung ngưng thật.

Mộ Dung Càn Hoa lời nói rất có đạo lý, dưới tình huống như thế còn có thể trước tiên hướng thiết nam hạc trưng cầu đồng ý, hiển nhiên là cho đủ bích khung kiếm tông mặt mũi.

Mộ Dung ngưng thật hiện tại còn ở đọa ma bắt đầu dấu hiệu, còn còn có cơ hội đem nàng áp chế xuống dưới dẫn vào hành trình. Bất quá nếu thời gian tiếp tục kéo xuống đi, làm Mộ Dung ngưng chân thân thượng linh lực hoàn toàn hóa thành ma lực thời điểm, như vậy chính là thật sự vô lực xoay chuyển trời đất.

Thiết nam hạc nâng lên mí mắt, đang chuẩn bị đáp ứng Mộ Dung Càn Hoa yêu cầu, nhưng mà đương hấn triều 69 hào lôi đài nhìn lại, vừa vặn bắt giữ đến Đường Niệm Niệm động tác thời điểm, hấn nguyên bản lời nói liền nghẹn trở về trong cổ họng, bình bình đạm

đạm nói: “Xem ra không cần Mộ Dung gia chủ động tay, Kinh Hồng tiên tử đã vì quý nữ giải quyết phiền toái.”

Thiết nam hạc lời nói thật giống như là là một đạo sám sét dừng ở mọi người trong đầu.

Mọi người triều 69 hào lời đài nhìn lại, quả nhiên thấy Đường Niệm Niệm tay đột nhiên đặt ở Mộ Dung ngưng thật sự trên trán, đem nàng một thân mãnh liệt như loạn linh lực cấp áp chế đi xuống.

Hai người dựa vào rất gần, Mộ Dung ngưng thật có thể rõ ràng nhìn đến Đường Niệm Niệm kia tuyệt mỹ mặt mày, còn có cặp kia đạm mạc chết lặng lãnh mắt, làm nàng cảm thấy chính mình thật giống như là một con bị đối phương đùa bỡn ở vớ tay bên trong vây thú.

Đường Niệm Niệm ngăn chặn Mộ Dung ngưng chân thân thể đọa ma biến hóa lúc sau, nhẹ nhàng nói: “Ta không có làm người đọa ma, người liền không chuẩn nhiều đọa ma.”

Này lời nói thật giống như là ma quỷ trói buộc, đem Mộ Dung ngưng thật lại lần nữa đã kích đến tuyệt vọng hoàn cảnh.

Nàng hơi hơi hé miệng, muốn nói ra rời khỏi lời nói, nhưng mà lúc này nàng mới phát hiện chính mình trong miệng phát không ra bất luận cái gì thanh âm, liền linh thức đều bị đông lại vô pháp nhúc nhích.

Giờ này khắc này, Mộ Dung ngưng thật mới phát hiện chính mình như vậy một chút hy vọng cùng đặc ý là cỡ nào hư không, luôn là thói quen dựa vào người khác lực lượng nàng, đương người khác lực lượng cũng vô pháp trợ giúp đến nàng thời điểm, nàng liền trở nên hoàn toàn không có sở dụng, vô lực phản kháng.

Đường Niệm Niệm đầu ngón tay một đạo cực mỹ băng tinh xuất hiện, đó là ngọc tủy băng hỏa lộ ra ngoài hình thái.

“Nhớ rõ người bắt đi ta cùng ngoan bảo thời điểm đối ta làm sự tình sao?” Lời nói khẩu khí không có phập phồng, thanh thanh đạm đạm

giống như thanh tuyền nước chảy, làm người thích ý thoải mái, chính là nói ra nói tuyệt đối không phải Mộ Dung ngưng thật muốn muốn nghe thấy, “Uy ta lô đỉnh đan, đem ta cùng ngoan bảo đưa cho cái nút sơ.”

Đường Niệm Niệm những lời này vừa mới nói xong, quan khán tịch đệ nhất bài ngồi Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt tối sầm lại.

Năm đó hắn tìm được Đường Niệm Niệm thời điểm, Đường Niệm Niệm đã trốn thoát, cho nên hắn cũng không có tận mắt nhìn thấy Đường Niệm Niệm ở phía trước đã trải qua cái gì, chỉ bằng Đường Niệm Niệm đôi câu vài lời biết được cái nút sơ theo như lời nói.

Lúc này Đường Niệm Niệm nói ra chân tướng, làm Tư Lăng Cô Hồng có loại trực tiếp ra tay giết Mộ Dung ngưng thật sự xúc động.

Nhưng mà hắn cũng không có làm như vậy, nguyên nhân ở chỗ Mộ Dung ngưng là Đường Niệm Niệm. Nguyên lai Tư Lăng Cô Hồng không biết này đó chân tướng thời điểm, Đường Niệm Niệm phải đối Mộ Dung ngưng thật sự làm sự tình hắn không có ngăn cản, lúc này hắn đã biết, càng thêm sẽ không ngăn cản.

Tân Tú Lôi Đài Tái thượng, trên lôi đài người dự thi ngôn ngữ ở lôi đài ngoại người có thể nghe thấy, lôi đài người ngoài nói chuyện lại truyền không đến trên lôi đài người dự thi lỗ tai. Đây cũng là vì phòng ngừa xem tái giả mở miệng nhắc nhở người dự thi, còn như là người dự thi nếu là lợi dụng ngôn ngữ chọc giận đối thủ nói, xem tái giả cũng đều có thể biết được.

Đường Niệm Niệm này tịch lời nói, Tư Lăng Cô Hồng nghe thấy được, ở đây xem tái người đều nghe thấy được.

Không ngừng Tư Lăng Cô Hồng nghe xong động giận, ở Bắc Minh bí cảnh diễn gia bên kia, Cung Cảnh Mặc trên trán biến cả tâm nổi lên một trận gợn sóng.

Đến nỗi những người khác còn lại là đầy mặt hiểu ra còn có châm chọc, hiểu ra Đường Niệm Niệm vì cái gì sẽ như vậy tra tấn Mộ

Dung ngưng thật, rốt cuộc lô đỉnh đan đối với bất luận cái gì nữ tử tới nói đều có thể so với đáng sợ nhất kịch độc, châm chọc còn lại là châm chọc nguyên lai dĩ vãng vẫn luôn trước mặt ngoại nhân biểu hiện đến ung dung thanh nhã thanh liên tiên tử cũng sẽ làm ra chuyện như vậy.

Đường Niệm Niệm ánh mắt thẳng tắp vọng tiến Mộ Dung ngưng thật trừng đến đột ra trong hai mắt, thản nhiên đạm nói: “Ta tính toán đem ngươi bán đi làm lô đỉnh, cho nên ngươi không thể dọa ma.”

Nếu Mộ Dung ngưng thật dọa ma nói, như vậy hợp hoan cốc nhất định liền sẽ không thu, dọa ma thanh liên đạo thể đối với tiên duệ tới nói tuyệt đối không phải trợ giúp, đụng vào nói ngược lại sẽ tạo thành nghiêm trọng thương tổn. Hợp hoan cốc không thu, tiên nguyên mặt khác lô đỉnh môn phái cũng sẽ không thu, Mộ Dung ngưng thật còn sẽ bị tiên nguyên tru sát, như vậy nàng tính toán bán Mộ Dung ngưng thật sự chỗ tốt toàn không có không nói, Mộ Dung ngưng thật cũng không có.

Đường Niệm Niệm cảm thấy như vậy kết quả đối chính mình tới nói thực mệt, này liền ra tay không chế được Mộ Dung ngưng thật sự dọa ma hạt giống.

Mộ Dung ngưng thật cơ hồ không thể tin được chính mình nghe được chân tướng, há miệng thở dốc lại như cũ phát không ra thanh âm.

Đường Niệm Niệm không có tâm tư cùng nàng lặp lại một lần chính mình lời nói, nhìn Mộ Dung ngưng thật cơ hồ lại muốn tan vỡ bộ dáng, thần sắc mang theo nhè nhẹ bắt đắ dĩ lắ lắ đầu, một quả màu trắng gạo lớn nhỏ thúc tâm trùng xuất hiện ở nàng đầu ngón tay.

Ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, thúc tâm sâu liền lọt vào Mộ Dung ngưng chân linh trong biển.

Mộ Dung ngưng thật tận mắt nhìn thấy kia sâu tiến vào thân thể của mình, lại hoàn toàn vô lực chống cự, sắc mặt nháy mắt trắng bệch.

Đường Niệm Niệm yên lặng nói: “Người tâm cảnh quá kém, thúc tâm trùng vốn là dùng để cắn nuốt tra tấn người tâm cảnh, đồng thời cũng có thể trợ người củng cố tâm cảnh, ta cho nó hạ lệnh ổn định người chính yếu tâm cảnh mạch lạc, như vậy cũng không cần lo lắng người còn không có đã chịu cái gì tra tấn liền tâm cảnh hồng mắt chết.”

Cốc Mị Nga nghe được lời này sau, uống phí vô ngữ trầm mặc. Vì cái gì tốt như vậy đồ vật, rõ ràng là cứu người tánh mạng đồ vật, bị người dùng đến lại hoàn toàn biến phản, người có thể lại thực tàn nhẫn điểm sao?

Chúng tiên duệ: “.....”

Bọn họ căn bản là không có cách nào hình dung trong lòng cảm thụ, chỉ có thể lại một lần đích xác định Đường Niệm Niệm tính tình cổ quái.

Thù Lam đám người tắc lại là một trận dờ khóc dờ cười.

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng nhẹ dương, tươi cười sủng nịch. Vô luận Đường Niệm Niệm làm chuyện gì, ở hắn trong mắt đều là đương nhiên, hơn nữa yêu thích.

Đường Niệm Niệm làm lơ mọi người phản ứng, ở nàng lòng bàn tay ngọc tủy băng hỏa nháy lên, tựa hồ ngay sau đó liền phải thoát ly tay nàng chỉ đi cắn nuốt trên mặt đất Mộ Dung ngưng thật.

“Hiện tại người linh lực cũng đủ người thi triển xoay chuyển tương lai, đây là cuối cùng cơ hội, người không thi pháp nói, ta liền chớp tới người bán tiền.”

Nghe một chút lời này nói được bình đạm mà dụ dỗ, không biết còn tưởng rằng Đường Niệm Niệm ở cùng bạn thân nói giỡn đâu.

Chỉ là vô luận Đường Niệm Niệm biểu tình cùng ngữ khí mang đến biểu tượng cỡ nào giống nói giỡn, lúc này nhưng không ai sẽ hoài nghi nàng nghiêm túc.

Mộ Dung ngưng chân thân khu kịch liệt run rẩy, liền môi đều đang run rẩy. Loại này hoàn toàn bị người khác khống chế ở trong tay cảm giác thật là đáng sợ, nàng không còn có biện pháp trốn tránh, không còn có người có thể trợ giúp nàng.

Đường Niệm Niệm chậm rãi đếm đếm, “Mười, chín, tám, bảy..... Tam, nhị.....”

Đương một liền phải dừng ở thời điểm, Đường Niệm Niệm ngón tay thượng ngọc tủy băng hỏa cũng từ tay nàng chỉ trôi nổi hướng Mộ Dung ngưng thật.

“A a a a a!” Mộ Dung ngưng thật chung quy vẫn là chịu không nổi thét chói tai ra tới, lúc này nàng đã không có tâm tư đi bận tâm chính mình vì cái gì lại có thể mở miệng, nàng lòng bàn tay lại lần nữa xuất hiện trước đó vài ngày thi pháp mâm ngọc, xoay chuyển tương lai pháp thuật ở nàng linh lực chống đỡ hạ bắt đầu ngưng kết.

Không gian bắt đầu vặn vẹo, thật giống như là một mảnh hồ nước hình thành lốc xoáy, dần dần một đạo ngăm đen không ánh sáng hắc động từ không trung xuất hiện.

Thật lớn hấp lực triệu Đường Niệm Niệm đánh úp lại.

Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, trên người đơn bạc váy trắng bị hấp lực lôi kéo, nhu thuận biến thành màu đen ở không trung phi dương.

Một cái nhàn nhạt vui thích tươi cười từ Đường Niệm Niệm trên mặt nở rộ, ở kịch liệt hấp lực trung, nàng nếu thuận gió mà đi vân tiên, miệng cười thu lấy đầy trời quang hoa.

Ai cũng không rõ Đường Niệm Niệm vì cái gì ở như vậy đáng sợ pháp thuật dưới còn có thể cười ra tới, hơn nữa cười đến như vậy vui vẻ. Bất quá mọi người nghi hoặc cũng không có liên tục bao lâu liền minh bạch, đơn giản là nhìn đến kế tiếp một màn.

Mấy trăm điều xanh biếc dây đăng thật giống như là ham chơi hài tử, từ trong hư không xuất hiện, sau đó nhanh chóng nhảy vào bị mở ra hắc động bên trong. Phía sau tiếp trước bộ dáng hình như là tìm được chính mình yêu thích nhất đồ vật, mấy trăm điều dây đăng đem kia hắc động đổ đến gắt gao, nửa điểm khe hở đều không lưu.

Đến nỗi kia kịch liệt đáng sợ hấp lực, tự nhiên cũng bị này dây đăng cấp đổ đến gắt gao.

Đường Niệm Niệm trên người xiêm y cùng sợi tóc đi theo hấp lực biến mất mà lẳng lẳng buông xuống xuống dưới, như họa mặt mày cong nếu trắng non, dùng tay nhẹ nhàng vỗ vỗ vụn Hư Đẳng Yêu Đẳng dây đăng, thật giống như là trấn an tham ăn hài tử, nói: “Ăn nhanh lên, nàng kiên trì không được bao lâu.”

Cốc Mị Nga đột nhiên có chút đáng thương Mộ Dung ngưng thật. Này bị chộp tới bán tiền không nói, còn phải bị áp bức cuối cùng giá trị sao?

Mộ Dung ngưng thật trợn mắt há hốc mồm nhìn trước mắt hết thấy, nếu không phải Linh Hải có thúc tâm trùng tồn tại, chỉ sợ nàng hiện tại lại phải bị trước mắt hình ảnh đả kích hồng mắt.

Xoay chuyển tương lai lấy nàng hiện tại tu vi cũng chỉ có thể dựa vào trong tay linh bảo thi triển một lần, vẫn là không hoàn chỉnh một lần. Hiện giờ này bị nàng nhận định vì cấp Đường Niệm Niệm trầm trọng đả kích tuyệt chiêu, Đường Niệm Niệm thể nhưng lông tóc vô thương, hơn nữa còn từ giữa được đến chỗ tốt?

Ở nàng trong tay phủng kia khối linh bảo mâm ngọc chậm rãi da nẻ.

Lách cách!

Linh bảo mâm ngọc phát huy ra sở hữu năng lượng, rốt cuộc ở Mộ Dung ngưng thật sự trong tay rách nát, hóa thành bột phấn.

Mộ Dung ngưng thật bị kia rất nhỏ vỡ vụn tiếng vang bùng tỉnh, ngốc ngốc nhìn trong lòng bàn tay bột phấn, có loại chính mình hồn

phách cũng đi theo cùng nhau nát cảm giác.

Linh bảo mâm ngọc vừa vỡ, kia hắc động cũng tự nhiên biến mất.

Đường Niệm Niệm thấy Vạn Hư Đăng Yêu Đăng thế nhưng còn không trở lại, lấy nó hiện tại còn chưa tới trường thành kỳ thân thể còn không có biện pháp ngăn cản hắc động nghiền áp.

Ý niệm vừa động, Vạn Hư Đăng Yêu Đăng đã bị Đường Niệm Niệm mạnh mẽ kịp thời lôi ra hắc động.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng giống như còn rất không thỏa mãn vắn vẹo thân mình.

Đường Niệm Niệm mặt vô biểu tình một tay chụp ở nó dây đăng thượng, “Về sau còn như vậy, nhốt lại.”

Cái gọi là nhốt lại, chính là đem Vạn Hư Đăng Yêu Đăng quan tiền nội trong giới mặt một cái đen như mực trong sơn cốc mặt.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng toàn bộ dây đăng cứng đờ, sau đó dùng nhất nộn một cây thật cẩn thận duỗi đến Đường Niệm Niệm lòng bàn tay thượng, lấy lòng làm nững cào động.

Nhân gia lập tức liền đến thành niên kỳ, đến lúc đó mới không sợ kia hư không hắc động nghiền áp đâu.

Đổi mặt Vạn Hư Đăng Yêu Đăng lấy lòng làm nững hành vi, Đường Niệm Niệm trực tiếp đem nó thu hồi nội trong giới mặt.

Lúc này Mộ Dung ngưng thật mới như ở trong mộng mới tỉnh giống nhau, ánh mắt sợ hãi lại phần hận nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm, hét to: “Người gạt ta!”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói: “Ta liền lừa ngươi thế nào.”

Mặt khác Đường Niệm Niệm lời nói cũng không xem như lừa gạt Mộ Dung ngưng thật, nếu Mộ Dung ngưng thật lúc này có thể thi triển chân chính hoàn chỉnh xoay chuyển tương lai, như vậy Đường Niệm

Niệm nói không chừng thật sự sẽ trúng chiêu, như vậy Mộ Dung ngưng thật tự nhiên liền có thể thoát khỏi nòng.

Đáng tiếc Mộ Dung ngưng thật lúc này thực lực, căn bản là không có cách nào cùng Đường Niệm Niệm so sánh với.

Hiện giờ Mộ Dung ngưng thật đã không có linh bảo thi triển xoay chuyển tương lai, trên người cũng không có gì đáng giá Đường Niệm Niệm chú ý đồ vật. Đường Niệm Niệm làm lơ Mộ Dung ngưng thật vịn vẹo sắc mặt, ngón tay một câu, ở Mộ Dung ngưng thật trên eo túi Càn Khôn liền rơi vào Đường Niệm Niệm trong tay, “Người mất đi cuối cùng cơ hội.”

Ngũ lạc, ngọc tủy băng hỏa tiếp xúc Mộ Dung ngưng thật sự trên người, đem nòng hoàn toàn đóng băng.

Một hồi hoàn toàn tính áp đảo chiến đấu ở mọi người trong mắt cô đơn, nếu nói nhất không muốn nhìn đến kết cục như vậy người là ai, tự nhiên là Mộ Dung gia tộc không thể nghi ngờ. Nhưng mà Mộ Dung Càn Hoa trong lòng phần nộ đồng thời cũng ám thờ dài nhẹ nhõm một hơi, may mắn kịp thời ngăn chặn, nếu bởi vì ngưng thật đọa ma mà tư pháp giả phát hiện Mộ Dung gia tộc bí mật nói, như vậy Mộ Dung gia tộc liền thật sự đến tuyệt cảnh.

Mộ Dung Càn Hoa đột nhiên có chút hối hận từ Mộ Dung Trĩ Tuân nơi đó không ngừng dò hỏi mà biết được đến bí mật, này không biết còn có thể bình tĩnh, đã biết ngược lại thời khắc đều phải lo lắng đề phòng, sợ bị người khác phát hiện sơ hở.

Đóng băng ở Mộ Dung ngưng thật, Đường Niệm Niệm đảo mắt nhìn về phía chung quanh, này vừa thấy dưới phát hiện trừ bỏ nòng cùng Mộ Dung ngưng thật, này trên lôi đài thể nhưng còn dư lại 46 người.

Đường Niệm Niệm kinh ngạc nói: “Các người như thế nào còn không có đánh xong?”

69 hào trên lôi đài tiên duệ nhóm hết chỗ nói rồi, “.....”

Người cho rằng ở người cùng Mộ Dung ngưng thật đấu pháp thời điểm, chúng ta còn có thể có tâm tư đánh nhau sao?

Lời này bọn họ đương nhiên không dám nhận Đường Niệm Niệm mặt nói ra, chỉ có thể dùng trầm mặc ứng đối.

Đường Niệm Niệm xuyên thấu qua lời đài năng lượng cái lòng triều Tư Lăng Cô Hồng phương hướng nhìn mắt, nghĩ muốn hay không giống Tư Lăng Cô Hồng như vậy, trực tiếp đem trên lời đài người đều đẩy ra đi?

Cốc Mị Nga lúc này thực miễn cảm, cho nên đương nhìn đến Đường Niệm Niệm biểu tình sau khi biến hóa, trong nháy mắt liền suy đoán tới rồi Đường Niệm Niệm ý tưởng, vội vàng ra tiếng nói: “Kính Hồng tiên tử, người nếu là tưởng sớm một chút kết thúc trận này lời đài tái nói, đem sở hữu đánh ra đi là đánh ra đi, đánh 43 người cũng là đánh, liền lưu lại ba người đi?”

Mặt khác nàng càng muốn trực tiếp hướng, lưu lại chính mình một cái đi.

Cốc Mị Nga nhưng không nghĩ chính mình tại đây tràng xóa tuyến tái thượng đã bị hủy diệt tư cách, nói vậy, dư tự tên kia nhất định sẽ cười chết chính mình.

Đường Niệm Niệm không có nghĩ nhiều gặt đầu, ở trên lời đài tiên duệ nhóm còn không có phản ứng lại đây dưới tình huống, 43 danh tiên duệ đã đều bị ném ra lời đài.

Này tính áp đảo thực lực, xem đến quan chiến tiên duệ thật sự không biết nên nói cái gì cho tốt.

Chẳng lẽ muốn bọn họ nói Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người khi dễ tiểu bối sao? Nếu nói tiểu bối nói, trận này Tân Tú Lời Đài Tái bên trong, tuổi nhỏ nhất tiên duệ bên trong, sợ sẽ có bọn họ hai cái. Dưới tình huống như thế, khi dễ tiểu bối nói như vậy, bọn họ ở không biết xấu hổ đều nói không nên lời, chỉ có thể đem khổ hướng trong lòng nuốt.

Làm xong này hết thầy, Đường Niệm Niệm phát tay liền mang theo Mộ Dung ngưng thật sự khắc băng, triều dưới đài Tư Lăng Cô Hồng mà đi.

69 hào trên lôi đài còn đứng tại chỗ Cốc Mị Nga trong lòng thờ phào nhẹ nhõm, triều Đường Niệm Niệm bóng dáng đầu đi cảm kích liếc mắt một cái, cũng mặc kệ Đường Niệm Niệm hay không chú ý tới, dù sao nàng là không dám đối Đường Niệm Niệm trước mặt làm một bộ sau lưng làm một bộ.

Mộ Dung ngưng thật sự khắc băng bị Đường Niệm Niệm vút trên mặt đất, nàng chính mình tắc ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng hai chân thượng.

Tư Lăng Cô Hồng cầm sạch sẽ bạch khăn cho nàng chà lau ngón tay.

“Làm sao vậy?” Đường Niệm Niệm không rõ hỏi. Ngón tay của ta ô ւế sao?

Tư Lăng Cô Hồng chà lau động tác không đình, dư quang triều bị ném ở một bên Mộ Dung ngưng thật khắc băng quét mắt, “Ô ւế.”

Ngày ấy vừa tới vô giới sơn trang, Đường Niệm Niệm dùng quyền cước đánh Mộ Dung ngưng thật sự thời điểm, trên tay mang ngọc hoa bao tay, chính là hôm nay lại không có mang lên.

Đường Niệm Niệm theo Tư Lăng Cô Hồng dư quang cũng nhìn mắt Mộ Dung ngưng thật, trên mặt còn mang theo một tia nghi hoặc.

Tư Lăng Cô Hồng giải thích nói: “Niệm Niệm giúp nàng tinh lọc đọa ma, tay đụng phải.”

“Nga.” Đường Niệm Niệm nghĩ tới, sau đó nói: “Nàng đầu không dơ.”

Trừ bỏ cực nhanh xanh tím cùng một chút hãn trệ ngoại, không có tro bụi dơ bản đồ vật.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt yên tĩnh ôn nhu giống như nguyệt hoa, thanh đạm nói: “Nàng hơi thờ dơ.”

Trắng tinh khăn từ Đường Niệm Niệm ngón tay móng tay đến chỉ căn đều tinh tế chà lau, một hồi Tư Lăng Cô Hồng mới như là vừa lòng, lấy ra khăn rời đi Đường Niệm Niệm ngón tay, khăn ở hấn lòng bàn tay nhẹ nhàng chấn động hạ bay tới giữa không trung, sau đó vỡ thành vô số tế mạt, hóa thành hư vô.

Ngân bạch dần dần biến mất tế mạt, đem Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt sắc đến càng thêm hoàn mỹ không tì vết, giống như vô tình thần chi.

Bị ngọc tử băng hỏa đóng băng ở bên trong nhận hết tra tấn Mộ Dung ngưng thật đôi mắt xem một si, nháy mắt lại hóa thành vô tận hận ý. Tuy rằng ở đóng băng, chính là ngoại giới lời nói nàng đều có thể đủ nghe được rành mạch.

Tư Lăng Cô Hồng kia vô tình lời nói, giống như lưỡi dao sắc bén lẳng trì nàng tâm thần.

Đường Niệm Niệm nghe được Tư Lăng Cô Hồng nhắc tới hơi thờ hai chữ, này liền nghĩ tới từ kia phó họa Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng xuân (cảm) cung trên bản vẽ cảm nhận được hơi thờ.

“Cô Hồng.”

“Ân?”

Đường Niệm Niệm nói: “Yêu tổ lời nói, ta đáp ứng rồi.”

Tư Lăng Cô Hồng chính sờ mó Đường Niệm Niệm ngón tay, nghe được lời này sau động tác tạm dừng hạ, nghi hoặc nói: “Niệm Niệm không phải ngại phiền toái?”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn hấn khuôn mặt, nhấp môi nói: “Họa thượng hơi thờ, là ma khí.”

Ở Mộ Dung ngưng thật đọa ma thời điểm, nàng cũng ở trong nháy mắt kia nghĩ tới kia bức hoạ cuộn tròn thượng hơi thở là cái gì.

-----oOo-----

Chương 203: Cô Hồng độc chiếm dụ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thân là Thiên Thánh dục thể, tu luyện bích tuyền quyết Đường Niệm Niệm, đối với vạn vật sinh linh hơi thở phương diện đặc biệt mẫn cảm, một đôi mắt đồng có thể nhìn thấu rất nhiều giống nhau người tu tiên đều nhìn không thấy hơi thở, liền một ít túi Càn Khôn đều không thể ngăn cản nàng nhìn trộm, kia di lưu ở bức hoạ cuộn tròn thượng hơi thở lại như thế nào có thể miễn dịch được nàng ánh mắt.

Hướng chi bức hoạ cuộn tròn thượng hơi thở tựa hồ căn bản là không có bất luận cái gì ảnh tàng ý tứ, kia dâm (cảm) uest nước bọt lưu lại dấu vết, chẳng sợ không cần linh thức đi tinh tế xem xét, dùng mắt thường cẩn thận một chút đều có thể đủ thấy, có thể thấy được cái này lưu lại dấu vết người cỡ nào không kiêng nể gì.

Đường Niệm Niệm ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trên đùi, nghĩ thầm bức hoạ cuộn tròn thượng vấn đề, còn có ngày ấy quyết định rời đi Yêu Cốc thời điểm, Yêu Cốc đối nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng lời nói.

Từ đại địa trung ưởng phí dâng lên đáng sợ sinh mệnh lực, mãnh liệt nước cuộn trào đến giống như vô biên đại dương mệnh mông, như vậy khổng lồ sinh mệnh lực đã sớm đã không nên lưu lại phạm thế, cũng không nên lưu tại tiên nguyên cái này tất cả đều là người tu tiên địa phương.

Cái này sinh mệnh thực lực đã sớm đạt tới yêu tiên cảnh giới, vốn nên phi thăng đến thượng giới mới đúng. Chính là nó lại còn lưu tại tiên nguyên này phiến thiên địa bên trong, vẫn luôn ngủ say ở Yêu Cốc này thiên trong khu vực mặt, không đến tất yếu thời khắc căn bản là không xuất hiện ở mọi người trước mắt, ai cũng không biết

nó chân thật thực lực rất cuộc tới cái dạng gì nông nổi, ai cũng không biết nó làm như vậy mục đích rất cuộc là cái gì.

Này tiên nguyên thiên địa, chân chính gặp qua yêu tổ, hoặc là nói tiếp xúc quá yêu tổ người, năm con ngón tay có thể tính đến lại đây.

Ngày đó yêu tổ cũng không có xuất hiện, chỉ là bại lộ ra tới khổng lồ sinh mệnh lực, sau đó đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nói nói mấy câu, có quan hệ thế giới này sâu xa còn có một ít bí ẩn chân tướng.

“Niệm hồng đại lực, tiên nguyên, mười đại bí cảnh, Ma Vực..... Này đó thiên địa vốn dĩ đều là độc lập thiên địa, lại hoặc là mặt khác Tu Tiên giới địa vực, chỉ là bị một cái tu vi cường đại Thánh giả thi pháp khâu ở bên nhau, hình thành này phiến thiên địa.”

“Trời đất này bị sáng tạo nơi này Thánh giả bố trí hạ cấm kỵ, không bị bất luận cái gì người ngoài biết, cho nên chưa từng có ngoại giới người tu tiên tiến vào nơi này, mỗi một cái từ nơi này phi hành thành tiên đi hướng thượng giới, cũng chính là Tiên giới cũng nhưng được xưng là Thiên giới tiên duệ, cũng đều sẽ bị hủy diệt hết thảy về nơi này ký ức.”

“Các người ba người muốn phi thăng thành tiên bất quá là vấn đề thời gian thôi, chính là các người nguyện ý phi thăng lúc sau mất đi có quan hệ nơi này toàn bộ ký ức sao?” Yêu tổ nói ba người, là lúc ấy ở đây Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng, còn có kia mặt mang trong suốt mỉm cười tia nắng ban mai.

Nghe thấy cái này chân tướng thời điểm, Đường Niệm Niệm trong lòng có chút kinh ngạc, lại không có đáp lại yêu tổ nói.

Ngày thường nàng xác phần lớn thời điểm đều lười đến đi tự hỏi người khác lời nói sau lưng ý tứ, bất quá kia cũng chỉ là bình thường thôi, không đại biểu nàng thật sự đơn thuần hảo khinh. Chỉ cần là sự tình quan trọng đại thời điểm, nàng tự hỏi so với ai khác đều nhiều.

Yêu tổ nói cái này chân tướng quá mức trọng đại, cho nên Đường Niệm Niệm cũng không có lập tức liền hoàn toàn tin tưởng nó, chỉ là bình tĩnh nghe.

Đường Niệm Niệm không nói gì, Tư Lăng Cô Hồng cũng không có phản ứng, tia nắng ban mai càng là chớp chớp mắt chữ, một bộ ta thực vô tội thực ngây thơ, giống như có chút nghe không hiểu bộ dáng.

Yêu tổ tựa hồ có chút bị này ba người phản ứng cách ứng hạ, bởi vậy lời nói trầm mặc một hồi.

Ở trầm mặc trung, Đường Niệm Niệm còn tưởng rằng hán nói xong rồi, lời kéo hạ Tư Lăng Cô Hồng tay áo, ý tứ là có thể đi rồi. Tư Lăng Cô Hồng cười nhẹ một tiếng, ôm nàng liền thật sự dựa vào nàng ý tứ xoay người.

Ở hán xoay người hết sức, yêu tổ nói liền tiếp tục xuất hiện.

“Mộ Dung gia tộc quan hệ mở ra Ma Vực cùng tiên nguyên thông đạo máu chốt, ở không có vạn toàn thực lực phía trước, liền không cần đưa bọn họ bức cho thật chặt, nếu không sẽ cho tiên nguyên mang đến họa kiếp.”,

Đường Niệm Niệm nghe xong, nhàn nhạt nói: “Phượng hoàng dục hỏa trùng sinh, người ứng họa kiếp mà đứng không phải sao?”

Nàng không phải cứu thế giả, tiên nguyên họa kiếp không họa kiếp cùng nàng không có quan hệ, nàng cũng sẽ không đi quản những người khác chết sống. Nàng để ý chỉ có nàng sở thích, nàng tâm nhãn cũng liền như thế đại, chỉ chứa được những người này, cũng chỉ sẽ cố những người này.

Mộ Dung gia tộc cùng nàng có thù oán, nàng liền sẽ báo thù, bằng cái gì liền bởi vì sẽ khiến cho rước lấy họa kiếp liền phải buông tay hoặc là có điều cố kỵ mà ẩn nhẫn?

Đường Niệm Niệm nhưng cho tới bây giờ không cho rằng chính mình là chính phái người, trên thực tế tới rồi trước mắt mới thôi, chẳng sợ nàng ngốc tại tiên nguyên, tu luyện cũng có thể nói là được tu công pháp, chính là nàng vẫn luôn đều tự nhận là tà phái người, từ kiếp trước bị nhốt ở lão quái vật bên người thời điểm liền vẫn luôn là.

Luyện đan cũng là, so sánh với cứu người đan dược, nàng càng am hiểu vẫn là độc dược, không có nhìn đến nàng tự nghĩ ra đan dược giống nhau đều không có trợ người sao?

Cố tình điểm này rất ít người phát hiện, cũng rất ít người phát hiện.

“Phượng hoàng dục hỏa trùng sinh, người ứng họa kiếp mà đứng?”
Tia nắng ban mai nhìn không được xen mồm một câu, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Đường Niệm Niệm, lẩm bẩm nói: “Nguyên lai Kinh Hồng tiên tử cũng sẽ nói như thế thâm ảo nói a.”

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn hắn một cái. Ta vì cái gì không thể sẽ nói?

Tia nắng ban mai đối mặt nàng tầm mắt, thuận nhiên cười một cái.

Ở một gián đoạn, yêu tổ lời nói cũng lại lần nữa dừng lại, chờ Đường Niệm Niệm thu hồi ánh mắt sau, thanh âm mới lại lần nữa truyền ra tới, “Lời tuy như thế, người lại thật sự nguyện ý sau khi phi thăng quên mất sở hữu, quên mất người phu nhi?”

Đường Niệm Niệm không chút do dự nói: “Ta có thể không phi thăng.”

Đừng tưởng rằng như vậy là có thể dọa đến ta, người cho rằng người nói cái gì ta liền sẽ tin tưởng cái gì sao? Người lại không phải Cô Hồng.

Đường Niệm Niệm ý tưởng rất đơn giản, trên mặt biểu tình thực rõ ràng.

Yêu tổ tựa hồ cũng nhìn ra nàng du mẽ không tiến tư thái, lại lần nữa bị Đường Niệm Niệm loại này gần như có chút chơi xấu lời nói cấp ngạnh đến trầm mặc xuống dưới.

Đáng tiếc hiện tại yêu tổ bộ dáng không có hiển lộ ra tới, nếu không nó trước biểu tình nhất định thực buồn bực. Hiện tại hài tử như thế nào như thế không dễ ứng phó?

Cố tình này hai người chính là sự tình máu chót, Tư Lăng Cô Hồng người này dĩ vãng có thể so Đường Niệm Niệm càng thêm du mẽ không tiến, vô luận nó nói cái gì, hẳn đều không hề hứng thú. Hiện giờ cuối cùng có cơ hội bị hắn thuyết phục, chính là này nói động cơ hội toàn bộ đều là Đường Niệm Niệm trên người, thu phục Đường Niệm Niệm chẳng khác nào thu phục hết thủy.

Yêu tổ nói: “Ma Vực nhược thủy vực sâu có một viên cổ ma châu, chỉ cần được đến nó là có thể đủ cỡi bỏ tiên nguyên hạo kiếp, hơn nữa cũng có thể đủ cỡi bỏ vị kia Thánh giả đối trời đất này cấm kỵ, làm này phiền vạn vật sinh linh đều được đến tự do, nơi này tự nhiên cũng bao gồm các người.”

Đường Niệm Niệm nói: “Người như thế lợi hại, vì cái gì không chính mình đi?”

Chỉ bằng yêu tổ này cổ khổng lồ sinh mệnh hơi thở, Đường Niệm Niệm liền biết này tiên nguyên nội không có một người là đối thủ của hắn, chẳng sợ nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng đồng dạng không phải này yêu tổ đối thủ.

Chính là biết rõ này yêu tổ như thế lợi hại, Đường Niệm Niệm lại không có một chút kinh sợ.

Nguyên nhân ở chỗ này yêu tổ nói chuyện khẩu khí tràn ngập đối cùng thế hệ tôn kính, không có bất luận cái gì một áp bách ý tứ, hơn nữa bị đánh gãy cự tuyệt như thế vài lần, yêu tổ cũng không có bất luận cái gì động khí ý tứ, như thế có thể thấy được này yêu tổ tính tình có bao nhiêu hảo, hơn nữa căn bản là sẽ không đối bọn họ động thủ.

Lớn hơn nữa nguyên nhân còn lại là nguyên tự Đường Niệm Niệm đáy lòng cảm giác, cảm giác này yêu tổ vô pháp xúc phạm tới nàng, chẳng sợ nó sinh mệnh hơi thở như thể cường đại, thực lực có thể so với đã phi thăng yêu tiên, nhưng nó chính là vô pháp thả không thể xúc phạm tới nàng. Loại cảm giác này rất kỳ quái lại không thể hiểu được, cố tình chính là như thể tự nhiên, thâm nhập huyết nhục tự tin.

Này cũng làm Đường Niệm Niệm đối này yêu tổ nói chuyện không chút khách khí.

Yêu tổ thanh âm có chút nặng nề lên, “Người cho rằng Ma Vực nội không có một vị cùng ta giống nhau thực lực gia hỏa sao?”

Đường Niệm Niệm trong mắt hiện lên kinh ngạc. Ma Vực cũng có cùng yêu tổ giống nhau thực lực người?

“Ta cùng Cô Hồng đánh không lại các người.” Nếu Ma Vực có cùng yêu tổ giống nhau thực lực người, như vậy nàng cùng Cô Hồng cũng đánh không lại, đi Ma Vực nói lại có cái gì dùng.

Yêu tổ nói: “Ta tưởng người đã cảm giác được, nó cùng ta giống nhau, vô pháp đối với các người ra tay, trừ phi nó không muốn sống nữa.”

“Nga.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt ứng.

Như vậy bình đạm đáp lại làm yêu tổ dở khóc dở cười, này phản ánh như thế nào thật giống như vừa mới chỉ là nghe xong một hồi chuyện xưa, sau đó không hề phản ứng đâu?

Yêu tổ cuối cùng nói: “Ta minh bạch người đối ta nói chân tướng có điều hoài nghi, nhiên ta nói những câu là thật, hy vọng người có thể hảo hảo suy xét một phen, rốt cuộc kia cổ ma châu đối cô.....”

Tự Lăng Cô Hồng đuôi mắt một chọn, vốn dĩ chuyên chú dừng ở Đường Niệm Niệm trên người ôn nhu ánh mắt ngưng tụ thành sương sắc.

Yêu tổ lời nói cũng ở kia một khắc không dễ phát hiện tạm dừng hạ, “Rốt cuộc kia cổ ma châu đối vạn vật tác dụng đều rất lớn, tuyệt phi phạm vật, nếu là có thể được đến tay nói, đối với các người thực lực tăng trưởng đều có rất hữu dụng.”

Đường Niệm Niệm lại mơ hồ bắt giữ tới rồi yêu tổ vừa mới điểm nào tạm dừng. Cô? Là nói Cô Hồng sao?

Đường Niệm Niệm triều phía sau Tư Lăng Cô Hồng nhìn mắt.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đã sớm khôi phục âm áp, tiếp xúc Đường Niệm Niệm ánh mắt, cúi đầu mỉm cười ở nàng hai mắt thượng rơi xuống nhọt nhạt một hôn.

Hai người tự nhiên vô cùng thân mật ở đây cũng chỉ có tia nắng ban mai cùng yêu tổ thấy, hai người đối này đều không có bất luận cái gì phản ứng, hiển nhiên đều đã xuất hiện phổ biến.

“Ta cũng không sẽ bức người đáp ứng, ta cũng vô pháp vì thế cho các người bất luận cái gì chỗ tốt.” Yêu tổ nói: “Nếu người suy xét rõ ràng, nguyện ý đi trước Ma Vực cướp lấy cổ ma châu nói, Mộ Dung gia tộc tự nhiên tùy các người xử trí, chẳng sợ làm cho bọn họ mở ra Ma Vực cùng tiên nguyên thông đạo cũng không sao, Yêu Cốc sẽ bảo toàn người để ý người an nguy, thẳng đến các người trở về.”

Yêu tổ từ đầu chí cuối đều không có xuất hiện quá, câu này nói xong sau nó sinh mệnh hơi thở cũng đi theo hoàn toàn biến mất.

Trận này nói chuyện cũng như thế kết thúc, nói Đường Niệm Niệm hoàn toàn không có đi để ý là không có khả năng, chỉ là một ít tạm thời vô pháp đi giải quyết sự tình, Đường Niệm Niệm đều sẽ thói quen đặt ở một bên.

Yêu tổ lời nói, Đường Niệm Niệm cũng không có hoàn toàn tin tưởng, lại cũng không có đi qua độ hoài nghi. Rốt cuộc hoài nghi yêu tổ mục đích quá phí đầu óc, một chút manh mối đều không có nói, càng muốn ngược lại càng loạn, càng loạn liền càng phiền.

Đường Niệm Niệm cũng sẽ không vô duyên vô cớ đi làm chính mình phiền lòng, dù sao chuyện này tạm thời đối nàng một chút chỗ tốt đều không có, thật sự muốn đi Ma Vực nói, còn cần thực lực cùng đem Mộ Dung gia tộc hoàn toàn bức đến tuyệt cảnh làm tiền đề, này người trước không phải một chốc một lát có thể đạt tới, người sau còn lại là nàng không nghĩ làm đối phương như thế đơn giản liền tuyệt vọng.

Nếu hai người đều không phải trong thời gian ngắn có thể hoàn thành, như vậy cần gì phải đi nghĩ nhiều đâu.

Đến nỗi cái kia cổ ma châu, tác dụng thật sự không tồi, hơn nữa đối Tư Lăng Cô Hồng hữu dụng nói, như vậy khẳng định không dễ dàng được đến, vì không cho Cô Hồng thêm trói buộc cùng phiền toái, này cũng yêu cầu tăng lên thực lực mới được.

Này đó ý tưởng Đường Niệm Niệm cũng không có nói ra tới, ngay từ đầu cũng không có tính toán như vậy mau sẽ dùng yêu tố, bất quá cho tới bây giờ tại đây Tân Tú Lôi Đài Tái thượng nhìn đến họa Tư Lăng Cô Hồng xuân (cảm) cung đồ liền không giống nhau.

Dám can đảm như vậy khinh nhờn Tư Lăng Cô Hồng người, Đường Niệm Niệm tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Lúc này Đường Niệm Niệm trên mặt lạnh lẽo cùng mắt bên trong chuyên chú đều bị Tư Lăng Cô Hồng xem ở trong mắt, nghe được Đường Niệm Niệm nói đến bức họa cuộn tròn thượng hơi thở, Tư Lăng Cô Hồng chỉ biết bên trong sở họa nội dung, lại không có cẩn thận chú ý tới mặt trên mang theo dâm (cảm) uế hơi thở.

Bức họa cuộn tròn thượng bức họa nội dung như thế nào, Tư Lăng Cô Hồng nhìn lúc sau cũng không có bất luận cái gì để ý cảm xúc, hẳn sẽ triệu kia bức họa cuộn tròn xem một cái cũng bất quá là bởi vì đó là một trương bị Đường Niệm Niệm chú ý tới bức họa cuộn tròn.

Nếu này trương bức họa cuộn tròn không có bị Đường Niệm Niệm chú ý hơn nữa để ý nói, như vậy chẳng sợ rõ ràng nơi đó mặt họa

chính là chính mình, hơn nữa vẫn là cái loại này dâm (cãm) loạn bức họa, hấn liền xem đều sẽ không đi xem một cái. Sau này nếu là có người đem kia bức họa bái ở hấn trước mặt, hoặc là bởi vậy trêu chọc hấn nói, ra tay diệt đó là.

Hiện tại Đường Niệm Niệm hiển nhiên là vì bức họa cuộn tròn thượng sự tình ở sinh khí, Tư Lăng Cô Hồng nhịn không được gọi lên khoe miệng, đối Đường Niệm Niệm ôn nhu hỏi nói: “Bởi vì kia bức họa thượng họa chính là ta, cho nên Niệm Niệm ở vì ta sinh khí, vì ta muốn đi đối phó vẽ tranh người đứng không?”

Đường Niệm Niệm không có do dự gật đầu, “Đương nhiên.” Nếu là người khác nói, nàng mới sẽ không quản.

Tư Lăng Cô Hồng vui thích réo rất tiếng cười từ trong miệng chím ra tới, thực hiển nhiên Đường Niệm Niệm lời nói phi thường lấy lòng hấn. Ngón tay thon dài theo nàng nói chuyện cánh môi mơn trớn, lại đến nàng nhu thuận tóc đen, thấp giọng cười nói: “Niệm Niệm muốn làm cái gì ta đều sẽ bồi, cho nên Niệm Niệm có thể buông tay đi làm.”

Như thế ôn nhu sủng nịch lời nói, như thế bá đạo tự tin lời nói, như thế làm càn phóng túng lời nói, vô luận nam nữ nghe được lúc sau đều không khỏi tâm thần chấn động. Nam tử hâm mộ Tư Lăng Cô Hồng tuyệt đỉnh thiên tư, kinh người thực lực, có thể như vậy vô pháp vô thiên, nữ tử hâm mộ Đường Niệm Niệm, hâm mộ nàng có thể đến này phu quân, chỉ thấy được nàng một người, nhưng vì nàng khuynh tấn sở hữu, ôn nhu đến tận đây, sủng nịch đến tận đây phu quân.

Nhiên, Đường Niệm Niệm tác giống như sớm đã thành thói quen Tư Lăng Cô Hồng như vậy không có để hạn ôn nhu sủng ái, nghe thế câu nói chỉ là bình tĩnh gật đầu, hết thấy đều dường như như thế đương nhiên.

Một ít nữ tử đều nhịn không được ở trong lòng ghen ghét thầm mắng Đường Niệm Niệm không biết tốt xấu, không biết thỏa mãn.

Tư Lăng Cô Hồng bản nhân tắc không có bất luận cái gì không cao hứng ý tứ, duỗi tay nhẹ nhàng cọ xát Đường Niệm Niệm cánh môi, mỉm cười nói: “Kia Niệm Niệm không cần sinh khí, cười cười như thế nào?”

Cặp kia cong hạ độ cung duyên dáng con người, bên trong con người rõ ràng là thuần tịnh màu đen, ở bao hàm ôn nhu ý cười mờ mịt trung, thế nhưng làm người cảm giác so với kia hoa trong gương, trắng trong nước càng thêm mỹ lệ sạch sẽ.

Đường Niệm Niệm từ bên trong nhìn đến chính mình khuôn mặt, mỹ lệ dung nhan thanh đạm linh tịnh, không có nhiều ít biểu tình.

Tư Lăng Cô Hồng hồng người thanh âm là như thế ôn nhu, xứng với hấn ánh mắt, thật thật làm người dường như rớt vào trong vại mật giống nhau.

Đường Niệm Niệm nhin không được mặt giãn ra cười vui, đôi tay vòng lấy Tư Lăng Cô Hồng cổ, đáp: “Hảo.”

Này cười, này một tiếng hảo, này phân thuận theo, đủ để mỉ hoặc đi sở hữu nam tử tâm trí.

Chung quanh phần lớn người đều không cảm xem đến không ngốc, thật thật không dám đem cái này tươi cười như hoa, mặt mày nhìn quanh rực rỡ, minh diễm động lòng người tuyệt sắc nữ tử, cùng vừa mới cái kia ở trên lôi đài đem người tra tấn mấy dục tan vỡ thanh lãnh, giống như không thể dâm loạn vô tình tiên tử liên hệ ở bên nhau.

Một người biến hóa như thế nào có thể như thế đại? Một khắc trước tra tấn người thủ đoạn làm người sờn tóc gáy, ngay sau đó liền rúc vào nam tử trong lòng ngực, thuận theo đáng yêu giống như một con mèo nhi, người xem chỉ hận không được đem nàng hung hăng cướp được chính mình trong lòng ngực hảo hảo yêu thương một phen.

Ở mọi người ánh mắt cùng tâm tư đều bị Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người cấp hấp dẫn đi thời điểm, không có người chú ý tới vị kia vì bọn họ bảo quản túi Càn Khôn tư pháp giả trộm chui xuống đất rời đi, chỉ để lại một cái ăn mặc áo đen con rối còn tại chỗ.

Chủ sự vị trí thượng thiết nam hạc hơi hơi nâng lên mí mắt, triều Lưu Bảo nguyên lai ngồi địa phương nhìn thoáng qua, đáy mắt hiện lên một tia kinh ngạc, lại không có mở miệng nhắc nhở bất luận kẻ nào.

Này đem túi Càn Khôn đưa ra đi người cũng không có bích khung kiếm tông đệ tử, chỉ cần không có nhà mình tông môn tổn thất, thiết nam hạc cũng không có cái kia hảo tâm đi cho người khác lấy lại công đạo.

Nếu có tiếng người thảo nói này Tân Tú Lôi Đài Tái là bích khung kiếm tông cử hành, tại đây tràng tổn thất rớt chính mình túi Càn Khôn bích khung kiếm tông nên người phụ trách. Thiết nam hạc chỉ biết cười lạnh một tiếng, từ lúc bắt đầu kia tư pháp giả tới thời điểm, đưa ra cái này bang nhân bảo quản túi Càn Khôn yêu cầu, hắn liền nói bích khung kiếm tông mặc kệ, chỉ bằng các người từng người tự nguyện.

Hiện giờ là chính bọn họ ngốc, đem chính mình túi Càn Khôn tự nguyện giao đi ra ngoài, này quan hắn bích khung kiếm tông cái gì sự? Hay là bọn họ bích khung kiếm tông còn nghĩa vụ phải bảo vệ bọn họ tự thân tài vật không thành?

Thời gian dần dần qua đi, ngày này Tân Tú Lôi Đài Tái mới bắt đầu xóa tuyến tái đã kết thúc.

Thiết nam hạc phân phó ngày mai sáng sớm cử hành một chọi một thăng cấp tái sau liền chuẩn bị rời đi.

Mộ Dung Càn Hoa lúc này đứng lên lạnh lùng nói: “Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ, không biết có không đem tiểu nữ trả lại cho ta!”

Ở hẳn trong tầm mắt, Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm chính chậm rãi hành tẩu rời đi, ở bọn họ hai người phía sau, bị hoàn toàn đóng băng trở thành khắc băng Mộ Dung ngưng chân chính bị một cây kim sắc dây thừng cấp bó, dây thừng một chỗ khác liền vừa lúc bị Đường Niệm Niệm nắm chặt, như thế liền kéo Mộ Dung ngưng thật khắc băng hành tẩu.

Mộ Dung Càn Hoa nhận ra tới, kia căn dây thừng cũng không phải là bình thường dây thừng, mà là nguyên lai Mộ Dung gia tộc hình đường phó đường chủ Mộ Dung trí hành khỗ tiên thàng. Hiện giờ thế nhưng bị Đường Niệm Niệm lấy mất, còn dùng nó tới đối phó Mộ Dung gia tộc người, đây là vũ nhục, trắng trợn táo bạo khiêu khích.

Đường Niệm Niệm đôi tay hoàn Tư Lăng Cô Hồng cổ, cầm khỗ tiên thàng đầu đầu tay quơ quơ, hàm dưới liền lười biếng gác ở Tư Lăng Cô Hồng trên đầu vai, đối Mộ Dung Càn Hoa đạm nói: “Không còn cho ngươi, liền không còn cho ngươi, tức chết ngươi.”

Nữ tử châu lạc mâm ngọc thanh âm thanh thúy linh động, rõ ràng truyền vào mọi người lỗ tai.

“Phụt!” Thù Lam cùng Diệp thị tỷ muội, Mộc Linh Nhi các nàng trước hết nhin không được miệng vỡ mà cười.

“Ha hả.” Chiến Thương Tiển cùng chiến thiên kích hai huynh đệ cũng bật cười.

Đỗ Tử Nhược khoe miệng vừa kéo, thiếu chút nữa không có bị Đường Niệm Niệm này có thể nói nghịch ngợm lại tức người chết không đền mạng nói cấp chọc đến phun cười ra tới, một ngụm nước miếng đem chính mình cấp sắc đến không nhẹ, nhin không được duỗi tay che khẩu thấp giọng ho khan.

Kia hai mắt chữ cũng không cảm híp lại, mang theo một tia buồn cười ý cười.

“Tê tê tê tê ~” Hồng Lê nhất khoa trương, tựa hồ còn ngại Đường Niệm Niệm nói khí không đủ Mộ Dung Càn Hoa, chẳng những cười

đến âm lãnh thanh âm không ngừng, kia cái đuôi đều đi theo tiếng cười biên độ nhếch lên tới lắc lư.

Lục Lục ngấm ngấm cái này lại ngấm ngấm cái kia, sau đó liền đi theo mở ra miệng nhỏ, “Ngao ngao ngao ngao ~”

Cười, mọi người đều cười, Lục Lục cũng muốn cười ~

“.....” Mộ Dung Càn Hoa khuôn mặt trực tiếp biến thành màu gan heo.

Ở đây mặt khác tiên duệ nhóm tặc mỗi người đều trợn mắt há hốc mồm, hiển nhiên bị Đường Niệm Niệm những lời này cũng cấp kích thích đến không nhẹ.

Cốc Mị Nga dở khóc dở cười đỡ trán. Cái này thoát nhìn hảo chút tính trẻ con, phúc hậu và vô hại nữ tử, thật là ở trên lôi đài làm chính mình sợ đến kinh hồn táng đảm người kia sao?

Phiên ngạn ngẩn ra lúc sau, yên lặng đối bên cạnh Chu Thiên nói: “Năm đó người cùng nàng giao xúc thời điểm, có từng ở nàng trên người chịu quá khí?”

Chu Thiên cứng họng, nhớ tới năm đó cùng Đường Niệm Niệm quen biết sau trải qua, lại xem lúc này bị chọc tức cơ hồ giống như ngay sau đó liền phải học máu Mộ Dung Càn Hoa, nhún vai, về mặt tiêu sái cười nói: “Nếu là so với lúc này Mộ Dung tộc trưởng nói, ta cảm thấy năm đó Đường Niệm Niệm đối ta làm sự tình càng như là bằng hữu chi gian không thương phong nhã tiểu đánh tiểu nháo.”

Bất quá là dùng một trương không có bao lớn dùng đan dược phương thuốc còn nhân tình thôi.

Tuy rằng kia trương phương thuốc vốn dĩ cũng có thể nói là hấn tới trước tay.

Đường Niệm Niệm nhân tình nợ a.....

Chu Thiên tưởng, kia chính là thật là đáng giá a.

Chính là hấn là cái người thông minh, minh bạch người muốn thấy đủ đạo lý này.

Đường Niệm Niệm nhân tình nợ là đáng giá không sai, chính là kia cũng đến có mệnh hoa mới được a. Nếu lúc ấy cự tuyệt nói, hoặc là hiện tại lại không cam lòng nhắc tới tới, Chu Thiên tưởng chính mình kết cục tuyệt đối sẽ thực bi thảm, nơi nào còn có thể giống như bây giờ cùng Đường Niệm Niệm quan hệ giao hảo.

Phản diện tưởng tượng, chỉ là ở vô ngàn rừng rậm tư lãng gia tộc bốn luyện bên trong trợ giúp Đường Niệm Niệm như vậy điểm tiêu nhân một chút vội, thế nhưng là có thể đủ kết bạn Đường Niệm Niệm, hơn nữa cùng nàng giao hảo, này bút trưởng như thế nào tính đều là hấn kiếm lời.

Huống chi, Đường Niệm Niệm còn nói quá phải cho hấn luyện một lần đan.

Nghĩ vậy một chút, Chu Thiên trên mặt đều tàng không được vui mừng, xem đến phiên ngạn kinh ngạc không thôi, hấn nhưng nhất biết Chu Thiên người này nhất am hiểu che giấu chính mình cảm xúc, lần này thế nhưng cao hứng đến tàng không được biểu lộ ở trên mặt, kia làm hấn biến thành như thế sẽ là cái dạng gì rất tốt sự?

Dùng cánh tay đụng phải Chu Thiên một chút, “Nghĩ tới cái gì rất tốt sự, thế nhưng cao hứng đến liền cảm xúc đều tàng không được?”

Chu Thiên híp mắt, rất là không thềm để ý nói: “Cũng coi như không thượng cái gì, bất quá là Đường Niệm Niệm hứa hẹn muốn giúp ta luyện một lần đan dược thôi.”

Phiên ngạn mới vừa nghe được còn không cảm thấy có cái gì, ngay sau đó nhớ tới Đường Niệm Niệm kia tuyệt đỉnh thiên tư, còn có luyện dược thủ đoạn. Này hứa hẹn có lẽ hiện tại còn không thể tính quá lớn chỗ tốt, bất quá theo Đường Niệm Niệm trưởng thành, này hứa hẹn giá trị đã có thể càng lớn a, có thể nói là không thể đo lường.

Phiên ngạn mặt vô biểu tình nhìn chăm chăm Chu Thiên, “Tiểu tử người vận khí thật đúng là hảo.”

Chu Thiên vẫn là một bộ khiêm tốn bộ dáng, híp mắt mỉm cười, “Đa tạ khích lệ.”

Phiên ngạn mí mắt giựt giựt. Hắn đột nhiên có loại lấy ra mấy trương thủy phù hung hăng oanh tạc hướng Chu Thiên kia trương khiêm tốn sắc mặt xúc động.

Bọn họ những người này phản ứng vô pháp ảnh hưởng lúc này Mộ Dung Càn Hoa cùng Đường Niệm Niệm hai người ân oán dây dưa.

Mộ Dung Càn Hoa áp lực nảy lên yết hầu tanh ngọt, triều còn không có đi xa thiết nam hạc ách thanh nói: “Thiết trường lão.....”

Thiết nam hạc cũng không ngẩng đầu lên nói: “Bích khung kiếm tông chỉ lo Tân Tú Lôi Đài Tái việc, dưới đài ân oán thỉnh Mộ Dung tộc trưởng cùng Kinh Hồng tiên tử hai người tự hành giải quyết, cùng bích khung kiếm tông không hề quan hệ.”

Mộ Dung Càn Hoa yết hầu tanh ngọt lại một dững, một sợi tơ máu lướt qua hần khóe miệng. Mộ Dung Càn Hoa hung hăng cắn răng, trong mắt âm ngoan hóa thành đình trệ sát khí, khí thế mãnh liệt, “Hảo! Hảo! Hảo ——!”

Trong tay hắn làm một cái thủ thế, giấu ở âm thầm Mộ Dung gia tộc nhân mã lập tức có động tác.

Thiết nam hạc kia không ôn không hỏa thanh âm lúc này lại lần nữa truyền ra tới, “Nơi này là bích khung kiếm tông danh nghĩa vô giới sơn trang Kiếm Trủng, Mộ Dung tộc trưởng cùng Kinh Hồng tiên tử nếu là đánh nhau nói còn thỉnh ra sơn trang ở ngoài đánh, cho là cấp bích khung kiếm tông một cái mặt mũi.”

Thiết nam hạc lời này nói được khách khách khí khí, trong đó lại tràn ngập chân thật đáng tin cường thế. Nay giáp mặt thượng nói làm cho bọn họ không cần ở chỗ này đánh nhau, cho là cấp bích khung

kiếm tông mặt mũi, trái lại ý tứ còn lại là, nếu Mộ Dung Càn Hoa dám can đảm ở chỗ này ra tay nói, vậy không cho bích khung kiếm tông cái này mặt mũi, không cho bích khung kiếm tông mặt mũi ý tứ, đó là khiêu khích bích khung kiếm tông, đây chính là muốn cùng bích khung kiếm tông trở mặt a.

Ở như vậy cường thế ám chỉ hạ, Mộ Dung Càn Hoa còn dám ra tay sao?

Mộ Dung Càn Hoa chỉ có thể đem khí thế toàn bộ hướng trong bụng nuốt xuống đi, cơ hồ cắn một ngụm hàm răng cũng không có thể ra sức. Hung ác ánh mắt nhìn quét ở Đường Niệm Niệm đám người trên người, nhất nhất đảo qua lúc sau cuối cùng định ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người, âm lãnh cười nói: “Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng, các người hai người lại lợi hại lại như thế nào? Không gây thương tổn các người còn không gây thương tổn các người bên người người? Thả nhìn xem các người đi ra này Kiếm Trủng lúc sau kết quả như thế nào!”

Đường Niệm Niệm trong mắt u quang chột lóe, nhàn nhạt đáp: “Ta đã biết.”

Người đã biết cái gì?

Này cơ hồ là sở hữu ở đây tiên duệ nhóm nháy mắt nổi lên nội tâm nghi vấn.

Mộ Dung Càn Hoa trong lòng cũng không khỏi âm thầm nhảy dựng. Hắn vừa mới thật sự là khó thở mới có thể một chút mất đi lý trí nói ra những lời này đó, kia thật là tâm tư của hắn, chỉ là vốn không nên nói ra, hắn là âm thầm động tác mới là.

Đường Niệm Niệm đạm mạc ánh mắt bình tĩnh nhìn Mộ Dung Càn Hoa, chậm rãi nói: “Người sẽ sống được hảo hảo, tận mắt nhìn thấy Mộ Dung gia tộc đi lên tuyệt cảnh, nhìn ta bên người sống được sung sướng tự tại.”

Ở Mộ Dung Càn Hoa lạnh băng lại không thể tin tưởng trong ánh mắt, Đường Niệm Niệm như là đột nhiên nhớ tới cái gì, híp mắt nở nụ cười, thanh âm thuần nhiên bình tĩnh nói: “Ngô..... Thả nhìn xem các người đi ra này Kiếm Trùng lúc sau kết quả như thế nào, những lời này ta cũng muốn nói cho người Mộ Dung gia tộc người nghe.”

Này trong trẻ nữ tử tiếng nói, này tươi cười giảo hoạt, tựa hồ nghĩ đến cái gì thú vị sự tình bộ dáng, thật sự là mê người. Tựa như tiểu hài nhi phải làm trò đùa dai bộ dáng, biểu tình đã sớm bán đứng nàng tâm tư, chính là các đại nhân nhìn lúc sau vẫn là sẽ nhịn không được vì tiểu hài tử kia giảo hoạt tiểu tâm tư cấp chọc cười, thậm chí còn sẽ phối hợp tiểu hài tử kia không ảnh hưởng toàn cục trò đùa dai, chỉ vì tiểu hài tử càng thêm vui vẻ, tươi cười càng thêm thuần tịnh xán lạn.

Chính là, lúc này Mộ Dung gia tộc người đã sớm trắng bệch mặt.

Này rõ ràng tử vong cảnh cáo, làm ở đây Mộ Dung gia tộc người đều trong lòng run sợ.

Ở mọi người dưới ánh mắt, Đường Niệm Niệm lắc lắc trong tay khỏn tiên thanh, khắc băng Mộ Dung ngưng thật trên mặt đất đi theo trên dưới phập phồng vài cái, cố tình kia khắc băng ngoại tàng không có một chút hư hao.

Tư Lăng Cô Hồng thấy Đường Niệm Niệm nói xong rồi, cười cười, duỗi tay xoa xoa mái tóc của nàng, “Đừng xem hấn.”

“Ân, bộ dáng của hấn rất khó xem.” Đường Niệm Niệm tán đồng gật đầu, từ tầm mắt từ Mộ Dung Càn Hoa trên người thu hồi tới, dựa vào Tư Lăng Cô Hồng bả vai, người trên người hấn phát ra thanh đạm mai hương, vui vẻ thoải mái.

Tư Lăng Cô Hồng tiếp tục vừa mới dừng lại nện bước hành tẩu, rũ xuống con người chính nhìn đến Đường Niệm Niệm nhẹ nhặn cánh mũi, ngón tay nhẹ ở nàng cái mũi thượng nhéo, dẫn tới nàng nâng lên mờ mịt đôi mắt.

Như thế nào?

“A.” Tư Lăng Cô Hồng cảm thấy như vậy nàng thật sự đáng yêu, nhìn không được lại nhẹ nhàng nhéo vài cái, hỏi: “Niệm Niệm đói bụng?”

Nhắc tới đói bụng cái này chứ, Đường Niệm Niệm con người sáng ngời, nghĩ nghĩ nói: “Tới nơi này còn không có ăn qua nơi này đồ ăn, cái kia cả ngày ngủ lão nhân nói an bài hảo đồ ăn.”

Cả ngày đang ngủ lão nhân?

Nào đó tuy rằng rời đi, nhưng là linh thức lại trước sau chú ý nơi này hết thấy đại trưởng lão yên lặng nâng nâng mí mắt. Hắn mí mắt rõ ràng để lại một cái phùng, đều không phải là hoàn toàn nhắm lại hảo sao?

Đường Niệm Niệm vô ý thức một câu, rước lấy Tư Lăng Cô Hồng hơi ảm ánh mắt, “Niệm Niệm cảm thấy nơi này đầu bếp làm đồ ăn sẽ so với ta làm ăn ngon?”

Này thấp thấp tiếng nói, này không thể hiểu được dấm vị.

Còn đứng tại chỗ tiên duệ, hoặc là cũng đang từ từ hướng chính mình chỗ ở hành tẩu tiên duệ, lại hoặc là không tự chủ được trộm đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người phương hướng hành tẩu tiên duệ nhóm, ở nghe được Tư Lăng Cô Hồng lời nói sau, biểu tình đều ở nháy mắt im lặng.

Kinh Hồng tiên tử như thế đơn giản một câu, thế nhưng là có thể đưa tới Tuyết Diên tôn chủ ghen tuông. Để cho bọn họ không thể tin tưởng chính là, này Tuyết Diên tôn chủ thế nhưng thật sự chuyên môn vì Kinh Hồng tiên tử rửa tay làm canh?!

Đường Niệm Niệm mở to trong suốt bình tĩnh mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng, tùy ý nói: “Không ăn liền không biết, bất quá lão nhân kia phía trước nói là chuyên môn chuẩn bị hảo thực, thân là tiên nguyên đệ nhất kiếm tu môn phái, hẳn là sẽ không gạt người đi?”

Tư Lăng Cô Hồng rũ rũ mặt lớn lên lông mi, không nói gì.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên không tiếng động, hỏi: “Cô Hồng suy nghĩ cái gì?”

Tư Lăng Cô Hồng đăm nói: “Sau khi trở về, cùng vô giới sơn trang đầu bếp so trù nghệ.”

“.....” Đỗ Tử Nhược dưới chân một cái lão đảo.

Diệp thị tỷ muội vừa lúc đi ở hán bên người, đem hán này thất thố một màn xem đến rõ ràng. Liên Kiều cùng mộc hương lập tức lộ ra vui sướng khi người gặp họa biểu tình, mộc hương cười nhẹ ra tiếng đối hán nói: “Không cần kinh ngạc, chỉ cần sự tình quan chủ mẫu, trang chủ cái gì đều làm được ra tới.”

Chuyện như vậy từ lúc bắt đầu trợn mắt há hốc mồm, thậm chí khiếp sợ đến cảm đều mau rơi xuống đất. Hiện tại bọn họ những người này thật sự đều bình tĩnh, như mộc hương vừa mới an ủi Đỗ Tử Nhược lời nói, chỉ cần sự tình quan Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng làm ra bất luận cái gì kỳ tích sự tình đều không có cái gì kỳ quái.

Đỗ Tử Nhược trương trương cánh môi, cuối cùng không tiếng động trầm mặc, chỉ là đảo mắt nhìn nhìn chung quanh những cái đó đầy mặt đá kích, ngóc lập tiên duệ nhóm, thậm chí có chút phi ở giữa không trung, trực tiếp bị dọa đến thoát lực, rớt đến trên mặt đất chạt vật tiên duệ.

So với này đó tiên duệ tới, vừa mới hán cũng không tính thất thố.

Đến nỗi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người tắc hoàn toàn hảo vô sở giác tự nói mục đích bản thân.

Đường Niệm Niệm hỏi: “Vì cái gì?”

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay đề đề Đường Niệm Niệm cánh môi, lại xuống phía dưới di động đề đề nàng trái tim, tiếp theo lại hạ chuyển

qua nàng bụng, không có tiếp tục ấn, trực tiếp liền gắt gao ôm vòng lấy nàng vòng eo.

Đường Niệm Niệm trong mắt nghi hoặc càng đậm một ít, này đó động tác là cái gì ý tứ?

Tư Lăng Cô Hồng trầm thấp nói: “Niệm Niệm ở nhớ thương trải qua người khác tay đồ ăn ăn. Nếu này vô giới sơn trang đầu bếp làm đồ ăn so với ta làm ăn ngon, Niệm Niệm nhưng sẽ nhớ thương thượng này đầu bếp?”

Một bên nghe được Tư Lăng Cô Hồng những lời này Thù Lam cùng Diệp thị tỷ muội đám người sắc mặt hơi đổi, ở trong lòng thầm nghĩ: Chủ mẫu (tiểu thư) ngài nhưng ngàn vạn không cần ăn ngay nói thật a!

Đáng tiếc Đường Niệm Niệm nghe không được các nàng tiếng lòng, Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ sau, đáp: “Sẽ.” So Cô Hồng làm đồ ăn còn còn ăn? Người như vậy, Đường Niệm Niệm tưởng chính mình hẳn là sẽ nhớ kỹ.

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng vòng eo tay buộc chặt.

Đường Niệm Niệm hậu tri hậu giác phát hiện Tư Lăng Cô Hồng cảm xúc có chút không đúng, nghi hoặc xem hắn, “Cô Hồng ở không cao hứng? Vì cái gì?”

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt cùng nàng con người thật sâu đối diện ở bên nhau, thấp giọng nói: “Trên đời này sẽ không có so với ta làm thiện càng tốt ăn người, cho nên Niệm Niệm không cần bởi vì cái này nhớ thương người khác.”

Đường Niệm Niệm mỉm cười: “Hảo.”

Lúc này bọn họ đám người cư trú phong hà viên đã tới rồi, Tư Lăng Cô Hồng tắc ôm Đường Niệm Niệm đi vào trong sương phòng, Mộ Dung ngưng thật khắc băng trực tiếp bị ném ở bên ngoài.

Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích đều từng người trở về chính mình sương phòng chỗ ở, chỉ để lại Thù Lam, Diệp thị tỷ muội, Mộc Linh Nhi này bốn cái nữ tử ngồi vây quanh ở trong vườn mặt một cái đình tạ.

Mộc hương vuốt ve Bạch Lê nhu thuận mát lạnh da lông, đối ngồi vây quanh ở bên nhau mặt khác ba người thấp giọng nói: “Ta như thế nào cảm giác trang chủ vừa mới nói câu nói kia rất nguy hiểm a?”

Liên Kiều trừng mắt chữ phù hợp gật đầu, “Ta cũng cảm thấy, phi thường cảm thấy!”

Thù Lam cười nhìn này hai tỷ muội mặc kệ bao lớn rồi đều không đổi được này tinh linh cổ quái tây tính tình, lúc này còn ở nơi này làm bộ làm tịch.

Mộc Linh Nhi lúc này nói: “Trang chủ trên người cảm xúc ta luôn là không cảm giác được, bất quá những lời này sở mang đến hậu quả chỉ sợ mọi người đều minh bạch.”

“Nga, nga? Là cái gì, Linh nhi ngươi nói nhanh lên ~” Liên Kiều còn ra vẻ nghi hoặc mở to ngậm nước mắt to, đầy mặt ham học hỏi nhìn Mộc Linh Nhi.

Mộc Linh Nhi nhẹ nhàng trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, bất quá này liếc mắt một cái nói là trừng lại nửa điểm uy lực đều không có, còn mang theo nồng đậm ý cười.

“Này thiên hạ sẽ không có làm thiện so với ta càng tốt ăn người.” Mộc Linh Nhi lặp lại một lần Tư Lăng Cô Hồng nói câu nói kia, lắc đầu nhẹ giọng nói: “Này nếu là xuất hiện làm thiện so trang chủ làm càng tốt ăn người, trang chủ sợ là sẽ giết người này đi?”

Thù Lam cùng Diệp thị tỷ muội đều không có phủ nhận. Kỳ thật các nàng đều rõ ràng sự thật này, Tư Lăng Cô Hồng lại như thế nào có thể chịu đựng Đường Niệm Niệm nhớ thương thương người khác? Chẳng sợ cái này nhớ thương cũng không phải yêu say đắm.

Mộc hương buông tay, vô ý nghĩa thở dài: “Này vô giới sơn trang đáng thương đầu bếp a, chỉ nguyện bọn họ trừ nghề thật sự không phải như vậy hảo. Chính là ta nghe không ít tiên duệ nhóm khen này vô giới sơn trang đồ ăn không tồi đâu, ta chính mình ăn sau cũng cảm thấy thực thực không tồi a ~”

Thù Lam duỗi tay nhẹ nhàng ở nàng trên đầu gõ một chút, cười mắng: “Người này biểu tình nơi nào như là đồng tình bọn họ, rõ ràng chính là chỉ e thiên hạ không loạn, vui sướng khi người gặp họa.”

Mộc hương cùng Liên Kiều đồng thời che đầu, này hai tử muội tu luyện công pháp làm các nàng cảm giác đều cơ hồ tương thông. Tuy rằng Thù Lam đánh đến căn bản là không đau, nhưng này hai tử muội chính là trang đến giống như bị thiết chùy chùy giống nhau, trăm miệng một lời nói: “Thù Lam, người đây là bôi nhọ! Trần trụi lỏa bôi nhọ!”

Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi đều bị hai tử muội cái dạng này chọc đến cười ra tiếng tới.

Chỉ cần là Đường Niệm Niệm yêu cầu muốn, chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng không nghĩ nàng ăn người khác làm gì đó cũng không đành lòng cự tuyệt nàng yêu cầu. Ngày này vô giới sơn trang đầu bếp quả nhiên đưa tới đồ ăn tới, đạo đạo tinh xảo, đạo đạo mùi hương phác mũi, bày biện ở Đường Niệm Niệm trước mặt trên bàn.

Tư Lăng Cô Hồng tự mình chấp đĩa, theo Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn một đạo thức ăn kẹp đi lên, dùng tiểu đĩa nâng, uy đến Đường Niệm Niệm bên môi.

Đường Niệm Niệm đầy cõi lòng hy vọng ăn, sau đó tú mỹ lông mày nhẹ nhàng run lên hạ, trong mắt chớp động mê muội hoặc.

“Như thế nào?” Tư Lăng Cô Hồng hỏi.

Đường Niệm Niệm lắc lắc đầu, ánh mắt lại nhìn về phía đưng nói đồ ăn, “Ta muốn ăn cái này.”

Tư Lăng Cô Hồng theo lời đem món ăn kia hào gấp một chút đút cho nàng.

Đường Niệm Niệm hé miệng môi hàm nhập khẩu, trong mắt mê hoặc cùng không hài lòng càng rõ ràng, liền quai hàm đều không có nhai động.

Tư Lăng Cô Hồng đem tiểu đĩa đặt ở nàng bên môi, ôn nhu nói: “Không thể ăn liền nhổ ra.”

Đường Niệm Niệm nghe lời nhổ ra.

Tư Lăng Cô Hồng đổi đi tiểu đĩa, đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Còn muốn thử mặt khác sao?”

Đường Niệm Niệm thần sắc có ti rói rắm, ánh mắt thả xuống ở xinh đẹp nhất tinh xảo một cái tám cánh đài sen thượng, “Cái này.”

Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên theo lời kẹp tới.

Đường Niệm Niệm vừa mới đem này thoạt nhìn xinh đẹp lại hương khí mê người oánh bạch rau xanh hàm nhập khẩu, lần này không cần Tư Lăng Cô Hồng nói, không đến một tức liền tự giác nhổ ra.

Tư Lăng Cô Hồng đem nàng phun ra rau xanh tiểu đĩa lại lần nữa hủy diệt, trong tay xuất hiện một ly ngày thường Đường Niệm Niệm thích nước trái cây phóng tới nàng bên môi, mềm nhẹ uy nàng, “Đem trong miệng hương vị hóa đi.”

Đường Niệm Niệm uống lên mấy khẩu nước trái cây sau, liền dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nhìn chăm chăm trước mặt tinh xảo thức ăn, nhấp môi nói: “Rõ ràng như thế đẹp, như thế hương, vì cái gì một chút hương vị đều không có.”

Nàng ăn uống hoàn toàn bị Tư Lăng Cô Hồng cấp dưỡng điều.

Tư Lăng Cô Hồng trong mắt mờ mịt ý cười, ở Đường Niệm Niệm bên tai nói: “Niệm Niệm không thích liền hủy diệt.”

Cư nhiên làm Niệm Niệm ăn tam khẩu, sớm nên huỷ hoại!

Đường Niệm Niệm lắc đầu, tự mình phát tay, đem này thức ăn thượng mồi mọt được khí tất cả thu lấy ra tới, sau đó mới đưa này đó thức ăn phá huỷ. Tuy rằng một chút hương vị đều không có, nhưng là này thức ăn tài liệu lại là rõ ràng chính xác không tồi đồ vật.

Tự Lăng Cô Hồng nhìn ra Đường Niệm Niệm có chút buồn bực biểu tình, kia không tự giác phòng má tử, đáng yêu đến làm hấn nhin không được giơ lên khoe miệng, phát tay đem chính hấn sáng sớm chuẩn bị tốt đĩa đĩa thức ăn bố trí ở trên bàn.

Đường Niệm Niệm vừa thấy, con người sáng.

Tự Lăng Cô Hồng lại bắt đầu vì nàng gấp đồ ăn.

Đường Niệm Niệm thuận theo há mồm nuốt, kia quen thuộc mỹ vị làm nàng hưởng thụ nheo lại con người. Quả nhiên là phía trước không đối lập liền không cảm thấy, một có đối lập sau liền cảm thấy Tự Lăng Cô Hồng làm thức ăn càng tốt ăn.

Tự Lăng Cô Hồng biên uy liền ôn nhu cười nói: “Niệm Niệm còn muốn ăn người khác làm thức ăn sao?”

Đường Niệm Niệm nuốt xuống trong miệng khoai tây tì, nghiêm túc nói: “Không nghĩ, này thiên hạ sẽ không có người so Cô Hồng làm đồ ăn càng tốt ăn!”

“Ân, sẽ không có.” Tự Lăng Cô Hồng cười.

Có, hấn liền đem người nọ trừ nghệ học đi, học đi lúc sau nếu còn so ra kém, liền giết.

Tuyệt đối không thể lấy làm Niệm Niệm nhớ thương người khác.

Lúc này, vô giới sơn trang thiện phòng.

Vài tên đầu bếp đều vẻ mặt nôn nóng khẩn trương đang chờ đợi cái gì.

Một hồi lâu mới thấy một người xuất hiện ở thiện phòng trước cửa, vài tên đầu bếp thấy, vội vàng bước nhanh đón nhận đi, mồm năm miệng mười hỏi: “Như thế nào? Như thế nào? Kinh Hồng tiên tử ăn đến không thích đi? Như vậy không có hương vị đồ vật như thế nào đều so ra kém Tuyết Diên tôn chủ làm đồ ăn đi?”

“Người bắt đầu nhưng nói qua Tuyết Diên tôn chủ làm đồ ăn là có thể vào khẩu, cho nên chúng ta mới có thể làm được không có hương vị, như vậy vô luận như thế nào đều là Tuyết Diên tôn chủ làm ăn ngon.”

“Kết quả như thế nào a? Chúng ta tánh mạng nên bảo vệ đi?”

Người tới thở một hơi dài, trấn an vài tên vô giới sơn trang đầu bếp, nói: “Các vị đầu bếp yên tâm, phong hà viên bên kia không có động tĩnh, xem ra là không có việc gì.”

“Hô ——” vài tên đầu bếp toàn bộ đều như là từng tiếp theo thân gánh nặng, có cái thậm chí trực tiếp ngồi dưới đất đi.

“Nhưng xem như không có việc gì a ~” bọn họ đều thở dài ra tiếng.

Hôm nay Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nói chuyện không có che lấp, cho nên nghe được người không ít. Này liền lập tức có người đem tin tức truyền tới thiện phòng nơi này, nhưng xem như thấy này đàn đầu bếp sợ tới mức thiếu chút nữa đi nữa cái mạng, tưởng phá đầu óc liền nghĩ đến này biện pháp, làm vô vị nói thức ăn.

Không có hương vị nói liền tuyệt đối sẽ không so Tư Lăng Cô Hồng làm ăn ngon.

Không có hương vị nói liền tuyệt đối cũng không xem như khó ăn, sẽ không chọc Đường Niệm Niệm không cao hứng.

Hiện giờ xem ra, kết quả cuối cùng là tốt.

Đường Niệm Niệm lại như thế nào sẽ biết, chính mình một câu tùy ý
lời nói, một cái bình thường tâm tư, thế nhưng thiếu chút nữa đưa
tới một hồi sát án, chỉ có thể nói Tư Lăng Cô Hồng này phân sủng
thê ái thê độc chiếm dục quá cường.

-----oOo-----

Chương 204

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ngày dần dần rơi xuống Tây Sơn, phong hà viên nghênh đón mấy phương báỉ phỏng người.

Lúc này Đường Niệm Niệm bữa tối đã ăn xong rồi, Thù Lam đi vào hai người ở vào địa phương, bắỉ báo nói: “Viên gia gia chủ cùng Viên gia người, song kiếm tận trời môn Chu Thiên, Thẩm Cửu, phù văn bí cảnh cấm tông đệ tử phiến ngàn, giản ngũ phía trước tới báỉ phỏng. Còn có không ít tiên duệ quay chung quanh ở phong hà viên bốn phía, từ bọn họ nghị luận tới xem, tiến đến việc làm sự tình là bọn họ túỉ Càn Khôn hướng đi.”

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn sắc trời, thời gian còn sớm, đối Thù Lam nói: “Làm cho bọn họ tiến vào.”

Thù Lam biết Đường Niệm Niệm nói bọn họ là ai, gậỉ đầu đồng ý liền đi.

Thù Lam này vừa đi thời gian lại không ngắn, hơn nữa một trận ồn ào thanh đều truyền tới Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nơi này.

“Dựa vào cái gì bọn họ có thể đi vào chúng ta liền không thể đi vào? Túỉ Càn Khôn rốt cuộc là chuyện như thế nào các người còn không có cấp cái cách nói!”

“Đừng tưởng rằng nơi này là vô giới sơn trang có bích khung kiếm tông ở mặt trên đỉnh liền có thể là không kiêng nể gì, bích khung kiếm tông công chính tiên nguyên đều biết, hôm nay túỉ Càn Khôn sự tình các người không cho cái giải thích nói, mơ tưởng chúng ta rời đi!”

“Không sai, không sai, vì cái gì kia tư pháp giả sẽ đột nhiên biến mất? Đã sớm nghe nói tư pháp giả cùng Tuyết Diên tôn chủ quan hệ phi thiên, nói không chừng chính là bọn họ thông đồng tốt!”

“Bích khung kiếm tông người như thế nào còn chưa tới? Chẳng lẽ là xem sự tình nháo đến còn chưa đủ đại sao?” Có chút người thì tại thấp giọng nói thầm.

Kỳ thật bọn họ những người này dám can đảm chạy đến phong hà viên tới vậy đó, chính yếu chính là xem bọn họ người nhiều, còn có nơi này là vô giới sơn trang. Hiện giờ bọn họ tới tham gia Tân Tú Lô Đài Tái, chính mình túi Càn Khôn ở chỗ này ném, chuyện này rất có điểm đáng ngờ.

Kia tư pháp giả đã chạy, bọn họ sớm không đến cũng chỉ có thể tới tìm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này hai người, chẳng sợ căn bản là không có chứng cứ nói túi Càn Khôn chính là bọn họ kết phùng cầm đi, nhưng là chỉ cần có một chút cơ hội, bọn họ liền khẳng định muốn tới thử xem.

Phong hà viên cửa, Thù Lam bình tĩnh thỉnh Viên Càn Nhiên cùng Chu Thiên dám người tiến vào vườn, đến nỗi này đó tiên duệ chửi bậy thanh không có đi để ý.

Nàng nhìn ra được tới những người này đều là chỉ dám ở bên ngoài chửi bậy, không dám thật sự xông tới. Không có vô giới sơn trang người tới cấp bọn họ chống lưng, bọn họ cũng chỉ dám dùng tài hùng biện không dám động thủ.

“Chu Thiên!” Ở Chu Thiên mỉm cười muốn đi tiến trong viện thời điểm, một tiếng kêu man tiếng kêu từ trong đám người toát ra tới.

Chu Thiên nện bước hơi hơi một đống, quay đầu triều đám người nhìn lại.

Ở đám người bắt mắt địa phương, thương ngọc dựng thân ăn mặc một bộ minh diễm hoàng váy, cao dựng mày, triều Chu Thiên vênh vào tự đắc mệnh lệnh nói: “Không chuẩn đi vào, ta lấy song kiếm tận

trời môn Thiếu môn chủ thân phận mệnh lệnh người, không chuẩn đi vào!”

Lần này chúng tiên duệ tới phong hà viên nháo sự sự kiện bên trong, thương ngọc lập cũng có đi đầu cùng kích động dẫn đầu chi nhất.

Chu Thiên bất cần đời tươi cười chậm rãi biến đạm, sau đó hóa thành một cái trào phúng cười, đối thương ngọc lập cười nói: “Thiếu môn chủ? Thật lớn uy phong a ~”

“Người!” Thương ngọc lập mở to hai mắt nhìn, không nghĩ tới Chu Thiên thế nhưng làm trò nhiều người như vậy như vậy không cho nàng chút nào mặt mũi.

Phiên ngạn nhàn nhạt nhìn thương ngọc lập liếc mắt một cái. Hắn đã sớm nhìn ra cái này song kiếm tận trời môn đại tiểu thư đối Chu Thiên cố ý, chỉ là cố ý về cố ý, lại đem Chu Thiên xem quá thấp, tổng cho rằng chính mình đối Chu Thiên cố ý đối Chu Thiên tới nói là bao lớn vinh hạnh giống nhau, tổng cảm thấy nếu chính mình đối Chu Thiên cố ý, Chu Thiên phải mang ơn đội nghĩa tới lấy lòng nàng.

“A.” Một tiếng thanh đạm cười, phiên ngạn đối này không tỏ ý kiến, nhìn về phía Chu Thiên mỉm cười nói: “Người còn có đi hay không? Ta tưởng Kinh Hồng tiên tử cũng không phải cái thích đám người nhân vật.”

“Đi, đương nhiên đến đi, nếu là chộc Đường tiểu thư không cao hứng, kia đã có thể thật sự phiền toái.” Chu Thiên lại khôi phục tới rồi ngày thường vô lại bộ dáng, nhún vai, triều Thẩm Cửu nhìn mắt, này liền hướng phong hà trong vườn mặt đi đến.

“Không chuẩn đi! Ta nói không chừng đi! Chu Thiên người có nghe thấy không!” Thương ngọc lập tức giận khó làm, một chút từ trên mặt đất nhảy lên, cầm kiếm hung hăng triều Chu Thiên đảo qua đi.

Thẩm Cữu xoay người, thật lớn khoan kiếm vì Chu Thiên ngăn trở thương ngọc lập này sắc bén nhất kiếm, trở tay lại triều thương ngọc lập đâm tới.

Thương ngọc lập hiển nhiên ngăn ra hạ, sau đó sắc mặt hoàn toàn đỏ lên, “Thẩm Cữu, ngươi thế nhưng dám can đảm đối ta xuất kiếm!?”

Thẩm Cữu mặt vô biểu tình nói: “Phó kiếm trách nhiệm đó là là chủ kiếm chắn địch đã thương địch thủ.”

Thương ngọc lập tức giận mắng, “Ngươi nói ta là địch? Ngươi cứ nhiên dám nói ta là Chu Thiên địch nhân!” Nàng đã sớm biết Thẩm Cữu cùng mặt khác phó kiếm không giống nhau, hẳn cũng không phải không có cảm tình, cho nên hẳn làm như vậy tuyệt đối không ngừng là vâng theo song kiếm tận trời môn phó kiếm trách nhiệm, càng chủ yếu vẫn là chính hẳn ý tứ, còn có Chu Thiên ý tứ.

Nghĩ kỹ điểm này lúc sau, thương ngọc lập trong lòng phần nộ càng thêm khùng bố, lạnh băng sắc nhọn kêu lên: “Thương ngọc hành, giúp ta giết Thẩm Cữu!”

Nàng lời nói vừa mới rơi xuống, ở tiên duệ trong đàn bay ra một thanh tể kiếm, đánh thẳng Thẩm Cữu mệnh môn.

Thẩm Cữu đối chuôi này tể kiếm không đỡ không tránh, chỉ chuyên tâm ứng đối thương ngọc lập dây dưa.

Đương kia tể kiếm liền phải đụng chạm đến Thẩm Cữu thời điểm, một thanh màu xanh lá phi kiếm kịp thời đuổi tới, đem chuôi này tể kiếm cấp va chạm đi ra ngoài.

Chu Thiên không biết khi nào đã đứng ở Thẩm Cữu bên cạnh, ánh mắt mang cười nhìn tiên duệ trong đám người một người hồng y nam tử, trong mắt mặt ý cười lạnh băng, thờ dài cười nói: “Thương ngọc hành, tên họ bị sửa lại liền thật sự đem chính mình coi như thương gia cầu? Một tiếng phân phó liền lao tới cản người.”

Hồng y nam tử bộ dáng tuấn tiếu, lúc này bị Chu Thiên những lời này cấp tức giận đến có chút đỏ lên, hai mắt âm ngoan, lạnh như băng nói: “Chu Thiên, đừng quên ngươi là cái gì thân phận, thương sư tỷ là song kiếm tận trời môn Thiếu môn chủ, ngươi thân là song kiếm tận trời môn đệ tử thế nhưng đối thương sư tỷ bất kính, còn đối ta mở miệng nhục mạ, như vậy không biết tôn sư trọng đạo, không xứng vì song kiếm tận trời môn người.”

Chu Thiên trên mặt tươi cười bất biến, vô lại nói: “Ta xứng không xứng cũng không phải là ngươi nói tính, đáng tiếc ngươi còn không có thành đôi kiếm tận trời môn chưởng môn, vẫn là nói ngươi đã sớm đã suy nghĩ?”

Thương ngọc hành cả giận nói: “Không cần ở chỗ này nói chuyện giạt gân.”

Hai người miệng thương ở giằng co, không trung phi kiếm cũng không có nghe, lách cách lang cang binh khí va chạm thanh ở tiếng vọng.

“Chu Thiên.” Một tiếng uy nghiêm thanh âm ở Chu Thiên trong đầu vang lên.

Chu Thiên biểu tình hơi đổi, không trung phi kiếm thế công cũng lộ ra một tia sơ hở. Thương ngọc hành thừa dịp này một tia sơ hở, một chút phá khai Chu Thiên màu xanh lá phi kiếm, trong nháy mắt đâm xuyên qua Thẩm Cửu bả vai.

“Ngô!” Thẩm Cửu thấp giọng kêu rên, nhìn ở chính mình bả vai tàn sát bừa bãi tế kiếm, không chút do dự tự hành chặt đứt chính mình cánh tay trái, thân thể vẫn là nửa bước không lùi.

“Ha hả, không tồi. Nếu ngươi lại chậm một chút, ngươi này nửa người cũng chưa.” Thương ngọc hành đắc ý nói.

Chu Thiên nhìn Thẩm Cửu đỏ máu cụt tay, trong mắt mặt bên trong hiện lên một mặt bạo ngược, nhìn chằm chằm thương ngọc hành ánh mắt giống như lạnh băng thị huyết mãnh thú.

Thương ngọc hành đặc ý biểu tình không khỏi một đốn, trong lòng bốc lên một cỗ sợ hãi. Bất quá thực mau, hấn nhớ tới Chu Thiên ở song kiếm tận trời môn tư chất cũng chỉ có thể xem như trung thượng thôi, căn bản là so ra kém chính mình cái này thiên tài, hai người thật sự đấu lên nói, chính mình không bị thua.

Như vậy tưởng tượng, thương ngọc hành liền trực tiếp tiếp xúc Chu Thiên ánh mắt, còn khiêu khích thu hồi chính mình phi kiếm, lắc lắc mặt trên Thẩm Cửu máu tươi.

“Chu Thiên.” Phiên ngạn bất động thanh sắc nhắc nhở Chu Thiên không cần rối loạn đứng mực.

Chu Thiên rũ mắt, trong tay áo mặt tay làm một cái kiếm quyết, màu xanh lá phi kiếm nháy mắt hóa thành lưu quang nhằm phía thương ngọc hành.

Thương ngọc hành không nghĩ tới này phi kiếm lại là như vậy mau, may mắn hấn phó kiếm kịp thời vì hấn chặn. Chỉ là phó kiếm kết cục cũng không tốt, đồng dạng nửa bên bả vai cấp gọt bỏ, không chỉ có như thế, màu xanh lá phi kiếm đột nhiên hóa thành vô số màu xanh lá nhận phiến, ở mọi người kinh lăng bên trong, đem thương ngọc hành phó kiếm nữ tử cấp tước thành vô số lát thịt, chỉ còn lại có một bộ khung xương tử tại chỗ đứng.

Lăng trì, đây mới là chân chính lăng trì a.

“A!” Từng đợt tiếng kêu sợ hãi vang lên, không ít tiên duệ đều bị này tàn nhẫn giết địch thủ đoạn cấp hoảng sợ.

Thương ngọc hành càng thêm sắc mặt trắng bệch. Hấn tận mắt nhìn thấy đến chính mình phó kiếm ở chính mình trước mặt chết đi, tận mắt nhìn thấy đến kia huyết nhục bay tứ tung hình ảnh, còn có kia vẩy ra máu tươi dừng ở hấn trên mặt, miệng thượng, làm hấn ném tới rồi kia máu hương vị.

Nếu không phải hấn phó kiếm cho hấn chặn này một kích nói, như vậy hiện tại hấn chỉ sợ cũng vô pháp ngăn cản vừa mới kia sắc bén

kiếm pháp, đến lúc đó chỉ còn lại có khung xương tử chính là chính mình đi?

“Thanh hoa hỗn loạn.” Thương ngọc lập lúc này cũng ngẩn ra. Tiếp theo khiếp sợ nhìn Chu Thiên, “Người như thế nào sẽ cái này, người như thế nào sẽ chu thuân Triệu lão tuyệt học.”

Nàng thân là song kiếm tận trời môn chưởng môn nữ nhi duy nhất, quyền lợi tự nhiên đại, biết đến sự tình cũng rất nhiều.

‘ thanh hoa hỗn loạn ’ là song kiếm tận trời môn trong lịch sử tuổi trẻ nhất trưởng lão chu thuân tự nghĩ ra tuyệt học, hấn chết quá đột nhiên, cho nên hấn tuyệt học cũng không có bị hoàn chỉnh lưu lại, chỉ biết cửa này tuyệt học uy lực cường đại, hơn nữa thay đổi thất thường, là phi thường khó được tuyệt học, phi thường đáng tiếc không có bị lưu lại.

Thương ngọc lập lúc trước vừa thấy đến cửa này tuyệt học giới thiệu thời điểm liền yêu thích thượng, cửa này tuyệt học chẳng những thi triển thời điểm mỹ lệ phi thường, hơn nữa uy lực cực đại, ở nàng xem ra là nhất thích hợp chính mình bất quá.

Chỉ là nàng vô luận như thế nào tìm đều tìm không thấy cửa này tuyệt học bí tịch, đi dò hỏi song kiếm tận trời môn chưởng môn, cũng chính là nàng thân cha thương công hiện thời điểm, được đến cũng chỉ là thất vọng kết quả.

Tuy rằng không chiếm được bí tịch, chính là thương ngọc lập thật sự phi thường thích cửa này tuyệt học, chính cái gọi là càng không chiếm được liền càng muốn được đến, cho nên nàng đem chỉ có có quan hệ với chu thuân tin tức, còn có ‘ thanh hoa hỗn loạn ’ cửa này tuyệt học tư liệu toàn bộ đều thu thập lên quan khán, đối với này hai người tin tức có thể nói là phi thường rõ ràng hiểu biết, chỉ là một ít đặc biệt chuyện bí mật không biết.

Tỷ như Chu Thiên thân thể.

Thương ngọc lập như thế nào sẽ nghĩ đến, chính mình như thế nào đều không chiếm được tuyệt học bí tịch, Chu Thiên thế nhưng đã học xong. Cái này làm cho nàng khiếp sợ đến không được, càng nhiều còn lại là kinh nghi bất định, một chút liên tưởng đến rất nhiều.

“Chu Thiên!” Thẩm Cửu lúc này đã về tới Chu Thiên bên người, sắc mặt thật không đẹp, nhìn Chu Thiên ánh mắt cũng mang theo trách cứ, càng nhiều vẫn là lo lắng.

Chu Thiên cười lắc đầu, bàn tay nhất chiêu liền đem Thẩm Cửu gạt tay cấp thu trở về, lấy ra tùy thân mang theo thuốc trị thương bôi trên mặt trên, lại cấp Thẩm Cửu tiếp thượng.

May mắn thương ngọc hành phi kiếm cũng không có mang theo đặc thù thủ đoạn, cho nên này tiếp nhận cánh tay thực thuận lợi.

Chu Thiên làm lơ làm thương ngọc lập phản vừa mới khiếp sợ tâm kinh lại lần nữa bị phản nộ cấp bao trùm, lạnh giọng nói: “Chu Thiên, người thương tổn đồng môn, còn tư tàng bản môn tuyệt học bí tịch, tội ác tà trời, này Tân Tú Lôi Đài Tái cũng đừng nghĩ tham gia!”

Chu Thiên thấy Thẩm Cửu cánh tay không có gì trở ngại lúc sau, trên mặt vẫn là kia phó cà lơ phát phơ biểu tình, đôi mắt lại phi thường lạnh băng, nhìn thẳng thương ngọc lập trả lời nói: “Tội ác tà trời? Không cho ta tham gia Tân Tú Lôi Đài Tái? Này cũng không phải là người này đại tiểu thư nói tính.” Xoay chuyển ánh mắt, nhìn thẳng phía trước, “Người nói phải không? Chưởng môn.”

Thương ngọc lập cùng thương ngọc thủ đô lâm thời theo hấn ánh mắt nhìn lại.

Chính là ánh mắt có thể đạt được địa phương, cái gì đều không có.

Bị chơi?!

Thương ngọc lập cùng thương ngọc hành sắc mặt lập tức bị phản nộ cấp đỏ lên, giận trừng hướng Chu Thiên.

Này trừng liền ngây dại, ở Chu Thiên trước mặt đứng nhưng còn không phải là song kiếm tận trời môn chưởng môn thương công hiền sao.

“Người quả nhiên sẽ thanh hoa hỗn loạn.” Thương công hiền thanh âm thực trầm, cho người ta mang đến mãnh liệt uy nghiêm cảm giác áp bách. Hắn đôi mắt híp, hiện lên u ám châm chọc, “Bản lĩnh nhưng thật ra không tồi, thế nhưng có thể che giấu nhiều năm như vậy, hôm nay chỉ vì một cái phó kiếm bị thương cấp dùng đến.”

Quét sắc mặt tái nhợt Thẩm Cửu liếc mắt một cái, thương công hiền khinh thường nhìn chằm chằm Chu Thiên, lạnh như băng nói: “Không hổ là phụ tử, tính tình đều là như thế ngu dại!”

Hiện giờ đã được đến chính mình muốn biết đến chân tướng, thương công hiền cũng không sợ bại lộ ra Chu Thiên thân phận.

Người khác có lẽ đều nghe không hiểu những lời này ý tứ, đối với chu thuận cùng thanh hoa hỗn loạn thực hiểu biết thương ngọc lập lại lập tức liền nghe ra tới thương công hiền ý tứ. Một đôi mắt tức khắc trừng lớn nhìn Chu Thiên, hắn thế nhưng là chu thuận trưởng lão nhi tử, như vậy vì cái gì cha không đồng nhất đã sớm nói ra, Chu Thiên cũng vì cái gì không chứng minh chính mình thân phận?

Chẳng lẽ liền bởi vì chu thuận trưởng lão làm sự tình vì song kiếm tận trời môn coi là trơ trên sao?

Đối mặt thương công hiền áp bách, Chu Thiên sắc mặt bất biến, cười nói: “Vô tình được đến này nhất chiêu thôi, cũng chỉ sẽ này nhất chiêu.”

Chỉ là hắn nói thương công hiền sẽ tin sao? Tự nhiên sẽ không!

Thương công hiền trong lòng châm chọc cười một tiếng, ra tay liền chuẩn bị trao lấy Chu Thiên.

Phiên ngàn đột nhiên ra tiếng, “Thương chưởng môn.”

Thương công hiền triều hấn nhìn lại, bình thản nói: “Phiên hiền chất có chuyện gì?”

Phiên ngạn thiên tư không bình thường, hơn nữa thân phận cũng không bình thường, này cũng mới làm thương công hiền khách khí đối đãi.

Phiên ngạn mỉm cười nói: “Vừa mới nghe thấy quý nữ nói, lại xem thương chưởng môn cái dạng này, tựa hồ là tính toán đem Chu Thiên cấp trảo hồi song kiếm tận trời môn trị tội?”

Thương công hiền nghe thế phiên lời nói, trong lòng một độn, tâm giác phiên ngạn đánh cái gì ngăn cản hấn chú ý, không nghĩ muốn cùng hấn tiếp tục dây dưa. Chính là phiên ngạn thái độ quá mức khách khí ôn hòa, nếu hấn hờ hững rời đi nói ngược lại có vẻ hấn keo kiệt.

Huống hồ Chu Thiên phạm sự tình vốn chính là song kiếm tận trời môn việc nhà, nghĩ đến phiên ngạn chẳng sợ muốn che chở Chu Thiên cũng tìm không thấy thích hợp lý do.

Thương công hiền đạm nói: “Chu Thiên đích xác phạm vào bốn môn giới quy, lý nên bị phạt. Phiên hiền chất nếu là muốn cấp Chu Thiên cầu tình nói, ta xem thật cũng không cần, đây là ta bốn môn việc nhà, phiên hiền chất làm bốn môn đệ tử bạn tốt cũng không ứng nhúng tay can thiệp.”

Phiên ngạn lắc đầu, cười nói: “Thương chưởng môn hiểu lầm.”

“Nga?” Thương công hiền biểu tình bất biến, trong lòng càng là không tỏ ý kiến. Hiểu lầm? Còn có thể có cái gì hiểu lầm. Hiện giờ biết Chu Thiên người mang thanh hoa hỗn loạn bí tịch, chỉ bằng điểm này, Chu Thiên nhất định phải trảo lấy, sau đó tìm đến không người biết hiểu thời điểm đem hấn chém giết, lấy tuyệt hậu hoạn.

Phiên ngạn nói: “Không sai, đúng là thương chưởng môn hiểu lầm.” Cười duỗi tay ôm lấy Chu Thiên bả vai, làm người nhìn ra bọn họ hai người quan hệ thật sự thân cận không tòi, phiên ngạn tự tự rõ

ràng nói: “Vừa mới thương tiểu thư nói Chu Thiên tư tàng song kiếm tận trời môn tuyệt học bí tịch còn có thương tổn đồng môn đệ tử, này hai việc thật sự còn chờ thương nghị.”

Không đợi thương công hiển phản bác, phiên ngạn liền tiếp tục nói: “Theo ta được biết, thanh hoa hỗn loạn đều không phải là hai vai tận trời tuyệt học bí tịch, mà là chu thuân cùng nàng phó kiếm tinh hoa cộng đồng sáng chế tuyệt học, này thanh hoa hỗn loạn tự nhiên về này hai người sở hữu. Chu thuân qua đời đột nhiên, qua đời trước cũng không có cửa này tuyệt học cũng không có giao cho song kiếm tận trời môn, tinh hoa sau khi chết đồng dạng không có công đạo đem cửa này tuyệt học giao cho song kiếm tận trời môn, cho nên cửa này tuyệt học có thể xem như vật vô chủ.”

Thương công hiển hai mắt nguy hiểm nheo lại tới, vì cái gì này phiên ngạn đối chu thuân cùng tinh hoa chuyện này như thế rõ ràng?

Này tiên nguyên tiên duệ nhóm phần lớn đều biết chu thuân người này, hãn phó kiếm nữ tử tên lại rất ít có người rõ ràng, nhưng mà phiên ngạn ngôn ngữ kê ra tinh hoa tên lại có vẻ phi thường quen thuộc cảm giác.

Phiên ngạn kế tiếp lời nói mới là chân chính trọng điểm, giống như một đạo trời nắng sấm sét dừng ở ở đây chúng tiên duệ tâm thần thượng, trong đó cũng bao gồm thượng thương công hiển cùng thương ngọc lập, thương ngọc hành này ba người.

“Chỉ sợ thương chưởng môn còn không biết đi, tinh hoa tên đầy đủ vì phiên tinh hoa, là ta phụ thân duy nhất thân muội muội, cũng chính là ta thân cô cô, Chu Thiên đó là ta thân biểu đệ.”

Phiên ngạn thân cha là ai, điểm này giống nhau tiên duệ tự nhiên không biết, bất quá thương công hiển lại biết. Phiên ngạn phụ thân là phù văn bí cảnh cấm tông một vị trưởng lão, tuy rằng địa vị không tính cao lại cũng không tính thấp, từ phiên ngạn biểu hiện ra đối thủy phù kinh người thiên phú lúc sau, này phụ tử hai ở cấm tông địa vị liền lập tức tiến vào thượng tầng.

Không chỉ có hiện giờ, phiên ngạn mẹ ruột vẫn là khô mị bí cảnh dư gia dòng chính con cái.

Thương công hiện sắc mặt lập tức xem đến khó coi lên, nhìn Chu Thiên ánh mắt chớp động che giấu sát ý. Tiểu tử này thế nhưng ở chính mình mí mắt phía dưới làm nhiều như vậy sự tình chính mình cũng không biết, nhìn dáng vẻ này hai người rõ ràng đã sớm nhận thân, như vậy chỉ sợ cũng sớm đã có cái gì kế hoạch?

Phiên ngạn vẫn nhã cười nói: “Thương chưởng môn cũng là biết đến, Chu Thiên là chu thuận cùng tinh hoa duy nhất thân sinh nhi tử, hấn kế thừa cha mẹ tuyệt học có cái gì sai lầm? Nếu thương chưởng môn còn muốn truy cứu Chu Thiên sai lầm nói, như vậy vẫn bồi cũng không ngại nói thẳng. Nay thanh hoa hỗn loạn đều không phải là Chu Thiên tư tàng học trộm, mà là ta cô cô đã sớm đưa đến cha ta trong tay, sau lại cha biết cô cô qua đời liền thân thủ đem cửa này tuyệt học giao cho Chu Thiên biểu đệ, cho nên nơi này nhưng không có Chu Thiên biểu đệ nữa điếm sai lầm.”

Chu Thiên thân phận ở chúng tiên duệ trước mặt hoàn toàn bại lộ, hơn nữa thân phận còn liên lụy đến hồi lâu phía trước sự tình cùng hai cái bí cảnh, cái này làm cho ở đây tiên duệ nhóm đều nhin không được ồn ào nghị luận lên.

Thương công hiện hiện tại chỉ hồi hận chính mình nhất thời khẩu mau nói ra Chu Thiên cùng này đàn phụ tử quan hệ, nếu không nói cũng sẽ không ở ngay lúc này không có phản bác phiên ngạn lời nói cơ hội.

“Nghe phiên hiền chất lời nói, Chu Thiên tư tàng tuyệt học bí tịch này tội danh hủy diệt, nhưng hấn vẫn là bị thương đồng môn sư huynh đệ, điếm này không thể thoái thác.” Thương công hiện nói, cũng không cho phiên ngạn bắt luận cái gì nói chuyện cơ hội, ra tay liền chụp vào Chu Thiên.

Hấn đã không tính toán tiếp tục như vậy cùng phiên ngạn giảng đạo lý đi xuống, chỉ nghĩ nhanh lên đem Chu Thiên trao lấy, đem thanh

hoa hỗn loạn này tuyệt học bắt được tay, sau đó tuyệt đi hẳn cái này hậu hoạn.

Phiên ngạn nhìn ra hẳn quyết định này, ánh mắt lạnh lùng, cao giọng nói: “Thương chưởng môn này tâm cũng quá trật, rõ ràng là thương tiểu thư ra tay trước thương Chu Thiên, Chu Thiên bắt quá là vì tánh mạng phản kích thôi.”

“Thương chưởng môn có thể tưởng tượng rõ ràng, này Chu Thiên chính là phiên trưởng lão duy nhất cháu trai.” Phiên ngạn bên cạnh giả ngu chỉ lúc này cũng mở miệng nói. Đối với phiên ngạn nói ra chân tướng hẳn cũng thực kinh ngạc, lúc này cũng nhìn ra sự tình kỳ quặc, này liền vội vàng ra tiếng giúp phiên ngạn nói chuyện.

Thương công hiến động tác hơi hơi một đốn, bắt quá đương hẳn nhìn đến Chu Thiên cặp kia lạnh băng đôi mắt thời điểm, này do dự lập tức liền biến mất. Chu Thiên người này tâm cơ sâu làm nhân tâm kinh, hơn nữa hẳn cũng biết Chu Thiên đối hẳn hận ý, nếu tiếp tục làm Chu Thiên phát triển đi xuống, có phù văn bí cảnh cấm tông trưởng lão hỗ trợ, sau này nhất định sẽ trở thành họa lớn.

Phù văn bí cảnh cấm tông đích xác đáng sợ, tuyệt phi song kiếm tận trời môn có thể đối kháng, bắt quá bí cảnh từ trước đến nay đều không thể nào tham dự tiên nguyên tranh đấu. Kia phiên trưởng lão cũng chỉ là một cái trưởng lão, cũng không đại biểu toàn bộ cấm tông. Hẳn một người nói, song kiếm tận trời môn còn ứng phó lên.

Đối mặt thương công hiến trảo lấy, Chu Thiên không có động, biểu tình cũng không có một chút biến hóa, tĩnh nếu ngăn thủy.

“Phốc ——” một ngụm máu tươi đột nhiên từ thương công hiến trong miệng phun ra, thẳng tắp phun ra Chu Thiên đầy mặt.

Chu Thiên ở kia một khắc lộ ra tươi cười, tràn ngập tự tin vui thích tươi cười. Hẳn đánh cuộc chính xác.

Về mặt máu tươi hẳn cứ như vậy cười tủm tỉm, dùng tràn ngập bất đắc dĩ khẩu khí nói: “Đường tiểu thư, các người ra tay cũng không

cần ở ngay lúc này ra tay đi, xem ta này về mặt huyết.”

Ở mọi người trong tầm mắt, xuất hiện ở vườn trước bóng người, nhưng còn không phải là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm sao.

Đường Niệm Niệm nhìn Chu Thiên, trắng ra nói: “Người thật chậm.”

Chu Thiên càng thêm bất đắc dĩ, như vậy biểu tình xúng với hấn đầy mặt máu tươi có loại dâng lên một cổ ôm bụng cười xúc động, “Không có biện pháp, này không phải bị người ngăn cản sao. Bất quá Đường tiểu thư cùng Tuyết Diên tôn chủ vườn thật đúng là đủ náo nhiệt.” Hấn ý có điều chỉ nói quay chung quanh ở chỗ này tiên duệ nhóm.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt đem ở đây tiên duệ đều nhìn mắt, này đó tiên duệ tiếp xúc đến nàng ánh mắt thời điểm, phần lớn đều nhin không được lui về phía sau một bước, hơn nữa tránh né nàng tầm mắt.

Lúc này thương công hiện chính che lại ngực từ trên mặt đất đứng lên, ánh mắt cố kỵ cẩn thận nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng. Từ bọn họ hai người xuất hiện thời điểm, thương công hiện tâm liền kéo kẹt một chút, ám đạo một tiếng không tốt. Hấn đột nhiên nhớ tới, Chu Thiên tựa hồ cùng này hai cái sát tinh quan hệ không bình thường.

“Kính Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ, các người đây là có ý tứ gì?” Thương công hiện nhưng không có Mộ Dung Trĩ Tuân như vậy thực lực, cho nên chẳng sợ bị đánh, hấn cũng chỉ có thể đề nặng tức giận, ôn tồn hỏi chuyện.

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn hấn lại nhìn về phía Chu Thiên.

Kỳ thật thật là bên ngoài quá sảo, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng mới có thể xuất hiện. Bất quá đương nhìn đến thương công hiện đối Chu Thiên ra tay thời điểm, Đường Niệm Niệm trong lòng dâng lên một ít không thoải mái, mày liền không khỏi nhẹ nhàng

vừa nhú, liền như vậy nhẹ nhàng vừa nhú động tác nhỏ bị Tư Lăng Cô Hồng phát hiện, sau đó hấn liền ra tay.

Chu Thiên cùng Đường Niệm Niệm quan hệ không phải chủ tử cùng cấp dưới, phần lớn thời điểm đều là hợp tác giả, ở chung thời gian cũng không tính ngăn ngại, ít nhất làm Đường Niệm Niệm đối hấn ấn tượng không tồi, sẽ không giống người xa lạ như vậy bình đạm làm lơ, lại cũng đến không được Thù Lam bọn họ những người này như vậy coi trọng, không thể nói thích cũng không xem như chán ghét, chỉ có thể xem như không tồi.

Đường Niệm Niệm không có phát hiện, như vậy cảm giác có thể xem như đem Chu Thiên coi là bằng hữu ý tứ.

“Chu Thiên là ta khách nhân, người ở bắt ta khách nhân.” Đường Niệm Niệm như vậy trả lời, ngữ khí thực đạm tĩnh.

Chỉ là tất cả mọi người từ những lời này nghe ra nàng giữ gìn.

Thương công hiền sắc mặt tùy theo xanh mét. Chu Thiên rốt cuộc là như thế nào nịnh bợ thương này đối sát tinh!

Chu Thiên trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc. Hấn không nghĩ tới Đường Niệm Niệm sẽ nói ra như vậy giữ gìn nói, vốn dĩ hấn đánh cuộc chỉ là Đường Niệm Niệm cùng hấn giao dịch, nếu bọn họ có giao dịch, như vậy Đường Niệm Niệm tự nhiên không nên nhìn hấn như vậy bị bắt đi giết hại mới là.

Một bên phiến ngọc vỗ vỗ đầu vai hấn, đối hấn lộ ra một cái tán thưởng tươi cười. Có hai vị này ở, thương công hiền muốn trao Chu Thiên là hoàn toàn không có khả năng.

Lúc này, một đạo nữ tử lạnh băng thanh âm truyền ra tới, “Kinh Hồng tiên tử không khỏi quá mức bá đạo đi, Chu Thiên là song kiếm tận trời môn đệ tử, cha ta là song kiếm tận trời môn chưởng môn, Chu Thiên phạm sai lầm, ta chưởng môn cha trao hấn trở về bị phạt thiên kinh địa nghĩa. A.....” Một tiếng thật dài kéo âm, thương ngọc lập ngậm có ý châm chọc cùng châm ngòi nói: “Ta thiếu chút nữa

quên mất, Kinh Hồng tiên tử nhưng còn không phải là như vậy tính tình, ở buổi sáng Tân Tú Lô Đài Tái thời điểm liền cướp đoạt tiên duệ túi Càn Khôn. Nói đến túi Càn Khôn, thật đúng là không biết có phải hay không thông đồng tốt, kia tư pháp giả cầm túi Càn Khôn liền chạy, này phiến thủ đoạn thật là cùng Kinh Hồng tiên tử thủ hạ những người này giống nhau như đúc a!”

Một phen lời nói, tức khắc làm quay chung quanh ở chỗ này tiên duệ nhóm nhớ tới bọn họ tới đây mục đích, sắc mặt lập tức trở nên kích động lên.

Nhưng mà Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm xây dựng ảnh hưởng quá đáng, chẳng sợ trải qua thương ngọc lập nhắc nhở cùng châm ngòi, lúc này lại vẫn là không ai dám can đảm ra tiếng.

Nhìn thấy chính mình một phen nỗ lực không có hiệu quả, thương ngọc mặt chính sắc một chút trở nên phi thường khó coi, tuy rằng nàng nguyên bản sắc mặt cũng đẹp không đến chạy đi đâu.

Đường Niệm Niệm liền xem đều không có xem thương ngọc lập liếc mắt một cái. Ở nàng trong mắt, thương ngọc lập cùng con kiến người chết căn bản là không có gì khác nhau.

—— nhìn vườn phía trước quay chung quanh chính là không chịu rời đi tiên duệ nhóm, Đường Niệm Niệm ngón tay bắn ra, từng đóa màu trắng ngà nở rộ ở trên bầu trời, kia tràn ngập bạch liên thánh khiết lại như lửa thú dữ tợn nóng rực, nở rộ đầy trời thời điểm mỹ lệ đến làm người tán thưởng, đồng thời khủng bố đến làm người run sợ.

Đường Niệm Niệm biểu tình thực tùy ý, hiện giờ không chế như thế không lồ thiên địa linh hoạt đối nàng tới nói dễ như trở bàn tay.

Ở mọi người ánh mắt bị kia đầy trời liên hỏa hấp dẫn hơn nữa sợ hãi, nghĩ thầm Đường Niệm Niệm nên sẽ không điên cuồng tính toán ở chỗ này giết bọn họ toàn bộ người diệt khẩu đi? Nghĩ vậy một tầng, không ít người đều bắt đầu lui về phía sau, bắt đầu hồi

hận chính mình như thế nào không bằng không có liền chạy tới tìm Đường Niệm Niệm bọn họ phiền toái, này không phải tìm chết sao?

Đầy trời liên hỏa nở rộ đến trương dương cực nóng, cùng với chúng tiên duệ kinh nghi bất định trung, một tiếng réo rất vô tình nam tử tiếng nói truyền tiến sở hữu tiên duệ lỗi tai.

“Lăn.”

Một chữ, dẫn tới sở hữu tiên duệ nhịn không được theo thanh âm thanh nguyên nhìn lại.

Này vừa thấy liền thấy Tư Lăng Cô Hồng kia trương ở liên hỏa hạ hoàn mỹ không tỳ vết dung nhan, nháy mắt có loại bị đau đớn ánh mắt cảm giác, liền trái tim cũng giống như ở trong nháy mắt kia đình chỉ nhảy lên, mỗi người rốt cuộc bất chấp cái gì thảo muốn túi Càn Khôn sự tình, chạy trốn chết.

Vốn dĩ đem phong hà viên quay chung quanh đến chen chúc tiên duệ nhóm, chớp mắt liền không thấy bóng dáng.

Một màn này xem đến phiến ngàn bọn người có chút dở khóc dở cười.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đôi vợ chồng này không khỏi hợp tác quá ăn ý đi, một người dùng thiên địa linh hoạt uy hiếp, một cái mở miệng đuổi đi.

Lúc này, đám kia tới thảo muốn túi Càn Khôn tiên duệ nhóm rời đi, Đường Niệm Niệm lại không có đem đầy trời liên hỏa thu hồi tới. Nghiêng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, nàng còn không có mở miệng nói chuyện, Tư Lăng Cô Hồng cũng đã nhìn thấu nàng tâm tư, phát tay dưới toàn bộ phong hà viên bị hấn cái chắn phong tỏa, những cái đó vốn dĩ quay quanh ở chỗ này linh thức cũng bị mạnh mẽ cấp đuổi đi đi ra ngoài.

Giờ khắc này, vô giới sơn trang rất nhiều chỗ địa phương đều truyền ra người kêu rên thanh.

Ở phía nam vườn một gian trong sương phòng, thiết nam hạc nâng nâng mí mắt, tiếp theo lại bắt đắ dĩ đường như lắ lắ đầu. Này Tư Lắ Cô Hồng thực lực liền chính mình cũng không kịp a.

Phong hà trong vườn.

Tư Lắ Cô Hồng bố trí cái chắ sau, trừ bỏ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lắ Cô Hồng người bên cạnh, Viên gia Viên Cầ Nhiên mang đến Viên gia người, Chu Thiên, Thẩm Cửu, phiến ngọc, giản ngữ ở ngoài, cũng chỉ có thương công hiền, thương ngọc lập, thương ngọc hành cùng không có rời đi song kiếm tận trời môn đệ tử.

Như vậy biến cố tức khắc làm thương công hiền tâm thần nhắ dựng, dâng lên một cỗ dự cảm bất hảo.

Lúc này, Đường Niệm Niệm chính triều Chu Thiên xem qua đi, bình đạm nói: “Người không phải muốn song kiếm tận trời môn sao? Vừa lúc hiện tại giết bọn họ.”

Những lời này, làm ở đây trừ bỏ Thù Lam những người này ngoại những người khác toàn bộ chắ động.

Thương ngọc lập càng như là bị vô tận kinh ngạc cùng ủy khuất, lọt vào đáng sợ phản bội giống nhau đối Chu Thiên bén nhọn chửi bậy nói: “Chu Thiên, người thế nhưng cấu kết người ngoài muốn mưu đến song kiếm tận trời môn, còn muốn mưu hại ta cùng cha tánh mạng, người cái này phản đồ, vong ân phụ nghĩa!”

Chu Thiên nghe xong nàng lời nói chỉ là trào phúng cười.

Này cười dẫn tới thương ngọc lập trong lòng phắ hận càng thêm lợi hại, trong miệng bén nhọn chửi bậy thanh cũng càng ngày càng khó nghe.

Đường Niệm Niệm cau mày. Ôn muốn chết.

Đương nàng chuẩn bị làm thương ngọc lập cầm miệng thời điểm, có người động tác so nàng càng mau, một sợi hắc quang trực tiếp đâm vào thương ngọc lập Linh Hải, đem nàng nguyên thần cắn nuốt sạch sẽ.

Thương ngọc lập chửi bậy thanh hoàn toàn mà ngăn, hai mắt đồng tử tán loạn trở nên xám trắng, thân thể vô lực ngã xuống đất, hóa thành đầy đất tro tàn.

“Ngọc Nhi ——!” Thương công hiên khiếp sợ gầm nhẹ.

Thương ngọc hành sắc mặt trắng bệch, ở đây mặt khác song kiếm tận trời môn chủ kiếm đệ tử đồng dạng sắc mặt hoảng sợ, chỉ có những cái đó phó kiếm nhóm vẫn là vẻ mặt chất phác, dường như cái gì đều không có thấy.

“Người, các người.....” Thương công hiên trừng hướng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người, hắn muốn mắng, chính là trên thực lực chênh lệch cho hắn biết, nếu hắn chửi bậy chỉ biết chết càng mau thôi.

Chu Thiên cũng không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng sẽ ra tay như vậy trực tiếp, bất quá nghĩ lại tưởng tượng lại cảm thấy đây mới là bình thường. Tư Lăng Cô Hồng người này trừ bỏ Đường Niệm Niệm, đối vạn vật đều vô tình vô nghĩa, người khác vô luận nam nữ ở hắn trong mắt đều cùng vạn vật trần hôi không có gì khác nhau, đừng nói gì đến thương hương tiếc ngọc.

Hắn yên lặng nhìn thương công hiên xanh mét sắc mặt, ẩn nhẫn biểu tình. Cái này cao cao tại thượng, từ nhỏ khổng chế làm người một nhà người cũng sẽ có như vậy một ngày.

Chu Thiên lúc trước cùng Đường Niệm Niệm đưa ra hợp tác thời điểm, tuy rằng đối hai người tràn ngập tin tưởng, lại cũng chưa từng nghĩ đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thực lực sẽ tăng lên nhanh như vậy, mau cho tới bây giờ thương công hiên ở bọn họ trước mặt căn bản không đáng giá nhắc tới.

Hiện tại ngấm lại, bọn họ giao dịch điều kiện đã hoàn toàn không có gì ý nghĩa, hiện giờ Đường Niệm Niệm còn nguyện ý giúp hắn, mặc kệ là có tâm đem hắn đương bằng hữu, vẫn là bởi vì hứa hẹn, chuyện nhỏ không tốn sức gì thôi, ân tình này hắn đều nhớ kỹ. Ở lúc sau đã kích Mộ Dung gia tộc thượng, tuyệt đối sẽ không có bất luận cái gì giữ lại, cho dù là hao hết song kiếm tận trời môn vận số cũng không tiếc.

“Này sẽ đến bãi phỏng Đường tiểu thư vốn dĩ cũng là vì thương nghị chuyện này, bất quá hiện tại xem ra cũng không cần.” Chu Thiên vốn dĩ ở thời điểm này cùng phiến ngàn hai người kết bạn đi vào nơi này, chính là vì cùng Đường Niệm Niệm cùng nhau thương lượng hạ bọn họ giao dịch thượng sự tình.

Nhưng mà ai từng nghĩ đến sự tình sẽ phát triển đến này một bước, từ thương ngọc lập đột nhiên trở ngại đến thương ngọc hành động thủ, này đó đều là Chu Thiên không nghĩ tới, bất quá sự tình phía sau lại có hắn tính kế, từ thi triển thanh hoa hỗn loạn dẫn ra thương công hiện, lại đến đánh cuộc Đường Niệm Niệm hiệp trợ.

Đường Niệm Niệm không có cùng hắn chậm rãi khách sáo, còn ở gọn gàng dứt khoát nói: “Kia giết hắn?”

Chu Thiên nhìn thương công hiện, thấy hắn cứng đờ thân hình, trong mắt mang theo lạnh băng ý cười. Lắc lắc đầu, cười nói: “Nhìn Kinh Hồng tiên tử báo thù thủ đoạn lúc sau, ta đột nhiên cảm thấy cứ như vậy giết hắn không khỏi quá đơn giản, vẫn là đem hắn lưu tại bên người làm hắn tận mắt nhìn thấy song kiếm tận trời môn thu vào trong tay của ta càng thêm thống khoái một ít a ~”

Thương công hiện nghe xong lời này lúc sau, đột nhiên từ trên mặt đất càn khôn, một thanh phi kiếm bay nhanh đâm vào Chu Thiên trong óc.

Thương công hiện rõ ràng biết chính mình đâu không lại Tư Lăng Cô Hồng, song kiếm tận trời môn ở tiên nguyên trung không tính là đứng đầu môn phái, thương công hiện người này cũng không có gì thực lực cường đại bạn tốt, cho nên vào giờ phút này quyết định

buông tay một bác, ít nhất cũng muốn giết Chu Thiên cái này tai họa.

Này nhất kiếm quá nhanh, mau đến làm người mất thường đều nhìn không thấy.

Bất quá này không đại biểu Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng không có thấy, chỉ là hai người lần này cũng không có ra tay giúp trợ Chu Thiên.

Ở thương công hiện trong mắt tinh quang đại lượng thời điểm, kế tiếp kết quả lại làm hấn trừng mắt nhìn đôi mắt, sau đó nghiêng răng nghiêng lợi gầm nhẹ, “Chu thuân!”

Chỉ thấy ở kia nhất kiếm liền phải đâm vào Chu Thiên lãnh hải thời điểm, một thanh màu xanh lá chỉ có người ngón út cười to kiếm quang từ Chu Thiên giữa mày bắn ra tới, vì Chu Thiên đem kia trí mạng nhất kiếm cấp ngăn cản xuống dưới.

Chu Thiên rữ rữ mắt tử, nhìn trước mắt trôi nổi màu xanh lá kiếm quang, trong mắt hiện lên một mặt bi thương. Đây là hấn cha sau khi chết ngưng kết kiếm ý truyền thừa, về hấn cả đời đối kiếm thuật thể ngộ cùng tuyệt học đều ở bên trong.

Vì bảo hộ trụ như vậy đồ vật, tinh hoa nhần nhục phụ trọng tồn tại, lặp đi lặp lại nhiều lần dặn dò hấn phải học được ẩn nhẫn lại ẩn nhẫn.

Hiện giờ Chu Thiên rốt cuộc không tính lại nhin, mấy trăm năm bố trí, song kiếm tận trời môn nguyên bản liền có một nửa người là chu thuân người, hiện giờ đã sớm âm thầm tới rồi đứng ở hấn bên người.

Thương công hiện chẳng sợ biết Chu Thiên tâm cơ sẽ thâm trầm mà tinh mịn, lại vẫn là xem thường Chu Thiên, vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới Chu Thiên ở hấn giám sát hạ, vẫn là vô thanh vô tức làm nhiều như vậy thủ đoạn cùng bố trí.

Chu Thiên đối Đường Niệm Niệm nói: “Đường tiểu thư có không phé đi hấn tu vi, lưu lại tánh mạng của hấn, sau đó dùng đan dược làm hấn chịu khổ chế của ta?”

Hấn khẩu khí phi thường khách khí, rốt cuộc hấn biết trận này giao dịch hấn được đến cùng trả giá hoàn toàn không bình đẳng.

“Có thể.” Đường Niệm Niệm gật đầu.

Ở nàng gật đầu nháy mắt, Tư Lăng Cô Hồng đã động thủ.

“Không! Không! Các người không thể làm như vậy! Nơi này là vô giới sơn trang, các người ở vô giới sơn trang động thủ là ở khiêu khích bích khung kiếm tông!” Thương công hiện hoảng sợ gào rống.

Chỉ là hấn gầm rú không có một chút tác dụng, chỉ có thể trơ mắt nhìn kia khủng bố sương đen bao phủ chính mình, sau đó toàn thân đau nhức vô cùng.

Ở như vậy trong thống khổ, thương công hiện một đôi mắt che kín tơ máu khủng bố trừng mắt Chu Thiên, nghiến răng nghiến lợi gào rống, “Ta thật hối hận không có ngay từ đầu liền giết người cái này tiểu tạp chủng, thật hối hận không có ngay từ đầu liền giết người cái này tiểu tạp chủng ——!”

Chu Thiên mắt lạnh nhìn hấn, trên mặt lại tràn đầy tươi cười, nhẹ nhàng nói: “Ta sẽ làm người càng hối hận.”

Năm đó chu thuân thật là chết ở ngoài ý muốn sao? Không! Không phải!

Chân chính chân tướng bị thương công hiện cấp che giấu, này hết thảy đều là hấn một tay bố trí, đơn giản là thượng một thể hệ song kiếm tận trời môn chưởng môn di chúc bản ý đem chưởng môn vị trí giao cho chu thuân, chỉ là không hy vọng chu thuân bởi vì chưởng môn vị trí cùng sự vụ ảnh hưởng tu luyện, này liền định ra làm thương công hiện tạm thay vì chưởng môn, chỉ cần chu thuân có xong xuôi chưởng môn tâm tư, hấn liền muốn cho vị.

Thương công hiền lại sao có thể nguyện ý, tự nhiên âm thầm không ngừng chơi xấu đến chu thuân vào chỗ chết.

Sương đen dần dần tan đi, thương công hiền đã vẽ mặt tro tàn.

Đường Niệm Niệm ngón tay bắn ra, một con con rối trùng rơi vào thương công hiền giữa mày nội, tiếp theo ném một cái ngọc giản cấp Chu Thiên, “Khổng chế biện pháp ở bên trong, chính người xem.”

Chu Thiên nhận lấy không có lập tức liền xem, đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nghiêm túc nói: “Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ngày nào đó nếu có cái gì ta Chu Thiên làm thượng sự tình, Chu Thiên nhất định đạo nghĩa không thể chối từ!”

Đường Niệm Niệm đậm nói: “Chúng ta giao dịch điều kiện không phải ngay từ đầu nói tốt sao.”

Chu Thiên nhìn đến nàng biểu tình, kia một bộ ‘chẳng lẽ người tính toán đối ý’ biểu tình, không khỏi trong lòng nặng nề tiêu tán đi không ít, còn lại một mặt buồn cười. Này phiên làm đối với hiện giờ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tới nói có lẽ chỉ là chuyện nhỏ không tốn sức gì thôi, chính là với hắn mà nói lại là tiết kiệm hắn mấy trăm năm tính kế, nhất cử hoàn chỉnh hắn tâm nguyện.

Huống chi bọn họ giao dịch, hiện tại căn bản là hắn được đến nhiều, trả giá thiếu a.

Lúc này hắn muốn trả giá nhiều điểm, Đường Niệm Niệm thế nhưng hoài nghi hắn tính toán quyết nợ.

Chu Thiên biết chính mình nếu là không nói lời nào, làm Đường Niệm Niệm hiểu lầm chính mình muốn quyết nợ nói, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không nhớ tình cũ mặc kệ chính mình. Này liền liên thanh cười nói: “Đích xác nói, ta cũng nhất định sẽ khuynh tất sở hữu làm được, Đường tiểu thư xin yên tâm.”

Đường Niệm Niệm vừa lòng gật đầu.

Lúc này thái dương đã hoàn toàn xuống núi, vô giới sơn trang các nơi cũng sáng lên tới đèn lồng, chẳng sợ đã là buổi tối như cũ là sáng ngời giống như ban ngày, chỉ là thiếu ban ngày cái loại này độ ấm thôi.

Thời gian này, Viên Càn Nhiên đi cũng không được, ở lại cũng không xong. Hấn vốn dĩ này là tính toán cùng Đường Niệm Niệm hai người thương nghị một chút ngày mai lôi đài tái thương sự tình, không nghĩ tới trên đường thế nhưng phát sinh Chu Thiên chuyện này, càng là nhìn một hồi như thế không kiêng nể gì cục diện, vẫn luôn nhúng tay cơ hội, cho tới bây giờ kết thúc.

Viên Càn Nhiên nhìn lúc này chặt vật thương công hiền, trong lòng thở dài.

Giang sơn bồi bồi người tài ba ra, thương công hiền được đến này chờ hậu quả, cũng là hấn khởi nhân thôi.

Chu Thiên lúc này triệu phiên ngạn nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó hai người đột nhiên đồng loạt ra tay, nhanh chóng đem thương ngọc hành cấp vây khốn đánh chết.

Thương ngọc hành phó kiếm đã chết, ở hai người tập sát hạ liên tam tức đều không có kiên trì liền hóa thành đầy đất nước lặn.

Giản ngữ chi nhìn Chu Thiên đôi mắt tinh quang lấp lánh, nghĩ thầm, khó trách lúc trước sư đệ nói người này không đơn giản. Nay tâm động đỉnh tu vi nguyên lai là giả, lúc này bại lộ ra khí thế rõ ràng đã có Kim Đan đỉnh. Hơn nữa kia có thể ngăn cản đại tôn linh kiếm.....

Là thật sự không đơn giản a!

Vô luận là thực lực vẫn là tâm trí, không không giống bình thường.

Thương ngọc hành thân chết, ở đây còn sống chỉ còn lại có mất đi thực lực thương công hiền, còn có sáu đối song kiếm tận trời môn

đệ tử.

Chu Thiên cũng không có ra tay giết bọn họ, chỉ là lạnh lùng nhìn bọn họ, mỉm cười nói: “Các người đều là người thông minh, biết như thế nào làm đi?”

Sáu gã chủ kiếm không chút do dự đồng loạt quỳ xuống, đối Chu Thiên sợ hãi nói: “Ta chờ nguyện vì chu sư huynh đi theo làm tù tòng!”

“Thực hảo.” Chu Thiên híp mắt, theo sau đối Đường Niệm Niệm cười nói: “Việc đã đến nước này, chúng ta liền không nhiều lắm thêm quấy rầy.”

Hắn lời nói vừa mới rơi xuống, Tư Lăng Cô Hồng bố trí ở phong hà viên cái chắn nháy mắt mở ra.

Như vậy tốc độ, làm Chu Thiên đám người có loại Tư Lăng Cô Hồng ước gì bọn họ sớm một chút đi cảm giác.

Trên thực tế, Tư Lăng Cô Hồng đích xác tưởng bọn họ sớm một chút đi, miễn cho đến quấy rầy hắn cùng Đường Niệm Niệm.

Chu Thiên cũng rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm chiếm hữu dục, đó là Đường Niệm Niệm nhiều xem người khác liếc mắt một cái đều sẽ không thoải mái chủ. Cho nên hắn nói cái gì cũng không có nhiều lời, mang theo thương công hiền còn có kia sáu đối song kiếm tận trời môn đệ tử rời đi phong hà viên.

Sở dĩ không giết kia sáu đối song kiếm tận trời môn đệ tử, Chu Thiên cũng là vì Đường Niệm Niệm đám người suy nghĩ.

Nơi này dù sao cũng là vô giới sơn trang, bích khung kiếm tông địa phương. Ở chỗ này động thủ giết người đích xác cũng không phải cái gì chuyện tốt, hiện tại hắn mang theo thương công hiền cùng sáu đối song kiếm tận trời môn đệ tử cùng nhau rời đi cũng là giấu người tai mắt, cấp một ít người một cái biểu hiện giả dối.

Chẳng sợ một ít người nhìn ra tới tên tuổi chân tướng, cũng sẽ không không có việc gì tìm việc đi nói ra.

Đến nỗi thiếu thương ngọc lập cùng thương ngọc hành, mọi người cũng chỉ sẽ tự động xem nhẹ.

Chu Thiên bọn họ như vậy vừa đi, nơi này cũng chỉ dư lại Viên Càn Nhiên này đó Viên gia người.

Viên Càn Nhiên bất đắc dĩ không có thời gian cùng Đường Niệm Niệm hảo hảo liên lạc liên lạc cảm tình, mỗi lần nói chuyện đều vội vàng. Trong lòng biết lúc này thời gian không còn sớm không thật nhiều thêm quá rày, chỉ là rất nhiều sự tình thật sự muốn cùng Đường Niệm Niệm hai người hảo hảo nói chuyện.

“Niệm Niệm, ngày mai bắt đầu chính là thăng cấp tái, có thể vào trong đó đều là trẻ tuổi thiên tài nhân vật, đặc biệt là mười đại bí cảnh người.” Viên Càn Nhiên cuối cùng vẫn là không có nhập trong vườn mặt đi, đứng ở chỗ này nói ngắn gọn, “Ta ý tứ là, mười đại bí cảnh để súc không đơn giản, Niệm Niệm vẫn là không cần lại đi đoạt..... Nga không, là lấy đối thủ túi Càn Khôn làm chiến lợi phẩm đi?”

Đường Niệm Niệm mặc danh này ảo diệu xem hấn, nhàn nhạt nói: “Ta không tính toán lấy bọn họ.”

Hôm nay Lưu Bảo bắt được những cái đó liền không sai biệt lắm. Huống chi nàng không ngốc, mười đại bí cảnh đích xác không đơn giản, nàng không có tự tìm phiền toái tính toán.

Viên Càn Nhiên nhìn thấy nàng như vậy ánh mắt, lập tức liền minh bạch chính mình là lo lắng vô ích.

“Đây là Viên gia những năm gần đây tích lũy.” Viên Càn Nhiên yên tâm lúc sau, trên mặt tươi cười cũng thả lỏng rất nhiều, đem một khối ngọc giản đưa cho Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm cũng không thèm nhìn tới thu vào túi Càn Khôn.

Viên Càn Nhiên này liền mang theo những người khác rời đi.

Người đã toàn bộ rời đi, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm chớp mắt liền biến mất tại chỗ, tái xuất hiện thời điểm đã là cư trú gác mái sau núi suối nước nóng bên.

Suối nước nóng nội mờ mịt sương trắng, nóng hôi hổi.

Đường Niệm Niệm nhìn cái này, đột nhiên lại nghĩ tới họa Tư Lăng Cô Hồng xuân (cấm) cung đồ, kia phúc xuân (cấm) cung đồ họa Tư Lăng Cô Hồng liền dựa vào thủy biên bàn thạch thượng.

“Đúng rồi.” Đường Niệm Niệm nói thềm một tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng chính mềm nhẹ vì nàng thoát y, nghe được nàng này thanh nói thềm, ánh mắt nhìn nàng lộ ra một sợi lưu quang. Làm sao vậy?

Đường Niệm Niệm ánh mắt lóe lóe.

Nội trong giới còn có mùi bức họa cuốn không có xem đâu!

-----oOo-----

Chương 205

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ Tuyết Tân nơi đó được đến bức họa cuộn tròn, trừ bỏ đệ nhất phúc cầm ở trong tay kia phúc ngoại, mặt khác mười phúc bắt được đã bị Đường Niệm Niệm bỏ vào nội giới đi.

Ngay từ đầu bắt được đệ nhất bức họa cuộn thời điểm, Đường Niệm Niệm chỉ là ngẩn liếc mắt một cái liền sợ bị những người khác nhìn đến lập tức bố trí hạ cái chắn, sau đó liền đáp ứng Tuyết Tân yêu cầu cầm mặt khác mười phúc.

Này đệ nhất phúc thế nhưng là như vậy xuân (cầm) cung đồ nói, như vậy mặt khác mười phúc đồ lại sẽ là cái dạng gì đâu?

Đường Niệm Niệm nhợt nhạt nheo nheo mắt, phiến tay chi gian từ Tuyết Tân nơi đó được đến mười bức họa cuộn liền đến nội giới trung bị nàng lấy ra tới, phiêu phù ở nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người bốn phía.

“Niệm Niệm?” Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến xuất hiện ở bốn phía bức họa cuộn tròn, con ngươi u quang lập loè hạ.

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng gần trong gang tấc không rảnh tuấn dung, thanh âm có chút trầm thấp nói: “Đệ nhất phúc bị ta hủy diệt bức họa cuộn tròn, Cô Hồng nhìn đến bên trong nội dung sao?”

Tư Lăng Cô Hồng đậy mắt dạng khai một đạo mê người gợn sóng, nhẹ nhàng điểm hạ hàm dưới.

Vốn dĩ kia bức họa cuộn nội dung như thế nào Tư Lăng Cô Hồng cũng không để ý, hấn để ý chỉ có Đường Niệm Niệm cảm giác. Bởi vì kia bức họa cuộn, Đường Niệm Niệm vì hấn mà sinh khí, loại cảm giác này làm Tư Lăng Cô Hồng trong lòng sung sướng, lúc này lại

nghe Đường Niệm Niệm nhắc tới tới, hấn tâm thần cũng đi theo pháp phòng đi lên.

Nếu là người khác thấy được kia bức họa cuốn, vô luận người khác là cái dạng gì ý tưởng hấn đều không sao cả, chính là Đường Niệm Niệm là không giống nhau, từ bọn họ lần đầu giao nhau, Đường Niệm Niệm một ngậm ngậm lấy hấn ngón tay cùng hấn như vậy gần gũi thân cận liền chú định Đường Niệm Niệm ở trong lòng hấn bất động.

Vô luận chính là ai biết chính mình ái nhân nhìn đến chính mình xuân (cảm) cung đồ đều không thể bình tĩnh, cho dù là Tư Lăng Cô Hồng cũng không tử như.

Trên thực tế, chỉ cần sự tình quan Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng cũng chỉ sẽ biến thành một cái bình thường nam nhân, một cái lâm vào tình yêu trung mao đầu tiểu tử, chỉ dùng kia phân nhất chân thành tha thiết thuần chí cảm tình đi làm đối chính mình âu yếm nữ tử hảo, làm chính mình âu yếm nữ tử vui vẻ.

Đường Niệm Niệm tâm thần thiếu chút nữa bị đối phương con người bên trong gợn sóng cấp cuốn đi vào, trầm luân say mê đến kia gợn sóng lốc xoáy chỗ sâu trong. Lấy lại bình tĩnh, Đường Niệm Niệm không chút do dự duỗi tay ngăn trở Tư Lăng Cô Hồng cặp kia chăm chú nhìn chính mình hai mắt, nghiêm túc nói: “Ta đang nói chính sự, Cô Hồng không chuẩn cố ý mê hoặc ta.”

Phụt.....

Tư Lăng Cô Hồng nhin không được cười ra tiếng.

Bị Đường Niệm Niệm một bàn tay ngăn trở đôi mắt chứa đầy ý cười, lại mật lại lớn lên lòng mi vũ hạ, đụng vào đến Đường Niệm Niệm lòng bàn tay từng đợt ngứa ý, điểm này ngứa từ lòng bàn tay giống như có thể ngứa đến tâm khảm, làm Đường Niệm Niệm bàn tay nhin không được run rẩy hạ, sau đó càng thêm kết luận Tư Lăng Cô Hồng là ở cố ý dụ hoặc chính mình, không cho chính mình đàm luận chuyện này quan hấn trong sạch vấn đề.

Đường Niệm Niệm giải thích nói: “Ta tin tưởng Cô Hồng là trong sạch, cho nên Cô Hồng không cần dụ hoặc ta tới lần lộn ta tự hỏi.”

Trong sạch?

Lời này nếu như bị mặt khác nam tử nghe được, sợ là dở khóc dở cười đồng thời vẫn là không khỏi có chút tức giận. Bất quá Tư Lăng Cô Hồng có chỉ là đối Đường Niệm Niệm yêu thích, cho dù là những lời này truyền tiến lỗ tai hắn, cũng cảm thấy thú vị đáng yêu đến làm hắn muốn đem nàng gắt gao ôm chặt, một chút đem nàng gặm thực sạch sẽ.

“Ta không có cố ý dụ hoặc Niệm Niệm tới lần lộn Niệm Niệm tự hỏi.” Tư Lăng Cô Hồng vô tội đáp lại Đường Niệm Niệm nói.

Réo rất tiếng nói tràn ngập ôn nhu ý cười, bởi vì cố tình đè thấp cho nên thực gọi cảm từ tính, hơn nữa kia trong giọng nói mặt một chút vô tội càng thêm một phân thuần tịnh.

Đường Niệm Niệm nghe thấy thanh âm này, trong lòng đi theo nhảy dựng, đây mặt nghiêm túc lên án nói: “Còn nói không có, hiện tại liền nói chuyện đều ở dụ hoặc ta!”

“Ha ha.....”

Tư Lăng Cô Hồng cười đến đầu vai đều ở nhẹ nhàng phập phồng, tiếng cười dễ nghe, giống như sơn tuyết từ khe núi chảy qua đầy đất hoạt thạch, bắn khởi thanh triệt tiếng vọng; lại như là ngọc âm sứ men xanh tiếng vang, ôn nhuận phiếm ra nội liễm tự nhiên thanh nhã.

“Niệm Niệm a Niệm Niệm.” Trong tiếng cười niệm Đường Niệm Niệm tên, cho người ta một loại vui thích thỏa mãn, giống như này cổ sung sướng toàn bộ đều nguyên đến tên này.

“Như thế nào?” Đường Niệm Niệm không rõ Tư Lăng Cô Hồng vì cái gì cười đến như vậy vui vẻ, bất quá nghe được hắn tiếng cười,

Đường Niệm Niệm cũng nhin không được gọi lên khoe môi, trên mặt tràn ra đơn thuần cười.

Tư Lăng Cô Hồng dùng tay bao lại Đường Niệm Niệm đặt ở chính mình hai mắt thượng tay, sau đó nắm cổ tay của nàng dờ xuống, cặp kia cực mỹ con người lại lần nữa hiện ra ở Đường Niệm Niệm trong tầm mắt.

Đôi mắt lưu sương độ cung, mặt lớn lên lông mi cũng không tự nhiên cong vút, ngược lại thẳng tắp thật giống như là một mặt cây quạt, đem hấn tròng mắt vẫn luôn bao phủ ở một mảnh thanh ảnh trung, khiến cho hấn con người vĩnh viễn đều là như vậy mông lung, giống như mờ mịt ở hơi nước trung nguyệt đàm, mỗi khi có một chút gợn sóng liền phản xạ ra một mảnh rách nát nguyệt hoa.

Mỹ.

Mỹ đến yên tĩnh.

Mỹ đến không trương dương, không loá mắt. Lại lệnh người có loại không dám khinh nhờn âm đạm hình thẹn.

Đường Niệm Niệm thích Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt, mỗi khi bị này đôi mắt nhìn thời điểm, đều sẽ lệnh nàng có loại bị vô tận ám áp bao dung ở bên trong cảm giác, đây là nàng mất đi cái gì đều không muốn mất đi đồ vật, muốn vĩnh viễn gặt gao tùm ở lòng bàn tay đồ vật.

Đào xuống dưới vĩnh viễn cất chứa, chỉ thuộc về ta.

Ngô.

Đường Niệm Niệm hoàn hồn, sau đó tưởng, đào xuống dưới khẳng định liền không giống nhau, đôi mắt này chỉ có ở Cô Hồng trên người mới là xinh đẹp nhất, chỉ có Cô Hồng mới có thể làm nó trở nên như vậy xinh đẹp.

Huống chi đào xuống dưới nói, Cô Hồng sẽ bị thương đổ máu.

Làm Tư Lăng Cô Hồng bị thương đổ máu sự tình, Đường Niệm Niệm tuyệt đối không cho phép phát sinh, cho nên cái này tà ác đảo đôi mắt ý niệm vừa sinh ra tới đã bị Đường Niệm Niệm cấp đánh đi trở về.

Kỳ thật Đường Niệm Niệm sẽ toát ra tới cái này ý niệm, bất quá nguyên đến nàng bản tính vẫn là không đối được không an toàn cảm thối, nàng cảm thấy bất luận cái gì đồ vật chỉ có bị gắt gao túm tiến chính mình trong lòng bàn tay mới có thể thuộc về chính mình, cho nên ở bị Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt mê hoặc trụ thời điểm, cái này ý niệm tự động liền toát ra tới.

Lúc này ở Tư Lăng Cô Hồng nhìn chăm chú trung, chỉ nhìn thấy Đường Niệm Niệm kia ngốc ngốc biểu tình, còn có chuyên chú nhìn chính mình cực nóng sáng ngời hai tròng mắt, tràn ngập nồng đậm yêu thích cùng chiếm hữu dục.

Như vậy mãnh liệt lại rõ ràng cảm xúc lấy lòng Tư Lăng Cô Hồng, hấn con người nhú lại, vươn đầu lưỡi liếm láp Đường Niệm Niệm lòng bàn tay.

Ngón tay chiêu đến ngoại lai vật xâm (cảm) phạm, Đường Niệm Niệm thần trí hoàn toàn thu hồi, trừng mắt xem Tư Lăng Cô Hồng, bình tĩnh hỏi: “Còn nói không phải cố ý dụ hoặc ta?”

Đừng cho là ta không biết loại này liếm láp hành vi là dụ dỗ!

Tư Lăng Cô Hồng con người một loạn, đầu lưỡi từ Đường Niệm Niệm lòng bàn tay liếm láp đến nàng chỉ căn, ánh mắt không có rời đi quá nàng khuôn mặt, hoạt động cánh môi thấp giọng đáp lại Đường Niệm Niệm, “Không có, ta chỉ là bị Niệm Niệm dụ dỗ, nhịn không được muốn liếm Niệm Niệm.”

Hấn thật là ở ăn ngay nói thật.

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy, không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng thể nhưng đảo đánh một phen, ác nhân trước cáo trạng.

Trước mắt Tư Lăng Cô Hồng, ngọc sứ giống nhau không rãnh da thịt, cong hạ mặt mày đường cong cực hạn tuyệt đẹp, kia ôn nhu trung mang theo dục (cảm) vọng liếm láp, gợi cảm ma mị đến không thể tưởng tượng.

Huống chi hấn nói ra lời nói, lộ ra vô tình tình se hương vị.

Như vậy Tư Lăng Cô Hồng làm Đường Niệm Niệm cảm thấy thật sự quá mức ma mị mê hoặc nhân tâm, chỉ cần hấn một câu, một ý niệm liền đủ để cho tiên nhân vì này trầm luân sa đọa vực sâu. Khó trách hấn bức họa sẽ bị người khinh nhờn, có thể tin kia bức họa cuộn tròn nội bức họa như cũ không đủ trước mắt chân thật Tư Lăng Cô Hồng một phần mười phong hoa.

Đúng rồi, bức họa cuộn tròn.

Đường Niệm Niệm nhớ tới từ nhắc tới tới bức họa cuộn tròn sau, nàng đã bị Tư Lăng Cô Hồng mê hoặc, vẫn luôn kéo dài tới hiện tại mới lại nhớ đến nàng muốn nói chính sự.

“Cô Hồng.” Từ Tư Lăng Cô Hồng dây dưa trung rút ra bản thân ngón tay, nghiêm mặt nói: “Người thấy được họa người bộ dáng xuân (cảm) cung trên bản vẽ nội dung, như vậy nhìn đến mặt trên lưu lại hơi thở dấu vết sao?”

Ân?

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt lộ ra một mặt nghi hoặc, “Dấu vết?”

Bức họa cuộn tròn nội dung hấn bắt quá đảo qua liếc mắt một cái, mặt trên đích xác tàn lưu mê muội người hơi thở, bắt quá Đường Niệm Niệm lời nói dấu vết, hấn cũng không có cẩn thận đi chú ý tới. Hay là đây là Niệm Niệm tức giận nguyên nhân? Là cái gì dấu vết?

Ở hai người chung quanh giữa không trung liền vờn quanh nổi lơ lửng mười phúc còn không có bị mở ra bức họa cuộn tròn, bắt quá chẳng sợ không có mở ra, nếu Tư Lăng Cô Hồng muốn xem nói, như cũ là dễ như trở bàn tay sự tình.

Chỉ là này bức họa cuộn tròn là Đường Niệm Niệm lấy ra tới, cho nên hẳn cũng không có trộm đi xem.

Xoát ——

Đường Niệm Niệm chú ý tới Tư Lăng Cô Hồng rõ ràng thần sắc sau, ý niệm vừa động, mười bức họa cuộn trung trong đó một bức đột nhiên triển khai.

Tuyết trắng bức họa cuộn tròn giấy vẽ thượng dùng đơn giản nhất hắc bạch hai loại thủy mặc phác họa ra một cái nam tử thân ảnh, cái này nam tử nửa người trên nằm ngửa ở thanh triệt hồ nước trung, nửa người dưới ngâm ở trong nước như ẩn như hiện, một đầu mặc phát phô tán trên mặt đất cùng trên mặt nước, nam tử tuyệt thế khuôn mặt phiếm nhợt nhạt yên tĩnh ôn nhu mỉm cười, trên mặt cặp kia mê người nhất con ngươi tựa hồ đang ở nhìn chăm chú vào người.

Ôn nhu, quán quýt si mê, dục (cảm) vọng, thâm thúy không đáy.

Này thực rõ ràng vẫn là một bức xuân (cảm) cung đồ, chỉ là thiếu một nữ tử tới phối hợp cái này nam tử thôi. Nhưng mà đương người khác nhìn đến này bức họa cuộn trung nam tử thời điểm, chỉ sợ căn bản là vô pháp nghĩ đến có cái nào nữ tử có thể tới chiếm hữu hẳn.

Này rõ ràng tràn ngập tình se bức họa cuộn tròn nội dung, cố tình bởi vì này họa trung nam tử phong hoa làm người chỉ dám xa xem không dám dâm loạn.

Đáng tiếc, này phân không dung khinh nhìn tâm tư chỉ là tác phẩm văn xuôi phân người thôi. Ít nhất thực rõ ràng cái này họa ra này bức họa cuộn người không có cái này thánh khiết ý tưởng. Tại đây bức họa cuộn thượng như cũ tràn ngập kia cổ xa lạ ma nhân hơi thở, đặc biệt chú trọng ở họa trung Tư Lăng Cô Hồng trên mặt cùng đôi mắt thượng.

Kia trương từ thủy mặc phác họa ra tới thiên dương cánh môi thượng, lại một lần làm Đường Niệm Niệm thấy được rõ ràng đến

dâm (cấm) uế ấn ký.

“.....” Đường Niệm Niệm ngón tay ở tay áo nội búng búng, chịu đựng không có lập tức thiêu hủy này bức họa cuộn xúc động.

Ở nàng trước mặt, Tư Lăng Cô Hồng trên mặt tươi cười dần dần biến mất, hóa thành một uông không gợn sóng hàn đàm, một đôi nhìn bức họa cuộn tròn con người thâm thúy u ám.

Thả đừng nói Đường Niệm Niệm nhìn đến này bức họa cuộn tròn tâm tình không tốt, lúc này Tư Lăng Cô Hồng trong lòng đã có loại giết hết hết thấy tâm tư.

Đương Tuyết Tân đem này đó bức họa cuộn tròn giao cho Đường Niệm Niệm thời điểm, hẳn lúc ấy liền tưởng này bức họa cuộn tròn không nên chỉ vẽ hẳn, có lẽ vẽ Đường Niệm Niệm cũng có. Ở Tuyết Tân biến mất thời điểm, hẳn nhìn Tuyết Tân liếc mắt một cái, ý tứ chính là làm Tuyết Tân đem Đường Niệm Niệm bức họa cuộn tròn toàn bộ giao cho hẳn.

Lúc ấy bọn họ ở Tân Tú Lôi Đài Tái, ở không có nhìn đến Đường Niệm Niệm bức họa cuộn tròn phía trước còn không thể xác định đồng dạng là xuân cung đồ, chính là vô luận có phải hay không, hẳn đã có tính toán tự tìm một ngày đi hủy tận dám can đảm họa Đường Niệm Niệm bức họa người.

Vốn dĩ tính toán ở hôm nay Đường Niệm Niệm ngủ lúc sau khiến cho Tuyết Tân đem bức họa cuộn tròn giao cho hẳn, chính là không nghĩ tới phát sinh trước mắt chuyện này.

Hắn giận, giận không phải họa chính mình dung mạo bức họa cuộn tròn bị người khinh nhờn, lại là nghĩ đến còn không có được đến tay Đường Niệm Niệm bức họa cuộn tròn hay không cũng là như thế, bị người..... Khinh nhờn, hơn nữa lưu lại loại này dâm (cấm) uế dấu vết.

Chỉ cần nghĩ đến này khả năng, Tư Lăng Cô Hồng cả người trên người hơi thở đều trở nên sâu thẳm vô cùng.

Ở như vậy yên tĩnh không khí trung, còn lại chín bức họa cuộn bị một vài bức triển khai, mỗi một bức bức họa cuộn tròn bên trong họa đều là Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt, mỗi một trương thần thái đều không giống nhau, bất quá không hề ngoài ý muốn này đó thần thái đều làm Đường Niệm Niệm cảm giác được quen thuộc, đó chính là này đó thần thái thực rõ ràng đều là Tư Lăng Cô Hồng đối mặt chính mình thời điểm mới có biểu tình.

Vui vẻ khi cong mi cười nhạt thanh nhã Thanh Hoa, ngửa đầu cười vui tiêu sái tùy ý; an tĩnh khi ôn nhu sủng nịch ánh mắt, mềm nhẹ quý trọng thần sắc; ảm đạm thời điểm rũ mắt nhấp môi yên tĩnh tự nhiên, động tình khi thâm thúy u ám ánh mắt, câu hồn nhiếp phách ma mị.

Này đó hết thấy đều bị bức họa cuộn tròn trung ký lục xuống dưới, sau đó mỗi một trương tàn lưu hơi thở đều là như vậy dày đặc, đặc biệt là bị mở ra thứ sáu trương bức họa cuộn tròn, bên trong sở họa cũng không phải xuân (cảm) cung đồ, bất quá là đơn độc Tư Lăng Cô Hồng một cái sườn dung thôi, nhưng mà này một trương bức họa cuộn tròn lại họa đến nhất sinh động, nhập mục tam phân, làm người cảm giác ngay sau đó bên trong Tư Lăng Cô Hồng đều sẽ đi ra giống nhau.

Này trương bức họa cuộn tròn vừa mở ra, Đường Niệm Niệm biểu tình liền hoàn toàn thay đổi, đơn giản là này một trương bức họa cuộn tròn thượng dấu vết cũng nhất rõ ràng, kia khuynh chiếu vào bức họa cuộn tròn thượng nước bọt hong gió sau dấu vết, chỉ bằng mắt thường là có thể đủ thấy.

“Niệm Niệm.”

Nam tử khàn khàn tiếng nói gần gũi truyền vào lỗ tai, hỗn hợp ướt nóng hơi thở.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mặt khom lưng nhìn chính mình Tư Lăng Cô Hồng, bởi vì khom lưng cho nên làm nàng không cần ngửa đầu, ánh mắt nhìn thẳng là có thể đủ đem hấn chính trương khuôn mặt thấy rõ ràng. Không hề chớp mắt nhìn thẳng Tư Lăng Cô Hồng

con người, Đường Niệm Niệm hỏi: “Cô Hồng nhìn đến ấn ký sau suy nghĩ cái gì?”

Tư Lăng Cô Hồng thủy sắc cánh môi nhẹ nhàng một nhấp, nhấp thành một cái thẳng tắp, duỗi tay phủng trụ Đường Niệm Niệm non mịn cầm, mềm nhẹ động tác như là ở phủng một cái dễ dàng rách nát ngọc búp bê sứ.

“Muốn giết người.” Réo rất tiếng nói bởi vì đê thấp mà có chút trầm ách, không có phập phồng lại so với bất luận cái gì hung ác lời nói đều phải lệnh người tin tưởng hẳn lời nói chân thật.

Đây là Tư Lăng Cô Hồng lúc này ý tưởng, ngày thường chỉ cần là Đường Niệm Niệm muốn giết hoặc là không sao cả người trêu chọc nàng, Tư Lăng Cô Hồng liền sẽ trực tiếp ra tay giết, không có muốn cùng không nghĩ.

Chính là lúc này hẳn lại là muốn giết người, bởi vì cái kia hoặc là những cái đó hẳn muốn giết người cũng không ở hẳn trước mặt, hơn nữa khoảng cách hẳn khoảng cách quá xa, hẳn nhất thời không có cách nào tới qua đi, cho nên lúc này chỉ có thể là tưởng.

Đường Niệm Niệm phi thường tán đồng gật đầu, nghiêm túc đáp lại hẳn, “Ta cũng là.”

Ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt, nàng lúc này tròn mắt trừng lớn sáng ngời, lóng lánh bức người sáng rọi, cánh mũi nhẹ nhặn, kiều nộn cánh môi nghiêm túc nhấp, bộ dáng thoạt nhìn thật giống như là ở làm một kiện trọng yếu phi thường quyết định. Trên thực tế trước mắt chuyện này đối với Đường Niệm Niệm tới nói, đích xác rất quan trọng.

Có thể ảnh hưởng tâm tình của nàng đến trình độ như vậy, có thể không quan trọng sao.

Tư Lăng Cô Hồng vốn dĩ bởi vì chính mình dự đoán mà nặng nề tâm tình, ở nhìn đến nàng dáng vẻ này sau, thật giống như là băng tuyết

gặp âm dương, một chút bị hòa tan trở thành thủy, chỉ còn lại có đối Đường Niệm Niệm yêu thích.

Phủng Đường Niệm Niệm ngón tay cọ xát nàng nhấp cánh môi, mềm mại thủy nhuận xúc cảm làm người muốn ngừng mà không được. Tư Lăng Cô Hồng nhu thấp giọng nói: “Niệm Niệm muốn giết ai ta đều sẽ đi sát, hiện tại không cần khó chịu tốt không?”

Đường Niệm Niệm không chút do dự lắc đầu. Không tốt.

Tư Lăng Cô Hồng chẳng những không có sinh khí, ngược lại bị Đường Niệm Niệm này không tự giác làm nũng giống nhau hành vi cấp chọc cười, cả trái tim thần đều hóa thành một hồ xuân thủy, đối Đường Niệm Niệm ôn nhu trấn an nói: “Kia Niệm Niệm muốn ta như thế nào làm mới không khó chịu?”

Làm Cô Hồng như thế nào làm mới không khó chịu?

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt. Vấn đề này nàng thật đúng là không có nghĩ tới, chọc đến nàng không thoải mái người là cái kia vẽ tranh cùng khinh nhờn Cô Hồng người. Cô Hồng bản nhân cũng không có bất luận cái gì sai lầm, này trừng phạt cũng không nên từ Tư Lăng Cô Hồng đi thừa nhận, huống chi thật sự trừng phạt Tư Lăng Cô Hồng nàng cũng căn bản là không thể đi xuống nặng tay.

“Ân?” Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt chút nào không rời Đường Niệm Niệm biểu tình, xem nàng vẽ mặt tự hỏi bộ dáng, cũng không thúc giục nàng, chỉ là dùng thấp thấp giọng mũi tới nhắc nhở nàng một tiếng.

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm hấn tràn ngập phóng túng ôn nhu thần sắc, tựa hồ còn mang theo điểm dụ dỗ ý tứ, dụ dỗ nàng đối hấn làm chút cái gì, kia trong ánh mắt giống như còn có chút chờ mong, chờ mong nàng sẽ đối hấn làm cái gì.

Đường Niệm Niệm cảm thấy chính mình xem đến quá cẩn thận, lại cảm thấy chính mình tưởng quá nhiều. Ai sẽ chờ mong chính mình bị phạt đâu? Cô Hồng lại không phải ngu ngốc.

Chỉ là nàng lại không biết, ở nàng trước mặt, Tư Lăng Cô Hồng lại thông minh cũng sẽ biến thành ngu ngốc, một cái ngây ngốc chỉ biết vì chính mình tâm tâm niệm niệm nàng vui vẻ si nhi.

Thấy Đường Niệm Niệm một hồi đều không có nói chuyện, Tư Lăng Cô Hồng cười khế vì tiếp tục bắt đầu vì nàng cởi áo tháo thắt lưng, chuẩn bị hầu hạ nàng tắm gội rửa sạch, “Niệm Niệm có thể chậm rãi tưởng.”

Hắn rõ ràng Đường Niệm Niệm tính tình, chỉ cần làm nàng tưởng chuyện khác, như vậy nàng tự nhiên liền sẽ ở lúc ấy quên đi tự hỏi chuyện khác, như thế nói tự nhiên liền nhất thời quên mất bởi vì kia bức họa cuộn tròn sự tình rước lấy không thoải mái.

Hiện thực cũng cùng Tư Lăng Cô Hồng suy nghĩ giống nhau, bị Tư Lăng Cô Hồng những lời này cấp mang đi tư duy Đường Niệm Niệm, trong đầu một chốc một lát cũng chỉ nhớ rõ tự hỏi chuyện này, kia cổ bởi vì bức họa cuộn tròn nội dung mà mang đến buồn bực cũng tự nhiên rời đi nàng tư duy.

Ở Đường Niệm Niệm thất thần không tự giác trung, Tư Lăng Cô Hồng đã đem nàng xiêm y cấp thoát tẫn, nữ tử giao mỹ mềm dẻo thân mình hoàn mỹ đứng ở lăng Cô Hồng trong tầm mắt, nõn nà mỹ ngọc giống nhau da thịt ở mê ly dưới ánh trăng càng thêm dẫn người tà niệm.

Tư Lăng Cô Hồng rút đi chính mình giày vớ, thật cẩn thận ôm Đường Niệm Niệm tiến vào suối nước nóng nội.

Ấm áp nước ôn tuyền bao vây toàn thân xúc cảm cùng độ ấm, một chút đem Đường Niệm Niệm thần trí cấp kéo lại, nhịn không được “Ngô” một tiếng khẩu thân ngâm.

Nóng hầm hấp hơi nước trung, Đường Niệm Niệm mở to thủy lượng con người ngây thơ nhìn mất Tư Lăng Cô Hồng, bưng tỉnh nhớ tới bọn họ tới này tới chính là tới súc tầy.

Chỉ là bọn hắn là tới súc tầy, vì cái gì Cô Hồng không cởi quần áo?

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn Tư Lăng Cô Hồng, ngón tay lôi kéo Tư Lăng Cô Hồng trên người bị nước ôn tuyền cấp tằm ướt dính vào trên người màu trắng lụa y.

Nàng ánh mắt cùng thần sắc đều quá rõ ràng, Tư Lăng Cô Hồng lại như thế nào sẽ không rõ ràng lắm nàng nghi vấn.

Chỉ là Tư Lăng Cô Hồng cũng không có nói lời nói, trắng nõn ngón tay thon dài mềm nhẹ vì Đường Niệm Niệm cởi bỏ trên đầu dây cột tóc cùng vật trang sức trên tóc, làm nàng một đầu nhu thuận đen bóng tóc đẹp rồi tung xuống dưới. Kia căn căn nhu mỹ sợi tóc rơi rụng ở Đường Niệm Niệm mượt mà trên đầu vai, sấn đến nàng khuôn mặt càng thêm nhỏ xinh tinh xảo, vô luận chính là kia mi kia mắt vẫn là cái mũi môi đỏ đều tinh xảo tuyệt luân, làm người nhìn luyến tiếc dời đi tầm mắt.

Đường Niệm Niệm trong mắt nghi hoặc càng thêm nồng đậm, một đôi trong trẻo con ngươi xuyên thấu qua hơi nước chuyên chú nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, sau đó nàng liền phát hiện Tư Lăng Cô Hồng khác thường.

Tư Lăng Cô Hồng lỗi tai đỏ!

Đường Niệm Niệm phát hiện điểm này lúc sau, vốn dĩ chuyên chú dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên mặt ánh mắt lập tức chuyển dời đến hấn hồng nhuận trên lỗ tai, thỉnh thoảng lại nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt, nhìn đến hấn kia có chút tự do ánh mắt.

“Cô Hồng.....” Đường Niệm Niệm trong lòng đột nhiên dâng lên tới một cổ sung sướng, này cổ sung sướng tới thực đột nhiên, nhưng là lại rất trực tiếp làm nàng nhin không được tràn ra miệng cười, liền kêu gọi thanh đều nhiễm kéo hoãn ý cười.

“Ân?” Tư Lăng Cô Hồng vì nàng tẩy sơ tóc đẹp ngón tay một đốn, rũ mắt xem nàng. Mặt lớn lên lông mi bởi vậy cơ hồ che khuất hấn hơn phân nửa đồng tử, mông lung đến thấy không rõ hấn trong mắt gọn sóng, lại không cách nào che giấu hấn ôn nhu. Kia dính lên hơi

nước ngưng kết bọt nước mặt trường lông mi như là vô pháp thừa trọng run rẩy vài cái, bại lộ hẳn nội tâm không bình tĩnh.

Đường Niệm Niệm đột nhiên vươn tay, một chút đụng chạm tới rồi Tư Lăng Cô Hồng kia phiếm hồng lỗ tai.

Chớp chớp mắt, trên mặt tươi cười cũng càng thêm xán lạn. Quả nhiên nóng hằm hập!

“Cô Hồng, người lỗ tai đỏ.” Đường Niệm Niệm như thế chắc chắn nói ra chân tướng.

“..... Ân.”

“Thực nhiệt thực nhiệt.”

“.....”

Đường Niệm Niệm ánh mắt từ Tư Lăng Cô Hồng lỗ tai lại chuyển dời đến hẳn trên mặt, chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt thế nhưng cũng hiện lên một tầng đỏ ửng. Này đỏ ửng chẳng những không có làm hẳn có vẻ khiếp nhược, ngược lại mỹ lệ đến kinh người, đặc biệt là xứng với hẳn kia thâm thúy đôi mắt, như vậy sâu thẳm lại sạch sẽ.

Đường Niệm Niệm đều không cảm bị này đột nhiên tuyệt thế nam sắc cấp lung lay lên đồng trí.

“Cô Hồng, người mặt cũng đỏ.” Nắm lấy Tư Lăng Cô Hồng lỗ tai bàn tay di động đến hẳn gò má thượng, tinh tế bóng loáng xúc cảm còn có ấm áp độ ấm như là có thể dính trụ người tay giống nhau, Đường Niệm Niệm nâng lên lông mi, một đôi sáng ngời chớp động ý cười cùng nghi hoặc đồng tử chuyên chú nhìn Tư Lăng Cô Hồng, hỏi: “Người ở thẹn thùng, vì cái gì?”

Tư Lăng Cô Hồng xê dịch môi, chỉ thở dài một tiếng gọi một tiếng, “Niệm Niệm.”

Hắn ánh mắt tự do một chút, đem còn phiêu phù ở hai người bốn phía mùi hương bức họa cuộn tròn xem ở trong mắt.

Tuy là Tư Lăng Cô Hồng, ở đối mặt Đường Niệm Niệm thời điểm, nhìn đến bốn phía đều là họa chính mình xuân (cảm) cung đồ, mặt trên tràn đầy người khác hơi thở cùng dâm (cảm) uế hong gió ẩn kị, hơn nữa này đó bức họa cuộn tròn đều bị Đường Niệm Niệm thấy được rõ ràng, cái này làm cho hắn có chút khác thường.

Bởi vậy, hắn không có bỏ đi chính mình xiêm y, ở Đường Niệm Niệm chuyên chú cực nóng sáng ngời dưới ánh mắt, không tự giác đổ bên tai.

Đường Niệm Niệm cũng đã nhận ra chung quanh còn ở bức họa cuộn tròn, lại lần nữa nhìn đến này mùi hương bức họa cuộn tròn bên trong nội dung, lại xem lúc này chính mình cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng chỗ suối nước nóng sương mù bên trong.

Ái mọi hoàn cảnh, xích (cảm) lửa thân hình, Tư Lăng Cô Hồng ôn nhu thâm thúy ánh mắt, động tình giống nhau ửng đỏ mỹ lệ không rảnh mặt tuấn dung.

Một màn này cùng bức họa cuộn tròn bên trong nội dung là cỡ nào tương tự, chỉ là này bức họa cuộn tròn nếu không phải người khác họa nhưng thật ra không có gì, nhưng xem như càng thêm lửa nóng không khí tình thú, chính là cố tình này bức họa cuộn tròn chính là người khác họa, hơn nữa còn mang theo người khác trên người dâm (cảm) loạn nước bọt dấu vết.

Mười đoàn màu trắng ngà liên hỏa đột nhiên nở rộ ở trong không khí, đem kia mùi hương cuộn tất cả cắn nuốt, đốt cháy liên tro tàn đều không có dư lại.

“Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn Tư Lăng Cô Hồng, đặt ở hắn trên mặt ngón tay duỗi đến hắn lông mi thượng, đụng vào, cảm thụ kia lông mi rung động, nghiêm túc nói: “Cô Hồng vừa mới hỏi ta muốn cho Cô Hồng như thế nào làm, ta mới sẽ không khó chịu.”

Tư Lăng Cô Hồng ngạc nhiên, “Niệm Niệm nghĩ tới?”

Đường Niệm Niệm gật đầu, nhìn Tư Lăng Cô Hồng con ngươi lóe lóe.

Tư Lăng Cô Hồng không có bất luận cái gì chần chừ mỉm cười hỏi nói: “Kia Niệm Niệm muốn cho ta như thế nào làm?”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói: “Ta phải cho Cô Hồng vẽ tranh.”

“Àn?” Tư Lăng Cô Hồng ngần ngừ.

Đường Niệm Niệm ánh mắt không hề chớp mắt nhìn hần, lặp lại giải thích nói: “Ta phải cho Cô Hồng vẽ tranh, Cô Hồng động tình bộ dáng chỉ có ta có thể xem ta có thể họa.” Ngón tay theo Tư Lăng Cô Hồng lông mi hoạt động, từ đuôi mắt, mí mắt đến mũi môi, “Động tình thời điểm Cô Hồng, mới không phải họa như vậy.”

Tư Lăng Cô Hồng nghe hiểu, cũng minh bạch Đường Niệm Niệm ý tứ.

Hần trương trương môi, nhìn Đường Niệm Niệm nghiêm túc thần sắc, chung nói ra vẫn là nhiều nhất đối nàng nói cái kia tự, tràn ngập ôn nhu sủng nịch cùng dung túng cái kia tự.

“Hảo.”

Một chữ rơi xuống, Đường Niệm Niệm mặt giãn ra mà cười, ngửa đầu ở Tư Lăng Cô Hồng trên môi thiển hôn hạ, “Ta sẽ họa đến càng tốt.”

Tư Lăng Cô Hồng sờ sờ mái tóc của nàng, cười nhẹ lại lần nữa hỏi: “Kia Niệm Niệm muốn ta như thế nào làm?”

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn bốn phía, nói: “Đệ nhất bức họa như vậy.”

Suốt mười một bức họa cuốn, tuy rằng toàn bộ đều bị Đường Niệm Niệm cấp thiêu hủy không còn một mảnh, chính là bên trong nội

dung hai người đều xem qua, hơn nữa đều nhớ rõ ở trong đầu.

Tư Lăng Cô Hồng vuốt ve Đường Niệm Niệm tóc đẹp động tác tạm dừng hạ, mặt trường lông mi hạ con ngươi thâm thúy u ám, lại phi vẫn đục hắc mà là không hề tỳ vết hắc, giống như một ông lốc xoáy, có thể đem người hồn phách đều hấp dẫn.

“Hảo.”

Một tiếng ứng hảo, Tư Lăng Cô Hồng từ suối nước nóng trung đứng dậy, chân trần đi đến suối nước nóng bên vừa lúc có một khối bóng loáng cục đá biên.

Lúc này không trung nửa che khuất minh nguyệt mây mù vừa lúc phiêu tán khai, minh nguyệt sáng tỏ quang hoa khuynh tươi xuống tới, mờ mịt ở Tư Lăng Cô Hồng trên người. Suối nước nóng phản ánh ra tới sóng nước lấp lánh, ánh trắng thanh sáng trong, hết thấy chiêu hoa sáng ngời đều bị Tư Lăng Cô Hồng cấp thu lấy giống nhau.

Hắn một thân đơn bạc màu trắng trường bào tay dài bị nước ôn tuyền tắm ướt dính trệ ở hắn trên người, đem thân hình hắn đường cong hoàn mỹ phác họa ra tới, cái loại này cứng cõi tinh tráng so khoa trương cao tráng càng thêm mê người giàu có sức bật, cái loại này lực cùng mỹ kết hợp làm người chỉ là xuyên thấu qua ướt đầm quần áo nhìn lại đều nhin không được bị mê đi thần trí.

Hắn tóc đen như mực, từ bả vai đi xuống mặc pháp đều ướt dính rũ ở sau lưng, hoàn mỹ không tỳ vết khuôn mặt ở nguyệt hoa sóng gợn lăn tăn chiếu ánh trung quá mức mê huyền, giống như không chân thật dưới ánh trắng thần chi. Cặp kia ngưng tụ nguyệt tinh phách con ngươi, chính nghiêng mắt triều suối nước nóng trung Đường Niệm Niệm nhìn, ôn nhu thâm thúy đến đem thanh sáng trong ánh trắng, ấm áp nước ôn tuyền đều cấp so đi xuống.

Đường Niệm Niệm nhìn, bình tĩnh nhìn, chỉ cảm thấy thấy thế nào đều xem không đủ. Người này thật sự đẹp đến vô luận như thế nào đều xem không nề xem không đủ.

“Niệm Niệm cần phải vẽ?” Này cơ hồ không chân thật dưới ánh trăng chân tiên nói chuyện.

Đường Niệm Niệm con người lập loè, từ suối nước nóng trung phiêu khởi, liền trên người thủy trệ đều không có lau khô.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn này thủy ra phù dung cảnh đẹp, trong mắt hiện lên một sợi bất đắc dĩ. Một kiện màu nguyệt bạch nhuộm đẫm màu thủy lam tựa tử kinh hoa phù văn áo ngoài từ túi Càn Khôn lấy ra tới, người khác cũng tới rồi Đường Niệm Niệm trước mặt, thân thủ vì nàng phủ thêm, sau đó vì nàng lấy ra án kỉ bày biện nàng trước mặt, giấy và bút mực nhất nhất vì nàng phóng hảo.

Này phiên hành vi bị Tư Lăng Cô Hồng làm được nước chảy mây trôi tự nhiên.

Đường Niệm Niệm hoàn hồn thời điểm, trước mắt nên chuẩn bị đều chuẩn bị tốt, hơn nữa tại án kỉ bên cạnh còn có một chõng điểm tâm cùng nước trái cây. Đây là Tư Lăng Cô Hồng chuyên môn chuẩn bị, miễn cho Đường Niệm Niệm họa mệt mỏi, hảo cho nàng trên đường ăn uống.

Hắn căn bản là không có suy xét quá, nếu Đường Niệm Niệm họa một bức họa trên đường còn muốn ăn uống nói, kia hắn phải vẫn luôn liên tục một động tác chờ nàng họa hảo, này đến nhiều vất vả?

Có lẽ Tư Lăng Cô Hồng nói rõ, chỉ là cũng không có để ý chính mình.

Tư Lăng Cô Hồng đem dính hảo mực nước bút lông đưa đến Đường Niệm Niệm trong tay, dựa gần, ở nàng bên tai thấp giọng hỏi nói: “Niệm Niệm muốn ta như đệ nhất bức họa như vậy tự tiết?”

Đường Niệm Niệm miễn cảm run rẩy, nghiêng đầu liền cùng Tư Lăng Cô Hồng lúc này thâm thúy ánh mắt đánh vào cùng nhau, thiếu chút nữa bị bên trong gợn sóng hút đi vào. Nghiêm túc từ Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt đánh giá tới rồi hắn ngược lại đến dưới thân, ở Tư Lăng Cô Hồng thâm thúy lộ ra điểm nghi vấn trong ánh mắt, Đường

Niệm Niệm nghiêm túc lại bình tĩnh hỏi: “Chẳng lẽ Cô Hồng không có biện pháp chính mình động tình? Kia muốn ta trước giúp Cô Hồng ngạnh lên sao?”

Tư Lăng Cô Hồng con người hơi hơi co rụt lại, thân thể theo Đường Niệm Niệm câu này quá mức trắng ra trực tiếp lời nói mà căng chặt.

“..... Không cần.” Thở dài một tiếng nói nhỏ, Tư Lăng Cô Hồng rũ xuống con người, che khuất bên trong ôn nhu ý cười còn có một sợi bất đắc dĩ.

Niệm Niệm a Niệm Niệm.

Người như thế nào biết được, ở người trước mặt, ta như thế nào sẽ bất động tình?

Tư Lăng Cô Hồng biết nếu làm Đường Niệm Niệm thân thủ tới giúp hẳn động tình nói, vì làm thỏa mãn Đường Niệm Niệm vẽ tranh yêu cầu, hẳn nhất định sẽ nhịn xuống làm nàng họa xong, chính là kia tuyệt đối là một loại vô cùng dày vò.

Chẳng sợ, không cần nàng thân thủ tới, đối với hẳn tới nói dày vò cũng chưa chắc hảo bao nhiêu.

Tư Lăng Cô Hồng trở lại suối nước nóng thạch bên, ánh mắt lẳng lặng nhìn Đường Niệm Niệm, sau đó bắt đầu thoát ý.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, cầm bút lông tay có chút run nhẹ, nhìn trước mắt thoát ý Tư Lăng Cô Hồng, nàng đột nhiên phát hiện này vẽ tranh chưa chắc là cái ý kiến hay, ít nhất nàng hiện tại chỉ là nhìn Tư Lăng Cô Hồng cởi quần áo liền tim đập chậm rãi không chịu khống chế, có loại miệng khô lưỡi khô cảm giác.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc. Nàng không phải lần đầu tiên xem Tư Lăng Cô Hồng cởi quần áo, chính là vì cái gì cảm giác lần này như vậy khẩn trương? Liền Tư Lăng Cô Hồng cởi quần áo ngón tay động tác cũng xem đến và rõ ràng.

Đường Niệm Niệm lại nơi nào sẽ minh bạch, nàng hiện tại phải làm sự tình người ở bên ngoài xem ra, căn bản chính là ở chơi tình thú.

Tư Lăng Cô Hồng thoát y động tác không chậm cũng không mau, nhất cử nhất động đều mang theo trời sinh thanh nhã yên tĩnh, chỉ là nhìn hần động tác đều làm người cảm thấy là một loại nghệ thuật, một loại hưởng thụ.

Xiêm y y khâu viên viên cởi bỏ, đai lưng bóc ra, quần áo cũng không có rời đi thân hình hần, chỉ là đại đại rộng mở.

Trắng nõn giống như ngọc sứ da thịt bại lộ bên ngoài, ở dưới ánh trăng có loại noãn ngọc ôn nhuận cùng ngạnh lã, không có khoa trương xông ra cơ bắp, chỉ là cứng cõi thân thể lưu sướng đường cong, so với kia ướt dính quần áo phác họa ra tới càng thêm hoàn mỹ, đủ để cho vô số nữ tử thét chói tai si mê nam tính thân hình.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không có vội vã động, hần ánh mắt lẳng lặng nhìn Đường Niệm Niệm, đối đãi nàng đậm tĩnh lại dường như ngọc mông con người, kia đáng yêu nuốt nước miếng động tác.

Thủy sắc cánh môi nhẹ nhàng gợi lên, sủng nịch tươi cười xuất hiện ở hần trên mặt, giờ khắc này hần gợi cảm phải gọi người vô pháp nhìn thẳng.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng kêu.

“A.....” Đường Niệm Niệm cơn điều kiện ứng.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng, lông mi hơi hơi nửa rũ xuống tới, thanh âm đê thấp có chút ám ách, “Họa mau chút.”

Hần bỗng không muốn thúc giục nàng, chính là nhìn trước mắt nữ tử, hần lý trí ở bị khiêu chiến.

Một đầu mực tàu giống nhau tóc đẹp không hề vật trang sức trên tóc rối tung, một trương ngâm sau nước ôn tuyền mà đỏ bưng ướt át tinh xảo dung nhan, chuyên chú nóng rực tầm mắt, ngọc ngọc đáng

yêu biểu tình. Một bộ đơn bạc áo ngoài căn bản là che không được nàng mỹ lệ đáng người, đặc biệt là như vậy chỉ có một kiện đơn bạc áo ngoài ngược lại sấn đến nàng da thịt như ẩn như hiện, càng thêm dụ hoặc người tâm thần.

Tư Lăng Cô Hồng có chút hối hận chính mình không có cho nàng mặc hảo xiêm y, cố tình chỉ là khoác một kiện áo ngoài.

Hiện giờ nhìn Đường Niệm Niệm bộ dáng này, nghĩ Đường Niệm Niệm kế tiếp phải làm sự tình, hấn trong lòng biến có cổ xúc động, có cổ đem Đường Niệm Niệm áp chế tại đây vẽ tranh án kỉ thương hảo hảo yêu thương xúc động, muốn gặm thực nàng cánh môi nàng da thịt, làm nàng cả người đều thuộc về hấn, hận không thể đem nàng dung nhập huyết nhục của chính mình cốt tủy trung.

Bởi vì Tư Lăng Cô Hồng rử mắt, Đường Niệm Niệm nhìn không thấy hấn tròng mắt nội kia thâm thúy gợn sóng, còn hoàn toàn không biết tự chính mình là đang câu dẫn một đầu cuồng thú gật đầu, “Hảo.”

Đường Niệm Niệm lo chính mình nghiêm túc tưởng, là nên họa mau chút, bằng không như vậy nhất định sẽ bị câu dẫn nhện không được ăn luôn Cô Hồng.

Này rốt cuộc là ai câu dẫn ai, ai lại nói được rõ ràng đâu?

.....

Minh nguyệt trên cao, nước ôn tuyền tiếp nước sương mù hôi hổi, thanh phong đều giống bị nhiễm nóng rực.

Nam tử hơi trọng thờ dốc ở yên tĩnh trong đêm đen phá lệ rõ ràng, này lộ ra một chút ẩn nhẫn tiếng thờ dốc ở như vậy địa vực, dường như cũng bị nước ôn tuyền hơi nước cấp xâm nhiễm, ướt át gọi cảm đến trêu chọc mọi người lý trí.

Đầy đất bạch sam, một hồ hơi nước.

Nam tử tóc đen hạ khuôn mặt tuyệt thế vô song, cái trán lược dính hãn trệ, như ngọc da thịt lộ ra động tình mỹ lệ. Tinh tế tuần dật mặt mày buông xuống, tầm mắt hảo không chéch đi nhìn chăm chú vào phía trước vẽ tranh nữ tử, cặp kia con người sâu thẳm đến giống như tùy thời đều phải lộ ra thích cuồng cuồng thú, khẽ nhếch môi đồ suyễn ra nóng rực hơi thở.

Lược cùng mỹ kết hợp ngực theo hạ thân bàn tay động tác hơi hơi phập phồng.

Một màn này, giống như trích tiên sa đọa, so chân chính ma quỷ dụ dỗ càng thêm rung động lòng người, khiếp người tâm hồn.

Rõ ràng là dâm (cảm) loạn hành vi, vào lúc này Tư Lăng Cô Hồng làm tới lại không có một chút cảm thấy thẹn, tự nhiên thông dong đến giống như hãn hiện tại chỉ là ở làm nhất tầm thường đánh đàn soạn nhạc, kia phân thông dong làm hãn càng thêm mị lực mười phần, giống như cao cao tại thượng đế vương.

Đặc biệt là cặp kia con người, như vậy thâm thúy lại ôn nhu, cuồng loạn lại lý trí, vui thích lại ẩn nhẫn, gợi cảm đến không thể tưởng tượng.

Chẳng sợ nơi này chỉ là sơn dã suối nước nóng trì, hãn làm chuyện như vậy, lại giống như cao không thể phân thần chi, lệnh người nhìn không được muốn đi cúng bái, hận không thể quỳ sát thân mình, thành kính đi tới gần hãn, hy vọng xa vời được đến hãn âu yếm.

Giờ khắc này, đang ở vẽ tranh Đường Niệm Niệm cảm thấy, kia một vài bức xuân cung đồ thật là khinh nhờn Cô Hồng, bên trong người căn bản là không phải Cô Hồng, chẳng sợ bộ dáng họa đến lại giống như cũng không phải Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng kia phân thần vận, kia phân phong hoa, tuyệt phi người khác có thể dũng hướng muốn đi miêu tả ra tới.

Chỉ có ở Đường Niệm Niệm trước mặt, Tư Lăng Cô Hồng mới có thể triển lộ hoàn mỹ chính mình, bày ra ra toàn bộ chính mình. Liên

giống như khổng tước theo đuổi phối ngẫu đều thích triển lộ ra mỹ lệ nhất tước vũ, chỉ có ở trước mặt người mình yêu, Tư Lăng Cô Hồng mới có thể muốn đối phương ánh mắt đối chính mình hấp dẫn, đến nỗi những người khác, hẳn liền một tia tâm tư đều không đáng.

“Yêu tinh! Đây mới là thư thượng nói yêu tinh!” Đường Niệm Niệm bộ mặt biểu tình nhắc mãi, lại ngắm Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, nhanh chóng vẽ tranh, lại bổ thêm một câu, “Vẫn là yêu tinh vương.”

Lúc này dựa hoạt thạch Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng ở làm động tình sự, chính là lý trí lại còn ở, bằng không hẳn liền không phải tiếp tục ngốc tại nơi này, mà là nên đem Đường Niệm Niệm áp chế ở trên bàn.

Rõ ràng nghe được Đường Niệm Niệm nhắc mãi ngôn ngữ, Tư Lăng Cô Hồng đáy mắt hiện lên một sợi bất đắc dĩ.

Yêu tinh?

Niệm Niệm người lại có biết hay không.

Ở ta trong mắt, người mới là kia nhất hoặc nhân yêu tinh.

Nếu không..... Hẳn lại như thế nào chỉ là nhìn nàng, liền động tình đến tận đây?

“Niệm Niệm.....” Một tiếng ám ách kêu gọi từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng truyền ra, hỗn hợp thấp thấp nóng rực thờ dốc, giống như trên thế giới cường liệt nhất mei dục.

Đường Niệm Niệm thân thể đều cơ hồ bị thanh âm này cấp điểm, hung hăng từ án kỉ ngẩng đầu, trừng mắt Tư Lăng Cô Hồng bộ mặt biểu tình nói: “Người tưởng ta đem người ngay tại chỗ tử hình sao!”

Phụt.....

Tư Lăng Cô Hồng cười.

Này cười vào lúc này hấn khuôn mặt thượng thế nhưng có loại nói không hết gọi cảm ma mị, thiếu chút nữa làm Đường Niệm Niệm mặt vô biểu tình duy trì không đi xuống.

Tư Lăng Cô Hồng cong mi nhìn Đường Niệm Niệm, ôn nhu, khản khản, dụ dỗ giống nhau nói ra hai chữ.

“Ta tưởng.”

Đường Niệm Niệm trong đầu giống như nổ tung bạch quang.

-----oOo-----

Chương 206: Cô Hồng Tuyết Tân liễu mạng, Cô Hồng thắng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Một hồ nước ôn tuyền, ướn nóng hơi nước mông lung, che khuất đầy đất một hồ xuân sắc, u tĩnh đêm bị nam tử thờ dốc nữ tử khấu thân ngâm đảo loạn, suốt đêm văn thanh phong cũng bị nhiễm nóng rực độ ấm.

Ám màu xanh lá án kĩ cái bàn, ngà voi ngọc thạch giá bút, từng cây ngọc trụ cán bút hung thú da lông cao cấp bút lông chính tề treo ở giá bút thượng, kim ngọc điêu khắc chạm rồng lư hương bên trong trôi nổi ra tới thanh u thuốc lá, hình đồng du long ở trong không khí một tụ một tán.

Một bộ trắng tinh bức hoạ cuộn tròn giấy Tuyên Thành thượng, một người thanh mặc miêu tả nam tử thân ảnh rất sống động khắc ở mặt trên, bức hoạ cuộn tròn trung miêu tả cảnh sắc mông lung, hết thấy quang điểm đều dừng ở ỷ ngòi hoạt thạch mặt cỏ suối nước nóng bên cạnh nam tử.

Đại rộng mở tay áo rộng bạch y, khăn trí hoàn mỹ thân hình, một đầu rối tung mặc phát, nam tử mặt mày cực hạn vô pháp dùng ngôn ngữ hình dung, dung nhan tuyệt thế vô song, cơ hồ không giống phàm nhân, mà là trời cao hoàn mỹ kiệt tác, đã chịu thiên địa bất công hậu ái, ngưng tụ thiên địa tinh diệu mà thành, thiên nhân chi tư, lệnh người động dung.

Đây là một bức xuân (khăn) cung đồ, một bức nam tử tự tiết xuân (cầm) cung đồ.

Bức hoạ cuộn tròn bị dùng ngọc thạch đè ở thanh đàn sắc án kĩ trên mặt bàn, để tránh nó bị ban đêm thanh phong cấp thổi chạy. Ở bức

hoạ cuộn tròn một bên còn có một con dím mực nước bút lông ném ở mặt trên, này bút lông bị ném đến có chút loạn, đem thanh đàn án kỉ mặt bàn đều cấp làm dơ, có thể thấy được bút lông bị chủ nhân ném đi thời điểm, này chủ nhân động tác dồn dập.

Này án kỉ mặt bàn tán loạn, vừa lúc đối ứng phía trước không xa suối nước nóng bên cạnh nam nữ lúc này mê loạn quần quýt si mê.

Không trung minh nguyệt ở thời điểm này lại bị phiêu tán lại đây mây mù cấp che đi nửa khuôn mặt, thiên địa một chút trở nên tối tăm rất nhiều, nước ôn tuyền nước ao sóng lân lân, một tiếng nước ao vẫy ra thanh âm, hai người thân ảnh liền từ nước ôn tuyền bên cạnh ao thượng mặt cỏ hoạt tiến suối nước nóng bên trong.

Suối nước nóng thủy ôn vốn là ấm áp, hai người thân hình động tình thân hình nóng rực, hai người giao triền liền hơi thở đều trở nên nóng rực vô cùng.

Thời gian dần dần qua đi, bóng đêm dần dần hóa tán, phía đông một sợi bạch quang xẹt qua hắc ám.

Suối nước nóng, Đường Niệm Niệm đã sớm rúc vào Tư Lăng Cô Hồng nói ngủ say qua đi, tinh xảo khuôn mặt nhỏ thượng còn tàn lưu tình yêu sau ửng hồng, mặt mày tựa tàn phi tàn, vốn dĩ thủy nộn nông cạn môi lúc này đã đỏ bừng sưng đỏ, cho dù là trong lúc ngủ mơ còn ở nhẹ nhàng hoạt động, mơ hồ có thể nghe thấy bên trong nỉ non oán giận, “Nói tốt là, ta phạt ngươi, lại phạm quy.....”

Tư Lăng Cô Hồng đang ở vì nàng rõ ràng thân mình, nghe thế câu nói trên mặt lộ ra ôn nhu tươi cười, thấp thấp ở Đường Niệm Niệm bên tai trấn an nói: “Ân, đều là ta không tốt.”

Lần này sự tình rốt cuộc là ai câu dẫn ai còn thật sự nói không rõ.

Ít nhất Tư Lăng Cô Hồng ở cuối cùng kia một khắc, thật là cố ý câu dẫn Đường Niệm Niệm.

Chính là Đường Niệm Niệm chính mình lại không biết, nàng ở Tư Lãng Cô Hồng trong mắt bộ dáng, làm sao không phải ở không có lúc nào là câu dẫn hấn?

Chỉ khoác một kiện đơn bạc xiêm y cho hấn họa xuân (cấm) cung đồ, hơn nữa dùng như vậy lửa nóng khát vọng ánh mắt nhìn chăm chăm hấn, kia thỉnh thoảng nuốt nước miếng động tác nhỏ cố tình lại cố nén nghiêm trang bộ dáng, ở Tư Lãng Cô Hồng trong mắt đó là đáng yêu khả nhân tới rồi cực điểm, một chút ở chằm ngòi hấn lý trí.

Tư Lãng Cô Hồng trấn an thanh âm thấp nhu so giờ phút này nước ôn tuyền càng thêm ôn hoạt, cũng không biết lúc này ngủ say Đường Niệm Niệm rốt cuộc nghe thấy được không có, bất quá nàng kia hơi hơi nhăn hai hàng lông mày lại ở Tư Lãng Cô Hồng như vậy hỏi rõ lời nói nhỏ nhẹ trấn an hạ giãn ra, hóa thành an tâm điềm tĩnh nhu hòa.

Tự mình ôn nhu vì Đường Niệm Niệm rửa sạch hảo thân mình, lại cho nàng cùng chính mình thay sạch sẽ xiêm y sau. Tư Lãng Cô Hồng ôm còn ở ngủ yên Đường Niệm Niệm đi đến án kỉ bên cạnh, rũ mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm hoàn thành họa tác.

Màu trắng giấy Tuyên Thành, màu đen bút mực, mông lung cảnh, tuyệt thế người, vô song phong hoa.

Này phó họa tác luận đặt bút phong kỹ xảo cũng không thể nói là tuyệt thế chi tác, bất quá xem ở Tư Lãng Cô Hồng trong mắt lại so với hấn xem qua bất luận cái gì tuyệt phẩm họa tác đều phải hoàn mỹ.

Tư Lãng Cô Hồng buông ra một bàn tay đặt ở Đường Niệm Niệm họa tác thượng, lòng bàn tay cách nửa tấc khoảng cách dọc theo họa tác nội mỗi một cái đường cong du tẩu, trên mặt tươi cười cũng theo thời gian quá khứ càng ngày càng nùng càng ngày càng nhu hòa vui thích.

Ở thủ hạ của hấn họa tác bút mực cũng một chút làm, kia mực nước tựa hồ cũng bị giao cho nào đó năng lượng, thoạt nhìn có loại sống

cảm giác.

Như vậy cảm giác cấp này bức họa làm mang đến lớn hơn nữa mỹ lực cùng sinh khí, ở Tư Lăng Cô Hồng trong tầm mắt, kia họa tác nội cùng hẳn khuôn mặt như lúc ban đầu thứ nhất người buông xuống đôi mắt tựa hồ run rẩy hạ, nhẹ nhàng một cái giống như ảo giác hình ảnh, lại là như thế mê hoặc lòng người.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng tươi cười sung sướng gật đầu triều trong lòng ngực người cúi đầu một hôn, sau đó thật cẩn thận đem trước mặt bức họa cuộn tròn thu lên, phát tay chi gian kia án kỉ, giấy và bút mực đều tại chỗ biến mất không thấy.

Trở lại phong hà trong vườn mặt hai người cư trú sân sương phòng, Tư Lăng Cô Hồng mềm nhẹ đem Đường Niệm Niệm đặt ở tân trải lên khăn trải giường trên giường, vì nàng cái hảo chần mỏng, phát tay ở chung quanh bố trí thượng cái chần, ngăn cách ngoại tại tiếng vang cùng có chút mát lạnh thời tiết.

Làm xong này đó lúc sau, Tư Lăng Cô Hồng lại nhìn mắt Đường Niệm Niệm, sau đó đi ra sương phòng đi tới an tĩnh đình viện.

“Chủ nhân.” Không mang quý dị thanh âm ở an tĩnh đình viện đột nhiên vang lên tới, nếu hiện tại này đình viện bên trong còn có những người khác nói, chỉ sợ đều phải bị bất thành linh quý dị thanh âm sợ tới mức không nhẹ.

Tư Lăng Cô Hồng không có bất luận cái gì phản ứng, nhàn nhạt nhìn vô thanh vô tức xuất hiện ở Tuyệt Tân.

Tuyệt Tân lúc này trang phần có chút chật vật, màu đen xiêm y dính bùn đất, liền mặt nạ thượng đều là. Bất quá dựa vào hẳn cả người giống như quý hồn giống nhau bình tĩnh vô tức khí chất, làm người muốn cười đều cười không nổi.

Tuyệt Tân nói: “Thuộc hạ suốt đêm lên đường, đem chủ nhân muốn đồ vật đào đã trở lại.”

Ở hần túi Càn Khôn bên trong cũng không có đem hần từ kia tòa họa trong trang mặt bức họa cuộn tròn toàn bộ mang theo, bởi vì hần biết Đường Niệm Niệm có thể nhìn thấu người khác túi Càn Khôn năng lực.

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng không có phập phồng ửng thanh.

Tuyết Tân không tiếng động từ túi Càn Khôn đem suốt 182 bức họa cuộn lấy ra tới.

182 bức họa cuộn đặt ở cùng nhau mang đến thị giác hiệu quả thật sự không nhỏ, ít nhất Tuyết Tân tay là bắt không được, cho nên dùng có thể giống không chế phiêu phù ở giữa không trung.

Tư Lăng Cô Hồng không có duỗi tay đi lấy bức họa cuộn tròn, ánh mắt triều phiêu phù ở giữa không trung vẫn chưa mở ra bức họa cuộn tròn nhìn lại, một tức thời gian đều không có suốt 182 bức họa cuộn toàn bộ vỡ thành vô số mảnh vỡ, cuối cùng liền tuột mặt đều không có buông tha, bị hắc ám cắn nuốt vô tung vô ảnh.

Tuyết Tân yên lặng lui về phía sau một bước, thân ảnh nửa hư hóa.

“Xem qua?” Tư Lăng Cô Hồng réo rất khàn khàn tiếng nói truyền ra tới.

Tuyết Tân mang mặt nạ đầu lay động đến cùng trống bỏi giống nhau. Bất quá hần cái này trống bỏi hiển nhiên khuyết thiếu co dẫn, mỗi một cái lay động độ cung đều giống nhau như đúc, máy móc đến quỷ dị.

Tư Lăng Cô Hồng xem hần.

Răng rắc ——

Tuyết Tân đen nhánh không ánh sáng gò má da nẻ vô số phiến, cảnh này khiến hần lay động đầu động tác lập tức một đốn, ở bên mặt thời điểm tạm dừng thời điểm, hần trên mặt nạ liền tất cả vỡ vụn rơi trên mặt đất. Bất quá hần chân thật khuôn mặt cũng

không có bại lộ ở bên ngoài, chỉ thấy hấn một tay nhanh như tia chớp lại lần nữa xuất hiện một khối giống nhau mặt nạ, ổn định vững chắc bám vào trên mặt.

Này động tác thật là thuần thục tới rồi cực điểm, tốc độ cũng mau tới rồi cực điểm, làm hấn chân thật khuôn mặt liền một sợi ánh trắng đều không có tiếp xúc đến liền lại bị che trở về màu đen không ánh sáng mặt nạ mặt sau.

Làm xong này đó sau, Tuyết Tân quỳ một gối trên mặt đất, thanh âm vững vàng hơn nữa nhanh chóng, tuy rằng tiếng nói vẫn là như vậy quý dị cổ quái, “Thuộc hạ ngẫu nhiên đến họa trang, nhìn đến một bức chủ nhân họa sau lập tức liền đóng cửa mắt mũi khẩu nhĩ vô ngũ cảm, đem mặt khác bức họa cuộn tròn toàn bộ cuốn đi.”

Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Người như thế nào biết được cấp Niệm Niệm là mười một phúc là của ta, này đó là Niệm Niệm?”

Tuyết Tân không có chần chờ trả lời, “Chủ nhân bức họa cuộn tròn tranh cuộn vì ngọc cốt, còn lại còn lại là lưu li cốt, thuộc hạ cũng không biết này đó họa chính là chủ mẫu, chỉ là mang về tới giao cho chủ nhân.”

Tuyết Tân người này từ Tuyết Diên Sơn Trang bắt đầu chính là Tư Lăng Cô Hồng một người ảnh vệ, chỉ nghe Tư Lăng Cô Hồng một người sai phái, hàng năm đi theo ở Tư Lăng Cô Hồng bên người, đối Tư Lăng Cô Hồng tính tình cuộc sống hàng ngày đều hiểu biết cấp hoàn toàn, cho nên làm khởi chuyện này tới đó là một cái tinh vi.

Hấn vô pháp ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt nói dối, chỉ cần hấn nói dối một chữ Tư Lăng Cô Hồng đều có thể đủ biết được, cho nên hấn hiện tại nói mỗi một chữ mỗi một lời nói đều là chân thật vô cùng chân tướng.

Hấn ngẫu nhiên đến họa thôn trang đích xác ngay từ đầu chỉ ở họa trên bàn nhìn đến một bộ Tư Lăng Cô Hồng xuân (cắm) cung đồ, cũng chính là ngày hôm qua vô giới sơn trang Kiếm Trùng lôi đài tái sau cấp Đường Niệm Niệm đệ nhất bức họa cuốn. Lúc ấy hấn liền ở

tự hồi này bức họa cuộn tròn tác dụng, tại chỗ ngồi xỏm tự hồi nửa nén hương thời gian sau, hấn quyết định đem này đó họa đều mang đi.

Vì chính mình tánh mạng suy nghĩ, ngay lúc đó Tuyết Tân đích xác phong bế chính mình mắt miệng mũi nhĩ cùng xúc giác năm loại cảm giác. Làm như vậy ở người ngoài xem ra có lẽ có chút khoa trương, chính là Tuyết Tân thực tự giác hơn nữa kiên định làm như vậy, bởi vì hấn biết không nói như vậy, hấn sẽ chết thực thảm.

Chủ nhân đối chủ mẫu độc chiếm dục thực đáng sợ.

Sự thật chứng minh Tuyết Tân dự phòng là phi thường có đạo lý, làm cũng phi thường chính xác. Bằng không ngay từ đầu cũng nhất định không ngừng là phá mặt nạ.

Tuyết Tân không phải ở nói dối. Tự Lăng Cô Hồng rõ ràng, bắt quá kia bức họa cuộn tròn bên trong nội dung.....

Một cỗ đáng sợ hơi thở lấy Tự Lăng Cô Hồng vì trung tâm hướng chung quanh khuếch tán, phong hà viên cỗ cây đều tựa hồ đã chịu này cỗ hơi thở ảnh hưởng mà héo rút đi xuống, lạnh run lay động tựa hồ là đang run rẩy, cành lá ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ó vàng, sau đó khô héo dừng ở trên mặt đất, khinh phiêu phiêu liền quăng ngã thành tro tàn.

Này cỗ hơi thở đem phong hà trong vườn mặt cư trú Thù Lam đám người bừng tỉnh, một đám từ chính mình cư trú trong sương phòng chạy ra.

Này cỗ hơi thở đối bọn họ tới nói quen thuộc lại xa lạ, quen thuộc là bởi vì bọn họ đã từng cảm thụ quá, xa lạ còn lại là này cỗ hơi thở so dĩ vãng cảm thụ càng thêm đáng sợ. Đáng sợ đến rõ ràng không phải nhằm vào bọn họ, cũng không thanh vô tức không có bất luận cái gì công kích tính, lại làm cho bọn họ sắc mặt đều biến trắng, thân thể nhịn không được căng chặt cứng đờ.

“Làm sao vậy? Trang chủ bên kia đã xảy ra sự tình gì sao?” Diệp thị tỷ muội đầy mặt ưu sắc cùng kinh ngạc. Ở các nàng bên cạnh liền đứng Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi, các nàng mấy cái nữ tử cư trú rất gần, liền ở một cái trong viện.

Mộc Linh Nhi trong tình huống bình thường căn bản là không dám đi cảm thụ Tư Lăng Cô Hồng cảm xúc, lần này phát hiện tình huống như vậy làm nàng không khỏi lo lắng Đường Niệm Niệm sẽ xảy ra chuyện gì, cắn cắn môi dưới liền nâng lên ánh mắt triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cư trú sân phương hướng nhìn lại, cẩn thận đi cảm thụ Tư Lăng Cô Hồng phát ra hơi thở rốt cuộc là chuyện như thế nào.

“Ngô!” Mới bắt quá một tức không đến, Mộc Linh Nhi sắc mặt trắng bệch, kêu lên một tiếng cổ nén trụ thiếu chút nữa trào ra khẩu máu tươi, thân thể lay động vài cái, may mắn bị Thù Lam kịp thời đỡ lấy.

Thù Lam quan tâm nhìn nàng, có chút tức giận nói: “Ta biết ngươi là lo lắng tiểu thư cùng trang chủ, chính là cũng không thể lấy thân thể của mình nói giỡn. Chỉ bằng này phát ra hơi thở khiến cho chúng ta như vậy khó có thể thừa nhận, ngươi còn đi thăm trang chủ cảm xúc!”

Mộc Linh Nhi biết Thù Lam sinh khí cũng là vì nàng hảo, nhẹ nhàng lắc lắc đầu tỏ vẻ chính mình không có sự tình, nhẹ giọng nói: “Về sau sẽ không.”

Thù Lam đã lấy ra chữa thương đan dược uy đến nàng trong miệng, vốn dĩ chính là lo lắng thân thể của nàng, lúc này thấy Mộc Linh Nhi sắc mặt hảo chút cũng sẽ không lại đối nàng sinh khí, ngược lại mang theo một chút trêu ghẹo nói: “Ngươi này nếu là ra điếm sự tình gì, chiến thiên kích còn sợ hận chết chúng ta.”

“Thù Lam tỷ tỷ!” Mộc Linh Nhi sắc mặt nhịn không được đỏ lên.

Những lời này một chút liền đánh vỡ vừa mới nặng nề không khí, Diệp thị tỷ muội hai người lúc này cũng thò qua tới trêu ghẹo vài câu.

Chỉ là đừng nhìn các nàng lúc này ngôn ngữ nghe tới nhẹ nhàng, trên mặt lại vẫn là tái nhợt, đôi mắt cũng thỉnh thoảng triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người cư trú sân xem qua đi, thực rõ ràng như thế nào đều không an tâm.

So sánh với bốn cái nữ tử lo lắng, Chiến Thương Tiển, chiến thiên kích cùng Đỗ Tử Nhược ba nam tử có vẻ muốn trầm ổn rất nhiều.

Đỗ Tử Nhược ra tới đứng một hồi, cảm thụ phiêu phù ở trong không khí hơi thở, sau đó bình tĩnh nói: “Rõ ràng sự tình gì chọc Tư Lăng Cô Hồng sinh khí, bất quá lâu như vậy đều không có phát sinh động tĩnh thuyết minh Đường Niệm Niệm không có gì sự.” Nói xong câu đó, hắn liền không hề dừng lại xoay người trở về chính mình sương phòng.

Đỗ Tử Nhược lời nói tuy rằng đơn giản, nhưng là lại nhất tâm kiến huyết.

Này chỉ cần Đường Niệm Niệm không có việc gì nói, Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên liền không có việc gì.

Chiến Thương Tiển cùng chiến thiên kích liếc nhau, lời tuy nhiên là như thế, bất quá này hai người vẫn là không có cách nào giống hắn như vậy bình tĩnh trở về nghỉ ngơi, hoặc là nói là tính toán trận pháp tu luyện.

Hai người bọn họ huynh đệ như cũ không an tâm nguyên nhân ở chỗ trong lòng có người, tuy rằng trong lòng lo lắng người không giống nhau, nguyên nhân lại là không sai biệt lắm. Chiến Thương Tiển trong lòng không bỏ xuống được chính là Đường Niệm Niệm, chiến thiên kích không an tâm còn lại là Mộc Linh Nhi.

Chiến thiên kích rõ ràng Mộc Linh Nhi tính tình, liền sợ nàng bởi vì lo lắng không bận tâm chính mình, đặc biệt là vừa mới hắn nhin không được vẫn là dùng linh thức nhìn quét Mộc Linh Nhi cư trú sân thời điểm nhìn đến nàng làm, này trong lòng lo lắng liền ngồi coi. Chỉ là hiện tại sắc trời đã chạng, hắn một đại nam nhân chạy tới thật sự không ổn.

Chớ nói bọn họ những người này bị Tư Lăng Cô Hồng không có cố kỵ hơi thở cấp bùng tình, ở vô giới sơn trang nội không ít người đều bị này cố hơi thở cấp làm cho kinh hồn không chừng, ở trong lòng không ngừng tức giận mắng, này hai cái yêu nghiệt rốt cuộc lại đang làm cái quỷ gì? Chẳng lẽ lại muốn làm cái gì kinh thế hãi tục sự tình không thành!?

Ở đông đảo người kinh nghi bất định thời điểm, lúc này Tư Lăng Cô Hồng còn đứng ở trong sân không có động, buông xuống con người mông lung không rõ nhìn Tuyết Tân.

Tuyết Tân trên mặt mặt nạ vô thanh vô tức lại lần nữa nát.

Lần này Tuyết Tân vẫn là giống lần trước giống nhau nhanh chóng vô cùng đổi về đi.

Tư Lăng Cô Hồng không có động, ánh mắt hơi hơi lập loè hạ.

Mặt nạ toái.

Đổi mặt nạ.

Mặt nạ lại toái.

Tiếp tục đổi mặt nạ.

Này chủ tớ hai thật giống như là liều mạng thượng, duy độc khổ chính là Tuyết Tân kia không ngừng tổn thất màu đen mặt nạ, chỗ tốt chính là Tuyết Tân đổi mặt nạ kỹ thuật cùng tốc độ càng ngày càng thuần thục nhanh chóng.

Nếu hiện tại có người ở chỗ này, nhìn đến trước mắt một màn này nói, chỉ sợ sẽ bị này quỷ dị tình huống làm cho trợn mắt há hốc mồm, hơn nữa dở khóc dở cười.

Này hai người rốt cuộc là ở chơi cái gì ấu trĩ trò chơi? Xem ai toái mặt nạ mau, vẫn là xem ai mặt nạ nhiều sao?

Tư Lăng Cô Hồng lông mi nhẹ nhàng võ một chút, lần này Tuyết Tân chính cầm một trương mặt nạ hướng chính mình trên mặt phóng động tác dừng lại, sau đó yên lặng tính ra này mặt nạ rốt cuộc phóng đi lên vẫn là bắt lấy tới hảo, cuối cùng hẳn phát hiện hai loại kết quả đều không phải hẳn muốn, cho nên hẳn bảo trì trước mắt cái này động tác yên lặng.

Một trương màu đen không ánh sáng mặt nạ bị hẳn cầm ở trong tay, cách mặt bộ phía trước một tấc khoảng cách, không có phóng đi lên cũng không có bắt lấy tới.

Ở như vậy ngắn ngủn mười cái hô hấp thời gian, Tư Lăng Cô Hồng hủy diệt Tuyết Tân mặt nạ chừng tiếp cận 500 cái, này cũng đại biểu Tuyết Tân tại đây mười cái hô hấp thời gian bên trong ước chừng thay đổi tiếp cận 500 cái mặt nạ.

Ở Tư Lăng Cô Hồng hủy diệt này đó mặt nạ thời điểm, trên người hẳn kia cổ đáng sợ hơi thở cũng đang ở chậm rãi thu liễm yếu bớt. Nhìn dáng vẻ tựa hồ hẳn đem hủy mặt nạ coi như trước mắt tạm thời phát tiết giống nhau.

“Chủ nhân.....” Tuyết Tân môi cũng không có động, thanh âm liền từ hẳn miệng phát ra tới. Vẫn là như vậy quỷ dị không mang, tựa hồ có một tia ủy khuất?

May mắn, hẳn tồn kho mặt nạ nhiều.

Chính là, như vậy háo cũng không trải qua háo.

Xem ra, muốn tìm cơ hội lại đi bán sỉ mấy rương mặt nạ.

Không biết, tiên nguyên thợ thủ công cùng Tuyết Diên Sơn Trang thợ thủ công làm ra tới có phải hay không có thể giống nhau như đúc.

Tư Lăng Cô Hồng yên tĩnh không gợn sóng trên mặt nhìn không ra bất luận cái gì đồng tình đáng thương, yên tĩnh như nguyệt ánh mắt

dùng ở Tuyết Tân trên người, nói: “Dùng tay cầm bức hoạ cuộn tròn?”

Tuyết Tân thân thể cương hạ, hấn quên mất này một tầng. Tuy rằng đi trừ bỏ xúc cảm, chỉ là thật đúng là chính là dùng tay cầm.

Tuyết Tân thanh âm chưa bao giờ có nhúc nhích miệng toát ra tới, “Da thịt không đụng tới, không cảm giác.”

Xoát ——

Tuyết Tân thượng thân chợt lạnh, đôi tay mang độc thủ bộ, trên người ăn mặc hắc áo trên hóa thành tro tàn biến mất, chỉ để lại hạ thân hắc quần cùng hắc giày.

Nếu là dùng tay cầm bức hoạ cuộn tròn, như vậy bao tay đụng phải, áo trên tự nhiên cũng đụng phải.

Nên hủy.

Tự Lăng Cô Hồng từ đầu chí cuối đều không có động, chính là chỉ cần hấn một cái tư tưởng cũng đã cũng đủ làm bất cứ chuyện gì.

Tuyết Tân một bàn tay còn duy trì giờ mặt nạ động tác, này chỉ tay bao tay bị hủy rớt thời điểm, thế nhưng một chút đều không có thương đến hấn da thịt nửa phần. Chỉ là như thế gần gũi nhìn chính mình độc thủ bộ bị hủy rớt, Tuyết Tân cảm giác tự nhiên không tốt.

Một bàn tay thay quần áo tốc độ vẫn là thực mau, chỉ là vừa mới đổi hảo lại không có.

Tuyết Tân yên lặng nhìn nhà mình chủ nhân.

Sau đó hấn thấy Tự Lăng Cô Hồng ánh mắt dừng lại ở hấn tả eo sườn một cái bình thường túi Càn Khôn.

Cái này túi Càn Khôn là Tuyết Tân chuyên môn trang quần áo mặt nạ bao tay giày túi Càn Khôn, bên trong chĩnh chĩnh tề tề phóng một

bộ bộ hấn lúc này trên người trang phục trang bị, ước chừng không ít với ngàn bộ.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt dừng ở mặt trên thời điểm, cái kia túi Càn Khôn liền nát.

Chỉ là liền ở kia một khắc, Tuyết Tân kịp thời đem bên trong trang bị toàn bộ chuyển dời đến hữu eo sườn túi Càn Khôn. Cái này túi Càn Khôn, là Đường Niệm Niệm cấp.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt dừng ở cái kia có đặc thù bích sắc hoa văn túi Càn Khôn, yên tĩnh con người bên trong rốt cuộc nổi lên gợn sóng. Niệm Niệm làm túi Càn Khôn, không thể hủy.

Tuyết Tân cung kính vô cùng yên lặng duy trì nguyên trạng, vẫn không nhúc nhích.

Trong sương phòng mặt.

“Ngô.” Trên giường Đường Niệm Niệm thấp minh một tiếng, bản năng hướng bên cạnh dựa dựa, chạm vào chính là một mảnh hư không.

“Ngô?” Lại duỗi tay thăm dò, vẫn là không có.

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy, cũng không có mở, linh thức hướng chung quanh khuếch tán đi ra ngoài, tiếp xúc đến chung quanh bị Tư Lăng Cô Hồng bố trí hạ cái chắn. Này cái chắn một chạm vào Đường Niệm Niệm năng lượng, lập tức giống như là tuyết trắng tiếp xúc đến ấm dương hòa tan tản ra, tùy ý Đường Niệm Niệm linh thức đột phá đi ra ngoài, khuếch tán đến bên ngoài.

“Cô Hồng?” Trong viện đây là đang làm cái gì?

Đường Niệm Niệm vừa mới vừa tỉnh tới, ở trong sân Tư Lăng Cô Hồng liền cảm giác được, ở trong nháy mắt kia hấn toàn thân kia đáng sợ hơi thở nháy mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng

tăm hơi, chờ Đường Niệm Niệm linh thức bao phủ tới rồi nơi này thời điểm, đã sớm cái gì thở đều không có.

Trên mặt đất Tuyết Tân giờ mặt nạ tay giật giật, cảm thấy có thể hướng chính mình trên mặt đeo.

Tư Lăng Cô Hồng đạm nói: “Từ đây khi khởi, không chuẩn mặc bất luận cái gì màu đen.”

Tuyết Tân động tác tạm dừng, “.....”

Hắn không nên cùng chủ nhân đấu.

Tuyết Tân hồi hận.

Sớm biết rằng kia mấy ngàn bộ quần áo bị hủy rớt tính, làm chủ nhân hết giận, có thể lại đi tìm quần áo cửa hàng chế tạo gấp gáp.

Hà tất, hiện tại.....

Tuyết Tân cảm thấy chính mình làm lỗ vốn sự.

Một viên ác liệt ý tưởng từ Tuyết Tân trong lòng toát ra tới.

Chủ nhân nói từ đây khi khởi không chuẩn mặc bất luận cái gì màu đen, như vậy hiện tại chính mình có phải hay không muốn hủy diệt toàn thân màu đen.

Hiện tại chủ mẫu nhất định đang nhìn, kia chính mình lửa (căm) thể liền sẽ cấp chủ mẫu thấy.

Cái này ác liệt ý tưởng mới vừa toát ra tới, Tuyết Tân liền yên lặng lau sạch.

Hắn sẽ chết.

Tư Lăng Cô Hồng nói xong câu đó, thân ảnh liền từ tại chỗ biến mất không thấy, tái xuất hiện thời điểm đã là Đường Niệm Niệm nơi trong sương phòng mặt.

“Như thế nào tỉnh?” Tư Lăng Cô Hồng ngồi ở giường bên cạnh, nhẹ nhàng đem Đường Niệm Niệm đỡ ngồi ở chính mình trên đùi, một tay cầm lưu li ly đựng đầy quỳnh dịch uyển đến nàng bên môi.

Hôm nay ở suối nước nóng nơi nào triền (cắm) miên, nàng giọng nói kêu đến có chút ách.

Tư Lăng Cô Hồng sẵn sóc gãi đúng chỗ ngứa, Đường Niệm Niệm dựa vào trong lòng ngực hắn, đôi mắt cũng không có hoàn toàn mở, chỉ là lộ ra một cái tế phùng, cái mũi ngửi ngửi tiến đến trước mặt quỳnh dịch mùi hương, sau đó liền tự giác mở ra cái miệng nhỏ, tùy ý Tư Lăng Cô Hồng uyển, yết hầu chậm rãi làm nuốt động tác.

Này phiên hình như là tiểu nữ miêu uống nữ giống nhau thuận theo ngây thơ bộ dáng làm Tư Lăng Cô Hồng nhin không được lộ ra tươi cười, một chút liền tách ra vừa mới bởi vì bức họa cuộn tròn nội dung mà ngưng tụ lên nặng nề lửa giận.

Tưởng vừa mới Tuyết Tân tổn thất như vậy nhiều mặt nạ, cuối cùng còn bị cắm xuyên hắc y đều chỉ làm Tư Lăng Cô Hồng hơi chút giảm bớt như vậy một tia nặng nề lửa giận, hiện giờ Đường Niệm Niệm chỉ là vô tình hành vi khiến cho Tư Lăng Cô Hồng lộ ra tươi cười, ôn nhu tương đãi. Như vậy tiên minh đối lập, thật sự là quá mức bất công.

Chờ Đường Niệm Niệm đem một ly quỳnh dịch uống xong đi, còn hưởng thụ giống nhau thật dài hư ra một hơi thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng réo rất tiếng cười liền chìm ra tới, duỗi tay khẽ vuốt sờ Đường Niệm Niệm tóc đẹp, ở nàng bên tai nhẹ nhàng chậm chạp nói nhỏ, “Niệm Niệm hảo chút?”

Như vậy tiếng nói mang theo ma lực, làm người nhin không được đã bị trấn an nóng nảy tâm thần.

Đường Niệm Niệm bản năng vươn đầu lưỡi liếm liếm cánh môi, lại vô tình chạm vào Tư Lăng Cô Hồng chính vì nàng chà lau cánh môi ngón tay, chọc đến Tư Lăng Cô Hồng ngón tay một đốn. Chỉ là rừ

mắt nhìn trong lòng ngực nữ tử ngây thơ giống như còn không có tỉnh lại bộ dáng, hấn chỉ có sủng nịch cười.

Lúc này, Đường Niệm Niệm mới giống như khôi phục chút tinh thần, nửa nâng lên con ngươi nhẹ trừng mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, dùng ánh mắt đáp lại hấn vừa mới hỏi chuyện.

Nàng giọng nói ách là ai làm hại? Còn không phải là hấn sao!

Này sơ tỉnh lại trừng mắt, có thể nói là nửa điểm uy lực đều không có, cùng như là muốn nói lại thôi giận coi.

Tư Lăng Cô Hồng một bộ phóng túng ôn nhu biểu tình, tựa hồ vô luận Đường Niệm Niệm muốn trừng phạt hấn đều có thể.

Chỉ là Đường Niệm Niệm sẽ trừng phạt hấn sao?

Nàng hiện tại vì cái gì sẽ biến thành cái dạng này, nhưng còn không phải là đêm qua bị hấn câu dẫn, nhịn không được muốn đem hấn ngay tại chỗ tử hình. Không nghĩ tới này liền mà tử hình kết quả chính là lần đầu tiên từ nàng khống chế, mặt sau một suốt đêm đều ở vào bị động.

Đến nỗi khác chân chính hình phạt, Đường Niệm Niệm càng thêm sẽ không dùng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người.

Cho nên này kết quả chỉ có thể là phóng túng.

Trên thực tế, Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng làm sao không phải phóng túng mềm lòng đâu? Chỉ là nàng phóng túng mềm lòng chỉ là ở phương diện này, nguyên nhân cũng ở chỗ Tư Lăng Cô Hồng chỉ là phương diện này không có như nàng ý.

Đường Niệm Niệm hơi hơi hé miệng, thanh âm còn có chút khàn khàn, “Cô Hồng vì cái gì sinh khí?”

Này thanh hỏi chuyện phi thường chắc chắn, chắc chắn Tư Lăng Cô Hồng là ở sinh khí, làm Tư Lăng Cô Hồng phản bác che giấu cơ hội đều không có.

Đường Niệm Niệm đích xác không có nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng tức giận bộ dáng, ở nàng tỉnh lại thời điểm Tư Lăng Cô Hồng cũng đem hơi thở thu liễm. Chính là Đường Niệm Niệm sờ dĩ sẽ tỉnh lại chính là bởi vì trong lúc ngủ mơ thời điểm cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng không ổn, lại nhìn đến sân Tuyết Tân tình huống liền càng thêm xác định.

Tư Lăng Cô Hồng khẽ vuốt mái tóc của nàng, không tiếng động lắc lắc đầu.

Đường Niệm Niệm thấy vậy cũng liền không có lại hỏi nhiều, chớp chớp mắt lại Tư Lăng Cô Hồng nói: “Tuyết Tân quần áo là Cô Hồng thoát?”

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ điểm hàm dưới.

“Vì cái gì?”

Tư Lăng Cô Hồng sòng mắt một dạng, nhẹ giọng nói: “Hắn tổng một loại trang phục không tốt.”

Đường Niệm Niệm hồi tưởng một chút, sau đó nhớ tới Tuyết Tân thật sự vẫn luôn là một loại trang phục, nửa điểm biến hóa đều không có. Mở to trợn mắt, có chút kinh ngạc, sau đó nghiêm mặt nói: “Cũng là, Tuyết Tân tổng xuyên một bộ quần áo, chẳng sợ tu tiên thân thể không dư, chính là vài thập niên không đổi, không tốt, không tốt.”

Tư Lăng Cô Hồng không nghĩ tới Đường Niệm Niệm sẽ lý giải thành như vậy, ngẩn ra hạ sau đó liền cười.

Tiếng cười trong sáng dễ nghe, lộ ra sung sướng.

Đường Niệm Niệm hỏi: “Như thế nào?”

Tư Lăng Cô Hồng mỉm nhả ý cười vuốt ve Đường Niệm Niệm tóc đẹp, dần dần thu liễm tiếng cười, khóe môi dương đẹp độ cung, nói:

“Niệm Niệm nói không sai, cho nên ta làm hẳn về sau không chuẩn xuyên hắc y, nhiều làm chút khác xiêm y.”

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, nói: “Tuyệt Tân nói qua trên người hẳn tiền tài đều là của người, cho nên không thể lạm dụng, người cho hẳn phóng cái quyền.”

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng không hề chần chờ ứng.

Vừa cảm giác mộng đẹp, sắc trời hoàn toàn sáng ngời lên.

Từ hôm nay bắt đầu đó là Tân Tú Lô Đài Tái thăng cấp tái, như cũ là vô giới sơn trang Kiếm Trủng phía trên cử hành.

Ở chỗ này vô số tiên duệ lại một lần tụ tập ở bên nhau, đương Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi vào thời điểm, không ít người đều thật cẩn thận nhìn bọn họ, hơn nữa còn mang theo một chút tò mò.

Hôm nay rạng sáng thời điểm Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên bùng nổ đáng sợ hơi thở không có thu liễm, cho nên cảm nhận được đến tiên duệ thật sự không ít, này đó tiên duệ nhóm đều không khỏi tò mò suy đoán ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm cư trú trong viện đã xảy ra cái gì, không biết hay không bọn họ ở trong sân mặt trộm giải quyết Mộ Dung ngưng thật?

Suy đoán có rất nhiều, nhưng là đều không có chứng cứ, này đó tiên duệ nhóm tự nhiên cũng không dám đi trực tiếp dò hỏi Đường Niệm Niệm bọn họ, cho nên liền hình thành như vậy có chút quỷ dị không khí cùng ánh mắt.

Đôi mắt này đó ánh mắt, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đều không có nửa phần đi để ý tới, ngồi ở đệ nhất bài vị trí thượng, Thù Lam đám người vẫn là đứng ở phía sau.

Bọn họ cũng không phải sớm nhất tới, lại cũng không phải nhất muộn. Ở chuông lớn giống nhau thanh âm vang lên thời điểm, đại biểu chính thức Tân Tú Lô Đài Tái cuối cùng là muốn bắt đầu rồi,

thiết nam hạc dẫn theo bích khung kiếm tông các đệ tử cũng xuất hiện ở mọi người trước mặt.

Chuông lớn giống nhau thanh âm suốt vang lên ba tiếng lúc sau liền yên lặng, thiết nam hạc đứng ở chỗ trên đài đối mặt mọi người bình tĩnh nói: “Ở Tân Tú Lôi Đài Tái bắt đầu phía trước, có một chuyện trước đối chọi vị công đạo một tiếng. Thiên mang song kiếm tận trời môn môn chủ nhân môn trung chuyện quan trọng không thể không bỏ quyền Tân Tú Lôi Đài Tái thi đấu, ở đêm qua liền dẫn dắt môn trung đệ tử rời đi vô giới sơn trang, xoay chuyển trời đất mang song kiếm tận trời môn.”

Chuyện này bị nói ra thời điểm, ở đây không ít tiên duệ đều đem ánh mắt thật cẩn thận đầu hướng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, ngày hôm qua không ít tiên duệ đều ở phong hà viên ngoại mặt, Chu Thiên cùng thương công hiện đám người ân oán đều bị này đó tiên duệ nhóm xem ở trong mắt.

Bị Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đe dọa đi rồi chuyện sau đó bọn họ cũng không có nhìn đến, bất quá tưởng đều tưởng được đến lần này song kiếm tận trời môn đột nhiên bỏ quyền nhất định cùng này hai người có quan hệ.

“Hừ.” Mộ Dung Càn Hoa hừ nhẹ một tiếng, trong mắt tràn ngập châm chọc cùng âm ngoan.

Thiết nam hạc tựa hồ cũng không có thấy tràng hạ tiên duệ nhóm rõ ràng biểu hiện, nói: “Việc này đã thuyết minh, như vậy tân tú lôi đài thăng cấp tái từ giờ phút này bắt đầu.”

Một tiếng bắt đầu rơi xuống, Kiếm Trùng phía trên một tòa so hôm qua trăm tòa hợp nhau tới đều phải đại màu trắng năng lượng lôi đài xuất hiện, này lôi đài cũng không phải là bình thường lôi đài bộ dáng. Chỉ thấy lôi đài phía trên cảnh sắc đang không ngừng biến hóa, cuối cùng đình trú ở liên hoàn núi cao cảnh sắc trung. Kia cao ngất ngọn núi, kia vẫy ra thác nước, còn có kia bay lượn hung thú chim bay, hết thảy đều là như thế chân thật.

Lúc này, thiết nam hạc đột nhiên ra tay, một đạo kiếm quang nháy vào lôi đài chung quanh năng lượng cái lồng, thẳng tắp đâm vào trong đó một đầu hung thú chim bay cổ trung.

Kia hung thú chim bay hét lên một tiếng, toàn bộ thân thể bị này nói kiếm quang cấp tàn sát bừa bãi trở thành vô số phiến, hỏa hồng sắc máu tươi ở trên bầu trời khuyh sái. Này lửa đỏ máu tươi bị một đạo thật lớn gió thổi đến khắp nơi vẩy ra, không ít đều bắn ra lôi đài năng lượng cái lồng ngoài, dừng ở bên ngoài tiên duệ trên người.

Đường Niệm Niệm duỗi tay hút lấy một giọt vẩy ra đến chính mình trước mặt máu tươi, này máu tươi là ấm áp, chân thật.

Thiết nam hạc lúc này nói: “Chính như các vị cảm nhận được giống nhau, này lôi đài phía trên cảnh sắc đều không phải là ảo trận hình thành, mà là chân thật địa vực, bên trong bất luận cái gì sinh linh đều là chân thật.” Ở phần lớn tiên duệ khiếp sợ trên nét mặt, thiết nam hạc nhàn nhạt nói: “Cái này linh bảo linh vị càn khôn bàn, đều là Tân Tú Lôi Đài Tái thắng được giả phần thưởng chi nhất.”

Những lời này lập tức khiến cho tiên duệ nhóm hưng phấn.

Chỉ là này hưng phấn rõ ràng cũng không có liên tục bao lâu liền nháy mắt làm lạnh, bởi vì bọn họ thấy được Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm. Vô luận cái này càn khôn bàn rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại nhiều quý giá, chính là ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người trước mặt, bọn họ nên như thế nào tranh?

-----oOo-----

Chương 207: này không bình thường

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Tân Tú Lôi Đài Tái cũng không phải là chỉ có đệ nhất danh thắng ra giả, thứ tự tổng cộng có mười tên, ai cũng không biết cái này linh bảo càn khôn bàn rốt cuộc là đệ nhất danh vẫn là đệ nhị danh phần thưởng, nói không chừng là đệ tam đệ tứ đâu?”

Tiên duệ nhóm nhìn đến cái này tên là càn khôn bàn linh bảo lúc sau, tâm tư lập tức liền lung lay đi lên. Tuy rằng thiết nam hạc không có nói rõ bạch cái này linh bảo rốt cuộc là cái nào thứ tự bảo vật, chính là càng là như vậy ngược lại cho bọn họ cơ hội không phải?

Tên này tiên duệ suy đoán hy vọng nói, lời nói khiến cho không ít mặt khác tiên duệ cộng minh, một đám đều gật đầu hẳn là, đem cái này suy đoán mở rộng, nói rất đúng giống cái này càn khôn bàn căn bản không phải đệ nhất đệ nhị danh phần thưởng giống nhau.

Tại đây tòa tên là càn khôn bàn lôi đài chung quanh nổi lơ lửng mười tòa cùng ngày hôm qua bạch ngọc lôi đài giống nhau lôi đài, này mười tòa bình thường lôi đài chính vì ngày hôm qua bị đào thải tiên duệ nhóm chuẩn bị, mỗi 50 người bên trong bị đào thải 45 người, này 45 người còn có thể tại đây mười tòa trên lôi đài mặt tiến hành so đấu, sinh ra một người tới tham gia trung ương càn khôn bàn lôi đài thăng cấp tái.

Hết thầy đã chuẩn bị ổn thỏa, thiết nam hạc ra lệnh một tiếng, này Tân Tú Lôi Đài Tái thăng cấp tái chính thức bắt đầu.

Càn khôn bàn lôi đài cùng chung quanh mười tòa trên lôi đài đều xuất hiện hai gã tiên duệ, các loại hoa mỹ pháp thuật cũng nhất nhất bị thi triển ra tới.

So sánh với chung quanh mười tòa bình thường lôi đài tiên duệ chính diện đấu pháp, trung ương cần khôn bàn thượng đấu pháp đã có thể muốn kịch liệt rất nhiều. Cần khôn bàn lôi đài phạm vi đại, hơn nữa bên trong là chân thật dãy núi hung thú, cho nên bên trong tiên duệ nếu chỉ chú ý đối thủ nói, có lẽ còn sẽ bị hung thú phát hiện, không bị chính mình đối thủ đánh bại, ngược lại thua ở hung thú trong tay, cho nên cần thiết tiểu tâm cực kỳ.

Tiến vào cần khôn bàn trên lôi đài hai gã tiên duệ hiển nhiên đều là tâm tư chặt chẽ người, hai người cũng không có lập tức đấu ở bên nhau, ngược lại từng người ẩn nấp, lợi dụng chung quanh hoàn cảnh tới chiến thắng đối phương.

Trận này là thế lực ngang nhau đánh nhau, hai gã tiên duệ đấu pháp thời gian không ngắn, bất quá cũng đúng là như thế cấp không ít tiên duệ nhóm đề ra tình, một đám bùng tình đại ngộ này cần khôn bàn tác dụng, còn có minh bạch tại đây cần khôn bàn nội đấu pháp nhưng cùng những cái đó bình thường lôi đài không giống nhau.

Này trận đầu thua người là tên kia áo lam tán tu, đối thủ của hắn là thiên quyền thanh sơn đạo môn đạo tu. Thanh sơn đạo môn vốn dĩ chính là lấy tu luyện thổ hệ pháp thuật là chủ, cho nên lần này cần khôn bàn địa thế với hắn mà nói phi thường có ưu thế.

Hai người trên người đều có tổn hại, bất quá rốt cuộc vẫn là kia tán tu càng thêm chặt vật, sắc mặt tái nhợt rõ ràng là nổi nghiệp không đủ, linh lực tiêu hao quá độ bệnh trạng.

Thanh sơn đạo môn đạo tu thân thủ nâng dậy hắn, kia tán tu chần chờ một chút, sau đó liền cười đem bàn tay đi ra ngoài giáo thụ hắn hảo ý.

Hai người có thể xem như không đánh không quen nhau, trận này thế lực ngang nhau đấu pháp làm hai người đối với đối phương đều có hảo cảm cùng thưởng thức.

Thanh sơn đạo tu cười nói: “Nếu không phải địa thế ưu thế, trận này so đấu thua sợ là ta.”

“Khiêm tốn.” Thấy thanh sơn đạo tu như thế không giả bộ ngôn ngữ hành động, tán tu trong lòng về điểm này không cam lòng cũng tiêu tán mở ra, tươi cười so bắt đầu càng thêm chân thành tha thiết một ít. Từ túi Càn Khôn lấy ra một viên đan dược ném vào miệng mình, khôi phục thương thế.

Hai người so đấu đã kết thúc, kết quả cũng đã ra tới, này liền từ càn khôn bàn lời đài đi ra.

Ở dưới đài mấy phương nhân mã đều có chút ngo ngoe rục rịch, nhìn dáng vẻ là cố ý tới gần cái kia tán tu.

Thanh sơn đạo sĩ lúc này đối tán tu nói: “Ta thanh sơn đạo môn tuy rằng không coi là tiên nguyên nhất lưu môn phái gia tộc, bất quá ở tiên nguyên trung cũng không tính nhược, công pháp bí tịch pháp thuật cũng đều hoàn thiện, không biết huynh đệ nhưng có ý tứ gia nhập?”

Tán tu vốn dĩ cùng này thanh sơn đạo sĩ đấu pháp thời điểm đã kiến thức này thanh sơn đạo sĩ pháp thuật, cho nên đối thanh sơn đạo sĩ lời nói ngữ cũng coi như có chút hiểu biết, kia pháp thuật uy lực đích xác không đơn giản.

Tán tu nhìn phía dưới dự muốn tới gần mấy phương nhân mã, không có suy xét bao lâu liền gật đầu cười nói: “Mới vừa đấu pháp thời điểm đã kiến thức đạo huynh pháp thuật uy lực, ta vốn là tâm sinh bội phục, đã đắc đạo huynh hảo ý mời, ta này cô vân đã hạc nào có cự tiếp đạo lý.”

Lời vừa nói ra, thanh sơn đạo sĩ lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, cười ha hả mang theo vị này tán tu hướng thanh sơn đạo môn nhân mã tụ tập địa phương đi qua đi.

Đến nỗi kia mấy định muốn tới gần người cũng tự nhiên bắt lực trở về, lắc lắc đầu tiếp tục xem lời đài tái đi.

Chuyện như vậy ở mỗi lần Tân Tú Lôi Đài Tái đều có thể nhìn đến, cho nên tiên duệ nhóm đã sớm thấy nhiều không trách. Đây cũng là

không ít tán tu muốn được đến cơ hội, tới tham dự này Tân Tú Lôi Đài Tái nhưng còn không phải là hy vọng bị nào đó đại môn đại phái coi trọng, sau đó hảo được đến hoàn thiện công pháp cùng môn phái duy trì, như vậy ở tu luyện một đường thượng cũng có thể đi xa hơn.

Đường Niệm Niệm nhìn lúc sau, con người lóe lóe, bất quá cũng không có nhiều ít hứng thú.

Ở nàng trong mắt, lần này Tân Tú Lôi Đài Tái thượng dự thi người cũng không có nhiều ít nàng nhìn trúng, chẳng sợ nàng nhìn trúng cũng là dòng dõi, sẽ không từ bỏ chính mình gia tộc chạy tới đầu nhập vào Đường Niệm Niệm. Cho dù là rất nhiều thật sự muốn đầu nhập vào Đường Niệm Niệm bọn họ tiên duệ, Đường Niệm Niệm cũng không có cái kia tâm tư đi tiếp thu.

Đường Niệm Niệm từ trước đến nay chính là một cái lười nhác người, Viên gia ghi tạc nàng danh nghĩa, nàng cũng chỉ sẽ làm phải tay chường quây thôi.

Nếu không có không có gì đặc thù cơ hội nói, Đường Niệm Niệm giống nhau đều sẽ không đi cố ý mượn sức người, nàng lại không có gì dã tâm lớn. Lần này tham gia Tân Tú Lôi Đài Tái vì chính là khai hỏa Viên gia danh vọng, còn có còn lại là kích thích Mộ Dung gia tộc, đem Mộ Dung gia tộc dẫm rớt cuộc.

Tiếp tục nhìn mấy tràng đấu pháp lúc sau, Đường Niệm Niệm liền không có cái gì hứng thú.

Đây cũng là không có cách nào sự tình, chẳng sợ nàng tuổi tại đây đàn Tân Tú Lôi Đài Tái tân tú tiên duệ nhóm trung coi như là nhỏ nhất, chính là nàng sở trải qua lại là nơi này tiên duệ nhóm phần lớn đều không có trải qua quá. Tưởng nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng đều đã cùng Nguyên Anh kỳ đại năng, Hợp Thể kỳ đại tôn đều đánh quá giết qua, hiện tại lại xem này đó tâm động kỳ, Kim Đan kỳ tiên duệ nhóm đánh nhau, thật sự sinh không dậy nổi cái gì hứng thú.

“Không nghĩ xem liền ngủ tiếp sẽ?” Tư Lăng Cô Hồng luôn là có thể nhanh nhất chú ý tới Đường Niệm Niệm cảm xúc biến hóa, thấy nàng hứng thú thiếu thiếu bộ dáng, liền ra tiếng nói.

Bọn họ là hôm nay rạng sáng thái dương mới vừa dâng lên thời điểm ngủ, trong lúc Đường Niệm Niệm còn tỉnh lại một lần, sau đó hai người cùng giường mà miên bất quá hơn một canh giờ thời gian liền tái khởi thân đi vào này Tân Tú Lôi Đài Tái hiện trường, cho nên tính lên nói Đường Niệm Niệm cũng không có ngủ bao lâu.

Đường Niệm Niệm hí hí mắt, lắc đầu cự tiếp cái này đề nghị, bất quá vẫn là đem toàn thân sức lực đều dè ở Tư Lăng Cô Hồng ngực thượng, lười biếng nửa hí hí mắt nhìn giữa không trung lôi đài tái, thỉnh thoảng lại nhìn xem chung quanh mọi người.

Ở người ngoài trong ánh mắt, nàng bộ dáng này ngược lại như là cực độ muốn ngủ lại bị Tân Tú Lôi Đài Tái hấp dẫn, cố nén buồn ngủ đều phải tiếp tục xem, lộ ra linh động thuần túy hơi thở làm người nhìn không được muốn cười.

Trên thực tế đích xác không ít người đều nhìn đến Đường Niệm Niệm bộ dáng này thật sự không cảm gọi lên khóe miệng, chính là tại hạ một khắc bọn họ nghĩ đến Đường Niệm Niệm đã làm sự tình lúc sau, này khóe miệng vừa mới giờ lên tới ý cười tức khắc liền cứng lại rồi, nội tâm rối rắm không thôi, nghĩ thầm chính mình như thế nào lại bị này Kinh Hồng tiên tử biểu tượng cấp mê hoặc ở.

Đường Niệm Niệm tự nhiên không biết chính mình cấp chung quanh tiên duệ nhóm mang đến ảnh hưởng, ở bất tri bất giác quan khán lôi đài so đấu trung, nàng đôi mắt cũng càng mị càng nhỏ, cuối cùng đã nằm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực ngủ yên đi qua đều không tự biết.

“A!” Không biết đi qua bao lâu, Đường Niệm Niệm là bị bên người người từng tiếng kinh ngạc tiếng kêu cấp bừng tỉnh.

Thù Lam mấy nữ hiển nhiên cũng nhận thấy được chính mình kinh dị tiếng kêu đánh thức Đường Niệm Niệm, thần sắc thượng đều

mang theo vài phần tự trách. Ở Đường Niệm Niệm bất tri bất giác ngủ quá khứ thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng đã ở chung quanh bố trí hạ cái chấn, chỉ là cũng không có đem Thù Lam những người này cấp ngăn cách đi ra ngoài, Đường Niệm Niệm bọn họ lại có để ý, cho nên vừa nghe đến các nàng tiếng kêu này liền đã tỉnh.

Đối mặt Thù Lam đám người tự trách, Đường Niệm Niệm cũng không có bất luận cái gì trách cứ, gao ánh mắt nhìn chung quanh chung quanh, này liền phát hiện khiến cho Thù Lam đám người như vậy thất thổ nguyên nhân là cái gì.

Chỉ thấy lúc này càn khôn bàn trên lôi đài cảnh sắc đã lại lần nữa biến hóa, đây là một chỗ bãi tha ma giống nhau địa vực. Âm lãnh hoàn cảnh, tro đen sắc sương mù mờ mịt ở bên trong, chẳng sợ lúc này bên ngoài đúng là rất tốt thái dương cũng chiếu không tiêu tan kia trên lôi đài âm khí. Từng tòa mộ phần, mộ bia thượng chữ viết đã bị phong hoá thấy không rõ lắm, chỉ có thể mơ hồ từ này đó tro đen sắc trong sương mù nhìn đến loáng thoáng bóng dáng, tựa hồ là hung thú lại hình như là lệ quỷ.

Ở như vậy hoàn cảnh trung, lần này dự thi phi tiên kiếm phái cầm kiếm nam tử đã đứng ở lôi đài trên mặt đất, đến nỗi đối thủ của hắn là ai?

Đúng là từ Tuyết Diên Sơn Trang liền đi theo Tư Lăng Cô Hồng bên người ảnh vệ Tuyết Tân.

Mà khiến cho Thù Lam đám người thất thổ kêu sợ hãi, còn có khiến cho lúc này chung quanh tiên duệ nhóm sắc mặt khác nhau, kêu sợ hãi nổi lên bốn phía người cũng đúng là Tuyết Tân.

Chỉ thấy Tuyết Tân đang từ càn khôn bàn trên lôi đài bãi tha ma một tòa mộ phần bóng ma trung toát ra đầu, hắn trên mặt mang theo một bộ thăm lục sắc không ánh sáng mặt nạ, tiếp theo mang một đôi thăm lục sắc bao tay đôi tay cũng từ bóng ma trung toát ra tới, chống mặt đất chậm rãi đứng lên.

Hắn động tác có chút cứng đờ, thoạt nhìn thật giống như là một trận bộ xương khô từ hồi đầu bò dậy giống nhau.

Phi tiên kiếm phái kiếm tu nam tử vốn dĩ tràn đầy tự tin đắc ý sắc mặt đã trở nên cực kỳ khó coi.

“Người đừng vội giả thần giả quỷ!” Kiếm tu nam tử ngoại lệ nội tra đối Tuyết Tân quát lớn.

Tuyết Tân yên lặng không tiếng động tiếp tục dùng đôi tay chống ẩm thấp mặt đất từ bóng ma trung bò ra tới, hắn quần áo cũng một chút hoàn toàn bại lộ ra tới. Một bộ thảm lục sắc giống lạn lá cải giống nhau quần áo, một đôi đồng dạng lạn lá cải giống nhau thảm lục sắc giày. Này quần áo biên giác còn có chút rách nát, cũng không biết là bị người cố ý xé lạn vẫn là nguyên bản chính là như thế.

“Không phải người kêu ta ra tới sao?” Không mang quỷ dị như là một trận gió lạnh thổi vào người cốt tủy thanh âm toát ra tới.

“.....” Phi tiên kiếm phái nam tử thân thể run run, cầm phi kiếm tay cũng đi theo run rẩy.

Tuyết Tân máy móc giống nhau vắn vẹo cổ, như là ở nhìn quanh bốn phía, sau đó làm bầm lâu bầu nói một câu, “Ta thích này hoàn cảnh.”

“.....” Phi tiên kiếm phái nam tử sắc mặt đã biến tái rồi, như là bị Tuyết Tân kia thân thảm lục sắc quần áo cấp nhuộm đắm giống nhau.

Dưới đài.

Liên Kiều chà xát chính mình cánh tay, thấp giọng nói: “Tuyết Tân như thế nào đột nhiên thay đổi một thân như vậy trang phần, ta đột nhiên cảm thấy hắn nguyên lai màu đen thật sự quá đẹp.”

Mộc hương động tác cùng nàng không có sai biệt, sắc mặt có chút thanh lại có chút bạch. Chẳng sợ các nàng tu tiên, biết trên thế giới

này thật sự có quý quái loại đồ vật này, chính là thân là nữ tử các nàng đối với loại này đồ vật vẫn là có thiên tính sợ hãi cùng bài xích. Đột nhiên nhìn đến Tuyết Tân như vậy hình tượng, thật sự cho các nàng đã kích không nhẹ.

“Ngày hôm qua không phải còn hảo hảo sao? Như thế nào đột nhiên liền thay đổi một thân giả dạng nhan sắc, Tuyết Tân rốt cuộc là cái dạng gì phẩm vị a, còn có hấn này thân xiêm y rốt cuộc là từ đâu tới! Còn có này cái gọi là càn khôn bàn rốt cuộc là chuyện như thế nào, chẳng lẽ là có linh tính không thành? Cố ý phối hợp Tuyết Tân!?”

Mộc Linh Nhi biểu tình thượng nhìn không ra bất luận cái gì biến hóa, bất quá từ nàng còn không có hồi phục lại đây cứng đờ thân thể có thể thấy được tới nàng biểu hiện cũng không có nàng mặt ngoài biểu hiện ra ngoài như vậy bình tĩnh.

Chiến Thương Tiễn cùng chiến thiên kích hai cái đại nam nhân biểu tình nhưng thật ra bình thường, chỉ là ở vừa mới cũng không thể phủ nhận bị Tuyết Tân này phúc giả dạng cấp kinh ngạc hạ.

Tĩnh táo nhất còn phải số Đỗ Tử Nhược, Tuyết Tân trước toát ra một cái đầu tới như vậy hình ảnh rốt cuộc không phải hấn lần đầu tiên thấy, cho nên đương ở nhìn đến một màn này thời điểm cũng không có phản ứng. Hơn nữa hấn có thể như vậy bình tĩnh tự giữ, hơn nữa không hề khác thường biểu hiện chính yếu nguyên nhân vẫn là bởi vì hấn đã nhận định, chỉ cần là đi theo Đường Niệm Niệm bên người người không bình thường đều là tất nhiên.

Hiển nhiên, hấn có loại suy nghĩ này thời điểm, còn không có phát hiện hiện tại chính hấn cũng là cùng Đường Niệm Niệm bên người người chi nhất, cho nên nơi này không bình thường trên thực tế cũng bao gồm chính hấn.

Đường Niệm Niệm nhìn đến Tuyết Tân giả dạng thời điểm, đôi mắt cũng hiện lên một mặt kinh ngạc, bất quá biểu tình vẫn là thực bình tĩnh. Nhậm Tư Lăng Cô Hồng dùng khăn ướt cho chính mình mềm nhẹ lau chùi khuôn mặt sau, mới vừa rồi nghiêng đầu đối Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Cô Hồng cho hấn uỷ quyền sao?”

Tư Lăng Cô Hồng đáp: “Thả.”

Đường Niệm Niệm nghi hoặc, “Tuyết Tân trên người tiền không đủ mua kiện hảo điểm xiêm y?” Nhìn xiêm y phá, cho dù là một kiện Linh Khí, lấy mua một kiện càng tốt a.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn lướt qua trên đài khiến cho oanh động Tuyết Tân, đối Đường Niệm Niệm đăm cười nói: “Tuyết Tân thích như vậy.”

“Nga.” Nếu là đối phương thích, Đường Niệm Niệm tự nhiên không lời gì để nói.

Lúc này, càn khôn bàn trên lôi đài kia phi tiên kiếm phái nam tử cao giọng chửi bậy nói: “Đừng tưởng rằng như vậy là có thể đem ta dọa chạy, có bản lĩnh người liền chính diện cùng ta đấu pháp so kiếm!”

Phi tiên kiếm phái nam tử chửi bậy thanh có vẻ có chút tức muốn học máu, chẳng những không có nửa điểm uy lực đáng nói, ngược lại làm người cảm giác được hấn trong lòng kinh hơn nửa sợ hãi.

Tuyết Tân cũng không có nói lời nói, đứng ở tro đen sắc sương mù trung thâm lục sắc thân ảnh như ẩn như hiện, đặc biệt là cặp kia thâm lục sắc mặt nạ sau hai mắt. Rõ ràng nhìn không thấy cặp kia mặt nạ sau đôi mắt, chính là Tuyết Tân chính là trạm nơi đó vẫn không nhúc nhích, chính diện đối mặt cái kia phi tiên kiếm phái nam tử, làm cái kia nam tử cảm thấy Tuyết Tân chính là đang nhìn hấn, vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm hấn xem.

Xoát ——

Phi tiên kiếm phái nam tử không thể chịu đựng được như vậy quỷ dị yên tĩnh, cảm khởi phi kiếm chọn một cái kiếm hoa, hoa mỹ kiếm pháp ngưng tụ mười mấy đạo kiếm mang triều Tuyết Tân bay vụt qua đi.

Đối mặt như vậy sắc bén kiếm mang, còn đứng tại chỗ Tuyết Tân như cũ không có nửa điểm nhúc nhích. Như thế liền ở kia phi tiên

kiếm phái nam tử còn có dưới đài vô số tiên duệ trong tầm mắt, Tuyết Tân thân thể nháy mắt đã bị mười mấy đạo kiếm mang chặt đứt, hóa thành mười mấy khối thịt nát.

“Này.....” Phi tiên kiếm phái nam tử có chút đại ra. Người này chính là Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ người, lấy này hai người bá đạo trình độ, hiện giờ chính mình giết bọn họ người, cho dù là ở trên đài đao kiếm không có mắt, chính là kia hai người cũng sẽ không bận tâm này đó đi?

“Ta còn chưa có chết.....” Không mang quỷ dị thanh âm còn ở trong không khí quanh quần, kinh nổi lên kia phi tiên kiếm phái nam tử. Thân thể hắn không tự chủ được run run, sau này lui về phía sau một bước.

Trên mặt đất, kia bị cắt thành mười mấy khối Tuyết Tân đầu lăn lộn vài cái, kia thảm lục sắc mặt nạ lại đối thượng phi tiên kiếm phái nam tử.

“Người..... Người, người đừng vội giả thần giả quỷ!” Phi tiên kiếm phái nam tử tim đập như sấm. Đặc biệt là lúc này hoàn cảnh trung âm phong từng trận, chung quanh giống như có vô số song màu đỏ tươi đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm hắn, liền chờ hắn thân sau khi chết đem hồn phách của hắn cấp gặm thực hầu như không còn.

Nếu này phi tiên kiếm phái nam tử đối thủ là những người khác nói hắn không đến mức sẽ như vậy khẩn trương, cố tình đối thủ của hắn là Tuyết Tân, cái này Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người bên người người. Người này hắn không dám hạ nặng tay giết, càng không dám lưu tình, rốt cuộc đối phương chủ nhân chính là không sợ trời không sợ đất chủ tử, chẳng sợ đối phương ở chỗ này giết chính mình, chỉ sợ môn phái cũng sẽ không bởi vì chính mình mà đi cùng Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ đối nghịch.

Ở như vậy áp lực cùng lúc này quỷ dị hoàn cảnh hạ, phi kiếm kiếm phái nam tử cái trán đã toát ra mồ hôi lạnh, gắt gao nhìn chăm chăm Tuyết Tân đầu, còn hữu dụng linh thức chú ý chung quanh biến hóa.

Không ngừng là phi tiên kiếm phái nam tử bị Tuyết Tân như vậy quý dị tình huống cấp hoảng sợ, dưới đài không ít tiên duệ đồng dạng ngực phát lạnh, thậm nghĩ này yêu nghiệt bên người người hay là đều là yêu nghiệt không thành.

“Ha ha ha ha.” Ở người ngoài không có chú ý tới góc, một người mặc trắng tinh trường bào thiếu niên đang ngồi ở giữa không trung ghé trên, trắng tinh áo choàng thượng thêu đại màu xanh lá hoa văn, tổ nhĩ lại mạch văn.

Thiếu niên hai chân ở trống rỗng trong không khí đơng đưa, một tay cầm một cái túi giấy, bên trong từng viên tiểu xảo hạt dẻ, vừa ăn tây tiểu xảo hạt dẻ, bên nhìn càn khôn bàn trên lôi đài hình ảnh, trong sáng tiếng cười từ trong miệng toát ra tới, quanh quẩn ở trong không khí.

“Ta liền biết này thân quần áo nhất định thích hợp Tuyết Tân.” Thiếu niên lo chính mình nói, bên nghiêm túc thượng thức trên lôi đài Tuyết Tân, đến thanh đến lượng con người bên trong chớp động đắc ý ý cười.

“Bất quá hẩn từ nơi nào nhanh như vậy tìm được giống nhau nhan sắc mặt nạ, bao tay cùng giày?”

Thiếu niên này tự làm bầm lều bầu nói, trong tay túi giấy bên trong tiểu xảo hạt dẻ bất tri bất giác liền ăn xong rồi. Đây một xong, trên mặt hẩn lộ ra một mặt tiếc nuối, đây chính là hẩn cuối cùng trữ hàng a. Đáng tiếc hẩn trừ nghệ như thế nào đều học không hảo đâu?

Lúc này, chính dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm nghiêng đầu triều thiếu niên phương hướng nhìn qua, nhìn đến chỉ là một mảnh không mang không khí. Bất quá thực mau nàng trong ánh mắt xanh biếc ba quang chớp động, ngay sau đó liền nhìn đến kia không khí biến hóa, thiếu niên mơ hồ bóng dáng bại lộ ở nàng trong tầm mắt.

“Tia nắng ban mai.”

“Ân?” Nghe được Đường Niệm Niệm trong miệng tiếng cười nỉ non, Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt cúi đầu xem nàng, lơ đãng trung liên chặn Đường Niệm Niệm nhìn tia nắng ban mai tầm mắt. Nhẹ nhàng ở nàng cánh môi thượng xúc hạ, thủy sắc cánh môi hoạt động trung nói ra mềm nhẹ lời nói, “Niệm Niệm không cần để ý tới hần.”

Từ những lời này có thể nghe ra tới, Tư Lăng Cô Hồng kỳ thật sáng sớm liền biết được tia nắng ban mai ở nơi đó, chỉ là vẫn luôn đều không có đi chú ý để ý.

Trải qua Tư Lăng Cô Hồng này một gián đoạn, Đường Niệm Niệm trong mắt bích ba tan đi, nhìn nhìn Tư Lăng Cô Hồng, ánh mắt kia tựa hồ đem Tư Lăng Cô Hồng tiểu tâm tư toàn bộ nhìn thấu.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không thêm để ý, thấy Đường Niệm Niệm đôi mắt chỉ còn lại có chính mình sau, trên mặt lộ ra vừa lòng ý cười, lại ở nàng trên môi dịch ma một hồi mới vừa rồi buông ra nàng.

Đến nỗi kia phương ngòi ở trên bầu trời thiếu niên, cũng chính là tia nắng ban mai tắc vút bỏ trong tay túi giấy, nhẹ nhàng liếc hạ khóe miệng.

“A ——!” Đang ở lúc này, một trận thật lớn ồn ào thanh lại một lần vang lên, dẫn tới Đường Niệm Niệm ánh mắt triều càn khôn bàn trên lôi đài nhìn lại.

Tầm mắt có thể đạt được chỗ, chỉ thấy kia phi tiên kiếm phái nam tử lúc này đang bị một cái bóng dáng cấp cuốn lấy, hần phi kiếm đã sớm rơi trên mặt đất, toàn bộ thân thể đều run rẩy, sắc mặt trắng bệch.

“Cạc cạc cạc cạc cạc ~” một trận làm người sờn tóc gáy tiếng cười từ này mang theo thâm lục sắc mặt nạ bóng dáng nhân thân thượng toát ra tới.

“Cạc cạc cạc cạc cạc cạc ~” một trận đồng dạng tiếng cười như là đáp lại giống nhau này bóng dáng giống nhau tiếng vọng tại đây bãi tha ma nội.

“Người..... Người.....” Phi tiên kiếm phái nam tử sắc mặt đã sớm biến thành đỏ ửng xanh lục, run rẩy nghiêng đầu triều sau nhìn lại, này bóng dáng rốt cuộc là người hay quỷ a!?

Nhưng mà ở hẳn trong tầm mắt, kia trương thảm lục sắc mặt nạ đột nhiên vỡ ra, từ bên trong hóa ra một cái thật lớn khẩu triều chính mình cắn xuống dưới.

“A a a a a a!” Tê tâm liệt phế khủng bố tiếng kêu từ nam tử trong miệng toát ra.

Tuyết Tân yên lặng buông ra nam tử, một chân đem nam tử ném xuống lôi đài.

Dưới lôi đài một trận trầm mặc, trận này lôi đài tái không khỏi quá mức quỷ dị.

Người tu tiên ngũ cảm là hòa khí nhậy bén, cái kia bị Tuyết Tân một chân đá xuống dưới phi tiên kiếm phái nam tử trên người xiêm y có chút thâm sắc, từ không khí trong gió bọn họ có thể ngửi được một cỗ rõ ràng tao vị.

“Mất mặt a!” Phi tiên kiếm phái môn chủ quay mặt đi, sắc mặt một trận thanh một trận bạch nhìn cái kia rơi trên mặt đất ngay cả bò mang chạy về tới kiếm tu nam tử, hận không thể nhất kiếm bổ hẳn.

Người này cái gì cũng tốt, như thế nào cố tình liền có sợ quỷ tật xấu, cố tình hôm nay chính là như thế xui xẻo, gặp phải như vậy lôi đài cảnh tượng không nói, hơn nữa còn gặp gỡ Tuyết Tân đối thủ như vậy.

Đến nỗi trên đài Tuyết Tân, lúc này chính yên lặng đi trở về cái kia bị cắt thành mười mấy khối thân thể bên cạnh, thân thủ đem đó là mười mấy khối thân thể phần còn lại của chân tay đã bị cụt nhóm khâu lên, chờ khâu hảo phía sau mới chậm rãi hướng lôi đài bên cạnh đi, đi đến bên cạnh liền phải đi xuống thời điểm còn quay đầu lại đối bãi tha ma phương hướng phát phát tay.

“Cạc cạc cạc cạc cạc ~” đáp lại hấn chính là một trận quỷ dị tiếng cười.

“..... Cạc cạc cạc ca.” Tuyết Tân yên lặng đáp lại, sau đó ở dưới đài một trận yên tĩnh trung nhảy xuống lôi đài.

Dọc theo đường đi tiên duệ nhóm liền nhìn hấn hành tẩu, thần sắc đều dị thường cổ quái.

Tuyết Tân vừa đi đến Đường Niệm Niệm đám người trước mặt, Liên Kiêu liền nhin không được trước hết mở miệng, có chút gian nan hỏi: “Tuyết Tân a, người như thế nào thay quần áo?”

Tuyết Tân cúi đầu như là nhìn mắt chính mình trang phục, sau đó ngẩng đầu nói: “Màu đen không thể xuyên, này bộ khá tốt.”

Những lời này rơi xuống thời điểm, thanh âm vẫn là như vậy không mang quỷ dị, không có bất luận cái gì phập phồng. Mộc Linh Nhi lại ở thời điểm này ngẩng đầu hoài nghi nhìn mắt Tuyết Tân, vì cái gì nàng cảm thấy Tuyết Tân nói những lời này thời điểm giống như có chút đặc ý?

Tuyết Tân ở đặc ý?

Là cảm giác sai rồi đi?

Mộc Linh Nhi cảm thấy này không bình thường.

-----oOo-----

Chương 208: tình địch lại lần nữa giăng co

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tuyết Tân cùng phi tiên kiếm phái đệ tử so đấu không thể không nói làm Tân Tú Lôi Đài Tái xuất hiện một trận tề ngắt, thứ nhất là Tuyết Tân hành vi thật sự quá mức với quý dị cổ quái, thứ hai là bị kia phi tiên kiếm phái đệ tử ra khứu 𠄎 đến không được.

Nơi này lại không phải phạm nhân thế giới, lại là lấy tiên duệ là chủ tiên nguyên. Ở tiên nguyên bị phạm nhân không tín nhiệm quý quái quý mị linh tinh đồ vật thật sự là quá mức bình thường, cho dù là không có gặp qua cũng khẳng định nghe nói qua, thậm chí còn có không ít đạo tu siêu độ quý hồn cũng có, cố tình này phi tiên kiếm phái đệ tử còn không có như thế nào ra tay đã bị Tuyết Tân cấp dọa thành dáng vẻ này, không ngừng là cho chính hấn mắt mặt, cấp phi tiên kiếm phái mất mặt, thậm chí có thể nói liền toàn bộ tiên nguyên thể diện đều bị hấn cấp mất hết.

Thực hiển nhiên phi tiên kiếm phái môn chủ cũng là như thế này tưởng, lúc này nhìn đến tên kia bị dọa đến lão đại trong quần đệ tử, lập tức liền phát tay làm hấn có bao xa đều lặn rất xa đi.

Phi tiên kiếm phái đệ tử còn tưởng rằng bởi vì trận này so đấu phải bị môn chủ cấp trực xuất phi tiên kiếm phái, lập tức kêu cha gọi mẹ xin tha. Một màn này dừng ở mọi người trong mắt lại là một trận mất mặt.

Phi tiên kiếm phái môn chủ sắc mặt đã một trận thanh một trận bạch, vung tay lên liền thân thủ đem này đệ tử cấp huy tới rồi nơi xa, cũng mặc kệ này đệ tử hay không còn thanh tỉnh, chỉ đương nhắm mắt làm ngơ.

Trận này nhạc đệm cũng không có khiến cho tiên duệ nhóm đại kinh tiểu quái, rất nhiều người đều tự giác đem một màn này cấp xem nhẹ. Bọn họ lúc này lực hấp dẫn lại lần nữa bị Tân Tú Lôi Đài Tái thương đấu pháp cấp hấp dẫn qua đi.

Tân Tú Lôi Đài Tái còn ở tiếp tục, mỗi một hồi đều có một người bị ném xuống, một người thăng cấp.

Trong lúc Chiến Thương Tiễn, chiến thiên kích, Mộc Linh Nhi, Thù Lam, Diệp thị tỷ muội bọn người lên sân khấu qua, Thù Lam trước hết bị xoát một chút tới, này mấy người bên trong ngược lại là Diệp thị tỷ muội hai người danh từ tối cao, nguyên nhân vô hấn, đơn giản là các nàng không chỉ có có thể hai người cùng nhau lên sân khấu, hơn nữa Bạch Lê cùng các nàng ký kết hôn khế, cho nên xem như các nàng khế thú, có thể cùng hiệp trợ các nàng cùng nhau chiến đấu.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tại đây đoạn thời gian nội cũng thương lôi đài đánh nhau qua, lấy Viên thị gia tộc thân phận một đường thăng cấp, ở bên xem tiên duệ nhóm trong mắt không hề ngoài ý muốn, lại vẫn là ngăn không được hâm mộ Viên gia thế nhưng gặp được như vậy hậu duệ, chỉ sợ này Viên gia trở về đỉnh vinh quang cũng chỉ là thời gian thương vấn đề.

Viên Cần Nhiên nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người từng hồi nhẹ nhàng quá quan trọng tướng, trên mặt tươi cười cũng càng ngày càng sáng ngời ôn hòa, mặt mày bên trong đều mang theo kiêu ngạo cùng vui mừng. Ở trong lúc hai người không phải không có gặp phải Viên gia đệ tử, bất quá ở Viên Cần Nhiên sáng sớm công đạo hạ, so lôi gặp phải thời điểm, này đó Viên gia đệ tử đều sẽ tự giác cung kính đối hai người hành lễ, sau đó nhận thua.

Chỉ là có người sung sướng tự nhiên cũng có người ưu sầu.

Nếu nói lúc này Viên gia người đều vẻ mặt vui mừng nói, như vậy hiện tại Mộ Dung gia tộc người sắc mặt có thể nói là kém tới rồi cực điểm.

Lúc này ở trên lôi đài, một mảnh cát vàng tuyệt địa, một mình đứng thẳng ở cát vàng phía trên nam tử một bộ bạch y, mặc phát yên lặng rồi tung ở sau đầu, dưới ánh nắng chiếu khắp hạ dung nhan thật sự là làm người tìm không thấy bất luận cái gì tỳ vết hoàn mỹ.

Lần này Tư Lăng Cô Hồng đối thủ vừa lúc là Mộ Dung gia tộc đệ tử, ở nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đứng ở trên lôi đài, tự thân thân thể sáng lên tới Mộ Dung gia tộc tinh anh đệ tử lập tức sắc mặt liền trở nên trắng bệch, thân thể không tự chủ được lui về phía sau.

Hắn tuy rằng đối Mộ Dung gia tộc trung thành, chính là biết rõ đi lên chính là chết sự tình hắn vẫn là không muốn đi làm.

Mộ Dung Càn Hoa nhìn đến này tinh anh đệ tử hành động, sắc mặt xanh mét không nói gì. Hắn cũng biết này đệ tử đi lên cũng là chết, vốn dĩ hắn còn cho rằng đi lên sau ít nhất còn có thể nhận thua, nào biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn thế nhưng tuyệt tình đến tận đây.

Quả nhiên, chỉ thấy tên này Mộ Dung gia tộc tinh anh đệ tử hơi hơi hé miệng đang muốn nói chuyện, sau đó thân thể liền không chịu khống chế chính mình phiêu thượng lôi đài.

Này tinh anh đệ tử ngay từ đầu nhìn đến phía trước ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trong tay bỏ mạng sự huynh đệ khi, hắn còn đang suy nghĩ nếu biết đều là muốn chết, bọn họ vì cái gì còn mặc không lên tiếng phiêu đi lên đâu?

Hiện giờ tới rồi chính hắn trên người thời điểm hắn cuối cùng minh bạch, phía trước kia hai vị sư huynh đệ nơi nào là biết rõ muốn chết còn hướng lên trên đi đưa, rõ ràng chính là chính mình đều không thể khống chế chính mình, bị bắt đắc dĩ lên rồi.

Trên thực lực thật lớn chênh lệch làm tên này Mộ Dung gia tộc tinh anh đệ tử hoàn toàn không có năng lực phản kháng, mắt thấy lôi đài càng ngày càng gần, hắn sắc mặt cũng càng ngày càng tuyệt vọng. Vô luận là ngũ cảm vẫn là linh thức đều hoàn toàn bị phong bế, hắn tưởng mở miệng nhận thua, muốn dùng thủ thế tới biểu đạt chính

mình nhận thua cơ hội đều không có, trơ mắt nhìn chính mình chậm rãi tới gần Tử Thần.

Ở dưới đài vô số tiên duệ trong tầm mắt, tên kia Mộ Dung gia tộc đệ tử đứng ở càn khôn bàn trên lôi đài, sau đó cùng phía trước hai gã Mộ Dung gia tộc tinh anh đệ tử giống nhau, nháy mắt hóa thành trần hôi, một chút không dư thừa.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không có ở trên đài nhiều dừng lại một lát, chớp mắt thân ảnh liền biến mất ở cát vàng trong vòng, về tới Đường Niệm Niệm bên người.

“Lại một cái.” Thế hệ trước trong đám người, một người tóc bạc kiếm tu lão giả lắc đầu, thần sắc tiếc hận bắt quá hai mắt lại vô tình.

“Nhân quả báo ứng a.” Một người đáp lại cái này lão giả tiếng thờ dài.

Ở bọn họ này đó thế hệ trước người trong ánh mắt, trận này Đường Niệm Niệm đám người cùng Mộ Dung gia tộc ân oán, Mộ Dung gia tộc đã từ ưu thế rút đến hoàn cảnh xấu thượng, cũng không biết lúc sau hay không sẽ phát sinh cái gì thay đổi trận này trạng huống, bằng không theo thời gian biến hóa, cuối cùng bị bại sẽ chỉ là Mộ gia tộc.

Mộ Dung Càn Hoa mắt thấy lại một người Mộ Dung gia tộc đệ tử ở trước mắt bị chết, tay áo nội nắm chặt đôi tay đã toát ra máu tươi, đó là bị chính hấn móng tay cấp đâm ra tới, có thể thấy được Mộ Dung Càn Hoa lúc này ứng giận tới rồi kiêu gì nông nổi.

“Các người tại đây ngốc.” Đồi bên cạnh Mộ Dung gia tộc các trưởng lão truyền âm như thế phân phó một câu.

Ở hấn bên cạnh Mộ Dung gia tộc thượng tầng nhân mã đều không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc thần sắc, nhưng là cũng không có bất luận cái gì nghi ngờ, cũng không có khiến cho bất luận cái gì dị động đáp lại Mộ Dung thiên ha phân phó.

Ở bọn họ trong tầm mắt, liền thấy Mộ Dung Càn Hoa thân thể không tiếng động hư lung lay một chút, sau đó vẻ mặt của hắn liền so với vừa mới càng thêm cứng đờ một ít, bất quá cũng không có quá nhiều khác thường, sẽ chỉ làm người cảm thấy hắn hiện tại ở cố nén chính mình trong lòng tức giận gây ra.

Rốt cuộc như bây giờ tình huống đối Mộ Dung gia tộc đã kích không thể nói không lớn, Mộ Dung Càn Hoa biểu tình cổ quái một ít thật sự là về tình cảm có thể tha thứ.

Chỉ có ở hắn chung quanh này đó Mộ Dung gia tộc thượng tầng nhân mã nhóm mới biết được, ở bọn họ đáp lại Mộ Dung Càn Hoa sau khi phân phó, Mộ Dung Càn Hoa bản thân cũng đã lặng lẽ rời đi nơi này.

Không đúng, có lẽ không nên nói chỉ có bọn họ những người này biết, kỳ thật phát hiện đến này biến hóa vẫn là có mấy người. Ít nhất Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liền ở trong đó.

Đường Niệm Niệm triều Mộ Dung gia tộc phương hướng nhìn thoáng qua, ánh mắt lóe lóe.

“Niệm Niệm, đến người.” Tư Lăng Cô Hồng réo rất thanh nhã tiếng nói ở nàng bên tai vang lên.

Đường Niệm Niệm gật đầu triều trên lôi đài nhìn lại, chỉ thấy lôi đài phía trên đang đứng lập một người tố y nữ tử. Nàng kia sinh đến nhu mỹ cực kỳ, cái loại này nhu đến tận xương tủy mỹ lệ làm nam tử nhìn đều nhin không được muốn che chở, chẳng sợ còn không có đem nàng ôm vào trong lòng ngực, vẫn là sẽ nhin không được phóng nhẹ lực đạo, tựa hồ sợ mạnh mẽ một ít này nữ tử sẽ như là nước chảy giống nhau từ chính mình khe hở ngón tay chảy xuôi đi ra ngoài giống nhau.

“Thu thủy tiên tử Lý Uyển Thu, Kinh Hồng tiên tử Đường Niệm Niệm, lần này không biết sẽ là gì đó kết quả.” Trên đài nhu mỹ nữ tử xuất hiện lập tức liền khiến cho dưới đài tiên duệ nhóm oanh động,

so với đã danh hoa có chủ Đường Niệm Niệm, này đó tiên duệ nhóm tự nhiên càng thiên hướng đến nay độc thân Lý Uyển Thu.

Không ít tiên duệ nhìn đến Lý Uyển Thu xuất hiện ở trên lôi đài thời điểm, trên mặt đều không khỏi hiện ra lo lắng thần sắc, tựa hồ lúc này Lý Uyển Thu chính là một con sắp bị lão hổ khi dễ cừu con, đến nỗi bọn họ trong mắt lão hổ là ai? Tự nhiên là Đường Niệm Niệm không thể nghi ngờ.

“Xuy.” Đang ngồi ở dư tự bên cạnh Cốc Mị Nga nghe được chung quanh nghị luận thanh, mặt mang châm chọc lại có vẻ càng thêm vũ mị động lòng người nói: “Làm bộ làm tịch, này còn không có bắt đầu đánh đâu liền làm cho giống như phải bị khi dễ giống nhau, nàng nếu thật sự dễ khi dễ như vậy, sao lại còn dám thượng lôi đài đi.”

Dư tự nhìn đến nàng bộ dáng kia, nhin không được khẽ cười một tiếng, chỉ là tươi cười vẫn là có vẻ thiên thân châm chọc, đáp lại nàng nói: “Người chẳng lẽ là ghen ghét?”

“A, ta ghen ghét nàng?” Cốc Mị Nga cười duyên liên tục, trên người mị hương một chút nồng đậm đến làm chung quanh tiên duệ hoa mắt say mê, đối dư tự hừ hừ nói: “Ta mới sẽ không ghen ghét ngu ngốc.”

Dư tự thần trí đồng dạng bị kia nồng đậm mị hương cấp mê đến ngẩn ra, bất quá thực mau liền thanh tỉnh lại đây. Nhìn Cốc Mị Nga kia trương yêu mị lại hỗn hợp thanh thuần tuyệt sắc dung nhan, hẳn liền chính mình đều không có phát hiện chính mình trong mắt mặt kia một mặt sùng nịch.

Nhưng thật ra Cốc Mị Nga lơ đãng bắt giữ tới rồi, biểu tình không khỏi đại ra một chút, tim đập cũng âm thầm nhảy dựng, ánh mắt tự do một cái chớp mắt, rời đi dư tự hai tròng mắt, biểu hiện đến tự nhiên nhìn về phía lôi đài.

Đường Niệm Niệm đối với chung quanh tiên duệ nhóm nghị luận thanh cũng không có bất luận cái gì để ý, ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực chờ một hồi, phát hiện Lý Uyển Thu cũng không có bất

luận cái gì nhận thua biểu hiện lúc sau, thân ảnh vừa động liền tới đến trên lôi đài, đồng thời một đạo pháp thuật triều Lý Uyển Thu đánh qua đi.

Nàng tính toán tốc chiến tốc thắng, ra tay pháp thuật không tính là nặng tay, bất quá Lý Uyển Thu nếu là tránh thoát lời nói, nàng liền sẽ lại ra tay đem Lý Uyển Thu đánh ra lôi đài. Nếu Lý Uyển Thu không có tránh thoát đi nói, như vậy này đạo pháp thuật cũng không sai biệt lắm có thể thương đến nàng, kết quả tự nhiên vẫn là đem nàng đá hạ lôi đài.

Ở Đường Niệm Niệm ra tay thời điểm, dưới đài liền truyền ra một trận tiếng kinh hô.

Ai cũng chưa từng nghĩ đến Lý Uyển Thu đối mặt Đường Niệm Niệm đã kích thế nhưng không phải hậu trường, ngược lại còn đi tới. Đường bắt được bích mang xẹt qua Lý Uyển Thu thân thể thời điểm, Lý Uyển Thu thân thể đột nhiên hóa thành một đoàn bạch thủy.

Một màn này làm không ít người đều sửng sốt, sau đó liền nhìn đến kia một đoàn bạch thủy đột nhiên hướng Đường Niệm Niệm phác lại đây, đem Đường Niệm Niệm toàn bộ đều bao vây ở bên trong.

Đường Niệm Niệm trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, nàng cũng không có động, chỉ là toàn thân dâng lên màu trắng ngà ngọn lửa. Ngọn lửa nóng rực độ ẩm đem nàng bao phủ ở trên người nàng thiêu đến chi chi rung động, bất quá làm người ngoài ý muốn chính là này thủy thể nhưng cũng không có bị này đáng sợ thiên địa linh hỏa dễ dàng thiêu làm.

Đường Niệm Niệm rõ ràng cảm giác được trên người tầng này thủy màng không đơn giản, chẳng những dính vào trên người như thế nào đều không bóc ra, thế nhưng còn ẩn ẩn có xâm nhập nàng thân thể hành động.

Luôn luôn đối thân thể của mình có cố chấp Đường Niệm Niệm trong lòng lập tức gas một tia tức giận, vốn dĩ không có gì biểu tình

mặt cũng lạnh nhạt xuống dưới. Đôi tay đánh ra vài đạo luyện đan bích lạc mười hai chương tam chương, trên người mà liên bạch hỏa lại thêm một tầng ngọc tuyết băng hỏa, hai loại ngọn lửa ở nàng tinh diệu không chế hạ thế nhưng không hề bài xích.

Ở Đường Niệm Niệm trên người thủy màng nháy mắt bị đông lại thành khối băng, sau đó ầm ầm rách nát.

“A!” Nữ tử tiếng kêu sợ hãi vang lên, đương này thủy màng rách nát thời điểm, nữ tử thủy ảnh nhanh chóng từ Đường Niệm Niệm bên người rời xa, nhanh chóng nói: “Kính Hồng tiên tử quả nhiên lợi hại, vừa mới nhiều có đắc tội mong rằng Kính Hồng tiên tử không lấy làm phiền lòng, ta nhận thua.”

Nàng nói thủy ảnh dần dần lời nói thật, nhưng còn không phải là vừa mới thu thủy tiên tử Lý Uyển Thu sao.

Lý Uyển Thu lúc này sắc mặt có chút tái nhợt, bất quá thần thái thượng tràn đầy thành khẩn, một bộ ôn nhu như nước bộ dáng.

Nàng đã nhận thua, Đường Niệm Niệm muốn ngăn cản cũng không được.

Bất quá chỉ bằng Lý Uyển Thu vừa mới ý đồ xâm nhập nàng thân thể hành vi, Đường Niệm Niệm còn không đến mức bởi vậy giết nàng, lại cũng sẽ không như thế đơn giản thả nàng.

Trắng tinh nhuộm đẫm thanh màu lam thêu văn tay áo nội, Đường Niệm Niệm đầu ngón tay búng búng, sau đó không hề xem Lý Uyển Thu liếc mắt một cái, xoay người phi hạ lôi đài.

Lý Uyển Thu nhìn nàng bóng dáng, vẫn luôn chờ Đường Niệm Niệm về tới Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực sau, ánh mắt cũng tự nhiên mà vậy từ nàng trên người rơi xuống Tư Lăng Cô Hồng trên người. Vốn tưởng rằng nàng xem đến thực ẩn nấp, nào biết này liếc mắt một cái liền vừa lúc đối cấp trên lăng Cô Hồng một sợi dư quang, kia dư quang làm nàng tái nhợt sắc mặt càng trắng một ít, nhanh chóng rũ xuống con ngươi, nhấp nhấp môi dưới liền liền cũng rời đi lôi đài.

Ở dưới đài nhìn đến trận này nhìn như đơn giản thực chất hung hiểm lôi đài tái sau, phần lớn người đều bắt đầu khen Lý Uyển Thu. Ngôn ngữ thiên tư bất phàm, bản lĩnh không nhỏ, thế nhưng có thể bức cho Đường Niệm Niệm dùng ra hai loại thiên địa linh hoạt mới có thể đủ ứng phó nàng pháp thuật, còn vượt sao Lý Uyển Thu làm việc cẩn thận, có thể tiến có thể lui, biết rõ không địch lại sau lập tức nhận thua, thái độ thành khẩn hiển nhiên giáo dưỡng cực hảo.

Này đó khen đều là tuổi trẻ tiên duệ nhóm nói, kỳ thật bọn họ sẽ như vậy cũng là vì Đường Niệm Niệm thân phận quá cao, hưởng chi danh hoa có chủ, đối Đường Niệm Niệm hai người thủ đoạn lại kính lại sợ đồng thời lại có tức giận, cho nên liền khen cũng không dám, cũng cảm thấy không đủ tư cách.

Đến nỗi những cái đó thế hệ trước người phần lớn đều trầm mặc hạ kéo, trên mặt còn mang theo khiếp sợ.

Đường Niệm Niệm thế nhưng có thể dễ dàng khống chế hai loại thiên địa linh hỏa, hơn nữa làm chúng nó như thế hòa hợp mà không bài xích. Này trong đó khó khăn cũng chỉ có bọn họ kiến thức cao thâm người tu tiên mới biết được, cho dù là bình thường linh hoạt đều khó có thể cùng tồn tại, hưởng chi là thiên địa linh hỏa.

Linh hỏa thiên tính táo bạo, phẩm giới càng cao linh tính càng cường linh hỏa càng thêm không muốn cùng đồng loại cùng tồn tại, một khi tiếp xúc không phải người cắn nuốt ta chính là ta cắn nuốt người. Muốn đem chúng nó khống chế như thế linh hoạt, hơn nữa làm hai loại linh hỏa đồng thời kháng địch, cơ hồ tương dung, như vậy thủ đoạn thật là một cái không đến trăm tuổi tiên duệ có thể làm được sao!?

Lúc này này đó lớp người già nhóm lại một lần không khỏi bị kích thích tới rồi, hơn nữa cảm giác được ghen ghét tư vị, ghen ghét một cái liền trăm năm tuổi tác đều không có tiểu bối.

Như vậy tiểu bối nguyên bản ở trong mắt bọn họ hình cùng phạm thế bên trong người trưởng thành trong mắt ba tuổi tiểu đồng, liền ở

bên ngoài một mình hành tẩu tự bạo năng lực đều không có, chính là trước mắt này hai cái là chuyện như thế nào?

Loại cảm giác này thật giống như là phạm nhân người trưởng thành nhìn đến hai cái ba tuổi hài tử chẳng những có thể đưa bọn họ đánh đến xoay quanh, hơn nữa còn có thể đủ làm được bọn họ đều làm không được sự tình. Có thể nghĩ, này phạm thế người trưởng thành nhìn đến như vậy ba tuổi tiểu hài tử thời điểm cái loại này khiếp sợ, chỉ sợ đều phải đem này hai cái ba tuổi tiểu hài tử coi như quý quái yêu nghiệt đi?

Này đó thế hệ trước tiên duệ nhóm lúc này tâm tình chính là như thế.

Ở Đường Niệm Niệm cùng Lý Uyển Thu lúc sau đấu pháp lúc sau, lại liên tục mấy tràng thi đấu, lúc này sắc trời đã dần dần chậm, thái dương nửa lạc Tây Sơn, toàn bộ chân trời đều trở nên màu kim hồng.

Tân Tú Lôi Đài Tái từ hôm nay sáng sớm bắt đầu lúc sau liền sẽ vẫn luôn liên tục, thẳng đến cuối cùng một khắc tuyển ra tiền mười danh.

Này đối bình thường phạm nhân tới nói có lẽ thực thương tình thân thân thể, bất quá đối người tu tiên tới nói hết sức bình thường. Một chút lôi đài lúc sau, một ít tiên duệ nhóm chẳng sợ linh khí tiêu hao quá lớn, chỉ cần ở dưới đài ăn đan dược, sau đó trực tiếp khoan chân tu dưỡng tự nhiên có thể khôi phục tinh thần thể lực.

Chỉ là một ít trọng thương nói vậy không phải bình thường đan dược có thể đơn giản khôi phục, bất quá này lôi đài thăng cấp tái quy củ thực công bằng, mỗi một hồi đấu pháp đối thủ tuy rằng là tùy cơ lựa chọn, bất quá mỗi một tầng người đều chỉ có thể cùng cùng tầng người đánh nhau, cũng không sẽ xuất hiện đã chiến thắng một hồi sau tiên duệ cùng một hồi đều không có thắng được tiên duệ đánh nhau, như vậy cũng tránh cho kia đánh quá một hồi sau bị thương tiên duệ bởi vậy bị kia đúng là no đủ trạng thái tiên duệ vận may đánh bại.

Nói như vậy, giống nhau cùng tầng tiên duệ đánh nhau, chẳng sợ chính mình bị thương, đối thủ thương thế so với chính mình nhẹ nói, cũng chỉ thuyết minh đối thủ thật sự so với chính mình cường, ở thương một hồi đấu pháp thời điểm tương đối nhẹ nhàng, như vậy chính mình thua cũng không oan, như vậy chính mình trong lòng cũng dễ chịu một ít.

Tự nhiên, trong lúc cũng không thể tránh né là đối thủ thương một hồi địch nhân tu vi tương đối thấp.

Thiết nam hạc đã sớm đã nói qua, vận khí cũng là thực lực một loại, cho nên chẳng sợ xuất hiện tình huống như vậy cũng chỉ có thể oán đối phương vận khí so với chính mình hảo thôi.

Ở từng hồi đánh nhau trung, thời gian nhanh chóng lưu chuyển, chớp mắt liền đã qua đi mười ngày chín đêm.

Tại đây mười ngày chín ban đêm mật, Đường Niệm Niệm sinh hoạt cũng không có nhiều ít thay đổi.

Vốn dĩ lần này Tân Tú Lôi Đài Tái cơ hồ tụ tập tiên nguyên toàn bộ tuổi trẻ tiên duệ, nhân số tự nhiên liền không cần phải nói. Ở như vậy số lượng tiên duệ hạ, mỗi người một ngày tham gia thi đấu số lần thật sự không nhiều lắm.

Vừa đến ban đêm Tư Lăng Cô Hồng liền sẽ ôm Đường Niệm Niệm rời đi đi súc tẩy ngũ yên, sáng sớm cũng chuẩn bị tốt đồ ăn sáng đãi nàng ăn được mới có thể lại lâm Tân Tú Lôi Đài Tái. Tới rồi giữa trưa cùng buổi chiều thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng sớm liền chuẩn bị tốt đồ ăn, ở Đường Niệm Niệm trước mặt bày biện hảo bàn ăn, lại đem từng đạo tinh xảo mỹ vị thức ăn mang lên đi, làm Đường Niệm Niệm có thể tiếp tục nhẹ nhàng xem lôi đài đấu pháp, chính mình tắc thân thủ ôn nhu hầu hạ nàng dùng bữa.

Một màn này ở cửu thiên trước lần đầu tiên xuất hiện ở chúng tiên duệ trước mặt thời điểm, kia một khắc toàn trường yên tĩnh liền chậm rơi xuống đất thanh âm đều đều nghe được tiến.

Này đó tiên duệ đều biết Tư Lăng Cô Hồng sủng thê, chính là thật sự không biết hẳn có thể sủng đến như vậy nông nổi a.

Đôi mắt vô số tiên duệ ánh mắt, Đường Niệm Niệm chỉ là nghi hoặc chớp chớp mắt, sau đó liền tiếp tục không coi ai ra gì dùng bữa.

Nếu không phải xuất hiện Lý Uyển Thu kia chuyện nói, nàng còn sẽ không đôi lần này Tân Tú Lôi Đài Tái xuất hiện nhiều ít hứng thú. Lý Uyển Thu kia quỷ dị thủ đoạn làm Đường Niệm Niệm có một chút cẩn thận chi tâm, một chút tỉnh ngộ nhận thấy được chính mình có chút khinh địch, cho nên này liền điều chỉnh chính mình tâm thái, hảo hảo bắt đầu quan khán này Tân Tú Lôi Đài Tái.

Ngay từ đầu thời điểm Đường Niệm Niệm nhìn một hồi lâu liền có chút thất vọng, bất quá theo thời gian quá khứ, một đám tiên duệ đào thải, kế tiếp đấu pháp cũng càng ngày càng kịch liệt, Đường Niệm Niệm cũng cuối cùng thấy được một ít nàng muốn nhìn đến, này liền có hứng thú chuyên môn giữa trưa cơm cùng buổi chiều cơm đều ở hiện trường ăn.

Đương nhiên, này Tân Tú Lôi Đài Tái an bài đều không phải là nhân vi mà là tùy càn khôn bàn lô đài quyết định, cho nên tại đây mười ngày chín ban đêm cũng không phải không có xuất hiện quá nửa đêm Đường Niệm Niệm ngủ yên thời điểm đột nhiên thân thể tỏa sáng, đây là muốn nàng đi tham gia đấu pháp.

Tình huống như vậy chỉ xuất hiện quá một lần, Tư Lăng Cô Hồng ở nửa đêm trung mở con người, một đôi con người ở tối tăm giường trung phá lệ thâm thúy. Ở Đường Niệm Niệm tỉnh lại phía trước, hẳn hơi thở liền dày đặc toàn bộ Tân Tú Lôi Đài Tái Kiếm Trùng, cái kia muốn cùng Đường Niệm Niệm so đấu tiên duệ lập tức ra tiếng nhận thua, trận này lô đài tái cũng tự nhiên mà vậy thành Đường Niệm Niệm bắt chiến mà thắng.

Cũng không biết là chuyện như thế nào, từ lần đó lúc sau, này Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng dùng bữa súc tẩy ngũ yên thời điểm, cố tình chính là không có tái xuất hiện làm cho bọn họ tham gia thi đấu tình huống. Mỗi lần đều là chờ đợi bọn họ nhàn rỗi

xuống dưới thời điểm, đến phiên hai người thi đấu mới có thể xuất hiện.

Tình huống như vậy làm rất nhiều tiên duệ nghi hoặc, có lớn mặt người tắc suy đoán này càn khôn bàn sọ là có khí linh.

Một ít người nghe được người này suy đoán lúc sau, thì tại trong lòng tràn ngập trào phúng ý vị thâm nghĩ: Hay là này càn khôn bàn có khí linh, này khí linh cũng bị Tư Lăng Cô Hồng cấp đe dọa, lúc này mới không dám ở hai người trước mặt làm càn, chỉ có ở hai người nhàn rồi thời điểm mới an bài thi đấu sao?

Như vậy suy đoán ở rất nhiều tiên duệ trong lòng hiện lên, bất quá phần lớn đều là tự tiêu khiển tự mình an ủi.

Nhưng mà đương kế tiếp một màn xuất hiện thời điểm, không ít tiên duệ đều có chút trợn mắt há hốc mồm, sau đó bắt đầu thật sự tin tưởng càn khôn bàn nói không chừng thật sự có khí linh, hơn nữa thật sự bị Tư Lăng Cô Hồng đe dọa mà không dám ở trước mặt hấn làm càn, bất quá lại dùng khác phương thức trả thù Tư Lăng Cô Hồng.

Liên như lúc này ——

Càn khôn bàn nội cảnh sắc không ngừng biến hóa, cuối cùng biến thành một mảnh đại dương mênh mông, xanh thẳm nước biển so lúc này không trung càng thêm thuần tịnh, sóng nước lóng lánh làm người cảm nhận được nước biển thanh hàn còn có sinh khí.

Ở như vậy một vùng biển trung, dưới đài hai người thân thể tản mát ra quang huy.

Một người đúng là ôm ấp Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng, mặt khác một người còn lại là Bắc Minh bí cảnh diễn gia thái tử, Cung Cẩn Mặc!

Này hai người ân oán ở tiên nguyên biết đến người không ít, hơn nữa ai đều biết diễn viên nhà năm ở đáy biển, nhất am hiểu chính là

thủy pháp, nổi tiếng nhất cũng chính thủy diễn sinh pháp thuật.

Hiện giờ dưới đài tiên duệ nhóm liền nhìn càn khôn bàn nội mãnh liệt hải vực, trừ bỏ hải vực vẫn là hải vực, nếu không phải ngoài ý muốn nói, như vậy hiển nhiên chính là cố ý thiên vị Cung Cẩn Mặc.

“Này càn khôn bàn sẽ không thật sự có linh tính đi?” Mộc hương trừng mắt, không khỏi lại lần nữa hoài nghi.

Tưởng trước đó vài ngày thời điểm, Tuyết Tân cùng kia phi tiên kiếm phái đấu pháp, kia bãi tha ma còn có từng tòa mộ phần, rõ ràng thật giống như là chuyên môn phối hợp Tuyết Tân kia một thân trang phần cùng tính tình giống nhau, nhưng còn không phải là còn không có như thế nào ra tay liền đem đối thủ cấp dọa chạy sao?

Hiện tại không nói kia càn khôn bàn nội hải vực là chuyện như thế nào, liền nói Tư Lăng Cô Hồng cùng Cung Cẩn Mặc so đấu. Này không khỏi cũng quá trùng hợp đi? Bọn họ những người này chính là nhất biết Cung Cẩn Mặc, Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng ba người chi gian ân oán.

Thù Lam mấy nữ sắc mặt đều có chút biến hóa, chỉ có Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người sắc mặt như thường.

Ở Bắc Minh bí cảnh diễn gia bên kia.

Diễn gia người hiển nhiên cũng không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển trở thành cái dạng này, Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng cùng Cung Cẩn Mặc cấp đối thượng.

Một bộ ám vàng sắc váy dài diễn thường mi nhíu mày hơi nhíu, nhìn đến bên người ngồi Cung Cẩn Mặc đứng lên thời điểm, lập tức duỗi tay ngăn lại hấn nện bước, nghiêm túc nói: “Cẩn mặc, không thể nhân tình lỗ mãng.”

Nàng biết Cung Cẩn Mặc đối Đường Niệm Niệm cảm tình, năm đó Cung Cẩn Mặc còn ở phạm thế thời điểm, tình huống của hấn điệp điệp kỳ đều nói cho nàng. Chỉ là những năm gần đây, điệp kỳ lại

không hề cùng nàng nhiều tiết lộ Cung Cẩn Mặc bất luận cái gì tin tức. Diễn thường mi biết đây là điệp kỳ làm lựa chọn, nàng đối này có hỉ có giận, hỉ chính là vui mừng Cung Cẩn Mặc phục người khả năng, giận còn lại là Cung Cẩn Mặc cùng điệp kỳ đối nàng xa cách.

Ở diễn thường mi xem ra, hiện giờ mới Kim Đan kỳ Cung Cẩn Mặc không phải là Tư Lăng Cô Hồng đối thủ, đi nói lấy hai người tình yêu rối rắm nói không chừng chính là người chết ta sống cục diện.

Bác Minh bí cảnh cũng không có tiên nguyên các đại gia tộc như vậy chú trọng danh vọng, ở bọn họ trong mắt càng coi trọng là bí cảnh gia tộc đệ tử, huống chi Cung Cẩn Mặc không thể so những người khác, ở diễn gia ai có thể xảy ra chuyện, duy độc Cung Cẩn Mặc không thể.

Cung Cẩn Mặc lúc này nhận thua nói, cũng không sẽ ảnh hưởng hẳn kế tiếp thi đấu, tiến vào trước năm cũng không phải việc khó.

“Cẩn mặc, nhận thua cũng không mất mặt, hiện giờ chẳng qua là tạm lui thôi.” Diễn thường mi ôn nhu khuyên nhủ, nhưng mà đương nàng nhìn đến Cung Cẩn Mặc hai tròng mắt thời điểm liền ngưng, sắc mặt hơi hơi trắng bệch.

Cung Cẩn Mặc nguyên bản liền so diễn thường mi ước chừng cao một cái đầu, huống chi lúc này diễn thường mi còn ngồi ở ghế trên.

Lúc này Cung Cẩn Mặc liền đứng ở nàng bên cạnh, một đôi con người buông xuống nhìn xuống bên cạnh ghế trên diễn thường mi, cặp kia hẹp dài đôi mắt như thế buông xuống cơ hồ hình thành một cái đường cong, nhìn không tới bên trong đồng tử.

Chính là như thế một đôi mắt, cao ngạo như phong, sắc bén đến có thể đâm thủng người tâm hồn.

Kia phân trời sinh ngạo cùng cuồng, đã sớm dung nhập hồn phách của hắn, xuyên thấu qua đôi mắt hoàn toàn để lộ ra tới.

Ở Cung Cẩn Mặc còn vô thu liễm khí thể áp bách hạ, diễn thường mi sắc mặt càng ngày càng bạch, chỉ cảm thấy chính mình muốn ở như vậy con người hạ diễn sinh ra sợ hãi cùng tự ti tâm ma.

Ở diễn thường mi liền phải kiên trì không được, hai mắt đồng tử đều bắt đầu tán loạn thời điểm, Cung Cẩn Mặc rút cuộc chuyển khai con người buông tha nàng. Đến nỗi diễn thường mi ngay từ đầu ngăn lại hẳn đường đi tay đã sớm ở không biết khi nào không tự giác thả xuống dưới, gác ở chính mình hai chân thượng run rẩy.

“Hắn là đối thủ của ta.” Cung Cẩn Mặc lãnh đạm thanh âm truyền vào diễn thường mi lỗ tai.

Diễn thường mi kinh hồn giống nhau trừng lớn đôi mắt, thật lâu mới bình tĩnh, ở nàng trong tầm mắt, Cung Cẩn Mặc đã đứng ở càn khôn bàn nội xanh thẫm hải vực thượng.

Hắn cái trán biển cả tân sóng gió mãnh liệt, này càn khôn bàn nội đại dương mệnh mông tựa hồ cảm nhận được hắn cảm xúc, từ sóng nước lóng lánh thanh hàn bình tĩnh dần dần nổi lên gợn sóng, một tầng cao hơn một tầng sóng biển mãnh liệt. Đứng ở hải dương phía trên Cung Cẩn Mặc liền giống như hải long hóa thân, một thân màu xanh lá song cầm tiếp tay áo trường bào, cử ẩu rõ ràng khuôn mặt tuấn mỹ vô cùng, cao ngạo lãnh cuồng.

Diễn thường mi xem đến đại ra, sau đó trong lòng kêu ngạo đây là chính mình nhi tử, lại nhin không được lo lắng thấp giọng ngậm bực, “Đối thủ! Người như thế nào chính là không bỏ xuống được cái kia Đường Niệm Niệm a!”

Ở diễn thường mi nghe tới, vẫn là cho rằng Cung Cẩn Mặc nói Tư Lăng Cô Hồng là đối thủ của hắn, ý tứ là Tư Lăng Cô Hồng là hắn tình yêu thượng đối thủ.

“Hừ!” Diễn gia gia chủ lạnh lùng một hừ, đối diễn thường mi như thế chấp mê bất ngộ rất bất mãn, lạnh giọng nói: “Nếu vừa mới cần mặc không buông tha người nói, ta cũng sẽ không cứu người.”

Diễn thường mi nghe thấy cái này lời nói, đột nhiên ngẩng đầu trừng lớn đôi mắt nhìn diễn gia gia chủ, trong ánh mắt tràn đầy không thể tưởng tượng.

Diễn gia gia chủ nhìn càn khôn bàn trên lô đài Cung Cẩn Mặc, lạnh băng lời nói lại là đối diễn thường mi nói, “Cẩn mặc đứa nhỏ này sợ dĩ sẽ bị biến cả thân thừa nhận, hơn nữa cho rằng này chủ, sợ nhìn trúng chính là cẩn mặc này phân trời sinh ngạo khí cùng nông cuồng, hấn sinh ra bất phạm, tâm trí tuyệt đỉnh, chưa bao giờ sẽ sợ hãi bất luận cái gì, cũng thế sẽ không thoái nhượng, trước nay đều bình tĩnh biết chính mình nên làm chút cái gì.”

“Người làm hấn nhận thua, này không thể nghi ngờ là làm hấn lùi bước.” Nghiêm gia gia chủ lúc này quay đầu nhìn về phía diễn thường mi, trong mắt mang theo một sợi lạnh băng sát ý, thanh âm lãnh đến cơ hồ có thể rớt băng tra tử, “Nếu không phải xem người là hấn mẹ ruột, ta sao lại làm người cùng hấn nhiều hơn tiếp xúc, vô tri phụ nhân, kiến thức ngắn nhỏ. Nếu cẩn mặc bị người ảnh hưởng tâm cảnh, hỏng rồi hấn con đường..... Hừ! Từ hôm nay bắt đầu, trừ phi cẩn mặc đồng ý, nếu không người không thể lại đi quấy rầy hấn.”

Diễn thường mi không có nghe được tới, nghiêm gia gia chủ cũng nghe minh bạch vừa mới Cung Cẩn Mặc kia phân bình tĩnh kiên quyết.

Tư Lăng Cô Hồng là hấn Cung Cẩn Mặc đối thủ.

Tình yêu thượng sự tình hấn đã sớm đã làm lựa chọn,

Hấn nhận định Tư Lăng Cô Hồng vì đối thủ của hấn, là ở bất luận cái gì phương diện thượng đối thủ.

Dám can đảm nhận Tư Lăng Cô Hồng người như vậy làm đối thủ, lúc này mới hấn diễn gia thái tử!

Diễn gia gia chủ nhìn trên đài Cung Cẩn Mặc trong mắt toàn là vừa lòng.

Càn khôn bàn lồi đài dưới quan chiến tiên duệ đàn đã hoàn toàn an tĩnh lại, bọn họ không có phát ra bất luận cái gì thanh âm, cho dù là nghị luận cũng là dùng truyền âm.

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt nhìn không trung càn khôn bàn lồi đài hải vực thượng Cung Cẩn Mặc, sau đó nhìn trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, phát hiện nàng ánh mắt lại lần nữa dừng ở Cung Cẩn Mặc trên người, trong mắt sáng rọi lập loè, tuy rằng cũng không có cỡ nào lửa nóng, bất quá lại chớp động tò mò?

Quả nhiên nên giết sao.

Mỗi lần xuất hiện, đều có thể hấp dẫn Niệm Niệm chú ý.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt ở Đường Niệm Niệm trên môi nhẹ nhàng một hôn, sau đó ôm nàng đứng dậy, phát tay ở hai người nguyên lai ngòai ghé trên pho một tầng đệm mềm, lại đem Đường Niệm Niệm đặt ở mặt trên.

“Ân?” Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ lông mi, mang theo một tia nghi hoặc nhìn Tư Lăng Cô Hồng. Nàng như thế nào cảm giác Tư Lăng Cô Hồng cảm xúc tựa hồ có chút không đúng?

Tư Lăng Cô Hồng khẽ vuốt Đường Niệm Niệm tóc đẹp, thân ảnh biến mất.

Ở càn khôn bàn lồi đài hải vực thượng, sóng biển phía trên Cung Cẩn Mặc đối diện, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh xuất hiện.

Sóng biển như nước trướng, một đợt tiếp theo một đợt phập phồng.

Tư Lăng Cô Hồng bạch y mặc phát, mặt thần yên tĩnh không gợn sóng, ánh mắt mờ mịt ở thanh ảnh hạ mộng lung không rõ, ở Cung Cẩn Mặc khí thế hạ thông dong tĩnh miểu, không chút nào kém cõi.

Hai người trước đối mà đứng hải vực phía trên, một màn này giống như cùng năm đó biển xanh bên trong vườn khi đó trọng điệp.

-----oOo-----

Chương 209: ghen ấu trĩ Cô Hồng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Lần này sợ là lần này Tân Tú Lôi Đài Tái xuất sắc nhất chịu người chú ý một hồi so đấu.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Cung Cẩn Mặc, hai cái đồng dạng từ phạm thể tiến vào tiên nguyên yêu nghiệt nhân vật. Một cái là đủ để cùng Mộ Dung gia tộc Mộ Dung Trí Tuân đấu pháp, hơn nữa đem Mộ Dung Trí Tuân cấp nhẹ nhàng đánh bại Tuyết Diên tôn chủ; một cái là Bắc Minh bí cảnh diễn gia huyết mạch, bị diễn gia chí bảo biến cả tâm nhận chủ Bắc Minh thái tử.

Chẳng sợ Cung Cẩn Mặc tu vi bất quá chỉ là Kim Đan kỳ, rõ ràng không phải Tư Lăng Cô Hồng đối thủ. Chính là đương hấn đứng ở càn khôn bàn sóng biển phía trên, một thân cao ngạo khinh cuồng khí thể kích khởi tới vô tận thủy triều sóng biển thời điểm, cái loại này khí thể làm dưới lôi đài khán giả đều không khỏi có loại cảm giác ——

Cung Cẩn Mặc có lẽ thật sự có cùng Tư Lăng Cô Hồng một trận chiến bản lĩnh?

Loại cảm giác này tới thực đột nhiên, là đã chịu ngoại tại chi vật ảnh hưởng, này ảnh hưởng đúng là tới đến Cung Cẩn Mặc ngày đó sinh ngạo cốt còn có kia phân chiến ý.

Ở Cung Cẩn Mặc đối diện, Tư Lăng Cô Hồng yên tĩnh đứng, cùng Cung Cẩn Mặc chung quanh lộ ra ngoài sóng biển sóng gió mãnh liệt không giống nhau. Hấn bốn phía mặt biển là một mảnh yên tĩnh, yên tĩnh đến không có bất luận cái gì phập phồng, thật giống như một mặt màu xanh thắm gương, rõ ràng xanh thắm nhan sắc là như

thể thuần tịnh, cố tình ảnh ngược không ra bất cứ chuyện gì vật, nhìn không tới để.

“Tư Lăng Cô Hồng.” Cung Cẩn Mặc hai tròng mắt sắc bén như phong thứ hướng Tư Lăng Cô Hồng, lạnh băng con người cuồng ngạo thiên thành, lãnh đạm thanh âm ở hải vực theo sóng gió sóng biển phập phồng.

Như vậy cảnh tượng thật giống như là này hải vực bên trong ẩn chứa sinh linh, chúng nó thần phục Cung Cẩn Mặc, chỉ là tùy ý một tiếng lời nói, chúng nó liền phụ họa hần, ủng hộ hần.

Ở Cung Cẩn Mặc trong tầm mắt, trước mắt Tư Lăng Cô Hồng cùng trong trí nhớ người nợ tựa hồ cũng không có bất luận cái gì biến hóa, từ năm đó ở phàm thế biển xanh viên lần đầu gặp nhau, hai người bởi vì Đường Xảo Chi cố ý châm ngòi, vả lại bởi vì Đường Niệm Niệm quan hệ cho nên giằng co ở bên nhau.

Khi đó hần không phải Tư Lăng Cô Hồng đối thủ, đối phương muốn giết hần tựa hồ dễ như trở bàn tay.

Chính là như vậy kết quả cũng không có đả kích đến hần, chỉ là làm hần thừa nhận Tư Lăng Cô Hồng, đem hần coi như chính mình đối thủ, cả đời này đối thủ.

Diệp kỳ nói không tồi, hần cùng Đường Niệm Niệm đích xác không phải phạm nhân, bọn họ kể hần lúc sau đi tới tiên nguyên, hơn nữa gần nhất liền làm ra một phen phiên làm tiên nguyên chúng tiên duệ khiếp sợ sự tình, khiến cho tiên nguyên thế cục biến hóa.

Hôm nay, bọn họ chung quy lại lần nữa giằng co ở cùng nhau.

Cung Cẩn Mặc lãnh đạm trầm ổn kêu ra Tư Lăng Cô Hồng tên sau, cả người khí thế càng thêm mãnh liệt đáng sợ, dưới lòng bàn chân nước biển kích động trung phát ra hùng liệt tiếng vang, sau đó một đầu từ hần dưới lòng bàn chân nước biển ngưng tụ rồng nước toát ra tới, xoay quanh ở Cung Cẩn Mặc bên người.

Kia rồng nước cũng không phải chân thật yêu thú Long tộc, chỉ là lợi dụng pháp thuật ngưng tụ nước biển mà thành, nhưng mà này đầu rồng nước tựa hồ cũng không đơn giản, kia xoay quanh thân hình, lỗ trống đôi mắt thế nhưng tràn ngập uy nghiêm linh tính, dường như này nửa trong suốt nước biển ở trong thân thể thật sự ngưng tụ một đầu hải long tinh hồn giống nhau.

“Kim Đan trung kỳ? Không! Không ngừng, chẳng lẽ là Kim Đan đỉnh!?” Ở lôi đài phía dưới Bắc Minh bí cảnh diễn người nhà trong đàn mặt, vừa mới từ kinh hồn trung hoàn hồn diễn thường mi nhìn đến trên lôi đài Cung Cẩn Mặc, một chút khiếp sợ từ trên chỗ ngồi đứng lên, ánh mắt chớp động không thể tin tưởng.

Nàng vẫn luôn cho rằng Cung Cẩn Mặc hẳn là chỉ là mới tới Kim Đan kỳ thôi, như vậy tu vi tốc độ đã đủ để cho người chấn kinh rồi. Chính là hiện tại Cung Cẩn Mặc đột nhiên kích phát ra tới khí thế rõ ràng không phải Kim Đan sơ kỳ tiên duệ có thể có, này khí thế đã có thể so với đại năng.

Diễn thường mi trong lòng vừa mừng vừa sợ, thực mau lại hóa thành ảm đạm.

Nàng cái này làm mẹ ruột thật sự quá mức thất bại, cùng chính mình thân sinh nhi tử chẳng những không thân cận, liền đối phương chân thật tu vi cũng không biết. Quay đầu nhìn về phía diễn gia gia chủ, chỉ thấy hắn trên mặt cũng mới vừa từ kinh ngạc khôi phục đến vui mừng tự hào mỉm cười.

Như thế xem ra gia chủ ngay từ đầu cũng không biết cẩn mặc chân thật tu vi?

Như vậy tưởng tượng, diễn thường mi tâm linh cuối cùng là cân bằng không ít. Bởi vì trên lôi đài Cung Cẩn Mặc khí thế quá mãnh liệt, cho nên nàng vừa mới quá mức khiếp sợ thất thố cũng không có bị bao nhiêu người chú ý đến, diễn thường mi này liền không tiếng động khôi phục sắc mặt, ngồi trở lại vị trí thượng.

“Hừ! Mặc kệ hắn làm cái gì nỗ lực đều là vô dụng chi công, nên là trang chủ sẽ chỉ là trang chủ, hắn như thế nào sẽ đấu đến quá trang chủ.” Ở Đường Niệm Niệm bên này, Liên Kiều bất mãn Cung Cẩn Mặc hấp dẫn vô số người ánh mắt, nghe được thế nhưng có người nói Tư Lăng Cô Hồng nói không chừng thật sự có khả năng bại bởi Cung Cẩn Mặc chỉ nói, lập tức liền khó chịu nói ra.

Mộc hương cũng đi theo tán đồng gật đầu, hai mắt chuyển động khi linh động giao hoạt, “Không sai, trang chủ là cỡ nào nhân vật, ai cũng vô pháp so sánh với.”

Thù Lam buồn cười nhìn này tỷ muội hai cùng chung kẻ địch bộ dáng, cười khế nói: “Các người nói nên là trang chủ sẽ chỉ là trang chủ, này nên là trang chủ rồi cuộc là trận này lôi đài tái thắng lợi vẫn là?”

Liên Kiều cùng Mộc hương nghe thế câu nói, hai người ra vẻ thật cẩn thận ngắm liếc mắt một cái ngồi ở ghế trên đầy mặt bình tĩnh Đường Niệm Niệm, sau đó trăm miệng một lời nói: “Đương nhiên là trận này lôi đài tái thắng lợi, đến nỗi mặt khác đã sớm là trang chủ, ai cũng đoạt không đi.”

“Ha hả.” Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi đều thấy các nàng động tác nhỏ, còn có kia trong lời nói chi lời nói, cũng không có làm rõ các nàng ý tứ, chỉ là đồng loạt nở nụ cười.

Dù sao các nàng tuyệt đối là cùng Diệp thị tỷ muội hai người đứng chung một chỗ, Cung Cẩn Mặc chính là người ngoài, Tư Lăng Cô Hồng mới là các nàng trang chủ.

“Chủ mẫu, người nói trận này lôi đài tái thắng được sẽ là ai?” Liên Kiều xoay chuyển sáng ngời tròn mắt, đột nhiên lặng lẽ triều Đường Niệm Niệm hỏi.

Đường Niệm Niệm không hề do dự nói: “Đương nhiên là Cô Hồng.”

Cung Cẩn Mặc có linh bảo biến cả tâm, cái này linh bảo chỉ bằng cảm giác, Đường Niệm Niệm liền biết không đơn giản. Bất quá

chẳng sợ ở không đơn giản hẳn cũng không phải là Cô Hồng đối thủ, Cô Hồng tu vi so với hẳn cao, thực lực so với hẳn cường, hắc long tồn tại một chút đều không thể so biển cả tâm kém.

Huống chi.....

Đường Niệm Niệm khước miệng nhẹ nhàng khơi mào tới, lộ ra một mặt tự tin tươi cười.

Huống chi từ đến nay mới thôi, Cô Hồng nhưng cho tới bây giờ không có chân chính bại lộ toàn bộ thực lực. Thiên Ma độc đáng sợ chỉ có nàng biết, chỉ cần Cô Hồng thật sự sử dụng ra tới nói, mang đến tai nạn có thể cho thế nhân dọa phá lá gan. Chính là Tư Lăng Cô Hồng tới rồi hiện tại còn không có thật sự thi triển hôm khác ma độc, không có làm Thiên Ma độc chân chính đáng sợ hoàn toàn bại lộ quá.

Đường Niệm Niệm lời nói cùng tươi cười đều không có che giấu, làm chung quanh tiên duệ nhóm đều nghe thấy được.

Ở dưới lôi đài tiên duệ nhóm nghị luận thanh lập tức đề thấp không ít, cũng không dám lại nghị luận Cung Cẩn Mặc sẽ thắng này một cái.

Ở bọn họ xem ra, Liên Kiều hỏi chuyện cùng Đường Niệm Niệm trả lời, càng như là cố ý đối bọn họ cảnh cáo, làm cho bọn họ không cần lại vọng làm Tư Lăng Cô Hồng sẽ thua loại này bình luận.

Này đó tiên duệ nhóm hiểu lầm trên thực tế chính là Liên Kiều trước muốn xem đến, vừa lòng chính mình làm mang đến biến hóa, quay đầu lại liền đối mộc hương còn có Bạch Lê lộ ra một cái đặc ý đôi mắt nhỏ. Mộc hương tắc hỏi nàng một cái đồng dạng đặc ý ánh mắt, đến nỗi Bạch Lê cặp kia nheo lại tới hồ ly trong mắt mặt lại là chớp động nhân tính hóa nhu hòa sủng nịch.

Này đó Thù Lam những người này tự nhiên cũng thấy được, đều chỉ là cười cười không có phản đối chút cái gì.

Đang ở lúc này, càn khôn bàn trên lôi đài đã xảy ra thật lớn biến hóa.

Ai cũng không có nhìn đến Cung Cẩn Mặc là như thế nào ra tay, hấn thân ảnh biến mất tại chỗ.

Một đạo kiếm quang, đóng băng cây số.

Cung Cẩn Mặc thân ảnh xuất hiện, trong tay của hấn là một thanh kiếm, một thanh giống như nước biển ngưng kết thủy kiếm, chỉ là chuôi kiếm lại là đọng lại băng tuyết trắng.

Hấn này nhất kiếm, trước người cây số nước biển đều bị đóng băng.

Hấn kiếm phong sở chỉ địa phương, đúng là Tư Lăng Cô Hồng sở đứng thẳng địa phương.

Chỉ là đương hấn kiếm phong đi vào thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng người đã không ở. Ở mọi người trong tầm mắt, chỉ thấy kia hải long một tiếng gầm nhẹ, cuốn lên mãnh liệt sóng biển triều Cung Cẩn Mặc bên phải đánh tới, ở nơi đó Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh xuất hiện, ở hấn trước mặt một cây chỉ bạc quay quanh thành một trường lưới lớn, rồng nước một đầu hung hăng đụng phải đi, long thân lập tức rách nát, bắt quá lại lập tức khôi phục, Cung Cẩn Mặc thân ảnh cũng đúng hạn tới.

Đây là một hồi dị thường xuất sắc so đấu, Cung Cẩn Mặc cùng Tư Lăng Cô Hồng biểu hiện thực sự không có làm bất luận kẻ nào thất vọng, thậm chí hoàn toàn siêu việt này đó tuổi trẻ tiên duệ, còn có những cái đó thể hệ trước tiên duệ dự toán.

Cung Cẩn Mặc vô luận là thủy diễn pháp thuật thi triển đến thuần thực hay thay đổi, một tay kiếm thuật cũng là sắc bén cực kỳ.

Ở hấn như vậy pháp thuật cùng kiếm thuật đồng tu sắc bén công kích hạ, Tư Lăng Cô Hồng biểu hiện càng thêm lệnh người khiếp sợ lại cảm thấy đương nhiên. Hấn cũng không có như thế nào chủ

động đi công kích Cung Cẩn Mặc, bắt quá ở Cung Cẩn Mặc như thế không hề sơ hở công kích hạ vẫn là thông dong tự tại, vô luận là kia vô tận biến hóa thủy diễn pháp thuật, vẫn là Cung Cẩn Mặc kiếm thuật, tất cả tránh né nhẹ nhàng, màu trắng trường bào tích thủy không dính, thân hình giống như du long.

Ở người ngoài trong mắt Tư Lăng Cô Hồng tựa hồ ở vào hoàn cảnh xấu, bắt quá lại không có bất luận kẻ nào dám can đảm xem thường hắn.

Phải biết rằng đến nay mới thôi hẳn đều không có ở Cung Cẩn Mặc thể công hạ bị thương, trong tay cũng không có bất luận cái gì vũ khí, chỉ có một cây như ẩn như hiện chỉ bạc ở hẳn không chế hạ tràn ngập linh tính cùng sắc bén, vô luận là ngăn cản vẫn là ngẫu nhiên công kích đều vô thanh vô tức.

Ở đây tiên duệ nhóm phần lớn đều biết được Tư Lăng Cô Hồng trong tay chính là có một thanh đáng sợ màu đen long kiếm, lúc này hắn liền chuỗi này vũ khí đều không có lấy ra tới, thực hiện nhiên có xem thường Cung Cẩn Mặc ý tứ. Liền không biết hắn rốt cuộc là vô tình dùng kiếm, vẫn là cố ý khiêu khích Cung Cẩn Mặc.

Hai người như vậy một người công kích một người né tránh, toàn bộ càn khôn bàn nước biển lôi đài bên trong nước biển rộng lớn mạnh mẽ, luôn là có nước biển bị đóng băng lại rách nát, tiếp theo tiếp tục hóa thành nước biển, trường hợp kích động đến làm dưới lôi đài tuổi trẻ tiên duệ đều nhịn không được kích động lên.

“Thật không hổ là Bắc Minh thái tử a, này đều đã bao lâu? Hẳn linh lực như thế nào giống như cuộn cuộn không dứt dùng không xong giống nhau. Như vậy pháp thuật không chế, kiếm thuật tạo nghệ, ở cái này tuổi có mấy người có thể cùng hắn so sánh với?”

“Bắc Minh thái tử bộ dáng cũng thật tuấn, đặc biệt là này phúc thi pháp dùng kiếm bộ dáng. A! Ta nhớ rõ Bắc Minh thái tử đến bây giờ còn không có song hựu đạo lữ đi?”

“Người liền đã chết này tâm đi! Bắc Minh thái tử từ phạm thế thời điểm trong lòng liền có người, người cho rằng hấn vì cái gì cùng Tuyết Diên tôn chủ đánh đến như thế kịch liệt, còn không phải bởi vì này hai người ân oán.”

“Nhìn dáng vẻ như thế nào giống như Tuyết Diên tôn chủ ở vào nhược thế? Chẳng lẽ này Bắc Minh thái tử cũng có thể cùng Mộ Dung gia tộc lão gia chủ một trận chiến thực lực?”

“Các người đều choáng váng không thành? Quên trước đó vài ngày Kinh Hồng tiên tử là như thế nào đùa bỡn thanh liên tiên tử sao? Ta xem Tuyết Diên tôn chủ nói không chừng cũng là đánh như vậy chú ý, chờ Bắc Minh thái tử linh lực hao hết thời điểm mới kia mới là chân chính nhục nhã!”

“Xuy. Người không có nhìn đến lâu như vậy Bắc Minh thái tử cũng không có một chút linh lực muốn hao hết bộ dáng sao? Nói không chừng Bắc Minh thái tử trên người có cái gì bí mật. Đúng rồi, hấn sở sử dụng chính là Bắc Minh diễn gia thủy diễn pháp thuật cùng kiếm thuật, này trên lôi đài cảnh tượng vừa vặn chính là hải vực, này lôi đài vị trí địa phương cũng vừa lúc là vô giới sơn trang Kiếm Trủng, này nhưng còn không phải là ý trời đều phải giúp đỡ Bắc Minh thái tử, ý trời đều phải làm Bắc Minh thái tử thắng sao!”

Tiên duệ nhóm tâm tư đều bị trận này trên lôi đài cấp kéo đi lên, chậm rãi liền quên mất Đường Niệm Niệm uy hiếp, nghị luận thanh âm cũng càng lúc càng lớn, càng ngày càng phóng đến khai.

Tiên nguyên mười đại bí cảnh ở tiên nguyên danh vọng vốn dĩ liền cao, tiên nguyên trung tiên duệ nhóm đối bí cảnh đều thập phần tò mò, hơn nữa mười đại bí cảnh giống nhau đều không tham dự tiên nguyên phân tranh, cho nên ở tiên nguyên phần lớn tiên duệ nhóm trong mắt mười đại bí cảnh thanh danh đều thực hảo.

Bắc Minh bí cảnh diễn gia thân là mười đại bí cảnh chi nhất, Cung Cẩn Mặc lại là diễn gia thái tử, nhân sinh đến tuần mỹ bất phạm, gia thế hảo tu vi cao, thiên tư tuyệt đỉnh, chính yếu chính là hấn trước nay đến tiên nguyên liền không có xuất hiện ở tiên nguyên cảnh nội,

vẫn luôn là độc thân, vẫn luôn đều ở Bắc Minh bí cảnh trung tu luyện.

Tình huống như vậy so đối phó mai lãng Cô Hồng nói, làm này đó tiên duệ tâm lý muốn cân bằng rất nhiều, ở bọn họ xem ra Cung Cẩn Mặc có thể có như vậy tu vi là bởi vì hấn gia thế duy trì còn có biến cả tâm lợi hại, hơn nữa hấn vẫn luôn bế quan trầm tu nỗ lực, cho nên liền không xem như Tư Lãng Cô Hồng như vậy yêu nghiệt, làm này đó tiên duệ nhóm càng thêm có đồng loại cảm giác.

Tuổi trẻ nam tử tiên duệ tuy rằng đều hâm mộ ghen ghét hai người, chính là đương hai người đứng chung một chỗ thời điểm, bọn họ liền bởi vì mặt trên nguyên nhân càng thiên hướng Cung Cẩn Mặc, muốn cho Cung Cẩn Mặc đánh bại Tư Lãng Cô Hồng. Tuổi trẻ nữ tử tiên duệ càng để ý còn lại là Cung Cẩn Mặc độc thân sự thật này, tuy rằng cho nên Tư Lãng Cô Hồng, nhưng là nghĩ đến Tư Lãng Cô Hồng đối trừ bỏ Đường Niệm Niệm ở ngoài nữ tử vô tình, còn có Đường Niệm Niệm bản thân thủ đoạn, các nàng cũng không dám đối hấn có bất luận cái gì tâm tư, này tâm tư tự nhiên liền thiên hướng Cung Cẩn Mặc.

Bởi vì này đó đủ loại phức tạp nhân tâm mang đến nguyên do, trận này Tư Lãng Cô Hồng cùng Cung Cẩn Mặc lời đài tái, rõ ràng Tư Lãng Cô Hồng tuy rằng không thể nào công kích, nhưng là thấy thế nào hấn đều không có ở vào nhược thế, chính là này đàn tuổi trẻ tiên duệ nghị luận lại càng ngày càng thiên hướng Cung Cẩn Mặc, rất có Tư Lãng Cô Hồng lập tức liền phải thua dự cảm giống nhau.

Này đó nghị luận truyền vào mỗi người lỗ tai, chỉ có tiên duệ đứng đầu gia tộc môn phái ít người có ngôn ngữ, mười đại bí cảnh mọi người thần sắc khác nhau, căn bản là vô tình tham dự trong đó.

“Xuy.” Ở phiên ngạn bên người giản ngữ chi đang ở uống rượu, lúc này nhin không được cười một tiếng, sau đó nói: “Bọn họ đều cho rằng chính mình là thanh liên đạo thể Mộ Dung ngưng thật sao? Nói giống như thật sự giống nhau.”

Phiên ngạn mỉm cười, nhìn trên lồi đài biến hóa, tựa đáy lòng nói: “Quả thật là nửa khắc đều kiêu ngạo không được a, tiên nguyên bồi bồi nhân tài ra, một cái Tư Lăng Cô Hồng ta không đối phó được, hiện giờ cái này Bắc Minh thái tử Cung Cận Mặc ta cũng không phải đối thủ.”

Giản ngử chi hơi hơi hé miệng, tựa hồ là tưởng phản bác rồi lại không thể nào nói ra, hung hăng lại uống một ngụm rượu, nuốt vào bụng phía sau mới nói nói: “Tiên nguyên đích xác bồi bồi nhân tài ra, chính là còn chưa từng có tưởng này một thể hệ giống nhau, vừa ra liền ra tới như vậy đều cực phẩm yêu nghiệt.”

“Ha ha ha.” Nghe được giản ngử chi oán giận lời nói, phiên ngạn không khỏi cười, thầm nghĩ: Thực sự a.

Ánh mắt không khỏi triều Đường Niệm Niệm bên kia nhìn lại.

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm vẫn là vẻ mặt đạm tĩnh nhìn lồi đài tái, tựa hồ đối chung quanh nghị luận không có bất luận cái gì phản ứng. Ở nàng phía sau đứng Diệp thị tỷ muội hai nàng lại không hài lòng, đối với tiên duệ nhóm này đó nghị luận thực khó chịu, bất quá lại không có lớn tiếng phản bác cái gì, chỉ là ở trong lòng thầm nghĩ: Các người chính là ghen ghét đi, ghen ghét đi! Chờ kết quả ra tới, thả xem các người còn nói như thế nào.

Liền ở ngay lúc này, Đường Niệm Niệm biểu tình hơi đổi, xoa bóp trong lòng ngực Lục Lục thịt thịt phần nộn móng vuốt nhỏ ngón tay động tác dừng một chút.

“A! Tuyệt Diên tôn chủ bị Bắc Minh thái tử thương tới rồi!” Này thanh tiếng kêu sợ hãi âm cơ hồ xuyên phá đột nhiên yên tĩnh toàn trường.

Thù Lam mấy nữ trên mặt cũng không khỏi lộ ra kinh ngạc, không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng sẽ bị Cung Cận Mặc thương đến, chẳng sợ chỉ là khuôn mặt bị cắt qua một đao thật nhỏ khâu tử.

Một sợi màu đỏ tươi máu từ Tư Lăng Cô Hồng bạch ngọc da thịt chảy xuôi, theo kia khuôn mặt duyên dáng đường cong lưu động, mãi cho đến cảm thời điểm, loạng choạng liền phải hạ xuống đi xuống.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt nhẹ rũ, này lữ màu đỏ tươi máu lây dính ở hấn trên mặt, vì hấn thêm một cổ nhiệt nhân tâm phách ma mị mỹ lệ.

Sóng cuồng thượng, Cung Cảnh Mặc chính véo một đạo pháp quyết, lạnh băng đôi mắt nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng cảm lung lay sắp đổ huyết tích hiện lên một sợi kinh nghi. Sao lại thế này? Vì cái gì chỉ là một giọt máu tươi khiến cho hấn có loại hãi hùng khiếp vía cảm?

Từ tu tiên sau, hấn cùng biến cả tâm dung hợp liền càng ngày càng cường, hiện giờ biến cả tâm đã dung nhập thân thể hấn, theo hấn tu vi tăng trưởng cùng biến cả tâm phù hợp càng ngày càng cường, biến cả tâm liền sẽ hoàn toàn cùng hấn hòa hợp nhất thể, không hề giống như vậy còn sẽ bại lộ tại thân thể lộ ra ngoài bị người quan khán.

Biến cả tâm chẳng những có thể hộ chủ, còn mang cho hấn nhạy bén đến dường như thú loại nhạy bén mãnh cảm. Từ bắt đầu Tư Lăng Cô Hồng cho hấn cảm giác thật giống như Bắc Minh bí cảnh kia vô tận hải vực, mới nhìn đi lên bình tĩnh không hề dị thường, căn bản là vô pháp dò xét hấn sâu cạn, cũng bởi vậy cảm thụ không đến bất luận cái gì nguy hiểm, chính là hấn biết đây là bởi vì hấn cùng Tư Lăng Cô Hồng chênh lệch quá lớn mới có thể như thế, đều không phải là Tư Lăng Cô Hồng thật sự không có nguy hiểm.

Hiện tại này một giọt làm hấn cảm nhận được hãi hùng khiếp vía máu tươi liền đủ để thể hiện ra Tư Lăng Cô Hồng người này đáng sợ, chỉ là một giọt máu tươi là có thể có như vậy đáng sợ cảm giác, huống chi là người này.

Nhưng mà, càng là như thế Cung Cảnh Mặc chẳng những không sợ, tâm thần lại càng thêm cực nóng, đó là hấn trời sinh dự đoán sẽ

đương lãng tuyệt đỉnh không an phận dã tâm hồn phách sở mang đến cảm thụ.

“Người tính toán vẫn luôn như vậy phòng thủ đi xuống?” Cung Cẩn Mặc muốn chính là cùng Tư Lăng Cô Hồng vui sướng một trận chiến.

Tư Lăng Cô Hồng tựa hồ cũng không có nghe thấy Cung Cẩn Mặc thanh âm, hấn ngón tay ở cầm kia một giọt rớt cuộc muốn rơi xuống máu tươi tiếp được, sau đó bình đạm nhìn lòng bàn tay thượng kia một giọt máu tươi, vươn đầu lưỡi liếm láp cái lại.

Như vậy một cái tùy ý động tác, lại kêu dưới lời đài mặt nữ tu nhóm nháy mắt xem ngây người con người.

Tư Lăng Cô Hồng đứng ở mãnh liệt sóng biển bên trong, ánh mắt dừng ở dưới đài Đường Niệm Niệm trên người, tận mắt nhìn thấy đến Đường Niệm Niệm trên mặt lạnh lẽo cùng trong ánh mắt một sợi chước lượng tức giận sau, thủy sắc cánh môi gợi lên một đạo cười hình cung.

Ở hấn tâm thần dừng ở Đường Niệm Niệm trên người thời điểm, Cung Cẩn Mặc cũng không có đình chỉ hấn thế công, pháp quyết rớt cuộc đánh xong.

Bốn đầu rồng nước từ Tư Lăng Cô Hồng bốn phương tám hướng dâng lên, không để lại cho hấn bất luận cái gì sơ hở triều hấn đánh tới.

Xoát ——

Không ánh sáng hắc ở xanh thẳm hải vực chợt hiện, bốn đầu rồng nước chạm vào nhau bắn khởi vô số bọt nước, trong đó nơi nào còn có Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh?

Hấn thân ảnh đứng ở Cung Cẩn Mặc trước mặt năm bước ở ngoài gần gũi, màu trắng quần áo, màu đen phát, ánh mắt vô tình, phát tay

chi gian, Cung Cẩn Mặc trên mặt cùng hiện một đạo vết máu, vết thương so với hắn càng sâu, càng dài.

Này một kích đánh hạ tới, toàn trường một tĩnh.

Như vậy dễ dàng đắc thủ một kích làm toàn trường người xem tiên duệ nhóm có một loại cảm giác, đó chính là Tư Lăng Cô Hồng kỳ thật muốn thương Cung Cẩn Mặc rất đơn giản, chỉ là hắn cố tình ngay từ đầu chính là không có thương tổn, chờ Cung Cẩn Mặc thương tới rồi hắn lúc sau, hắn mới vừa rồi động thủ đánh trả, hơn nữa là đối phương đánh hắn nơi nào, hắn liền dễ dàng gấp đôi dâng trả cho đối phương.

Cung Cẩn Mặc bị như vậy một kích đánh đến nao nao, bất quá Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc chính diện hướng hắn ra tay đảo hắn vừa lòng, ngay sau đó hắn liền phát hiện Tư Lăng Cô Hồng lúc này ánh mắt cũng không ở hắn trên người, theo Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt xem qua đi.....

Trong tầm mắt, cái kia thân xuyên một bộ bạch đế thêu hoa lan thúc eo váy tuyệt sắc nữ tử, lẳng lặng ngồi ở pho cắm tú đệm mềm ghé trên. Nàng ánh mắt lúc này cũng chính chuyên chú dừng ở trên lôi đài bọn họ trên người, nàng biểu tình đạm tĩnh, ánh mắt lộ ra bất mãn.

Này lũ bất mãn, Cung Cẩn Mặc ngoài ý muốn xem đã hiểu.

Đường Niệm Niệm ở bất mãn Tư Lăng Cô Hồng bị thương, bất mãn hắn thương tổn Tư Lăng Cô Hồng, hơn nữa bất mãn Tư Lăng Cô Hồng hỏi báo như thế nhẹ?

Như vậy chân tướng làm Cung Cẩn Mặc tâm thần hiện lên âm đạm, có loại nặng nề khó chịu.

Chẳng sợ hắn đã buông tay, không tính toán dây dưa Đường Niệm Niệm, miễn cho đồ thêm nàng phiền não, cũng miễn cho đưa bọn họ hai người vốn dĩ liên bình thường quan hệ nháo cương.

Chính là đương nhìn đến Đường Niệm Niệm đem cả trái tim thần cùng quan tâm đều đặt ở khác nam tử trên người, đối chính mình không hề để ý thời điểm, khi đó hấn vẫn là nhịn không được ảm đạm khó chịu.

Phần cảm tình này, hấn phóng đến hạ lại không thể quên được. Có lẽ, hấn cũng hoàn toàn không tính toán quên mất, đây là thuộc về hấn ký ức, hấn chưa bao giờ tính toán trốn tránh bất cứ chuyện gì, cho dù là phần cảm tình này mang cho hấn chưa chắc là tốt kết quả, hấn cũng chỉ sẽ bảo trì chính mình bản tâm, dựa theo chính mình bản tâm làm việc.

Ở thời điểm chiến đấu thất thần là nhất không được, cho nên Cung Cẩn Mặc thực mau liền thu liễm chính mình rung chuyển tâm thần, nắm thủy kiếm tay căng thẳng.

“Tư Lăng Cô Hồng, vô luận ngươi hay không ra tay, lần này ta sẽ không lại lưu tình.” Cung Cẩn Mặc nói như thế nói. Ngay từ đầu hấn kia nhìn như sắc bén thể công trên thực tế còn không có hoàn toàn ra thực lực, vì bất quá là muốn cho Tư Lăng Cô Hồng đối hấn ra tay, chân chính cùng hấn chiến một hồi thôi.

Dưới lôi đài người xem lời nói truyền không đến trên lôi đài, chính là trên lôi đài lời nói lại truyền đến tới dưới đài.

Đương dưới lôi đài tiên duệ nhóm nghe được Cung Cẩn Mặc thanh âm sau, toàn bộ đều không khỏi chấn kinh rồi.

Vừa mới như vậy đáng sợ pháp thuật cùng kiếm pháp công kích đều không có xuất toàn lực? Như vậy Cung Cẩn Mặc chân chính thực lực rốt cuộc tới rồi cái dạng gì trình độ?

Trong nháy mắt, này đó tuổi trẻ tiên duệ nhóm kích động.

Liên Kiều khó chịu nói: “Cái gì gọi là không có ra quyền lợi, chẳng sợ ra toàn lực cũng không thể là trang chủ đối thủ.”

Mộc hương đồng thanh nói: “Không sai!”

“Cung Cẩn Mặc, không hổ là bị biến cả tâm nhận chủ người.” Đỗ Tử Nhược yên lặng gật đầu nói, ngôn ngữ lộ ra đối Cung Cẩn Mặc thừa nhận.

Cùng với Cung Cẩn Mặc lời nói rơi xuống, càn khôn bàn hải vực lời đài lập tức đã xảy ra thật lớn biến hóa, toàn bộ hải vực nước biển đều ở xoay quanh, hình thành thật lớn lốc xoáy. Cung Cẩn Mặc trên người khí thể cũng càng ngày càng cường đại, hắn trên trán biển cả tâm phát ra màu xanh lam quang hoa, đem lúc này đã hắc ám xuống dưới không trung đều bắt đầu chiếu sáng lên.

Hắn nguyên bản Kim Đan đỉnh tu vi khí thể thế nhưng đang không ngừng tăng trưởng, thế nhưng đột phá Nguyên Anh sơ kỳ, tiếp theo đến Nguyên Anh trung kỳ, Nguyên Anh đỉnh..... Nay khí thể tăng trưởng tốc độ thế nhưng còn ở liên tục.

“Chuyện này không có khả năng!” Một màn này quá kinh người, Công Tôn gia tộc gia chủ đều nhin không được thất thố từ ghé dựa thượng đột nhiên đứng lên.

Không ngừng là hắn, không ít đại gia tộc môn phái người cảm quyền đều thất thố, ngay cả ban tổ chức thượng thiết nam hạc cũng nâng lên hắn kia luôn là tựa mộng tựa tỉnh mí mắt, trong ánh mắt chớp động kinh ngạc.

“Này, này..... Cẩn mặc rốt cuộc giấu diếm nhiều ít đồ vật!” Dẫn thường mi đầy mặt kinh sắc.

Dẫn gia gia chủ sắc mặt cũng nhin không được thay đổi.

Dưới đài người xem tiên duệ nhóm đã sớm trợn mắt há hốc mồm.

“Này, này, cho dù là uống thuốc cũng không có loại này tăng trưởng nhiều như vậy thực lực đan dược đi?” Liên Kiều cùng một hươg lúc này cũng không có cách nào duy trì vừa mới cổ linh tinh quái biểu tình, trong hai mắt chớp động kinh ngạc cùng bình tĩnh.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Không phải đan dược, là biến cả tâm.”

Nàng ánh mắt lóe sáng nóng rực nhìn Cung Cẩn Mặc..... Trên trán biến cả tâm.

Diệp thị tỷ muội nghe được nàng lời nói, không khỏi triều nàng nhìn lại còn tưởng hỏi lại rõ ràng. Chỉ là đương hai tỷ muội chú ý tới Đường Niệm Niệm ánh mắt, theo Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn đến Cung Cẩn Mặc kia trương ở biến cả tâm quang huy hạ càng thêm tuấn mỹ bất phàm khuôn mặt thời điểm, trong lòng không khỏi nhảy nháy.

“Chủ mẫu a.....” Hai tỷ muội đồng thời rói rầm kêu. Ngài thấy thế nào trang chủ ở ngoài nam tử như vậy chuyên chú a, nếu như bị trang chủ phát hiện nói.....

Hai tỷ muội như vậy tư tưởng mới vừa toát ra tới, thực mau liền nghe được tiên duệ nhóm lại phát ra thật lớn ồn ào tiếng kinh hô. Ngẩng đầu triều trên lôi đài nhìn lại, nguyên lai là Tư Lăng Cô Hồng trên người hơi thở đột nhiên cũng biến hóa lên, kia cổ đáng sợ vực sâu yên tĩnh hơi thở, chẳng sợ càn khôn bàn lôi đài chung quanh năng lượng cái lòng tựa hồ đều ngăn cản không được.

Tư Lăng Cô Hồng vì cái gì sẽ đột nhiên phát sinh như vậy biến hóa?

Diệp thị tỷ muội biết các nàng suy đoán linh nghiệm.

Chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt vẫn luôn dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, chỉ là lúc này Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng đã bị biến cả tâm hấp dẫn.

Niệm Niệm.

Tư Lăng Cô Hồng buông xuống đôi mắt hiện lên đen tối ba quang, thủy sắc cánh môi hơi nhấp nhấp.

Này phúc biểu tình hấn, bất luận kẻ nào đều có thể đủ nhìn ra hấn lúc này không cao hứng.

Nếu nói nguyên bản mới vừa thượng lôi đài Tư Lăng Cô Hồng đối Cung Cẩn Mặc chỉ có thể nói là hơi có sát tâm, cũng không có chân chính động thủ ý tứ nói, như vậy hiện tại hấn cái này sát tâm liền càng trọng một ít.

Làm Cung Cẩn Mặc thương đến hấn là cố ý, chính là vì nhìn xem Đường Niệm Niệm phản ứng.

Mà Đường Niệm Niệm phản ứng cũng đích xác làm hấn vui thích, trong lòng về điểm này sát tâm cũng liền tan.

Chính là Cung Cẩn Mặc đột nhiên biến hóa, thế nhưng hấp dẫn đi Đường Niệm Niệm như vậy nóng rực chuyên chú ánh mắt.

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt nhìn mờ mịt ở màu xanh lam quang hoa trung khí thế không ngừng tăng trưởng Cung Cẩn Mặc, lông mi run rẩy hạ, mang theo gắt gao lạnh lẽo.

Hấn trong lòng đột nhiên toát ra một cỗ đặc thù tình cảm.

Loại này tình cảm làm hấn cũng không tưởng trực tiếp giết Cung Cẩn Mặc.

Đây là một loại cái dạng gì tình cảm đâu? Tư Lăng Cô Hồng không thể nói tới, bất quá hấn luôn luôn đều là trong lòng nghĩ như thế nào liền như thế nào làm người, trừ bỏ đối Đường Niệm Niệm thỏa hiệp ở ngoài.

Lúc này Cung Cẩn Mặc trên người khí thế rốt cuộc đình chỉ tăng trưởng, làm mọi người này chấn động, Cung Cẩn Mặc tu vi thế nhưng từ Kim Đan đỉnh vẫn luôn tăng trưởng tới rồi hợp thể đỉnh.

Đây là thế nào khủng bố tăng trưởng tốc độ, trực tiếp vượt qua hai cái cảnh giới.

“Vô Lượng Thiên Tôn, này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Là ta hoa mắt sao!”

“Hiện tại Bắc Minh thái tử tu vi rất cuộc tới rồi kiêu gì cảnh giới? Vì cái gì ta cảm thấy trên người hắn kỳ thật so gia chủ kỳ thật còn mạnh hơn?”

“Chuyện này không có khả năng! Sao có thể!?”

Dưới đài tiên duệ toàn bộ đều khiếp sợ, chấn động, phần lớn tiên duệ đều có loại rục rờ nếu mộng hư ảo cảm. Nếu nói phía trước bọn họ cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng tu vi tăng trưởng quá nhanh quá yêu nghiệt nói, như vậy hiện tại Cung Cận Mặc đối bọn họ chấn động liền lớn hơn nữa. Ít nhất Tư Lăng Cô Hồng tu vi là đi bước một bọn họ nghe nghe đồn biết đến, chính là Cung Cận Mặc hiện tại lại là ở nháy mắt ở bọn họ trước mắt trực tiếp đột phá hai cái cảnh giới, từ Kim Đan kỳ tới rồi Hợp Thể kỳ đại tôn.

Đương Cung Cận Mặc trên người khí thế rất cuộc đình chỉ tăng trưởng thời điểm, tại đây phiến dâng lên thật lớn lốc xoáy hải vực thượng, Tư Lăng Cô Hồng cùng Cung Cận Mặc cách vài bước khoảng cách tương đối coi.

Ai cũng không nói gì, một cỗ yên lặng, tựa hồ nháy mắt liền phải bùng nổ không khí áp ủ ở hai người chi gian.

Đột nhiên.

Cung Cận Mặc động.

Tư Lăng Cô Hồng tuyệt sắc không rãnh khuôn mặt vô tình không gợn sóng, buông xuống lông mi nhẹ nhàng chớp động hạ, sau đó hắn không có lảng tránh Cung Cận Mặc kiếm thế, duỗi tay một cỗ màu đen sương mù ngưng tụ trở thành một thanh trường thương, một thương thẳng tắp đâm vào Cung Cận Mặc thân hình.

“Ngô.” Cung Cận Mặc né tránh không kịp, cũng không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng sẽ sử thương, sáng sớm đã bị đâm thẳng cánh tay.

Chính là một kích bị thương hấn chẳng những không có sợ hãi, hai mắt tinh quang càng thêm lóng lánh, cũng không có chính diện đón nhận Tư Lăng Cô Hồng, hơi làm né tránh sau cực nhanh véo khỏi pháp quyết.

Thương giả, bá giả.

Ai cũng không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng sẽ sử thương, hơn nữa thương pháp còn như thế bá đạo tuyệt đỉnh.

Một thanh màu đen trường thương ở trong tay của hấn so kiếm càng linh hoạt, so đao càng sắc bén, thế nhưng đem Cung Cẩn Mặc hoàn toàn đè nặng đánh.

Vẻ mặt của hấn vẫn là vô tình không gợn sóng, đôi mắt buông xuống, mặt lớn lên lông mi che khuất tròng mắt, làm người nhìn không ra hấn hiện tại ánh mắt, cũng vô pháp suy đoán hấn ý tưởng.

Này một sửa phía trước lảng tránh, như thế bá đạo giống như tuyệt thế cuồng thú mở ra hấn lợi trảo, làm người ở như vậy thế công hạ cơ hồ muốn mất đi lý trí cùng chiến ý.

Toàn trường quan chiến tiên duệ đều an tĩnh xuống dưới, ngốc ngốc nhìn lôi đài, ánh mắt cùng tâm thần rốt cuộc chuyển không đến địa phương khác đi.

Liên Kiều cùng mộc hương ngậy người một hồi lâu mới hoàn hồn, sau đó biểu tình có chút quỷ dị nhìn nhìn lôi đài lại nhìn xem Đường Niệm Niệm, cuối cùng quay đầu trộm đối Thù Lam trăm miệng một lời nói: “Thù Lam, người có hay không cảm thấy trang chủ trạng thái có điểm kỳ quái? Từ lôi đài tình huống xem ra, trang chủ hấn là giết được Cung Cẩn Mặc đi? Chẳng sợ Cung Cẩn Mặc có chạy trốn thủ đoạn, ít nhất cũng có thể thực mau đem hấn đánh ra lôi đài, làm hấn thua trận này lôi đài tái đi? Chính là trang chủ giống như chính là không đánh hấn yếu hại, chỉ ở hấn trên người lưu lại từng đao miệng vết thương a?”

Thù Lam kỳ thật cũng xem ngậy người một hồi lâu, hoàn hồn cũng không so Diệp thị tỷ muội hai sớm, nghe được hai người hỏi chuyện, Thù Lam trong đầu linh quang chợt lóe, có chút không xác định nói: “Các người có hay không cảm thấy cung công tử tình huống hiện tại thực chật vật?”

Diệp thị tỷ muội hai người đồng loạt triều trên lôi đài nhìn lại, quả nhiên nhìn đến lúc này Cung Cẩn Mặc đã quần áo rách nát, trên mặt trên người đều mang theo miệng vết thương, chật vật bị Tư Lăng Cô Hồng đê nặng đánh.

Kỳ thật có thể cùng Tư Lăng Cô Hồng đánh thành như vậy đã ghê gớm, ở bị Tư Lăng Cô Hồng đê nặng đánh đồng thời, Cung Cẩn Mặc thể nhưng còn có thể tìm được cơ hội đánh trả. Chỉ là hẳn tình huống hiện tại thực sự chật vật, vô luận bộ dáng vẫn là thỉnh thoảng né tránh Tư Lăng Cô Hồng công kích bộ dáng.

Diệp thị tỷ muội nhìn lúc sau, đối Thù Lam gật đầu, tán đồng nói: “Đích xác thực chật vật.” Sau khi nói xong, mộc hương còn ác ý thêm một câu, “Bác Minh thái tử cao quý hình tượng cũng chưa, những cái đó đối hẳn tâm sinh khuynh mộ nữ tu nhóm sợ đều phải thất vọng rồi!”

“Chính là như vậy.” Thù Lam tiếp thượng mộc hương nói, trên mặt mang theo một chút cổ quái cười, đối trên mặt tràn đầy nghi hoặc Diệp thị tỷ muội nói: “Ta cảm giác trang chủ tựa hồ là ở ăn vị, sau đó cố ý làm cung công tử ở tiểu thư trước mặt xấu mặt mới có thể như vậy kéo dài chiến cuộc.”

“A!?” Diệp thị tỷ muội nghe thấy cái này chân tướng, tức khắc ngậy người.

Mộc Linh Nhi ở một bên đã sớm nghe ba người nói chuyện, lúc này nhìn không được thấp giọng gian nan nói: “Trang chủ, trang chủ sẽ làm như vậy, khụ, ấu trĩ, ngô, đó là..... Các người cũng biết, thật sự rất tiểu hài tử khí, sự tình sao?”

Diệp thị tỷ muội không nói gì, một đôi mắt nhanh chóng chuyển động, nhìn xem lồi đài lại nhìn xem vẫn là ngồi ở ghế trên vẻ mặt bình tĩnh Đường Niệm Niệm.

Thù Lam nhẹ giọng thở dài: “Chỉ cần sự tình quan tiểu thư, trang chủ sự tình gì làm không được? Tự nhiên, này chỉ là ta suy đoán.”

Những lời này một chút làm Diệp thị tỷ muội cùng Mộc Linh Nhi đều trầm mặc. Đích xác, chỉ cần sự tình quan Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng sự tình gì đi không ra?

Kỳ thật bởi vì ghen làm ra như vậy làm tình địch xấu mặt sự tình thật sự là thực bình thường sự tình, đây là tình huống như vậy xuất hiện ở Tư Lăng Cô Hồng trên người khiến cho người cảm giác có chút không thể tưởng tượng.

Nhưng mà nghĩ lại tưởng tượng, chỉ cần không thêm nghĩ Tư Lăng Cô Hồng đối mặt những người khác bộ dáng, không thêm nghĩ hấn thân là Tuyết Diên trang chủ khi bộ dáng. Chỉ nghĩ đến thân là Đường Niệm Niệm phu quân Tư Lăng Cô Hồng, ái phẩm Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng, hấn cũng chỉ là một cái bình thường nam tử thôi.

Một cái bình thường bởi vì chính mình thê tử xem mê tình nhân cũ mà ghen nam tử thôi.

Không thể không nói, Thù Lam chân tướng.

Ngay cả Tư Lăng Cô Hồng chính mình đều không làm rõ được chính mình kia dâng lên cổ quái rõ ràng rốt cuộc là cái gì, chỉ là không nghĩ Cung Cẩn Mặc cứ như vậy đã chết, ngược lại muốn như vậy làm trò Đường Niệm Niệm trước mặt, đem hấn đè nặng đánh.

Hấn căn bản là không biết, hấn như vậy cảm xúc đúng là nguyên tự hấn ăn vị.

Thù Lam có thể nhìn ra điểm này cũng là vì hàng năm đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người, nếu không

nói, thả xem Tư Lăng Cô Hồng hiện tại đè nặng Cung Cẩn Mặc đánh khi kia vô tình không gọn sóng thần sắc, mông lung không nhẹ con người, thật sự gọi người căn bản là đoán không ra hẳn cảm xúc, hướng chỉ là đoán được đối phương thế nhưng sẽ là bởi vì như vậy ấu trĩ lý do làm ra chuyện như vậy.

-----oOo-----

Chương 210: Cô Hồng cố lên

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hồng ——

Đen nhánh trường thương bị Tư Lăng Cô Hồng cầm ở trong tay, trường cuốn một quyển cuốn lên tới ngàn tầng lãng, đánh bay Cung Cẩn Mặc trên đầu vấn tóc thanh ngọc quan, còn có vài sợi đen nhánh mặc phát. Thư tàn ngọc

Thanh ngọc quan rơi xuống ở trong nước biển mặt kích khởi tới không rõ ràng gợn sóng, kia vài sợi màu đen đầu tóc lại đã xảy ra thật lớn biến hóa, thế nhưng hóa thành màu đen thon dài rắn nước giống nhau bắn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Bác Minh bí cảnh diễn gia nhất am hiểu chính là thủy diễn pháp thuật, thủy diễn pháp thuật nổi tiếng nhất đáng sợ nhất chính là nó thay đổi thất thường, diễn sinh vô tận, ai cũng không biết lúc này vẫn là vô hại nước biển ngay sau đó liền sẽ biến thành cái gì phệ người khủng bố chi vật,

Đối mặt này yếu ớt sợi tóc cũng trên thực tế chính là sợi tóc biến thành rắn nước tập kích, Tư Lăng Cô Hồng không nhiều lắm không tránh, trường thương thẳng chỉ Cung Cẩn Mặc mặt sườn, ở Cung Cẩn Mặc không kịp trốn tránh hạ lại cắt qua hấn tuấn mỹ khuôn mặt.

Tóc đen biến thành rắn nước xem ra cũng là Cung Cẩn Mặc đem hết toàn lực dùng chính mình thân hình lông tóc chịu tải pháp thuật, vô luận là uy lực vẫn là tốc độ đều là sắc bén cực kỳ. Ở Tư Lăng Cô Hồng bị thương hấn thời điểm, kia vài sợi sợi tóc rắn nước cũng một chút cắt qua Tư Lăng Cô Hồng bạch y.

Màu trắng xiêm y quá mức trắng nõn, cho nên đương máu tươi chảy xuôi ra tới thời điểm nháy mắt liền nhiễm hồng màu trắng quần áo

nguyên liệu, ở kia đơn bạc khiết tịnh bạch y thượng để lại hồng mai giống nhau cô diễm màu sắc.

Dưới lời đài tiên duệ nhóm đều không khởi ngừng lại rồi hô hấp, gát gao nhìn chăm chăm hai người đánh nhau. Nay hai người lúc này đánh lên tới phi thường hung ác, hai người ra tay tựa hồ đều không có lưu tình, chính là tựa hồ cố tình đều không có đánh trúng đối phương yếu hại, chỉ là ở đối phương trên người không ngừng thêm miệng vết thương.

Nhưng mà, tuy là trẻ tuổi tiên duệ nhóm nhìn như thế lâu cũng nhìn ra một chút manh mối tới. Trận này lời đài so đấu rõ ràng là Tư Lăng Cô Hồng đứng thượng phong, thả xem lúc này Cung Cẩn Mặc thật sự là chật vật, tóc tán loạn, quần áo rách nát, lây dính máu tươi, nếu không phải hấn biểu tình bình tĩnh, cuồng ngạo không giảm nói, sợ là làm người nhịn không được mở miệng ghét bỏ một phen.

Đúng là bởi vì hấn kia phân trời sinh cuồng ngạo, chẳng sợ hấn hiện tại ngoại hình chật vật, chính là trên người hấn khí thể lại càng ngày càng cường, như thế chật vật chẳng những không có quá tổn hại hấn hình tượng, ngược lại làm hấn càng có một phen kiết ngạo không kềm chế được giống nhau mị lực.

Chính là chẳng sợ hấn lúc này lại như thế nào tràn ngập mị lực, ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt trước sau vẫn là bị áp chế một bậc, đặc biệt là lúc này hấn đang bị Tư Lăng Cô Hồng hoàn toàn đè nặng đánh.

Tư Lăng Cô Hồng trên người cũng có vết thương, chính là trên người hấn miệng vết thương so với Cung Cẩn Mặc tới nói thật ra là thiếu quá nhiều.

Tuần mỹ không tì vết khuôn mặt thượng kia một sợi ngay từ đầu bị Cung Cẩn Mặc gây thương tích vết máu đã không còn đỏ máu, chỉ còn lại có một cái nhàn nhạt hồng tì giống nhau dấu vết, vì hấn hoàn mỹ vô tình khuôn mặt thêm mỹ lệ cảm giác. Mặc phát như cũ nhu thuận yên tĩnh khoác ở sau đầu, theo hấn cảm sủng thi triển động

tác mà lay động, mỗi một sợi đều giống như có thể mê hoặc nhân tâm giống nhau.

Đơn bạc bạch y nơi tay cánh tay tay áo còn có quần bãi địa phương có mấy chỗ tổn hại, lộ ra máu tươi màu đỏ tươi, vì này một bộ tự nhiên bạch y thêm nồng đậm nhan sắc, thêm một phần chân thật.

Lúc này Cung Cẩn Mặc đã bị Tư Lăng Cô Hồng bị đè nặng đánh tới lôi đài bên cạnh, đương Tư Lăng Cô Hồng một thương nhìn như tùy ý lại mang theo đáng sợ khí thế công triều hấn chính diện mà đến thời điểm. Cung Cẩn Mặc hai mắt nhú lại, lôi đài nước biển đột nhiên dâng lên một tầng cao ngất thủy tường ngăn cản ở hấn phía sau lôi đài màn hào quang, đông lại thành băng.

Tư Lăng Cô Hồng này một thương như cũ không có đâm trúng Cung Cẩn Mặc yếu hại, lại là thứ hướng Cung Cẩn Mặc tay phải cánh tay.

Nếu này một thương Cung Cẩn Mặc dùng linh lực ngăn cản nói, như vậy vô cùng có khả năng sẽ bị năng lượng đối đâm bắn ngược ra lôi đài năng lượng tráo ngoại. Chính là nếu không cần năng lượng ngăn cản nói, như vậy này một lưỡi lê trung nhất định sẽ xúc phạm tới bản thể căn cốt, thậm chí Tư Lăng Cô Hồng lại tàn nhẫn điểm nói, trực tiếp liền sẽ chặt đứt Cung Cẩn Mặc một cái cánh tay.

Ở vô số tiên duệ nhìn chăm chú hạ, Cung Cẩn Mặc phía sau nước biển tường băng đã ngưng kết. Hấn một tay thủy kiếm chính diện cùng Tư Lăng Cô Hồng trường thương đối đâm, chính như vô số tiên duệ sở liệu giống nhau, năng lượng đối kháng làm Cung Cẩn Mặc thân hình về phía sau bắn ngược. Nhưng mà hấn cũng không có bởi vậy bị bắn ngược ra lôi đài chiếu sáng ở ngoài do đó chiến bại, mà là đánh vào hấn sáng sớm liền chuẩn bị tốt nước biển trên tường băng.

“Ngô phốc!” Lưng kịch liệt va chạm ở nước biển trên tường băng, Cung Cẩn Mặc thân hình chấn động, một ngụm máu tươi nhịn không được liền phun ra.

Dưới lồi đài Bắc Minh bí cảnh diễn gia bên này.

“Cẩn mặc!” Diễn thường mi nhìn đến Cung Cẩn Mặc học máu, rớt cuộc nhin không được thấp giọng kêu sợ hãi ra tiếng, nắm chặt nắm tay nhin không được lo lắng cùng tức giận thấp giọng lầm bầm, “Đứa nhỏ này, đứa nhỏ này như thế nào như thế quật a. Biết rõ không địch lại lại còn liều mạng như vậy làm chi, chiến cho tới bây giờ đã đủ để chứng minh thực lực của chính mình không phải sao!”

Kỳ thật nghe xong diễn gia gia chủ lời nói lúc sau, diễn thường mi cũng hiểu rõ. Chính là làm một cái mẫu thân, nàng vẫn là sẽ nhin không được đau lòng lo lắng chính mình hài tử. Đặc biệt là cái này làm nàng yêu thích lại kiêu ngạo hài tử, nàng như thế nào đều nguyện ý nhìn đến Cung Cẩn Mặc như vậy không ngừng bị đè nặng đánh bị thương, hiện tại còn rõ ràng là bị trọng thương, vạn nhất lưu lại cái gì di chứng nhưng làm sao bây giờ a.

Diễn thường mi nhin không được triều bên trái phương hướng xem qua đi, ở nàng trong tầm mắt nhìn đến đúng là Đường Niệm Niệm nơi.

Lúc này đúng là ban đêm, ánh trăng chính nùng.

Thanh sáng trong ánh trăng như vậy mê người, lồi đài chiếu sáng quang huy minh diệu, chung quanh có linh thạch đêm này phim trường mà chiếu giống như ban ngày.

Đương diễn thường mi ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm trên người thời điểm, liền phát hiện nữ tử này tựa hồ trời sinh chính là nên chịu người chú mục, đương ánh mắt của người dừng ở trên người nàng thời điểm liền không khỏi bị hấp dẫn, phát giác này nữ tử tựa hồ hấp dẫn chung quanh sở hữu quang huy cùng linh khí, càng xem càng cảm thấy xem không đủ giống nhau, nhin không được muốn xem đến càng thêm cẩn thận, liền nàng có mấy cây lông mi đều muốn tinh tế số rõ ràng.

Diễn thường mi cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu, bưng tỉnh hoàn hồn mới biết được chính mình thế nhưng xem một nữ tử, vẫn

là một cái tiểu bối xem vào thần trí, không khỏi trong lòng ám nháy, chân mày cau lại.

Cái này Đường Niệm Niệm thực sự vô luận là dung mạo vẫn là thiên tư đều là tuyệt thế tuyệt đỉnh, thủ đoạn tuy rằng tàn nhẫn một chút, bất quá cũng chỉ là đối địch, điểm này chẳng những sẽ không làm diễn thường mi chán ghét ngược lại còn có chút thưởng thức, cũng khó trách cần mặc sẽ đối nữ tử này để bụng.

Nếu Đường Niệm Niệm đối Cung Cần Mặc cũng cố ý nói, diễn thường mi tự nhiên vui vẻ, hơn nữa vỗ tay tán thành hai người, vui tiếp thu cái này con dâu. Chính là cố tình tiên nguyên thế nhân đều biết Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm lưỡng tình tương duyệt, chẳng những Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái vô độ, Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng để ý cũng là người khác vô pháp tưởng tượng, đúng là bởi vì như vậy mới có thể cùng Mộ Dung gia tộc nháo phiên thành cái dạng này.

Bởi vậy diễn thường mi biết Cung Cần Mặc cùng Đường Niệm Niệm là không có khả năng, ít nhất ở hần vô pháp chiến thắng Tư Lăng Cô Hồng phía trước là không có khả năng, thậm chí khả năng bởi vậy bỏ mạng. Huống chi liền tính hần thật sự chiến thắng Tư Lăng Cô Hồng, vì được đến Đường Niệm Niệm mà giết Tư Lăng Cô Hồng nói, diễn thường mi càng lo lắng Đường Niệm Niệm sẽ bởi vậy thù hận Cung Cần Mặc, ở Cung Cần Mặc như thế đối nàng để bụng dưới tình huống, Đường Niệm Niệm thật sự là quá nguy hiểm.

Bởi vì này đó đủ loại nguyên nhân, diễn thường mi đối Đường Niệm Niệm ấn tượng không thể nói hư, nhưng là tuyệt đối cũng không tốt.

Hồng nhan họa thủy.

Diễn thường mi ở trong lòng ám đạo một tiếng, một đạo truyền âm truyền hướng Đường Niệm Niệm.

“Ta vì cần mặc mẫu thân, có không dè dặt hần chỗ nói chuyện?”

Đường Niệm Niệm lúc này tâm tư toàn bộ đều đặt ở Tự Lăng Cô Hồng trên người, nhìn trên người hấn kia từng đạo niêm hồng vật liệu may mặc miệng vết thương, biểu tình cũng càng ngày càng lặng im. Nghe được đột nhiên truyền vào trong đầu thanh âm, làm nàng lông mi nhẹ nhàng run lên, đạm tĩnh triệu diễn thường mi phương hướng nhìn thoáng qua.

Đó là một đôi như thế nào con người a.

Diễn thường mi đối thượng Đường Niệm Niệm thẳng tắp nhìn qua hai mắt, như vậy đạm tĩnh không gợn sóng lại sáng ngời thuần túy, tàng không được chủ nhân bất luận cái gì tâm tư, đồng thời cũng làm người nhìn lúc sau ảm đạm hình thẹn, có loại tại đây hai mắt chữ trước mặt hoàn toàn vô pháp che giấu trong lòng tà ác ý niệm cảm giác, làm chính mình nhìn đến chính mình xấu xí nhất một mặt.

Diễn thường mi thân thể cứng đờ, nàng biết nàng tu vi không phải Đường Niệm Niệm đối thủ, tâm cảnh đồng dạng không phải nàng đối thủ. Chẳng sợ nàng bản thân dựa theo bối phận hấn là Đường Niệm Niệm trưởng bối, chính là lúc này nàng phát hiện chính mình căn bản là không có cách nào giả bộ dùng trưởng bối tư thái đi cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện, thậm chí ở đối thượng nàng ánh mắt lúc sau, vốn dĩ nảy lên trong lòng lời nói đều có chút khó có thể nói ra.

“Nói cái gì.” Đường Niệm Niệm bình đạm thanh âm truyền vào diễn thường mi trong đầu, cũng đem nàng bưng tỉnh.

Diễn thường mi không tự giác đem ánh mắt từ Đường Niệm Niệm trong tầm mắt dời đi, đảo mắt bốn phía phát hiện chung quanh không có cái gì người chú ý tới hai người hành vi sau, mới vừa rồi hít sâu một hơi, hạ quyết tâm giống nhau truyền âm cấp Đường Niệm Niệm nói: “Kính Hồng tiên tử, ta tưởng người cũng biết cần mặc đối với người tâm tư, ta cũng biết người cùng Tuyệt Diên tôn chủ tình đầu ý hợp, chỉ là ta còn là tưởng biết rõ ràng, người hay không thật sự đối cần mặc không có một chút cảm giác?”

Nếu Đường Niệm Niệm đối Cung Cẩn Mặc là có một chút tình yêu lưu luyến nói, như vậy nàng nhưng thật ra hy vọng Cung Cẩn Mặc tranh thủ một chút, rồi cuộc Đường Niệm Niệm nàng này đích xác thực không đơn giản.

Đường Niệm Niệm nghe thế câu nói, ánh mắt triều trên lời dài cả người chật vật Cung Cẩn Mặc nhìn liếc mắt một cái, lại nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng vật liệu may mặc thượng máu tươi ngân. Ánh mắt lạnh lùng, lãnh đạm nói: “Có.” Ở diễn thường mi kinh ngạc lại có chút kinh hãi dưới ánh mắt, tiếp tục câu nói kế tiếp, “Tuồng tra tấn hấn.”

Dám can đảm bị thương Cô Hồng, chẳng sợ không giết hấn, cũng muốn cho hấn không hảo quá.

Đây là lúc này Đường Niệm Niệm đối Cung Cẩn Mặc cảm giác.

Diễn thường mi nghe xong những lời này, biểu tình hiển nhiên giật mình, sau đó lộ ra một mặt vẻ mặt phần nộ. Nàng nữ tử như thế nào như thế không biết tốt xấu, có thể đến cẩn mặc khuynh mộ là nàng vô thượng phúc khí, hiện giờ chẳng những không biết quý hiếm, thế nhưng còn dám nói muốn muốn tra tấn cẩn mặc?

Nghĩ đến Đường Niệm Niệm tra tấn người thủ đoạn, diễn thường mi trong lòng vừa kinh vừa giận, muốn từ Đường Niệm Niệm thần sắc thượng tìm ra nàng là ở nói giống dấu vết, chính là Đường Niệm Niệm ánh mắt quá bình tĩnh nghiêm túc, biểu tình quá mức đứng đắn, làm người biết nàng lời nói đều là nàng chân thật ý tưởng.

Diễn thường mi biết chính mình hiện tại không thể phát tác, chỉ có thể cưỡng chế tức giận, đối Đường Niệm Niệm nói: “Ta minh bạch, nếu Kinh Hồng tiên tử đối cẩn mặc vô tình, như vậy còn thỉnh Kinh Hồng tiên tử về sau không cần lại dây dưa cẩn mặc, cũng không cần làm ra làm cẩn mặc hiểu lầm ái muội hành động, còn có cùng cẩn mặc đem lời nói nói rõ ràng, để tránh trở thành cẩn mặc khúc mắc, ảnh hưởng cẩn mặc thành tiên chi lộ.”

Chẳng sợ diễn thường mi đã cố ý áp lực chính mình trong lòng tức giận, chính là nàng trong lời nói mặt tràn ngập cường thế còn có báo cho đều hiển lộ ra nàng lúc này tâm tình không tốt. Lời này từ nàng truyền âm nói ra, giống như hét thảy đều là Đường Niệm Niệm sai lầm.

Đường Niệm Niệm nhưng thật ra không có tưởng như vậy nhiều, nghe được diễn thường mi những lời này, chỉ là lãnh đạm không thể hiểu được nhìn nàng một cái, sau đó quay lại tầm mắt không hề liếc nhìn nàng một cái.

Nếu nàng muốn nói chính là cái này nói, Đường Niệm Niệm một chút hứng thú đều không có.

Đường Niệm Niệm thái độ thực hiển nhiên chọc giận diễn thường mi, nàng hít sâu mấy hơi thở, ở trong mắt nàng tạo thành Cung Cẩn Mặc hiện giờ như vậy liều mạng nguyên nhân chính là Đường Niệm Niệm, chính là Đường Niệm Niệm hiện tại kia phó lãnh đạm thần thái, làm diễn thường mi cảm nhận được nàng đối Cung Cẩn Mặc vô tình, này liền làm diễn thường mi tâm lý càng cảm thấy đến Đường Niệm Niệm chẳng sợ thiên tư lại hảo cũng là một cái vô tình vô nghĩa người.

“Không biết tốt xấu.” Diễn thường mi thấp giọng giận ngữ.

Nàng lại không có cảm giác được một con đở như máu tiểu sâu đã dừng ở nàng rậm rạp sợi tóc, chính vô thanh vô tức hướng nàng da đầu chui vào đi.

Phải biết rằng lúc này Đường Niệm Niệm bởi vì Tư Lăng Cô Hồng bị thương tâm tình không tốt, diễn thường mi gần nhất liền nói rõ nàng là Cung Cẩn Mặc nương, sau đó cùng nàng nói chuyện khẩu khí rõ ràng thực không hữu hảo, kia tràn ngập báo cho thậm chí lộ ra mệnh lệnh khẩu khí lời nói trực tiếp liền đụng vào Đường Niệm Niệm họng súng thương.

Kia chỉ huyết trùng sẽ không muốn diễn thường mi tánh mạng, lại cũng đủ làm nàng khó chịu một thời gian.

Diễn gia gia chủ có điều phát hiện nhìn thoáng qua cúi đầu diễn thường mi đỉnh đầu, sau đó lại nhìn Đường Niệm Niệm. Kỳ thật vừa mới diễn thường mi cùng Đường Niệm Niệm đối diện đã sớm bị hắn phát hiện, tuy rằng có ngăn cản diễn thường mi ý tứ, chính là nhìn dáng vẻ cũng biết các nàng đã nói chút cái gì, muốn ngăn cản đều khó khăn, cho nên hắn mới không có ra tiếng, chỉ là trong im lặng chú ý hai người biểu tình.

Này vừa thấy Đường Niệm Niệm thu hồi tầm mắt, diễn thường mi cúi đầu liền biết hai người nói chuyện kết quả không thể nói hảo cũng không thể nói hư, bất quá Đường Niệm Niệm lại đối diễn thường mi ra tay.

Nếu Đường Niệm Niệm muốn giết diễn thường mi nói, hắn là sẽ không dùng như vậy chậm rì rì thủ đoạn, huống chi lấy Đường Niệm Niệm thủ đoạn, nàng giống nhau sẽ không giết người, chỉ biết cho người ta tăng thêm trừng phạt tra tấn.

Như thế nghĩ đến nói, kia chỉ tiểu sâu hắn là sẽ không muốn diễn thường mi tánh mạng.

Diễn gia gia chủ nghĩ đến đây, liền không hề chú ý hai người. Diễn thường mi cũng là nên chịu điểm trừng phạt, đến từ có Cung Cảnh Mặc đưa nhỏ này sau khi xuất hiện, nàng liền mẫu bằng tử quý ở diễn gia động tác càng lúc càng lớn, gần như có chút quên mất gia tộc quy củ.

“Chủ mẫu, người nọ cùng chủ mẫu nói cái gì sao?”

Liên Kiều triệu diễn thường mi bên kia nhìn mắt, nàng cùng mộc hương vẫn luôn đều đang nhìn Đường Niệm Niệm, cho nên Đường Niệm Niệm vừa mới nhìn về phía diễn thường mi động tác, hai tỷ muội đều thấy được, chỉ là không biết hai người truyền âm nói chút cái gì.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, cảm thấy cùng diễn thường mi lời nói thật sự không có cái gì hảo thuyết.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, Diệp thị tỷ muội hai người tự nhiên cũng không có tiếp tục dò hỏi.

Lúc này, một tay ôm Bạch Lê, một tay vuốt ve nó da lông mọc hương hai mắt linh động xoay chuyển, tựa hồ là nghĩ tới ý kiến hay. Cười hì hì cúi đầu triều Đường Niệm Niệm dụ dỗ nói: “Chủ mẫu, người nhìn xem này đài dưới lôi đài tiên duệ nhóm, một đám đều ở suy đoán trang chủ cùng cái kia cái gì Bắc Minh thái tử tình hình chiến đấu, nói cái gì trang chủ cùng hắn không phân cao thấp, còn nói cái gì cái kia cái gì thái tử bị đè nặng đánh lại không có thua, hiển nhiên là trang chủ bất không được hắn. Hừ hừ, này rõ ràng là bọn họ không hiểu, chủ mẫu người nói đúng không?”

Đường Niệm Niệm không có chân chờ gật đầu, trong trẻo uyển chuyển thanh âm lộ ra một sợi bất mãn, “Cô Hồng không nên sẽ bị thương.”

Lấy Cô Hồng thực lực, Cung Cẩn Mặc không nên bị thương hẳn.

Lấy Cô Hồng thực lực, không nên cùng Cung Cẩn Mặc giằng co như thế lâu.

Mộc hương cùng Liên Kiều hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, đều xem đã hiểu đối phương trong mắt ý tứ. Mộc hương tiếp tục nói: “Chủ mẫu nói chính là. Ta xem nói không chừng trang chủ là chiến ý không tốt, nếu chủ mẫu chịu cấp trang chủ cổ vũ cố lên nói, trang chủ nhất định sẽ phát huy ra tới nguyên bản thực lực!”

“Ân?” Đường Niệm Niệm biểu tình có chút nghi hoặc nhìn về phía mộc hương.

Liên Kiều cũng vào lúc này tiếp lời nói: “Không sai, không sai. Chủ mẫu, nếu không người cấp trang chủ cổ vũ, người xem trang chủ đều bị thương. Hơn nữa sắc trời đều như thế chậm, này tiếp tục như vậy chậm rãi đánh tiếp còn phải đánh bao lâu a?”

Hai tỷ muội kẻ xướng người hoạ bộ dáng bị Thù Lam đám người xem ở trong mắt, trong lòng đều rõ ràng các nàng tính toán, mỗi

người đều không có ra tiếng ngăn cản.

“Năng lượng tráo sẽ ngăn cách ngoại giới thanh âm.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói ra sự thật này.

Mộc hương thâm nghĩ trong lòng: Chủ mẫu, ngài chẳng lẽ không biết trang chủ ánh mắt bất cứ lúc nào đều sẽ không rời đi ngài bên người sao? Chỉ cần ngài ra tiếng, chẳng sợ nghe không được thanh âm, trang chủ cũng nhất định có thể từ người khẩu hình minh bạch ngài nói cái gì.

Trong lòng là như thế này tưởng, mộc hương ngoài miệng còn lại là đơn giản lại chắc chắn nói: “Chỉ cần chủ mẫu lời nói, trang chủ nhất định nghe thấy.”

“Như vậy sao.” Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ phiến.

Liên Kiều vội vàng nói: “Chủ mẫu, ngài nói càng tốt nghe nói, trang chủ nhất định càng vui vẻ, này lời đài tái cũng nhất định sẽ đánh đến càng nhanh, thẳng trang chủ cũng liền sẽ không lại bị thương.”

“Nga.” Đường Niệm Niệm nâng lên con ngươi.

Nàng ánh mắt dừng ở càn khôn bàn hải vực trên lôi đài, nhìn đến lúc này Cung Cẩm Mặc bị Tư Lăng Cô Hồng một lưới lê nhập eo sườn, đồng thời Tư Lăng Cô Hồng cổ tay áo cũng bị Cung Cẩm Mặc nhất kiếm cấp tốc rơi xuống một khối lụa trắng.

Cung Cẩm Mặc một cái quay cuồng, eo sườn máu tươi thực mau ngừng, hẳn lại không có ăn bất luận cái gì trị liệu đan dược, chỉ bằng chính mình linh lực tới áp chế thương thế.

Đường Niệm Niệm ánh mắt chỉ là hẳn miệng vết thương thượng lưu xoay liếc mắt một cái liền dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, này liếc mắt một cái vừa lúc liền phát hiện Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt chính nhìn chính mình, cặp kia thanh ảnh mờ lung đôi mắt, chẳng sợ con người đang bị ứng giấu ở trong đó làm người thấy không rõ,

Đường Niệm Niệm lại rõ ràng biết hẳn chính chuyên chú nhìn chính mình.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng chớp hạ con ngươi, nghĩ đến Liên Kiều cùng mộc hương nói, sau đó nhàn nhạt mở miệng.

“Cô Hồng cố lên, nhanh lên đánh bại hắn, ta mệt nhọc.”

Nữ tử thanh âm thanh diệu uyển chuyển, giống như thúy sáo tấu nhạc, như thế dễ nghe lại bình tĩnh, còn có nghiêm túc, mang theo điểm điểm tính trẻ con bá đạo bất mãn.

Thanh âm này, Đường Niệm Niệm không có che giấu, rõ ràng không lớn thanh âm, cố tình tựa hồ có thể cái quá toàn trường nghị luận ồn ào, lập tức toàn trường yên tĩnh, lặng ngắt như tờ, trợn mắt há hốc mồm nhìn Đường Niệm Niệm, còn có càn khôn bàn hải vực trên lôi đài Tư Lăng Cô Hồng.

“Hảo.” Nam tử réo rất mang theo rõ ràng sung sướng tiếng cười thanh âm từ càn khôn bàn hải vực trên lôi đài đáp lại xuống dưới.

Lúc này ứng đúng là ra đến Tư Lăng Cô Hồng, chỉ thấy lúc này hắn dường như một chút hóa tan trên người sở hữu khói mù, một thân Thanh Hoa phủ qua không trung minh nguyệt, tuần mỹ không tì vết khuôn mặt giãn ra khai tươi cười, phát ra mê hoặc chúng sinh như nước ôn nhu, trong mắt sùng nịch cùng vui thích so dưới chân hải vực càng thêm rộng lớn bao dung vô ngần.

“Hô.....” Liên Kiều cùng mộc hương cơ hồ là đồng thời âm thầm thở ra một hơi, sau đó hai người đồng thời nhìn nhau liếc mắt một cái, đầy mặt tươi cười cùng cảm thán.

Quả nhiên vẫn là chủ mẫu lợi hại a.

Vô luận trang chủ có bao nhiêu đại lữ giận, chủ mẫu một câu bình thường lời nói là có thể đủ giải quyết.

Trang chủ tâm tình hảo lời nói, bọn họ này đó làm thuộc hạ nhật tử cũng tự nhiên càng tốt quá.

Ở Tư Lăng Cô Hồng đáp lại Đường Niệm Niệm lời nói lúc sau, hấn thân ảnh cũng không có động, liền thủ đen nhánh trường thương cũng đều hóa thành sương đen biến mất.

Ở tiên duệ nhóm còn ở suy đoán hấn rốt cuộc là tưởng chút cái gì, lại tính toán như thế nào đáp lại Đường Niệm Niệm lời nói nhanh lên đánh bại Cung Cận Mặc thời điểm, trước mắt một màn cả kinh toàn trường lại lần nữa yên tĩnh, Bắc Minh bí cảnh diễn gia người đều khiếp sợ được mất thái.

Ầm ầm ầm —— ầm ầm ầm ——

Thật lớn tiếng sóng biển bắt đầu tiếng vọng, cuồng lang sóng gió tầng tầng lớp lớp, một tiếng sấm sét giống nhau thanh âm vang lên thời điểm, liền thấy một đầu nước biển ngưng kết hải long từ hải vực trung vượt qua mặt biển, hạ thân còn liên tiếp nước biển, thượng thân xoay quanh ở giữa không trung, dữ tợn rít gào.

Đây là tạp là lại phi kết thúc, đệ nhất thanh sấm sét giống nhau tiếng vang lên, một đầu hải long xuất hiện, ngay sau đó tiếng thứ hai vang lên, đệ nhị đầu hải long, tiếng thứ ba vang lên, đệ tam đầu hải long.....

Như thế liên tục không ngừng kính lãng quay cuồng, sấm sét tiếng vang kích động, một đầu đầu hải long từ hải vực trung ngưng kết vượt qua, suốt mười hai hải long vờn quanh ở Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh bốn phía, hình ảnh chấn động toàn trường.

“Như thế nào khả năng, này rõ ràng, này, này rõ ràng là thủy diễn thuật?” Diễn thường mi không thể tin tưởng nói nhỏ. Tiên nguyên trung, thủy diễn pháp thuật rõ ràng là Bắc Minh bí cảnh diễn gia bất truyền trát chi mê, vì cái gì Tư Lăng Cô Hồng sẽ?

Diễn gia gia chủ sắc mặt ngưng trọng, thực mau trầm giọng nói:
“Thế gian đạo pháp muôn vàn, Tuyết Diên tôn chủ sở sử pháp thuật

bất quá là cùng thủy diễn pháp thuật nhìn như tượng đồng thôi, người chờ không thể loạn ngôn.” Nói xong thời điểm, ánh mắt càng là nghiêm khắc đảo qua diễn thường mi.

Diễn thường mi bị hấn ánh mắt hoảng sợ, sắc mặt cung kính xưng là, liền không dám nhiều lời nữa, sắc mặt lo lắng nhìn càn khôn bàn hải vực trên lôi đài Cung Cẩn Mặc.

Lúc này Cung Cẩn Mặc cả người chật vật, quần áo thượng đỉnh đầy máu tươi, sắc mặt tái nhợt sợi tóc tán loạn, hiển nhiên là trạng thái không tốt. Bất quá như vậy cũng không tổn hại hấn trong mắt cuồng ngạo chi khí, đối mặt Tư Lăng Cô Hồng như vậy đáng sợ pháp thuật, hấn trong mắt hiện lên kinh nghi, phát giác tới rồi này Tư Lăng Cô Hồng sở thi triển pháp thuật rõ ràng chính là chính mình phía trước sở thi triển quá, chỉ là Tư Lăng Cô Hồng thi triển ra tới so với hấn càng sâu.

Như vậy đối lập cùng đả kích không thể nói không lớn, bất quá Cung Cẩn Mặc chỉ là hít sâu một hơi tức, nhấp chặt cánh môi, biểu tình bình tĩnh đứng thẳng, hiển nhiên không tính toán lui, cũng không tính toán mở miệng nhận thua.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt không có rời đi Đường Niệm Niệm, tay áo rộng nhẹ huy.

Mười hai đầu hải long nháy mắt dữ tợn rít gào, cuốn lên trăm trượng sóng biển nhào hướng Cung Cẩn Mặc.

Sợ bạch bạch bạch ——

“A ——!”

Nước biển bao phủ Cung Cẩn Mặc thân ảnh, va chạm ở lôi đài ngoại tại năng lượng tráo thượng.

Một trận giống như ngọc sứ rách nát thanh âm vang lên, lôi đài năng lượng tráo thể nhưng da nẻ.

Càn khôn bàn nội nước biển chạy ra khỏi càn khôn bàn, khuynh sai vô số tiên duệ đỉnh đầu.

Lạnh lẽo nước biển, như cũ vô pháp đem lúc này tuổi trẻ tiên duệ nhóm bưng tỉnh.

“Trận này lời đài đấu pháp, thắng được giả vì Viên gia đệ tử, Tư Lăng Cô Hồng.” Lúc này, thiết nam hạc thanh âm có chút trầm ách vang lên.

Tư Lăng Cô Hồng đúng là lấy Viên gia đệ tử thân phận tham gia Tân Tú Lời Đài Tái.

Này một thanh âm vang lên khởi thời điểm, mới làm vô số tuổi trẻ tiên duệ bưng tỉnh bưng tỉnh.

Bắc Minh thái tử Cung Cẩn Mặc bại?

Ở Tư Lăng Cô Hồng một kích dưới bại?

Sự thật này làm vô số tuổi trẻ nhóm bưng tỉnh.

Nghĩ đến tại đây một cái chớp mắt phía trước chúng nó còn ở nghị luận trận này đấu pháp muốn liên tục cái ba ngày ba đêm đâu.

Giờ này khắc này, bọn họ mới bưng tỉnh minh bạch, Tư Lăng Cô Hồng muốn đánh bại Cung Cẩn Mặc rất đơn giản.

Như vậy phía trước Tư Lăng Cô Hồng vì cái gì muốn cùng Cung Cẩn Mặc giằng co như vậy lâu, còn làm Cung Cẩn Mặc thương tới rồi đâu?

Vô số tuổi trẻ tiên duệ nhóm nghĩ đến này vấn đề thời điểm, ánh mắt đều không khỏi đều hướng Đường Niệm Niệm phương hướng, nghĩ tới phía trước Đường Niệm Niệm kia một tiếng thường thường đậm cực kỳ cổ vũ cổ lên.

Trận này nguyên bản giằng co đấu pháp liền ở nàng một tiếng đơn giản ‘ Cô Hồng cố lên, nhanh lên đánh bại hắn, ta mệt nhọc ’ như

vậy một câu chớp mắt kết thúc.

Không ít tiên duệ đều không khỏi suy nghĩ rất nhiều, nghĩ vậy ba người cảm tình rối rắm, sau đó suy đoán rất nhiều, rất nhiều đều vô tận tiếp cận sự thật chân tướng, chỉ là bọn hắn đều không có nói ra.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh từ càn khôn bàn trên lôi đài đi xuống tới, không tiếng động đi vào Đường Niệm Niệm bên người, duỗi tay liền chuẩn bị đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong lòng ngực.

Nhưng mà, Đường Niệm Niệm lại sườn thân mình né tránh hắn ôm ấp, duỗi ra tay đem hắn tay cầm ở lòng bàn tay, hơi nhấp môi bất mãn nhìn Tư Lăng Cô Hồng.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng cong con người, ánh mắt sâu thẳm đối thượng Đường Niệm Niệm ánh mắt, thoát nhìn tâm tình tựa hồ không tồi.

Đường Niệm Niệm nhấp môi không nói, ngón tay ẩn chứa dục lực, trôi nổi thân thể làm ngón tay có thể chạm đến Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt, chuẩn bị trước vì hắn đem trên mặt kia nói chói mắt vết máu khôi phục.

Chính là Tư Lăng Cô Hồng lại duỗi tay đem tay nàng chỉ cấp cầm, ngăn cản nàng chuẩn bị dùng ngón tay vì chính mình trị liệu thương thể hành vi.

“Cô Hồng?” Đường Niệm Niệm trong mắt hiện lên nghi hoặc, bất quá thực mau nghiêm túc nhìn chằm chằm hắn, trong mắt có rõ ràng thương tiếc, “Người bị thương muốn trị.”

Này ngữ khí nghe tới thật giống như là hống tiểu hài tử giống nhau, còn mang theo một chút trách cứ.

Trách cứ Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng như thế không cần thận, thế nhưng làm chính mình bị thương.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không có bởi vì Đường Niệm Niệm như vậy khẩu khí mà bất mãn, ở cảm nhận được Đường Niệm Niệm ánh mắt cùng trong giọng nói thật sâu để ý sau, trên mặt tươi cười cũng càng nhu hòa một ít.

Nắm Đường Niệm Niệm ngón tay cũng không có buông ra, cứ như vậy nắm tay nàng chỉ chuyển qua nàng cánh môi thượng, nhẹ nhàng đề xuống nàng hơi hơi nhấp phần nộn môi, Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm dùng nơi này vì ta chữa thương tốt không?”

Này nhẹ nhàng chậm chạp thanh âm mang theo nhẹ nhàng khát cầu.

Tư Lăng Cô Hồng dấm vị còn không có hoàn toàn tản mát, ghen người còn tưởng được đến càng nhiều phúc lợi cùng ái nhân thân cận.

Như vậy thanh âm giống như hài tử khát cầu chính mình yêu thích chi vật, Đường Niệm Niệm nghe thế thanh âm liền không khỏi mềm lòng. Tuy rằng nàng cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng hôm nay làm sự tình hẳn là hảo hảo giáo huấn, như thế nào khả năng như thế dễ dàng làm chính mình bị thương đâu? Chính là nhìn Tư Lăng Cô Hồng cặp kia sâu thẳm ôn nhu con người, kia chuyên chú tầm mắt.

Đường Niệm Niệm phát hiện chính mình giáo huấn nói căn bản là nói không nên lời, hơi hơi hé miệng nói ra nói thế nhưng là, “Hảo.”

Lời nói xuất khẩu, Đường Niệm Niệm liền ngẩn ra hạ, sau đó môi nhấp đến càng khẩn một chút.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng cười.

Đường Niệm Niệm nhìn hẳn miệng cười, tuấn mỹ vô song, kia trong mắt ôn nhu cơ hồ có thể dụ dỗ chúng sinh sa vào.

Như vậy tươi cười thực sự đẹp.

Đẹp đến nàng căn bản là nói không nên lời bất luận cái gì trách cứ lời nói.

Bất quá nên giáo huấn cần thiết đến giáo huấn.

Đường Niệm Niệm nghĩ thầm, trước cấp Cô Hồng đem thương trị, sau đó lại giáo huấn hảo.

Tự Lãng Cô Hồng tự nhiên sẽ không này nơi này nhậm vô số tiên duệ nhìn Đường Niệm Niệm cùng hấn thân cận, được đến Đường Niệm Niệm vì hấn dùng môi chữa thương hứa hẹn, hấn tay cũng không biết khi nào đã thành công ôm lấy Đường Niệm Niệm vòng eo, chuẩn bị ôm nàng rời đi nơi này.

Chính là trời không chiều lòng người, đang ở lúc này, không trung đột nhiên tối sầm xuống dưới, nồng đậm mây đen đột nhiên che khuất minh nguyệt, quỷ khóc sói gào thanh âm từ bốn phương tám hướng truyền đến.

-----oOo-----

Chương 211: không cho người điếm tra tấn, ta khó chịu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sáng tỏ minh nguyệt quang hoa hoàn toàn bị mây đen cấp che đậy, toàn bộ thiên địa đều đột nhiên tối tăm xuống dưới, vô giới sơn trang Kiếm Trùng chung quanh linh thạch thủy tinh đèn còn có đèn lồng đều vào lúc này rách nát hoặc là tắt, bất thành linh hắc ám làm ở đây tiên duệ nhóm đều nhìn không được một trận kinh hoàng, đặc biệt là chung quanh kia đột nhiên nhớ tới quỷ khóc sói gào thanh âm. Thư tàn ngạc

Này đó thanh âm lộ ra một cỗ râm mát sâm hàn hơi thở, làm tiên duệ nhóm đều cảm thụ dị thường không thoải mái, chính cái gọi là chính tà không đội trời chung. Thân là người tu tiên tiên duệ nhóm đối với ma tu hoặc là quỷ quái linh tinh đều có đặc thù cảm ứng, lúc này bất thành linh hơi thở khiến cho bọn họ bản năng có loại chán ghét cùng sợ hãi.

May mắn tiên duệ nhóm đều không phải bình thường phạm nhân, chẳng sợ chung quanh đều trở nên đen nhánh không thôi, chính là bọn họ hai mắt như cũ có thể coi vật, linh thức hơi thở bắt giữ chung quanh biến hóa.

Thiết nam hạc từ trên chỗ ngồi đứng lên, trên người làn đầu tiên tản mát ra bức nhân kiếm thế, giống như tuyết phong lẫm người.

“Bích khung kiếm tông vô giới sơn trang há có thể cho phép các người ma nhân quỷ quái chi tà vật làm càn, tốc tốc rời đi tạm nhưng không truy cứu, nếu không nói đừng trách lão phu vô tình!”

Đừng nhìn những ngày qua hấn giống như trừ bỏ Tân Tú Lôi Đài Tái bên ngoài cái gì sự tình đều mặc kệ, chính là này cũng không đại

biểu hấn dễ khi dễ. Tiên nguyên đều biết thiên mang đệ nhất kiếm tu môn phái Bích Khung Kiếm Tông lợi hại, thân là kiếm tu bọn họ giống nhau không để ý tới tục sự, phần lớn thời điểm đều ở tĩnh tu kiếm thuật kiếm ý, chính là một khi có người khi dễ tới rồi bọn họ trên đầu, bọn họ đánh trả tuyệt đối so với bất luận kẻ nào đều phải sắc bén hơn nữa vô tình.

Cũng là nguyên nhân này, Mộ Dung gia tộc mới có thể trước sau không dám cùng bọn họ đối nghịch, chẳng sợ thiết nam hạc cố ý thiên vị Tư Lăng Cô Hồng bọn họ, Mộ Dung Càn Hoa cũng chỉ có thể đem buồn khổ hướng chính mình đáy lòng nuốt xuống đi, không thể chính diện thượng mỏng hấn Bích Khung Kiếm Tông mặt mũi.

“Cạc cạc cạc ca.....” Một trận quỷ dị tiếng cười từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Không có người đáp lại thiết nam hạc lời nói, không trung mây đen cũng không có tan đi, ngược lại có càng ngày càng nồng đậm dấu hiệu. Từ này đó dấu hiệu xem ra, thực rõ ràng chứng minh bất thành linh ma vật cũng không có nghe đi vào thiết nam hạc khuyên bảo.

“Đại trưởng lão, tiên nguyên vẫn luôn bình tĩnh, ma nhân như thế nào sẽ đột nhiên xâm lấn?” Quan lam từ chú ý tới này Kiếm Trùng lời đài chỗ phát sinh sau khi biến hóa liền chạy tới thiết nam hạc bên người, thanh lãnh ánh mắt nhìn không trung biến hóa.

Thiết nam hạc lắc đầu. Chuyện này hấn cũng không rõ, lần này ma nhân tới quá đột nhiên. Tuy rằng tiên nguyên bên trong thực sự không phải không có ma nhân tung tích, chính là bọn họ bị phân tán ở khắp nơi, vẫn luôn đều run run rẩy rẩy trốn tránh, căn bản là không dám trắng trợn táo bạo xuất hiện.

Lần này Tân Tú Lô Đài Tái ở Bích Khung Kiếm Tông vô giới sơn trang cử hành, cho nên toàn bộ vô giới núi non đều bị Bích Khung Kiếm Tông nghiêm cẩn trắc tra xét một lần, căn bản là không có phát hiện ma nhân tung tích. Chính là hiện tại cảnh tượng rõ ràng chính là đa số ma nhân ma vật xuất hiện dấu hiệu, bọn họ rốt cuộc là như

thế nào đột nhiên đi vào nơi này, hơn nữa vô thanh vô tức tụ tập tiến vào vô giới sơn trang?

Thiết nam hạc nghiêm túc nói: “Hiện tại không phải rối rắm vấn đề này thời điểm.” Sau đó hắn thanh âm truyền khắp toàn bộ vô giới sơn trang Kiếm Trùng chỗ, “Ma nhân đột nhiên xâm lấn là ta bích khung kiếm tông có lỗi, các vị tiên duệ còn thỉnh chú ý bảo hộ chính mình còn có gia tộc môn hạ đệ tử huyết mạch, tân tú tiên duệ nhóm vạn không thể loạn, bích khung kiếm tông sẽ mau chóng đem này chờ ma nhân chém giết.”

Thiết nam hạc bình tĩnh thanh âm tác dụng rất lớn, không ít đã có chút kinh loạn lên tuổi trẻ tiên duệ nhóm bởi vì hắn lời nói mà bình tĩnh không ít, ở từng người gia tộc môn phái trưởng bối an bài hạ tụ tập ở bên nhau. Một ít không môn không phái tán tu cũng đều an tĩnh đứng ở an toàn nơi, tùy thời chú ý không trung biến hóa.

“Bố kiếm trận!” Thiết nam hạc lạnh băng nhìn trên bầu trời hình thành thật lớn mây đen lốc xoáy, ra lệnh một tiếng.

Mười tám danh bích khung kiếm tông kiếm trang đệ tử vừa nghe đến hắn lời nói liền đồng loạt phi thân dựng lên, giống nhau đồng thau sắc phi kiếm ra khỏi vỏ, ở không trung xoay quanh, mười tám thanh phi kiếm cho nhau giao triển hình thành thật lớn năng lượng dao động, hình thành thủ tự quyết kiếm trận.

Ở nòng hậu mây đen lốc xoáy bên trong tựa hồ có một đạo thân ảnh như ẩn như hiện, ai cũng nhìn không tới kia rốt cuộc là thân ảnh vẫn là mây đen hình thành ảo giác, ở bích khung kiếm tông đệ tử kiếm trận hình thành thời điểm, mây đen lốc xoáy bên trong đột nhiên cuồng phong đại chấn.

Ở thiết nam hạc nháy mắt cẩn thận dưới ánh mắt, mười tám danh bích khung kiếm tông đệ tử vừa mới bố thành thủ tự quyết kiếm trận nháy mắt phá thành mảnh nhỏ, mười tám danh bích khung kiếm tông đệ tử cũng từ trên bầu trời hộc máu rơi xuống.

“Không phải bình thường ma nhân.” Thiết nam hạc trong tay hiện ra phi kiếm, tính toán tự mình ra tay.

A a a a a ——

Ha hả ha hả ha hả ——

Giờ này khắc này, từng đợt tràn ngập ác ý rống lên một tiếng, mũi hoặc nhân tâm nữ tử cười quyến rũ thanh, thù hận nùng thâm lấy mạng thanh từ không trung mây đen lốc xoáy bên trong trào ra tới, sau đó chính là từng điều màu đen màu xám màu trắng bóng dáng từ bên trong giống như vô số phi xà xuất động giống nhau bay vụt ra tới.

Này đó bóng dáng căn bản là không có thật thể, vô pháp bị vũ khí sắc bén gây thương tích.

Này đó bóng dáng tốc độ cực nhanh, chớp mắt liền từ không trung nhảy vào vô giới sơn trang Kiếm Trùng tiên duệ trong đám người mặt.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ tiên duệ đám người đều bị này đó quỷ dị quỷ ảnh cấp quấy rầy.

Thiết nam hạc sắc mặt lúc này rất là khó coi. Ma nhân ma tu thủ đoạn vốn chính là quỷ dị vô cùng, tiên nguyên biết bọn họ pháp thuật thủ đoạn càng thêm khuyết thiếu, cho nên nhìn đến này đó làm người khó lòng phòng bị quỷ ảnh thời điểm, thiết nam hạc nhất thời cũng không có cách nào.

May mắn, mỗi cái gia tộc môn phái trưởng bối tự nhiên không muốn nhìn đến gia tộc của chính mình môn hạ đệ tử tử thương, ở nhìn đến này đó quỷ ảnh xuất hiện thời điểm, mỗi người đều ra tay trở ngại.

Này đó thế hệ trước người đều năm gần đây nhẹ tiên duệ muốn bình tĩnh, biết quỷ quái một loại tà vật sợ hãi chút cái gì, tuy rằng

tiêu hao linh lực lại cũng không thể không dựa thuần năng lượng đi tập kích chúng nó.

Nhưng mà chẳng sợ có này đó trường bối trở ngại, này đó mang theo vô tận mặt trái cảm xúc ma vật vẫn là ảnh hưởng tới rồi không ít tuổi trẻ tiên duệ, làm cho bọn họ lâm vào ma chướng bên trong.

Toàn bộ vô giới sơn trang Kiếm Trung đều trở nên hỗn loạn lên.

Thiết nam hạc không hề chờ, cầm kiếm phi thân tiến vào không trung mây đen lốc xoáy trong vòng.

Này mây đen lốc xoáy bên trong tựa hồ cái gì đồ vật đều không có, chỉ có kia cuộn cuộn không ngừng quỷ ảnh không ngừng từ mây đen lốc xoáy trung bay vụt đi ra ngoài.

Thiết nam hạc không cầm cau mày, ẩn ẩn bất an làm hắn không dám có chút thả lỏng.

Này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Như thế nào sẽ có như thế nhiều ma vật xuất hiện ở vô giới sơn trang, này mây đen lại là chuyện như thế nào!?

Thiết nam hạc nghĩ đến lớn nhất khả năng chính là tiến vào vô giới sơn trang người bên trong có ma nhân gian tế, chính là giống nhau gian tế không có khả năng bị giao cho như thế đại quyền lợi cùng năng lực, có thể làm được trước mắt một màn này, nói cách khác mang đến lần này hỗn loạn ma nhân gian tế hẳn là quyền cao chức trọng người?

Thiết nam hạc tưởng nhiều, chính là hắn cũng biết lúc này không phải tự hỏi này đó thời điểm.

“Đó là?” Ở mây đen trung khắp nơi tìm tòi một hồi, thiết nam hạc rốt cuộc phát hiện một chỗ điểm đáng ngờ.

Ở mây đen lốc xoáy chỗ sâu trong có một chút huyết hồng đang ở tản ra mịt mờ quang mang.

Thiết nam hạc trong lòng ám nháy, không chút do dự thi triển kiếm quyết, phi kiếm đâm vào kia tràn ngập bất tường hơi thở huyết hồng mịn mờ quang mang trong vòng.

Nào biết kia như ẩn như hiện huyết hồng quang mang đột nhiên đại xá, một đạo thân ảnh từ giữa xuất hiện, vừa lúc đã bị thiết nam hạc này nói phi kiếm cấp đâm trúng.

“A a a! Đáng chết kiếm tu!” Người này thanh âm khàn khàn, lộ ra đối thiết nam hạc thống hận.

Người này cũng không phải kết thúc, từng đạo bóng người từ huyết hồng quang mang trung xuất hiện, hơn nữa giống như không có chừng mực giống nhau càng ngày càng nhiều.

“Không tốt!” Thiết nam hạc thấy như vậy một màn, lập tức cảnh giác, thân thể chung quanh hàng trăm hàng ngàn kiếm mang hoàn toàn không màng này đã xuất hiện ma nhân thân ảnh, bay thẳng đến kia huyết hồng quang mang phóng đi.

Này đó xuất hiện người hiển nhiên đều là ma tu, đến nỗi bọn họ là từ đâu mà đến? Đơn từ nhìn đến một màn này liền đủ để đã biết, vấn đề ra tại đây huyết hồng quang mang thượng.

Chính là này đó xuất hiện ma nhân hiển nhiên sẽ không làm hẳn thực hiện được, ăn ý cực kỳ hợp lực đem hẳn này thế công cấp ngăn cản ở.

Một người dữ tợn cười ha ha, “Ta chờ thật vất vả mới có thể tới đây một chuyến, há tha cho người như thế đơn giản ngăn trở?!”

“Các huynh đệ, các người thả xem, thật nhiều nghĩ thầm huyết nhục a! Ha ha ha, nhìn xem này, ta đã biết! Đây nhưng còn không phải là tiên nguyên nổi danh đã lâu Tân Tú Lôi Đài Tái sao? Hiện giờ toàn bộ tiên nguyên tuổi trẻ tân tú nhưng đều tụ tập ở chỗ này, hảo a! Quá ha!” Kinh hỉ thanh âm vang dội, xuyên qua nồng hậu mây đen, cũng truyền vào phía dưới vô số tiên duệ lỗ tai.

“Ma nhân! Là ma nhân!” Một người tuổi trẻ tiên duệ nhin không được cao giọng hoảng sợ hô lên tới.

“Câm miệng!” Ở hần người bên cạnh lập tức quát lớn hần.

Chính là tên này tiên duệ hoảng sợ thanh âm hiển nhiên mang đến vô số cộng minh chi tâm, vốn dĩ mới hơi chút yên ổn xuống dưới tuổi trẻ tiên duệ nhóm không khỏi lại lần nữa có chút hỗn loạn lên.

So với sinh trưởng ở Ma Vực cái loại này hỗn loạn nơi ma tu, phần lớn ở vào môn phái gia tộc tiên nguyên đệ tử, giữa hai bên đích xác khó có thể so sánh với. Phần lớn tiên nguyên đệ tử đối với Ma Vực ma tu có bản năng hoảng sợ.

Này đó tuổi trẻ tiên duệ nhóm hoảng sợ thanh âm hiển nhiên sung sướng mây đen nội đám ma tu, một trận thắng qua một trận tiếng cười từ mây đen trung toát ra tới, sau đó liền thấy từng đạo bóng người từ mây đen bên trong xông ra.

Này đó ma tu vừa xuất hiện liền không chút do dự thi triển công kích pháp thuật, cũng mặc kệ ở trước mặt rốt cuộc là ai. Ở trong mắt bọn họ, lúc này ở trước mặt đều là tiên duệ chẳng khác nào đều là địch nhân còn có tăng trưởng tu vi tinh huyết Kim Đan, xuống tay tự nhiên không có một chút lưu tình.

“Sở hữu bích khung kiếm tông đệ tử nghe lệnh, gặp ma nhân cách sát chớ luận!” Thiết nam hạc thanh âm từ mây đen bên trong truyền ra tới, sau đó hần thân ảnh cũng từ bên trong bay ra tới, cao giọng nói: “Chư vị tiên duệ, lần này ma nhân xuất hiện nguyên nhân kỳ quặc, ta đã phát hiện ma nhân xuất hiện ngọn nguồn, chỉ là sức của một người vô pháp phá chi, còn thỉnh chư vị hiệp trợ.”

Đây là hần nói chuyện công phu, từ mây đen bên trong xuất hiện ma tu càng ngày càng nhiều, trường hợp cũng càng ngày càng hỗn loạn.

Này đó ma tu đều tựa hồ không sợ chết thi triển pháp thuật, hơn nữa thường thường nhìn đến tuổi trẻ tiên duệ liền ra tay trực tiếp xé

nát, không lưu tình chút nào.

Đào mắt công phu, chết đi tuổi trẻ tiên duệ liền không thua trăm số.

Toàn bộ Tân Tú Lôi Đài Tái trường hợp đều hỗn loạn lên.

Mộ Dung gia tộc nhân trong đàn, Mộ Dung Càn Hoa phân thân thấy như vậy một màn thời điểm, khoe miệng toát ra một sợi thực hiện được tươi cười. Thực mau Mộ Dung Càn Hoa bản thân cũng về tới nơi này, nghe được thiết nam hạc lời nói, hấn căn bản là không có chút nào nhúc nhích.

Lần này tới tham gia Tân Tú Lôi Đài Tái Mộ Dung gia tộc ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trong tay tổn thất gần nửa, lúc ấy không có một cái tiên nguyên người trong đứng ở Mộ Dung gia tộc như vậy, này thiết nam hạc càng thêm trở ngại hấn hành động.

Hiện giờ hấn chỉ hận không được tiên nguyên người bị này quần ma người chém giết càng nhiều càng tốt.

Hừ, ở các người xem ta Mộ Dung gia tộc xấu mặt thời điểm, có từng nghĩ đến cũng có hôm nay? Mộ Dung Càn Hoa lạnh lùng nghĩ, nhìn đầy trời tà vân huyết tinh chi khí, chỉ cảm thấy trong lòng lửa giận cũng theo này chết đi càng ngày càng nhiều tiên duệ còn có ma nhân căn bản giảm đạ.

Ánh mắt thực mau bắt giữ tới rồi Đường Niệm Niệm đám người nơi, hấn ánh mắt tràn ngập ác ý, đặc biệt là nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng trên người thương thể thời điểm.

Hấn từ mười ngày trước liền rời đi nơi này, đi trước Mộ Dung Trĩ Tuân chỗ, nói một đồng lời nói mới cầu được trên người hấn cái này bí mật chi vật, lựa chọn tại đây một ngày Tư Lăng Cô Hồng cùng Cung Cẩn Mặc hai người lưỡng bại câu thương thời điểm ra tay.

Chẳng sợ hấn nhìn ra được tới Tư Lăng Cô Hồng cũng không có bị thương nặng, bất quá tại đây tràng Tân Tú Lôi Đài Tái bên trong có thể thương người của hấn thật sự quá ít, Cung Cẩn Mặc ít nhất là

làm hấn bị thương. Nếu là qua hôm nay nói, ai cũng không biết hay không còn có thể tìm được khác hảo thời cơ.

Rốt cuộc ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Cung Cẩm Mặc đánh nhau thời điểm, toàn trường người lực chú ý đều bị hai người cấp hấp dẫn đi, như thế cũng không có người phát hiện đến hấn dị động.

Mộ Dung Càn Hoa tầm mắt cũng không có như thế nào che giấu, này lúc này như vậy hỗn loạn trường hợp, Đường Niệm Niệm vẫn là trong nháy mắt liền cảm giác được hấn tầm mắt.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu cùng Mộ Dung Càn Hoa đối diện ở bên nhau.

Liền như vậy liếc mắt một cái khiến cho Mộ Dung Càn Hoa không khỏi dời đi tầm mắt, cái trán hiện lên một sợi mồ hôi lạnh.

Thật sự là Đường Niệm Niệm ánh mắt quá bình tĩnh, bình tĩnh hình như là trong sáng gương, đem hấn hành động toàn bộ đều rõ ràng chiếu rọi ở mặt trên, làm hấn có loại hoàn toàn bị nhìn thấu cảm giác.

‘ không có khả năng, nàng không có khả năng biết này ta làm. ’ Mộ Dung Càn Hoa ở trong lòng có chút kinh nghi bất định tiếng lóng, thực mau liền bình tĩnh xuống dưới, trong hai mắt chớp động dị quang, âm thầm đặc ý nghĩ đến, chẳng sợ nàng đã biết lại như thế nào? Không có bất luận cái gì chứng cứ, ai cũng sẽ không tin tưởng nàng lời nói, không có chứng cứ liền không có biện pháp chuyện này là ta việc làm, tự nhiên không có cách nào trị Mộ Dung gia tộc tội lỗi.

Nghĩ như thế lúc sau, Mộ Dung Càn Hoa liền hoàn toàn bình tĩnh lại.

Chỉ là Mộ Dung Càn Hoa rồi lại quên mất một việc. Lấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thực lực thủ đoạn, bọn họ nếu là muốn giết hại Mộ Dung Càn Hoa nói, căn bản là không cần chứng cứ, muốn hấn vô thanh vô tức chết đi cũng dễ như trở bàn tay. Hiện

giờ còn làm hấn tồn tại cũng bắt quá là bọn họ không nghĩ hấn như thể đơn giản chết đi thôi.

Cho nên nói, Mộ Dung Càn Hoa lo lắng là dư thừa, hấn an tâm đồng dạng cũng là dư thừa.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng theo Đường Niệm Niệm ánh mắt, bắt quá quét Mộ Dung Càn Hoa liếc mắt một cái, sau đó đối nàng nhẹ giọng nói: “Không phải nói mệt nhọc, chúng ta trở về?”

Hấn lời nói bình tĩnh ôn nhu, tựa hồ căn bản là không có lại chú ý tới lúc này này Kiếm Trủng lôi đài nơi sân hỗn loạn, cũng không có thấy những cái đó tiên duệ nhóm một đám thân chết, không có thấy này chảy đầy đất máu tươi.

Thù Lam đám người từ lúc bắt đầu kinh dị đến lúc này cũng bình tĩnh xuống dưới, nghe được Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm lời nói ngữ, bọn họ chỉ có thể ở trong lòng cười, không có cảm giác được bất luận cái gì ngoài ý muốn, thậm chí ở nghe được lúc sau liền có loại quả nhiên như thế cảm tưởng.

Ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt, trừ bỏ Đường Niệm Niệm, những người khác sự tình lại sao lại đã chịu hấn để ý chú ý?

Chẳng sợ hiện giờ hỗn loạn tiếng kêu sợ hãi âm không ngừng vang lên, Tư Lăng Cô Hồng giống như hoàn toàn nghe không thấy.

Hấn hiện tại quan tâm chỉ có Đường Niệm Niệm đáp ứng cho hấn chữa thương sự tình, còn có Đường Niệm Niệm nói mệt nhọc sự tình.

Thời gian này, không sai biệt lắm nên là cấp Niệm Niệm súc tẩy ngũ thời gian.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm hướng cư trú phong hà viên phương hướng hành tẩu, biên đi còn ôn nhu hỏi nói: “Xem lôi đài khi vô dụng điểm tâm, lúc này nhưng có đói bụng? Ở tắm rửa

ngủ trước muốn hay không trước cấp Niệm Niệm làm chút ăn khuya?”

Đường Niệm Niệm nghe vậy thân thể đã mau quá tư tưởng làm ra liếm môi động tác, bất quá nàng thực mau liền áp xuống thềm trùng dụ hoặc, ngẩng đầu nhíu mày nhẹ nhặn, nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm trên mặt kia chói mắt vết máu, thanh âm có chút trầm, “Cô Hồng bị thương!”

Thân là thương người bệnh, thế nhưng còn nghĩ đi nấu cơm?

Đường Niệm Niệm bất mãn.

Chẳng sợ nàng xác thích Tư Lăng Cô Hồng làm gì đó, đặc biệt là nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng làm bữa ăn khuya, kia tinh xảo điếm tâm còn có cháo thủy, chính là nàng cũng không có quên Tư Lăng Cô Hồng bị thương sự thật này.

Vừa mới còn vẻ mặt đáng thương kêu chính mình cho hẳn chữa thương, hiện tại thế nhưng liền đem chính mình bị thương sự thật này cấp quên mất?

Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra Đường Niệm Niệm mắt đối chính mình bất mãn cùng quan tâm, càng minh bạch nàng bất mãn nguyên đến đối chính mình quan tâm. Thủy sắc cánh môi kia bao hàm ý cười đường cong càng thêm sáng tỏ, nhẹ nhàng vuốt ve Đường Niệm Niệm tóc đẹp, nhẹ giọng đáp: “Ân.”

Ở như vậy ôn nhu ánh mắt cùng nhu hòa thanh âm hạ, Đường Niệm Niệm kia một chút bất mãn cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt nhìn còn ăn vạ Đường Niệm Niệm trong lòng ngực Lục Lục, nhìn Đường Niệm Niệm ngón tay tự nhiên nhéo Lục Lục tiểu thịt lót.

Lục Lục phi thường miễn cảm nhận thấy được Tư Lăng Cô Hồng tầm mắt, nâng lên thủy mênh mông xanh biếc mắt to đối diện cấp

trên lăng Cô Hồng ánh mắt.

Ngô, độc độc này ánh mắt là muốn Lục Lục rời đi chủ nhân ôm ấp ý tứ đi? Chính là Lục Lục rất thích chủ nhân ôm ấp sừng sao làm?

Lục Lục đã lâu đều không có ngốc tại chủ nhân ôm ấp, đã lâu đều không có cùng chủ nhân chơi!

Lục Lục lưu luyến không rời vịn vịn thân mình, cảm thấy phi thường rối rắm.

Tư Lăng Cô Hồng vươn ra ngón tay, ngón tay trung một sợi tinh thuần Thiên Ma độc khí mờ mịt ở mặt trên.

Lục Lục vốn dĩ rối rắm nheo lại tới mắt nháy mắt trừng lớn, tinh lượng tinh lượng nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng ngón tay, kia thềm nhỏ dải ánh mắt giống như ngay sau đó liền phải nhào lên đi bộ dáng.

Độc độc! Độc độc độc độc!

Tuy rằng Lục Lục có thể thông qua Đường Niệm Niệm mà hấp thu Thiên Ma độc, chính là bản thân trực tiếp ăn cảm giác là tuyệt đối không giống nhau.

Chính là Lục Lục căn bản là không có cách nào chủ động hướng Tư Lăng Cô Hồng đòi lấy Thiên Ma độc, đặc biệt là giống Tư Lăng Cô Hồng ngón tay thượng lúc này như thể tinh thuần Thiên Ma độc khí.

“Ngao ngao ~” Lục Lục nhịn không được kêu ra tiếng.

【 Lục Lục muốn ăn! Lục Lục muốn ăn ~】

Nó tiếng kêu lập tức liền đưa tới Đường Niệm Niệm chú ý, kỳ thật ở Tư Lăng Cô Hồng ngón tay thượng mờ mịt như vậy tinh thuần Thiên Ma độc thời điểm, Đường Niệm Niệm cũng đã chú ý tới. Chỉ là đã cùng Tư Lăng Cô Hồng như vậy thân mật nàng, muốn cỡ nào tinh thuần Thiên Ma độc không có? Lúc này Tư Lăng Cô Hồng ngón tay thượng điểm này đối nàng tới nói, đã không có cỡ nào lực hấp dẫn.

Huống chi nàng cũng nhìn ra tới, này một sợi tinh thuần Thiên Ma độc là Tư Lăng Cô Hồng chuẩn bị cấp Lục Lục.

“Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm nhìn Lục Lục kia thêm nhỏ dãi bộ dáng, tự nhiên giúp đỡ nó nói chuyện.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không có tâm tư đi đùa giỡn Lục Lục, hẳn sờ dĩ sẽ phóng thích điểm này Thiên Ma độc khí vì chính là hấp dẫn Lục Lục.

Chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, mờ mịt ở hẳn ngón tay kia một sợi tinh thuần Thiên Ma độc khí liền từ hẳn ngón tay phiêu đi ra ngoài

“Ô ô ~” độc độc..... Thiên Ma độc!

Lục Lục ánh mắt hoàn toàn bị Thiên Ma độc khí cấp hấp dẫn, theo kia một sợi tinh thuần Thiên Ma độc khí từ Đường Niệm Niệm trong lòng ngực nhảy lên đi ra ngoài, sau đó ở ngày đó ma độc khí tạm dừng thời điểm, há mồm dùng sức một hút liền đem Thiên Ma độc khí cấp tất cả hít vào đi miệng nhỏ.

Nó nhỏ thân thể cũng đi theo xuống phía dưới rơi đi, vừa vịn liền lọt vào đi Hồng Lê đỉnh đầu đèn lồng màu đỏ mũ bên trong, toàn bộ tiểu thân mình cũng không quan tâm liền ghé vào bên trong, vẻ mặt đều hưởng thụ biểu tình.

“Tê tê.” Hồng Lê nhìn đỉnh đầu đèn lồng mũ bên trong tiểu gia hỏa, vừa buồn cười vừa tức giận.

Này góc quả bóng nhỏ căn bản là không biết Tư Lăng Cô Hồng kia một sợi Thiên Ma độc khí, căn bản chính là vì đem nó lừa ra chủ nhân ôm ấp đi?

Bất quá Tư Lăng Cô Hồng như thế nào liền đem này góc quả bóng nhỏ vừa vịn dừng ở bồn xà vương trên đầu đâu?

Chẳng lẽ bốn xà vương đỉnh đầu cái này mũ thật sự liền thành này
ngốc quả bóng nhỏ chuyên tòa không thành?

Hồng Lê nghĩ như vậy, cảm thấy như thế thật sự là có tổn hại chính
mình hình tượng, cảm thấy hẳn là đem trên đỉnh đầu ngốc quả bóng
nhỏ cấp vút ra đi mới được.

Chính là đương hẳn vận vẹo cổ, chuẩn bị động thủ làm ra ném quả
bóng nhỏ hành động thời điểm, trong lúc nhất thời lại nửa đường
tạm dừng xuống dưới.

Ngốc quả bóng nhỏ, ngốc quả bóng nhỏ, tính! Bốn xà vương mới
không bằng đồ ngốc so đo đâu!

Hồng Lê nghĩ như vậy, như thế liền không quan tâm trên đỉnh đầu
đèn lồng mũ còn ở về mặt thích ý hưởng thụ Lục Lục.

Mấy tức thời gian trôi qua, ở Hồng Lê đỉnh đầu đèn lồng mũ Lục Lục
mới như là từ mỹ vị trung lấy lại tinh thần trí tới. Mê mang mở to
xanh biếc mắt to, hai chỉ móng vuốt nhỏ bám lấy hồng đèn lồng mũ
chung quanh, một đôi mắt nghi hoặc nhìn chăm chăm phía trước Tư
Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm.

“Ngao ô?” Lục Lục như thế nào chạy đến tiểu hồng mũ bên trong
tới? Lục Lục không phải đang cùng chủ nhân chơi đến vui vẻ sao?

“.....” Ngốc quả bóng nhỏ! Hồng Lê nghe ra Lục Lục này thanh
ngao kêu sau lưng ý tứ, chỉ có ở trong lòng lại lần nữa kêu ra duy
độc nó chính mình biết đến, đối Lục Lục xưng hô.

Đang ở lúc này, mấy trăm điều màu xám trắng hoặc là huyết hồng
quỷ ảnh một chút vây quanh Đường Niệm Niệm đám người, này
mấy trăm điều quỷ ảnh nháy mắt triều Đường Niệm Niệm đám
người thân thể thoán đi vào.

Đường Niệm Niệm nhìn đến này đó quỷ ảnh thời điểm, biểu tình liền
biến hóa một chút.

Này đó lệ quỷ bóng dáng làm nàng một chút ký ức đi lên một ít xa xăm ký ức.

Ở niệm hồng đại lục vô ngàn rừng rậm tư lăng gia tộc, nàng dùng linh thức phát hiện tư lăng hoài nhân che giấu bí mật, cái kia dưới nền đất tế đàn, cái kia màu đen bí mật tráp, bên trong no đủ bí mật.

Kia một đám hài đồng bị chính mình thân sinh phụ thân cấp tàn nhẫn giết hại, người kia còn vẫn luôn nhìn trộm Tư Lăng Cô Hồng.

Lúc ấy nàng tu vi không đủ, thiếu chút nữa liền trừ những cái đó lệ quỷ nói, nếu không phải còn ở nàng trong bụng ngoan bảo, chỉ sợ nàng đều có chút nguy hiểm.

Này đó ký ức làm Đường Niệm Niệm đối này đó lệ quỷ ấn tượng thật không tốt, hưởng chi lúc này này đó lệ quỷ thế nhưng tính toán tập kích nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng, còn có bọn họ bên người người.

Thù Lam đám người tu vi đã không tính là nhược, chính là đối thượng này đó lệ quỷ vẫn là có chút luống cuống tay chân.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhú hạ mày, phát tay từng đóa nếu màu trắng liên hỏa ở chung quanh nổ rộ, đem này quay chung quanh đi lên lệ quỷ hồn phách đều cấp thiêu đến một tia không dư thừa.

“Niệm Niệm ngại bọn họ sảo?” Tư Lăng Cô Hồng chú ý tới Đường Niệm Niệm lúc này tâm tình không tốt.

Hắn biết Đường Niệm Niệm không mừng âm ĩ cũng không thích mùi máu tươi.

Ở Tư Lăng Cô Hồng chuẩn bị trực tiếp thuận di rời đi nơi này khi, Đường Niệm Niệm lại ngăn trở hắn động tác.

Đường Niệm Niệm ở trong lòng ngực hắn ngẩng đầu lên, kiêu nộ đầu lưỡi liếm láp cấp trên lăng Cô Hồng khuôn mặt.

Theo nàng động tác, Tư Lăng Cô Hồng trên mặt kia một sợi vết máu biến mất vô tung vô ảnh.

“Niệm Niệm.....” Tư Lăng Cô Hồng vốn định là hai người một chỗ, làm Đường Niệm Niệm tinh tế vì hắn ‘chữa thương’. Chính là lúc này Đường Niệm Niệm hành vi lại đánh vỡ kế hoạch của hắn. Hắn nhìn ra được tới, Đường Niệm Niệm tạm thời không tính toán rời đi.

Bất quá cho dù là đã biết điểm này, hắn cũng sẽ không có một chút trách tội Đường Niệm Niệm ý tứ, chỉ đem trong lòng thất vọng chuyển hóa tới rồi này đó đột nhiên xuất hiện ma nhân trên người.

Tư Lăng Cô Hồng trên mặt miệng vết thương Đường Niệm Niệm có thể cùng môi trị liệu, chính là ở trên người miệng vết thương lại không có khả năng ở chỗ này làm hắn trực tiếp thoát y, sau đó chính mình trị liệu. Cho nên Đường Niệm Niệm không chế được được lực chuẩn bị trước cho hắn trị hết.

Lúc này đây, Tư Lăng Cô Hồng vẫn là cự tuyệt nàng vì chính mình chữa thương động tác, cố chấp nói: “Niệm Niệm nhưng trước làm hiện tại muốn làm sự tình sau, lại trở về vì ta chữa thương.”

Trên người hắn đều là bị thương ngoài da, máu tươi cũng đã ngừng, hắn cũng không cảm thấy đau đớn. Huống chi liền tính thật sự đau đớn, hắn cũng tình nguyện nhiều đau một hồi cũng không cần Đường Niệm Niệm như thế đơn giản liền cho hắn dùng năng lượng chữa thương, hắn muốn phúc lợi còn không có được đến.

Đường Niệm Niệm vốn dĩ tưởng báo cho Tư Lăng Cô Hồng không thể không nói thân thể của mình không để trong lòng, chính là làm nàng ngẩng đầu nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng cặp kia lộ ra chút ảm đạm ánh mắt thời điểm, nàng lời nói liền nói không ra khẩu.

Rốt cuộc vốn là nàng trước đáp ứng rồi Tư Lăng Cô Hồng, lúc này nếu là dùng năng lượng cấp Tư Lăng Cô Hồng chữa thương nói chính là chính mình đổi ý.

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, nói: “Đi về trước cấp Cô Hồng chữa thương.”

Tư Lăng Cô Hồng nghe ra Đường Niệm Niệm những lời này ngữ mặt sau còn có chuyện, chỉ là không có nói ra, liền chính mình hỏi: “Sau đó đâu?”

Đường Niệm Niệm không có do dự nói: “Sau đó trở về giết bọn họ.”

Vô luận là này đó lệ quỷ vẫn là những cái đó ma nhân hơi thở đều làm Đường Niệm Niệm không mừng, vốn dĩ nàng cũng không tính toán quản lúc này sự tình, chính là này đó lệ quỷ ngăn cản nàng đường đi, dám can đảm cố ý thương tổn Thù Lam dám người, làm nàng nhớ tới năm đó sự tình liền không giống nhau.

Từ được đến Tư Lăng Cô Hồng xuân (cảm) cung đồ lại đến bây giờ Tư Lăng Cô Hồng bị thương.

Đường Niệm Niệm ánh mắt lạnh nhạt nhìn lúc này đi quần ma loạn vũ.

Vốn đang vô tình quản chúng nó, chính là hiện tại lấy tới nguôi giận đảo không tòi.

Đường Niệm Niệm lời nói làm Tư Lăng Cô Hồng nện bước dừng lại, hấn nhưng không hy vọng Đường Niệm Niệm nhanh chóng cho hấn ‘ chữa thương ’ lúc sau liền rời đi.

Đúng là bởi vì này đó ma nhân đã đến, mới gián đoạn hấn cùng Đường Niệm Niệm thân cận.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn này đó ma nhân ánh mắt hóa lạnh.

“Niệm Niệm ở chỗ này chờ một hồi.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng buông xuống Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm nhìn Tư Lăng Cô Hồng, mơ hồ suy đoán hấn tính toán.

Chỉ là nhìn trên người hắn đơn bạc bạch y thượng tàn lưu vết máu, Đường Niệm Niệm nhấp môi nghiêm túc nói: “Không chuẩn làm chính mình bị thương.”

Vô luận biểu tình vẫn là khẩu khí đều phi thường nghiêm túc, có thể thấy được Đường Niệm Niệm để ý.

“Đừng cho là ta không biết, lấy Cô Hồng thực lực, không nên làm người nọ thương đến.”

Những lời này vốn là tính toán đến trước cho hắn chữa thương sau nói, chính là Tư Lăng Cô Hồng lúc này tính toán lại lần nữa ra tay, Đường Niệm Niệm liền nhin không được nói ra.

Tư Lăng Cô Hồng nghe thấy nàng lời nói, lại cẩn thận nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm con người. Rõ ràng nàng là nhìn ra đến chính mình là cố ý bị thương, lại không có mình bạch chính mình vì cái gì cố ý làm chính mình bị thương. Bất quá Đường Niệm Niệm trong miệng nói đến Cung Cảnh Mặc dùng xưng hô là trần ngập xa lạ ‘ người nọ ’, như thế lấy lòng Tư Lăng Cô Hồng.

“Ân, sẽ không.” Tư Lăng Cô Hồng hứa hẹn nói, duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve Đường Niệm Niệm tóc đẹp, nhẹ nhàng chậm chạp nói: “Thực mau liền hảo, Niệm Niệm nếu là không thích liền không cần xem.”

Đường Niệm Niệm lắc đầu.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh biến mất.

Quần ma loạn vũ trung, tiên duệ cùng ma nhân tàn khuyết thi thể nằm trên mặt đất, máu tươi chảy đầy đất, này thật sự là cũng đủ huyết tinh hỗn loạn trường hợp.

Ma nhân giống như căn bản là không e ngại tử vong, cho dù là muốn chết cũng muốn kéo lên mấy cái tiên duệ.

Cố tình bởi vì lúc này Tân Tú Lôì Đài Tái nguyên nhân, ở chỗ này tuổi trẻ tiên duệ nhóm thật sự là quá nhiều. Bọn họ thực lực ở sống hồi lâu ma nhân trước mặt căn bản là không đủ xem, mỗi khi ở này đó ma nhân trực tiếp thi triển đại chiêu thời điểm liền bị lan đến tử vong. Bọn họ lung tung chạy trốn càng là trúng này đó ma nhân lòng kẻ dưới này, làm cho bọn họ có thể tránh né những cái đó thể hệ trước tiên duệ tập kích, do đó đuổi theo giết này đó trẻ tuổi tiên duệ.

Chính là này đó tuổi trẻ tiên duệ nhóm nếu là không chạy, ở này đó đại nhân vật đánh nhau trung, tùy thời đều có khả năng vô tội bị liên lụy mà thương vong.

Cũng nguyên nhân chính là vì này đó tuổi trẻ tiên duệ nhóm, làm thể hệ trước tiên duệ liền ra tay đều tràn ngập trói buộc, hoàn toàn là một đồng trói buộc. Chính là này đó trói buộc nhóm chính là này một thể hệ tiên nguyên huyết mạch, nếu làm cho bọn họ ở chỗ này đã chết nói, đối tiên nguyên tổn thất quá lớn, đối tiên nguyên đả kích cũng quá lớn, do đó cổ vũ Ma Vực ngưng cuồng.

“A! Mau xem, kia không phải Tuyết Diên tôn chủ sao!”

Tối tăm trên bầu trời, Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên xuất hiện thân ảnh dị thường thấy được, kia một bộ lông dính nhẹ nhàng máu tươi áo bào trắng, thong dong yên tĩnh đứng nơi đó, cùng trận này Tu La tàn sát chi cảnh dị thường không hài hòa, muốn cho người không chú ý đến khó.

“Không sai, là Tuyết Diên tôn chủ, hay là Tuyết Diên tôn chủ chuẩn bị ra tay?”

“Tuyết Diên tôn chủ, là Tuyết Diên tôn chủ! Ta liền biết, vô luận Tuyết Diên tôn chủ thủ đoạn nhiều đáng sợ, nhưng hẳn đều là tiên duệ a. Ở nhìn đến tiên duệ đã chịu ma nhân giết hại, hẳn như thế nào khả năng sẽ bỏ mặc đâu!” Một cái nữ tu hoa si giống nhau si ngốc nhìn không trung kia nói tay áo rộng bạch y tuyết thể thân ảnh.

“Người biết? Người biết cái gì? Vạn nhất Tuyết Diên tôn chủ là tính toán trợ giúp ma nhân làm sao bây giờ?” Ở nữ tử bên người nam tu

tức khắc nhẹn không được ghen ghét nói.

Bằng cái gì người này có yêu nghiệt thiên phú, tuyệt thế dung mạo phong hoa, chỉ là đứng ở nơi đó là có thể đủ đưa tới vô số người nhìn cùng chú ý?

Cái này nam đạo tu che lại chính mình đổ máu cụt tay, trong lòng cực độ không cân bằng. Trên thực tế trước kia hắn này đó đại nghịch bất đạo lời nói căn bản là không dám nói thẳng ra tới, chỉ dám ở trong lòng chính mình niệm tưởng. Hiện giờ sẽ nói ra tới cũng là vì đã chịu chung quanh vô số lệ quỷ quỷ hồn mặt trái hơi thở ảnh hưởng.

Vô luận tiên duệ cùng ma nhân trong lòng là như thế nào tưởng Tuyệt Diên tôn chủ xuất hiện là vì sao, Tư Lăng Cô Hồng đứng ở giữa không trung, chung quanh vô luận là tiên duệ vẫn là ma tu đều không tiếng động lui về phía sau, thế nhưng không dám tới gần hắn bên người.

Ở mọi người trong mắt, Tư Lăng Cô Hồng đôi tay đánh ra đạo đạo pháp quyết.

“Ngăn cản hắn ——!” Một tiếng bén nhọn thanh âm vang lên, cũng không biết là người phương nào lời nói, chính là đám ma tu đều động.

Một màn này làm vô luận là trẻ tuổi tiên duệ vẫn là thế hệ trước tiên duệ nhóm đều không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, như thế xem ra Tư Lăng Cô Hồng là đứng ở tiên duệ bên này.

Tư Lăng Cô Hồng tĩnh nhiên vô cùng con người nhìn bốn phương tám hướng hướng chính mình tới gần ma tu, lộ ra cảm xúc dao động.

Làm Niệm Niệm không vui, đáng chết.

Ai nói Tư Lăng Cô Hồng là không có cảm xúc người?

Ở không có gặp được Đường Niệm Niệm phía trước, hẳn thực sự đối vạ vật đều không có hứng thú. Chính là ở gặp được Đường Niệm Niệm lúc sau, Tư Lăng Cô Hồng hiểu được để ý, để ý lúc sau cảm xúc cũng càng ngày càng nhiều, thuộc về một người đều yêu cầu cảm xúc, đặc biệt là đối Đường Niệm Niệm so bất luận kẻ nào đều phải mãnh liệt độc chiếm dục.

Vốn dĩ hẳn có thể ôm Đường Niệm Niệm trở về hảo hảo thân cận.

Chính là này đàn khách không mời mà đến quấy rầy hẳn tính toán.

Chính yếu chính là này quần ma tu làm Đường Niệm Niệm không vui.

Một cỗ không vui cảm xúc nổi lên Tư Lăng Cô Hồng trong óc, hẳn lần này không có bất luận cái gì lưu thủ.

Không ánh sáng sương đen từ thân thể hẳn phát ra, ngưng kết trở thành trăm trượng hắc long thân ảnh, u lam sắc tròng mắt vô tình lại mang theo thượng cỗ uy nghiêm nhìn xuống chúng sinh.

“Chủ.....” Hắc long miệng phun nhân ngôn, tang thương hằng cổ, xa xưa giống như xuyên qua vạn năm.

Ngày xưa Tư Lăng Cô Hồng chưa bao giờ thật sự làm hắc long xuất hiện, cho dù là chuôi này long kiếm cũng bất quá là hơi mang hắc long tinh hoa xuất hiện thôi.

Trăm trượng hắc long chi thân đủ để che trời, ở tối tăm mây đen dưới càn hiện khủng bố uy nghiêm, thật lớn thân thể quay quanh ở Tư Lăng Cô Hồng bên người, lấy thần phục tư thái đem long đầu phủ ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt giống như sương nguyệt, nhàn nhạt lời nói đậm lạnh như thế, “Giết hết.”

“Tôn ngô chủ lệnh.”

Hắc long cúi xuống long đầu, tuân lệnh thân hình giã ra, thật lớn thân thể mang đến chấn động không gì sánh được. Hắc long mỗi một động tác đều tựa ở tại chỗ vô số tiên duệ cùng ma tu trong mắt chậm phóng, cặp kia u lam quang mang long nhãn, cho người ta mang đến vô tận cảm giác áp bách.

Rống ——

Một tiếng thương ngâm tựa hồ xuyên thấu qua vô tận hư không thẳng tới mọi người trong đầu, chấn đến trong óc đều là một mảnh chỗ trống.

Bốn phía nhằm phía Tư Lăng Cô Hồng ma tu không cảm dừng lại thân hình, sắc mặt lộ ra hoảng sợ.

Ở bọn họ trong tầm mắt, thật lớn long đuôi đem va chạm ở bọn họ thân hình thượng, trong nháy mắt chỉ nhìn đến này đó ma tu thân thể tan vỡ, chỉ còn lại có màu đen ma trứng rơi xuống còn có Nguyên Anh chuẩn bị thoát đi.

Hắc long tốc độ cực nhanh, trăm triệu thân hình linh hoạt, hóa thành một cái hắc tuyến, đem sở hữu ma đan còn có ma anh đều trực tiếp mở ra long khẩu, ở vô số người trọn mắt há hốc mồm trong tầm mắt, tất cả nuốt vào trong bụng.

“Này, đây là yêu thú sao?”

“Thật đáng sợ, Tuyết Diên tôn chủ thực lực rốt cuộc tới rồi kiểu gì cảnh giới?”

“Chuyện này không có khả năng là đại tôn thực lực, cái gì Tuyết Diên tôn chủ, căn bản là hữu danh vô thực! Cho dù là bán tiên cũng bất quá như thế đi!”

Tiên duệ nhóm lúc này chỉ có thể nhìn đám ma tu trong nháy mắt thay đổi tàn sát giả thân phận, ngược lại bị hắc long đuổi giết. Bọn họ thấy như vậy một màn lại cao hứng không đứng dậy, quá mức đáng sợ lực lượng làm cho bọn họ sợ hãi, liền tránh được một kiếp

vui sướng đều không thể tại đây cổ đáng sợ thực lực áp bách hạ dưng lên.

Mộ Dung Càn Hoa mắt che kín tơ máu, không thể tưởng tượng nhìn một màn này.

Hắn vốn dĩ cho rằng Tư Lăng Cô Hồng ít nhất là bị điểm thương, chẳng sợ đều không phải là là trọng thương

Hắn vốn tưởng rằng này đó ma tu chẳng sợ không thể giết Tư Lăng Cô Hồng, ít nhất cũng có thể cho hắn thêm điểm phiền toái, cấp ở đây tiên duệ nhóm đều thêm điểm phiền toái, cuối cùng là cởi bỏ điểm hắn trong lòng chi hận.

Hắn vốn tưởng rằng Tư Lăng Cô Hồng thực lực ở như thế nào đáng sợ, hắn là cũng liền so Mộ Dung Trí Tuân hơi cường chút thôi.

Chính là trước mắt hình ảnh chân tướng cho hắn mang đến đả kích quá lớn, đem hắn tự nhận là toàn bộ vô tình đánh vỡ.

Đây là cái dạng gì thực lực? Bán tiên? Đại Thừa đỉnh?

Hay là Tư Lăng Cô Hồng đã tới rồi có thể độ kiếp thành tiên tu vi không thành?

Chuyện này không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Trăm năm thành tiên? Này lại không phải viễn cổ Hồng Hoang thời đại!

Mộ Dung Càn Hoa hai mắt đỏ đậm, đôi tay máu tươi chảy xuôi, là bị chính hắn cấp niết.

Cái dạng này có vẻ phi thường khủng bố, làm chung quanh Mộ Dung gia tộc các trưởng lão cũng không dám tiến lên cùng hắn ngôn ngữ. Trên thực tế, Tư Lăng Cô Hồng mang đến chấn động không ngừng là đối Mộ Dung Càn Hoa một người, bọn họ này đó Mộ Dung gia tộc các trưởng lão toàn bộ đều có chút không tiếp thu được. Chỉ cần nghĩ đến chính mình cùng cái này yêu nghiệt người là đối địch quan hệ, bọn họ liền nhịn không được rùng mình.

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt nhìn hắc long tàn sát bừa bãi, hấn bản thân tặc xoay người nhảy vào nòng hậu mây đen bên trong.

Mộ Dung Càn Hoa thấy như vậy một màn, trong lòng nhịn không được run lên.

Kia kiện bảo vật nên sẽ không bị Tư Lăng Cô Hồng hủy diệt đi?

Không, sẽ không!

Kia kiện đồ vật cho dù là thiết nam hạch mấy người hợp tác đều không thể lay động, Tư Lăng Cô Hồng một người như thế nào khả năng làm được?

Đồng thời, Mộ Dung Càn Hoa còn nhịn không được chờ mong, chờ mong Tư Lăng Cô Hồng bị kia kiện đồ vật gây thương tích.

“Sợ hãi sao?” Nữ tử uyển chuyển thanh diệu uyển chuyển thanh âm thình lình xảy ra.

Mộ Dung Càn Hoa toàn bộ thân hình chấn động, trên mặt hung ác căn bản là không kịp che giấu, liền nhìn đến không biết cái gì thời điểm xuất hiện ở hấn bên người Đường Niệm Niệm.

Nữ tử dung mạo tuyệt mỹ, hai tròng mắt có thể so với thế gian tốt đẹp nhất thủy tinh sao trời, đậm tĩnh đến làm người lơ đãng khi liền nhịn không được trầm mê đi vào.

“Hại..... Sợ hãi?” Một hồi lâu, Mộ Dung Càn Hoa mới phản ứng lại đây Đường Niệm Niệm theo như lời chính là cái gì, sắc mặt tức khắc xanh mét. Tưởng hấn tiên nguyên đạo thứ nhất tu Mộ Dung gia tộc tộc trưởng, có gì có thể làm hấn sợ hãi?

Chỉ là hấn trong lòng nghĩ những lời này, làm trò Đường Niệm Niệm ánh mắt trước mặt, lại như thế nào đều không thể nói ra.

“Ta hồi hận.” Đường Niệm Niệm nhìn Mộ Dung Càn Hoa nói, ánh mắt bình tĩnh nhìn Mộ Dung Càn Hoa.

“Hối hận cái gì?” Buột miệng thốt ra lời nói, Mộ Dung Càn Hoa hoàn hồn sau không cảm nhú mày.

Đường Niệm Niệm đăm nói: “Vốn dĩ ta tính toán làm người hấp hối giữa giữa, làm người vô luận như thế nào nỗ lực đều không có biện pháp cứu lại Mộ Dung gia tộc suy bại bi thảm, làm người tuyệt vọng. Chính là.....”

Này một tiếng ‘ chính là ’ đem Mộ Dung Càn Hoa tâm thần đều cấp nhắc tới tới.

“Chính là.....” Đường Niệm Niệm bốn phía toát ra từng đóa liên hỏa băng tinh, phụ trợ đến nàng khuôn mặt càng thêm tuyệt mỹ tinh xảo, không thể xâm phạm, “Người thật sự thực không ngoan.”

Như vậy một tiếng ‘ người thật sự thực không ngoan ’ thật giống như là trách cứ hài tử lời nói.

Chung quanh Mộ Dung gia tộc trưởng lão nhóm nhin không được lỗi thời trừu trừu khóe miệng.

“Không cho người điễm tra tấn, lòng ta khó chịu.” Đường Niệm Niệm như thế thẳng thắn thành khẩn nói ra chính mình tâm tư.

Mộ Dung Càn Hoa sắc mặt đã xanh mét đến có thể so với đồng thau.

Liên hỏa vào lúc này nhằm phía Mộ Dung Càn Hoa, mấy trăm điều xanh biếc dây đăng ngăn chặn sở hữu đường đi.

-----oOo-----

Chương 212: Đường Niệm Niệm mèo khen mèo dài đuôi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bích ngọc giống nhau dây đăng không ngừng chặn Mộ Dung Càn Hoa đường đi, cũng chặn ngoại giới người tiếp cận nhìn trộm. Linh thức vô pháp xâm nhập, muốn biết bên trong tình huống nói nhất định phải đem dây đăng cấp phá giải.

Mộ Dung gia tộc các trưởng lão thấy như vậy một màn thời điểm, nhất thời có chút khó có thể làm quyết định. Bất quá này thất thổ cũng bất quá một cái chớp mắt mà thôi, Mộ Dung Càn Hoa thân là bọn họ Mộ Dung gia tộc đương nhiệm gia chủ, như thế nào cũng không thể làm hấn ở chỗ này thụ hại, bằng không liền thật sự đem Mộ Dung gia tộc thể diện ở Đường Niệm Niệm này đám người trước mặt còn có toàn bộ tiên nguyên tiên duệ trước mặt mất hết.

Mộ Dung gia tộc thượng tầng nhân mã cho nhau liếc nhau liền từng người ra tay.

“Viên gia huyết mạch há tha cho người chờ khi dễ.” Một tiếng ôn hòa lại không mất uy nghiêm thanh âm truyền đến, Viên Càn Nhiên dẫn theo Viên gia nhân mã chạy tới nơi này, hiển nhiên là đứng ở Đường Niệm Niệm bên này, cũng thấy được vừa mới Đường Niệm Niệm cùng Mộ Dung Càn Hoa giằng co một màn. Mắt thấy Mộ Dung gia tộc người chuẩn bị đối Đường Niệm Niệm bích đăng ra tay, hấn này liền dẫn người tới chi viện.

Mộ Dung gia tộc tam trưởng lão ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Viên gia chủ thật đúng là sẽ ác nhân trước cáo trạng, này rõ ràng là người Viên gia đệ tử không biết tôn ti, thế nhưng đối Mộ Dung gia chủ động tay, lại bị người nói thành ta Mộ Dung gia tộc khinh người?”

Viên Càn Nhiên cười ra tiếng, hình như là này Mộ Dung gia tộc tam trưởng lão nói gì đó cực kỳ buồn cười lời nói. Nhìn thấy hẳn như vậy tươi cười, Mộ Dung gia tộc trưởng lão cùng các đệ tử đều không khỏi lộ ra không vui biểu tình, sau đó liền nghe thấy Viên Càn Nhiên cười nói: “Mộ Dung trưởng lão thật sự là nói đùa, ác nhân trước cáo trạng? Ha ha, ai đều biết Niệm Niệm bất quá còn chỉ là một cái không đến trăm năm tuổi tác tiểu bối, hiện giờ cùng Mộ Dung gia chủ cùng nhau, thế nhưng thành cái gì ác nhân trước cáo trạng? Hay là Mộ Dung trưởng lão cho rằng lần này là Niệm Niệm khi dễ Mộ Dung gia chủ không thành? Nguyên lai Mộ Dung gia chủ tu vi đã nhược đến liền một cái trăm năm năm tháng tiểu bối đều đấu không lại nông nổi?”

Thân là một nhà chi chủ, vung lên ngôn ngữ đánh lộn, Viên Càn Nhiên chính là một chút không làm.

Lời này vừa nói ra, Mộ Dung gia tộc người sắc mặt tức khắc càng thêm khó coi.

Ai đều biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng căn bản là không thể được xưng là tiểu bối, bọn họ tu vi tốc độ quá khủng bố. Đường Niệm Niệm liền tính, Tư Lăng Cô Hồng chính là liền Mộ Dung Trí Tuân đều không lớn quá người, người như vậy còn coi như là tiểu bối sao?

Cố tình Viên Càn Nhiên chính là dùng điểm này tới châm chọc bọn họ, ai kêu Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tuổi tác thật sự chỉ là liền một trăm tuổi đều không đến tiểu bối đâu.

Ở Mộ Dung gia tộc tam trưởng lão bên người mặt khác một vị trưởng lão nhịn không được ghen khuấy cả giận nói: “Viên Càn Nhiên, người đừng tưởng rằng Viên gia có Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liền đắc ý, ta Mộ Dung gia tộc có thể đem người Viên gia dẫn đến bây giờ tình trạng này, là có thể đem các người tiếp tục dẫn đi xuống, cho các người liền một chút xoay người cơ hội đều không có.”

Lời này trên thực tế đã có chút thất thố, bị tiên nguyên trung tiên duệ nghe thấy được đối Mộ Dung gia tộc danh dự không tốt. Chính là hiện tại đúng là hỗn loạn thời điểm, hướng chi Viên Cần Nhiên ngôn ngữ thực sự làm Mộ Dung gia tộc người cực kỳ khó chịu, cho nên nghe được người này lời nói, Mộ Dung gia tộc những người khác đều không có trách cứ ý tứ.

Thực sự là ở bọn họ xem ra, mấy ngày nay, Viên gia người thực sự quá kiêu ngạo.

Càng làm cho bọn họ khó chịu cực kỳ chính là, mấy ngày nay bởi vì Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tồn tại, làm Mộ Dung gia tộc ở tiên nguyên vô số tiên duệ trước mặt mất mặt thật sự là mất hết.

Viên gia bên này, Viên tục sinh thanh âm như hồng, lớn tiếng kêu lên: “Hảo người cái Mộ Dung gia tộc, hiện giờ Tuyết Diên tôn chủ đang ở vì tiên duệ an nguy một mình mạo hiểm tiến vào kia vô cực mây đen bên trong, các người chẳng những không biết cảm kích, cũng không biết tiến lên đi hiệp trợ, hoặc là bảo hộ tiên nguyên tuổi trẻ tiên duệ huyết mạch, thế nhưng còn ở ngay lúc này nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, tính toán thương tổn Kinh Hồng tiên tử, các người rắp tâm ở đâu!?”

Viên tục sinh những lời này ngữ là cố ý lớn tiếng nói ra, làm hiện tại hỗn loạn ở đây tiên duệ nhóm đều có thể đủ thấy. Không ít tiên duệ đều bởi vậy triều bên này nhìn qua, phát hiện Viên gia cùng Mộ Dung gia tộc người giằng co ở bên nhau, lại liên hệ thượng Viên tục sinh lời nói, không khỏi đối Mộ Dung gia tộc hành động cảm thấy trợ trễn.

Lúc này, vô số tuổi trẻ tiên duệ mới phát hiện, Mộ Dung gia tộc người thực sự từ ma nhân đột nhiên xâm lấn lúc sau liền không có ra tay hỗ trợ quá, căn bản là chỉ lo chính mình an ủi, hoàn toàn mặc kệ mặt khác tiên duệ sinh tử.

Cảm nhận được chung quanh tiên duệ trợ trễn ánh mắt ánh mắt, Mộ Dung gia tộc một người nhất thời khó thở công tâm, không lựa lời

nói ra, “Này đó tiên duệ sinh tử cùng ta Mộ Dung gia tộc có gì quan hệ, bọn họ lại không phải ta Mộ Dung gia tộc đệ tử huyết mạch!”

Lời này vừa nói ra, tức khắc rước lấy chung quanh tiên duệ càng thêm bất thiện ánh mắt.

Kỳ thật người này lời nói cũng chưa từng có sai, chỉ là ở ngay lúc này nói ra thực sự chọc sẽ rước lấy vô số thù hận oán niệm.

Thả nhìn xem hiện tại đã chết đi nhiều ít tiên duệ? Nhìn xem này trên mặt đất máu tươi cùng thi thể! Này Mộ Dung gia tộc người chẳng những không có nửa điểm cùng bi, thế nhưng còn nói ra loại này vô tình lời nói?

“Dĩ vãng người đều nói Mộ Dung gia tộc là đạo tu đệ nhất gia tộc, thuận theo Thiên Đạo, trách trời thương dân, đạo tâm ổn trọng! Hiện giờ xem ra, này đó bất quá đều chẳng qua là đồn đãi thôi, nhìn tiên duệ nhóm thân chết mà không màng, này tính cái gì trách trời thương dân đạo tu? Nói cái gì đại đạo chi lý!” Một người tán tu nhin không được châm chọc ra tiếng, bởi vì hắc long tồn tại, hiện tại tuổi trẻ tiên duệ nhóm ở thế hệ trước người bố trí hạ phòng hộ tráo nội đảo còn tính an toàn, cũng không có bắt đầu như vậy hỗn loạn, cho nên mới có thực tâm tư ra tiếng ngôn ngữ.

Tên này tán tu lời nói cũng không phải cuối cùng một cái, vô số nghị luận thanh hòa thanh thảo thanh đều vào lúc này phập phồng vang lên.

“Người khác đều nói Tuyết Diên tôn chủ cùng Kinh Hồng tiên tử vô tình tàn nhẫn, chính là bọn họ chưa bao giờ vô cớ đả thương người, nhiều nhất cũng bất quá cướp đoạt túi Càn Khôn thôi. Tài vật không có còn có thể đủ lại tìm kiếm, chính là tánh mạng đã không có chính là đã không có. Ở cái này nguy cấp thời điểm, tại đây tiên ma chi đầu thời điểm, Tuyết Diên tôn chủ cũng không màng tự thân an ủi, sử toàn bộ thực lực tới che chở tiên nguyên tiên duệ an nguy, chính là các người Mộ Dung gia tộc người cũng không để ý không màng, còn mở miệng châm chọc, thật sự là châm chọc a châm chọc!”

Người này nói chuyện thời điểm phi thường bi phẫn kích động, khiến cho vô số người cộng minh.

Người này là một cái tráng hán, sau lưng cõng một thanh đại đao, ở hẳn bên người còn đứng ba người. Một cái song bào thai huynh đệ, còn có một cái hồng y nữ tử.

“Đại ca nói không tởi, nguyên bản ta còn đối Mộ Dung gia tộc tâm tởn kính ngưỡng, nghĩ thẳm lần này tới tham gia Tân Tú Lôi Đài Tái chính là vì có thể đợc đến Mộ Dung gia tộc thợng thức, do đó có thể tiến vào Mộ Dung gia tộc trở thành Mộ Dung gia tộc đệ tử. Hiện tại..... Hừ! Thôi bỏ đi, cho dù là tiên nguyên đạo thứ nhất gia tộc lại như thế nào? Không có chân chính đạo tâm, ta khinh thợng!” Nữ tử áo đỏ oán hận nói, thoạt nhìn tựa hồ vì chính mình lúc trước thế nhưng sẽ tưởng tiến vào Mộ Dung gia tộc do đó cảm thấy cảm thấy thẹn cùng hối hận.

“Kinh Hồng tiên tử sẽ không có việc gì, hiện giờ Tuyết Diên tôn chủ lẽ loi một mình vì tiên nguyên tiên duệ an nguy tiến vào mây đen mạo hiểm, này sủng thế lại bị Mộ Dung gia chủ vây hại, nếu xảy ra chuyện gì nói, chúng ta như thế nào nhưng đến khởi Tuyết Diên tôn chủ vô tư phụng hiến a!” Song bào thai huynh đệ bên phải nam tử khấn trương nói.

Vạn Hư Đấng Yêu Đấng rõ ràng là Đường Niệm Niệm đồ vật, hiện giờ đem Đường Niệm Niệm cùng Mộ Dung Càn Hoa bao bọc lấy chính là vạn Hư Đấng Yêu Đấng, cho nên chân chính vây khốn hai người rõ ràng là Đường Niệm Niệm việc làm. Chính là hiện tại tại đây nam tử ngôn ngữ bên trong lại làm người cảm thấy rõ ràng là Mộ Dung Càn Hoa trước tìm Đường Niệm Niệm phiền toái, cũng là Mộ Dung Càn Hoa vây khốn Đường Niệm Niệm, làm người không khỏi hiểu lầm.

Song bào thai huynh đệ một người khác đi theo nói: “Đúng vậy! Đúng vậy! Lấy Tuyết Diên tôn chủ sủng thế trình độ, nếu Kinh Hồng tiên tử ra cái gì ngoài ý muốn nói, chờ Tuyết Diên tôn chủ giải quyết kia mây đen trở về phát hiện, như vậy hẳn sẽ làm ra cái gì kinh thế hãi tục sự tình? Này nhưng như thế nào a? Làm sao bây giờ a!”

Nam tử hoảng sợ phi thường chân thật, hấn lời nói cũng làm mọi người kinh giác tới rồi điểm này, tức khắc mọi người nhìn Mộ Dung gia tộc ánh mắt càng thêm không tốt.

Tư Lăng Cô Hồng bình thường tuy rằng cô ngôn thiếu ngữ, chính là ai nấy đều thấy được tới hấn đối Đường Niệm Niệm để ý trình độ. Nếu Đường Niệm Niệm thật sự xảy ra chuyện gì nói, như vậy Tư Lăng Cô Hồng sẽ làm cái gì khủng bố sự tình?

Nghĩ vậy một chút, vô số tiên duệ nhóm lại cảm thấy so này vô số ma nhân tập kích còn muốn khủng bố.

“Hiện tại người trẻ tuổi thực sự không đơn giản a.” Một vị lão giả thờ dài.

Ở hấn bên người lão giả lắc đầu nói: “Này phân châm ngòi thổi gió bản lĩnh, đích xác không đơn giản.”

Bọn họ ngôn ngữ theo như lời đúng là kia khiến cho vô số tiên duệ cộng minh nói chuyện bốn người, bốn người này nói xong những lời này thời điểm liền yên lặng ẩn tàng rồi, bất quá bọn họ vừa mới ngôn ngữ hiển nhiên đã khiến cho vô số tiên duệ đối Mộ Dung gia tộc ghét bỏ cùng phẫn nộ.

Bọn họ này thế hệ trước người nhưng không giống người trẻ tuổi như vậy tư tưởng đơn giản, bọn họ đã trải qua như vậy nhiều năm tháng cái gì không có gặp qua?

Vừa mới kia bốn người nói ngôn ngữ đích xác thực hảo, chính là lậu điểm cũng thật sự không ít.

Chính yếu một chút chính là, hiện tại bị Tư Lăng Cô Hồng làm ra tới hắc long liền ở trên bầu trời tàn sát bừa bãi ma nhân, thân là Tư Lăng Cô Hồng yêu thú, nó không có khả năng nhìn không thấy Đường Niệm Niệm hành động, như vậy nếu thấy lại không đi quản, như vậy nhất định chính là biết Đường Niệm Niệm sẽ không có việc gì.

Nói như vậy, lại nơi nào tới Tư Lăng Cô Hồng biết Đường Niệm Niệm nếu là bị thương hồ làm ra sự tình gì loại này kết luận?

Lợi hại hơn chính là, bốn người này lời nói một chút liền đem Tư Lăng Cô Hồng hình tượng vô hạn đề cao, nói được Tư Lăng Cô Hồng ra tay hoàn toàn là vì tiên nguyên tiên duệ nhóm an nguy giống nhau. Chính là lấy bọn họ ánh mắt cùng tâm trí tới xem, Tư Lăng Cô Hồng người này tính tình nhưng tuyệt đối sẽ không bởi vì tiên duệ nhóm an ủi mà ra tay, lớn nhất nguyện ý vẫn là ở Đường Niệm Niệm trên người.

Chính là này đó bọn họ biết cũng đoán được, lại không tính toán nói ra trợ giúp Mộ Dung gia tộc.

Dù sao Đường Niệm Niệm bọn họ cùng Mộ Dung gia tộc ân oán đối bọn họ cũng không có bất luận cái gì ảnh hưởng cùng tổn thất, ngược lại còn có bổ ích. Như vậy bọn họ vì cái gì còn có đi can thiệp đâu? Không bằng hảo hảo tới xem một hồi trò hay, nếu trận này ân oán thật là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thắng nói, như vậy bọn họ nhất định phải cùng này hai người kết giao một phen. Như thế dưới, lại như thế nào sẽ đi trợ giúp Mộ Dung gia tộc?

“Người, các người!” Chung quanh càng ngày càng nhiều thảo phạt thanh âm làm Mộ Dung gia tộc người mỗi người sắc mặt khó coi cực kỳ. Tưởng bọn họ thân là tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc, nơi nào gặp quá như vậy vũ nhục.

Chính là hiện tại vũ nhục bọn họ người gần như bao vây toàn bộ tiên nguyên tuổi trẻ tiên duệ, cho dù là bọn họ cũng không dám ra tay. Nếu bọn họ ra tay nói, kia tương đương là cùng toàn bộ tiên nguyên là địch.

“Kia bốn người là ai?” Viên Cần Nhiên trong mắt hiện lên kinh ngạc, nhưng thật ra không nghĩ tới thế nhưng sẽ xuất hiện như vậy bốn người, một chút liền kéo toàn bộ tiên duệ tức giận.

Bốn người này thật sự là sẽ tìm thời cơ, ở cái này hỗn loạn thời điểm, đã chết nhiều như vậy tiên duệ. Hiện tại tồn tại tiên duệ phần

lớn đều căng chặt tinh thần, trong lòng đổ một hơi. Lúc này bị Mộ Dung gia tộc cùng Đường Niệm Niệm sự tình một giáo, lại bị bốn người này lời nói một châm ngòi, một chút liền mỗi người đem Mộ Dung gia tộc người vô tình coi như nơi trút giận.

Ở Viên Cần Nhiên bên người đứng ở Viên Tế Dân lắc đầu, “Chưa từng gặp qua, tu vi tại đây thứ tới tham gia Tân Tú Lôi Đài Tái tuổi trẻ tiên duệ trung chỉ có thể xem như trung hạ, nhìn dáng vẻ nên là bình thường tán tu.”

Viên tục sinh truyền âm nói: “Chẳng lẽ là Niệm Niệm bọn họ có ý định an bài?”

Viên thế hằng nghe thấy Viên tục sinh như vậy âm mưu hóa Đường Niệm Niệm, trong lòng không khỏi có chút khó chịu, hừ vừa nói nói: “Niệm Niệm nha đầu này gì cũng sẽ không có như vậy tâm tư.”

Viên Cần Nhiên gật đầu, Đường Niệm Niệm đích xác sẽ không có như vậy tính kế, không phải nàng không thể tưởng được, mà là nàng không cần, nàng nếu là muốn đả kích Mộ Dung gia tộc danh vọng sẽ sử dụng càng thêm sắc bén phương pháp, liền tỷ như lúc này Tân Tú Lôi Đài Tái, trực tiếp bên ngoài thượng đả kích Mộ Dung gia tộc, làm cho bọn họ chỉ có thể ghen khuất thừa nhận, vô luận như thế nào phản kháng đều không có tác dụng.

Bất quá.....

Viên Cần Nhiên triệu Thủ Lam đám người phương hướng nhìn lại liếc mắt một cái, mỉm cười nói: “Niệm Niệm sẽ không có như vậy tâm tư, bên người nàng người chưa chắc không có.”

Viên Cần Nhiên nói ra lời như vậy là bởi vì nhìn đến Thủ Lam đám người thần sắc mà hiểu lầm, bất quá lần này hiểu lầm không ảnh hưởng toàn cục.

Ở Thủ Lam bên này, Đỗ Tử Nhược đã bố trí hạ trận pháp đưa bọn họ toàn bộ bình yên hộ ở bên trong.

Đương nhìn đến kia tráng hán cùng nữ tử, song bào thai huynh đệ nói chuyện thời điểm, Thù Lam mấy người liền chú ý tới, vốn dĩ liền cảm giác được bọn họ ngôn ngữ thực rõ ràng thiên vị Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, chính là đối bốn người không có bất luận cái gì ấn tượng, liền cảm thấy hẳn là bất quá là vô tình trùng hợp kính ngưỡng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng người.

Chính là đương rõ ràng phát hiện bốn người đang nói xong lời nói lúc sau triều bọn họ bên này nhìn thoáng qua, hơn nữa bất động thanh sắc hành lễ lúc sau, Thù Lam đám người liền biết sự tình không phải đơn giản như vậy trùng hợp.

Thù Lam kinh ngạc nói: “Bọn họ bốn người là ai, như thế nào giống như nhận thức chúng ta? Bọn họ vừa mới nói như vậy lời nói cũng là cố ý châm ngòi tiên nguyên tiên duệ nhóm.”

“Tê tê ~” Hồng Lê trong ánh mắt biểu hiện hiện lên nghi hoặc, bất quá thực mau liền hiện lên sáng ngời sáng rọi. Hiển nhiên là nhớ rõ lên bốn người này là ai, tức khắc ngẩng hàm dưới, vẻ mặt kiêu ngạo bộ dáng, dường như liền chờ người dò hỏi nó.

Thù Lam mấy nữ vừa thấy đến nó cái dạng này liền nhin không được muốn cười, bất quá các nàng đều biết nếu là các nàng lúc này nếu là cười nói, nhất định sẽ rước lấy Hồng Lê bất mãn. Việc này chân tướng cũng liền không biết có thể hay không biết được.

Mộc Linh Nhi nhẹ nhấp môi cánh, đối Hồng Lê nói: “Hồng Lê biết bọn họ là ai?”

“Tê tê ~” Hồng Lê cao gầy con mắt, một bộ đương nhiên bộ dáng.

Mộc Linh Nhi nói: “Hồng Lê cùng chúng ta nói nói như thế nào?”

Hồng Lê xà mắt chuyển động vài cái, sau đó dùng đầu rần triều Đỗ Tử Nhược bái bái. Như vậy làm Thù Lam đám người biết, chuyện này Đỗ Tử Nhược cũng nhất định biết, Hồng Lê cũng rõ ràng là đem vấn đề ném cho Đỗ Tử Nhược.

Nếu là Hồng Lê cùng Đỗ Tử Nhược biết đến sự tình, như vậy nhất định chính là kia đoạn bọn họ những người này rời đi Đường Niệm Niệm lúc sau phát sinh sự tình.

Đỗ Tử Nhược vẻ mặt bình tĩnh, bất quá đương bốn người ánh mắt toàn bộ đặt ở trên người hắn thời điểm, hắn da mặt vẫn là không khỏi run run, sau đó bình đạm nói: “Bốn người này vì tán tu, nhất chắc nịch cái kia tên là Lữ Phong, nữ tử tên là Lữ tuyết, song sinh tử huynh đệ tên là Lữ hoa, Lữ Nhạ. Bọn họ bất quá là trên đường ngẫu nhiên gặp được bốn người, bị Đường Niệm Niệm ban cho.....” Nói tới đây thời điểm, Đỗ Tử Nhược lời nói tạm dừng một chút, một hồi mới tiếp tục nói: “Mộ Dung gia tộc bắt truyền bí mật pháp.” Đúng là bởi vì nguyên nhân này, hắn mới nhớ kỹ này bốn cái tiểu nhân vật.

Nhưng thật ra không nghĩ tới bọn họ thế nhưng cũng chạy tới này Tân Tú Lô Đài Tái, chẳng lẽ bọn họ sẽ không sợ bại lộ bọn họ người mang Mộ Dung gia tộc bắt truyền bí mật pháp bị Mộ Dung gia tộc bắt đi giết hại? Bất quá này bốn cái cũng thực sự là sẽ nắm chắc cơ hội cũng biết tri ân báo đáp, làm việc cũng coi như cẩn thận, không có lộ ra quá lớn sơ hở dấu vết.

“A?” Lần đầu nghe thế chuyện, Diệp thị tỷ muội tức khắc tràn ngập hứng thú.

Mộ Dung gia tộc bắt truyền bí mật pháp bị chủ mẫu truyền ra đi?

Này nhưng hảo chơi!

Tốt như vậy chơi sự tình chính mình thế nhưng không có tham dự thật sự quá đáng tiếc.

Không được! Nhất định phải làm Đỗ Tử Nhược đem này đó không hề chủ mẫu cùng trang chủ bên người sự tình toàn bộ nói ra.

Diệp thị tỷ muội hạ quyết định, bất quá cũng biết hiện tại tuyệt đối không phải nói chuyện hảo thời cơ, cho nên nghe được Đỗ Tử

Nhược này sự tình đơn giản khái quát sau, không có tiếp tục truy vấn trải qua.

Tại ngoại giới ồn ào ào ã thời điểm, vạn Hư Đăng Yêu Đăng bên trong lại là an tĩnh cực kỳ.

Mộ Dung Càn Hoa chỉ cảm thấy chung quanh tất cả đều là đen nhánh một mảnh, linh thức căn bản là vô pháp sử dụng, làm hấn chỉ có thể đủ dùng mắt thường đi quan sát chung quanh.

Ở như vậy trong hoàn cảnh, hấn vô pháp chú ý tới trong không khí nổi lơ lửng bột phấn, cũng không biết vạn Hư Đăng Yêu Đăng bản thân phát ra một cỗ hương khí, tràn ngập độc tố hương khí.

Từng đóa liên hỏa không ngừng ở hấn bốn phía hiện ra lại nổ tung.

Mộ Dung Càn Hoa chỉ có thể đủ không ngừng sử dụng pháp thuật, chỉ hận không được lập tức đem chung quanh này dày nặng dây đẳng cấp hủy diệt. Chính là vạn Hư Đăng Yêu Đăng đáng sợ nơi nào là hấn này đại tôn thực lực có thể hư hao, hiện giờ vạn Hư Đăng Yêu Đăng chính là sắp đạt tới thành niên kỳ.

Thành niên kỳ vạn Hư Đăng Yêu Đăng, kia chính là liên chân tiên đều sợ hãi hung hấn chi vật.

Ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng trong bọc mặt Mộ Dung Càn Hoa tương đương là cá trong chậu, hoàn toàn bị Đường Niệm Niệm đùa bỡn ở đùa bỡn vỗ tay bên trong.

Thời gian dần dần qua đi, ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng bao vây không gian nội, Mộ Dung Càn Hoa căn bản là vô pháp tính toán thời gian trôi qua bao lâu, giống như cũng không có bao lâu, lại giống như đã mười ngày nửa tháng?

Ở như vậy hắc ám lại luôn là xuất hiện tập kích nguy hiểm trong không gian mặt, tuy là Mộ Dung Càn Hoa cũng không khởi bực bội dị thường, thân thể đã sớm chật vật đến cực điểm.

“Yêu nữ! Cấp lão phu ra tới, trốn trốn tránh tránh là cái gì bản lĩnh!”
Mộ Dung Càn Hoa nhin không được cao giọng rống giận. Từ bị nhốt
tiên này vạn Hư Đăng Yêu Đăng trong không gian mặt lúc sau, Mộ
Dung Càn Hoa liền không có nhìn đến Đường Niệm Niệm thân ảnh.
Cái này làm cho hắn có loại chính mình đã bị nhốt ở nào đó lao ngục
cảm giác, kế tiếp sẽ là vô cùng vô tận tù vây kiếp sống.

“Ngô, như vậy liền chịu không nổi?” Trong bóng đêm truyền đến
Đường Niệm Niệm lời nói, này lời nói tựa hồ còn mang theo một ít
nhai nuốt cái gì đó thanh âm.

“Ngươi!” Mộ Dung Càn Hoa hai mắt đỏ đậm, hận không thể đem
Đường Niệm Niệm bầm thây vạn đoạn.

Đường Niệm Niệm nhẹ giọng nói: “Ngươi có hay không cảm thấy rất
đói bụng?”

Lời này vừa nói ra, Mộ Dung Càn Hoa quả nhiên cảm giác được đói
bụng cảm giác, loại cảm giác này thực xa lạ lại quỷ dị. Từ hắn tu tiên
đến tích cốc lúc sau liền chưa từng có nhấm nháp quá đói khát cảm
giác, chính là lúc này đói khát cảm giác thế nhưng tới nhanh chóng
như vậy.

“Ngươi, ngươi đói ta làm cái gì?” Mộ Dung Càn Hoa hai mắt trừng
lớn.

Đường Niệm Niệm thanh âm không hề xuất hiện.

Ở Mộ Dung Càn Hoa nhìn không tới địa phương, Đường Niệm Niệm
đang ngồi ở pho cắm tú miên lót trên ghế nằm, trong tay bưng một
mâm Tư Lăng Cô Hồng thân thủ làm thủy đường ăn, ánh mắt nhàn
nhạt nhìn phía trước Mộ Dung Càn Hoa.

Nhìn đến Mộ Dung Càn Hoa xanh cả mặt thời điểm, Đường Niệm
Niệm trong tay trôi lên một viên màu hồng đào đan dược, tạo thành
mảnh vỡ sái nhập trong không khí mặt.

Lúc này Mộ Dung Càn Hoa căn bản là không biết, Đường Niệm Niệm đang ở lấy hấn thí dược, thí nghiệm năng sáng tạo độc đáo đan dược cùng ở bích tuyền quyết hoàng tuyền văn chương bên trong biết được một ít năng sở không hoàn toàn rõ ràng độc dược.

Ở như vậy thí dược quá trình, Mộ Dung Càn Hoa thực sự thể nghiệm một hồi sống không bằng chết trải qua.

Đương Mộ Dung Càn Hoa cho rằng chính mình muốn chết thời điểm, Đường Niệm Niệm lại luôn là có thể dễ dàng đem hấn cứu trị trở về.

“Có bản lĩnh giết ta, ngươi có bản lĩnh liền giết ta a ——!” Mộ Dung Càn Hoa tê thanh rống giận.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Giết ngươi liền không hảo chơi.”

Không hảo chơi.

Này bốn chữ giống như lưỡi dao sắc bén, đem Mộ Dung Càn Hoa thân là Mộ Dung gia chủ tự tôn lạng trì.

Mộ Dung Càn Hoa không rõ vì cái gì một cái liền trăm tuổi đều không có tiểu bối có thể đem chính mình đùa bỡn thành cái dạng này, Mộ Dung ngưng thật sự thiên phú vốn dĩ hấn là không thể so Đường Niệm Niệm kém, chính là như thế nào liền đi tới hiện giờ nông nổi.

Còn có hấn bị nhốt ở chỗ này lâu như vậy, vì cái gì Mộ Dung gia tộc người còn không có từ ngoại giới hiệp trợ hấn bài trừ nơi này?

Đột nhiên, một cổ không rõ ràng ánh huỳnh quang trong bóng đêm sáng lên, Đường Niệm Niệm thân ảnh cũng ở nơi đó như ẩn như hiện.

Mộ Dung Càn Hoa một phát hiện, hai mắt hiện lên vô cùng sáng ngời tinh quang, như là ở sa mạc tìm được rồi nguồn nước giống nhau.

“Ha ha ha ha! Người tưởng thật sự bị nhốt trụ bên trong vô pháp thoát đi sao!?” Dữ tợn tiếng cười vang lên, một đạo thanh quang có thể so với tia chớp vận tốc ánh sáng giống nhau đâm vào Đường Niệm Niệm Linh Hải.

Mộ Dung Càn Hoa thấy như vậy một màn lúc sau, trên mặt lộ ra mừng như điên. Linh thức không thể dùng, nhưng là Mộ Dung gia tộc huyết mạch bí pháp lại có thể dùng. Hắn chịu đựng lớn như vậy tra tấn, chính là nhận định Đường Niệm Niệm sẽ không làm hắn chết, chỉ vì tìm kiếm một đường cơ hội đem này một kích đánh ra đi, đem Đường Niệm Niệm một kích giết chết.

Sự thật chứng minh, hắn thành công, chẳng sợ trả giá đại giới thật sự quá lớn.

Không chỉ có bị như thế sống không bằng chết tra tấn, kia một sợi thanh quang càng là hắn từ tu luyện đến nay liền vẫn luôn dùng chính mình tinh huyết nguyên thần cung cấp nuôi dưỡng mạnh nhất một kích, một khi dùng ra đi tương đương là hơn một ngàn năm tích lũy không có, cho hắn mang đến hao tổn cũng thật sự không nhỏ.

Chính là Mộ Dung Càn Hoa cảm thấy đáng giá, phi thường giá trị đến. Chẳng sợ tổn thất lại đại, có thể đem Đường Niệm Niệm giết chết, hết thảy đều là đáng giá.

Làm xong này hết thảy, Mộ Dung Càn Hoa liền phải dùng gia tộc huyết mạch bí pháp trực tiếp truyền tống chính mình trở về càn khôn cảnh Mộ Dung gia trong tộc. Đến nỗi còn ở vô giới sơn trang Mộ Dung gia tộc nhân mã, hắn sẽ ở sau khi trở về cho bọn hắn truyền lệnh, làm cho bọn họ toàn bộ đều dùng gia tộc bí pháp về đến gia tộc nội.

Mộ Dung Càn Hoa tâm kế thâm tâm cũng đủ tàn nhẫn, chẳng những đối đối thủ tàn nhẫn, đối chính mình càng thêm tàn nhẫn. Dưới tình huống như thế còn có thể đủ kế hoạch nhiều như vậy, ở Đường Niệm Niệm đều phải cho rằng hắn đã thống khổ điên cuồng, cơ hồ đánh mất lý trí thời điểm, nguyên lai hắn trên thực tế còn có thể đủ

bình tĩnh làm ra một loạt phân tích, hơn nữa chờ đợi tốt nhất thời cơ.

Máu tươi từ Mộ Dung Càn Hoa thân thể chảy xuôi phiêu phù ở không trung, dần dần hình thành một cái phù triện dấu vết.

Mộ Dung Càn Hoa tái nhợt trên mặt mang theo như thích gánh nặng tươi cười, ở nhìn đến Đường Niệm Niệm thân vẫn lúc sau, hấn tâm bệnh cuối cùng là đi trừ bỏ một nửa, toàn thân đều giống như nhẹ nhàng đến cơ hồ muốn bay lên.

Chỉ là dương gia tộc bí pháp triện phù liền phải thành công thời điểm, Mộ Dung Càn Hoa đột nhiên cảm nhận được một cỗ không gì sánh được đau đớn từ Linh Hải xuất hiện, thật giống như có người cầm rì sắt dao nhỏ không ngừng hướng bên trong thọc giống nhau.

“A a a a a!” Như thế nào sẽ như vậy thống khổ? Thật giống như đem phía trước thừa nhận thống khổ toàn bộ đều hỗn hợp đi lên giống nhau!

Mộ Dung Càn Hoa toàn bộ thân hình té ngã trên mặt đất, đôi tay ôm lấy đầu, hai mắt trắng dã, tròng mắt đều cơ hồ sắp tán loạn.

Giết ta! Giết ta! Giết ta a a a a a!

Mộ Dung Càn Hoa chưa bao giờ biết nguyên lai thật sự có chút thống khổ thà rằng đi tìm chết cũng không muốn thừa nhận. Chính là dương hấn nhìn đến trước mặt gia tộc huyết mạch bí pháp bị đại tán. Đại tán bí pháp người liền đứng ở hấn trước mặt, kia màu trắng theo tơ vàng sạch sẽ giày, còn có đồng dạng vô trần khiết tịnh làn váy, hết thảy đều biểu thị trước mặt người thân phận.

“Không, không có khả năng, không có khả năng ——!” Mộ Dung Càn Hoa không dám ngẩng đầu đi xem, không thể tin được nổi lên hấn trong óc sự thật.

Hấn rõ ràng tận mắt nhìn thấy Đường Niệm Niệm bị chính mình giết chết, nàng không có khả năng còn sống, không có khả năng!

Nếu Đường Niệm Niệm còn sống nói, như vậy hẳn làm hết thảy không phải uổng phí? Như vậy hẳn thừa nhận như vậy nhiều thống khổ, trả giá như vậy đều tinh huyết cùng nguyên thần năng lượng, như thế hao tổn chính mình tinh lực toàn bộ đều uổng phí sao?

Chỉ cần nghĩ đến này khả năng, Mộ Dung Càn Hoa cơ hồ muốn mất đi lý trí.

Loại này đã kích thật sự quá lớn.

Hận!

Vô tận thù hận làm Mộ Dung Càn Hoa sắc mặt biến đến vô cùng dữ tợn.

“Không có gì là không có khả năng.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói, một chân đạp lên Mộ Dung Càn Hoa trên đầu.

Này một chân nhìn như kinh phiêu phiêu, nếu là đạp lên người thường trên đầu, đủ để đem người đầu trực tiếp đạp vỡ.

“Con rối? Phân thân?” Mộ Dung Càn Hoa chẳng sợ hiện tại lại như thế nào thống khổ, hẳn thế nhưng còn có thể đủ phân tích sự tình chân tướng. Một đôi mắt đều đã chìm ra máu tươi, gắt gao trừng mắt Đường Niệm Niệm kia trương tuyệt mỹ dung nhan, “Người sáng sớm liền biết ta có tuyệt chiêu, cho nên ngay từ đầu liền bố trí con rối phân thân không thành? Nói như vậy kia quang mang cũng là người cố ý làm ra tới? Hảo thâm tâm kế, hảo độc tâm tư a!”

Đường Niệm Niệm lác đầu, cũng không có cấp Mộ Dung Càn Hoa giải thích sự tình chân tướng.

Trên thực tế, Mộ Dung Càn Hoa đoán đúng phân nửa.

Đường Niệm Niệm đích xác không tin Mộ Dung Càn Hoa thân là một nhà chi chủ thật sự như vậy vô dụng, chỉ là trình độ như vậy liền không có năng lực phản kháng, cho nên giữa đường thời điểm nàng sử dụng thuốc bột bên trong liền có ảnh hưởng thần trí.

Ở Mộ Dung Càn Hoa tầm mắt Đường Niệm Niệm trên thực tế là thật sự Đường Niệm Niệm, đương một mặt ánh huỳnh quang đột nhiên sáng lên tới thời điểm, Đường Niệm Niệm cũng sửng sốt một chút. Chỉ là ở tuyệt đối nguy hiểm thời điểm, Đường Niệm Niệm vẫn là đã bản năng làm ra phản ứng.

Trong nháy mắt dùng đến con rối phân thân, đồng thời bản thân tiến vào nội giới trong vòng.

Chẳng sợ Mộ Dung Càn Hoa tuyệt chiêu có bao nhiêu mau, nói tóm lại hai người vẫn là có chút khoảng cách.

Đường Niệm Niệm hành động toàn bộ đều bất quá là ý thức vừa động thôi, cho nên cuối cùng là tìm được đường sống trong chỗ chết.

Này vẫn là từ Đường Niệm Niệm biết nội giới tồn tại sau, lần đầu tiên tiến vào nội giới chạy trốn.

Bởi vậy Mộ Dung Càn Hoa nhìn đến cái kia bị ám sát thân ảnh thật là Đường Niệm Niệm con rối phân thân, chỉ là trước đó nhìn đến lại là Đường Niệm Niệm bản thể. Nếu Đường Niệm Niệm chậm một bước nói, nói không chừng thật sự liền có sinh tử chi nguy.

Đến nỗi mặt sau Mộ Dung Càn Hoa nói cái kia ánh huỳnh quang hay không là Đường Niệm Niệm chính mình cố ý làm ra tới, kỳ thật bằng không.

Này ánh huỳnh quang quang hoa thực sự tới đột nhiên, không phải Đường Niệm Niệm chính mình cố ý làm ra tới, mà là tới đến nàng đặt ở kia hợp hoan cốc áo lam nam tử trên người cái kia ấn ký bị người tiếp dẫn mới có thể xuất hiện.

Đường Niệm Niệm chân dẫm lên Mộ Dung Càn Hoa, ở trong lòng tự mình kiểm điểm. Nàng quả nhiên vẫn là đối địch kinh nghiệm còn chưa đủ, thiếu chút nữa liền trừ người này đường.

Mộ Dung Càn Hoa kia nói tuyệt chiêu uy lực thực sự không nhỏ, vô luận là tốc độ vẫn là sắc bén. Nếu nàng không có thoát đi kịp thời nói, chẳng sợ Linh Hải có Lục Lục tồn tại, rất có khả năng tuy rằng chính mình bất tử, Lục Lục cũng sẽ vì che chở chính mình bị thương nặng.

Nghĩ đến lúc trước Lục Lục vì che chở nàng sinh ngoan bảo thời điểm bị thương ngủ say, cũng đúng là bởi vì Mộ Dung gia tộc Mộ Dung ngưng thật sự tập kích.

Đường Niệm Niệm ánh mắt lóe lóe.

“Hợp hoan cốc quản sự?”

Những lời này rõ ràng không phải đối nàng dưới lòng bàn chân Mộ Dung Càn Hoa nói.

Kia nói ánh huỳnh quang sáng lên thời điểm, đúng là hợp hoan cốc quản sự thông qua áo lam nam tử thông tri mà chạy tới vô giới núi non nơi này, thông qua Đường Niệm Niệm lưu tại áo lam nam tử trên người ấn ký chuyển được hai người đối thoại.

Một đạo nam tử thanh âm có chút khàn khàn trong bóng đêm vang lên, “Tiểu nhân tên là Cung kiều hoan, hợp hoan cốc quản sự, gặp qua Kinh Hồng tiên tử.”

Nam tử khẩu khí sang sảng lại cung kính, rõ ràng là cố tình vì này, như thế cũng vô pháp che giấu trụ hấn bản thân tràn ngập từ tính mỉa hoặc tiếng nói.

Đường Niệm Niệm phát tay, ở hắc ám trong không gian mặt xuất hiện một đạo hư ảnh, này hư ảnh là một cái áo tím nam tử.

Nam tử thân cao ược chừng có tám thước, dáng người thon dài, rõ ràng là đơn giản đứng cũng có loại đặc thù nói không rõ phong lưu cảm giác. Hấn dung mạo tuấn lãng, là cái loại này anh lãng tuấn mỹ, chính là một đôi mắt lại là nước gợn doanh doanh mắt hạnh. Như vậy một đôi mắt sinh ở hấn trên người vốn nên là không thích hợp,

chính là đương người nhìn qua thời điểm lại cảm thấy vô cùng hài hòa, hơn nữa không khỏi bị hấp dẫn này song hình như có thu thủy đôi mắt cấp hấp dẫn, lại sẽ không cảm thấy hấp dẫn đàn bà.

Đây là một cái tràn ngập mâu thuẫn mị lực nam tử, tuần lã lại phong lưu.

Nam tử hiển nhiên không nghĩ tới thế nhưng có thể tận mắt nhìn thấy đến Đường Niệm Niệm, ở Đường Niệm Niệm trước mặt xuất hiện hấp dẫn ảnh thời điểm, Đường Niệm Niệm bên này cảnh tượng cũng xuất hiện ở hấp dẫn trong tầm mắt.

Liếc mắt một cái nhìn đến Đường Niệm Niệm hấp dẫn ảnh, Cung kiều hoan nhin không được lộ ra đại ra kinh diễm. Chính là đương hấp dẫn theo Đường Niệm Niệm thân hình xem đi xuống, nhìn đến trên mặt đất nàng dưới chân Mộ Dung Càn Hoa thời điểm, hấp dẫn kinh diễm cũng chỉ dư lại kinh hách, trên trán mồ hôi liên tục.

“Kinh Hồng tiên tử.” Tận mắt nhìn thấy tới rồi Đường Niệm Niệm, Cung kiều hoan càng thêm cung kính, hơn nữa hành lễ.

Ở hấp dẫn phía sau còn đứng cái kia ngay từ đầu cùng Đường Niệm Niệm tiếp xúc áo lam nam tử, ở nhìn đến Đường Niệm Niệm chân dẫm Mộ Dung Càn Hoa một màn này thời điểm, hấp dẫn hiển nhiên không có Cung kiều hoan như vậy bình tĩnh, đã sớm trợn mắt há hốc mồm, cả người giống như cục đá.

Đường Niệm Niệm đi thẳng vào vấn đề nói: “Thù lao đều mang đến?”

Cung kiều hoan cái trán mồ hôi càng nhiều, thấp giọng nói: “Kinh Hồng tiên tử, nghe tiểu tam tử nói, người tính bán tuyệt phẩm lô đỉnh?”

“Ân.” Đường Niệm Niệm không hề có giấu giếm ý tứ, cũng không có thấy, có lẽ là căn bản là không có đi để ý Cung kiều hoan kia không ngừng tiểu tâm nhìn về phía hấp dẫn dưới chân Mộ Dung Càn Hoa ánh

mắt, đạm nói: “Mộ Dung ngưng thật là thanh liên đạo thể, ẩn giá trị là tuyệt phẩm không sai.”

Mộ Dung Càn Hoa mở to hai mắt nhìn, há mồm liền chuẩn bị gào rống. Hắn phía trước nghe được Đường Niệm Niệm nói muốn bán Mộ Dung ngưng thật, vốn đang cho rằng Đường Niệm Niệm chỉ là tới nói cho bọn họ Mộ Dung gia tộc nói, muốn cho bọn hắn Mộ Dung gia tộc mất mặt, lại căn bản là không nghĩ tới hắn thật sự sẽ làm.

Chính là đang xem ra hắn ý đồ Đường Niệm Niệm trực tiếp một chân đá vào hắn vừa mới mở ra mồm miệng thượng, lập tức đem hắn hàm răng đá rơi xuống mấy viên, làm Mộ Dung Càn Hoa một miệng máu tươi, thoát nhìn cực kỳ chặt vật.

Cung kiều hoan thân thể không khỏi run lên, sau đó cứng đờ đáp: “Đúng vậy.”

“Thù lao.” Đường Niệm Niệm lại lần nữa trực tiếp tiến vào chủ đề.

Cung kiều hoan gian nan nói: “Kinh Hồng tiên tử, tuyệt phẩm lô đỉnh sự tình quan trọng đại, này báo đáp sự tình.....”

Hắn lời nói còn không có nói xong đã bị Đường Niệm Niệm đánh gãy, “Mua liền đem thù lao giao ra đây.”

Hiển nhiên, Đường Niệm Niệm cũng không tính cùng Cung kiều hoan vô nghĩa.

Cung kiều hoan tức khắc khó xử.

Ở hắn phía sau áo lam nam tử rũ xuống đầu, khoe miệng lộ ra một mặt âm ngoan tươi cười.

Lúc này Kinh Hồng tiên tử tâm tình thoát nhìn thật không tốt a, như thế chỉ cần sự không đáp ứng nàng yêu cầu liền khả năng trực tiếp thân chết đi?

Nghĩ đến Cung kiều hoan làm sự tình, áo lam nam tử liền thống hận không thôi.

Vốn dĩ hẳn là tính toán đem Cung kiều hoan lừa đến nơi đây sau, sau đó chính mình nhanh chóng thoát đi, ít nhất không cần tái kiến Đường Niệm Niệm. Nào biết Cung kiều hăng hái ở đủ xảo trá, đi vào nơi này sau thế nhưng không chuẩn chuẩn bị rời đi, đem chính mình bắt cóc cùng nhau tới gặp Đường Niệm Niệm. Nếu lần này Cung kiều hoan cùng Đường Niệm Niệm giao dịch thất bại nói, rất có khả năng dưới sự giận dữ cũng đem hẳn giết?

Nghĩ đến đây, áo lam nam tử càng hận không thể Cung kiều hoan đã chết.

Lúc này Đường Niệm Niệm bình đạm thanh âm lại lần nữa truyền tới, “Lô đỉnh không ngừng có nữ tử còn có nam tử đúng không?”

Cung kiều hoan tự nhiên vui sướng nàng chuyển dời đến khác đề tài, cung kính có lễ đáp: “Đúng là.”

Đường Niệm Niệm đôi mắt lộ ra một tia tò mò, bình tĩnh hỏi: “Nam tử lô đỉnh không ngừng có thể bị nữ tử thải bỏ còn có thể bị nam tử thải bỏ nhưng đối?”

Nàng trong trí nhớ có cái này tin tức.

Vấn đề này lại thực sự đem Cung kiều hoan cùng áo lam nam tử giết nãy mình. Loại này nam tử bị nam tử thải bỏ, nữ tử cùng bị nữ tử thải bỏ sự tình đích xác có, bất quá loại chuyện này liền cùng phạm thế giống nhau, cũng không phải cái gì có thể bị như thế mình giảng hậu thế chuyện tốt. Hướng chi làm những việc này giống nhau không phải biến thái chính là tu luyện công pháp thực quỷ dị.

Trong lòng nghĩ những việc này, Cung kiều hoan trả lời không chậm, “Hồi Kinh Hồng tiên tử nói, đích xác có việc này.”

Đường Niệm Niệm gật đầu, “Nếu như vậy, người mua Mộ Dung ngưng chân ngã còn có thể miễn phí tặng kèm một cái nam lô đỉnh, bất quá cái này nam lô đỉnh là đưa không phải bán, ta khi nào phải về tới lại đưa trở về đều có thể.”

Tuy rằng Đường Niệm Niệm nói thực bình tĩnh, chính là Cung kiều hoan nghe được lại mồ hôi cơ hồ chảy xuôi cả khuôn mặt, có chút gian nan hỏi: “Không biết Kinh Hồng tiên tử lời nói đưa cái này nam lô đỉnh là?”

Ngàn vạn không phải chính mình tưởng như vậy a!

Đường Niệm Niệm lại nghe không đến Cung kiều hoan tiếng lòng, dùng chân đá đá Mộ Dung Càn Hoa, “Mộ Dung gia tộc tộc trưởng Mộ Dung Càn Hoa, tu vi đại tôn, dung mạo cũng coi như thấy qua đi, sẽ không dọa đến người, thân thể hẳn là không có bị nam tử khai quá bao, nhất định có rất nhiều người đều vội vã thả bỏ đi? Đem đạo tu đạo thứ nhất tu gia tộc gia chủ tùy ý đùa bỡn, ngô, hẳn là có rất nhiều người đều muốn thử xem đi? Thư thượng không phải nói, càng là quyền cao chức trọng người bị chính mình áp chế, như vậy rất có chinh phục cảm?”

Cung kiều hoan hiện tại đã không biết rốt cuộc nên cười hay là nên khóc, tâm nói: Kinh Hồng tiên tử ngài này mèo khen mèo dài đuôi lời nói là chuyện như thế nào a? Còn có Kinh Hồng tiên tử ngài sao có thể như vậy bình đạm nói ra khai (cảm) bao loại chuyện này? Vẫn là nam tử bị nam tử khai (cảm) bao? Chẳng lẽ ngài đây là ám chỉ ta, cần thiết làm Mộ Dung gia chủ tiếp đãi nam khách không thành? Nay thật sự không hảo làm a, quá không hảo làm a!

“Thế nào?” Đường Niệm Niệm thanh triệt hãy còn thủy tinh giống nhau đồng tử nhìn chăm chú vào Cung kiều hoan.

Đôi mắt như vậy một đôi mắt, Cung kiều hoan đều thiếu chút nữa bị mê hoặc, thậm chí có loại vì làm nữ tử này vui vẻ liền có thể đáp ứng nàng bất luận cái gì sự tình xúc động. Bất quá cái này xúc động bị hần lý trí ngăn chặn.

Cung kiều hoan không phải người thường, nếu không hẳn cũng không có cách nào bằng vào bất quá hai trăm tuổi tuổi tác liền đi đến hợp hoan cốc nhất đẳng quản sự địa vị thượng.

Hần dám làm dám đua, hơn nữa dám đánh cuộc.

Lần này sự tình hấn kỳ thật nhìn ra được tới là áo lam nam tử âm mưu, chính là hấn vẫn là tới, nguyên nhân liền ở chỗ Kinh Hồng tiên tử Đường Niệm Niệm tên này.

Cái này hấn từ nghe được Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nghe đồn liền cực độ muốn tiếp xúc người.

“Kinh Hồng tiên tử.” Ở áo lam nam tử vui sướng khi người gặp họa trong ánh mắt, Cung kiều hoan cưỡng chế áp xuống trong lòng kịch liệt nhảy lên, liền trên đầu mồ hôi cũng không dám chà lau, một đôi mắt kiên định lửa nóng nhìn chăm chú vào Đường Niệm Niệm, nói: “Có lẽ ngài còn không biết hợp hoan cốc quy củ, trên thực tế hợp hoan cốc nhưng xem như tiên nguyên thanh lâu, bất quá hợp hoan cốc trừ bỏ chỉ có một cốc chủ ngoại, trong cốc quản sự đường cùng cấp với thanh lâu phân lâu, mỗi cái quản sự tự quản chính mình phân lâu, cho nên chính mình phân lâu đã xảy ra bất cứ chuyện gì đều từ này gian phân lâu quản sự gánh vác. Cho nên nếu tiểu nhân muốn cùng Kinh Hồng tiên tử làm này bút giao dịch nói, này thù lao cũng cần thiết từ tiểu nhân một người tới ra tới.”

Cung kiều hoan thật cẩn thận nhìn Đường Niệm Niệm, thấy nàng không có tức giận ý tứ, còn gật đầu ý bảo chính mình tiếp tục nói tiếp, trong lòng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, sắc mặt cũng càng thêm trấn định một ít, tiếp tục nói: “Kinh Hồng tiên tử này bút giao dịch ích lợi cùng nguy hiểm ngang nhau, nói thật tiểu nhân toàn bộ thân gia cũng mua không nổi Mộ Dung ngưng thật. Bất quá có thể bị Kinh Hồng tiên tử để mắt, chịu cùng tiểu nhân làm này bút giao dịch thật sự là tiểu nhân chi vinh hạnh, cho nên tiểu nhân nghĩ đến một cái biện pháp, kia đó là làm Kinh Hồng tiên tử đạt được thành.”

Đường Niệm Niệm: “Chia làm?”

“Không sai.” Cung kiều hoan lúc này đã không sai biệt lắm bình tĩnh, lộ ra ngày thường khéo léo tươi cười, “Tiểu nhân trước cấp Kinh Hồng tiên tử 4000 thượng phẩm linh thạch thù lao, này đã là tiểu nhân hiện tại có khả năng trả giá toàn bộ. Mặt khác tất từ Mộ Dung ngưng thật..... Khụ! Cùng Mộ Dung gia chủ sở kiếm lấy trung rút ra,

sau này hai vị này sở kiếm lấy linh thạch, Kinh Hồng tiên tử chiếm tám phần, tiểu nhân chỉ chiếm nhị thành, Kinh Hồng tiên tử người xem coi thế nào?”

Cung kiều hoan nói xong lúc sau, ở hấn phía sau áo lam nam tử đã sợ ngây người, hấn biết Cung kiều hoan lớn mật, nhưng là chưa từng có nghĩ đến hấn lớn mật thành cái dạng này.

Chẳng những dám mua Mộ Dung ngưng thật, thế nhưng liền Mộ Dung Càn Hoa cũng dám mua tới làm lô đỉnh!?

Hấn là choáng váng vẫn là điên rồi!?

-----oOo-----

Chương 213: này mỹ diệu hiểu làm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cung kiều hoan căn bản là không có đi để ý phía sau áo lam nam tử biểu tình cùng ý tưởng, lúc này hắn chỉ có khẩn trương còn có hưng phấn. Hắn gắt gao nhìn Đường Niệm Niệm, đồng thời cũng khắc chế chính mình ánh mắt không cần quá mức nóng rực, do đó rước lấy Đường Niệm Niệm không cao hứng.

Hắn đã sớm nghe nói qua Đường Niệm Niệm tính tình cổ quái, chẳng sợ giáp mặt nhìn thấy Đường Niệm Niệm lúc sau, cho hắn cảm giác cũng không như nghe đồn như vậy, bất quá chỉ cần nghĩ đến nàng đã làm sự tình còn có thực lực của nàng, khiến cho hắn không cẩn thận cẩn thận đều không được.

Ở Cung kiều hoan trong tầm mắt, Đường Niệm Niệm tựa hồ là ngây thơ tự hỏi một hồi, lại giống như thất thần ở tính toán chính mình được mất, chờ ánh mắt khôi phục thanh minh thời điểm, như cũ là như vậy đậm tĩn ánh mắt, “Có thể.”

Tuy rằng không phải dùng một lần được đến chỗ tốt, bất quá lấy Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa giá trị, theo thời gian quá khứ, tiếp khách càng nhiều nói, nàng được đến chỗ tốt cũng tự nhiên so dùng một lần được đến nhiều, chỉ là thời gian dài ngắn thôi.

Ở Cung kiều hoan nhin không được lộ ra tươi cười thời điểm, Đường Niệm Niệm nói: “Nhớ rõ nhiều cho bọn hắn an bài khách nhân.”

Ở Đường Niệm Niệm trong mắt, Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa đã hoàn toàn trở thành nàng gom tiền công cụ.

Cung kiều hoan nghe thế câu nói, khóe mắt nhin không được nhẹ nhàng run rẩy một chút. Người quen biết hẳn đều nói hẳn người này dám đua dám đánh cuộc hình cùng kẻ điên, chính là nếu nói thật kẻ điên, hẳn cảm thấy chính mình căn bản là vô pháp cùng Đường Niệm Niệm so sánh với.

Đem thanh liên đạo thể Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung gia tộc gia chủ Mộ Dung Càn Hoa lấy tới bán tiền, vẫn là lấy đảm đương làm lô đỉnh tới bán tiền. Như vậy hành động quá điên cuồng, điên cuồng đến liên hẳn cũng nhin không được hưng phấn lên.

Cung kiều hoan không khỏi triều Đường Niệm Niệm dưới chân Mộ Dung Càn Hoa nhìn lại, liếc mắt một cái liền vừa vặn đối thượng Mộ Dung Càn Hoa tầm mắt. Cũng không biết Mộ Dung Càn Hoa rốt cuộc là từ khi nào liền nhìn hẳn, kia ánh mắt màu đỏ tươi một mảnh, tràn ngập âm ngoan bạo ngược, tựa hồ chỉ cần hẳn có thể nhúc nhích hạ, tuyệt đối sẽ trước tiên xông lên xé nát hẳn.

Cung kiều hoan thân hình bản năng run rẩy hạ, đây chính là tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc Mộ Dung gia tộc gia chủ Mộ Dung Càn Hoa a. Ở hôm nay phía trước người này chính là liền xem chính mình liếc mắt một cái đều khinh thường tuyệt đỉnh nhân vật, lúc này lại là sắp liền phải trở thành chính mình thuộc hạ lô đỉnh, hoàn toàn bị chính mình khống chế, chính mình như thế nào khuất đánh đùa bốn đều có thể.

“Kinh Hồng tiên tử.” Cung kiều hoan liếm liếm có chút khô khốc cánh môi, cố nén trong lòng hưng phấn cùng sợ hãi cùng tồn tại phức tạp tâm tình, đối Đường Niệm Niệm lại lần nữa cung hạ thân khu, thành khẩn nói: “Nếu Kinh Hồng tiên tử đã đáp ứng, có chút lời nói tiểu nhân liền nói rõ. Cái này Kinh Hồng tiên tử cũng biết Mộ Dung gia tộc không phải tiểu gia tộc, hiện giờ tiểu nhân nếu là tiếp thu Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung gia chủ nói, đối Mộ Dung gia tộc danh vọng có cực đại ảnh hưởng, đến lúc đó nhất định sẽ chiêu đến vô tận sát họa. Cho nên.....” Lời nói này nơi này tạm dừng.

Đường Niệm Niệm không có cùng hẳn thay đổi tâm tư, “Cho nên?”

Cung kiều hoan nhìn ra Đường Niệm Niệm không kiên nhẫn, này cũng biết thú không có uyển chuyển, nói thẳng nói: “Tiểu nhân muốn Kinh Hồng tiên tử một cái hứa hẹn, một cái có thể bảo vệ tiểu nhân tánh mạng hứa hẹn.” Ngôn ngữ thời điểm, hấn giơ ra bàn tay, ở hấn trong lòng bàn tay xuất hiện một khối ngọc giản, “Ta muốn đem lúc này Kinh Hồng tiên tử lời nói hứa hẹn ký lục trở thành ngọc giản, lấy này làm Kinh Hồng tiên tử sở cấp tín vật, còn thỉnh Kinh Hồng tiên tử nhận lời.”

Cung kiều hoan tâm tình phi thường khẩn trương, tuy rằng hấn nói chuyện nói đạo lý rõ ràng, hơn nữa vững vàng có lẽ. Chính là chỉ cần chính hấn biết hấn hiện tại trong lòng khẩn trương, khẩn trương đặc thủ chưởng đều đã ra một tay tâm mồ hôi, ở trong tay cầm ngọc giản đều giống như trở nên có chút hoạt không lưu thủ.

Đường Niệm Niệm nhìn mắt trong tay hấn ngọc giản, nhàn nhạt nói: “Ta sẽ không bảo hộ ngươi.”

Cung kiều hoan cùng nàng không thân chẳng quen, hiện giờ bọn họ cũng bất quá là giao dịch quan hệ, nàng cũng không sẽ bởi vậy liền đi bảo hộ Cung kiều hoan. Nếu Cung kiều hoan thật sự bị giết nói, như vậy nàng giống nhau có thể đi tìm khác thanh lâu môn phái, chỉ là có chút phiền toái thôi.

Bất quá, Đường Niệm Niệm cũng đích xác không thích phiền toái.

Cung kiều hoan nghe được Đường Niệm Niệm kia lãnh đạm lời nói, trong lòng tựa hồ bị hung hăng va chạm một chút, sắc mặt có chút tái nhợt.

Hấn không nghĩ từ bỏ lần này cơ hội, chính là nơi này nguy cấp thật sự quá lớn. Hấn cũng không tưởng bởi vậy bỏ mạng, chính là cũng không nghĩ cứ như vậy thất lạc lần này kỳ ngộ.

“Kinh Hồng tiên tử.” Cung kiều hoan cắn răng, hấn còn muốn tiếp tục nắm chắc, “Này kỳ thật đối Kinh Hồng tiên tử cũng không khó, chỉ cần Kinh Hồng tiên tử nguyện ý đem tiểu nhân thu làm cấp dưới, làm Kinh Hồng tiên tử cấp dưới, bằng vào Kinh Hồng tiên tử cùng

Tuyết Diên tôn chủ ở tiên nguyên uy hiếp lực, rất nhiều người cũng không dám đối tiểu nhân ra tay. Chỉ cần Kinh Hồng tiên tử một tiếng mệnh thượng hứa hẹn thôi.”

Lời tuy nhiên nói đơn giản, bất quá trên thực tế người tu tiên mệnh thượng hứa hẹn nhưng đều là cần thiết tầm mắt, nếu bằng không liền sẽ trở thành chính mình tu luyện con đường nghiệp chướng trở ngại.

Đường Niệm Niệm nhìn Cung kiều hoan, lắc lắc đầu.

Một khi hứa hẹn Cung kiều hoan là nàng cấp dưới nói, ở nàng xem ra liền cùng cấp là nàng người.

Cung kiều hoan sắc mặt có chút cứng đờ, trong lòng rối rắm không thôi. Chẳng lẽ thật sự muốn từ bỏ lần này này bút giao dịch, không nói phía trước chính mình nói nhiều như vậy, làm như vậy nhiều nỗ lực cứ như vậy không có. Nếu chính mình thật sự cứ như vậy không làm này bút giao dịch nói, Đường Niệm Niệm có thể hay không một cái khó chịu dưới liền giết chính mình còn cái là vấn đề.

“Ha ha ha ha ha!” Khàn khàn cuồng tiếu thanh đột nhiên vang lên, tới đến Đường Niệm Niệm dưới chân Mộ Dung Càn Hoa.

Mộ Dung Càn Hoa mở to màu đỏ tươi đôi mắt lạnh lùng nhìn Cung kiều hoan hư ảnh, dữ tợn nói: “Năm thân nhân dám đua là chuyện tốt, bất quá làm việc cuồng vọng mất đi lý trí đúng mực đã có thể không tốt, người có thể tưởng tượng rõ ràng nếu là đáp ứng rồi này yêu nữ sẽ chiêu đến Mộ Dung gia tộc thế nào trả thù?”

Mộ Dung Càn Hoa mặt ngoài nhìn qua tràn ngập tự tin, chính là ở hấn trong lòng trên thực tế cũng có hoảng sợ.

Bị bán đi tiên nguyên thanh lâu môn phái hợp hoan cốc làm lô đỉnh?

Nếu chuyện này thật sự làm thành nói, như vậy Mộ Dung gia tộc thanh danh liền thật sự toàn huỷ hoại. Chẳng sợ hấn chỉ là đi hợp hoan cốc gây người một ngày, làm một ngày lô đỉnh đã bị Mộ Dung

gia tộc cấp cứu trở về, chính là này tuyệt đối đủ để trở thành hấn Mộ Dung Càn Hoa lớn nhất vết nhơ, đồng thời cũng là Mộ Dung gia tộc lịch sử tới nay lớn nhất vết nhơ, cái này vết nhơ chẳng sợ nhiều ít năm tháng đều không thể rửa sạch sẽ.

Mộ Dung Càn Hoa biết lấy Đường Niệm Niệm tính tình, loại này điên cuồng sự tình nàng tuyệt đối nói được đến làm đến. Nếu nàng đã làm quyết định, như vậy vô luận chính mình như thế nào đi uy hiếp gào rống, Đường Niệm Niệm đều sẽ không có bất luận cái gì phản hồi chần chừ. Cho nên hấn mới từ Cung kiều hoan trên người vào tay, vô luận ở Cung kiều hoan lúc sau Đường Niệm Niệm có thể hay không tìm mặt khác thanh lâu môn phái bán người, kia cũng là chuyện sau đó, ít nhất có thể cho hấn một chút thoát đi thời gian cùng cơ hội.

Mộ Dung Càn Hoa uy hiếp lời nói đối với Cung kiều hoan không phải không có tác dụng, rốt cuộc cùng toàn bộ Mộ Dung gia tộc so sánh với, hấn thực sự là một cái lên không được mặt bàn tiểu nhân vật.

Tiểu nhân vật?

Lên không được mặt bàn?

Cung kiều hoan vì chính mình nghĩ đến chân tướng cảm thấy tức giận không cam lòng. Dựa vào cái gì chính mình nhất định phải kia lên không được mặt bàn tiểu nhân vật? Đơn giản là đồng nhân bất đồng mệnh, sinh không hợp khi, không có sinh ở phú quý gia tộc sao.

Tưởng hấn một đường mà đến, bất quá hai trăm năm thời gian đi đến hợp hoan cốc bị người ngàn năm đều không có biện pháp đi đến vị trí, này đó còn chưa đủ chứng minh hấn bản lĩnh sao?

Cung kiều hoan cắn răng, không có đáp lại Mộ Dung Càn Hoa lời nói, chính diện đối Đường Niệm Niệm nói: “Kính Hồng tiên tử, Mộ Dung gia chủ nói ngài cũng nghe thấy. Chính như Mộ Dung gia chủ lời nói, lấy Mộ Dung gia tộc bản lĩnh, sẽ không mặc kệ gia tộc gia chủ cùng đại tiểu thư sa đọa thành lô đỉnh, lần này Kính Hồng tiên tử

đưa bọn họ bán cái ta, nếu ta đã chết. Kinh Hồng tiên tử lại đưa bọn họ bắt lấy bán cho mặt khác thanh lâu môn phái, Mộ Dung gia tộc người đồng dạng vẫn là sẽ ra tay đem tiếp theo cái tiếp nhận người cấp giết, đến lúc đó Kinh Hồng tiên tử chẳng lẽ lại muốn ra tay đưa bọn họ trả trả về? Này hay là không phải quá phiền toái sao?”

Mộ Dung Càn Hoa nghe được Cung kiều hoan lời nói liền biết hẳn thế nhưng còn không tính toán từ bỏ, tưởng hẳn như vậy một tiểu nhân vật thế nhưng thật sự dám mua bọn họ hai cha con đi làm lô đĩnh? Giận cực muốn nói chuyện, lại là giận cực công tâm, lời nói còn không có nói ra, một búng máu trước phun tới.

Đường Niệm Niệm kịp thời thi triển năng lượng, mới miễn với hẳn máu tươi nhiễm ô ứ chính mình vạt áo cùng giày.

Cung kiều hoan lời nói không thể không nói đích xác nói trúng rồi Đường Niệm Niệm tâm tư, nàng thực sự không thích như vậy phiền toái.

“Ta vô tâm tư cùng nghĩa vụ đi bảo hộ người.” Đường Niệm Niệm nhưng không muốn làm bút giao dịch còn muốn đi tiêu phí chính mình tâm tư đi bảo hộ một cái chính mình không thêm để ý người. Ở Cung kiều hoan âm đạm xuống dưới dưới ánh mắt, Đường Niệm Niệm tiếp tục nói: “Bất quá, nếu có người bởi vậy giết người lời nói, ta sẽ đem giết người người còn có hẳn tương quan người toàn bộ giết chết.”

“Ân?” Vốn dĩ đã đánh mất hy vọng Cung kiều hoan nghe thế câu nói, nhin không được giạt mình.

Bất quá thực mau hẳn liền lấy lại tinh thần trí, phản ứng lại đây Đường Niệm Niệm nói gì đó lời nói lúc sau, trong tay ngọc giản tản mát ra oánh oánh ngọc thạch quang huy, đối Đường Niệm Niệm cố nén vui mừng hưng phấn nói: “Kinh Hồng tiên tử ngài vừa mới nói câu kia hứa hẹn, có không nói lại lần nữa? Đề thượng tiểu nhân tên, Cung kiều hoan.”

Đường Niệm Niệm quét mắt trong tay hấn ngọc giản, trực tiếp bình tĩnh lại lần nữa lặp lại chính mình vừa mới lời nói, “Nếu có người giết người Cung kiều hoan nói, ta sẽ đem giết người người người còn có hấn tương quan người toàn bộ giết chết.”

Giết người đối với Đường Niệm Niệm tới nói là đơn giản nhất bất quá sự tình, ở nàng xem ra chân chính làm nàng không mừng người, nàng sẽ không giết còn hội phí tâm tư đi tra tấn. Chỉ có không liên quan người, nàng mới có thể dùng nhất gọn gàng dứt khoát thủ đoạn đi giải quyết.

Đường Niệm Niệm không có tâm tư đi bảo hộ Cung kiều hoan, bất quá nếu cùng nàng làm thành giao dịch, nàng nhưng thật ra có thể giúp hấn giải quyết sinh tử kẻ thù.

Nàng đã quyết định, nếu ở nàng trả thù Mộ Dung gia tộc thời điểm, Mộ Dung gia tộc còn có tâm tư đi tìm Cung kiều hoan phiền toái. Cung kiều hoan lại thật sự dễ dàng như vậy bị người giết chết nói, như vậy nàng liền cấp đem đã chết người của hấn giết chết sau, lại đem Mộ Dung Càn Hoa cùng Mộ Dung ngưng thật giao cho Viên gia, làm Viên gia khai một nhà đỉnh cửa lò phái được.

Dù sao Viên gia vốn chính là dược tu gia tộc, đối với đỉnh lò đan dược luyện chế hấn là không ngừng lời nói hạ mới là, nếu bọn họ không có loại này đan dược đan phương cùng lò đỉnh luyện chế công pháp nói, nàng có thể cho bọn hấn.

Đường Niệm Niệm ý tưởng là tốt, bất quá nếu kêu Viên Càn Nhiên đã biết nàng trong lòng tính toán nói, chỉ sợ thật sự không biết nên giận hay nên cười.

Viên gia chính là chính chính đáng đáng chính phái dược tu gia tộc, Đường Niệm Niệm thế nhưng có tính toán làm Viên gia tới khai đỉnh cửa lò phái? Đây rốt cuộc là sa đọa vẫn là tiến bộ?

Nhưng mà nếu sự tình thật sự tiến triển thành Đường Niệm Niệm tưởng nói như vậy, chẳng sợ Viên Càn Nhiên cự tiếp Đường Niệm Niệm cũng sẽ không thỏa hiệp. Ở trong mắt nàng, Viên gia đã sớm

là nàng đồ vật, thuộc về nàng đồ vật chẳng lẽ nàng liền như thế nào sử dụng đều phải bị trói buộc không cho phép nói, như vậy nàng thà rằng không cần.

Đường Niệm Niệm lời nói bị Cung kiều hoan hoàn chỉnh ký lục ở ngọc giản bên trong, Cung kiều hoan trên mặt cũng rất cuộc ngăn không được tươi cười. Chỉ bằng cái này ngọc giản, Đường Niệm Niệm theo như lời những lời này, đối Cung kiều hoan tới nói chính là một kiện không gì sánh được bảo hộ phù.

Chẳng sợ Đường Niệm Niệm không có đáp ứng thu hấn vì cấp dưới, bất quá chỉ bằng những lời này ngữ liền đủ để chứng minh hấn cùng Đường Niệm Niệm có quan hệ, tiên nguyên tiên duệ nhóm nhưng đều đa tâm mắt. Ai cũng sẽ không lấy chính mình tánh mạng cùng tương quan nhân tính mệnh nói giỡn.

Cung kiều hoan thật cẩn thận đem ngọc giản thu vào chính mình túi Càn Khôn, đối Đường Niệm Niệm cung kính cực kỳ cười nói: “Nghe tiểu tam tử nói hấn cùng Kinh Hồng tiên tử gặp nhau khi là ở giới hạ thành dung khách tửu lâu, tiểu nhân này liền đi trước nơi này vào ở chờ Kinh Hồng tiên tử đã đến.”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu, sau đó phát tay. Trước mặt Cung kiều hoan thân ảnh liền biến mất không thấy.

“Yêu nữ, ngươi không chết tử tế được! Không chết tử tế được ——!” Tận mắt nhìn thấy người khác lấy chính mình làm giao dịch, vẫn là cầm đi làm tiên nguyên địa vị nhất phía dưới lô đỉnh giao dịch, thân là phía trước vẫn là vạn người phía trên Mộ Dung gia tộc gia chủ Mộ Dung Càn Hoa đã chịu đả kích có thể nghĩ.

Đường Niệm Niệm dùng giày ‘ôn nhu’ dẫm dẫm Mộ Dung Càn Hoa đầu, “Yên tâm, có Mộ Dung ngưng thật bồi ngươi, sẽ không tịch mịch.”

“Phốc!” Mộ Dung Càn Hoa ở như vậy ‘ôn nhu’ đối đãi hạ, lại nghe được kia ‘thiện giải nhân ý’ lời nói, một hơi huyết lại lần nữa không có nhịn xuống phun ra tới.

Đường Niệm Niệm nhìn Mộ Dung Càn Hoa héo rút xám trắng thần sắc, đối vạn Hư Đăng Yêu Đăng làm cái thủ thế.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng chậm rãi co rút lại.

Bên ngoài.

“Động, động, kia lục đăng động!” Nổi danh tiên duệ nhất mắt sắc nhìn đến vạn Hư Đăng Yêu Đăng biến hóa.

Ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng chung quanh giăng co Viên gia người cùng Mộ Dung gia tộc nhân mã thượng đều lộ ra cẩn thận thần sắc.

Vô số người nhìn chăm chú dưới, một chút dám tiến mọi người đôi mắt trong tầm mắt là kia một mặt động lòng người tịnh bạch.

“Niệm Niệm.” Viên Càn Nhiên nhìn thấy Đường Niệm Niệm thân ảnh, cẩn thận quan khán năng toàn thân sau, phát hiện năng trên người không thấy cái gì tổn thương sau, trên mặt liền lộ ra ôn hòa tươi cười.

Ánh mắt không dấu vết nhìn mắt Đường Niệm Niệm bên người một người cao xanh biếc cầu mây.

Đường Niệm Niệm thân ảnh là xuất hiện, chỉ là Mộ Dung Càn Hoa thân ảnh lại không thấy bóng dáng. Chỉ có ở năng bên cạnh một người cao lớn màu xanh biếc dây đăng hình cầu, hoàn toàn dùng vô số xanh biếc dây đăng quấn quanh mà thành hình cầu.

Đường Niệm Niệm nhìn mắt Viên Càn Nhiên, đối bên cạnh Mộ Dung gia tộc nhìn như không thấy. Giương mắt liền nhìn trên bầu trời trăm trượng hắc long, còn có như cũ còn không có tiêu tán đen đặc mây đen.

“Yêu..... Kinh Hồng tiên tử.” Mộ Dung gia tộc tam trưởng lão cẩn thận quan sát chung quanh, như cũ nhìn không thấy Mộ Dung Càn Hoa thân ảnh, cũng không có nhận được bất luận cái gì Mộ Dung Càn Hoa truyền lệnh lúc sau. Hấn ánh mắt liền dừng ở Đường Niệm

Niệm bên người một người cao cầu mây thượng, đối Đường Niệm Niệm trầm giọng chất vấn: “Không biết gia chủ ở nơi nào?”

Đường Niệm Niệm xem đều không có xem bọn họ, càng đừng để ý tới.

“Tam trưởng lão, hà tất cùng nàng vô nghĩa! Gia chủ nhất định bị nàng cấp tai họa!” Cái kia tính tình táo bạo Mộ Dung gia tộc nhân lạnh giọng kêu lên.

Chỉ là hần này lời nói vừa mới nói ra liền hồi hận, thả xem chung quanh vô số tiên duệ nhóm kia hài hước cười nhạo ánh mắt liền biết hần nói chút cái gì gì lời nói.

Mộ Dung gia tộc gia chủ Mộ Dung Càn Hoa bị Đường Niệm Niệm cấp tai họa?

Này tuyệt đối không phải đáng giá kiêu ngạo nói ra sự tình.

Này căn bản chính là hung hăng trừu Mộ Dung gia tộc thể diện.

Tam trưởng lão thật hận không thể đem cái này không lựa lời gia hỏa cấp hung hăng rút về Mộ Dung gia tộc hình phòng đi.

“Kinh Hồng tiên tử, đại gia đều là tiên duệ, hiện giờ đúng là ma nhân xâm lấn giết hại tiên duệ nguy hiểm thời cơ, còn thỉnh Kinh Hồng tiên tử trước buông hai nhà ân oán, đem gia chủ hướng đi báo cho ta chờ.” Tam trưởng lão chịu đựng phệ tâm lửa giận cùng ghen ghét, đối Đường Niệm Niệm như thế thành khẩn nói.

“Xuy!”

“Ha hả!”

Từng đợt tràn ngập hài hước cùng trào phúng tiếng cười từ bốn phía tiên duệ trong miệng truyền ra tới.

Hiện tại nói này đó đạo lý lớn? Vừa mới cũng không biết là ai nói bọn họ này đó tiên duệ chết sống cùng bọn họ Mộ Dung gia tộc

không quan hệ?

Hồng ——

Thật lớn hỏa lãng nhằm phía Mộ Dung gia tộc tam trưởng lão.

Tam trưởng lão hiển nhiên bị khiếp sợ, chật vật tránh né, tuy rằng không có gì đại tổn thương, kia một đầu hắc bạch giao nhau đầu tóc lại bị thiêu gần nửa, có chút không có bị thiêu hủy lại bị sóng nhiệt cấp đảo qua, toàn bộ đều bị cực nóng cấp năng đến uốn lượn, hình thành một cái cổ quái tóc quăn đầu trọc.

“Ha ha ha ha ha!” Tiếng cười to âm từ bốn phương tám hướng truyền ra tới.

Mộ Dung gia tộc tam trưởng lão sắc mặt nháy mắt xanh mét, trong tay thanh lôi lập loè, nhìn dáng vẻ liền tính toán đối Đường Niệm Niệm động thủ.

Lúc này, Đường Niệm Niệm vừa lúc quay đầu triều hấn xem ra, ánh mắt vô tình lãnh đạm không ngừng đem hấn còn có toàn bộ Mộ Dung gia tộc nhân mã xem tiến trong mắt, “Lại sảo nói, giết các người.”

Nhàn nhạt một câu, tam trưởng lão trên trán gân xanh một đột một đột, cuối cùng trong tay thanh lôi biến mất.

Đường đường một cái Mộ Dung gia tộc thế nhưng bị một nữ tử một câu cấp áp chế đến liền lời nói cũng không dám nói?

Một màn này làm chung quanh vô số tuổi trẻ tiên duệ đặc biệt là những cái đó không môn không phái tán tu tiếng cười lớn hơn nữa. Tưởng hấn dĩ vãng Mộ Dung gia tộc ngày thường kiêu ngạo quán, bọn họ những người này ở Mộ Dung gia tộc đệ tử trước mặt liền eo đều nâng không đứng dậy, hôm nay có người ở mặt trên đỉnh, bọn họ tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội hảo hảo hỏi báo ngày xưa chịu quá coi khinh đối đãi.

“Lợi hại, quá lợi hại!” Ở Viên Cần Nhiên phía sau Viên gia đệ tử bên trong, Viên Diệu lục hai mắt lóe sáng vô cùng nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, đôi tay nắm chặt, thấp giọng hưng phấn lẩm bẩm.

Viên Mộc Đằng ánh mắt lập loè nhìn ở vạn người bên trong độc nhưng mà lập thân ảnh, ánh mắt mang theo tự hào kiêu ngạo cùng âm đạm.

Viên tố cảm thấp thấp hừ một tiếng, bỏ qua một bên đầu đi.

Ở vô số tiên duệ nhìn chăm chú hạ, Đường Niệm Niệm chỉ là ngẩng đầu nhìn không trung nòng hậu mây đen lốc xoáy chỗ, ai cũng nhìn ra được tới nàng trong lòng tự Tư Lăng Cô Hồng.

“Mau xem! Lốc xoáy thu nhỏ, ma nhân đang chạy trốn!”

Chính như lời này theo như lời, không trung nòng hậu mây đen thượng hình thành lốc xoáy đang ở chậm rãi thu nhỏ lại, không trung bị hắc long hành hạ đến chết ma nhân nhóm bắt đầu chạy trốn. Đây đó tàn lưu ma nhân nhóm cũng không cố đều là ma tu sinh tử, các đều một mình triều một phương hướng thoát đi, làm mọi người căn bản là không có cách nào đưa bọn họ một lưới bắt hết.

Bất quá lần này Tân Tú Lôi Đài Tái tồn tại, làm vô số trẻ tuổi tiên duệ tụ tập ở chỗ này, cũng làm không ít thế hệ trước tiên duệ tụ tập ở chỗ này.

Lần này ma nhân khắp nơi chạy trốn, này đó thế hệ trước tiên duệ nhóm tự nhiên sẽ không mặc kệ bọn họ thoát đi, cũng đi theo này đó ma nhân thân ảnh đuổi giết đi lên.

Nòng hậu mây đen bắt đầu dần dần giảm đạm, theo mây đen giảm đạm cũng làm chúng tiên duệ nhóm thấy được bên trong mơ hồ cảnh tượng.

Bất tường mịt mờ huyết hồng quang mang ở mây đen chỗ sâu trong lập loè, vô số đỏ như máu tia chớp giống nhau huyết quang ở mây

đen trung bò động đi qua, này đó huyết quang cũng không phải không có mục đích tính, mỗi một lần huyết quang lập loè liền đem mây đen cấp chiếu sáng lên, từ trong nháy mắt kia ánh sáng có thể thấy mơ hồ màu trắng thân ảnh giống như du long ở mây đen trung hành tẩu.

Mỗi người đều biết này nói mơ hồ bóng trắng là Tư Lăng Cô Hồng.

Rõ ràng nhìn không tới hấn dung nhan hấn hành vi, chỉ có thể từ khi đó ẩn khi hiện mơ hồ thân ảnh, đã có thể như vậy một đạo thân ảnh khiến cho người mặc danh sinh ra một cỗ chỉ nhưng ngược nhìn kính sợ.

Rống ——

Rống ngâm động thiên.

Hắc long trăm trượng thân ảnh xoay quanh nhảy vào yếu bớt mây đen bên trong.

Hắc long thân ảnh vốn chính là đen nhánh đến cơ hồ phát ra u lam ánh sáng, ở mây đen trung cũng không thấy được, bất quá bằng vào nó thật lớn thân hình xoay quanh du đãng, liền đem mây đen cấp kéo lên, giống như kia trong truyền thuyết đã phi thăng hóa thành tiên thú linh long bố vân thi vũ chi thể.

Đường Niệm Niệm nhìn một hồi, hai mắt lập loè, tràn ra vừa lòng tươi cười.

Nàng đã biết, Tư Lăng Cô Hồng cũng không có bị thương.

“Ân?” Mây đen sắp tan đi, Tư Lăng Cô Hồng cũng sắp đem kia bất tường huyết quang đồ vật cấp giải quyết, Đường Niệm Niệm ánh mắt bị một chỗ dị biến hấp dẫn.

Tâm tư vừa động, Đường Niệm Niệm thân ảnh liền tại chỗ biến mất không thấy, làm Viên Càn Nhiên cùng Mộ Dung gia tộc người đều kinh sửng sốt. Chỉ là Đường Niệm Niệm biến mất quá đột nhiên, bốn

phía người lại nhiều như vậy, vô luận bọn họ thấy thế nào cũng nhất thời tìm không thấy Đường Niệm Niệm nơi.

Mộ Dung gia tộc tam trưởng lão ánh mắt chợt lóe, thấy được còn ở chỗ cũ vạn Hư Đăng Yêu Đăng cầu mây.

Từ Đường Niệm Niệm cùng cái này cầu mây xuất hiện lúc sau, hẳn liền ở suy đoán Mộ Dung Càn Hoa nơi đi, lớn nhất khả năng chính là cái này cầu mây bên trong.

Hiện tại thừa dịp Đường Niệm Niệm không thấy, Tư Lăng Cô Hồng cũng còn ở mây đen bên trong, cứu ra Mộ Dung Càn Hoa là mấu chốt.

Tam trưởng lão truyền âm cấp chung quanh Mộ Dung gia tộc những người khác, sau đó mấy người cùng nhau đột nhiên động thủ.

Chỉ là trời không chiều lòng người, Mộ Dung gia tộc người động thủ thời điểm, Viên Càn Nhiên đám người cũng động thủ.

Hai bên nhân mã năng lượng đối đâm, một chút bùng nổ thật lớn thanh âm khiến cho vô số tiên duệ chú ý.

“Các người!” Tam trưởng lão thấy chính mình này phương người tập kích bất ngờ không có thành công, tức khắc sắc mặt âm trầm.

“Ha hả, thừa dịp Niệm Niệm rời đi động Niệm Niệm đồ vật, Mộ Dung gia tộc người thật đúng là càng ngày càng không bắt kham.” Viên Càn Nhiên nhàn nhạt cười nói, đối mặt đối phương âm lãnh ánh mắt, chút nào không lùi.

Mộ Dung gia tộc người có thể chú ý tới địa phương, Viên Càn Nhiên lại như thế nào sẽ chú ý không đến. Ở Mộ Dung gia tộc tam trưởng lão truyền âm cấp đồng lõa thời điểm, Viên Càn Nhiên cũng ra lệnh, cẩn thận chú ý bọn họ hành động, chỉ cần một phát hiện dị động liền động thủ.

Hai người giằng co thời điểm, Vạn Hư Đăng Yêu Đăng chính mình đã động.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng chỉ cần chủ mạch bất tử, dây đàng là vô cùng vô tận. Như cũ bao vây lấy Mộ Dung Càn Hoa đồng thời, còn phân ra mấy chục điều dây đàng nhằm phía Mộ Dung gia tộc nhân mã.

Ở trường thành kỳ nó tính tình táo bạo, hai người năng lượng đối đâm thời điểm tuy rằng không có thương tổn đến nó, chính là dư ba vẫn là rước lấy nó bất mãn.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng biết Viên Càn Nhiên là Đường Niệm Niệm người, đương nhiên sẽ không tìm bọn họ hết giận, này tập kích mục tiêu tự nhiên chính là Mộ Dung gia tộc người.

“Yêu đàng nhận lấy cái chết!” Mộ Dung gia tộc tam trưởng lão phát hiện Vạn Hư Đăng Yêu Đăng tập kích vừa mừng vừa sợ. Kinh Vạn Hư Đăng Yêu Đăng linh trí cùng khùng bố, hỉ nó động thủ trước, như vậy bọn họ Mộ Dung gia tộc người đối nó động thủ cũng là đương nhiên.

“Gia chủ, này?” Viên Tế Dân nhìn về phía Viên Càn Nhiên.

Viên Càn Nhiên nói: “Động thủ.”

“Đúng vậy.” mọi người tuân lệnh, Viên tục sinh trên mặt biểu tình nhất dữ tợn hưng phấn.

Viên gia cùng Mộ Dung gia tộc động thủ tuy rằng bị vô số tiên duệ xem ở trong mắt, nhưng là ai cũng không có đi ngăn cản, cũng không có người đi trợ giúp bất luận cái gì một phương.

Rất ít người chú ý tới ở vô giới sơn trang càn khôn bàn phía dưới rộng lớn Kiếm Trùng nơi nào đó, vô số đoạn kiếm hoặc là rỉ sét loang lổ linh kiếm cắm ở thổ địa thượng, lộn xộn, giống như vô số cỏ dại hằng sinh.

Nơi này ánh sáng ảm đạm, không khí hoang vắng.

Đường Niệm Niệm thân ảnh đột nhiên xuất hiện, trắng nõn váy áo giống như lưu vân phát phối.

Chân đạp giữa không trung, nhìn trước mắt cách đó không xa một cái ma nhân chính ghé vào một người trên người, nhìn dáng vẻ tựa hồ muốn cắn nuốt người này tinh huyết. Bất quá thực mau phát sinh một màn đánh vỡ cái này suy đoán, chỉ thấy cái này ma nhân Linh Hải nháy ra một cái màu đen nguyên thần, sau đó cực nhanh chui vào dưới thân người giữa mày Linh Hải.

Từ nơi này có thể thấy được này ma nhân thể nhưng là tưởng đoạt xá dưới thân người thân thể.

“Cạc cạc cạc ca, Bắc Minh thái tử? Vô luận chính là này thiên tư quyết định thân thể vẫn là này biến cả tâm đều sắp thuộc về bản tôn, diễn gia thủy diễn pháp thuật, thành tiên hy vọng, cạc cạc cạc ca!”

Từ những lời này biết được chân tướng nếu để cho người khác nghe được nói nhất định sẽ chấn động, tên này ma tu thể nhưng là Hợp Thể kỳ đại tôn, ở hán dưới thân áp chế người, còn vọng tưởng đoạt xá người thể nhưng là Bắc Minh bí cảnh diễn gia thái tử, Cung Cẩn Mặc.

Chuyện này lại nói tiếp cũng là trùng hợp, Cung Cẩn Mặc bị Tư Lăng Cô Hồng bị trọng thương đánh ra lời dài, vẫn luôn rơi xuống tới rồi cái này hẻo lánh địa phương. Còn không có chờ diễn gia người tìm được hán, ma nhân xâm lấn cũng đã tới, toàn bộ Kiếm Trủng nơi đều là hỗn loạn một mảnh.

Cung Cẩn Mặc thân bị trọng thương, hơn nữa phía trước sử dụng biến cả tâm bí pháp, khiến cho hán căn bản là vô pháp nhúc nhích, hơi thở cơ hồ toàn vô, liền diễn gia người đều không thể phát hiện hán tung tích.

Vốn dĩ hấn tưởng mau chóng hồi phục, chính là một cái ma tu lại vừa vắn đáp xuống ở hấn nơi địa phương, phát hiện hấn tồn tại.

Ngay sau đó, liền đã xảy ra hiện tại này hợp thể đại tôn muốn đoạt xá hấn thân thể sự tình.

Đôi mắt như vậy nguy cơ, Cung Cẩn Mặc trong mắt lãnh ngạo không giảm, nháp môi cánh môi, không có phát ra một tiếng đau hô, đáy mắt hiện lên một sợi khinh thường.

Nếu cái này ma tu trực tiếp ra tay giết hấn nói, có lẽ hấn còn có điểm nguy hiểm, chính là cứ nhiên muốn đoạt xá, thật là.....

“Ngu ngốc.” Một tiếng nữ tử thanh thúy thanh âm truyền đến, vừa lúc đối thượng Cung Cẩn Mặc trong lòng ý tưởng.

Cung Cẩn Mặc ngây ra, trong tầm mắt nhìn đến phía trên phi thường tiếp cận nữ tử tuyệt sắc dung tư, nhất thời thể nhưng có loại bừng tỉnh nếu mộng hư ảo cảm.

Này trong nháy mắt thất thần thiếu chút nữa làm ma tu Nguyên Anh lấy được tiên cơ, Cung Cẩn Mặc kêu lên một tiếng, khoe miệng chảy ra máu tươi.

Đường Niệm Niệm liền ngòai xỏm Cung Cẩn Mặc bên người, phát tay đem trên người hấn ma tu thân thể mở ra, thiêu thành tro tàn.

Ma tu thân hình không thấy, Cung Cẩn Mặc lúc này bộ dáng liền hoàn toàn bại lộ ở Đường Niệm Niệm trước mặt.

Tóc tán loạn, mặt mang tinh tế, màu xanh lá song khâm áo choàng rách nát, hai cái cánh tay địa phương đều có thể thấy được lỗ thủng huyết nhục, đem màu xanh lá thuần tịnh quần áo đều cấp nhiễm đến dơ loạn bất kham, ở trên người hấn cơ hồ tất cả đều là miệng vết thương cùng máu tươi, ngực quần áo đều rách nát đến lộ ra bên trong trắng nõn nhiễm huyết ngực.

“Rõ ràng giết càng dễ dàng lại muốn đoạt xá.” Đường Niệm Niệm thất vọng lầm bầm.

Nếu ma tu giết Cung Cẩn Mặc nói, như vậy biến cả tâm thù hận tự nhiên là đối ma tu, đến lúc đó nàng liền còn có cơ hội làm biến cả tâm nhận chủ. Chẳng sợ đối chính mình vô dụng, nhưng là cũng có thể người bên cạnh, giống Mộc Linh Nhi như vậy hậu thiên mộc linh thể chất, cùng biến cả tâm tuy rằng không thể nói là tuyệt phối, nhưng là ít nhất hẳn là vẫn là có thể thân cận.

Chính là ma tu cố tình chính là không có giết trọng thương Cung Cẩn Mặc, ngược lại lòng tham đi đoạt xá Cung Cẩn Mặc thân thể.

“Biến cả tâm không phải bình thường linh bảo, linh bảo hộ chủ, lấy Hợp Thể kỳ tu vi đoạt xá cũng chỉ có thể là nguyên thần mất đi kết cục.” Đường Niệm Niệm nói thẳng ra ma tu làm như vậy sau sẽ cho chính mình mang đến hậu quả.

Nếu biến cả tâm là bình thường linh bảo, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không nhớ thương thương.

Giống như nàng có Lục Lục hộ chủ, giống nhau người tu tiên căn bản là không có khả năng đoạt xá nàng, chỉ cần dám can đảm làm như vậy chẳng qua là tìm chết thôi.

Cung Cẩn Mặc nghe Đường Niệm Niệm lầm bầm lâu bầu, ánh mắt lẳng lặng nhìn nàng.

Bởi vì Đường Niệm Niệm liền ngồi xổm hẳn bên người, cúi đầu nhìn hẳn, một đầu nhu thuận tóc đen cũng theo nàng cúi đầu động tác buông xuống xuống dưới, tỷ lệ phát quá hẳn khuôn mặt, mang đến ngựa xúc cảm.

Cung Cẩn Mặc ngón tay giật giật, hẳn có loại muốn duỗi tay bắt lấy nàng tóc đẹp xúc động, thật giống như bắt được nàng người này.

Lúc này hẳn trọng thương khó chịu, không ngừng là toàn thân đều đau đớn không thôi, hơn nữa ma tu đoạt xá, Linh Hải tranh đấu

mang đến đau đớn càng thêm kịch liệt. Ở như vậy kịch liệt thống khổ tra tấn hạ, hẳn nếu là một người cũng liền thôi, chính là Đường Niệm Niệm xuất hiện lại làm hẳn sinh ra một chút yếu ớt cảm giác.

Nhiều người như vậy, trước hết tìm được chính mình vẫn là nàng.

Cung Cẩm Mặc nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt, như vậy chuyên chú lóng lánh, lộ ra quan tâm sáng rọi.

Như vậy chuyên chú cùng quan tâm làm Cung Cẩm Mặc tâm âm, nhìn không được tưởng lộ ra tươi cười.

Nàng chung quy vẫn là quan tâm chính mình đi? Điều không phải là thật sự hoàn toàn không thêm để ý.

Này không thể không nói Cung Cẩm Mặc là thật sự hiểu làm, nếu Cung Cẩm Mặc biết Đường Niệm Niệm hiện tại ý tưởng nói, hẳn nhất định liền sẽ không nghĩ như vậy.

Đường Niệm Niệm lúc này nghiêm túc chuyên chú nhìn Cung Cẩm Mặc biểu tình cùng khí tức biến hóa, trong lòng thì tại tưởng, tuy rằng biến cả tâm đích xác không đơn giản, nhưng là vạn sự đều có cái vạn nhất, vạn nhất Cung Cẩm Mặc vô pháp thừa nhận thật lớn tra tấn mà linh hồn chết trước đâu? Kia biến cả tâm nói không chừng liền sẽ tùy chủ nhân chết đi không còn có cố kỵ đem ma tu nguyên thần tiêu diệt, đến lúc đó này hai người công quy về hết, biến cả tâm liền có thể bị chính mình lấy mất.

“Niệm Niệm.” Cung Cẩm Mặc chịu đựng thật lớn thống khổ, vẫn là đối Đường Niệm Niệm lộ ra một nụ cười, có chút yếu ớt lại ôn hi tươi cười, khàn khàn nói: “Ta không có việc gì, không cần lo lắng.”

Này tươi cười, cũng chỉ có ở Đường Niệm Niệm trước mặt, hẳn mới có thể hiển lộ.

Giờ khắc này, ở hẳn thừa nhận thật lớn thống khổ cùng nguy cấp thời điểm, nàng lại lẳng lặng bởi ở hẳn bên người.

Cái này làm cho Cung Cẩn Mặc trên mặt tươi cười thật lâu không tiêu tan, nhìn chăm chú vào Đường Niệm Niệm ánh mắt hóa tan ngày thường lãnh ngạo lạnh băng, có nhu hòa ba quang.

Đường Niệm Niệm nghe được hần lời nói, thủy nộn cánh môi hơi hơi một nhấp, biểu tình tựa hồ có chút không cao hứng, đáy mắt còn có điểm nghi hoặc.

Chẳng lẽ hần biết ta tính toán, cho nên ở khí ta?

Nàng như vậy biểu tình ở Cung Cẩn Mặc trong mắt, lại cảm thấy nàng là đã biết chính mình ở khẩu thị tâm phi cho nên không cao hứng, đúng là bởi vì quan tâm lo lắng chính mình mới có thể như thế.

Một cỗ dòng nước ấm thoán thượng Cung Cẩn Mặc nội tâm, vô luận là thân thể thượng đau đớn vẫn là Linh Hải tra tấn đều tựa hồ đều bị này cỗ dòng nước ấm làm nhạt. Cung Cẩn Mặc nhắm mắt lại, cảm thấy không tha, không tha này nữ tử chuyên chú quan tâm ánh mắt rời đi chính mình trên người. Chính là sớm tại nhiều năm trước, hần lựa chọn rời đi Đường gia rời đi bên người nàng trở lại đại biển mây thời điểm, bọn họ cũng đã bỏ lỡ.

Lại lần nữa mở to mắt, Cung Cẩn Mặc trên mặt thật giống như hồi quang phản chiếu giống nhau, tản mát ra sáng ngời sáng rọi, nhẹ giọng mỉm cười nói: “Ta thật sự không có việc gì, không cần lo lắng, không tin người liền ở ta bên người nhìn ta không có việc gì như thế nào?”

Lại bồi ta bên người một hồi, lại một hồi liền hảo.

Không có Tư Lăng Cô Hồng tồn tại, cũng không có Tư Lăng Cô Hồng hấp dẫn đi ánh mắt của người, chỉ nhìn ta.

“Thật sự không có việc gì?” Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn hần. Nàng suy nghĩ muốn hay không ra tay trợ kia ma tu giúp một tay, chính là linh bảo không bình thường, nếu như bị phát hiện nói, như vậy linh bảo mang thù, chỉ sợ sẽ thành ngọc vỡ còn hơn ngói lành,

cũng sẽ không thân cận bên người nàng người. Kia đã có thể uống phí tâm tư.

Đường Niệm Niệm hơi hơi nhú mày, cảm thấy thật phiền toái.

“Ân, thật sự không có việc gì.” Cung Cận Mặc thấp thấp lẩm bẩm ngữ. Trên đỉnh đầu cặp mắt kia quá sáng ngời nóng rực, giống như thế gian nhất sáng ngời thủy tinh sao trời, cái loại này lộng lẫy khuynh thế quang mang, đủ để hấp dẫn bất luận kẻ nào ánh mắt.

Đường Niệm Niệm phát hiện Cung Cận Mặc ánh mắt biến hóa, như vậy ôn nhu, giống như một uông nước suối. Như vậy ánh mắt cùng Tư Lăng Cô Hồng như vậy giống nhau, làm Đường Niệm Niệm xem đến không khỏi ngẩn ra.

Bất quá thực mau Đường Niệm Niệm liền hoàn hồn, sóng mắt liếm diễm lập loè.

Vô luận như thế nào giống, cũng không kịp Cô Hồng một phần vạn.

“Ngô!” Buồn ách thanh âm thỉnh linh xảy ra.

Đường Niệm Niệm lập tức nhìn về phía Cung Cận Mặc.

Tiếp xúc đến Đường Niệm Niệm ánh mắt, Cung Cận Mặc ánh mắt né tránh hạ. Vừa mới mới cùng nàng nói chính mình không có việc gì, không cần lo lắng. Lúc này lại khó chịu đến không có không chế được thanh âm, này căn bản chính là chính mình đánh vỡ chính mình hứa hẹn.

Một ngụm máu tươi đổ ở trong cổ họng, ngứa tới rồi cực hạn. Cung Cận Mặc lại cố nén không nhổ ra, chỉ vì không cho Đường Niệm Niệm lo lắng.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt đã trướng đến đỏ bừng tuấn mỹ dung nhan, cặp mắt kia bên trong ẩn nhẫn cùng thống khổ như vậy rõ ràng, cố tình còn thỉnh thoảng hướng chính mình đầu tới làm chính mình an tâm ánh mắt.

Như vậy quá mức minh bạch cùng kịch liệt tình cảm biểu lộ vừa lúc là Đường Niệm Niệm nhược điểm, ở như vậy dưới ánh mắt, Đường Niệm Niệm về điểm này nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của tâm tư cũng chậm rãi đăm đi xuống.

“Tưởng phun liền nhỏ ra.” Thon dài trắng nõn ngón tay chà xát Cung Cẩn Mặc duyên dáng yết hầu.

Yết hầu đã chịu như vậy đụng vào, hướng chi này đụng vào người vẫn là Đường Niệm Niệm, Cung Cẩn Mặc nhịn không được ngẩng ra, nảy lên yết hầu đục huyết liền một chút không có khống chế được phun đầy mặt.

“Phụt.” Nhìn Cung Cẩn Mặc vẻ mặt tràn ra huyết hoa, Đường Niệm Niệm ngẩng ra hạ, sau đó liền nhịn không được cười ra tiếng.

Này đột nhiên tràn ra tươi cười xán lạn giống như hạ hoa, trong nháy mắt thấp sáng toàn bộ tối tăm không gian.

Cung Cẩn Mặc chuyên chú nhìn, đột nhiên phát hiện dĩ vãng Đường Niệm Niệm đỡ phong nhược liễu, hư ảo suy yếu thân ảnh dần dần ở trong đầu đăm đi, cơ hồ rốt cuộc khó có thể tìm kiếm. Trước mắt này nữ tử dung mạo so dĩ vãng càng thêm minh diễm tuyệt mỹ, bức người ánh mắt, tươi cười như hoa, giống như tụ tập thiên địa sở hữu sinh cơ linh khí, như thế linh động tràn ngập sức sống.

Này cùng xa xăm trong trí nhớ nàng căn bản là hoàn toàn bất đồng, chẳng sợ hai người đứng chung một chỗ chỉ sợ cũng có thể đủ liếc mắt một cái liền nhận ra hai người bất đồng.

Đường Niệm Niệm cười một hồi, trên mặt ý cười còn không có tiêu tán. Thực mau nàng liền phát hiện Cung Cẩn Mặc trên người kia ma tu nguyên thần hơi thở càng lúc càng mờ nhạt, không cần bao lâu liền sẽ hoàn toàn bị mất đi.

Quả nhiên cùng nàng tưởng giống nhau, cái kia vạn nhất cũng không có xuất hiện.

Nhìn vẻ mặt huyết chạt vật Cung Cẩn Mặc, cặp kia không còn có nửa điểm che giấu, tràn ngập nồng đậm cảm tình hai tròng mắt.

Đường Niệm Niệm càng tới gần hẳn chút, vươn ra ngón tay chọc chọc hẳn trên trán biển cả tâm.

Chỉ thấy không biết có phải hay không đã chịu ma tu đoạt xá kích thích, lúc này biển cả tâm càng thêm thâm nhập Cung Cẩn Mặc huyết nhục, chỉ chừa ra một chút quang mang, thật giống như bị khai Thiên Nhãn giống nhau, một cái thật nhỏ tiêm tể màu xanh lam ánh sáng, như thế tôn quý lại thần bí.

“.....” Biển cả tâm có thể nói là cùng Cung Cẩn Mặc hoàn toàn nhất thể, lúc này Đường Niệm Niệm chọc biển cả tâm, ở Cung Cẩn Mặc cảm giác chính là tay nàng chỉ đụng vào ở hẳn huyết nhục, mang đến từng đợt rung động cảm giác.

Niệm Niệm.....

Rũ ở bên người tay giật giật, nhẹ nhàng nâng lên tới, muốn bắt lấy kia buông xuống ở chính mình khuôn mặt biên tóc đẹp.

“Tính.” Đường Niệm Niệm thu hồi chọc biển cả tâm ngón tay, nhìn chằm chằm Cung Cẩn Mặc cặp kia tràn ngập cảm tình đôi mắt, nhàn nhạt thanh âm lộ ra nghiêm túc, “Ta sẽ không lại nghĩ đoạt người biển cả tâm.”

Không phải chính mình trước sau không phải chính mình.

Biển cả tâm cùng Cung Cẩn Mặc có đặc thù liên hệ, ở vừa mới tiếp xúc thời điểm Đường Niệm Niệm liền miễn cảm cảm giác được.

Chính yếu chính là, Cung Cẩn Mặc kia tràn ngập chân thành tha thiết mãnh liệt cảm tình ánh mắt trực tiếp chọc trúng Đường Niệm Niệm tâm thần.

Chẳng sợ mấy năm nay tuổi tới chịu đủ Tư Lăng Cô Hồng sủng ái, Đường Niệm Niệm bản chất tưởng vẫn là không có thay đổi, kiếp

trước chưa bao giờ nhấm nháp quá yêu thương nàng đối với quá mãnh liệt chân thành tha thiết cảm tình luôn là dễ dàng bị xúc động.

“Ăn?” Sơ nghe được Đường Niệm Niệm những lời này chân tướng, Cung Cẩn Mặc hơi giật mình.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn cả người miệng vết thương, nghĩ nghĩ, đứng lên nhắc chân liền ở hấn eo sườn đá không nhẹ không nặng đá một chân. Nếu là bình thường Cung Cẩn Mặc đối mặt này một chân tự nhiên lúc nào đều không có, chính là lúc này Cung Cẩn Mặc vốn là bị thương nặng, còn ở vừa mới đã trải qua một hồi cùng ma tu Nguyên Anh lãnh hải tranh đấu, vô luận thân thể vẫn là tinh thần đều mỗi mệt tới rồi cực điểm. Cho nên ở Đường Niệm Niệm đá này một chân, tức khắc làm hấn thân thể chấn động, thiếu chút nữa kêu rên ra tiếng.

“Này một chân là hồi báo người bị thương Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm đạm nói.

Cung Cẩn Mặc khó chịu rũ mắt, đáy mắt hiện lên ảm đạm ba quang.

Đường Niệm Niệm lại lần nữa ngồi xổm xuống thân mình, đem hai viên đan dược đưa tới Cung Cẩn Mặc trong lòng bàn tay, đạm nói: “Ăn là có thể động.”

Làm xong này đó, Đường Niệm Niệm xoay người liền đi.

“Niệm Niệm.”

“Niệm Niệm.”

Lưỡng đạo cơ hồ là đồng thời vang lên gọi thanh, đều là như thế ôn nhu, như thế mang theo khác cảm xúc.

Cung Cẩn Mặc ở Đường Niệm Niệm cấp đan dược thời điểm, vừa vặn giữ nàng lại một sợi làn váy.

Chỉ là ở trong nháy mắt kia, Đường Niệm Niệm vòng eo liền người bá đạo lại không mất ôn nhu ôm lấy, chớp mũi là quen thuộc thanh

sương hàn mai thanh hương.

Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm, ánh mắt sâu thẳm nhìn
Cung Cấn Mặc lôi kéo Đường Niệm Niệm làn váy tay, còn có trong
đó đan dượt.

-----oOo-----

Chương 214: người nếu không thích liền vô dụng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cung Cẩn Mặc nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh đã đến thời điểm, con người bên trong nhu sắc thực mau lắng đọng lại vào đáy mắt chỗ sâu trong. Bắt lấy Đường Niệm Niệm làn váy ngón tay hơi hơi run rẩy hạ, sau đó không tiếng động buông.

Đương hấn ngón tay buông ra trong nháy mắt kia, ở hấn ngón tay cùng Đường Niệm Niệm làn váy vật liệu may mặc cơ hồ một mm khe hở trên mặt đất xuất hiện một đạo thâm ngân. Kia thâm ngân thật giống như là bị và thật nhỏ tái bút này sắc bén vũ khí xẹt qua.

Này nói dấu vết làm Cung Cẩn Mặc biết, nếu vừa mới hấn ngón tay lại thả chậm một chút nói, chỉ sợ hấn nửa cái bàn tay đều phải chặt đứt.

Sai một ly đứt tay chi nguy cũng không có làm Cung Cẩn Mặc sợ hãi, nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng tầm mắt dừng ở trong tay hấn đan dược thời điểm, Cung Cẩn Mặc lòng có nhảy dựng, sau đó nhẹ nhàng vỗ hạ lông mi, bất động thanh sắc đem đan dược cấp ăn vào trong miệng, đồng thời ngẩng đầu đối Đường Niệm Niệm phương hướng lộ ra một mặt mỉm cười.

“Dược thực hảo.”

Đan dược vào miệng là tan, dễ chịu toàn thân dòng nước ấm một chút len lõi kinh mạch, quả nhiên giống Đường Niệm Niệm nói giống nhau, bất quá vừa mới đem này đan dược ăn xong đi, Cung Cẩn Mặc liền phát hiện mỗi một vô lực thân thể khôi phục tri giác cùng sức lực, đứng lên cũng không phải việc khó.

Một tay chống mặt đất, Cung Cẩn Mặc liền từ mặt đất đứng thẳng đứng dậy, chính diện nhìn trước mắt Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người.

“Kia đương nhiên.” Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nghe được Cung Cẩn Mặc lời nói không chút do dự đáp, nhàn nhạt lời nói lộ ra vô cùng tự tin, giống như nàng đan dược bị khen là vô cùng đương nhiên sự tình.

Loại cảm giác này làm Cung Cẩn Mặc nhìn không được cười, tươi cười càng thêm rõ ràng, có loại muốn duỗi tay xoa xoa nàng trên đầu tóc đẹp xúc động.

Hắn cuối cùng minh bạch vì cái gì Tư Lăng Cô Hồng luôn là sẽ vuốt ve mái tóc của nàng, nàng thực sự có loại làm người nhìn không được đi yêu thương vuốt ve tính chất đặc biệt.

Nếu là những người khác nghe được chính mình đan dược bị khen nói, cho dù là trong lòng lại đắc ý cũng sẽ miệng thượng khiêm tốn vài câu. Chính là nàng lại như vậy tự tin, một chút đều không giả bộ biểu lộ chính mình tự tin cùng kiêu ngạo, đồng thời cũng sẽ không lộ ra cao ngạo sắc mặt.

Nàng chỉ sợ căn bản là không biết, hắn vừa mới nói ra câu kia khen ngợi, không ngừng là nàng đan dược là thật sự hảo, càng nhiều nguyên nhân còn lại là cũng không nghĩ làm Tư Lăng Cô Hồng hảo quá.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn Cung Cẩn Mặc, “Không đến nửa ngày thời gian, trên người của người da thịt thương còn có nội thương đều sẽ khôi phục, Linh Hải tổn thương có biến cả tâm, hơn nữa ta đan dược phụ trợ, trong vòng 3 ngày có thể khôi phục như thường.”

Cung Cẩn Mặc cảm thụ thân thể dần dần khôi phục linh lực, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt lộ ra chân thành tha thiết tán thưởng cùng ôn hòa.

Từ trước kia hắn liền nghe được tiên nguyên đồn đãi, đồn đãi Đường Niệm Niệm luyện đan thiên phú có bao nhiêu yêu nghiệt, người mang hai loại thiên địa linh hỏa, lấy ra tay đan dược cơ hồ toàn bộ đều là hoàn mỹ phẩm chất. Lúc ấy hắn nghe thấy cái này truyền âm liền chưa từng hoài nghi, hơn nữa vì nàng có như vậy bản lĩnh cảm thấy này giết mình cùng kêu ngạo, lần này lại là lần đầu tiên chân thân thể hội một hồi Đường Niệm Niệm đan dược lợi hại.

Tùy tay lấy ra đan dược liền có như vậy nhanh chóng tác dụng, không biết nàng là bởi vì để ý chính mình cho nên cấp ra không phải bình thường đan dược, vẫn là bởi vì trên người nàng luyện chế đan dược đều không sai biệt lắm là trình độ này.

Vô luận là người trước vẫn là người sau, Đường Niệm Niệm luyện đan bản lĩnh chân thật đáng tin.

Đối mặt Cung Cận Mặc như vậy ánh mắt, Đường Niệm Niệm thần nhiên tiếp nhận rồi. Nàng đối chính mình luyện chế đan dược chính là rất có tự tin.

Vây quanh ở muốn thượng cánh tay đột nhiên buộc chặt, rõ ràng là vì hấp dẫn chính mình lực chú ý.

Đường Niệm Niệm không khỏi nghiêng đầu triều phía sau Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, ngoài ý muốn phát hiện Tư Lăng Cô Hồng sắc mặt thượng thể nhưng lộ ra chút ủy khuất?

Cô Hồng ủy khuất?

Đường Niệm Niệm nháy mắt liền nhớ tới Tư Lăng Cô Hồng trên người thượng thể còn có phía trước lời nói, tự giác là chính mình có sai trước đây, ngửa đầu liền ở Tư Lăng Cô Hồng trên môi nhẹ nhàng thiển liếm hạ, mềm mại nói: “Ta có ngoan ngoãn chờ Cô Hồng.”

Ở Tư Lăng Cô Hồng chuyên chú nhìn chăm chú hạ, Đường Niệm Niệm cương từ đoạt lí nói: “Chỉ là không có tại chỗ chờ.”

Tư Lăng Cô Hồng thâm thúy đôi mắt hiện lên một sợi bất đắc dĩ. Hấn để ý căn bản là không phải điểm này.

Dư quang nhìn trước mặt đứng thẳng Cung Cẩn Mặc, chỉ cần hấn tưởng nói, có thể nháy mắt đem hấn giết. Chính là người này là Niệm Niệm cứu tới, Niệm Niệm cứu người hấn nếu là giết, Niệm Niệm sẽ không cao hứng.

Tư Lăng Cô Hồng nhưng không nghĩ bởi vì cái này râu ria người ảnh hưởng hấn Niệm Niệm.

Kiều nộn nhu nhuận cánh môi đụng chạm chính mình cánh môi xúc cảm còn ở trong đầu quanh quẩn, chỉ là trong hiện thực trong lòng ngực người môi đã rời đi chính mình.

Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên duỗi tay che lại Đường Niệm Niệm cái ót, làm nàng lui về phía sau rời đi động tác nửa đường ngăn cản, hơn nữa bàn tay thi lực làm nàng lại lần nữa tới gần, hai người cánh môi đụng chạm ở bên nhau.

“Ngô!” Đường Niệm Niệm con người nhẹ trừng.

Hai người cánh môi mới vừa đụng vào ở bên nhau, Tư Lăng Cô Hồng liền cường thế xâm nhập nàng khoang miệng nội, linh hoạt đầu lưỡi công lược thành trì, không có buông tha nàng khoang miệng bất luận cái gì một chỗ, hơn nữa cực nhanh quẩn quanh trụ nàng có chút thất thố đầu lưỡi nhỏ, tựa hồ hận không thể hai người dây dưa chẳng phân biệt không thể.

Hàm trên bị lướt qua, một cổ điện lưu thoán quá toàn thân, Đường Niệm Niệm thân thể run lên, thiếu chút nữa thoát lực.

May mắn Tư Lăng Cô Hồng bàn tay ôm nàng vòng eo, lúc này mới làm nàng miễn với thất thố. Buông xuống con người nhìn đến Đường Niệm Niệm đỏ bừng khuôn mặt, lúc này chỉ còn lại có chính mình con người, lúc này mới thỏa mãn hiện ra ý cười.

“Ngô, cô.....” Đường Niệm Niệm nhẹ trừng mắt hấn, nghĩ đến phía trước ở suối nước nóng bên cạnh ao rõ ràng là chính mình trừng phạt hấn, cuối cùng lại bị hấn làm cho toàn thân vô lực. Không biết từ khi nào bắt đầu, Tư Lăng Cô Hồng ở tình sự phương diện càng ngày càng kịch liệt bá đạo.

Đường Niệm Niệm vốn dĩ cũng không phải một cái chịu thua tính tình, cảm nhận được Tư Lăng Cô Hồng cực nóng cường thế thế công lúc sau, nàng cũng không hề bị động đáp lại. Đỉnh đỉnh thân thể, chủ động liếm láp duẩn hút Tư Lăng Cô Hồng cánh môi, nửa mị con người lộ ra khiêu khích cường thế ánh sáng, thật giống như tiểu miêu lượng ra bản thân tranh lượng móng vuốt giống nhau.

“.....” Tư Lăng Cô Hồng thân hình chấn động, thiếu chút nữa nhin không được bật cười. Bất quá hấn cánh môi bị đỡ, này tiếng cười tự nhiên liền không tiếng động bị Đường Niệm Niệm cấp cản nuốt. Hơn nữa bởi vì hấn này nhất thời bị khác sắc đẹp mê hoặc thất thần, quyền chủ động một chút bị Đường Niệm Niệm cấp cướp đoạt.

Đường Niệm Niệm tựa hồ ở hôn môi thời điểm lấy được quyền chủ động còn chưa đủ, một bàn tay còn vây quanh được Tư Lăng Cô Hồng vòng eo, một bàn tay chế trụ Tư Lăng Cô Hồng duyên dáng cằm, thân thể phiêu phù ở giữa không trung, hơi chút nâng lên Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới, một bộ cường thế cưỡng hôn đối phương tư thái.

Đối mặt Đường Niệm Niệm như vậy tiểu tâm tư cùng quật cường, Tư Lăng Cô Hồng không có bất luận cái gì tức giận ý tứ, hơn nữa còn phóng túng nàng này được một tác lại muốn tiến một thước hư thói quen, chủ động phối hợp nàng.

Ái muội thủy trệ thanh ở trong không khí vang lên, không khí nóng rực lên.

Cung Cẩn Mặc nhìn trước mắt hai người thân mật hành động, trên mặt tươi cười sớm tại không biết khi nào đã đạm đi, ánh mắt trầm tĩnh nhìn bọn họ, hoặc là càng nên nói là nhìn Đường Niệm Niệm bộ dáng.

Đỏ bừng khuôn mặt, kịch liệt cường thế tư thái, nửa mị tràn ngập khiêu khích trương dương ánh mắt, giống như ngày mùa hè nhất chước liệt quang mang.

Ngày thường Đường Niệm Niệm tràn ngập linh động cùng sức sống, rồi lại an tĩnh đằm mạc.

Lúc này Đường Niệm Niệm lại giống như trong nháy mắt nộ phóng hỏa liên, nở rộ ra khác lộng lẫy bức người phong hoa.

Nàng sẽ phát sinh như vậy biến hóa, toàn bộ đều nguyên tự bị nàng thân thủ ôm nam tử.

Cung Cẩm Mặc a Cung Cẩm Mặc, rõ ràng không phải đã biết, nữ tử này tâm tư đã sớm đã thuộc về người khác, người không phải cũng đã buông ra sao.

Hút một ngụm trọc khí, Cung Cẩm Mặc lại lần nữa nâng lên con người triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại liếc mắt một cái, không nghĩ tới vừa lúc đối cấp trên lăng Cô Hồng nhìn qua ánh mắt. Kia mờ mịt ở thanh ảnh hạ con người, rõ ràng mờ lung không rõ, chính là Cung Cẩm Mặc vẫn là xem đã hiểu Tư Lăng Cô Hồng đồng tử ba quang, nơi đó mặt lộ ra thanh sương giống nhau đậu lạnh còn có đặc ý.

Cung Cẩm Mặc nhất thời cứng họng.

Tư Lăng Cô Hồng thực lực vẫn là tài trí, hẳn đều là rõ ràng. Hiện giờ cái này có khuynh thế chi tài mạo cùng thực lực nam tử thể nhưng giống cái hài tử giống nhau, đối hẳn lộ ra rõ ràng đối đãi tình địch bài xích cùng đặc ý thần sắc.

Này hết thấy nguyên nhân cũng đúng là Đường Niệm Niệm.

Cung Cẩm Mặc cảm thấy chính mình không nên tiếp tục lại ngốc tại nơi này.

“Cẩn mặc!” Diễn thường mi tiếng kêu từ nơi không xa truyền đến, lộ ra kinh hãi.

Ở diễn thường mi bên người còn có diễn gia gia chủ cùng diễn gia những người khác, bọn họ nhìn đến Cung Cẩn Mặc thân ảnh thời điểm, trên mặt đều mang theo rõ ràng kinh hãi cùng an tâm biểu tình.

Phải biết rằng Cung Cẩn Mặc bị Tư Lăng Cô Hồng cấp đánh ra đi lúc sau, lại đến ma nhân đột nhiên xâm lấn, bọn họ lại nhất thời tìm không thấy Cung Cẩn Mặc nơi, trong lòng có bao nhiêu lo lắng.

Diễn thường mi gần nhất đến Cung Cẩn Mặc bên người, lập tức liền cẩn thận nhìn trước mặt thân cận Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, mày nhăn tựa hồ đối với hai người hành vi phi thường không quen nhìn.

Diễn gia gia chủ thấy như vậy một màn, đối diễn thường mi đầu đi cảnh cáo liếc mắt một cái.

Rất nhiều thời điểm, thường thường liền bởi vì một ánh mắt một cái biểu tình liền khả năng đưa tới thù địch.

Diễn thường mi này ánh mắt cùng biểu tình thật sự thực không ổn.

Nếu không phải bởi vì diễn thường mi là Cung Cẩn Mặc thân sinh mẫu thân, diễn gia gia chủ căn bản là sẽ không đối nàng khách khí.

“Cẩn mặc, đi thôi.” Diễn gia gia chủ đối Cung Cẩn Mặc nhẹ giọng nói.

Cung Cẩn Mặc gật đầu, biểu tình khôi phục ngày xưa lạnh nhạt. Triều Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm nhìn lại cuối cùng liếc mắt một cái, không tiếng động xoay người cùng diễn gia gia chủ cùng nhau rời đi.

Diễn gia gia chủ bất động thanh sắc nhìn đến hắn trên trán chỉ có thể thấy được một tia màu xanh lam tế hình cung, trong ánh mắt lộ ra kinh hãi cùng vui mừng.

Diễn người nhà đã đến cùng rồi đi cũng không có ảnh hưởng tới rồi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Không ít tiên duệ cũng đều chú ý tới bên này, chính là mỗi người đều không có ra tiếng hoặc là tiến đến quấy rầy.

Một hồi lâu, Đường Niệm Niệm mới buông ra Tư Lăng Cô Hồng, đứng ở giữa không trung khẩu khí lực trọng thờ dốc.

Tư Lăng Cô Hồng thoát nhìn so nàng khá hơn nhiều, chỉ là ánh mắt càng thêm thâm thúy, hơi thở rõ ràng so bình thường trọng chút.

Đường Niệm Niệm nhìn chính mình kiệt tác —— Tư Lăng Cô Hồng sừng đỏ gọi cảm cánh môi. Mang theo vừa lòng cùng đặc ý gọi lên khóe miệng, bất quá thực mau nàng biểu tình liền phai nhạt xuống dưới, ánh mắt lãnh đạm triều vạn Hư Đăng Yêu Đăng phương hướng xem qua đi.

Không trung mây đen ở Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện ở Đường Niệm Niệm bên người thời điểm đã tiêu tán, kia bất tường huyết quang cũng không biết hướng đi. Hắc long trăm trượng thật lớn thân hình lại còn xoay quanh ở trên bầu trời, đem lại lần nữa hiển lộ ra tới minh nguyệt quang hoa tất cả cấp che đậy, u lam lạnh băng long nhãn nhìn xuống vô giới sơn trang Kiếm Trủng thương sinh.

Tư Lăng Cô Hồng chú ý tới Đường Niệm Niệm biểu tình biến hóa, một tay ôm lấy nàng vòng eo, một tay làm ra đơn giản thủ thế.

Không trung hắc long u lam ánh mắt đột nhiên lóng lánh hạ, trăm trượng thân hình hình cùng màu đen tia chớp, triều Kiếm Trủng hạ va chạm mà đến.

“A a a a! Chạy mau!” Phát hiện đến một màn này tiên duệ toàn bộ đều bị hoảng sợ.

Bọn họ ở phía trước mới kiến thức hắc long đáng sợ, chẳng sợ lúc này hắc long phải đối phó không phải bọn họ, bọn họ cũng sợ chính mình bị hắc long cấp đụng vào, trở thành kia vô tội liên lụy giả.

Bất quá này đó tiên duệ nhóm lo lắng hiển nhiên là dư thừa, hắc long tốc độ thực mau, bất quá ở nó lao xuống tới thời điểm, trăm trọng thân hình cũng ở biến hóa, đang ở dần dần thu nhỏ lại, thân hình cũng cực kỳ linh hỏa, căn bản là không có thương tổn đến vô tội tiên duệ.

Hắc long từ phía chân trời đến vạn Hư Đăng Yêu Đăng liền một tức thời gian đều không có, thân hình phiêu phù ở vạn Hư Đăng Yêu Đăng phía trên, long đuôi triều Mộ Dung gia tộc người quét tới.

Này long đuôi vốn đang chẳng qua người thường lớn nhỏ, chính là tới gần Mộ Dung gia tộc người thời điểm nháy mắt liền trở nên thật lớn vô cùng, đem mấy chục cái Mộ Dung gia tộc trưởng lão cùng đệ tử đều càn quét ở bên trong.

Mộ Dung gia tộc trưởng lão cũng liền thôi, những cái đó tuổi cùng tu vi còn chưa đủ tuổi trẻ đệ tử tắc trực tiếp bị này vùng đuôi cấp chụp thành thịt nát.

Hắc long xuất hiện, lập tức làm Mộ Dung gia tộc người biết Tư Lăng Cô Hồng muốn xuất hiện.

Tư Lăng Cô Hồng tên này thật giống như là một cái ác mộng, lập tức đem Mộ Dung gia tộc những người này ý chí chiến đấu đều cấp đả kích không có.

Trước hết thoát đi chính là may mắn không có chết đi Mộ Dung gia tộc tinh anh đệ tử, chỉ là bọn hắn thân ảnh còn không có chạy trốn vài bước, màu trắng ngà ngọn lửa đột nhiên ở bọn họ thân thể thượng nổ tung, liền tiếng kêu thảm thiết đều không có, này đó đệ tử đã bị này cực nóng thiên địa linh hỏa cấp thiêu thành tro tàn.

“Không tốt!” Mộ Dung tam trưởng lão trong lòng kịch liệt bất an nhảy lên.

Hắc long là thuộc về Tư Lăng Cô Hồng, kia màu trắng ngà thiên địa linh hỏa thuộc về Đường Niệm Niệm. Này hai người đều ra tay trực tiếp giết hại hắn Mộ Dung gia tộc người, này cũng thuyết minh Tư

Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ở không có cố kỵ, thật sự tính toán làm trò nhiều như vậy tiên duệ trước mặt giết hại bọn họ những người này.

Nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người hoành hành không cố kỵ, Mộ Dung gia tộc tam trưởng lão tức khắc không dám dừng lại cũng nhanh chóng rời đi.

Liên Mộ Dung tam trưởng lão đều đã bắt đầu thoát đi, mặt khác Mộ Dung gia tộc trưởng lão nơi nào còn có lưu lại tiếp tục cùng Đường Niệm Niệm bọn họ tranh đấu dũng khí? Một đám đều giống như chuột chạy qua đường giống nhau, nhanh chóng rời đi.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng bên trong, cũng không biết là bị Đường Niệm Niệm bày mưu đặt kế, vẫn là Vạn Hư Đăng Yêu Đăng linh trí trướng đến quá nhanh. Thế nhưng ở Mộ Dung gia tộc người bị hành hạ đến chết cùng thoát đi thời điểm, trộm mở ra một cái miệng nhỏ, đủ để cho bên trong Mộ Dung Càn Hoa nhìn đến bên ngoài cảnh tượng, đem Mộ Dung gia trong tộc người chật vật một màn toàn bộ xem ở trong mắt.

Mộ Dung Càn Hoa cơ hồ cắn chính mình hàm răng.

Ở Mộ Dung gia tộc người chạy trốn rời đi vô giới sơn trang Kiếm Trủng thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng đã ôm Đường Niệm Niệm đi ra Kiếm Trủng nơi.

Thiết nam hạc chú ý tới hai người hướng đi, vội vàng ngăn lại hai người đường đi, “Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ, còn thỉnh tạm thời dừng bước.”

Ở thiết nam hạc bên người còn có hơn mười người lão giả, tu vi khí thế đều không bình thường.

Tư Lăng Cô Hồng con người hiện lên một sợi lưu quang, đem thiết nam hạc những người này kinh ra một thân mồ hôi lạnh.

Thực rõ ràng, bọn họ ngăn lại hấn đường đi hành vi rước lấy Tư Lăng Cô Hồng không cao hứng.

Thiết nam hạc ổn định tâm thần, bình tĩnh nói: “Ta chờ đều không phải là cố ý cản Tuyết Diên tôn chủ đường đi, chỉ là muốn biết được kia bất tường huyết quang rốt cuộc là vật gì? Tuyết Diên tôn chủ lại đem kia kiện đồ vật như thế nào?”

“Chạy thoát.” Tư Lăng Cô Hồng ít lời một câu, bóng người liền ôm Đường Niệm Niệm đồng loạt biến mất không thấy.

Hấn nếu là muốn chạy, những người này ngăn không được.

Thiết nam hạc đám người hiển nhiên cũng phát hiện sự thật này, tuy rằng Tư Lăng Cô Hồng đáp ứng thật sự quá mức đơn bạc, chính là bọn họ cũng biết quyết không thể lại đi phong hà viên nhiều hơn dò hỏi, ít nhất hiện tại thời gian này không thể.

Bọn họ này đó người tu tiên đã sớm đã không sao cả ban ngày đêm tối, chính là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hiển nhiên còn giữ lại phàm nhân thói quen, đối với ban đêm súc tẩy lên giường ngủ yên thói quen.

Hiện tại nếu là đi tìm bọn họ nói, lấy phàm nhân quy củ, thật sự là phi thường không lẽ phép hành vi.

“Chạy thoát.” Thiết nam hạc nghĩ Tư Lăng Cô Hồng lời nói, trong lòng bất an nhảy lên. Lần này ma nhân xâm lấn quá mức kỳ quái, vô luận địa điểm vẫn là thời cơ đều nắm chắc thật tốt quá, tưởng nói là trùng hợp đều quá mức gượng ép.

Hết thầy khởi nguyên ở chỗ cái kia bất tường huyết quang, chính là cố tình cái kia huyết quang lại chạy thoát? Như thế nói, có phải hay không nói giống hôm nay buổi tối phát sinh sự tình vẫn là sẽ phát sinh?

Thiết nam hạc tổng cảm thấy sự tình sẽ không như vậy đơn giản, lần này ma nhân xâm lấn thật giống như là một cái dấu hiệu giống

nhau.

Đáng tiếc hẳn là kiếm tu, đối với Thiên Đạo giải toán chi thuật cũng không am hiểu.

Lần này sự tình cần thiết đăng báo cấp tông chủ, bảo hiểm khởi kiến còn phải tìm quỹ tính tử tới tính tính lần này sự tình có phải hay không thật sự như hẳn lo lắng như vậy, là cái dấu hiệu?

Thiết nam hạc như thế nghĩ, mặt ngoài lại bình tĩnh làm người nhìn không ra tâm tư của hẳn, bình tĩnh phân phó nhân thủ rửa sạch Kiếm Trủng.

Đương bích khung kiếm tông đệ tử nghe lệnh tới xử lý chiến trường, rửa sạch Kiếm Trủng thời điểm. Thực mau bọn họ liền phát hiện chiến trường một cái quái dị hiện tượng ——

“Các người có hay không cảm thấy kỳ quái?” Bích khung kiếm tông áo lam đệ tử đối bên người các huynh đệ hỏi.

“Rất kỳ quái.” Một cái gầy mặt kiếm tu đệ tử vẻ mặt ghen ghét cổ quái nói: “Vô luận chính là ma nhân thi thể vẫn là tiên duệ thi thể, bọn họ túi Càn Khôn cùng pháp bảo đều không thấy. Đây đất chiến trường, sưu cao thuế nặng liền một kiện rơi xuống pháp bảo đều không có? Tiên nguyên túi Càn Khôn ở phía trước đã bị vị kia tu pháp giả cấp đoạt..... Khụ! Cấp mượn đi rồi, chính là này đó ma nhân đều không mang theo túi Càn Khôn sao? Ta nhớ rõ phía trước nhìn đến bọn họ lấy ra pháp bảo!”

“Này, loại này tình hình như thế nào cảm giác như vậy quen thuộc?” Một cái đệ tử có chút chần chờ nói.

Chúng bích khung kiếm tông kiếm tu đệ tử đều trong lòng hiểu rõ mà không nói ra liếc nhau, tiếp theo triều còn không có rời đi Thù Lam đám người nhìn lại.

Này thấy thế nào đều như là Kinh Hồng tiên tử bọn họ làm sự tình a!

Đôi mắt những người này tầm mắt, Thù Lam bọn người là vẻ mặt bình tĩnh, Diệp thị tỷ muội hai người còn làm ra nghi hoặc biểu tình, tựa hồ đối với bọn họ như vậy tầm mắt cảm thấy phi thường kỳ quái.

Trên thực tế, lần này bọn họ thật đúng là cái gì cũng chưa làm.

Chỉ là, bọn họ không có làm không đại biểu cùng bọn họ có quan hệ người không có làm.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người đã đi rồi, bọn họ những người này tự nhiên cũng đi theo trở về đi.

Trở về trên đường, Liên Kiều cười hì hì nói: “Bọn họ đảo hiện tại mới phát hiện a.”

Mộc hương đi theo nói: “Này cũng chỉ có thể trách chính bọn họ động thủ quá chậm, mới có thể bị Tuyết Tân cùng người khác đoạt trước.”

“Người khác?” Liên Kiều hừ hừ hai tiếng, đôi mắt bánh xe chuyển động vài vòng, kiều khéo miệng nói: “Cho dù là biến ảo khác bộ dáng, chính là kia cổ tham tài hơi thở còn có lấy túi Càn Khôn tốc độ động tác, đều chỉ có cái kia cái gì Đa Bảo đạo nhân Lưu Bảo làm được!”

Ở phía trước hành tẩu Đỗ Tử Nhược nghe xong nàng lời nói, bước chân hơi hơi dừng một chút, biểu tình có chút quái dị.

Nguyên lai cái kia lén lút ở mọi người bị Tư Lăng Cô Hồng cùng hắc long hấp dẫn đi chú ý thời điểm, bắt đầu phát người chết tài người là Đa Bảo đạo nhân Lưu Bảo.

Hắn nhớ rõ Đa Bảo đạo nhân Lưu Bảo cũng là Đường Niệm Niệm bên người người đi?

Này phân thời khắc không buông tha bất luận cái gì phát tài cơ hội thủ đoạn chẳng lẽ là Đường Niệm Niệm bên người người đều cần thiết sẽ tự giác sao?

Chẳng lẽ Đường Niệm Niệm nói làm hấn không ngừng cố gắng nói chính là như thế?

Đỗ Tử Nhược cảm thấy này thật sự rất có khó khăn.

Hấn kiêu ngạo vô pháp làm hấn làm ra chuyện như vậy.

Vừa mới đi đến hấn bên cạnh Thù Lam hình như là nhìn ra hấn hiện tại ý tưởng, nhin không được cười khẽ ra tiếng, cảm thấy người này từ đi theo Đường Niệm Niệm bên người lúc sau, tựa hồ kia phân bình tĩnh cùng nghiêm túc biến mất rất nhiều, phần lớn thời điểm đều là như thế này im lặng biểu tình, giống như luôn là có chuyện rồi rấm đến hấn giống nhau.

Thù Lam tiếng cười đưa tới Đỗ Tử Nhược chú ý, vẻ mặt im lặng nhìn nàng.

Thù Lam cười khẽ nói: “Người chính là suy nghĩ Lưu Bảo sự tình?” Không cần Đỗ Tử Nhược trả lời, Thù Lam đã từ vẻ mặt của hấn đã biết đáp án, cười nói: “Kỳ thật sự tình không có người tưởng như vậy nghiêm trọng, lấy tiểu thư cùng trang chủ tài phú, những người này đồ vật căn bản là nhập không được bọn họ mắt. Nếu tiểu thư thật sự muốn tiền tài nói, bằng tiểu thư luyện được bản lĩnh, còn có trang chủ thực lực, tùy tiện đều có thể đủ được đến đếm không hết tài vật.”

Một ngữ bưng tỉnh người trong mộng.

Đỗ Tử Nhược thực sự là bị Đường Niệm Niệm một phen lời nói việc làm cùng Tuyết Tân, Lưu Bảo động tác cấp làm cho chuyển rúc vào sừng trâu, cư nhiên quên mất này một tầng.

Thù Lam thấy hấn đã tỉnh ngộ, này liền tiếp tục cười nói: “Tiểu thư cùng trang chủ không có như vậy nhiều quy củ, bọn họ tâm tư chúng ta có thể đoán lại không thể lung tung tự nhận là chính mình đoán chính là đối. Tiểu thư sẽ lấy những người này túi Càn Khôn có lẽ chỉ là nhất thời hứng thú, Lưu Bảo sẽ phát người chết tài cũng chỉ bất quá là hấn tham tài cùng thói quen, Tuyết Tân sẽ đi còn lại là bởi

vì tiểu thư nói qua nói bị hấn nhớ kỹ, có lẽ cũng này đây vì hấn nhất thời hứng thú hảo chơi thôi. Nay đó ai lại nói được rõ ràng đâu? Chính yếu vẫn là tiểu thư đã có như vậy tâm tư, có như vậy hứng thú, chúng ta liền bồi tiểu thư chơi, dựa theo tiểu thư nói làm. Ngẫu nhiên thời điểm cũng có thể giống Lưu Bảo cùng Tuyết Tân như vậy, chỉ bằng chính mình nhất thời hứng thú hòa hảo chơi liền chạy tới làm chuyện như vậy.”

Nói, Thù Lam híp mắt cười, lộ ra thiếu nữ giao hoạt, “Người không cảm thấy những cái đó bích khung kiếm tông đệ tử nhìn chúng ta ánh mắt thực hảo chơi sao? Bọn họ sẽ như vậy, đúng là bởi vì bọn họ nhận định là chúng ta làm phát người chết tài sự tình đi?”

Đỗ Tử Nhược nhìn nàng biểu tình từ ôn nhu khéo léo đến này tiểu nữ tử trò đùa dai giống nhau giao hoạt biểu tình, nhin không được run rẩy một chút khóe miệng, im lặng nói: “Ta vốn tưởng rằng người là một cái bình tĩnh tự giữ, tâm tư trầm ổn nữ tử.”

Thù Lam theo hấn lời nói lại khôi phục bình thường khéo léo mỉm cười, đối hấn mỉm cười nói: “Sự thật chứng minh người nhìn lầm rồi.”

Đỗ Tử Nhược bị nàng biểu tình cùng lời nói cấp cách ứng hạ.

“Ha hả.” Thù Lam nhìn đến vẻ mặt của hấn lại nhin không được cười, “Kỳ thật người không cần như vậy nghiêm túc, tiểu thư cùng trang chủ đối chúng ta này đó cấp dưới này thực rộng thùng thành, chỉ cần trung thành, người hoàn toàn có thể tự tại làm chính mình.”

Nói xong liền không hề cùng Đỗ Tử Nhược nói chuyện, bước nhanh đi tới Mộc Linh Nhi cùng Diệp thị tử muội ba người bên người, cùng ba cái nữ tử thực mau trò cười ở cùng nhau, tiếng cười thanh thúy.

Ai sẽ nghĩ đến, lúc trước cái kia ở phàm thế Đường Môn bình thường tự ti tự nữ, lúc này đã trưởng thành tới rồi hiện tại cái này cương nhu cũng tế, ôn nhu khéo léo, tùy ý tự tại bộ dáng?

Này hết thấy đều nguyên đến một cái cơ duyên một cái bắt đầu.

Đỗ Tử Nhược nhìn Thù Lam bốn nữ cười vui, lại nhìn Chiến Thương Tiển cùng chiến thiên kích hai người trầm ổn khuôn mặt, ánh mắt vô pháp che giấu ôn nhu. Giờ khắc này hẳn tựa hồ hiểu được Thù Lam lời nói, lại giống như không có hoàn toàn hiểu. Bất quá này cũng không ảnh hưởng hẳn sinh hoạt, ngược lại tại đây một khắc hẳn tựa hồ cảm giác phá lệ nhẹ nhàng, nhịn không được lộ ra một mặt nhàn nhạt mỉm cười.

Này một đêm, ánh trăng như thế. Tựa hồ là bị nồng hậu mây đen che đầy lâu lắm, đương mây đen rút cuộc bị đuổi đi tan đi thời điểm, trên cao minh nguyệt khuynh sai quang hoa so bình thường càng thêm rõ ràng diệu.

Phong hà viên nhà chính nội, linh châu ôn nhu ánh huỳnh quang cùng từ cửa sổ chui vào tới ánh trăng tương dung.

Sương phòng nội, giường nội cảnh xuân ần ần, đây là một hồi tràn ngập ái muội cùng lửa nóng ‘chữa thương’ quá trình.

Một đêm chớp mắt qua đi, chân trời nắng sớm muôn vàn.

Ma nhân đột nhiên xâm lấn cấp Tân Tú Lôi Đài Tái mang đến trầm trọng đả kích, bất quá bởi vì này ma nhân xâm lấn thật sự là quá mức kỳ quặc, hơn nữa bích khung kiếm tông thanh danh bên ngoài luôn luôn đều thực hảo, ở ma nhân xuất hiện thời điểm, bích khung kiếm tông người cũng toàn lực giữ gìn tiên duệ nhóm an toàn, cho nên chẳng sợ lần này là ở bích khung kiếm tông môn hạ vô giới sơn trang đã xảy ra sự cố nguy hiểm, chúng tiên duệ gia tộc môn phái cũng không có đối bích khung kiếm tông lên án công khai trách tội.

Ở ma nhân xâm lấn lúc sau bình tĩnh ngày hôm sau, Tân Tú Lôi Đài Tái tiếp tục bắt đầu.

Chỉ là bởi vì chết đi quá nhiều năm nhẹ tiên duệ đả kích, này tiếp tục bắt đầu tân tú lôi đài cũng không có cấp chúng tiên duệ mang đến bao lớn tình cảm mãnh liệt.

Bắc Minh bí cảnh diễn gia người đã rời đi, còn có một ít tiên nguyên môn phái gia tộc người cũng ở lúc sau rời đi vô giới sơn trang.

Tiếp tục Tân Tú Lô Đài Tái cũng không có liên tục bao lâu cũng đã kết thúc, nguyên nhân ở chỗ những cái đó đã rời đi mấy đại bí cảnh cùng tiên nguyên gia tộc môn phái, này đó đỉnh cấp bí cảnh đệ tử cùng gia tộc môn phái tuổi trẻ tiên duệ rời đi, làm Tân Tú Lô Đài Tái nhân số giảm bớt rất nhiều, đấu pháp cũng ít trì hoãn.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ở tiếp tục bắt đầu Tân Tú Lô Đài Tái ngày đó đã tới một lần, sau đó liền không còn có xuất hiện quá. Chỉ cần là có quan hệ bọn họ hai người thi đấu, mỗi cái đối thủ đều sẽ tự giác nhận thua, trực tiếp đem bất chiến mà thắng thắng được giả thân phận đưa đến hai người trước mặt.

Tân Tú Lô Đài Tái kết thúc thời gian vừa lúc là ma nhân đột nhiên xâm lấn ngày ấy mười ngày lúc sau, Tân Tú Lô Đài Tái đệ nhất hai tên không hề ngoài ý muốn rơi xuống Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người trên đầu.

Lệnh người không nghĩ tới đều là đệ tam danh thế nhưng là Cốc Mị Nga.

Tiền tam danh lúc sau bảy tên phân biệt là dư tự, phiên ngân, Diệp thị tỷ muội, Tuyết Tân, Văn Nhân la, tiêu lưu vân, Lý Uyển Thu.

Không thể không nói, bí cảnh không hổ là bí cảnh, mỗi cái bí cảnh đều kỳ ngộ cùng nguy hiểm cùng tồn tại, thân ở này bí cảnh bản địa gia tộc, mỗi cái đều có từng người bất truyền bí pháp, này đó bí pháp tuyệt phi tiên nguyên kia hàng ngàn hàng vạn môn phái có thể cùng này so sánh.

Diệp thị tỷ muội cùng Tuyết Tân có thể tiến vào mười tên trong vòng cũng là vì bọn họ tu luyện công pháp đồng dạng không bình thường, Diệp thị tỷ muội càng là có Bạch Lê cái này tuyệt hồ nguyệt yêu thú hiệp trợ, cùng cấp vì thế ở thời điểm đối địch ba đối một.

Tân Tú Lô Đài Tái kết thúc ngày này, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lãng Cô Hồng hai người mới lại lần nữa xuất hiện ở chỗ này.

Thiết nam hạc phát tay tự mình đem càn khôn bàn cái này linh bảo giao cho Tư Lãng Cô Hồng, cũng làm lúc trước còn ôm may mắn tâm lý tiên duệ nhóm chỉ có thể than nhẹ một tiếng.

Quả nhiên như vậy vô thượng chi bảo chỉ có thể là đệ nhất danh phần thưởng.

Ở vô số tiên duệ xem ra là vô thượng chi bảo thiếu càn khôn bàn, từ thiết nam hạc giao cho Tư Lãng Cô Hồng trong tay thời điểm. Tư Lãng Cô Hồng mặt mang một sợi nhọt nhạt mỉm cười kéo đưa đến Đường Niệm Niệm trước mặt, Đường Niệm Niệm tùy ý tiếp nhận tới nhìn vài lần, ngay từ đầu hứng thú thực mau đã không thấy tăm hơi.

Thứ này đối với những người khác tới nói có lẽ là một kiện không tòi tùy thân tiểu thiên địa, chính là đối với Đường Niệm Niệm như vậy đã có nội giới người tới nói, hai người công hiệu so sánh với liền hoàn toàn là những đám mây trên trời cùng trên mặt đất bụi đất phân biệt, cho nên Đường Niệm Niệm đối với được đến cái này dư thừa bảo vật căn bản là không có vui mừng cảm xúc.

Tư Lãng Cô Hồng nhìn đến Đường Niệm Niệm thần thái liền biết nàng tâm tư, khóe môi kia nói nhọt nhạt tươi cười cũng phai nhạt đi xuống.

Đầu ngón tay vừa động liền đem Đường Niệm Niệm tùy ý sờ mó càn khôn bàn triều triều Thù Lam đám người ném qua đi.

Thù Lam mấy người hiển nhiên bị tình huống như vậy làm cho giật mình, bất quá bởi vì Thù Lam là mọi người đã sớm trong lòng hiểu rõ mà không nói ra tổng quản, cho nên này càn khôn bàn ném lại đây thời điểm, bọn họ liền không có duỗi tay đi tiếp, chỉ ý bảo Thù Lam đi giải quyết.

Thù Lam bắt đắc dĩ cười một cái, tiếp được càn khôn bàn, cung kính đối Tư Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người đầu đi nghi

hoặc ánh mắt.

Không ngừng bọn họ không rõ Tư Lăng Cô Hồng ý tứ, ở đây tiên duệ nhóm cũng bị Tư Lăng Cô Hồng chiêu thức ấy cấp lộng sửng sốt, thực mau liền ánh mắt cực nóng nhìn Thù Lam trong tay càn khôn bàn.

Đây chính là vô thượng chi bảo a, thế nhưng cứ như vậy quăng ra ngoài, như vậy tùy ý ném cho cấp dưới? Đây rốt cuộc là muốn ban cho cái này thuộc, vẫn là Tuyết Diên tôn chủ không cần thận trọng thất thủ, kỳ thật vốn là tính toán lấy về tới, lại không cần thận ngược lại bắn ra đi?

Người sau cái kia lý do thật sự quá mức gượng ép, chính là tiên duệ nhóm không thể tưởng được mặt khác lý do.

“Cô Hồng?” Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng ôm lấy nàng vòng eo, nhẹ nhàng chậm chạp nói: “Niệm Niệm không thích, vô dụng.”

Không thể làm Niệm Niệm thích cao hứng đồ vật, có gì tác dụng.

Chung quanh tiên duệ một hơi huyết nảy lên yết hầu, phun không ra nuốt không đi xuống, hai mắt bị phẫn đỏ lên.

Thế nhưng chỉ là bởi vì cái này lý do? Cũng chỉ bởi vì cái này lý do!

Đơn giản là Kinh Hồng tiên tử không thích, cho nên liền vô dụng!?

Vô dụng, ngài rốt cuộc quăng cho ta nhóm a!

Vô số tiên duệ hâm mộ ghen ghét nhìn chằm chằm Thù Lam trong tay càn khôn bàn, sau đó sửa nhìn chằm chằm Thù Lam những người này. Giờ khắc này, bọn họ thật là vô cùng hâm mộ này đàn đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người cấp dưới.

Này đến có bao nhiêu chỗ tốt a!

Làm một cái cấp dưới có thể so bọn họ này đó môn phái gia tộc tinh anh đệ tử, thậm chí so một cái gia chủ môn phái thiếu chủ đãi ngộ còn muốn hảo, cái này kêu bọn họ sao mà chịu nổi.

Đường Niệm Niệm nghe vậy, biểu tình ngẩn ra, sau đó híp mắt nhếch lên khoe miệng.

Tư Lăng Cô Hồng những lời này lấy lòng nàng.

Tuy rằng càn khôn bàn không có làm Đường Niệm Niệm lộ ra miệng cười, bất quá bởi vì chính mình một câu lại làm nàng cao hứng. Như thế làm Tư Lăng Cô Hồng cảm thấy ngoài ý muốn chi hỉ, nhẹ vỗ về mái tóc của nàng, mỉm cười nói: “Lần sau lại cấp Niệm Niệm kinh hỉ.”

“Ta chờ.” Đường Niệm Niệm ánh mắt liễm điếm, ý cười trung lộ ra rõ ràng chờ mong.

Hai người ngôn ngữ thời điểm rõ ràng là căn bản là không thềm để ý càn khôn bàn hướng đi như thế nào, Thù Lam cũng minh bạch hai người ý tứ.

Bất đắc dĩ cười, Thù Lam đối bên người mấy người mỉm cười nói: “Cái này bảo vật đối ta cũng không có quá lớn tác dụng, các người nếu là ai yêu cầu nói, tìm ta tới bắt là được.”

Những lời này lại lần nữa cấp chung quanh bàn quan tiên duệ nhóm một lần đả kích, trong lòng không cảm suy đoán Thù Lam nên không phải là khẩu thị tâm phi đi?

Không trách bọn họ tư tưởng như vậy âm u, thật sự là càn khôn bàn cái này bảo vật thực sự không đơn giản. Lấy một cái thuộc hạ thân phận tới nói, có thể được đến cái này bảo vật, chẳng sợ đối chính mình tu vi vô dụng, nhưng là mặt khác tác dụng nhưng lớn. Nữ tử này thật sự có thể chống cự được này bảo vật dụ hoặc?

Diệp thị tỷ muội nghĩ nghĩ, đồng thời buông tay nói: “Hiện tại còn không có nghĩ đến dùng để làm cái gì.”

Chiến Thương Tiễn nói: “Làm ngày thường huấn luyện chiến trường không tòi.”

Làm lại tú lồi đài tái khi nhìn đến càn khôn bàn thay đổi thất thường cảnh tượng, Chiến Thương Tiễn cảm thấy lấy tới làm tu luyện chiến kỹ công cụ đảo không tòi.

Chiến thiên kích tán đồng gặt đầu.

Mộc Linh Nhi bất động thanh sắc nhìn mắt một bên không tiếng động Đỗ Tử Nhược, nàng rõ ràng cảm giác được hấn một tia cảm xúc dao động, chính là người này rõ ràng động tâm tư vì cái gì không mở miệng? Tâm tư thông tuệ nàng thực mau liền suy nghĩ cẩn thận Đỗ Tử Nhược tâm tư, cười khẽ cười, đối Thù Lam ôn nhu nói: “Thù Lam tỷ tỷ, kỳ thật thứ này cấp Đỗ đại ca nhất thích hợp. Hấn trận pháp vốn là thay đổi thất thường, nếu lại có được này càn khôn bàn nói, thật sự là như hổ thêm cánh.” Lời nói một đốn, nhìn về phía Đỗ Tử Nhược, vừa lúc đối thượng Đỗ Tử Nhược nhìn qua kính ngạc ánh mắt, Mộc Linh Nhi tươi cười sáng ngời, “Huống chi ta tưởng, lấy Đỗ đại ca bản lĩnh cùng tài hoa, nhất định biết này càn khôn bàn lớn hơn nữa diệu dụng đi?”

Nếu như nói cách khác, hấn cũng sẽ không sinh ra như vậy rõ ràng cảm xúc dao động.

Mộc Linh Nhi lời nói làm Thù Lam đăm người bừng tỉnh đại ngộ, nhớ tới Đỗ Tử Nhược thiên phú bản lĩnh, lại tưởng càn khôn bàn diệu dụng, lập tức liền đoán được nơi này ảo diệu.

Thù Lam trực tiếp đem càn khôn bàn ném cho Đỗ Tử Nhược, cũng không đợi hấn mở miệng liền trước nói nói: “Đây là tiểu thư cùng trang chủ ban thưởng, muốn tạ liền tạ trang chủ cùng tiểu thư đi, chính yếu vẫn là không cần mai một cái này bảo vật diệu dụng mới là.”

Đỗ Tử Nhược bị nàng như vậy một đống, đến khẩu lời nói cũng tự nhiên đã bị đống đi trở về.

Nhìn trong tay càn khôn bàn, cái này bảo vật thực sự không tồi, cũng phi thường thích hợp hẳn. Chỉ là lấy thân phận của hắn cùng thiên phú, cũng không có nói một hai phải không thể. Bất quá Thù Lam đám người kia hảo không giả bộ gương mặt tươi cười, lại làm hắn cảm thấy trong tay thứ này tựa hồ cũng trở nên bất đồng giống nhau.

“Tự nhiên.” Cuối cùng chỉ là nói ra như vậy hai chữ, tràn ngập kiêu ngạo.

Đỗ Tử Nhược đều có bản lĩnh đem này càn khôn bàn diêu dụng phát huy đến mức tận cùng.

Này đệ nhất danh phần thưởng không ngừng có càn khôn bàn, còn có bích khung kiếm tông khách khanh trưởng lão chức lệnh bài, long lực đan một viên.

Mấy thứ này Tư Lăng Cô Hồng liền xem cũng không có xem một cái, tất cả ném cho Thù Lam đám người.

Loại này hành vi nếu là những người khác làm ra tới, thực dễ dàng làm bích khung kiếm tông người cảm thấy đối phương là ở cố ý khiêu khích bích khung kiếm tông, chính là Tư Lăng Cô Hồng tính tình tới rồi hiện giờ đã sớm bị tiên nguyên thế nhân biết, đối này thiết nam hạc bọn người mở một con mắt nhắm một con mắt, coi như không có thấy, miễn cho làm chính mình khó chịu cũng làm đối phương khó chịu.

Đệ nhị danh phần thưởng tuy so ra kém đệ nhất danh, lại cũng là không tồi, một thanh Linh Khí phi kiếm.

Toàn thân ónh bạch giống như minh nguyệt, linh quang mờ mịt, kiếm danh diêu nguyệt.

Đường Niệm Niệm được đến diệp nguyệt phi kiếm lúc sau, hỏi tưởng một phen chính mình bên người phải chăng có người dùng kiếm, nhìn nhìn lại diệp nguyệt phi kiếm phẩm chất. Một tức tự hỏi lúc sau liền bình tĩnh đem diệp nguyệt phi kiếm còn cấp thiết nam hạc, “Đổi thành linh thạch đi.”

Linh thạch là người tu tiên thế giới tiền tệ, tổng số chuỗi này phi kiếm phóng hữu dụng.

Thiết nam hạc ngơ ngẩn.

Bàng quan tiên duệ nhóm: “.....”

“..... Như Kinh Hồng tiên tử mong muốn.” Thiết nam hạc hoàn hồn lúc sau, thu hồi diệp nguyệt phi kiếm, đổi thành một cái túi Càn Khôn giao cho Đường Niệm Niệm.

May mắn hần thân là bích khung kiếm tông đại trưởng lão, trên người mang theo linh thạch thực sự không ít, bằng không lần này sợ là muốn mất mặt.

Đường Niệm Niệm linh thức đảo qua túi Càn Khôn, phát hiện bên trong linh thạch số lượng thực công chính, bình tĩnh thu vào chính mình túi Càn Khôn.

Hai người Tân Tú Lôi Đài Tái phần thưởng đã tới tay, không chút do dự liền chuẩn bị rời đi.

Thiết nam hạc thấy, cũng bất chấp tự mình cấp mặt sau thứ tự tiên duệ gửi đi phần thưởng, nhanh chóng ngăn lại Tư Lăng Cô Hồng hai người rời đi hành động, nói: “Tuyệt Diên tôn chủ, Kinh Hồng tiên tử, ma nhân đột nhiên xâm lấn sự tình kỳ quặc, ta chịu bích khung kiếm tông tông chủ chi lệnh, thỉnh hai vị đi trước bích khung kiếm tông tông môn một tự, cùng thảo việc này.”

Tuy rằng biết hai người tính tình đối với chuyện này nhất định không có hứng thú, chính là hần bị bích khung kiếm tông tông chủ mệnh lệnh, liền không thể không đem mệnh lệnh truyền đạt đến.

“Tông chủ đã thỉnh quý tính tử tính toán thiên cơ, kết quả đối tiên nguyên cũng không lạc quan. Tuyết Diên tôn chủ cùng Kinh Hồng tiên tử đều là tiên duệ, bạn bè thân thích cũng đều ở tiên nguyên bên trong, nghĩ đến đối chuyện này sẽ không bỏ mặc mới là.”

Thiết nam hạc lời nói phi thường thành khẩn, cũng không mang bất luận cái gì uy hiếp ý tứ.

Trên thực tế, nếu hấn khẩu khí mang lên uy hiếp ý tứ nói, như vậy hấn nhất định sẽ không còn hảo hảo đứng ở chỗ này.

Tư Lăng Cô Hồng bước chân không có dừng lại đi qua hấn bên người, không có bất luận cái gì đáp lại ý tứ. Thiết nam hạc mí mắt giựt giựt, không biết hay không nên tiếp tục ngăn lại đi.

“Ma nhân chuyện này.”

Nữ tử bình tĩnh thanh âm bưng tỉnh thiết nam hạc.

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm hàm dưới để ở Tư Lăng Cô Hồng trên đầu vai, thủy tinh giống nhau con người nhìn thiết nam hạc, nhàn nhạt nói: “Người có thể tra tra Mộ Dung gia tộc.”

Bích khung kiếm tông đối phó Mộ Dung gia tộc nói, Mộ Dung gia tộc liền càng không dễ chịu lắm đi.

Đường Niệm Niệm kiêu kiêu khoe miệng, nghĩ đến cái gì, lại nghiêm túc nói một câu, “Đúng rồi, hợp hoan cốc lập tức sẽ ra một cái tuyệt phẩm cùng linh phẩm lô đỉnh, ở ma nhân xâm lấn phía trước nhớ rõ đi thăm.”

Ma nhân xâm lấn lúc sau, tiên duệ liền rối loạn, lô đỉnh sinh ý nhất định đại không bằng từ trước.

Thiết nam hạc mày không khỏi vừa nhíu. Đường Niệm Niệm phía trước câu nói kia nếu không phải nàng cố ý nhằm vào Mộ Dung gia tộc nói, như vậy chính là Mộ Dung gia tộc thật sự cùng chuyện này

có quan hệ, Đường Niệm Niệm bọn họ cũng nhất định biết chút cái gì.

Đến nỗi mặt sau câu nói kia.

Thiết nam hạc có loại võ trán xúc động.

Đi thăm hợp hoan cốc lô đỉnh?

Đây là xúi giục hấn bại hoại chính mình thanh danh sao?

Tuy rằng lô đỉnh môn phái bảo mật công tác làm đích xác không tồi, sẽ không bán ra hấn đi qua tình báo.

Thiết nam hạc mí mắt kịch liệt run rẩy vài cái, cảm thấy chính mình chạy đề.

Trầm trọng mí mắt hạ đồng tử tinh quang lập loè.

Vừa mới Đường Niệm Niệm nói gì đó tới?

Ở ma nhân xâm lấn phía trước..... Nhớ rõ đi thăm.

Ở ma nhân xâm lấn phía trước?

Nàng biết chút cái gì? Lại hoặc là ở biểu thị chút cái gì?

-----oOo-----

Chương 215: không chết tử tế được? Ta liền cùng thiên địa đồng thọ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chính cái gọi là người nói vô tâm người nghe cố ý.

Đường Niệm Niệm tùy ý nhắc nhở thiết nam hạc một câu, bị thiết nam hạc nghe được lúc sau liền từ giữa liên tưởng rất nhiều. Không ngừng là thiết nam hạc, chỉ cần là tâm tư thâm trầm một ít người đều liên tưởng đến rất nhiều.

Có lẽ là tuổi địa vị bất đồng, cho nên thế hệ trước cùng trẻ tuổi tiên duệ chú ý sự tình cũng hoàn toàn bất đồng. Thế hệ trước người tự động xem nhẹ rút cái kia thăm hợp hoan cốc lô đỉnh lời nói, nghĩ đến cùng thiết nam hạc không phải đều giống nhau, đều là có quan hệ ma nhân xâm lấn sự tình.

Đến nỗi những cái đó trẻ tuổi tiên duệ nhóm càng nhiều thì là bát quái Đường Niệm Niệm ngôn ngữ bên trong tuyệt phẩm cùng linh phẩm lô đỉnh sự tình, ở tiên nguyên bên trong lô đỉnh thanh lâu môn phái trước nay đều không phải cái gì bí mật. Đùng nhìn này đó danh môn vọng tộc đệ tử mỗi người mặt ngoài phần lớn nhìn qua đứng đắn vô cùng, trên thực tế đi qua như là hợp hoan cốc như vậy thanh lâu tìm lô đỉnh thật sự không tốt.

Tiên nguyên gia tộc môn phái đối với môn hạ đệ tử đi tìm lô đỉnh giống nhau sẽ không ngăn cản, ở trong mắt bọn họ này đó lô đỉnh cùng cấp với công cụ giống nhau tồn tại, chẳng những có thể tiết (cấm) dục còn có thể tăng trưởng người tu vi, chỉ là giá cả thực sự không tiện nghi thôi.

Huống chi tiên nguyên thanh lâu lô đỉnh môn phái bảo mật công tác đều làm được thực không tòi, vô luận là cái nào tiên duệ đi qua, hoặc là tìm cái nào lô đỉnh đùa bỡn, lại hoặc là như thế nào chơi đều sẽ làm tốt tuyệt đối bảo mật, sẽ không truyền tới tiên nguyên tiên duệ lỗi tai, đại gia trong lòng hiểu rõ mà không nói ra.

Bởi vậy này đó trẻ tuổi tiên duệ nhóm phần lớn đều biết lô đỉnh là chuyện gì xảy ra, cũng biết lô đỉnh phẩm giai phân biệt.

Tuyệt phẩm lô đỉnh cho dù là đã Đại Thừa kỳ bán tiên cũng không thể được xưng là tuyệt phẩm lô đỉnh, chỉ có có được tiên thiên chi thể như vậy đặc thù thể chất nhân tài có thể bị xưng là tuyệt phẩm lô đỉnh.

“Trước đó vài ngày, Kinh Hồng tiên tử không phải bắt Mộ Dung gia tộc đại tiểu thư thanh liên tiên tử sao? Lúc ấy Kinh Hồng tiên tử liền nói muốn đem nàng bán đi làm lô đỉnh. Hiện tại lại danh đương đương đối bích khung kiếm tông đại trưởng lão nói nói như vậy, xem ra chuyện này là sự thật?”

“Ta cảm thấy cũng tưởng là thật sự! Ta thiên a! Này không khỏi cũng lớn mật đi? Tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc đại tiểu thư, bẩm sinh thanh liên đạo thể thanh liên tiên tử, thế nhưng bị bán đi hợp hoan cốc làm lô đỉnh?!”

“Nếu sự tình thật là thật sự lời nói, cho dù là hoa hết ta nhiều năm tích tụ cũng phải đi hợp hoan cốc đi xem. Ha hả a, Mộ Dung gia tộc đại tiểu thư, thanh liên đạo thể thanh liên tiên tử. Chẳng sợ như vậy chặt vật xấu xí bộ dáng đều xem qua, cũng cho ta đối nàng nửa điểm hứng thú đều không có. Cũng mặc kệ nói như thế nào đều từng vì Mộ Dung gia tộc đại tiểu thư, thanh liên đạo thể cũng không phải giả, nếu là có thể trở thành nàng trên giường chi tân nói, thật sự là cuộc đời này một mừng rỡ sự a!”

“Không sai! Không sai!” Một đám tiên duệ đều không khỏi phụ họa, thực rõ ràng đều rất là ý động.

Lúc này có người nghi hoặc nói: “Nếu nói Kinh Hồng tiên tử trong miệng nói tuyệt phẩm lô đỉnh là Mộ Dung ngưng thật sự lời nói, như vậy cái kia linh phẩm lô đỉnh lại là ai? Kia chính là chỉ thấp hơn tuyệt phẩm lô đỉnh linh phẩm lô đỉnh a, nếu không phải tiên thiên chi thể người nói, như vậy tu vi nhất định không thấp đi?”

“Cái này ta đảo không biết, bất quá nghĩ đến nhất định lại là cái nào không biết sống chết gia hỏa đặc tội Kinh Hồng tiên tử bọn họ, cho nên mới chiêu đến như vậy hẹp dài đi.”

“Kinh Hồng tiên tử thủ đoạn, Tuyết Diên tôn chủ thực lực, này hai người chọc không được, chọc không được a!”

Này đó trẻ tuổi tiên duệ nhóm nghị luận sôi nổi, chính là vô luận bọn họ như thế nào suy đoán, ở không có nhìn đến chân tướng thời điểm, căn bản là vô pháp suy đoán đến kia linh phẩm lô đỉnh thế nhưng là Mộ Dung gia tộc tộc trưởng, Mộ Dung Càn Hoa.

Thẳng đến cái này chân tướng bị người phát hiện, sau đó truyền đến toàn bộ tiên nguyên mọi người đều biết thời điểm, khi đó cấp toàn bộ tiên nguyên còn có tiên duệ nhóm chấn động thật sự là vô pháp dùng ngôn ngữ đi hình dung.

“Nói đi là đi, thật đúng là tiêu sái a.” Cốc Mị Nga nhìn đã không thấy bóng dáng Đường Niệm Niệm đám người, bất đắc dĩ nhún vai. Yêu mị cực kỳ mặt mày ngấm nhìn chung quanh, nhìn đến Viên Càn Nhiên chờ Viên gia người bị một ít gia tộc người cố tình nịnh hót, khóe miệng không khỏi gợi lên một mặt cười như không cười độ cung.

Chỉ bằng hai người chi lực, liền thật sự giải quyết Viên gia phiền não, đem Mộ Dung gia tộc bức đến như vậy hoàn cảnh.

Trận này Tân Tú Lôi Đài Tái lúc sau, toàn bộ tiên nguyên đều sẽ không lại dám can đảm xem thường Viên gia. Tiên nguyên đệ nhất được tu gia tộc danh hào chỉ sợ cũng không cần bao lâu liền phải vật quy nguyên chủ đi.

Dư tỵ vô thanh vô tức đi đến nàng bên người, thanh âm mang theo Thiên Thánh châm chọc cảm, “Hay là người luyến tiếc?”

Cốc Mị Nga không có bị dọa đến, chọn mặt mày mắt lé hấn, mị hương hoặc tâm, “Ta xem là người ghen ghét mới là.” Nếu là dĩ vãng nàng, nói không chừng sẽ nói, ‘ chính là luyến tiếc, giống Tuyết Diên tôn chủ Tư Lăng Cô Hồng nhân vật như vậy, cái kia nữ tử bỏ được đâu? ’, chính là đến từ chính mắt kiến thức Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn, loại này sau lưng hài hước lời nói, chỉ cần có quan bọn họ, nàng cũng không dám tùy ý nói ra.

Dư tỵ đôi mắt một thâm, lại là trầm mặc một hồi, sau đó gắt gao nhìn chằm chằm Cốc Mị Nga, trầm hoãn nói: “Ta chính là ghen ghét lại như thế nào.”

Cốc Mị Nga ngẩn ra, không nghĩ tới hấn thế nhưng cứ như vậy thừa nhận, hơn nữa ánh mắt như vậy nghiêm túc, làm nàng phủ quyết hấn tư cách đều không có.

“A tỵ.” Khôi mị bí cảnh người truyền âm kêu gọi dư tỵ.

Dư tỵ triều khôi mị bí cảnh phương hướng nhìn thoáng qua, gật đầu. Sau đó ở Cốc Mị Nga còn không có xoay người thời điểm, đột nhiên cúi người ở nàng cánh môi thượng trộm thơm một ngụm, làm vừa mới hoàn hồn Cốc Mị Nga lại không khỏi ngơ ngẩn.

Dư tỵ thì tại nàng bên tai thấp giọng nói: “Người là ta nhận định nữ tử, sau này không cần nơi nơi mị hoặc người khác, chẳng sợ muốn chơi cũng không thể chơi qua đầu.”

“Hừ.” Cốc Mị Nga cười lạnh một tiếng, mắt lé trừng mắt hấn. Ta cần gì người tới quản giáo? Người cho rằng chính mình là ta ai?

Nàng lại không biết nàng lúc này khuôn mặt đã đỏ bừng, như vậy chọn mặt mày bộ dáng nói là lãnh giận càng không bằng nói là xấu hổ buồn bực, lộ ra bức người mắt mị thái.

Dư tự con người càng sâu, tiếp tục nói: “Ma nhân xâm lấn sự tình không đơn giản, nhớ rõ chiếu cố hảo tự mình, nếu có việc bóp nát ta cho người linh tin thạch, hoặc là cầm thứ này tới khôi mị bí cảnh tìm ta.”

Ngôn ngữ xong rồi thời điểm, dư tự thân ảnh cũng đã biến mất.

Cốc Mị Nga liền phản bác nói đều không có tới kịp nói, trong tay bị ngạnh nhét vào tới lệnh bài có loại phỏng tay cảm giác.

“Người cho ta liền nhất định phải thu?” Cốc Mị Nga buồn bực nhíu mày, phỉ tay liền chuẩn bị đem trong tay lệnh bài cấp quăng ra ngoài. Chính là giữa đường thời điểm lại từng không khai tay.

“Tính, khôi mị bí cảnh tín vật giá trị xa xỉ, không thể bởi vì chính mình nhất thời hành động theo cảm tình liền đem như vậy hữu dụng đồ vật cấp ném đi.”

Nàng mới không phải bởi vì dư tự cái kia biệt nữ gia hỏa mới lưu lại cái này tín vật. Cốc Mị Nga nghĩ thầm.

Lưu li bí cảnh đám kia người trung.

Lý lam phong cùng người của Lý gia trao đổi sự tình tốt lúc sau, liền phát hiện Lý Uyển Thu còn nhìn nơi nào đó phương hướng vẫn không nhúc nhích. Theo nàng ánh mắt nhìn lại, bên trong cũng không có bất luận cái gì dị thường chỗ. Bất quá thực mau hẩn liền nhớ tới cái kia phương hướng cái này là Đường Niệm Niệm đám người rời đi phương hướng.

“Uyển thu.”

Nam tử trầm ổn thanh âm đột nhiên truyền đến, Lý Uyển Thu cả kinh, quay đầu liền nhìn đến Lý lam phong thân ảnh.

“..... Cha.” Lý Uyển Thu thấp giọng kêu.

Lý lam phong nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng đầu, dày rộng bàn tay liền đặt ở nàng trên đầu, từ ái ôn thảng khuyên nhủ: “Uyển thu, cha biết

Tuyết Diên tôn chủ như vậy nam tử thực sự làm nữ tử khó có thể kháng cự, đáng tiếc hắn đều không phải là người phụ quân. Hắn người như vậy đã vô tình lại thâm tình, hắn tình toàn bộ đều cho Đường Niệm Niệm, người nếu là thất lòng đang trên người hắn nói, chẳng những thương tâm hao tổn tinh thần, thậm chí còn có khả năng bởi vậy bỏ mạng, Mộ Dung ngưng thật cái này sống sờ sờ ví dụ đều không đủ làm người thấy rõ ràng sao?”

Hắn thật sự không nghĩ Lý Uyển Thu đem tâm tư rơi xuống Tư Lăng Cô Hồng trên người, nếu không nói hắn cái này làm cha thật sự không biết nên làm như thế nào mới hảo. Rốt cuộc đúng vậy vì nữ nhi mà cùng Tư Lăng Cô Hồng kết oán, vẫn là vì gia tộc mà từ bỏ nữ nhi?

Này hai người hắn đều không nghĩ lựa chọn, cho nên tốt nhất chính là làm Lý Uyển Thu đối Tư Lăng Cô Hồng hết hy vọng.

“Cha, người đang nói chút cái gì.” Lý Uyển Thu bắt đắc dĩ nhìn Lý lam phong, mềm nhẹ thanh âm giống như xuân dòng nước chảy cỏ cây chi gian, “Nữ nhi đối Tuyết Diên tôn chủ tuyệt không ý tưởng không an phận.”

“Di?” Lý lam phong không nghĩ tới Lý Uyển Thu thế nhưng sẽ nói như vậy. Ở hắn xem ra Tư Lăng Cô Hồng người này, nếu không phải đã đem tâm thần toàn bộ đều đặt ở Đường Niệm Niệm trên người nói, hắn thật đúng là muốn cho chính mình nữ nhi đi tranh thủ một phen. Liền hắn đều cảm thấy giống Tư Lăng Cô Hồng như vậy nam tử, không có cái nào nữ tử là không thích, lại không có nghĩ đến Lý Uyển Thu thế nhưng nói chính mình đối Tư Lăng Cô Hồng tuyệt không ý tưởng không an phận.

Lý Uyển Thu mỉm cười nói: “Nữ nhi lời nói ra đến bản tâm, tuyệt không lừa gạt cha chính là ý tứ.”

Lý lam phong cẩn thận đánh giá Lý Uyển Thu thần sắc, thấy nàng hai tròng mắt thanh minh, quả nhiên không thấy bất luận cái gì si mê thần thái a, có thể thấy được nàng lời nói cũng là thật sự.

“Vậy người vì cái gì nhìn chằm chằm nhân gia rồi đi phương hướng thật lâu không trở về thân?”

Lý Uyển Thu run run lông mi, rũ xuống con người che khuất đáy mắt đen tối thần thái, cười khế nói: “Nữ nhi chẳng qua là bội phục Tuyết Diên tôn chủ cùng Kinh Hồng tiên tử thôi, bọn họ như vậy tuổi tác liền có như vậy thực lực, thật sự làm nữ nhi ngưỡng bội phục.”

Lý lam phong cảm thấy nàng che giấu chút cái gì, bất quá thấy Lý Uyển Thu rõ ràng là không nghĩ nói ra, cũng liền không có ép hỏi. Ngược lại lại sờ sờ Lý Uyển Thu tóc đẹp, đem nàng tinh xảo tóc mai đều cấp quấy rầy, tiếng cười từ ái hài hước, “Hay là nhà ta uyển thu không phải coi trọng Tuyết Diên tôn chủ, ngược lại là coi trọng kia Kinh Hồng tiên tử? Này nhưng không tốt, loại này đam mê tuyệt đối muốn sửa!”

“Cha!” Lý Uyển Thu biết Lý lam phong là ở trêu ghẹo chính mình, lại vẫn là nhịn không được có chút tức giận.

“Ha ha ha ha.” Lý lam gió lớn cười ra tiếng, duỗi tay liền chuẩn bị đem Lý Uyển Thu bế lên tới, bất quá đương phát hiện nàng thân cao lúc sau, nửa đường liền dừng lại, lắc đầu bất đắc dĩ nói: “Trưởng thành, trưởng thành, đảo mắt liền lớn như vậy, cha đều không thể lại ôm ta Tiểu Thu Nhi.”

Nghe ra Lý lam phong tiếng cười bên trong vô tận yêu thương chi ý, Lý Uyển Thu có chút bất đắc dĩ hấn trong lời nói chính mình khi còn nhỏ nữ danh, lại cũng bởi vì Lý lam phong kia nồng hậu từ ái cảm tình mà không có sinh bực, càng nhiều ngược lại là nhịn không được vui mừng.

Loại này bị người đặt ở đầu quả tim yêu thương cảm giác, thật sự là làm người tham luyến.

Lý Uyển Thu khế cười nói: “Vô luận nữ nhi trưởng bao lớn đều là cha nữ nhi.”

Lý lam phong tiếng cười lớn hơn nữa, gật đầu cười nói: “Không sai, không sai. Cho nên uyển thu a, có một số việc nếu là chính mình không biết nên làm như thế nào thời điểm, đừng quên còn có cha ở cạnh người. Vô luận như thế nào, cha đều sẽ đứng ở người bên này.”

Lý Uyển Thu thân hình chấn động. Hấn phát hiện cái gì?

“Người nếu là không nghĩ nói, cha tự nhiên sẽ không bức người.” Nhìn đến Lý Uyển Thu trong nháy mắt kia phản ứng, Lý lam phong liền biết nàng trong lòng quả nhiên ẩn giấu chuyện gì.

Lý Uyển Thu trong lòng chấn động, một hồi mới ở Lý lam phong dày rộng bàn tay hạ ngừng đầu, không hề chớp mắt nhìn Lý lam phong, thấp giọng nói: “Nếu nữ nhi làm sự tình đều không phải là chuyện tốt, thậm chí khả năng đối tiên nguyên cùng gia tộc có hại, cha cũng đứng ở nữ nhi bên này?”

Lý lam phong trên mặt tươi cười đón hạ, biểu tình có chút nghiêm túc.

Vốn dĩ hấn chỉ cho rằng giấu ở Lý Uyển Thu trong lòng sự tình là một ít nữ tử việc nhỏ, hiện giờ nghe Lý Uyển Thu như vậy vừa nói, hấn liền biết sự tình tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

“Cha.....” Lý Uyển Thu sáng mắt chớp động.

Lý lam phong hoàn hồn, không có bất luận cái gì tự do nhìn lại Lý Uyển Thu, nói: “Nếu thật sự giống uyển thu nói như vậy, người làm ra nguy hại tiên nguyên càng nguy hại gia tộc sự tình, kia cũng là ta cái này làm cha dạy dỗ vô phương, chịu tội tự nhiên nên từ ta tới gánh vác.”

Lý Uyển Thu chỉ cảm thấy chính mình tâm thần như là bị mãnh liệt va chạm hạ, nàng nhìn ra được tới Lý lam phong nói chính là thật sự, không có nửa điểm ứng phó cùng giả dối có lẽ.

“Cha, người thật là cái hảo phụ thân.” Lý Uyển Thu ánh mắt lập loè, cuối cùng rũ xuống lông mi, che đi bên trong sở hữu sáng rọi.

Lý lam phong cười nói: “Làm cha có thể được con cái như thế khen, cũng là một loại thành công, ha ha ha.”

Nghe được Lý lam phong như thế sang sảng tiếng cười, Lý Uyển Thu trong lòng trầm trọng cũng dần dần tan đi không ít.

Biết rõ cảm tình là phệ tâm độc dược, nàng lại vẫn là sa vào đi vào, này rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?

Này lưu li bí cảnh Lý gia nhạc đệm cũng không có khiến cho người khác nhiều ít chú ý, thấy được cũng chỉ cảm thấy hai cha con này cảm tình thực sự không tồi. Lý lam phong người này cũng là có tiếng ôn hòa sang sảng, đối nữ nhi bảo bối không thôi. Ai kêu Lý Uyển Thu là hấn yêu nhất thể tử sắp chết sinh hạ duy nhất huyết mạch, Lý Uyển Thu dung mạo còn cùng nàng mẹ đẻ có bảy phần giống nhau.

Buổi chiều hoàng hôn chiếu khắp thiên địa khi.

Giới hạ thành dung khách tửu lầu.

Lầu hai một kiện trong khách phòng.

Cung kiều hoan đem một cái túi Càn Khôn cung kính đưa tới Đường Niệm Niệm trước mặt, hơn nữa tự mình ở Đường Niệm Niệm trước mặt lập hạ tâm ma lời thề, chứng minh tương lai sẽ đem Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa hai người ở hợp hoan cốc kiếm lấy linh thạch tài phú tám phần giao cho Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh đem xuyên có 4000 thượng phẩm linh thạch, phát tay liền đem Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa ném đến Cung kiều hoan trước mặt, ở không trung còn nổi lơ lửng một cái hộp ngọc.

Đường Niệm Niệm nói: “Ở bọn họ trên người ta đã hạ thức tâm trùng, có thể củng cố bọn họ tâm trí bất diệt, miễn cho trên đường biến thành kẻ điên si nhi. Trừ bỏ thức tâm trùng, ở bọn họ trên người còn có tử mẫu cổ. Bình ngọc bên trong chính là mẫu cổ, người dùng cái này có thể tùy thời biết bọn họ hướng đi, khống chế bọn họ hành động.”

Tuy rằng giống hợp hoan cốc như vậy thanh lâu môn phái đều có chính mình khống chế lô đỉnh thủ đoạn, chính là lần này tiếp thu lô đỉnh thân phận thật sự là quá khủng bố, cho nên chẳng sợ Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa đều là không hề sức phản kháng ở chính mình trước mặt, Cung kiều hoan vẫn là có loại không chân thật cùng không an ổn cảm giác.

Lúc này có Đường Niệm Niệm những lời này cùng chuẩn bị, tức khắc làm Cung kiều hoan yên ổn không ít.

“Vẫn là Kinh Hồng tiên tử suy xét chu đáo.” Cung kiều hoan cung kính cảm kích đem không trung hộp ngọc nhận lấy.

Trên mặt đất Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa tuy rằng miệng không thể nói, thân không thể động, chính là bọn họ lại là thanh tỉnh. Lúc này trơ mắt nhìn chính mình bị Đường Niệm Niệm buôn bán, đã sớm đổ hai mắt, đầy mặt dữ tợn.

Cung kiều hoan nhìn mắt trên mặt đất Mộ Dung ngưng thật sự bộ dáng, thấy nàng trên mặt xanh tím sưng đỏ còn không có đánh tan, trên người bạch y cũng là dơ bẩn một mảnh, tóc mai tán loạn không thôi, còn có cỏ dại dính ở mặt trên, lại xúng với nàng hiện tại biểu tình, thật sự là khó coi tới rồi cực điểm.

Nếu là không quen biết nàng người nhìn đến nàng cái dạng này, chỉ sợ như thế nào đều sẽ không tin tưởng nàng là Mộ Dung gia tộc đại tiểu thư, đã từng tiểu ngạo toàn bộ tiên nguyên thanh liên tiên tử.

Cung kiều hoan không biết Mộ Dung ngưng thật sở dĩ sẽ như vậy chật vật, nguyên nhân là Đường Niệm Niệm đem nàng ném đến phong hà viên lúc sau liền không có lại quản nàng, trực tiếp làm

nàng ở phong hà viên dơ bản thảo bùn đất trên mặt đất giầy giữa hơn mười ngày thời gian, có thể không dơ bản mới là lạ.

Lúc này nhìn đến Mộ Dung ngưng thật cái dạng này, Cung kiều hoan xem đến đều không khỏi có chút chán ghét cảm giác.

“Kinh Hồng tiên tử, cái này..... Mộ Dung ngưng thật cái dạng này sợ là sẽ ảnh hưởng sinh ý, này trên mặt thương còn hảo được?”

Đường Niệm Niệm gật đầu, “Mười ngày trong vòng là có thể tiêu.”

Cung kiều hoan nghe vậy liền an tâm rồi, thấy Đường Niệm Niệm rõ ràng không có tiếp tục nói chuyện với nhau ý tứ, tự giác chuẩn bị mang theo Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa rời đi. Ở rời đi phía trước, còn đối Đường Niệm Niệm cung kính cười nói: “Ở hợp hoan cốc mỗi cái lô đỉnh đều có chính mình tên danh hiệu, không biết Kinh Hồng tiên tử nhưng có cái gì tốt kiến nghị?”

Đường Niệm Niệm không nghĩ tới còn có điểm này, nhưng thật ra tới một ít hứng thú, nghĩ nghĩ. Chỉ vào Mộ Dung ngưng thật nói: “Chiêu tài.” Lại chỉ vào Mộ Dung Càn Hoa, “Tiến bảo.”

Cung kiều hoan: “.....”

Tên này thật hán (cấm) mẹ nó đủ tục khí, cũng đủ minh bạch.

Kinh Hồng tiên tử sợ là hoàn toàn liền đem hai vị này tiên nguyên danh nhân coi như gom tiền công cụ.

Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa trực tiếp bị Đường Niệm Niệm này hai cái tục khí tên cấp khí sắc mặt xanh mét, thậm chí khóe miệng đều chảy ra máu tươi.

“Kinh Hồng tiên tử quả nhiên hảo tài hoa, tên này lấy được nhất châm kiến huyết, làm người nghe chi liền minh bạch này hai người sẽ là hợp hoan cốc lô đỉnh khôi thủ, cấp tiểu nhân còn có Kinh Hồng tiên tử chiêu tài tiến bảo hảo lô đỉnh!” Cung kiều hoan phản ứng thực mau chạp Đường Niệm Niệm một cái mông ngựa.

Đỗ Tử Nhược sớm tại đi vào nơi này nhìn đến Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa thời điểm đã im lặng, đặc biệt là nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Cung kiều hoan giao dịch hành động sau càng thêm vô ngữ.

Hiện giờ Đường Niệm Niệm lấy này hai cái tuyệt tục tên cũng liền thôi, này Cung kiều hoan còn như thế không biết xấu hổ khen.

Đỗ Tử Nhược thực sự có loại ra tay diệt người này xúc động, miễn cho hắn lại tiếp tục ghê tởm chính mình.

Cung kiều hoan mãi cảm cảm nhận được Đỗ Tử Nhược không tốt, vì tự thân an nguy, mang theo Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa cấp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thi lễ sau rời đi phòng cho khách.

Cung kiều hoan vừa ly khai, Đỗ Tử Nhược thở ra một ngụm trọc khí, đối Đường Niệm Niệm nói: “Người thật dám chơi.”

Đem Mộ Dung ngưng thật cùng Mộ Dung Càn Hoa hai cha con này cùng nhau bán cho hợp hoan cốc, loại chuyện này rất cuộc là có bao nhiêu điên cuồng a!

Nhưng nhìn xem Đường Niệm Niệm hiện tại bộ dáng, bình tĩnh kỳ cục, giống như hoàn toàn không có nhận thấy được chính mình rất cuộc làm nhiều đáng sợ sự tình.

“Ân?” Đường Niệm Niệm nhìn về phía Đỗ Tử Nhược, đáy mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

Này dáng phúc hậu cùng vô hại bộ dáng tức khắc đem Đỗ Tử Nhược ngạnh đến không được, cuối cùng vẫn là khôi phục ngày thường trầm mặc, không có cùng Đường Niệm Niệm giải thích chính mình vừa mới câu nói kia ý tứ. Hắn còn nhớ rõ lúc trước Đường Niệm Niệm đem Mộ Dung gia tộc bất truyền bí mật pháp bản bộ sau khi rời khỏi đây, bọn họ cũng đã nói qua đối thoại.

Chính mình: Người không cảm thấy chính mình chơi đến quá lớn sao?

Đường Niệm Niệm: Ta chơi đến quá lớn sao?

Tư Lăng Cô Hồng: Niệm Niệm tưởng như thế nào chơi liền như thế nào chơi.

Này hai cái yêu nghiệt, một cái căn bản là không có cảm giác được chính mình chơi đến có bao nhiêu rất có nhiều điên cuồng, một cái là biết lại căn bản là không thèm để ý, còn trợ Trụ vi ngược phóng túng đối phương đi chơi.

Đỗ Tử Nhược biết chính mình dùng từ có chút không đúng, bất quá hẳn không cần đổi thành chính mình sai lầm.

“Làm ta thấy Kinh Hồng tiên tử, ta muốn gặp bọn họ, làm ta thấy bọn họ!” Một trận thiếu niên bén nhọn tiếng kêu từ bên ngoài truyền đến.

Thù Lam nghe được, đối Đường Niệm Niệm nhẹ giọng nói: “Tiểu thư, là vị kia bán tiểu thư tàn đồ phạm nhân thiếu niên.”

Ngày đó cũng là tại đây gian tửu lâu phòng cho khách, cái kia thiếu niên cùng Đường Niệm Niệm làm giao dịch. Bởi vì này phạm nhân thiếu niên đối Đường Niệm Niệm bất kính, Thù Lam còn thân thủ giáo huấn quá hẳn, cho nên đối hẳn thanh âm nhớ rất rõ ràng.

Đường Niệm Niệm gạt đầu, thân thủ nhéo một viên anh đào đưa đến phía sau Tư Lăng Cô Hồng bên môi, đạm nói: “Hắn tới làm cái gì?”

Thù Lam lắc đầu, ánh mắt lại có chút lãnh.

Phạm nhân thiếu niên còn ở bên ngoài âm ỉ, Đường Niệm Niệm chớp hạ đôi mắt, ý bảo Thù Lam đi mở cửa.

Phòng cho khách khắc hoa cửa gỗ bị mở ra, phạm nhân thiếu niên cùng chiến thiên kích thân ảnh liền ở trước cửa, lúc này phạm nhân thiếu niên tựa hồ đang bị chiến thiên kích sợ tới mức không nhẹ, sắc

mặt trắng bệch bò ngồi ở trên mặt đất, ở bốn phía đã đứng không ít người đứng xem.

Những người này toàn bộ đều là nghe được phàm nhân thiếu niên kêu to trung Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ danh hào mà vây lại đây, hiện tại toàn bộ tiên nguyên thậm chí bí cảnh cùng hẻo lánh nơi cơ hồ không người không biết Đường Niệm Niệm hai người danh hào.

“Mau xem, thật là Kinh Hồng tiên tử bọn họ! Không nghĩ tới có thể tận mắt nhìn thấy đến bọn họ!” Đường khắc hoa cửa gỗ mở ra, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người thân ảnh cũng bị bên ngoài vây xem người thấy được, thực mau liền truyền ra tới lớn hơn nữa ồn ào thanh âm, mỗi người sắc mặt đều hưng phấn khó làm.

“Kinh..... Kinh Hồng tiên tử!” Trên mặt đất phàm nhân thiếu niên phát hiện môn mở ra sau, trên mặt lộ ra kinh hỉ thần thái, liền chạy mang bò nhanh chóng nhảy vào trong khách phòng mặt.

Chiến thiên kích xem đến nhú mày, bất quá tiến phòng cho khách môn bị mở ra liền biết nhất định là được đến Đường Niệm Niệm cho phép. Bởi vậy cũng không có ngăn đón phàm nhân thiếu niên động tác, ở phàm nhân thiếu niên tiến vào trong khách phòng mặt thời điểm đi theo đi vào đi, tùy tay đóng cửa lại, thi triển pháp thuật ngăn cách bên ngoài ồn ào thanh.

Đường Niệm Niệm lưng dựa Tư Lăng Cô Hồng ngực, nhàn nhạt nhìn trên mặt đất kinh hỉ đan xen phàm nhân thiếu niên, lãnh đạm hỏi: “Có chuyện gì?”

Phàm nhân thiếu niên ánh mắt lóng lánh nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, đột nhiên dùng đầu kịch liệt khải mặt đất, kêu lớn: “Khẩn cầu Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ thu ta vì đồ đệ!”

Đường Niệm Niệm lông mi giống như cánh bướm nhẹ nhàng vỗ hạ, không có bất luận cái gì phản ứng.

Thù Lam bọn người ở nghe được phàm nhân thiếu niên lời nói ngẩn ra hạ, sau đó Diệp thị tỷ muội trước hết đồng thanh đọc miệng nói: “Làm trang chủ cùng chủ mẫu thu người vì đồ đệ? Người cho rằng chính mình là ai a? Cự nhiên còn muốn cùng khi làm trang chủ cùng chủ mẫu đều làm người sự phó, cho rằng chính mình là tiên nhân chuyển thế hạ phàm sao? Cho rằng chính mình trăm năm thành tiên yêu nghiệt thể chất sao? Vẫn là cho rằng chính mình bị thiên địa chiếu cố? Hoặc là người đã điên rồi choáng váng, liền chính mình đang nói chút cái gì cũng không biết?”

Hai tỷ muội thanh âm chĩnh tề dung hợp đến cơ hồ như là một người đang nói chuyện, liên tục hỏi lại là tò mò ngữ khí, chỉ là ai đều minh bạch này lời nói bên trong khinh thường cùng nói móc, đủ để nhìn ra Diệp thị tỷ muội đối cái này phàm nhân thiếu niên không mừng, nhưng hấn ngôn ngữ bất mãn.

Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi thiếu chút nữa nhịn không được bị Diệp thị tỷ muội như vậy phản ứng cấp chọc cười ra tiếng.

Phàm nhân thiếu niên bị Diệp thị tỷ muội luân phiên lời nói cấp đã kích đến sắc mặt đỏ lên, giận trừng mắt Diệp thị tỷ muội, bèn nhọn kêu lên: “Ta ở cùng Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ nói chuyện, người một cái cấp dưới có cái gì tư cách xen mồm!”

“Ha hả.” Diệp thị tỷ muội nghe được lời này không giận phản cười. Ở các nàng xem ra, thiếu niên này đã cùng bốn người vô dị.

Liền tính Đường Niệm Niệm không giết hấn, các nàng động thủ giết hấn nói, Đường Niệm Niệm cũng nhất định sẽ không trách tội các nàng.

Đường Niệm Niệm không có tâm tư cùng thiếu niên này nói thêm cái gì, triều chiến thiên kích nhìn lại, “Chuyện của hấn không làm thỏa đáng?”

“Làm thỏa đáng.” Chiến thiên kích nói: “Giết hại phụ thân hấn bốn người còn có bốn người huyết mạch toàn bộ đều đã giải quyết, bọn họ đầu người ta cũng toàn bộ cất vào túi Càn Khôn giao cho hấn

xem qua, chính là hắn xem qua lúc sau lại một hai phải thấy ngài cùng trang chủ.”

Vốn dĩ ở cửa phàm nhân thiếu niên ồn ào la lối khóc lóc thời điểm, hắn đã chuẩn bị động thủ giết hắn, chính là phòng cho khách khắc hoa cửa gỗ lại vừa lúc chỉ có thể lúc ấy mở ra, lúc này mới làm này phàm nhân thiếu niên tránh được một kiếp.

Cố tình này phàm nhân thiếu niên còn không biết thu liễm, thế nhưng tiến vào nói muốn cho Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thu hắn vì đồ đệ?

Chỉ bằng hắn thiên tư cùng tính tình? Hắn cũng xứng!?

Chiến thiên kích nhìn phàm nhân ánh mắt cực kỳ không tốt.

Đường Niệm Niệm phát tay, “Quăng ra ngoài.”

Giao dịch đã hoàn thành, kia nàng cũng liền không nợ thiếu niên này cái gì, tự nhiên không có hứng thú nghe hắn nhiều lời.

Chiến thiên kích lập tức liền chấp hành mệnh lệnh, phàm nhân thiếu niên sắc mặt tái nhợt, hai mắt hiện lên một mạt tuyệt sắc, kịp thời kêu lên: “Từ từ! Từ từ! Ta còn có cái kia tàn đồ mảnh nhỏ, chỉ có ta biết ở nơi nào!”

Chiến thiên kích tay cùng hắn cổ cổ áo chỉ kém không đến nửa mm địa phương, có thể thấy được hắn tốc độ có bao nhiêu mau. Bất quá đương phàm nhân thiếu niên lời nói vang lên tới thời điểm hắn liền kịp thời dừng lại động tác, nếu không hiện tại phàm nhân thiếu niên khẳng định không ở nơi này.

Từ lần trước đem phàm nhân thiếu niên mang đến nơi này thời điểm, hắn liền nhìn ra được tới cái kia tàn đồ mảnh nhỏ đối Đường Niệm Niệm tầm quan trọng, bởi vậy ở phàm nhân thiếu niên nhắc tới thứ này thời điểm, hắn liền dừng lại động tác triệu Đường Niệm Niệm nhìn lại.

Quả nhiên nhìn đến Đường Niệm Niệm lập loè ánh mắt.

“Ở nơi nào?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Phàm nhân thiếu niên kịch liệt thờ dốc, thật sự là hấn bên người chiến thiên kích đối hấn cảm giác áp bách quá cường.

Nghiêng đầu nhìn đến không có động tác Chiến Thương Tiễn, phàm nhân thiếu niên đặc ý âm lãnh cười một cái. Bất quá là một cái cấp dưới mà thôi, chờ đến chính mình làm Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ đệ tử, đến lúc đó thả xem chính mình như thế nào đem những người này đùa bỡn ở vớ tay bên trong, xem bọn họ còn dám không dám đối chính mình bất kính!

Phàm nhân thiếu niên ánh mắt làm chiến thiên kích không thoải mái, đặc biệt là nhìn đến phàm nhân thiếu niên kia mặt đặc ý thờ điếm, chiến thiên kích trong lòng đặc biệt khinh thường.

“Tiểu thư đang hỏi người nói.” Lạnh lùng nhắc nhở cái này đặc ý vênh váo phàm nhân thiếu niên.

Phàm nhân thiếu niên lãnh trừng mắt hấn, sau đó đối Đường Niệm Niệm nói: “Cái này ta hiện tại không thể nói, kia nhưng coi như nhà ta truyền gia chi bảo. Bất quá chỉ cần Kinh Hồng tiên tử cùng Tuyết Diên tôn chủ chịu thu ta làm thân truyền đệ tử nói, ta liền nói cho người đồ vật ở đâu, nếu không nói.....”

Phàm nhân thiếu niên lời nói còn không có nói xong, Đường Niệm Niệm ngón tay một câu, một đạo màu xám trắng hư ảnh từ phàm nhân thiếu niên thân hình trôi nổi ra tới.

Này hư ảnh bộ dáng thế nhưng cùng phàm nhân thiếu niên sinh đến giống nhau như đúc.

Đường Niệm Niệm ánh mắt đạm mạc nhìn chằm chằm phàm nhân thiếu niên hồn phách, “Người đang nói dối.”

Bằng phàm nhân thiếu niên bản lĩnh, muốn đã lừa gạt Đường Niệm Niệm đám người thật sự là si tâm vọng tưởng.

Phàm nhân thiếu niên hồn phách biểu tình hoảng sợ dữ tợn, há mồm gào rống, chỉ là cái gì thanh âm đều không có.

Không có gì không đại biểu ở đây mọi người không biết hẳn nói chút cái gì.

Ta không có, không có nói sai, ta thật sự biết đồ vật ở nơi nào!

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Những lời này nửa thật nửa giả.”

Phàm nhân thiếu niên hồn phách biểu tình nháy mắt đại ra hạ, rõ ràng là bị Đường Niệm Niệm một câu nói toạc ra chân tướng mà kinh lăng.

“Người chẳng những nói dối còn uy hiếp ta.” Đường Niệm Niệm lại há là dễ dàng như vậy bị uy hiếp người?

Này thiên hạ lần đầu nhìn thấy Đường Niệm Niệm người đều sẽ bị nàng phúc hậu và vô hại bộ dáng cấp mê hoặc, cảm thấy nàng đơn thuần hảo lừa gạt. Chính là hiện giờ vô luận là niệm hồng đại lục vẫn là toàn bộ tiên nguyên, nhìn xem còn có ai dám nói Đường Niệm Niệm dễ khi dễ hảo lừa gạt? Hiện tại nhìn đến Đường Niệm Niệm người, cái nào không phải thật cẩn thận, sợ chọc tới nàng?

Chỉ có cái này phàm nhân thiếu niên lòng tham không đủ rắn nuốt voi, thế nhưng thấy không rõ thế cục, còn nghĩ uy hiếp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thu hẳn đồ.

Hắn như vậy hành vi trực tiếp liền đem Đường Niệm Niệm chỉ dư lại một chút kiên nhẫn đều không có.

Đường Niệm Niệm muốn biết phàm nhân thiếu niên biết được chân tướng thật sự quá đơn giản.

Ý niệm vừa động liền đem phàm nhân thiếu niên ký ức toàn bộ đều cấp thu quát rõ ràng, liền phàm nhân thiếu niên tư tưởng cũng giống

nhau.

Nguyên lai phạm nhân thiếu niên sẽ muốn tới bái Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vi sư, là bởi vì ở vô giới núi non nơi này nghe được hai người càng nhiều đồn đãi, biết được hai người thực lực đáng sợ, chỉ cần có thể bế lên hai người đùi nói, như vậy hẳn liền có thể đi ngang.

Hơn nữa hẳn còn nghĩ đã bái Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vi sư lúc sau, phải làm việc đầu tiên chính là giáo huấn chiến thiên kích cùng Thù Lam, Chiến Thương Tiễn ba người, hiện tại lại hơn nữa Diệp thị tỷ muội. Muốn cho bọn họ làm trâu làm ngựa, làm Thù Lam chính mình phiến chính mình cái tát, làm Chiến Thương Tiễn chính mình đào chính mình hai mắt từ từ.

Bị người thu quát chính mình hồn phách ký ức mang đến thống khổ là không dung tưởng tượng, phạm nhân thiếu niên hồn phách không ngừng co rút cùng hư hóa, há mồm điên cuồng gào rống:

Người không thể làm như vậy, ta cho người kia kiện tàn đồ giá trị có bao nhiêu đại chính người biết, chỉ là giúp ta sát vài người liền tính toán trả hết? Không có khả năng! Không có khả năng! Đừng nói là thu ta làm đệ tử, cho dù là cho các người truyền công cho ta cũng là hẳn là!

A a a a a! Ta biết sai rồi! Buông tha ta! Cầu xin người buông tha ta!

Người cái này ác độc yêu nữ, người không chết tử tế được! Không chết tử tế được ——!

Đường Niệm Niệm đã đem phạm nhân thiếu niên ký ức toàn bộ biết rõ ràng, cũng biết hẳn theo như lời cái kia mặt khác tàn đồ mảnh nhỏ hướng đi ở nơi nào, đối mặt phạm nhân thiếu niên nguyên rửa ngôn ngữ, biểu tình tùy ý bình tĩnh điểm điểm tỏ vẻ chính mình nghe được, sau đó đạm nói: “Những lời này ta nghe qua rất nhiều lần.”

Một đóa màu trắng ngà liên hỏa đem phạm nhân thiếu niên hồn phách cùng thân hình đều đốt cháy thành tro tàn.

Đường Niệm Niệm nghĩ thầm, không chết tử tế được a, rốt cuộc là cái dạng gì chết mới không xem như chết tử tế?

Ngô.

Tính.

Dù sao ta sẽ không làm chính mình chết, này không chết tử tế được cũng lạc không đến ta trên đầu.

“Suy nghĩ cái gì?” Tư Lăng Cô Hồng buồn cười nhìn trong lòng ngực nàng ngây thơ thản sắc. Nghĩ đến như vậy mê mẩn?

Đường Niệm Niệm ánh mắt khôi phục thanh minh, nghiêng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng tuấn dung.

Nếu ta đã chết nói, Cô Hồng cũng sẽ chết.

Sớm tại biết Tư Lăng Cô Hồng cho chính mình hạ tình chú ngày đó, Đường Niệm Niệm liền hạ quyết tâm nhất định phải Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau cùng thiên địa đồng thọ.

“Ân?” Mới thanh tỉnh một hồi lại thất thần?

Tư Lăng Cô Hồng thừa dịp Đường Niệm Niệm thất thần thời điểm, ở nàng trên môi trộm hương một ngụm, nhẹ nhàng thân mật nghiền ma.

Cốc cốc cốc ——

Tiếng đập cửa đột nhiên vang lên.

Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, lúc này Tư Lăng Cô Hồng đã thu hồi cánh môi.

Nhìn đến Đường Niệm Niệm không có gì uy lực đáng nói trừng mắt chính mình liếc mắt một cái, Tư Lăng Cô Hồng tâm tình sung sướng cười khế. Như vậy hôn môi, làm hẳn có loại trộm hương giống nhau hưng phấn cảm.

Chỉ là chính hắn hoàn toàn không có phát giác chính mình như vậy hành vi có bao nhiêu ấu trĩ.

Tuy rằng này ấu trĩ hành vi ở hắn làm tới chẳng những không có chút nào hư hao hắn hình tượng, còn cho hắn mang đến đặc thù mị lực.

Lúc này ngoài cửa kể tiếng đập cửa lúc sau, truyền đến Viên Cần Nhiên kia quen thuộc ôn hòa thanh âm, “Niệm Niệm, nhưng phương tiện mở cửa làm ta chờ tiến vào một tụt?”

Ở phòng cho khách ngoài cửa hiển nhiên chính là Viên gia một đám người đợi.

Đường Niệm Niệm ý niệm vừa động, phòng cho khách khắc hoa cửa gỗ liền mở ra.

Viên Cần Nhiên trên mặt mang theo ôn hòa từ ái tươi cười, theo phòng cho khách khắc hoa cửa gỗ mở ra liền nhìn đến trong phòng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người. Hắn ánh mắt nhạy bén nhìn đến trên mặt đất kia không rõ ràng một sợi than hôi, chậm rãi đi vào phòng cho khách nội.

Theo Viên Cần Nhiên đi vào tới còn có Viên thế hăng, Viên Tế Dân, Viên tục sinh ba người cùng mặt khác Đường Niệm Niệm đám người không quen thuộc ba người. Mặt khác Viên gia đệ tử tắc canh giữ ở ngoài cửa.

Lúc này Thù Lam đám người cũng phát hiện ngoài cửa vốn dĩ vây xem đám người đều đã tan đi, cũng không phải rời đi mà là an tĩnh ngồi ở trên chỗ ngồi. Nhìn ra được tới, này đó đều đến Viên gia người việc làm.

Thù Lam ở Viên Cần Nhiên đi đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người trước mặt thời điểm, tụt mình cho hắn chuyển đến ghế dựa.

Viên Càn Nhiên đối Thù Lam mỉm cười gật đầu, sau đó ngồi ở ghế trên đối Đường Niệm Niệm hảo không chuyển biến nói thẳng nói: “Niệm Niệm, lần này tới tìm các người chủ yếu vẫn là muốn hỏi một chút các người lúc sau tính toán. Bởi vì lần này các người ở Tân Tú Lô Đài Tái biểu hiện xuất sắc, Viên gia danh vọng cũng khôi phục năm đó đỉnh núi, này hết thảy đều là các người công lao a! Hiện giờ Viên gia đã cùng Mộ Dung gia tộc là không đội trời chung chi kẻ thù truyền kiếp, lần này Tân Tú Lô Đài Tái lúc sau đó là Viên gia cùng Mộ Dung gia tộc hoàn toàn chính diện đấu pháp lúc, chỉ cần Niệm Niệm ra lệnh một tiếng, Viên gia tất duy mệnh là từ.”

Đứng ở Viên Càn Nhiên duỗi tay Viên thế hàng sáu người đều không có nói chuyện, hiển nhiên toàn bộ đều tán đồng Viên Càn Nhiên lời nói.

“Viên gia người tới quản, chỉ lo ngồi mát ăn bát vàng kiếm tiền là được.” Đường Niệm Niệm uống Tư Lăng Cô Hồng uy nước trái cây, bình đạm nói.

“Ách?” Viên Càn Nhiên không có hiểu được Đường Niệm Niệm nói.

Đường Niệm Niệm nói: “Chèn ép Mộ Dung gia tộc làm song kiếm tận trời môn đi làm là được, người chỉ lo làm Viên gia người luyện đan tu luyện kiếm tiền, nhằm chán thời điểm liền đi sát sát Mộ Dung gia tộc người là được.” Nuốt một ngụm nước trái cây, “Đương nhiên, là đối phương chết vẫn là Viên gia đệ tử chết liền xem các người chính mình bản lĩnh.”

Dù sao nàng cùng Chu Thiên liền giao dịch chính là như vậy, hiện tại song kiếm tận trời môn đã về Chu Thiên, kia Chu Thiên tự nhiên phải thực hiện hẳn giao dịch điều kiện —— đối địch Mộ Dung gia tộc, chèn ép Mộ Dung gia tộc.

Viên Càn Nhiên im lặng. Lời này nghe, như thế nào giống như Mộ Dung gia tộc người chính là một đám vai hề, chỉ chờ nhằm chán thời điểm làm cho bọn họ đi đùa bỡn đùa bỡn?

Đường Niệm Niệm lúc này lại tuôn ra một cái làm Viên Càn Nhiên cơ hồ thất thố tình báo, “Trăm năm sau, tiên nguyên cùng Ma Vực liền sẽ liên hệ, cho nên tại đây đoạn thời gian hảo hảo tu luyện, miễn cho đến lúc đó làm Viên gia huỷ hoại.”

“Cái gì!?” Viên Càn Nhiên kinh hô ra tiếng.

Ở hán phía sau Viên thế hàng sáu người đều sắc mặt đại biến.

Đường Niệm Niệm nhú hạ mi.

Viên Càn Nhiên đối nàng tính tình cũng coi như có điều hiểu biết, hơn nữa nàng biểu tình vốn dĩ liền hảo hiểu, cho nên liền biết đây là chính mình vừa mới kinh hô sảo đến nàng.

Liền hút mấy hơi thở, Viên Càn Nhiên mới cuối cùng là bình tĩnh hỏi: “Niệm Niệm là như thế nào biết cái này tình báo? Có thể xác định chân thật sao?”

Hán cũng biết Đường Niệm Niệm không phải cái thích nói giỡn người.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu.

Viên Càn Nhiên biểu tình không ngừng biến hóa, trong lòng đã sớm một mảnh suy nghĩ.

Xem ra lần này Tân Tú Lôi Đài Tái ma nhân xâm lấn quả nhiên có kỳ quặc, trăm năm sau tiên nguyên cùng Ma Vực hồ động sao? Nếu thật sự đã xảy ra nói, như vậy vô luận là tiên duyên vẫn là Ma Vực đều đem hỗn loạn lên, chân chính hỗn loạn lên.

Chuyện này biết đến người nhất định còn không nhiều lắm, Niệm Niệm cũng tuyệt đối không phải lắm miệng người, như vậy hán rốt cuộc có nên hay không đem chuyện này báo cho những người khác?

Viên Càn Nhiên suy nghĩ một hồi, cuối cùng quyết định đem này tình báo cấp giấu giếm xuống dưới.

Thân là một nhà chi chủ tự nhiên có chính mình cân nhắc, hẳn không cho rằng liền bởi vì hắn giấu giếm này một cái liền sẽ cấp tiên nguyên mang đến tai họa ngập đầu. Huống chi nếu hắn nói đi ra ngoài lại như thế nào, ở không có bất luận cái gì chứng cứ dưới tình huống, ngược lại còn sẽ rước lấy vô số lên án công khai hoài nghi.

Viên gia bởi vì trước chút năm tháng ở Mộ Dung gia tộc chèn ép đã lạc hậu tiên nguyên nhất lưu đứng đầu gia tộc môn phái thực lực, chẳng sợ trong mấy năm nay tới có Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tồn tại, có thể được đến thờ đốc cơ hội, cũng cuối cùng là hồi phục không ít nguyên khí, nhưng là tổng thể thực lực vẫn là vô pháp cùng nhất lưu đứng đầu gia tộc môn phái so sánh với.

Tại đây ngăn ngui trăm năm, nhưng thật ra có thể cho Viên gia hảo hảo nghỉ ngơi dưỡng sức.

Viên Cần Nhiên nghĩ kỹ lúc sau, nhìn về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt càng thêm ôn hòa, chỗ sâu trong tràn ngập tự hào cùng cảm kích. Hắn biết, nếu không có Đường Niệm Niệm tồn tại nói, Viên gia tuyệt đối đi không đến hôm nay này một bước.

“Niệm Niệm, đa tạ.” Đây một tiếng đa tạ phát đến phé phủ.

Đường Niệm Niệm ngược mắt liếc hắn một cái, đạm nhiên đáp: “Không cần cảm tạ, nhớ rõ nhiều kiếm tiền.”

Nghĩ đến năm đó còn ở niệm hồng đại lục thời điểm, nàng sở dĩ sẽ đáp ứng cùng Viên Tế Dân đi vào Viên gia. Nguyên nhân chính là ở Tư Lăng Cô Hồng sủng ái hạ hưởng thụ quán, đi tới tân hoàn cảnh cũng muốn hoàn hảo chất lượng sinh hoạt, còn có còn lại là dùng Viên gia năng lượng chèn ép Mộ Dung gia tộc.

Hiện tại chèn ép Mộ Dung gia tộc sự tình nhưng thật ra không dùng được Viên gia, như vậy phải hảo hảo kiếm tiền phát triển thực lực, tốt nhất ở tiên nguyên mỗi cái địa phương đều có thuộc về Viên gia sản nghiệp, làm nàng vô luận đi đâu có tốt nhất nơi đặt chân.

Từ đây chờ ý tưởng nhìn ra được tới, Đường Niệm Niệm bản chất thật đúng là chính là một cái lại lười lại sẽ hưởng thụ người.

Nghe được như vậy yêu cầu, Viên Cần Nhiên nhịn không được không nhịn được mà bật cười, nguyên bản bởi vì trăm năm sau tiên nguyên cùng Ma Vực liên hệ tình báo làm cho trầm trọng tâm tình, cũng từ này cười tiêu tán không ít.

-----oOo-----

Chương 216: trăm năm sau chấn động lên sân khấu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Viên Càn Nhiên lại lần nữa hỏi: “Như vậy Niệm Niệm kế tiếp quyết định đi nơi nào? Là hỏi Viên gia vẫn là?”

“Tìm người. Thụ tàn ngục”

Đường Niệm Niệm vốn là tính toán tại đây trăm năm bên trong hảo hảo tu luyện, bất quá vừa mới từ phạm nhân thiếu niên linh hồn trong trí nhớ được đến có quan hệ tàn đồ mảnh nhỏ tin tức.

Phạm nhân thiếu niên đích xác biết tàn đồ mảnh nhỏ tin tức, bất quá cũng không biết này tàn đồ mảnh nhỏ ở nơi nào, chỉ là vừa lúc có mặt khác một người cũng có cái này tàn đồ mảnh nhỏ, còn đã tới ẩn sẵn tổ chức dò hỏi chuyện này, sau đó bí ẩn cùng phạm nhân thiếu niên phụ thân tiếp xúc quá.

Người này không biết là bởi vì cố kỵ ẩn sẵn tổ chức vẫn là bởi vì bản thân thật là cái chính phái người, ở cùng phạm nhân thiếu niên phụ thân đơn giản nói chuyện với nhau lúc sau, nói thẳng chính mình cũng không biết thứ này rốt cuộc là cái gì, dò hỏi phạm nhân thiếu niên phụ thân hay không nguyện ý đem này tàn đồ mảnh nhỏ giao cho hắn nhìn xem, lúc ấy phạm nhân thiếu niên phụ thân đã cùng bên người bốn cái huynh đệ thương thảo quá, minh bạch này tàn đồ mảnh nhỏ không phải bình thường đồ vật, trong lòng cẩn thận liền một ngụm tuyệt người này, hơn nữa giấu giếm nói đồ vật không ở trên người, sau đó không đợi cùng người này nói chuyện với nhau ngay lập tức rời đi.

Phạm nhân thiếu niên phụ thân tu vi không cao, tầm mắt cũng thấp kém, cho nên nhìn không ra tới cùng hắn nói chuyện với nhau người

nọ bắt phàm.

Đường Niệm Niệm lại chỉ bằng mượn phàm nhân thiếu niên ngăn ngủi ký ức hình ảnh đã nhìn ra, người nọ vô luận là thần thái vẫn là ánh mắt đều tràn ngập bình thản cơ trí, tuyệt phi bình thường phàm nhân.

Không phải bình thường phàm nhân, như vậy có chút danh khí.

Đường Niệm Niệm nghĩ liền nhìn về phía Viên Cần Nhiên. Thân là Viên gia chi chủ, đã từng tiên nguyên đệ nhất được tu gia tộc, như vậy nhận thức người hẳn là rất nhiều mới là.

“Xảy ra chuyện gì?” Viên Cần Nhiên tiếp xúc đến Đường Niệm Niệm ánh mắt, sáng tỏ nhận thấy được nàng có cái gì sự tình yêu cầu chính mình.

Đường Niệm Niệm phát tay đem từ phàm nhân thiếu niên nơi đó nhìn đến lão giả bộ dáng hư hóa ở giữa không trung, đối Viên Cần Nhiên hỏi: “Nhận thức hẳn sao?”

Người tu tiên phần lớn đều sẽ ảo thuật, bằng vào phàm nhân thiếu niên bản lĩnh căn bản là không có cách nào nhìn thấu người này ảo thuật, cho nên trong trí nhớ người này chưa chắc dùng chính là thật sự dung mạo cũng nói không chừng.

Đường Niệm Niệm như vậy vừa hỏi cũng không có ôm có bao nhiêu hy vọng.

Nào biết Viên Cần Nhiên nhìn lúc sau lại là ngẩn ra, hấn sắc mặt thực hiển nhiên nhận thức người này.

“Niệm Niệm người muốn tìm hay là chính là hẳn?” Viên Cần Nhiên mặt mang nghi hoặc, bất quá thực mau hẳn liền phản ứng lại đây, tuy rằng Đường Niệm Niệm đám người đi vào tiên nguyên thời gian cũng không tính quá ngắn, nhưng là tiên duyên như thế đại, bọn họ cũng hoàn toàn không thường xuyên ở bên ngoài hành tẩu, cũng đối

thế hệ trước danh nhân cũng không cảm thấy hứng thú, không biết người này cũng không kỳ quái.

Tương thông điểm này sau tiếp tục nói: “Người này tên là Dược Trần, nguyên bản là một cái môn phái nhỏ đệ tử, sau lại thoát ly cái kia môn phái, trở thành không môn không phái tán tu. Bất quá hấn địa vị không thấp, là tiên nguyên phi thường có danh vọng luyện dược sư, tiên nguyên trung chỉ cần thượng dược mặt bàn dược tu gia tộc môn phái cơ hồ đều có hấn khách khanh trưởng lão chức, mỗi một lần luyện dược sư đại hội đều sẽ có hấn chủ trì.”

“Viên gia cũng có?” Đường Niệm Niệm không nghĩ tới như thế mau khiến cho nàng tìm dược manh mối.

Viên Cản Nhiên gật đầu, sắc mặt có chút cay chát, ho nhẹ một tiếng nói: “Dược Trần ở Viên gia treo lên khách khanh trưởng lão chức đã là phi thường xa xăm sự tình, liên hệ hấn khách khanh trưởng lão lệnh bài còn ở tổ trong phòng, Niệm Niệm nếu là muốn tìm hấn nói, chỉ cần trở về đem lệnh bài tìm nói là dược. Đương nhiên, cần thiết trên người hấn còn giữ Viên gia khách khanh trưởng lão lệnh bài mới có thể liên hệ đến hấn.”

Khách khanh trưởng lão loại này chức vị nói dễ nghe một chút là trưởng lão, bất quá thực chất thượng rất nhiều đều là không có cái gì thực chất quyền lợi trên danh nghĩa thôi. Gia tộc nhóm lấy khách khanh trưởng lão chức vị cùng người khác giao hảo, bảo trì nhất định liên hệ. Người khác cũng sẽ không bởi vì cái này chức vị đã chịu gia tộc trói buộc, ngẫu nhiên có một số việc yêu cầu đại gia tộc tới làm càng thêm tiện lợi thời điểm cũng có thể thông qua khách khanh trưởng lão thân phận đi tìm trợ giúp, lúc này gia tộc cũng có thể đối người khác đưa ra một chút yêu cầu.

Này hoàn toàn là đôi bên cùng có lợi quan hệ.

Dược Trần đã là xem như phi thường lão lão nhân, hấn tuy rằng ở tiên nguyên mỗi cái thượng dược mặt bàn dược tu gia tộc môn phái đều có khách khanh trưởng lão chức, chính là rất ít sẽ tìm này đó gia tộc trợ giúp.

Lại nói tiếp Dược Trần cùng Viên gia quan hệ cũng không thể tính hảo, năm đó Dược Trần cố ý Viên gia phương thuốc, chính là Viên gia khi đó đang bị Mộ Dung gia tộc cùng Công Tôn gia tộc chèn ép đến suy bại, đối với phương thuốc linh tinh đồ vật phá lệ miễn cảm, bởi vậy lời nói dịu dàng cự tuyệt Dược Trần.

Ở kia lúc sau, Viên gia cùng Dược Trần vốn dĩ liên hệ càng thêm thiếu đáng thương, đủ để nói là không có.

Nếu không phải Đường Niệm Niệm đột nhiên làm ra Dược Trần chính là bộ dáng, Viên Cần Nhiên đều sẽ không ký ức khởi người này tới.

Trong gia tộc đối mỗi cái khách khanh trưởng lão đều có từng người lệnh bài, này liên hệ Dược Trần khách khanh trưởng lão lệnh bài nên là ở tổ phòng, liền không biết phóng tới nơi nào đi, trở về thời điểm còn phải hảo hảo tìm xem mới được.

Này đó chân tướng Viên Cần Nhiên tự nhiên sẽ không đối Đường Niệm Niệm nói ra, chẳng những là lại nói tiếp không có ý nghĩa, hơn nữa còn có chút mất mặt.

“Ân.” Đường Niệm Niệm đôi mắt hiện lên một mặt ánh sáng.

Từ nàng khẩu khí cùng thần sắc, Viên Cần Nhiên đã biết Đường Niệm Niệm là muốn cho hắn liên hệ đến Dược Trần tiến đến thấy nàng. Nếu là muốn cùng Dược Trần liên hệ nói, như vậy Đường Niệm Niệm bọn họ hắn là cũng sẽ trở lại Viên gia, này nhưng thật ra Viên Cần Nhiên muốn nhìn đến.

Viên gia bởi vì Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người quan hệ danh vọng nổi lên, bất quá ngoại giới vẫn là có rất nhiều muốn xem Viên gia chê cười người. Lúc này Tân Tú Lô Đài Tái vừa mới kết thúc, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người nếu là có thể theo bọn họ cùng nhau trở về Viên gia nói, nhất định liền đánh vỡ rất nhiều người ảo tưởng, cấp người ngoài một loại Đường Niệm Niệm cùng Viên gia quan hệ thực tốt hiện tượng.

Vốn dĩ Đường Niệm Niệm đi vào này khách điểm vì chính là cùng Cung kiêu hoan giao dịch, xong việc phạm nhân thiếu niên cùng Viên Cần Nhiên xuất hiện đều là ngoài ý liệu sự tình. Lúc này không có cái gì sự tình lúc sau, cũng không cần phải tại đây vô giới núi non địa vực lưu lại đi xuống.

Thông qua mỗi cái tiên duệ thành trấn Truyền Tống Trận, bất quá một tháng thời gian, mọi người liền từ thiên mang địa vực vô giới núi non về tới thiên quỳnh địa vực đông tủy sơn Viên gia.

“Mau xem, mau xem! Là Niệm Niệm tộc tử còn có Tuyết Diên tôn chủ bọn họ, là bọn họ đã trở lại!”

“Niệm Niệm tộc tử cùng gia chủ đi cùng một chỗ a, như vậy với lẽ không hợp đi?”

“Người hiểu cái gì, Niệm Niệm tộc tử là cái gì thân phận? Đó là tám cánh diệp văn tuyệt thế thiên tài, còn ở Tân Tú Lôi Đài Tái lấy được đệ nhị danh, cho chúng ta Viên gia tránh vô thượng vinh quang người!”

Viên Cần Nhiên cùng Đường Niệm Niệm đám người trở lại đông tủy sơn Viên gia thời điểm, lập tức đưa tới vô số Viên gia đệ tử cung nghênh. Đây đó Viên gia các đệ tử nhìn Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người ánh mắt cuồng nhiệt, thế nhưng so đối đãi Viên Cần Nhiên cái này đương gia chi chủ càng thêm nhiệt tình.

Viên Cần Nhiên xem đến buồn cười, mừng rỡ này thấy. Nếu này đó Viên gia đệ tử nhiệt tình có thể làm Đường Niệm Niệm đối Viên gia càng có lòng trung thành nói, vậy không thể tốt hơn.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm trực tiếp về tới dĩ vãng bọn họ cư trú Thiên Khải các bên kia.

Viên Cần Nhiên không có vội vã đi quấy rầy, cũng dẫn theo Viên gia các trưởng lão trở lại nhà chính mở họp đi.

Ngắn ngủn trở lại Viên gia ba ngày, Viên Càn Nhiên liền phân phó đi xuống vài đạo mệnh lệnh, làm gia tộc các trưởng lão nghiêm mật bảo thủ trăm năm tiên nguyên cùng Ma Vực liên hệ bí mật, lại chính là làm Viên gia các đệ tử hảo hảo tu luyện, còn có tận lực ở trong vòng trăm năm củng cố Viên gia hộ sơn đại trận cùng thực lực.

Làm xong này đó lúc sau, Viên Càn Nhiên liền tự mình đi tìm liên hệ Được Trần khách khanh trưởng lão lệnh bài đi.

Thiên Khải các trong viện.

Xanh tươi thanh u rừng trúc tiểu tạ bên trong, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm cộng ngồi ở ghế tre thượng, bên cạnh chỉ đứng Thủ Lam một người, còn có một cái nằm bò tím đen sắc đại xà.

Này đại xà không phải bình thường xà quái, đúng là Hồng Lê phân thân, chỉ là hiện tại Hồng Lê bản thể cũng không tại đây xà quái trong cơ thể, cho nên lúc này này phân thân xà quái thoạt nhìn mắt đi không ít linh tính.

“Ra tới.” Đường Niệm Niệm ánh mắt triệu mặt đất nhìn lại.

Nàng tầm mắt thổ địa theo nàng lời nói rơi xuống tức khắc phát sinh biến hóa, một cái thoi giống nhau đồ vật từ thổ địa chui ra tới. Sau đó liền nhìn đến một người mặc màu xanh đen đạo bào nam tử từ thoi bên trong đi ra, đối Đường Niệm Niệm cười đến vẻ mặt a dua, chẳng ra cái gì cả được rồi một cái nói lễ, “Hắc hắc hắc, không biết chủ nhân tìm tiểu nhân có cái gì phân phó?”

Người này không cần xem hấn bộ dáng, chỉ bằng hấn tư thái cùng nói chuyện khẩu khí liền đủ để đoán ra thân phận của hấn.

Tiên nguyên trung lấy đệ tiện vô sỉ nổi danh Đa Bảo đạo nhân, Lưu Bảo.

Từ Lưu Bảo sắc mặt tới xem, hấn mấy ngày nay sợ là quá đến phi thường dễ chịu, mặt mang hồng quang, ánh mắt cũng tràn đầy vui

mừng.

Thù Lam đoán được hần sở dĩ sẽ như vậy, nguyên nhân sợ sẽ là ở Tân Tú Lôi Đài Tái nơi đó vớt đến đại đại một bút đi?

Đường Niệm Niệm triều hần sinh ra tay.

Trắng nõn như ngọc bàn tay ở rừng trúc vụn vặt dương quang chiếu rọi xuống càng thêm non mịn, lại xem đến Lưu Bảo trong lòng nháy dựng, còm điều kiện che che chính mình túi Càn Khôn, cười gượng nói: “Chủ nhân ngài đây là cái gì ý tứ a?”

“Tân Tú Lôi Đài Tái được đến tài vật toàn bộ giao ra đây.” Đường Niệm Niệm không có một chút tạm dừng nói.

Lưu Bảo sắc mặt lập tức héo, sắc mặt nháy mắt biến hóa, khóc tang giống nhau mặt mày, đại mở ra miệng, nhìn dáng vẻ là lại tính toán thao thao bất tuyệt kêu cha gọi mẹ.

Hần điểm này thói quen, còn chỉ có thể chính là như thế nào đều sửa không xong.

Đường Niệm Niệm đuôi mắt một chọn.

Lưu Bảo nảy lên yết hầu lời nói nháy mắt nghẹn lại.

Hần biết Đường Niệm Niệm không thích âm ỉ, hướng chi nàng nếu mở miệng liền nhất định phải được đến, hần như thế nào kêu cha gọi mẹ cũng chưa dùng, kết quả nói không chừng còn sẽ thảm hại hơn.

Này yêu nghiệt toàn gia, kia yêu nghiệt phụ tử nhìn như không đối bàn, bất quá có một chút lại là không có sai biệt, đó chính là đối Đường Niệm Niệm yêu quý, không chấp nhận được Đường Niệm Niệm đã chịu một chút ủy khuất.

Lưu Bảo nghĩ thầm may mắn chính mình đã sớm dự đoán tới rồi có ngày này, đích xác trong những ngày qua đem hữu dụng chính mình đồ vật đều cấp thu lên. Trong lòng nghĩ như vậy, trên mặt lại một

chút đều không có biểu hiện ra ngoài, còn vẻ mặt đau mình khổ bức đem tiền túi Càn Khôn giao ra đây.

Đường Niệm Niệm đem túi Càn Khôn giao cho Thù Lam, phân phó nói: “Cầm đi ẩn sẵn treo giải thưởng Mộ Dung gia tộc người.”

Thù Lam: “Minh bạch.”

Lưu Bảo nghe được lời này, lại là đau mình lại là bội phục nhìn Đường Niệm Niệm. Lấy người khác tiền tài đi treo giải thưởng chính mình kẻ thù tánh mạng, này bàn tính như ý đánh đến cũng thật hảo a.

“Niệm Niệm.” Viên Càn Nhiên thanh âm đột nhiên truyền đến, thuyết minh ý đồ đến, “Liên hệ đến Dục Trần trưởng lão rồi.”

Đường Niệm Niệm sắc mặt vừa động.

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng nháy mắt biến mất.

Hai người lại lần nữa xuất hiện thời điểm là ở Viên gia nhà chính, nơi này vốn dĩ chỉ có Viên gia gia chủ mới có thể tùy ý xuất nhập địa phương, bất quá hiện tại dừng nói Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đột nhiên xuất hiện, chẳng sợ hấn nghênh ngang ở mọi người trước mắt đi vào tới sợ cũng không có Viên gia người trở về ngăn cản.

Viên Càn Nhiên nhìn đến hai người đã đến, triều Đường Niệm Niệm ý bảo liếc mắt một cái.

Đường Niệm Niệm nhìn đến Viên Càn Nhiên bên người đứng một người lão giả hư ảnh, ăn mặc màu lục đậm áo choàng hấn thoát nhìn có chút khô gầy, chính là sắc mặt thực hồng nhuận, tươi cười cho người ta như lâm xuân phong cảm giác.

Đường Niệm Niệm đánh giá Dục Trần thời điểm, Dục Trần cũng ở đánh giá Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, trước mở

miệng đối Đường Niệm Niệm mỉm cười nói: “Ta nghe Viên gia chủ nói người có việc tìm ta.”

Dược Trần sống một đống tuổi tác, tính tình ôn hòa cũng có ngạo khí. Trong tình huống bình thường căn bản là sẽ không để ý tới một ít gia tộc khách khanh trưởng lão lệnh bài truyền triệu, bất quá này đó Viên gia ở Tân Tú Lô Đài Tái thượng sự tình hẳn đã biết, đối Đường Niệm Niệm cái này luyện dược thiên phú tuyệt đỉnh tiên duệ cũng cũng liền có chú ý, cũng là bởi vì này mới có thể một lần liền nhận lời Viên Càn Nhiên truyền triệu, thật không có nghĩ đến thế nhưng là Đường Niệm Niệm chỉ tên muốn tìm hắn.

Dược Trần cũng không cảm tò mò, Đường Niệm Niệm tìm hắn rất cuộc có cái gì sự tình.

Đường Niệm Niệm trong tay xuất hiện một khối tàn đồ mảnh nhỏ, phiêu phù ở giữa không trung có thể cho Dược Trần xem đến rõ ràng.

Dược Trần nhìn đến thứ này, biểu tình lộ ra kinh ngạc.

“Ta muốn người trong tay này phúc tàn đồ.”

Nghe được Đường Niệm Niệm như thế sáng tỏ lời nói, Dược Trần không ôn không hỏa cười nói: “Xem ra Niệm Niệm tiểu hữu biết đây là cái gì? Không biết có không nói cho ta?”

Người làm ta nói cho người, ta liền nói cho người?

Đường Niệm Niệm thân nhiên nói: “Ta hiện tại cũng không biết.” Liền tính biết cũng sẽ không cùng người nói.

Dược Trần nói: “Xem Niệm Niệm tiểu hữu bộ dáng, đôi này tàn đồ nhất định phải được.” Sống đến hắn tuổi này, xem người giống nhau đều là vừa thấy một cái chuẩn, hướng chi Đường Niệm Niệm căn bản là không có giấu giếm chính mình tâm tư ý tứ.

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Dược Trần cười nói: “Này tàn đồ ta cũng là ngẫu nhiên được đến, tự hiểu là một kiện khó lường đồ vật, chính là vẫn luôn tìm không thấy manh mối. Ở ẩn sẵn tổ chức nhưng thật ra phát hiện có người ở tìm, hiện tại nhìn thấy Niệm Niệm tiểu hữu, ta cũng đoán được ở ẩn sẵn tổ chức tuyên bố nhiệm vụ người là ai.”

Đường Niệm Niệm biểu tình bất biến, “Người muốn cái gì.”

Dược Trần nói: “Niệm Niệm tiểu hữu muốn thứ này cũng không phải không thể, chỉ là ta cũng không tính toán bán ra. Ta sẽ đem thứ này coi như trăm năm sau luyện dược sư đại hội thắng được giả phần thưởng, đến lúc đó còn thỉnh Niệm Niệm tiểu hữu tới tham gia, nếu Niệm Niệm tiểu hữu có bản lĩnh nói, thứ này tự nhiên liền về người sở hữu.”

Nói xong này đó, Dược Trần triệu Viên Cần Nhiên nhìn lại liếc mắt một cái, mặt mang mỉm cười, “Viên gia chủ thật có phúc.”

Hắn hư ảnh biến mất không thấy.

“Niệm Niệm.....” Viên Cần Nhiên minh bạch Dược Trần nhân vật như vậy thói quen đem quyền chủ động nắm giữ ở chính mình trong tay, bất quá Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hiển nhiên cũng là hoành hành không cố kỵ chủ nhân. Lúc này Dược Trần như vậy tiền trăm hậu tấu thủ đoạn, nếu là chọc Đường Niệm Niệm không cao hứng làm cho hai người kết oán liền không hảo.

Nhưng mà, Viên Cần Nhiên lo lắng rõ ràng dư thừa.

Dược Trần lời nói ở Đường Niệm Niệm nghe tới tương đương là đáp ứng đem tàn đồ mảnh nhỏ cho nàng, chỉ là sớm cấp cùng vẫn cấp vấn đề thôi. Hiện tại chẳng qua là đem kia tàn đồ mảnh nhỏ tạm thời đặt ở Dược Trần nơi nào.

Phiên tay đem giữa không trung tàn đồ mảnh nhỏ thu hồi nội giới, Đường Niệm Niệm nhìn về phía Viên Cần Nhiên nói: “Này trăm năm không cần quấy rầy chúng ta.”

Nàng ngôn ngữ bên trong chúng ta bao gồm Tư Lãng Cô Hồng, cũng bao gồm Thù Lam đấm người.

Viên Càn Nhiên nghĩ đến Đường Niệm Niệm nói qua trăm năm sau tiên nguyên cùng Ma Vực liên hệ sự tình, cho rằng nàng là muốn tại đây trăm năm vì chuyện này làm chuẩn bị, gặt đầu đồng ý.

Này trăm năm chớ nói Đường Niệm Niệm đấm người muốn bận rộn, Viên gia giống nhau muốn bận rộn.

Đường Niệm Niệm quay đầu lại nắm lấy Tư Lãng Cô Hồng tay, “Lại muốn cho Cô Hồng chờ ta.”

Nàng tu vi cùng Tư Lãng Cô Hồng vô pháp so sánh với, nàng biết lấy Tư Lãng Cô Hồng hiện tại thực lực, nếu là muốn phi thăng thành tiên nói cũng chỉ là một ý niệm sự tình. Chính là nếu yêu tổ lời nói là thật sự, như vậy Tư Lãng Cô Hồng không ngừng phải đợi nàng tu vi tinh tiến đến Đại Thừa kỳ, còn muốn đem vực sâu nhược trong ao cổ ma chủ được đến mới được.

Tư Lãng Cô Hồng cúi đầu dùng chóp mũi đụng chạm đến nàng chóp mũi, khẽ cười nói: “Niệm Niệm nói sai rồi, lần này nên là Niệm Niệm chờ ta.”

“Ân?” Ta chờ Cô Hồng?

Tư Lãng Cô Hồng ánh mắt thanh triệt lại sâu thẳm, cũng không có giải thích.

Đường Niệm Niệm cũng không có hỏi lại.

Hai người cái loại này không tiếng động ăn ý cùng tín nhiệm, làm bên cạnh đứng Viên Càn Nhiên cũng nhìn không được tâm thần xúc động, thế nhưng dâng lên một cổ cái gì thời điểm chính mình cũng có thể tìm được một cái như thế toàn tâm tín nhiệm chính mình tu luyện bạn hữu?

Cái này ý niệm mới vừa toát ra tới, Viên Càn Nhiên không tiếng động thấp khụ, tâm giác chính mình như vậy cũng không phải là giống thiếu nữ tư xuân giống nhau? Thật là lão không thôi.

Ngày đó Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm cùng nhau rời đi Viên gia nhà chính, trở lại Thiên Khải các sau phân phó Thù Lam đám người từng người hảo hảo tu luyện, không cần lại quản mặt khác tục sự.

Màn đêm buông xuống, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm tắm rửa đi vào giấc ngủ lúc sau, một sợi hắc đến cơ hồ u lam ba quang từ hắc đáy mắt chảy qua.

【 chủ..... 】

Hắc long đen nhánh thân hình hư hóa xoay quanh ở toàn bộ Thiên Khải các thượng, u lam long nhãn xuyên thấu qua vạn vật đối thượng nguyệt cảm giường nội Tư Lăng Cô Hồng đồng tử.

【 tìm chúng nó ra tới, khó thuận giả nhậm các người cắn nuốt. 】

Không gợn sóng vô tình.

【 tôn ngô chủ lệnh. 】

Hắc long u lam long nhãn lóng lánh hạ, ngấn ngủ lại không dung hoài nghi, nó vừa mới đích xác hưng phấn.

【 chủ nhân. 】

Này một tiếng không phải ra đến hắc long tiếng lòng, cái loại này cho dù là truyền âm cũng không đối được trong đó quỷ dị không miểu tiếng nói, cũng chỉ có Tuyết Tân một người mới có.

Chỉ thấy ở hắc long thật lớn thân hình bóng ma hạ, một thân thâm lục trang phục Tuyết Tân liền ngồi ở nó móng vuốt bao vây thành chạm rỗng móng vuốt cầu bên trong.

【 thuộc hạ đã có thể khống chế trong thân thể ma nguyên. 】

Hắc long triều Tuyết Tân nhìn lại, u lam long nhãn lưu quang hiện lên, long trảo đột nhiên buông ra.

Tuyết Tân cũng không có bởi vì nó này đột nhiên động tác mà ngã xuống đi, ngược lại như là đã sớm biết nó sẽ làm như vậy giống nhau, kịp thời leo lên ở nó móng vuốt thượng, ổn định vững chắc.

Hắc long lắc lắc móng vuốt.

Tuyết Tân vẫn không nhúc nhích.

Loại này không tiếng động liều mạng sức mạnh, làm không khí phá lệ quái dị.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt giống như có thể xuyên thấu vạn vật trở ngại, nhìn đến Tuyết Tân.

【 vọng chủ nhân cấp thuộc hạ giải phong, dẫn ra ma nguyên. 】
Tuyết Tân ngôn nói.

Một sợi sương đen từ Tư Lăng Cô Hồng thân hình trôi nổi đi ra ngoài, xuất hiện ở Thiên Khải các ngoại, ngưng tụ trở thành một cái mơ hồ hư ảo Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh.

Này hư ảo Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh chỉ là ngưng tụ một cái chớp mắt liền lại lần nữa hóa sương mù, hình thành một khối thấy không rõ là người là thú chi vật, nhảy vào Tuyết Tân thân hình bên trong.

Tuyết Tân thân thể đột nhiên chấn động hạ, một vòi máu tươi từ mặt nạ bên cạnh chảy xuống tới, còn chưa mà nhỏ giọt liền hóa thành bụi đất. Tuyết Tân trên người hơi thở cũng ở nháy mắt biến hóa, kia cổ hư vô tồn tại cảm càng mờ ảo, rõ ràng đứng ở trước mắt khiến cho người chú ý không đến.

【 đi. 】

Tư Lăng Cô Hồng đuổi người đuổi long.

Hắc long thật lớn thân hình ở không trung quay cuồng, cổ quái không có mang theo một tia tiếng gió cùng dị vang, chớp mắt cũng đã rời xa Thiên Khải các cây số ở ngoài.

Vẫn luôn rời xa đông tủy sơn, hắc long móng vuốt đều không có đình chỉ ném động quá.

U lam uy nghiêm long nhãn nhìn về phía móng vuốt thượng Tuyết Tân, thanh âm thương xa thâm trầm, giống như ngàn trượng thâm cốc nội truyền đạt ra tới, “Lúc này làm chủ cho người giải phong, vì cùng ngô đoạt ma nguyên?”

Tuyết Tân theo hắc long móng vuốt một đường hướng lên trên leo lên, thanh âm quỷ dị không miêu, “Vừa lúc hiện tại có thể không chế.”

“Quý tài tin người.” Hắc long lạnh lùng nói, cùng Tuyết Tân người mang cùng nguyên nó, đối Tuyết Tân tính tình nhưng nhất hiểu biết bất quá.

Thấy Tuyết Tân từ chính mình móng vuốt bò đến ở giữa thượng, cư nhiên còn hướng chính mình long đầu như vậy bò. Hắc long u lam sắc tròng mắt hiện lên một sợi sắc lạnh. Chính mình long đầu trừ bỏ chủ toàn gia, người nào dám ky.

Thật lớn thân hình tùy ý vung, Tuyết Tân đã bị nó cấp quăng đi ra ngoài.

Tuyết Tân giống một mảnh thảm lục sắc lạn lá cải giống nhau ở không trung không có trọng lượng phiêu dăng, này bay bay liền bay tới hắc long long cái đuôi thượng, một bàn tay bắt được hắc long long cái đuôi.

Hắc long khó chịu đến cuồng ném long đuôi.

Tuyết Tân thân hình theo nó long đuôi tả hữu kịch liệt lắc lư, rách nát thảm lục sắc vật áo sấn đến hẳn càng giống không có sinh mệnh vật thể giống nhau.

Một hồi thời gian trôi qua.

Hắc long nổi giận, u lam sắc mắt lãn quang ảm ảm, “Cư nhiên ngũ rò!”

Nếu Tuyết Tân không phải cùng nó cùng ra căn nguyên, hơn nữa ma nguyên cơ hồ tương đương, ở Tư Lăng Cô Hồng bên người địa vị cùng hấn cũng không phân cao thấp, hơn nữa còn cùng Đường Niệm Niệm quan hệ không cạn nói, nó thật hận không thể một ngụm đem hấn nuốt.

Nếu có thể cắn nuốt trên người hấn ma nguyên..... Nhất định phi thường mỹ vị.

Này đó, hắc long cũng chỉ có thể ngẫm lại thôi.

Chủ cho bọn hấn trăm năm thời gian tìm kiếm ma nguyên bám vào người sinh linh, cũng không vội mà hiện tại ném rớt hấn.

Hắc long tưởng, chờ hừng đông lại ném rớt Tuyết Tân tính.

Như vậy cuồng ném long đuôi, nó cũng rất mệt, còn ảnh hưởng nó phi hành phương hướng cảm.

—————.....—————.....—————

Thời gian tựa nước chảy, chậm rãi chảy xuôi khi không cảm thấy có bao nhiêu mau, chỉ là ở bất tri bất giác trung này nước chảy liền đã chảy ra một cái khe núi một uông ao hồ cũng nói không chừng.

Một trăm năm đối với phàm nhân tới nói là cả đời sự tình, đối người tu tiên tới nói có thể đảo mắt mà qua, cũng có thể phát sinh rất nhiều sự tình.

Làm lại tú lô đài tái lúc sau trăm năm thời gian, sợ là tiên nguyên trong lịch sử nhất náo nhiệt trăm năm chi nhất.

Ẩn sẵn tổ chức đối Mộ Dung gia tộc đệ tử treo giải thưởng nhiệm vụ vẫn luôn đều không có kết thúc quá, làm lại tú lô đài tái sau Mộ

Dung gia tộc thanh danh đại bại, ẩn sẵn tổ chức thợ săn nhóm cũng liền càng lúc càng lớn gan, đối Mộ Dung gia tộc đuổi giết từ nguyên bản lên lút tiến hành, theo thời gian quá khứ càng ngày càng trong sáng hóa, làm Mộ Dung gia tộc cùng tịnh uyên phái đệ tử cơ hồ trở thành chuột chạy qua đường giống nhau, chỉ cần một mình xuất hiện nói, thực mau liền sẽ rước lấy sát họa.

Song kiếm tận trời môn cũng đã xảy ra thật lớn biến hóa, môn phái nội thượng tầng quyền lợi cải cách, còn ở bên ngoài bắt đầu chèn ép Mộ Dung gia tộc, cùng Mộ Dung gia tộc đối nghịch. Hiện giờ ở tiên nguyên, song kiếm tận trời môn đệ tử chỉ cần nhìn thấy Mộ Dung gia tộc đệ tử, liền cùng lúc trước Mộ Dung gia tộc đệ tử cùng Viên gia đệ tử quan hệ không sai biệt lắm.

Nhất lệnh người khiếp sợ chính là 80 năm trước mới truyền khai một cái tin tức, đó chính là không ngừng Mộ Dung ngưng thật bị bán tiến hợp hoan cốc trở thành tuyệt phẩm lô đỉnh, nguyên lai Mộ Dung gia tộc gia chủ Mộ Dung Càn Hoa cũng bị bán vào hợp hoan cốc, bị sửa tên vì tiến bảo linh phẩm lô đỉnh, hơn nữa vẫn là chỉ tiếp đãi nam khách linh phẩm lô đỉnh.

Này tin tức vừa mới ở tiên nguyên truyền khai thời điểm, lập tức liền kinh nổi lên vạn tầng gợn sóng gợn sóng. Vô số tiên duệ dũng mãnh vào hợp hoan trong cốc, chỉ vì chính mắt nghiệm chứng này tin tức chân thật.

Mà sự thật cũng thực sự chứng minh rồi này tin tức là thật là không thể nghi ngờ, này liền làm tiên nguyên tiên duệ nhóm đã biết, nguyên lai Mộ Dung gia tộc hiện tại gia chủ Mộ Dung Càn Hoa căn bản chính là những người khác huyễn hóa ra tới, vì chính là ổn định Mộ Dung gia tộc thanh danh.

Bởi vì chuyện này, Mộ Dung gia tộc danh vọng có thể nói là thật sự rớt tới rồi đáy cốc.

Đường đường một nhà chi chủ đều đã trở thành lô đỉnh tồn tại, hơn nữa vẫn là nằm dưới hầu hạ ở nam nhân dưới thân nam tính lô đỉnh, có so còn làm một cái gia tộc hổ thẹn sự tình sao?

Chuyện này truyền đến tiên nguyên mọi người đều biết thời điểm, Mộ Dung gia tộc tự nhiên cũng biết được. Chỉ là hiện tại Mộ Dung gia tộc sớm tại song kiếm tận trời môn chính diện đối địch, còn có bích khung kiếm tông mơ hồ chèn ép, còn có ẩn sẵn tổ chức thợ săn sẵn giết hạ vợi đến sứt đầu mẻ trán, loạn thành một đoàn, muốn đi hợp hoan cứu trợ Mộ Dung ngưng thật cha con cũng lực bất tòng tâm.

Hướng chi hiện tại Mộ Dung gia tộc sẽ biến thành cái dạng này lớn nhất ngọn nguồn chính là này hai cha con, này hai Mộ Dung gia tộc nhân trong lòng có oán, đồng thời cũng có người muốn nhân cơ hội này trở thành Mộ Dung gia tộc tân gia chủ, càng nhiều còn lại là không dám cùng Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng hai người đối địch, đủ loại nguyên nhân xuống dưới, này cứu trợ Mộ Dung ngưng thật hai cha con sự tình liền đi theo một kéo lại kéo.

Vẫn luôn kéo dài tới 50 năm, Mộ Dung gia trong tộc mặt Mộ Dung Trí Tuân lão bộ hạ rút cuộc tổ chức chuẩn bị đi xin giúp đỡ Mộ Dung ngưng thật cha con thời điểm, tiên nguyên trung lại đã xảy ra một hồi cấp Mộ Dung gia tộc trí mạng đả kích sự tình.

Mộ Dung gia tộc bắt truyền bí mật pháp cư nhiên truyền lưu đi ra ngoài.

Hơn nữa ở người không biết, quý không hay thời điểm đã truyền lưu khắp nơi, cho dù là kịp thời ngăn cản đều đã muộn rồi, muốn gặp những cái đó biết Mộ Dung gia tộc bắt truyền bí pháp người giết chết cũng đều sát không xong,

Một cái gia tộc muốn quật khởi cùng vinh thịnh không suy, chính yếu chính là nhân tài cùng bí pháp.

Mộ Dung gia tộc có thể đứng ở tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc vị trí, nhưng còn không phải là bởi vì bọn họ gia tộc nhân tài đông đảo, thực lực cao thâm, còn có gia tộc bọn họ lời pháp đáng sợ sao.

Ở tiên nguyên bên trong, không tính thượng mưới đại bí cảnh, muốn nói đạo đạo pháp lợi hại, phi Mộ Dung gia tộc mạc chúc. Mộ Dung

gia tộc lôi pháp uy lực cường đại, phần lớn đều là công kích pháp thuật, vô luận chính là phạm vi lớn vẫn là đơn sát phương pháp, đều sắc bén vô cùng, khó có thể làm người tìm được sơ hở.

Chính là hiện tại Mộ Dung gia tộc bất truyền bí pháp cứ như vậy bị truyền ra đi, hơn nữa âm thầm người vẫn là cố ý khắp nơi truyền bá, ngăn ngừa trăm năm thời gian, Mộ Dung gia tộc bất truyền bí pháp liền cơ hồ mọi người đều biết.

Này thật sự có thể nói là đối Mộ Dung gia tộc trí mạng đả kích, làm cho bọn họ nơi nào còn nhớ rõ thượng ở hợp hoan cốc chịu khổ Mộ Dung gia chủ cha con.

Tuy rằng hiện tại còn chưa tới tiên nguyên đạo pháp đại hội thời gian, cũng còn chưa tới xác nhận tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc vị trí, Mộ Dung gia tộc như cũ chiếm cứ tiên nguyên đạo tu đệ nhất gia tộc danh hiệu, chính là ở tiên nguyên vô số tiên duệ trong mắt, Mộ Dung gia tộc đã sớm đã không còn là đạo tu đệ nhất gia tộc, hiện tại Mộ Dung gia tộc đã ở kiếm tu bách khung kiếm tông cùng song kiếm tận trời môn tối sầm lại một minh chèn ép hạ, tranh nhau thượng vị đồng đảo đạo tu gia tộc môn phái như hổ rình mồi hạ không ngừng hướng đi suy bại diệt vong chi lộ.

Nơi này nhất bình tĩnh ngược lại là Viên gia.

Trăm năm thời gian, vô luận tiên nguyên đã xảy ra cái gì đại sự, Viên gia đều không hề động tác, cũng không có ra mặt quở trách Mộ Dung gia tộc hoặc là bỏ đá xuống giếng, bình tĩnh đến kỳ cục, làm vô số tiên duệ nhóm nghĩ trăm lần cũng không ra, trong lòng suy đoán Viên gia là ở kế hoạch chút cái gì.

Như vậy náo nhiệt cùng bình tĩnh vẫn luôn liên tục đến trăm năm sau hôm nay, tiên nguyên ngàn năm một lần luyện dược sư sẽ đấu.

Tiên nguyên ngàn năm một lần luyện dược sư sẽ đấu, này không thể so tiên nguyên Tân Tú Lôi Đài Tái cái gì tiên duệ đều có thể tham gia.

Ngàn năm một lần luyện được sư sẽ đấu cần thiết là có môn có phái luyện được sư mới có thể đủ tham gia, hơn nữa tham gia sẽ đấu danh sách từ chủ trì trận này luyện được sư sẽ đấu luyện được sư nhóm tới quyết định. Chủ trì luyện được sư sẽ đấu lớp người già luyện được sư nhóm mỗi người đều ở tiên nguyên nổi danh đã lâu nhân vật, vô luận bản lĩnh vẫn là danh vọng đều chân thật đáng tin.

Luyện được sư sẽ đấu Vạn Linh Cốc.

Tiên nguyên nhất lưu môn phái người đều đã trình diện.

Viên Cần Nhiên vị trí ở đệ nhất bài tầm mắt cực hảo vị trí, ở hán bên cạnh vừa lúc Công Tôn gia tộc gia chủ Công Tôn hữu.

Hai người vốn dĩ chính là nhìn nhau không vừa mắt quan hệ, lúc này ngồi ở cùng nhau lại đều là tươi cười đầy mặt. Chính là người sáng suốt đều nhìn ra được tới, Viên Cần Nhiên tươi cười là thật, Công Tôn hữu tươi cười lại có chút miễn cưỡng giả dối.

“Xem ra tiên nguyên không ngừng Mộ Dung gia tộc đạo thứ nhất tu gia tộc danh hào hữu danh vô thực, từ hôm nay lúc sau, Công Tôn gia tộc hôm nay quỳnh đệ nhất được tu gia tộc vị trí còn không có ngồi nhiệt liền phải hạ vị.” Phiên ngạn đối bên người Chu Thiên nói.

Trăm năm sau Chu Thiên bộ dáng vẫn là cùng trăm năm giống nhau, chỉ là ánh mắt phi dương, giống như cưỡi bô trời buộc hùng ượng giống nhau.

“Ha hả.” Hấn vô lại cười một tiếng, không tỏ ý kiến nói: “Chỉ cần Đường tiểu thư nàng tưởng.”

Nhất châm kiến huyết.

Phiên ngạn ngẩn ra, sau đó tán đồng gật đầu, tiếp theo đột nhiên nói: “Người có hay không cảm thấy, lần này luyện được sư sẽ đấu tới không ít xa lạ gương mặt, những người này hơi thờ thực không đơn giản. Ta tổng cảm thấy giống như có cái gì sắp phát sinh giống nhau, còn nhớ rõ trăm năm trước Đường Niệm Niệm ở Tân Tú Lôi

Đài Tái lúc sau đối thiết trường lão lời nói sao? Nghe nói bích khung kiếm tông sau lại thỉnh quý tính tử tiên sinh tính toán thiên cơ, lúc sau liền ở trong tối chèn ép Mộ Dung gia tộc.”

Chu Thiên ánh mắt nhìn quanh chung quanh, quả nhiên nhìn đến vài vị người xa lạ gương mặt.

Này đó dung mạo đều phi thường bình thường không dẫn nhân chú mục, trên người khí thế cũng không mãnh liệt, chính là chính là có một cỗ đặc thù khí chất, cái loại này khí chất chỉ cần bị người chú ý lúc sau khiến cho người nhin không được lại nhiều xem vài lần.

Một người thân xuyên áo bào trắng tử nam tử tựa hồ là nhận thấy được Chu Thiên ánh mắt, sừng mắt triều hấn quét tới liếc mắt một cái, kia liếc mắt một cái cơ hồ đâm vào Chu Thiên tâm thần bị hao tổn.

Chu Thiên trong lòng kinh hãi, mắt bản năng chảy ra nước mắt, ở nước mắt mông lung trong tầm mắt nhìn đến cái kia thân xuyên áo bào trắng, bộ dáng bình thường nam tử tựa hồ cười một cái, cười đến đắc ý lại lãnh ngạo, kia hai mắt hẹp dài đến câu hồn nhiếp phách, cùng hấn bình thường bộ dáng phi thường không hợp.

“Chu Thiên?” Thẩm Cửu duỗi tay che khuất hấn mắt, nhíu mày. Như vậy xem đi xuống, Chu Thiên này hai mắt chữ chỉ sợ đều phải mù.

Tầm mắt bị ngăn trở, Chu Thiên lập tức rũ xuống mắt, kịch liệt thờ dốc.

“Chuyện như thế nào?” Phiên ngạn cũng phát hiện Chu Thiên dị trạng.

Chu Thiên lắc đầu, bất đắc dĩ cười nói: “Quả nhiên không phải người thường, chỉ là liếc mắt một cái liền đem ta lẫn lộn cái dạng này.” Người nọ kia hai mắt chữ, tổng cho hấn một loại mạc danh quen thuộc cảm, hình như là nơi nào nhìn đến quá.

Rốt cuộc là ở nơi nào đâu?

Phiên ngạn thấy hấn không nói cũng không hề hỏi, đảo mắt mặt khác nói: “Viên gia gia chủ đều tới rồi, Đường Niệm Niệm bọn họ như thế nào còn không có xuất hiện, lại nói tiếp này một trăm năm qua tựa hồ đều không có thấy bọn họ xuất hiện quá tiên nguyên, chẳng lẽ lại chạy tới Yêu Cốc không thành.”

Vốn dĩ chỉ là tùy ý một câu thuận miệng chi ngữ, lại ở trong nháy mắt kia đánh thức Chu Thiên.

“Ta nhớ ra rồi!” Chu Thiên kinh hô một tiếng.

Hấn nhớ rõ lên vì cái gì sẽ cảm thấy người nọ mắt quen thuộc.

Yêu Cốc! Yêu thú!

Người nọ kia hai mắt chữ cùng Đường Niệm Niệm bên người kia đối tỷ muội trên vai tuyết nguyệt hồ mắt phi thường tương tự, chỉ là hai người cho hấn cảm giác không giống nhau. Nói cách khác người này không có khả năng là kia đầu kê Bạch Lê tuyết nguyệt hồ, nhưng là nói không chừng cũng là tuyết nguyệt hồ, yêu thú yêu tu.

Yêu thú yêu tu không phải trường cư Yêu Cốc bên trong mặc kệ tiên nguyên sự tình sao? Như thế nào sẽ đột nhiên chạy ra?

Chu Thiên bất động thanh sắc lại lần nữa triều kia áo bào trắng nam tử nhìn lại liếc mắt một cái, chỉ thấy này áo bào trắng nam tử bên người còn đứng một cái hồng bào nam tử.

Có phía trước cùng Bạch Lê tưởng tượng ví dụ, Chu Thiên thực mau liền phát hiện cái này hồng bào nam tử cùng Đường Niệm Niệm bên người Hồng Lê hơi thở cũng phi thường giống nhau, lại có tình có một ít bất đồng.

Này lại là một đầu yêu thú yêu tu, nói không chừng chính là cùng Hồng Lê giống nhau huyết lân xà.

Chu Thiên ánh mắt không ngừng chuyển động, tìm kiếm kia đặc thù hơi thở người.

Sau đó được đến kết quả làm hấn chấn kinh rồi.

Nơi này đứng hự hự thực thực yêu thú hóa người yêu tu ước chừng không thua mười vị!

Đây là chuyện như thế nào? Nếu bọn họ thật sự đều là yêu thú yêu tu biến thành nói, như vậy bọn họ vì cái gì đều tụ tập ở chỗ này, chẳng lẽ liền vì xem Đường Niệm Niệm tham gia này luyện được sư sẽ đấu không thành?

“Chu Thiên, người rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Những người đó có cái gì vấn đề?” Phiên ngạn nhìn đến Chu Thiên sắc mặt biến đổi lại biến, thế nhưng như thế thất thố, nhịn không được ra tiếng dò hỏi.

“Không có việc gì, việc này chúng ta quản không được.” Chu Thiên bình tĩnh nói. Việc này thật sự không phải bọn họ có thể quản.

Nghe hấn nói như vậy, phiên ngạn ngược lại càng thêm nghi hoặc. Chính là nhìn ra được tới Chu Thiên không tính toán tiếp tục nói, hấn cũng chỉ có thể đem kia lòng hiếu kỳ cấp vùi vào đáy lòng đè nặng.

“Mau xem! Mộ Dung gia tộc người tới, đi đầu chính là Mộ Dung Trí Tuân, hấn còn không có.....” Chết a!

Nói chuyện chính là trường nguyên phái thiếu chủ, nhìn đến Mộ Dung gia tộc người đã đến, không lựa lời thiếu chút nữa nói sai lời nói.

“Ha hả, người đều chỉ còn lại có nửa cái mạng, cư nhiên còn làm phiên tâm lao phổi thế nhi tử chưởng quản gia tộc, nhi tử đi mỗi ngày mỗi đêm ở nam nhân dưới thân thừa hoan.” Người này nói chuyện cực kỳ khó nghe.

“Các người cũng không nên nói như vậy, chính cái gọi là lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, nhân gia Mộ Dung gia tộc bản lĩnh nhưng lớn.” Nghe tới như là lời hay, nhưng là nói đều nghe được ra tới nói chuyện dân cư khí trào phúng.

Mộ Dung gia tộc người bị Mộ Dung Trí Tuân dẫn theo, ở như vậy nghị luận sôi nổi trong một đường hành tẩu đến một loạt vị trí. Mộ Dung Trí Tuân tứ chi cũng không có bị tiếp đi lên, hẳn hiện tại đang ngồi ở một trận trên xe lăn, bị người một đường đẩy xe lăn hành tẩu.

Đối mặt mọi người trào phúng, Mộ Dung Trí Tuân không có bất luận cái gì sinh giận bộ dáng, biểu tình vô hỉ vô bi. Ở hẳn phía sau Mộ Dung gia tộc những người khác cũng giống nhau. Cái này làm cho không ít muốn xem kịch vui người không khỏi cảm thấy không thú vị lại có chút kinh hãi, nghị luận thanh cũng dần dần tiêu.

“A..... Lưu li bí cảnh người tới!”

“Khôi mị bí cảnh người.....”

“Vô sinh kiếm phái.....”

Cùng với càng ngày càng nhiều người đã đến, chúng tiên duệ lực chú ý cũng từ Mộ Dung gia tộc trên người chuyển dời đến nơi khác.

Lúc này, Dược Trần xuất hiện ở mọi người trước mặt, nhìn sắp chạm tận hương, ánh mắt nhìn quanh toàn trường lại không thấy Đường Niệm Niệm đám người thân ảnh, lâu dài bình tĩnh tâm thần thể nhưng có chút nhịn không được phập phồng.

Chẳng lẽ kia nha đầu không tính toán tới? Không đúng a, Viên gia người đều tới.

Vẫn là nói trăm năm trước chính mình thái độ chọc nàng không cao hứng, cho nên liền không tới? Nha đầu này sẽ không như thế keo kiệt đi?

Mắt thấy lư hương hương liền dư lại cuối cùng một chút, luyện dược sư sẽ đấu liền phải bắt đầu, nếu Đường Niệm Niệm còn không xuất hiện nói, như vậy liền không có lại dự thi tư cách.

Không ngừng Dược Trần ở cấp, Viên Cần Nhiên cũng không cảm có chút nóng nảy, ở hẳn bên người Công Tôn hữu lại nhịn không được

nhếch lên khóe miệng, bàn tay nhẹ nhàng nắm chặt.

Một trận thanh phong thổi tới.

Lư hương hương trụ hồng quang lúc sáng lúc tối, nhìn dáng vẻ lập tức liền phải dập tắt.

Mọi người tâm tình cũng đi theo này hương trụ ánh lửa giống nhau, minh ám phập phồng.

“Ha hả ha hả, này đàn tiểu gia hỏa biểu tình thật thú vị!” Áo bào trắng bình thường nam tử ác ý cười, hẹp dài mắt mị đến giống như yêu hồ, trên thực tế người này đích xác chính là một đầu yêu hồ.

“Tới.” Ở hẳn bên người hồng bào nam nhân đột nhiên nói.

Thanh phong mang đến thanh thấu hương.

Bóng người từ chân trời xuất hiện, trong chớp mắt đi tới trước mắt.

Thiên địa vì họa, vạn vật thành cảnh.

Ở đây tầm mắt mọi người đều bị xuất hiện ở trong tầm mắt kia một nam một nữ hấp dẫn.

Dung tư tuyệt sắc thần diệu nữ tử vẫn là bị kia khuynh thế tuyệt luân giống như dưới ánh trăng thần chi nam tử ôm ở trong ngực, hai người ăn mặc vật liệu may mặc thêu văn tương đồng đơn bạc bạch y. Nam tử ánh mắt đậm mạc yên tĩnh, coi vạn vật vô tình, mà khi ánh mắt rơi xuống trong lòng ngực nữ tử trên người thời điểm liền ngưng tụ độ ấm, áp ủ tràn đầy ôn nhu sủng nịch.

Nữ tử dựa vào nam tử trong lòng ngực, tinh xảo không rãnh mặt mày giống nhau đậm mạc đậm tĩnh, thần thái lộ ra một cỗ chọc người yêu thương thuận theo.

Hai người như vậy trang phần, như vậy tư thái đã sớm bị tiên nguyên người quen thuộc đến không thể lại quen thuộc, như vậy

bạch y như vậy ở chung hình thức đã bị tiên nguyên người cam chịu vì duy độc này hai người sở hữu.

“Này cổ hơi thở, hợp thể đại tôn, không phải lúc đầu, này chẳng lẽ là trung kỳ, vẫn là đại tôn đỉnh!?” Công Tôn hữu cả kinh từ chỗ ngồi thất thố đứng lên.

“Cái gì!? Một trăm năm từ Nguyên Anh kỳ đến đại tôn đỉnh!?” Công Tôn hữu lời nói lập tức kinh khởi vô số tiếng kinh hô âm.

“Tu tiên càng đến mặt sau một cái cảnh giới so một cái cảnh giới khó tiến, hiện giờ bắt quá một trăm năm thời gian, nàng liền đại tôn đỉnh, kia lại quá một trăm năm có phải hay không nên thành tiên?”

“Này rất cuộc là cái gì tốc độ tu luyện a, Tuyết Diên tôn chủ đã đủ yêu nghiệt, Kinh Hồng tiên tử chẳng lẽ liền không thể bình thường điểm sao!” Có người cơ hồ muốn hồng mắt.

Tư Lăng Cô Hồng tu vi tốc độ làm tiên duệ nhóm liền khiếp sợ tâm cũng chưa, vốn dĩ cho rằng Đường Niệm Niệm tuy rằng cũng biến thái, ít nhất cũng không có đến Tư Lăng Cô Hồng như vậy trình độ.

Chính là hiện tại lại lần nữa xuất hiện mọi người trước mắt, nàng cũng đã trở thành lệnh người ngược nhìn đại tôn, như vậy tốc độ tuy rằng so ra kém Tư Lăng Cô Hồng, chính là lại làm có thể chính mắt thấy nàng tu vi biến hóa tiên duệ càng thêm chịu kích thích.

Trên đài Dược Trần thấy như vậy một màn, sắc mặt cũng hiện lên bất đắc dĩ, không biết chính mình về điểm này tiểu tâm tư rất cuộc là đúng hay sai.

Tư Lăng Cô Hồng vị trí đã sớm chuẩn bị tốt, liền ở Viên Càn Nhiên bên kia.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm ngồi trên đi.

Đường Niệm Niệm tắc vể mặt đạm nhiên nghe chung quanh tiên duệ khiếp sợ tiếng kinh hô. Chỉ có nàng chính mình biết, nàng đối

chính mình tu vi tốc độ cũng không vừa lòng, nếu không phải vô pháp hoàn toàn khống chế thực lực của chính mình, ngàn trăm năm thời gian thậm chí có thể đột phá đến Đại Thừa kỳ.

-----oOo-----

Chương 217: chấn phiên toàn trường (1)

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Khụ.”

Một tiếng nhẹ nhàng ho khan tiếng vang lên, như vậy nhẹ nhàng một tiếng ho khan thật giống như là ở mọi người bên tai vang lên giống nhau, làm toàn trường ồn ào thanh âm đều theo một tiếng ho khan tiếng vang lên thời điểm đình chỉ, toàn trường khôi phục an tĩnh, chỉ là phần lớn người sắc mặt đều tràn ngập phức tạp, hiển nhiên đối với trăm năm thời gian này lại lần nữa tụ tập gặp nhau sau nhìn đến hiện thực làm cho bọn họ khó có thể tiếp thu.

Trên đài Dược Trần bất động thanh sắc nhìn mắt đã chăm tẩn lư hương hương nến, thon dài hương nến thượng cuối cùng một hạt bụi màu trắng khói bụi bị gió nhẹ thổi qua, bay xuống, chân chính ở không có một chút ánh sáng.

“Một nén nhang thời gian đã qua đi, sau đó còn chưa tới tới tiên duệ tất cả mất đi tham gia luyện dược sư sẽ đấu tư cách.” Dược Trần bình thản hướng phía dưới đài mọi người nói.

Đương hấn bắt đầu nói chuyện thời điểm, dưới đài càng thêm an tĩnh.

Trừ bỏ tổ chức trận này luyện dược sư sẽ đấu luyện dược sư ở ngoài, ai cũng không biết có thể tham gia luyện dược sư sẽ đấu có người nào. Bất quá tiên nguyên nhất lưu dược tu gia tộc môn phái trung người khẳng định là có, điểm này chân thật đáng tin, bởi vì luyện dược sư sẽ đấu cũng là củng cố đề cao các dược tu gia tộc môn phái địa vị nhíp cầu.

Hiện tại nơi này tiên nguyên nhất lưu được tu gia tộc môn phái đã đến đông đủ, này đó đã cũng đủ làm đi vào nơi này tiên duệ nhóm xem một hồi xuất sắc luyện được sư sẽ đấu.

Tuy rằng, phần lớn tiên duệ nhóm đều minh bạch, Đường Niệm Niệm tồn tại đã chín thành chín quyết định trận này luyện được sư sẽ đấu kết cục, này cũng không có cách nào yếu bớt bọn họ hứng thú.

Vì cái gì chỉ là chín thành chín thành suất nói Đường Niệm Niệm quyết định này luyện được sư sẽ đấu kết cục? Còn có lẽ điểm một thành suất chạy đi đâu? Này dư lại 0.1 thành suất nói đúng là vạn sự đều có không biết vạn nhất, chỉ là không biết này vạn nhất có thể hay không phát sinh thôi.

Được Trần thần sắc bình thản, thanh âm tang thương lại già nua, nói: “Lần này luyện được sư sẽ đấu đệ nhất danh phần thưởng, không ngừng có thể được đến linh bảo hồng tước đỉnh, mặt khác còn có một kiện đặc thù bảo vật cùng.....” Này cùng lúc sau Được Trần liền tạm dừng xuống dưới cũng không có trực tiếp nói rõ, bất quá nghĩ đến cũng quyết định sẽ không cái gì bình thường đồ vật.

Dưới đài gia tộc môn phái các đại gia chủ chương môn trên mặt đều không khỏi lộ ra kinh ngạc chi sắc.

“Hồng tước đỉnh? Này đàn lão được sư lần này là xuất huyết nhiều, năm rồi đệ nhất danh phần thưởng toàn bộ thêm lên đều so ra kém này hồng tước đỉnh. Huống chi trừ bỏ này hồng tước đỉnh, thế nhưng còn có hai kiện thần bí chi vật.” Bích khung kiếm tông bên kia lần này ra mặt đúng là hàng năm không ra tông chủ Tần dục.

Tần dật tuổi không có một vạn cũng có 8000, nhưng hấn dung mạo vẫn là bảo trì ở 27-28 bộ dáng. Mày kiếm nhập tấn, hai mắt như điện, môi mỏng có vẻ quanh quẽ, bộ dáng không phải giống tuần lãng đến lệnh người kinh diễm trình độ, chỉ là trên người kia cỗ khí độ lại là bên người người đều so ra kém.

Ở bên cạnh hắn đứng đại trưởng lão thiết nam hạc, rũ lông kéo trầm trọng mí mắt, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: “Này đàn lão được sư là nhận định lần này Đường Niệm Niệm sẽ thắng, lấy này cùng nàng đánh hảo quan hệ.”

Tần dục triều Tư Lăng Cô Hồng đám người ngồi địa phương nhìn mắt, đạm nói: “Nàng nếu muốn, chẳng sợ không thắng cũng có thể được đến.”

Thiết nam hạc hơi thở một đốn, da mặt co giật một chút.

Tông chủ chưa bao giờ sẽ nói giỡn, có thể được đến tông chủ đánh giá như vậy, có thể thấy được Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người thực lực đã đạt tới cái gì đáng sợ trình độ.

Tần dục như là nhìn ra thiết nam hạc tâm tư, thu hồi ánh mắt nói: “Nơi này có không thua mười vị Yêu Cốc hóa hình thành nhân yêu tu.”

Thiết nam hạc hai mắt cự mở to, há mồm suyễn ra một ngụm cứng họng trọc khí.

Tần dục bất thành linh lời nói làm hắn giật mình, đại đại giật mình.

Không thua mười vị Yêu Cốc hóa hình thành nhân yêu tu?

Yêu tu hóa hình rất khó, mười vị hóa hình thành nhân yêu tu chỉ sợ đã chiếm cứ toàn bộ Yêu Cốc hóa hình yêu tu hơn phân nửa.

Này đó hóa hình trở thành người yêu tu tất nhiên mỗi người đều là tu vi cao thâm, chẳng sợ không phải những cái đó tu vi cao thâm lão yêu, đó chính là tiềm lực cực đại Yêu Cốc yêu tu thiên tài.

Vô luận là kia một loại đều là Yêu Cốc địa vị cao cường nhân vật, lúc này cư nhiên ở chỗ này tụ tập không thua mười vị.

Chúng nó tới nơi này làm cái gì?

“Không cần lo lắng, chúng nó vô ác ý.” Tần dục nói.

“Đúng vậy.” thiết nam hạc cố nén chấn trong lòng rung chuyển, trầm giọng đáp.

Bích khung kiếm tông bên này Tần dục cùng thiết nam hạc lời nói có cái chấn ngăn cách, cũng không có khiến cho người khác lực chú ý. Bất quá Dược Trần phía trước lời nói vẫn là rước lấy rất nhiều người động dung, chỉ cần là biết hồng tước đỉnh người đều biết nó trân quý, đặc biệt là dược tu.

Viên Càn Nhiên hai mắt cũng nhịn không được hiện lên ánh sáng, triều bên cạnh Đường Niệm Niệm xem qua đi, trên mặt tràn đầy ôn hòa mỉm cười, cũng không có mở miệng nói chuyện.

Hắn đối Đường Niệm Niệm luyện dược thủ đoạn phi thường có tự tin, trận này luyện dược sư sẽ đấu đối Đường Niệm Niệm tới nói nhất định là dễ như trở bàn tay.

Tần dục cùng thiết nam hạc đều nhìn ra Dược Trần đám người lấy ra hồng tước đỉnh là vì mượn sức Đường Niệm Niệm, Viên Càn Nhiên cũng là như thế này tưởng, trong lòng không khỏi tự hào.

Không ngừng là bọn họ, ở đây các đại gia chủ chưởng môn đều nghĩ tới điểm này, chỉ là mọi người đều trong lòng biết rõ ràng lại không có nói ra thôi.

Lúc này trên đài bốn phía xuất hiện đem tám mặt bàn ghế, sáu vị nam tính cùng một vị nữ tính trống rỗng xuất hiện, từng người ngồi ở một tòa vị thượng.

Những người này có lão giả có tuổi trẻ người, bất quá vô luận bọn họ dung mạo là già nua vẫn là tuổi trẻ, ở đây tiên duệ nhóm đều minh bạch bọn họ đều là sống mấy ngàn năm nhân vật, vẫn là tiên nguyên rất có danh khí luyện dược sư.

Bọn họ xuất hiện làm tiên duệ nhóm đều biết trận này luyện dược sư sẽ đấu muốn bắt đầu rồi, này bảy người còn có Dược Trần đúng là lần này luyện dược sư sẽ đấu bình phán.

Đài trung ương Dược Trần phát tay, không trung một đám tên xuất hiện.

Viên Mộc Đăng, Công Tôn kham khó, vương hưng lỗi, Đường Niệm Niệm.....

Chỉ cần là ở không trung xuất hiện quá tên đều là lần này tham gia luyện dược sư sẽ đấu tiên duệ.

Viên Mộc Đăng từ Viên gia mọi người trung bước ra khỏi hàng, trước cấp Viên Cần Nhiên hành lễ sau, cung kính đứng ở Đường Niệm Niệm bên cạnh lại cúi người hành lễ, mỉm cười nói: “Niệm Niệm tộc tử trước hết mời.”

Đường Niệm Niệm nhìn trước mặt nam tử, cũng không quen thuộc khuôn mặt ở nàng trong đầu ấn tượng thực nông cạn.

Không có nhiều xem Viên Mộc Đăng, từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực rơi xuống đất, thông dong đi lên luyện dược sư sẽ đấu đài cao.

Nàng hành tẩu khi nện bước thực nhẹ, vạt áo như nước nhận nhạo, vòng eo lắc lư đến không yêu không mị, mặc phát hạ nửa trương khuôn mặt nhỏ tinh xảo như vậy, biểu tình đạm tĩnh.

An tĩnh nơi sân, tuổi trẻ tiên duệ nhóm ánh mắt đi theo nữ tử hành tẩu bóng dáng, càng xem càng có loại không rời đi ánh mắt cảm giác, trong lòng rồi lại mặc danh dâng lên một cỗ tự ti, báo cho chính mình không cần tiếp tục như vậy nhìn.

Đường Niệm Niệm một đường đi lên đài cao, thẳng đến nàng đứng ở mặt trên, mới có mặt khác bị nói rõ tham gia sẽ đấu luyện dược sư tiếp tục đi lên tới.

Loại này mặc danh không khí cùng ăn ý phi thường hài hòa, giống như hết thầy đều là cái dạng này đương nhiên.

Đương tất cả mọi người lên đài tới lúc sau, tổng cộng 58 vị.

Dược Trần nói: “Luyện dược sư tên là luyện dược sư, chủ vì luyện dược. Chỉ là muốn sẽ luyện dược nhất định phải trước học được biện dược, phẩm dược, ngưng dược từ từ phức tạp không thôi, hơi có vô ý một lò đan dược liền hóa thành phế vật.”

Nghe được Dược Trần nói này đó, rất nhiều người đều sẽ cảm thấy lần này luyện dược sư sẽ đấu lại muốn bắt đầu mở đầu biện dược, phẩm dược cùng ngưng dược ba cái mở đầu quan. Chính là Dược Trần kế tiếp lời nói lại làm vô luận là trên đài sẽ đấu giả vẫn là dưới đài người đều kinh ngạc.

“Hôm nay luyện dược sư sẽ đấu chỉ có tam quan, đương nhiên không có khả năng là vừa rồi ta nói biện dược, phẩm dược, ngưng dược này mở đầu tam quan.” Dược Trần tràn ngập cơ trí hai mắt nhìn về phía trên đài tiên duệ nhóm, đặc biệt là Đường Niệm Niệm trên người đình trú một hồi, chậm rãi nói: “Lần này luyện dược sư sẽ đấu tam quan đều là luyện dược, bất quá tam quan cũng không phải đều phải các người chiếu bản luyện dược, nơi này tạm thời không thể nói cho các người biết cho các người có điều chuẩn bị, chờ đến mỗi một quan khi ta sẽ tự báo cho.”

Dược Trần bảo trì thần bí, chỉ làm này đó luyện dược sư nhóm không khỏi khẩn trương lên.

Giờ khắc này vô luận là trên đài luyện dược sư vẫn là dưới đài tiên duệ đều đã biết, này hồng tước đỉnh cũng không phải như vậy hảo lấy bảo bối.

Dưới đài Viên Căn Nhiên chậm rãi cười nói: “Xem ra lần này luyện dược sư sẽ đấu so năm rồi đều phải nghiêm túc, này sẽ đấu còn không có bắt đầu, Dược Trần trưởng lão cũng đã bắt đầu khảo nghiệm này đó luyện dược sư nhóm tâm cảnh.”

Tuy rằng Dược Trần lời nói nói đều là lời nói thật, dựa theo quy củ tới làm việc. Chính là hẳn những lời này kỳ thật có cố ý thành phần, bảo trì thần bí chính là khảo nghiệm này đó luyện dược sư tâm cảnh.

Luyện dược sư ở luyện dược thời điểm chính yếu chính là muốn cẩn thận chuyên tâm, hơi chút có một chút thất thần nói liền sẽ tạo thành luyện đan thất bại.

Dược Trần ở trong lời nói thực rõ ràng tỏ vẻ ra lần này luyện dược sư sẽ đấu khó khăn, cố tình lại muốn bảo trì thần bí, nhưng còn không phải là làm này đó luyện dược sư nhóm khẩn trương sao.

Viên Càn Nhiên nghĩ, ánh mắt dừng ở trên đài Đường Niệm Niệm trên người, chỉ thấy nàng từ đứng ở trên đài lúc sau thần sắc liền không có biến hóa quá, kia cổ thông dong tự tin là người đều có thể đủ cảm nhận dược, lệnh nàng cả người đều tản ra khiếp người phong hoa mị lực.

Ở luyện dược sư cái này lĩnh vực thượng, Đường Niệm Niệm luôn luôn đều đối chính mình có tuyệt đối tin tưởng.

Dược Trần phát tay, trên đài 58 người trước mặt đều xuất hiện một tòa thạch đài thạch bếp, mặt bàn thượng phóng mười hai phân dược liệu.

Dược Trần thanh âm truyền đến: “Cửa thứ nhất, ba cái canh giờ nội luyện ra mười hai phân thành phẩm đan dược, trước sáu phân phẩm chất không thể thấp hơn tốt đẹp.”

Như thế đơn giản một câu tuyên bố luyện dược sư sẽ đấu bắt đầu.

Đường Niệm Niệm linh thức đảo qua liền đem mặt bàn thượng mười hai phân dược liệu bao thấy rõ ràng, mười hai phân dược liệu, đệ nhất phân chỉ có năm loại dược liệu, đệ nhị phân mười loại dược liệu, đệ tam phân mười lăm loại dược liệu, đệ tứ phân hai mươi loại dược liệu, thứ hai mươi năm phân loại dược liệu..... Mãi cho đến thứ mười hai phân nội có 60 loại dược liệu.

Từ thiếu đến nhiều, mỗi một phần bên trong dược liệu đều không giống nhau.

Này đó dược liệu nếu là bái phỏng ở bình thường tiên duệ trước mặt, sợ là có thể nhận ra bên trong vài loại liền không tồi, càng đừng nói còn nếu muốn đem chúng nó hỗn hợp lên luyện thành nào đó đan dược.

Luyện dược sư sở dĩ thiếu, hơn nữa lợi hại càng thêm thiếu, nguyên nhân liền ở chỗ mỗi cái luyện dược sư đều cần thiết bác học, nhớ kỹ dược liệu hàng ngàn hàng vạn, nhớ kỹ phối phương đồng dạng nhiều, hơn nữa muốn rất nhỏ đến biết được thủy tích số, dược thảo mài nhỏ trình độ từ từ, có thể thấy được khó khăn.

Lúc này Dược Trần lời nói lại lần nữa truyền ra tới, “Cửa thứ nhất quy củ, không có đan phương câu thúc, mười hai phân dược liệu bao mặc cho các người luyện chế, chỉ là mỗi một phân dược liệu bao luyện chế ra đan dược, cần thiết dùng đến kia phân dược liệu trong bao mặt sở hữu dược liệu, dùng phân lượng nhiều ít tùy ý, cho dù là dùng một sợi rễ chùm cũng coi như dùng.”

Này quy củ vừa ra tới, trừ bỏ Đường Niệm Niệm ở ngoài, trên đài tiên duệ luyện dược sư nhóm trên mặt đều toát ra ngưng trọng.

Dược Trần tiếp tục nói: “Các người chẳng những có thể dùng này đó dược liệu luyện chế tiên nguyên cũng biết đan dược, cũng có thể dùng này đó dược liệu tự nghĩ ra đan dược. Chỉ cần luyện chế thành công, sẽ từ ta chờ bình phán tới đánh giá đan dược giá trị, nếu đan dược giá trị ở tam phẩm đan dược phía trên, phẩm chất không thua bình thường, có thể dùng nói, tác tính thành công.”

Những lời này sau lưng ý tứ phần lớn người đều minh bạch, ý tứ chính là nếu bọn họ không thể tưởng được này đó dược liệu có thể luyện cái gì đan dược nói, có thể thử thời vận tới hồ luyện, chỉ cần đạt tới yêu cầu cũng coi như quá quan.

Rốt cuộc ở tiên nguyên bên trong, trừ bỏ một ít tiên nguyên đều biết đan dược, rất nhiều đan phương đều bị mỗi cái dược tu gia tộc môn phái hảo hảo bảo tồn, căn bản là không tùy tiện cấp người khác xem xét biết được, cho nên không biết luyện chế một ít đan dược cũng đúng vậy.

“Ba cái canh giờ, chẳng những muốn tự hỏi mỗi phân dược liệu trong bao dược liệu có thể luyện chế cái gì đan dược, còn muốn luyện chế ra tới. Lần này luyện dược sẽ đấu so với năm rồi thực sự khó khăn rất nhiều, liền không biết mặt sau hai quan lại khó tới trình độ nào.”

“Linh bảo hồng tước đỉnh quả nhiên không phải như vậy hảo lấy a.”

“Lần này các gia tộc môn phái luyện dược sư nhóm đều phải dùng hết toàn lực đi.”

Dưới đài mọi người nghị luận sôi nổi, trên đài luyện dược sư tắc bắt đầu giành giật từng giây luyện đan.

Đệ nhất phân dược liệu trong bao mặt chỉ có năm phân dược liệu, tự nhiên là tốt nhất luyện chế, cơ hồ ở nhìn đến đệ nhất phân dược liệu bao thời điểm, trên đài tiên duệ luyện dược sư nhóm liền đều bắt đầu rồi động tác.

Viên Mộc Đăng liền ở Đường Niệm Niệm bên người, hấn cũng không ngoại lệ đem chính mình lò luyện đan lấy ra tới chuẩn bị luyện chế đệ nhất phân dược liệu bao. Ở luyện đan phía trước hấn nhin không được triều bên cạnh Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua, chỉ thấy nàng còn thần thái từ đầu đến cuối vẫn là như thế thông dong bình tĩnh, còn có một cổ nói không rõ mê người cực kỳ hơi thờ, kia nhìn dược liệu mặt mày tựa hồ có tinh quang ngưng tụ trong đó, chuyên chú lóng lánh.

Niệm Niệm..... Tộc tử, là thật sự thích luyện đan.

Viên Mộc Đăng đột nhiên nhớ tới ở Viên gia đã chịu luyện dược sư dạy dỗ, minh bạch thân là một cái luyện dược sư nhất yêu cầu chính là cái gì.

Đường Niệm Niệm như thế đăm tĩnh bộ dáng, lại làm hấn cảm nhận được nàng nghiêm túc, đối luyện đan khi nghiêm túc.

Viên Mộc Đăng không khỏi xem đến Đường Niệm Niệm xuất thần.

Lúc này, Đường Niệm Niệm nghiêng đầu liếc hẩn một cái, ánh mắt hơi mang nghi hoặc.

Người này không hảo hảo luyện đan, nhìn ta làm cái gì?

Chẳng lẽ là muốn xem ta như thế nào luyện đi theo như thế nào luyện?

Đường Niệm Niệm này đem sự tình tổng hướng âm u chỗ tưởng bản chất vẫn là không có thay đổi a.

Nghĩ đến Viên Mộc Đằng là Viên gia người, Đường Niệm Niệm liền không có để ý hẩn nhìn trộm, trong lòng còn tính toán đợi lát nữa đem động tác thả chậm một chút, làm hẩn xem đến rõ ràng hơn một chút, như vậy cũng hảo nhắc nhở hẩn này đó dược liệu có thể luyện chế cái gì đan dược. Đến nỗi không chế hỏa hậu cùng luyện chế kết cấu thời điểm liền không cần thả chậm, dù sao đó là Viên Mộc Đằng thấy thế nào đều không thể bắt chước được.

Nghĩ như vậy lúc sau, Đường Niệm Niệm nhàn nhạt thu hồi ánh mắt, sóng mắt chợt lóe, trước mặt bích quang lóng lánh.

Lục Lục bản thể đến nội giới mà ra.

Một tòa tam chân viên phương thuốc đỉnh, mang theo Hồng Hoang cổ xưa hơi thở.

Bích tím chữ triện rất sống động khắc ở dược đỉnh đỉnh thân, thanh đàn dược hương ập vào trước mặt.

Này dược đỉnh xuất hiện, khiếp sợ mọi người tâm thần.

Toàn trường yên tĩnh không tiếng động.

Nếu nói biết hồng tước đỉnh người phía trước còn cảm thấy hồng tước đỉnh là tuyệt đỉnh dược tu luyện đan đỉnh lò nói, như vậy nhìn thấy trước mắt này tòa đỉnh lò lúc sau, hồng tước đỉnh ở bọn họ trong lòng nháy mắt liền hóa thành sắt vụn giống nhau tồn tại.

Chỉ cần liếc mắt một cái, mọi người liền đủ để cảm nhận được này
tò lò luyện đan đỉnh quý hiếm trình độ.

-----oOo-----

Chương 218: chấn phiên toàn trường (2)

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Đây là cái gì luyện đan dược đỉnh? Dĩ vãng chưa bao giờ từng gặp qua.”

“Tiên nguyên bên trong sớm có đồn đãi Đường Niệm Niệm ở phạm thể thời điểm liền gặp được đại cơ duyên, được đến thượng cổ dược tu truyền thừa. Hiện giờ nhìn đến này tòa dược đỉnh nhưng thật ra đủ để chứng minh điểm này, nói không chừng này tòa dược đỉnh chính là truyền thừa chi vật, Viên gia nhưng không có này tòa dược đỉnh.”

“Tuyệt Diên tôn chủ không phải cùng Yêu Cốc quan hệ không đơn giản sao. Yêu Cốc lịch sử đã lâu, thứ tốt không ít, nói không chừng này dược đỉnh là Yêu Cốc trung yêu tu đưa tặng cũng không nhất định.”

“Hảo đỉnh! Thật là hảo đỉnh!”

Lục Lục bản thể mang đến lực rung động chân thật đáng tin, loại này trở lại nguyên trạng cổ xưa nhất bất phạm, đỉnh trên mặt từng đạo chữ triện thần bí khó lường, tạo hình hoa văn giống như tùy thời đều sẽ sống giống nhau.

Khiếp sợ yên tĩnh chỉ là giăng co một lát liền bị vô số ồn ào thanh cấp bao phủ.

Chỉ là một ít tuổi cùng tu vi cao thâm người chẳng những nhìn ra Lục Lục quý hiếm, càng đã nhìn ra một ít phác đặc tục đồ vật.

Tỷ như Đường Niệm Niệm như vậy hành vi đại biểu cái gì?

Này tòa được đĩnh, cho dù là bọn tiểu bối đều có thể liếc mắt một cái nhìn ra nó quý hiếm bảo bối, huống chi là bọn họ này đó nhìn quen thứ tốt, nhãn lực siêu quần nhân vật.

Này tòa được đĩnh giá trị không dung phỏng đoán, cho dù là thân là bích khung kiếm tông kiếm tông Tần dực đều nhịn không được ý động, muốn chiếm cho riêng mình. Tự nhiên, này cũng bắt quá là giống nhau thôi. Chỉ là liền hắn đều có ý nghĩ như vậy, càng không cần phải nói những người khác.

Hiện tại Đường Niệm Niệm tại đây luyện được sư sẽ đấu phía trên, không chút do dự đem này tòa tuyệt thế được đĩnh cấp hiện ra ở mọi người trước mặt, chỉ sợ đều không phải là vô tình cử chỉ đi. Nàng đây là muốn danh dương dương ở mọi người trước mặt bày ra ra tới thực lực của nàng, hơn nữa có tuyệt đối tin tưởng bọn họ đoạt không đi nàng được đĩnh, càng không sợ người khác tới cướp đoạt.

Phỏng đoán đến điểm này người không ở số ít, cái này làm cho không ít người ánh mắt đều có chút biến hóa, bắt quá trên mặt lại bất động thanh sắc.

Lục Lục bản thể xuất hiện lúc sau, cách không phiêu phù ở Đường Niệm Niệm trước mặt, đĩnh thân quang hoa như ẩn như hiện, như có linh tính.

Đường Niệm Niệm phát tay đem thứ mười hai phân cùng sở hữu 60 loại dược liệu dược liệu bao mở ra, 60 cây linh dược bị nàng linh thức khống chế phiêu phù ở không không trung, vị trí này có thể cho Viên Mộc Đàng xem đến rõ ràng, vô luận là nàng phóng dược liệu tuần tự vẫn là phân lượng, chỉ cần hắn linh thức cùng dược với nói.

Chỉ là đang ở tính toán thả chậm nhiều ít tốc độ Đường Niệm Niệm, cũng không có phát hiện ở nàng xem ra lại tùy ý sự tình đơn giản, bị người khác nhìn đến lúc sau lại lần nữa khiến cho một trận ồn ào.

“Nàng đây là tính toán trước luyện mười hai phân đan dược sao? Hiện tại nàng cũng đã biết cái gì đan dược có thể dùng 60 loại dược

liệu?”

“Gạt người đi? Chẳng lẽ nàng liền biết nội tình?”

“Không hổ là Kinh Hồng tiên tử, chỉ có nhân vật như vậy mới xứng đôi Tuyết Diên tôn chủ như vậy nam tử a.”

Từng trận ồn ào trong thanh âm có không thể tin tưởng có kinh ngạc cảm thán có hâm mộ ghen ghét, duy độc không có cố tình ác ngôn ác ngữ.

Đến từ Mộ Dung ngưng thật sự ví dụ còn có phía trước một đồng ví dụ ở tiên nguyên truyền khai lúc sau, tiên nguyên trung tiên duệ ai đều biết Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái trình độ, đó là không thể gặp người khác ác xem Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, nghe không được một câu nói Đường Niệm Niệm nói bậy, một khi bị hấn phát hiện nói, kia dám can đảm nói Đường Niệm Niệm nói bậy người liền khả năng tao kiếp sau mệnh nguy hiểm.

Tần dục này đó tông chủ bồi người trên mặt cũng lộ ra kinh ngạc.

Viên Càn Nhiên sắc mặt đồng dạng như thế. Tuy rằng Đường Niệm Niệm bọn họ hàng năm ở tại Viên gia, nhưng là vô luận là hấn vẫn là Viên gia người cùng Đường Niệm Niệm bọn họ tiếp xúc cũng không nhiều, đối Đường Niệm Niệm luyện đan năng lực cũng hoàn toàn không hiểu biết, chỉ biết nàng luyện đan thực lực phi thường yêu nghiệt, lại không biết rốt cuộc yêu nghiệt tới trình độ nào.

Ở bàng bàng quan trong đám người mặt.

Thân xuyên màu trắng tinh hoa trường bào, khuôn mặt bình thường, hai mắt lại có loại câu nhân mị lực nam tử lúc này khóe miệng hiện lên một sợi trào phúng cười, đối bên người ăn mặc màu đỏ đẹp để quý giá trường bào, khuôn mặt đồng dạng bình thường lại so sánh với hấn càng thêm ngạnh lãng một ít nam tử cười nói: “Liền Hóa Hình Đan đều biết được hơn nữa luyện chế ra tới người, này tiên nguyên người tu tiên nhóm luyện được sự sẽ đấu coi như cái gì.”

Hồng y nam tử phiết hẳn liếc mắt một cái, nói: “Không cần xem thường tiên nguyên luyện dược sư, nếu thật sự muốn so sánh với nói, chúng ta Yêu Cốc luyện dược sư cùng này đàn tiên nguyên luyện dược sư so sánh với lại tính cái gì.”

“Ai u ~ Chúc Viêm, khi nào người cư nhiên sẽ khen tiên nguyên này đàn tiên duệ, còn lấy chúng ta Yêu Cốc tới làm tương đối, đem chúng ta Yêu Cốc tộc nhân làm thấp đi.” Bạch y nam tử một bộ khinh thường nói, tuy là làm ra như vậy khinh thường biểu tình, nam tử cũng có vẻ ươi nhã vô cùng, cũng không sẽ làm người cảm thấy hấn thô bỉ.

Tại đây bạch y nam tử bên người hồng y nam nhân đúng là Yêu Cốc huyết lân Xà tộc tộc trưởng Chúc Viêm, nói chuyện vị này tự nhiên là tuyết nguyệt Hồ tộc tộc trưởng Tuyết Hoạc không thể nghi ngờ.

Tuyết Hoạc như vậy ngoài cười nhưng trong không cười bộ mặt cùng khinh thường khẩu khí làm Chúc Viêm khó chịu, hừ lạnh một tiếng nói: “Người nào chỉ lỗ tai nghe ra ta là ở khen tiên nguyên người tu tiên, làm thấp đi Yêu Cốc tộc nhân? Vừa mới ta bắt quá là ở việc nào ra việc đó mà thôi, ta xem người là hóa hình khuyết tật, lỗ tai nhĩ lực không được.”

Tuyết Hoạc nghe vậy tự nhiên không chút nào yếu thế hỏi đĩnh hấn.

Chỉ là hai người khắc khẩu ngôn ngữ phi thường kịch liệt, khẩu khí lại một chút đều không lớn thanh, biểu tình khoa trương lại không trương dương, chọc đến bọn họ chung quanh tiên duệ liên tiếp chủ đề xem bọn họ, đặc biệt là nghe được hai người không chút nào tự hiềm nói ra ‘ chúng ta Yêu Cốc ’ bốn chữ thời điểm, biểu tình càng là trở nên trợn mắt há hốc mồm, mãn nhãn đều là hoài nghi cùng không thể tin tưởng.

Phần lớn tiên duệ nhóm đều phỏng đoán này hai người là ở cố ý làm quái, thả xem bọn họ cãi nhau bộ dáng chính là như thế kỳ ba, không chừng tính tình cũng chính là như vậy kỳ ba, cố ý làm bộ yêu tu tới giải trí chính mình giải trí đại chúng.

Lúc này, Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch hai người khắc khẩu thanh hoàn toàn mà ngẩn, ánh mắt đều đặt ở trên đài — Đường Niệm Niệm bắt đầu luyện đan.

Ồn ào tới đột nhiên, an tĩnh đồng dạng tới đột nhiên lại ăn ý.

Đương trên đài Đường Niệm Niệm động thời điểm, dưới đài toàn trường thanh âm đều ở kia một khắc biến mất.

Thế nhân đều biết luyện dược sư luyện đan khi yêu cầu hết sức chuyên chú, không chấp nhận được một chút sai lầm, bởi vậy luyện dược sư ở luyện đan thời điểm liền phá lệ nghiêm túc.

Chỉ là Đường Niệm Niệm luyện đan bộ dáng lại hoàn toàn đánh vỡ cái này định luật.

Đường Niệm Niệm luyện đan khi, trên người hơi thở liền dường như ở trong nháy mắt kia biến hóa, cả người lộ ra một cỗ trí mạng mê người mị lực, giống như một viên tuyệt thế thủy tinh của quý bị vuốt mở bao trùm lụa tì, nở rộ ra vô tận quang hoa, hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Từng cây dược liệu phiêu phù ở không trung, ngay ngắn trật tự hoặc bị nghiền ma thành mảnh vỡ, hoặc bị cắt thành cố tình, hoặc bài trừ tích tích dược thảo nước, ngay sau đó bay vào kia cỗ xưa huyền diệu dược đỉnh bên trong.

Đường Niệm Niệm thân thể như kinh hồng, nhanh nhẹn dựng lên, quay chung quanh dược đỉnh đánh ra một bộ bộ kết cấu.

Phanh, bang bang, phanh phanh phanh.....

Một cỗ không tiếng động chấn động tựa hồ từ Đường Niệm Niệm động tác trung truyền tới mỗi người trong lòng, trái tim cũng không khỏi đi theo Đường Niệm Niệm luyện đan tiết tấu mà nhảy lên, hoặc nhẹ hoặc trọng, hoặc cấp hoặc hoãn.

Không có linh hỏa ở dưới đỉnh hạ bóng cháy, không thấy dưới đỉnh bên trong rốt cuộc là động tĩnh gì, chỉ có Đường Niệm Niệm phiêu nhược kinh hồng tuyệt thể đáng múa.

Không sai.

Ở quan khán trận này luyện đan mỗi người trong mắt, lúc này Đường Niệm Niệm liền giống như dấm đập ở mây mù nước gợn phía trên tiên tử, nhảy tuyệt thể kinh hồng vũ, phối hợp động tĩnh ở trong lòng không tiếng động chương nhạc tiết tấu, giống như một hồi tuyệt mỹ sinh linh thịnh yến.

Này nơi nào là ở luyện đan a!

Tội liên đới ở bình phán vị trí thượng, liền Dưới Trần ở bên trong tám gã bình phán đều nhìn không được hoài nghi.

Này thật là ở luyện đan sao?

Buồn tẻ lại cẩn thận luyện đan quá trình nên là canh giữ ở lò luyện đan trước, thật cẩn thận khống chế linh hỏa hỏa hậu, tinh tế khống chế dưới liệu phân lượng từ từ. Nơi nào có thể giống Đường Niệm Niệm như vậy cảnh đẹp ý vui đến, làm người đứng xem tâm thần phập phồng lại yên lặng, không thấy bất luận cái gì ngọn lửa còn có dưới đỉnh cái nắp?

Chỉ là bọn hắn lại như thế nào sẽ biết, Đường Niệm Niệm luyện đan phương pháp cùng Lục Lục tồn tại đều cùng mặt khác luyện dưới sư bất đồng, nàng không phải vô dụng ngọn lửa, chỉ là nàng luyện đan thời điểm ngọn lửa cũng không phải từ bên ngoài tăng nhiệt độ, mà là trực tiếp khống chế ở Lục Lục bản thể trong vòng.

Dưới đài đệ nhất bài.

Tư Lăng Cô Hồng an tĩnh ngồi ở hắc thiết sắc ghế trên, ánh mắt vẫn không nhúc nhích chuyên chú nhìn trên đài kia phiêu nhiên như tiên bóng người, ánh mắt ôn nhu thâm thúy, còn có rõ ràng độc chiếm dục.

Đường Niệm Niệm luyện đan khi mỹ hấn biết, vốn dĩ cũng chỉ có hấn biết.

Lần này lại kêu những người này toàn bộ đều nhìn đi.

Tự Lăng Cô Hồng tâm tình không vui, loại này không vui làm hấn muốn đem ở đây người toàn bộ đều giết hết, lại lần nữa một chút nói liền mù bọn họ đôi mắt.

Chỉ là hấn biết làm như vậy sẽ làm Đường Niệm Niệm không cao hứng, ảnh hưởng nàng hành động.

Bởi vậy, lúc này hấn chỉ có thể đem ánh mắt cùng tâm tư toàn bộ đặt ở Đường Niệm Niệm trên người, nhìn đến nàng luyện đan khi tư thái, biểu tình biến hóa, sóng mắt chớp động, tâm thần cũng đi theo nàng bất luận cái gì một chút biến hóa, nhìn qua một cái chớp mắt ánh mắt mà phập phồng nháy nhót, nhin không được giơ lên khóe môi, tự nhiên xem nhẹ trong lòng kia mặt không vui.

Thời gian chậm rãi quá khứ.

Lúc này, Đường Niệm Niệm một cái xoay người, vững chắc đứng ở Lục Lục dược đỉnh bên, trong tay xuất hiện một cái ngọc bình sứ.

Ở nàng trước mặt Lục Lục dược đỉnh trong miệng bên trong bay vụt ra tới một viên màu đen đan dược, không đợi mọi người thấy rõ ràng người được đan dược hương vị, đã bị Đường Niệm Niệm thu vào ngọc sứ dược bình tử.

Đường Niệm Niệm đem trang có màu đen đan dược dược bình tử phóng đặt mặt khác mười một phân dược liệu bao trên thạch đài, phát hiện chung quanh quá an tĩnh, triều chung quanh nhìn lại liền nhìn đến ánh mắt mọi người đều dừng ở chính mình trên người, vô luận là ở đây đến luyện dược sư vẫn là dưới đài quan khán sẽ đấu người.

Dưới đài xem nàng thật không có cái gì, trên đài này đó luyện dược sư đều nhìn nàng là có ý tứ gì?

Hay là toàn bộ người đều tính toán gian lận không thành?

Đường Niệm Niệm con người ba quang chớp động, triều bên cạnh Viên Mộc Đằng nhìn lại liếc mắt một cái.

Lần này chính mình thả chậm tốc độ, hơn nữa chuyên môn đối với hắn, nên là thấy rõ ràng. Đến nỗi có nghĩ đến lên chính mình luyện chính là cái gì đan dược liền xem chính hắn tri thức trình độ.

“Cư..... Cư nhiên thật sự luyện ra đan dược.” Lúc này, mới có người như ở trong mộng mới tỉnh giống nhau nỉ non ra tiếng, hai mắt còn mang theo mê mang không thể tưởng tượng.

Này người nói chuyện là trên đài một người luyện dược sư.

Này thanh nỉ non lời nói bưng tỉnh mọi người, sau đó nhìn về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt càng thêm nóng bỏng, trên đài luyện dược sư nhất gì.

Đối mặt những người này cực nóng ánh mắt, Đường Niệm Niệm cánh bướm giống nhau lông mi đậm mạc rung động vài cái, sau đó minh bạch đối chung quanh luyện dược sư đậm nói: “Các người ánh mắt nhiều nhiệt liệt cũng chưa dùng, ta sẽ không lại cho các người gian lận cơ hội.”

“.....” Luyện dược sư nhóm đều ngờ ngẩn.

Cái gì gian lận?

Bọn họ gian lận?

Bọn họ khi nào gian lận?

Như vậy nghi hoặc tự nhiên mà vậy hiện lên ở luyện dược sư nhóm trong óc, sau đó phần lớn đều mặt đỏ tai hồng lên, biểu tình có chút xấu hổ.

Bọn họ đột nhiên nhớ tới chính mình phía trước hành vi, như vậy chuyên chú nhìn Đường Niệm Niệm luyện đan, nhưng còn không

phải là cùng gian lận không sai biệt lắm sao? Chỉ là bọn hấn lúc ấy thật đúng là không có gian lận tâm tư, chân chính chính là bị Đường Niệm Niệm kia cảnh đẹp ý vui lại nghe rộn cả người luyện đan thủ đoạn cấp hấp dẫn đi.

Dược Trần ở bên trong tám vị bình phán cũng một chút khó xử.

Này gian lận chính là rất nghiêm trọng phạm quy hành vi, giống nhau đều là trực tiếp hủy diệt tiếp tục tham gia sẽ đấu tư cách. Chỉ là bọn hấn cũng thực sự đã nhìn ra, này đó luyện dược sư nhóm thật đúng là không có cái kia tâm tư gian lận, chỉ là thật sự bị Đường Niệm Niệm luyện dược thủ đoạn cấp mê hoặc thôi.

Nếu bọn họ thật hủy diệt những người này tham gia sẽ đấu tư cách, này sẽ đấu cũng liền không cần tiến hành rồi.

Một phen thương nghị dưới, bình phán nhóm tuyên bố này đó luyện dược sư nhóm cũng không có gian lận, chỉ là chỉ này một lần, không thể tái phạm.

Như vậy tuyên bố này đó luyện dược sư nhóm tự nhiên vui sướng, Đường Niệm Niệm thần sắc nhàn nhạt, không có ý kiến.

Dược Trần lúc này lại nói: “Khi đã qua đi gần ước một canh giờ, ly một quan kết thúc chỉ còn hai cái canh giờ nhiều điểm.”

Nguyên lai Đường Niệm Niệm luyện đan, nhìn thời điểm không cảm thấy thời gian quá khứ, trên thực tế đã qua đi tiếp cận một canh giờ thời gian.

Trên đài luyện dược sư nhóm sắc mặt đều không khỏi lộ ra hối hận biểu tình, đây chính là bạch bạch lãng phí tiếp cận một canh giờ thời gian a, hơn nữa còn bởi vậy thiếu chút nữa bị mang lên gian lận tội danh.

Có Dược Trần thời gian thượng nhắc nhở, trên đài mặt khác 57 danh luyện dược sư đều bắt đầu luyện đan.

Đường Niệm Niệm thấy này đó luyện được sư nhóm ánh mắt không hề dừng ở chính mình trên người, cũng tự nhiên bắt đầu luyện chính mình dư lại mười một phân dược liệu bao.

Vung tay lên, mười một phân dược liệu bao đồng thời mở ra, bên trong dược liệu bại lộ bên ngoài.

Ai cũng không có thấy rõ ràng Đường Niệm Niệm rốt cuộc là như thế nào làm, mười một phân dược liệu trong bao mặt dược liệu toàn bộ bị xử lý tốt, vô luận là biến thành bột phấn vẫn là lưu lại đặc thù yêu cầu kia một chút.

“Nàng muốn làm cái gì!?”

Đương nhìn đến Đường Niệm Niệm trực tiếp đem mười một phân đan dược yêu cầu dược liệu đều xử lý tốt, ở Lục Lục bản thể dược đỉnh chung quanh xuất hiện mười tòa băng tinh ngưng kết thành tiểu dược đỉnh, sau đó mười một phân đan dược yêu cầu dược liệu đồng thời phân bố ở mỗi cái dược đỉnh bên trong.

Đệ thập nhất phân có 55 loại dược liệu dược liệu bị ném vào Lục Lục bản thể, mặt khác thập phần từng người ném nhập giữa không trung băng tinh ngưng kết mười tòa băng đỉnh bên trong.

Dược Trần khiếp sợ từ trên chỗ ngồi phóng người lên, không thể tin tưởng trầm a, “Nàng, nàng đây là muốn đồng thời luyện mười một phân đan dược!?”

Không ngừng là hấn, mặt khác bảy vị bình phán cũng đứng lên, một vị lão phụ bộ dáng luyện dược sư bình phán nói: “Không chỉ như vậy, vẫn là thiên địa linh hỏa tới ngưng kết thành đỉnh luyện đan, này thủ đoạn cư nhiên bị một cái như vậy tuổi trẻ tiểu bối nắm giữ, thật là đáng sợ!”

“Này không chế lược, luyện đan thủ đoạn.....”

Lúc này đây, Đường Niệm Niệm lo chính mình hành vi, lại lần nữa rước lấy vô số người khiếp sợ.

Những cái đó vốn dĩ tính toán hảo hảo luyện đan luyện dược sư cũng khiếp sợ nhẹn không được đem tâm tư đặt ở nàng trên người, thậm chí làm vài vị đang ở luyện đan luyện dược sư thất thần mất khống hỏa hỏa hậu, sử một lò đan dược báo hỏng, mất đi tiếp tục tham gia sẽ đấu tư cách.

Chỉ là này đó thất bại luyện dược sư đã bất chấp tiếc hận hối hận chính mình khuyết điểm, ánh mắt cùng tâm thần đã sớm bị Đường Niệm Niệm hiện tại hành vi hấp dẫn, không rời đi ánh mắt.

Bọn họ liền một viên đan dược đều còn không có bắt đầu luyện chế ra tới.

Nàng lại muốn đồng thời luyện chế mười một phân đan dược, hơn nữa còn có thập phân là vô đỉnh luyện đan.

Này rốt cuộc là cái gì yêu nghiệt a!

-----oOo-----

Chương 219: người muốn ta mệnh, ta đều cấp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Làm trò vô số người kinh ngạc cảm thán, không tin hoặc là hoài nghi, khiếp sợ dưới ánh mắt, Đường Niệm Niệm động tác nước chảy mây trôi, không có một chút tạm dừng cùng chần chờ.

Mười một phân đan dược đồng thời luyện chế cùng cấp với tâm phân mười một dùng, hướng chi là luyện đan loại này không chấp nhận được một chút sai lầm tinh tế sống làm, tiêu hao tinh lực là phi thường đại, hơn nữa nàng hiện tại thể nhưng vẫn là trực tiếp dùng ngọc tủy băng hỏa tới lời nói hóa đỉnh luyện đan, này tiêu hao liền càng tốt hơn, cho dù là ở đây tám vị bình phán nhóm cũng không dám làm giống Đường Niệm Niệm như vậy tùy ý.

Không ít tiên duệ nhóm cũng không dám tin tưởng cũng không muốn đi tin tưởng Đường Niệm Niệm có thể làm được cùng luyện mười một phân đan dược chuyện này, chỉ là lại như thế nào không muốn đi tin tưởng, bọn họ ánh mắt cùng hành vi đều bại lộ ra tới bọn họ nội tâm chân chính ý tưởng, thả xem bọn họ chuyên chú nóng rực nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm ánh mắt liền biết, bọn họ trong lòng còn có chờ đợi.

Một cái không đến hai trăm tuổi tiên duệ thật sự làm được trước mắt chuyện này sao?

An tĩnh không khí, mọi người hô hấp đều giống như nhịn không được đình chỉ, đôi mắt cũng không dám chớp động một chút, liền sợ bỏ lỡ trước mắt Đường Niệm Niệm bất luận cái gì một cái hành động.

Thời gian dần dần qua đi, đệ nhất phân dược liệu bao bất quá năm loại dược liệu, này phân dược liệu là đơn giản nhất một phần, ở đây luyện dược sư toàn bộ đều có thể đủ luyện chế ra đan dược, cho nên đương nhìn thấy Đường Niệm Niệm kia đệ nhất tòa ngọc tủy băng hỏa ngưng kết dược đỉnh trung bắn ra một viên đan dược thời điểm, cũng không có khiến cho bao nhiêu người kinh ngạc.

Này chỉ là một cái bắt đầu, ngay sau đó đệ nhị tòa ngọc tủy băng hỏa ngưng kết dược đỉnh bắn ra đan dược, đệ tam tòa dược đỉnh bắn ra đan dược..... Thứ chín cái tòa dược đỉnh bắn ra đan dược.

Vô luận là trên đài luyện dược sư vẫn là dưới đài quan khán giả sắc mặt đã không bao giờ gặp lại hoài nghi, chỉ có trợn mắt há hốc mồm khiếp sợ còn có ngưng trọng.

Mỗi một viên đan dược xuất hiện thời điểm, không trung liền sẽ trống rỗng xuất hiện một cái ngọc sứ dược bình đem đan dược trang nhập bên trong, ai đều biết đây cũng là Đường Niệm Niệm việc làm. Như vậy hành vi làm người đứng xem không khỏi sinh ra một loại ý tưởng cùng cảm giác, đó chính là đồng thời luyện chế mười một phân đan dược đối Đường Niệm Niệm tới tuổi tựa hồ chẳng qua dễ như trở bàn tay, một khi đều không có bất luận cái gì khẩn trương cảm.

Ý nghĩ như vậy cùng cảm giác cấp ở đây mỗi một vị luyện dược sư đã kích đều thật sự không nhỏ.

Mỗi người đều các hoài tâm tư, mỗi người đều nhìn không chớp mắt.

Đệ thập viên đan dược ở một trận hồng quang bên trong bắn ra dược đỉnh, thu vào ngọc sứ dược bình trong vòng.

Hiện tại chỉ còn lại có cuối cùng một viên đan dược không có thành công, liền ở Lục Lục bản thể dược đỉnh.

Này viên đan dược có thể hay không thành công?

Ánh mắt mọi người đều đặt ở kia bất phàm dượt đỉnh phía trên.

Chỉ cần này viên đan dượt thất bại nói, vô luận phía trước Đường Niệm Niệm luyện chế đan dượt phẩm chất có bao nhiêu hảo, biểu hiện có bao nhiêu xuất sắc, nàng đều sẽ mất đi thăng cấp tư cách.

Nếu thật sự thất bại, đến lúc đó không biết Đường Niệm Niệm hay không sẽ hối hận không thôi, không nên như thế tự đại?

Tiên duệ nhóm trong lòng đều có một chút ý xấu, đã tưởng Đường Niệm Niệm thành công, làm cho bọn họ tận mắt nhìn thấy đến này hoạt động lớn một màn, đồng thời lại muốn Đường Niệm Niệm thất bại, đánh vỡ nàng tự tin, làm cho bọn họ đã chịu vô cùng đả kích tâm linh dễ chịu một ít.

Này đó tiên duệ nhóm tâm tư Đường Niệm Niệm tự nhiên là không biết, bất quá chẳng sợ nàng đã biết sợ cũng sẽ không có chút nào để ý.

Ở luyện đan thời điểm, Đường Niệm Niệm biểu tình đạm nhiên, nửa điểm nhìn không ra khẩn trương, đó là một loại từ linh hồn trung phát ra tự tin, đối luyện đan cái này lĩnh vực thượng tự tin.

Một tiếng thương âm từ Lục Lục dượt đỉnh trung truyền ra, một cỗ dượt hương phát ra mà ra.

Ở mọi người nhìn không chớp mắt trong ánh mắt, một viên minh hoàng sắc viên lăn đan dượt rốt cuộc từ dượt đỉnh trung ra tới.

Đường Niệm Niệm ngón tay nhất chiêu, đan dượt bị nàng thân thủ đưa vào ngọc bình sứ.

Mười hai phân dượt liệu bao, mười hai phân đan dượt, tất cả hoàn thành.

Cho dù là không hiểu đến phẩm đan tiên duệ, chỉ là nhìn đến đan dượt ra lò trong nháy mắt kia bộ dáng quang hoa còn có mùi hương, liền biết này ra lò đan dượt tuyệt đối không phải phế đan,

nói cách khác Đường Niệm Niệm thật sự hoàn thành luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ nhất.

Đối mặt vô số người trầm mặc cùng chấn động ánh mắt, Đường Niệm Niệm thần sắc từ đầu chí cuối đều không có thông dong đậm tĩnh.

Đừng nói là đồng thời luyện chế mười một phân đan dược, kỳ thật chỉ cần nàng tưởng nói, đồng thời luyện chế này mười hai phân đan dược cũng không nói chơi, sở dĩ đơn độc luyện chế thứ mười hai phân đan dược, vì bất quá chính là tâm tư cùng nhau, giúp Viên Mộc Đằng gian lận thôi.

Mười hai phân đan dược bên trong khó nhất một phần nàng đã thân thủ thông thả triển lãm một lần quá trình, có thể hay không từ giữa được đến tình ngộ chỉ có thể xem Viên Mộc Đằng chính mình.

Đường Niệm Niệm ngón tay vẫy vẫy, mười hai phân ngọc sứ dược bình tử liền bay tới tám vị bình phán trước mặt trên mặt bàn.

Dược Trần nhìn trước mặt ngọc sứ đan dược cái chai, thế nhưng có loại khó có thể khó chịu kích động ở trong lòng dâng lên. Ánh mắt triều một bên hương nén nhìn thoáng qua, từ luyện dược sư sẽ đấu đến bây giờ vừa lúc qua đi một canh giờ, từ Đường Niệm Niệm luyện chế đệ nhất viên đan dược dùng ước chừng một canh giờ sau, nàng kế tiếp đồng thời luyện chế mười một phân đan dược thế nhưng chỉ dùng một nén nhang thời gian, đây là kiểu gì nhanh chóng!

Hiện tại hồi tưởng một chút, tựa hồ vừa mới Đường Niệm Niệm ở đồng thời luyện chế mười một phân đan dược thời điểm, dược liệu xử lý đều là nháy mắt hoàn thành, phóng dược tốc độ cũng là mau tới rồi cực hạn, liền làm người thấy rõ ràng nàng bỏ vào đi là cái gì dược liệu lại thả nhiều ít phân lượng đều thấy không rõ lắm, có thể thấy được nàng đối luyện dược lô hỏa thuần thanh trình độ.

Nói như vậy nói, chẳng lẽ ngay từ đầu hợp với kia thứ mười hai phân dược liệu bao thời điểm, Đường Niệm Niệm là cố ý thả chậm

tốc độ không thành?

Nghĩ vậy một chút, Dược Trần tâm thần không khỏi lại lần nữa run rẩy.

Liếc mắt một cái nhìn đến trên đài đám kia luyện dược sư lại lần nữa nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm sững sờ, Dược Trần thu liễm tâm thần, nghiêm túc nói: “Một canh giờ đã qua đi, luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ nhất thời gian còn thừa hai cái canh giờ.”

Viên Mộc Đăng ở bên trong luyện dược sư nhóm ở hấn thanh âm lần tới thần, từng người đều dùng tràn ngập phức tạp ánh mắt nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, sau đó bắt đầu nghiên cứu chính mình trước mặt mười hai phân dược liệu bao.

Đường Niệm Niệm thu Lục Lục bản thể dược đỉnh, thân ảnh phiêu nhiên liền về tới dưới đài Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực.

Này phiên hành vi lại một lần chương hiển nàng tự tin.

Dược Trần cũng không có ngăn cản nàng động tác, bắt đầu cùng chung quanh mặt khác bảy tên bình phán bắt đầu phẩm nghiệm nàng mười hai viên đan dược phẩm chất.

Trên đài Viên Mộc Đăng trương trương cánh môi, lời nói còn không có nói ra liền nhìn đến Đường Niệm Niệm đã oa tiến Đường Niệm Niệm trong lòng ngực, chuẩn bị bật thốt lên ngôn ngữ cũng lại lần nữa nghẹn hời trong cổ họng, chỉ ở trong lòng không tiếng động nói thanh, cảm ơn.

Hấn tâm trí thông tuệ bất phàm, thực mau liền suy nghĩ cẩn thận Đường Niệm Niệm vài lần xem hấn ánh mắt còn có hai lần luyện đan trước sau tốc độ bất đồng đại biểu cái gì.

Gian lận.

Đường Niệm Niệm phía trước nói sẽ không cho bọn hấn tiếp tục gian lận cơ hội.

Như vậy lần đầu tiên luyện đan khi nàng phương vị hòa hoãn chậm động tác đều là cố ý cho chính mình gian lận đi?

Viên Mộc Đằng tuy rằng cũng không có gian lận tính toán, bất quá nghĩ đến Đường Niệm Niệm như vậy đăm đăm người thế nhưng sẽ trợ giúp chính mình, làm hắn có loại thụ sủng nhược kinh cảm giác, trong lòng xuất hiện ra một cỗ vui mừng chi ý, liền trên mặt đều không khỏi lộ ra tươi cười.

Có thể được đến Niệm Niệm tặc tử như thế trợ giúp, hắn nếu là quá không được cửa thứ nhất này nói, như vậy liền thật là không mặt mũi.

Nghĩ như vậy, Viên Mộc Đằng liền đem tâm tư hoàn toàn đặt ở luyện dược thượng.

Hết sức chuyên chú luyện dược Viên Mộc Đằng bởi vậy không có phát hiện Tư Lăng Cô Hồng hướng hắn đảo qua tới liếc mắt một cái.

Cũng may mắn hắn không có nhìn đến, bằng không bởi vậy thất thố, đem luyện đan bước đi quấy rầy trước nay tạo thành thất bại nói, như vậy liền thật sự là quá ghen ghét.

Tư Lăng Cô Hồng dư quang nhìn quét Viên Mộc Đằng hành vi trừ bỏ Đường Niệm Niệm, người khác ai đều không có phát hiện.

Đường Niệm Niệm theo hắn dư quang đi theo nhìn đến Viên Mộc Đằng, chỉ là lúc này mới vừa mới vừa nhìn đến, khuôn mặt nhỏ đã bị một con ôn nhuận bàn tay cấp phủng trở về.

Tầm mắt tự nhiên từ Viên Mộc Đằng hết sức chuyên chú mặt biến thành Tư Lăng Cô Hồng cử ấu hoàn mỹ tuấn dung.

Tư Lăng Cô Hồng ôn nhuận bàn tay phủng Đường Niệm Niệm tinh tế cảm đồng thời, ngón tay còn nhẹ nhàng cọ xát nàng cánh môi, kiều nộn xúc cảm tựa hồ có thể từ lòng bàn tay truyền đạt đến hắn tâm khảm, liền hắn tâm thần cũng đi theo mềm mại xuống dưới.

Đường Niệm Niệm rất rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng làm ra cái này động tác thời điểm, chính là muốn đem nàng sở hữu lực chú ý đều tụ tập ở hẳn trên người, chỉ là nàng lại làm cái gì làm Cô Hồng cảm thấy cảm thấy chính mình lực chú ý không ở hẳn trên người?

Đường Niệm Niệm trong lòng có chút nghi hoặc, bất quá một chút cũng không có phản kháng Tư Lăng Cô Hồng động tác, bởi vì hẳn cho dù là muốn độc chiếm nàng lực chú ý, hành vi đều là thật cẩn thận ôn nhu, sẽ không làm nàng có một chút khó chịu.

Hơn nữa, như vậy mặt ngoài biểu tình yên tĩnh, ánh mắt ôn nhu, một chút cũng không có biểu hiện ra ngoài nội tâm mãnh liệt độc chiếm dục cùng ghen tuông bất mãn Tư Lăng Cô Hồng, làm Đường Niệm Niệm cảm thấy thực đáng yêu thực hảo chơi, làm nàng mỗi khi nhìn đến thời điểm đều có loại tâm tình sung sướng cảm giác.

Tuy rằng dùng đáng yêu cái này từ ngữ tới hình dung một cái nam tử thực không ổn, đặc biệt là giống Tư Lăng Cô Hồng loại thực lực này đáng sợ, phong hoa tuyết thế nam tử càng thêm không ổn, bất quá Đường Niệm Niệm cá nhân chính là như vậy cảm thấy.

Nếu cái này ý tưởng bị người ngoài biết được nói, nhất định sẽ cảm thấy Đường Niệm Niệm đây là tình nhân trong mắt ra Tây Thi ảnh hưởng.

Dù sao ở tiên nguyên bên trong sở hữu tiên duệ nhóm trong mắt, Tư Lăng Cô Hồng chính là một cái trừ bỏ đối Đường Niệm Niệm ở ngoài hoàn mỹ vô tình người, cao không thể phản đĩnh. Nếu có người không biết chết sống ý đồ leo lên hẳn này tòa cao phong nói, kết quả sẽ chỉ là rơi tan xương nát thịt.

“Cô Hồng lại ở vì ai ghen?” Nàng vừa mới còn ở trên đài luyện đan, không có làm cái gì làm Cô Hồng ghen sự tình mới đúng.

Tư Lăng Cô Hồng cọ xát nàng cánh môi ngón tay nhẹ nhàng một đốn, nhẹ giọng nói: “Không có ghen.”

Viên Mộc Đằng với hắn mà nói thật sự không cụ bị bất luận cái gì uy hiếp, Đường Niệm Niệm nhìn về phía Viên Mộc Đằng ánh mắt cũng không có bất luận cái gì nhiệt độ, này không đủ để làm Tư Lăng Cô Hồng ghen.

“Ân?” Đó là nàng tưởng sai rồi sao?

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp chớp mắt, đăm tĩnh đôi mắt hiện lên một sợi nghi hoặc, như vậy nghi hoặc xuất hiện nàng trong mắt, phụ trợ đến nàng khuôn mặt có loại ngây thơ hảo khinh cảm giác, làm người nhìn không được muốn đi nhưu (cảm) lặn.

Tư Lăng Cô Hồng cũng xác thật nhìn không được ở nàng cánh môi thượng ngón tay dùng chút lực đạo, lòng bàn tay hạ vốn dĩ màu hồng nhạt cánh môi trở nên đỏ bừng lại không có sưng đỏ, nhìn qua thật giống như là nở rộ kiều diễm vô cùng đóa hoa.

Đường Niệm Niệm trật đầu, tránh đi hắn ngón tay, hỏi: “Kia Cô Hồng xem Viên Mộc Đằng làm cái gì?”

Một bên Viên Cần Nhiên nghe được Viên Mộc Đằng tên, tâm thần liền nhắc tới tới. Chẳng lẽ mộc đằng kia hài tử chọc Tư Lăng Cô Hồng không thành?

“Niệm Niệm nhìn hắn bốn lần.” Tư Lăng Cô Hồng như thế nói.

Viên Cần Nhiên im lặng.

Đường Niệm Niệm chính mình nhưng không nhớ rõ chính mình nhìn Viên Mộc Đằng vài lần. Bất quá này lại có quan hệ gì?

Tư Lăng Cô Hồng chú ý tới nàng biểu tình thượng mê mang, trong lòng biết bất quá là xem một người vài lần thôi, không có gì cùng lắm thì sự tình, bất quá Tư Lăng Cô Hồng chính là không thoải mái.

Đừng nói là xem Viên Mộc Đằng cái này nam tử vài lần, cho dù là một nữ tử, Tư Lăng Cô Hồng đều sẽ lo lắng cái kia nữ tử tâm tư có

thể hay không bị Đường Niệm Niệm cấp mê hoặc đi, càng lo lắng Đường Niệm Niệm đối cái kia nữ tử để bụng.

Không ngừng là nữ tử, liền súng vật cũng không được!

Súng vật ở ngoài đâu?

Chỉ cần là sinh linh đều không được.

Kia không phải sinh linh đâu?

Tư Lăng Cô Hồng tưởng, cho dù là vật chết vẫn là không được!

Này phân độc chiếm dục thực sự đủ đáng sợ cố chấp.

Nhưng mà Tư Lăng Cô Hồng đối mặt Đường Niệm Niệm thời điểm cũng sẽ không nhất ý cô hành, hắn càng tôn trọng Đường Niệm Niệm tâm tư, chỉ cần Đường Niệm Niệm chân chính thích hắn cũng không sẽ đi phá hư, trừ phi tới rồi uy hiếp hắn cùng Đường Niệm Niệm hai người cảm tình thời điểm, như vậy chính là đương đương luận.

“Cô Hồng?” Đường Niệm Niệm phát hiện Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng thất thần, đây chính là chuyện hiếm có.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn chăm chú vào Đường Niệm Niệm tinh xảo khuôn mặt, chậm rãi nói: “Niệm Niệm xem hắn một lần không đủ, còn tiếp tục xem, giống như đối hắn thực cảm thấy hứng thú, cái này làm cho ta không thoải mái.”

Mỗi khi Tư Lăng Cô Hồng chậm lại ngữ điệu thời điểm, thanh âm luôn có loại mê hoặc tâm thần trầm thấp từ tính, mê người đến không được.

Đường Niệm Niệm hưởng thụ hắn tiếng nói, nghe xong hắn lời nói, hỏi: “Cô Hồng ở giận ta?”

Tư Lăng Cô Hồng lắc đầu, cười khẽ, tươi cười bên trong lộ ra vô tận súng nịch, “Ta vĩnh viễn sẽ không sinh Niệm Niệm khí.”

Đây là Tư Lăng Cô Hồng lời nói thật cũng là hấn lời thề.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nói: “Ta đây chính là chọc Cô Hồng sinh khí làm sao bây giờ? Cô Hồng cũng vẫn là sẽ không giận ta?”

Tư Lăng Cô Hồng không có chần chừ nói: “Sẽ không.”

Đường Niệm Niệm: “Kia Cô Hồng như thế nào hết giận?” Tổng không thể chính mình ghen đi? Này nhiều khó chịu.

Tư Lăng Cô Hồng: “Thiên hạ vạn vật đều có thể.”

Những lời này Tư Lăng Cô Hồng nói được không hề tội ác cảm, mềm nhẹ ngữ khí là đối Đường Niệm Niệm, ai cũng vô pháp tưởng tượng hấn này ngôn ngữ nội dung tàn nhẫn khủng bố.

Nếu Tư Lăng Cô Hồng thật sự sinh khí, chẳng sợ thật là Đường Niệm Niệm chọc đến hấn sinh khí.

Thiên hạ vạn vật hấn có thể lấy bỏ ra khí, duy độc sẽ không cấp Đường Niệm Niệm nửa điểm sắc mặt xem cùng một tia lửa giận.

Một bên Viên Càn Nhiên tâm thần chấn động, thật không biết nên giận hay nên cười. Nghe Tư Lăng Cô Hồng lời này nói, lúc này Niệm Niệm nhìn nhiều mộc đằng này nhĩ tử vài lần, chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng không thoải mái, này không thoải mái mang đến hậu quả cũng chỉ có thể là Viên Mộc Đằng hoặc là mặt khác vạn vật tới gánh vác, bất quá nếu Đường Niệm Niệm có thể làm Tư Lăng Cô Hồng điểm này không thoải mái tan đi, sau đó ai cũng không cần gánh vác chính là tốt nhất bất quá.

“Nga.” Đường Niệm Niệm hí mắt câu môi.

Này biểu tình, dường như thoả mãn miêu mẽ.

Tư Lăng Cô Hồng xem đến thích, bàn tay vuốt ve mái tóc của nàng, rũ mắt nghĩ thầm, Niệm Niệm..... Người hay là còn không hiểu đến? Tánh mạng của ta cùng hồn phách đều đã cho người, chẳng sợ người muốn ta tánh mạng, ta cũng sẽ không giận người hận

người, sẽ chỉ ở tạ thể luân hồi lại trở lại cạnh người hộ người cả đời thôi.

Nồng đậm lông mi nửa che khuất Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt, không có che đậy đi hấn đậy mắt nồng hậu thâm tình, xem đến Đường Niệm Niệm cơ hồ sa vào trong đó.

Thời gian dần dần qua đi, hai cái canh giờ thực mau qua đi, luyện được sư sẽ đấu cửa thứ nhất kết thúc, chỉ đợi Dược Trần chờ bình phán tuyên bố kết quả.

-----oOo-----

Chương 220: đến ăn cơm thời gian

Nguồn: EbookTruyen.Net

Lần này luyện được sư sẽ đấu khó khăn vốn dĩ liền đại, ba cái canh giờ thời gian yêu cầu luyện chế mưới hai phân đan dược, hơn nữa một phần khổ sở một phần. Ở như vậy quy củ cùng khó khăn có thể vượt qua cửa thứ nhất luyện được sư tuyệt đối không vượt qua toàn bộ một nửa, cố tình trên đường còn phát sinh Đường Niệm Niệm bu hãn yêu nghiệt chi giác, trực tiếp khiến cho này đàn luyện được sư nhóm mất đi một canh giờ thời gian, càng dẫn tới vài tên luyện được sư luyện được trong quá trình thất thần dẫn tới thất bại, lập tức liền càng thêm lớn này luyện được sư sẽ đấu cửa thứ nhất khó khăn.

Ba cái thời gian qua đi, những cái đó tự biết thất bại luyện được sư đều ảm đạm rời đi đài cao, bất quá bọn họ cũng không có rời đi luyện được sư sẽ đấu nơi sân, có người chuyên môn cho bọn hắn chuẩn bị chỗ ngồi, làm cho bọn họ có thể ngốc tại luyện được sư sẽ đấu trường mà tiếp tục xem quan khán kế tiếp sẽ đấu phát triển.

Tổng cộng hơn nữa Đường Niệm Niệm ở bên trong 58 danh luyện được sư, tại đây luyện được sư sẽ đấu cửa thứ nhất trung hoàn thành người chỉ có 21 người, này 21 người luyện chế đan dược còn phải trải qua bình phẩm mới biết được hay không chân chính thông qua.

Lần này sợ là luyện được sư sẽ đấu từ trước tới nay đào thải nghiêm trọng nhất một lần, bất quá lần này luyện được sư sẽ đấu cũng là từ trước tới nay nhất gọn gàng dứt khoát một lần, chỉ có tam quan.

Dược Trần ở bên trong tám gã bình phán chỉ tiêu phí không đến một nén nhang thời gian liền đem 21 người đan dược đều đã phẩm nghiệm hảo.

Dược Trần nói: “Chu khái vân, với liễu sinh, khâu tử hữu..... Đan dược không thuần, mất đi tiếp tục tham dự luyện dược sư sẽ đấu tư cách.” Trong lời nói, 21 người bên trong ước chừng tám người luyện đan thất bại.

Này tám gã luyện dược sư luyện dược sư sắc mặt đều trở nên rất khó xem, với liễu sinh thấp giọng không cam lòng nỉ non nói: “Nếu không phải..... Lãng phí ta thời gian nói, nhiều ra kia một canh giờ thời gian, ta nhất định có thể thành công.”

Ở đây mọi người nhĩ lực dữ dội nhay bén, bên cạnh đồng dạng thất bại chu khái vân nhíu nhíu mày, trong lòng đồng dạng không cam lòng, bất quá lại biết này trách không được Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm luyện đan bản lĩnh vốn chính là hấn hoàn toàn không có cách nào so sánh với.

Dược Trần lạnh lùng đảo qua với liễu sinh, bình đạm thanh âm lộ ra cường ngạnh nghiêm khắc, “Với liễu sinh thất bại chỗ ở chỗ thứ mười hai phân đan dược dược liệu không đều, dẫn tới đan dược chỉ có này hình, dược hiệu liền bình thường đều không đủ trình độ.”

Dược Trần lời nói như là một đạo sấm sét bổ vào với liễu sinh trong đầu, hấn bừng tỉnh không cam lòng biểu tình cũng một chút hóa thành xám trắng.

Này thứ mười hai phân đan dược hấn là xem qua Đường Niệm Niệm làm mẫu mới nhớ tới ra sao loại đan dược, chỉ là loại này đan dược lấy thực lực của hấn còn không có biện pháp luyện chế, dĩ vãng cũng chưa từng có luyện chế quá, đan dược thành phần cũng không nhớ rõ rõ ràng, hoàn toàn là dựa theo Đường Niệm Niệm tới.

Chính là bởi vì lúc ấy Đường Niệm Niệm mang đến chấn động quá lớn, hơn nữa Đường Niệm Niệm cùng hấn phương vị không tốt, cho

nên làm hấn xem đến không rõ lắm, lần này ôm may mắn tâm lý tới luyện chế này cuối cùng một mặt đan dược, rốt cuộc vẫn là thất bại.

Hấn biết được chính mình sau khi thất bại, không cam lòng oán giận Đường Niệm Niệm lãng phí hấn thời gian, kỳ thật bất quá là tự mình trốn tránh thôi.

Dược Trần nhìn thấy với liễu sinh thất hồn lạc phách bộ dáng, nghĩ thầm hấn luyện đan bản lĩnh cũng không tệ lắm, chỉ là này tâm tính lại không được. Có thể ở hai cái canh giờ đem tiền mười một phần đan dược hoàn thành, này phân bản lĩnh ở tiên nguyên đã tính không tồi.

Đá rơi xuống tám người, thành công vượt qua luyện dược sư sẽ đấu chỉ có mười ba người.

Dược Trần bắt đầu tuyên bố này mười ba người luyện chế đan dược phẩm chất, lấy này tới phân mười ba người điểm còn nổi danh thứ.

“Công Tôn kham khổ, đệ nhất, nhị, tam, bốn, năm phân đan dược hoàn mỹ phẩm chất, sáu, bảy, tám phân đan dược tốt đẹp phẩm chất, mặt sau phẩm chất toàn vì bình thường.”

Như vậy thành tích đủ để cho người chú mục kinh ngạc cảm thán, hai cái canh giờ hoàn thành cửa thứ nhất, còn có thể đủ thông dong luyện chế ra hoàn mỹ phẩm chất đan dược, đủ để thành danh Công Tôn kham khổ tâm tính cùng luyện dược bản lĩnh đều không tồi.

Dược Trần nhìn về phía Công Tôn kham khổ ánh mắt cũng mang theo tán thưởng.

Đối mặt Dược Trần còn có dưới đài mọi người tán thưởng ánh mắt, Công Tôn kham khổ trên mặt không có một chút vui mừng. Nếu là bình thường đối mặt này đó, hấn giống nhau sẽ về mặt bình đạm tự giữ, bất quá nội tâm vẫn là sẽ nhịn không được có vài phần đắc ý cùng ngạo khí, đây là giờ này khắc này hấn là thật sự không có một chút tự mãn, ngược lại cảm giác được một cỗ áp lực cực lớn.

Hắn rõ ràng hơn nữa tin tưởng vững chắc, Đường Niệm Niệm thành tích nhất định so với hắn hảo, hảo đến đem hắn điểm này sáng rọi hoàn toàn che đậy.

“Viên Mộc Đằng, đệ nhất, nhị, tam, bốn phân đan dược hoàn mỹ phẩm chất, sáu, tám phân đan dược tốt đẹp phẩm chất, còn lại toàn vì bình thường.”

Như vậy thành tích cũng không tồi, chỉ là bị Công Tôn kham khó hơi áp một đầu.

“Vương hưng lỗi, đệ nhất, nhị, tam phân đan dược tốt đẹp phẩm chất, bốn, năm, sáu phân đan dược hoàn mỹ phẩm chất, sau đó toàn vì bình thường.”

Vương hưng lỗi cái này thành tích nhưng thật ra dẫn người kinh ngạc, ai đều biết càng đơn giản đan dược mới càng dễ dàng luyện chế hoàn mỹ, chính là vương hưng lỗi cố tình phía trước đơn giản nhất vài loại chỉ là tốt đẹp, ngược lại là trung gian thế nhưng là hoàn mỹ phẩm chất, chỉ bằng thứ sáu phân đan dược có thể luyện chế ra hoàn mỹ phẩm chất liền đủ để đền bù phía trước tốt đẹp, thành tích nói không chừng so Viên Mộc Đằng còn cao.

Dược Trần thanh âm còn ở tiếp tục, một đám niệm ra thông quan luyện dược sư đan dược thành tích, càng đến mặt sau thành tích liền càng bình thường. Thẳng đến niệm xong mười hai cái luyện dược sư thành tích, mọi người hơi thở tại đây một khắc có chút trầm trọng lên.

Chỉ còn lại có một người thành tích không có xuất hiện.

Người này mới là mọi người nhất khát vọng biết nàng thành tích người.

Trong đám người, Tuyết Hoặc đối Chúc Viêm cười hỏi: “Người nói Đường Niệm Niệm thành tích như thế nào?”

Chúc Viêm không chút do dự nói: “Toàn hoàn mỹ.”

Tuyết Hoạch nương mày, “Như vậy tự tin?”

Chúc Viêm nói: “Ta không phải đối chính mình tự tin, là đối Hóa Hình Đan tự tin.” Hắn đôi mắt nhíu lại, lập loè đắc ý lại bốn cợt sáng rọi, hừ cười nói: “Năm đó ở Yêu Cốc khi, linh trận vì tới ta huyết lân Xà tộc mà coi trọng cổ di tích giao Hóa Hình Đan nhưng đều là hoàn mỹ phẩm chất.”

Liên Hóa Hình Đan đều luyện chế đến ra hoàn mỹ phẩm chất luyện dược sư, trải qua một trăm năm tu luyện lắng đọng lại, đối mặt như vậy luyện dược sư sẽ đấu, cho dù là đồng thời luyện chế đan dược, chỉ sợ phẩm chất cũng tuyệt đối sẽ không thấp hơn hoàn mỹ.

“Cái gì?!” Tuyết Hoạch nghe được trừng mắt, ngay sau đó cả giận nói: “Hảo người cái Chúc Viêm, thế nhưng đến bây giờ mới cùng ta nói!”

Năm đó ở Yêu Cốc thời điểm, Đỗ Tử Nhược người sở hữu Đường Niệm Niệm cấp Hóa Hình Đan ở Yêu Cốc bên trong hành tẩu. Bởi vì Đường Niệm Niệm rõ ràng không cho Tuyết Hoạch Hóa Hình Đan, cho nên hắn chẳng sợ đối tuyết nguyệt Hồ tộc thượng cổ di tích cảm thấy hứng thú, nhưng là suy xét đến thời gian hữu hạn, hơn nữa Đường Niệm Niệm này nguyên nhân, hắn liền cũng không có lựa chọn đi tuyết nguyệt Hồ tộc mà thượng cổ di tích xem xét, Tuyết Hoạch cũng lạc không dưới mặt mũi buộc hắn cấp Hóa Hình Đan tới xem, Chúc Viêm này đó được đến Đỗ Tử Nhược Hóa Hình Đan yêu thú đều cất giấu che không nói, Tuyết Hoạch liền tự nhiên không biết Đỗ Tử Nhược Hóa Hình Đan phẩm chất, chỉ cho rằng không phải bình thường chính là tốt đẹp thôi.

Hoàn mỹ phẩm chất Hóa Hình Đan a!

“Khó trách, khó trách!” Tuyết Hoạch có chút nghiêng răng nghiêng lợi, đồng thời cũng có chút hối hận ngày ấy đương chim đầu đàn khó xử Đường Niệm Niệm. Khó trách này đó tộc đàn hóa hình yêu thú thuận lợi vậy, nguyên lai trong tay mặt có hoàn mỹ phẩm chất Hóa Hình Đan.

Chúng nó này đàn vong ân phụ nghĩa gia hỏa, lúc trước nếu không phải chính mình đi đương chim đầu đàn khó xử làm khó dễ Đường Niệm Niệm, chúng nó nơi nào tới Hóa Hình Đan. Tưởng chính mình đã chịu như vậy nhiều đả kích cùng trừng phạt, chúng nó này đàn đáng chết thế nhưng còn giấu giếm, chỉ còn chờ hiện tại tới đả kích chính mình.

Tuyết Hoạch hậm hực đến không được.

Chúc Viêm nhìn đến hán này phúc biểu tình, biểu tình càng thêm sung sướng.

Hai vị này Yêu tộc tộc đàn tộc trưởng nói chuyện với nhau tùy ý, hoàn toàn không có để ý chung quanh tiên duệ nhóm nghe được bọn họ lời nói biểu tình.

Ở hai người chung quanh tiên duệ nhóm trong óc đã sớm hỗn loạn, mãi đầu óc đều là toàn hoàn mỹ phẩm chất đan dược, Yêu Cốc, yêu thú, yêu thú tộc trưởng, Hóa Hình Đan.....

Này đó nội dung nếu là thật sự lời nói, như vậy không nên là quan trọng bí mật sao? Vì cái gì hai vị này có thể như vậy trắng trợn táo bạo nói ra? Này rốt cuộc là thật hay giả a!?

Không nên này đó trẻ tuổi tiên duệ nhóm như vậy rối rắm, yêu thú yêu tu đó là tồn tại đồn đãi trung đồ vật, chân chính gặp qua tư pháp giả tiên duệ cũng không nhiều, phần lớn đều chỉ biết tư pháp giả trang điểm là một thân che thể áo đen cùng một quyển tư pháp sách, tư pháp giả gương mặt thật lại rất thiếu tiên duệ nhìn đến, chỉ biết là yêu tu biến thành.

Hiện tại hai vị này hoàn toàn đem chính mình định vị ở yêu tu thượng, ở tiên duệ trong đàn mặt nói chuyện như thế tự tại, thật sự quá mức quỷ dị.

Phiên ngàn vẫn luôn cũng có nghe được Chúc Viêm cùng Tuyết Hoạch lời nói, triều Chu Thiên đầu đi bắt đắc dĩ lại phúc tạp ánh mắt.

Chu Thiên cùng hấn liếc nhau, nhún vai lắc đầu nói: “Người đã biết, cho nên ta nói chuyện này tình chúng ta quản không được. Vô luận bọn họ rốt cuộc là vì cái gì tụ tập ở chỗ này, là nhất thời hảo chơi vẫn là có chuyện quan trọng, chúng ta bản lĩnh tuyệt độ tham dự không đi vào, chỉ có thể cầu nguyện không phải cái gì chuyện xấu, nếu không chỉ có thể tận lực tự bảo vệ mình.”

Phiên ngạn thờ dài nói: “Như thế nào giống như có Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ở địa phương, luôn là như vậy không bình tĩnh?”

Chu Thiên nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người nơi, hai mắt lập loè, mỉm cười nói: “Bởi vì bọn họ trời sinh bất phàm.”

Vô luận Đường Niệm Niệm đối với thái độ của hấn luôn là như vậy không lạnh không đậm, Chu Thiên đã đem Đường Niệm Niệm bọn họ coi như bằng hữu chân chính, không cần ngôn ngữ đi kể rõ. Biết rõ chính mình bản lĩnh cũng không thể trợ giúp bọn họ cái gì, bất quá này cũng không gây trở ngại hấn kia phân tâm ý, sớm tại Đường Niệm Niệm vì hấn được đến song kiếm tận trời môn thời điểm, hấn đã ở trong lòng lập hạ lời thề: Vô luận tương lai Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ gặp được sự tình gì, thực lực của chính mình cùng thế lực có bao nhiêu bé nhỏ không đáng kể, hấn cũng sẽ nghĩa vô phản cố đứng ở Đường Niệm Niệm bọn họ bên này.

Phiên ngạn im lặng, dùng không tiếng động tới cam chịu Chu Thiên cách nói.

Không sai, bọn họ trời sinh bất phàm.

“Đường Niệm Niệm.....” Được Trần thanh âm vũng vàng vang, “Mười hai phân đan dược, tất cả hoàn mỹ phẩm chất.”

Mười hai phân đan dược, toàn vì hoàn mỹ phẩm chất.

Dưới đài yên tĩnh.

Rõ ràng đã sớm phỏng đoán tới rồi, chính là vẫn là tâm tồn may mắn, hy vọng kết quả không cần như vậy hoàn mỹ, chính là sự thật lại lần nữa đã kích mọi người tâm thần.

“Trời sinh bất phàm, quả nhiên là trời sinh bất phàm.” Phiên ngạn thở dài cười, “Xem này đem người đã kích.”

“Ha ha ha ha.” Chu Thiên cười to.

Một canh giờ thời gian, đồng thời luyện chế mười một phân đan dược, trong đó thập phần vẫn là vô đỉnh luyện đan, kết quả là toàn bộ hoàn mỹ phẩm chất.

Đây là hoàn toàn tính áp đảo thắng lợi, giống như mười vạn trượng núi lớn, không dung bất luận cái gì lay động.

Ở như vậy yên tĩnh không khí hạ, Dược Trần nhìn mắt dưới đài Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, nhìn thấy nàng tinh xảo như vậy dung nhan, biểu tình đạm nhiên thuần tịnh, không thấy bất luận cái gì đắc ý kiêu ngạo, thực sự không biết nên khen ngợi nàng tâm tính, hay là nên bất đắc dĩ nàng tâm tính.

Nàng như vậy bình đạm biểu tình có thể so đầy mặt đắc ý kiêu ngạo càng thêm đã kích người, nàng nếu là đắc ý kiêu ngạo, ít nhất thuyết minh nàng vẫn là để ý trận này luyện dược sư sẽ đấu, hiện giờ như vậy biểu tình chỉ làm người cảm thấy này luyện dược sư sẽ đấu đối với nàng tới nói thật giống như là chơi chơi thôi, ở người ngoài xem ra khó xử cực kỳ đề mục ở nàng xem ra bất quá là dễ như trở bàn tay.

Từ luyện dược sư sẽ đấu bắt đầu đến bây giờ ba cái canh giờ, sắc trời cũng từ chính ngọ tới rồi nửa vãn, thái dương nửa hạ Tây Sơn.

Dược Trần huy tay áo, đem bị đào thải rút 45 luyện đan đài thu đi, chỉ để lại mười ba tòa thạch đài, mỗi tòa trên thạch đài mặt phóng một cái hộp ngọc.

“Luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ hai, dung đan.”

Dược Trần bình tĩnh nói: “Ở mỗi vị luyện dược sư trên thạch đài hợp ngọc bên trong đều có hai viên đan dược, này hai viên đan dược tương sinh tương khắc, các người cần phải làm là ở mười hai cái canh giờ nội đem chúng nó dung hợp.”

Dược Trần lời nói đơn giản, chỉ là còn thừa luyện dược sư, trừ bỏ Đường Niệm Niệm ở ngoài, trên mặt đều lộ ra suy nghĩ sâu xa nghiêm túc biểu tình.

Dung đan ở luyện dược sư giới cũng không hiếm thấy, giống nhau đều là đem tương đồng đan dược dung hợp ở bên nhau, như vậy có thể tăng lên phẩm chất cùng dược hiệu. Nếu không phải hai viên tương đồng đan dược tương dung nói, năm thành tỷ lệ sẽ hủy diệt đan dược, tam thành tỷ lệ làm đan dược phẩm chất cùng giai vị giảm xuống, mất nhiều hơn đượ, còn khả năng trở thành không biết dược hiệu mặt khác đan dược, một thành tỷ lệ phẩm chất cùng giai vị bất biến, trở thành hai viên đan dược trong đó một viên, chỉ là nhiều một ít đặc thù khác dược hiệu, mặt khác một thành tỷ lệ sẽ thành tựu không biết đan dược, phẩm chất cùng giai vị đề cao.

Luyện dược sư giống nhau lấy hai viên bất đồng đan dược lấy tới dung hợp nói, kia phần lớn là đánh bạc hành vi.

Năm thành hủy đan tỷ lệ, không chỉ là hủy diệt đan dược, phần lớn còn sẽ khiến cho đan lô nổ mạnh, do đó hủy diệt rồi luyện dược sư đan lô, còn có thương tổn đến luyện dược sư chính mình, trong lịch sử chưa bao giờ thiếu chết ở chính mình luyện đan hoặc là dung đan trong quá trình luyện dược sư.

Hiện tại bị Dược Trần dùng để làm luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ hai dung đan đề mục, này dung hợp đan dược tuyệt đối không đơn giản.

Mười hai cái canh giờ dung đan thời gian, chủ yếu không phải cấp luyện dược sư dùng để dung đan, mà là cấp luyện dược sư lấy tới nghiên cứu như thế nào dung này hai viên đan. Nói thật ra, mười hai cái canh giờ thời gian tương đối tới nói thật thực đoản, quá ngắn.

“Luyện được sư sẽ đấu cửa thứ hai dung đan bắt đầu.”

Dược Trần thân ảnh lại lần nữa trở lại bình phán vị trí thượng, ánh mắt triều Đường Niệm Niệm nhìn lại liếc mắt một cái.

Lần này, Đường Niệm Niệm hay không sẽ lại lần nữa cấp mọi người mang đến chấn động?

Sinh tử đan, đều không phải là dễ dàng như vậy dung hợp.

Viên Mộc Đăng cùng Công Tôn kham khổ ở bên trong mười hai vị luyện dược sư đều đã lên đài, lần này bọn họ thể nhưng đều phi thường ấn ý ở thân thể của mình chung quanh bố trí hạ cái chắn, vì bất quá này đây miễn Đường Niệm Niệm lại lần nữa làm ra kinh người cử chỉ, chọc đến bọn họ thất thần.

Lần này chính là dung đan, một cái không hảo chính là đan hủy người vong kết cục.

Đường Niệm Niệm cũng không có vội vã lên đài, oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngược nhìn nhìn phía tây sắc trời.

Thái dương đã đi xuống nửa cái đầu, muôn vàn minh diễm ráng màu.

Minh diễm ráng màu đem Đường Niệm Niệm khuôn mặt cũng nhiễm một tầng mỹ lệ chi sắc, chỉ thấy nàng cánh bướm lông mi run rẩy, dường như tùy thời đều khả năng giương cánh mà bay, thần sắc bừng tỉnh đại ngộ.

Thời khắc chú ý nàng tiên duệ nhóm, tâm thần cũng đi theo nàng biểu tình nhắc tới tới, nghĩ thầm Kinh Hồng tiên tử cái này ngộ tới rồi cái gì?

“A.....” Bừng tỉnh đại ngộ than nhẹ.

Mọi người tâm thần rơi xuống, lại tăng cường tùy này kéo hoãn tiếng nói cũng thông thả lên.

“Đến ăn xong cơm trưa thời gian.” Bình tĩnh tiếng nói.

Mọi người đều đảo!

-----oOo-----

Chương 221: ta thiên nhậm người bay lượn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm thân ảnh rời đi luyện dược sư sẽ đấu nơi sân, Thù Lam đám người cũng đi theo giả rời đi, mãi cho đến rốt cuộc nhìn không tới bọn họ thân ảnh, ở đây tiên duệ nhóm mới chậm rãi hoàn hồn. Thư tàn ngạc phúc

Luyện dược sư sẽ đấu trên đài, Viên Mộc Đằng chờ mười hai danh luyện dược sư nhóm còn ở vì này luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ hai dung đan hao tổn tâm trí, cùng Đường Niệm Niệm đám người như vậy nhàn nhã cử động hình thành tiên minh đối lập.

Chỉ là lại không có bất luận kẻ nào nói Đường Niệm Niệm quá mức cuồng vọng kiêu ngạo, chỉ cảm thấy một cỗ khổng lồ tự tin cảm nhiễm đến trái tim.

Này luyện dược sư sẽ đấu đối Đường Niệm Niệm tới nói thật như thế dễ dàng?

Tiên duệ nhóm trong lòng phập phồng không chừng, không biết nên dùng cái gì từ ngữ tới hình dung tâm tình của mình.

Viên Cần Nhiên không nghĩ tới Đường Niệm Niệm thế nhưng như thế lớn mật, nói ăn cơm liền đi ăn cơm. Bất quá ngay sau đó hắn liền bình thường trở lại, này hai người lớn mật cũng không phải một lần, chỉ có mọi người không thể tưởng được sự tình, không có bọn họ làm không được sự tình.

Niệm Niệm nha đầu này sinh hoạt tập tính vẫn là cùng phàm nhân giống nhau, nếu không phải có cái gì chuyện quan trọng nói, mỗi ngày tam cơm đều sẽ đúng hạn ăn, tới rồi buổi tối cũng sẽ đúng hạn lên giường giường ngủ yên.

Viên Càn Nhiên nghĩ vậy một chút, không khỏi có chút hoài nghi phỏng đoán. Niệm Niệm nên sẽ không ăn xong rồi cơm cũng sẽ không tới tham gia luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ hai, mãi cho đến lên giường giường ngủ lúc sau đến ngày mai sáng sớm lên mới đến đi?

Hắn phỏng đoán hoài nghi cũng không phải không có căn cứ, dựa theo hắn đối Đường Niệm Niệm nông cạn hiểu biết, loại chuyện này ở hắn cảm giác tới, Đường Niệm Niệm sẽ làm tỷ lệ rất lớn.

Sự thật chứng minh, Viên Càn Nhiên phỏng đoán thành này thật.

Mười hai cái canh giờ vừa lúc là một ngày, Đường Niệm Niệm bị Tư Lăng Cô Hồng ôm trở về ăn xong cơm trưa sau, ở cùng ngày liền ở không có xuất hiện ở luyện dược sư sẽ đấu hiện trường. Không ít người đều không khỏi cầu nguyện thậm chí ác ý ở trong lòng nguyện rửa, làm Đường Niệm Niệm đám người này một đi không quay lại liền vẫn luôn không quay lại hảo, như vậy luyện dược sư sẽ đấu thắng được giả tự nhiên liền có biến số.

Mộng tưởng tốt, chỉ là biểu hiện luôn là tàn khốc.

Hôm sau sáng sớm, nắng sớm như thế, dưới bầu trời mênh mông mưa phùn.

Luyện dược sư sẽ đấu nơi sân bị năng lượng tráo bao phủ, vô luận nước mưa cỡ nào bí tịch đều không thể khuynh chiếu vào chúng tiên duệ trên người.

Một suốt đêm, luyện dược sư sẽ đấu trên đài luyện dược sư không có nửa điểm lơ lửng, mười hai người đều ở nỗ lực dung hợp hai viên tương sinh tương khắc đan dược. Một suốt đêm cũng bất quá mấy cái canh giờ thời gian thôi, này nếu là ở ngày thường nói, một chút cũng sẽ không ảnh hưởng đến người tu tiên tinh lực, chính là hiện tại trên đài luyện dược sư nhóm mỗi người thần sắc đều thoát nhìn đặc biệt mỗi một, có chút luyện dược sư sắc mặt đều đã tái nhợt đến tựa hồ ngay sau đó liền phải hôn mê qua đi giống nhau.

Tình huống như vậy rõ ràng là tiêu hao tinh lực quá độ dấu hiệu, cũng biểu hiện ra này dung đan khó khăn.

Phanh!

Một tiếng kịch liệt tiếng nổ mạnh âm hưởng khởi, một người luyện được sư luyện đan đỉnh lò nổ mạnh.

May mắn mỗi cái luyện được sư chung quanh đều bị bố trí cái chắn, bởi vậy này thanh nổ mạnh cũng không có ảnh hưởng đến mặt khác luyện được sư.

Ở nổ mạnh vang lên thời điểm, Dược Trần đã ra tay.

Một người mặt xám mày tro nam tử bị Dược Trần nói ra, môi khẩu cùng cái mũi đều lưu trữ máu tươi, sắc mặt tái nhợt khó coi, nhìn đáng vẻ phi thường suy yếu.

Dược Trần cấp nam tử uy một viên đan dược, sau đó làm chính hấn rời đi đài cao.

Này nam tử biết chính mình dung đan thất bại, chỉ có thể ảm đạm ly tràng.

Nam tử thất bại thật giống như là một cái bắt đầu, ở kế tiếp một canh giờ bên trong lại liên tục năm cái luyện được sư thất bại, trên đài cũng chỉ dư lại sáu gã luyện được sư.

Trên đài luyện được sư nhóm ở chỗ này ngậy người một đêm, dưới đài quan khán giả cũng đồng dạng ngậy người một đêm.

Viên Cần Nhiên lúc này nhìn về phía chân trời, sau đó ánh mắt chuyển hướng tới hôm qua Tư Lăng Cô Hồng đám người rời đi phương hướng, trong tầm mắt thực mau nhìn đến kia quen thuộc nhanh nhẹn bóng người.

Trong lòng không khỏi dở khóc dở cười thở dài: Rất cuộc nên khen bọn họ sinh hoạt quy luật đúng giờ, hay là nên giận bọn họ đối luyện được sư sẽ đấu như vậy tùy ý, chẳng sợ mặt độ như vậy quan trọng

hoạt động lớn vẫn là như vậy tùy ý, cùng ngày thường không có một chút khác nhau.

Đường Niệm Niệm đám người đã đến lập tức liền rước lấy vô số ánh mắt, an tĩnh không khí hóa thành yên tĩnh.

Tới!

Bọn họ vẫn là tới!

Lần này Kinh Hồng tiên tử lại sẽ làm ra cái gì kinh người cử động?

Tiên duệ nhóm tâm tình phi thường phức tạp, nặng nề lại kích động, như thế mâu thuẫn.

Dược Trần đám người tự nhiên cũng chú ý tới Đường Niệm Niệm đám người xuất hiện, bình tĩnh ra tiếng nói: “Luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ hai còn thừa thời gian, bốn cái canh giờ, còn thỉnh chư vị luyện dược sư nắm chặt.”

Những lời này rõ ràng là nói cho Đường Niệm Niệm nghe, lại chọc đến trên đài dư lại sáu người trung một nữ tử luyện dược sư ngón tay run lên, hỏa hậu một chút mất đi không chế, đan lô bên trong dung hợp tới rồi một phần ba đan dược lập tức trở thành tro tàn.

Nữ tử giống như mất trọn lẫn dạng đứng ở tại chỗ, hai mắt đại ra. Một hồi lâu mới tựa phục hồi tinh thần lại, hai mắt tràn ngập thương nước mắt, tựa hồ thực không cam lòng.

Dược Trần nhìn thấy một màn này không có bất luận cái gì áy náy cảm xúc, thân là một cái luyện dược sư nhất định phải có tốt đẹp tâm cảnh, luyện dược khi càng muốn chuyên tâm, ở không có nguy hiểm dưới tình huống, nên toàn tâm toàn ý đặt ở luyện đan thượng, ngoại tại sự tình không nên đi chú ý, tự nhiên liền sẽ không đã chịu ảnh hưởng.

Vô luận là Đường Niệm Niệm vẫn là Dược Trần đều không phải nữ tử luyện dược sư có thể đắc tội, nữ tử luyện dược sư hung hăng

nhấp môi, không cam lòng một dặm chân, một chường đem trước mặt thạch đài đánh thành mảnh vỡ, căn bản là quên mất như vậy hành vi có bao nhiêu thất lễ, sau đó thân ảnh liền biến mất tại chỗ, xem ra là không tính toán tiếp tục tại đây luyện dược sư sẽ đấu ngọc đi xuống.

Trên đài còn dư lại Viên Mộc Đằng, Công Tôn kham khổ, vương hưng lỗi chờ năm tên luyện dược sư.

Tư Lăng Cô Hồng ngồi ở hán tại chỗ thượng, Đường Niệm Niệm không nhanh không chậm từ trong lòng ngực hán đứng lên, trong tay phủng một ly ám áp mật ong sữa bò hướng luyện dược sư sẽ đấu trên đài đi qua đi.

Này phúc nhàn nhã tư thái, chọc đến không ít người vô ngữ cùng đỏ mắt.

Dược Trần nhìn đến thời điểm cũng nhất thời im lặng, vốn dĩ nên là nghiêm cẩn khẩn trương luyện dược sư sẽ đấu theo Đường Niệm Niệm xuất hiện, tựa hồ một chút bị trên người nàng đậm nhiên hiệp thích ý hơi thờ cảm nhiễm, trở nên có chút nhẹ nhàng lên.

Dược Trần trương trương môi khẩu, muốn khuyên bảo Đường Niệm Niệm, sinh tử đan muốn dung hợp, cần thiết lĩnh ngộ yếu lĩnh. Lúc này chỉ còn lại có bốn cái canh giờ thời gian, Đường Niệm Niệm nếu là tiếp tục như vậy nhàn nhã, vạn nhất dung hợp không thành làm sao bây giờ?

Chỉ là luyện dược sư sẽ đấu quy củ làm Dược Trần cuối cùng tiêu thanh âm, trở lại chính mình bình phán vị trí thượng, ánh mắt dừng ở Đường Niệm Niệm trên người. Hy vọng nàng là thật sự có tuyệt đối tự tin, sẽ không xuất hiện kia vạn nhất.

Một đường đi đến kia không một đêm luyện dược thạch đài, Đường Niệm Niệm tay phủng mật ong sữa bò, sáng ngời ánh mắt nhàn nhạt nhìn quanh mắt chung quanh.

Một đêm hảo miên qua đi, Đường Niệm Niệm lười nhác không nghĩ nhúc nhích.

Ở vô số người dưới ánh mắt, Đường Niệm Niệm tay phủng lưu li ly, không có vội vã luyện dược. Ở nàng phía sau đột nhiên xuất hiện một trương cấm tú trải chắn ghế bành tử, này ghế dựa đương nhiên là Đường Niệm Niệm từ túi Càn Khôn lấy ra tới, nàng cứ như vậy hữu hạn ngồi ở ghế trên.

“Làm gì vậy? Chẳng lẽ nàng tính toán ngồi ở ghế trên luyện đan không thành?” Chúng tiên duệ hoài nghi.

Này hoài nghi cũng vừa lúc trúng chân tướng.

Trên thạch đài hộp ngọc bị không tiếng động mở ra, một đen một trắng hai viên đan dược từ giữa trôi nổi ra tới, yên lặng ngừng ở giữa không trung.

Lục Lục bản thể xuất hiện, dược lục hình thành dược hỏa ở Lục Lục dược đỉnh nội nhảy đặng.

Nhất bạch nhất hắc sinh tử đan đầu nhập dược đỉnh nội.

Này hết thầy phát sinh ở mọi người trước mắt thời điểm, Đường Niệm Niệm liền ngồi ở ghế trên, biểu tình đạm tĩnh nhàn nhã, tay phủng lưu li ly chậm rì rì uống bên trong mật ong sữa bò.

Này phúc tư thái là như thế tùy ý tự tin, hơn nữa cuồng vọng.

Đường Niệm Niệm lần này dung đan, thế nhưng liền dùng linh thức tới khống chế, cũng không tính toán động thủ!

Viên Càn Nhiên mặt lộ vẻ nghi hoặc, triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại liếc mắt một cái, tưởng mở miệng dò hỏi lại không biết nên như thế nào mở miệng, trong lòng âm thầm tự nói, không đúng a! Niệm Niệm đưa nhỏ này những ngày qua làm sự tình đều không nhỏ, mỗi lần đều chấn động nhân tâm, chính là chưa từng có giống lần này như vậy, như vậy cao điệu, như vậy trương dương, giống như chính

là cố ý phải hướng mọi người triển lãm nàng lợi hại, nàng luyện được yêu nghiệt thực lực, cố ý muốn cho người khác khiếp sợ giống nhau.

Không ngừng là Viên Cẩn Nhiên phát hiện điểm này, bích khung kiếm tông tông chủ Tần dục từ Đường Niệm Niệm lấy ra Lục Lục thời điểm cũng đã nhìn ra manh mối, lúc này thấy như vậy một màn tắc càng thêm xác định.

Trong đám người, phiên ngạn nghi hoặc triều Chu Thiên hỏi: “Người có hay không cảm thấy, nàng giống như quá trương dương.”

Chu Thiên trong mắt tinh quang lấp lánh, khoe miệng lộ ra một mặt tùy ý tươi cười, nói: “Ta cảm thấy lần này nàng sẽ làm toàn bộ tiên nguyên vì nàng khiếp sợ.”

Phiên ngạn nhướng mày nói: “Nàng..... Còn có Tư Lăng Cô Hồng, bọn họ làm ra sự tình còn thiếu làm cho cả tiên nguyên vì bọn họ khiếp sợ sao?” Hỏi lại ngữ khí, căn bản là không cần Chu Thiên trả lời, đáp án cũng đã ở mỗi người trong lòng. Lại nói tiếp: “Ta hiện tại càng để ý còn lại là, lần này này đó yêu tu tụ tập ở chỗ này, hay không cùng Đường Niệm Niệm bọn họ kế hoạch cái gì, thật sự là làm người lo lắng lại tò mò a.”

Chu Thiên nhún nhún vai, không tỏ ý kiến. Nói hán không hiểu kỳ đó là giả, chỉ là tò mò về tò mò, không nên đi thăm dò sự tình, tốt nhất vẫn là không cần tùy ý đi thăm dò hảo.

.....

Sinh tử đan, một sống một chết, tương sinh tương khắc.

Đường Niệm Niệm ở ngày hôm qua nhìn đến hộp ngọc bên trong hai viên đan dược thời điểm cũng đã biết chúng nó thân phận, sinh tử đan hiệu dụng cũng không lớn, bất quá là chết giả thôi. Này chết giả cũng không phải phạm nhân cái loại này thân thể chết giả, mà là liền hồn phách đều làm người thiếu chút nữa không ra chết giả.

Nếu là tách ra nói, này chết đan vì trí mạng độc dược, sống đan vì giải dược, nhưng cởi bỏ chết đan độc.

Lúc trước Đường Niệm Niệm nhìn đến này sinh tử đan hiệu dụng thời điểm, còn nghĩ tới dùng loại này đan dược lừa gạt quá Tư Lăng Cô Hồng, trước nay thoát đi Tư Lăng Cô Hồng bên người —— đây là vừa đến Tuyết Diên Sơn Trang thời điểm ý tưởng.

Chỉ là lúc ấy nàng phát hiện này sinh tử đan đều không phải là Trúc Cơ nàng có thể luyện chế ra tới đan dược, này liền phóng tới một bên. Lúc sau theo thời gian quá khứ, nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng tình đầu ý hợp, tự nhiên liền không cần này sinh tử đan, nàng cũng tự nhiên phai nhạt này đan dược.

Bất quá bích tuyền quyết bên trong đan dược, chỉ cần đạt thành yêu cầu thời điểm, vô luận dùng được với vẫn là không dùng được đan dược, Đường Niệm Niệm đều sẽ luyện chế một lần, sinh tử đan cũng tại đây liệt.

Đường Niệm Niệm tuy rằng chỉ luyện chế quá một lần, bất quá đối trong đó yếu lĩnh tinh túy đã sớm đã lĩnh ngộ, ký ức ở trong đầu.

Sinh tử đan luyện chế, đúng là muốn trước luyện chế ra tới nhất bạch nhất hắc hai viên sống đan cùng chết đan, sau đó đem hai người dung hợp.

Nhắm nháp ngọt thanh mật ong sữa bò, linh thức nhạy bén linh hoạt không chế được dược đỉnh hỏa hậu cùng dung đan biến hóa.

Năm đó còn chỉ là Kim Đan kỳ nàng là có thể đủ tự mình luyện chế ra sinh tử đan, hiện tại hợp thể đại tôn kỳ nàng đối luyện chế này đan dược tự nhiên càng thêm dễ như trở bàn tay.

Một ly mật ong sữa bò ở Đường Niệm Niệm có một ngụm không một ngụm dưới tình huống uống xong, Lục Lục dược đỉnh cũng ở thời điểm này toát ra một cỗ hắc bạch sương mù.

Một màn này rước lấy vô số tiên duệ nhóm chú ý.

Hắc bạch hai loại nhan sắc sương mù ở trong không khí hỗn hợp dây dưa, trong chốc lát thời gian sau thật giống như hai điều linh hoạt du ngư lẫn nhau truy đuổi.

Đương này hai điều hắc bạch du ngư đình chỉ truy đuổi thời điểm, một cái lệnh người tu tiên quen thuộc Thái Cực Đồ đằng xuất hiện trước mắt.

“Đây là đan tượng!” Viên Càn Nhiên kinh ngạc cảm thán.

Đan thành ảo giác, này chỉ có linh đan hoàn mỹ phẩm chất xuất hiện thời điểm mới có thể xuất hiện đan tượng.

Tiên nguyên đan dược cũng có phần giai vị, cùng người tu tiên nhóm cảnh giới tương hô ứng.

Thích hợp Trúc Cơ kỳ cùng Tích Cốc kỳ dùng ăn đan dược làm cơ sở đan, giá trị thích hợp tâm động kỳ cùng Kim Đan kỳ dùng ăn đan dược vì thăng danh đan, thích hợp Nguyên Anh kỳ hòa hợp thể kỳ dùng ăn đan dược vì linh đan, thích hợp Đại Thừa kỳ dùng ăn đan dược đã có thể nói tiên đan.

Nơi này cái gọi là thích hợp nói chính là giá trị cùng tác dụng, tỷ như Bồi Nguyên Đan liền thuộc về cơ đan, nó chỉ đối Trúc Cơ kỳ cùng Tích Cốc kỳ tiên duệ có chút tác dụng, đối lúc sau tu vi tiên duệ có thể nói râu ria.

Đan tượng vừa ra, toàn trường tiên duệ đã không nói gì.

Này đã không cần bất luận cái gì bình phán phẩm nghiệm đan dược, đan tượng đã hoàn mỹ hướng ở đây vô số người chứng minh rồi Đường Niệm Niệm thành tích.

Một viên hắc bạch hai sắc Thái Cực cầu giống nhau đan dược từ Lục Lục dược đỉnh trung bắn ra, trên thạch đài hộp ngọc bay lên đem đan dược tiếp được, sau đó bay tới Dược Trần ở bên trong tám vị bình phán trước mặt.

Dược Trần hít sâu một hơi, đem hộp ngọc tiếp dược.

Từ hán hơi hơi rung động môi có thể thấy được hán nội tâm chấn động cùng kích động.

Đường Niệm Niệm không có giống cửa thứ nhất trước tiên hoàn thành giống nhau từ trên đài trở lại Tư Lăng Cô Hồng bên người, đem uống hết bên trong mật ong sữa bò cái ly thu hồi túi Càn Khôn, đồng thời thu hồi đi còn có kia trương cầm tú trái chần ghé dựa.

Đường Niệm Niệm đứng ở trên đài cao, lẳng lẳng nhìn về phía Dược Trần, hỏi: “Cửa thứ ba yêu cầu là cái gì?”

Dược Trần cơ trí hai mắt tinh quang chợt lóe, cùng Đường Niệm Niệm đối diện, cũng không có quát lớn Đường Niệm Niệm này không hợp quy củ, mở miệng nói: “Luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ ba vì sang đan, ở mười ngày nội tự nghĩ ra đan dược sau đó luyện chế ra tới, giai vị phẩm chất càng cao, thành tích tự nhiên càng cao.” Lời nói tạm dừng, một tức sau nói tiếp: “Này quan cũng đều không phải là nhất định phải tự nghĩ ra đan dược không thể, chỉ là tự nghĩ ra đan dược cùng tiên nguyên đã biết đan dược đạt được đối lập rất lớn, chẳng sợ người luyện chế ra tới chính là linh đan, điểm cũng so ra kém người khác tự nghĩ ra danh đan.”

Những lời này kỳ thật đều đã là vô nghĩa, luyện dược sư sẽ đấu đến bây giờ, Đường Niệm Niệm điểm đã sớm xa xa dẫn đầu, này thắng dược giả vị trí trừ bỏ nàng còn có thể có ai?

Dược Trần sở dĩ làm điều thừa, bất quá là muốn nhìn xem Đường Niệm Niệm tự nghĩ ra đan dược thôi.

Hán lời nói nói xong, sau đó liền kinh nghi phát hiện Đường Niệm Niệm cười.

Nữ tử miệng cười lộng lẫy giống như hạ hoa sáng quắc, hai hàng lông mày cong cong, mặc phát áo choàng, duyên dáng yêu kiều, trong nháy mắt phong hoa lệnh vô số tiên duệ đại ra thất thần.

“Chính hợp ý ta.” Nữ tử dạ oanh giống nhau dễ nghe thanh âm, thấp thấp mỉm cười vang lên, lộ ra vô tận tự tin, quang hoa muôn vàn.

Lúc này trên đài Đường Niệm Niệm, triển lộ ra nàng tuyệt thế mũi nhọn.

Dưới đài.

Tư Lăng Cô Hồng hai tròng mắt thanh triệt thâm thúy nhìn chăm chú vào nàng, thủy sắc cánh môi nhẹ cong cười hình cung, sủng nịch bao dung.

Nàng tự tin khi tuyệt mỹ, nàng tuyệt thế mũi nhọn, hẳn đều tưởng độc chiếm, không muốn làm người khác thấy.

Nhiên

Hắn rõ ràng, nếu vì thế bẻ gãy nàng hai cánh, đem nàng gặt gao vây ở chính mình trong lòng ngực, sẽ chỉ làm nàng quang mang dần dần tiêu vong, cuối cùng tạo thành bi kịch.

Hắn chỉ biết cho nàng lót đường, tiêu trừ nàng trên đường hết thảy trở ngại, cho nàng khởi động tới một mảnh vô ngần không trung, có thể nhậm nàng tự do giương cánh, không hề kiêng kị bay lượn, nhậm nàng quang hoa vạn trượng, rực rỡ mùa hoa, chịu vạn chúng chú mục, chỉ cần nàng chung ở hắn này phiến không trung dưới.

-----oOo-----

Chương 222: tiên đan hiện thế

Nguồn: EbookTruyen.Net

Xanh thắm không trung giống như bị nước mưa tẩy phiêu trở nên càng thêm thanh thấu sạch sẽ, mênh mông mưa phùn lúc này cũng bất tri bất giác ngừng, tươi đẹp dương quang chiếu khắp xuống dưới, âm áp sáng ngời.

Trên đài Viên Mộc Đẳng chờ năm tên luyện dược sư còn ở nỗ lực dung hợp bọn họ đỉnh đầu thượng sinh tử đan, Đường Niệm Niệm thu ghé dựa lưu li ly, thần thái lộ ra trương dương tự tin tươi cười, làm người cảm giác được nàng tựa hồ tính toán phải làm ra cái gì kinh người cử chỉ.

Từ này luyện dược sư sẽ đấu bắt đầu lúc sau, liên tục hai nốt ở ở đây tiên duệ nhóm trong mắt, Đường Niệm Niệm hành động đã cũng đủ bọn họ khiếp sợ kinh ngạc cảm thán, như vậy kế tiếp Đường Niệm Niệm còn phải làm ra cái gì có thể tiếp tục chấn động đi xuống?

Tiên duệ nhóm cảm thấy nếu Đường Niệm Niệm làm ra càng thêm chấn động sự tình nói, cho bọn hắn đã kích sẽ rất lớn, đồng thời lại làm cho bọn họ mặt danh hưng phấn, rất muốn nhìn xem Đường Niệm Niệm rốt cuộc có thể làm được gì đó trình độ.

Này mâu thuẫn tâm tình không ngừng là tuổi trẻ tiên duệ nhóm, cho dù là hướng Viên Căn Nhiên như vậy một nhà chi chủ cũng đồng dạng.

Dược Trần không nghĩ tới Đường Niệm Niệm thế nhưng sẽ nói ra này một câu, cái gì gọi là ‘chính hợp ta ý’? Chẳng lẽ Đường Niệm Niệm ngay từ đầu liền tính toán tại đây luyện dược sư sẽ đấu thượng luyện chế nàng tự nghĩ ra đan dược? Hay là luyện chế ra tới nàng sở trường nhất đan dược?

Trong lòng như thế nghĩ, Dược Trần không nhanh không chậm nói: “Không biết Kinh Hồng tiên tử yêu cầu cái gì dược liệu?”

Luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ ba, có thể từ luyện dược sư sẽ đấu trung cung cấp dược liệu, bất quá nếu muốn đi quá mức trân quý dược liệu, luyện dược sư cuối cùng luyện đan thất bại nói, như vậy này dược liệu tắc yêu cầu còn lấy một phần ba cấp luyện dược sư sẽ đấu tổ chức giả nhóm.

Đây cũng là phòng ngừa có chút lớn mật luyện dược sư làm ra lãng phí trân quý linh dược sự tình.

Tuy rằng như vậy lớn mật luyện dược sư thật sự là thiếu chi lại thiếu.

Dược Trần cũng không có này quy củ nói cho Đường Niệm Niệm nghe, hắn sớm đã có tính toán, vô luận Đường Niệm Niệm yêu cầu cái gì trân quý dược liệu hắn đều sẽ cấp, đương nhiên tiền đề cần thiết là hắn có, chẳng sợ cuối cùng Đường Niệm Niệm thật sự luyện chế thất bại, hắn cũng sẽ không muốn Đường Niệm Niệm hoàn lại.

Đối mặt Dược Trần dò hỏi tặng dược, Đường Niệm Niệm lắc đầu cự tuyệt.

Từng khối lóe sáng trận thạch xuất hiện ở Đường Niệm Niệm chung quanh, trận thạch chớp động hóa thành từng đạo trận pháp, này trận pháp có phòng hộ trận cũng có cấm kỵ.

Thấy như vậy một màn, toàn trường người tâm thần đều không khỏi một đốn.

Như vậy hành vi thể hiện ra tới Đường Niệm Niệm lúc này nghiêm túc, cùng phía trước hai quan tùy ý hoàn toàn bất đồng, nói cách khác Đường Niệm Niệm lần này cần luyện chế đan dược thật sự phi thường giống nhau.

Rốt cuộc sẽ là cái dạng gì đan dược? Thế nhưng liền trận pháp đều làm ra tới? Hơn nữa trận pháp còn không ngừng một đạo!

Vô luận bàng quan người là nghĩ như thế nào, Đường Niệm Niệm không có một chút đi để ý, nàng tâm thần đã hoàn toàn sa vào ở chính mình kế tiếp phải làm sự tình.

Trận pháp từng đạo bố trí xuống dưới, từng mảnh dược liệu cũng từ trong giới phiêu ra.

“Huyết lân thảo, hắc hắc, là chỉ có tộc của ta mới làm ra tới linh dược a.” Chúc Viêm đắc ý cười nói, giống như nhìn đến này cây thảo dược có thể bị Đường Niệm Niệm dùng tới phi thường tự hào giống nhau.

Tuyết Hoạch nhìn thấy hần cái dạng này, bĩu môi, tựa hồ thực khinh thường.

Chúc Viêm thấy vậy nói: “Người cũng đừng giả vờ giả vịt, người trong lòng suy nghĩ cái gì ta còn không biết? Người chính là ở ghen ghét đi! Ha ha ha!”

Tuyết Hoạch hừ lạnh nói: “Ghen ghét? Đồ ngốc mới có thể đi ghen ghét, rõ ràng chính là chính mình tộc đàn bên trong thảo dược bị nàng lấy mất, người cư nhiên cao hứng.”

Chúc Viêm cười nói: “Nàng nguyện ý lấy kia mới hảo, nàng nếu là không muốn lấy, ta còn phải nghĩ cách đưa đến nàng trước mặt.” Lời này bị hần nói được một chút đều không cảm thấy có cái gì mất mặt, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người thân phận cùng bản lĩnh, đủ để cho hần tôn kính, chẳng sợ hần là nhất tộc tộc trưởng.

Tuyết Hoạch nghe thấy lời này không có phản bác, không tiếng động tựa hồ là cam chịu Chúc Viêm ý tứ.

Ở đây mọi người ánh mắt đều chuyên chú dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, không muốn bỏ lỡ nàng một chút động tác.

Mắt thấy trong hư không xuất hiện thảo dược càng ngày càng nhiều, mọi người sắc mặt cũng biến hóa càng lúc càng lớn.

Đan dược thứ này, dùng dược liệu càng nhiều, dùng dược liệu càng trân quý nói, đồng thời cũng liền đại biểu cho này muốn luyện chế đan dược càng quý giá.

Từ Đường Niệm Niệm lấy ra tới dược liệu đã có trăm loại, hơn nữa rất nhiều đều là tiên nguyên tiên duệ đều biết quý báu dược liệu.

Viên gia Viên tục sinh nhịn không được thấp giọng lắm bầm, “Nha đầu này rốt cuộc muốn luyện chế cái gì đan dược a, trên người nàng như thế nào có nhiều như vậy quý báu dược liệu, này nếu là luyện chế thất bại nói đến nhiều lãng phí a!”

Viên thế hằng duỗi tay triều hấn ánh sáng cái ót chụp một chút, cả giận nói: “Ngươi mới luyện chế thất bại.”

Thân là Viên gia huyết mạch thượng Đường Niệm Niệm thân nhất người, Viên thế hằng đối Đường Niệm Niệm thật sự là vừa lòng kiêu ngạo vô cùng, hiện tại là căn bản là nghe không được một chút về Đường Niệm Niệm nói bậy.

Lần này chụp đến không tính đau, Viên tục sinh cũng không có sinh khí, biết chính mình nói sai rồi lời nói, ha ha cười mỉa hai tiếng, sau đó cười nói: “Ta chỉ là thuận miệng nói nói, bất quá Niệm Niệm này lấy ra tới dược liệu muốn quá nhiều đi, có chút thậm chí liền ta cũng không quen biết, này chẳng lẽ là muốn luyện chế tiên đan không thành? Ha hả.”

Cái gọi là muốn luyện chế tiên đan chi câu nói, rõ ràng chỉ là Viên tục sinh thuận miệng nói, nói xong liền chính mình trước cười.

Ở hấn xem ra, này luyện chế tiên đan sự căn bản là không có khả năng, đến nay tiên nguyên có thể luyện chế ra tiên đan luyện dược sự khó có thể tìm ra một cái. Tiên đan bực này đan dược, trừ phi thiên phú dị bẩm luyện dược sư, nếu không chỉ có chân chính phi thăng thành tiên thượng giới tiên nhân luyện dược sư mới có thể đủ luyện chế ra tới.

Hơn nữa muốn luyện chế tiên đan, người còn phải có tiên đan phương thuốc còn có luyện chế tiên đan dược liệu mới được a. Thả xem hiện tại tiên nguyên, tiên đan phương thuốc thiếu đến có thể đếm được trên đầu ngón tay, rất nhiều mặt trên dược liệu ở tiên nguyên đều đã tìm không thấy, hướng chi là luyện chế ra tới.

Viên thế hằng cũng không có đem hấn vui đùa lời nói thật sự, vui mừng yêu thích trên đài Đường Niệm Niệm, cười nói: “Sợ là muốn luyện chế linh đan đi.”

Linh đan đã là tiên nguyên tối cao đẳng đan dược, hướng chi linh đan cũng là có tốt xấu chi phân. Ở Viên thế hằng xem ra, Đường Niệm Niệm lúc này là tính toán luyện chế linh đan trung thượng phẩm.

Viên tục sinh cũng nhận đồng Viên thế hằng lời nói, mặt khác Viên gia người trên mặt biểu tình xem ra, cũng tán đồng hấn lời nói.

Chỉ là thân là Viên gia chi chủ Viên Càn Nhiên lại cảm thấy không nhất định, tâm tình phi thường kích động phập phồng.

Tuy rằng hấn cũng biết tiên đan ở tiên nguyên đã coi như chính là trong truyền thuyết đồ vật, chính là đương nhìn đến Đường Niệm Niệm như thế nghiêm túc động tác thời điểm, hấn lại nhin không được có một loại cảm giác, Đường Niệm Niệm nói không chừng thật là ở chuẩn bị luyện chế ra tiên đan.

Đường Niệm Niệm trước nay đều là im lặng thì thôi, ra tiếng kinh người.

Linh đan ở tiên nguyên trung phi thường trân quý, nhưng cuối cùng vẫn phải có. Lấy Đường Niệm Niệm tuổi này có thể luyện chế ra tới trân quý linh đan, cũng thật sự đủ để cho vô số người chấn kinh rồi. Chính là này đối Đường Niệm Niệm tới nói, sợ còn chưa đủ.

Nàng nếu phải làm, tất là muốn phiên khởi ngàn tầng lãng không thể.

Viên Càn Nhiên không khỏi triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại liếc mắt một cái, chỉ là hấn như cũ vô pháp từ Tư Lăng Cô Hồng trên mặt nhìn ra bất luận cái gì tin tức.

Lưu li bí cảnh trong đám người.

Người nhiều bóng dáng tự nhiên liền nhiều.

Một đạo hư ảo bóng dáng từ trong bóng đêm bơi lội, giống như trong nước du ngư giống nhau linh hoạt.

Lý Uyển Thu nhìn chăm chú vào trên đài Đường Niệm Niệm hai tròng mắt một ngưng, hiện lên một sợi kinh hoàng, sau đó rũ xuống ánh mắt, cả người hơi thờ cũng ở nháy mắt biến hóa, chỉ là rốt cuộc là cái gì biến hóa lại gọi người khó có thể thuyết minh, chờ đến lại xem nàng thời điểm lại cảm thấy căn bản là cái gì biến hóa đều không có, vừa mới kia nháy mắt cảm giác tựa hồ bất quá là chính mình ảo giác thôi.

Ở bên người nàng Lý lam phong lại đã nhận ra chính mình nữ nhi dị động, nghi hoặc nhìn về phía nàng hỏi: “Làm sao vậy?”

Lý Uyển Thu nhẹ nhàng lắc đầu.

Lý lam phong nhíu hạ mày, chỉ là Lý Uyển Thu không nói nói, hấn cũng hỏi không ra tới. Triều trên đài Đường Niệm Niệm nhìn lại liếc mắt một cái, lại nhìn về phía Lý Uyển Thu.

Mấy năm nay tuổi tới uyển thu tựa hồ có rất lớn tâm sự, này tâm sự lại tựa hồ cùng Đường Niệm Niệm bọn họ có quan hệ.

Lý lam phong âm thầm suy tư, không có tiếp tục nhìn Lý Uyển Thu.

Nghĩ sự tình hấn không có nhìn đến, cũng không có nhận thấy được Lý Uyển Thu thân mình đột nhiên cứng đờ.

Một đạo thâm lục sắc ‘ người ’ từ bóng người trung toát ra tới, rõ ràng là một người, cũng rõ ràng liền ở Lý Uyển Thu ghé dựa mặt

sau chói lọi đứng, chính là cố tình người chung quanh tựa hồ đều nhìn không thấy hẳn giống nhau, nửa điểm dị động đều không có.

Này đột nhiên xuất hiện người toàn thân đều là thảm lục sắc, trừ bỏ tóc là màu đen ở ngoài, liền trên mặt đều mang theo một bộ thảm lục sắc mặt nạ.

Như thế độc nhất vô nhị trang điểm, toàn bộ tiên nguyên bên trong cũng chỉ có Tuyết Tân một người sở hữu.

Tuyết Tân xuất hiện vô thanh vô tức, lặng yên liền đứng ở Lý Uyển Thu phía sau, lạnh lẽo hơi thở xuyên thấu qua thảm lục sắc mặt nạ thổi tới Lý Uyển Thu lộ ở bên ngoài trắng nõn cổ chỗ.

Lý Uyển Thu thân hình cứng đờ, rũ con ngươi làm người thấy không rõ nàng biểu tình.

“Ngươi.....” Tuyết Tân thanh âm kéo hoãn quý dị, không có cảm tình phập phồng.

Lý Uyển Thu ở trong tay áo bàn tay gắt gao nắm lên tới.

“Rất thơm.” Tuyết Tân thân ảnh từ phía sau mơ hồ tới rồi Lý Uyển Thu sườn bên, thảm lục sắc mặt nạ mặt liền ở nàng trước mặt.

Lý Uyển Thu không có ngẩng đầu, cũng không có nâng lên đôi mắt xem hẳn, tựa hồ căn bản là không có nhận thấy được hẳn xuất hiện giống nhau.

Lý lam phong rõ ràng liền ngồi ở nàng bên người, chỉ là giống như một chút đều không có cảm giác được Tuyết Tân đã đến, biểu tình như thế tự nhiên, không có một chút ngụy trang thành phần.

Không ngừng là hẳn, ở chung quanh lưu li bí cảnh người đều là như thế.

Tuyết Tân rõ ràng liền ở chỗ này, bọn họ thế nhưng đều nhìn không thấy!

“Nếu có thể ăn luôn nói.....” Nói ra lời như vậy, Tuyết Tân kia quỷ dị thanh âm vẫn là không có bất luận cái gì cảm tình phập phồng. Thảm lục sắc mặt nạ làm người nhìn không ra hẳn bất luận cái gì biểu tình.

Rống!

Một tiếng long minh không tiếng động vang lên.

Tuyết Tân thân ảnh lặng yên không một tiếng động biến mất.

“Uyển thu?” Lý lam phong lộ ra lo lắng cùng kinh ngạc thanh âm vang lên, một tay đặt ở Lý Uyển Thu trên trán.

“A!” Lý Uyển Thu nhỏ giọng kêu sợ hãi một tiếng, miễn cảm né tránh kia chỉ dựa vào gần tay mình.

Lý lam phong tay tạm dừng ở giữa không trung thượng, nhíu mày nhìn Lý Uyển Thu tái nhợt chán kinh khuôn mặt, “Uyển thu, sao lại thế này? Như thế nào đột nhiên như thế kinh hoảng thất thố?”

Vốn dĩ hẳn còn ở suy nghĩ Lý Uyển Thu tâm sự, vừa chuyển đầu liền nhìn đến Lý Uyển Thu run rẩy thân hình, tựa hồ đã chịu cái gì kinh hách giống nhau, bản năng liền mở miệng kêu gọi nàng, duỗi tay muốn đi trấn an nàng, nào biết Lý Uyển Thu phản ứng sẽ lớn như vậy.

Đây là làm sao vậy?

Lý Uyển Thu lắc đầu, thanh âm khàn khàn, “Cha, ta không có việc gì.”

Lý lam phong mở ra môi đang muốn nói cái gì, Lý Uyển Thu đã trước mở miệng nói: “Cha, người đừng hỏi hảo sao?”

Một đôi mắt nếu hàm thu thủy, mang theo nhẹ nhàng cầu nhìn Lý lam phong. Như vậy ánh mắt làm Lý lam phong mềm lòng, thở dài một hơi, duỗi tay giúp nàng đem cái trán mồ hôi lạnh cấp chà lau sạch sẽ, không có tiếp tục dò hỏi nàng.

Lưu li bí cảnh bên này một chút cha con nhạc đệm cũng không có khiến cho người nào chú ý, mọi người ánh mắt đã sớm đã hoàn toàn bị Đường Niệm Niệm hấp dẫn.

106 cây thảo dược, ở Đường Niệm Niệm linh thức khổng chế hạ phân giải.

Lục Lục dược đỉnh quang hoa lưu chuyển, như có linh tính giống nhau, tựa hồ ở vì kế tiếp muốn luyện chế đan dược hưng phấn.

Đường Niệm Niệm trong tay một đoàn ngọc tủy băng hỏa hiện ra, này ngọc tủy băng độ lửa trạch thuần túy, nói là linh hỏa, mắt thường nhìn lại càng như là tuyệt mỹ băng tinh.

Ở nàng trong tay này đoàn băng hỏa chính là tinh túy, vung tay lên ném nhập Lục Lục dược đỉnh trong vòng.

Dược đỉnh hiện, linh hỏa ra, đúng là luyện đan khi.

Từng cây linh thảo triều Lục Lục dược đỉnh sa sút nhập.

Đường Niệm Niệm thân ảnh nhanh nhẹn dựng lên.

Nhanh nhẹn vũ động dáng người, thanh thấu hợp lòng người dược hương, huy chưởng luyện đan tiết tấu giai điệu.

Một màn này lại lần nữa xuất hiện thời điểm, ở đây tiên duệ nhóm vẫn là nhin không được xem đến thất thần trầm mê.

Xem Đường Niệm Niệm luyện đan, thực sự có thể nói là một loại thị giác cùng cảm giác thượng hưởng thụ.

Ai cũng chưa từng nghĩ tới, luyện đan thế nhưng cũng có thể như thế tuyệt đẹp, như thế động lòng người, đã có thể có thể nói nghệ thuật.

Không hiểu luyện đan người trầm mê chính là Đường Niệm Niệm dáng người vũ động, hiểu được luyện dược Dược Trần đám người, trầm mê còn lại là Đường Niệm Niệm kia tuyệt diệu luyện đan thủ

đoạn. Cái loại này tràn ngập thần bí cùng ảo diệu luyện đan thủ đoạn, làm cho bọn họ này đó luyện dược sư tới nói là lớn nhất dụ hoặc, đáng tiếc vô luận bọn họ như thế nào chuyên chú đi xem, cũng nhìn không thấu trong đó tinh túy.

Thời gian ở mọi người bất tri bất giác trung một chút quá khứ, sắc trời từ giữa trưa tới rồi buổi chiều, thái dương lại lần nữa từ không trung rơi xuống Tây Sơn.

Tại đây đoạn thời gian, lại có hai gã luyện dược sư ở dung hợp sinh tử đan khi thất bại, bọn họ đều không tiếng động rời đi đài cao, đi vào dưới đài chuyên chú nghiêm túc nhìn lúc này trên đài tình huống.

Luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ hai thời gian chỉ còn lại có cuối cùng nửa canh giờ, Công Tôn kham khổ là dư lại ba người bên trong cái thứ nhất hoàn thành dung đan người, hoàn thành lúc sau hẳn cũng không có vội vã tham dự cửa thứ ba, ngược lại lẳng lẳng đứng đàng xa chỗ, nhìn đang ở nghiêm túc luyện đan Đường Niệm Niệm.

Ngay sau đó hoàn thành người là Viên Mộc Đăng, vương hưng lỗi cũng ở cuối cùng một nén nhang thành công.

Viên Mộc Đăng cùng vương hưng lỗi hoàn thành luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ hai lúc sau, cùng Công Tôn kham khổ giống nhau không có tiếp tục cửa thứ ba, từng người đứng ở chỗ cũ nhìn Đường Niệm Niệm.

Thái dương xuống núi, nguyệt quái đầu cành.

Ánh trăng như thế, cùng Lục Lục bản thể dược đỉnh cùng quang hoa tương dung, sấn đến Đường Niệm Niệm thân ảnh càng như dưới ánh trăng tiên tử, xa hoa lộng lẫy không dung xâm phạm.

Đường Niệm Niệm sắc mặt mát chút huyết sắc, không có dư thừa biểu tình, hai mắt tinh lượng bức người, ngẫu nhiên hình như có bích ánh sáng màu hoa lưu động, tràn ngập khiếp người tâm hồn sinh cơ.

Lúc này, nàng trong mắt bích ba giống như thực chất, lóng lánh.

Không đợi mọi người đi kinh ngạc nàng trong mắt sáng rọi, tâm thần đã bị thiên địa biến hóa cùng được đỉnh nội quang mang sở chấn động.

Hồng ——

Bầu trời đêm mây đen dồn dập ngưng tụ, sấm sét nổi lên.

Lục Lục được đỉnh nội một đạo băng lam quang hoa bạo trướng, một cái màu xanh băng một sừng trường xà hư ảnh từ được đỉnh quang hoa trung quay cuồng dựng lên, há mồm đối với không trung đại trướng xà khẩu, không tiếng động gào rống.

Đuôi rắn chỏ, thành linh một viên màu xanh băng đan dược.

“Đan kiếp ——!” Viên Càn Nhiên kinh hãi lại kích động dằng thân thể, ánh mắt cực nóng nhìn chằm chằm kia viên đan dược, thanh âm đã run rẩy, “Chỉ có tiên đan mới vừa rồi sẽ xuất hiện đan kiếp! Chỉ có vượt qua đan kiếp mới là tiên đan! Thật là tiên đan a!”

Đừng nói là hắn, toàn trường vô luận là tuổi trẻ tiên duệ còn các đại gia tộc môn phái người cầm quyền đều đã thất thố từ ghé dựa thượng đứng lên.

Trừ bỏ kia thiếu chân cảnh Mộ Dung Trĩ Tuân.

Ở quang hoa bên trong, Đường Niệm Niệm gọi lên khoe môi, miệng cười kiêu tiếu.

-----oOo-----

Chương 223: tiên đan mang đến hiệu quả

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tiên đan xuất thế sẽ có đan kiếp, đây là giống như người tu tiên một hai phải vượt qua thiên kiếp mới có thể phi thăng thành tiên là một đạo lý, chỉ có vượt qua đan kiếp tiên đan mới có thể xem như thật sự tiên đan.

Đan kiếp tự nhiên là so ra kém người tu tiên phi thăng thành tiên khi thiên kiếp, này đan kiếp nói kiếp nạn, trên thực tế càng có thể nói là đối tiên đan lễ rửa tội, từ quá đan kiếp tới ban cho thiên địa linh khí.

Màu xanh băng một sừng đại xà chẳng sợ đuôi rắn cùng đan dược liên tiếp, nó thân hình vẫn là quay linh hoạt, tràn ngập hung hãn hơi thở. Chẳng sợ chỉ là một cái hư ảnh thôi, no đủ thuần tịnh dược khí lại gọi người thêm nhỏ dãi không thôi, kinh ngạc cảm thán khó bình.

Một đạo thành nhân một lóng tay đầu phẩm chất lô thiên từ không trung đánh xuống tới, vừa lúc bổ vào màu xanh băng một sừng đại xà một sừng thượng, sấm sét âm âm chi gian, màu xanh băng đại xà hư ảnh thượng cũng lưu chuyển điện lưu, lộng lẫy huyền lệ.

Lúc này mọi người lập tức liền phát hiện, ngay từ đầu bị Đường Niệm Niệm bố trí ở chung quanh trận thạch bắt đầu phát động. Từng đạo bảo hộ trận pháp bao phủ, đem đan kiếp yếu bớt không ít, mới vừa rồi dừng ở đan dược đan tượng đại xà trên người.

“Thì ra là thế, thì ra là thế.” Dược Trần thấp giọng thờ dài, phức tạp nhìn kia đứng thẳng ở quang hoa bên trong, tiểu lệ mỉm cười khuyh thành nữ tử. “Nguyên lai nàng theo như lời chính hợp ta ý chính là ý tứ này, nàng đã sớm tính toán tại đây tràng luyện dược sư

sẽ đấu thượng luyện chế ra tiên đan, này luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ ba vừa lúc hợp dự tính của nàng.”

Từ đây cũng thuyết minh, nàng sớm đã có luyện chế ra tới tiên đan bản lĩnh cùng tự tin, nàng như thế trương dương cao điệu, đó là có như vậy trương dương cao điệu thực lực.

Một cái có thể luyện chế ra tới tiên đan luyện dược sư, ở tiên nguyên địa vị có thể nghĩ, nói là tiên nguyên đệ nhất luyện dược sư cũng không quá. Vô luận là tiên nguyên cái nào đại gia tộc môn phái, hoặc là cao thâm tán tu nguyện ý đi đắc tội một cái như vậy luyện dược sư? Nịnh hót nịnh bợ còn không còn kịp rồi.

Luyện dược sư cái này chức nghiệp vô luận ở chỗ nào đều là tôn quý cực kỳ, luyện dược sư cường đại nhất chỗ không ở cùng bọn họ bản thân thực lực, ở chỗ bọn họ lực ảnh hưởng.

Một cái luyện dược bản lĩnh lợi hại luyện dược sư, giống nhau đều có vô số bằng hữu.

Một đám người tu tiên đều hận không thể cùng một cái lợi hại luyện dược sư kết giao, chỉ có có làm luyện dược sư thiếu bọn họ nhân tình cơ hội, người tu tiên nhóm là tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Bởi vậy, trong tình huống bình thường, không có người sẽ đi đắc tội một cái có tuyệt đỉnh bản lĩnh luyện dược sư.

Hiện tại Đường Niệm Niệm ở mọi người trước mặt luyện chế ra tới tiên đan, hàng thật giá thật tiên đan, đồng thời liền đại biểu nàng ở tiên nguyên địa vị sắp long trời lở đất, không người dám chọc.

Mộ Dung gia tộc a!

Không ít người đều yên lặng nhìn về phía Mộ Dung gia tộc nhân địa phương, trong lòng thầm than.

Đương một cái thực lực còn có ảnh hưởng lực đạt tới tuyệt đỉnh khi, cho dù là một cái gia tộc cũng vô pháp lay động, muốn hủy diệt rớt

một cái gia tộc cũng bắt quá giờ tay nhắc chân thôi.

Đường Niệm Niệm vì cái gì sẽ ở ngay lúc này, cái này địa phương bày ra ra tới nàng mũi nhọn?

Chỉ cần không phải ngốc tử đều minh bạch nàng đây là vì làm cho bọn hắn xem, chính là vì làm cho bọn họ chính mắt thấy nàng bản lĩnh.

Như thế dưới, rất nhiều sự tình đều sẽ bởi vậy trở nên bất đồng.

Viên gia địa vị không cần nói cũng biết, Mộ Dung gia tộc kết cục đồng dạng không cần nói cũng biết.

Chỉ là làm không ít người ngoài ý muốn chính là, đối mặt lúc này tiên đan xuất thế chấn động hình ảnh, Mộ Dung gia tộc bên kia người tựa hồ cũng không có nhiều ít thất thố.

Mộ Dung Trĩ Tuân biểu tình trừ bỏ lạnh băng âm lệ ở ngoài, hơi thở như cũ trầm ổn, ngồi ngay ngắn ở trên xe lăn vẫn không nhúc nhích.

Ở hắn bên người chung quanh Mộ Dung gia tộc những người khác, biểu tình đồng dạng khó coi lại cũng không có kinh hoảng thất thố.

Như thế dưới, nhưng thật ra làm không ít người thầm nghĩ, không hổ từng vì tiên nguyên thiên cơ đạo thứ nhất tu gia tộc, này phân gặp nguy không loạn khí độ thực sự phi giống nhau gia tộc có thể so sánh.

Nghĩ đến lúc trước Tân Tú Lô Đài Tái thời điểm, Mộ Dung Càn Hoa nhưng không có không có Mộ Dung Trĩ Tuân này phân trầm ổn.

Quả nhiên gừng càng già càng cay.

Đan kiếp từng đạo đánh xuống tới, có trận pháp tương trợ, này viên màu xanh băng đan dược đan tượng chẳng những không có ở đan kiếp tàn sát bừa bãi hạ trở nên ảm đạm, ngược lại càng thêm có thần thái, thần tuấn không thôi, kia xà khẩu không ngừng mở ra, không tiếng động gào rống càng ngày càng hung hãn.

Mười tức thời gian, không trung mây đen tản ra, sáng ngời nguyệt hoa khuynh sai.

Màu xanh băng một sừng đại xà đan tượng ở trên hư không linh hoạt đảo lộn một vòng, toàn bộ thân hình chui vào kia viên lăn đan được trung không thấy bóng dáng. Này phiêu phù ở Lục Lục được đỉnh ở ngoài đan được theo màu xanh băng một sừng đại xà chui vào tựa hồ bị giao cho sinh linh giống nhau, lộ ra một cỗ linh động hơi thở, toàn bộ đan được chung quanh quang hoa lưu chuyển.

Nói là đan được, lại càng như là một viên có sinh mệnh sinh linh.

Đan được liền phiêu phù ở giữa không trung, giống như lúc này toàn bộ nơi sân nội duy nhất quang mang, hấp dẫn vô số người chú mục.

Trầm trọng tiếng hít thở như có thực chất vang, đây là tiên duệ nhóm cố nén không được kích động tâm thần thể hiện.

Chẳng sợ đan kiếp đã qua đi, này đó tiên duệ nhóm như cũ còn sao có hoàn hồn, hồn nhiên nếu mộng.

Đây là tiên đan a, rõ ràng chính xác tiên đan a.

Tiên đan là vật gì?

Tiên đan có thể nói là nghịch thiên sửa mệnh nghịch thiên chi vật.

Một viên tiên đan, đủ để thay đổi một đời người.

Chỉ là không biết này viên tiên đan là cỡ nào công hiệu.

Mọi người trong mắt tràn ngập khiếp sợ, khát vọng, kinh nghi, đoạt lấy từ từ cảm xúc.

Ở vô số người trong ánh mắt, Đường Niệm Niệm phát tay đem Lục Lục được đỉnh thu hồi trong cơ thể, tùy tay lấy ra một viên tằm bở khôi phục tinh lực đan được uy nhập khẩu, chậm rãi nói: “Này đan tên là phá băng, công hiệu vì phá vỡ phàm thai, thành tựu bán tiên thân thể, cũng có thể làm dùng ăn đan được giả có tam thành tỷ lệ

trở thành hậu thiên băng linh thể, tu luyện linh khí hàm băng phách chi lực.”

Loại này đan dược tự nhiên là hiện tại tiên nguyên bên trong không có cũng không có nghe nói qua, Đường Niệm Niệm đơn giản giảng giải công hiệu lúc sau, lại giải thích nói: “Cái gọi là phá vỡ phàm thai cùng Tủy Đan tủy tinh phạt tủy không giống nhau, tủy tinh phạt tủy bất quá đem nhân thể tạp chất bài trừ, thành tựu người bẩm sinh mới sinh thể chất thôi. Nơi này phá vỡ phàm thai, thành tích bán tiên thân thể, lại là cùng tiên nhân sở sinh hài tử giống nhau, vừa sinh ra trong cơ thể liền đựng một sợi tiên nguyên lực, chỉ là tiên nguyên lực không có chân chính tiên sản tử như vậy tinh thuần.”

Người tu tiên một khi phi thăng thành tiên, đã là hoàn toàn phá vỡ phàm thai, trở thành chân chính tiên thể.

Bọn họ sinh ra hài tử có bẩm sinh điều kiện, vừa sinh ra không có gì bất ngờ xảy ra liền có Tích Cốc kỳ thực lực, hơn nữa ra tiếng liền từ cơ thể mẹ mang đến bẩm sinh tiên nguyên lực, đủ để cho bọn họ dễ dàng ở trong vòng trăm năm tu luyện đến Đại Thừa kỳ, sau đó hay không có thể thành tựu tiên thể liền xem bọn họ từng người ngộ tính.

Một viên phá băng đan tuy rằng không đạt được chân chính tiên sản tử như vậy đại công hiệu, chính là cho dù là một nửa hoặc là một phần ba công hiệu cũng đủ để cho tiên nguyên tiên duệ nhóm điên cuồng, hướng chi này viên đan dược còn có tam thành tỷ lệ làm dùng giả có được trở thành hậu thiên băng linh thể cơ hội.

Này phá băng đan công hiệu một bị nói ra, chẳng sợ Viên Cần Nhiên, Tần dục này chờ một gia tộc tông môn chi chủ nhân vật cũng bị chấn động, nhìn về phía phá băng đan ánh mắt đặc biệt là cực nóng.

Thiên Đạo hay thay đổi, cơ duyên khôn kể.

Có chút người suốt cuộc đời cũng khó có thể thành tiên, có chút người ngẫu nhiên ở khe núi vận may nhất được cái gì đó, được đến

nào đó truyền thừa, liền có thể có thể so với người khác cực cực khổ khổ tu luyện mấy trăm năm thành quả, hơn nữa đến cuối cùng đi bước một đi lên người khác nỗ lực cả đời cũng đi không đến chỗ cao.

Đây là cơ duyên, đây là vận khí, có chút thời điểm vận khí cũng là thực lực một loại.

Hiện tại Đường Niệm Niệm luyện chế ra này viên phá băng đan liền có thể nói là cơ duyên một loại, chỉ cần ai có thể đủ được đến này viên phá băng đan hơn nữa dùng nói, như vậy thành tựu chỉ sợ so với kia chút trời sinh tư chất hảo tiên duệ còn muốn lợi hại.

“Kinh Hồng tiên tử, không biết muốn trả giá cái gì, người mới nguyện ra tay này viên phá băng đan?” Một tiếng trầm ổn thanh âm xuất hiện.

Mọi người nhìn về phía ra tiếng người, liền thấy bích khung kiếm tông bên kia Tần dục tự mình đứng lên, lấy cùng thế hệ tư thái cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện, kia lời nói còn để lộ ra tôn kính.

Lấy Đường Niệm Niệm tuổi tác tới nói, tự nhiên là hoàn toàn không cần Tần dục tôn kính.

Chính là thế giới này cũng không phải là lấy tuổi tới phân địa vị, mà là cường giả vi tôn.

Chỉ bằng Đường Niệm Niệm luyện chế ra tiên đan điểm này, đủ để đứng ở tiên nguyên tuyệt đỉnh địa vị.

Hiện giờ thân là tiên nguyên thiên mang đệ nhất kiếm tu bích khung kiếm tông tông chủ Tần dục đối Đường Niệm Niệm làm ra như thế tôn kính tư thái, ở đây vô số tiên duệ thế nhưng không có một người cảm thấy không nên, bọn họ hiện tại càng quan tâm còn lại là Đường Niệm Niệm phản ứng.

Rốt cuộc Đường Niệm Niệm muốn cái gì, mới nguyện ý bán ra này viên tiên đan?

Hiện giờ tiên nguyên trung, khó gặp tiên đan.

Tiên đan giá trị không tiện nghi, đơn luận luyện chế này viên tiên đan được liệu liền không tiện nghi, hiện giờ có thực lực có cơ hội bắt lấy này viên tiên đan, sợ là chỉ có bích khung kiếm tông như vậy đại tông môn, còn có mười đại bí cảnh như vậy bí cảnh chúa tể nhóm đi.

Viên Càn Nhiên nghe được Tần dục mở miệng sau, không khởi hoạt động môi khẩu, cái gì thanh âm đều không có nói ra.

Đối với phá băng đan, hẳn tự nhiên cũng là cực kỳ muốn. Chỉ là hẳn minh bạch Đường Niệm Niệm cũng không thiếu Viên gia chút cái gì, thật muốn lại nói tiếp ngược lại là Viên gia thiếu Đường Niệm Niệm. Hiện giờ Đường Niệm Niệm luyện chế ra tới này viên tiên đan, vô luận là được liệu vẫn là bất luận cái gì đều là Đường Niệm Niệm một cái việc làm, Viên gia cũng không có bất luận cái gì lý do đi quyết định này viên đan được đi lưu.

Hướng chi, Viên gia hiện giờ chân chính chủ nhân có thể nói là Đường Niệm Niệm, hẳn cái này đại lý tộc trưởng càng thêm không có lý do gì cấp Đường Niệm Niệm làm quyết định.

Nếu Đường Niệm Niệm đối với này viên tiên đan cũng không có đặc biệt tính toán nói, hẳn nhưng thật ra có thể ở luyện được sự sẽ đấu lúc sau mở miệng đề đề, hiện tại mở miệng thật sự không ổn.

Ở hẳn phía sau Viên tục sinh lại không có tưởng nhiều như vậy, hẳn hiện giờ trong lòng nhưng đều là kia viên tiên đan.

“Này Tần tông chủ động tác thật đúng là mau, Niệm Niệm luyện chế tiên đan tự nhiên là Viên gia, sao có thể bị mặt khác.....”

Hắn oán giận lời nói còn không có nói xong, Viên Càn Nhiên liền lạnh lùng triệu hắn đầu đi cảnh cáo liếc mắt một cái, sau đó có chút cẩn thận triệu Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại.

Cái gì gọi là Niệm Niệm luyện chế đan dược tự nhiên là Viên gia? Lời này nghe tới thật giống như Niệm Niệm bị Viên gia khống chế giống nhau!

Tư Lăng Cô Hồng đấm người liền ở bên cạnh, Viên tục sinh lời nói bởi vì kích động cho nên chưa kịp che giấu, tự nhiên bị bọn họ nghe lọt được.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt vẫn luôn dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, nghe được Viên tục sinh lời nói, một sợi đẩu lạnh dư quang triều Viên gia bên này quét tới.

Này đảo qua, thực sự đem Viên Cần Nhiên tâm thần cũng cấp đông lại hạ.

“Tục sinh cũng không có ý khác, chỉ là nhất thời khẩu mau, tuyệt không mạo phạm Niệm Niệm ý tứ, còn thỉnh tư lăng công tử chớ trách.” Viên Cần Nhiên khẩu khí ôn hòa, thậm chí có thể xưng được với thật cẩn thận, đem chính mình đặt ở hạ vị, hướng Tư Lăng Cô Hồng nhận lỗi.

Tư Lăng Cô Hồng không có đáp lại, hần ánh mắt từ đầu chí cuối không có rời đi Đường Niệm Niệm, kia một sợi dư quang tựa hồ bất quá là Viên Cần Nhiên ảo giác.

Viên Cần Nhiên trong lòng buông lỏng, biết được Tư Lăng Cô Hồng không có trách tội ý tứ.

Viên tục sinh lúc này cũng biết chính mình nói sai rồi lời nói, sắc mặt trắng bạch, xin lỗi biết sai đối Viên Cần Nhiên còn có Tư Lăng Cô Hồng thi lễ.

Đường Niệm Niệm không nợ Viên gia, nếu nàng muốn chạy nói, Viên gia cũng ngăn không được nàng.

Nếu không phải Viên gia từ đầu chí cuối biết điều, hơn nữa không có giam cầm trói buộc nàng ý tứ, chỉ sợ Đường Niệm Niệm cũng sẽ không bận tâm Viên gia.

Hiện giờ tiên nguyên bên trong không biết bao nhiêu người hâm mộ Viên gia phúc khí, nếu Viên gia cùng Đường Niệm Niệm nháo phiến nói, sợ là sẽ có không ít ghen ghét tâm lý tiên duệ nhóm vui sướng khi người gặp họa.

Viên Càn Nhiên tâm lý đều minh bạch này đó, cho nên hẳn lúc nào cũng đều sẽ kiểm điểm báo cho chính mình, người muốn thấy đủ.

Đường Niệm Niệm bọn họ là không thể bị trói buộc khống chế, tuyệt đối không thể bởi vì Viên gia kế tiếp thăng chức do đó khiến cho ** cũng đi theo bành trướng lên, làm ra hối hận cũng không kịp chuyện ngu xuẩn.

Viên gia hiện tại phải làm đó là hảo hảo cùng Đường Niệm Niệm bọn họ bảo trì hiện tại quan hệ tức hảo, tuyệt đối không thể lòng tham muốn Đường Niệm Niệm bọn họ lại vì Viên gia trả giá cái gì.

Đường Niệm Niệm nếu là tưởng được đến Viên gia, nguyện ý vì Viên gia trả giá đó là làm tốt bất quá, bọn họ phải biết rằng mang ơn đội nghĩa. Đường Niệm Niệm nếu là không thể tưởng được Viên gia, không hề vì Viên gia nhiều làm chút cái gì, Viên gia cũng muốn thấy đủ, không nên nhiều hy vọng xa vời không thỏa mãn.

Này đó đều yêu cầu hẳn cái này làm tộc trưởng hảo hảo nắm chắc.

Không thể không nói, ở không có Đường Niệm Niệm phía trước Viên gia có thể ở Mộ Dung gia tộc chèn ép hạ an ổn lâu như vậy, cũng ít nhiều có Viên Càn Nhiên vị này gia chủ.

Lần này Viên tục sinh khẩu mau vô tâm chi thất, cũng ở Viên Càn Nhiên sớm cho kịp phát hiện nhắc nhở dưới bình yên giải quyết, không có ở hai người quan hệ thượng lưu lại khích ngại.

Luyện dược sư sẽ đấu hiện trường như cũ an tĩnh, liền chờ đợi Đường Niệm Niệm trả lời.

Trên đài Dược Trần trên mặt có chút run rẩy, thân là luyện dược sư hẳn đối đan dược càng thêm si mê, nhìn đến tiên đan hẳn tự nhiên

cũng muốn. Chỉ là hấn cá nhân tài phú cùng thực lực, thật đúng là vô pháp cùng Tần dục cái này bích khung kiếm tông tông chủ so sánh với.

Chỉ là nghĩ vậy viên tiên đan đến không được chính mình trong tay, Dược Trần cũng có chút lòng dạ hẹp hòi không nghĩ người khác nhanh như vậy được đến, bởi vậy ở Đường Niệm Niệm còn không có trả lời Tần dục phía trước, hấn mở miệng vững vàng nói: “Tần tông chủ, hiện tại là luyện dược sư sẽ đấu là lúc, cũng không phải tiên nguyên giao dịch nơi, này giao dịch đan dược việc còn thỉnh ở luyện dược sư sẽ đấu sau khi chấm dứt đang nói đi.”

Dược Trần quấy rầy, làm Tần dục lòng có khó chịu lại không có phản bác, thấy Đường Niệm Niệm không nói gì, liền gặt đầu ngồi trở lại ghế trên.

Một màn này cũng làm không ít biết chính mình không chiếm được tiên đan tiên duệ nhóm trong lòng ám sáng.

Người tâm lý chính là như thế kỳ quái, chính mình không thoải mái, liền không nghĩ người khác quá thống khoái.

Dược Trần nhìn xem Đường Niệm Niệm lại nhìn xem kia viên phiêu phiêu phù ở giữa không trung dụ hoặc vô số người tiên đan, nhẹ giọng nói: “Cái này..... Nha, ngô, Kinh Hồng tiên tử, nhậm tiên đan như vậy ra đỉnh lộ ở bên ngoài, nếu là làm tiên đan dược khí trôi đi sợ không hảo đi, lão phu nơi này nhưng thật ra có không tòi đan bình.”

Đây là tiên đan a, đây chính là tiên đan a! Sao lại có thể như vậy tùy ý nhậm nó lộ ở bên ngoài!?

Dược Trần nhìn tiên đan, liền giống như trăm năm không có gặp qua nữ nhân sắc ma, nhìn đến một cái lửa (cắm) lộ thân thể tuyệt sắc nữ tử giống nhau.

Chương 224: này vô sỉ đệ tam khen thưởng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đối mặt Dược Trần tự nguyện trả giá cực phẩm đan bình hành vi, Đường Niệm Niệm cũng không có tiếp thu, nhàn nhạt triều hấn nhìn lại liếc mắt một cái.

Tiên đan nhưng không thể so mặt khác đan dược, tiên đan vượt qua đan kiếp đã có thể so với một loại sinh linh, tuy rằng không có chân thật trí tuệ, nhưng là tuyệt không sẽ bởi vì ở vào trong không khí liền cùng bình thường đan dược giống nhau đánh rơi chính mình dược lực. Huống chi ở phá băng đan chung quanh còn tồn tại không có bị đan kiếp hoàn toàn phá huỷ trận pháp, này đó trận pháp có thể so với cực phẩm đan dược cái chai hiệu dụng.

Dược Trần nhìn thấy Đường Niệm Niệm đạm nhiên biểu hiện biết chính mình hảo ý không có ý nghĩa.

Đối này Dược Trần cũng không có bất luận cái gì buồn bực, quay đầu cùng mặt khác bảy tên lần này luyện dược sư sẽ đấu bình phán nhóm liếc nhau, sau đó liền thấy kia mặt khác bảy tên bình phán luyện dược sư đều đứng thẳng lên, thần sắc mang theo cung kính nhìn Đường Niệm Niệm, đi bước một đi đến đài trung ương.

Dưới đài quan khán tiên duệ nhóm đã sớm an tĩnh đến không thể lại an tĩnh.

Dược Trần ánh mắt nhìn chung quanh bọn họ, lại nhìn mắt trên đài dư lại Viên Mộc Đằng ba gã luyện dược sư, dựa theo quy củ nhắc nhở một câu, “Luyện dược sư sẽ đấu cửa thứ ba thời gian vì mười ngày, các người còn không gia tăng?”

Lời tuy nhiên là như thế này nói, chính là hấn vô luận là khẩu khí vẫn là thần sắc đều nhìn không ra bất luận cái gì nhắc nhở ý tứ.

Viên Mộc Đằng cười cười, ánh mắt nhẹ nhàng nhìn về phía Đường Niệm Niệm, lộ ra kính nể cùng ngưỡng mộ thần thái, trong lòng cảm thán, trong miệng mỉm cười nói: “Ta bỏ quyền nhận thua.”

Trận này luyện dược sư sẽ đấu tới rồi hiện tại, căn bản là không cần lại tiếp tục đi xuống. Mặc kệ bọn họ luyện ra cái dạng gì đan dược cũng không có khả năng so đến quá Đường Niệm Niệm tiên đan, chẳng sợ thật sự tại đây quan bọn họ luyện chế ra đồng dạng tiên đan, trước hai quan điểm cũng là Đường Niệm Niệm xa xa dẫn đầu, này thắng được giả làm theo không phải bọn họ.

Kế Viên Mộc Đằng lúc sau, vương hưng lỗi cũng nói: “Bỏ quyền.”

Dược Trần nhìn về phía Công Tôn kham khổ.

Công Tôn kham khổ sắc mặt trầm mặc, hai mắt ba quang kịch liệt lập loè, ước chừng tam tức lúc sau mới vừa rồi nói: “..... Bỏ quyền.”

Hấn không phải không nghĩ tiếp tục đi xuống, chỉ là nếu tiếp tục đi xuống nói, ở hiện tại tiên duệ trong mắt chỉ sợ sẽ không khen hấn không nhận thua tinh thần, ngược lại chỉ biết cảm thấy hấn đây là ở tự rước lấy nhục.

Công Tôn kham khổ trong lòng kỳ thật là có không cam lòng, nghĩ đến nếu không có Đường Niệm Niệm người này xuất hiện nói, như vậy lần này luyện dược sư sẽ đấu thắng được giả hấn có tám phần nắm chắc có thể bắt được tay.

Đáng tiếc trên thế giới không có nếu, Đường Niệm Niệm người này chính là xuất hiện, hiện tại sự thật cũng đã xảy ra.

Dược Trần gật đầu, trên mặt lộ ra một mặt mỉm cười, đối mặt dưới đài mọi người nói: “Lần này ngàn năm một lần luyện dược sư sẽ đấu bởi vậy kết thúc, tham gia lần này luyện dược sư sẽ đấu luyện

dược sư cộng vì 58 danh, thành công thông qua cửa thứ nhất luyện dược sư vì mười ba người, thành công thông qua cửa thứ hai luyện dược sư vì bốn người, thành công thông qua cửa thứ ba một người.”

Lời nói lại lần nữa một đốn, Dược Trần ánh mắt đầu hướng Đường Niệm Niệm, khẩu khí trầm ổn trang trọng nói: “Lần này luyện dược sư sẽ đấu cuối cùng kết quả, thắng được giả vì Đường Niệm Niệm.”

Lời vừa nói ra, toàn trường như cũ yên tĩnh không tiếng động.

Bang.

Một tiếng thanh thúy bàn tay thanh nhẹ nhàng vang lên.

Này cái thứ nhất vỗ tay không phải người khác, đúng là ngồi ở đệ nhất bài Tư Lăng Cô Hồng.

Hắn khoe môi nhẹ dương, mỉm cười nhìn trên đài Đường Niệm Niệm, ánh mắt thâm thúy mà trong suốt, giống như một uông thanh u nguyệt hồ nước, chỉ chiếu rọi ra Đường Niệm Niệm một người thân ảnh, đôi tay nhẹ nhàng chụp động.

Đây là thuộc về Đường Niệm Niệm thành tựu, thuộc về Đường Niệm Niệm vinh hoa, Tư Lăng Cô Hồng sao lại không cổ động?

Tư Lăng Cô Hồng này một tiếng đi đầu vỗ tay thanh bình tĩnh sở hữu ở đây tiên duệ, thực mau sấm sét giống nhau vỗ tay thanh một trận cao hơn một trận, cùng với còn có tiên duệ nhóm hưng phấn ồn ào kêu to.

Giờ khắc này, tiên duệ nhóm tựa hồ hoàn toàn phóng xuất ra đến chính mình trong lòng khiếp sợ cùng kinh ngạc cảm thán, mạnh mẽ vỗ tay lớn tiếng tê kêu.

Kinh Hồng tiên tử mới bao lớn tuổi tác a? Đó là mới không đến 300 tuổi tuổi tác!

Hiện giờ nàng đã là hợp thể đỉnh đại tôn tu vi, càng đáng sợ chính là nàng có thể luyện chế ra tới tiên đan!

Đương một người tu vi cùng thiên phú đạt tới một người xúc tu không kịp, chỉ nhưng ngược nhìn nông nổi thời điểm, liền ghen ghét đều không thể sinh ra tới, chỉ có kinh ngạc cảm thán chấn động, còn có sùng bái.

Hiện giờ tiên duệ nhóm đều không cảm tưởng, nếu chính mình cùng Đường Niệm Niệm bọn họ có chút quan hệ thật tốt, nếu chính mình là Đường Niệm Niệm bọn họ thủ hạ người nên thật tốt. Thả nhìn xem Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người những người này, rõ ràng là phạm nhân sinh ra, chính là tu vi tăng trưởng tốc độ đều là gọi người đỏ mắt vô cùng.

Hiện giờ Đường Niệm Niệm đã có thể luyện chế ra tiên đan, chỉ cần cho nàng dược liệu nói, nàng là có thể đủ luyện chế ra tiên đan. Đến lúc đó thân là nàng thủ hạ những người đó chỉ sợ có rất lớn cơ hội được đến tiên đan, một khi dùng tiên đan, kia tu vi còn không phải dễ như trở bàn tay tăng trưởng sao?

Toàn trường hưng phấn tiên duệ nhóm, không ít đều nhin không được lầy ghen ghét âm mộ ánh mắt nhìn chằm chằm Thù Lam đám người.

Diệp thị tỷ muội hai người ăn ý đồng thời chà xát chính mình cánh tay, lộ ra trắng nõn non mịn cánh tay da thịt chọc người chú mục, hai tỷ muội còn một chút tự giác đều không có, đồng thời thấp giọng nói thầm nói: “A nha nha, những người này ánh mắt là chuyện như thế nào? Chẳng lẽ cùng chúng ta có cái gì thâm cừu đại hận sao? Ta nhớ rõ không có chọc bọn hắn a ~”

Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi đều bị hai tỷ muội kia quái điều cấp chọc cười, Thù Lam triều các nàng cười trừng mắt nhìn liếc mắt một cái.

Này hai tỷ muội trong miệng là như thế này nói, kia trên mặt rõ ràng là vui tươi hơn hờ bộ dáng, nơi nào sẽ không biết chung quanh

người sẽ lộ ra như vậy biểu tình là bởi vì cái gì, chính là cố tình chính là cố ý nói ra nói như vậy, chọc đến người chung quanh càng thêm đỏ bừng.

Ở mộc hương trên vai Bạch Lê, liếc mắt một cái nhìn đến hai tử muội xoa cánh tay khi lộ ra tới da thịt, vốn dĩ lười biếng hẹp dài híp hồ ly mắt lập tức trừng lớn, hiện lên một sợi khó chịu tức giận, từ mộc hương trên vai nhảy đến hai tử muội cánh tay, một móng vuốt liền đem hai tử muội tay áo cấp kéo xuống, trừng mắt đối Diệp thị tử muội hai người “Chi chi chi” kêu vài tiếng.

Kia sinh động bộ dáng làm người rõ ràng minh bạch nó đây là đang nói giáo đầu.

Diệp thị tử muội hai người ngơ ngác.

Thù Lam cùng Mộc Linh Nhi hai nàng triều hai tử muội đầu ra một mặt bốn cợt ánh mắt.

Ở tiên nguyên ngày người lâu như vậy, rất nhiều thần kỳ sự tình đều trở nên không thần kỳ, yêu tu tuy rằng là yêu thú, chính là một khi hóa hình cũng là nhân thân, nhân thân cùng phàm nhân người tu tiên cũng không khác nhau, cho nên theo Bạch Lê càng ngày càng rõ ràng hành vi bị mọi người thấy được, trong lòng đều minh bạch Bạch Lê cùng Diệp thị tử muội hai người cảm tình.

Nếu thật sự luận lên nói, Bạch Lê tuổi tác có thể so các nàng những người này tuổi tác còn đại đầu.

Diệp thị tử muội tự nhiên đem hai nàng như vậy không che giấu ánh mắt xem ở trong mắt, khuôn mặt không khỏi đỏ lên, một đôi mắt lung tung loạn chuyển, tâm thần kịch liệt nhảy lên.

Đừng nhìn hai người bọn nàng ngày thường đều tinh linh cổ quái, bất quá đối mặt cảm tình chuyện này thượng thật đúng là chính là cái non, ngay từ đầu các nàng cũng thật sự không có nghĩ tới một nửa kia sự tình, Bạch Lê ngay từ đầu ở các nàng trong mắt cũng là sủng vật giống nhau tồn tại, chỉ là theo thời gian quá khứ, Bạch Lê

kia quá mức nhân tính trí tuệ cùng hành vi đều làm hai tử muội rất cuộc vô pháp đem nó coi như sủng vật, cảm tình cũng bất tri bất giác trung biến chất, chỉ là còn không có hoàn toàn đậm thủng kia tầng giấy thôi.

Bạch Lê nhìn thấy hai tử muội mặt đỏ bộ dáng, hẹp dài hồ ly mắt ngẩn ngơ, sau đó há mồm thề nhưng không hề là “Chi chi chi” hồ ly kêu, mà là kia lộ ra đặc thù mị lực nam tử từ tính tiếng nói, “Về sau không chuẩn ở người nhiều địa phương lộ ra chính mình da thịt.”

Không có nhìn đến chung quanh những cái đó sắc mị mị ánh mắt sao!

Bạch Lê trong lòng khó chịu.

Diệp thị tử muội vừa nghe đến nó đột nhiên nói tiếng người, tâm thần một đốn, tâm linh vào lúc này ngoài ý muốn tương thông, biểu tình cùng thanh âm đều là giống nhau như đúc, “Người nói không chừng liền không chuẩn a?”

Này hai tử muội cũng không phải là như vậy nghe lời chủ nhân, trừ bỏ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nói.

Bạch Lê vừa nghe đến phản bác, trong lòng hận không thể đem hai tử muội hung hăng giáo huấn một phen. Tự nhiên, này giáo huấn không có khả năng thương tổn các nàng, thương tổn các nàng nói, nó chính mình ngược lại càng khó chịu đâu.

Này giáo huấn phi bỉ giáo huấn cũng.

Bạch Lê mị mị hồ ly mắt, trong lòng hừ hừ hai tiếng, cảm thấy chính mình thật sự hẳn là mau chóng hóa hình.

Hai tử muội ngày thường tùy tiện, chính là đối cảm tình thương sự tình cố tình liền không có gợn gàng dứt khoát, có đôi khi còn chính là khi dễ nó vẫn là cái hồ ly thân mình, cố ý đem nó coi như một con hồ ly còn lừa gạt, tuy rằng nó bản thân thật đúng là chính là một con hồ ly.

Hai tỷ muội nhất thời vô pháp tiếp thu, Bạch Lê cũng sẽ không buộc các nàng. Bất quá hồ ly thứ này từ trước đến nay đều là xảo trá, Bạch Lê cũng sẽ không bởi vì hai tỷ muội nhất thời vô pháp tiếp thu liền vẫn luôn tại chỗ cái gì đều không làm chờ, nó tuy rằng sẽ không bức hai tỷ muội, nhưng là sắc dụ gì vẫn là có thể đi? Không tới ngạnh liền tới mềm, sớm một chút đem hai tỷ muội bắt được trong tay mới là đứng đắn, bằng không bị người khác đoạt đi rồi, nó muốn khóc cũng không kịp đâu.

Bạch Lê dùng móng vuốt gãi gãi chính mình trên cổ đỏ thẫm hoa, Hóa Hình Đan liền ở bên trong này, chờ đến hóa hình lúc sau, trước nơi này..... Còn như vậy..... Sau đó tiếp tục.....

Diệp thị tỷ muội hai người trên mặt đỏ ửng đã tiêu, hai người cùng nhau nhìn trầm mặc không tiếng động, tựa hồ chính đắm chìm ở chính mình tư tưởng bên trong Bạch Lê, mặc danh trong lòng ám nháy, cảm thấy có cái gì nhằm vào chính mình hai người sự tình muốn phát sinh giống nhau, việc này còn biết rốt cuộc là chuyện tốt vẫn là chuyện xấu.

Diệp thị tỷ muội còn ở vì trong lòng mặc danh dự cảm mà nghi hoặc thời điểm, luyện dược sư sẽ đấu trên đài Dược Trần đã lấy ra lần này luyện dược sư sẽ đấu thắng được giả phần thưởng.

Hồng tước đỉnh là một tòa toàn thân màu đỏ sậm dược đỉnh, chỉ là vừa mới xuất hiện ở trong không khí thời điểm, giống như chẳng đem chung quanh không khí cấp bỏng cháy, đồng dạng bỏng cháy còn có mọi người tầm mắt. Đỉnh lò thượng tạo hình sinh động như thật tước điều, này tước điều sinh hoa mỹ hai cánh, đỉnh đầu mào, nói là bình thường tước điều, càng tựa kia hoang cổ phượng hoàng hậu duệ Chu Tước.

Đây là một tòa cực phẩm luyện dược đỉnh lò, nếu không có gặp qua Lục Lục bản thể phía trước, ở đây tiên duệ nhóm đều sẽ vì hồng tước đỉnh kinh ngạc cảm thán. Chỉ là cố tình chính là gặp qua thần thái càng sâu Lục Lục bản thể dược đỉnh, này hồng tước đỉnh mang đến chấn động ngược lại liền không có như vậy lớn.

Hồng tước đỉnh vừa ra lúc sau, Dược Trần lại đem lấy ra một cái mâm ngọc, mâm ngọc phía trên tinh nằm một trượng tàn giấy.

Không ít người đều không khỏi triều kia mâm ngọc tàn giấy nhìn thoáng qua, đây là Dược Trần nói thần bí bảo vật? Nhìn qua một chút bảo khí đều không có, chỉ sợ vớt trên mặt đất đều sẽ không có người đi chú ý.

Hồng tước đỉnh cùng tàn giấy liền ở Đường Niệm Niệm trước mặt, này hai dạng đồ vật đối với tiên duệ tới nói là tuyệt đối so với không thượng bên cạnh tiên đan giá trị, cho nên mọi người lực chú ý vẫn là càng nhiều lưu chuyển ở tiên đan thượng, chẳng sợ đang xem này hai dạng bảo vật thời điểm, còn sẽ lưu lại một sợi linh thức gắt gao chú ý phá băng tiên đan.

Dược Trần tự mình đem hồng tước đỉnh cùng tàn giấy giao cho Đường Niệm Niệm, mỉm cười nói: “Này hồng tước đỉnh cùng thần tàn quyền vì thế thứ luyện dược sư sẽ đấu thắng dược giả phần thưởng, Kinh Hồng tiên tử còn thỉnh thu hảo.”

Thân là một cái luyện dược sư, đối với dược đỉnh thích tự nhiên là không nhỏ.

Chỉ là đối với đã có dược Lục Lục Đường Niệm Niệm, hồng tước đỉnh đối nàng tác dụng thật sự là giống như râu ria, lấy về đi chỉ sợ cũng là phóng túi Càn Khôn mốc meo, dùng đến cơ hội thiếu chi lại thiếu.

Hiện giờ nhìn đến hồng tước đỉnh phẩm chất lúc sau, Đường Niệm Niệm đem chi thu vào túi Càn Khôn, đối với nó nơi đi cũng có tính toán của chính mình.

Ngay sau đó nhìn đến trên mâm ngọc tàn quyền lúc sau, Đường Niệm Niệm trên mặt lộ ra một nụ cười, cũng đem chi nhận lấy, chỉ là thu vào nội trong giới.

Đây là rõ ràng khác nhau đãi ngộ, giống nhau bị Đường Niệm Niệm cho rằng là quan trọng chi vật, nàng mới có thể thu vào nội giới. Đến

nổi mặt khác đồ vật tặc bỏ vào túi Càn Khôn.

Từ Viên gia tổ phòng truyền thừa nơi lần đầu tiên được đến tàn quyền lúc sau, tiện đà từ phạm nhân thiếu niên trong tay được đến một trương, hơn nữa từ Dục Trần nơi này được đến này một trương, hợp nhau tới đã có tam trương.

Theo này tàn quyền được đến càng nhiều, Đường Niệm Niệm trong lòng liền có loại cảm giác, cảm giác chính mình ly chân tướng càng ngày càng gần, hơn nữa này tàn quyền địa phương nhất định sẽ không làm chính mình thất vọng.

Đường Niệm Niệm trên mặt không chút nào che giấu ý cười bị không ít người chú ý tới, trong lòng cũng không khỏi đối nàng vừa mới thu hồi tới tàn quyền sinh ra hoài nghi.

Vì cái gì cực phẩm dục đỉnh hồng tước đỉnh đều không có làm Đường Niệm Niệm có bất luận cái gì biến hóa, một trương thoát nhìn đặc biệt vô dụng phá giấy tàn quyền lại có thể làm Đường Niệm Niệm lộ ra vui mừng tươi cười, này chỉ thuyết minh một vấn đề. Đó chính là kia trương thoát nhìn vô dụng phá giấy tàn quyền đối Đường Niệm Niệm tác dụng so hồng tước đỉnh lớn hơn nữa, giá trị cũng càng trân quý.

Chỉ là vô luận bọn họ đoán được cái gì cũng vô dụng, trừ phi bọn họ có thực lực từ Đường Niệm Niệm trong tay cướp đoạt đồ vật.

Dục Trần thấy Đường Niệm Niệm nhận lấy hai vật lúc sau, tâm tình rõ ràng không tồi lúc sau, chính mình trên mặt tươi cười cũng rõ ràng rất nhiều. “Khụ.” Ho nhẹ một tiếng, Dục Trần biểu tình tựa hồ có chút biệt nữ nói: “Lần này luyện dục sư sẽ đấu thắng được giả có tam hạng phần thưởng, hiện giờ trước hai dạng đã giao dư Kinh Hồng tiên tử trong tay, này đệ tam dạng là.....”

Một bên bình phán trung nữ tử luyện dục sư đột nhiên đánh gãy hẳn nói, “Dục Trần trưởng lão!”

Dược Trần triều nữ tử luyện dược sư nhìn thoáng qua, chỉ thấy không ngừng là này nữ tử luyện dược sư, liền mặt khác sáu gã luyện dược sư sắc mặt đều có chút cổ quái, đó là một loại biệt nữu mắt mặt đồng thời lại không tình nguyện phức tạp biểu tình.

Dược Trần thấp thấp “Hừ hừ” hai tiếng, sau đó quay lại đầu tiếp tục đối Đường Niệm Niệm cười nói: “Này luyện dược sư sẽ đấu đệ tam hạng khen thưởng là.....”

“Dược Trần trưởng lão, này sợ là không ổn đi!” Lại một người bình phán trung luyện dược sư đánh gãy Dược Trần nói.

Này không cấm làm dưới đài tiên duệ nhóm tò mò, này đệ tam hạng khen thưởng rốt cuộc là cái gì, thế nhưng làm này đó quyền cao chức trọng luyện dược sư như thế không màng mặt mũi liên tục tính toán Dược Trần nói, chẳng lẽ là không muốn đem kia khen thưởng giao cho Đường Niệm Niệm không thành?

Dược Trần tựa hồ cũng bị này một mà lại đánh gãy nháo ra hỏa khí tới, vẫy vẫy tay liền vô cùng thuận miệng đem nói cho hết lời.

“Này luyện dược sư sẽ đấu đệ tam hạng khen thưởng còn lại là, thắng được giả sẽ trở thành lão phu Dược Trần thân truyền đệ tử.”

Hồng ——

Lời vừa nói ra, dưới đài cơ hồ toàn bộ tiên duệ đều giống như bị trời nắng sấm sét bổ trúng đầu.

“..... Vô sỉ, thật vô sỉ!” Một người tiên duệ xê dịch môi khẩu, may mắn còn tính lý trí không có đem câu này nói ra tới, chỉ là ở trong óc dạo qua một vòng.

“Không biết xấu hổ! Thật không biết xấu hổ!”

“Nhân gia đều luyện đến ra tiên đan, còn làm người thân truyền đệ tử? Người làm nhân gia thân truyền đệ tử còn kém không nhiều lắm! Nga, Kinh Hồng tiên tử còn chưa bắt thu đâu!”

“Nãi (cấm) nãi, Kinh Hồng tiên tử luyện dược sư phó?! Cái này danh hiệu thanh danh nhưng không a! Chỉ sợ là muốn liên phương muôn đời a! Vì cái này danh lưu sử sách cơ hội còn có cùng Kinh Hồng tiên tử tầng này quan hệ, chẳng sợ lại không biết xấu hổ điếm lại có quan hệ gì a!”

Những lời này đều ở tiên duệ nhóm ở trong đầu tưởng, không ai dám nói thẳng ra tới, rốt cuộc Dược Trần địa vị cùng thực lực ở nơi đó.

Bởi vậy, ở đây tiên duệ nhóm sắc mặt đều trở nên phi thường cổ quái, ghen ghét lại ghen hồng.

Đừng nói là này đó tiên duệ nhóm, cho dù là Viên Càn Nhiên cùng Tần dục như vậy gia chủ tông chủ nhất lưu, cũng vì Dược Trần lần này vô sỉ cấp nháo đến sắc mặt rối rắm không thôi.

Đây là khen thưởng, nếu Đường Niệm Niệm đã thành thắng dược giả, này khen thưởng tự nhiên liền đến trên người nàng.

Trừ phi Đường Niệm Niệm chính mình làm âm ĩ không cần, phi cùng Dược Trần nháo phiên không thể.

Chỉ là, ai đều biết, này chỉ là một cái thanh danh thôi, Dược Trần bản lĩnh tự nhiên giáo không được Đường Niệm Niệm cái gì, chỉ là cũng ngại không nàng cái gì, nghĩ đến Đường Niệm Niệm cũng sẽ không nhảm chán đến vì cái này thanh danh cùng Dược Trần nháo phiên.

Dược Trần chính mình cũng có chính mình cân nhắc, từ trăm năm trước ở Viên gia cùng Đường Niệm Niệm gặp mặt lúc sau, hẳn liền có cái này tiểu tâm tư. Dùng tàn quyền dẫn Đường Niệm Niệm tới tham gia luyện dược sư sẽ đấu, ở mặt khác bảy người không biết Đường Niệm Niệm hay không nhất định sẽ đến tham gia luyện dược sư sẽ đấu dưới tình huống, làm ra này thắng dược giả nhưng trở thành chính mình thân truyền đệ tử khen thưởng.

Vốn dĩ Dược Trần là thiệt tình muốn thu Đường Niệm Niệm vì đệ tử, rốt cuộc Đường Niệm Niệm thiên phú ở đồn đái trung thật sự yêu

nghiệt. Ở hẳn xem ra, Đường Niệm Niệm Nguyên Anh kỳ tu vi, luyện đan thiên phú lại cường, trước mặt hẳn là cũng chỉ có thể luyện chế danh đan, chính mình làm nàng sư phó vẫn là dư dả, huống chi chờ Đường Niệm Niệm được đến tàn quyền hẳn là sẽ vui vẻ, người này một vui vẻ, sự tình gì đều càng tốt nói.

Này một cái khen thưởng ra tới lúc sau, mặt khác bầy vì bình phán luyện dược sư xem ở Dược Trần mặt mũi thượng, tự nhiên không có cự tuyệt, dù sao này khen thưởng cũng ngại không bọn họ. Tuy rằng bọn họ biết Dược Trần mục tiêu nói không chừng là Đường Niệm Niệm, chính là Đường Niệm Niệm tâm tư ai đều đoán không chuẩn, ai biết nàng có thể hay không tới tham gia luyện dược sư sẽ đấu, chẳng sợ tới, chỉ bằng nàng như vậy cổ quái tính tình, làm nàng sư phó còn chưa tất hảo đâu.

Bọn họ không biết Dược Trần có kia tàn quyền, Đường Niệm Niệm nhất định sẽ đến, càng không nghĩ tới Đường Niệm Niệm thế nhưng có thể luyện chế ra tiên đan.

Này luyện chế ra tiên đan liền không giống nhau, chẳng sợ Đường Niệm Niệm tính tình lại cổ quái, chỉ cần có thể quan thượng Đường Niệm Niệm sư phó thanh danh, kia cũng là quá đáng giá bất quá.

Bởi vậy, đương Dược Trần chuẩn bị nói ra đệ tam hạng khen thưởng thời điểm, mặt khác bầy tên bình phán luyện dược sư biểu tình mới có thể như vậy cổ quái.

Một là cảm thấy Dược Trần phải làm Đường Niệm Niệm sư phó mà cảm thấy mất mặt, nhị lại không cam lòng ghen ghét Dược Trần có thể được đến Đường Niệm Niệm sư phó cái này danh hào.

-----oOo-----

Chương 225: hấn sủng ái

Nguồn: EbookTruyen.Net

Dược Trần nói xong đệ tam điều luyện dược sư sẽ đả khen thưởng lúc sau, toàn trường không khí lúc ấy liền trở nên dị thường quỷ dị. Dược Trần sống lâu như vậy, nơi nào sẽ không rõ lúc này ở đây tiên duệ nhóm tâm tư.

Kỳ thật hấn trong lòng cũng cảm thấy có điểm mất mặt, bất quá cũng chỉ là mất mặt thôi. Từ một trăm năm trước nhìn thấy Đường Niệm Niệm thời điểm, hấn liền có tâm tư thu Đường Niệm Niệm vì đồ đệ, nếu bằng không cũng sẽ không cùng mặt khác bảy vị bình phán luyện dược sư nhóm thương lượng đem hồng tước đỉnh coi như khen thưởng, còn lấy ra kia phá giấy tàn quyền dẫn Đường Niệm Niệm tiến đến.

Duy độc vượt qua hấn ngoài ý liệu chính là Đường Niệm Niệm bản lĩnh cùng thiên phú, hiện giờ nàng đã đảm đương nổi tiên nguyên đệ nhất luyện dược sư thân phận, cho dù là hấn cũng căn bản là vô pháp so sánh với.

Người sống được dài quá, này da mặt công phu cũng tự nhiên luyện được lợi hại.

Dược Trần hoàn toàn làm lơ chung quanh người quỷ dị ánh mắt, trên mặt tươi cười như cũ như thường, mỉm cười nhìn Đường Niệm Niệm, quan sát kỹ lưỡng Đường Niệm Niệm sắc mặt, phát hiện nàng cũng không có nhiều ít vẻ mặt phẫn nộ lúc sau, trong lòng liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn có điểm hưng phấn cảm xúc, nhẹ giọng nói: “Không biết Kinh Hồng tiên tử đối này khen thưởng hay không vừa lòng, nếu là không muốn đại đáng nói ra, lão phu tuyệt không cưỡng bức ý tứ.”

Nếu là những người khác nói, chỉ có Dược Trần vừa lòng không, có nguyện ý hay không nhận lấy người khác vì đệ tử ý tứ, nơi nào còn

sẽ hỏi hấn người nguyện ý hay không làm hấn đồ đệ? Huống chi vẫn là thân truyền đệ tử.

Chỉ là Đường Niệm Niệm là bất đồng, điểm này toàn trường đều biết.

Nếu Đường Niệm Niệm không có luyện chế ra tiên đan nói, hấn nhưng thật ra còn tính có điểm tin tưởng nhận lấy Đường Niệm Niệm cái này thân truyền đệ tử. Đáng tiếc trên đời không có nếu, Đường Niệm Niệm luyện chế ra tiên đan điểm này là lại rõ ràng bất quá. Như thế kế hoạch của hấn cũng chỉ có thể có điều sửa đổi, hấn cũng không dám cưỡng bức Đường Niệm Niệm làm hấn thân truyền đệ tử, chẳng sợ cưỡng bức hấn cũng không có cái kia thực lực đi bức.

Hấn hiện tại duy nhất hy vọng chính là, Đường Niệm Niệm xem ở kia phá giấy tàn quyền mặt mũi thương, thật sự nhận hấn cái này trên danh nghĩa sư phó.

Tuy rằng cái này hy vọng thật sự nhỏ bé không thể tưởng tượng.

Đường Niệm Niệm nghe Dược Trần kia vô cùng thành khẩn lời nói, thần sắc đăm tĩnh, ánh mắt mang theo một tia hứng thú đánh giá Dược Trần, không thấy bất luận cái gì vẻ mặt phẫn nộ.

Dáng vẻ này nàng làm không ít người tâm thần đều nhắc tới tới, nghĩ thầm chẳng lẽ nàng nên sẽ không thật sự nguyện ý Dược Trần đương nàng sư phó đi? Nay Dược Trần luyện dược thực lực thực sự khó lường, chính là cùng có thể luyện ra tiên đan đương nàng liền hoàn toàn một trên trời một dưới đất, mặc hấn vì sư phó nói, kia căn bản chính là ăn no căng.

Nhưng mà Đường Niệm Niệm tính tình ở phần lớn tiên duệ trong mắt đều là vô cùng cổ quái, cho nên bọn họ không thể không hoài nghi, Đường Niệm Niệm có thể hay không thật sự ăn no căng làm ra loại này không hợp với lẽ thường sự tình.

Dược Trần cảm thụ được Đường Niệm Niệm đánh giá, nhiều năm tới ôn trọng tâm thần càng thêm không tự chủ được cổ động, trên mặt biểu tình càng thêm thành khẩn, không có tránh né Đường Niệm Niệm ánh mắt.

Hắn biết, gặp được hiện tại loại tình huống này thời điểm, ánh mắt là nhất không thể trốn tránh, một khi trốn tránh đã nói lên người chột dạ, vô pháp lại cho người ta tín nhiệm cảm.

Đường Niệm Niệm đánh giá thời gian cũng không trường, ước chừng hai tức thôi.

Kiều nộ hồng nhạt cánh môi khẽ mở, thanh đạm trong trẻo tiếng nói truyền ra tới, “Người có thể cho ta cái gì nhận sự lễ?”

Những lời này ở yên tĩnh quý dị không khí trung phi thường trong sáng rõ ràng, mỗi người đều nghe được rõ ràng.

Dược Trần trên mặt lập tức xuất hiện ra vui sướng, há mồm liền chuẩn bị nói chuyện, liên thủ chỉ liền chạm đến đến chính mình túi Càn Khôn thượng. Chỉ là đương hắn ánh mắt nhìn đến Đường Niệm Niệm bên người phá băng tiên đan thời điểm, này cổ vui sướng lập tức thật giống như bị một chậu nước đá cấp tưới diệt, sắc mặt bắt đắc dĩ khẩn.

Trên người hắn đồ vật cộng lại lên chưa chắc so ra kém này viên tiên đan, chỉ là thân là có thể luyện chế ra tiên đan luyện dược sư, Đường Niệm Niệm chính mình trên người bảo vật sẽ thiếu sao? Nàng ánh mắt sẽ thấp sao?

Dược Trần bắt đắc dĩ nhìn Đường Niệm Niệm, rõ ràng nhìn đến nàng thuần túy biểu tình, đáy mắt một sợi không chút nào che giấu chờ mong.

Từ đây hắn nhìn ra được tới, Đường Niệm Niệm cũng không phải cố ý nhục nhã hắn, chỉ là rõ ràng đem chính mình trong lòng ý tưởng nói ra. Nếu hắn thật sự lấy đến ra tới nàng nhìn trúng lễ gặp mặt nói,

nói không chừng nàng thật sự sẽ nhận hấn vi sư, cố tình hấn lấy không ra a!

Dược Trần cảm thấy tâm thần bị miêu trào tử hung hăng gãi giống nhau, các loại tê ngứa khó chịu.

Đường Niệm Niệm nhìn thấy trước mặt vị này lão giả trên mặt biểu tình từ vui mừng đến mát mát lại đến ảm đạm, đã minh bạch hấn không có chính mình yêu cầu đồ vật, trong mắt kia một sợi chờ mong cũng hóa tán, chỉ còn lại có ảm đạm an tĩnh.

“Khụ.” Dược Trần thực mau thu liễm trong lòng cảm xúc, triều Đường Niệm Niệm khẩn thiết nói: “Không đối gạt Kinh Hồng tiên tử nói, lão phu trên người đồ vật sợ là vô pháp cùng Kinh Hồng tiên tử để súc so sánh với, kia tàn quyền lão phu cũng chỉ có một phần, hiện giờ đã giao cho Kinh Hồng tiên tử trong tay, rốt cuộc tìm không ra mặt khác dư thừa, cho nên thật đúng là lấy không ra có thể lệnh Kinh Hồng tiên tử vừa lòng nhận sư lễ.”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Kia muốn sư phó có ích lợi gì.”

Nàng sở tu luyện Thiên Thánh dược thể, bích tuyền quyết đều có truyền thừa, từ bắt đầu đều là từ nàng chính mình đi lĩnh ngộ tu luyện, sớm đã có nàng chính mình con đường, tại đây một cái tu luyện trên đường, chỉ có nàng chính mình chậm rãi lĩnh ngộ hành tẩu, người khác vô pháp chân chính trợ giúp nàng chút cái gì, trừ bỏ cho nàng truyền thừa vị kia kẻ thần bí.

Dược Trần cấp không được nàng bất luận cái gì trợ giúp, là thật sự muốn hấn cái này sư phó không có bất luận cái gì tác dụng.

Đường Niệm Niệm những lời này không có bất luận cái gì nghĩa khác cùng châm chọc ý tứ, chỉ là ăn ngay nói thật thôi.

Dược Trần càng thêm bất đắc dĩ, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt tựa hồ đều mang lên ai oán. Nếu không phải ở đây người đều biết hai người là cái gì thân phận cái gì quan hệ, còn có Dược Trần bề ngoài so sánh với Đường Niệm Niệm tới nói quá không xứng nói,

nhìn đến Dược Trần như vậy ánh mắt, chỉ sợ còn tưởng rằng là Đường Niệm Niệm làm cái gì thẹn với Dược Trần sự tình, làm Dược Trần giống cái tiểu oán phụ dường như.

“Ta minh bạch.”

Dược Trần thở dài một hơi.

Dưới đài đông đảo tiên duệ thần sắc càng thêm quỷ dị, tâm nói: Ngài đây là minh bạch cái gì?

Đường Niệm Niệm tắc không có như vậy tâm tư dừng ở cái này cùng nàng không có nhiều ít quan hệ nhân thân thương, cũng không hiếu kỳ hẳn minh bạch cái gì, thần sắc đạm nhiên như thường.

Dược Trần đi lên trước vài bước, thế nhưng đối Đường Niệm Niệm làm vẫn bối cung kính bái lễ, ở mọi người trước mặt thành khẩn nói: “Nguyên bản cho rằng Kinh Hồng tiên tử tuổi tác, có thể luyện chế ra danh đan đã là cực hạn, trình độ như vậy, lão..... Ta ít nhất còn có chút tư cách dạy dỗ Kinh Hồng tiên tử vài thứ, làm Kinh Hồng tiên tử sự phó cũng còn tính có thể.”

“Chỉ là Kinh Hồng tiên tử thiên tư cùng ngộ tính chi cường hoàn toàn vượt qua ta dự toán, mở miệng phải làm Kinh Hồng tiên tử sự phó cũng thực sự là ta vọng tưởng.” Nhẹ nhàng thở dài, Dược Trần trên mặt không thấy bất luận cái gì xấu hổ, cả người hơi thở như cũ ôn hòa ổn trọng, hai mắt cơ trí tang thương, thần sắc thành khẩn tôn kính, tiện đà nói: “Người tu tiên địa vị bất luận tuổi chỉ có thể thực lực, luyện dược sự cũng là giống nhau, tuy rằng ta tuổi tác cùng Kinh Hồng tiên tử lớn số bối, chỉ là thực lực lại không cách nào cùng Kinh Hồng tiên tử so sánh với, tôn kính Kinh Hồng tiên tử một tiếng tiền bối cũng là hẳn là. Lần này vô pháp làm Kinh Hồng tiên tử sự phó, mong rằng Kinh Hồng tiên tử thu ta vì đồ đệ, ta tất tôn sự trọng đạo, vì sự phó đi theo làm tùy tùng, nhưng thề làm chứng.”

Dược Trần chút nào không so đo Đường Niệm Niệm tuổi ấu tiểu, làm trò nàng trước mặt nói ra lời như vậy, như thế khẩn thiết nghiêm

túc, cái này làm cho ở đây tiên duệ nhóm đều không khỏi trầm tĩnh xuống dưới, đối Dược Trần lại lần nữa dâng lên kính nể chi tâm.

“Không thu.” Hai chữ, rõ ràng sáng tỏ, không có bất luận cái gì đường sống.

Mọi người ánh mắt đều dừng ở cự tuyệt Dược Trần Đường Niệm Niệm trên người.

Dược Trần cũng ngẩng đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm, hỏi: “Vì sao?”

Hắn trên mặt không thấy bất luận cái gì tức giận chi sắc.

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm hắn, “Tưởng từ ta trên người được đến nhận sự lễ?”

Dược Trần da mặt run lên. Ngài loại này nhìn chăm chăm ăn trộm cường đạo giống nhau ánh mắt là chuyện như thế nào?!

Chúng tiên duệ thần sắc cổ quái, dở khóc dở cười.

Dược Trần bất đắc dĩ nói: “Kinh Hồng tiên tử không cần cho ta nhận sự lễ, chỉ cần Kinh Hồng tiên tử nguyện ý thiết tình nghiêm túc dạy dỗ ta, ta sở hữu để sức cùng thế lực đều nguyện ý phụng hiến cấp Kinh Hồng tiên tử, làm bái sự lễ.”

Lời này vừa nói ra, toàn trường toàn kinh. Trong lòng kinh ngạc Dược Trần quyết tâm. Bất quá thực mau bọn họ liền hiểu được. Đường Niệm Niệm vô luận là tu vi tốc độ vẫn là luyện dược thủ đoạn đều yêu nghiệt cực kỳ, người mang tuyệt thế dược đỉnh, nếu Đường Niệm Niệm thật sự thiết tình nhận lấy Dược Trần nói hơn nữa dạy dỗ hắn nói, như vậy Dược Trần được đến tuyệt đối so với hắn trả giá muốn nhiều đến nhiều đến nhiều.

Quả nhiên gừng càng già càng cay a!

Một đám tuổi trẻ tiên duệ nhóm trong lòng như thế cảm thán.

“Ân?” Đường Niệm Niệm than nhẹ một tiếng, thần sắc hiện lên kinh ngạc, hỏi: “Người đế súc đều ở người túi Càn Khôn?”

Dược Trần không rõ Đường Niệm Niệm vì sao có này vừa hỏi, gật đầu thừa nhận.

Dưới đài trong đám người, Chu Thiên ánh mắt chợt lóe, sau đó cười ra tiếng tới.

Phiên ngạn kinh ngạc nói: “Làm sao vậy?”

Chu Thiên lắc đầu, cười nói: “Nghĩ tới Đường tiểu thư một cái phi thường lợi hại bản lĩnh.”

“Nga?” Phiên ngạn hứng thú lập tức tới.

Chu Thiên lại không đợi hắn đặt câu hỏi liền trước mở miệng nói: “Người xem đi xuống sẽ biết.”

Phiên ngạn nghe được lời này liền biết hỏi nhiều vô tình, hướng chi có một số việc chính mình phát hiện có thể so người khác nói ra phải có ý tứ nhiều. Như thế hắn cũng không có tiếp tục dò hỏi Chu Thiên kia Đường Niệm Niệm phi thường lợi hại bản lĩnh là cái gì, mà là cẩn thận chú ý trên đài biến hóa.

Trên đài Đường Niệm Niệm được đến Dược Trần khẳng định đáp án sau, ánh mắt liền dừng ở hắn túi Càn Khôn thượng, đáy mắt chỗ sâu trong hiện lên một sợi không dễ phát hiện bích mang.

Một tức lúc sau, Đường Niệm Niệm liền thu hồi ánh mắt, thần sắc hứng thú thiếu thiếu, ở Dược Trần thành khẩn chờ đợi thần sắc hạ, lại lần nữa không hề đường sống cự tuyệt hắn.

“Không thu.”

Lần này vẫn là như vậy sáng tỏ hai chữ, Dược Trần lại từ giữa nghe ra Đường Niệm Niệm quyết tâm, biết Đường Niệm Niệm là thật sự vô tình thu chính mình vì đồ đệ, cũng không muốn ở cùng chính mình thảo luận cái này đề tài.

Ai.....

Dược Trần ở trong lòng mát mát thở dài, sắc mặt cũng tràn ngập âm đạm.

Ở không ít tuổi trẻ tiên duệ nhóm cho rằng Dược Trần sẽ tức giận, ít nhất sẽ xấu hổ đến rời đi thời điểm, Dược Trần lại rất mau liền khôi phục thái độ bình thường, biểu tình nhìn không ra bất luận cái gì mặt trái cảm xúc.

Dược Trần tự giác chính mình cũng không có làm bất luận cái gì mất mặt sự tình, mỗi người đều có chính mình theo đuổi. Đường Niệm Niệm tu vi cùng luyện dược thực lực thực sự so với hắn cao, này chân thật đáng tin, bởi vậy hắn bái Đường Niệm Niệm vi sư cũng một chút không cảm thấy mất mặt, đến nỗi Đường Niệm Niệm cự tuyệt, này cũng không có gì, rốt cuộc bất luận kẻ nào đều có cự tuyệt người khác quyền lợi.

Dược Trần người này bản tâm cũng rộng rãi, thất vọng về thất vọng, khó chịu về khó chịu, nhưng là rất nhiều chuyện hắn đều thấy được rõ ràng, cũng không sẽ bị lạc chính mình bản tâm.

Thu thập hảo chính mình cảm xúc, Dược Trần cũng một lần nữa đứng thẳng thân hình, triều dưới đài mọi người vững vàng ngôn nói: “Luyện dược sư sẽ đấu kết thúc, chư vị nếu muốn cùng Kinh Hồng tiên tử thương nghị tiên đan việc, nhẹ nhàng có thể, chỉ là mong rằng không cần thất thố động thủ.”

Nói xong lời này sau, Dược Trần nghiêng nghiêng người, lấy tứ chi động tác tới tuyên cáo chính mình ý tứ.

Dược Trần một thối lui, ngôn ngữ nhắc tới tiên đan, dưới đài mọi người cảm xúc tức khắc lại lần nữa tăng vọt.

Tần dục lúc này đã bình tĩnh, lại lần nữa đứng lên, triều Đường Niệm Niệm hỏi: “Phía trước nói Tần mỗ đã nói qua, không biết Kinh Hồng tiên tử tính toán?”

Đường Niệm Niệm trong trẻo con người nhìn quanh dưới đài tiên nguyên tiên duệ nhóm, đặc biệt là Mộ Dung gia tộc đám người trên người dừng lại một cái chớp mắt, cứ như vậy trong nháy mắt ánh mắt tạm dừng khiến cho Mộ Dung gia tộc nhân thân khu cứng đờ.

Mọi người nhìn thấy một màn này, trong lòng đều có chút hiểu rõ.

Như thế nhìn mọi người một vòng lúc sau, Đường Niệm Niệm hai tròng mắt chớp động liễm diễm quang hoa, nhẹ nhàng nói: “Ta vẫn luôn ở chơi một cái trò chơi, càng chơi càng lớn, chơi một trăm nhiều năm.”

Nói chuyện thời điểm, Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn về phía dưới đài đệ nhất bài Tư Lăng Cô Hồng, tầm mắt đắm nhập hẳn thâm thúy thanh triệt mông lung con người.

Hắn một thân tay áo rộng vô trần áo bào trắng, vạt áo thêu bạc màu lam hạc văn, thanh quý nhã nhĩ.

Hắn miệng cười thanh thiển, dung nhan như tiên, lẳng lặng ngồi ngay ngắn dựa bộ dáng như ở họa trung, thông dong yên tĩnh trung lộ ra vạn vật đều biết trong lòng bàn tay khuynh thế uy năng.

Cái này nam tử, đó là cái này khuynh thế tuyệt luân nam tử từ lúc bắt đầu liền làm bạn nàng chơi đùa, phóng túng nàng chơi đùa, một đường cho nàng hộ tống, vì nàng diệt trừ dọc theo đường đi trở ngại cùng không mừng chi vật.

Vô luận nàng chơi đến quá lớn, chơi đến nhiều điên, hẳn vĩnh viễn đều sẽ không có bất luận cái gì câu oán hận, chỉ cho nàng một câu: Niệm Niệm tưởng như thế nào chơi liền như thế nào chơi.

Nhìn chăm chú vào Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm gọi lên khoe môi, giống cái không kiêng nể gì tùy hứng hài tử, trương dương lại thuần túy, nói: “Hiện tại ta chơi chán rồi.”

Nàng tùy hứng, nàng trương dương, nàng không kiêng nể gì, toàn bộ đều là một người sủng ra tới, phóng túng ra tới!

Dưới đài.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn Đường Niệm Niệm này phúc khó được tư thái, kia trương dương tùy hứng tiểu bộ dáng, thật giống như là lượng ra bản thân tranh lượng móng vuốt Miêu nhi.....

Nga, không.

Hắn Niệm Niệm mới không phải kia yếu ớt vô năng sủng vật tiểu miêu.

Nàng so Miêu nhi càng đáng yêu càng chọc người yêu thương, đặc biệt là bộ dáng này, làm hắn yêu thích đến trong xương cốt.

Hắn Niệm Niệm nên như thế, không kiêng nể gì, quang hoa vạn trượng, không nên chịu nửa điểm ủy khuất, cạp kia con người nên lóng lánh như thế, không có một tia ảm đạm đen tối.

Tư Lăng Cô Hồng một chút cũng không cảm thấy ý nghĩ của chính mình có bao nhiêu ích kỷ quá mức, hắn bản vô tâm vạn vật, cả trái tim thần đều dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, duy độc Đường Niệm Niệm mà thôi.

“Niệm Niệm,” réo rất tiếng nói lộ ra nhu hòa ý cười, giống như ngày xuân thanh phong.

Tư Lăng Cô Hồng khóe môi cười hình cung càng sáng tỏ, đối Đường Niệm Niệm khẽ cười nói: “Chơi chán rồi liền không chơi.”

Chơi chán rồi trò chơi liền không thú vị, không đáng Niệm Niệm lãng phí tâm tư.

Phong đạm vân khinh tư thái, nhẹ nhàng băng quơ ngôn ngữ, lại kêu toàn trường tiên duệ dừng lại hô hấp.

“Ân.” Đường Niệm Niệm gật đầu, ngón tay một câu.

Phá băng tiên đan rơi vào tay nàng.

“Chỉ cần bích khung kiếm tông đáp ứng huỷ diệt Mộ Dung gia tộc ở tiên nguyên thể lực, này phá băng đan liền cho ngươi.”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói, trong tay phá băng tiên đan nhẹ bắn về phía Tần dục.

Trò chơi chơi chán rồi, nàng không chơi, bất quá còn phải có cái kết quả mới được.

-----oOo-----

Chương 226: đi sát a, còn không đi sát?

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phá băng tiên đan tùy Đường Niệm Niệm búng tay lực đạo bắn về phía Tần dục, đan dược chung quanh mờ mịt băng lam sương mù ở trong không khí vẽ ra một sợi yên mang, xem đến ở đây tiên duệ nhóm trông mắt đều đi theo trũng lớn, vẫn không nhúc nhích đi theo giả phá băng tiên đan di động.

Tần dục bình tĩnh trong hai mắt mặt hiện lên kinh ngạc.

Hắn kinh ngạc không phải Đường Niệm Niệm đưa ra yêu cầu, mà là kinh ngạc Đường Niệm Niệm hành vi.

Chính mình còn không có đáp ứng nàng yêu cầu, nàng liền đơn giản như vậy đem phá băng tiên đan giao cho chính mình, chẳng lẽ là đoán chắc chính mình sẽ đáp ứng, không sợ chính mình sẽ cướp đoạt nàng tiên đan?

Cái này ý niệm chỉ là ở Tần dục trong đầu dạo qua một vòng liền biến mất.

Quý vì một tông chi chủ Tần dục làm không ra cái loại này cường đoạt người khác bảo vật sự tình, huống chi vẫn là ở tại chỗ nhiều như vậy tiên duệ trước mặt. Hơn nữa hắn trong lòng còn có một cái cảm giác, đó chính là nếu hắn thật sự dám can đảm không đáp ứng Đường Niệm Niệm yêu cầu lại cướp đoạt nàng tiên đan nói, như vậy chẳng khác nào là cùng Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng hai người là địch.

Trăm năm phía trước Tư Lăng Cô Hồng đã dễ dàng đem Mộ Dung Trí Tuân cấp đánh bại, trăm năm sau Tư Lăng Cô Hồng thực lực lại đến kiểu gì nông nổi? Điểm này Tần dục đoán không ra tới, bất quá

hắn trong lòng tin tưởng Tư Lăng Cô Hồng chỉ sợ đã không kém gì hắn, nói không chừng đã tới rồi thăng tiên khả năng, chỉ là áp chế trứ tu vi mà thôi.

Nỗi lòng quay cuồng chi gian, phá băng tiên đan đã đi tới Tần dục trước mặt.

Phá băng tiên đan tới gần, so xa xem thời điểm càng thêm rõ ràng, đặc biệt là tiên đan chung quanh mờ mịt kia cổ linh động tiên khí, chỉ là làm người người liền vui vẻ thoải mái, toàn thân thông suốt, có loại lạnh lẽo nước chảy theo hơi thở chảy qua toàn thân kinh mạch.

Tần dục nhìn chằm chằm gần ngay trước mắt phá băng tiên đan, trường tụ nhất chiêu, tiên đan liền ở chỗ cũ biến mất không thấy.

“Như Kinh Hồng tiên tử mong muốn.”

Một lời, kinh khởi ngàn tầng gợn sóng.

Tần dục ghé mắt nhìn về phía Mộ Dung gia tộc bên kia, sắc bén bình tĩnh ánh mắt dừng ở Mộ Dung Trĩ Tuân trên người, lạnh lùng nói: “Trăm năm trước Tân Tú Lôi Đài Tái trên đường phát sinh ma nhân xâm lấn biến cố, này ma nhân xuất hiện cực kỳ kỳ quái, trải qua mấy năm nay tuổi tới điều tra, chung bị bích khung kiếm tông phát hiện một ít manh mối, này đó manh mối thẳng chỉ Mộ Dung gia tộc.”

Chuyện này chưa xong, chuyện khác lại tới, Tần dục lời nói lập tức dẫn tới tiên duệ nhóm kinh trường mắt nhìn hai mắt, mỗi người nhìn về phía Mộ Dung gia tộc phương hướng.

Đối mặt nhiều người như vậy chú mục, Mộ Dung gia tộc nhân mã ngoài ý muốn đều không có bất luận cái gì khác thường, Mộ Dung Trĩ Tuân thậm chí gọi lên khoe miệng không tiếng động cười lạnh, cũng không có ra tiếng phản bác cái gì.

Như thế làm mọi người không rõ tâm tư của hắn, hắn rốt cuộc là cam chịu? Vẫn là có mặt khác ý tưởng?

Tần dục tiếp tục nói: “Trăm năm trước Tân Tú Lô Đài Tái khiến cho ma nhân xâm lấn ngọn nguồn ở một khối huyết hồng thần bí chi vật, thứ này tuy rằng cuối cùng chạy thoát không thấy, nhiên ta bích khung kiếm tông đại trưởng lão biết được này thần bí chi vật hơi thờ, thông qua bí pháp ẩn ẩn cảm ứng được Mộ Dung gia tộc cùng cái này thần bí chi vật có không thể cắt liên hệ. Lúc sau kinh quỹ tính tử tiên sinh tính toán thiên cơ, biết được tiên nguyên sắp gặp phải một hồi mênh mông cuồn cuộn biến cố, tạo thành này hết thảy đúng là ma nhân còn có các người Mộ Dung gia tộc.”

Lời nói đã nói đến này một bước thượng, Tần dục ý tứ đã thực rõ ràng.

Mộ Dung gia tộc trong mấy năm nay tuổi tới chịu đựng một lần lớn hơn một lần đã kích, đã sớm đã bước lên một bước bước suy bại cục diện, Mộ Dung gia tộc đệ tử cũng từ nguyên lai không ai bì nổi trở nên hiện tại giống như chuột chạy qua đường giống nhau, mỗi người đuổi giết, chặt vật bất kham.

Như vậy Mộ Dung gia tộc, chỉ cần Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng động thủ, tất nhiên sẽ có rất nhiều tiên nguyên môn phái chân hỏa đánh cướp, chạy tới trộn lẫn chỉ vì phân một ly canh, đến lúc đó Mộ Dung gia tộc cũng trốn bắt quá một kiếp.

Bởi vậy, chẳng sợ Đường Niệm Niệm không trả giá này viên phá băng tiên đan giống nhau có thể huỷ hoại Mộ Dung gia tộc.

Hiện giờ Đường Niệm Niệm không tính toán chính mình động thủ, dùng một viên phá băng tiên đan tới đổi lấy bích khung kiếm tông động thủ, như vậy giao dịch là cái người thông minh đều sẽ không cự tuyệt.

Tần dục cũng đích xác không có cự tuyệt, hơn nữa còn nói ra như vậy một phen lời nói, đem Mộ Dung gia tộc đẩy lên phản đồ vị trí, hẳn bích khung kiếm tông liền càng thêm không có lý do gì cự tuyệt Đường Niệm Niệm giao dịch.

Kể từ đó, trận này giao dịch có thể nói hoàn toàn là Tàn dục kiếm lời.

Ở đây tiên duệ nhóm đều không khỏi hâm mộ Tàn dục hảo vận, bất quá nghĩ nghĩ, trừ bỏ mười đại bí cảnh ở ngoài, tiên nguyên còn có cái nào môn phái có thể cùng bích khung kiếm tông so sánh với đâu? Cho nên này phá băng tiên đan nếu muốn xuất ra tới giao dịch, cuối cùng bị Tàn dục cái này bích khung kiếm tông tông chủ đoạt được cũng là tất nhiên.

Đường Niệm Niệm đối đơn giản như vậy cấp ra phá băng tiên đan sự tình một chút đều không đau lòng, từ nàng quyết định tới tham gia luyện dược sư sẽ đấu thời điểm cũng đã quyết định muốn làm như vậy, lấy chính mình luyện dược sư địa vị, hoàn toàn đem Mộ Dung gia tộc huỷ diệt.

Phá băng tiên đan cố nhiên trân quý, chỉ là nàng nếu có thể luyện ra một viên tự nhiên là có thể luyện ra đệ nhị viên, đệ tam viên, thậm chí càng nhiều.

Huống chi phá băng tiên đan vẫn là nàng biết nói tiên đan bên trong thấp kém nhất một loại, chân chính tiên đan chỉ có đối tiên nhân hữu ích mới cân xứng vì tiên đan, Đường Niệm Niệm tự nhiên không đem phá băng tiên đan đặt ở trong lòng.

Chủ.....

Thương ngâm cắt qua vô tận hư không, cung kính truyền vào Tư Lăng Cô Hồng trong óc.

Tư Lăng Cô Hồng buông xuống con người, lông mi nhẹ nhàng phiến run lên hạ.

“Niệm Niệm.” Rũ xuống con người hình thành cong hình cung, cười mắt nhu hòa nhìn Đường Niệm Niệm.

Trên đài Đường Niệm Niệm nghe được hấn gọi thanh, ánh mắt tự nhiên triều hấn nhìn lại, sau đó liền thấy Tư Lăng Cô Hồng đối chính

mình nhẹ nhàng vẫy vẫy tay.

Đường Niệm Niệm thân ảnh nhanh nhẹn, từ cao bước lên nhảy xuống, rơi vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực.

Hoa mai như tuyết thanh hương mờ mịt ở chóp mũi, Đường Niệm Niệm thích ý híp híp mắt.

Tư Lăng Cô Hồng vuốt ve mái tóc của nàng, đối Tần dục đạm nói: “Tần tông chủ có thể cấp tông môn hạ truy sát lệnh.”

Tần dục đuôi lông mày run rẩy một chút, nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Lúc này mới đáp ứng Đường Niệm Niệm yêu cầu, Tư Lăng Cô Hồng liền phải hấn tông môn sát hướng Mộ Dung gia tộc, một chút chuẩn bị thời gian đều không có, này cũng không tránh khỏi quá sốt ruột đi?

Hấn tuy rằng đáp ứng rồi Đường Niệm Niệm yêu cầu, lại không đại biểu bích khung kiếm tông là bọn họ cấp dưới, cần thiết nghe theo bọn họ chỉ huy.

Tần dục trong lòng có chút không cao hứng, mặt ngoài cũng không có hiển lộ.

Tư Lăng Cô Hồng không có cùng hấn vô nghĩa, trường tụ nhẹ nhàng vung lên.

Ở tại chỗ mọi người trước mặt xuất hiện một mảnh quang ảnh, này quang ảnh trung hình ảnh thể nhưng chính là Mộ Dung gia tộc nơi càn khôn cảnh.

Phong cảnh như tiên cảnh, gác mái điện ngọc, tầng tầng lớp lớp, hoặc chót vót núi cao phía trên, hoặc phiêu phù ở mây mù bên trong, trang nghiêm to lớn, thật thật không hổ là tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc nơi dừng chân.

Chỉ là hiện giờ Mộ Dung gia trong tộc mặt cảnh tượng phi thường tịch miểu, đệ tử tuy rằng không ít, thần thái lại ảm đạm không thôi, thiếu tinh thần khí, thực rõ ràng ở Mộ Dung gia tộc nhật tử cũng không tốt quá.

Lúc này, bỗng vắng lặng Mộ Dung gia tộc đột nhiên phát hiện dị trạng.

Rống!

Một tiếng long minh không biết từ chỗ nào toát ra tới, vang vọng thiên địa.

Luyện dược sư sẽ đấu hiện trường tiên duệ nhóm đều bị này thanh rống ngâm sợ tới mức tâm thần một đốn, hoàn hồn lúc sau mới phát giác này long minh đều không phải là ở chỗ này xuất hiện, mà là vang ở càn khôn cảnh Mộ Dung gia trong tộc, bọn họ có thể nghe thấy là bởi vì Tư Lăng Cô Hồng lúc này thi pháp.

Này thanh long minh bọn họ nghe thấy được, ngay sau đó truyền đến chính là Mộ Dung gia trong tộc các đệ tử hoảng sợ tiếng kêu.

Từ hình ảnh trung những cái đó Mộ Dung gia tộc đệ tử biểu hiện xem ra, này thanh rống ngâm tất nhiên không có bọn họ ở chỗ này nghe thấy đơn giản như vậy, chỉ sợ còn có một loại bọn họ ở chỗ này cảm thụ không đến uy năng, lúc này mới làm cho cả Mộ Dung gia tộc đều hỗn loạn.

Sương mù dày đặc sương đen từ càn khôn cảnh dưới nền đất toát ra tới, ngưng tụ trở thành trăm trượng hắc long.

Hắc long thật lớn thân hình xoay quanh quay cuồng, mỗi khi một cái nhảy lên liền đem Mộ Dung gia tộc kiến trúc gác mái cấp phá hủy thành rách nát, thật lớn thân hình che khuất không trung ánh nắng.

Không biết khi nào, không trung ngưng tụ nòng hậu mây đen, đem ánh mặt trời hoàn toàn che đậy.

Hắc long xoay quanh trời cao, màu đen thân hình ở mây đen trung nhảy lên, chỉ thấy kia trường mà đại cao quý cuồng bá thân mình, khó gặp long đuôi long đầu.

Càn khôn cảnh Mộ Dung gia tộc đệ tử đã sớm đã bị này đột nhiên tập kích bất ngờ dọa phá gan, khắp nơi kêu sợ hãi đầu chạy trốn.

Hắc long cũng không có đi đuổi theo hoặc là ngăn cản Mộ Dung gia tộc đệ tử chạy trốn, ở một chỗ mây đen, nó long đầu đột nhiên xuất hiện, u lam con người lạnh băng vô tình, lập loè lệnh người sợ hãi kinh hãi u quang.

Một cỗ màu xanh lam ngọn lửa từ hắc long đột nhiên mở ra long khẩu toát ra, này ngọn lửa giống như thiên hỏa, từ cao cao không trung triều càn khôn cảnh Mộ Dung gia trong tộc phun, ngộ vật tất châm, liền hồ nước đều bị bỏng cháy lên, trong ao thủy lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng bị đốt thành hơi nước.

Càn khôn cảnh, Mộ Dung gia tộc vạn năm cơ nghiệp, ở hắc long tàn sát bừa bãi hạ nhanh chóng hóa thành tro tàn.

Luyện dược sư sẽ đấu nội toàn trường nhìn trận này tàn sát phá hư, lạng ngắt như tờ.

Nếu nói thấy như vậy một màn cảnh tượng còn có thể bình tĩnh như thường, sợ cũng chỉ có ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm.

“Cô Hồng đã sớm làm an bài?” Nữ tử trong trẻo dò hỏi thanh âm, cũng không có cố tình nói cho mọi người nghe, chỉ là ở như thế yên tĩnh hoàn cảnh hạ, người khác chẳng sợ không muốn nghe cũng đều nghe được rõ ràng vô cùng.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười nói: “Vốn định làm Niệm Niệm chơi vui vẻ, thêm làm điếm có tiền.”

Trăm năm thời gian, Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra Đường Niệm Niệm cố ý ở luyện dược sư sẽ đấu lúc sau làm ra kết quả cuối cùng, liền

sớm làm an bài, liền vì làm Đường Niệm Niệm chơi đến càng vui vẻ.

Chỉ là không nghĩ tới Đường Niệm Niệm đã chơi chán rồi, lười đến chính mình động thủ, lấy một loại khác phương thức làm người khác tới chơi, kết thúc trận này đã chán ngấy trò chơi.

Tuy rằng an bài uổng phí, Tư Lăng Cô Hồng cũng không giác phiền toái cũng hoàn toàn không mất mát, ở hán xem ra, chỉ cần Đường Niệm Niệm tưởng làm như vậy như vậy đủ rồi.

“Nếu Niệm Niệm chơi chán rồi, lưu trữ cũng vô dụng.” Tư Lăng Cô Hồng nói.

Hình ảnh trung, hắc long miệng phun long tức, đem toàn bộ càn khôn cảnh Mộ Dung gia tộc đều cấp đốt cháy thành một mảnh hỗn độn phế tích lúc sau, thật lớn thân hình đột nhiên nổ tung, hóa thành dày đặc sương đen phiêu tán ở càn khôn cảnh Mộ Dung gia tộc cảnh nội, sở hữu bị sương đen bao phủ địa phương lập tức hình như là tuyết trắng bị ánh mặt trời chiếu khắp, hóa thành hư vô đất đen, không có một ngọn cỏ.

Bất quá ngắn ngủn mười tức công phu, đã từng danh chấn tiên nguyên Mộ Dung gia tộc nơi dừng chân, thế nhưng mọi người ở đây trước mắt, biến mất đến không còn một mảnh.

Yên tĩnh, càng thêm yên tĩnh.

“A.....” Ở như vậy yên tĩnh trung, Đường Niệm Niệm lẩm bẩm nói mê giống nhau than nhẹ.

Sau đó nhìn về phía Tần dục nơi, nói: “Tiện nghi hán.”

Vốn dĩ nàng cho Tần dục bằng phách đơn đan chính là lười đến chính mình đi động thủ hủy diệt Mộ Dung gia tộc, đồng thời cũng là dùng này tới uy hiếp toàn bộ tiên nguyên, làm tiên nguyên người trong ở nàng cùng Mộ Dung gia tộc còn có trung lập lựa chọn chính mình vị trí vị trí, làm Mộ Dung gia tộc hoàn toàn vô lực xoay chuyển trời đất, hoàn toàn tuyệt vọng.

Tư Lăng Cô Hồng phân phó hắc long này nhất cử tương đương là làm bích khung kiếm tông thiếu phiền toái, bọn họ phải làm chỉ có đuổi giết Mộ Dung gia tộc những cái đó chạy thoát người, còn có mặt khác phân gia chi thứ nơi dừng chân thôi.

Chỉ là làm này đó phải đến bằng phách đan, thực sự là tiện nghi Tần dục.

Đường Niệm Niệm chính là biết đến, không cần bao lâu Mộ Dung gia tộc phản bội tiên nguyên, sẽ trở thành toàn bộ tiên nguyên địch nhân, đến lúc đó Tần dục giống nhau là phải đối Mộ Dung gia tộc ra tay, chỉ là dùng bằng phách đan giao dịch nói, sẽ làm hắn càng thêm dụng tâm một ít thôi.

Nàng nói giao dịch là hủy diệt Mộ Dung gia tộc ở tiên nguyên thế lực, đến nỗi Mộ Dung gia tộc ở Ma Vực hay không đồng dạng có thể lực, cái này vẫn chưa biết được, bất quá đến lúc đó tiên nguyên người tự nhiên sẽ thảo phạt bọn họ.

Tần dục nghe được Đường Niệm Niệm lời nói, mặt già thế nhưng nhin không được hơi hơi nóng lên. Bỏ qua một bên đôi mắt lấy che giấu chính mình thất thố, mắt thấy chính mình được đến lớn như vậy chỗ tốt, Tư Lăng Cô Hồng lại làm được này một bước, hắn nếu là lại không hạ lệnh nói thật sự bản khoãn.

Tần dục hoạt động môi khẩu, thông qua bích khung kiếm tông bí pháp đem truy sát lệnh truyền đạt toàn bộ bích khung kiếm tông môn nội đệ tử trong tai.

Giờ này khắc này, luyện dược sư sẽ đấu trường trên mặt đất Mộ Dung Trĩ Tuân đám người tình cảnh liền phi thường vi diệu.

Tần dục đảo qua Mộ Dung Trĩ Tuân đám người thân ảnh, lại triệu Đường Niệm Niệm nhìn lại.

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm lúc này chính oa ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, hai tròng mắt cũng nhìn hắn, ánh mắt kia chút nào không che giấu cảm xúc.

Từ này đôi mắt trung, Tần dục nhìn ra nàng ý tứ.

Ánh mắt của nàng thật giống như là đang nói, đi sát a, còn không đi sát?

Như thể trắng ra sáng tỏ, hoàn toàn không có tự giác chính mình như vậy ánh mắt lộ ra chân tướng có bao nhiêu hung tàn, hắc bạch phân minh đồng tử minh túy thủy linh, cùng trong ánh mắt lộ ra ý tứ thật là hiện ra tiên minh đối lập.

Tần dục không phải phóng không khai người, sự tình đã tới rồi tình trạng này, còn có cái gì hảo do dự?

Liếc mắt một cái đảo qua bên cạnh thiết nam hạc đám người, Tần dục lãnh đạm nói: “Lưu lại Mộ Dung trí tuần mệnh lấy làm điều tra dò hỏi, những người khác một cái không lưu.”

Một câu, quyết định mấy chục điều tánh mạng.

Ở đây tiên duệ nhóm không có một người mở miệng ngăn cản, phần lớn người ánh mắt chớp động kinh ngạc, bất đắc dĩ, kính sợ từ từ cảm xúc dao động, duy độc chính là không có đồng tình cùng không đành lòng.

Đây là tiên nguyên đây là tiên duệ, ở cái này thực lực vi tôn trong thế giới, vốn chính là không thân chẳng quen giả, ít có người sẽ đi đồng tình kẻ thất bại.

Tần dục thân là một tông tông chủ, hàng năm thân ở địa vị cao, tu vi kiếm thuật cao thâm, tay cầm sinh sát quyền to, nói lên giết người tánh mạng tới tuyệt đối không có một chút nương tay hoặc là do dự.

Thiết nam hạc đám người theo hần lời nói rơi xuống sau, phi kiếm ra khỏi vỏ.

Mắt thấy nơi này liền phải phát sinh đại chiến, một ít thực lực không đủ tiên duệ đều tự giác nhanh chóng rời xa, liền sợ những người này đánh nhau khi vô cơ thương đến chính mình.

Mộ Dung gia tộc bên này.

Nhìn đến thiết nam hạch đám người ra tay, ở Mộ Dung Trĩ Tuân bên người chung quanh Mộ Dung nhân mã thế nhưng đều không kinh không sợ, trầm ổn đứng ở chỗ cũ, trong ánh mắt lộ ra một cổ quỷ dị sáng rọi, tựa hồ hạ định rồi nào đó quyết tâm, sinh tử không sợ, hung ác khôn kể.

“Ha ha ha ha ha!” Một trận khàn khàn bén nhọn tiếng cười vang lên.

Nguyên lai là ngồi ở trên xe lăn Mộ Dung Trĩ Tuân há mồm ngửa đầu cười to.

-----oOo-----

Chương 227: kéo dài thời gian chân tướng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mộ Dung Trĩ Tuân tiếng cười tới quá đột nhiên cũng quá quỷ dị, làm chung quanh tiên duệ nhóm đều nhin không được kinh ngạc mạc danh, nhìn Mộ Dung Trĩ Tuân đám người ánh mắt càng thêm cẩn thận.

Vật cực tất phản.

Mộ Dung gia tộc nhân mã từ xuất hiện đến bây giờ biểu hiện đều quá bình tĩnh, bình tĩnh đến tràn ngập quỷ dị.

Đường Niệm Niệm cùng Mộ Dung gia tộc thù hận đã là sinh tử chi thù, từ tận mắt nhìn thấy đến Đường Niệm Niệm luyện chế ra tiên đan, Mộ Dung gia tộc người không có nửa điểm dị động, sau lại ở nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tần dục thương lượng hủy diệt Mộ Dung gia tộc, Mộ Dung gia tộc người vẫn là không có động tác cùng ngôn ngữ.

Mãi cho đến vừa mới xuất hiện Mộ Dung gia tộc càn khôn cảnh nơi dừng chân bị hủy đến không còn một mảnh, bên trong Mộ Dung gia tộc đệ tử khắp nơi chạy trốn, Tần dục hạ lệnh đuổi giết, đủ loại sự tình phát sinh ở một cái chớp mắt chi gian, coi như là đối Mộ Dung gia tộc tai họa ngập đầu, chính là đối mặt như vậy giải quyết chân tướng, nơi này Mộ Dung gia tộc người thế nhưng còn mặt không đổi sắc, Mộ Dung Trĩ Tuân thế nhưng còn cười ra tiếng, này thấy thế nào đều không bình thường.

Nguyên nhân chính là vì sự tình quá không bình thường, cho nên thiết nam hạc đám người càng thêm cẩn thận nghiêm túc, độc dùng

phi kiếm giết địch, bản thân cũng không có lỗi mắng vọt tới người tiến đến.

Kiểm tu kiếm thuật vốn là sắc bén cực kỳ, lúc này luyện được sư sẽ đấu đệ nhất bài ngòi mọi người khoảng cách vốn dĩ liền không muốn, thiết nam hạc đám người phi kiếm cơ hồ là chớp mắt liền đến Mộ Dung Trí Tuân đám người trước mặt, không cho bọn họ bất luận cái gì phản kháng cơ hội đâm thủng bọn họ giữa mây Linh Hải.

Ở Mộ Dung Trí Tuân phía sau đứng thẳng hai mươi danh Mộ Dung gia tộc nhân mã toàn bộ thân chết ngã xuống đất.

Bọn họ thi thể ở ngã xuống đất lúc sau liền chậm rãi hóa thành máu loãng, càng thêm quỷ dị chính là bọn họ trên mặt thể nhưng còn mang theo nhè nhẹ tươi cười, cái loại này tươi cười lộ ra giải thoát lại âm tà cảm giác, làm người nhìn lúc sau thực không thoải mái.

Tần dục thấy vậy một màn, trong lòng có chút mạc danh hãi hùng khiếp vía, cảm giác tựa hồ có chuyện gì sắp phát sinh giống nhau.

Đứng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người phía sau Diệp thị tỷ muội đều nhíu nhíu mày, Liên Kiều nói: “Bọn họ không có như vậy vô dụng đi? Ta như thế nào cảm giác bọn họ căn bản là không có tính toán phản kháng, thế nhưng cứ như vậy làm người giết?”

Mộc Linh Nhi nhẹ giọng đáp lại nói: “Bọn họ là không có tính toán phản kháng, ở phi kiếm tới thời điểm, bọn họ lại sợ lại hỉ, loại này cảm xúc thực mâu thuẫn cũng thực âm u tà ác, không nghĩ là chính đạo tu sĩ nên có cảm giác, nhưng thật ra có điểm giống đạo ma.”

Mộc Linh Nhi thiên phú mọi người đều biết, nghe được nàng nói như vậy sau, Diệp thị tỷ muội bọn người như suy tư gì, trên mặt cũng không có cái gì kinh ngạc thần sắc. Đơn giản là bọn họ biết, Mộ Dung gia tộc cùng ma nhân có quan hệ, cũng từ Đường Niệm Niệm nơi đó biết được, không cần bao lâu Ma Vực liền sẽ cùng tiên nguyên liên hệ, Mộ Dung gia tộc chính là tạo thành như vậy kết quả nguyên nhân trợ lực chi nhất.

Bởi vậy Mộ Dung gia tộc người có bao nhiêu quý đệ bọn họ đều sẽ không cảm thấy kinh ngạc, chẳng sợ hiện tại Mộ Dung Trĩ Tuân đột nhiên đọa ma.

Lúc này ở đây Mộ Dung gia tộc nhân Ma-li mặt, trừ bỏ Mộ Dung Trĩ Tuân ở ngoài, những người khác toàn bộ đều chết đi, trên mặt đất chỉ để lại một bãi tanh hôi máu loãng, ở xanh đậm trên cỏ chặm rãi chảy xuôi.

Mộ Dung Trĩ Tuân tựa hồ căn bản là không có nhìn đến chính mình tộc nhân chết đi giống nhau, tiếng cười còn ở tiếp tục, ước chừng đi qua tam tức lúc sau, hắc tiếng cười mới rốt cuộc dừng lại.

Một đôi vẫn đục âm u song lạnh như băng nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phương hướng, ngay sau đó lại nhìn về phía Tần dục, cuối cùng lại lần nữa trở lại Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người trên người.

Như thế qua lại ba lần, Mộ Dung Trĩ Tuân trong ánh mắt băng hàn âm tà cũng càng ngày càng nùng, chặm rãi nói: “Lưu ta một mạng là vì hướng ta ép hỏi ma nhân xâm lấn việc? Nay thật cũng không cần! Các người thế nhưng muốn biết, lão phu nói cho các người lại có gì phương.”

Mộ Dung Trĩ Tuân như thế tư thái, làm mọi người trong lòng bất an cảm giác càng thêm nùng liệt. Nếu nói không có gì biến hóa cũng chỉ có Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, Tư Lăng Cô Hồng một thân nhân hạ dựa ghế trên, vui mừng tự nhạc uy Đường Niệm Niệm thức ăn.

Đường Niệm Niệm tự tại dựa vào trong lòng ngực hắc, chờ đến hắc đem thức ăn uy tới rồi bên môi liền mở ra cái miệng nhỏ cắn, ánh mắt bình tĩnh nhìn Mộ Dung Trĩ Tuân, kia phó tiểu bộ dáng, thấy thế nào thật giống như đem Mộ Dung Trĩ Tuân đương nháy nhót vai hề giống nhau, tuy rằng không thú vị lại cũng có thể xem hắc rốt cuộc có thể chơi ra cái gì hoa chiêu ra tới, hay không thật sự có thể khiến cho người hứng thú.

Mộ Dung Trĩ Tuân sớm tại đi vào nơi này thời điểm cũng đã tự mình thề, tuyệt không sẽ đã chịu Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người ảnh hưởng, chỉ là đối mặt Đường Niệm Niệm như vậy ánh mắt ánh mắt, hấn trong lòng vẫn là không khỏi phát lên tới một cổ có thể bỏng cháy hấn hồn phách lửa giận, hận không thể phát điên lên.

Chỉ là Mộ Dung Trĩ Tuân mặt ngoài như cũ nửa điểm không có hiện lộ ra hấn nội tâm điên cuồng, thậm chí thần sắc thoát nhìn càng thêm bình tĩnh.

“Ha hả.” Lãnh lệ trào phúng tiếng cười từ Mộ Dung Trĩ Tuân trong miệng truyền ra, chỉ nghe hấn châm chọc nói: “Chính như người Tần thất phu lời nói, Mộ Dung gia tộc đích xác cùng ma nhân có quan hệ, hơn nữa còn quan hệ không cạn, phi thường không cạn.”

Làm lơ những cái đó mặt lộ vẻ mặt phẫn nộ tiên duệ nhóm, Mộ Dung Trĩ Tuân lạnh lùng cười nói: “Tân Tú Lôi Đài Tái thượng lần đó ma nhân xâm lấn thật là tiểu nhi Mộ Dung Càn Hoa việc làm, kia kiện bảo vật vẫn luôn đặt ở lão phu trên người, ngày ấy tiểu nhi tiến đến vườn tìm lão phu thảo muốn kia kiện bảo vật, lão phu ứng liền cho hấn, dạy dỗ hấn sử dụng phương pháp, này liền khai một lỗ hồng làm những cái đó ma nhân vào được.”

“Đáng tiếc a đáng tiếc.” Mộ Dung Trĩ Tuân thở dài, vẻ mặt hàn cười nhìn quanh chung quanh tiên duệ liếc mắt một cái, thanh âm băng hàn tận xương, “Đáng tiếc ngày ấy ma nhân quá ít, không có đem tiên duệ giết sạch sẽ, không có đem người này lão thất phu vô giới sơn trang nháo cái phiên thiên.”

Giờ này khắc này, ở đây vô luận là ai nấy đều thấy được tới Mộ Dung Trĩ Tuân nói đều là trong lòng lời nói, hơn nữa hoàn toàn từ bỏ tiên nguyên tiên duệ thân phận, trong lời nói hoàn toàn đứng ở ma nhân bên kia.

“Hấn nãi (cảm) nãi, người cái này lão gian tặc, người căn bản không xứng làm tiên duệ!”

“Ta muội muội, ta thân muội muội a! Nguyên lai là các người Mộ Dung gia tộc, thật là các người Mộ Dung gia tộc giờ trò quỷ, nếu không phải các người, ta muội muội sao lại bị ma nhân hút hồn phách Kim Đan, liên luân hồi cơ hội đều không có! Các người đáng chết! Các người đáng chết ——!”

“Giết hẳn! Giết hẳn!”

“Cái gì tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc, cái gì chính phái đạo tu, một đám chó má!”

Một trận xúc động phần nộ chửi bậy tiếng vang lên, rất nhiều tiên duệ nhóm thậm chí móc ra vũ khí, hận không thể tiến lên đây thọc Mộ Dung Trĩ Tuân mấy dao nhỏ.

Mộ Dung Trĩ Tuân lúc này hành vi liền có thể so với hiện đại dân quốc thời kỳ Hán gian, đủ để gặp vô số người thóa mạ cùng thống hận.

Mặt độ này đó tiên duệ nhóm thóa mạ lên án công khai, Mộ Dung Trĩ Tuân mặt mang châm chọc tươi cười, cười to nói: “Lão phu không xứng làm tiên duệ? Hay là các người liền xứng không thành? Thế đạo này, người thắng làm vua người thua làm giặc, đả ma nhân đem các người này đàn tặc xưng là chính đạo tiên duệ giết hết, ai có thể nói ma nhân chính là tà ma ngoại đạo? Liên tính cuối cùng ma nhân tặc xưng là tiên duệ kia cũng không có người dám nói bọn họ không phải!”

Lời này ngữ vừa ra, càng thêm chọc giận tuổi trẻ tiên nguyên nhóm, nếu không phải biết được chính mình không phải Mộ Dung Trĩ Tuân đối thủ, chỉ sợ bọn họ thật sẽ xông lên cùng Mộ Dung Trĩ Tuân chém giết.

Chỉ là Mộ Dung Trĩ Tuân lời nói cũng đều không phải là không có đạo lý, nghĩ đến hẳn trong lời nói cái kia khả năng, một ít tâm cảnh không xong tiên duệ trên mặt đều không khỏi lộ ra vài phần hoảng sợ chi sắc.

Tần dục lúc này lạnh lùng nói: “Người nói những lời này là có ý tứ gì.”

“Có ý tứ gì?” Mộ Dung Trĩ Tuân biểu tình quỷ dị, làm người căn bản là đoán không ra hắc rớt cuộc ở làm cái gì tính toán, “Người thả đoán xem, ta rớt cuộc là có ý tứ gì.”

Tần dục thần sắc nháy mắt càng thêm lạnh băng một phen.

Mộ Dung Trĩ Tuân tươi cười càng thêm bừa bãi đắc ý.

“Hắc ở kéo thời gian.” Nhàn nhạt một tiếng lời nói, nháy mắt đánh vỡ hai người biểu tình.

Tần dục trên mặt lạnh băng hóa kinh ngạc, nhìn về phía đột nhiên nói chuyện Đường Niệm Niệm.

Mộ Dung Trĩ Tuân mí mắt hơi hơi co giật một chút, trên mặt còn duy trì châm chọc tươi cười.

Đường Niệm Niệm triều Tần dục nhìn lại liếc mắt một cái, “Này đều nhìn không ra tới?”

Nghi hoặc ánh mắt, nghi vấn lời nói, tựa hồ không có nhìn ra Mộ Dung Trĩ Tuân ở kéo thời gian chuyện này là cỡ nào không bình thường.

Cái này làm cho Tần dục vừa mới chuẩn bị mở miệng dò hỏi ‘ người như thế nào biết hắc ở kéo thời gian ’ những lời này nuốt hồi trong cổ họng, thực sự là cảm thấy ở Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn chăm chú hạ, nếu là như thế này hỏi ra tới nói, thật sự mất mặt.

Tần dục nhìn về phía Mộ Dung Trĩ Tuân liếc mắt một cái, đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Hắc vì sao kéo dài thời gian?” Hay là đang đợi cứu binh không thành?

Tần dục bản thân chính là tâm trí nhạy bén thông tuệ người, chỉ là đối mặt hoàn toàn không có một chút dự triệu sự tình, hắc tự nhiên đoán không được kia một chút tử đi.

Vừa thấy liền biết Mộ Dung Trĩ Tuân chính mình sẽ không nói cho hần chân tướng, như vậy cũng chỉ có thể dò hỏi Đường Niệm Niệm.

Tần dục trong lòng kỳ thật còn có một cái nghi hoặc, đó chính là Đường Niệm Niệm nếu biết Mộ Dung Trĩ Tuân ở kéo thời gian, vì cái gì không có một chút ngăn cản ý tứ. Tuy rằng Mộ Dung gia tộc đích xác bị bọn họ huỷ hoại, Mộ Dung Trĩ Tuân bản thân thực lực cũng không phải bọn họ đối thủ, chính là Mộ Dung gia tộc dù sao cũng là mấy vạn năm đại gia tộc, vẫn là tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc, tất nhiên có cái gì không thể cho ai biết bí cảnh cùng đế súc.

Chính như bọn họ cùng ma nhân có cấu kết điểm này, nếu không phải Tân Tú Lôi Đài Tái lần đó, còn không biết phải bị Mộ Dung gia tộc giấu giếm bao lâu, tiên nguyên vô số môn phái gia tộc tiên duệ nhóm bị chẳng hay biết gì.

Đường Niệm Niệm không có trả lời Tần dục vấn đề, quay đầu đối Mộ Dung Trĩ Tuân nói: “Vốn dĩ ta cho rằng ngươi còn có thể lại kiên trì một hồi.”

Kiên trì cái gì?

Mộ Dung Trĩ Tuân thiếu chút nữa bị nàng ảnh hưởng, như vậy hỏi ra tới.

Không có để ý Mộ Dung Trĩ Tuân trầm mặc, Đường Niệm Niệm biểu tình lộ ra nhẹ bất mãn, đạm nói: “Sớm biết rằng ngươi như vậy đơn giản liền tuyệt vọng đến bất chấp tất cả, ta còn cho hần phá băng đan làm cái gì.”

Nếu là Mộ Dung Trĩ Tuân lại kiên trì chút tuổi tác, này liền có đến bích khung kiếm tông cùng bọn họ đấu. Chính là hiện tại Mộ Dung Trĩ Tuân minh bạch ở tiên duệ trước mặt thừa nhận Mộ Dung gia tộc tội lỗi, này liền trở thành toàn bộ tiên nguyên công địch, kia còn muốn bích khung kiếm tông động thủ làm cái gì.

Mỗi vị được tiện nghi một tông chi chủ biểu tình căng thẳng, biểu tình phi thường nghiêm cẩn. Nghĩ thầm tựa hồ chính mình thật sự chiếm

rất lớn tiện nghi, chính là hấn đã hạ truy sát lệnh, đồ vật cũng tới tay, tuyệt đối không thể còn trở về.

“..... Người có ý tứ gì.” Mộ Dung Trĩ Tuân chung quy vẫn là nhịn không được hỏi ra thanh, thanh âm khàn khàn, biểu tình cũng đã không có ngay từ đầu cái loại này bừa bãi, thậm chí lộ ra một ít không thể tin tưởng sợ hãi.

Vì cái gì nghe nàng lời nói, tựa hồ đối chính mình hành động đều phi thường rõ ràng? Nàng biết cái gì? Rốt cuộc biết chút cái gì!?

Đường Niệm Niệm nói: “Người hiện tại kéo dài thời gian, là vì hoàn thành tiên nguyên cùng Ma Vực hai giới liên hệ tương dung.”

“Người ——!” Mộ Dung Trĩ Tuân đại kinh thất sắc.

“Cái gì ——!?” Ở đây sở hữu tiên duệ nghe thấy cái này chân tướng, đồng dạng toàn bộ thất thố.

-----oOo-----

Chương 228: hết thấy điều ở trong lòng bàn tay

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm nói ra chân tướng đối với tiên nguyên chúng tiên duệ mà nói quá mức khủng bố, ngay cả Tần dục cùng Dược Trần bọn người đã thất thố, một bộ kinh hãi thần sắc.

Viên Cần Nhiên sớm tại trăm năm phía trước liền nghe Đường Niệm Niệm nói qua cái này chân tướng, cho nên lần này lại nghe được thời điểm đã không có lúc ban đầu khiếp sợ. Nhìn đến chung quanh tiên duệ nhóm đầy mặt không thể tin tưởng thần sắc, Viên Cần Nhiên trong lòng than nhẹ, tiên nguyên cùng Ma Vực so sánh với chung quy quá mức nhàn nhã, bởi vậy tổng thể thực lực so ra kém Ma Vực người tu ma, nếu không có mười đại bí cảnh trợ giúp nói, tiên nguyên cùng Ma Vực thật sự khuyh sào mà chiến nói, tiên nguyên tám phần là chiến bại phương.

Chỉ cần nhìn xem hiện tại tiên duệ nhóm nghe thấy cái này chân tướng phản ứng liền có thể biết được, bọn họ phần lớn đều ở sợ hãi! Nếu tin tức này là truyền vào Ma Vực người tu ma trong tai nói, Ma Vực người tu ma phần lớn đều sẽ hưng phấn. Chỉ cần từ hai người phản ứng liền có thể nhìn ra hai người thực lực tâm cảnh khác biệt.

Viên Cần Nhiên lúc này chỉ có thể ở trong lòng âm thầm may mắn.

May mắn Viên gia có Đường Niệm Niệm cái này huyết mạch, may mắn Viên gia lão tổ tông Viên Thiên Khải lựa chọn.

Một trăm năm thời gian không dài cũng không ngắn, bởi vì biết ma nhân khủng bố, cho nên Viên Cần Nhiên đối với chuyện này thượng phi thường coi trọng, tại đây một trăm năm thời gian khuyh tận toàn

lực củng cố Viên gia, tăng lên Viên gia thực lực, một trăm năm qua luyện chế đan dược phần lớn đều là khắc chế người tu ma còn có bảo mệnh đan dược.

Tần dục lúc này đầy mặt thận trọng đối Đường Niệm Niệm nói: “Kinh Hồng tiên tử, người có biết người nói chút cái gì!”

Quý tính tử tính quá một quẻ, thật là nói tiên nguyên sẽ phát sinh biến cố, này biến cố cùng Mộ Dung gia tộc có quan hệ. Chính là hấn chưa bao giờ từng nghĩ tới này biến cố sẽ như vậy đại, có thể so với tiên nguyên họa kiếp.

Đường Niệm Niệm chính mình nói chút cái gì nàng chính mình tự nhiên biết, đối Tần dục như vậy vấn đề, nàng cũng không có đáp lại, ánh mắt như cũ nhàn nhạt dừng ở Mộ Dung Trĩ Tuân lãnh lệ âm trầm khuôn mặt thượng, bình tĩnh nói: “Người kéo dài thời gian là đang đợi tiến bảo tin tức?”

Rõ ràng là dò hỏi lời nói, chỉ là xứng với Đường Niệm Niệm nhưng đạm nhiên biểu tình còn có hay không phập phồng ngữ khí, càng như là chắc chắn thần thuật, không cần người khác đi trả lời nàng vấn đề.

Mộ Dung Trĩ Tuân nhăn da mặt không ngừng trừu động, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt không ngừng lập loè tinh quang, đột hiện ra hấn lúc này nội tâm không bình tĩnh.

Tiến bảo, tiến bảo.

Tên này vừa mới từ Đường Niệm Niệm trong miệng nói ra, không ít người cũng không biết người này là ai. Bất quá thực nhanh có người nhắc tới Mộ Dung Càn Hoa sau, đại gia lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Mộ Dung Càn Hoa ở hợp hoan cốc lô đỉnh tên nhưng còn không phải là tiến bảo sao.

Cái này ác tục tên không biết bị bao nhiêu người coi như trà sau cười điếm tới nghị luận sôi nổi.

“..... Người rớt cuộc biết nhiều ít.” Mộ Dung Trí Tuân vốn dĩ càng muốn hỏi, người vì cái gì sẽ biết này đó. Chính là hấn mình bạch này đó đã không có ý nghĩa, hướng chi hấn hỏi những lời này, Đường Niệm Niệm cũng chưa chắc sẽ trả lời hấn.

Đường Niệm Niệm nhợt nhạt híp mắt, không đáp hỏi ngược lại: “Người cho rằng không có ta cho phép, tiến bảo có thể có cơ hội rời đi hợp hoan cốc sao?”

Chẳng lẽ nàng thực vô dụng sao?

Như vậy rõ ràng vấn đề, người khác đều nhìn không ra tới?

Vẫn là nói, chính mình lại bị xem thường?

Đường Niệm Niệm có chút thất thần để tay lên ngực tự hỏi.

Nàng lại không biết, thật sự là nàng thường xuyên đều là dùng dương mưu, ngoài sáng tới ngoài sáng đi, ngược lại đem càng thêm làm người xem không rõ, thậm chí bất tri giác đến liền đem nàng coi như là cái loại này uổng có thực lực, tâm tư trắng ra đơn thuần vô tâm kẻ người, nếu không phải Tư Lăng Cô Hồng che chở nói, nàng cũng không biết phải bị người khác lừa thành bộ dáng gì.

Bởi vậy ở Đường Niệm Niệm chính mình xem ra thực rõ ràng sự tình, người khác ngược lại liền không thể tưởng được điếm này thượng, ngược lại cảm thấy thật là Đường Niệm Niệm để sót.

Mộ Dung Trí Tuân nghe thế câu nói, trên mặt đã vô pháp che giấu kinh sắc, gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, thanh âm lãnh đến có thể so với băng, “Người nếu đã biết, hiện tại còn cùng lão phu nhiều lời làm cái gì?”

Đường Niệm Niệm không nói gì. Nàng chính là trong lòng có chút khó chịu, cho nên liền thuận miệng nói nói, tùy tâm mà làm thôi, nào

có như vậy nhiều vì cái gì.

Nàng trầm mặc ngược lại làm Mộ Dung Trĩ Tuân trong lòng càng thêm phật phùng không chừng, lạnh giọng thử cười châm chọc nói: “Xem ra người liền tính đã biết, cũng tìm không thấy biện pháp ngăn cản này hết thảy, nếu nói cách khác, lại như thế nào sẽ tới hiện tại mới đến cùng lão phu nhiều lời!”

Nói ra những lời này thời điểm, Mộ Dung Trĩ Tuân trong lòng lại không có một chút yên ổn, càng nhiều vẫn là nghi hoặc.

Hắn không rõ, vì cái gì Đường Niệm Niệm rõ ràng đã biết này hết thảy, như vậy vì cái gì không đồng nhất bắt đầu liền ngăn cản bọn họ? Chỉ cần sáng sớm giết bọn họ nói, trận này tiên nguyên họa kiếp có lẽ là có thể nhiều kéo dài một ít tuổi tác. Lấy bọn họ thần bí cùng thủ đoạn, rất có khả năng tra được Mộ Dung gia tộc che giấu nhân mã, lại đưa bọn họ tất cả chém giết nói, này họa kiếp lại có thể tiếp tục kéo dài một ít tuổi tác, này đó năm tháng đủ để cho tiên nguyên tiên duệ nhóm làm rất nhiều chuẩn bị.

Chỉ là bọn hắn vì cái gì không làm như vậy?

Huống chi, Đường Niệm Niệm vừa mới cũng nói, nàng đã biết hắn là ở kéo dài thời gian, như vậy vì cái gì còn tiếp tục cùng hắn nói nhiều như vậy, tiếp tục làm hắn kéo dài thời gian đi xuống?

Cổ quái!

Thật sự là quá cổ quái!

Mộ Dung Trĩ Tuân có một đồng vì cái gì, chính là lại không một có thể hỏi ra tiếng.

Hắn lại sao lại minh bạch, tiên nguyên an nguy đối với Đường Niệm Niệm tới nói căn bản là không hề quan hệ, nàng cũng sẽ không đi quan tâm.

Đối với Mộ Dung Trĩ Tuân thử, Đường Niệm Niệm đáp lại là nhẹ nhàng lắc đầu.

Này lắc đầu đại biểu cái gì ai cũng không biết, chỉ có thể ở trong lòng suy đoán, các không giống nhau, lại không có một người đoán trúng.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, ý tứ là nàng căn bản là không tính toán ngăn cản a, nàng chẳng những sẽ không ngăn cản, ngược lại còn sẽ một bên hiệp trợ xúi giục.

Viên Cần Nhiên lúc này nhạy bén nhận thấy được không trung có chút biến hóa, một cỗ làm người tim đập nhanh cảm giác tràn ngập, có đỏ như máu dấu vết ở không trung như ẩn như hiện, có điểm giống da nẻ dấu vết, rất nhỏ rất nhỏ, lại làm người có loại giống như không trung rất có thể rách nát rớt cảm giác.

“Đây là cái gì?!”

Không ngừng là Viên Cần Nhiên phát hiện, càng ngày càng nhiều tiên duệ đều phát hiện không trung biến hóa, lại liên tưởng đến Đường Niệm Niệm cùng Mộ Dung Trĩ Tuân lời nói ngữ, nhất thời tình huống trở nên có chút hỗn loạn nôn nóng.

“Ha ha ha ha ha! Không còn kịp rồi, không còn kịp rồi a!” Mộ Dung Càn Hoa lúc này ngửa đầu vui sướng cười rộ lên, tiếng cười càn rỡ. Hấn lạnh lùng nhìn về phía toàn trường mọi người, nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người thời điểm, ánh mắt tràn ngập cẩn thận.

Chẳng sợ sự tình đã tới rồi cuối cùng một bước, không còn có ngăn cản khả năng. Chính là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người khùng bố cùng thần bí làm Mộ Dung Trĩ Tuân sinh ra nào đó bóng ma, làm hắn tới rồi này cuối cùng một khắc đều không thể thả lỏng.

Một mặt màu trắng kiếm mang thứ hướng Mộ Dung Càn Hoa.

Ra tay chính là Tàn dục, hấn đầy mặt lạnh băng, trong lòng có một tia hồi hận. Vì sao rõ ràng nghe được Đường Niệm Niệm nói Mộ Dung Trĩ Tuân ở kéo dài thời gian, chính mình lại không kịp thời ra tay giết hấn, còn làm hấn tiếp tục chậm rãi cùng Đường Niệm Niệm đối thoại, làm cục diện trở nên như thế bị động.

Như vậy để tay lên ngực tự hỏi sau, Tàn dục lại không khỏi tưởng, là bởi vì ở Đường Niệm Niệm nói chuyện thời điểm, cho dù là hấn cũng không dám ra tay đánh gãy đi, kia hai người rõ ràng cái gì đều không có làm, chính là chính là có loại làm người không dám làm càn khí tràng. Huống chi nếu hấn thật sự ra tay đánh gãy Đường Niệm Niệm nói chuyện cũng chưa chắc thật sự có thể thành công, Tư Lăng Cô Hồng người này thực lực vẫn luôn là một bí ẩn.

“Kính Hồng tiên tử, Tuyết Diên tôn chủ, không biết hai vị hay không có biện pháp ngăn cản trận này hạo kiếp phát sinh?” Tiên nguyên được tu Công Tôn gia tộc gia chủ lớn tiếng nói.

Mọi người ánh mắt đều nhìn về phía hai người.

Đối mặt mọi người ánh mắt, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng chút nào đều không vì chỗ động.

Kiểm mang đã xuyên thấu Mộ Dung Trĩ Tuân giữa mày, một cỗ mãnh liệt màu xanh lá cùng huyết sắc quang hoa từ Mộ Dung Trĩ Tuân trong đầu bắn ra tới, sau đó liền thấy Mộ Dung Trĩ Tuân nguyên thần thoát ly thân hình, này có chút hư ảo màu xanh lá nguyên thần, một khối màu đỏ sậm cục đá liền phiêu phù ở hấn nguyên thần giữa mày chỗ, lúc này chính lập loè bức nhân quang mang.

Mộ Dung Trĩ Tuân nguyên thần bộ dáng cùng hấn ** tự nhiên là giống nhau như đúc, chỉ là càng như là quỷ hồn giống nhau hư ảo.

Hấn tươi cười vẫn là như vậy càn rỡ âm lệ, hấn giữa mày nội huyết sắc cục đá quang hoa càng ngày càng nùng, cơ hồ đem hấn khuôn mặt đều hoàn toàn cái qua đi.

Mộ Dung Trĩ Tuân tính tuy rằng cười đến phi thường càn rỡ, bất quá thực chất thượng vẫn là thời khắc cẩn thận, gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Bọn họ hai người tư thái quá nhàn nhã thích ý, đặc biệt là Đường Niệm Niệm, kia trên mặt thế nhưng còn mang theo nhợt nhạt tươi cười, đôi mắt lóe sáng tựa hồ nhìn đến cái gì cảm thấy hứng thú chờ sự tình.

Tình huống như vậy quá quỷ dị, tuy là sống mấy ngàn năm Mộ Dung Trĩ Tuân cũng căn bản đoán không được nàng rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Kỳ thật Đường Niệm Niệm tâm tư thật sự thực hảo đoán, trên mặt nàng biểu tình là cái dạng gì, nàng trong lòng chính là nghĩ như thế nào, chỉ là phần lớn người tâm tư luôn là phức tạp, rõ ràng sự thật liền ở trước mắt lại cố tình không muốn đi tin tưởng, một hai phải đem sự tình nghĩ đến đặc biệt phức tạp không thể.

Một màn này xuất hiện, trường hợp lập tức càng thêm hỗn loạn.

Tần dục liên tục ra tay, chỉ là mỗi nói sắc bén cực kỳ kiếm mang đều bị kia quỷ dị đồ sạm huyết quang sở ngăn cản.

“Ta chờ tới!” Đạo tu lôi pháp nhất có thể phá tà đuổi quỷ, tuy rằng Mộ Dung Trĩ Tuân hiện tại không phải quỷ hồn tà ma một loại, lại cũng coi như là hồn phách thân thể, hướng chi hấn giữa mây Linh Hải bên trong thần bí đồ vật vừa thấy liền biết không phải cái gì chính đạo chi vật.

Năm tên đạo tu đồng thời ra tay, bọn họ thi triển ra tới thế nhưng đều là Mộ Dung gia tộc bất truyền lôi pháp.

Trăm năm thời gian, Mộ Dung gia tộc bất truyền bí mật đã sớm lưu chuyển khắp nơi, này đó đại gia tộc nghĩ đến lộng tới tay tự nhiên không khó.

Tuy rằng Mộ Dung gia tộc hiện tại đã gặp sở hữu tiên duệ phi nhỏ, nhưng là gia tộc bọn họ lôi pháp lại là thật sự uy lực vô cùng không thể nghi ngờ.

Mãnh liệt khủng bố cương lôi từng đạo bổ vào Mộ Dung Trĩ Tuân nguyên thần thượng, toàn số đều bị kia bất tường đỏ sậm huyết quang che đậy. Ở huyết quang bên trong Mộ Dung trĩ tuần sắc mặt lúc này trở nên vô cùng dữ tợn, nhìn chằm chằm kia năm tên đạo tu còn có Đường Niệm Niệm hai người càng thêm hung ác.

Hắn hận!

Gia tộc bất truyền bí mật pháp bị truyền đến mọi người đều biết, hiện giờ thế nhưng còn bị người khác lấy gia tộc của chính mình bất truyền bí pháp tới đả kích chính mình, cái này kêu hắn như thế nào không hận không giận?

Này hết thảy đều là bởi vì này hai người a.

Mộ Dung Trĩ Tuân nguyên thần hai mắt cũng trở nên huyết hồng, không biết là nào đó bí pháp khiến cho, vẫn là bị kia đỏ sậm huyết quang ảnh hưởng.

“Không cần bao lâu, tiên nguyên sẽ cùng Ma Vực hợp hai làm một, tiên ma cùng tồn tại, ngày ngày tàn sát, ta cũng sẽ được đến tân sinh, lấy hoàn toàn mới thân thể cùng vô tận thực lực trở về, các người chờ xem! Chờ xem!”

Mộ Dung trĩ tuần ở trong lòng điên cuồng gầm rú, giống như phát cuồng giết ma.

Hắn không biết ở hắn Linh Hải thứ này vốn là bất tường, hiện tại lấy hồn phách của hắn tới làm vật dẫn, bất tường cùng các loại mặt trái năng lượng xâm nhập hồn phách của hắn, làm hắn tự nhiên lâm vào điên cuồng bên trong, chẳng sợ lúc sau đạt được tân thân thể cũng vô pháp thay đổi, cả đời này đều không thể có thành tiên khả năng.

Năm tên đạo tu nhìn thấy chính mình đạo pháp cũng không có tác dụng sau, sắc mặt đều không khỏi biến đổi.

Dược Trần đám người cũng đi theo ra tay, đều không ngoại lệ đều không hề tác dụng.

Mắt thấy không trung da nẻ càng ngày càng nghiêm trọng, mọi người ánh mắt thể nhưng đều không khỏi tự giác đầu hướng về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Bọn họ sớm sẽ biết chuyện này, như vậy nói không chừng có biện pháp giải quyết đâu?

Bọn họ sáng tạo kỳ tích đã không ít, cũng không kém lúc này đây không phải sao?

Vô luận mọi người ánh mắt có bao nhiêu cực nóng, đều không thể lay động Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người.

Trong đám người.

Phiên ngạn đối Chu Thiên nói: “Tông môn làm đệ tử toàn bộ tụ tập, ta muốn trước rời đi.”

Chu Thiên gật đầu.

Phiên ngạn triều Đường Niệm Niệm đám người phương hướng nhìn mắt, ngay sau đó lại nhìn về phía Tuyết Hoạch chờ yêu, cười khổ nói: “Chẳng lẽ này đó yêu tu đi vào này tới là đã sớm biết sẽ phát sinh chuyện này sao?”

Chu Thiên nhún nhún vai nói: “Ta cũng không biết.” Đồn hạ, đề thấp thanh âm nói: “Bất quá ta cảm thấy chuyện này, Đường tiểu thư bọn họ đã sớm biết, chỉ là cố ý không có đi ngăn cản.”

Hắn là số lượng không nhiều lắm hiểu biết Đường Niệm Niệm người chi nhất.

Đường Niệm Niệm như vậy rõ ràng thần thái trốn bắt quá hấn ánh mắt, vừa thấy hấn liền biết Đường Niệm Niệm tựa hồ thực chờ mong lần này chuyện này phát sinh.

Phiên ngạn nghe vậy sửng sốt, bật thốt lên nói: “Này rất có khả năng liền sẽ cấp tiên nguyên mang đến tai họa ngập đầu a.”

Chu Thiên bật cười, “Tiên nguyên tai họa ngập đầu đối Đường tiểu thư bọn họ tới nói quan trọng sao? Vẫn là người cảm thấy bọn họ sẽ để ý tiên nguyên kết cục như thế nào, sẽ để ý tiên duệ nhóm sinh tử?”

Phiên ngạn hơi hơi hé miệng, cứng họng bất đắc dĩ. Đúng vậy, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ nhưng không có gì cứu khổ cứu nạn đại từ bi tâm, bọn họ không phải ở tiên nguyên trung sinh ra trưởng thành, đối tiên nguyên tự nhiên không có lòng trung thành, tiên duệ cùng bọn họ không thân chẳng quen, bọn họ lại như thế nào đi để ý bọn họ tánh mạng đâu.

Chu Thiên vỗ vỗ bờ vai của hấn, hai mắt tinh quang lập loè, cười nói: “Huống chi người cũng không cần đem tiên nguyên tưởng quá vô dụng, người ở trong nghịch cảnh trưởng thành, ta ngược lại cảm thấy lần này sự tình chưa chắc là kiện chuyện xấu, có Ma Vực cái này áp lực, tiên nguyên tiên duệ ngược lại không có như vậy nhiều tâm tư đối phó người một nhà.”

Phiên ngạn bật cười chụp bay hấn tay, cười nói: “Ta cũng chỉ có thể xem như nửa cái tiên nguyên tiên duệ thôi, việc này người cùng ta nói nhưng vô dụng. Bất quá, Chu Thiên, Thẩm Cửu, cha nói, nếu là có chuyện gì, nhớ rõ tới phù văn bí cảnh.”

Chu Thiên gật đầu, cũng không có cấp ra minh xác trả lời.

Phiên ngạn cũng không có khuyên nhiều, xoay người hướng phù văn bí cảnh đám người mà đi.

Chu Thiên nhìn hấn bóng dáng một hồi, quay đầu lại triều Thẩm Cửu nói: “Lần này có đến não loạn.”

Thẩm Cửu nhấp môi, hai mắt sáng rọi không sợ gì cả.

Ở hai người không xa địa phương, Tuyết Hoạch cùng Chúc Viêm hai người đáy mắt đều chậm rãi nhiều một mặt ngưng trọng, trên mặt biểu tình lại còn mang theo tươi cười.

Tuyết Hoạch thở dài: “Lão tổ tông quả nhiên liệu sự như thần, vốn dĩ chỉ là tới xem này tiên nguyên luyện được sự sẽ đấu, còn không có tới kịp hảo hảo chơi chơi, nhanh như vậy phải bận việc.”

Chúc Viêm đen nhánh trong ánh mắt dần dần ngưng tụ như hỏa lửa đỏ quang mang, một sửa ngày thường còn giống cái hài tử giống nhau nóng nảy bừa bãi, vẻ mặt trầm định uy nghiêm, đối Tuyết Hoạch nói: “Hai giới thông đạo một khi mở ra, Ma Vực yêu tu nhất định sẽ xuất hiện tập sát tư lạng công tử bọn họ, chúng ta trách nhiệm chính là bảo hộ bọn họ an nguy, chỉ cần là bọn họ bên người người an nguy.”

Tư Lãng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thực lực bọn họ vô pháp quá lo lắng, chính yếu vẫn là Thù Lam đám người an nguy, đây là yêu tố đáp ứng rồi Đường Niệm Niệm sự tình, bọn họ này đó các yêu tu cũng đều đã biết, cho nên nhất định phải làm đến.

“Yên tâm, ta sớm đã ở bọn họ trên người đánh hạ sao chụp.” Một người thân xuyên áo đen nam tử xuất hiện ở hai người bên người, khuôn mặt lạnh lùng vô cùng, đặc biệt là một đôi mắt nhất dẫn người giật mình, đen nhánh âm u, giống như một đầu cô lang.

Người này cũng thật là một đầu lang, một đầu yêu thú, Phượng Minh lang yêu.

“Không sai, không sai, yem nhất định sẽ chiếu cố hảo Đường cô nương người!” Một đạo cộc lốc dày nặng thanh âm vang lên, liền thấy một cái ăn mặc đại địa thổ hoàng sắc tráng hán đột nhiên xuất hiện, này hán tử ngũ quan đoan chính, hai mắt đại đại lại không hung hãn, ngược lại cho người ta một loại hàm hậu ngu dân cảm giác, vừa thấy chính là giản dị người hiền lành cái loại này.

Này hán tử nói chuyện thời điểm còn thói quen dùng thô dày tay gãi gãi chính mình đầu, đem một đầu vốn dĩ liền loạn đầu tóc trảo càng rối loạn.

Tam yêu vừa thấy đến này hán tử xuất hiện, thần sắc thê nhưng đều xuất hiện một sợi khinh thường ý tứ.

Tuyết Hoạch nhất khoa trương, một đôi hẹp dài đôi mắt chớp động ác ý nhìn chăm chăm hẳn.

Này hán tử không phải người khác, đúng là đại trí giả ngu đại địa hùng yêu.

Gia hỏa này đến từ ở Yêu Cốc lần đó chủ động hồi lộ Đường Niệm Niệm sau, toàn bộ Yêu Cốc yêu thú cuối cùng đã biết hẳn bản tính, cho nên nhìn thấy hẳn này phúc người hiền lành bộ dáng đều lựa chọn khinh thường hoặc là làm lơ.

Tuyết Hoạch đối đại địa hùng yêu nhưng xem như thành kiến thâm hậu, phải biết rằng từ Đường Niệm Niệm lần đó luyện đan lúc sau, đại địa hùng Yêu tộc hóa hình nhiều nhất, ít nhất còn lại là hẳn tuyết nguyệt Hồ tộc. Này hai cái Yêu tộc, bắt đầu thời điểm một cái bằng thông minh nổi danh, một cái bằng thành thật khờ ngốc nổi danh, cố tình kết cục chính là như thế, cái này kêu Tuyết Hoạch cái này tuyết nguyệt hồ tộc trưởng sao mà chịu nổi.

Một người danh yêu thú yêu tu bắt đầu tụ tập, sở đứng thẳng vị trí vừa vặn đem Đường Niệm Niệm đám người hoàn toàn đưa về bảo hộ phạm vi.

Chu Thiên thấy như vậy một màn sau, trong lòng cũng không khỏi liền có chút phỏng đoán.

“A a a a a ——!” Cao tiếng hô tựa thống khổ lại dường như sung sướng, ra đến Mộ Dung Trĩ Tuân nguyên thần.

Ở hẳn giữa mây đỏ sậm quang hoa bí thạch đột nhiên rách nát, hẳn nguyên thần cũng bị cuối cùng đỏ sậm huyết quang bao vây.

Mộ Dung Trí Tuân cười, dữ tợn cười to.

Thành!

Sự tình tới rồi này một bước, Đường Niệm Niệm bọn họ cũng vô pháp ngăn trở!

Hắn nguyên thần lập tức liền sẽ bị này huyết quang truyền tống đến tế đàn thượng thân thể, sau đó đạt được tân sinh, thực lực cũng đem đại trưởng.

Chẳng sợ tân sinh thành ma lại như thế nào, chỉ cần có thực lực, ma nhưng không thể so tiên càng thêm tợn tại?

Ha ha ha ha!

Mộ Dung Trí Tuân lúc này chỉ cảm thấy toàn thân gánh nặng cùng áp lực đều tan mất, phiêu phiêu dục tiên.

Vèo ——

Một cái bích ngọc mờ mịt ánh huỳnh quang dây đẳng so tia chớp càng mau, cuốn lấy bị huyết quang bao bọc lấy Mộ Dung Càn Hoa nguyên thần.

Mộ Dung Trí Tuân nguyên thần thượng cười uổng phí cứng đờ, không thể tin tưởng nhìn trên người dây đẳng.

Dây đẳng nhẹ nhàng run rẩy.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Ân, không chuyện khác yêu cầu hắn làm, người ăn đi.”

Vạn Hư Đẳng Yêu Đẳng cuốn lấy Mộ Dung Trí Tuân nguyên thần thượng dây đẳng đột nhiên buộc chặt.

“Không ——” không có khả năng! Tại sao lại như vậy!?

Mộ Dung Trĩ Tuân trừng lớn đôi mắt, đến nguyên thần bị vạn Hư
Đăng Yêu Đẳng hoàn toàn nghiền nát cắn nuốt, chết đến không thể
càng chết sau đều không rõ vì cái gì sự tình sẽ biến thành như vậy.

Hắn hy vọng, hắn tân sinh, hết thảy đều theo nguyên thần cùng
nhau bị nghiền nát đến không còn một mảnh.

-----oOo-----

Chương 229: sóng vai người, ngoan bảo?

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hết thầy phát sinh ở trong chớp nhoáng, Mộ Dung Trĩ Tuân nguyên thần cũng đã bị vạn Hư Đăng Yêu Đăng cấp cắn nuốt sạch sẽ. Không biết có phải hay không bởi vì Mộ Dung Trĩ Tuân nguyên thần thực lực cường đại, ở hơn nữa bị kia đồ sấm bất tường chi vật cấp xâm nhiễm tức sinh nào đó biến dị, cho nên vạn Hư Đăng Yêu Đăng một sửa ngày thường đối người tu tiên nguyên thần kén ăn, cắn nuốt thực sung sướng.

Mộ Dung Trĩ Tuân nguyên thần biến mất lúc sau, vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đàng run run, cùng người ăn no sau khi ăn xong đánh no cách giống nhau.

Đường Niệm Niệm không có vội vã đem nó thu hồi tới, nâng lên con ngươi nhìn về phía da nẻ không trung.

“Người nếu có thể ra tay đánh gãy Mộ Dung Trĩ Tuân, vì cái gì không đồng nhất đã sớm đánh gãy!?” Một tiếng hung ác chọc giận chất vấn thanh toát ra tới.

Trầm tĩnh không khí, này thanh chất vấn thanh âm phi thường rõ ràng.

Ai đều biết này thanh chất vấn là nhằm vào ai, chỉ là bị nhằm vào Đường Niệm Niệm liền xem đều không có xem người nọ liếc mắt một cái.

Viên Cần Nhiên lạnh lùng nói: “Công Tôn gia chủ đây là có ý tứ gì, chính mình không có bản lĩnh lại có cái gì tư cách chất vấn người khác, Niệm Niệm tưởng như thế nào làm đều là nàng chính mình sự

tình. Huống chi người lại như thế nào biết Niệm Niệm không có xuất toàn lực?!”

Chẳng sợ hấn cũng không biết Đường Niệm Niệm đánh chính là cái gì chủ ý, chính là hấn Viên gia là hoàn toàn đứng ở Đường Niệm Niệm bên này, đối mặt người khác vẫn là Công Tôn gia tộc gia chủ rõ ràng châm ngòi ly gián chất vấn thanh, hấn một chút đều sẽ không thoái nhượng.

Công Tôn gia chủ nghe được Viên Càn Nhiên nói, sắc mặt càng thêm khó coi. Mộ Dung gia tộc đồ, Viên gia có Đường Niệm Niệm cái này yêu nghiệt ở, tiên nguyên thiên quỳnh đệ nhất được tu gia tộc vị trí nhất định sẽ trở về Viên gia trên người, hơn nữa nghĩ đến sắp phát sinh sự tình, hấn càng thêm tâm phù khí táo.

Tần dục liên tục đánh ra mấy pháp quyết, đúng là cấp bách khung kiếm tông truyền lệnh, làm cho bọn họ hộ hảo tông môn. Làm xong này đó lúc sau, trầm giọng nói: “Hiện tại không phải nội chiến thời điểm, chư vị vẫn là làm tốt ngộ địch chuẩn bị đi.”

Nói chuyện thời điểm, hấn ánh mắt bất động thanh sắc nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Từ Đường Niệm Niệm kia dễ dàng một tay đem Mộ Dung Trĩ Tuân nguyên thần tiêu diệt xem ra, làm người sinh ra một loại nàng tưởng tiêu diệt Mộ Dung Trĩ Tuân thật sự là dễ như trở bàn tay, như vậy ngay từ đầu ngăn cản trận này họa kiếp cũng nên không khó mới đúng.

Chính là này cũng chỉ là mọi người cảm giác thôi, ai cũng không thể xác định chính mình cảm giác chính là đối, cho nên vô pháp định Đường Niệm Niệm chịu tội. Huống chi bọn họ có thể trị Đường Niệm Niệm tội sao? Bọn họ trị sao? Nếu bọn họ hiện tại không nhằm vào sắp xuất hiện ma nhân, ngược lại ở không có chứng cứ dưới tình huống toàn bộ đều tới nhằm vào Đường Niệm Niệm nói, như vậy cùng cấp là đang ép Đường Niệm Niệm càng thêm xa cách tiên nguyên.

Chỉ là xa cách tiên nguyên cũng liền thôi, nếu nàng bởi vì chiếm được Ma Vực bên kia đi nói, như vậy đối tiên nguyên tới nói tuyệt đối là đã kích thật lớn.

Tần dục nói ở tiên nguyên uy hiếp lực rất lớn, hấn lời này vừa ra sau, Công Tôn lão nhân tự nhiên liền tiêu thanh. Chê cười, nếu nghe xong Tần dục lời này lúc sau hấn còn gọi tiếng động lớn nói, kia tương đương là thật sự mọi người trước mặt đánh Tần dục thể diện, hơn nữa còn có không màng đại cục hiềm nghi.

Dược Trần cùng bảy vị luyện dược sư thương lượng chút cái gì, sau đó từ hấn xuất đầu nói: “Ở đây chư vị bí cảnh tiên duệ, tuy rằng mười đại bí cảnh đều thuộc độc lập hoàn cảnh, bất quá vô số tuế nguyệt tới cùng tiên nguyên cũng có mật không thể phân quan hệ, mỗi vị bí cảnh người đều có thể xem như nửa cái tiên nguyên tiên duệ. Hiện giờ tiên nguyên lọt vào như thế kiếp nạn, còn thỉnh chư vị bí cảnh tiên duệ tương trợ.”

Tạm dừng một chút, hấn trước mặt xuất hiện từng bình đan dược, Dược Trần thành khẩn nói: “Hôm nay nơi này vô cùng có khả năng trở thành ma nhân chủ yếu xâm lấn mà, đến lúc đó chư vị bí cảnh tiên duệ tương trợ nói, ta chờ vài vị luyện dược sư nguyện ý trả giá tương ứng thù lao, còn thỉnh chư vị có thể hảo hảo suy xét một phen, đa tạ.”

Dược Trần miệng lưỡi thực khiêm tốn, không có một chút cưỡng bức ý tứ, nếu ở đây bí cảnh tiên duệ nhóm không muốn hỗ trợ, xoay người rời đi nói, hấn cũng sẽ không ngăn trở.

“Ha hả a.” Trong sáng tiếng cười có loại nói không rõ mị hoặc chi ý, làm người nghe thấy lúc sau đều không khỏi say mê.

Một thân áo bào trắng Tuyết Hoặc cười nói: “Tiểu gia hỏa, bọn họ hỗ trợ có thù lao, chúng ta đây hỗ trợ khá vậy không thể thiếu a.”

Dược Trần trong lòng cả kinh, nhìn về phía Tuyết Hoặc chờ yêu phương hướng.

Liếc mắt một cái nhìn đến bọn họ thời điểm liền cùng bình thường người tu tiên tựa hồ cũng không có cái gì khác nhau, chỉ là hắc lời nói không thể không làm người suy nghĩ sâu xa.

“Không biết vài vị là?” Dược Trần nghe được Tuyết Hoạch kia một tiếng tiểu gia hỏa thời điểm, liền không khỏi có chút quỷ dị cảm giác. Phải biết rằng hắc ở tiên nguyên bên trong cũng coi như được với là lão nhân, có thể xưng hô hắc vì tiểu gia hỏa người thật là thiếu chi lại thiếu.

Cái này thoạt nhìn rất là tuổi trẻ nam tử vì cái gì kêu hắc tiểu gia hỏa thời điểm như vậy tự nhiên.

Tuyết Hoạch không có trả lời, ở hắc trên trán xuất hiện một đạo màu ngân bạch nguyệt hình cung dấu vết, này nói dấu vết thật giống như là trời sinh bớt, vô cùng tự nhiên.

Ở hắc bên cạnh Chúc Viêm hai mắt cũng trở nên như hỏa huyết hồng, tràn ngập yêu dị sáng rọi.

Như vậy tiêu chí xuất hiện, mọi người kinh hãi.

Tần dục trầm nói: “Yêu tu!”

“Thật là yêu tu!?” Đây là từ bắt đầu liền đứng ở Tuyết Hoạch bọn họ cách đó không xa tiên duệ nhóm tiếng kinh hô.

Dược Trần cũng không nghĩ tới này người nói chuyện thế nhưng sẽ là yêu tu, hơn nữa vừa ra tới liền nhiều như vậy. Nhìn dáng vẻ ở hai người bên cạnh những cái đó thoạt nhìn bình thường lại cổ quái người đều là yêu tu a!

Yêu tu sinh mệnh đã lâu, hưởng chi là hóa hình yêu tu. Đối phương kêu hắc một tiếng tiểu gia hỏa thật đúng là không có gọi sai.

Dược Trần không chút do dự hành lễ, nói: “Có thể được đến Yêu Cốc chư vị yêu tu trợ giúp tự nhiên không thể tốt hơn, yêu tu các hạ

lời nói thù lao, chỉ cần là ta chờ khả năng cho phép sự tình, nhất định sẽ không có bất luận cái gì chậm lại.”

Tuyết Hoạc vừa lòng gật gật đầu.

Chúc Viêm trong lòng hừ lạnh một tiếng, này giáo hoạt gia hỏa.

Bọn họ vốn dĩ phải lệnh phải bảo vệ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng người bên cạnh, cho nên mới hội tụ tập ở chỗ này.

Chẳng sợ cuối cùng tiên nguyên cùng Ma Vực tương dung liên hệ, một đám ma nhân còn có Ma Vực yêu tu dững mãnh vào, bọn họ cũng chỉ sẽ bảo hộ Đường Niệm Niệm bọn họ người bên cạnh, đến nỗi mặt khác tiên duệ chết sống đã có thể không liên quan bọn họ sự tình. Bọn họ cũng sẽ không như vậy đại từ đại bi đi bảo hộ bọn họ, không có ở giết địch thời điểm thương đến bọn họ chính là chuyện tốt.

Hiện giờ Tuyết Hoạc nói nghe tới thật giống như là tiến đến trợ giúp toàn bộ tiên nguyên giống nhau, còn mượn này lấy cớ triều Dược Trần muốn thù lao, thực sự giáo hoạt.

Chỉ là có tiện nghi không chiếm là đồ ngọc, Chúc Viêm tự nhiên sẽ không đi đem sự tình cấp làm rõ.

Đường Niệm Niệm bên này, đỉnh đầu Lục Lục Hồng Lê triều ở Diệp thị tỷ muội hai tỷ muội trên đầu vai Bạch Lê đầu đi liếc mắt một cái, ánh mắt kia thật giống như đang nói, nhìn xem trường bối nhà ngươi, thật là không biết sĩ.

Bạch Lê híp mắt nghiêng liếc coi trên mặt đất Hồng Lê, không tiếng động nhếch miệng. Nhà ngươi hảo không giống nhau, có cái gì tư cách nói ta?

Từng sợi đở sạm gàn hắc bông tuyết từ không trung bay xuống.

Cái thứ nhất phát hiện đến cái này quỷ dị Tuyết Hoạc chính là một người bình thường tiên duệ, hần nhìn này nhan sắc bất tường lại

quỷ mị bông tuyết dừng ở chính mình trên tay, rất là mê hoặc nhìn, ngay sau đó liền phát hiện kia Tuyết Hoạch đụng chạm đến bàn tay bắt đầu phát tím, mất đi tri giác.

Từ màu tím nhạt đến màu tím đen, chưa từng tri giác tới tay chường da thịt bị ăn mòn nhìn thấy xương cốt, xương cốt cũng đi theo bị ăn mòn sau, tên này bình thường tuổi trẻ tiên duệ liền phát ra hoảng sợ tiếng thét chói tai, khàn khàn hoảng sợ mà bèn nhọn tiếng kêu, kinh động mọi người thần kinh.

“Mau! Dừng linh lực hộ thể, này tuyết có cổ quái!”

Linh lực kích động, các loại nhan sắc linh lực cái lồng bảo vệ mọi người.

“A! Thứ này liền linh lực cũng sẽ ăn mòn!”

Này ma nhân còn không có xuất hiện, không ít tiên duệ đã bị quỷ dị bông tuyết cấp lãn lộn đến chật vật không thôi.

Đường Niệm Niệm đuôi lông mày nhẹ nhặn, vươn ra ngón tay tiếp được một mảnh đồ sạm bông tuyết, lạnh lùng nói: “Lúc này mới không phải tuyết.”

Từ rời đi niệm hồng đại lục lúc sau, nàng liền không còn có gặp qua tuyết.

Ở nàng trong trí nhớ tuyết, trắng tinh không tì vết, lạnh lẽo rét lạnh lại mềm mại cực kỳ, lây dính ở hàn mai thượng thời điểm, có loại bức người mắt cõi mỹ, thật giống như là Tư Lăng Cô Hồng người này giống nhau.

Đường Niệm Niệm người này từ trước đến nay đều có chút cố chấp, đặc biệt là đối lúc ban đầu sự vật, vô luận lúc sau như thế nào, nàng lúc ban đầu các loại thể nghiệm đều là tới đến hư tuyết sơn thượng Tuyết Diên Sơn Trang, Tuyết Diên Sơn Trang lần đầu cho nàng lớn nhất ấn tượng liền kia vô biên vô hạn tuyết trắng, mãn viên ngạo cốt

hoa mai, cuối cùng hết thấy cảnh tượng đều hóa thành một đôi tịch mịch như tuyết, yên tĩnh như nguyệt con người, người kia.

Nàng cố chấp không thường biểu hiện ra ngoài, chỉ có đặc thù thời điểm mới có thể bị người phát hiện.

Lúc này ở nàng ngón tay thượng tuyết thành tiên đỏ sậm gần hắc nhan sắc, cố tình chính là như vậy hồng không phải nhiệt liệt hồng, hắc không phải thuần túy hắc nhan sắc, ngược lại làm người cảm giác được một loại nói không chừng dơ bẩn cảm giác.

Đường Niệm Niệm ngón tay được lực chợt lóe, ở nàng ngón tay thượng đỏ sậm tuyết thượng nhan sắc thật giống như bị tinh lọc giống nhau, thế nhưng nhan sắc dần dần trút hết, hóa thành thuần túy màu trắng.

Người có tâm thấy như vậy một màn, lập tức có người kinh hỉ kêu lên: “Kinh Hồng tiên tử nhưng có biện pháp giải quyết này cổ quái bông tuyết mang đến thương thế? Còn thỉnh Kinh Hồng tiên tử ra tay cứu cứu bị thương tiên duệ đi! Thân là tiên nguyên một phần tử, Kinh Hồng tiên tử đã có năng lực này nên đương khởi cái này trách nhiệm, toàn bộ tiên nguyên đều sẽ vì Kinh Hồng tiên tử hành động mà tán dương!”

Người này là đứng nói chuyện không eo đau, giờ này khắc này này màu đỏ sậm bông tuyết như vậy dày đặc, bị thương tuổi trẻ tiên duệ không biết nhiều ít, nếu là làm Đường Niệm Niệm mỗi người cứu trị nói, còn không biết muốn cứu trị tới khi nào.

Chẳng sợ lấy Đường Niệm Niệm bản lĩnh muốn cứu này đó người chỉ là nhất niệm chi gian, chính là tiêu hao được lực vẫn là không ít. Nếu nàng lúc này thực lực không đủ, như vậy cứu này đó tiên duệ lúc sau, mang đến hậu quả nhất định là nàng tiêu hao không nhỏ.

Hơn nữa, hiện tại loại này thời khắc, bị thương người một chút đều ở gia tăng. Nàng nếu là nổi lên cái mở đầu, cứu cái thứ nhất tiên duệ nói, như vậy khẳng định liền có cái thứ hai cái thứ ba, đến lúc

sau càng ngày càng nhiều, nàng nếu là lúc sau không cứu ngược lại còn sẽ nhận người oán hận, cảm thấy nàng bất công.

Ai cũng nói không biết này người nói chuyện là cố ý vẫn là vô tình, ngược lại mặc kệ nàng là cố ý vô tình, Đường Niệm Niệm coi như làm gió bên tai.

Nếu bọn họ có thể cho ra một ít nàng cảm thấy hứng thú đồ vật, nàng nói không chừng còn có tâm tư cứu một chút. Chính là cái gọi là toàn bộ tiên nguyên tán dương? Loại đồ vật này hữu dụng sao? Không thể ăn không thể dùng, một chút chỗ tốt đều không có.

Đường Niệm Niệm như vậy làm lơ làm nói chuyện người nọ tức giận, càng nhiều vẫn là không thể nê hà.

Phá!

Sấm sét sấm vang, thiên phá.

Màu đỏ sậm đại tuyết thật giống như là hồng thủy đê đập sập, đê đập nội hồng thủy hoàn toàn mất đi trời buộc, mãnh liệt xâm nhập cả nhân gian.

Ngay từ đầu còn chỉ là tơ liễu bay xuống giống nhau bất tường chi tuyết một chút biến thành lông ngỗng đại tuyết, tựa hồ có loại muốn đem toàn bộ đại địa đều cấp bao trùm khí thế.

Này bất tường bông tuyết tăng lớn, ăn mòn tiên duệ nhóm linh khí cái lồng tốc độ cũng đi theo nhanh hơn tăng lớn, làm ồn ào tiếng thét chói tai càng lúc càng lớn.

Một khối thiên lam sắc ngọc như ý phiêu trờ cao không, ngọc như ý quang hoa lóng lánh, liền đem toàn bộ luyện dược sư sẽ đấu nơi sân bao vây.

Ăn mặc màu lam áo choàng lão giả trầm giọng kêu lên: “Sở hữu tiên duệ tập trung, này linh cái lồng càng lớn càng tiêu hao linh lực.”

Có che chở, tiên duệ nhóm đương nhiên nhanh chóng dựa sát.

“Không thích hợp a, này tuyệt rồi cuộc là từ đâu mà đến, vì sao chuyên môn liền nhằm vào chúng ta tiên nguyên?” Thanh sơn môn chưởng môn không rõ nói.

“Chỉ có là ma nhân làm đến quỷ, thiên địa từ trước đến nay công bằng, sẽ không vô duyên vô cớ nhằm vào tiên nguyên. Này tuyệt hẳn là liên tục không được bao lâu.” Ở hẳn bên người phồn hoa môn chưởng môn phân tích trả lời.

Thanh sơn chưởng môn nghe thế câu nói, biểu tình hơi hơi biến hóa, nhìn không trung bất tường chi tuyết, xê dịch môi.

Phồn hoa chưởng môn nghe không thấy hẳn nói gì đó, nghi hoặc liếc hẳn một cái.

Thanh sơn chưởng môn không có giải thích, hẳn không có thanh âm câu nói kia cũng chỉ có chính hẳn biết, đó chính là.....

Thiên địa thật sự công bằng sao?

Một đạo không tiếng động hỏi chuyện, có hoài nghi cùng châm chọc.

Bang!

Một đạo ám hôi lôi điện phá vỡ đồ sạm không trung, bổ vào ngọc như ý thượng.

Màu lam trường bào lão giả phun ra máu tươi.

Tàn dật hai mắt như điện nhìn thẳng không trung, màu trắng cơ hồ vô sắc phi kiếm đột nhiên xuất hiện, mang theo kinh thiên khí thế nháy vào vẫn đục không trung nội.

Lúc này không trung thật giống như là bị vô số du ngư đảo loạn hồ nước, vẫn đục bất kham. Lại hình như là hai loại bất đồng nhan sắc thuốc màu hỗn giao ở bên nhau, không ngừng giao hòa giao hòa, hỗn loạn không thôi.

Trận này tiên nguyên cùng Ma Vực tương dung liên hệ trạng huống là Ma Vực bên kia thiết kế mà thành, Ma Vực bên kia tự nhiên chiếm không ít ưu thế, nói không chừng chính là bởi vậy mới có thể khiến cho trận này bất thường chi tuyệt, còn có thể từ thiên đối diện chính xác đã kích đến bọn họ bên này. Ở tiên nguyên bên này có thể xuyên thấu qua này nói vẫn đục không trung nhìn đến đối diện người tất yếu thực lực cực cao giả, Tần đục chính là thứ nhất, chỉ là nói là xem trên thực tế nói là cảm ứng càng vì chuẩn xác, chỉ bằng nương như vậy cảm ứng, hấn ra tay.

Tuyết Hoạc bọn họ này đó yêu tu thực lực càng thêm lợi hại, cho dù là thành tiên đều đã không phải việc khó, chỉ là bọn hấn toàn bộ đều áp chế tu vi không có phá kiếp phi thăng thôi.

Tuyết Hoạc lúc này cau mày.

Chúc Viêm trầm nói: “Sao lại thế này? Vì sao đến bây giờ còn không có xuất hiện, mỗi phi bọn họ có cái gì âm mưu?”

Tuyết Hoạc nói: “Chúng ta nghĩ đến quá đơn giản, Tư Lăng Cô Hồng thực lực không dung khinh thường, Đường Niệm Niệm tuy rằng chỉ là hợp thể đỉnh, chính là ai cũng không biết nàng có cái gì che giấu bí mật, này hai người ở bên nhau nói, muốn bắt lấy bọn họ đích xác không đơn giản. Ma Vực đám kia yêu tu không có khả năng như vậy ngốc không thể tưởng được điểm này.”

Mày càng nhăn chặt một chút, Tuyết Hoạc thở dài: “Vốn dĩ ta tưởng Ma Vực đối Tư Lăng Cô Hồng bọn họ nhất định phải được, bọn họ trừ bỏ đối phương ngoại căn bản là không có mặt khác nhược điểm, chỉ cần bọn họ hai người ở bên nhau nói, như vậy cái gì âm mưu liền trở nên không hề tác dụng, trừ bỏ chính diện xuất kích ngoại không còn có mặt khác biện pháp.”

Chúc Viêm đem hấn câu nói kế tiếp tiếp xuống dưới, nói: “Chỉ là tình huống hiện tại hiển nhiên ra ngoài người đoán trước ở ngoài đúng không.”

Tuyết Hoạc bắt đắc dĩ gật đầu.

Đại địa hùng yêu cộc lốc nói: “Mặc kệ cái gì âm mưu, bọn yêm ngốc tại Đường cô nương chung quanh khẳng định không sai!”

Chúng yêu nhìn về phía hắn, không nói gì, trong lòng lại đồng thời tưởng, này đầu hùng yêu ở dĩ vãng quả nhiên là mỗi ngày đều ở giả ngu.

Viên Cần Nhiên sắc mặt lúc này hơi đổi, nói: “Viên gia bị tập kích.”

Không ngừng là hắn, ở đây liên tiếp gia tộc môn phái các đại gia chủ môn chủ nhóm sắc mặt đều thay đổi, bọn họ đều nhận được từng người môn phái gia tộc lọt vào ma nhân tập kích tin tức.

“Không tốt!” Dược Trần trên mặt hiện lên hối hận, thấp giọng nói: “Đây là ở dương đông kích tây a!”

Lúc này mọi người nơi nào còn có thể ngốc tại nơi này, một đám đều bắt đầu nghĩ cách mau chóng chạy về từng người môn phái.

Tần dục nói: “Chư vị cẩn thận, lúc này không biết ma nhân đã xâm lấn nhiều ít, đơn người hành tẩu nói sợ là sẽ có nguy hiểm.”

“Đa tạ Tần tông chủ nhắc nhở!” Mọi người nói lời cảm tạ, vẫn là nhanh chóng rời đi.

Ở tiên nguyên, vô luận là gia tộc nào môn phái đều là này gia chủ môn chủ nhóm lớn nhất tâm huyết, nơi nào làm được đến trở mắt nhìn chính mình lớn nhất tâm huyết bị phá hư?

Viên Cần Nhiên lúc này cũng đối chung quanh Viên gia người thương nghị một phen, sau đó đối Đường Niệm Niệm nhẹ giọng hỏi: “Niệm Niệm các người lúc này nhưng hồi Viên gia?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu.

Viên Cần Nhiên thấy vậy liền không có nhiều lời, dẫn dắt Viên gia người trở về.

Mọi người một đám rời đi, Đường Niệm Niệm nhìn Thù Lam đám người liếc mắt một cái.

Thù Lam đám người sớm tại trăm năm phía trước liền từ Đường Niệm Niệm được đến mệnh lệnh, nếu trận này tiên nguyên cùng Ma Vực liên hệ bắt đầu rồi nói, như vậy chính bọn họ liền tự do hành động, bởi vì nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng có một chuyện có làm.

Thù Lam bọn người minh bạch Đường Niệm Niệm này liếc mắt một cái ý tứ, từng người gật gật đầu.

Lúc này, Đường Niệm Niệm trong lòng hơi hơi nháy dưng, cảm nhận được cái gì, về phía tây biên phương hướng nhìn lại.

Tư Lăng Cô Hồng khẽ vuốt mái tóc của nàng, lắc đầu nói nhỏ: “Hắn đã lớn.”

Đường Niệm Niệm híp mắt, phẩn môi hơi nhấp.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến nàng rồi rầm bộ dáng, không khỏi cười khẽ, đáy mắt có chút bất đắc dĩ, thanh âm càng thêm nhu hòa, tựa hồ còn có một tia ủy khuất, “Ta đều không phải là không quan tâm hắn, hắn đã lớn lên thành tài, không thể lúc nào cũng bị người che chở.”

Nhìn thấy Đường Niệm Niệm sắc mặt khôi phục không ít sau, Tư Lăng Cô Hồng trong lòng tắc có chút bất mãn. Tiểu hài tử thật là âm hồn không tan, một hai phải lúc nào cũng đi theo, một khi ra điễm sự tình khiến cho Niệm Niệm tâm tư đều dừng ở hắn trên người.

Tư Lăng Cô Hồng không ngừng cố gắng nói: “Niệm Niệm sớm đã nhìn ra thân phận của hắn lại không vạch trần làm bộ không biết, không cũng vì làm hắn tự lực cánh sinh.”

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng gật đầu lại lắc lắc đầu, nhìn Tư Lăng Cô Hồng thẳng thắn thành khẩn nói: “Tiểu hài tử không đều thích chơi trò chơi sao? Ta cảm thấy hắn ở cùng chúng ta chơi làm bộ người xa lạ trò chơi, liền bồi hắn chơi mà thôi.”

Tư Lăng Cô Hồng ngẩng ra, sau đó liền ôm chặt Đường Niệm Niệm vòng eo, hàm dưới gác ở nàng trên đầu vai cười ra tiếng tới.

Hắn Niệm Niệm a, ý tưởng luôn là như thế chọc người yêu thích.

Chơi trò chơi, nguyên lai là chơi trò chơi a.

Bất quá này phân cương chiều có phải hay không quá lợi hại? Niệm Niệm sao lại có thể như thế cương chiều người khác?

Chẳng sợ người nọ là bọn họ hài tử.

Tư Lăng Cô Hồng tiếng cười dần dần nhược xuống dưới, ở Đường Niệm Niệm bên tai nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm, con của chúng ta tự nhiên lợi hại, sẽ không chết.”

Đường Niệm Niệm lập loè con người an ổn xuống dưới không ít, “Chính là sẽ bị thương.”

Tư Lăng Cô Hồng: “Hắn là nam tử.”

“Nam tử lại làm sao vậy?”

“Nam tử thà rằng chính mình bị thương, cũng không muốn bị hộ ở nữ tử phía sau.”

Đường Niệm Niệm lập tức đem Tư Lăng Cô Hồng đầu từ chính mình trên vai phủng đến trước mặt, nghiêm túc nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, hỏi: “Cô Hồng cũng là nam tử, nói như vậy nói, Tư Lăng Cô Hồng kỳ thật cũng là không muốn?”

Nàng nhớ rõ, rất nhiều lần đều là nàng tới đối địch, đem Tư Lăng Cô Hồng cấp hộ ở sau người.

Cái này phía sau, rất nhiều lần đều hắn ôm nàng, nhưng kết quả vẫn là ở nàng phía sau.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn trước mắt nàng, tinh xảo như họa mặt mày, tuyệt mỹ dung tư, kia ánh mắt chi gian lộ ra một sợi khẩn trương,

nhấp môi cánh môi hiển lộ ra nàng nội tâm căng chặt.

Hắn biết, chỉ cần hắn gật đầu nói, cặp kia thấu triệt sáng ngời con người liền sẽ toát ra thương tâm cảm xúc.

Trắng nõn ngón tay thon dài vuốt ve thượng Đường Niệm Niệm mỹ ánh mắt, đem liền nàng chính mình đều không tự giác nhăn ngân vổ đi.

Hắn lòng bàn tay độ ấm có chút mát lạnh lại mềm mại, làm Đường Niệm Niệm một chút lại nghĩ tới tuyệt xúc cảm.

Liếc mắt một cái nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng chăm chú nhìn tới hai tròng mắt, nùng thâm tình cảm, ôn nhu cười giống như xuân phong.

Đường Niệm Niệm tâm thần dần dần yên ổn xuống dưới, nàng cảm thấy vấn đề không cần Tư Lăng Cô Hồng trả lời, nàng cũng đã có đáp án.

“Niệm Niệm, không giống nhau.” Tư Lăng Cô Hồng nói.

Đường Niệm Niệm hỏi: “Cái gì không giống nhau?”

Tư Lăng Cô Hồng mãi mãi ý cười nhìn chăm chú nàng, mỉm cười nói: “Ta hưởng thụ bị Niệm Niệm che chở cảm giác, này sẽ làm cảm nhận được Niệm Niệm đối ta để ý.”

Hắn cũng không phải ở **, càng không phải đang nói lời ngon tiếng ngọt, chỉ là đem nội tâm nhất chân thật ý tưởng hoàn toàn hiện ra ở Đường Niệm Niệm trước mặt.

Rất nhiều nam nhân đều có đại nam tử chủ nghĩa, sĩ diện. Chỉ là đương đem một người ái tới rồi cực hạn, mặt mũi ở cái này người trước mặt đều đem trở nên một phen không đáng giá. Cái gì đại nam tử chú ý cái gì tôn nghiêm, đều không thắng nổi người này một cái mỉm cười, một giọt nước mắt.

Hướng chi Tư Lăng Cô Hồng người này căn bản là chưa từng để ý quá mặt mũi thượng vấn đề.

Đường Niệm Niệm đậy mắt có chút nghi hoặc. Tuy rằng cũng không có hoàn toàn minh bạch Tư Lăng Cô Hồng nói, bất quá nội tâm đã hoàn toàn yên ổn xuống dưới.

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Niệm Niệm, chỉ cần là người kiên trì sự tình, chỉ cần sẽ không thương cập người tánh mạng, ta đều sẽ không ngăn cản người.”

Đường Niệm Niệm cái hiểu cái không gạt đầu.

Vuốt mái tóc của nàng, Tư Lăng Cô Hồng dựa ở ghế trên, miệng cười hoàn mỹ không tì vết, làm vô số người ánh mắt đều không tự chủ được tụ tập ở hán trên người, nghe hán đối Đường Niệm Niệm lời nói, kiên nhẫn một chút giải thích, vì Đường Niệm Niệm cởi bỏ mỗi một chút ít mê hoặc.

“Chẳng sợ người che ở ta trước mặt, hộ ta an nguy, ta đứng ở người phía sau giống nhau có thể che chở người.”

Đường Niệm Niệm đậy mắt nghi hoặc dần dần yếu bớt, gạt đầu.

Không sai, chẳng sợ nàng đứng ở Tư Lăng Cô Hồng trước người, Tư Lăng Cô Hồng ở nàng phía sau, hán giống nhau sẽ vì nàng ngăn trở người khác tập kích.

Đường Niệm Niệm hỏi: “Kia nếu ta không cần người ra tay đâu?”

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Ở người không bị thương tiền đề, ta định không ra tay.”

Đường Niệm Niệm: “Nếu ta bị thương, như cũ không chuẩn người ra tay?”

Tư Lăng Cô Hồng hỏi gì đáp nấy, “Chỉ cần Niệm Niệm người kiên trì.”

Đường Niệm Niệm nghĩ đến vừa mới lời hán nói, chỉ cần nàng kiên trì sự tình, chỉ cần sẽ không thương cập nàng tánh mạng, hán đều sẽ không ngăn cản.

Lúc này Tư Lăng Cô Hồng lại nói: “Đãi Niệm Niệm không hề kiên trì, ta sẽ giết hết thương người người.”

Đường Niệm Niệm không có bị những lời này dọa đến, hoặc là đối với Tư Lăng Cô Hồng nói ra câu này giết người chi ngữ thời điểm, nàng liền một chút tâm thần phập phồng đều không có, đối với giết người không giết người sự tình đã bình tĩnh vô cùng.

“Như vậy không phải thực phiền toái sao?” Đường Niệm Niệm nghi hoặc nói: “Người không màng ý nghĩ của ta giết sạch bọn họ không phải càng mau?”

“Như vậy Niệm Niệm sẽ không cao hứng.” Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt thâm thúy nhu hòa.

Ta sẽ không cao hứng sao?

Cái này có như vậy quan trọng sao?

Đường Niệm Niệm cảm thấy chuyện như vậy thật sự đã xảy ra nói, nàng nhiều nhất sẽ bất mãn một hồi, sẽ không thật sự sinh Tư Lăng Cô Hồng khí. So với chính mình cao hứng, do đó làm Tư Lăng Cô Hồng khó chịu nói, như vậy nàng thà rằng dựa vào Tư Lăng Cô Hồng.

Bọn họ hai người đều là không hiểu đối với chính mình người tốt, cố tình đối với đối phương lại cẩn thận tỉ mỉ, lặp đi lặp lại nhiều lần nhân đối phương thay đổi chính mình, dùng chính mình sở lý giải phương thức tới đối với đối phương hảo, khuyh tận hết thủy hảo.

Như vậy làm cho hai bên tham luyến lại cố chấp, tràn ngập mãnh liệt độc chiếm dục, loại này độc chiếm dục lại cho nhau đều sở yêu cầu hơn nữa hưởng thụ, không thể không nói hai người cảm tình thật giống như bọn họ công pháp giống nhau bổ sung cho nhau, trời sinh một đôi.

Bất quá, nếu luận hiện giờ xu thế tới nói, rốt cuộc vẫn là Tư Lăng Cô Hồng càng sủng Đường Niệm Niệm chút, hơn nữa loại này xu thế

còn càng đi càng xa.

Đường Niệm Niệm thất thần thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng, không ra tiếng đi quấy rầy nàng tư tưởng. Hắn biết Đường Niệm Niệm đối hắn có nồng hậu cảm tình, chỉ là đối với tình yêu rất nhiều ảo diệu như cũ không có toàn hiểu. Hắn không vội mà làm nàng hiểu, chỉ có ở nàng muốn biết thời điểm nói cho nàng chính mình tâm tư, làm nàng sống được càng thêm tùy ý vô ưu thôi.

Đương nhìn đến Đường Niệm Niệm hai tròng mắt khôi phục thanh minh, thẳng tắp nhìn về phía chính mình thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng gọi lên khước môi, đối nàng nói: “Niệm Niệm, súng vật có thể được đến chủ nhân súng ái, chỉ là này ái cũng không phải tình yêu, bởi vậy súng vật được súng ái lại không cách nào được đến chủ nhân tôn trọng, nó tự do sinh tử toàn bộ nắm giữ ở chủ nhân trong tay, chủ nhân cao hứng có thể cho nó sở hữu muốn muốn làm, nếu không cao hứng liền có thể làm lơ nó ý tưởng, vứt bỏ nó hoặc là giết nó.”

Này đó, đã từng hắn cũng không hiểu, đương hắn học xong để ý lúc sau, hắn liền chậm rãi đã hiểu.

“Ân?” Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng đáp lại một đạo giọng mũi.

Tư Lăng Cô Hồng lẳng lặng nhìn chăm chú nàng, chậm rãi nói: “Niệm Niệm, người không phải súng vật cũng không phải thỏa mãn cho người khác dưới sự bảo vệ nhu nhược nữ tử, người có ý nghĩ của chính mình chính mình quyết tâm, ta sẽ tôn trọng người hết thảy ý tưởng, trợ giúp người hoàn thành hết thảy người muốn làm được sự tình.”

Ngữ đồn, Tư Lăng Cô Hồng tiến đến Đường Niệm Niệm bên tai, nói nhỏ: “Người là cùng ta sóng vai người.”

Độc nhất vô nhị người kia.

Sóng vai cười nhìn bầu trời mà người kia.

Từ ở niệm hồng đại lục, Đường Niệm Niệm quyết định vì hấn mà dừng sấm tư lăng gia tộc bốn luyện thời điểm, hấn liền minh bạch điểm này.

“Sóng vai?” Đường Niệm Niệm nỉ non này một câu quanh quẩn ở trong óc lời nói, một đôi mắt dần dần phát ra ra kinh người sáng rọi, trên mặt lộ ra xán lạn thả vô cùng tự tin tươi cười.

Đã từng nàng vẫn luôn liều mạng tăng lên thực lực, nguyên nhân chỉ là không muốn chính mình bị quản chế với người, còn có chính là đáy lòng vẫn luôn có một cái định niệm, đó chính là cường giả vi tôn, chỉ cần thực lực càng lớn nàng mới có thể được đến hết thảy chính mình muốn được đến đồ vật.

Chỉ là đương thực lực càng ngày càng cao, cảm tình càng ngày càng đầy đặn thời điểm, đáy lòng ngược lại càng ngày càng hư không, này nói hư không ở bất tri bất giác trung đã bị Tư Lăng Cô Hồng cấp đổ đến tràn đầy.

Nàng biết, Tư Lăng Cô Hồng đã hạ tình chú, lại vô pháp rời đi chính mình bên người.

Bởi vì tình chú tồn tại còn có song tu công hiệu, cũng làm Đường Niệm Niệm có thể minh xác cảm nhận được Tư Lăng Cô Hồng đối chính mình nồng đậm cảm tình. Chỉ là cố tình chính là có một cố nói không rõ lo âu tràn ngập ở nàng trong lòng, nàng không rõ đó là cái gì, vẫn luôn cố tình quên đi.

Lúc này khắc nàng đã hiểu, nàng ở tự trách, tự trách thực lực của chính mình tăng lên quá chậm, luôn là làm Tư Lăng Cô Hồng nhân nhượng chính mình chờ chính mình, còn có tự trách chính mình đuổi không kịp Tư Lăng Cô Hồng tu vi tốc độ, có loại khôn kể mất mát.

Bởi vì để ý mới có thể phiên não, cảm tình phong phú trưởng thành, làm Đường Niệm Niệm cũng có tình cảm thượng phiên não.

Lần này vô tình nói chuyện làm Đường Niệm Niệm trong lòng điể
này nôn nóng tan thành mây khói, nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô
Hồng cười nói: “Chỉ có ta mới có thể trở thành Cô Hồng sóng vai
người.”

Tư Lăng Cô Hồng cười nhẹ, “Trừ bỏ Niệm Niệm còn có thể có ai?”

Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói: “Không thể có ai!”

“Ha hả.” Réo rất tiếng cười so thanh tuyến nước chảy càng thêm êm
tai.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt lóng lánh, bình
tĩnh lại trương dương bộ dáng, trong lòng chỉ cảm thấy hấn Niệm
Niệm càng ngày càng quang thái chiếu nhân. Không cần bận tâm
hết thấy, tùy ý phát ra chính mình quang mang.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng chớp chớp con ngươi, đồng tử bên
trong lập loè ba quang, trong lòng đột nhiên nghĩ, chúng ta không
phải mới vừa ở nói ngoan bảo sự tình sao? Như thế nào bất tri bất
giác biến thành cái này?

Bởi vậy, nàng cũng một chút đem ngoan bảo sự tình cấp rơi xuống.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến Đường Niệm Niệm trong mắt hoài nghi,
không có ra tiếng giải thích.

Hấn mới sẽ không thừa nhận, hấn là cố ý làm Đường Niệm Niệm
tâm tư từ ngoan bảo trên người chuyển tới chính mình trên người
tới.

Bất quá, hấn phía trước nói tuyệt phi tính kế, chỉ là dựa theo Đường
Niệm Niệm nghi vấn, tự nhiên mà vậy chuyển tới kia chỗ, sở hữu nói
cũng là chân tình biểu lộ.

Ở bọn họ nói chuyện trong lúc, Tuyết Hoạch chờ yêu cũng đã nhận ra
phương tây một tia biến hóa, Phượng Minh lang yêu trước hết triều
bên kia mà đi.

Phương tây bên này rốt cuộc đã xảy ra cái gì đâu? Lại như thế nào sẽ liên lụy đến ngoan bảo tồn tại?

Nguyên lai luyện dược sư sẽ đấu thật là ma nhân dương đông kích tây, này dương đông kích tây còn không ngừng là ma nhân nhân cơ hội tập kích các đại tông môn, còn có Ma Vực yêu tu kết phùng vây quanh một người.

Một cái dung mạo tuấn tú, cả người tản mát ra thuần triết sạch sẽ hơi thở thiếu niên.

Đôi mắt bốn phía tám người vây đỡ, đứng ở trung ương thiếu niên trên mặt chút nào không kinh, một đôi đến thanh đến lượng con người chớp động nghi hoặc thiện ý ba quang, “Các người làm gì vậy?”

Tám người bộ dáng khác nhau, trên mặt cùng trên người đều không chút nào che giấu yêu thú đặc thù.

Một người bạch diện nam tử phát tay, tám người còn có thiếu niên thân ảnh liền ở nơi xa biến mất.

Thiếu niên nhìn đến đột nhiên biến hóa cảnh tượng, đen nhánh thiên địa, gọi lên một sợi tươi cười, trong trẻo tiếng nói nói: “Áo giáp kết giới sao? Nói như vậy chúng ta vẫn là ở chỗ cũ, chỉ là trải qua chỗ cũ người liền nhìn không thấy chúng ta. Hiện tại chúng ta nơi địa phương cũng là chân thật, giống như giới trung giới giống nhau. Ân..... Không tồi, không tồi.”

Thiếu niên lắc đầu cười tán thưởng, cho người ta một loại tà bỉ lại ôn nhã cảm giác.

“Chỉ là.....” Lời nói vừa chuyển, thiếu niên hai tròng mắt lập loè dị quang, khóe miệng tươi cười độ cung gia tăng, thần bí lại ngây thơ, “Các người cho rằng như vậy là có thể bắt lấy ta này một sợi nguyên thần, do đó không chế bản thể của ta, lấy này cưỡng bức ta thân thân mẫu thân còn có cái kia thích ăn dấm lão cha đã có thể quá ý nghĩ kỳ lạ.”

Tám người nghe được thiếu niên lời nói, trên mặt đều có một tia kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới thiếu niên đưa bọn họ tính toán đoán rõ ràng.

“Ta không xuất quan, các người liền thật sự cho rằng ta không hề tác dụng? Nếu như không phải.....” Thời điểm máu chót, thiếu niên thanh âm lại cố tình dừng lại, tựa hồ cố ý điều (cắm) diễn tám người.

“Tuy rằng muốn chạy không khó, bắt quá khó được các người tìm tới môn tới cùng ta chơi, ta cũng không thể như vậy không lẽ phép phải đi liền đi.” Thiếu niên tươi cười thuần tịnh, một đôi con ngươi dần dần phát sinh biến hóa, kia tuần tiếu khuôn mặt cũng ở biến hóa.

——— chuyện ngoài lề ———

Vốn dĩ hôm nay tính toán đổi mới 1w tự tới chúc mừng thân 13557019452 sinh nhật vui sướng, chỉ là bắt đắ dĩ không có làm được, cuối cùng viết đến cuối cùng cũng liền 8000 tự.

Tại đây chúc mừng 13557019452 thân sinh ngày vui sướng! (3) , 8 ngàn tự cũng coi như cái hảo dấu hiệu a, chúc thân ở sau này phát phát phát, tài nguyên cuồn cuộn, vạn sự như ý a! (người khác: Nói này dễ nghe còn không phải che giấu chính mình không có làm được 1w tự! —— thủy: Ta không mặt mũi a a, bỏ chạy!)

-----oOo-----

Chương 230: Tư Lăng Vô Tà hiện

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cái này bị tám vị yêu tu vây đồ tuần tiểu thiếu niên thân xuyên trắng tinh đáy song khâm áo choàng, trắng tinh vật liệu may mặc thâm tinh xảo hoa văn, ám kim tôn quý, thủy lam nhu hòa thanh triệt, giáng hồng trường dương yêu dị, mỗi một loại màu sắc hoa văn đều ngốc tại chính mình nhất hản là ngốc địa phương, hỗn hợp ở bên nhau không có một chút duy cùng phức tạp, chỉ có tinh xảo lại nội liễm thanh quý.

Thiếu niên hai mắt thanh triệt thấy đáy, thuần tịnh tươi cười làm hản thoát nhìn phi thường vô hại, giống cái đại gia tộc nội bị bảo hộ đến phi thường hảo lại không mất tu dưỡng quý khí phiên phiên thiếu niên lang.

Chỉ xem thiếu niên này bộ dáng nói, là có thể làm gặp qua người của hản nhận ra thân phận của hản, tư pháp giả tia nắng ban mai.

Bất quá từ tám vị Ma Vực yêu tu tự mình tới vây đồ hản, còn có chính hản ngôn ngữ tới xem, thân phận của hản rõ ràng không chỉ như vậy.

Từ thần trên người phát ra hơi thở càng ngày càng cường liệt, một đôi thuần túy hắc đồng cũng dần dần phát sinh biến hóa, một vòng yêu dị lại tràn ngập thẳng tức giận bích sắc đồng vòng từ hản màu đen đồng tử biên vây xuất hiện, hản dung mạo cũng ở một chút biến hóa.

Này đó biến hóa nhìn như thông thả, trên thực tế cũng không có tiêu phí bao nhiêu thời gian.

Ma Vực tám vị yêu tu nao nao thần công phu thôi, trước mắt tia nắng ban mai liền hoàn toàn biến hóa trở thành mặt khác một người.

Y vẫn là kia một thân y, thân cao lại hoàn toàn không giống nhau.

Đen nhánh như mực phát rồi tung ở sau đầu, lộ ra trơn bóng no đủ ngạch, da thịt như ngọc ôn nhuận.

Đây là một vị thanh niên nam tử, đỉnh bặt thon dài thân hình, vui mừng đứng ở hắc ám thiên địa chi gian.

Thanh niên nam tử dung nhan hoàn mỹ đến làm người hoa mắt say mê, một đôi hẹp dài mắt phượng, tinh tế đuôi mắt, nồng đậm lông mi, nhẹ nhàng một cái run rẩy tựa hồ đều có thể đem người hồn cắp câu đi rồi, càng chớ nói hấn yêu dị đồng tử, giống như sinh tử kết hợp, ma mị lại thuần triệt, thần bí đến giống như thiên địa khó nhất hiểu kia một sợi huyền diệu.

Nam tử nói lỏng bả vai, khoe miệng gợi lên một đạo tươi cười, kia cổ nói không hết phong hoa thế nhưng làm tám vị yêu tu không cảm ngậy người.

“Áp lực thượng trăm năm, vẫn là như vậy thoải mái a.” Thanh triệt lại từ tính tiếng nói, nghe vào trong tai đều là một loại hưởng thụ.

Tia nắng ban mai nhướng mày, nhìn về phía trước mặt tám vị yêu tu, ngây thơ tươi cười làm hấn kia trương yêu nghiệt cực kỳ dung mạo lộ ra trí mạng lực hấp dẫn, “Các người không phải muốn bắt ta sao? Như thế nào còn không ra tay?”

Tám vị Ma Vực yêu tu bị hấn liếc mắt một cái bưng tỉnh, một cái quần áo bại lộ yêu mị nữ tử, vũ mị động lòng người con người bình tĩnh nhìn chằm chằm tia nắng ban mai, kiều thanh cười nói: “Thật không hổ là Tư Lăng Cô Hồng huyết mạch, này phân dung mạo phong hoa so với Tư Lăng Cô Hồng tới chút nào không kém, nói càng sâu một ít đều không quá, ai kêu so với Tư Lăng Cô Hồng, tiểu đệ đệ bộ dáng của người càng đến tỷ tỷ thích đâu, ha ha ha ha ~”

Tia nắng ban mai mị mị con người, vô hại cười nói: “Vị này bà cố nội người nói sai rồi, trừ bỏ này đôi mắt ngoại, dung mạo của ta di truyền ta thân thân mẫu thân càng nhiều một ít, thắng qua ta kia thích ăn dấm lão cha là đương nhiên.”

Một tiếng ‘ bà cố nội ’ làm kia quấy rĩ vũ mị nữ tử sắc mặt cứng đờ, khó coi lên.

Tia nắng ban mai tuy là Tư Lăng Vô Tà một sợi nguyên thần biến thành phân thân, nội tâm bản chất lại còn vô khác nhau, này phân đỉnh một trương yêu nghiệt vô hại dung nhan độc miệng bản lĩnh cũng một chút không có yếu bớt.

“Còn có,” tia nắng ban mai sắc mặt lộ ra một mặt sợ hãi, có vẻ khó xử: “Bà cố nội người nhưng ngàn vạn không cần thích ta, ta sợ buổi tối ngủ tình hình lúc ấy làm ác mộng. Đặc biệt là người còn đối ta dùng thanh mị thuật, ta cảm thấy thần trí không có việc gì, chính là dạ dày lại giống như ra một ít vấn đề.”

“Ngô.” Tia nắng ban mai che lại chính mình dạ dày bộ, khó chịu than nhẹ, “Có chút buồn nôn.”

Bộ dáng của hắn một chút đều không giống như là nguyệt trang, kia nhẹ tần mảy, cho dù là khó chịu bộ dáng cũng một chút đều không ảnh hưởng hắn phong độ, ngược lại làm người nhìn không được muốn đi hảo hảo chiếu cố hắn, vì hắn bụng trà đưa được, thật cẩn thận hầu hạ, chỉ cần có thể được đến hắn một cái mỉm cười liền đã đủ rồi.

Chỉ là tám vị yêu tu bên trong cái kia quấy rĩ nữ tử nhưng một chút đều sinh không dậy nổi loại này thương tiếc, nàng đã sớm bị tia nắng ban mai nói mấy câu cấp tức giận đến mặt như băng sương, lãnh trầm đến khó coi cực kỳ.

“Ha ha ha ha, phệ nguyệt hồ, không nghĩ tới người cũng ngày này a!” Xương cùng kiêu một cây đen nhánh con bò cạp đuôi trắng hán cười to.

Ngay từ đầu ra tay cái kia bạch diện nam tử thanh âm không có phập phồng, “Đừng sảo, nhanh lên động thủ.”

Tia nắng ban mai loại này nhàn nhã tư thái cho hẳn cảm giác thực bất an.

Bọn họ làm ra này phiên dương đông kích tây thủ đoạn, chỉ cần vẫn là bởi vì Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm quá khó đối phó.

Ở tiên nguyên nơi này, tổ tông thi pháp, bằng vào thực lực của bọn họ muốn đột phá tiên nguyên yêu tu trở ngại bắt lấy Đường Niệm Niệm bọn họ quá khó, bởi vậy mới đem chú ý đánh tới tia nắng ban mai trên người.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thực lực, phần lớn người đều là biết được.

Chỉ là bọn hắn hài tử Tư Lăng Vô Tà nhưng vẫn là một điều bí ẩn.

Từ hơn trăm năm trước, truyền ra Tư Lăng Vô Tà bị Mộ Dung gia tộc người bị thương căn cơ sau, hắn liền biến mất ở tiên nguyên người trước, ai cũng không biết hắn đi nơi nào, chỉ có thể bằng vào suy đoán tới kết luận hắn đường đi.

Cho tới nay Tư Lăng Vô Tà tin tức liền ít đi đến đáng thương, bất quá có một chút bị rất nhiều người nghĩ đến, Tư Lăng Vô Tà là Đường Niệm Niệm bọn họ hài tử tự nhiên sẽ không đơn giản, chính là một trăm nhiều năm thời gian, hắn liền tính lại không đơn giản cũng không có khả năng đạt tới hắn cha mẹ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cái kia trình độ, huống chi là hắn một sợi nguyên thần phân thân.

Có như vậy suy đoán, Ma Vực mới có tám vị yêu tu tới tự mình bắt giữ hắn.

Chỉ là vì bắt giữ một cái khả năng tu vi còn không đủ Hợp Thể kỳ nguyên thần phân thân, Ma Vực lại xuất động tám vị yêu tu, đủ để

nhìn ra bọn họ đối Tư Lăng Vô Tà coi trọng, còn có đối lần này hành động nhất định phải được.

“Đã biết, đã biết, bất quá là một cái tiểu gia hỏa mà thôi. So với Tư Lăng Cô Hồng, hẳn chính là một đầu vừa mới học được phi chim non mà thôi.” Thiết vũ ửng Yêu tộc nam tử dĩ tợn cười một tiếng, bèn nhón ánh mắt lăng trì Tư Lăng Vô Tà cả người, “Bắt lấy hẳn thật giống như trảo lão thử giống nhau đơn giản.”

Tư Lăng Vô Tà tùy ý mà đảo đảo lỗ tai, vẻ mặt thuần lương hỏi: “Nói xong sao? Rốt cuộc đánh vẫn là không đánh a?”

Thiết vũ ửng yêu cảm giác chính mình hung hăng một móng vuốt chộp vào trong không khí giống nhau, vô cùng ghen ghét khó chịu.

Bạch diện nam tử trong tay trong tay lập loè một đạo ánh huỳnh quang.

Tư Lăng Vô Tà nói: “Cấm kỵ phương pháp, là sợ ta lấy nguyên thần chi khu thoát đi a.”

Bạch diện nam tử động tác đốn hạ, cẩn thận nhìn chằm chằm Tư Lăng Vô Tà, trong lòng bất an cảm càng ngày càng cường liệt.

Hắn không khỏi tự hỏi, tới bắt bắt cái này tình báo không rõ gia hỏa rốt cuộc là đúng hay sai.

“Lung!” Một bộ đen nhánh váy áo, che màu đen khăn che mặt nữ tử một lóng tay đuổi hướng Tư Lăng Vô Tà.

Ngân bạch gần như trong suốt mạng nhện bao phủ mà đến.

Tư Lăng Vô Tà đứng ở chỗ cũ vẫn không nhúc nhích, đồng tử nội lập loè yêu dị gợn sóng.

Tám gã Ma Vực yêu tu nhìn thấy một màn này, không cảm nghi hoặc.

Hắn như vậy không né không tránh rốt cuộc là có ý tứ gì? Chẳng lẽ hắn có biện pháp nào ngăn cản này độc quả phụ mạng nhện? Vẫn là hắn quá mức cuồng ngạo tự tin, cho rằng chính mình như vậy không né không tránh cũng có thể lông tóc không thương?

Sự thật chứng minh bọn họ toàn bộ đều đã đoán sai, ngân bạch mạng nhện đem Tư Lăng Vô Tà hoàn toàn bao vây, bất quá cũng không có đem hắn vây khốn trong đó, dày đặc tơ nhện một thương đến hắn liền sẽ biến mất, chớp mắt Tư Lăng Vô Tà trên người liền xuất hiện từng đạo miệng vết thương, chỉ là miệng vết thương cũng không có chảy ra máu tươi, chỉ nhìn thấy ần ần bạch ngân.

“U, tiểu tử này nên sẽ không dọa ngu đi?” Hỏa bò cạp xuy xuy có thanh nói.

Tư Lăng Vô Tà vươn tay muốn trốn khuôn mặt thượng bị tơ nhện xẹt qua bạch ngân, đau đớn cảm giác từ miệng vết thương thượng truyền đạt đến hắn trong óc.

“Các người đều ra tay đi.” Khởi mào đuôi lông mày, yêu dị thuần tịnh dị đồng hoàn toàn bại lộ ở tám vị yêu tu trước mặt.

“Đủ cuồng a ~ tiểu đệ đệ.” Phệ nguyệt hồ đã sớm bị Tư Lăng Vô Tà thức dậy không nhẹ, lúc này ra tay một chút đều không lưu tình.

Trong nháy mắt, trừ bỏ bạch diện nam tử ở ngoài, bảy vị yêu tu toàn bộ đều đối Tư Lăng Vô Tà thi triển yêu pháp.

Bọn họ ra tay tàn nhẫn lại cũng có chừng mực, tất cả đều là lệnh người thống khổ không thôi lại sẽ không trí mạng thủ đoạn.

Tư Lăng Vô Tà đối mặt này đó đả kích như cũ vẫn không nhúc nhích, toàn bộ đều tiếp được.

Một trận pháp công lúc sau, Tư Lăng Vô Tà quần áo như cũ sạch sẽ chỉnh tề, duy độc sắc mặt có chút tái nhợt, càng thêm sấn đến cặp kia yêu dị đồng tử càng thêm quỷ dị khôn kể, tựa hồ ở áp ủ cái gì thần bí huyền cơ.

“Người không động thủ sao?” Tư Lăng Vô Tà mỉm cười nhìn về phía bạch diện nam tử.

Bạch diện nam tử lạnh lùng nhìn chăm chăm hắn, không trả lời hắn lời nói.

Độc quả phụ nói: “Bạch đại nhân, ta xem hắn kiên trì không được bao lâu, vì sao không thi pháp?”

Mặt khác sáu vị yêu thú cũng nghi hoặc xem hắn.

Phệ nguyệt hồ kiều mị nói: “Bạch đại nhân, ta cảm giác được kia ghê tởm tuyệt nguyệt hồ hơi thở, bọn họ tìm tới nơi này.”

Bảy vị yêu thú ý tứ rõ ràng là muốn cho bạch diện nam tử nhanh chóng thi pháp đem Tư Lăng Vô Tà này lũ nguyên thần thân phận mang đi. Bọn họ những người này bên trong duy độc bạch diện nam tử đối hồn phách nguyên thần loại pháp thuật sở trường nhất, này cuối cùng bắt giữ máu chốt cũng liền ở bạch diện nam tử trên người.

Bạch diện nam tử nhíu nhíu mày. Rốt cuộc hắn tính lậu cái gì? Vì cái gì sẽ có như vậy mãnh liệt bất an cảm!

“Bạch đại nhân!?” Hỏa bò cạp đối bạch diện nam tử đột nhiên chần chờ cảm thấy mê hoặc, cũng bực bội.

Bạch diện nam tử triều hắn lạnh lùng quét tới liếc mắt một cái, hỏa bò cạp lập tức trong lòng kinh hãi, cúi đầu.

“Vô luận người có cái gì hoa chiêu.....” Ở tuyệt đối thực lực trước mặt đều thành phí công.

Bạch diện nam tử ánh mắt kiên định xuống dưới, vươn tay, lòng bàn tay nội một khối màu xám thú tính pho tượng lẳng lẳng nằm ở mặt trên, con thú này điều bộ dáng khó coi lại cổ quái, trên đầu chỉ sinh có một con mắt, nhìn không thấy cái mũi cùng miệng, sáu chân, hai điều đuôi.

“Nha ~ Bạch đại nhân, đối phó hấn này nhỏ một sợi nguyên thần, cần thiết dùng đến cái này bảo vật sao?!” Phệ nguyệt hồ nữ tử kinh ngạc nhìn bạch diện nam tử, này kinh ngạc một chút đều không phải làm bộ. Ở nàng xem ra bạch diện nam tử thi pháp nói khẳng định là có thể đơn giản thu Tư Lăng Vô Tà. Hiện giờ bạch diện nam tử thế nhưng chuẩn bị dùng hấn trong lòng bàn tay cái này bảo vật tới đối phó Tư Lăng Vô Tà này lũ nguyên thần, liền cùng giết gà dùng dao mổ trâu không sai biệt lắm.

Không ngừng phệ nguyệt hồ nữ tử kinh ngạc, mặt khác sáu người trên mặt cũng giống nhau.

Bạch diện nam tử cũng không có hướng bọn họ giải thích cái gì, trong tay quang hoa chớp động, lòng bàn tay nội kia tòa khó coi cổ quái thú loại pho tượng kia thú loại độc nhãn thế nhưng chậm rãi mở.

Tư Lăng Vô Tà kinh ngạc nhìn bạch diện nam tử lòng bàn tay nội pho tượng, nhẹ nhàng nói: “Luân hồi mà nội phệ hồn thú, không nghĩ tới người còn có như vậy đồ vật.”

Bạch diện nam tử thấy hấn một ngữ nói ra lòng bàn tay nội bảo vật, trong lòng càng thêm xác định chính mình cẩn thận là hấn là.

Tư Lăng Vô Tà không thú vị nói: “Vốn đang muốn thử xem người thủ đoạn, chính là người có như vậy đồ vật, ta chỉ bằng này lũ nguyên thần năng lực thật đúng là vô pháp đối kháng.”

“Bất quá rời đi phía trước, như thế nào có thể cô đơn rơi xuống người đâu.”

“Hừ!” Nhìn đến Tư Lăng Vô Tà như cũ không sợ gì cả nhẹ nhàng thần thái, bạch diện nam tử hừ lạnh một tiếng, lòng bàn tay nội màu đen thú điều độc nhãn vừa lúc ở lúc này đột nhiên mở, màu xám trắng quang mang từ thú điều độc nhãn bên trong bắn ra tới.

Màu xám trắng chùm tia sáng sở bắn phương hướng đúng là Tư Lăng Vô Tà nơi.

Tư Lăng Vô Tà mặt hàm mỉm cười, thân ảnh một hư, hấn sau lưng xuất hiện một đạo cái khe lốc xoáy.

“Tại sao lại như vậy, nơi này rõ ràng hạ ảo giác kết giới cùng cấm kỵ, hơn nữa luân hồi phệ hồn thú ảnh hưởng, không có nguyên thần thoát được mới đúng!” Phệ nguyệt hồ kinh thanh kêu lên.

Thiết vũ ượng yêu nam tử nhíu mày, kinh nghi bất định nói: “Đây là cảm giác gì?” Loại này mạc danh cảm giác áp bách, không dung cãi lời đến giống như thiên uy.

Bạch diện nam tử há mồm đang muốn nói chuyện, đột nhiên lui về phía sau.

Một đầu ngọn lửa thiên cục đá đột nhiên từ trên trời giáng xuống, xé rách ảo giác kết giới, chính tạt trung hấn mới vừa đứng thẳng địa phương.

Nếu hấn không phải đẩy kịp thời nói, chỉ sợ cũng muốn bị này khối thiên thạch cấp tạt đến bị thương.

“Nếu không phải ta gia nhập sẽ ảnh hưởng cha mẹ, thay đổi nào đó chú định, dẫn phát Thiên Đạo trở ngại, các người cho rằng chính mình còn có thể tại nơi này nhảy nhót sao?”

Thanh triệt từ tính tiếng nói ở thiên địa tiếng vọng, bạch diện nam tử bọn họ lại chỉ nghe được hấn nói chuyện, cố tình chính là nghe không rõ hấn rốt cuộc nói chút cái gì.

Lời này nội dung liền giống như thiên cơ, không thể bị người thường biết, một khi cường lực muốn đi đụng vào nghe nói liền sẽ lọt vào Thiên Đạo trấn áp, làm cho bọn họ khí huyết mãnh liệt.

Tám vị yêu tu tuy rằng đều không có nghe thấy lời nói nội dung, lại minh xác cảm nhận được này lời nói bên trong nội dung tuyệt đối phi thường quan trọng.

“Tuy rằng ta không thể gia nhập, bất quá thích hợp quấy nhiễu, không thay đổi đại cục chi thể vẫn là có thể, các người phải hảo hảo hưởng thụ ta quà đáp lễ đi.”

Tư Lăng Vô Tà tươi cười thuần khiết, hai mắt ôn nhu, chi lan ngọc thụ chi tư, có thể so với chân tiên.

Thân hình hắn hóa thành một sợi ánh huỳnh quang, bị hút vào sau lưng cái khe lốc xoáy trong vòng.

“Thật sự chạy!” Phệ nguyệt hồ không thể tin tưởng kêu lên.

Chỉ là một sợi nguyên thần mà thôi, vì cái gì có như vậy đại bản lĩnh?

Tư Lăng Cô Hồng đã đủ đáng sợ, hắn hài tử sao cũng như vậy đáng sợ!

“Chẳng lẽ hắn thật sự sẽ không bị thương?” Độc quả phụ cũng che giấu không được giật mình.

Bạch diện nam tử gắt gao nhìn chăm chăm cái khe lốc xoáy biến mất, thu lòng bàn tay nội luân hồi phệ hồn thú, thấp giọng nói: “Các người thi pháp vì thật, hắn không đỡ không tránh cũng là thật sự, kia thương cũng giả không được.”

Như vậy vừa nói, hỏa bò cạp ngược lại càng không rõ, “Hắn đã có như vậy bản lĩnh, vì cái gì không đồng nhất bắt đầu liền đi, một hai phải ở chúng ta thảo khó chịu.”

Điểm này, trừ bỏ Tư Lăng Vô Tà chính mình, có lẽ ai cũng sẽ không minh bạch.

Một bụi cỏ mọc tươi tốt đất hoang.

Một đạo mảnh dài thân ảnh phù không ở trên cỏ, ngón tay nhẹ nhàng chậm chạp thăm hương hư không, lâm không tựa hồ bắt được cái gì.

Ở hấn lòng bàn tay nội, một đạo có chút âm đạm quang ảnh.

Quang ảnh dung nhập trắng nõn như ngọc lòng bàn tay, nam tử ngực nhẹ nhàng phập phồng một chút, khóe miệng chảy ra một vòi máu tươi.

“Hừ.” Cười nhẹ một tiếng, nam tử đem khóe miệng máu tươi chà lau sạch sẽ, thấp giọng tự nói, “Chỉ là một sợi nguyên thần tự nhiên không phải bọn họ đối thủ, có khả năng lay động Thiên Đạo chi lực cũng nhỏ bé rất nhiều. Bất quá dung hời bản thể nói, thương thể cũng hoàn toàn dung nhập bản thể, này thương thể đối một sợi nguyên thần phân thân tới nói là trọng thương, đối bản thể tới nói cũng chỉ là nguyên thần nho nhỏ thương thể, nhưng mà đối phương ác ý trọng thương ta điểm này tắc sẽ không bởi vì nguyên thần dời đi sử dụng thương thể thu nhỏ mà thu nhỏ, chỉ cần ta tưởng, bọn họ đem đã chịu trừng phạt chẳng sợ không thể làm cho bọn họ hồn phi phách tán, cũng đủ cuộc đời này lại vô tiến thêm.”

“Đáng tiếc a, ta nếu là quấy nhiễu quá nhiều nói, sẽ ảnh hưởng đại cục, thật phiền toái.” Oán giận thanh âm thanh triệt để nghe, làm người nghe xong lúc sau, chẳng sợ không có thấy nam tử dung nhan như thế nào, đều sẽ bị hấn thanh âm mê hoặc, nhin không được muốn đi an ủi hấn, vượt phảng hấn nội tâm phiền muộn.

Nam tử lúc này ngửa đầu, nhìn về phía nơi nào đó phương hướng, khóe môi nhẹ dương, một đôi tinh tế tuyệt diệu con ngươi nhẹ mị, bên trong là một đôi tràn ngập thần bí dị đồng, xanh biếc đồng vòng bao vây nội bộ đen như mực con ngươi, sâu kín chớp động ba quang gợn sóng, mỹ lệ đến câu hồn nhiếp phách.

Hấn da thịt như ngọc, ở tối tăm thời tiết trung tựa hồ tản ra như ngọc ôn nhuận quang hoa, khuynh thành tuyệt luân dung mạo không giống phàm nhân.

Người này, đúng là Tư Lăng Vô Tà.

Hấn quan vọng xa xôi địa phương, không trung so bên này càng thêm ám trầm, toàn bộ địa vực tràn ngập bất tường hơi thở, đầy trời

đỏ sậm lông ngỗng đại tuyệt khuynh sai.

“Trùng phạt bắt đầu.”

Ám trầm không trung, cương lôi xé rách, sử kia bất tường địa vực bốc lên khởi một cỗ chính mới vừa hơi thở.

Sấm sét âm âm, từng đạo lôi xà ở không trung du đãng, bỏ về phía kia phiến trong thiên địa nơi nào đó.

Tư Lăng Vô Tà khoanh tay trước ngực, ngửa đầu cười khế, vô hại tươi cười giống như con trẻ, “Thân thân mẫu thân, lúc này nhi tử nhưng tính có thể làm được khi còn nhỏ hứa hẹn đi.”

“Tuy rằng không thể gia nhập cha mẹ trong trò chơi, nhưng ngẫu nhiên từ giữa làm ra rất nhỏ quấy nhiễu người đứng xem đảo cũng có thể.” Tư Lăng Vô Tà rũ mắt trầm tư, nghi hoặc lại đắc ý nói nhỏ, “Bất quá trộm đi theo cha mẹ bên người, lão cha tựa hồ nhận ra ta, nương như thế nào một chút động tĩnh cũng không có, bản công tử trang đến vẫn là rất thành công đi.”

Thằng nhãi này căn bản là không biết, Đường Niệm Niệm nơi nào không có nhận ra hắn, căn bản đã sớm nhận ra hắn.

Chỉ là đương hắn là ở chơi trò chơi, hơn nữa chỉ là một sợi nguyên thần hắn ở Đường Niệm Niệm trong mắt, cũng không phải hoàn chinh hắn.

Luyện được sư sẽ đấu phương tây.

Phượng Minh lang yêu tốc độ nhanh nhất, đương hắn cảm giác được Tư Lăng Vô Tà hơi thở đi vào nơi này thời điểm, ngay từ đầu liền vô pháp nhìn thấu ảo giác kết giới, ước chừng qua đi năm tức mới nhận thấy được một chút manh mối.

Tuyệt Hoạch cùng Chúc Viêm cũng chạy tới nơi này, bọn họ ba cái chính thương lượng như thế nào phá vỡ ảo giác kết giới khi, trước mặt liền thấy một đạo hỏa thạch từ thiên mà đem, rơi vào bọn họ

trước mặt giữa không trung thời điểm kích khởi tới một đạo gợn sóng, sau đó không thấy.

Cái loại cảm giác này thật giống như bọn họ trước mặt có một đạo nhìn không thấy ao hồ, trời giáng hỏa thạch liền rơi vào cái này ao hồ không thấy.

Như vậy cảnh tượng làm cho bọn họ biết, nơi này tuyệt đối chính là Ma Vực yêu tu nơi địa phương.

Tuyết Hoặc nói: “Loại này thủ đoạn, là vị kia không thể nghi ngờ.”

Tư Lăng Vô Tà thủ đoạn, bọn họ gặp qua cũng ném thử quá.

Lúc này, bọn họ không trung kịch liệt biến hóa, thật giống như là áp ủ thiên kiếp giống nhau, cương lôi từng đạo đánh rớt xuống dưới.

Này cương lôi giống như dài quá đôi mắt giống nhau, rõ ràng Tuyết Hoặc tam yêu liền ở chỗ này chính là phách không đến bọn họ trên đầu, toàn bộ đều phách nhập kia che giấu gợn sóng nội.

Ở Tuyết Hoặc tam yêu kinh ngạc dưới ánh mắt, trước mắt thật giống như có một tầng vách ngăn đột nhiên rách nát, lộ ra bên trong tám vị Ma Vực yêu tu thân ảnh.

Lúc này bọn họ đang bị đầy trời thiên kiếp giống nhau cương sét đánh đến chật vật trốn tránh ngăn cản.

“Ha ha ha.” Thấy như vậy một màn, Tuyết Hoặc tam yêu đều giật mình, Chúc Viêm liền cười to ra tiếng.

-----oOo-----

Chương 231: Mộ Dung Càn Hoa kết cục

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chúc Viêm tiếng cười tùy ý.

Tiên nguyên cùng Ma Vực tựa hồ là sinh ra đối địch, người tu tiên cùng người tu ma một khi gặp nhau, chỉ cần có thực lực giải quyết đối phương, trong tình huống bình thường, tu vi càng cao một phương tuyệt đối sẽ đối thực lực nhược một phương ra tay đánh chết. Cho dù là thoát nhìn siêu thoát giới ngoại đạo tu cũng không ngoại lệ, ai kêu bọn họ vị trí địa phương không giống nhau, sở kính trọng đi theo tổ tông cũng không giống nhau, hơn nữa bọn họ mặt trên các vị kính trọng vị kia yêu tổ tựa hồ cũng là tuyệt đối đối địch quan hệ, đều hận không thể diệt đối phương.

Tình huống như vậy cũng liền tạo thành tiên nguyên cùng Ma Vực yêu thế bất lưỡng lập cục diện.

Tuyết Hoạch tam yêu nhìn trước mặt Ma Vực tám vị yêu thú kịch liệt tiêu hao yêu lực tới gần cản trời giáng cương lôi uy lực, Chúc Viêm cười nói: “Dám đối với vị nào ra tay, các người bàn tính như ý chính là đánh tạt.”

Tuyết Hoạch cùng Phượng Minh lang yêu trên mặt đều lộ ra một nụ cười. Từ tình huống hiện tại xem ra, Tư Lăng Vô Tà nhất định không có sự tình, ngược lại là này quân ma vực yêu tu tao ương. Tình huống như vậy đích xác làm cho bọn họ cao hứng đồng thời lại ám thử dài nhẹ nhõm một hơi, rốt cuộc nếu Tư Lăng Vô Tà đã xảy ra chuyện nói, có thể so Thù Lam bọn họ xảy ra chuyện còn muốn nghiêm trọng quá nhiều.

Nhìn tám vị yêu tu chật vật tình huống, còn có trời giáng cương lôi uy lực, Tuyết Hoạch trong lòng thâm than, này toàn gia yêu nghiệt a, hai cái đại đả đủ yêu nghiệt, này tiểu nhân càng khủng bố. Nếu ai cùng bọn họ này toàn gia đối nghịch nói, trừ phi có thể muốn tuyết đối nắm chắc đưa bọn họ toàn bộ giết, nếu không nói chờ bọn họ trưởng thành lên, tuyết đối là bọn họ địch nhân lớn nhất ác mộng.

“Hừ, các người thiếu đặc ý!” Phệ nguyệt hồ nữ tử lạnh lùng quát lớn, trong tay một cái tràn đầy câu thứ roi dài hung hăng ném hướng Tuyết Hoạch.

Tuyết Hoạch né nhanh qua đi, “Lão yêu bà, người vẫn là trước sau như một như vậy không có khí lượng a.” Ánh mắt nhìn đến phệ nguyệt hồ nữ tử roi dài ném quá khứ địa phương, thật lớn uy lực làm hắn không khỏi động dung.

Thực lực của nàng như thế nào tăng trưởng nhanh như vậy?

Phải biết rằng bọn họ tiên nguyên yêu thú bên này nhưng có Đường Niệm Niệm đưa tặng Hóa Hình Đan, thực lực cùng tiềm lực một chút liền thổ phỉ mãnh trưởng, theo lý thuyết tới nói bọn họ tiên nguyên Yêu Cốc muốn so Ma Vực bên kia yêu thú tộc đàn thực lực càng cường mới đúng, chính là phệ nguyệt hồ một roi này tử uy lực vượt qua hẳn đoán trước.

“Xú hồ ly, có bản lĩnh người liền chính diện cùng cô nãi nãi đấu pháp, tránh tới trốn đi tính cái gì bản lĩnh.” Phệ nguyệt hồ trong mắt lập loè đặc ý cùng ác ý, một tay màu đen câu thứ roi ném đến giống như mưa rền gió dữ, làm người khó lòng phòng bị.

Tuyết Hoạch trong lòng càng thêm kinh nghi, cười lạnh nói: “Nói ta là xú hồ ly, người hay là quên chính mình bản thể vì sao?” Miệng thượng một chút đều không thoái nhượng, Tuyết Hoạch đôi tay các ra tay một thanh chủ thủ, ba đạo lợi trảo chủ thủ, chớp mắt đi tới phệ nguyệt hồ trước mặt.

“Tìm chết!” Phệ nguyệt hồ nữ tử trên mặt hiện lên thực hiện được cười lạnh, trên người bộc phát ra kịch liệt hắc quang, nhìn chăm

chằm gần trong gang tấc Tuyết Hoạch đắc ý cười nói: “Người cho rằng ta còn là trước kia ta không thành? Lần này tiên nguyên phá giới cùng Ma Vực tương dung, yêu tổ ban cho chúng ta căn nguyên năng lượng, tăng lên chúng ta thực lực, hiện tại người căn bản là không phải đối thủ của ta, những người khác cũng giống nhau!”

Tuyết Hoạch nghe thấy cái này chân tướng, chẳng những không có sợ hãi ngược lại an tâm không ít, cười lạnh nói: “Các người cái kia yêu tổ là thứ gì chúng ta lại sao lại không biết, cái gì căn nguyên năng lượng? A! Không phải chính mình căn nguyên huyết mạch năng lượng, lưu tại các người trên người chỉ sợ cũng sẽ không có bất luận cái gì bổ ích, chỉ là tạm thời tăng lên các người thực lực thôi, cũng chỉ muốn các người này đàn ngốc tử mới có thể tin tưởng hẳn.”

“Chớ có vũ nhục yêu tổ!” Phệ nguyệt hồ tê thanh tiếng kêu, toàn thân bùng nổ năng lượng triều Tuyết Hoạch cắn nuốt đi.

Lúc này một đạo cương lôi vừa lúc bổ vào phệ nguyệt hồ nữ tử trên người, phệ nguyệt hồ nữ tử hiển nhiên nhất thời quên mất trời giáng cương lôi tồn tại, bị này một phách phách đúng phương pháp thuật vừa dứt, ngược lại phản phệ chính mình.

Tuyết Hoạch nhìn kia ăn mòn năng lượng biến mất, hẹp dài hồ ly mắt mỉa thành gian trá độ cung, cười nói: “Nói người ngốc người còn không thừa nhận, chẳng qua nói mấy câu công phu thế nhưng liền quên mất mặt khác tồn tại, này cương lôi xem không phải đơn giản đồ vật, đây chính là chuyên môn nhằm vào các người trừng phạt a.”

Tư Lăng Vô Tà tên kia quý dị đáng sợ thiên phú, cũng chỉ có Đường Niệm Niệm những người đó còn có Yêu Cốc một ít yêu thú tộc trưởng biết.

Chỉ cần nghĩ đến hẳn cái kia thiên phú, cho dù là bọn họ này đó yêu thú các tộc trưởng đều cảm thấy không thể tưởng tượng, nghĩ thầm Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm rốt cuộc là cái gì thể chất, thế nhưng có thể sinh ra như vậy đáng sợ yêu nghiệt ra tới.

Lúc này Đường Niệm Niệm này toàn gia thực lực còn không có chân chính đạt tới thiên hạ vô địch hoàn cảnh, bọn họ còn có thể đủ bình thường đối đãi, bất quá bọn họ cũng biết nhất định không cần bao lâu, này toàn gia nhất định sẽ đứng ở bọn họ đều chỉ có thể nhìn lên địa phương, đến lúc đó bọn họ sẽ không bao giờ nữa có thể như vậy tùy ý cùng bọn họ ở chung, có thể cùng bọn họ có không tòi quan hệ như vậy đủ rồi.

Phê nguyệt hồ nữ tử khóe miệng đỏ máu, hung hăng nhìn chăm chăm Tuyết Hoặc, pháp thuật phản phệ sở mang đến thương thế thật sự không nhỏ.

“Tuyết Hoặc, trước tiên lui.” Chúc Viêm truyền âm rơi vào Tuyết Hoặc trong óc.

Tuyết Hoặc quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Chúc Viêm cùng Phượng Minh lang yêu trên người đều mang theo nghiêm trọng thương thế.

Bọn họ cùng hấn không giống nhau, mỗi người đều đối mặt ba cái yêu thú, tuy rằng có Tư Lăng Vô Tà trả thù nguyên rửa quấy nhiễu, chính là này đó Ma Vực yêu tu thực lực tăng nhiều, sáu người hợp tay dưới vẫn là đem Chúc Viêm cùng phong danh yêu thú cấp đề nặng đả kích.

“Ân.” Tuyết Hoặc không có do dự, xoay người liền triệu một phương hướng rời đi, đồng thời thông tri mặt khác Yêu Cốc yêu thú chi viện, nếu có thể ở chỗ này thừa dịp trời giáng cương lôi quấy nhiễu, đem này tám gã Ma Vực yêu thú cấp đánh chết đó là không thể tốt hơn.

Chúc Viêm cùng Phượng Minh lang yêu cũng vốn chính là lấy tốc độ tăng trưởng yêu thú, một khi quyết định rời đi, thoát ly tốc độ cực kỳ nhanh chóng.

Hỏa bò chợt thấy, triệu độc quả phụ bất mãn gầm rú: “Người như thế nào làm mệt mỗi!?”

Cổ quả phụ bị hấn một máng, sắc mặt lạnh băng đến cực điểm, không có đáp lại.

“Truy!” Thiết vũ ửng không chút do dự liền triều Tuyết Hoạch tam yêu rời đi phương hướng đuổi theo.

Một đạo xám trắng lôi điện hung hăng bổ vào hấn cánh thượng.

Tuy rằng không có thương tổn đến căn cốt, chính là trong nháy mắt kia đau đớn cùng tê mỗ cảm vẫn là làm thiết vũ ửng thật lớn thân hình chấn động, quơ quơ.

Bạch diện nam tử như suy tư gì nhìn không trung cương lôi, hồi tưởng khởi phía trước trời giáng đá lấy lửa, này hết thấy tựa hồ cùng Tư Lăng Vô Tà có cực đại quan hệ.

Nếu này đó thật là hấn việc làm nói, như vậy hấn bản lĩnh không khỏi quá lớn, ngắn ngủn thời gian thế nhưng có như vậy bản lĩnh!

“Trở về.” Nhìn đến chung quanh bảy tên yêu thú tình huống đều không tốt lắm, bạch diện nam tử vung tay lên, ngăn trở bổ vào chính mình cương lôi, lạnh lùng ra tiếng.

Hấn vừa ra thanh, bảy vị yêu thú đều tụ tập trở về, thực hiển nhiên đối bạch diện nam tử cực kỳ tôn trọng.

Bạch diện nam tử nhìn chính mình bàn tay thượng cháy đen dấu vết, khẽ cau mày.

Này không phải bình thường cương lôi pháp thuật, hấn thế nhưng từ này cương lôi bên trong cảm nhận được một cỗ Thiên Đạo dấu vết, dường như thiên kiếp. Không đạt tới nhất định trình độ quyết không bỏ qua.

Bạch diện nam tử nhấp mông lãnh cánh môi, huy tay áo nói: “Lúc này không phải cùng đám kia gia hỏa tranh đấu thời điểm, đừng quên chính sự.”

Tuy rằng trong lòng không cam lòng, bảy vị yêu tu đều không có phản bác bạch diện nam tử nói, gạt đầu xưng là.

Đi xa Tuyết Hoạch chờ yêu không thấy mặt sau đuôi giết, trong lòng biết muốn nhân cơ hội bao vây tiêu trừ tính toán không có, lúc này bọn họ cũng nhận được luyện dược sư sẽ đấu bên kia đại địa hùng yêu truyền âm.

“Đường cô nương cùng tư lãng công tử bọn họ bay đi.”

“Cái gì kêu bay đi?” Tuyết Hoạch hỏi.

Lục Nhĩ miêu yêu nói: “Nghe bọn hã nói chuyện tới xem, tư lãng công tử tìm được rồi đi trước Ma Vực liên tiếp khẩu, không đợi hai giới hoàn chỉnh tương dung cũng đã mang Đường cô nương đi Ma Vực bên kia.”

Phượng Minh lang yêu nói: “Lão tổ sớm đã nói qua, vô luận tư lãng cô công tử cùng Đường cô nương làm cái gì, ta chờ đều không được can thiệp.”

Chúc Viêm cười nhạt, nói: “Chẳng sợ chúng ta muốn can thiệp cũng đến can thiệp được a.”

Truyền âm trung thời điểm, Tuyết Hoạch tam yêu đã về tới luyện dược sư sẽ đấu nơi sân bên này.

Lúc này luyện dược sư sẽ đấu trường mà đã không có bao nhiêu người tồn tại, phần lớn không phải vì môn phái gia tộc an nguy rời đi, chính là vì thoát đi này thiên bất tường lạc tuyết địa vực rời đi, trên mặt đất trừ bỏ tiêu điều trống rỗng ghé dựa ngoại, không thấy bất luận cái gì thi thể, chỉ có từng đống quần áo.

Này đồ sạm bông tuyết vốn là có ăn mòn uy lực, chỉ sợ có người đã chết thi thể cũng bị hủ sạch sẽ.

Thù Lam đám người còn ở nơi này, cùng bọn họ đứng chung một chỗ còn có đại địa hùng yêu bọn họ, bọn họ đang ở trao đổi cái gì.

Chỉ nghe lúc này Thù Lam nói: “Kia phiền toái chư vị.”

“Hắc hắc, không phiền toái không phiền toái, đây đều là hắc là.” Đại địa hùng yêu đầy mặt hàm cười.

Nguyên lai là Tư Lăng Cô Hồng bọn họ rời khỏi sau, đại địa hùng yêu bọn họ liền cùng Thù Lam bọn họ thương lượng đi trước Yêu Cốc sự tình, chỉ là Thù Lam đám người cũng không tưởng bị người như thế bảo hộ, một phen thương nghị dưới quyết định tự hành hành tẩu.

Đại địa hùng yêu bọn họ cũng không hảo cường bức, chỉ nói này biến cố mới vừa khởi thời điểm nguy hiểm nhất, ma nhân tùy ý, muốn an tĩnh lại phá là yêu cầu chút sự tình, cho nên quyết định lưu tại bọn họ bên người vượt qua này mới bắt đầu hỗn loạn.

Có thể được đến bọn họ này đó yêu thú tự mình bảo hộ, đây là những người khác cầu đều cầu không được sự tình tốt, nếu bọn họ lại cự tuyệt nói liền có vẻ quá không biết tốt xấu.

Thù Lam bọn họ cũng không phải cái loại này không biết đại cục người, từ Đường Niệm Niệm có thể luyện chế ra tiên đan lúc sau, bọn họ chính là nhóm đầu tiên dùng ăn tiên đan người, tu vi tăng trưởng tốc độ tuyệt đối làm người đổ mắt, chính là nếu Ma Vực bên kia cố ý nhằm vào bọn họ nói, phái ra yêu thú tới bắt giữ bọn họ, lấy bọn họ hiện tại thực lực sợ đích xác không dễ dàng ứng phó, bởi vậy liền cảm tạ ứng hạ.

Tuyết Hoạch chờ yêu nhìn đại địa hùng yêu kia hàm hậu thành thật bộ dáng liền cảm thấy từng đợt nói rõ khó chịu ghen khuất, nếu bọn họ sống ở hiện đại nói, nhất định liền sẽ tìm được tốt nhất hình dung từ, đúng là..... Trứng đau!

Dọc theo đường đi, liền nhìn đại địa hùng yêu cùng Thù Lam đám người nói ở một khối, đặc biệt là Diệp thị tỷ muội hai người như thế nào tinh linh cổ quái trên đùa, hắc đều là đầy mặt then thùng thành thật, chọc đến Diệp thị tỷ muội hai người sung sướng đến không được, có thể thấy được gia hỏa này phương diện này nguy trang thực lực cao thâm.

Bởi vì này đại địa hùng yêu này phân bản lĩnh, còn có Diệp thị tỷ muội cổ linh tinh quái, cũng vốn dĩ có chút trầm trọng không khí cũng dần dần thăng ôn, nhẹ nhàng rất nhiều.

Tuyết Hoạc ở dọc theo đường đi luôn là bất động thanh sắc đánh giá Diệp thị tỷ muội, không có biểu tình mặt làm người không biết hẳn rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

Bạch Lê nhìn đến hẳn thời điểm, ghé vào mộc hương trên vai không có động, hẹp dài trong ánh mắt là tràn đầy kiên trì.

Này kiên định bất di ánh mắt không có sai quá Tuyết Hoạc mắt, hẳn chỉ có trong lòng thờ dài.

Kỳ thật hẳn biết lấy Diệp thị tỷ muội hai người cùng Đường Niệm Niệm phu thê quan hệ, sau này tiền đồ cùng tu vi tuyệt đối sẽ không thấp, như vậy cũng không cần lo lắng các nàng ngoài ý muốn chết đi liên lụy Bạch Lê, lấy hai tỷ muội dung mạo tâm tính tới nói cũng là không tồi, chính yếu là đối Bạch Lê hảo cũng đến Bạch Lê thích.

Chỉ là hẳn khúc mắc mở không ra chính là mở không ra, chẳng sợ rõ ràng đã đáp ứng rồi Bạch Lê, cũng rõ ràng không hề sinh Bạch Lê khí, chính là hẳn liền không có biện pháp chính miệng đối Bạch Lê nói ra cổ vũ chúc phúc nói, chỉ có mặt vô biểu tình.

Tiên nguyên hợp hoan cốc.

Một người ăn mặc đồ thẩm áo ngắn tuổi trẻ nam tử đứng ở một tòa cao phong thượng, nhìn không trung biến hóa, nhìn phương xa lóng lánh quang mang, quen thuộc ký ức cho hẳn biết đó là người tu tiên đấu pháp khi mang đến hiệu quả, bất quá lần này cùng người tu tiên đánh nhau chỉ sợ không phải đồng dạng người tu tiên, mà là người tu ma đi.

“Ha hả a ~” một thật vui sướng tiếng cười từ nam tử trong miệng toát ra tới, thanh âm mềm mại.

Này thanh tiếng cười không khó nghe, thậm chí có thể nói có chút câu nhân, chính là lại làm nam tử mất đi sở hữu nam tử khí khái, làm người vừa nghe liền ần ần cảm giác được thân phận của hắn.

“Đáng chết!” Nam tử tiếng cười đột nhiên ngừng, sắc mặt một trận thanh một trận bạch, hiển nhiên bị chính mình tiếng cười tức giận đến không nhẹ, hơi hơi hé miệng, thử cười to, “Ha ha ha ha!”

Dĩ vãng như vậy cười rõ ràng là dừng cảm sang sáng, hiện giờ thế nhưng vẫn là uổng có thanh lại không có thần.

“.....” Nam tử sắc mặt càng thêm khó coi.

Này nam tử dung mạo tuổi trẻ dường như hai mươi tả hữu, ánh mắt lộ ra mị khí, ngũ quan tuần tiếu, chỉ là một đôi mắt hung ác vô cùng. Nếu có quen thuộc người của hắn đứng ở chỗ này nói, nhất định sẽ phát hiện này nam tử dung mạo cùng Mộ Dung Càn Hoa có bảy phần tương tự, chỉ là tuổi trẻ rất nhiều cũng nhu mị rất nhiều.

Không cần hoài nghi, cái này ăn mặc đồ tươi áo dài nam tử đúng là Mộ Dung Càn Hoa.

Hiện giờ hợp hoan cốc tối cao quản sự Cung kiều hoan vì đạt thành Đường Niệm Niệm yêu cầu, cũng là hiểu lầm Đường Niệm Niệm ý tứ, cho nên chuyên môn cấp Mộ Dung Càn Hoa tối cao lô đỉnh tu luyện công pháp, hơn nữa tự mình điều (cấm) giáo, chỉ làm hắn tiếp nam khách, này trăm năm sau khiến cho hắn biến thành cái dạng này.

“Tiền bảo, người ở chỗ này làm cái gì?” Cung kiều hoan thanh âm truyền đến.

Mộ Dung Càn Hoa thân thể run lên, hung ác vô cùng ánh mắt nháy mắt trào ra sợ hãi, chậm rãi xoay người liền nhìn đến đối diện đứng Cung kiều hoan.

Nếu nói vừa tới hợp hoan cốc thời điểm, hắn còn có thể có một nhà chi chủ tôn nghiêm vô luận đã chịu cái gì khuất nhục đều cắn răng

bất khuất nói, như vậy trăm năm thời gian sau, hấn cái gì tôn nghiêm cũng đã bị vô tận tuyệt vọng cấp tra tấn không có. Đặc biệt là trước mắt cái này hào hoa phong nhã nam tử, ở trong mắt hấn có thể so với ác ma, đối hấn hận ý tăng lên tới cùng Đường Niệm Niệm hai vợ chồng giống nhau trình tự, chính là ở không có năng lực báo đáp dưới tình huống, hấn hận chỉ có thể bị sợ hãi áp chế.

Cung kiều cười vui nhìn Mộ Dung Càn Hoa, xem đến hấn bả vai đều không tự chủ được run rẩy, sau đó dời đi ánh mắt nhìn về phía không trung, cười nói: “Ta phải đến tin tức, tiên nguyên lập tức liền phải cùng Ma Vực dung hợp, lập tức tiên nguyên cùng Ma Vực chung sống một giới.” Dừng một chút, tiếp theo cười nói: “Nga, ta thiếu chút nữa quên mất, chuyện này người sao có thể không biết đâu, rốt cuộc nơi này cũng có người một phần công lao a.”

Mạc dung Càn Hoa nghe được hấn nói, mở trừng hai mắt. Vì cái gì hấn sẽ biết? Chính mình làm rõ ràng phi thường ẩn nấp, tìm vô số cơ hội mới tìm được thời cơ!

Chẳng lẽ, chẳng lẽ thời cơ này căn bản chính là hấn cố ý? Hấn lại vì cái gì muốn làm như vậy!?

“Người!” Mộ Dung Càn Hoa gầm nhẹ.

“Người kêu ta cái gì?” Cung kiều hoan đánh gãy hấn bén nhọn nói.

Mộ Dung Càn Hoa bị hấn cặp mắt kia nhìn, nghĩ đến trăm năm tới phát sinh ở chính mình trên người sự tình, run run bả vai, bản năng đối với Cung kiều hoan liền nhếch lên tay hoa lan, kiều thanh nói: “Quản sự đại nhân, ngài tới nơi này làm cái gì nha ~”

Vừa mới dứt lời, Mộ Dung Càn Hoa thân thể cứng lại rồi, ánh mắt không thể tin tưởng nhìn chằm chằm chính mình tay hoa lan.

Hấn hận không thể chém chính mình ngón tay.

Không cần, đau quá!

Đầu nháy mắt toát ra như vậy làm ra vẻ ý tưởng.

Mạc Dung Càn Hoa sắc mặt càng thanh, tay hoa lan kịch liệt run rẩy.

“Phụt!” Cung kiều hoan không chút nào che giấu cười to, “Thật không hổ là đỉnh cấp nam tính lô đỉnh bí tịch 《 dưỡng cục công 》 a, hơn nữa ta tự mình điều (cấm) giáo, thả nhìn xem người hiện giờ bộ dáng, thật là càng ngày càng có nữ tử kiều khí.”

“Cung —— kiều —— hoan!” Mạc Dung Càn Hoa gào rống, thanh âm khàn khàn kiều mỉ.

“Người kêu ta cái gì?” Cung kiều hoan vẻ mặt hài hước nói.

Đường đường Mạc Dung gia tộc gia chủ a, hiện giờ bị hấn hoàn toàn đùa bỡn ở vổ tay bên trong, đây là kiểu gì khí phái.

Từ hấn cùng Đường Niệm Niệm làm giao dịch lúc sau, hấn địa vị một thăng lại thăng, cho dù là tiên nguyên nhất lưu môn phái gia tộc người đối mặt chính mình đều sẽ khách khách khí khí xưng huynh gọi đệ.

Cung kiều hoan cũng là cái người thông minh, ở như vậy hoàn cảnh hạ, hấn biết thực lực mới là quan trọng nhất, cho nên cũng không có sa vào ở hư vinh cùng quyền thế bên trong, đối chính mình tu vi một chút đều không có rơi xuống, cả người khí tràng cùng dĩ vãng hoàn toàn bất đồng.

Mạc Dung Càn Hoa gầm rú: “Ta kêu người Cung kiều hoan, Cung không biết xấu hổ, chó má đồ vật!”

“U, không hổ là ta điều (cấm) dạy ra người, nhìn xem này mắng chửi người tiểu tư thái, không biết còn tưởng rằng người ở làm nũng đâu, chính một cái ngây thơ bộ dáng.” Cung kiều hoan không nóng không lạnh nói.

Mạc Dung Càn Hoa cũng phát hiện chính mình thanh âm biến hóa, còn có tứ chi bản năng động tác, đây là sỉ nhục!

Hắn chính khí ở trên đầu, còn muốn mắng to, đột nhiên cảm giác gương mặt trữu động, người liền yếu ớt bị trữu bay ra đi.

Hợp Thể kỳ tu vi hùng hậu linh khí ở thân thể hắn nội lại không thể sử dụng, loại này tra tấn gọi người điên cuồng.

Mộ Dung Càn Hoa bị trữu ngã vào bùn đất thượng, trên người đồ thẩm áo ngắn là khai xái, ngực cùng đùi liền lộ ra tới. Vừa nhấc mắt liền nhìn đến Cung kiều hoan trên cao nhìn xuống nhìn chính mình, trên mặt mang cười, ánh mắt lại lạnh băng lại hài hước.

“Người, người muốn làm gì?” Mộ Dung Càn Hoa một tay che lại chính mình hạ thể, một tay chống thân thể sau này lui, hắn căn bản là không có phát hiện chính mình biểu tình tràn ngập sợ hãi, nhưng là ánh mắt lưu chuyển thời điểm lại càng như là ở muốn cự còn nghênh.

Cung kiều hoan xem đến ngắn ra, sau đó run run thân hình.

Người tuy rằng là hắn điều (cấm) giáo, chính là hắn căn bản là không chạm vào Mộ Dung Càn Hoa, thật sự là hắn thật sự không hảo này một ngụm, nhìn đến bộ dáng này Mộ Dung Càn Hoa, hắn chỉ nghĩ cười lại cách ứng đến khởi nổi da gà.

Nếu là ở điều (cấm) giáo thời điểm, hắn bản thân chính là cái chuyên nghiệp người, cho nên còn có thể hoàn toàn xem nhẹ rớt, chính là ngày thường thời điểm nhìn đến thời điểm liền không giống nhau.

“Ta nói, tiến bảo người là nam nhân a.” Cung kiều hoan không thể không bội phục 《 dưỡng cú công 》 cường đại rồi. Không chỉ có có thể thay đổi lô đỉnh thanh âm, thân thể, liền tính tình đều đã chịu ảnh hưởng.

Mộ Dung Càn Hoa thân thể lại cứng đờ, nhìn chăm chăm chính mình hiện tại động tác, sắc mặt một trận thanh một trận bạch. Lúc này hắn thật sự có loại tự sa ngã ý tưởng, nâng lên cổ ý ghê tởm

Cung kiêu hoan, kiêu thanh nói: “Quản sự đại nhân, tiến bảo là hầu hạ nam nhân.”

Hắn hận, hận a!

Ở Mộ Dung Càn Hoa Linh Hải thúc tâm trùng phát huy nó nên phát huy tác dụng.

Cung kiêu hoan đích xác bị Mộ Dung Càn Hoa cấp ghê tởm tới rồi, chỉ là hắn làm cái này ngành sản xuất, tổ chất tâm lý vốn dĩ liền luyện ra. Bởi vậy chỉ là nhú nhú mày liền không có quá lớn dao động, đối Mộ Dung Càn Hoa mỉm cười nói: “Khó được tiến bảo hôm nay như thế có tự giác.”

Mộ Dung Càn Hoa đang muốn nói chuyện, một chân liền dẫm lên hắn trên ngực, trầm trọng lực đạo làm hắn khí huyết một trận mãnh liệt, khóe miệng chảy ra máu tươi, đôi mắt lại không tự chủ được toát ra sợ hãi.

Hắn muốn làm cái gì!?

Cung kiêu hoan ăn mặc giày chân nghiền áp ở Mộ Dung Càn Hoa trên ngực, lạnh băng cười nói: “Trường người Mộ Dung gia tộc thật đúng là che giấu đủ thâm a, thế nhưng dám can đảm cùng Ma Vực cấu kết, phản bội tiên nguyên, cấp tiên nguyên mang đến như thế đại biến cố!”

Mộ Dung Càn Hoa bị dẫm đến khó chịu không thôi, phải biết rằng hắn này thân thể bị kia lô đỉnh công pháp cấp cải tạo mãi cảm muốn mệnh, đối cảm giác đau đớn càng là như thế.

“Ha hả, người không phải cũng là phản bội tội nhân chi nhất? Người dám nói không phải người cố ý cho ta cơ hội liên hệ ngoại giới?” Mộ Dung Càn Hoa đã từ Cung kiêu hoan nói đã nhận thấy được điểm này.

Cung kiêu hoan đương nhiên sẽ không nói ra đó là Đường Niệm Niệm an bài, hắn không rõ Đường Niệm Niệm vì cái gì làm như vậy,

chính là Đường Niệm Niệm quan hệ hấn tiền đồ, hấn mới sẽ không ngày ngốc đi tìm Đường Niệm Niệm lý luận.

“Hừ.” Cung kiều hoan một chân đá vào hấn sườn mặt, cười lạnh nói: “Lại nói tiếp người làm như vậy với ta mà nói nhưng xem như thiên đại chỗ tốt a, chỉ bằng người đã từng thân phận, người nói có bao nhiêu tiên nguyên tiên duệ bởi vì đối Mộ Dung gia tộc thù hận mà đến tra tấn người đâu? Đến lúc đó ta đây sợ là muốn kiếm tiên. Còn có, không cần bao lâu tiên nguyên cùng Ma Vực tương dung, ta tưởng ma nhân cũng nhất định sẽ đối với người có hứng thú, đến lúc đó người đã có thể thật là ngày ngày xuân hiểu, gà gáy đều không tỉnh a.”

Mộ Dung Càn Hoa nghe đến mấy cái này lời nói, thân thể đã sớm cứng đờ như thiết.

Hấn đột nhiên không cảm giác được Cung kiều hoan đập lên trên mặt hấn đau đớn, chỉ cảm thấy đến một cái gần nhất không có bị thương địa phương đau đớn muốn mệnh.

“Làm ta chết đi!” Mộ Dung Càn Hoa bi phẫn gào rống.

Cung kiều hoan ôn nhu mỉm cười, “Người cùng chiêu tài chính là ta tương lai cây rụng tiền, ta như thế nào bỏ được người chết đâu.”

Hướng chi Mộ Dung Càn Hoa cùng Mộ Dung ngưng thật sự sinh tử thật đúng là không phải hấn có thể làm quyết định.

Mộ Dung Càn Hoa chớp chớp mắt.

Hấn thế nhưng muốn khóc, có loại tưởng tượng hài tử giống nhau khóc lớn một hồi xúc động.

Hấn tuyệt vọng.

Chân chân chính chính tuyệt vọng.

Liên mạng chữ người sức lực đều không có, liền về sau báo thù tâm tư cũng nửa điểm không có.

Cố tình hấn Linh Hải thúc tâm trùng hoàn mỹ phát huy chính mình tác dụng, làm hấn liền mất đi ý chí, trở thành cái xác không hồn quyền lợi có cho hay không hấn.

Mộ Dung Càn Hoa hiện giờ hối hận, hối hận đến không được!

Hấn đã không sức lực đi hối hận phía trước sở hữu sự tình, hấn hiện tại chỉ hối hận chính mình vừa mới làm sự —— hiệp trợ Ma Vực xâm lấn, hai giới dung hợp.

Hấn hiện tại thiệt tình cảm nhận được cú hoa xuyên tim đau a!

-----oOo-----

Chương 232: Niệm Niệm Lưu lạc nhớ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sáng tỏ minh nguyệt treo u ám không trung, không thấy bất luận cái gì sao trời, có loại thể tịch đậ lạnh cảm.

Thanh lãnh ánh trăng khuyh sái, trên mặt đất núi rừng lại không thấy bất luận cái gì sáng ngời, đan xen dữ tợn cây cối cành lá giống như gương nanh múa vuốt hung thú, chỉ là nhìn xem thật giống như có loại phải bị cắn nuốt rớt ảo giác.

“Thiếu gia, ngài tiểu tâm một ít, giống loại chuyện này làm thuộc hạ đám người đi làm là được, ngài hà tất tự mình mệt nhọc đâu.” Lỗ mãng nam tử thanh âm cung kính vang lên, cẩn thận nghe nói còn có thể cảm nhận được trong đó thật cẩn thận cùng bất đắc dĩ.

“Đúng vậy, thiếu gia, y thuộc hạ xem, nếu không thiếu gia liền tại đây hắc ma ngoài rừng chờ một hồi, làm thuộc hạ đám người đi vào tìm kiếm kia một sừng hung hạc là được.” Mặt khác một đạo nam tử thanh âm cũng đi theo truyền ra tới.

Đây là một đội sáu người đội ngũ, đi tuốt đàng trước mặt chính là một cái ăn mặc cẩm y ngọc phục tuổi trẻ nam tử, nam tử dáng người thon dài đỉnh bạt, một đầu biến thành màu đen dùng một cây màu đen cây trâm văn thành tóc mai, trâm cài đầu đoan vì đỏ như máu, hình cùng tước điều mỡ nhọn, trên trán lưu trữ hai lỗ không kèm chế được tóc đen.

Nam tử dung mạo tuấn lãng bất phàm, mắt phượng quỳnh mũi, môi nếu đỏ chu, nhất dẫn nhân chú mục chính là nam tử mắt trái khóe mắt hạ một chút huyết hồng lệ chí, như máu nhan sắc, cũng không sẽ giống huyết như vậy dính trệ tà ác, ngược lại có loại thuần túy

linh động cùng trị luyện cảm, làm nam tử vốn dĩ tuần lãng khí chất trung có bao nhiêu một chút hoặc nhân hơi thở, thật giống như là quân tử lan bị nhiễm hắc dạng màu sắc, có loại đặc thù mị lực.

Ở nam tử chung quanh đi theo hai cái ăn mặc hắc y nam tử, vừa mới nói chuyện chính là này hai người, mặt sau tắc đi theo ba người, ba người là một nữ hai nam, kia đội ngũ trung duy nhất nữ tử ăn mặc màu nguyệt bạch váy lụa, trắng tinh váy áo ở hắc ám địa vực trung thực thấy được, đem nữ tử thân mình phụ trợ đến phiêu diêu nếu liễu.

Nữ tử dung mạo cũng phi thường xinh đẹp, tinh tế cong mi, đại đại mắt hạnh, thủy mênh mông giống như muốn tích ra thủy giống nhau, tiểu xảo cái mũi, phấn hồng thủy nộn cái miệng nhỏ, mảnh khảnh cầm, chim nhỏ nép vào người, tinh tế nhỏ xinh, làm người nhìn liền muốn ôm vào trong lòng ngực yêu thương cái loại này xúc động.

Này cảm y ngọc phục nam tử tên là Lâm Quân tứ, hắc bên người tả hữu nam tử bên trái tên là hắc nhất, bên phải tên là hắc hai, đều là Nguyên Anh kỳ đại năng giả.

Lâm Quân tứ triều bên phải hắc hai nhìn lại liếc mắt một cái, “Y người xem? Ý của người là nói ta phải nghe người nói?”

Hắc thanh âm giống như trời cho, bình thường nói chuyện khẩu khí đều dễ nghe đến giống như ngọc thạch nhẹ sát, nước suối chảy xuôi, ôn nhuận trong sáng, ôn nhu làm người nhin không được buông tâm phòng, lại không mất mê người từ tính.

Này ôn nhu tiếng nói truyền vào hắc hai trong tai lại làm hắc thân hình chấn động, trong mắt toát ra hoảng sợ, liên thanh cung kính nói: “Thiếu gia, thuộc hạ tuyệt không ý này, còn thỉnh thiếu gia thứ tội!”

Bên trái hắc nhất phụ họa nói: “Thiếu gia, hắc hai nói ra kia phiên lời nói chỉ là vô tâm chi thất, bản ý vẫn là vì thiếu gia, còn thỉnh thiếu gia không nên trách tội.” Nói chuyện thời điểm, hắc bất động thanh sắc đối mặt sau cái kia bạch y nữ tử sử một cái nhan sắc.

Ảnh cơ thu được hấn nhan sắc, đạp xảo diệu bước chân phiêu nhiên rơi vào thiếu gia bên cạnh, diệu linh thanh âm mềm mại nói: “Thiếu gia, hắc ma trong rừng mặt cao giai hung thú đông đảo, hưởng chi một sừng hung hạc này hung thú cực kỳ giáo hoạt lại hung tàn, muốn tìm được nó nói cũng phí công phu, ảnh cơ không nghĩ đi vào.”

Thủy mênh mông mắt hạnh nhìn chăm chăm thiếu gia, mềm mại thanh âm làm người tâm cũng sẽ không tự chủ được đi theo mềm xuống dưới, hưởng chi kia làm nũng tư thái càng chọc người yêu thương.

Ảnh cơ là thiếu gia trong khoảng thời gian này sủng ái nhất nữ tử, nàng giống nhau làm nũng lên nói, thiếu gia chín thành đô sẽ đáp ứng nàng yêu cầu. Nơi này cũng chỉ có nàng dám can đảm trực tiếp đối thiếu gia nói như vậy thản ngôn nói, nàng không nghĩ đi vào ý tứ chính là làm thiếu gia cũng bởi nàng không đi vào.

Bất quá mặt trên cũng nói, nàng làm nũng lên hồ, thiếu gia chín thành đô sẽ đáp ứng nàng yêu cầu, lại còn có một thành ngoại lệ.

Lâm Quân tứ một tay ôm lấy ảnh cơ vòng eo, nhẹ nhàng hỏi: “Thật sự không nghĩ đi vào?”

Hấn tiếng nói vốn dĩ phải thiên độc hậu, một khi phóng mềm mại cùng một ít nói, kia phân lệnh người say mê ôn nhu càng đậm thâm.

Ảnh cơ thất thần, sau khi có chút hoảng loạn đồng ý hấn hỏi chuyện: “Ân, ân.....”

Ma Vực người tu ma tính tình phần lớn tà ác thô cuồng, rất ít có giống thiếu gia như vậy nhẹ nhàng công tử giống nhau ôn nhuận quý khí nam tử, hưởng chi hấn cũng không phải cái loại này chỉ có ôn nhuận quý khí lại không có thực lực đại thiếu gia, hấn bản thân thực lực rốt cuộc tới rồi kiêu gì cảnh giới, kế tiếp chỉ có lão gia biết.

Để cho ảnh cơ mê say khó có thể tự kèm chế chính là, thiếu gia bề ngoài khí chất ôn nhuận quý khí, đồng thời lại không mất người tu

ma tùy ý không kèm chế được, không có như vậy nhiều chính phái gia tộc cổ hủ quy củ, thỉnh thoảng liền sẽ đối nàng động tay động chân.

Nơi này theo như lời động thủ cảm giác vận động tuyệt đối không phải bình thường nam tử đối nữ tử động tay động chân đáng khinh hành vi, thiếu gia mỗi lần vuốt ve khiêu khích luôn là ở ảnh cơ biết được dưới tình huống tiến hành, hấn thần thái luôn là như vậy ôn nhuận ưu nhã, ngẫu nhiên híp mắt mỉm cười thời điểm, khóe mắt lệ chí như là sống giống nhau, có loại mê hoặc nhân tâm yêu trị, thuộc về nam tử mị hoặc.

Hấn ánh mắt chưa từng có đáng khinh vẫn đục, ngăm đen sâu thẳm làm người thẹn thùng, không dám nhiều xem.

“Người đang nói dối.” Lâm Quân tứ nói.

Ảnh cơ sáng mắt lóe lóe, tùy hứng nói: “Ta không có nói dối, thiếu gia trước nay nơi này liền một lòng nhớ thương ở một sừng hung hạc trên người, đem ta đều cấp xem nhẹ!”

Ở cơ nữ bên trong cũng chỉ có ảnh cơ có tư cách ở thiếu gia trước mặt tự xưng ta, thậm chí là chơi tính tình.

“A.” Lâm Quân tứ không giận phản cười, ôm lấy ảnh cơ vòng eo tay căng thẳng liền đem nàng kéo gần, gắt gao dán chính mình, cười nói: “Liền hung thú dám đều ăn, người thật đúng là.”

“Cái gì!” Ảnh cơ vừa thấy Lâm Quân tứ bộ dáng, trong lòng vui vẻ. Biết chính mình làm tự thái ở giữa Lâm Quân tứ thích chỗ, thần thái càng thêm ngây thơ tùy hứng, như là một con lộ ra móng vuốt tiểu miêu.

“Đáng yêu.” Nhẹ nhàng thở dài, Lâm Quân tứ mỉm cười đuôi mắt ưu nhã lại yêu trị, ầm áp hô hấp phun ở ảnh cơ lỗ tai chỗ.

Ảnh cơ thân hình chấn động sau đó mềm xuống dưới, hai mắt hàm xuân.

Lâm Quân tứ tầm mắt từ nàng trên mặt di động đến trước mặt hắc ma lâm nhập khẩu, buông ra ôm lấy ảnh cơ tay, hướng hắc ma lâm đi đến.

Ảnh cơ thân thể mất đi hắc chóng đỡ thiếu chút nữa xụi lơ trên mặt đất, kinh ngạc nhìn Lâm Quân tứ bóng dáng. Nàng không rõ vì cái gì vừa mới còn như vậy ôn nhu Lâm Quân tứ như thế nào lại đột nhiên lại khôi phục nguyên trạng, nàng vốn đang cho rằng Lâm Quân tứ đã không tiếng động đáp ứng rồi nàng yêu cầu.

Vô luận Lâm Quân tứ cách làm như thế nào làm người kinh ngạc, ảnh cơ cũng không dám nhiều lời nữa.

Nàng thực biết điều, tuy rằng nàng yêu cầu phần lớn đều sẽ được đến Lâm Quân tứ cho phép, cho dù là giết sạch hậu viện mặt khác cơ nữ cũng giống nhau, chính là ngẫu nhiên Lâm Quân tứ cũng sẽ làm lơ nàng yêu cầu, lúc này nàng liền sẽ biết điều quên nàng đưa ra yêu cầu, bởi vì nàng biết nếu rõ ràng đã biết Lâm Quân tứ cự tuyệt lại còn lặp đi lặp lại nhiều lần nói ra nói, như vậy nhất định sẽ rước lấy Lâm Quân tứ bất mãn.

Ảnh cơ không nghĩ Lâm Quân tứ bất mãn, càng không nghĩ Lâm Quân tứ không hề sủng ái nàng.

Ảnh cơ cái này thân phận làm nàng được đến dĩ vãng vẫn luôn ảo tưởng hết thảy, nàng không muốn mất đi.

Đây là thứ nhất, thứ hai còn lại là Lâm Quân tứ người này thực sự làm người mê luyến, chẳng sợ ảnh cơ tự biết tuyệt đối không thể lấy rơi vào đi, nếu không cảm tình sẽ làm nàng làm ra hại chết chính mình việc ngốc, chính là nàng vẫn là nhịn không được càng lún càng sâu.

Tuy rằng không có thành công ngăn cản Lâm Quân tứ tự mình đi hắc ma lâm, chính là có ảnh cơ này một gián đoạn, hắc hai sự tình cũng tự nhiên xẹt qua đi.

Hắc nhất triều ảnh cơ đầu đi một đạo tán dương ánh mắt.

Ảnh cơ vôi vàng đối hẳn khiêm tốn cười.

Chẳng sợ nàng đã chịu Lâm Quân tứ sủng ái, chính là hắc nhất chính là Nguyên Anh kỳ đại năng giả. Nàng vẫn luôn là tìm cơ hội cùng bọn họ đánh hảo quan hệ, như thế cũng làm chính mình quyền lợi lớn hơn nữa.

Hắc ma lâm.

Hắc ma lâm tên này ngụ ý hắc ám ma quỷ lâm, này phiến cánh rừng đen nhánh không ánh sáng, chẳng sợ ánh trăng ánh nắng đều không thể chiếu sáng lên, bên trong hung thú vô số, thực lực đều không thấp, tại đây phiến rừng chết đi rất nhiều người tu ma, thỉnh thoảng liền có chết đi người tu ma hồn phách hình thành lệ quỷ phiêu đảng, âm trầm khủng bố.

Lâm Quân tứ đám người đi vào hắc ma lâm đến bây giờ đã có ước chừng một canh giờ, vốn dĩ lấy bọn họ ngay từ đầu tính toán, nhiều nhất nửa canh giờ nên được đến một sừng hung hạc, chỉ là hiện giờ xem ra sự tình ra ngoài ý muốn.

Hắc nhất lại lần nữa bậc lửa trong tay điều quả mộc, cổ quái mùi hương phiêu tán ở hắc ma trong rừng.

Này điều quả mộc hương khí là một sừng hung hạc yêu thích nhất mùi hương, bọn họ ngay từ đầu tính toán cũng là dùng này mùi hương đưa tới một sừng hung hạc, sau đó đồng loạt ra tay bằng mau tốc độ đem này thảo lấy trụ.

Chính là này đã là hẳn bậc lửa đệ nhị khối điều quả mộc, lần này bọn họ tiến đến cũng chỉ cầm tam khối điều quả mộc mà thôi. Nếu lần này còn dẫn không tới một sừng hung hạc, như vậy nhất định phải đem cuối cùng một khối điều quả mộc bậc lửa, đến lúc đó nếu vẫn là không có nhìn thấy một sừng hung hạc thân ảnh nói, sự tình liền thật sự không dễ làm.

Hắc nhất bất động thanh sắc triều ngòi ở ghé trên Lâm Quân tứ nhìn mắt, cái trán toát ra mồ hôi lạnh.

Nếu lần này không có thành công nói, như vậy chẳng khác nào là bất lực trở về.

Thiếu gia sơn tính tình không thể nói hư, chính là không có người đoán được chuẩn hẳn đúng vậy tâm tư, bứt giận căn bản là vô pháp bị người nắm chắc. Lần này thiếu gia thân cận tiến đến hắc ma lâm, hẳn cùng hắc hai đều biết nguyên nhân là thiếu gia tâm tình không tốt lắm mới ra tới đi một chút, thuận tiện đem việc này cấp làm. Việc này nếu là làm không xong nói, thiếu gia có thể hay không phát hỏa thật sự khó mà nói.

Một khi thiếu gia tức giận, bọn họ những người này sinh tử liền không phải do chính mình.

Ảnh cơ cũng phát hiện có chút trầm trọng không khí, xê dịch môi không biết nên nói chút cái gì.

Điều quả mộc mùi hương đối một sừng hung hạc tới nói là nhất trí mạng dụ dỗ, đối mặt khác hung thú tới nói cũng có nhất định ảnh hưởng, tuy rằng Nguyên Anh kỳ đại năng uy áp, chính là có chút hung thú linh trí không cao, vẫn là hướng bọn họ trước mặt hướng, tạo thành phiền toái không lớn lại chọc người phiền lòng.

Ảnh cơ cũng không biết Lâm Quân tứ hiện tại tâm tình rốt cuộc là thế nào, nghĩ thầm rốt cuộc nên dùng cái dạng gì tư thái tới hấp dẫn Lâm Quân tứ cảm xúc mới hảo.

“Thiếu gia, nơi này hảo hảo, hơn nữa mùi máu tươi hảo trọng a, ta không thích.” Tú mỹ nhăn lại, ảnh cơ thật sự không thích nơi này dơ loạn lại âm trầm trầm trọng hoàn cảnh, ánh mắt bên trong đều là ghét bỏ.

“Ân?” Lâm Quân tứ ánh mắt sáng lên, sau đó khơi mào ảnh cơ mảnh khảnh cầm, ngón tay ở nàng kiều nộn gương mặt thân mật néo hạ, “Ảnh nhi, không hổ ta sủng ái nhất ảnh nhi.”

Ảnh cơ bị Lâm Quân tứ như vậy thân người yêu thương hành động làm cho ngẩn ra hạ, nghe được hẳn tán thưởng, tâm thần đều nhin

không được nhảy nhót khó nhẹn.

Lâm Quân tứ từ tiến vào hắc ma lâm liền cảm giác được không thích hợp, chỉ là cái loại này không thích hợp cảm giác thực nhạt nhẽo, làm hắn không chỗ có thể tìm ra.

Ảnh cơ vô tình một câu lại đánh trúng yếu điểm.

Mùi máu tươi quá nặng.

Không sai, chính là mùi máu tươi quá nặng.

Hắc ma lâm có mùi máu tươi không kỳ quái, chỉ là không nên như vậy trọng.

Ba ngày trước tiên nguyên cùng Ma Vực tương dung, rất nhiều ma nhân đều nhảy vào tiên nguyên tàn sát bừa bãi đi, vẫn luôn giăng co ba ngày đều chậm rãi bình tĩnh trở lại. Hiện tại Ma Vực cùng tiên nguyên hoàn toàn ở bên nhau, chỉ là hai khối địa vực tên lại như cũ không có sửa, ở hai mảnh địa vực giao tiếp địa phương là một cái thật dài sông dài, được xưng là dừng bước hà, ngụ ý hai mà tại đây hà dừng bước, vượt biên giả giết không tha.

Chỉ là danh tuy như thế, chân chính để ý người lại có thể có bao nhiêu?

Lâm Quân tứ cũng không có tham dự kia ba ngày tiên ma sát lược, vẫn luôn ngốc tại Ma Vực nơi này nhưng cũng biết kia ba ngày thảm thiết.

Dưới tình huống như thế căn bản là không có nhiều ít ma nhân sẽ chạy tới hắc ma trong rừng, như vậy này dày đặc mùi máu tươi là chuyện như thế nào? Cho dù là hung thú lẫn nhau sát cũng không có khả năng như vậy nghiêm trọng.

Lâm Quân tứ hai mắt đồng tử bên trong hình thành quỷ dị lốc xoáy, nhìn trong không khí lưu động huyết tinh hơi thở, từ ghế dựa đứng dậy nói: “Theo mùi máu tươi dày đặc địa phương đi.”

Hắc nhất bọn họ vừa nghe lời này, lập tức liền nhận thấy được cái gì, ánh mắt sáng ngời đồng thời lại có chút hồ thẹn.

Bọn họ thế nhưng không có nhận thấy được điểm này.

Điều quả mộc như cũ ở thiêu đốt, cổ quái mùi hương phiêu tán ở trong không khí.

Lâm Quân tứ sáu người hành tẩu hắc ma trong rừng, dọc theo đường đi thế nhưng rất ít gặp được hung thú, theo càng ngày càng thâm nhập, bọn họ cũng thấy được đầy đất Tu La cảnh tượng.

Chẳng sợ hắc ma trong rừng mặt không có ánh sáng, chính là còn không đến mức làm cho bọn họ trở thành có mắt như mù.

Đầy đất hỗn độn, đứt gãy cây cối, tàn khuyết hung thú thi thể, máu tươi nhiễm hồng thổ địa.

“Khó trách mùi máu tươi như thế trọng.” Hắc nhất cảm khái. Liếc mắt một cái nhìn lại, này chỉ là mở đầu thôi, mặt sau còn có hi vọng bất tận thi thể.

Chỉ là không biết này rốt cuộc là cái gì ma nhân việc làm, có lẽ này đây sát ngược là chủ người tu ma? Lại hoặc là nổi điên, mất đi thần trí người tu ma việc làm?

Hắc ma hung thú rất nhiều, nhưng là chân chính khủng bố còn lại là trong đó một cái đặc tính, tại đây trong rừng chết đi sinh linh, đặc biệt là lấy bị chết càng thống khổ sinh linh, sau khi chết liền sẽ trở thành lệ quỷ, lưu động ở trong không khí.

Lâm Quân tứ lại phát hiện một cái điểm đáng ngờ, chết đi nhiều như vậy hung thú, này phiến trong không khí thế nhưng một con lệ quỷ hung linh đều không có.

“Thiếu gia, là một sừng hung hạc.” Theo đi tới, hắc hai phát hiện trên mặt đất một sừng hung hạc thi thể, buồn bực nói: “Chỉ là một sừng không có.”

Bọn họ tiến vào hắc ma trong rừng, dùng điếu quả mộc dẫn một sừng hung hạc, vì chính là nó giữa mây kia cắn một sừng.

Hiện giờ thấy được nó thi thể, chính là một sừng thể nhưng không có!

Một sừng hung hạc vốn là thừa thớt, này đầu đã không có, bọn họ muốn lại tìm một đầu nói, khó a.

Nói như vậy nói, bọn họ lần này thật sự đến không một chuyến.

Hắc nhất mắt thấy trong tay điếu quả mộc liền mau đốt sạch, hiện tại cũng thấy được một sừng hung hạc thi thể, chỉ là bọn hắn sở muốn kia cắn một sừng lại không có, đang chuẩn bị mở miệng dò hỏi Lâm Quân tứ tính toán, trong tầm mắt đột nhiên liền nhìn đến một đạo từ xa đến gần nguyệt bạch bóng dáng.

“Ai!?” Hắc nhất lạnh lùng quát lớn.

Lâm Quân tứ so với hắn sớm hơn phát hiện có người tiếp cận, nhìn về phía trước.

Hỗn độn huyết hồng mặt đất, đan xen dữ tợn nhánh cây cây rừng.

Lâm Quân tứ đám người cũng thấy rõ đi vào nữ tử thân ảnh.

Không sai, đúng là nữ tử.

Kia thướt tha nhanh nhẹn dáng người chỉ có nữ tử mới có thể có được.

Nàng cũng không có đi ở trên mặt đất, cách mặt đất ước chừng ba thước khoảng cách, bạch đế thanh lam văn thêu làn váy theo nàng nện bước đi lại nhẹ nhàng nhộn nhạo, giống như hành tẩu ở đám mây nhanh nhẹn.

Nữ tử một đầu mặc phát rối tung, vài miếng lá xanh muốn rớt không xong dính ở nàng đỉnh đầu sợi tóc thướt, nàng tựa hồ không hề

phát hiện, lúc này liền đứng Lâm Quân tứ sáu người trước mặt năm bước ở ngoài địa phương dừng lại, nhàn nhạt nhìn bọn họ.

Lâm Quân tứ sáu người lại đều thất thần nhìn nàng.

Ma Vực trung không phải không có tuyệt sắc nữ tử, đặc biệt là cái loại này thực cốt quyến rũ, câu hồn nhiếp phách tuyệt sắc nữ tử, bọn họ đều gặp qua.

Ở như vậy nữ tử trước mặt, yêu cầu cực đại ý chí lực mới có thể không bị ảnh hưởng, bởi vậy bọn họ đối tuyệt sắc nữ tử miễn dịch lực rất lớn.

Ở bọn họ trước mặt nữ tử này, sinh đến tuyệt sắc nếu tiên, mặt mày tinh xảo như họa, là cái đủ để khuynh quốc khuynh thành nữ tử, chính là đơn luận dung mạo nói, bọn họ gặp qua những cái đó tuyệt sắc ma nữ cũng có tương đương.

Cố tình, đương nhìn thấy nữ tử này thời điểm, bọn họ thế nhưng thất thần.

Nữ tử da thịt tuyết trắng, lộ ra ngọc ôn nhuận, băng trong sáng, mấy cái hôi ô ô dấu vết lại phá hủy kia phân không rảnh.

Nàng xiêm y tinh xảo phiêu nhu, đủ để nhìn ra là cực hảo mặt liêu làm thành, chỉ là cổ tay áo cùng cẳng chân bộ phận đều có mấy cái phá ngân.

Một cỗ thanh thấu được hương từ nữ tử trên người phát ra, cũng như nữ tử trên người lộ ra hơi thở, không giống tu đạo đầy người chính khí, cũng không có kiếm tu cái loại này sắc bén lạnh lẽo, càng không có ma tu vẫn đục tà khí, nàng hơi thở thật giống như một ông thanh có thể thấy được để hồ nước, sáng sớm bình thường nhất trong sáng thần lộ, trong nháy mắt cảm thụ sâu vô cùng.

Liếc mắt một cái nhìn đến nàng thời điểm, làm người dừng mãi vào đầu óc ấn tượng đầu tiên chính là: Lạc đường con trẻ, không hề uy hiếp, yếu ớt bất lực.

Chỉ là ngay sau đó, làm sáu người hoàn hồn, thấy rõ nàng phù không nhẹ nhàng tư thái, đăm tĩm biểu tình sau, bọn họ liền không thể không đánh mất cái này ý niệm.

Một cái chân chính yếu ớt bất lực con trẻ không có khả năng tiến vào hắc ma lâm, càng không thể tồn tại.

Một cái chân chính yếu ớt bất lực con trẻ không có khả năng như vậy đánh giá đối mặt bọn họ, biểu tình trừ bỏ bình tĩnh vẫn là bình tĩnh.

Không.

Cũng không ngừng là chỉ có bình tĩnh thôi.

Nàng tựa hồ căn bản là không hiểu đến ảnh hưởng cảm xúc, kia hơi hơi nhấp cánh môi, lập loè ánh mắt, làm cho bọn họ rõ ràng cảm nhận được nàng hiện tại cảm xúc.

Nàng tựa hồ có chút sinh khí lại bực bội.

Giống một cái cái kính con trẻ.

Lâm Quân tứ sáu người lại nhin không được toát ra ý nghĩ như vậy.

Chỉ là vì cái gì lại là con trẻ?

Rõ ràng trước mắt nữ tử này bộ dáng thoát nhìn đúng là mười sáu bảy như hoa tuổi, căn bản cùng con trẻ không gặp được biên, huống chi nàng cũng không có chân chính con trẻ cái loại này không hiểu thế sự cảm giác.

Đây là một loại mâu thuẫn cảm giác, cố tình đặt ở nữ tử trên người một chút đều không không khoẻ.

Lâm Quân tứ lúc này tắc một sữa ngày thường cao thâm khó đoán, một đôi con người gắt gao nhìn Đường Niệm Niệm, trên mặt lộ ra kinh ngạc cùng kinh hãi biểu tình.

Làm trò sáu người trước mặt, bọn họ ấn tượng giống cái lạc đường con trẻ nữ tử ra tiếng.

“Cho ta dẫn đường, nếu không giết các ngươi.”

Châu lạc mâm ngọc thanh âm dễ nghe về dễ nghe, lại một chút không khó nghe xả giận trung phiến muện.

Hơn nữa, những lời này nội dung nhưng một chút đều cùng yếu ớt vô hại không gặp được biên.

Nữ tử nói xong câu đó, tựa hồ còn sợ bọn họ không tin, một cái xanh biếc dây đăng hung hăng ném hướng chung quanh cây cối, làm ra như thế uy hiếp thị uy cử động.

Dây đăng sở quét chỗ, sở hữu cây cối toàn đoạn, mặt đất xuất hiện mùi trượng vết rách.

-----oOo-----

Chương 233: người thích ta

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng nhiều năm đã chịu Đường Niệm Niệm cung cấp nuôi dưỡng, đã phi thường tiếp cận thành niên kỳ, dây đăng cứng cõi kiên cố trình độ có thể so với cực phẩm linh bảo, này tùy ý vung đi xuống, mang đến uy lực là cực đại.

Lâm Quân tứ sáu người bị vạn Hư Đăng Yêu Đăng mang đến uy hiếp bưng tỉnh, hắc nhất cùng hắc hai cơ hồ là bản năng đứng ở Lâm Quân tứ chung quanh, đem hắc hoàn mỹ bảo hộ, sắc mặt ngưng trọng thả kinh nghi bất định nhìn còn ở không trung bay múa xanh biếc dây đăng.

Hắc nhất thấp giọng nói: “Từ này dây đăng công kích thủ đoạn tới xem, này trên mặt đất hung thú đều là này dây đăng giết chết.”

Hắc hai gật đầu.

Trên mặt đất hung thú thi thể toàn bộ đều tàn khuyết bất kham, ngay từ đầu bọn họ còn vô pháp suy đoán rốt cuộc là bị cái gì pháp thuật gây thương tích, rốt cuộc kia miệng vết thương không giống như là sắc bén kiếm thương, cũng không giống như là đạo pháp gây thương tích, ngược lại như là nổi điên ma tu tay không chém giết giống nhau, cho nên bọn họ ngay từ đầu suy đoán mới có thể là chuẩn tu sát ngược ma tu hoặc là nổi điên ma tu việc làm.

Chính là tận mắt nhìn thấy tới rồi vạn Hư Đăng Yêu Đăng uy lực lúc sau, kia dây đăng mang đến thật lớn xé rách lực đạo, liếc mắt một cái liền nhìn ra tới cùng những cái đó hung thú thi thể miệng vết thương vừa lúc đối thương.

Để cho hắc nhất cùng hắc hai cẩn thận chính là, bọn họ thế nhưng thấy không rõ trước mắt nữ tử tu vi.

Nàng hơi thở quá sạch sẽ, một chút đều không giống Ma Vực ma tu.

Liên tưởng đến ba ngày trước Ma Vực cùng tiên nguyên liên hệ sau, bọn họ liền có tám phần nắm chắc xác định nữ tử này là tiên nguyên tiên duệ.

Tiên duệ cùng ma nhân từ trước đến nay đều là tử địch.

Hắc nhất cùng hắc hai hai người âm thầm cẩn thận, đồng thời cũng lại chờ Lâm Quân tứ mệnh lệnh.

“Người là ai a, lại là như vậy lớn mật, Cửu Trọng Thiên thiếu gia cũng là người có thể mệnh lệnh?” Ảnh cơ lạnh lùng kêu lên, nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm hai mắt chứa đầy địch ý.

Từ Đường Niệm Niệm sau khi xuất hiện, nàng liền cảm nhận được thật lớn uy hiếp.

Lâm Quân tứ yêu thích nàng nhất rõ ràng bất quá, hắn yêu thích thuần tịnh thuận theo lại không mất sức sống cùng tiểu tính tình nữ tử, hơn nữa thích như vậy nữ tử xuyên bạch y, cái loại này phiêu phiêu như tiên bạch y.

Nàng bản thân chính là dựa theo Lâm Quân tứ loại này yêu thích tới thay đổi chính mình mới được đến Lâm Quân tứ yêu thích.

Đương ánh mắt đầu tiên nhìn đến Đường Niệm Niệm thời điểm, ảnh cơ đều nhịn không được thất thần kinh sửng sốt, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một loại cảm giác. Nữ tử này mới là Lâm Quân tứ trong lòng chân chính muốn cái kia.

Đặc biệt là đương Đường Niệm Niệm ra tiếng nói ra câu kia uy hiếp lời nói thời điểm, nàng loại cảm giác này liền càng thêm khắc sâu, đồng thời trong lòng dâng lên tới một cỗ kịch liệt khủng bố cảm cùng uy hiếp cảm.

Nữ tử này là nàng kinh địch, nếu vô pháp diệt trừ nữ tử này nói, nàng hiện tại địa vị nói không chừng liền sẽ bị trước mắt nữ tử này

chiếm cứ.

Trong đầu hiện lên cái này nguy hiểm ý niệm lúc sau, ảnh cơ lập tức liền ra tiếng cùng Đường Niệm Niệm giằng co ở bên nhau, cố ý nói ra Lâm Quân tứ thân phận, hơn nữa cần trọng mệnh lệnh này hai chữ.

Ảnh cơ thân là một cái cơ nữ chủ động mở miệng thuộc về vô lễ hành vi, chính là nàng là Lâm Quân tứ trước mắt sủng ái nhất nữ tử, làm ra vô lễ hành vi đã không phải lần đầu tiên. Huống chi lần này nàng lời nói kỳ thật cũng rất có đúng mực, nghe tới chính là giữ gìn Cửu Trọng Thiên uy nghiêm.

Cửu Trọng Thiên ở Ma Vực uy danh có thể nói không người không biết không người không hiểu.

Ảnh cơ nói xong câu đó thời điểm, thật cẩn thận nhìn thoáng qua Lâm Quân tứ. Phát hiện hắn cũng không có trách tội ý tứ sau, đáy lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời còn có một ít đắc ý.

Chẳng sợ nàng dung mạo cùng khí chất đích xác so ra kém trước mắt nữ tử này, bất quá nàng làm bạn ở thiếu gia bên người nhiều năm như vậy, đối thiếu gia cuộc sống hàng ngày thói quen cũng coi như hiểu biết, ở hầu hạ hắn chuyện này thượng làm được tự nhận là rất là không tồi, như thế thiếu gia đối nàng cảm tình khẳng định là trước mắt cái này vừa mới xuất hiện nữ tử tuyệt đối so với không thượng.

Đường Niệm Niệm nghe thấy nữ tử nói, thấy những người khác không nói gì, ở nàng xem ra chính là những người này đều cam chịu ảnh cơ lời nói.

Hiện tại tâm tình chính phiền muộn Đường Niệm Niệm căn bản là không bắt luận cái gì nhấ nại cùng bọn họ chậm rãi nói chuyện với nhau, trong không khí mùi máu tươi làm tâm tình của nàng càng không tốt.

Vốn dĩ nàng bởi vì tâm tình không tốt, này trong rừng lại không ngừng có hung thú gào rống thanh, còn có không ít tới quấy rầy nàng. Bởi vậy nàng trực tiếp làm vạ Hư Đăng Yêu Đăng sát, cũng không có tâm tình đi đem này đó mùi máu tươi cấp đi, dù sao vạ Hư Đăng Yêu Đăng sát, nàng đi phía trước đi là được.

Nào biết nàng căn bản là đi nhằm phương hướng, càng đi càng sâu thâm, đương người được điều quả mộc mùi hương sau mới hướng bên này, một đường trải qua vạ Hư Đăng Yêu Đăng hành hạ đến chết địa vực.

Nóng rực liên hỏa ở trong không khí bỏng cháy, màu trắng ngà linh hỏa thấy Đường Niệm Niệm mặt vô biểu tình khuôn mặt chiếu đến tản mát ra oánh oánh ánh sáng, một đôi minh diệu tròng mắt lập loè lãnh đạm ba quang, một chút sát khí đều không có toát ra tới.

“Điều tra các người ký ước cũng giống nhau.” Đường Niệm Niệm đạm ngữ, phiêu phù ở thân thể chung quanh liên hỏa triều sáu người phóng đi.

Hắc nhất cùng hắc hai bọn họ căn bản là không nghĩ tới Đường Niệm Niệm nói ra tay liền ra tay, Cửu Trọng Thiên uy danh cho dù là Đại Thừa kỳ tu vi bán tiên nghe được lúc sau đều phải kiểm chế điểm, này nữ tử chẳng lẽ đã có bán tiên tu vi sao?

Không có khả năng!

Hắc nhất cùng hắc hai tuy rằng nhìn không ra Đường Niệm Niệm tu vi, nhưng là vẫn là nhạy bén cảm giác được Đường Niệm Niệm tuổi tác tuyệt đối không lớn.

Hắc nhất cùng hắc hai đồng thời ra tay ngăn cản không trung phóng tới mà liên bạch hỏa, hắc nhất trầm giọng nói: “Nàng này định là tiên duệ, tiên nguyên cùng Ma Vực nguyên bản không thông, trừ bỏ phạm thể ma tinh ngày, rất khó có điều giao xúc, bởi vậy không biết Ma Vực Cửu Trọng Thiên cũng là bình thường.”

Trải qua hắc nhất này vừa nhắc nhở, hắc hai cũng tức khắc sáng tỏ, đương một vòng đối thượng mà liên bạch hỏa thời điểm, hắc hai thấp giọng kêu sợ hãi một tiếng, “Đây là thiên địa linh hỏa!”

Hắn trên nắm tay ám quang tức khắc càng thêm nồng đậm, lấy ngăn cản mà liên bạch hỏa ăn mòn.

Đương hai người mới vừa tiêu diệt mà liên bạch hỏa thời điểm, xanh biếc dây đằng đã triệu hai người huy tới.

Bạch bạch hai tiếng, hắc nhất cùng hắc hai căn bản là không có sức phản kháng bị đánh bay đi ra ngoài, một hơi máu tươi phun ở trong không khí.

Đương bích đằng lại huy tới muốn lấy tính mệnh của bọn hắn khi, hắc nhất cùng hắc hai liền nhúc nhích đều khó, mở to tuyệt vọng hai mắt.

Một đạo người khổng lồ hư ảnh đột nhiên xuất hiện ở hai người trước mặt, dùng thật lớn song chưởng nắm lấy vạn Hư Đằng Yêu Đằng, như vậy thật giống như là người khổng lồ bắt lấy hai điều sợi tóc giống nhau, chỉ là đương này hai điều sợi tóc bị người khổng lồ bắt lấy thời điểm, người khổng lồ thân hình chấn động, sau đó hai tay giống như chịu đựng không được trọng lượng hướng trên mặt đất tài đi.

Đường Niệm Niệm nhìn về phía Lâm Quân tứ.

Người khổng lồ hư ảnh xuất hiện, tới đến Lâm Quân tứ thi pháp.

Lâm Quân tứ nhẹ giọng mỉm cười nói: “Thuộc hạ nóng vội, cô nương chớ trách. Có thể vì cô nương dẫn đường, tại hạ rất vui lòng.”

Ôn nhã nhẹ nhàng chậm chạp thanh âm, có thể tẩy phiêu người tâm thần.

Đường Niệm Niệm ngẩn ra, bình tĩnh nhìn Lâm Quân tứ liếc mắt một cái. Người này thanh âm thế nhưng cùng Cô Hồng thực tương tự, chỉ là vẫn là không có Cô Hồng dễ nghe.

Đường Niệm Niệm này căn bản chính là khác nhau đối đãi, nếu chỉ luận thanh âm nói, Lâm Quân tứ đích xác so Tư Lăng Cô Hồng hơn một chút, đủ để thuyết minh Lâm Quân tứ thanh âm được trời ưu ái. Chỉ là cố tình ở Đường Niệm Niệm tư tưởng, căn bản là không ai có thể đủ cùng Tư Lăng Cô Hồng so sánh với, chẳng sợ rõ ràng hảo quá Tư Lăng Cô Hồng, năng giống nhau sẽ thiên hướng Tư Lăng Cô Hồng.

Lâm Quân tứ thanh âm tựa hồ có thể tiêu trừ nơi này huyết tinh cùng trầm trọng, có loại gọi xuân về ấm thanh phong cảm giác.

Loại này cảm thụ làm Đường Niệm Niệm trong lòng phiền muộn tự nhiên tiêu tán một ít, vẫy tay liền đem Vạn Hư Đăng Yêu Đăng cấp thu trở về, không có đuổi tận giết tuyệt.

Theo Vạn Hư Đăng Yêu Đăng biến mất, che ở hắc nhất cùng hắc hai hai người trước mặt người khổng lồ thân ảnh cũng biến mất không thấy.

Hắc nhất cùng hắc hai cái tự ăn chữa thương đan dược, giãy giụa từ trên mặt đất đứng lên, áy náy cùng kính sợ trở lại Lâm Quân tứ bên người. Bọn họ thật sự không biết Lâm Quân tứ thực lực lại là như vậy cường, cho tới nay Lâm Quân tứ thực lực liền rất thiếu phát huy quá, nếu hắc không ra tay nói, bọn họ còn vẫn luôn cho rằng đối phương cũng liền Nguyên Anh kỳ thôi.

Bất quá hiện tại xem ra, Lâm Quân tứ thực lực rõ ràng so với bọn hắc hai người cao.

Hắc nhất cùng hắc hai liếc nhau, đều yên lặng cúi đầu.

Ảnh cơ thì tại nhìn đến Lâm Quân tứ tươi cười còn có nghe được nghe được lời nói thời điểm, sắc mặt hơi đổi, trong mắt kinh nghi bất định.

Lâm Quân tứ lúc này lại chủ động mở miệng hỏi: “Không biết cô nương tính toán đi nơi nào.” Nếu làm hấn dẫn đường nói, như vậy tự nhiên phải biết rằng Đường Niệm Niệm chuẩn bị đi nơi nào.

Đường Niệm Niệm không có do dự nói: “Người nhiều địa phương.”

Lâm Quân tứ trong mắt hiện lên một sợi kinh ngạc, “Vì sao?”

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, nói: “Tìm người, giết người.”

Giết người bị nàng nói ra thời điểm như cũ không có bất luận cái gì sát khí, tự nhiên vô cùng.

Lâm Quân tứ quan sát kỹ lưỡng Đường Niệm Niệm mặt mày, phát hiện nàng cũng không phải cái loại này vô tình vô nghĩa nhân tài là, như vậy nàng vì cái gì muốn giết người? Còn có cái kia tìm người? Nàng muốn tìm người nào? Tìm chính là nam là nữ? Tìm chính là kẻ thù vẫn là tình nhân?

Trong đầu trong nháy mắt toát ra rất nhiều vấn đề, Lâm Quân tứ trên mặt lại nửa điểm đều không có toát ra tới, gật đầu không nhanh không chậm nói: “Nếu nói người nhiều địa phương tự nhiên là trong thành, này hắc ma lâm vẫn luôn ở biên vực nơi, chung quanh phần lớn đều là vô biên núi rừng hải vực, nếu là đi nhằm phương hướng nói, chỉ sợ sẽ bị lạc ở bên trong.” Nói thời điểm, Lâm Quân tứ còn bất động thanh sắc nhìn mắt Đường Niệm Niệm lúc này trang phần, thực rõ ràng Đường Niệm Niệm chính là bị lạc trong đó một viên.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng nhú nhú mày.

Nói như vậy nói, cũng liền nói nếu nàng không có ở chỗ này gặp phải Lâm Quân tứ bọn họ nói, rất có thể liền phải ở chỗ này lưu lại thật lâu.

Lâm Quân tứ những lời này là đại lời nói thật, bất quá cũng là cố ý nói cho Đường Niệm Niệm nghe, làm Đường Niệm Niệm đối bọn họ những người này sinh ra một ít hảo cảm. Rốt cuộc bọn họ xuất hiện

chính là giải quyết nàng vấn đề khó khăn không nhỏ, chẳng sợ chỉ là vừa khéo thôi.

“Ly hắc ma lâm gần nhất thành trấn muốn hành tẩu nửa tháng thời gian, cô nương cần phải hiện tại liền khởi hành?” Lâm Quân tứ nói.

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Lâm Quân tứ không nói hai lời liền vì Đường Niệm Niệm dẫn đường triều rời đi hắc ma lâm phương hướng hành tẩu.

Hắc nhất cùng hắc hai xê dịch môi khẩu muốn nói gì, chính là nhìn đến phía trước sóng vai hành tẩu hai người, không biết nên như thế nào mở miệng.

Hành tẩu thời điểm, Lâm Quân tứ không tính thực lực cũng không tính lãnh đạm cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện với nhau, như vậy thái độ cùng hắn được trời ưu ái thanh âm, cho dù là Đường Niệm Niệm cũng khó có thể sinh ra chán ghét cảm xúc, không lâu liền cho nhau biết đối phương tên.

Đường Niệm Niệm?

Lâm Quân tứ biết Đường Niệm Niệm tên thời điểm, trong mắt hiện lên một sợi tinh quang, lúc này hỏi: “Không biết Đường cô nương muốn tìm người nào lại vì sao phải giết người?”

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ nhàng run rẩy, giống như thần bí hắc điệp gương cánh, làm nhìn chăm chú vào nàng Lâm Quân tứ trong lòng cũng đi theo run lên, thế nhưng có loại vươn ra ngón tay nhẹ nhàng đi đụng vào xúc động, sau đó liền nghe được Đường Niệm Niệm đạm tĩnh lại nghiêm túc tiếng nói, “Tìm Cô Hồng, một người tìm quá chậm, giết người nói thanh danh truyền thật sự mau, Cô Hồng ở chỗ này nói, nghe được về ta đồn đãi, nhất định sẽ tìm đến ta.”

Lâm Quân tứ trong mắt hiện lên kinh ngạc.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần Đường Niệm Niệm bộ dáng, thật đúng là không thể tưởng được nàng sẽ có như vậy tâm tư.

Bất quá nàng nói lời này đích xác thực dùng được, cũng là tìm người nhanh nhất phương pháp, chỉ là này cần thiết có cường đại thực lực làm tiền đề.

Nàng chính là tiên duệ, chính mình lại là ma nhân, hai người là tử địch, ở chính mình trước mặt thân nhiên nói ra loại này lời nói, sẽ không sợ chính mình động thủ sao?

Lâm Quân tứ tâm tư quay cuồng, bất động thanh sắc theo nàng lên tiếng nói: “Không biết vị kia Cô Hồng là Đường cô nương người nào?”

Cô Hồng là chính mình người nào?

Yêu thích nhất người.

Thương yêu nhất người.

Nhất để ý người.

Chỉ thuộc về chính mình người.

.....

Đường Niệm Niệm có rất nhiều ý tưởng, cuối cùng hóa thành Tư Lăng Cô Hồng từng ở nàng bên tai nói qua nói, sau đó mặt giãn ra cười đem câu nói kia lặp lại ra tới, “Hắn là cùng ta sóng vai người.”

Câu này nói ra tới thời điểm, tràn ngập tín nhiệm cùng nghiêm túc.

Lâm Quân tứ thất thần nhìn Đường Niệm Niệm đột nhiên mặt giãn ra tươi cười, giống như ba tháng chi đào tiếu lệ vô song, bích thủy hoa súng thanh vũ.

Hoàn hồn lúc sau, hắn trong lòng dâng lên một cỗ khôn kể phiền muộn.

“Sóng vai người?” Lặp lại Đường Niệm Niệm nói, như là làm bầm lều bầu.

Đường Niệm Niệm hai mắt mị thành trăng non độ cung, cũng không thèm nhìn tới Lâm Quân tứ, lo chính mình nói: “Độc nhất vô nhị người.”

Những lời này, làm Lâm Quân tứ trong lòng phiền muộn càng thêm nghiêm trọng một ít, ần ần hình thành một cỗ hấn chưa từng có quá cảm xúc. Nguyên nhân chính là vì không có nếm thử quá, cho nên hấn hiện giờ cũng không biết loại này cảm xúc vì cái gì.

Cái này đề tài mang theo một trận trầm mặc, Lâm Quân tứ không có tiếp tục dò hỏi Đường Niệm Niệm cái gì, Đường Niệm Niệm tự nhiên không có cái kia ý tứ cùng hấn chủ động nói chuyện.

Ảnh cơ vẫn luôn đều ở bên xem, nhìn đến Lâm Quân tứ trên mặt có chút mạc danh biểu tình, không khỏi làm nàng trong lòng nhảy rộn. Thiếu gia hiện giờ bộ dáng, dường như là sinh khí. Chỉ là hấn vì cái gì sinh khí? Liên hệ đến hấn cùng Đường Niệm Niệm nói chuyện, ảnh cơ đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng, nàng không muốn thừa nhận khả năng.

Lâm vào trầm mặc trung trong khoảng thời gian này, Đường Niệm Niệm thử lại lần nữa cảm thụ Tư Lăng Cô Hồng tồn tại, phát hiện như cũ nửa điểm manh mối đều không có, làm nàng không khỏi có chút mất mát.

Nhẹ nhàng rũ mắt, nhìn đến chính mình quần áo thượng tổn hại, Đường Niệm Niệm liền không khỏi nghĩ đến.

Nếu Tư Lăng Cô Hồng ở chỗ này nói, nhất định sẽ vì nàng thay sạch sẽ xiêm y, tinh tế vì nàng xử lý kia một đầu trường thuận sợi tóc. Kia ngón tay ôn nhuận mềm nhẹ đi qua ở chính mình sợi tóc thượng xúc cảm, chẳng sợ rõ ràng không tồn tại nàng đều có thể đủ tưởng tượng ra tới, một chút không kém.

Bất quá như vậy tưởng tượng, Đường Niệm Niệm liền phát hiện càng thêm tưởng niệm Tư Lăng Cô Hồng.

Vốn dĩ lấy hai người song tu công pháp còn có tình chú tồn tại, trong tình huống bình thường hai người đều có thể đủ cảm nhận được đối phương tồn tại, lấy này một sợi cảm thụ tới kết luận đối phương phương hướng, có thể nhanh chóng tìm được đối phương.

Chính là lần này lại xuất hiện ngoài ý muốn.

Ba ngày trước bọn họ từ tiên nguyên luyện được sư sẽ đấu nơi sân đi trước Ma Vực, hai giới giao tiếp chỗ hỗn loạn năng lượng đối hai người tới nói cũng không tính cái gì, chỉ là dị biến nổi lên.

Không biết là từ đâu ra một cỗ đáng sợ năng lượng, kia cỗ năng lượng chi khổng lồ khủng bố có thể cùng năm đó ở Yêu Cốc yêu tổ hơi thở so sánh với, trong nháy mắt quán lên hai người.

Cuồng bạo năng lượng thành hình xảy ra, hết thấy hình ảnh đều phá thành mảnh nhỏ.

“Hắc mông, người dám!” Một tiếng sấm sét tiếng vang lên, một cỗ đồng dạng khủng bố năng lượng truyền đến.

Thanh âm này làm Đường Niệm Niệm cảm thấy quen thuộc, đúng là tiên nguyên Yêu Cốc yêu tổ thanh âm.

Hai cỗ năng lượng đối chạm vào, Đường Niệm Niệm căn bản là tìm không thấy Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh, đương cảm nhận được kia cỗ âm hàn mà khổng lồ năng lượng còn ở đuổi theo chính mình thời điểm, nàng biết không phải do dự thời điểm, nhanh chóng lao ra hai giới giao tiếp trong hỗn loạn.

Lúc ấy nàng liền rơi vào Ma Vực hắc ma trong rừng.

Không biết là bị hạ cái gì thủ đoạn, nàng thế nhưng cảm thụ không đến Tư Lăng Cô Hồng tồn tại, có lẽ là hai người khoảng cách địa

phương thật sự quá xa, lớn hơn nữa khả năng còn lại là trên người nàng tàn lưu kia cỗ năng lượng dư ba quá nhiều.

Đối phương rõ ràng chính là sớm ở nơi đó chờ, chờ nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng sa lưới, hơn nữa nàng cảm nhận được đối phương càng chú trọng trao lấy chính mình. Lúc ấy hình ảnh trong nháy mắt biến hóa, Đường Niệm Niệm ở xong việc nhớ tới mới nhớ tới đó là một loại không gian dời đi pháp thuật.

Tuy rằng cảm thụ không đến Tư Lăng Cô Hồng tồn tại, Đường Niệm Niệm lại tin tưởng Tư Lăng Cô Hồng nhất định không có sinh mệnh nguy hiểm, hơn nữa nhất định cũng ở Ma Vực chỗ nào đó.

Đây là một loại tín nhiệm, đối Tư Lăng Cô Hồng tín nhiệm.

“Đường cô nương.” Lâm Quân tứ ôn nhuận thanh nhã thanh âm đột nhiên lại lần nữa vang lên, nhưng cũng không sẽ làm người sinh ra dọa nhảy dựng cảm giác, như thế tự nhiên.

Đường Niệm Niệm triều hấn nhìn lại liếc mắt một cái.

Lâm Quân tứ đạm cười nói: “Mới vừa nghe Đường cô nương nói muốn lấy giết người tới tìm người, chuyện này ta cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm thấy thật sự không ổn.”

“Ân?” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt biểu tình lộ ra rõ ràng ý tứ: Vì cái gì?

Lâm Quân tứ nhìn đến nàng cái dạng này, tươi cười không khỏi gia tăng, “Nơi này là Ma Vực, Đường cô nương tu vi tuy rằng cao thâm, nhưng là rốt cuộc chỉ là sức của một người, nếu Đường cô nương ở chỗ này sát ngược quá nặng nói, nhất định sẽ đưa tới vô số ma nhân chú ý, đến lúc đó lấy Đường cô nương một người, chỉ sợ cũng khó có thể đối kháng vô số ma nhân. Huống chi Ma Vực bên trong cũng không thiếu bán tiên tu vi tồn tại, đến lúc đó nếu Đường cô nương bị đuổi giết nói, ngược lại càng chậm trễ tìm người thời gian.”

Đường Niệm Niệm biểu tình cũng không có nhiều ít biến hóa, nhàn nhạt nói: “Cho nên đâu?”

Lâm Quân tứ nói: “Ta xem Đường cô nương cũng không phải cái loại này cổ hủ tiên duệ, một hai phải giết ma người không thể. Ta đối Đường cô nương nhất kiến như cố, tưởng cùng Đường cô nương giao cái bằng hữu. Bằng hữu sự, chỉ cần là ta khả năng cho phép tất sẽ giúp đỡ, mà ta nơi Cửu Trọng Thiên ở Ma Vực quyền thế không nhỏ, nhân mã đông đảo, muốn ở Ma Vực trung tìm kiếm một người nói đều không phải là việc khó.”

Đường Niệm Niệm nghe hiểu hẩn ý tứ, chỉ là cũng không có lập tức đáp ứng, nghi hoặc hỏi: “Người là ý tứ là muốn giúp ta tìm Cô Hồng?”

Lâm Quân tứ: “Không sai.”

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm hẩn, sáng trong con người đem Lâm Quân tứ khuôn mặt hoàn chỉnh ấn nhập trong đó, tựa hồ muốn đem hẩn nhìn thấu, “Ta và người chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, ta cũng không cho người thù lao, người vì cái gì giúp ta.”

Lâm Quân tứ đạm cười, “Ta đã nói qua đối Đường cô nương nhất kiến như cố, đem Đường cô nương đương bằng hữu mới giúp đỡ. Huống chi chuyện này cũng đều không phải là đối ta không có chỗ tốt, rốt cuộc ta là Ma Vực người tu ma, nếu ta giúp Đường cô nương tìm người nói, cũng miễn trừ Đường cô nương giết hại ta vực người trong, hao tổn Ma Vực thực lực.”

Bên cạnh hắc nhất cùng hắc hai hai người nghe được lời này, trong lòng đồng thời lắc đầu.

Bọn họ thiếu gia cũng không phải là loại này thương xót thiên nhân người, trừ bỏ người một nhà ngoại, Ma Vực mặt khác ma nhân hẩn cũng sẽ không quản, ở trong tay hẩn giết hại ma nhân tánh mạng cũng ược chừng có thể thấu thành một tòa thành trấn nhân số. Huống chi Ma Vực cũng căn bản là không thịnh hành loại này cùng vực người đoàn kết tinh thần.

Chính diện nhìn Đường Niệm Niệm chuyên chú sáng trong con người, rõ ràng nhìn đến bên trong chính mình ảnh ngược, Lâm Quân tứ tim đập tiết tấu có chút mất đi khống chế, lại nói: “Ta tưởng giúp người.”

Câu này nói xong, Lâm Quân tứ biểu tình hơi đổi, hẳn không nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ đem câu này nói ra tới.

Tuy rằng những lời này không ảnh hưởng toàn cục, bất quá trong đó lại có chút ám chỉ ý tứ.

Đường Niệm Niệm biểu tình bất biến, duy độc mặt trường lông mi run nhẹ run, thu hồi nhìn Lâm Quân tứ con người, “Nga, người thích ta.”

Bình tĩnh tiếng nói không có đặc ý không kiêu ngạo càng không có phản trào phúng, có thể nói bất luận cái gì dư thừa cảm xúc đều không có, chỉ có trần thuật sự thật đạm nhiên.

Cái gì!?

Lâm Quân tứ đột nhiên sửng sốt, có chút kịp thời trong đầu phản ứng đầu tiên là: Chính mình vừa mới thế nhưng thừa nhận chính mình thích nàng?

Hắc nhất cùng hắc hai hai người dưới chân một cái lão đảo, vốn dĩ liền trọng thương bọn họ thế nhưng thật sự chật vật té lăn trên đất, cổ nén đau đớn nhe răng nhếch miệng.

Ảnh cơ vẻ mặt đại ra, sau đó lạnh băng châm chọc nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm, kia trên mặt thấy thế nào đều rõ ràng viết ‘ người thật không biết xấu hổ ‘ này năm chữ.

Dư lại hai người nhưng thật ra phản ứng nhỏ nhất, đơn giản là ngay từ đầu địa vị của bọn họ khiến cho bọn họ không thể tùy tiện nghe hai người nói chuyện, một lát sau mới phản ứng lại đây Đường Niệm Niệm nói chút cái gì.

Một câu mang đến mọi người thất thố, Đường Niệm Niệm không hề có tự giác, như cũ lo chính mình phiêu phù ở không trung, thấy bọn họ không đi rồi, mới đối Lâm Quân tứ nói: “Dẫn đường.”

Tự nhiên vô cùng, hoàn toàn không biết đối phương thất thố nguyên tự chính mình.

Lâm Quân tứ hoàn hồn, vội vàng đuổi kịp tiếp tục dẫn đường, hoàn toàn không có phát hiện chính mình hành vi có bao nhiêu nghe lời, một chút đều không có ngày thường cái giá. Hắn tâm tư hoàn toàn bị Đường Niệm Niệm tùy ý một câu kéo đi lên, dựa theo ngày thường hắn tính tình, nghe thế loại lời nói nhất định sẽ làm lơ rớt, đặc biệt là đối phương căn bản là không thềm để ý dưới tình huống, càng thêm nên làm lơ rớt, chỉ là lúc này hắn phát hiện càng muốn quên mất lại càng không thể quên được.

Do dự không phải Lâm Quân tứ phong cách, lại đi rồi một đốn lộ thời điểm, Lâm Quân tứ đối Đường Niệm Niệm mỉm cười hỏi nói: “Đường cô nương, người như thế nào nói ta..... Thích người?”

Hoàn mỹ biểu tình, chỉ là ánh mắt kịch liệt chớp động bại lộ ra hắn nội tâm phập phồng không chừng.

Hắn không rõ, mặc kệ đối Ma Vực vẫn là tiên nguyên tới nói, một tiếng thích căn bản là không coi là cái gì, chính mình vì cái gì liền như thế để ý.

Có lẽ là bởi vì những cái đó họa?

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu xem hắn, đạm tĩnh con người chớp động nghi hoặc thần thái, nhàn nhạt hỏi: “Chẳng lẽ người không thích ta?”

Người này lời nói cùng Cô Hồng lúc trước đối chính mình lời nói có chút tương tự, hơn nữa không cần bất luận cái gì thù lao liền tưởng trợ giúp người khác, đây đúng là thích biểu hiện không phải sao?

Đường Niệm Niệm trong lời nói thích hơn nữa là nàng đối Tư Lăng Cô Hồng cái loại này cảm tình, chỉ là đơn giản thích thôi.

Giống như nàng đối Thù Lam những người đó thích.

Ở nàng xem ra này chỉ là cái đơn giản vấn đề, nếu thích vậy làm như vậy, không có gì cùng lắm thì.

Người này thích nàng, cho nên giúp nàng tìm Cô Hồng, này đối nàng tới nói không có bất luận cái gì chỗ hỏng.

Đến nỗi Đường Niệm Niệm chính mình thích không thích Lâm Quân tứ?

Này không phải Đường Niệm Niệm để ý vấn đề, đối Lâm Quân tứ người này, nàng không chán ghét cũng không thích, chỉ là nhận thức người thôi.

Hiện giờ đi theo hắn, chẳng qua là hắn đối chính mình có trợ giúp.

Đường Niệm Niệm kỳ thật cũng biết chính mình tư tưởng cùng người thường có chút khác nhau, nói không chừng lý giải sai rồi, hoặc là nhìn lầm rồi cũng nói không chừng. Cho nên đương Lâm Quân tứ hỏi ra câu nói kia thời điểm, Đường Niệm Niệm hỏi lại hắn.

Ở Đường Niệm Niệm xem ra như cũ là bình thường một câu hỏi chuyện, đáp án như thế nào đối nàng không quan trọng. Nếu Lâm Quân tứ không thích nàng, không giúp nàng tìm người nói, kia nàng liền dựa theo chính mình biện pháp tìm Cô Hồng cũng giống nhau.

Nhưng mà, Đường Niệm Niệm căn bản là không biết này đối nàng tới nói căn bản không quan trọng hỏi chuyện, rơi vào Lâm Quân tứ lỗ tai lại thật sâu chấn động hắn tâm thần.

Nhìn chăm chú vào Đường Niệm Niệm kia lộ ra nghi hoặc ánh mắt, Lâm Quân tứ môi đỏ hé mở.

Cái này kêu hắn như thế nào trả lời?

Nếu là bình thường, hẳn nhất định có thể ứng phó tự nhiên, căn bản là không sao cả đã thương người không đã thương người, nói thẳng không thích.

Chính là đối mặt Đường Niệm Niệm, hẳn phát hiện kia một tiếng không thích căn bản là nói không nên lời, cũng không nghĩ nói ra bất luận cái gì nói sang chuyện khác nói.

Một cỗ xúc động nảy lên hẳn nội tâm, lại đến hẳn trong óc.

Kia cỗ xúc động dường như đang ép hẳn thừa nhận chính mình kia nháy mắt rung động.

Từ còn không có nhìn thấy Đường Niệm Niệm phía trước, đã sớm bị kia một mặt phiến nhược kinh hồng thân ảnh gợi lên sâu nhất rung động.

Lâm Quân tứ căn bản là không có phát hiện hẳn tuần dung đã nhiễm hồng.

Hắc nhất cùng hắc hai hai người còn chưa từ trên mặt đất bò dậy, lại nhìn đến mặt đỏ Lâm Quân tứ, hai mắt trừng lớn, thật giống như nhìn đến nhất khủng bố chi vật giống nhau, tràn ngập không thể tin tưởng.

Ảnh cơ sắc mặt càng thêm cứng đờ.

Duy độc Đường Niệm Niệm như cũ lo chính mình hành tẩu.

Lâm Quân tứ đáp án như thế nào, đối nàng tới nói cũng không quan trọng.

Lâm Quân tứ cùng nàng sóng vai đi tới, rốt cuộc học ra hai chữ, “Thích.”

Lần đầu tiên, hẳn ở người khác trước mặt bại lộ ra bản thân bản tâm.

“Nga.” Đường Niệm Niệm nhìn hấn một cái, gật gật đầu. Cho nên nói, chính mình không có lý giải sai.

Lâm Quân tứ thì tại nàng kia liếc mắt một cái xem ra khi, trên mặt độ ẩm thật lâu không tiêu tan, giống cái mao đầu tiểu tử, hoạt động môi, lại không biết rốt cuộc nên nói chút cái gì.

Mỗi người đều có có ngây thơ một mặt, chỉ là không có gặp được cái kia làm hấn bại lộ ra này một mặt người.

Cho dù là Cửu Trọng Thiên thiếu gia Lâm Quân tứ, cái kia người ngoài xưng là làm càn không kèm chế được ngọc diện quân tử, vạn bụi hoa trung quá phiến điệp không dính thân hấn, lúc này cũng hoàn toàn mất đi ngày thường ở nữ tử trước mặt ứng phó tự nhiên tùy tính.

Đường Niệm Niệm gọn gàng dứt khoát, tổng hội làm người không tự chủ được buông phòng bị, bị nàng ảnh hưởng bại lộ ra nhất chân thật chính mình.

Lâm Quân tứ nhìn Đường Niệm Niệm, ngón tay phát quá trên eo túi Càn Khôn.

Lúc trước được đến những cái đó bức họa thời điểm chưa từng nghĩ tới điều tra họa trung tiên tình báo, vốn tưởng rằng là họa sự hư cấu ra tới thôi, chẳng sợ có một đường hy vọng không phải hư cấu, hấn nội tâm rung động cũng làm hấn âm thầm áp chế, không cho chính mình chịu ảnh hưởng.

Bất quá, hiện tại hấn lại rất muốn biết họa trung tiên còn có bên cạnh nữ tu thân phận, còn có nàng hết thủy tình báo.

Tiên nguyên cùng Ma Vực tương dung, muốn biết được tình huống của nàng tự nhiên liền đơn giản.

-----oOo-----

Chương 234: Niệm Niệm lo lắng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nửa tháng thời gian ở ít có người yên địa vực trung phi hành lên đường, này dọc theo đường đi thỉnh thoảng là có thể gặp phải ma tu. Dọc theo đường đi, Lâm Quân tứ ngay từ đầu khiến cho Đường Niệm Niệm dùng ảo thuật ẩn tàng rồi chính mình dung mạo, chỉ là trên người nàng là kia cổ đặc thù đậm tĩnh hơi thở lại khó có thể ảnh tàng, ở Ma Vực cái này ma tu khắp nơi địa phương, loại này hơi thở phi thường chọc người chú mục.

Cơ hồ chỉ cần là ánh mắt đầu tiên nhìn đến Đường Niệm Niệm ma tu đều sẽ đem nàng nhận làm tiên duệ, chỉ là ở Đường Niệm Niệm bên người Lâm Quân tứ làm trải qua ma tu cũng không dám động thủ, nhìn thấy hấn thời điểm phần lớn còn phải cung cung kính kính phóng thấp tư thái hành lễ.

Đường Niệm Niệm nhìn ra được tới Lâm Quân tứ thân phận ở Ma Vực hấn là rất cao, nói như vậy giúp nàng tìm được Tư Lăng Cô Hồng thành suất cũng liền lớn hơn nữa càng mau.

Lâm Quân tứ ở trên đường thời điểm cũng thỉnh thoảng đánh giá Đường Niệm Niệm, giữa đường quá ma tu ở chính mình trước mặt phóng thấp tư thái thời điểm, hấn liền cẩn thận quan sát Đường Niệm Niệm biểu tình biến hóa.

Đương thấy Đường Niệm Niệm kia kia rõ ràng lóng lánh hạ ánh mắt thời điểm, hấn trong lòng nhịn không được có chút vui sướng.

Đường Niệm Niệm ánh mắt thực dễ dàng xem hiểu, nơi đó không có hoảng sợ không có tham lam cũng không có kính sợ, chỉ có đơn thuần một sợi sáng ngời sung sướng, thực nhạt nhẽo, không nhìn kỹ căn bản là phát hiện không được, bất quá Lâm Quân tứ vẫn là phát hiện, như vậy cũng làm hấn có loại chần để ý cảm giác.

Loại cảm giác này làm hấn không khỏi gọi lên khoe miệng.

Nửa tháng thời gian không dài không ngắn, dọc theo đường đi Lâm Quân tứ cũng không có đổi Đường Niệm Niệm dây dưa, chỉ là ngẫu nhiên đối nàng nói nói Ma Vực đặc sắc, một ít không ảnh hưởng toàn cục đề tài, làm người sẽ không không thoải mái cũng sẽ không phiền muộn nhàm chán.

Loại này văn nhã ôn nhuận quân tử chi phong, lại không mất dí dỏm không kèm chế được người, thực dễ dàng chiêu đến người hảo cảm, ở Ma Vực này khối địa phương thật sự khó gặp.

Miệng bình trấn.

Nơi này chính là Lâm Quân tứ nói ly hắc ma lâm gần nhất thành trấn.

Đường Niệm Niệm vừa vào thị trấn, nhìn đến tầng tầng lớp lớp gác mái, đại khối đá xanh phô con đường, sông dài che chở chỗ còn có cây liễu phiêu diêu mềm dẻo cành khô, liền cùng phàm thế còn có tiên nguyên trung thành trấn cũng không có bao lớn khác nhau.

Duy nhất khác nhau chính là bên trong hành vi người, liếc mắt một cái liền nhìn ra được tới phần lớn đều là người tu ma, vô luận trang điểm vẫn là hơi thở phần lớn đều mang theo một cỗ có khác với tiên nguyên người trong hơi thở, phần lớn người ánh mắt đều hung tàn lạnh băng.

Đường Niệm Niệm cùng Lâm Quân tứ đoàn người đi vào miệng bình trấn thời điểm, dọc theo đường đi luôn có người tu ma đầu tới ánh mắt, kinh nghi, hung tàn, tà ác, dâm uế chỗ nào cũng có.

Đường Niệm Niệm bị như vậy ánh mắt xem đến không thoải mái.

Vốn dĩ ở tiên nguyên thời điểm nàng cũng đã dần dần thói quen mọi người nhìn chăm chú, chỉ là ở tiên nguyên nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng vì danh bên ngoài, hơn nữa tiên nguyên người cũng đích xác càng thêm chú trọng lễ tiết luân lý, cho nên cho dù là nhìn chăm chú

nàng cũng không dám làm càn, nơi nào hướng hiện tại này dọc theo đường đi đăm ma tu, mỗi người không kiêng nể gì, hơn nữa tràn ngập các loại ác ý cùng dâm uế.

Đường Niệm Niệm bước chân tiệt hoãn, chớp chớp con ngươi, thanh thẩu an tĩnh con ngươi độ ẩm dần dần yếu bớt, hóa thành vô tình đạm tĩnh.

Nàng vốn dĩ nghe xong Lâm Quân tứ nói, đích xác có tính toán làm Lâm Quân tứ giúp nàng tìm người, giết ma người sự tình cũng trước buông xuống, chỉ là lúc này nàng vốn là bởi vì mất đi Tư Lăng Cô Hồng tung tích mà phiền muộn tâm tình, bị này đó ma nhân ánh mắt châm ngòi đến lợi hại, nổi lên làm những người này biến mất ý niệm.

Nàng tuy rằng cũng không tính hoàn chỉnh tiên duệ, bất quá đối ma nhân thực sự không có gì hảo cảm, rốt cuộc Tư Lăng Cô Hồng xuân (cấm) cung đồ là ma nhân họa, sau lại tiến vào Ma Vực cũng là vì Ma Vực bên này người giở trò quỷ mới làm nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng phân tán.

“Nếu Cô Hồng ở nói.....” Thấp giọng nỉ non, Đường Niệm Niệm trong lòng yên lặng tưởng.

Nếu Tư Lăng Cô Hồng ở bên người nàng nói, chỉ cần nàng một ánh mắt, một cái bất mãn tâm tư, những người này liền sẽ toàn bộ biến mất đi.

Lâm Quân tứ không có nghe rõ nàng giống như nói mê giống nhau lời nói nói gì đó, bất quá lại đã nhận ra nàng dị trạng. Ánh mắt nhìn quét trên đường phố ma tu, đưa bọn họ các loại cách mắt ánh mắt đều xem ở trong mắt.

Lâm Quân tứ minh bạch, này đó ma tu chỉ sợ là hiểu lầm, cho rằng Đường Niệm Niệm là hấn bắt được tay đùa bỡn một cái tiên duệ cấm (cấm) luyện.

Loại chuyện này ở Ma Vực trung không khó gặp đến, có chút ma nhân đích xác thích tra tấn tiên duệ, chuyên môn đưa bọn họ bắt được lúc sau không đưa bọn họ giết, ngược lại biến đổi pháp tra tấn, thậm chí còn có chút ma nhân chuyên môn ở tiên duệ cổ tròng lên vòng cổ, đem tiên duệ coi như cầu tới vũ nhục đùa bỡn.

Lâm Quân tứ tuy rằng cũng không như vậy ham mê cùng biến thái trong lòng, bất quá hắn cũng phản đối Ma Vực người trong như vậy cách làm, mỗi người sinh trưởng địa phương cách sinh tồn không giống nhau, Ma Vực vốn dĩ chính là một cái tàn nhẫn địa phương, hưởng chi tiên nguyên cùng Ma Vực là trời sinh thù địch.

Lúc này Lâm Quân tứ lại có chút hối hận.

Hắn sao nhất thời quên mất, Ma Vực không khí.

Hắn tuy rằng làm Đường Niệm Niệm ẩn tàng rồi dung mạo, chẳng qua nàng kia một thân đặc thù hơi thở phong hoa lại khó có thể che giấu.

Một cổ khổng lồ uy áp từ Lâm Quân tứ trên người phát ra.

Trên đường phố đám ma tu sắc mặt tức khắc đổi đổi, sau đó không dám lại hướng mấy người bọn họ xem.

Ma Vực nơi này có thể so tiên nguyên càng thêm chú trọng cường giả vi tôn quy củ, điểm này có thể nói là Ma Vực đệ nhất cách sinh tồn.

Lâm Quân tứ biểu tình bất biến, ôn nhuận chính là tươi cười làm nhân tâm sinh hảo cảm, tựa hồ kia cổ uy nghiêm đều không phải là từ trên người hắn phát ra.

Nghiêng đầu đối Đường Niệm Niệm mỉm cười nói: “Nơi này là miệng bình trấn, cũng chính là ta nói ly hắc ma nhân gần nhất thị trấn, dân cư lưu động cũng không lớn.” Tạm dừng hạ, thiển hút một hơi, nói tiếp: “Chúng ta từ hắc ma lâm ra tới đã có nửa tháng thời gian, nơi này hoàn cảnh tuy rằng giống nhau, bất quá một ít khẩu thực đều

không tòi, ta bồn ý ở chỗ này tạm thời nghỉ ngơi một đêm, chờ ngày mai lại khởi hành hướng dầy đặc chút địa phương đi.”

Thấy Đường Niệm Niệm không nói gì, không có biểu tình khuôn mặt sẽ không làm những người khác giống nhau sẽ làm người cảm thấy lạnh băng vô tình, ngược lại có một loại tinh xảo đến yếu ớt cảm giác (Lâm Quân tứ có thể thấy rõ Đường Niệm Niệm ảo thuật che giấu dung mạo), giống như băng tuyết chồng chất nhân nhi, có chút lạnh lẽo lại mềm mại đến làm người mềm lòng.

Lâm Quân tứ tiếng nói không khỏi càng phóng nhu một ít, “Cửu Trọng Thiên bên kia ta đã phân phó người tìm kiếm Tư Lăng Cô Hồng tin tức, Cửu Trọng Thiên thế lực phân bố Ma Vực khắp nơi, chỉ cần người muốn Tư Lăng Cô Hồng không cố tình trốn tránh nói, không cần lâu ngày nhất định có thể tìm được hần.”

Đương nhiên, còn có người tình báo.

Điểm này, Lâm Quân tứ cũng không có nói ra tới.

Lời này mới vừa nói xong, trước mắt phát hiện một màn khiến cho Lâm Quân tứ biểu tình đổi đổi.

Ô ô ô ô ——

Ngọn lửa bay múa kéo tiếng gió, trên đường phố ma tu liền phản ứng cơ hội đều không có, chớp mắt hóa thành hôi hôi phiêu tán ở không khí.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Thanh tịnh.”

Cô Hồng không ở nàng bên người, kia nàng liền chính mình động thủ.

Lâm Quân tứ không nghĩ tới Đường Niệm Niệm nói ra tay liền ra tay, nếu ở người khác nói, hần nhất định sẽ cảm thấy đối phương không biết tốt xấu, chính mình đã nhận lời trợ giúp đối phương, đối phương thế nhưng vẫn là làm ra như vậy giết hại ma nhân sự tình.

Bất quá lúc này, hắn chỉ là ngay từ đầu kinh ngạc thay đổi hạ sắc mặt ngoại, một lát liền khôi phục như thường, đối Đường Niệm Niệm nói: “Nơi này là xa xôi nơi, chẳng sợ giết sạch rồi những người này cũng không có gì đại tác dụng. Huống chi nếu là thật sự giết sạch rồi, đã có thể không có người làm mỹ thực tới khao ta chờ khẩu thực chi hoan.” Mặt sau những lời này, hiển nhiên là một câu hài hước vui đùa.

Đối với trên đường phố ma nhân chết, Lâm Quân tứ căn bản là không thèm để ý, hắn thậm chí đã làm tàn sát dân trong thành sự tình.

Ở hắn trong mắt, Đường Niệm Niệm về mặt phúc hậu và vô hại làm ra loại này sắc bén thủ đoạn giết người, hơn nữa không có một chút sát khí, giống như chỉ là ở làm một kiện phi thường bé nhỏ không đáng kể sự tình, loại này cùng nàng chọc người yêu thương khuôn mặt hoàn toàn tương phản lại không không khoẻ khí phách rất được hắn thích, làm hắn không cảm có chút hưng phấn cùng tâm thần rung động.

Hắn yêu thích sạch sẽ nữ tử, lại cũng không là cái loại này không hiểu thế sự tiểu bạch thỏ.

Không thể không nói, mỗi người thẩm mỹ quan đều không giống nhau, Đường Niệm Niệm như vậy hành vi ở có chút người trong mắt là vô tình tàn nhẫn, cố tình ở Lâm Quân tứ trong mắt lại là có khí phách có thực lực biểu hiện, loại này tính chất đặc biệt chính hợp hắn ý.

Đường Niệm Niệm lại nghiêng đầu liếc hắn một cái, nói: “Ai mỹ thực cũng chưa Cô Hồng làm ăn ngon.”

Lâm Quân tứ ánh mắt tối sầm lại, hắn không thích Đường Niệm Niệm mỗi lần nhắc tới Tư Lăng Cô Hồng khi cái loại này ánh mắt, sáng ngời đến chỉ có đối Tư Lăng Cô Hồng cảm tình.

“Phải không, vị kia tư lăng công tử thế nhưng sẽ làm thiện, nếu là tìm tới rồi hắn, ta cũng tưởng ném thử xem, rốt cuộc ra sao loại mỹ

thực mới có thể làm Đường cô nương nói ra như vậy chắc chắn chi ngữ.” Lâm Quân tứ mỉm cười như thường, một chút nhìn không ra hấn nội tâm khó chịu.

Đường Niệm Niệm không chút do dự nói: “Không cho người ăn.”

Cô Hồng làm đồ ăn độc thuộc về nàng, liền ngoan bảo đều là ăn thật sự thiếu.

Lâm Quân tứ cái này người xa lạ muốn ăn? Môn đều không có!

Lâm Quân tứ tươi cười một đốn, trong lòng dâng lên một cỗ dờ khóc dờ cười, đồng thời kia cỗ khó chịu càng nghiêm trọng.

Đường Niệm Niệm nói thực nghiêm túc, nghiêm túc đến làm người liền cơ hội phản bác đều không có, có thể thấy được nàng đối Tư Lăng Cô Hồng để ý, liền hấn làm đồ ăn đều như vậy độc chiếm bá đạo.

Ảnh cơ vẫn luôn ở bên nghe hai người nói, lúc này nhìn đến Lâm Quân tứ có chút ám xuống dưới khuôn mặt, trong lòng mừng thầm, bất động thanh sắc kiều nhu nói: “Đường cô nương, vị kia tư lăng công tử chính là người tình nhân? Hoặc là..... Phu quân?”

Ngay từ đầu Đường Niệm Niệm nói Tư Lăng Cô Hồng là cùng nàng sống vai người, độc nhất vô nhị người thời điểm, ảnh cơ liền cảm giác được hai người can hệ không đơn giản. Chỉ là vẫn luôn tìm không thấy cơ hội dò hỏi, lúc này tìm cơ hội, lập tức liền hỏi ra tới.

Nàng nhìn không thấu Đường Niệm Niệm, không biết nàng hay không vẫn là xử nữ thân. Nếu vị kia Tư Lăng Cô Hồng là nàng tình nhân hoặc là phu quân nói, như vậy hai người nhất định từng có da thịt chi thân.

Thiếu gia hồng nhan tri kỷ không nhiều lắm cũng không ít, bất quá cũng tuyệt đối sẽ không chạm vào phi xử nữ thân nữ tử, càng sẽ không đối phụ nữ có chồng cảm thấy hứng thú.

Ảnh cơ đáy mắt chớp động tính kể sáng rọi, nàng có tám phần nắm chắc, cái kia Tư Lăng Cô Hồng chính là nữ tử này phu quân.

Ảnh cơ lại không có phát hiện lâm tuấn trong mắt hiện lên không vui.

Từ ánh mắt đầu tiên nhìn đến Đường Niệm Niệm thời điểm, hắn liền biết Đường Niệm Niệm không phải xử nữ thân, bất quá trên người nàng hơi thờ lại so với xử nữ càng thêm thuần tịnh.

Mãi cho đến hiện tại hắn đều có thể xem nhẹ ảnh cơ hỏi chuyện điểm này, cố tình ảnh cơ không biết tốt xấu đem lời nói làm rõ.

Đường Niệm Niệm bỗng vô tình cùng ảnh cơ nói chuyện, bất quá đàm luận đến Tư Lăng Cô Hồng, nàng ánh mắt nhẹ lóe, nhớ tới năm đó ở niệm hồng đại lục cùng Tư Lăng Cô Hồng thành hôn ngày phát sinh sự tình, khóe miệng không tự chủ được nhẹ dương, “Phu quân.”

Hai chữ, làm ảnh cơ tâm hỉ cười lộ lên, vẫn chưa cười ra tiếng, triều Lâm Quân tứ nhìn lại.

Này liếc mắt một cái liền nhìn đến Lâm Quân tứ lạnh lẽo thấu xương ánh mắt.

Ảnh cơ cả người cứng đờ, thiếu chút nữa chân mềm quỳ trên mặt đất.

Lâm Quân tứ trong mắt lạnh lẽo biến mất thực mau, mau đến làm ảnh cơ thiếu chút nữa cho rằng vừa mới chỉ là chính mình ảo giác, chỉ là nàng lại rõ ràng, kia tuyệt đối không phải ảo giác, trên người nàng kia cổ kính hách mang đến cường ngạnh rõ ràng nhắc nhở nàng điểm này.

Mặt trời lặn Tây Sơn.

Lâm Quân tứ mang Đường Niệm Niệm đi vào miệng bình trấn nổi danh tửu lầu khách điểm.

Nơi này chính là Lâm Quân tứ theo như lời có mỹ thực địa phương.

Chỉ là Đường Niệm Niệm cũng không có đáp ứng ở chỗ này dùng thực, xoay người liền đi vào chính mình trong khách phòng.

Nàng rời đi thời điểm không có đi chú ý Lâm Quân tứ ánh mắt, chuyên chú thâm thúy ánh mắt, còn có hắc nhất cùng hắc hai đem ảnh cơ mang đi, ảnh cơ kia tái nhợt hoảng sợ sắc mặt, hai mắt bị thương có duyên, há mồm nghe không thấy bất luận cái gì nàng thanh âm.

Miệng bình trấn hoàn cảnh đích xác chẳng ra gì, ít nhất so với ngày thường Đường Niệm Niệm sinh hoạt hoàn cảnh thật sự chẳng ra gì, phòng cho khách cùng phàm thế phòng cho khách không sai biệt lắm, đơn giản đơn giản bài trí trang trí, trên giường chỉ phô một tầng non nớt chăn.

Có lẽ là bởi vì tu luyện giả trừ phi đặc thù thời điểm, nếu không rất ít sẽ thượng (cảm) giường thật sự ngủ, phần lớn đều là khoan chân ngồi ở trên giường nhắm mắt dưỡng thần.

Đường Niệm Niệm tiến vào phòng cho khách nội sau liền phát tay ở chung quanh bố trí một tầng cái chắn, nhìn thoáng qua phòng cho khách nội bài trí sau liền ngồi ở một cái ghế thượng, từ túi Càn Khôn nội lấy ra một đĩa đĩa tiểu thái cùng điểm tâm đặt ở trước mặt trên bàn.

Mấy thứ này đương nhiên đều là Tư Lăng Cô Hồng thân thủ làm, vì chính là ứng phó một ít đặc thù tình huống, làm Đường Niệm Niệm tùy thời đều có thể dùng thực.

Dù sao đồ vật đặt ở nội giới cùng túi Càn Khôn nội cũng sẽ không hư, lấy ra tới thời điểm những cái đó thức ăn vẫn là nóng hôi hổi. Ở Đường Niệm Niệm túi Càn Khôn nội có cái chuyên môn đặt Tư Lăng Cô Hồng làm mỹ thực địa phương, chỉ cần nàng ý niệm vừa động là có thể lấy ra tới.

Chỉ là so sánh với thức ăn, vẫn là ngày thường lấy ra tới ăn điểm tâm cùng tiểu thực muốn nhiều rất nhiều.

Đường Niệm Niệm một tay lười biếng đặt cái bàn chống chính mình cầm, một tay cầm chiếc đũa có một chút không một chút dùng bữa, kia hữu khí vô lực lại dường như thất thần bộ dáng nếu là làm người khác thấy được nói, nhất định phải nhin không được cười ra tiếng tới, muốn đem nàng ôm vào trong lòng ngực hảo hảo nhựu (cảm) lặn yêu thương một phen.

Chỉ là nếu thật sự có trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng ở ngoài người dám can đảm làm như vậy nói, tuyệt đối liền sẽ phát hiện, trước mắt cái này trên chọc người yêu thương nhựu (cảm) lặn nữ tử nhưng không giống mặt ngoài như vậy không hề phòng bị, phúc hậu và vô hại, hậu quả tuyệt đối sẽ là bi thảm.

Đường Niệm Niệm biên lười biếng chính mình động thủ gấp đồ ăn nhai nuốt, ăn này quen thuộc hương vị mỹ thực, đầu óc biên ở suy xét kế tiếp tính toán.

Giết người khai hỏa thanh danh, dùng này tới khiến cho chú ý, hảo tìm được Tư Lăng Cô Hồng biện pháp này chỉ là nàng tùy tiện suy nghĩ.

Biện pháp này khuyết điểm nàng cũng suy xét đến, đã nguy hiểm cũng phí thời gian.

Lần này nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng tới Ma Vực, một vì chính là vực sâu nhược hồ nước nội cổ ma châu, thứ hai là vì xuân (cảm) cung đồ sự, tam cũng có du ngoạn một phen ý tứ.

Chỉ là không nghĩ tới ngay từ đầu liền phân tán.

Nếu bằng không liền hướng vực sâu nhược hồ nước bên kia đi, dọc theo đường đi khẳng định sẽ trải qua có ma nhân thành trấn, đến lúc đó liền thuận đường làm chút tàn sát dân trong thành sự tình, như vậy cũng có thể khai hỏa thanh danh, đồng thời cũng có thể nắm chặt thời gian làm cổ ma châu sự tình.

Nếu Cô Hồng nghe được về chuyện của ta, nhất định có thể đoán được ta hướng đi.

Nói không chừng, Cô Hồng hiện tại cũng là như thế này tưởng, chính hướng vực sâu nhược hồ nước bên kia đi đâu?

Không biết Cô Hồng hiện tại một cái ở nơi nào?

Có phải hay không cũng ở dùng bữa đâu?

Đường Niệm Niệm chóng cảm nghĩ, chính gấp đồ ăn tay một đống, tạm dùng trụ động thủ.

Nàng đột nhiên nghĩ đến một cái thực nghiêm túc vấn đề, vốn dĩ hữu khí vô lực biểu tình cũng nghiêm túc lên, hai mắt lập loè.

Cô Hồng thực nhận người!

Đường Niệm Niệm nghĩ tới điểm này, trong đầu hiện ra Tư Lăng Cô Hồng dung mạo đáng người cùng tuyệt thế phong hoa.

Từ ở phạm thế thời điểm nàng liền cùng Tư Lăng Cô Hồng ở bên nhau, chính là khi đó liền có như vậy nhiều nữ tử đánh Cô Hồng chú ý, mãi cho đến bọn họ cùng Mộ Dung gia tộc hoàn toàn giằng co ở bên nhau lúc sau, loại này ong bướm mới thiếu, bất quá Đường Niệm Niệm lại vẫn là có thể cảm nhận được có rất nhiều nữ tu ánh mắt luôn là dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người.

“Ta không ở Cô Hồng bên người nói, Cô Hồng có thể hay không bị khác nữ tử chiếm tiện nghi?” Đường Niệm Niệm lo lắng nghĩ, cánh môi hơi hơi nhấp thành một cái thẳng tắp, đột nhiên cảm thấy không có ăn cơm ăn uống.

“Ma Vực không khí mở ra, ma tu nữ tử cũng rất lớn gan, Cô Hồng nếu xuất hiện nói, nhất định sẽ chiêu rất nhiều nữ tử.” Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, cảm thấy thật sự nên nhanh lên tìm được Tư Lăng Cô Hồng, phóng hấn một người ở bên ngoài thật sự quá không an toàn.

Cũng không phải không tin Tư Lăng Cô Hồng, cảm thấy hấn sẽ yêu thích thượng khác nữ tử, Đường Niệm Niệm lo lắng chính là Tư

Lăng Cô Hồng bị khác nữ tử chiếm tiện nghi cùng ứng cố không rảnh.

Đường Niệm Niệm căn bản là không biết nàng là quan tâm sẽ bị loạn, Tư Lăng Cô Hồng cũng chỉ có ở nàng trước mặt mới như vậy nghe lời ôn nhu, khác nữ tử đừng nói là chiếm hẳn tiện nghi, vào lúc này mất đi Đường Niệm Niệm hành tung, tâm tình cực dương độ không tốt Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, dám can đảm đến trêu chọc hẳn nói, tuyệt đối chính là hồn phi phách tán kết quả.

Nàng căn bản là sẽ không biết, so với nàng lo lắng Tư Lăng Cô Hồng bị người chiếm tiện nghi, Tư Lăng Cô Hồng mới là chân chính càng lo lắng nàng bị mặt khác nam tử chiếm tiện nghi, thậm chí đã xác định chính mình không ở nói, lại không mau tìm được Đường Niệm Niệm nói, Đường Niệm Niệm nhất định sẽ trêu chọc đến mặt khác nam tử, bị người chiếm tiện nghi đều không tự biết.

Sự thật chứng minh, Tư Lăng Cô Hồng lo lắng đã thực hiện.

Tuy rằng Đường Niệm Niệm cũng không ngốc, thậm chí có thể nói thực nhạy bén, chỉ là ở nào đó phương diện nàng cùng bình thường người tư tưởng không giống nhau, ở nàng xem ra thực bình thường sự tình, ở người ngoài xem ra liền không giống nhau.

Tỷ như Lâm Quân tứ ở ngôn ngữ khi luôn là vô tình nói ra “Chúng ta” này gọi chung, chính là chiếm Đường Niệm Niệm tiện nghi, đem Đường Niệm Niệm cùng hẳn dung hợp ở bên nhau.

Chỉ là Đường Niệm Niệm lại không có đi suy xét đến điểm này.

Kỳ thật loại này tiểu tiện nghi thật sự không tính cái gì, chính là Tư Lăng Cô Hồng nếu là đã biết nói, ở hẳn trong mắt liền tuyệt đối không phải chuyện nhỏ.

Đúng lúc này chờ, ở Đường Niệm Niệm bên cạnh trong khách phòng, Lâm Quân tứ từ chính mình túi Càn Khôn nội lấy ra một bức bức hoạ cuộn tròn, dùng tơ hồng buộc chặt bức hoạ cuộn tròn hai đầu vì lưu li chi cốt.

Đường Niệm Niệm suy xét Tư Lăng Cô Hồng vấn đề, không còn có
ăn uống tiếp tục dùng thực, phát tay đem trên bàn không có ăn cơm
đồ ăn phát tay thu.

Này cổ hơi thở!

Nàng hai tròng mắt chợt lóe, triều bên cạnh Lâm Quân tứ phòng cho
khách phương hướng nhìn lại.

-----oOo-----

Chương 235: hấn các nơi đều so người xuất sắc

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nơi đây từ lâu khách điểm nội phòng cho khách đều giống nhau, Lâm Quân tứ hiện tại vị trí phòng cho khách cùng Đường Niệm Niệm nơi cơ hồ không có sai biệt.

Lâm Quân tứ một mình đứng thẳng ở cái bàn bên cạnh, trong tay cầm bức họa cuộn tròn, cũng không có vội vã mở ra, ý niệm vừa động liền ở phòng cho khách chung quanh bố trí hạ cái chắn, ngăn cách người ngoài nhìn trộm cùng bên trong hơi thở tiết lộ.

Làm xong này đó lúc sau, hấn ngón tay thon dài xẹt qua bức họa cuộn tròn buộc chặt tơ hồng tử, trong tay bức họa cuộn tròn cũng liền tự nhiên mở ra.

Tuyết trắng giấy vẽ thượng họa sinh động như thật bóng hình xinh đẹp, từng nét bút đều lưu sượng cực kỳ, nước chảy mây trôi phong cách có thể thấy được họa ra này bức họa cuốn họa sư họa công cao thâm.

Họa trung nữ tử chỉ có một sườn dung, mực tàu trút xuống sợi tóc bị thanh phong thổi quét tựa động phi động, Thanh Hoa phiêu như váy áo phác họa ra nàng nhanh nhẹn dáng người, sườn dung có chút mơ hồ朦胧 lung, loại này朦胧 lung chẳng những không có yếu bớt nữ tử phong tư, ngược lại đem nữ tử sắc đến càng thêm tựa như ảo mộng, giống như tiên tử hư ảnh, kinh hồng thoáng nhìn không chân thật lại thâm nhập nhân tâm.

Lâm Quân tứ lẳng lẳng nhìn tuyết trắng giấy Tuyên Thành thượng bóng hình xinh đẹp, ánh mắt thâm thúy, ngón tay nhẹ nhàng du tấu ở giấy cuốn thượng nữ tử mặt mày chỗ.

Hắn sở hữu này bức họa cuộn tròn trung nữ tử tranh vẽ không ít, bất quá duy độc này một bức bị hắn được đến lúc sau liền vẫn luôn bên người phóng, từ được đến lúc sau liền chưa từng rời đi quá thân quá.

Hắn như cũ nhớ rõ, lần đầu nhìn thấy này bức họa cuộn thời điểm, cái loại này trong nháy mắt rung động.

Ngán ngủ lại thâm nhập tâm khảm, liền cùng này bức họa cho người ta cảm giác.

Này bức họa trung nữ tử liền dường như họa sự kinh hồng thoáng nhìn mới vẽ ra, cho nên họa trung nữ tử mặt mày cũng như thế mơ hồ, mông lung không rõ rồi lại họa đến nghiêm túc, làm người có thể cảm nhận được cái loại này xem không rõ lại sớm đã thâm nhập trong óc cảm thụ.

Này bức họa là Lâm Quân tứ trăm năm trước đoạt được, loại này bức họa cuộn tròn chỉ có vân tử trường phường mới có thể bán đứng, hơn nữa chỉ có địa vị hoặc là thực lực cao cường nhân tài có thể được đến.

Vân tử trường phường chính là như vậy một cái tồn tại, chẳng sợ rõ ràng rất nhiều sự vật đều có thể dùng ngọc giản khắc lục xuống dưới, cho dù là chân thật phát sinh sự tình cũng giống nhau. Chính là vân tử trường phường cổ tình chính là dùng phàm nhân thủ đoạn, từng nét bút tới phác họa tranh vẽ ra tới, bất quá vân tử trường phường chỉ họa sĩ, hơn nữa cũng chỉ sẽ họa mỹ nhân.

Chỉ cần là mỹ nhân, vô luận là mỹ nam vẫn là mỹ nữ.

Vân tử trường phường còn có chính mình một phen thẩm mỹ quan, chẳng sợ ở người ngoài trong mắt thực bình thường người, một khi bị vân tử trường phường họa ra tới liền sẽ trở nên không giống nhau, cái loại này bắt giữ người tốt đẹp nhất một mặt, vân tử trường phường có như vậy bản lĩnh, cũng có như vậy tuyệt đỉnh họa công.

Vân tưởng phùng không ngừng sẽ họa chân nhân, đồng thời cũng sẽ tự mình ảo tưởng ra mỹ nhân, sau đó họa ra tới.

Bọn họ sở ảo tưởng mỹ nhân luôn là nhất rung động lòng người, vô luận nam tử vẫn là nữ tử, cái loại này giống như chân thật lại hư ảo mâu thuẫn tồn tại, làm người muốn ngừng mà không được.

Có một chút cũng không thể không nói, vân tưởng phùng không đơn thuần chỉ là một cái bình thường họa phùng, thực lực của bọn họ cùng lực ảnh hưởng ở Ma Vực trung phi thường đại, Ma Vực mỹ nhân xếp hạng chính là từ vân tưởng phùng tới định, hơn nữa từ vân tưởng phùng tới định điểm này, vẫn là toàn bộ Ma Vực ma nhân nhận đồng, vô luận xếp hạng thượng nam nữ phía trước có bao nhiêu bình phạm, một khi bị vân tưởng phùng bài đi lên, lập tức liền sẽ được đến cơ hồ toàn bộ Ma Vực ma nhân nhận đồng, có thể thấy được vân tưởng phùng tại đây lĩnh vực thượng quyền uy.

Tuy rằng như thế, vân tưởng phùng cũng coi như không thượng cái gì cao nhã tồn tại, có lẽ là bởi vì Ma Vực không khí, vân tưởng phùng sẽ họa mỹ nhân nhất động lòng người phong tư, họa đến càng nhiều lại là mỹ nhân xuân (cảm) cung đồ, cái loại này sinh động như thật xuân (cảm) cung đồ, làm người nhìn lúc sau tựa như người lạc vào trong cảnh giống nhau, làm người muốn ngừng mà không được, Ma Vực người trong cũng biết những cái đó mỹ nhân xuân (cảm) cung đồ phần lớn cũng thật là chân thật phát sinh quá, những cái đó họa trung mỹ nhân thực sự là ở động tình thời điểm bị vẽ ra tới.

Lâm Quân tử nhìn trong tay này bức họa.

Lúc trước hắn nhìn đến này một bức họa dâng lên trong nháy mắt rung động lúc sau, hắn nguyên bản không có định tính yêu thích liền bắt đầu đã xảy ra biến hóa, trở nên có mục đích tính lên.

Hắn yêu thích như này họa trung bóng hình xinh đẹp giống nhau bạch y nữ tử, yêu thích như này họa trung nữ tử giống nhau hơi thờ sạch sẽ, dáng người nhanh nhẹn tiêm nhận nữ tử.

Hắn bắt đầu ở vân tượng phùng mua sắm cái này họa trung bóng hình xinh đẹp bức hoạ cuộn tròn, nhìn đến một vài bức này họa trung tiên đủ loại thần thái, hắn cũng nhìn đến quá này họa trung tiên một vài bức chân thật chính diện bức hoạ cuộn tròn, kia nhất tần nhất tiểu tư thái, hoặc đông lạnh, hoặc ngậy thơ, hoặc mơ hồ, hoặc mê mang, hoặc đạm tĩnh.....

Cùng với nhìn đến bức hoạ cuộn tròn càng ngày càng nhiều, hắn cũng theo từ này họa trung sở để lộ ra tới cảm giác đến từ ta suy đoán ra này họa trung tiên tính tình, bắt đầu chuyên môn bồi dưỡng loại này tính tình nữ tử, này liền có ảnh cơ.

Ảnh cơ cũng không phải một người, mà là một cái xưng hô thôi, Cửu Trọng Thiên người cơ hồ đều đã biết, thuộc về Lâm Quân tứ tộc sủng ái nhất cơ nữ xưng hô.

Lần này đi theo ở Lâm Quân tứ bên người ảnh cơ cũng không phải này một vị, trăm năm thời gian hắn đã thay đổi vượt qua hơn mười vị ảnh cơ.

Mỗi một vị ảnh cơ đi theo hắn bên người cơ hồ đều không có vượt qua ba năm thời gian.

Mỗi khi hắn đối họa trung tiên có tâm suy đoán hiểu biết sau, bên người ảnh cơ lại không đạt được hắn yêu cầu, như vậy nhất định liền sẽ bị đổi đi.

Trăm năm thời gian, Lâm Quân tứ ngay từ đầu đem này đương một loại tiêu khiển trò chơi, lại ở bất tri bất giác trung càng ngày càng nghiêm túc, cái loại này không ngừng suy đoán một cái không tồn tại người cảm giác, hơn nữa không ngừng bồi dưỡng ra như vậy một người, làm hắn tâm thần ngược lại càng ngày càng thỏa mãn lại hư không.

Hắn cũng không phải không có nghĩ tới điều tra họa trung tiên tồn tại, chỉ là vân tượng phùng chỉ nói này họa trung nữ tử ngay từ đầu vì phùng chủ sở họa, có phải hay không là chân thật tồn tại cũng không có người biết.

Lâm Quân tứ cũng không phải để tâm vào chuyện vụn vặt người, vân tưởng phờng không chiếm được đáp án, ở Ma Vực trung hấn cũng chưa từng gặp qua như vậy nữ tử, hấn liền chậm rãi ngăn chặn nội tâm niệm tưởng, cũng không có cố tình đi điều tra.

Lần này ở hắc ma lâm cùng Đường Niệm Niệm xảo ngộ là Lâm Quân tứ chưa từng nghĩ tới, liếc mắt một cái nhìn đến Đường Niệm Niệm thời điểm, hấn thật sự giật mình.

Trong nháy mắt, hấn thiếu chút nữa phân không rõ hiện thực cùng hư ảo.

Ngay từ đầu biết được Đường Niệm Niệm tên thời điểm, Lâm Quân tứ nhất thời chỉ cảm thấy đến quen thuộc, lại không có thâm tưởng.

Nửa tháng thời gian trôi qua sau, hấn dần dần nhớ tới tới rất nhiều, chỉ là đối mặt Đường Niệm Niệm thời điểm cũng không có biểu hiện ra ngoài thôi.

“Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng.” Lâm Quân tứ chậm rãi dùng lòng bàn tay khắc hoạ tuyết trắng giấy vẽ thượng nữ tử hình dáng, lẩm bẩm nhẹ ngữ.

Ma Vực trung yêu tu bất đồng tiên nguyên yêu tu phần lớn đều ẩn ở Yêu Cốc không ra, ở Ma Vực trung các yêu tu có chính mình môn phái, tên là yêu điện. Yêu điện yêu tu cuồng vọng bá đạo, bị bọn họ thu vào dưới trướng ma tu môn phái không ít, ở Ma Vực trung địa vị quyền thế còn có thực lực đều rất cường đại.

Cửu Trọng Thiên cũng không thuộc về yêu điện dưới trướng, cùng yêu điện quan hệ cũng không thâm, hai người hoàn toàn là người không đáng ta ta không đáng người trạng thái.

Lâm Quân tứ đã từng nhưng thật ra từ Yêu Cốc dưới trướng những cái đó ma tu trong miệng nghe được quá này hai cái tên, tựa hồ yêu điện đối này hai người phi thường để ý, năm đó ma tinh ngày thời điểm liền phái người đi tập kích quá hai người.

Chỉ là đối với này đó mặc kệ chính mình ích lợi sự tình, Lâm Quân tứ căn bản là không dám hứng thú, cho nên cũng không có đi miệt mài theo đuổi.

Đang lúc Lâm Quân tứ trầm tư trung thời điểm, một cỗ truyền triệu chi lực từ Linh Hải truyền đến, làm hắn không khỏi khôi phục thanh tỉnh.

“Cha.” Lâm Quân tứ đối với hư không kêu.

Hắn trước mặt một sợi yên xuất hiện, hóa thành một người thấy không rõ dung mạo bóng người.

Bóng người thanh âm uy nghiêm mang theo trung kim loại cảm lãnh ngạnh, “Người vì sao điều tra Tư Lăng Cô Hồng người này sự.”

Lâm Quân tứ biết lâm cửu trọng không thích quanh co lòng vòng thói quen, bình tĩnh nói: “Ta gặp Đường Niệm Niệm.”

Bóng người hư lung lay hạ.

Lâm Quân tứ nói: “Nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng thất lạc, sau đó ở hắc ma lâm cùng ta xảo ngộ, lấy chết uy hiếp ta cho nàng dẫn đường.” Đáy mắt hiện lên ý cười, hắn còn nhớ rõ Đường Niệm Niệm nói ra câu nói kia bộ dáng, chẳng sợ biết rõ nàng không phải nói giỡn, hắn vẫn là nhịn không được cảm thấy buồn cười, “Nàng bản ý là làm ta mang nàng đi người nhiều địa phương, dùng giết người khai hỏa thanh danh biện pháp tới tìm Tư Lăng Cô Hồng, ta tắc đáp ứng giúp nàng cùng nhau tìm kiếm, làm nàng đánh mất tàn sát ma nhân ý niệm.”

Lâm cửu trọng nói: “Đường Niệm Niệm đều không phải là người có thể trêu chọc người.”

Lâm Quân tứ nhướng mày, “Còn không có bắt đầu trêu chọc như thế nào liền biết không phải có thể trêu chọc người.”

Lâm cửu trọng lãnh ngành trong thanh âm có khó lòng phát hiện bất đắc dĩ, “Người tiểu tử này.”

Cửu Trọng Thiên có chín vị thiếu gia, chưởng quản Cửu Trọng Thiên các một ngày, có người đồn đãi Cửu Trọng Thiên mỗi một vị thiếu gia đều là lâm cửu trọng huyết mạch, cũng có người đồn đãi Cửu Trọng Thiên thiếu gia đều đều không phải là lâm cửu trọng huyết mạch, chỉ là hấn tự mình bồi dưỡng người, tuy rằng này đó thiếu gia đều kêu lâm cửu trọng vì cha.

Trên thực tế, chín vị thiếu gia bên trong chỉ có Lâm Quân tứ trên người có lâm cửu trọng huyết mạch, mặt khác tám vị thiếu gia đích xác đều là lâm cửu trọng bồi dưỡng ra tới người thôi.

Lâm cửu trọng nói: “Có quan hệ Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tình báo ta sẽ giao cho người, người xem qua lúc sau liền sẽ minh bạch.”

Lâm Quân tứ nâng nâng hàm dưới.

Lâm cửu trọng: “Người xem qua tình báo sau còn khăng khăng muốn trêu chọc Đường Niệm Niệm nói, nhớ lấy không thể cùng nàng quá mức thân mật, nếu gặp được yêu điện người đuổi bắt, giúp không giúp Đường Niệm Niệm đều từ chính người quyết định, bất quá thiết không thể cùng Đường Niệm Niệm là địch.”

Lâm Quân tứ kinh ngạc, “Nghe người nói như vậy nói là đứng ở Đường Niệm Niệm bên này.”

Lâm cửu trọng đặc thù biểu hiện làm Lâm Quân tứ không khỏi nghiêm túc lên, Cửu Trọng Thiên thế lực ở Ma Vực có thể so với kinh thiên trụ chi nhất, lâm cửu trọng tính tình tự nhiên vô cùng cường đi, hấn đảo rất ít nhìn đến hấn coi trọng như vậy một người quá.

Có thể làm lâm cửu trọng như vậy nghiêm túc, duy nhất lý do chính là Đường Niệm Niệm bọn họ thật sự có đủ để lay động lâm cửu trọng bản lĩnh.

Lâm cửu trọng không có khắc sâu giải thích, “Người không cần biết nhiều như vậy, đối đãi người nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên liền sáng tỏ.”

Xem ra này đó năm tháng đến chính mình thật sự quá lười nhác, cho tới nay đều đối như vậy ám mà tranh đấu không có hứng thú, cho nên rất nhiều bí mật cũng đều không có đi chú ý, khiến chính mình đối với một chút sự tình cũng không hiểu biết.

Lâm Quân tứ thâm nghĩ, đối lâm cửu trọng cười nói: “Nghe người nói như vậy ta đều càng cảm thấy hứng thú, cái gì nam tử có thể làm người như vậy tôn sùng, này Tư Lăng Cô Hồng thật sự so người nhi tử ta càng xuất sắc?”

Hắn này cười, tiêu tán không ít trên mặt quân tử ôn nhã, để lộ ra không kèm chế được phong thái.

Lâm cửu trọng không chút do dự nói: “Hắn các nơi đều so người xuất sắc.”

Lâm Quân tứ khước miệng tươi cười cương lạnh hạ, híp mắt nhìn chằm chằm lâm cửu trọng.

Tuy rằng hắn biết lâm cửu trọng có cố ý đả kích hắn ý tứ, chỉ là hắn cũng cảm giác được lâm cửu trọng nghiêm túc.

Lâm cửu trọng nói: “Lấy người hiện tại thực lực, ở Tư Lăng Cô Hồng nghiêm túc dưới tình huống, chống đỡ không được mười cái hô hấp.”

Lâm Quân tứ thân hình chấn động, thần kỳ càng thêm nghiêm túc.

“Người nếu đã trên chọc Đường Niệm Niệm, như vậy cũng chỉ có hai lựa chọn, một cái là sấn Tư Lăng Cô Hồng còn không có tìm được Đường Niệm Niệm phía trước nhanh chóng bứt ra rời đi, một cái khác còn lại là không cần quá mức thân mật, lại phải được đến nàng hảo cảm hoặc là cảm kích.”

“Từ người giúp nàng dẫn đường cùng tìm kiếm Tư Lăng Cô Hồng điểm này, cũng coi như làm nàng thiếu người một ân tình, cho nên người cần phải làm là quản hảo tự mình tâm cùng thân thể. Nếu không chờ Tư Lăng Cô Hồng tìm được rồi các người, ta đều khó bảo toàn người.”

Lâm Quân tứ từ lâm cửu trọng kim loại cảm trong thanh âm nghe ra hẳn nghiêm túc cùng báo cho.

“Xem ra ta thật đúng là chính là trêu chọc một cái khó lường người.”
Lâm Quân tứ cười cười.

Lâm cửu trọng biết hẳn nghe lọt được chính mình nói, “Nàng tới, ghi nhớ lời nói của ta.”

Lưu lại những lời này, lâm cửu trọng thân ảnh biến mất không thấy.

Lâm Quân tứ trên mặt biểu tình khôi phục như thường, trong tay bức họa cuộn tròn thu vào túi Càn Khôn nội.

Đường Niệm Niệm thân ảnh thành linh xảy ra.

Lâm Quân tứ không có kinh ngạc, trải qua cùng lâm cửu trọng nói chuyện với nhau lúc sau, hẳn chẳng những không có hết hy vọng, ngược lại có loại càng cảm càng hăng quyết tâm, đối không thỉnh tự đến Đường Niệm Niệm không thương phong nhã trêu ghẹo nói:
“Đường cô nương, người không gõ cửa liền thấy tới, nếu là ta ở tắm rửa nói kia nhưng như thế nào cho phải?”

Nếu là mặt khác nữ tử nghe xong cái này lời nói, nói không chừng sẽ ngượng ngùng khẩn trương, ám ám chính mình nóng vội.

Đường Niệm Niệm nghe xong lại liền thân sắc đều không có biến hóa một chút, đạm nói: “Người bố trí cái chỗ.” Cho nên nàng tới thời điểm hẳn nhất định có cảm giác, lấy tu luyện giả tới, trong nháy mắt kia liền đủ để phản ứng lại đây rất nhiều chuyện.

Nếu phản ứng không kịp thời làm sao bây giờ đâu?

Đường Niệm Niệm lại bình tĩnh thêm một câu, “Ta đối với người thân thể không có hứng thú, sẽ không nhân cơ hội cường (cắm) bạo người.”

Nàng nói bình tĩnh lại thẳng thắn thành khẩn.

Lâm Quân tứ vốn dĩ tính toán tiếp tục trêu đùa nàng lời nói, lập tức đã bị nàng những lời này cấp đở trở về, một trương khuôn mặt tuấn tú đở lên, một tay che miệng khẩu, có chút nặng nề ho khan thanh từ hấn môi tay giao xúc địa phương truyền ra tới.

Hắn bị chính mình nước miếng cấp sặc.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc liếc hấn một cái, không nghĩ tới thân là một cái tu luyện giả, thế nhưng còn có thể bị chính mình nước miếng sặc đến.

Nàng nửa điểm đều không có phát giác đến này nguyên nhân xử trí nàng chính mình, một chút tự trách tâm tư đều không có.

Lâm Quân tứ ho khan thời điểm, đôi mắt bất đắc dĩ nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

Nhìn thấy Đường Niệm Niệm kia bình tĩnh tự nhiên thần thái, càng cảm thấy đến bực mình bất đắc dĩ vừa buồn cười.

Đều không phải là Đường Niệm Niệm lời nói quá mở ra, ở Ma Vực cái này địa phương, nói chuyện so Đường Niệm Niệm này càng mở ra nữ tử nhiều không thể số.

Chỉ là thật sự không có một nữ tử có thể giống nàng giống nhau, nói như vậy thần nhiên tự nhiên, hai mắt không hề dơ bẩn hoặc là hài hước trêu đùa chi sắc, làm nghe được người phòng vô ý phòng.

Lâm Quân tứ ho khan cùng khuôn mặt tuấn tú thượng đở bưng dần dần tiêu, đối Đường Niệm Niệm cười nói: “Đường cô nương thật đúng là..... Diệu nhân.”

Hắn cũng không biết nên hình dung như thế nào Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm đối hấn tán thường không dao động, ánh mắt ở hấn phòng cho khách nội càn quét, cuối cùng dừng ở hấn trên eo treo túi Càn Khôn thượng.

Lâm Quân tứ phát hiện nàng ánh mắt, tâm bình khí hòa hỏi: “Ta túi Càn Khôn có gì không ổn sao?”

Vốn dĩ như là loại này nhìn chăm chăm người khác túi Càn Khôn hành vi ở Ma Vực vì khiêu khích hành vi đản dục một loại, sẽ làm người cảm thấy người ở đánh đối phương chủ ý, thực dễ dàng liền sẽ dẫn phát một hồi chém giết.

Đường Niệm Niệm nói: “Người thứ tốt không ít.”

“Ân?” Lâm Quân tứ trong mắt hiện lên kinh ngạc.

Lâm Quân tứ túi Càn Khôn bên trong có chút đồ vật mờ mịt quang hoa, liền Đường Niệm Niệm cũng nhìn không thấu bên trong là chút thứ gì, bất quá nàng cũng không để ý những cái đó, một lát liền ở Lâm Quân tứ túi Càn Khôn thấy được nàng muốn nhìn đến đồ vật.

“Đem người túi Càn Khôn bên trong bức hoạ cuộn tròn lấy ra tới.”

Đường Niệm Niệm lời nói làm Lâm Quân tứ trong mắt kinh dị càng rõ ràng, trong nháy mắt liền biến hóa vì nóng rực hứng thú.

Loại này có thể nhìn thấu đối phương túi Càn Khôn bản lĩnh, thật sự là quá có ý tứ.

Bất quá, nàng nói bức hoạ cuộn tròn?

Lâm Quân tứ nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt nghiêm túc, duỗi tay ở nàng trước mặt, lòng bàn tay nội liền xuất hiện lưu li chi cốt bức hoạ cuộn tròn.

Hấn trên người trừ bỏ kia phó hấn mới gặp sườn dung bức hoạ cuộn tròn ở ngoài, thỉnh thoảng cũng sẽ mang lên mấy bức mặt khác bức hoạ cuộn tròn.

Hắn bản thân cũng không phải cái loại này yêu cầu bức hoạ cuộn tròn ý (cấm) dâm người, bởi vậy sở mua bức hoạ cuộn tròn phần lớn đều là bình thường cảnh sắc, trên người mang theo cũng đều là bình thường bức hoạ cuộn tròn.

Đường Niệm Niệm không chút do dự duỗi tay liền đem bức hoạ cuộn tròn mở ra, nhìn đến bức hoạ cuộn tròn trung Họa Ảnh sau ngẩn ra. Chỉ thấy tuyết trắng giấy vẽ thượng sở họa chính là một người bạch sam nữ tử, ngửa đầu nhìn không trung, tinh xảo như họa khuôn mặt nhàn nhạt đến cơ hồ so không có biểu tình, lại làm người cảm giác phi thường mềm mại thoải mái, nữ tử một đôi mắt lẳng lẳng nhìn không trung, cái loại này ngây thơ cảm giác tựa hồ là đang ngẩn người.

Rất quen thuộc cảm giác.

Đường Niệm Niệm ngay từ đầu nàng còn tưởng rằng bức hoạ cuộn tròn bên trong sẽ là Tư Lăng Cô Hồng.

Không có ở họa thượng là ai chuyện này để ý nhiều, Đường Niệm Niệm tinh tế cảm thụ bức hoạ cuộn tròn thượng hơi thở.

Này bức hoạ cuộn tròn thượng hơi thở có rất nhiều cổ, nhất rõ ràng thuộc về Lâm Quân tứ, Đường Niệm Niệm tinh tế cảm thụ bút mực thượng hơi thở, phát hiện này bức hoạ cuộn tròn trừ bỏ lưu li chi cốt bất đồng ở ngoài, này dùng giấy vẫn là mực nước đều cùng lúc trước Tư Lăng Cô Hồng xuân cung đồ giống nhau, từ như vậy nhiều phần trong hơi thở mặt, nàng cũng cảm giác được rõ ràng một cổ quen thuộc hơi thở.

Kia cổ quen thuộc hơi thở làm Đường Niệm Niệm nhớ tới năm đó nhìn đến tranh vẽ.

Một sợi hỏa hoa từ bức hoạ cuộn tròn bốc cháy lên tới.

Lâm Quân tứ trong lòng cả kinh, cho rằng Đường Niệm Niệm bởi vì chính mình cất chứa nàng bức hoạ cuộn tròn sinh khí, ánh mắt hơi ảm. Trong lòng đồng thời cũng may mắn chính mình lấy ra tới không

phải kia phúc mới gập gọi lên tim đập nhanh bức họa cuộn tròn, kia bức họa với hấn mà nói mới là bắt đầu, đối hấn ý nghĩa mới nhất bắt đồng.

Nếu hiện tại trong tay hấn bốc cháy lên chính là kia bức họa cuộn nói, hấn nhất định sẽ ra tay ngăn cản.

Bạch hỏa chớp mắt liền đem bức họa cuộn tròn cấp thiêu đốt thành tro, một chút đều không có xúc phạm tới Lâm Quân tứ.

Phát hiện đến điểm này Lâm Quân tứ, trong mắt ảm sắc cũng khôi phục không ít.

Đường Niệm Niệm nhìn đến Lâm Quân tứ trong tay tiêu tán hôi hôi, ánh mắt chợt lóe, lúc này mới phát hiện chính mình thiêu người khác đồ vật.

Nếu người này là người khác nói, Đường Niệm Niệm đảo sẽ không đi để ý, chỉ là Lâm Quân tứ nói như thế nào đều bồi nàng hành tẩu lâu như vậy.

“Này họa ta mua.” Đường Niệm Niệm nhấp môi nói.

Lâm Quân tứ ngẩn ra, sau đó khước miệng gọi lên tới, nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm bị hấn nhìn chăm chăm trong chốc lát, thấy hấn không nói lời nào, ánh mắt cũng thực cổ quái lúc sau. Vốn dĩ liền không có cái gì hảo tâm tình nàng lập tức không kiên nhẫn, đạm nói: “Người mất đi hướng ta tác muốn báo đáp cơ hội.”

Nghe thế bá đạo vô lại nói, Lâm Quân tứ cũng rõ ràng từ Đường Niệm Niệm thần sắc nhìn ra nàng không tính toán đưa tiền tính toán, chẳng những không cảm thấy sinh khí, ngược lại còn cảm thấy buồn cười.

“Này họa có cái gì vấn đề?” Lâm Quân tứ lúc này cũng minh bạch, Đường Niệm Niệm đều không phải là ở vì bức họa cuộn tròn

chính mình bức họa sinh khí.

Đường Niệm Niệm vừa nghe đến hần nhắc tới cái này, ánh mắt chợt lóe, trong đó liễm điễm lạnh lẽo sáng rọi làm trên người nàng hơi thở biến đổi, bộc lộ mũi nhọn phong hoa hung hăng đâm vào Lâm Quân tứ tâm thần, làm hần cả người chấn động, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt nóng rực.

Loại này tràn ngập công kích tính sắc bén khí tràng, ở Đường Niệm Niệm trên người chẳng những không không khỏe, ngược lại có khác làm người cảm giác mới mẻ phong vị.

Đường Niệm Niệm thẳng tắp nhìn về phía Lâm Quân tứ, “Này họa người từ nơi nào được đến?”

Lâm Quân tứ nói: “Từ vân tướng phường mua sắm.”

“Vân tướng phường?”

Lâm Quân tứ biết nàng thân là tiên duệ, đối với Ma Vực vân tướng phường không biết cũng là khẳng định, bởi vậy nói: “Này vân tướng phường nói tử mĩ tới nói một lời khó nói hết, đơn giản tới lời nói chính là chuyên môn họa mỹ nhân đồ thể lực.”

Đường Niệm Niệm nói: “Người biết cái này thể lực cứ điếm ở nơi nào sao?”

Lâm Quân tứ không không đáp hỏi lại, “Xem Niệm Niệm bộ dáng, tựa hồ cùng thực lực này có chút ân oán?”

Đường Niệm Niệm tâm tư đều ở vân tướng phường cùng bức họa cuộn tròn thượng ma khí thượng, nhất thời cũng không có đi chú ý Lâm Quân tứ xưng hô thượng biến hóa, “Bọn họ vẽ không nên họa người.”

Lâm Quân tứ vừa nghe thấy lời này, trong nháy mắt nghĩ đến chính là Đường Niệm Niệm chính mình, bất quá thực mau nàng liền lật đật,

ngay sau đó nghĩ đến chính là Đường Niệm Niệm còn có lâm cữu
trọng trong miệng Tư Lăng Cô Hồng.

Một cổ chua lòm cảm giác nảy lên trong lòng, Lâm Quân tứ híp mắt
nói: “Cho nên Niệm Niệm chẳng lẽ tính toán lấy bản thân chi lực đi
cùng vân tượng phượng đối nghịch, tàn sát sạch sẽ bọn họ người
không thành?”

Vốn dĩ chỉ là một câu bởi vì ghen tuông vui đùa lời nói, nào biết
Đường Niệm Niệm đạm nhiên thả nghiêm túc đáp lại nói: “Không
sai.”

Lâm Quân tứ lại lần nữa ngỡ ngẩn, bị Đường Niệm Niệm trong mắt
khiếp người sáng rọi sở kinh sợ.

Hắn vẫn luôn tự nhận là chính mình thực cuồng, chỉ là rất ít người
phát hiện, người khác phần lớn đều chỉ nhìn đến hắn ngoại tại quân
tử phong độ. Lúc này nhìn thấy Đường Niệm Niệm bộ dáng, còn có
nghe được nàng không chút do dự ngôn ngữ khi, hắn mới phát hiện
cái này thoạt nhìn nên bị người sủng nịch nữ tử cũng cuồng có thể.

Loại này cuồng đều không phải là vô tri cuồng vọng, mà là đối
chính mình bản lĩnh có tuyệt đối tự tin bá đạo cùng cường thế.

Như vậy Đường Niệm Niệm, Lâm Quân tứ có chút rời đi không mất.

Hắn phát hiện ở Đường Niệm Niệm trên người khai quật càng
nhiều, hắn kinh hỉ liền càng nhiều, chẳng sợ ở Đường Niệm Niệm
tính tình cùng hắn đã từng suy đoán có chút xuất nhập bất đồng, lại
cũng không có làm hắn thất vọng, ngược lại cảm thấy là chính mình
lúc trước suy đoán quá nông cạn.

“Ha ha ha ha.” Lâm Quân tứ cười to ra tiếng.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn chăm chăm hắn. Ta nói gì đó
buồn cười nói sao? Vẫn là nói hắn là đang cười ta si tâm vọng
tưởng?

Chớp chớp mắt, Đường Niệm Niệm liền dùng ra càng cường ngạnh thủ đoạn, “Cho ta dẫn đường, nếu không tìm tòi trí nhớ của ngươi.”

Lâm Quân tứ vừa nghe, tiếng cười liền hoãn xuống dưới, bắt đắ dĩ cười nói: “Lần này ít nhất không có nói muốn giết ta, thuyết minh mấy ngày nay, Niệm Niệm đối ta còn là có chút cảm tình, này cũng coi như là một loại tiến bộ.”

Đường Niệm Niệm không tỏ ý kiến.

Lâm Quân tứ nói tiếp: “Bất quá tìm tòi ký ức loại chuyện này cũng quá nguy hiểm, ta nhưng không muốn phát sinh ở chính mình trên người, cho nên vẫn là từ ta tới cấp Niệm Niệm dẫn đường đi.”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Lâm Quân tứ nhìn đến nàng kia phó tựa hồ muốn nói “Ngươi thực thức thời” biểu tình, gọi lên khóe miệng, thiếu chút nữa không có nhịn xuống duỗi tay xoa hươg nàng đầu.

Bất quá.....

Nói lên nàng đầu.

Lâm Quân tứ nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm một đầu không hề trang trí tóc đẹp, hỏi: “Niệm Niệm sao không chải đầu.”

Tuy rằng như vậy rối tung tóc cũng không giáu nàng thanh mỹ, bất quá nam tử giống nhau đều sẽ không như thế không hề vấn tóc, hướg chi là nữ tử.

Nhắc tới khởi cái này, Đường Niệm Niệm lạnh lẽo ánh mắt tiệt hóa, rũ xuống con ngươi chớp chớp mắt lông mi, nói câu, “Ngày mai lên đường.” Liền từ Lâm Quân tứ phòng cho khách nội không thấy.

Lâm Quân tứ trên mặt tươi cười giảm đạ, ánh mắt nhìn chăm chăm nàng biến mất địa phương.

Cái loại này ánh mắt, lại là nhớ tới cái kia Tư Lãng Cô Hồng.

Ở hấn trước mặt quang hoa chợt lóe, một đạo ngọc giản xuất hiện hấn trước mặt.

Lâm Quân tứ biết đây là lâm cửu trọng phải cho hấn có quan hệ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tình báo.

Vung tay lên đem ngọc giản nhận lấy.

Hấn đích xác phải hảo hảo nhìn xem, cái kia Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc có cái gì bất đồng, có bao nhiêu xuất sắc!

-----oOo-----

Chương 236: Cô Hồng hiện thân

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tóc đen áo trắng, khuynh thế tuyệt luân dung tư, phong hoa vô song.

Tư Lăng Cô Hồng người này, chẳng sợ ở mỹ nhân như mây tiên ma tu luyện giả trong đám người, cũng là đứng ở đỉnh cao nhất cái loại này người.

Trăm triệu hắc long quay quanh thân hình chung quanh, cao ngạo long đầu ở hán trước mặt thần phục, giờ tay nhấc chân chi gian nước chảy mây trôi phong nhã, mặt mày đậm quét thiên hạ, vạn vật đều giống như vô pháp ở hán cặp kia tinh tế thần bí con người lưu lại bất luận cái gì dấu vết, sinh ra liền có liếc coi thiên hạ vạn vật uy hiếp.

Như vậy Tư Lăng Cô Hồng tựa như thiên hạ chí độc, hấp dẫn thiên hạ nam nữ, một khi dính lên liền mơ tưởng từ bỏ, bước hướng không có cuối vực sâu.

Hán nghịch lân, chỉ có một người, kia đó là hán kết tóc thê tử, Đường Niệm Niệm.

Hán sở hữu ôn nhu cùng tình cảm cũng toàn bộ đều giao cho một người, người nợ vẫn là hán duy nhất kết tóc thê tử, Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm nếu ở hán bên người, hán chính là thế gian nhất ôn nhu an toàn nam tử, trong mắt ôn nhu đủ để cho bất luận kẻ nào trầm luân.

Đường Niệm Niệm nếu không ở hẳn bên người, như vậy hẳn tất là thể gian nhất vô tình người, thể gian bất luận cái gì sinh linh đều không thể lay động hẳn một chút tâm thần. Lúc này Tư Lăng Cô Hồng là nguy hiểm nhất, một khi ý đồ đụng vào hẳn nói, mang đến tuyệt đối chính là tai họa ngập đầu.

Một đêm thời gian, Lâm Quân tứ đem Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tình báo xem xong, một người liền ngồi ở ghế trên trầm tư.

Ngọc giản thượng nội dung thực kỹ càng tỉ mỉ, chẳng những kỹ càng tỉ mỉ hơn nữa còn có một ít ký lục chân thật hình ảnh.

Như vậy kỹ càng tỉ mỉ ngọc giản nếu là ở tiên nguyên nơi đó nói, còn không thượng nhiều trân quý, chính là xuất hiện ở Ma Vực nơi này, như vậy liền có thể thấy được này Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người tầm quan trọng, rốt cuộc tiên nguyên cùng Ma Vực hai giới ở phía trước rất khổ sở giới, ở Ma Vực muốn đạt được tiên nguyên người trong như vậy kỹ càng tỉ mỉ tình báo thật sự không đơn giản.

Này tình báo đem Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người từ niệm hồng đại lục đến tiên nguyên làm ra đại sự cơ hồ đều kỹ càng tỉ mỉ ký lục xuống dưới, cho dù là Lâm Quân tứ cũng không thể không thừa nhận lâm cửu trọng cách nói —— Tư Lăng Cô Hồng các hạng đều so với hẳn xuất sắc.

Như vậy một cái khuyển thể nam tử, cố tình chú ý tình Đường Niệm Niệm, thậm chí đem nàng xem đến so với chính mình tánh mạng còn muốn quan trọng, cái loại này hoàn toàn nghịch sửng hành vi, chỉ vì Đường Niệm Niệm cười, chẳng sợ trở thành toàn bộ tiên nguyên công địch đều sẽ không tiếc khí phách, càng xem càng lệnh Lâm Quân tứ tâm tình trầm trọng, đây là không cam lòng lại cố tình rõ ràng chính mình thật sự so ra kém đối phương bị đè nén.

Lâm quân sự rất ít sẽ chủ động thừa nhận chính mình so ra kém người khác, đặc biệt là cùng thể hệ người, chỉ là Tư Lăng Cô Hồng cho hẳn mang đến áp lực thật sự quá lớn. Nếu chỉ là thực lực thiên

tự thượng áp lực cũng liền thôi, hấn tin tưởng chính mình đối ái nhân thủ đoạn cuối cùng không tồi, chính là Tư Lăng Cô Hồng cái loại này khuyh tẫn hết thấy sủng nịch lại thứ đem hấn tự tin cấp hung hăng chèn ép đi xuống.

Vô luận bản thân tự bản hấn so ra kém Tư Lăng Cô Hồng, cho dù là cảm tình thượng trả giá hấn càng thêm không có cách nào cùng Tư Lăng Cô Hồng so sánh với.

Chính là cứ như vậy buông tay? Lựa chọn hiện tại rút lui sao?

Lâm Quân tứ nhìn về phía ngoài cửa sổ đã xuất hiện một sợi bạch quang phía chân trời, bất tri bất giác một đêm thời gian đã qua đi.

“Cha, ta cuối cùng minh bạch người ý tứ.” Lâm Quân tứ thấp giọng lẩm bẩm, “Này hai người chỉ sợ một người đã chết, một người khác cũng sẽ không tiếp thu những người khác.”

Trừ phi bọn họ ký ức bị hoàn toàn biến mất.

Lâm Quân tứ còn sẽ không đi làm cái loại này bị ỏi sự tình, hướng chi hấn nhất tính phải làm cũng chưa chắc thành công, vô luận là Tư Lăng Cô Hồng vẫn là Đường Niệm Niệm đều có thể có thể nói truyền kỳ nhân vật, Đường Niệm Niệm liền tiên đan đều có thể luyện chế ra tới, còn sẽ dễ dàng như vậy bị người mạt sát ký ức sao?

Tư Lăng Cô Hồng người nọ liền càng không cần phải nói, cho dù là ở trong ngọc giản nhìn đến hấn thời điểm, Lâm Quân tứ liền có loại rung động. Loại này tự nhiên không phải đối Đường Niệm Niệm cái loại này tâm động, mà là một loại kiêng kị rung động. Chỉ là từ ngọc giản nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng, hấn liền ần ần có loại thần phục cảm giác, loại cảm giác này làm hấn phá lệ khó chịu.

Như vậy xuất sắc nữ tử, vì cái gì không phải chính mình trước gặp được đâu?

Lâm Quân tứ không cam lòng nghĩ.

Tuy rằng không cam lòng, chính là hẳn thấy rõ ràng, hẳn không phải Tư Lăng Cô Hồng đối thủ, cũng không động đậy Đường Niệm Niệm tâm.

Khó trách nàng có như vậy tự tin, nàng cũng đích xác có tự tin tự bản.

Có thể luyện chế tiên đan luyện dược sư a, vô luận là ở tiên nguyên vẫn là Ma Vực tuyệt đối đều là bị cung phụng tuyệt đỉnh người. Lúc trước còn chỉ là nho nhỏ phạm nhân nàng liền dám can đảm cùng tiên nguyên đạo thứ nhất tu gia tộc Mộ Dung gia tộc gọi nhíp, hiện tại lại như thế nào sẽ sợ vân tưởng phượng.

Lâm Quân tứ đứng lên, đẩy cửa đi ra ngoài.

Sơ dương từ phương đông dâng lên, không trung cũng sáng ngời lên, không sai biệt lắm đã tới rồi Đường Niệm Niệm nói khái thần thời gian.

Cùng phiến tia nắng ban mai dưới ánh mặt trời, vạn dặm xa Ma Vực trung, Lâm Quân tứ ở trong ngọc giản nhìn đến một màn chân thật xuất hiện.

Trường bào tay dài bạch y khiết tịnh vô trần, có loại tuyết trắng giống nhau lạnh lẽo, rũ cặp eo mặc pháp yên tĩnh bất động, hoàn mỹ dung nhan vô tình đến giống như băng tuyết tinh điêu tể trác mà thành, mặt lớn lên lông mi cấp mi mắt che hạ thật dày bóng ma, trong đó con ngươi giống như giấu ở nòng hậu mây đen nội sương nguyệt.

Thân thể hẳn chung quanh quay chung quanh thượng trăm tên ma tu, chỉ là lúc này những người này thần sắc tất cả đều là trong lòng run sợ sợ hãi.

“Đây là ai a? Chẳng lẽ là tiên nguyên mỗ vị tiên duệ? Thật là lớn mật, thế nhưng một người liền chạy đến Ma Vực tới, chẳng lẽ hẳn lấy chính mình là thượng giới tiên nhân hạ phạm a.”

“Hảo mỹ người, nếu là ta, nhất định phải đem hấn giam cầm lên chỉ cung một mình ta đùa bốn xem xét!”

“A, hấn không phải vân tởng phường vị kia vừa xuất hiện liền xếp hạng thủ vị mỹ nam sao? Ta vẫn luôn cho rằng hấn là vân tởng phường phường chủ hư tởng xử lý, không nghĩ tới thế nhưng thật sự có người này, hấn điều bộ thượng đều phải đẹp quá nhiều, không biết động tình lên hay không cũng như họa trung giống nhau, ha ha ha ha ha!”

Thạch Nam Sơn bên trong thành ma nhân nhóm nhìn đến này trận thế ra tới sau, mỗi người cũng không tiêu tan khai ngược lại càng tụ càng nhiều, nghị luận sôi nổi.

Ở bọn họ xem ra, dám can đảm một người chạy tới Ma Vực, tên này tiên duệ hấn phải chết không thể nghi ngờ.

Cái này cách nói có lẽ không đúng.

Bằng vào hấn này tuyệt thế dung mạo phong thái, chỉ sợ muốn chết đều không chết được, ngược lại sẽ trở thành ma nhân nhóm tứ chơi cảm (cảm) luyện.

“Tư lãng công tử, chủ thượng chỉ nghĩ mời ngài một tụ, tuyệt không bất luận cái gì vô lễ ý tứ, còn thỉnh tư lãng công tử không lấy làm phiền lòng.” Vây quanh Tư Lãng Cô Hồng trăm tên kiếp phù du môn ma nhân đi đầu cung cung kính kính nói, cái trán mồ hôi lạnh chảy xuôi.

Từ bọn họ tìm được Tư Lãng Cô Hồng tung tích thời điểm, phía trước mấy sóng kiếp phù du môn đệ tử đều đã chết mấy ngàn, này đối kiếp phù du tới nói là hoàn toàn đả kích, đối Tư Lãng Cô Hồng lại sợ lại hận.

“Tư lãng công tử, chủ thượng cũng biết ngài cùng ngài thê tử thất lạc.” Tiểu đội trưởng ma nhân phát hiện chính mình nói ra những lời này thời điểm, trung gian nói chuyện qua rốt cuộc phản ứng lúc sau, trong lòng bắt đầu sinh hi di, vội vàng cười nói: “Chủ thượng nói, chỉ

cần ngài chịu đi tông môn một tụ nói, chủ thượng nhất định đem ngài thể tử hành tung báo cho ngài.”

Rống!

Rống ngâm điếc tai.

Sương đen từ Tư Lăng Cô Hồng thân hình phát ra, sương đen khi tụ khi tán thành hình rống, mang theo vô số tiếng rít hướng bốn phương tám hướng lao ra đi.

“A a a a a a!” Sở hữu bị sương đen chạm vào ma nhân, hoảng sợ kêu to, thân thể đã bị ăn mòn thành đồng dạng sương đen hư yên.

Kiếp phù du môn tiểu đội trưởng trừng mắt nhìn trước mắt khủng bố cảnh tượng, loại này có thể so với ma nhân vạn quỷ phệ hồn thủ đoạn rất cuộc là chuyện như thế nào? Đối phương không phải tiên duệ sao? Vì cái gì sẽ có loại này khủng bố pháp thuật, này có thể so ma tu còn muốn ma tu a!

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh chớp mắt liền tới tới rồi kiếp phù du môn tiểu đội trưởng trước mặt, “Niệm Niệm hành tung.”

Kiếp phù du môn tiểu đội trưởng chỉ cảm thấy chính mình yết hầu giống bị một đôi vô hình tay bóp chặt, gian nan nói: “Ta biết, ta biết, đừng giết ta! Cầu người đừng……”

Tư Lăng Cô Hồng rũ ở tay áo rộng trường tụ nội tay nhẹ nhàng nắm chặt, trước mặt kiếp phù du môn tiểu đội trưởng nỗ mạnh hóa thành tro bụi.

“Nói dối.”

Một cái Nguyên Anh kỳ ma nhân nói dối căn bản là trốn bắt quá hẳn cảm giác.

Một trận thanh phong thổi qua, thạch Nam Sơn bên trong thành trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng một tiếng nói nhỏ ngoại không còn có bất luận cái gì thanh âm, đầy đất trần hôi bị thanh phong thổi đến phiêu tán,

liếc mắt một cái nhìn lại chỉ còn lại có đầy đất phế tích, liền căn xương khô đều không có.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh đứng ở này hoang vắng nơi, càng sát đến hần thân ảnh trống vắng.

Nếu là vừa đi vào nơi này người, chỉ sợ ai cũng sẽ không nghĩ đến đây đã từng là một tòa còn tính phồn hoa thành phố núi, cũng sẽ không nghĩ đến tạo thành này hết thảy sẽ là nơi này duy nhất đứng tuyệt trần nam tử.

“Niệm Niệm, một ngày.” Tư Lăng Cô Hồng trước nay đến Ma Vực đã một ngày, phía trước hần vì che chở Đường Niệm Niệm, bị cuốn vào thông đạo gió lốc nội, bị hắc mông không ngừng dây dưa, một ngày trước mới có thể tìm được cơ hội xuất hiện ở Ma Vực.

“Không đúng, đối Niệm Niệm tới nói là mười bốn thiên.” Tư Lăng Cô Hồng môi mỏng nhấp thành một cái thẳng tắp, ngẩng đầu nhìn không trung.

Mười bốn thiên, Niệm Niệm là như thế nào quá?

Không ai cho nàng chải đầu, không ai cho nàng mặc quần áo rửa mặt, không ai cho nàng nấu cơm làm canh, không ai cho nàng trải giường chiếu đương ôm gối, không ai cho nàng.....

Tư Lăng Cô Hồng càng muốn trên người hơi thở càng dày đặc.

Như vậy nhật tử, Niệm Niệm nên quá nhiều khổ?!

Tư Lăng Cô Hồng đau lòng tưởng.

Hần căn bản là chưa từng nghĩ tới, phía trước Đường Niệm Niệm nhật tử quá đến quá an nhàn quá thoải mái, hiện tại không có hần nhật tử mới là thật sự tu luyện giả nên quá nhật tử, hướng chi trên người nàng mang theo thứ tốt, đủ để cho nàng quá đến so chín thành tu luyện giả đều còn quá nhiều.

Chính là cố tình ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt, Đường Niệm Niệm chính là nên bị sủng. Nghĩ bị chính mình tinh tế sủng bảo bồi lưu lạc đi ra ngoài, ở cái này trời xa đất lạ địa phương, ăn không ngon ngủ không tốt, nếu là lạc đường hoặc là bị người cấp bắt cóc nhưng làm sao bây giờ?

Không thể không nói, Tư Lăng Cô Hồng đã đoán trúng chân tướng hơn phân nửa.

“Nói không chừng lại quên xuyên giày, quần áo dây lưng sợ cũng sẽ hệ sai.” Tư Lăng Cô Hồng đậy mắt hiện lên ôn nhu ba quang, nhìn chân trời lên không sơ dương.

Biết rõ này đó thường thức đều có thể quên làm sai Đường Niệm Niệm đều là bị hấn sủng ra tới, hấn còn một chút tự giác đều không có, chẳng những không biết hối cải còn lần nữa phóng túng tăng thêm Đường Niệm Niệm đối hấn ý lại. Như vậy Đường Niệm Niệm bất cứ lúc nào đều sẽ thói quen hấn tồn tại, duy nhất chỗ hỏng chính là hiện tại loại tình huống này, nghĩ đến Đường Niệm Niệm không có hấn tại bên người sinh hoạt, sự tình gì đều phải chính mình tự mình làm, hấn liền cảm thấy đau lòng lại hư không.

“Niệm Niệm.”

Tư Lăng Cô Hồng thấp niệm một tiếng, khủng bố khí thế phá tan không trung, một tiếng có thể so với sấm sét tiếng nổ mạnh vang lên, bầu trời trong xanh bắt đầu dày đặc mây đen.

Này mây đen cho người ta cảm giác thực cổ quái, chỉ là nhìn xem liền có loại không trung đều phải áp xuống tới cảm giác, tu vi không cao người thấy được đều chịu không nổi áp bách học máu, trong lòng kinh hãi.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh ở chỗ cũ biến mất, lại lần nữa xuất hiện thời điểm đã là ở không trung nòng hậu mây đen phía trên, khoan chân tĩnh tọa, đôi tay đánh ra vài đạo huyền ấn.

Mây đen nội trảm trượng hắc long xuất hiện, long đầu lao ra mây đen thăm hướng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, “Chủ.”

“Ngự vân.” Tư Lăng Cô Hồng nhắm hai mắt mắt.

Một lần dùng ra như vậy thủ đoạn, trong thân thể hắc phong ẩn thiếu chút nữa buông lỏng, không thể không tĩnh hạ tâm thần tới khôi phục áp chế.

“Tuân mệnh.” Hắc long long đầu rời đi Tư Lăng Cô Hồng nơi trên mặt đất, trảm trượng thân hình quay cuồng ở đen đặc rớt cuộc mây đen trung. Cái gọi là ngự vân, chính là bay lên không đuổi phong mang theo này từ Tư Lăng Cô Hồng thi pháp làm ra Thiên Ma độc vân khắp nơi du tẩu.

“Một ngày không tìm đến chủ mẫu, Ma Vực sinh linh đồ thán nhiều một ngày.” Quỷ dị không mang thanh âm truyền đến, một thân thăm lục trang phục Tuyết Tân giống không có trọng lượng giống nhau phiêu đảng ở hắc long long đầu bên cạnh.

“Trừng phạt đúng tội.” Hắc long lạnh băng nói.

Biết rõ chủ mẫu là chủ nhân nghịch lân, lại còn dám can đảm đánh nàng chú ý, chọc chủ nhân lửa giận, nhất định phải có thừa nhận chủ nhân lửa giận chuẩn bị.

Không trung mây đen ở hắc long khổng chế trung đến thạch Nam Sơn ngoài thành thổi đi, mây đen rơi xuống tinh tế mưa nhỏ, mưa nhỏ mỏng lung, mỗi rơi trên mặt đất nơi nào đó thời điểm kết quả chính là kia chỗ sinh linh nhanh chóng khô héo, hóa thành một sợi sương đen nhảy vào không trung mây đen nội, làm không trung mây đen càng thêm phạm vi càng lúc càng lớn.

Hắc long tốc độ thực mau, dọc theo đường đi ra thạch Nam Sơn thành, mang đi một mảnh núi rừng sinh linh chi khí, thực mau liền trải qua một chỗ thôn xóm.

Trong thôn người lúc này đều buông xuống trong tay sống làm, nhìn nơi xa không trung càng ngày càng tới gần quỹ dị mây đen, còn có người phi thân trời cao, tựa hồ muốn đem mây đen xem đến rõ ràng hơn một ít.

“Chạy! Chạy mau!” Không trung một người nam tử rất cuộc thấy rõ ràng mây đen hậu phát sinh sự tình, cái loại này một đường càn quét, làm hắn thiếu chút nữa dọa phá lá gan, tê thanh đối phía dưới trong thôn người la hét.

Chính là tới không còn kịp rồi, hắc long tốc độ căn bản không phải những người này có thể so sánh với, tội gì mây đen phạm vi như vậy rộng lớn.

Tinh tế nước mưa từ mây đen rơi xuống, đem toàn bộ thôn xóm cấp đều cấp bao phủ ở một mảnh mưa bụi trong mộng lung.

Niệm Niệm, Niệm Niệm.....

Nước mưa dừng ở trên người thời điểm, thôn người trong đầu đều xuất hiện một cái tuyệt sắc nữ tử thân ảnh, còn có kia nam tử réo rất ôn nhu kêu gọi.

“Niệm Niệm?” Các thôn dân đều cảm thấy không thể hiểu được, không ít người đều bị trong đầu nữ tử thân ảnh hấp dẫn, vì kia ôn nhu nam tử kêu gọi sa vào, hoảng hốt chi gian liền thân thể của mình đã biến mất, hồn phách cũng phi tán cũng không biết.

Chỉ cần là có linh trí sinh linh tiếp xúc đến nước mưa thời điểm, trong đầu đều sẽ xuất hiện Đường Niệm Niệm thân ảnh cùng Tư Lăng Cô Hồng kêu gọi, nếu có người gặp qua Đường Niệm Niệm, biết nàng hành tung nói, như vậy lập tức liền sẽ bị Tư Lăng Cô Hồng phát hiện, này nước mưa cũng tự nhiên sẽ không mang đi hắn (nàng) tánh mạng.

Ma Vực bên cạnh nơi, miệng bình trấn ngoại.

Lâm Quân tứ đi ra phòng cho khách sau, hắc nhất cùng hắc hai đi theo ở hắc bên người, mặt khác hai cái nam tử cũng đi theo, duy độc ảnh cơ đã không thấy.

Ở Đường Niệm Niệm phòng ngoại chờ một hồi lâu, phòng cho khách môn mới bị mở ra.

Lâm Quân tứ mỉm cười đang muốn cùng Đường Niệm Niệm chào hỏi, đương nhìn đến Đường Niệm Niệm trang phục thời điểm, biểu tình khẩn người.

Chỉ thấy nàng một đầu tóc đẹp vẫn là không có trói buộc rối tung ở cặp đầu gối chỗ, thay đổi một thân sạch sẽ váy trắng, chỉ là váy ăn mặc thật sự không tính san bằng, làm hắc thất thố chính là nàng váy hạ một đôi chân trần, không có độn chạm mặt đất, nửa che nửa lộ ở làn váy trung, mượt mà trắng nõn, phần hồng mượt mà móng tay, làm người nhìn lúc sau nhịn không được muốn phủng lòng bàn tay đùa bỡn một phen.

Này như thế nào có địa phương đặt chân nghỉ ngơi một đêm sau, nàng giả dạng ngược lại càng làm cho người không yên tâm đâu?

Lâm Quân tứ có chút bất đắc dĩ vừa buồn cười, thu liễm tâm thần đem tầm mắt từ nàng chân trần thu hồi, nhìn đến nàng vẻ mặt đạm mạc biểu tình.

Quả nhiên là nên bị người sủng.

Lâm Quân tứ nghĩ thầm, nếu nàng là thuộc về chính mình, nói không chừng chính mình cũng nguyện ý hạ mình vì nàng xuyên giày.

“Niệm Niệm, ngươi không có mặc giày vớ.” Nhẹ giọng nhắc nhở Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm ngẩn ra, cúi đầu nhìn chính mình chân trần, trong đầu trong nháy mắt nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh.

Đột nhiên, Đường Niệm Niệm biểu tình biến đổi, thân ảnh ở chỗ cũ biến mất không thấy.

Lâm Quân tứ bị này đột nhiên biến hóa kinh ngạc lên đồng, một cổ nói không rõ hoảng loạn nảy lên tâm khảm, đương nhìn đến Đường Niệm Niệm thân ảnh cũng không có không thấy, chỉ là xuất hiện ở tửu lầu mái nhà mái hiên thời điểm, hắc một ngưng nhắc tới trong lòng hơi thở cuối cùng rơi xuống.

Loại cảm giác này làm hắn có chút tự giễu, thầm nghĩ: Thừa dịp chính mình còn không có một hai phải không thể phía trước, tốt nhất vẫn là áp chế một phen này cảm tình mới được.

Nếu cũng không có nhìn đến nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng tình báo ngọc giản, Lâm Quân tứ cũng không sẽ ủy khuất áp chế chính mình cảm tình. Bất quá đương rõ ràng đã biết này hai người quan hệ cùng cảm tình lúc sau, hắn liền lý trí biết, chính mình cảm tình cần thiết áp chế.

“Làm sao vậy?” Lâm Quân tứ xuất hiện ở Đường Niệm Niệm bên cạnh, nhìn đến nàng chính nhẹ nhàng nhú mày, ánh mắt lập loè nhìn một chỗ phương hướng nơi xa.

Lâm Quân tứ theo nàng ánh mắt xem qua đi, tinh không vạn lí.

Bên kia chẳng lẽ có cái gì không ổn sao?

Đường Niệm Niệm nhìn phương xa, trong nháy mắt kia cảm giác tới mau đi cũng mau, giống như chỉ là ảo giác thôi.

Cô Hồng hơi thở, Thiên Ma độc hơi thở, tuy rằng rất xa rất xa, chính là quá mức mãnh liệt mãnh liệt, cho nên có trong nháy mắt cảm thụ.

Có lẽ là quá xa, cho nên nàng nhìn không thấy?

Nếu Lục Lục ở nói, nói không chừng là có thể thấy.

Đáng tiếc từ ngày ấy tiến vào Ma Vực sau, Lục Lục lại đột nhiên lại lâm vào trầm miên, không có cách nào phân ra ý thức.

Lâm Quân tứ thấy Đường Niệm Niệm không nói lời nào, liền nói: “Niệm Niệm không cần đi vân tượng phượng cứ điểm sao? Vân tượng phượng ở Ma Vực cứ điểm rất nhiều, hiện giờ Niệm Niệm nhìn phương diện liền có.”

Bọn họ hiện tại ở địa phương chính là Ma Vực bên cạnh nơi, Đường Niệm Niệm hiện tại nhìn phương hướng đúng là đi thông Ma Vực trung ương phần hoa khu đi phương hướng.

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt sáng ngời, miệng cười tràn ra, “Hướng bên này đi.”

Chẳng sợ nhìn không thấy Thiên Ma độc khí, không biết là quá xa vẫn là bị cái gì ngăn cản, Đường Niệm Niệm tin tưởng chính mình cảm giác sẽ không sai.

Cô Hồng..... Liền ở bên kia!

Lâm Quân tứ nhìn nàng mặt giãn ra tươi cười, hai mắt một ngưng.

Thực mau hấn liền phản ứng lại đây, có thể làm nàng lộ ra như vậy tươi cười chỉ có một nguyên nhân —— Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng sao?

Lâm Quân tứ không tiếng động lại triều cái kia phương hướng nhìn lại, ánh mắt sâu thẳm.

Người này cho hấn cảm giác rất kỳ quái, thật sự quá mức kỳ quái. Có lẽ chỉ có chờ thật sự gặp mặt thời điểm, mới có thể tìm được đáp ứng.

-----oOo-----

Chương 237: Niệm Niệm tàn sát dân trong thành

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tam Thương Sơn, đông thẳng thành, mưa bụi ngõ nhỏ một gian năm tầng vân các.

Dày đặc nghị luận nói chuyện với nhau thanh âm ở vân các một, lầu hai nội không ngừng truyền ra tới, thỉnh thoảng có người nói kích động, còn sẽ từ trên chỗ ngồi đứng lên, cầm lấy bình rượu liền triều trên mặt đất ngã xuống đi, phát ra vang dội rách nát thanh âm, hấp dẫn người lực chú ý.

Có người cười nói: “Đây chính là thu uân (yun) các nội nổi danh rượu ngon, bị người như vậy một quăng ngã, cùng cấp là bạch bạch ném mùi khối trung phẩm linh thạch, quyết đoán không nhỏ a.”

Quăng ngã bình rượu ma nhân tựa hồ lúc này mới bị này người nói chuyện nhắc nhở tỉnh ngộ, giữa mày hiện lên đau mình, còn cường chống mặt mũi nói: “Còn không phải là mùi khối trung phẩm linh thạch sao? Lão tử quá chút thời gian đi tiên nguyên sát một chuyến, vài lần kiểm trở về.”

“Ha ha ha ha.” Khắp nơi truyền đến tiếng cười, này tiếng cười bên trong có bội phục có trào phúng, các hoài tâm tư.

Người này thu uân các nổi danh trăm dặm thông đi đến trung ương, trang điểm liền cùng phạm thế thuyết thư tiên sinh giống nhau, chỉ là phạm nhân đại lực thuyết thư tiên sinh đều thích lấy nhị hồ che chở tiểu cổ, hấn lại phong nhã rất nhiều, cầm một thanh ngọc tiêu.

Ngắn nhỏ ngọc tiêu ở trong tay của hấn linh hoạt chuyển động, hấn tắc khoan chân hư không ngồi, cũng mặc kệ tầng này các khách nhân hay không nguyện ý nghe hấn nói chuyện, cuộn cuộn không

dứt nói tiếng: “Một tháng trước tiên nguyên, Ma Vực liên hệ, hỗn loạn giao chiến ba ngày ba đêm, vô số tiên duệ cùng ma nhân chết thảm vừa mới khôi phục bình tĩnh, hiện giờ tiên nguyên Ma Vực hai giới hòa hợp nhất thể, cùng chỗ một mảnh đại lục, rộng lớn vô biên. Hai người tuy rằng tương dung lại vẫn là cho nhau cừu thị, từ hai giới chỗ giao giới phân có dừng bước hà, lập dừng bước bia, thượng thư người tới dừng bước, nếu không giết không tha.”

Này một tầng các khách nhân đều dừng ồn ào thanh âm, chẳng sợ hiện tại trăm dặm thông nói đồ vật bọn họ cũng đều biết, còn là an tĩnh nghiêm túc nghe, không có một chút quấy rầy ý tứ.

Trăm dặm thông tay trái ngắn nhỏ tinh xảo ngọc tiêu xoay một cái thần diệu vòng, tay phải trống rỗng xuất hiện một trần sứ men xanh ly, nhấp một ngụm trà xanh, trà xanh linh khí làm này một tầng ma nhân đều biết kia không phải bình thường đồ vật.

Nước trà uống lên, nhuận giọng nói, trăm dặm thông tiếp theo nói: “Tuy có dừng bước hà lại chưa chắc thật sự có thể ngừng tiên duệ ma nhân bước chân, một tháng qua luôn có một ít dám can đảm người vượt rào, kết quả như thế nào? Tiểu nhân vật sự tình các người cũng không có hứng thú biết, ta cũng lười đến đi lãng phí miệng lưỡi. Lúc này ta muốn nói chính là đến không được nhân vật.”

“Nga? Là ai?” Có người theo trăm dặm thông tạm dừng tiếp được khẩu.

Không khí phi thường hài hòa.

Trăm dặm thông chậm rãi nói: “Mười ngày thời gian, Ma Vực Tây Nam phương hướng vạn dặm đại địa tiến tấn thành phế tích, không có một ngọn cỏ, hoang tàn vắng vẻ, ma nhân không thấy. Theo ta được biết, này hết thảy đều là một mảnh ** gây ra, này phiền ** bị một đầu trăm trọng hắc long xoay quanh ngự động, ngẫu nhiên có thể thấy được một người nam tử thân ảnh từ giữa xuất hiện, nghe nói này nam tử bạch y mặc phát, tiên tử thần thái, bộ dáng phong hoa nhìn như tiên duệ, thủ đoạn tàn khốc khủng bố có thể so với ma

nhân, mâu thuẫn cực kỳ, gọi người đoán không ra thân phận của hắn, người nói người này là ai?”

“Là ai?” Mọi người cảm xúc đã bị trăm dặm thông kéo đi lên, lần này theo hắn lời nói hỏi ra tới chính là một người thúy y nữ tử. Nữ tử hai mắt lóng lánh, khóe miệng cong cong, rõ ràng đối trăm dặm trò chuyện ngữ nam tử thân phận rất tò mò.

Dù sao cũng là nữ tử, luôn là tương đối chú ý nam tử.

Trăm dặm thông cười nói: “Nguyên lai người này tên là Tư Lăng Cô Hồng, là tiên nguyên nổi danh Tuyết Diên tôn chủ, tuổi bất quá hai trăm, thiên tư yêu nghiệt cực kỳ gọi người khiếp sợ. Nay Tuyết Diên tôn chủ danh hiệu vẫn là hắn trăm năm phía trước đạt được, có thể thấy được hắn trăm năm phía trước liền có hợp thể đại tôn kỳ tu vi, lần này nguy hại Ma Vực sinh linh ** tám phần cũng là ra đến hắn bàn tay, bực này pháp thuật uy lực, có thể so với Đại Thừa kỳ bán tiên, hơn nữa hắn khuynh thế tuyệt luân dung mạo phong hoa, dần dần được xưng là Tuyết Tiên.”

Một trận hút không khí tiếng vang lên tới, trăm dặm trò chuyện chân tướng, đối với bất luận kẻ nào tới nói đều có thể nói là đả kích, mang đến không gì sánh được chấn động.

Vừa mới hỏi chuyện nữ tử mãn nhãn rực rỡ lung linh, rõ ràng bị trăm dặm trò chuyện nội dung cấp mê hoặc, hoặc là nói là bị hắn lời nói Tư Lăng Cô Hồng mê hoặc.

Trăm dặm thông tiếp theo nói: “Theo trận này ** trung ít có người sống sót nói, trận này đồ hại sinh linh ** còn có đặc thù chỗ, đương ** xối ở trên người thời điểm, trong đầu liền sẽ xuất hiện một đạo nữ tử thân ảnh, còn có nam tử kêu gọi thanh, kêu gọi cái gì? Niệm Niệm. Nay nam tử kêu gọi đúng là xuất hiện ở bọn họ trong đầu nữ tử tên. Trùng hợp chính là này khó được tồn tại người đều là ngẫu nhiên biết này trong đầu nữ tử tình báo người, bởi vậy có thể thấy được Tư Lăng Cô Hồng đang tìm Niệm Niệm nữ tử, hắn tạo thành như vậy khủng bố ** cũng là vì tìm được tên là Niệm Niệm nữ tử.”

Một cái măn nhãn đỏ bưng, thoát nhìn phi thường hung thần ác sát nam nhân khó chịu nói: “Người nói như thế nào nói liền nói đến tình yêu đi.”

Trăm dặm thông lần này nói Tư Lăng Cô Hồng quá yêu nghiệt, lại cố tình đối phương thân là nam tử tiên duệ, này cấp ở đây ma nhân đã kích rất lớn, tự nhiên khó chịu.

Trăm dặm thông nhẹ gõ ngọc tiêu, nói: “Sốt ruột cái gì, đang muốn nói đến đúng giờ thượng.”

“Người mau nói.” Mọi người thúc giục.

Trăm dặm thông trong mắt hiện lên bốn cột, cười. “Vân tướng phường nghĩ đến các vị đều biết, vân tướng phường trăm năm trước xuất hiện một nam một nữ bức họa, đạt được Ma Vực vô số người truy phủng. Không ít ma nhân đều cho rằng họa trung nam nữ là vân tướng phường họa trung ảo tướng ra tới hư giống, chính là hiện giờ đã chứng thực này họa trung nam nữ đều không phải là hư giống mà là chân thật tồn tại, đến nỗi bọn họ là ai? Đúng là Tư Lăng Cô Hồng còn có hấn muốn tìm người, tiên nguyên Kinh Hồng tiên tử, Đường Niệm Niệm!”

“Cái gì?!” Cái này biến mất mang đến hiệu quả rất lớn, có thể thấy được vân tướng phường lực ảnh hưởng cũng đích xác rất lớn, làm cho bọn họ cơ hồ đều biết kia họa là chuyện như thế nào.

Trăm dặm thông còn không cho bọn họ khôi phục thời gian, lại mang đến lớn hơn nữa chấn động, “Mười ngày trước, vân tướng phường ba cái cứ điểm toàn bộ đều bị phá hủy, bên trong nhân mã một cái không dư thừa biến mất vô tung vô ảnh, chỉ để lại một giọt tro bụi. Này đó đều là tiên nguyên Kinh Hồng tiên tử Đường Niệm Niệm việc làm, nàng cũng không có bất luận cái gì giấu giếm ý tứ, hơn nữa còn cố ý thả người tánh mạng, làm người đem tin tức truyền ra đi, nhân tiện đem nàng muốn tìm Tư Lăng Cô Hồng ý tứ cũng cùng nhau truyền đạt, như thế có thể thấy được nàng có bao nhiêu tự tin cường tứ, hoàn toàn không sợ một người thân ở Ma Vực nguy hiểm.”

“Hừ! Kia mới không gọi tự tin cuồng tứ, kia kêu cuồng vọng tự đại, sớm muộn gì đến chết ở chúng ta ma nhân trong tay.” Nói chuyện chính là cái kia thúy y nữ tử.

Trăm dặm lưu loát nàng nói nói: “Hay không cuồng vọng tự đại điểm này tạm thời không nói, chỉ luận một chút, liền tính nàng cuồng vọng tự đại cũng sẽ không có ma nhân bỏ được giết nàng.”

Lời này nhưng gọi lên sở hữu ma nhân tò mò, gầy nhưng rắn chắc ma nhân nam tử tà cười đáng khinh nói: “Chẳng lẽ nàng sinh đến quá mỹ, trên giường công phu quá hảo, cho nên..... Hắc hắc hắc hắc.”

“Ha ha ha ha.” Không ít ma nhân nam tử đều sẽ ý cười rộ lên.

Đến nỗi nữ tử ma tu tắc lộ ra trào phúng đắc ý cười.

Vô luận đối phương như thế nào hảo, chỉ cần là tiên duệ, mười cái ma nhân bên trong ít nhất có tám đều sẽ ác ý làm thấp đi đối phương.

Trăm dặm thông đối tình huống như vậy cũng không cảm thấy kỳ quái, bình tĩnh cười xem toàn trường ma nhân, chờ bọn họ tiếng cười dần dần yếu bớt thẳng đến sau khi biến mất, mới chậm rãi nói: “Ở tiên nguyên trung có thể bị xưng là tiên tử nữ tu, dung mạo phong tư tự nhiên đều là tuyệt đỉnh, nàng trên giường công phu như thế nào ta cũng không biết, cũng không có cái kia bản lĩnh đi biết. Bất quá ta nói không có ma nhân bỏ được sát nàng cũng không phải là nguyên nhân này, mà là bởi vì, nàng chính là có thể luyện chế ra tiên đan luyện dược sư.”

Bạch bạch bạch!

Liên tục tan vỡ thanh âm vang lên, nguyên lai là ma nhân nhóm bị cả kinh đem trong tay hoặc là trên bàn bình rượu đồ ăn mâm đều cấp xúc ngã trên mặt đất, như vậy nháy mắt công phu liền lãng phí mấy trăm trung phẩm linh thạch.

“Tiên đan? Người nói là tiên đan?” Có người không thể tin tưởng trông lớn đôi mắt.

Từ bao nhiêu năm sau, vô luận là tiên nguyên vẫn là Ma Vực, có thể phi thăng thành tiên đi thượng giới người càng ngày càng ít, đại khái tính lên bảy, 8000 năm.

Bảy, 8000 năm qua không có phi thăng người, luyện được sư cũng ở không có xuất hiện có thể luyện chế ra tiên đan.

Nếu có luyện được sư có thể luyện chế ra tiên đan nói, như vậy nhất định là có thể đánh vỡ hiện tại không có phi thăng cục diện bế tắc, rốt cuộc tiên đan hiệu dụng không cần nghi ngờ.

Nếu Đường Niệm Niệm thật sự có thể luyện chế ra tiên đan nói, như vậy ai sẽ nguyện ý giết nàng? Trừ phi là cùng nàng có thù không đội trời chung người.

Tiên nguyên cùng Ma Vực tuy rằng hình cùng trời sinh thù địch, chính là không quen biết hai cái tiên duệ cùng ma nhân, ở có tuyệt đối ích lợi quan hệ hạ, nghĩ đến cũng sẽ không ra tay giết đối phương, huống chi là Đường Niệm Niệm loại này luyện được sư, có thể chộp trong tay là không còn gì tốt hơn, ai sẽ giết nàng?

Trăm dặm thông cười nói: “Ta trăm dặm thông lời nói còn có thể có giả? Trải qua ta một phen liên tuyến điều tra, mới vừa rồi biết Đường Niệm Niệm mới tới Ma Vực thời điểm xuất hiện ở địa phương hẳn là hắc ma lâm, ở nơi đó gặp phải Cửu Trọng Thiên cửu thiên thiếu gia Lâm Quân tứ, từ kia kia lúc sau cửu thiên thiếu gia Lâm Quân tứ liền vẫn luôn cùng Đường Niệm Niệm cùng nhau hành động, chẳng sợ Đường Niệm Niệm đối phó vân tưởng phùng thời điểm cũng không rời không bỏ, như thế có thể thấy được Lâm Quân tứ không phải đối Đường Niệm Niệm có tình, chính là sớm muốn đem Đường Niệm Niệm thu vào Cửu Trọng Thiên môn hạ.”

“Cửu Trọng Thiên a, bao nhiêu người tước tiên đầu muốn đi vào địa phương.” Đây là sinh không đặc ý nam tử tiếng thờ dài.

Hồng nhạt y trang có chút bại lộ nữ tử tắc mẫn nhãn hướng tới, “Cửu thiên thiếu gia, ngọc diện quân tử mới sẽ không đối tiên duệ động tình đâu.”

Mọi người phản ứng không đồng nhất, trăm dặm thông lại cùng uống nổi lên hắc trà xanh, chờ hắc uống xong thời điểm, này một tầng thanh âm cũng lại lần nữa không sai biệt lắm tĩnh.

Thu hồi chén trà, có một chút không một chút đánh ngọc tiêu, đậy mắt bốn cột càng rõ ràng, mang theo hài hước khẩu âm nói: “Ta đảo càng vì cửu thiên thiếu gia lo lắng.”

Mọi người mê hoặc, “Lo lắng cái gì?”

Trăm dặm thông khước miệng cao cao kiêu, kia bộ dáng thấy thế nào như thế nào vui sướng khi người gặp họa, “Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm từ phạm thế bắt đầu cũng đã là phu thê, hai người cảm tình phi thường thâm hậu, Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm có thể nói là tới rồi cứng chiều cực đoan, đối Đường Niệm Niệm chiếm hữu dục cùng hắc đối nàng sủng ái trình độ tương đương, đó là tới rồi mỗi ngày một tắc cũng không rời nông nổi, chỉ cần là ý đồ muốn tới gần Đường Niệm Niệm nam tử..... Nga không, hắc là nói chỉ cần là đối ý đồ tiếp cận Đường Niệm Niệm giống đực sinh linh đều sẽ bị hắc đuổi đi.”

Tại đây một từng trợn mắt há hốc mồm mọi người trước mặt, trăm dặm thông đã nhin không được hài hước tiêu trừ thanh âm tới, “Lần này Đường Niệm Niệm chính là cùng mặt khác nam tử đơn độc ở chung một tháng thời gian, hình dung không rời a.”

Nếu có thể tìm được Đường Niệm Niệm bọn họ tung tích thì tốt rồi, nói như vậy liền có thể đem tin tức nghĩ cách truyền cho Tư Lăng Cô Hồng, chẳng những có thể được đến Tư Lăng Cô Hồng nhân tình, hơn nữa còn có thể xem một hồi xuất sắc trò hay.

Chỉ là trận này trò hay còn cần thiết muốn tuyệt đối tiểu tâm mới được, rốt cuộc trận này trò hay trình diễn người mỗi người thân phận không đơn giản, thực lực cao thâm. Nếu là phát hiện đến trên

đầu của hắn, hoặc là giận chó đánh mèo ở hắn trên người, như vậy hắn tiêu dao ngày lành liền tuyệt đối sẽ không lại hảo quá.

Trăm dặm thông quơ quơ cổ, nghĩ cần phải đi, đi nơi khác nhìn xem.

Nào biết vạn cổ trong nháy mắt lại ngấm tới rồi một bóng người, vốn dĩ hắn là quay lại tới cổ cứng sinh sôi cứng đờ, hình thành phi thường chặt vật quý dị động tác.

Ở đây mọi người cũng phát hiện hắn cổ quái, theo hắn ánh mắt triều ngoài cửa sổ nhìn lại.

Tinh không vạn lí, cái gì đều không có a.

“A!” Trăm dặm thông đột nhiên kêu sợ hãi cái gì, sau đó biết giữa không trung dùng chặt vật gấp gấp tư thế bò đến bên cửa sổ thượng, trên mặt biểu tình vừa mừng vừa sợ, “Nghĩ tới, ta nhớ ra rồi, vừa mới mới..... Ta liền nói như vậy cảm giác..... Ha ha ha ha, thiên đều ở giúp ta a.”

Giờ này khắc này hắn nơi nào còn có nửa điểm thân là trăm dặm thông thần bí ưu nhã.

Trăm dặm thông cũng mặc kệ bọn họ phản ứng như thế nào, bóng người nhanh chóng chui ra cửa sổ, theo sát kia kính hồng thoáng nhìn thân ảnh đuổi theo.

Vừa ra thu uân các, trăm dặm thông liền mất đi đối phương hướng đi, cũng mặc kệ có thể hay không đắc tội với người, buông ra linh thức khắp nơi càn quét.

Hắn biết đối phương nhất định còn không có đi xa.

Quả nhiên, không bao lâu trăm dặm thông liền cảm nhận được đối phương tồn tại, chỉ là này trong nháy mắt tản ra linh thức, hắn liền tuyến nhận tới rồi không thua mười đạo linh thức công kích. Có gan hướng hắn công kích người, tự nhiên là linh thức uy lực cùng hắn

không phân cao thấp người, bởi vậy vì tìm người kia đạo thân ảnh, hấn nhưng xem như trả giá phẩm trọng đại giới.

Chà lau rút khốe miệng không chịu khổng chế chảy ra máu tươi, trăm dặm thông liền hướng phía trước đuổi theo.

Đến nỗi hấn truy chính là ai?

Ở hấn mấy ngàn mét ngoại, Đường Niệm Niệm chính một người chậm rãi hành tẩu.

Mắt thường vô pháp nhìn thấy bột phấn từ nàng trên người tản ở bốn phía không khí nội, nhàn nhạt thanh hương hương vị làm người người được chỉ biết cảm thấy thoải mái, có loại thanh phong bí mật mang theo thanh liên thủy hương cảm giác, từ chóp mũi chọt lóe mà không, làm người nhìn không được hiểu ý cười lúc sau liền không hề đi chú ý.

Nàng cũng không có ảnh tàng chính mình trên người hơi thở, liền khuôn mặt ảo thuật cũng giải trừ, thanh mỹ thoát tục tuyệt sắc dung nhan sáng sủa ánh nắng chiếu rọi xuống, bày biện ra một loại noãn ngọc ánh huỳnh quang lưu chuyển, màu nguyệt bạch váy áo tựa hồ cũng có thể hút ánh nắng giống nhau, từ nội mà phát vàng sáng làm người cảm thấy Đường Niệm Niệm cả người đều giống như có cỗ tiên khí vờn quanh, làm nàng hoàn toàn trở thành một cái vật phát sáng.

Chỉ cần là nhìn đến Đường Niệm Niệm người đều sẽ không khỏi dừng lại nện bước, gắt gao nhìn chăm chăm nàng.

Những người này ánh mắt có ngạc nhiên, có nghi hoặc, có kinh ngạc, có tà ác, có hung tàn..... Ở Đường Niệm Niệm chung quanh vờn quanh người càng ngày càng nhiều, cơ hồ muốn lấp kín nàng đường đi.

Bọn họ đều không có phát giác, chung quanh không khí bất động, chỉ cảm thấy Đường Niệm Niệm chẳng những dung mạo đáng

người tuyệt đỉnh, liền mùi thơm của cơ thể cũng phá lệ thanh thấu động lòng người.

“Nàng không phải vân tưởng phượng họa trung mỹ nhân sao? Chân nhân có thể so họa thượng càn thêm rung động lòng người, loại này hơi thở ở Ma Vực tuyệt vô cận hữu, chẳng sợ ở tiên nguyên chỉ sợ đều thuộc về ít có cực kỳ, nàng hẳn là nào đó bẩm sinh linh thể thể chất, này nếu là ăn nàng lời nói, tu vi có thể trướng nhiều ít a!”

“Đường Niệm Niệm, nàng là Đường Niệm Niệm, ta biết thân phận của nàng, nàng như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?”

“Không phải nói cửu thiên thiếu gia cùng nàng ở bên nhau sao? Như thế nào không thấy cửu thiên thiếu gia người?” Đây là từ thu uân các nội ra tới người.

“Ha ha ha, nàng đây là làm sao vậy? Tóc không thúc, quần áo bất chỉnh, liền giày đều không có xuyên, nên không phải là bị ai cấp cường bạo, sống không còn gì luyến tiếc đi?”

“Di, thật sự a! Quần áo rất sạch sẽ, người nếu không nói ta thật không có phát hiện nàng xiêm y không chỉnh tề điểm này, chẳng lẽ là thật đều bị người nói trúng rồi? Rốt cuộc là ai như vậy hảo phúc khí động nàng, động cũng liền thôi như thế nào không hảo hảo giam cầm bên người, thế nhưng nhiên nàng một người chạy ra tới, chẳng lẽ là ở trên giường đánh mất đề phòng cho nên bị giết? Kia chính là chết dưới hoa mẫu đơn thành quỷ cũng phong lưu a, ha ha ha ha!”

Chung quanh mọi người nghị luận thanh âm càng ngày càng khó nghe, càng ngày càng nhiều ma nhân tụ tập ở chỗ này, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng càng ngày càng bừa bãi tà ác, rốt cuộc đem nàng hoàn toàn cấp chắn ở trong đó, mấy ngày liền thượng con đường này cấp không buông tha, mười mấy tên ma nhân liền đứng ở không trung, trên cao nhìn xuống nhìn Đường Niệm Niệm, còn ác ý làm ra dâm uế động tác, ở nàng đỉnh đầu không trung đong đưa hạ thể.

Đường Niệm Niệm bước chân rớt cuộc dừng lại, hai mắt đăm đăm an tĩnh nhìn người chung quanh.

Tuy nói là nhìn, chính là nàng trong ánh mắt căn bản là không có bất luận kẻ nào thân ảnh, giống như đem nàng vây quanh ma nhân không tồn tại, thậm chí liền trần hôi đều không bằng giống nhau.

Như vậy ánh mắt thực rõ ràng làm tức giận này đó đám ma tu, càng nhiều ma nhân tức cảm thấy như vậy Đường Niệm Niệm mềm yếu có thể khi dễ.

“Tiểu nương tử, không có phu quân tại bên người khắp nơi chạy loạn nói, thực dễ dàng sẽ xảy ra chuyện nga.” Đáng khinh nam tử ma tu hài hước cười nói, tay áo nội đột nhiên xuất hiện một cái mềm như bông ghê tởm xúc tua bắn về phía Đường Niệm Niệm.

“Ta tâm tình thật không tốt.” Mềm nhẹ thanh âm từ Đường Niệm Niệm hoạt động phần hồng cánh môi nội truyền ra tới, nàng đôi mắt nhẹ rũ, lông mi hơi hơi giống hắc điệp cánh chim ở trong gió run rẩy, yếu ớt làm người nhìn không được thương tiếc.

Như vậy thương tiếc từ rất nhiều ma nhân trong lòng toát ra tới, vốn dĩ tà ác biểu tình cũng bất tri bất giác hóa khai.

“Vốn dĩ muốn cho các người bị chết bất tri bất giác, chính là các người ồn ào đến ta tâm tình càng không tốt.” Lời này như thế nào nghe như thế nào tùy hứng, giống như thiên chân vô hại hài tử ở cái kính, làm người nhìn không được ngấm lại cười.

Trên thực tế, đích xác có rất nhiều người đều cười.

Chỉ là Đường Niệm Niệm kế tiếp một câu, còn có phát sinh ở trên người sự tình, lại gọi bọn hắn rớt cuộc cười ra tới.

“Ta khó chịu, các người cũng đừng nghĩ dễ chịu.” Đường Niệm Niệm từ trước đến nay đều lòng dạ hẹp hòi thả mang thù, nhàn nhạt đến trần thuật ngữ khí, không có một chút sát khí, nghe tới tựa hồ một chút uy hiếp lực đều không có.

Một viên huyết hồng đan dược ở Đường Niệm Niệm song chỉ gian bóp nát, hóa thành vô số huyết hồng sương mù dung nhập không khí.

“Đèn xanh, phong.” Đường Niệm Niệm sau lưng trống rỗng xuất hiện gắm vóc đẽm ghé dựa, nàng ngồi ở mặt trên, mặt vô biểu tình nói.

Vô số xanh biếc dây đăng sinh trưởng tốt, đạt tới che trời nông nổi, không trung ma nhân không kịp thoát đi đã bị vạn Hư Đăng Yêu Đẳng cấp cuốn lấy ném xuống trên mặt đất, dây đăng tăng trưởng tốc độ gọi người hoảng sợ.

Ở nơi xa còn không biết tình huống ma nhân liền nhìn không trung điên cuồng tăng trưởng dây đăng, khiếp sợ trừng mắt không biết đã xảy ra cái gì, vô luận dùng pháp thuật như thế nào oanh tạc đều không thể lay động dây đăng, ngược lại chọc giận dây đăng, từ ngàn vạn trung phân ra một cái liền đem người cấp hung tàn chọc chết.

Mười cái hô hấp thời gian, tam Thương Sơn thượng toàn bộ đông thẳng thành bị vạn Hư Đăng Yêu Đẳng bao vây, từ bên ngoài xem nói, liền như một cái cự vô bá cầu mây, kín không kẽ hở, lộ ra một cổ khủng bố hung hãn hơi thở.

-----oOo-----

Chương 238: Cô Hồng muốn bùng nổ lập!

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đông thẳng thành bị vạn Hư Đăng Yêu Đăng hoàn toàn phong bế, che trời mà kín không kẽ hở phong bế làm đông thẳng bên trong thành đen nhánh lại nặng nề, sở hữu ở đông thẳng bên trong thành ma nhân nhóm đều từ lúc bắt đầu kinh ngạc biến thành hoảng sợ, đặc biệt là phát hiện linh thức hoàn toàn không dùng được thời điểm, loại này sợ hãi lan tràn tới rồi toàn thân.

Chỉ là ma nhân phần lớn cũng đều thói quen các loại tàn khốc, sợ hãi cảm xúc chẳng những không có ma diệt bọn họ ý chí chiến đấu, ngược lại làm cho bọn họ càng thêm điên cuồng, vô số tức giận mắng vủ nhục từ bọn họ trong miệng truyền ra tới, hơn nữa điên cuồng đả kích không trung vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng rốt cuộc có bao nhiêu kiên cố? Từ Đường Niệm Niệm truyền thừa trong trí nhớ mặt tới xem nó đều thuộc về tuyệt đối quý hiếm chí bảo, một khi trưởng thành đến thành niên kỳ thời điểm liền tiên nhân đều sợ hãi khủng bố tồn tại, liền không gian đều có thể bị nó đánh vỡ, ở thời không gió lốc trung du tẩu các thế giới đều không sợ gì cả nó, đủ để chứng minh nó dây đăng có bao nhiêu kiên cố cứng cõi.

Chẳng sợ hiện tại vạn Hư Đăng Yêu Đăng còn không có hoàn toàn trưởng thành vì thành niên kỳ, bất quá cũng không sai biệt lắm nhanh, nó dây đăng kiên cố cứng rắn trình độ tuyệt phi Đại Thừa kỳ dưới người có thể xúc phạm tới, hơn nữa đang ở trưởng thành kỳ nó tính tình nhưng táo bạo đến không được, ở Đường Niệm Niệm trước mặt thời điểm đó là ngoan ngoãn nghe lời giống như tiểu tức phụ, chính là một khi tới rồi người khác trước mặt kia tuyệt đối là có thể so với cạp mẹ tồn tại.

Đặc biệt là Đường Niệm Niệm vì thay đổi vạn Hư Đăng Yêu Đăng kén ăn tạt xấu, làm nó đối bất luận cái gì sinh linh đều không thể bắt bẻ chém giết sau, hiện giờ vạn Hư Đăng Yêu Đăng bạo khởi chém giết thời điểm, kia cuồng bạo tàn nhẫn thủ đoạn tuyệt đối làm người nhìn sợ hãi.

Chỉ thấy tại đây tòa bị vạn Hư Đăng Yêu Đăng bị phong bế đến kín không kẽ hở đông thẳng bên trong thành, vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đăng giống như căn bản là không có ngăn số, một cây dây đăng lập tức liền có thể phân tán ra tới hai điều ba điều mười điều thậm chí là trăm điều, từ trên bầu trời giống như vô số trường mâu, hung hăng đi xuống trát, mỗi khi trát xuống dưới thời điểm đều có thể đem mặt đất đều cấp trát ra hố sâu, thật sâu hố hãm một cái cũng liền thôi, chính là trở thành ngàn thượng vạn cái cùng xuất hiện nói, kia mang đến chấn động liền hoàn toàn bất đồng.

Trong nháy mắt kia làm người thấy thời điểm liền giống như cầu mây bên trong vô số đan xen làm đăng, chính là này đó đan xen dây đăng mang đến tổng hội là tử vong hồn tiêu kết quả.

Đường Niệm Niệm liền ngồi ở nguyên lai gắm vóc đệm mềm ghé trên, trong trẻo lãnh đạm ánh mắt nhìn chung quanh chung quanh tình huống bi thảm liếc mắt một cái, sau đó hai mắt liền phóng không, ngây thơ thất thần bộ dáng giống như phát ngốc, không biết người chỉ sợ còn sẽ cho rằng nàng là bị trước mắt hình ảnh cấp dọa tới rồi, đương biết tạo thành trước mắt này hết thảy chính là nàng lời nói, không biết sẽ là cái gì phản ứng.

Đường Niệm Niệm ý niệm vừa động, một viên màu xanh biếc đan được xuất hiện ở không trung rách nát, tế mật thuốc bột phiêu tán, hỗn hợp càng ngày càng nồng đậm mùi máu tươi, trở thành một loại mê người hương thơm, nùng mà không nị, nếu là thích nùng hương người nhất định sẽ phi thường yêu thích.

Đường Niệm Niệm vốn dĩ cũng chỉ là không thích người được như vậy dày đặc mùi máu tươi mới có thể làm ra này hương đan, chỉ là hỗn hợp ra tới hương vị tuy rằng cũng không khó nghe, lại vẫn là không được nàng thích.

Loại này nồng đậm vang lên ngửi nhập trong lỗ mũi sau, làm nàng trong nháy mắt liền nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng trên người cái loại này thanh u lãnh hương, giống như hoa mai phúc tuyết hương khí, không nùng không đậm, cổ xưa thanh nhã, thiên nhiên thanh quý.

Vừa nhớ tới Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm một tay đặt ghé tay vịn, chống chính mình mảnh khảnh cằm, hai mắt không có lạc điểm tiêu cự phóng không.

Hôm nay nàng sờ dĩ xuất hiện ở chỗ này, hơn nữa tâm tình buồn bực nguyên nhân liền ở chỗ Tư Lăng Cô Hồng.

Trước nay đến Ma Vực đã một tháng, nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng tách ra cũng có một tháng.

Này thật sự là nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng tách ra dài nhất thời gian một lần, dĩ vãng chẳng sợ tách ra mấy chục năm kia lại là bởi vì tu luyện, tu luyện thời điểm trầm tĩnh tâm thần, căn bản là không cảm giác được thời gian quá khứ, tự nhiên liền không có loại này dày đặc tưởng niệm cảm giác.

Hướng chi, lần này chia lìa là hai người cảm ứng đều bị ngăn cách chia lìa.

Từ miệng bình trấn xuất phát, bởi vì thị trấn giống nhau đều có Truyền Tống Trận tồn tại, làm Đường Niệm Niệm lộ trình ngắn lại không ít. Từ Lâm Quân tứ chỉ dẫn, nàng tại hành tẩu đồng thời tìm được vân tượng phùng cứ điểm, suốt hủy diệt rồi ba chỗ cứ điểm.

Này dọc theo đường đi nàng cũng cuối cùng nghe được có quan hệ Tư Lăng Cô Hồng đồn đãi, tuy rằng rất ít lại cuối cùng có chút manh mối, chỉ là đương nàng tìm được Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, nhìn thấy thế nhưng đều là hàng giả.

Một đám biến ảo thành Tư Lăng Cô Hồng dung mạo, nguy trang thành Tư Lăng Cô Hồng, làm nàng một hồi hy vọng thất bại.

Lần này nàng đi vào đông thặng thành phụ cận tìm được rồi vị thứ bảy Tư Lăng Cô Hồng, lần này vẫn là giả, làm nàng tâm tình buồn bực tới rồi cực điểm, cũng liền mặc kệ Lâm Quân tứ đám người tồn tại, trực tiếp biến mất ở chỗ cũ, xuất hiện ở đông thặng bên trong thành.

Tâm tình không tốt nàng một đường chậm rãi bước hành tẩu, theo hành tẩu thời điểm, độc dược một chút tản ở trong không khí, từ tiến vào đông thặng thành đến bây giờ, nàng ở trong không khí tản đi ra ngoài độc dược không thua mùi loại, chỉ kém nàng một cái lời dẫn liền có thể bùng nổ, một khi bùng nổ đủ để cho đông thặng bên trong thành ma nhân nhóm sống không bằng chết.

Ở Đường Niệm Niệm phát ngốc thời điểm, tay nàng chỉ xúc động, phong bế đông thặng bên trong thành không khí đều bắt đầu rung chuyển biến hóa, độc khí đã sớm thâm nhập ma nhân thân thể, lần này theo Đường Niệm Niệm động tác, bọn họ thân thể Linh Hải nội độc dược rốt cuộc bắt đầu phát tác.

“A a a a, sao lại thế này, đầu đau quá!”

“Không cần, không cần, ta không phải cố ý giết người, người muốn làm cái gì?!”

“Cứu cứu ta, cứu cứu ta, ta không muốn chết!”

Hỗn loạn tê kêu rên (căm) ngâm không ngừng vang lên, không trung dây đàn vẫn là giống như thế gian nhất sắc bén phi kiếm trường mâu hung hăng bắn xuống dưới, trát xuyên người thân hình.

Đường Niệm Niệm dựa lưng ghé, nhàn nhạt nhìn trước mắt tình huống bi thảm, vô luận là ánh mắt vẫn là biểu tình đều không có bất luận cái gì biến hóa, thật giống như trước mắt hình ảnh là như vậy bình thường giống nhau, trong không khí nùng mà không nị hương khí cũng càng ngày càng thâm, so mẫu đơn mùi hương càng thêm ung dung hoa quý.

Loại này mùi hương xứng với trước mắt tàn nhẫn hình ảnh, cho người ta mang đến vô cùng quý dị lại mạc danh thịnh hoa cảm giác.

“Các người không phải muốn ăn ta sao.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói, lẳng lặng ngồi ở ghế trên thân ảnh, giống như trên cao nhìn xuống quyết tài giả, vô tình quyết định mọi người tánh mạng.

Nếu nói Đường Niệm Niệm tồn tại làm Tư Lăng Cô Hồng an toàn rất nhiều nói, như vậy Tư Lăng Cô Hồng tồn tại tuyệt đối cũng làm Đường Niệm Niệm trở nên an toàn, chỉ là rất ít người biết Đường Niệm Niệm căn bản chính là một cái nguy hiểm phần tử.

Nàng cũng không phải gì đó người tốt, thậm chí rất hẹp hòi.

Nàng nếu không cao hứng, ai chọc tới nàng trên đầu, như vậy mang đến hậu quả tuyệt đối không dám tưởng tượng.

Tư Lăng Cô Hồng ở bên người nàng thời điểm, tâm tình của nàng luôn là sung sướng, bởi vì Tư Lăng Cô Hồng sẽ không làm nàng khó chịu. Một khi nàng có bất luận cái gì khó chịu mạnh mẽ, này mạnh mẽ còn không có sinh trưởng ra tới, Tư Lăng Cô Hồng liền sẽ nhanh chóng cho nàng bóp tắt, này mang đến hậu quả tự nhiên liền so với kia mầm khỏe mạnh trưởng thành vì trời xanh đại thụ muốn tiểu rất nhiều.

Đường Niệm Niệm cũng thói quen Tư Lăng Cô Hồng vì nàng làm này đó, bởi vậy ở này đó phương diện nàng rất ít sẽ ra tay.

Chỉ là lần này Tư Lăng Cô Hồng nhưng không ở nàng bên người, hết thảy sự tình đều yêu cầu nàng chính mình đối mặt.

Đường Niệm Niệm cũng không phải làm ra vẻ người, chỉ là Tư Lăng Cô Hồng nguyện ý đi sủng nàng, hung hăng sủng nàng, bất luận cái gì một chút khó chịu không muốn nàng đi chịu, cho nên ở Tư Lăng Cô Hồng bên người thời điểm, nàng rất nhiều chuyện đều có thể tùy hứng, có thể theo đuổi tốt nhất.

Tỷ như nàng không thích mùi máu tươi cùng ghê tởm cảnh tượng, Tư Lăng Cô Hồng liền sẽ không làm nàng ngửi được nhìn đến, trừ phi là nàng thật sự muốn nhìn. Chỉ là này không đại biểu nàng vô pháp thừa nhận, giờ này khắc này nàng liền mắt lạnh nhìn trước mắt huyết tinh Tu La trường hợp, biểu tình bất biến, bại lộ ra nàng tê liệt một mặt.

Hiện tại Đường Niệm Niệm thần sắc đạm tĩnh, hai mắt lạnh nhạt lại vẫn là sạch sẽ thuần túy, không thấy bất luận cái gì sát khí. Ở nàng trước mắt giết những người đó căn bản là cùng uống nước ăn cơm giống nhau bình thường, vô pháp ở nàng trong lòng lưu lại bất luận cái gì dấu vết.

Như vậy Đường Niệm Niệm, làm còn chưa chết thâu ma nhân nhóm sợ hãi.

“Cái gì tiên duệ, so ma nhân còn muốn tàn ngược a.” Ma nhân tâm thần sợ hãi run rẩy, khàn khàn thanh âm cũng không biết là từ ai trong miệng truyền ra tới.

Đường Niệm Niệm vô tâm tư xem bọn họ tình huống bi thảm, một tay chống chính mình cằm, nhất tâm nhị dụng.

Hơn phân nửa tâm tư kia cầm đi phát gốc tưởng sự tình đi, còn thừa một ít tắc dùng để rải dục, cấp đông thẳng bên trong thành ma nhân nhóm mang đến một đợt thẳng qua một đợt tra tấn.

Ly Đường Niệm Niệm gần nhất ma nhân nhóm đã thống khổ nằm trên mặt đất, trừng mắt nhìn chăm chăm ghé trên phát gốc Đường Niệm Niệm, trong lòng gào rống, này rốt cuộc còn có phải hay không tiên duệ, như vậy có thể như vậy khủng bố!

“Làm ta chết, chết!” Có người rốt cuộc chịu không nổi, đánh ta đã chết người cũng đừng nghĩ hảo quá tâm tư, tính toán tự bạo.

Chỉ là hắn còn không có tự bạo thành, một cái dây dăng đã chui vào hắn lãnh hải, đem hồn phách của hắn cắn nuốt.

Mục xem một màn này ma nhân nhóm đương nhiên không biết vạn Hư Đăng Yêu Đăng cắn nuốt người nọ hồn phách, chỉ biết bị này đau không trát trung lúc sau, này ma nhân hai mắt liền mất đi sáng rọi, chết không thể lại đã chết.

Thời gian dần dần qua đi, ước chừng có một canh giờ, ma nhân gào rống thanh âm cũng ở bất tri bất giác thời điểm càng ngày càng yếu, trong lúc này không ít tính toán tự bạo ma nhân đều bị vạn Hư Đăng Yêu Đăng cấp ngay tại chỗ cắn nuốt tử vong.

Ở đông thẳng ngoài thành.

Lâm Quân tứ liền đứng vạn Hư Đăng Yêu Đăng ngoài, ánh mắt nhìn bị vạn Hư Đăng Yêu Đăng cấp phong bế đến kín không kẽ hở đông thẳng thành, nhất thời không biết làm như thế nào ý tưởng.

Hắn vẫn luôn đều biết Đường Niệm Niệm tu vi cao thâm, kia một tay dây đàn cũng tuyệt phi phạm vật, chính là nhìn đến như vậy một màn cũng không khỏi chấn kinh rồi hạ.

Hắc nhất đứng ở hắn bên phải, thấp giọng nói: “Thiếu gia, này dây đàn là Đường tiểu thư không sai, xem ra Đường tiểu thư liền ở chỗ này.”

Lâm Quân tứ đạm liếc hắn một cái. Loại chuyện này hắn như thế nào sẽ nhìn không ra tới, hắc nhất nói hoàn toàn là vô nghĩa.

Hắc nhất nhìn ra hắn ý tứ, trên mặt có chút ngượng ngùng.

Hắc hai nói: “Thiếu gia, này dây đàn đem toàn bộ đông thẳng thành đều cấp phong đến kín không kẽ hở, trừ bỏ đem này dây đàn bài trừ, nếu không vô pháp tiến vào. Mặt khác thuộc hạ phát hiện, này dây đàn phi thường cổ quái, dựa đến thân cận quá nói, linh thức liền sẽ đã chịu ảnh hưởng.”

Lâm Quân tứ biểu tình bất biến, đáy mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, nói: “Bên ngoài chờ.”

Hắc nhất cùng hắc hai trong mắt lập tức sơn đạo một đạo kinh ngạc, đồng thời tuân mệnh, trong lòng tắc tởng: Thiếu gia thể nhưng thỏa hiệp, còn chủ động bên ngoài đả thương người, chẳng sợ bên trong người không biết.

Hắc nhất từ túi Càn Khôn nội lấy ra một cái ghế đặt ở Lâm Quân tứ phía sau.

Lâm Quân tứ ngồi trên đi, trong lòng thì tại suy nghĩ vấn đề.

Cửu Trọng Thiên ở Ma Vực quyền thế địa vị rất lớn, khắp nơi cơ hồ đều có Cửu Trọng Thiên người.

Tư Lăng Cô Hồng hành động phi thường đại, Cửu Trọng Thiên lại sao có thể không biết hắc tồn tại.

Lâm Quân tứ sớm tại mấy ngày trước cũng đã có thể minh xác Tư Lăng Cô Hồng sở tại, chính là xuất phát từ tư tâm hắc cũng không có nói cho Đường Niệm Niệm, thậm chí còn đem điều tra ra tới những cái đó giả trang người nói cho nàng, lẫn lộn nàng thị giác.

Hắc không phải không có phát hiện Đường Niệm Niệm mỗi lần nhìn thấy giả người tâm tình không tốt, chỉ là so với này đó, hắc vẫn là không muốn Đường Niệm Niệm nhanh như vậy cùng Tư Lăng Cô Hồng gặp nhau, sau đó cùng hắc giao thoa đả thương đi không thấy.

“Kéo này đó thời gian, Tư Lăng Cô Hồng tựa hồ cũng đã tìm được rồi manh mối, chẳng sợ bám trụ Đường Niệm Niệm cũng kéo không được Tư Lăng Cô Hồng, chỉ sợ không có bao lâu bọn họ liền phải gặp nhau.” Lâm Quân tứ trầm tư, môi hơi nhấp.

Đường Niệm Niệm cùng hắc gặp nhau như duyên, từ đối Đường Niệm Niệm bức họa vừa thấy tim đập nhanh lúc sau, lại đến tiên ma liên hệ lúc sau cùng Đường Niệm Niệm gặp nhau, Lâm Quân tứ cửa hàng đều có chút không thể không tin tưởng thiên hạ duyên phận nói đến, chính là hiện giờ sắp phát sinh sự tình, lại kêu Lâm Quân tứ khó chịu, hay là cái này kêu làm có duyên không phận?

Ta Lâm Quân tứ có từng từng có không có tranh quá liền từ bỏ cách nói!

Ở không có chính mắt nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng phía trước, ở không có tự mình cùng hắn giao phong phía trước, ta Lâm Quân tứ tuyệt không sẽ tay không từ bỏ.

Lâm Quân tứ hai mắt toát ra khiếp người tinh quang, trước mắt lộ chí giống như sóng giống nhau, gọi người không dám nhìn thẳng.

Lâu vũ sập, mặt đất vô số thật sâu lỗ lõm, thoạt nhìn thật giống như là tổ ong giống nhau, này đó lỗ lõm bên trong còn bị máu tươi cấp rót đầy, ma nhân thi thể tàn khuyết bất kham, toàn bộ hình ảnh thật sự khủng bố, giống như bị tẩu hỏa nhập ma lâm vào điên cuồng sát thần cấp tàn ngược quá.

“Ngô?” Ngồi ở ghế trên Đường Niệm Niệm ngây thơ mê mang hai mắt lúc này khôi phục thanh minh, cánh mũi run rẩy, người được trong không khí nồng đậm cực kỳ hương khí, có chút hậu tri hậu giác quay đầu lại triều chung quanh nhìn nhìn.

Liếc mắt một cái xem qua đi khiến cho nàng ánh mắt nhẹ nhúu một chút, thực mau giã ra, trên đỉnh đầu không một đóa chùng 10 mét lớn nhỏ màu trắng ngà hoa sen nở rộ. Nhìn kỹ nói liền sẽ phát hiện này căn bản là không phải bình thường hoa sen, rõ ràng là màu trắng ngà ngọn lửa bày biện ra hoa sen hình thái, ngẫu nhiên hỏa hoa nhảy lên thời điểm tắc như khủng bố hỏa thú há mồm gào rống.

Từng mảnh hỏa liên nở rộ sau đó phiêu tán, sở kinh chỗ đều bị điểm bạch hỏa, vô luận chính là cây cối vẫn là gác mái thi thể đều chớp mắt bị bỏng cháy thành tro.

“Khụ, khụ khụ, cứu ta.” Một tiếng khàn khàn suy yếu nam tử thanh âm vang lên.

Đường Niệm Niệm trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, chớp mắt đi vào một đồng thi thể trước mặt, phát tay đem đã chết thi thể cấp hóa thành tro tàn, chỉ còn lại có một cái còn còn lại hơi thở người.

Người này thân xuyên màu lam nhạt sạch sẽ trường bào, diện mạo thanh tú, một đôi mắt đặc biệt hấp dẫn người, mới nhìn khi làm người cảm thấy phúc hậu và vô hại, ngẫu nhiên tinh quang hiện lên, có thể thấy được người này khôn khéo.

Tại đây người trong tay cầm một thanh ngắn nhỏ ngọc tiêu, ngọc tiêu lúc này tản ra ần ần quang mang, đem người này hoàn toàn bao vây tại đây quang mang dưới, bởi vậy có thể thấy được đúng là này ngọc tiêu làm hẳn tránh được một kiếp.

Đường Niệm Niệm thấy rõ ràng người này trạng huống lúc sau, ngón tay một sợi ngọc tủy băng hỏa xuất hiện, tính toán đem này người sống sót duy nhất cấp diệt.

Người này gian nan nhịn đau mở mắt ra, đương thấy rõ ràng Đường Niệm Niệm ngón tay thượng tựa băng như lửa ngọn lửa lúc sau, cả người đều bị dọa thanh tỉnh, liền trên người thấu xương đau đớn đều nhất thời quên.

“Chờ, từ từ! Ta biết, ta biết Tư Lăng Cô Hồng rơi xuống!”

Ngọc tủy băng hỏa liền khoảng cách người này giữa mà ba tấc nơi đột nhiên dừng lại.

Người này hai mắt trừng đến cơ hồ muốn vỡ ra, một hơi cũng không dám nhổ ra, hẳn sợ vừa phun khí liền sẽ đụng tới này băng hỏa, do đó cấp đổi chính mình mang đến vận kiếp bất phục kết quả.

Chẳng sợ còn có ba tấc khoảng cách, người này đều có thể đủ cảm giác được kia lạnh băng dưới cuồng bạo, giữa mà cái trán chỗ quang mang tiêu tán, trên da thịt ngưng kết một tầng băng lam lớp băng.

“Người biết Cô Hồng rơi xuống?” Đường Niệm Niệm hai mắt bình tĩnh nhìn chằm chằm trên mặt đất người, biểu tình thực minh bạch. Chỉ cần hẳn dám nói dối nói, ở hẳn giữa mà ba tấc ngọc tủy băng hỏa tuyệt đối sẽ không chút do dự đem hẳn đóng băng.

Trăm dặm thông với vội nói: “Không sai, ta biết!”

Này tìm được đường sống trong chỗ chết nam tử, đúng là hôm nay ở thu uân các nội thuyết thư trăm dặm thông.

Nếu nói trăm dặm thông cũng là tự làm tự chịu, hẳn tìm được Đường Niệm Niệm tung tích lúc sau, không nhanh không chậm đi theo nàng phía sau, cũng không vội mà cùng nàng giao xúc. Đường nhìn đến nàng bị ma nhân cấp vây quanh lúc sau, hẳn cũng không ra mặt ngăn cản, còn tính toán xem kịch vui.

Trận này diễn cũng đích xác không có làm hẳn thất vọng, ma nhân khiêu khích vũ nhục, Đường Niệm Niệm phát tác.

Trăm dặm thông vốn dĩ cho rằng Đường Niệm Niệm cũng liền luyện đan lợi hại, bản thân tu vi pháp thuật hẳn là giống nhau, rốt cuộc từ tình báo tới xem, chốc Đường Niệm Niệm người giống nhau đều là Tư Lăng Cô Hồng ra tay đi giáo huấn, nàng mỗi lần đều an tĩnh ngồi tại Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực.

Đến nỗi ma tinh ngày kia một lần, bởi vì nhìn đến người cũng không nhiều, tồn tại trở về vậy những cái đó kia một ít, phần lớn người đều cảm thấy Đường Niệm Niệm hoàn toàn là chiếm cứ nhiều pháp khí ưu thế, dùng thật lớn tài phú tới chiến thắng ma nhân, bởi vậy cũng không có bao nhiêu người để ý, trăm dặm thông cũng giống nhau.

Bởi vậy trăm dặm thông liền đánh kiến thức kiến thức Đường Niệm Niệm thủ đoạn, thần nhiên hoàn toàn đương cái xem diễn người.

Chỉ là sự tình hoàn toàn vượt qua trăm dặm thông đoán trước, Vạn Hư Đăng Yêu Đẳng khủng bố, Đường Niệm Niệm tê liệt, không khí đã sớm bị tản nhập thể độc dược, này đó trăm dặm thông tưởng ngăn cản đều ngăn cản không được.

Tê tâm liệt phế đau đớn tra tấn trăm dặm thông, hẳn đều phải chửi má nó, vì chính mình tánh mạng suy nghĩ, hẳn vội vàng muốn cùng Đường Niệm Niệm giao thiệp.

Chỉ là Đường Niệm Niệm lúc ấy hoàn toàn liền mạch kệ bọn họ chết sống, một lòng phát ngốc đi, đến nỗi xin tha thanh âm nhiều như vậy, nàng lại không nghĩ này đó ma nhân ảnh hưởng chính mình, bởi vậy hoàn toàn ngăn cách người khác truyền âm cũng xem nhẹ người khác tạp sảo, làm trăm dặm thông nghẹn khuất thống khổ tự làm tự chịu.

May mắn trong tay hắn có cái Bán Tiên Khí ngọc tiêu, nếu không nói không chừng tánh mạng của hắn liền thật sự muốn ở chỗ này ném xuống.

Chỉ là ngọc tiêu cản trở vạn Hư Đăng Yêu Đăng tập kích, lại ngăn cản không được trong thân thể hắn phát tác độc tố, một ** thống khổ gọi người khổ không nói nổi, thậm chí hắn có loại cảm giác, lực lượng của chính mình đã mau ngăn cản không được trong cơ thể độc tố, thật sự nếu không nhanh lên được đến giải được nói, tánh mạng của hắn còn phải ném ở chỗ này.

Ở trăm dặm thông liều mạng giãy giụa cùng chờ đợi trung, Đường Niệm Niệm rốt cuộc có phản ứng.

“Nói.” Đường Niệm Niệm mắt lạnh nhìn trăm dặm thông.

Trăm dặm thông kịch liệt thở hổn hển một hơi, cẩn thận không có chạm vào giữa mày ba tác trước ngọc tủy băng hỏa.

Lúc này hắn đối Đường Niệm Niệm đã sinh ra vô cùng kính sợ, người này khủng bố trình độ căn bản là không cần Tư Lăng Cô Hồng kém, chỉ là phần lớn người đều không có phát hiện thôi.

“Kinh Hồng tiên tử, có không trước cấp tại hạ giải thân thể độc được?” Trăm dặm thông gian nan nói lời này, loại này thống khổ thật đúng là không phải người bình thường có thể chịu đựng, khó trách vừa mới có như vậy nhiều ma nhân lựa chọn muốn chết.

Ở Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng nhướng mày hạ, trăm dặm thông tiếp tục nói: “Tại hạ tuyệt đối không có chờ đợi Kinh Hồng tiên tử ý tứ, lấy Kinh Hồng tiên tử bản lĩnh, chẳng sợ cấp tại hạ giải khai độc

dược, muốn lại sát tại hạ cũng là dễ như trở bàn tay. Đường nhiên, nếu là Kinh Hồng tiên tử biết tại hạ muốn nói đều là lời nói thật nói, còn thỉnh Kinh Hồng tiên tử có thể vì thế tha tại hạ một mạng.”

Trăm dặm thông tri nói Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cảm tình, nếu có thể biết Tư Lăng Cô Hồng rơi xuống, Đường Niệm Niệm hẳn là sẽ tha tánh mạng của hẳn.

Đường Niệm Niệm tay phải song chỉ cầm một viên nguyệt bạch đan dược, bắn vào trăm dặm thông trong miệng, ở hẳn giữa mày ba tắc chỗ ngọc tủy băng hỏa cũng biến mất không thấy.

Trăm dặm thông âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ cảm thấy này đan dược nhập thể, toàn thân thanh sướng vô cùng, chẳng những tiêu toàn thân thống khổ còn bổ sung một thân tiêu hao lực lượng, ở trải qua một hồi sống không bằng chết tra tấn lúc sau, lúc này thân thể cảm thụ càng thêm rõ ràng, làm trăm dặm thông nhin không được rên (cảm) ngâm một tiếng: “A ân ~”

Này một tiếng miễn bàn nhiều dâm (cảm) đấng **.

Đường Niệm Niệm vẻ mặt quái dị nhìn chăm chăm hẳn.

Trăm dặm thông cũng phát hiện chính mình thanh âm cổ quái, sắc mặt hiện lên xấu hổ, đương ngẩng đầu nhìn đến Đường Niệm Niệm thần sắc lúc sau, hẳn xấu hổ thần sắc tức khắc càng thêm rõ ràng, sắc mặt đều trướng đến đỏ bừng, “Cái này không phải, chỉ là quá thoải mái, ta tuyệt đối không có khác..... Ách.”

Loại chuyện này thật đúng là không hảo giải thích, càng giải thích chỉ biết càng loạn.

Đường Niệm Niệm quái dị thần sắc đã làm nhạt, bình tĩnh nói: “Chuyện của người cùng ta không quan hệ, bất quá không chuẩn đánh Cô Hồng chủ ý.”

“Tự nhiên, tự nhiên, tại hạ nào dám đánh Tuyệt Tiên chủ ý a.” Trăm dặm thông cho rằng Đường Niệm Niệm nói nghĩ cách ý tứ là đơn

thuần mưu hại tính kế chủ ý.

Đường Niệm Niệm gật đầu, nghĩ đến cái gì, dậm nói: “Người có thể đi tiên nguyên hợp hoan cốc tìm tiến bảo, hấn chủ ý người có thể tùy tiện đánh.”

Trăm dậm thông trong mắt hiện lên nghi hoặc, không rõ Đường Niệm Niệm lời này là có ý tứ gì, suy nghĩ một hồi chỉ đương cái kia tiến bảo cùng Đường Niệm Niệm có thù oán, nhất thời cũng không có chú ý tới hợp hoan cốc tên này có chút quen thuộc lại lộ ra nào đó cảm giác, liên thanh cười nói: “Có Kinh Hồng tiên tử nhắc nhở, tại hạ nhất định sẽ chú ý.”

Đường Niệm Niệm nhìn đến hấn tươi cười, trong lòng đã kết luận hấn nào đó ham mê.

Trong chốc lát thời gian, được hiệu lưu sướng toàn thân, trăm dậm thông cũng khôi phục sức lực, từ trên mặt đất đứng lên.

Hấn quần áo hấn là cũng không phải bình thường nguyên liệu, nằm trên mặt đất quay cuồng lâu như vậy, một chút trần hôi cũng nếp nhăn đều nhìn không thấy.

Ở Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn chăm chú hạ, trăm dậm thông đương nhiên minh bạch nàng ý tứ, một chút đều không tàng tư nói: “Kinh Hồng tiên tử có điều không biết, tại hạ tên là trăm dậm thông, vì Ma Vực thuyết thư tiên sinh, có thể so với Ma Vực Bách Hiểu Sinh.”

“Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm không có hứng thú biết thân phận của hấn.

“Đúng vậy.” trăm dậm thông này liền sáng tỏ ngắn gọn nói: “Theo ta được biết, Tuyết Tiên 5 ngày trước còn ở vạn dặm ở ngoài cửa lam nơi, liền cùng Kinh Hồng tiên tử giống nhau đang tìm kiếm ngài rơi xuống, bất quá 5 ngày trước tựa hồ đã biết ngài manh mối, chính hướng bên này tới rồi, lấy tại hạ biết đến đường nhỏ tới xem, Tuyết Tiên hấn là ở minh núi vây quanh mạch bên kia.”

“Tuyệt Tiên? Minh núi vây quanh mạch.” Đường Niệm Niệm đối này đó tự nhiên không quen thuộc, chỉ là muốn biết đến lời nói cũng đơn giản, đem một người ký ức thu lấy tới là được.

Trăm dặm thông tri nói chỉ bằng chính mình phiến diện chi từ Đường Niệm Niệm chưa chắc sẽ tin, đây chính là quan hệ chính mình thân gia tánh mạng sự tình, trăm dặm thông một chút cũng không dám chậm trễ, đem túi Càn Khôn bên trong ngọc giản giao cho Đường Niệm Niệm, nói: “Này đó đều là tại hạ thu thập tới chứng cứ, ở 5 ngày trước Tuyệt Tiên còn ở tàn sát bừa bãi Ma Vực, đồ diệt Ma Vực vô số sinh linh, hắc long đáp mây bay ngự vũ, dẫn tới vô số ma nhân khủng hoảng a.”

Đường Niệm Niệm linh thức tham nhập ngọc giản bên trong, có thể liền đem bên trong tình báo đều xem ở trong mắt, đối trăm dặm thông trong miệng Tuyệt Tiên còn có hắc long đáp mây bay ngự vũ sự tình cũng có hiểu biết.

“Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm mặt mày lộ ra vui sướng, khóe miệng cũng phác họa ra tươi cười.

Trăm dặm thông bị nàng thành linh xảy ra tươi cười làm cho đại ra một cái chớp mắt, hoàn hồn lúc sau âm thầm thở dài, lúc này Đường Niệm Niệm cùng vừa mới tàn sát dân trong thành khi Đường Niệm Niệm hoàn toàn không giống nhau, loại này thuần túy giống như ba tháng đào hoa tươi cười, vô hại đến làm người ảm đạm hình thẹn.

Chỉ là cố tình chính là như vậy một cái vô hại người, dễ như trở bàn tay chi gian đem một ngọn núi thành cấp tàn sát không còn một mảnh a.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng nhanh chóng co rút lại, thiếu nó che đậy, đã có chút tối tăm không trung ánh nắng chiếu khắp xuống dưới, đến nỗi vạn Hư Đăng Yêu Đăng cũng chỉ dư lại nho nhỏ một cây cây non ở Đường Niệm Niệm trong tay nội lặc lư dáng người, thật giống như ở làm nũng giống nhau, chẳng sợ rõ ràng chỉ là một gốc cây thực vật thôi, lại cứ làm người cảm nhận được một cỗ ngây thơ cảm giác.

Ngây thơ?

Trăm dặm thông cảm thấy hai mắt của mình là bị ánh mặt trời bị hoảng hoa, này cây dây đàng vừa mới hung tàn còn ở hẳn trong đầu hiện ra, có thể so với điên cuồng giống như sát thần khủng bố tàn ngược.

Như vậy khủng bố dây đàng còn có thể ngây thơ?

Trăm dặm thông không khỏi lại triều Đường Niệm Niệm lòng bàn tay nhìn lại, lúc này ở Đường Niệm Niệm trước mặt vặn vẹo thân mình vạn Hư Đẳng Yêu Đẳng đích xác có vẻ thực ngây thơ đáng yêu không sai.

Chỉ thấy tối tăm hoàng hôn ánh nắng chiếu khắp hạ, như thơ như họa nữ tử tươi cười thuần túy như thần lộ, trong lòng bàn tay một cái dây đàng tiểu cây non ngây thơ đáng yêu, hình ảnh này thấy thế nào như thế nào ám áp mê người, làm người không tự chủ được gọi lên khoe miệng, trong lòng mềm mại.

Đáng tiếc, thân là tự mình đã trải qua sống không bằng chết tra tấn, trước mắt thấy được tàn sát dân trong thành tàn sát chân tướng trăm dặm thông lại một chút đều cười không nổi, chỉ có một cỗ vô lực cùng hàn ý xâm thương trong lòng.

Này Đường Niệm Niệm đã cổ quái làm người đoán không ra, trên người nàng đồ vật cũng là nhiều như vậy mặt, làm người bất đắc dĩ khần.

Có lẽ là trăm dặm thông nhìn chăm chăm thật chặt, vạn Hư Đẳng Yêu Đẳng cảm giác được hẳn nhìn chăm chú, vốn đang ngây thơ lay động thân mình đột nhiên sinh ra vô số thật nhỏ dây đàng, chớp mắt quần quanh trở thành một đầu khủng bố hung thú đầu, mở ra bồn khấu triều trăm dặm thông làm gào rống trạng.

Trăm dặm thông bị bất thành linh đồ vật sợ tới mức nhảy dựng, dưới chân một cái lão đảo, thiếu chút nữa té ngã.

Lại nhìn lại, kia dây đăng quán quanh thành hung thú miệng khổng lồ đã biến mất, vạn Hư Đăng Yêu Đăng cũng dung nhập Đường Niệm Niệm lòng bàn tay biến mất không thấy.

Trăm dặm thông cười khổ một tiếng, quả nhiên vạn sự không thể nhưng xem biểu tượng a.

“Niệm Niệm.” Một tiếng nam tử kêu gọi thanh truyền đến, thanh âm ôn từ tính, cho dù là cùng thân là nam tử trăm dặm thông đều không khỏi thảm than một tiếng, không thấy một thân nhưng nghe này thanh cũng đã biết người đến là ai.

Người tới đúng là Cửu Trọng Thiên cửu thiên thiếu gia Lâm Quân tứ.

Bồn ở đông thẳng ngoài thành chờ hấn, vừa thấy đông thẳng thành dây đăng biến mất liền đuổi nhập trong đó.

Liếc mắt một cái nhìn đến đông thẳng thành tình huống bi thảm, Lâm Quân tứ trong lòng nhảy dựng, không phải đồng tình bên trong thành ma nhân, chỉ là từ giữa phát hiện Đường Niệm Niệm trong lòng hờn dỗi có bao nhiêu sâu thối.

“Nhưng có bị thương?” Lâm Quân tứ đi vào Đường Niệm Niệm bên người, duỗi tay muốn giữ chặt nàng.

Đường Niệm Niệm linh hoạt nghiêng người liền tránh đi hấn đụng vào, triều hấn nhìn lại liếc mắt một cái, lộ ra cảnh cáo cùng không mừng ý tứ.

Nàng không thích người xa lạ đụng vào chính mình, cho dù là Thù Lam những cái đó quen thuộc người, có thể đụng vào nàng cũng ít chi lại thiếu.

Lâm Quân tứ tự nhiên thu hồi bàn tay, đơn dùng ánh mắt đánh giá nàng, ánh mắt thực sạch sẽ sẽ không làm người cảm nhận được bị xâm phạm cảm giác, bởi vậy Đường Niệm Niệm ánh mắt liền khôi phục thái độ bình thường.

“Không có bị thương liền hảo.” Lâm Quân tứ một phen đánh giá hạ, ở Đường Niệm Niệm làn váy hạ chân trần tạm dừng một giây, sau đó nhìn về phía trăm dặm thông.

Hắn bỗng nhắc nhở quá Đường Niệm Niệm xuyên giày, chỉ là Đường Niệm Niệm chỉ là ngẩn người lại không có nghe lời.

Tuy rằng nàng làn váy đủ trường, ngẫu nhiên đi lại thời điểm vẫn là sẽ bị người khác nhìn đến.

Trăm dặm thông từ Lâm Quân tứ sau khi xuất hiện liền yên lặng chú ý hắn hành vi, trong mắt hiện lên một sợi bờn cợt. Quả nhiên a, này cửu thiên thiếu gia thế nhưng đối Đường Niệm Niệm động tình.

Ta liền nói lấy Cửu Trọng Thiên bản lĩnh như thế nào sẽ tìm không thấy Tư Lăng Cô Hồng, nguyên lai là này Lâm Quân tứ căn bản là không muốn Đường Niệm Niệm tìm được. Nếu nói Tư Lăng Cô Hồng chuyên môn trốn tránh nói, bọn họ nhất thời tìm không thấy còn có chút đạo lý, chính là cố tình Tư Lăng Cô Hồng chính là giống trống khua chiêng ở khắp nơi phá hư a, chỉ sợ Cửu Trọng Thiên đã sớm xong nắm giữ Tư Lăng Cô Hồng hướng đi, thân là cửu thiên thiếu gia Lâm Quân tứ nhất định cũng biết, chỉ là không có nói cho Đường Niệm Niệm.

Trăm dặm thông tuy rằng biết này đó chân tướng, chính là hắn cũng sẽ không ngây ngốc đi cùng Đường Niệm Niệm nói. Rốt cuộc hắn cùng Lâm Quân tứ không thù không oán, lấy Lâm Quân tứ sau lưng Cửu Trọng Thiên thế lực cũng tuyệt phi hắn có thể đắc tội, cho nên vẫn là làm bộ cái gì cũng không biết hảo.

Như vậy trận này trò hay cũng sẽ càng thêm đẹp.

“Cửu thiên thiếu gia hảo, tại hạ trăm dặm thông.” Trăm dặm thông chú ý tới Lâm Quân tứ ánh mắt, lập tức có lễ nói.

Lâm Quân tứ ánh mắt thâm thúy, “Trăm dặm thông, chính là trăm dặm trong vòng mọi chuyện thông hiểu trăm dặm thông.”

Tuy rằng Lâm Quân tứ nói cũng không phải hỏi chuyện, trăm dặm thông vẫn là tiếp theo đáp lời nói: “Cửu thiên thiếu gia quá khen, tại hạ biết được sự tình đều là việc nhỏ, giống cửu thiên thiếu gia như vậy đại nhân vật sự tình, tại hạ nhưng cái gì đều hỏi thăm không đến, chưa nói tới chuyện gì sự thông hiểu.”

Lâm Quân tứ nghe ra hấn lời nói sau lưng ý tứ, thâm coi hấn liếc mắt một cái liền thu hồi ánh mắt, dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, “Niệm Niệm, ta vừa mới được đến tin tức, tư lằng công tử hướng đi đã xác định.”

Đường Niệm Niệm ánh mắt hiện lên lộng lẫy sáng rọi, “Thật sự?”

Tuy rằng như vậy sáng rọi cũng không phải nhân chính mình dựng lên, Lâm Quân tứ vẫn là nhin không được bị hấp dẫn, có loại muốn đem trước mắt người ôm chặt, sau đó liếm láp đối phương cặp kia sáng ngời đôi mắt xúc động.

“Thật sự.” Lâm Quân tứ thanh âm có chút khàn khàn, mỉm cười, “Lần này tuyệt đối là thật sự, nếu là lại có giả, ta liền nhậm người xử trí như thế nào?”

Đường Niệm Niệm nghiêm túc nhìn chăm chăm hấn, “Hảo.”

Lâm Quân tứ tươi cười bất biến. Hấn tuyệt đối sẽ không biết, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không giống mặt khác tiểu cô nương giống nhau, không nói cái gọi là xử trí thật sự. Nàng nếu là muốn xử trí một người, căn cứ đối phương phạm sai lầm trình độ, tuyệt đối là thật cấp thật xử trí.

Trăm dặm thông thấy như vậy một màn, trong lòng cười thâm, đồng thời bội phục Lâm Quân tứ tài trí.

Đối phương chỉ sợ là nhìn đến chính mình tồn tại, cho nên biết sự tình giấu không nổi nữa, cho nên liền lựa chọn tự chủ thỏa hiệp, để tránh Đường Niệm Niệm hỏi ra tới, hấn liền ở vào bị động không hảo giải thích.

Bất quá nhanh như vậy là có thể nắm giữ sự tình chân tướng, Lâm Quân tứ tài trí chân thật đáng tin.

Liên cùng trăm dặm thông phỏng đoán giống nhau, Lâm Quân tứ thật là đoán được Đường Niệm Niệm đã biết Tư Lăng Cô Hồng manh mối, cho nên lựa chọn chủ động nói cho nàng. Nói như vậy còn có thể được đến Đường Niệm Niệm cảm kích hảo cảm, hơn nữa tiếp tục bồi nàng lên đường.

Từ hấn vừa tiến vào đông thắng thành, nhìn đến đông thắng thành thảm trạng đã biết Đường Niệm Niệm đây là tàn sát dân trong thành. Chính là vì cái gì Đường Niệm Niệm tàn sát dân trong thành lại còn để lại một người tánh mạng? Một phen nói chuyện với nhau đã biết trăm dặm thông tên, Lâm Quân tứ liền đoán được trăm dặm thông sống sót nguyên nhân.

Trăm dặm thông tri hiểu sự tình không ít, có chuyên môn chính mình tình báo con đường, bởi vậy biết Tư Lăng Cô Hồng hướng đi cũng không phải không có khả năng. Ở tàn sát dân trong thành như vậy hung hiểm tình huống còn có thể tại Đường Niệm Niệm trong tay sống sót, duy nhất nguyên nhân chính là trăm dặm thông lấy ra đủ để hấp dẫn Đường Niệm Niệm lợi thế, cái này lợi thế tự nhiên chính là Tư Lăng Cô Hồng.

“Niệm Niệm tính toán hiện tại liền đi?” Lâm Quân tứ hỏi.

“Ân.” Nếu đã được đến Tư Lăng Cô Hồng minh xác hướng đi, nàng tự nhiên sẽ không lại chờ.

Trước mắt hai người làm bộ muốn ly khai bộ dáng, trăm dặm thông cũng ám thờ dài nhẹ nhõm một hơi. Kỳ thật hấn trong lòng vẫn là có chút lo lắng, lo lắng Đường Niệm Niệm sẽ giết hấn, rốt cuộc Lâm Quân tứ đã tính toán nói cho Đường Niệm Niệm chân tướng, như vậy nhiều hấn người này căn bản là vô dụng. Hiện tại xem ra, Đường Niệm Niệm căn bản là đem hấn từ bỏ, chẳng sợ ở hấn trên người tiêu phí một viên ăn lên liền biết không phạm đan dược, Đường Niệm Niệm cũng một chút đau mình bộ dáng đều không có,

có thể thấy được nàng đế súc phong phú hơn nữa hoàn toàn là cái tùy tính mà làm người.

“Từ từ, còn thỉnh Kinh Hồng tiên tử cùng cứu thiên thiếu gia từ từ tại hạ.” Tuy rằng đối phương từ bỏ hẳn, trăm dặm thông lại hảo vết sẹo đã quên đau, còn chưa từ bỏ ý định muốn tận mắt nhìn thấy trò hay.

Hai người triều hẳn xem ra.

Trăm dặm thông mỉm cười nhìn hai người, đối Đường Niệm Niệm nói: “Kinh Hồng tiên tử, tại hạ cũng biết Tuyết Tiên rơi xuống a, cùng nhau lên đường nói có thể càng chuẩn xác tìm đến Tuyết Tiên.”

Lâm Quân tứ con người tối sầm lại, thanh âm nghe không ra hỉ nộ nói: “Trăm dặm thông lời này là có ý tứ gì, là cảm thấy ta sẽ lừa gạt Niệm Niệm?”

Trăm dặm thông toàn thân phát lạnh, biết Lâm Quân tứ đây là sinh khí, nếu không hảo hảo trả lời nói, chính mình kết cục không dám tưởng tượng, vội vàng đối Lâm Quân tứ cười nói: “Cửu thiên thiếu gia hiểu lầm, tại hạ hoài nghi ai cũng sẽ không hoài nghi Cửu Trọng Thiên bản lĩnh, nếu cửu thiên thiếu gia nói đã tìm được rồi Tuyết Tiên rơi xuống, như vậy liền nhất định là tìm được rồi. Chỉ là Tuyết Tiên cũng không phải gốc tại một chỗ bất động, đôi khi giống chúng ta loại này tiểu nhân vật tương đối không dễ dàng bị Tuyết Tiên hoài nghi, tổng hội có chút trợ giúp không phải?”

Kỳ thật chỉ cần phái người đem Đường Niệm Niệm tin tức truyền cho Tư Lăng Cô Hồng, lại cùng hẳn định cái địa phương gặp mặt nói, Tư Lăng Cô Hồng nhất định sẽ không khắp nơi loạn đi.

Chính là trăm dặm thông nhận định Lâm Quân tứ sẽ không làm như vậy, ai kêu hẳn đối Đường Niệm Niệm có tình đâu, cho nên trăm dặm người tài năng sẽ nói ra như vậy một phen lời nói, làm Lâm Quân tứ vô pháp cự tuyệt.

Trăm dặm thông tin tưởng Đường Niệm Niệm cũng là người thông minh, có hẳn tồn tại, như vậy cũng có thể chứng minh Lâm Quân tứ

dọc theo đường đi hay không có nói dối hoặc là cố ý đi nhiều lộ hiểm nghi.

“Cùng nhau đi.” Không đợi Lâm Quân tứ cự tuyệt, Đường Niệm Niệm đã ra tiếng.

Nàng này vừa ra thanh, Lâm Quân tứ cũng không hề ngôn ngữ, chỉ cấp trăm dặm thông lưu lại ý vị thâm trường liếc mắt một cái.

Hắn vốn dĩ liền không phải chi đội ngũ này người cầm quyền, Đường Niệm Niệm ngay từ đầu làm hắn cùng nhau đi vẫn là cưỡng bức hắn, đương nhiên chính hắn bản thân liền cam tâm tình nguyện. Hiện tại có trăm dặm thông cái này biết Tư Lăng Cô Hồng hướng đi người ở, muốn hay không Lâm Quân tứ liền không sao cả, hắn làm sao có thể quyết định những người khác đi lưu.

Lâm Quân tứ chính mình cũng rõ ràng điểm này, nếu là những người khác nói, loại này tổn công vô ích sự tình, chỉ sợ người khác cầu hắn cùng hắn đều không cùng, chính là hiện tại hắn lại đối Đường Niệm Niệm sinh không dậy nổi một chút tức giận, chỉ là đem khó chịu cảm xúc toàn bộ đều thêm chú ở trăm dặm thông trên người.

Trăm dặm thông đương nhiên thấy được hắn ánh mắt, trong lòng sinh ra một tia hồi hận chi ý.

Vì não nhiệt xem diễn, đặc tội Cửu Trọng Thiên thiếu gia, này hoàn toàn là lỗ vốn mua bán a.

Bất quá này một tia hồi hận thực mau liền biến mất vô tung vô ảnh, bị hắn nghĩ đến sắp liền phải nhìn đến trò hay hưng phấn cấp hoàn toàn bao phủ.

Trăm dặm thông chính là một cái yêu thích xem não nhiệt người, lúc này mới thành tựu hắn trăm dặm thông danh khí.

Mọi người từ đông thẳng thành cùng nhau lên không rời đi, chỉ để lại còn bị bạch hỏa đốt cháy một tòa không thành.

Năm ngày sau.

Đường Niệm Niệm cùng Lâm Quân tứ, trăm dặm thông đám người lúc này đang ở Cửu Trọng Thiên thế lực nội một trọng trung thiên địa vực.

Vong ưu đài tên là vong ưu đài, thực tế cùng tửu lâu khách điểm nhất trí.

Đường Niệm Niệm mấy người liền ngồi ở vong ưu đài tối cao chỗ, bạch ngọc mà, chu ngọc trụ, mạ vàng cửa sổ, toàn bộ vân đài bố trí xa xỉ cực kỳ, chính là lại không có một chút tục tăng hương vị, chỉ có quý nhã tinh tế cảm.

Trăm dặm thông may mắn đi vào nơi này, khắp nơi quan khán thời điểm, trong lòng nhin không được thờ dài. Không hổ là Cửu Trọng Thiên cửu thiên thiếu gia, được hưởng hết thấy đều tuyệt phi hẳn loại này khắp nơi bốn ba người có thể so sánh với.

Cửu Trọng Thiên tổng cộng cửu trọng, chia làm một trung thiên, nhị tiện thiên, tam tòng thiên, canh bốn thiên, năm tối thiên, sáu khuếch thiên, bảy hàm thiên, tám Thẩm thiên, chín cả ngày, Lâm Quân tứ chính là Cửu Trọng Thiên tối cao cửu trọng cả ngày thiếu gia, quyền lợi ở chín vị thiếu gia trung cũng là tối cao người.

Bởi vậy trăm dặm người tài năng sẽ nói Lâm Quân tứ không có khả năng tìm không thấy Tư Lăng Cô Hồng rơi xuống, bởi vì ở Ma Vực bên trong, Cửu Trọng Thiên người có thể nói dày đặc các nơi, trừ bỏ yêu điện ở ngoài.

Bọn họ lúc này sở dĩ lại ở chỗ này, vẫn là có nguyên nhân.

Này năm ngày lên đường, bởi vì có minh xác tin tức, cho nên không có một chút dừng lại, không ngừng sử dụng Truyền Tống Trận, ngăn ngừa năm ngày thời gian khiến cho mấy người vượt qua ngàn vạn dặm lộ trình, đi vào một trọng trung thiên địa vực.

Chỉ là mấy người gần nhất đến nơi đây, cố tình liền mắt đi Tư Lăng Cô Hồng hướng đi, chỉ biết hấn liền cách nơi này tuyệt đối không xa, liền tại đây phiến địa vực nội đều nói không chừng.

Này dọc theo đường đi trăm dặm thông cũng phát hiện Lâm Quân tứ là nói được thì làm được, nửa điểm cố ý đường vòng làm đều không có, đồng thời cũng không thể không lại lần nữa bội phục Cửu Trọng Thiên lực lượng, biết được tin tức đích xác so với hấn minh xác nhiều.

Lần này mắt đi Tư Lăng Cô Hồng tin tức, trăm dặm thông cũng biết Lâm Quân tứ cũng không có nói dối, bởi vì hấn cũng ở lúc sau được đến tin tức, Tư Lăng Cô Hồng liền ở gần đây đột nhiên biến mất.

Ở tạm thời không có tin tức dưới tình huống, Lâm Quân tứ đề nghị ở vong ưu đài tạm làm nghỉ ngơi, mấy người cũng liền ở chỗ này ngồi xuống.

Từng đạo mỹ vị món ngon đưa lên ba người ngồi bạch ngọc bàn, nồng đậm linh khí từ giữa phát ra.

Trăm dặm thông âm thầm không khỏi lại lần nữa nói một tiếng xa xỉ.

Bất quá nếu hấn biết Đường Niệm Niệm mỗi ngày đồ ăn nói, phỏng chừng liền sẽ không cảm thấy trước mắt món ngon xa xỉ.

Thức ăn đưa xong, Lâm Quân tứ phát tay, khiến cho những cái đó đưa đồ ăn khi nhìn hấn liếc mắt đưa tình bọn nữ tử rời đi nơi này.

“Niệm Niệm, như thế nào không ăn? Chẳng lẽ bất hòa người ăn uống?” Lâm Quân tứ nhìn về phía tựa hồ đang ngẩn người Đường Niệm Niệm, nhẹ giọng hỏi.

Đường Niệm Niệm hậu tri hậu giác nghi hoặc xem hấn, “A.....” Liền xem đều không có xem trên bàn thức ăn, lắc đầu, “Không muốn ăn.”

Nàng giống nhau chỉ ăn Tư Lăng Cô Hồng làm thức ăn.

Huống chi trước nay đến nơi đây sau, nàng rõ ràng cảm giác được trong lòng cảm ứng ần ần nếu phá, làm nàng biết Tư Lăng Cô Hồng liền ở chỗ này, ly nàng không xa, này liền làm nàng tâm tư đều dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, đối chung quanh hấn vật không có hứng thú.

Ta đã đem hương đàn tản đi ra ngoài, Cô Hồng nghe thấy được nói, nhất định liền sẽ xuất hiện.

Đường Niệm Niệm khước miệng nhẹ dương.

Chỉ thấy lúc này Đường Niệm Niệm một bộ bạch sam ngồi ở chạm ngọc ghế, trắng nõn đáng yêu hai chân rũ ở không trung, ngẫu nhiên nhẹ nhàng đong đưa, lộ ra thiếu nữ đáng yêu nghịch ngợm.

Tuyết trắng non mịn da thịt, không biết có phải hay không trong lòng vui mừng, cho nên hai má đạm phấn quất vào mặt, đôi mắt sáng ngời lập loè, cánh hoa phấn xuân kiều sung sướng độ cung, không có ước thúc tóc đen rũ trên vai sau, rơi rụng bạch y ngọc ghế, hắc bạch phân minh thanh mỹ.

Một màn này, giống như bức hoạ cuộn tròn.

Lâm Quân tứ xem đến nhập thần, trong lòng đột nhiên nghĩ đến. Khó trách vân tường phùng không cần ngọc giản ký lục, ngược lại cố sức lo lắng đi vẽ tranh.

Đôi khi, tranh vẽ so ngọc giản chân thật ký lục càng thêm rung động lòng người, đem kia nhất thời tuyệt mỹ yên lặng, hiện ra ở tuyết trắng giấy vẽ phía trên, có loại vô pháp nói minh tuyệt diệu ý cảnh.

Trăm dặm thông kỳ thật bị lúc này Đường Niệm Niệm kinh diễm ở, bất quá hấn còn không có quên năm ngày trước trải qua sống không bằng chết thống khổ, nhanh chóng liền thu hồi thần trí.

Đường Niệm Niệm người này tuyệt đối không phải hấn trêu chọc đến khởi, vẫn là trói buộc hảo tự mình bản tâm tốt nhất.

Chỉ là cái này dung mạo linh tinh thoát tục, hơi thở yên lặng bình yên nữ tử thật là năm ngày trước tàn sát dân trong thành Đường Niệm Niệm sao?

Một người biến hóa như thế nào có thể lớn như vậy đâu, này không phải mê hoặc người, làm người mỗi người hướng hồ lửa nhảy, tìm chết sao!

Trăm dặm thông cảm giận bất đắc dĩ nghĩ, thấy Đường Niệm Niệm cùng Lâm Quân tứ đều không có ăn cơm ý tứ, lo chính mình liền cầm lấy chiếc đĩa thúc đẩy.

Này một bàn thức ăn kham giá trị thượng trăm khối thượng phẩm linh thạch, hiện tại có ăn không trả tiền cơ hội, như thế nào có thể buông tha!

Trăm dặm thông một người ăn đến vui sướng, Lâm Quân tứ nhìn thoáng qua, ý niệm vừa động liền đem thức ăn phóng tới bình phong sau trên bàn nhỏ, đối trăm dặm thông đạo: “Đi ăn.”

Trăm dặm thông thấy chi bất đắc dĩ đứng dậy, ở đi vào bình phong phía trước, nhìn thoáng qua tựa còn đang ngăn người Đường Niệm Niệm, đối Lâm Quân tứ mỉm cười nói: “Đa tạ cứu thiên thiếu gia khoản đãi, cứu thiên thiếu gia là người thông minh, tại hạ vẫn luôn thực kính nể.”

Lâm Quân tứ hai mắt ánh mắt một thâm. Người thông minh.....

Trăm dặm thông nhắc nhở Lâm Quân tứ nghe mình bạch, vẫn chưa đáp lại.

Không thấy trăm dặm thông thân ảnh, Lâm Quân tứ liền ở chung quanh bố trí cái chắn, là cấm thanh âm cấm tầm mắt cấm linh thức cái chắn, ở bên ngoài người căn bản là nhìn không tới nơi này đang làm những gì hoặc là nói cái gì đó.

Đường Niệm Niệm phát hiện điểm này, nhìn về phía Lâm Quân tứ, “Triệt.”

Nếu là Cô Hồng đi vào nơi này, vạn nhất bởi vậy bỏ lỡ tới làm sao bây giờ?

Lâm Quân tứ lẳng lẳng nhìn Đường Niệm Niệm khuôn mặt, nàng nói chuyện khi đóng mở cánh môi.

Không biết từ khi nào bắt đầu, hắn liền đối Đường Niệm Niệm các loại xúc động, chỉ là này đó xúc động đều bị hắn nhất nhất áp chế xuống dưới thôi.

Ma nhân tu luyện cùng tiên duệ không giống nhau, tiên duệ phần lớn chú ý thanh tâm quả dục, ma nhân tu luyện lại phần lớn chú trọng tùy tính mà làm, đối dục (cảm) vọng phượng diện thiên về. Ở như vậy hoàn cảnh hạ sinh trưởng Lâm Quân tứ hậu viện luôn có vài tên cơ nữ, chỉ là hắn chưa bao giờ sẽ đi hôn môi đối phượng.

Ở hắn xem ra cùng người hôn môi cùng hành phòng bất đồng, cùng người hành phòng bất quá là giải quyết vấn đề sinh lý thôi, chưa nói tới cảm tình, hôn môi còn lại là hoàn toàn từ chính mình khống chế, không cần phải lại vì sao phải đi lấy lòng đối phượng, làm cùng đối phượng nước miếng giao hòa như thế ghê tởm hành vi.

Cho dù là ảnh cơ, hắn cũng chỉ hành phòng, sẽ không làm bất luận cái gì hôn môi.

Nhưng mà ở nhìn đến Đường Niệm Niệm sau, hắn lại có loại gặm thực đối phượng xúc động, đặc biệt là nhìn đến đối phượng môi lưỡi, chỉ là nhìn liền cảm thấy mềm mại kiều nộn, nếu là gặm hàm ở trong miệng lại sẽ là gì đó cảm giác?

Chỉ là ngẫm lại, Lâm Quân tứ liền cảm thấy ngày thường vẫn luôn bình tĩnh tự giữ chính mình, thế nhưng khống chế không được thân thể biến hóa.

“Người tưởng hành phòng, có thể đi tiên nguyên hợp hoan cốc tìm chiêu tài tiến bảo.” Đường Niệm Niệm phát hiện Lâm Quân tứ ánh mắt càng ngày càng thâm, sáng tỏ cái gì sau, bình tĩnh lại lần nữa vì ra tiên nguyên hợp hoan cốc chiêu sinh ý.

Nàng đã không phải cái gì cũng đều không hiểu được nó, loại này ánh mắt nàng thường xuyên có thể ở Tư Lăng Cô Hồng trên người nhìn đến, hơn nữa biết này đại biểu cho cái gì.

Lâm Quân tứ nghe được lời này, một cổ chua xót tràn ngập trong lòng.

Vô luận cái nào nam tử bị người mình thích kêu đi thanh lâu kỹ (cấm) viện tìm người khác, tâm tình tuyệt đối sẽ không hảo.

“Niệm Niệm, ta không nghĩ hành phòng.” Lâm Quân tứ là có tự mình hiểu lấy, hắn chẳng sợ tưởng, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không cho, Tư Lăng Cô Hồng càng sẽ không.

Đường Niệm Niệm trong mắt hiện lên nghi hoặc. Ánh mắt kia rõ ràng liền cùng Cô Hồng tưởng cùng nàng hành phòng khi rất giống.

“Niệm Niệm,” Lâm Quân tứ từ ghế trên đứng lên, cúi người tới gần Đường Niệm Niệm, vốn là được trời ưu ái thanh âm ở cổ tình đề thấp dưới, đủ để mê hoặc mọi người tâm thần, “Người biết không? Ta chưa bao giờ hôn môi quá bất luận cái gì một người, đây là bởi vì ta cho rằng hôn môi ghê tởm, còn có hôn môi đại biểu khác sâu ý nghĩa.”

Đường Niệm Niệm gật đầu, biểu tình đạm nhiên.

Lâm Quân tứ hai mắt hiện lên mát mát cảm xúc, càng ngày càng tới gần Đường Niệm Niệm, thanh âm càng thấp, “Niệm Niệm, người không giống nhau, người là cái thứ nhất làm ta tâm động nữ tử.”

Hắn thanh âm giống như thế gian tốt đẹp nhất sự vật, làm người nghe giống như chỗ sâu trong đám mây phía trên.

“Mấy ngày nay ta đã biết người đối ta vô tình, ta tưởng, không ra một ngày, Tư Lăng Cô Hồng liền sẽ tìm được người, đến lúc đó người ta chỉ sợ không bao giờ sẽ có liên quan.” Không phải hắn không muốn cùng Đường Niệm Niệm có liên quan, chỉ là hắn biết

Đường Niệm Niệm đối hấn vô tình, đối hấn vô tình tự nhiên liền sẽ không để ý hay không cùng hấn lại có liên quan.

“Tính làm trước tiên tiệc tiễn đưa như thế nào, làm ta một hôn?”
Lâm Quân tứ con người thực nhu hòa.

Trên người hấn độc thuộc về hấn sạch sẽ nhất lại nhất cụ ý nghĩa đồ vật, cũng chỉ có này hôn môi, cũng là hấn trong lòng tưởng đối Đường Niệm Niệm muốn làm sự tình, như thế thân cận.

Đường Niệm Niệm bị hấn thanh âm mê hoặc đến tâm thần có trong nháy mắt hoảng hốt, có thể thấy được Lâm Quân tứ thanh âm có bao nhiêu tốt đẹp, đương nàng hoàn hồn thời điểm, Lâm Quân tứ hơi thở cơ hồ đều liền phải chạm vào nàng.

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt một ngưng, bản năng một đoàn ngọn lửa xuất hiện, tính toán đem Lâm Quân tứ đánh ra đi.

Hống!

Khủng bố khí thế thành linh xảy ra, giống như Thập Vạn Đại Sơn ép tới người thở dốc không được, càng tựa không đáy vực sâu hắc ám, cắn nuốt mọi người hồn phách.

“Cô Hồng!” Đường Niệm Niệm ngẩn ra lúc sau, kinh hãi quay đầu lại xem, một cái chớp mắt quên mất ngăn cản Lâm Quân tứ.

Một cái ướn nóng mềm mại xúc cảm bởi vậy đụng tới nàng gò má.

Xa lạ hơi thở đụng chạm làm Đường Niệm Niệm toàn thân run lên.

Rống!

Rồng ngâm bạo nộ, vong ưu đài hóa thành vô số cát bụi.

Không trung đen.

-----oOo-----

Chương 239: người độc nhất vô nhị

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cửu Trọng Thiên thế lực trong phạm vi một trọng trung thiên địa vực, đi vào nơi này người đều biết nơi này là Cửu Trọng Thiên địa bàn, càng biết vong ưu đài là một trọng trung thiên nhất cụ đại biểu kiến trúc, cho nên mỗi cái đi vào nơi này có điểm thân phận người đều thích ở vong ưu đài hơi làm dừng lại, hoặc là liền ở chỗ này cư trú, sẽ không ở vong ưu đài làm ra thất thố làm cản sự tình.

Đương tận trời khùng bố khí thế đột nhiên buông xuống một trọng trung thiên vong ưu đài khi, phạm vi vạn mét người đều cảm nhận được kia cổ kinh khùng há là có bao nhiêu mãnh liệt, đặc biệt là đương nhìn đến kia chợt lóe rồi biến mất hắc long hư ảnh hậu, tất cả mọi người suy đoán đã có đại năng giả hoặc là bán tiên buông xuống một trọng trung thiên vong ưu đài, hơn nữa tựa hồ hoàn toàn không sợ Cửu Trọng Thiên uy hiếp, trong nháy mắt đem vong ưu đài cấp hủy thành tro tàn.

Chân chính hủy trở thành tro tàn cát bụi, cả tòa xa hoa điển nhã vong ưu đài, bên trong những cái đó trân quý tài liệu trang trí bài trí, toàn bộ đều ở một tiếng rùng ngâm cuồng phong trung mất thường có thể thấy được hóa thành hạt cát phiêu tán.

Nếu là hiện tại mọi người còn có tâm tư chú ý này đó nói, nhất định sẽ nhịn không được vì thế đau mình, thậm nghĩ một tiếng lãng phí.

Chính là hiện tại vong ưu đài nội người đều ở như vậy khùng bố khí thế hạ tận thân khó bảo toàn, nơi nào còn có tâm tư đi đáng tiếc những cái đó trân quý ngoại vật, ngay cả hành tẩu ở vong ưu đài phụ cận ma nhân đều đã chịu lan đến, tu vi không thâm ma nhân

trực tiếp bị này thanh rỗng ngâm cấp chấn đến tâm mạch đứt đoạn, hộc máu mà chết.

Không trung tựa hồ là khoảnh khắc chi gian từ tinh không vạn lí trở nên đen nhánh tối tăm, liền dường như hiện tại Tư Lăng Cô Hồng tâm tình.

Mất đi vong ưu đãi tồn tại, nguyên bản ở bên trong tồn tại xuống dưới người cũng đều xuất hiện ở không trung, thần sắc phía trên đều tràn đầy kinh nghi bất định hoảng sợ.

Ai cũng không có thấy rõ ràng sự tình là chuyện như thế nào, chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, sau đó lại là một tiếng kịch liệt tiếng vang.

Mười trượng người khổng lồ thân ảnh xuất hiện ở Lâm Quân tứ là trước người, vừa mới xuất hiện đã bị kia chợt lóe rồi biến mất hắc quang đùng chạm, một tiếng đình tai nhức óc thống khổ gào rống từ người khổng lồ trong miệng rống ra tới, mang theo kịch liệt trận gió.

“Phốc!” Lâm Quân tứ đại phun một ngụm máu tươi, hai mắt lộ ra khiếp sợ sáng rọi.

Nếu không phải hấn kịp thời dùng ra bản mạng pháp thuật nói, hiện tại hấn chỉ sợ đã đầu mình hai nơi.

Vốn dĩ cho rằng người khổng lồ tồn tại hấn là có thể ngăn cản Tư Lăng Cô Hồng mấy chiêu, nào nghĩ đến chỉ là một chút khiến cho hấn trọng thương.

Hấn bản mạng pháp thuật, cho dù là bán tiên đều có một kháng chi lực, tuy rằng vô pháp chém giết đối phương, lại có thể ở bán tiên trước mặt bảo toàn chính mình, bởi vậy Lâm Quân tứ thực lực có thể nói là bán tiên dưới vô địch thủ, hơn nữa ở bán tiên bên trong cũng có một vị trí nhỏ.

Thực lực của hấn rất ít người biết, hấn bản thân cũng thực tự tin, cho nên chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng cho hấn cảm giác thực cổ quái,

hắn cũng không sợ hãi, cảm thấy chính mình có liều mạng chi lực, chính là hiện tại sự thật minh bạch nói cho hắn, hắn đúng rồi cũng sai rồi.

Hắn tuy rằng có một kháng chi lực, chỉ là cũng tuyệt đối kháng đến không dễ dàng, hơn nữa rất có thể bỏ mạng.

“Quân tứ, về trước tới.” Lâm cửu trọng nghiêm túc thanh âm truyền vào Lâm Quân tứ trong đầu.

Lâm Quân tứ trong lòng hiện lên một tia do dự, ngẩng đầu hướng phía trước phương nhìn lại.

Tối tăm ánh sáng trung, kia một mặt đĩnh bạt thon dài thân ảnh hư không đứng thẳng.

Khuynh thế tuyệt luân khuôn mặt, căng chặt lạnh nhạt vô tình, âm u che lấp đôi mắt, có thể so với vô ngần tuyết đêm.

Lâm Quân tứ cả người chấn động, từ linh hồn chỗ sâu trong truyền đến một cỗ cỗ quái thần phục cảm, làm hắn thiếu chút nữa nhịn không được ở trước mắt nam tử phục bái.

Loại cảm giác này từ hắn nhìn đến trong ngọc giản nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng sau liền xuất hiện quá, chỉ là hoàn toàn không có hiện tại như vậy mãnh liệt, mãnh liệt đến làm hắn gian nan phản kháng, khí huyết mãnh liệt.

Giống như hắn phản kháng là không nên, nếu tiếp tục phản kháng đi xuống nói, liền sẽ đã chịu linh hồn giới trừng.

“Người.....” Lâm Quân tứ mới vừa mở miệng, lời nói còn không có nói rõ, một ngụm máu tươi liền từ yết hầu trào ra tới, truyền ra ‘lộc cộc lộc cộc’ thanh âm.

Phía trước hắn ở vong ưu đài đối Đường Niệm Niệm nói cuối cùng tiệp tiến đưa hôn, nguyên nhân ở chỗ hắn từ Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng chờ nhìn ra nàng đối Tư Lăng Cô Hồng cảm tình

có bao nhiêu sâu, biết chính mình không có cơ hội, chẳng sợ chính mình thắng qua Tư Lăng Cô Hồng.

Kia một hôn là vì thuận theo chính mình trong lòng khát vọng, cũng là vì ở Đường Niệm Niệm trong lòng lưu lại một ít dấu vết, chỉ là cuối cùng lại không có thành công, chỉ đụng chạm tới rồi nàng gò má.

Tuy rằng nói là tiếc tiền đưa hôn, hấn lại không có tính toán ở kia một khắc liền từ bỏ, hấn nguyên bản tính toán chính là muốn cùng Tư Lăng Cô Hồng tự mình gặp mặt làm một phen tương đối, vô luận là chính mình thua vẫn là thắng, hấn đều tôn trọng Đường Niệm Niệm ý tứ.

Đây là hấn kiêu ngạo, thân là nam tử kiêu ngạo, tuyệt không sẽ ở không có gặp mặt quá nam tử trước mặt nhận thua.

Hấn không cường thủ hào đoạt đồng dạng là hấn kiêu ngạo, còn có không muốn làm chính mình này phân lần đầu tâm động trở nên dơ bẩn.

Chỉ là liếc mắt một cái, Lâm Quân tứ liền biết chính mình thật sự thua, chẳng sợ chính mình lại ưu tú, chính là lại không cách nào cùng Tư Lăng Cô Hồng so sánh với. Có lẽ hấn nào đó phương diện so Tư Lăng Cô Hồng ưu tú, tỷ như nhân tế quan hệ? Chính là đối phương đối này lại hoàn toàn không để bụng, cũng căn bản là không cần, này liền hoàn toàn không thể so sánh.

Tư Lăng Cô Hồng một tay gắt gao đem Đường Niệm Niệm chặn ngang vây quanh trong ngực nội, một tay cầm cảm tình khăn, tinh tế vì nàng chà lau kia bị Lâm Quân tứ đụng vào gò má.

Chẳng sợ chỉ là nhẹ nhàng đụng vào một chút, ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt lại hoàn toàn không giống nhau, trong lòng ám trầm nộ khí càng ngày càng mãnh liệt.

Mấy ngày trước hấn từ Cửu Trọng Thiên nhân tâm thần trung biết được Đường Niệm Niệm manh mối sau, một đường hành tẩu cũng tùy ý những cái đó Cửu Trọng Thiên người còn có các lộ thể lực

người đi theo, một đường đi tới một trọng trung thiên nơi này thời điểm, vì không cho người khác quấy rầy đến hẳn cùng Đường Niệm Niệm gặp lại, chuyên môn đem những người đó cấp diệt diệt, ném ra ném ra.

Ở một trọng trung thiên địa vực trong phạm vi, hẳn là có thể đủ rõ ràng cảm nhận được Đường Niệm Niệm tồn tại, mãnh liệt sung sướng cùng ẩn ẩn bất an tràn ngập hẳn tâm thần, đương hẳn phát hiện Đường Niệm Niệm thời điểm, nơi nào nghĩ đến sẽ là cái dạng này một bộ hình ảnh ——

Xa hoa điển nhã trăm ngọc thượng, Đường Niệm Niệm một bộ bạch y, chân trần ngồi ở chạm ngọc ghế đá thượng, một đầu tóc đen rối tung ở sau người, không hề phòng bị ngây thơ nhìn nàng trước mặt nam tử.

Nam tử một thân cẩm y ngọc phục, diện mạo tuấn lãng không kèm chế được, hai mắt nhu hòa u ám nhìn nàng, một chút tới gần nàng cánh môi.

Hai người tới gần đến hơi thở đều sắp giao hòa ở bên nhau, mắt thấy liền phải môi lưỡi chạm vào.

Một màn này mang cho Tư Lăng Cô Hồng kích thích tuyệt đối là đại, toàn thân khí thể mãnh liệt mà ra, trong cơ thể phong ấn đều thiếu chút nữa bùng nổ.

May mắn Đường Niệm Niệm kịp thời phản ứng lại đây, cố tình ở thời điểm máu chốt cảm nhận được hẳn tồn tại, vẫn là làm đối phương chạm vào nàng gò má.

“Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng tàn mi, ủy khuất ngửa đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, thanh âm mềm nhẹ đến có thể mềm hoá hàn băng, “Đau.”

Tư Lăng Cô Hồng vì nàng chà lau gò má tay dừng một chút, lấy ra khăn nhìn đến nàng gò má lộ ra nhọt nhọt không bình thường đỏ bừng, lãnh băng khuôn mặt tức khắc nhu hóa không ít, vứt bỏ khăn

dùng lòng bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve kia đỏ bừng kiêu nộn da thịt, trầm mặc một hồi, khẽ thở dài: “Là ta không đúng.”

Hắn cũng không phải sinh Đường Niệm Niệm khí, chỉ là khí nàng gò má thượng xa lạ nam tử hơi thở.

Đường Niệm Niệm hai mắt mị thành trăng non độ cung, vô cùng thuận theo vùi vào trong lòng ngực hắn, dùng gò má nhẹ nhàng cọ xát hắn tay, giống như làm nũng nãi Miêu nhi giống nhau.

Kỳ thật Tư Lăng Cô Hồng chẳng sợ lúc này cảm xúc không ổn định, chính là đối đãi nàng vẫn là bản năng thực quý hiếm, chà lau nàng gò má lực đạo căn bản không tính là trọng, chỉ là có chút rất nhỏ ngứa, căn bản là không tính là đau.

Chỉ là Đường Niệm Niệm cũng biết chính mình phạm sai lầm, bởi vậy mới có thể cố ý làm ra kia phiên bộ dáng, mềm mại ngôn ngữ.

Từ ở Tuyết Diên Sơn Trang thời điểm nàng liền biết chiêu này rất hữu dụng.

Sự thật chứng minh chiêu này đích xác rất hữu dụng, cũng đánh vỡ Tư Lăng Cô Hồng trầm mặc.

Tư Lăng Cô Hồng cảm thụ lòng bàn tay thượng truyền đến nàng da thịt kiêu nộn xúc cảm, người chung quanh vờn quanh trên người nàng đặc có được hương, hơn nữa thảng tâm thần hư không cũng ở thời điểm này thỏa mãn, duy nhất không được hoàn mỹ chính là gặp mặt nhìn đến một màn thật sự không thể nào tốt đẹp.

Ở đây người thực mau liền phát hiện Tư Lăng Cô Hồng cả người hơi thở biến hóa, ngay từ đầu khùng bố dần dần đạm đi, ở hắn quanh thân tản ra nhu hòa khí tràng giống như tuyết thiên kiều nguyệt, không có thực thi độ ấm, lại làm người nhìn là có thể đủ cảm nhận được cái loại này thanh u nhu hòa.

Này biến hóa nguyên đến hắn trong lòng ngực nữ tử.

Chỉ là này mấy tức thời gian, Tư Lăng Cô Hồng tâm tư toàn bộ đặt ở Đường Niệm Niệm trên người, bên kia Lâm Quân tứ lại không có cũng bởi vậy bị xem nhẹ.

Thảm lục sắc bóng dáng sơn sớ không chùng, làm hấn phòng vô ý phòng.

Người khổng lồ đem hấn toàn bộ bao vây, rớt cuộc ở một tiếng than khóc trung phá tán, Lâm Quân tứ một tay che lại ngực, kinh nghi bất định nhìn trước mặt ở chính mình bóng dáng trung xuất hiện ‘ người ’.

Rất nhiều người nhìn đến người này thời điểm, nhất định sẽ có loại hoài nghi, này thật là người sao?

Thảm lục sắc mặt nạ, thảm lục sắc bao tay, thảm lục sắc quần áo, trừ bỏ tóc là màu đen ở ngoài, cả người đều bị bao vây ở thảm lục sắc trong vòng, thân ảnh rõ ràng ở trước mắt lại cho người ta không tồn tại cổ quái cảm giác, mơ hồ không chùng.

“Người là ai?” Vì cái gì trên người hấn hơi thở làm ta như vậy quen thuộc lại thân cận?

“Hoang ẫn.”

Lần đầu nghe được Tuyết Tân kia đặc có cổ quái quỷ dị thanh âm, Lâm Quân tứ không khỏi giật mình, sau đó ‘ hoang ẫn ’ hai chữ cho hấn cảm giác vẫn là giống nhau mạc danh quen thuộc lại xa lạ, rõ ràng chưa từng nghe qua tên, cố tình mang đến như vậy cổ quái quen thuộc cảm, thật giống như có cái gì bị giam cầm ở linh hồn chỗ sâu trong, rõ ràng muốn bài trừ mà ra, chính là chính là vô pháp bài trừ.

“Người phạm vào chủ nhân cấm kỵ.” Tuyết Tân mặt nạ sau không có cảm tình dao động mắt cá chết vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm Lâm Quân tứ, “Đã chết không bằng làm ta ăn, tuy rằng ngạnh thân xác không thể ăn.”

Lâm Quân tứ nhíu mày.

Tuyết Tân hướng thân hình hấn phóng đi, nửa đường thời điểm bị một con rồng đuôi quét đi ra ngoài, một tiếng ầm vang thanh truyền ra, “Hấn tác dụng, người chẳng lẽ không biết?!”

Thảm lục sắc thân ảnh bị ném đến vô lực phiêu đãng, đầu nâng lên hướng phía trước, thanh âm như cũ không có phập phồng, “Người lại tưởng chơi trò chơi?” Sau đó chớp mắt hấn về tới chỗ cũ, tay bắt được long đuôi.

Long đuôi cuồng ném, Tuyết Tân thân thể đi theo điên cuồng trên dưới tả hữu đong đưa, một chút không có rơi xuống ý tứ.

Đây là một đầu hai cái người trưởng thành cao lớn hắc long.

“Chủ.” Hắc long cung kính phiêu phù ở Tư Lăng Cô Hồng hạ đầu, nói: “Hoang man có sai hấn là bị phạt, chỉ cầu chủ tha cho hấn tánh mạng.”

Hoang man?

Lâm Quân tứ nghe thấy cái này xưng hô, đoán ra này đầu hắc long xưng hô chính là chính mình, chỉ là hấn khi nào có hoang man tên này? Vì cái gì tên này cho hấn cảm giác như vậy quen thuộc? Này đầu hắc long lại vì cái gì cho chính mình cầu tình?

Lâm Quân tứ mày càng nhăn càng chặt. Sự tình hoàn toàn vượt qua hấn đoán trước, từ nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng lúc sau, sự tình liền trở nên càng ngày càng mơ hồ.

Một đạo vô tình ánh mắt dừng ở hấn trên người, Lâm Quân tứ hơi kinh ngẩn đầu, cùng Tư Lăng Cô Hồng đối diện ở bên nhau.

Rõ ràng đối phương cùng hấn chung sống một chỗ, độ cao cũng giống nhau, cố tình Lâm Quân tứ có loại đối phương vì cao cao thần chi, lúc này liếc coi chính mình cảm giác.

Nhấp môi, một cái chớp mắt sau, cười khế, cảm là đọng lại máu tươi, lại như cũ không kèm chế được bình tĩnh, “Ta không biết các người trong lời nói hoang man là ai, ta vì Cửu Trọng Thiên trung cả ngày chỉ chủ Lâm Quân tứ, tánh mạng của ta trừ bỏ ta chính mình, chưa bao giờ bị bất luận kẻ nào nắm giữ.”

Người khổng lồ hư ảnh lại lần nữa xuất hiện, hai tay đem hấn nâng lên, hấn thân thể chung quanh vờn quanh thổ màu nâu phù văn, lôi kéo thân hình hấn sắp rời đi.

Tuy rằng đấu không lại, Lâm Quân tứ cũng không tin chính mình tánh mạng bị đối phương khống chế, hấn nếu muốn chạy còn không có người ngăn được hấn.

Hắc long u lam long nhãn híp lại, hiện lên bất đắc dĩ.

Ở hấn long đuôi chỗ Tuyết Tân đã không còn bắt lấy hấn, ngược lại đứng đảnh ngồi ở long đuôi đuôi cánh thượng, cũng mất công hấn có thể ngồi đến như vậy tự tại an ổn.

Đương Lâm Quân tứ pháp tốc vận hành cuối cùng một khắc, ánh mắt lưu luyến cuối cùng nhìn mắt Đường Niệm Niệm khi, Tư Lăng Cô Hồng buông xuống con người nội hiện lên một sợi ám quang, môi mỏng vô tình khế mở, “Phá.”

Lâm Quân tứ trong lòng đột nhiên một buồn, hai mắt kinh trừng.

Hấn phía sau người khổng lồ phá thành mảnh nhỏ, thân hình chung quanh thổ màu nâu đỏ văn ánh sáng ảm đạm, biến mất ở trong không khí.

Một con sương đen ngưng tụ bàn tay to trống rỗng xuất hiện, đem giữa không trung Lâm Quân tứ nắm lấy, mọi người chỉ thấy bàn tay to bên trong Lâm Quân tứ sắc mặt nháy mắt xanh trắng, cái trán mồ hôi lạnh không ngưng chảy xuống, màu son môi gắt gao nhấp trắng bệch, cổ tình một tiếng rên (cảm) ngâm đều không có hô lên tới.

“Tư lăng công tử!” Người không tới thanh tới trước.

Mọi người hướng lên trời biên nhìn lại, vô số điệp ảnh từ xa đến gần mà đến.

Người tới thân hình lẫm lẫm, cao lớn uy vũ, hai mắt thâm thúy, thân xuyên một bộ áo đen, đầu vai các có đồng thau sắc thú rống trạng miếng lót vai, đem này trung niên nhân sấn đến càng cụ uy vũ khí khái.

“Tư lãng công tử thủ hạ lưu tình.” Người tới đứng là lâm cửu trọng.

Lâm Quân tứ không có nghe theo hắn nói sớm trở về, lâm cửu trọng liền biết sự tình tất sẽ không tốt, một đường nhanh chóng đuổi tới nơi này.

Tư Lãng Cô Hồng sườn dung triều lâm cửu trọng nhìn lại liếc mắt một cái.

Tuy là lâm cửu trọng ở tiếp xúc đến hắn ánh mắt khi, trái tim nhảy lên tốc độ cũng không khỏi nhanh hơn vài phần, sinh ra cẩn thận cố kỵ cảm giác. Trên mặt không lộ ý nghĩ trong lòng, nghiêm túc trầm ổn nói: “Tư lãng công tử, từ người phu nhân rơi vào Ma Vực, nếu không có tiểu nhi một đường cấp tư lãng phu nhân dẫn đường, ta Cửu Trọng Thiên người nói cho người tin tức nói, người phu thê hai người cũng không có khả năng nhanh như vậy gặp nhau. Con ta tuy có mạo phạm, chính là công tội tương để, còn thỉnh tư lãng công tử thu tay lại.”

Sáng sớm hắn liền phát hiện Lâm Quân tứ tiểu tâm tư, vì hắn an nguy, hắn chuyên môn làm Cửu Trọng Thiên người đi nói cho Tư Lãng Cô Hồng Đường Niệm Niệm manh mối, bảo đảm chính là trước mắt một màn này phát sinh khi có thể trợ giúp Lâm Quân tứ.

Lâm cửu trọng ngôn ngữ thực khách khí, có thể làm hắn khách khí đến tận đây, cho dù là Yêu Cốc yêu tu đều sẽ cho hắn một ít mặt mũi. Ở đây người ở lâm cửu trọng cùng Tư Lãng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm, Lâm Quân tứ bốn người trên người mặc kệ qua lại xem, không ít người đều cảm thấy Tư Lãng Cô Hồng nên thu tay lại.

Nơi này là Ma Vực, Cửu Trọng Thiên là Ma Vực kinh thiên trụ chi nhất, Đường Niệm Niệm vừa thấy chính là tiên nguyên người, đến nỗi Tư Lăng Cô Hồng? Nếu ngay từ đầu chỉ nhìn đến người của hắn nói, có lẽ phần lớn người đều sẽ nhận định hắn là tiên duệ, chỉ là ở cảm thụ quá hắn khí thế cùng nhìn đến hắn pháp thuật thủ đoạn sau, thân phận của hắn liền bắt đầu mơ hồ không rõ.

Nhưng vô luận hắn là cái gì thân phận, nếu hắn ở ngay lúc này không cho lâm cửu trọng mặt mũi, như vậy hắn vợ chồng hai người hay không có thể đi ra Ma Vực cái này địa phương thật sự liền khó nói.

Làm trò mọi người trước mặt, vốn dĩ nắm chặt Lâm Quân tứ màu đen bàn tay to chậm rãi buông ra.

Phía dưới nhìn thấy một màn này liền bắt đầu lớn mật nghị luận mở ra.

“Ha ha ha, không hổ là Cửu Trọng Thiên Thiên Quân, này vừa ra mặt liền đem người cấp áp đi trở về.”

“Cửu Trọng Thiên lại há là nho nhỏ tiên duệ dám can đảm trêu chọc, cũng không nhìn xem chính mình cái gì thân phận!”

“Theo ta thấy, người này dám mạo phạm Cửu Trọng Thiên thiếu gia, hẳn là đồng loạt ra tay đem hắn hảo hảo giáo huấn một phen mới là.”

“Cái gì ngoạn ý nhi!”

Mọi người mồm năm miệng mười, trong nháy mắt cũng đã toát ra một đồng mạo phạm lời nói, lâm cửu trọng sắc mặt lạnh lùng, huy tay áo triều này đó đánh đi, lạnh lùng nói: “Đều câm miệng, tư lăng công tử là ta Cửu Trọng Thiên bằng hữu, người chớ há có thể mở miệng vũ nhục!”

Này nhất chiêu đi xuống, hơn mười người ma nhân trực tiếp thân chết.

Ma nhân nhóm đều không có nghĩ đến lâm cửu trọng thể nhưng sẽ ra tay, còn nói Tư Lăng Cô Hồng là hấn Cửu Trọng Thiên bằng hữu, đây là đem Cửu Trọng Thiên đều cấp dọn ra tới, có thể thấy được lâm cửu trọng nghiêm túc.

Cửu Trọng Thiên uy hiếp lực so lâm cửu trọng người này còn muốn đại, hai người hợp nhau tới chính là một cái cự vô bá, ép tới ở đây tất cả mọi người lại không dám có bất luận cái gì ngôn ngữ.

Yên tĩnh, một tiếng phun huyết thanh phá lệ rõ ràng.

Mọi người khiếp sợ nhìn đến vừa mới buông ra Lâm Quân tứ bàn tay to nước chảy mây trôi từ không trung triều hấn chụp được đi, đem Lâm Quân tứ người này hung hăng chụp tới rồi trên mặt đất sau đó phá tán, kia phun huyết thanh âm đúng là tới đến Lâm Quân tứ.

Lúc này hấn hình dung chật vật, đầy mặt máu tươi, thân thể hãm sâu xuống mồ trong đất, chung quanh đều là da nẻ dấu vết, duy độc cặp mắt kia vẫn là tranh lượng vô cùng, thẳng tắp nhìn trên bầu trời Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người.

Hấn ánh mắt cũng không phải cái gì hận hoặc là oán, chỉ có đen nhánh ánh sáng, mang theo không kèm chế được hung tính, tựa hồ vô luận lớn như vậy suy sụp đều không thể đem hấn đả đảo, sẽ chỉ làm hấn càng cảm càng hăng, thẳng đến thân hồn diệt hết.

“Tư lăng công tử, ngươi đây là ý gì.” Lâm cửu trọng không có bất luận cái gì dị động, chỉ là từ thanh âm có thể nghe ra tới hấn đối này đều không phải là không có bất luận cái gì cảm giác.

“Hấn công tội, từ ta định.” Tư lăng cô lãnh đạm nói.

Lâm cửu trọng hơi thở trầm xuống, nhìn Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt kinh nghi bất định, không có phản bác.

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Ta nói hấn có công hấn liền có công.”

Hư không đứng thẳng hần nhìn chôn sâu trên mặt đất Lâm Quân tứ, hai tròng mắt thâm thúy ám trầm, “Ta nói hần có tội, hần liền có tội.”

Bình đạm ngữ khí, kể rõ lời nói lại bá đạo như vậy.

Lâm Quân tứ há mồm chỉ có khàn khàn thở dốc, từ hôn phách trung mang đến kịch liệt cảm thụ làm hần có loại hận không thể gào rống xúc động, chính là cố tình tới rồi yếu điểm thượng thời điểm lại bị không biết cấp lấp kín, làm người toàn thân tâm đều có loại bị đè nén cảm giác vô lực.

“Hoang ần, hoang nha.”

Hắc long hai mắt tức mục cúi đầu ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt.

Ngay cả Tuyết Tân cũng một sửa vừa mới không có xương cốt giống nhau tư thái, thân hình thẳng thắn đứng ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, cúi đầu rũ mắt, một bộ nghiêm túc cung kính nghe theo sứ mệnh bộ dáng.

“Lần sau nhìn thấy hần nếu còn không có thức tỉnh, ta sẽ huỷ hoại hần.” Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt nói, hai tròng mắt không có cảm xúc, hắc đến thanh triệt lại nhìn không thấy cuối.

“Tạ ngô chủ.” Hắc long cúi đầu.

Tuyết Tân cũng nói: “Tôn chủ người lệnh.”

Tư Lăng Cô Hồng sẽ không tùy tiện kêu ra bọn họ nguyên danh, một khi kêu ra tên này đã nói lên hần nghiêm túc, chuyện này không có bất luận cái gì có thể sửa đổi đường sống.

Tư Lăng Cô Hồng không có nói hần lần sau tới gặp Lâm Quân tứ là khi nào, có lẽ lần sau chính là ngày mai cũng nói không chừng, vì thế hắc long cùng Tuyết Tân cũng không thể ngăn cản, chỉ có thể trở mắt nhìn Lâm Quân tứ bị huỷ. Bất quá nghĩ đến chỉ cần Lâm Quân tứ không cần như vậy ngốc còn hướng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt đi đâm, Tư Lăng Cô Hồng làm ra loại này chuyện nhảm chán.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm biến mất không thấy.

Hắc long du đãng đến trên mặt đất Lâm Quân tứ bên cạnh, liếc mắt một cái liền nhìn ra hắc kinh mạch đứt đoạn, nguyên thần bị hao tổn, bị thương thảm trọng, ngay cả lên năng lực đều không có.

“Ngô nguyên danh hoang nha, là nữ chí giao hảo hữu, ở hoang tự một mạch bên trong, chỉ có nữ ngô ** lực lượng mạnh nhất, cho nên nữ ngô hai người hàng năm đấu thể.” Hắc long nhìn ra Lâm Quân tứ trong ánh mắt nghi hoặc, thở dài: “Nữ không nên đụng vào chủ nghịch lân, lần này nữ có thể sống sót là vận khí, chủ luôn luôn nói chuyện giữ lời, nếu tại hạ thứ cùng chủ gặp nhau sau nữ còn không thể thức tỉnh nói, như vậy liền tính ngô cầu tình cũng vô dụng.”

“Không cần ngươi cầu tình.” Lâm Quân tứ bình tĩnh nói, thanh âm khàn khàn.

Hắc long lắc đầu, nghĩ đến hắc nguyên lai tính tình cũng liền không hề nói này đó, nói: “Nữ đừng tưởng rằng như vậy liền tính là trừng phạt qua, lấy nữ phạm sai lầm, không thức tỉnh là hủy diệt, thức tỉnh rồi lúc sau chỉ sợ còn có càng trọng trừng phạt, đến lúc đó.....”

“Ngươi lải nhải.” Tuyết Tân luôn là xuất hiện đột nhiên, nói chuyện càng thêm đột nhiên.

Hắc long bị hắc như vậy một gián đoạn, không khỏi tức giận, mắt lạnh liếc hướng hắc liếc mắt một cái, “Mỗi ngày chỉ nghĩ cắn nuốt hoang tự một mạch, không biết là chủ suy nghĩ, ngươi thật là một chút cũng chưa biến.”

Tuyết Tân bị nói được hơi thở một chút biến hóa đều không có, đầu rũ xuống tới, xem phương hướng tựa hồ là đang xem trên mặt đất Lâm Quân tứ, quỷ dị trong thanh âm tựa hồ có một tia thèm nhỏ dãi, “Bọn họ, nghe lên thực mỹ vị.”

“.....” Lâm Quân tứ cảm thấy toàn thân lông tơ đều dựng đứng đi lên.

Lâm cửu trọng đi tới ba người trước mặt, đem trong tay bình ngọc đan dược đảo ra tới, uy tiến Lâm Quân tứ trong miệng, lãnh ngạnh nói: “Lời nói của ta người đều như gió thổi bên tai!?”

Lâm Quân tứ cười ho khan một tiếng, “Chưa từng nghĩ đến bản lĩnh lớn như vậy, tâm nhãn như vậy tiểu, độc chiếm dục như vậy cường, ghen tuông sâu như vậy.”

Lâm cửu trọng nghe vậy dở khóc dở cười, “Đến lúc này người còn có tâm tư nói giỡn.”

Lâm Quân tứ ở hấn nâng hạ đứng lên, toàn thân xương cốt đều đã rách nát, hoàn toàn chỉ có thể làm lâm cửu trọng chống đỡ, “Ta nói thật mà thôi.”

“Kia hiện tại đã biết, hối hận?” Lâm cửu trọng một tay đỡ hấn, một tay đặt ở hấn phía sau lưng vì hấn khai thông đan dược dược lực khôi phục thân thể.

“Không.” Lâm Quân tứ hai mắt như đuốc, “Chẳng sợ trước đó biết, ở không có tận mắt nhìn thấy đến Tư Lăng Cô Hồng phía trước, ta đều sẽ không nhận thua. Hiện tại được đến như vậy kết cục, ta cũng không hối hận chính mình làm bất luận cái gì sự, những cái đó sự tình đều là ta muốn làm mới làm, há có thể hối hận.”

Lâm cửu trọng nghe thế phiến lời nói, trong lòng vui mừng cũng bắt đầu dãn, vỗ vỗ hấn phía sau lưng, nhìn đến Lâm Quân tứ lại lần nữa hộc máu sau, lạnh lùng nói: “Người nếu thật là có bản lĩnh, liền đừng làm người khác giúp người thu cục diện rồi rắm.”

Nghe vậy, Lâm Quân tứ chỉ có cười khổ.

Thế gian này có thể có mấy cái Tư Lăng Cô Hồng như vậy yêu nghiệt nhân vật? Vốn dĩ chính hấn chính là người khác trong mắt yêu nghiệt, nào biết gặp phải Tư Lăng Cô Hồng cái này yêu nghiệt

trung yêu nghiệt đâu, hắc long cũng không nghĩ tới đối phương sẽ như vậy cường hãn, sinh tử ngồi lành ở đối phương trong tay nắm giữ.

Lâm Cửu Trọng nhìn về phía hắc long còn có Tuyết Tân, “Đa tạ hai vị vừa mới vì tiểu nhi cầu tình.”

Tuyết Tân không để ý đến, hắc long cũng không có đem Lâm Cửu Trọng để vào mắt, một bữa cùng Lâm Quân Tứ nói chuyện khi bình đẳng đối đãi, cùng Lâm Cửu Trọng nói chuyện thời điểm đã khôi phục bình thường hồng cổ uy nghiêm, “Không cần đa tạ, ngô đều không phải là vì giúp nhữ.”

Lâm Cửu Trọng gật đầu, không có nhiều lời ý tứ.

Đang lúc hắc chuẩn bị đem Lâm Quân Tứ mang đi thời điểm, hắc long ngăn lại hắc đường đi, u lam hai mắt lạnh băng lộ ra vô tình hung thần, “Nhữ nếu tưởng hắc sống, liền đem hắc giao cho ngô chờ.”

Lâm Cửu Trọng mắt hồ một thâm, nhớ tới Tư Lăng Cô Hồng vừa mới nói qua nói.

Hắc nhìn ra được tới hắc long là thật sự không nghĩ Lâm Quân Tứ chết, nếu không nói cũng sẽ không hướng Tư Lăng Cô Hồng cầu tình, chỉ là đem chính mình nhi tử giao cho người khác.

Tuyết Tân cổ quái quỷ dị thanh âm đột nhiên truyền đến, “Mang đi hảo, đã chết cho ta ăn.”

Lâm Cửu Trọng biểu tình cứng đờ, cuối cùng đem quyền quyết định giao cho Lâm Quân Tứ chính mình, này tánh mạng là hắc vốn nên liền từ chính hắc làm lựa chọn, “Người cần phải theo chân bọn họ đi?”

Lâm Quân Tứ hí mắt nhìn hắc long cùng Tuyết Tân, chậm rãi gật đầu.

Hoang man, hoang man.

Tên này cho hắn mang đến cảm thụ không bình thường, Tư Lăng Cô Hồng cho hắn mang đến cổ quái thần phục cảm cũng làm hắn không thể hiểu được.

Thân là tu luyện giả hắn rõ ràng này đó cảm giác tuyệt đối không phải ảo giác, hết thầy đều có hắn tất nhiên nhân quả nguyên do, theo hắc long bọn họ đi mới có thể biết đáp án, mà hắn cũng muốn biết đáp án rốt cuộc là cái gì.

Lâm Quân tứ làm ra quyết định, lâm cửu trọng liền trực tiếp buông ra tay, lạnh lùng nói: “Hết thầy đều là chính người quyết định, kết quả cuối cùng như thế nào, ta sẽ không quản.”

Vạn sự đều có phụ thân làm chỗ dựa nói, hài tử là trường không lớn.

Huống chi lần này sự tình, lâm cửu trọng cũng biết chính mình quản không được.

Lâm Quân tứ cười cười, không nói gì chỉ dùng biểu tình làm ra trả lời.

Rống!

Một tiếng rống ngâm đình tai nhức óc, cuồng phong đột nhiên thổi bay, không ít người đều không khỏi nhắm hai mắt lại, lại mở to mắt thời điểm, hắc long, Tuyết Tân, Lâm Quân tứ thân ảnh đã biến mất không thấy.

Lâm cửu trọng dừng lại một hồi, lãnh coi chung quanh liếc mắt một cái, như tới khi giống nhau hình thành trùng trùng điệp điệp bóng chông, nhảy vào phía chân trời chỉ khoảng nửa khắc liền nhìn không tới bất luận cái gì bóng dáng.

Ở đây mọi người đều có chút bưng tỉnh, chỉ biết Cửu Trọng Thiên Thiên Quân thế nhưng ở một cái nam tử trước mặt phóng thấp tư thái, cuối cùng còn không chiếm được bất luận cái gì chỗ tốt, không có bị đối phương cho bất luận cái gì mặt mũi, này Cửu Trọng Thiên

Thiên Quân cư nhiên còn không có sinh khí, thế nhưng còn thỏa hiệp.

Nếu như không phải trước mắt một mảnh đất trống, vong ưu đài thật sự biến mất không thấy, trên mặt đất nằm mấy chục người thi thể, còn có một người hổ sấu, đá xanh đại địa da nẻ dấu vết, chỉ sợ mọi người còn sẽ cho rằng đây là một giấc mộng cảnh.

“Trò hay, trò hay, quả nhiên là trò hay a.” Một chỗ không dẫn người chú ý âm u chỗ, trầm dậm thông một thân chặt vật đứng ở nơi đó, trong tay ngọc tiêu không ngừng phun ra nuốt vào ẩm đạm quang mang. Hấn vẽ mặt hứng thú dạt dào, liên thanh tán thưởng.

Nguyên lai hấn ở bình phong mặt sau dùng bữa, đột nhiên cảm giác được kia đáng sợ khí thế sau, trước tiên nghĩ đến chính là nhanh chóng thoát đi.

May mà kia đáng sợ khí thế cũng không phải nhằm vào hấn, hấn cũng chạy nhanh, người mang Bán Tiên Khí ngọc tiêu, lúc này mới tránh được một kiếp, lòng còn sợ hãi trốn tránh ở nơi tối tăm, nhìn kế tiếp phát sinh một màn.

“Quả nhiên nổi tiếng không bằng gặp mặt a, nhân vật như vậy vô luận là từ người khác trong miệng nói ra, vẫn là từ ngọc giản ký lục nhìn đến, đều không bằng chân thật thấy tới chấn động.” Trầm dậm thông trong lòng không ngừng cảm thán, ở một trận hưng phấn lúc sau cũng chỉ dư lại nghĩ mà sợ, “May mắn ta là một tiểu nhân vật, lên không được mặt bàn, bằng không chỉ có này ngọc tiêu ta nơi nào còn có mạng sống cơ hội?”

“Bất quá, hoang ần, hoang nha, hoang man? Tên này vừa nghe liền có rất lớn quan hệ a, cửu thiên thiếu gia cùng bọn họ rất cuộc có quan hệ gì đâu? Thật muốn biết rõ ràng a!” Trầm dậm thông bị các loại mê hoặc làm cho tim gan cồn cào, thực không được lập tức liền biết rõ ràng. Chỉ là hiện tại hấn liền đối phương hướng đi cũng không biết, chẳng sợ đã biết lấy hấn bản lĩnh, chỉ sợ còn sẽ bởi vậy mất đi tính mạng cũng nói không chừng.

Cuối cùng trăm dặm thông vẫn là chỉ có chịu đựng cả người lòng hiếu kỳ, trộm từ chỗ tối hành tẩu đi ra ngoài, nghĩ thầm lần này ở đâu chỗ đặt chân đem này đoạn xuất sắc trò hay cấp nói hát ra tới.

Ngày đúng là nhiệt liệt thời điểm, cổ đảng đại thụ tươi tốt đến che trời, vô khổng bất nhập dương quang xuyên thấu qua lá cây tế phùng khuynh chiếu vào, ở trên cỏ lưu lại linh tinh vụn vặt quang sáng.

Này núi rừng phi thường an tĩnh, an tĩnh đến cũng chỉ dư lại nam tử thở dốc cùng nữ tử ngâm khế thanh âm.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm từ phần hoa nơi đi vào này không người núi rừng sau, một tay kéo nàng mỏng cổ, một tay vây quanh nàng mảnh khảnh vòng eo, như thế ôm nàng cùng chính mình mặt đối mặt ngang hàng, một ngụm hàm chứa nàng gò má, liếm láp duẫn hút.

“Cô Hồng, người.....” Đường Niệm Niệm thở dốc. Gò má thượng bị hấn ướt át mềm dẻo đầu lưỡi liếm láp cảm giác cùng thực rõ ràng, ngẫu nhiên nhẹ nhàng trừng phạt tính gặm cắn mang theo rất nhỏ đau đớn tê ngứa, toàn thân cảm quan đều giống như tụ tập ở hấn môi lưỡi đụng vào địa phương.

Nàng lời nói còn không có nói xong, miệng lưỡi đã bị Tư Lăng Cô Hồng lấp kín, cuồng nhiệt duẫn hút, đầu lưỡi xẹt qua nàng khoang miệng hàm trên mang theo mẫn cảm kích thích.

Hai người dựa đến mặt không thể phân, Đường Niệm Niệm cảm giác được rõ ràng hấn hơi thở không xong, nhiệt độ cơ thể nóng rực.

“Niệm Niệm.” Bùng tỉnh nghe được quen thuộc réo rất ám ách thanh âm, Đường Niệm Niệm mở to hơi nước mê ly hai mắt triều hấn nhìn lại, phát giác chính mình xiêm y không biết cái gì trút hết.

Tư Lăng Cô Hồng động thân, thân thể bị đột nhiên lấp đầy, lệnh Đường Niệm Niệm không khỏi kinh hô một tiếng, vòng eo nhũn ra

hoàn toàn dựa vào trong lòng ngực hẳn.

Đường Niệm Niệm chỉ cảm thấy chính mình thật giống như là vô biên hải vực thượng tiểu phạm, bị một tầng cao hơn một tầng sóng lớn va chạm, nhiều lần mãnh liệt lại an ổn, làm nàng chịu đựng vô tận kích thích lại sẽ không sợ hãi.

Thời gian bất tri bất giác quá khứ, cuồng nhiệt kịch liệt yêu thương thật lâu không ngừng, Đường Niệm Niệm đầu lẫn lộn. Từ bắt đầu Tư Lăng Cô Hồng liền căn bản không cho nàng tự hỏi cơ hội, nhiệt liệt si cuồng hôn môi vuốt ve đến tiến vào mang theo nàng một trận thẳng qua một trận cảm quan kích thích.

“Niệm Niệm, tưởng ta sao?” Cực nóng yêu thương trung, Tư Lăng Cô Hồng thanh âm mang theo nóng rực thở dốc, ám ách đến gợi cảm.

“Tưởng..... Ngô.” Đường Niệm Niệm hai mắt mê mang ngây thơ, mơ hồ giống nhau nỉ non.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến nàng bộ dáng này đôi mắt tối sầm lại, hơi thở càng thêm không xong, “Tưởng ai? Ân?”

“Tưởng, tưởng người.” Ừng hòng khuôn mặt, gò má thượng còn có bị hẳn dẫn hút đồ thấm, một đôi con người hơi nước ướt át, tú mỹ tựa tận tựa tận bộ dáng đáng thương hề hề xin tha, thanh âm mềm mại đến tô người cốt tủy.

Từ ánh mắt của nàng, Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra nàng thần chí không rõ, bằng không nàng sẽ không tùy tiện hương hẳn biểu lộ ra như vậy mảnh mai đáng yêu bộ dáng.

“Kêu tên của ta, Niệm Niệm.” Không đủ, không đủ, căn bản là nếu không đủ, như thế nào chậm xuống dưới!

“Cô Hồng, tưởng Cô Hồng.” Chẳng sợ thần chí không rõ, Đường Niệm Niệm đều rõ ràng ôm nàng là ai, bởi vì chỉ có người này có thể ôm nàng.

“Cô Hồng, chậm..... Tốt hơn không tốt.”

Tư Lăng Cô Hồng quả nhiên chậm lại, cũng bắt quá chậm một chút thôi, “Niệm Niệm, đối với người mà nói một tháng, với ta mà nói cũng có hơn nửa tháng, không có gặp mặt.”

Đường Niệm Niệm tuy rằng thần chí không rõ, nhưng là vẫn là có thể nghe được Tư Lăng Cô Hồng nói chuyện, nghe vậy nâng lên khuôn mặt, xuyên thấu qua hơi nước mờ lung nhìn hẩn quen thuộc tuần mỹ dung nhan.

“Nghĩ đến cùng khác nam tử sớm chiều ở chung một tháng, nhìn đến Niệm Niệm bị khác nam tử hôn, ta ghen ghét tưởng nổi điên.” Tư Lăng Cô Hồng hai tròng mắt trung nồng hậu ghen tuông là nửa điểm đều che giấu không được.

Đường Niệm Niệm cảm thấy sớm chiều ở chung cái này từ dùng tựa hồ không đúng, chính là hồi tưởng sự thật giống như thật là như vậy, hơn một tháng nàng xác sớm muộn gì đều cùng Lâm Quân tứ bọn họ ở bên nhau lên đường.

Thật thần nàng bị Tư Lăng Cô Hồng thâm nhập một đĩnh cấp gọi hoàn hồn trí, nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng tựa hồ ủy khuất ảm đạm thần sắc, tức khắc cảm thấy áy náy đau lòng.

“Sẽ không, về sau sẽ không cùng nam nhân khác sớm chiều ở chung, lạc đường liền lục soát người khác ký ức.”

Tư Lăng Cô Hồng bắt đắ dĩ Đường Niệm Niệm không có chú ý đến chân chính trọng điểm, chỉ có thật sâu (cảm cảm) thân thể của nàng, từ ** đến tâm linh thỏa mãn.

“Niệm Niệm, không cần sợ hãi ta.” Cục nóng trung, hẩn một đôi mắt khuếch tán, hóa thành không đáy hắc, thâm thúy ôn nhu, si cuồng chấp nhất, “Sở hữu nhìn trộm người của người, ta đều sẽ đưa bọn họ đuổi đi, giam cầm, hủy diệt, tuyệt không làm bất luận kẻ nào có cơ hội chiếm cứ người trong lòng một phân một hào vị trí.”

“Ngô.” Vì cái gì Cô Hồng thanh âm sẽ run rẩy, vì cái gì hắn sẽ có sợ hãi cảm xúc? Đường Niệm Niệm thần trí có chút trì độn, nghe Tư Lăng Cô Hồng thanh âm, giống như từ viễn cổ hư không phá không truyền đến.

Niệm Niệm, không cần sợ hãi ta.

Vì cái gì sẽ sợ hãi người?

Vô luận người làm cái gì, ta đều sẽ không sợ hãi người, ta chỉ biết đứng ở cạnh người, giúp đỡ người cùng nhau làm.

Đường Niệm Niệm bị hắn kịch liệt va chạm lẫn lộn đến khó có thể ngôn ngữ, hỗn độn tâm trí yên lặng nghĩ, dùng tứ chi động tác tới biểu đạt chính mình tâm tư.

Bằng vào cảm giác bản năng đôi tay vây quanh cổ hắn, nhẹ nhàng hôn môi hắn hai tròng mắt, mũi, cánh môi, cằm, mềm nhẹ hôn môi mang theo ướm nóng hơi thở.

Như vậy mềm nhẹ thân mật hôn môi, làm Tư Lăng Cô Hồng nhiệt liệt động tác chậm rãi thông thả, hai mắt chuyên chú nhìn Đường Niệm Niệm, liền chớp đều không muốn chớp một chút.

Đem hắn khuôn mặt tất cả hôn một lần lúc sau, Đường Niệm Niệm đối hắn nhoẻn miệng cười, này híp mắt cười làm hốc mắt nội động tình hơi nước đều dính vào lông mi thượng, ướm át đến câu hồn, hai mắt vẫn là không có hoàn toàn khôi phục thần trí ngây thơ, cố tình nàng tươi cười thuần túy ôn nhu, “Không sợ, không sợ.”

Nãi Miêu nhi giống nhau mềm nhẹ khàn khàn thanh âm, trấn an Tư Lăng Cô Hồng.

“A.....” Tiếng cười, từ trầm thấp tới rồi vui sướng, Tư Lăng Cô Hồng cười đến ngực phập phồng, thân thể cũng đi theo phập phồng, làm hai người giao triền địa phương mang đến từng đợt cọ xát, thực cốt ** mau (cảm) cảm.

Hắn Niệm Niệm, hắn Niệm Niệm a.

“Một hồi mau, một hồi bất động, ngươi cố ý!” Đường Niệm Niệm bị như vậy cảm giác kích thích đến thân thể phát run, một đôi thủy mắt trừng hướng Tư Lăng Cô Hồng.

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng tươi cười ôn nhu như nước, tiến đến nàng bên tai trầm thấp cười nói: “Nương tử muốn, phu quân cấp.”

Đường Niệm Niệm thân thể run lên, còn không có tới kịp nói chuyện, đã bị thủy triều giống nhau phập phồng mau (cắm) cảm bao phủ, trong lòng cuối cùng chỉ có một ý niệm.

Cô Hồng quả nhiên là yêu tinh vương!

.....

Túng (cắm) dực hậu quả là thế nào? Trên thực tế Đường Niệm Niệm từ trước cũng đã đã biết, nhưng chẳng sợ đã biết cũng cẩn thận, có chút thời điểm vẫn là khó tránh khỏi không có cách nào khống chế, đặc biệt là đương chính mình phạm sai lầm, hổ thẹn trước đây thời điểm.

Một giấc ngủ dậy thời điểm, bunn rùn vòng eo đang bị người mềm nhẹ xoa bóp mát xa, chẳng sợ còn không có nhìn đến cũng đã có thể cảm nhận được đối phương ôn nhu nhìn chăm chú.

Đường Niệm Niệm nhăn lại cánh mũi, cũng không vội vã mở to mắt, quay cuồng hạ thân tử liền hoàn toàn vùi vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, một tay đắp hấn eo bàng, một tay lớn mật sờ soạng thượng hấn khuôn mặt, cũng không thềm nhìn tới liền dùng tay đi sờ.

Thật giống như là tìm được tân món đồ chơi, vuốt ve đến nhu nhuận cánh môi khi đê đê, sờ đến cái mũi thời điểm nhéo nhéo, tiếp tục thượng di sờ đến hai tròng mắt thời điểm rất cẩn thận, bởi vì nàng suy đoán đối phương khả năng trọn tròn mắt, quá xúc động nói khả năng sẽ thương đến đối phương đôi mắt, rất cuộc nàng là thật sự

nhắm mắt lại, linh thức cũng không có buông ra, hoàn toàn bằng vào cảm giác sờ soạng.

Nhất thời chạm vào chính là đối phương lông mi, nồng đậm lại trường mềm, ở nàng ngón tay chạm đến hạ run rẩy, có chút ngứa.

“Ha hả.” Đường Niệm Niệm nhin không được cười ra tiếng tới.

Rõ ràng cũng liền hơn một tháng không gặp mặt, chính là loại này đã lâu cảm giác giống như đã lâu không có trải qua qua, lại giống như mới ở hôm qua bọn họ cũng là như thế này cùng gối mà miên, rời giường thời điểm có thể cảm thụ đối phương độ ấm giống nhau.

Đương cảm nhận được một đạo nóng rực thấp tại thân thể thời điểm, Đường Niệm Niệm mới đình chỉ nàng chơi đùa.

Phải biết rằng, sáng sớm nam nhân là trêu chọc không được!

Đường Niệm Niệm mí mắt sau con người chuyển động hạ, sau đó mở hai mắt, đáy mắt hiện lên một mặt sáng rọi, liếc mắt một cái liền cùng Tư Lăng Cô Hồng đối diện ở bên nhau.

Nồng đậm lông mi che hạ bóng ma, cặp kia con người quả nhiên là quen thuộc ôn nhu cùng thâm thúy.

“Cô Hồng ~” Đường Niệm Niệm híp mắt đối hấn bày ra ra sáng sớm sơ tỉnh đệ nhất mặt mỉm cười.

Nhọt nhạt mỉm cười, thanh điệu thoát tục, yên lặng linh động.

Mềm mại tiếng nói, khàn khàn dụ hoặc, nhẹ nhàng chậm chạp câu nhân.

Tư Lăng Cô Hồng bị mê hoặc.

Đang lúc hấn cúi người muốn hóa thân thành sói thời điểm, Đường Niệm Niệm một tay chống lại hấn ngực ngăn cản hấn động tác, một cái tay khác lặng lẽ nắm lấy hấn tiểu Cô Hồng, nhẹ nhàng vuốt ve.

“Ân?” Tư Lăng Cô Hồng thân thể chấn động hạ, hơi mang nghi hoặc nhìn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm cười mục nhợt nhạt nhìn thẳng hấn, hai mắt thanh triệt không muốn, chần mông nội tay nhỏ tác loạn.

Như vậy mâu thuẫn đối lập cho người ta vô cùng đại kích thích, đặc biệt là nam tử, càng đặc biệt là đối nàng có tình nam tử.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt càng ngày càng thâm thúy, vốn dĩ bình thản hơi thở chậm rãi biến nhiệt, ngực mắt thường có thể thấy được hơi hơi phập phồng.

Mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt u ám tới rồi nào đó điểm tới hạn, Đường Niệm Niệm phi thường thuận lợi đem tay từ nhỏ Cô Hồng thượng thu hồi tới, đối Tư Lăng Cô Hồng bình tĩnh nói: “Cô Hồng, trời đã sáng.”

Nên rời giường súc tẩy dùng bữa.

Tư Lăng Cô Hồng biểu tình ngẩn ra, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt có chút ngốc lảng.

Như vậy Tư Lăng Cô Hồng liền Đường Niệm Niệm đều là lần đầu tiên nhìn thấy, không khỏi tâm tình rất tốt, thanh thúy tiếng cười buột miệng thốt ra.

“Niệm Niệm.....” Tư Lăng Cô Hồng thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp khàn khàn, tới gần nàng.

Đường Niệm Niệm một cái hoảng hốt, bắt quá kịp thời hoàn hồn nửa điểm không thoái nhượng, như cũ một tay chống hấn ngực, nhấp tươi cười nói: “Cô Hồng, muốn ăn cơm.”

Hảo đi.

Một khi là Đường Niệm Niệm kiên trì sự tình, chẳng sợ sự tình quan thân thể của mình, Tư Lăng Cô Hồng vẫn là không thể nhẫn tâm đi cự tuyệt.

Hắn nơi nào nhìn không ra tới, lần này Đường Niệm Niệm chính là cố ý trêu chọc hắn, sau đó buông tay mặc kệ, còn không chuẩn chính hắn thư giải, mình bãi lãn lộn hắn.

Bất đắc dĩ đồng thời lại ở nhìn đến Đường Niệm Niệm trên mặt vui sướng tươi cười sau, không khỏi cũng tâm tình sung sướng, gọi lên khoe miệng, mắt mang ý cười sủng nịch bẻ lên nàng, thân thủ vì nàng thay quần áo.

Đường Niệm Niệm nhìn kỹ Tư Lăng Cô Hồng động tác, trong lòng nhớ tới không có hắn tại bên người sau, chính mình mặc quần áo khi phiến muộn.

Ngồi ở mềm mại trên giường, ở Tư Lăng Cô Hồng vì nàng xuyên trắng tinh váy thời điểm, Đường Niệm Niệm nghiêng đầu nhìn hắn tinh tế duyên dáng mặt mày, nhẹ giọng nói: “Cô Hồng không ở nói liền không có người giúp ta xuyên giày, tuy rằng bị người nhắc nhở, chính mình cũng nghĩ tới, ta còn là không nghĩ chính mình xuyên, cũng không nghĩ người khác giúp ta xuyên.”

Tư Lăng Cô Hồng nghe vậy, tươi cười tràn ngập đuôi mắt, bất quá thực mau nghĩ đến cái gì, phủng nàng tiểu đủ, nói: “Nếu ta không ở, Niệm Niệm muốn chính mình xuyên giày.”

“Ân?”

“Không mặc nói sẽ bị người khác thấy.”

“Kia Cô Hồng vẫn luôn ở ta bên người không phải hảo?” Đường Niệm Niệm lắc lư hạ chính mình bộ váy chân trần, gãi Tư Lăng Cô Hồng lòng bàn tay, híp mắt đậm nói: “Nếu người không ở ta bên người nói, ta đây liền không mặc giày, để cho người khác đều xem hết.”

Nàng khẩu khí bình đạm, lại không có một chút nói giỡn ý tứ.

Tư Lăng Cô Hồng lòng bàn tay bị nàng cào đến sinh ngứa, nghe được nàng loại này nháo tiểu tính tình lời nói càng ngứa đến trong

lòng, đặc biệt là nàng nói loại này lời nói thời điểm kia biểu tình còn như vậy bình tĩnh, chỉ làm người cảm thấy đáng yêu đến không được, cố tình nàng chính mình chút nào bất giác.

“Ta chắc chắn vẫn luôn ở bên cạnh người.” Tư Lăng Cô Hồng mềm nhẹ đem nàng tác loạn chân phủng về tới, vì nàng trông lên giày, rũ xuống đôi mắt mãn mang ý cười còn có thâm thúy.

Nếu muốn cho ngoài ý muốn không hề phát sinh, chỉ có tuyệt đỉnh thực lực, đủ để lay động hết thầy, che chở thực lực của nàng.

“Ân.” Đường Niệm Niệm gật đầu, hai mắt tinh quang lấp lánh.

Nàng trong lòng làm sao không phải cùng Tư Lăng Cô Hồng giống nhau ý tưởng.

Hai người vốn chính là tâm linh tương thông, đối với đối phương ý tưởng ẩn ẩn đều có cảm ứng, hai mắt đối diện thời điểm, lẫn nhau ăn ý.

Sáng sớm đồ ăn sáng Tư Lăng Cô Hồng đã sớm chuẩn bị tốt, lúc này bọn họ ở địa phương vẫn là một trọng trung thiên thể lực trong phạm vi, phía tây một chỗ hoàn cảnh duyên dáng thôn trang.

Nơi này là ma nhân địa bàn, vì cái gì sẽ có một chỗ hoàn cảnh tuyệt đẹp, kiến trúc điển nhã thôn trang cấp Tư Lăng Cô Hồng cư trú? Đây tự nhiên không phải Tư Lăng Cô Hồng chính mình, chỉ là đêm qua hắn vì tìm nơi cấp Đường Niệm Niệm ngủ yên địa phương, vừa lúc nơi này nhất thích hợp, cũng liền xui xẻo này thôn trang nguyên lai chủ nhân chịu khổ, ai kêu hắn phạm vị địa vị không tồi, cố tình liền có như vậy một tòa thôn trang, vừa lúc lại gặp được đôi vợ chồng này đâu.

Hai người cùng nhau ngồi ở một hồ hoa sen đường thượng đình tạ dùng đồ ăn sáng, tuy rằng chung quanh không người, lại một chút đều sẽ không có vẻ trống vắng, thanh phong từ từ trung hai người mặt mang miệng cười, làm người đứng xem không đành lòng quấy rầy.

Trên thực tế cũng không có người dám can đảm quấy rầy bọn họ.

Lúc này này tòa thôn trang bên ngoài đang đứng mấy phương nhân mã.

Một trọng trung thiên thiếu gia trong rừng kỳ, vân tử ở phương ở một trọng trung thiên nơi dừng chân phân phương khách hàng tổ phát, yêu trong điện yêu tu.

Tam phương nhân mã địa vị đều là nhất lưu, đặc biệt là đương trong rừng kỳ cùng cố tổ phát nhìn đến yêu điện yêu tu sau, trong lòng đều không khỏi kinh nghi.

Liên yêu điện yêu tu đều như thế có lẽ chờ ở ngoài cửa, này Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân phận không khỏi quá cao đi?

Thân là tiên duệ bọn họ không phải hẳn là bị yêu điện yêu tu thấy liền giết sao?

Trong rừng kỳ cùng cố tổ phát thấy vậy, trong lòng kinh nghi bất định, ngay từ đầu ngạo khí đều biến mất không thấy, tùy kia yêu tu cùng nhau ở bên ngoài chờ.

Mắt thấy thái dương dần dần bay lên, yêu tu nam tử đột nhiên ra tiếng: “Tư lăng công tử cùng quý phu nhân, yêu điện yêu tổ phái ta tới thỉnh hai vị đi trước yêu điện một hàng, sự tình quan cổ ma châu cùng thăng tiên cấm kỵ.”

Này yêu tu sở dĩ lúc này ra tiếng, là bởi vì bên trong Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đồ ăn sáng ăn xong rồi.

Hắn sớm đã điều tra quá hai người, biết đối phương dùng thực thời điểm không thể quấy rầy.

“Yêu điện yêu tổ?” Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nhìn về phía hắn hỏi: “Yêu điện yêu tổ chính là hắc mông đúng không?”

“Ân.”

“Vô sự hiển ân cần, phi gian tức đạo.” Ngay từ đầu đánh lén nàng cùng Cô Hồng, hiện tại mời chúng ta đi Yêu Cốc sẽ mạnh khỏe tâm mới là lạ.

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ, thói quen vuốt ve mái tóc của nàng, “Hắn tự nhiên có mục đích.”

“Cô Hồng tính toán đi sao?” Đường Niệm Niệm hỏi.

“Sẽ đi, lại không phải hiện tại.” Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt hơi ám.

Lúc này, thôn trang lại truyền đến hai bên thanh âm.

“Tại hạ Cửu Trọng Thiên một trọng trung thiên chi chủ trong rừng kỳ, nghe nói hai vị bán tiên là tại hạ phụ quân hữu khách, đặc tới mời hai vị đi trước tại hạ chỗ ở một tụ, lấy làm lễ nghĩa của người chủ địa phương.”

“Ta nãi vân tưởng phường một trọng trung thiên nơi phân phường chủ, sớm nghe nói Kinh Hồng tiên tử đối vân tưởng phường tựa hồ có chút hiểu lầm, rước lấy không nên có khích ngại, khó được hai vị vừa lúc đi vào nơi này, bởi vậy riêng tiến đến tìm hai vị đi trước vân tưởng phường một du, cũng hảo cùng hai vị cỡi bồng này không nên có hiểu lầm.”

Hai người thanh âm một trước một sau, đều là tương tự khách khí ngữ khí, trong lời nói đem chính mình hoàn toàn phóng chủ động vị trí.

Đường Niệm Niệm nghe xong lúc sau, nhẹ chớp chớp con ngươi, đối Tư Lăng Cô Hồng đạm nhiên nghiêm túc nói: “Ta phát hiện một vấn đề.”

“Cái gì vấn đề?” Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười theo nàng lên tiếng nói.

Đường Niệm Niệm nói nhỏ: “Chúng ta nguyên lai đã thành truyền thuyết.”

“Nga?” Tư Lăng Cô Hồng đáy mắt đã tràn đầy ý cười, Đường Niệm Niệm cái dạng này thâm đến hấn tâm.

Đường Niệm Niệm nói: “Người khác nói lên chúng ta, luôn thích dùng nghe nói, nghe nói đến từ đạo tự diễn.”

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng thanh âm đều chìm ra cười tới.

Đường Niệm Niệm nói: “Chính là, bọn họ nghe nói đều là tương phản.”

Nghe nói hai vị là tại hạ phụ quân hữu khách?

Không, bọn họ chẳng những không phải lâm cửu trọng hữu khách, vừa mới mới đem con của hấn đánh cho tàn phế.

Nghe nói Kinh Hồng tiên tử đối vân tưởng phùng tựa hồ có chút hiểu lầm?

Không, bọn họ một chút hiểu lầm đều không có, kia ba chỗ vân tưởng phùng thật là nàng hủy một chút cũng chưa sai.

“Ha hả,” Tư Lăng Cô Hồng cười, phủng nàng mảnh khảnh cầm, “Chỉ vì Niệm Niệm là độc nhất vô nhị.”

Này thiên hạ, bao nhiêu người thích tự đạo tự diễn, lừa mình dối người, duy độc người trắng ra sáng tỏ.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Trang chủ thư đàn, VIP đàn hào: 198360198 (nhập đàn thân, nước cờ đầu cách thức: Tú tài (fans giá trị danh hiệu) mỉm cười (hội viên hào tên), nhập đàn thân phiền toái chủ động đưa ra fans giá trị tái đồ cấp đàn trung quản lý viên, giống nhau thủy thịt mở rộng bản đều trong đàn mặt, cảm ơn đại gia duy trì ~ ㄟ (ㄋ 3 ㄣ) ㄣ)

-----oOo-----

Chương 240: vợ chồng son ấm áp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chỉ vì Niệm Niệm là độc nhất vô nhị.

Những lời này từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng nói ra, vô tình lấy lòng Đường Niệm Niệm.

Kiếp trước nàng chỉ là công cụ, một cái đối với lão quái vật tới nói so bình thường càng cao cấp một ít công cụ, nhưng cuối cùng như cũ là công cụ mà thôi, công cụ là có thể có rất nhiều, nàng chỉ là một trong số đó, không có bất luận cái gì đặc biệt.

Chỉ là trước nay đến thế giới này sau, người này tựa như trong miệng hắn nói giống nhau, coi nàng vì độc nhất vô nhị, chẳng sợ có người cùng nàng cùng nguyên, hắn cũng chỉ sẽ chán ghét, cảm thấy là người kia khinh nhờn nàng.

Đường Niệm Niệm cười nhạt xinh đẹp, hai tròng mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng, “Hiện tại không đi yêu điện, như vậy là đi tìm cổ ma châu vẫn là đi tìm vân tướng phường phiền toái?”

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười nói: “Vân tướng phường phường chủ có một kiện chí bảo.”

“Ân?” Nghe được chí bảo hai chữ, Đường Niệm Niệm hai tròng mắt sáng ngời, giống như nghe thấy được mùi tanh miêu.

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay khơi mào nàng một lọn tóc, quay quanh ở lòng bàn tay trung đùa bỡn, “Đối người khác tới nói là chí bảo, đối Niệm Niệm tới nói bất quá là có thể lấy lòng nhất thời món đồ chơi.”

“Ta thích món đồ chơi.” Đường Niệm Niệm đôi mắt thiểu mị, trắng non nhi độ cung hiện lên linh động giảo hoạt gợn sóng, “Đặc biệt là Cô Hồng đưa món đồ chơi, làm chán ghét địch nhân mất đi sau khó chịu món đồ chơi.”

Nhìn một cái nàng này tiểu bộ dáng, rõ ràng chính là bị sủng hư điển hình.

Chỉ là cái kia đem nàng sủng hư người còn không có một chút tự giác, như cũ đang không ngừng nỗ lực, triều này cương chiều tưng sủng trên đường một đi không quay lại.

“Niệm Niệm còn chưa nhìn thấy liền nhận định thích?” Tư Lăng Cô Hồng cười nói.

Đường Niệm Niệm đương nhiên đạm nói: “Người vừa mới mới nói đây là có thể lấy lòng ta nhất thời món đồ chơi, có thể lấy lòng ta đương nhiên thích.”

Tuy rằng nàng cũng không có nói thảo hỉ nói, Tư Lăng Cô Hồng lại từ nàng ngôn ngữ nghe được nàng đối chính mình toàn tâm tín nhiệm, chỉ cần là chính mình nói qua nói, nàng liền nhận định là thật sự.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt có thể thấy được sung sướng, vây quanh được Đường Niệm Niệm liền hướng ra ngoài đi đến.

Bọn họ hiện tại cư trú thôn trang liền ở một sơn cốc nội, trong cốc u lan mở ra, hương khí mê người. Thôn trang trước đại môn là không cốc, muốn tiến vào nơi này cần thiết là có thể hư không phi hành tu luyện giả, nếu không phạm nhân tiến đến nói, chỉ biết thân vẫn tại đây ngàn trượng không cốc vách đá bên trong.

Trang ngoại vách tường đại môn bò thanh đằng chạc cây, vì này thôn trang càng thêm một phần cổ xưa khí thiên nhiên tức.

Trước cửa trong rừng kỳ, cố tổ trả về có yêu điện vị kia đồ đậm quần áo nam tử đứng thẳng, bọn họ ánh mắt đều nhìn chăm chăm thôn

trang đại môn, rõ ràng người mang cường đại thực lực lại mỗi người đều không có chủ động phát ra linh thức lại đi điều tra tình huống bên trong.

Như vậy tôn vinh, chỉ sợ là tiên nguyên bích khung kiếm tông tông chủ Tần Dục tự mình tiến đến cũng vô pháp so sánh với, rốt cuộc nếu luận thực lực nói, Tần Dục cùng Lâm Cửu Trọng tương đương, chính là hấn một người tiến đến Ma Vực nói, tuyệt đối cũng sẽ bị buộc đến chặt vật bất kham.

“Cửu Thiên Thiếu Gia, người nói bọn họ nhưng sẽ ra tới?” Cố Tổ phát triều bên cạnh trong rừng kỳ cười hỏi.

Yêu Điện từ trước đến nay cao ngạo, tự thành một mạch, ở Ma Vực trung hoà ma nhân quan hệ tính đến không nhiều lắm hảo, trong tình huống bình thường hai người đều là hai thấy không quen biết trạng thái.

Chẳng sợ Cố Tổ phát tưởng cùng kia yêu tu nói chuyện, kia yêu tu cũng nhất định sẽ không để ý tới hấn, đến lúc đó mặt mặt chính là chính hấn. Bởi vậy Cố Tổ phát mới có thể cùng trong rừng thiên nói chuyện với nhau, cũng không đi cùng kia yêu tu nhiều lời tìm chính mình không được tự nhiên.

Cửu Trọng Thiên tổng cộng chia làm chín chỗ địa vực thế lực, mỗi một chỗ đều về một vị thiếu gia quản lý, này đó thiếu gia bị gọi chung vì Cửu Thiên Thiếu Gia. Nếu có hai vị Cửu Thiên Thiếu Gia ở bên nhau nói, như vậy người khác liền sẽ lấy bọn họ quản lý địa vực tới làm xưng hô, tỷ như trong rừng kỳ là một trọng trung thiên quản lý giả, nếu đồng thời cùng Lâm Quân Tứ ở bên nhau nói, người khác liền sẽ xưng hô trong rừng kỳ vì trung thiên thiếu gia, Lâm Quân Tứ vì cả ngày thiếu gia.

Vân tướng phường thực lực vô pháp cùng Cửu Trọng Thiên so sánh với, bất quá lực ảnh hưởng lại chân thật đáng tin.

Trong rừng kỳ cũng mừng rỡ cùng Cố Tổ phát giao hảo, hai người vốn dĩ chính là ích lợi quan hệ, ngày thường thoạt nhìn đảo cùng

bạn tốt không sai biệt lắm, chỉ là xưng hô mặt trên còn là phi thường khách khí, có thể thấy được cũng không phải cái gì chân chính thổ lộ tình cảm bạn tốt.

Trong rừng kỳ nói: “Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tình báo ta đã xem qua, hai người từ ở tiên nguyên khi chính là tùy ý làm bậy chủ, vốn tưởng rằng đi vào Ma Vực tổng hội thu liễm một ít, a.” Một tiếng ý vị không rõ cười sau, hấn đá mắt tinh quang lập loè, “Mấy ngày trước đây sự tình người nên sẽ không không biết đi, nói ra thật xấu hổ, ta kia đệ đệ thật sự là cho ta Cửu Trọng Thiên còn có Ma Vực mất mặt, còn làm phiên phụ quân tự mình đã đến vì hấn thu thập cục diện rồi rắm.”

Cố tổ phát ha ha cười, “Cửu thiên thiếu gia nói đùa.”

Hấn cũng sẽ không ngây ngốc bị trong rừng kỳ cấp bộ đi vào, Cửu Trọng Thiên trong nhà sự nơi nào là hấn có thể vọng ngôn nghị luận? Vô luận là nói tốt nghe vẫn là khó nghe đều không thích hợp.

Này trong rừng kỳ cũng thật sự sẽ chọn đại sự đoan, Lâm Quân tứ kia sự kiện nếu nói cho Cửu Trọng Thiên mất mặt cũng liền thôi, lại còn muốn đem Ma Vực đều kéo vào đi, này không chỉ có là tăng lớn Lâm Quân tứ chịu tội, càng cuồng vọng ám chỉ Cửu Trọng Thiên đại biểu cho toàn bộ Ma Vực thể diện.

Cố tổ phát trong đầu nhanh chóng chuyển qua mấy cái ý niệm, âm thầm châm chọc trong rừng kỳ, trên mặt tươi cười lại một chút biến hóa đều không có.

Bọn họ những người này sớm đã thành thói quen trong lòng một bộ, trên mặt một bộ, làm khởi bộ dáng tới như cá gặp nước nhẹ nhàng tự tại, làm người khó có thể tìm được một chút sơ hở.

“Nói giống? Ha hả, người đã cho rằng là nói giống đó chính là nói giống đi.” Trong rừng kỳ ý vị thâm trường nhìn cố tổ phát liếc mắt một cái, chậm rãi nói: “Phía trước người nói vị kia tư lăng phu nhân cùng người vân tưởng phùng có chút hiểu lầm, ta đảo cảm thấy này không ngừng là hiểu lầm đi, rất cuộc người vân tưởng phùng

phóng ra đi ra ngoài mỹ nhân đồ không nhiều lắm cũng không ít, ha ha.”

Cố tổ phát đáy mắt hiện lên một sợi lãnh quang. Đây là xem chính mình không phối hợp hẳn, vô tình đứng ở hẳn bên kia, này liền bụng dạ hẹp hòi tìm ta phiền toái?

“Cửu thiên thiếu gia thật hỉ nói giỡn, họa mỹ nhân đồ vốn dĩ chính là vân tử ông phượng thể thống, bất quá này đó mỹ nhân đồ nếu không có giống cửu thiên thiếu gia người như vậy trung long phượng sở cầu, ta vân tử ông phượng mỹ nhân đồ nơi nào còn có thể phóng ra đi ra ngoài?” Nơi này loan loan đạo đạo ai không có một bộ phận quan hệ, một câu liền nghĩ tới sai đều thêm vào đến vân tử ông phượng trên người, thật là đánh hảo bàn tính, chỉ là muốn đánh đến vang dội nhưng không có đơn giản như vậy.

Trong rừng kỳ tự nhiên là nghe ra hẳn ý tứ, trong lòng không cao hứng cũng không có biểu lộ đang cười trên mặt.

Đang lúc bọn họ tiểu lí tàng đao lẫn nhau véo đến càng ngày càng kịch liệt thời điểm, trước mặt thôn trang đại môn chậm rãi mở ra, phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt tiếng vang.

Trong rừng kỳ cùng cố tổ phát đồng thời ngừng thanh âm, hướng phía trước phương nhìn lại.

Ánh mắt có thể đạt được, mở rộng ra sơn trang đại môn chỗ, ngược sáng đi ra giống như một người thân ảnh, vô luận là thân hình vẫn là bóng dáng đều giao hòa ở bên nhau, không tiếng động thân mật hơi thở, làm người xem đến tâm thần cũng đi theo yên lặng xuống dưới.

“Tự lăng công tử, tự lăng phu nhân.” Yêu điện yêu tu bên kia đồ đậm quần áo nam tử trước hết ra tiếng.

Hắn thanh âm không vang lộng, lại làm trong rừng kỳ cùng cố tổ phát đều lấp bắp kinh hãi, hoàn hồn khi mới biết được chính mình thế nhưng nhìn đến trước mặt đứng thẳng hai người phát ngốc.

Tình huống như vậy ở bọn họ trên người phát sinh số lần thiếu chi lại thiếu, trong lòng không khỏi có chút xấu hổ.

Trong rừng kỳ mỉm cười, ánh mắt không dấu vết ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người lưu chuyển một vòng, “Nổi tiếng không bằng gặp mặt, hai vị quả nhiên như đồn đãi giống nhau phong hoa tuyết đại, cũng khó trách ta kia không tiền đồ đệ đệ sẽ chịu đựng không được dụ..... Ngô!”

Vốn đang tràn đầy ý cười thanh âm hoàn toàn mà ngăn, máu tươi từ trong miệng phun ra, trong rừng kỳ liên tục lui về phía sau vài bước, che lại ngực kinh giật không chừng nhìn chăm chăm hai người.

Ai cũng không có nhìn đến trong rừng kỳ rút cuộc là bị ai gây thương tích, lại là như thế nào bị thương, chỉ là mỗi người đều đoán được ra tới, ra tay chính là Tư Lăng Cô Hồng.

Trong rừng kỳ ánh mắt quá mãnh liệt, chỉ là đương hấn nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, vừa lúc đối thượng hấn còn không có thu hồi một sợi dư quang, kia không có cảm xúc vô tình ánh mắt, làm hấn toàn thân phát lạnh, hai mắt đều có loại bị đâm bị thương cảm giác.

Rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt cũng không sắc bén, thậm chí có thể nói bình thản.

Cổ tình chính là thái bình cùng, bình thản đến giống như chính mình ở hấn trong mắt liền cùng đầy đất bụi bặm giống nhau hèn mọn, bóp chết hấn liền giống như bóp chết con kiến giống nhau đơn giản, đây là trên thực lực tuyệt đối nghiền áp, làm hết thầy bối cảnh địa vị đều trở nên không hề ý nghĩa.

Trong rừng kỳ kịch liệt thở dốc, nhanh chóng thu hồi nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng hai mắt, che lại ngực bàn tay trắng bạch, loại này sinh mệnh không chịu chính mình khống chế cảm giác quá bị động khủng bố.

Cổ tổ phát thấy như vậy một màn, trong lòng trào phúng.

Trong rừng kỳ là kiêu ngạo quán, lại chỉ nghĩ chèn ép Lâm Quân tứ cái này ưu tú đệ đệ, cho rằng nói nói như vậy là có thể đủ được đến Tư Lăng Cô Hồng cộng minh, làm hấn đứng ở hấn bên kia.

Chỉ là hấn lại như thế nào sẽ minh bạch, lấy Tư Lăng Cô Hồng sủng thể trình độ, Lâm Quân tứ tên này còn có kia sự kiện tuyệt đối là hấn sắp tới nghịch lân.

Huống chi Tư Lăng Cô Hồng thật là dễ dàng như vậy bị tính kế bị lợi dụng sao?

Hấn ngày thường làm ra rất nhiều tổn công vô ích sự tình, đó là bởi vì những cái đó sự tình đều quan hệ Đường Niệm Niệm hỉ nộ. Đến nỗi những người khác? Đừng nói nguyện ý bị người tính kế lợi dụng, sợ là liền nhiều xem người khác liếc mắt một cái ý tứ đều không có.

Trong rừng kỳ thân là Cửu Trọng Thiên người, nói chuyện ở giữa hấn nghịch lân, nói chuyện khi còn cầm cặp kia tràn ngập tính kế đôi mắt đánh giá Đường Niệm Niệm, bị Tư Lăng Cô Hồng giáo huấn là đương nhiên, không có nhất chiêu đem hấn đánh chết đã là hấn vận khí —— không nghĩ Đường Niệm Niệm đại buổi sáng liền thấy người chết.

Cố tổ phát tuy rằng đối trong rừng kỳ trào phúng, bắt quá nhìn đến hấn kết cục cũng cho chính mình đề ra một cái tỉnh, vốn dĩ chuẩn bị bật thốt lên nói cũng nuốt trở lại trong bụng, suy nghĩ một phen sau đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người mỉm cười nói: “Tư lăng công tử, tư lăng phu nhân, ta biết hai vị đối vận tướng phùng phóng ra đi ra ngoài mỹ nhân đồ rất bất mãn, đối với điểm này chúng ta thâm biểu xin lỗi, chỉ là cái gọi là người không biết không tội, hai vị mỹ nhân đồ bỏn vì ta vận tướng phùng tổng phùng chủ sở họa, sau đó từ ta chia đều phùng bắt chước.....”

Đường Niệm Niệm mắt nội ba quang lóe lóe, đối Tư Lăng Cô Hồng nói nhỏ: “Bọn họ lại tự đạo tự diễn.”

Cố tổ phát biểu tình cứng đờ, hiện lên xấu hổ chi sắc, vốn đang ở tiếp tục lời nói không khỏi gián đoạn.

Hắn ngay từ đầu chuẩn bị nói vẫn là hiểu lầm, chỉ là nhìn đến trong rừng kỳ kết cục sau, lúc này mới nửa thật nửa giả hướng hảo nói, chỉ là nào nghĩ đến Đường Niệm Niệm đột nhiên tới như vậy một câu.

Cặp kia con người quá trong trẻo, ẩn ra sở hữu chân thật, làm hắn phản bác nói giọng tự cách đều không có.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không thêm nhìn tới lúc này xấu hổ cố tổ phát liếc mắt một cái, đối Đường Niệm Niệm mỉm cười, “Y Niệm Niệm xem đâu?”

Đường Niệm Niệm nói: “Vô luận bọn họ có biết hay không, bọn họ vẽ Cô Hồng họa nên chết. Ta huỷ hoại bọn họ ba chỗ phân phường cứ điếm, bọn họ nhất định cũng cảm thấy ta đáng chết. Ta cảm thấy bọn họ đáng chết, bọn họ cảm thấy ta đáng chết, như vậy chỉ có xem ai chết trước.”

“Tư lăng phu nhân.....” Cố tổ phát cái trán toát ra mồ hôi lạnh, ý đồ khuyên bảo. Nếu Đường Niệm Niệm chỉ là một cái bình thường tiên duệ, như vậy hắn đích xác hận không thể giết nàng, cố tình nàng không phải a. Nàng bản thân giá trị liền không cần phải nói, sau lưng còn có Tư Lăng Cô Hồng này tòa không dung dao động núi lớn, hắn ngay cả thương tổn Đường Niệm Niệm ý tưởng cũng không dám có.

Chỉ là hắn mới vừa nói ra ‘ tư lăng phu nhân ’ bốn chữ, còn không có nói ra khuyên bảo ngôn ngữ, bị Tư Lăng Cô Hồng đạ quét tới liếc mắt một cái cấp định trụ, biết chính mình không thể mở miệng, trừ phi chính mình tương chết.

“Niệm Niệm tưởng chậm rãi như tầm ăn lên bọn họ, vẫn là nhất cử phá bọn họ căn nguyên?” Tư Lăng Cô Hồng hỏi.

Cố tổ phát ở bên cạnh nghe tiếng, trong lòng vừa kinh vừa giận. Kinh Tư Lăng Cô Hồng này hỏi chuyện cấp vãn tưởng phường

mang đến nguy cấp, giận Tư Lăng Cô Hồng hoàn toàn không đem vân tưởng phùng để vào mắt thái độ.

Chỉ là bị Tư Lăng Cô Hồng khí thế áp bách, cố tỏ phát liên tính tưởng nói chuyện cũng không từ ngắt lời.

Đường Niệm Niệm suy nghĩ một hồi, hỏi lại: “Cổ ma châu cùng hắc mông sự tình, yêu cầu đuổi thời gian sao?”

Một bên vốn dĩ vẫn luôn bị làm lơ xích y yêu tu nam tử thần sắc khế biến, xê dịch cánh môi cuối cùng đem nẩy lên yết hầu nghi vấn cùng quát lớn nuốt trở lại đi.

Hắn ần ần cảm thấy hắc mông là yêu tổ tên thật, chỉ là lại vô pháp hoàn toàn xác định.

Tưởng tượng dò hỏi Đường Niệm Niệm chân tướng, nhị lại cảm thấy nếu thật là nói, càng nên quát lớn nàng đối yêu tổ bất kính mới là.

Chỉ là hắn lại minh bạch vô luận là nghi vấn vẫn là quát lớn, hai người mang đến hậu quả đều không phải hắn muốn nhìn thấy, bởi vậy chỉ có tiếp tục trầm mặc.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, “Không ngại.”

Đường Niệm Niệm nghiêm túc nhìn hắn, “Cô Hồng, không chuẩn vì ta chậm trễ chính sự.”

Cho tới nay nàng đều cảm giác được đến cũng rõ ràng, Tư Lăng Cô Hồng vẫn luôn ở dựa vào nàng.

Từ vừa mới đi vào tiên nguyên, hắn liền làm lơ mọi người khinh thường cùng nàng cùng nhau vào ở Viên gia, chẳng sợ ngay từ đầu ở người ngoài trong mắt hắn liền giống như ở rể nhà gái gia tiểu bạch kiểm, hắn cũng hoàn toàn làm lơ không thèm để ý, hàng năm an tĩnh làm bạn ở nàng bên người, chờ nàng.

Nàng muốn như thế nào đi giáo huấn Mộ Dung gia tộc, hẳn như cũ bồi nàng hồ nháo, cho nàng giải quyết hết thầy phiên toái.

Hắn không sao cả chính mình ở người ngoài trong mắt ấn tượng, không sao cả quan hệ chính mình sự tình, cho dù là bề quan đều lấy nàng bề quan vì trước chuẩn, để tránh nàng một người cô đơn chờ mấy chục năm năm tháng.

Lần này Đường Niệm Niệm biết cổ ma châu đối Tư Lăng Cô Hồng nhất định hữu dụng, nếu không Yêu Cốc yêu tổ cùng Ma Vực yêu điện hắc mông đều sẽ không lần nữa nhắc tới, Tư Lăng Cô Hồng cũng rõ ràng có cái gì kế hoạch, không tính toán lập tức đi lấy được, lúc này mới quyết định trước giải quyết vân tử vong phùng. Chỉ là nàng nhưng không nghĩ Tư Lăng Cô Hồng vì nàng chơi đến vui vẻ, mà đem kế hoạch của chính mình kéo dài.

Đường Niệm Niệm nghĩ, nói: “Vân tử vong phùng sự tiểu, cổ ma châu cùng hắc mông sự đại, trước giải quyết vân tử vong phùng, một khi cổ ma châu cùng hắc mông chuyển tới thời cơ liền không được kéo dài.”

Thủy lượng con người, nghiêm túc biểu tình.

Một bộ ‘ người không đáp ứng đều đến đáp ứng ’ bình tĩnh lại kiên man bộ dáng.

Tư Lăng Cô Hồng cảm thấy sáng nay bị nàng trêu chọc sau lửa nóng lại ngo ngoe rực rạch lên, thanh âm lộ ra một tia ám ách, “Tuân phu nhân lệnh.”

Đã nhiều ngày tổng nghe thấy người khác xưng hô Đường Niệm Niệm vì tư lăng phu nhân, túng (cảm) dục thời điểm hẳn gọi Đường Niệm Niệm một tiếng nương tử khi Đường Niệm Niệm phản ứng, làm Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên học xong này đó tiểu tình thú.

Một tiếng ‘ tôn phu nhân lệnh ’ bị hắn nói được ôn nhu mà tươi đẹp, Đường Niệm Niệm tim nhảy nhảy, trợn trắng mắt bỏ qua một bên con người.

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng ôm tay nàng buộc chặt, hai người thân hình chặt chẽ khăng khít, hấn tiếng cười lạnh lạnh mang theo ngực rung động, vẫn luôn truyền bá đến Đường Niệm Niệm ngực.

“Niệm Niệm, lại phiên một cái như thế nào?” Tư Lăng Cô Hồng tiếng cười không ngừng nói.

“Phiên cái gì?” Đường Niệm Niệm thần sắc căng chặt nhìn chăm chăm hấn, báo cho chính mình không cần bị hấn tươi cười mê hoặc, nếu không hôm nay lại phải về đến trên giường đi, tỉnh lại khi không biết lại sẽ là vài ngày sau.

Tư Lăng Cô Hồng ôn nhu ngón tay đụng vào nàng chính rất nhỏ run rẩy lông mi, hai người thấu thật sự gần, hấn nói chuyện khi ấm áp hơi thở đều có thể đụng vào nói nàng gò má da thịt, mang đến một trận từ nội mà phát triều nhiệt.

“Nơi này, vừa mới như vậy, phiên.” Réo rất thanh âm, nồng đậm ý cười, từ thanh âm vẫn luôn truyền đạt đến đáy mắt.

Hấn tuần nhã tuyệt luân dung nhan, giãn ra tươi cười nhiếp tận gió cuốn vân thư sau thiên địa tú nhã, tinh tế mặt mày không thể bắt bẻ, mặc đàn con người, phi dương ý cười đuôi lông mày, kia cười khuyh đảo chúng sinh, gọi người xem đến hít thở không thông.

Đường Niệm Niệm ngẩn người, như vậy gần gũi nhìn hấn miệng cười, trong lòng kịch liệt cổ động.

“Ân?” Hơi chơn thanh âm, Tư Lăng Cô Hồng phát hiện nàng trạng thái, đáy mắt cười trung lộ ra một sợi hài đồng đắc ý.

Hấn không sao cả chính mình dung nhan như thế nào, chỉ là hấn dung nhan có thể được đến Đường Niệm Niệm thích nói, này liền tự nhiên là hấn cầu còn không được.

Đường Niệm Niệm thu hồi thần trí, gắt gao nhìn chăm chăm hấn, sau đó liền ở hấn trên môi không nhẹ không nặng gặm cắn một ngụm.

Không đợi Tư Lăng Cô Hồng gia tăng cái này hôn môi, Đường Niệm Niệm liền lui về phía sau rồi đi hẳn mềm mại thủy nhuận cánh môi, vẻ mặt bình tĩnh tự giữ nói: “Không chuẩn lại dụ hoặc ta, nếu không ta liền đem ngươi trói lại, ta cho ngươi liền cho ngươi, không cho ngươi liền không cho ngươi, sẽ không lại cho ngươi suối nước nóng vẽ tranh ngày ấy phản công cơ hội.”

Lời này nói thật đủ bình tĩnh.

Ở đây hoàn toàn bị làm lơ rớt trong rừng kỳ, cố tổ phát, xích bào yêu tu nam tử còn có bọn họ mang theo vài tên thuộc hạ, thần sắc đều ở trong nháy mắt kia trở nên phi thường cổ quái, khóe miệng cùng da mặt đều giống như có chính mình sinh mệnh rất nhỏ run rẩy.

“.....” Tư Lăng Cô Hồng ngẩn ra, vốn dĩ dần dần đình chỉ tiếng cười lần thứ hai thanh dương.

Cười thời điểm hắn còn liền nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm xem, ý cười dạt dào đuôi mắt, bị nàng gặm cắn sau màu son môi mỏng, vô tình phát ra câu nhàn hơi thở, ngay cả bàng quan trong rừng kỳ bọn người không khỏi xem đến ngốc lảng, không dám nhiều xem.

Đường Niệm Niệm cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng kỳ thật cũng là cái giáo huấn không thân, kêu hắn đừng dụ hoặc nàng, cố tình hắn liền cười đến càng thêm phong hoa tuyệt thế.

Chỉ là làm nàng thật sự bởi vậy giáo huấn Tư Lăng Cô Hồng, kia tự nhiên là tuyệt đối làm không được cũng không có khả năng, nhìn hắn như vậy vui thích tươi cười, nàng xem đến cảnh đẹp ý vui, tim đập như sấm, như thế nào còn bỏ được giáo huấn hắn.

“Niệm Niệm, ta Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng thở dài.

“Như thế nào?” Đường Niệm Niệm đạm ngữ.

Tư Lăng Cô Hồng lòng bàn tay phủng trụ nàng mảnh khảnh hàm dưới, như là phủng thế gian độc nhất vô nhị hi thế trân bảo, cười

nói: “Người khác nói ta sùng người vô độ, đem người sùng đến tùy ý làm bậy, chỉ sợ muốn sùng hư.”

Này đó đồn đãi đừng nói Tư Lăng Cô Hồng nghe qua, Đường Niệm Niệm nghe được càng nhiều, so với hẳn biết đến rõ ràng hơn.

“Người nguyện ý.” Đường Niệm Niệm vẻ mặt bình tĩnh.

“Không sai, ta nguyện ý.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng chậm chạp cười nói: “Ta lại cảm thấy ta sùng đến còn chưa đủ, hẳn là càng nỗ lực đem người sùng đến càng làm càn, càng hư càng tốt.”

Ở người ngoài xem ra tùy ý làm bậy, ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt, đó là quang hoa vạn trượng, giống như gương cánh phượng điều, xem đến hẳn tâm thần trào dâng, si mê vui thích, nguyện nàng phi càng cao, làm người khác nhìn lên mà vô pháp chạm đến.

Ở người ngoài trong mắt tùy hứng lớn mật, ý xấu, ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt, đó là làm hẳn hận không thể đem chi dung tiến huyết nhục đáng yêu, chỉ nguyện nàng càng lớn mật một ít, đối chính mình hoàn toàn triển lộ ra nàng hết thấy, vô luận là tác loạn vẫn là cố ý trêu chọc sau buồng tay mặc kệ, cũng hoặc là ngôn ngữ muốn giáo huấn hẳn, chính là ánh mắt nội toàn bộ đều là yêu thích cùng tự giữ.

Chung quanh bị làm lơ trong rừng kỳ đám người thần sắc càng cấp quý dị khó coi, ở trong lòng chửi ầm lên.

Trình độ như vậy còn gọi sùng đến không đủ?

Cái gì hẳn là càng nỗ lực đem người sùng đến càng làm càn càng hư càng tốt?

Chẳng lẽ làm càn cùng hư là chuyện tốt sao!?

Người chẳng lẽ không biết người sùng ái tai họa bao nhiêu người sao!

Người thế nhưng còn không biết sai, không biết hối cải, còn muốn mắc thêm lỗi lầm nữa, một sai rất cuộc!

Người kêu chúng ta những người này sao mà chịu nổi!?

Trong rừng kỳ cùng cố tổ phát mắt to trừng mắt nhỏ, điên cuồng chịu đựng nội tâm cơ hồ muốn học máu xúc động, hận sắt không thành thép lại không thể nề hà nhìn chăm chăm phía trước Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm.

Xích bào yêu tu vẫn duy trì diện than biểu tình, quay đầu lãnh lệ nhìn mắt phía sau duy nhất tên kia cam vàng sắc váy áo nữ tử yêu tu.

Nữ tử yêu tu bị hấn ánh mắt hạ nhảy dựng, vội vàng thu hồi si mê nhìn Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt, chỉ là thần sắc của nàng vẫn là không khó coi ra nàng tâm thần hoàn toàn dừng ở Tư Lăng Cô Hồng trên người.

Xích bào nam tử yêu tu phát tay, kia cam vàng sắc váy áo nữ tử thân ảnh không thấy, ở chỗ cũ chỉ còn lại có một con trẻ con lớn nhỏ hoàng kim ngọc sắc lão thử.

“Chi ——!” Hoàng kim ngọc sắc lão thử bèn nhọn kêu một tiếng, đậu nành đại đôi mắt nhìn mắt Tư Lăng Cô Hồng, nhanh chóng trốn tránh khai, tựa hồ không muốn bị Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến nàng hiện tại bộ dáng.

Này nữ yêu tu bản thể chính là một con lão thử, bản thân cũng không có hóa hình, vừa mới bộ dáng bắt quá là dùng ảo thuật huyền hóa ra tới thôi.

“Hừ.” Xích bào nam yêu tu hừ lạnh một tiếng.

Hoàng kim ngọc sắc lão thử ở hấn nhìn chăm chú hạ không dám lại trốn, khóc không ra nước mắt.

Nàng mỗi tình đầu còn chưa bắt đầu liền không có, hình tượng cũng không có, nàng hận chết chính mình là một đầu lão thử!

Bọn họ nhìn chăm chú quá nhiệt liệt, tưởng lệnh người cảm thụ không đến đều khó.

Đường Niệm Niệm vốn dĩ bị Tư Lăng Cô Hồng miệng cười mê hoặc thần trí cũng hoàn toàn thanh tỉnh, hoạt động hạ thân tử, triều trong rừng kỳ bọn họ nhìn thoáng qua, đối bọn họ trong mắt cái loại này quý dị sáng rọi cảm thụ mạc danh, cũng không tính toán đi để ý tới suy đoán bọn họ tâm tư, bình tĩnh đáp lại Tư Lăng Cô Hồng nói: “Ân, ta cũng sẽ nỗ lực bị người sủng đến càng làm càn, tệ hơn.”

“Phốc, khụ khụ!” Vốn là trọng thương, buồn một búng máu trong rừng kỳ vừa lúc lúc này nhổ ra.

Cố tổ phát cương thể diện triều hấn nhìn lại.

Trong rừng kỳ hung hăng chà lau phun đến đầy mặt huyết, ngoài cười nhưng trong không cười còn cùng hấn lá mặt lá trái, nói: “Nhỏ ra liền thoải mái.”

Cố tổ phát một ngụm trọc khí dâng lên, thiếu chút nữa đem chính mình ngạnh cái chết khiếp, da mặt run rẩy cười nói: “Như thế, cứu thiên thiếu gia nhiều phun phun, thân thể khôi phục quan trọng.”

“.....” Trong rừng kỳ trên mặt mỉm cười cứng đờ, ánh mắt nghi hoặc chuyển động.

Hấn như thế nào có loại biệt nữ cảm giác, bọn họ vừa mới đối thoại tựa hồ có chút vấn đề đi? Chính là tinh tế nghĩ đến lại giống như cũng không có vấn đề, hấn thực sự phun ra tích tụ tụ huyết lúc sau, toàn thân thoải mái không ít.

Cố tổ phát nói nghe tới cũng không có vấn đề, thật là ở quan tâm thân thể hấn.

Chỉ là..... Nhiều phun phun?

Trong rừng kỳ trước sau cảm thấy hấn tựa hồ xem nhẹ cái gì, nghĩ như thế nào như thế nào không thích hợp, chỉ là hấn nghi hoặc vẫn

chưa biểu hiện ở trên mặt, đối cố tổ phát lời kéo khóe miệng cười nói: “Đa tạ cố phượng chủ quan tâm.”

Cố tổ phát nói: “Cửu thiên thiếu gia khách khí.”

Một bên xích quần áo tử nam yêu tu miệng khóe mắt trêu trêu, triều bọn họ hai người nhìn thoáng qua, thấp giọng lãnh trào, “Ngu ngốc.”

Trong rừng kỳ cùng cố tổ phát đều nghe được hấn thanh âm, trong mắt đồng thời hiện lên lửa giận.

Đỏ đậm quần áo yêu tu nam tử đối hai người căm tức nhìn không dao động, đối hoàn toàn làm lơ bọn họ Tư Lăng Cô Hồng hai người nói: “Tư lăng công tử, yêu tổ sớm đã đoán được các người khả năng sẽ không ứng ước, cũng mệnh ta tiện thể nhấn cấp nhị vị.”

Hấn nói xong câu đó sau, tay trái vươn tới ở phía trước, lòng bàn tay nội một đạo đỏ sậm gần hắc quang cầu từ giữa trôi nổi ra tới.

Này quang cầu tựa hồ tồn tại sinh mệnh lực, trong hư không nhẹ nhàng lay động trôi nổi.

Trong phút chốc, quang cầu tản ra, già nua tràn ngập cơ trí thanh âm truyền vào ở đây mọi người trong tai.

“Cô Hồng a, ngô hắc mộng là cái gì tính tình ngô chính mình biết, người cũng nên minh bạch, bắt quá ngô hại người bắt người kia cũng là mình tới không sợ bị người thù hận. Bạch mộng đâu? Kia nguyệt quân tử làm cái gì đều cất giấu che, tính kế người đều phải thảo cái hảo thanh danh!”

“Người rõ ràng ngô hai người mục đích kết cục, lần này ngô muốn người tới một tự là muốn người giúp ta hoặc là trung lập, nếu không phải này hai cái kết quả chi nhất, ngô sẽ nghĩ mọi cách đem người vợ chồng hai người giam cầm, thẳng đến ngô cùng bạch mộng có cái kết cục.”

“Cổ ma châu đã bị ngô khổng chế, người nếu muốn liền tới vực sâu nhược hồ nước một tụ, bất cứ lúc nào.”

Lời nói đến nơi đây thời điểm liền yên tĩnh không tiếng động, đương trong rừng kỳ bọn người cho rằng yêu tổ nói đã kết thúc thời điểm, lại thấy kia quang cầu run lên, sau đó bạo liệt mở ra, hóa thành vô số hắc nhụy huyết hồng cánh hoa đóa hoa, tựa mạn châu sa hoa giống nhau, quyến rũ diễm lệ, nhiệt liệt cô mị như máu, cơ hồ đầy trời bay lả tả.

Tự xưng hắc môn yêu tổ thanh âm lại lần nữa truyền ra tới.

“Cái kia Cô Hồng kết tóc thê tử, thánh chủ truyền nhân, mới gặp khi không có đem người bắt được thật sự là tiếc nuối, nếu là bắt được người, ngô trói buộc Cô Hồng thành suất liền chừng chín thành, đáng tiếc.”

Này trầm ổn tang thương ngữ khí vang lên khi, làm người nghe trong óc liền tự nhiên hiện lên một người mặc đồ sạm áo đen, thần thái nghiêm túc tang thương, lộ ra mệnh môn cuộn cuộn cuồng bá hung ác khí thể trung niên hình tượng.

Lúc này, thanh âm này ngữ khí lại đột nhiên vừa chuyển, chuyển hóa lợi hại.

“Này tiểu ngoạn ý là ngô gần nhất nhất vừa lòng tân tác, xinh đẹp đi!”

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt con người. Này tang thương cơ trí trong thanh âm đặc ý dào dạt cảm giác là chuyện như thế nào?

“Người khẳng định cảm thấy xinh đẹp, các người nữ hài tử đều thích này đó có hoa không quả đồ vật, ngô cảm thấy mấy thứ này vô dụng, đảo cũng sẽ không cười nhạo các người này đó nữ tử yêu thích.”

Trong rừng kỳ cùng cố tổ ủ bột sắc vụn vụn, không thể tin được hiện tại quang cầu truyền ra nói, chính là vị kia trong truyền thuyết yêu tổ

lời nói.

Ngài thật sự cảm thấy vô dụng sao? Cảm thấy vô dụng ngài còn chính mình làm? Còn như thế đặc ý? Ngài thật sự chỉ là rộng lượng không cười nhạo những cái đó yêu thích này đó nữ tử, mà không phải bởi vì chính mình thích tùy ý ra vẻ rộng lượng bác ái sao?

Trong rừng kỳ cùng cổ tổ phát đều yên lặng nhìn đầy trời xa hoa lãng mạn phiêu hoa, mắt thấy đầy đất yêu trĩ huyết hồng, sau đó đem ánh mắt đầu hướng vị kia truyền lời xích bào nam tử yêu tu.

Xích hồng sắc áo choàng nam yêu tu da mặt giống khối băng giống nhau không chút sứt mẻ, chỉ là nếu người khác có thể nhìn đến hấn trong tay áo run nhẹ trên tay, liền sẽ phát hiện hấn cảm xúc cũng không như trên mặt như vậy bình tĩnh.

“Đi.” Đường Niệm Niệm vốn dĩ không lắm để ý bình tĩnh thần sắc đột nhiên biến hóa, con ngươi ánh sáng chợt lóe, “Nguyệt tiên huyết!”

Vạn hoa tan hết, cùng với Đường Niệm Niệm một tia kinh hỉ thanh âm vang lên, yêu tổ hắc mông cuối cùng nói cũng tại đây kết thúc.

“Này liền tính làm ngô cho người lễ gặp mặt.”

Đỏ sậm kim hắc quang cầu hoàn toàn biến mất, vạn hoa phô sai đầy đất, đem mặt đất phô một mảnh huyết hồng quyến rũ, giữa không trung một đóa nguyệt cốt nhục hoa nở rộ. Chẳng sợ đầy đất huyết hồng quyến rũ cũng vô pháp cùng này đóa giữa không trung nở rộ độc đỉnh huyết hoa so sánh với, nó kiêu nộ rễ cây hiện ra nguyệt ánh huỳnh quang, không có lá cây, chỉ có đỉnh huyết hồng một mảnh cánh hoa.

Huyết hồng cánh hoa lộ ra không phải côi mị quyến rũ, ngược lại có loại thánh khiết hơi thở, thánh khiết đến tuyệt vọng lại mê mị.

Này cây linh dược vừa xuất hiện, chẳng sợ không quen biết nó thân phận trong rừng kỳ bọn người bị hấp dẫn đi ánh mắt, trong lòng chỉ

có một cái ý tưởng —— này cây linh dược có thể so với Bán Tiên Khí!

Bọn họ ý tưởng đã tiếp cận chân tướng, lại còn kém như vậy một chút.

Đường Niệm Niệm duỗi tay nhất chiêu, kia nguyệt tiên huyết liền đến tay nàng, mềm nhẹ vuốt ve nó rồi cây cùng độc nhất vô nhị một điệp cánh hoa, nàng động tác thật giống như là vuốt ve âu yếm người giống nhau ôn nhu.

Lúc này, nàng âu yếm người liền ở nàng phía sau, đem nàng ôm vào trong ngực đầu.

Bởi vậy thân là chân chính nàng âu yếm người Tư Lăng Cô Hồng đối một cây thảo ghen tị, bất mãn, không vui. Chỉ là xem Đường Niệm Niệm vuốt ve như vậy ôn nhu, ánh mắt như vậy sáng ngời yêu thích, hẳn lại không đành lòng đoạt nàng yêu thích sung sướng, chỉ có dùng sắc đẹp hướng dẫn, “Niệm Niệm.”

“Ân?” Cũng không quay đầu lại có lẽ.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt triều nàng trong tay nguyệt tiên huyết thổi đi liếc mắt một cái, u quang ám lóe, làm vừa lúc chú ý tới hẳn này liếc mắt một cái trong rừng kỳ đáy lòng phát lạnh, lui về phía sau một bước. Tiếp theo khoảnh khắc, hẳn liền phát hiện sự tình chân tướng, sắc mặt cổ quái vắn vẹo.

Tư Lăng Cô Hồng vừa mới kia tựa hồ muốn nhiếp đi người hồn phách ánh mắt, nhằm vào thế nhưng một cây không có sinh mệnh thảo!

“Niệm Niệm,” Tư Lăng Cô Hồng lần thứ hai tới gần Đường Niệm Niệm bên tai, nhẹ giọng nói: “Này thảo có cái gì hảo sừ.”

Ngày thường hẳn như vậy hành vi đều sẽ rước lấy Đường Niệm Niệm miễn cảm run rẩy, lúc này Đường Niệm Niệm chỉ là bản năng

run run lỗ tai, một chút phản ứng đều không có, tâm tư đều dừng ở trong tay tiên thảo thượng.

Không sai, chính là tiên thảo.

Này đã không phải bình thường tiên thảo, mà là tiên thảo.

Đường Niệm Niệm không có chú ý tới Tư Lăng Cô Hồng cảm xúc biến hóa, lo chính mình vượt ve nguyệt tiên huyết, “Nó không phải bình thường thảo, nguyệt tiên huyết, thật là nguyệt tiên huyết, ha hả.”

Vốn đang vì Đường Niệm Niệm có lệ làm lơ mà sinh buồn Tư Lăng Cô Hồng, vừa nghe thấy nàng kia thanh thúy lộ ra sung sướng tiếng cười, ánh mắt liền không khỏi giãn ra khai ôn nhuận nhu hòa.

Lại nhìn mắt Đường Niệm Niệm lòng bàn tay nội nguyệt tiên huyết, Tư Lăng Cô Hồng hướng phía trước huy tay áo.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm!

Cuồng phong nổi lên, núi đá đoạn.

Trong rừng kỳ cùng cổ tổ phát, đở đậm quần áo nam yêu tu đều không có nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng sẽ đột nhiên ra tay, ba người cùng thủ hạ người đều có chút phản ứng không kịp chật vật trốn tránh.

“Phốc!” Vốn là trọng thương còn không có khôi phục trong rừng kỳ nhất xui xẻo, bị một khối thật lớn núi đá đâm hướng ngực, lại lần nữa phun về mặt huyết.

Ở hán không xa cổ tổ phát thấy, im lặng từ từ nói một câu: “Nhỏ ra liền thoải mái.”

Trong rừng kỳ lúc này rốt cuộc nghe ra hán lời nói không thích hợp, lạnh băng sắc mặt quát lớn, “Cổ tổ phát, ngươi lời này là có ý tứ gì!?”

Kỳ thật hẳn thật biết cố tổ phát lời này là có ý tứ gì, chỉ là ngày thường người đều thích như vậy biết rõ cố hỏi quát lớn đối phương, như vậy hỏi chuyện hoàn toàn là bản năng phản xạ.

Cố tổ phát một đầu nửa trắng nửa đen đầu tóc bị cuồng phong thổi tan, tất cả đều là trần hôi, thật thật là mặt xám mày tro, như cũ từ từ ứng câu, “Lời này là chính người nói, người đảo hỏi ta? Tự nhiên là quan tâm cứu thiên thiếu gia thân mình.”

Trong rừng kỳ thiếu chút nữa lại một bùng máu ra tới, oán hận nhìn chằm chằm cố tổ phát âm dương quái khí sắc mặt.

“Hai chỉ ngu ngốc.” Đồ đậm quần áo nam yêu tu lúc này cũng bị quét tới rồi nơi này, mắt lạnh đảo qua hai người, lạnh lùng phun ngôn.

Trong rừng kỳ cùng cố tổ phát hai người sắc mặt đồng thời khó coi, chỉ là bận tâm thực lực của đối phương, biết chính mình không phải đối phương đối thủ, lúc này nếu là chọc giận đối phương, kết cục tuyệt đối không phải chính mình muốn nhìn thấy.

Cuồng phong gào thét còn có sấm chớp nứt thạch chấn động đem nhập thần Đường Niệm Niệm đánh thức.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc xem một cái bị cuồng phong bức cho càng ngày càng xa trong rừng kỳ đám người, đạm nhiên thu hồi ánh mắt, đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Bọn họ chọc Cô Hồng không cao hứng?”

“Ở phía trước chướng mắt.” Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, thanh âm mềm nhẹ réo rắt, mặc đàm mông lung con người thanh triệt.

Cuồng phong thổi xa trong rừng kỳ bọn họ nếu là nghe được hẳn trả lời nhất định sẽ hô to oan uổng, vì cái gì ngay từ đầu không có cảm thấy bọn họ chướng mắt đưa bọn họ thổi đi, cố tình ở Đường Niệm Niệm xem nguyệt tiên huyết thời điểm liền cảm thấy bọn họ chướng mắt, ra tay như thế quả quyết đưa bọn họ bức ra đi?

“Nga.” Tư Lăng Cô Hồng nói như vậy, Đường Niệm Niệm tự nhiên cứ như vậy tin.

Chẳng sợ trong rừng kỳ bọn họ thật sự oan uổng, nghĩ đến Đường Niệm Niệm cũng sẽ không đi nghe bọn hắn tố khổ.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt nhìn mắt còn ở nàng trong tay mềm nhẹ nhéo nguyệt tiên huyết, đối Đường Niệm Niệm nói: “Niệm Niệm chính là muốn đi nghiên cứu đan phương?”

Đường Niệm Niệm nhéo nguyệt tiên huyết ngón tay run lên, đương được đến nguyệt tiên huyết thời điểm, nàng trước tiên chính là vui mừng, trong óc nháy mắt hiện lên một đống về nguyệt tiên huyết tư liệu, nó tập tính nó công hiệu nó nuôi trồng phương pháp, còn có nguyệt tiên huyết có thể luyện chế đan dược.

Những cái đó nhưng đều là công hiệu không bình thường tiên đan, hơn nữa còn không phải giống nhau tầng dưới chót tiên đan.

Đến từ có thể luyện chế ra tiên đan sau, Đường Niệm Niệm đối luyện đan ảo diệu càng thêm thâm nhập si mê, mỗi ngày đều không có đình chỉ quá lĩnh ngộ nghiên cứu.

Bởi vậy nàng xác ở hoàn hồn lúc sau liền nghĩ tìm cái thời gian đi chuyên môn nghiên cứu nguyệt tiên huyết, ngay cả cùng Tư Lăng Cô Hồng nói chuyện thời điểm, nàng tâm tư đều còn có chút đánh rơi ở nguyệt tiên huyết thượng.

Lúc này đột nhiên nghe được Tư Lăng Cô Hồng một câu nói toạc ra nàng tâm tư, Đường Niệm Niệm từ trái tim run tới tay chỉ, tình ngộ, cũng tiêu tán kia bị nguyệt tiên huyết gợi lên nghiên cứu chi tâm.

Trong lòng ngực như tuyết điêu ngọc trác nữ tử lại thất thần, biểu tình ngây thơ, hai tròng mắt quang mang dần dần lắng đọng lại.

Tư Lăng Cô Hồng ôn nhu mặt mày lộ ra làm người nhìn lo lắng bất đắc dĩ, hàm dưới chổng Đường Niệm Niệm mượn mà đầu vai,

hai người gò má đụng chạm ở bên nhau, nhẹ nhàng cọ xát trung sinh ra không người có thể cắm vào thân mật.

“Niệm Niệm, Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng thở nhẹ, thấp giọng lầm bầm, “Người nếu nghiên cứu đan dược, mười ngày nửa tháng đều sẽ không ra tới.”

Đường Niệm Niệm lông mi rũ xuống, đôi mắt nhu hóa, giống như hoa lê lạc nước suối, hóa khai từng vòng thanh triệt gọn sóng.

Nàng đang muốn từ nghiêng đầu nhìn hấn muốn nói cái gì, chính là lại bị Tư Lăng Cô Hồng ôm chặt, vô pháp nhúc nhích, “Cô Hồng?”

Đây là làm sao vậy?

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng không buông tay, “Niệm Niệm, lần này không cần nghiên cứu tốt không?”

Đường Niệm Niệm ngẩn ra. Nàng vốn đang cho rằng hấn lại sẽ thỏa hiệp đâu.

Tư Lăng Cô Hồng cảm nhận được nàng ngốc lảng, tựa hồ không tiếng động thở dài một hơi, ôm tay nàng chẳng những không từng ngược lại càng khấn.

“Cô Hồng, ta.....” Đường Niệm Niệm vịn vẹo thân mình, thấy không có cách nào thoát ly hấn ôm ấp, liền mềm mại nói nhỏ, “Thật chặt, khó chịu.”

Kỳ thật chẳng sợ khấn, Tư Lăng Cô Hồng vẫn là rất có đúng mực, cũng không sẽ làm nàng khó chịu.

Hơn nữa hấn ngược ôn nhuận, thanh mai lạc tuyết hương lệnh người vui vẻ thoải mái, sẽ thực thoải mái mới là.

Lời này rơi xuống hạ, Tư Lăng Cô Hồng tay quả nhiên lỏng.

Chỉ là mới vừa buông ra một chút lại thu về, làm Đường Niệm Niệm trong mắt nghi hoặc càng đậm. Cô Hồng đây là làm sao vậy?

Tư Lăng Cô Hồng thấp thỏp ở nàng bên tai lẩm bẩm, “Buông ra người, người nếu làm ra đáng thương sờ sờ bộ dáng làm ta nhìn đến, ta định nhin không được đáp ứng rồi cho người đi nghiên cứu đan dược, mười ngày nửa tháng không thể gặp người.”

Thằng nhãi này cũng biết Đường Niệm Niệm đối phó hẳn tuyệt chiêu, chỉ là cố tình biết lại vẫn là cam tâm tình nguyện trúng chiêu a.

Đường Niệm Niệm vừa nghe lời này, sửng sốt một giây sau, thanh triệt con người nháy mắt nảy lên vô tận ý cười, nhấp môi không cười ra tiếng tới, thân mình lại ở trong lòng ngực hẳn run rẩy lợi hại.

“Niệm Niệm?” Tư Lăng Cô Hồng cảm thụ trong lòng ngực người run rẩy, trầm mặc một cái hô hấp, thả lỏng hai tay lực đạo, “Chúng ta mới lập lại không đến 5 ngày.”

“Ngô.” Đường Niệm Niệm thanh âm trầm thấp, thử giật giật thân mình. Di, lực đạo lỏng, nếu đột nhiên dùng sức nói nhất định có thể rời đi Cô Hồng ôm ấp.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt, bóng ma hạ ánh mắt là thâm thúy âm đạm, “Niệm Niệm nếu nhất định phải đi nghiên cứu nói, ta khiến cho Niệm Niệm 5 ngày rời đi giường.”

Đường Niệm Niệm nghe vậy con người trừng lớn một phen, lại kinh vừa buồn cười.

Kinh Tư Lăng Cô Hồng nói nội dung.

Buồn cười hẳn uy hiếp chính mình khẩu khí, như thế nào như vậy ôn nhu lại ủy khuất?

“Cô Hồng, người ở uy hiếp ta.” Đường Niệm Niệm thân mình lui về phía sau, làm hẳn hàm dưới thoát ly đầu vai của chính mình, có thể chính diện nhìn hẳn, chỉ là cũng không có rời đi hẳn ôm ấp.

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt không có xem nàng mặt, nói: “Ta sẽ không uy hiếp người, chỉ là luyện tiếc người.”

Hắn phát đến nội tâm nói, tổng so bất luận cái gì lời ngon tiếng ngọt đánh thẳng nhân tâm.

“Nhìn ta.” Đường Niệm Niệm thanh âm mềm nhẹ nếu lông chim phát quá.

“Không xem.” Tư Lăng Cô Hồng muốn tử thủ, này quan hệ hắn lúc sau mười ngày nửa tháng hạnh phúc, cần thiết kiên trì.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt hắn buông xuống tinh tế mặt mày, hoàn mỹ đến không thể bắt bẻ khuôn mặt đường cong, mặc phát áo choàng, thủy sắc cánh môi thiển nhấp, như vậy hắn không có nửa điểm hèn mọn nhu nhược cảm, cả người hơi thở thâm thúy thần bí, quật cường trung lộ ra ủy khuất, cố chấp lại ảm đạm.

Đáng chết câu hồn nhiếp phách!

“Ta nói không chuẩn dụ hoặc ta!” Đường Niệm Niệm rớt cuộc nhin không được cười ra tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng trong mắt hiện lên kinh ngạc, còn có ý cười.

Ngẩng đầu khi, nhìn đến chính là dưới ánh mặt trời nữ tử xán như hạ hoa miệng cười.

Đường Niệm Niệm cũng không nói nhiều lời nói, cúi người gặm thực thượng kia dụ hoặc người chết thủy sắc môi mỏng.

Từ khi nào bắt đầu, bao nhiêu lần, nàng không hề là vì cái gì Thiên Ma độc, hoàn toàn là bị người này hấp dẫn mê hoặc cùng hắn thân cận.

-----oOo-----

Chương 241: tình thú đổi trang

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vốn dĩ chỉ là một cái lướt qua hôn, Đường Niệm Niệm muốn thối lui thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng không biết khi nào một tay che ở nàng cái ót sau, cản trở nàng sở hữu đường lui, môi lưỡi giao triền hôn môi cũng từ bị động hóa thành chủ động, quán quýt si mê duẫn hút nàng kiều lưỡi, đầu lưỡi lướt qua nàng khoang miệng hàm trên, ở nàng môi khẩu nội một vòng càn quét, không buông tha bất luận cái gì một chỗ khe hở.

Như vậy hôn môi tràn ngập cường đại chiếm hữu dục cùng nhiệt tình yêu thương, làm người cơ hồ muốn hòa tan ở trong đó.

Đường Niệm Niệm mơ hồ trung tắc nghĩ thầm, Cô Hồng từ cái gì bắt đầu hôn môi kỹ xảo cùng tình yêu kỹ xảo liền trở nên như vậy hảo? Nếu nàng ý chí hơi chút không kiên định một ít, tùy thời đều sẽ bị hấn ôn nhu bá đạo tình kỹ xây dựng ra tới khoái cảm cấp bao phủ, thân thể giống như đều đã không phải chính mình, hoàn toàn không chịu chính mình khống chế.

Từ hai người cho nhau cắn nuốt môi trong miệng truyền ra ái muội thủy trệ thanh, đem chung quanh không khí đều cấp nhuộm đậm đến cực nóng dính trệ lên.

Đương hai người nhiệt độ cơ thể đều chậm rãi trở nên nóng rực thời điểm, Đường Niệm Niệm sườn nghiêng đầu, rút cuộc từ Tư Lăng Cô Hồng thể công hạ thoát ly, cánh môi từ hấn cánh môi hạ di, bất mãn ở hấn cầm cắn một ngụm, ấn ra chĩnh tề trắng non hình dấu răng, cũng không có xuất huyết.

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng nhọc cười ra tiếng, đặt ở nàng cái ót tay ôn nhu vuốt ve mái tóc của nàng, tựa hồ còn mang theo cổ vũ ý tứ, làm nàng lại nhiều cắn mấy khẩu.

Đường Niệm Niệm tự nhiên sẽ không lại cắn, chỉ cần nhìn một cái Tư Lăng Cô Hồng kia thâm thúy ánh mắt, nàng liền biết nếu lại cắn mấy khẩu nói, mang đến hậu quả chính là mấy ngày không xuống giường được.

Tuy rằng đến lúc đó nàng nhất định không chịu nói, đối phương cũng nhất định sẽ không khó xử nàng. Cố tình đến lúc đó ở đối phương sắc đẹp dụ hoặc càng ngày càng cao siêu tinh kỹ song trọng thể công hạ, nàng thật sự có thể chết bảo vệ cho sao?

Cô Hồng lại không phải người khác, cùng hấn hoan ái thoải mái lại có thể nhanh chóng tăng trưởng tu vi, thật sự tới rồi lúc ấy, nàng căn bản là không cần thiết đi tìm chết tử. Nàng không vui chỉ là không nghĩ vẫn luôn ngốc tại trên giường, bị lăn lộn đến cái loại này thân thể hoàn toàn không chịu chính mình không chế nông nổi.

Đường Niệm Niệm con người nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng cảm bị chính mình gặm cắn ra tới dấu răng, có chút sung sướng cảm lại có một tia không thoải mái. Có lẽ là bởi vì Tư Lăng Cô Hồng da thịt quá mức tốt đẹp, này dấu răng cũng không thâm, chỉ là xuất hiện này trắng nõn như ngọc trên da thịt khi, khiến cho người cảm thấy phá lệ khó chịu, chẳng sợ cái này dấu răng là chính mình cắn.

Đường Niệm Niệm nhìn nhìn, vươn đầu lưỡi ở hấn trên cảm dấu răng nhẹ nhàng liếm láp vài cái, dấu răng liền tự nhiên biến mất không thấy, đối phương cảm khôi phục đến nguyên lai khiết tịnh không rãnh.

Nàng lại không có phát hiện nàng làm như vậy lúc sau, so với nhiều ở Tư Lăng Cô Hồng trên người cắn mấy khẩu không có nhiều ít phân biệt, đỉnh đầu nhìn chăm chú vào nàng Tư Lăng Cô Hồng, hai tròng mắt u ám đến giống như có thể đem người hít vào đi giống nhau.

“Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm thân mình về phía sau ngưỡng, ngẩng đầu có thể đem Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt hoàn toàn xem đập vào mắt để, “Ta tạm thời sẽ không đi nghiên cứu nguyệt tiên

huyết, nói tốt muốn đi vân tường phượng lầy kia kiện thể nhân trong mắt chí bảo.”

Tư Lăng Cô Hồng gọi lên khoe miệng, hơi hơi tươi cười, tuyệt thế vô song, “Ân.”

Từ nhìn đến Đường Niệm Niệm kia một mặt miệng cười thời điểm hẳn liền đoán được nàng đáp án, cái này đáp án cũng ở giữa hẳn lòng kẻ dưới này, đích xác vui mừng.

Đường Niệm Niệm nói: “Nguyệt tiên huyết tuy rằng trân quý, chính là chỉ có nó nói muốn luyện đan căn bản không được, cùng với nhìn thất vọng còn không bằng chờ về sau tìm được khác tiên thảo lúc sau lại cùng nhau nghiên cứu.”

Tư Lăng Cô Hồng nghe được lời này, trong mắt hiện lên một sợi bất đắc dĩ.

Một gốc cây tiên thảo Đường Niệm Niệm nghiên cứu lên có lẽ là mười ngày nửa tháng, nếu là lại cho nàng tìm đến mặt khác tiên thảo, này cùng nhau nghiên cứu hơn nữa luyện dược nói, vậy không ngừng là mười ngày nửa tháng không ra, ít nhất cũng là một hai năm đều sẽ không xuất hiện.

Này rốt cuộc là mệt vẫn là kiếm lời đâu?

Tư Lăng Cô Hồng rõ ràng đây là Đường Niệm Niệm yêu thích sự tình, cũng là nàng tu luyện chân chính trung tâm, luyện đan là nàng nhất lầy làm tự hào bản lĩnh, hẳn nếu ngăn cản nói, vậy cùng cấp thân thủ bề gãy nàng cánh chim, làm nàng từ trên cao rơi xuống đại địa, đối nàng thương tổn chân thật đáng tin.

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng trầm thấp ứng lời nói, “Ta sẽ giúp Niệm Niệm tìm.”

Ta chỉ biết đem người phủng thượng trời cao, tuyệt không sẽ làm người hạ trụ, chẳng sợ người mệt mỏi, ta cũng có thể đuổi phong mang người bay lượn.

Đường Niệm Niệm gật đầu, cười mắt thiểu cong.

Đột nhiên, thân thể của nàng bay lên trời, này cái gọi là bay lên trời đều không phải là là chính mình thi triển linh lực phù không, mà là bị người bế lên.

Đường Niệm Niệm giật mình, liền nhìn chung quanh cảnh sắc chớp mắt biến hóa, vừa mới còn ở thôn trang trước đại môn, hiện tại đã về tới thôn trang nội, ần ần cảm giác được cái gì, gương mặt nhìn chằm chằm bế lên nàng Tư Lăng Cô Hồng, nghiêm túc nói: “Cô Hồng, ta hôm nay mới vừa rời giường!”

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói: “Lần này ta sẽ một vừa hai phải.”

Kia như núi xa chi đại trường mi, u đàm dường như mắt đen, giống như đem thiên địa tuyển tú linh khí toàn bộ hội tụ trong đó, đem tuyết nguyệt tinh hồn ngưng hoa chỗ sâu trong, nhẹ nhàng liếc mắt một cái là có thể nhiếp đi người hồn phách.

Đường Niệm Niệm hô hấp cứng lại, mất đi cuối cùng cự tuyệt quyền lợi.

Ngày xuân ấm áp, cỏ cây thanh tú, gác mái khắc hoa môn quan hợp chi gian, che đậy một phòng xuân sắc dạt dào.

.....

Sáu hoàn bờ sông, sáu núi vây quanh mạch đan xen trùng điệp, mưa bụi mờ lung.

Tinh tế nước mưa từ không trung rớt xuống, này vũ này sương mù tựa hồ có đặc thù huyền diệu ở trong đó, ngẫu nhiên tổng hội có mỹ nhân hư ảnh từ mưa bụi trung ngưng tụ trong nháy mắt lại biến mất, nhanh nhẹn khởi vũ giống như đầy trời tiên tử hình chiếu.

Mao mao mưa phùn trung thiên địa núi sông thượng đều có bóng người hành tẩu tung tích, không trung phi thú kéo xe, nước biển thủy thú ngự thuyền, trên đất bằng kỳ thú lao nhanh, còn có đủ loại

kiểu dáng phi hành khởi xướng, tử như phi kiếm, mây trắng, hoa tào từ từ, liếc mắt một cái nhìn lại thời điểm, thật sự giống tiên cảnh giống nhau.

“Di, này không phải vô cực Ma tông Vô Cực Tông chủ sao?” Không trung cười một đầu hắc ma ngư u râu dê nam nhân kinh ngạc nói.

Bên cạnh hắn chân đạp mây đỏ váy đỏ bọc thân, mắt nếu đào hoa nữ tử theo hắn ánh mắt nhìn lại, nhìn thấy một chiếc cực đại huy hoàng sáu đầu cự thú lôi kéo phi thú xe, ngồi ở xa phu vị trí thượng chính là một người kiện thác cao lớn nam tử, ngạnh lã không quan hệ, ánh mắt như điện, màu tím đen môi thoạt nhìn có chút âm trầm khủng bố.

Này nam tử cũng là Ma Vực có uy tín danh dự nhân vật, vô cực Ma tông tông chủ Ngô Tử Tấn, tu vi Đại Thừa sơ kỳ bán tiên.

Nữ tử áo đỏ kinh ngạc, “Thật là Vô Cực Tông chủ, hắn như thế nào chính mình lôi kéo?”

Râu dê gầy nhưng rắn chắc nam nhân xảo trá nói: “Nói không chừng nhân gia nhàn đến hoảng, muốn thử xem nô tài cảm giác.”

Nữ tử áo đỏ buồn bực trừng mắt nhìn râu dê liếc mắt một cái, “Người chớ có nói bậy.”

Vô cực Ma tông là Ma Vực thượng nhất lưu tông môn, Vô Cực Tông chủ Ngô Tử Tấn bản thân cũng là không ít Ma Vực nữ tử ngưỡng mộ nhân vật, này nữ tử áo đỏ đối Ngô Tử Tấn liền có vài phần hảo cảm, đáng tiếc đối phương một lòng cầu tiên, đối chung quanh đưa tới cửa nữ tử căn bản là khinh thường nhìn lại, chỉ lấy tới làm công cụ lô đỉnh sử dụng, dùng xong lúc sau nàng kia hẳn phải chết.

Bởi vậy nữ tử áo đỏ ở vô pháp xác định đối phương chính mình có tâm ý phía trước, tuyệt đối không dám đưa tới cửa cho hắn hưởng dụng, bằng không liền căn bản là tìm chết.

“Hừ, có phải hay không nói bậy, đi hỏi một chút chẳng phải sẽ biết.” Râu dê đay mắt xảo trá càng thêm nồng đậm, cười chính mình hắc ma ngưu triều Ngô Tử Tấn điều khiển phi thú xe đi.

Nữ tử áo đỏ tưởng ngăn cản đã không kịp, lý trí chung quy đầu không lại lòng hiếu kỳ, cũng đi theo qua đi.

Bọn họ động tác kỳ thật khiến cho không ít người lực chú ý, người chung quanh cũng rất tò mò vô cực Ma tông tông chủ như thế nào sẽ tự mình điều khiển thú xe, chẳng lẽ hẳn thật sự chỉ là đột phát hứng thú sao.

“Vô Cực Tông chủ, nhiều năm không thấy, ngài phong thái như cũ như lúc ban đầu a.” Râu dê cười tủm tủm đối Ngô Tử Tấn nịnh hót.

Ngô Tử Tấn lạnh băng tia chớp giống nhau ánh mắt triều hấn nhìn lại, “Lăn.”

Râu dê bị như vậy không khách khí đối đãi cũng không thấy sinh khí, cười tủm tủm nói: “Vô Cực Tông chủ phong thái như lúc ban đầu, này tính tình cũng như cũ như lúc ban đầu.”

Nữ tử áo đỏ lúc này cũng phi tiến đến, nũng nịu nói: “Vô Cực Tông chủ, tiểu nữ tử Ngọc Nữ môn chu ngữ yên, 300 năm trước chúng ta còn từng thêm quá còn nhớ rõ?”

Ngô Tử Tấn lãnh ngạnh mặt hiện lên một sợi tàn nhẫn châm chọc, “Đều là ma nhân, đừng trách ta không có nói tỉnh các ngươi, hiện tại lăn còn kịp, nhiều lời nữa một câu, sinh tử từ mệnh.”

Râu dê lập tức khoa trương kêu to, “Ai nha, ai nha, Vô Cực Tông chủ đây là ở uy hiếp ta sao? Ngươi đều nói chúng ta đều là ma nhân, hiện tại nghe lời này như thế nào hình như là phải đối phó ta cái này tiểu nhân vật.” Hấn lảm la lảm lét triều thật lớn xa hoa thú xe thùng xe xem, cười đến thực xảo trá đáng khinh, ý vị thâm trường nói: “Này trong xe mặt có cái gì hảo bảo bối, thế nhưng còn muốn cho Vô Cực Tông chủ tự mình đánh xe, không phải là kim ốc tàng kiều, bên trong là cái thiên tiên mỹ nhân, lúc này Vô Cực Tông chủ

liền vội vàng chạy đến tham gia vân tưởng phường vân tưởng mỹ nhân sẽ, hảo đem cái này tuyệt thế mỹ nhân đưa cho vân tưởng phường, sau đó làm cho bọn họ họa ra nhất động lòng người họa tác, lấy cung chúng ta những người này thưởng thức.”

“Tiểu tím, ta không chế người nguyên thần, lại không có không chế người tu vi, người không động thủ, nói nhiều như vậy vô nghĩa làm cái gì?” Một tiếng sơ tỉnh ngủ lười biếng thanh thúy diệu âm từ thùng xe nội truyền ra tới, bình tĩnh trung lộ ra thiên chân tò mò.

Đơn nghe thanh âm nói, sẽ làm người cảm thấy trong xe chính là cái không biết thế gian hiểm ác thiên chân tiểu nữ hài, ngôn ngữ nội dung tác làm người cảm thấy kia lại là cái không biết thế gian nhân tính sinh mệnh vì sao vô tình lãnh khốc nữ tử, mâu thuẫn đến làm người nhin không được tò mò.

“U, cư nhiên thật đúng là bị ta đoán trúng.” Râu dê cười đến giống như phạm vào động kinh giống nhau.

Tiểu tím, tiểu tím, như vậy mắt mặt xưng hô, vô cực Ma tông tông chủ cũng có như vậy một ngày.

Người chung quanh cũng chú ý tới thùng xe nội không thấy chân dung nữ tử đối Ngô Tử Tấn xưng hô, từng đợt rất nhỏ tiếng cười từ bốn phía truyền ra tới.

Ngô Tử Tấn đối mặt này đó tiếng cười không dao động, đối thùng xe phương hướng cung kính gật đầu, nói: “Là thuộc hạ sai lầm, thỉnh chủ nhân chớ trách, thuộc hạ minh bạch nên làm như thế nào.”

Một màn này xuất hiện, chung quanh tiếng cười hoàn toàn mà ngừng, kinh nghi bất định nhìn chăm chăm thùng xe.

“Trong xe chính là ai, chưa từng nghe nói vô cực Ma tông có chủ tử sau lưng.”

“Ngô Tử Tấn thế nhưng xưng hô một nữ tử vi chủ nhân, đối nàng như vậy cung kính, kia kính ngưỡng ánh mắt là thật sự.”

“Ma Vực địa vị tuyệt đỉnh nữ tử không có vài vị, phần lớn vì yêu trong điện yêu nữ, này trong xe mặt chẳng lẽ là được tu sao.”

Ngô Tử Tấn từ xa phu vị trí nhảy dựng lên, trường tụ nội bản ra một loạt trường châm, căn căn đỉnh có ác quỷ ngưng ảnh rít gào.

“A!” Râu dê trốn tránh không kịp, bị trường châm nhập thể, sắc mặt tức khắc trở nên ám tím, kinh giận đan xen rống to, “Ngô Tử Tấn, ai đều biết ở vân tưởng mỹ nhân sẽ thời điểm không thể động thủ thấy huyết, người dám trái với vân tưởng phùng quy củ, người không muốn sống nữa, phốc!”

Lời nói mới nói đến một nửa, râu dê đại phun một ngụm đực huyết, thân thể ăn mòn thành một bãi màu tím nước lặn, chảy xuôi tới rồi hấn dưới thân hắc ma ngư trên người, hắc ma ngư thống khổ tru lên, một cái hô hấp gian cũng hóa thành đồng dạng màu tím đen nước lặn, từ không trung rơi xuống đi xuống.

Ở dưới người thấy được vệt vàng trốn tránh, sợ chính mình trở thành kia bị lan đến vô tội.

Ngô Tử Tấn mặt vô biểu tình, trong mắt trào phúng. Phá hủy vân tưởng phùng quy củ là không muốn sống nữa?

Chỉ bằng hấn thân là vô cực Ma tông tông chủ liền dám cùng vân tưởng phùng đấu một trận, hưởng chi hiện tại hấn sinh tử đều đã không bị chính mình khống chế. Hiện tại không động thủ nói là chết hoặc là sống không bằng chết, hiện tại động thủ nói, vân tưởng phùng lộng không làm cho chết hấn vẫn là cái không biết bao nhiêu.

Tình huống như vậy hạ, ai đều làm ra chính xác lựa chọn.

Ngô Tử Tấn nhìn quét người chung quanh, “Muốn chết nói, các người tấn nhưng dùng linh thức tra án thùng xe nội người.”

Câu này cảnh cáo làm rất nhiều người đánh lui trống lớn, đồng thời cũng khơi dậy không ít tâm tính không kèm chế được ma nhân tâm

huyết.

Người càng là không chuẩn ta xem, ta một hai phải xem. Đừng tưởng rằng người có điểm bản lĩnh là có thể thiên hạ vô địch, muốn chúng ta chết nào có dễ dàng như vậy!

Những người này tâm tư lãnh trào kiêu ngạo, trong nháy mắt liền có thương mười đạo linh thức nhảy vào phi thú xa hoa trong xe.

Thùng xe từ bên ngoài xem thời điểm cũng đã cực đại vô cùng, bên trong càng sâu, có thể so với một gian tiểu các, có phòng khách, nội phòng, bể tắm, thư phòng, bố trí xa xỉ lại không tục khí, đại khí điển nhã.

Linh thức tốc độ nháy mắt liền đem tình huống bên trong xem đến rõ ràng —— tiểu đại sảnh, hai người cùng tịch mà ngồi, áo bào trắng phơ ở màu nâu chỗ ngồi thương, nam tử một tay vây quanh trước người trong lòng ngực nữ tử, một tay cầm chiếc đĩa chính theo nàng ánh mắt lưu chuyển khi vì nàng gấp đồ ăn, tự mình cho nàng uy thực.

Đây là một bộ tốt đẹp hình ảnh, mọi người nhìn lúc sau nảy lên trong lòng cái thứ nhất ý niệm chính là: Đây nữ tử chính là Ngô Tử Tấn trong miệng cái kia chủ nhân, quả nhiên là cái sẽ hưởng thụ, đi tham gia vận tưởng mỹ nhân sẽ còn như thế thích ý, mang theo mỹ nam sủng nhi bên người hầu hạ.

Lúc này, sở hữu nhìn trộm người ở đây linh thức đều nhìn đến kia hầu hạ nữ tử dùng bữa nam nhân sườn phía dưới, hoàn mỹ không tì vết tuyệt thế sườn dung bị bọn họ xem nhập trong đầu, cuối cùng hình ảnh chỉ có kia một đôi yên tĩnh vô tình mặc mắt.

Phốc phốc phốc phốc!

Mười mấy đạo phun huyết thanh âm đồng thời vang lên, kia nhìn trộm thùng xe nội tình huống mười mấy người không phải bả khổng đổ máu mà chết chính là trọng thương.

Trọng thương sống sót chỉ có ba người, trong đó ăn mặc lục áo choàng tuấn tú nam tử đột nhiên la lên một tiếng, “Kia nam nhân là Tuyết Tiên, ở hắc trong lòng ngực chính là hắc phu nhân, bọn họ đúng là vân tướng phùng trăm năm trước mỹ nhân đồ trung nhân vật, ba năm thời gian bọn họ hủy diệt rồi vân tướng phùng 28 xử phạt phùng cứ điếm.”

Một lời kinh bốn tòa.

Chung quanh yên tĩnh không tiếng động, ma nhân nhóm dừng đi trước nên bước, ánh mắt toàn bộ tụ tập ở vô cực Ma tông xa hoa phi thú trên xe.

Không trung mưa phùn tựa hồ bị mọi người khí thế ảnh hưởng, từ lúc bắt đầu mưa phùn mỏng lung dần dần biến thành tầm tã mưa to, trên châu giống nhau nước mưa liên tục không ngừng rơi xuống, đánh vào cây cối hồ nước sông dài trung, kích khởi một mảnh gió mát tiếng vang.

Ngoại giới không khí khẩn trương, trong xe mặt không khí lại không hề biến hóa. Gã đứng chỗ ngựa độ ẩm, tinh xảo mỹ vị thức ăn, mỹ nhân làm bạn, ngọn đèn dầu như huy. Đường Niệm Niệm ăn cơm ăn đến sung sướng, Tư Lăng Cô Hồng uy cơm uy đến đồng dạng thích thú.

Như vậy ẩm áp tự tại hình ảnh nếu như bị bên ngoài khẩn trương ma nhân nhóm nhìn thấy nói, chỉ sợ muốn bị đè nén đến hộc máu. Bọn họ ở bên ngoài như lâm đại địch khẩn trương cẩn thận, tùy thời chuẩn bị ứng phó nguy cấp ra tay. Chính là bị bọn họ khẩn trương cẩn thận đối đãi người, căn bản là không đưa bọn họ để vào mắt, dương dương tự đắc ở đang ăn cơm.

Nếu không phải bọn họ này đó tu luyện giả có thể dựa năng lượng ngăn cách nước mưa, không đến mức làm chính mình bị xối thành gà rớt vào nồi canh nói, bọn họ hiện tại chỉ sợ sẽ có vẻ càng thêm thể lượng.

“Tiểu tím, như thế nào không đi rồi.” Rượu đủ cơm no lúc sau, Đường Niệm Niệm mới chú ý tới chung quanh tình huống.

Ngô Tử Tấn đối nàng xưng hô bất đắc dĩ, lại không cách nào phản bác, xua đuổi phi thú tiếp tục đi tới.

Nếu nàng đều không thèm để ý chung quanh ma nhân, đã trở thành một cái thuộc hạ xa phu hẳn còn có cái gì đáng để ý.

Xa hoa cực đại phi thú xe tốc độ thực mau, ở mưa to tầm tã trung hành tẩu, phiến tức thời gian liền biến mất ở mọi người trong tầm mắt.

“Người thấy thế nào?” Cuồng ma môn môn chủ đối quý kiến môn môn chủ hỏi.

Quý kiến môn chủ nói: “Này còn có cái gì thấy thế nào, Tuyết Tiên bọn họ tới đây khẳng định chỉ có một mục đích, đó chính là tìm vân tử vong phùng tính số. Vân tử vong phùng đã bị bọn họ hủy diệt rồi 28 xử phạt phùng cứ điểm, đại bộ phận đã từng cất chứa bọn họ bức họa cuộn tròn gia tộc môn phái đều bị bọn họ trả thù, hiện tại toàn bộ Ma Vực trung từng có bọn họ bức họa cuộn tròn người đều tự mình hủy diệt, để tránh bọn họ tìm tới môn tới.”

Cuồng ma môn chủ nghe vậy thở dài: “Này nếu là bình thường tiên duệ cũng liền thôi, cố tình này hai người nói là tiên duệ lại không giống tiên duệ, làm việc hoàn toàn chỉ bằng tâm tình của mình. Trước đó vài ngày ở Ma Vực trung một cái tiên duệ đang bị ma nhân đuổi giết, vừa lúc bị bọn họ gặp phải, lúc ấy kia tiên duệ kinh hãi hướng bọn họ cầu cứu, bọn họ căn bản là chẳng quan tâm, kia tiên duệ nóng vội bắt lấy vị kia Tuyết Tiên phu nhân làn váy, lập tức đã bị Tuyết Tiên cấp giết, làm đám kia đuổi giết hẳn ma nhân nhóm đều bị hù đến ngẩn ra ngẩn ra, không rõ như thế nào tiên duệ bị chính bọn họ người giết.”

“Còn không phải sao.” quý kiến môn chủ cũng thở dài, “Nhất quan trọng vẫn là Tuyết Tiên phu nhân, ở tiên nguyên được xưng là Kinh Hồng tiên tử Đường Niệm Niệm, nàng chính là một vị được tu luyện

dược sư, có thể luyện chế ra tiên đan luyện dược sư. Nay tiên đan nhưng không có địa vực chi phân, Đường Niệm Niệm lại không phải cổ hủ tiên duệ, sẽ không không chịu cho ma nhân luyện dược, Ma Vực trung bao nhiêu người đều muốn cầu được nàng tiên đan, nơi nào còn bỏ được giết nàng.”

Hai người càng nói càng than, trong lòng nói không rõ là trầm trọng vẫn là bất đắc dĩ.

“May mắn hai vị này tựa hồ cũng không phải hoàn toàn đứng ở tiên nguyên bên kia, nếu không nói này tiên nguyên cân bằng liền phải bị đánh vỡ, tiên nguyên chỉ sợ còn muốn chủ động xâm lược chúng ta Ma Vực.”

“Hừ! Chỉ bằng bọn họ.”

Vân tướng phường tổng bộ liền ở sáu hoàn địa vực nội, nơi này không có đứng đắn thành trấn quản lý, bất quá lại so với những cái đó chính quy thành trấn càng thêm phồn hoa hơn nữa ngay ngắn có điều.

Xuyên qua một mảnh rừng mưa, lọt vào trong tầm mắt chính là nước sông ngân hà vờn quanh không dứt, gác mái điện ngọc chói vót, cỏ đằng cỏ cây quán quanh điêu lương họa trụ cảnh sắc. Nơi này cảnh sắc liếc mắt một cái nhìn lại đó là nhân công cùng thiên nhiên hoàn mỹ kết hợp, nơi này kiến trúc mỗi người lịch sự tao nhã hợp lòng người, nơi này không khí đều tản ra say lòng người lãng mạn hương.

Nơi này là sở hữu ma nhân cảm nhận trung ôn nhu hương, nơi này tùy ý có thể thấy được các dạng tuyệt sắc mỹ nhân, cho dù là dung mạo không đủ tinh xảo người, trên người đều có người khác vô pháp so sánh với khí chất, vô luận chính là anh tú tấp sảng vẫn là quyền rũ vũ mị, nhất cử nhất động chi gian đều dễ dàng tù binh người ánh mắt.

Vô luận là tửu lâu khách điểm vẫn là vân đài khí phòng tổng có thể thấy mấy bức mỹ nhân đồ, này đó mỹ nhân đồ hoặc xảo tiểu xinh

đẹp hoặc giận tái đi tần mi, các cụ phong tư, giống như ngay sau đó liền sẽ tồn tại đi ra giống nhau.

Ngô Tử Tấn đem phi thú xe đình hảo sau, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm liền từ bên trong đi ra, hấn cúi đầu không có xem hai người khuôn mặt, chờ hai người đứng trên mặt đất mới vừa rồi đối với phi thú xe đánh ra vài đạo thủ quyết. Phi thú xe một trận quang hoa lóng lánh, hóa thành một khối màu tím lệnh bài bay vào trong tay của hấn không thấy.

Ngay từ đầu Ngô Tử Tấn điều khiển phi thú xe đã cũng đủ hấp dẫn người, đương Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đi ra thời điểm, lập tức đưa tới lớn hơn nữa chú ý.

Đường Niệm Niệm ngửi ngửi trong không khí say lòng người hương khí, trên mặt có một tia hứng thú, “Phạm vi lớn hương đàn, hữu ích thần ** cùng thôi tình tác dụng.”

Ngô Tử Tấn liền ở hai người bên cạnh, nghe được nàng lời nói, hô hấp tức khắc cứng lại.

Này cũng không phải hấn lần đầu tiên đi vào nơi này, chỉ là lúc trước hấn thật đúng là không có chú ý quá này hương khí có cái gì đặc thù, chỉ cảm thấy thoải mái thôi, thật không có nghĩ đến còn có ** thôi tình tác dụng. Tuy rằng từ dĩ vãng trải qua tới xem, này ** cùng thôi tình tác dụng cũng không rõ ràng, chính là nếu đã biết, cẩn thận một chút tổng không có sai.

“Chủ nhân, nơi này chính là vân tưởng phường tổng bộ lại cũng không phải vân tưởng phường tổng bộ.”

“Ân?” Đường Niệm Niệm bản năng đem cả người trọng lượng dựa vào Tư Lăng Cô Hồng ngực trong lòng ngực, triều Ngô Tử Tấn nghi hoặc nhìn lại.

Ngô Tử Tấn bị nàng này liếc tới liếc mắt một cái xem đến tim đập lỡ một nhịp tử, nhanh chóng cúi đầu nói: “Nơi này khắp nơi đều có thể thấy vân tưởng phường bóng dáng, vân tưởng phường người trong

ở chỗ này cũng tùy ý có thể thấy được, chỉ là chân chính vân tượng phùng trung tâm lại che giấu nơi này.” Biên nói trong lòng khác nghĩ, không hổ là tiên nguyên trung nổi danh Kinh Hồng tiên tử, Tuyết Tiên sủng ái như mạng thể tử, vô luận là này dung mạo vẫn là khí chất đều không giống người thường động lòng người, chẳng sợ chính mình nghiêm cẩn báo cho không thể đổi nàng sinh ra bất luận cái gì một chút tâm tư, vẫn là ngẫu nhiên bị kia phong tình nhiếp trụ.

Có lẽ là này sáu hoàn cảnh nội vân tượng phùng không khí mới lãng mạn, vừa mới cũng gửi một chút này trong không khí hương khí mới có thể như thế cũng nói không chừng.

Ngô Tử Tấn tự mình an ủi.

“Nga, nơi này kia nào đặt chân địa phương không tồi?” Đường Niệm Niệm tùy ý hỏi.

Tuy rằng bọn họ thật là tới tìm vân tượng phùng phiên toái, chỉ là không đại biểu chuyên môn vì thế phí tâm phí lực. Mất thấy nơi này phản phong cảnh tuyệt đẹp, không biết ăn ngon hảo ngoạn hay không cũng không tồi.

Ngô Tử Tấn yên lặng nhìn hai người liếc mắt một cái, tạm dừng một hồi, mới vừa rồi áp ủ ngôn ngữ nói: “Chủ nhân cùng Tuyết Tiên nếu là tượng ở chỗ này bình tĩnh đặt chân du ngoạn nói, vẫn là sử dụng ảo thuật che giấu hạ dung mạo cho thỏa đáng, lấy chủ nhân cùng Tuyết Tiên tu vi bản lĩnh thi triển ảo thuật, có thể thấy rõ chủ nhân cùng Tuyết Tiên bản chất định là người đã thiếu càng thêm thiếu.”

Lấy bọn họ hai vị dung mạo phong hoa, chỉ cần tiến vào nơi này, vô luận ở đâu trở mã chân đều sẽ không bình tĩnh.

“Vì cái gì?” Đường Niệm Niệm đạ hỏi.

Ngô Tử Tấn kiên nhẫn giải thích nói: “Nơi này có thể nói là độc lập một mảnh địa vực, độc lập không khí cũng đã hình thành, sở hữu đi vào nơi này người đều sẽ đem ngày thường trời buộc buông ra, chỉ cần xem vừa mắt liền có thể cho nhau thông đồng, lấy chủ nhân

cùng Tuyết Tiên dung mạo phong hoa, nếu cứ như vậy đi tới lời nói nhất định sẽ khiến cho hỗn loạn.”

Hắn là ma nhân, nói chuyện so với tiên duệ tới nói trực tiếp rất nhiều, chẳng sợ tận lực uyển chuyển, chính là ngôn ngữ vẫn là xuất hiện minh bạch thông đồng một từ, đến nỗi thông đồng lúc sau là cái gì, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sẽ tạo thành cái dạng gì hỗn loạn, cho dù là Đường Niệm Niệm đều nghe ra minh bạch.

Kỳ thật Ngô Tử Tấn còn có chuyện không có nói, đó chính là này hai người tính tình nhân tố.

Nếu là những người khác ở chỗ này bởi vì tự thân dung mạo phong hoa đưa tới mọi người thối phồng nói, cho dù là không thích cũng sẽ không tùy tiện động thủ. Chính là này hai người đều là tùy ý làm bậy chủ nhân, đặc biệt là kia phân đối với đối phương độc chiếm dục. Người khác liền tính là nhiều lời một câu đùa giỡn nói đều có thể đưa tới giết người họa, nếu là động tay động chân kia còn phải!

Ngô Tử Tấn chỉ là ngẫm lại là có thể xác định hắn tưởng sự tình đã sẽ phát sinh, thả xem bọn hắn lúc này còn không có tiến vào bên trong, bên ngoài người liền bắt đầu không ngừng tụ tập ở chỗ này, liền có thể dự đoán đến hai người nếu là tiến vào bên trong sẽ là như thế nào.

Này bên ngoài nhân thân phân không cao tự nhiên không dám chủ động tiến đến thông đồng, bên trong nhưng đều là có địa vị có quyền thế chủ, làm việc tự nhiên liền càng thiếu cố kỵ.

“Ảo thuật a.” Đường Niệm Niệm tròn mắt chuyển động một vòng, triều Tư Lăng Cô Hồng xem ra.

Tư Lăng Cô Hồng rõ ràng nhìn ra nàng con người bên trong chớp động một sợi giao hoạt liễm diễm, ở ngày thường luôn là đạm tĩnh con người thoảng hiện đặc biệt có vẻ quý hiếm động lòng người, “Nghĩ đến cái gì ý kiến hay?”

Biết rõ nàng đại bộ phận nghĩ đến đều là ý đồ xấu, chính là tới rồi Tư Lăng Cô Hồng trong miệng tổng hội biến thành ý kiến hay.

Này căn bản chính là trợ Trụ vi ngược, quả thực giống hần nói như vậy, không ngừng triều đem nàng sủng đến càng làm càn tộ hơn cái kia trên đường nỗ lực.

Đường Niệm Niệm nghe vậy híp mắt.

“Cô Hồng, như vậy.....” Đôi tay vòng lấy Tư Lăng Cô Hồng cổ, rõ ràng không nghĩ bị người nghe thấy nói có thể truyền âm, nàng cố tình muốn nói lặng lẽ lời nói, để sát vào hần bên tai, thấp thấp ngôn ngữ.

Cái loại này thiếu nữ nghịch ngợm bộ dáng làm người chung quanh ánh mắt một chút dăm dăm, không tự giác đã bị nàng hấp dẫn, tò mò lên nàng rốt cuộc đối kia tuyệt thế vô song nam tử nói chút cái gì.

Nếu hỏi Đường Niệm Niệm vì cái gì muốn nói lặng lẽ lời nói, bất quá là nhất thời hứng khởi thôi, còn có chính là cảm thấy như vậy nhất định có thể sung sướng Tư Lăng Cô Hồng, do đó đối nàng yêu cầu toàn tâm toàn ý đáp ứng.

Rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng đối nàng yêu cầu đều là không hề điều kiện thả toàn tâm toàn ý đáp ứng, vì cái gì nàng còn muốn nghĩ như vậy làm như vậy đâu? Đơn giản là nàng lần này yêu cầu thật sự có chút đơn giản lại không đơn giản.

Ở bọn họ hai người bên cạnh trạm gần nhất Ngô Tử Tấn ần ần nghe được Đường Niệm Niệm nói, biến sắc, hai mắt không thể tưởng tượng nhìn chăm chăm nàng, sau đó toàn thân căng chặt, cẩn thận nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, liền sợ hần đột nhiên làm khó dễ, ương cật hần cái này vô tội.

Chỉ là hần khẩn trương hoàn toàn ủng hộ, chờ Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng nói xong những lời này sau, Tư Lăng Cô

Hồng chỉ là run rẩy lông mi, biểu tình không thấy bất luận cái gì tức giận.

Cái này làm cho Ngô Tử Tấn không cảm trong lòng chấn động, cẩn thận quan sát Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt, thật sự là tìm không thấy một chút hấn đối Đường Niệm Niệm phần nộ, có chỉ có nồng đậm ôn nhu sủng nịch.

Này Tuyết Tiên, không khỏi quá sủng ái thê tử đi!

Đây chính là quan hệ đến thân là nam tử tôn nghiêm vấn đề a, giống hấn như vậy thiên phú yêu nghiệt cực kỳ, sẽ đương lăng tuyết đỉnh nam tử, bản thân kiêu ngạo tự tôn hấn là người khác sở không thể thể hội mới đúng.

Ngô Tử Tấn nhất thời tâm thần mê mang, rõ ràng cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng làm như vậy là không nên, chính là nhìn này hai người đứng chung một chỗ ở chung thời điểm lại cảm thấy là chính mình quá nghiêm túc, đối Tư Lăng Cô Hồng sinh không dậy nổi một chút khinh thường tâm thái, thậm chí còn có loại nói không rõ bội phục.

“Không hiểu a không hiểu.” Ngô Tử Tấn ở trong lòng lắc đầu thâm than. Tư Lăng Cô Hồng tâm thái chỉ sợ hấn vĩnh viễn đều sẽ không hiểu được, bởi vì hấn vĩnh viễn làm không được Tư Lăng Cô Hồng loại này chuyên tình thâm tình, đối ái nhân khuyh tận hết thủy sủng ái.

Đường Niệm Niệm đôi tay còn câu lấy Tư Lăng Cô Hồng cổ, người đã chính diện ở hấn trước mặt nhìn hấn, hai mắt lóe chờ đợi tha thiết ba quang, nhẹ nhàng nói: “Cô Hồng đáp ứng?”

Tư Lăng Cô Hồng bao dung mỉm cười, này hơi hơi tươi cười, làm chung quanh ần ần truyền đến hút không khí thanh.

Đáp ứng sao?

Người yêu cầu, ta như thế nào sẽ không đáp ứng.

Vuốt ve Đường Niệm Niệm tóc đẹp, thấy nàng càng ngày càng hai tròng mắt, đang chuẩn bị gạt đầu đáp ứng nàng Tư Lăng Cô Hồng tâm thần nhảy dựng, toát ra một cái tâm tư.

“Nếu ta đáp ứng, Niệm Niệm cho ta cái gì khen thưởng?” Hấn nhẹ nhàng chậm chạp nói.

“Ân?” Đường Niệm Niệm ngẩn ra hạ. Vốn dĩ xem Tư Lăng Cô Hồng biểu tình liền biết hấn đáp ứng định rồi, không nghĩ tới hấn thế nhưng toát ra như vậy một câu.

Tư Lăng Cô Hồng không cho nàng hoàn hồn cơ hội, cùng nàng phía trước se dụ hấn giống nhau, để sát vào nàng bên tai thấp giọng cười nói, “Niệm Niệm cho ta cái gì khen thưởng?”

Ướt nóng hơi thở phun ở bên tai, nhiễm hồng kia trong suốt vành tai.

Đường Niệm Niệm miễn cảm sườn trắc đầu, bật thốt lên nói: “Cô Hồng nghĩ muốn cái gì ta liền cấp cái gì.”

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng thực hiện được.

“Di!” Đường Niệm Niệm hoàn hồn, nhẹ trợn hai mắt. Vừa mới là chuyện như thế nào?

Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới liền gác ở nàng đầu vai cười đến run rẩy, nói: “Niệm Niệm mới vừa nói, ta đáp ứng.”

Đường Niệm Niệm vốn dĩ chuẩn bị dò hỏi vừa mới sự tình, bị hấn réo rất tiếng cười cùng ngôn ngữ cấp dòi đi tâm tư, đem hấn đẩy ly chính mình thân mình, sắc mặt nghiêm túc nói: “Đáp ứng rồi liền không thể còn như vậy.”

Tư Lăng Cô Hồng đăm cười không nói.

Đường Niệm Niệm thì tại lúc này vung tay lên, hai người chung quanh phiêu khởi một trận khói nhẹ, che đậy chung quanh tầm mắt mọi người.

Khói nhẹ thành lình xảy ra, người chung quanh đang xem không thấy hai người thân ảnh sau lại không có tản ra, ngược lại càng thêm chuyên chú nhìn. Bọn họ thật sự rất tò mò này hai người rốt cuộc đạt thành cái dạng gì chung nhận thức, ở khói nhẹ lúc sau rốt cuộc sẽ phát sinh cái gì.

Ước chừng tam tức thời gian qua đi, khói nhẹ giống như xuất hiện thời điểm giống nhau đột nhiên tản ra biến mất, bên trong chân tướng cũng rất cuộc bại lộ ở mọi người trước mắt.

Nguyên lai hai cái tuyệt sắc chi tử giống như thần tiên quyến rũ nam nữ đã không thấy, ở chỗ cũ đứng vẫn là một nam một nữ, chỉ là hai người dung mạo đã hoàn toàn biến hóa.

Nam tử thân hình thon dài, một thân tu thân lại phiêu dật áo bào trắng, nhu thuận tóc đen không hề trói buộc rũ cặp đùi, mi nếu thanh đại thẳng vào tóc mai, hai tròng mắt thanh triệt thuần túy, môi hồng răng trắng, khuôn mặt đường cong gãi đúng chỗ ngựa, tuấn lãng trung không mất nhu hòa.

Hắn dung mạo nhìn kỹ không tính nhiều xuất chúng, chỉ là cả người khí chất lại không bình thường, đứng ở nơi đó liền giống như thanh thiên bạch hạc, phiêu dật ưu nhã, thuần trắng vô hại.

Ở hắn bên cạnh đứng thẳng một nữ tử.

Nữ tử thân hình nhỏ dài, chỉ lược so với hắn thấp bé một phân, thân xuyên cùng kiểu dáng màu trắng vật liệu may mặc váy dài, váy dài thực giản dị nhẹ nhàng, không thấy dư thừa trang trí đường viền hoa hoặc là dải lụa. Nàng mặc phát cũng không có bất luận cái gì trói buộc khóa ở sau đầu lưng, dung mạo đừng nói xuất chúng, đó là liền đẹp đều không tính là, chỉ có thể nói hơi mang thanh tú, chỉ có kia thủy sắc cánh môi đường cong hoàn mỹ, chỉ là bị tổng thể ngũ quan cấp mai một.

Chính là cứ như vậy một cái liền đẹp đều không tính là thanh tú nữ tử, lại làm người nhìn đến nàng lúc sau liền không rời đi mắt, kia phân yên tĩnh thông dong khí độ từ nội mà phát, giống như thấy

thanh lãnh trong đêm tối minh nguyệt, này hoa sáng tỏ, rung động lòng người.

Nàng miệng cười nhu hòa, nhìn bên cạnh nam tử, trong tay xuất hiện một cái bạc lam văn màu trắng lụa mang, thân thủ giúp hắn chải vuốt một đầu đen như mực đầu tóc, thanh âm réo rắt, khó phân nam nữ lại dễ nghe thực, “Mào quan phát lâu rồi sẽ khăn đến khó chịu, vì người giản thúc nam tử kiểu tóc tốt không?”

Nam tử chớp chớp con ngươi, thanh âm trong sáng như châu lục mâm ngọc, “Ngô, sơ người cái loại này.”

“Hảo.” Nữ tử mặt mày toàn là bao dung ôn nhu, loại này ôn nhu làm người say mê đi vào liền không muốn tỉnh lại.

Người chung quanh đều ngây người.

Đây là có chuyện gì, đây là vừa mới kia đối thần tiên bạn lữ sao?

Vì cái gì cảm giác luôn có điểm quái quái, bọn họ đối thoại giống như cũng có chút không đúng a!

Rốt cuộc là không đúng chỗ nào đâu, bọn họ lại nói không nên lời tới, dù sao chính là cảm thấy không đúng.

Ngô Tử Tấn âm thầm lắc đầu, nhìn cái kia vì xen vào thanh niên cùng thiếu niên chi gian nam tử, lại nhìn xem cái kia đang ở vì nam tử vấn tóc thanh tú nữ tử, vốn dĩ cho rằng sẽ phi thường biệt nữ mới đúng, chính là đương chân thật bái ở trước mắt thời điểm, lại phát hiện hết thấy đều như vậy tự nhiên, hai người ở chung vẫn là không có một chút biến hóa, chỉ là ngoại tại túi da thay đổi mà thôi.

Bất quá, này Tuyết Tiên chẳng sợ biến ảo thành nữ tử, như vậy bình thường dung mạo nữ tử, này phân tuyệt thế phong hoa vẫn là một chút cũng chưa biến, đặc biệt kia ôn nhu cực hạn sủng nịch ánh mắt, chỉ làm người cảm giác nàng toàn tâm toàn ý đều đặt ở nàng thân thủ vấn tóc nam tử trên người, gọi người xem đến thật.....

Tâm động a!

Ngô Tử Tấn biểu tình cứng đờ, hận không thể chụp chết chính mình. Tâm động!? Tâm động cái rắm! Đó là cái nam nhân, vẫn là một cái đem giết người làm được cùng uống nước giống nhau đơn giản cực độ nguy hiểm nam nhân!

Đường Niệm Niệm vừa mới rút cuộc lặng lẽ cùng Tư Lăng Cô Hồng đưa ra cái dạng gì yêu cầu, ra tới bọn họ hai người chính mình ở ngoài, cũng chỉ có Ngô Tử Tấn biết, đó chính là trao đổi thân phận giới tính, nàng biến ảo thành nam tử, Tư Lăng Cô Hồng biến ảo thành nữ tử.

Đến nỗi người chung quanh vì cái gì sẽ cảm giác được không thích hợp cũng chính như thế.

Bọn họ ngoại tại giới tính dung mạo tuy rằng biến ảo, chính là tự thân phong hoa khí chất lại không cách nào biến hóa, đặc biệt là hai người ở chung hình thức cũng khó có thể thay đổi.

Tư Lăng Cô Hồng vì Đường Niệm Niệm gián thúc hảo phát sau, duỗi tay liền muốn đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

Chẳng sợ hiện tại Đường Niệm Niệm rõ ràng là một bộ nam tử trang điểm, hấn lại có thể nhìn thấu nàng ảo thuật, chẳng sợ không đi nhìn thấu, hấn làm theo liếc mắt một cái là có thể đủ nhận ra nàng, hơn nữa cảm thấy như vậy ra vẻ nam tử nàng dị thường thú vị đáng yêu.

Đường Niệm Niệm theo hấn tay bản năng đầu nhập hấn ôm ấp, chỉ là ở đụng chạm đến hấn ngực thời điểm cứng đờ, thân mình chợt lóe liền lòi ra hấn kia cứng nhắc đến không hề nữ tử mềm mại ngực.

Biến ảo chung quy chỉ là biến ảo mà thôi, hình cùng cái hình chiếu, cũng không phải chân thật, đương chạm vào hấn thời điểm cảm nhận được vẫn là nguyên lai hấn. Huống chi chẳng sợ huyền hóa ra tới nữ tử bộ dáng, Tư Lăng Cô Hồng huyền hóa ra tới nữ tử ngực cũng không có một chút nổi lên, cứng nhắc vô cùng.

Nếu không phải hấn phong hoa tuyết đại nói, chỉ bằng hấn hiện tại huyền hóa ra tới nữ tử, muốn dung mạo không dung mạo, muốn đáng người không đáng người, chỉ sợ ném ở nơi nào đều sẽ không có người xem một cái.

“Hiện tại ta là phu, người thê, nên ta ôm người sủng người.” Đường Niệm Niệm lờ ra hấn ngực sau, nghiêm túc nói.

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng cười nhẹ, theo nàng lời nói nói: “Kia Niệm Niệm như thế nào sủng ta?”

Đường Niệm Niệm vỗ lông mi, đi đến hấn phía sau, trong tay cũng xuất hiện một cái dây cột tóc, mềm nhẹ cho hấn vấn tóc, nói: “Cô, ngô, hồng nhi, muốn kêu phu quân, hoặc là niệm lang.”

Ngô Tử Tấn dưới chân lão đảo, đỡ lấy bên cạnh số lượng. Răng rắc một tiếng, lực độ quá lớn, trảo hạ một khối vỏ cây. Hấn sắc mặt vặn vẹo, nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng xem, nhìn đến vẫn là đối phương đầy mặt ôn sủng, không thấy bất luận cái gì tức giận, nếu không có muốn tìm điểm bất đồng nói, hấn ánh mắt tựa hồ thâm thúy một ít.

Phu quân a.

Niệm Niệm tựa hồ đều không có chính miệng kêu lên ta phu quân.

Ta như thế nào không nghĩ tới làm Niệm Niệm kêu phu quân?

Tư Lăng Cô Hồng có chút hồi hận, hấn phía trước vẫn luôn thỏa mãn với Đường Niệm Niệm kêu hấn Cô Hồng khi thân mật tự nhiên, lại không nghĩ tới nàng không có kêu lên hấn càng thân mật xưng hô.

Niệm Niệm nếu là kêu ta phu quân khi, sẽ là như thế nào?

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt u quang hiện lên, biết nghe lời phải khẽ cười nói: “Niệm lang tính toán cho ta thúc cái gì phát?”

Răng rắc một tiếng lần thứ hai vang lên, Ngô Tử Tấn không cần thận đem kia cây cấp bẻ gãy.

Niệm lang, niệm lang!

Hắn thế nhưng thật sự kêu, hắn sủng ái có thể hay không không còn có điểm máu chốt một chút!?

Chẳng sợ hắn kêu ra những lời này tự nhiên sẽ không làm người cảm nhận được bất luận cái gì biệt nữ, chính là Ngô Tử Tấn chỉ cần nghĩ đến đối phương thân phận, đối phương tuyệt đỉnh thực lực, đối phương giết người không chớp mắt lạnh nhạt vô tình, cố tình duy độc đối một người như vậy không có điểm máu chốt sủng ái, hắn liền cảm thấy.....

Mạc danh ghen ghét là chuyện như thế nào?

Ngô Tử Tấn cảm thấy chính mình từ bị Đường Niệm Niệm bưng hang ổ, bị đối phương khống chế nguyên thần, từ một tông tông chủ biến thành một cái đánh xe cấp dưới, đi theo ở bọn họ bên người sau, hắn liền trở nên càng ngày càng không thành dài quá.

Hắn lòng bàn tay bắt lấy kia khối vỏ cây ở trong tay của hắn càng nắm càng chặt, hóa thành tro bụi.

Nếu kia cây có linh nói, nó sẽ khóc. Nhất vô tội chính là ta hảo sao? Còn không phải là trường sai rồi địa phương sao? Cứ như vậy bị người lột da trảo tâm diệt thành tro chính là sao lại thế này!

“Thúc.....” Đường Niệm Niệm do dự hạ, nữ tử những cái đó tinh xảo phức tạp tóc mai nàng là sẽ không bàn, hướng chi cũng sẽ không như vậy ủy khuất Tư Lăng Cô Hồng một đầu hảo phát. Nghĩ nghĩ, Đường Niệm Niệm vẫn là quyết định đơn giản thúc thúc, nam nữ toàn nghi đơn giản nhất —— dùng dây cột tóc tùy ý nắm lên thượng nửa đoạn tam thành sợi tóc thúc ở sau đầu rũ xuống.

Như thế đơn giản vấn tóc có thể so với không thúc, đảo cũng khó được Đường Niệm Niệm làm thực không tồi, không có một chút hỗn

độn.

“Hảo.” Lưu luyến quên phản ở Tư Lăng Cô Hồng đầu tóc lại vuốt ve đi qua vài lần, Đường Niệm Niệm mới thu hồi tay, vốn định vây quanh hấn vòng eo, lại phát hiện có điểm không biết như thế nào bế lên, dựa đến thật chặt căn bản là không dễ đi lộ, tuy rằng có thể phi, chính là như vậy không hảo động tác.

Đường Niệm Niệm bởi vậy vài món sự nhịn không được nghĩ.

Khó trách Cô Hồng thích sờ ta tóc, bắt quá tóc của hấn so tơ lụa xúc cảm còn hảo, sờ ta chi bằng sờ chính hấn.

Cô Hồng ngày thường rất cuộc là như thế nào ôm ta như vậy tự nhiên hành tẩu tự nhiên, đọi lát nữa muốn lãnh giáo hạ mới hảo.

Cuối cùng từ bỏ vây quanh, Đường Niệm Niệm duỗi tay dắt lấy Tư Lăng Cô Hồng tay, ôn nhuận xúc cảm thực hảo, hai mắt sung sướng híp, triều Ngô Tử Tấn đạm nói: “Dẫn đường, đi thanh danh tốt nhất, hoàn cảnh sạch sẽ nhất, không khí nhất an tĩnh, đồ ăn ngon nhất địa phương.”

Đường Niệm Niệm chính là cái ở có điều kiện dưới tình huống, liền một cái sẽ không bạc đãi chính mình người, dù sao nàng có tiền, rất nhiều tiền.

“.....” Gia, người thật đúng là đem chính mình đương đàn ông tới phân phó thuộc hạ sao?

Ngô Tử Tấn không biết chính mình rất cuộc nên làm cái gì biểu tình, đối mặt vị này biến ảo vì quý công tử chủ tử, thấp giọng nói: “Là, chủ nhân.”

-----oOo-----

242 chương này hai cái tai họa

a

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ Ngô Tử Tấn dẫn đường, ba người liền ở bên ngoài mọi người trong ánh mắt triều sáu hoàn cảnh nội bên trong đi đến, xem đến bên ngoài bàng quan người như cũ đầy mặt kinh nghi, suy đoán này hai người rốt cuộc là nơi nào cổ quái, đồng thời lại ở trong lòng tán thưởng: Chẳng sợ biến ảo thành bình thường dung mạo, chính là hai người kia phân khí chất lại vẫn là bất phàm, làm người ánh mắt không khỏi đi đuổi theo.

Đặc biệt là hai người ở bên nhau thời điểm cái loại này ăn ý ám áp, mới là thật thật nhất hấp dẫn người, làm người hận không thể dung nhập trong đó tự mình cảm thụ hai người thân mật. Chính là cố tình vô luận cỡ nào khát vọng, lại như thế nào cũng tìm không thấy dung nhập đi vào biện pháp, làm người tâm thần như là bị miêu trào tử không ngừng gãi, phát điên nôn nóng lợi hại.

“Ta xem a, hai vị này chẳng sợ biến ảo thành như thế, tiến vào sau còn khó tránh khỏi sẽ gặp được phiền toái.” Bên ngoài một người âm dương quái khí nói, cũng không biết là hâm mộ vẫn là ghen ghét.

“Này nhưng nói không chừng, sáu hoàn cảnh nội, vân tưởng phùng tổng bộ, nơi này mỹ nhân khắp nơi có thể thấy được, hơn nữa các có phong thái, hai vị này tuy rằng phong hoa tuyệt đại, chính là thiếu kia phân khuynh quốc khuynh thành dung mạo, rốt cuộc vẫn là sẽ làm người thất vọng, mất đi hứng thú.” Phản bác người là một cái thanh bào trung niên nhân, cái gọi là mặt có tâm sinh, hần diện mạo khắc nghiệt, hơn nữa lời hần nói ngữ nội dung, một chút khiến cho người biết hần là phá lệ chú trọng ngoại tại người, rất nhiều thời điểm bởi vậy xem nhẹ nội tại chân chính mỹ lệ.

“Cái gì ánh mắt!” Một người văn nhân trang điểm nam nhân cười lạnh, trào phúng nói: “Nếu là bình thường phong hoa giống nhau, thiếu dung mạo tự nhiên chính là kém cỏi. Chính là vừa mới kia hai người, chẳng sợ ở không có nhìn thấy bọn họ dung mạo thời điểm, chỉ là nhìn đến hai người thân ảnh liền có thể so với tiên nhân bức hoạ cuộn tròn hiện thế, bọn họ dung mạo ngược lại trở thành tiếp theo. Hiện tại bọn họ ẩn tàng rồi dung mạo, ta đảo cảm thấy sự tình sẽ trở nên càng phiến toái.”

“Nga? Giải thích thế nào?” Này văn nhân trang điểm nam tử nói khiến cho người khác chú ý.

Thanh bào văn nhân cười nói: “Nếu bảo trì nguyên trạng, bọn họ hấp dẫn người tự nhiên nhiều, chú trọng bề ngoài cổ hủ nhân vật tự nhiên cũng càng nhiều, người như vậy không dễ ứng phó, chính là so với chân chính lợi hại người, vậy xem như khá hơn nhiều.” Thấy người khác còn tưởng còn một bộ không rõ biểu tình, văn nhân liền không hề úp úp mở mở, nói thẳng: “Bọn họ ẩn tàng rồi dung mạo, như vậy có thể phát hiện bọn họ phong hoa không bình thường người, ánh mắt cũng nhất định người phi thường có thể so sánh, người như vậy có thể so bình thường chỉ thấy được bề ngoài người hiểu thẳng nhiều, đến lúc đó bọn họ phiến toái tuy rằng thiếu rất nhiều, chính là phiến toái trình độ lại một chút cũng chưa biến a.”

“Nga!” Người khác bừng tỉnh đại ngộ, sau đó tán đồng gật đầu, ngay sau đó lại thở dài nói: “Rốt cuộc vẫn là giống nhau, bất quá ít người chút cũng tổng so người thật tốt. Ta chỉ biết tại đây sáu hoàn cảnh nội bị nhiều người truy phủng, phần lớn người đều chỉ biết cảm thấy vui sướng đắc ý, chỉ là hai vị này vừa thấy chính là phu thê, thả vẫn là thực yêu nhau phu thê, cứ như vậy đã có thể không dễ làm.”

Bọn họ nghị luận sôi nổi, Đường Niệm Niệm đám người thân ảnh tắc đã sớm đã tiến vào bên trong.

Bên trong phần hoa quả nhiên không thể cùng bên ngoài so sánh với, phần hoa nở rộ, thảo trường hương thơm, gác mái kiến trúc dừng cụ đặc sắc, tạo hình ngọc tượng đều không giống nhau độc đáo. Nơi này mỗi một chỗ đều lộ ra lãng mạn lại xa hoa, phóng đãng

lại diễn nhã hơi thở, gọi người chỉ là nhìn xem liền nhin không được sinh ra lưu luyến quên phần tâm tư.

Ngô Tử Tấn cẩn thận chú ý chung quanh người biểu tình, đối Đường Niệm Niệm giới thiệu nói: “Chủ nhân, ngài muốn thanh danh tốt nhất, hoàn cảnh sạch sẽ nhất, không khí nhất an tĩnh, đồ ăn ngon nhất địa phương liền thuộc này sáu hoàn cảnh nội sáu hoàn khuyết vẫn lâu, chỉ là bên trong chỗ ở yêu cầu thật danh ký lục, phi nhất lưu môn phái hoặc là thanh danh long trọng giả không thể tiến vào.”

Đường Niệm Niệm lúc này chính néo Tư Lăng Cô Hồng bàn tay, xoa bóp đến nhập thần thoải mái, đối Ngô Tử Tấn lời nói hậu tri hậu giác đạm nói: “Gia thanh danh còn chưa đủ đại sao?”

Gia! Ngài cũng đừng gia hảo sao! Nghe được lòng ta nổi điên.

Ngô Tử Tấn bình tĩnh nói: “Chủ nhân danh khí tự nhiên đại, chỉ là chủ nhân thật sự phải dùng thật danh vào ở sao? Nói như vậy yêu cầu đưa ra bằng chứng. Y thuộc hạ xem, chủ nhân hiện tại dung mạo cùng nguyên lai bất đồng, hơn nữa chủ nhân cùng vẫn tượng phượng ân oán, vẫn là không cần lấy thật danh vào ở tốt hơn.”

Đường Niệm Niệm nhẹ phiến lông mi, tâm thần từ Tư Lăng Cô Hồng bàn tay thu hồi tới, triều Ngô Tử Tấn nhìn lại, đang muốn nói cái gì.

Tư Lăng Cô Hồng nắm tay nàng buộc chặt hạ, đem nàng tâm thần hấp dẫn trở về, “Như thế nào không néo?”

Bị nàng kia kiêu nộn nhu tể tay nhỏ néo, so nữ Miêu nhi đậm thịt dẫm tới dẫm đi còn thoải mái, đặc biệt là xứng với nàng vẻ mặt mê muội nhập thần biểu tình, miễn bàn nhiều thú vị, làm hấn tâm thần nhũn ra phát ngứa.

Đường Niệm Niệm bàn tay buông lỏng căng thẳng quán lấy hấn tay, nghiêm túc nói: “Đi rồi lâu như vậy, hồng nhi nên mệt mỗi, ta tưởng cấp hồng nhi tìm tốt nhất địa phương đặt chân ăn cơm.”

Ngô Tử Tấn trái tim theo kia một tiếng lại một tiếng tự nhiên bật thốt lên hồng nhi phát run, nghĩ thầm: Chủ nhân người rút cuộc là nhập diễn quá nhanh, vẫn là căn bản là không biết người như vậy hành vi có bao nhiêu kinh thế hãi tục, kia chính là Tuyết Tiên, đòn đãi trung thực lực đã Đại Thừa kỳ đỉnh, chỉ cần một bước liền phải chân chính thành tiên Tuyết Tiên!

Ngô Tử Tấn đang nghĩ ngợi tới, một đạo hắc quang từ trước mắt chợt lóe, đem suy nghĩ của hắn toàn bộ đều cấp bức trở về, cực nhanh duỗi tay ngăn trở.

Lúc này hắn mới phát hiện nhảy vào trong tay cũng không phải bất luận cái gì tập kích, chỉ là một khối màu lục đậm thể bài.

Người chết linh bài!

Này phân dân chính là thu nhỏ lại bản người chết linh bài.

Ngô Tử Tấn sắc mặt cứng đờ, không biết là cái nào không biết sống chết dám như vậy trên chọc hắn, đang muốn mắt lạnh nhìn quét toàn trường thời điểm, liền nghe được kia quen thuộc lại xa lạ réo rất tiếng nói, “Dùng cái này đi đăng ký.”

Lời này một truyền vào lỗ tai, Ngô Tử Tấn liền kinh sửng sốt. Ngẩng đầu nhìn đến đúng là Tư Lăng Cô Hồng xem ra liếc mắt một cái ánh mắt, chẳng sợ hắn dung mạo đã biến ảo thành bình thường nữ tử bộ dáng, chính là cặp kia con người ánh mắt lại một chút đều không có biến hóa, đương người nhìn đến thời điểm liền nhập rơi vào không đáy lốc xoáy, rút cuộc nhìn không thấy mặt khác đồ vật.

Ngô Tử Tấn không dám nhiều xem, gạt đầu hắn là.

Lúc này hắn lại cẩn thận quan sát trong tay thu nhỏ lại bản người chết linh bài, phát hiện trung ương tựa hồ có một cái âm thầm tỏa sáng thăm lục quang mang.

Đây là?

Ngô Tử Tấn đem linh thức thăm đi vào.

Cạc cạc cạc cạc cạc cạc cạc ~

Một trận cổ quái quỷ dị tiếng cười nháy mắt theo linh thức truyền vào hấn trong đầu.

“Ca!” Ngô Tử Tấn bị trong óc thành linh xảy ra tiếng cười kích thích đến đánh một cái cách, thiếu chút nữa thất thổ đem linh bài vứt bỏ nhảy lên. May mắn hấn bản thân là một tông chi chủ, tâm tư tổ chất còn coi như cường hãn, lúc này mới ngạnh sinh sinh nhịn xuống.

Nắm chặt này cổ quái quỷ dị linh bài, Ngô Tử Tấn nhịn không được triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại liếc mắt một cái. Đây hấn là không phải Tuyết Tiên cố ý trêu chọc chính mình đi, hấn sẽ làm như vậy chuyện nhàm chán sao?

Khẳng định sẽ không!

Ngô Tử Tấn này đó nhật tử đã phi thường minh bạch một sự kiện thật. Ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt, trừ bỏ Đường Niệm Niệm ở ngoài, sở hữu hết thảy ở hấn trong mắt đều giống nhau, lưu không dưới một chút dấu vết, vô tình cực kỳ gọi người sợ hãi.

Người như vậy sẽ vô duyên vô cớ cùng hấn nói giỡn, còn làm ra loại này cổ quái trêu chọc người thủ đoạn, đây là tuyệt đối không có khả năng sự tình.

Như vậy cái này linh bài rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Ngô Tử Tấn đang ở mê hoặc trung, Đường Niệm Niệm đã ra tiếng hỏi: “Đó là cái gì?”

Tư Lăng Cô Hồng đối nàng tự nhiên không có một chút giấu giếm, mỉm cười nói: “Tuyết Tân ở Ma Vực làm ra tới một thân phận.”

“Ân?” Đường Niệm Niệm tới điểm hứng thú, “Cái gì thân phận?”

Tuyết Tân chẳng lẽ không phải ở bọn họ đi vào Ma Vực thời điểm mới đến sao, như vậy điểm sự tình căn bản không đủ bọn họ làm ra cái gì thân phận thanh danh, vẫn là nói Tuyết Tân ở bọn họ phía trước liền tới quá Ma Vực, chỉ là nàng không có chú ý tới mà thôi.

Đường Niệm Niệm suy đoán sự tình hẳn là như nàng mặt sau tưởng như vậy, cũng không có bao sâu cứu đi dò hỏi, có một số việc biết cùng không biết đều giống nhau, nàng cũng sẽ không đi liều mạng ham học hỏi.

“Ngoan quý.”

Lời vừa nói ra, bên kia cầm cổ quái người chết linh bài Ngô Tử Tấn sắc mặt đột nhiên biến đổi, đó là hỗn hợp vận vẹo, bất đắc dĩ, phẫn hận, ghen ghét từ từ phức tạp biểu tình, làm hắn sắc mặt liền cùng nhuộm màu bàn giống nhau, không ngừng biến hóa.

“Nga.” Đường Niệm Niệm phản ứng thực bình đạm.

Ngô Tử Tấn tựa hồ là bị nàng kia bình đạm đến không thể tưởng tượng ngữ khí cùng thân thái kích thích tới rồi, đột nhiên ngẩng đầu nhìn chăm chăm nàng.

Hắn ánh mắt thật sự là quá mãnh liệt, Đường Niệm Niệm tưởng chú ý không đến đều khó.

“Tiểu tím, người tưởng đối ta làm cái gì?” Ánh mắt kia thực cổ quái, tựa hồ là hận sắt không thành thép. Nếu là những người khác như vậy nhìn Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm tự nhiên không có tâm tư đi để ý tới, bất quá tiểu tím gần đây biểu hiện không tồi, thân là nửa cái thuộc hạ người, Đường Niệm Niệm đối đãi luôn là bất đồng.

Nàng hỏi chuyện thực bình đạm, không hề có phát hiện này hỏi chuyện nghe tới phá lệ có nghĩa khác.

Ngô Tử Tấn bị câu này hỏi chuyện hỏi đến hãi hùng khiếp vía, liền sợ Tư Lăng Cô Hồng hiểu lầm điểm cái gì, hắn cái này vô tội liền lại

muốn ở quỷ môn quan thượng đi một chuyến, bắt đắ dĩ chửi thầ, ta tưởng đối ngài làm cái gì? Ta dám đối với ngài làm cái gì sao, này còn không có làm thành phỏng chừng liền phải bị nghiền thành cặn bã.

“Hồi chủ nhân nói, thuộc hạ đối ngài không có bất luận cái gì muốn làm cái gì ý tưởng.” Ngô Tử Tấn rũ mắt phi thường kiên định như vậy tỏ vẻ.

Đường Niệm Niệm: “Ân?” Kia thần thái làm người vừa xem hiểu ngay, chói lợi viết ‘ vậy người như vậy xem ta là có ý tứ gì ’ này mấy cái chữ to giống nhau.

Ngô Tử Tấn siết chặt trong tay người chết linh bài, nói: “Hồi chủ nhân nói, thuộc hạ sở dĩ thất thố là bởi vì nghe được ngoan quỷ chi danh.” Cũng không cần chờ Đường Niệm Niệm đặt câu hỏi, hắn liền rõ ràng giải thích nói: “Ngoan quỷ chi danh là trăm năm trước nổi lên, nghe đồn hắn quay lại vô ảnh, hình cùng quỷ quái, không có người xem qua hắn chân chính bộ dáng, mỗi lần nhìn thấy thời điểm đều là một mặt thảm lục u ảnh, tiếng cười cổ quái quỷ dị, giống như ngoan đồng giống nhau lấy trên cột nhân vi nhạc, sở hữu bị hắn trên đỉnh ma nhân đều sẽ bị buộc đến tinh thần không bình thường, bởi vậy bị người coi là ngoan quỷ.”

Nói nói, Ngô Tử Tấn lúc này mới nhớ tới, trong tay hắn cầm cái này nhưng còn không phải là ngoan quỷ đặc có linh bài sao. Chỉ là nghe một chút kia cổ quái quỷ dị tiếng cười, thật là ngoan quỷ thủ đoạn không sai, trừ bỏ hắn còn có thể có ai làm như vậy chuyện nhàm chán.

Nhàm chán sao?

Nếu Tuyết Tân ở chỗ này nói, nhất định sẽ hảo hảo đối hắn dò hỏi một phen, rốt cuộc cái gì nhàm chán cái gì là không nhàm chán.

Đường Niệm Niệm gật đầu, trăm năm trước nói, kia hắn là chính là nàng vừa mới tham gia xong Tân Tú Lô Đài Tái lúc sau, trở lại Viên gia bế quan kia trăm năm thời gian.

Ngô Tử Tấn thấy nàng không có tiếp tục cái này đề tài ý tứ, cũng không hề nói thêm.

Giờ này khắc này hấn trong lòng chỉ có một mảnh phập phồng.

Ngoan quý, chính hấn tuy rằng không có tự mình trải qua quá, chính là hấn nhận thức một cái bạn tốt lại gặp được quá, hiện tại kia bạn tốt tinh thần không bình thường bộ dáng, hấn đến bây giờ còn ký ức hãy còn mới mẻ, bởi vậy đối chưa bao giờ gặp mặt ngoan quý từ tâm lý thương đã gieo mẫn cảm hạt giống.

Ngoan quý đại biểu thẻ bài vì cái gì sẽ ở Tư Lăng Cô Hồng trong tay?

Từ bọn họ đối thoại cũng có thể nghe ra tới ngoan quý tên thật gọi là Tuyết Tân, nói như vậy nói bọn họ hấn là rất quen thuộc, cũng liền nói ngoan quý khả năng chính là bọn họ người.

Ngô Tử Tấn vốn dĩ liền lãnh ngạnh khuôn mặt càng thêm lãnh ngạnh, sắc mặt đã có chút ám tím, bất quá bởi vì hấn môi vốn dĩ chính là màu tím đen, cho nên thoát nhìn đảo cũng không có gì làm người tò mò, chỉ cảm thấy hấn là hấn tu luyện công pháp gây ra, lại không biết này sắc mặt căn bản chính là từ tâm tình của hấn khiến cho.

Đôi câu vài lời trung bọn họ cũng đã tới rồi sáu hoàn vân khuyết lâu trước.

Sáu hoàn vân khuyết lâu cao ngất vì sáu tầng, chỉ ở bên ngoài nhìn là có thể đủ cảm nhận được này lầu các tinh hoa, tuy rằng có thể từ mở rộng ra lầu môn thấy bên trong ngồi khách nhân, lại vô luận như thế nào đều nghe không được bên trong người nói chuyện nửa điểm thanh âm, có thể thấy được này sáu hoàn vân khuyết lâu tất bố trí cực hảo trận pháp.

Ngô Tử Tấn nói: “Chủ nhân thỉnh.”

Tuy rằng hấn nguyên quý vì một tông chi chủ, lại không đại biểu hấn không hiểu đến làm người thuộc hạ chức vụ cùng hành vi, hấn tông chủ chi vị vẫn là đi bước một từ tầng dưới chót bò lên trên đi.

Đường Niệm Niệm gật đầu, nắm Tư Lăng Cô Hồng tay đi vào đi.

Xuyên qua sáu hoàn vân khuyết lâu đại môn thời điểm, Đường Niệm Niệm phân trước cảm giác được có một tầng thủy màng giống nhau đồ vật từ thân thể phát qua đi.

Ngô Tử Tấn đi theo nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng phía sau, tựa hồ nhìn ra Đường Niệm Niệm trong mắt chợt lóe mà qua sáng rọi, ra tiếng giải thích nói: “Tưởng nhập sáu hoàn vân khuyết lâu không chỉ có yêu cầu thân phận, còn cần tu vi. Lấy chủ nhân cùng..... Khụ, tu vi nhất định có thể nhẹ nhàng đi vào, bởi vậy thuộc hạ mới không có báo cho.”

Làm hấn kêu Tư Lăng Cô Hồng phu nhân? Đó là tuyệt đối không có khả năng!

Chính là biết rõ Đường Niệm Niệm bọn họ hiện tại trao đổi thân phận, hấn đương nhiên cũng không thể kêu Tư Lăng Cô Hồng công tử, chỉ có thể xem nhẹ thời điểm tận lực xem nhẹ, chính cái gọi là nhiều lời nhiều sai, ít nói thiếu sai.

“Ân.” Đường Niệm Niệm gật đầu, ngẩng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, nhẹ giọng nói: “Hồng nhi nhưng mệt mỏi?”

Ca!

Ngô Tử Tấn dưới chân một cái lão đảo, phát ra thanh âm không lớn không nhỏ, lại cũng dẫn tới người chú ý. Đối mặt lâu một người đánh giá, Ngô Tử Tấn sắc mặt biến biến, một chân đá hướng sáu hoàn vân khuyết lâu đại môn ngạch cửa.

Ngạch cửa ở hấn dưới chân hóa thành tro tàn, Ngô Tử Tấn ném ra một khối thượng phẩm linh thạch cấp tiểu nhị, lạnh lùng nói: “Ngạch cửa quá cao, vướng đến người. Lần sau tu thấp điểm.”

Sáu hoàn vân khuyết lâu chia làm sáu tầng, mỗi cao một tầng yêu cầu tu vi cùng thân phận cũng cần thiết cao một tầng. Nay tầng thứ nhất lấy Ngô Tử Tấn thân phận, phá hư một cái gạch cửa không tính cái gì, chỉ cần đưa tiền sửa chữa là được.

Hắn hiện tại tuy rằng đã trở thành Đường Niệm Niệm cấp dưới, chính là vô cực Ma tông còn ở nơi đó, hắn tông chủ thân phận cũng không có hủy diệt. Chỉ cần không phải sự tình quan Đường Niệm Niệm bọn họ, hắn cũng có chính mình kiêu ngạo, há dung người khác tùy tiện chê cười.

Quả nhiên, Ngô Tử Tấn này phiên hành vi vừa xuất hiện, một tầng vốn dĩ chú ý ở trên người hắn ánh mắt tức khắc tiêu tán không ít, không hề như vậy trắng trợn táo bạo, liền nguyên bản lộ ra chê cười biểu tình người cũng khôi phục thần sắc, thậm chí còn đối Ngô Tử Tấn đầu tới xin lỗi ánh mắt.

Tiểu nhị tiếp theo hắn ném lại đây linh thạch, nhiệt tình cười nói: “Ba vị khách quan đây là muốn làm vào ở thủ tục vẫn là lưu này dùng bữa a?”

Ngô Tử Tấn không để ý tới tiểu nhị tiếp đón, nhìn về phía Đường Niệm Niệm hai người.

Hắn cái này tiểu nhạc đệm cũng không có ảnh hưởng đến hai người, đối mặt Đường Niệm Niệm kia thanh ôn nhu hỏi chuyện, Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ, “Không mệt.”

Đường Niệm Niệm ánh mắt từ trên người hắn quét một vòng, đáy mắt hiện lên một tia thất vọng, “Nếu hồng nhi nói mệt mỗi nói, ta có thể ôm hồng nhi lên lầu.”

Nàng đánh chính là ý nghĩ như vậy.

Tuy rằng ôm không dễ dàng đi đường, chính là hiện tại đã tới rồi tửu lầu khách điểm, ôm lên lầu vẫn là đơn giản.

Ngô Tử Tấn nghe lời này, rớt cuộc nhịn không được ra tiếng nói: “Chủ nhân, nơi này sáu hoàn vân khuyết lâu cùng sở hữu sáu tầng, lấy các chủ nhân thân phận cùng tu vi có thể thăng thượng sáu tầng dùng bữa. Đây sáu tầng hoàn cảnh không khí cùng đồ ăn hương vị đều là tốt nhất.”

“Ân.” Đường Niệm Niệm gật đầu, nắm Tư Lăng Cô Hồng triều trên lầu đi đến.

Ngô Tử Tấn theo sát ở hai người phía sau, đột nhiên cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng trải qua bên người thời điểm, nhận nhận một sợi dư quang dừng ở chính mình trên người.

Tê.

Một ngụm hàn khí bị Ngô Tử Tấn trừu nhập phế phủ, thân thể cứng đờ hạ. Hắn vừa mới làm cái gì chọc vị này chủ tử sinh khí sao?

“Hồng nhi?” Đường Niệm Niệm một khi nhập điện, kia cũng là dị thường nghiêm túc, này hồng nhi kêu đến miễn bàn nhiều trôi chảy.

Tư Lăng Cô Hồng cười khế, ánh mắt dừng ở trên người nàng thời điểm, kia từ tịch mạc vô tình đến ôn nhu như nước chuyển biến nhanh chóng vô cùng, “Không có việc gì.”

Niệm Niệm cùng ta nói chuyện thời điểm, người khác cảm cái gì miệng.

Tư Lăng Cô Hồng thằng nhãi này chính là khó chịu Ngô Tử Tấn xen mồm chuyện này.

Chẳng sợ đối phương kia lời nói cố ý cho hắn giải vây.

Ngô Tử Tấn vô luận như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm độc chiếm dục mãnh liệt đến như vậy trình độ, ngay cả nói chuyện cũng không cho phép những người khác tùy tiện đánh gãy.

Nếu hấn không phải bị Đường Niệm Niệm khống chế tánh mạng, bị Đường Niệm Niệm nhâm mệnh vì đánh xe dẫn đường thuộc hạ, hiện tại hấn chỉ sợ cũng khó có thể như vậy bình bình an an còn đi theo hai người phía sau.

Một tầng lầu nâng cao một bước, càng cao mặt trên tầng lầu, không ít người đều nhận ra Ngô Tử Tấn thân phận, thậm chí có mấy người đều ra tiếng cùng hấn chào hỏi. Chỉ là Ngô Tử Tấn hiện tại thân là Đường Niệm Niệm cấp dưới, sao có thể làm ra không màng chủ tử đi làm chính mình sự tình thất trách hành vi, đối với những cái đó chào hỏi người, hấn đều gạt đầu ý bảo sau tác không hề để ý tới.

Tình huống như vậy tức khắc đưa tới không ít người chú ý, ánh mắt đánh giá ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người.

“Ngô Tử Tấn.” Tầng thứ năm thời điểm, một người cao lớn uy mãnh, sừng ngược lộ bối trung niên nam nhân vừa thấy đến Ngô Tử Tấn, lập tức từ trên chỗ ngồi đứng lên triều hấn đi tới, cười ha ha nói: “Ta liền nói như vậy nhất tử người như thế nào sẽ không tới, này sẽ quả nhiên bị ta cấp chờ tới rồi.”

Người này thẳng hô Ngô Tử Tấn tên, vô luận là từ thần thái vẫn là trong lời nói đều có thể thấy được hấn cùng Ngô Tử Tấn quan hệ không tồi.

Ngô Tử Tấn ngưng mắt thấy đi, đảo lên tiếng, “Thiết Diệu Quần, ta tạm thời có việc, sau này lại tâm sự.”

“Di?” Thiết Diệu Quần ngẩn ra, ánh mắt từ hấn trên người chuyển dời đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người, hai mắt bộc phát ra kịch liệt sáng rọi, một tay đập thượng Ngô Tử Tấn bả vai, trên mặt biểu tình có chút bồn chồn lại hào sảng nói: “Không tồi a huynh đệ, này hai cái chính là người tìm được mỹ nhân? Mỗi người đều là cực phẩm a!”

Tư Lăng Cô Hồng dung mạo tuy rằng bình thường, chính là kia vô song phong hoa liền hấn như vậy thô hán tử đều xem đến có chút ngây người, trong lòng không khỏi hoài nghi này dung mạo chẳng lẽ

là làm nguy trang đi, nếu không như vậy tuyệt thế phong hoa xứng với như vậy dung mạo thực sự có chút đáng tiếc.

Như vậy ngờ vực, Thiết Diệu Quần liền dùng linh thức càn quét Tư Lăng Cô Hồng, phát hiện vô luận như thế nào càn quét đều tìm không thấy một chút sơ hở, không cảm có chút thất vọng. Xem ra này nữ tử dung mạo là thật sự, tuy rằng có chút đáng tiếc, bất quá như vậy cũng không có gì không tốt, nếu là nàng dung mạo cũng là như thế tuyệt thế vô song nói, như vậy liền thật là khuynh thế họa thủy.

Thiết Diệu Quần cười nói: “Lần này ngươi đừng toàn bộ đùa chết, để lại cho huynh đệ ta cũng chơi chơi như thế nào?”

“Câm mồm!” Ngô Tử Tấn biến sắc.

Chỉ là hấn cảnh cáo vẫn là chậm một bước, một cây xanh biếc dây đằng tía chớp xuất hiện, trừu ở Thiết Diệu Quần kia câu lấy tà cười hậu trên môi.

“Ngô!” Thiết Diệu Quần căn bản là không nghĩ tới sẽ có người sẽ đột nhiên ra tay, hưởng chi vạn Hư Đăng Yêu Đăng có che chắn linh thức tác dụng, hơn nữa tia chớp tốc độ, thật sự là làm người khó lòng phòng bị.

Lần này khiến cho Thiết Diệu Quần mồm to xuất huyết, hàm răng rớt vài viên, người đều mộng.

“Tưởng chơi Cô Hồng? Ta trước đùa chết ngươi.” Đường Niệm Niệm nắm Tư Lăng Cô Hồng tay, hai tròng mắt đậm mạc nhìn chăm chăm Thiết Diệu Quần, khẩu khí bình tĩnh lại nghiêm túc.

Lần này nàng không có ở nhập diễn, trên thực tế cùng Tư Lăng Cô Hồng ở bên nhau bất luận cái gì thời điểm, nàng đều là chân tình biểu lộ, chỉ là sửa lại xưng hô, thay đổi quần áo trang điểm, đem chính mình làm chủ đạo vị nào, tới tận tình giống Tư Lăng Cô Hồng sủng nàng giống nhau, thử từ ăn, mặc, ở, đi lại nơi chốn tình tế sủng ái hẳn.

Chẳng sợ hiện tại hai người không có đối tượng, xem có có hình người như vậy nhìn quét Tư Lăng Cô Hồng, hơn nữa nói ra như vậy dâm (cãm) uế lời nói, Đường Niệm Niệm đều sẽ ra tay.

Ngô Tử Tấn vừa nghe đến nàng đối Tư Lăng Cô Hồng xưng hô, còn có nói chuyện biểu tình, liền biết sự tình không ổn.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng không ngừng múa may, chớp mắt liền đem Thiết Diệu Quân trừu cả người mạo huyết.

“Rồng! Hảo người cái vật nhỏ, dám như vậy…… Ngô Tử Tấn người làm cái gì!” Đang muốn bạo khởi Thiết Diệu Quân bị Ngô Tử Tấn một quyền cấp đánh ra đi. May mắn ở năm tầng người đều không đơn giản, mỗi cái chỗ ngồi đều có sáu hoàn vân khuyết lâu đặc có hộ trận, lúc này mới không có bị Thiết Diệu Quân kia cao lớn thân hình cấp lan đến gần.

Ngô Tử Tấn không có trả lời hấn giận dữ hỏi, triều Đường Niệm Niệm cung kính nói: “Chủ nhân, hấn vô tâm.” Trong lòng bất đắc dĩ khẫn. Đã sớm đoán được hai vị này sẽ nháo ra sự tình, chính là không nghĩ tới chọc phiền toái người cố tình là hấn số lượng không nhiều lắm bằng hữu.

“Ca?” Mới từ trên mặt đất đứng lên Thiết Diệu Quân vừa nghe đến kia một câu chủ nhân, biểu tình cương.

Chủ nhân, cái gì chủ nhân.

Ngô Tử Tấn tiểu tử này thế nhưng sẽ nhận chủ nhân?

Thiết Diệu Quân kinh ngạc, năm tầng người toàn bộ đều kinh ngạc, ngay từ đầu xem kịch vui ánh mắt cẩn thận tìm tòi nghiên cứu lên, không ngừng ở Đường Niệm Niệm trên người vờn quanh.

Này vừa thấy bọn họ liền phát hiện này bị Ngô Tử Tấn trở thành chủ nhân nam tử thực sự không bình thường, còn rất quái dị. Trên người hấn hơi thở quá sạch sẽ, căn bản là không giống như là Ma Vực người, hấn ánh mắt cũng quá trong sáng, giống như không hiểu thế

gian hiểm ác, chính là lúc này nhìn Thiết Diệu Quần ánh mắt cùng biểu tình đều thực bình đạm, bình đạm đến căn bản là không có biểu tình, giống như đối táng mạng của hắn căn bản là khinh thường nhìn lại, không thấy bất luận cái gì sát khí.

“Niệm lang.” Trầm tĩnh trung, một tiếng réo rất dễ nghe thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp vang lên, đánh vỡ này không khí.

Ngô Tử Tấn lúc này cũng ở không có nhân tâm tình đi rồi rắm Tư Lăng Cô Hồng xưng hô, trong lòng có chút ám nháy, nhìn về phía Thiết Diệu Quần ánh mắt có chút tiếc nuối đồng tình.

Này một vị chính là so Đường Niệm Niệm rất vô tình chủ, hưởng chi bị mạo phạm vẫn là hắn, hắn này một mở miệng, Thiết Diệu Quần này táng mạng sợ là chết chắc rồi.

Thiết Diệu Quần bị Ngô Tử Tấn này liếc mắt một cái xem đến hãi hùng khiếp vía, đang muốn dò hỏi là chuyện như thế nào, chính là Ngô Tử Tấn cố tình nhìn hắn một cái lúc sau, thật giống như đem hắn coi như hắn phải chết người, không bao giờ nhiều liếc hắn một cái.

Cái này kêu cái chuyện gì a!

Thiết Diệu Quần mau bị Ngô Tử Tấn này mạc danh này ảo diệu hành vi bức cho học máu, cào tâm trào phối đến muốn biết chân tướng. Chính là lúc này nhân gia căn bản là đem hắn đương người chết, cũng không nhìn hắn cái nào.

“Hảo người cái tiểu tử thú, chính là như vậy đối huynh đệ a? Nói nhanh lên đây là chuyện gì xảy ra a! Hai vị này rốt cuộc là cái gì đại nhân vật, liền người đều sợ thành cái dạng này, đừng làm đến lão tử không chết liền trước cấp lão tử đưa ma!” Thiết Diệu Quần cấp Ngô Tử Tấn truyền âm.

Ngô Tử Tấn liếc mắt nhìn hắn, “Xem ở dĩ vãng tình cảm thượng, ta sẽ cho người thượng nén hương.”

“Phốc!” Thiết Diệu Quần phun huyết, đôi mắt trừng đến cùng ngưng đái giống nhau gắt gao nhìn chăm chăm Ngô Tử Tấn.

Bọn họ này đó động tác nhỏ không phải không có người chú ý tới, chỉ là đại gia càng chú ý vẫn là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tình huống.

Đường Niệm Niệm nghe được Tư Lăng Cô Hồng kêu gọi sau, con người lóe lóe, duỗi ra tay liền ôm hấn eo, “Hấn vũ nhục hồng nhi, hồng nhi tưởng trừng phạt hấn? Chỉ cần hồng nhi nói, ta nhất định đều làm được.”

Tư Lăng Cô Hồng thuận theo nhậm nàng ôm, khoe miệng hơi hơi dương, kia tươi cười xuất hiện hấn bình thường cực kỳ dung mạo thượng, tràn ra nói không rõ mị lực, hấp dẫn người trong ánh mắt.

“Sinh khí?” Hấn không đáp hỏi lại.

Đường Niệm Niệm xem hấn, thẩn nhấp môi cánh, nhìn hấn gần trong gang tấc khuôn mặt, trong chốc lát mới muợn thanh nói: “Rõ ràng thực bình thường, như thế nào còn như vậy nhận người.”

Nguyên bản Tư Lăng Cô Hồng dung mạo tuyệt thế, chính là thân là nam tử hấn, thanh danh bên ngoài, đối đãi người khác thời điểm hơi thờ lạnh nhạt vô tình, bọn nữ tử tự nhiên chẳng sợ có tâm cũng không dám tới gần hấn, bọn nam tử cũng không có như vậy nhiều Long Dương chi hảo người, hướng chi cũng biết chính mình chinh phục không được đồng tính khác đối phương, tự nhiên cũng liền lui bước.

Chính là hiện tại Tư Lăng Cô Hồng dung mạo thay đổi, ở người khác trong mắt là nữ nhi thân, người khác cũng không biết thân phận của hấn cùng hung danh. Chẳng sợ hấn dung mạo bình thường, phong hoa lại vô song, hai mắt lạnh nhạt cũng chỉ sẽ kích khởi các nam nhân ham muốn chinh phục, tự nhiên đưa tới vô số sắc (cảm) lang.

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến nàng dáng vẻ này, nhin không được duỗi tay nâng lên nàng cằm, thấu thân liền ở nàng trên môi liếm láp, kia hôn môi lực đạo ôn nhu lại cực nóng, đặc biệt là cặp kia gần trong gang tấc con ngươi, bên trong quang hoa lưu thạch, có câu hồn nhiếp phách khả năng.

Đường Niệm Niệm biểu tình ngẩn ra, đăm tĩnh con ngươi có chút ngốc ngốc nhìn chăm chăm hắn.

Nếu không phải hiện tại người khác quá nhiều, vừa lúc là ban ngày, Đường Niệm Niệm du ngoạn hứng thú lại chính nùng, Tư Lăng Cô Hồng thật muốn đem nàng chặn ngang bế lên, đến chỉ có hai người an tĩnh địa phương hảo hảo ôn tồn một phen.

Hắn ánh mắt hiện lên sâu thẳm, chậm rãi buông ra Đường Niệm Niệm cánh môi, tay liền ôm nàng eo, nhẹ giọng trấn an, “Không tức giận tốt không?”

Khó được nhìn thấy cố ý giả thành nam tử Đường Niệm Niệm thú vị bộ dáng, hắn nhưng không nghĩ người ngoài hồng rồi bọn họ hứng thú.

“Hảo.” Đường Niệm Niệm mê mang ửng thanh.

Ngô Tử Tấn trên mặt hiện lên kinh ngạc, đối Tư Lăng Cô Hồng cung thanh nói: “Đa tạ.”

Hắn này một tiếng lập tức bừng tỉnh bị Tư Lăng Cô Hồng ôn nhu sắc đẹp mê hoặc Đường Niệm Niệm.

Tư Lăng Cô Hồng thường thức nàng ngốc manh biểu tình còn không có bao lâu, này liền bị Ngô Tử Tấn một câu cấp quấy rầy, tiền khoa nợ cũ hỗn hợp ở bên nhau, ngón tay vừa động, huy một đạo thuật pháp ở hắn trên người.

Ngô Tử Tấn thân hình chấn động, này liền phát hiện miệng mình trương không khai.

“.....” Hấn thần sắc kinh nghi bất định, hơi trừng mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, trong lòng một mảnh thê hàn. Ta rốt cuộc làm sai cái gì, hoặc là nói sai rồi cái gì, ngài đến lúc đó cùng ta một tiếng làm ta minh bạch, như vậy vô thanh vô tức liền đem ta biến thành người câm là chuyện gì xảy ra.

Ngô Tử Tấn đột nhiên cảm thấy chính mình có chút ủy khuất. Chẳng lẽ nói lời cảm tạ có sai sao?

Hấn ủy khuất không có người biết cũng không có người lý giải, mọi người ánh mắt cùng tâm tư đều dừng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người, trên mặt hiện ra cổ quái thần thái.

Nếu như nói thiếu niên này nam tử là Ngô Tử Tấn chủ nhân, như vậy nữ tử này nên là thiếu niên này nam tử cực kỳ sủng ái bạn hữu. Chỉ là vừa mới đối phó Thiết Diệu Quần khi còn khó lường thiếu niên nam tử, như thế nào tới rồi này nữ tử trước mặt liền trở nên như thế..... Như thế..... Thuận theo vô hại?

Chẳng sợ hấn tay ôm nàng kia, chẳng sợ thân hình hấn so với kia nữ tử lược cao một phân, chính là lúc này cho người ta cảm giác chính là hấn dựa vào nữ tử trong lòng ngực. Đặc biệt nàng kia lời nói việc làm cho người ta cảm giác cũng quá độc lập, hoàn toàn không có nữ tử kiêu nhu đáng yêu, làm ra như vậy thân mật mê người hôn môi cũng tự nhiên đến không được, tay ôm đối phương eo thời điểm vừa thấy liền thuận thực thực, nói chuyện trấn an khi cái loại này ôn nhu, cái loại này cứng chiều, cái loại này bao dung.....

Bọn họ không biết loại này cổ quái rốt cuộc là chuyện như thế nào, rõ ràng nghĩ lại tới cảm thấy hai người ở chung cũng không có không đúng, chính là chính là có cổ cảm giác cổ quái tràn ngập trong lòng.

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua cách đó không xa Thiết Diệu Quần, phát tay đem vụn Hư Đăng Yêu Đăng thu hồi tới, đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Hồng nhi nói cái gì chính là cái gì.”

Thiết Diệu Quần như vậy tránh được một kiếp.

Tư Lăng Cô Hồng thấy nàng lập loè con người, nói: “Kia sau này ta nếu không cao hứng, niệm lang cũng giống ta vừa rồi như vậy trấn an ta tốt không?”

Đường Niệm Niệm vừa mới mới hứa hẹn hẳn nói cái gì chính là cái gì, lúc này Tư Lăng Cô Hồng liền tới như vậy một câu hỏi chuyện, nàng nếu không đáp ứng nói kia không phải nói không giữ lời sao. Huống chi nghĩ lại Tư Lăng Cô Hồng những lời này tựa hồ không có gì vấn đề, yêu cầu cũng không tính quá mức. Đường Niệm Niệm tự nhiên liền đáp: “Hảo.”

Tư Lăng Cô Hồng lại lần nữa thực hiện được, tâm tình sung sướng khoe miệng ý cười không tiêu tan.

Đường Niệm Niệm càn quét năm tầng liếc mắt một cái, đi đường khi liền phát hiện Tư Lăng Cô Hồng tay chính vây quanh ở chính mình vòng eo thượng, nâng lên con người triều hẳn liếc liếc mắt một cái.

Tư Lăng Cô Hồng tự giác buông ra tay.

Hắn cảm thấy lần này đổi trang, nhất định có thể vì chính mình mưu thật sự nhiều dĩ vãng chưa từng có phúc lợi, tạm thời không thể chủ động cùng Đường Niệm Niệm thân mật cũng là đáng giá. Huống chi hẳn không thể chủ động cùng nàng thân mật, cũng có thể bị động hướng dẫn nàng tới thân cận chính mình.

Như vậy quá trình phá lệ thú vị hảo chơi, hơn nữa lệnh nhân tâm tình sung sướng.

Tư Lăng Cô Hồng từ trước đến nay thông tuệ vô cùng, chỉ là hẳn loại này vô tình cơ trí chưa bao giờ gây đến Đường Niệm Niệm trên người.

Hắn này một buông tay, Đường Niệm Niệm liền tự mình nắm hẳn bàn tay triều lầu sáu đi lên đi.

Ngô Tử Tấn không tiếng động theo sau.

Ba người thân ảnh ở thang lầu chỗ rẽ biến mất không thấy, lầu 5 mọi người mới thu hồi chính mình ánh mắt, thầm nghĩ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân phận.

“Ma Vực khi nào xuất hiện hai người kia vật, chưa bao giờ nghe nói vô cực Ma tông tông chủ có chủ nhân.”

“Bị vị kia cô nương xưng hô vì niệm lang nam tử, thoạt nhìn nhưng không giống như là ma nhân a.”

“Tiểu tử thúì, thế nhưng cứ như vậy chạy!” Thiết Diệu Quần cắn răng bất mãn kêu lên.

Mọi người cũng không biết hẳn này thanh tiểu tử thúì kêu rớt cuộc là kia thanh thiên bạch hạc giống nhau thiếu niên nam tử, vẫn là vô cực Ma tông tông chủ Ngô Tử Tấn.

Đi xong thang lầu, sáu hoàn vân khuyết lầu sáu tầng tới rồi.

Sáng ngời ánh nắng chiếu rọi xuống tới, tuy là Đường Niệm Niệm cũng bị xuất hiện ở trước mắt hình ảnh xem đến ngẩn ra một cái chớp mắt, sau đó hiểu được này cái gọi là sáu hoàn vân khuyết lầu thứ năm lầu đến thứ sáu lầu thang lầu, trên thực tế là một cái Truyền Tống Trận linh tinh đồ vật, hoặc là này sáu hoàn vân khuyết lầu tối cao lầu có cùng càn khôn bàn tương đồng công hiệu bảo vật.

Chỉ thấy trước mắt sương khói mông lung, hoa thơm chim hót, lầu vũ trùng trùng điệp điệp, khe núi nước chảy thanh triệt, trong không khí lưu động cảm tiêu hợp tấu tiếng nhạc.

Nếu nói sáu hoàn vân khuyết lầu trước năm tầng lầu đều là bình thường tửu lầu bộ dáng nói, như vậy này tầng thứ sáu lầu căn bản chính là một mảnh tân tiểu thiên địa.

“Hoan nghênh ba vị khách quan, nô gia này sương có lễ.” Nhanh nhẹn nữ tử tựa từ sương mù trung hóa hình mà đến, tố y nhợt nhạt,

diện mạo như hoa, thanh ngọt nếu cam tuyền.

Ngô Tử Tấn môi khẩu bị phong không thể nói chuyện, lại có thể truyền âm cũng sẽ trong bụng ra tiếng phúc ngữ. Nghiêng đầu thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng không nói gì ý tứ sau, hần mới không hiểu môi khẩu, thanh âm lại truyền ra trong không khí, “Ta nãi vô cực Ma tông tông chủ Ngô Tử Tấn, hai vị này là ta chủ tử.”

Phía trước hần hỏi Đường Niệm Niệm hay không thật danh vào ở thời điểm, cũng đã cố ý là phải dùng tên của mình tới làm che giấu, chỉ là Tư Lăng Cô Hồng cấp ra thẻ bài quá nhanh, làm hần Mao Toại tự đề cử mình cơ hội ngâm nước nóng.

Tổ y nữ tử tiếng cười gió mát, đôi mắt đẹp ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trên người đánh giá một vòng, đặc biệt là Đường Niệm Niệm trên người dừng lại một hồi, khẽ cười nói: “Nguyên lai là Vô Cực Tông chủ, có Vô Cực Tông chủ thanh danh ở, hai vị này khách quý thân phận cũng không cần lại nhiều làm đăng ký.”

Nàng nhẹ nghiêng nghiêng người, kiều tiểu khả nhân nói: “Ba vị khách quan là đi trước đại đường dùng bữa, vẫn là từ nô gia dẫn dắt ba vị đi nghỉ ngơi chỗ ở? Đúng rồi, nô gia tên là Đào Nhan, nếu là có chuyện gì đều có thể kêu nô gia nga.” Cuối cùng câu nói kia, nói được sóng mắt lưu chuyển, kiều mị ướt át, thu ba ám đưa Đường Niệm Niệm.

Đáng tiếc Đường Niệm Niệm tâm tư tất cả tại Tư Lăng Cô Hồng trên người, căn bản là không có nghe được nàng cuối cùng câu nói kia sau lưng ý tứ, nghĩ nghĩ nói: “Đi trước chỗ ở.” Đón hạ, thêm một câu, “Muốn tốt nhất.”

“Là, nô gia biết.” Đào Nhan mị nhãn như tơ, càng nhìn Đường Niệm Niệm càng cảm thấy hần thật sự đặc biệt, tuy rằng diện mạo không phải nàng gặp qua nhất tuần mỹ, chính là không thắng nổi nhân gia khí chất xuất chúng, thân phận cao siêu.

Huống chi lấy nàng đào nhan xem người ánh mắt, liếc mắt một cái liền biết người này khẳng định là bất động tình tắc lấy, vừa động tình tất là chuyên tình vô cùng cái loại này cực phẩm nam tử. Đặc biệt là hấn kia cả người khí chất, sạch sẽ vô hại đến giống như sáng sớm giọt sương giống nhau, đùa bỡn lên nhất định phá lệ có ý tứ.

Đào nhan càng muốn tâm tư càng tà ác, dọc theo đường đi thu ba không ngừng triều Đường Niệm Niệm đưa đi, đáng tiếc đối phương một chút động tĩnh đều không có.

Cái này làm cho đào nhan trong lòng ngằm bực, nhìn nhìn Đường Niệm Niệm nắm Tư Lăng Cô Hồng. Bởi vì tâm tồn ghen ghét bất mãn tâm tư, bản năng liền đem Tư Lăng Cô Hồng trên người vô song phong hoa cấp xem nhẹ, trong lòng âm thầm châm chọc lão thái bà. Vừa thấy ánh mắt kia liền biết nữ nhân này nhất định là lão yêu bà tuổi, nhìn nhân gia công tử bộ dáng tuổi trẻ tâm tư thuần triệt, liền lừa gạt nhân gia. Ánh mắt kia thật giống như tám đời không có gặp qua nam nhân dường như, hận không thể tùy thời tùy chỗ đem này công tử cấp đặt ở bên người.

Hừ! Chờ vị công tử này đã biết ta hảo, chắc chắn quăng người này lão yêu bà!

Đang ở phần bực bất mãn đào nhan không biết nàng đã đoán sai phía trước lại đoán đúng rồi cuối cùng, Tư Lăng Cô Hồng đích xác hận không thể, tùy thời tùy chỗ đều đem Đường Niệm Niệm đặt ở chính mình có thể nhìn đến bên người.

Ở mỹ nhân liếc mắt đưa tình mấy lần không có kết quả sau, bọn họ rút cuộc tới rồi một gian chung quanh phong cảnh tú mỹ tiểu gác mái trước.

“Nơi này chính là sáu hoàn vân khuyết lầu sáu tầng lầu nội tốt nhất vân khuyết các trung số 6 các.” Đào nhan thân ảnh vừa chuyển, váy dài phiêu phiêu, một động tác chính là phong tư liêu nhân, nhẹ giọng nói: “Ba vị khách quan còn yêu cầu cái gì phục vụ? Cư trú sáu mây tầng khuyết các khách nhân đặc quyền rất nhiều, tỷ như làm sáu tầng lầu nội thị nữ bên người hầu hạ cuộc sống hàng ngày.”

Nàng lời nói tuy rằng là đối toàn bộ người ta nói, chính là ánh mắt lại một chút không rời đi Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm nhẹ lay động đầu, “Không cần.”

Nàng sinh hoạt cuộc sống hàng ngày đều là Tư Lăng Cô Hồng tự mình phụ trách.

Như vậy tưởng tượng, Đường Niệm Niệm bỗng nhiên cảm thấy, chính mình tựa hồ vì Tư Lăng Cô Hồng xuyên qua xiêm y, chỉ là ăn mặc cũng không quá hảo.

“Khách quan ~” đào nhan nũng nịu triều Đường Niệm Niệm gọi một tiếng. Chẳng lẽ chính mình ám chỉ còn chưa đủ sao? Này công tử hẳn là rất ít tiếp xúc nữ tử, nếu không như thế nào sẽ lựa chọn mang theo như vậy một cái bình thường tư sắc lão bà.

Đường Niệm Niệm nâng lên con ngươi, nhìn về phía đào nhan.

Đào nhan trong lòng vui mừng, con ngươi nhẹ nhàng, thỉnh thoảng nhẹ xem Đường Niệm Niệm, gò má nổi lên đào hoa phấn hồng.

Ngô Tử Tấn trong lòng than nhẹ, nữ nhân này tìm chết a!

Hắn bất động thanh sắc triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, phát hiện đối phương ánh mắt đều dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, đối với đào nhan nửa điểm chú ý đều không có, biểu tình nhìn không ra hỉ nộ.

Nếu là phía trước Ngô Tử Tấn, nhìn đến như vậy Tư Lăng Cô Hồng, có lẽ còn sẽ suy đoán, hắn rốt cuộc là thật sự không thèm để ý, vẫn là giả không thèm để ý.

Bất quá có miệng bị phong sự tình lúc sau, dọc theo đường đi hắn cũng ần ần suy nghĩ cẩn thận chính mình vì cái gì sẽ bị phạt. Từ đây hắn liền biết, Tư Lăng Cô Hồng căn bản chính là bình dấm chua a bình dấm chua! Hắn đối ngoại vật có đều vô tình phải gọi bắt đắc dĩ,

hắn đối Đường Niệm Niệm liền có bao nhiêu chuyên tình phải gọi người đồng dạng bất đắc dĩ.

“Từ vừa mới người đôi mắt liền vẫn luôn ở rút gân.” Ước chừng một tức sau, Đường Niệm Niệm ra tiếng.

Đào nhan đầy mặt đào hoa sắc mặt trút hết, hóa thành khó coi xanh miết sắc, thân thể mềm mại run rẩy, hai mắt rưng rưng, ngưng tụ hốc mắt không rơi.

Ngô Tử Tấn nhìn, trong lòng tán thưởng: Không hổ là sáu hoàn vân khuyết lâu người, rõ ràng tức giận đến trong cơn giận dữ, còn có thể làm ra thô thô đáng thương bộ dáng, chọc người thương tiếc.

Đáng tiếc ở nàng trước mặt bất luận cái gì một cái, đều không phải Tích Hoa người.

Chỉ biết lạt thủ tòi hoa!

Ngô Tử Tấn khoe miệng gọi lên tàn tà cười. Ngay sau đó, hắn tươi cười liền cứng đờ. Vừa mới, chính mình thế nhưng là ở vui sướng khi người gặp họa sao? Chính mình thế nhưng vui sướng khi người gặp họa một cái tiểu nữ tử, chính mình khi nào trở nên như vậy không có hạn cuối!?

“Ăn.” Đường Niệm Niệm than nhẹ một tiếng, vươn tay, lòng bàn tay nằm một viên đan dược.

“Khách quan?” Đào nhan chần chờ kêu, trong lòng vui mừng. Chẳng lẽ là phải dùng đan dược đèn bù vừa mới ngôn ngữ có thất, dùng này phương hướng ta xin lỗi, thảo ta niềm vui sao?

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Đây là tình (cảm) dược, ăn sau, người mặt bộ biểu tình sẽ cứng đờ, ba cái canh giờ sau liền sẽ không mắt rút gân.”

Đào mặt mũi bàng cứng đờ như thiết.

“Phốc, khụ.” Ngô Tử Tấn nhẩn cười.

Tư Lăng Cô Hồng cổ vũ đường như vuốt ve mái tóc của nàng, đem hàm dưới gác ở nàng trên đầu vai, tươi cười sung sướng.

Đường Niệm Niệm nghiêng mắt nhìn hấn gương mặt tươi cười liếc mắt một cái, khóe miệng cũng gợi lên cười, đối Đào nhan đạm nói: “Hiện tại ta tâm tình hảo, này được chỉ thu ngươi tam khối trung phẩm linh thạch, cấp xong linh thạch đi nơi khác khóc.”

“Ngươi, ngươi, ngươi.....” Đào nhan khí khó dần nổi.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Cảm tạ [juypjj] mãnh liệt duy trì, bổn văn cái thứ nhất Trọng Nguyên ra đời! Cao hứng ~\ ($\geq \nabla \leq$) /~

-----oOo-----

Chương 243: Tích Hoa vẫn là dẫn hoa tặc?

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Ta cái gì.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn trước mặt khí sát nữ tử, cặp kia thủy trong mắt mặt tức giận rõ ràng có thể thấy được. Nàng làm cái gì chọc nàng tức giận sự tình sao. Tam khối trung phẩm linh thạch đã là thực ưu đãi giá cả.

Không phải Đường Niệm Niệm tự thôi, bằng vào nàng luyện chế ra tới đan dược, giá trị tuyệt đối đến cái này giá.

Hướng chi này tình (cảm) dược vẫn là nàng sáng tạo độc đáo, nếu nữ tử này cầm đi không ăn, ngược lại nghiên cứu nói, nghiên cứu ra tới bên trong dược liệu dược lý, như vậy dược đến khẳng định không ngừng tam khối trung phẩm linh thạch chỗ tốt.

Nếu như không phải hiện tại Tư Lăng Cô Hồng ở nàng bên người, nhìn đến hấn tươi cười sung sướng nếu ngày xuân gió ấm, nàng tâm tình không khỏi cũng vui sướng lên, căn bản là sẽ không cấp nữ tử đan dược.

Đào nhan hàm răng cắn môi dưới, môi dưới đều bị nàng cắn đỏ, một đôi thủy mắt lại giận lại oán nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm. Kia bộ dáng nếu là không biết tình huống người thấy được, nói không chừng liền phải đem Đường Niệm Niệm coi như phụ lòng hán, khi dễ nhân gia tiểu nữ tử sau liền không tính toán phụ trách nhiệm, còn chọc nhân gia tiểu nữ tử thương tâm.

“Các người đang làm cái gì?” Hảo xảo bất xảo, vừa lúc có đoàn người đi đến nơi này.

Dẫn đầu người cầm y hoa phục, đầu đội mào, tam căn lượng lệ khổng tước vũ tăng lên, phát hạ diện mạo trắng nõn nhu mì, tiêu

chuẩn nam sinh nữ tướng, thoát nhìn phi thường âm nhu, cao gầy hai mắt cho người ta một loại bén nhọn nhiều tính kể cảm giác.

Này nam tử trong tay ôm một người phấn trang kiêu mỹ nữ tử, bên cạnh còn có ba gã trang điểm đồng dạng bất phàm nam nhân, này ba gã nam tử chung quanh đều có một người dung mạo không bình thường nữ tử đi theo, nhìn dáng vẻ hẳn là một đám nhận thức người quen bạn tốt, cùng nhau đi vào này sáu hoàn vân khuyết lâu chơi đùa.

Sáu hoàn vân khuyết lâu sáu tầng yêu cầu cao siêu thân phận cùng tu vi mới có thể tiến vào, bởi vậy giống nhau nô bộc thị nữ đều vào không được. Dựa theo sáu hoàn vân khuyết lâu quy củ, thượng sáu tầng nhân thân biên nhiều nhất chỉ có thể mang hai cái thủ hạ người tiến vào, chính là có thể đi vào nơi này nhân tu vi đều không bình thường, cùng bọn họ tu vi tương đương người nào có dễ dàng như vậy làm bọn họ nô bộc.

Ngô Tử Tấn nhìn đến tiến đến bốn người sau, một phen đánh giá sẽ biết bọn họ thân phận, dùng phúc ngữ nói: “Nguyên lai Cửu Trọng Thiên bốn vị thiếu gia.”

Ở Ma Vực trung, trang điểm như thế xuất sắc, dung mạo khó được tuổi trẻ tuấn tú nam tử, lại một lần xuất hiện vài vị, cũng chỉ có Cửu Trọng Thiên như vậy quái vật khổng lồ mới bồi dưỡng ra tới.

Này dẫn đầu đầu đội khổng tước vũ nữ tương nam tử, là Cửu Trọng Thiên trung bảy trọng hàm thiên thiếu gia Lâm Bích Hiền, ở hẳn bên người là ba người phân biệt vì tam trọng từ thiên thiếu gia lâm từ chi, bốn trọng cang thiên thiếu gia lâm cảnh ngọc, năm trọng tối thiên thiếu gia lâm thôi thụ, sáu trọng khuếch thiên thiếu gia lâm rộng ngân.

Nếu như hiện tại không phải Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ở nói, Ngô Tử Tấn lấy cá nhân vô cực Ma tông tông chủ thân phận, đối đãi này bốn vị thiếu gia thời điểm còn sẽ lễ đãi. Chính là chỉ cần Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ở nói, hẳn thân là Đường Niệm Niệm thuộc hạ thân phận nhất định phải xếp hạng

hắn vô cực Ma tông tông chủ phía trước, cần thiết lấy Đường Niệm Niệm thuộc hạ tự cho mình là.

Chính mình chủ tử còn không có tổ thái độ, hắn lại sao lại có thể đối còn không biết sẽ là địch là bạn người ngoài quá có lẽ.

Ngô Tử Tấn lời nói truyền vào Lâm Bích Hiền bốn người trong tai, bốn người triều hắn nhìn lại, cũng lập tức liền nhận ra thân phận của hắn.

Lâm Bích Hiền cười nói: “Nguyên lai là vô cực Ma tông Ngô Tử Tấn tông chủ, lúc này là đang làm cái gì? Cơ nữ nhóm tranh sủng sao? Xem đem tiểu mỹ nhân cấp sợ tới mức, nước mắt lưng tròng làm người nhiều không đành lòng a.”

Ngô Tử Tấn bất đắc dĩ, có lẽ là hắn nguyên lai thân phận cùng hành sự tác phong thật sự là bá đạo, bởi vậy nhìn thấy người của hắn đều sẽ không phát hiện hắn trạm vị trí thực vi diệu, rõ ràng liền không phải lấy chủ đạo người vị trí đứng thẳng, mà là dưới thuộc vị trí xin đợi ở một bên.

Mỗi lần gặp mặt tổng có thể đem Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cấp nhận tác thành hắn phụ thuộc hoặc là ngoại vật, có lẽ có chút người phát hiện lại cố ý không nói, cố tình muốn như thế thử.

Ở bọn họ này đó địa vị cùng tu vi đều không bình thường người trong mắt, nếu là chính mình thử sai rồi, xin lỗi một tiếng liền cũng đủ, nhận định người khác sẽ không khó xử bọn họ, còn sẽ cùng bọn họ giao hảo.

Chỉ là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người hiển nhiên chính là ở cái kia ngoại lệ, bọn họ chính là liền cứu trọng cả ngày thiếu gia Lâm Quân tứ đều dám đánh phé đi, dám can đảm cùng Cửu Trọng Thiên Thiên Quân lâm cứu trọng đối nghịch người, há còn sẽ cố kỵ này mấy cái tiểu thiếu gia.

Ngô Tử Tấn triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, thấy hai người tựa hồ không nói gì ý tứ sau, mới đổi Lâm Bích Hiền không nhanh không chậm phúc ngữ nói: “Hàm thiên thiếu gia nói sai, hai vị này là ta chủ tử, tiểu mỹ nhân đối chủ tử coi trọng mắt lại không được chủ tử yêu thích, này sẽ chính thương tâm khổ sở.”

Hắn nói quá trắng ra thậm chí lộ ra vài phần châm chọc, làm đào mặt mũi thượng không ánh sáng, biểu tình hiện lên căm giận.

“Khách quan, đào nhan.....” Nếu lời nói đều bị Ngô Tử Tấn làm rõ, đào nhan cũng không hề ám chỉ, hai tròng mắt hàm xuân thẳng lẳng lẳng nhìn Đường Niệm Niệm, nhu tình mật ý nói: “Đào nhan là thật sự thích khách quan, không cầu khách quan khác, chỉ cầu khách quan còn ở sáu hoàn vân khuyết lâu cư trú khi có thể làm bạn ở khách quan bên người, khách quan nếu là phải đi, không muốn mang đi đào nhan nói, đào nhan cũng sẽ không chết quẩn lấy khách quan.”

Ngô Tử Tấn nghe xong lời này chỉ cảm thấy buồn cười, nàng hay là thật sự đem này Tuyết Tiên phu nhân coi như không hiểu thế sự trĩ nhi. Sáu hoàn vân khuyết lâu sáu tầng nội nữ tử dựa theo quy củ, bản thân liền không thể chủ động dây dưa sáu tầng nội khách nhân, nếu không chính là hỏng rồi sáu hoàn vân khuyết lâu quy củ, tiếp thu trừng phạt nhất định nghiêm trọng.

Hiện tại nghe nàng lời này nói rất đúng như là nàng chính mình có bao nhiêu thiện giải nhân ý giống nhau.

Bất quá phần lớn đi vào sáu hoàn vân khuyết lâu sáu tầng nội người, chẳng sợ biết nơi này quy củ, đối mặt mỹ nhân liếc mắt đưa tình đối chính mình nói như vậy nhu tình mật ý lời nói, phần lớn người đều sẽ lựa chọn xem nhẹ kia quy củ, bởi này nữ tử diễn trò.

Nhiên, Ngô Tử Tấn tin tưởng, này cái gọi là phần lớn người bên trong tuyệt đối không bao gồm Đường Niệm Niệm. Chớ nói nàng bản thân chính là nữ tử, chẳng sợ nàng thật là một cái nam tử, bằng vào nàng như vậy tính tình, trừ bỏ nàng chân chính để ý người ở ngoài, đối đãi những người khác tuyệt đối là các loại tàn phá.

“Ha hả.” Lâm Bích Hiền lang cười ra tiếng, nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm ánh mắt chớp động kinh nghi cùng tò mò, vẻ mặt hữu hảo cười nói: “Vị này huynh đệ thật là hảo điểm phúc a, làm ta Lâm Bích Hiền hảo sinh hâm mộ.”

Ngô Tử Tấn chủ tử?

Dĩ vãng chưa từng nghe nói qua a, bất quá có thể bị Ngô Tử Tấn thừa nhận là chính mình chủ tử, như vậy thân phận của hắn cùng tu vi tuyệt đối không thấp, đáng giá kết giao.

Lâm Bích Hiền tâm tư bay nhanh từ trong đầu hiện lên, tự nhiên xem nhẹ Ngô Tử Tấn nói đến ‘ hai vị này là ta chủ tử ’ ‘ hai vị này ’, ở hắn xem ra Ngô Tử Tấn chủ tử hẳn là chính là vị này bạch y thiếu niên công tử, đến nỗi cái kia dung mạo bình thường nữ tử còn lại là thiếu niên này công tử tạm thời sửng sốt.

“Thích ta?” Đường Niệm Niệm nhìn chằm chằm đào nhan xem, bất quá một tức thời gian sau, đạm nói: “Ta không thích người cũng không cần người làm bạn.”

Nàng đối với cảm tình thực miễn cảm, đào nhan cho nàng cảm giác cùng bên người người không giống nhau, cái loại này tràn ngập khác cảm xúc ánh mắt, cũng không phải thật sự thích.

Đào nhan đối nàng có mục đích.

Đường Niệm Niệm cũng không tính toán tiếp tục đứng ở bên ngoài cùng đào nhan nói nhảm nhiều, phiến tay đem đan dược thu trở về. Nàng đối người ngoài kiên nhẫn là có hạn độ, hảo tâm cấp đối phương đan dược, đối phương lại không thu còn nói như vậy nhiều mạc danh này ảo diệu nói, nàng cũng không tính toán tặng không hoặc là cầu đối phương muốn.

“Hồng nhi, chúng ta vào nhà đi.” Nắm chặt Tư Lăng Cô Hồng bàn tay, Đường Niệm Niệm hướng phía trước phương lịch sự tao nhã tiểu gác mái đi đến.

Tư Lăng Cô Hồng từ đầu chí cuối đều không có bất luận cái gì ngôn ngữ, mỉm cười đi theo Đường Niệm Niệm đi trước. Kia bộ dáng dừng ở người khác trong mắt chính là vô cùng thuận theo, đồng thời lại tự tin vô cùng, tự tin đào nhan căn bản là vô pháp lay động hấn địa vị.

“.....” Đào nhan trơ mắt nhìn hai người từ trước mặt đi qua đi, khuôn mặt trướng đến đỏ bừng, trong ánh mắt hiện lên hận bực, lại cực nhanh rũ xuống đôi mắt, không có làm người thấy rõ ràng.

Không ngừng là nàng ở giận, Lâm Bích Hiền lúc này đồng dạng khó chịu. Tưởng hấn đường đường Cửu Trọng Thiên bầy trọng hàm thiên thiếu gia, ai không cho hấn vài phần bạc diện. Cái này Ngô Tử Tấn chủ tử, chính mình hảo hảo cùng hấn nói chuyện, hấn thể nhưng để ý tới không để ý tới một chút, này không phải làm trò mọi người mặt đánh chính mình mặt sao!

“Xuy.” Lâm Bích Hiền đáy mắt hiện lên âm ngoan. Đi tới đào nhan bên người, vươn ra ngón tay ở nàng cầm một chon, đem nàng đỡ lên rưng rưng kiều dung hoàn toàn thật lộ ở chính mình trước mặt, đầy mặt thương tiếc nói: “Đừng khóc, nhìn khuôn mặt nhỏ khóc đến làm người đau lòng, người khác không biết thương tiếc người, bản thiếu gia từ trước đến nay thương tiếc.”

Đào nhan rưng rưng con người ba quang chột lóe, đầy mặt kiều nhu sở sở, thấp giọng nói: “Có thể được hàm thiên thiếu gia thương tiếc, là đào nhan phúc phận.”

Bồn ở Lâm Bích Hiền một tay ôm vào trong ngực cái kia phần trang nữ tử, trên mặt tức khắc hiện lên phần bực, đối đào nhan cười tủm tỉm nói: “Đào nhan a, người vừa mới không phải mới đối vị kia công tử khuyh mộ thực sao.” Cư nhiên dám cùng ta đoạt người, hạ lưu phôi!

Đào nhan rũ xuống con người, biểu tình nhu nhược, thanh âm run rẩy, “Tỷ tỷ vừa mới cũng thấy được đào nhan tình cảnh, lúc này vọng tỷ tỷ đừng nói nữa hảo sao, đào nhan..... Đào nhan, ô.”

Nàng này vừa khóc tố, ở Lâm Bích Hiền trong lòng ngực phấn trang nữ tử tức khắc liền biến thành kia chanh chua ác nhân.

“Ngươi!” Phấn trang nữ tử biết chính mình tính kế không thành phản bị tính, tức giận không thôi.

“Hảo.” Lâm Bích Hiền liếc mắt trong lòng ngực phấn trang nữ tử, bất mãn nói: “Phấn hà, đây là ngươi không đúng rồi, đào nhan mới vừa gặp khó chịu, ngươi sao lại có thể ở nàng miệng vết thương thương rải muối.”

“Ta..... Là nô gia không đúng.” Được xưng là phấn hà phấn trang nữ tử cắn răng, chỉ có thể nhượng nhượng nhận sai.

Ngô Tử Tấn nhìn này mấy người cho nhau ám mà đấu đến lợi hại, mặt ngoài đều trang mặt khác một bộ bộ dáng, trong lòng đột nhiên bốc lên một cỗ mạc danh mỗi một cảm.

Bọn họ trang đến cũng không chê mệt.

Cái này ý niệm từ trong đầu chợt lóe rồi biến mất, Ngô Tử Tấn ngẩn ra, nhớ tới đã từng chính mình làm sao cũng không phải giống như bọn họ. Chỉ là bị Đường Niệm Niệm khống chế nguyên thần, sinh tử không phải do chính mình sau, không thể không đi theo Đường Niệm Niệm hai người bên người làm thuộc hạ.

Hiện tại suy nghĩ một chút, trừ bỏ đánh xe dẫn đường, lại thật cẩn thận để tránh chọc Tư Lăng Cô Hồng chú ý ở ngoài, không còn có chuyện khác hảo phiền não, phá lệ nhẹ nhàng a. Không cần giống như trước giống nhau tiểu tâm kẻ thù đánh lén, cũng không cần lúc nào cũng lo lắng vô cực Ma tông xuống dốc, còn không cần lại cùng người lá mặt lá trái giả làm giao tình.

“Ngoài ý muốn nhẹ nhàng a.” Ngô Tử Tấn lẩm bẩm một tiếng, thật giống như là lập tức chính mình trên người gánh nặng cấp dỡ xuống đi giống nhau. Một cỗ hiểu ra nổi lên trong lòng, Ngô Tử Tấn cảm thấy chính mình tâm cảnh tựa hồ đã xảy ra nào đó thay đổi. Nghiêng đầu lại nhìn Lâm Bích Hiền đám người liếc mắt một cái, bên người

liền theo Đường Niệm Niệm hành tẩu lối đi nhỏ lộ triều tiểu gác mái nội đi đến.

Bọn họ như vậy vừa đi, gác mái ngoại tú lệ phong cảnh nội Lâm Bích Hiền đám người tiếp tục đứng ở chỗ này cũng không có ý tứ.

Lâm Bích Hiền mắt lạnh đảo qua tú mộc trong rừng tiểu gác mái, đối trước mặt đào nhan nói: “Chớ có thương tâm, ta xem người nọ tính tình cùng người bình thường không giống nhau, yêu thích cũng cùng bình thường không giống nhau, phóng người này nững nịu mỹ nhân không thích, càng muốn kia tư sắc bình thường.”

Hắn lời này sơ nghe tới tựa hồ không có gì vấn đề, nhưng là cẩn thận phẩm vị lúc sau là có thể thể hội ra nơi này thâm ý.

Tính tình cùng người bình thường bất đồng, yêu thích cũng cùng người bình thường bất đồng. Ý tứ nhưng còn không phải là nói hắn không phải người bình thường sao. Đây cái gọi là không phải người bình thường nhất định không phải cái gì lời hay, không phải ngụ ý đối phương nhân trung long phượng, lại là châm chọc đối phương tinh thần không bình thường.

Đào nhan nghe xong lời này lúc sau có hỉ cũng có bất mãn, vị kia công tử không bình thường, như vậy coi trọng vị kia công tử ta chẳng phải là cũng thuộc về không bình thường? Trong lòng nghĩ như vậy, trên mặt lại làm bộ cái gì đều không có nghe ra tới, nhu nhược đáp: “Hàm thiên thiếu gia khen, đào nhan cũng không có như vậy hảo, nếu bằng không như thế nào sẽ không nhận người thích đâu.”

“Ai nói không nhận người thích, bản thiếu cũng liền thích khẩn.” Lâm Bích Hiền chọn nàng cầm tay vừa thu lại, liền ôm lấy đào nhan vòng eo, đem nàng ôm nhập trong lòng ngực, lúc này thật đúng là chính là trái ôm phải ấp, sung sướng tựa thần tiên dạng.

“Người nọ không hiểu đến thương tiếc người, bản thiếu gia tới thương tiếc người như thế nào?”

Đào nhan hai má đỏ bừng, hai mắt nước gợn doanh doanh, không có ngôn ngữ chỉ là nhợt nhạt gật đầu, muốn nói lại thôi bộ dáng dị thường mê người.

“Ha ha ha ha ha.” Lâm Bích Hiền sượng thanh cười to, đối bên cạnh ba vị huynh đệ nói: “Đi.”

Dám can đảm không đem bốn thiếu gia để vào mắt, không ứng bốn thiếu gia nói, hiện tại ái mộ người nữ tử còn không phải tới rồi bốn thiếu gia trong lòng ngực?

Lâm Bích Hiền muốn này đào nhan, căn bản chính là nhân với đối Đường Niệm Niệm một hơi.

Bất quá nếu hẳn biết hẳn như vậy căn bản là đối Đường Niệm Niệm tạo thành không được bất luận cái gì tổn thất, còn giúp nàng giải quyết một cái phiền toái nói, liền không biết hay không còn có thể như vậy vui sướng.

Đoàn người từ Đường Niệm Niệm ba người cư trú vân khuyết số 6 gác mái đi qua, đương vừa mới đi ra này số 6 gác mái phạm vi thời điểm, bốn bị Lâm Bích Hiền ôm vào trong ngực đào nhan đột nhiên kêu lên một tiếng, hai mắt trừng đến đại đại, một tiếng bén nhọn thét chói tai từ kiều nộn miệng toát ra tới, thân thể lại đột nhiên tan vỡ.

“Ngô!” Ly nàng gần nhất Lâm Bích Hiền còn có phần hà đều đã chịu lan đến, Lâm Bích Hiền một ngụm máu tươi nảy lên yết hầu, đầy người cảm y ngọc phục đều bị đào nhan máu tươi nhiễm hồng, khuôn mặt thương cũng đều dính đến vết máu tử, thoát nhìn rất là chặt vật.

Phần hà không có hẳn như vậy cao thâm tu vi, bị bất thành linh nổ mạnh cấp chấn đến bảy khổng đỏ máu, kiều mỹ bộ dáng không ở, ngã trên mặt đất co rút, cũng không biết hay không còn có thể sống sót.

“Hiền ca!” Lâm từ chi vội vàng ném xuống trong lòng ngực mỹ nhân, đi vào Lâm Bích Hiền bên người, lo lắng thăm hỏi.

Lâm Bích Hiền đầy mặt thanh hắc, hiển nhiên là giận tới rồi cực hạn.

“Cho ta tra, điều tra rõ cái kia Ngô Tử Tấn chủ tử thân phận!” Giận cực gầm nhẹ từ hán trong miệng truyền ra.

Ở hán xem ra, chuyện này hung trừ bỏ Đường Niệm Niệm bọn họ, không bao giờ sẽ là những người khác.

Trên thực tế, hán đích xác không có đoán sai, chỉ là ra tay cũng không phải Đường Niệm Niệm, mà là lúc này đang ở trong phòng bếp bận việc Tư Lăng Cô Hồng.

Một bộ nữ tử trang điểm Tư Lăng Cô Hồng, nhìn không ra hán ảo thuật người, nếu là hiện tại nhìn đến hán ở trong phòng bếp cảnh tượng, nhất định sẽ cảm thấy hán còn thật sự là một cái hiền thể. Hay không là cái lương mẫu, cái này tạm thời còn không biết.

Đường Niệm Niệm đang ở hán bên người trợ thủ.

Đến nỗi Ngô Tử Tấn đã thạch hóa đứng ở một bên dương cây cột đi.

Hán tuy rằng từ đi theo Đường Niệm Niệm bên người sau liền biết nàng đồ ăn đều Tư Lăng Cô Hồng tự mình làm, chính là biết là một chuyện nhìn đến lại là mặt khác một chuyện, đặc biệt là giờ này khắc này Tư Lăng Cô Hồng một bộ nữ tử giả dạng nấu cơm, cái này làm cho người đứng xem thật sự là áp lực quá lớn hảo sao!

Ngô Tử Tấn vẻ mặt mặt vô biểu tình, mắt nhìn thẳng nhìn chăm chăm xà nhà, đối phòng bếp nội hai phu thể sự tình không xem không nghe, chuyên tâm làm một cái không có sinh mệnh hơi thở cây cột.

“Tiểu tím, người đói bụng, có thể chính mình đi đại đường dùng bữa.” Đường Niệm Niệm thanh âm đột nhiên truyền đến.

Ngô Tử Tấn hai mắt khôi phục quang minh, mới phát hiện thời gian bất tri bất giác quá khứ, hai người ở phòng bếp lẫn lộn nửa ngày,

đạo đạo tinh xảo thức ăn đều đã bày biện ở trên khay.

Liếc mắt một cái nhìn đến khay, đương thấy rõ ràng thời điểm, Ngô Tử Tấn hai mắt nháy mắt trừu trừu.

Lưu li linh ngọc làm mâm, thức ăn linh lực nồng đậm, kia một gốc cây làm trang trí hoa như thế nào như vậy giống thượng phẩm linh dược tam sắc hải đường, còn có cái kia là cái gì, cái kia cá không phải tơ vàng huyết đồng cá sao!

“..... Chủ tử.” Ta có thể phân một ly canh sao? Ngô Tử Tấn thiếu chút nữa bị này sắc hương vị đều đầy đủ, hơn nữa tinh túy phân lượng thực đủ đồ ăn dự hoặc, nói ra như vậy đại nghịch bất đạo nói. May mắn hắn kịp thời thu liễm trụ thần trí, cúi đầu không hề xem kia không biết nên nói là lãng phí vẫn là quá xa xỉ đồ ăn, đối Đường Niệm Niệm dùng phúc ngữ nói: “Tạ chủ nhân săn sóc, thủ hạ đi.”

Tới rồi hắn như vậy tu vi đương nhiên sẽ không đói, chính là hắn rõ ràng hắn tiếp tục ngồi tại nơi này căn bản là không có gì đại tác dụng, ngược lại chỉ biết không ngừng đã chịu kích thích, đảo còn không bằng rời đi, cũng có thể tự do hành tẩu hoạt động hạ.

Năm tầng lầu Thiết Diệu Quán không biết hay không còn ở nơi đó, nhưng thật ra có thể đi tìm hắn hảo hảo uống rượu tâm tình một phen.

“Ân.” Đường Niệm Niệm gật đầu, ngay sau đó nhớ tới cái gì, hỏi: “Tiền đủ sao?”

“Ách.” Ngô Tử Tấn sửng sốt. Trên người hắn cuối cùng một khối thượng phẩm linh thạch tựa hồ ném cho lâu một tiểu nhị. Trừ biết hắn túi Càn Khôn bị Đường Niệm Niệm cấp đoạt đi rồi, kia khối thượng phẩm linh thạch vẫn là hắn vừa lúc phóng trong quần áo, mới không có theo bị nàng cùng nhau lấy đi.

Đường Niệm Niệm nhìn ra hắn thần thái quẫn bách, ném ra một cái túi Càn Khôn cho hắn, “Về sau nhớ rõ giết người muốn nhặt túi Càn Khôn.”

Ngô Tử Tấn tiếp được nàng ném lại đây túi Càn Khôn, đầu linh quang chợt lóe liền nhớ tới này tựa hồ là đường xá thượng cái kia râu dê nam nhân trên người. Nghĩ tới này một cái chân tướng, lại nghe được Đường Niệm Niệm nói, Ngô Tử Tấn cảm thấy đầu có điểm đau. Khi nào hấn vô cực Ma tông tông chủ, thế nhưng nghèo túng đến phải dùng người khác túi Càn Khôn, chẳng sợ người này là hấn giết.

Ngô Tử Tấn vốn định cự tiếp, chính là nghĩ đến chính mình đích xác trong túi quần bách, không thể không nhận lấy, đối Đường Niệm Niệm nói: “Thuộc hạ, thụ giáo.”

“Ân.” Đường Niệm Niệm gật đầu.

Ngô Tử Tấn xoay người rời đi, một đường dùng thân pháp chớp mắt liền triều sáu tầng xuất nhập thang lầu. Cầm trong tay màu xám túi Càn Khôn, biểu tình một trận biến hóa, cuối cùng hóa thành bình tĩnh. Người là hấn giết, đối phương túi Càn Khôn về hấn sở hữu cũng không có gì sai, hà tất vì chuyện này như thế rối rắm đầu.

Nghĩ thông suốt điểm này, Ngô Tử Tấn liền bước vào sáu tầng triều hạ thang lầu.

Hấn bởi vì tưởng sự tình tưởng quá chuyên chú, lại không có phát hiện đương hấn đi xuống thời điểm, vài đạo người thân ảnh cũng đi theo hấn đi xuống lâu đi.

Mặt trời lặn Tây Sơn.

Sáu hoàn vân khuyết lầu tầng cao nhất thượng lầu sáu có thể nhìn đến vạn dặm vô che không trung, ráng màu muôn vàn, kim hồng sắc thái đem này một mảnh cảnh sắc nhuộm một mảnh mỹ lệ.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cư trú số 6 vân khuyết các không có những người khác quấy rầy, một đốn buổi chiều cơm cũng ăn được phá lệ thông thả.

Từ Đường Niệm Niệm làm không được Tư Lăng Cô Hồng chiếu cố nàng khi như vậy thông dong thuần thực, chỉ có thể làm Tư Lăng Cô Hồng làm ngồi ở nàng bên cạnh, lúc này dùng chiếc đũa chậm rãi chọn một khối thịt cá thứ.

Tư Lăng Cô Hồng dựa vào ghế dựa bối, một tay chống chính mình hàm dưới, mãn nhãn ý cười nhìn Đường Niệm Niệm một người ở nơi đó bận việc.

Này một bàn đồ ăn nếu như không phải hấn âm thầm thi pháp giữ ấm, bằng Đường Niệm Niệm này thông thả tốc độ, chỉ sợ mới dứt cho hấn ăn hai khẩu, này một bàn thức ăn liền đều phải lạnh.

Tuy rằng mỗi cách một hồi, mới có thể ăn một ngụm, Tư Lăng Cô Hồng lại cảm thấy như vậy thật sự vui sướng, cả trái tim thần đều dừng ở Đường Niệm Niệm trên người.

“..... Hồng nhi.” Đường Niệm Niệm rút cuộc chọn xong rồi một khối thịt cá thứ, kẹp đưa đến Tư Lăng Cô Hồng bên môi, mặt vô biểu tình nói: “Nếu không, ăn khác đồ ăn, hoặc là dùng pháp thuật đi xương cá được không?”

Tư Lăng Cô Hồng trương ăn nàng kẹp lại đây thịt cá, nhìn đến nàng không có biểu tình mặt, lập loè thất bại hai mắt, tay áo nội bàn tay giật giật lại dừng lại.

Thật muốn ôm vào trong lòng ngực hảo hảo xoa xoa.

“Niệm lang có thể chậm rãi chọn, ta không vội.” Tư Lăng Cô Hồng nhin xuống trong lòng rung động, đối Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng chậm chạp nói: “Ta chỉ nghĩ ăn cá.”

Đường Niệm Niệm vừa nghe lời này, không cần phải nhiều lời nữa, tiếp tục ở dùng chiếc đũa chọn xương cá công tác thượng phần đầu. Cô Hồng lúc trước rút cuộc là như thế nào chọn xương cá chọn đến lại mau lại sạch sẽ? Hấn thật sự vô dụng pháp thuật sao? Còn có cái gì thời điểm Cô Hồng như vậy thích ăn cá?

Một đám vấn đề nổi lên Đường Niệm Niệm trong óc, nàng ngẩng đầu nhìn nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nhìn đến đối phương mỉm cười mặt mày, mang theo chờ đợi ánh mắt, vấn đề liền hỏi không ra khẩu.

Ngô.

Quyết định lần này đến lượt ta sủng Cô Hồng, cần thiết sủng.

Nguyên lai như vậy sủng một người, thật không dễ dàng.

Đường Niệm Niệm thất thần biên chọn xương cá, vừa nghĩ.

Một khối tản ra thanh hương đậu hủ đưa đến nàng bên môi, cánh mũi tự nhiên ngửi ngửi. Ân..... Hương.

“Tói, há mồm.” Réo rất tiếng nói ở bên tai nhẹ nhàng chậm chạp vang lên, ướt nóng hơi thở gần trong gang tấc.

Đường Niệm Niệm bản năng mở miệng, thanh hương nhu nhuận đậu hủ nhập khẩu, không cần nhai liền tự nhiên hóa ở trong miệng, nuốt đi xuống. Nàng hai hàng lông mày nháy mắt giãn ra, hai mắt mị đến lười biếng lại thoả mãn, bên trong chớp động khát vọng quang mang, đầy mặt đều giống như viết ‘ tiếp tục, còn muốn ’ mấy cái chữ to.

“Ha hả.” Tiếng cười ở bên tai vang lên.

Đường Niệm Niệm hai mắt chợt lóe, hoàn hồn nhìn đến liền ở bên người không đến một thước Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt. Vươn đầu lưỡi liếm liếm cánh môi, trong miệng thanh hương còn ở, thuyết minh vừa mới ăn đến trong miệng mỹ thực không phải ảo giác.

Nàng lại không có phát hiện, ở nàng liếm môi thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt nháy mắt ám ám.

“Niệm Niệm, xương cá còn không có chọn hảo.”

Đường Niệm Niệm đang muốn nói cái gì, Tư Lăng Cô Hồng lời nói liền trước truyền đến. Cúi đầu nhìn đến trong chén dĩa xác còn

không có chọn tốt xương cá, cầm chiếc đũa tay nắm thật chặt, vốn dĩ muốn nói nói tự nhiên liền tan, tiếp tục chọn xương cá, ngẩng đầu thẳng lẳng lẳng nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, “Hồng nhi, muốn kêu niệm lang!”

Ta cũng không tin chính mình làm không tốt.

Đường Niệm Niệm lại một lần ở đơn giản nhất vấn đề thượng rồi rắm.

Luyện đan là nàng trường hạng, thiên phú tuyệt đỉnh, chính là nấu ăn nàng lại tổng có thể làm cho hồngбет. Chọn lựa linh dược, đi trừ linh dược nội khó có thể phát hiện tạp chất nàng đồng dạng am hiểu đến người khác khó cập, chính là vì cái gì chọn cái xương cá như vậy phiền toái!

Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra nàng nội tâm rồi rắm, tâm thần bị nàng kia thẳng lẳng lẳng liếc mắt một cái, xem đến có chút mất bình thường vọt.

“Ân, niệm lang chậm rãi chọn.” Biết nghe lời phải kêu này xưng hô, Tư Lăng Cô Hồng lại kẹp một khối thủy tinh bánh trôi uy đến Đường Niệm Niệm bên miệng, mỉm cười nói: “Chọn một mỗi, ăn trước hai khẩu.”

Hắn vì cái gì muốn cho Đường Niệm Niệm chọn xương cá?

Vì xem Đường Niệm Niệm vì hắn mà chuyên chú bộ dáng, còn có còn lại là miễn cho nàng thật sự vì uy hắn ăn cơm, chính mình tắc chịu đựng khẩu thực chi dục, ăn không được mấy khẩu.

Từ đồ ăn làm tốt lúc sau, nàng đôi mắt chớp động ánh sáng, hắn chính là xem đến rõ ràng.

Đường Niệm Niệm nhìn gần ở bên miệng thủy tinh bánh trôi, cảm thấy có chỗ nào không thích hợp, chính là tựa hồ cũng không có gì không đúng. Chính mình chọn xương cá là một mỗi, Cô Hồng uy

chính mình ăn mấy khẩu cũng không có gì. Lúc trước Cô Hồng uy ta ăn cơm thời điểm, ta cũng có kẹp cho hắn ăn.

Nghĩ thông suốt, Đường Niệm Niệm bình tĩnh mở miệng ra, đem thủy tinh bánh trôi nuốt vào trong miệng, đôi mắt nhàn nhạt ngắm đến trên bàn mì chua cay ti, chọn xương cá động tác cũng không tự giác chậm lại.

Một đôi bạc chất chiếc đũa duỗi đến mì chua cay ti nơi đó, nhẹ nhàng kẹp đưa đến miệng nàng bên.

Đường Niệm Niệm tiếp tục bình tĩnh há mồm nuốt.

Thường xuyên qua lại, vốn nên là từ Đường Niệm Niệm hầu hạ dùng bữa nguyên ý bất tri bất giác trung liên thay đổi chất, người ở bên ngoài xem ra nói, tất nhiên phát phát hiện này căn bản chính là một cái ôn nhu nhàn thực nữ tử ở hầu hạ tuổi trẻ công tử. Chỉ thấy kia tuổi trẻ công tử ánh mắt vừa mới bay tới nơi nào thời điểm, nàng kia cầm chiếc đũa liền sẽ duỗi đến nơi nào thức ăn, sau đó kẹp đưa đến tuổi trẻ nam tử bên miệng.

Này phân tinh tế tới rồi cực hạn hầu hạ, thật gọi người không thể không hâm mộ.

Đương Đường Niệm Niệm rút cuộc chọn hảo một khối thịt cá xương cá thời điểm, nàng cũng không biết ăn một lát uy thực, kẹp kia khối sạch sẽ trơn mềm thịt cá, Đường Niệm Niệm biểu tình thể nhưng có chút như tá gánh nặng thả lỏng vui sướng, đưa đến Tư Lăng Cô Hồng bên môi, "Hồng nhi, tới ăn."

Trong trẻo tiếng nói, hóa tan ngày thường đạm nhiên lóng lánh hai tròng mắt, thuần túy tươi cười tựa như ban đêm trên sông thanh hoa quỳnh nở rộ.

Tư Lăng Cô Hồng từ ảo thuật thấy Đường Niệm Niệm vốn dĩ diện mạo, nhìn nàng này không hề phòng bị bộ dáng, yên lặng mà mở ra môi khẩu, đem nàng đưa đến bên miệng thịt cá hàm nhập khẩu trung.

Đường Niệm Niệm buông chiếc đũa, để sát vào hấn một phân, hỏi: “Ăn ngon?”

Rõ ràng là Tư Lăng Cô Hồng thân thủ làm đồ ăn, ăn ngon không Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên là biết được. Chính là này thịt cá lại là nàng chọn hồi lâu xương cá, lúc này mới đưa đến Tư Lăng Cô Hồng trong miệng, như thế liền tự nhiên có vẻ đặc biệt khó được. Đến nỗi vì cái gì chọn lâu như vậy, một là nàng đối này không thuần thực, càng là Tư Lăng Cô Hồng cố ý trở ngại, mặt sau điểm này Đường Niệm Niệm không biết, chẳng sợ ần ần đoán được cũng bị Tư Lăng Cô Hồng cố ý lẫn lộn nàng tư tưởng, do đó tự động xem nhẹ.

Tư Lăng Cô Hồng hàm chứa trong miệng kia khối thịt cá, nhìn gần ở trước mặt Đường Niệm Niệm, mặt lớn lên lông mi hơi rũ xuống dưới, làm hấn cặp kia con người trở nên càng thêm sâu thẳm mông lung, khàn khàn tiếng nói ôn nhu trung lộ ra một ít đặc thù dự triệu, “Ăn ngon không, niệm lang tự mình thử xem liền đã biết.”

Đường Niệm Niệm còn không có tới kịp phản ứng, một bàn tay liền vòng lấy nàng vòng eo, một tay đỡ lấy nàng cái ót, môi bị ôn nhuận xúc cảm ngăn chặn.

“Ngô.”

Môi lưỡi giao triền, đầu lưỡi đụng chạm, hoạt nộn thịt cá độ đến Đường Niệm Niệm trong miệng, còn không có nhắm nháp đến chân thật hương vị, đã bị Tư Lăng Cô Hồng nóng cháy môi lưỡi thể công cấp bao trùm.

Thân thể bị chặn ngang bế lên, Đường Niệm Niệm duỗi tay đẩy hạ Tư Lăng Cô Hồng ngực, “Đồ ăn còn không có ăn xong.”

“No rồi.” Tư Lăng Cô Hồng nói, thanh âm khàn khàn. Người đều ở trong ngực, hấn nhin một ngày, như thế nào còn có thể buông.

Đường Niệm Niệm từ hấn bả vai triều trên bàn cơm nhìn lại, chỉ thấy một bàn đồ ăn bị ăn đến không sai biệt lắm, chỉ còn lại có một ít còn sót lại.

“Ân?” Cô Hồng giống như chỉ ăn tam khối thịt cá.

Cuối cùng một khối còn tới rồi chính mình trong miệng.

Đường Niệm Niệm từ hiện thực chân tướng trung rất cuộc tình ngộ. Đây một bàn ăn dư lại thức ăn, toàn bộ đều ở bất tri bất giác trung, rơi vào nàng trong bụng. Ngược mắt nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nàng tự nhận là chính mình hiện tại là bộ mặt biểu tình, chính là lại không biết ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt, nàng hiện tại biểu tình thật sự là quá thú vị đáng yêu, kia bất đắc dĩ thất bại lại nhấp môi không nói bộ dáng.....

“Niệm.....”

“Kêu niệm lang!” Đường Niệm Niệm trừng mắt.

“A, ha hả a.” Tư Lăng Cô Hồng cười đến ngực phập phồng, trong sáng tiếng cười mất đi trước mặt ngoại nhân cố tình nguy trang, lạnh lạnh tiếng cười dễ nghe giống như tốt đẹp nhất chương nhạc. Hấn tiếng cười không ngừng nói: “Ân, niệm lang, thiện đã dùng xong, sắc trời cũng không còn sớm, có không tắm gội thay quần áo, nhập giường.....”

Nhập giường cái gì?

Tư Lăng Cô Hồng chưa nói.

Bất quá chỉ xem hấn kia thâm thúy mê người ánh mắt, liền cũng đủ làm người rõ ràng hấn muốn làm cái gì.

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu hướng lên trời biên nhìn thoáng qua, lúc này mới phát hiện bất tri bất giác trung sắc trời đã tối tăm, tiểu các nội thủy tinh đèn bên trong đã sáng lên nhu hòa ấm quang, đó là một loại ở trong bóng đêm có thể tỏa sáng ngọc thạch sở phát ra quang mang.

Đang lúc nàng tâm tư chuyển tới sắc trời đi lên thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng đã ôm nàng hướng tiến vào tiểu các nội.

Đây cũng là Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng không hề phòng bị, tự nhiên liền dễ dàng bị dời đi ánh mắt cùng tư tưởng, nếu là người khác ở đối nàng nói nói như vậy, chỉ sợ nàng liền nghe cũng không tất sẽ đi nghe rõ.

Đương hai người thân ảnh rời đi tú mỹ phong cảnh tiểu viện sau, một đạo hư ảnh từ một gốc cây cây cối phía trên hiện lên, noãn ngọc bạch màu lam trường bào làm người này thân hình thoát nhìn thực thanh nho, chỉ là hấn ngồi xổm nhánh cây thượng động tác lại cùng thanh nho nửa điểm đều không dính dáng.

Một đôi hư ảo không rõ ràng lăm hai mắt nhìn chăm chăm tiểu gác mái phương hướng, duỗi tay lau chùi hạ cái trán không tồn tại mồ hôi, khóe miệng câu lấy ngoan tươi cười, “Oa nha, ta còn là lần đầu tiên nhìn đến to gan như vậy nữ nhân, đây là bá vương ngạnh thượng cung vẫn là thế nào? Kia tiểu công tử sợ là phải bị nữ nhân này ăn sạch sẽ đi! Này nhưng như thế nào cho phải, ta sao lại có thể nhìn chuyện như vậy phát sinh?”

Hấn thân ảnh càng ngày càng ngưng thật, cặp mắt kia cũng dần dần chân thật lên, đào hoa giống nhau đuôi mắt, sóng mắt lưu chuyển chi gian toàn là tà khí, “Bọn họ vừa mới nói cái gì tới? Đúng rồi, tắm gội thay quần áo, nhập giường..... Ai nha, tắm gội thay quần áo a!” Thân ảnh chợt lóe, hấn liền từ trên ngọn cây biến mất.

Tiểu gác mái tuy rằng cũng không tính đại, chủ yếu là trang hoàng tinh hoa, vạn vật cụ bị.

Bể tắm liền ở phòng ngủ mặt sau, chỉnh khối ngọc thạch xây thành bể tắm, chung quanh vách tường tạo hình tinh mỹ pho tượng khắc họa, chỉ cần người đi vào tới liền sẽ xúc động trong đó trận pháp, bể tắm nội tự động đã bị rót đầy nước ôn tuyền. Ở một bên tiểu bàn lùn trong ngăn kéo đặt các loại hương liệu cùng đồ vật, mặc cho khách nhân yêu cầu cùng yêu thích lựa chọn.

Tư Lăng Cô Hồng đem Đường Niệm Niệm ôm vào tới sau, bể tắm nước ôn tuyền đã sương mù hôi hổi, trên tường khắc họa mỹ nhân đồ tại đây sương mù trung dường như sống giống nhau, từ trên

tường đi ra. Này đó mỹ nhân có nam có nữ, từng người ở sương mù trung triển lộ tốt đẹp nhất bộ dáng, xiêm y từng cái bóc ra, lộ ra thân mình cho nhau miên.....

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn.

Hồng!

Tư Lăng Cô Hồng huy tay áo, những cái đó ảo ảnh toàn bộ biến mất không thấy, chỉ để lại một mảnh sạch sẽ tắm gội nơi.

Đường Niệm Niệm lúc này cũng linh hoạt từ trong lòng ngực hấn thoát thân rơi xuống đất, bình tĩnh lời bình nói: “So xuân (cảm) cung đồ có ý tứ, vừa mới có cái tư thế là ta không biết.”

Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến nàng dùng như vậy bình tĩnh biểu tình, bình tĩnh ngữ khí, nói ra có quan hệ tình yêu nói, vốn là chằm một đoàn nóng rực thân thể như là bị nàng điểm. Muốn đem nàng ôm vào trong ngực, hôn môi kia trương đóng mở hợp phần môi, muốn đem nàng.....

Hấn ánh mắt thâm thúy, chuyên chú dừng ở Đường Niệm Niệm trên người, Đường Niệm Niệm tự nhiên cảm nhận được, thân thể cũng dần dần phát lên nhiệt độ.

Này bề tấm nội có cui tình hương cùng thôi tình trận tác dụng, Đường Niệm Niệm vừa tiến đến nơi này sẽ biết, bất quá ở nàng xem ra, lấy nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng tu vi cùng tâm cảnh tu vi, điểm này cui tình tác dụng đối bọn họ tới nói không ảnh hưởng toàn cục, sẽ chỉ làm tâm thần càng thêm thoải mái thôi, cho nên cũng không có đi cố tình tiêu trừ.

Nhiên, nàng chung quy tính lậu một chút —— cảm tình.

Chẳng sợ bọn họ tu vi cao thâm, tâm cảnh kiên định, thôi tình hương đối bọn họ tác dụng không thâm, nhưng mà đứng ở trước mặt lại là cho nhau dùng tình sâu vô cùng người trong lòng, này vốn

dĩ không thâm cui tình hương liền có thể so với một cái môi lửa, chớp mắt liền có thể thiêu đốt thành ngạt trời lửa lớn.

Hai người cho nhau đối diện, tầm mắt chi gian tựa hồ đều gas ngọn lửa.

Tư Lăng Cô Hồng giơ tay liền phải chạm vào Đường Niệm Niệm, nàng lại lóe một thân tử, tránh đi hấn bàn tay, trong ánh mắt hiện lên một sợi giảo hoạt khác thường quang mang, đối với Tư Lăng Cô Hồng nhoẻn miệng cười, “Hồng nhi đứng đừng nhúc nhích, ta cho người thay quần áo tắm gội.”

Này..... Lại là nhớ tới cái gì, ý kiến hay?

Tư Lăng Cô Hồng bắt đắ dĩ thân thể biến hóa, đối Đường Niệm Niệm gật đầu, liền đứng ở chỗ cũ bất động.

Hấn gật đầu đồng ý bất động liền thật sự bất động, chẳng sợ thân mình nóng rực khó nhin.

Đường Niệm Niệm đạ tĩnh lại lập loè ánh sáng ánh mắt dừng ở hấn trên người, đương chú ý tới hấn hạ thân biến hóa thời điểm, ánh mắt đình trú hạ, lại về tới Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt.

Khuôn mặt vẫn là nàng kia khuôn mặt, Đường Niệm Niệm đáy mắt bích ánh sáng màu hoa chợt lóe, này liền thấy được Tư Lăng Cô Hồng chân thật dung nhan, ngọc bạch khuôn mặt không biết là bị nàng ánh mắt nhìn chăm chú, vẫn là này nóng hôi hổi cùng thô tình hương nguyên nhân, lộ ra nhàn nhạt cười sắc, hấn thủy sắc môi mỏng khẽ nhếch, từ bên trong thở ra nóng rực hơi thở.

Như vậy hình ảnh, ngay cả thấy nhiều Đường Niệm Niệm đều vẫn là nhin không được tim đập nhanh, nếu là mặt khác nữ tử, chỉ sợ đã sớm nhin không được hóa thân thành sói, nhào lên đi.

Nàng đi tới, duỗi tay bắt đầu vì hấn thay quần áo.

Non mịn ngón tay cởi bỏ hấn vạt áo dây lưng, gằn trong gang tấc dung nhan, thông thả động tác như là ở chằm ngòi Tư Lăng Cô Hồng thần kinh, ở cực nóng dục (căm) niệm trung, còn có nhiều hơn mềm mại. Mỉm cười nhìn Đường Niệm Niệm mềm nhẹ tinh tế hành vi, Tư Lăng Cô Hồng an tĩnh chịu đựng.

Này có lẽ là cái gọi là..... Bão táp trước yên lặng?

Người ở bên ngoài trong mắt Đường Niệm Niệm là ở cởi bỏ Tư Lăng Cô Hồng nữ tử hình thức xiêm y, trên thực tế mặc ở Tư Lăng Cô Hồng trên người vẫn là hấn ban đầu quần áo, từng cái màu trắng xiêm y bóc ra trên mặt đất, kia ngọc bạch hoàn mỹ ngực hoàn toàn triển lộ ở Đường Niệm Niệm trước mắt, chỉ còn lại có một cái quần lót không cởi.

Đường Niệm Niệm hô hấp trọng chút, ngẩng đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái.

Này liếc mắt một cái, đâm nhập chính là một mảnh sâu thẳm lóc xoáy, có thể đem người hồn phách đều cấp hút đi vào.

“Niệm Niệm.” Một tiếng khàn khàn thở dài, Tư Lăng Cô Hồng mặt lớn lên lông mi che khuất một nửa đôi mắt, làm đôi mắt thoát nhìn thon dài lại câu hồn, nửa che nửa hiện thâm mắt đồng dạng khai quanh co khúc khuỷu gợn sóng, nhẹ nhàng chậm chạp tiếng nói có một tia ủy khuất, “Ta có thể động sao?”

“Nhưng..... Ân?” Đường Niệm Niệm thiếu chút nữa đã bị hấn mê hoặc đáp ứng, kịp thời hoàn hồn.

“Nhưng?” Tư Lăng Cô Hồng cư nhiên học xong vô lại, duỗi tay liền đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong lòng ngực, ngậm lấy nàng cánh môi.

Cực nóng cuồng nhiệt hôn môi thổi quét khoang miệng, Đường Niệm Niệm không kịp nói chuyện, toàn thân cảm quan đều bị hấn kéo lên, không khỏi đón ý nói hòa đi lên.

Thình thịch một tiếng, hai người rơi vào ẩm áp bể tắm nội, nước ao sũng nước toàn thân. Tư Lăng Cô Hồng vào lúc này còn biết nâng lên Đường Niệm Niệm, để tránh nàng mũi nhĩ nước vào, chỉ là hấn nâng lên nàng thân mình đồng thời, này hạ shen đang cùng hấn kề sát ở bên nhau, hai người thân hình đồng thời run lên.

Rau khô liệt hỏa, thiên lôi câu địa hỏa.

Tư Lăng Cô Hồng hai tròng mắt thâm thúy, từ nàng cánh môi rời khỏi, một ngụm hút dẫn ở nàng bên gáy.

Đường Niệm Niệm càng lớn mật đuổi tay thăm hướng hấn.

Hai người thân thể nhiệt lượng càng ngày càng nặng, động tác cũng càng ngày càng cuồng loạn.

Cuồng loạn trung, Đường Niệm Niệm không cảm tưởng, chẳng lẽ nàng đối được vật mẫn cảm nhận thức không tòi? Này cui tình hương hiệu dụng chẳng những không bình thường, ngược lại hiệu quả cực cường mới là.

Trên thực tế nàng cảm giác không có sai, chỉ là này cả ngày xuống dưới Tư Lăng Cô Hồng đều ở nhấn nại, nàng lại còn không tự biết cố ý trêu chọc hấn, lúc này một khi bùng nổ tự nhiên không giống nhau.

Đến nỗi nàng chính mình, căn bản chính là bị Tư Lăng Cô Hồng mê hoặc —— Tư Lăng Cô Hồng bản thân chính là thiên hạ trí độc a.

Vô luận là trí mạng độc vẫn là trí tình độc.

Một khi dính lên hấn nói, cuộc đời này khó giới.

“A ha ~ mỹ nhân nhi, Tích Hoa đại gia tới cứu người nga!” Một tiếng cao gầy thanh âm thình lình xảy ra, tới phi thường không phải thời điểm, đánh vỡ một hồ xuân sắc.

“Di, như thế nào cái gì đều nhìn không thấy?” Đập vào mắt tất cả đều là sương mù, ần ần tựa hồ có một đôi giống như vực sâu tuyền

cốc con người, xuyên thấu qua vạn vật tỏa định ở hẳn trên người.

Toàn thân lạnh băng, thân xuyên noãn ngọc bạch lam áo choàng nam tử khoe miệng tươi cười cương hạ, còn cường trang trấn định ha ha cười nói: “Không cần sợ hãi, ta là Tích Hoa người không phải hái hoa tặc ~ mỹ nhân nhi công tử, người bị ăn sạch sẽ sao? Vẫn là kia khí chất mỹ nhân nhi, chẳng lẽ là người bị cừu con ăn?”

Sương mù hóa tay, thật lớn sương mù ngưng tụ bàn tay, mang theo ngập trời khí thế áp lực, đem đột nhiên xuất hiện bạch áo lam bào nam tử nắm.

-----oOo-----

Chương 244: người sinh tử, chỉ có Niệm Niệm có thể làm quyết định

Nguồn: EbookTruyen.Net

Rõ ràng là sương mù ngưng tụ bàn tay, hẳn là một tránh liền tản ra mới đúng.

Chính là noãn ngọc bạch lam trường bào nam tử nỗ lực tránh tránh, chẳng những không có lay động này sương mù ngưng tụ bàn tay may may, còn bị càng thêm buộc chặt bàn tay niết toàn thân xương cốt đều ở kéo kẹt rung động, giống như lập tức liền sẽ bị bóp nát.

Thân xuyên noãn ngọc bạch lam trường bào nam tử trên mặt lộ ra thống khổ thần sắc, đôi mắt toát ra một mặt hối hận cùng cười khổ. Xem ra lần này là đá đến ván sắt, vốn dĩ cho rằng sẽ thực hảo chơi, chính là ai có thể nghĩ đến kia hai người căn bản là không phải cho người ta chơi nguyên liệu, chỉ có thể chơi người khác.

“Hắc, hắc!” Nam tử mồm to thở dốc, tưởng đem ngực hờn dỗi cùng thống khổ toàn bộ đều nhỏ ra, đối với sương mù mông lung địa phương kêu nói: “Tích Hoa đại gia không có bất luận cái gì ác ý a, chỉ là vì giải cứu mỹ nhân nhi mà đến, mặc kệ là mỹ nhân nhi công tử vẫn là vị kia bưu hãn khí chất mỹ nhân nhi, nếu người là bị cưỡng bách, cấp Tích Hoa đại gia chỉ một tiếng, Tích Hoa sẽ lập tức đập tường vôn tới giải cứu người.”

“Người hiện tại tự thân khó bảo toàn.” Một tiếng đậm ngữ xuyên thấu qua mông lung sương mù truyền đến.

Thanh âm này không có cố tình châm chọc, cũng không có cố tình khinh thường, chỉ có đậm nhiên trần thuật sự thật.

Nam tử nếu hiện tại là tự do nói, nhất định sẽ bãi chính mình cho rằng nhất tuần lãng tư thế, lấy ra cây quạt cũng mặc kệ thời tiết hay không thích hợp, đối với chính mình phe phẩy, sau đó cười hì hì nói: Bồn Tích Hoa đại gia như thế nào sẽ tự thân khó bảo toàn, chẳng sợ thật sự tự thân khó bảo toàn, cũng nhất định phải trước đem người này đóa mỹ nhân hoa cấp giải cứu đi ra ngoài.

Sau đó hắn liền có thể nhìn đến mỹ nhân nhi đối hắn lộ ra cảm kích ngưỡng mộ ánh mắt.

“Ai nói bồn Tích Hoa đại gia tự thân khó bảo toàn.” Nam tử ha ha cười, tiếng cười tự tin.

Ở hắn nhìn không tới địa phương, Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lãng Cô Hồng trong lòng ngực, ánh mắt mang chút hứng thú nhìn bị giam cầm trụ Tích Hoa đại gia.

Người nam nhân này đích xác có chút đặc thù bản lĩnh, bằng không cũng sẽ không giấu được nàng cùng Cô Hồng cảm ứng, mãi cho đến lúc này đột nhiên xuất hiện thời điểm mới bị Cô Hồng nhận thấy được.

Nếu không phải Cô Hồng kịp thời phát hiện nói, kia Cô Hồng thân mình chẳng phải là bị người này xem hết?

Đường Niệm Niệm nhợt nhạt híp mắt.

“Vậy người thử xem.”

“Nga?” Nam tử nhìn quanh chung quanh, như cũ không có phát hiện thanh âm rót cuộc là từ đâu cái phương hướng truyền ra, cặp kia nhìn không thấy lại chân thật tồn tại đôi mắt làm hắn sồn tóc gáy. Chỉ là như vậy một đôi mắt là vị kia cừu công tử sao? Nghĩ như thế nào đều cảm thấy không giống a, hiện tại thanh âm này nói là kia cừu con công tử thanh âm đảo không sai, cho người ta nghe liền cùng như vậy một đôi vực sâu dường như đôi mắt không tương xứng.

Như vậy tưởng tượng nói, nam tử liền nghĩ vậy song nhìn không thấy lại cho hắn áp lực rất nặng đôi mắt, có thể là tới đến cái kia khí chất không bình thường nữ nhân.

Này rốt cuộc là cái dạng gì nữ nhân nột, không khỏi quá khủng bố đi!

Nam tử ở trong lòng kêu rên, hàm răng cắn đến xuy xuy vang, nguyên nhân tới đến kia néo hắn sưng mù ngưng tụ bàn tay càng khẩn, hắn chính tai nghe được chính mình xương cốt vỡ vụn thanh âm.

Thật sự nát.

Chính mình xương cốt chính là trân quý tử kim ngọc làm thành, thế nhưng cứ như vậy bị bóp nát, nên bội phục thực lực của đối phương, hay là nên vì chính mình tiếc hận, lại muốn lo lắng tốn thời gian cố sức phí tiền tài đi tìm một bộ càng tốt thân thể.

“Mỹ nhân nhi công tử, nghe người lúc này nói chuyện trôi chảy, xem ra người là tự nguyện bị đối phương ăn a.” Nam tử ngoài miệng giống bạn tốt giống nhau tùy ý nói chuyện với nhau, ngầm thử thi pháp thoát hiểm.

Đường Niệm Niệm không có đáp lại hắn nói, nghiêng đầu triều phía sau Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, đạm tĩnh ánh mắt lộ ra nhàn nhạt nghi hoặc.

Tư Lăng Cô Hồng đem nàng dễ dàng vây quanh ở trong ngực, hướng bề tấm ngoại đi đến, nói: “Không cần quản hắn.”

“Nga.” Biết Tư Lăng Cô Hồng nói như vậy nhất định có hắn tính toán, Đường Niệm Niệm cũng liền theo hắn ý tứ, không hề để ý tới kia noãn ngọc bạch lam trường bào nam tử, dù sao hắn kết cục tuyệt đối sẽ không hảo quá là được.

Đường Niệm Niệm chính mình cũng rõ ràng, Tư Lăng Cô Hồng đối đãi nàng bên ngoài người là thái độ như thế nào, chính yếu còn

nàng ẩn ẩn có thể cảm nhận được Tư Lăng Cô Hồng lúc này nội tâm dao động, kia bất mãn cảm xúc tuyệt đối không có hấn trên mặt đối đãi nàng như vậy ôn nhu.

Hai người từ bình phong sau bể tắm đi ra, lúc này Đường Niệm Niệm một thân xiêm y đều là ướt, dính trệ dính sát vào ở lả lướt hấp dẫn thân thể mềm mại trên da thịt, làm nàng kiều nộn da thịt như ẩn như hiện, dáng người tẫn hiện.

Tư Lăng Cô Hồng trên người quần lót cũng ướt, trên người khoác một kiện đơn giản áo ngoài, bạch ngọc ôn nhuận ngạnh lãng ngực như cũ bại lộ ở trong không khí, trên người nước ao đem áo ngoài cấp dính đến nửa làm nửa ướt, một đầu mực tàu đầu tóc rối tung trên vai thượng, tốt đẹp như vậy.

Hấn một đường đem Đường Niệm Niệm ôm đến phòng ngủ, giúp nàng đem hỗn độn y phục ẩm ướt đều cởi ra tới, nữ tử kiều mỹ thân mình liền ở trước mắt hấn, vô luận xem bao nhiêu lần đều xem không đủ.

Chỉ là lúc này hấn ánh mắt không có dục niệm, thân thủ cho nàng mặc vào mềm nhẵn nguyên liệu áo ngủ, một tay vòng lấy nàng vòng eo bụng nhỏ, một tay đặt ở mái tóc của nàng thượng, tinh tế cho nàng đem tóc hong khô.

Đường Niệm Niệm hí mắt thoải mái dựa vào trong lòng ngực hấn, trong lòng cũng tự nhiên xem nhẹ hai người đối thân phận giới tính vấn đề.

Chỉ là tiếp cận một ngày thời gian, cũng đủ Đường Niệm Niệm thể hội một hồi Tư Lăng Cô Hồng đối chính mình sủng ái có bao nhiêu tinh tế cẩn thận, cái loại này tinh tế cẩn thận là nàng một chốc một lát học không được cũng không làm không tốt, không phải nàng ngu dốt càng không phải nàng không thềm để ý Tư Lăng Cô Hồng, nguyên nhân ở chỗ sớm tại bất tri bất giác trung nàng đã bị Tư Lăng Cô Hồng sủng hư, thói quen vạn sự đều từ hấn tới an bài bố trí. Thói quen loại đồ vật này đáng sợ nhất, một khi dưỡng thành nói lại tưởng sửa, thật sự là khó càng thêm khó.

Loại này thói quen, liền giống như người thương tâm thời điểm thói quen rơi lệ, đói bụng thời điểm thói quen ăn cơm, đã có thể so với bản năng.

Như vậy kết quả cũng đúng là Tư Lăng Cô Hồng muốn, hơn nữa hy vọng.

Một khi đã như vậy, Đường Niệm Niệm cần gì phải lại đi để ý nhiều ai nhiều sủng ái ai một ít, loại này vấn đề vốn dĩ liền không tồn tại bọn họ trên người.

Vốn dĩ lấy bọn họ tu vi, muốn hong khô trên người bọt nước cùng tóc ướt, chớp mắt là có thể đủ hoàn thành.

Cổ tình Tư Lăng Cô Hồng luôn là sẽ thông thả tiến hành, thon dài trắng nõn ngón tay đi qua ở Đường Niệm Niệm tóc đẹp, mỗi khi ngón tay từ giữa quá khứ thời điểm, kia vài sợi tóc đã bị hong khô khôi phục nhu thuận, hấn ngón tay ở hong khô tóc đồng thời, còn sẽ vì nàng nhẹ nhàng mát xa phần đầu.

Như vậy phục vụ thật sự là quá mức tinh tế ôn nhu, Đường Niệm Niệm ở ngay lúc này tổng hội thực thuận theo, theo hấn ngón tay lực đạo cùng phương hướng, tự nhiên hoảng đầu, hai mắt mê đến lười biếng, khóe miệng tự nhiên thiển kiêu, một bộ thích ý hưởng thụ tiểu bộ dáng.

Một màn này nếu là rơi vào người khác trong mắt nói, chỉ sợ lại muốn kinh rớt một đống người cầm.

Đây là xuất hiện bọn họ Ma Vực ngăn ngừa thời gian, khiến cho người nghe tiếng sợ vỡ mật lại ngưỡng mộ si mê Tuyết Tiên a. Lúc này hấn không thấy bất luận cái gì một chút lạnh nhạt vô tình, kham vì trên đời nhất ôn nhu phu quân, một cái bình thường, thâm ái chính mình thể tử trượng phu.

“Ngô, ân?” Một đầu tóc đẹp bị Tư Lăng Cô Hồng chậm rãi phục vụ hạ đã toàn làm thời điểm, Đường Niệm Niệm đã sáng khoái đến mơ màng sắp ngủ.

Tư Lăng Cô Hồng không tiếng động cười nhẹ, thân hình hơi khuynh đảo, làm nàng an ổn nằm ở chính mình trong lòng ngực, ánh mắt nhìn về phía giường.

Trên giường nguyên lai phủ màu xanh ngọc đệm chăn khăn trải giường màn đều hóa thành tro tàn, từ Tư Lăng Cô Hồng tùy thân mang theo màu trắng thêu xanh biếc vẫn còn khôn nội, bay ra tân sạch sẽ giường chăn gấm trải lên đi.

Phòng ngủ vẫn chưa châm hương lưu hương cũng bốc cháy lên tới một viên hương đàn, đúng là Đường Niệm Niệm ngày thường dùng cái loại này.

Hết thảy chuẩn bị tốt sau, Tư Lăng Cô Hồng mới ôm trong lòng ngực Đường Niệm Niệm đi hướng giường, nện bước an ổn không có bất luận cái gì phạm phùng.

Hai người cùng nhau nằm lên giường giường, mềm nhũn tư lụa xúc cảm làm Đường Niệm Niệm một dính lên liền tự nhiên hô hấp đều đều, giống như ở kia một dính lên giường trong nháy mắt liền ngủ rồi giống nhau, tay còn tự nhiên vây quanh ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, nhẹ bắt lấy trên người hấn khoác áo ngoài, oa ở trong lòng ngực hấn ngủ nhan điềm tĩnh lại thoải mái, khóe miệng ý cười vẫn luôn không có tiêu tán quá.

Tư Lăng Cô Hồng tĩnh nhìn nàng, thủy sắc cánh môi gợi lên một nụ cười, ánh mắt ôn nhu trung để lộ ra một mặt thỏa mãn, trong lòng có sung sướng cảm giác thành tựu.

Về Đường Niệm Niệm hết thảy, Tư Lăng Cô Hồng vẫn luôn đều ký ức hãy còn mới mẻ.

Nàng mới tới Tuyết Diên Sơn Trang cùng hấn gặp nhau thời điểm thật cẩn thận lại phòng bị nhiều tư, nằm ở trong lòng ngực hấn ngủ thời điểm, ngủ nhan cũng phi thường an tĩnh, lại là cái loại này giống như không có sinh mệnh hơi thở, liền hồn phách đều đi theo ngủ say giống nhau, không chút biểu tình an tĩnh.

Như vậy nàng, yếu ớt lại mãi cảm dường như nàng bộ dáng giống nhau, tinh xảo tốt đẹp làm nhân sinh sợ nàng sẽ nát hóa.

Từ cái gì bắt đầu nàng ngủ nhan liền bắt đầu ở trong lòng ngực hắn biến hóa, cho tới bây giờ bình yên điềm tĩnh, tươi cười không giảm, giống như mới sinh con trẻ, không hề phòng bị rúc vào trong lòng ngực hắn.

“Niệm Niệm.” Nàng đó biến hóa đều là bởi vì hắn a.

Cái này nhận tri cùng chân tướng, làm Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt càng thâm thúy nhu hòa, khóe miệng ý cười đồng dạng không giảm.

Tuy rằng hắn ở bể tắm nội bị châm ngòi lên dục vọng cũng không có tiêu tán, chính là nhìn đến Đường Niệm Niệm kia không hề dư thừa dị sắc đôi mắt khi, hắn liền áp chế xuống dưới. Huống chi lúc này có nàng chính ngủ ngủ đến an ổn thoải mái, hắn càng không thể quấy rầy nàng.

Chỉ là nam nhân ở động tình thời điểm bị đánh gãy, chuyện như vậy đối với cái nào nam nhân tới nói đều phi thường khó chịu hơn nữa phần bực, cho dù là Tư Lăng Cô Hồng cũng không ngoại lệ.

Ở Đường Niệm Niệm trước mặt hắn có thể nhân thủ, có thể áp chế hết thảy.

Chính là ở người khởi xướng, Tư Lăng Cô Hồng cũng sẽ không có bất luận cái gì lưu tình hoặc không đành lòng cảm xúc tồn tại.

Lúc này đừng nhìn phòng ngủ nội thực an tĩnh lại ấm áp, trên thực tế là bởi vì Tư Lăng Cô Hồng ở bất tri bất giác trung bố trí cái chắn, cản trở ngoại giới sở hữu thanh âm.

Ở phòng ngủ bên phải bình phong mặt sau phòng tắm trong bồn tắm, thân xuyên noãn ngọc bạch màu lam quần áo Tích Hoa đại gia hiện tại là khóc không ra nước mắt.

Vốn dĩ cho rằng bằng vào chính mình thiên phú bản lĩnh, một lần có thể tránh được lần này kiếp nạn, chính là luân phiên ném thử làm hẳn không thể không đối mặt hiện thực —— hẳn trốn không thoát!

“Đại gia sai rồi, người đại gia sai rồi còn không được sao!” Tích Hoa đại gia vặn vẹo nếu là giống như bùn lầy giống nhau thân mình, hẳn thân mình đều bị tạo thành trang giấy không sai biệt lắm, há mồm không ngừng hô to, “Ra tới ứng cái lời nói a, cấp cái lời nói a, đại gia chịu không nổi tịch tịch nha!”

“Uy, mỹ nhân nhi công tử, khí chất mỹ nhân nhi, các người người đâu? Nên sẽ không ở đại gia tại đây, các người còn có tâm tình tiếp tục hoan ái đi.”

“Đại gia a đại gia, ta kêu người đại gia hành sao, thả ta nha đừng néo nha, ta trứng trứng đều bị niết bẹp!”

“Đáng chết, đại gia đều như vậy không biết xấu hổ nói ra như vậy dơ bẩn nói, các người đều không chi một tiếng là muốn thế nào.....”

“Chẳng lẽ người đi rồi? Mao a! Các người trí đại gia với chỗ nào a!”

Bể tắm nội sương khói càng ngày càng nồng đậm, từ sương mù đi ra một đám mạn diệu nữ tử, oai hùng nam tử, cho nhau mặt mày đưa tình, sau đó điên | loạn đảo | phượng. Phòng tắm nội thôi tình hương khí tựa hồ cũng vào giờ phút này càng ngày càng nồng đậm, liền sương mù đều tựa hồ phải bị nhiễm ra nhàn nhạt màu hồng phấn.

“Đây là có chuyện gì, đây là có chuyện gì, các người muốn hay không như vậy tàn nhẫn, muốn hay không như vậy tàn nhẫn a!” Nồng đậm thôi tình hương khí bị Tích Hoa đại gia gửi nhập cái mũi nội, toái cốt thân mình tức khắc phát sinh kịch liệt biến hóa, nóng rực cảm giác từng đợt dâng lên.

Tích Hoa đại gia thật sự sắp khóc, hai mắt che kín tơ máu, đó là tình dục cùng đau | khổ hỗn hợp, còn có càng nhiều khác cảm xúc giao điệp trở thành phức tạp ánh mắt.

“Sáu hoàn vân khuyết các thôi tình hương không có lợi hại như vậy, chỉ có là bọn họ ở khi nào hạ được.”

“Người đại gia, lúc này thật sự nhắc tới ván sắt, đời này tích nhiều như vậy mỹ nhân hoa, lần này thế nhưng gặp phải hai đóa thực người độc hoa a. Đều nói rắn rết mỹ nhân, rắn rết mỹ nhân, cồ nhân thành không khinh ta a!”

Tích Hoa đại gia không ngừng lẩm bẩm tự nói, muốn lấy này muốn đời đi chính mình lực chú ý, nhưng mà kết quả cũng không như tưởng tốt đẹp như vậy. Hắn phun ra hơi thở càng ngày càng nóng rực, thân thể hắn lại không cho lực, chính như hắn nói hắn toàn thân xương cốt đều bị bóp nát, ngay cả nam nhân quan trọng nhất địa phương cũng là như thế, tình huống như vậy hạ đừng nói bột | nổi lên, liền cảm giác đều không có.

Chính là hắn toàn thân bị được vật thúc giục lên tình dục làm sao bây giờ, toàn bộ đều ngưng tụ hắn bụng nhỏ, hướng bùn lầy giống nhau thân thể khắp nơi len lỏi, không | hư không chiếm được thỏa mãn kích thích không ngừng đánh sâu vào trong óc.

Tra tấn a!

Tích Hoa đại gia phát ra âm thú giống nhau nghẹn ngào thanh. Đây thật là công ngầm phiến a, tự làm tự chịu!

Này bề tấm nội đột nhiên tăng lớn thôi tình được là chuyện như thế nào? Tự nhiên là Đường Niệm Niệm làm.

Đương nàng nghĩ đến đối phương thiếu chút nữa liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng lửa thể khi, tình | được liền thân không biết quý không hay thả ra đi. Tình | được là Đường Niệm Niệm sáng tạo độc đáo, bất luận cái gì một loại hiệu dụng đều có khả năng phát sinh. Lần này Tích Hoa đại gia vừa lúc bị nhốt trụ này sáu hoàn vân khuyết các bề tấm nội, trong bồn tắm có thôi tình hương, lại có sương mù hóa mỹ nhân xuân | cung hiệu dụng, Đường Niệm Niệm tình | được liền tự nhiên đem loại này thôi tình hiệu dụng lớn nhất hóa.

Như thế như vậy, chịu khổ chính là này một vị Tích Hoa đại gia.

Tư Lăng Cô Hồng thật sự là có dự kiến trước, sớm liền bố trí hạ cái chốn, tự nhiên liền ngăn cách hẳn kia các loại kêu gọi ghen ngào thanh.

Này một đêm, không ngừng có Tích Hoa đại gia một người ở kỳ vọng có người nghe được hẳn kêu cứu, còn có mặt khác một người cũng là như thế.

Thiết Diệu Quần bản thân là Ma Vực nổi danh luyện khí sư, hẳn tu vi cùng luyện khí bản lĩnh đều không thấp, cũng đủ tiến vào sáu hoàn vân khuyết lâu tầng thứ sáu. Chỉ là so sánh với sáu hoàn vân khuyết lâu tầng thứ sáu người trên, thân phận của hẳn cùng tu vi cũng chỉ có thể chiếm cứ trong đó trung hạ chò, ở sáu tầng đã chịu đãi ngộ đích xác hảo, chỉ là gặp được các dạng nhân vật cũng tuyệt đối không có tầng thứ năm người đối hẳn tới tôn trọng. Bởi vậy hẳn càng thích ngốc tại sáu hoàn vân khuyết lâu tầng thứ năm.

Lúc này đêm tối minh nguyệt trên cao, Thiết Diệu Quần một đường từ tầng thứ năm đi vào tầng thứ sáu, một đường liền triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người cư trú số 6 vân khuyết các chạy đến, thô cuồng ngạnh lãng trên mặt đều là nôn nóng cùng lãnh trầm.

Chiều nay thời điểm, Ngô Tử Tấn từ lầu sáu xuống dưới cùng hẳn thấy, hai người vốn là khó được nói được với tới bạn tốt, hơn nữa ban ngày sự tình làm hẳn tràn ngập nghi hoặc, hai người liền cùng nhau ở lầu 5 bao hạ một gian phòng cho khách uống rượu tâm tình.

Nói là hai người tâm tình, trên thực tế không sai biệt lắm đều là hẳn đang hỏi, Ngô Tử Tấn ở trả lời. Lúc này đáp sự tình, đúng là hẳn tò mò nhất sự tình, Ngô Tử Tấn như thế nào sẽ đột nhiên nhận người là chủ, hẳn nhận chủ tử là chuyện như thế nào từ từ.

Ngô Tử Tấn đối với chuyện này ngôn ngữ tương đối mơ hồ, hiển nhiên là không muốn nhiều lời còn có điều cố kỵ, hẳn tuy rằng còn không quá minh bạch lại cũng không có truy nguyên dò hỏi.

Hai người chính uống đến vui vẻ thời điểm, phòng cho khách đại môn đột nhiên bị người thô lỗ đá văng ra, mấy người thân ảnh liền xâm nhập bọn họ trong khách phòng.

Này xông tới người căn bản là không có che giấu chính mình thân phận ý tứ, trên người quần áo trang điểm vì Cửu Trọng Thiên đệ tử sở hữu, mẫn lắc lắc ‘ cửu trọng ’ hai chữ liền khắc ở xiêm y thượng, sắc đến bọn họ biểu tình kiều ngạo.

Những người này phía trước đứng chính là bốn trọng cang thiên thiếu gia lâm cảnh ngọc, tam trọng từ thiên thiếu gia lâm từ chi.

Lúc ấy.

Vừa thấy đến này hai người, Ngô Tử Tấn liền biết bọn họ mục tiêu là chính mình còn có hấn hiện tại phía sau Đường Niệm Niệm hai người, biểu tình tức khắc nghiêm túc. Đồng thời đối Thiết Diệu Quần đánh một cái nhan sắc, đồn đãi nói: “Bọn họ là tới tìm ta, người không cần tham dự, đi.”

Thiết Diệu Quần vừa nghe đến hấn nói, biểu tình đổi đổi, lại không có rời đi, phát mà đối lâm hướng chi hai người cười ha hả nói: “Nguyên lai là từ thiên thiếu gia cùng cang thiên thiếu gia hai vị khách quý a, hai vị không đi sáu tầng hảo hảo hưởng thụ, như thế nào tới năm tầng nơi này đi bộ?”

Lâm từ chi không có cùng hấn vô nghĩa ý tứ, nói thẳng nói: “Thiết Diệu Quần, chuyện này không có người cái gì phân, thức thời hiện tại liền rời đi, nếu không chính là cố ý cùng Ngô Tử Tấn đứng ở một đám, cùng ta Cửu Trọng Thiên bốn vị thiếu gia đối nghịch, người nhưng chuẩn bị sẵn sàng?”

Lâm từ chi cũng không như trong rừng kỳ như vậy trương dương, thuận miệng đều đem chính mình coi như Cửu Trọng Thiên đại biểu. Hấn lời nói chỉ nói Cửu Trọng Thiên bốn vị thiếu gia, nói cách khác lần này sự tình toàn từ bọn họ bốn người đảm đương, cùng Ngô Tử Tấn ân oán cũng là bọn họ bốn vị thiếu gia chính mình sự tình, cũng không đại biểu toàn bộ Cửu Trọng Thiên.

Đúng là lâm từ chi như vậy tính tình, mới làm tu vi thấp nhất hẳn đi đến Cửu Trọng Thiên trung, canh ba trung thiên thiếu gia vị trí thượng.

Thiết Diệu Quần sắc mặt biến biến, nhìn về phía Ngô Tử Tấn, bắt quá một tức mặt sau sắc liền hiện lên trầm định. Đang lúc hẳn muốn nói lời nói thời điểm, Ngô Tử Tấn lại trước truyền âm cho hẳn, “Người tu vi không giúp được ta cái gì, nếu thật sự muốn giúp ta nói, liền ở một bên hành sự tùy theo hoàn cảnh.”

Hẳn lời nói làm Thiết Diệu Quần vốn dĩ một đầu nhiệt đầu óc bình tĩnh lại, lại nhìn thoáng qua Ngô Tử Tấn lại nhìn về phía lâm từ chi, trầm mặc đứng ở một bên không nói gì.

Lâm từ chi nhìn ra hẳn thoái nhượng, khóe miệng nhấc lên một mặt đắc ý tươi cười, đối Ngô Tử Tấn nói: “Hôm nay tên kia gọi là đào nhan cơ nữ đột nhiên bị hại tự bạo, liên lụy hiền ca bị thương, làm hiền ca thực tức giận.”

Lời hẳn nói không đầu không đuôi, Ngô Tử Tấn trong mắt lại hiện lên hiểu rõ cùng bất đắc dĩ còn có ngạo nghễ.

Tuyết Tiên quả nhiên không có khả năng không sao cả cái kia đào nhan nữ tử đối chủ nhân đại hiến ân cần, chung quy vẫn là ra tay a. Chỉ là Tuyết Tiên vẫn là như vậy gan lớn không sợ, làm kia Lâm Bích Hiền cùng nhau bị thương. Lấy Lâm Bích Hiền kiêu ngạo tính tình, lần này bị thương hơn nữa phía trước chủ nhân đối hẳn làm lơ, cũng khó trách hẳn sẽ khí đến chạy tới trảo chính mình.

Lâm cảnh ngọc lúc này cười lạnh nói: “Người cũng đừng nghĩ chạy trốn đi sáu tầng tìm người chủ nhân cầu cứu rồi, sáu tầng lầu thang đã bị ta Cửu Trọng Thiên đệ tử gác. Hướng chi dựa theo sáu hoàn vân khuyết lâu quy củ, không thể ở lâu nội phát sinh phạm vi lớn tranh cãi tranh đấu, ta đã cùng sáu hoàn vân khuyết lâu người phụ trách nói thỏa, liền thỉnh Vô Cực Tông chủ tùy chúng ta đi một chuyến.”

Ngô Tử Tấn tay áo nội nắm tay nắm chặt, trên mặt lộ ra lạnh nhạt trào phúng cười, phúc ngữ nói: “Có Cửu Trọng Thiên hai vị thiếu gia tương thỉnh, ta Ngô Tử Tấn tự nhiên là phải cho hai vị điểm này bạc diện.”

Lời này vừa nói ra, thật giống như lâm từ chi đám người thật là thịnh tình cung thỉnh hẳn, hẳn tắc miễn cưỡng nề tình đáp ứng bọn họ giống nhau.

Lâm hướng chi cùng lâm cảnh ngọc sắc mặt đều đổi đổi, lâm cảnh ngọc cười lạnh nói: “Người liền tạm thời hoành, một hồi liền chờ quý bổn thiếu gia trước mặt xin tha!”

Lâm từ chi so với hẳn chịu được khí rất nhiều, còn có thể đối Ngô Tử Tấn bình thản mỉm cười, xoa tay nói: “Vô Cực Tông chủ thỉnh.”

Ngô Tử Tấn huy tay áo, nghênh ngang theo bọn họ đi.

Đoàn người từ phòng cho khách trung đi ra, một tầng tầng đi xuống, dọc theo đường đi sáu hoàn vân khuyết lâu năm tầng người đều nhìn bọn họ, lộ ra các loại biểu tình, nhiều nhất còn lại là bát quái xem kịch vui hài hước, hơn nữa từ trên chỗ ngồi đứng dậy, theo bọn họ phía sau cùng nhau đi theo đi.

Lâm từ chi cùng lâm cảnh ngọc đối tình huống như vậy cũng không để ý. Càng nhiều người tới vây xem nói sẽ chỉ làm Ngô Tử Tấn càng mất mặt thôi.

Vô cực Ma tông thật là Ma Vực nhất lưu tông môn, chính là cùng Cửu Trọng Thiên cái này quái vật khổng lồ so sánh với, chung quy kém không ngừng là một cấp bậc.

Thiết Diệu Quần trầm khuôn mặt chờ bọn họ bóng dáng, cũng cực nhanh đi theo đi lên, thân ảnh giấu ở mặt sau đi theo dòng người.

Lâm từ chi cùng lâm cảnh đai ngọc Ngô Tử Tấn đi địa phương cũng không quá xa, là sáu hoàn cảnh nội trung ương phồn hoa đoạn đường một chỗ lôi đài. Nơi này cũng là sáu hoàn cảnh nội một cái

giải trí chỗ, cung ứng cho người ta lẫn nhau so đấu dùng, đồng thời ở sáu hoàn cảnh nội ân oán cũng phần lớn ở chỗ này giải quyết. Bởi vì này chỗ lôi đài dùng tài đều là cực phẩm, cho dù là bán tiên tu vi ma nhân ở bên trong đánh nhau đều có thể thừa nhận, sẽ không lan đến gần chung quanh.

Lâm từ chi hai người đem Ngô Tử Tấn đưa tới nơi này thời điểm, Lâm Bích Hiền cùng lâm rộng ngân đã ở chỗ này chờ trứ, hai người đều cao ngời ở ghế trên, phía sau đứng thẳng một loạt Cửu Trọng Thiên nhân mã, khí thế bức người.

“Hiền ca, ngân ca, người mang đến.” Lâm từ chi đi đến hai người trước mặt nhìn Ngô Tử Tấn liếc mắt một cái, nói.

Lâm Bích Hiền khoe miệng gọi lên một mặt hài hước tươi cười, quét mắt chung quanh tụ tập người, nói: “Người tới không ít a.”

Lâm cảnh ngọc lúc này cũng đã đi tới, tiếp theo hắn nói cười nói: “Như vậy mới càng có ý tứ không phải sao.”

“Ha hả.” Lâm Bích Hiền cười, sau đó triệu Ngô Tử Tấn nhìn lại thời điểm, biểu tình tức khắc biến hóa lạnh băng, khinh thường cười nổi lên khoe miệng, “Vô Cực Tông chủ, cho tới nay ta đảo cũng kính người là một nhân vật, chính là không nghĩ tới có một ngày người cũng sẽ làm người khác chó săn.”

Ngô Tử Tấn nghe thế vũ nhục nói, biểu tình một chút bất biến, phúc ngữ nói: “Đừng xả chút có không vô nghĩa, muốn biết ta chủ nhân thân phận, ở không có chủ nhân cho phép phía trước, ta sẽ không nói.”

Hắn ngay từ đầu tuy rằng là sinh mệnh chịu không bị bắt trở thành Đường Niệm Niệm cấp dưới, chính là nhân gia so với hắn cường điểm này chân thật đáng tin, hắn tuy là ma nhân cũng có thuộc về chính mình kiêu ngạo, nếu đã thân là cấp dưới, tự nhiên liền phải làm được thân là cấp dưới chức trách.

Huống chi, Ngô Tử Tấn biết một chút, rơi vào lúc này Lâm Bích Hiền bọn họ trong tay còn có thể có chạy trốn cơ hội, nhất hư kết quả bất quá là vừa chết. Nhưng nếu phản bội Đường Niệm Niệm nói, hẳn kết cục tuyệt đối là sống không bằng chết.

Như vậy hai cái kết quả bãi ở trước mắt, ai cũng đều biết nên như thế nào đi lựa chọn.

“Hảo.” Lâm Bích Hiền ánh mắt lạnh thấu xương, cười lạnh nói: “Vô Cực Tông chủ quả nhiên không hổ là một cái hảo hán, ngay cả làm một đầu cầu cũng có thể trở thành một cái đầu trung cầu, thật là gọi người bội phục.”

“Người không chịu nói người chủ nhân thân phận, ta cũng đã có chút mặt mày cùng phỏng đoán.” Lâm Bích Hiền tươi cười âm trầm trầm, nhìn chằm chằm Ngô Tử Tấn đôi mắt đã tràn ngập sát khí, trong thanh âm mặt lửa giận ai đều có thể nghe ra tới, “Bọn họ có lẽ ta không động đậy, chính là động người này một đầu chó săn lại vẫn là dư dả. Ma Vực tông môn không nhiều không ít, thêm một cái vô cực Ma tông không nhiều lắm, thiếu một cái vô cực Ma tông cũng không ít.”

Hắn lời nói rơi xuống, làm chung quanh người tâm thần không khỏi đánh giật mình.

Đây là Ma Vực kinh thiên trụ chi nhất Cửu Trọng Thiên, thân là Cửu Trọng Thiên thiếu gia, Lâm Bích Hiền đích xác có tư cách này nói ra như vậy một câu, cũng đích xác có bản sự này làm được.

Ngô Tử Tấn hai mắt cũng đồng dạng tràn ngập nồng đậm sát khí, “Ta vô cực Ma tông đích xác so ra kém Cửu Trọng Thiên này tòa núi lớn, người cũng đích xác có thể dựa vào người bầy trọng hàm thiên thiếu gia thân phận cùng quyền lợi đem ta vô cực Ma tông cấp áp suy sụp. Bất quá đơn luận người một người nói, ta cũng có cái này tự tin bằng ta bản thân chi lực đem người giết được thân hồn diệt hết!” Lời nói mới vừa nói xong, hắn thân ảnh từ chỗ cũ biến mất không thấy.

“A! Ngô Tử Tấn điên rồi, cũng dám đối Cửu Trọng Thiên thiếu gia động thủ!”

“Hắn có thể không điên sao, chẳng những bị nhục mạ thành cẩu, chính mình tông môn còn bị uy hiếp, tánh mạng cũng bị người áp bách, nếu là ta, ta cũng điên rồi, đảo còn không bằng buông tay một bác, kéo một cái đệm lưng.”

“Vô Cực Tông chủ chủ tử rút cuộc là ai a, như thế nào không thấy xuất hiện?”

Chung quanh xem diễn người nhìn đến này biến cố, tức khắc phát ra từng đợt ồn ào thanh.

Lâm Bích Hiền còn ngồi ở ghế trên vẫn không nhúc nhích, thần sắc trào phúng.

Phanh!

Một đoàn quang hoa từ trước mặt hắn 10 mét chỗ nổ tung, hiển lộ ra Ngô Tử Tấn cùng một cái toàn thân bao vây ở màu đen áo choàng người thân ảnh.

Lâm Bích Hiền trào phúng nói: “Chỉ bằng người cũng muốn thương tổn ta? Cửu Trọng Thiên thiếu gia há có dễ dàng như vậy bị người khác giết hại.”

Ngô Tử Tấn sắc mặt khó coi, cười lạnh nói: “Cửu Trọng Thiên tôi cao cửu trọng cả ngày thiếu gia không làm theo bị người đánh cho tàn phế.” Kia đánh cho tàn phế cả ngày thiếu gia vẫn là hắn chủ nhân bọn họ. Lời này hắn không có nói ra, bất quá đoán được Lâm Bích Hiền nhất định có điều phát hiện, hừ cười, “So với cửu trọng cả ngày thiếu gia cùng bát trọng Thảm thiên thiếu gia, các người cái này mặt bầy vị thiếu gia thật sự là kém quá xa.”

Hắn này lời nói vừa mới nói xong, ở đây bốn vị Cửu Trọng Thiên thiếu gia sắc mặt đều trở nên đặc biệt khó coi, nguyên nhân ở chỗ

hắn trong lời nói mặt nhắc tới cửu trọng cả ngày thiếu gia, Lâm Quân tứ.

Lâm Quân tứ là Cửu Trọng Thiên trung chín vị thiếu gia tuổi nhỏ nhất, địa vị lại là tối cao một vị.

Hắn ưu tú làm cho bọn họ này đó làm ca ca hoàn toàn bị áp chế, vô luận dung mạo tài tình nhân mạch Lâm Quân tứ đều được giải nhất, đặc biệt là hắn còn phi thường thần bí, hắn tu vi cũng không có người rõ ràng, chính là không có một người dám can đảm nghi ngờ hắn thiên tư.

Cửu Trọng Thiên tám vị thiếu gia đều có chính mình chuyên môn hộ vệ tử sĩ, duy độc Lâm Quân tứ không có, đó là bởi vì hắn có cũng đủ tự tin bảo hộ chính mình. Hắn căn bản là không cần đi tranh quyền, quyền lợi tự nhiên liền đưa đến trong tay của hắn.

Có thể nói, Lâm Quân tứ tồn tại, tuyệt đối là Cửu Trọng Thiên mặt khác thiếu gia trong lòng một cây thứ.

Chẳng sợ bát trọng Thẩm thiên thiếu gia, lâm cuồng cực cũng đồng dạng ưu tú, chính là trước sau không có cách nào cùng Lâm Quân tứ so sánh với.

Ở Lâm Quân tứ bị người đánh cho tàn phế lúc sau, hắn ở Ma Vực danh vọng chẳng những không có giảm xuống, ngược lại càng cao. Đơn giản là người khác gặp được hắn ra tay, từ hắn ra tay kia một khắc sẽ biết hắn tu vi, thế nhưng có thể ở trong truyền thuyết vô hạn tiếp cận chân tiên Tuyệt Tiên trong tay mạng sống, chỉ bằng điểm này liền cũng đủ làm người kính nể.

Hơn nữa lúc sau lâm cửu trọng tự mình xuất hiện cầu tình, có thể thấy được lâm cửu trọng đối cái này thiếu gia coi trọng.

Như vậy một cái có thể đối kháng bán tiên tu vi, lại đã chịu lâm cửu trọng đặc biệt yêu thương cửu trọng cả ngày thiếu gia, đủ để cho phía dưới tám vị thiếu gia đều đối Lâm Quân tứ cố kỵ lại ghen

ghét, đặc biệt là Lâm Quân tứ đối với bọn họ kỳ hảo luôn là lãnh đạm đối đãi, càng thêm làm cho bọn họ trong lòng oán giận.

Lúc này, Ngô Tử Tấn thế nhưng làm trò bọn họ trước mặt, nói bọn họ so với Lâm Quân tứ tới nói kém xa, này cùng vốn chính là hung hăng trừu bọn họ mặt, đem bọn họ trong lòng kia cây châm.

“Không biết sống chết!” Lâm Bích Hiền nhìn về phía bên cạnh ba vị huynh đệ, nói: “Cho các người người ra tay.”

Bọn họ bên người đều có một vị chuyên môn bảo hộ chính mình tử sĩ, này tử sĩ tu vi đều ở đại tôn Hợp Thể kỳ phía trên. Lúc này đang cùng Ngô Tử Tấn đấu ở bên nhau tên kia hắc y nhân tu vi đã là bán tiên Đại Thừa sơ kỳ, là Lâm Bích Hiền vị kia tử sĩ.

Như vậy tử sĩ chỉ nghe lệnh lâm cửu trọng cùng từng người thiếu gia, bởi vậy lâm tử chi bọn họ tử sĩ, Lâm Bích Hiền cũng không thể mệnh lệnh.

Không cần Lâm Bích Hiền nói, lâm tử chi bọn họ liền tính toán ra tay.

Ba gã người áo đen ra gia nhập Ngô Tử Tấn tình hình chiến đấu, Ngô Tử Tấn tình huống tức khắc nguy ngập nguy cơ.

Trong đám người, Thiết Diệu Quần xem đến nóng vội, đồn đãi cấp Ngô Tử Tấn, “Người chóng, ta trở về tìm kia hai vị.”

Ngô Tử Tấn đúng là nguy cấp khi, nghe được hắn nói đầu cũng không thể hỏi, lãnh ngạnh đáp lại một câu, “Không cần, đây là chuyện của ta, không cần bọn họ nhúng tay.”

Thiết Diệu Quần thiếu chút nữa không có nhịn xuống rống hắn hai câu, kịp thời nghĩ đến hắn tình huống hiện tại nguy cấp, nếu là hắn thật sự rống lên hai câu, nói không chừng liền làm hại hắn thất thân thân tổn hại đều nói nhất định. Trầm hút mấy hơi thở, hận sát không thành thép gầm nhẹ, “Cái gì kêu không liên quan bọn họ sự, vô luận chuyện này là chuyện của người vẫn là bọn họ sự, bọn họ là người chủ tử liền cùng bọn họ có quan hệ. Nếu hiện tại là người vô cực Ma

tông người làm ra tới sự, người có thể nói cùng người không quan hệ sao!”

Ngô Tử Tấn nghe được hấn nói ngẩn ra.

Không sai, bọn họ là ta chủ tử, việc này liên tự nhiên có quan hệ.

Chính là, ta thật sự có thiết tình thừa nhận nhận đồng bọn họ là chủ nhân của ta? Bọn họ lại hay không thiết tình có đem ta coi như cấp dưới? Vẫn là một cái có thể có có thể không đánh xe dẫn đường.

Ngô Tử Tấn rõ ràng chính mình không muốn làm Thiết Diệu Quần đi thông tri Đường Niệm Niệm bọn họ, một là bởi vì hấn còn không có hoàn toàn thật sự nổi nhớ nhà Đường Niệm Niệm, thứ hai là không rõ ràng lắm Đường Niệm Niệm bọn họ rốt cuộc đem hấn đương cái gì, có lẽ Thiết Diệu Quần đi tìm bọn họ, được đến chỉ là làm lơ mà thôi.

Đang lúc hấn thất thần này trong nháy mắt, một người người áo đen roi dài ném ở hấn trên người, cái loại này đau đớn như là trêu ở hồn phách của hấn thượng giống nhau.

Lâm Bích Hiền âm trầm trầm nói: “Chậm một chút tới, không cần nhanh như vậy đem hấn lộng chết.”

Vốn dĩ bốn gã người áo đen có thể nhân cơ hội này sấn thẳng truy kích, đem Ngô Tử Tấn nhanh chóng giết chết cũng nói không chừng, nghe được hấn những lời này sau, động tác hiển nhiên chậm lại một ít.

Thiết Diệu Quần thấy như vậy một màn, mồ hôi lạnh liền tẩm ướt toàn bộ lưng, cũng không dám nữa kéo dài đối Ngô Tử Tấn nói một tiếng: “Chống!” Người liền bay nhanh lóe đi ra ngoài.

.....

Từ lời dài trở lại sáu hoàn vân khuyết lâu, Thiết Diệu Quần chỉ dùng không đến mười cái hô hấp thời gian, sau đó một đường xông lên

sáu tầng, chạy tới số 6 vân khuyết các.

Sáu hoàn vân khuyết lâu phong cảnh vẫn là tú mỹ vô cùng, đặc biệt là ở ban đêm thời điểm có thể so với tiên cảnh, chính là Thiết Diệu Quần căn bản là không có bất luận cái gì thường thức nhân tâm tình, mãi đầu óc nghĩ đều là Ngô Tử Tấn lúc này nguy cấp.

Rốt cuộc tới rồi Đường Niệm Niệm hai người cư trú số 6 vân khuyết các, Thiết Diệu Quần bước chân vẫn là không có một chút tạm dừng, đang lúc hấn muốn nhảy vào tiểu gác mái bên trong thời điểm, một cỗ không thể ngăn cản cái chắn chặn hấn đường đi, đem hấn chắn ra 10 mét ở ngoài.

Thiết Diệu Quần bị chắn đến một búng máu đỏ ở ngực, khó chịu sắc mặt trắng bạch, đôi mắt hiện lên khiếp sợ.

Xem ra ở năm tầng thời điểm, chính mình thật là tránh được một kiếp, chỉ là cái chắn liền đem chính mình chắn đi ra ngoài, nếu thật sự đánh lên tới nói, chết nhất định là chính mình.

Kinh đồng thời, Thiết Diệu Quần trong lòng cũng có kinh hãi.

Đối phương tu vi càng cường nói, Ngô Tử Tấn nguy cơ liền cũng càng nhỏ.

Có lúc này đây giáo huấn, Thiết Diệu Quần không hề tiếp tục xông vào, đứng ở tú mỹ phong cảnh trong viện, đối với tiểu gác mái cung kính hô: “Đại nhân, Ngô Tử Tấn có nguy, mong rằng đại nhân tiến đến cứu trợ, chậm phía trước liền phải không còn kịp rồi!”

Một tiếng rơi xuống sau, tiểu gác mái không thấy bất luận cái gì động tĩnh.

Thiết Diệu Quần tâm thần trầm trầm, này gác mái bên ngoài đều bị bố trí cái chắn, chính là vì ngăn cản người khác tiến vào cùng bên ngoài tạp âm. Chính là hấn tin tưởng, hấn đột nhiên đã đến đối phương nhất định sẽ có phát hiện, chỉ là hấn lời nói đối phương nguyện ý hay không nghe không được rõ lắm.

Thiết Diệu Quân tiếp tục quát: “Đại nhân, phía trước ta đối đại nhân có điều mạo phạm là ta sai, cũng cam nguyện bị phạt, vọng đại nhân không cần bởi vì ta mà giận chó đánh mèo Ngô Tử Tấn. Lúc này Ngô Tử Tấn bị Cửu Trọng Thiên bốn vị thiếu gia bắt giữ, nguyên nhân cùng đại nhân có quan hệ, Ngô Tử Tấn chết cần không chịu đem đại nhân thân phận tiết lộ đi ra ngoài, lúc này mới rước lấy bọn họ trả thù, thỉnh cầu đại nhân tiến đến cứu Ngô Tử Tấn một mạng.”

Không có động tĩnh, như cũ không có động tĩnh.

Thiết Diệu Quân lửa giận ngập trời. Ngô Tử Tấn ở Ma Vực trung cũng thuộc về khó được trọng tình trọng nghĩa người, bản thân tu vi cùng thiên tư cũng là nhất lưu, có như vậy làm thuộc hạ đều là người khác hăm mộ không tới, hiện giờ Ngô Tử Tấn thân hăm hiểm cảnh, làm chủ tử thế nhưng chẳng quan tâm?

Chẳng sợ biết thân là thuộc hạ, mệnh vốn chính là bán cho chủ tử, sinh tử cũng hoàn toàn ở chủ tử nhất niệm chi gian, đối phương chẳng quan tâm, hãn Thiết Diệu Quân cũng không có bất luận cái gì tức giận đối phương tư cách.

Chính là thân là Ngô Tử Tấn bạn tốt, Thiết Diệu Quân liền không thể không vì Ngô Tử Tấn cảm thấy trái tim băng giá cùng bi ai, lửa giận càng ngày càng nùng, rốt cuộc tới rồi một cái điểm tới hạn thời điểm, lại phảng phất bị một chậu nước lạnh tưới xuống dưới, chỉ để lại toàn thân mỗi mọt.

Hắn phần nộ có ích lợi gì, hãn trái tim băng giá bi ai lại có ích lợi gì, chỉ oán chính hắn không bản lĩnh, chỉ có thể xin giúp đỡ người khác, xông lên đi cũng trợ giúp không được Ngô Tử Tấn bất luận cái gì vội, chỉ là bạch bạch chôn vùi chính mình tánh mạng thôi.

“Đại nhân, cứu cứu Ngô Tử Tấn đi.” Nhìn chăm chăm kia an tĩnh gác mái, Thiết Diệu Quân thấp giọng nói.

Hắn rõ ràng, nếu đối phương không muốn nghe thấy hắn nói chuyện, hắn liền tính rống đến lại lớn tiếng cũng vô dụng, đối

phương nếu là nguyện ý nghe nói, hẳn chỉ là như vậy thấp giọng nỉ non, đối phương đều nghe thấy.

Gác mái.

Thanh hương an thần phòng ngủ.

Tường tĩnh giương, Đường Niệm Niệm đang ngủ ngon lành, cũng chỉ có ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nàng mới có thể sẽ ngủ đến như vậy không hề phòng bị cùng an ổn.

Ôm nàng Tư Lăng Cô Hồng con người ở tối tăm quang hỏa trung, hơi hơi tránh ra, đáy mắt hiện lên một sợi u sắc.

Này một cái chớp mắt, gác mái ngoại Thiết Diệu Quân liền cảm giác được chính mình toàn thân bị hạ nào đó cấm kỵ, không nói nên lời, không thể nhúc nhích, trong cơ thể năng lượng như cũ tồn tại lại không thể điều khiển.

Như vậy biến hóa làm Thiết Diệu Quân trọn tròn đôi mắt, hiện lên kịch liệt kinh hãi, chính là kinh hãi thực mau liền tiêu tán, hóa thành càng thêm nùng liệt phần nộ cùng bi ai.

Đối phương thế nhưng giam cầm hẳn, là cảm thấy hẳn àm ỉ?

Dù sao gác mái ngoại đã bố trí cái chắn, không muốn nghe hẳn nói chuyện đại nhưng không nghe, vì sao còn muốn đem hẳn giam cầm ở chỗ này, đây là vũ nhục sao? Chẳng những không cứu Ngô Tử Tấn, thế nhưng còn như thế vũ nhục chính mình!

Thiết Diệu Quân đoán đúng rồi phía trước, lại đã đoán sai mặt sau.

Tư Lăng Cô Hồng đích xác thi pháp giam cầm hẳn, lại không phải vũ nhục hẳn, chỉ là không nghĩ hẳn có cái gì dị động.

Tuy rằng Đường Niệm Niệm hiện tại ngủ đến an ổn, không có phân tán linh thức ở chung quanh, chính là nếu Thiết Diệu Quân lại tiếp tục kêu to hoặc là làm ra àm ỉ sự tình, lấy Đường Niệm Niệm tu vi,

cho dù là trong lúc ngủ mơ cũng nhất định có thể miễn cảm cảm giác được cái gì, do đó quấy rầy nàng giấc ngủ.

Đến nỗi Ngô Tử Tấn sinh tử.

Tự Lăng Cô Hồng hai tròng mắt ở tối tăm giường nội càng thêm thần bí, không gợn sóng bình tĩnh con người, ngẫu nhiên hiện lên lưu quang khiếp người tâm hồn.

Niệm Niệm thuộc hạ, nên từ Niệm Niệm tới quyết định sinh tử.

Há dung, người khác không chế.

Ở cùng phiên đêm trăng hạ, xa ở sáu hoàn vân khuyết lâu cây số ở ngoài lô đài.

Ngô Tử Tấn cả người đều là miệng vết thương, xiêm y rách nát, thần dung suy yếu chật vật, một đôi mắt lại càng thêm hung ác đen bóng.

Lâm Bích Hiền lúc này cười nói: “Chơi đến không sai biệt lắm.”

Lâm từ chi tam người đồng dạng mặt mang tươi cười, đón ý nói hùa nói: “Là không sai biệt lắm, là tràng không tòi trò hay.”

Bọn họ lời nói, các tử sĩ đều nghe minh bạch, trong nháy mắt bọn họ thể công toàn bộ công kích trực tiếp Ngô Tử Tấn trí mạng chỗ.

Ngô Tử Tấn lạnh lùng nhìn bọn hắn chăm chăm, đột nhiên cười to: “Ha ha ha ha, muốn đùa chết, chi bằng cùng chết đi!”

“Hắn muốn tự bạo.” Lâm Bích Hiền đã sớm đoán được quá tình huống như vậy, cho nên cũng không hoảng loạn, đối tử sĩ nói, “Không chế được hắn, ở tự bạo trước giết hắn.”

Ngô Tử Tấn cười nhạt, cười nhạt Lâm Bích Hiền tự cao tự đại. Hắn tự bạo nhưng cùng người thường không giống nhau, nơi nào dễ dàng như vậy ngăn cản, “Các người ngăn cản không được!”

Này trong nháy mắt, Ngô Tử Tấn nghĩ tới đi thỉnh Đường Niệm Niệm bọn họ Thiết Diệu Quần.

Bọn họ không có tới cứu hấn.

Cái này đáp án làm hấn cảm thấy nhẹ nhàng lại tiếc nuối.

Nhẹ nhàng, nhẹ nhàng chính mình vẫn là cô độc một mình, không cần thiếu Đường Niệm Niệm tình, sau đó sẽ nhịn không được thiệt tình thần phục.

Tiếc nuối, tiếc nuối bọn họ không có tới, làm chính mình mất đi thiếu nhân tình cơ hội, cho chính mình có lý do tin tưởng bọn họ đối hấn vẫn là có coi trọng, thiệt tình đem hấn coi như cấp dưới, cũng không phải có thể có thể không xa phu người dẫn đường, cũng tiếc nuối chính mình tánh mạng tới rồi cuối.

Như vậy cảm xúc thực mâu thuẫn, Ngô Tử Tấn không rõ ràng lắm chính mình rốt cuộc là tưởng bọn họ tới vẫn là không nghĩ bọn họ tới, chính là kết quả đã có không phải sao, hà tất lại tiếp tục tưởng như vậy nhiều đâu.

Ngô Tử Tấn hai mắt tràn đầy quyết tuyệt.

Trên người hấn quang mang càng ngày càng cường liệt, bốn gã tử sĩ căn bản là không có cách nào ngăn cản, chỉ có thể dùng trực tiếp nhất biện pháp, đem Ngô Tử Tấn chém giết ở tự bạo thành công phía trước.

Lâm Bích Hiền bốn người rốt cuộc phát hiện manh mối, sắc mặt cũng không khỏi có một cái chớp mắt cố kỵ khẩn trương, chuẩn bị triều lôi đài ngoại trốn tránh.

Trong phút chốc, mọi người động tác đều giống như trở nên thông thả.

Ngô Tử Tấn chỉ cảm thấy chính mình toàn thân năng lượng trở về, tự bạo không thể không bị ngưng hấn.

Bốn gã tử sĩ công kích cũng như là bị cái gì hóa tan đi, động tác còn vẫn duy trì nguyên lai công kích động tác.

Giờ khắc này, toàn trường quý dị yên tĩnh.

Ngô Tử Tấn ngơ ngẩn nhìn chính mình đôi tay, lại nhìn quanh bốn phía, chờ một hồi, Đường Niệm Niệm bọn họ cũng không có xuất hiện.

Lúc này, hắn trong óc xuất hiện một câu, đăm đăm vô tình nói nhỏ.

“Người sinh tử, chỉ có Niệm Niệm có thể làm quyết định.”

Như vậy thanh âm, không có cảm xúc thanh âm, thật giống như là thần chi nhìn xuống chúng sinh, vô tình vô dục làm người từ sâu trong nội tâm sinh ra kính sợ.

Ngô Tử Tấn thân hình chấn động, biết những lời này tới đến người nào.

Hắn sinh tử, chỉ có Đường Niệm Niệm có thể làm quyết định.

Bởi vậy hắn không thể tự bạo, trước mặt những người này cũng không thể giết hắn.

Không thể giết hắn, lại có thể thương hắn.

Ngô Tử Tấn từ những lời này trong nháy mắt phẩm đọc ra tới rất nhiều ý nghĩa.

Hắn không rõ, nếu cứu tánh mạng của hắn, lại còn lưu hắn ở chỗ này, chẳng lẽ lưu hắn ở chỗ này bị thương chịu tra tấn sao?

Tuyết Tiên nên không phải là dùng này tới trừng phạt chính mình kia hai lần xen mồm đi?

Ngô Tử Tấn đột nhiên bất đắc dĩ nghĩ.

Từ từ!

Không đúng.

Ngô Tử Tấn đột nhiên lại nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng nói.

Tánh mạng của hắn, chỉ có Đường Niệm Niệm mới có thể làm quyết định.

Như vậy Đường Niệm Niệm đến bây giờ đều không có xuất hiện, không có ra tiếng, ý tứ là Đường Niệm Niệm còn không có làm tốt quyết định sao? Tánh mạng của hắn có thể làm Đường Niệm Niệm do dự lâu như vậy đều làm không được quyết định sao? Không có khả năng!

“Sao lại thế này?” Lâm Bích Hiền lúc này cũng bưng tỉnh, ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng là Ngô Tử Tấn chủ tử xuất hiện, chỉ là chờ một hồi cũng không thấy bất luận cái gì dị trạng, làm hắn có chút bực bội nhú mày lên, lạnh giọng đối tử sĩ nói: “Thất thân làm cái gì, giết hắn.”

Tử sĩ lại lần nữa động.

Ngô Tử Tấn lần này hai mắt chợt lóe, thế nhưng không né không tránh đứng ở chỗ cũ.

Quý dị một màn lại lần nữa xuất hiện, kia vốn dĩ diệt người hồn phách pháp thuật sắp tới đem đụng chạm đến Ngô Tử Tấn thời điểm, đột nhiên bị cái gì cấp trở ngại, chỉ còn lại có một sợi đả thương người năng lượng đụng phải Ngô Tử Tấn.

“Phốc.” Một ngụm máu tươi từ Ngô Tử Tấn trong miệng phun ra, hắn chẳng những không kinh ngược lại cười ha hả, “Ha ha ha ha ha, quả nhiên a quả nhiên!”

Từ trên mặt đất xoay người lên, Ngô Tử Tấn nhìn về phía sắc mặt khó coi Lâm Bích Hiền, vui sướng cười to nói: “Đến đây đi, tiếp tục đánh a! Ta muốn nhìn, là ta trước trọng thương hôn mê, vẫn là các ngươi chết trước!”

Hắn sinh tử chỉ có thể Đường Niệm Niệm quyết định, như vậy hắn liền không chết được, chẳng sợ cuối cùng trọng thương đến hôn mê, hắn đều không chết được, thẳng đến Đường Niệm Niệm làm ra làm hắn chết quyết định phía trước, hắn đều không chết được!

Ngô Tử Tấn bắt đầu điên cuồng thi pháp đánh nhau, ở điên cuồng trung, hắn trong đầu bỗng nhiên chợt lóe rồi biến mất một cái ý tưởng.

Thiên như vậy vẫn, Đường Niệm Niệm nên không phải là đang ngủ, cho nên mới thật lâu không thể làm ra cái quyết định?

Cái này ý tưởng chợt lóe rồi biến mất đã bị Ngô Tử Tấn quên sạch sẽ.

Trên thực tế, hắn chân tướng.

-----oOo-----

Chương 245: Niệm Niệm lời nói chính là đạo lý

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đây là một hồi tiêu hao chiến, từ nửa đêm đến sáng sớm ánh nắng từ phương đông chiếu xuống tới, sáu hoàn cảnh nội lôi đài chỗ, như cũ truyền ra từng trận tiếng rống giận, va chạm thanh, tiếng nổ mạnh.

Một đêm thời gian đối với tu luyện giả tới nói căn bản là không đáng giá nhắc tới, vây xem ở lôi đài chung quanh ma nhân nhóm, từ lúc bắt đầu đối Ngô Tử Tấn tiếc hận hoặc là bội phục, hài hước, tới rồi hiện tại chỉ có nồng đậm kinh nghi bất định.

Trên lôi đài Ngô Tử Tấn cả người tím máu, sắc mặt tái nhợt cơ hồ không thấy bất luận cái gì huyết sắc, màu tím đen môi đã ám tím đến gần màu đen. Một bộ bên người trường bào đã sớm đã rách mướp, có thể so với khát cái treo ở trên người, còn tính che được một ít không nên lộ địa phương.

Như vậy Ngô Tử Tấn vốn nên làm người cười nhạo khinh thường, chính là cố tình hấn ở như vậy trạng huống hạ, ở bốn người liên thủ kiên trì một buổi tối, liều mạng hành vi có thể so với kẻ điên, ngạnh sinh sinh đột phá bốn gã tử sĩ vây công, đem lâm từ chi đánh đến trọng thương chết khiếp.

Này vẫn là ở ước chừng rạng sáng canh ba thiên thời điểm phát sinh sự tình, ai cũng không nghĩ tới Ngô Tử Tấn sẽ đột nhiên nhằm vào lâm từ chi. Đương hấn phát cuồng thời điểm, toàn bộ đều bị hấn cấp lừa, cho rằng hấn sẽ cùng tử sĩ liều mạng, hấn lại đột nhiên biến mất đi vào lâm từ chi trước mặt, nhất chiêu đem hấn đánh vào trên mặt đất.

Lúc ấy lâm từ chi cả người đều bị đánh bay đi ra ngoài, cả người phát tím, nếu như không phải trên người hắn mang theo lâm nguy thời điểm bảo mệnh đan dược, chỉ sợ hắn hiện tại đã thân chết hồn tán. Chính là chẳng sợ ăn đan dược, hắn còn trọng thương nằm ở ghế trên, tinh thần khí thoát nhìn phi thường suy yếu, một đôi nhìn chăm chăm Ngô Tử Tấn đôi mắt, tràn ngập thù hận cùng âm ngoan.

Sự tình ngay từ đầu phát sinh quá nhanh, phần lớn người đều bị kinh sợ, không rõ Ngô Tử Tấn như thế nào sẽ đột nhiên làm như vậy. Chính là đương sự tình phát sinh sau khi xong, hơi chút tưởng tượng đại gia liền đều minh bạch —— lâm từ chi tu vi yếu nhất.

Lâm từ chi là ở đây bốn vị cửu thiên thiếu gia bên trong tu vi yếu nhất một cái, đánh lén hắn, đem hắn nhất chiêu giết chết xác suất thành công tối cao, như vậy không những có thể giải quyết một cái địch nhân, đối với địch nhân đả kích cũng là cực đại. Rốt cuộc lâm từ chi là cửu thiên thiếu gia, tánh mạng của hắn có thể so này đó tử sĩ muốn quan trọng nhiều.

Lâm từ chi chính mình cũng đoán được điểm này, chính là bởi vì đoán được trong lòng mới có cực đại lửa giận. Ngay từ đầu bị Ngô Tử Tấn nói chính mình không bằng Lâm Quân tứ, hiện giờ mới bắt quá bao lâu, đối phương liền nhất chiêu đánh lén đến chính mình thiếu chút nữa chết, này đối hắn vũ nhục cực đại.

Hắn thiếu chút nữa chết đi thời điểm, Lâm Bích Hiền ba người chỉ là làm bộ dáng quan tâm một chút, trên mặt phần nộ càng nhiều còn lại là tới đến đối phương như vậy hành vi, rõ ràng chính là không đem Cửu Trọng Thiên để vào mắt, lúc này mới làm cho bọn họ phần nộ.

Lúc này, lâm từ chi nằm ở ghế trên, hai mắt không hề chớp mắt nhìn chăm chăm Ngô Tử Tấn, mặt vô biểu tình bộ dáng làm người đoán không ra hắn trong lòng sượng phòng, bất quá đoán không ra đại gia cũng đều minh bạch, hắn hiện tại trong lòng nghĩ nhất định là hận không thể Ngô Tử Tấn sống không bằng chết.

Lâm cảnh ngọc, lâm rộng ngân, Lâm Bích Hiền ba người sắc mặt cũng thật không đẹp, giải quyết một người thế nhưng tiêu phí bọn họ

một đêm thời gian, đến bây giờ nhân gia còn sống sờ sờ đứng ở trên lôi đài, bọn họ bên này lại có một vị thiếu gia bị trọng thương, còn kém điểm đã chết.

Tình huống như vậy đã không phải làm người khác xem Ngô Tử Tấn chê cười, mà là xem bọn họ Cửu Trọng Thiên bốn vị thiếu gia chê cười.

Lâm rộng ngân đối Lâm Bích Hiền nói: “Như vậy không phải biện pháp, nếu như giết không được hắn, không bằng trước đem hắn bắt lại, hóa tán hắn tu vi, giam cầm hắn linh thức, đem hắn ném đi Cửu Trọng Luyện ngục trung bị phạt như thế nào?”

Lâm Bích Hiền lạnh mặt, nghe được lâm rộng ngân lời này, trầm mặc một hồi nói: “Đem hắn đưa đến Cửu Trọng Luyện ngục một chốc một lát có thể lộng không tốt, ta càng để ý hắn chủ tử thái độ.”

Lâm cảnh ngọc nghi hoặc triều hắn xem ra.

Lâm Bích Hiền lạnh lùng nói: “Bốn cái tử sĩ đều giết không chết hắn, rõ ràng là có người che chở, này che chở người của hắn tám phần là hắn cái kia chủ tử, chính là đối phương che chở hắn lại không ra, này rốt cuộc là có ý tứ gì.”

Lâm rộng ngân nói: “Chẳng lẽ là không muốn đắc tội chúng ta Cửu Trọng Thiên, mượn này ám chỉ chúng ta, làm chúng ta giáo huấn Ngô Tử Tấn một đòn phát tiết trong lòng bất mãn, lại không muốn thật sự lấy tánh mạng của hắn?”

Lâm từ chi lúc này có chút khàn khàn thanh âm chậm rãi truyền đến, “Không đúng, bọn họ nếu là không muốn đắc tội chúng ta Cửu Trọng Thiên, liền tuyệt đối sẽ không làm Ngô Tử Tấn xúc phạm tới chúng ta, thậm chí là lấy chúng ta tánh mạng.”

“Cái gì gọi là lấy chúng ta tánh mạng.” Lâm cảnh ngọc mắt lé liếc hướng lâm từ chi, cười lạnh nói: “Cũng chỉ có người loại này tu vi thấp lại không biết cẩn thận người, mới có thể bị hắn có cơ hội thừa

nước đục thả câu, nhìn xem người hiện tại bộ dáng, thật sự ném chúng ta cứu thiên thiếu gia thể diện.”

Lâm từ chi nghe xong lời này, sắc mặt hơi đổi. Chỉ là hấn sắc mặt vốn là bởi vì trọng thương trắng bệch, lúc này biến hóa cũng không có bị người nhận thấy được. Rũ xuống đôi mắt, che giấu bên trong mãnh liệt phần hận, lâm từ chi thấp giọng nói: “Là ta quá không cẩn thận, làm vài vị huynh trưởng bởi vậy mất mặt, còn thỉnh vài vị huynh trưởng chớ trách móc mới là.”

“Xuy.” Nghe được hấn thoái nhượng nhận sai, lâm cảnh ngọc khóe miệng nhắc lên một mặt đắc ý trào phúng cười.

“Hảo.” Lâm Bích Hiền lúc này ra tới hoà giải, nói: “Việc này cũng không thể toàn quái từ chi, Ngô Tử Tấn người này tu vi vốn là không thấp, kia nổi điên lên một chút nếu là đánh vào chúng ta trên người, tuy rằng bất tử cũng sẽ bị thương.”

Hấn vừa nói lời nói, lâm cảnh ngọc liền cười phụ họa nói: “Hiền ca nói rất đúng.”

Lâm từ chi buông xuống đầu, không ai có thể đủ nhìn đến trên mặt hấn biểu tình.

“Ngô Tử Tấn chủ tử tâm tư chúng ta đoán không được, vậy không cần đi đoán.” Lâm Bích Hiền hí mắt xem trước trên lôi đài Ngô Tử Tấn, chậm rãi cười nói: “Tuy rằng đem hấn mang về cứu trọng luyện ngục một chốc một lát làm không được, bất quá giết không được hấn, phé đi hấn tu vi, mang theo trên người coi như chó săn tới đùa bỡn còn có thể.”

Lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc đều cười.

Duy độc trọng thương lâm từ chi như cũ rũ đầu, làm người nhìn không thấy hấn khuôn mặt hạ châm chọc tươi cười. Giật giật thân mình, đang ở Lâm Bích Hiền ba người chuẩn bị phân phó động thủ thời điểm, lâm từ chi tại thủ hạ nâng hạ đứng lên, đối ba người cúi người thi lễ nói: “Ba vị huynh trưởng, ta thân thể không khoẻ, thật sự

đau lợi hại, tưởng một người đi về trước hảo hảo chữa thương, liền không quấy rầy ba vị huynh trưởng nhã hứng.”

“Từ chi, người chừng nào thì như vậy sợ đau a? Khó được chúng ta quyết định đem thương người người cấp trảo lấy tra tấn, người nếu là không tham dự nói, không khỏi quá mất hứng.” Lâm cảnh ngọc lời tuy nhiên nói như vậy, chính là trên mặt lại không thấy bất luận cái gì quan tâm ý tứ, trong hai mắt còn lộ ra một tia khinh thường.

Lâm từ chi bị Ngô Tử Tấn đả thương chuyện này làm hắn cảm thấy thực mất mặt.

Chẳng sợ hắn rõ ràng nếu Ngô Tử Tấn đánh không phải lâm từ chi, mà là chính hắn nói, hắn kết cục cũng nhất định không thể so lâm từ chi hào nhiều ít.

Lâm từ chi cái trán đều là mồ hôi, tại thủ hạ người nâng hạ thân thể hư hỏng, thoát nhìn đích xác bị thương thảm trọng, nếu là tiếp tục ngốc tại nơi này, bị người khác nhìn cũng là cái chê cười.

Lâm Bích Hiền đạm thanh nói: “Từ chi thật sự khó chịu liền đi về trước đi, bất quá dù sao cũng là Ngô Tử Tấn bị thương người, người tạm thời trọng thương không thể thân thủ hồi báo hắn, lại có thể cho chính mình tử sĩ hảo hảo giáo huấn hắn cũng coi như ra một ngụm ác khí.”

Lâm từ chi thân khu lại quơ quơ, hắn nghe ra tới Lâm Bích Hiền lời nói sau lưng ý tứ —— hắn có thể đi, chính là hắn tử sĩ cần thiết lưu lại hỗ trợ.

“Đương nhiên.” Lâm từ chi nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Hắn thương ta đến tận đây, ta như thế nào có thể làm hắn hảo quá!”

Lâm Bích Hiền mỉm cười gật gật đầu, có thể so với nữ tử khuôn mặt ở như vậy tươi cười hạ càng có vẻ âm nhu, cặp mắt kia thật giống như là loài rắn giống nhau âm hàn, chẳng sợ rõ ràng cười cũng vẫn là cho người ta nhiều tính kế cảm giác.

“Từ chi yên tâm, nếu hấn chủ tử không cho hấn chết, như vậy chúng ta phải hảo hảo tra tấn. Chờ người thương thế hảo chút, ta liền đem hấn đưa đến người kia đi, tùy người như thế nào lăn lộn.”

“Đa tạ hiền ca!” Lâm từ cảm giác kích thích nói.

Lâm Bích Hiền xoa xoa tay, ý bảo hấn có thể đi rồi.

Lâm từ chi lại làm thi lễ, lúc này mới xoay người rời đi.

Đương hấn xoay người thời điểm, trước nhìn trên lôi đài Ngô Tử Tấn liếc mắt một cái, trên mặt biểu tình thực âm ngoan, nhìn dáng vẻ đối Ngô Tử Tấn phần nộ thật sự thực nồng đậm, đối chính mình tử sĩ phân phó nói: “Ta không ở thời điểm, vạn sự nghe theo hiền ca phân phó.”

Lâm Bích Hiền trên mặt mỉm cười càng vui thích một ít, triều lâm từ chi đầu đi vừa lòng liếc mắt một cái. Hấn liền thói quen loại này không chế cảm giác, làm đệ đệ nên lấy hấn cầm đầu, nghe theo hấn nói.

Lâm cảnh ngọc nhìn lâm từ chi rời đi bóng dáng, hừ một tiếng, “Thật là vô dụng, cũng không biết phụ quân là nghĩ như thế nào, thế nhưng tuyển như vậy một cái phế vật làm tam trọng tử thiên thiếu gia.” Hấn vẫn luôn liền đối lâm từ chi có bất mãn, đặc biệt là nhìn đến đối phương nhân mạch so với hấn rộng lớn, đều là lấy Lâm Bích Hiền cầm đầu, cố tình Lâm Bích Hiền luôn là thói quen đem sự tình giao cho lâm từ chi, đối hấn tín nhiệm so với chính mình thâm, cái này làm cho lâm cảnh ngọc thực khó chịu.

Lâm rộng ngân nói: “Đừng nói chuyện lung tung, phụ quân quyết định chúng ta chỉ có thể tuân thủ tôn trọng, tuyệt đối không thể lấy nghi ngờ.”

Lâm cảnh ngọc bị hấn nhắc nhở, vội vàng đền bù nói: “Ta chỉ là khai nói giỡn, không có thật nghi ngờ phụ quân ý tứ.”

Lâm từ chi tại thủ hạ nâng hạ chậm rãi hành tẩu, đem phía sau lâm cảnh ngọc châm chọc lời nói nghe được rõ ràng, chung quanh vây xem ma nhân nhóm hài hước ánh mắt hẳn cũng cảm thụ được đến, chính là hẳn thần sắc lại không thấy bất luận cái gì một chút biến hóa, tựa hồ đối chung quanh hết thảy đều không hề phát hiện.

Vẫn luôn ra lời dài, đi vào nhân mã sơ tán địa phương, lâm từ chi trên mặt thần sắc mới dần dần hóa thành lạnh băng, phát tay ném ra nâng chính mình thuộc hạ.

Hắn tuy rằng trọng thương, chính là còn không đến mức yêu cầu người nâng hành tẩu.

“Thiếu gia.” Thuộc hạ đối lâm từ chi cung kính nói: “Hàm thiên thiếu gia bọn họ rõ ràng không đem thiếu gia để vào mắt, ở thiếu gia trọng thương khi lại vẫn làm thiếu gia đem tử sĩ lưu lại, này không phải.....”

Lâm từ chi lạnh giọng đánh gãy trung tâm thuộc hạ nói, “Đủ rồi, những việc này cần gì người tới nhắc nhở, ta chính mình trong lòng minh bạch thực.”

Cửu Trọng Thiên thiếu gia trừ bỏ Lâm Quân tứ cùng lâm cuồng cực ở ngoài, mặt ngoài thoát nhìn phi thường hòa thuận, trên thực tế các hoài ám tâm.

Hắn lâm từ chi không trách Lâm Bích Hiền bọn họ vô tình, bởi vì so với bọn họ tới nói, chính hẳn làm sao không phải cố ý tính kế bọn họ, theo chân bọn họ giống nhau vô tình vô nghĩa.

“Phân phó tam trọng từ thiên người đều trở lại ta bên người tới, trái lệnh giả sát.” Lâm từ chi lạnh lùng phân phó nói.

“Đúng vậy.” thuộc hạ theo tiếng, một lát sau, nhịn không được thấp giọng dò hỏi: “Thiếu gia, ngài này phiên hành vi là?”

Hắn là lâm từ chi thân biên nhất trung tâm người chi nhất, có chút nói lời tạm biệt người không thể nói không thể hỏi, hẳn lại có thể.

Lâm từ chi triệu sáu hoàn vân khuyết lâu phương hướng nhìn thoáng qua, bình tĩnh nói: “Ta cảm giác sự tình không có đơn giản như vậy, kia hai người càng thêm không đơn giản, nếu là tiếp tục lưu tại nơi đó cùng Lâm Bích Hiền bọn họ trộn lẫn, hậu quả.....”

Hậu quả như thế nào, lâm từ chi cũng không có nói, chính là liên hệ hẳn chính câu nói liền biết hậu quả không phải tốt.

Thuộc hạ cảm thấy lấy Cửu Trọng Thiên bản lĩnh, trừ bỏ vị kia Ma Vực đột nhiên xuất hiện Tuyết Tiên ở ngoài, còn có ai dám can đảm đối Cửu Trọng Thiên thiếu gia ra tay. Chính là hẳn tin tưởng lâm từ chi cảm giác, cho tới nay lâm từ chi cảm giác đều thực chuẩn, làm hẳn bản thân cùng bọn họ này đó làm thuộc hạ người tránh được một kiếp lại một kiếp.

Lâm từ khả năng đủ đi đến hiện tại này một bước, huống chi không phải hẳn này phân nhay bén trực giác trợ giúp.

Tuy rằng lâm từ chi cũng tưởng tận mắt nhìn thấy xem kết quả cuối cùng sẽ thế nào, chính là hẳn tâm thần không ngừng nhảy lên, nhắc nhở hẳn tốt nhất không cần đi. Chân tướng có thể ở xong việc thông qua rất nhiều loại biện pháp biết, tổng so tự mình đi đụng chạm kia không biết nguy hiểm hảo.

Lôi đài bên này.

Lâm từ chi rời đi cũng không có cấp lôi đài kết quả mang đến bao lớn ảnh hưởng, cùng với Lâm Bích Hiền ra lệnh một tiếng, bốn gã tử sĩ công kích trở nên càng thêm lạnh thấu xương thả âm điệu.

Hủy diệt Linh Hải tu vi.

Này thật là một cái làm hẳn không chết lại cũng đủ làm hẳn thống khổ chung thân kết quả.

Ngô Tử Tấn không thể không tiểu tâm cẩn thận trốn tránh, hẳn đã sớm biết, từ rạng sáng lần đó tập kích lâm từ lúc sau, Lâm Bích Hiền bọn họ liền sẽ càng thêm cẩn thận, hơn nữa có bốn gã tử sĩ trở

ngại, hẳn căn bản là không có cách nào ở đối bọn họ tạo thành thương tổn, duy nhất tiếc nuối chính là lâm từ chi thể nhưng kịp thời bị cứu tới.

Sắc trời càng ngày càng minh, đương Ngô Tử Tấn nguy cấp càng ngày càng cường liệt thời điểm, sáu hoàn vân khuyết lâu sáu tầng trung cư trú Đường Niệm Niệm rốt cuộc đã tỉnh.

Ở Tư Lăng Cô Hồng một phen tự mình hầu hạ rửa mặt sau, hai người cùng nhau dùng cơm sáng.

Cơm sáng là đơn giản nhất cháo trắng cùng bánh bao, hoa bánh, bánh trôi chờ mấy thứ ăn vặt thực, Đường Niệm Niệm ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, tự nhiên theo hẳn uy thực động tác mà há mồm nuốt, hưởng thụ sáng sớm nhàn hạ.

Hai người thân phận trải qua một ngày một đêm chơi đùa, lúc này ai cũng không có mở miệng nói cái gì, liền ăn ý thay đổi trở về, ở chung vẫn là như cũ như thường.

Trong viện bị giam cầm cả đêm Thiết Diệu Quân, đương nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người thân ảnh từ nhỏ gác mái ra tới sau, hai mắt liền nhìn chăm chăm vào hai người, vô luận ánh mắt vẫn là thần sắc đều tràn ngập kinh ngạc cùng như cũ bất biến phần nộ.

Ở hẳn trong tầm mắt, kia từ gác mái nội đi ra hai người lại thay đổi một cái bộ dáng, vô luận là thân cao vẫn là hình thể đều cùng hôm qua hẳn nhìn đến không giống nhau. Bọn họ dung mạo tựa hồ bị giấu ở một mảnh sương khói mê mang trung, làm người căn bản là thấy không rõ lắm, chính là chỉ cần từ hai người khí chất tới xem nói, liếc mắt một cái liền đủ để cho người biết, này hai người dung mạo định là phong hoa tuyệt đại.

Chỉ là làm Thiết Diệu Quân kinh ngạc đúng là bọn họ khí chất phong hoa.

Ngày hôm qua hẳn nhìn thấy tuổi trẻ công tử cùng bình thường dung mạo nữ tử, hai người khí chất phi thường không bình thường, cho hẳn cảm thụ cũng rất sâu, bởi vậy nhớ rất rõ ràng. Giờ này khắc này, hẳn rõ ràng cảm giác được, này hai cái thân cao hình thể biến hóa nam nữ, kia khí chất giống như hoàn toàn đổi, cái kia bị nam tử vây quanh ở trong ngực nữ tử, cùng ngày hôm qua vị kia thanh thiên bạch hạc tuổi trẻ công tử khí chất giống nhau như đúc.

Đến nỗi vị kia ôm này nữ tử nam nhân, khí chất đồng dạng không có biến hóa, cùng hôm qua vị kia bình thường dung mạo nữ tử giống nhau vô dị.

Bọn họ ngày hôm qua quả nhiên dùng ảo thuật, chỉ là chính mình tu vi nhìn không ra tới thôi!

Thiết Diệu Quần thực mau liền suy nghĩ cẩn thận sự tình chân tướng, đồng thời cũng suy nghĩ cẩn thận ngày hôm qua hẳn nhìn hai người khi quái dị cảm giác là vì cái gì.

Lúc này bọn họ ở chung cảm giác phi thường tự nhiên thân mật, như hình với bóng ăn ý ám áp không khí, làm người căn bản là vô pháp đặt chân cắm vào phá hư. Ngày hôm qua tuy rằng cũng là như thế này, chính là luôn có một chút quái dị, nguyên lai là bởi vì bọn họ trao đổi thân phận!

Thiết Diệu Quần nghĩ kỹ điểm này sau, nhất thời tâm tình phi thường ảo diệu. Có loại vô lực lại khiếp sợ, dở khóc dở cười từ từ các loại cảm xúc hỗn hợp ở bên nhau phức tạp, loại này phức tạp cảm xúc thực mau bị hẳn áp chế đi xuống.

Hiện tại chính yếu vẫn là nghĩ cách khiến cho bọn họ chú ý, giải trừ trên người giam cầm, cầu động làm cho bọn họ đi cứu Ngô Tử Tấn.

Chỉ là tưởng quy tưởng, Thiết Diệu Quần lại không hề biện pháp, hiện tại hẳn đã tại chỗ đứng một đêm, cái gì đều làm không được.

Không biết Ngô Tử Tấn tình huống hiện tại thế nào, này đã qua đi một buổi tối thời gian, có thể hay không.....

Thiết Diện Quần hổ trong mắt tất cả đều là nôn nóng cùng bất đắc dĩ.

Một cái sáng sớm, hấn cứ như vậy nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng dùng cơm sáng, không dài không ngắn thời gian ở hấn cảm thụ tới mỗi một giây đều phi thường dài lâu.

Chờ Đường Niệm Niệm uống xong rồi cuối cùng một ngụm cháo trắng sau, tùy ý Tư Lăng Cô Hồng vì nàng chà lau khóe môi, rồi cuộc chú ý tới Thiết Diện Quần cái này ở trong sân đứng một đêm nhân tính pho tượng.

“Hấn ở chỗ này làm cái gì?” Đường Niệm Niệm ở Thiết Diện Quần trên người cảm giác được thuộc về là Tư Lăng Cô Hồng năng lượng, tự nhiên liền nghĩ tới đối phương đứng ở chỗ này vẫn không nhúc nhích nguyên nhân ra đến Tư Lăng Cô Hồng tay.

Tư Lăng Cô Hồng đem vì nàng chà lau sạch sẽ khóe miệng khăn hóa tán, dư quang đảo qua Thiết Diện Quần.

Thiết Diện Quần toàn thân ở ngay lúc này buông lỏng, thiếu chút nữa té ngã trên mặt đất.

Đương rõ ràng chính mình trên người giam cầm giải trừ lúc sau, Thiết Diện Quần áp lực trong lòng phần nộ, đối hai người cúi người bái lễ, cao giọng nôn nóng nói: “Ta biết ta mạo phạm hai vị đại nhân, chính là này hết thầy đều mặc kệ Ngô Tử Tấn chuyện gì, Ngô Tử Tấn đối hai vị đại nhân trung tâm thiên địa chứng giám, cầu hai vị đại nhân cứu cứu Ngô Tử Tấn đi. Lại chậm sợ sẽ muộn tới không kịp a!”

Một khôi phục thân thể, hấn lập tức tản ra linh thức triều lôi đài phương hướng tìm kiếm, nhìn đến hình ảnh làm hấn lòng nóng như lửa đốt lại thờ dài nhẹ nhõm một hơi. Ít nhất còn chưa chết, không có chết liền còn có hy vọng.

“Ngô Tử Tấn?” Đường Niệm Niệm thần sắc bất biến.

Như vậy dường như không quen biết ngữ khí làm Thiết Diệu Quần trong lòng lửa giận bốc lên, chính là vừa mới nảy lên trong óc liền nháy mắt tắt. Hắn nếu là ở chỗ này chọc giận Đường Niệm Niệm nói, Ngô Tử Tấn chỉ sợ liền càng không có hy vọng.

“Tiểu tím.” Tư Lăng Cô Hồng ôn thanh nhắc nhở nàng.

“Nga.” Đường Niệm Niệm ánh mắt chột lóe, thế mới biết Thiết Diệu Quần nói chính là ai, “Tiểu tím đã xảy ra chuyện?”

Không trách Đường Niệm Niệm không biết Ngô Tử Tấn tên, nàng ngay từ đầu liền không có chú ý Ngô Tử Tấn bản mạng, đối hắn sâu nhất ấn tượng chính là hắn màu tím đen môi, bởi vậy mới kêu hắn tiểu tím.

Thiết Diệu Quần thấy nàng một bộ bình tĩnh, ngôn ngữ nghi vấn không giống làm bộ. Nàng không biết Ngô Tử Tấn đã xảy ra chuyện? Chẳng lẽ ngày hôm qua nàng không có nghe thấy chính mình kêu gọi cầu cứu sao?

“Không chết.” Tư Lăng Cô Hồng thanh đạm nói.

Hắn vừa ra thanh, Thiết Diệu Quần nháy mắt liền minh bạch.

Chỉ sợ ngày hôm qua cái chết chính là cái này nam tử sở bố trí, giam cầm chính mình người cũng là hắn. Chính mình cầu cứu cũng không có bị cái kia nữ tử nghe thấy! Cái kia nữ tử mới là Ngô Tử Tấn chân chính chủ tử!

Thiết Diệu Quần vốn tưởng rằng Tư Lăng Cô Hồng như vậy tự tiện trở ngại, Đường Niệm Niệm sẽ sinh Tư Lăng Cô Hồng khí, trong lòng cũng cảm thấy cái này thiếu chút nữa hại chết chính mình huynh đệ nam tử thật sự nên bị giáo huấn một chút, chẳng sợ chính mình không có bản lĩnh giáo huấn hắn, làm nữ tử này tới giáo huấn cũng hảo.

Chính là hắn thất vọng rồi, Đường Niệm Niệm chẳng những không có trách tội Tư Lăng Cô Hồng, còn thực tự nhiên gạt đầu, đối lời hắn

nói tỏ vẻ đã biết, sau đó liền không có bên dưới.

Thiết Diệu Quần nơi nào sẽ minh bạch Đường Niệm Niệm cùng Tư Lãng Cô Hồng ăn ý.

Tư Lãng Cô Hồng đơn giản một câu, Đường Niệm Niệm là có thể đủ từ hần là trong lời nói biết sự tình chân tướng. Thiết Diệu Quần là đêm qua tới, Ngô Tử Tấn là đêm qua xảy ra chuyện, nàng chính mình ở buổi tối đương nhiên buồn ngủ. Một đêm an ổn ngủ ngon, nhất định là buổi tối thời điểm Tư Lãng Cô Hồng ngăn trở người này âm ỉ.

Ngô Tử Tấn đã xảy ra chuyện, một đêm thời gian không có chết, như vậy cũng nhất định là Tư Lãng Cô Hồng giúp nàng giải quyết.

Như vậy tinh tế vì nàng suy nghĩ, nàng như thế nào sẽ đi sinh Tư Lãng Cô Hồng khí.

Huống chi, liền tính bởi vì Tư Lãng Cô Hồng trở ngại, làm Ngô Tử Tấn thật sự tại đây một đêm đã chết, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không đi trách tội Tư Lãng Cô Hồng. Ngô Tử Tấn chỉ có thể tính nàng nửa cái cấp dưới, căn bản không đạt được Thủ Lam đám người như vậy địa vị, vì hần cùng Tư Lãng Cô Hồng sinh khí? Loại chuyện này Đường Niệm Niệm sẽ không làm, liền tưởng đều không có nghĩ tới.

Người, đều là ích kỷ.

Để ý trình độ bất đồng, đối đãi tự nhiên cũng bất đồng.

Đường Niệm Niệm dùng linh thức hướng chung quanh khuếch tán đi ra ngoài, thực mau liền phát hiện Ngô Tử Tấn hiện tại trạng huống, kia thăm thiết bộ dáng làm nàng trong nháy mắt nghĩ đến lúc trước ở xà quật gặp được Chiến Thương Tiễn thời điểm.

“Đi thôi.”

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, cũng không thấy hấn là như thế nào làm, người liền ôm Đường Niệm Niệm biến mất ở chỗ cũ.

Thiết Diệu Quần thấy như vậy một màn bị hoảng sợ, nơi này là sáu hoàn vân khuyết lâu địa bàn, chung quanh đều bố trí rất nhiều cấm kỵ cùng trận pháp, giống Tư Lăng Cô Hồng như vậy tùy ý thi pháp từ giữa xuất nhập, phi người bình thường làm được đến.

Hấn bản thân chính là làm không được người chi nhất, cho nên đương phát hiện Đường Niệm Niệm hai người không thấy sau, hấn chỉ có thể nhanh chóng hướng thang lầu phóng đi, bằng mau tốc độ đuổi tới lôi đài địa phương.

Đây là muốn đi cứu Ngô Tử Tấn sao? Thiết Diệu Quần tâm thần phập phồng nghĩ, hy vọng còn kịp, nhất định phải tới đến cấp a!

Sáu hoàn cảnh nội lôi đài.

Một đêm khuyh lực đánh nhau, Ngô Tử Tấn đã sớm là nỗ lực hết đà, ở đối mặt bốn gã tử sĩ hung ác công kích, một phen kiên trì lúc sau, chung quy bị một đạo âm hàn pháp thuật đánh trúng Linh Hải mỗ hơi đốt, trong nháy mắt kia thống khổ làm Ngô Tử Tấn ngửa mặt lên trời gào rống.

Chỉ là như vậy trong nháy mắt, bốn gã tử sĩ lại đồng thời ra tay, đem hấn xương cốt kinh mạch đánh gãy.

“Chó săn chính là chó săn, hiện tại người liền chó săn đều không bằng, chỉ có thể là một bãi đờ không thượng tường bùn lầy.” Lâm Bích Hiền lạnh băng thanh âm tràn ngập vũ nhục.

Ngô Tử Tấn theo hấn thanh âm ngã xuống đất, mẩn nhãn máu tươi nhìn sáng sớm xanh thắm không trung, nói không rõ trong lòng lúc này cảm thụ.

Hấn kiên trì một đêm, chung quy vẫn là rơi vào tu vi tẫn hủy kết cục.

So với tu vi tấn hủy, bị người chộp tới gặp vô tận tra tấn, còn không bằng đã chết tính.

Ngô Tử Tấn lại lần nữa thử tự bạo, liền nguyên thần hồn phách cũng là như thế, bởi vì hắn biết chỉ là thân chết nói, đối phương giống nhau có thể bắt đi hồn phách của hắn tra tấn.

Chính là làm hắn thất vọng lại nhịn không được sinh ra hy vọng là, hắn như cũ không có cách nào tự sát, tánh mạng của hắn như cũ không ở chính mình trong khống chế.

Như vậy cũng thuyết minh, Đường Niệm Niệm còn không có từ bỏ hắn.

Lâm rộng ngân lúc này cũng cười ra tiếng nói: “Đáng tiếc từ chi không ở, nếu không nói đảo có thể cho hắn trước chơi chơi.”

Lâm cảnh ngọc bữu môi nói: “Cho hắn chơi? Vẫn là thôi đi! Xem hắn kia trọng thương bộ dáng, liền đi đường đều phải làm người đỡ, còn có thể chơi ra cái gì đa dạng tới.”

Ba người nói chuyện thời điểm, bốn vị tử sĩ đã dừng tay đứng ở trên lôi đài. Bọn họ được đến mệnh lệnh là hủy hoại Ngô Tử Tấn tu vi cùng hành động năng lực, hiện tại mệnh lệnh đã làm được, vài vị thiếu gia không có phân phó bọn họ có thể rời đi, bọn họ cũng chỉ có thể đứng ở chỗ này đợi mệnh.

“Ha hả.” Lâm Bích Hiền cười, từ ghế dựa thượng đứng lên hướng Ngô Tử Tấn đi tới.

Lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc cũng theo hắn cùng nhau đứng dậy đi tới.

Lâm Bích Hiền nhắc chân, đạp lên Ngô Tử Tấn dính đầy máu tươi trên mặt, mỉm cười nói: “Hiện tại còn nói không nói? Người chủ nhân là cái gì thân phận, nói ra nói, bản thiếu gia nhưng thật ra có thể cho người được chết một cách thống khoái một chút.”

Ngô Tử Tấn xả miệng khinh thường cười, cũng bắt cháp này cười mang theo miệng vết thương đau đớn, nói: “Làm ta được chết một cách thống khoái một chút? Chỉ bằng người? Người nhưng thật ra giết ta thử xem, xem có không làm ta chết thống khoái!”

Tư Lăng Cô Hồng thực lực như thế nào hắn đã tràn đầy thể hội, không có Đường Niệm Niệm quyết định, Tư Lăng Cô Hồng liền không cho hắn chết, những người này cũng đừng nghĩ lộng chết hắn.

Ngô Tử Tấn biểu tình cùng lời nói hiển nhiên chọc giận Lâm Bích Hiền, “Hảo, bổn thiếu gia nhưng thật ra muốn nhìn người xương cốt có bao nhiêu ngạnh.”

Trong tay của hắn xuất hiện một thanh dũ tợn roi dài, màu đen tiên thân, sinh trưởng vô số câu thứ, màu đỏ sậm lưu quang ở mặt trên lưu chuyển, ấn, có thể thấy được này tuyệt đối không phải một cái bình thường roi. Một roi này tử nếu là trừu đi xuống nói, không ngừng thương đến chính là thân thể, còn có hồn phách nguyên thần.

Lâm Bích Hiền híp hai mắt thon dài, khóe miệng tươi cười âm ngoan, xứng với trong tay hắn cầm roi, kêu chung quanh vây xem người đều không khỏi sờn tóc gáy, ám đạo Lâm Bích Hiền một tiếng tàn ngược.

Bang!

Một roi, hung hăng trừu hướng Ngô Tử Tấn.

Ngô Tử Tấn nhiễm huyết hai mắt không nháy mắt cũng không bé, nhìn roi nháy mắt liền đến trước mắt hắn, đang lúc hắn cho rằng chính mình hai mắt liền phải tại đây một roi hạ phế bỏ thời điểm, một cái màu xanh biếc dây đàng lầy tia chớp tốc độ xuất hiện, cùng cái kia dũ tợn roi đánh vào cùng nhau.

Lâm Bích Hiền chỉ cảm thấy chính mình cảm tiên bàn tay hồ khẩu chấn động, thế nhưng có chút rạn nứt, có thể thấy được cái kia xanh

biếc dây đằng lợc đạo cùng cứng cõi đáng sợ.

“Ai!” Dám can đảm ngăn cản chính mình ra tay, không muốn sống nữa sao!? Lâm Bích Hiền tức giận hướng phía trước phương nhìn lại.

Chỉ là hắn còn không có thấy rõ ràng ngăn cản người của hắn là ai, trước mắt nghênh đón mà đến vẫn là cái kia màu xanh biếc dây đằng. Rõ ràng là Bích Ngọc giống nhau mỹ lệ mê người dây đằng, chính là hắn lại cảm giác được một cỗ đáng sợ hung hãn huyết tinh hơi thở, so với hắn trong tay này thị huyết tiên hơi thở càng đáng sợ.

Tử sĩ chính yếu trách nhiệm chính là bảo hộ chủ nhân tánh mạng, ở chủ nhân có sinh mệnh nguy hiểm thời điểm, chẳng sợ chủ nhân mệnh lệnh tử sĩ làm khi khác, tử sĩ cũng sẽ không nghe, chỉ biết tử thủ ở chủ nhân bên người bảo vệ chủ nhân.

Đương nhìn đến Lâm Bích Hiền có nguy hiểm sau, hắn tử sĩ liền động.

Chỉ tiếc hắn vừa mới vừa động, hắn trước mặt liền truyền đến một cỗ áp lực, làm hắn khó đi phiến bước.

Mười tám khối trận thạch xuất hiện, lóng lánh hoa mỹ sáng rọi, phân tán ở lôi đài chung quanh, hình thành một tòa giam cầm trận pháp, làm bên trong người vô pháp thoát đi đi ra ngoài.

Này hết thầy phát sinh ở trong chớp nhoáng, mọi người còn ở ngây ra thời điểm, hết thầy cũng đã hoàn thành.

Ngô Tử Tấn như cũ mở to hai mắt, nhìn kia nháy mắt xuất hiện ở trước mắt, sau đó tới gần bóng người.

Hắn thấy không rõ lắm Đường Niệm Niệm khuôn mặt, mông lung mê ly trung lại có thể cảm giác được cặp kia quen thuộc con người nhìn chăm chú.

“Kinh mạch đứt đoạn, xương cốt cũng nát hơn phân nửa, liền Linh Hải đều bị huỷ hoại.” Chỉ cần liếc mắt một cái, Đường Niệm Niệm cũng đã rõ ràng Ngô Tử Tấn hiện tại thân thể trạng huống, sau đó tổng kết một câu, “Người phé đi.”

Nghe thế câu không có bất luận cái gì nghĩa khác tổng kết, Ngô Tử Tấn muốn cười lại tác động thân thể miệng vết thương, tiếng cười đều không có phát ra tới liền truyền ra từng đợt ho khan thanh.

Một sợi dực lực bị Đường Niệm Niệm khống chế đưa vào Ngô Tử Tấn trong cơ thể.

Ngô Tử Tấn tức khắc cảm giác cả người liền chảy qua một trận dòng nước ấm, làm hắn thống khổ được đến thư giải. Hắn biết này dòng nước ấm tất là tới đến Đường Niệm Niệm, hơi chút khôi phục một ít thể năng, thói quen chuẩn bị dùng phúc ngữ nói chuyện, lại đột nhiên phát hiện môi lưỡi năng động, cũng không biết là Tư Lăng Cô Hồng khi nào giải trừ đối hắn cấm pháp.

“Khụ khụ, người nhưng quyết định hảo ta sinh tử.” Ngô Tử Tấn gian nan nói.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt xem hắn, “Ân.”

Này ‘ ân ’ một tiếng là có ý tứ gì?

Ngô Tử Tấn nhìn không thấy Đường Niệm Niệm mặt, vô pháp từ nàng biểu tình mới suy đoán nàng ý tứ. Nàng ngữ khí lại quá bình đạm rồi, càng thêm làm người không biết nàng rốt cuộc là có ý tứ gì, rốt cuộc Ngô Tử Tấn cũng biết, Đường Niệm Niệm giết người thời điểm là một chút sát khí đều không có.

Đang lúc hắn miên man suy nghĩ thời điểm, hắn bị Đường Niệm Niệm ấn hạ lệ in và phát hành sinh biến hóa, một đạo bích quang từ hắn giữa mày toát ra tới, hình thành huyền diệu khó giải thích đồ đằng.

“Nguyện trung thành ta?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Ngô Tử Tấn ngẩn ra hạ, nhắm mắt lại trầm mặc một tức sau, lại mở thời điểm, trầm tĩnh không di, “Là, chủ nhân.”

Ở hán giữa mày đồ đằng nháy mắt sáng ngời, sau đó lâm vào hán giữa mày nội, không thấy bất luận cái gì bóng dáng.

Một viên đan dược bị Đường Niệm Niệm ném vào trong miệng của hán, Ngô Tử Tấn liền xem đều không có thấy rõ ràng kia đan dược rót cuộc trông như thế nào, vào miệng là tan vì một cỗ ám áp cực kỳ năng lượng, ở hán trong cơ thể cực nhanh chữa trị hán đoạn cốt cùng kinh mạch.

Đây là có thể luyện chế ra tiên đan luyện dược sư a!

Ngô Tử Tấn cảm thụ được chính mình thân thể thương thế biến hóa khôi phục, không cảm cảm thán một tiếng.

Một vị có thể luyện chế ra tiên đan luyện dược sư, tùy tiện ném ra một viên đan dược đều là người khác lấy tới cứu mạng chí bảo.

Giờ khắc này, Ngô Tử Tấn đột nhiên minh bạch vì cái gì sẽ ở Đường Niệm Niệm sau khi xuất hiện, kia cỗ muốn chết ý niệm biến mất vô tung vô ảnh. Đơn giản là hán trong tiềm thức rõ ràng hơn nữa tin tưởng vững chắc, chỉ cần Đường Niệm Niệm nguyện ý trợ giúp nói, lấy hán thiên phú tuyệt đối có thể đem tu vi tu luyện trở về, hơn nữa nâng cao một bước.

Nàng là một người luyện dược sư, tiên nguyên Ma Vực trung, duy nhất một vị có thể luyện chế ra tiên đan luyện dược sư, tuổi tuổi trẻ nhất thiên phú nhất yêu nghiệt luyện dược sư.

Bị thương ngoài da cùng nội thương đều ở một lát thời gian nội bị đan dược chữa trị hảo, duy độc kia rách nát Linh Hải như cũ không có động tĩnh.

Ngô Tử Tấn từ trên mặt đất đứng lên, đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Chủ nhân chẳng lẽ không lo lắng thuộc hạ là giả ý nhận chủ?”

Đơn giản như vậy liền đem đan dược cho hắn, đem hắn cứu trở về tới.

Đường Niệm Niệm phía sau chính là Tư Lăng Cô Hồng, nàng như cũ dựa vào trong lòng ngực hắn, nhìn về phía Ngô Tử Tấn liếc mắt một cái, đạm nói: “Người nói dối lời nói, hiện tại đã chết.”

Ngô Tử Tấn ánh mắt lập loè hạ.

Đường Niệm Niệm lúc này lại nói: “Lệ ấn có thể dò xét người đối ta trung thành, vừa mới người nếu giả ý nhận chủ, có thể chết rất thống khoái.” Hai tròng mắt nhìn hắn, bình tĩnh thản nhiên nói: “Nhận chủ lúc sau người nếu là hối hận, sinh ra phản bội lừa gạt ta tâm tư, lệ ấn sẽ xuất hiện, đến lúc đó trừ phi ta tâm tình hảo, làm người đã chết liền tính, bằng không người nhất định sẽ sống không bằng chết.”

Như vậy khủng bố nói bị nàng như vậy thản nhiên nói ra, Ngô Tử Tấn thật không biết rốt cuộc là nên sợ hay nên cười.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng tay phụng về Đường Niệm Niệm cầm, làm nàng không hề nhìn Ngô Tử Tấn, nói: “Không cần cùng hắn nói nhiều như vậy.”

“Ân.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh ứng.

Ngô Tử Tấn khoe miệng nhẹ trừu. Nhiều lời nói mấy câu đều không được, huống chi nói còn nói không phải cái gì lời âu yếm, mà là khủng bố dọa người nói. Trong lòng như vậy chửi thầm, tự nhiên là không dám thật sự nói ra thanh tới.

Hắn ngẩng đầu hướng phía trước phương nhìn lại, liền thấy vừa mới mới vừa còn kiêu ngạo đắc ý Lâm Bích Hiền ba người, lúc này vẻ mặt cố kỵ lãnh trầm. Lâm Bích Hiền kia trương nữ nhân mặt má phải má thượng còn có một đạo da tróc thịt bong vết roi.

“Hắc.” Phát hiện Lâm Bích Hiền bọn họ nhìn về phía chính mình, Ngô Tử Tấn triều bọn họ lộ ra một đạo tàn tà tươi cười.

Đây là cái gọi là phong thủy thay phiên chuyển.

Đáng tiếc hán bị một đêm tra tấn, hiện giờ chính mình tu vi tẫn huy bỏ, không thể thân thủ báo thù.

Ngô Tử Tấn như thế tiếc nuối, đồng thời không khỏi tưởng Đường Niệm Niệm bọn họ rốt cuộc sẽ như thế nào đối phó Lâm Bích Hiền bọn họ, vẫn là nói đương chuyện này không có phát sinh quá, xoay người rời đi?

Lúc này vô luận là trên lôi đài không khí vẫn là dưới lôi đài không khí đều trở nên phi thường trầm tĩnh.

Tự Lăng Cô Hồng phía sau xuất hiện một cái ghế, hán liền ôm Đường Niệm Niệm ngồi ở chỗ kia, hai người khuôn mặt ở người ngoài trong mắt mông lung không rõ, một thân phong hoa lệnh người ảm đạm hình thẹn, đặc biệt là hán rõ ràng cái gì đều không có làm, lại cho người ta một loại câu thúc áp lực, làm người không dám ở hán trước mặt có chút làm càn hành vi.

Lâm Bích Hiền nhìn lôi đài bên ngoài bố trí hạ phong bế trận, còn có bốn gã hiển nhiên ra cái gì ngoài ý muốn, vô pháp đi vào bọn họ bên người tử sĩ, sắc mặt càng ngày càng trầm tĩnh. Ước chừng tam tức sau, hán đột nhiên mặt giãn ra mỉm cười, đối Đường Niệm Niệm hai người nói: “Một phen điều tra sau, ta nghe nói có người ở tiếp cận sáu hoàn cảnh nội thời điểm, nhìn đến Ngô Tử Tấn tự mình kéo xe, thùng xe người là Tuyết Tiên cùng hán phu nhân. Tin tức này chỉ là đồn đãi, không có chứng cứ vô pháp chứng thực, cho nên ta cũng chỉ có bẫy thành nắm chắc thôi.”

“Chính là, hôm nay ở chỗ này nhìn thấy hai vị, bẫy thành nắm chắc biến thành mười thành.” Lâm Bích Hiền thẳng tắp nhìn hai người, tựa hồ muốn xuyên thấu qua kia pháp thuật sương mù nhìn thấu hai người dung mạo, “Nguyên lai vô cực Ma tông tông chủ Ngô Tử Tấn, nhận Tuyết Tiên vợ chồng là chủ.”

Tê!

Hút không khí thanh thực rõ ràng, không có người ta nói lời nói, chỉ là càng ngày càng nhiều ánh mắt thật cẩn thận dừng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người.

Đường Niệm Niệm nghiêng mắt nhìn về phía Lâm Bích Hiền, hỏi: “Người muốn nói chỉ có này đó sao.”

Lâm Bích Hiền nghe kia thanh thúy dễ nghe tiếng nói, trong đầu đột nhiên nhớ tới về Đường Niệm Niệm xuân | cung | đồ, ánh mắt nháy mắt nóng lên. Nữ tử này chính là Lâm Quân tứ yêu thích nữ tử lại không có được đến nữ tử, nếu hắn có thể đem nàng bắt lấy nói, như vậy liền đủ để chứng minh hắn so Lâm Quân tứ cường, càng làm cho Lâm Quân tứ thống khổ ghen ghét.

“Không, ta tưởng nói nhưng không ngừng này đó.” Lâm Bích Hiền ngửa đầu đối hai người cười nói: “Ta đã sớm nghe nói hai vị tùy ý lớn mật, từng đem cả ngày thiếu gia Lâm Quân tứ cấp đánh cho tàn phế, chuyện này nói lên lý tới vẫn là ta kia đệ đệ sai, lý nên bị phạt, cho nên phụ quân cùng Cửu Trọng Thiên cũng sẽ không đối hai người làm ra lấy cường khinh nhược sự tình tới.”

“Xuy.” Ngô Tử Tấn nghe xong lời này, không chút nào che giấu châm chọc cười ra tiếng.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng vỗ hạ lông mi, đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Lại là nghe nói a.”

Tư Lăng Cô Hồng đối nàng câu môi cười khẽ.

Bọn họ thái độ làm Lâm Bích Hiền sắc mặt khó coi, sấn đến hắn trên má lấy nói da tróc thịt bong miệng vết thương dữ tợn, tiếp tục nói: “Hôm nay chuyện này đồng dạng theo lý mà nói, các người thương ta lại trước, ta đem các người hai người thủ hạ phát tiết một phen cũng không tính quá mức.” Thấy Đường Niệm Niệm hai người như cũ không có phản ứng, Ngô Tử Tấn càng thêm châm chọc tươi cười, Lâm Bích Hiền trong lòng tuy giận, lại vẫn là đem ấp ủ tốt lời nói toàn bộ nói ra, “Hiện giờ Tuyết Tiên vợ chồng hai người nếu tự mình tiến đến, nhìn dáng vẻ cũng là phương hướng ta muốn người,

ta liền cấp hai vị cái này mặt mũi, đem người này giao cho các người, chuyện này cứ như vậy kết.”

Từ hai người xuất hiện nháy mắt liền ngăn chặn bọn họ này phương nhân mã sau, Lâm Bích Hiền liền biết hẳn nguyên lai đối hai người tu vi thực lực phỏng đoán vẫn là thấp.

Nếu hai bên nhân mã thật đánh lên tới nói, thua chín thành là bọn họ bên này người, còn có khả năng tổn thất bọn họ tử sĩ.

Lâm Bích Hiền triều lâm rộng ngân đầu đi một cái ánh mắt.

Lâm rộng ngân sáng tỏ hẳn ý tứ, xướng mặt đen nói: “Hai vị không cần quá không biết tốt xấu, lần trước cả ngày thiếu gia sự tình phụ quân bất hòa các người so đo là bởi vì sai ở cả ngày thiếu gia, các người có lý, cho nên mới không lấy cường khinh nhược. Lần này sự tình hiển nhiên chính là các người vô lý lại trước, hiền ca nguyện ý như vậy quá là cho các người vài phần bạc điện, nếu là các người dám can đảm được một tác lại muốn tiến một thước nói, như vậy phụ quân cùng Cửu Trọng Thiên cũng sẽ không lại buông tha các người!”

“Lâm rộng ngân, không được vô lễ.” Lâm Bích Hiền làm bộ làm tịch quát lớn hẳn một tiếng.

Lâm rộng ngân hừ lạnh một tiếng, không nói chuyện nữa.

Hai người này kẻ xướng người họa, trên thực tế chỉ biểu đạt ra tới một cái ý tứ —— chuyện này liền như vậy tính, nếu không nói chính là các người vô lý, lâm cửu trọng cùng Cửu Trọng Thiên đều sẽ không buông tha các người.

Ngô Tử Tấn mắt lạnh nhìn bọn họ, hoàn toàn nghe ra bọn họ ý tứ, không nói gì. Không nói hẳn hiện tại tu vi đã không có căn bản là vô lực đi trả thù, hơn nữa hẳn bản thân chính là một cái cấp dưới, ở chủ tử không nói gì phía trước, hẳn không có tư cách đi quyết định cái gì.

Hắn trong đầu mấy cái ý niệm chuyển qua khi, bỗng nhiên nghe được Đường Niệm Niệm kia quen thuộc đậm tĩnh thanh âm, “Người muốn đánh hồi bọn họ sao?”

Ngô Tử Tấn cớm điều kiện triều Đường Niệm Niệm nhìn lại.

Tuy rằng như cũ thấy không rõ Đường Niệm Niệm dung mạo, hắn lại biết Đường Niệm Niệm hiện tại chính nhìn chính mình.

Nàng chờ chính mình trả lời.

Ngô Tử Tấn tâm thần phập phồng vài cái, cảm nhận được Đường Niệm Niệm ánh mắt tựa hồ có chút không kiên nhẫn sau, kiên định đáp: “Tưởng!”

“Ân.” Đường Niệm Niệm gật đầu.

Lâm Bích Hiền lập tức từ bọn họ đối thoại minh bạch cái gì, lạnh giọng triều Đường Niệm Niệm nói: “Tuyệt Tiên phu nhân không khỏi quá không nói đạo lý đi, việc này rõ ràng……”

Hắn lời nói còn không có nói xong, đã bị Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng một câu hỏi chuyện cấp đánh gãy.

Đường Niệm Niệm triều Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Ta không nói đạo lý sao?”

Nàng mới không để bụng người khác ý tưởng, duy độc phía sau ôm chính mình người này.

Đến nỗi ôm nàng này một vị, cố tình chính là cái kia trợ Trụ vi ngược.

Tư Lăng Cô Hồng ôn nhu vuốt ve mái tóc của nàng, không hề chần chờ trả lời nàng vấn đề, “Không.” Hắn khóe miệng nhợt nhạt mỉm cười, khuynh đảo chúng sinh, “Niệm Niệm lời nói chính là đạo lý.”

Đường Niệm Niệm gọi lên khóe môi, bình tĩnh đầu đạn.

Nếu hẳn đều nói như vậy, kia còn cần cố kỵ cái gì?

“Vậy trước phé đi bọn họ Linh Hải tu vi.”

-----oOo-----

Chương 246: xem ai được càng tốt

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Vậy trước phé đi bọn họ Linh Hải tu vi.”

Bình đạm như vậy một câu, nội dung lại có thể cho người run sợ tim đập nhanh.

Lâm Bích Hiền cảm thấy chính mình trên má kia nói da tróc thịt bong vết thương càng thêm đau đớn, loại cảm giác này mới bắt đầu hẳn còn tưởng rằng chỉ là tâm lý tác dụng, chính là đương hẳn chuẩn bị lại lần nữa mở miệng nói chuyện thời điểm, đột nhiên phát giác nửa bên gò má đều mất đi tri giác, linh thức cũng bị nào đó thần bí đồ vật ăn mòn, tốc độ không mau lại không dung bỏ qua.

Vừa mới dây đẳng có độc!

Lâm Bích Hiền thực mau liền sáng tỏ chân tướng, hai mắt bại lộ ra làm cho người ta sợ hãi quang mang, thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

“Người hạ độc!”

Nếu đã đoán được Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân phận, hẳn đương nhiên cũng biết Đường Niệm Niệm thân là luyện dược sư bản lĩnh. Nàng nếu hạ độc nói, như vậy kia độc dược khủng bố hiệu dụng, đủ để cho người sợ hãi.

Lâm Bích Hiền vẫn luôn đối Tuyết Tiên vợ chồng tồn tại cũng không như thế nào sợ hãi cố kỵ, chính như hẳn lời nói nói giống nhau, ở hẳn xem ra lâm cửu trọng không có đối hai người ra tay, đó là cố kỵ Cửu Trọng Thiên thể diện, còn có còn lại là muốn mượn sức này hai cường giả, rốt cuộc hai người thực lực thật sự không đơn giản.

Chính là lần này ở hấn xem ra căn bản chính là phía chính mình người có lý, chính mình mấy người chỉ là giáo huấn bọn họ một đầu chó săn tính cái gì? Bọn họ nếu là bởi vì cái này liền dám đối với chính mình ba người ra tay nói, như vậy chính là hoàn toàn coi Cửu Trọng Thiên với không có gì, khiêu khích Cửu Trọng Thiên uy nghiêm, phụ quân nhất định sẽ không bỏ qua bọn họ.

Thằng nhãi này hoàn toàn quên mất, ngay từ đầu nếu hấn mặc kệ Đường Niệm Niệm bọn họ nhân sự, không ôm đi đào nhan nói, hấn tự nhiên liền sẽ không bị thương.

Huống chi Tư Lăng Cô Hồng căn bản là không có cố ý thương tổn hấn, hấn mục tiêu chỉ là đào nhan mà thôi, Lâm Bích Hiền chính mình cùng đào nhan thấu đến như vậy gần, này thương cũng là bị liên lụy ngộ thương thôi.

Nếu như là giống nhau người bị như vậy ngộ thương rồi, nhất định sẽ tính liền tính, không đi rối rắm cái này phiền toái.

Chính là Lâm Bích Hiền luôn luôn đều tự đại quán, thân cư địa vị cao tay cầm quyền to hấn đương nhiên sẽ không bỏ qua làm hấn mất mặt người, sự tình liền phát triển tới rồi như vậy nông nổi.

Rốt cuộc là ai có đạo lý, này căn bản chính là dùng ngôn ngữ nói không rõ.

Ở cái này cường giả vi tôn tiên ma tu luyện trong thế giới, từ trước đến nay đều là người cường chính là đạo lý.

Nếu như hiện tại không phải Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thực lực cường đại nói, như vậy Lâm Bích Hiền cũng sẽ không cùng bọn họ nhiều lời chút cái gì đạo lý nói, mà là trực tiếp ra tay đưa bọn họ toàn bộ bắt giữ, sau đó hảo hảo tra tấn.

“Hạ độc?” Đường Niệm Niệm bị Lâm Bích Hiền kia một rống, nhân nhật liếc mắt nhìn hấn, ánh mắt ở hấn gương mặt từ vạn Hư Đăng Yêu Đàng rút ra miệng vết thương dừng lại liếc mắt một cái, sau đó thản ngôn đạm nói: “Đối phó người, không cần hạ độc.”

Luyện được là Đường Niệm Niệm sở trường trò hay, thi được hạ độc càng là nàng xuất sắc nhất bản lĩnh, giống nhau dưới tình huống nàng sẽ không tùy tiện hạ độc.

Đối phó Lâm Bích Hiền cái này Hợp Thể sơ kỳ đại tôn, Đường Niệm Niệm căn bản là không cần hạ độc, dễ dàng là có thể đem hấn giải quyết.

Hấn gương mặt miệng vết thương thương độc là Vạn Hư Đăng Yêu Đăng dây đẳng thương tự mang theo, Vạn Hư Đăng Yêu Đăng hiện tại linh trí cũng càng ngày càng cao, bản thân độc tố có thể khống chế, nếu nó thật sự muốn hạ độc nói, như vậy hiện tại Lâm Bích Hiền căn bản là không có khả năng còn có thể hảo hảo đứng ở chỗ này.

Đường Niệm Niệm kia bình đạm lời nói truyền vào Lâm Bích Hiền lỗ tai, ở hấn nghe tới là tuyệt đối vũ nhục.

Đối phó người, không cần muốn hạ độc.

Ý tứ là nói nàng căn bản là khinh thường đối hấn hạ độc, hấn căn bản là không xứng làm nàng hạ độc sao?

Lâm Bích Hiền thần sắc tràn ngập lửa giận.

Hấn sống lâu như vậy năm tháng, vẫn luôn mưa thuận gió hoà, có thể như vậy hoàn toàn không đem hấn để vào mắt vũ nhục người không có mấy cái, Lâm Quân tứ chính là thứ nhất, hiện tại ở hấn trong mắt lại nhiều một cái.

“Thật không hổ là cả ngày thiếu gia coi trọng người a, quả nhiên cùng hấn một cái đức hạnh, cuồng vọng tự đại!” Lâm Bích Hiền nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm, trong lòng hận không thể lập tức đem nàng cấp giam cầm trụ, đưa bõn ở chính mình võ tay bên trong, làm nàng ở chính mình trước mặt khóc kêu xin tha.

Như vậy không ngừng là thắng qua Lâm Quân tứ, làm Lâm Quân tứ ghi hận khó chịu, cũng có thể giáo huấn cái này cuồng vọng tự đại,

không biết tốt xấu nữ nhân.

Hắn ánh mắt thật sự là quá cực nóng, không hề có che giấu bên trong tà ác, sắc đến da tróc thịt bong khuôn mặt, làm người cảm giác được một cỗ âm tà dữ tợn, xem qua liếc mắt một cái lúc sau cũng không dám lại nhiều xem.

Ngô Tử Tấn ở hắn lời nói vang lên thời điểm, lộ ra vui sướng khi người gặp họa tươi cười.

Chẳng những ở Tuyết Tiên trước mặt nhắc tới Lâm Quân tử, còn dám dùng loại này tràn ngập âm | uế ánh mắt xem Tuyết Tiên sủng ái như mạng phụ nhân, này Lâm Bích Hiền chán sống.

Nếu nói thật cuồng vọng tự đại, chính hắn mới là chân chính cuồng vọng tự đại mới là thật sự.

Ngô Tử Tấn tưởng. Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng có đôi khi đích xác đủ cuồng đủ làm loạn quy tắc quyền thế, chính là nhân gia chính là có cái kia bản lĩnh đi làm loạn sở hữu quy tắc cùng quyền thế, bản thân liền có cái kia thực lực đi cuồng.

Chính là Lâm Bích Hiền đâu?

Ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, hắn liền giống như là con kiến giống nhau, dễ dàng là có thể đủ bóp chết.

Hắn dựa vào chính là sau lưng Cửu Trọng Thiên cái này quái vật khổng lồ, lại không phải chính mình bản lĩnh.

Lúc này còn không biết hồi cải, nghĩ cách nhận sai, thế nhưng còn chủ động khiêu khích Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, lấy ra kia diễn vai phản diện cùng xướng mặt đen xiếc, dùng lâm cửu trọng cùng Cửu Trọng Thiên tới cưỡng bức hai người muốn thức thời.

“A.” Ngô Tử Tấn nghĩ liền cảm thấy như thế buồn cười.

Loại này chính mình rõ ràng kết quả, sau đó xem địch nhân chẳng hay biết gì, giống như một cái nhảy nhót vai hề giống nhau lẫn lộn, cảm giác thật sự không tồi.

Lâm Bích Hiền nghe được hấn tiếng cười, tâm tình khó chịu hấn đang muốn muốn quát lớn, toàn thân máu đều tại đây một khắc đột nhiên dâng lên, chớp mắt thân hình hấn huyết nhục liền toàn bộ bạo toái hóa thành trần hôi, một đạo màu xám trắng nguyên thần từ huyết nhục trung xuất hiện, triều Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm bên này bay tới.

Tư Lăng Cô Hồng dùng một khối bạch khăn nhéo Lâm Bích Hiền nguyên thần.

Vì cái gì dùng bạch khăn nhéo?

Nguyên nhân tự nhiên là Tư Lăng Cô Hồng có cố chấp thói ở sạch, đối với giống Lâm Bích Hiền như vậy không bị hấn để ý nhân vật, sao lại dùng chính mình tay đi niết.

“Niệm Niệm tưởng chơi sao?” Tư Lăng Cô Hồng hỏi Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm triều Lâm Bích Hiền nhìn lại, màu xám trắng nguyên thần nhỏ nhỏ chỉ có người lòng bàn tay lớn nhỏ, bộ dáng nhưng thật ra khá xinh đẹp, đặc biệt nguyên thần như vậy tiểu lúc sau, kia trương nam sinh nữ tướng khuôn mặt càng có vẻ tinh xảo.

Đáng tiếc nguyên thần biểu tình tràn ngập oán hận cùng hoảng sợ, đem kia vốn dĩ tinh xảo gương mặt đẹp cũng sấn đến dữ tợn không thôi. Nguyên thần vì hồn phách ngưng hóa mà thành, hoàn toàn che giấu không được bản thân tâm tình ý tưởng, lúc này từ Lâm Bích Hiền nguyên thần trung truyền ra tới oán niệm, làm hấn đôi mắt đều chậm rãi chuyển hóa đỏ đậm, có thể thấy được hấn đối hai người thống hận.

Nhìn thoáng qua lúc sau, Đường Niệm Niệm đối với đùa bỡn tra tấn Lâm Bích Hiền không có một chút hứng thú, lác lác đầu.

Tư Lăng Cô Hồng thấy vậy, néo Lâm Bích Hiền nguyên thần khăn đột nhiên buộc chặt.

Lâm Bích Hiền nguyên thần lộ ra kinh hãi biểu tình, liều mạng giãy giụa, chính là hấn giãy giụa đều là phí công.

“Phụ quân sẽ giết các ngươi, nhất định sẽ giết các ngươi!” Gào rống thanh âm từ hấn nguyên thần trong miệng toát ra tới, tràn ngập ngập trời oán hận cùng hoảng sợ, “Các ngươi đây là giết hại Cửu Trọng Thiên thiếu gia, là muốn cùng Cửu Trọng Thiên trở thành sinh tử thù địch!”

Thả ta, nhanh lên thả ta!

Lâm Bích Hiền trong lòng không ngừng khẩn cầu, chính là hấn kiêu ngạo làm hấn như cũ không muốn nói ra như vậy xin tha nói, chỉ có thể dùng lâm cửu trọng cùng Cửu Trọng Thiên uy danh còn kinh sợ Đường Niệm Niệm hai người, hy vọng này hai người có thể sợ, sau đó buông ra hấn.

“Từ từ.” Này một đạo nữ tử thanh đậm giòn lượng tiếng nói vang lên, truyền vào Lâm Bích Hiền lỗ tai có thể so với tiên nhạc.

Sợ, bọn họ vẫn là sợ, ta liền nói, bọn họ làm sao dám cùng Cửu Trọng Thiên đối nghịch!

Lâm Bích Hiền nguyên thần trên mặt lộ ra như thích gánh nặng nhẹ nhàng còn có đắc ý, ánh mắt âm ngoan lạnh băng.

Hấn nhận định Đường Niệm Niệm bọn họ không dám giết hấn, liền chờ trời buộc hấn pháp thuật giải trừ.

Chỉ là Đường Niệm Niệm kêu đình thật là vì thả hấn sao?

Cùng với Đường Niệm Niệm kia một tiếng kêu đình sau, Tư Lăng Cô Hồng liền đình chỉ bóp nát Lâm Bích Hiền nguyên thần hành vi, thần sắc như thường ôn nhuận nhìn Đường Niệm Niệm, xem nàng có tính toán gì không.

Đường Niệm Niệm vươn tay, ở tay nàng trong lòng một gốc cây nhỏ xinh đáng yêu xanh biếc dây đăng sinh trưởng ra tới, vắn vẹo linh hoạt thân mình, một bộ thân mật làm nũng tư thái.

Đương này dây đăng quán quanh thượng Đường Niệm Niệm trắng nõn nõn nà thủ đoạn sau, vẫn là không ngừng vắn vẹo. Một bàn tay duỗi lại đây, một sợi hắc quang từ kia chỉ thon dài trắng nõn, khớp xương rõ ràng giống như tác phẩm nghệ thuật bàn tay lòe ra, bắn tới này xanh biếc dây đăng thượng.

Xanh biếc dây đăng lập tức thật giống như gặp được cái gì khủng bố thiên địch, từ Đường Niệm Niệm thủ đoạn nhanh chóng hồi sức đến nàng trắng nõn trong lòng bàn tay, tiểu thân mình vắn vẹo thế nhưng làm người cảm nhận được nó ủy khuất, một cây nho nhỏ manh mối đối với Tư Lăng Cô Hồng phương hướng, một khác căn dây đăng ở Đường Niệm Niệm lòng bàn tay nội vẽ xoắn ốc, như vậy căn bản chính là ở cùng Đường Niệm Niệm cáo trạng.

Nhân gia còn không phải là chủ nhân thân cận thân cận sao, vì cái gì muốn đánh người gia!

Đường Niệm Niệm đối với đèn xanh cáo trạng không tỏ ý kiến, đem nó đưa tới Lâm Bích Hiền nguyên thần trước, đạm nói: “Người đồ ăn.”

Tuy rằng không có hứng thú chậm rãi tra tấn Lâm Bích Hiền, chính là bằng hấn đánh tôn tu vi nguyên thần, làm đèn xanh đồ ăn nhưng thật ra dư dả.

Cái này kêu phế vật lợi dụng.

Ăn luôn Lâm Bích Hiền nguyên thần đối đèn xanh tăng trưởng tác dụng chỉ là một tia, nhưng là châu chấu trên đùi thịt cũng là thịt.

Lời này vừa nói ra, vốn dĩ liền yên tĩnh không khí càng thêm trầm tĩnh, lộ ra quỷ dị cùng cổ quái.

Đồ ăn!?

Này nữ tử thế nhưng nói hàm thiên thiếu gia Lâm Bích Hiền là đồ ăn, vẫn là này cây cổ quái dây đằng đồ ăn!

Mọi người nghe lời này, không biết nên làm cái gì biểu tình, tâm tình phi thường vi diệu, đồng thời trong lòng không khỏi có chút vui sướng khi người gặp họa. Thân là Cửu Trọng Thiên bảy trọng hàm thiên thiếu gia, Lâm Bích Hiền cũng có hôm nay a!

Lâm Bích Hiền nguyên thần bản thân nghe được những lời này, biểu tình đồng dạng phát sinh biến đổi lớn, cả người phát ra tà ác hơi thở càng thêm nồng đậm. Nếu hắn bây giờ còn có huyết nhục thân thể nói, chỉ sợ hắn hiện tại sắc mặt không phải một mảnh huyết hồng chính là một mảnh xanh tím, tức giận khó làm.

Lâm cảnh ngọc cùng lâm rộng ngân đều đều còn đứng ở nguyên lai địa phương, nhìn trước mắt phát sinh từng màn, bọn họ muốn mở miệng ngăn cản, chính là phát hiện căn bản là không thể nào mở miệng, thậm chí trong lòng dâng lên sợ hãi.

Đối phương liền Lâm Bích Hiền thân thể đều dám hủy, giam cầm hắn nguyên thần, như vậy đối phó bọn họ hai người nói, chỉ sợ càng thêm sẽ không có bất luận cái gì cố kỵ. Cái này kêu bọn họ làm sao dám mở miệng kêu tiếng động lớn, làm sao dám mở miệng ngăn cản bọn họ đối Lâm Bích Hiền hãm hại.

Lâm cảnh ngọc nhìn chằm chằm kia vẫn không nhúc nhích bốn vị tử sĩ, cũng phát hiện sự tình kỳ quặc, đối lâm rộng ngân bất động thanh sắc truyền âm nói: “Ngân ca, vẫn là nhanh lên nhanh nhanh phụ quân truyền tin tức đi.”

Lâm rộng ngân cái trán mồ hôi lạnh đều toát ra tới, lạnh giọng truyền âm đáp lại hắn, “Lâm Bích Hiền một bị thương thời điểm, ta cũng đã cấp phụ quân cùng Cửu Trọng Điện trưởng lão truyền tin tức. Phụ quân bên kia không có tin tức, lục trưởng lão kêu ta chờ, hắn sẽ đi bẩm báo phụ quân.”

Lâm cảnh ngọc nghe xong, lập tức thở dài nhẹ nhõm một hơi, trên mặt biểu tình cũng nhẹ nhàng không ít, đối lâm rộng ngân nịnh hót

nói: “Vẫn là ngân ca tưởng chu đáo.”

Lâm rộng ngân lại một chút đều không có nhân hấn nịnh hót cảm thấy cảm tính, tâm tình ngược lại càng ngày càng bất an trầm trọng, nói: “Từ truyền triệu đến bây giờ đã qua đi hai mươi tức thời gian, chính là lại không thấy phụ quân cùng lục trưởng lão tin tức.”

“Cái gì?” Lâm cảnh ngọc trong lòng giật mình, cũng bất chấp khác cái gì, vội vàng thi triển Cửu Trọng Thiên bí pháp, liên hệ lâm cửu trọng cùng Cửu Trọng Thiên các trưởng lão.

Chính là chính như lâm rộng ngân theo như lời, này đó bí pháp truyền qua đi lúc sau, liền giống như đá chìm đáy biển, nửa điểm đáp lại đều không có.

Này không bình thường, phi thường không bình thường.

Chẳng sợ phụ quân không có thời gian cùng tâm tư trừ bỏ bọn họ sự tình, chính là những cái đó các trưởng lão cũng sẽ không như vậy hoàn toàn coi bọn họ vì không có gì, thế nhưng chút nào đều không đáp lại bọn họ bí pháp truyền triệu. Như vậy kết quả nếu không phải các trưởng lão đều đã chết, như vậy chính là thu được mặt trên truyền lệnh, không chuẩn quản bọn họ sự tình.

Có thể mệnh lệnh Cửu Trọng Thiên các trưởng lão, hơn nữa làm này đó các trưởng lão nghe lời, chỉ có Cửu Trọng Thiên quân vương lâm cửu trọng.

“Chẳng lẽ, chẳng lẽ phụ quân từ bỏ, từ bỏ chúng ta?” Lâm cảnh ngọc không thể tin tưởng nói, thần sắc lộ ra kinh hoàng.

Lâm rộng ngân lạnh giọng nói: “Không nhất định, nói không chừng đây là phụ quân đối chúng ta khảo nghiệm, hấn đang ở âm thầm quan sát đến chúng ta. Dĩ vãng giống loại này khảo nghiệm, chúng ta trải qua cũng không ít.”

Cái này giải thích không ngừng là nói cho lâm cảnh ngọc nghe, cũng là hấn lấy tới an ủi chính mình.

Lâm cảnh ngọc nghe xong lời này lúc sau, thần sắc tức khắc khôi phục không ít, một phen phỏng đoán lúc sau liền càng thêm cảm thấy có đạo lý, nhả ra một hơi cười nói: “Ngân ca nói không tồi, phụ quân như thế nào sẽ cho phép Cửu Trọng Thiên vài vị thiếu gia ở chỗ này ngộ hại, này đối Cửu Trọng Thiên thể diện tới nói chính là trăm trọng đả kích a.”

Lâm rộng ngân liếc mắt nhìn hắn, đem hắn đáy mắt chỗ sâu trong kinh nghi bất định bất an đều thấy được rõ ràng, lại không có chọc thủng hắn. Trên thực tế chính hắn bản thân cũng bất an. Hắn trong lòng ần ần cảm thấy, bọn họ này đó thiếu gia ở Ma Vực người khác trong mắt là Cửu Trọng Thiên đại biểu, chính bọn họ cũng như vậy hành vi, chính là ở lâm cửu trọng trong mắt, chỉ sợ thật là bình thường cấp dưới không có gì khác nhau.

Lâm cửu trọng nếu là đối bọn họ không hài lòng, tùy thời đều có thể thu hồi trong tay bọn họ quyền thế, từ bỏ bọn họ.

Lần này hay không thật sự chỉ là một hồi giống như thường lui tới khảo nghiệm, vẫn là thật sự ở Tuyết Tiên vợ chồng trước mặt từ bỏ bọn họ đâu?

Lâm rộng ngân tưởng không rõ, nhưng là hắn lại rõ ràng cảm giác được sự tình nghiêm trọng tính, cũng rõ ràng chính mình cùng Lâm Bích Hiền giống nhau, xem thường Tuyết Tiên vợ chồng thực lực bản lĩnh, còn có bọn họ can đảm.

Hắn trong lòng dâng lên hồi hận cảm xúc.

Hắn không nên cùng Lâm Bích Hiền cùng nhau hồ nháo.

Lâm từ chi cái kia giao hoạt gia hỏa có phải hay không sáng sớm liền nghĩ tới này đó, cho nên mới sẽ sớm làm bộ thương thế thăm trọng rời đi, tránh thoát trận này giằng co.

Đang lúc lâm rộng ngân miên man suy nghĩ, lâm cảnh ngọc tâm thần bất an thời điểm, ở Đường Niệm Niệm trong lòng bàn tay vạn Hư Đăng Yêu Đăng đã để sát vào Lâm Bích Hiền.

Nó vốn đang vặn vẹo thân hình dừng lại, thoát nhìn phi thường kiêu nộ tinh tế đặng mằm đối với Lâm Bích Hiền nguyên thân chuyên động, như vậy thật giống như thật là ở đánh giá chính mình đồ ăn giống nhau, ở đánh giá chính mình đồ ăn sắc hương vị.

Nó tuy rằng chỉ là một gốc cây dây đặng, chính là nó cho người ta cảm giác thật sự là quá sinh động linh động, làm người muốn lừa mình dối người đều không được.

Lâm Bích Hiền nguyên thân ngũ quan đã vặn vẹo trở thành một đoàn, dữ tợn mà khó coi, đối đèn xanh gào rống một tiếng, “Ghê tởm đồ vật, cấp bổn thiếu gia cút ngay!”

“.....” Đèn xanh kiêu nộ thân hình cứng còng hạ, tựa hồ là bị Lâm Bích Hiền này đột nhiên rống giận cấp dọa sợ.

Theo sau nó thân mình điên cuồng vặn vẹo, từ kia kiêu nộ xanh biếc dây đặng vặn vẹo trung, mọi người thế nhưng có thể từ giữa cảm nhận được một cỗ đáng sợ hung tàn hơi thở. Lúc này đèn xanh cho người ta cảm giác thật giống như là tiểu gia bích ngọc hoàn toàn phát cuồng, hóa thân vì tàn ngược hung tàn ma nữ, dữ tợn đến cười, tùy thời tùy đều khả năng đem trước mắt hết thầy đều xé thành mảnh nhỏ.

“Lộc cộc.....” Một trận nuốt nước miếng thanh âm vang lên.

Lôi đài bên ngoài xem ma nhân nhóm kinh kinh, im lặng im lặng, nhìn chằm chằm đèn xanh hai mắt có chút dại ra.

Xoát xoát xoát xoát xoát xoát!

Phá không tiếng gió so đao kiếm còn muốn lạnh thấu xương, đèn xanh dây đặng phân ra mười điều thật nhỏ tiểu dây đặng, mười điều tiểu dây đặng thật nhỏ có thể so với người sợi tóc, thoát nhìn không có một chút uy lực đáng nói. Chính là lúc này này mười điều tiểu dây đặng múa may khi, mang lên tiếng xé gió lập tức khiến cho mọi người đánh vỡ ngay từ đầu nhận tri.

Này nơi nào là không có một chút uy lực đáng nói, thật sự là uy lực quá lớn.

Mười điều dây đẳng hung hăng ném hướng Lâm Bích Hiền.

Lâm Bích Hiền hét thảm một tiếng còn không có kêu ra tới, đã bị không có khe hở dây đẳng thúc giục được mắt thanh, kịch liệt đau đớn làm hấn điên cuồng giãy giụa.

Ước chừng tam tức thời gian trôi qua, mười điều dây đẳng ném ở Lâm Bích Hiền trên người quát không thua ngàn hạ, mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này.

Đèn xanh ưu nhã thu hồi dây đẳng, từ tàn ngược ma nữ lại khôi phục trở thành kiều nộn khả nhân tiểu gia bích ngọc, đẳng mầm cũng không thềm nhìn tới suy yếu Lâm Bích Hiền liếc mắt một cái, triều Đường Niệm Niệm bên này uốn éo. Mọi người nhìn nó hành vi, trong đầu mặc danh tự động phối ra một tiếng “Hừ”.

Này rốt cuộc là thế nào tình huống a.

Bàng quan nhân tâm trung vì đèn xanh hung tàn cảm thấy trái tim băng giá, đồng thời lại vì nó quý dị hành vi cảm thấy dở khóc dở cười.

Đường Niệm Niệm nhìn lòng bàn tay đèn xanh liếc mắt một cái, bàn tay vừa thu lại đối phương liền ẩn vào trong đó không thấy. Nghiêng đầu đối Tư Lăng Cô Hồng đạm nói: “Này đồ ăn không hợp đèn xanh khẩu vị.”

Dĩ vãng nàng không chuẩn đèn xanh kén ăn, đó là bởi vì khi đó nó thực lực không đủ, hiện tại đèn xanh chỉ kém cuối cùng một bước là có thể đủ tiến vào thành niên kỳ, ngẫu nhiên kén ăn cũng không thương phong nhã.

Một câu rơi xuống, bị trừu đến toàn bộ nguyên thần đều suy yếu thành một đoàn Lâm Bích Hiền, hai mắt vào lúc này đã hoàn toàn đờ

đậm, một tiếng khùng bố gào rống thanh từ hấn nguyên thần truyền ra, xem ra hấn đây là điên cuồng.

Ma nhân một khi tiến vào điên cuồng trạng thái nói, như vậy thực lực của hấn sẽ thành bội số tăng trưởng.

Vậy xem người xem đến kinh hãi, đang nghĩ ngợi tới Lâm Bích Hiền sẽ tránh thoát trói buộc giam cầm, sẽ cấp Đường Niệm Niệm bọn họ mang đến phiền toái thời điểm.

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười đáp lại Đường Niệm Niệm nói.

Bạch khăn đột nhiên buộc chặt.

Điên cuồng trung Lâm Bích Hiền liền một tiếng than khóc đều còn không có thở ra tới, nguyên thần liền ở bạch khăn bên trong bị bóp nát, hóa thành một sợi khói nhẹ.

Sạch sẽ lưu loát.

Như vậy sạch sẽ lưu loát.

Yên tĩnh.

Giờ khắc này, vô luận lôi đài nội vẫn là lôi đài ngoại, ngay cả hô hấp đều dừng lại, yên tĩnh đến làm tim đập thanh âm đều có thể rõ ràng truyền vào mọi người lỗ tai. Đó là kịch liệt lại nhanh chóng tiếng tim đập, là mọi người hoảng sợ khó làm tiếng tim đập, vô pháp khống chế kính sợ.

“Người..... Người, người cư nhiên giết hiền ca!” Tựa hồ chỉ là trong chốc lát, lại tựa hồ đi qua hồi lâu, lâm cảnh ngọc không thể tin tưởng trừng mắt Đường Niệm Niệm hai người, thanh âm đông cứng lại run rẩy, “Người giết Cửu Trọng Thiên bầy trọng hàm thiên thiếu gia, các người biết chính mình làm chút cái gì sao!”

Các người biết chính mình làm chút cái gì sao?

Những lời này hỏi hoàn toàn là vô nghĩa, chỉ là lâm cảnh ngọc tâm thần kích động quá lợi hại, mới có thể nhịn không được buột miệng thốt ra chất vấn.

Lâm rộng ngân lúc này sắc mặt cũng phi thường cứng đờ.

Nếu nói đây là một hồi lâm cứu trọng đối bọn họ khảo nghiệm, như vậy trận này khảo nghiệm thất bại đại giới là tử vong sao?

“Hai vị,” chuyện tới hiện giờ, lâm rộng ngân không thể không lại lần nữa ra tiếng, “Hai vị nhất định phải đem sự tình nháo đến như vậy túi bụi nông nổi sao?”

Mọi người đã có thể cảm nhận được hấn yếu thế, hấn những lời này là đem quyền chủ động hoàn toàn nhường cho Đường Niệm Niệm bọn họ.

Mặt lâm rộng ngân gợn sóng không chừng hai mắt, Đường Niệm Niệm đạm nói: “Tiểu tím muốn đánh hồi các người.”

Lâm rộng ngân sắc mặt khó coi cực kỳ. Đây là cái gì lý do? Dương chính mình là ba tuổi hài tử lừa gạt sao? Đây căn bản chính là cố ý vũ nhục bọn họ!

Hấn nào biết đâu rằng, Đường Niệm Niệm nói chính là nàng nhất chân thật đáp án.

Ngô Tử Tấn bị đánh, thân là nàng người há có thể đơn giản như vậy bị đánh. Ngô Tử Tấn muốn đánh trở về, như vậy khiến cho hấn thân thủ đánh trở về.

Ngọc tử băng hỏa đột nhiên xuất hiện, băng lam băng tinh mỹ lệ loá mắt, đồng thời lại ẩn chứa khủng bố năng lượng.

Đường Niệm Niệm không có tiếp tục cùng lâm rộng ngân bọn họ vô nghĩa, ngọc tử băng hỏa ở nàng khổng chế dưới không ngừng biến hóa, hóa thành vô số ánh sáng đom đóm giống nhau băng tinh toái hỏa, triều lâm rộng ngân đám người phóng đi.

“A a a a a!”

Thiên địa linh hỏa khủng bố, Đường Niệm Niệm hợp thể đại tôn đỉnh tu vi, căn bản là không phải lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc có thể chống cự được.

Linh Hải tu vi bị phá thống khổ, làm người tê tâm liệt phế.

Không ngừng là bọn họ, bên kia bốn gã bị Tư Lăng Cô Hồng giam cầm tử sĩ, đồng dạng bị Đường Niệm Niệm thiêu hủy Linh Hải, hủy bỏ một thân tu vi.

Chờ Đường Niệm Niệm thu tay lại đem ngọc tử băng hỏa tan đi thời điểm, lâm rộng ngân, lâm cảnh ngọc còn có kia bốn gã tử sĩ đều đã sắc mặt trắng bệch, suy yếu ngã trên mặt đất. Từ nguyên lai cường giả bị đánh rớt trở thành phạm nhân, như vậy kết quả đối với mỗi một vị đã từng cường giả tới nói đều là đả kích thật lớn.

Ngô Tử Tấn thấy như vậy một màn, nhất thời cảm khái rất nhiều.

Ở một chén trà nhỏ thời gian phía trước, hắn đang bị khi dễ vũ nhục, bị người hủy diệt Linh Hải tu vi, bị người đánh nát toàn thân kinh mạch cùng xương cốt, thừa nhận tê tâm liệt phế thống khổ cùng tra tấn. Hiện giờ đối hắn đứng ở chỗ này, mắt lạnh nhìn phía trước khinh nhục người của hắn bị đánh thành phế nhân, thống khổ than khóc.

Đường Niệm Niệm nói: “Tiểu tím, có thể đánh.”

“Ách?” Ngô Tử Tấn bị nàng bất thành linh một câu kinh sửng sốt, giây tiếp theo bưng tỉnh. Nhìn về phía trước bị hủy rớt tu vi Linh Hải lâm rộng ngân, lâm cảnh ngọc, còn có kia bốn gã tử sĩ, có chút hậu tri hậu giác đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Chủ nhân ý tứ..... Là làm thuộc hạ như thế nào đánh?”

Đường Niệm Niệm làm việc phong cách thật sự cổ quái, Ngô Tử Tấn đôi khi cũng đoán không ra tới nàng rốt cuộc là có ý tứ gì.

Nguyên bản cho rằng Đường Niệm Niệm tính toán giúp hấn báo thù, chính là hiện tại xem ra lại không hoàn toàn giống.

Đường Niệm Niệm về phía sau một ngưỡng, cả người thân mình trọng lượng đều đè ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, tư thái nhàn dật, nhàn nhạt nói: “Hiện tại bọn họ cùng người giống nhau đều phế đi, chính người đánh.”

Lời nói đều nói đến này nông nổi, Ngô Tử Tấn nơi nào còn có thể không rõ.

Nguyên lai nàng phía trước hỏi chính mình hay không muốn đánh hồi bọn họ, là cái dạng này một cái ý tứ.

Ngô Tử Tấn trong lòng trào ra một cỗ vui sướng cùng thống khoái chi ý, hai mắt sáng lên.

So sánh với Đường Niệm Niệm giúp hấn báo thù, đem Lâm Bích Hiền bọn họ toàn bộ giết, làm chính hấn tự mình động thủ thật sự muốn thống khoái hả giận rất nhiều.

“Thuộc hạ tuân mệnh.” Ngô Tử Tấn như thế vừa nói, người liền nhằm phía lâm rộng ngân đám người.

Tuy rằng mất đi ngày xưa tu vi, nhưng là Ngô Tử Tấn tu luyện vô cực ma công vốn dĩ chính là thân thể cùng pháp thuật song tu công pháp, hấn thân thể cường độ so với phạm nhân tới nói vẫn là cường đại hơn rất nhiều, có thể so với giống nhau pháp khí, quyền cước công phu chơi lên không có năng lượng phụ trợ, đối phó tu luyện giả căn bản không được, nhưng là đối phó cùng hấn giống nhau bị phế đi tu vi phế nhân tới nói, đó là tuyệt đối vậy là đủ rồi.

Chẳng sợ đối phương nhận thua so với hấn nhiều năm người, hấn cũng không sợ hãi.

Lâm rộng ngân nhanh chóng ăn một viên đan dược, mắt thấy Ngô Tử Tấn trọng tới, hấn nhớ tới Đường Niệm Niệm câu nói kia, đột nhiên bốc cháy lên một cỗ hy vọng, nhanh chóng kêu lên: “Tuyệt

Tiên phu nhân lời này ý tứ, chính là nói trận này đánh nhau chúng ta cùng Ngô Tử Tấn ân oán, Tuyết Tiên cùng Tuyết Tiên phu nhân người sẽ không nhúng tay?”

Hắn lời nói cũng một chút bưng tỉnh lâm cảnh ngọc, đồng dạng nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, trong hai mắt lập loè ra hy vọng.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lời đình thủ đoạn, làm hiện tại hắn căn bản là sinh không dậy nổi trả thù tâm tư. Hắn từ giữa đã rõ ràng, đối phương nếu muốn giết chính mình những người này nói, thật sự là dễ như trở bàn tay. Hiện tại chính yếu chính là chạy trốn, tìm kiếm cơ hội chạy trốn.

Ở lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc nhìn chăm chú hạ, kia hai vị thấy không rõ dung mạo người như cũ vừa người ngồi ở ghế trên, ở bọn họ trước mặt có một tòa bàn nhỏ, bàn nhỏ thượng đặt một đĩa đĩa tinh xảo điểm tâm ăn vặt. Nam tử lúc này chính thân thủ cầm một khối hoa mai hình dạng điểm tâm uy đến nữ tử bên môi.

Đây là một bức như họa mỹ lệ cảnh sắc, chẳng sợ thấy không rõ lắm hai người dung mạo, như cũ làm người không khỏi xem đến mê mẩn.

Này đồng thời là một bức làm lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc xem đến ngứa răng cảnh sắc, hai người như vậy nhàn nhã tư thái, giống như đưa bọn họ coi như diễn trò vai hề nhi, chờ xem bọn họ chê cười.

Chính là hiện tại mất đi lâm cửu trọng cùng Cửu Trọng Thiên duy trì bọn họ, đối mặt hai vị này tu vi tuyệt đỉnh nhân vật, bọn họ liền tính lại phần nợ lại oán hận, cũng không thể lại có chút kiêu ngạo bộ dáng, chỉ có thể thật cẩn thận ứng phó, vì chính mình quý giá tánh mạng.

Đường Niệm Niệm ăn Tư Lăng Cô Hồng uy tới điểm tâm, nói: “Ta sẽ không động thủ.”

Bọn họ đánh người Ngô Tử Tấn, tự nhiên nên làm Ngô Tử Tấn đánh trở về.

Nếu lúc ấy nàng đuổi tới nơi này, Ngô Tử Tấn đã chết nói, như vậy nàng mới có thể thân thủ giết những người đó.

Đến nỗi hiện tại, những người này tánh mạng nắm giữ ở Ngô Tử Tấn trong tay.

“Tuyệt Tiên phu nhân là Ma Vực vang dội nhân vật, nói đến chắc chắn làm được.” Lâm cảnh ngọc nói chuyện thời điểm, vẫn là không đổi được kia nịnh hót người thói quen, đặc biệt là hiện tại loại này địch cường ta nhược tình huống.

Hắn như vậy gần như a dua lời nói làm bên ngoài bàng quan người nhìn không được lộ ra trào phúng biểu tình, chính là lúc này lâm cảnh ngọc căn bản là cố kỵ không được nhiều như vậy, đối Đường Niệm Niệm nói: “Dựa theo quy củ, đây là chúng ta cùng Ngô Tử Tấn ân oán, Tuyệt Tiên phu nhân các người không ra tay, cũng liền nói chỉ cần chúng ta đánh thắng Ngô Tử Tấn hoặc là giết hắn nói, trận này ân oán liền như vậy kết nhưng đối?”

Nghe được Đường Niệm Niệm nói sẽ không động thủ sau, lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc tâm thần liền dần dần yên ổn xuống dưới, nghĩ tới Ma Vực thường có giải quyết ân oán quy củ.

Giống nhau chỉ cần đối phương nói không ra tay, như vậy nhất định sẽ không ra tay, này liền quan đến đến tự thân danh dự thượng vấn đề, chỉ cần giải quyết ân oán hai bên người đánh thắng mặt khác một phương, như vậy trận này ân oán liền tính như vậy kết.

Đường Niệm Niệm thanh triệt con người hiện lên một sợi ba quang, điểm tâm mỹ vị làm nàng gọi lên khóe môi, nghe được lâm cảnh ngọc nói, cười khế nói: “Các người không thắng được.”

Lôi đài bị bố trí trận pháp, bọn họ trốn không thoát, chỉ có thể cùng Ngô Tử Tấn đánh.

Nàng nếu muốn cho Ngô Tử Tấn tự mình báo thù, làm sao có thể làm hấn thua đâu.

Lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc đem Đường Niệm Niệm nói coi như nàng biến tướng nhận đồng, lâm rộng ngân từ túi Càn Khôn nội lấy ra một viên đan dược nuốt vào trong miệng, lớn tiếng nói: “Còn chưa kết thúc, ai cũng không biết kết quả.”

Hấn bị hủy rớt tu vi, hấn túi Càn Khôn lại còn ở hấn trên người, cùng hấn hồn phách tương liên, bên trong đồ vật hấn vẫn là có thể lấy ra. Thân là Cửu Trọng Thiên thiếu gia, hấn túi Càn Khôn bên trong bảo bối tự nhiên không ít, vô luận đan dược vẫn là pháp khí.

Lâm rộng ngân ăn một viên long lực đan sau, thân thể tức khắc dừng mảnh vào thật lớn lực lượng, mất đi ban đầu tu vi, cỗ lực lượng này vẫn là làm hấn có chút không chịu nổi phun ra một búng máu, chính là thực mau liền dung nhập thân thể hấn nội, làm hấn nguyên bản vô lực thân thể tràn đầy lên.

Một thanh đen nhánh trường thương xuất hiện ở lâm rộng ngân trong tay, đầu thương lạnh băng bén nhọn, chỉ là nhìn là có thể đủ làm người cảm nhận được kia cỗ lạnh hung khí.

Chỉ tuyệt đối là một thanh Thượng Phẩm Linh Khí.

Bàng quan người rút cuộc minh bạch lâm rộng ngân vì cái gì có tự tin, thả xem hấn hiện tại trong tay trường thương, lại xem trong tay không hề một vật Ngô Tử Tấn liền có thể dự kiến hai người đánh nhau ở bên nhau kết cục.

Chẳng sợ hiện tại lâm rộng ngân cùng Ngô Tử Tấn giống nhau mất đi tu vi, Linh Khí ở trong tay của hấn phát huy không được nguyên lai thật lớn uy lực, chính là chỉ bằng Linh Khí bản thân sắc bén cùng tính chất đặc biệt, cho dù là không hề vũ lực phạm nhân cầm ở trong tay, cũng nhất định có thể ở phạm nhân trong thế giới chiến vô địch thủ.

Không ngừng là lâm rộng ngân, lâm cảnh ngọc cũng từ càn khôn tìm ra có trợ giúp lúc này hấn thân thể trạng hướng đan dược, trong tay nắm một thanh trường kiếm.

Vốn dĩ lâm cảnh ngọc vũ khí cũng không phải phi kiếm loại, đáng tiếc hấn tu vi bị phế, hấn ban đầu vũ khí không có tu vi linh lực căn bản là vô pháp điều khiển, lúc này mới chỉ có thể tìm ra nhất thích hợp kiếm loại Linh Khí.

Bốn vị tử sĩ không có bọn họ như vậy thân gia, thân là tử sĩ, bọn họ túi Càn Khôn chỉ có mấy viên cứu mạng cùng bằng chết đan dược, mặt khác còn lại là chính bọn họ bản mạng pháp bảo vũ khí.

Ngô Tử Tấn nhìn đến lâm rộng ngân sáu người võ trang lúc sau, vốn dĩ lao tới thân hình không thể không dừng lại, đao mi nhíu chặt. Hấn cũng không tốt là bị thù hận hướng hôn lý trí người, lấy hấn hiện tại không hề tu vi thân thể trạng hướng, nếu cứ như vậy xông lên đi nói, cuối cùng kết quả sẽ chỉ là bị đối phương vung lên Linh Khí liền đem chính mình thân hình chặt đứt.

Ở dưới lôi đài mặt Thiết Diệu Quần thấy như vậy một màn, nguyên bản hưng phấn biểu tình không khỏi lắng đọng lại xuống dưới. Hấn ánh mắt triệu Ngô Tử Tấn trên người nhìn lại, chỉ thấy hiện tại quần áo có thể so với khát cái Ngô Tử Tấn trên người nơi nào có cái gì túi Càn Khôn, ngay cả quý trọng điểm phối sức đều không có.

Trầm tĩnh trung, cũng không có người đi chửi bậy lâm rộng ngân đám người vô sỉ. Ở ma nhân trong mắt, quan trọng nhất chính là kết quả, quá trình như thế nào chỉ là thứ yếu, lâm rộng ngân đám người này rõ ràng ăn đan dược dùng Linh Khí hành vi là không công bằng, chính là ai kêu nhân gia chính là có.

Lâm cảnh ngọc thấy Ngô Tử Tấn dừng lại nện bước, lại triệu Đường Niệm Niệm bên kia nhìn lại liếc mắt một cái, phát hiện nòng cũng không có bất luận cái gì dị động sau, quyết định chủ động ra tay, tốc chiến tốc thắng miễn cho trên đường làm lỗi.

“Người ta ân oán, tổng cần một cái kết quả.” Lâm cảnh ngọc đậy mắt hiện lên lạnh băng sát khí, nắm linh kiếm triều Ngô Tử Tấn phóng đi.

Ngô Tử Tấn không thể không thoái nhượng, nhìn thấy theo đuôi không bỏ lâm cảnh ngọc, không khỏi cảm thấy ghen khuất.

Lúc này, một viên màu xanh lục đan dược bay vào Ngô Tử Tấn trong miệng.

Mát lạnh dòng khí từ hần phế phủ dâng lên, Ngô Tử Tấn còn không có tới kịp cảm thụ này mỹ diệu, lại liên tục ba viên đan dược triều hần bay tới, toàn bộ hoàn toàn đi vào hần khoang miệng nội.

Hống!

Một cỗ khí lãng từ Ngô Tử Tấn thân thể trào ra, đem nhất kiếm đâm tới lâm cảnh ngọc đánh bay đi ra ngoài.

“Cái gì!?” Lâm cảnh ngọc thiếu chút nữa cho rằng hần khôi phục tu vi.

Lâm rộng ngân tắc phần nộ nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, lớn tiếng nói: “Tuyết Tiên phu nhân không phải nói, này ân oán từ chính chúng ta giải quyết, các người sẽ không động thủ sao?”

Đường Niệm Niệm con người đều không có nâng một chút, “Ta không có động thủ a.”

Lâm rộng ngân bị nàng đạ nhiên ngữ khí kích đến thiếu chút nữa một hơi không có suyễn lại đây, lãnh trầm khuôn mặt nói: “Như vậy Ngô Tử Tấn hiện tại là chuyện như thế nào, chẳng lẽ không phải Tuyết Tiên phu nhân ra tay!?”

Cự nhiên còn nói không có động thủ can thiệp, này không phải trợn mắt nói dối sao!

Lâm rộng ngân lên án công khai tư thái cường ngạnh, trên thực tế hần trong lòng cũng không ngừng ở bồn chồn, liền sợ Đường Niệm

Niệm tới cái chết không nhận trượng, căn bản là không đem chính mình thanh danh đương hồi sự.

Như vậy liền tính bọn họ lại như thế nào lên án công khai đều không có dùng, chỉ có bị động làm Ngô Tử Tấn chém giết.

“Các người uống thuốc trước đã.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói.

Nàng muốn cho Ngô Tử Tấn thân thủ báo thù, chính là đối phương như vậy uống thuốc dùng Linh Khí, Ngô Tử Tấn còn như thế nào đánh?

Lâm rộng ngân vừa nghe lời này, trong lòng liền nhảy dựng, đang muốn muốn nói gì. Đường Niệm Niệm đạm tĩnh không gợn sóng thanh âm đã lại lần nữa nói: “Các người nếu muốn uống thuốc, vậy nhìn xem ai được càng tốt.”

Lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc sắc mặt lập tức trở nên khó coi vô cùng.

Nhìn xem ai được càng tốt?

Cùng một cái có thể luyện chế ra tiên đan luyện dược sư tới so với ai khác được càng tốt?

Này không phải chính mình tìm ngược sao!

Lúc này, liên tục lục đạo lưu quang xuất hiện, bay về phía Ngô Tử Tấn.

Trước mặt mọi người người đem ánh mắt đầu hướng Ngô Tử Tấn thời điểm, phát hiện hắn phía trước chật vật bất kham bộ dáng đã biến mất, thoạt nhìn sạch sẽ ngăn nắp.

Một bộ màu tím lưu quang lập lòe trường bào ăn mặc hắn trên người, đầu đội ám tóc vàng quan, chân đạp mây đen ủng, eo quải túi Càn Khôn, trước mặt nổi lơ lửng hai kiện sáng rọi lập lòe bảo vật —— một cây ám kim trường côn, một trương che kín ám văn phù chú.

Này vừa thấy mọi người liền toàn bộ đều minh bạch, kia lục đạo lưu quang rõ ràng chính là Ngô Tử Tấn hiện tại trên người mặc cùng trước mặt trôi nổi hai dạng bảo vật sáng rọi. Hiện tại Ngô Tử Tấn toàn thân trên dưới, quần áo, phát quan, giày, chỉ cần xem mặt trên lưu động sáng rọi, liền đủ để cho người rõ ràng, này toàn bộ ít nhất cũng là Linh Khí phía trên đồ vật.

“Các người nếu phải dùng Linh Khí, vậy nhìn xem ai Linh Khí càng tốt.” Đường Niệm Niệm bình đạm lại chân thật đáng tin thanh âm lại lần nữa truyền ra tới.

Lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc hai người sắc mặt đã có thể so với gan heo.

Ngô Tử Tấn tức nhìn chính mình này một thân võ trang, lại xem treo ở vòng eo thượng nguyên bản thuộc về chính mình túi Càn Khôn, nhất thời không biết làm gì biểu tình.

Tài đại khí thô a.....

Hắn ở trong lòng như thế cảm thán một tiếng.

Tài đại khí thô a!

Dưới lôi đài vây xem ma nhân trong lòng đồng dạng như thế cảm thán.

“Thật hắn | nãi | nãi hả giận!” Thiết Diệu Quân ở trong đám người gầm nhẹ một tiếng, ánh mắt nhìn chằm chằm đại biến dạng Ngô Tử Tấn, lại nhìn về phía kia phương như cũ ngồi ở ghế trên, thông dong đạm tĩnh hai người. Giờ này khắc này, hắn nguyên bản đối hai người tức giận đã sớm tiêu tán vô tung vô ảnh.

Ban đầu cảm thấy này hai người có thể được Ngô Tử Tấn như vậy cấp dưới, lại không biết hảo hảo quý trọng, thế nhưng đem hắn sinh tử hoàn toàn không màng, thật sự là quá nhưng khí.

Hiện giờ hấn trong lòng lại nhịn không được đối Ngô Tử Tấn hâm mộ lên.

Hấn | nãi | nãi!

Nhìn một cái nhân gia này không đem Cửu Trọng Thiên để vào mắt tư thái, nhìn một cái nhân gia này bênh vực người mình hộ đến không sợ trời không sợ đất bản lĩnh, nhìn một cái nhân gia này tùy tay ném ra trân quý đan dược cùng Linh Khí tài vận.

Thiết Diệu Quần hung hăng phun ra một ngụm trọc khí, nghĩ thầm có như vậy chủ tử, liền tính cáo mượn oai hùm cũng có thể bá đạo một hồi.

“Tiểu tím, nhanh lên đánh.” Đường Niệm Niệm đối trên lôi đài đứng Ngô Tử Tấn nói.

Nàng không nghĩ đem quá nhiều thời giờ lãng phí ở này đó người trên người.

Ngô Tử Tấn nghe được nàng lời nói, duỗi tay đem trước mặt Linh Khí trường côn cầm lấy, triều lâm rộng ngân đám người phóng đi.

Hấn tại đây một khắc mới cảm nhận được Đường Niệm Niệm cẩn thận.

Hấn ban đầu vũ khí cũng là gậy gộc, chỉ là hấn ban đầu vũ khí yêu cầu cao thâm tu vi mới có thể phát huy đại tác dụng, nếu là không có tu vi linh lực chống đỡ nói, như vậy nó đại tác dụng liền pháp khí đều so ra kém.

Chính là hiện tại bị hấn nắm lấy trong tay trường côn cùng hấn nguyên bản vũ khí vừa lúc tương phản, rót vào lại nhiều linh lực phát huy uy lực cũng không sẽ tăng cường nhiều ít, chính là bản thân tác dụng lại rất lớn, đối với hiện tại tu vi tấn phế hấn tới nói ở thích hợp bất quá.

“Sát!” Ngô Tử Tấn gầm nhẹ một tiếng, cầm trong tay Linh Khí kim côn, cái thứ nhất huy hướng bốn gã tử sĩ trung một cái.

Này bốn gã tử sĩ không có lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc như vậy Linh Khí hộ thể, sát lên càng thêm dễ dàng, hướng chi hấn một thân thương thể chính là bái này bốn cái tử sĩ ban tặng, giết bọn họ không chỉ có là trước báo một thân thống khổ thù, còn có thể làm lâm rộng ngân hai người mất đi giúp đỡ, trong lòng càng thêm sợ hãi.

Chỉ cần giết rớt này bốn gã tử sĩ, lại chậm rãi đối phó lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc đó là.

Này cũng không phải Ngô Tử Tấn cảm thấy lâm rộng ngân bọn họ tội lỗi so tử sĩ tiểu, ở hấn trong lòng rõ ràng, trên người hấn thống khổ ta kia tất cả đều là bái này vài vị cứu thiên thiếu gia ban tặng, này đó tử sĩ chỉ là nghe theo bọn họ mệnh lệnh công cụ thôi.

Tình huống như vậy hạ, giết nhanh nhất mới là hạnh phúc nhất, bởi vì bị chết càng vãn, liền phải nhiều thừa nhận một phút một giây tinh thần thượng tuyệt vọng tra tấn.

Ngô Tử Tấn tốc độ nhẹ nhàng, lực đạo hung mãnh, múa may khởi trong tay Linh Khí kim côn uy lực kinh người.

Hết thấy đều là Đường Niệm Niệm đan dược ban tặng.

Ngắn ngủn năm tức thời gian, bốn gã tử sĩ liền chết ở hấn kim côn hạ, ở hấn trước mặt chỉ còn lại có lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc hai người.

Hai người thần sắc hoảng sợ tuyệt vọng lại dữ tợn.

-----oOo-----

Chương 247: Niệm Niệm: Hương Lưu Bảo hảo hảo học tập

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này vẫn là bị phế đi tu vi phế nhân sao?

Ở đây mọi người nhìn đại hiện thần uy Ngô Tử Tấn, nhìn đến hần dưới chân sinh phong, kim côn múa may đến trận gió từng trận, toàn thân đều là bảo quang bắn ra bốn phía, ngăn ngừa năm tức thời gian liền đem bốn gã tử sĩ chém giết ở trong tay, chẳng sợ đã không có cường đại tu vi dao động, khí thế như cũ chấn động nhân tâm.

Này nơi nào như là bị phế bỏ Linh Hải tu vi phế nhân a, trừ bỏ đã không có lúc trước kia giống như thoáng hiện tốc độ, còn có kia áp bách người tu vi áp lực ở ngoài, như vậy làm người thấy được rõ ràng đánh nhau, ngược lại cho người ta chấn động lớn hơn nữa một ít.

Này hết thầy trừ bỏ là Ngô Tử Tấn bản thân tay chân công phu không yếu ở ngoài, lớn nhất nguyên nhân vẫn là Đường Niệm Niệm đan dược cùng Linh Khí.

Mọi người ánh mắt đem không khỏi từ Ngô Tử Tấn trên người chuyển dời đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người nơi đó, nhìn đến là bạch y thanh quý, tư thái nhàn dật, dung mạo không rõ như họa cảnh tượng.

Này tiên nguyên thiên hạ, rốt cuộc còn có ai có thể đem này hai người cấp bắt lấy?

Nếu có thể vào này hai người môn hạ, như vậy mới là thật sự có thể tại đây tiên ma đại địa thượng đi ngang đi.

Các loại tâm tư ở mọi người trong đầu hiện lên, bọn họ nhìn Đường Niệm Niệm hai người ánh mắt đều đã xảy ra biến hóa, trở nên cực nóng.

Chẳng sợ từ đông đảo đồn đãi trung đã biết hai người khả năng đều là tiên duệ, nhưng mà hai người hành sự tác phong lại cùng chân chính tiên duệ có điều khác nhau, nói bọn họ là tiên duệ chỉ bằng nói bọn họ là trung lập độc hành giả.

Trung lập độc hành giả không phải ai đều có thể đủ đảm đương nổi, cần thiết có được tuyệt đối thực lực, làm tiên duệ ma nhân đều không có bản lĩnh đi thảo phạt mới được.

“Nghe đồn lấy Tuyết Tiên biểu hiện ra ngoài thực lực tới xem, đã sớm đã đạt tới Đại Thừa kỳ đỉnh bán tiên mới đúng, chỉ cần bước qua cuối cùng một bước là có thể đủ chân chính phi thăng thành tiên, các người nói hử vì cái gì vẫn luôn không có động tĩnh, chẳng lẽ là vì tại đây phiến tiên ma đại địa trung hoành hành không cố kỵ không thành?” Dưới lời đài trong đám người, một người béo lùn chắc nịch đầy mặt hòa khí nam tử triều bên người ba gã bạn tốt hỏi.

Thanh bào ma nhân nói: “Tuyết Tiên tâm tư ai đoán được chuẩn a.”

Béo đôn thác hòa khí nam tử nói: “Đoán được chuẩn đoán không chuẩn chỉ có thể đoán mới biết được, các người nhưng thật ra nói nói?” Hai mắt nhìn về phía trên lời đài, lúc này Ngô Tử Tấn đang cùng lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc hai người chiến tới rồi một khối.

Không biết có phải hay không Ngô Tử Tấn cố ý trêu chọc hai vị cửu thiên thiếu gia, vẫn là lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc hai người trên người đồ vật cũng thực sự không tồi, ba người cũng không có lập tức phân ra thắng bại, mà là dây dưa đánh nhau ở cùng nhau, thoạt nhìn lâm rộng ngân cùng lâm cảnh ngọc hai người hoàn toàn ở vào hoàn cảnh xấu, chỉ sợ bị thua chỉ là thời gian thượng vấn đề.

Béo lùn chắc nịch hòa khí nam tử chung quanh ba vị còn có nghe được hấn nói như vậy, vẫn là tên kia thanh bào ma nhân trước nói nói: “Thật sự muốn đoán nói, nói không chừng là Tuyệt Tiên chuẩn bị còn chưa đủ thỏa đáng? Rốt cuộc Đại Thừa kỳ đỉnh một chút muốn phi thăng thành tiên cần thiết muốn vượt qua thiên kiếp, này nói thiên kiếp là tu luyện giả cuối cùng thiên kiếp cũng là quan trọng nhất thiên kiếp, uy lực to lớn chân thật đáng tin, một cái không hảo chính là hồn phi phách tán kết quả.”

Béo lùn chắc nịch hòa khí nam tử gật đầu.

“Phương hùng nói có lý, thành tiên thiên kiếp khủng bố, bằng không cũng sẽ không có như vậy nhiều tiên duệ ma nhân đều tại đây cuối cùng một bước ngã xuống.” Nói chuyện nam tử có một đôi đặc biệt lửa đỏ mày, nhìn đến này hai hàng lông mày mao thời điểm, làm người không tự giác liền xem nhẹ hấn mặt khác ngũ quan. Hấn hai mắt cũng một khắc không rời đi lôi đài biến hóa, nói tiếp: “Bất quá ta cảm thấy Tuyệt Tiên còn chưa phi thăng thành tiên, rất có khả năng là đồn đãi có lầm, hấn tu chưa chắc thật sự tới rồi Đại Thừa kỳ đỉnh. Nếu thật sự tới rồi nói, như vậy liền cùng phương hùng nói như vậy, chuẩn bị còn chưa đủ thỏa đáng, mặt khác còn có chính là Tuyệt Tiên thù địch quá nhiều, hấn sợ ở hấn chuẩn bị độ kiếp phi thăng thời điểm, sẽ có kẻ thù tới cố ý quấy rối, đến lúc đó nếu là bởi vì này độ kiếp thất bại nói, thật sự là quá ghen khuất.”

Béo lùn chắc nịch hòa khí nam tử còn có cái kia kê phương hùng nam tử đều tán đồng gật đầu.

Lúc này duy nhất không nói gì một người áo lục nam tử lắc đầu nói: “Hồng mi nói cũng có đạo lý, bất quá vô luận tiên nguyên vẫn là Ma Vực đều có bất thành văn quy củ, đó chính là không thể cố ý hại muốn độ kiếp phi thăng bán tiên, rốt cuộc thành tiên không dễ, muốn đi đến này một bước thật sự là quá khó khăn, không có người nguyện ý chính mình tại đây cuối cùng một bước thời điểm, nhân người hại mà thất bại trong gang tấc. Nếu thật sự có người dám can đảm ở tu luyện giả độ kiếp thành tiên thời điểm ra tới hại, như vậy nhất định sẽ gặp đến sở hữu tiên ma cừu thị, thấy phải giết.”

Bị nam tử gọi là hồng mi nam tử nói: “Người nói chúng ta đều biết, tuy rằng giống nhau thù địch sẽ không làm như vậy, oán hận chất chứa thâm hậu thù địch liền không giống nhau, nói không chừng liền phá cái con rối tử sĩ đi hại, cuối cùng tới cái chết vô đối chứng.”

“Ân.” Máy người đều gật đầu nhận đồng hồng mi nói.

Áo lục nam tử lại nói: “Này đó đích xác đều có khả năng, bất quá này đó đều là chúng ta suy đoán. Đúng rồi, vừa mới mập mập hỏi chính là cái gì? Là Tuyết Tiên vì cái gì thật lâu đều không có chân chính phi thăng thành tiên. Cái này ta còn không có đoán, nếu kêu ta đoán nói, ta ngược lại cảm thấy, Tuyết Tiên có thể là tính toán chờ hấn phu nhân cùng nhau, rốt cuộc hấn phu nhân Kinh Hồng tiên tử hiện tại tu vi tựa hồ là hợp thể đại tôn đỉnh, muốn phi thăng thành tiên còn có hảo một đoạn thời gian.”

Hấn lời nói tạm dừng một chút, không có phát hiện bên người ba vị bạn tốt cổ quái sắc mặt, ánh mắt đều dừng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người, nói tiếp: “Lấy này đó Tuyết Tiên sủng ái Kinh Hồng tiên tử trình độ, ngày ngày cùng nàng như hình với bóng, sao có thể nguyện ý chính mình trước phi thăng thành tiên rời đi này phiến tiên ma đại địa, ném xuống Kinh Hồng tiên tử một người ở chỗ này một mình tu luyện. Phải biết rằng tại đây phiến tiên ma đại địa trung chỉ cần là phi thăng thành tiên, vào Thiên giới lúc sau tiên nhân tiền bối, trước nay liền không có nhìn thấy bất luận cái gì một vị trở về quá, sợ là Thiên giới có cái gì Thiên Đạo trói buộc, vô pháp dễ dàng trở về nơi này.”

Hấn lời nói sau khi nói xong, thật lâu không có nghe được các bạn thân thanh âm, không khỏi nghi hoặc triều chung quanh nhìn lại, chỉ thấy chính mình ba vị bạn tốt đều dùng cổ quái lại kinh ngạc ánh mắt nhìn chằm chằm chính mình, không khỏi giật mình, hỏi: “Làm sao vậy? Ta nói sai rồi cái gì sao?”

“Không, người không có nói sai, chỉ là nói quá đúng!” Béo lùn chắc nịch hòa khí nam tử nghiêm túc nói: “Người đây là một ngữ bưng tỉnh người trong mộng a!”

Hồng mi cũng nói: “Không sai, không sai, thật là một ngữ bưng tỉnh người trong mộng a. Nếu như là những người khác, như vậy không thành tiên lý do nói ra chỉ biết chọc người chê cười thôi, chính là đặt ở này Tuyết Tiên trên người lại sáng tỏ bất quá.”

Phương hùng làm bộ làm tịch cảm thán một câu, “Đây là thi thư theo như lời chỉ tiện ương không tiện tiên đi.”

Vừa thấy hấn kia cảm thán ối | tòa bộ dáng, hồng mi ba người tức khắc nhìn không được trừu trừu khéo miệng, nghĩ thầm: Xem ra giống nhau nói ở không giống nhau người trong miệng sờ ra tới cũng tuyệt đối là không giống nhau, thả nhìn xem như vậy một câu bị phương hùng nói ra sau, không biết vì cái gì liền thay đổi vị liền đủ để chứng minh rồi.

Này dưới đài bốn người nghị luận sôi nổi thời điểm, trên lôi đài tình hình chiến đấu cũng đột nhiên đã xảy ra biến đổi lớn.

Ngô Tử Tấn một gậy gộc mang theo tận trời chi thế, nhảy dựng lên từ không trung lâm cảnh ngọc đánh xuống tới.

Trận gió lạnh thấu xương, càn quét đến lâm cảnh ngọc đầu tóc khắp nơi bay múa.

Lâm cảnh ngọc diện sắc trắng bệch, nhìn không được la lớn: “Phụ quân ——”

Đáng tiếc giờ này khắc này hấn tiếng kêu lại như thế nào thể lượng tuyệt vọng, cũng không thấy lâm cửu trọng thân ảnh xuất hiện.

Chẳng lẽ phụ quân thật sự từ bỏ chúng ta sao?

Lâm cảnh ngọc tuyệt vọng nghĩ, cho tới nay hấn đều cho rằng hấn đem vĩnh viễn là Cửu Trọng Thiên ít nhất vô thượng thiếu gia, ở người ngoài trong mắt không thể trào cao Cửu Trọng Thiên thiếu gia, chẳng sợ tương lai lâm cửu trọng cố ý rời khỏi Thiên Quân vị trí, hấn được đến không đến cái kia cuối cùng vị trí, cũng như cũ sẽ là Cửu Trọng Thiên thiếu gia.

Cửu Trọng Thiên chính là hấn thế lực, là hấn chỗ dựa, là hấn vĩnh viễn chót vót không ngã bảo hộ phù.

Chính là lúc này hấn cảm giác hấn trong lòng tự tin sắp tại đây một gậy gộc dưới đả kích đến tự gánh vác rách nát.

Phanh!

Ngô Tử Tấn kim côn cùng lâm cảnh ngọc Linh Khí kiếm va chạm ở bên nhau, phát ra lệnh người răng đau chói tai tiếng vang.

“Phốc!” Lâm cảnh ngọc miệng phun máu tươi, trong tay trường kiếm quang mang thâm than, từ trung gian đứt gãy.

Ngô Tử Tấn nhìn thấy nhất chiêu không trúng, thế công không ngừng quét ngang hướng chuẩn bị đánh lên chính mình lâm rộng ngân.

Lâm rộng ngân vừa thấy đến kia tình hình xảy ra một gậy gộc, hai mắt cực có co rút lại, biết chính mình đây là đánh lên không thành, ngược lại phải bị này một gậy gộc đánh thành trọng thương hoặc là đánh chết.

Thời gian không đợi người, lâm rộng ngân cực nhanh đem trên mặt đất vừa mới trọng thương lâm cảnh ngọc cấp bắt lên, hoành che ở chính mình trước mặt.

Lâm cảnh ngọc hai mắt mở thật lớn vô cùng, nhìn đã tới rồi trước mắt kim côn, này một cái chớp mắt hấn ngoài ý muốn bình tĩnh thanh tĩnh, biết trước mắt rốt cuộc là đã xảy ra sự tình gì, trong lòng dâng lên vô tận phẫn nộ cùng thê lương, trước khi chết tê thanh gầm rú: “Lâm —— rộng —— ngân!”

Thân hình hấn ở kim côn kịch liệt đánh sâu vào trung ao hãm, xương cốt đứt gãy thanh âm rõ ràng có thể nghe, một ngụm máu tươi phun đến đầy mặt đều là, hai mắt trừng lớn biểu hiện chết không nhắm mắt.

“Đừng..... Giết hấn.....” Đây là lâm cảnh ngọc trước khi chết cuối cùng lời nói.

Ao hãm thân hình ngã vào trên lôi đài, tròng lớn đục nứt hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm bay ra đi lâm rộng ngân, tựa hồ muốn đem hấn ghi tạc hồn phách giống nhau, có thể so với lệ quý.

Đừng giết hấn!

Ngô Tử Tấn nghe rõ lâm cảnh ngọc cuối cùng nói.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng nghe rõ ràng.

Dưới lôi đài người đứng xem nhóm đồng dạng nghe được rõ ràng.

Đường Niệm Niệm ánh mắt lóe lóe, không nói gì. Tư Lăng Cô Hồng liền xem đều không có xem trước mắt hình ảnh liếc mắt một cái, chuyên tâm chơi néo nàng tay nhỏ, ánh mắt đều chuyên chú ở nàng trên người, đem nàng bắt luận cái gì một chút thần thái đều rõ ràng xem đập vào mắt trung, sau đó biết nàng nghĩ muốn cái gì hoặc là muốn làm cái gì.

“Này bốn trọng cang thiên thiếu gia chẳng lẽ là bị đánh choáng váng? Bị sáu trọng khuếch thiên thiếu gia lấy đảm đương tám mộc, đã chết đều còn cấp sáu trọng khuếch thiên thiếu gia cầu tình!” Dưới lôi đài có người không thể tự tin kinh hô, thực mau đã bị bao phủ ở từng đợt ồn ào trong tiếng.

Những người này toàn bộ đều ở kinh ngạc lâm cảnh ngọc cầu tình rốt cuộc là vì cái gì, chẳng lẽ hấn thật sự như vậy trọng tình trọng nghĩa, thế nhưng bị chính mình huynh trưởng lấy đảm đương tám mộc hại chết, như cũ không có một chút oán hận, còn dùng chính mình sinh tử đi cấp lâm rộng ngân cầu tình, hy vọng cho hấn mạng sống cơ hội sao?

“Xuy!” Có người cười nhạt không thôi, “Các người nhưng thật ra nhìn xem lâm cảnh ngọc sau khi chết bộ dáng, kia rõ ràng là chết

không nhắm mắt, oán hận ngập trời a! Nói cái gì hảo ý cấp lâm rộng ngân cầu tình hy vọng hấn mạng sống, sao có thể!”

“Các người chẳng lẽ còn không rõ sao?” Lại có người bình tĩnh nói: “Này bốn từ càng thiên thiếu gia rõ ràng là muốn sáu trọng khuếch thiên thiếu gia sống không bằng chết!”

“Mất đi tu vi lâm rộng ngân chẳng khác nào mất đi tại đây phiến tiên ma đại địa sinh tồn quyền lợi, trừ phi Cửu Trọng Thiên quân không có từ bỏ hấn, lại hoặc hấn kỳ ngộ hảo lại gặp phải cái gì quý nhân cùng cơ duyên, nếu không hấn kế tiếp nhật tử nhất định phi thường thống khổ. Rốt cuộc đã từng là Cửu Trọng Thiên sáu trọng khuếch thiên thiếu gia, Ma Vực rất nhiều ma nhân đối hấn chính là thực cảm thấy hứng thú.”

Cùng với từng tiếng ồn ào nghị luận, phần lớn người đều minh bạch lâm cảnh ngọc cuối cùng câu nói kia chân chính mục đích.

Lâm cửu trọng tới rồi còn không có xuất hiện, Cửu Trọng Thiên người cũng không có một người tiến đến cứu viện, hiển nhiên chính là không đem lâm rộng ngân sinh tử của bọn họ để vào mắt.

Lâm rộng ngân từng vì Cửu Trọng Thiên sáu trọng khuếch thiên thiếu gia, cao siêu địa vị làm không ít tu vi so với hấn cao người đối hấn đều đến cẩn thận, nịnh hót lấy lòng. Hấn đã từng bởi vì thân ở địa vị cao, quá độ kiêu ngạo đắc tội người cũng không hề số ít. Hiện tại hấn tu vi tấn phệ, có thể so với phạm nhân, như vậy hấn nhất định sẽ đưa tới rất nhiều ma nhân bỏ đá xuống giếng, lúc sau sinh hoạt có thể nghĩ.

Người khác nghĩ tới sự tình, lâm rộng ngân chính mình cũng nghĩ đến, sắc mặt của hấn nháy mắt trở nên xanh mét.

Ở hấn túi Càn Khôn nội linh tin thạch bị hấn từng khối bóp nát, mặc kệ là liên hệ Cửu Trọng Thiên vẫn là hấn nguyên lai nhận thức nhân vật, chỉ cầu có người có thể đủ trợ giúp hấn tránh được này một kiếp.

Hắn tin tưởng chỉ cần tránh được này một kiếp, về tới Cửu Trọng Thiên.

Lâm cửu trọng nhất định sẽ đem chuyện này coi như không có nhìn đến cũng không có nghe được, lúc sau hắn như cũ vẫn là Cửu Trọng Thiên sáu trọng khuếch thiên thiếu gia. Hắn như cũ có thể lợi dụng Cửu Trọng Thiên thật lớn tài nguyên tu luyện, thẳng đến khôi phục đến nguyên lai đã tu luyện, thậm chí là càng cao tu vi lại ra Cửu Trọng Thiên.

Đến lúc đó thời gian lưu chuyển, hắn tu vi khôi phục, hơn nữa Cửu Trọng Thiên uy hiếp lực, hôm nay chuyện này tự nhiên liền sẽ bị Ma Vực ma nhân nhóm tự động lựa chọn quên đi, không dám lại tùy tiện nhắc tới tới.

Đến nỗi Tuyệt Tiên vợ chồng, trừ phi hắn có tuyệt đối báo thù thực lực, nếu không hắn tuyệt đối sẽ không tùy tiện đi trêu chọc bọn họ.

Đáng tiếc hắn tưởng có bao nhiêu tốt đẹp, trong lòng có bao nhiêu khẩn trương chờ đợi, hiện thực tàn khốc lại đem hắn hy vọng một chút đánh nát.

Trong túi Càn Khôn linh tin hòn đá khối bóp nát, Cửu Trọng Thiên bên kia như cũ không hề động tĩnh, nguyên lai vị kia hồ bằng cầu hữu liền đáp lời đều không có, thuộc về hắn sáu trọng khuếch thiên khách khanh nhóm lúc này đồng dạng giống như biến mất giống nhau, ngay cả những cái đó nịnh hót nịnh bợ người của hắn, lúc này chẳng những không hỗ trợ, còn có vài câu vui sướng khi người gặp họa ác ngữ thông qua linh tin thạch ảo diệu truyền vào hắn trong đầu.

Ngô Tử Tấn vừa mới kia một gậy gộc tuy rằng bị lâm cảnh ngọc ngăn trở, chính là dư ba lực lượng vẫn là đem lâm rộng ngân cấp đánh bay, khí huyết mãnh liệt.

Đương túi Càn Khôn nội sở hữu linh tin thạch đều dùng sau khi xong, lâm rộng ngân trong lòng dâng lên một cỗ kịch liệt cuồng bạo, đây là từ tuyệt vọng kích khởi.

Ám kim lưu quang gậy gộc đột nhiên xuất hiện ở trước mắt hắn, để ở trước mắt hắn không đến 1 mét phía trước trên mặt đất.

Tầm mắt từ gậy gộc hướng về phía trước di động, nhìn đến chính là kia màu tím trường bào, lại tiếp theo chính là Ngô Tử Tấn kia trương lãnh ngạnh khuôn mặt, ấn màu tím môi câu lấy một mặt cười lạnh.

Lâm rộng ngân hơi hơi hé miệng muốn nói chuyện, Ngô Tử Tấn lời nói lại trước hắn một bước.

“Cửu Trọng Thiên thể lực cơ hồ trải rộng toàn bộ Ma Vực, là Ma Vực kinh thiên trụ chi nhất. Cửu Trọng Thiên quân tu vi nghe đồn đã tới rồi Đại Thừa bán tiên trung kỳ, thậm chí có thể là đỉnh, ly phi thăng thành tiên đồng dạng không xa.”

Như vậy không đầu không đuôi một câu ở ngay lúc này thời điểm nói ra, tựa hồ một chút tác dụng đều không có. Chính là lâm rộng ngân trong lòng lại đột nhiên phát lên một cỗ bất an. Hắn cảm thấy nếu tiếp tục làm Ngô Tử Tấn nói tiếp nói, vận mệnh của hắn sẽ vô cùng bi thảm.

Không thể làm hắn tiếp tục nói tiếp, cần thiết ngăn cản hắn!

Lâm rộng ngân trong đầu không ngừng vang như vậy cảnh cáo thanh, sau đó hắn từ trên mặt đất nhảy dựng lên, trường thương quét về phía Ngô Tử Tấn.

Ngô Tử Tấn một gậy gộc đơn giản chặn hắn thế công, lời nói ngay sau đó nói ra, “Lấy Cửu Trọng Thiên cùng Cửu Trọng Thiên quân bản lĩnh, nhất định có thể biết lúc này sáu trọng khuếch thiên thiếu gia gặp nạn sự tình, chính là tới rồi hiện tại, bảy trọng hàm thiên thiếu gia cùng bốn trọng cang thiên thiếu gia đều đã chết, chỉ còn lại có sáu trọng khuếch thiên thiếu gia một người còn đau khổ giãy giụa, vì cái gì Cửu Trọng Thiên không có bất luận cái gì cứu viện, vì cái gì Cửu Trọng Thiên quân còn không có xuất hiện đâu?”

“Câm miệng!” Lâm rộng ngân rút cuộc biết Ngô Tử Tấn muốn làm cái gì, hắn đây là phải hướng mọi người báo cho hắn bị Cửu Trọng

Thiên từ bỏ, như thế nói người khác sẽ không bao giờ nữa sẽ đối hấn có bất luận cái gì cố kỵ, không sợ đối phó hấn sẽ lọt vào Cửu Trọng Thiên trả thù.

Chính là Ngô Tử Tấn sẽ nghe theo hấn nói cam miệng sao? Đương nhiên sẽ không!

Ngô Tử Tấn khoe miệng tươi cười càng thêm lạnh băng, không nhanh không chậm ứng phó hấn lạnh thấu xương thế công, lời nói không ngừng, “Này hết thầy thuyết minh Cửu Trọng Thiên quân đã từ bỏ các người này ba vị thiếu gia, bởi vậy không hề để ý tới các người sinh tử, chẳng sợ ta hiện tại giết người, Cửu Trọng Thiên quân cũng sẽ không xuất hiện, Cửu Trọng Thiên người cũng sẽ không tới cứu viện, người đã là một cái phế nhân.”

Lâm rộng ngân giảo biện gầm nhẹ, “Người chớ có nói bậy, này chỉ là phụ quân đối ta khảo nghiệm, ta như cũ là Cửu Trọng Thiên sáu trọng khuếch thiên thiếu gia, phụ quân không có hạ đạt hủy bỏ ta thân phận chiếu lệnh phía trước, ta vẫn luôn là Cửu Trọng Thiên sáu trọng khuếch thiên thiếu gia!”

Ngô Tử Tấn nói: “Như vậy vì cái gì cả ngày thiếu gia Lâm Quân tử xảy ra chuyện thời điểm, Cửu Trọng Thiên quân sẽ xuất hiện cứu hấn, các người ba vị thiếu gia đã chết đi hai vị, Cửu Trọng Thiên quân còn không có xuất hiện đâu.”

Hấn lời nói giống như lợi kiếm giống nhau, hung hăng cắm vào lâm rộng ngân tâm thần.

Ngô Tử Tấn triều Đường Niệm Niệm hai người phương hướng nhìn lại liếc mắt một cái, nhớ tới lúc trước đồn đãi, nhớ tới hai người hành sự tác phong, cuối cùng hạ quyết tâm nói: “Cửu Trọng Thiên quân, vẫn bối biết ngài nhất định biết hiện tại phát sinh sự tình, nếu ngài còn thừa nhận hấn là Cửu Trọng Thiên sáu trọng khuếch thiên thiếu gia, chỉ cần làm ra một chút tỏ vẻ, vẫn bối này liền thả hấn.”

Lâm cửu trọng ở Ma Vực thân phận rất cao, thực lực cùng tuổi đồng dạng như thế. Cho dù là Ngô Tử Tấn ở hấn trước mặt, cũng chỉ có

thể tự xưng một tiếng văn bói.

Huống chi hấn hiện giờ chỉ là Đường Niệm Niệm cấp dưới, nếu là Đường Niệm Niệm có thể cùng lâm cửu trọng lấy cùng thế hệ ở chung nói, như vậy hấn càng hấn là văn bói.

Hấn những lời này xuất hiện cùng cấp vì thế cuối cùng thông điệp, vô luận kết cục như thế nào, lâm rộng ngân không còn có cơ hội phản bác.

Lâm rộng ngân chính mình cũng minh bạch Ngô Tử Tấn tính toán, chính là hấn vô pháp ngăn cản, càng không có cách nào đi phản kháng.

“Phụ quân!” Lâm rộng ngân đối với trời cao kêu.

Hấn đồng dạng rõ ràng minh bạch, lấy Cửu Trọng Thiên bản lĩnh, lấy lâm cửu trọng bản lĩnh, hơn nữa chính mình không ngừng bóp nát linh tin thạch, lâm cửu trọng nhất định biết hấn hiện tại nguy cơ cùng trạng huống. Chính là lâm cửu trọng không có xuất hiện, Cửu Trọng Thiên người cũng không có xuất hiện, tới rồi hiện tại cuối cùng một viên, hấn hi vọng cuối cùng vẫn là chỉ có thể ký thác ở lâm cửu trọng trên người.

Tam tức thời gian một lát liền đi qua, ở lâm rộng rãi cảm giác lại hình như là chớp mắt lại giống như thành niên một nguyệt dài lâu.

Sáu hoàn cảnh nội, trên lôi đài hạ, không có bất luận cái gì biến hóa.

Lâm rộng ngân tuyệt vọng.

Trường thương hoành chỉ chính mình, hung hăng bổ tới.

Chỉ tiếc lâm rộng ngân như vậy tự sát hành vi cũng không có thành công, hấn trường thương bị Ngô Tử Tấn trường côn cấp ngăn cản ở.

“Ngươi!” Lâm rộng ngân sắc mặt dữ tợn, vừa kinh vừa giận lại khùng.

Chính hắn cũng rõ ràng chính mình ác hành, rõ ràng hơn Ma Vực trung phần lớn ma nhân thói hư tật xấu.

Mất đi tu vi lại mất đi Cửu Trọng Thiên bảo hộ hắn, nếu bất tử nói, rơi vào tất là sống không bằng chết kết cục.

Ngô Tử Tấn đánh bay hắn trường thương, ánh mắt nhìn lướt qua cách đó không xa chết không nhắm mắt lâm cảnh ngọc, đối lâm rộng ngân chậm rãi nói: “Người huynh đệ trước khi chết hướng ta cầu tình, không cần giết người.”

Lâm rộng ngân theo hắn ánh mắt, nhìn đến đúng là ngã trên mặt đất lâm cảnh ngọc. Cặp kia tròng lớn tràn ngập oán hận đôi mắt thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm hắn, chẳng sợ rõ ràng đã khuếch tán đến đã không có con người, chính là hắn vẫn là có thể cảm giác được cặp mắt kia đang nhìn chính mình, gắt gao nhìn chính mình.

Hắn giết người vô số, gặp qua đủ loại ánh mắt, so lúc này lâm cảnh ngọc càng thêm oán hận ánh mắt đều gặp qua, trước nay đều không có kinh sợ cảm xúc, có chỉ là hưng phấn đắc ý, không chế hết thấy thỏa mãn.

Chính là hiện tại hắn thế nhưng ở như vậy một đôi người chết trong ánh mắt, cảm nhận được sồn tóc gáy sợ hãi cảm.

Chẳng lẽ là bởi vì mất đi tu vi, mất đi hết thấy dựa vào sao?

Lâm rộng ngân tinh thần hoảng hốt nghĩ.

Kỳ thật lâm cảnh ngọc cứ như vậy bị Ngô Tử Tấn đánh chết, lâm cảnh ngọc nói không chừng ở trước khi chết sẽ thiệt tình cấp lâm rộng ngân cầu tình, nghĩ thầm chính mình đã chết, lâm rộng ngân còn sống còn có cơ hội trở về Cửu Trọng Thiên nói, như vậy chờ hắn khôi phục nguyên khí, khôi phục tu vi, chờ đợi tới rồi thời cơ, có thể tìm Ngô Tử Tấn còn có Đường Niệm Niệm bọn họ báo thù nói, cùng cấp vì thế đem chính mình thù cũng báo.

Chính là cố tình lâm rộng ngân vì chính mình có thể sống sót, thế nhưng không chút do dự đem hấn nhắc tới đảm đương làm tấm mộc.

Như vậy cách chết khiến cho lâm cảnh ngọc toàn thân tâm oán hận đều chuyển dời đến lâm rộng ngân trên người, chỉ hận không được hấn so với chính mình càng thêm thống khổ, càng thêm bi thảm.

Giờ này khắc này, Ngô Tử Tấn thỏa mãn lâm cảnh ngọc trước khi chết nguyện vọng, đồng thời cũng cho chính mình báo thù.

Ám kim sắc gậy gộc huy hướng tinh thần hoảng hốt lâm rộng ngân, đem hấn chém ra lôi đài.

Lôi đài chung quanh màn hào quang chỉ phòng năng lượng tiết ra ngoài, cũng không sẽ ngăn cản người xuất nhập, đương lâm rộng ngân bị đánh ra lôi đài ngoại thời điểm, Đường Niệm Niệm ngón tay vừa động, đem quay chung quanh ở lôi đài chung quanh trận pháp thạch cũng đều thu trở về. Này liền làm lâm rộng ngân hoàn toàn không có trở ngại ngã xuống lôi đài ngoại, Thiết Diệu Quần sở đứng ở địa phương.

Thiết Diệu Quần vừa thấy, thật không biết nên giận hay nên cười, ngẩng đầu đối trên lôi đài Ngô Tử Tấn nói: “Thật không hổ là huynh đệ a, người đây là tính toán làm huynh đệ ta giúp người hảo hảo dạy dỗ?”

Từ vừa mới Ngô Tử Tấn hướng bầu trời đối Cửu Trọng Thiên quân một câu hỏi chuyện sau, đã cũng đủ xác định lâm rộng ngân bị Cửu Trọng Thiên từ bỏ sự thật, bởi vậy Thiết Diệu Quần cũng không sợ tiếp thu lâm rộng ngân cái này phiền toái, chỉ là hấn cũng không có nhiều ít cái loại này tra tấn người tâm tư, cho hấn còn không bằng cấp những cái đó có loại này tâm tư ma nhân.

Ngô Tử Tấn cũng không có đáp lại hấn nói, thu ám kim gậy gộc đi vào Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, cung kính nói: “Thuộc hạ thiện làm chủ trương, nguyện chịu chủ nhân trách phạt.”

Vốn dĩ hấn cũng không có muốn giết lâm cảnh ngọc cùng lâm rộng ngân ý tứ, rốt cuộc bọn họ là Cửu Trọng Thiên thiếu gia, Đường Niệm Niệm bọn họ mới vừa giết Lâm Bích Hiền vị này bảy trọng hàm thiên thiếu gia, lâm cửu trọng có thể cố kỵ hai người thực lực, cho nên mở một con mắt nhắm một con mắt liền tính.

Chính mình ở lâm cửu trọng trước mặt cũng chỉ có thể tính cái tiểu nhân vật thôi, nếu bởi vì hấn ân oán cá nhân, giết mất khác hai gã thiếu gia nói, rất có khả năng sẽ rước lấy lâm cửu trọng chân chính lửa giận, do đó cấp Đường Niệm Niệm bọn họ rước lấy Cửu Trọng Thiên cái này phiền toái.

Đáng tiếc kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, hấn cũng không nghĩ tới lâm rộng ngân sẽ đem trọng thương lâm cảnh ngọc lấy đảm đương tấm mộc, hấn kia một gậy gộc thu tay lại đã lão không kịp, này liền đem lâm cảnh ngọc cấp đánh chết.

Lâm cảnh ngọc vừa chết, cũng không thấy bất luận cái gì mấy trọng thiên động tĩnh, cái này làm cho Ngô Tử Tấn hơi chút yên tâm không ít, cũng suy đoán tới rồi một ít đồ vật, vì bảo đảm sự tình bình yên, hấn mới đối không trung có như vậy một cái dò hỏi, dò hỏi lâm cửu trọng ý tứ.

Kết quả cũng là lệnh người vừa ý, lâm cửu trọng thật sự từ bỏ lâm rộng ngân bọn họ, nếu thả bọn họ liền sẽ không bởi vì chính mình giết bọn họ mà có trả thù ý tứ.

Lâm cửu trọng từ trước đến nay nói được thì làm được, đây là thuộc về cường giả tự tôn, Ngô Tử Tấn cũng tin tưởng hấn sẽ không sau lưng làm ra nguy hại Đường Niệm Niệm bọn họ sự tình.

Tuy rằng sự tình bình yên, hấn vẫn là phải hướng Đường Niệm Niệm bọn họ cáo tội.

Đường Niệm Niệm biểu tình điềm tĩnh, đạm nói: “Này chuyện của người.”

Không đầu không đuôi một câu, Ngô Tử Tấn lại ngoài ý muốn nghe minh bạch nàng ý tứ.

Đây là chính người sự tình, vốn dĩ nên chính người làm chủ, không cần bị phạt.

Ngô Tử Tấn minh bạch, cũng không có tiếp tục rối rắm vấn đề này, gật đầu chi gian liền nhìn đến trên người này đó Linh Khí, hỏi: “Chủ nhân, máy thứ này.....”

“Cho người.” Hấn lời nói còn không có nói xong, Đường Niệm Niệm đã đánh gãy.

Tùy ý ngữ khí thật giống như cấp ra không phải sáu kiện khó được Linh Khí, mà là sáu khối màn thầu giống nhau.

Ngô Tử Tấn không khỏi lại lần nữa ở trong lòng ám đạo một tiếng tài đại khí thô a, tự nhiên không có thoái thác.

Lúc này từ dưới đài đột nhiên truyền đến Thiết Diệu Quần cười mắng thanh, “Các người thật đúng là đủ tặc a, cư nhiên sấn lão tử không chú ý, chuẩn bị lấy tiểu tử này túi Càn Khôn. Cũng là, hấn phía trước chính là Cửu Trọng Thiên sáu trọng khuếch thiên thiếu gia, túi Càn Khôn thứ tốt như thế nào sẽ thiếu!”

Hấn lời này vừa ra, vốn dĩ cố ý muốn lấy đi lâm rộng ngân túi Càn Khôn mọi người trung liền có thu tay lại, bất quá còn có mấy người như cũ không có dừng tay ý tứ.

Thiết Diệu Quần vừa thấy đối phương thế nhưng còn không thu tay, tức khắc liền có chút nổi giận, quát: “Đây chính là ta huynh đệ quăng cho ta đồ vật, các người thế nhưng muốn cướp!?” Kỳ thật hấn trong lòng cũng nhớ thương lâm rộng ngân túi Càn Khôn, nếu không phải này đàn đột nhiên động thủ người, hấn sợ cũng nhất thời quên mất này một tầng.

Còn ở động thủ người nghe xong hấn những lời này, động tác rất cuộc dừng lại, ánh mắt triều lôi đài sơn nhìn lại, nhìn lại là Đường

Niệm Niệm hai người.

Bọn họ cố kỵ cũng không phải là Ngô Tử Tấn hoặc là Thiết Diệu Quần, lại là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Ngô Tử Tấn chính là bọn họ tận mắt nhìn thấy trở thành Tuyệt Tiên phu nhân thuộc hạ người, Ngô Tử Tấn đánh hạ tới đồ vật cũng cùng cấp vì thế Đường Niệm Niệm bọn họ.

Vốn dĩ Ngô Tử Tấn đem lâm rộng ngân ném đến Thiết Diệu Quần bên này, đồng dạng tại đây khối ma nhân nhóm liền có tâm tư, thấy Ngô Tử Tấn không có đáp lại Thiết Diệu Quần nói, lúc này mới ra tay chuẩn bị cướp đoạt.

Chính là lúc này Thiết Diệu Quần nói thật sự là quá lớn thanh, chỉ e thiên hạ không loạn giống nhau, đem trên lôi đài Ngô Tử Tấn ánh mắt cũng hấp dẫn xuống dưới, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên cũng nghe tới rồi.

Ở mọi người nhìn chăm chú hạ, Đường Niệm Niệm bảo ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực hoạt động hạ, Tư Lăng Cô Hồng sáng tỏ nàng ý tứ, phát tay liền đem trước mặt cái bàn điểm tâm toàn bộ thu thập biến mất, ôm nàng đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Tư Lăng Cô Hồng đứng lên thời điểm, Ngô Tử Tấn liền cảm giác được Đường Niệm Niệm triệu chính mình nhìn qua liếc mắt một cái, chỉ là liếc mắt một cái mà thôi, nói cái gì đều không có nói.

Ngô Tử Tấn lại bị này liếc mắt một cái xem đến trong lòng nháy dựng, ần ần cảm thấy chính mình xem nhẹ cái gì.

Hắn ánh mắt còn ở dưới lôi đài Thiết Diệu Quần kia đám người trên người, trong nháy mắt hắn trong đầu xuất hiện ngày hôm qua ở sáu hoàn vân khuyết lâu sáu tầng nội, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng làm thiện sau, Đường Niệm Niệm làm hắn đói bụng chính mình đi ăn cơm, còn có kế tiếp một phen lời nói.

Túi Càn Khôn!

Ngô Tử Tấn trong đầu liền xuất hiện này ba chữ, rốt cuộc đem manh mối liên hệ tới rồi một khối.

Lâm rộng ngân là hấn quăng ra ngoài, hiện tại chẳng lẽ muốn hấn lại đem đối phương túi Càn Khôn lấy về tới sao?

Nếu là trước đây Ngô Tử Tấn nhất định cảm thấy này thật sự là mất mặt sự tình, chẳng sợ có hại cũng sẽ không đi làm. Chính là hiện tại Ngô Tử Tấn cũng đã trải qua một hồi sinh tử, từ chân chính trở thành Đường Niệm Niệm thuộc hạ kia một khắc, hấn ở trong lòng đã quyết định lấy Đường Niệm Niệm thuộc hạ cái này thân phận là chủ, vô cực Ma tông tông chủ thân phận đều ở phía sau, thậm chí có thể vứt bỏ.

Một khi đã như vậy, Đường Niệm Niệm nói qua nói tự nhiên liền thành hấn hàng đầu tuân thủ pháp tắc.

Ở mọi người trong ánh mắt, Ngô Tử Tấn trường côn một chọn, đem nguyên lai còn nằm trên mặt đất chết không nhắm mắt lâm cảnh ngọc trên eo túi Càn Khôn chọn đúng lúc tới, thu vào chính mình trong túi, sau đó hấn đi bước một đi tới lô đài biên, nhảy xuống dưới lô đài đi đến Thiết Diệu Quần trước mặt kia nửa chết nửa sống lâm rộng ngân trước mặt.

Thiết Diệu Quần da mặt trều trều, cảm thấy trước mắt vị này huynh đệ có chút xa lạ, đương nhiên chỉ là một chút xa lạ mà thôi, đối bọn họ huynh đệ tình nghĩa tới nói không ảnh hưởng toàn cục.

“Ngô Tử Tấn, ngươi đây là muốn làm cái gì a?” Hấn hỏi.

Ngô Tử Tấn nói: “Lấy chiến lợi phẩm.” Sau đó hấn trường côn liền một chút không chậm đem lâm rộng ngân túi Càn Khôn khơi mào tới.

Thiết Diệu Quần xem đến tức khắc cảm thấy thịt đau, nghĩ thầm chính mình như thế nào liền không có sớm nghĩ đến còn có túi Càn Khôn điểm này, cư nhiên còn cảm thấy Ngô Tử Tấn đem người ném đến chính mình nơi này tới là cho chính mình thêm phiền toái. Hiện

tại hảo, túi Càn Khôn thiếu chút nữa bị người khác cầm, chính mình kịp thời ngăn cản, này túi Càn Khôn vẫn là không có đến chính mình tay, ngược lại về tới Ngô Tử Tấn trong tay.

“Huynh đệ a, người không phải đem người này tặng cho ta sao? Đồ vật của hắn.....” Sáu trọng khuếch thiên thiếu gia túi Càn Khôn a, nơi này nhiều ít thứ tốt a!

Nếu là lấy trước Ngô Tử Tấn nghe được nhà mình huynh đệ nói đến này phân thượng, nói không chừng liền thật sự nhường cho hắn tính. Chính là hiện tại hắn cũng không phải là cái kia một tông chi chủ, chỉ là lấy chủ nhân dạy dỗ vì chuẩn tắc thuộc hạ, cho nên Ngô Tử Tấn bình tĩnh nói: “Người tặng cho người, chiến lợi phẩm ta phải cầm.”

Mắt thấy Thiết Diệu Quần kia run rẩy da mặt, Ngô Tử Tấn màu tím đen môi lược câu.

Lão tử mới sẽ không nói cho người, lão tử nhìn đến các người này phúc thật đau hối hận sắc mặt cảm giác được phi thường thống khoái đâu!

Không chỉ có thể nhìn đến các người này phúc thú vị biểu tình, chỗ tốt vẫn là bắt hắn lại cho ta, còn lấy đến phi thường đương nhiên, không có người có nghi ngờ lý do, cảm giác này thật đúng là thống khoái a.

Nguyên lai trước kia cảm thấy mất mặt sự tình, thật sự đi qua cái kia khảm, làm lên cũng không tính cái gì, hơn nữa kết quả thống khoái chính là chính mình, khó chịu rối rắm chính là người khác.

Thiết Diệu Quần nhìn hắn kia sung sướng biểu tình, hận không thể một quyền đánh đi lên, trong lòng nổi giận mắng: Cái gì gọi người tặng cho người, chiến lợi phẩm tự mình đến cầm? Lão tử lại không có thi ngược yêu thích, lưu trữ cái này tu vi tấn phế gia hỏa làm cái gì? Lấy đảm đương sủng vật dưỡng sao?

“Ngô Tử Tấn, người thay đổi.”

Ngô Tử Tấn đem lâm cảnh ngọc cùng lâm rộng ngân túi Càn Khôn đều thu hảo, nghe được Thiết Diệu Quần những lời này, kinh ngạc triều hấn nhìn lại liếc mắt một cái.

Thiết Diệu Quần nói tiếp: “Người da mặt biến dà!”

Ngô Tử Tấn thần sắc cương hạ, sau đó thực mau thả lỏng, híp mắt đối Thiết Diệu Quần nói: “Đa tạ khích lệ.”

Không phải nói ta da mặt biến dà sao? Ta đây liền hậu cho người xem!

Thiết Diệu Quần không nghĩ tới Ngô Tử Tấn thế nhưng sẽ đáp lại chính mình như vậy một câu, tức khắc cảm thấy một đạo sấm sét ở đầu tạc hạ, sau đó trừu khố miệng nói: “Ta đã từng nghe nói, người không biết xấu hổ thiên hạ ta vô địch, hôm nay xem như kiến thức.”

Nếu những lời này là người khác nói, Ngô Tử Tấn có lẽ sẽ sinh khí, chính là Thiết Diệu Quần nói như thế nào đều là hấn huynh đệ bạn tốt, hấn cũng rõ ràng lần này Đường Niệm Niệm tới rồi, có Thiết Diệu Quần công lao, đối với hấn như vậy nửa thật nửa vui đùa nói cũng không có để ý nhiều, cười nói: “Người kiến thức quá ngắn thiếu, ta này không coi là cái gì, cái này nghe đồn là hình dung tiên nguyên Đa Bảo đạo nhân.”

Đa Bảo đạo nhân Lưu Bảo thanh danh, đó là liền Ma Vực phần lớn ma nhân đều có điều nghe thấy.

Ngô Tử Tấn đã từng thân là một tông tông chủ, tinh báo tin tức linh tinh biết được rất nhiều, Đa Bảo đạo nhân Lưu Bảo cũng là ngẫu nhiên nghe nói, đương nghe nói tới rồi sự tích của hấn lúc sau, hấn cũng coi như là chân chính cảm nhận được cái gì gọi là người không biết xấu hổ thiên hạ vô địch cảnh giới.

Thiết Diệu Quần không chứa bất luận cái gì ác ý châm chọc nói: “Người tuy rằng hiện tại không kịp, tương lai nói không chừng là có thể trò giỏi hơn thầy.”

Ngô Tử Tấn tổng đến hần này âm dương quái khí lời nói, dở khóc dở cười nói: “Người rút cuộc là có bao nhiêu để ý điểm này đồ vật, thế nhưng nói một câu còn không tính, còn nếu không đoạn nói.”

Thiết Diệu Quần bĩu môi.

Hần đích xác man để ý lâm rộng ngân vị này sáu trọng khuếch thiên thiếu gia thứ tốt, nhưng là còn không đến mức để ý đến hòa hảo huynh đệ sinh ra khích ngại, lặc đi lặc lại nhiều lần dùng lời nói xa lánh Ngô Tử Tấn, chủ yếu vẫn là Ngô Tử Tấn này phiến đột nhiên da mặt dày biểu hiện, làm hần rất là giật mình một hồi, đặc biệt là đối phương như vậy da mặt dày sau làm chính mình ăn mệ, này liền làm hần khó chịu.

“Lưu Bảo a.” Đường Niệm Niệm thanh đạm để nghe tiếng nói đột nhiên truyền đến.

Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần còn có dưới lôi đài mọi người đồng loạt đem ánh mắt nhìn qua, liếc mắt một cái liền thấy được đi vào lôi đài bên cạnh Tư Lăng Cô Hồng. Ở trong lòng ngực hần, Đường Niệm Niệm hai tròng mắt nhìn Ngô Tử Tấn.

“Người tưởng ở tương lai thắng qua Lưu Bảo, kia nhưng không dễ dàng.”

Ngô Tử Tấn nơi nào nghĩ đến Đường Niệm Niệm thế nhưng sẽ chú ý đến bọn họ hai người nói chuyện, đặc biệt là nghe nàng câu này nói đến, giống như chính mình thật sự hy vọng ở không biết xấu hổ trình độ thượng siêu việt vị kia Đa Bảo đạo nhân Lưu Bảo giống nhau.

“Chủ nhân, ta cũng không có quyết định này.”

Ở không biết xấu hổ trình độ thượng siêu việt Đa Bảo đạo nhân?
Hần lại sa đọa còn không có sa đọa đến trình độ này a!

Đường Niệm Niệm nói: “Lưu Bảo bản lĩnh thực không tồi, người có thể học tập.”

“Ách?” Ngô Tử Tấn đầu có chút chuyển bất quá cong. Chủ nhân vừa mới nói gì đó? Lưu Bảo bản lĩnh không tồi, ta có thể học tập? Học tập Lưu Bảo không biết xấu hổ sao? Chủ nhân, người ngàn vạn không cần ở phương diện này nghiêm túc a!

Ngô Tử Tấn khóc không ra nước mắt, hắn đang muốn muốn lên tiếng giải thích, chính là Đường Niệm Niệm bình tĩnh thanh âm lại lần nữa truyền đến, “Bất quá Lưu Bảo nhiều lắm nhải nói nhiều bản lĩnh liền không cần học.”

Tuy rằng Đường Niệm Niệm không thích Lưu Bảo lắm nhải ầm ỹ, chính là nàng cũng không phủ nhận đó là Lưu Bảo một khác hạng bản lĩnh.

Ngô Tử Tấn nghe lời này, chỉ cảm thấy Đường Niệm Niệm hoàn toàn quyết định làm hắn hướng Lưu Bảo học tập, làm cấp dưới không nên phản kháng chủ nhân quyết định, huống chi Đường Niệm Niệm làm quyết định cũng không phải yếu hại hắn.

“Thuộc hạ minh bạch, thuộc hạ nhất định sẽ ghi nhớ chủ nhân dạy bảo, hướng vị kia nhiều bảo đến người học tập.” Lời nói trước nói như vậy ứng phó rồi lại nói, dù sao có học hay không là chính hắn sự.

Đáng tiếc, Đường Niệm Niệm kế tiếp những lời này đem Ngô Tử Tấn đả kích đến thiếu chút nữa hồng mắt.

“Ân.” Đường Niệm Niệm gật đầu, sau đó nói: “Người có tâm học tập liền hảo, ta sẽ cho Lưu Bảo đưa tin qua đi, làm hắn thu người cái này đệ tử.”

“Cái, cái gì!?” Đệ, đệ tử? Làm đạo bảo đạo nhân đệ tử!?

Ngô Tử Tấn ngốc, hậu tri hậu giác đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Chủ nhân cấp Lưu Bảo đưa tin? Chủ nhân nhận thức Đa Bảo đạo nhân? Biết Đa Bảo đạo nhân ở nơi nào?”

Liên tục hỏi chuyện có thể thấy được Ngô Tử Tấn lúc này tâm thần hỗn loạn.

Đường Niệm Niệm như thế nào sẽ nhận thức Đa Bảo đạo nhân cái loại này vô sỉ cực kỳ nhân vật? Gặp nói không phải hẳn là giết hẳn sao! Huống chi đã sớm nghe nói Đa Bảo đạo nhân giống như là hoạt không lưu thu cá chạch giống nhau, rất ít có người có thể đủ tìm được hẳn, biết hẳn hành tung a!

Trên thực tế Lưu Bảo cùng Đường Niệm Niệm lần đầu gặp nhau đích xác thiếu chút nữa bỏ mạng, chỉ là Lưu Bảo người này thật sự giảo hoạt đồng thời lại cầm được thì cũng buông được, da mặt dày tới rồi nhất định cảnh giới, chính như đồn đãi đối hẳn hình dung giống nhau, lúc này mới bảo vệ tánh mạng, trở thành Đường Niệm Niệm người một nhà chi nhất.

Đường Niệm Niệm thấy rõ ràng Ngô Tử Tấn trên mặt rồi rắm, thực cổ quái sắc mặt tràn ngập phức tạp, đối với quá phức tạp đồ vật, trừ phi tất yếu, nếu không Đường Niệm Niệm sẽ không tiêu phí tâm tư đi đoán trong đó thâm ý, bởi vậy liền không có lý giải ra Ngô Tử Tấn nội tâm các loại phức tạp không muốn, đối hẳn thần ngôn nói: “Lưu Bảo là người thiếu chủ tử người.”

Từ nàng đem Lưu Bảo cấp Tư Lăng Vô Tà lúc sau, Lưu Bảo sinh tử liền hoàn toàn giao cho Tư Lăng Vô Tà, trong lời nói cũng tự nhiên về Tư Lăng Vô Tà sở hữu.

Bất quá nàng giống nhau có quyền lợi làm Lưu Bảo thu một cái đệ tử.

Ngô Tử Tấn nghe minh bạch. Thiếu chủ tử người, tự nhiên cũng chính là người một nhà. Thân là người một nhà, Đường Niệm Niệm đương nhiên có thể tìm được Lưu Bảo rơi xuống, cũng tự nhiên có thể mệnh lệnh Lưu Bảo nhận lấy hẳn cái này đệ tử.

“Chủ, chủ nhân.....” Ngô Tử Tấn muốn cự tuyệt.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt triều hấn xem ra, chỉ là một cái nhàn nhạt dư quang, réo rất tiếng nói không có phập phồng, “Niệm Niệm làm người hướng Lưu Bảo học tập, người nên hảo hảo học.”

Ở cái này vấn đề thượng chiếm hữu Niệm Niệm nhiều như vậy thời gian cùng miệng lưỡi, lúc này còn muốn phản kháng Niệm Niệm quyết định?

Ngô Tử Tấn tu vi thượng ở thời điểm liền không chịu nổi Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt, lúc này tu vi tẩn phế, bị hấn nhìn đến thời điểm càng giống như toàn thân máu đông lại, mất đi sinh mệnh cảm giác.

“Chủ nhân lo lắng vì thuộc hạ suy nghĩ, thuộc hạ nhất định toàn tâm toàn ý học tập, không cô phụ chủ nhân kỳ vọng!” Ngô Tử Tấn quý một gói xuống đất, cao giọng nói. Chính là hấn nội tâm lại ở run rẩy, mãi đầu óc đều là ‘ người không biết xấu hổ thiên hạ vô địch ’ này rất cuộc là cái dạng gì cảnh giới, hấn rất cuộc cũng muốn hướng cái này cảnh giới xuất phát sao.

“Hảo hảo học.” Đường Niệm Niệm cổ vũ nói.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay đem nàng cầm phủng về tới, làm nàng ánh mắt nhìn chính mình, xoay người chậm rãi rời đi nơi này. Hấn nện bước nhìn như rất chậm, nhưng là mỗi một bước đi rồi người liền đến 3 mét ở ngoài, vạt áo cùng với nện bước đồng đưa, thế nhưng cũng có loại nói không ra mị lực.

Hấn đi xa thân ảnh khắc ở mọi người hai tròng mắt nội, trong tai còn có thể nhìn đến hấn đối trong lòng ngực người nhẹ giọng ôn ngữ, “Ngô Tử Tấn đẹp?”

Tại chỗ vừa mới chuẩn bị đứng dậy đi theo đi lên Ngô Tử Tấn, thân hình run lên, thiếu chút nữa không đứng vững.

“Ân?” Đây là Đường Niệm Niệm nghi hoặc giọng mũi.

Tư Lăng Cô Hồng: “Nhưng có ta đẹp?”

“Không!” Đây là Đường Niệm Niệm kiên định trả lời.

Tư Lăng Cô Hồng: “Niệm Niệm tổng đang xem hấn.”

Thanh âm này, hình như có chút ủy khuất cùng một sợi lạnh lẽo.

Ngô Tử Tấn cảm thấy kia một sợi lạnh lẽo lãnh thấu hấn khung cùng hồn phách, nghĩ thầm: Chủ nhân, ngài nhất định phải hảo hảo trả lời a, bằng không thuộc hạ tương lai vận mệnh kham nguy a.

“Ngô.” Đường Niệm Niệm không rõ nguyên do. Ta có sao?

Tư Lăng Cô Hồng vuốt ve mái tóc của nàng, nhẹ giọng nói: “Về sau thiếu xem hấn, xem ta liền hảo.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm đối này tự nhiên không có ý kiến.

Ngô Tử Tấn như vậy tránh được một kiếp.

Thiết Diệu Quần lúc này sắc mặt cổ quái phức tạp, tựa hồ là đồng tình lại hình như là hăm mộ càng rõ ràng là ở ghen cười nhìn hấn, duỗi tay thật mạnh vỗ bờ vai của hấn, trịnh trọng nói: “Huynh đệ, xem ra tuyết đỉnh núi lớn cũng không phải như vậy hảo dựa vào, người vất vả.”

“Tê.” May mắn Ngô Tử Tấn ăn mặc khác khởi trường bào, nếu không này bả vai nói không chừng bị Thiết Diệu Quần này mấy chưởng cấp chụp nát.

“Lăn! Đừng ở chỗ này vui sướng khi người gặp họa!”

Ở sáu hoàn cảnh nội ngàn vạn dặm ở ngoài, Cửu Trọng Thiên trọng địa.

Người mặc một bộ dày nặng quần áo lâm cửu trọng, khoan chân ngồi ở cao ngất trong mây Cửu Trọng Thiên tháp đỉnh núi. Cửu Trọng Thiên tháp đỉnh núi đã vào đám mây, cuồng phong thổi quét, Nguyên Anh kỳ dưới tu sĩ trạm nơi này nói, chỉ sợ đều phải bị này

cuồng phong cấp thổi đến khó có thể đứng vững, chỉ có thể tiêu hao linh lực ngăn cản cuồng phong.

Chính là lâm cửu trọng không có cách nào thi triển linh lực dấu vết, khoanh chân ngồi ở tháp đỉnh chỗ giống như một tôn pho tượng fans bất động, ngay cả sợi tóc cùng vạt áo cũng hoàn toàn yên lặng.

Lúc này, một đạo hắc ảnh xuất hiện ở tháp đỉnh, đôi lâm cửu trọng nói: “Thiên Quân, Lâm Bích Hiền, lâm cảnh ngọc đã chết, lâm rộng ngân bị phế.”

Lâm cửu trọng đôi mắt đều không có mở, “Ân” một tiếng.

Hắc ảnh chần chờ một cái chớp mắt, nói: “Thiên Quân, bọn họ dù sao cũng là Cửu Trọng Thiên thiếu gia, như thế bị Tuyệt Tiên bọn họ.....”

Hắn lời nói còn không có nói xong, lâm cửu trọng mở hai mắt, cặp mắt kia nội sáng rọi làm hắn không thể không dừng lại chính mình kế tiếp nói.

Lâm cửu trọng hai mắt nhìn đi trước vô tận hư không, đạm nói: “Bất quá một đám phế vật thôi.”

“Vốn dĩ phóng bọn họ, bất quá là vì tôi luyện quân tứ.”

“Ai ngờ trừ bỏ ngay từ đầu có thể cho quân tứ thêm điểm đồ, lúc sau liền làm quân tứ con mắt tương xem bản lĩnh đều không có.” Nói lời này khi, lâm cửu trọng trong mắt có rõ ràng vui mừng kiêu ngạo chợt lóe rồi biến mất, hai mắt lại lần nữa nhắm lại, thần sắc lạnh nhạt vô tình.

“Hiện giờ chính bọn họ tìm chết, cũng miễn ta động thủ.”

-----oOo-----

Chương 248: phải làm cái hảo môn đồ chơi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sáu hoàn cảnh nội trên lôi đài phát sinh sự tình bất quá một lát thời gian liền lưu chuyển các nơi, làm cho cả Ma Vực lại một lần cảm nhận được Tuyết Tiên vợ chồng bản lĩnh, đối Tuyết Tiên vợ chồng hai người cũng có càng nhiều băn khoăn.

Không ít người đều đang âm thầm suy đoán hoặc là vui sướng khi người gặp họa, Tuyết Tiên vợ chồng một mà lại cùng Cửu Trọng Thiên đối nghịch, mỗi lần đối nghịch thời điểm còn đều là đem Cửu Trọng Thiên thiếu gia cấp tàn tàn, chết chết, hoàn toàn không đem Cửu Trọng Thiên để vào mắt, làm Cửu Trọng Thiên mặt mũi quét rác, không biết có phải hay không trời sinh bất hòa, sinh ra thù địch đâu.

Lấy Cửu Trọng Thiên ở Ma Vực bá đạo cùng quyền thế, liên tục phát sinh chuyện như vậy, tuyệt đối sẽ không bỏ qua Tuyết Tiên vợ chồng mới đúng.

Ở đông đảo người chờ xem kịch vui, chờ Cửu Trọng Thiên hướng toàn bộ Ma Vực phát hạ đối Tuyết Tiên vợ chồng thảo phạt chiếu lệnh thời điểm, sự thật lại cùng bọn họ phỏng đoán hoàn toàn tương phản.

Cửu Trọng Thiên chẳng những không có hướng Tuyết Tiên vợ chồng kỳ thù, ngược lại tuyên bố ra tin tức, hoàn toàn loại bỏ Lâm Bích Hiên, lâm cảnh ngọc, lâm rộng ngân ba người cửu thiên thiếu gia thân phận. Tin tức này truyền ra tới thời điểm, kinh khởi Ma Vực ngàn tầng gợn sóng, càng làm cho Cửu Trọng Thiên bên trong cũng rung chuyển lên —— nếu ba vị cửu thiên thiếu gia thân phận bị loại

bỏ, đó có phải hay không nên lựa chọn trước ba vị cửu thiên thiếu gia.

Cửu thiên thiếu gia thân phận đối với Cửu Trọng Thiên trong ngoài nhân mã tới nói đều là vô thượng đệ nhất, chỉ là bọn hắn lại không biết, cái gọi là cửu thiên thiếu gia bất quá là lâm cửu trọng quân cò thôi, vì tôi luyện Lâm Quân tứ quân cò.

Hiện tại Lâm Quân tứ đã không ở Cửu Trọng Thiên, lại lựa chọn tân ba vị cửu thiên thiếu gia đối với lâm cửu trọng tới nói cũng không quan trọng. Bất quá nhìn Cửu Trọng Thiên các đệ tử cho nhau đua đòi tương đối, đảo cũng có thể xúc tiến Cửu Trọng Thiên thực lực, cũng có thể làm Cửu Trọng Thiên các thế lực lớn cho nhau kiềm chế. Nay đối lâm cửu trọng tới nói cũng không có bất luận cái gì chỗ hỏng, này liền tùy ý bọn họ đi.

Kỳ thật này cũng không thể hoàn toàn nói lâm cửu trọng vô tình vô nghĩa, rốt cuộc cửu thiên thiếu gia cái này địa vị mang đến quyền thế cùng tài nguyên lợi dụng đích xác rất lớn, lúc này mới làm vô số người đều khát vọng vị trí này, chỉ cần bọn họ ngồi trên vị trí này, lâm cửu trọng sẽ không cố ý chèn ép bọn họ, Cửu Trọng Thiên tài nguyên cũng đích xác tùy ý bọn họ chi phối.

Này hoàn toàn là kẻ muốn cho người muốn nhận.

Thông qua lần này sáu hoàn cảnh nội trên lôi đài phát sinh sự tình, làm không ít có tâm đều phát hiện tới rồi nào đó che giấu chân tướng, trong đó xem đến sáng tỏ người trung liền có sớm rời đi, tránh được một kiếp lâm từ chi.

Như cũ là sáu hoàn cảnh nội, lại không hề là sáu hoàn vân khuyết lâu, chỉ là một gian đồng dạng điển nhã xa hoa rồi lại không dẫn nhân chú mục chỗ ở.

Lâm từ chi từ lôi đài làm bộ trọng thương rời đi sau liền ở tại nơi này.

Hắn tử sĩ tử vong kia một khắc hắn cũng đã sở hữu phát hiện, đồng thời cũng ở kia một khắc biết chính mình làm ra chính xác lựa chọn.

Tử sĩ đã chết đích xác đáng tiếc, chỉ là so với chính mình tánh mạng tới nói liền thật sự không tính cái gì.

Này tòa chỗ ở chung quanh đều bị hắn tam trọng từ thiên người thủ vệ, lúc này lâm tử chi đang ngồi ở núi giả hồ nước bên cạnh đình tạ, nghe xong có quan hệ trên lôi đài phát sinh hết thảy.

Hướng hắn bẩm báo sự tình trải qua người đem sự tình nói được phi thường kỹ càng tỉ mỉ, liền Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đám người mỗi một câu đối thoại đều không có rơi xuống, tựa hồ còn không có từ kia tràng chấn động khôi phục lại, bẩm báo khi người này thân hình còn nhẹ nhàng run rẩy, nói xong sự tình trải qua sau hắn liền đứng ở lâm tử chi phía sau vẫn không nhúc nhích.

Lâm tử chi tác ngồi ở trên ghế nằm trầm tư.

Hắn rời đi lôi đài thời điểm liền ần ần cảm giác được sự tình không đơn giản, chính là lại không có nghĩ đến sự tình thế nhưng không đơn giản trình độ như vậy.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hoàn toàn không đem Cửu Trọng Thiên để vào mắt thái độ, làm hắn trong lòng phi thường giật mình. Này giật mình không ngừng là giật mình hai người thực lực, càng là ở kia một cái chớp mắt bừng tỉnh hiểu biết tới rồi một ít vẫn luôn bị che giấu chân tướng.

Bọn họ này đó Cửu Trọng Thiên cửu thiên thiếu gia bản thân thực lực không yếu, chính là bọn họ đều thói quen Ma Vực những cái đó tu vi so với bọn hắn cường người đối bọn họ cúi đầu xưng thần, như vậy thói quen làm cho bọn họ lòng tự tin bạo trướng, do đó quên mất một ít căn bản nhất đồ vật —— tự mình cố gắng.

Bọn họ vẫn luôn cho rằng chính mình là Cửu Trọng Thiên thiếu gia, Cửu Trọng Thiên vẫn luôn liền ở bọn họ sau lưng, đủ để vì bọn họ ngăn cản bất luận cái gì nguy cấp. Chính mình chỉ cần nắm giữ

chính mình bàn tay quyền thế cùng tài nguyên, một ngày nào đó có thể bằng vào Cửu Trọng Thiên cường đại do đó đi lên đỉnh.

Cho dù là lý trí vô cùng lâm từ chi đã từng đồng dạng có như vậy tự tin cùng ỷ lại, chỉ là hấn ở chín vị cửu thiên thiếu gia tu vi yếu nhất, nguyên bản xuất thân cũng không cao, bởi vậy luôn là đã chịu mặt khác tám vị cửu thiên thiếu gia khinh thường cùng xa lánh, lúc này mới làm hấn tính tình càng thêm cẩn thận cùng bình tĩnh, lý trí không có hoàn toàn tin tưởng dựa vào Cửu Trọng Thiên quyền thế cùng cường đại.

Hiện giờ sự tình làm lâm từ chi minh bạch, rõ ràng minh bạch một chút, đó chính là bọn họ này đó cửu thiên thiếu gia bất quá là Cửu Trọng Thiên phụ thuộc thôi, Cửu Trọng Thiên trước nay đều không thuộc về bọn họ, chỉ thuộc về chân chính sáng lập nó Thiên Quân —— lâm cửu trọng.

Lâm cửu trọng liền đại biểu cho toàn bộ Cửu Trọng Thiên, bọn họ này đó cửu thiên thiếu gia vô luận nhiều vì kính sợ hấn, hấn đều không có đưa bọn họ chân chính để vào mắt quá. Lâm cửu trọng có thể mặc kệ bọn họ này đó cửu thiên thiếu gia tranh đấu tranh quyền, tùy ý bọn họ chi phối Cửu Trọng Thiên tài nguyên tài phú thu làm mình dùng, đó là hấn căn bản là không đưa bọn họ để vào mắt, căn bản là không sợ bọn họ có thể nhảy ra cái cái gì đa dạng tới. Bọn họ tánh mạng hoàn toàn bị hấn khống chế, chỉ cần hấn tưởng nói tùy thời đều có thể từ bỏ, liền hiện giờ thiên phát sinh sự tình.

Ở người ngoài trong mắt cửu thiên thiếu gia đại biểu cho Cửu Trọng Thiên mặt mũi, lâm từ chi trước kia cũng là như thế này nhận tri, chính là hiện tại hấn minh bạch, cửu thiên thiếu gia chỉ là một cái xưng hô, chỉ là Cửu Trọng Thiên địa vị quyền thế cao một ít người, bọn họ chết đối với có lâm cửu trọng người này tọa trấn Cửu Trọng Thiên tới nói, xa xa không bằng bọn họ phỏng đoán như vậy quan trọng.

Chỉ cần lâm cửu trọng không thêm để ý bọn họ chết, Cửu Trọng Thiên liền không thêm để ý bọn họ chết, toàn bộ Ma Vực liền đồng

dạng liền sẽ không đi để ý, đối với Cửu Trọng Thiên mặt mũi vấn đề cũng tự nhiên không tồn tại.

“Cái gì cửu thiên thiếu gia, cái gì thiên chi kiều tử.” Lâm từ chi trầm mặc hồi lâu lúc sau, khẽ than thở, “Thật là kẻ trong cuộc thì mê, kẻ bàng quan thì tỉnh, vô luận là lúc trước chúng ta, vẫn là người ngoài đều cảm thấy đây là tối thượng cơ duyên số phận, chính là tàn khốc chân tướng bại ở trước mắt thời điểm, mới vừa rồi thấy rõ ràng.....”

Lời nói một đốn, lâm từ chi đột nhiên hóa tan đi khuôn mặt lạc tịch, cười ra tiếng, “Ta suy nghĩ cái gì, cửu thiên thiếu gia vốn chính là tối thượng cơ duyên cùng số phận, phụ quân cũng không có bạc đãi chúng ta cái gì, cho chúng ta quyền thế cũng cho chúng ta tài nguyên, làm chúng ta có được rất nhiều ma nhân tưởng đều không thể tưởng được đan dược cùng Linh Khí, chẳng qua là không có chân chính để vào mắt, không có giao cho chúng ta một phần cảm tình mà thôi.”

“Hắn chân chính để ý chỉ có một người.” Lâm từ chi hai mắt lập loè sâu thẳm, chậm rãi không tiếng động nói nhỏ, “Cả ngày thiếu gia, Lâm Quân tứ.”

Sự thật này chỉ cần là đầu óc thanh tỉnh thông tuệ một chút người đều có thể đủ thấy rõ ràng, đồng dạng là đắc tội Tuyết Tiên vợ chồng, cố tình Lâm Quân tứ xảy ra chuyện thời điểm, lâm cửu trọng tự mình xuất hiện, tự mình cấp lâm cửu trọng cầu tình, chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng không có lưu tình ý tứ, lâm cửu trọng cũng chút nào không cho, như cũ đứng ở Lâm Quân tứ bên người, có thể thấy được hắn đối Lâm Quân tứ để ý.

Chính là bọn họ bốn người đâu, bọn họ phạm phải sự tình có thể so Lâm Quân tứ phạm phải sự tình muốn nhỏ yếu quá nhiều, bị Tuyết Tiên vợ chồng đã kích sau, lâm cảnh ngọc bọn họ chỉ sợ sớm liền thông tri Cửu Trọng Thiên cùng lâm cửu trọng, còn chính miệng kêu gọi cầu cứu, lại như cũ không có được đến lâm cửu trọng một chút phản ứng, như vậy đối lập quá rõ ràng, rõ ràng tới rồi làm lâm từ chi muốn nhìn không ra đều không được.

“Thiếu gia, vân tửng mỹ nhân sẽ rõ thiên liên chân chính bắt đầu rồi, chính là đã xảy ra Tuyết Tiên vợ chồng chuyện này, chúng ta hay không còn lưu lại?” Bên người thuộc hạ triều lâm từ chi hỏi.

Vốn dĩ lâm từ chi cùng Lâm Bích Hiền chờ bốn vị cứu thiên thiếu gia đi vào nơi này chính là vì giải trí, xem xét này vân tửng phượng vân tửng mỹ nhân sẽ, nhìn đến hợp tâm ý liền có thể trả giá điểm đại giới lãnh trở về chơi chơi. Chỉ là kế hoạch không đuổi kịp biến hóa, cố tình đã xảy ra cùng Tuyết Tiên vợ chồng tranh chấp sự tình.

Tuy rằng lâm từ chi sớm rời đi, tránh được chính diện cùng Đường Niệm Niệm giằng co nguy cơ, chính là ai cũng không biết Ngô Tử Tấn có thể hay không còn mang thù trở về tìm bọn họ phiền toái.

Vị này thuộc hạ từ nghe được trên lôi đài phát sinh sự tình sau, trong lòng đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người đã tràn ngập cố kỵ cùng sợ hãi.

Lâm từ chi không hề chần chờ nói: “Hồi Cứu Trọng Thiên.”

Lâm Bích Hiền bọn họ đều chết chết, tàn tàn, chỉ còn lại có hần một người còn ở nơi này, nếu hần còn chạy tới xem xét vân tửng mỹ nhân sẽ, kia không phải cái gì phong lưu nhã hứng, mà là nào tàn không có việc gì tìm việc.

“Đúng vậy.” thuộc hạ đối với lâm từ chi cái này tuyệt đối phi thường tán thưởng.

.....

Sáu hoàn vân khuyết lâu sáu tầng số 6 vân khuyết các, bể tắm.

Chỉ cần có người tồn tại, này trong bồn tắm nước ôn tuyền liền sẽ không gián đoạn, sương trắng mỏng lung đồ thêm tình | thú đồng dạng như thế. Tình | hương mê ly, mê người tâm thần.

“Cái gọi là phi lễ chớ coi, phi lễ chớ nghe, sắc tức là không, không tức là sắc.” Hiện tại bị nhốt trụ trong phòng tắm hạ hoa đại gia đầu

đã hỗn loạn, trong miệng nỉ non lời nói muôn vàn hỗn loạn, cũng không biết hẳn rốt cuộc là muốn nói gì.

Thân thể hẳn mềm như bông bị nhéo sương mù đại chưởng trung, khuôn mặt tái nhợt dường như giấy trắng, tựa ngủ phi ngủ hai mắt mí mắt rũ lồi kéo, lông mi ngẫu nhiên run rẩy biểu hiện ra hẳn cũng không có mất đi sinh mệnh, chỉ là dáng vẻ này hẳn thật sự giống như là sương đánh cà tím.

“Di, là đại gia ảo giác sao? Như thế nào cảm giác giam cầm lỏng một ít?” Tích Hoa đại gia hoảng hốt nỉ non, một giây sau hẳn hai mắt đột nhiên mở, bên trong thần thái giống như đạt được tân sinh giống nhau, chớp động kinh nghi bất định ba quang, từ kia kịch liệt chớp động sóng mắt trung có thể thấy được tới hẳn lúc này tâm thần pháp phòng có bao nhiêu kịch liệt.

Tích Hoa đại gia thân hình linh lực quay cuồng, thử chấn khai giam cầm chính mình sương mù bàn tay to.

Ở hẳn này chấn động dưới, sương mù bàn tay to nháy mắt phá tán.

“Ha ha ha ha ha ha!” Tích Hoa đại gia cuồng tiếu không ngừng, giờ này khắc này hẳn thế nhưng có loại chạy ra sinh thiên tân sinh cảm, mãnh liệt khổ tận cam lai cảm thụ làm hẳn thiếu chút nữa muốn rơi lệ.

“Ai, Tích Hoa vẫn là như thế cảm tính.” Duỗi tay sờ sờ chính mình khóe mắt căn bản là không tồn tại nước mắt, Tích Hoa đại gia linh thức thật cẩn thận thi triển ra, phát hiện toàn bộ gác mái nội đều không thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh sau, hẳn cả người khí chất đều phát sinh tuyệt đại biến hóa, liền dường như là từ con thỏ biến thành khổng tước, một sửa vừa mới thật cẩn thận, toàn thân đều tản mát ra mãnh liệt tồn tại cảm.

Xoát!

Một thanh cây quạt đột nhiên xuất hiện ở trong tay của hẳn, Tích Hoa đại gia chậm rãi quạt, đem hẳn kia một đầu tán loạn đầu tóc

phiến đến bay múa, cười đến phong lưu phóng khoáng, “Xem ra này pháp thuật kéo dài cũng bất quá như thế, này hai đóa thực người độc hoa không khỏi quá khủng bố, vẫn là để lại cho có đặc thù yêu thích người đi yêu quý đi, đại gia liền không phụng bồi.”

Ngôn ngữ khi hắn đánh giá một phen thân thể của mình, toàn thân xương cốt đều đã bị bóp nát, hiện giờ hắn còn có thể bình thường đứng thẳng hành động, hoàn toàn dựa vào đều là năng lượng chống đỡ.

“Tính, trước tạm chấp nhận dùng.” Tích Hoa đại gia ám đạo một tiếng, từ túi Càn Khôn nội lấy ra một đoàn bàn tay lớn nhỏ quang cầu, chỉ thấy quang cầu nội nổi lơ lửng một bộ mini nhân thể khung xương, toàn bộ khung xương đều bày biện ra ngọc thạch ánh sáng, chẳng những một chút sẽ không làm người cảm nhận được âm trầm khủng bố cảm giác, càng như là một khối tác phẩm nghệ thuật, tiêu xảo tinh xảo ngược lại làm người cảm thấy đáng yêu.

Tích Hoa đại gia bàn tay một phách, đem này quang đoàn dung nhập thân thể của mình nội.

Một trận không quá rõ ràng xương cốt cọ sát tiếng vang từ thân thể hắn nội truyền ra tới, bất quá tam tức thời gian thôi, Tích Hoa đại gia quơ quơ đầu, ngón tay hướng chính mình ngực nhấn một cái, lại một đoàn bàn tay lớn nhỏ quang đoàn xuất hiện trong tay của hắn. Chỉ là lần này trong tay hắn quang đoàn nội không hề là vừa rồi kia phó thân thể ngọc cốt, mà là một đoàn rách nát tử kim sắc ngọc thạch.

“Tuy rằng bị bóp nát thành cặn bã, bất quá cũng là trân quý tài liệu, phế vật lợi dụng lấy tới dung hợp đúc pháp khí Linh Khí cũng là có thể.” Đem này đoàn bao vây lấy tử kim ngọc thu hồi túi Càn Khôn, Tích Hoa đại gia cũng không dám ở chỗ này tiếp tục nhiều dừng lại, thân ảnh chợt lóe liền từ giữa biến mất.

Tích Hoa đại gia rời đi tốc độ thực mau, liền tính dọc theo đường đi gặp phải không tòi mỹ nhân cũng vô pháp làm hắn dừng lại hạ nện bước.

Hắn trong lòng kỳ thật thực khẩn trương, mặt ngoài an ủi chính mình nói là đối phương pháp thuật kéo dài không đủ, bất quá thật sâu thể hội một đêm tra tấn sau, hắn sẽ không bao giờ nữa dám xem thường Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, cảm thấy chính mình lúc này có thể rời đi sự tình thật sự thực kỳ quặc, hắn lại không biết kỳ quặc ở nơi nào, chỉ có thể lựa chọn nhanh chóng thoát đi.

Nguyệt quái ngọn cây đầu, người hẹn cuối hoàng hôn.

Sáu hoàn cảnh nội là cái phong cảnh lãng mạn, không khí phong lưu địa phương, ban ngày phồn hoa náo nhiệt, ban đêm khi cũng không chút nào kém cỏi. Đèn lồng treo, không khí thanh hương, mỹ nhân như họa. Không ít nam nữ ma nhân như vậy ước ở các nơi chơi đùa trên gheo, ái muội không khí tùy ý có thể thấy được, thậm chí có chút lớn mật càng trực tiếp ở nơi nào đó bày ra cái cảnh, không cho người khác thấy như vậy hành lạc sự.

Tích Hoa đại gia mấy cái canh giờ thời gian cơ hồ đem sáu hoàn cảnh nội đều chạy một lần, không có ở bất luận cái gì một chỗ dừng lại, mãi cho đến một chỗ không người cây nguyệt quế trong rừng mới dừng lại, ngẩng đầu nhìn không trung minh nguyệt, kinh nghi bất định nghĩ.

Nếu chính mình bị theo dõi nói, chạy lâu như vậy, đối phương đã sớm nên nhìn ra tới ta là cố ý khắp nơi loạn chuyển, vì cái gì còn không ra? Kia hai đóa thực người độc được vừa thấy liền biết không phải hảo lừa gạt chủ nhân a?

Chẳng lẽ thật sự chỉ là chính mình suy nghĩ nhiều, kia sương mù bàn tay to pháp thuật thật là đã không có linh lực chống đỡ cho nên ở lúc ấy mất đi hiệu dụng, kia hai đóa thực người độc hoa kỳ thật đã sớm đem chính mình cấp vọng chi sau đầu!

Tích Hoa đại gia như vậy tự mình an ủi nghĩ, trên mặt cũng tự nhiên mà vậy có tươi cười, trong tay cầm cây quạt vỗ đến vui sướng không thôi. Chỉ là lý trí chỗ sâu trong lại nói cho hắn không cần cao hứng quá nhanh, sự tình sao có thể giống hắn tưởng như vậy lạc quan đơn giản.

Cây nguyệt quế trong rừng, thanh lãnh ánh trăng khuy nh sái, Tích Hoa đại gia chậm rãi hành tẩu, đột nhiên hấn cảm giác được trước mặt ánh trăng tối sầm. Nghi hoặc nâng lên hai mắt hướng phía trước phương nhìn lại, này liếc mắt một cái nhìn đến cảnh tượng làm hấn biểu tình đột nhiên ngốc lẳng, trong tay quạt xếp không hề tự giác rời tay, rơi xuống ở lau nhà thượng phát ra rất nhỏ thanh âm.

Cây nguyệt quế lâm thanh nhã tuyệt tự, bầu trời đêm trăng khuyết mông lung thanh lãnh quang hoa, hết thảy đều so ra kém này đột nhiên xuất hiện nam tử, giống như này phiến thiên địa chung linh dục tú đều ngưng tụ với này nam tử ánh mắt chi gian, cặp kia thanh triệt yên tĩnh đôi mắt, so bầu trời đêm càng thêm sâu thẳm vô biên.

Hấn ăn mặc một bộ nguyệt bạch trường bào tay dài, chân đạp lưu vân ủng, đạp giữa không trung hư vô trung. Kia trường bào vạt áo theo gió nhẹ dương, như là ánh trăng bện mà thành, ánh trăng quang hoa đều tham luyến mờ mịt, làm hấn cả người đều trở nên càng thêm không chân thật.

“Tuyệt, tuyệt sắc a.....” Tích Hoa đại gia ngốc lẳng nhìn trước mắt nam tử, lẩm bẩm tự nói. Sau đó hấn hai mắt bùng nổ mãnh liệt quang mang, hô to nói: “Đây mới là chân chính tuyệt sắc a, trước kia những cái đó tuyệt sắc cùng này so sánh với, căn bản chính là khác nhau một trời một vực a, khác nhau một trời một vực a!”

Hô to trung, hấn trước mặt xuất hiện án kỉ cùng giấy và bút mực, trong tay xuất hiện một cây bút lông, nhìn dáng vẻ thể nhưng liền chuẩn bị vẽ tranh.

Một trận cuồng phong thổi tới, Tích Hoa đại gia trước mặt vừa mới xuất hiện vẽ tranh công cụ toàn bộ hóa thành trần hôi, chính hấn ở bị thổi đến ngã ngùi trên mặt đất, một hơi huyết buồn ở ngực, thiếu chút nữa liền nhỏ ra.

Ngực mang đến đau đớn đem hấn hoàn toàn bưng tỉnh, lại ngẩng đầu nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, chỉ cảm thấy trước mắt cái này nam tử thật sự là làm đều là nam tử hấn đều nhìn không được ghen ghét lại sinh không dậy nổi chán ghét. Hấn đối với hơi thờ thực miễn

cảm, từ vừa mới ngẩn ngơ đến bây giờ lúc sau, hẳn rồi cuộc cảm nhận được một cổ quen thuộc cảm, này cổ quen thuộc cảm làm hẳn mình xác biết được —— người này phía trước không lâu hẳn nhất định gặp qua.

Chỉ là như vậy nam tử hẳn nếu gặp qua nói tuyệt đối sẽ không quên, chỉ là cố tình hẳn lại vì cái gì trước tiên nhận ra hẳn đâu?

“Lưu tiên dụng cụ vẽ tranh giấy linh.”

A..... Tuyệt sắc mỹ nhân liền thanh âm đều là như thế dễ nghe a.

Tích Hoa đại gia nghe được Tư Lăng Cô Hồng kia đạm mạc không gợn sóng tiếng nói, trong đầu tức khắc hiện ra ý nghĩ như vậy, sau đó tại hạ một khắc thời điểm đột nhiên trừng lớn đôi mắt, hai mắt nóng rực nháy mắt làm lạnh, hóa thành cẩn thận bình tĩnh cố kỵ, ngoài miệng như cũ miệng ba hoa cười nói: “Mỹ nhân, người đang nói cái gì? Tích Hoa đại gia như thế nào không có nghe mình bạch a?”

Đang lúc Tích Hoa đại gia đối Tư Lăng Cô Hồng sinh ra cố kỵ thời điểm, đối Tư Lăng Cô Hồng quen thuộc cảm cũng càng ngày càng cường liệt, loại này phong hoa khí chất, này song yên tĩnh lại sâu thẳm hai mắt, loại này lạnh nhạt vô tình đến coi thiên hạ vạn vật với không có gì nói chuyện khẩu khí, như thế nào như vậy quen thuộc đâu, tựa hồ mới ở không lâu trước đây nghe qua.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng đối với Tích Hoa đại gia cách không vươn tay, trắng nõn như ngọc bàn tay ở cây nguyệt quế cùng ánh trăng phụ trợ hạ càng thêm hoàn mỹ, chỉ là nhìn như vậy một đôi tay là có thể đủ làm người có loại hoa mắt say mê cảm giác.

Chỉ là hiện tại này đôi tay mang cho Tích Hoa đại gia thống khổ tuyệt đối so với mê hoặc càng trọng một ít.

Tư Lăng Cô Hồng bàn tay cũng không có đụng chạm đến Tích Hoa đại gia, Tích Hoa đại gia lại cảm thấy chính mình chung quanh không khí tựa hồ đã xảy ra nào đó biến hóa, làm hẳn càng ngày

càng bất an, chờ hấn muốn chạy trốn thời điểm, phía trước Tư Lăng Cô Hồng tay không nhanh không chậm thu nạp, Tích Hoa đại gia tắc lại lần nữa bị một con vô hình bàn tay to cấp nắm.

Như vậy quen thuộc thống khổ cùng chiêu thức, làm Tích Hoa ký ức nháy mắt phá lệ thanh minh, không thể tin tưởng nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng, kêu tiếng động lớn: “Đại gia nghĩ tới, người thế nhưng, người thế nhưng là cái kia khí chất mỹ nhân nhi! Thì ra là thế, thì ra là thế, các người thế nhưng dùng ảo thuật trao đổi thân phận, khó trách bọn đại gia tổng cảm thấy nơi nào làm lỗi, thì ra là thế a thì ra là thế a!” Xương cốt lại lần nữa truyền đến thống khổ làm Tích Hoa đại gia tiếng kinh hô hoàn toàn mà ngăn, không thể không xin tha nói: “Từ từ, từ từ! Tìm một bộ hảo khung xương không dễ dàng a! Đại gia ngài trước đừng niết, có chuyện hảo hảo nói, có chuyện hảo hảo nói a!”

Hấn lời nói cũng không có làm Tư Lăng Cô Hồng lực đạo phát sinh bất luận cái gì biến hóa, Tư Lăng Cô Hồng nói: “Muốn sống sao?”

“Tưởng, tưởng, tưởng!” Liền nói ba cái tưởng, Tích Hoa đại gia đầy mặt bị đè nén cùng thống khổ, hấn cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng là thật sự có biện pháp giết hấn, từ hấn vừa mới một câu nói ra thân phận của hấn liền đủ để chứng minh rồi.

Người này rất cuộc là ai a, như thế nào sẽ biết nhiều như vậy, chính mình là đồ bao lớn vận đen mới có thể chính mình đụng vào bọn họ trên đầu.

Không đúng!

Tích Hoa đại gia lại lần nữa mở to hai mắt nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng mặt, sau đó lộ ra bừng tỉnh đại ngộ thần sắc. Hấn rất cuộc nhớ ra rồi, người này không ngừng là cái kia đem hấn vây khốn trong phòng tắm chịu khổ chịu nạn khí chất mỹ nhân nhi, vẫn là bút linh tự mình họa ra tới mỹ nhân a!

Một khi nghĩ tới một chút, kế tiếp ký ức thật giống như là thủy triều giống nhau mãnh liệt không ngừng.

Tích Hoa đại gia minh bạch chính mình vì cái gì trước tiên không có nhận ra Tư Lăng Cô Hồng thân phận, trách chỉ trách nơi này phong cảnh rất tốt, Tư Lăng Cô Hồng bản nhân tuyệt thế phong hoa diệu bộ giống muốn chấn động nhân tâm quá nhiều, làm người nhìn không được liền đình trệ nghĩ thầm, không thể tưởng được hẳn chỗ đi.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn Tích Hoa đại gia kia thay đổi thất thường biểu tình, hai mắt rõ ràng là đối với hẳn, cố tình thanh triệt yên tĩnh như đêm đêm con người nội thấu không ra một chút Tích Hoa đại gia bóng dáng.

“Giao cho lưu tiên họa tâm cùng bản đồ tàn quyền.” Hẳn nói.

Tích Hoa đại gia còn ở cảm thán Tư Lăng Cô Hồng đối người khác cùng Đường Niệm Niệm bất đồng, tưởng hôm qua hẳn nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái cùng ánh mắt, lại xem hẳn hiện tại nhìn chính mình ánh mắt, hai người đối lập thật sự là quá lớn.

Đột nhiên nghe được Tư Lăng Cô Hồng những lời này, trong đầu sở hữu suy nghĩ nháy mắt rách nát, buột miệng thốt ra nói: “Sao có thể!”

Răng rắc!

Tích Hoa đại gia thân hình nháy mắt thêm bị tạo thành trang giấy giống nhau, tất cả đều là vừa mới thay xương cốt lại lần nữa rách nát trở thành cặn bã, cố tình thân thể tới rồi trình độ như vậy, hẳn còn không có thân chết.

“A a a a a.” Kịch liệt đau đớn làm Tích Hoa đại gia sắc mặt lại lần nữa tái nhợt như giấy trắng, hẳn hai mắt chớp động sợ hãi. Hẳn từ Tư Lăng Cô Hồng kia không hề sát khí ánh mắt nhìn ra tới, hẳn sinh tử đối với đối phương tới nói căn bản là không tính cái gì.

Hẳn thống khổ gào rống đối Tư Lăng Cô Hồng cuối đời không được bất luận cái gì ảnh hưởng, không gợn sóng lặng im hai tròng mắt

lưu chuyển một mặt nhạt nhẽo lưu quang, kia trong mắt chợt lóe rồi biến mất sinh động mỹ lệ làm thân ở tuyết cảnh trung Tích Hoa đại gia, lại vẫn là nhin không được xem ngậy người một chút, theo sau không khỏi ám đạo một tiếng: Này nam nhân thật là so nữ nhân còn tai họa a.

“Lưu tiên dụng cụ vẽ tranh tam linh, ta chỉ biết lưu lại một linh.” Tư Lăng Cô Hồng đăm nói, nồng đậm đen như mực lông mi nhẹ nâng, mông lung đôi mắt đảo qua Tích Hoa đại gia, Tích Hoa đại gia thân ảnh rút cuộc ở hán con người trung chợt lóe rồi biến mất, “Bút linh hán phải chết, nghiên linh chất phác trung dung không hảo chơi, vô pháp thảo chủ niềm vui.”

“Ách?” Đây là có ý tứ gì? Nói như thế nào đến hảo chơi không vui chơi vấn đề thượng? Tích Hoa đại gia mẫn nhãn nghi hoặc, ần ần nhận thấy được cái gì, lại trào không được kia mặt linh quang.

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Người vừa không nguyện phục tùng, lưu người vô dụng.”

Vốn dĩ liền lấy Tích Hoa đại gia đánh gãy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân | nhiệt chuyện này tới nói, hán lúc ấy nên chết đến không thể càng chết. Cố tình hán là lưu tiên dụng cụ vẽ tranh tam linh chi nhất, vẫn là Tư Lăng Cô Hồng ngay từ đầu liền tính toán cấp Đường Niệm Niệm lễ vật trung quan trọng linh kiện, lúc này mới làm hán tránh được một kiếp.

Lưu tiên dụng cụ vẽ tranh tổng cộng có ba cái khí linh, bút linh, nghiên linh, giấy linh. Bút linh tâm tính bị thể tục vạn vật xâm nhiễm, trở nên dâm đồ, như vậy khí linh Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên sẽ không làm nó trở thành Đường Niệm Niệm món đồ chơi, đã sớm bị hán định ra tử hình.

Nghiên linh mộc kia khô khan, chỉ biết sinh mặc sẽ không thảo chủ nhân niềm vui, nếu là lưu lại như vậy khí linh liền cùng không lưu không sai biệt lắm.

Tích Hoa đại gia là giấy linh, hẳn tuy rằng miệng ba hoa, nhưng là biến đa dạng thảo người niềm vui bản lĩnh lại không nhỏ. Chính yếu chính là ở xuân | cung | đồ sự kiện trung, bút linh là chủ mưu, nghiên linh không có bất luận cái gì ác niệm, chỉ là phối hợp bút linh, cũng coi như tham dự trong đó, chỉ có giấy linh cùng chuyện này không có một chút can hệ.

Tự cấp Đường Niệm Niệm chuẩn bị món đồ chơi, muốn cho nàng vui vẻ sự tình thượng, Tư Lăng Cô Hồng thật sự là lo lắng.

Chỉ là Tích Hoa đại gia không phục từ hẳn an bài, Tư Lăng Cô Hồng liền không chuẩn bị lưu lại tánh mạng của hẳn. So sánh với ngầm có ý dã tâm món đồ chơi, Tư Lăng Cô Hồng thà rằng làm này món đồ chơi mất đi một chút lạc thú, cũng không cho Đường Niệm Niệm có bất luận cái gì ngoài ý muốn.

Cùng với Tư Lăng Cô Hồng kia không hề cảm tình lời nói nói ra, Tích Hoa đại gia liền cảm giác được néo thân hình vô hình bàn tay đột nhiên buộc chặt, thân hình hẳn tức khắc chân chính hóa thành một trương mỏng giấy, sau đó còn không đợi hẳn phản ứng lại đây, ám hắc không ánh sáng ngọn lửa ở thân thể hẳn chung quanh thiêu đốt.

“Không! Từ từ, ta đáp ứng rồi, ta đáp ứng rồi!” Tích Hoa đại gia hoảng sợ kêu to.

Hẳn có thể cảm giác được, nếu chính mình linh thể bị kia màu đen ngọn lửa bỏng cháy đến nói, không cần mười tức thời gian, hẳn liền thật sự muốn hồn quy thiên địa.

Ngọn lửa cũng không có biến mất, phiêu phù ở Tích Hoa đại gia thân thể chung quanh, chỉ cần hẳn hơi chút giật giật là có thể đủ đụng chạm đến. Cái này làm cho Tích Hoa đại gia không cảm cứng lại rồi thân hình, mồ hôi từ cái trán không ngừng toát ra tới.

Hẳn ngẩng đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng, ánh mắt ngăn không được sợ hãi, thật cẩn thận nói: “Lưu tiên họa lòng đang bút linh trong tay, tên kia đã điên rồi, căn bản là không có khả năng cho ta a. Đến nỗi

cái kia bản đồ tàn quyền, kia đồ vật ở ta trên người không tòi, bắt quá lại ở bản thể của ta.” Trên mặt chột lóe mà qua xấu hổ, Tích Hoa đại gia nói: “Bản thể của ta cùng bút linh, nghiên linh đặt ở cùng nhau, nếu muốn đi lấy nói, bút linh bọn họ nhất định sẽ phát hiện.”

Đã trải qua sinh tử kiếp nạn lúc sau, Tích Hoa đại gia cũng không dám ở lại Tư Lăng Cô Hồng trước mặt tự xưng đại gia.

Hắn vốn dĩ cho rằng nói này đó, Tư Lăng Cô Hồng sẽ đối hắn thực khinh thường, rốt cuộc từ hắn những lời này nghe tới, thứ gì đều bị bút linh cấp nắm giữ, hắn muốn làm chút cái gì đều không được.

Sự thật chứng minh, đối với chuyện của hắn, Tư Lăng Cô Hồng liền để ý tâm tư đều không có, tự nhiên sẽ không đi vì thế khinh thường.

“Người chỉ cần ở bút linh, nghiên linh sau khi chết đem đồ vật giao ra đây.” Tư Lăng Cô Hồng trong tay xuất hiện một chồng sách, ném hướng về phía Tích Hoa đại gia.

Lưu tiên dụng cụ vẽ tranh nội lưu tiên họa tâm chỉ có tam linh mới có thể không chế, nếu tam linh toàn bộ đều đã chết nói, lưu tiên họa tâm cũng chỉ có thể là cái vô dụng xem xét phẩm thôi.

Tích Hoa đại gia vội vàng tiếp được kia một chồng sách, động tác thật cẩn thận sợ đụng vào chính mình thân thể chung quanh ám hắc ngọn lửa. Hắn nhìn chăm chăm quyền sách trên tay vừa thấy, phát hiện ít nói cũng có mười bốn, lại nhìn kỹ sách danh sách, sắc mặt nháy mắt trở nên quái dị vô cùng.

《 như thế nào lấy lòng chủ tử 》 《 như thế nào sung sướng chủ tử 》 《 như thế nào trở thành một cái hảo món đồ chơi 》 《 sủng vật bách khoa toàn thư 》 chờ.

Này rốt cuộc đều là một ít cái gì thư a!

Tích Hoa đại gia đầy mặt quái dị, không dám chất vấn Tư Lăng Cô Hồng, chỉ có thể cười làm lạnh mặt cung kính hỏi: “Đại nhân, cái này là?”

Tư Lăng Cô Hồng đạm nói: “Lưu tiên dụng cụ vẽ tranh phải cho Niệm Niệm làm món đồ chơi, người thân là món đồ chơi khí linh, nên học được làm Niệm Niệm chơi đến vui vẻ.”

“.....” Tích Hoa đại gia tái nhợt như giấy trắng mặt trở nên đỏ bừng.

Lời này nếu là người khác nói hẳn nhất định hận không thể trừu chết người nọ, chính là hiện tại người này hoàn toàn không chế tánh mạng của hắn, hắn nếu là dám có chút dị động, chết tuyệt đối là chính hắn.

Lưu tiên dụng cụ vẽ tranh, đây chính là tiên nhân chân chính Tiên Khí, chẳng sợ đánh rơi tại đây phiến đại địa, có thể chân chính phát huy lưu tiên dụng cụ vẽ tranh hiệu dụng người đã thiếu càng thêm thiếu, chính là lưu tiên dụng cụ vẽ tranh rốt cuộc vẫn là Tiên Khí, hắn chính là Tiên Khí khí linh, thế nhưng trở thành người món đồ chơi?

Tích Hoa đại gia nói: “Đại nhân, lưu tiên dụng cụ vẽ tranh là Tiên Khí a.” Ngài sao lại có thể như vậy đạp hư Tiên Khí, như vậy đạp hư ta cái này Tiên Khí khí linh.

Tư Lăng Cô Hồng mông lung đôi mắt thiên mị, khó có thể khuy đến trong đó nửa phần tâm tư con người lưu quang du chuyển, có thể làm trời đất này nguyệt hoa thất sắc, “Nếu có thể làm Niệm Niệm chơi đến cao hứng, đó chính là thứ tốt, nếu không thể làm Niệm Niệm cao hứng, vậy phế vật.”

Phế vật, lưu trữ gì dùng.

Tích Hoa đại gia nghe ra Tư Lăng Cô Hồng này bình đạm lời nói sau lưng nguy hiểm, vội vàng cười nói: “Đại nhân yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo học tập, nhất định sẽ làm quý phu nhân chơi đến vui vẻ.” Hắn nội tâm lại đang khóc, người này rốt cuộc là ai a, chẳng lẽ là mỗ vị Đại tiên chuyển thế không thành, sao lại có thể đối Tiên Khí như vậy không thèm để ý, đem ghét bỏ coi như lấy lòng nữ tử món đồ chơi!

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng đăm đứng một tiếng, nòng đậm đen như mực lông mi khẽ run run, có loại liêu nhân tâm thần tốt đẹp, tiện đà nói: “Muốn cho Niệm Niệm vui vẻ, lại không thể làm Niệm Niệm để ý người.”

Tích Hoa đại gia vừa nghe lời này, biểu tình 囧.

Này yêu cầu không khỏi quá làm khó người khác đi!

“Đại nhân yên tâm, ta biết như thế nào làm.” Lại khó đều đến làm a, ai kêu làm không hảo tự mình liền tánh mạng kham ưu đầu. Tích Hoa đại gia gương mặt tươi cười nghênh người, trả lời phi thường cung kính lại nghiêm túc, hấn tâm thần lại đang run rẩy. Đơn giản là Tư Lăng Cô Hồng nói ra những lời này sau, hấn trầm mặc trong nháy mắt kia thời gian, hấn thân thể chung quanh ám hắc ngọn lửa tức khắc bốc lên.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh hư hóa.

Ở Tích Hoa đại gia thân thể chung quanh ám hắc ngọn lửa cũng tan.

Tích Hoa đại gia lập tức đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhịn không được hỏi: “Đại nhân, ngài là cố ý thả ta đi, từ ta rời đi sáu hoàn vân khuyết lâu sau, đại nhân liền ở theo dõi ta?”

Tư Lăng Cô Hồng đối hấn vấn đề không có phản ứng.

Tích Hoa đại gia bất đắc dĩ, chính là lại ngăn không được tâm tình tò mò, mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh biến mất không thấy, không chiếm được đáp án hấn chỉ có thể đem này nghi vấn cấp nghẹn trở về trong bụng. Chờ hấn tương lai trở thành Đường Niệm Niệm món đồ chơi, kiến thức hai người ở chung sau, nhất định liền sẽ minh bạch vì cái gì Tư Lăng Cô Hồng sẽ vào lúc này mới xuất hiện.

Đương hấn từ sáu hoàn vân khuyết lâu thoát đi khi, Tư Lăng Cô Hồng chính ôm Đường Niệm Niệm chuẩn bị trở về dùng bữa, hấn

nhưng không nghĩ hôm nay tắm gội thời điểm, bể tắm còn có Tích Hoa đại gia thân ảnh. Chờ Tích Hoa đại gia rời khỏi sau, Tư Lăng Cô Hồng thì tại cùng Đường Niệm Niệm cùng nhau dùng buổi chiều cơm, ngay sau đó tắm gội lên giường ngủ, vẫn luôn chờ đến Đường Niệm Niệm ngủ đến an ổn, hẳn mới nhích người tìm được Tích Hoa đại gia nói chuyện.

Tích Hoa đại gia căn bản là trốn không thoát Tư Lăng Cô Hồng lòng bàn tay, đối phương ở sáu hoàn cảnh nội chạy mấy cái giờ, căn bản chính là làm điều thừa, Tư Lăng Cô Hồng căn bản là không có đi để ý quá, càng đừng nói đi lãng phí cùng Đường Niệm Niệm ở chung thời gian tới theo dõi hẳn.

“Mỹ nhân tuy tàn nhẫn vẫn là mỹ nhân a.” Tích Hoa đại gia khom người chuẩn bị nhặt lên chính mình rơi xuống ở trên cỏ quạt xếp, sau đó phát hiện chính mình người giầy giống nhau thân mình, bắt đắc dĩ thờ dài.

Linh lực thi triển đem quạt xếp thu vào túi Càn Khôn, trong đầu tự nhiên lại hiện lên Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên xuất hiện bộ dáng, cái loại này tuyệt thế phong hoa nói là khuynh quốc khuynh thành đều không quá, bất quá tính tình này thật sự là vô tình cực kỳ lại thâm tình cực kỳ.

“Không biết vị kia Tuyết Tiên phu nhân bại lộ chân dung lại là kiểu gì phong hoa, có thể làm Tuyết Tiên si tình đến này trình độ, nhất định sẽ không bình thường là được.” Tích Hoa đại gia gặp qua Đường Niệm Niệm bức họa, chỉ là chưa bao giờ chính diện thấy nàng chân thật dung mạo. Cái này ý niệm mới vừa toát ra tới, kích khởi hẳn lòng tràn đầy hưng phấn, thực mau đã bị tưới diệt, nhớ tới Tư Lăng Cô Hồng lời nói.

Chính mình nếu là dám can đảm cố ý đi hấp dẫn Tuyết Tiên phu nhân chú ý, chỉ sợ liền thật sự khó thoát quá vừa chết.

Sáu hoàn vân khuyết lâu sáu tầng số 6 vân khuyết các.

Tư Lăng Cô Hồng không tiếng động trở về, nhìn giường điềm tĩnh ngủ yên Đường Niệm Niệm, khoe miệng nhẹ dương tươi cười, chỉ cảm thấy thấy thế nào đều xem không đủ.

Áo ngoài bóc ra, hấn lên giường nằm ở Đường Niệm Niệm bên người.

Lúc này mới vừa nằm xuống tới, Đường Niệm Niệm cánh mũi nhăn lại, thân mình nhẹ nhàng một lăn, lăn nhập Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, tay vừa nhấc, đáp ở Tư Lăng Cô Hồng trên eo, đều đều hô hấp đều không có thác loạn một chút, đôi mắt càng không có mở dấu vết.

A.....

Tư Lăng Cô Hồng mãn nhãn ý cười, chịu đựng không cười ra tiếng, ngực lại vẫn là không có không chế được nhẹ chán.

Oa ở trong lòng ngực hấn Đường Niệm Niệm cũng không có bởi vì điểm này chán động tĩnh lại, mày lại nhẹ nhú hạ lại thực mau giãn ra, một tay chống hấn ngực, vốn dĩ đáp ở hấn trên eo thủ hạ hoạt thăm hướng về phía tiểu Cô Hồng, mềm mại rất nhỏ thanh âm nói mê: “Đừng đâm, giúp Cô Hồng thoải mái..... Ngủ.”

Non mềm tay nhỏ chạm vào kia | mẫn cảm địa phương, nháy mắt thật giống như là một chút hoả tinh dừng ở một đồng củi đốt thượng, nháy mắt là có thể thiêu đốt thành lửa lớn.

Tư Lăng Cô Hồng thân hình cương hạ, sâu thăm ôn nhu con người di động bất đắc dĩ.

Niệm Niệm a.

Kia chỉ tác loạn tay nhỏ có một chút không một chút khẽ vượt, căn bản chính là vô ý thức hành vi, này liền khổ Tư Lăng Cô Hồng, không đành lòng đem lúc này ngủ đến an ổn Đường Niệm Niệm đánh thức, này hỏa lại đã bị điểm, tâm tâm quyến luyến người liền ở

chính mình trong lòng ngực, một chốc một lát căn bản là vô pháp
khống chế thân thể nóng rực.

-----oOo-----

Chương 249: cùng nhau nằm mơ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này một đêm, chú định là không miên chi dạ.

Vô số ma nhân đều bởi vì Tuyết Tiên vợ chồng cùng Cửu Trọng Thiên sự tình suy nghĩ muôn vàn, lại nhân ngày mai vân tưởng mỹ nhân sẽ sắp đã đến mà kích động. Ở ngàn vạn dặm địa phương, Ma Vực vô tận núi non trung, một đầu trăm trượng hắc long quay quanh cao phong, long đầu thẳng vào đám mây, nó mỗi khi hô hấp khi đều có thể kéo khởi phong vân, một đôi u lam thật lớn long nhãn, nhìn chăm chú vào nơi nào đó.

“Hoang man, chủ đã cho ngô chờ ba năm thời gian, thời gian không đợi người, hắc mông bọn họ đã dị động, như nếu lại không thức tỉnh, chủ thật sự sẽ giết như.”

Hắc long thanh âm xuyên thấu phong vân, quanh quần ở vô tận núi non bên trong, ở người bình thường lỗ tai nghe được sẽ chỉ là cuồng phong gào thét thanh, căn bản là sẽ không nghe minh bạch này nguyên lai là một đầu hắc long ngôn ngữ.

Nó u lam long nhãn nhìn chăm chú địa phương, chỉ ăn mặc một bộ ăn mặc gọn gàng, vai trần Lâm Quân tứ khoanh chân ngồi ở núi cao tuyết đỉnh phía trên. Hắc hai mắt nhắm nghiền, cả người tản ra áp lực cực lớn, liền đen nhánh nhu thuận đầu tóc giống như hắc thạch làm thành giống nhau, cho người ta một loại trọng lượng vuông góc cảm.

Nguyên bản trắng nõn da thịt đã biến hóa vì gợi cảm màu đồng cổ, loại này màu da cũng không có tổn hại mị lực của hắc, ngược lại làm hắc có vẻ càng thêm gợi cảm thần bí. Hắc nguyên lai dung mạo

vốn là tuấn lãng, vô luận là mặt hình vẫn là trường mi, nhắm hai mắt, nhấp cánh môi tách ra tới xem đều thuộc về tuấn tú hình, chính là tổ hợp ở bên nhau lại phi thường anh lãng rõ ràng, hiện giờ xứng với biến hóa da chất còn có khác dạng khí chất, càng cho người ta một loại sắc bén rồi lại củ ấu ôn nhuận cảm giác, phảng phất này vô tận núi non, đầu tiêu lại trầm trọng, cho người ta tâm linh thượng chấn động.

Mắt phải giác một chút lệ chí như cũ tồn tại, vì này trương dung nhan lại cổ tình đột ra một loại khác yêu dã.

Nếu là dĩ vãng nhận thức người nhìn thấy hiện tại Lâm Quân tú, nhất định sẽ phát hiện hấn biến hóa. Hấn biến hóa không ngừng là bề ngoài, nhất rõ ràng vẫn là hấn từ nội mà phát hơi thở, cái loại này cuộn cuộn trầm ổn khí chất cùng lúc trước hấn hoàn toàn không giống nhau, rồi lại một chút đều sẽ không có không khỏe cảm.

Vô tận núi cao một đầu, một bộ thảm lục giả dạng Tuyết Tân ngồi ở tận trời huyền nhai chênh vênh một gốc cây đoạn mộc thượng, phảng phất giống như không hề trọng lượng thân thể, bị gió thổi đến lúc ẩn lúc hiện, làm người nhìn đều không khỏi kinh hãi, liền sợ hấn có thể hay không đột nhiên bị phong cấp thổi đi rồi.

Thảm lục mặt nạ sau duy nhất bại lộ ra cặp kia đen nhánh mênh mông con ngươi, nhìn về phía vẫn không nhúc nhích Lâm Quân tú.

“Hoang tỵ một mạch.” Hấn thanh âm liền dường như từ viễn cổ u minh truyền đến, không có cảm xúc thanh âm làm người không khỏi lông tơ thẳng dựng.

Hoang tỵ một mạch, chủ nhân Trực Lệ một mạch, không có một cái phế vật.

Những lời này Tuyết Tân không có nói ra, chẳng sợ hấn trong lòng nghĩ như vậy, trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng ở ngoài, sẽ không có bất luận kẻ nào nhìn ra được tâm tư của hấn. Hấn cả người hơi thở vĩnh viễn sẽ không phát sinh biến hóa, liền giống như hấn trên mặt biểu tình vĩnh viễn sẽ không có biến hóa giống nhau.

“Cạc cạc cạc.” Tiếng cười từ Tuyết Tân mặt nạ mặt sau truyền ra tới, cố tình hấn trong ánh mắt không có bất luận cái gì ý cười, liền kia cổ quái tiếng cười cũng nghe không ra bất luận cái gì cảm tình tồn tại, thật sự là quỷ dị gọi người sờn tóc gáy.

Đám mây hắc long nghe được tiếng cười triều đoạn mộc ngồi Tuyết Tân đầu đi liếc mắt một cái.

Từ thức tỉnh lại đến chủ nhân cho hấn giải phong, tính tình này thật là càng ngày càng giống hấn bản chất.

Hoang ẫn, hoang tự một mạch nhất quỷ dị tồn tại, trừ bỏ chủ mệnh lệnh, ai cũng vô pháp chân chính khống chế mệnh lệnh hấn.

Hấn tồn tại thật giống như là chủ bóng dáng.

Tuy rằng tính tình khó dò, bất quá đối chủ trung thành lại nhất không thể nghi ngờ, sự tình tới rồi hiện giờ hấn tổng sẽ không làm ra quấy rầy hoang man sự tình.

Lúc này, Tuyết Tân như là đã nhận ra hắc long nhìn chăm chú, ngẩng đầu cùng nó đối diện ở bên nhau.

Hai đôi mắt đối diện cùng nhau, cuối cùng vẫn là hắc long bị thua trước thu hồi tầm mắt.

Hoang nha, hoang ẫn, hoang man, đã xuất hiện ba vị, còn có mặt khác hai vị.....

Chủ là như thế nào tính toán?

Cùng phiến đêm trăng dưới bầu trời, hắc long trong lòng chủ lại đang ở trên giường, gặp thống khổ cùng ngọt ngào lưỡng trọng thiên thể nghiệm.

Sương phòng nội thanh hương có tinh thần yên giấc công hiệu, chính là này từ Đường Niệm Niệm luyện chế ra tới hiệu quả thật tốt đan dược, hiện giờ chút nào đều so ra kém Đường Niệm Niệm kia chỉ tay nhỏ một chút động tác.

Có lẽ Đường Niệm Niệm đang ở trong lúc ngủ mơ, đối Tư Lăng Cô Hồng loại này hành vi cũng là vô ý thức hành vi, bởi vậy tay nàng chường thực nhẹ nhàng chậm chạp, nhất thời yên lặng bất động, nhất thời nhẹ nhàng vỗ | sờ, kia kiều nộn bàn tay, phảng phất lông chim phất quá giống nhau xúc cảm, mang đến kích thích lại so với nghiêm túc động thủ bộ | lộng càng thêm lợi hại.

Tư Lăng Cô Hồng hơi thở hơi hơi tăng thêm, ươt nóng hô hấp từ thủy sắc cánh môi thổi ra, hai mắt sâu thẳm nhìn Đường Niệm Niệm.

Hắn kỳ thật có thể thi pháp đem thân thể của mình cảm giác đều cấp cảm, chỉ là đụng vào người của hắn là Đường Niệm Niệm, cái này đặt ở hắn đầu quả tim, dung nhập hồn phách tình chú người, cái này làm cho hắn chẳng sợ ở như vậy hoàn cảnh cũng không nghĩ cảm phong bế chính mình thân thể đi lên đến nàng mang đến cảm giác.

“Ngô.” Trong lòng ngực người một tiếng nỉ non, như cũ không có thanh tỉnh ý tứ, chỉ là nàng cả người hơi thở vào lúc này đột nhiên phát sinh biến hóa.

Tư Lăng Cô Hồng sâu thẳm con người lưu quang chợt lóe, hắn phát hiện trong lòng ngực người đang nằm mơ.

Cái này làm cho Tư Lăng Cô Hồng cả người từ Đường Niệm Niệm mang theo tới động tình nhiệt độ tiêu tán, toàn tâm thần đều yên lặng xuống dưới, chỉ còn lại có cẩn thận nghiêm túc.

Nằm mơ đối với người thường tới nói cũng không tính cái gì, thật sự là hết sức bình thường, giống nhau đều là hôm nay làm mộng buổi sáng cùng nhau tới liền quên mất.

Chính là đối với người tu tiên tới nói liền không giống nhau, nằm mơ có thể là tâm ma diễn sinh cũng có thể là tương lai dự triệ, một cái không hảo mang đến hậu quả không dám tưởng tượng.

Này vẫn là Tư Lăng Cô Hồng lần đầu tiên nhìn đến Đường Niệm Niệm nằm mơ, cái này làm cho hắn không thể không khẩn trương cẩn thận.

Hai tay đem Đường Niệm Niệm gắt gao ôm vào trong ngực, thân hình trước khuyh, hai người cái trán đối với cái trán, chặt chẽ dán sát ở bên nhau, giống như trời sinh phù hợp, hài hòa ấm áp không khí ở hai người kề sát thân mình chung quanh đột nhiên sinh ra.

Sương mù mênh mông trời xanh đại địa, bốn phía mê mang không rõ, vô biên vô hạn.

Đường Niệm Niệm một người đứng ở này phiến trời xanh đại địa trung, lẳng lẳng đứng thẳng, hai tròng mắt bình tĩnh nhìn chăm chú vào chung quanh.

Nàng rõ ràng nhớ rõ phía trước nàng đang cùng Tư Lăng Cô Hồng ở sáu hoàn cảnh nội du ngoạn, đương hoàng hôn lạc sơn thời điểm về tới sáu hoàn vân khuyết lâu, dùng xong rồi buổi chiều cơm, tắm gội thay sạch sẽ áo lót, hai người liền cùng nhau lên giường ngủ.

Ta hiện tại là đang nằm mơ, nơi này là ta cảnh trong mơ.

Đường Niệm Niệm rõ ràng ý thức được điểm này, cũng biết cảnh trong mơ đối với người tu tiên đặc thù tính, trong lòng lại không có khẩn trương, giống như một uông bình tĩnh hồ nước nhìn trước mắt vô biên sương mù.

Này nếu là làm mặt khác lâm vào cảnh trong mơ tu luyện giả đã biết, nhất định sẽ nhịn không được khen Đường Niệm Niệm tâm cảnh kiên định, đối mặt như vậy không biết thế nhưng còn có thể bảo trì như vậy bình tĩnh, thật sự là quá ghê gớm.

Đây là Đường Niệm Niệm tính tình, đối với rất nhiều sự tình tổng có thể thực mau thích ứng —— trừ bỏ Tư Lăng Cô Hồng không ở bên người điểm này.

Vô biên mênh mông thiên địa đích xác thực không biết, Đường Niệm Niệm cũng không biết như vậy cảnh tượng rốt cuộc đại biểu cái gì, nàng đứng ở tại chỗ nhìn sau khi, chậm rãi hướng tới một phương hướng hành tẩu, chẳng sợ phía trước căn bản cái gì đều không có.

Đường Niệm Niệm sở dĩ có thể như vậy bình tĩnh, nguyên nhân chủ yếu là nàng bản thân tính tình như thế ngoại, còn có còn lại là bởi vì biết Tư Lăng Cô Hồng liền ở nàng bên người, cũng rõ ràng ở cảnh trong mơ bên trong, chính mình phải phát đi qua ngàn vạn năm, lại bên ngoài Tư Lăng Cô Hồng xem ra, trên thực tế cũng bất quá là một cái ban đêm thôi.

Như vậy nhận tri làm Đường Niệm Niệm có thể hoàn toàn phân rõ cảnh trong mơ cùng hiện thực khác nhau, chút nào đều không lay được, bình tĩnh bình yên.

Này vừa đi, Đường Niệm Niệm cũng không biết chính mình rốt cuộc đi rồi bao lâu, chung quanh không có một chút biến hóa, nàng cũng như cũ tìm không thấy này cảnh trong mơ một chút manh mối.

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, nhìn về phía giống nhau mê mang ở sương mù trung mênh mông vô bờ không trung, ánh mắt hiện lên một sợi quang mang.

Nơi này là ta cảnh trong mơ, ta chính mình có thể khống chế mới đúng.

Như vậy ý niệm ở trong đầu mặt chợt lóe rồi biến mất, Đường Niệm Niệm phát tay, ở nàng phía sau liền xuất hiện một phen ghế dựa, ghế dựa đúng là nàng ngày thường ngồi cái kia. Này ghế dựa vừa xuất hiện, Đường Niệm Niệm cúi người liền nhất phái nhằm chán lười biếng ngồi ở ghế trên, hai mắt nhàn nhạt nhìn phía trước, kia bộ dáng thế nhưng hình như là cứ như vậy phát ngốc.

Trên thực tế Đường Niệm Niệm đích xác đang ngăn người, nàng suy nghĩ rốt cuộc muốn bao lâu mới có thể rời đi cái này cảnh trong mơ, cái này cảnh trong mơ rốt cuộc đại biểu cái gì ý nghĩa.

“Niệm Niệm?” Tư Lăng Cô Hồng nhìn trong lòng ngực nhân nhi, ngủ nhan như cũ điềm tĩnh, cả người tản mát ra hơi thở khô phức trước sau như một đạm tĩnh bình thản. Nếu không phải Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm quan hệ không bình thường, hẳn lại cực kỳ

nhảy bèn nói, căn bản là vô pháp phân biệt ra như vậy Đường Niệm Niệm hay không còn đang nằm mơ.

Hai người cái trán kề sát, Tư Lăng Cô Hồng con người buông xuống nhìn nàng, cánh môi liền đụng chạm tới rồi nàng cánh môi, này hôn thực thiển, chỉ là rất nhỏ đụng chạm thôi, không mang theo bất luận cái gì tình dục ý vị. Nếu có người nhìn đến một màn này nói, đều sẽ cảm giác so nhìn thấy nhiệt tình như hỏa kịch liệt hôn môi trường hợp càng thêm đánh sâu vào tâm thần, không khỏi ngừng thở, liền sợ quấy rầy tới rồi này thành kính một màn.

Vô biên sương mù cảnh trong mơ, ngồi ở ghé trên phát góc Đường Niệm Niệm đột nhiên cảm giác được cái gì, ngậy thơ hai mắt khôi phục thanh minh, nhìn quanh bốn phía. Không mang vô biên thế giới, không có sinh linh, không có thanh âm, không có hương vị, vô biên trống vắng.

Đường Niệm Niệm ngộ tính cũng không nhược, thậm chí có thể nói rất mạnh, chỉ là rất ít có người có thể đủ xem minh bạch. Nàng hoàn hồn lúc sau nhìn này một mảnh thiên địa, rốt cuộc cảm giác được trận này cảnh trong mơ một loại khả năng tính —— vô biên cô tịch mang đến vô biên hư không, thực dễ dàng đem người bức điên, quên đi rốt chính mình hết thấy.

Nếu thật là nói như vậy, như vậy chờ Đường Niệm Niệm tỉnh lại thời điểm, nàng sẽ phân không rõ hiện thực cùng cảnh trong mơ, tâm trí đã sớm đã rách nát điên cuồng. Nàng đã từng hết thấy đều đem sẽ quên mất mất đi, bao gồm Tư Lăng Cô Hồng.

“Ta mặc kệ đây là thật sự cảnh trong mơ, vẫn là ta tu vi kiếp số,” Đường Niệm Niệm từ ghé dựa thượng đứng lên, bình tĩnh thanh thúy lời nói thông thả nói ra, tại đây phiến trống vắng trên thế giới liền một tia hồi âm đều không tồn tại. Thanh triệt sáng ngời hai mắt nhìn thẳng phía trước, giống như muốn xuyên thấu qua vô biên sương mù nhìn đến nơi nào đó tồn tại, nói: “Lại hoặc là người khảo nghiệm.”

Nàng trong lời nói người, nói chính là Lục Lục nguyên lai chủ nhân, bích tuyền quyết nguyên lai chủ nhân, còn có ngọc hoa, chiến tộc nhân từ từ nguyên lai chủ nhân.

Từ nàng đi vào thế giới này liền cùng Lục Lục cột vào cùng nhau, rõ ràng cảm giác được phát sinh ở chính mình trên người bất đồng cùng ảo diệu. Bởi vì thực lực không đủ, cho nên vô pháp biết được toàn bộ chân tướng, nàng cũng liền không có cố tình liều mạng truy tìm đáp án, lại biết sớm có một ngày nàng sẽ rõ ràng minh bạch.

Hôm nay có lẽ chính là ngày này!

Đường Niệm Niệm có như vậy cảm giác, loại cảm giác này có một cái suy đoán mở đầu lúc sau, thật giống như bị lực lượng nào đó lôi kéo, không ngừng bò lên, thẳng đến đã có chín thành nắm chắc sự thật chính là như thế, chỉ chờ cuối cùng chân tướng bại ở trước mắt.

Thiên Thánh được thể là khủng bố thể chất, càng tu luyện đến cao tầng càng rõ ràng, bích tuyền quyết tự nhiên càng thêm trân quý.

Như vậy lợi hại công pháp truyền thừa như thế nào sẽ đơn giản, nàng vẫn luôn ở chịu đựng khảo nghiệm, lần này chỉ sợ cũng là.

Đường Niệm Niệm tâm tư mau tính chuyển động, chậm rãi nói: “Vô luận là cái gì, ta đều sẽ vượt qua.”

Vô luận là cái gì, ta đều sẽ vượt qua.

Cảnh trong mơ bên ngoài có quá nhiều nàng vương bận, Tư Lăng Cô Hồng cùng Tư Lăng Vô Tà vì nhất.

Nàng lời nói không chiếm được bất luận cái gì đáp lại, không mang vô biên không gian không có một chút biến hóa, thật giống như ở không tiếng động chậm chọc nàng vọng tưởng, tàn nhẫn đánh vỡ nàng suy đoán.

Đường Niệm Niệm không có bởi vậy mất mát, nàng hai mắt chớp động linh động lộng lẫy quang mang, thật giống như nguyên bản an

tĩnh thần bí thủy tinh bị đánh vỡ, nở rộ ra bên trong thần bí nhất mỹ lệ, kia con người chỗ sâu trong trần ngập sinh linh hơi thở bích sắc ánh huỳnh quang lập loè, so thế gian tốt đẹp nhất phải thúy càng thêm thuần túy.

Nàng ngày thường rất ít nghiêm túc tự hỏi sự tình, một khi thật sự nghiêm túc, đã sớm đọc đủ thứ quyển sách đã trải qua trần thế vạn sự nàng chưa bao giờ so bất luận cái gì người thông minh kém, thậm chí càng thêm dễ dàng thẳng vào chân tướng yếu điểm.

Nơi này là nàng cảnh trong mơ, nên từ nàng tới khổng chế. Nơi này nếu cái gì đều không có, như vậy nàng khiến cho nơi này chưa từng sinh có.

Đường Niệm Niệm phát tay đem chung quanh sương mù toàn bộ tản ra, trong đầu tự nhiên hiện ra vạn trượng tuyết sơn, gió bắc này giai, vũ tuyết này phi tuyết mỹ tự nhiên phong cảnh. Kia liếc mắt một cái nhìn lại đồng dạng vô biên hư tuyết sơn, kia giấu ở hư tuyết sơn thượng trung bàn long vờn quanh sơn trang, sơn trang trung nghiên lệ thanh ngạo Mai Lâm.

Nàng dưới chân phập phồng không chừng, trước mắt cảnh sắc bắt đầu biến hóa, như nàng trong trí nhớ giống nhau như đúc tuyết sơn xuất hiện.

Quen thuộc cảnh sắc làm Đường Niệm Niệm gọi lên khóe miệng, nhẹ nói: “Tuyết.”

Không trung phiêu khởi hoa lê tiểu tuyết, dừng ở nàng khuôn mặt cùng bàn tay thời điểm, có thể cảm giác được ướm lãnh lại mềm mại xúc cảm.

“Phong.”

Chung quanh tiếng gió khiêu khiêu, đem đầy trời tuyết trắng thổi đến khắp nơi bay múa.

“Sơn.”

Đường Niệm Niệm từ tại chỗ tung bay lên, thân ảnh ở mênh mông vô bờ tuyết vực trung hành tẩu, không cần người chỉ điểm nàng liền xác định một chỗ chính là Tuyết Diên Sơn Trang nguyên lai địa phương, một chữ bật thốt lên sau, kia tòa quen thuộc Bàn Long Sơn chót vót, trong sương mù, Đường Niệm Niệm đứng ở Bàn Long Sơn long đầu triều phía dưới nhìn lại.

Nàng con người sáng trung quang chớp động, từ trống không một vật đến ẩn nhập một tòa giống như tiên cảnh sơn trang ẩn tượng.

Tuyết Diên Sơn Trang.

Đường Niệm Niệm thật giống như tìm được rồi hảo ngoạn trò chơi, mặt mày tràn ngập nhu hòa ý cười, cánh môi giống như đóa hoa nở rộ, thuần túy tốt đẹp tươi cười điềm tĩnh, khiến cho thiên địa một màu sở hữu quang mang đều giống bị nàng nhiếp nhập, lệnh người xem không khỏi hoa mắt say mê.

Niệm Niệm.

Không tiếng động kêu gọi từ trong đầu xuất hiện, Đường Niệm Niệm nghi hoặc triều bên người nhìn thoáng qua, chẳng sợ nghe không được bất luận cái gì thanh âm, chính là nàng lại như cũ có thể cảm nhận được kia quen thuộc ôn nhu sủng nịch. Ở nàng bên cạnh tự nhiên cái gì đều không có, chỉ cần nàng tưởng nói giống nhau có thể đem Tư Lăng Cô Hồng cấp ' tạo ' ra tới, chỉ là người cùng cảnh không giống nhau, Đường Niệm Niệm trong lòng cũng có loại trực giác, Tư Lăng Cô Hồng chỉ có thể là Tư Lăng Cô Hồng, bất luận cái gì ngoại vật đều không thể mô phỏng.

Nàng nhìn không tới, Tư Lăng Cô Hồng trên thực tế thật sự tồn tại nàng bên cạnh.

Sương phòng giường, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người chặt chẽ dán sát, hai người trên người vờn quanh nào đó bí pháp dao động. Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt thiểu bệ, lúc này hấn ý thức một nửa bên ngoài, một nửa đồng dạng ở vào ở cảnh trong

mơ, này có thể nói là hấn cảnh trong mơ cũng có thể nói là tiến vào Đường Niệm Niệm cảnh trong mơ.

Hấn nhìn đến Đường Niệm Niệm đem hư tuyết sơn Tuyết Diên Sơn Trang thật hóa, nhìn đến nàng tươi cười hoặc nhân, hấn thân ảnh liền đứng ở nàng bên cạnh, chỉ là hấn chỉ có thể nhìn nàng, vô luận là đụng vào cùng ra tiếng đều không thể làm được, chỉ có thể làm người đứng xem làm bạn ở nàng bên người.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn về phía chính mình tầm mắt, cặp mắt kia bên trong nhìn không tới bất luận cái gì cảnh tượng, nhìn không thấy chính mình thân ảnh. Cái này làm cho Tư Lăng Cô Hồng con người ám ám, chẳng sợ biết này nguyên đến cảnh trong mơ đặc thù tính, hấn vẫn là vì thế không thoải mái.

“Cô Hồng, rất đẹp.” Đường Niệm Niệm thanh âm mềm nhẹ nhẹ nhàng chậm chạp, nghiêm túc cảm thán.

Tư Lăng Cô Hồng ngẩn ra, sau đó hấn nhìn đến Đường Niệm Niệm nhìn chăm chú vào chính mình hai mắt, cặp mắt kia rõ ràng không có hấn thân ảnh, chỉ có nồng đậm ánh sáng nhu hòa ý cười, làm nàng vốn là tinh xảo tuyệt luân dung mạo càng thêm tựa như ảo mộng, giống như trời đất này vũ tuyết tinh hoa ngưng tụ tinh linh, không chân thật đến làm người hận không thể lập tức đem nàng ôm vào trong lòng ngực, muốn gắt gao bắt lấy này mặt tuyết thế tốt đẹp.

Niệm Niệm.....

Tư Lăng Cô Hồng khái khẩu, chỉ là hấn trong miệng không có bất luận cái gì thanh âm, kia réo rất êm tai tiếng nói vô pháp truyền đạt đến nàng lỗ tai, càng đừng nói làm nàng biết lời hấn nói.

Chỉ là, Tư Lăng Cô Hồng vẫn là cười nói: Đây là nhà của chúng ta, đẹp sao?

Đường Niệm Niệm đã quay đầu lại, ánh mắt không có lại dừng ở hấn trên người, nhìn về phía phía dưới Tuyết Diên Sơn Trang, nói:

“Nhà của chúng ta, rất đẹp.”

Chẳng sợ Đường Niệm Niệm nhìn không thấy hấn, kia hai mắt đồng cũng vô pháp ấn ra hấn một chút ít thân ảnh, nghe tới Đường Niệm Niệm này một tiếng không phải trả lời hấn lời nói than nhẹ, một cổ mảnh liệt dòng nước ấm cùng mảnh liệt sung sướng nảy lên Tư Lăng Cô Hồng toàn thân cùng trong óc, hai mắt đôi đầy ôn nhu ý cười, kia khuyh thể vô song dung nhan giãn ra một mặt thuần túy nhất tươi cười.

Này cười, đủ để lệnh thiên địa thất sắc.

Đáng tiếc, không có người thấy được.

Đường Niệm Niệm nhìn không tới bên người tồn tại, cũng nhìn không tới Tư Lăng Cô Hồng tươi cười, càng thêm không biết nàng bởi vì hồi ức than nhẹ thanh, vừa lúc cùng Tư Lăng Cô Hồng hỏi chuyện ăn ý đối thượng, làm hấn vui mừng sung sướng.

Thân ảnh của nàng linh động nhanh nhẹn từ Bàn Long Sơn long đầu nhảy xuống, sở kinh chỗ bị nàng từng cái thật hóa ra Tuyết Diên Sơn Trang vốn nên có hết thảy.

Nếu Ngô Tử Tấn biết này hết thảy nói, chỉ sợ sẽ nhịn không được ủy khuất. Tên của hấn đơn giản như vậy ba chữ Đường Niệm Niệm đều không có nhớ kỹ, chính là đối với cả tòa Tuyết Diên Sơn Trang như vậy phức tạp tồn tại, Đường Niệm Niệm lại nhớ rõ rành mạch, liền một ít phi thường nhỏ bé chi tiết đều là như thế. Này rốt cuộc là cỡ nào khác biệt đối đãi a.

Thời gian một chút quá khứ, cũng không biết đi qua bao lâu, cả tòa Tuyết Diên Sơn Trang liền ở Đường Niệm Niệm không chế trung tái hiện.

Này một đường, Tư Lăng Cô Hồng an tĩnh làm bạn ở nàng bên người, mỉm cười nhìn nàng nhất tâm nhất tiểu.

-----oOo-----

Chương 250: Niệm Niệm quá khứ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thời gian tựa hồ đi qua mấy cái canh giờ thôi, lại giống như đã thượng trăm năm năm tháng, mâu thuẫn đến làm người nhin không được sẽ hoài nghi, chính mình hay không sẽ vĩnh viễn bị nhốt ở ở cảnh trong mơ vô pháp tỉnh lại. Chẳng sợ rõ ràng biết ở cảnh trong mơ ngoại hiện thực, chính mình chỉ là ngủ một giấc, chính là ở cảnh trong mơ bên trong lại hình như là chân thật quá khứ hàng ngàn hàng vạn năm, vẫn là ở hoang tàn vắng vẻ địa phương một mình vượt qua hàng ngàn hàng vạn người, loại này tịch mịch chỉ sợ liền thánh nhân đều khó có thể thừa nhận.

Đường Niệm Niệm nhìn thấu trận này cảnh trong mơ không tiếng động nguy cơ, nàng cũng không có đi chú ý thời gian quá khứ bao lâu, như cũ ngốc tại nàng sáng chế tạo Tuyết Diên Sơn Trang nội, đem sở hữu hết thảy tinh tế hóa, từ 5 giác quan bộ đều có thể đủ cảm nhận được loại này chân thật mới thôi.

Kinh hồng các Mai Lâm, tuyết trắng lạc mai như cũ như vậy yêu đã lại thanh ngạo, không khí như vòng quanh thanh tuyết ngạo mai thanh hương, loại này hương thanh lãnh lại an thần.

Đường Niệm Niệm ngồi ở Mai Lâm trung quen thuộc đình tạ, lưng dựa vào điêu khắc sinh động như thật hình trụ, nhìn phía trước lộ phóng rừng hoa mai.

Thời gian đối với tu luyện giả tới nói là nhiều nhất đồng thời lại trân quý nhất đồ vật, tu luyện giả một khi tiến vào Tích Cốc kỳ, như vậy hần sinh mệnh cũng đã cơ hồ yên lặng, chỉ cần linh lực còn ở đồng thời lại không có bất luận cái gì ngoài ý muốn phát sinh sẽ không sợ mất mạng.

Chính là loại này vô tận sinh mệnh thực dễ dàng cho người ta mang vô tận cô độc. Người vốn dĩ chính là quần cư sinh linh, nếu là thiên địa người đều không tồn tại, như vậy một mình một người còn có cái gì lạc thú, cuối cùng cùng thiên địa đồng thọ cũng không có bất luận cái gì ý nghĩa, chỉ sợ cuối cùng chỉ biết bị vô tận thời gian cô độc tiêu ma đi sở hữu thuộc về người thất tình lục dục, hóa thành vô tình vô dục tồn tại, như vậy tồn tại thật sự có ý tứ sao.

Đường Niệm Niệm giơ ra bàn tay, tay nàng trong lòng toát ra một gốc cây xanh biếc yếu ớt thảo mãn, yếu ớt đến một hơi là có thể đứt làm nó biến mất, chính là không có ý thức trí tuệ nó cũng đồng dạng có tồn tại ý nghĩa.

Thời gian không chỗ không ở, chỉ cần sinh linh tồn tại, thời gian liền vẫn luôn ở trôi đi, một chốc một lát không cảm giác được biến hóa, một khi thời gian một chút tích lũy, mang đến khủng bố có thể phá huỷ sở hữu sinh linh tâm trí cảm tình.

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt càng lúc càng mờ nhạt tĩn, không mang theo bất luận cái gì cảm xúc hai tròng mắt cùng người thường không quá giống nhau. Nếu là người khác bộ mặt biểu tình, hai mắt cũng không hề dao động thời điểm, tất sẽ bày biện ra một loại lạnh băng vô tình cảm giác áp bách, làm nhân tâm sinh áp lực khó có thể tới gần. Chính là Đường Niệm Niệm mặt vô biểu tình mặt cho người ta cảm giác lại là một loại an tĩnh, không tiếng động bình yên an tĩnh, không hề dao động hai mắt thanh triệt thấu triệt, giống như thủy tinh sao trời, không những sẽ không làm người cảm giác được vô tình, ngược lại làm người sinh ra một cỗ thủy ra lưu li, trắng nõn không tì vết ý niệm.

Lúc này, Đường Niệm Niệm nhắm hai mắt lại, dựa vào hình trụ giống như ngủ rồi giống nhau.

Nguyên bản Đường Niệm Niệm cho rằng, biết rõ trong hiện thực Tư Lăng Cô Hồng liền ngủ ở bên người, chính là ở cảnh trong mơ chính mình độc thân một người, lại tại đây loại mâu thuẫn thời gian trôi đi trung vượt qua, vẫn là sẽ nhện không được sinh ra một loại cô độc cảm giác, từ tưởng niệm diễn sinh cô độc.

Chính là trên thực tế như vậy tình huống cũng không có xuất hiện, nhắm mắt lại Đường Niệm Niệm ngũ cảm càng thêm nhạy bén, cái loại này Tư Lăng Cô Hồng tại bên người như nước ôn nhu cùng bao dung từ lúc bắt đầu đã bị nàng cảm nhận được, hiện tại càng thêm rõ ràng, tựa hồ đối phương liền tại bên người, lẳng lặng đứng ở bên người nhìn nàng.

Hắn thân hình thon dài, đơn bạc xiêm y mặc ở hắn trên người sẽ không làm hắn có vẻ đơn bạc, chỉ sấn đến hắn càng như trích tiên mờ ảo xuất trần. Vẩy mực giống nhau đầu tóc khoác ở sau lưng, trơn bóng cái trán hạ hai hàng lông mày nhập tán, mông lung đôi mắt ôn nhu nhìn chăm chú chính mình, liền phong tuyết đều nhịn không được nhu hóa ở hắn dưới ánh mắt, thủy sắc môi mỏng câu lấy độ cung vừa lúc tươi cười.

Hắn chỉ là yên tĩnh đứng ở một chỗ, tự nhiên liền trở thành thiên địa tuyệt cảnh.

Vừa nhớ tới Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm trong đầu liền tự nhiên hiện ra Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh, thân ảnh ấy giống như chân thật xuất hiện ở nàng bên người, nàng vươn tay chạm được trước mặt, rõ ràng cái gì đều không có cảm giác được, chỉ có thanh lãnh tuyết địa gió lạnh, chính là Đường Niệm Niệm lại tự nhiên cảm thấy chính mình tay bị nắm lấy, phẫn nộ khoe miệng không khỏi giơ lên một mặt cười nhạt.

Loại cảm giác này thực mới lạ, rõ ràng không tồn tại lại có thể cảm thụ tồn tại. Có lẽ là trong lòng chấp niệm khiến cho, chính là Đường Niệm Niệm cũng không có đi phản kháng. Đơn giản là liền tiềm thức đều đã xác định, cho dù là ảo giác Tư Lăng Cô Hồng cũng tuyệt đối sẽ không thương tổn nàng.

Nàng nhìn không tới, cảm giác lại không có sai, tay nàng đích xác bị Tư Lăng Cô Hồng nắm lấy.

Nói là nắm kỳ thật cũng không chính xác, hiện tại Tư Lăng Cô Hồng so quý hồn còn hư vô, thật giống như là một mặt không khí ngưng tụ thôi. Hai tay của hắn đụng chạm Đường Niệm Niệm chỉ biết mới từ

thân thể của nàng đi qua qua đi, bởi vậy hai tay của hắn chỉ là làm ra nắm động tác, đem Đường Niệm Niệm tay phủng ở trong đó.

Một màn này nếu có thể thật hóa nói, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh có thể bị người thấy nói, người khác chỉ sợ sẽ bị hắn kia có thể nói thành kính cực hạn ôn nhu động tác chấn trụ, thật lâu vô pháp hoàn hồn.

“Tịch tịch sao?” Một tiếng giống như Thiên Đạo không có cảm tình thanh âm truyền vào Đường Niệm Niệm trong đầu.

Đường Niệm Niệm lông mi run rẩy, ở trong lòng đáp lại: “Không.”

Nàng trả lời không có một chút do dự.

Xuất hiện nàng trong óc thanh âm thật giống như ảo giác, không còn có một chút tiếng động.

Sau đó Đường Niệm Niệm không cần mở mắt ra đều có thể đủ cảm giác được, chung quanh cảnh sắc bắt đầu biến hóa, chẳng sợ nơi này là nàng cảnh trong mơ, lúc này lại căn bản là không chịu nàng khống chế, không ngừng biến hóa vận vẹo, mãi cho đến thành hình đình chỉ lúc sau cảnh tượng, nàng thân hình nhẹ nhàng chấn động, chậm rãi mở hai mắt.

Núi rừng đất hoang, đầm lầy cỏ đặng, nơi này giống như viễn cổ nhiệt đới rừng mưa, diễm lệ thật lớn hoa ăn thịt người, tiểu xảo tinh xảo tiểu thảo đều có kịch độc, cho dù là kia ở lão võ cây thượng leo lên, chỉ có gạo kê viên lớn nhỏ màu đen sâu, liền có thể ở cắn người một ngụm lúc sau, khiến người nhanh chóng mất mạng. Đây nói người cũng không phải có thể lên trời xuống đất người tu tiên, mà là thật thật tại tại địa cầu phạm nhân.

Nơi này là một tòa khắp nơi hoàn hải cô đảo, giống như lịch sử nhiệt đới rừng mưa giống nhau nguy hiểm đảo nhỏ, há nguy hiểm trình độ đủ để cùng niệm hồng đại lục trung vô ngàn rừng rậm, Mộc Sâm quốc như vậy tồn tại so sánh với. Bất quá nếu là cùng tiên nguyên,

Ma Vực nơi này một ít núi rừng so sánh với, này nhiệt đới rừng mưa cô đảo liền không coi là cái gì.

Nhưng mà phạm nhân cùng người tu tiên làm sao có thể đủ so sánh với, như vậy một tòa nhiệt đới rừng mưa đảo nhỏ đối với địa cầu người thường tới nói, có thể so với ác mộng giống nhau tồn tại.

Đường Niệm Niệm lẳng lẳng nhìn này tòa đảo nhỏ cảnh sắc, nói: “Quả nhiên là người đối ta truyền thừa khảo nghiệm.”

Lời nói chắc chắn nghiêm túc, không cho bất luận kẻ nào nghi ngờ cơ hội.

Này tòa đảo nhỏ là nàng kiếp trước tu có thể ký sự sau, số lượng không nhiều lắm nhớ rõ rành mạch ký ức.

Chỉ cần lấy nàng bản thân tu vi cùng tâm cảnh, có thể đột phát hiện nàng nội tâm chỗ sâu nhất ký ức người thật sự quá ít. Huống chi còn có Lục Lục cái này không biết phẩm cấp cũng tuyệt đối bất phạm bản mạng Linh Khí che chở nàng nguyên thần, liền tính là hiện tại tiên nguyên, Ma Vực trung tu vi cao lớn nhất thừa kỳ đỉnh bán tiên, cũng không có khả năng có bản lĩnh phát hiện nàng nguyên thần ký ức.

Như vậy duy nhất có thể làm được này đó, hơn nữa còn có thể đủ như thế chân thật ở nàng trong mộng thật hóa ra này đó người, duy độc chỉ có cái kia thần bí Lục Lục nguyên chủ nhân, được xưng là Thiên Thánh người.

Đường Niệm Niệm lời nói không có được đến bất luận cái gì đáp lại, nàng thật giống như là một cái người đứng xem, nhìn trước mắt nhiệt đới rừng mưa trung biến hóa.

Rừng mưa trung chừng ngàn người ở bên trong cầu sinh, những người này bên trong có nam nữ già trẻ, nhỏ nhất chỉ có ba tuổi, lớn nhất liền 60 tuổi tóc trắng xóa lão nhân gia đều có.

Ở Đường Niệm Niệm đăm đăm nhìn nhiệt đới rừng mưa trung chém giết, vẫn luôn chờ đến phát hiện một người xiêm y cũ nát 6 tuổi nữ hài thời điểm, nàng tâm thần rung động một chút, minh bạch cái kia xa lạ nữ hài chính là kiếp trước chính mình.

Nữ hài toàn thân liền tròng lên một kiện to rộng rách nát tù phục giống nhau trong quần áo, lại dư lại đoạn giống ổ gà đầu tóc, xanh trắng đến không khỏe mạnh làn da, tiểu xảo ngũ quan lại phi thường tinh xảo đẹp, cái loại này nói không rõ giáo mỹ tựa như ngưng tụ nguyệt hoa hậu ái, làm người nhìn đến sau có thể tưởng tượng nàng sau khi lớn lên tuyệt sắc.

Lúc này nàng mặt vô biểu tình, đen nhánh hai mắt ngẫu nhiên hiện lên một sợi ba quang, kia không giống như là 6 tuổi hài tử ánh mắt, càng như là dã thú giống nhau ánh mắt, bản năng muốn sống sót ánh mắt. Tay nàng cầm một cái thiết nỏ, cung nỏ là nguyên liệu thật, đối với một cái 6 tuổi hài tử tới nói thực trọng, từ nàng run rẩy đôi tay có thể thấy được nàng cầm thực cố sức.

Nguyên lai trước kia chính mình trường cái dạng này a?

Đường Niệm Niệm nhìn đến nữ hài dung mạo, phủ đầy bụi tiềm thức ký ức rất cuộc ẩn ẩn toát ra một chút. Vốn dĩ nàng là thật sự quên mất chính mình đã từng bộ dáng rất cuộc là cái dạng gì, từ nàng lần đầu tiên chiếu gương thời điểm, nhìn đến cũng đã là một trương hư thối ghê tởm ‘ mặt ’, đã chịu vô số cổ độc tà vật ăn mòn, nếu là người thường đã sớm đã chết không thể lại đã chết, chẳng sợ nàng trời sinh nguyệt cốt, bởi vì không có tu luyện, cũng vô pháp hoàn toàn ngăn cản lão quái vật không ngừng thực nghiệm ở chính mình trên người tà độc.

Bẩm sinh nguyệt cốt, ngưng tụ nguyệt hoa mà sinh, cùng là tu luyện hảo thể chất, dung mạo càng được trời ưu ái, giống như minh nguyệt sáng tỏ linh tinh.

Đường Niệm Niệm hiện giờ tu vi cùng tri thức đã sớm bắt đồng ngày xưa, đối với kiếp trước thân thể của mình cũng có hiểu biết, minh bạch hiện tại nhìn đến nữ hài tinh xảo khuôn mặt cũng không phải bị

ảo thuật ra tới giả dối, thật là đã từng nàng có được quá thuộc về chính mình mặt, lại còn không có bị chính mình phát hiện cũng đã hủy đến tìm không thấy một chút nguyên lai giả mạo dấu vết.

Đường Niệm Niệm nhìn kiếp trước chính mình miêu thân mình, không tiếng động lại cẩn thận ở nhiệt đới rừng mưa trung ẩn núp, trong đầu bắt đầu hiện ra nguyên lai ký ức.

Nàng từ có ký ức bắt đầu cũng đã bị lão quái vật mang theo trên người, năm sáu tuổi khi bưng trà đưa nước hầu hạ hẳn, một năm sau lão quái vật liền bắt đầu ở nàng trên người hạ độc, đầu tiên là tương đối bình thường độc dược, chủ yếu là muốn chậm rãi bồi dưỡng ra nàng đối độc dược kháng tính, không bao lâu hẳn liền đem nàng ném vào nơi này.

Nữ hài kia xanh trắng đến mất tự nhiên làn da, chính là bởi vì độc dược ăn mòn ảnh hưởng.

Thời gian chậm rãi quá khứ, nữ hài vẫn luôn ẩn núp tại chỗ, trừ bỏ đã không có đồ ăn đói đến không được thời điểm, nàng mới có thể thật cẩn thận đi ra ngoài lộng ăn, vô luận là rễ cây vẫn là không có độc hơi độc sâu, chỉ cần an toàn lại có thể lấp đầy bụng đồ vật, nàng đều có thể ăn xong đi, biểu tình không có một chút thống khổ, giống như ăn cũng không phải cỡ nào ghê tởm đồ vật.

Thời gian chậm rãi quá khứ, đối với nhiệt đới rừng mưa trung người tới nói có thể nói là sống một ngày bằng một năm, toàn bộ nhiệt đới rừng mưa trung đều tràn ngập một cỗ áp lực đến có thể bức người điên không khí, còn có vô số nguy cơ, huyết tinh hương vị.

Nữ hài sinh ra nguyệt cốt hơn nữa cả người đã bắt đầu ăn mòn dung nạp độc, khó được ở nhiệt đới rừng mưa trung bị có độc con muỗi cắn xé đều sẽ không chết, này đối với nàng tới nói là may mắn cũng là bất hạnh. Ở bị độc trùng cắn xé sẽ không chết lại sẽ đau, đặc biệt là thân thể của nàng đối với những cái đó độc vật tới nói có mãnh liệt lực hấp dẫn, dẫn tới chung quanh độc vật tới gần nàng.

Cung nỏ cái này viễn trình vũ khí đối với tình huống hiện tại, còn có đối với một cái không có nhiều ít sức lực tiểu nữ hài tới nói đều là phi thường không tồi. Bằng vào này cung nỏ, nữ hài mấy ngày thời gian tới giết mười hai cái phát hiện nàng người.

Kỳ thật nữ hài trốn tránh ẩn nấp, chính là cố tình chung quanh độc vật hướng nàng dựa sát hướng đi quá rõ ràng, lúc này mới đưa tới người ngoài lực chú ý. Có chút người sẽ sợ hãi những cái đó độc trùng rời đi, có chút người tắc nhẹn không được lòng hiếu kỳ chạy tới nhìn xem, liền nghĩ có thể tìm được cái gì đặc thù đồ vật, trợ giúp bọn họ tránh được trận này từ lão quái vật bố trí chém giết khu vực săn bắn.

Mỗi lần giết người sau, nữ hài liền sẽ cẩn thận đem nỏ tiễn thu hồi tới. Nàng cũng chỉ có tam căn nỏ tiễn.

Giết người đối với rất nhiều người tới nói là khó có thể tiếp thu sự tình, chính là đối với từ có ký ức liền đi theo lão quái vật bên người nữ hài tới nói lại không có bất luận cái gì cảm giác. Không phải nàng không có luân lý đạo đức, chỉ là nàng trước nay liền không có bị dạy dỗ quá mấy thứ này. Nàng thật giống như là vừa rồi sinh ra ấu tử, tiếp thu đến giáo dục chỉ có phục tùng mệnh lệnh này một cái, liền liều mạng sống sót đều là nàng thân là người bản năng thôi.

Nàng ấu tử trực giác nói cho nàng, nàng muốn sống đi xuống, phát hiện nàng người nhất định phải chết.

Rất khó tưởng tượng một cái 6 tuổi hài tử như thế nào ở như vậy nguy hiểm địa phương sống sót, trên thực tế nữ hài chính là kỳ tích sống sót, chẳng sợ gian nan vô cùng, chẳng sợ thân thể bị cắn đến vỡ nát, chính là sống suốt nửa tháng, sự tình cũng tại đây nửa tháng sau đã xảy ra biến chuyển.

Nữ hài đi ra ngoài kiếm thức ăn thời điểm gặp phải những người khác, một cái bảy tám tuổi nam hài, ba cái mười lăm tuổi đến hai mươi tuổi chi gian thiếu niên, thiếu niên vì hai nam một nữ, một người 30 tả hữu trung niên. Năm người trung vô tình phát hiện nàng là cái kia bảy tám tuổi nam hài, sau đó nhiệt tình mời nàng kết bè kết

đảng, nguyên nhân là nàng nhất kiếm thiếu chút nữa bắn chết cái kia nam hài.

Trung niên nhân tựa hồ là đội trưởng, hắn nói: “Dựa theo trận này trò chơi quy củ, một tháng sau chỉ có mười cái người có thể sống sót, cho nên kết bè kết đảng là biện pháp tốt nhất. Tiểu bằng hữu, người tuy rằng rất nhỏ nhưng là ta nhìn ra được tới người giết qua người, còn giết không ít với cái này số (hắn sinh ra một bàn tay, triển khai năm ngón tay), người có tư cách gia nhập chúng ta, đại gia cùng nhau lực lượng mới lớn hơn nữa, chúng ta có thể cùng nhau trở thành cuối cùng sống sót người.”

Hắn thực trầm ổn bình tĩnh, không có ý vào chính mình cao lớn tập kích nữ hài, chính là một đôi mắt đang nói chuyện thời điểm, bất động thanh sắc ngắm nữ hài trong tay vẫn luôn giơ cung nỏ.

Đường Niệm Niệm nhìn một màn này, tâm thần bình tĩnh không có bất luận cái gì phập phồng, ánh mắt vẫn luôn dừng ở nữ hài trên người. Nàng đó ký ức nàng nhớ rõ, chính là làm nàng nhớ lại tới nói, cũng căn bản là không có cách nào hồi tưởng khởi lúc ấy kiếp trước tâm tình của mình. Nhưng mà giờ này khắc này nàng thật giống như cùng nữ hài dung hợp ở bên nhau, có thể rõ ràng cảm thụ mình bạch nàng..... Cũng là lúc ấy ý nghĩ của chính mình.

Trở thành cuối cùng sống hạ nhân.

Ngay lúc đó nàng chỉ nghĩ tới rồi điểm này cũng chỉ để ý ở một chút.

Bọn họ trở thành đồng bạn, cùng nhau hành động cùng nhau nghỉ ngơi, bảy tám tuổi nam hài kêu A Nam, ba cái thiếu niên trung hai cái nam sinh kêu Trần Kiến, vương minh, nữ kêu Lý Vũ, trung niên đại hán kêu Ngô Thiết hùng, này đội ngũ lấy hắn vì đội trưởng, mấy người đều kêu hắn Hùng ca.

Nữ hài không có tên, lão quái vật không có cho nàng lấy tên, mỗi lần kêu nàng thời điểm đều là dùng không ý nghĩa ‘uy’ ‘cái kia’ ‘vật nhỏ’ ‘câu đồ vật’ chờ xưng hô.

Cuối cùng từ Hùng ca quyết định, xưng hô nàng nhóc con, ngắn gọn điếm đã kêu làm điếm nhỏ hoặc là điếm điếm.

Vốn dĩ buổi tối ngủ thời điếm, nữ hài quyết định rời đi xa một chút, miễn cho đem độc trùng dẫn lại đây đem đồng bạn cấp hại chết, bắt quá biết được này đội ngũ trung ở nửa tháng thời gian, đã tìm được rồi một loại có thể đuổi đi hương thảo, này liền miễn trừ nàng một mình rời đi ngủ hành động.

Điếm này làm nữ hài cảm giác được kết bạn đội ngũ chỗ tốt.

Theo kết đội hành động trung, nữ hài từ Hùng ca bọn họ trong miệng biết, bọn họ thân thể đều bị trang nhập một cái truy tung khí, trên người cũng đều có một cái di động, di động thượng sẽ biểu hiện còn thừa nhân số, còn sẽ biểu hiện chung quanh 100 mét nội người, lấy lục điếm xuất hiện ở di động màn hình, một khi có người đã chết nói, di động thượng tổng nhân số biểu hiện sẽ đi theo phát sinh biến hóa.

Đương biết nữ hài không có truy tung khí cùng di động thời điếm, Hùng ca năm người biểu tình đều thực vi diệu, Hùng ca cười nói: “Khó trách nhóc con có thể một người sống nửa tháng, nói không chừng là bố trí trận này trò chơi người chuyên môn hậu đãi người a.”

A Nam cùng Trần Kiến chờ bốn người ánh mắt đều có chút quái dị, nữ hài lúc ấy cũng không rõ ràng cái loại này ánh mắt kêu ghen ghét, chỉ nhạy bén cảm giác được loại này ánh mắt không tốt.

Hùng ca nói: “Như vậy cũng hảo, nhóc con người về sau liền chuyên môn ở sau lưng thả người tên bắn lén. Tên bắn lén ý tứ biết không? Chính là trộm tránh ở người khác nhìn không thấy địa phương, sau đó sẵn người khác không biết thời điếm bắn tên, bắn chết người khác.”

Nói xong lời cuối cùng kia thanh ‘ bắn chết người khác ’ thời điếm, Hùng ca tươi cười thực ôn hòa, ánh mắt thực dữ tợn.

“Ân.” Nữ hài gật đầu. Đây là nàng không có gặp được bọn họ phía trước, vì sống sót mỗi ngày làm sự tình.

“Hảo.” Xem nữ hài như vậy nghe lời, Hùng ca hiển nhiên thực vui vẻ.

Ban đêm.

Nữ hài giấc ngủ thực thển, nghe được bốn người nói chuyện thanh âm, nói chuyện bốn người là Trần Kiến, vương minh, Lý Vũ cùng Hùng ca.

Trần Kiến: “Hùng ca, kia đem nỏ là thứ tốt a, đặt ở một cái như vậy điểm tiểu nhân hài tử trong tay không phải lãng phí sao.”

Vương minh: “Đúng vậy! Ta phía trước có ở câu lạc bộ chơi qua bắn tên, ngay từ đầu không phải nói tốt kia đồ vật lấy lại đây cho ta?”

Hùng ca: “Các người biết cái gì, trên người nàng không có truy tung khí, người lại như vậy tiểu hảo tàng. Phía trước nàng bắn A Nam chuẩn độ các người cũng thấy được, kia đem cung nỏ đặt ở nàng trong tay nhất hữu dụng, chỉ cần dùng hảo tuyệt đối là trương vương bài!”

“Xuy, còn vương bài.” Lý Vũ nói: “Nãi đều còn không có lớn lên, sớm một chút ném tính, miễn cho kéo chúng ta chân sau.”

“Ha ha ha ha, nhân gia tiểu nha đầu mới vài tuổi, nãi đương nhiên không trưởng thành, nơi nào giống chúng ta mưa nhỏ, sóng gió mãnh liệt a!” Hùng ca thanh âm một sửa ngày thường trầm ổn bình tĩnh, nghe tới như là cười, chính là lại có loại khác nói không nên lời ý vị.

“A ~ Hùng ca, người nhẹ điểm!” Lý Vũ thanh âm nũng nịu, cũng như là đang cười, chính là lại ần ần run rẩy, giống như có loại nhẫn khóc khàn khàn nghẹn ngào.

Sau đó nữ hài liền nghe được một trận cổ quái tiếng thờ dốc, nàng yên lặng mở mắt ra, triều thanh âm địa phương nhìn lại.

Bạch hoa | hoa giao | triền cùng nhau thân thể, Hùng ca luật | động động tác, Lý Vũ bị đè ở hần dưới thân, đôi tay che lại miệng mình, phát ra rất nhỏ ngô ngô thanh, nàng đôi mắt vừa lúc đối thượng nữ hài đôi mắt, sau đó trừng đến đại đại, nháy mắt đôi đầy nước mắt.

Đem đôi mắt nhắm lại!

Nữ hài từ Lý Vũ buông ra tay, hoạt động môi nghe ra này không tiếng động nói.

Nàng nghĩ nghĩ, nghe lời nhắm mắt.

Trần Kiến hùng hùng hồ hồ thanh âm truyền ra tới: “Hùng, Hùng ca, người sáng đủ rồi cũng cho chúng ta sáng! Này hoang sơn dã lĩnh không biết khi nào sẽ phải chết, không hảo hảo sáng | sáng thật sự thực xin lỗi chính mình!”

“Đừng nóng vội, chờ ta xong rồi tự nhiên có các người phân, đừng làm cho đi không nổi là được, bằng không người cũng nói này hoang sơn dã lĩnh, muốn tìm cái không tòi lại nghe lời nữ nhân không dễ dàng.” Hùng ca thô | suyễn thanh âm nói.

Nữ hài cảm giác được giống như có người đang tới gần chính mình, vương minh thanh âm ly chính mình giống như có chút gần, thờ dốc nói: “Hắc hắc hắc, Hùng ca, này nhóc con tuy nhỏ điếm, bắt quá lớn lên thật không sai a. A, yên tâm, ta không thảo | nàng, ta biết nàng hữu dụng, không cần lộng chết, liền chơi chơi sờ sờ tổng có thể đi?”

Hùng ca không nói gì, Lý Vũ dứt quãng thanh âm lại toát ra tới, “Vương minh, một tiểu nha đầu phiền tử có cái gì hảo chơi hảo sờ, chẳng lẽ ta còn không thể làm người thoải mái sao? Nếu người tưởng chơi một tiểu nha đầu nói, vậy đừng đùa ta!”

“Thiệt! Người sẽ không xem nhân gia so người xinh đẹp so người nộn, người ghen ghét đi.” Vương nói rõ.

Một trận sột sột soạt soạt thanh âm truyền đến, Hùng ca nói chuyện khẩu khí đã không thờ hèn hèn, có loại thoả mãn lười biếng, “Hảo, này nhóc con hữu dụng, người này nếu là đem nàng dọa liền không hảo. Mưa nhỏ không phải ở chỗ này sao, các người muốn thượng liền nhanh lên, đừng làm cho quá lớn thanh, đem muốn mệnh đồ vật dẫn lại đây.”

“Ha ha ha, hảo, hảo, chúng ta nghe Hùng ca.” Vương minh tiếng bước chân càng ngày càng xa.

Nữ hài nhắm mắt lại, tưởng không rõ này rốt cuộc đã xảy ra sự tình gì, dù sao nàng cảm giác không phải sự tình tốt.

Hùng đông sau, nữ hài nhìn đến Lý Vũ đi đường rất quái dị, biểu tình cũng thực tiều tụy. Ở ăn cơm thời điểm, Lý Vũ vuốt nàng đầu, nhỏ giọng đối nàng nói: “Thực xin lỗi, ta không giúp được người, người đối bọn họ hữu dụng, Hùng ca sẽ không tha người đi, người như vậy tiểu cũng căn bản là trốn không thoát bọn họ lòng bàn tay.”

Nữ hài thấy nàng mãi nhắm nước mắt, duỗi tay giúp nàng xoa xoa, hỏi: “Bọn họ ngày hôm qua ở đánh người?”

Lý Vũ cả người run rẩy, không nói gì.

“Bọn họ muốn giết người?” Nữ hài lại hỏi.

Lần này Lý Vũ nói: “Không có, ta cũng đối bọn họ hữu dụng, bọn họ sẽ không giết ta.”

Nàng biểu tình thực vắn vẹo, vắn vẹo đến dữ tợn khủng bố.

Nữ hài không thích nàng như vậy biểu tình, nghĩ nghĩ vẫn là không có thoát ly nàng vuốt chính mình đầu tay.

Thoải mái.

Đường Niệm Niệm rõ ràng cảm nhận được, đương Lý Vũ vuốt ve nữ hài đỉnh đầu, mềm nhẹ cùng nàng nói chuyện kia một khác, nữ

hài tâm thần truyền đến cảm giác, một tia nháy mắt dừng mãnh vào toàn thân ẩm áp, thực thoải mái.

Bởi vậy, nữ hài mới không có né tránh Lý Vũ tay.

Năm ngày thời gian, bằng vào nữ hài che giấu cùng phóng ám tiễn bản lĩnh, Hùng ca chi đội ngũ này bình yên sống năm ngày. Chính là đồ ăn càng ngày càng khó tìm, chung quanh độc trùng cùng nguy hiểm càng ngày càng nhiều, sinh tồn càng ngày càng gian nan.

Hùng ca ba nam nhân tính tình càng lúc càng lớn, A Nam sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, nữ hài ở hẳn trên người nhìn đến mấy chỗ bị đào đi da thịt miệng vết thương. Hẳn cái gì đều không nói, biểu tình càng ngày càng tuyệt vọng, cuối cùng đối nữ hài lời nói là: “Người đừng tưởng rằng người rất lợi hại, người sớm muộn gì cũng sẽ cùng ta giống nhau, thậm chí so với ta còn thảm, bởi vì người có hy vọng, hy vọng càng lớn tuyệt vọng lại càng lớn!”

Về mặt của hẳn thực ác độc dữ tợn, sau đó buổi tối nữ hài liền nhìn đến hẳn nhảy đến một cái đầm lầy đi.

Đại gia phát hiện thời điểm, Hùng ca biểu tình rất khó xem, vương minh hùng hùng hổ hổ kêu: “Thảo | bần | mã, muốn chết sớm một chút nói a, này nhảy xuống đi, liền đương thức ăn tác dụng không có.”

Thức ăn?

Nữ hài ngăm đen đôi mắt lẳng lặng nhìn về phía vương minh.

“Vương minh!” Trần Kiến đẩy vương minh liếc mắt một cái, triều nữ hài bên kia nhìn thoáng qua.

“Thiết, còn không phải là vận khí tốt điểm không có truy tung khí sao, tiểu thí hài một cái.” Vương minh cười lạnh.

Buổi tối đoàn người ăn nào đó không có độc sâu thịt tươi, cổ quái hương vị làm người buồn nôn.

Vương minh mấy mồm to ăn xong, đột nhiên triều nữ hài đi tới, một tay đem nàng nhắc tới tới, hướng chính mình đưng quần ấn, hung tợn mắng, “Cấp lão tử liêm, bằng không lão tử ăn ngươi!”

Nữ hài không chút do dự một ngụm cách quần cắn đi xuống.

“A a a a!” Vương minh lập tức đem nữ hài quăng ra ngoài, tê tâm liệt phế kêu.

Hùng ca xanh mặt rống lên hấn câu: “Câm miệng, ngươi hại chết chúng ta toàn bộ người sao!?”

Vương minh lập tức ngậm miệng, một đôi che kín tơ máu đôi mắt trừng mắt cách đó không xa, gian nan bò dậy nữ hài, “Hùng ca, thứ này không nghe lời.”

“Ngươi muốn đánh ta, còn nói muốn ăn ta.” Nữ hài bị rơi hàm răng đều là huyết, đen nhánh đôi mắt thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm hấn, tay nhỏ gắt gao cầm cung nỏ.

Hùng ca từ trên mặt đất đứng lên, bước đi đến nữ hài trước mặt, có thể so với nữ hài khuôn mặt nhỏ lớn nhỏ bàn tay, hung hăng một cái tát triều nữ hài phiến lại đây, mắng: “Muốn ngươi làm cái gì liền làm cái đó, còn dám nói một lời, lão tử liền đem ngươi trói lại, làm ngươi biết cái gì kêu sống không bằng chết, ăn ngươi đều là chút lòng thành.”

Nữ hài bị một cái tát phiến đến cả khuôn mặt đều chết lặng, đầu ong ong rung động, ngã ngồi trên mặt đất ngờ ngẩn nhìn Hùng ca, mặt vô biểu tình nói: “Ngươi nói chúng ta sẽ cùng nhau sống sót.”

Hùng ca lại đạp nàng một chân, “Muốn sống đi xuống liền cấp lão tử nghe lời!” Nhìn đến nữ hài ngờ ngác khuôn mặt nhỏ, kia ngũ quan thật sự tinh xảo đẹp, nếu là ở thành phố lớn, nhất định manh đến một đồng đại nhân cho nàng miễn phí mua này mua kia, hận không thể đem nàng phụng đến bầu trời đi.

Chẳng sợ làn da xanh trắng, nửa bên mặt đều sưng muốn xuất huyết, vẫn là rất đẹp.

Này nếu là lại lớn lên một chút, thật đúng là chính là tuyệt sắc a.

Hùng ca trong lòng cũng ngứa, nghĩ thầm tại đây loại hoàn cảnh ai có thể bất biến thái, người đều giết còn không thể chơi một tiểu nha đầu sao. Bất quá nghĩ đến nữ hài tác dụng, Hùng ca vẫn là nhin xuống trong lòng xúc động, trở về đi thời điểm còn không quên đối vương nói rõ: “Chờ trận này trò chơi kết thúc, người tưởng như thế nào chơi liền như thế nào chơi, lúc này đừng nhúc nhích nàng.”

“Đã biết.” Vương minh bĩu môi.

Nữ hài rũ đầu, thấp giọng lẩm bẫm cái gì.

Lý Vũ đến gần rồi nàng mới nghe được kia giống muỗi giống nhau thanh âm, nữ hài vẫn luôn đang nói: Người gạt người.

“Đau sao?”

Nữ hài ngẩng đầu xem nàng, gật đầu. Đau, rất đau.

Lý Vũ chần chờ sờ sờ nàng đầu, thanh âm thực bi thương, nhẹ giọng nói: “Chúng ta một nữ nhân một cái tiểu hài tử, chỉ có thể bị bọn họ lợi dụng, trừ phi vận may nếu không tuyệt đối sống không đi. Ta rõ ràng biết điểm này, sớm một chút đã chết cũng hảo, A Nam thật lớn mật, ta cũng giống hần như vậy lớn mật thì tốt rồi.”

Nữ hài lắc đầu, nói: “Ta không muốn chết.”

Nàng vẫn luôn đều không muốn chết, bản năng không muốn chết.

Đường Niệm Niệm hơi rũ con ngươi, cũng lẩm bẫm, “Ta không muốn chết.”

Vô luận chịu đựng bao lớn thống khổ, nàng đều bản năng không muốn chết, kiếp trước nàng tìm đến cơ hội, ăn trộm lão quái vật chí bảo cũng không có nghĩ tới chết, chỉ tiếc cuối cùng bị phát hiện,

trong lòng biết không có khả năng sống sót, lúc này mới nuốt Lục Lục, không nghĩ làm lão quái vật hảo quá.

Nàng nhìn không thấy, ở nàng bên cạnh, đồng dạng thấy một màn này mạc Tư Lăng Cô Hồng, kia mặt vô biểu tình tuấn dung, kia sâu thẳm đến không thấy bất luận cái gì ánh sáng hai tròng mắt.

-----oOo-----

Chương 251: Niệm Niệm quá khứ (2)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ban đêm nhiệt đới rừng mưa càng thêm nguy hiểm, Trần Kiến này mấy người chung quanh bố trí khu trùng thảo liền nằm trên mặt đất ngủ. Nữ hài nằm trên mặt đất nhắm mắt lại cũng không có ngủ, còn có thể nghe được vương minh cùng Trần Kiến, Hùng ca bọn họ nói chuyện thanh âm.

Hôm nay A Nam sự tình phỏng chừng đối bọn họ đã kích rất lớn, cho nên ba nam nhân tính tình đều thật không tốt.

Phía trước vương minh kịp thời đem nữ hài quăng ra ngoài, mệnh | căn | tử mới có thể bảo vệ, bất quá mãi cho đến buổi tối kia cổ bạo ngược cảm xúc còn không có hoãn lại đây, hùng hùng hổ hổ triều Lý Vũ đi qua đi, nghe hắn kia hỗn loạn chữi bậy thanh âm, nữ hài rất nhiều cũng không hiểu là có ý tứ gì, lại cảm giác đến hắn lại tưởng tượng mấy ngày hôm trước như vậy đối Lý Vũ —— trần trụi thân mình từng | động củ | triền.

Hùng ca thanh âm trầm thấp giống dã thú áp lực điên cuồng thú tính gầm nhẹ, “Mẹ nó |, người một ngày không vui a sẽ chết a? Hiện tại là khi nào, hai có thể sống sót sức lực đều mau không có, người còn tưởng đem sức lực hoa ở zuo ái chính là muốn chết ở nữ nhân trên người a!”

Vương minh không giận phản cười, tiếng cười cơ hồ đã có chút quỷ dị biến thái, “Ha hả ha hả, dù sao đều là muốn chết, chết ở nữ nhân trên người có thể so bị những cái đó cái gì độc hoa ăn, độc trùng súc sinh cắn chết cường!”

Trần Kiến gầm nhẹ chửi bậy, “Thảo | bunn | mã cấp lão tử cầm miệng, người muốn chết chính mình cũng hưởng đầm lầy nhầy dựng, sớm chết sớm siêu sinh, đừng ở chỗ này lải nhải dài dòng!”

“Trần Kiến người có ý tứ gì!” Vương minh thanh âm tràn ngập hỏa khí.

Một trận sột sột soạt soạt thanh âm, nữ hài phỏng đoán đến bọn họ đánh nhau.

Tối tăm trung, nữ hài lặng lẽ mở to mắt một cái khe hở, nàng thị lực thực hảo, tất chân chính 6 tuổi hài tử tầm mắt hảo quá nhiều, thể lực cùng mãnh cảm độ cũng là như thế này. Nay hết thầy quy công với nàng bẩm sinh nguyệt cốt, ở bị độc dược ăn mòn thời điểm, bảo vệ nàng tánh mạng cũng làm những cái đó độc dược cải tạo thân thể của nàng.

Này đó Hùng ca bọn họ đương nhiên không biết, chẳng sợ từ mấy ngày này thời gian rõ ràng cảm giác được nữ hài thể lực thực hảo, lại cũng không nghĩ tới mặt khác, thật sự là ở trong mắt bọn họ, nữ hài liền cùng cấp là bọn họ vũ khí công cụ, sinh tồn trầm trọng áp lực làm cho bọn họ xem nhẹ một ít gần ngay trước mắt chân tướng.

Ở nữ hài trong tầm mắt, nhìn đến vương minh cùng Trần Kiến hai người đã ầu ẩu ở bên nhau, hai người người kéo ta ta xả người, biểu tình dữ tợn vụn vụn, giống như trước mắt người cũng không phải cùng chính mình đồng sinh cộng tử đồng bạn, mà là sinh tử thù địch, hận không thể đối phương lập tức liền chết ở chính mình trong tay.

Hùng ca gầm nhẹ, “Đều cấp lão tử dừng tay, các người nếu là thật sự muốn chết, lão tử thành toàn các người!” Nói chuyện thời điểm, trong tay của hắn cầm một phen đại khảm đao. Cây đao này vẫn luôn bị mang ở hắn trên người, chẳng sợ ngủ thời điểm đều sẽ không rời khỏi người.

Nữ hài phía trước từ bọn họ nói biết, bọn họ tỉnh lại thời điểm liền ở chỗ này, từ di động đã biết trò chơi quy tắc. Nay nhiệt đới rừng mưa

bên trong có không nhiều lắm địa phương cất giấu vũ khí, có thể hay không tìm được liền xem bọn họ bản lĩnh.

Chuôi này đại khảm đao chính là bọn họ còn không có gặp được nữ hài phía trước trong lúc vô ý tìm được, vẫn luôn bị Hùng ca cầm.

Vương minh cùng Trần Kiến đều bị Hùng ca khí thế dọa đến, cho nhau đẩy đối phương một phen, sau đó từng người trầm mặc ngồi dưới đất không nói gì.

Lý Vũ vẫn luôn đều ngồi yên, ần ần nức nở thanh âm từ nàng nơi địa phương truyền ra tới, tựa hồ là sợ ảnh hưởng đến Hùng ca bọn họ, bị bọn họ nghe được, cho nên thực áp lực. Cố tình chính là như vậy áp lực, ngược lại làm nàng nức nở thanh âm càng có vẻ thể lượng tuyệt vọng, làm người nghe được lúc sau thể xác và tinh thần đều đã chịu ảnh hưởng.

“Lại khóc, lão tử làm thịt ngươi!” Hùng ca bị nàng khóc phiền, che kín tơ máu đôi mắt đối Lý Vũ găm nhẹ.

Lý Vũ nức nở thanh âm hoàn toàn mà ngăn, nữ hài nhìn đến nàng nước mắt cũng không có đình, chỉ là đem chính mình thủ đoạn đặt ở miệng mình cắn, nước mũi chảy xuống tới cũng không dám hút, sợ sẽ phát ra âm thanh chọc Hùng ca bọn họ sinh khí, như vậy kết quả làm nàng thoát nhìn phi thường chật vật khó coi.

Nữ hài lẳng lặng nhìn này hết thấy, ngăm đen đôi mắt chớp động mạc danh sáng rọi.

Nàng nhìn đến Hùng ca đột nhiên triều chính mình đi tới, miễn cảm nhắm mắt lại.

Không bao lâu, nữ hài cảm giác được da đầu một trận đau nhức, sinh lý bản năng làm nàng hai mắt tràn ngập thương nước mắt, thống khổ thần sắc tràn ngập thương nàng tiểu xảo khuôn mặt, trợn mắt hai mắt liền nhìn đến Hùng ca kia khủng bố đại mặt.

Nguyên lai đối phương lôi kéo nàng tóc đem nàng nhắc tới tới, khó trách da đầu như vậy đau.

Này nếu là người bình thường trọng lượng, chỉ sợ bị Hùng ca như vậy lôi kéo tóc nhắc tới tới, một khối da đầu đều phải bị hấn triệt rớt. Chính là nữ hài trọng lượng thực nhẹ, kinh phiêu phiêu cùng nàng hình thể thể lực không hợp, lúc này mới làm nàng miễn với kết cục như vậy.

“Hôm nay người cùng Lý Vũ thay phiên gác đêm, người thực thông minh, biết nên làm như thế nào.” Hùng ca nói.

Nữ hài tóc bị lôi kéo, chỉ có thể chớp chớp mắt, nói: “Biết.”

Hùng ca ném ra nàng, duỗi tay đem nàng cầm ở trong tay cung nhỏ kéo xuống tới.

Nữ hài nắm chặt không bỏ.

“Người muốn chết!?” Hùng ca ngoài ý muốn nữ hài sức lực, kia tay nhỏ thật giống như cùng cung nhỏ liền ở cùng nhau giống nhau, thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn không có kéo xuống tới.

Nữ hài nhìn đến Hùng ca hung ác tươi cười, trầm mặc một hồi buông lỏng tay ra.

“A, người nếu là A Nam như vậy nạo loại, kia thứ này để lại cho người cùng nhau gác đêm đảo không có gì. Chính là người vật nhỏ này phóng ám tiễn khi kia quả quyết máu lạnh trình độ, liền giống nhau người trưởng thành đều so ra kém a. Thứ này nếu là để lại cho người gác đêm, lão tử còn không nghĩ ngủ đều lo lắng đề phòng.” Hùng ca tính tình tuy rằng thực táo bạo, chính là người vẫn là bình tĩnh, hơn nữa phi thường cẩn thận, liền một cái 6 tuổi hài tử đều đề phòng.

Nữ hài rũ đầu không nói lời nào.

Trên thực tế, Hùng ca đoán đúng rồi, nữ hài đích xác nổi lên giết bọn hần tâm tư.

Hùng ca lừa nàng, đánh nàng, hơn nữa uy hiếp muốn giết nàng.

Vương minh khi dễ nàng, đánh nàng, hơn nữa nàng cắn hần, hần nhất định sẽ không bỏ qua nàng.

Trần Kiến cái gì đều không có làm, chính là đối nàng sinh mệnh giống nhau có uy hiếp.

Hùng ca sớm đã thành thói quen nữ hài trầm mặc ít lời, khinh phiêu phiêu thể trọng, nhỏ xinh gầy yếu thân mình, thoạt nhìn yếu ớt giống như hơi chút dùng sức một chút, nàng sinh mệnh liền sẽ bị chính mình bóp tắt giống nhau.

Chính là Hùng ca lại biết, ở như vậy yếu ớt bề ngoài sau có một viên không thuộc về 6 tuổi nữ hài tâm tính. Nữ hài phóng ám tiễn giết người thời điểm mặt vô biểu tình, đối với giết người không có một chút cảm giác, giống như hoàn thành bài tập ở nhà giống nhau, hai mắt vẫn là như vậy đen bóng thanh triệt thấy đấy, một chút sát khí đều không có, thực dễ dàng làm người xem nhẹ nàng nguy hiểm.

Hùng ca đem nữ hài ném đến Lý Vũ bên người, lại đem điện thoại giao cho tay nàng, nói: “Này di động người biết nên dùng như thế nào, thấy rõ ràng bên trong lục điểm, một có lục điểm xuất hiện đã kêu tỉnh chúng ta.” Mỉm cười nhìn nữ hài, này mỉm cười cùng lần đầu nhìn thấy nàng thời điểm, cho nàng nói cùng nhau sống sót thời điểm mỉm cười giống nhau, ổn trọng ôn hòa, nếu không chú ý hần hai mắt dữ tợn lạnh băng nói, thật là ổn trọng ôn hòa, “Ta biết người rất muốn sống sót, tiểu gia hỏa. Nếu muốn sống liền không cần ra vẻ, chẳng sợ trên người của người không có truy tung khí, đối với hiện tại tới nói đều khởi không tới bao lớn tác dụng. Người phải biết rằng, tùy thời thời gian cùng nhận thua giảm bớt, chúng ta những người này hoạt động phạm vi đều bị mặt trên người cố tình an bài càng ngày càng tới gần, ẩn thân địa phương cũng càng ngày càng ít, người thực thông minh, hần là cảm giác được.”

Nữ hài nhẹ nhàng gật đầu.

Nàng thực nhạy bén, so Hùng ca càng nhạy bén.

Nàng đã sớm đã cảm giác được bọn họ hoạt động phạm vi bị người âm thầm khống chế được, thật giống như đuổi vịt giống nhau, chạy tới một khối, càng ngày càng dày đặc, càng ngày càng nguy hiểm.

Hùng ca cẩn thận đánh giá thần sắc của nàng, vừa lòng nhìn đến nàng không có bất luận cái gì phản kháng, xoay người trở lại chính mình phô một khối dơ bẩn bố địa phương ngủ.

Vương minh cùng Trần Kiến hai người vốn đang trầm mặc ngồi, một lát sau cũng chịu không nổi mỗi một nằm trên mặt đất ngủ. May mắn hiện tại mùa là mùa hè, ban ngày thời điểm thực nhiệt, buổi tối thời điểm lại cuối cùng có điểm gió lạnh, người ở mỗi một lại khẩn trương đến cực điểm trạng thái hạ một mỗi một cái ban ngày, buổi tối tự nhiên sẽ ngủ thật sự trầm. Nếu hiện tại là mùa đông nói, chỉ sợ này một ngủ đi xuống liền khởi không tới.

Lý Vũ hai mắt hạ có trầm trọng quầng thâm mắt, đó là bởi vì thường xuyên đều là nàng gác đêm mang đến di chứng.

Nữ hài ngồi ở nàng bên người, nhìn trong tay di động.

Lý Vũ lúc này đã không còn khóc thút thít, cổ tay của nàng bị chính mình cắn đến máu tươi đầm đìa, buông ra sau liền tùy ý huyết lưu, đại ra ngồi ở chỗ cũ, cũng mặc kệ chính mình trên mặt dơ bẩn nước mũi.

Nữ hài triều bên cạnh nàng nhìn nhìn, ở quần áo xé một đoạn cho nàng đem đỡ máu tay bao ở.

Nàng nhớ rõ, huyết hương vị sẽ đưa tới càng nhiều sâu, này đó đều là từ Hùng ca bọn họ nơi đó nghe tới tri thức.

Nữ hài động tác tựa hồ bừng tỉnh Lý Vũ, nàng đại ra ánh mắt chậm rãi khô phục một chút sáng rọi, há miệng phát ra khàn khàn thanh

âm. Nàng muốn khóc, chính là thiếu thủy nàng cảm giác yết hầu rất khó chịu, lại sợ một chút không có nhận chủ khóc thành tiếng âm đem Hùng ca bọn họ đánh thức, đến lúc đó Hùng ca bọn họ nhất định sẽ không làm quá nàng.

“Chúng ta làm sao bây giờ, chúng ta làm sao bây giờ.....” Lý Vũ thanh âm giống muỗi giống nhau tiều, trong ánh mắt đều là mê mang cùng tuyệt vọng.

Nàng không cho rằng chính mình một cái cái gì đều sẽ không làm nữ nhân có thể tại đây tràng khủng bố trong trò chơi sống sót, nàng hối hận chính mình nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, vì đưa đến trước mặt tiền đáp ứng tham dự trận này trò chơi.

“Tồn tại.” Nữ hài nhẹ nhàng nói, đen bóng đôi mắt ngẫu nhiên hiện lên sáng ngời.

Lý Vũ nhìn nàng, biểu tình một hồi nhu hòa một hồi dữ tợn, một hồi lâu sau mới phức tạp nói: “Người cái gì cũng đều không hiểu, người cái gì cũng đều không hiểu, người mới như vậy điểm tiều cũng đã là giết người phạm vào, người tuổi này hẳn là bị cha mẹ phủng ở lòng bàn tay đau, người thực đáng thương, thật đáng thương, chính là người lại thật đáng sợ, thực đáng sợ người biết không?”

Nữ hài nghi hoặc nhìn nàng.

Lý Vũ cười khổ, thanh âm càng ngày càng nhỏ, “Ta cũng không biết chính mình đang nói chút cái gì, người như vậy tiều, ta cảm thấy ta còn là cá nhân nói nên bảo hộ người, dù sao ta đều đã bị bọn họ thương đã không biết bao nhiêu lần. Chính là ta lại không phải kỹ nữ, ta cũng là bị cưỡng bách a, ta cũng nên bị một cái hảo nam nhân phủng ở lòng bàn tay đau mới đúng vậy. Dựa vào cái gì người cái tôi nên bảo hộ người a, người cũng nên bị bọn họ tra tấn, như vậy người mới có thể biết ta có bao nhiêu thống khổ, dù sao ta đều như vậy khổ sở, dựa vào cái gì còn nếu muốn làm người hảo quá, tốt nhất mọi người đều không cần hảo quá.”

Nàng gầy ốm tay che lại chính mình hai mắt, như là sợ bị nữ hài thấy nàng trong ánh mắt oán hận dữ tợn, mắt nước khiến cho làm da ngoại phiến đánh miệng hoạt động, rất nhỏ thanh âm không ngừng truyền ra tới, “Vừa mới nhìn đến người bị vương minh khi dễ bị Hùng ca đánh thời điểm, ta thể nhưng nhịn không được vui vẻ, ta thể nhưng nhịn không được cười. Ta cảm thấy ta nhất định là điên rồi, biến thái. Ta còn nói không phải cá nhân a. A Nam đã chết, như vậy điểm hài tử, đã chết cũng hảo. Điểm điểm, nếu không chúng ta cũng cùng chết thôi bỏ đi?” Cuối cùng một câu, nàng buông lỏng ra chính mình bám vào đôi mắt thượng tay, cực hạn phức tạp tràn ngập điên cuồng cùng tuyệt vọng đôi mắt nhìn chăm chăm nữ hài.

“Ta muốn sống.” Nữ hài nhẹ nhàng nói, đen bóng đôi mắt cùng nàng đối diện.

Thanh triệt trong hai mắt mặt ấn ra Lý Vũ vặn vẹo mặt.

Lý Vũ khuôn mặt biểu tình không ngừng biến hóa, quỷ dị lại khủng bố, cuối cùng quay đầu không có lại xem nữ hài.

Nữ hài lẳng lẳng nhìn nàng một hồi, sau đó tiếp tục nhìn chăm chú vào di động màn hình, nhìn mặt trên hay không xuất hiện lục điểm.

Thời gian một chút quá khứ, rất nhỏ thanh âm truyền vào nữ hài lỗ tai, nữ hài quay đầu nhìn lại, chỉ thấy nguyên lai là vương minh từ trên mặt đất đứng lên, chỉ chớp mắt vừa vặn cùng nữ hài đối diện ở bên nhau. Hấn mắt lạnh nhìn chăm chăm nữ hài, thấy nữ hài trầm mặc không nói sau, lúc này mới vừa lòng lặng lẽ đi vào Trần Kiến bên cạnh, che lại hấn miệng đầy tình hấn.

Trần Kiến hiển nhiên bị vương minh hoảng sợ, mở to hai mắt nhìn.

Vương minh làm một cái im tiếng động tác, ở hấn bên người lặng lẽ nói gì đó, sau đó buông ra che lại Trần Kiến miệng bàn tay.

Trần Kiến thực an tĩnh, xem ra là bị vương nói rõ động cái gì.

Lý Vũ cũng phát hiện bọn họ hành vi, không biết bọn họ muốn làm cái gì, đôi tay nắm chặt chính mình vạt áo, thần sắc thoát nhìn thực sợ hãi, tựa hồ sợ vương minh cùng Trần Kiến hai người thương lượng sự tình cùng nàng có quan hệ.

Nàng nghe không thấy, nữ hài lại ần ần nghe rõ bọn họ nói.

Vương minh: “Lão tử đã sớm chịu đủ rồi hấn khí..... Chúng ta cứ như vậy..... Người làm vẫn là không làm?”

Trần Kiến: “Người lá gan..... Người không sợ..... Mật báo?”

Vương minh: “Người nhìn xem đi, hai thanh vũ khí..... Trong tay của hấn, hấn đều không có nghĩ tới cho chúng ta..... Ích kỷ.....”

Trần Kiến: “..... Nếu là..... Các nàng đâu?”

Vương minh: “Lưu trữ, ha hả ha hả a, trọng dụng a.....”

Hai người như là đạt thành cái gì hiệp nghị, nữ hài yên lặng nhìn bọn họ, trái tim nhẹ nhàng nhảy lên. Ở đây không có bất luận cái gì một người, có thể từ nàng loại này mặt vô biểu tình trầm mặc trung, nhìn ra nàng tâm tư. Chỉ có vẫn luôn ở bên xem này hết thấy Đường Niệm Niệm, bản thân chính là nữ hài nàng, mới có thể minh bạch lúc ấy nữ hài tâm tình.

“Kẻ lừa đảo, bọn họ đều là kẻ lừa đảo, nói cái gì cùng nhau sống sót, toàn bộ đều là gạt người.” Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng mặc niệm, đem nữ hài kia miễn cảm tâm tư đều nói ra.

Ở nàng bên người, Tư Lăng Cô Hồng nghe tiếng triều nàng xem ra, sâu thẳm con người ba quang hiện lên, lệnh người hít thở không thông lo lắng, hồn phách giống bị vô hình đại chưởng nắm lấy, sinh sôi co rút đau đớn.

Đường Niệm Niệm nhìn không tới, Tư Lăng Cô Hồng đi vào nàng phía sau, đem nàng cả người đều vây quanh ở trong ngực. Hấn

hàm dưới liền gác ở nàng mượn mà trên đầu vai, thân mật khăng khít đến giống như song sinh.

Ngồi dưới đất trăm mặc nữ hài hai mắt vẫn luôn thực an tĩnh, an tĩnh đến giống như cái gì cũng đều không hiểu, cái gì đều không có biện pháp lay động nàng tâm tư. Như vậy ánh mắt bị vương minh cùng Trần Kiến nhìn đến thời điểm, hai người biểu tình đều có chút quái dị, sau đó vương minh đối với nữ hài cùng Lý Vũ làm ra im tiếng động tác, Trần Kiến tắc trừng mắt hai người, dùng tay lau một chút cổ.

Ý tứ là, các người nếu là dám không nghe lời nói, tiểu tâm các người mạng nhỏ.

Lý Vũ mở to hai mắt nhìn, tựa hồ chấn kinh giống nhau thiếu chút nữa kêu ra tiếng, may mắn nàng yết hầu vốn dĩ liền thiếu thủy đau, thanh âm này còn không có kêu ra ra tới, yết hầu đau đón trước nhắc nhở nàng lúc này nguy cơ, kịp thời dùng chính mình tay bưng kín miệng, đối với vương minh cùng Trần Kiến lắc đầu.

Vương minh cùng trần giai rõ ràng cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, vương minh tàn nhẫn trừng mắt nhìn Lý Vũ liếc mắt một cái, ngay sau đó lén lút đi một bên đem một khối tảng đá lớn cầm ở trong tay. Hắn động tác rất cẩn thận, ánh mắt gợn sóng không ngừng, rõ ràng phi thường khẩn trương. Hắn đi bước một đi đến ngủ say Hùng ca trước người, biểu tình không ngừng biến hóa, dọn cục đá tay đều đã trở nên trắng.

“Ân?” Hùng ca tựa hồ có điều cảm giác, mơ hồ phát ra âm thanh, ngay sau đó đột nhiên mở mắt ra.

Hắn đôi mắt tất cả đều là tơ máu, còn có một chút mê mang, đây là mới từ ngủ mơ bừng tỉnh di chứng.

“A a a a a!” Vương minh bị hắn ánh mắt dọa tới rồi, điên cuồng kêu to, sau đó người cũng không dám nữa do dự đem cục đá triều Hùng ca diện mạo nện xuống đi. Trong không khí tức khắc vang lên Hùng ca thống khổ gào rống, Lý Vũ thét chói tai, Trần Kiến khẩn trương

điên cuồng thúc giục, nữ hài gắt gao nháp môi cánh, như cũ không tiếng động an tĩnh nhìn.

Vương minh điên cuồng dùng cục đá đấm vào Hùng ca, không biết đi qua bao lâu, thẳng đến hấn sức cùng lực kiệt ngã ngò trên mặt đất thời điểm, Hùng ca đã sớm đã không có hơi thở, hoàn toàn thay đổi.

Trong không khí tràn ngập mùi máu tươi, yên tĩnh trung chỉ có rừng rậm côn trùng kêu vang thanh.

Nữ hài nhìn ở đây ba người, vương minh tinh bì lực tẫn ngò yên trên mặt đất, Lý Vũ sắc mặt tái nhợt, hai mắt hoảng sợ đến giống như mất đi hồn phách, Trần Kiến đứng ở Hùng ca dưới chân, đôi tay còn gắt gao thủ sẵn Hùng ca hai chân, thân thể kịch liệt run rẩy, nhìn đáng vẻ cũng bị sợ hãi.

Thực đáng sợ sao?

Nữ hài không rõ, nàng ánh mắt nhìn di động, sau đó nói: “Có tám lục điểm tới.”

Nữ hài thanh thúy non nớt thanh âm ở yên tĩnh trung thực rõ ràng, giống như sấm sét giống nhau bùng tỉnh vương minh bọn họ. Trần Kiến run rẩy lấy ra chính mình di động, quả nhiên nhìn đến có tám lục điểm đang tới gần, sợ tới mức hấn thiếu chút nữa đem điện thoại đều quăng ra ngoài.

“Mau, chạy mau!” Trần Kiến nắm lên Hùng ca đại đao liền chạy.

Vương minh toàn thân sức lực đều đã dùng hết, bị như vậy một dọa thiếu chút nữa không đem hồn cấp dọa ra tới, nghiêng ngã lão đảo muốn đứng lên thời điểm. Nữ hài đột nhiên chạy tới, trong tay cầm một phen nổ tiến hướng hấn chân hung hăng trát đi xuống, trở tay đem hấn chuẩn bị lấy đi cung nổ bắt lấy chính mình trong tay, rút ra cắm ở vương minh trên đùi nổ tiến, xoay người liền triệu Lý Vũ kêu: “Chạy.”

Lý Vũ ngạc nhiên, đương phản ứng lại đây sau, nhanh chóng đi phía trước chạy.

“Người, người như thế nào sẽ có.....” Vương minh thống khổ phủng chính mình chân, oán hận lại không thể tin tưởng nhìn nữ hài. Hắn nhớ rõ Hùng ca rõ ràng đem nữ hài cung nỏ cùng nỏ tiễn đều thu, trên người nàng như thế nào sẽ còn có.

Nữ hài không nói gì, nhanh chóng lại lấy cung nỏ triều vương minh yết hầu đâm xuống lại rút ra, liền tìm cái địa phương giấu đi.

Trên người nàng không có truy tung khí, cho nên chỉ cần tàng đến hảo sẽ không sợ bị tìm được.

Vương minh cùng Hùng ca bọn họ cũng không biết, từ nhìn thấy bọn họ khi dễ Lý Vũ lúc sau, nàng liền để lại một cái tâm nhãn. Một lần nói ném một cây nỏ tiễn, trên thực tế kia căn nỏ tiễn vẫn luôn bị nàng cột vào chính mình trên người, to rộng quần áo giúp nàng che đậy hết thảy.

Liền tính Hùng ca bọn họ lại tiểu tâm cẩn thận, cũng sẽ không nghĩ đến một cái tiểu hài tử thế nhưng có như vậy tâm cơ.

Ẩn thân ở rậm rạp cây cối nữ hài, xuyên thấu qua khe hở nhìn đến tám người đi vào nơi này, không có dừng lại một hồi liền triều Trần Kiến cùng Lý Vũ chạy trốn phương hướng đuổi theo —— từ đây xem ra, trận này trò chơi người đều phi thường tin tưởng truy tung khí hiệu quả.

Nữ hài nhìn di động, lẳng lặng nhìn kia tám lục điểm đuổi theo một cái lục điểm, chỉ là chờ một hồi, cái kia lục điểm cũng không có biến mất. Nay nữ hài biết, Lý Vũ không có chết, cái kia màu xanh lục quang điểm đúng là thuộc về Lý Vũ.

Di động thượng biểu hiện nhân số: 572.

Không cần xem đều gần một tháng, trò chơi mau kết thúc, cư nhiên còn có nhiều như vậy nhân số. Trên thực tế, theo thời gian quá khứ,

những người này chỉ biết càng ngày càng tụ tập, sau đó chân chính tàn khốc sẽ hiện ra ở mọi người trước mắt.

Nữ hài vuốt ve chính mình cung nỏ, nằm ở cây cối đã ngủ.

Từ lần này lúc sau, nữ hài liền vẫn luôn một người một mình hành tẩu, ngăn ngừa mấy ngày thời gian, nàng thấy được cũng tự mình đã trải qua các loại người lừa ta gạt, thần sắc cũng càng ngày càng tiêu tụy. Chẳng sợ trên người nàng không có truy tung khí, ở càng ngày càng nhỏ phạm vi, ẩn thân địa phương cũng càng ngày càng ít, bị phát hiện số lần càng ngày càng nhiều, đặc biệt là đương phát hiện nàng phát hiện trên người nàng không có truy tung khí thời điểm, các loại ghen ghét cảm xúc làm những người này đem phát sinh ở chính mình trên người gian khổ toàn bộ giận chó đánh mèo ở nàng trên người.

Lúc này nữ hài liền ở vào gần một tháng qua nguy hiểm nhất thời khắc.

Nàng bị phát hiện, bị một chi mười người đội ngũ phát hiện, hơn nữa bị bắt lấy.

“Thời gian càng ngày càng ít, cuối cùng bốn ngày, còn dư lại hai trăm mười sáu người.” Mười người ngồi vây quanh khắp nơi cùng nhau nói chuyện, một cái 27-28 nam nhân lúc này mở miệng, ánh mắt triều bị mọi người vây quanh ở trung gian nữ hài, “Hiện tại người cơ hồ toàn bộ đều sẽ kết mười người đội, cái này tiểu hài tử thể nhưng một người, chỉ sợ không ngừng là trên người không có truy tung khí như vậy giản đơn.”

“Quản nàng đơn giản không đơn giản, nương |, một cái thí đại tiểu hài tử thể nhưng như vậy có thể chạy, thiếu chút nữa không có bắt được nàng.” Làn da vàng như nến, hiển nhiên bị trận này trò chơi tra tấn đến độ mau không ra hình người thiếu niên nói: “Lão | tử thiếu chút nữa đã bị nàng lộng chết.” Hắn trên cổ có một vòng mảnh vải cột lấy, trong tay cầm nữ hài nguyên lai cung nỏ đem kéo.

Đột nhiên, hắn liền đem nỏ tiễn trang ở cung nỏ thượng, híp thật nhỏ đôi mắt nhìn chăm chăm nữ hài, đem cung nỏ nhắm ngay nữ hài.

Vèo ——

Nỏ tiễn một chút bắn tới nữ hài căng chân, bắn thủng.

“Ô!” Nữ hài đau đến hai mắt mọng nước mắt.

“Tiểu tử ngươi không cần loạn xạ a, thật lãng phí!” Một nữ nhân kêu sợ hãi, vội vàng cầm một cái ngạnh chất dưa xác đi đến nữ hài bên người, đem dưa xác đối với nữ hài căng chân miệng vết thương, tiếp theo nàng chảy ra huyết, cũng mặc kệ | nữ hài đau không đau, thô lỗ bị nỏ tiễn rút ra.

“A, bắn oai một chút, bất quá không chết được, còn có thể sống mấy ngày, không quan trọng lắm.” Vàng như nến làn da thiếu niên không thèm để ý bĩu môi, đôi mắt nhìn chăm chăm nữ nhân tiếp huyết dưa xác sáng lên, nhấp khô nứt miệng lẩm bẩm: “Cuộc sống này càng ngày càng không phát qua, cái gì đều có độc, lấp đầy bụng ăn sâu vỏ cây liền tính, này chung quanh thế nhưng liền sạch sẽ thủy đều không có, lại không uống thủy liền thật sự muốn chết!”

Thời gian chậm rãi quá khứ, căng chân huyết không ngừng chảy xuôi, tiếp huyết nữ nhân tựa hồ còn không thỏa mãn, đối với nữ hài chân lại là niết lại là đấm, chờ đến thật sự lộng không ra, lúc này mới buông ra nàng.

Nữ hài vốn dĩ liền xanh trắng làn da, theo máu tươi trôi đi càng thêm thanh đến quỷ dị, cùng người chết không có gì khác biệt.

Như vậy nàng nhưng dọa mụ người nhảy dựng, một người vội vàng duỗi tay đi đụng vào nàng hơi thở, phát hiện nàng còn có khí, đôi mắt cũng còn mở to, chỉ là ngăm đen chết lặng đến làm người sờn tóc gáy. Người nọ vội vàng chà xát chính mình bàn tay, nói: “Còn chưa có chết, có thể giữ tươi mấy ngày.”

Giữ tươi.....

Cái này từ, hiển nhiên là đôi đồ ăn.

Nữ hài chết lặng nhìn bọn họ đem chính mình huyết cấp phân uống, uống xong lúc sau còn vẻ mặt không thỏa mãn, không ngừng nhấp môi, tựa hồ hận không thể lại uống nhiều một chút.

Bọn họ đều thực khát, khát đến sắp chết.

Vì tại đây tràng trò chơi sinh tồn đi xuống, vì cuối cùng được đến thắng được giả tiền, bọn họ tinh thần đều mau chết lặng.

“Oán hận sao?” Kia nói không có cảm tình phân không ra nam nữ thanh âm, rốt cuộc lại lần nữa xuất hiện Đường Niệm Niệm trong óc.

Oán hận sao?

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt đôi mắt, trước mắt cái kia bị trói nữ hài cũng nhẹ nhàng chớp mắt. Hai người ánh mắt tựa hồ điệp hợp, an tĩnh chết lặng, thanh triệt nhìn không ra bất luận cái gì cảm xúc.

“Không.” Đường Niệm Niệm nhẹ đáp.

Nàng biết những người đó đều đã chết, đã chết người nàng căn bản là không cần phải đi oán hận.

Cho dù là lúc ấy bị buộc chặt đôi tay lấy máu kiếp trước chính mình, lúc ấy cũng không có oán hận cảm xúc, miễn đầu óc nghĩ đều là như thế nào sống sót, nếu có thể sống sót lúc sau, như thế nào đi giết những người đó. Ở nàng đơn giản nhận tri, những người này cùng nàng giống nhau, cũng là vì sống sót, cho nên phóng nàng huyết, muốn giết nàng.

Nữ hài còn ở tự hỏi, chịu đựng đau đớn, liền nghe được từng đợt thống khổ rên rỉ | thanh. Nàng ngẩng đầu hướng phía trước mặt nhìn lại, những cái đó phóng nàng huyết người toàn bộ thống khổ nằm trên mặt đất quay cuồng, sau đó thất khiếu đổ máu, trừng mắt

mất đi tiếng động. Này đó trong ánh mắt tràn ngập các loại cảm xúc, có không cam lòng, có sợ hãi, có giải thoát từ từ.

Nữ hài không rõ đã xảy ra sự tình gì, nàng chỉ rõ ràng bọn họ đã chết, nàng liền có cơ hội sống sót.

Thời gian chậm rãi quá khứ, nữ hài chờ chính mình khôi phục một chút sức lực, sau đó kéo bị thương chân hướng một người bò qua đi. Người nọ trên eo có một phen tiểu đao, có thể làm giúp nàng cắt bỏ trên tay cột lầy mảnh vải.

Nàng toàn thân đều bị gập ghềnh mặt đất cọ sát ra miệng vết thương, đau khổ đi tới nam nhân bên người, dùng tay cầm đến chính mình muốn tiểu đao, chậm rãi cắt trên tay mảnh vải.

Nàng toàn thân đều rất đau, chờ nàng rút cuộc bắt tay trên cổ tay mảnh vải cắt bỏ thời điểm, một chi tám người đội ngũ đột nhiên đi tới nơi này.

Nữ hài nhanh chóng đem chính mình cung nỏ cầm ở trong tay, xoay người liền chuẩn bị chạy.

“Điểm điểm!?” Quen thuộc tiếng kêu truyền đến.

Nữ hài bước chân đốn hạ, quay đầu nhìn đến tám người trong đội ngũ Lý Vũ.

“Ta khuyên người tốt nhất đừng nhúc nhích.” Dẫn đầu một cái thoát nhìn còn tính trắng nõn nam nhân nói. Ở hắn bên người có bốn người cầm mộc cung, mặt khác nhân thủ đều nhật lên cục đá, đặt ở trong tay ước lượng, nhìn chằm chằm nàng biểu tình thực rõ ràng lộ ra ‘ người dám động thử xem xem ’ ý tứ.

Nữ hài tròn mắt nhẹ nhàng chuyển động. Bọn họ khoảng cách cũng không xa, sáu cá nhân đồng thời lấy cung tiễn cùng cục đá bắn nàng lời nói, thực dễ dàng bị bắn tới, hướng chi nàng hiện tại một chân đau đến liền đi đường đều thực gian nan. Nàng bất động, nhìn

nhìn Lý Vũ, lại nhìn về phía cái kia dẫn đầu trắng nõn nói: “Ta rất hữu dụng, đừng giết ta.”

Nữ hài tử thanh âm non nớt đồ té nhuyển, nhẹ nhàng, chẳng sợ cũng không phải làm nũng đều làm người sinh ra một loại bị làm nũng khát cầu cảm giác.

“Ha hả, người đương nhiên là có dùng.” Dẫn đầu trắng nõn nam nhân nói như vậy.

Sau đó nữ hài bị kéo vào cái này tám người đội ngũ, những người này bản lĩnh rất lớn, cũng không có làm nàng lấy máu, nàng tác dụng như cũ là ở nơi tối tăm phóng ám tiễn giết người.

Dẫn đầu trắng nõn nam nhân kêu Âu Dương thuật, hắn bản thân luyện qua võ thuật, cũng không biết hắn là từ đâu tìm được một khẩu súng lục, này liền tôn định rồi hắn đội trưởng thân phận. Chi đội ngũ này người đối hắn đều thực tôn kính nghe lời.

Từ nữ hài gia nhập đội ngũ sau, Âu Dương thuật cũng hỏi qua phía trước trời lại nàng mười người đội ngũ là chết như thế nào, nữ hài lắc đầu nói không biết. Nàng xác không biết, không biết bọn họ vì cái gì uống lên chính mình huyết liền đã chết.

Âu Dương thuật cũng không có nhiều truy cứu.

Lý Vũ tại đây chi đội ngũ làm vẫn là cấp nam nhân tiết | dục tác dụng, nữ hài từ nàng nhìn chính mình trong ánh mắt, biết nàng sợ chính mình, còn có một ít khác cảm xúc nữ hài đã nhìn ra, lại xem không rõ đại biểu cái gì. Từ Lý Vũ giảng thuật, chi đội ngũ này chính là lần trước Hùng ca bọn họ sau khi chết đi vào kia chi đội ngũ, vốn dĩ mấy ngày này đã có mười cái người, chính là ở ngày hôm qua đã chết hai người.

Nữ hài lắng lắng nghe, không có phát biểu bất luận cái gì cái nhìn cùng đáp lại nàng lời nói.

Ngắn ngủn hai ngày thời gian, chi đội ngũ này lại gia nhập ba nam nhân, cộng lại lên chính là mười hai người. Cái này làm cho đội ngũ trung bao vây Lý Vũ ở bên trong hai nữ nhân thực bất an, các nàng rõ ràng chính mình ở đội ngũ trung tác dụng, chẳng sợ các nàng rõ ràng cũng có thể đánh nhau, chính là nam nhân số lượng quá nhiều, làm các nàng chỉ có thể nghe lời, vô pháp phản kháng.

Đương lại một đêm sau khi đi qua, nữ hài lấy ra di động nhìn thoáng qua.

Còn thừa số trời: Một ngày.

Còn thừa nhân số: 23 người.

Giờ này khắc này, cuối cùng 23 người đều đã mệt thảm, cho dù là Âu Dương thuật đều không thể bảo trì nguyên lai còn tính trắng nõn trang phục, đôi mắt phía dưới có rõ ràng quầng thâm mắt, bất quá hấn ánh mắt thực hưng phấn, biểu tình đều hiển lộ ra hấn phấn khởi.

Nữ hài hai ngày thời gian chỉ ăn một mảnh có thể ăn lá cây, đã sớm đói đến tiền ngực dán cái bụng, này đó nàng trên đùi miệng vết thương cũng không có nhiễm trùng, khó được còn chính mình chậm rãi khôi phục. Cái này làm cho chú ý nàng Lý Vũ thực kinh ngạc, còn dùng phức tạp ánh mắt nhìn chăm chăm nàng, đối nàng nói: Điểm điểm, người thật thật sự may mắn đâu, chẳng những trên người không có truy tung khí, lúc đầu có thể tránh được người khác đuổi giết, thân mình lại tiểu sẽ không bị người xâm phạm, bản thân lại có bản lĩnh, có thể bị người coi trọng, hiện tại ngay cả bị thương, ở như vậy trong hoàn cảnh tám phần là muốn nhiễm trùng nóng lên chết, người lại còn sống được hảo hảo.

Nữ hài không có nghe được tới nàng trong lời nói ghen ghét, chỉ nói: Ta muốn sống.

Này mà giờ phút này, còn thừa 23 người đã ở che giấu lão quái vật khổng chế hạ chạm mặt.

Nữ hài bên này có mười hai người, đối phương bên kia có mười một người.

Hai bên người nói cái gì đều không có nói, vừa thấy mặt cũng đã sáng tỏ đầu võ.

Chỉ là lúc này, căn bản là không có người nguyện ý hướng đằng trước liều mạng, mỗi người đánh đến độ rất cẩn thận cẩn thận, thậm chí ở có thể đánh lên đến người một nhà dưới tình huống, bọn họ đều sẽ không bỏ qua cơ hội, chỉ cầu chết người nhanh lên chết, nhanh lên dư lại cuối cùng mười người tốt nhất.

Tại đây tràng hỗn chiến bên trong, nữ nóng hổi tiểu hài tử tự nhiên liền thành nhất chịu chú ý nhược thế quần thể.

Một người nam nhân triều Lý Vũ xông tới, Lý Vũ nhìn không được thét chói tai, trơ mắt nhìn kia nam nhân tới gần, đương hấn nắm tay muốn dừng ở trên người thời điểm, một cây nỏ tiến bắn thủng nam nhân yết hầu, sau đó ngã vào Lý Vũ trên người, đã không có hơi thở.

Lý Vũ điên cuồng thét chói tai, giống như muốn đem chính mình sợ hãi toàn bộ đều kêu ra tới.

Nữ hài yên lặng đi đến nàng bên người, dùng sức đem nỏ tiến từ nam nhân cổ triệt ra tới, sau đó đối Lý Vũ nhẹ giọng nói: “Đừng kêu, kêu sẽ đem người khác hấp dẫn lại đây.”

Lý Vũ tiếng thét chói tai hoàn toàn mà ngừng, ngốc ngốc lẳng lẳng nhìn nữ hài, sau đó hai mắt nước mắt đều chảy ra.

Nữ hài nhìn nàng nước mắt, phía sau đem duy nhất tam căn nỏ tiến cho Lý Vũ một cây, nói: “Cái này cho ngươi, người khác đánh ngươi, ngươi liền dùng cái này đâm bọn họ.”

Lý Vũ nhìn kia mang huyết nỏ tiến, như là nhìn đến cái gì khủng bố đồ vật, vội vàng đẩy ra ngã vào trên người nàng nam nhân, về phía sau bò lui về phía sau, nhìn chằm chằm nữ hài ánh mắt như là đang

xem cái gì cực độ ghê tởm khủng bố đồ vật, tràn ngập hoảng sợ cùng chán ghét.

Nữ hài bị nàng như vậy ánh mắt xem đến ngẩn ra.

Chính mình không phải cứu nàng sao?

Vì cái gì nàng muốn sợ chính mình?

“Oán hận sao?” Biến mất vô tình thanh âm lại một lần tiến vào Đường Niệm Niệm trong óc.

Đường Niệm Niệm trầm mặc, lắc đầu.

Nàng nghĩ tới, lần đầu tiên loại này chán ghét cùng sợ hãi ánh mắt nhìn nàng người, chính là Lý Vũ.

Cái này từ nàng ký sự bắt đầu sau, lần đầu tiên làm nàng cảm giác được thoải mái cảm giác nữ nhân.

Chém giết còn ở tiếp tục, nữ hài bất chấp xem Lý Vũ ánh mắt, tìm địa phương oa, hy vọng không cần có người chú ý tới nàng.

Trong gió đều ở huyết tinh hương vị, sau khi chém giết rốt cuộc kết thúc, ở đây còn dư lại mười một cá nhân, bao gồm nữ hài cùng Lý Vũ ở bên trong cùng sở hữu mười một cá nhân, di động thượng cũng biểu hiện mười một cá nhân. Cũng liền nói tuy rằng nữ hài trên người không có truy tung khí, chính là nàng vẫn là bị tính ở nhân số bên trong.

Âu Dương thuật cùng mặt khác một chi trong đội ngũ đội trưởng đều còn sống, hai người đứng chung một chỗ. Mặt khác bảy người đều là nam nhân, bọn họ cũng đều đứng ở Âu Dương thuật hai người chung quanh, chín nam nhân cùng nhau nhìn về phía Lý Vũ cùng nữ hài. Bọn họ ánh mắt mang theo hài hước cùng tà ác, một chút đều không có phía trước tuyệt vọng cùng dữ tợn, nghĩ đến bọn họ đều minh bạch, sống sót người chính là bọn họ, đến nỗi còn có một cái danh ngạch, sẽ chỉ ở nữ hài cùng Lý Vũ trên người tuyển ra tới.

“Ha hả.” Âu Dương thuật đối bên người nam nhân cười nói: “Này nhưng có ý tứ.”

Ở hẳn bên người đứng cao lớn nam nhân cũng cười nói: “Là có ý tứ, người nói bọn họ hai cái ai sẽ tồn tại?”

Âu Dương thuật triệu hai người nhìn nhìn, nói: “Cái này kêu điếm điếm vật nhỏ nhưng không đơn giản a, nữ nhân kia chỉ là ám | giường, thật đánh lên tới nói, vật nhỏ hai mũi tên là có thể bắn chết kia nữ nhân.”

Hắn lời nói rơi xuống hạ, Lý Vũ sắc mặt liền trở nên cực kỳ khó coi, lớn tiếng kêu lên: “Ta có thể cho các người chơi a, các người tưởng như thế nào liền như thế nào chơi, cứu cứu ta! Làm ta tồn tại, làm ta tồn tại, thuật ca, người phía trước còn không phải nói ta thực tốt sao!”

Nữ hài nhìn nhìn Lý Vũ, lại nhìn về phía Âu Dương thuật bọn họ.

Cao lớn nam nhân đem một phen cổ đại trường thương giống nhau binh khí ném cho Lý Vũ, cười nói: “Như vậy hai người đều có binh khí mới có ý tứ chút, chỉ cần tiểu gia hỏa kia chính xác oai điếm, nữ nhân này là có thể thắng.”

Âu Dương thuật cũng gật đầu, tán đồng nói: “Ha ha ha, cũng là.”

Bọn họ này nhóm người đã sớm bị một tháng nhiệt đới rừng mưa tra tấn đến chịu không nổi, hiện tại rốt cuộc liền phải kết thúc, toàn thân thả lỏng làm cho bọn họ có tâm tình vừa nói vừa cười, đáy lòng thói hư tật xấu cũng hoàn toàn bị làn này nhiệt đới rừng mưa tra tấn cấp câu dẫn ra tới.

Một tháng bọn họ sinh mệnh hoàn toàn bị người khác nắm giữ, hiện tại rốt cuộc làm cho bọn họ cũng có thể đủ khống chế người khác sinh mệnh, như vậy cảm giác làm cho bọn họ thực hưng phấn, cũng thực vui sướng, này liền một đám rất có hứng thú nhìn nữ hài cùng Lý Vũ.

Cao lớn nam nhân nói: “Các người hai cái chỉ có thể sống một cái, các người nếu là không động thủ nói, chúng ta liền đem các người hai cái đều giết, dù sao thiếu một cái sống sót người đối chúng ta tới nói cũng không có bất luận cái gì tồn thất.”

“Không sai, không sai!” “Nhanh lên động thủ, các người muốn chết sao!” “Hắn | nương |, rốt cuộc muốn kết thúc, lập tức, lập tức ta liền có thể có hoa không xong tiền, ha ha ha ha ha!”

Các nam nhân kêu tiếng động lớn thanh không ngừng vang lên, Âu Dương thuật giơ súng lục ở nữ hài cùng Lý Vũ trên người qua lại chuyển động, cười nói: “Ta vừa lúc còn có hai phát đạn, các người thật sự không tính toán đều sao?”

Nữ hài thẳng tắp nhìn hắn.

Lý Vũ lúc này cầm lấy cao lớn nam nhân ném cái nàng trường thương, chậm rãi tới gần nữ hài, bi thương nói: “Điểm điểm, ta vốn dĩ cho rằng ta tại đây tràng trong trò chơi căn bản là không có hy vọng, cho tới nay cũng căn bản là không muốn sống nữa, chính là lại không có dũng khí đi tự sát. Ta không nghĩ tới, thật sự không nghĩ tới chính mình thế nhưng có thể sống đến bây giờ, thậm chí khả năng sống đến cuối cùng, vẫn luôn sống đến chết già. Ô.....” Nàng khóc đến đầy mặt nước mắt, “Ta muốn sống, thật sự muốn sống, vốn dĩ tuyệt vọng liền tính, chính là hiện tại lại có hy vọng, có hy vọng làm ta sống sót, cơ hội như vậy ta sao lại có thể từ bỏ.”

Nữ hài lẳng lặng nhìn nàng, siết chặt trong tay cung nỏ, nói: “Chỉ cần bọn họ bên trong đã chết một cái, chúng ta là có thể sống.”

Nàng lời nói khiến cho các nam nhân tiếng cười, một người cười to nói: “Tiểu gia hỏa khẩu khí không nhỏ a, người nhưng thật ra sát sát xem a, ha ha ha ha!”

Này cười to nam nhân không có nhìn đến, nữ hài đột nhiên giơ lên cung nỏ, ở các nam nhân thả lỏng thời điểm, một cây nỏ tiến nhanh chóng bắn đi ra ngoài. Đáng tiếc bởi vì nữ hài vốn là đói bụng hai ngày băng không thể lực, hơn nữa vì xuất kỳ bất ý, bắn ra đi nỏ tiến

cũng không có bắn trúng yếu hại, chỉ hoàn toàn đi vào một người nam nhân đùi cấn.

“A a a a, ta muốn giết người!” Cái kia bị bắn trúng nam nhân phần nộ kêu to.

Âu Dương thuật ngăn lại hẳn, đối nữ hài có khác thâm ý cười: “Tiểu gia hỏa còn rất có bản lĩnh a, người đây chính là lãng phí một mũi tên, chỉ còn lại có cuối cùng một chi. Người tốt nhất quay đầu lại nhìn xem nữ nhân kia, nàng dựa người càng ngày càng gần.”

Bởi vì không có người chết, Âu Dương thuật cũng không tính toán buông tha này ra bọn họ mạng sống sau trò hay, cái kia cao lớn nam nhân cũng nghĩ như vậy, cho nên cũng đi theo ngăn lại cái kia chuẩn bị trả thù nữ hài nam nhân.

Nữ hài bị Âu Dương thuật nhắc nhở, quay đầu triều Lý Vũ nhìn lại.

Lý Vũ hiện tại cùng nàng đã chỉ 3 mét khoảng cách.

Nữ hài chớp chớp mắt, siết chặt cung nỏ, hỏi: “Người muốn giết ta?”

Lý Vũ hai mắt đắm lệ mông lung, làm người thấy không rõ lắm ánh mắt của nàng, nàng còn đang tới gần nữ hài.

Nữ hài siết chặt cung nỏ, nhắm ngay nàng.

Nếu đối phương muốn sát nàng, nếu các nàng thật sự chỉ có một có thể sống, nàng sẽ giết nàng.

Lý Vũ bước chân một chút tạm dừng, sau đó nàng đột nhiên đem trong tay trường thương đều cấp ném, ôm đầu khóc lớn nói: “Ta không nghĩ giết người, ta không nghĩ giết người. Người vừa mới mới đã cứu ta, ta sao lại có thể giết người, sao lại có thể cùng người động thủ. Điềm điềm, là tỷ tỷ sai rồi, ô ô.....”

Nữ hài mím môi.

“Điểm điểm, dù sao ta này mệnh đều người cứu, hiện tại còn cho người cũng không tính cái gì, lại nói tiếp ta còn muốn cảm ơn người, nếu không phải người tổng cùng ta nói muốn tồn tại, ta cũng sẽ không sống đến bây giờ.” Lý Vũ đột nhiên ngẩng đầu đối nữ hài cười, hai mắt đắm lệ mông lung tươi cười, thoạt nhìn thực mê mang không rõ, “Điểm điểm, người là cái hảo hài tử, còn như vậy điểm tiểu, hẳn là hảo hảo tồn tại, có ba mẹ hảo hảo đau.”

Ta là cái hảo hài tử?

Nữ hài đôi mắt lóe lóe, nhìn Lý Vũ.

Nàng kêu ta điểm điểm.

“Điểm điểm, ở giết ta phía trước, làm tỷ tỷ ôm người một cái được không?” Lý Vũ nhẹ nhàng nói, hơn nữa chậm rãi hướng nữ hài đi tới.

Nữ hài đứng không có động.

Đường Niệm Niệm sáng mắt hơi hơi chột lóe, tay áo nội ngón tay run rẩy.

“Oán hận sao?”

“Oán hận sao?”

“Oán hận sao?”

Vô tình thanh âm không ngừng ở nàng trong đầu vang.

-----oOo-----

Chương 252: Niệm Niệm khóc Cô Hồng giận

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm không có trả lời vang ở trong đầu vô tình hỏi chuyện, nàng ánh mắt nhàn nhạt nhìn giống như chân thật hình ảnh, nhìn Lý Vũ chậm rãi tới gần kiếp trước chính mình, chính mình tắc đứng ở tại chỗ không có động, cho phép nàng tới gần.

Trận này trong trò chơi, Lý Vũ là cùng nàng nói chuyện nhiều nhất, cho nàng không giống nhau cảm giác duy nhất người. Nàng đối Lý Vũ cũng cùng người khác không giống nhau, người khác chết sống cùng nàng một chút quan hệ đều không có. Chính là nàng lại tưởng Lý Vũ tồn tại, chỉ cần Lý Vũ muốn sống nàng liền tưởng thỏa mãn nàng hy vọng, cho nên mới sẽ đối đám kia nam nhân động thủ.

Đáng tiếc kia xuất kỳ bất ý một tay cũng không có đem người giết chết, hiện tại nàng trong tay chỉ có một cây nỏ tiễn, ở to rộng bên trong quần áo còn cột lấy một cây, hai căn nỏ tiễn hay không có thể giết chết một người nam nhân đâu.

Nữ hài triều chín nam nhân bên kia nhìn mắt, mỗi người khuôn mặt tiều tụy, chính là hiện tại biểu tình thực phần khởi, nhìn dáng vẻ cũng thực nhẹ nhàng. Nữ hài cũng không phải chuyên nghiệp cung tiễn thủ hoặc là tay súng bắn tỉa, nàng làm không được nháy mắt giết địch, nàng chỉ có thể chậm rãi nhắm chuẩn, sấn đối phương không chú ý thời điểm mệnh trung đối phương.

Hiện tại ở chỉ có một cây nỏ tiễn dưới tình huống, ở nàng đói bụng hai ngày mỏng manh thể lực hạ, nàng cảm giác được đến nàng có thể một kích giết chết một người tỷ lệ rất nhỏ, tiễn đến chỉ có thể xem vận khí, chính là vận khí là nhất không thể cân nhắc đồ vật.

Lý Vũ lúc này đã đi tới nàng bên người, nhẹ giọng kêu nàng, “Điểm điểm.”

Nữ hài ngẩng đầu xem nàng, chậm rãi buông trong tay cung nỏ.

Lý Vũ tựa hồ cảm giác được nàng thả lỏng cùng cho phép, tràn đầy nước mắt tiêu tụy khuôn mặt nín khóc mà cười, nhanh chóng duỗi tay đem nàng ôm chặt trong lòng ngực, liên thanh thấp giọng nói: “Điểm điểm thật là hảo hài tử, điểm điểm thật là cái hảo hài tử a.....”

Nữ hài bị nàng ôm vào trong ngực, nhân thể độ ấm rõ ràng truyền vào nàng trong óc, Lý Vũ vui sướng mềm nhẹ thanh âm đồng dạng như thế. Nữ hài chớp chớp mắt, sau đó xuyên thấu qua Lý Vũ bả vai triều chín nam nhân phương hướng xem qua đi, nhìn đến bọn họ trên mặt các loại thần thái, hài hước, khinh thường, tà ác từ từ.

Nữ hài đen bóng trong ánh mắt hiện lên sáng rọi, lấy khăn cung nỏ, ngón tay khấu ở cung nỏ chót mở địa phương. Lý Vũ cảm giác được nàng động tác, thân thể cứng đờ, liền ôm tay nàng chỉ đều giống như đang run rẩy.

Nữ hài ở nàng bên tai nhẹ giọng nói: “Đừng nhúc nhích, ta trộm bắn, chỉ cần bắn chết một người, chúng ta là có thể tồn tại.”

Lý Vũ ngẩn ra, sau đó cứng đờ thân mình nhẹ nhàng rất nhiều, không tiếng động gật gật đầu.

Hai người ôm ở bên nhau, trên thực tế giống như hai người thân hình khác nhau, cho nên nữ hài thân thể hoàn toàn bị Lý Vũ cấp che khuất.

“Đây là có chuyện gì, còn không đánh? Không đánh liền giết các người nga ~” một người nam nhân hài hước lại lạnh băng thanh âm truyền đến.

Lý Vũ run rẩy không ngừng.

Vèo ——

Lúc này, ai cũng không có phản ứng đến, một cây nỏ tiễn từ Lý Vũ phía sau nơi nào đó cực nhanh bắn ra tới.

Nỏ tiễn ở giữa một người nam nhân yết hầu, hoàn toàn xỏ xuyên qua. Nam nhân như thế nào đều không có nghĩ đến chính mình hội ngộ tập, hấn vốn đang ở cao hứng, còn ở vì sắp sống sót, sống được vô số tiền tài mà hưng phấn thời điểm, một cây đâm xuyên qua hấn yết hầu nỏ tiễn kết thúc hấn hy vọng.

Nam nhân đôi tay co rút, tựa hồ muốn đem chính mình yết hầu nỏ tiễn rút ra, hai mắt tràn ngập không thể tin tưởng quang mang, ‘lộc cộc lộc cộc’ thanh âm từ hấn yết hầu cùng miệng vết thương toát ra tới, huyết phao không ngừng, thẳng đến hấn không tiếng động ngã xuống đất.

Bất thành linh một màn làm mọi người đều ngờ ngẩn, thẳng đến Âu Dương thuật thanh âm truyền ra tới, “Tiểu gia hỏa chẳng những bản lĩnh không nhỏ, lá gan cũng không nhỏ a. Bất quá……” Lời nói vừa chuyển, hấn thần sắc khinh thường mà tà ác, “Người cho rằng giết một người là có thể cho các người mạng sống, kia căn bản chính là si tâm vọng tưởng. Nếu các người hiện tại còn không có một cái kết quả nói, ta tưởng đại gia cũng sẽ không để ý đem các người hai cái đều giết.”

Hấn bên người cao lớn nam nhân cũng nói: “Hảo hảo một hồi trò hay thế nhưng đã bị người như vậy phá hủy sao được, ta mấy chục hạ, nếu các người còn chưa động thủ nói, khiến cho lão tử tới.”

Những lời này vừa mới nói xong, hấn liền thông thả đếm.

“Mười.”

“Chín.”

“Tám.”

“Bây.”

Nam nhân thanh âm thật giống như là bùa đòi mạng, mỗi một giây đều làm người tim đập gia tốc.

Nữ hài trầm mặc một chút, nói: “Chạy.”

Tuy rằng nơi này phạm vi rất nhỏ, chính là một ngày thời gian liền sắp đi qua. Chỉ cần vượt qua này cuối cùng thời gian, như vậy các nàng là này mười tên chi nhất, có thể tại đây tràng trong trò chơi mặt sống sót.

“Tam.....” Cao lớn nam nhân thanh âm cũng không có bởi vì nữ hài ý tưởng mà có bất luận cái gì một chút tạm dừng, này một lát liền đã chỉ còn lại có cuối cùng ba giây thời gian. Ở cao lớn nam nhân trong tay cầm một phen cung tiễn, Âu Dương thuật cũng đem súng lục cử lên, mấy nam nhân nhìn các nàng ánh mắt thật giống như nhìn ngoạn vật giống nhau.

Nữ hài cảm giác được Lý Vũ ôm tay nàng chường đột nhiên buộc chặt, khẩn đến nàng khó chịu. Ở nữ hài trong lòng vừa mới dâng lên một tia nghi hoặc, Lý Vũ có chút cổ quái quỷ dị tiếng cười truyền vào nàng lỗ tai, nàng thanh âm cũng theo nàng tiếng cười đứt quãng vang lên, “Ha hả a, thật là cái tiểu hài tử a, tùy tiện nói nói mấy câu người liền tin. Hiện tại người trong tay mặt một cây mũi tên cũng chưa đi, ha hả.”

Nữ hài cảm không có nỗ tiễn cung nỗ căng thẳng, nhìn Lý Vũ đôi mắt hơi chút mở to một ít.

Lý Vũ đột nhiên đột nhiên đem nữ hài trong tay cung nỗ xả lại đây, nữ hài gắt gao nắm chặt không bỏ, hai người lôi lôi kéo kéo chi gian ai đều không có chiếm được tiện nghi, cuối cùng vung tay liền đem cung nỗ ném ra mấy mét ngoại.

“Người!” Lý Vũ đây mặt lửa giận, một cái tát ném ở nữ hài trên mặt.

Ở nàng trong mắt, đã không có cung nỏ nỏ tiễn nữ hài căn bản là không phải là nàng đối thủ, đặc biệt là đối phương liền ở nàng trước mặt. Như vậy gần khoảng cách, nàng muốn đem nữ hài lộng chết, thật sự là dễ như trở bàn tay.

Nữ hài bị đánh đến đầu ầm ầm vang lên, thân thể cũng đơng đờ không có đứng vững, ngã ngòì trên mặt đất.

Vốn dĩ lấy Lý Vũ sức lực, một cái tát sẽ không đem nàng đánh đến như vậy chật vật. Chỉ là nàng đã hai ngày không có ăn cơm, bản thân tinh lực đều chẳng ra gì, vừa mới vì giết nam nhân kia, thể lực cùng tinh thần đều tiêu hao rất lớn, lúc này mới làm nàng giống cái bình thường 6 tuổi hài tử giống nhau yếu ớt.

Lý Vũ nhìn đến nàng ngã xuống đất, chẳng những không có bởi vậy buông tha nàng, ngược lại nhân cơ hội một chân đạp lên nàng trên bụng, này một chân dẫm căn bản là không có lưu lực, đem nữ hài dẫm đến hai mắt mờ nước mắt, đầy mặt thống khổ, nhin không được rên rĩ, đáng thương đến giống như ấu thú than khóc.

“Người cho rằng ta thật sự muốn chết sao?” Lý Vũ nhận định nữ hài sẽ không lại có cơ hội phản kích, cả người thật lớn áp lực còn có này một tháng bị lãng nhục oán hận toàn bộ đều phát tiết ở nữ hài trên người, lớn tiếng la hét, “Ta không muốn chết, ta một chút đều không muốn chết, cho nên như là các người này đó một chút dùng đều không có tiểu hài tử mới đáng chết, các người chết càng nhiều, ta sống sót tỷ lệ lại càng lớn. Dựa vào cái gì người liền không có truy tung khí, dựa vào cái gì người một cái tiểu hài tử có thể an toàn sống đến bây giờ, dựa vào cái gì người như vậy điểm tiểu liền có bản lĩnh, làm mọi người đều đem người đương bảo bối a!”

Nữ hài giảo phá môi, tinh thần càng ngày càng hoảng hốt, toàn thân đau đớn kích thích nàng cảm quan, Lý Vũ nói càng làm cho nàng có loại xa lạ cảm giác, cái loại cảm giác này thật giống như chính mình trái tim bị người hung hăng nhéo, sau đó không ngừng xoa bóp, đau đến người hận không thể ngắt xỉu tính.

“Người cái này tiểu giết người phạm!” Lý Vũ một chân sủy ở nữ hài sườn não, này một chân đem nữ hài vốn dĩ liên hoảng hốt đầu đá đến càng thêm hỗn độn, trước mắt một trận trắng bệch, hai mắt con người bắt đầu tán loạn, lỗ tai đối với Lý Vũ lời nói lại còn nghe được rõ ràng, “Như vậy điểm tiểu liên giết người không chớp mắt, người thật ghê tởm! Giống người loại này ghê tởm đồ vật, sống ở trên đời này cũng không có gì tác dụng, trưởng thành cũng chỉ sẽ là tội phạm giết người, còn không bằng sớm một chút đã chết tính!”

“Phốc.” Liên tục trọng thương làm nữ hài căn bản là vô pháp thừa nhận, một ngụm máu tươi từ trong miệng phun ra tới, tựa hồ còn mang theo vài tia thịt nát. Nàng thật giống như rách nát oa oa, nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, xanh trắng làn da vốn dĩ tựa như người chết, lúc này càng thêm khó coi lạnh băng, vừa mới phun ra máu tươi đều dính trệ ở nàng trên mặt, nàng hai mắt cũng vẫn không nhúc nhích mở to.

Dáng vẻ này nàng làm Lý Vũ ngừng tay, một trận sờn tóc gáy băng hàn nảy lên nàng nội tâm, liên tục lão đảo lui về phía sau, lẩm bẩm tự nói: “Ta giết người, ta giết người..... Không! Không đúng, ta không có giết người, nàng vốn dĩ chính là tội phạm giết người, ta giết nàng chỉ là ở làm tốt sự, nàng đã chết nói, đối xã hội tới nói chỉ có chỗ tốt, ta làm đều là đúng. Giết người phạm vốn dĩ nên chết, đặc biệt là giống loại này còn tuổi nhỏ liền giết người không chớp mắt yêu quái!”

Lý Vũ tự mình an ủi bị Âu Dương thuật đám người nghe được, mấy nam nhân trên mặt lộ ra trào phúng biểu tình.

Âu Dương thuật nói: “Tiểu gia hỏa đối ai đều rất phòng bị vô tình, chính là cố tình đối với người không giống nhau, cuối cùng chết ở trong tay của người, thật không biết là thật đáng buồn vẫn là đáng mừng ha.” Hắn một chút đều không che giấu chính mình trong lời nói mặt trào phúng.

Lý Vũ biểu tình cứng đờ hạ, cắn môi dưới, trên mặt có chút vắn vẹo, đối Âu Dương thuật đám người thấp thấp nói: “Ta thắng, ta không cần đã chết đi.”

“Đương nhiên, chúng ta nói chuyện giữ lời.” Ở Âu Dương thuật bên người cao lớn nam nhân cười ha ha nói.

Lý Vũ trên mặt tức khắc lộ ra tươi cười, sống sót sau tai nạn mừng như điên cùng đối tượng lai mỹ mãn hướng tới. Chỉ cần có như vậy một tuyệt bút tiền lúc sau, nàng muốn làm cái gì đều có thể, vô luận trừng phạt trước kia nàng chán ghét người, vẫn là được đến chính mình muốn đồ vật.

Cao lớn nam nhân lời nói lại lần nữa truyền đến, “Các huynh đệ, trò chơi lập tức liền phải kết thúc, nhìn một hồi trò hay sau, có nghĩ sáng một sáng?”

Lý Vũ vừa nghe đến cái này lời nói, đầy mặt tươi cười tức khắc biến thành sợ hãi, thét chói tai, “Các người muốn làm cái gì, các người rõ ràng nói tốt, chỉ cần nàng đã chết ta liền có thể sống sót, các người không thể làm như vậy!”

Một thân còn tính trắng nõn Âu Dương thuật, coi như nơi này khó được không tòi nam nhân. Hắn chuyển động trong tay súng lục, cười ha hả nói: “Chúng ta cũng chưa nói làm người chết, yên tâm, muốn sáng đại gia cùng nhau sáng, khẳng định sẽ không làm người đã chết.”

Hắn lời nói rơi xuống thời điểm, đã có mấy nam nhân cười triều Lý Vũ đi tới.

Lý Vũ đầy mặt hoảng sợ, nói không lựa lời, “Nơi này không ngừng ta một nữ nhân, trên mặt đất không phải còn có sao? Cái kia tiểu giết người phạm cũng là nữ a, các người đi tìm bọn họ, không cần tìm ta, không cần tìm ta!” Nàng tại đây tràng trò chơi cũng không phải lần đầu tiên bị người chạm vào. Chính là vừa mới mới giết một cái tiểu hài tử nàng, tinh thần vốn dĩ liền căng chặt, hơn nữa nàng cùng nữ hài giống nhau, hai ngày thời gian không có ăn qua đồ vật, đã sớm đã mệt đến cơ hồ thoát lực.

Nàng cảm thấy nếu chính mình thật sự bị này đó nam nhân chạm vào nói, nàng sẽ chết, nhất định sẽ chết!

“Nôn! Nữ nhân này cũng thật biến thái, chẳng những muốn chúng ta gian thi, liền tiểu hài tử đều không buông tha.” Một người nam nhân đầy mặt chán ghét, xua xua tay nói: “Các người chơi đi, ta không chơi, vốn dĩ liền mệt hoảng, lại đến một pháo nói, nói không chừng còn không có sáng đủ liền nuy.”

Người nam nhân này rời khỏi, Âu Dương thuật cũng không có gia nhập, chính là còn có sáu cái nam nhân tới gần Lý Vũ.

Mắt thấy đến tình huống như vậy, Lý Vũ nhịn không được xoay người liền chạy.

“Lại không phải lần đầu tiên, trang cái gì trình nữ.”

Lý Vũ căn bản là không nghe bọn hắn nói cái gì, nàng chỉ biết trận này trò chơi lúc sau, nàng liền có thể được đến nàng muốn hết thầy. Vốn dĩ nàng cho rằng chính mình căn bản là không có hy vọng, chính là sống đến này cuối cùng một khắc, nàng liền nhịn không được tham lam lên —— nàng muốn tồn tại, được đến hết thầy nàng muốn.

Đang lúc Lý Vũ chạy trốn thời điểm, đi ngang qua nằm trên mặt đất vô thanh vô tức nữ hài, nàng chân như là bị cái gì vướng, cả người liền triều trên mặt đất ngã xuống đi, đau đến nàng cả người run lên, một chốc một lát căn bản là khởi bước tới.

Lý Vũ triều dưới chân nhìn lại, chỉ thấy vướng nàng thế nhưng là nữ hài tay.

Chẳng lẽ đây là báo ứng sao?

Lý Vũ nhịn không được nghĩ như vậy, sau đó nàng nhìn đến nữ hài đầu giật giật, đen bóng đôi mắt chết lặng nhìn nàng. Cặp mắt kia như vậy bình tĩnh lại chết lặng, tuy rằng làm người xem đến sồn tóc gáy, rồi lại không thể không thừa nhận này đôi mắt màu sắc chân thật —— nữ hài còn sống.

“Người, người như thế nào sẽ.....” Lý Vũ không thể tin tưởng trừng lớn đôi mắt.

Vô luận chính là nàng vẫn là những cái đó nam nhân đều nữ hài đã chết, không ai tới điều tra nàng hơi thở cùng tim đập, đó là bởi vì ở trong mắt bọn họ, giống như vậy chỉ có sáu bảy tuổi gầy yếu nữ hài bị người như vậy ấu đả, hẳn là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Huống chi nữ hài làn da cũng thật sự quý dị, xanh trắng xanh trắng cùng người chết không có nhiều a khác nhau, xứng với nàng đầy mặt máu tươi, hai mắt vô thần bộ dáng, muốn cho người cảm thấy nàng còn sống đều khó.

Nữ hài không có đáp lại Lý Vũ bất luận cái gì lời nói, nàng nỗ lực động thân mình, sau đó ở Lý Vũ hoảng sợ dưới ánh mắt, một ngụm cắn ở nàng cẳng chân thượng.

Máu tươi theo nữ mồm miệng cùng Lý Vũ cẳng chân chảy xuôi xuống dưới, có thể thấy được nữ hài cắn đến có bao nhiêu mạnh mẽ.

Lý Vũ rơi đầu đón khó nhin nhất thời không có cách nào nhúc nhích, lúc này bị nữ hài cắn đến càng thêm đau đến đôi mắt đỏ lên, kia chỉ bị nữ hài cắn chân nhất thời bị kích thích, thế nhưng khó được dùng ra thật lớn sức lực đem nữ hài cấp đá đi ra ngoài.

Nữ hài nhỏ xinh gầy yếu thân thể trên mặt đất lăn một vòng tròn, sau đó có nằm trên mặt đất không có lại động.

Lần này, nữ hài sợ là chết đến không thể càng chết đi.

Âu Dương thuật đám người trong lòng đều toát ra như vậy ý niệm. Bọn họ cũng không nghĩ tới nữ hài phía trước thế nhưng không có chết, bọn họ cũng căn bản là không có đi xem di động.

“Di, thế nhưng còn chưa chết.” Lần này có người đánh một cái tâm nhãn, lấy ra di động nhìn thoáng qua, phát hiện nhân số con số vẫn là mười cái, thuyết minh nữ hài còn không có hoàn toàn bỏ mạng.

Âu Dương thuật ngồi dưới đất, không thèm để ý nói: “Xem nàng bộ dáng cũng sống không được bao lâu.”

Xem đi động người nọ cũng cảm thấy là như thế này, đem điện thoại ném ở một lần liền không hề đi chú ý nữ hài chờ sự tình.

Lý Vũ lúc này đã bị sáu cái nam nhân cấp vây quanh, thực mau liền nghe được các nam nhân thô | suyễn cùng tiếng cười, trong đó Lý Vũ thét chói tai cũng phi thường sáng tỏ.

Nữ hài liền nằm ở không muốn địa phương, nàng cả người đều đau đến không có cách nào nhúc nhích, cuối cùng sức lực cũng tiêu phí ở căn Lý Vũ mặt trên. Lẳng lẳng nằm trên mặt đất, nữ hài nhìn tới tằm không trung, lỗ tai đều là các nam nhân cùng Lý Vũ thanh âm, thực mau nàng lại nghe được một ít cổ quái lại quen thuộc thanh âm.

Nữ hài nỗ lực quay đầu triệu một lần nhìn lại, nàng nhạy bén ánh mắt nhìn đến trên mặt đất rất nhiều thật nhỏ sâu ở hướng bọn họ tới gần.

Này đó tiểu sâu thích cắn người, cắn người hút đủ rồi huyết lúc sau mới có thể đi. Tuy rằng mỗi một con sâu hút huyết cũng không nhiều, chính là không chịu nổi sâu nhiều, hướng chi này đó sâu còn có kịch độc, cùng chúng nó tiểu xảo thân mình kém xa kịch độc.

Nữ hài tròn mắt giật giật, nàng nhớ rõ nàng chỉ cần đổ máu lâu lắm nói, mùi máu tươi liền sẽ đưa tới độc vật.

Hơn nữa nơi này chết người nhiều như vậy, căn bản là không có người xử lý, dày đặc mùi máu tươi tự nhiên liền đưa tới mấy thứ này.

Nữ hài nhấp môi, nàng tuy rằng không có sức lực, chính là lớn tiếng kêu nói mấy câu ngữ năng lực vẫn phải có, chính là nàng không tính toán kêu.

Nữ hài tâm thần thực bình tĩnh, bình tĩnh cơ hồ chết lặng.

Nàng tưởng này đó khi dễ nàng người chết.

Nàng không có bất luận cái gì tội ác cảm, đạo đức luân lý thượng chỗ trống làm nàng căn bản là không hiểu giết hại đồng loại là bao lớn tội ác. Nàng chỉ có thể bằng vào ý nghĩ của chính mình làm việc, chỉ biết chính mình hiện tại rất khổ sở, chỉ biết chính mình không nghĩ cứu những người đó. Chính là như vậy đơn giản ý tưởng, cho nên nàng không rên một tiếng, nhìn đám kia độc trùng tử chậm rãi tới gần.

Độc trùng cắn xé ở trên người cảm giác, nữ hài đã không phải lần đầu tiên ném thử.

Nàng bản thân thân thể liền rất đau, độc trùng cắn ở trên người về điểm này cảm giác ngược lại trở nên không rõ ràng.

Không có bao lâu, nữ hài liền nghe được các nam nhân hoảng sợ hét chói tai, bọn họ tiếng hét chói tai cũng không so Lý Vũ kém, thậm chí càng thêm bén nhọn. Hiển nhiên là hoảng sợ tới rồi cực điểm tuyệt vọng hét chói tai.

Hy vọng sau tuyệt vọng.

Lúc này chính là nhất chân thật vẽ hình người.

Thời gian một chút quá khứ, hoàng hôn xuống núi, nguyệt quái đầu càn.

Cuối cùng một ngày thời gian cuối cùng đi qua, độc trùng cũng ở bất tri bất giác trung rời đi, may mắn này khỏi địa vực tựa hồ cũng không có cái gì dã thú, lúc này mới không có đem nơi này nằm ' thi thể ' đều cấp ăn.

Sáng sớm sương sớm từ lá cây rơi xuống xuống dưới, rơi trên mặt đất nằm vẫn không nhúc nhích nữ hài trên người.

Nữ hài đuôi lông mày hơi hơi run rẩy, sau đó mở to mắt.

Đương nàng mở to mắt ánh mắt đầu tiên nhìn đến chính là xanh thẳm không trung, theo sau liền nghe được kia quen thuộc sa ách thanh âm.

“Không tồi, không tồi, cỡ nào tuyệt vọng oán niệm a, còn có bị độc trùng phệ cắn thân thể, nhất thích hợp luyện thành con rối, không uổng công ta tiêu phí một phen công phu a.”

Một cái thoạt nhìn 60 tuổi tả hữu lão nhân bước chân nhẹ nhàng đi vào nơi này, ăn mặc một thân màu đen đường trang, nếu không xem hấn cặp kia vẫn đục lành lạnh đôi mắt, chỉ thấy hấn lúc này đầy mặt tươi cười, đảo sẽ làm người sai cho rằng hấn là một cái hiền từ lão nhân gia. Giống như là những cái đó tổng hội ở đại quảng trường, ăn mặc giản dị rộng thùng thình đường trang, đánh thông thả Thái Cực dưỡng sinh quyền lão nhân gia giống nhau.

Ai sẽ nghĩ vậy tràng tàn nhẫn trò chơi hoàn toàn ra đến lão nhân này tay đâu.

Nữ hài không biết lão nhân tên, cho tới nay đều xưng hô hấn vi chủ nhân, trong lòng tắc kêu lão quái vật.

Nhìn đến lão quái vật xuất hiện thời điểm, Đường Niệm Niệm một đôi mắt liền vẫn luôn dừng ở hấn trên người, trong đầu cái kia vô tình thanh âm cố tình ở ngay lúc này không vang, cũng không biết rốt cuộc là làm gì tính toán.

Lão quái vật vung tay lên, kia nằm trên mặt đất thi thể toàn bộ đều biến mất không thấy, sau đó hấn đi đến nữ hài bên người, cặp kia vẫn đục đôi mắt cùng nữ hài thanh triệt chết lặng đôi mắt đối diện ở bên nhau, lão quái vật cười ha hả nói: “Vật nhỏ biểu hiện không tồi a, vốn dĩ lấy người bầm sinh nguyệt cốt tư chất, dùng để luyện thành con rối tuyệt đối là ta đại trợ lực, bất quá hiện tại ta có càng tốt chủ ý. Không chỉ có có thể làm người tác dụng lớn hơn nữa, còn có thể làm người bảo toàn chính mình ý thức.”

Hấn cốt sấu như sai tay dễ dàng đem nữ hài cấp thô lỗ bắt lại, cười tủm tỉm nói: “Người lập tức liền sẽ biết chủ nhân đối với người có

bao nhiêu hảo, chẳng những làm người mạng sống, còn sẽ làm người trường sinh bất tử a.”

Nữ hài lẳng lặng nhìn lão nhân, nếu không phải nàng trái tim còn ở đều đều nhảy lên nói, chỉ sợ sẽ làm người cho rằng nàng đã chết, ở lão nhân trong tay dẫn theo chỉ là một khối tiểu hài tử thi | thể.

Trận này nhiệt đới rừng mưa tàn nhẫn trò chơi như vậy kết thúc, nhưng mà trận này trò chơi ký ức lại bị nữ hài thật sâu nhớ kỹ.

Đường Niệm Niệm mắt thấy trước mắt hình ảnh không ngừng biến hóa, mỗi một hồi đều là như thế chân thật.

Ở nàng trong tầm mắt, nhìn đến nữ hài bị lão quái vật trao trở về lúc sau, như cũ làm bụng trà đưa nước công tác, như cũ bị thực nghiệm sau khi thất bại lão quái vật làm nơi trút giận giống nhau nhục mạ ầu đả, còn có bị lão quái vật cưỡng bách ăn các loại đan dược, bị ném vào các loại độc vật hắc ám trong phòng cùng chúng nó làm bạn.

Thời gian một chút quá khứ, nữ hài thân thể vẫn luôn trường thành tới rồi mười bốn tuổi thời điểm liền không còn có lớn lên qua chút nào.

Đường Niệm Niệm tận mắt nhìn thấy nữ hài biến hóa, nhìn nàng khó có thể chịu đựng trên mặt ghẻ lở | ngứa bắt đầu trao chính mình mặt, nhìn thân thể của nàng chậm rãi phát ra ghê tởm xú vị, nhìn nàng làn da một chút từ xanh trắng biến thành thanh hắc, sau đó chậm rãi hư thối đến đóng vảy lại rách nát lại đóng vảy, như vậy đi bước một hướng càng ngày càng rách nát phương hướng đi tới.

Lão quái vật cùng nữ hài ở địa phương là nhiệt đới rừng mưa trung một cái sơn động, sơn động thực ẩn nấp, bên trong bố trí cũng thực hảo. Phòng phòng khách thư phòng phòng thí nghiệm từ từ đều bị hoàn mỹ quy hoạch ra tới, cách cục một chút đều không hỗn loạn.

Nữ hài vẫn luôn bị ném ở phòng thí nghiệm, từ mười tuổi thời điểm nàng cũng đã không cần ăn cơm, nàng vị giác đã biến mất, đồ ăn ăn

vào nàng trong bụng cũng không có bất luận cái gì tác dụng, chỉ biết bị trong cơ thể độc tố nháy mắt ăn mòn.

Mười bốn tuổi này năm là nàng lần đầu tiên bị lão quái vật mang rời núi động, cũng là nàng lần đầu tiên chiếu gương thời điểm.

Tám năm thời gian không thấy thiên nhật, lại lần nữa đứng ở dưới ánh mặt trời thời điểm, nữ hài có loại cả người bị bỏng cháy cảm giác.

Lão quái vật cũng không có làm nàng đi xa, chỉ là ném cho nàng một cái quen thuộc di động, sau đó làm nàng đem nhiệt đới rừng mưa người toàn bộ giết.

Nữ hài không có phản kháng, hoặc là không bằng nói là nàng phản kháng không được, lão quái vật ở nàng trên người hạ nào đó chú pháp, làm nàng không có cách nào phản kháng mệnh lệnh của hắn, trừ phi nàng muốn chết.

Dọc theo đường đi nàng đi qua địa phương, cỏ cây đều sẽ khô héo, trên người nàng tanh tưởi vị đã sớm bị nàng chính mình nghe thói quen, cho nên cũng không có cảm giác được có bất luận cái gì ghê tởm cảm.

Đương nàng gặp được nhóm người thứ nhất đến cuối cùng một nhóm người, nàng đều có thể đủ nhìn đến mọi người trong mắt mặt mãnh liệt chán ghét cùng sợ hãi, liền biểu tình cũng là giống nhau, các loại ác độc lại hoảng sợ lời nói từ những người này trong miệng triều nàng nhỏ ra.

“Quái vật a! Quái vật a! Cứu mạng!”

“Yêu quái, không cần lại đây.....”

“Thật ghê tởm, thật ghê tởm.....”

“Cái quỷ gì đồ vật a, chạy mau a!”

Nữ hài không biết trong lòng là cái gì cảm giác, dù sao rất khó chịu, bọn họ ánh mắt cùng trước kia Lý Vũ nhìn ánh mắt của nàng rất giống, bất quá so Lý Vũ ánh mắt càng thêm kịch liệt. Tuy rằng không có thượng quá học đọc quá thư, nữ hài nhưng cũng biết quái vật, yêu quái không phải cái gì lời hay, thật giống như nàng ở trong lòng đem lão nhân gọi là lão quái vật giống nhau.

Người đều ở nữ hài trong tay bỏ mạng, sau đó nàng ở một nữ nhân thi | thể trên người nhìn đến một mặt gương.

Nữ hài ngồi xổm xuống thân mình, đem gương cầm lấy tới đối với chính mình trước mặt.

Ở nàng trong tầm mắt, nhìn đến trong gương mặt xuất hiện một khuôn mặt.

Nếu kia có thể bị gọi là là ‘ mặt ’ nói.

Bọc mũ, thịt thối, vết sẹo, nhăn da.....

Này trương ‘ mặt ’ liền ngũ quan đều nhìn không thấy, chỉ có hai viên đen nhánh đôi mắt có thể nhìn đến lúc trước một chút bóng dáng.

“.....” Nữ hài há miệng, cái gì thanh âm đều không có, ngồi dưới đất vẫn không nhúc nhích.

Sau khi, nữ hài lại nhìn không được hướng gương nhìn thoáng qua, xuất hiện ở nàng trong tầm mắt vẫn là kia trương ‘ mặt ’, làm người nhìn buồn nôn chán ghét đến cực điểm ‘ mặt ’.

“Lách cách!” Gương ở nàng trong tay tạo thành dập nát, mảnh nhỏ toàn bộ thật sâu trát nhập nàng lòng bàn tay.

Nữ hài như là một chút cảm giác đau đều không có, ngồi dưới đất cung hai chân, đôi tay liền vây quanh được chính mình, miệng lúc đóng lúc mở thanh âm thanh âm đều không có, vô thần chết lặng đôi mắt ngẫu nhiên hiện lên một sợi ba quang, lông mi kịch liệt run rẩy, mí mắt nhẹ nhàng chớp động.

Nàng bộ dáng thực cổ quái, rõ ràng như là ở khóc, chính là một tia thanh âm cũng không có, một chút nước mắt cũng không có.

Một cổ vô tận bi thương cảm từ cuốn súc thành một đoàn nữ hài trên người phát ra.

Đường Niệm Niệm cho rằng chính mình đã quên mất kiếp trước ngay lúc đó cảm giác, chẳng sợ nhớ rõ cũng nên đã sớm vượt phảng không để bụng, chính là lúc này nàng giống như cùng kiếp trước chính mình dung hợp ở bên nhau, nàng có thể nghĩ được chính mình trên người kia quen thuộc tanh tưởi vị, nàng vây quanh chính mình, có thể đụng chạm đến chính mình kia gập ghềnh làn da, nàng chớp động con mắt, đều có thể đủ cảm giác được chính mình mí mắt cái loại này từng kéo vô lực, giống như tùy thời đều sẽ biến thành thịt thối rơi xuống cảm giác.

“Ồ.....” Đường Niệm Niệm há miệng thở dốc, bi thương thanh âm như là từ yết hầu chỗ sâu trong truyền ra tới, run rẩy lông mi bị hốc mắt nước mắt dính ướt. Nàng không tự giác cũng ngồi xổm xuống thân mình, đôi tay ôm chính mình hai chân, thân thể run rẩy, giống như tùy thời đều sẽ vỡ vụn giống nhau.

Nàng cho rằng chính mình quên mất, chính là nguyên lai nàng nhớ rất rõ ràng.

Nàng cái gì cũng đều không hiểu, lão quái vật cái gì đều không có dạy dỗ nàng, sẽ chỉ ở nàng trên người thí được luyện được, chính là nàng bản năng biết người khác đang nói chút cái gì, rõ ràng chính mình dung mạo đại biểu cho cái gì.

Thật lớn sợ hãi cảm tràn ngập nàng tâm thần, khủng bố mờ mịt làm nàng không biết làm sao.

Nàng chỉ có thể dựa vào bản năng ngồi xổm, sau đó há mồm muốn đem kia khẩu buồn bực nhổ ra, phát tiết ra tới.

Chính là nàng yết hầu cũng bị lão quái vật độc làm hỏng, nàng phát không ra thanh âm, chỉ có thể không ngừng phun khí; nàng lông mi

nhịn không được run rẩy, mí mắt nhịn không được chớp động, hết thảy đều quy về nàng bản năng. Chính là thân thể của nàng căn bản là đã không tính một người, liền nước mắt đều ra không được.

“Ô ô..... Khụ ngô..... A a.....” Đường Niệm Niệm giống cái hài tử giống nhau khóc lóc, khóc đến không hề kiêng kị, khóc đến không chỗ nào dựa vào, khóc đến chặt vật bất lực. Nàng không biết hiện tại chính mình là Đường Niệm Niệm, không biết kiếp trước không có cách nào phát ra âm thanh, không có làm lưu nước mắt chính mình, một khi có thể lúc sau, nguyên lai lại là khóc thành như vậy chặt vật.

“Quái..... Quái vật.....” Khóc thút thít trung lâm bầm giống như tiếng than đổ quyên.

Nàng trừ bỏ khóc không biết nên làm chút cái gì, thẳng đến đem trong lòng kia cổ khổng lồ mê mang bất lực toàn bộ đều phát tiết ra tới.

Niệm Niệm..... Niệm Niệm!

Tự Lăng Cô Hồng nhìn trước người ngồi xổm khóc thút thít Đường Niệm Niệm, biểu tình phản ứng nhiệt hạch, duỗi tay muốn đem nàng ôm vào trong lòng ngực, chính là kết quả chỉ là từ thân thể của nàng đi qua qua đi. Quá lớn lực đạo nhiên hấn từ Đường Niệm Niệm thân thể đi qua đi ra ngoài, đôi tay hư vô, trong không khí truyền đến Đường Niệm Niệm bất lực bị thương tiếng khóc, thần trí hấn mỗ căn hình cung vô pháp khống chế đứt đoạn, chờ hấn muốn khống chế được thời điểm, hấn thân ảnh đã từ Đường Niệm Niệm ở cảnh trong mơ vụn vụn phá tán.

Sương phòng giương.

“Ngô.” Một tiếng thấp thấp kêu rên ở an tĩnh trong sương phòng có vẻ phá lệ rõ ràng.

Tự Lăng Cô Hồng khước miệng chảy ra một vòi máu tươi, đột nhiên mở to mắt, nhìn đến bị chính mình gắt gao ôm trong lòng ngực nhân nhi.

Nàng sắc mặt tái nhợt như tuyết, nhắm hai mắt không ngừng chảy ra nước mắt, mỗi lúc đóng lúc mở phát ra ấu thú giống nhau vô lực than khóc, khóc đến như là hài tử giống nhau bất lực.

“Niệm Niệm, Niệm Niệm, đừng khóc.” Tư Lăng Cô Hồng luống cuống, thật sự luống cuống.

Hắn không biết nên làm cái gì bây giờ, hắn khuyh thế tu vi, hắn thông minh tài trí tại đây một khắc tựa hồ toàn bộ đều biến mất, như là phạm nhân giống nhau hoảng loạn vô thố.

“Đừng khóc, đừng khóc.....” Một tiếng lại một tiếng nỉ non, Tư Lăng Cô Hồng dùng đầu lưỡi mềm nhẹ giúp nàng liếm láp nước mắt, trong hai mắt toàn là đau lòng, hắn liền lời nói đều sẽ không nói, hô hấp đều giống như bị người hoàn toàn bị phong bế, tâm thần phá vỡ một đạo thật lớn hắc động, lộ phong.

Hắn động tác thật cẩn thận đến như là đối đãi thời gian này trân quý nhất của quý, thân thể run rẩy hiển lộ ra hắn đau lòng cùng hoảng loạn, “Niệm Niệm, ta ở chỗ này, Niệm Niệm, người nghĩ muốn cái gì ta đều cho người, người muốn làm cái gì ta đều giúp người làm.....”

Vô luận Tư Lăng Cô Hồng như thế nào liếm, Đường Niệm Niệm nước mắt giống như lưu bất tận giống nhau, tựa hồ muốn đem nàng đời trước cùng đời này nước mắt toàn bộ lưu làm.

Tư Lăng Cô Hồng run rẩy trung, đôi mắt con người khuếch tán, bên trong sóng gió kích động, giống như ma thần.

Một hồi Đường Niệm Niệm bất lực khóc thút thít, đem Tư Lăng Cô Hồng khủng bố ma niệm toàn bộ dẫn đường ra tới.

Ngàn vạn dặm ở ngoài vô biên sơn vực.

Vốn dĩ quay quanh ở một tòa cự sơn phía trên hắc long đột nhiên mở to mắt, u lam long nhãn gợn sóng mãnh liệt, không thể tin tưởng nhìn nơi nào đó phương hướng, “Chủ làm sao vậy?” Nó thanh âm

giống như cuồng phong sấm sét, đem chung quanh mây mù thổi đến khắp nơi phiêu tán.

Luôn luôn xuất quỷ nhập thần Tuyết Tân lúc này cũng xuất hiện, hấn ở trên ngọn cây vẫn không nhúc nhích, cổ quái quỷ dị mênh mông thanh âm vào giờ phút này thế nhưng có một tia cảm xúc nghiêm túc, “Chủ nhân thực tức giận.”

“Này còn dùng người nói?” Hắc long bị bất thành linh cảm thụ kích thích tới rồi, liền ngày thường nói chuyện thói quen đều quên, đối Tuyết Tân xưng hô vì ‘ người ’ mà phi ‘ nhữ ’.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng thanh âm truyền vào bọn họ trong óc, lạnh nhạt vô tình thanh âm, lệnh thần hồn rùng mình.

“Một tháng sau quy nguyên.”

Tuyết Tân cùng hắc long đồng thời cung kính đáp: “Đúng vậy.”

Hắc long u lam long nhãn bên trong chớp động sầu lo, nhìn về phía còn ở bàn sơn trên đỉnh giống như bàn thạch Lâm Quân tứ.

Một tháng sau quy nguyên.

Chủ chỉ cấp hoang man cuối cùng một tháng thời gian thức tỉnh rồi.

Nếu một tháng hoang man còn không thức tỉnh nói, như vậy lấy chủ tính nét, nhất định sẽ vô tình đem hấn ma nguyên rút ra.

“Chủ mẫu rốt cuộc đã xảy ra sự tình gì?” Hắc long ong ong nỉ non.

Nó rõ ràng, có thể làm Tư Lăng Cô Hồng phát sinh lớn như vậy cảm xúc dao động chỉ có Đường Niệm Niệm.

“Đại sự tình.” Tuyết Tân trở về nó một câu.

Chỉ là hấn đáp lại lại đây này một câu, nói liền cùng chưa nói giống nhau. Đương nhiên là đã xảy ra đại sự tình, nếu không chủ như thế

nào sẽ phát lớn như vậy lửa giận. Kia thật lớn cảm xúc biến hóa thế nhưng mắt không chế đến liền bọn họ đều có thể đủ cảm nhận được, này nhưng đừng là chủ mẫu có tánh mạng nguy hiểm a.

Tiên nguyên Yêu Cốc tư pháp trong điện.

Một đạo thon dài như họa thân ảnh đứng ở trong đó.

Lúc này thân ảnh ấy thân hình chấn động, tựa hồ là cảm nhận được cái gì.

“Cha mẹ?”

Tư Lăng Vô Tà thần sắc đổi đổi, nhìn này tư pháp trong điện ẩn chứa vô số thần bí, dứt khoát xoay người đi ra ngoài.

Hắn tham dự sẽ làm Thiên Đạo có biến, hắn không tham dự chính là, chỉ cần cha mẹ bọn họ không có nguy hiểm, hắn tĩnh xem đại cục phát triển cũng không có gì. Chính là lần này sao lại thế này? Loại này kịch liệt huyết mạch cảm ứng!

Tư Lăng Vô Tà híp híp mắt, yêu dị hai mắt nội hiện lên u lãnh quang mang. Ai dám thương tổn thân thân mẫu thân nói, bản công tử muốn hắn (nàng) sống không bằng chết!

“Ngây thơ.....” Đang lúc Tư Lăng Vô Tà bước ra tư pháp điện thời điểm, một đạo tang thương tràn ngập uy nghiêm thanh âm truyền vào hắn trong óc.

Tư Lăng Vô Tà dừng lại bước chân, “Bạch mộng.”

Hắn thế nhưng không hề kiêng kị kêu tiên nguyên yêu tổ tên, này nếu như bị Yêu Cốc trung các yêu thú nghe được, chỉ sợ liền tính biết thân phận của hắn không đơn giản, đối hắn cũng sẽ sinh ra bất mãn cảm xúc. Đương nhiên, này cũng muốn Yêu Cốc các yêu thú biết bọn họ yêu tổ tên gọi bạch mộng mới được.

“Ngây thơ, người nên rõ ràng.....” Bạch mộng tang thương thanh âm có thân ở địa vị cao uy nghiêm, trong đó còn lộ ra một cỗ từ ái

chi ý.

“Rõ ràng cái gì?” Tư Lăng Vô Tà tính toán bạch mông chuẩn bị lời nói, hần ánh mắt nhìn phía trước, tựa hồ xuyên thấu qua kia hư vô không khí nhìn đến người nào đó cái gì đó, tươi cười thuần nhiên lại có cổ li kinh phản đạo tùy ý, “Ta cái gì đều không rõ ràng lắm, những cái đó đều chỉ là người nói thôi.”

Bạch mông thanh âm một chút biến mất.

Tư Lăng Vô Tà tiếp tục đi phía trước đi.

“Ngây thơ, lấy người thiên phú, người rõ ràng lão nhân nói đều là tình hình thực tế.” Bạch mông thanh âm lại lần nữa xuất hiện.

Nếu hần lời nói bị Yêu Cốc yêu thú nghe được nói, nhất định sẽ chấn động. Từ bạch mông nói chuyện khẩu khí có thể nghe ra tới, nó thể nhưng là đem Tư Lăng Vô Tà coi như cùng thể hệ nói chuyện với nhau.

“Không sai, ta đích xác biết người không có nói sai.” Tư Lăng Vô Tà mỉm cười, hần đã đi ra tư pháp điện nơi cao phong vách núi, chân dẫm lên hư vô không khí, như giẫm trên đất bằng giống nhau đi tới trên bầu trời, “Chính là ta chính là không nghĩ quy củ bằng quan lại như thế nào?”

Bạch mông tựa hồ bị hần này bình đạm khinh cuồng khẩu khí bị trấn trụ, đáp lại lời nói cũng tạm dừng một giây, sau đó nói: “Người làm như vậy sẽ rối loạn đại cục, thậm chí bị thương.....”

Tư Lăng Vô Tà lại lần nữa đánh gãy nó nói, “Đại cục?” Hần khế cười một tiếng, yêu dị hai mắt hiện lên một sợi ba quang, chỉ là một sợi ánh mắt thôi, lại lộ ra một cổ huyền ảo, “Người nói ta tham dự sẽ rối loạn đại cục, đưa tới Thiên Đạo quấy nhiễu. Chính là người giống như quên mất.....”

Bạch mông bản thể cũng không có xuất hiện, chính là nó ở Yêu Cốc trung lại không chỗ không ở, lúc này tự nhiên đem Tư Lăng Vô Tà

thần thái nhất nhất xem ở trong mắt, cặp kia giống như ngưng tụ sinh tử yêu dị hai mắt, hiện lên một sợi quang mang, thế nhưng liền nó đều bị ảnh hưởng.

“Ta thiên phú là cái gì?” Tư Lăng Vô Tà hỏi.

Bạch mông trầm mặc không có trả lời.

Tư Lăng Vô Tà cũng không trông cậy vào nó trả lời, yêu dị hai mắt thanh triệt vô biên, nhàn nhạt cười nói: “Ta bản thân chính là nghịch thiên chi tử, ta thiên phú vốn là đủ để lay động Thiên Đạo, không chế Thiên Đạo.”

Như thế thanh đàm đến tựa hồ bé nhỏ không đáng kể ngữ khí, tràn ngập trấn phục thể nhân tự tin, lời nói nội dung càng thêm lệnh người điên cuồng.

“Bạch mông.” Tư Lăng Vô Tà mỉm cười nói: “Không cần ý đồ không chế ta hoặc là lợi dụng ta, người muốn rõ ràng chính mình địa vị, có chút người người không động đây đến. Càng không cần cậy già lên mặt, người biết đến, ta không có nhiều ít tôn lão ái ấu tốt đẹp phẩm đức.”

Yêu Cốc thổi quét uy phong tựa hồ nổi lên nào đó biến hóa.

Tư Lăng Vô Tà khoe miệng cười hình cung một câu, “Này chẳng lẽ là ở thổi râu trừng mắt?”

Yêu Cốc phong nháy mắt ngưng, lộ ra nào đó đặc thù yên lặng, làm nhân tâm kinh.

Tư Lăng Vô Tà thần thái lại không có một chút không ổn, thân ảnh ly tư pháp điện càng ngày càng xa, nói: “Bạch mông, Thiên Đạo biết được vạn vật, chẳng sợ chỉ bị ta nắm giữ một tia, cũng đủ làm có thể rõ ràng minh bạch rất nhiều không muốn người biết đồ vật.”

“Người biết chút cái gì?” Bạch mông thanh âm xuất hiện.

Tư Lăng Vô Tà nói: “Ta biết..... Cha hấn nhưng không ngốc, người hành động hấn nhất định rõ ràng minh bạch, chỉ là vì làm nương vui vẻ mới theo người tính toán đi làm, người nhưng ngàn vạn đừng tưởng rằng chính mình không chế hết thủy, bằng không hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.”

Bạch mông thanh âm lại lần nữa biến mất.

Lúc này, đứng ở trên bầu trời Tư Lăng Vô Tà tay áo mở ra, thân ảnh tại chỗ biến mất, xuất hiện ở trăm mét ở ngoài.

“Bạch mông, không cần ý đồ ngăn cản ta, nếu như không phải lúc trước người đem ta đưa tới Yêu Cốc Biển Đen vực tu luyện, người như vậy cố ý không chế ta hành vi, người cho rằng ta thật sự như vậy thiện lương sao?” Tư Lăng Vô Tà yêu dị đôi mắt hiện lên một sợi lãnh quang.

“Không thể hành động theo cảm tình, Thiên Đạo chi uy người nên minh bạch!”

Tư Lăng Vô Tà cười nói: “May mắn người không có giáo biện, nếu không ta thật đúng là muốn xem không dậy nổi người. Phải biết rằng ở ta trong mắt, sở hữu nói dối đều là không chỗ che giấu.”

Bạch mông thất bại.

Hiện giờ tiên nguyên cùng Ma Vực tương dung hợp, muốn từ tiên nguyên đến Ma Vực nói, chỉ cần một đường hành tẩu thông qua dừng bước hà là được.

Tư Lăng Vô Tà lại duỗi tay về phía trước, ở trước mặt hư không khai một lỗ hồng, người liền hướng bên trong đập đi vào, theo hấn thân ảnh tiến vào, hư không khẩu tử liền tự nhiên biến mất, trong không khí chỉ để lại hấn cuối cùng một đạo lời nói:

“Bạch mông, đặc ý vênh váo không phải chuyện tốt, thật sự chọc giận Tư Lăng Cô Hồng, kết cục so chọc giận ta còn khủng bố, đây là ta đối với người lời khuyên.”

Ở Tư Lăng Vô Tà biến mất địa phương, một trận thanh phong mờ hồ ngưng tụ thành một đạo mờ hồ bóng dáng, tựa hồ ở tự hỏi.

Lúc này, Ma Vực nơi nào đó, một đạo vết nứt xuất hiện.

Tư Lăng Vô Tà thân ảnh từ giữa đi ra.

Nhìn không trung minh nguyệt, Tư Lăng Vô Tà hướng tới một chỗ phương hướng nhanh chóng hành tẩu, hấn thân ảnh không ngừng thoáng hiện biến mất.

“Ta tham dự sẽ đưa tới thiên phạt? Vậy nhìn xem, hôm nay có thể phạt được ta này toàn gia như thế nào.”

Tư Lăng Vô Tà cảm nhận được kia cỗ huyết mạch chấn động chậm rãi nhược xuống dưới, biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hẳn là không có việc gì. Khóe miệng giơ lên một mặt lộng lầy tươi cười, một sửa đổi mặt bạch mộng khi kia cỗ phong đạo vân khinh tự tin, li kinh phản đạo không kèm chế được, yêu dị trong hai mắt hiện lên một sợi bất hảo thô bõn cọt.

“Thân thân mẫu thân, người bảo bối nhi tử tới, lão cha lại nên ghen tị đi, ha hả.”

-----oOo-----

Chương 253: chân tướng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ở cảnh trong mơ.

Từ Đường Niệm Niệm tư tưởng cảm thụ cùng kiếp trước chính mình hòa hợp nhất thể, rõ ràng cảm thụ được lúc ấy vô tri chính mình mê mang bất lực, một hồi tùy ý khóc thút thít làm nàng không ngừng phát tiết, phát tiết kiếp trước chính mình sở không thể phát tiết sở hữu cảm xúc.

Đường Niệm Niệm đều không phải là hoàn toàn sa vào vào cảnh trong mơ kiếp trước chính mình tư tưởng trung, nàng trong tiềm thức như cũ biết chính mình là Đường Niệm Niệm, đã không còn là lúc trước cái kia vô lực thay đổi bất luận cái gì sự tình vô tri được nô, nàng có được dĩ vãng chưa từng từng có hết thảy.

Chỉ là nàng cũng không có áp lực chính mình cảm xúc, kia cổ cho tới nay bị nàng chính mình đều cho rằng quên đi rốt hoặc là đã vượt phẳng cảm xúc. Một cái thuộc về mười bốn tuổi vô tri nữ hài bản năng cảm xúc, không có được đến bất luận cái gì giáo dục nàng, trong óc mặt cơ hồ một mảnh chỗ trống, sở hữu hết thảy đều là nàng chính mình lĩnh ngộ ra tới, không có bất luận cái gì căn cứ, không có bất luận cái gì chân thật cảm, cái này làm cho nàng cảm thấy chính mình thật giống như là cái không chân thật người, giống như vẫn luôn đứng ở trong hư không, chung quanh cái gì đều không có, tùy thời đều khả năng hóa thành cùng không khí giống nhau hư vô.

Cố tình nàng lại bản năng muốn tồn tại, không ngừng giãy giụa, thừa nhận đủ loại thống khổ cũng kiên trì, tuy rằng nàng chính mình cũng không biết chính mình rốt cuộc ở kiên trì chút cái gì, nỗ lực như vậy sống sót rốt cuộc là vì chút cái gì.

Không có mục tiêu nhân sinh mang đến hư không cảm giác có thể ma diệt rớt một người lý trí, hướng chi là một cái cái gì cũng đều không hiểu mười bốn tuổi nữ hài.

Dưới tình huống như thế, đương nàng nghe được mọi người chán ghét ánh mắt, ác độc mắng cùng sợ hãi tiếng thét chói tai, sau đó nhìn đến kia liền chính mình đều nhin không được ghê tởm chán ghét ‘mặt’ thời điểm, một cổ có thể đem người mất đi bi thương mê mang đem nàng hoàn toàn bao phủ, không biết làm sao, mờ mịt khổ sở.

Nhưng mà cho dù là như vậy, kiếp trước nàng thế nhưng liền phát tiết này cổ khổng lồ mê mang bi thương cảm xúc đều không được, bị độc dược ăn mòn vô dụng thân thể, chẳng những phát không ra bất luận cái gì thanh âm, liền nước mắt đều không có. Này liền hình như là một cái khí cầu bị trói khẩn khẩn chỗ, tùy ý kia khí cầu không ngừng bành trướng, không chiếm được bất luận cái gì phát tiết, kết quả cuối cùng chỉ có từ nội đến ngoại nổ mạnh.

Lúc này đây, Đường Niệm Niệm cùng kiếp trước chính mình bởi vì nào đó đột nhiên cộng minh, làm cảm xúc liên hệ tương dung ở bên nhau, lúc này mới khiến cho Đường Niệm Niệm không biết làm sao tùy ý khóc thút thít, cũng là bởi vì nàng trận này khóc thút thít, đem đáy lòng chỗ sâu trong vùi lấp cảm xúc hoàn toàn đều phát tiết ra tới.

Tình huống như vậy mang đến sẽ chỉ là hai loại kết quả, một loại là Đường Niệm Niệm sa vào ở trong mộng khó có thể tự khống chế, mặt khác một loại còn lại là đem khúc mắc bởi vậy phát tiết cởi bỏ. Một hư một hảo, thả xem Đường Niệm Niệm chính mình tạo hóa cùng tự giữ ngộ tính.

Nữ hài như vậy vây quanh chính mình một ôm chính là nửa ngày, thẳng đến lão quái vật nơi đó truyền đến chiếu lệnh, làm nàng trở về sơn động, nàng liền liền thân thể của mình đều không thể khống chế hướng sơn động phương hướng trở về, hai mắt chết lạng vô thần, mí mắt như cũ ở nhẹ nhàng run rẩy chớp động.

Đường Niệm Niệm giờ này khắc này đã không hề là hoàn toàn người đứng xem, nàng hồn phách giống như về tới chính mình kiếp trước trong thân thể, nghe chính mình trên người hương vị, không có mặc giày chân đạp lên trên cỏ xúc cảm là như vậy rõ ràng, những cái đó nhân chính mình tới gần mà khô héo cỏ cây cũng bị nàng xem đến rõ ràng.

Tâm tình của nàng thực bình tĩnh, bình tĩnh cơ hồ chết lặng, đây là một loại rất quái dị lại cực đoan cảm xúc, tựa hồ ở đại bi lúc sau lắng đọng lại, hết thảy giống như nháy mắt trở nên phá lệ bình tĩnh, vô luận cái gì đều không thể làm nàng sinh ra quá lớn cảm xúc dao động.

Thật giống như giận cực phản cười, hi cực mà khóc giống nhau, một loại cảm xúc tới rồi cực đoan thời điểm, ngược lại lộ ra hoàn toàn tương phản phản ứng.

Về tới lão quái vật sơn động sau, Đường Niệm Niệm liền tiếp tục bị lão quái vật thí được sinh hoạt, trước kia bưng trà đưa nước công tác nàng đã rất ít làm, này nguyên nhân ở chỗ lão quái vật cũng ghét bỏ trên người nàng kia cổ tanh tưởi vị, còn có lão quái vật đã tìm một cái khác tuổi trẻ mạo mỹ nữ nhân làm những việc này.

Nữ nhân kia làn da bầy biện ra thực không khỏe mạnh tái nhợt, thậm chí có chút lộ ra màu xanh lá, hai mắt đen nhánh đến không có một chút thần thái, xinh đẹp khuôn mặt không thấy bất luận cái gì một chút biểu tình, cho người ta một loại cứng rắn không có tức giận chất phác cảm, nàng tứ chi động tác cũng là như thế, mỗi một động tác đều thực quy phạm, rồi lại thực thẳng bản cứng đờ.

Nữ nhân này Đường Niệm Niệm nhận thức, Lý Vũ.

Chỉ là nguyên lai Lý Vũ đã chết, cái này Lý Vũ bất quá là lợi dụng Lý Vũ thân thể, bị lão quái vật luyện thành con rối mà thôi.

Thiếu bưng trà đưa nước công tác lúc sau, Đường Niệm Niệm cũng có chính mình thời gian nhàn hạ, chỉ là nàng trừ bỏ sơn động nơi nào cũng không thể đi.

Mỗi lần bị lão quái vật thí xong rồi độc dược lúc sau, Đường Niệm Niệm liền sẽ bị đuổi tới một góc. Nàng thì tại cái kia trong một góc một mình chịu đựng độc dược ăn mòn thống khổ, sau đó một người an tĩnh ngủ, hoặc là một người ngồi ở trong một góc phát ngốc, chẳng sợ phát ngốc cũng không biết rốt cuộc đang ngăn người chút cái gì.

Thời gian chậm rãi quá khứ, Đường Niệm Niệm sinh hoạt vẫn luôn liền như thế vượt qua, bị coi như công cụ giống nhau vượt qua.

Mỗi ngày đều là thí dược, ngủ, phát ngốc, một mình làm mặt nạ, hoặc là bị quăng ra ngoài giết người, thẳng đến hai mươi tuổi thời điểm, Đường Niệm Niệm lần đầu tiên bị lão quái vật mang đi ra ngoài, mang ra cái này sơn động còn có cái này nhiệt đới rừng mưa.

Nàng toàn thân đều bị bao vây ở một kiện to rộng màu đen áo gió bên trong, tay mang bao tay, chân bộ giày, trên mặt mang mặt nạ, trên đầu còn mang theo đỉnh đầu màu đen mũ, cả người đều bị bao kín mít, chỉ để lại mặt nạ sau một đôi mắt có thể nhìn đến bên ngoài.

Đường Niệm Niệm lúc này liền ngồi ở một con thuyền du thuyền thượng, gió biển thổi ở nàng trên người mát lạnh lại thoải mái, nàng hai mắt cũng không khỏi chớp động vài sợi ba quang, thỉnh thoảng tả hữu quan vọng, nhìn vô biên rộng lớn mặt biển.

“Xú đã chết.” Lão quái vật vốn dĩ liền ngồi ở nàng cách đó không xa, chán ghét nói một tiếng, sau đó liền đánh ra thủ quyết, làm nàng chính mình đến một cái rương sắt, này liền đem nàng quan tiến trong rương, trở ngại nàng sở hữu tầm mắt.

Đường Niệm Niệm ngồi ở trong rương, trong lòng yên lặng tưởng: Như vậy xú, không phải người làm cho sao.

Chờ Đường Niệm Niệm tái kiến thiên nhật thời điểm, đã là một tòa phong cảnh tú lệ dưới chân núi.

Lão quái vật thoát nhìn thực hưng phấn, một sửa ở du thuyền thượng đối nàng vô tình chán ghét, khó được đối nàng vẻ mặt tươi

cười nói: “Xú đồ vật, lần này người cần phải hảo hảo cho ta biểu hiện, đừng làm ta mất mặt, nếu không nói.....”

Nếu không nói thế nào đâu.

Lão quái vật không có nói, Đường Niệm Niệm chỉ đoán được nhất định sẽ rất đau.

Bọn họ từ chân núi đi lên đỉnh núi đi, ở đỉnh núi thượng có một tòa liên hoàn túc mục điển nhã đại trang viên. Đường Niệm Niệm cũng không biết đây là giả cổ cổ đại gác mái, chỉ cảm thấy này phiến phòng ở thật xinh đẹp, ở tại bên trong người thật tốt.

Lão quái vật lúc này nói: “Sát đi vào, vô luận là người vẫn là súc sinh, nhìn đến một cái đều không chuẩn buông tha.”

Đường Niệm Niệm tuân lệnh đi vào tòa trang viên này, sau đó không có gì bất ngờ xảy ra mọi người nhìn đến nàng đều không khỏi che lại cái mũi, lộ ra chán ghét biểu tình. Ngay sau đó đương một người chết ở nàng trong tay thời điểm, một mảnh thét chói tai cùng chữ bậy thanh âm không ngừng ở nàng bên tai vang lên.

Ba ngày ba đêm thời gian, Đường Niệm Niệm đem tòa trang viên này bên trong sở hữu sinh mệnh đều cấp giết chết, bản thân cũng có rất nhiều miệng vết thương, để lại rất nhiều huyết. Chính là lão quái vật căn bản là không có quan nàng thương thế như thế nào, một người không biết chạy đi nơi đâu, xem kia cao hứng bộ dáng còn có trong miệng nở non nói, có thể biết hẳn là đi tìm cái gì quan trọng bảo vật đi.

Đường Niệm Niệm cũng mừng rỡ một người nhẹ nhàng, nàng hành tẩu ở trang viên bên trong, bắt đầu nghiên cứu những cái đó không có gặp qua đồ vật, tỷ như TV, máy tính, bếp gas, điện ấm nước từ từ, mặt khác còn có đủ loại thư đều bị nàng bao ở một cái đại trong túi, bố là trên người.

Lão quái vật hiển nhiên là tìm được rồi hẳn muốn đồ vật, tâm tình thực hảo. Đương nhìn đến Đường Niệm Niệm cũng so nàng người

còn đạy đạy tay nải thời điểm, chỉ là nhú nhú mày, đảo cái gì trách cứ nói cũng không có nói, xem như ngầm đồng ý nàng hành vi.

Lần này hành động lúc sau, Đường Niệm Niệm lại lần nữa về tới nhiệt đới rừng mưa bên trong trong sơn động, khôi phục nàng công cụ sinh hoạt, chỉ là so sánh với dĩ vãng sinh hoạt, từ bên ngoài mang về tới đồ vật vẫn là làm nàng sinh hoạt nhiều một ít lạc thú cùng biến hóa.

Từ tự học trung Đường Niệm Niệm hiểu biết đến sự tình cũng không nhiều, lại cũng không tính thiếu, ít nhất nàng đã biết chính mình sinh hoạt ở một cái cái dạng gì địa phương, chính mình lại là cái nào quốc gia người.

Ngay sau đó ba mươi năm thời gian, nàng bị lão quái vật mang đi ra ngoài số lần cũng nhiều lên, mỗi lần nàng bị mang đi ra ngoài thời điểm không phải giết người chính là cho người ta xem xét. Bất quá này xem xét trước nay đều sẽ không làm bất luận kẻ nào sung sướng, được đến vĩnh viễn chỉ là chán ghét cùng ghê tởm đánh giá.

Đường Niệm Niệm đã sớm đã thói quen loại này bị người chán ghét tình huống, từ nhỏ đến lớn trừ bỏ 6 tuổi đến hai mươi tuổi, nàng còn nhớ rõ chính mình tuổi tác, lúc sau nàng tuổi liền nàng chính mình đều đã quên đi, thân thể của nàng từ mười bốn tuổi sau liền vẫn luôn không có biến hóa quá, duy nhất biến hóa chỉ có kia càng thêm dày đặc tanh tươi vị, cho dù là cương thi đều so ra kém trên người nàng hương vị.

Mãi cho đến hôm nay, lão quái vật một người rời đi, cũng không có cho nàng hạ đạt cái gì không chuẩn rời đi tại chỗ mệnh lệnh.

Xuất hiện tình huống như vậy là Đường Niệm Niệm chính mình công lao, trong mấy năm nay tuổi, nàng vẫn luôn ngoan ngoãn chết lặng tiếp thu lão quái vật mệnh lệnh, vô luận là bị đánh chửi vẫn là bị tra tấn, nàng đều sẽ không có một chút biến hóa, cái này làm cho lão quái vật đều không khỏi quên đi nàng còn có chính mình ý thức chân tướng, hoàn toàn đem nàng coi như không có sinh mệnh con rối giống nhau đối đãi.

Ở lão quái vật rời đi sơn động lúc sau, Đường Niệm Niệm ở âm u góc phát ngốc một hồi mới đứng lên, này cũng không phải nàng còn ở suy xét nếu là không phải làm mỗi chuyện, mà là bởi vì thân thể của nàng bị phá hư đến đã ảnh hưởng nàng tư duy, mỗi lần phải làm mỗi chuyện thời điểm đều sẽ tại chỗ tạm dừng một hồi, thật giống như máy tính yêu cầu khởi động máy thời gian giống nhau.

Nàng một đường hành tẩu ở trong sơn động, đi ngang qua những cái đó con rối thời điểm, những cái đó con rối đều sẽ dùng vô thần ánh mắt nhìn chằm chằm nàng, vẫn không nhúc nhích. Đường Niệm Niệm cũng không có để ý tới chúng nó, quẹo trái hữu cong rút cuộc tìm được rồi lão quái vật tàng bảo địa phương, đáng tiếc nơi đó bị hai cái con rối cùng một mặt dày nặng cửa đá cấp chặn.

“Rời đi nơi này.” Bên trái con rối bộ mặt biểu tình nói.

“Tự tiện xông vào giả, giết không tha.” Bên phải con rối đồng dạng giống như máy móc giống nhau nói chuyện, biểu tình không có một chút biến hóa.

Đường Niệm Niệm đứng ở tại chỗ suy nghĩ một hồi, xoay người rời đi. Bất quá ba phút sau, tay nàng cầm một thanh rìu to, triều hai cái con rối tiến lên.

Đương nàng rút cuộc đem hai cái con rối đánh chết thời điểm, trong đầu xuất hiện nào đó trói buộc cảm. Đường Niệm Niệm biết đây là từ lão quái vật hạ lệnh mang đến cảm giác. Chỉ là lấy lão quái vật bản lĩnh, hiện tại ly nàng khoảng cách quá xa, cho nên mệnh lệnh cũng không thể hoàn toàn khống chế nàng.

Đường Niệm Niệm nắm chặt thời gian dùng rìu không ngừng chém cửa đá, này cửa đá không đơn giản là bình thường cửa đá, trong đó còn bố trí rất nhiều cơ quan ám khí, đáng tiếc này đó cơ quan ám khí thượng nhân gian chí độc, đối với Đường Niệm Niệm bản thân cái này kịch độc thân thể tới nói, căn bản là không tồn tại bất luận cái gì tác dụng.

Đường Niệm Niệm thấy rìu đối cửa đá thương tổn không lớn lúc sau, nàng liền đối làm tay không đâm môn, từ tay nàng phân bố ra ăn mòn độc, mỗi một chút đánh vào cửa đá thương thời điểm, đều có thể đem cửa đá cấp ăn mòn ra một khối to, lấy như vậy tốc độ, không quá lâu lắm Đường Niệm Niệm liền đem cửa đá đánh xuyên qua, từ bên ngoài đi vào.

Cửa đá bên trong là một gian mật thất, này trong mật thất mặt phóng rất nhiều chai lọ vại bình, thảo dược bảo vật, nhất hấp dẫn người ánh mắt chính là mật thất trung ương một mặt trên thạch đài nổi lơ lửng ngọc thạch. Mượng mà thần bí, tản ra ánh sáng vàng sáng.

Cái này chính là lão quái vật nhất coi trọng bảo vật, cũng chính là nàng lần đầu tiên ra cửa khi, dùng ba ngày ba đêm thời gian giết toàn đỉnh núi trong trang viên, lão quái vật từ giữa tìm đến bảo vật.

Đường Niệm Niệm đi qua đi duỗi tay đem nó cầm lấy tới.

“Nghịch chương, người tìm chết ——!” Lão quái vật bạo nộ thanh âm giống như sấm sét giống nhau vang lên.

Đường Niệm Niệm không có quay đầu lại cũng đã có thể cảm nhận được kia khủng bố trận gió, nàng đầu tức khắc giống như bị rì sắt dao nhỏ chọc tiến vào giống nhau đau nhức.

Kia một khắc, đau tới rồi cực hạn nàng, ngoài ý muốn phi thường thanh tĩnh, không có bị lão quái vật khống chế được tâm hồn.

Một cổ mạc danh xúc động, làm nàng không chút do dự đem trong tay bích ngọc nuốt vào trong miệng.

Dù sao đều phải đã chết, lão quái vật cũng mơ tưởng hảo quá.

Thân thể của nàng đủ để ăn mòn bất luận cái gì đồ vật.

Hy vọng này bảo vật cũng có thể bị nàng ăn mòn rớt liền hảo.

Hết thủy hình ảnh đều ở nàng nuốt rớt bích ngọc sau biến mất.

Đường Niệm Niệm mờ mịt trọn tròn mắt, trước mắt hết thấy đều trở nên mơ hồ bất kham.

Chính mình đã chết sao? Nuốt rớt bích ngọc sau, đã chết sao?

“Oán hận sao? Người này.” Một đạo xanh biếc quang hoa phiêu phù ở Đường Niệm Niệm trước mặt, kia đến vô tình vô dục thanh âm lại lần nữa xuất hiện ở nàng trong đầu, “Người bi thảm vận mệnh đều do hấn một người tạo thành, người bôn vì bẩm sinh nguyệt cốt, tuy là không tu tiên cũng tất vì phạm nhân trung thiên chi kiêu nữ, vô luận là dung mạo vẫn là tài trí, thể năng, chỉ cần cho người tự do cho người cơ hội, người nhất định có thể trở thành nhân thượng nhân, đã chịu vô số người truy phủng, quá lệnh mọi người cực kỳ hâm mộ cả đời.”

Cùng với cùng vô tình vô dục thanh âm ngôn ngữ, lão quái vật xuất hiện ở nàng trước mắt, trên mặt là nàng quen thuộc đối trá lạnh lạnh tươi cười.

“Oán hận sao? Oán hận sao? Người nên oán hận hấn, người cần thiết oán hận hấn, người nhân sinh toàn bộ đều bị hấn huỷ hoại! Oán hận hấn đi, oán hận huỷ hoại người nhân sinh, hận hấn đối với người tra tấn. Hiện tại hấn liền ở người trước mắt, đi giết hấn, giết hấn, giết hấn.....”

Vô tình vô dục thanh âm chẳng những quanh quẩn ở Đường Niệm Niệm trong đầu, dẫn phát ra nhân tâm để chỗ sâu nhất oán hận cùng sát ý.

Đường Niệm Niệm mặt vô biểu tình, đi bước một triều lão quái vật đi qua đi.

Ở nàng bên cạnh xanh biếc quang hoa hơi hơi nháy đàng, rõ ràng nói chính là ủng hộ lời nói, chính là thanh âm như cũ không có bất luận cái gì phập phồng cùng cảm xúc, “Không sai, cứ như vậy đi qua đi, sau đó giết hấn, đem trong lòng sở hữu đối hấn oán hận đều phát tiết ra tới, hấn đáng chết, hấn cần thiết chết, hấn huỷ hoại người, người cũng nên huỷ hoại hấn.....”

Đường Niệm Niệm đã đi tới lão quái vật bên người, tay nàng trong lòng một đóa mà liên bạch hỏa xuất hiện, phiêu hướng lão quái vật thân ảnh, chớp mắt liền đem hắn cấp thiêu thành tro tàn, một chút không dư thừa biến mất ở nàng trước mắt.

“Di?” Vô tình vô dục thanh âm thế nhưng xuất hiện một tia nghi hoặc cảm xúc, “Vì cái gì trên người của người vẫn là một chút oán hận cùng sát ý đều không có?”

Đường Niệm Niệm sững mắt thấy hướng bên cạnh quang hoa, nhàn nhạt nói: “Nơi này là ta cảnh trong mơ, là người đối ta truyền thừa khảo nghiệm. Nếu ta có oán hận cảm xúc nói, như vậy ta liền thất bại đi.”

Xanh biếc quang hoa nhẹ nhàng nhảy dăng, giống như ngọn lửa giống nhau.

“Người rõ ràng bị lạc vào qua đi, lại lần nữa tự mình đã trải qua kia một hồi bi thảm nhân sinh, vì cái gì không oán, vì cái gì không hận, chẳng lẽ người không nghĩ người này chết?”

Xanh biếc quang hoa tin tưởng, Đường Niệm Niệm vô pháp ở nó trước mặt che giấu chân thật cảm xúc. Đường nàng đi hướng lão quái vật thời điểm thực bình tĩnh, nó cảm thấy có lẽ chờ nàng ra tay thời điểm, sở hữu oán hận cùng sát ý liền sẽ xuất hiện ra tới, chính là trên thực tế đường nàng giết lão quái vật lúc sau, nàng tâm cảnh như cũ thực bình tĩnh, bình tĩnh đến tựa hồ vừa mới nàng khóc thút thít, nàng tự mình trải qua bi thương khổ sở thống khổ đều là giả.

Đường Niệm Niệm nhìn nó, hai mắt thanh triệt đạm tĩnh, trầm mặc một hồi, đáy mắt ba quang chớp động, tràn ngập linh động, chẳng sợ nàng không cười lại vẫn là làm người cảm nhận được một cỗ trong sáng linh triệt nhu hòa hơi thở, lắc đầu nói: “Oán hận cảm xúc là thế nào?”

Xanh biếc quang hoa tựa hồ bị nàng thành linh xảy ra vấn đề hỏi ngẩn ra, nó đột nhiên nhớ tới, Đường Niệm Niệm tiền sinh căn bản là không có thượng quá viết, nàng sinh hoạt bi thảm lại đơn điệu,

nàng tư tưởng hoàn toàn từ nàng chính mình lĩnh ngộ trưởng thành, nàng bản thân đối các loại cảm xúc đều không hiểu nhiều lắm.

“Oán hận a.....” Xanh biếc quang hoa lập loè hạ, sau đó ở Đường Niệm Niệm trước mặt liền xuất hiện nàng bị Lý Vũ ẩu đả hình ảnh, “Như nàng, người rõ ràng có thể dễ dàng giết nàng, chính là người lựa chọn cứu nàng tin tưởng nàng, chính là nàng lại phản bội người, muốn giết người, lúc ấy người có phải hay không rất khổ sở, thậm chí oán hận nàng.”

Xanh biếc quang hoa rõ ràng ngay lúc đó Đường Niệm Niệm cũng không có sinh ra oán hận cảm xúc, chính là nó hiện tại chính là ở hướng dẫn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm lại lần nữa nhìn lại trận này hình ảnh, hiện tại trận này hình ảnh đối với nàng tới nói đã sinh ra không được bất luận cái gì ảnh hưởng, thật giống như xem diễn giống nhau nhìn quen thuộc một màn lại lần nữa phát sinh, sau đó bình tĩnh lắc đầu nói: “Ta tưởng nàng tồn tại là ý nghĩ của ta, nàng muốn giết ta là nàng ý tưởng, nếu biết nàng muốn giết ta, ta cũng sẽ không lưu tình giết nàng.”

Đang lúc xanh biếc quang hoa muốn nói cái gì phản bác thời điểm, Đường Niệm Niệm lại nói: “Huống chi, nàng đã chết.”

Đối với đã chết người, Đường Niệm Niệm nhưng không có cái kia thời gian rồi tiếp tục nghĩ cách đối phó nàng (hấn).

Vốn dĩ xanh biếc quang hoa còn muốn đem phóng nàng huyết cùng Âu Dương thuật đám người hình ảnh làm ra tới cấp Đường Niệm Niệm xem, chính là lúc này nhìn đến Đường Niệm Niệm không hề do dự lời nói, còn có trên mặt nàng thản nhiên bình tĩnh biểu tình, xanh biếc quang hoa liền biết nàng nói đều là chân thật, cũng không có bất luận cái gì dối trá che giấu ý tứ.

“Chẳng lẽ người thật sự không oán?” Xanh biếc quang hoa như vậy hỏi.

Lão quái vật lại xuất hiện ở Đường Niệm Niệm trước mặt.

“Nếu người không oán hận, vì cái gì vừa mới muốn ra tay hủy diệt hấn?”

“Không cần lừa gạt chính mình tâm, người là oán hận hấn, người hận không thể hấn đi tìm chết!”

Xanh biếc quang hoa thanh âm đã lộ ra dụ dỗ hương vị.

Đường Niệm Niệm như cũ thản nhiên, nàng lòng bàn tay lại lần nữa xuất hiện ngọn lửa, chỉ là lần này xuất hiện không phải mà liên bạch hỏa, mà là ngọc tủy băng hỏa. Băng tinh giống nhau ngọn lửa bay về phía lão quái vật, đem hấn dễ dàng đông lại thành băng, ngọn lửa đem hấn hung hăng bỏng cháy, lão quái vật trên mặt xuất hiện thống khổ điên cuồng biểu tình.

Xanh biếc quang hoa lập loè, “Xem đi, người oán hận hấn, thừa nhận đi, người oán hận hấn, thả ra người nội tâm oán hận đi!”

Bị ngọc tủy băng hỏa đóng băng ở bên trong lão quái vật lúc này lại lần nữa hóa thành tro tàn biến mất.

Đường Niệm Niệm không thú vị nói: “Hấn không phải lão quái vật.”

Nàng hai mắt thanh triệt bình tĩnh như là một uông thanh tuyến, nhìn xanh biếc quang hoa, “Lão quái vật hiện tại căn bản là không phải đối thủ của ta, chỉ cần tìm được rồi hấn, ta tưởng như thế nào tra tấn hấn liền như thế nào tra tấn hấn, hấn sinh tử chỉ là ta một ý niệm mà thôi.”

Những lời này ý tứ xanh biếc quang hoa nghe hiểu.

Làm một cường giả, căn bản là không cần phải đi oán hận một cái con kiến.

“Người ở nói dối.” Trên thực tế xanh biếc quang hoa biết Đường Niệm Niệm không có nói dối, chính là nó chính là muốn làm đạo Đường Niệm Niệm, muốn nàng sinh ra tự mình hoài nghi sơ hở, làm

nàng tâm cảnh phá vỡ một đạo cái khe, sau đó nó là có thể đủ làm nàng tâm cảnh nhanh chóng phá thành mảnh nhỏ, “Nếu người thật là nghĩ như vậy, người liền sẽ không liên tục ra tay hủy diệt hẳn.”

Đường Niệm Niệm nhìn xanh biếc quang hoa hai mắt lộ ra một sợi nghi hoặc, đạm nói: “Ta không thích hẳn, không nghĩ giả dối hẳn xuất hiện ở trước mắt, hủy hoại hẳn có cái gì không đúng.”

Nàng khẩu khí thật giống như nhân tính hài tử, bởi vì không thích thứ này, cho nên liền hủy diệt, không cho thứ này tiếp tục xuất hiện ở chính mình trong tầm mắt.

“Người thừa nhận, người không thích hẳn.” Xanh biếc quang hoa chết nắm nàng không bỏ.

“Ân, không thích.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh thừa nhận, sau đó đối nó nói: “Ta không biết người là ai, có thể là Lục Lục nguyên chủ nhân một sợi nguyên thần, vẫn luôn tiềm tàng ở Lục Lục bản thể nội, chỉ ở ngay lúc này xuất hiện, cũng có khả năng người chính là Lục Lục, bị hạ định rồi khảo nghiệm mệnh lệnh của ta mới có thể biến thành như vậy. Vô luận là nào một loại, người đều đi theo ta bên người lâu như vậy, chẳng lẽ không biết ta đối phó không thích người trừng phạt sao?”

Xanh biếc quang hoa bị Đường Niệm Niệm nói á khẩu không trả lời được. Chẳng sợ nó hiện tại xuất hiện chỉ là một đoàn quang hoa, căn bản là không có cái gọi là hàm răng.

Đường Niệm Niệm nói: “Vừa mới những cái đó là giả, ta không thích thấy, cho nên hủy diệt. Nếu là thật sự lão quái vật ở ta trước mặt, ta nhất định sẽ không dễ dàng như vậy giết hẳn, như vậy bị chết thật sự một chút thống khổ đều không có.”

“Hắn đối ta làm sự tình, vốn dĩ ta đã nhớ rõ không rõ lắm, chính là lần này lại tự thể nghiệm một lần, ta liền toàn bộ một lần nữa tính toán một lần, chờ về sau tìm được rồi hẳn, nhất định sẽ không sai chút nào còn cho hẳn.”

Xanh biếc quang hoa: “.....”

Đường Niệm Niệm ngoài ý muốn mãi cảm cảm nhận được xanh biếc quang hoa có trong nháy mắt im lặng cảm xúc, tựa hồ hết chỗ nói rồi.

Như vậy cảm thụ làm Đường Niệm Niệm càng thêm xác định chính mình suy đoán, này xanh biếc quang hoa cùng chính mình có liên quan rất lớn, có lẽ thật sự chính là Lục Lục, nếu không nàng sẽ không như vậy mãi cảm cảm nhận được nó cảm xúc.

“Ta thông qua khảo nghiệm sao?” Đường Niệm Niệm hỏi nó.

Xanh biếc quang hoa nói: “Người thật sự làm ta ngoài ý muốn.”

Lần này thanh âm không hề là cái loại này vô tình vô dục, phân không ra nam nữ thanh âm.

Trong sáng nam tử thanh âm, truyền vào người lỗ tai, thế nhưng có loại cao sơn lưu thủy tự nhiên thanh triệt cảm, lại có trời xanh thanh phong tiêu sái nhàn dật.

Đường Niệm Niệm trong mắt hiện lên kinh ngạc.

Nếu là phàm nhân, thanh âm lại dễ nghe lời nói, cho người ta cũng chỉ là dễ nghe thôi. Chính là thân là người tu tiên, đã sớm đã cùng phàm nhân bất đồng. Người tu tiên tâm cảnh tu vi có thể từ bất luận cái gì địa phương đột hiện ra tới, đó chính là ảnh hưởng. Một người tâm cảnh tu vi nếu là cao thâm nói, như vậy hẳn (nàng) một ánh mắt, một cái tươi cười, một cái tứ chi động tác đều có thể đủ ảnh hưởng đến người cảm xúc.

Giống như lúc này Đường Niệm Niệm nghe được thanh âm này, chỉ là nghe được đối phương thanh âm, trong óc tự nhiên liền hiện ra một bức hình ảnh ảnh hưởng, đủ để từ đây suy đoán ra người này tâm cảnh tu vi có bao nhiêu cao thâm, thậm chí trình độ như vậy còn có thể là đối phương tự mình áp lực khổng chế sau kết quả.

“Một cái hài tử, một cái mới sinh không hiểu vạn vật hài tử, đã chịu như vậy đối đãi, ở như vậy hoàn cảnh trung trường thành, lại dưỡng thành như vậy tính tình, thật sự là một loại kỳ ba.” Nam tử thanh âm mang cười, này trong tiếng cười không có bất luận cái gì trào phúng châm chọc ý tứ.

“Không đúng, phải nói là người bản thân chính là một thiên tài, đáng tiếc sinh không gặp thời, làm một người mai một người sở hữu thiên phú, thậm chí thiếu chút nữa khiến cho người biến mất tại đây phiến thiên địa bên trong.”

Đường Niệm Niệm nhìn đến chung quanh cảnh tượng không ngừng biến hóa vạn vạn, cuối cùng hóa thành một mảnh hắc ám, không thấy bất luận cái gì ánh sáng hắc ám.

Nàng nhìn quanh bốn phía, phát hiện một đạo thon dài thân ảnh đứng ở nơi hắc ám này trung, giống như này phiến vô biên hắc ám trung tâm.

Đây là một cái nam tử, ăn mặc một bộ đẹp đẽ quý giá phồn cẩn trường bào, minh hoàng vật liệu may mặc, ám kim mương biên, trường bào thượng sinh động như thật rồng bay đằng vân, hai vai giắt bảo châu ngọc tuệ, to rộng tay áo bãi giống như có thể chứa toàn bộ thiên địa, không tiếng động vũ động chi gian liền không gian đều bị chấn động.

Này thân đẹp đẽ quý giá trang mục quần áo lại không cách nào đem nam tử bản thân phong thái che lấp đi một phân một hào, thậm chí ở nam tử bản thân phong hoa khí thế hạ có vẻ ảm đạm thất sắc lên.

Nam tử tóc đen cặp đầu gối, đầu đội bàn long kim ngọc phát quan, phát sau bị minh hoàng đoạn mang giản thúc, trên trán lược đánh rơi vài sợi tóc, khiến cho hấn trang nghiêm đẹp đẽ quý giá như thần khí chất trung nhiều ba phần tiêu sái không kèm chế đượ.

Đường Niệm Niệm thấy không rõ lắm nam tử dung mạo, chính là vô luận nam tử dung mạo như thế nào, cho dù là bình phàm cực kỳ, ở như vậy khủng bố uy nghiêm trang hoa khí thế hạ, không ai có thể

xem nhẹ hấn chút nào, thậm chí nhìn đến hấn thời điểm, tâm trí không kiên định người đều sẽ nhìn không được phủ phục hạ thân tử, ở hấn trước mặt cúi đầu xưng thần.

“Thiên Thánh?” Đường Niệm Niệm trong đầu hiện lên chỗ cái này tên.

Nam tử tựa hồ cũng không có nhìn đến Đường Niệm Niệm tồn tại, hấn một mình một người đứng ở vô biên hắc ám trung, một truân tối tăm quang đoàn xuất hiện ở hấn trước mặt, ngay sau đó Đường Niệm Niệm căn bản thấy không rõ hấn động tác, từng đạo tràn ngập huyền ảo pháp quyết từ hấn đôi tay đánh ra, kia đoàn quang hoa cũng không ngừng biến hóa.

Một tiếng nổ vang, Đường Niệm Niệm hai mắt bị vô tận ánh sáng kích thích không mở ra được, đương nàng lại lần nữa mở mắt ra thời điểm, trước mắt hình ảnh làm nàng cũng không khỏi chấn động đến mở to hai mắt nhìn —— một viên tinh cầu, một viên tu chân tinh.

Vô biên hắc ám không hề trống không một vật, một viên tinh cầu xuất hiện ở nàng trước mắt, hơn nữa nàng có loại cảm giác, viên tinh cầu này chính là nàng hiện tại thân ở địa phương, vô luận là niệm hồng đại lục vẫn là tiên nguyên, Ma Vực, lại hoặc là mười đại bí cảnh, thần bí Yêu Cốc, yêu điện.

Đường Niệm Niệm thân ảnh đi theo cái kia cao không thể phân nam tử cây số chỗ, nàng nhìn đến ở nam tử đi qua địa phương, trống không một vật đại địa bắt đầu sinh trưởng ra cỏ cây, cao sơn lưu thủy, nhân loại xuất hiện.

Viên tinh cầu này hoàn toàn là bị hấn một người sáng tạo sinh mệnh tinh cầu.

Nam tử tựa hồ cũng không phải nhất thời hứng thú làm như vậy, trong tay hấn không ngừng xuất hiện các loại quang hoa, quang hoa bên trong rốt cuộc là cái gì Đường Niệm Niệm thấy không rõ lắm, bất quá đương liên tục vài lần nhìn đến nam tử hành vi sau sở tạo

thành kết quả, nàng liền đoán được — những cái đó quang hoa là từng mảnh bí cảnh mảnh nhỏ, còn có đặc thù sinh mệnh thể.

Nam tử thân thủ đem này phiến tinh cầu phân cách trở thành từng mảnh đặc thù địa vực, phạm nhân phạm nhân đại lục, người tu tiên tiên nguyên, người tu ma Ma Vực, còn có trăn ngập thần bí cùng bảo vật mười đại bí cảnh, đến nỗi yêu thú Yêu Cốc rốt cuộc là như thế nào tồn tại, Đường Niệm Niệm cũng không có nhìn đến, có lẽ đó là đời sau hình thành?

Này đều không phải là kết thúc, nam tử hành vi càng ngày càng khủng bố, thậm chí có thể nói là điên cuồng.

Đường Niệm Niệm kỳ thật còn không có hoàn toàn nhìn ra tới nam tử rốt cuộc đang làm cái gì, chính là nàng có thể cảm nhận được nam tử điên cuồng, bởi vì hắn hành vi đã không ngừng một lần dẫn phát thiên kiếp. Kia thiên kiếp cũng không phải nàng chịu đựng quá kia Nguyên Anh thiên kiếp hoặc là Hợp Thể kỳ thiên kiếp, đó là chân chân chính chính thiên địa kiếp nạn, muốn đem chọc giận Thiên Đạo sinh linh hoàn toàn mất đi rút thiên kiếp, uy lực khủng bố đến liền Đường Niệm Niệm đều không tự chủ được nhẹ nhàng rung mình.

Đối mặt như vậy thiên kiếp, nam tử đều không phải là không hề tổn thương, chính là hắn liền liều mạng lần lượt bị thiên kiếp mất đi nguy hiểm, như cũ làm hắn muốn làm sự tình.

Đường Niệm Niệm cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu, nàng chỉ biết nàng nhìn viên tinh cầu này đại lục biến hóa, nhìn nam tử chịu đựng một lần lại một lần thiên kiếp. Lần này hắn chính đem một khối quang hoa đầu nhập một cái thai phụ trong bụng, sau đó thiên kiếp giáng đến, hắn đối mặt càng ngày càng khủng bố thiên kiếp, cả người quang hoa bao phủ, giống như thần chi không thể xâm phạm, trong sáng uy nghiêm thanh âm vang vọng thiên địa.

“Ha ha ha ha, thiên muốn trở ngô, ngô liền một hai phải nghịch thiên mà đi!”

“Vô tận năm thág chỉ có vô tận cô tịch, ngô đã vì thiên địa đỉnh Thiên Thánh cùng thiên địa đồng thọ, ngô khả năng đủ sức để phản kháng Thiên Đạo, lại không cách nào chấn động Thiên Đạo, khống chế Thiên Đạo, hiện giờ ngô đã tìm được biện pháp, sao lại từ bỏ.”

“Nhàm chán vô tận năm thág, đứng ở đỉnh cô độc tịch mịch người khác há có thể minh bạch, đây là vô thượng vinh quang đồng dạng cũng là vô thượng tra tấn, liền thiên địa chí tôn đều thừa nhận không được vô tận cô tịch tra tấn lựa chọn ngã xuống, ngô còn có gì sợ.”

Thiên Đạo tựa hồ bị hấn như vậy cuồng ngôn cấp chọc giận, thùng nước phẩm chất tím lòi từ thiên đánh xuống tới, này không chỉ là một đạo vẫn là vô số đạo liên tục đả kích. Bị thiên kiếp bao phủ nam tử cả người quang hoa lóng lánh, không sợ gì cả.

Mãi cho đến thiên kiếp kết thúc, phiến đại địa này đã sinh linh đồ thán, dương nam tử phát tay thi pháp dưới, đại địa lại lần nữa khôi phục sinh cơ.

Này nam tử mỗi trải qua một hồi thiên kiếp, này phiến bị hấn sáng tạo ra tới đại lục liền sẽ bị hủy đến một chút không dư thừa, sau đó ở nam tử năng lượng hạ khôi phục sinh cơ, như thế vòng đi vòng lại, ở sinh tử trung bồi hồi.

Đường Niệm Niệm vẫn luôn đang nhìn, nghiêm túc nhìn, sau đó nàng đã biết nam tử bị thiên phạt nguyên nhân chi nhất.

Nam tử thế nhưng lấy bản thân chi lực sáng tạo tiên thiên chi thể.

Cái gọi là tiên thiên chi thể vốn nên là thiên địa giao cho thể chất, vô luận là bình thường nhất phẩm sinh phàm thể, vẫn là càng cao chờ một ít phẩm sinh ngũ hành linh thể trung phẩm sinh mộc linh thể, phẩm sinh thủy linh thể, phẩm sinh kim linh thể, phẩm sinh hỏa linh thể, phẩm sinh thổ linh thể, càng sâu phẩm sinh ngũ hành toàn linh thể, mặt khác còn có phi thường hi hữu đạo thể, thánh thể, Phật thể, ma thể, như Mộ Dung ngưng thật sự phẩm sinh thanh liên đạo thể, còn có Cốc Mị Nga phẩm sinh yêu mị thể chất.

Vô luận là cái loại này tiên thiên chi thể, đều là ngẫu nhiên sinh ra, đều có Thiên Đạo tuần hoàn.

Khó trách Thiên Thánh sẽ bị thiên phạt, hấn như vậy hành vi thật là nghịch thiên mà đi, vẫn là chủ động khiêu khích Thiên Đạo.

Chỉ là nếu chỉ là chỉ cần một mình sáng tạo tiên thiên chi thể nói, lấy Thiên Thánh bản lĩnh, hấn là còn không đủ để gặp đến như vậy khủng bố thiên phạt mới đúng.

Đường Niệm Niệm tu vi căn bản là không thể cùng Thiên Thánh đánh đồng, chính là hiện tại nơi này là nàng cảnh trong mơ, là nàng lãnh hải thế giới, đối với lúc này hiện ra ở chỗ này hết thảy, nàng có cực kỳ nhạy bén cảm giác, cho dù là nàng hiện tại cái này tu vi căn bản là vô pháp lý giải đồ vật, nàng cố tình chính là lý giải, hơn nữa có chính mình một phen ý tưởng.

Nàng không hiểu như thế nào một mình sáng tạo ra bẩm sinh linh thể, nhưng là cũng không đại biểu nàng không biết này có bao nhiêu khó khăn.

Ít nhất này đó tuyệt đối là đại bộ phận người tu tiên hoặc là thiên tiên liền tưởng cũng không dám tưởng sự tình, Thiên Thánh lại một mình làm được.

Nàng nhìn đến những cái đó tiên thiên chi thể người sinh ra tại đây phiến đại lục trung, sau đó lấy tiên thiên chi thể khủng bố thiên phú, nhanh chóng tu luyện thành tiên.

Nàng cũng thấy được những cái đó thành tiên hậu nhân không còn có trở lại quá này phiến đại lục, nơi này bị Thiên Thánh bố trí cấm kỵ, mỗi cái từ nơi này phi thăng thành tiên tu luyện giả đều sẽ bị cướp đi ở chỗ này ký ức, càng sẽ không biết như thế nào trở lại nơi này.

Đường Niệm Niệm nhìn đến nơi này, nghĩ tới tiên nguyên Yêu Cốc yêu tổ lời nói.

Như vậy xem ra, yêu tố lời nói là thật sự, chỉ là nó nói bắt được cổ ma châu là có thể đủ bài trừ Thiên Thánh cấm kỵ, này lại hay không là thật sự vẫn chưa biết được.

Ít nhất ở Đường Niệm Niệm xem ra, chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng thiên phú thực yêu nghiệt, tu vi cũng đã đến Đại Thừa đỉnh. Chính là cái này Thiên Thánh tu vi tuyệt đối không phải hiện tại Tư Lăng Cô Hồng có thể chống chọi, nàng chính mình bản thân cũng không thể. Cái kia cổ ma châu thật sự có như vậy đại tác dụng?

“Vì cái gì còn vô pháp thành công?” Nam tử buồn rầu thanh âm truyền vào Đường Niệm Niệm lỗ tai.

Nàng ngẩng đầu triệu nam tử nhìn lại, chỉ thấy hấn chính nhìn trước mặt một nữ tử, một cái sinh đến khuynh quốc khuynh thành nữ tử. Hấn trên người để lộ ra một cổ buồn rầu cùng nghi hoặc hơi thở, có thể thấy được có cái gì vấn đề rối rắm ở hấn trong lòng, là hấn vô pháp giải quyết.

“Rõ ràng đã đem người nọ căn nguyên bỏ vào nàng trong cơ thể, vì sao vô pháp thành công.” Nam tử nghi hoặc lẩm bẩm, phát tay làm nữ tử rời đi, sau đó một người ngồi ở cung điện ghé trên. Nếu thấy được rõ ràng hấn khuôn mặt nói, Đường Niệm Niệm cảm thấy lúc này này nam tử hai mắt nhất định chớp động mê mang.

“Rốt cuộc nơi nào bị ngô để sót?”

“Chẳng sợ vị kia chủ động ngã xuống, hấn một sợi căn nguyên nguyên thần, cũng căn bản không phải ngô có thể khống chế sao?”

“Ngô vì cùng chi nhất tranh, thành tựu Thiên Thánh được thể, tự cho là cùng hấn không phân cao thấp, chẳng lẽ chỉ là tự cho là đúng sao?”

“Ngô tính vô số tuế nguyệt, hao hết trăm cay ngàn đắng mới mới đưa thứ nhất lữ căn nguyên bắt giữ đến, há có thể như thế từ bỏ.”

Nam tử từng tiếng làm bầm lầu bầu, sau đó thiên địa đột biến, hội tụ vô tận uy năng.

“Đáng chết Thiên Đạo, đáng chết thiên uy!” Nam tử cả người mê mang hơi thở hóa thành khúng bố khí thể, từ cung điện trung phóng lên cao, lại lần nữa một mình đối kháng Thiên Đạo thiên phạt thiên uy.

Đường Niệm Niệm ánh mắt từ nam tử trên người dời đi, thấy được cái kia ăn mặc hắc y khuynh quốc khuynh thành nữ tử.

Trên người nàng hơi thở, làm Đường Niệm Niệm có chút quen thuộc.

Sau khi, Đường Niệm Niệm hai tròng mắt sáng ngời, “Cô Hồng nương.”

Nàng nghĩ tới, nữ tử này hơi thở cùng Cô Hồng nương cô như ca có chút tương tự.

Chẳng lẽ nơi này cùng Cô Hồng có quan hệ.

Đường Niệm Niệm trong đầu hiện ra cái này suy đoán, vốn dĩ liền nghiêm túc tâm tư, lúc này càng thêm nghiêm túc.

Nàng nhớ tới rất nhiều chuyện đích xác đều có thể đủ liên hệ đến chính mình cùng Cô Hồng, vô luận là niệm hồng đại lục bốn đạo long mạch vẫn là Yêu Cốc đối Cô Hồng thái độ.

Đường Niệm Niệm còn chú ý tới nam tử trong lời nói mấy cái từ ngữ máu chốt.

Lay động Thiên Đạo, không chế Thiên Đạo.

Vị kia chủ động ngã xuống, hao hết trăm cay ngàn đắng mới đưa giống nhau nguyên thần bắt giữ đến.

Lại liên tục thượng nam tử lấy bản thân chi lực sáng tạo tiên thiên chi thể.

Đường Niệm Niệm tâm trí lần đầu tiên chuyển nhanh như vậy, không ngừng đem dĩ vãng phát sinh ở chính mình cùng Cô Hồng trên người sự tình, ở cùng hiện tại nhìn thấy hết thấy liên hệ lên, chậm rãi nằng trong óc ý nghĩ càng ngày càng rõ ràng, nào đó chân tướng ẩn ẩn bày biện ra nằng trong đầu.

Ngoan bảo!

Thánh ma tà thể.

Thiên địa chi gian nằng chưa từng có nghe nói qua thánh ma tà thể cái này tồn tại, mấy ngày liền thánh dược thể cùng Thiên Ma độc thể đều là ở trong truyền thừa biết, chỉ là từ truyền thừa đối này hai cái thể chất giải thích liền rất thiếu, nằng chỉ có thể đủ bằng vào chính mình cảm thụ tới phỏng đoán này hai loại thể chất khủng bố.

Hướng chi thánh ma tà thể cái này thể chất giải thích liền càng thiếu, ngắn ngủn chỉ có mấy cái giải thích, này mấy cái giải thích liền có..... Lay động Thiên Đạo, không chế Thiên Đạo.

Ngoan bảo còn ở nằng trong bụng thời điểm, hút nằng thân thể năng lượng tốc độ đủ để cho nằng ngủ say vô số tuế nguyệt, may mắn có một long linh mạch tồn tại, lúc này mới giải quyết vấn đề này. Một long linh mạch thật giống như sáng sớm đã bị bố trí ở nơi đó, chính là vì ngoan bảo mà sinh giống nhau.

Đường Niệm Niệm còn nghĩ tới một chút.

Từ nằng sinh hạ ngoan bảo lúc sau, nằng cùng Tư Lăng Cô Hồng hợp phòng sau nhiều như vậy thứ, lại rốt cuộc không có mang thai quá.

Thánh ma tà thể khủng bố, sớm tại ngoan bảo còn ở trẻ nhỏ thời kỳ thời điểm liền đủ để cho người kiến thức, như vậy khủng bố thể chất nếu thành đôi xuất hiện nói, như vậy chỉ sợ này thiên hạ thật sự muốn đại loạn.

Đường Niệm Niệm mím môi, hai mắt chố sâu trong nháy lên bích mang.

Nàng cảm thấy ở hôm nay có lẽ thật sự có thể biết được rất nhiều nàng muốn biết đến hết thầy, vô luận là về chính mình, vẫn là về Cô Hồng, còn có ngoan bảo hết thầy.

Nếu nam tử mục đích thật là ngoan bảo nói, như vậy hẳn sở làm hết thầy cũng liên quan đến tới rồi Tư Lăng Cô Hồng tồn tại.

Lúc này, nam tử cùng thiên phạt chống lại lại một lần kết thúc, cùng ngày không khôi phục vạn dặm sáng sủa, nam tử cũng từ thiên về tới cung điện.

“Phốc!” Một ngụm kim hồng máu từ nam tử trong miệng phun ra.

Đường Niệm Niệm đuôi lông mày hơi hơi nháy dựng, nhìn đến nam tử trong tay kim hồng tôn quý máu.

Nàng cảm giác được, nam tử tựa hồ mau chóng đỡ không nổi nữa, hẳn tiếp tục này như vậy cùng thiên uy chống lại đi xuống nói, cuối cùng thua người sẽ là hẳn.

“Hừ.” Nam tử ném rớt trong tay máu tươi, trong mắt hiện lên một sợi quang hoa, tựa hồ hạ nào đó quyết đoán.

“Thiên Đạo.....” Một tiếng nỉ non, lạnh băng trong thanh âm tràn ngập bất khuất trào phúng.

-----oOo-----

Chương 254: chân tướng (2)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đối mặt khủng bố thiên địa trách phạt kiếp nạn, nghi là Thiên Thánh nam tử như cũ không có đình chỉ hấn điên cuồng hành vi, hấn đem vô số năm tháng đều tiêu phí này viên hấn một mình sáng tạo tinh cầu nội, không ngừng thử nào đó thực nghiệm, thông qua thời gian trôi đi, Đường Niệm Niệm cũng coi như đã nhìn ra —— cái này nghi là Thiên Thánh nam tử chân chính muốn sáng tạo ra tới chính là người mang Thiên Ma độc thể nữ tính.

Nam tử bản thân là Thiên Thánh dược thể, từ hấn nhất cử nhất động để lộ ra thân ở địa vị cao uy nghiêm, còn có ngăn ngừa trong lời nói đều có thể biết hấn bản thân tu vi đã tới rồi đỉnh, như vậy hấn muốn tạo thành ra tới Thiên Ma độc thể nữ tính, vì chỉ sợ chính là cùng chi kết hợp, sau đó sinh ra hấn tính kế trung thánh ma tà thể.

Từ nhìn ra nam tử mục đích sau, Đường Niệm Niệm cũng không khỏi đối nam tử sinh ra một cỗ bội phục kính ngưỡng.

Người này tu vi chẳng những cao thâm vô cùng, hấn bản thân trí tuệ mới có thể đồng dạng không gì sánh được.

Hấn có thể thành tựu bản thân Thiên Thánh dược thể, hơn nữa tính kế ra lấy bản thân chi lực sáng tạo tiên thiên chi thể bản lĩnh, thậm chí còn tính kế ra cùng Thiên Ma độc thể kết hợp sau, sinh ra hài nhi khủng bố thể chất, chẳng sợ ở hấn tính kế trung xác suất thành công bất quá chỉ có năm thành thôi.

Hấn hành động toàn bộ đều là người khác liền tưởng cũng không dám tưởng sự tình, hấn chẳng những làm còn hơn phân nửa kia đều thành công, duy độc ở hấn muốn nhất được đến lĩnh ngộ bỏ dỡ bước, một lần lại một lần thất bại, đã chịu thiên phạt càng ngày càng nặng, đã đủ để lay động tánh mạng của hấn, hấn cũng như cũ chút nào không thoái nhượng.

Thời gian rút cuộc đi qua bao lâu, Đường Niệm Niệm đã vô pháp tính rõ ràng, nàng chỉ có thể nhìn đến nam tử toàn tâm toàn ý đều đặt ở sáng tạo độc đáo Thiên Ma độc thể nữ tử sự tình thượng, nhìn đến hần cả người năng lượng càng ngày càng mỏng manh, hơi thở như loạn lộ ra tiêu tụy suy yếu cảm giác.

“Chẳng lẽ thật sự vô pháp thành công sao?” Nam tử đứng ở thiên địa chi gian, nhìn đến chính mình sáng tạo độc đáo hết thảy, khẩu khí trung không thiếu mát mát không cam lòng bất đắc dĩ cùng bất biến tiêu sái không kèm chế được.

“Thật không hổ là ở ngô thành danh phía trước, liền đã lệnh Thiên giới sở hữu sinh linh sợ hãi chí tôn tồn tại a.”

Nam tử một tiếng phiến muộn thở dài, ngẩng đầu mở ra xanh thẳm không trung, điên cuồng hành vi rút cuộc đã xảy ra nào đó biến hóa.

Hắn như cũ tiếp tục ở thử đem kia nói cái gọi là chí tôn căn nguyên nguyên thần dung nhập thai phụ thai nhi bên trong, vô luận là phạm nhân thai phụ, vẫn là tiên nguyên, ma nhân, yêu thú thai phụ, nhất nhất đều không có buông tha.

Đồng thời hắn lại bắt đầu bố trí này thiên hạ thế cục, ở phạm nhân đại lục trung bố trí hạ tứ đại căn nguyên địa mạch, đem chiến tộc đời thứ nhất người dẫn vào mộc long linh mạch, mệnh lệnh bọn họ nhiều thế hệ bảo hộ, cũng không gây trở ngại bọn họ tu luyện phi thăng, lại tuyệt đối không thể lấy quên chính mình trách vụ.

Không ngừng là này đó, Đường Niệm Niệm còn rút cuộc nhìn đến nam tử bố trí hạ mộc long linh mạch, từ hắn từng đạo pháp quyết trận pháp trung, lệnh nàng biết được kia mộc long linh mạch sở ẩn chứa linh lực nhưng không ngừng là chỉ cần một cái mộc long linh mạch mà thôi, thế nhưng còn thông qua bí pháp, liên hệ mặt khác tu tiên tinh cầu, từ giữa không tiếng động thu lấy khổng lồ năng lượng. Ngày thường thời điểm căn bản là vô pháp lệnh người phát hiện, chỉ có chân chính chạm vào nam tử bố trí hạ điều kiện mới có thể mở ra.

Đường Niệm Niệm bởi vậy liền càng thêm đích xác định, này nam tử mục đích đích xác chính là Tư Lăng Vô Tà.

Hắn thông qua bản thân chi lực sáng tạo tiên thiên chi thể, lại trước sau không có sáng tạo ra hắn muốn nhất thể chất, mãi cho đến thiên địa khủng bố uy năng thiên phạt đem hắn mất đi, khiến cho hắn nguyên thần khắp nơi phân liệt, bay vụt không thấy mới kết thúc trận này điên cuồng hành vi.

Đương cuối cùng nam tử đứng ở cơ hồ hủy thiên diệt địa thiên phạt bên trong, thân thể cuối cùng nhất mất đi, kim hồng máu tản mạn đại địa, khổng lồ năng lượng bảo hộ cả cái đại lục không có lại một lần bị trận này thiên phạt hủy diệt sau, hắn nguyên thần liền nứt ra.

Đường Niệm Niệm tự mình nhìn đến một đạo xanh biếc quang hoa bắn về phía nàng hiện tại đứng địa phương, thẳng tắp hoàn toàn đi vào thân thể của nàng nội, sau đó bên người nàng kia đoàn thành linh xảy ra bích ngọc quang hoa càng thêm sáng ngời một ít, bên tai chỉ nghe được nam tử kia cuối cùng dứt khoát bất hồi, tiêu sái âm thanh trong trẻo.

“Nhân sinh trên đời hành tẩu một hồi, ngô đã sống vô số tuế nguyệt, ngã xuống lại như thế nào, hồn phi phách tán cả ngày mà mây khói không sợ, nếu như thượng may mắn lưu lại một sợi tàn hồn, liền lại nhập luân hồi vào đời đi một chuyến thôi.”

Hắn là thật sự không sợ sinh tử, không sợ hồn phi phách tán, duy độc tiếc nuối cuối cùng hắn phỏng đoán tính kế cũng không có ở hắn trong tay thành công.

Đường Niệm Niệm nhìn này phiến từ nam tử sáng tạo ra tới thiên địa, mất đi nam tử tồn tại sau, bên trong người như cũ vòng đi vòng lại quá chính mình sinh hoạt, một chút trưởng thành, tam phiến đại địa bị xưng là phạm thế, tiên nguyên, Ma Vực, đến nỗi mặt khác thần bí bí cảnh cũng tự nhiên bị nào đó người chiếm lĩnh, được đến trong đó bị nam tử ném xuống đi công pháp bí tịch, trở thành bí cảnh người sở hữu.

“Xem hiểu chưa?” Một đạo nam tử trong sáng dễ nghe tiếng nói từ bên cạnh quang hoa trung nhớ tới, cùng vừa mới hình ảnh trung cuối cùng bị Thiên Đạo hủy diệt nam tử giống nhau như đúc.

Đường Niệm Niệm trên mặt không thấy bất luận cái gì kinh ngạc biểu tình, “Xem minh bạch chút sự tình, lại có rất nhiều không rõ sự tình.”

“Không rõ người tẫn có thể hỏi ra tới.” Quang hoa một sửa lúc ban đầu đối nàng hướng dẫn, thanh âm ôn nhã trong sáng, giống như một vị trăn ngập kiên nhẫn hiền sư.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu nhìn về phía bên người quang hoa, liên tiếp vấn đề buột miệng thốt ra, “Thân phận của người rốt cuộc là cái gì? Lục Lục hiện tại như thế nào? Ta vừa mới nhìn đến chính là hiện tại sinh hoạt tinh cầu lúc đầu? Kia nam tử hành động đều là chân thật phát sinh? Hẳn, lại hoặc là có thể nói là người, bắt đầu có được có phải hay không Cô Hồng căn nguyên, người muốn sáng tạo ra tới chính là Cô Hồng Thiên Ma độc thể? Cuối cùng muốn được đến kết quả chính là có thể lay động không chế Thiên Đạo thánh ma tà thể?”

Vốn đang tưởng dùng một lần đem nàng nghĩ đến vấn đề toàn bộ đều tung ra tới, chính là nàng lại một lần cảm nhận được quang hoa truyền đến vô ngữ cảm, hơn nữa này quang hoa tựa hồ cũng không phát tính tiếp tục làm Đường Niệm Niệm tiếp tục hỏi đi xuống, lựa chọn trước mở miệng: “Như người chứng kiến, vừa mới người thấy hết thấy đều là chân thật phát sinh lịch sử, sang giới nam tử vì Thiên giới đỉnh Thiên Thánh, ta là Thiên Thánh bị cuối cùng thiên phạt sở đánh nát truyền thừa nguyên thần chi nhất, Lục Lục là Thiên Thánh bản mạng chí bảo Thiên Thánh đỉnh.”

“Thiên Thánh sáng tạo ra này phiến tu tiên đại địa đều không phải là nhất thời hưng khởi, đương hẳn còn chỉ là một vị nho nhỏ người tu tiên thời điểm, thiên địa chi gian cũng đã tồn tại lệnh sở hữu sinh linh sợ hãi kính sợ chí tôn Thiên Ma, trong lời đồn Thiên Ma vô tình vô dục, tu vi chí cao vô thượng, vì thiên địa hủy diệt chi nguyên, hàng năm ngủ say ở Thiên Ma trong điện không ra, bên người có

hoang cổ năm tộc người mạnh nhất bảo hộ, kỳ hạ mười hai môn đầu, ra lệnh một tiếng nhưng làm vạn vật xưng thần, một ý niệm có thể hủy tận thiên địa.”

Quang hoa ngây thơ nói, có thể nghe được ra tới hần đối vị này Thiên Ma kính ngưỡng cảm xúc.

Đường Niệm Niệm cũng nghiêm túc nghe, nàng biết quang hoa cũng không sẽ tùy tiện nói một ít vô nghĩa, nếu nó nói này đó như vậy tự nhiên có nào đó tác dụng, hoặc là nói mấy thứ này chính là nàng muốn chân tướng.

“Thiên Thánh đối chí tôn Thiên Ma kính ngưỡng lại chưa kính sợ, dọc theo đường đi từ nhỏ tiểu nhân người tu tiên trở thành Thiên giới chí tôn Thiên Thánh, hần mục tiêu chính là cùng chí tôn Thiên Ma một trận chiến. Đáng tiếc chí tôn Thiên Ma căn bản chính là Thiên Đạo cực diệt hóa thân, không có nửa điểm cảm tình tồn tại, đối hần cái này hậu bối khiêu chiến không đồng ý bất luận cái gì để ý tới. Thiên Thánh chỉ có một mình một người xông vào Thiên Ma Cung, gian nan thông qua hoang cổ năm tộc lúc sau, chỉ cùng Thiên Ma thấy một mặt, hần liền biết được chính mình không phải Thiên Ma đối thủ, phản hồi Thiên Thánh trong cung nghỉ ngơi lấy sức, tiếp tục tìm kiếm đột phá cơ hội.”

“Này một tu dưỡng tìm kiếm đột phá chính là thượng vạn năm năm tháng, từ giữa Thiên Thánh lĩnh ngộ tới rồi hai người nói căn bản là không giống nhau. Chí tôn Thiên Ma căn bản chính là vì diệt thế mà sinh chết nói, chính mình nói lại cố tình là tương phản sinh nói, vô luận là thân thể ẩn chứa năng lượng vô pháp cùng không biết tồn tại nhiều ít năm tháng chí tôn Thiên Ma so sánh với, diệt thế chết nói uy lực cũng đồng dạng là hần vô pháp chống lại.”

“Tuy là lĩnh ngộ đến cái này chân tướng, Thiên Thánh như cũ không có từ bỏ tìm kiếm phá giải phương pháp, nhưng mà ở hần trở thành Thiên Thánh bất quá mười vạn năm gian, thiên địa lại đã xảy ra một kiện lệnh sở hữu sinh linh chấn động việc —— chí tôn Thiên Ma tự mình lựa chọn ngã xuống, này bên người hoang cổ năm tộc cùng ở

thiên địa biến mất, kỳ hạ mười hai môn đầu tứ tán, Thiên Ma điện hủy!”

Xanh biếc quang hoa thanh âm giống như viển cổ truyền đến thờ dài, Đường Niệm Niệm từ giữa nghe ra hấn đối chí tôn Thiên Ma thật sự cảm tình, từ nhỏ yếu khi ngây thơ hướng tới một đường tiến bộ đến kính ngưỡng, bội phục, tôn trọng từ từ, cảm tình phức tạp lại đơn giản, tựa hồ bình thường lại khắc sâu.

“Chuyện này phát sinh lúc sau, thiên địa một mảnh tiêu điều vắng vẻ, ai cũng không biết chí tôn Thiên Ma vì cái gì muốn làm như vậy, nếu hấn đi phát tay hủy diệt rút một mảnh thiên địa nói, không có người sẽ kinh ngạc, chính là hấn thế nhưng tự nguyện lựa chọn phân tán căn nguyên nguyên thần ngã xuống!” Quang hoa thanh âm như thế có chứa cảm xúc hóa, làm người cảm giác được tựa hồ có một cái sóng sờ sờ người đứng ở chính mình trước mặt ngôn ngữ, phát tiết hấn tự mình trải qua hết thảy lịch sử sau cảm xúc, “Thiên Thánh biết được việc này lúc sau, liền dùng hết hết thảy, ở vô số thế giới vô biên trung tìm bắt giữ chí tôn Thiên Ma căn nguyên nguyên thần, không phụ hấn sở vọng làm hấn tìm được rồi một sợi.”

Đường Niệm Niệm nghe đến đó liền biết trọng điểm tới.

Từ phía trước nàng nhìn đến hình ảnh trung, nàng liền không ngừng một lần nghe được Thiên Thánh lẩm bẩm tự nói vị kia tồn tại căn nguyên. Hấn muốn sáng tạo ra tới chính là có thể dung nhập chí tôn Thiên Ma căn nguyên nguyên thần nữ tử.

“Thiên Thánh vì cái gì muốn cho nữ tử dung hợp chí tôn Thiên Ma căn nguyên nguyên thần, hấn muốn bằng vào này một sợi căn nguyên nguyên thần, sáng tạo ra Thiên Ma?”

Quang hoa nhẹ nhàng lắc lư, nếu nó là người nói nhất định là ở lúc đầu, “Có phải thế không.” Nó nói: “Từ được đến chí tôn Thiên Ma một sợi nguyên thần lúc sau, Thiên Thánh chẳng khác nào là tìm được rồi điểm đột phá, ngày tiếp nối đêm nghiên cứu Thiên Ma căn nguyên ảo diệu. Tại đây mất đi chí tôn Thiên Ma vô tận năm tháng trung, làm Thiên Thánh cảm giác mất đi đi tới con đường, mất đi duy

nhất đối thủ, cảm nhận được tịch mịch cô độc tự vị, cũng rất cuộc minh bạch Thiên Ma vô tình cùng tự chủ ngã xuống nguyên nhân, đỉnh tịch mịch Thiên Ma đã chịu đựng lâu lắm, chi bằng quy về thiên địa.”

“Tịch mịch?” Đường Niệm Niệm trong đầu tự nhiên hiện ra mới gặp Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, kia ngưng tụ tuyệt tinh nguyệt hồn con người, yên tĩnh tịch mịch đến làm người lo lắng co rút đau đớn.

“Ở Thiên Thánh phí vô số năm tháng sau, hẳn rất cuộc tìm hiểu Thiên Ma căn nguyên một ít ảo diệu, phát hiện Thiên Ma căn nguyên cùng hẳn Thiên Thánh được thể so sánh với tới càng tốt hơn, tuy là diệt thể chi tử nói, chính là chỉ cần từ giữa hơi làm biến hóa nói, lại ngoài ý muốn lại có thể cùng Thiên Thánh được thể sinh nói hỗ trợ lẫn nhau, Thiên Thánh đem hẳn lĩnh ngộ cùng trong kế hoạch thể chất đặt tên vì Thiên Ma độc thể, là đem Thiên Ma căn nguyên hạ thấp một cấp bậc, không đến mức bá đạo đến xúc phạm tới Thiên Thánh được thể độc thể.”

Đường Niệm Niệm vừa nghe đến Thiên Ma độc thể, trong hai mắt nháy mắt bộc phát ra khiếp người quang mang, “Ý của người là nói, Cô Hồng bỗng vì chí tôn Thiên Ma căn nguyên nguyên thần sở sinh.” Đón hạ, nghi hoặc suy đoán, “Thiên Thánh rõ ràng là muốn nữ tử dung hợp Thiên Ma căn nguyên nguyên thần, như thế nào sẽ biến thành Cô Hồng?”

Quang hoa lại lần nữa lay động biểu đạt lắc đầu ý tứ, “Người thả nghe ta nói tiếp liền biết được.”

Đường Niệm Niệm không ngôn ngữ, dùng biểu tình cùng ánh mắt ý bảo nó tiếp tục.

“Thiên Thánh nghiên cứu ra Thiên Ma độc thể lúc sau, Thiên Thánh liền có càng nhiều ý tưởng, tỷ như tự tạo bẩm sinh thể chất!” Nói ra những lời này thời điểm, quang hoa trong thanh âm lộ ra kiêu ngạo.

Đường Niệm Niệm gật đầu thừa nhận nó có kiêu ngạo tư bản, chẳng sợ này quang hoa nói chuyện khi vẫn luôn đem chính mình

cùng Thiên Thánh tách ra giống nhau, chưa bao giờ dùng ta đến từ xưng Thiên Thánh, chính là rõ ràng nó vẫn là rõ ràng chính mình vì Thiên Thánh truyền thừa nguyên thần chi nhất, cùng Thiên Thánh có thân mật nhất không thể phân quan hệ, này phân tới đến Thiên Thánh kiều ngạo, nó đáng giá cộng minh có được.

“Tự tạo bảm sinh thể chất vì nghịch thiên hành vi, điểm này từ Thiên Thánh đánh cái này chủ ý lúc sau cũng đã nghĩ tới, chính là biết rõ chính mình hành động khả năng sẽ làm chính mình hồn phi phách tán, Thiên Thánh như cũ làm như vậy, hấn bách không vội tưởng chứng thực chính mình phỏng đoán tính kế, muốn nhìn đến chính mình thân thủ sáng tạo ra tới bảm sinh thể chất người, muốn nhất nhìn đến còn lại là Thiên Ma độc thể nữ tử, sau đó cùng chi giao hợp hậu sinh hạ hai người kết hợp mà thành thánh ma tà thể.”

“Vì mục đích này, tuy là Thiên Thánh cũng chuẩn bị ngàn vạn năm năm tháng, tìm kiếm hết thầy tài liệu, sau đó liền có người nhìn đến kia một màn, một mình khai sáng một mảnh bí mật thiên địa, bố trí ngàn đạo trận pháp, chỉ vì không cho người ngoài biết được đến này chỗ tồn tại, làm người ngoài quấy rầy đến kế hoạch của hấn.”

Lúc này, quang hoa đột nhiên tạm dừng ngôn ngữ, ngược lại đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Người biết Thiên Thánh vì cái gì muốn làm như vậy sao? Chẳng sợ chính mình nhìn không tới kết quả, như cũ dùng hết toàn lực ở càng ngày càng khùng bố thiên phạt hạ rách nát chính mình nguyên thần cũng không buông tay.”

Đường Niệm Niệm không nghĩ tới nó sẽ hỏi cái này vấn đề, trầm mặc tự hỏi sau khi, nàng liền thần nhiên lắc đầu tỏ vẻ không biết.

“Tịch mịch!” Quang hoa khẩu khí phi thường nghiêm túc lại trầm trọng, “Một khi đứng ở đỉnh, một mình một người tịch mịch mới là thiên địa đáng sợ nhất độc được cùng trừng phạt.”

“Từ chí tôn Thiên Ma lựa chọn ngã xuống sau, cô độc một người Thiên Thánh liền minh bạch tịch mịch là vật gì, chẳng sợ bên người có trân quý thú sủng còn có đồ đệ, hấn như cũ cảm nhận được vô tận tịch mịch hư không. Như vậy vô tận hư không tịch mịch làm hấn

thà rằng điên cuồng làm ra nghịch thiên hành vi, cũng muốn đem chính mình phỏng đoán chứng thực đi xuống.”

Đường Niệm Niệm giật mình, sau đó đột nhiên tỉnh ngộ, thấp giọng nói: “Từ người đối thoại nghe tới, chỉ tôn Thiên Ma bản vì nam tử, chính là Thiên Thánh lại muốn đem hắn một sợi căn nguyên nguyên thần dung nhập nữ tử chi thân, sau đó làm nữ tử cùng hắn hành phòng sinh con……. Hắn làm như vậy, không ngừng là vì chứng thực chính mình phỏng đoán, vẫn là tưởng có chính mình thể nhi huyết mạch, làm chính mình sinh hoạt không hề như vậy tịch mịch đi.”

Quang hoa lập loè hiểu rõ vài cái, không tiếng động cam chịu Đường Niệm Niệm phỏng đoán. Tam tức lúc sau, nó thở dài: “Đáng tiếc cuối cùng Thiên Thánh vẫn là không có tự mình chứng thực hắn suy nghĩ hết thảy, bất quá hắn lại đối chính mình tìm hiểu tính kế như cũ tin tưởng không nghi ngờ, hắn rõ ràng thiên kiếp uy lực càng cường đã nói lên hắn càng tiếp cận thành công, này liền ở biết rõ lại vô pháp chống cự sắp phát sinh ở tự thân thượng thiên kiếp lúc sau, lựa chọn ở cuối cùng thời gian bố trí hết thảy, sau đó ở thiên kiếp dưới rách nát chính mình nguyên thần.”

Quang hoa lập loè không chùng đối với Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm có thể cảm nhận được này quang hoa ở nghiêm túc nhìn chăm chú vào nàng.

“Thiên Thánh nguyên thần rách nát ước chừng trăm khối, trong đó chỉ cần không phải ở Thiên giới bên trong người thừa kế, đều sẽ bị đưa đến này phiến thiên địa trung tới. Này phiến đại lục trung đã tới người thừa kế chưa bao giờ thiếu, chính là bởi vì đủ loại nguyên nhân, ai đều không có gặp được Thiên Ma độc thể tồn tại, chỉ có người!”

Đường Niệm Niệm đã từ hắn lời nói xác định, Tư Lăng Cô Hồng thân phận, cũng minh bạch Tư Lăng Cô Hồng như thế yêu nghiệt nguyên nhân.

Nàng hỏi: “Vì cái gì phía trước không thành công, hiện tại lại thành công?”

Quang hoa thở dài: “Điểm này ta cũng không hiểu được, có lẽ năm đó Thiên Thánh tự nát nguyên thần cũng không có mười thành mười năm chắc nhất định sẽ thành công, hẳn cuối cùng chỉ có buông xuống tôn Thiên Ma căn nguyên nguyên thần dung nhập một nữ tử trên người sau, sau đó mặc cho này sinh sản, ai từng nghĩ đến cuối cùng thức tỉnh thành công giả như cũ là cái nam tử.”

“Bất quá Tư Lăng Cô Hồng trưởng thành như cũ quá nhanh, tâm trí cũng quá mức vô tình.....” Lời này vừa mới rơi xuống, quang hoa liền cảm giác được Đường Niệm Niệm dừng ở nó trên người rất có áp lực ánh mắt, nhất thời cứng họng, “Khụ, này vô tình là nói đúng trừ bỏ người cùng người để ý người bên ngoài sinh linh.”

“Từ ta trường kỳ quan sát trung đến ra một cái kết luận, chí tôn Thiên Ma căn nguyên nguyên thần tứ tán, có lẽ cũng không phải thật sự tự mình ngã xuống, chỉ là tạm thời phân tán chính mình du đãng thiên địa mà thôi. Hẳn căn nguyên nguyên thần như cũ bị tồn tại hẳn ý thức, trừ bỏ chính hẳn ở ngoài nguyên ý ở ngoài, không có bất luận kẻ nào có thể khống chế hẳn căn nguyên nguyên thần, chỉ cần hẳn tưởng tùy thời đều có thể triệu hồi hẳn hết thảy.”

“Này cũng liền có thể giải thích vì sao Thiên Thánh rõ ràng thi pháp, lệnh chí tôn Thiên Ma căn nguyên nguyên thần dung hợp đối tượng vì nữ tính, cuối cùng cố tình vẫn là lấy nam tính thân hình giáng sinh thức tỉnh, còn giống như nếu chỉ có một sợi Thiên Ma căn nguyên nguyên thần Tư Lăng Cô Hồng, hẳn tu vi cũng không nên trưởng thành nhanh như vậy, tâm tính cũng không nên như thế trời sinh vô tình, một ít hẳn vốn nên không rõ ràng lắm đồ vật cố tình biết đến rõ ràng.”

“Còn có hẳn bên người kia đầu hắc long.....”

Lần này không đợi quang hoa thao thao bất tuyệt, Đường Niệm Niệm rốt cuộc ra tiếng, “Người vẫn luôn thanh tỉnh, lại tiềm tàng nhìn trộm ta bên người hết thảy?”

Tuy rằng là hỏi chuyện, chính là ngữ khí lại là chắc chắn.

Quang hoa bị nàng cặp kia phiếm ánh huỳnh quang hai mắt nhiếp trụ, rốt cuộc phát hiện chính mình câu nói kế tiếp ngữ chỉ sợ chọc Đường Niệm Niệm không cao hứng.

Nó đang muốn giải thích vài câu, đột nhiên toàn thân bộc phát ra kịch liệt quang mang dao động, hơn nữa run rẩy.

“Niệm Niệm.”

Quen thuộc kêu gọi thanh truyền vào Đường Niệm Niệm lỗ tai.

Đường Niệm Niệm trên mặt cũng không khỏi lộ ra một mặt kinh ngạc. Cô Hồng như thế nào có thể xuất hiện ở chỗ này?

Nàng đang muốn quay đầu lại xem, thân thể đã bị một đôi cánh tay gắt gao kéo vào ấm áp trong lòng ngực, gắt gao đem nàng ôm, giống như ôm lấy thế gian sở hữu tốt đẹp, liên thủ cánh tay đều nhẹ nhàng rùng mình, mất đi ngày thường bình tĩnh tiết tấu tiếng tim đập từ hấn ngực truyền lại đến nàng lưng, sau đó kéo nàng bản thân tim đập cùng nhau.

-----oOo-----

Chương 255: thiên lý nan dung yêu nghiệt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm không biết Tư Lăng Cô Hồng đã xảy ra sự tình gì, chỉ rõ ràng cảm nhận được hấn hiện tại tâm tình không bình tĩnh, thậm chí có thể nói là thất thố, mất đi ngày xưa bình tĩnh, đang ở chậm rãi bình tĩnh lại.

Nàng không có động, tùy ý hấn gắt gao ôm, bởi vì từ sau lưng bị ôm, nàng không có cách nào duỗi tay hồi ôm Tư Lăng Cô Hồng, cả người hơi thở thanh triệt nhu hòa, dùng như thế ôn nhu thuận theo qua lại đáp lời Tư Lăng Cô Hồng, một tay cầm Tư Lăng Cô Hồng buông xuống ở nàng trước mặt một sợi tóc đen.

“..... Ngài như thế nào sẽ tiến vào nơi này, thậm chí lấy thật thể xuất hiện.” Quang hoa ngay từ đầu khiếp sợ chậm rãi khôi phục, chỉ là khẩu khí trung vẫn là không khỏi lộ ra giạt mình cùng tôn kính.

Nó bất thành linh thanh âm đánh vỡ Đường Niệm Niệm hai người ôn tồn, Tư Lăng Cô Hồng từ Đường Niệm Niệm cổ sườn ngẩng đầu, mắt lạnh nhìn về phía quang hoa.

Chỉ là liếc mắt một cái thể nhưng làm quang hoa lập loè không chừng, hoàn hồn lúc sau mới phát hiện chính mình đã lui về phía sau 3 mét ở ngoài. Nó không khỏi cảm thán, năm đó Thiên Thánh tận mắt nhìn thấy đến chí tôn Thiên Ma thời điểm, người nọ ánh mắt vô tình vô dục, tựa xem hấn lại cũng không có làm Thiên Thánh thân ảnh ở trong mắt lưu lại một chút dấu vết, này liền làm Thiên Thánh biết được chính mình không phải chí tôn Thiên Ma đối thủ.

Hiện tại Tư Lăng Cô Hồng tu vi căn bản là vô pháp cùng chí tôn Thiên Ma đánh đồng, chỉ là cái loại này cùng thân cư tới khí thể đã

có chí tôn Thiên Ma hình thức ban đầu, đặc biệt là cặp kia vô tình đôi mắt, cơ hồ cùng chí tôn Thiên Ma không có sai biệt.

Bị như vậy một đôi mắt lạnh nhạt nhìn chăm chú, so làm lơ càng thêm lệnh người trong lòng run sợ.

Trong nháy mắt, quang hoa thậm chí cho rằng chính mình bỏ mạng ở trong tay của hắn, chẳng sợ nó vì Thiên Thánh truyền thừa nguyên thần chi nhất, chẳng sợ nơi này Đường Niệm Niệm Linh Hải cảnh trong mơ, nó cùng Lục Lục đã vị nhất thể, hắn nếu là hủy diệt chính mình nói, cùng cấp là thương tổn Đường Niệm Niệm.

Cái loại này khủng bố ý niệm chỉ là chợt lóe rồi biến mất, quang hoa nghĩ kỹ sau liền minh bạch, Tư Lăng Cô Hồng sẽ không thương nó, nguyên nhân tự nhiên chính là Đường Niệm Niệm.

Như nó tưởng giống nhau, Tư Lăng Cô Hồng chỉ là tạp nó liếc mắt một cái, không có bất luận cái gì thương tổn nó hành động.

“Truyền thừa.” Vô tình tiếng nói từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng nói ra, không có cảm xúc đến chân thật đáng tin, lệnh người liền phát lên tâm tư phản kháng cũng chưa biện pháp có.

Quang hoa vốn đang tưởng tiếp tục cùng Đường Niệm Niệm nói vài câu, tỷ như như thế nào từ Tư Lăng Cô Hồng trên người tìm kiếm càng nhiều chân tướng, tỷ như như thế nào được đến truyền thừa lúc sau như cũ lưu lại chính mình một sợi ý thức, làm chính mình trợ giúp nàng được đến càng nhiều, thậm chí là siêu việt Tư Lăng Cô Hồng.

Này đó đều là truyền thừa nguyên thần một chút tiểu tâm tư, chẳng sợ chỉ là Thiên Thánh 1% truyền thừa nguyên thần, chính là ở quanh năm suốt tháng trưởng thành trung có nó chính mình ý thức tư tưởng. Nó tuân thủ truyền thừa nguyên thần nên làm hết thủy, chính là cũng có chính mình tính kế, này đó tính kế nói không rõ tốt xấu, chỉ là còn không có thực thi ra tới, đã bị Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên xuất hiện này một tầng cấp phá hư.

Truyền thừa nguyên thần rõ ràng, nếu chính mình dám can đảm ở trong truyền thừa làm bất luận cái gì thủ đoạn nói, như vậy Tư Lăng Cô Hồng tất nhiên thà rằng không cho Đường Niệm Niệm được đến truyền thừa, phong ấn chính mình cũng không cho chính mình cơ hội.

Đừng hỏi truyền thừa nguyên thần vì cái gì sẽ như vậy xác định Tư Lăng Cô Hồng dám can đảm làm như vậy, hơn nữa có làm như vậy bản lĩnh. Chỉ bằng Tư Lăng Cô Hồng có thể thật thể tiến vào nơi này, chỉ bằng hấn nhìn về phía nó kia một đạo ánh mắt, nó liền lại như vậy tự tin, hấn có bốn sự này.

Chí tôn Thiên Ma vốn chính là lệnh thiên hạ vạn vật kính sợ tồn tại, trừ bỏ Thiên Đạo ở ngoài chỉ sợ không có bất luận kẻ nào rõ ràng, hấn đáng sợ rốt cuộc tới rồi kiêu gì nông nổi. Chẳng sợ hiện tại Tư Lăng Cô Hồng căn bản vô pháp cùng chí tôn Thiên Ma đánh đồng, hấn thủ đoạn vốn là cũng như cũ không phải truyền thừa nguyên thần có thể đoán được.

Đường Niệm Niệm cũng nhìn về phía truyền thừa nguyên thần, nhìn đến nó quang hoa lập loè không chừng, tựa hồ ở tự hỏi do dự mà cái gì, “Khảo nghiệm ta đã thông qua.”

“.....” Nhắc tới truyền thừa khảo nghiệm, truyền thừa nguyên thần liền không khỏi cảm thấy bất đắc dĩ.

Đường Niệm Niệm đích xác thiên phú dị bẩm, người khác trải qua truyền thừa khảo nghiệm coi chẳng đều là trăm cay ngàn đắng, hơi chút sai rồi một bước, hoặc là hơi chút phát lên một chút không nên phát lên ý niệm cùng cảm xúc, đều sẽ mang đến vạn kiếp bất phục kết quả.

Chính là Đường Niệm Niệm đâu?

Tại đây tràng truyền thừa khảo nghiệm lĩnh ngộ tốc độ mau đến kinh người, từ lúc bắt đầu một mình sang vật, tiêu trừ kia trống không một vật tịch mịch hư không; lại đến nàng thống khổ nhất kiếp trước khảo nghiệm, nàng cũng tận mắt nhìn thấy tới rồi kia hết thảy, hơn

nữa tự mình lại lần nữa thể nghiệm một lần như vậy đối với bất luận kẻ nào tới nói đều là vô cùng bi thảm mới sinh thơ ấu vận mệnh.

Nàng cố tình không có đã chịu ảnh hưởng, còn thông qua trận này khảo nghiệm hoàn toàn giải khai kiếp trước khúc mắc, làm tâm cảnh tu vi càng vào một bước, cái này làm cho truyền thừa nguyên thần cảm thấy vui mừng tán thưởng đồng thời lại không khỏi có chút ghen ghét bất đắc dĩ.

Chẳng lẽ trận này Thiên Thánh truyền thừa khảo nghiệm thật sự rất đơn giản sao?

Không! Không đơn giản!

Ít nhất theo hẳn biết, trận này Thiên Thánh khảo nghiệm thất bại nhân số tuyệt đối không ít. Một khi người thừa kế thất bại nói, như vậy cuối cùng nhẹ thì bị hủy diệt sở hữu ký ức, trở thành bình thường phạm nhân sinh hoạt, Thiên Thánh truyền thừa nguyên thần thoát ly; nặng thì nếu không si điên thành điên cuồng, nếu không liền tự bạo hồn phi phách.

Mỗi một vị Thiên Thánh người thừa kế đều là gian nan cẩn thận đi tới, duy độc Đường Niệm Niệm chút nào tự giác đều không có, như thể bình tĩnh tự nhiên.

Truyền thừa nguyên thần tự mình thở dài, nó nhìn trước mặt ôm nhau ở bên nhau hai người, nhẹ giọng nói: “Thiên Thánh nguyên thần bị phân trăm khối, mỗi một khối đều có chứa Thiên Thánh được thể tu luyện phương pháp, chỉ là ngày đó thánh được thể tu luyện cũng không hoàn chỉnh, một khi mất đi Thiên Thánh nguyên thần liền sẽ tùy theo biến mất.” Ở Đường Niệm Niệm nhìn chăm chú hạ, còn có Tư Lăng Cô Hồng ở đây bàng quan dưới tình huống, truyền thừa nguyên thần cũng không tính toán giấu giếm, “Chỉ là người lại không giống nhau, người Thiên Thánh được thể tu luyện thực tình thuần, hơn nữa có chính mình lĩnh ngộ, chẳng sợ không cắn nuốt mặt khác truyền thừa nguyên thần cũng có thể đủ tự mình trưởng thành.”

“Bất quá.....” Truyền thừa nguyên thần lời nói vừa chuyển, đem Đường Niệm Niệm lực chú ý càng thêm hấp dẫn lại đây lúc sau, nói: “Mỗi một khối Thiên Thánh nguyên thần bên trong đều ẩn chứa một phần Thiên Thánh không giống nhau truyền thừa cùng bảo vật, người muốn Thiên Thánh đỉnh, cũng chính là Lục Lục hoàn chỉnh nói, liền nhất định phải lấy được cán nuốt mặt khác 99 khối Thiên Thánh truyền thừa nguyên thần, hơn nữa Thiên Thánh truyền thừa nguyên thần cũng ẩn chứa khổng lồ năng lượng, có thể trợ giúp người càng mau đi lên đỉnh.”

Nó nói này đó chính là vì cấp Đường Niệm Niệm động lực, đi tranh thủ mặt khác 99 khối Thiên Thánh truyền thừa nguyên thần. Nó nhưng không nghĩ Đường Niệm Niệm đặc thù, bởi vậy liền đem Thiên Thánh truyền thừa không bỏ ở trong mắt, tùy ý Thiên Thánh truyền thừa vĩnh viễn vô pháp hoàn chỉnh.

“Ân.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh biểu tình làm người xem không hiểu nàng rốt cuộc hay không thật sự nghe minh bạch, lại hoặc là không thật sự động tâm, “Ta muốn về mảnh đại lục này toàn bộ tin tức, vừa mới lịch sử hình ảnh cũng không có toàn bộ đều hiển lộ ra tới, yêu tổ sao lại thế này, còn có tàng bảo đồ tàn quyển.”

Truyền thừa nguyên thần vừa định trả lời Đường Niệm Niệm lời nói, chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay, một cỗ khổng lồ hấp lực từ trong tay hần xuất hiện, sau đó liền 3 mét ở ngoài bích ánh sáng màu hoa hút qua trước mặt.

Truyền thừa nguyên thần bị Tư Lăng Cô Hồng chiêu thức ấy hoảng sợ, vốn dĩ vô số lời nói đều toàn bộ quên đi.

“Truyền thừa.” Một câu hai chữ, Tư Lăng Cô Hồng lặp lại lần thứ hai.

Truyền thừa quang hoa tin tưởng trừ bỏ Đường Niệm Niệm ở ngoài, Tư Lăng Cô Hồng tuyệt đối sẽ không nguyện ý vì bất luận kẻ nào lặp lại lần thứ ba.

Nó nhớ tới phía trước truyền thừa khảo nghiệm thời điểm, Đường Niệm Niệm thất thanh khóc rống, Tư Lăng Cô Hồng biểu hiện đều bị nó xem ở trong mắt, khi đó nó còn may mắn Tư Lăng Cô Hồng nhất thời tâm thần không xong, làm pháp thuật mất đi không chế do đó bị pháp thuật phản phệ, biến mất ở Đường Niệm Niệm ở cảnh trong mơ.

Hiện giờ suy nghĩ một chút, Tư Lăng Cô Hồng chỉ sợ bị khi đó phát sinh sự tình chọc giận.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu triều trên đầu vai Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt nhìn lại.

Bởi vì hai người dựa đến phi thường gần, nàng như vậy một bên đầu, thân nộn cánh môi một chút liền đụng chạm tới rồi Tư Lăng Cô Hồng bóng loáng như ngọc ôn nhuận khuôn mặt thương.

Nhu nhuận xúc cảm làm Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt nhu hòa, cả người như tuyết lạnh lẽo bị gió thổi tán, cúi đầu liền đổi chính mình môi hôn môi ở Đường Niệm Niệm cánh môi thương, nhẹ nhàng liếm láp nghiền áp, cũng không có thâm nhập hôn môi tất cả đều là ôn nhu trấn an cùng thương tiếc.

Đường Niệm Niệm tắc an thuận tùy ý hấn thân cận, mở to con người nghi hoặc nhìn hấn.

Trong chốc lát sau, Tư Lăng Cô Hồng mới buông ra nàng, nhẹ giọng nói: “Dung hợp truyền thừa, trong truyền thừa hết thấy Niệm Niệm đều sẽ biết, không cần nó tới nói tỉ mỉ.”

Đường Niệm Niệm nghe xong gật đầu, nhìn về phía truyền thừa nguyên thần ánh mắt cũng đậm mạc xuống dưới.

Truyền thừa nguyên thần cũng biết hai người ý tứ.

Nó bản thân tồn tại chính là vì tìm kiếm Thánh Tử, cho Thiên Thánh truyền thừa, sự đã cho tới bây giờ, nó căn bản là không có động tay chân bản lĩnh.

“Một trăm danh Thiên Thánh người thừa kế đều bị xưng là Thánh Tử, theo ta được biết, Thiên giới đã có một vị bị chúng tiên đều biết Thánh Tử. Vị này Thánh Tử chẳng những được đến chúng tiên thừa nhận, còn đoạt được căn cốt Thiên Thánh truyền thừa không thua một nửa, ở Thiên giới bên trong được đến trừ Thiên Thánh ngoài cung hết thấy, thế lực to lớn làm mặt khác truyền thừa Thánh Tử vô pháp lay động.” Bích ánh sáng màu hoa không ngừng lập loè, nó đã bắt đầu rời hướng Đường Niệm Niệm dung nhập truyền thừa, âm thanh trong trẻo tiếng vọng, “Người hiện tại tu vi đã đến hợp thể đỉnh, một khi dung hợp Thiên Thánh truyền thừa, nhất định có thể đột phá nhập Đại Thừa đỉnh, muốn tiến vào Thiên giới chỉ ở chỗ người nhất niệm chi gian, chỉ là đại lục cấm kỵ chưa giải, uổng công thăng tiên nói sẽ làm người mất đi sở hữu về nơi này ký ức.” Ngôn ngữ tới rồi cuối cùng, nó triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại.

Lấy chỉ có một sợi chỉ tôn Thiên Ma nguyên thần Tư Lăng Cô Hồng tới nói, này đó chân tướng hẳn hẳn không nên biết, chỉ có thể thông qua người khác tới báo cho. Chính là cố tình hẳn chính là biết được, hơn nữa biết đến còn rất nhiều, lúc này mới làm truyền thừa nguyên thần không cảm hoài nghi hẳn không ngừng một sợi chỉ tôn Thiên Ma nguyên thần.

Tư Lăng Cô Hồng thần thái bình tĩnh, cũng không có bị truyền thừa nguyên thần nói được lời nói dọa sợ, bởi vậy làm truyền thừa nguyên thần suy đoán đến hẳn có biện pháp giải quyết chính mình nói mấy vấn đề này.

Truyền thừa nguyên thần xanh biếc quang hoa cuối cùng hóa thành một đạo huyền ảo chữ triện, triều Đường Niệm Niệm giữa mày phóng đi.

Tư Lăng Cô Hồng vào lúc này tắc buông ra Đường Niệm Niệm, hai trông mắt chuyên chú nhìn Đường Niệm Niệm, thân ảnh dần dần biến đạm.

Ở hẳn trong tầm mắt, Đường Niệm Niệm thân thể chung quanh đột nhiên vụt ra màu kim hồng ngọn lửa, ngọn lửa đem chung quanh hết thấy đốt cháy, cho người ta một loại thiên hạ vạn vật đều không thể

chống lại này ngọn lửa cảm giác. Sau đó trước mắt một bạch, trong tầm mắt nhìn đến là Đường Niệm Niệm điềm tĩnh ngủ nhan, nguyên bản tái nhợt khuôn mặt đã khôi phục huyết sắc, hai má đậm phần giống như kiều mỹ hoa khai, lệnh người nhìn không được muốn đuổi tay vuốt ve, yêu thích không buông tay.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng khuôn mặt, con người rất cuộc dung không đi xuống mặt khác. Bất quá hẳn cũng không có quên chính sự, từ giường ngồi dậy, phát tay ở toàn bộ số 6 vân khuyết các chung quanh đánh hạ đạo đạo trận pháp.

Hắn mới vừa làm xong này hết thảy, giường nội ngữ say Đường Niệm Niệm, cả người khí thế đột nhiên không ngừng mãnh liệt tiêu thăng, thực mau liền phải từ hợp thể đỉnh nhảy vào Đại Thừa sơ kỳ, này một đột phá nói liền phải dẫn phát thiên kiếp.

Dùng gỗ tử đàn làm thành giường căn bản là vô pháp thừa nhận Đường Niệm Niệm trên người phát ra khủng bố khí thế, chớp mắt liền nổ mạnh mở ra, sau đó còn không có hướng chung quanh bay vụt cũng đã bị khí thế nghiền áp trở thành tro tàn, không ngừng là giường, ở sương phòng nội bàn ghế trang trí toàn bộ đều bắt đầu bị khí thế nghiền áp hủy diệt, trong nháy mắt ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vì trung tâm đại khối địa phương trong phạm vi đều trống không một vật.

Tư Lăng Cô Hồng lòng bàn tay đánh ra một đạo cấm pháp, liền phải triệu Đường Niệm Niệm giữa mà đi.

Đường Niệm Niệm lúc này lại đột nhiên mở hai mắt, đó là một đôi như thế nào đôi mắt.....

Xanh biếc đồng tử giống như một uông xanh biếc tiên đàm, không có bất luận cái gì dao động, màu sắc so thiên địa tốt đẹp nhất phi thúy càng động nhân, ngẫu nhiên chợt lóe gọn sóng liềm diễm, liền giống như thiên địa chi gian sinh linh khí toàn bộ hội tụ trong đó, hoa khai Xa-na, điệp phá kén nháy mắt, khô mộc sinh ra chồi non kỳ tích, nhất nhất tại đây hai mắt mắt mở khi, từ trong đầu hiện lên.

Đường Niệm Niệm không nói gì, đối Tư Lăng Cô Hồng nhấp môi lắc đầu.

Tư Lăng Cô Hồng cũng hiểu được nàng ý tứ, trong tay cầm pháp biến mất, chuyên chú nhìn nàng trong mắt chợt lóe mà qua bất đắc dĩ cùng bao dung, duỗi tay đem nàng ôm vào trong lòng ngực, từ số 6 vân khuyết các trung rời đi.

Một khi rời đi số 6 vân khuyết các, Đường Niệm Niệm cả người phát ra khí thể một chút liền hướng chung quanh mãnh liệt khuếch tán, làm sáu hoàn vân khuyết lâu nội các khách nhân đều không khỏi chấn động, một đám từ trầm tu hoặc là diễn chơi trung bưng tỉnh, lại không dám dùng linh thức đi điều tra —— này khí thể quá khủng bố, căn bản không phải Hợp Thể kỳ dưới ma nhân có thể chống lại.

Khí thể xuất hiện quá cũng biến mất mau, ai cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra sự tình gì, không biết vị nào bán tiên đột nhiên phát uy. Cứ như vậy một hồi tình hình xảy ra biến cố, làm sáu hoàn vân khuyết lâu nội các khách nhân đều không có chơi đùa tâm tư.

Lúc này đúng là tiếp cận rạng sáng thời điểm, thiên địa một mảnh tối tăm, không phải ban đêm trầm hắc, cũng không phải sáng sớm sáng ngời.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm hành tẩu phía chân trời tốc độ thực mau, một lát liền đến sáu hoàn cảnh nội một chỗ không người núi non chỗ.

Hắn đem Đường Niệm Niệm mềm nhẹ đặt ở trên mặt đất, sau đó ở chung quanh bố trí từng đạo trận pháp, làm khởi này đó thời điểm nước chảy mây trôi, không có một chút kéo dài cùng tạm dừng.

Nếu này đó bị Đỗ Tử Nhược nhìn đến nói, hắn nhất định cũng nhịn không được đại chịu đả kích.

Chớ nói Tư Lăng Cô Hồng bố trí hạ này đó trận pháp huyền diệu trình độ, liền nói hắn chiêu thức ấy lưu sướng tùy ý đều đã đủ để cùng hắn so sánh.

Đỗ Tử Nhược thanh danh bên ngoài, vô luận là tiên nguyên tiên duệ vẫn là Ma Vực ma nhân đều biết hẳn đối với trận pháp thiên phú cùng nhiệt tình yêu thương. Hẳn bản thân đối với chính mình đối với trận pháp lĩnh ngộ cùng thiên phú trình độ cũng rất có tự tin, cảm thấy chính mình được xưng là linh trận một chút cũng không có khoa trương.

Chính là hiện tại Tư Lăng Cô Hồng chiêu thức ấy bố trí trận pháp năng lực, tuyệt đối không cần Đỗ Tử Nhược nhược nhiều ít, thậm chí nói là so với hẳn càng cường đều không quá. Chỉ cần đem hai người bái ở bên nhau một tương đối nói, vô luận tuổi tác vẫn là tu vi, Đỗ Tử Nhược bị người khác xưng là đối với trận pháp yêu nghiệt thiên phú tựa hồ lập tức liền trở nên bình thường đi lên.

Chính cái gọi là người so người sẽ tức chết, sự thật thật đúng là chính là như thế.

Bất quá nếu Đỗ Tử Nhược đã biết Tư Lăng Cô Hồng thân phận thật sự nói, nghĩ đến chẳng sợ thấy được một màn này cũng sẽ không quá khổ sở.

Lúc này đương Tư Lăng Cô Hồng ngừng tay thời điểm, mặt đất ám kim sắc trạch trận tuyến viên mãn lập loè dựng lên, trận pháp nháy mắt đem cả tòa đỉnh núi bao vây, Tư Lăng Cô Hồng bản thân liền rời khỏi trận pháp ở ngoài, đứng thẳng ở sơn ngoại trong hư không.

Rạng sáng tối tăm sắc trời bắt đầu biến hóa, nói đúng ra là Đường Niệm Niệm vị trí đỉnh núi này thượng không trung bắt đầu biến hóa.

Mây đen giăng đầy, dày nặng giống như muốn áp xuống tới giống nhau, cho người ta áp lực cực lớn.

Chỉ cần nhìn thấy một màn này người đều sẽ minh bạch đây là thiên kiếp áp ủ bắt đầu.

Thiên kiếp áp ủ hơi thở là vô pháp che giấu, bởi vậy ở sáu hoàn cảnh nội người phát hiện một màn này thời điểm, một đám đều minh bạch có người ở sáu hoàn cảnh nội độ kiếp.

“Có người muốn đột phá, xem này thiên kiếp khí thế, không phải Nguyên Anh kỳ, hẳn là đột phá Hợp Thể kỳ hoặc là Đại Thừa kỳ!”

“Hôm nay là vận tượng mỹ nhân sẽ bắt đầu thời điểm, vừa lúc có người tại nơi đây lúc này sắp trở thành đại tôn thậm chí là bán tiên, thật sự là một kiện vui mừng bắt đầu.”

“Mau đi xem một chút, rốt cuộc là vị nào nhân vật.”

Một đám ma nhân đều bắt đầu hướng thiên kiếp áp ủ địa phương tới rồi.

Trước mặt mọi người người đuổi tới sáu hoàn cảnh nội một tòa sơn mạch trước thời điểm, liếc mắt một cái liền nhìn đến đứng ở trong hư không thon dài bóng người.

Người này chỉ xuyên tuyết trắng áo lót, bên ngoài khoác một kiện đơn bạc áo khóa tay dài, ở rạng sáng trong hư không bị gió thổi phất, tóc đen theo gió trôi nổi, vạt áo cũng không ngừng qua lại bị gió thổi đến nhộn nhạo, có loại tùy thời đều sẽ thuận gió mà đi mờ ảo xuất trần, không dung xâm phạm.

“Là Tuyết Tiên!” Chỉ cần liếc mắt một cái, đi vào nơi này người liền nhận ra Tư Lăng Cô Hồng thân phận.

Vừa thấy đến Tư Lăng Cô Hồng tồn tại, ngay từ đầu hưng phấn tới rồi mọi người đều an tĩnh lại, không dám gần chút nữa tòa sơn mạch này càng tiến địa phương.

Ở này đó tới rồi người bên trong, Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quân cũng ở. Ngô Tử Tấn tu vi bị phế, chỉ có thể cư sĩ pháp bảo ở không trung. Chính là bằng vào hẳn là Đường Niệm Niệm thuộc hạ thân phận, chẳng sợ hẳn hiện giờ yếu ớt bị mọi người tùy tay là có thể giết chết, cố tình chính là không có người đối hẳn động thủ, thậm chí còn tự giác tránh ra một ít con đường cho hẳn.

“Tuyết Tiên đại nhân ở chỗ này nói, như vậy bên trong độ kiếp người là?” Thiết Diệu Quân đối Ngô Tử Tấn hỏi.

Ngô Tử Tấn không có bất luận cái gì chần chừ nói: “Là chủ nhân.”

Thiết Diệu Quần vốn dĩ liền có tám phần nắm chắc, nghe hán lời này liền có mười thành, biểu tình có chút khiếp sợ, “Ta nhớ rõ Tuyết Tiên phu nhân tu vi phía trước là Hợp Thể kỳ đi? Hiện tại độ kiếp nói, kia không phải muốn đột phá Đại Thừa bán tiên?!”

“Ân.” Ngô Tử Tấn gật đầu, mặt bộ cơ bắp banh thật sự khấn.

“..... Thật là yêu nghiệt.” Thiết Diệu Quần há miệng, một hồi lâu mới như thế nói.

Ngô Tử Tấn không nói gì trả lời. Hắn có từng không phải như vậy cảm thấy đâu.

Thiên kiếp áp ủ nói chậm không chậm, nói mau cũng không mau, ở đây tất cả mọi người cảm giác được này thiên kiếp khủng bố, có thể thấy được Đường Niệm Niệm tu luyện công pháp cũng nhất định không đơn giản —— đồng dạng độ kiếp, thiên kiếp cũng phân lớn nhỏ, độ kiếp người tu luyện công pháp càng nghịch thiên, thiên kiếp uy lực càng cường.

Lúc này một bóng người đột nhiên hướng đỉnh núi phóng đi.

Người này một bộ bạch y, mặt trắng như tờ giấy, tốc độ cực nhanh.

Chỉ là hắn còn không có tới gần đỉnh núi, người liền rách nát thành vô số khối, triều mặt đất rơi xuống đi xuống.

Vốn dĩ liền an tĩnh không trung càng thêm yên tĩnh không tiếng động, ai đều biết ra tay chính là ai.

“Lăn.” Vô tình tiếng nói làm mọi người toàn thân băng hàn.

Ngô Tử Tấn đối Thiết Diệu Quần nói: “Đi.”

“A?” Thiết Diệu Quần ngẩn ra, còn không có phản ứng lại đây.

Ngô Tử Tấn sắc mặt rét run, nếu không phải hấn tu vi không có, hấn hiện tại căn bản là sẽ không cùng Thiết Diệu Quần nói thêm cái gì, trực tiếp điều khiển pháp khí mang theo hấn đi rồi.

“Đi mau!” Hấn khẩu khí lạnh thấu xương.

Thiết Diệu Quần bị sắc mặt của hấn cùng khẩu khí hoảng sợ, cơn điều kiện liền điều khiển pháp khí từ nơi này rời đi.

Ngô Tử Tấn lại kịp thời nói: “Đi xuống, triều mặt đất đi.”

Thiết Diệu Quần rất muốn hỏi hấn vì cái gì cứ như vậy cấp, giống như chạy trốn giống nhau. Chỉ là nhìn đến hấn loại này biểu tình, Thiết Diệu Quần vẫn là lựa chọn tin tưởng hấn, trước chuyên tâm dùng nhanh nhất tốc độ hướng mặt đất lao xuống đi. Ở hấn toàn lực điều khiển hạ, không đến một tức thời gian, hai người liền đến chân núi mặt đất, Thiết Diệu Quần cũng có công phu mở miệng hỏi: “Người làm sao vậy? Phát giống chạy trốn giống nhau là chuyện như thế nào.”

Ngô Tử Tấn không có trả lời hấn nói, ngược lại ngẩng đầu hướng bầu trời nhìn lại.

Thiết Diệu Quần đã chịu hấn ảnh hưởng, bản năng cũng ngẩng đầu hướng bầu trời vấn an.

Này vừa thấy liền đem hồn phách của hấn đều thiếu chút nữa sợ tới mức phiêu ra thân thể.

Trên bầu trời vốn dĩ đứng ở Tư Lăng Cô Hồng chung quanh trăm mét ở ngoài người, trong nháy mắt liền cả người rách nát, huyết nhục thành tro, liền một tiếng cuối cùng thét chói tai đều không có, an tĩnh đến thật giống như bọn họ trước nay đều không có đã tới, hoặc là tồn tại quá giống nhau.

“Này..... Này.....” Thiết Diệu Quần đầy mặt tái nhợt, thân thể đều không chế không được run rẩy, hai chân mềm nhũn liền nằm liệt ngòi ở pháp khí thượng. Hấn run run quay đầu triều Ngô Tử Tấn

nhìn lại, hai mắt thừa tất cả đều là không có thu liễm sợ hãi, “Người như thế nào biết?”

“Hắn hơi thở không giống nhau.” Ngô Tử Tấn biểu tình căng chặt nhìn không ra cảm xúc, trên thực tế hắn cũng bị trước mắt một màn dọa tới rồi, “Vốn dĩ chủ nhân độ kiếp, có người dám đi phá hư cũng chỉ có tử lộ một cái, hơn nữa ta cảm giác được hiện tại Tuyết Tiên tâm tình không tốt, hắn đều chính miệng kêu chúng ta lẩn, lại không nhanh lên đi nói, sao có thể có đường sống.”

Thiết Diệu Quần cảm giác được chính mình lưng đều bị mồ hôi lạnh cấp tẩm ướt, run rẩy xuống tay chường đem cái trán mồ hôi lạnh hung hăng lau sạch. Hắn khôi phục thực mau, lập tức liền minh bạch Ngô Tử Tấn vừa mới hành động ý tứ.

Ngô Tử Tấn là Đường Niệm Niệm người, chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng ở dưới cơn thịnh nộ cũng nhất định sẽ không giết hắn. Chính là chính mình lại không giống nhau, Ngô Tử Tấn vừa mới như vậy vội vã rời đi, là vì làm chính mình mạng sống a.

Nếu hắn không phải nghe Ngô Tử Tấn triều mặt đất trốn nói, lấy Tư Lăng Cô Hồng công kích phạm vi, chỉ sợ hiện tại hắn đã hóa thành tro tàn.

“Huynh đệ, cảm tạ.” Thiết Diệu Quần đối Ngô Tử Tấn nói lời cảm tạ.

Ngô Tử Tấn lắc đầu, lại nhìn về phía không trung Tư Lăng Cô Hồng, nhéo nhéo lòng bàn tay mồ hôi, “Không biết đã xảy ra chuyện gì, chộc Tuyết Tiên lửa giận.”

“Ta xem như xem minh bạch.” Thiết Diệu Quần thở dài, “Ngày thường nhìn đến người nam nhân này thời điểm, ta còn chỉ là cảm thấy có điểm đáng sợ, hiện tại lại cảm thấy này nơi nào là có điểm đáng sợ, rõ ràng là đáng sợ muốn mệnh!”

Khó trách liền Cửu Trọng Thiên như vậy quái vật khổng lồ đều không không dám cùng bọn họ kết thù a.

Sợ hãi qua đi, Thiết Diệu Quần lại không cảm đối Ngô Tử Tấn sinh ra hâm mộ.

Tuy rằng Tuyết Tiên bọn họ đích xác thực đáng sợ, chính là đối với thủ hạ người cũng thực bênh vực người mình a.

Ít nhất ở hẳn tiềm thức liền nhận định, vừa mới hẳn nếu không có điều khiển pháp khí rời đi nói, chính mình sẽ chết, Ngô Tử Tấn tuyệt đối sẽ không chết.

Có vừa mới Tư Lăng Cô Hồng một tay tuyệt sát, mặt sau tới rồi ma nhân nhóm cũng không dám gần chút nữa, chỉ có thể đứng xa xa nhìn hoặc là cùng Ngô Tử Tấn bọn họ giống nhau, từ mặt đất triều thượng ngẩng đầu nhìn. Chẳng sợ như vậy nhìn đến chỉ có thể là không thể nào rõ ràng thân ảnh, căn bản liền độ kiếp tình huống đều không thể thấy rõ.

Một tiếng cơ hồ chấn động thiên địa sấm vang, thiên kiếp áp ủ hoàn thành, bắt đầu thi nguy.

Ở đỉnh núi trung, Đường Niệm Niệm đứng ở thiên kiếp tòa định dưới, cả người năng lượng còn đang không ngừng tăng trưởng, ngắn ngủn thời gian nàng tu vi cảnh giới đã tới rồi đạt thành trung kỳ.

Đường Niệm Niệm đem vạn Hư Đăng Yêu Đăng từ trong giới trung thả ra, vỗ vỗ nó chuẩn bị làm nững dây đăng, “Chuẩn bị ăn.”

Thiên kiếp khủng bố, là hủy người kiếp nạn, đồng dạng cũng là rèn luyện người căn bản.

Làm vạn Hư Đăng Yêu Đăng ra tới, thứ nhất làm nó thừa nhận thiên kiếp đã kích, còn có còn lại là ở thiên kiếp trung tìm kiếm nhưng ăn chi vật.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng loạng choạng cứng cỏi dây đăng, nhìn đáng vẻ chẳng những không sợ ngược lại còn thực hưng phấn.

Bữa tiệc lớn!

Nhân gia thích nhất bữa tiệc lớn!

Từ nó sinh ra lúc sau tới rồi hiện tại đã hưởng thụ quá ba lần bữa tiệc lớn đâu.

Một lần là Đường Niệm Niệm độ Nguyên Anh thiên kiếp thời điểm, một lần là hắc hồn núi non thời điểm hư linh bữa tiệc lớn, một lần là Đường Niệm Niệm đột phá Hợp Thể kỳ thời điểm.

Đèn xanh cảm thấy chính mình thật sự là quá hạnh phúc.

Theo nó trưởng thành, nó linh trí càng ngày càng cao, cũng tự nhiên đã biết một ít đồ vật.

Nó biết nó tiền bối tiến vào thành niên kỳ có bao nhiêu gian nan, kia nhật tử cùng nó so sánh với có thể nói là khác cái cùng hoàng tử khác nhau.

Thiên kiếp rơi xuống hạ, Đường Niệm Niệm trước mặt liền hiện ra mà liên bạch hỏa cùng ngọc tủy băng hỏa, hai mắt đăm nhiên nhìn kia dữ tợn, tựa hồ hận không thể đem nàng đánh thành tro tàn thiên kiếp.

Thiên Thánh truyền thừa làm nàng tu vi tiến bộ, đồng thời cũng làm nàng nhiều rất nhiều nàng lúc trước chưa từng từng có kinh nghiệm cùng lịch duyệt. Hiện giờ ở nàng xem ra, trước mắt thiên kiếp căn bản là không đáng giá nhắc tới.

Đương Đường Niệm Niệm đăm nhiên đối mặt không trung thiên kiếp thời điểm, cự ly xa vậy xem ma nhân nhóm lại vì này khùng bố thiên kiếp khùng bố cảm thấy khiếp sợ, từng đợt tiếng kinh hô không tự chủ được từ bọn họ trong miệng hô lên, trừng lớn đôi mắt dại ra.

Hôm nay kiếp cũng không giống những người khác thiên kiếp giống nhau, từng đạo rơi xuống, ngược lại tốc độ cực nhanh, tựa hồ căn bản là không cho độ kiếp người bất luận cái gì thờ dốt cơ hội.

“Thiên a! Đây vẫn là thiên kiếp sao? Ta xem nói là thiên phạt đều không quá đi!” Thiết Diệu Quần nhin không được kinh hô.

Thiên kiếp là Thiên Đạo cấp tu luyện giả khảo nghiệm, sẽ cho độ kiếp giả lưu lại một đường sinh cơ. Chính là thiên phạt chính là Thiên Đạo trừng phạt, hoàn toàn lấy phạt nhân vi chủ, nếu tội ác của người đã tới rồi Thiên Đạo cho rằng đáng chết nông nổi, như vậy thiên phạt liền sẽ không cho người bất luận cái gì sinh cơ.

Thiết Diệu Quần kinh hô lúc sau, trong lòng đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng kính sợ không khỏi càng thêm thâm một tầng.

Như vậy thiên kiếp nếu dừng ở trên đầu của hắn, hắn dám nói chính mình không thể không chết.

Vậy xem ma nhân trung, Tích Hoa đại gia liền giấu ở trong đó, nhìn đến không trung thiên kiếp khủng bố, hắn cũng nhin không được hút một ngụm khí lạnh.

Này căn bản là không phải bình thường người tu tiên nên đã chịu thiên kiếp, hôm nay kiếp đã có thể so với Thiên giới tiên cướp.

Này hai đóa độc hoa thật sự không phải thiên tiên chuyển thể trùng tu sao?

Tích Hoa đại gia nhin không được lại lần nữa hoài nghi.

Thời gian chậm rãi quá khứ, mọi người tâm thần cũng theo không trung không ngừng tăng mạnh mà không ngừng phập phồng, cùng ngày không sáng lên một đạo cầu vồng, mây đen dần dần tan đi thời điểm, thiên địa chi gian một mảnh an tĩnh, Thiết Diệu Quần này đó vậy xem người cũng đều không khỏi hít thở không thông, phát không ra bất luận cái gì thanh âm.

Như vậy khủng bố thiên kiếp, thế nhưng thật sự bị vượt qua?!

Không trung thiên kiếp vừa mới biến mất, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh liền từ hư không biến mất, xuất hiện ở đỉnh núi Đường Niệm Niệm bên người.

Lúc này Đường Niệm Niệm trên người còn chỉ có một kiện tuyệt trắng áo lót, tóc có chút tán loạn, gò má đỏ bừng, cả người đắm chìm trong độ sau cầu vòng trung. Đường Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện thời điểm, nàng đã quay đầu triều hấn xem ra, đôi mắt cong cong, tràn ra thuần túy tươi cười, “Cô Hồng.”

Thanh thúy tiếng nói, lệnh vạn vật tràn ngập sinh cơ.

Nữ tử đẹp tuyệt nhân gian dung nhan ở cầu vòng trung có vẻ thánh khiết đến không thể xâm phạm, tươi cười chấn động tâm thần.

Tư Lăng Cô Hồng ngẩn ra, hoàn hồn thời điểm phát hiện chính mình đã tiến vào cầu vòng trung, đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong lòng ngực.

Như vậy hành vi thật giống như mao đầu tiểu tử giống nhau xúc động, thế nhưng ở như vậy trong nháy mắt mất đi lý trí.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không có ngưng ngừng, chẳng những không có buông ra Đường Niệm Niệm, ngược lại đem nàng càng khẩn ôm vào trong lòng ngực. Nhìn gần trong gang tấc khuôn mặt, cặp kia Bích sắc ba quang còn không có tiêu tán mất đẹp, đậm tĩnh lại linh tĩnh, chớp động nghi hoặc sáng rọi, khiến cho nàng giống một cái không hiểu thế sự, bị mọi người sủng ái hài tử.

Chỉ là nghĩ đến hấn tận mắt nhìn thấy đến thuộc về quá khứ của nàng, mới có thể biết như bây giờ nàng tới có bao nhiêu kỳ tích trân quý.

“Niệm Niệm.....”

“Ân?” Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn hấn, đối phương kia hai mắt mắt nội ôn nhu thương tiếc mẫn cơ hồ chìm ra tới.

“Ta sẽ đối với người hảo.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng lẩm bẩm, thiên ngôn vạn ngữ đều không thể nói ra, hần duy đọc lại lần nữa nói ra lần đầu thấy nàng khi lời nói.

“Ta biết.” Lần này Đường Niệm Niệm trả lời, tự nhiên cùng lúc trước không giống nhau.

Cầu vòng trung, Đường Niệm Niệm cả người năng lượng còn ở mãnh liệt bay lên, mắt thấy liền đến hợp thể đỉnh.

Vừa mới mới khôi phục bầu trời trong xanh, lúc này tựa hồ lại có rất nhỏ biến hóa, loại này biến hóa thực duy cùng quỷ dị, làm người có loại hồn phách cùng ** không phối hợp cảm giác, duy cùng đến làm người nhin không được học máu.

Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, hai mắt bích ba nồng đậm, trong tay véo động pháp quyết, chuẩn bị chính mình phong ấn chính mình.

Chỉ là Tư Lăng Cô Hồng lại duỗi tay cầm tay nàng chường, ngăn cản đánh gãy nàng thi pháp.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc triều hần xem ra.

“Ta tới.” Tư Lăng Cô Hồng nói như thế, sau đó một lóng tay ấn ở Đường Niệm Niệm giữa mày.

Nào đó đặc thù cấm kỵ phong ấn trụ nàng cả người rung chuyển năng lượng, đồng thời không trung kia quỷ dị biến hóa cũng ở trong nháy mắt kia biến mất.

Đường Niệm Niệm thấy vậy cũng không có hỏi nhiều, nàng chuẩn bị tự mình phong ấn phong ấn phương pháp sẽ đem nàng tu vi, phong đến chỉ có nguyên lai Hợp Thể sơ kỳ, chính là Tư Lăng Cô Hồng cho nàng thi triển phong ấn thể nhưng chỉ là phong bế nàng rung chuyển năng lượng, nàng tu vi vẫn là Đại Thừa đỉnh, này so sánh với tới, Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn đích xác so nàng lợi hại rất nhiều.

Hiện giờ dung hợp Thiên Thánh nguyên thần truyền thừa đời này, biết được tri thức cùng ánh mắt cùng trước kia tự nhiên không giống nhau, nhìn đến trước mặt Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, chẳng những không có nói hấn tu vi cao thâm xem đến rõ ràng hơn, ngược lại có loại càng thêm thâm thúy không rõ cảm giác.

Một sợi huyết sắc bị Đường Niệm Niệm xem tiến trong mắt.

Đường Niệm Niệm đôi mắt chợt lóe, cúi người hướng Tư Lăng Cô Hồng tới gần, vươn đầu lưỡi liếm hấn cánh môi cảm, liếc mắt một cái từ thấp hướng xem trọng hướng Tư Lăng Cô Hồng mặt mày, biên nói: “Người bị thương.”

Tư Lăng Cô Hồng lúc này mới nhớ tới, lúc ấy ở cảnh trong mơ nhìn đến Đường Niệm Niệm khóc thút thít thời điểm, hấn nhất thời mất đi bình tĩnh lệnh pháp thuật phản phê, do đó từ Đường Niệm Niệm ở cảnh trong mơ thoát ly ra tới.

Ngay lúc đó hấn như cũ một lòng đều đặt ở Đường Niệm Niệm trên người, quên mất khoe miệng chảy ra máu tươi.

“Ân.” Đã bị phát hiện, Tư Lăng Cô Hồng cũng không có cố ý giấu giếm.

Tùy ý Đường Niệm Niệm ở hấn trên môi liếm láp hôn môi, Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt ôn nhu đến làm người liền hồn phách đều phải say mê.

Đường Niệm Niệm đem hấn khoe miệng cảm máu liếm sạch sẽ sau, chẳng những không có rời đi Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp, còn dùng đôi tay vây quanh được hấn vòng eo, sau đó nói: “Ta đói bụng.”

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng nhin không được cười, môi ở nàng nhẹ nhịu nhịu cái mũi hôn một cái, từ túi Càn Khôn nội lấy ra một kiện áo ngoài, khoác ở Đường Niệm Niệm trên người, che khuất nàng này một thân áo lót trang phần, đem nàng ôm bay lên không hành tẩu, “Trở về cấp Niệm Niệm nấu ăn.”

“Ta muốn ăn Cô Hồng.”

Thình lình xảy ra một câu, làm Tư Lăng Cô Hồng bước chân một đón.

Hắn cúi đầu triều Đường Niệm Niệm nhìn lại, nhìn đến Đường Niệm Niệm hai mắt tịnh lượng, thần sắc bình tĩnh.

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng khoe miệng độ cung hoàn mỹ tự nhiên đến khuynh đảo chúng sinh.

Đường Niệm Niệm cũng gọi lên khoe miệng.

Hai người không cần bất luận cái gì ngôn ngữ, nàng có thể cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng đã biết chút cái gì, chẳng sợ lúc ấy nàng rõ ràng liền không có nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng tồn tại.

Kiếp trước hết thấy khúc mắc nàng đã hoàn toàn cởi bỏ, bất quá lúc ấy cái loại này bất lực bi thương cảm giác như cũ nhớ rõ ràng, nàng muốn Tư Lăng Cô Hồng, đây là một loại ỷ lại, chẳng sợ biết rõ ỷ lại là một loại mềm yếu, nàng lại vui vẻ chịu đựng.

Hai người thân ảnh từ đỉnh núi xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt, Tư Lăng Cô Hồng trên người kia cổ ôn nhu hơi thở là cá nhân đều có thể đủ cảm nhận được.

“Này biến hóa.....” Thiết Diệu Quần vô ngữ lại bất đắc dĩ.

Ngô Tử Tấn nhìn hắn một cái, trên mặt căng chặt đã khôi phục như thường, khoe miệng cũng không khỏi gọi lên một sợi độ cung, “Chỉ cần chủ nhân ở.”

Sự thật chính là như vậy đơn giản, chỉ cần Đường Niệm Niệm ở Tư Lăng Cô Hồng bên người, như vậy Tư Lăng Cô Hồng chính là an toàn.

“Xuy.” Thiết Diệu Quần nhìn đến vẻ mặt của hắn, lại một lần hâm mộ ghen ghét.

Thân là Đường Niệm Niệm thuộc hạ liền cùng cấp là Tư Lăng Cô Hồng cấp dưới.

Hiện tại Ngô Tử Tấn liền tương đương là hai vị bán tiên thuộc hạ.

Chẳng sợ hấn hiện giờ chỉ là một phạm nhân, chính là tiền đồ đã không thể hạn lượng.

Ngô Tử Tấn nhìn đến hấn kia cổ quái biểu tình cùng ánh mắt, không nhìn được mà bật cười, vỗ vỗ bờ vai của hấn nói: “Hảo, mang ta trở về.”

Thiết Diệu Quần chịu thương chịu khó điều khiển pháp khí, mang theo Ngô Tử Tấn thường thường sáu hoàn cảnh nội sáu hoàn vân khuyết lâu trở về.

Trên đường, Ngô Tử Tấn đột nhiên nói: “Người đã sớm đã thoát ly môn phái, hiện tại tán nhân một cái, làm luyện khí sư bản thân cũng không thiếu linh thạch, không bằng tùy ta cùng nhau như thế nào.”

“Ân?” Thiết Diệu Quần không nghĩ tới Ngô Tử Tấn sẽ đột nhiên nói ra nói như vậy, biểu tình có trong nháy mắt do dự, sau đó ha ha cười nói: “Tiểu tử người là có ý tứ gì, lão tử nhưng không có kia phương diện hứng thú a.”

Ngô Tử Tấn đá hấn một chân, “Người rõ ràng ta ý tứ.”

Thiết Diệu Quần sắc mặt cũng nghiêm túc lên, “Ta biết hảo ý của người, nói thật nếu có thể đủ bị Tuyết Tiên bọn họ nhận lấy ta đương nhiên cao hứng nguyện ý, nhưng là theo chân bọn họ thấy vài lần, bọn họ hiển nhiên đối ta không có hứng thú a.”

Ngô Tử Tấn cười nói: “Tiểu tử người chí khí không nhỏ a, làm Tuyết Tiên bọn họ trực hệ cấp dưới? Liền ta đều không có cái này ý tưởng.”

Thiết Diệu Quần kinh ngạc nhìn hấn.

Ngô Tử Tấn thở dài: “Mỗi cái thế lực đều có địa vị chi phân, lấy ta tư chất, không có khả năng trở thành bọn họ trực hệ.”

Thiết Diệu Quân nhin không được nói: “Ta xem Tuyết Tiên bọn họ vẫn luôn đều độc thân, không thấy bọn họ có cái gì thế lực a.”

“Người cho rằng bọn họ sẽ vẫn luôn như vậy?”

“.....”

Ngô Tử Tấn lại lần nữa hỏi: “Nói đi, có hay không hứng thú.”

Thiết Diệu Quân cũng không có suy xét bao lâu, cười nói: “Người chí khí mới là thật sự không nhỏ, chủ nhân đều còn không có suy xét thế lực vấn đề, người liền trước nhọc lòng! Nói như thế nào tiểu tử người đều là bị Tuyết Tiên phu nhân tự mình nhận hạ nhân, đến lúc đó nhưng đừng hỗn đến quá thảm, làm lão tử cũng đi theo nghèo túng.”

Tuy rằng không có trực tiếp trả lời, Ngô Tử Tấn cũng đã minh bạch Thiết Diệu Quân đáp ứng rồi, khoe miệng giơ lên một nụ cười.

Hắn cũng không lo lắng Đường Niệm Niệm sẽ trách cứ hắn tự tiện quyết định người khác đi theo, bởi vì Đường Niệm Niệm trừ bỏ đối hắn trung thành để ý ngoại, những mặt khác cũng không như thế nào để ý. Huống chi, Thiết Diệu Quân vẫn là một người không tài luyện khí sư, bằng không cũng không thể tiến vào sáu hoàn vân khuyết lâu năm sáu tầng, có như vậy người đi theo cũng không phải cái gì chuyện xấu.

Đương Tư Lăng Cô Hồng nói rời đi, này đó vây xem ma nhân nhóm cũng tự nhiên một đám rời đi, chỉ có cá biệt mấy cái ma nhân không có sốt ruột đi, ngược lại triều độ kiếp đỉnh núi mà đi, Tích Hoa đại gia chính là trong đó một cái.

Đương Tích Hoa đại gia đi vào đỉnh núi thời điểm, liếc mắt một cái nhìn đến độ kiếp chỗ cảnh tượng, hắn liền biết chính mình suy đoán

quả nhiên không có sai —— Đường Niệm Niệm thiên kiếp có thể so với thiên tiên thiên kiếp.

Chỉ thấy một cái trong phạm vi đại địa hoàn toàn sập ao hãm, tương đương là ở một tòa núi lớn nội khai một đạo hố to, trống không một vật.

Này nếu không phải ngay từ đầu bị Tư Lăng Cô Hồng bố trí trận pháp, chỉ sợ cả tòa núi lớn, thậm chí là chung quanh núi lớn cũng muốn bị hủy.

So sánh với Tích Hoa đại gia bình tĩnh, mặt khác nhìn đến này phúc cảnh sắc ma nhân nhóm liền hoàn toàn bình tĩnh không thể, một đám biểu tình tràn ngập kinh hãi.

“Di……”

Đột nhiên vang lên nam tử thanh âm làm đỉnh núi người giật nảy mình, triều thanh nguyên chỗ nhìn lại.

Này vừa thấy, Tích Hoa đại gia trong tay cây quạt lại lần nữa rơi xuống đất.

Lần này Tích Hoa đại gia trước mặt không hề là đêm trăng hạ mặt cỏ, lại là không đáy sập địa huyết, cây quạt kia rơi xuống đi xuống liền không còn nhìn thấy bóng dáng.

Chỉ là giờ này khắc này Tích Hoa đại gia căn bản là nhớ không nổi tự mình cây quạt vấn đề, hai mắt hoàn toàn dính ở trước mắt xuất hiện bóng người trên người, trong đầu toát ra một ý niệm: Yêu nghiệt, thiên lý nan dung yêu nghiệt!

Một bộ tuyết trắng thanh nhã quần áo, ám kim ám văn tôn quý.

Một đầu vân mặc rối tung tóc dài, một quả hắc ngọc trâm cài đơn giản vẫn cái nam tử tẩn.

Hoàn mỹ không tì vết khuôn mặt, trường trong mây tán mi, một đôi yêu dị con người, khiếp người tâm hồn.

Cặp mắt kia, giống như ngưng tụ trời đất này sinh tử vạn vật, thuần tịnh lại thâm thúy, rõ ràng không có bất luận cái gì cảm xúc, chỉ là nhẹ nhàng liếc coi xuống dưới, liền làm người có loại bị xem hết hồn phách cảm giác, nhìn không được liền hồn phách đều rùng mình, phát đến linh hồn chỗ sâu trong sợ hãi, đồng thời lại từ hồn phách chỗ sâu trong si mê.

“Mỹ nhân nhi a, có thể so với kia đóa thực người độc hoa tuyệt thế mỹ nhân nhi a!” Tích Hoa đại gia thất thố, bản tính đại lộ bật thốt lên nỉ non.

“Mỹ nhân nhi? A.” Hấn trong mắt cái gọi là tuyệt thế mỹ nhân nhi nghe được hấn nói, sau đó cười, tươi cười vô hại thiên nhiên.

-----oOo-----

Chương 256: nhi tử chọc lão tử thiếu giáo huấn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nếu muốn hỏi cái này đột nhiên xuất hiện ở Đường Niệm Niệm độ kiếp nơi nam tử là ai, chỉ cần nhìn đến hắc kia cực kỳ giống Tư Lăng Cô Hồng mặt mày, cặp kia trên đời này độc nhất vô nhị dị đồng, kia trương hoàn mỹ không tì vết chiêu hoa dung nhan, tiên nguyên trung tiên duệ chẳng sợ không có gặp qua hắc cũng nhất định có thể suy đoán ra tới thân phận của hắc.

Chỉ là nơi này là Ma Vực, Ma Vực trung đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người đã có đại khái hiểu biết, phần lớn người cũng đều đáng giá nga hai người có một cái nhi tử, chỉ là đứa con trai này căn bản là không có theo bọn họ xuất hiện quá, vô luận là ở tiên nguyên vẫn là Ma Vực đều ít có hành động, này liền làm Ma Vực người tự nhiên xem nhẹ Tư Lăng Vô Tà tồn tại.

Này nam tử, đúng là một đường không ngừng thi triển bí pháp đuổi tới nơi này Tư Lăng Vô Tà.

Tích Hoa đại gia nhìn đến trước mắt ‘ tuyệt thế mỹ nhân nhi ’ câu môi cười, thiếu chút nữa xem đến trái tim nhảy ra ngực, hai vai đều đi theo kích động run nhè nhẹ. Tay phải nhoáng lên, liền nghĩ triển khai chính mình tùy thân cây quạt lắc lư hạ, để hóa giải chính mình kích động tâm tình.

Chỉ là này vừa động mới phát hiện nguyên lai cây quạt đã không ở chính mình trong tay, ánh mắt theo trống rỗng bàn tay triều trước mặt hổ sâu nhìn lại, hắc đã rõ ràng chính mình cây quạt chỉ sợ là lọt vào đi.

Đây chính là thật là ở mỹ nhân nhi trước mặt mất mặt a.

Tích Hoa đại gia có chút bất đắc dĩ, nghĩ thầm chính mình gần nhất vận khí thật sự là thật tốt quá, đồng thời lại quá xấu rồi, mâu thuẫn muốn mệnh. Vận may chính là gặp được nhiều như vậy tuyệt thế vô song mỹ nhân nhi, chính là cố tình này phía trước hai cái tuyệt thế mỹ nhân nhi là ván sắt, là độc hoa, chỉ có thể xem không thể đụng vào, này một chạm vào liền đem chính mình cấp đáp đi vào.

Nghĩ đến túi Càn Khôn Tự Lăng Cô Hồng cấp kia mấy quyển thư, hơn nữa hẳn nói qua phải làm cái thảo hỉ món đồ chơi nói, Tích Hoa đại gia tức khắc cảm thấy đầu trừu đầu, đối trước mắt xuất hiện yêu nghiệt kinh diễm si sắc cũng tiêu tán không ít.

Hiện tại mới liếc mắt một cái nhìn đến này mỹ nhân nhi cũng đã ném chính mình cây quạt, nhưng ngàn vạn đừng lại là một cái cùng Tuyết Tiên giống nhau ván sắt a.

“Mỹ nhân công tử, tại hạ vì Tích Hoa đại gia, bất quá mỹ nhân công tử có thể kêu tại hạ tên lưu giấy, hoặc là càng thân cận kêu một tiếng Tích Hoa đại ca, tại hạ đều sẽ không để ý.” Tích Hoa đại gia tự cho là tiêu sái đối Tự Lăng Vô Tà cười, vốn là tuần tiểu mặt xúng với như vậy tươi cười nhưng thật ra thật sự có thể mê hoặc trụ một ít tiểu nữ tử, “Không biết mỹ nhân nhi công tử họ Hà danh ai a?”

Tự Lăng Vô Tà ở chỗ này đã có khả năng cảm giác được Tự Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tồn tại, cũng không vội mà đi gặp nhau, ánh mắt càn quét nơi này một vòng sau, đối Tích Hoa đại gia không đáp hỏi ngược lại: “Vừa mới Kinh Hồng tiên tử tại đây độ kiếp?”

Kinh Hồng tiên tử?

Nếu nói trước kia Ma Vực còn không biết này nói ai, như vậy hiện tại chỉ cần nhắc tới cái này xưng hô, ma nhân nhóm cơ hồ đều sẽ tự nhiên nghĩ đến Tuyết Tiên phu nhân, trên thực tế cái này danh hiệu vốn dĩ chính là thuộc về Tuyết Tiên phu nhân Đường Niệm Niệm.

Tích Hoa đại gia vừa nghe đến cái này danh hiệu, thân thể cơ hồ điều kiện run run, phải biết rằng hôm nay lúc sau hẳn liền có thể là

Đường Niệm Niệm món đồ chơi, Đường Niệm Niệm cũng có thể nói là hấn lúc sau chủ nhân.

Này phản xạ hành vi làm Tích Hoa đại gia có chút xấu hổ, nâng lên ánh mắt triều Tư Lăng Vô Tà thoáng nhìn, này liền nhìn đến cặp kia yêu dị đồng tử nội một mặt ý vị thâm trường ba quang, có thể làm người mạc danh long tơ dựng ngược lại câu hồn nhiếp phách.

“Ha ha.” Tích Hoa đại gia cười gượng vài tiếng, trong lòng đột nhiên hối hận chính mình bản tính bại lộ, trêu chọc cái này thoát nhìn thật sự không đơn giản, hơn nữa khả năng còn cùng Tuyết Tiên vợ chồng có quan hệ yêu nghiệt, cường trang trấn định cười nói: “Không sai, không sai, mỹ nhân nhi công tử tới không khéo, Tuyết Tiên phu nhân..... Nga, cũng liền người nói Kinh Hồng tiên tử vừa mới mới độ thiên kiếp, bước vào Đại Thừa kỳ tu vi, theo Tuyết Tiên cùng nhau đi rồi, đến lúc này còn không có qua đi nửa canh giờ, tưởng là sẽ tới sáu hoàn vân khuyết lâu đi.”

Này Tuyết Tiên vợ chồng đặt chân đi trừ ta đều đã nói, mỹ nhân nhi công tử a, người nếu là đi tìm bọn họ liền nhanh lên đi thôi.

Tích Hoa đại gia sẽ tưởng Tư Lăng Vô Tà nhanh lên rời đi, cũng không phải hấn đột nhiên lương tri bùng nổ, lại là trải qua thời gian làm lạnh mãi đầu óc lửa nóng sau, hấn trong lòng ngược lại có loại quỷ dị nguy hiểm cảm giác —— này nguy hiểm cảm tới đến trước mặt nam tử.

“Như vậy a.....” Tư Lăng Vô Tà khóe miệng cười hình cung càng thêm rõ ràng, tự nhiên tươi cười độ cung hoàn mỹ đến làm người thần hồn điên đảo.

Tích Hoa đại gia trong lòng không cầm lại lần nữa tán thưởng người này phong hoa tuyệt thế, phải biết rằng Tuyết Tiên tự nhiên không thể so người này kém, chỉ là hấn đối đãi Đường Niệm Niệm ở ngoài người đều quá lãnh đạm, lãnh đạm đến tựa hồ căn bản là không có dư thừa cảm tình. Chẳng sợ một thân phong hoa tuyệt đại, cho người ta vô hình cảm giác áp bách lại quá cường, hơn nữa hấn giết người vô hình nhẹ nhàng tùy ý, đối trừ bỏ Đường Niệm Niệm ở

ngoài ái mộ người của hắn không có chút nào lưu tình, thậm chí giết được càng trực tiếp, như vậy thanh danh bên ngoài kinh hãi, đều làm người đối Tư Lăng Cô Hồng không khỏi sinh ra kính sợ hãi cảm giác, nơi nào còn có quá nhiều tâm tư đi nhìn trộm hắn dung mạo phong hoa.

Giờ phút này trước mắt cái này nam tử lại không giống nhau, hắn tuổi tác thoát nhìn tựa hồ cũng không lớn, cả người hơi thở mâu thuẫn lại hòa hợp, hình thành một loại thần bí vô cùng trí mạng mị lực, đặc biệt là hắn mặt ngoài lên thuần lương vô hại, ngây thơ tươi cười cho người ta giống như đào hoa rơi xuống thanh tuyền thủy, nhộn nhạo khai từng vòng hoặc nhân gợn sóng, vẫn luôn liên tiếp tới rồi người tâm hải.

Tích Hoa đại gia chính thường thức trước mắt người tươi cười, chỉ cảm thấy mỹ nhân nhi chính là mỹ nhân nhi, ở tu luyện giả này cơ hồ không có người xấu xí địa phương, đặc biệt là sáu hoàn cảnh nội mỹ nhân tề tụ địa phương, như cũ là đứng ở đỉnh thượng mỹ nhân nhi, vô luận thấy thế nào đều cảnh đẹp ý vui.

Tư Lăng Vô Tà cảm giác được hắn ‘ cực nóng ’ ánh mắt, cười nói: “Trên người của người có cha ta hương vị.”

“Cái gì?” Tích Hoa đại gia bị hắn bất thành linh một câu thiếu chút nữa lồi đến nộn ngoại tiêu, khóe miệng tươi cười cũng không khỏi trừu trừu, dở khóc dở cười nói: “Khụ, mỹ nhân nhi công tử, tại hạ tuổi tác tuy rằng không nhỏ, nhưng là này vô luận là bề ngoài vẫn là thái độ đều không giống như là làm mỹ nhân nhi công tử cha người đi?”

Lời nói vừa ra, Tích Hoa đại gia cảm thấy chính mình trong lòng nháy dựng, sau đó không trung một đạo cương lôi láy mắt thường không thể truy tìm tốc độ bổ về phía hắn, tức khắc hắn thật sự biến thành ngoại tiêu lí nộn, một đầu tóc đen nổ tung hoa nhi.

Tư Lăng Vô Tà giống như nghi hoặc nhìn thoáng qua không trung, sau đó đối Tích Hoa đại gia bất đắc dĩ nói: “Xem ra ông trời đều xem không được người làm cha ta.” Ngữ khí dừng một chút, yêu dị đồng

tử sóng mắt lắc lắc, giống như đêm trăng sắc hạ bích ba hồ nước nội vô số sóng lân, “Liền tưởng đều không thể tưởng, nói càng không thể nói.”

Tích Hoa đại gia đỉnh một đầu đốt trội đầu tóc, cái mũi đều nghe thấy được một trận mùi khét, vẻ mặt khóc không ra nước mắt.

Hắn liền biết càng mỹ người càng khủng bố, trước mắt cái này nơi nào thuần lương vô hại, lại là một đóa thực người không đền mạng khủng bố độc hoa!

“Mỹ nhân nhi công.....”

“Tư Lăng Vô Tà,” Tư Lăng Vô Tà đánh gãy hắn kia lấp bắp chán ngấy xưng hô, “Ngây thơ công tử.”

“Ha ha.” Tích Hoa đại gia cười gượng, vội vàng theo hắn lời nói xưng hô nói: “Ngây thơ công tử a, ta xem ngươi là hiểu lầm, chỉ là ngươi câu nói kia quá nghĩa khác, ta lúc này mới lý giải sai lầm không phải? Lúc này sắc trời không còn sớm, ngươi không phải muốn tìm Kinh Hồng tiên tử bọn họ sao? Bọn họ liền ở sáu hoàn vân khuyết trong lâu mặt.....”

Hắn tuy rằng yêu thích mỹ nhân, chính là nếu là mỹ nhân hoàn toàn không phải hắn có thể trêu chọc thời điểm, hơn nữa ném thử Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm lần đó bị kích sau, hắn cũng không dám lại làm vậy.

Tuy rằng thế gian này chỉ sợ rất ít có người có thể đủ giống Tư Lăng Cô Hồng như vậy, có biện pháp vậy khốn hắn, làm hắn không hề sức phản kháng, chính là đã có Tư Lăng Cô Hồng cái này yêu nghiệt, như vậy liền không thể bảo đảm hay không còn có mặt khác như vậy khủng bố yêu nghiệt tồn tại, hắn lòng tự tin đã bị Tư Lăng Cô Hồng đả kích không sai biệt lắm.

Tích Hoa đại gia biểu tình đau khổ, một sửa mới gặp Tư Lăng Vô Tà thời điểm tinh thần sáng láng, rũ đầu, đỉnh một đầu tiêu phát, thoạt nhìn đặc biệt buồn cười.

Vốn dĩ cũng đi vào nơi này ma nhân nhóm thấy vậy liền nhin không được cười ra tiếng, trong đó liền có một người cười ha hả đối Tư Lăng Vô Tà trêu đùa: “Tiểu tử rất ngạo khí a, trước kia chưa từng gặp qua người, không biết là cái nào môn phái ra tới?” Quan sát kỹ lưỡng Tư Lăng Vô Tà dung mạo thân hình, tươi cười có chút tà khí, “Này dung mạo cho dù là so với Tuyết Tiên tới cũng không kém nhiều ít, không biết tiểu tử nhưng có tâm tư cùng đại ca chơi chơi?”

Nói chuyện ma nhân tu vi vì Nguyên Anh đỉnh, thuộc về cao đẳng tu vi, khó trách nói chuyện như vậy tùy tiện.

Tư Lăng Vô Tà tu vi bị hấn dùng bí pháp khống chế, ở người ngoài trong mắt cũng chỉ có Nguyên Anh sơ kỳ.

Tích Hoa đại gia nghe được kia ma nhân nói, tức khắc ở trong lòng vui sướng khi người gặp họa mắng nói chuyện người ngu dại.

Tuy rằng trước mắt vị này tên là Tư Lăng Vô Tà ngây thơ công tử tu vi nhìn lại chỉ có Nguyên Anh sơ kỳ, chính là chỉ bằng vừa mới thiên lạc cương lôi kia một tay, liền đủ để chứng minh hấn tu vi tuyệt đối không ngừng Nguyên Anh sơ kỳ đơn giản như vậy, nếu không chính mình như thế nào sẽ trốn không thoát một cái Nguyên Anh sơ kỳ pháp thuật.

Này nói chuyện Nguyên Anh đỉnh đại tôn hỏi trước Tư Lăng Vô Tà ra đến cái nào môn phái, vì chính là bảo hiểm. Mặt sau câu nói kia nghe tới có chút ái muội ám chỉ, trên thực tế lại giống như không có đặc thù hàm nghĩa, chỉ là giao hảo mà thôi.

Tích Hoa đại gia đã sớm nhìn quen như vậy thủ đoạn, chỉ cần trước mắt tên này ngây thơ công tử không phải cái gì đại môn phái xuất thân, thân phận giống nhau nói. Như vậy mặt sau câu nói kia liền tuyệt đối không phải cái gì bình thường kết giao ý tứ.

Tư Lăng Vô Tà liền con mắt đều không có xem nói chuyện người nọ liếc mắt một cái.

Một đạo cương lôi lại lần nữa từ trên trời giáng xuống, nói chuyện Nguyên Anh đỉnh đại tôn bị cương sét đánh trung, nháy mắt trở thành một đoàn tro tàn.

Vốn dĩ đứng ở Nguyên Anh đỉnh đại tôn bên người vài tên ma nhân, nhìn đến bất thành linh biến cố, biểu tình tức khắc từ bạch chuyển thanh, kính sợ nhìn Tư Lăng Vô Tà, lui về phía sau vài bước.

Chỉ cần không phải ngốc tử, ai nấy đều thấy được tới này cương lôi tới quá xảo, nói không phải Tư Lăng Vô Tà động tay, đều không có người tin tưởng.

Tích Hoa đại gia run run, hẳn cảm thấy vừa mới bỏ hẳn cương lôi thật đúng là trước mắt nam tử thủ hạ lưu tình, nếu không nói tuy rằng sẽ không làm chính mình chết, lại cũng có thể làm chính mình bị thương một chút, sẽ không chỉ là giống như bây giờ chỉ là hình dung chật vật thôi.

Tư Lăng Vô Tà một chút đều không có nhận thấy được chính mình đã bị người sợ hãi liếc mắt một cái, ngón tay ngoắc ngoắc, kia đoàn Nguyên Anh đỉnh đại tôn bị chém thành tro tàn trung, một cái màu xanh ngọc bán tương không tói tui Càn Khôn từ giữa bay ra, đi vào Tư Lăng Vô Tà trước mặt.

Một màn này, làm Tích Hoa đại gia mí mắt giựt giựt, chỉ cảm thấy có chút mạc danh quen thuộc cảm.

Tư Lăng Vô Tà đem trước mặt túi Càn Khôn bên trong đồ vật đều nhìn một lần, sau đó không thể nào vừa lòng làm bầm làu bàu, “Gia sản thật chẳng ra gì, chỉ sợ thân thân mẫu thân cũng chướng mắt.”

Lời nói như thế, Tư Lăng Vô Tà trước mặt túi Càn Khôn liền biến mất không thấy.

Tích Hoa đại gia trong lòng còn ở tự hỏi Tư Lăng Vô Tà cho chính mình quen thuộc cảm là chuyện như thế nào, sau đó liền nhìn đến cặp kia yêu dị đôi mắt lại lần nữa dừng ở chính mình trên người, hẳn vội vàng làm ra kính cẩn văn nhã chính nhân quân tử bộ dáng.

Tư Lăng Vô Tà chọn khoe miệng, “Tính tình này cùng tiểu bảo đảo có chút giống nhau, chỉ là một cái tham tài, một cái háo sắc, vừa lúc ghé vào một khối.”

Tiểu bảo là ai? Tích Hoa đại gia cảm thấy tên này thật sự quá không có khí phách phong độ, sao có thể cùng chính mình giống nhau.

Lúc này, Tích Hoa đại gia cảm giác được chung quanh cảnh tượng một trận biến hóa, sau đó nguyên lai chung quanh còn đứng vài tên ma nhân đều không thấy, hắn bản thân cũng không ở nguyên lai độ kiếp trên đỉnh núi, cũng không biết là tới rồi nơi nào, chỉ thấy như cũ là trời xanh mây trắng hạ đất rừng, cỏ cây xanh biếc, hơi thở tươi mát.

Ở hắn trước mặt, Tư Lăng Vô Tà ngồi ở một cái ghế thượng, thần thái nhàn nhã tùy ý.

Tích Hoa đại gia tâm thần kinh hãi, đây là cái dạng gì thủ đoạn, chính mình thế nhưng một chút phát hiện đều không có bị dời đi địa phương. Giờ phút này bị Tư Lăng Vô Tà thần bí thủ đoạn kinh tới rồi Tích Hoa đại gia đã hoàn toàn bình tĩnh, không dám lại mặc kệ chính mình bị kia yêu nghiệt giống nhau dung nhan mê hoặc trụ, căng chặt sở hữu lý trí, mặt ngoài còn trang đến mờ mịt bộ dáng, vẻ mặt hip-hop tươi cười đối Tư Lăng Vô Tà hỏi: “Ngây thơ công tử làm gì vậy a?”

Tư Lăng Vô Tà xem hắn, tươi cười vô hại, “Vừa mới nơi đó có chút sảo, không nên nói chuyện chính sự.”

“Chính sự?” Tích Hoa đại gia đã báo cho chính mình không thể bị sắc đẹp cấp mê hoặc, chính là nhìn thấy Tư Lăng Vô Tà tươi cười, hắn vẫn là nhịn không được chấn động tâm thần, nghĩ này yêu nghiệt muốn cùng Tư Lăng Vô Tà đứng chung một chỗ nói, không biết rốt cuộc cái nào cường một chút?

“Bản công tử không phải nói, trên người của người có cha ta hương vị?” Tư Lăng Vô Tà kiên nhẫn lặp lại một lần.

Lần này Tích Hoa đại gia không có tái phạm ngốc hiểu làm hấn lời nói. Hương vị? Hấn cha hương vị? Rốt cuộc là cái gì hương vị a?

Tích Hoa đại gia bắt đắc dĩ nâng lên chính mình tay áo người người chính mình trên người hương vị, này vừa nghe đã nghe đến một trận mê người hoa quế hương, làm hấn thần bí hoa mắt, tự mình say mê nghĩ thầm, thật không hồ là ta Tích Hoa đại gia, liền trên người hương vị đều là như thế mê người, nếu là bị mỹ nhân nhi nghe thấy được, chẳng phải là mỗi người đều nhin không được hướng chính mình nhào vào trong ngực?

Tư Lăng Vô Tà nhìn đến hấn này phúc tự luyến hành động, biểu tình không có bất luận cái gì biến hóa, có thể nói Lưu Bảo vô sỉ so với hấn càng sâu, liền Lưu Bảo đều không thể lay động Tư Lăng Vô Tà, Tích Hoa đại gia tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Tích Hoa đại gia một phen tự mình thường thức lúc sau, nâng lên khóe mắt liền phát hiện Tư Lăng Vô Tà kia tự còn ở bình tĩnh uống trà, tức khắc cảm thấy có trong nháy mắt xấu hổ. Hấn đích xác có chút giống cố ý ghê tởm Tư Lăng Vô Tà tâm tư, ai kêu đối phương quá thần bí, nếu là có thể đánh vỡ hấn này phúc lệnh người đoán không ra sắc mặt biểu tình nói, có lẽ hấn cũng có thể đủ càn tự tại một ít.

“Ha hả.” Tích Hoa đại gia lại lần nữa cười gượng, cười mỉa nói: “Ngây thơ công tử, tại hạ nghe thấy, tại hạ trên người chỉ có chính mình mùi thơm của cơ thể, không có những người khác hương vị, càng chưa từng có người nói..... Cha hương vị.”

Tư Lăng Vô Tà buông chén trà, đối với Tích Hoa đại gia một phen chọc người vô ngữ ngôn ngữ không hề khác thường, nói: “Rõ ràng một chút nói, chính là người trên người có Tư Lăng Cô Hồng hương vị, hấn cho người hạ truy tung ấn ký.”

Tư Lăng Cô Hồng?

Tích Hoa đại gia có trong nháy mắt trọng giật mình.

Một tức lúc sau, hắn mới đột nhiên nhớ tới Tư Lăng Cô Hồng tên này là thuộc về ai, Tuyết Tiên đại nhân a!

Tư Lăng Cô Hồng nhưng còn không phải là Tuyết Tiên tên thật sao, cái kia uy hiếp hắn trở thành Tuyết Tiên phu nhân món đồ chơi nam tử, cái kia làm hắn không hề sức phản kháng nam tử a.

Tích Hoa đại gia há miệng, lại nhìn về phía trước mặt Tư Lăng Vô Tà, khiếp sợ lại cẩn thận đánh giá Tư Lăng Vô Tà mặt mày khuôn mặt, sau đó hắn ánh mắt liền không ngừng lưu luyến ở Tư Lăng Vô Tà mặt mày chi gian, chỉ cảm thấy càng xem càng giống, đặc biệt là đương Tư Lăng Vô Tà rũ xuống lông mi thời điểm, cái loại này thần nhiên tinh tế giống như thủy mặc phác họa vụng về nhiệm mà thành đuôi mắt đường cong, quả thực chính là một cái khuôn mẫu khắc ra tới giống nhau.

Tư Lăng Cô Hồng..... Tư Lăng Vô Tà.

Trên người của người ta có cha hương vị.

Rõ ràng một chút nói, chính là trên người của người có Tư Lăng Cô Hồng hương vị.

Tích Hoa đại gia đem trước sau lời nói kết hợp lên, sau đó tưởng không biết chân tướng đều khó khăn.

“Người..... Người là Tuyết Tiên vợ chồng nhi tử?” Rõ ràng biết khẳng định đúng rồi, Tích Hoa đại gia vẫn là gian nan hỏi. Hắn như thế nào như vậy xui xẻo a, gặp kia đối vợ chồng liền đã chịu như vậy lặn lội, sau đó bị lão tử cấp uy hiếp làm món đồ chơi, hiện tại lại bị tiểu nhân cấp bắt lấy, còn không biết này yêu nghiệt lại phải đối chính mình làm chút cái gì.

Tư Lăng Vô Tà đạm nhiên gật đầu, hào phóng thừa nhận Tích Hoa đại gia vấn đề.

Tích Hoa đại gia có loại muốn khóc xúc động.

“Ngây thơ công tử a, ngài này không đi tìm ngài cha mẹ, cố tình tìm tới tiểu nhân làm cái gì a?” Tích Hoa đại gia ngôn ngữ đã từ ‘ người ’ tại hạ ’ đổi thành ‘ ngài ’ tiểu nhân ’, bởi vậy có thể thấy được hấn nội tâm bất đắc dĩ ghen ghét.

Tư Lăng Vô Tà trực tiếp hỏi: “Tư Lăng Cô Hồng muốn người làm cái gì?”

“Àn?” Tích Hoa đại gia nhất thời ngẩn ngơ.

“Tư Lăng Cô Hồng sẽ không vô duyên vô cớ cho người ta hạ truy tung ấn ký, nếu trên người của người có hấn ấn ký, như vậy hấn nhất định công đạo người sự tình gì.”

Tích Hoa kỳ thật ngẩn ra lúc sau liền minh bạch Tư Lăng Vô Tà hỏi chuyện là có ý tứ gì, lúc này nghe được hấn này một phen rõ ràng lời nói, trong lòng do dự mà rốt cuộc muốn hay không nói đi. Nay nếu là nói nói, thật sự là quá mất mặt.

Hấn vẫn là rối rắm do dự mà, Tư Lăng Vô Tà không nhanh không chậm thanh âm lại lần nữa nói: “Hấn muốn những chuyện người làm, có quan hệ Kinh Hồng tiên tử đi.”

Không phải dò hỏi ngữ khí, mà là chân thật đáng tin chắc chắn.

Tích Hoa đại gia hơi hơi hoạt động môi, không có phát ra âm thanh. Hấn trong lòng thầm mắng, không hổ là phụ tử a, quả nhiên hiểu biết chính mình kia sủng thê như mạng lão tử.

“Nói.” Tư Lăng Vô Tà màu son môi phun ra như vậy một chữ.

Tích Hoa đại gia tâm thần chấn động, trước mắt một mảnh chỗ trống.

“Nga..... Món đồ chơi a.” Lỗ tai nghe thế câu nói thời điểm, Tích Hoa đại gia mới đột nhiên hoàn hồn, hai mắt tầm mắt cũng khôi phục bình thường. Lúc này hấn cái trán không khỏi toát ra một tầng mồ hôi, hai mắt hơi trừng nhìn chăm chăm Tư Lăng Vô Tà.

Hắn biết hắn vừa mới chỉ sợ là trúng cái gì ** pháp thuật, sau đó ở chính mình đều không rõ ràng lắm dưới tình huống, đem chính mình cùng Tư Lăng Cô Hồng công đạo chính mình sự tình toàn bộ đều nói cho trước mắt nam tử.

Chính mình trúng phát chẳng thể nhưng không hề phát hiện cùng sức phản kháng!

Tích Hoa đại gia cái trán mồ hôi chảy xuống tới rồi hắn lông mi, sau đó lông mi bắt kham trọng lượng nhậm mồ hôi nhỏ giọt như đôi mắt, làm đôi mắt truyền đến một trận sấp ý. Không khỏi nuốt vài cái nước miếng, đương kích liệt nhảy lên tâm thần rất cuộc bình phục xuống dưới không ít thời điểm, không khỏi chửi thề thề mắng: Đây rất cuộc là cái gì yêu nghiệt toàn gia, lão tử như vậy khủng bố cũng liền thôi, này nhi tử thể nhưng cũng không điểm đều không thua kém.

Tư Lăng Vô Tà màu son môi giờ lên một mặt bất hảo cười hình cung, loại này phản nghịch tươi cười làm hắn có loại hoặc nhân tà khí.

Tích Hoa đại gia vừa thấy, liền biết vị này đến không được công tử, chỉ sợ là nghĩ tới cái gì ‘ ý kiến hay ’.

“Tư Lăng Cô Hồng đối với mặt khác sự tình đều không có hứng thú, bất quá đối với cấp mẫu thân tuyển lễ vật món đồ chơi chuyện này thượng lại có độc đáo ánh mắt.” Tư Lăng Vô Tà từ ghế trên đứng lên, đối Tích Hoa đại gia vẫy tay, yêu dị con người như là đem hắn xem cái trong sáng.

Ở như vậy dưới ánh mắt, Tích Hoa đại gia ghen khuấy run rẩy thân mình.

“Thân thân mẫu thân thật sự sẽ thích cũng nói không chừng.”

Các người phụ tử hai đủ rồi có hay không!

Tích Hoa đại gia tuần tiếu mặt có chút hồng, tuyệt đối không phải thẹn thùng đỏ ửng.

Hắn hồi hận, hồi hận muốn mệnh, đột nhiên cảm thấy chính mình loại này yêu thích mỹ nhân thói quen muốn sửa.

Trước kia hắn còn cảm thấy chính mình đây là một cái hảo thói quen, hiện tại lại cảm thấy này căn bản chính là một cái tật xấu, một cái đem chính mình hại đến bi kịch không thôi tật xấu.

Nếu không phải cái này tật xấu, hắn như thế nào sẽ đi trêu chọc Tuyết Tiên vợ chồng, sau đó cho chính mình rước lấy một cái món đồ chơi thân phận bi kịch. Nếu không phải cái này tật xấu, hắn như thế nào sẽ liếc mắt một cái nhìn đến Tư Lăng Vô Tà thời điểm, lại không biết sống chết đi trêu chọc, sau đó.....

“Tư Lăng Cô Hồng bên kia người không cần đi phục mệnh.” Tư Lăng Vô Tà nói như vậy, phát tay đem Tư Lăng Cô Hồng lưu tại Tích Hoa đại gia trên người ấn ký hủy diệt, “Mang ta đi tìm bút linh cùng nghiên linh.”

“.....” Tích Hoa đại gia có thể nói cái gì, hắn chỉ có thể trầm mặc đáp ứng, đồng thời trong lòng âm thầm ác ý tưởng: Nhi tử phá hư lão tử kế hoạch, như vậy cũng hảo, đến lúc đó liền xem các người phụ tử hai nháo mâu thuẫn, cuối cùng đấu cái người chết ta sống.

Hắn căn bản là không biết Tư Lăng Cô Hồng cùng Tư Lăng Vô Tà hai người quan hệ, bất quá thật đúng là rất ít nghe nói Tuyết Tiên vợ chồng có đứa con trai, thế nhưng vẫn là như vậy ưu tú nhi tử, chẳng lẽ nói chân long chính là chân long, như thế nào cũng không có khả năng sinh ra con rắn nhỏ con giun tới sao.

Sáng sớm sáng ngời thực mau, chân trời một chỗ tường vân bị ánh mặt trời chiếu rọi đến minh diễm không thôi.

Sáu hoàn cảnh nội một đạo kiêu nguyệt ánh huỳnh quang chiếu khắp, sau đó sáu hoàn cảnh nội người đều biết được ở phương đông trên bầu trời, một tòa phù không sơn chính xuất hiện ở chỗ này, từng đạo ngọc thạch xây thành thang lầu từ phù không sơn vẫn

luôn liên tiếp đến mặt đất trăm trượng, liếc mắt một cái nhìn lại thời điểm, thật gọi người có loại bầu trời tiên sơn cảm giác.

Vân tường mỹ nhân sẽ, đây là vân tường phùng khó được tụ hội, mỹ nhân tụ tập.

Rất nhiều ma nhân đã sớm dĩ vãng liền tham gia quá vân tường mỹ nhân sẽ, bởi vậy đối này đã sớm số xe con đường quen thuộc đi đến phù không ngọc thạch bậc thang, đi bước một hướng đi không trung vào vân điền phù không sơn, kia phong cảnh như họa sơn liền phiêu phù ở vô tận mây trắng trôi nổi bên trong.

Vừa vào vân tường sơn, liền có thể nhìn thấy người mặc bạch y giống như mây mù hóa thành tiên cô các mỹ nhân nghênh đón mà đến, cho người ta một loại thị giác cùng tâm thần thượng song trọng hưởng thụ.

Ở mọi người vào này vân tường sơn thời điểm, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng ở trong đó, ở hai người phía sau đi theo Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quân.

Chính như Ngô Tử Tấn suy nghĩ như vậy, hẳn nghĩ muốn cái gì người đi theo là chuyện của hắn, Đường Niệm Niệm cũng không có bất luận cái gì ngăn cản cùng phản đối ý tứ. Chỉ cần đối phương cần thiết rõ ràng một chút, chính là người này muốn thức thời, không thể quấy rầy đến bọn họ hai người.

Thiết Diệu Quân không thể nói là cái thức thời người, nhưng có thể nói là một cái minh bạch người, cho nên nói tóm lại sự tình thực thành công đơn giản.

“Ngao ô ~” lúc này ở Đường Niệm Niệm trong lòng ngực, đã lâu một đầu ngọc đoàn nhi liền nằm ở nàng trong lòng ngực, móng vuốt nhỏ trảo này một chuỗi kẹo nhi, xanh biếc lại ngập nước mắt to khắp nơi loạn chuyển, một cổ ngây thơ lại linh động sáng rọi, lệnh người nhìn không được yêu thương.

Này chỉ vật nhỏ tự nhiên là Lục Lục không thể nghi ngờ.

Đương Lục Lục tiến vào Ma Vực ngủ say lúc sau, được thú liền vẫn luôn ngốc tại nội trong giới.

Lần này truyền thừa làm Đường Niệm Niệm hoạch ích phi phạm đồng thời, cũng làm Lục Lục từ ngủ say trung đã tỉnh. Ngủ lâu như vậy, vừa tỉnh tới nó tự nhiên liền từ trong giới ra tới, theo Đường Niệm Niệm cùng nhau chơi đùa, ăn vạ nàng trong ngực không ra.

Đường Niệm Niệm nghe được nó mềm mại tiếng kêu, tay tự nhiên vuốt ve nó đầu, đã lâu mềm mại quen thuộc xúc cảm làm nàng nheo nheo mắt, tâm tình sung sướng nghiêng đầu nhìn về phía ôm chính mình Tư Lăng Cô Hồng, hỏi: “Cô Hồng ở không vui cái gì?”

Nàng cảm giác được rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng lúc này tâm tình khó chịu.

Chẳng lẽ là hôm nay sáng sớm thời điểm, chỉ làm một lần sao?

Hắn là không phải, Cô Hồng khi đó thực ôn nhu, cũng cũng không có nhiều tác cầu, chỉ là tùy ý ta tới trên cột.

Như vậy là vì cái gì?

Đường Niệm Niệm lông mi nhẹ nhàng vỗ, giống như thần bí hắc điệp cánh bướm, mỗi vỗ một chút liền sinh ra một loại mê hoặc nhân tâm thần ma lực.

Tư Lăng Cô Hồng vuốt ve mái tóc của nàng, nhẹ lay động đầu.

Ở Đường Niệm Niệm nhìn không tới địa phương, hắn nhàn nhạt nhìn nàng trong lòng ngực Lục Lục liếc mắt một cái.

Tạm thời làm người nhiều ngốc một hồi.

Tư Lăng Cô Hồng biết Đường Niệm Niệm có đoạn thời gian không có nhìn thấy Lục Lục, lúc này này liền yêu thích ôm nó, nếu là hắn quấy rầy nói sẽ chọc Đường Niệm Niệm không cao hứng.

Lục Lục thực nhảy bén cảm nhận được Tư Lăng Cô Hồng đảo qua chính mình trên người liếc mắt một cái, ngập nước mắt to triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, sau đó hai mắt sáng, dùng đầu cứng Đường Niệm Niệm lòng dạ, “Ngao ngao ô ~”

Độc độc, độc độc làm gì đó ăn ngon, Lục Lục đã lâu không có ăn độc độc nhất ăn ngon ăn ngon ~

Đường Niệm Niệm nghe mình bạch nó nói, cong mặt mày liền lấy ra một mâm thủy tinh bánh cấp Lục Lục.

Lục Lục xoa xoa hai chỉ móng vuốt nhỏ, “Ngao ô ~”

Đường Niệm Niệm triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn thoáng qua, đối Lục Lục nói: “Cô Hồng không có keo kiệt như vậy.”

“Ngao ngao ô ~” Lục Lục cảm thấy mỹ mãn ôm lấy kia mâm.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm cánh tay buộc chặt một chút, thấy Lục Lục đầu lưỡi nhỏ diên tới rồi Đường Niệm Niệm ngón tay sau, thấp giọng nói: “Ta keo kiệt.”

“Ân?” Đường Niệm Niệm ngẩn ra hạ.

“Ta keo kiệt.” Tư Lăng Cô Hồng lặp lại một lần, ở Đường Niệm Niệm bên tai nói: “Keo kiệt đến không nghĩ trừ bỏ ta ở ngoài bất luận cái gì sinh linh tới gần ngươi.” Nước miếng đều dính vào Niệm Niệm ngón tay.

Hắn một tay cầm khăn cấp Đường Niệm Niệm chà lau kia chỉ bị Lục Lục liếm một ngụm ngón tay.

“Ngao ô ~” Lục Lục nước miếng không dơ, Lục Lục nước miếng là linh dược!

Lục Lục ủy khuất nhìn chằm chằm Tư Lăng Cô Hồng hành vi, cảm thấy chính mình có điểm bị thương.

Đáng tiếc nó kia ửy khuất ánh mắt cấp Tư Lăng Cô Hồng xem, Tư Lăng Cô Hồng cũng chút nào không dao động, chà lau Đường Niệm Niệm ngón tay động tác nửa điểm không ngừng đốn, sau đó ngồi ở vân tường phờng sáng sớm chuẩn bị tốt nhả tọa thượng, đem Đường Niệm Niệm đặt ở chính mình hai chân thượng, quét còn ngốc tại Đường Niệm Niệm trong lòng ngực Lục Lục, đột nhiên hỏi: “Lục Lục là giống cái vẫn là giống đực?” Nói đến ‘ giống đực ’ hai chữ thời điểm, hấn khẩu âm tựa hồ có một tia biến hóa.

“Ngao ô!” Lục Lục một chút từ Đường Niệm Niệm trong lòng ngực nhảy ra tới, ghé vào hai người trên bàn, sau đó mở to một đôi ngập nước mắt to nhìn chăm chăm hai người, bắt đầu giống viên cầu giống nhau quay cuồng.

Đây là la lồi khóc lóc sao?

Đứng ở hai người phía sau Ngô Tử Tấn bị Lục Lục bất thành linh hành vi cấp trấn trụ.

Thiết Diệu Quần triều hấn nhìn thoáng qua, kia trừu động ánh mắt rõ ràng đang nói: Tuyệt Tiên vợ chồng sủng vật đều là như vậy thông linh cổ quái sao?

Ngô Tử Tấn biết hấn nghĩ tới lần đó trên lôi đài dây đàn, trên thực tế hấn cũng nghĩ tới, trên thực tế kia dây đàn cho người ta ấn tượng quá sâu. Lại nhìn thoáng qua trên bàn quay cuồng Lục Lục, hấn hỏi nhìn Thiết Diệu Quần liếc mắt một cái, dùng ánh mắt ý bảo nói: Chủ nhân sủng vật tự nhiên không bình thường.

Thiết Diệu Quần có loại đỡ trán xúc động.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh vươn một ngón tay, chống lại Lục Lục bụng nhỏ thượng, sau đó cầm một ly nước trái cây đặt ở nó trước mặt. Quả nhiên liền thấy Lục Lục cái mũi ngửi ngửi, sau đó đình chỉ quay cuồng, hai chỉ móng vuốt nhỏ ôm lưu li ly, bắt đầu ‘ phụt phụt ’ uống nước trái cây.

Thấy nó ngừng nghỉ, Đường Niệm Niệm mới nói: “Lục Lục không có giới tính.”

Tư Lăng Cô Hồng gạt đầu, thấy Lục Lục ở trên bàn uống nước trái cây chính uống đến sung sướng, không có trở lại Đường Niệm Niệm trong lòng ngực ý tứ, đôi mắt hiện lên vừa lòng, đem Đường Niệm Niệm hướng trong lòng ngực càng ôm sát một ít, nói: “Không có giới tính linh vật có thể tự do lựa chọn giới tính.”

Đường Niệm Niệm cũng rõ ràng điểm này, gạt đầu nghỉ hoặc nhìn về phía hấn. Cô Hồng muốn nói cái gì?

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Lục Lục cùng Hồng Lê ở chung không tồi.”

“Ngao?” Đang ở uống nước trái cây Lục Lục không rõ ràng lỗ tai run lên hạ, ngập nước đôi mắt chuyển hướng hai người. Vừa mới Lục Lục giống như nghe được tiểu hồng tên? “Ngao, ngao ngao ô ~” Lục Lục triều Đường Niệm Niệm mềm mại kêu to vài tiếng.

Tiểu hồng như thế nào không ở nơi này? Lão đại tướng tiểu đồ!

Lục Lục là thật sự tưởng niệm Hồng Lê, tưởng niệm cái kia thuộc về nó duy nhất đèn lồng mũ ghé.

Nếu Hồng Lê ở chỗ này đã biết Lục Lục ý tưởng, không biết là sẽ cao hứng vẫn là phần nộ đầu, có lẽ hai người đều có đi.

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Làm Lục Lục tuyển giống cái, cùng Hồng Lê thành thân.” Như vậy trở thành phụ nữ có chồng Lục Lục liền không nên vẫn luôn dính Niệm Niệm.

Kỳ thật Tư Lăng Cô Hồng chính là đánh như vậy chủ ý.

Đường Niệm Niệm nghe thấy cái này đề nghị sau, thần sắc phi thường bình tĩnh, thậm chí còn ánh mắt chi gian còn có rõ ràng tự hỏi.

“Ngao ô?” Thành thân?

Lục Lục bản thân cũng nghe tới rồi Tư Lăng Cô Hồng lời nói, đặc biệt là nghe được hẳn trong lời nói mật liên quan đến tới rồi chính mình cùng tiểu hồng, này liền làm nó đặc biệt chú ý, “Ngao ngao, ngao ngao ô a ~”

【 thành thân có phải hay không tựa như chủ nhân cùng độc độc như vậy? Chủ nhân cùng độc độc thành thân..... Lục Lục cũng cùng tiểu hồng thành thân? 】

Nó một đôi xanh biếc đôi mắt mở đại đại, liền nước trái cây đều quên uống lên, lóe sáng nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, tựa hồ đối vấn đề này bên ngoài coi trọng a.

Đường Niệm Niệm trong mắt hiện lên một mặt kinh ngạc, sau đó trong tay xuất hiện một cuốn sách, đem sách phiêu tới rồi giới thiệu thành thân một tờ phóng tới Lục Lục trước mặt, “Lục Lục chính mình xem.” Nàng biết Lục Lục nhận được tựa, lý giải lực cũng không tính kém, chỉ là ngày thường nó rất ít sẽ đi đọc sách.

Đường Niệm Niệm vì hiểu biết vạn sự, thường xuyên đều sẽ đọc sách, ở ngoan bảo khi còn nhỏ học tập thời điểm, nàng cũng đồng dạng ở học tập, cất chứa thư tịch rất nhiều, hơn nữa đều nhớ rõ nào bản đặt ở nơi nào, nào một tờ giới thiệu cái gì.

Ở nàng phía sau Ngô Tử Tấn thấy như vậy một màn sau, mạc danh có chút có ưu thương. Phía trước Thiết Diệu Quần lấy Đường Niệm Niệm không nhớ rõ hẳn tên đầy đủ sự tình giễu cợt hẳn, hẳn chỉ cười một tiếng chi. Hiện giờ nhìn đến Đường Niệm Niệm này phiêu tựa nhiên phiêu trang sách liền biết nàng đối này đó thư tịch nội dung nhớ rõ có bao nhiêu rõ ràng, chẳng lẽ hẳn đều so ra kém một quyển bình thường thư quan trọng sao?

Ngô Tử Tấn yên lặng nhìn chăm chăm kia quyển sách.

Lúc này kia bản bị Lục Lục nằm bò xem thư nếu có linh hồn nói, biết chính mình nằm cũng trúng đạn bị Ngô Tử Tấn giận chó đánh mèo, chỉ sợ nó sẽ khóc không ra nước mắt.

Lục Lục đọc tốc độ thực mau, này một tờ nội dung cũng thực ngắn gọn, chờ nó xem xong thời điểm, xanh biếc hai mắt sáng, rất sáng.

Đường Niệm Niệm nhìn lúc sau không khỏi gọi lên khoe miệng, duỗi tay ngón tay chọc hạ nó đầu.

“A ô ~” Lục Lục bị chọc đến lúc ẩn lúc hiện, nó bạch ngọc giống nhau thân mình liền hiện lên một tầng đỏ ửng, rất khó tưởng tượng một đầu được thú sẽ mặt đỏ. Không đúng, nó này nơi nào là mặt đỏ, toàn thân trên dưới đều đỏ.

Lục Lục xoa xoa chính mình hai chỉ móng vuốt nhỏ, tựa hồ có chút không biết xấu hổ “Ngao ngao ngao” liên tục kêu.

【 thành thân lúc sau, tiểu hồng chính là Lục Lục một người? 】

Đường Niệm Niệm gật đầu.

【 thành thân lúc sau, tiểu hồng sẽ cùng Lục Lục làm chủ nhân cùng độc độc làm thoải mái sự tình? 】

Đường Niệm Niệm tiếp tục gật đầu.

【 thành thân lúc sau, tiểu hồng liền không thể ở bên ngoài niêm hoa nhạ thảo? 】 nó kỳ thật không hiểu niêm hoa nhạ thảo là có ý tứ gì, dù sao không phải cái gì hảo từ là được.

Đường Niệm Niệm vẫn là gật đầu.

【 thành thân lúc sau, tiểu hồng liền sẽ cấp Lục Lục sinh oa oa, giống chủ nhân như vậy oa oa? 】 Lục Lục ngao ngao kêu, thân thể đều biến thành màu đỏ bưng, xanh biếc đôi mắt thủy linh linh chớp động hưng phấn quang.

Đường Niệm Niệm đang chuẩn bị gật đầu, đột nhiên nghĩ đến Lục Lục cuối cùng vấn đề này, này yếu điểm đầu động tác liền dừng lại, sờ sờ nó từ dương chi bạch ngọc biến thành mỹ lệ huyết ngọc thân thể, xúc cảm thế nhưng là ấm áp, không khỏi mị đôi mắt, mềm nhẹ

cho nó giải thích, “Hồng Lê là giống đực, không thể cấp Lục Lục sinh oa.”

“Ngao? Nga ngao ngao!” Lục Lục có chút nóng nảy, móng vuốt nhỏ gõ gõ trước mặt sách, mê hoặc nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

【 thư thượng nói, Lục Lục cưới tiểu hồng, tiểu hồng liền sẽ cấp Lục Lục sinh oa nha. 】

Nguyên lai nó thế nhưng là muốn cưới Hồng Lê, đều không phải là gả cho Hồng Lê.

Đường Niệm Niệm minh bạch điểm này sau, hỏi: “Lục Lục không nghĩ biến thành giống cái, tưởng biến thành giống đực, làm Hồng Lê cấp Lục Lục làm thê tử?”

“Ngao ô ~” Lục Lục gật đầu.

Đường Niệm Niệm tới một chút tò mò, “Vì cái gì?”

“Ngao ngao a!” Lục Lục giơ lên đầu nhỏ, xanh biếc đôi mắt lóng lánh vô cùng.

【 Lục Lục là tiểu hồng lão đại, thư thượng nói thê lấy phụ phu thiên, muốn nghe phu quân nói, tiểu hồng muốn nghe Lục Lục nói! 】

Đường Niệm Niệm không có cảm thấy nó ý nghĩ như vậy có cái gì sai lầm, gật đầu tỏ vẻ đã minh bạch nó ý tưởng, sau đó dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, sóng mắt không ngừng chớp động, tựa hồ ở tự hỏi cái gì.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến nàng thất thần với mặt khác biểu tình, cúi đầu liền khế hôn nàng khoe môi, một hồi liếm hôn lúc sau, nhẹ giọng hỏi: “Niệm Niệm suy nghĩ cái gì?”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Lục Lục nếu tưởng thành giống đực, làm Hồng Lê cho nó sinh oa. Như vậy chỉ có thể làm Hồng Lê biến thành giống cái, hoặc là nghiên cứu ra làm giống đực có thể mang

thai được, lại hoặc là lợi dụng chúng nó huyết mạch tới sáng tạo ra chúng nó hài tử.”

Lục Lục nghe được, móng vuốt nhỏ xoa a xoa.

Nếu Hồng Lê ở đây nói, chỉ sợ đã sớm muốn tức giận phẫn khởi.

Đường Niệm Niệm lời này như thế nào nghe đều là rõ ràng bất công Lục Lục.

Bởi vì Lục Lục muốn biến thành biến thành giống đực nói, như vậy trước hai người đều là muốn hy sinh Hồng Lê, làm nó ở vào thế tử thừa nhận nào một phương.

Chính là ai kêu Đường Niệm Niệm chính là bất công Lục Lục, còn bất công đương nhiên.

Hiện giờ còn không biết tình Hồng Lê chỉ có thể cầu nguyện, cầu nguyện Lục Lục chỉ là nhất thời hứng khởi, cũng không phải thật sự muốn biến thành giống đực, nếu không nói nó vận mệnh liền thật sự muốn trở thành bi kịch.

“Niệm Niệm chậm rãi tưởng, không nóng nảy.” Tư Lăng Cô Hồng đối này không hề ý kiến, dù sao kết quả chỉ cần Lục Lục không hề dính Niệm Niệm là được.

Nếu thật sự luận khởi chuyện này khởi nguyên, kia vẫn là Tư Lăng Cô Hồng thức dậy đầu đầu.

“Ân.” Đường Niệm Niệm cũng biết việc này cấp không tới, rốt cuộc phương diện này được nàng thật đúng là không có nghiên cứu quá. Hiện tại tưởng tượng nhưng thật ra cũng coi như mới lạ, đáng giá nghiên cứu.

Vẫn luôn đang nghe bọn họ nói chuyện Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần nghe được là nửa biết nửa giải, Ngô Tử Tấn nhin không được thấp giọng hỏi nói: “Chủ nhân, không biết vị kia Hồng Lê là?”

Nếu là cá nhân nói, cùng cái này được thú thành thân? Kia không khỏi cũng quá.....

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Một cái hùng xà.”

Ngô Tử Tấn: “.....”

Thiết Diệu Quần: “.....”

Hai người trợn mắt há hốc mồm, lúc này bọn họ cảm thấy, có lẽ cùng một người thành thân đều so này cường!

“Ngao ô ~” Lục Lục hiện giờ đã sa vào trung trong ảo tưởng.

Lúc này thời gian, này vân tưởng mỹ nhân sẽ bắt đầu thời gian cũng muốn tới rồi, nơi này nhã tọa cùng các nơi hư tòa đều đã ngồi đầy người.

Một trận mỹ diệu thanh nhã tiếng nhạc vang lên, vừa nghe liền biết ra đến danh gia tay, lệnh người vui vẻ thoải mái.

Đường Niệm Niệm tự nhiên thích ý dựa vào Tư Lăng Cô Hồng, ánh mắt triều trung ương trên đài nhìn lại.

Ở chỗ này, nàng cảm giác được một cổ quen thuộc hơi thở.

Tư Lăng Cô Hồng vuốt ve mái tóc của nàng, buông xuống đôi mắt lắc nhẹ động lệnh người không rõ sâu thẳm ba quang.

Vừa mới giải quyết một cái, còn có một cái càng phiền toái.

Hắn ngón tay nhẹ động, một sợi vô hình ấn ký xuất hiện ở trong tay của hắn.

Này ấn ký vốn dĩ bị hắn đặt ở Tích Hoa đại gia lưu giấy trên người, chính là hôm nay sáng sớm cùng Niệm Niệm dùng đồ ăn sáng thời điểm lại đã trở lại.

Chỉ cần liếc mắt một cái hấn liền nhìn ra tới này hết thấy là người phương nào việc làm.

Rõ ràng khiêu khích hành vi.

Ngoan bảo.

Từ nhỏ đến lớn một chút đều không ngoan!

Tư Lăng Cô Hồng trong lòng khó chịu.

Hấn đã biết Tư Lăng Vô Tà liền tại đây tròng vân tượng mỹ nhân sẽ, tất nhiên sẽ làm ra một hồi phong ba chọc Đường Niệm Niệm chú ý.

“Niệm Niệm.”

Đường Niệm Niệm chính nhìn đến một người áo lam mỹ nhân từ mây mù trung xuất hiện ở trên đài, bên tai liền truyền đến ướt nóng hô hấp, còn có Tư Lăng Cô Hồng mềm nhẹ kêu gọi thanh. Nàng không có quay đầu lại, chỉ là miễn cảm run run lỗ tai, “Ân?” Một tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Tiểu hài tử không thể lưu luyến phong trần nhưng đối?”

Đường Niệm Niệm như cũ không có quay đầu lại, tưởng cũng không có tưởng gật đầu.

“Phạm sai lầm hài tử, nên từ làm cha giáo huấn nhưng đối?”

Đường Niệm Niệm như cũ gật đầu, bất quá trong lòng đã có một chút nghi hoặc, quay đầu muốn nhìn Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng lại đem cảm gác ở nàng cổ sườn, cùng nàng dựa đến thật chặt, buông xuống nồng đậm lông mi che khuất hấn ánh mắt, tiếng nói réo rắt như cũ ôn nhu, “Ta sẽ không đem hấn đánh chết.”

“Ngô?” Đường Niệm Niệm mở to mở to mắt, càng kinh ngạc.

Tư Lãng Cô Hồng cánh môi ở nàng cổ họ hàng bên vợ nật cọ xát, khàn khàn nói: “Có Niệm Niệm ở, hấn đã chết cũng có thể sống.”

“Cô Hồng.....” Đường Niệm Niệm tựa hồ minh bạch điểm cái gì.

Tư Lãng Cô Hồng không nói gì.

Nhi tử dám can đảm cướp tân nhân cha lấy lòng thê tử lễ vật.

Tư Lãng Cô Hồng thực khó chịu!

-----oOo-----

Chương 257: đưa chính mình còn tặng của hồi môn

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Đan môi liệt tố răng, thúy màu phát Nga Mi, song tấn quạ non sắc, thật không hổ là vân tường mỹ nhân sẽ trung mỹ nhân nhi, quả nhiên bất phàm.”

“Kia không phải vân tường mỹ nhân bằng bài tám vị cổ ngọc lan sao, người khác đều nói nàng xuyên áo lam đẹp nhất, hiện giờ tận mắt nhìn thấy, đích xác điệu bộ giống trung càng thêm thanh nhã thoát tục, ở Ma Vực giữa đúng là hiếm thấy.”

“Phấn phù dung, người nếu thanh tú như sen hé nở trên mặt nước, phấn trang ngọc trác, chính là thủ đoạn lại độc đến làm người nghe tiếng sợ vỡ mật, này thủ đoạn cùng nàng dung mạo đủ để đánh đồng.....”

Cùng với du dương cầm sắt thanh âm quanh quẩn, trên đài một đám nữ tử thân ảnh từ giữa xuất hiện, các nàng xuất hiện thời điểm cũng không có dừng lại bao lâu, mỗi khi chỉ là thân ảnh chợt lóe rồi biến mất, thật sự giống như tiên tử đột hiện, mộng ảo không thể nắm lấy.

Nhã gian bên trong, Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần hai người ánh mắt cũng đều bị mây mù u trên đài các mỹ nhân hấp dẫn đi, bất quá bọn họ hai mắt si mê sắc thái cũng không nồng đậm, rốt cuộc lấy hai người thân phận, nhìn thấy mỹ nhân cũng không thiếu, hướng chi bọn họ hiện tại liền đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người, chỉ bằng bọn họ hai người dung mạo khí chất, thật sự thuộc về mỹ nhân trung mỹ nhân.

Chỉ là đáng tiếc, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng là tuyệt đối không thể bị bọn họ nhiều xem hoặc là thưởng thức, trừ phi bọn họ muốn chết đều thực thắm.

Trong lúc Ngô Tử Tấn triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người nhìn lại liếc mắt một cái, phát hiện Đường Niệm Niệm ánh mắt đạm nhiên nhìn trên đài biến hóa, Tư Lăng Cô Hồng tắc liền liếc mắt một cái đều không có xem qua đi, sở hữu ánh mắt đều dừng ở Đường Niệm Niệm trên người.

Quả nhiên như thế.

Ngô Tử Tấn đã sớm nghĩ tới sẽ là cái dạng này kết quả.

Mỹ nhân như mây như ngọc, nơi này đã thành tiên cảnh phong lưu tiêu sái nơi.

Toàn trường cảm sát tiếng nhạc từ lúc bắt đầu thanh u thích ý trở nên kích động lên, lúc này đúng là đoán đề thời điểm.

Mỗi một vị mỹ nhân đều có thể chính mình lựa chọn một đạo đề mục hoặc là yêu cầu làm ở đây người trả lời hoặc là làm được, chỉ cần làm mỹ nhân vừa lòng, như vậy là có thể đủ trở thành vân tước phường khách quý, hơn nữa còn có thể đủ được đến mỹ nhân ưu ái, làm mỹ nhân làm bạn người này sáu hoàn một du. Nếu là hai người ở chung vui sướng, mỹ nhân nhi bản thân cũng nguyện ý nói, tùy người rời đi cũng không phải không thể.

Này hiển nhiên là mỹ nhân cùng các tân khách quan trọng hồ động, trường hợp tức khắc trở nên phá lệ náo nhiệt.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người đương nhiên đối cái này không có bao lớn hứng thú, Ngô Tử Tấn bản thân tu vi còn không có khôi phục, như cũ thuộc về phạm nhân chi thân, nguyện bản liền đối nữ tử không có bao lớn hứng thú, còn có thân là Đường Niệm Niệm cấp dưới, chủ tử còn không có động hấn làm sao có thể động đâu, cho nên cũng liền tĩnh đứng ở tại chỗ, thủ vững cương vị.

Thiết Diệu Quần bất đắc dĩ nhìn này ba người, hai cái là thể nhân đều biết ân ái phu thê, một cái là đối nữ tử hứng thú không lớn cấp dưới, hẳn cũng không trông cậy vào bọn họ sẽ đối trận này ma nhân nhóm đều ngo ngoe rục rịch thịnh hội cảm thấy hứng thú tham dự hỗ động, bất quá chính hẳn chính là một cái huyết khí phương cương nam nhân.

Huống chi cố ngọc lan liền sắp ra đề mục a.

Ngô Tử Tấn đã sớm chú ý tới Thiết Diệu Quần đứng thẳng bất an, thân là huynh đệ hẳn đương nhiên biết Thiết Diệu Quần đối cố ngọc lan tâm tư. Triều Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua, nghĩ lại một chút nàng tính tình, Ngô Tử Tấn liền đối Thiết Diệu Quần thấp giọng nói: “Người muốn đi liền đi, không cần cố kỵ.”

Thiết Diệu Quần nghe vậy cơn điều kiện nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, quả nhiên thấy bọn họ không có bất luận cái gì ngăn cản ý tứ sau, trên mặt lộ ra tươi cười, đối Ngô Tử Tấn gật gật đầu, sau đó từ nhã gian đi ra ngoài.

Đương Thiết Diệu Quần đi ra nhã gian thời điểm, vừa lúc cố ngọc lan cũng xuất hiện ở mọi người trước mặt.

Cố ngọc lan một thân u lam váy dài, tóc đen nếu tó, mặt như mâm tròn, tú mỹ mắt hạnh, nước gợn ónh ónh, lúc nhìn quanh là có thể câu dẫn người tâm thần. Nàng ánh mắt ở toàn trường nhìn chung quanh một vòng lúc sau, sau đó chân điểm u đài, nhanh nhẹn khởi vũ.

Một vũ kết thúc, cố ngọc lan đôi tay phụng về phía trước, một khối ngọc giản liền từ nàng trong tay xuất hiện.

Nàng thanh âm dịu dàng dễ nghe, “Ai nếu có thể thỏa mãn ngọc giản thượng yêu cầu, ngọc lan liền làm bạn tại đây người bên người, chỉ cần người này còn ở sáu hoàn cảnh nội, ngọc lan liền vẫn luôn sẽ tại đây người bên người.”

Ngọc giản không có bất luận cái gì cấm kỵ, chỉ cần là muốn theo đuôi cổ ngọc lan người đều có thể đem linh thức thăm đi vào, sau đó biết được bên trong yêu cầu rất cuộc vì sao.

Thiết Diệu Quần đương nhiên cũng ở điều tra cổ ngọc lan yêu cầu hàng ngũ bên trong.

Chỉ là đương hấn phát hiện cổ ngọc lan yêu cầu thời điểm, biểu tình hơi hơi đổi đổi.

Không ngừng là Thiết Diệu Quần, chung quanh sở hữu điều tra đến ngọc giản nội dung ma nhân nhóm, thần sắc đều trở nên mất tự nhiên, các loại phức tạp biểu tình đều có.

Có người ra tiếng hỏi: “Cổ ngọc lan, người nên là nghĩ sai rồi yêu cầu đi?”

Cổ ngọc lan liền do dự đều không có liền nhẹ nhàng lắc đầu, ánh mắt như nước lân lân, miệng cười thanh thiển nói: “Không sai.” Nhìn đến mọi người thần sắc càng thêm phức tạp sau, lại tiếp theo nói: “Yêu cầu chính là như thế, không cần giáp mặt nói, chỉ cần đối phương có thể nghe được là được.”

Ngọc giản bên trong yêu cầu nói đơn giản kỳ thật phi thường đơn giản, cho dù là phàm nhân đều có thể làm được đến, chỉ là nói khó lại phi thường khó, một cái không hảo liền có thể là hồn phi phách tán kết quả.

Thiết Diệu Quần thật sâu nhìn mắt cổ ngọc lan.

Cổ ngọc lan thật giống như biết hấn sẽ xem chính mình giống nhau, vừa lúc cũng đem ánh mắt chuyển hướng hấn, hai người bốn mắt tương đối, cổ ngọc lan đối Thiết Diệu Quần từ từ cười, thậm chí còn khuất thân hành lễ, tư thái tuyệt đẹp động lòng người.

Thiết Diệu Quần thần sắc có trong nháy mắt hoảng hốt, sau đó đột nhiên trừng mắt, xoay người trở về đi.

“Làm sao vậy?” Ngô Tử Tấn hỏi về tới nhã tọa Thiết Diệu Quần. Hắn ở nhã tọa bên trong lại không có hồi phục tu vi, tự nhiên không biết kia ngọc giản rốt cuộc là cái gì yêu cầu, thế nhưng làm nhiều người như vậy đều khó xử.

Thiết Diệu Quần nhìn nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, đối Ngô Tử Tấn truyền âm nói: “Ngọc giản yêu cầu là làm người cấp Tuyết Tiên phu nhân truyền cái lời nói.”

“Nói cái gì?” Ngô Tử Tấn vừa nghe liền biết mọi người khó xử nguyên nhân.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng a đi vào Ma Vực thời gian cũng không trường, chính là bọn họ làm ra sự tình mỗi một kiện đều là kinh thiên động địa, vô luận là tàn sát dân trong thành sát lược vẫn là cùng Cửu Trọng Thiên giằng co không việc gì, đều làm cho bọn họ lập tức thanh danh hiển hách, lệnh người không dám trêu chọc.

Huống chi Tư Lăng Cô Hồng bản thân chính là Đại Thừa đỉnh bán tiên tu vi, hôm nay rạng sáng thời điểm Đường Niệm Niệm lại ở sáu hoàn cảnh nội độ kiếp, đồng dạng trở thành Đại Thừa kỳ bán tiên, vẫn là hai cái ân ái không thôi bán tiên, ai dám tới xúc bọn họ rủi ro.

Thiết Diệu Quần bất đắc dĩ, “Một câu rất đơn giản nói, chỉ là liên sợ sau lưng có đặc biệt hàm nghĩa, chọc Tuyết Tiên vợ chồng bọn họ sinh khí.” Cũng không cần Ngô Tử Tấn tiếp tục truy vấn, Thiết Diệu Quần cũng đã nói ra câu nói kia, “Dù cho thế gian mỹ nhân vô số cũng không kịp người một phân, ngây thơ.”

“Tê.” Ngô Tử Tấn trừu một ngụm hàn khí.

Lời này như thế nào nghe đều là ca ngợi lời nói, đích xác rất đơn giản, chỉ là cố tình này muốn truyền lời cấp người là Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng độc chiếm dục cực cường Đường Niệm Niệm.

Ngây thơ, ngây thơ.

Này rõ ràng là một cái nam tử tên, thế nhưng có thể làm vân tước mỹ nhân sẽ mỹ nhân tới giúp hắn đưa ra như vậy yêu cầu, chẳng lẽ cái này gọi là ngây thơ nam tử chính là vân tước phường tổng phường chủ không thành? Hắn làm như vậy là có ý tứ gì, là lấy lòng Đường Niệm Niệm vẫn là cố ý khiêu khích Tư Lăng Cô Hồng?

Ngô Tử Tấn mặc danh cảm thấy chân tước là người sau.

“Người tính toán nói hay là không?” Ngô Tử Tấn hỏi.

Thiết Diệu Quần rồi rầm, cười khở, “Ta muốn cố ngọc lan, so với để cho người khác nói, chi bằng ta tới nói.” Bàn tay đập ở Ngô Tử Tấn trên vai, biểu tình thật cẩn thận lại để lộ ra một mặt bất đắc dĩ chờ đợi, “Huynh đệ a, nói như thế nào chúng ta đều nhiều năm như vậy giao tình, chuyện này người thế nào đều đến giúp giúp huynh đệ a.”

“Ta như thế nào giúp, chẳng lẽ người muốn cho ta tới nói, sau đó đem cố ngọc lan giao cho người?” Ngô Tử Tấn như thế hỏi, biểu tình đã là rõ ràng cự tuyệt, không có bất luận cái gì đường sống cự tuyệt.

Thiết Diệu Quần lắc đầu, “Đương nhiên sẽ không, ta chỉ cần người một câu, người có thể so ta hiểu biết Tuyết Tiên vợ chồng nhiều. Người liền nói cho nói, câu này nói ra tới sau, ta có thể hay không tồn tại!”

Hắn biểu tình thực nghiêm túc, có thể thấy được hắn là thật sự thích cố ngọc lan, nếu không cũng sẽ không như vậy phí tâm tư.

Thiết Diệu Quần lại vội vàng nói một câu, “Bị thương nói không có việc gì, chỉ cần tánh mạng của ta cùng tu vi còn ở là được.”

Ngô Tử Tấn nghĩ nghĩ, ánh mắt hướng ra phía ngoài nhìn lại, “Tựa hồ đã có người chuẩn bị nói, người nhưng thật ra có thể đánh cuộc một keo, nói không chừng cái kia ngay từ đầu nói người bị giết, cố ngọc lan tự nhiên liền không thể cùng đối phương đi, sau đó đã chết một người, chủ nhân bọn họ hỏa khí cũng liền tiêu một chút, người lại tiếp tục nói, tồn tại suất cũng cao điểm.”

“Vô nghĩa!” Thiết Diệu Quần nghe xong lời này, hận không thể tấu hấn một quyền. Quay đầu hướng ra phía ngoài nhìn lại, quả nhiên nhìn đến có người triều bên này xem ra, hơn nữa còn hướng bên này đi rồi, hiển nhiên chính là muốn tới hoàn thành cố ngọc lan yêu cầu.

Thiết Diệu Quần vừa thấy này còn phải, cung kính đi đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người trước mặt, thô cuồng mặt cứng đờ, đối hai người rồi rầm buồn rầu ăn ngay nói thật nói: “Đại nhân, tiểu nhân đã sớm khuyh mộ cố ngọc lan, lúc này cố ngọc lan buông ngọc giản, trong ngọc giản nội dung là muốn người hướng Tuyết Tiên phu nhân truyền câu nói, câu này nói không tốt nhất cũng không thể nói hư, nếu là chọc đại nhân cùng phu nhân lửa giận đại nhưng khiến trách tiểu nhân, chỉ là khẩn cầu đại nhân cùng phu nhân có thể tha tiểu nhân tánh mạng.”

Nếu là những người khác nói, những lời này thật sự rất đơn giản, chính là hai vị này mặt ngoài thật sự vô hại, chính là sau lưng làm được sự tình đều quá dọa người rồi, làm người không thể không kính sợ, không thể không cẩn thận.

“Nói cái gì?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Thiết Diệu Quần không phải nàng người, lại là Ngô Tử Tấn người, cũng coi như là nửa cái đi theo bọn họ bên người.

Đối với theo bên người người, Đường Niệm Niệm luôn luôn tương đối có kiên nhẫn cũng có hảo tính tình.

Thiết Diệu Quần nghe thấy nàng khẩu khí bình đạm, không có bất luận cái gì bất mãn ý tứ hoặc là sát khí, tâm tình lại còn cái gì không có nửa điểm thả lỏng. Thật sự là hấn quá rõ ràng, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người đều là phát tay giết người liền cùng sát con kiến giống nhau người, căn bản là không thấy bọn họ sẽ lộ ra bất luận cái gì sát khí.

“Ngọc giản thượng làm truyền nói là.....” Thiết Diệu Quần hít sâu một hơi, ở Ngô Tử Tấn hơi mang lo lắng dưới ánh mắt nói ra, “Dù

cho thể gian mỹ nhân vô số cũng không kịp người một phen, ngây thơ.”

Lời này rơi xuống hạ, Thiết Diệu Quân đã làm tốt bị phạt chuẩn bị, cả người linh lực đều tụ tập vận động, liền nghĩ có thể ở tắt máy thời khắc giữ được chính mình tánh mạng. Chỉ là kết quả hẳn cũng không có đã chịu bất luận cái gì trừng phạt, ngược lại nhìn đến Đường Niệm Niệm cười.

Không sai, Đường Niệm Niệm cười.

Tươi cười sạch sẽ hiểu rõ, cong cong mặt mày giống như trăng non động lòng người.

Thiết Diệu Quân xem đến ngần ra, sau đó thực mau hoàn hồn, đối với hai người hành lễ, trên mặt đều không khỏi hiện ra tươi cười. Hẳn biết chính mình không cần bị phạt, hơn nữa hoàn thành cổ ngọc lan yêu cầu, như vậy ở sáu hoàn cảnh nội thời điểm, cổ ngọc lan liền sẽ làm bạn ở hẳn bên người.

Kia phương ở trên đài cổ ngọc lan lúc này cũng đem ngọc giản thu trở về, sau đó đối còn có chút không rõ nguyên do nhiên ma nhân mỉm cười nói: “Đã có người hoàn chỉnh cổ ngọc lan yêu cầu.” Nhanh nhẹn xoay người, rời đi u đài.

Cổ ngọc lan cũng không có lập tức đi vào Đường Niệm Niệm đám người ở nhã tọa, ngược lại cấp Thiết Diệu Quân truyền âm một ngữ sau, về tới nàng ban đầu ngồi địa phương.

Nàng đối Thiết Diệu Quân truyền âm lời nói là “Không nên quấy rầy Tuyết Tiên vợ chồng”, Thiết Diệu Quân nghe xong cũng bình tĩnh minh bạch nàng ý tứ. Nơi này dù sao cũng là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ngồi địa phương, nếu là làm mặt khác nữ tử tới nói, thật sự có chút không ổn. Hẳn đối cổ ngọc lan huệ chất lan tâm càng thêm vừa lòng, trên mặt vẫn luôn tràn đầy tươi cười, nếu không phải bị Ngô Tử Tấn nhắc nhở nói, chỉ sợ hẳn đã bụng chạy đến cổ ngọc lan đi nơi nào rồi.

Cổ ngọc lan yêu cầu thật giống như là một cái bắt đầu, khẩn kếp tiếp vân tưởng mỹ nhân bằng bên trong xếp hạng vị thứ bảy mỹ nhân thế nhưng cũng đưa ra cùng cổ ngọc lan giống nhau yêu cầu, như cũ là cho Đường Niệm Niệm truyền lời, chỉ là truyền nói nội dung không giống nhau lại vẫn là ái muội ca ngợi ngôn ngữ.

Có Thiết Diệu Quần mở đầu, lần này lập tức liền có người lớn tiếng hô lên tới, “Năm tháng nước chảy, tưởng niệm không ngừng. Ngây thơ.”

Lời này vừa mới rơi xuống thời điểm, người này liền biến thành trần hôi.

Nguyên bản nao nhiệt phi phạm trường hợp nháy mắt làm lạnh, mọi người không thể tin tưởng nhìn trước mắt một màn này.

Thiết Diệu Quần càng là toàn thân lạnh lẽo, vốn dĩ vui sướng giống như bị một chậu nước lạnh tưới xuống dưới, không khỏi lạnh run run lên một chút, triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại.

Tư Lăng Cô Hồng đạm nhiên bưng một ly sứ men xanh ly uống trà, sứ men xanh ly trong sáng bóng loáng, phụ trợ đến hấn ngón tay giống như tốt đẹp nhất ngọc thạch tạo hình mà thành. Hấn mặt mày tự nhiên nhẹ rũ, lại mặt lại lớn lên lông mi yên tĩnh che lấp đôi mắt, giống bị thủy mặc vụng nhiễm có chút mộng lung, tốt đẹp đến làm người không khỏi ngừng lại rồi hô hấp, tim đập cũng đi theo yên lặng.

Ai sẽ nghĩ đến, một cái người tánh mạng liền tại đây như họa trung trích tiên nam tử ý niệm vừa động chi gian, biến thành thế gian trần hôi.

“Niệm Niệm, uống.” Hấn ôn nhu đem chính mình uống qua sứ men xanh ly đưa tới Đường Niệm Niệm bên môi.

Đường Niệm Niệm tự nhiên uống một ngụm, nhấp nhấp ướt át cánh môi, đối Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Cô Hồng nghe được ngây thơ nói không cao hứng.”

Không phải hỏi lời nói, là trần thuật.

Chỉ cần là rõ ràng mắt đều có thể đủ nhìn ra tới Tư Lăng Cô Hồng không cao hứng, nếu không nói hẳn lại như thế nào sẽ đem người cấp diệt.

“Niệm Niệm thích nghe?” Tư Lăng Cô Hồng hỏi lại, cũng là thừa nhận Đường Niệm Niệm nói sự thật.

Đường Niệm Niệm gật đầu, “Ngoan bảo lời nói đương nhiên thích nghe.” Nàng đôi mắt còn chớp động ý cười, lấy này càng thêm làm người tin tưởng nàng lời nói chân thật.

Tư Lăng Cô Hồng con người tối sầm lại, “Niệm Niệm thích nghe, ta nói cho người nghe.” Hắn cố ý xuyên tạc Đường Niệm Niệm ý tứ.

Vốn dĩ Đường Niệm Niệm nói rõ ràng là chỉ cần những lời này là Tư Lăng Vô Tà nói nàng liền thích nghe, Tư Lăng Cô Hồng cố tình giải thích thành Đường Niệm Niệm thích nghe này đó dễ nghe ca ngợi ngôn ngữ, còn có ái muội tình | lời nói.

Đường Niệm Niệm cũng không nhiều lắm suy nghĩ, chỉ nói: “Cô Hồng lời nói, ta cũng thích nghe.”

Một câu đơn giản ngôn ngữ là có thể đủ làm Tư Lăng Cô Hồng cả người hơi thở thay đổi biến hóa, hắn khóe môi tươi cười giống như vào đông trung thổi quét quá một trận gió ấm, lệnh người thông suốt thần di, toàn thân đều sinh ấm.

“Niệm Niệm nếu thích nghe, ta sẽ làm bọn họ đem lời nói truyền xong lại sát.”

Hắn lời nói nội dung lại là như thế ôn nhu lại vô tình, ôn nhu là vì Đường Niệm Niệm, vô tình còn lại là những cái đó truyền lời người.

Thiết Diệu Quần thân hình lại lần nữa run run, tâm tình của hắn thực mâu thuẫn, lại khùng vừa mừng vừa sợ phức tạp.

Hắn từ chính mình cùng vừa mới người nọ đối lập trung đã minh bạch, Tư Lăng Cô Hồng cũng không phải không sao cả, chỉ là đối hắn không có động thủ thôi. Từ giữa có thể cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng đối với người một nhà cùng người ngoài khác nhau đối đãi, cũng có lẽ là hắn nói kia lời nói cùng mặt sau câu nói kia so sánh với không như vậy ái muội chút, dù sao hắn là tránh được một kiếp.

Hai người nói chuyện thời điểm, kia u trên đài xếp hạng thứ bảy mỹ nhân lại bởi vì vừa mới truyền lời người đã chết, không còn nhìn thấy người khác truyền lời, này liền tự mình từ trên đài đi rồi đi xuống, xem như không có người được đến nàng ưu ái.

Ngay sau đó đương vân tướng mỹ nhân bảng thượng xếp hạng thứ sáu mỹ nhân xuất hiện, lại lần nữa lấy ra ngọc giản thời điểm, ở đây người thấy được ngọc giản nội dung, lại độ không dám lại làm.

Này xếp hạng thứ sáu mỹ nhân không phải nữ tử lại là một cái nam tử, thân xuyên một bộ hồng bào, tế mi mắt phượng lạnh thấu xương lại lãnh tà, cao thẳng lưng biến đổi, huyết hồng cánh môi, đứng ở trên đài cao giống như một cái rắn nước, âm điệu lại lạnh băng lại không thể phủ nhận hắn mỹ, một loại thuộc về nam tử mỹ, lãnh chút động vật giống nhau tà mỹ.

“Không ai truyền lời sao?” Nam tử thanh âm cùng hắn thực sắc, lạnh băng lại nghẹn ngào, không thể nói dễ nghe cũng không thể nói khó nghe, ngược lại có loại đặc thù mị lực.

Ở đây nữ tử cũng là không ít, nhìn thấy này nam tử sau các nàng ánh mắt có rõ ràng si mê cùng ngưỡng mộ, chỉ là các nàng cũng không dám vì sắc đẹp đem chính mình tánh mạng ném. Rốt cuộc này nếu là thật sự truyền lời, người đương trường liền chết, sắc đẹp cũng đến không được các nàng trong tay.

“Nếu không ai truyền lời, như vậy liền từ ta tự mình nói.” Nam tử ánh mắt nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ngồi nhã tọa, hai mắt đột nhiên nheo lại tới, khóe miệng gọi lên một mặt tà khí tươi cười, “Phong sương hẻm núi, ngọc thủy lương duyên,

Tuyết Tiên, hay là người quên mất người ta hai người thực cốt triền miên sao?”

Răng rắc!

Mọi người cầm tựa hồ vào giờ phút này rớt.

Ngô Tử Tấn về phía sau lùi lại một bước, không cẩn thận đụng vào ghế dựa, ở ngã tọa phát ra một đạo thập phần rõ ràng va chạm thanh.

Tư Lăng Cô Hồng triều hấn quét tới liếc mắt một cái.

Ngô Tử Tấn sợ tới mức chân mềm nhũn, vừa lúc ngồi ở hấn vừa mới va chạm đến ghế trên, trợn mắt há hốc mồm.

Chẳng sợ hồng y nam tử nói chính là giả, chính là chỉ bằng hấn dám can đảm nói ra như vậy lời đồn, đã đủ để cho người chấn động.

Hồng y nam tử há miệng thở dốc, tựa hồ còn muốn nói cái gì, đáng tiếc hấn thân ảnh đã rách nát, giống như toái trang giấy giống nhau biến mất.

Toàn bộ vân tượng mỹ nhân sẽ hội trường lại lần nữa yên tĩnh không tiếng động, bất quá rất nhiều người đôi mắt đều lộ ra hài hước chi sắc.

Trò hay, có trò hay a!

Vân tượng phường cùng Tuyết Tiên vợ chồng ở Ma Vực trung rất nhiều người đều biết, vốn dĩ cho rằng bằng Tuyết Tiên vợ chồng bản lĩnh, này vân tượng phường cũng sẽ chịu thua. Không nghĩ tới thế nhưng sẽ làm ra như vậy một phen cử động tới, này căn bản chính là cố ý khiêu khích Tuyết Tiên vợ chồng a.

Không biết vân tượng phường kia thần bí phường chủ rốt cuộc là người nào, thế nhưng dám can đảm cùng Tuyết Tiên vợ chồng như vậy đối nghịch.

Nơi nào đó người khác vô pháp tiến vào nơi.

Một người thân xuyên hồng bào, giống như rắn nước giống nhau nam tử cả người tản ra âm hàn bạo ngược hơi thở, tuấn mỹ dung nhan cũng lạnh băng cứng đờ, hiển nhiên là giận tới rồi một cái trình độ. Hấn hung hăng quay đầu, triều cái kia thân nhiên ngồi ở ghế trên thân ảnh nghiêng rặng nghiêng lợi nói: “Người thế nhưng làm ta nói ra nói như vậy!”

Ghế trên người chậm rãi ngừng đầu, một trương cử thế vô song chiêu hoa dung nhan, yêu dị con người nhìn về phía hồng bào nam tử, vô tội nói: “Kia chỉ là họa ra tới người, không phải người.”

“Chính là ta đây bộ dáng!” Hồng bào nam tử dung nhan đúng là vân tưởng mỹ nhân bằng bên trong xếp hạng thứ sáu nam tử, tên là xích luyện.

“Người đây là ở bất mãn sao?” Tư Lăng Vô Tà tươi cười như cũ vô tội.

Xích luyện cả người chấn động, đột nhiên nhớ tới người này khủng bố trình độ, lại hoảng sợ chính mình thế nhưng lại bị hấn vô tội bộ dáng cấp mê hoặc, thế nhưng nhất thời thất thố đối hấn phát ra chất vấn.

“Không, là thuộc hạ vượt qua, còn thỉnh chủ tử thứ tội.” Xích luyện vội vàng nhận sai.

“Đừng gọi ta chủ tử, người còn không xứng.” Nhàn nhạt thanh âm trần thuật sự thật, không có trào phúng cùng khinh thường, chỉ là trần thuật một sự thật.

Hấn không xứng.

Xích luyện rũ mắt.

Hấn lần đầu tiên bị người nói như thế, chính là lại vô lực phản bác, hấn minh bạch chính mình là thật sự không xứng.

Tư Lăng Vô Tà không có lại xem hấn, chuyên tâm cầm một con lưu li bút vẽ, dính thủy mặc, ở một mặt tuyết trắng bức hoạ cuộn tròn trung vẽ tranh.

Không cần bao lâu, một người áo bào trắng nam tử thân ảnh từ tuyết trắng bức hoạ cuộn tròn trung họa thành, một trận sương khói vụn vụn, này người trong tranh liền rất sống động đứng ở Tư Lăng Vô Tà trước mặt, vô luận thấy thế nào đều như là sống sờ sờ người.

Tư Lăng Vô Tà đối người này vầy vầy tay, làm hấn đi trước đài tiếp khách, nhìn dưới ngòi bút lại khôi phục trắng nõn bức hoạ cuộn tròn, gật đầu vừa lòng nói: “Thật là cái không tòi món đồ chơi, vì thảo mẫu thân niềm vui, cha quả nhiên là lo lắng.”

Tuyết trắng bức hoạ cuộn tròn hiện ra tới một cái mao đoàn nhi, mao đoàn nhi có một đôi đen bóng mắt to, tiểu xảo miệng, ngắn nhỏ tứ chi, toàn thân đều giống như bị tranh thủy mặc ra tới, ở tuyết trắng bức hoạ cuộn tròn giấy Tuyên Thành thượng nhảy lên lặn lộn, mãn nhãn đều là ngây thơ a dua, vươn một móng vuốt chỉ vào bên cạnh.....

Móng vuốt sờ chỉ chỗ, xuất hiện một loạt thủy mặc tự thể —— nhân gia hảo hảo chơi, nhân gia rất thích chủ nhân.

Muốn hỏi cái này mao đoàn nhi là ai, đúng là lưu tiên dụng cụ vẽ tranh giấy linh Tích Hoa đại gia việc làm, hiện tại hấn liền bám vào hấn bản thể nội, không chế được bản thể làm ra này một phen bán manh hành vi.

Giấy vẽ thượng tiểu mao đoàn thoát nhìn ngây thơ đáng yêu, trên thực tế Tích Hoa đại gia nội tâm lại là rơi lệ đầy mặt.

Tưởng hấn đường đường Tích Hoa đại gia, hiện giờ thế nhưng phải làm này phiên lấy lòng chủ nhân hành động, vì thế hấn thân thể bị trước mắt người này cấp hủy đến không còn một mảnh, túi Càn Khôn mấy bộ khung xương tử cũng bị thu đi rồi.

Chỉ là một cái rạng sáng, mấy cái canh giờ, khiến cho phóng đấng Tích Hoa đại gia làm ra như vậy một phen bán manh cầu yêu thương hành vi, có thể thấy được Tư Lăng Vô Tà đối hẳn dạy dỗ có bao nhiêu thành công, đồng thời cũng có thể tưởng tượng ra tới Tích Hoa đại gia gặp tới rồi kiêu gì đau khổ.

Tư Lăng Vô Tà cầm trong tay bút vẽ ở kia một hàng tự thích cắt một bút, “Vật nhỏ không tòi, chỉ là nếu dám đối với mẫu thân nói thích, tiểu tâm cha đem người cấp xé nát.”

Giấy vẽ thượng tiểu mao đoàn run run, nháy mắt hóa thành thủy mặc lại xưng là một đầu hùng ưng trên giấy, huy động hai cánh, sau đó hai cánh triều bên cạnh vung lên, phi thường oai hùng bên kia xuất hiện một phách thủy mặc tự —— chủ nhân thiên hạ vô song, nhưng cùng nhật nguyệt tranh phương.

Tư Lăng Vô Tà cười gật đầu, “Không tòi, quả nhiên là làm món đồ chơi liêu.”

Thủy mặc hùng ưng chớp chớp mắt, một giọt thủy mặc nước mắt từ nó đôi mắt thấp xuống, sau đó nó 45 độ góc nhìn lên không trung. Nó nhìn lên phương hướng xuất hiện một mặt tranh thủy mặc thành trắng tròn, ấn đến nó tư thái ưu thương.

Tích Hoa đại gia đích xác ưu thương, hẳn trong lòng ở rỗng giận: Đại gia không cần cái này khen ngợi a! Bỏ đại gia không cần a!

Đáng tiếc hẳn không dám nói, trước mắt vị này sát tinh chính là đem bút linh cùng nghiên linh đều làm hỏng sát tinh a!

Năm nay lần này vân tượng mỹ nhân sẽ sợ là nhất đặc biệt một lần, ở mỗi cái ở đây người trong lòng đều là như thế này nghĩ —— một đám mỹ nhân xuất hiện, từng câu ái muội không nhẹ ngôn ngữ, sau đó lại từng chuyện mà nói xong lời nói sau vỡ thành vô số trang giấy. Mọi người từ lúc bắt đầu khiếp sợ đến bây giờ chết lặng, đồng thời đáng tiếc này đó mỹ nhân thân chết, phần bực Tư Lăng Cô Hồng vô tình, lại không dám giáp mặt đi lên án công khai hoặc là ngăn cản hẳn hành vi.

Thiên đã vào đêm, minh nguyệt trên cao.

Này tòa phiêu trong mây điên phù không sơn ở bóng đêm hạ càng hiện tú lệ, giống như lụa mỏng che mặt tuyệt mỹ nữ tử, chung linh đục tú lại dịu dàng then thùng.

Ở đây mọi người một ngày đều không có rời đi nơi này, Thiết Diệu Quần ở vào đêm thời điểm liền rời đi nhã tọa, đi cố ngọc lan nơi địa phương, hai người thoát nhìn liêu thật sự không tồi, chỉ là so sánh với cố ngọc lan cử chỉ có độ, dịu dàng hào phóng, Thiết Diệu Quần ngược lại thỉnh thoảng hoảng loạn mặt đỏ, một chút đều không giống dĩ vãng hấn.

Ngô Tử Tấn nhìn lúc sau chỉ có thể lắc đầu, này cố ngọc lan ở Thiết Diệu Quần trong lòng địa vị không thấp.

Lúc này một trận tiếng trống đột nhiên vang lên, vang đến không thể hiểu được lại thực hòa hợp, nháy mắt liền đem người tâm thần toàn bộ đều cấp hấp dẫn qua đi.

Đương ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú tới rồi trung ương u trên đài khi, chung quanh mây mù phiêu nếu du long, quần quanh không ngừng, một người thân ảnh mờ lung không rõ xuất hiện trong đó.

“Chẳng lẽ là vân tướng mỹ nhân bảng bên trong bài đệ nhất.....”

“Cái gì đệ nhất, này vân tướng mỹ nhân bảng đệ nhất bộ là tuyệt..... Khụ! Không phải vẫn luôn ở khổng chế được sao!”

“Thật lớn trận thế, này khí thế ít nhất cũng là hợp thể đại tôn kỳ!”

Bất thành linh biến hóa tức khắc hấp dẫn mọi người chú ý, nghị luận thanh lại lần nữa náo nhiệt lên.

Mây mù trung người chậm rãi hành tẩu, hấn thân ảnh cũng chậm rãi rõ ràng.

Vô trần áo bào trắng, thêu nguyệt ra biển vân đồ văn, giản dị lại nhưng từ chi tiết trông được ra khảo cứu tinh quý, đem nam tử thân hình tân trang đến giống như tu trúc tú nhã lại không văn nhược, hành tẩu khi vạt áo quay cuồng, giống như bước trên mây đăng phong.

Hắn da thịt ngọc bạch không rãnh, ngũ quan tụ tập thiên địa chung linh dục tú chi sinh động tuyền linh, hắc mi nhập tấn anh khí tuấn nhã, đôi mắt.....

Trước mặt mọi người người nhìn chăm chú đến hắn kia hai mắt mắt khi, hồn phách đều vì này run lên, không tự giác thất thần.

Chén rượu rơi xuống đất thanh âm không ngừng vang lên, đủ để có thể thấy được mọi người thất thố.

Nhã tọa nội.

“Quả nhiên rất đẹp.” Đường Niệm Niệm đầy mặt thích vui thích nói, thanh âm đều bao hàm ý mừng cùng kiêu ngạo.

Đây là nàng cùng Cô Hồng hài tử, tự nhiên xuất sắc xinh đẹp.

Nàng thanh âm đem Ngô Tử Tấn bừng tỉnh, mới vừa rồi minh bạch chính mình vừa mới thể nhưng cũng xem đến thất thần, không khỏi cảm thấy có chút xấu hổ.

Hắn vẫn luôn cho rằng này thiên hạ sợ là khó có thể tìm được có thể cùng Tư Lăng Cô Hồng đánh đồng nam tử, chính là trước mắt cái này nam tử đánh vỡ hắn nhận tri.

Hắn ai? Vân tưởng phường kia thần bí tổng phường chủ?

Mấy cái ý niệm ở trong đầu chuyển qua, Ngô Tử Tấn thực mau liền trắng mặt, nhớ tới Đường Niệm Niệm vừa mới lời nói, đột nhiên quay đầu triều Đường Niệm Niệm nhìn lại, bất đắc dĩ trừu khóe miệng. Chủ nhân a, ngài sao lại có thể tùy tiện khen nam nhân khác đẹp, ngài chẳng lẽ không biết Tuyết Tiên đại nhân đối ngài có bao

nhieu đại chiếm hữu dục sao, ngài này căn bản chính là muốn cho thiên hạ đại loạn a!

Hắn cái này ý tưởng mới vừa dâng lên tới, bên kia vang lên một đạo nam tử thanh âm càng làm cho hắn thiếu chút nữa cả kinh nhảy dựng lên ——

“Hôm nay ta tới là làm tướng chính mình đưa cho Tuyết Tiên phu nhân.” Nam tử tươi cười ngây thơ, giống như tia nắng ban mai mưa móc, cầu vòng chiếu khắp lại phá lệ mỹ lệ vô song.

Một trận đồ vật rơi xuống đất thanh âm lại lần nữa vang lên.

Nam tử lại nói: “Khác tặng của hồi môn vài món tiểu lễ vật.” Yêu dị đôi mắt nhú lại, nhìn về phía nhã tọa ôm nhau mà ngồi hai người, “Tuyết Tiên phu nhân nhưng đáp ứng?”

Ngô Tử Tấn yên lặng hướng góc âm u địa phương lui, trong lòng yên lặng rống giận: Cái gì đem chính mình đưa ra đi, còn tặng của hồi môn vài món tiểu lễ vật, người cho là gã chồng cùng của hồi môn sao?! Khiêu khích! Tìm chết!

Hắn hiện tại là nũng nịu phạm nhân một cái, một chút lan đến là có thể làm hắn chết không có chỗ chôn, vẫn là trốn tránh hảo.

“Hảo.” Bên này, Đường Niệm Niệm gật đầu, đáp ứng rồi, hơn nữa còn triều nam tử cười vươn tay.

Bùm bùm ——

Một trận tạp âm vang lên, không ngừng chén rượu chờ đồ vật rơi xuống đất, liền ghé dựa băng ghế cũng đi theo ngã xuống đất, trường hợp bắt đầu hỗn loạn.

-----oOo-----

Chương 258: nhi tử sao đâu đến quá lão tử?

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đây là tình huống như thế nào?

Tuyệt thế mỹ nam đem chính mình miễn phí đưa ra đi, hơn nữa còn tặng của hồi môn lễ vật.

Tuyệt Tiên phu nhân chẳng những không cự tuyệt, ngược lại còn vẻ mặt vui sướng đáp ứng, hướng về này có yêu dị hai tròng mắt nam tử mở ra đôi tay, rõ ràng chính là mời này nam tử đến nàng trong lòng ngực đi —— này căn bản chính là làm trò Tuyệt Tiên trước mặt hồng hạnh xuất tường a!

Tuyệt Tiên phu nhân không khỏi quá lớn mật đi!?

Vị này nghi là vân tường phường phường chủ nam tử càng là lớn mật, hiện tại ai không biết Tuyệt Tiên đôi này phu nhân yêu thương thâm tình, cứu thiên thiếu gia Lâm Quân tứ bất quá đôi nàng sinh ra một chút cảm tình đã bị đánh cho tàn phế, thậm chí thiếu chút nữa đánh chết, này nam tử thế nhưng làm trò Tuyệt Tiên mặt, nói đem chính mình đưa cho hấn phu nhân, này như thế nào nghe thấy thế nào liền không phải đưa cho đối phương lập tức thuộc linh tinh, rõ ràng chính là đương.....

Mọi người sắc mặt thực vặn vẹo, đó là tràn ngập kích động hưng phấn hài hước cùng sợ hãi lo lắng kinh ngạc, đủ loại phức tạp cảm xúc hình thành vặn vẹo sắc mặt.

Rơi xuống đất chén rượu, sập bàn ghế, lúc này căn bản là không có người thu thập, mỗi người ánh mắt đều dừng ở Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng, Tư Lăng Vô Tà trên người, sợ bỏ lỡ bất luận cái gì một chút biến hóa.

Tư Lăng Vô Tà nhìn đến Đường Niệm Niệm vươn đôi tay, nhấp môi cười, là cái loại này thuần nhiên vô hại tươi cười, một chút làm hấn nhìn lại giống như tuyết trắng khắc băng, không hề tỳ vết giống như mới sinh sinh linh, phúc hậu và vô hại phải gọi nhân tâm thần cổ động.

Mọi người đều bị hấn như vậy tươi cười cấp trấn trụ, trong lòng không khỏi cảm thấy cái này nam tử có lẽ tâm tư đơn giản thực, chỉ là thật sự khuynh mộ Tuyết Tiên phu nhân mới làm ra như vậy xúc động sự tình, chính cái gọi là ghé con mới sinh không sợ cạp, hấn căn bản là không rõ ràng lắm Tuyết Tiên là cỡ nào đáng sợ.

Một người toàn thân bao vây ở áo đen bên trong người liền đứng ở không thấy được địa phương, hấn không tiếng động càn quét toàn trường, đem từng đạo quyền tương ngọc lộ đều thu thập lên, ngẩng đầu thời điểm liền nhìn đến Tư Lăng Vô Tà này nói tươi cười, toàn thân đều run rẩy.

Hấn cũng không phải là ở vì Tư Lăng Vô Tà tuấn mỹ chấn động, mà là thật sự trong lòng kinh run sợ mới có thể run rẩy.

Chỉ có hấn rõ ràng, Tư Lăng Vô Tà lộ ra loại này tươi cười, tuyệt đối sẽ không có cái gì chuyện tốt.

Mây mù du long, Tư Lăng Vô Tà trong tay cầm một con bút vẽ, lâm không họa tác, thần kỳ chính là kia bút vẽ mực nước họa ở trên hư không trung, chẳng những không có rơi xuống ngược lại thật đúng là tồn tại, không đến trong chốc lát, một đầu đầu hồng điều xuất hiện ở hấn dưới ngòi bút rất sống động, một tiếng ngâm khẽ, hồng điều bay tán loạn, nhanh nhẹn khởi vũ.

“Đây là cái gì pháp thuật? Kia hồng điều lại là tựa thật lại tựa giả, lại phi ảo thuật a.” Mọi người vì Tư Lăng Vô Tà kinh ngạc cảm thán.

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt cũng hiện lên hứng thú sáng rọi, hỏi: “Cái này chính là tặng của hồi môn tiểu lễ vật?”

Tư Lăng Vô Tà ánh mắt triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại liếc mắt một cái, đối Đường Niệm Niệm gật đầu, “Không sai, không ngừng là cái này, còn có mặt khác hai dạng nguyên bộ, hợp ở bên nhau mới hảo chơi.” Khuôn mặt tuấn tú lộ ra chờ mong cười, “Tuyệt Tiên phu nhân thích chứ?”

“Thích.” Đường Niệm Niệm gật đầu, thần sắc còn không che giấu chính mình cao hứng.

Chỉ cần nghĩ đến là chính mình sau khi lớn lên nhi tử đưa cho chính mình lễ vật, Đường Niệm Niệm cũng đã cao hứng. Huống chi này đưa ra tới đồ vật, đích xác rất có ý tứ.

Tư Lăng Vô Tà dường như hoàn toàn không có cảm giác được nhà mình thân cha kia càng thêm lạnh lẽo ánh mắt, trong tay xuất hiện một cái hộp gấm, đối Đường Niệm Niệm cười nói: “Kia chỉ là món đồ chơi, khác còn có này đối Tuyệt Tiên phu nhân có trọng dụng chi vật.”

Đường Niệm Niệm nghe vậy triều trong tay hấn hộp gấm nhìn lại, cũng không có dùng linh thức đi dò thám biết, “Thứ gì?”

Tư Lăng Vô Tà mỉm cười triều nhã tọa phương hướng đi tới, đi bước một bằng phẳng tùy ý, giơ tay nhắc chân quý nhã lệnh người tìm đập thành thịch.

Đương hấn liền phải đi vào nhã tọa thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng rót cuộc nói chuyện, “Thiếu giáo huấn.”

Tư Lăng Vô Tà bước chân một đốn, ánh mắt nháy mắt tự do một chút, sau đó có chút bất đắc dĩ lại thú vị cười. Vô luận đi qua bao lâu, Tư Lăng Cô Hồng đối hấn uy hiếp lực cũng không có biến mất, nghĩ đến khi còn nhỏ đối phương luôn vì làm chính mình rời xa mẫu thân, do đó bố trí tiếp theo đôi tác nghiệp, nếu như không phải hấn bất đồng bình thường tiểu hài tử, chỉ sợ đã sớm bị kia khủng bố tác nghiệp cấp áp suy sụp.

“Hừ.” Tư Lăng Vô Tà cười.

Chỉ bằng đối phương như thế ‘ tính kế lẫn lộn ’ chính mình, hấn làm sao có thể không cho đối phương một chút không thoải mái đâu, chẳng sợ đối phương là hấn lão cha, chẳng sợ khi còn nhỏ tác nghiệp cũng đều không phải là hoàn toàn là vì lẫn lộn cách ly hấn, đối hấn trưởng thành đích xác có đại tác dụng.

“Tuyệt Tiên nói cái gì?” Hấn mở to một đôi nghi hoặc yêu dị con người nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Ngô Tử Tấn lại đem chính mình rút nhỏ một ít.

“Ngao ô ~” Lục Lục mở to mắt to, nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng lại nhìn xem Tư Lăng Vô Tà, cuối cùng nhìn về phía Đường Niệm Niệm, hoảng đầu liền tiếp tục phủng cái ly ‘ phụt phụt ’ uống nước trái cây.

Tiểu chủ tử biến đại thật nhiều nha, bả vai cũng lớn thật nhiều, Lục Lục có thể ghé vào mặt trên nói, sẽ không giống trước kia như vậy rơi xuống đâu ~

Lúc này Tư Lăng Vô Tà đã đem trong tay hộp gắm đưa tới Đường Niệm Niệm trước mặt, Đường Niệm Niệm cũng duỗi tay đi tiếp.

Nhưng mà, Đường Niệm Niệm cũng không có nhận được hộp gắm, nàng người đã từ Tư Lăng Cô Hồng hai chân dừng ở gắm vóc trái chần ghé trên, trước mắt nháy mắt hiện lên một trận pháp thuật sáng rọi.

Đối mặt này hết thủy, Đường Niệm Niệm liền sắc mặt đều không có biến hóa một chút, bình tĩnh kỳ cục, cũng không thềm nhìn tới đã đánh lên tới hai người, trong tay đã xuất hiện một cái linh quả, đặt ở trong miệng ‘ răng rắc răng rắc ’ cắn.

Góc Ngô Tử Tấn đã sớm bị trước mắt một màn dọa tới rồi, hấn khiếp sợ phát hiện cái kia có một đôi yêu dị hai tròng mắt nam tử tu vi cũng không đơn giản, thế nhưng có thể ngăn cản Tư Lăng Cô Hồng chiêu thức, khó trách hấn dám can đảm khiêu khích Tư Lăng Cô Hồng.

Bất quá này hai người đánh nhau tựa hồ rất có ăn ý, rõ ràng bên ngoài chớp mắt liền ở bọn họ khí thế hạ bị hủy đến chia năm xẻ bảy, cố tình Đường Niệm Niệm ở này chỗ nhả tọa không hề khác thường, liền một chút cảm giác áp bách đều không có.

Ngô Tử Tấn không khỏi triều Đường Niệm Niệm nhìn lại, này vừa thấy vẻ mặt của hắn tức khắc cứng đờ.

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm bình tĩnh ngồi ở ghế trên cành trái cây, trên bàn Lục Lục bình tĩnh uống nước trái cây, này một đôi chủ nhân cùng sủng vật biểu tình thế nhưng ngoài ý muốn giống nhau, giống như đối bên ngoài đánh lên tới hai người căn bản là không có nửa điểm lo lắng, còn có thời gian rồi ăn cái gì biên cương xem diễn giống nhau nhìn đánh nhau hai người.

Này tính chuyện gì xảy ra a?

Ngày thường chủ nhân không phải đối Tuyết Tiên đặc biệt để ý, chỉ cần người khác hơi chút nói Tuyết Tiên một câu nói bậy đều sẽ không chút do dự động thủ giáo huấn, ngày đó ở sáu hoàn vân khuyết lâu năm tầng Thiết Diệu Quần chính là vô tình nói một câu không dễ nghe lời nói, này liền bị chủ nhân đánh đến đầy miệng ba huyết, rớt mấy cái răng.

Hiện tại Tuyết Tiên đều cùng mặt khác nam tử đánh nhau rồi, chủ nhân thế nhưng thờ ơ.....

Chủ nhân, ngài nên sẽ không thật sự di tình biệt luyện đi?

Ngô Tử Tấn cảm thấy hắn là không có khả năng, chính là Đường Niệm Niệm vì cái gì không có bất luận cái gì ngăn cản hoặc là hỗ trợ ý tứ đâu, này thật sự là quá không thể tưởng tượng.

Thiết Diệu Quần lúc này cũng mang theo cổ ngọc lan đi tới nhả tọa, hai người đều có chút chật vật, biểu tình đều lộ ra hoảng loạn, nhìn dáng vẻ bị Tư Lăng Cô Hồng cùng Tư Lăng Vô Tà đánh nhau sợ tới mức không nhẹ. Vừa đến nhả tọa lúc sau, Thiết Diệu Quần liền đối Đường Niệm Niệm hành lễ, cổ ngọc lan đồng dạng cung kính khuất

thân khom người, ánh mắt nhìn đến Đường Niệm Niệm thời điểm, hiện lên một mặt kinh diễm cùng phức tạp, loại này phức tạp là nữ tử nhìn đến so với chính mình càng xuất sắc nữ tử khi đặc có cảm xúc.

Đường Niệm Niệm cũng không có xem bọn họ, ánh mắt như cũ truy đuổi Tư Lăng Cô Hồng bọn họ.

Thiết Diệu Quần thấy vậy liền mang theo cổ ngọc lan đi đến Ngô Tử Tấn kia góc chỗ, nói khẽ với Ngô Tử Tấn hỏi: “Sao lại thế này?”

Ngô Tử Tấn quét cổ ngọc lan liếc mắt một cái, đối hần nói: “Người không đều thấy.”

Thiết Diệu Quần gật đầu, “Thấy được là thấy được, chỉ là này không khỏi quá không thể hiểu được, tổng cảm giác không đúng chỗ nào a.”

Ngô Tử Tấn cũng cảm thấy sự tình phát triển có chút không thể hiểu được, chính là kêu hần đoán chân tướng hần cũng đoán không ra tới, nhìn về phía cổ ngọc lan nói: “Tên kia vì ngây thơ nam tử chính là vân tướng phường phường chủ?”

Cổ ngọc lan lắc đầu, không có do dự nói: “Ta chỉ là chịu vân tướng phường phường mời mà đến tham gia vân tướng mỹ nhân sẽ mà thôi, vân tướng phường tổng phường chủ vốn là thần bí khó dò, chưa từng có người nào nhìn thấy hần chân chính bộ dáng, chỉ biết hần có một tay vô cùng kì diệu vẽ tranh bản lĩnh, có thể họa tác vì thật, vừa mới kia nam tử cầm nét bút hồng một tay, thật là vân tướng phường tổng phường chủ bản lĩnh không sai.”

Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần liếc nhau, cảm thấy sự tình tựa hồ đơn giản lại phức tạp.

“Vân tướng phường cùng Tuyết Tiên vợ chồng ân oán mọi người đều biết, nói không chừng là này phường chủ cố ý chủ động ra tay khiêu khích Tuyết Tiên vợ chồng.” Thiết Diệu Quần nói.

Ngô Tử Tấn bất đắc dĩ nói: “Chính là chủ nhân thái độ quá quý dị.”

Này vừa nói Thiết Diệu Quần liền câm miệng.

Chính như Ngô Tử Tấn lời nói, Đường Niệm Niệm thái độ quá quý dị, cư nhiên làm trò Tuyết Tiên trước mặt đối mặt khác nam tử duỗi tay mời, hơn nữa chính miệng nói thích mặt khác nam tử lễ vật, này thật sự là quá quý dị.

“A ~ quả nhiên là phú quý hiếm trung cầu a ~” một đạo nam tử thanh âm thình lình xảy ra, sau đó Ngô Tử Tấn bọn họ liền nhìn đến một cái toàn thân bao vây ở áo đen tử người, không hề khác thường xuất hiện ở nhã tọa.

Nơi này chính là Đường Niệm Niệm ngồi địa phương, tuy rằng là lúc này an toàn nhất địa phương, chính là ai cũng không dám tùy ý đi vào nơi này tị nạn, cái này toàn thân áo đen người tới như vậy tự nhiên, không phải đầu óc có vấn đề chính là không có sợ hãi.

“Hắc hắc hắc ~” một trận tiếng cười từ người áo đen nơi đó truyền ra tới, mặc danh làm người ta nói không ra cảm giác.

“Chủ tử, hồi lâu không thấy, ngài vẫn là như thế phong hoa tuyết đại, tuyết diễm vô song, này cái gì cái vân tưởng mỹ nhân sẽ ở ngài trước mặt thật sự là mắt mắt xấu hổ, vừa mới trên đài xuất hiện những cái đó kêu mỹ nhân? Cũng không rải phao nước tiểu chiếu chiếu chính mình, đôi mắt không phải đôi mắt, cái mũi không phải cái mũi, nơi nào giống chủ tử như vậy khuynh quốc khuynh thành, tìm không thấy nửa điểm khuyết tật. Đặc biệt là chủ tử này phân xử sự không kinh khí phách thật sự kêu tiểu nhân kính ngưỡng không thôi.....” Người áo đen lời nói trôi chảy đến không có một chút tạm dừng, đầy nhíp điệu đến làm người cảm thấy hấn ngôn ngữ có bao nhiêu chân thành tha thiết nghiêm túc, không dung người khác hoài nghi.

Ngô Tử Tấn ba người nháy mắt nghe được trợn mắt há hốc mồm, ngay sau đó vô ngữ nhìn chằm chằm cái này áo đen quái nhân, muốn nói cái gì lại không biết nên như thế nào mở miệng. Đặc biệt

là cố ngọc lan, nàng biểu tình biến đổi lại biến, cắn môi dưới bất mãn nhìn chăm chăm người áo đen.

Đường Niệm Niệm dung mạo khí chất đích xác phi người khác có thể so sánh với, chỉ là vận tượng phùng mỹ nhân cũng tuyệt đối không kém, chính là lúc này bị này người áo đen nói được thật giống như là sơn động ra tới dã nhân giống nhau, cho dù là cố ngọc lan như vậy dịu dàng nữ tử cũng không khỏi lửa giận sôi trào.

Người áo đen thượng còn đang nói, Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái triều hấn liếc tới, người áo đen lời nói tức khắc hoàn toàn mà ngăn, đình chỉ phi thường nhanh chóng lại tinh chuẩn, làm người cảm thấy hấn tựa hồ sớm đã thành thói quen như thế.

“Ha hả a.” Người áo đen một chút cũng không cảm thấy xấu hổ, cười trong tay phụng một cái trường hộp, mở ra đưa cho Đường Niệm Niệm trước mặt, a dua nói: “Đây là tiểu nhân những năm gần đây bên ngoài tìm được thứ tốt, chuyên môn chờ phụng hiến cấp chủ tử.”

Trường hộp bên trong nằm một gốc cây còn giữ lại căn cần hoa cỏ, màu xanh lá rể cây, tuyết trắng hoa, màu đen nhụy hoa, chẳng sợ lẳng lẳng nằm ở trường hộp, liếc mắt một cái vẫn là làm người biết được này tuyệt đối không phải phàm vật.

Đường Niệm Niệm con người sáng ngời, “Cư nhiên là phong sương lộ.”

Người áo đen tiếng cười tràn đầy đắc ý, “Tiểu nhân không biết vật ấy tên gọi là gì, bất quá tiểu nhân tên thật linh bảo đối vật ấy phản ứng thật sự không nhỏ, liền biết thứ này nhất định không đơn giản, như thế nào cũng là cực phẩm linh dược phẩm giới đi!”

Hấn đối thứ tốt cảm ứng cũng không nhỏ, hơn nữa thấy nhiều thứ tốt, này ánh mắt còn không phải giống nhau hảo.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn một cái, “Bán tiên thảo.”

“Cái gì!?” Người áo đen kinh ngạc. Một khi nhắc lên một cái tiên tự, như vậy đồ vật giá trị liền tuyệt đối là tăng tới một cái lệnh người xấu hổ nông nổi. Hắn ngắm kia trường hộp, vốn đang thả lỏng tay lập tức buộc chặt.

Đường Niệm Niệm lại nói: “Một khi mọc ra trái cây, chính là tiên thảo.”

“.....” Người áo đen ngón tay ở trường hộp trao ra thăm thiết vết sâu.

Đường Niệm Niệm tâm niệm vừa động, trường hộp nội ‘ phong sương lộ ’ liền bay lên, bị nàng thu vào nội giới.

Người áo đen tay bắt lấy hư không, chỉ bắt được một đoàn không khí, hắn khóc không ra nước mắt.

“Làm không tồi.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh khen người áo đen.

Người áo đen hai vai run rẩy, “Chủ tử..... Có thể hay không còn cấp tiểu nhân ha?”

Đường Niệm Niệm biểu tình đều không thay đổi một chút, hai tròng mắt đậm tĩnh nhìn chằm chằm hắn.

“..... A ha ha ha, chủ nhân, tiểu nhân là nói giỡn, tiểu nhân lẽ vật có thể làm chủ nhân thích, đó là tiểu nhân vô thượng vinh hạnh a!”

Người áo đen ngửa đầu hai mắt lập loè ngược nhìn Đường Niệm Niệm, lắp bắp nói: “Chủ nhân người xem, tiểu nhân gần nhất cao cao liên, trên người trân quý nhất bảo vật đều phụng hiến cho ngài, cái này..... Có phải hay không cấp tiểu nhân một hai viên tiên đan a linh đan linh tinh, còn có linh thạch a, lấy chủ nhân tài phú, cấp một đồng hai đôi tiểu nhân hẳn là không thành vấn đề a.....”

Góc chỗ Ngô Tử Tấn ba người: “.....”

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người vô sỉ tới rồi này nông nổi, ngay từ đầu hiến vật quý không biết là thứ gì, chờ biết kia đồ vật

trân quý liền không nghĩ tặng, không thể không đưa lúc sau thế nhưng còn tưởng chủ tử ban thưởng, cố tình cầu ban thưởng cũng liền thôi, thả nghe một chút hấn cầu chính là chút cái gì?

Tiên đan một hai viên? Linh thạch một đồng hai đôi?

Người đương tiên đan là bình thường ngọt cây đậu sao?

Người đương linh thạch là vô dụng lạn cục đá sao?

Ngô Tử Tấn thiếu chút nữa liền tưởng chửi ầm lên.

“Vị này kỳ ba là ai a?” Thiết Diệu Quân rối rắm mặt đối Ngô Tử Tấn nhỏ giọng hỏi.

Ngô Tử Tấn lắc đầu. Hấn cũng không biết, bắt quá vì cái gì sẽ có dự cảm bất tường đâu?

Cổ ngọc lan bất động thanh sắc đánh giá mọi người, yên lặng trầm mặc, nghĩ thầm trong lòng không thể xâm phạm Tuyệt Tiên vợ chồng tựa hồ có chút cùng nghe đồn bất đồng, loại này một chút đều không nghiêm cẩn không khí là chuyện như thế nào.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn người áo đen lập loè hai tròng mắt, “Khóc không được cũng đừng khóc.”

Người áo đen cứng đờ, há mồm đang muốn thê kêu, Đường Niệm Niệm kế tiếp một câu liền đem hấn đánh hồi nguyên hình.

“Khóc cũng không cho.”

Người áo đen hai mắt lập loè lệ quang nháy mắt đã bị bốc hơi. Nếu khóc cũng không cho, hấn nếu là thật sự khóc, chẳng phải là một chính mình nước mắt. Chỉ là hấn như thế nào sẽ nghĩ đến kia cây thảo dược thế nhưng sẽ như vậy trân quý, tuy rằng hấn một phân linh thạch cũng chưa hoa, khiến cho người tặng kèm cho chính mình, kia cũng là bằng vào chính mình thông minh tài trí được đến thứ tốt a.

Lúc này, Đường Niệm Niệm đối Ngô Tử Tấn vẫy tay.

Ngô Tử Tấn ngẩn ra hạ, sau đó không chút do dự đi đến Đường Niệm Niệm trước mặt, cung kính nói: “Chủ nhân có gì phân phó?”

Đường Niệm Niệm đối người áo đen phương hướng nâng nâng cầm, đạm nói: “Sự phó của người.”

“Cái gì?”

“Cái gì?”

Ngô Tử Tấn cùng người áo đen trăm miệng một lời, sau đó cho nhau nhìn về phía đối phương.

So sánh với người áo đen mê hoặc, Ngô Tử Tấn ở ngẩn ra lúc sau lại đột nhiên bừng tỉnh, sau đó mặt bộ biểu tình kịch liệt run rẩy, ánh mắt ba quang kịch liệt nhảy lên nhìn chăm chăm còn ghé vào Đường Niệm Niệm trước mặt người áo đen, không thể tin tưởng lại nghiêng răng nghiêng lợi nói; “..... Đa Bảo đạo nhân, Lưu Bảo?!”

Vừa nghe đến chính mình danh hào cùng tên bị kêu ra tới.

Người áo đen từ trên mặt đất đứng lên, đem trên người áo đen bái đi, lộ ra một thân mộc mạc màu xanh lá đạo bào, đầu đội nói quan, mặt trắng không râu, vẻ mặt đứng đắn thương xót thiên nhân biểu tình, hai mắt sáng ngời đạm nhiên, ngẫu nhiên hiện lên một sợi làm người không dung bỏ qua giáo hoạt tinh quang, nhất phái thể ngoại cao nhân bộ dáng nhìn về phía Ngô Tử Tấn, mỉm cười nói: “Ngô danh hào Đa Bảo đạo nhân, bản mạng Lưu Bảo, không biết các hạ có cái gì vấn đề?”

“.....” Ngô Tử Tấn có loại một quyền đấm hướng hấn kia mỉm cười sắc mặt xúc động.

“Phốc!” Thiết Diệu Quần cười, cười đến cả người run lên.

Chỉ là giờ này khắc này căn bản là không có người đi chú ý hấn tươi cười như thế nào.

Đường Niệm Niệm đối Lưu Bảo đăm nói: “Ngô Tử Tấn, người đồ đệ, nhớ rõ hảo hảo dạy dỗ.” Sau đó nhìn về phía Ngô Tử Tấn, “Bái sư.”

Ngô Tử Tấn hiện tại còn có thể nói cái gì, cho tới nay hắn đều cố ý xem nhẹ Đường Niệm Niệm nói qua chuyện này, cho rằng nơi này là Ma Vực, Lưu Bảo hẳn là ở tiên nguyên, không có khả năng nhanh như vậy xuất hiện ở trước mắt hắn, chính là ai biết đối phương thật sự tới, hơn nữa còn làm hắn hảo hảo kiến thức một phen hắn ‘ bản lĩnh ’.

Đường Niệm Niệm nói không thể không nghe, hướng chi phía trước ở đánh xong lời đài khi hắn cũng chính miệng đáp ứng rồi.

Ngô Tử Tấn vẻ mặt đau khổ, đối Lưu Bảo đã bái đi xuống, ngạnh bang bang nói: “Đồ nhi Ngô Tử Tấn, bái kiến sư phó.”

Lưu Bảo duỗi tay sờ sờ chính mình cằm, cười đến vẻ mặt ỏi | tởa, làm nhìn đến Thiết Diệu Quân cười không nổi, không khỏi vì huynh đệ cảm động đồng tình, nghĩ thầm chính mình hiện tại chính là đi theo Ngô Tử Tấn, nếu là Ngô Tử Tấn làm Lưu Bảo đồ đệ, kia chính mình chẳng phải là cũng coi như là Lưu Bảo bên kia?

Như vậy tưởng tượng, Thiết Diệu Quân cũng không khỏi từng kéo xuống tới sắc mặt.

“U, biểu khách khí như vậy a.” Lưu Bảo cũng không trang thế ngoại cao nhân, cười tùm tùm đối Ngô Tử Tấn nói: “Người chính là chủ tử tự mình cho ta sai khiến đồ nhi, cũng là ta Lưu Bảo cái thứ nhất đồ nhi, sư phó khẳng định sẽ hảo hảo yêu thương người.”

‘ yêu thương ’ hai chữ làm Ngô Tử Tấn run rẩy bả vai, khẩu khí càng thêm cứng đờ, “Đồ nhi tạ sư phó.”

“Ân.” Lưu Bảo ngón tay một câu, Ngô Tử Tấn trên eo túi Càn Khôn đã bị hắn câu đi rồi, “Hảo đồ nhi, quả nhiên thông minh, biết muốn đưa bái sư lễ, nếu người như vậy hiểu chuyện, sư phó cũng liền cố mà làm nhận lấy, sau này nhất định sẽ hảo hảo dạy dỗ người.”

Ngô Tử Tấn trơ mắt nhìn chính mình túi Càn Khôn bị Lưu Bảo chộp trong tay, cái trán gân xanh nhô lên, gắt gao nháp môi, cứng đờ nhìn về phía Đường Niệm Niệm. Kia bộ dáng thế nhưng thật giống như là bị ủy khuất hài tử, tìm kiếm chính mình che chở cho chính mình lấy lại công đạo.

Đường Niệm Niệm ánh mắt truy đuổi Tư Lăng Cô Hồng cùng Tư Lăng Vô Tà hai người, cảm nhận được Ngô Tử Tấn ánh mắt, triều hấn quét tới liếc mắt một cái liền biết đã xảy ra cái gì, đạm nói: “Hảo hảo học tập.”

Ngô Tử Tấn chớp chớp mắt, hấn đột nhiên ngực phiếm toan. Ủy khuất..... Vì cái gì hấn cảm thấy chính mình như vậy ủy khuất!

“Ngoan đồ nhi, về sau ngoan ngoãn nghe vi sư nói, nhất định làm người thành tài.” Lưu Bảo vỗ vỗ Ngô Tử Tấn bả vai, hướng trong tay của hấn buông một quyển sách, nghiêm túc nói: “Đây là vi sư trân quý nhất bí tịch, nếu không phải xem ở chủ tử tự mình chỉ tên mặt mũi, người lại là ta cái thứ nhất đồ nhi, ta cũng sẽ không đem nó giao cho người.”

Ngô Tử Tấn thấy Lưu Bảo nói được trịnh trọng, thần sắc nghiêm túc không giống làm bộ, hơn nữa hấn cũng nói nhìn Đường Niệm Niệm mặt mũi, nghĩ đến cũng là thật sự có điểm làm sư phó trách nhiệm, này bí cảnh cũng nên là thứ tốt thật sự. Liền gật gật đầu, cúi đầu đem kia bản vô lại sách đánh tới.

Lọt vào trong tầm mắt là một loạt thăm không nở nhìn bút lông tự, Ngô Tử Tấn sắc mặt lập tức biến đổi, sau đó chờ hấn thật vất vả xem minh bạch điều thứ nhất viết nội dung lúc sau, trên trán nhô lên gân xanh cơ hồ muốn bạo huyết, biểu tình lại vẫn là thực trầm ổn hỏi, “..... Sư phó, này bản trân quý bí tịch tác giả là?”

Lưu Bảo ngửa đầu đắc ý nói: “Đúng là sư phó của người ta lạ!”

“.....” Ngô Tử Tấn tay dùng một chút lực, đáng tiếc sách chỉ là nhú một ít. Hấn hiện tại đặc biệt hoài niệm chính mình tu vi, bằng không

hắn liền có thể tâm niệm vừa động, liền đem trong tay này bốn vô sỉ cực kỳ bí tịch cấp hủy đến không dư thừa một chút cặn bã.

Ầm ầm ầm ——

Một trận đình tai nhức óc thanh âm đột nhiên vang lên, mặt đất bắt đầu chấn động, này liền đem Ngô Tử Tấn cùng Lưu Bảo nói chuyện với nhau đánh gãy.

“Sao lại thế này?” Thiết Diệu Quần mẫn lộ kinh ngạc.

Lưu Bảo đảo đảo lỗ tai, đáng tiếc nói: “Hảo hảo một tòa phù không sơn a liền phải bị hủy, này nếu là cầm đi bán nói có thể bán nhiều ít linh thạch a.”

Đường Niệm Niệm tán đồng gật đầu, đạm nói: “Chỉ cần Cô Hồng cùng ngoan bảo vui vẻ, hủy diệt nhiều ít linh thạch đều không sao cả.”

Lưu Bảo cười tủm tỉm nói: “Chủ tử nói rất đúng, bất quá tiểu nhân tưởng, Tuyết Tiên cùng thiếu chủ tử nhất định sẽ không hủy chủ tử tài phú, muốn hủy cũng là hủy người khác, chẳng sợ thật sự không cẩn thận huỷ hoại chủ tử đồ vật, cũng nhất định sẽ đưa lên càng tốt cấp chủ tử.”

Ngô Tử Tấn nghe được hai người đối thoại, đột nhiên cảm thấy có điểm cổ quái.

Ngoan bảo là ai?

Lưu Bảo trong lời nói chủ tử, Tuyết Tiên, thiếu chủ tử ý tứ thực hảo hiểu, chỉ là đặt ở giờ này khắc này phát sinh sự tình thượng liền có chút thật không minh bạch.

Lưu Bảo đề nghị nói: “Chủ tử ngài xem này tòa phù không sơn thế nào a? Chỉ cần ngài một câu thích, tiểu nhân tưởng Tuyết Tiên cùng thiếu chủ tử nhất định sẽ lập tức dừng tay, còn sẽ hảo hảo bảo vệ, đem nó khôi phục nguyên dạng đưa đến chủ tử trong tay.”

Đường Niệm Niệm nhìn chung quanh đã sớm hỗn độn hỗn loạn bốn phía, không nói gì.

Bất quá từ nàng bình tĩnh biểu tình, ở đây mọi người đều nhìn ra được tới nàng đây là chướng mắt, chướng mắt này lệnh người mê muội phù không sợ.

Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần trong lòng không cảm lại lần nữa cảm thán: Tài đại khí thô a.

Lưu Bảo nhìn đến Ngô Tử Tấn biểu tình, rất có sự phó phạm nhi lại võ võ bờ vai của hắn, thở dài nói: “Ai, đồ nhi a, nhìn dáng vẻ của người liền biết người nghèo quán. Nàng phù không sợ còn tính không tồi, bất quá chủ tử chướng mắt kia cũng là về tình cảm có thể tha thứ, chỉ cần chủ tử tưởng, một viên tiên đan là có thể làm đến càng tốt. Cái kia tiên nguyên Tân Tú Lôì Đài Tái đệ nhất danh phần thưởng cần khôn bàn liền cùng nàng tương đương, vẫn là có thể tùy thân mang theo chí bảo a. Huống chi chỉ cần chủ nhân thật sự tưởng, có bố lớn người tìm được càng tốt đưa đến nàng trước mặt nhậm nàng tuyển a ~”

Ngô Tử Tấn lẳng lặng nhìn hắn, không có cảm tình thanh âm nói: “Chủ nhân kêu ta cùng với sự phó hảo hảo học tập, duy độc không thể học sự phó dong dài âm ỉ tật xấu.”

“.....” Lưu Bảo biểu tình có trong nháy mắt cứng đờ, sau đó híp mắt, dùng sức võ võ Ngô Tử Tấn bả vai, “U, đồ nhi thật không hổ là chủ tử ngự tứ đồ nhi, mới như vậy một hồi cùng sự phó tranh luận.”

Ngô Tử Tấn lựa chọn trầm mặc mà chống đỡ.

Hai người một lát đối thoại chi gian, phù không sợ rốt cuộc vô pháp thừa nhận đáng sợ năng lượng, khối khối phân liệt tứ tán trôi nổi, ở đây ma nhân nhóm một đám chỉ có thể thi pháp đứng ở trong hư không, hoặc là đứng ở từng khối phân liệt mở ra phù không thạch thượng.

Đường Niệm Niệm đấm người nơi nhã tọa như cũ bình yên vô sự, làm người chung quanh không khỏi triều bọn họ nơi nhã tọa nhìn lại.

Vẫn luôn đứng ở Thiết Diệu Quán bên người cố ngọc lan đột nhiên về phía sau thối lui, sau đó trong tay toát ra một tầng khói đặc, từng đạo phù văn từ giữa xuất hiện.

Thiết Diệu Quán không nghĩ tới nàng sẽ đột nhiên làm ra này phen động tác, ngần ra lúc sau không khỏi vừa kinh vừa giận, “Ngọc lan, người đang làm cái gì?”

Cố ngọc lan đã sớm trốn xa, thanh âm truyền vào bọn họ trong tai, “Ta không biết gây thơ công tử hay không vì phờng chủ, bất quá hẳn có vận tướng phờng chủ đặc thù, lại có cao thâm tu vi, mệnh ta làm sự tình ta vô pháp cự tuyệt cũng vô lực cự tuyệt.”

Đứng ở nhã tọa vài trăm thước ngoài một khối phù không thạch thượng, cố ngọc lan đáy mắt hiện lên một mặt đắc ý. Vốn dĩ nàng cùng Đường Niệm Niệm không oán không thù, chỉ là nghe được Lưu Bảo cùng Ngô Tử Tấn đối thoại, trong lòng không khỏi dâng lên một ít ghen ghét, nhớ tới Tư Lăng Vô Tà phía trước giao cho nàng bùa giấy, còn có phân phó nàng làm sự tình, ngay từ đầu liền còn có điểm lo lắng, lúc sau lại nhịn không được tư tâm làm.

Cố ngọc lan cũng không biết Tư Lăng Vô Tà phân phó nàng làm chính là cái gì, bất quá nàng nói vậy nhiên là cái gì tà độc thủ đoạn, bằng không lại như thế nào sẽ tính kế nhiều như vậy đâu.

Nghĩ đến Đường Niệm Niệm bởi vậy chịu khổ, cố ngọc lan mặt danh có chút hả giận, khóe miệng gợi lên một nụ cười. Dựa vào cái gì người nhận hết sủng ái? Bằng vận tướng phờng cùng Tuyết Tiên vợ chồng ân oán, gây thơ công tử nói muốn đem chính mình đưa cho Tuyết Tiên phu nhân nhất định là cố ý khiêu khích bọn họ, chờ bắt được Tuyết Tiên phu nhân nhất định sẽ tra tấn nàng đi.

Nếu cố ngọc lan nhìn đến lúc này Đường Niệm Niệm bọn họ đang ở chịu đựng cái gì, nhất định liền sẽ không như vậy suy nghĩ.

Chỉ thấy nhũ tọa, sương trắng trong mông lung, thủy mặc trôi nổi, tự nhiên ngưng tụ thành mỹ diệu cảnh lại phá tán lại ngưng tụ, tràn ngập lệnh người vui vẻ thoải mái mỹ cảm, sau đó một đám khoẻ mạnh kháu khỉnh, bộ dáng đáng yêu người giấy chạy vội, đùa giỡn, nhảy lệnh người ôm bụng cười cười to cổ quái vũ đạo.

Một cái mao đoàn nhi lẫn lộn, sau đó giãn ra khai tứ chi, há mồm phun ra mềm như bông thanh âm, “Thân thân mẫu thân, đây là ngoan bảo cho người chuẩn bị trò hay nga, người trước xem một lát hí kịch, tới uống uống nước trái cây, ha ha điểm tâm, đừng chờ mệt mỏi chính mình.”

“Ngao ô?” Lục Lục trừng mắt, từ cái bàn đi phía trước nhảy qua đi, chính là cái gì đều không có đựng tới.

【 vì cái gì thứ này như vậy quen mắt? Cùng Lục Lục lớn lên giống như a! 】

Hình ảnh biến hóa, một viên dưới tàng cây, một cái giấy làm cổ quái lão nhân bắt đầu kể chuyện xưa —— từ trước có cái bình dấm chua, vì Tư Lăng Cô Hồng bài, thế gian vì thế một vò, năm xưa lão dấm, hương vị thật tốt. Đáng tiếc thế nhân không biết, đều bị này ngoại tại kim ngọc đóng gói mê hoặc, tưởng có một không hai trân bảo, dẫn vô số người tấn truy phủng.....

“Phốc..... Ngô khụ!” Lưu Bảo phun, thực mau che lại.

Đường Niệm Niệm dựa vào ghế trên, đôi mắt cong cong, khóe miệng câu lầy minh điểm tươi cười.

Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quân đã sớm trợn mắt há hốc mồm, hai người ngay từ đầu đã bị cổ ngọc lan đột nhiên làm khó dễ cấp dọa đến, căng chặt thân thể còn tưởng rằng sắp đối mặt đáng sợ không biết, chính là trước mắt sự thật lại bọn họ tiếp thu không nổi.

Này tính cái gì, này rốt cuộc tính cái gì!?

A? A? A a a?

Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần có loại ngựa đầu rồng giận, do đó phun ra ngực trọc khí xúc động.

“Huynh đệ.....” Thiết Diệu Quần cương mặt, đối Ngô Tử Tấn gần từng chữ một nói: “Thứ này là ngựa thơ công tử làm cổ ngọc lan làm, cái kia kêu ngoan bảo hình như là Tuyết Tiên vợ chồng hài tử, Đa Bảo đạo nhân xưng hô Tuyết Tiên phu nhân vi chủ tử, ngoan bảo vì thiếu chủ tử, như vậy ngựa thơ công tử chính là ngoan bảo nói, đại biểu cho cái gì?”

Ngô Tử Tấn ㄟ mặt, không có trả lời hẳn nói.

Thiết Diệu Quần lại không buông tha hẳn, đôi tay đáp trụ Ngô Tử Tấn hai vai, kịch liệt loạng choạng, “Nói cách khác, cái kia ngựa thơ công tử là Tuyết Tiên vợ chồng nhi tử a!”

Ngô Tử Tấn gật đầu.

Thiết Diệu Quần gầm nhẹ: “Ta liền nói a, cái loại này dung mạo cái loại này phong hoa trừ bỏ Tuyết Tiên phu nhân bọn họ huyết mạch, còn có thể ai có thể đủ có được. Có thể làm Tuyết Tiên phu nhân làm ra như vậy hành động trừ bỏ nàng huyết mạch, còn có thể có ai?”

“Không ai.” Ngô Tử Tấn ㄟ mặt bất biến, “Thiếu chủ.” Hắn yên lặng nhìn trước mắt cổ quái buồn cười người giầy, nghe kia có quan hệ ‘Tự Lãng Cô Hồng bài lão đàn toan dấm’ chuyện xưa, đột nhiên cảm thấy thời gian quá kỳ diệu, có chút không chân thật, đầu thực vụng.

Ngô Tử Tấn đột nhiên trừng mắt nhìn chăm chăm Thiết Diệu Quần, “Đừng diêu, ta hiện tại là phạm nhân, choáng váng đầu!”

Thiết Diệu Quần ngược ngừng buông ra tay, hẳn biết chính mình có chút thất thố, thấp thấp thanh âm giống như tiểu tức phụ dường như tổng kết, “Nguyên lai Tuyết Tiên vợ chồng có hài tử a, cho nên hiện tại là bọn họ người một nhà chơi đùa sao?”

Ngô Tử Tấn yên lặng nói: “Bọn họ chơi đùa phi người bình thường chịu nổi.”

Thiết Diệu Quần linh thức xuyên thấu qua mây mù nhìn đến chia năm xẻ bảy phù không sơn, không ngừng rời xa tránh né, kinh hồn không chừng ma nhân nhóm, tán đồng gật đầu.

Này người một nhà chơi đùa lên, thật phi người bình thường chịu nổi.

Này đó chật vật trốn tránh lại còn không muốn rời đi tại đây xem diễn ma nhân nhóm, nếu là biết hiện tại căn bản là không phải ân oán tình thù sinh tử tranh đấu, chỉ là người một nhà chơi đùa, không biết sẽ là cái dạng gì biểu tình.

Tự Lăng Cô Hồng cùng Tự Lăng Vô Tà thân ảnh quá nhanh, bàng quan người căn bản là đáp ứng không xuể, đặc biệt là không biết Tự Lăng Vô Tà sử cái gì thủ đoạn, vô số điệp ảnh xuất hiện, căn bản là làm người phân không rõ cái nào mới là hắn.

“A.” Tự Lăng Vô Tà khước miệng một câu, phát hiện Tự Lăng Cô Hồng bị mê hoặc trụ, biến ảo thành Tự Lăng Cô Hồng bộ dáng hắn liền triều Đường Niệm Niệm nơi nhả tọa phóng đi.

Chỉ là Tự Lăng Cô Hồng thật sự bị hắn pháp thuật mê hoặc ở sao?

“Nhi tử cuối cùng là nhi tử.” Đấu không lại lão tử.

Một tiếng không gợn sóng đạm bạc ngôn ngữ, đáng tiếc Tự Lăng Vô Tà không có nghe thấy.

-----oOo-----

Chương 259: cha ta há dung người khác vũ nhục

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Vô Tà đi vào nhã tọa nhã tọa, sương khói người giấy đã không thấy, vốn dĩ dựa theo Tư Lăng Vô Tà tính toán, mấy thứ này sẽ không nhanh như vậy liền tiêu tán không thấy. Hắn không khỏi phỏng đoán, có lẽ mẫu thân là nhìn đến hắn đã đến, vì không cho chính mình sinh khí mới động thủ đi trừ.

Rốt cuộc hiện tại hắn biến ảo bộ dáng là Tư Lăng Cô Hồng, nếu là làm Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến hắn biến tập ra tới chuyện xưa, nhất định sẽ bực bội.

Bằng vào hắn bản thân cùng hắn bản thân liền ẩn chứa Tư Lăng Cô Hồng huyết mạch, hắn huyền hóa ra tới Tư Lăng Cô Hồng hơi thở thế nhưng có chín thành giống nhau, bất quá cũng chỉ có Tư Lăng Vô Tà biết, có thể đem Tư Lăng Cô Hồng hơi thở biến ảo như thế giống nhau, kia cũng là có đại giới cùng thời gian hưng.

Nhã tọa, Đường Niệm Niệm tĩnh tọa ở ghế trên, Lục Lục còn ở trên bàn ôm lưu li ly uống nước trái cây, Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần đứng ở trong một góc, Lưu Bảo cũng ở bên kia, chỉ là trên người áo đen tử đã hoàn toàn đi trừ bỏ.

Lúc này Đường Niệm Niệm liền triều hắn xem ra, ánh mắt tựa hồ đem hắn nhìn thấu, sau đó ra tiếng nói: “Ngoan bảo.”

Tư Lăng Vô Tà vốn đang cho rằng chính mình pháp thuật có thể giấu diếm được Đường Niệm Niệm trong chốc lát, không nghĩ tới nhanh như vậy đã bị nàng cấp xuyên qua. Khóe miệng một câu liền đem bộ dáng khôi phục thành chính mình bộ dáng, tiến đến Đường

Niệm Niệm bên người, “Thân thân mẫu thân, cha đều bị ta lừa, ta có phải hay không rất lợi hại?”

Loại này đồng nhi đơn thuần bộ dáng, Tư Lăng Vô Tà cũng chỉ sẽ ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt làm ra tới thôi.

Đường Niệm Niệm biểu tình bất biến, nhàn nhạt xem hắn, nói: “Cô Hồng không có dễ dàng như vậy bị lừa.”

Tư Lăng Vô Tà liền biết Đường Niệm Niệm sẽ không hoàn toàn đứng ở hắn bên này, nghe được lời này cũng không có ngoài ý muốn. Không biết vì cái gì từ tiến vào nơi này, hắn liền có loại không ổn cảm giác, loại cảm giác này rất kỳ quái, hơn nữa hắn cũng tin tưởng chính mình cảm giác, rốt cuộc nơi nào làm lỗi đâu?

Tư Lăng Vô Tà ánh mắt nhìn chung quanh chung quanh, đem Lục Lục cùng Ngô Tử Tấn, Lưu Bảo, Thiết Diệu Quân đám người thần thái đều xem ở trong mắt, trong đầu chợt lóe mà qua linh quang, rồi lại nhất thời trào không được.

Lúc này, Đường Niệm Niệm thanh âm truyền đến, “Người nói lễ vật?”

Đối với Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Vô Tà tự nhiên sẽ không keo kiệt trâu cọt, trong tay của hắn ngăn, kia hộp gấm liền lại lần nữa xuất hiện Đường Niệm Niệm trước mặt, tranh công giống nhau lại hơi hơi đắc ý cười nói: “Mẫu thân nhìn xem, tuyệt đối là nương thích đồ vật.”

Đường Niệm Niệm phát tay đem hộp gấm mở ra, bên trong đang lẳng lẳng nằm một trương quen thuộc bản đồ tàn quyển, không nói hai lời nàng liền thu lên, đối Tư Lăng Vô Tà hỏi: “Người nói không ngừng này nhất dạng.”

Tư Lăng Vô Tà có chút kinh ngạc nhìn Đường Niệm Niệm, “Nương không khen ta?”

Hắn tuy rằng trưởng thành không tồi, cũng là cố ý ở Đường Niệm Niệm giả ngoan, bởi vì hắn biết Đường Niệm Niệm thích xem hắn cái dạng này, hắn cũng nguyện ý như thế làm Đường Niệm Niệm vui vẻ. Trong tình huống bình thường Đường Niệm Niệm thu được chính mình đưa lễ vật, vẫn là nàng thích để ý lễ vật, hắn là sẽ cao hứng đối hắn mỉm cười, còn sẽ vuốt đầu của hắn, khích lệ hắn hai câu.

Cũng không phải nói Tư Lăng Vô Tà còn giống cái hài tử giống nhau thích như thế đối đãi, chỉ là này hết thầy tới đến Đường Niệm Niệm, hắn tự nhiên sẽ không chán ghét, huống chi như thế còn có thể làm Tư Lăng Vô Tà Hồng bình dấm chua đánh nghiêng, thật sự thú vị thực, sau đó phụ tử hai liền bắt đầu đánh lộn, Đường Niệm Niệm ở một bên xem diễn.

Này có thể nói là bọn họ toàn gia không ảnh hưởng toàn cục ngoạn nhạc.

Tư Lăng Vô Tà đối với loại chuyện này đã sớm thói quen, cũng dĩ thường hiểu biết, bởi vậy Đường Niệm Niệm lần này thờ ơ, thật sự có chút quái dị.

Đường Niệm Niệm nghe vậy hí mắt, khóe miệng liền giơ lên một mặt thuần túy tươi cười, thanh âm nhu hòa lại như cũ bình tĩnh, “Lễ vật.”

Tư Lăng Vô Tà nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm tươi cười, không thấy bất luận cái gì không ổn, có lẽ là mẫu thân không cao hứng chính mình đem cha cấp lừa? Tuy rằng không nghĩ thừa nhận, Tư Lăng Vô Tà cũng biết Đường Niệm Niệm đối với Tư Lăng Vô Tà Hồng nhưng càng để ý một ít, đương nhiên hắn đối này cũng sẽ không đổ kỵ, càng sẽ không bất mãn, chỉ là mặt ngoài ngẫu nhiên có ý làm Tư Lăng Vô Tà Hồng không khoái hoạt thôi.

Tư Lăng Vô Tà nghĩ, liền lại đem một cái hộp gấm lấy ra tới giao cho Đường Niệm Niệm, hắn diện mạo vốn là tuấn mỹ không tì vết, lúc này như vậy thuần tịnh cười lộ lên, nếu là bị mặt khác nữ tử thấy được, chỉ sợ đã sớm bị mê hoặc đi thần trí, “Cái này là lưu tiên họa

tâm, vì thuần tịnh năng lượng thể, vô luận là lấy tới tu luyện vẫn là luyện khí luyện dược đều rất hữu dụng.”

Thằng nhãi này căn bản là đem Tư Lăng Cô Hồng công lao toàn bộ đều cấp đoạt, mấy thứ này mỗi loại đều là Đường Niệm Niệm yêu cầu, có thể thấy được Tư Lăng Cô Hồng vì cấp Đường Niệm Niệm đích xác phí một phen tâm tư.

Đường Niệm Niệm lại lần nữa nhận lấy gậy đầu, đối hắn nói: “Còn có lưu tiên dụng cụ vẽ tranh.”

Lời này vừa nói ra, Tư Lăng Vô Tà biểu tình tức khắc thay đổi. Đường Niệm Niệm không nên biết lưu tiên dụng cụ vẽ tranh.

Hắn yêu dị đồng tử nội lưu quang chợt lóe, sau đó hắn rút cuộc phát hiện trước mắt hình ảnh không đối kinh rút cuộc không thích hợp ở nơi nào —— vô luận là Lục Lục còn có Ngô Tử Tấn, Thiết Diệu Quần, Lưu Bảo bọn họ toàn bộ đều giống như không có nhìn đến hắn giống nhau, căn không phải không cùng hắn đối diện. Nếu nói Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần như vậy cũng liền thôi, Lưu Bảo cùng Lục Lục cùng hắn quan hệ nhưng quen thuộc thực, không có khả năng một chút động tĩnh cũng không có.

“..... Tính kế không thành, phản bị tính kế.” Tư Lăng Vô Tà không nói hai lời, thân ảnh một hư, chuẩn bị né tránh.

Chính là ở trước mặt hắn Đường Niệm Niệm đã sớm trước hắn một bước ra tay, trong tay huyền diệu pháp thuật đánh vào hắn trên người.

Tư Lăng Vô Tà trơ mắt nhìn thân thể của mình không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành hắn nhất thống hận ba bốn tuổi nãi oa oa bộ dáng, mở to thủy linh linh yêu dị con người trừng mắt trước mặt ‘ Đường Niệm Niệm ’, màu son miệng đóng mở, cuối cùng từng kéo xuống mặt, “Được làm vua thua làm giặc.”

“Thiếu giáo huấn.” Réo rất tiếng nói như thế dễ nghe, trước mắt ‘ Đường Niệm Niệm ’ không thấy, hóa thành Tư Lăng Cô Hồng bộ

dáng.

Tư Lăng Vô Tà nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, nhẹ nhàng phiết hạ khóe miệng.

Hắn cho rằng chính mình lợi dụng lưu tiên dụng cụ vẽ tranh lừa tới rồi Tư Lăng Cô Hồng, nào biết đâu rằng Tư Lăng Cô Hồng đã sớm nhìn thấu, sau đó lợi dụng phản xạ điệp ảnh pháp thuật, đem Đường Niệm Niệm bên kia cảnh sắc đều huyễn hóa ra tới, sau đó chính hắn tặc biến ảo trở thành Đường Niệm Niệm bộ dáng, đem bản đồ tàn quyển cùng lưu tiên họa tâm đều cấp lừa trở về.

Nhi tử chung quy là nhi tử, tướng đấu quá lão tử, còn kém chút hỏa hậu đâu.

Tư Lăng Vô Tà như thế nào sẽ minh bạch, hiện giờ Tư Lăng Cô Hồng EQ phương diện trưởng thành là càng ngày càng tốt, chỉ cần hắn tưởng nói, tính kế khởi người tới căn bản là dễ như trở bàn tay, chỉ là ngày thường hắn căn bản là không có cái kia tâm tư.

Hiển nhiên, nếu Tư Lăng Cô Hồng thật sự tưởng nói, đem Tư Lăng Vô Tà trên người lưu tiên dụng cụ vẽ tranh đều lừa trở về đều không phải việc khó.

Chỉ là lưu tiên dụng cụ vẽ tranh thứ này, Tư Lăng Vô Tà đã cầm trong đó bút vẽ làm trò Đường Niệm Niệm trước mặt triển lãm một lần, hắn nếu là lừa trở về nói, Đường Niệm Niệm nhất định liền sẽ phát hiện, hắn nhưng không nghĩ làm Đường Niệm Niệm hiểu làm hắn cướp đoạt nhi tử lễ vật —— tuy rằng này lễ vật rõ ràng là hắn chuẩn bị, chỉ là bị Tư Lăng Vô Tà chiếm tiên phong.

Chính là ai kêu hắn vì cấp Đường Niệm Niệm kinh hỉ, không có làm Đường Niệm Niệm biết đâu.

Tư Lăng Cô Hồng quét mắt trước mặt Tư Lăng Vô Tà, mặc đàm con người hiện lên nguyệt hoa ba quang.

Tư Lăng Vô Tà vừa thấy liền biết hẳn nhất định nghĩ tới cái gì chủ ý, tuy là bị Tư Lăng Cô Hồng bị phong thành oa oa thân, chính là hẳn cả người khí chất vẫn là chưa biến, ngửa đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng, tươi cười thiên nhiên ngây thơ, thanh âm cũng biến thành nãi oa oa nãi thanh nãi khí, “Cha, người thật sự muốn cho ta bảo trì dáng vẻ này? Phải biết rằng lớn lên ta, thân thân mẫu thân sẽ không ôm ta, chính là ta dáng vẻ này nói, thân thân mẫu thân chỉ biết càng thích ta nga.”

Tư Lăng Vô Tà đích xác thực sự không thích chính mình cái này nãi oa dạng, rốt cuộc chỉ cần là người trưởng thành đều sẽ không thích chính mình biến thành nãi oa, phải biết rằng hẳn bảo trì cái dạng này đã thượng trăm năm, thật vất vả tu luyện có đột phá lớn lên thành niên, thế nhưng lại bị Tư Lăng Cô Hồng phong ấn trở thành cái dạng này.

Hiển nhiên, Tư Lăng Vô Tà hiểu biết Tư Lăng Cô Hồng, Tư Lăng Cô Hồng cũng hiểu biết Tư Lăng Vô Tà, chỉ cần hẳn nhất không thích cái dạng này, liền cố tình đem hẳn biến hóa thành cái dạng này.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nãi oa Tư Lăng Vô Tà.

Vốn dĩ hẳn muốn đem đứa nhỏ này hảo hảo giáo huấn một phen, đánh cho tàn phế lại làm Niệm Niệm cứu trở về tới.

Bất quá hiện tại Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên có khác chủ ý.

Một trận sắc bén lưỡi dao gió xuất hiện, quán quanh ở Tư Lăng Cô Hồng thân thể chung quanh, sau đó Tư Lăng Cô Hồng bạch y xuất hiện mấy đạo rách nát dấu vết, tuấn nhã vô song khuôn mặt thượng cũng xuất hiện vài đạo chút ngân, cánh tay xiêm y cũng bị nhiễm hồng.

Như thế bạch y vết máu xúng với tư lăng cô yên tĩnh đạm bạc thân sắc, có loại lệnh người hít thở không thông tuyệt mỹ.

Tư Lăng Vô Tà xem đến ngăn ra, sau đó hẳn nghĩ đến cái gì, thân sắc bình tĩnh không thể, “Người cư nhiên dùng khổ nhục kế.” Nghĩ

đến nếu là làm Đường Niệm Niệm nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng như vậy bộ dáng, chính mình còn không được bị thân thân mẫu thân hung hăng giáo huấn một đốn? Đặc biệt là chính mình vẫn là hiện tại nãi oa oa hình tượng, rất có thể thân thân mẫu thân đối chính mình giáo huấn chính là —— đánh thí thí!

Nghĩ đến này khả năng, Tư Lăng Vô Tà sắc mặt tức khắc có chút thanh, ngón tay véo động pháp quyết, chuẩn bị cũng cho chính mình tới ác hơn.

Chỉ tiếc Tư Lăng Cô Hồng động tác lại lần nữa so với hấn mau, đem hấn hoàn toàn phong bế.

Tư Lăng Vô Tà vừa thấy không diễn, biểu tình liền bình tĩnh lại, dù sao muốn đối mặt luôn là muốn đối mặt. Mắt lé nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, sóng mắt lập loè.

Bất tri bất giác, cha thế nhưng cũng sẽ dùng này đó chiêu số?

Tư Lăng Vô Tà có chút buồn cười, chỉ cần sự tình quan mẫu thân, cha tổng hội làm ra người khác căn bản là tưởng tượng không đến sự tình.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay nhắc tới tới hấn cổ áo, như là ninh tiểu kê giống nhau ninh hấn, tan đi chung quanh ảo giác cùng cái chắn, thanh âm chỉ có Tư Lăng Vô Tà nghe được, “Cùng cha đấu, lại tu luyện ngàn vạn năm.”

Như vậy ở người ngoài trong miệng tràn ngập khiêu khích ngôn ngữ, từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng nói ra, bình đạm thật giống như nói ‘ hôm nay thời tiết thực hảo ’ giống nhau, rồi lại làm người chân thật đáng tin.

Tư Lăng Vô Tà tức khắc khó chịu.

Ngàn vạn năm?

hấn phân lượng cùng Đường Niệm Niệm tương đương, một chút
đều không kém.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Hôm nay có việc tư, chỉ có thể đổi mới điểm này

-----oOo-----

Chương 260: này người một nhà không thể chọc

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Cha, cha? Ta không có nghe lầm đi, đứa nhỏ này nói Tuyết Tiên là cha hẳn, khi nào Tuyết Tiên có cái lớn như vậy hài tử?”

“Không đúng, nhìn kỹ xem, đứa nhỏ này đích xác cùng Tuyết Tiên lớn lên rất là giống nhau, đặc biệt là kia mi kia mắt, xem nhẹ rút cặp kia dị đồng nói, thật sự như là một cái khuôn mẫu khắc ra tới.

“Đứa nhỏ này rốt cuộc là Tuyết Tiên ở bên ngoài tư sinh tử, vẫn là thật sự Tuyết Tiên vợ chồng hài tử?”

“Thí lời nói! Lấy Tuyết Tiên vợ chồng ân ái trình độ, như thế nào sẽ là tư sinh tử!”

Một ngữ kinh khởi tất cả gợn sóng, bàng quan người một đám không thể tin tưởng nhìn phụ tử hai.

Một người đột nhiên kinh ngạc dựng lên, “Kia, vị kia ngây thơ công tử đi nơi nào? Chẳng lẽ, chẳng lẽ này hài..... Khụ, vị này chính là ngây thơ công tử?”

Rốt cuộc tu luyện giả pháp thuật ùn ùn không dứt, cổ quái hay thay đổi, liền tính đem một cái đại nhân biến thành hài tử cũng không hề ngoài ý muốn.

Lời vừa nói ra tới, mọi người biểu tình tức khắc càng thêm cổ quái.

Cách đó không xa, một bộ thủy lam váy dài cổ ngọc lan thấy vậy, thần sắc trở nên đặc biệt phức tạp cùng khó coi, tâm thần run rẩy. Nếu ở Tuyết Tiên trong tay nãi oa oa thật là ngây thơ công tử nói,

như vậy thân là Tuyết Tiên vợ chồng hài tử, hẳn lại như thế nào sẽ đi thương tổn Tuyết Tiên phu nhân.

Như vậy hẳn giao cho chính mình trong tay bùa giấy rút cuộc là cái gì? Lại có tác dụng gì đâu!

Nếu sẽ không thương tổn Tuyết Tiên phu nhân, như vậy chính mình vừa mới như vậy việc làm liền ngôn ngữ, chẳng phải là biến tướng thừa nhận chính mình đối với Tuyết Tiên phu nhân tồn tại hãm hại chi tâm?

Cổ ngọc lan chỉ cần muốn Tư Lăng Cô Hồng cùng Tư Lăng Cô Hồng tu vi thủ đoạn, trong lòng chính là một trận sợ hãi.

Vốn dĩ nàng còn lưu lại xem diễn, muốn nhìn một chút Tư Lăng Cô Hồng cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người rút cuộc ai thắng ai thua, còn có Đường Niệm Niệm kết cục như thế nào. Hiện tại nàng đã minh bạch, này toàn gia khẳng định sẽ không có việc gì, có việc sẽ chỉ là nàng.

Nếu nàng cũng không có biểu hiện ra như vậy đánh lén hành vi, mà là trực diện đem Tư Lăng Vô Tà giao cho nàng đồ vật bày ra tới, cho dù là sử dụng ra tới, như vậy tình huống của nàng đều sẽ không như vậy xấu hổ.

Trên đời không có thuốc hồi hận ăn, cổ ngọc lan không nói hai lời liền xoay người rời đi.

Nàng xoay người hết sức, không có nhìn đến Tư Lăng Vô Tà triều nàng bên kia nhìn lại liếc mắt một cái, như là đem nàng hoàn toàn nhìn thấu, yêu dị con người hiện lên một sợi ba quang, màu son môi nhẹ nhàng hoạt động.

Một hồi từ Tư Lăng Vô Tà một câu kinh lên giọng thật lâu không ngừng, Tư Lăng Cô Hồng không có đi để ý tới, nhìn Tư Lăng Vô Tà liền về tới Đường Niệm Niệm nơi nhà tọa.

Nhã tọa chung quanh tràn ngập một tầng hơi mỏng sương khói, làm người căn bản là thấy không rõ lắm tình huống bên trong.

Tư Lăng Cô Hồng dễ dàng tiến vào trong đó, trong tai liền vừa vặn nghe được một đạo cổ quái thanh âm, “Có quan hệ Tư Lăng Cô Hồng bài lão đàn toan dấm chuyện xưa như vậy kết thúc, nếu có hứng thú, xin nghe lần sau.”

“.....” Tư Lăng Vô Tà khước miệng trừu hạ, nghĩ thầm thời gian này nắm chắc thật sự là quá xảo.

Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên không phải ngốc tử, chỉ là nghe thế một đạo thanh âm liền biết nơi này rất cuộc đã xảy ra chút cái gì.

Vung tay liền đem Tư Lăng Vô Tà liền vớt trên mặt đất.

Tư Lăng Vô Tà ở giữa không trung nhanh nhẹn xoay người, rơi xuống phương hướng vừa lúc là Đường Niệm Niệm ôm ấp.

Bang!

Đường Niệm Niệm bình tĩnh vung tay, vừa lúc ném ở Tư Lăng Vô Tà thí thí thượng, đem hắn vớt ra đi ra ngoài.

Lần này Tư Lăng Vô Tà lại lần nữa ở giữa không trung nhanh nhẹn xoay người, chỉ là kia bánh bao mặt có chút đỡ lên. Còn chưa chờ hắn rơi xuống đất, Tư Lăng Cô Hồng tay vừa động, một đạo thật lớn trọng lực cảm liền đè ở hắn trên người, đem Tư Lăng Vô Tà liền đè ở trên mặt đất.

“Chậc.” Tư Lăng Vô Tà có chút chặt vật rơi xuống đất, đứng ở tại chỗ, đạm nhiên huy viên lăn bàn tay ở vạt áo không tồn tại tro bụi địa phương võ võ, tư thái thanh nhã thanh quý, chính là làm ở một cái ba bốn tuổi nãi oa oa trên người, liền có vẻ nhỏ mà lạnh cổ quái buồn cười tới.

Tư Lăng Vô Tà trên người cái này quần áo vốn dĩ chính là Linh Khí, chẳng sợ hắn bị phong ấn rút nhỏ thân mình, trên người quần áo

cũng tự nhiên theo hấn thể tích biến hóa, sẽ không làm hấn chặt vật biến thành trần trụi.

Từ Tư Lăng Cô Hồng ninh Tư Lăng Vô Tà tiến vào đem hấn quăng ra ngoài, lại đến Đường Niệm Niệm đem hấn vớt ra đi..... Liên tiếp cực kỳ ‘ ăn ý ’ hành vi toàn bộ rơi vào Ngô Tử Tấn bọn họ trong mắt, cái này làm cho trừ bỏ Lưu Bảo ở ngoài Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần đều trợn mắt há hốc mồm.

Đây là chủ nhân toàn gia ở chung hình thức sao? Quả nhiên không giống người thường a!

Đây là Tuyết Tiên toàn gia ở chung hình thức sao? Quả nhiên không giống người thường a!

Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần ngoài ý muốn tư tưởng đồng bộ.

Nếu nói ngày thường, Đường Niệm Niệm tự nhiên sẽ không cự tuyệt Tư Lăng Vô Tà nhào vào trong ngực, chỉ là lúc này ở Tư Lăng Cô Hồng bị thương dưới tình huống liền không giống nhau.

Đường Niệm Niệm đứng lên đi đến Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, liếc mắt một cái liền nhìn ra Tư Lăng Cô Hồng thương thế đều là bị thương ngoài da, hơn nữa miệng vết thương đều không thâm. Loại thương thế này nếu là đặt ở những người khác trên người, Đường Niệm Niệm liền xem đều sẽ không xem một cái, chỉ cảm thấy liền ‘ bị thương ’ đều không tính, chính là đặt ở Tư Lăng Cô Hồng trên người tự nhiên liền không giống nhau.

“Người không phải nói muốn giáo huấn hấn, đem hấn đánh cho tàn phế?” Đường Niệm Niệm ngón tay mềm nhẹ nếu lông chim giống nhau phát quá Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt vết máu, “Như thế nào chính mình đổ máu.”

Đường Niệm Niệm ngôn ngữ nơi này hấn, ở đây người đều nghe minh bạch, ý chỉ Tư Lăng Vô Tà.

Tư Lăng Vô Tà tức khắc cảm thấy có chút bị đè nén, trong lòng cũng không thể không thừa nhận Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn cao minh, so với trước kia chỉ biết ăn phi dấm ở ngoài, hiện giờ hẳn thế nhưng sẽ sử dụng mưu kế, dễ dàng khiến cho chính mình bại.

“Mẫu thân, đó là cha chính mình thương, cha ở dùng khổ nhục kế.”
Mềm mềm mại mại thanh âm là hài tử đặc có, cũng là nhất có thể làm người mềm lòng thanh âm.

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt nhìn hẳn một cái, sau đó cũng không làm giải thích nhìn Đường Niệm Niệm, đôi mắt nhẹ rũ, nồng đậm lại lớn lên lông mi che khuất đôi mắt, đầu hạ nhàn nhạt màu xanh lá cắt hình, khắc ở hẳn như ngọc mí mắt trên da thịt, xứng với khuôn mặt vết máu, lệnh người thương nhớ đêm ngày.

Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần đều bị Tư Lăng Cô Hồng này phiến bộ dáng hoảng sợ, thiếu chút nữa không có kinh hô ra tới.

Đây là Tuyết Tiên sao? A?

Đây là kia giết người không chớp mắt, tu vi cao thâm không thể xâm phạm Tuyết Tiên sao?

Loại này tựa hồ bị ủy khuất, lại yên lặng không làm bất luận cái gì giải thích bộ dáng.

Đừng nói là nữ tử, cho dù là nam tử nhìn lúc sau, tâm thần đều không khỏi bị lôi kéo qua đi.

Yêu nghiệt a!

Họa thủy a!

Ai chỉ có nữ tử mới là họa thủy, này Tuyết Tiên nếu là thật sự tưởng, chỉ sợ không cần vận dụng vũ lực, dùng sắc đẹp đều có thể tai họa một phương thiên địa.

Nếu Tư Lăng Cô Hồng toàn gia đã biết Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần lúc này ý tưởng, không biết sẽ như thế nào làm tưởng, bất

quá nghĩ đến Tư Lăng Vô Tà định là vui sướng khi người gặp họa đi.

Tư Lăng Cô Hồng dáng vẻ này, người khác nhìn liền nhìn không được tâm thần rung chuyển, huống chi là Đường Niệm Niệm.

Nàng cũng không có dò hỏi Tư Lăng Cô Hồng sự tình hay không giống Tư Lăng Vô Tà nói như vậy, thân mình tới gần hắn, một chút mềm nhẹ tinh tế giúp hắn đem kia chướng mắt miệng vết thương vết máu xóa. Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên một tay vòng lấy Đường Niệm Niệm vòng eo, hàm dưới dựa vào nàng đầu vai, thủy sắc cánh môi gọi lên một mặt tự nhiên sung sướng cười hình cung, con người triều Tư Lăng Vô Tà quét tới liếc mắt một cái.

“.....” Tư Lăng Vô Tà khước miệng trừu trừu. Hắn bỗng nhiên cảm thấy dĩ vãng cùng Tư Lăng Cô Hồng đùa giỡn, đối phương căn bản là không có nghiêm túc, một khi hắn nghiêm túc lên, thực sự khó đối phó.

Vô luận chính là đối phương giả trang Đường Niệm Niệm thời điểm, vẫn là hiện tại giả trang ủy khuất bị thương.

Không cần bất luận cái gì ngôn ngữ, chỉ cần một cái thanh đạm biểu tình, một cái rất nhỏ động tác, khiến cho người tìm không thấy bất luận cái gì sơ hở.

Liên tính làm người tìm được rồi sơ hở, chỉ sợ cũng không có bất luận kẻ nào có thể nhẫn tâm trách cứ hắn cố ý xây dựng ra tới hình tượng, thà rằng lừa mình dối người cũng không nghĩ phá hư này phân khó được bất đồng.

Tuy nói Tư Lăng Vô Tà dung mạo cùng Tư Lăng Cô Hồng thật sự lực lượng ngang nhau, đặc biệt là cặp kia yêu dị con người, càng là xuất sắc lại thần bí làm hắn có người khác không có mị lực.

Chỉ là hiện giờ Tư Lăng Vô Tà so ra kém Tư Lăng Cô Hồng, điểm này cần thận quan sát nói liền sẽ phát hiện.

Thời gian là một loại thần kỳ đồ vật, thời gian lắng đọng lại làm Tư Lăng Cô Hồng so Tư Lăng Vô Tà nhiều rất nhiều hẳn không có đồ vật.

Vô luận nói như thế nào hiện tại Tư Lăng Vô Tà cùng Tư Lăng Cô Hồng chân chính số tuổi kém thật sự quá nhiều, Tư Lăng Cô Hồng trải qua tuyệt phi Tư Lăng Vô Tà có thể cùng này so sánh. Đây cũng liền chú định hiện tại Tư Lăng Vô Tà vô pháp đấu đến quá Tư Lăng Cô Hồng.

Chính là Tư Lăng Cô Hồng chưa bao giờ hoài nghi Tư Lăng Vô Tà xuất sắc, chỉ cần cấp Tư Lăng Vô Tà thời gian, hẳn nhất định có thể đủ trường thành trở thành cùng chính mình tương đương nhân vật, thậm chí càng vì xuất sắc.

Bất quá trước đó, nhi tử chung quy vẫn là nhi tử, dám cùng lão tử đấu, chính là thiếu giáo huấn biểu hiện a.

Đường Niệm Niệm ôn nhu đối đãi làm Tư Lăng Cô Hồng vừa lòng, trên thực tế hẳn thủ thế thật sự thực tiễn, đều không phải là Tư Lăng Cô Hồng đối chính mình không hạ thủ được, chỉ là hẳn biết nếu hẳn thật sự đem chính mình thương thế làm cho quá nặng, như vậy Đường Niệm Niệm tất nhiên sẽ sinh khí, không ngừng là sinh Tư Lăng Vô Tà khí, cũng sẽ sinh hẳn khí.

Bởi vì lấy hẳn bản lĩnh, có lẽ trong lúc vô ý sẽ bị Tư Lăng Vô Tà thương đến, cũng tuyệt đối sẽ không thương quá nặng.

Một khi thương tổn trọng nói, rõ ràng chính là chính mình cố ý mà làm.

Tư Lăng Cô Hồng hiểu biết Đường Niệm Niệm, chính như Đường Niệm Niệm hiểu biết hẳn.

Đương Đường Niệm Niệm đem Tư Lăng Cô Hồng trên người thương thế đều khôi phục sau, Tư Lăng Cô Hồng liền tự nhiên vây quanh được nàng vòng eo, đem nàng cả người ôm nhập trong lòng ngực, hàm dưới cọ sát nàng da thịt, như thế thân mật lại tựa làm

nững hành vi ở hắn làm tới lại một chút đều không làm ra vẻ, tự nhiên thanh nhã ôn nhu.

“Thân thân mẫu thân ~” mắt thấy Đường Niệm Niệm đến bây giờ còn không có để ý tới chính mình, Tư Lăng Vô Tà mặt mang ủy khuất gọi một tiếng.

Chỉ là Đường Niệm Niệm còn không có đem đầu chuyển qua đi, Tư Lăng Cô Hồng đem trên bàn Lục Lục nhắc tới, sau đó lục đạo không tính là mềm nhẹ cũng coi như không thương thô lỗ ném tới rồi Tư Lăng Vô Tà trong lòng ngực, “Lục Lục cùng tiểu chủ nhân chơi.”

“Ngao ô ~” Lục Lục tự nhiên oa ở Tư Lăng Vô Tà trong lòng ngực.

【 tiểu chủ nhân ~ tiểu chủ tử lại thu nhỏ, mềm mại, ngô ngô, nãi hương, nãi hương! 】

Tư Lăng Vô Tà còn không do dự ở Lục Lục trên đầu gõ một chút, bánh bao mặt cười đến ngây thơ thiên chân, “Mềm mại, ân? Nãi hương, ân?”

Mỗi một tiếng ‘ ân? ’ vang lên tới thời điểm, một bên Lưu Bảo cùng Ngô Tử Tấn, Thiết Diệu Quần đều mặt danh run run thân mình, tổng cảm thấy không có gì sự tình tốt phát sinh. Chỉ có đương sự Lục Lục còn ngây thơ mờ mịt, mở to hơi nước hơi nước đôi mắt nhìn chăm chăm Tư Lăng Vô Tà, vẻ mặt ủy khuất nghi hoặc, “Tiểu chủ nhân, vì cái gì đánh Lục Lục?”

“Bởi vì ngươi vẫn là như vậy bỗn.” Tư Lăng Vô Tà không chút do dự nói. Đừng tưởng rằng hắn nhìn không ra tới, cái kia bình dấm chua cha căn bản chính là muốn đem bọn họ hai cái cột vào cùng nhau, miễn cho bọn họ ăn vạ mẫu thân.

“Ngao ngao ~” Lục Lục không ngu ngốc, chủ nhân nói qua Lục Lục thực thông minh!

Tư Lăng Vô Tà lại lần nữa ở nó đầu dùng thịch thịch đầu ngón tay bấn hạ, không để ý tới Lục Lục tự biện, đối Đường Niệm Niệm chờ đợi

nói: “Mẫu thân, như vậy thực không có phương tiện, làm ta liền sẽ đại nhân được không?”

Lúc này Đường Niệm Niệm đẩy hạ Tư Lăng Cô Hồng đầu, triều Tư Lăng Vô Tà nhìn lại, đăm tĩm như thủy tinh con người lẳng lẳng nhìn hấn.

Tư Lăng Vô Tà đầu tiên là cao hứng, bất quá thực mau hấn liền từng kéo xuống mặt, đơn giản là hấn thấy được Đường Niệm Niệm trong ánh mắt yêu thích. Chỉ bằng Đường Niệm Niệm trong mắt này mặt yêu thích, hấn liền rõ ràng hấn tạm thời không có khả năng biến trở về đi.

Chẳng sợ Đường Niệm Niệm đáp ứng làm hấn biến trở về đi, kia bằng hấn cái kia bình dấm chua cha đối mẫu thân sủng ái trình độ, vì mẫu thân này phân yêu thích cùng cao hứng, nhất định sẽ kiên trì phong ấn chính mình, làm chính mình bảo trì cái dạng này.

Quả nhiên, Đường Niệm Niệm nói: “Như vậy đáng yêu.” Trong thanh âm mặt còn lộ ra rõ ràng ý mừng.

Tuy rằng Tư Lăng Vô Tà sau khi lớn lên bộ dáng cũng đẹp tuân lệnh Đường Niệm Niệm kinh diễm yêu thích, chỉ là làm một cái mẫu thân, không có cái nào mẫu thân không thích chính mình hài tử khi còn nhỏ bộ dáng, rốt cuộc tiểu nãi oa có thể so sau khi lớn lên hảo chơi nhiều.

Sau đó, không đợi Tư Lăng Vô Tà lại lần nữa tranh thủ, Tư Lăng Cô Hồng cười nói: “Niệm Niệm thích, vậy làm hấn tiếp tục như vậy.”

“Ân.” Đường Niệm Niệm gật đầu, ánh mắt còn vẫn luôn lưu tại Tư Lăng Vô Tà trên người.

So với lúc trước Tư Lăng Vô Tà hóa thân tia nắng ban mai, vẫn là hoàn chỉnh chân thật hấn hơi thở càng thêm thuần tịnh, làm Đường Niệm Niệm tự nhiên muốn cùng hấn thân cận.

Tự Lăng Vô Tà nhìn đến Đường Niệm Niệm nhìn chăm chú ánh mắt, màu son môi giờ lên một mặt phúc hậu và vô hại tươi cười. Loại này tươi cười giống như không lâu phía trước mới xem qua giống nhau, thuộc về Tự Lăng Vô Tà tươi cười, xứng với hấn trắng nõn bánh bao mặt, thật có thể làm người tâm thần đều mềm trở thành một bãi xuân thủy, hận không thể lập tức đem hấn ôm đến trở về hảo hảo yêu thương.

Tự Lăng Vô Tà mềm mại lại khát vọng đối Đường Niệm Niệm mở ra đôi tay, đập tựa hồ có chút lão đảo bước chân triều nàng tới gần, “Mẫu thân, muốn ôm ~”

Cái nào nữ tử có thể ngăn cản được trụ như vậy thế công!?

Bánh bao mặt, yêu dị thuần tịnh con người, phần điều ngọc trác ngũ quan, màu son ướt át cái miệng nhỏ phun ra nộn nộn mềm mại thanh âm, đây là muốn manh đã chết một người a!

Đường Niệm Niệm cũng nhin không được lộ ra tươi cười, hai mắt lóe sáng, muốn ôm.

Tự Lăng Cô Hồng triều trên mặt đất làm bộ làm tịch nãi oa quét tới liếc mắt một cái, đuổi chân triều hấn đá vào.

Vừa mới đi đường còn lão đảo tựa tùy thời muốn ngã xuống nãi oa, đối mặt trước mắt một chân lại là nhanh nhẹn đến không được trốn tránh khai, thiên chân vô tà gương mặt tươi cười biến hóa đến giống phiên thư giống nhau mau, vừa mới còn mở ngập nước đôi mắt nhú lại, màu son môi một nhấp, lại xuống phía dưới một phiết, “Sách” một tiếng.

Bừng tỉnh chính là một bộ nhã bĩ bộ dáng.

Chính là cố tình chính là một cái nãi oa làm ra như vậy biểu tình.

“Phốc.” Thiết Diệu Quần không nhin cười.

Tự Lăng Vô Tà triều hấn nhìn lại liếc mắt một cái, híp mắt cười.

Thiết Diệu Quần cả người nháy mắt phát lạnh, chỉ là Tư Lăng Vô Tà liền nhìn hấn một cái, sau đó liền quay lại đầu, giống như vừa mới liếc mắt một cái chỉ là vô tình.

Phù không sơn đã ở phụ tử hai đánh nhau trung rách nát, vân tưởng mỹ nhân sẽ cũng tự nhiên kết thúc.

Tư Lăng Cô Hồng không cho Đường Niệm Niệm đi ôm Tư Lăng Vô Tà cơ hội, từ nhã tọa phi thân rời đi.

Tư Lăng Vô Tà thấy vậy cũng không có do dự, theo rời đi.

Bọn họ rời đi như vậy tự tại, tựa hồ này phù không sơn rách nát căn bản là cùng bọn họ không có quan hệ giống nhau, tựa hồ những cái đó như cũ ở vào khiếp sợ trạng thái ma nhân cũng cùng bọn họ không quan hệ.

Ngô Tử Tấn không có tu vi, chỉ có thể dựa vào Thiết Diệu Quần pháp khí rời đi.

Lưu Bảo duỗi ra tay liền đem hấn xả lại đây, cười tủm tỉm nói: “Đồ nhi, vội vã đi nơi nào a, sư phó còn muốn mang người đi đi học đâu ~”

Ngô Tử Tấn há miệng thở dốc cuối cùng vẫn là không tiếng động cam chịu. Vốn dĩ hấn là tưởng đi theo ở Đường Niệm Niệm bọn họ bên người, chính là Lưu Bảo là Đường Niệm Niệm chuyên môn cho hấn chỉ định sư phó, hấn không thể không tuân thủ, cũng không có cái kia tu vi đi phản kháng Lưu Bảo.

Thiết Diệu Quần thấy vậy, cũng không có đi theo Đường Niệm Niệm bọn họ, rốt cuộc hấn hiện tại là đi theo Ngô Tử Tấn người.

Lưu Bảo nhìn về phía Thiết Diệu Quần, gật đầu tươi cười thấy thế nào như thế nào ỏi | tỏ, “Ân, nhiều người dễ làm sự a.” Trong ánh mắt tinh quang không ngừng chớp động, còn có vui sướng khi người gặp họa, “Hơn nữa còn có thể nhìn đến rất nhiều trò hay.”

Ngô Tử Tấn thấy thế nào đều cảm thấy Lưu Bảo này tươi cười cùng lời nói đều rất có thâm ý, nghĩ thầm việc này quan Thiết Diệu Quần, liền hỏi nói: “..... Sự phớ, người lời này là có ý tứ gì?” Hấn nhìn mắt Thiết Diệu Quần.

Lưu Bảo cười tủm tỉm nói: “Tiểu tử này vừa mới nhìn tiểu chủ tử cười.”

“Cho nên?” Ngô Tử Tấn nói.

Thiết Diệu Quần sắc mặt không khỏi có chút khẩn trương lên.

Lưu Bảo cũng không bán cái nút, cười nói: “Gần nhất hấn sẽ thực xui xẻo, rốt cuộc có bao nhiêu xui xẻo, hơn nữa còn sẽ xui xẻo bao lâu, này đến xem tiểu chủ tử tâm tình.” Vỗ vỗ nhà mình đồ nhi bả vai, tươi cười càng thêm vui sướng khi người gặp họa, “Yên tâm, không gây thương tổn tánh mạng của hấn, chỉ là sẽ thực hảo chơi, phải biết rằng người xui xẻo lên, liền uống nước đều sẽ tắc kẽ răng, hắc hắc hắc hắc.”

Ngô Tử Tấn yên lặng nhìn về phía Thiết Diệu Quần, đột nhiên cảm thấy mời hấn đi theo chính mình rốt cuộc là đúng hay là sai đâu. Tuyết Tiên vợ chồng tu vi cao thâm không tòi, tiền đồ vô lượng cũng không tòi, chính là đi theo ở bọn họ bên người, thật phi người bình thường có thể thừa nhận được.

Thiết Diệu Quần bị này thầy trò hai nhìn, chẳng sợ hai người ánh mắt hoàn toàn bất đồng, một cái vui sướng khi người gặp họa, một cái lo lắng bất đắc dĩ, ngược lại làm hấn càng thêm khẩn trương đi lên. Cái gì gọi là gần nhất sẽ thực xui xẻo? Chẳng lẽ nói hấn cười một chút, sẽ chiêu đến vị kia tiểu chủ tử trả thù sao? Âm thầm đối phó chính mình?

Chính mình cái này tiểu nhân vật, nơi nào đáng giá đối phương âm thầm đối phó a?

Thiết Diệu Quần tự coi nhẹ mình nghĩ.

Hắn hiện tại thà rằng tự coi nhẹ mình, cũng không nghĩ chiêu đến Tư Lăng Vô Tà âm thầm trả thù.

Rốt cuộc có như vậy cha mẹ, vị này tiểu chủ tử vừa thấy liền biết không phải nhân vật đơn giản.

Chính là Thiết Diệu Quân lại như thế nào sẽ minh bạch, Tư Lăng Vô Tà đương nhiên sẽ không tự mình âm thầm tới đối phó hắn, chỉ cần một cái nho nhỏ tâm tư, liền cũng đủ hắn xui xẻo một hồi lâu. Chẳng sợ sẽ không thương đến tánh mạng của hắn, cũng sẽ không cho hắn chiếu thành thật lớn thương tổn, chính là cái loại này thiên nhiên xui xẻo, lại là có thể đem người bức cho táo bạo không thôi.

Đường Niệm Niệm toàn gia tới nhẹ nhàng, đi cũng nhẹ nhàng, lại không biết bọn họ vừa rời đi lúc sau, phù không trên núi người nháy mắt liền nghị luận điên rồi.

Tuyết Tiên vợ chồng có đứa con trai, bọn họ nhi tử còn có khả năng chính là thần bí vân tượng phùng phùng chủ tin tức, thật giống như là dài quá cánh giống nhau điên cuồng thổi quét toàn bộ Ma Vực cùng tiên nguyên.

Không ít người nghe thấy cái này tin tức đều không tin Tư Lăng Vô Tà là vân tượng phùng trụ, càng tin tưởng đối phương là trước tiên Tuyết Tiên vợ chồng một bước, đem vân tượng phùng tổng bộ cấp công hãm sự thật này.

Chỉ là bởi vậy cũng làm người càng khiếp sợ Tư Lăng Vô Tà thực lực.

Này rốt cuộc là thế nào yêu nghiệt một nhà a!

Tuyết Tiên vợ chồng đã như vậy khủng bố, liền bọn họ nhi tử đều không chút nào kém cỏi, đủ để cùng Tuyết Tiên tranh đấu huỷ hoại cả tòa phù không sơn, liền đủ để chứng minh Tư Lăng Vô Tà thực lực chỉ sợ cũng có Hợp Thể kỳ hoặc là Đại Thừa kỳ.

Sự thật này làm Ma Vực cùng tiên nguyên đều rõ ràng một việc ——
này người một nhà tuyệt đối không thể chọc!

-----oOo-----

Chương 261: Lâm Quân tứ thức tình

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thiên tình vạn dặm, sáu hoàn cảnh nội sáu hoàn vân khuyết các sáu tầng số 6 góc mái đình viện.

Dựa theo dĩ vãng quy luật tới nói, ở bên trong này vân tưởng mỹ nhân sẽ ít nhất sẽ liên tục mười ngày thời gian, chính là bởi vì Tư Lăng Vô Tà cùng Tư Lăng Cô Hồng tranh đấu, đem cả tòa vân tưởng phượng phù không sơn cấp hủy diệt đến không còn một mảnh, ngay cả vân tưởng phượng phù chủ đều sớm bị Tư Lăng Vô Tà cấp diệt, này vân tưởng mỹ nhân sẽ tự nhiên liền làm không nổi nữa.

Nơi đây tú mỹ cảnh sắc đình viện.

Đường Niệm Niệm trong tay nắm một khối bạc màu lam tinh thạch, này tinh thạch màu sắc cực mỹ, lệnh người xem đến hoa mắt say mê.

Bạc màu lam tinh thạch lẳng lẳng nằm ở tay nàng trong lòng, sấn đến nàng bàn tay da thịt trắng nõn như tuyết, phần hồng thủy lượng móng tay đều giống như băng tinh tế tạo hình mà thành giống nhau. Ngón tay theo bạc lam tinh thạch chuyển động, chỉ thấy này tinh thạch bên trong tựa hồ tồn tại chân thật sinh mệnh lực, bạc màu lam dây nhỏ ở bên trong du chuyển, giống như từng điều dây nhỏ lớn nhỏ con rắn nhỏ.

Tư Lăng Vô Tà liền ngồi ở nàng bên cạnh không xa, nhìn đến Đường Niệm Niệm trong lòng bàn tay lưu tiên họa tâm, sau đó quay đầu hướng phía trước phương nhìn lại —— Tư Lăng Cô Hồng đang từ cái kia thả chạy lại đây.

Bất quá phiền tức thời gian, Tư Lăng Cô Hồng liền tới tới rồi Đường Niệm Niệm bên người, thuận thực đem nàng ôm vào chính mình trong lòng ngực, ánh mắt dừng ở nàng lòng bàn tay nội lưu tiên họa tâm, cười hỏi: “Suy nghĩ cái gì?”

Từ bọn họ toàn gia rời đi vân tưởng phường phù không sơn trở lại nơi này đã qua đi nửa tháng thời gian, Tư Lăng Vô Tà đem lưu tiên dụng cụ vẽ tranh đưa cho Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng cũng đem này lưu tiên họa tâm cùng bản đồ tàn quyển đưa đến Đường Niệm Niệm trong tay.

Đường Niệm Niệm cũng không có hỏi bọn hắn, vì cái gì cùng dạng đồ vật sẽ phân tán đến bọn họ hai người trong tay, có thể thu được phụ tử hai lễ vật, nàng trong lòng tự nhiên vui mừng.

“Tưởng thứ này lấy tới luyện dược lãng phí.” Đường Niệm Niệm đáp lại Tư Lăng Cô Hồng nói, ngón tay đình chỉ tiếp tục sờ mó lưu tiên họa tâm.

Lưu tiên họa tâm là thuần năng lượng kết tinh, hơn nữa còn không phải bình thường ngũ hành năng lượng, mà là đặc thù họa hồn năng lượng.

Thứ này tốt nhất tác dụng chính là lấy tới tu tiên hoặc là luyện khí, tuy rằng lấy tới luyện đặc thù đan dược cũng có thể, bất quá so sánh với phía trước hai người, tác dụng muốn nhỏ rất nhiều, so sánh với tới cũng lãng phí rất nhiều.

Tư Lăng Cô Hồng đem tay nàng nắm tiến chính mình trong tay, “Vốn định dùng này làm người tăng tiến tu vi, không nghĩ người đột nhiên kích phát truyền thừa chi lực.” Nghĩ đến Đường Niệm Niệm tiếp thu truyền thừa khi trải qua kiếp trước hình ảnh, Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt tối sầm lại, thương tiếc đem nàng cả người càng thêm ôm chặt nhập trong lòng ngực, nhẹ giọng nói: “Chỉ cần Niệm Niệm thích liền không phải lãng phí.”

Bất quá là một kiện lưu tiên họa tâm thôi, chỉ cần Đường Niệm Niệm thích, liền tính là quăng ngã đều không phải lãng phí.

Đường Niệm Niệm tự nhiên sẽ không quăng ngã, chẳng sợ thứ này vô dụng, chỉ cần là Tư Lăng Cô Hồng từng nàng đều sẽ phá lệ coi trọng. Tay vừa lật liền đem lưu tiên họa tâm thu vào nội giới, tiếp theo đem nội giới trung bốn khối địa đồ tàn quyển đem ra.

Đệ nhất phân bản đồ tàn quyển là từ Viên gia truyền thừa nơi Viên Thiên Khải nơi đó được đến, đệ nhị phân làm lại tú lồi đài tái khi phạm nhân thiếu niên thư trung được đến, đệ tam phân từ luyện dược sư đại hội trung Dược Trần trong tay được đến, này đệ tứ phân chính là Tư Lăng Cô Hồng đưa đến tay nàng, nói là từ vân tưởng phường phường chủ trong tay được đến.

Bốn khối địa đồ tàn quyển đặt ở cùng nhau, Đường Niệm Niệm thử khâu, phát hiện này còn xa xa không đủ.

Từ tiếp thu Thiên Thánh truyền thừa ký ức, Đường Niệm Niệm đã biết rất nhiều sự tình, này bản đồ tàn quyển chính là thứ nhất.

Thiên Thánh nguyên thần tản vỡ thành vì một trăm khối truyền thừa chi thạch, mỗi một khối bên trong đều đựng Thiên Thánh bảo vật, bất quá Thiên Thánh chân chính để súc lại đều ở Thiên Thánh trong cung, chỉ có tìm được rồi Thiên Thánh cung mới có thể được đến Thiên Thánh chân chính toàn bộ tài phú để súc, kia tuyệt đối là làm thiên hạ điên cuồng tài phú. Phải biết rằng Thiên Thánh chính là luyện dược sư, từ hấn ngay từ đầu tu tiên đến trở thành Thiên Thánh, hấn tiếp nhận rồi bao nhiêu lần ủy thác luyện dược, hoặc là chính mình luyện dược, vô tận bảo vật cùng đan dược đều ở Thiên Thánh trong cung.

Hướng chi chỉ cần tìm Thiên Thánh cung mới có thể chân chính trở thành đời sau Thiên Thánh, cho nên cho dù là Thiên giới vị kia bị xưng là Thánh Tử người, cũng chỉ bất quá là Thánh Tử thôi, còn không thể được xưng là Thiên Thánh.

Ở Đường Niệm Niệm trong tay bản đồ tàn quyển chính là Thiên Thánh cung bản đồ còn có chìa khóa, chỉ cần gom đủ toàn bộ bản đồ tàn quyển mới có thể tìm được Thiên Thánh cung, cũng mới có

thể mở ra Thiên Thánh cung, làm Thiên Thánh cung thừa nhận người là đời sau chủ nhân.

Này bản đồ tổng cộng bị chia làm tám khối, hiện giờ Đường Niệm Niệm trong tay đã có bốn khối.

Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Vẽ người xuân | cung | đồ vân tưởng phùng phùng chủ bị người giết?”

Bọn họ đi vào nơi này vì chính là trả thù vân tưởng phùng phùng chủ, còn có cũng là vì giải trí, hiện giờ nghe Tư Lăng Cô Hồng nói này lưu tiên họa tâm cùng bản đồ tàn quyển đều là từ vân tưởng phùng phùng chủ trong tay được đến, như vậy kia vân tưởng phùng phùng chủ hẳn là bị Tư Lăng Cô Hồng giết.

Một bên Tư Lăng Vô Tà bắt lấy Lục Lục hai chỉ móng vuốt nhỏ nói: “Mẫu thân, là ta trước tìm được giải quyết nga.”

Đường Niệm Niệm triều hấn nhìn lại.

Tư Lăng Vô Tà nói: “Vân tưởng phùng phùng chủ cũng không phải người, mà là lưu tiên dụng cụ vẽ tranh bút linh, những cái đó bức họa chính là bút linh cùng nghiên linh làm, cho nên ta đem chúng nó huỷ hoại, làm giấy linh cắn nuốt chúng nó, chính là ta đưa cho mẫu thân kia kiện món đồ chơi.” Yêu dị con người triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại liếc mắt một cái, chớp động đắc ý.

Đường Niệm Niệm như suy tư gì gật đầu.

Từ được đến truyền thừa ký ức sau, nàng liền rõ ràng rất nhiều sự tình.

Cái này từ Thiên Thánh sáng tạo ra tới thiên địa, bên trong có không ít bảo vật đều có chính mình linh trí, kia đều là Thiên Thánh cố ý đặt nơi này món đồ chơi. Bất quá có chút còn lại là vô tình chạm vào cấm kỵ lâm vào nơi này, liền giống như lúc trước ở niệm hồng đại lục đại biển mây thời điểm, đột nhập rơi vào đại biển mây không gió hải vực đáy biển di chỉ.

Bất quá ở truyền thừa trong trí nhớ cũng không có nhiều ít về bạch môn cùng hắc môn bọn họ tin tức, rốt cuộc này chỉ là Thiên Thánh nguyên thần 1%, không có khả năng mọi chuyện đều biết đến như vậy rõ ràng.

Nhưng mà có một chút có thể xác định, bạch môn cùng hắc môn đều là Thiên Thánh sở hữu, bị Thiên Thánh hạ cái gì cấm kỵ, không thể chân chính thương tổn Thiên Thánh người thừa kế, nếu không nói lấy bọn họ tuyệt đối đã vượt qua Đại Thừa kỳ tu vi, muốn đem còn không có hoàn toàn trưởng thành lên chính mình giết chết cũng đều không phải là việc khó.

“Chủ ——” một tiếng thương ngâm từ xa xôi trong hư không truyền vào Tư Lăng Cô Hồng trong đầu.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt chợt lóe.

“Hoang man đã thức tỉnh.” Long minh chỗ sâu trong lộ ra áp lực vui sướng.

“Về.” Tư Lăng Cô Hồng truyền đi một lời.

“Đúng vậy.”

Xa xôi vô tận núi non thượng.

Trăm triệu hắc long bay lên không ngự phong, nhìn xa phương xa u lam long nhãn giống như u minh đáy biển, sóng gió mãnh liệt chi gian chuyển hướng về phía một tòa sơn mạch thượng đứng thẳng người.

Liên ở vừa mới vốn dĩ khoanh chân ngồi ở đỉnh núi thượng Lâm Quân tứ mở hai mắt, sau đó hắn liền trầm mặc đứng ở đỉnh núi. Hắn đã thay một bộ kim lam trường bào, che khuất xích lộ ngực lưng, một thân thân hình như cũ thon dài lại có tựa như một phần rắn chắc cảm, tóc đen yên lặng bất động rối tung ở sau đầu.

Ở hán cách đó không xa một viên trên ngọn cây, Tuyết Tân liền vô thanh vô tức ngồi ở chỗ kia, một thân thăm lục sắc trang phục chẳng sợ không có cố tình che giấu cũng làm người khó có thể phát hiện hán tồn tại.

Hắc long từ không lược hạ, rơi xuống trên mặt đất thời điểm đã biến ảo trở thành một người áo đen nam tử, một đôi u lam con người bất biến, tràn ngập viển cổ tang thương sâu xa. Đứng ở Lâm Quân tứ trước mặt, lại triệu Tuyết Tân nhìn lại liếc mắt một cái, nói: “Chủ có lệnh, về.”

Lâm Quân tứ ánh mắt từ nơi xa thu hồi, cùng hắc long hoang nha đối diện ở bên nhau, anh lẳng lại thanh tà khuôn mặt triển lộ một nụ cười, tươi cười tùy ý thông dong, ánh mắt so sánh với lúc trước càng nhiều một phần thời gian tích lũy thâm thúy, “Không nghĩ tới tùy chí tôn cùng nhau lựa chọn sa đọa vào đời, lại cùng chí tôn nháo ra như vậy một hồi ô long, thiếu chút nữa bị chí tôn cấp giết.”

Hắc long hoang nha nghe vậy, khóe miệng hơi hơi một phiết.

Chí tôn Thiên Ma kỳ hạ hoàng hoang cổ năm trong tộc toàn chỉ trung thần Thiên Ma vâng mệnh trời ma, hoang cổ năm tộc năm vị đầu lĩnh tính cách các có bất đồng, bởi vì chí tôn Thiên Ma phần lớn thời điểm đều mặc kệ thế sự, cho nên hoang cổ năm tộc rất nhiều thời điểm đều sẽ tùy ý làm bậy, tỷ như chỉ nghe lệnh Thiên Ma một người hoang ần, hán trung thần không cần nghi ngờ, chính là rất nhiều thời điểm vẫn là thích hò nháo, rớt cuộc gặp rắc rối gây chuyện, không màng như thế sẽ tổn hại Thiên Ma Cung thanh danh.

Năm tộc đầu lĩnh bên trong liền thuộc hoang man nhất lấy đại cục làm trọng, bất động như núi, chỉ canh giữ ở Thiên Ma Cung trung, không làm bất luận cái gì có tổn hại Thiên Ma Cung việc.

Như vậy hoang man cố tình ở chuyển thế trọng sinh lúc sau, thế nhưng làm ra cùng tôn chủ cướp đoạt chủ mẫu sự tình, hơn nữa còn chạm vào, này thật sự là ý trời trên người.

Hắc long hoang nha nói: “Không cần chú ý, rốt cuộc ngay lúc đó nữ cũng không cảm kích.”

“Ta cũng không có chú ý.” Lâm Quân tứ tươi cười bất biến, nhìn thoáng qua hắc long hoang nha kinh ngạc biểu tình, cười nói: “Qua đi sống được quá đứng đắn, đứng ở đỉnh chỗ không có để ý chi vật, trừ bỏ canh giữ ở Thiên Ma Cung trung lại vô bên sự nhưng vì thật sự không thú vị. Lần này theo chí tôn sa đọa vào đời lại là một kiện chuyện may mắn.”

Hắc long hoang nha khước miệng vừa kéo, “Nhữ ý tứ là dĩ vãng nữ thực tế là giả đứng đắn.”

Lâm Quân tứ cười cười, cũng không biết là cam chịu vẫn là không nghĩ trả lời, lại nói: “Từ chí tôn đối Niệm Niệm sủng ái tới xem, đủ để cho ta minh bạch hẳn đối Niệm Niệm tình nghĩa có bao nhiêu sâu, chỉ sợ liền tình chú cũng hạ, ta lại đụng chạm tới rồi Niệm Niệm, có thể nghĩ chí tôn đối ta trừng phạt sẽ có bao nhiêu trọng.”

“Nhữ còn dám như thế thân mật kêu chủ mẫu tên thật.” Hắc long hoang nha cảm thấy lần này sa đọa vào đời lúc sau, bên người nhân tính tử tựa hồ đều có chút biến hóa, như thế nào giống như liền chính mình vẫn là nguyên dạng?

Lâm Quân tứ trong mắt hiện lên một sợi bờn cợt, “Dù sao lúc này chí tôn nghe không được, về sau đều không thể kêu, khó được hiện tại còn có thể nhiều kêu vài lần, vì sao không gọi.”

Hắc long hoang nha trầm mặc một cái chớp mắt. Hắc cảm giác được đến, Lâm Quân tứ tựa hồ đối Đường Niệm Niệm là thật sự động vài phần thiệt tình.

Nếu không phải Tư Lăng Cô Hồng kịp thời phát hiện đem hắn đánh cho tàn phế, không có làm này phân thiệt tình trưởng thành nói, như vậy chỉ sợ hắn hiện tại liền không có nhẹ nhàng như vậy.

Lâm Quân tứ đột nhiên nói: “Hoang nha, chờ chí tôn muốn trừng phạt khi, nhớ rõ giúp ta nói nói mấy câu.”

“Nhữ muốn cho ngô giúp nhữ cầu tình?” Hắc long hoang nha có chút kinh ngạc, phải biết rằng vị này căn bản là không phải cái loại này trốn tránh bị phạt người, hơn nữa..... “Nhữ muốn minh bạch, nhữ phạm không phải tiểu sai, huống chi chủ quyết định ai cũng vô pháp dao động.”

Lâm Quân tứ lắc đầu, “Ta đều không phải là muốn chạy trốn quá trừng phạt, chỉ là muốn cho người giúp ta hướng chí tôn đề nghị khác trừng phạt, tỷ như đem ta phong ấn, ném nhập luân hồi lịch thế, đã chịu phạm nhân thất tình lục đục chi rắc rối.”

Hắc long hoang nha sửng sốt. Phải biết rằng như vậy trừng phạt có thể nói là nặng nhất trừng phạt chi nhất, Lâm Quân tứ cự nhiên sẽ lựa chọn cái này thật sự làm người kinh ngạc. Sau đó hắn nghĩ đến cái gì, bất đắc dĩ nói: “Xem ra nhữ dĩ vãng là thật sự quá nhàm chán, nhàm chán đến chính mình tìm ngược.”

Lâm Quân tứ mỉm cười không nói gì. Hắn biết hắc long hoang nha nói như vậy chính là đáp ứng rồi hắn thỉnh cầu.

Tuy rằng thức tỉnh rồi, chính là này một đời sinh hoạt ký ức toàn bộ đều ở trong đầu không có tan đi.

Lâm cửu trọng yêu thương bồi dưỡng, đối Đường Niệm Niệm tâm thần rung động.

Này đó cảm tình đều là lấy hướng hoang man chưa từng có được, cơ hồ quên đi đồ vật, lệnh người quyến luyến.

-----oOo-----

Chương 262: trở về

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Thiên Ma Cung điện, hoang cổ năm tộc, mười hai môn đầu, 36 tinh tú.....” Hắc long hoang nha tầm mắt từ Lâm Quân tứ trên người chuyển hướng Tuyết Tân, lại từ Tuyết Tân trên người chuyển hướng về phía xanh thẳm phía chân trời, “Hoang cổ năm tộc đầu lĩnh ba vị đã tụ tập, hoang ngữ cùng hoang nghịch.....”

Hắc long hoang nha ngôn ngữ đứt quãng, thật không minh bạch, người khác có lẽ nghe không hiểu hẳn rốt cuộc đang nói chút cái gì, Lâm Quân tứ lại nghe đến minh bạch.

Hắn dưới chân đạp vô tận núi non, giống như này trong núi quân chủ, đôi mắt đóng bết sau đó nói: “Ta có thể cảm giác được hoang ngữ liền tại đây phiến đại địa thượng.”

“Đích xác ở, chỉ là có hẳn dạng tâm tư.” Hắc long hoang nha ngôn ngữ chứa đầy thâm ý.

Lâm Quân tứ ánh mắt chợt lóe, đạm cười nói: “Ở chí tôn trước mặt chơi tâm tư, hoang ngữ tùy hứng.”

Hắc long hoang nha khóe miệng lại lần nữa không khỏi vừa kéo, mắt lé nhìn về phía Lâm Quân tứ, rồi rầm nói: “Xem ra nhữ dĩ vãng là thật sự giả đứng đắn, tùy hứng? Thế nhưng đem hoang ngữ hành vi xưng là tùy hứng.....” Còn nói đến như thế ôn tồn lễ độ, đặc biệt là xứng với kia được trời ưu ái thanh âm, chỉ làm người cảm thấy ôn nhu đến làm người sa vào trong đó không muốn tỉnh lại, thật không hổ là Ma Vực nổi danh ngọc diện lang quân a.

Lâm Quân tứ khóe mắt một loạn, khóe mắt hạ lệ chí yêu dã lại không nữ khí, có loại thuộc về nam tử sắc bén mị lực, nói: “Ai kêu nàng là hoang cổ năm trong tộc mặt duy nhất nữ tử.”

“Ở chủ nhân trong mắt, trừ bỏ chủ mẫu, bất luận cái gì nữ tử bất quá phần hồng bộ xương khô.” Kinh phiêu phiêu thanh âm quỷ dị vô cùng.

Nguyên lai là Tuyết Tân từ trên ngọn cây bay xuống xuống dưới, hẳn hai chân đều ảnh giấu ở rách tung toé vạt áo nội, vạt áo cũng không có chấm đất, thoạt nhìn liền giống như quỷ hồn giống nhau phiêu phù ở không trung. Này nếu là người khác thấy, chỉ sợ đều phải bị dọa nhảy dựng.

“Hy vọng hoang ngữ không cần thật sự ngờ ngẩn.” Lâm Quân tứ nhàn nhạt nói, ngôn ngữ bên trong không cảm giác được nhiều ít quan tâm.

Chí tôn Thiên Ma Cung hoang cổ năm tộc quan hệ chưa nói tới thật tốt, bọn họ chung sống một cái trên thuyền, cộng hầu một chủ, chỉ cần không phải tổn hại chủ sự tình, bọn họ cho nhau chi gian cũng không có nhiều ít kết giao, bất quá rốt cuộc ở chung lâu rồi, cảm tình vẫn là có vài phần cảm tình.

Hắc long hoang nha cùng Lâm Quân tứ quan hệ tốt hơn, kia cũng là vì hai người đều là tu thể, thường xuyên ở bên nhau luận bàn.

Tuyết Tân cổ quái, trừ bỏ chủ nhân mệnh lệnh, ai nói cũng không nghe, mơ hồ không chừng làm mặt khác hoang cổ bốn vị cũng vô pháp cùng hẳn thâm giao.

Hoang ngữ là hoang cổ năm trong tộc mặt duy nhất nữ tử, bất quá ở cổ xưa Hồng Hoang thời đại cường giả vi tôn, cũng không sẽ bởi vì nữ tử liền đối nàng nhiều hơn chiếu cố, có thể làm cho bọn họ thừa nhận chỉ có thực lực.

Hiện giờ hoang ngữ rõ ràng đã thức tỉnh lại như cũ không chủ động trở về, này đã xem như một loại bất kính, nếu Tư Lăng Cô Hồng tự mình tìm được nàng, nàng như cũ không biết hồi cải nói, như vậy chính là phản bội.

Phản bội là tội trung chi tội, tội không thể tha.

“Nữ tử, đôi khi tổng dễ dàng ngó ngẩn.” Hắc long hoang nha u lam đôi mắt chớp động dị quang.

Tuyết Tân khinh phiêu phiêu thanh âm truyền đến, “Chủ mẫu cũng là nữ tử.”

“Khụ khụ!” Hắc long hoang nha cảm thấy bị hổ hạ.

Phải biết rằng chủ nhưng nghe không được về chủ mẫu một chút nói bậy, vốn dĩ hấn chỉ là thuận miệng một câu, bị Tuyết Tân bỏ thêm này một câu liền không giống nhau.

Gia hỏa này tuyệt đối là cố ý!

Hắc long hoang nha u lam đôi mắt quét về phía Tuyết Tân.

“Cạc cạc cạc ca.” Quỷ dị tiếng cười từ Tuyết Tân mặt nạ mặt sau truyền ra tới, chính là hấn hơi thở như cũ hư vô không có một chút biến hóa.

“.....” Hắc long hoang nha sắc mặt rồi rầm, cuối cùng hóa thành bình tĩnh, nói: “Quy vị đi.”

“Ha hả.” Lâm Quân tứ nhìn mắt hắc long hoang nha cùng Tuyết Tân, cười. Năm đó hoang cổ năm trong tộc mặt vô tình vô dục nhất tiếp cận chí tôn hoang ấn, tuy rằng đồng dạng yêu thích làm quái, lại không có hiện giờ loại này vui đùa âm ỉ cảm giác, xem ra lần này sa đọa vào đời đích xác thay đổi rất nhiều đồ vật.

Rống ——

Hắc long hoang nha một tiếng long minh chấn thế, thân ảnh bay lên không, nháy mắt hóa thành đặng vân giá vũ trăm trượng long thân.

Lâm Quân tứ cũng không có do dự, hai mắt tinh quang chợt lóe, cười bay lên không. Hấn tựa hồ không có sử dụng bất luận cái gì pháp thuật, chính là chân đạp một bước chính là trăm trượng ở ngoài, nửa điểm không thể so hắc long hoang nha tốc độ chậm.

Lâm Quân tứ cũng không sợ Tuyết Tân theo không kịp tới, phải biết rằng thật sự so tốc độ nói, hoang cổ nằm trong tộc mặt liền thuộc hoang ấn tốc độ nhanh nhất.

Chính là đương Lâm Quân tứ vừa chuyển đầu, vừa lúc nhìn đến hắc long hoang nha long đuôi thất cổ cái đuôi nhỏ khi, hấn không khỏi ngấn ra, sau đó “Phốc” một tiếng, cười khẽ ra tiếng.

Chỉ thấy treo ở hắc long hoang nha cái đuôi cái kia cái đuôi nhỏ, nhưng còn không phải là một thân thăm lục trang phục Tuyết Tân sao.

Hắc long hoang nha tự nhiên nghe được hấn tiếng cười, theo hấn ánh mắt triều chính mình phía sau nhìn lại, quả nhiên thấy được người quen thuộc lạn lá cải. Trong khoảng thời gian ngắn hắc long hoang nha thật không biết nên giận hay nên cười, từ phía trước cuồng ném long đuôi, chẳng những không có quăng ngã rút Tuyết Tân, còn làm chính mình phi hành chịu ảnh hưởng, đến bây giờ đối phương bắt được chính mình long đuôi đều đã không cảm giác, thật không biết là một loại tiến bộ vẫn là một loại sa đọa.

“Không nghĩ tới hiện giờ người cùng hoang ấn quan hệ như thế hảo.” Lâm Quân tứ trêu ghẹo.

Hắc long hoang nha phiết hạ long miệng, không tỏ ý kiến.

Hai người tốc độ chân thật đáng tin, hơn nữa lợi dụng Truyền Tống Trận, một tháng sau liền từ Ma Vực về tới tiên nguyên.

Tiên nguyên không khí có nào đó biến hóa, so với dĩ vãng lơ lửng càng nhiều một ít cảnh giác, rốt cuộc hiện tại tiên nguyên cùng Ma Vực tương dung, tùy thời đều khả năng có ma nhân ngự trang tiến vào tiên nguyên, cấp tiên duệ mang đến tai họa ngập đầu.

Hắc long hoang nha ba người bước qua dừng bước hà thời điểm, liền có bích khung kiếm tông người xuất hiện, “Dừng bước hà, ma nhân không được bước vào, vượt giới giả giết không tha.”

Lâm Quân tứ hiện tại cái này thân phận đích xác xem như ma nhân, càng là ma nhân giữa địa vị cao siêu cửu thiên thiếu gia.

Chỉ là chỉ bằng này đó tiên nguyên kiếm tu muốn trở ngại hẳn nói, thật sự là ý nghĩ kỳ lạ.

Hắc long hoang nha dùng u lam đôi mắt nhìn chăm chăm cùng lúc này hẳn thật lớn thân hình so sánh với tới giống như con kiến tiên duệ nhóm, hai mắt lạnh băng vô tình. Đôi mắt này đó tự xưng tiên duệ người tu tiên nhóm, hắc long hoang hàm răng vốn là không có cùng bọn họ giải thích chính mình thân phận tâm tư. Đây là thuộc về thượng cổ hoang cổ năm tộc kiêu ngạo, bọn họ thân phận ở Thiên giới thời điểm đều là chí cao vô thượng.

Ở trong mắt bọn họ, lúc này này đó tiên duệ liền giống như chân chính con kiến, không có người sẽ bởi vì con kiến chặn đường mà đi cùng con kiến cần thận giải thích chính mình thân phận cùng an toàn tính.

Tuyệt Tân hoàn toàn chính là mặc kệ thế sự trạng thái, treo ở hắc long hoang nha long đuôi nơi đó, tiếp tục phiêu động.

Hai bên giảng co, Lâm Quân tứ đạm nói: “Chúng ta vô ác ý.”

Hắn thần sắc bình đạm, ngôn ngữ càng mỏng đạm.

Này không phải hẳn sợ này đó bích khung kiếm tông người, chỉ là miễn cho phiền toái, rốt cuộc hẳn cũng biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người người còn ở tiên nguyên bên trong, coi như là nửa cái tiên duệ thân phận.

Bích khung kiếm tông trung một người cười lạnh, “Người nói không có ác ý liền không có ác ý, nếu mỗi cái đi vào nơi này ma nhân đều nói như vậy, kia tiên nguyên chẳng phải là thành các người này đó ghê tởm ma nhân muốn tới thì tới, muốn đi thì đi địa phương!”

Lâm Quân tứ vẫn là cửu thiên thiếu gia thời điểm, hẳn tính tình chính là làm hẳn thủ hạ người khó có thể cân nhắc hay thay đổi. Đối

với không thềm để ý người, thượng một khắc hẳn khả năng còn cưỡi, ngay sau đó liền khả năng lấy người tánh mạng.

Đôi mắt này bích khung kiếm tông người như thế lời nói lạnh nhạt, cũng không thấy Lâm Quân tứ động tác, kia nói chuyện kiếm tu liền giống như bị ngàn quân chi vật áp xuống, cả người bị áp thành một bãi thịch nát, dung nhập bùn đất nội.

Này biến cố làm ở đây người đều biến sắc.

Bọn họ thủ vệ ở dừng bước hà, xem mặt đoán ý bản lĩnh tự nhiên không yếu, vừa thấy đến này biến cố xuất hiện, lập tức liền có người âm thầm bóp nát linh tin thạch.

Bọn họ đều nhìn ra tới trước mắt Lâm Quân tứ tuyệt phi bình thường ma nhân, ít nhất cũng là hợp thể đại tôn tu vi.

“A! Ta nhớ ra rồi!” Lúc này có người đột nhiên kinh hô, sau đó đối với Lâm Quân tứ cung kính tuần đi xuống, liên thanh xin lỗi nói: “Đại nhân thứ lỗi, là ta chờ mắt vụng về, nhất thời không có nhận ra đại nhân, còn thỉnh đại nhân không lấy làm phiền lòng.”

Này nam tử hành vi làm người sờ không được đầu óc.

Lâm Quân tứ vốn dĩ tưởng xông vào đi vào, này nam tử đột nhiên yếu thế làm hắn động tác một đốn.

Kiểm tu nam tử vội vàng nói: “Vài vị là Tuyết Tiên cùng Kinh Hồng tiên tử người đi, vị đại nhân này không có gặp qua, bất quá hắc long đại nhân cùng Tuyết Tân đại nhân ở Tuyết Tiên bên người xuất hiện quá.”

Người này ngôn ngữ một chút bưng bít mọi người, nhắc tới đến Tuyết Tiên cùng Kinh Hồng tiên tử danh hiệu, ở đây kiếm tu nhóm tức khắc sắc mặt đại biến, mỗi người đều lộ ra cung kính cùng kính sợ, không tự giác cũng đã thoái nhượng khai con đường.

Ngay từ đầu bọn họ nhìn thấy hắc long thời điểm, bị hắc long khí thế kinh sợ không dám nhiều xem, còn tưởng rằng là Ma Vực yêu tu. Nhất thời cũng không có nhận ra tới đây là đi theo ở Tư Lăng Cô Hồng bên người kia đầu hắc long, rốt cuộc hắc long ở Tư Lăng Cô Hồng bên người xuất hiện số lần cũng không nhiều.

Tuyết Tân lại là cái không có nhiều ít tồn tại cảm nhân vật, ở khổng lồ hắc long long đuôi mặt sau càng thêm không thấy được, làm người không có chú ý tới cũng là đương nhiên.

Huống chi vừa mới Lâm Quân tứ một câu cũng biến tướng thừa nhận hắc ma nhân thân phận, lúc này mới làm này đàn bích khung kiếm tông người trong thời gian ngắn không có nhận ra tới bọn họ.

Tuyết Tiên chi danh không ngừng ở Ma Vực đã hình thành kinh sợ, đồng dạng cũng truyền vào tiên nguyên, đặc biệt là Đường Niệm Niệm đi trước Ma Vực phía trước ở luyện dược sư sẽ luyện ra tiên đan tin tức đã sớm truyền khắp tiên nguyên đại địa, làm mỗi một vị tiên duệ đối nàng đều tràn ngập kính ngưỡng cùng khát vọng.

Khát vọng cái gì, có thể nghĩ.

Lâm Quân tứ thấy bọn họ không lại ngăn cản, người liền một bước bước qua dừng bước hà.

Dừng bước hà tuy nói là hà, chính là trên thực tế độ rộng cũng không ngắn, nhìn đến Lâm Quân tứ hành vi, bích khung kiếm tông người thối lui con đường hành vi càng thêm rõ ràng, trong lòng không khỏi thầm nghĩ: Thật không hổ là Tuyết Tiên bọn họ người, cho dù là không có gặp qua vị này tu vi cũng là như thế khủng bố.

Hắc long thật lớn thân hình cũng gào thét quá dừng bước hà, một người một con rồng thân ảnh chớp mắt liền biến mất ở mọi người trước mắt, nga không, nên nói hai người một con rồng mới đúng, thiếu chút nữa lại đem Tuyết Tân cấp quên đi.

Đang lúc Lâm Quân tứ cùng hắc long hoang nha, Tuyết Tân bọn họ rời đi không bao lâu, một đạo thân ảnh liền xuất hiện ở chỗ này,

đúng là bị mỗ vị bóp nát linh tin thạch gọi tới bích khung kiếm tông trưởng lão.

Trưởng lão nhìn mắt không hề dị trạng dừng bước hà, đối ở đây đệ tử hỏi: “Sao lại thế này? Chuyện gì gọi ta.” Nếu là không có việc gì gọi hắn tới nói, như vậy hắn nhất định sẽ sinh giận, đối này đàn đệ tử tiến hành khiển trách.

Vị kia bóp nát linh tin thạch đệ tử liên thanh đèn bù nói: “Lục trưởng lão, Tuyết Tiên bọn họ bên người kia đầu hắc long cùng ăn mặc một thân lục quái nhân đã trở lại.”

“Cái gì!?” Lục trưởng lão kinh hãi, sau đó đại hỉ, “Tuyết Tiên bọn họ trở lại tiên nguyên?”

Đệ tử lắc đầu, “Tuyết Tiên bọn họ không có trở về, chính là bọn họ bên người người đã trở lại.”

“Người đâu?”

“Mới vừa đi.”

Lục trưởng lão không nói hai lời liền biến mất không thấy.

Tuyết Tiên bên người người trở về tiên nguyên cũng không phải là việc nhỏ, nói không chừng liền đại biểu Tuyết Tiên vợ chồng bọn họ cũng sắp đã trở lại!

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Mấy ngày nay liền tạm thời liền đổi mới cái này độ, chờ thủy cái kia qua lúc sau, bụng không đau lại khôi phục nhiều càng, nếu xem không đã ghiền thân có thể trước dưỡng dưỡng văn, ㄟ (3) ㄝ

-----oOo-----

Chương 263: thủy loạn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tuyết Tiên vợ chồng bên người người từ Ma Vực trở lại tiên nguyên tin tức liền giống như dài quá cánh giống nhau, không đến nửa ngày thời gian đã bị tiên nguyên các đại nhất lưu gia tộc môn phái người cầm quyền biết được, như bích khung kiếm tông, đông tủy sơn Viên gia, song kiếm tận trời môn, mười đại bí cảnh chờ. Vừa được biết tin tức này sau, tiên nguyên không khí tức khắc đã xảy ra biến hóa, người bình thường có lẽ phát hiện không được, chính là cẩn thận quan sát nói liền sẽ nhận thấy được này đó đại môn phái gia tộc đều có chút khác động tác.

Tiên nguyên đại địa, một tòa độc lập đại lục, mấy người hư ảnh từ giữa xuất hiện.

Nếu là có người ở chỗ này nói, nhất định liền sẽ phát hiện này đó hư ảnh đều là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người người —— Diệp thị tỷ muội, Chiến Thương Tiển, chiến thiên kích, Mộc Linh Nhi, Thù Lam, Đổ Tử Nhược, còn có hai gã không có gặp qua nam tử.

Này hai cái nam tử một người mặc bạc áo lam thường, một đầu chỉ bạc tùy ý dùng lụa mang thúc trụ, giữa mày có một vòng sáng tỏ minh nguyệt phù văn, hẹp dài đôi mắt có trời sinh mị hoặc cùng cao quý, liền đứng ở Diệp thị tỷ muội hai người trung gian, một bộ đem các nàng che chở tư thái.

Một vị khác nam tử một bộ huyết hồng áo choàng, huyết hồng sợi tóc quyên tà, một đôi huyết hồng con ngươi, thế nhưng là như xà tiêm dựng đồng tử, chung quanh khuếch tán nhẹ nhàng hắc ti, có loại động vật máu lạnh trời sinh âm lãnh cùng ngoan tuyệt, đuôi mắt liếc xéo lại đây khiến cho người có loại cuồng mãnh tỏa định lạnh băng,

cả người rùng mình, kia đáy mắt cao quý làm hấn cả người đều tràn ngập khác mị lực.

Hai người kia không hề có che giấu chính mình khác hẳn với thường nhân sợi tóc cùng đặc thù, làm người liếc mắt một cái liền nhìn ra bọn họ yêu tu thân phận.

Nếu lại liên tưởng đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người yêu thú nói, thực mau là có thể đủ phỏng đoán đến cùng hai người đúng là tuyệt nguyệt hồ Bạch Lê cùng huyết lân xà Hồng Lê.

Ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng rời khỏi sau, hai vị này cũng rút cuộc nuốt Đường Niệm Niệm chuyên môn vì chúng nó chuẩn bị Hóa Hình Đan cùng phụ trợ đan dược, hóa hình thành công.

Bọn họ những người này bên trong chỉ có Đỗ Tử Nhược là thật thể xuất hiện ở chỗ này, những người khác đều là hư ảo bóng dáng.

Bọn họ vị trí nơi này là Đỗ Tử Nhược lợi dụng càn khôn bàn làm ra trận pháp, thông qua đặc thù linh tin thạch làm môi giới, là có thể đủ làm cho bọn họ hư ảnh xuất hiện ở chỗ này, cho nhau đối thoại gặp mặt.

“Tuyệt Tân cùng hắc long đã trở lại, có phải hay không liền đại biểu trang chủ cùng chủ mẫu bọn họ cũng mau trở lại?” Trước hết nói chuyện chính là Diệp thị tỷ muội, tỷ muội hai biểu tình cơ hồ không có sai biệt, liền lời nói đều là giống nhau như đúc, có thể thấy được các nàng hưng phấn.

Những năm gần đây bọn họ những người này cũng không có ngốc tại cùng nhau, mà là từng người tu luyện đi.

Bọn họ rõ ràng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng toàn gia khủng bố tốc độ tu luyện, nếu muốn đuổi theo bọn họ nói cần thiết đuổi kịp bọn họ bước chân. Bọn họ đã so những người khác may mắn quá nhiều, trên người đều có chứa Đường Niệm Niệm cho rất

nhiều trân quý đan dược, còn có Tư Lăng Cô Hồng cho tuyệt đỉnh tu luyện công pháp, có được mấy thứ này bọn họ chẳng sợ nguyên bản thiên tư không được cũng hoàn toàn bị đền bù, tu vi trướng thành tốc độ so phần lớn người đều mau rất nhiều, chính là muốn đuổi kịp Đường Niệm Niệm bọn họ vẫn là không đủ, chỉ có thể càng thêm nỗ lực.

Thù Lam nhẹ giọng nói: “Tư Viên gia được đến tin tức, Tuyết Tân bọn họ từ dừng bước hà rời khỏi sau, triều Yêu Cốc phương hướng đi.”

Mấy người ánh mắt nhìn về phía Hồng Lê cùng Bạch Lê.

Hồng Lê nhướn mày, “Bổn xà vương mới sẽ không cùng lão nhân liên hệ.” Chẳng sợ hóa hình trở thành hình người, chính là Hồng Lê tính tình này vẫn là không có biến hóa.

Năm gần đây hấn hỏa khí rất đại, mọi người đều đoán được nào đó nguyên nhân, tỷ như hấn đem chi thu nhỏ lại ảnh giấu ở tóc nội đèn lồng mũ nhỏ.

Bạch Lê nói: “Yêu Cốc bên kia cũng không có bất luận cái gì động tĩnh, ấn thời gian tới nói, Tuyết Tân bọn họ còn chưa tới Yêu Cốc, bất quá cũng liền mấy ngày nay.”

Mộc hương nhún vai, bất đắc dĩ nói: “Mấy năm nay vì không quấy rầy trang chủ bọn họ, cũng vô dụng linh tin thạch cùng trang chủ cùng chủ mẫu gặp nhau, trang chủ cùng chủ mẫu rời đi khi cũng chỉ kê chúng ta từng người cẩn thận, cũng không biết hiện tại rốt cuộc thế nào.”

Mộc Linh Nhi đột nhiên nói: “Thiếu chủ đi tìm a Nạp La bọn họ, Lưu Bảo đi theo thiếu chủ bên người, không thể quấy rầy a Nạp La bọn họ, có thể tìm Lưu Bảo.”

Nàng lời nói một chút nhắc nhở những người khác.

Mộc Linh Nhi lại nói: “Ta tổng cảm thấy gần nhất liền phải phát sinh đại sự, Tuyết Tân bọn họ trở về chỉ là bắt đầu.”

Chiến thiên kích duỗi tay đem nàng ôm nhập trong lòng ngực, dùng tứ chi động tác cho nàng trấn an.

Mộc Linh Nhi ngửa đầu đối hán cười cười, thuận theo bị hán ôm, hai người thoạt nhìn phi thường thân mật lại ân ái.

Đỗ Tử Nhược bình tĩnh thanh âm truyền ra, “Vô luận muốn phát sinh cái gì, thực lực quan trọng nhất, muốn không cho chủ tử thêm phiền toái lại có thể trợ giúp chủ tử, đi theo chủ tử bên người, toàn cần thực lực.”

Một lời làm không khí trầm mặc một chút.

“A a a.” Liên Kiều đột nhiên ôm đầu có chút phát điên kêu to, sau đó bắt đầu dĩ lảm bảm, “Trang chủ toàn gia quá yêu nghiệt, nghe nói hiện tại trang chủ cùng chủ mẫu đều đã là Đại Thừa bán tiên tu vi, thiếu chủ cũng không kém gì hợp thể đại tôn, đến lúc đó trang chủ bọn họ ném phi thăng thành tiên, chúng ta cũng không biết muốn nhiều ít tuổi tác mới có thể đi theo đi lên.”

Nàng nói chính là tình hình thực tế, cũng nói trúng rồi mọi người tâm tư, cũng từ nàng này đột nhiên phát điên, cũng kia có chút trầm trọng không khí tức khắc tan thành mây khói.

Thù Lam nhẹ giọng nói: “Ở Tuyết Diên Sơn Trang khi chúng ta giống nhau không phải trang chủ cùng chủ mẫu đối thủ, chính là các có chức vụ cũng làm rất khá. Chưa chắc nhất định phải đi theo ở trang chủ bọn họ bên người, chỉ cần tự biết chính mình thân phận, trung với trang chủ một nhà là được.”

Thù Lam lời nói một chút đột sáng lên mọi người tâm thần, kỳ thật cái này bọn họ cũng không phải không biết, Tuyết Diên Sơn Trang là bọn họ thuộc sở hữu, chỉ là tiên nguyên cũng không có Tuyết Diên Sơn Trang, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ cũng không có bất luận cái gì kiến tạo thế lực tính toán, bọn họ chỉ

có thể từng người phân tán tu luyện, mắt thấy chủ tử bọn họ liền phải đi xa Thiên giới, này liền làm cho bọn họ có loại không chỗ nào dừng lại cảm giác.

Đang ở lúc này, một cỗ nói không rõ kích động mà qua, làm càn khôn bàn thượng hư ảnh nhóm đều vụn vẹo một chút, sau đó dần dần càng ngày càng hư ảo, có loại vô pháp khống chế cảm giác.

“Sao lại thế này?” Mọi người kinh ngạc.

Đỗ Tử Nhược liên tục đánh ra đạo đạo pháp quyết, nói: “Trước tiên lui! Không gian đã xảy ra như loạn, thật đáng sợ khí thế!”

Hắn lời nói vừa mới nói xong, Thù Lam đám người thân ảnh đã rách nát.

Đông tử sơn Viên gia.

Viên Cần Nhiên từ chủ điện trung phi thân ra tới, sắc mặt ngưng trọng khiếp sợ nhìn không trung.

Thù Lam cũng ở Viên gia, theo ở càn khôn bàn hư ảnh rách nát, nàng biểu tình tùy theo biến đổi, từ sương phòng nội lác mình mà ra, cũng hướng bầu trời nhìn lại —— xanh thẳm không trung cự nhiên như loạn một mảnh, u ám đến giống như bị quấy đục thiên hải, không ngừng lưu động cho người ta một loại kịch liệt tim đập nhanh cảm, giống như chính mình hồn phách tùy thời đều khả năng bị hít vào đi, sau đó trầm luân lại vô lại thấy ánh mặt trời cơ hội.

“Đã xảy ra cái gì?!” Thù Lam cũng không khỏi khiếp sợ, mạc danh nàng cử đến này biến hóa cùng Tuyết Tân bọn họ có quan hệ.

Không ngừng là Viên gia người cùng Thù Lam, Diệp thị tỷ muội, Chiến Thương Tiễn, Hồng Lê từ từ, bọn họ toàn bộ ở hư ảnh rách nát lúc sau, bản thể liền hướng bầu trời nhìn lại, tâm thần không chừng.

Bích khung kiếm tông, song kiếm tận trời môn, thanh vân đạo tông..... Thậm chí toàn bộ tiên nguyên, mười đại bí cảnh, Ma Vực người trong đều đã nhận ra như vậy biến hóa, khiếp sợ đến không biết đã xảy ra sự tình gì.

Cho dù là tiên nguyên cùng Ma Vực hai cái đại lục liên hệ tương dung thời điểm, cũng không có lớn như vậy trận thế.

Tiên nguyên Yêu Cốc.

Hắc long hoang nha, Lâm Quân tứ cùng Tuyết Tân hai người một con rồng liền ở trong đó, bọn họ xuất hiện đột nhiên, trừ bỏ bạch mộng ở ngoài, Yêu Cốc trung các yêu tu một chốc một lát còn không có phát hiện bọn họ đã đến.

Mãi cho đến bọn họ một đường không hề kiêng kị ở Yêu Cốc trung hành tẩu, Yêu Cốc dược tu nhóm mới phát hiện bọn họ tồn tại, chỉ là bọn hắn cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ quan hệ, làm này đó Yêu Cốc dược tu nhóm một chốc một lát không biết nên như thế nào ứng phó mới hảo.

“Tan.” Một đạo tang thương thanh âm truyền khắp cái này Yêu Cốc, đây là thuộc về bạch mộng thanh âm, Yêu Cốc trung các yêu thú đều biết được.

Một câu hai chữ, không phải đối Tuyết Tân bọn họ nói, mà là đối Yêu Cốc trung yêu thú mệnh lệnh.

“Đúng vậy.” đối với yêu tổ mệnh lệnh, Yêu Cốc yêu tu tuyệt đối phục tùng.

Ngay từ đầu chú ý Tuyết Tân bọn họ các yêu thú đều tự giác tản ra.

Tuyết Hoặc cùng Chúc Viêm cũng tại đây bày yêu thú trong đó, hai người liếc nhau, đều nhìn đến đối phương trong mắt kinh nghi bất định. Này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Bọn họ đi vào Yêu Cốc muốn làm cái gì? Vì cái gì sẽ mang đến lớn như vậy biến hóa?

Rất nhiều vấn đề, cố tình bọn họ đi không thể nào biết được đáp án.

Yêu thú rời đi, Lâm Quân tứ bọn họ bước chân cũng không có dừng lại.

Bạch mông tựa hồ nói câu nói kia lúc sau liền biến mất, vẫn luôn không có bất luận cái gì thanh âm.

Thẳng đến Lâm Quân tứ ba người đi tới núi cao trên vách núi tư pháp điện trước mặt.

“Tư pháp điện?” Lâm Quân tứ nhìn trước mắt lụi bại cung điện, tầm mắt lưu chuyển lại dừng ở kia dày đặc mạng nhện bằng hiệu thượng, nhìn đến kia tư pháp điện ba chữ thời điểm, đáy mắt hiện lên một mặt lãnh duệ.

Ầm ầm ầm.

Tư pháp điện bằng hiệu tức khắc rách nát trở thành bột phấn.

“..... Các người.” Bạch mông thanh âm lại lần nữa xuất hiện, có một tia chần chờ cùng kinh ngạc, cùng với che giấu đến sâu đậm kính sợ.

Hắc long hoang nha u lam long nhãn giống như thương minh, thanh âm đình tai nhức óc, “Thánh mông, như thật là càng sống càng đi trở về, thật cho rằng như tại đây có thể một tay che trời?”

Tuyết Tân khinh phiêu phiêu thanh âm thành linh xảy ra, “Thánh mông đã phân, nó là bạch mông.”

“.....” Một đạo giống như là phong hình thành bóng người xuất hiện ở Lâm Quân tứ ba người trước mặt, bạch mông lược hiện chần chờ nói: “Ba vị là?”

Lâm Quân tứ nhàn nhạt nhìn về phía nó, “Người nói đi?”

Bạch mông hư ảnh không thể phát hiện đến vụn vụn hạ, sau đó cung kính nói: “Gặp qua ba vị hoang cổ Thiên Tôn.”

Hắn đã từng có điều hoài nghi, hoài nghi Tư Lăng Cô Hồng không bằng chính mình tưởng đơn giản như vậy, chính là hắn trước sau nhìn không thấu Tư Lăng Cô Hồng. Nghĩ thầm chỉ cần Tư Lăng Cô Hồng có thể dựa theo hắn suy nghĩ như vậy hành động liền đủ rồi, không nghĩ tới, thật sự không nghĩ tới, đối phương thế nhưng ở chính mình bất tri bất giác thời điểm, liền hoang cổ Thiên Tôn đều đã tụ tập bên người, cũng liền nói Tư Lăng Cô Hồng thật sự không ngừng là Thiên Thánh chế tạo ra tới công cụ, mà là thật sự Thiên Ma chí tôn trùng tu sao?

Nghĩ đến này khả năng, bạch mông trong đầu tự nhiên hiện ra Tư Lăng Vô Tà rời đi khi đối hắn cảnh cáo, tâm thần không khỏi rung động lên.

Lâm Quân tứ cùng hắc long hoang nha, Tuyết Tân đều không có để ý tới bạch mông.

Lâm Quân tứ nhìn trước mắt rách nát cung điện, than nhẹ một tiếng, “Ai sẽ nghĩ vậy lại bại cung điện, sẽ là lúc trước lệnh thiên hạ vạn vật nghe tiếng sợ vỡ mặt.....”

“Không có chủ, không có ngô chờ, này liền không phải.” Hắc long hoang nha đánh gãy Lâm Quân tứ lời nói.

Tuyết Tân không có ngôn ngữ, hắn toàn thân một hư, hóa thành vô biên hắc ảnh, đột nhiên bao phủ nguyên tư pháp điện.

Như vậy hình ảnh thật giống như tư pháp điện đột nhiên bị hắc ám cắn nuốt, nhưng mà bị hắc ám cắn nuốt lúc sau tư pháp điện lại đột nhiên rục rở hẳn lên, rách nát cây cột bắt đầu tự động khôi phục, bị tẩy hết hết thấy uest vật giống nhau, từ trong bóng đêm được đến tân sinh.

Róng ——

Một tiếng chấn động thiên địa long minh.

Hắc long hoang nha từ không trung nhằm phía cung điện, toàn bộ thân hình đưng phải cung điện thời điểm liền biến thành sương khói hư trạng, trăm triệu thân hình càng lúc càng lớn, đem toàn bộ cung điện quay quanh, hình ảnh chấn động nhân tâm.

Cung điện kia vốn nên là tràn ngập bá đạo muốn tận trời mà đi mái hiên biên giác điệu câu, tổn hại đến làm người nhìn không ra kia điệu khắc rất cuộc là cái gì sinh linh dần dần ngưng tụ thấy được. Thật lớn du long điệu tượng quán quanh cung điện, tàn phá long đảo, nửa bên không thấy, tựa hồ là bị cái gì cấp cự lực tạp nát giống nhau long đầu, toàn bộ đều tự nhiên sinh trưởng khôi phục.

Lâm Quân tứ hai mắt hiện lên một sợi ám kim quang mang, đi hướng khí thế càng ngày càng cường cung điện, cùng với hắn đi lại, tuyệt phong bắt đầu chấn động sập, duy độc cung điện như cũ trang nghiêm chót vót bất động, ở hắn phía sau xuất hiện một đạo người khổng lồ thân ảnh, mấy trăm triệu cao lớn người khổng lồ tựa hồ có thể đỉnh xé trời không.

Lâm Quân tứ đi đến cung điện trước cửa đại địa ngòi xuống, giống như bàn thạch.

Cao lớn người khổng lồ cũng theo hắn ngòi xuống, thân hình lại dung nhập cung điện đại địa, sau đó từng tòa cổ quái thú loại pho tượng từ cung điện xuất hiện, hiện ra tĩnh thủ chi trạng.

Từ phong ngưng tụ bạch mộng nhìn trước mắt một màn, hư ảnh không ngừng vặn vẹo run rẩy, tới rồi nào đó điểm tới hạn, một cái không cần thận liền phải rách nát.

Không trung càng ngày càng vẫn đục đen tối, vô biên hắc ám bao phủ trung hình như có che giấu sinh linh, sương khói trạng hắc long, ám kim người khổng lồ, bọn họ đều quá khổng lồ, khí thế quá khủng bố, phá tan Yêu Cốc cấm kỵ, lệnh tiên nguyên mọi người chỉ là ở xa xôi địa phương đều có thể đủ nhìn đến bọn họ thân ảnh, cảm nhận được bọn họ phát ra khủng bố khí thế.

“Tiên nhân sao? Như vậy khí thế sao có thể là người tu tiên, Đại Thừa bán tiên cùng này so sánh với chính là con kiến a!”

Chấn kinh rồi! Chấn động! Kinh hãi!

Ai cũng không biết đã xảy ra cái gì, không biết mới lệnh người càng thêm sợ hãi.

Vô biên hải vực, một đạo kinh lăng dựng lên, một bộ thanh bào Cung Cẩn Mặc đứng thẳng sóng biển thượng, nhìn Yêu Cốc phương hướng chấn động, thấp giọng lầm bầm, “Thiên Ma chí tôn, hoang cổ năm tộc, quả nhiên là bọn họ.”

Cung Cẩn Mặc ngón tay chạm đến thượng giữa mày, theo dung hợp biển cả tâm, hẳn biết được chính mình thân phận, cũng biết được chính mình vì sao sẽ đến Thiên Thánh sáng tạo này phiến thiên địa bên trong, càng minh bạch Tư Lăng Cô Hồng thân phận.

Một đôi lạnh băng cuồng ngạo đôi mắt nhìn Yêu Cốc động tĩnh phương hướng, Cung Cẩn Mặc lắc đầu tưởng, không lên tiếng thì thôi nhất minh kinh nhân, Tư Lăng Cô Hồng này cử là muốn phá này phiến Thiên Thánh bố trí thiên địa lao quật sao.

Vốn tưởng rằng chính mình thức tỉnh rất nhanh, này phiến thiên địa cấm kỵ từ hẳn tới phá, không nghĩ tới vẫn là bại bởi Tư Lăng Cô Hồng.

Vô luận nào thứ đều là thua, càng là thua liền càng muốn thắng, bởi vậy mới có thể cũng đi theo tự mình sa đọa vào đời, đi vào nơi này.

Cung Cẩn Mặc dứt khoát xoay người, rời đi này phiến hải vực.

Lúc này Ma Vực.

Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm, bên cạnh là nãi oa oa bộ dáng Tư Lăng Vô Tà ôm Lục Lục, đi tới vực sâu nhược hồ nước chỗ.

Tư Lãng Vô Tà cảm nhận được thiên địa biến hóa, triều Tư Lãng Cô Hồng nhìn lại liếc mắt một cái, yêu dị con người hiện lên kinh nghi theo sau cũng chỉ dư lại kiên định.

-----oOo-----

Chương 264: ghen ghét cùng tín nhiệm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vực sâu nếu trong ao hắc không thấy đế, mấy đóa liên hỏa phiêu phù ở Đường Niệm Niệm người một nhà bên người, đem chung quanh chiếu đến sáng trưng, cũng làm người thấy rõ ràng chung quanh tình huống. Tỉnh thoảng liền có một ít tiểu ma vật từ bốn phương tám hướng bay vọt lại đây, chỉ là còn không có tới gần đã bị liên hỏa cấp bỏng cháy thành tro tẫn.

“Vực sâu nhược hồ nước, một vì vực sâu nhị vì nhược thủy, này nhược thủy từ u minh đưa tới, liên tiếp mê muội vực địa mạch.” Đây là Đường Niệm Niệm đi vào nơi này sau, tự nhiên hiện lên ở trong đầu tin tức, “Vực sâu không đáy, càng thâm nhập càng dễ dàng bị lạc, tâm cảnh tu vi không đủ giả tới đây chỉ có đường chết một cái, nhược hồ nước vì u minh chi thủy, có thể dẫn phát người bất luận cái gì dục niệm, nếu uống lên nói, trọng hồn phách vĩnh viễn mất đi thức, chỉ còn lại có mê mang phiêu đảng, nhẹ thì mất đi sở hữu thất tình lục dục, trở về mới sinh bản chất.”

Cổ ma châu là cái gì?

Điểm này Đường Niệm Niệm biết được cũng không nhiều, ần ần chỉ biết là Thiên Ma chí tôn đồ vật, hơn nữa không phải bình thường đồ vật.

Đường Niệm Niệm như cũ nhớ rõ lúc trước bạch mộng làm Tư Lăng Cô Hồng tới lấy cổ ma châu thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng không có một chút để ý, chỉ để ý chính mình thích không thích, có nghĩ tới, hoàn toàn lấy tâm tình của mình là chủ.

Hắn thật sự đối nàng quá hảo, vạn sự đều vì nàng suy nghĩ.

Cho dù là như vậy quan trọng đồ vật, hấn cũng không để bụng.

Loại này duy nhất tính mãnh liệt cảm tình, có chút người có lẽ sẽ cảm thấy có áp lực, hơn nữa thỏa mãn lại sợ hãi, chính là đối thiếu ái Đường Niệm Niệm tới nói lại là nhất thích hợp bất quá, như vậy mãnh liệt tình cảm mới có thể đủ cho nàng mang đến minh xác cảm xúc, đem nàng bất luận cái gì hoài nghi đều đánh nát.

Đường Niệm Niệm khước miệng gọi lên cười khế, hướng Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực càng đến gần rồi một chút.

Tư Lăng Cô Hồng cảm giác được nàng động tác, cúi đầu liền nhìn đến nàng thoả mãn miệng cười, giống như thuận theo vô hại tiểu thú. Đáy lòng truyền đến một trận rung động, muốn đem như vậy hung hăng ôm vào trong lòng ngực yêu thương một phen, nhìn đến nàng đỏ bừng khước mắt, thủy nhuận dục | tích hai mắt nhân, trắng nõn thấu hồng như là hoa mai lạc tuyết gò má mỹ lệ.....

Trong óc không tự do mục đích bản thân trong nháy mắt hiện lên vô số hình ảnh cùng ý niệm, Tư Lăng Cô Hồng mật lớn lên lông mi phẩy phẩy, đem ánh mắt cưỡng chế rời đi Đường Niệm Niệm.

Hấn biểu tình không có biến hóa, như cũ tuấn nhã vô song, yên tĩnh nhu hòa, ở liên hỏa chiếu rọi xuống giống như thế gian mỹ chạm ngọc trác, ai cũng sẽ không nghĩ vậy dạng một vị tuyết nguyệt trích tiên nam tử, vừa mới trong đầu thế nhưng sẽ nghĩ đến như vậy phong nguyệt mỹ sắc, trừ bỏ một bên nãi oa oa bộ dáng Tư Lăng Vô Tà.

Tư Lăng Vô Tà ngấm ngấm tư nhà mình cha mẹ, sau đó néo Lục Lục hai chỉ móng vuốt nhỏ, thờ dài, “Lục Lục, người hiểu buồn | tao sao?”

“Ngao ngao?” Lục Lục mãi mãi nghi hoặc.

Tư Lăng Vô Tà sờ sờ nó đầu, “Triều bên trái xem.”

Lục Lục nghe lời triều bên trái nhìn lại, chỉ thấy nơi đó chỉ có Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm tồn tại, “Ngao ô?”

Tư Lăng Vô Tà: “Người trưởng thành liền sẽ đã hiểu.”

“Ngao ngao!” Lục Lục bắt mẫn.

Lục Lục đã trưởng thành, Lục Lục còn muốn cưới vợ!

“Đi?” Tư Lăng Vô Tà nghe được nó nói như vậy tức khắc tới hứng thú, hơi mở đại đôi mắt thủy nhuận sạch sẽ, thoạt nhìn phi thường ngây thơ đáng yêu.

Lục Lục bị hấn xem đến tựa hồ có chút thẹn thùng, bạch ngọc cầu thân mình bắt đầu hướng đào hồng chuyển biến, hai chỉ móng vuốt nhỏ lại bắt đầu xoa a xoa, “Ngao ô ~ ngao ngao ô ~”

Nghe một chút thanh âm này, như thế nào như vậy giống phát | xuân.

Tư Lăng Vô Tà thân thể run lên một chút, mắt lé trừng mắt Lục Lục, “Cấp bản công tử bình thường nói.”

Lục Lục bị hấn một tay gõ một chút đầu, tức khắc có chút ủy khuất. Bất quá thực mau nghĩ đến chính mình quái tức phụ, về điểm này ủy khuất lập tức tan thành mây khói, xanh biếc đôi mắt chớp động sáng ngời sáng rọi, lóe tốc vô cùng ——

“Ngao ngao ngao ~ ngao ô ~”

Như vậy nga ~ sau đó như vậy..... Còn như vậy ~

“Phốc! Ha ha ha ha!”

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liền nghe được bên cạnh truyền đến một trận mềm mại thú tiếng kêu, kia thú tiếng kêu còn tràn ngập một loại ngưng ngưng cùng kiêu ngạo cảm, sau đó thỉnh thoảng liền truyền đến tiểu oa nhi tiếng cười, tiếng cười giòn nhĩ mềm mại, lệnh nhân tâm thần không khỏi phóng không trong vắt.

Vốn dĩ trần ngập vô biên tịch mịch khủng bố vực sâu, ở như vậy sạch sẽ thanh tuyến vang dội cũng tựa sáng ngời ấm áp rất nhiều. Đường Niệm Niệm triều Tư Lăng Vô Tà cùng Lục Lục nhìn lại, sáng ngời con người chớp động thân là người mẫu nhu hòa.

Một cỗ cuồng phong thành linh xảy ra, thổi quét xâm nhập này vực sâu một nhà ba người cộng thêm một thú.

Đường Niệm Niệm nháy mắt cảm giác được trước mắt xuất hiện một trận ảo giác, đủ để xé rách người thần trí.

“Ngô.” Nhẹ nhàng một hừ, Đường Niệm Niệm hai mắt hiện lên bích sắc, phát hiện thân mình chung quanh thế nhưng không có Tư Lăng Cô Hồng cùng Tư Lăng Vô Tà bọn họ tồn tại.

Tình huống như vậy cũng không có làm Đường Niệm Niệm kinh hoảng, bằng vào huyết mạch liên hệ nàng rõ ràng này phụ tử hai cũng không có nguy hiểm.

Đen bóng mặt đất, từng đạo ao hãm trên mặt đất hình thành nào đó đặc thù phù văn, không ngừng là vô sắc vẫn là màu đen nước chảy ở ao hãm sọc trung lẳng lẳng chảy xuôi, thông thả an tĩnh nếu không nhìn kỹ nói, căn bản là vô pháp phát hiện này dòng nước là ở lưu động.

Chung quanh có giá cắm nển, giá cắm nển điểm đều không phải là ngọn nển, mà là từng viên tinh thạch, chung quanh bốc lên ngọn lửa.

Đường Niệm Niệm liền đứng ở này chỗ xa lạ địa phương, không tính đại không gian tựa hồ không có đường ra.

“Ra tới.” Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn trống không một vật đại diện thanh đậm ra tiếng, yên tĩnh trung nàng thanh âm phá lệ rõ ràng.

Chỉ là thẳng đến nàng thanh âm biến mất, cũng không thấy một đạo thân ảnh xuất hiện.

Nơi này là chân thật tồn tại, nàng sẽ đột nhiên xuất hiện ở chỗ này nhất định là bị sử đặc thù pháp thuật, không có đường ra đều không phải là thật sự không có đường ra, mà là bị bố trí nào đó cấm kỵ cùng trận pháp.

Đường Niệm Niệm suy nghĩ trong chốc lát, nếu muốn phá trận nói chỉ có hai cái biện pháp, một cái là tìm ra mắt trận, một cái còn lại là cường lực đột phá.

Này rõ ràng không phải bình thường trận pháp, muốn tìm ra mắt trận đều không phải là không có khả năng, chỉ là tiêu hao thời gian.

Đường Niệm Niệm nhưng không có thời gian kia đi tiêu hao, chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng cùng Tư Lăng Vô Tà không có nguy hiểm, không đại biểu nàng liền không thêm để ý bọn họ như thế nào.

Vô số băng tinh cùng màu trắng ngà hoá tinh ra tới, đúng là ngọc tửy băng hỏa cùng mà liên bạch hỏa.

Hai loại ngọn lửa phiêu phù ở này phiền trong không khí, sau đó từ Đường Niệm Niệm khổng chế, không ngừng chạm vào nhau, hai loại uy lực vô cùng thiên địa linh hỏa chạm vào nhau hình thành uy lực chân thật đáng tin, đem toàn bộ đại diện đều cấp tạc chấn động.

Đường Niệm Niệm chú ý tới mặt đất ao hãm bên trong dòng nước lưu động đến nhanh chóng một ít.

“Nhược thủy, thiên địa sơ khai chí thuần cũng là chí ác chi thủy, vô sắc vô vị lại sinh với u minh, vì tẩy tã sinh thời người thất tình lục dục, hội tụ vô số người dục niệm lắng đọng lại đáy nước, cuối cùng làm nhược thủy thoát nhìn vẫn đục bất kham, hắc không thấy để.” Đường Niệm Niệm nhìn dưới chân mặt đất ao hãm dòng nước, tổng cảm thấy có chút quen thuộc, “Người còn không tính toán hiện thân sao?”

Ao hãm dòng nước chảy xuôi tốc độ càng lúc càng nhanh, thật giống như người tim đập giống nhau, chỉ là như cũ không thấy bất luận cái gì bóng người xuất hiện.

Đường Niệm Niệm không hề vô nghĩa, trước mặt xuất hiện một đoàn kim sắc ngọn lửa.

Này ngọn lửa là nàng căn nguyên chi hỏa, từ dung nhập Thiên Thánh nguyên thần truyền thừa lúc sau, sinh thành căn nguyên chi hỏa.

Căn nguyên chi hỏa không chỉ có ngưng tụ Đường Niệm Niệm căn nguyên năng lượng, còn hội tụ nàng có được ngọc tủy băng hỏa cùng mà liên bạch hỏa tính chất đặc biệt.

Nước lửa tương khắc, đây là không thể thay đổi định luật.

Này ngọn lửa xuất hiện, ao hãm dòng nước tức khắc nổi lên gợn sóng.

Đương Đường Niệm Niệm đem kim diễm triều mặt đất ném đi thời diễm, một đạo thân ảnh rút cuộc xuất hiện.

Một bộ như nước thủy lam váy lụa, một đầu như mực tóc đen rũ đầu gối, một đôi mắt sáng hơi nước mắt đẹp, một chút môi đỏ thủy nhuận. Từ trong nước xuất hiện nữ tử có khuynh quốc khuynh thành chi mạo, nàng mỹ lệ không phải tuyệt liên thánh khiết, cũng không phải tuyệt mai lãnh ngạo, cũng không mẫu đơn ung dung hoa quý, lại là một loại tinh xảo tinh tế, nhu nhược đáng thương nhu mỹ, lệnh người nhìn lúc sau đều nhin không được muốn đi thương tiếc, đi yêu thương, chỉ nguyện nàng có thể vì này cười, tan đi kia không chân thật yếu ớt.

Đường Niệm Niệm hoảng hốt một chút, loại cảm giác này cùng nguyên lai ‘ Đường Niệm Niệm ’ không có sai biệt, chỉ là nữ tử này so nguyên lai ‘ Đường Niệm Niệm ’ nhiều một phần nội liễm tự tin dịu dàng.

Nữ tử nhìn Đường Niệm Niệm trong tay kim diễm, trong mắt xuất hiện một tia cố kỵ, nhẹ giọng nói: “Ta cũng ác ý, còn thỉnh Kinh Hồng tiên tử thu tay lại.”

Thanh âm này.....

Đường Niệm Niệm giống nhau sẽ không đi nhớ không để bụng người, chính là trước mắt nữ tử đặc thù làm nàng không thể không để ý, cái loại này quen thuộc cảm càng thêm rõ ràng.

Hai nàng tương đối mà trạm, đều là khuynh quốc khuynh thành tuyệt sắc nữ tử, nếu có nam tử ở chỗ này nói, nhất định sẽ nhin không được xem ngốc.

“Người nói dối.” Một hồi, Đường Niệm Niệm thanh âm thanh đậm nói ra.

Nữ tử sóng mắt run lên, nàng nhìn Đường Niệm Niệm hai tròng mắt, thanh thấu giống như thủy tinh con người, nhàn nhạt an tĩnh không thấy gợn sóng, xứng với nàng thanh đậm thanh âm, có loại chân thật đáng tin thông dong đậm nhiên, lệnh người liền phản bác dừng khí đều không có.

“Người dối ta có mục đích.” Đường Niệm Niệm đem trong tay kim diễm thu hồi.

Như vậy hành động làm nữ tử kinh ngạc, chính là đương Đường Niệm Niệm lại lần nữa lấy ra một vật thời diễm, nàng biểu tình liền thay đổi.

“Ừừừ!” Nữ tử gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm trong tay xanh biếc đảnh mầm, thanh âm có chút kinh loạn cùng ủy khuất, “Kính Hồng tiên tử, ta thật sự không có ác ý, chỉ là muốn làm người tại đây chờ một hồi, liền trong chốc lát.” Nàng trong lòng khiếp sợ, vạn Hư Đăng Yêu Đăng thế nhưng thành niên!?

Chẳng sợ chỉ là vừa mới thành niên, uy lực đã đủ để ngạo thị thiên hạ.

Không sai, Đường Niệm Niệm trong tay đúng là vạn Hư Đăng Yêu Đăng.

Ở lần trước nàng độ Đại Thừa kỳ thiên kiếp thời điểm, Vạn Hu Đăng Yêu Đăng liền thừa dịp lần đó cắn nuốt sở hữu hư linh tiến vào thành niên kỳ, chỉ là vẫn luôn bị Đường Niệm Niệm thu vào nội giới trung, không có những người khác biết được.

Lại một lần nghe được nữ tử thanh âm, vẫn là như vậy có chút kinh loạn lại nhanh chóng thanh âm, Đường Niệm Niệm trong đầu linh quang chợt lóe, sau đó trong đầu hiện ra tới một người thân ảnh, “Là người, Tân Tú Lôi Đài Tái.....” Tên gọi là gì? Nàng thật sự quên mất.

Nữ tử tiếp nàng lời nói, rũ mắt nhẹ giọng nói: “Không sai, đúng là Uyển Thu.”

Nếu nàng biết Đường Niệm Niệm tạm dừng căn bản là không phải muốn nàng chính mình nói ra, chỉ là không nhớ rõ tên nàng, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Lý Uyển Thu, ở tiên nguyên người trong xưng thu thủy tiên tử, mười đại bí cảnh trung lưu li bí cảnh người.

Lý Uyển Thu dung mạo vốn là mỹ lệ, hiện giờ nàng lại càng tốt hơn, loại này khác khí chất từ nội mà phát, lại là nguyên lai Lý Uyển Thu khuyết thiếu.

Đường Niệm Niệm nhớ rõ lúc ấy Tân Tú Lôi Đài Tái thời điểm, Lý Uyển Thu liền sử dụng quá thủy pháp, hóa thân bạch thủy. Lúc ấy nàng không có được đến hoàn toàn truyền thừa, không có nhận ra tới kia bạch thủy bản chất, hiện giờ nghĩ nghĩ, kia nhưng còn không phải là nhược thủy chi nhất?

Lý Uyển Thu nhìn đến trước mặt tựa hồ là đang ngăn người hỏi tưởng gì đó Đường Niệm Niệm, ngón tay hơi run rẩy lại buông ra. Nàng cảm thấy đây là đánh lén cơ hội tốt, chính là lại cảm thấy Đường Niệm Niệm chưa chắc dễ dàng như vậy bị đánh lén đến, nếu là không thể nhất chiêu đem nàng khống chế được, làm nàng nảy sinh ác độc hủy hoại này đại diện, sẽ ảnh hưởng a mộng nói chuyện. Nếu là muốn ngăn cản nàng nhất định phải cùng nàng đánh

bừa lên, bị thương nàng lời nói, kết quả càng thêm không ổn, vị kia vừa giận, A Mông liền càng không có cơ hội.

Lý Uyển Thu nhẹ nhàng cắn môi dưới, một phen do dự đã mất đi đánh lén cơ hội.

“Kinh Hồng tiên tử, nếu như ngươi là lo lắng..... Tuyết Tiên nói, thật cũng không cần.” Lý Uyển Thu cuối cùng lựa chọn khuyên bảo tới kéo dài thời gian, nếu là một cái nam tử bị cặp kia thủy mất nhìn, đã sớm bị công hãm trái tim, “Tuyết Tiên bản lĩnh thiên hạ vô song, không ai có thể đủ xúc phạm tới hấn, A Mông chỉ là muốn cùng Tuyết Tiên nói chút sự tình.”

“Vì cái gì nói sự tình ta không thể ở?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Lý Uyển Thu thấy nàng thần sắc nhìn không ra phần nộ, trong lòng vì an, nửa thật nửa giả nói: “Ngươi ở nói, sẽ ảnh hưởng Tuyết Tiên quyết định.” Đây chỉ là nguyên nhân chi nhất, nguyên nhân chi nhị trên thực tế vẫn là lấy Đường Niệm Niệm làm con tin. Chỉ là lời này Lý Uyển Thu tự nhiên sẽ không ngây ngốc nói ra.

“Các ngươi vây khốn ta, giống nhau sẽ ảnh hưởng Cô Hồng quyết định.”

Lý Uyển Thu trong lòng cả kinh, ngược mắt liền nhìn đến Đường Niệm Niệm một đôi sạch sẽ trong sáng con ngươi, cặp mắt kia làm người nhìn ánh mắt đầu tiên cảm thấy là không trải qua thế sự đồng trĩ, chính là đương Đường Niệm Niệm nói ra những lời này thời điểm, Lý Uyển Thu lại cảm thấy đối phương cặp kia con ngươi càng như là một mặt gương sáng, chiếu ra bất luận cái gì chân tướng chân thật.

Đường Niệm Niệm không ngu ngốc càng không đơn thuần, chỉ là thế nhân đều bị chính mình lý giải biểu tượng mê hoặc.

Lý Uyển Thu cũng là bị chính mình mê hoặc chi nhất.

Loại này xem lậu đối phương cảm giác làm Lý Uyển Thu trong lòng hơi hơi trầm ổn, thủy mắt cũng có chút ám trầm.

Kỳ thật, Lý Uyển Thu đối Đường Niệm Niệm nhìn như tôn kính, thực chất thương lại không có nhiều ít thiệt tình.

Nàng là hoang cổ năm tộc chi nhất, càng là hoang cổ Thiên Tôn trung duy nhất nữ tử, có thể nói là thiên địa tôn quý nhất nữ tử. Ở nguyên lai Thiên giới người trong như thế cho rằng, nàng chính mình cũng là như thế cho rằng.

Nàng đã từng mê luyến hôm khác ma chí tôn, chỉ vì nàng cảm thấy này thiên hạ chí tôn chỉ có đồng dạng là thiên hạ tôn quý nhất nữ tử mới có thể xứng đôi, bọn họ hai người nên là trời sinh một đôi mới là. Chính là Thiên Ma chí tôn vô tình vô dụng làm nàng trong lòng tình mầm còn chưa sinh trưởng liền mất đi, thậm chí thiếu chút nữa lệnh nàng mất đi tánh mạng, từ đây nàng mới đối Thiên Ma chí tôn chết đi cái loại này tâm tư.

Thiên Ma chí tôn sa đọa vào đời, hoang cổ năm tộc cũng đi theo chi.

Vô luận Thiên Ma chí tôn vẫn là hoang cổ năm tộc đều có chính mình bất đồng trải qua, Lý Uyển Thu đồng dạng như thế, nàng đều không phải là là đầu thai vào đời, lại là lấy căn nguyên năng lượng thể hình thái vào đời, trước hết phát hiện nàng tồn tại chính là hắc mông, ở nàng chưa thức tỉnh nhất giây thơ thời điểm xâm nhập nàng tâm thần.

Luyến thương hắc mông là dự kiến bên trong lại ngoài ý liệu, loại này đặc thù cảm tình lệnh Lý Uyển Thu hãm sâu, cũng không tính toán ngăn cản.

Vì thế, nàng trợ giúp hắc mông, lên vào tiên nguyên, đầu thai lưu li bí cảnh, một đường trưởng thành trở thành tiên nguyên thu thủy tiên tử Lý Uyển Thu.

Tuy là Lý Uyển Thu, chính là thân là hoang ngữ nàng kiêu ngạo như cũ, thiên hạ nữ tử ở nàng trong mắt bất quá là chính mình thừa thác,

chẳng sợ biết được Đường Niệm Niệm là Thiên Thánh truyền thừa thời điểm như cũ, dù sao Đường Niệm Niệm còn không có hoàn toàn trở thành Thiên Thánh.

Cách nghĩ như vậy, Lý Uyển Thu chính mình bản thân cũng biết là ở lừa mình dối người — chỉ cần có Tư Lăng Cô Hồng thiết tình vì thứ nhất lộ hộ tống, hơn nữa Đường Niệm Niệm bản thân thiên phú, nàng trở thành Thiên Thánh chỉ là thời gian thượng vấn đề.

Cố tình Lý Uyển Thu chính là như thế lừa mình dối người.

Đơn giản là nàng đối Đường Niệm Niệm sinh ra không thể tránh khỏi một tia ghen ghét, càng nhiều không cam lòng.

Nàng bản thể dung mạo cùng Đường Niệm Niệm không phân cao thấp, hai người đều là cái loại này tinh xảo tuyệt mỹ, chỉ là nàng càng nhu mỹ, Đường Niệm Niệm càng linh động. Nghĩ lại năm ấy vẫn là hoang cổ Thiên Tôn nàng, vô luận tu vi vẫn là hơi thở đều so hiện tại cường quá nhiều, tự nhiên liền so qua hiện tại còn chỉ là người tu tiên Đường Niệm Niệm. Vì cái gì lúc ấy Thiên Ma chí tôn chướng mắt chính mình, sa đọa vào đời lúc sau lại coi trọng Đường Niệm Niệm.

Đặc biệt là nhìn đến vô tình vô dục Thiên Ma chí tôn, lại đối Đường Niệm Niệm thâm tình như vậy, sủng ái như vậy, nàng liền nhịn không được không cam lòng.

Vì cái gì so Đường Niệm Niệm càng ưu tú chính mình không cần, lại muốn nàng?

Vì cái gì so Đường Niệm Niệm càng ưu tú chính mình không sủng, lại sủng nàng!

Này ghen ghét cùng không cam lòng không quan hệ tình yêu, nguyên với tự thân kiêu ngạo, còn có địa vị sắp bị lật thoát khả năng.

Lý Uyển Thu rõ ràng, nếu năm đó Thiên Ma chí tôn có thể như vậy sủng ái nàng, nàng tuyệt đối vô pháp đoạn tuyệt tình yêu ý niệm, chỉ biết hoàn toàn luân hãm đi vào. Giờ này ngày này cũng sẽ không yêu say đắm thượng hắc mông, làm ra loại này cơ hồ xem như phản bội chủ sự tình.

Ở nàng xem ra, thực lực của chính mình địa vị đều là chính mình tranh thủ nỗ lực mà đến, Đường Niệm Niệm lại là không làm mà hưởng, còn bị như thế sủng ái, thật sự là không công bằng.

Bởi vậy, Lý Uyển Thu mới bất mãn chính mình xem lậu Đường Niệm Niệm.

Cái này làm cho nàng có loại tự tôn bị giẫm đạp cảm giác.

Lý Uyển Thu trong lòng tuy bực, thần sắc vẫn là mềm nhẹ dịu dàng, nhẹ giọng nói: “Kính Hồng tiên tử hiểu lầm, này đều không phải là là ở vậy người, chỉ là thỉnh người làm khách.” Thân là hoang cổ Thiên Tôn chính mình, có từng đối mặt khác nữ tử như thế khách khí quá, nếu không phải vì A Mông, nếu không phải cố kỵ chủ thượng.....

“Kính Hồng tiên tử chỉ cần tại đây cư trú một đoạn nhật tử, xem xong một hồi trò hay, lúc sau là đi là lưu đều tùy Kính Hồng tiên tử ý tứ.” Nàng căn nguyên không có hoàn toàn khôi phục, này không chỉ có yêu cầu quy vị, còn cần chủ thượng thừa nhận. Nếu bằng không cũng không cần như vậy phiền toái nói chuyện, chỉ cần thoáng động thủ là có thể đem trước mắt người trao lấy khống chế.

“Trò hay?” Đường Niệm Niệm giống thần bí hắc điệp cánh bướm giống nhau lông mi phẩy phẩy, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu, “Một người xem không thú vị.”

Lý Uyển Thu bị nàng kia tinh lượng con người sát trụ, nhất thời thể nhưng xem không rõ nàng rốt cuộc là nghe hiểu chính mình lời nói sau lưng ý tứ, còn không có không có nghe hiểu, xem nàng như vậy tựa hồ thật sự tưởng xem ‘ hí kịch ’.

Đường Niệm Niệm hiển nhiên hiển nhiên đã không có hứng thú cùng nàng tiêu hao đi xuống, trong tay Vạn Hư Đăng Yêu Đăng bắt đầu sinh trưởng tốt.

Lý Uyển Thu tức khắc cả kinh, dưới chân như nước chảy nhanh chóng mở ra một mảnh thủy mạc, trong đầu đột nhiên linh quang chợt lóe, sau đó nhanh chóng nói: “Kính Hồng tiên tử, chẳng lẽ người không muốn biết Tuyết Tiên vì cái gì đột nhiên như vậy vội vã muốn cõ ma châu sao? Người lại hay không biết, tiên nguyên tư pháp điện biến hóa? A Mông cùng Tuyết Tiên nói chút cái gì?”

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp hạ con ngươi, đáy mắt hiện lên một sợi ba quang.

Lý Uyển Thu đặc ý, “Xem ra Tuyết Tiên cái gì đều không có nói cho người, người chẳng lẽ không muốn biết?”

Nàng cho rằng Đường Niệm Niệm sẽ dò hỏi sẽ tò mò sẽ nghĩ nhiều sẽ sinh nghi, duy độc không nghĩ tới Đường Niệm Niệm sẽ như vậy bình tĩnh nói: “Cô Hồng tưởng nói liền nói, không nói liền không nói.”

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng múa may, liền không gian đều rung động, xuất hiện rất nhỏ cái khe, đem Lý Uyển Thu thủy mạc đánh đến gọn sóng nổi lên bốn phía, thoát nhìn dị thường yếu ớt hung hiểm.

Lý Uyển Thu ngờ ngẩn, liền thấy Đường Niệm Niệm triệu nàng nhàn nhạt nhìn thoáng qua, khóe miệng gợi lên giả hoạt linh động độ cung, thanh âm thanh thúy, “Ta nếu muốn biết, vừa hỏi liền biết.”

Như vậy tự tin.

Là tin tưởng tự thân, càng là tin tưởng Tư Lăng Cô Hồng, không chứa một chút tỷ vết, làm người liền phản bác đều không thể.

Lý Uyển Thu trong mắt hiện lên một sợi lửa giận.

Dựa vào cái gì!?

-----oOo-----

Chương 265: nhảy nhót vai hề

Nguồn: EbookTruyen.Net

Dựa vào cái gì!?

Dựa vào cái gì đối phương có thể như vậy tự tin, dựa vào cái gì chủ thượng đối nàng như vậy sủng ái, cho nàng quyền lợi lớn như vậy cùng tín nhiệm, dựa vào cái gì nàng có thể được đến chủ thượng tối thượng sủng nịch, như thế yên tâm thoải mái, làm người liền phá hư cắm vào cơ hội đều không có chút nào.

Chẳng sợ nàng cùng a mông đều không có như vậy tín nhiệm.

Nhược thủy, thiên địa chí thuần chí ác chi thủy, cũng là ngàn quân chi thủy, thoạt nhìn khinh phiêu phiêu trên thực tế mỗi một giọt đều có ngàn quân trọng lượng.

Nhược thủy hình thành thủy mạc, cho dù là tiên nguyên Ma Vực Đại Thừa kỳ bán tiên tu vi giả đều khó có thể bài trừ, chính là Đường Niệm Niệm lại há là bình thường người tu tiên, vạn Hư Đăng Yêu Đăng sau trường thành cũng chưa chắc so nhược thủy kém.

Ở Đường Niệm Niệm không chế hạ, nhược thủy thủy mạc xuất hiện tan vỡ.

Lý Uyển Thu thấy vậy, hơi hơi cắn răng, trong tay đánh ra từng đạo pháp quyết, đối Đường Niệm Niệm nói: “Chính như Kinh Hồng tiên tử lời nói, nếu Kinh Hồng tiên tử muốn biết chân tướng, tự mình hỏi Tuyệt Tiên nhất định sẽ biết, chính là Kinh Hồng tiên tử lại như thế nào xác định Tuyệt Tiên nói chính là thật là giả đâu.”

Đường Niệm Niệm nghe được như vậy ám chỉ ngôn ngữ, biểu tình vẫn là không có một chút biến hóa.

Lý Uyển Thu không biết nàng có cái gì ý tưởng, thật sự là nàng biểu tình quá bình tĩnh, dường như một ông thanh triệt hồ nước, không dậy nổi một chút gợn sóng.

“Không bằng liền từ ta tới nói cho Kinh Hồng tiên tử chân tướng đi.” Lý Uyển Thu rũ xuống con ngươi, đáy mắt hiện lên một sợi u quang. Lại ngẩng đầu lên thời điểm đã khôi phục như thường, giống như thu ba yên la con ngươi lảng lảng nhìn Đường Niệm Niệm, nói: “A mộng cùng Tuyết Tiên nói chuyện, có quan hệ tiên nguyên cùng Ma Vực chi chiến, cũng liên quan đến này phiến thiên địa cấm kỵ phá giải phương pháp.”

Nàng vẫn luôn gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, quả nhiên nhìn đến Đường Niệm Niệm thần sắc thượng hiện ra tới hứng thú, trong lòng cười, biết Đường Niệm Niệm đây là nhập bộ.

Lý Uyển Thu nói đều không phải là hư cấu, lại là tình hình thực tế.

Bất quá thật trung tham giả mới càng thêm làm người tìm không ra sơ hở.

Tuy rằng Đường Niệm Niệm đối với nàng lời nói ngữ nội dung cảm thấy hứng thú, chính là trong tay thế công một chút đều không giảm nhược, làm Lý Uyển Thu cũng không thể lơ lửng một phần.

Lý Uyển Thu nói: “Kinh Hồng tiên tử là Thiên Thánh người thừa kế chi nhất, nghĩ đến đối với này phiến thiên địa chân tướng cũng biết được không ít, không biết Kinh Hồng tiên tử có biết bạch mộng cùng hắc mộng lại là sao lại thế này sao?” Lời tuy nhiên là hỏi chuyện, chính là nàng trong mắt tràn đầy tự tin, đơn giản là nàng rõ ràng —— nếu Đường Niệm Niệm biết bạch mộng cùng hắc mộng quan hệ, như vậy cũng sẽ không đối nàng lời nói cảm thấy hứng thú.

Đường Niệm Niệm lắc đầu.

Nàng truyền thừa trong trí nhớ đích xác không có về bạch mộng cùng hắc mộng ký ức, đối với này hai người quan hệ, còn có hai người cùng này phiến thiên địa quan hệ có chút tò mò.

Chỉ là có chút mà thôi.

Lý Uyển Thu nhấp môi cười, khẩu khí có một tia kiêu căng, “Thiên Thánh thật là ngút trời kỳ tài, yêu thích thu thập thiên địa kỳ vật kỳ nhân kỳ thú, liền như Kinh Hồng tiên tử trong tay vạn Hư Đăng Yêu Đăng đó là kỳ vật chi nhất, còn có có tiếng khát thặng.....” Loại này khẩu khí, liền dường như nàng cùng Thiên Thánh cùng thế hệ giống nhau, bất quá trên thực tế nàng xác cùng Thiên Thánh không sai biệt lắm là cùng thế hệ, chỉ là nàng đã từng cũng bị Thiên Thánh đánh bại quá, thật lấy thực lực luận chi nói, vẫn là muốn tiểu đồng lứa.

“Thánh môn cũng là thiên địa kỳ thú, bị Thiên Thánh sở hữu.” Lý Uyển Thu nói: “Thiên Thánh sáng chế này phiên thiên địa, ở trong mảnh thiên địa này hành nghịch thiên việc, chẳng sợ hấn ngút trời kỳ tài, đã tới rồi cùng thiên địa đồng thọ tu vi, chính là như cũ vô pháp thật sự cùng Thiên Đạo chống lại. Đương biết rõ chính mình đại nạn đã đến thời điểm, đem thánh môn phong ấn tại nơi này, vì hấn bảo hộ này phiên thiên địa, trừ phi đạt tới mục đích của hấn, có người bài trừ hấn cấm kỵ, nếu không thánh môn vĩnh viễn vô pháp rời đi nơi này.”

Này đó đều là hắc môn nói cho nàng, nàng đều nhớ rõ rành mạch.

Một cây dây đàng đánh nát một mảnh thủy mạc, chính là Đường Niệm Niệm cũng không có rời đi.

“Ngô!” Thủy mạc cùng Lý Uyển Thu tương liên, thủy mạc bị phá, cũng làm Lý Uyển Thu bị thương.

Nàng mày đẹp vừa nhú, bất mãn nhìn Đường Niệm Niệm, “Người đây là có ý tứ gì!”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Người tiếp tục nói.” Chính là vạn Hư Đăng Yêu Đăng vẫn là không có đình, theo kia một khối rách nát không ngừng chui lỗ hồng, kia hung hấn công kích hành vi cùng Đường Niệm Niệm đạm tĩnh linh tịnh biểu tình phi thường không xứng đôi, lại ngoài ý muốn hài hòa, “Không nói ta liền đi rồi.”

Dù sao đều phá một khối, nàng có thể đi rồi.

Như vậy bình đạm khẩu khí, dường như nàng hiện tại nàng thật sự chỉ là ở người ngoài trong nhà làm khách, muốn tới thì tới, muốn đi thì đi.

Để cho Lý Uyển Thu một ngụm lửa giận nảy lên trong lòng chính là, từ Đường Niệm Niệm thần thái cùng ngôn ngữ có thể xem, nàng giống như căn bản là không thèm để ý Lý Uyển Thu lời nói, Lý Uyển Thu tiếp tục nói nàng liền tiếp tục nghe một chút, nếu Lý Uyển Thu không nói nàng liền chạy lầy người. Như vậy thoát nhìn, hình như là Lý Uyển Thu cầu nàng nghe giống nhau.

Chính là trên thực tế, Lý Uyển Thu thật đúng là đến cầu nàng nghe, một vì kéo dài nàng thời gian, đem nàng lưu lại nơi này. Thứ hai chính là cố ý châm ngòi nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng cảm tình, muốn cho nàng đối Tư Lăng Cô Hồng sinh ra hoài nghi.

Lý Uyển Thu ngực kịch liệt phập phồng vài cái, áp xuống đáy lòng lửa giận, kia tan vỡ thủy mạc thì tại nàng không chế hạ phục hồi như cũ, trong không khí xuất hiện từng đạo thủy kiếm triều Đường Niệm Niệm bay đi, hai mắt như nước lạnh băng, miệng lưỡi lại ngoài ý muốn mềm nhẹ, giống như hiện tại công kích đều không phải nàng việc làm.

“Thiên Thánh sau khi chết, thánh mông bị Thiên Thánh phong ấn tại nơi này, chờ ngàn năm năm, tịch mịch khó nhìn sinh ra tà niệm, muốn chính mình bài trừ cấm kỵ rời đi nơi này, đạt được vĩnh viễn tự do. Chính là Thiên Thánh tuy chết, để lại cho nó hồn phách mệnh lệnh như cũ tồn tại, làm nó không thể không tuân thủ quy củ.”

Đường Niệm Niệm thân ảnh ở thủy kiếm trung quay cuồng, ngọc tử băng hỏa một chút không yếu triều Lý Uyển Thu ném tới.

Hai người đánh đến kịch liệt, chính là cẩn thận quan sát nói, liền sẽ phát hiện hai người đều không có công kích đối phương yếu hại.

Lý Uyển Thu là ngại với Tư Lăng Cô Hồng không dám, Đường Niệm Niệm còn lại là muốn nghe một chút nàng biết được hết thảy.

“Vô số năm tháng qua đi, thánh mộng trong đầu xuất hiện hai cỗ ý niệm, một cái muốn tuân thủ Thiên Thánh mệnh lệnh, một cái muốn sống một mình tự do. Sau đó thánh mộng một phân thành hai trở thành bạch mộng cùng hắc mộng. Bạch mộng tuân thủ Thiên Thánh mệnh lệnh tiếp tục chờ chờ, hắc mộng tắc bắt đầu ý đồ phá cấm, chính là cuối cùng thất bại. Chẳng sợ nó từ thánh mộng trên người tách ra tới, như cũ có chứa Thiên Thánh phong ấn, vô pháp một mình rời đi.”

Đường Niệm Niệm như suy tư gì gật đầu. Khó trách nàng cảm giác được bạch mộng cùng hắc mộng hơi thở hoàn toàn bài xích tương phản, cố tình lại cố quái như ra cùng nguyên, nguyên lai bọn họ vốn dĩ chính là nhất thể, chỉ là bị chia làm nhị.

“Hắc mộng tuy rằng một mình vô pháp bài trừ cấm kỵ, chính là lại phát hiện một cái khác biện pháp, chỉ cần cắn nuốt bạch mộng, hẳn chẳng những sẽ không thay đổi hồi thánh mộng, còn sẽ lấy hắc bản tính là chủ, có được thánh mộng thực lực, đồng thời còn có thể tan rã trong thân thể hắc cấm kỵ phong ấn. Vì thế bạch mộng cùng hắc mộng từng đánh nhau quá một lần, lệnh này phiến thiên địa sinh linh đồ thán, cuối cùng lấy ngang tay kết thúc, hai người đều bị trọng thương các hồi tiên nguyên cùng Ma Vực chữa thương trầm miên, chỉ cần một phương cường chế không tỉnh lại nói, một bên khác cũng vô pháp một mình hành động, thẳng đến Tuyết Tiên xuất thế.”

Lý Uyển Thu lời nói vào lúc này tạm dừng, như nước con người, chỗ sâu trong chớp động kiên cố, nhìn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm ánh mắt nhẹ lóe, nói: “Bạch mộng làm Cô Hồng đoạt thiên hạ, nhập tiên nguyên, đoạt cỗ ma châu, đều là vì làm Cô Hồng phá này phiến thiên địa cấm kỵ, làm Cô Hồng giúp hắc khôi phục tự do, còn có cắn nuốt hắc mộng.”

Bình tĩnh ngôn ngữ, đều không phải là nghi vấn.

“Không sai.” Lý Uyển Thu khước miệng nhẹ nhàng một câu, ánh mắt không hề chớp mắt nhìn Đường Niệm Niệm, nói: “Cổ ma châu vốn chính là Tuyết Tiên chi vật, chính là vừa lúc dừng ở Ma Vực, hắc mông lợi dụng cổ ma châu tăng lên thực lực, nếu lại lần nữa cùng bạch mông đánh nhau nói, thắng nhất định là hắc mông. Bạch mông sợ, liền từ Tuyết Tiên trên người xuống tay, lợi dụng Tuyết Tiên còn chưa thức tỉnh khi, cố ý cùng hắn giao hảo, đem hắn thu làm mình dùng.” Châm chọc cười, “Chính là hắn tưởng không khởi thật tốt quá, chẳng sợ Tuyết Tiên chưa thức tỉnh, kia cũng là Thiên Ma chí tôn, nơi nào sẽ bị hắn tính kế.”

Đường Niệm Niệm kinh ngạc xem nàng.

Vừa mới câu nói kia lộ ra tới kính ngưỡng cùng tôn sùng liền nàng đều nghe được ra tới.

Lý Uyển Thu vẫn chưa phát hiện chính mình khẩu khí có cái gì vấn đề, chẳng sợ hiện tại nàng làm ra sự tình đã ẩn ẩn xem như phản bội chủ, chính là nàng đối Thiên Ma chí tôn cung kính chưa bao giờ biến hóa, đó là đã từng hoang cổ năm tộc lời thề, chỉ hầu một chủ chỉ trung một chủ, trừ phi hồn phi phách tán nếu không căn bản là vô pháp thoát khỏi.

“Chỉ là.....” Lý Uyển Thu khẩu khí có chút kích động, nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm, lời nói lại hoàn toàn mà ngăn. Chỉ là cái gì?

Chỉ là cố tình xuất hiện nàng —— Đường Niệm Niệm!

Nếu không phải nàng lời nói, Tư Lăng Cô Hồng sẽ không rời bỏ trên người phong ấn, sẽ không cùng bạch mông thâm giao, càng sẽ không quản trận này bạch mông cùng hắc mông tranh đấu.

Những lời này Lý Uyển Thu sẽ không nói, nói tức giận cũng chỉ là chính mình thôi.

Đường Niệm Niệm cũng không hỏi nàng kia tạm dừng lời nói là cái gì, nhàn nhạt nói: “Cho nên lần này hắc mông tìm Cô Hồng nói

chuyện, là vì làm Cô Hồng đứng ở hẳn bên này, trợ giúp hẳn đối phó bạch môn, hoặc là trung lập mặc kệ.” Nghe được Lý Uyển Thu nói này đó bí văn chân tướng, Đường Niệm Niệm tự nhiên cũng đoán được sự tình nguyên do.

Chớp chớp con ngươi, lại nói: “Người đem ta lưu lại nơi này, là muốn ta đương con tin, hạn chế Cô Hồng.”

Lý Uyển Thu sóng mắt chợt lóe, trong lòng châm chọc một tiếng: Còn không tính ngốc.

Tú mỹ tuyệt sắc dung nhan lại tất cả đều là dịu dàng nhu hòa, mỉm cười nói: “Ta đã nói qua, Kinh Hồng tiên tử hiểu lầm, ta chẳng qua là đem kinh hồng trước coi như khách nhân, thỉnh Kinh Hồng tiên tử xem một hồi trò hay.”

Đường Niệm Niệm đối nàng đáp án không tỏ ý kiến.

Lý Uyển Thu nhẹ mị con ngươi, “Nếu Kinh Hồng tiên tử đã đoán được a môn cùng Tuyết Tiên nói chuyện, như vậy ta cũng không gạt Kinh Hồng tiên tử.”

“Ân?” Đường Niệm Niệm phát ra một tiếng vô ý nghĩa giọng mũi.

Lý Uyển Thu nghĩ thầm, người nghe được tiếp được lời nói lại hay không còn có thể như thế không sao cả đâu?

“Tuyết Tiên là chí tôn Thiên Ma, chí tôn Thiên Ma dưới có mạnh nhất hoang cổ năm tộc, Tuyết Tiên bên người vị kia Tuyết Tân, hắc long còn có Lâm Quân tứ, đều là hoang cổ năm tộc chi nhất.”

Đường Niệm Niệm ánh mắt lóe lóe. Nàng từ Thiên Thánh trong truyền thừa biết hoang cổ năm tộc, tiếng vọng lúc trước hắc long kêu Lâm Quân tứ hoang man thời điểm, nàng liền đoán được, chỉ là không có đi miệt mài theo đuổi.

Lý Uyển Thu cười khế nói: “Hôm nay Kinh Hồng tiên tử đi vào vực sâu nếu hồ nước thời điểm, ba vị hoang cổ Thiên Tôn liền đến tiên

nguyên Yêu Cốc. Tiên nguyên Yêu Cốc tư pháp điện trên thực tế là Thiên Ma Cung chủ điện, bọn họ đi trước nơi đó là vì quy vị. Một khi quy vị chính là dẫn phát Thiên Ma Cung nội bọn họ vốn có công lực, cùng Thiên giới Thiên Ma Cung căn nguyên tương liên, phá hư Thiên Thánh bố trí cấm kỵ, cuối cùng chỉ cần Tuyết Tiên một ý niệm, này cấm kỵ liền sẽ hôi phi yện diệt.”

“Bất quá.....” Một cái biến chuyển, Lý Uyển Thu dừng lại lời nói.

Đường Niệm Niệm không thể không thừa nhận nàng bị Lý Uyển Thu lời này cấp hấp dẫn đi, theo nàng lời nói hỏi: “Bất quá cái gì?”

“Ha hả.” Lý Uyển Thu tiếng cười rất êm tai, chỉ là tinh tế phẩm vị là có thể đủ phẩm vị ra bên trong kiêu căng cùng tính kế, “Bất quá nói vậy, Tuyết Tiên trên người phong ấn không thể không cởi bỏ, đưa tới người tiên, Địa Tiên, thiên tiên, thậm chí Đại La Kim Tiên thiên kiếp, mấy đạo thiên kiếp buông xuống, hấn căn bản không rảnh cố kỵ những người khác, đến lúc đó sinh linh đồ thán, bên cạnh người những người đó chỉ sợ cũng trốn bất quá một kiếp.”

“Không ngừng là như thế, này phiến thiên địa khiến cho động tĩnh cũng nhất định sẽ bị Thiên giới người có tâm chú ý tới, phải biết rằng Thiên Thánh truyền thừa nhưng không ngừng người một người, đến lúc đó Tuyết Tiên không thể không phi thăng đến Thiên giới, người tu vi không đủ tắc bị lưu tại nơi này, đưa tới mặt khác Thiên Thánh người thừa kế đuổi giết.”

Lý Uyển Thu chút nào không bỏ lỡ Đường Niệm Niệm mặt bộ biểu tình cùng ánh mắt, thanh âm rõ ràng là mỉm cười, lại cố tình có loại nói không chừng thứ người hàn ý, “Có thể nói, Tuyết Tiên này phiến làm hoang nha bọn họ quy vị chính là một cái ngòi nổ, lệnh bạch mông cùng hắc mông tranh đấu không thể không tiến hành, cũng cho các người mang đến tai họa ngập đầu. Ha hả, có thể là Tuyết Tiên ở chỗ này ngốc phiến, liền nguyên bản 1% thực lực đều không có thân thể cũng làm hấn không hài lòng, cho nên mới vội vã tưởng rời đi giải thoát rồi đi.”

“Phải biết rằng.....” Lý Uyển Thu đáy mắt hiện lên một sợi lạnh băng tính kế sáng rọi, đối Đường Niệm Niệm gần từng chữ một nói: “Thiên Ma chí tôn trời sinh vô tình vô dục, đối vạn vật đều chỉ là nhất thời hứng thú thôi, hấn muốn làm cái gì cũng từ trước đến nay chỉ ở chính mình nhất niệm chi gian.”

Người đã hiểu sao?

Thiên Ma chí tôn đối vạn vật đều chỉ là nhất thời hứng thú, đối với người cũng là như thế, người không cần quá tự cho là đúng!

Thiên Ma chí tôn muốn làm cái gì từ trước đến nay chỉ là chính mình nhất niệm chi gian, đừng tưởng rằng người thật sự có thể ảnh hưởng quyết định của hấn, đừng với chính mình quá tự tin!

Lý Uyển Thu cẩn thận nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm thời điểm, Đường Niệm Niệm đồng dạng chuyên chú nhìn Lý Uyển Thu.

Ở nàng nhìn chăm chú hạ, Lý Uyển Thu không thấy bất luận cái gì trốn tránh.

Nàng không có nói dối.

Đường Niệm Niệm đã nhìn ra, Lý Uyển Thu không có nói dối, cũng liền nói Lý Uyển Thu nói đều là chân thật.

Nàng nhẹ nhàng nhấp môi, thần sắc có chút không vui, ánh mắt lạnh nhạt.

Lý Uyển Thu vừa thấy nàng như vậy biểu tình, liền cười. Nàng xác không nói dối, nàng nói đều là chân thật khả năng phát sinh sự tình. Không có, chính là khả năng! Nếu Tư Lăng Cô Hồng thật sự không màng Đường Niệm Niệm nói, như vậy nàng nói những cái đó nhất định sẽ tầm mắt, chính là Thiên Ma chí tôn bản lĩnh chưa từng có người xem hiểu quá, cho dù là hiện tại chỉ là Đại Thừa kỳ Tư Lăng Cô Hồng, đồng dạng không bị người xem hiểu.

Ai cũng không biết hẳn hiện tại có thể làm được kiểu gì nông nổi, cho dù là chú định sự tình, Tư Lăng Cô Hồng cũng có bản lĩnh đem nó cấp sửa đổi.

Lý Uyển Thu rõ ràng này đó, chính là nàng chính là không nói, nàng nếu là chính là Đường Niệm Niệm không cao hứng, nếu là chính là Đường Niệm Niệm hoài nghi Tư Lăng Cô Hồng, nếu là chính là Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng sinh ra ngại kỵ.

Một đạo đau nhức thành linh xảy ra, làm Lý Uyển Thu tươi cười cứng đờ. Vừa mới, liền ở vừa mới, nàng đều không có thấy rõ ràng đây đằng là khi nào xuất hiện, nháy mắt ở nàng gò má thượng trều một chút, da tróc thịt bong.

“Người.....” Lý Uyển Thu vuốt ve chính mình gò má, huyết nhục mơ hồ, như nước con người nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm hiện lên hung thần.

Hoang cổ năm tộc vì thượng cổ chi tộc, khi đó cường giả vi tôn, đầy đất nguy hiểm. Ở khi đó sinh ra một đường đi đến hoang cổ Thiên Tôn vị trí thượng nhân, sao có thể thật sự như nước ôn nhu, bọn họ hung thần so bất luận kẻ nào đều khủng bố.

Đường Niệm Niệm thần sắc đạm nhiên, tĩnh xem Lý Uyển Thu: “Ta không thích người nói những lời này đó.”

“Không phải không thích, là sợ hãi cùng thương tâm đi.” Lý Uyển Thu bị này vừa kéo, gò má da tróc thịt bong, càng như là trều rớt nàng dịu dàng mặt nạ, một sửa phía trước nhu hòa, ngôn ngữ càng là tự tự thấy huyết, “Người sợ hãi ta nói chính là thật sự, thương tâm Tuyệt Tiên bỏ người với không màng. Ta nói cho người đi, Tuyệt Tiên là Thiên Ma chí tôn, Thiên Ma chí tôn chưa bao giờ sẽ có tình, càng sẽ không hiểu tình, ở hẳn trong mắt người bất quá là một con còn tính thảo hỉ sủng vật thôi, sủng vật chính là sủng vật, có tâm tình liền sủng sủng người, vô tâm tình liền ném, như thế đơn giản.”

Lý Uyển Thu vốn dĩ cho rằng nghe xong những lời này Đường Niệm Niệm sẽ tức muốn học máu, chính là nàng lại một lần sai rồi.

Đường Niệm Niệm nhìn nàng ánh mắt có không cao hứng lạnh nhạt, thần sắc lại không có nửa điểm vụn vẹo, dường như nói ra kia phiến lời nói nàng mới là thật sự nhảy nhót vai hề, như thế buồn cười thật đáng buồn.

“Người không hiểu.” Một câu đơn giản lời nói.

Lý Uyển Thu bị nàng thông dong bình tĩnh bộ dáng kích thích, thanh âm có một tia bén nhọn, “Ta không hiểu cái gì!”

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng vũ điệu, nguyên lai phía trước Đường Niệm Niệm vẫn là lưu tình, vì chính là nghe Lý Uyển Thu nói bí văn. Hiện giờ nghe xong, Đường Niệm Niệm cũng không tính toán lại lưu tình.

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng múa may lên trận gió từng trận, đánh vào thủy thượng kích bắn thanh không ngừng vang.

Đường Niệm Niệm phiêu phù ở giữa không trung, kim điểm phiêu phù ở nàng trước mặt, tuyết trắng da thịt bị sấn đến thánh khiết, hai tròng mắt nội cũng tựa bốc cháy lên ánh lửa.

“Người không hiểu Cô Hồng.” Cho nên không cần tùy tiện bình luận Cô Hồng hành vi cùng tình cảm, cái này làm cho nàng nghe xong thực không thoải mái.

Lý Uyển Thu muốn phản bác, chính là há mồm lại phát không ra thanh âm, chỉ có thể ở trong lòng gầm nhẹ. Ta không hiểu, chẳng lẽ người hiểu không? Ta làm bạn ở Thiên Ma chí tôn vô số tuế nguyệt, người mới ngần ngừ 300 năm đều không đến, người có cái gì tư cách nói ta không hiểu.

Chính là, Đường Niệm Niệm kế tiếp một câu, đem Lý Uyển Thu kiên trì đều đánh vào Vô Gian địa ngục.

Đường Niệm Niệm nói: “Ta cùng Cô Hồng có tình chú, ta đã chết Cô Hồng cũng sẽ chết.” Cho nên Cô Hồng lại như thế nào sẽ mưu hại ta, vứt bỏ ta.

Người không có nói dối, chính là một việc sẽ có rất nhiều loại kết quả, dù sao cuối cùng khẳng định không phải là người nói cái loại này.

Đường Niệm Niệm nghe xong Lý Uyển Thu nói không cao hứng, không phải tin nàg ngôn ngữ, mà là không cao hứng nàg đối Tư Lăng Cô Hồng bôi đen.

Lý Uyển Thu cánh môi tái nhợt cứng họng.

Nàng chưa từng nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng sẽ cho Đường Niệm Niệm tình hình bên dưới chú.

Loại này có thể nói hèn mọn, đem chính mình hồn phách tánh mạng đều cho đối phương hành vi, không nên là kia chí cao vô thượng Thiên Ma chí tôn làm sự tình.

Chính là vô luận nàg nghĩ như thế nào không nên, sự tình lại chân thật đã xảy ra.

Lý Uyển Thu phát hiện chính mình phía trước nói ngôn ngữ, thuận túy chính là ở đánh chính mình mặt.

Lúc này, Đường Niệm Niệm đem kim điểm huy hướng về phía Lý Uyển Thu.

Phanh!

Một trận kịch vang, thủy mạc tan vỡ.

“Thân thân mẫu thân, nhi tử tới bảo hộ ngươi nga ~” đồng trĩ thanh âm, một đạo nãi oa oa thân ảnh xuất hiện ở chỗ này.

“Ngao ngao ~ ngao ngao ô ~”

Chủ nhân! Chủ nhân! Là Lục Lục mang tiểu chủ nhân tìm được chủ nhân ~ Lục Lục cũng bảo hộ chủ nhân ~

Đường Niệm Niệm quay đầu, nhìn về phía kia so tiên đồng còn muốn phần điều ngọc trác phù không tiểu oa nhi, còn có chính huy động móng vuốt nhỏ quả bóng nhỏ, đôi mắt cong cong, không khỏi nhấp môi cười.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Ân hử, Cô Hồng mới sẽ không thương tổn Niệm Niệm, chỉ biết bảo hộ nàng tích ~

-----oOo-----

Chương 266: Cô Hồng tính toán

Nguồn: EbookTruyen.Net

Lục Lục là Đường Niệm Niệm bản mạng linh bảo, Tư Lăng Vô Tà lại cùng Đường Niệm Niệm huyết mạch tương liên, đương Đường Niệm Niệm thân ảnh từ bên người biến mất lúc sau, bọn họ chỉ bằng nương liên hệ một đường tìm được rồi này tòa cung điện.

Tư Lăng Vô Tà xuất hiện hiển nhiên ra ngoài Lý Uyển Thu ngoài ý liệu, liếc mắt một cái nhìn về phía Tư Lăng Vô Tà thời điểm, đối diện thượng hấn cặp kia yêu dị đồng tử, một cỗ mạc danh áp lực từ hai mắt truyền vào trong lòng, gọi lên một trận tim đập nhanh, cả người lông tơ đều không khỏi dựng đứng.

Lý Uyển Thu xem thường quá Đường Niệm Niệm, lại không dám xem thường Tư Lăng Vô Tà.

Chỉ cần nghĩ đến hấn là Tư Lăng Vô Tà huyết mạch, còn có từ hắc mông nơi đó biết được bí văn, hết thảy đều chương hiển Tư Lăng Vô Tà thiên phú dị bẩm còn có khủng bố thể chất. Chỉ cần cho hấn thời gian, hấn thậm chí khả năng siêu việt Tư Lăng Vô Tà.

“Nguyên lai là ngây thơ tiểu công tử.” Lý Uyển Thu thực mau khôi phục thần sắc, một tay che lại chính mình gò má thượng bị vạn Hư Đăng Yêu Đăng đánh ra tới miệng vết thương, một trận nước gợn lưu động, kia miệng vết thương liền khôi phục như thường. Chỉ là vạn Hư Đăng Yêu Đăng độc tố còn bị tàn lưu ở bên trong, giờ này khắc này Lý Uyển Thu cũng không có thời gian đi tinh tế giải trừ.

Tư Lăng Vô Tà thông qua rách nát thủy mạc đi vào Đường Niệm Niệm bên người, hai mắt đảo qua nhìn đến Đường Niệm Niệm một thân không việc gì sau, yêu dị con người khôi phục độ ẩm, duỗi tay giữ chặt Đường Niệm Niệm bàn tay, phẫn nộ khuôn mặt nhỏ tròn đầy thảo hỉ tươi cười, “Mẫu thân chịu khổ.”

Chịu khổ?

Đường Niệm Niệm lông mi phẩy phẩy, theo hấn nói gật đầu, “Ân.”

Tư Lăng Vô Tà hai mắt thủy lượng nhìn Đường Niệm Niệm, càng thêm thương tiếc nói: “Mẫu thân chịu ủy khuất.”

Đường Niệm Niệm nhấp môi cười, lại lần nữa phát ra vô ý nghĩa giọng mũi, “Ân.”

Tư Lăng Vô Tà hung hăng nói: “Làm mẫu thân chịu khổ chịu ủy khuất người đều nên bị phạt!”

Đường Niệm Niệm biểu tình đăm nhiên, hơi nghiêng mục nhìn Tư Lăng Vô Tà, kia ý tứ thật giống như là đang nói, người tính toán như thế nào trừng phạt?

“Giao cho nhi tử đi.” Tư Lăng Vô Tà một bộ nhỏ mà lạnh hứa hẹn.

“Hảo.” Nếu hấn có cái này hứng thú, nàng tự nhiên liền theo hấn.

Từ tiên nguyên Yêu Cốc từ biệt lúc sau, Đường Niệm Niệm tuy rằng có thể cảm nhận được tia nắng ban mai chính là Tư Lăng Vô Tà phân thân, chính là đều không phải là hoàn chỉnh tia nắng ban mai. Mãi cho đến sáu hoàn cảnh nội phù không sơn mới cùng Tư Lăng Vô Tà lại lần nữa gặp nhau, lần đó hấn cùng Tư Lăng Vô Tà đánh nhau nàng cũng không có nhìn kỹ, tùy ý không biết thực lực của hấn rốt cuộc tới rồi kiêu gì nông nổi, hiện tại hấn có tâm đối phó Lý Uyển Thu, nàng phải hảo hảo xem diễn hảo.

So sánh với mẫu tử hai bình tĩnh âm áp, đối diện đứng Lý Uyển Thu sắc mặt tắc trở nên có chút khó coi.

Tư Lăng Vô Tà đối nàng làm lơ còn có khăn kẻ tiếp rõ ràng nhằm vào nàng ngôn ngữ, đều làm nàng vừa kinh vừa giận.

Đường Niệm Niệm chịu khổ? Chịu ủy khuất?

Hắn rút cuộc là nào con mắt nhìn đến Đường Niệm Niệm chịu khổ chịu ủy khuất!

Một thân sạch sẽ Đường Niệm Niệm không thấy bất luận cái gì thương thế, ngược lại là chính mình có chút chật vật, người sáng suốt nhìn đến hai người nói, đều sẽ thiên hướng chính mình, cảm thấy chính mình bị khi dễ mới đúng.

Đặc biệt là nhìn đến Đường Niệm Niệm thế nhưng không phủ nhận Tư Lăng Vô Tà lời nói, ở Lý Uyển Thu trong mắt chính là trợn mắt nói dối đáng giận.

Mỗi lần đều là như thế này, cố ý làm bộ nhu nhược, đương nhiên hưởng thụ người khác sủng ái.

Lý Uyển Thu cắn cắn môi dưới, thấy Tư Lăng Vô Tà quay đầu triều chính mình xem ra thời điểm, trước mở miệng giải thích: “Ngay thơ công tử, ta tưởng người hiểu lầm, này.....”

Mềm nhẹ dịu dàng tiếng nói lời nói bị Tư Lăng Vô Tà vô tình đánh gãy, “Ta không có hiểu lầm.”

Tư Lăng Vô Tà híp mắt, thông hiểu thế sự thong dong biểu tình xuất hiện vào lúc này hẳn ba bốn tuổi oa oa trên mặt, chẳng những không có uy hiếp đáng nói, ngược lại đáng yêu đến làm người muốn xoa bóp, “Người muốn châm ngòi cha mẹ cảm tình, nhưng có sai?”

Tuy rằng là hỏi chuyện, bất quá kia khẩu khí cùng biểu tình rõ ràng không tính toán nghe Lý Uyển Thu giải thích, đã như vậy nhận định.

“Ngao ngao ô ~” Lục Lục ở hắn nho nhỏ trên đầu vai nhảy, biểu tình cùng tứ chi động tác sinh động.

Lục Lục nghe được, Lục Lục cũng có nghe được!

Bọn họ đã đến thời điểm liền nghe được Lý Uyển Thu cùng Đường Niệm Niệm lúc sau đối thoại, kia rõ ràng châm ngòi ngôn ngữ, đã sớm không chỗ che giấu bị bọn họ nghe được rõ ràng.

“Cha mẹ cảm tình cũng là người có thể châm ngòi?” Tư Lăng Vô Tà màu son miệng nói lời này thời điểm hơi đỏ, nhìn Lý Uyển Thu ánh mắt, thật giống như nhìn đến phá hư mỹ mãn gia đình ác độc kẻ thứ ba.

Lý Uyển Thu biểu tình khế biến, hoạt động cánh môi lại không nói gì.

Tư Lăng Vô Tà ánh mắt làm nàng vô pháp phản bác, ai kêu nàng vừa mới là thật sự có tâm châm ngòi, chẳng sợ kết quả cuối cùng chỉ là ném chính mình mặt, giống như nhảy nhót vai hề giống nhau ở bọn họ trước mặt mặt mặt xấu hổ.

Một cỗ so đối mặt Đường Niệm Niệm thời điểm, càng thêm mãnh liệt tim đập nhanh cảm nảy lên trong lòng. Lý Uyển Thu nhẹ nhàng lui về phía sau một bước, đã có thể như vậy một bước, thế nhưng bị những cái đó nhọt nhạt ao hãm vướng một chút, khiến cho nàng chật vật té lăn trên đất.

Này xui xẻo.....

Lý Uyển Thu ngẩn ra hạ, nàng không thể tin chính mình thế nhưng lui về phía sau sẽ bị vướng ngã.

Tư Lăng Vô Tà lại không có bởi vì nàng trọng giật mình tay thủ hạ lưu tình, nho nhỏ thân mình nhảy dựng lên, tay nhỏ vừa lật, một thanh so với người khác còn đại hỏa kiếm xuất hiện hấn trong tay, kia hôi hôi cương liệt hỏa diễm đem không khí đều có thể đủ bỏng cháy bốc hơi.

“Ngây thơ công tử, còn xin dừng tay!” Lý Uyển Thu bị nóng rực không khí bừng tỉnh, nhìn đến triều chính mình vọt tới Tư Lăng Vô Tà, thong dong biểu tình rất cuộc có vết rách.

Nàng dám châm ngòi Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng tín nhiệm, lại vẫn là không dám bị thương Đường Niệm Niệm, thật sự là Tư Lăng Cô Hồng trong lòng nàng uy hiếp quá cường, đã đạt tới hờn phách căn nguyên nông nổi.

Đối với Tư Lăng Vô Tà liền càng thêm không cần phải nói.

Đây chính là chí tôn Thiên Ma duy nhất huyết mạch, bọn họ thiếu chủ.

Một cái thân ở địa vị cao ngạo, có lẽ có thể đem nữ tử vứt bỏ không thèm nhìn lại, chính là đối với chính mình trực hệ huyết mạch cũng tuyệt đối sẽ không vứt bỏ.

Lý Uyển Thu không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển đến bây giờ như vậy nông nổi.

Nàng bỗng ý là muốn lưu lại Đường Niệm Niệm, vẫn luôn lưu trữ nàng đến bạch mông cùng hắc mông tranh đấu kết thúc.

Chính là hiện tại nàng không chỉ có cùng Đường Niệm Niệm nháo đến không thoải mái, còn vô duyên vô cớ liền cùng Tư Lăng Vô Tà cũng nháo phen, nghiệm xem Tư Lăng Vô Tà lúc này thế công liền không có nửa điểm lưu tình, rõ ràng chính là đem nàng coi như địch nhân giống nhau.

Lý Uyển Thu chật vật trốn tránh, trên mặt lộ ra một tia hoảng loạn.

Giờ này khắc này, nàng rốt cuộc phát hiện sự tình nghiêm trọng tính, phát giác đến bởi vì chính mình bản thân tư tâm, khả năng đem hắc mông kế hoạch quấy rầy phá hư, thậm chí khả năng bởi vậy làm Tư Lăng Cô Hồng cùng hắc mông này trở mặt.

Đường Niệm Niệm từ túi Càn Khôn lấy ra ghế dựa, ôm Lục Lục ngồi ở ghế trên, dụng tâm nhìn Tư Lăng Vô Tà cùng Lý Uyển Thu tranh đấu, nhìn xem Tư Lăng Vô Tà trong mấy năm nay tới rốt cuộc trưởng thành tới rồi kiểu gì nông nổi.

Nàng cũng không lo lắng Tư Lăng Cô Hồng.

Nàng rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng muốn tìm được nàng lời nói, nhất định lập tức là có thể đủ tìm được.

Hiện tại còn không có xuất hiện tất nhiên là thật sự có việc cùng hắc môn nói chuyện với nhau, một khi sự tình xong xuôi liền sẽ đi vào chính mình bên người.

Loại này tín nhiệm không có nửa phần hoài nghi, nguyên với Tư Lăng Cô Hồng quanh năm suốt tháng bồi dưỡng còn có trả giá.

Chính như Đường Niệm Niệm tín nhiệm Tư Lăng Cô Hồng, Tư Lăng Cô Hồng cũng nhậm Đường Niệm Niệm, tin tưởng nàng cũng không phải vạn sự nhu nhược yêu cầu người nửa bước không rời che chở lưu li oa oa, chẳng sợ nàng hiện giờ một người, cũng có thể đủ thực tốt bảo vệ tốt chính mình.

Chỉ là biết rõ điểm này cũng tin tưởng điểm này, Tư Lăng Cô Hồng vẫn là tận khả năng không rời đi nàng bên người, sủng nàng, hộ nàng.

Đường Niệm Niệm ánh mắt chớp động, nhìn đến Tư Lăng Vô Tà dần dần chiếm thượng phong lúc sau, lộ ra một mặt thân là người mẫu vui mừng tươi cười. Thân thể tự nhiên về phía sau dựa, không có tiếp xúc đến quen thuộc ấm áp thanh hương ngực ôm ấp, trong lòng tự nhiên lại nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng, liền đôi mắt cũng mãi hàm ý cười.

—— bọn họ, chính là muốn sóng vai người ——

Gác mái điện ngọc, nước chảy lân lân, hắc đến nhìn không thấy đế, nhưng mà đương nước chảy xẹt qua giữa không trung thời điểm, có thể nhìn đến kia thủy lại là trắng nõn đến giống như trong suốt.

“Cô..... Chí tôn?” Vốn đang tưởng tiếp tục kêu Tư Lăng Cô Hồng tên, chính là đương biết được hôm nay phát sinh ở tiên nguyên Yêu Cốc sự tình, hắc môn liền không thể không đối Tư Lăng Cô Hồng sinh ra cố kỵ.

Thiên Ma chí tôn không hổ là Thiên Ma chí tôn, chẳng sợ sa đọa vào đời trùng tu, một thân tu vi mới khôi phục không đến 1%, như cũ

không phải người khác có thể tính kế lợi dụng, dễ dàng khống chế nhân vật.

Vốn dĩ cho rằng đối phương đi vào vực sâu nhược hồ nước, dùng cổ ma châu còn có thể cùng đối phương bình đẳng nói điều kiện, đương chính diện gặp nhau thời điểm, hắc mông liền biết sự tình không ổn, chẳng sợ hiện tại Tư Lăng Cô Hồng tu vi vô pháp cùng hấn đánh đồng, cũng hoàn toàn không ổn.

Hắc mông cũng không phải bản thể xuất hiện, hấn cùng bạch mông cho nhau kiềm chế, đương bạch mông cố ý áp lực bản thể, ngủ say không tỉnh lại thời điểm, hắc mông chẳng sợ lợi dụng cổ ma châu năng lượng thúc đẩy bản thể tỉnh lại, cũng căn bản làm không được bao lớn sự tình.

Hiện tại hấn cũng là lợi dụng năng lượng ngưng tụ bóng dáng, bám vào một viên cổ xưa tự nhiên hạt châu nội, phiêu phù ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt cùng hấn đối thoại.

Đằng khắc gỗ ghé, một bộ tự nhiên áo bào trắng Tư Lăng Cô Hồng tĩnh tọa, thần sắc vô ưu yên tĩnh, giống như một tôn hoàn mỹ thần chi.

Hấn vừa mới thất thần, nghĩ tới Đường Niệm Niệm.

Biết rõ Đường Niệm Niệm không có nguy hiểm, cũng biết nàng ở nơi nào, lúc này mới không quá phẫn khai nửa canh giờ đều không có thời gian, liền tưởng nàng.

Nếu như thật sự làm như vậy, chính mình hay không có thể thừa nhận được tưởng niệm chi khổ?

Tư Lăng Cô Hồng chưa bao giờ sợ quá cái gì, chính là sự tình quan Đường Niệm Niệm thời điểm, hấn liền sợ.

Đương từ Thiên Thánh truyền thừa ở cảnh trong mơ nhìn đến Đường Niệm Niệm đã chịu khổ cùng đau, đương nhìn đến Đường Niệm Niệm làm càn khóc thút thít, ở kia một khắc, Tư Lăng Cô Hồng

đau lòng đến liền nhất lấy làm tự hào tâm cảnh cùng lý trí đều đứt đoạn.

Nếu như lúc ấy pháp thuật phản phệ, từ ở cảnh trong mơ thoát ly ra tới, không có liếc mắt một cái liền nhìn đến trong lòng ngực Đường Niệm Niệm nói, hấn sẽ làm ra sự tình gì tới, liền chính hấn đều không thể khống chế.

Loại này đánh mất lý trí tình huống đã từng Tư Lăng Cô Hồng chưa bao giờ thể hội, lần đầu thể hội cũng không cảm thấy không ổn, càng không tính toán ngăn cản hoặc là áp lực, đơn giản là loại này cảm xúc nguyên đến Đường Niệm Niệm —— cái này hấn đã nhận định, đem hồn phách tánh mạng giao cho, cùng hấn sóng vai mà trạm nữ tử, thê tử.

Lúc ấy, hấn liền làm quyết định, một cái tương lai tính toán.

Quyết định này không có nói cho Đường Niệm Niệm, để tránh nàng phản đối.

“Chí tôn?” Hắc môn thanh âm lại lần nữa vang lên, Tư Lăng Cô Hồng con người gọn sóng bất kinh, thanh đạm triều hấn nhìn lại.

Thanh triệt lại sâu thẳm con người, giống như thế gian thần bí nhất hắc diệu thạch, nồng đậm lông mi giống một tầng hắc sa, đem này thần bí hắc diệu thạch che đậy, càng thêm một phần môn lung không rõ, lệnh người thấy không rõ càng muốn thấy rõ, không cảm đến liền hồn phách đều bị hấp dẫn đi vào.

Hắc môn kinh hãi.

Nguyên lai Tư Lăng Cô Hồng còn không thể lay động hấn tâm thần, chính là lúc này Tư Lăng Cô Hồng hiển nhiên bất đồng.

Cũng khó trách.....

Hấn nếu làm hoang cổ Thiên Tôn bọn họ quy vị, như vậy đã chú định hấn tính toán phá vỡ trời đất này cấm kỵ, rời đi nơi này. Vì thế,

hắn tự nhiên đến cởi bỏ trên người phong ấn, phóng xuất ra ấn núp phong ấn tại nội chân chính thực lực.

Hắc môn cũng không biết trên người hắn rốt cuộc có bao nhiêu nói phong ấn, dù sao lấy Thiên Ma chí tôn năng lực, chỉ cần hắn một ý niệm, từ phạm nhân đến Đại Thừa bán tiên tu vi yêu cầu thời gian trăm năm không đến. Huống chi hoang cổ Thiên Tôn quy vị, dẫn phát Thiên Ma Cung ấn chứa năng lượng, lại từ Tư Lăng Cô Hồng dẫn đường nói, có thể nháy mắt làm Tư Lăng Cô Hồng đạt thành nguyên lai ít nhất sáu thành thực lực, này cũng mới có thể đủ bài trừ Thiên Thánh bố trí hạ này phiến thiên địa cấm kỵ.

Bất quá.....

Hắc môn trong lòng cũng có hoài nghi.

Tư Lăng Cô Hồng hiện tại cứ như vậy làm có phải hay không quá sớm, lấy hắn hiện tại thân thể này, chưa chắc thừa nhận được kia cổ kinh khủng thực lực năng lượng. Cuối cùng mang đến hậu quả, đó là lệnh thân thể này rách nát hủy diệt, hồn phách đều khả năng bị hao tổn.

Đây là hắc môn đoán không ra địa phương, cũng là bạch môn đoán không ra địa phương.

Chính là Tư Lăng Cô Hồng cố tình cứ như vậy làm, bọn họ căn bản vô pháp ngăn cản.

Hắc môn trong lòng nghi hoặc, lại không hỏi ra tới. Hắn rõ ràng chuyện này nhất định không đơn giản, hắn hỏi Tư Lăng Cô Hồng cũng chưa chắc sẽ nói. Thấy vậy khi Tư Lăng Cô Hồng hoàn hồn sau, hắn mới tiếp tục phía trước đề tài, “Không biết chí tôn như thế nào tính toán?”

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt nhìn cổ xưa tự nhiên cổ ma châu, réo rất tiếng nói không có cảm xúc, “Các người sự tình, ta sẽ không quản.”

Ý tứ này chính là trung lập?

Cái này đáp án, hắc môn chưa nói tới vừa lòng, lại cũng không thể không hài lòng.

“Chí tôn cũng biết,” hắc môn trắng ra nói: “Bạch môn từ bắt đầu liền tính toán đem ngài nắm giữ ở trong tay, nhìn như trợ giúp dạy dỗ ngài cùng ngài người bên cạnh, trên thực tế chính là cố ý khống chế.”

Tư Lăng Cô Hồng không nói gì, yên tĩnh đến giống như một bức thần tiên bức họa cuộn tròn.

Hắc môn nói: “Bạch môn đối chí tôn thơ ấu dạy dỗ là vì chí tôn đối hắc sinh ra ý lại cùng cảm kích, ở một long linh mạch khi, chí tôn thể nhi bị Mộ Dung ngưng thật cướp đi, này đó bạch môn sẽ không không biết, cố ý mặc kệ chính là vì làm chí tôn cởi bỏ bản thân phong ấn, vì này cướp lấy phạm thể căn nguyên địa mạch.”

“Ma tinh ngày Viên gia biết được chí tôn phu nhân huyết mạch, bên trong đồng dạng có bạch môn bí trung động tác, này liền dẫn tới chí tôn một nhà đi vào tiên nguyên. Chính như Ma Vực sự tình đều không thể gạt được ta giống nhau, tiên nguyên đại địa sự tình đều không thể gạt được bạch môn. Nếu bạch môn có tâm bảo hộ ngậy thơ tiểu công tử, hắc không có khả năng bị đánh lén, cố tình hắc ở ngậy thơ tiểu công tử bị đánh lén lúc sau mới vừa rồi xuất hiện, biểu hiện ra thi ân thái độ, lại lần nữa sử dụng ra đối phó chí tôn thủ đoạn đối phó ngậy thơ tiểu công tử, vì làm ngậy thơ tiểu công tử đối hắc cảm ơn ý lại.”

“Kế tiếp sự tình ta không cần nói, cứ thể tôn thông minh tài trí sẽ không nhìn không ra tới, này cướp lấy cổ ma châu sự tình, bạch môn lại là cố ý lợi dụng chí tôn phu nhân tới điều khiển chí tôn ngài.”

Từng cái chuyện cũ bị hắc môn nói ra, bên trong đều có chứa bạch môn đều tính kế.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt bất động, đạm “Ân” một tiếng, không chứa bất luận cái gì ý nghĩa cùng cảm xúc phập phồng.

Hắc mônng thấy vậy, đột nhiên có chút hối hận đem Đường Niệm Niệm chuyển dời đến nơi khác. Ít nhất có Đường Niệm Niệm ở Tư Lăng Cô Hồng bên người nói, Tư Lăng Cô Hồng sẽ không như vậy khó mà nói lời nói, sẽ không như vậy mặt vô biểu tình nửa điểm cảm xúc đều làm người xem không hiểu, giống như một uông thanh đàm, gợn sóng bất kinh, sâu không thấy đáy.

Chính là việc đã đến nước này, hối hận cũng vô dụng.

Hắc mônng chỉ có tiếp tục nói: “Bạch mônng cố ý lợi dụng, vì chính là chí tôn đứng ở hần bên kia, làm chí tôn tới cướp lấy cổ ma châu, là vì suy yếu ngô thực lực, Yêu Cốc bảo hộ Thù Lam những người đó, là vì đưa bọn họ đương con tin, trói buộc chí tôn một nhà.”

Tiên nguyên cùng Ma Vực nguyên bản không thông, chính là thân là thiên địa kỳ thú, hắc mônng tự nhiên có chính mình biết được tin tức biện pháp, liền Thù Lam đám người hướng đi cùng thân phận hần đều rõ ràng.

Hắc mônng trầm giọng nói: “Không dối gạt chí tôn, ngô bản ý là tưởng giam cầm chí tôn phụ nhân tới trói buộc chí tôn hành động, chỉ là hôm nay nhìn thấy chí tôn, ngô liền biết ngô làm không được, một khi thật sự làm như vậy, sẽ chỉ là cấp bạch mônng làm áo cưới.” Cổ xưa tự nhiên hạt châu tựa hồ có chút gợn sóng, giống như sóng giống nhau, “Chí tôn hôm nay nếu tới, nhất định là muốn đoạt lại cổ ma châu, ngô cũng không tính toán cùng chí tôn tranh chấp, chỉ cần chí tôn một cái hứa hẹn.”

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt rớt cuộc có một sợi rất nhỏ gợn sóng, “Nói.”

“Chí tôn lựa chọn trung lập, liền thỉnh trung lập rớt cuộc.” Hắc mônng trầm thấp thanh âm chân thật đáng tin, “Nếu bạch mônng lấy Thù Lam bọn họ uy hiếp.....”

Hần lời nói còn chưa nói xong, Tư Lăng Cô Hồng đã nói: “Ta sẽ giết hần.”

Đạm bạc tiếng nói không có sát khí cùng phập phồng, so thuận miệng một câu ‘thời tiết không tồi’ còn muốn vô tình tự.

Chỉ là nghe thế câu nói hắc mông lại yên tâm, trong lòng không khỏi lại lần nữa kinh ngạc cảm thán Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm thâm tình.

Hắn nhưng không cho rằng đối phương là thật sự để ý Thù Lam những người đó, chẳng qua là Đường Niệm Niệm để ý, hắn mới chú ý.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng từ ghế dựa đứng lên, duỗi tay về phía trước.

Cổ xưa tự nhiên cổ ma châu cơ hồ nháy mắt đã bị hắn hút vào lòng bàn tay trung.

“!”Hắc mông kinh hãi cơ hồ thất sắc.

Cổ ma châu không phải bị chính mình khống chế sao!?

Vì cái gì dễ dàng như vậy bị Tư Lăng Cô Hồng thu nạp.

Cho tới nay hắc mông chính là bởi vì khống chế cổ ma châu mới đè ép bạch mông một đầu, cũng có tự bản cùng Tư Lăng Cô Hồng nói điều kiện. Chính là Tư Lăng Cô Hồng chiêu thức ấy lại làm bạch mông tim đập nhanh đến thiếu chút nữa thất thố.

Hắn chính kinh hãi thời điểm, đốn cảm thấy từ cổ ma châu nội truyền đến một cổ bài xích cảm, hắn nguyên bản lưu tại cổ ma châu nội ấn ký tức khắc biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hắn chính ngưng tụ phân thân cũng từ cổ ma châu bài xích đi ra ngoài, mơ hồ không rõ phiêu phù ở trong không khí.

“Này.....” Lần này hắc mông liền hoài nghi tư cách cũng chưa.

Nguyên lai hắn vẫn luôn cho rằng chính mình khống chế cổ ma châu, căn bản chính là một cái chệ cười!

Như vậy Tư Lăng Cô Hồng vì cái gì sẽ hảo hảo cùng hấn ngồi ở cùng nhau nói điều kiện? Đừng nói đối phương là cố kỵ chính mình, này căn bản là không có khả năng. Chẳng sợ hiện tại Tư Lăng Cô Hồng còn không có khôi phục Thiên Ma chí tôn thực lực, hấn cũng không có khả năng cố kỵ bất luận kẻ nào.

Chỉ thấy cổ ma châu từ Tư Lăng Cô Hồng lòng bàn tay dung nhập biến mất.

Tư Lăng Cô Hồng đăm xem hắc mộng hắc ảnh phân thân, kia thanh triệt sâu thăm mắt đen nội lại không thấy hắc mộng một chút hình chiếu, thủy sắc môi mỏng khẽ mở, nói: “Cố kỵ bài trừ trước nửa nén hương các người nếu còn chưa phân ra thắng bại, ta sẽ trợ chiếm thượng phong vị kia.”

Những lời này không ngừng bị hấn chính diện hắc mộng nghe được, xa ở tiên nguyên Yêu Cốc nơi đó cũng truyền ra đồng dạng thanh âm, bạch mộng tự nhiên cũng nghe đến rõ ràng.

Hai người đều lộng không rõ Tư Lăng Cô Hồng ý tứ.

Hắc mộng tưởng phía trước Tư Lăng Cô Hồng nói qua bọn họ sự tình, hấn sẽ không quản. Những lời này ý tứ hay không liền nói, nếu cố kỵ bài trừ trước nửa nén hương hấn cùng bạch mộng không có phân ra thắng bại, liền sẽ ảnh hưởng kế hoạch của hấn, này liền không thể không quản.

Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc muốn làm cái gì?

Hắc mộng tưởng phá đầu cũng không rõ.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không tính toán giải thích rõ ràng, nói xong câu đó sau, thân ảnh liền từ nơi này biến mất.

Nhược thủy cung điện.

Đường Niệm Niệm chuyên chú nhìn Tư Lăng Vô Tà con người nhẹ nhàng nháy mắt, còn không có quay đầu lại, người đã bị quen thuộc

hơi thở bao vây, khóe miệng tự nhiên nhếch lên sung sướng độ
cung.

“Niệm Niệm.....”

-----oOo-----

Chương 270: chỉ xem người chỉ nghĩ người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cực bắc nơi, Niệm Quốc này một thế hệ hoàng đế, thư vũ tướng liền triều phục đều không kịp cởi ra, người liền hướng Niệm Quốc cấm địa quốc công viện đi.

Thư vũ tướng biết quốc công viện ảo diệu, người còn chưa tới thời điểm, trong đầu liền truyền đến một đạo thanh âm, “Chuyện gì mà đến?”

Thư vũ tướng nói: “Mạc Gia Trang truyền đến tin tức, hư tuyệt sơn bên kia có biến, nói là thấy một nam một nữ đứng ở giữa không trung, nghi là.....” Cái này đáp án quá mức quan trọng, chẳng sợ đã quý vì hoàng đế thư vũ tướng cũng muốn làm chút chuẩn bị tâm lý, “Nghi là khai tổ hoàng đế cùng đế hậu đã trở lại.”

Niệm Quốc cho tới nay mưa thuận gió hoà, vì niệm hồng đại lục trung tổ quốc, cả cái đại lục cũng không phải không có một ít tiểu quốc gia, chính là toàn bộ đều lấy Niệm Quốc cầm đầu. Niệm Quốc cũng lười đến đi tiêu diệt bọn họ, dù sao ai đều biết niệm hồng đại lục bên trong, Niệm Quốc chân thật đáng tin địa vị.

Hắn cái này hoàng đế làm được tự nhiên thực tự tại, từ nhỏ hắn liền nghe khai tổ hoàng đế cùng đế hậu các loại truyền thuyết lớn lên, đối với khai tổ hoàng đế cùng đế hậu hai người tràn ngập kính ngưỡng cùng thành kính. Chẳng sợ hiện tại hắn đã sớm đã thành niên, hơn nữa làm hoàng đế nhiều năm như vậy, nghe tới hai người tin tức thời điểm, trái tim thế nhưng còn giống cái hài tử giống nhau kịch liệt nhảy lên, hưng phấn khó làm.

Cùng với thư vũ tường thanh âm vừa mới rơi xuống, vài đạo người thân ảnh liền xuất hiện ở hẳn trước mặt.

Nếu Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ở chỗ này nói, liếc mắt một cái liền có thể nhận ra tới những người này là ai.

Chu Diệu Lang, Triệu Thiết, kha cảm sát.

Nhiều năm thời gian trôi qua, ba người dung mạo cũng không có nhiều ít biến hóa, nếu nói thật có biến nói, liền thuộc cả người mờ mịt bất đồng bình thường phàm nhân khí chất, còn có ánh mắt.

Chu Diệu Lang trước hết hỏi: “Bọn họ như thế nào tin tức?”

Thư vũ tường đối mặt nhà mình nương cũng là tất cung tất kính, bắt quá ánh mắt có thể thấy được muốn nhu hòa rất nhiều, nghiêm túc trả lời: “Mạc Gia Trang đại tiểu thư mạc thiên ngữ mấy ngày trước đây bởi vì tò mò, trộm cùng Mạc Gia Trang đệ tử lãnh phá băng đi trước hư tuyết sơn, lúc ấy hai người tao ngộ trời giận, thiếu chút nữa thân vẫn ở hư tuyết sơn thượng.”

Này đó đều là hẳn từ Mạc Gia Trang bên kia nghe tới tin tức, cũng là mạc thiên ngữ chính mình tự mình nói ra, nàng tuổi còn nhỏ nhưng là còn không đến mức biên ra loại chuyện này lừa gạt người, phải biết rằng Niệm Quốc khai tổ hoàng đế cùng đế hoàng là Niệm Quốc tín ngưỡng, càng có thể nói là toàn bộ niệm hồng đại lục truyền kỳ tín ngưỡng, mỗi người đối bọn họ đều có tuyệt đối sùng kính.

“Mạc thiên ngữ sở lúc ấy trời giận tuyết lở liền cách bọn họ chỉ có không đến một trượng khoảng cách, lại đột nhiên bị đóng băng trụ biến mất không thấy, sau đó nàng liền nhìn đến giữa không trung nhìn thấy hai người thân ảnh. Từ mơ hồ bóng dáng xem, hai người đều ăn mặc màu trắng thêu kim quần áo, nam tử là tay áo rộng bạc sam, nữ tử là trường tụ lưu tiên váy. Nữ tử bị nam tử ôm vào trong ngực tư thái, thoạt nhìn liền cùng trong truyền thuyết khai tổ hoàng đế cùng đế hậu ở chung không có sai biệt.”

Mạc thiên ngữ cũng là thông minh, lúc ấy ở hư tuyết sơn thời điểm quá khẩn trương, cho nên rất nhiều chuyện nhất thời tưởng không rõ. Chính là trở lại Mạc Gia Trang lúc sau, nàng rốt cuộc nhớ tới cái loại này quen thuộc cảm thấy để là chuyện như thế nào, hơn nữa còn đem Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng xiêm y hình thức đều nhớ rõ, duy độc hai người bộ dáng nàng thấy không rõ lắm.

Thư vũ tường lại nói: “Nghe mạc thiên ngữ lời nói, lúc ấy kia nghi là khai tổ hoàng đế nam tử còn nói một câu ‘ rời đi nơi này ’.”

Những lời này trên thực tế căn bản là không có nhiều ít tác dụng, không có chính tai nghe được cũng không thể chứng minh cái gì, chính là thư vũ tường vẫn là nói ra, nguyên với hấn nội tâm đối Tư Lăng Cô Hồng kính ngưỡng.

“Ha ha ha ha, trang chủ, nhất định là trang chủ bọn họ!” Triệu Thiết thanh âm vẫn là không có biến hóa, nói chuyện giống như chuông lớn giống nhau. Chu Diệu Lang cùng kha cầm sắt hai người đã sớm đã thói quen, chính là thư vũ tường vẫn là bị chấn đến khí huyết có chút quay cuồng, nghĩ thầm này quốc công trong viện mặt người quả nhiên một đám đều khủng bố như vậy, tùy tiện đi ra ngoài một cái đều là có thể làm đại lục hỗn loạn tồn tại.

Quốc công trong viện mặt người đều đã tới rồi trình độ như vậy, như vậy bị bọn họ nói là liền so đều không thể so khai tổ hoàng đế cùng đế hậu tới rồi loại nào trình độ đâu, suy nghĩ một chút thư vũ tường đều nhin không được kích động hưng phấn.

Từ nhỏ đến lớn hấn đều tưởng tận mắt nhìn thấy xem này sang sáng tạo ra lịch sử truyền kỳ hai người.

Kha cầm sắt màu xanh thăm lạnh băng con người sáng lên.

Chu Diệu Lang lộ ra thần sắc mừng rỡ, “Xem ra chúng ta đến đi hư tuyết sơn nhìn xem.”

Thư vũ tường liên thanh nói: “Nương, có không mang ta cùng đi trước.” Đây một kích động, xưng hô cũng tự nhiên hô ra tới, cũng không phải không có cố ý thâm tình bài ý tứ.

Chu Diệu Lang nói: “Quốc không thể một ngày vô quân.”

Thư vũ tường bất đắc dĩ nói: “Niệm Quốc hiện giờ mưa thuận gió hoà, quốc thái dân an, còn có đương triều Tể tướng, ta tạm thời rời đi một đoạn nhật tử cũng sẽ không có sự.” Nhìn đến Chu Diệu Lang có chút nghiêm khắc ánh mắt, tức khắc bãi chính tư thái, càng thêm thi mềm cầu đạo: “Niệm Quốc khai tổ hoàng đế cùng đế hậu có khả năng trở về, ta thân là Niệm Quốc đương triều hoàng đế, lý nên đi tấn kiến lấy kỳ tôn kính. Huống chi, nương, nếu không phải các người một hai phải đem ngôi vị hoàng đế cho ta, sau đó một đám chạy đến này quốc công trong viện độc hưởng thanh nhàn, ta hiện tại quay lại tự do, nơi nào liền rút ra điểm thời gian tới làm chính mình muốn làm sự đều không được.”

Này nói xong lời cuối cùng một câu thời điểm, bao lớn người còn bày ra một bộ ủy khuất bộ dáng.

Chu Diệu Lang dở khóc dở cười, tưởng tượng quốc gia khác hoàng đế đều là mỗi người cướp làm, tới rồi Niệm Quốc nơi này, thế nhưng mỗi người muốn thanh nhàn hưởng phúc, đều không nghĩ ngôi trên kim loan bảo tọa.

“Làm người ngồi là xem khởi người, đây là trang chủ bọn họ đánh hạ tới giang sơn, người may mắn có thể cố thủ, là phúc khí của người.” Một tiếng khàn khàn dường như còn chưa tỉnh ngủ thanh âm vang lên, liền thấy một thân thanh bào Thư Tu Trúc xuất hiện ở chỗ này.

Thư vũ tường âm thầm chửi thầm: Nếu là phúc khí, vì cái gì chính người không ngồi, còn không phải là vì cùng nương mỗi ngày mỗi đêm ở bên nhau, độc hưởng sung sướng tự tại, đem người thân nhi tử cấp đẩy thượng vị trí này. Trên mặt lại là tràn đầy tôn kính, một bộ biết sai bộ dáng, nói: “Quốc công nói không tội, là ta nói lỗi.”

Thư Tu Trúc có thể so Chu Diệu Lang khó đối phó nhiều.

Chu Diệu Lang cười tủm tỉm nhìn phụ tử hai ở chung, không nhanh không chậm nói: “Vũ trường người nếu muốn đi, cần thiết trưng cầu quốc công trong viện toàn cục quốc công đồng ý.” Cười cười, lại nói: “Ta trung lập.”

Thư vũ trường vô ngữ, biểu tình đứng đần, trong lòng đã sớm ai thán: Niệm Quốc hoàng đế thật sự không hảo làm.

Hắn cũng không phải không biết đủ người, rõ ràng hơn hẳn sinh ra hảo, có thể trở thành Chu Diệu Lang cùng Thư Tu Trúc hài tử, lúc này mới có thể đương nhiên được đến cả cái đại lục thượng bá tánh đều cực kỳ hâm mộ vị trí. Cũng là bởi vì này, hắn mới có thể còn có tư bản ở chỗ này ai thán. Nếu là người khác nói, đã sớm cao hứng đến không thành bộ dáng.

Huống chi Niệm Quốc hoàng đế trừ bỏ không tự do một chút ngoại, kỳ thật vẫn là thực nhẹ nhàng.

Mưa thuận gió hoà, quốc thái dân an chỗ tốt chính là không có một đồng tấu chương muốn hắn phê duyệt.

Xem ra vẫn là đến nhanh lên sinh cái hài tử, sau đó đem vị trí truyền cho phía dưới tiểu tử kế thừa, chính mình liền có thể nhẹ nhàng.

Chính là.....

Chu Diệu Lang đã nói rồi, nếu hắn muốn cưới vợ nói, cũng chỉ có thể cưới một vị thê tử, quyết không thể tam thê sáu thiếp, càng miễn bàn tam cung lục viện, nếu không nói đừng trách cha mẹ vô tình.

Niệm Quốc khai tổ hoàng đế cùng đế hậu truyền kỳ đã sớm bị cả cái đại lục truyền khai, bọn họ chi gian tình yêu càng bị mỗi người tiện nói, bởi vậy trên đại lục tám phần trở lên người thế nhưng đều tôn trọng một chồng một vợ chế độ.

Trước có khai tổ hoàng đế cùng đế hậu, sau có chính mình cha mẹ làm tấm gương, thư vũ tường cũng cảm thấy một chồng một vợ không có gì không tốt, hơn nữa từ nhỏ đã bị như vậy giáo dục hẳn, cũng đã sớm quyết định muốn cưới vợ nói, nhất định phải cưới thiết tình sở ái nữ tử.

Bởi vậy, hẳn nếu muốn cái hài tử kế thừa hẳn vị trí, trước hết cần tìm được hẳn yêu thích nữ tử mới được.

Chính là hẳn hàng năm ngốc tại trong hoàng cung, lại không thể tuyển phi, như thế nào tìm hẳn yêu thích nữ tử a.

Thư vũ tường có loại đỡ trán xúc động.

Bất quá một hồi, đang ở quốc công trong viện mặt người đều bị biết được hư tuyết sơn thượng biến hóa, tụ ở quốc công viện đại điện.

Thư vũ tường cái này Niệm Quốc hoàng đế tại đây đàn quốc công trước mặt thật giống như tiếp thu thẩm phán hài tử, thành thực khuôn mặt thượng vẻ mặt chờ đợi cùng khiêm tốn.

Trên thực tế, đừng nhìn bọn họ bộ dáng tựa hồ tuổi đều không sai biệt lắm, trên thực tế ở quốc công trong viện mặt này nhóm người, đích xác đều là thư vũ tường trưởng bối. Chu Diệu Lang sinh hẳn thời điểm tương đối trẻ, cho nên quốc công trong viện mặt người suốt đại hẳn mấy vòng.

Một phen quyết nghị xuống dưới, mọi người cũng không tính toán khó xử thư vũ tường, đồng ý hẳn cùng nhau đi trước hư tuyết sơn.

Ngày đó Chu Diệu Lang đám người cũng yêu cầu chuẩn bị cái gì, liền lên đường hướng hư tuyết sơn bên kia đi.

Đồng thời vì đuổi thời gian, bọn họ cũng không có làm hung thú kéo xe, mà là phi hành pháp khí chạy tới.

Thư vũ tường bị Chu Diệu Lang cùng Thư Tu Trúc mang theo ngồi ở một phương lụa mang dạng pháp khí thượng, cuối cùng kiến thức

một phen tiên nhân thủ đoạn.

“Đây là tiên nhân thủ đoạn sao.” Thư vũ tường nhìn chung quanh mây mù, còn có phía dưới thu nhỏ lại vô số lần mặt đất, có loại một phen mọi núi nhỏ độc lập cao lớn cảm giác, nhất thời nhin không được hào hùng muôn vàn.

“Cha mẹ, cái này có không dạy dỗ với ta?” Thư vũ tường triều bên người Chu Diệu Lang cùng Thư Tu Trúc hỏi.

Chu Diệu Lang nhìn hắn, rốt cuộc không có giấu giếm, nói: “Một khi tu tiên liền đem cùng phạm trần ngăn cách, người là Niệm Quốc hoàng đế, không thể bỏ trách nhiệm với không màng.”

Một khi tu tiên, thọ mệnh tăng trưởng, tu luyện không ngừng. Một cái trăm tu nói không chừng chính là mấy chục năm thời gian, này đối phạm nhân tới nói chính là nửa đời người. Nếu thư vũ tường tu tiên nói, này triều đình về ai quản? Nói không chừng hắn tu luyện tu luyện, một giấc ngủ dậy, triều đình đã thay đổi một thế hệ.

Thư vũ tường nghe vậy, cái hiểu cái không gật đầu.

Những năm gần đây hắn thật sự quá không sao cả, cũng nên là thời điểm hảo hảo đi tìm kiếm tìm kiếm nữ tử.

Từ Niệm Quốc hoàng cung đến Bắc Vực hư tuyết sơn, ở Chu Diệu Lang đám người toàn lực lên đường hạ, bảy ngày thời gian liền chạy tới.

Một bước thượng hư tuyết sơn mặt đất, Chu Diệu Lang trên mặt liền không khỏi lộ ra tươi cười, này tươi cười có hoài niệm có vui sướng tràn ngập tốt đẹp.

Này phiến tuyết trắng thiên địa, tồn tại bọn họ trong trí nhớ cũng là nhất không rảnh tồn tại, trong cuộc đời sạch sẽ nhất tự tại ký ức.

“Nếu thật là trang chủ cùng chủ mẫu bọn họ nói, chúng ta một bước thượng này phiến tuyết địa thời điểm nên đã biết.” Thư Tu Trúc

đứng ở hẳn bên người nói.

Chu Diệu Lang nhẹ nhàng gật đầu.

Triệu Thiết không chút suy nghĩ lớn tiếng cười kêu: “Trang chủ, chủ mẫu, chính là các người đã trở lại? Lão thiết tới bái kiến các người!”

Những năm gần đây bọn họ gốc tại này phiền niệm hồng đại lục bên trong, không phải không có nghĩ tới đi tiên nguyên tìm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, chỉ là nghĩ đến tiên nguyên trung đầy đất tiên duệ, giống năm ấy ma tinh buổi trưa xuất hiện tiên duệ ma nhân giống nhau, mỗi người thủ đoạn khủng bố. Bọn họ ở niệm hồng đại lục tu luyện thời gian ở phạm nhân trong mắt là rất dài, chính là ở chân chính người tu tiên trong mắt, trên thực tế vẫn là hài tử tồn tại, tùy tay là có thể bóp chết.

Bởi vậy bọn họ không nghĩ sớm là liền đi tiên nguyên cấp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thêm phiền toái, làm trời buộc. Bọn họ kêu ngạo cũng không cho phép chính mình làm như vậy. Huống chi bọn họ gốc tại niệm hồng đại lục thời gian không tính đoản, cá biệt người đều có chính mình huyết mạch, huyết mạch còn rất gần, đều là trực hệ con cháu này một thế hệ, nhất thời bọn họ cũng thật sự chặt đứt không được như vậy huyết mạch thân tình, rời đi bọn họ đi hướng tiên nguyên bên kia.

Bất tri bất giác đã nhiều năm như vậy đi qua, bọn họ trang chủ (Hoàng Thượng) cùng chủ mẫu (hoàng hậu) thế nhưng đã trở lại.

Lý Cảnh lạnh lùng nói: “Câm miệng.”

Đáng tiếc vẫn là đã muộn.

Lấy Triệu Thiết kia một giọng nói, toàn bộ hư tuyết sơn đều giống như chấn động, sau đó bọn họ đứng mặt đất bắt đầu chấn động.

Triệu Thiết ngẩn ra, sau đó xấu hổ gãi gãi chính mình có chút hỗn độn đầu tóc, hắc hắc cười nói: “Quá kích động, nhất thời quên mất tuyết sơn cấm kỵ.”

Này hư tuyết sơn trước đó vài ngày mới xảy ra một hồi tuyết lở, lúc này lại ở Triệu Thiết này một giọng nói dưới sự trợ giúp, lại lần nữa hướng mọi người bày ra nó cuồng bạo.

Chỉ là bọn hắn dưới chân chấn động cũng không có liên tục bao lâu, vừa mới còn chấn động hư tuyết sơn đột nhiên an tĩnh lại. Liền tuyết sơn thượng phong tuyết cũng dần dần biến yếu, tinh tế tuyết trắng giống như lê bạch hoa khai, bị gió thổi đến chậm rãi bay xuống, mang ra một sợi mát lạnh ôn nhu.

Này hư tuyết sơn tựa hồ lập tức trở nên phá lệ nhu mỹ, ngay cả nguyên bản băng hàn cũng giống như nữ tử băng thanh ngọc khiết tốt đẹp, lệnh người vui vẻ thoải mái.

Loại này huyền diệu biến hóa lệnh thư vũ tường trọn mắt há hốc mồm, trong lòng chấn động.

“Ha hả, xem ra thật là trang chủ bọn họ đã trở lại.” Tổng Quân Khanh tay phải cầm ngọc cốt cây quạt, đánh bên trái trong lòng bàn tay, tươi cười bất cần đời, hai mắt lóe sáng kinh hãi.

Mọi người trên mặt đều mang theo tươi cười, sau đó triều trong trí nhớ Tuyết Diên Sơn Trang đi trước mà đi.

Lúc này Tuyết Diên Sơn Trang.

“Vì cái gì trở ngại bọn họ?” Đường Niệm Niệm hai chân tách ra, chính diện ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trên đui, ngửa đầu đối hắn hỏi.

Vừa mới nàng nhưng thấy được, Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng thi pháp, làm Chu Diệu Lang bọn họ ở hư tuyết sơn thượng xoay quanh tử.

Tư Lăng Cô Hồng néo tâm tác chủng loại hoa mai bánh đưa đến nàng bên miệng, nói: “Bọn họ hấp dẫn người chú ý.”

Đường Niệm Niệm đang chuẩn bị há mồm ăn, vừa nghe hắn nói, chuẩn bị thức ăn động tác cũng liền tạm dừng trụ, bình tĩnh nhìn Cô

Hồng, thủy lượng tròn mắt vừa chuyển, nói: “Cho nên Cô Hồng không tính toán làm cho bọn họ tiến vào?”

“Niệm Niệm chỉ cần nhìn ta liền hảo.” Đây là biến tướng tính thừa nhận.

Đáng thương Chu Diệu Lang đám người, hiện tại còn sa vào ở nhà mình trang chủ (Hoàng Thượng), chủ mẫu (hoàng hậu) trở về vui sướng trung, nơi nào nghĩ đến chính mình thế nhưng bị bọn họ kính trọng nhất người cấp không thích, còn thi pháp không cho bọn họ tìm được về nhà lộ.

“Thật bá đạo.” Đường Niệm Niệm nói.

Không chứa một chút nghĩa xấu cùng chán ghét.

Tư Lăng Cô Hồng thấy nàng chậm chạp không có ăn trong tay cầm điểm tâm, liền thu hồi chính mình cắn một ngụm, sau đó cúi người ngậm lấy Đường Niệm Niệm cánh môi, trước liếm | liếm nàng mềm mại ấm áp cánh môi, lại dùng đầu lưỡi cạy ra nàng hàm răng, một phen miệng lưỡi giao | triển trung, đem thanh hương điểm tâm đưa đến nàng trong miệng.

Đường Niệm Niệm đôi mắt nhẹ chớp, cố tình chính là không chịu nuốt, ngược lại còn cự tuyệt đồ trở về.

Tư Lăng Cô Hồng đáy mắt hiện lên u ám ý cười, một tay đè lại nàng cái ót, không cho nàng thoái nhượng cơ hội, cùng hấn khuôn mặt ôn nhu ý cười bất đồng chính là hấn khẩu | lưỡi bá đạo cùng linh hoạt.

Một hồi đơn thuần uy thực biến thành nướng | nhiệt hôn môi, thủy | trệ thanh không ngừng từ hai người dán khẩn khẩn | lưỡi chỗ truyền ra tới.

Đường Niệm Niệm cảm giác được mộng hạ dần dần thức tỉnh lửa nóng, trong tầm mắt nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thâm thúy đến có thể hút đi người linh hồn đôi mắt.

“Phóng.....” Mơ hồ thanh âm cùng với dính trệ tiếng nước, tràn ngập khác dự hoặc cùng ái muội.

Tư Lăng Cô Hồng không có chơi xấu, nhẹ nhàng buông ra nàng.

Rời đi khi, hai người đầu lười còn tương liên nửa trong suốt món nước, người xem cả người không khỏi run lên, một cổ tê dại điện lưu chui vào hạ thân.

“Niệm Niệm.....” Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng một hô, ám ách thanh âm mê chết người không đèn mạng.

Đường Niệm Niệm lại khẩn thủ bản tâm, nửa điểm đều không vì chỗ động, vẻ mặt đứng đắn, “Cô Hồng, túng | dực không tốt.”

Phàm nhân túng | dực đích xác không tốt, chính là lấy hai người thân thể phù hợp độ, căn nguyên năng lượng hỗ trợ lẫn nhau, còn có tình chú, song tu công pháp chờ nhân tố, mang đến kết quả chính là, chỉ cần có sức lực sẽ không sợ thả người.

Đường Niệm Niệm đương nhiên biết điểm này, chính là từ yêu điện bắt đầu đến bây giờ, nàng cơ hồ hơn phân nửa thời gian đều ở trên giường vượt qua.

Mỗi lần mỗi lần đối phương không đem nàng lẫn lộn đến cuối cùng quyết không bỏ qua, cố tình thân thể của nàng chính là hảo, khôi phục mau, ngủ cái nửa ngày một ngày thì tốt rồi, giả bộ ngủ nói chỉ biết cấp đối phương cung cấp càng tốt cơ hội —— ở trên giường.

Như thế như vậy, tuy là lại như thế nào yêu thích Tư Lăng Cô Hồng, tuy là rõ ràng là thoải mái sự tình, Đường Niệm Niệm cũng nhịn không được như vậy lẫn lộn, bắt đầu phản kháng.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng rũ mắt, thon dài ngọc xây con người vì nàng chà lau bên môi thủy trệ, mềm nhẹ tươi cười giống như đào hoa lạc suối nước, dạng khai nhẹ nhàng gợn sóng, “Ta muốn Niệm Niệm.”

Đường Niệm Niệm hoảng hốt một chút, sau đó nhẹ nhấp môi cánh, biểu tình càng thêm đứng đắn.

Không thể bị dụ hoặc, một khi bị dụ hoặc, lại mấy ngày không thể rời giường.

“Cô Hồng,” nàng nhẹ nhàng híp mắt, một đôi thủy lượng mắt tựa hồ có thể nói giống nhau, thủy nhuận thủy nhuận giống chỉ không hiểu thế sự tiểu thú sở sở nhìn Tư Lăng Cô Hồng, đầu lưỡi liếm hạ Tư Lăng Cô Hồng vì chính mình chà lau cánh môi ngón tay, mềm nhẹ tiếng nói giống lông chim giống nhau mượn trốn người tâm thần, “Làm chu tổng quản bọn họ tiến vào được không? Ta muốn gặp bọn họ.”

Nếu không áp dụng thủ đoạn nói, cuối cùng nhất định sẽ bị Tư Lăng Cô Hồng cấp dụ hoặc đi.

Vì không bị dụ hoặc liền trước dụ hoặc đối phương!

Đường Niệm Niệm lúc này cũng học được tính kế.

Chỉ cần Chu Diệu Lang bọn họ tới, Tư Lăng Cô Hồng nên sẽ thu liễm một chút, nàng cũng có thể làm chút chuyện khác.

Tuy rằng tác dụng chưa chắc rất lớn, nhưng là cuối cùng có điểm tác dụng là được.

Tư Lăng Cô Hồng con người càng sâu, thanh âm khàn khàn tràn ngập từ tính, “Niệm Niệm, người đã nói, đôi mắt chỉ xem ta, miệng chỉ cùng ta nói chuyện, lỗ tai chỉ nghe ta thanh âm, cái mũi chỉ ngửi ta hương vị.”

Lời này nhớ rõ thật là phá lệ rõ ràng a.

Đường Niệm Niệm cảm giác được mông hạ lửa nóng càng thô | trắng, lại nhìn Tư Lăng Cô Hồng tuấn nhã tuyệt luân khuôn mặt nhân động tình triển lộ ra tới vô hạn phong hoa, không phải không có kinh diễm cùng yêu thích, trong lòng dâng lên bất đắc dĩ cảm xúc.

Nếu đối phương có thể trên giường | sự | thượng thu liễm một chút nói, nàng cũng không cần như vậy đối mặt sắc đẹp còn cố nén, hơn nữa kháng cự.

Nàng tâm tình không dễ chịu lắm, liền cũng không nghĩ Tư Lăng Cô Hồng cái này tội đầu thật tốt quá, loại này lòng dạ hẹp hòi tính cách rất cuộc có một ngày cũng rơi xuống Tư Lăng Cô Hồng trên người một hồi.

Tư Lăng Cô Hồng lời này ngữ hiển nhiên là cự tuyệt Đường Niệm Niệm dụ hoặc đề nghị.

Đường Niệm Niệm hai má hơi đỏ, sóng mắt chớp động, “Ân, ta là nói qua.” Tròng mắt một phiết, không đi xem Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt, thấp thấp nói: “Chính là ta chưa nói trong lòng không thêm nghĩ người khác, ta hiện tại tựa như chu tống..... Ngô!”

Lời nói còn không có nói xong, miệng đã bị lấp kín.

Si | cuồng thân | hôn như là muốn đem Đường Niệm Niệm hô hấp đều cấp cắn nuốt.

Đường Niệm Niệm hai mắt mê mang, vòng eo bị ôn nhuận như ngọc đôi tay đỡ lấy, một cái phập phồng toàn thân liền một trận tê dại xụi lơ.

“Ngô ân.....” Thành linh xảy ra xâm lấn, làm Đường Niệm Niệm ngửa người, thủy mắt hơi mở hiện lên thanh minh, lại thấy chính mình xiêm y đều ở bất tri bất giác trung bị cởi bỏ, hỗn độn treo ở đầu vai cùng cánh tay thượng.

Trắng nõn như tuyết cơ người phấn hồng, hơi ngượng cổ đường cong tuyệt đẹp đến có người thiên nga, làm người nhịn không được muốn cúi người đi lên hút liễm.

“Niệm Niệm, không cần tưởng người khác.” Tư Lăng Cô Hồng nghiêm túc nhìn nàng, thâm thúy con người nhu tình tựa hải, nhất giọt nị bá đạo, lệnh người sa vào.

Ai có thể trách hấn, ai nhẫn tâm trách hấn?

Đường Niệm Niệm đôi tay vô lực leo lên ở đầu vai hấn, lắc đầu tức, thủy thủy con người thoát nhìn mê người lại đáng thương, “Không nghĩ, không nghĩ người khác, chỉ nghĩ Cô Hồng, người chậm..... Ngô.”

Mông lung trong tầm mắt, chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng nhoẻn miệng cười, thuần túy tươi cười, khoe miệng độ cung hoàn mỹ, nhiếp đi thiên địa sở hữu chung linh đục tú, nhật nguyệt tinh hoa.

Chỉ vì nàng đơn giản một câu, một tiếng trả lời.

Đình tạ ngoại hoa mai lãng mạn, cánh hoa lạc tuyết, hồng cùng bạch đối lập càng thêm rõ ràng, điểm người tầm mắt.

Tuyết sơn rét lạnh cũng vô pháp yếu bớt hai người giao nhiệt, mỗi một chút thâm | nhập đều cùng với một tiếng ‘ Niệm Niệm ’ kêu gọi, giống như muốn đem tên này cùng cảm giác này đều thật sâu dung hợp, khắc vào cốt tủy hồn phách bên trong.

Đến nỗi Chu Diệu Lang đám người, đã sớm bị này đình tạ trung hai người, cố ý hoặc là vô tình xem nhẹ.

“Sao lại thế này? Ta nhớ rõ này rõ ràng chính là hời Tuyết Diên Sơn Trang lộ a!” Đi rồi một vòng lại một vòng, ngay từ đầu vui sướng bị nghi hoặc thay thế được, Triệu Thiết nôn nóng bắt lấy đầu, mãi nhẫn nghi hoặc nhìn mọi người, “Chẳng lẽ nói trang chủ bọn họ đã trở lại, lại không có đem Tuyết Diên Sơn Trang một lần nữa hiện hình ra tới, không có hời Tuyết Diên Sơn Trang sao?”

Gia Cát thanh phe phẩy quạt lông vũ, nói: “Lấy trang chủ cùng chủ mẫu tập tính, đã trở lại nhất định sẽ hời Tuyết Diên Sơn Trang.”

Thư vũ tường bất động thanh sắc đứng ở một bên không tham dự bọn họ nói chuyện, ánh mắt nhẹ trêu trêu Gia Cát thanh quạt lông vũ nhìn lại liếc mắt một cái, lại triều Tống Quân Khanh ngọc cốt thiện

xem một cái, trong lòng ám phi: Đại tuyết trong núi phiến cây quạt, quả nhiên bất đồng ‘ phàm ’ vang.

Mọi người đều ở suy tư, Thư Tu Trúc bỗng nhiên nói: “Tuy rằng không có tận mắt nhìn thấy đến trang chủ, chủ mẫu, chính là ta cảm thấy mạc thiên ngữ nhìn đến thật là trang chủ cùng chủ mẫu không thể nghi ngờ. Lấy trang chủ cùng chủ mẫu tập tính, nếu về tới hư tuyết sơn cũng chắc chắn trở lại Tuyết Diên Sơn Trang. Lúc này tìm không thấy Tuyết Diên Sơn Trang tồn tại, cũng chỉ có là trang chủ làm nào đó thủ đoạn.”

Chu Diệu Lang như là nghĩ tới cái gì, biểu tình có chút quái dị, cười một tiếng, bất đắc dĩ nói: “Trang chủ đích xác sẽ làm loại chuyện này.”

Nàng hiểu biết Tư Lăng Cô Hồng, đặc biệt hiểu biết Tư Lăng Cô Hồng đối đãi Đường Niệm Niệm chuyện này thượng sẽ có bao nhiêu tùy hứng.

Thấy mọi người nhìn về phía chính mình, Chu Diệu Lang thở dài nói: “Các người ngẫm lại, trang chủ cùng chủ mẫu đã trở lại, nếu muốn tìm chúng ta dễ như trở bàn tay, nếu không có xuất hiện ở chúng ta trước mắt đương nhiên là không nghĩ thấy chúng ta.”

Thư vũ tường nghe vậy vẻ mặt kinh ngạc.

Không nghĩ thấy cha mẹ bọn họ?

Hiện giờ cha mẹ bọn họ đều tự mình tới tìm, đều không muốn cùng bọn họ thấy một mặt, này nhiều đã thương người tâm a.

Thư vũ tường ngẩng đầu nhìn xung quanh, vốn tưởng rằng sẽ nhìn đến cha mẹ bọn họ thương tâm khổ sở thần sắc, nào biết đâu rằng nhìn đến thế nhưng đều là một bộ thì ra là thế biểu tình.

Mỗi người đều hình như có chút dở khóc dở cười, sau đó lại dự kiến bên trong tươi cười.

Đây là có chuyện gì?

Bọn họ một đám đều minh bạch, duy độc chính mình như lọt vào trong sương mù, thật sự là làm người khó chịu.

Thư vũ tường trầm khuôn mặt, vốn dĩ lòng tràn đầy vui mừng tới gặp thần tượng, nào biết đâu rằng thần tượng không thấy được, đến nỗi không thấy được nguyên nhân tác mỗi người đều rõ ràng, duy độc chính mình không rõ, này liền làm hấn bụng ghen một ngum hỏa khí, cố tình trước mắt này đó đều không phải hấn có thể phóng hỏa người, chỉ có thể đem hỏa khí hướng chính mình trong bụng nuốt, miễn bàn nhiều khó chịu.

Chu Diệu Lang triều hấn xem ra liếc mắt một cái, không hổ là làm mẹ người, liếc mắt một cái liền nhìn ra thư vũ tường tâm tình, cười giải thích nói: “Trang chủ yêu thích chủ mẫu, năm đó còn ở Tuyết Diên Sơn Trang thời điểm, liền không muốn làm chủ mẫu nhiều xem người khác liếc mắt một cái. Hiện giờ nói không chừng bọn họ trở về chỉ vì sung sướng, chúng ta nếu tìm đi, liền sẽ chiếm dụng chủ mẫu thời gian, còn sẽ phân tán chủ mẫu chú ý, trang chủ tự nhiên không muốn nhìn thấy chúng ta.”

Đây là cái gì lý do!?

Thư vũ tường trợn mắt há hốc mồm.

Hấn từ nhỏ liền từ nghe đồn nghe nói khai tổ hoàng đế Tư Lăng Cô Hồng đối đế hậu Đường Niệm Niệm thâm tình không thôi, chính là thật đúng là không nghĩ tới đối phương thế nhưng keo kiệt tới rồi trình độ như vậy. Liền xem đều không cho người khác xem một cái, này đến nhiều yêu thích người kia, rất cường đại độc chiếm dục a.

Lúc này, Lý Cảnh lôi kéo vệ ngăn thủy xoay người liền đi.

“Ai, Lý Cảnh các người đi nơi nào a!” Triệu Thiết la to.

Lý Cảnh lạnh như băng nói: “Trở về.”

“Hồi, hồi, trở về? Không tìm trang chủ cùng chủ mẫu sao?”

“Trang chủ có tâm không cho chúng ta tìm, chúng ta tìm cả đời cũng tìm không thấy.” Lý Cảnh xem thực minh bạch, cũng phi thường bình tĩnh.

Trắng nõn oa oa mặt, như nhau hàng năm lạnh băng biểu tình, tang thương đôi mắt.

Vệ ngăn thủy cười hì hì nói: “Tiểu cảnh nhi, khó được ra tới một chuyến, đừng như vậy vội vã trở về, trước tiên ở bên ngoài chơi một vòng đi.” Nói thời điểm, lại ngăn không được tay ngửa néo néo Lý Cảnh khuôn mặt.

Lý Cảnh chụp bay tay nàng, biểu tình vẫn là lạnh như băng, chính là ánh mắt rõ ràng có thể thấy được kia phân dung túng ôn nhu.

“Hảo.” Lạnh như băng thanh âm, lại là đáp ứng rồi.

Hai người thân ảnh thực mau liền rời xa.

Thư Tu Trúc lúc này cũng ôm lấy Chu Diệu Lang vòng eo, nói: “Lý Cảnh cũng là không tồi, trang chủ không muốn làm chúng ta tìm được, chúng ta cả đời cũng tìm không thấy.”

Chu Diệu Lang gật đầu, không có cự tuyệt hấn thân cận.

“Ta bồi người đi một chút, tuy rằng Tuyết Diên Sơn Trang tìm không thấy, hư tuyết sơn còn có rất nhiều quen thuộc chỗ.” Thư Tu Trúc tổng có thể rõ ràng Chu Diệu Lang suy nghĩ.

“Ân.” Chu Diệu Lang mỉm cười.

Này hai người cũng đi rồi.

Liêu trọng nhiên mang theo hạ li sa đối mọi người gật đầu một cái, xoay người rời đi.

Này có đôi có cặp đi rồi, lưu lại mấy cái người cô đơn xem đến một trận ngựa rặng. Gia Cát thanh triều kha cầm sắt đi đến, mỉm cười nói: “Người có chỗ nào muốn đi, ta bồi người.”

“Con một sách một bên đi.” Tôn hắc một sửa năm đó con khỉ trang điểm, ăn mặc chỉnh tề võ bào, tóc cũng sơ đến chỉnh chỉnh tề tề, thoạt nhìn chỉnh tề thuận mắt không ít, cười tùm tùm đối kha cầm sắt nói: “Cầm sắt muội muội, đừng nghe hấn, ta biết có hảo ngoạn địa phương, ta mang người đi a.”

Kha cầm sắt nhìn hai người, sau đó không nói một lời chính mình đi rồi.

Gia Cát thanh không thềm để ý cười cười, hào hoa phong nhã theo nàng đi.

Tôn hắc không cam lòng lạc hậu.

“Chặc.” Tống Quân Khanh không có bất luận cái gì ác ý phát ra một tiếng cười nhạt, gõ chính mình ngọc cốt cây quạt, vừa đi vừa nói: “Nếu đều có nhàn tâm, ta cũng đi một chút đi.”

Dư lại Triệu Thiết đám người thấy vậy, cũng các đi các.

Bất tri bất giác vừa mới còn tụ ở bên nhau người đều khắp nơi rời đi.

Tại chỗ thượng chỉ còn lại có Niệm Quốc đương triều hoàng đế thư vũ tướng một người.

Hấn hậu tri hậu giác nhìn quanh chung quanh, phát hiện trống rỗng không thấy một người lúc sau, miệng nhẹ nhàng run run hạ, sau đó rút cuộc nhin không được nổi giận.

“Các người này đàn không phụ trách nhiệm!” Gầm nhẹ thanh ở vô biên hư tuyết sơn thượng một đi không trở lại.

Một rỗng lúc sau, thư vũ tướng cảm thấy bụng kia khó chịu khí rút cuộc thoải mái không ít, sau đó lại nhìn chung quanh chung quanh,

buồn bực.

Này hư tuyết sơn hấn chưa bao giờ đã tới một lần, người mang thâm hậu nguyên lực hấn còn không đến mức sợ hãi nơi này rét lạnh, chính là, chính là.....

“Ta rốt cuộc nên như thế nào trở về a!?” Thư vũ tường ủy khuất thấp kêu, “Các người nhưng thật ra cho ta chỉ một cái lộ a!”

Mơ hồ còn nhớ rõ bọn họ hành tẩu phương hướng, thư vũ tường ở ‘ lưu lại nơi này, chờ kia đối không phụ trách cha mẹ nhớ lại chính mình, sau đó trở về mang chính mình rời đi ’ cùng ‘ chính mình rời đi nơi này, thử tìm đường ra ’ trung cuối cùng lựa chọn người sau, triều tới khi phương hướng hành tẩu.

Gió lạnh gào thét, tuyết trắng đan xen.

Phía trước thư vũ tường còn cảm thấy ngoài ý muốn ôn nhu lãng mạn cảnh tuyết, lúc này thoạt nhìn thế nhưng cảm thấy lần cảm bi thương.

Này chẳng lẽ là tâm tình duyên có sao.

Thư vũ tường vừa đi vừa lạnh giọng lẩm bẩm: “Mỗi ngày kêu ta nhớ kỹ trách nhiệm của chính mình, phải biết rằng người phụ trách, nhưng có các người như vậy không phụ trách nhiệm cha mẹ sao, có các người như vậy không màng nhi tử cha mẹ sao, các người trách nhiệm đâu, các người tiết tháo đâu.....”

Cùng tồn tại hư tuyết sơn nơi nào đó Thư Tu Trúc cùng Chu Diệu Lang.

“Ha thiết.” Chu Diệu Lang nhẹ nhàng đánh một cái hất xì.

Thư Tu Trúc dừng lại bước chân xem nàng.

Chu Diệu Lang nhẹ lay động tay ý bảo chính mình không có việc gì, từ bọn họ tu luyện bắt đầu, phạm nhân ốm đau căn bản là khuyển không được thân.

Thư Tu Trúc hiển nhiên cũng rõ ràng điểm này, cho nên cũng không có lo lắng.

Hai người cùng nhau hành tẩu ở hư tuyết sơn thượng, dùng phàm nhân bước lực cùng tốc độ đi qua một chỗ chỗ quen thuộc cảnh sắc, ngày đó đầu xuống núi, nguyệt quải đầu cảnh thời điểm. Hai người mới dừng lại tiếp tục hành tẩu bước chân, tuyền một chỗ liền từ túi Càn Khôn lấy ra một cái lều trại nhỏ, chuẩn bị liền tại đây dừng lại một đêm.

Ở Thư Tu Trúc làm này đó thời điểm, Chu Diệu Lang mới uổng phí nhớ tới thư vũ tường, trên mặt chợt lóe mà qua xấu hổ, đối hấn nói: “Vũ tường.....”

Nàng còn không có bắt đầu nói, Thư Tu Trúc liền mỉm cười nói: “Không có việc gì, hấn lớn như vậy người, biết như thế nào chiếu cố chính mình.”

Lời này vừa nghe khiến cho người biết, hấn đã sớm nghĩ đến thư vũ tường, chỉ là cố tình không đề cập tới.

“.....” Chu Diệu Lang cũng không phải cái loại này thích nuông chiều hài tử người, chính là vẫn là cảm thấy có chút không ổn.

Lần này nhất thời quên mất thư vũ tường, một là đi vào hư tuyết sơn xúc cảnh sinh tình, thứ hai là thói quen bên người đều là người tu tiên, đối với hư tuyết sơn tình huống cũng không sợ cái gì, này liền nhất thời quên mất thư vũ tường cái này ngoại lệ.

Thư Tu Trúc lúc này còn nói thêm: “Nơi này là trang chủ địa bàn, thư vũ tường là chúng ta huyết mạch, trang chủ tổng sẽ không làm hấn xảy ra chuyện.”

Lời này xem như đánh vỡ Chu Diệu Lang sở hữu băn khoăn.

Nghĩ nghĩ cũng cảm thấy Thư Tu Trúc nói có đạo lý.

Như thế như vậy, cùng phiến bóng đêm hạ.

Đáng thương hài tử thư vũ tường ở hắc ám thật đáng buồn đáng tiếc hành tẩu, tìm kiếm rời đi con đường.

May mắn quý vì Chu Diệu Lang cùng Thư Tu Trúc hài tử, hẩn tùy thân luôn là mang theo mấy bình đan dược, cũng không sợ đói chết tại đây tuyệt sơn thượng.

Đáng tiếc, hẩn không biết Tư Lăng Cô Hồng lúc này đang cùng Đường Niệm Niệm thân | nhiệt, nhất thời quên mất giải trừ hư tuyết sơn thượng bố trí mê chướng. Chu Diệu Lang bọn họ còn chỉ là bởi vậy tìm không thấy Tuyết Diên Sơn Trang thôi, đối với thư vũ tường tới nói còn lại là hoàn toàn ở vòng quanh.

Một ngày, hai ngày, ba ngày..... Hai mươi ngày!

Đương thư vũ tường rốt cuộc đi tới hư tuyết sơn nơi nào đó, thấy được trừ bỏ tuyết trắng ở ngoài cảnh tượng lúc sau, này xúi quẩy đáng thương hài tử thiếu chút nữa khóc.

“..... Ta rốt cuộc ra tới ——!”

Thư vũ tường tê thanh cao rống một tiếng, sau đó vốn dĩ mỗi một khó làm thân mình giống như nháy mắt bị rút đầy lực lượng, múa may hai tay triều sơn hạ phóng đi.

Hẩn hiện tại hình tượng thật chẳng ra gì, hai mươi ngày không có chải vuốt, trên cằm đều là thanh hắc hồ bột phấn, tóc cũng có chút tán loạn lại dính trệ, trên người hoa phục không ngừng bị tuyết ăn mòn, đã sớm nhăn dúm đó không thấy một chút đẹp đẽ quý giá.

“Tỷ tỷ, mau xem, có kẻ điên!” Hư tuyết sơn hạ tiểu vùng núi, một cái cầm tiểu cái cốc, khỏe mạnh kháu khỉnh sáu bảy tuổi tiểu đồng nhi chỉ vào thư vũ tường lớn tiếng kêu lên.

Hẩn bên người tỷ tỷ theo hẩn ngón tay nhìn lại, một cái tát phách về phía tiểu đồng trát thông thiên pháo đầu, cười mắng, “Không được nói lung tung.”

“Ngao ô!” Tiểu đồng che lại đầu mình hạt dưa, một bộ tiểu đại nhân bộ dáng trừng mắt, nghiêm túc kêu lên: “Ta mới không có nói lung tung, người nọ nhất định lại là nhìn trộm trong truyền thuyết tuyệt sơn thượng bảo vật chạy đi lên. Tiên nhân đồ vật mới sẽ không cấp này đó người tham lam đâu, cho nên hấn đã chịu tiên nhân trừng phạt, biến thành kẻ điên!”

Tiểu đồng tỷ tỷ dở khóc dở cười. Đứa nhỏ này, nói so thổi đến còn dễ nghe, giống như sự thật chính là như thế giống nhau.

“A! Tỷ tỷ, mau xem, kia kẻ điên đã chết!” Tiểu đồng tử lại hô to gọi nhỏ.

Tỷ tỷ cả kinh, triều bên kia nhìn lại, chỉ thấy cái kia một thân chặt vật người quả nhiên ngã xuống đất.

“Đừng nói chuyện lung tung!” Lại lần nữa răn dạy tiểu đồng tử một tiếng, công giở thuốc nữ tử liền nắm tiểu đồng triều thư vũ tường đi đến.

Lúc này ngã xuống đất thư vũ tường về mặt vặn vẹo, đó là dở khóc dở cười.

Này thật đúng là hấn lớn như vậy chặt vật nhất đã trải qua.

Ở tìm được đường ra thời điểm, hấn quá mức cao hứng, nhất thời quên mất thân thể mỗi mệt, một phen lao tới sau liền toàn thân run rẩy ngã xuống đất, ăn một miếng bùn, phát quan đều bị té rớt xuống dưới, đầu gối một trận đau đớn, thật sự là quăng ngã thật.

Duỗi tay cầm quần áo nội trong túi lấy ra còn sót lại đan dược, đang muốn ăn xong đi khôi phục thể lực, bên tai liền nghe được một trận tiếng bước chân, nhẹ nhàng vừa nghe liền biết là nữ tử nện bước, sau đó một tiếng có chút chần chờ giống như dạ oanh thanh âm vang lên, “Người có khỏe không?”

Thư vũ tường chuẩn bị uống thuốc động tác một đốn, trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ xúc động, muốn nhìn xem cái này nói chuyện

nữ tử bộ dáng.

Này cổ xúc động làm hấn nhất thời quên mất chính mình lúc này chật vật, còn có vẻ mặt bùn đất, đầu nâng đến quá nhanh, “Răng rắc” một tiếng vụn tới rồi, biểu tình tức khắc trở nên đặc biệt vụn vẹo 囧 bách, bất quá hấn cũng thực sự nhìn đến nữ tử bộ dáng.

Trắng nõn da thịt, lộ ra khỏe mạnh phần hồng, tú khí ngũ quan đều không phải là nhiều người kinh diễm, lại có loại nói không nên lời ý nhị, giống như một gốc cây sơn dã nguyệt quý, sạch sẽ trung lại lộ ra tự mình cố gắng cứng cỏi. Nàng trang điểm thực mộc mạc, trên người ăn mặc bình thường nhất vải dệt váy hoa, nhan sắc thoát nhìn có chút cổ xưa, làn váy còn dính chút bùn đất, hai cái đai an toàn hệ trên vai, có thể thấy được sau lưng là cũng một cái cái sọt.

Lúc này nữ tử hai mắt hơi mở, sau đó “Phụt” một tiếng bật cười, tú khí ngũ quan nhân này cười thế nhưng lộ ra một cổ tú lệ cô sắc, làm người trước mắt sáng ngời.

Nàng tựa hồ là cảm thấy chính mình cười một cái người bệnh có vẻ quá thất lễ, vội vàng lại nhấp cánh môi, bất quá giống trăng non đôi mắt vẫn là bao hàm không có bất luận cái gì tà ác châm chọc ý cười, lần này nói chuyện so bắt đầu thiếu kia phân chần chờ, nhiều chút tự nhiên ôn hòa, “Người cổ xoay, đừng lộn xộn.”

Thư vũ tường nhìn nữ tử, tâm thần hơi nhảy.

Sau đó hấn liền triệu đối phương cặp kia con người tìm được chính mình ảnh ngược, phi đầu tán phát, đầy mặt đất đổ chính mình.

Đây là ta!?

Thư vũ tường mở to hai mắt nhìn, như vậy thật giống như bị bóp lấy cổ gà trống.

Nữ tử hai vai đều nhẹ nhàng run rẩy lên, cảm thấy trước mắt cái này nam tử thật sự thú vị, xem kia rơi xuống kim ngọc phát quan liền biết đối phương là phú quý công tử, chỉ là hai mắt thanh triệt trong sáng,

biểu tình trắng ra đơn giản, không giống cái người xấu, này cũng mới làm nàng có thể buông không ít tâm phòng.

“Người trong tay nên là chữa thương đan dược đi.” Nữ tử lúc này chú ý tới thư vũ tường trong tay cầm còn không có ăn đan dược, cũng không có tới gần hắn, nói: “Nơi này là hư tuyết sơn hạ, không có gì nguy hiểm, người có thể an tâm ở chỗ này tĩnh dưỡng.” Nói xong, nàng liền lôi kéo bên người tiểu đồng, xoay người phải đi.

Thư vũ tường nhìn nữ tử bóng dáng, theo sau lại nhìn mắt trong tay đan dược, ngón tay dùng một chút lực, đan dược liền hóa thành bột phấn, sau đó “A!” Một tiếng kêu sợ hãi, giống như vô lực té xỉu trên mặt đất.

Nữ tử bị kia một tiếng kêu sợ hãi cấp dọa quay đầu lại, nhìn đến ngã xuống đất thư vũ tường, sắc mặt cả kinh lúc sau có chút do dự.

Nàng một không tài nhị không sắc, giống loại này phú quý công tử nhất định gặp qua không ít tuyệt sắc nữ tử, cũng sẽ không ham nàng cái gì mới đúng, huống chi đối phương ánh mắt thanh triệt, không giống người xấu.

Như vậy tưởng tượng, nữ tử cuối cùng vẫn là không bỏ xuống được một người ném ở đất hoang, tuy rằng nơi này không có gì nguy hiểm, chính là nếu là trọng thương người nằm ở chỗ này, nói không chừng.....

“Tiểu đồng, hỗ trợ.” Nữ tử đối bên người tiểu đồng nhi phân phó một tiếng, triệu thư vũ tường đi đến.

Nàng không có nhìn đến thư vũ tường giấu ở trong bóng đêm, hơi hơi nhếch lên một sợi khóe miệng.

Hư tuyết sơn thượng.

“Người đang cười cái gì?” Chu Diệu Lang nghi hoặc nhìn mắt đột nhiên bật cười Thư Tu Trúc.

Thư Tu Trúc cười nói: “Linh nghiệm.”

Hắn đã sớm vì thư vũ tường tính một quẻ, biết hắn nhân duyên liền ở gần nhất, vừa mới kia một cái chớp mắt cảm xúc cho hắn biết linh nghiệm.

Chu Diệu Lang không hỏi hắn linh nghiệm cái gì.

Bọn họ mỗi người tu luyện đều bất đồng, Thư Tu Trúc tu luyện chính là số học, luôn là không khởi tính vài thứ, phần lớn thời điểm đều có thể linh nghiệm.

Hai mươi ngày thời gian, bên này niệm hồng đại lục một mảnh an tĩnh, bên kia tiên nguyên Ma Vực lại bao phủ ở một mảnh áp lực bên trong, vô số tiên duệ cùng ma nhân đều đã nhận ra, loại này bão táp trước yên lặng.

——— chuyện ngoài lề ———

Rời đi trước đem Chu Diệu Lang những người này công đạo một chút —— phiếu! Phiếu! Phiếu! Khua chiêng gõ trống cầu phiếu phiếu lạc ~

-----oOo-----

Chương 271: ta luyện tiếc ta

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Lão cha, người công đạo sự tình xong xuôi.

“Chủ, quy vị đã thành, cứu tinh đã liên hoàn.”

Lãng mạn Mai Lâm, Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm, hai người trước mặt là một trương án kỉ, án kỉ thượng bày mấy quyển mở ra sách nhỏ, phấn bạch hoặc màu son hoa mai cánh hoa bay xuống ở mặt trên, thanh tố nhĩ nhã.

Lúc này Đường Niệm Niệm chính một tay cầm chày gỗ, hướng cái ngọc chung nhẹ chùy.

Bọn họ đang ở thử sách viết biện pháp làm phấn mặt.

Đường Niệm Niệm từ trước đến nay để mặt mộc, trừ bỏ ở vô ngàn rừng rậm tư lăng gia tộc cùng Tư Lăng Cô Hồng thành thân khi vẽ trang ở ngoài, không còn có chạm qua này đó son phấn linh tinh đồ vật.

Tư Lăng Cô Hồng cũng thích nhất trên người nàng độc hữu hương vị, đồ phấn mặt ngược lại là lẫn lộn trên người nàng hương.

Bất quá hai người tự mình làm phấn mặt tự nhiên liền không giống nhau.

Đường Niệm Niệm chính làm được dụng tâm, đột nhiên cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng vây quanh chính mình đôi tay căng thẳng, đối phương tâm thần phập phồng thế nhưng ảnh hưởng tới rồi nàng —— có thể thấy được lúc này Tư Lăng Cô Hồng tâm tình dao động có bao nhiêu đại.

Đường Niệm Niệm buông ngọc chùy, xoay người nghiêm túc nhìn Tư Lăng Cô Hồng.

Nàng không nói gì, bất quá ánh mắt đã rõ ràng hiện hiện biểu lộ ra nàng ý tứ.

Tư Lăng Cô Hồng cũng nhìn nàng, này liếc mắt một cái thế nhưng có loại khác thâm thúy, thâm thúy đến Đường Niệm Niệm thế nhưng cũng không có xem hiểu hấn ý tứ.

Đường Niệm Niệm đang muốn mở miệng dò hỏi, Tư Lăng Cô Hồng lại cúi người nhẹ nhàng thân | hôn nàng đôi mắt, mềm nhẹ như là hồng mao hôn môi tràn ngập thương tiếc chi ý, lông mi đều có thể đủ cảm nhận được đối phương thủy sắc cánh môi mềm mại.

Từ đôi mắt lại đến cái mũi, môi, đều là như vậy nhẹ nhàng, xoa xoa, thậm chí lưu không dưới bất luận cái gì dấu vết cùng thủy trệ, chỉ có ướt nóng hơi thở, thành kính đến làm người trầm trọng, lấp đầy cả trái tim thần.

Hấn cũng không có thâm nhập, một hồi buông ra Đường Niệm Niệm, hướng án kỉ thượng bán thành phẩm phần mặt nhìn lướt qua, nói: “Cái này chúng ta lần sau ở làm.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm phát tay đem án kỉ thượng đồ vật thu lên, thủy lượng con người có loại nhìn thấu thế sự thấu triệt, hỏi: “Phải đi về tiên nguyên sao?”

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu.

Nửa năm, từ tiên nguyên trở lại Tuyết Diên Sơn Trang đã có nửa năm thời gian.

Nửa năm qua cái này trong sơn trang chỉ có hấn cùng nàng, không có thấy bất luận kẻ nào, cũng không có cùng những người khác liên hệ.

Mỗi ngày đều tràn ngập thanh nhàn tự tại, bởi vì có Tư Lăng Cô Hồng ở, cho nên cũng không sẽ cảm giác được nhàm chán hoặc là tịch mịch, trừ bỏ đối phương trên giường | sự thượng càng ngày càng thâm nhập lâu dài làm người ăn không tiêu ở ngoài, thật sự không có gì không tốt.

Đường Niệm Niệm cảm giác được đến Tư Lăng Cô Hồng có chuyện gì gạt nàng, thậm chí ở nửa năm thời gian, ần ần đã đoán được một ít manh mối.

Tuyết Diên Sơn Trang lại lần nữa ở Tư Lăng Cô Hồng ngón tay giấu đi, hai người liền từ hư tuyết sơn hướng võng phàm cảnh chạy đến.

Đương thông qua võng phàm cảnh trở lại tiên nguyên thời điểm, Đường Niệm Niệm thế nhưng có chút không thích ứng, bản năng có điều phát hiện hướng bầu trời nhìn lại.

Này vừa thấy liền thấy không trung đã sớm hắc không thấy đế, nồng đậm đến giống như muốn tích ra thủy tới giống nhau. Toàn bộ thiên địa đều trở nên tối tăm, trong không khí tràn ngập áp lực, cho người ta một loại tùy thời thiên địa đều sẽ rách nát, mang đến hủy diệt tính cảm giác áp bách giác.

Đường Niệm Niệm giật mình, nàng không nghĩ tới mới rời đi tiên nguyên nửa năm, nơi này thế nhưng liền biến thành cái dạng này.

Này hết thảy còn cùng Tư Lăng Cô Hồng có quan hệ.

“Thân thân mẫu thân ~” hai người vừa mới xuất hiện, một tiếng đồng trĩ thanh âm truyền đến, mềm mại nhu nhu, chỉ là nhìn đến thanh âm là có thể đủ làm chung quanh áp lực không khí xua tan. Huống chi là xuất hiện ở trước mắt kia trương thuần nhiên xán lạn gương mặt tươi cười, phấn điều ngọc trác đến không thể tưởng tượng, làm mắt thấy không tự giác liền quên mất hết thảy không thoải mái.

Đường Niệm Niệm nhìn đến như vậy Tư Lăng Vô Tà, cơ hồ quên mất hán tuổi tác, không khỏi đã chịu cảm nhiễm lộ ra nhu hòa cười nhạt.

Tư Lăng Cô Hồng triều hấn quét tới liếc mắt một cái, lộ ra một sợi tán thưởng.

Thật là khó được a.

Tư Lăng Vô Tà nghĩ thầm. Hấn được đến Tư Lăng Cô Hồng tán thưởng ánh mắt thật sự là quá ít, càng đừng nói là miệng thưởng khen.

“Ngao ô ngao ngao ô ~” Lục Lục tiếng kêu truyền đến.

Chủ nhân ~ chủ nhân ~ Lục Lục tưởng chủ nhân!

Đường Niệm Niệm theo thanh âm xem qua đi, chỉ thấy trong tầm mắt một cái huyết mắt hồng y yêu dị cao quý nam tử một tay ôm cái lục ý đồng nhi đi tới. Nam tử khuôn mặt tuấn mỹ, thần thái cao ngạo. Cái kia đồng nhi liền ngồi ở hấn một cái cong trên cánh tay, thoạt nhìn phá lệ tinh tế nhỏ xinh, xanh biếc xiêm y sắc đến nàng (hấn) da thịt càng thêm trắng nõn trong sáng, cong cong mày liễu, đại đại đôi mắt thiên chân lóe sáng, nồng đậm lại tự nhiên kiều lông mi, nháy nháy giống đem trêu chọc người cây quạt, màu son môi đỏ đỏ, làm người không cần sờ liền biết có bao nhiêu mềm mại.

Này tiểu đồng thoạt nhìn 11-12 tuổi bộ dáng, một đầu tóc đen đều rối tung, tinh xảo khuôn mặt bởi vì tuổi nhỏ mà khó phân nam nữ.

Đường Niệm Niệm nhận ra tới này tiểu đồng cùng Lục Lục gốc tại nội giới khi nguyên linh sinh thật sự giống, hoàn toàn chính là trưởng thành phiên bản.

“Ngao ô ~ ngao ô ~” tiểu đồng tử chu đỏ tươi miệng, duỗi hai chỉ tiểu cánh tay, lông mi phiến a phiến, thấu tịnh ánh mắt lại lượm lại gốc, xứng với nàng (hấn) trong miệng toát ra tới kiều nộn mềm mại thanh âm, thật gọi người.....

Chủ nhân ôm một cái ~

Quả nhiên là Lục Lục.

Đường Niệm Niệm khoe miệng độ cung càng rõ ràng một ít, duỗi tay chuẩn bị ôm Lục Lục, một hồi lại ngừng.

Hiện tại Lục Lục thật sự không nhỏ, tuy rằng tương đối cùng tuổi hài tử tới nói càng tinh tế nhỏ xinh chút, chính là cũng chỉ có Hồng Lê như vậy cao lớn nam tử ôm mới có thể như vậy làm người cảm giác. Nếu làm Đường Niệm Niệm ôm nói, thật sự liền có chút lớn.

Lục Lục nghiêng nghiêng đầu, hậu tri hậu giác phát hiện điểm này, sau đó liền nghe được “Phốc” một tiếng, vừa mới còn kiều nộn đáng yêu đồng nhi liền biến thành quen thuộc dục thú, một nhảy liền triều Đường Niệm Niệm trong lòng ngực nhảy tới.

Một bàn tay ngang trời ngăn lại nó con đường, nhu lực đem nó đan trở về, Tư Lăng Cô Hồng đạm nói: “Hồi người tức phụ kia đi.”

Hồng Lê khoe miệng vừa kéo, ổn định vững chắc tiếp được Lục Lục.

Nửa năm trước hẳn nhìn thấy Tư Lăng Vô Tà mang theo Lục Lục đã đến, lần đầu nghe được Lục Lục kia Hồng Lê tức phụ định luận thời điểm, thiếu chút nữa sợ hãi hẳn. Đặc biệt là nghe nói Đường Niệm Niệm cố ý thiên hướng Lục Lục, muốn nghiên cứu đan dược đem hẳn biến thành giống cái thời điểm, thiếu chút nữa liền táo bạo muốn nhảy vực.

Này nửa năm hẳn khuyên can mãi, lúc này mới đem này ngốc quả bóng nhỏ thuyết phục, chẳng những nó từ bỏ trở thành nam tử phụ quân ý tưởng, còn làm nó học xong hóa hình, có thể hóa thành hình người.

Chỉ là người này hình đáng yêu là đáng yêu, như cũ là ngốc quả bóng nhỏ cái loại này phạm nhi, chính là..... Quá nhỏ!

Này liền xem như cưới hẳn làm tức phụ cũng không thể làm gì, như cũ chỉ có thể chịu thương chịu khó, đương bên người hầu hạ lại đương xe cầu lên đường.

Hiện tại lại từ Tư Lăng Cô Hồng trong miệng nghe được câu kia ‘ tức phụ ’, Hồng Lê cũng chỉ có thể bị đè nén bất đắc dĩ, không dám đối Tư Lăng Cô Hồng phát hỏa.

Lúc này, từ bốn phía lại đi ra mấy người, những người này đúng là Thù Lam, Mộc Linh Nhi, Đỗ Tử Nhược, Chiến Thương Tiễn bọn họ.

Bọn họ đều là nghe Tư Lăng Vô Tà nói Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tại đây hai ngày thời điểm sẽ trở về, sau đó theo hần chờ ở chỗ này.

“Trang chủ, chủ mẫu.”

“A Nạp La.”

“Chủ tử.”

Mọi người mỗi người đều cung kính kêu to Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Đối mặt này đó quen thuộc người, vô luận là không trung tối tăm vẫn là chung quanh không khí áp lực đều biến mất giống nhau, Đường Niệm Niệm thần sắc đạm nhu bình tĩnh gặt đầu.

Tư Lăng Cô Hồng từ đầu chí cuối đều chỉ nhìn nàng, nhìn đến nàng biểu tình nhu hòa, còn có mắt ẩn ra người khác ảnh ngược, tuy rằng không vui lại không có nói một lời, chỉ vì lúc này những người này xuất hiện có thể làm Đường Niệm Niệm thư thái.

Diệp thị tỷ muội hai người tung tăng nhảy nhót đi vào Đường Niệm Niệm bên người, mộc hương vui mừng hỏi: “Chủ mẫu, chủ mẫu, các người trở về niệm hồng đại lục có thể thấy được đến trụ tổng quản bọn họ?”

Liên Kiều đi theo cười nói: “Đúng vậy, đúng vậy, trụ tổng quản bọn họ có khỏe không? Có hay không cùng Thư Tu Trúc ở bên nhau a! Hắc hắc, kỳ thật bọn họ hai cái âm thầm tình tốt, chúng ta nhưng đã sớm đã nhìn ra!”

Hai tử muội thanh thúy dễ nghe thanh âm giống như lục lạc giống nhau, làm người nhìn không được gọi lên khóe miệng, tâm sinh sung sướng.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, “Không gặp.”

“Ai ——?” Hai tử muội trên mặt đều hiện lên mê hoặc.

Trở về niệm hồng đại lục vì cái gì không thấy trụ tổng quản bọn họ đâu?

Chẳng sợ trang chủ bọn họ không chủ động đi gặp trụ tổng quản, trụ tổng quản bọn họ cũng tới bái kiến trang chủ cùng chủ mẫu mới đúng vậy.

Mộc Linh Nhi đối với cảm xúc cảm thụ sâu nhất, đương nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện thời điểm, nàng liền rõ ràng cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng lúc này cảm xúc thực nồng đậm, giống như vực sâu giống nhau. Tuy rằng không sợ, lại cũng không khỏi kinh hãi.

“Diệp tử tử.” Mộc Linh Nhi triệu hai tử muội kêu.

Liên Kiều, mộc hương cũng sở hữu phát hiện, thần sắc vẫn là cười hì hì đi đến Mộc Linh Nhi cùng Thù Lam bên kia.

Thù Lam đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người nhẹ giọng nói: “Trang chủ, chủ mẫu, nhưng đi về trước Viên gia?”

Tư Lăng Vô Tà triệu Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại liếc mắt một cái, sau đó giữ chặt Đường Niệm Niệm góc áo, ngửa đầu tinh lực đôi mắt thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm, nghiêm túc nói: “Mẫu thân, nửa năm người đều bồi ở lão cha bên người, lần này trở về muốn chơi với ta!”

Đường Niệm Niệm nhìn, duỗi tay sờ sờ hán đầu, quen thuộc mềm mại mượt mà sợi tóc xúc cảm, làm nàng cười gật đầu, “Àn.”

Nếu là thường lui tới, Tư Lăng Cô Hồng nhất định sẽ đem tay nàng cấp rút về tới, tùy theo cảnh cáo quét Tư Lăng Vô Tà liếc mắt một

cái, lần này lại ngoài ý muốn không có động tác.

Lúc này mỗi người đều phát hiện Tư Lăng Cô Hồng một chút dị thường.

Đây là làm sao vậy?

Mọi người nghi hoặc, lại vô pháp từ Tư Lăng Cô Hồng nơi đó được đến đáp án, một đường liền nhắm hướng đông tủy sơn phương hướng trở về.

Thù Lam bọn người vô thanh vô tức đi theo Tư Lăng Cô Hồng một nhà ba người người phía sau, Liên Kiều lặng lẽ truyền âm nói: “Trang chủ giống như có chút cổ quái a, nên không phải là cùng chủ mẫu cãi nhau đi?” Lời nói là như thế này, trên mặt nàng tràn đầy không tin thần sắc, có thể thấy được nàng chính mình đều không tin sẽ là nguyên nhân này.

Mộc hương nói: “Như thế nào sẽ, trang chủ cùng chủ mẫu mới sẽ không cãi nhau.”

“Ta cảm giác được trang chủ tâm tình thực trầm trọng.” Mộc Linh Nhi nói chuyện.

Mọi người ánh mắt đều nhìn về phía nàng, bởi vì nàng chưa bao giờ sẽ vô có thói tha, thiên phú năng lực cũng chưa từng có bỏ lỡ.

Mộc Linh Nhi nhẹ nhàng nhìn thoáng qua Tư Lăng Cô Hồng bóng dáng, dùng bí pháp truyền âm nói: “Ta cảm giác không ra trang chủ rốt cuộc là cái gì tâm tình, tóm lại thực trầm trọng, ép tới người không thở nổi.” Cũng thật không biết hẳn như thế nào có thể ở như vậy tâm tình hạ, biểu tình vẫn là như bình thường giống nhau, không thấy bất luận cái gì biến hóa.

Nếu như không phải nàng thiên phú không bình thường, chỉ sợ cũng căn bản là nhìn không ra tới Tư Lăng Cô Hồng lúc này thế nhưng áp lực như vậy khủng bố cảm xúc.

Chiến thiên kích duỗi tay đem nàng ôm vào trong lòng ngực, “Không thoải mái cũng đừng đi cảm thụ.” Nàng đều nói trầm trọng đến ép tới người không thở nổi, Tư Lăng Cô Hồng cảm xúc là như vậy hảo đi tìm tòi nghiên cứu sao? Rất nhiều lần Mộc Linh Nhi đều bởi vì đi cảm thụ Tư Lăng Cô Hồng tình cảm mà thương cập tinh thần.

Mộc Linh Nhi nhẹ nhàng lắc đầu ý bảo chính mình không có việc gì.

Có nàng nhắc nhở, mọi người trong lòng liền càng thêm mê hoặc.

Đỗ Tử Nhược đột nhiên nói: “Tiên nguyên biến hóa cùng Tuyệt Tiên có quan hệ.”

Đúng vậy!

Gần nhất tiên nguyên không trung hòa khí phân trở nên càng ngày càng khẩn trương, phần lớn người cũng đều rõ ràng chuyện này cùng Tư Lăng Cô Hồng có quan hệ.

Lần này Tư Lăng Cô Hồng tâm tình hơn phân nửa liền cùng này không biết biến hóa có quan hệ.

Từ võng phạm cảnh trở lại đông tủy sơn, bọn họ có bất quá một ngày thời gian.

Viên Cẩn Nhiên sớm liền tự mình ra tới tiếp kiến, Thiên Khải các bên kia vẫn luôn không có bị cải biến quá, có trận pháp hộ che chở, chẳng sợ Đường Niệm Niệm bọn họ rời đi rất nhiều không ai cư trú, vẫn là không thấy một chút tro bụi.

Này một đêm, Viên gia đại bãi buổi tiệc, đồ ăn đương nhiên đều là một ít linh vật linh dược làm thành, xa xỉ trình độ thật sự là nhiều năm trước sơ tới khi đó nghèo túng Viên gia có thể đánh đồng.

Yến hội hoàn toàn này đây Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, Tư Lăng Vô Tà toàn gia là chủ, bởi vì biết Đường Niệm Niệm không thích âm ỉ, Viên gia dược tu phần lớn cũng không phải phóng

đăng người, hơn nữa đối Tuyết Tiên toàn gia vốn là sùng kính sợ hãi, toàn bộ yến hội đều là một mảnh hài hòa.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều là rất ít uống rượu người, đều không phải là bọn họ không mừng uống rượu, chỉ là trên người phần lớn mang theo đều là nguyên nước nguyên vị quỳnh tương ngọc lộ, cũng liền không có cố tình đi tìm rượu.

Lần này Viên gia lấy ra tới chiêu đãi Đường Niệm Niệm người một nhà đương nhiên là trân quý trung tốt nhất rượu chi nhất, đặc biệt vì chiếu cố Đường Niệm Niệm, tìm nhất thích hợp nữ tử, suy đoán nhất thích hợp Đường Niệm Niệm khẩu vị rượu. Không chỉ có thoạt nhìn màu sắc thanh thấu, hương vị cũng không phải cay liệt giống như lưỡi dao kích thích, mà là tinh khiết và thơm ngon miệng, tơ lụa như trù vị giác.

Tuy rằng này rượu hương vị tinh khiết và thơm ngon miệng, trên thực tế tác dụng chậm lại so với so những cái đó hương vị liệt cay kích thích rượu càng thêm đại.

Tư Lăng Cô Hồng khoanh chân ngồi ở mà tịch thượng, làm Đường Niệm Niệm thoải mái nằm ngồi ở chính mình trên đùi, thân thể dựa vào chính mình ngực, một tay đỡ nàng miễn cho nàng ngồi đến không xong, một tay tắc tự mình cho nàng rót rượu, nâng chén uy đến nàng bên môi.

Nhất cử nhất động nước chảy mây trôi, chiêu hoa thanh vận độc thành cảnh đẹp, lệnh người cảnh đẹp ý vui.

Này hai người ở bên nhau thời điểm, chỉ là bình thường nhất ở chung, đều có thể làm xuất sắc nhất biểu diễn kém cỏi, làm người ánh mắt đi theo ở bọn họ. Bởi vậy Viên Cần Nhiên cũng căn bản là không nghĩ tới muốn tại đây lù lại trung chuẩn bị tiết mục, sẽ chỉ làm người cảm thấy phức tạp, che đậy người tầm mắt thôi.

Viên gia người đã sớm đối Tư Lăng Cô Hồng đối đãi Đường Niệm Niệm khi tinh tế ôn nhu hành động thấy nhiều không trách, thần sắc đều không có bất luận cái gì kinh ngạc.

Thói quen loại đồ vật này thật sự thực kỳ diệu.

Vô luận cỡ nào lệnh người khiếp sợ đồ vật, một chút thói quen liền tự nhiên chết lặng.

Một ly tiếp theo một ly rượu xuống bụng, Đường Niệm Niệm không có cố tình đi tiêu trừ còn đôi tinh thần say uẩn, hai má không tự bất giác liền phỉm ra say lòng người mỹ lệ đà hồng, luôn là thanh đạm thuần triệt con người nổi lên thủy sắc, động tác cũng trở nên nhẹ nhàng chậm chạp không ít, nhẹ nhàng vừa chuyển mắt động tác, thế nhưng có thể mang ra một cỗ mỉ hoặc nhân tâm thanh diễm mỉ sắc.

Khang đương ——

Có người thất thố đánh nghiêng trước mặt cái ly.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt triệu người nọ quét tới, sợ tới mức người nọ sắc mặt trắng bạch, vội vàng về mặt cáo tội biết sai chi ý, sau đó từ chỗ ngồi đứng dậy, bộ dáng là ly tràng.

“Ngô ngô..... Cô Hồng?” Đường Niệm Niệm nửa híp mắt, miễn nhãn nghi hoặc nhìn Tư Lăng Cô Hồng.

Như thế nào không uy?

Nàng vươn đầu lưỡi liếm liếm môi.

Thứ này hảo uống, càng uống càng tưởng uống a?

“Ha hả.” Thanh triệt thuần túy tiếng cười từ Đường Niệm Niệm trong miệng toát ra tới, nàng cả người không có xương lười biếng dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, làm nũng giống nhau dùng thân thể cọ cọ Tư Lăng Cô Hồng, lưỡi nhác đến thế nhưng liền lờ nói đều không nói, trực tiếp nháy đôi mắt, dùng khát cầu tha thiết ánh mắt nhìn chăm chăm hắn.

Này ánh mắt tràn ngập tín nhiệm cùng không hề phòng bị.

Cũng là, nếu là những người khác nói, Đường Niệm Niệm mới sẽ không như vậy không quan tâm mặc kệ làm chính mình uống say.

Như thế không hề phòng bị, giống như không biết thế sự bộ dáng, lại xem nàng đà hồng hoa dung, thủy mắt thanh linh lại ngây thơ, môi bị rượu lây dính đến thủy nhuận lại đỏ tươi, hơi hơi mở ra, lộ ra hàm răng, che giấu bên trong cái lưới như ẩn như hiện, tóc đẹp bị nàng cọ đến có chút hỗn độn, miệng cười tha thiết xán lạn, lại là mị hoặc thiên thành, kinh người tâm thần.

Cho dù là Thủ Lam này đó hàng năm đi theo Đường Niệm Niệm bên người người đều xem đến ngẩn ngơ, càng không cần là những người khác.

Yến hội trung giống Viên Diệu lục, Viên Mộc Đằng này Viên gia cùng Đường Niệm Niệm đồng lứa Viên gia con cháu phần lớn đều thất thố, trọn mắt há hốc mồm bộ dáng thoạt nhìn có chút ngốc ngơ ngẩn, nhất thời thế nhưng xem đến quên mất Tư Lăng Cô Hồng tồn tại.

Viên Càn Nhiên ngẩn ra lúc sau liền lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Đường Niệm Niệm vốn là sinh đến hoa dung nguyệt mạo, tuyệt sắc khuynh thành, ngày thường luôn là vẻ mặt vô tình đạm tĩnh cũng liền thôi, lại có Tư Lăng Cô Hồng như vậy hộ thể như mạng người thủ, người khác đương nhiên liền cực lực xem nhẹ nàng dung mạo, không đi chú ý nàng bộ dáng.

Lúc này Đường Niệm Niệm lộ ra như vậy không hề phòng bị mê người bộ dáng, cũng khó trách cũng chọc những người trẻ tuổi này thất thố.

Nếu không có Tư Lăng Cô Hồng ở nói, Đường Niệm Niệm tính tình này cùng bộ dáng, cũng không biết muốn trêu chọc nhiều ít người có tâm.

Đường Niệm Niệm tư thái chỉ bị mọi người chú ý đến trong nháy mắt đã bị giấu đi.

Viên Càn Nhiên cơ hồ là phản điều kiện liền đứng lên cười nói: “Tuyệt Tiên, ta xem Niệm Niệm có chút không thắng rượu lực, sắc trời cũng không còn sớm, nếu không đêm nay cứ như vậy tan, để tránh quấy rầy Tuyệt Tiên cùng Niệm Niệm nghỉ ngơi.”

Này một phen nói phi thường trôi chảy, chờ hắn nói xong lúc sau, chính mình liền trước bội phục chính mình.

Hắn là bị Tuyệt Tiên dọa thành cái dạng gì, mới có thể còn chưa chờ đối phương làm khó dễ, cũng đã phản xạ có điều kiện làm ra chính xác nhất cách làm.

Hắn nói đem Viên Mộc Đằng những người đó bưng tỉnh, những người trẻ tuổi này đều lại kinh lại thẹn, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, giống cái nhuộm màu bàn giống nhau.

Tự Lăng Cô Hồng không nói gì, cũng đã bẻ lên Đường Niệm Niệm, chuẩn bị rời đi.

“Cô Hồng.....” Đường Niệm Niệm đôi tay bám vào bờ vai của hắn, liếm liếm môi, chuẩn bị nói cái gì.

Tự Lăng Cô Hồng sủng nịch nhẹ cong khóe môi, phát tay đem trên bàn còn lưu lại bầu rượu mang đi.

Đường Niệm Niệm híp mắt, bẹp liền ở Tự Lăng Cô Hồng như ngọc gò má hung hăng hôn một cái, “Cô Hồng nhất hiểu ta.”

“Tự nhiên.” Tự Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói.

Nếu không hiểu người, như thế nào chiếu cố người.

Chỉ nguyện trên đời này chỉ có ta hiểu người.

Như thế trên đời này cũng chỉ có ta có thể chiếu cố người.

Người cũng không rời đi ta chiếu cố.

Hai người thân ảnh càng ngày càng xa, mọi người đều an tĩnh nhìn theo bọn họ rời đi.

Mãi cho đến nhìn không tới bọn họ bóng dáng, mộc hương tạt tạt miệng, vỗ chính mình bộ ngực nói: “Khó trách, khó trách trang chủ không cho người khác xem chủ mẫu, dáng vẻ kia ngay cả thân là nữ tử ta đều xem đến tâm động, càng đừng nói nam tử. Này nếu là không hảo hảo nhìn, cũng không biết muốn rước lấy nhiều ít ong bướm đâu.”

Liên Kiều làm bộ làm tịch nhượng mày đầu, làm ra phong lưu phóng khoáng, đa tình công tử bộ dáng, vẻ mặt nảy mầm, “Nếu ta là nam tử, vì bác mỹ nhân cười, tan hết thiên kim cũng nguyện ý.”

“Vì bác người cười, ta cũng nguyện tan hết thiên kim.” Khàn khàn nam tử thanh âm truyền đến, ngạch sinh hình cung nguyệt Bạch Lê không biết khi nào xuất hiện hai nàng trung gian.

“Hừ.” Liên Kiều liếc mắt nhìn hắn, mặt triều bên trái.

“Hừ.” Mộc hương cũng liếc mắt nhìn hắn, mặt triều bên phải.

Này động tác thanh âm này này ăn ý, không có sai biệt, hoàn hoàn chỉnh chỉnh biểu hiện ra đối hắn không thích.

Bạch Lê trên mặt lộ ra bất đắc dĩ, này hai tử muội thái cổ linh tinh quái, đôi khi hắn đoán không ra tới các nàng rốt cuộc suy nghĩ cái gì, thậm chí không biết chính mình rốt cuộc làm cái gì, thế nhưng chọc hai tử muội không thích.

Trải qua Viên Cần Nhiên phía trước nói tan họp nói, trong yến hội đã có người bắt đầu rời đi.

Viên Cần Nhiên phân phó người ta nói: “Đem xuân linh khâu lộ đưa đi Thiên Khải các.”

Xuân linh khâu lộ chính là vừa mới Đường Niệm Niệm uống rượu.

Tư Lăng Cô Hồng mang nàng rời đi khi, nàng còn nhớ thương xuân linh khâu lộ hành động bị Viên Cần Nhiên xem ở trong mắt. Cần thận khiến cho người đem trong bảo khối còn dư lại xuân linh khâu lộ đều đưa đi cấp Đường Niệm Niệm.

“Không cần tặng.” Nho nhỏ đồng trĩ thanh âm, ra đến một mình ngồi một bàn Tư Lăng Vô Tà chi khấu.

Nho nhỏ người lại nằm ngửa, một bộ lười biếng nhã bĩ tư thái, bị tiểu đồng nhi thân hấn làm ra tới, chỉ có một phen cực hạn đáng yêu. Hấn một tay cầm bầu rượu uống một ngụm rượu, mắt lé triều Viên Cần Nhiên nhìn lại, thanh thúy mềm mại thanh âm nói: “Không có lão cha uy, mẫu thân nhìn cũng là khó chịu, như thế nào sẽ đi uống.”

Viên Cần Nhiên đầy mặt kinh ngạc.

Lời này là có ý tứ gì, nếu là Đường Niệm Niệm tưởng uống, Tư Lăng Cô Hồng nơi nào sẽ không uy.

Thù Lam đám người cũng đều kinh ngạc nhìn Tư Lăng Vô Tà.

Người thông minh đều có thể đủ từ những lời này nghe ra điểm thứ gì tới.

Tư Lăng Vô Tà không có giải thích, một bộ đại nhân dạng lắc lắc đầu, lại uống một ngụm rượu, “Ai ~” một tiếng thờ dài, tiếp theo nhẹ giọng bất đắc dĩ nói: “Thật là làm người không bớt lo a ~”

Mọi người vô ngữ: “.....”

Khẩu khí này xác định không phải vui sướng khi người gặp họa sao?

Tư Lăng Vô Tà ngửa đầu uống rượu, người ở bên ngoài nhìn không tới địa phương, thanh triệt dị đồng hiện lên một sợi thâm thúy.

Thiên Khải các.

Tư Lăng Cô Hồng đem Đường Niệm Niệm ôm vào tắm rửa trong phòng, nhìn đến trong lòng ngực cả người mềm mại vô lực, đôi tay hai chân lại gắt gao leo lên chính mình Đường Niệm Niệm, nhin không được lòng tràn đầy yêu thích gợi lên khóe miệng, tiếng cười nhẹ nhàng chậm chạp réo rắt, tràn ngập sủng nịch ôn nhu.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng ở nàng bên tai kêu lên.

Đường Niệm Niệm oai phía dưới, né tránh kia làm nàng tê dại ướt nóng hơi thở, mờ mịt nhìn Tư Lăng Cô Hồng, một khắc không dời đi nhìn.

Tư Lăng Cô Hồng cũng nhậm nàng xem, hơn nữa hưởng thụ nàng chuyên chú tầm mắt.

“Mỹ, mỹ nhân.....” Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói, ngón tay vuốt ve Tư Lăng Cô Hồng khuôn mặt, từ hấn trơn bóng cái trán, rơi xuống hấn tinh tế mặt mày, ngón tay mềm mại nhu nhu giống như không có gì sức lực, không ngừng chảy xuống đến hấn thẳng thấn mũi lại đến thủy nhuận môi mỏng, ngón tay còn muốn đi xuống rút thời điểm, một chút bắt được Tư Lăng Cô Hồng cằm, giống như bắt lấy cọng rơm cuối cùng, không cho ngón tay ngã xuống.

“Ha hả.” Đột nhiên đối với Tư Lăng Cô Hồng mặt giãn ra cười vui, cười mị đôi mắt, nhếch lên khóe miệng, lòng tràn đầy vui mừng tán thưởng, “Mỹ nhân, ta Cô Hồng là mỹ nhân!”

Không có bất luận cái gì nghĩa khác, chỉ có thật thật tại tại ca ngợi, nghiêm túc thẳng thuật.

“Mỹ nhân tới thân ~” Đường Niệm Niệm thẩu đi lên, lại một lần đem chính mình chủ động đưa tới cửa đi, hoàn toàn dựa vào bản năng thân cận Tư Lăng Cô Hồng, đem chính mình mềm mại môi dán lên hấn, rõ ràng không có sức lực lại còn gắt gao dán không rời đi, lòng tham liếm hút.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt nhu đến giống như một hồ xuân thủy.

Như vậy Đường Niệm Niệm, kêu hấn tách ra một chốc một lát đều luyến tiếc.

Thật hận không thể đem nàng dung tiến chính mình huyết mạch, không bao giờ dùng tách ra.

“Niệm Niệm.” Vừa mới thở dài, Đường Niệm Niệm liền đem lòng tham không đáy đầu lưỡi nhỏ vói vào hấn trong miệng, lung tung lại mang theo trực tiếp nhất thẳng thấn dục vọng đi thân cận hấn, dẫn | hút hấn, củ | quán lấy hấn.

Tư Lăng Cô Hồng một tay kéo nàng cái mông, một tay ôm lấy nàng vòng eo, đem nàng hoàn toàn cố định ở chính mình trong lòng ngực.

Hôn gặm Đường Niệm Niệm còn không thỏa mãn, cả người xụi lơ vô lực nàng vào lúc này sắc thiên thể nhưng súc lực bùng nổ, duỗi tay đem Tư Lăng Cô Hồng đẩy ngã trên mặt đất. Lần này như là dùng nàng không ít sức lực, hơi thở không xong thở gấp, ghé vào Tư Lăng Cô Hồng trên người, hai mắt mị đến như là trộm tanh miêu, cười ha hả làm bầm lâu bầu, “Mỗi ngày lẫn lộn ta, lúc này nên ta tới lẫn lộn ngươi, ngô..... Trước cấp ăn mê dược.”

Đường Niệm Niệm quơ quơ đầu, trong tay lấy ra một viên tự chế mê dược, trừng mắt nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, cư nhiên còn ngay trước mặt hấn tự đắc giới thiệu nói: “** đan, bán tiên Đại Thừa kỳ ăn cũng sẽ toàn thân ly lực, bất quá thân thể cảm giác sẽ gấp bội.” Duỗi tay đem đan dược uy đến Tư Lăng Cô Hồng trong miệng, say còn biết sử dụng ra đối phó Tư Lăng Cô Hồng nhất hữu hiệu biện pháp, kia khuôn mặt nhỏ biểu tình nhu thuận lại đáng thương, hai mắt tràn đầy mông lung chờ đợi, khẩu khí miễn bàn nhiều mềm mại hoặc nhân, “Tới, Cô Hồng ngoan ngoan ăn, ta sẽ làm Cô Hồng thoải mái.”

Lời này..... Thật là tựa cực kỳ đầu đường ăn chơi trác táng ác bá đùa giỡn đàn hoàng nữ tử.

Chính là đầu đường ăn chơi trác táng ác bá nơi nào gặp được với nhà hấn Niệm Niệm một cây tóc đáng yêu?

Tư Lăng Cô Hồng sững nịch nhìn khóa ngòi ở trên người mình, triển lộ vô tận mị thái Đường Niệm Niệm, há mồm làm nàng đem đan dược uy tiến vào.

Đan dược vào miệng là tan, Tư Lăng Cô Hồng lại không có nuốt kia hóa đi nước thuốc, đột nhiên đứng dậy, đem mặt lộ vẻ thực hiện được chi sắc Đường Niệm Niệm hôn lấy. Khẩu triển, ** đan nước thuốc liền theo hấn môi khẩu độ tới rồi Đường Niệm Niệm trong miệng.

** đan đối Đường Niệm Niệm thể chất tới nói tác dụng không lớn, chính là say rượu nàng căn bản là không biết đi hấp thu đan dược nội dược lực, này liền làm ** đan bộ phận dược hiệu dung nhập thân thể của nàng, liền giác càng thêm cả người vô lực, hai mắt cũng chớp lại chớp, có loại lười biếng muốn ngủ đi xúc động.

“Niệm Niệm, làm sao bây giờ.” Mơ mơ màng màng trung, trong đầu truyền vào kia quen thuộc như cốt thanh âm, mỗi một lời mỗi một ngữ đều chân thành tha thiết như vậy, va chạm người tâm hồn.

“Ta luyện tiếc ngươi.”

Luyện tiếc ta?

Ta liền ở cạnh ngươi, vì cái gì muốn luyện tiếc ta?

Ngươi muốn làm gì?

Đường Niệm Niệm trong tiềm thức cảm thấy lời này rất quan trọng, cưỡng chế chính mình chống trầm trọng mí mắt, muốn giáp mặt thấy rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng, chính miệng hỏi hấn lời này ý tứ.

Chính là hôn mê đầu, còn có xụi lơ vô lực thích ngủ cảm làm nàng không có thành công.

“Ngươi tại đây gian một ngày, ta liền phải hơn trăm năm, nửa năm một mình ở chung nơi nào bồi thường đến đủ.” Ướt nóng hơi thở đều phun ở bên gáy.

Đường Niệm Niệm rõ ràng cảm thấy lời này quan trọng, chính là nghe xong lúc sau liền cố tình nghĩ không ra, tổ chức không đứng dậy.

“Ngô!” Điều động trong cơ thể được lực, bắt đầu tinh lọc thân thể được hiệu cùng còn, tiệp có chút thanh minh trong óc, làm Đường Niệm Niệm nắm chặt Tư Lăng Cô Hồng ống tay áo, cường trợn tròn mắt hỏi: “Người nói cái gì? Muốn làm cái gì?”

Tư Lăng Cô Hồng vuốt ve mái tóc của nàng, nói: “Phá vỡ này phiến thiên địa cấm kỵ thời cơ đã tới rồi.”

Đường Niệm Niệm cảm thấy hấn tay có loại ma lực, làm nàng muốn ở hấn vuốt ve trầm xuống ngủ say đi xuống, chính là hiện tại nàng không nghĩ ngủ, oai đầu né tránh hấn vuốt ve, muốn đem trong tầm mắt có chút mơ hồ hấn xem đến rõ ràng hơn, đầu tuy rằng dần dần thanh minh, lại còn có chút không thể hoàn mỹ chải vuốt rõ ràng trật tự, “Cấm kỵ phá, ở chỗ này phi thăng đi Thiên giới liền có thể không cần biến mất ký ức.....”

Phía trước Cô Hồng giống như nói..... Luyến tiếc ta?

Đường Niệm Niệm nghiêm túc hỏi: “Cô Hồng phá vỡ cấm kỵ điều kiện, có phải hay không phải rời khỏi nơi này, đi Thiên giới?”

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng gật đầu.

“Kia Cô Hồng phá vỡ cấm kỵ thời điểm, cởi bỏ ta thân thể phong ấn, có thể đưa tới Thiên giới, cùng nhau phi thăng thượng thiên giới.” Nói xong, Đường Niệm Niệm liền nhẹ nhàng nhú mày, “Ngoan bảo như vậy tiểu, bị một người ném ở chỗ này.....”

Ở trong lòng nàng, đối Tư Lăng Vô Tà nhận tri còn dừng lại ở ba bốn tuổi oa oa khái niệm thượng.

Ai kêu Tư Lăng Vô Tà ở nàng trước mặt cơ hồ một bộ oa oa bộ dáng.

Tự Lăng Cô Hồng không có ngôn ngữ, con người nhẹ rũ, hờ khếp mắt nội u ám, tịch mịch đến làm người lo lắng.

Đường Niệm Niệm lắc lắc đầu, “Không đúng,” mê mang hai tròng mắt lúc này đã khôi phục hơn phân nửa thanh minh, “Thiên giới có Thánh Tử, thân là Thiên Thánh truyền thừa chi nhất, hẳn sẽ muốn giết ta đoạt căn nguyên. Nếu ngoan bảo đi theo ngược lại có nguy hiểm, lưu lại nơi này cũng hảo.”

“Cô Hồng là Thiên Ma độc thể, Thánh Tử muốn Cô Hồng, nếu Cô Hồng đi Thiên giới nói, cũng sẽ bị Thánh Tử trảo.” Trật tự ở trong óc mặt càng lý càng rõ ràng, “Lần đó Thánh Tử vô tình phát hiện nơi này, nếu cấm kỵ phá, nơi này liền mất đi ẩn nấp, sẽ bị càng nhiều người tìm được, thân là Thiên Thánh sáng tạo độc đáo thiên địa, nhất định sẽ bị rất nhiều tiên nhân nhớ thương.”

“Ồ hắc hồn núi non lần đó, Thánh Tử chỉ phát hiện chúng ta, chỉ cần chúng ta phi thăng hấp dẫn Thánh Tử chú ý, lại làm ngoan bảo bọn họ che giấu hảo tự mình thân phận, cũng sẽ không có nguy hiểm.”

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu nhìn Tự Lăng Cô Hồng, hỏi: “Cô Hồng có biện pháp phá vỡ cấm kỵ lúc sau, chờ ta phi thăng, lại tạm thời làm cấm kỵ lại liên tục một đoạn thời gian sao?” Nói như vậy, bọn họ liền có thời gian hoàn toàn hấp dẫn Thiên giới người có tâm lực chú ý, làm lưu lại nơi này ngoan bảo bọn họ càng thêm an toàn bảo hiểm một ít.

“Có.” Tự Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói.

Bọn họ quả nhiên là tâm ý tương thông, liền biện pháp đều nghĩ đến không sai biệt lắm.

Chỉ là.....

Tự Lăng Cô Hồng tiếp theo nói: “Niệm Niệm cũng tạm thời lưu lại nơi này.”

“Ân?” Đường Niệm Niệm mở to mắt.

Chỉ là..... Hấn lại như thế nào bỏ được làm nàng xóc nảy lưu ly, độ khó mạo hiểm.

Mộc long linh mạch lần đó thê nhi bị cướp đoạt, đi trước Ma Vực khi chia lìa, đã trải qua hai lần, đã đủ rồi, sự bất quá tam.

Đặc biệt là ở ở cảnh trong mơ nhìn thấy Đường Niệm Niệm kiếp trước trải qua, hấn càng khi đó đã đi xuống quyết định, tuyệt không dung nàng có một chút sinh mệnh chi ưu.

“Không cần bao lâu.” Tư Lăng Cô Hồng cúi người ở nàng bên tai mềm nhẹ khàn khàn nói.

Đúng vậy, không cần bao lâu.

Đối nàng tới nói, chỉ cần trăm năm là đủ rồi.

Đối hấn mà nói, lại là.....

Nghĩ đến thời gian kia, Tư Lăng Cô Hồng hô hấp cứng lại.

Năm đó vô số kỷ nguyên năm tháng hấn một mình tịch tịch vượt qua đều cảm thấy không có gì, so sánh với những cái đó năm tháng, vạn năm thời gian bất quá là chín trâu mất sợi lông thôi. Chính là hiện giờ hấn chỉ là suy nghĩ một chút, liền cảm thấy tâm thần co rút đau đớn khó nhin, có loại cuồng bạo xúc động.

Thiên giới.

Thánh Tử.

Hết thủy đối Niệm Niệm có hại chi sinh linh.

Toàn bộ đáng chết!

Đường Niệm Niệm tưởng nói chuyện, chính là phát giác trước mắt một trận biến thành màu đen, hôn mê qua đi.

“Niệm Niệm, cuối cùng một lần.” Tư Lăng Cô Hồng bế lên Đường Niệm Niệm, vì nàng trút hết xiêm y, mềm nhẹ giúp nàng tắm gội, thật sâu nhìn nàng ngủ say dung nhan, một lần muốn xem tận giống nhau, con người sâu thẳm giống như vực sâu, “Lần này lúc sau, sẽ không lại tách ra, cho dù là chính người muốn chạy trốn, ta cũng sẽ không buông ra.”

Đây là ma lời thề, ma chấp niệm.

Sau nửa canh giờ, Tư Lăng Cô Hồng đem chỉ ăn mặc một kiện tuyết trắng áo lót Đường Niệm Niệm ôm đến trên giường, vì nàng đắp lên chăn mỏng.

Hắn đứng ở mép giường tĩnh xem nàng một hồi, cúi người ở kia hơi nhíu ánh mắt khế hôn, một đường hôn đến nàng cánh môi đình chỉ, ước chừng ngừng ước chừng mấy tức lại tựa càng dài, theo sau thân ảnh biến mất.

Thiên Khải các nội một tòa lâu vũ mái hiên ngói đen thượng, Tư Lăng Vô Tà ngồi ở mặt trên, tầm mắt từ phòng ngủ chính sương phòng phương hướng thu hồi, lẩm bẫm tự nói: “Lão cha, người liền an tâm đi thôi, thân thân mẫu thân có ta chiếu cố, ta nhưng tuyệt đối sẽ không làm nàng để bụng khổ sở, sẽ chỉ làm nàng càng khí người nga.”

Chính cái gọi là, càng khí người liền càng muốn lại lần nữa gặp mặt lúc sau như thế nào giáo huấn người, như vậy cũng liền sẽ không có công phu đi thương tâm khổ sở.

Dù sao người đều đã như vậy hy sinh, càng hy sinh một chút cũng không có gì đi.

Tư Lăng Vô Tà đem trong tay đã uống xong bầu rượu niết hủy, ngẩng đầu nhìn không trung, thuần tịnh yêu dị con người chớp động ám quang.

“Chờ xem!”

Một ngày nào đó chúng ta một nhà nhất định sẽ đứng ở đỉnh.

Ai cũng đừng nghĩ ức hiếp chúng ta, càng đừng nghĩ khiến cho cha mẹ tách ra.

Loại này vô lực, chỉ có thể bị để ý người hy sinh che chở cảm giác thật không tốt!

Tư Lăng Vô Tà đôi tay chống cằm, bánh bao mặt cổ đến càng mượt mà, màu son môi nhấp đến gắt gao mà.

Hắn đều như vậy khó chịu, miễn bàn mẫu thân tỉnh lại lúc sau nhiều khó chịu.

Tiên nguyên Yêu Cốc.

Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh xuất hiện ở chỗ này thời điểm, bạch môn cùng hắc môn cơ hồ là nháy mắt phát hiện, sau đó hơi thờ rung chuyển.

“Chủ.”

“Chí tôn.”

“Chủ nhân.”

Hắc long hoang nha, Lâm Quân tứ, Tuyết Tân ba người đồng thời ra tiếng.

Ở trong điện về vì Cốc Mị Nga bởi vì bản thân tu vi không đủ, căn nguyên dung hợp không đủ, hiện giờ chỉ có thể làm môi giới ngủ say ở bên trong, tự nhiên vô pháp cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng đã đến.

Tư Lăng Cô Hồng không tiếng động hướng lên trời ma cung đi đến, đi bước một bước vào Thiên Ma Cung nội, cùng với hắn hành tẩu, điện phủ nội ánh nền nhảy lên, sắp xếp tính toán tựa sống, như là ở thần phục bọn họ chủ, nghênh đón bọn họ chí tôn trở về.

Chín tiết bậc thang, năm đạo càng cao bậc thang, tượng trưng cửu ngũ chí tôn.

Cô lập bảo tọa, mặt trên che kín trần hôi, như là tuyệt thế bảo kiếm tìm không thấy mệnh định chủ nhân mà thà rằng phủ bụi trần không hiện, cũng cao ngạo không muốn bị vô dụng người kiềm giữ.

Tư Lăng Cô Hồng đứng ở bảo tọa trước, tay đưng vào thượng tay vịn.

Trong phút chốc, tựa hồ có nói nhất cổ xưa tôn uy gầm nhẹ từ bảo tọa truyền ra, không ngừng quanh quẩn.

Trần hôi bóc ra, lộ ra bên trong vô giá bảo tàng.

Cổ ma châu từ Tư Lăng Cô Hồng lòng bàn tay trời lên, bay vào bảo tọa giống như trời sinh mà ra thú diệu trong miệng.

Thiên địa nháy mắt biến hóa.

Ầm ầm ầm ——!

Trời sụp đất nứt chi thế, cũng bất quá như thế bãi.

Vô luận là tiên nguyên tiên duệ nhóm vẫn là Ma Vực ma nhân nhóm, lại hoặc là mười đại bí cảnh người toàn bộ đều bị bùng tĩnh, vô số người ngẩng đầu nhìn về phía không trung, kinh hãi phát hiện kia vốn dĩ hắc ám như trù, nồng đậm đến cơ hồ giống muốn hắc ra thủy tới không trung, thế nhưng vào lúc này hình thành vô số lốc xoáy, lốc xoáy hình thành khùng bố gió xoáy, đều không phải là hấp thu ngoại vật gió xoáy, lại là hút thiên địa bên trong các loại năng lượng, vô luận là thiên địa linh khí vẫn là sinh vật sinh linh hơi thở, liền bọn họ trong cơ thể tu luyện tới năng lượng thế nhưng cũng có loại bị hút cảm giác.

Bọn họ kinh ngạc, sợ.

Này chẳng lẽ thật sự diệt thiên chi kiếp sao!

“Ha ha ha ha! Bạch mộng, mau ra đây chịu chết đi ——!” Cuồng bá thanh âm truyền khắp thiên hạ.

Mọi người chỉ thấy một đạo thật lớn đến che trời hắc ảnh xuất hiện, sau đó lại là một đạo tương đồng bóng trắng xuất hiện, kia cao lớn thân hình, thế nhưng làm thịt người mắt căn bản là thấy không rõ lắm.

Đây là thứ gì a!?

Tiên nguyên cùng Ma Vực bên trong có loại đồ vật này sao!

Bạch mộng cùng hắc mộng lại thánh mộng một phân thành hai, sinh với cùng nguyên lại cố tình là trời sinh thù địch, một hai phải cắn nuốt đối phương không thể, này cố chấp niệm cơ hồ là trời sinh bản năng.

Hai thú tranh chấp, ương cập cá trong chậu.

Không ngừng có tiên duệ cùng ma nhân chết ở hai người tranh đấu trung, máu chảy thành sông.

Ai cũng không có phát hiện, cùng với người chết càng nhiều, huyết lưu chảy càng nhiều, đều bị dung nhập mặt đất, mặt đất dần dần hiện ra không rõ ràng trận văn.

Đông tử sơn Viên gia ngoài ý muốn an tĩnh.

Viên Càn Nhiên bọn họ đều khiếp sợ nhìn này hết thảy, yên tĩnh không tiếng động.

Thù Lam đám người nhanh chóng đuổi tới Thiên Khải các, Tư Lăng Vô Tà đối bọn họ nói một tiếng, “Chờ là được, mẫu thân đang ngủ, không cần sảo.”

Những lời này chẳng những truyền vào Thù Lam bọn họ trong tai, cũng truyền vào Viên Càn Nhiên này đó Viên gia người trong tai.

Ở như vậy đồng trí tiểu nhi trong thanh âm, bọn họ thể nhưng cảm thấy một cỗ an tâm, tin hẳn nói —— chờ là được.

Ầm vang!

Màu tím đen cuồng lôi hình thành một đầu lôi long, rít gào quay cuồng ở đen đặc bên trong, sấm sét ầm ầm trung một đạo nhất khổng lồ lốc xoáy, lốc xoáy từ Thiên triều chầm đất, tựa hồ muốn hai ngày mà tương liên giống nhau.

Một cỗ tận trời Hồng Hoang cỗ xưa khí thể thổi quét thiên địa, một tòa cung điện đột nhiên đến lớn nhất lốc xoáy chỗ, lốc xoáy chính đâm vào cung điện. Này cung điện thật giống như một cái không đáy vật chứa, đem lốc xoáy khủng bố năng lượng hấp thu, như thế nào đều không thể bão hòa giống nhau.

Này cung điện biến mất ở tám màn đen trung mông lung không nhẹ, hắc long xoay quanh, u lam đôi mắt tựa có thể nhìn thấu u minh, kim hoàng người khổng lồ làm ra thủ vệ chi thế, hai tay đem cung điện cao nâng.

Này..... Rốt cuộc là cái gì a!

Này căn bản là không nên xuất hiện tại đây phiến thiên địa, này căn bản là không phải bọn họ này đó người tu tiên có thể thừa nhận uy hiếp.

Nhìn này tòa cung điện, bị khí thể bao phủ, cơ hồ tất cả mọi người ngăn không được thần phục cúi người quỳ xuống đất, run bần bật, vô lực phản kháng.

Trong cung điện.

Tự Lăng Cô Hồng ngồi ở cửu ngũ chí tôn bảo tọa, hắc cự tòa, bạch áo dài, tuyệt luân dung nhan, vô tình thâm thúy đen nhánh ma nhãn.

Hắn trời sinh liền nên lãnh liếc thiên hạ.

“Tới.” Không chứa một chút cảm xúc thờ dài, Tư Lăng Cô Hồng ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Thiên kiếp giáng đến!

Hắn thân ảnh từ cung điện biến mất.

Xuất hiện với cung điện phía trên.

Đơn bạc thường sơn ở cuồng phong sóng lớn trung không ngừng quay cuồng, tóc đen dây cột tóc bị cuồng bạo năng lượng chấn vỡ, mặc phát tung bay, phong hoa tuyệt thế.

Trên mặt đất bá phục mọi người rốt cuộc có ngẩng đầu thấy như vậy một màn giả.

“..... Hắn, là ai?”

-----oOo-----

Chương 272: phụ tẫn thiên hạ chỉ vì nàng (thượng)

Nguồn: EbookTruyen.Net

“..... Hấn, là ai?”

Ở bọn họ trong tầm mắt, chỉ thấy kia đứng cuồng bạo năng lượng bên trong bóng người, thân hình hấn vô luận là ở cung điện vẫn là bất luận cái gì chung quanh một vật so sánh với đều nhỏ bé giống như con kiến, cố tình không dung bất luận kẻ nào xem nhẹ, lệnh người liếc mắt một cái liền chú ý tới hấn trên người, xem nhẹ mặt khác.

Hấn thân thể chung quanh trong mông lung thế nhưng hình như có khổng lồ xiềng xích quấn quanh, lúc này chính một tắc tắc nứt toạc, mỗi nứt toạc một tắc hấn cả người khí thể liền tăng cường mấy lần, một thân trường bào tóc đen tung bay độ cung chậm rãi yếu bớt.

Loại cảm giác này làm người hít thở không thông, giống như kia giống như ảo giác xiềng xích phong bế không phải một người, mà là một đầu có thể hủy thiên diệt địa tuyệt thế hung vật.

Phanh phanh phanh ——

Thanh âm này như là vang ở mọi người trong đầu, chấn đến người hôc máu.

Xiềng xích chung quy toàn bộ rách nát, người nọ cả người yên tĩnh cô tịch, giống như một tôn thiên địa không thể dao động thần chi pho tượng.

“Tuyệt Tiên! Hấn là Tuyệt Tiên a ——!” Một người tê kêu.

Loại này phong hoa, loại này gặp nguy không loạn thông dong tĩnh nhiên.

Chẳng sợ thấy không rõ dung nhan, lại duy độc vị kia Tuyết Tiên có thể có được.

Hắn hay là thật là tiên không thành!

Cùng với một người tê kê, càng ngày càng nhiều người đều nhận định không trung đón gió đứng thẳng người chính là Tư Lăng Cô Hồng, trong lòng một mảnh kinh hãi, không khỏi nghĩ thầm hắn rất cuộc muốn làm cái gì, hắn lại rất cuộc là người nào, hắn sắp làm sự tình hay không đối chính mình có nguy hại.

Chỉ cần nhìn đến hắn đứng thẳng kia tòa cổ xưa cung điện thượng, đối mặt thật lớn năng lượng lốc xoáy mà lâm nguy không sợ, chạy theo loạn trung hình thành vì cực hạn yên lặng, khiến cho người muốn cảm thấy bình thường đều không được.

Tối tăm như trừ không trung, tiếng gầm rú càng ngày càng cường, mặt đất xuất hiện nứt toác dấu vết, đây là bị thiên địa khủng bố năng lượng tàn sát bừa bãi mà thành, cũng là vì bạch mông cùng hắc mông sinh tử tranh đấu.

Tư Lăng Cô Hồng một câu làm cho bọn họ căn bản là không thể lưu thủ, một khi lưu thủ làm chính mình ở vào nhược thế nói, đến lúc đó Tư Lăng Cô Hồng cũng sẽ không quản người là thật sự ở nhược thế vẫn là giả ở nhược thế, hắn chỉ để ý chính mình sự tình, thời gian vừa đến liền sẽ ra tay.

Người tu tiên độ thiên kiếp, giống nhau đều là lôi kiếp, hỏa kiếp, phong kiếp, tâm ma kiếp, lấy lôi kiếp là chủ.

Lần này Tư Lăng Cô Hồng đỉnh đầu không trung có ám chiếu sáng sáng như trừ không trung, đem hắn khuôn mặt mông lung thượng một tầng sa mỏng.

Tư Lăng Cô Hồng biểu tình bất biến, ngửa đầu nhìn trời động tác không có bất luận cái gì kính sợ tự ti, ngược lại có loại không tiếng động coi rẻ cảm giác.

So sánh với hần bình tĩnh không gợn sóng, đồng dạng thấy như vậy một màn mọi người nhóm lại thiếu chút nữa bị hôm nay kiếp áp ủ khí thể uy lực dọa phá gan.

“Này căn bản là không phải thiên kiếp, là thiên phạt đi!” Cái gì thiên kiếp sẽ có như vậy uy hiếp lực, cho dù là Đại Thừa bán tiên độ kiếp thành tiên thời điểm cũng đều không phải là không có, chỉ là cận đại thời kỳ quá ít thôi.

Ở tiên nguyên Ma Vực người bên trong cũng là có xem qua tiên bói độ kiếp thành tiên thiên kiếp, bởi vậy đương nhìn đến không trung rõ ràng là áp ủ thiên kiếp giống nhau cảnh tượng, bọn họ liền kinh ngạc, ngẩn ra, sợ hãi.

Hôm nay kiếp đã sớm đã siêu việt Đại Thừa kỳ bán tiên phi thăng thành tiên trước thiên kiếp uy lực.

“Mau, chạy mau!” Nguyên bản là một người tiên nguyên đại tông phái tông chủ, lúc này thể nhưng thất thố cất bước liền chạy, lớn tiếng gào rống nhắc nhở chung quanh cùng nguyên tiên duệ nhóm, “Hôm nay phạt phạm vi quá lớn, không nhanh lên chạy nói, sẽ.....” Hôi phi yên diệt!

Ở hần trong lòng đã không tin đây là thiên kiếp, chỉ cho rằng là thiên phạt.

Tuyết Tiên làm cái gì chọc trời giận sự tình mới đưa tới thiên phạt.

Hần có thể cảm giác được không trung áp ủ năng lượng phạm vi cực đại, nếu không nhanh lên rời xa nói, bị này phiền thiên phạt bao phủ ở công kích trong phạm vi. Lấy bọn họ tu vi bản lĩnh, cho dù là Đại Thừa kỳ bán tiên cũng chỉ sợ trồn bất quá hôi phi yên diệt kết cục.

Người này gào rống thanh bình tình quỳ xuống đất mọi người.

Đương người tao ngộ đến sinh mệnh nguy hiểm thời điểm, luôn là có thể bộc phát ra tới cực đại tiềm lực.

Chẳng sợ thiên địa bao phủ uy áp vẫn là như vậy mãnh liệt, chính là đương biết chính mình tiếp tục như vậy vẫn không nhúc nhích quỳ sẽ chết không thể lại sau khi chết, mỗi người đều cường ngạnh nghẹn khởi một cỗ cầu sinh ý chí, liều mạng từ trên mặt đất đứng lên, sau đó nhanh chóng chạy trốn rời xa.

Trên bầu trời.

Tư Lăng Cô Hồng nghiêng mắt.

Sâu thăm thanh triệt ma nhãn nhìn xuống đại địa khắp nơi chạy trốn mọi người.

Ở hán trong tầm mắt có thể xem đến rất xa, bởi vì độ cao làm hán nhìn đến này đó trên mặt đất chạy vội mọi người, thật giống như là vô số điểm đen giống nhau nhỏ bé.

Đúng là nhỏ bé.

Đối với Tư Lăng Cô Hồng tới nói, bọn họ nhỏ bé cùng đầy đất bụi bặm không có khác nhau.

Hán bản chất vô tình, để ý thiếu chi lại thiếu, khó được có để ý, liền cố chấp như cuồng. Đến nỗi những người khác, vật đối với hán tới nói đều không hề khác nhau, thật giống như tuyệt thế bảo ngọc cùng một cục đá đồng thời đặt ở trước mắt hán, hán đều sẽ không cảm thấy cái nào càng trân quý một ít, ở hán xem ra đều là vô dụng chi vật, nhập không được hán trong mắt.

Nếu như Đường Niệm Niệm tại đây hai dạng đồ vật bên trong lựa chọn kia tảng đá, hán liền sẽ cảm thấy kia tảng đá so tuyệt thế bảo ngọc giá trị cao quá nhiều —— có thể làm Đường Niệm Niệm để ý lại vui thích, chính là kia tảng đá vô giá quý giá chỗ.

Trốn đi.

Tư Lăng Cô Hồng lẳng lẳng nhìn đám kia chạy trốn mọi người, đôi mắt bên trong lại không có ẩn ra bất luận cái gì cảnh tượng cùng nhân vật.

Thoát được càng nhanh càng tốt.

Cầu sinh ý chí càng cường càng tốt.

Như vậy sau khi chết hồn phách năng lượng cũng sẽ càng cường một ít.

Một đạo điện hoàng thành linh xảy ra, Tư Lăng Cô Hồng nghiêng người chột lóe, dễ dàng tránh đi điện hoàng.

Chỉ thấy kia nói điện hoàng như vậy thẳng tắp khoác trên mặt đất, trên mặt đất bở ra một đạo cái khe, điện lưu chớp động.

Này nói điện hoàng liền tính khai vị tiểu thái đều không tính, lại có liên tục không ngừng điện hoàng lập loè xuống dưới, mỗi một lần Tư Lăng Cô Hồng có thể dễ dàng né tránh, sau đó không quan tâm những cái đó hồ quang đem mặt đất phách đến hỗn độn rách nát.

Thời gian chậm rãi quá khứ, vô số tiên duệ nhóm không ngừng thoát đi, rốt cuộc rời xa Tư Lăng Cô Hồng cùng cung điện nơi phạm vi lớn, bất quá bọn họ cũng không có bởi vậy lợi lỏng xuống dưới. Thiên địa uy áp quá cường, bạch mộng cùng hắc mộng đánh nhau cũng căn bản là không thèm để ý bọn họ này đó tiên duệ hoặc là ma nhân, chúng nó thật lớn thân hình quá khủng bố, chỉ là một động tác đều có thể theo kịp tiên duệ ma nhân nhóm nửa canh giờ lên đường, vô luận bọn họ như thế nào đuổi cũng mau bất quá chúng nó, chỉ có thể không ngừng cầu nguyện chính mình có thể vận may một ít, không cần bị này đó đột nhiên xuất hiện khủng bố yêu thú cấp lan đến gần.

Yêu Cốc cùng yêu trong điện các yêu thú tắc đều sống ở ở chính mình thế lực phạm vi, căn bản là không có ra tới ý tứ.

Mười đại bí cảnh đều chỉ có thể xem như nửa độc lập tiểu không gian, bọn họ đỉnh đầu không trung đồng dạng biến hóa, chỉ là không có tiên nguyên cùng Ma Vực như vậy khoa trương. Làm mười đại bí cảnh người trong lòng kinh hoàng còn lại là không ngừng dao động không gian kết giới, nếu như này đó không gian kết giới phá vỡ, như vậy bí cảnh liền không hề là bí cảnh, ngược lại sẽ cùng tiên nguyên dung hợp Ma Vực giống nhau, cùng chi dung hợp vì nhất thể, trở thành cùng phiến đại lục tồn tại.

Này vẫn là tốt kết quả, hư một chút nói, tác sẽ sinh ra không gian gió lốc, đến lúc đó bí cảnh bên trong người bị cuốn vào không gian hỗn loạn gió lốc bên trong, hậu quả chỉ có vừa chết.

Mười đại bí cảnh không hẳn là mười đại bí cảnh, từng người đều có chính mình độc đáo chỗ, so sánh với tiên nguyên Ma Vực phần lớn tiên duệ ma nhân kinh hoàng thất thố, mười đại bí cảnh bên trong người ngay ngắn trật tự bảo hộ chính mình này phiến tiểu thiên địa.

Bắc Minh bí cảnh trung.

Cung Cẩm Mặc đứng ở mặt biển thượng, cũng không thèm nhìn tới diễn gia các tộc nhân hợp lực thi triển ngũ thủy diễn pháp thuật, tề lực tu bổ rung chuyển không gian rung chuyển. Hắn ánh mắt nhìn không trung, kinh cuồng lãnh ngạo con người giống như có thể xuyên thấu vô biên không trung cái chốn, nhìn đến nơi nào đó cái gì đó người nào đó.

Tư Lăng Cô Hồng, người muốn làm cái gì.

Cung Cẩm Mặc thấy được, hắn nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng hành động, càng chú ý tới mặt đất kia ngay từ đầu chỉ là ảm đạm hồng quang, theo người chết càng ngày càng nhiều, huyết lưu đến càng ngày càng nhiều, kia trận tuyến cũng từ ảm đạm trở nên dần dần sáng ngời thâm thúy, tràn ngập yêu dị. Đặc biệt là hắn còn ‘ thấy được ’ những cái đó chết đi người hồn phách cũng bị hút vào trận tuyến bên trong, trận tuyến liên tiếp địa phương, có một cái tế đàn.

Tế đàn thượng bị phóng một nữ tử.

Này nữ tử xiêm y sạch sẽ, chỉ là từ nàng trên da thịt mặt che kín huyền diệu phù văn, liền khuôn mặt đều không có buông tha.

Từ những cái đó dày đặc huyền ảo huyết sắc phù văn trung, Cung Cẩn Mặc vẫn là nhận ra tới nàng bộ dáng, đã biết thân phận của nàng.

Mộ Dung ngưng thật.

Cái này đã từng không ai bì nổi Mộ Dung gia tộc đại tiểu thư.

Sau lại trở thành hợp hoan cốc tên là tiến bảo linh phẩm lô đỉnh.

Cung Cẩn Mặc rõ ràng, nếu Tư Lăng Cô Hồng chỉ là muốn phá vỡ này phiến thiên địa cấm kỵ nói, căn bản là không cần làm nhiều như vậy bố trí, chỉ cần hấn lợi dụng Thiên Ma Cung đưa tới Thiên Ma lực, tụ tập hoang cổ Thiên Tôn khả năng, đối với hấn tới nói không khó, thậm chí có thể nói dễ như trở bàn tay.

Chính là hấn phí tâm phí lực bố trí nhiều như vậy là vì cái gì?

Chỉ có là vì Đường Niệm Niệm.

Cung Cẩn Mặc giữa mày dựng tuyến u quang hiện lên, như là Thiên Nhãn.

“Cẩn mặc.” Diễn gia gia chủ đi vào Cung Cẩn Mặc bên người, tùy hấn đứng chung một chỗ, lắc đầu cũng nhìn không trung, có chút bất đắc dĩ trầm trọng than nhẹ: “Này rốt cuộc là đang làm cái gì, Tuyết Tiên hay là thật là tiên nhân hạ phàm sao, dĩ vãng lại trước nay không có nghe nói có vị nào phi tiên tiên bối có thể trở về nơi này, cũng đã bị người nhận định là Tiên giới có cái gì đặc thù quy củ cấm luật.”

“Này phiến thiên địa có cấm kỵ.” Cung Cẩn Mặc cũng không sợ nói ra, dù sao không lâu lúc sau, này cấm kỵ liền phải phá.

“Cái gì?” Diễn gia gia chủ ngẩn ra.

Cung Cẩn Mặc đạm nói: “Thiên địa cầm kỵ, cầm kỵ không phá, sở hữu ở chỗ này phi thăng thành tiên người đều sẽ mất đi ở chỗ này ký ực.”

Diễn gia gia chủ không nghĩ tới trời đất này thế nhưng còn có như vậy bí văn, hấn há miệng thở dốc không có phát ra âm thanh.

Cung Cẩn Mặc tính tình hấn có thể thông hiểu một vài, biết đối phương sẽ không vô cớ thối tha.

Những năm gần đây Cung Cẩn Mặc tu vi tăng trưởng tốc độ gọi người giạt mình, hiện tại hấn cũng không biết Cung Cẩn Mặc tới rồi cái gì độ cao, bất quá ẩn ẩn có loại cảm giác, Cung Cẩn Mặc tu vi chỉ sợ so với hấn cái này gia chủ còn muốn khủng bố, chỉ là cũng không có biểu lộ ra tới.

Cung Cẩn Mặc rốt cuộc là như thế nào biết này đó bí văn đâu.

Diễn gia gia chủ nghĩ đến Tư Lăng Cô Hồng, vị này bị vô số người suy đoán là chân tiên chuyển thế nam tử, lại cảm thấy Cung Cẩn Mặc tuy rằng so bất quá đối phương, chính là bản thân tu vi tốc độ cùng bản lĩnh cũng thực yêu nghiệt, hơn nữa theo hấn dung hợp biến cả tâm lúc sau, càng thêm thần bí.

Nói không chừng, cẩn mặc cũng là chân tiên truyền lại đời sau?

Như vậy tưởng tượng, diễn gia gia chủ không khỏi mặc danh.

Trời đất này có cầm kỵ liên tính, như thế nào nhiều như vậy chân tiên chạy tới nơi này tới chuyển thế, chẳng lẽ này phiến thiên địa thật sự có cái gì thần bí sao.

Diễn gia gia chủ tự nhiên là cái người thông minh, chỉ cần từ Cung Cẩn Mặc đơn giản đối thoại là có thể đủ nghĩ ra được như vậy đều đồ vật, hơn nữa còn ẩn ẩn cùng chân tướng gần, chỉ là chính hấn không biết mà thôi.

Lúc này, diễn gia tộc người bên kia có chút động tĩnh, tiếng kêu sợ hãi liên tục vang lên.

Diễn gia gia chủ biểu tình hơi đổi, triều động tĩnh phương hướng nhìn lại, trong tầm mắt liền nhìn đến hai gã tộc nhân bị cắn nát hình ảnh. Một khối tan vỡ không gian, đen nhánh đến sâu không thấy đáy, truyền đến kịch liệt hấp lực, hơn nữa không ngừng truyền ra không gian loạn lưu, nếu bị lan đến gần nói, kết cục chính là vừa mới kia hai cái diễn gia tộc người giống nhau.

Việc này còn không cần diễn gia gia chủ tự mình động thủ, đã có diễn gia trưởng lão phi thân lại đây.

Chỉ là còn không có chờ vẻ mặt ngưng trọng diễn gia trưởng lão động tác, một đạo thanh ảnh liền xuất hiện ở kia đạo không gian nứt toạc phía trước, một tay kết ấn, lam quang Thanh Hoa, đem không gian nứt toạc hắc động cấp bao trùm, hiệu dụng cực kỳ rõ ràng, thật giống như cường lực keo nước, đem vốn dĩ vỡ ra trang giấy dính hồi cùng nhau, hơn nữa khó có thể nhìn đến khe hở dấu vết.

Này ra tay người đứng là Cung Cận Mặc.

Hắn một tay nháy mắt liền chấn động tới rồi chung quanh diễn gia tộc nhân các đệ tử, mỗi người đều dùng kính ngưỡng ánh mắt nhìn hắn. Cách hắn gần nhất vài vị diễn gia đệ tử đã cung kính triều hắn hành lễ, hiển nhiên Cung Cận Mặc ở diễn gia địa vị cùng uy vọng đều rất cao.

Cung Cận Mặc không có cùng này đó các đệ tử đều nhiều lời, hắn thân ảnh biến mất, lại lần nữa xuất hiện thời điểm đã tới rồi tiếp theo chỗ không gian rung chuyển chỗ, trong tay lại lần nữa đánh ra pháp ấn. Thủy lam pháp ấn một tá tiến trong không khí thời điểm, kia phiến rung chuyển không gian thật giống như vốn dĩ táo bạo hài tử đột nhiên dịu ngoan xuống dưới.

Một màn này tức khắc làm chung quanh diễn gia tộc mọi người nhìn hắn ánh mắt càng thêm lóe sáng. Diễn gia tộc nhân đệ tử là như thế này, cho dù là diễn gia các trưởng lão cũng đồng dạng đầy mặt tôn

kính. Chỉ bằng đối phương chiêu thức ấy liền hoàn toàn không phải bọn họ này đó các trưởng lão có thể bằng được.

Quả nhiên là trò giỏi hơn thầy, Trường Giang sóng sau đèo sóng trước.

Vô luận là tiên nguyên vẫn là Ma Vực này một thế hệ xuất hiện yêu nghiệt nhiều nhất, trong đó yêu nghiệt trung yêu nghiệt đương thuộc Đường Niệm Niệm kia tam khẩu nhà. Đơn giản là bọn họ toàn gia tồn tại mới che giấu người khác quang mang, nếu không nói lấy Cung Cẩn Mặc như vậy tốc độ tu luyện, thực sự cũng đủ người sợ hãi kinh hãi.

Diễn thường mi nhìn Cung Cẩn Mặc một phen hành vi, nhìn chung quanh chung quanh mọi người sùng bái kính ngưỡng ánh mắt, trên mặt tràn đầy kiêu ngạo tươi cười. Người họ chính là con trai của nàng, là nàng sinh hạ tới huyết mạch, mỗi khi nghĩ vậy một chút liền cảm thấy vô cùng kiêu ngạo tự đắc.

Ngay từ đầu làm diễn người nhà đều cẩn thận lấy đái không gian rung chuyển, một đoạn thời gian xuống dưới thế nhưng bị Cung Cẩn Mặc một người giải quyết. Cái này làm cho diễn gia tộc nhân các đệ tử kinh hãi, làm diễn gia trưởng lão nhóm khiếp sợ, liền diễn gia gia chủ cũng không khỏi giật mình.

Từ đây có thể thấy được tới, Cung Cẩn Mặc tu vi cùng pháp thuật thủ đoạn tuyệt đối không kém gì diễn gia gia chủ, thậm chí đã siêu việt hẳn. Chỉ là hẳn nhưng thật ra vô thanh vô tức, nếu không phải lần này ra tay, bọn họ đều căn bản không biết.

Cung Cẩn Mặc làm xong này đó sau, xoay người liền triều bí cảnh xuất khẩu đi đến, nói: “Ngốc tại nơi này liền có thể bình yên vượt qua lần này kiếp nạn.”

Lấy hẳn thi triển pháp ấn bảo hộ, chỉ cần không phải Tư Lăng Cô Hồng cố ý nhằm vào Bắc Minh bí cảnh, như vậy cũng đủ chống đỡ đến trận này phá cấm mang đến tàn sát bừa bãi kết thúc mới thôi.

Hắn sờ dẫm tự mình ra tay làm như vậy, cũng là vì còn diễn gia những năm gần đây hậu đãi, chấm dứt bọn họ chi gian nhân quả.

Diễn gia gia chủ cảm giác được cái gì, người chợt lóe liền đến hắn trước mặt, quan tâm nói: “Cẩn mặc, ngươi đây là đi làm gì?” Ngày xưa vì tôn trọng Cung Cẩn Mặc, không cho hắn cảm thấy bị diễn gia trói buộc, cho nên hắn đi nơi nào diễn gia đều sẽ không như thế nào đi qua hỏi, cho hắn tuyệt đối tự do quyền lợi.

Bất quá lần này diễn gia gia chủ hiển nhiên từ Cung Cẩn Mặc một phen hành vi trung cảm nhận được cái gì.

Diễn thường mi cũng kinh ngạc kinh, đi tới Cung Cẩn Mặc bên người, nhíu mày sốt ruột nói: “Mặc nhi, ngươi đây là đi làm gì. Lúc này tiên nguyên đúng là đại loạn thời điểm, ngươi nhưng ngàn vạn không cần đi xem náo nhiệt.”

Cho tới nay nàng trước sau lấy Cung Cẩn Mặc thân sinh mẫu thân thân phận tự đắc, đối Cung Cẩn Mặc nói chuyện thời điểm cũng luôn thích dùng báo cho dạy dỗ ngữ khí, một bộ hoàn toàn đều là vì người hảo, người muốn hiểu chuyện như vậy thần thái cảm giác.

Diễn gia gia chủ lãnh coi diễn thường mi liếc mắt một cái. Nếu như không phải xem ở nàng là Cung Cẩn Mặc mẹ ruột, lần này không biết đúng mực hành vi liền đủ để trị nàng chịu tội.

Cung Cẩn Mặc nâng lên con ngươi, trong ánh mắt hiện lên bức người tinh quang, sát người mắt tâm thần, làm người dâng lên một cỗ khiếp đảm tự ti, không dám cùng hắn đối diện. Diễn gia gia chủ hơi hơi lui về phía sau nửa bước mới kinh ngạc phát hiện hoàn hồn, nhìn Cung Cẩn Mặc ánh mắt tràn ngập vui mừng cùng kinh ngạc.

Cung Cẩn Mặc lãnh đạm nói: “Cấm kỵ vừa vỡ, ta sẽ độ kiếp phi thăng.”

“Cái gì ——!?” Đây thanh tiếng thét chói tai truyền đến diễn thường mi miệng.

Diễn gia gia chủ sắc mặt cũng tràn đầy kinh sắc, áy náy ngoại thực mau liền bình tĩnh. Ở hẳn trong tiềm thức trên thực tế sớm đã có suy đoán, chỉ là cho tới nay đều không thể chứng thực thôi. Hiện tại nghe được Cung Cận Mặc nói như vậy, trừ bỏ trong nháy mắt kinh ngạc lúc sau, càng nhiều vẫn là dự kiến bên trong cảm xúc.

Diễn gia gia chủ triều vừa mới không gian rung chuyển mấy chỗ nhìn lại, lại nhìn về phía Cung Cận Mặc, hơi hơi hé miệng, cứng họng sau khi, khe thở dài: “Người vừa mới việc làm chỉ là vì hồi báo diễn gia, giải cùng diễn gia sở hữu nhân quả đi.”

Cuối cùng, đối phương vẫn là không có hoàn toàn nổi nhớ nhà diễn gia.

Hắn là thiết tình thích Cung Cận Mặc cái này hậu bối, bất quá này thích nhiều nhất nguyên nhân vẫn là tới đến đối phương thiên tư ngộ tính, còn có đối phương có thể cấp diễn gia mang đến chỗ tốt. Nếu Cung Cận Mặc không có như vậy thiên tư ngộ tính, hắn cũng căn bản sẽ không cho đối phương nhiều như vậy tôn vinh cùng quan ái, bởi vậy hắn cũng sẽ không giận chó đánh mèo trách cứ Cung Cận Mặc.

Tu tiên người phần lớn vô tình, chuyên tâm tốt nhất.

Cung Cận Mặc có thể ở phi thăng phía trước trợ giúp diễn gia lần này cũng coi như không tòi, kinh hắn lời nói phía trước sở hữu tại đây phiến thiên địa phi thăng người đều sẽ mất đi nơi này ký ức, cũng liền nói trong lịch sử diễn gia phi thăng người toàn bộ đều quên mất diễn gia tồn tại, đạt tới chân chính đoạn tuyệt quan hệ, chuyên tâm nông nổi, so với hắn tới nói ngược lại mới là thật sự đối diễn gia còn vô hồi báo công hiến.

Chính yếu là Cung Cận Mặc hoàn toàn có thể không nói không làm, hẳn lại không có bất luận cái gì giấu giếm.

Diễn gia gia chủ xem đến khai, không đại biểu diễn thường mi cái này làm nương xem đến khai, nàng từ lúc bắt đầu kêu ngạo kinh hi đến nghe xong diễn gia gia chủ nói sau tức giận bất mãn, “Mặc nhi,

người là chuyện như thế nào, vô thanh vô tức đột nhiên nói muốn độ kiếp phi thăng cũng liền thôi, cái gì kêu hồi báo diển gia, giải cùng diển gia sở hữu nhân quả.” Nói nói, liền nghĩ đến Cung Cẩn Mặc đối nàng cái này làm nương lãnh đạm trình độ, không khỏi liền kích động lên, nhúu mày lấy mẫu thân tư thái giáo huấn nói: “Ta là người mẹ ruột, chúng ta huyết mạch tương liên, đây là vô luận như thế nào đều chém không đứt nhân quả! Ở phạm thế cha người là như thế nào dạy dỗ người, như vậy nhiều sách thánh hiền đều quên mất sao, trăm hành hiếu vì trước, đạo lý này người cũng đều không hiểu sao?”

Ngay từ đầu Cung Cẩn Mặc sơ tới Bắc Minh bí cảnh thời điểm, đối nàng cái này làm nương còn tính tôn kính, chính là tùy thời thời gian quá khứ, hấn đối nàng liền càng thêm xa cách, căn bản không đem nàng để vào mắt.

Hấn ở Bắc Minh bí cảnh địa vị so nàng cao, nàng cũng không có cách nào đối hấn thế nào. Huống chi bởi vì hấn tồn tại, nàng ở diển gia địa vị cũng tăng vọt không thôi, trừ bỏ gia chủ cùng nào đó trưởng lão ngoại, ai đều đối nàng tất cung tất kính.

Lúc này Cung Cẩn Mặc có thể phi thăng là chuyện tốt, nàng có cái phi thăng thành tiên nhi tử sẽ chỉ làm nàng địa vị càng cao. Chỉ là nếu đối phương bỏ qua một bên cùng diển gia quan hệ, hiểu biết cùng diển gia nhân quả, vậy cùng cấp với nàng cũng mất đi hấn đứa con trai này, này đối nàng lúc sau nhân sinh đạo lý nhưng không như ý.

Cung Cẩn Mặc còn không có đáp lại diển thường mi, diển gia gia chủ cũng đã mắt lạnh quát lớn nàng, “Diển thường mi, những năm gần đây địa vị làm người trở nên như thế kiêu căng làm càn, không biết quy củ sao!”

Diển thường mi sắc mặt trắng nhợt, cắn răng không cam lòng, vội vàng mà nói: “Gia chủ, người cũng biết, mặc nhi đây là cùng diển gia đoạn tuyệt quan hệ a. Ngài sao lại có thể dung hấn như vậy làm bậy, hấn chính là diển gia huyết mạch.....”

“Không phải.” Lạnh nhạt thanh âm đánh gãy diễn thường mi nói.

Vô luận là diễn gia gia chủ vẫn là diễn thường mi, ở đây sở hữu diễn gia người đều nhìn hấn.

Cung Cẩn Mặc lãnh đạm nói: “Ta cùng với diễn gia huyết thống đã hết.”

Chẳng những diễn gia còn có diễn thường mi.

Đổi mặt mọi người nhìn chăm chú, thiên địa cảm kỳ cũng còn không có phá, Cung Cẩn Mặc bình tĩnh giải thích nói: “Thân thể này sớm bị ta căn nguyên cải tạo, khôi phục ta căn nguyên huyết mạch, diễn gia huyết mạch duyên phận sớm đã hết.”

Diễn gia gia chủ hai mắt hiện lên tinh quang, thi pháp cảm thụ Cung Cẩn Mặc trên người hơi thở, sau đó phát hiện quả nhiên cùng hấn nói giống nhau. Trên người hấn căn bản là không có thuộc về diễn gia huyết mạch hơi thở!

Nếu không phải hấn chính miệng nói ra nói, diễn gia người căn bản là không có nghĩ tới sẽ là như thế.

“Người lời này là có ý tứ gì?” Diễn thường mi còn vẻ mặt không thể tin tưởng bộ dáng.

Cung Cẩn Mặc nhìn nàng một cái, không chứa cảm xúc, ánh mắt lại trời sinh lãnh ngạo khinh cuồng, vô cùng lộ ra ngoài khí thế làm người bình thường cũng không dám cùng chi đối diện, “Ta bản Thiên giới Thương Long Thiên Tôn, chỉ là đầu thai người thân.”

Diễn thường mi căn bản là không hiểu Thiên Tôn là cái gì, bất quá Thiên giới nàng nghe hiểu.

Biến sắc lại biến, nàng nhìn Cung Cẩn Mặc, trong lòng rõ ràng minh bạch một cái Thiên giới tiên nhân đầu thai ở nàng trong lòng ngực là nàng vinh hạnh, hấn thân thể vẫn là diễn gia huyết mạch thời điểm, cho nàng mang đến chỗ tốt cũng không ít, cũng đủ còn nàng sinh

hắn tình nghĩa nhân quả, chính là cứ như vậy phóng rớt hẳn cái này về chính mình tiền đồ nhi tử..... Thật sự có chút không cam lòng.

Diễn thường mi ánh mắt khắp nơi chuyển động, trong lúc vô ý quét đến Cung Cẩn Mặc giữa mây biển cả tâm linh ngân.

Nàng đang muốn mở miệng thời điểm, Cung Cẩn Mặc ánh mắt rùng mình, thanh âm lạnh nhạt như sương, “Biển cả tâm vốn chính là ta chi vật.”

Diễn thường mi bị hắn liếc mắt một cái xem đến khí huyết quay cuồng, “Phốc” hộc máu.

Diễn gia gia chủ nhìn đến này đó không có ra tiếng. Hắn không nghĩ tới chính mình vốn dĩ cho nên tưởng tượng, thế nhưng thật sự đoán trúng chân tướng. Một vị Thiên giới tiên nhân thế nhưng chuyển sinh trở thành bọn họ diễn gia huyết mạch, này quả thật diễn gia tôn vinh.

Thương Long Thiên Tôn.

Tất không phải cái gì đơn giản nhân vật.

Cung Cẩn Mặc muốn sát diễn thường mi dễ như trở bàn tay, chỉ là hắn kinh thường ra tay, thân thể này cũng thực sự vì nàng sở sinh.

Lúc này, hắn sáng mắt nhảy dựng, không cần phải nhiều lời nữa, người bay vút đi ra ngoài.

Vừa ra sở Bắc Minh bí cảnh, Cung Cẩn Mặc tự mình cảm thụ được đầy trời trận gió, áp lực khí lãng, còn có giống như tùy thời đều sẽ áp xuống tới không trung.

“Cấm kỵ đã bắt đầu buông lỏng.” Cung Cẩn Mặc phi thân dựng lên, nhìn xa xôi chỗ độc lập không trung Tư Lăng Cô Hồng. Thiên Ma chí tôn a, thiên địa vạn vật thừa nhận thiên địa chí tôn, ở sở hữu sinh linh trong mắt không thể chiến thắng Thiên Đạo vô tình hóa thân, hiện giờ có tình người cùng cấp với có nhược điểm.

Một khi phá cấm, Đường Niệm Niệm cũng đem đôi mắt vô số gian nan hiểm trở.

Người rớt cuộc là làm gì tính toán.

Cung Cẩn Mặc đáy mắt hiện lên nghi hoặc.

Thiên Ma chí tôn cùng hấn giống nhau, ngăn ngừa thời gian căn bản là vô pháp khôi phục đến lúc trước, hấn chẳng lẽ liền như vậy có tin tưởng, ở phá cấm lúc sau có thể cùng Đường Niệm Niệm cùng nhau tránh thoát Thiên giới cường giả đuổi giết, cho đến trường thành lên sao?

Không đúng.

Cung Cẩn Mặc phát hiện tới rồi một chút dị trạng.

Đường Niệm Niệm người đâu?

Ở Tư Lăng Cô Hồng phá cấm thời điểm, thế nhưng nhìn không tới thân ảnh của nàng xuất hiện, này thật sự không nên.

Đương hấn suy nghĩ muôn vàn thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng thiên kiếp cũng rớt cuộc rơi xuống.

Thiên kiếp cũng không có làm sở hữu thấy như vậy một màn người thất vọng, uy lực đại phải gọi người sợ hãi, cố tình một thân đơn bạc áo dài Tư Lăng Cô Hồng thoát nhìn vẫn là như thế yên tĩnh thông dong, nhìn không thấy hấn thần sắc, chỉ từ phương xa nhìn đến hấn thân hình, cảm thụ hấn khí chất phong hoa liền có thể biết hấn cũng không sợ hãi, chẳng những không sợ hãi, thậm chí còn hoàn toàn không đem thiên kiếp đặt ở trong mắt chi thế.

“A ——! Tuyết Tiên làm gì vậy, không hảo hảo độ kiếp..... Hấn động! Không tốt, thiên kiếp, kia thiên kiếp.....” Mọi người nhìn Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên động tác, trong đó liền có người nhin không được kêu sợ hãi.

Tư Lăng Cô Hồng động, đích xác động.

Hắn thân ảnh nhanh chóng vô cùng, căn bản là không phải mắt thường có thể bắt giữ tốc độ.

Chỉ thấy hắn thân ảnh nháy mắt biến mất, sau đó thiên kiếp liền cũng đi theo di động, mọi người tầm mắt cũng chỉ có đi theo thiên kiếp đi thời điểm, mới có thể đủ chính xác tìm được Tư Lăng Cô Hồng một lần nữa xuất hiện thân ảnh. Bất quá kia cũng chỉ là nhìn đến trong nháy mắt, mỗi lần mỗi lần đều là chớp mắt liền biến mất, làm người căn bản hoa cả mắt, tầm mắt đều theo không kịp Tư Lăng Cô Hồng mỗi lần thân ảnh biến mất xuất hiện tốc độ.

“Làm gì vậy? Chẳng lẽ liền Tuyết Tiên cũng sợ kia thiên kiếp, thế nhưng rất cuộc trốn tránh sao?”

“Ngu ngốc, thiên kiếp căn bản là trốn không được, càng trốn thiên kiếp chỉ biết áp ủ càng cường, hơn nữa theo thiên kiếp nội bao phủ người càng nhiều, thiên kiếp cũng sẽ tự nhiên đem những người đó cho rằng là trợ kiếp người, sau đó..... A! Không tốt!” Người nói chuyện rất cuộc đã nhận ra cái gì, sắc mặt trở nên trắng bệch, run run miệng thét chói tai: “Tuyết, Tuyết Tiên như vậy dẫn thiên kiếp khắp nơi chạy loạn, bị thiên kiếp bao trùm cho rằng là trợ kiếp người càng nhiều, thiên kiếp càng cường, những cái đó bị nhận định vì trợ kiếp người cũng sẽ chiêu đến thiên kiếp đả kích ——”

Hắn lời nói còn không có nói xong, không trung đột nhiên một mảnh tranh lạng, này độ sáng thành linh xảy ra, thật giống như tuyết thế bảo kiếm phá khai rồi như trừ đen đặc không trung, lóng lánh ra tất cả mũi nhọn.

Chỉ là sự thật chân tướng lại không bằng tốt đẹp như vậy, thậm chí có thể nói là không xong tới rồi cực điểm.

Một mặt cực hạn quen thuộc lại xa lạ thân ảnh liền đứng nơi này vực trên không, xiêm y sợi tóc không chút sút mẻ, chân đạp hư không như giẫm trên đất bằng, trên đỉnh đầu tranh lạng nhưng còn không phải là thiên kiếp cương lân hiện lên bạch quang sao, khó trách như thế sắc bén hung mãnh ——

Chỉ là nam tử trong đầu hiện lên ý niệm, sau đó đồng tử cực độ co rút lại, ngưng tụ kia trung ương một chút bạch quang.

Hắn đã bị chém thành tro tàn, hồn phách bị hút vào mặt đất không thấy.

Rất nhiều người đều ngờ ngác không biết hành động, thậm chí có thể nói bọn họ đều quên mất hành động, hoặc là sợ hãi được mất đi hành động năng lực.

Này rốt cuộc là làm sao vậy, một đám đều điên rồi sao.

Hai đầu chưa bao giờ nghe nói quá thật lớn yêu thú điên cuồng tranh đấu ở bên nhau, hoàn toàn không màng tiên duệ cùng ma nhân nhóm chết sống, tiên duệ cùng ma nhân cũng chỉ có thể tận lực may mắn tránh né, chẳng sợ như thế như vậy ở hai người không coi ai ra gì đánh nhau trung vẫn là lộng chết vô số vô tội.

Lúc này ở trong mắt bọn họ, Tư Lăng Cô Hồng cũng không biết là đã phát cái gì điên, độ kiếp không hảo hảo độ kiếp, thế nhưng mang theo này khủng bố thiên kiếp nơi nơi chạy, chẳng những cùng ngày kiếp uy lực càng ngày càng cường, đồng thời cũng làm hại tiên duệ ma nhân thương vong vô số.

Như vậy đi xuống, chờ đến kết thúc thời điểm, tiên duệ cùng ma nhân nhóm còn có thể dư lại nhiều ít?

Giờ khắc này tiên duệ cùng ma nhân nhóm đều quên mất cơ hồ sinh ra đối địch, cùng làm cùng chuyện, đó chính là tận lực chạy trốn.

Vô luận là kia hai đầu khủng bố yêu thú vẫn là Tư Lăng Cô Hồng, đều không phải bọn họ có thể đối phó được tồn tại, bọn họ hiện tại có thể làm chính là dựa vào bản năng cầu sinh, không ngừng chạy trốn, chạy trốn càng xa càng tốt.

Một ít người thông minh đều hướng mười đại bí cảnh còn có vũng phàm cảnh phương hướng chạy.

Chỉ là chờ đến bọn họ chạy đến thời điểm, liền phát hiện mười đại bí cảnh đã sớm bị bên trong người cấp cố ý phong bế, không cho người ngoài tiến vào. Đến nỗi đi hướng võng phạm cảnh bên kia người càng thêm xui xẻo, một đạo cái chắn hoàn toàn ngăn trở bọn họ đường đi, đồng thời cơ hồ khi bọn họ xâm nhập bên này thời điểm, không phải bị cắt thành vô số khối chính là hóa thành trần hôi, căn bản là vô pháp từ giữa chạy trốn năm trước niệm hồng đại lục.

“Đông túy sơn Viên gia! Nơi đó là Tuyết Tiên phu nhân nhà mẹ đẻ, thuộc về Tuyết Tiên vợ chồng thực lực, Tuyết Tiên nhất định sẽ không làm hấn phu nhân xảy ra chuyện, đi nơi đó chuẩn không sai.” Người nói chuyện thực thông minh, một ngữ đánh thức người trong mộng.

Đương rất nhiều người hướng đông túy sơn phương hướng lên đường thời điểm, sớm tại đông túy sơn phụ cận người đã hướng Viên gia lại là xin giúp đỡ lại là cảm tạ.

“Đại gia đều là tiên duệ, sao có thể thấy chết mà không cứu, cầu nguyên gia chủ làm ta chờ vào đi thôi!”

“Viên gia thân là tiên nguyên dục tu đệ nhất gia tộc, căn cứ thương xót nhân từ chi đạo, há nhưng bỏ cùng nguyên không màng.”

“Cầu xin người, chỉ cần làm ta bước vào Viên gia thổ địa thượng là được.”

Này đó tiếng gào âm không ngừng vang lên, chỉ là như thế nào đều truyền không tiến Đường Niệm Niệm ngữ kia chỗ.

Đông túy sơn bên này đã đứng rất nhiều người, bọn họ đã sớm nhìn đến đông túy sơn Viên gia như vậy an tĩnh bình yên, tưởng tượng đến Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn, lập tức liền đuổi tới trên núi tới.

Ở đông túy trên núi bọn họ cũng không có gặp được bất luận cái gì nguy hiểm, chỉ là giờ này ngày này phát sinh sự tình quá khủng bố, làm cho bọn họ ngốc tại trên núi đều cảm thấy không an toàn, một hai phải tiến vào Viên gia bên trong không thể —— Tuyết Tiên phu

nhân Đường Niệm Niệm liền ở Viên gia bên trong, cho nên Viên gia bên trong tự nhiên so ở Viên gia núi non phạm vi càng an toàn.

Viên Cần Nhiên nhìn trong núi rậm rạp người, này còn chỉ là phụ cận thôi, nếu lại chờ chút thời điểm nhất định càng nhiều.

Hắn đã nhận được không ít linh tin thạch cầu cứu, không ngừng là hắn, chỉ cần là Viên gia người đều tiếp thu đến, chẳng sợ chỉ là một cái nho nhỏ tạp dịch.

Lúc này ở Viên gia làm việc tạp dịch cảm thấy chính mình thật sự là may mắn.

Viên Cần Nhiên mắt thấy người càng ngày càng nhiều, bên trong không thiếu ma nhân, không khí có chút căng chặt, chỉ có ra mặt ra tiếng nói: “Chư vị, các người muốn ngốc tại đông tú trên núi không phải không thể, chỉ là muốn nhập Viên gia gia viện lại thật sự không được, còn thỉnh thứ lỗi.”

Đông tú sơn không tính tiểu, Viên gia cũng không tính tiểu, chỉ là muốn chứa những người này thật đúng là làm không được, trừ phi bọn họ ngã phòng ở giống nhau, một tầng tầng từ mặt đất đến không trung một mình đứng.

Hướng chi, những người này có tiên duệ có ma nhân, các đạo nhân mã đều có, một khi làm cho bọn họ tiến vào chỉ biết cấp Viên gia thêm phiền. Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà còn ở Viên gia, vạn nhất phát sinh một chút sự tình quấy nhiễu bọn họ, vậy thật sự không hảo.

Viên Cần Nhiên cũng sẽ không vì người khác sinh tử mà bỏ Viên gia an nguy với không màng, nói đến cùng này Viên gia tối cao người cầm quyền vẫn là Đường Niệm Niệm. Hiện giờ Đường Niệm Niệm không nói gì, hắn cũng không cần quản những người này khẩn cầu sinh tử.

Viên Cần Nhiên lời nói khách khí lại cường ngạnh, chân thật đáng tin.

Trong núi người không thiếu hung ác hiểu chiến người, thấy Viên Cẩn Nhiên như vậy chút nào không lùi, lập tức vỗ không khí, “Hảo một cái miệng đầy ân đức được tu, ỷ vào cùng Tuyết Tiên vợ chồng quan hệ, một mình sống tạm bợ mà bỏ cùng nguyên không màng. Người thả đi xem, hôm nay việc này vừa thấy liền nhất định cùng Tuyết Tiên có can hệ, toàn bộ tiên nguyên đều ở vào nước sôi lửa bỏng bên trong, duy độc người đông tửu sơn Viên gia như vậy bình yên, vừa thấy liền biết có quỷ. Nói không chừng hôm nay việc này chính là Tuyết Tiên kế hoạch mà đến, người Viên gia ở một bên hiệp trợ, bỏ toàn bộ tiên nguyên với không màng, so với năm đó Mộ Dung gia tộc còn nếu không kham, ngô phúc ——”

Mọi người chi gian này nói cực đoan ngôn ngữ nam nhân bị đột nhiên đánh bay đi ra ngoài, thần sắc héo rút, hai mắt tán loạn, nhìn đáng vẻ là sống không lâu.

“Hôm nay việc này chính là cha ta kế hoạch thì thế nào.” Trĩ nhi tiếng nói mềm mại vang lên, lại kêu sở hữu nghe được nhân tâm trung phát lạnh, nhin không được lui về phía sau.

Tư Lăng Vô Tà xuất hiện ở mọi người trước mắt.

Viên Cẩn Nhiên không nghĩ tới đem vị này tiểu tổ tông cấp trêu chọc tới, trách chỉ trách chính mình làm việc không đủ lưu loát. Hắn triều chung quanh nhìn nhìn, không thấy Đường Niệm Niệm thân ảnh, khẽ buông lỏng một hơi, xem ra cũng không có quấy rầy đến Đường Niệm Niệm.

“Ngây thơ, sao người lại tới đây?”

Hắn kêu Đường Niệm Niệm khi chính là kêu Niệm Niệm, kêu Tư Lăng Vô Tà cũng là kêu tên, chỉ là từ khẩu khí vẫn là có thể nghe ra hắn tôn kính, đều không phải là đối đãi một cái hài tử, mà là đem hắn đương cùng thế hệ giống nhau đối đãi, thậm chí càng cao bồi một ít.

Tư Lăng Vô Tà nghiêng đầu liếc hắn một cái, không có gì đặc biệt cảm xúc thần sắc thoát nhìn thực vô hại, “Bên ngoài quá sảo, nghe

được có người nói lão cha nói bậy, làm nhi tử đương nhiên muốn tới giáo huấn người, đây là hiếu đạo.”

Viên Cần Nhiên trừ bỏ gật đầu vẫn là nói cái gì. Đứa bé này cũng không phải là thật sự cái gì cũng đều không hiểu oa oa, hẳn căn bản là không có tư cách đi giáo dục hẳn.

Tư Lăng Vô Tà yêu dị con người nhìn về phía trong núi người, rõ ràng chỉ là một cái ba bốn tuổi bộ dáng hài tử, đặc biệt sinh đến quá mức phần điều ngọc trác, đáng yêu đến làm người không tự chủ được liền xem nhẹ hẳn bản lĩnh cùng thực lực, cố tình lúc này ở trong núi cấp mọi người thể nhưng không dám cùng hẳn đối diện, đương hẳn ánh mắt quét đến nơi nào thời điểm, phần lớn người đều sẽ chếch đi tầm mắt.

Viên Cần Nhiên thấy như vậy một màn dở khóc dở cười.

Chẳng lẽ nói hẳn thân là Viên gia gia chủ, uy hiếp lực còn chưa kịp một cái hài tử đại sao.

Tư Lăng Vô Tà thu hồi nhìn quét ánh mắt, triều Tư Lăng Cô Hồng phương hướng nhìn lại liếc mắt một cái, vẻ mặt không sao cả nói: “Các người muốn sấm Viên gia nói cứ việc sấm, bất quá tự gánh lấy hậu quả.” Ở mọi người lập loè dưới ánh mắt, chớp chớp cây quạt chính là lông mi, yêu dị song mô đến thật chí thiện, làm người nhìn không tới một chút tạp chất, “Đúng rồi, nhắc nhở các người một tiếng nga. Không ngừng các người nghĩ tới Viên gia, còn có rất nhiều người nghĩ tới, đông tủy sơn liền lớn như vậy, làm đến nơi đến chốn mới có thể an toàn, cẩn thận một chút không cần bị đuổi đi.”

Mọi người nghe vậy, tâm thần chấn động, sau đó thả ra linh thức, lập tức phát hiện thật sự có người lại hướng bên này đuổi, sắc mặt tức khắc trở nên khó coi.

Tư Lăng Vô Tà triều Viên Cần Nhiên liếc đi, “Lúc này người còn có nhàn tâm quản bọn họ.”

Loại này bị tiểu oa nhi giáo huấn cảm giác thật gọi người bất đắc dĩ.

Viên Cần Nhiên mỉm cười nói: “Thói quen.” Thân là một nhà chi chủ, tổng hội thói quen một ít khách sáo còn có ứng phó thể sự.

Tư Lăng Vô Tà nhẹ nhàng nhàn nhạt nói: “Lần này đại thanh tẩy lúc sau, liền tính biết là lão cha một tay kế hoạch, cũng không có người dám trêu chọc chúng ta, còn sẽ cho chúng ta tìm hảo lấy cớ, ca tụng chúng ta.”

Đại thanh tẩy!?

Viên Cần Nhiên bị Tư Lăng Vô Tà trong lời nói nội dung dọa tới rồi. Sau đó nghe xong hấn chĩnh câu nói, tâm thần chấn động.

Không hổ là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hài tử a.

Viên Cần Nhiên nhìn Tư Lăng Vô Tà phẩn nộ bánh bao mặt, thuần tịnh ngây thơ yêu mắt.

Này phân vô tình bá đạo, coi chúng sinh đông đảo với không có gì đăm đăm cùng Tư Lăng Cô Hồng không có sai biệt, cố tình kia bộ dáng khí chất lại cùng Đường Niệm Niệm tương đương, liếc mắt một cái nhìn lại còn tưởng rằng là thiên chân vô hại giấy trắng, trên thực tế đâu? Hắc đã chết người đều không đền mạng!

“Ngây thơ..... Nói không tội.” Viên Cần Nhiên thở dài.

Không sai, chẳng sợ chuyện này thật là Tư Lăng Cô Hồng kế hoạch, giết hại nhiều như vậy tiên duệ cùng ma nhân, cũng sẽ không có người trách tội bọn họ.

Nguyên nhân là không ai trách tội đến khởi bọn họ.

Cường giả vi tôn, cường giả coi rẻ quy tắc.

Kẻ yếu chưa từng có đi trách tội cường giả tư cách, ngược lại còn sẽ tự động vì bọn họ tô son trát phấn lịch sử.

Hai người bóng dáng bị đông tửu sơn người tiên duệ ma nhân nhóm nhìn, một người ma nhân nữ tử tựa hồ không tin tà, trên người u quang bao gồm, sau đó triều Viên gia đại môn đi đến.

Nàng đi thật cẩn thận, mọi người cũng xem đến khẩn trương hề hề.

Ma nhân nữ tử như vậy cẩn thận đi tới, rốt cuộc đạp tới rồi Viên gia đại môn chỗ, sự tình gì đều không có phát sinh. Nàng hơi thở buông lỏng, sượng cười ra tiếng, “Quả nhiên là cái tiểu oa nhi, tẫn sẽ dọa người.....” Nàng trên mặt tươi cười như cũ, trong thanh âm đồ hết hạn, người liền biến thành một bãi nước lạnh, dung nhập mặt đất.

Toàn bộ trường hợp đều trở nên yên tĩnh vô cùng.

Sau đó, chỉ nghe được kia con trẻ thanh âm lại bình thường vô hại truyền đến, “Nga, thiếu chút nữa quên nói. Không chuẩn lại nói ta lão cha nói bậy, ai lại nói nói, sẽ sống không bằng chết, thật sự!”

Chỉ nghe được thanh âm nói, mọi người trong đầu không khỏi liền tự nhiên hiện ra một cái đáng yêu oa oa vẻ mặt nghiêm túc, nắm chặt tiểu nắm tay, biên nói còn biên múa may chính mình tiểu nắm tay, vì làm chính mình lời nói càng có uy tín. Thật sự là lại không biết chính mình cái dạng này, ở đại nhân trong mắt chỉ là đáng yêu đến làm người đậu cười.

Đáng tiếc chân tướng tổng không bằng tưởng như vậy tốt đẹp.

Phía trước cái kia nói Tư Lăng Cô Hồng nói bậy bị đánh ra đi người đã nửa khẩu khí treo ở nơi đó, từ hấn run rẩy thân thể tới xem, tựa hồ chính vì cái gì thống khổ.

Cái này tiền lệ liền bãi ở bọn họ trước mắt, ai dám cho rằng Tư Lăng Vô Tà lời nói là không hề uy lực nói giỡn?

Trận này họa kiếp rốt cuộc vì sao mà sinh, khi nào có thể ngăn.

Mọi người hoảng hốt, bất an, cảm thấy chính mình tánh mạng hoàn toàn không thể bị chính mình nắm giữ ở trong tay.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Vé tháng bảng thưởng quá cường đại..... Chung quy vẫn là không thể đi lên a. t.

-----oOo-----

Chương 273: phụ tẫn thiên hạ chỉ vì nàng (hạ)

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Hắn là cố ý giết người.”

Cung Cẩm Mặc nhìn một hồi liền nhìn ra trong đó kỳ quái.

Tư Lăng Cô Hồng hiện tại hành vi căn bản chính là ở cố ý giết người, cùng với chết đi người càng ngày càng nhiều, mặt đất kia yêu dị trận tuyến liền càng có sinh cơ, tế đàn bên trong Mộ Dung ngưng thật cả người huyết sắc phù văn lóng lánh quang mang, thần sắc của nàng vụn vẹo, hai mắt vô thần.

Tư Lăng Cô Hồng này căn bản chính là ở lấy toàn bộ tiên nguyên, Ma Vực sinh mệnh tới làm tế hiến.

Cư nhiên yêu cầu như vậy đều sinh mệnh tới làm tế hiến, có thể thấy được Tư Lăng Cô Hồng phải làm sự tình tất là đại sự, so với hắn phá cấm tiêu phí tâm tư nhiều quá nhiều.

Thời gian dần dần qua đi, lúc này bóng đêm nên đã đi, nắng sớm cũng nên xuất hiện. Chính là bởi vì đầy trời đen đặc, che đầy hết thấy quang mang, làm người căn bản là không cảm giác được thời gian quá khứ, chính như một mảnh tử vong nguy cơ mờ mịt ở tiên duệ ma nhân nhóm trong lòng.

“Không cần a, không cần lại đây, cứu mạng a!”

“Điên rồi, toàn bộ đều điên rồi.....”

“Đây là trời giận sao, tại sao lại như vậy.....”

Vô số người gào rống, than khóc đều bị hắc ám cắn nuốt.

Tiên duệ, Ma Vực trung còn có thể đủ bảo trì trấn định, trừ bỏ mười đại bí cảnh, Yêu Cốc, yêu điện ở ngoài, cũng chỉ có những cái đó chân chính kinh thiên trụ tông môn gia tộc.

Bích khung kiếm tông, song kiếm tận trời môn, Cửu Trọng Thiên, động thật phái từ từ.

Này cũng chỉ là bảo trì trấn định mà thôi, trong lòng khiếp sợ chưa chắc so bất luận kẻ nào thiếu nhiều ít.

Ma Vực trung lâm cửu trọng nhìn thiên địa biến hóa, nhìn hai thú tranh chấp, còn có Tư Lăng Cô Hồng cố ý diệt sát đại địa sinh linh, rũ ở to rộng cổ tay áo bên trong đôi tay rất nhỏ run rẩy, sau đó gắt gao nắm thành song quyền.

Khó trách quân tứ làm hấn thần phục, ở như vậy thực lực hạ hấn như thế nào có thể không thần phục.

Lúc này hấn Cửu Trọng Thiên trong phạm vi so với địa phương khác muốn bình yên rất nhiều, nhìn như chỉ là vừa khéo thôi, trên thực tế nguyên nhân chính là vì hấn thần phục mới đổi lấy tới này một mảnh bình yên.

Phanh!

Không trung đột nhiên nổ tung một đạo đinh tai nhức óc thanh.

Lâm cửu trọng đứng trên mặt đất thượng hai chân hướng lên trên bắn một chút, có thể thấy được vừa mới kia một tiếng có bao nhiêu khổng lồ đáng sợ, thình lình xảy ra đến làm người trở tay không kịp, lỗ tai lúc này còn âm âm vang lên, toàn bộ mặt đất đều bị chấn động.

Thiên địa chi gian theo này một tiếng nổ vang lúc sau, bày biện ra một cỗ quỷ dị yên tĩnh, giống như bão táp trước ngưng tụ, áp lực trầm trọng đến làm người học máu.

Trên thực tế này thật là bão táp trước yên lặng, liền tính bạch mộng cùng hắc mộng hai người đều bị hoảng sợ, lại không dám quay đầu lại thất thần. Trong chiến đấu một khi thất thần nói, mang đến hậu quả không dám tưởng tượng.

Vốn dĩ khắp nơi chạy trốn tiên duệ ma nhân bước chân đều giống như bị kia một tiếng nổ vang cấp dọa Định Thân Chú giống nhau, đầu đều có chút chuyển bất quá cong. Bọn họ thậm chí cảm giác được, nếu chính mình lúc này động nói, sẽ chết! Loại cảm giác này thực mạc danh, chính là cố tình chính là như vòng trong lòng. Đồng thời lý trí lại nói cho bọn họ, nếu bọn họ hiện tại không chạy nói, giống nhau sẽ chết!

Lý trí cùng dự cảm xung đột làm đầu người đau đục nứt, như là vô số tế kim đâm yếu ớt thần kinh.

Bọn họ thống khổ cũng không có liên tục bao lâu, không trung rốt cuộc có biến hóa —— trời mưa.

Tinh tế nước mưa giống như căn căn tế châm, thẳng tắp rơi xuống, trong bóng đêm lập loè nửa trong suốt bạch quang, bày biện ra tới một cỗ khác mỹ lệ động lòng người.

Này mỹ lệ chạm vào không hề phòng bị nhân thân thời điểm, mang đến lại là tử vong vận rủi.

Một cái cá nhân thân thể bị dày đặc nước mưa bao phủ thời điểm, thật giống như bùn đất giống nhau bị rửa sạch, một chút biến mất, cho đến cái gì đều không có dư lại. Bọn họ lại còn không hề sợ, chỉ có những cái đó tận mắt nhìn thấy đến một màn này người trừng mắt đục nứt, thiếu chút nữa điên cuồng.

Thiên Ma độc, thiên địa chí độc.

Này còn cũng không phải chân chính Thiên Ma độc, chỉ là hỗn hợp khói độc nước mưa thôi.

Cung Cẩn Mặc thận trọng toàn thân đều bao phủ ở một mảnh bảo quang trung, không cho nước mưa chạm vào chính mình mảy may.

Đông tủy sơn Viên gia đỉnh đầu có tình xuất hiện một mảnh chân không, cái gì đều không có.

Giờ khắc này nếu là còn không thể xác định đông tủy sơn Viên gia bị Tư Lăng Cô Hồng che chở, hơn nữa trận này họa kiếp cùng Tư Lăng Cô Hồng có quan hệ nói, như vậy đều người nạn thật sự chính là đồ ngốc.

Không ngừng là đông tủy sơn Viên gia, Ma Vực Cửu Trọng Thiên cũng là không ngại địa phương chi nhất.

Song kiếm tận trời trong môn các đệ tử đầu tiên là hoảng sợ ở liên hưng phần, chỉ vì bọn họ trên đầu đồng dạng không thấy nước mưa.

Chu Thiên ngay từ đầu ngưng trọng sắc mặt lộ ra một mặt quả nhiên như thế thoải mái, đối Thẩm Cửu nhún vai nói: “Xem ra lại là lấy Đường tiểu thư phúc.” Quả nhiên cùng hắn phỏng đoán không tồi, hết thấy cùng Đường Niệm Niệm có điểm quan hệ, bị nàng để ý người tác có thể miễn với một khó.

Này phiên cảnh tượng cũng coi như làm hắn minh bạch, hắn cũng coi như là làm Đường Niệm Niệm để ý người chi nhất a.

Thẩm Cửu không tiếng động gạt đầu, ngưng mắt thấy tiên nguyên thảm trạng, thấp giọng lầm bầm: “Đây là thực lực, lấy sức của một người rửa sạch cả cái đại lục, chỉ cần bị hắn lựa chọn sinh linh mới có thể sống hạ.” Rũ xuống mặt mày, thanh âm càng thêm trầm thấp xa xưa, “Họa kiếp đều không phải là nhất định là thiên địa việc làm, người thực lực tới rồi đỉnh giống nhau có thể tạo thành họa kiếp, không chế thiên địa kiếp nạn.”

“Đúng vậy.” Chu Thiên cảm khái.

Loại thực lực này thật gọi người sợ hãi a.

Nếu lấy bọn họ hiện tại thực lực đi phạm thế tàn sát bừa bãi nói, đối phạm nhân đại lục tới nói cũng cùng cấp với hạ kiếp. Chính như bọn họ sát phạm nhân thời điểm sẽ không có nhiều ít chịu tội cảm, hiện tại vô luận là kia hai đầu khủng bố yêu thú, vẫn là Tư Lăng Cô Hồng đồng dạng cũng là như thế đi. Chính như phạm nhân đâm đã chết một oa con kiến giống nhau, sẽ không có chịu tội cảm.

Đương lực lượng hoàn toàn kém xa thời điểm, tâm cảnh cũng sẽ tự nhiên không giống nhau.

Bọn họ những người này đều không thể biết Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên tàn sát bừa bãi là muốn làm cái gì, duy nhất có thể làm chính là bảo toàn chính mình tánh mạng.

Nước mưa tan rã chỉ là mở đầu.

Lúc này, thiên địa rốt cuộc không hề tối tăm, ngược lại sáng ngời đến đậm bị thương người đôi mắt.

Mọi người xuyên thấu qua chói mắt bạch quang hướng bầu trời nhìn lại, chỉ thấy đầy trời đều là điện quang lập loè, bạch hỏa cuộn cuộn, vô vọng bát ngát.

Đây là kiểu gì thiên kiếp, phạm vi như thế nào sẽ lớn như vậy!?

Mặc kệ bọn họ có bao nhiêu kinh hãi, vô số sương đen chợt hiện, sau đó liền thấy một cái, hai cái, ba cái..... 30 cái..... 300 cái..... Không biết nhiều ít cái Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh xuất hiện.

Này đó ‘ Tư Lăng Cô Hồng ’ mỗi người đều cách có cách viên mấy ngàn mét xa, đứng ở không trung dưới.

Hắn làm gì vậy?

Mọi người vừa mới dâng lên mê hoặc, kế tiếp phát sinh một màn thực mau liền giải khai bọn họ mê hoặc.

Mỗi một vị ‘ Tư Lăng Cô Hồng ’ đỉnh đầu đều xuất hiện thiên kiếp áp ủ lốc xoáy, sau đó sấm sét âm âm trung cương sét đánh hạ, kiếp

hỏa đốt thiên, đóng băng cây số.

Nếu như chỉ là một cái Tư Lăng Cô Hồng cũng liền thôi, độ kiếp phạm vi cũng liền lớn như vậy, có thể lan đến người cũng liền như vậy. Chính là từ phía trước mang theo thiên kiếp khắp nơi chạy, lại đến bây giờ thì triển bí pháp xuất hiện vô số phân thân, đưa tới vô số thiên kiếp lạc điểm, cho nhau cách xa nhau phạm vi còn kém không nhiều lắm vừa lúc là thiên kiếp bao phủ phạm vi, này không phải làm cho cả tiên nguyên Ma Vực đại địa trung sinh linh đều không chỗ nhưng trốn sao.

Hẳn rõ ràng chính là muốn lợi dụng hôm nay kiếp đưa bọn họ toàn bộ đều hủy diệt.

Đối mặt này khủng bố thiên kiếp, còn có Tư Lăng Cô Hồng không thể ngược nhìn thực lực, ở đối phương cố ý mật sát hủy diệt trung, mọi người lớn nhất cầu sinh dục vọng đều bị đả kích đến biến mất không thấy, sinh mệnh chi hỏa không ngừng tắt.

Đạo thứ nhất thiên kiếp rơi xuống, thiên địa thành họa, yên tĩnh không tiếng động.

Bạch mộng cùng hắc mộng cũng không cảm bị Tư Lăng Cô Hồng hành vi cấp kinh sợ.

Bọn họ giạt mình không phải đối phương có thể nhất cử diệt sát vô tận sinh linh, mà là giạt mình Tư Lăng Cô Hồng vì cái gì muốn làm như vậy.

Ở như vậy Thiên giới dưới, bọn họ bản thể cũng đã chịu tổn thương.

Nhiều như vậy Tư Lăng Cô Hồng, ai cũng phân không rõ ràng lắm rốt cuộc cái nào mới là hắc bản thể.

Chân tướng là, ở bên ngoài độ kiếp không có một cái là Tư Lăng Cô Hồng bản thể, hắc bản thể đã trở lại Thiên Ma Cung nội.

Ngồi ở chí tôn cự tòa hấn thật giống như khổng chế thiên địa sinh tử thần chi, vô tình con người coi vạn vật sinh tử với không màng, môi mỏng khẽ mở, thanh âm truyền vào bạch mộng cùng hắc mộng trong tai, cũng truyền khắp thiên địa, “Các người còn có nửa canh giờ.”

Sau nửa canh giờ liền ở phá cấm cuối cùng nửa nén hương thời gian.

Bạch mộng cùng hắc mộng không thể không dùng hết toàn lực, thượng tôn mọi người tuyệt vọng sợ hãi hai mắt lộ ra một tia cực lượng sinh cơ hy vọng.

Chỉ cần nửa canh giờ lần kiếp nạn này liền sẽ biến mất sao.

Chỉ cần tránh được này cuối cùng nửa canh giờ, hết thảy liền đều kết thúc.

Nguyên bản đối với bọn họ người tu tiên tới nói nửa canh giờ thật sự là quá ngắn ngủi, tùy tiện trầm tu một chút là có thể qua đi. Hiện giờ đối với bọn họ tới nói mỗi phân mỗi giây đều như vậy dài lâu, dài lâu đến liền hô hấp đều trở nên phá lệ trầm trọng.

Lúc này mặt đất yêu dị trận tuyến đã thực rõ ràng, liền sống sót tất cả mọi người có thể nhìn đến.

Đông tử sơn Viên gia.

Thù Lam đám người tụ tập ở bên nhau, Lưu Bảo cùng Ngô Tử Tấn cùng Thiết Diệu Quần cũng đều ở chỗ này.

Lưu Bảo đã sớm đem Ngô Tử Tấn giới thiệu cho bọn họ, nói thẳng đối phương là Đường Niệm Niệm tự mình chỉ định cho hấn đồ đệ, liền đạt được mọi người nhận đồng. Đến nỗi Thiết Diệu Quần, mọi người cũng cũng không có biểu hiện ra coi khinh, lại cũng không có biểu hiện ra nhiệt liệt, như vậy đã làm Thiết Diệu Quần thỏa mãn.

Chỉ cần nhìn hiện tại Tư Lăng Cô Hồng làm sự tình, nghĩ vậy những người này đều là từ lúc bắt đầu đi theo Tuyết Tiên vợ chồng bên người trực hệ, hẳn nơi nào còn dám nào lấy chính mình tu vi nói sự, nơi nào sẽ bất mãn.

Ngô Tử Tấn nhìn đến những cái đó trận tuyến, đối Lưu Bảo thấp giọng nói: “Sự tôn, những cái đó trận tuyến hình như là.....”

“Cái gì giống như không giống như, chính là tiểu chủ tử những cái đó nhất tử tới bố trí.” Lưu Bảo hừ hừ nói.

Những ngày ấy bọn họ đi theo Tư Lăng Vô Tà bên người, nhìn hẳn khắp nơi du tẩu, nghiêm túc bố trí một thứ gì đó. Từ Ma Vực lại đến tiên nguyên, một chút đều không có bỏ lỡ. Nguyên lai thế nhưng là vì giờ này khắc này, liền không biết này trận pháp rốt cuộc là làm gì đó.

Đỗ Tử Nhược ánh mắt thâm thúy lại cuồng nhiệt nhìn chăm chăm những cái đó trận tuyến, thanh âm có chút run rẩy nói: “Này trận pháp phạm vi uy lực quá lớn, ta chưa từng nghe thấy. Đặc biệt là này trận pháp yêu cầu năng lượng quá khổng lồ, những cái đó chết đi tiên duệ cùng ma nhân huyết nhục cùng hồn phách năng lượng toàn bộ đều bị này trận pháp cấp hấp thu.” Loại này khẩu khí run rẩy xứng với hẳn ánh mắt, cũng không biết là bởi vì sợ hãi vẫn là bởi vì hưng phấn, có lẽ hai người đều có.

Đỗ Tử Nhược thật sâu hít một hơi, hai mắt bộc phát ra một cỗ tinh quang, “Đây là tế hiến! Tuyết Tiên ở lấy toàn bộ tiên nguyên Ma Vực sinh linh tới làm tế hiến, chỉ vì hội tụ cũng đủ năng lượng khởi động cái này trận pháp.”

Hắn nhìn ra tới chỉ có này đó, không thể hoàn toàn bảo đảm chính xác, lại tự tin có tám phần nắm chắc sự thật chính là như thế.

Mọi người nghe vậy, biểu tình đều càng thêm ngưng trọng mặc danh lên.

Tư Lăng Cô Hồng trạm quá cao, hành động căn bản là không phải người thường có thể nhìn trộm lý do.

Nửa canh giờ thời gian, đối với tiên nguyên Ma Vực tới nói, đối với sở hữu ở vào trên mảnh đại lục này sinh linh tới nói, đều là dày vò.

Thiên kiếp uy lực càng lúc càng lớn, đại địa núi sông đều nứt toạc, gác mái điện ngọc trở thành đầy đất gạch ngói trần hôi, cỏ cây không thấy một mảnh hoang vắng —— trừ bỏ cá biệt mấy cái không có tìm được thiên kiếp tàn sát bừa bãi, hai thú lan đến địa vực.

“Phàm thế thường thường có thay đổi triều đại cách nói.” Có chút khô khốc thanh âm từ Chu Thiên trong miệng nói ra, nhìn xa đầy đất vô biên hoang vắng, hắn nói: “Một hồi họa kiếp sau trọng sinh, phiến đại địa này từ nay bắt đầu chỉ sợ cũng muốn thay đổi triều đại, không hề là tiên nguyên hoặc là Ma Vực.”

Thảm Cửu nhìn hắn bóng dáng, nhìn đến hắn kia không dễ phát hiện rùng mình. Trên thực tế Thảm Cửu chính mình cũng đang run lạt, sau khi chết tâm cảnh không dám dao động, liền sợ buông lỏng chút đều cả trái tim thần liền tùy theo rách nát, tẩu hỏa nhập ma biến thành không có thần trí kẻ điên.

Bọn họ vì sao rùng mình?

Liếc mắt một cái nhìn lại, trước mắt hỗn độn, đen nhánh hoang vu đại địa, chỉ còn lại có đồ sậm trện văn tản mát ra yêu dị cổ xưa quang mang, giống như luyện ngục.

Hắc ám không trung, hủy thiên diệt địa thiên kiếp như cũ tàn sát bừa bãi, cực động trung cực tĩnh, chỉ có phù không lốc xoáy trung cung điện là hàng cổ bất diệt tồn tại, trấn áp thiên địa vạn vật.

Loại này thị giác thượng chấn động, loại này tự mình thể hội, trước mắt chứng kiến sau hủy diệt hoang vắng, há có thể gọi người không sợ, từ nội mà phát rùng mình.

Tiên nguyên, Ma Vực..... Không có!

Này phiến vô biên đại địa ở nửa canh giờ, dư lại chỉ có mấy chỗ tồn tại, sống sót người không đủ nguyên bản một thành.

Hoang vắng không có gì traten vẫn là từ vô số sinh linh máu tươi nhiễm hồng, phát ra quang mang như là người hồn phách.

Giờ này khắc này, bạch mông cùng hắc mông toàn đã trọng thương, máu tươi nhiễm hồng hai mắt, suy yếu thờ dốc lại mang theo từng traten traten gió, đem hoang vắng đại địa cấp thối đến bụi đất phi dương.

Bọn họ đều cảm giác được, cảm kị đã bị phá hư đến chỉ còn lại có cuối cùng một bước.

Bọn họ hai người cũng rất cuộc liền phải có cái chấm dứt.

“Ha ha ha ha ha!” Thô | suyễn cuồng tiểu thanh, hắc mông thật lớn thân hình đạp lên đại địa thượng, lưu lại ao hãm dấu chân, “Bạch mông, chẳng sợ người tính kế sử ta mất đi cổ ma châu lại như thế nào, người giống nhau không phải đối thủ của ta. Thượng một lần làm người đào tẩu, lúc này đây lại không có một chút đường lui, người chạy không được.”

Bạch mông không có đáp lại hấn, hai mắt kịch liệt lập loè.

“Đã đến giờ.” Một đạo đơn bạc vô tình thanh âm vang lên thời điểm, cùng cấp với cấp bạch mông phán cuối cùng tử hình.

“Rống ——”

Bạch mông đột nhiên ngửa mặt lên trời thét dài, đỉnh tai nhưc óc rống lên một tiếng làm tiên nguyên Ma Vực còn sót lại người đều tâm thần chấn động, khí huyết dâng lên.

“Phốc!” Viên gia tiểu bối đệ tử còn có mặt khác tu vi giống nhau đều trực tiếp học máu, thậm chí có không ít người đều trực tiếp bị này gầm rú cấp đánh chết.

Bạch môn gầm rú đều không phải là bình thường tiếng vang, loại này gầm rú là trực tiếp truyền vào người tâm thần hồn phách, cho dù là cái chấn đều không thể ngăn cản.

Viên gia Thiên Khải các trung trong sương phòng.

“Ngô.” Một tiếng ngâm khẽ.

Giường nội nằm Đường Niệm Niệm nhắm mắt mày khẽ nhúc nhích, lông mi run nhẹ nhẹ.

Vẫn luôn canh giữ ở bên người nàng Tư Lăng Vô Tà chú ý tới, khẽ cau mày hạ, mềm mại nho nhỏ ngón tay đánh pháp quyết, một chút ánh huỳnh quang từ hắc đầu ngón tay xuất hiện, đang muốn hướng Đường Niệm Niệm giữa mày mà đi, lại trên đường dừng lại.

Tư Lăng Vô Tà chớp chớp mắt, tròng mắt hiện lên một sợi ba quang, cuối cùng còn tan đi ngón tay trung chú pháp, lẩm bẩm tự nói, “Lão cha không nghĩ làm mẫu thân nhìn hắc ròi đi, mẫu thân lại không chịu ngoan ngoãn ngủ chờ này hết thầy kết thúc.” Nhìn Đường Niệm Niệm kia run rẩy lông mi, nhấp màu son cái miệng nhỏ nhẹ giọng nói: “Nương thê, ta cũng không gia cố lão cha pháp thuật, có thể hay không ở lão cha ròi đi phía trước tỉnh lại liền xem mẫu thân chính mình.”

Bên ngoài vô biên hoang vắng đại địa.

Bạch môn một tiếng gầm lên trời thét dài lúc sau, thật lớn thân thể lại đột nhiên nổ mạnh.

“Bạch môn, ngươi dám!” Hắc môn cuồng nộ, đối phương đây là biết rõ phải thua, thà rằng hồn phi phách tán cũng không chịu đem căn nguyên cho hắc căn nuốt.

Chẳng sợ đã thân bị trọng thương cùng đường bí lối bạch môn, này một phen tự diệt căn nguyên hồn phách hành vi mang đến uy lực thật sự khủng bố, làm vốn dĩ liền so với hắc hảo không bao

nhieu hắc mộng nổ bay, thật lớn thân hình đều hóa thành hư vô, chỉ còn lại có căn nguyên hồn thể ngưng tụ ở không trung.

“Bạch mộng, bạch mộng, người, mơ tưởng ——!” Hắc mộng khó thở.

Hắn đều không phải là không có nghĩ tới bạch mộng sẽ đến này nhất chiêu, nếu cuối cùng là hắn thua, hắn đồng dạng sẽ làm như vậy.

Chỉ là biết về biết, tức giận lại vẫn là ngăn không được.

Hai người vốn dĩ chính là một nguyên nhị phân, bạch mộng tự bạo, căn nguyên tuy rằng nổ tung lại không có mau tiêu tán.

Hồn thể hắc mộng nhanh chóng quyết định, khắp nơi lôi kéo hấp thu, có thể cắn nuốt sẽ nhiều ít là nhiều ít, đồng thời còn lớn tiếng kêu lên: “Chí tôn, bạch mộng tự bạo, còn thỉnh chí tôn có thể ra tay giúp ta thu hồi nó tứ tán căn nguyên, hắc mộng vô cùng cảm kích.”

Bằng vào nó hiện tại trọng thương hồn thể, có thể hấp thu cắn nuốt trở về thật không nhiều lắm.

Hắn ra tiếng thỉnh cầu, lại chưa ôm có bao nhiêu đại hy vọng.

Nào biết đâu rằng, ở nửa nén hương thời gian trôi qua gần nửa lúc sau, hắn phần hận vô vọng thật sự hút không đến bất luận cái gì bạch mộng căn nguyên khi, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh xuất hiện hắn hồn thể diện trước, đuổi đến hắn trước mắt lòng bàn tay nội nổi lơ lửng một viên bạch châu. Bạch hạt châu có chút khuyết tật, găm găm oa oa giống như bị sắc nhọn dao nhỏ đào một ngậm giống nhau.

Hắc mộng hai mắt nhìn không được trừng.

Đây là bạch mộng căn nguyên, những cái đó khuyết tật địa phương đúng là bị hắn đã hấp thu cắn nuốt bộ phận.

Đối phương thế nhưng thật sự tự mình giúp hẳn thu hồi bạch môn căn nguyên, hơn nữa vẫn là thu về hoàn mỹ đến tận đây.

Hắc môn nhất thời nhịn không được bưng tỉnh.

Hắn cùng Tư Lăng Cô Hồng quan hệ cũng không tính hảo, thậm chí có thể nói vì hư.

Từ Tư Lăng Cô Hồng sau khi sinh bị bạch môn cùng hẳn phát hiện đối phương chính là Thiên Thánh muốn Thiên Ma độc thể, bọn họ hai cái đều ở lợi dụng Tư Lăng Cô Hồng, căn bản là không có đối hẳn tồn tại chân chính hữu hảo chi tình, chẳng sợ sau lại hữu hảo cũng chỉ là ngại với đối phương cường đại thực lực.

Như vậy quan hệ, Tư Lăng Cô Hồng vì cái gì muốn giúp hẳn thu về căn nguyên, còn như vậy tận tâm tận lực thu về hoàn chỉnh.

Chẳng lẽ nói này đối hẳn phá cấm có trợ giúp sao?

Hắc môn nghĩ như thế nào đều không có phát hiện chính mình căn nuốt bạch môn căn nguyên đối Tư Lăng Cô Hồng phá cấm có cái gì trợ giúp đáng nói. Tổng không có khả năng là đối phương vì mượn sức hẳn bố thí hảo ý đi, Thiên Ma chí tôn cũng sẽ không để ý này đó.

“Căn nuốt.” Tư Lăng Cô Hồng đối hẳn nói.

Này thanh lời nói đem hắc môn bưng tỉnh hoàn hồn, hẳn không biết Tư Lăng Cô Hồng tính toán, chính là dù sao căn nuốt bạch môn căn nguyên với hẳn mà nói trừ bỏ hữu ích ở ngoài sẽ không có bất luận cái gì chỗ hỏng. Nhìn Tư Lăng Cô Hồng lòng bàn tay nội bạch môn căn nguyên, hắc môn hai mắt bộc phát ra kịch liệt quang mang, đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Đa tạ chí tôn thành toàn.” Sau đó đem căn nguyên hấp thu căn nuốt.

Bạch môn căn nguyên một bị hắc môn căn nuốt lúc sau, Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay lăng không một phách.

Hắc mônng tức khắc cảm giác được chính mình toàn thân thật giống như bị một đạo vô hình thật lớn bàn tay chụp đánh một chút, đột nhiên triều mặt đất tài đi xuống.

Hắc mônng đầu óc một ngốc, không rõ đây là có chuyện gì.

Hắn vừa mới mới cùng bạch mônng trải qua thảm thiết tranh đấu, cả người cũng chỉ dư lại hồn thể, hiện nay lại đang ở căn nuốt bạch mônng căn nguyên thời khắc máu chót, toàn thân suy yếu tới rồi cực điểm. Bởi vậy đối mặt cùng thành linh xảy ra công kích, căn bản là phản không được.

“Chí tôn, ngươi làm gì vậy?” Nếu đối phương muốn giết hắn nói, vừa mới liền ở có thể giết, hà tất đem bạch mônng căn nguyên giao cho hắn căn nuốt. Này với lý không hợp a!

Tư Lăng Cô Hồng đứng ở giữa không trung, đôi tay kết ấn, mỗi một đạo ấn pháp đều làm chung quanh không gian vì này chấn động.

Hắn sẽ không cùng hắc mônng giải thích hắn hành động, hắc mônng cũng rõ ràng hắn tính tình, vừa hỏi lúc sau liền không hề ra tiếng, chỉ có thể thử giã giụa, cẩn thận quan khán hắn kết ấn phương pháp.

Mặt đất đỏ sậm trận văn quang mang càng lượng, đem hắc mônng thật lớn hồn thể đều cấp hấp thụ.

Hắc mônng thấy vậy rốt cuộc phát hiện cái gì, hai mắt mãnh trừng, tràn đầy hoảng sợ chi sắc, gào rống thanh âm đình tai nhưc óc, “Không ——!”

Hắn minh bạch!

Cho tới nay hắn cùng bạch mônng đều cho rằng tính kế Tư Lăng Cô Hồng.

Nhưng mà, trên thực tế lại không biết Tư Lăng Cô Hồng đồng dạng tính kế bọn họ, hơn nữa còn làm cho bọn họ cam tâm tình nguyện triều hắn bố trí hố nhảy vào đi.

Tư Lăng Cô Hồng nói cái gì cuối cùng nữa nén hương trợ giúp chiếm thượng phong vị kia, muốn chính là bọn họ bằng tử chiến đấu, mãi cho đến cuối cùng trọng thương suy yếu không hề sức phản kháng. Đối phương đem bạch mông căn nguyên giao cho hắn, căn bản chính là vì hắn căn nguyên hồn lực có thể cường, như vậy là có thể đủ làm đối phương trận pháp tế hiến chủ lực.

Hắn ngay từ đầu nên nghĩ tới.

Lấy Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm thâm tình, như thế nào sẽ cái gì đều không làm bố trí liên phá vỡ này phiến thiên địa cấm kỵ, làm Đường Niệm Niệm bị Thiên giới người phát hiện, làm Đường Niệm Niệm tao ngộ nguy hiểm.

Hắn dưới thân này trận văn còn có Tư Lăng Cô Hồng trong tay chính đánh ra pháp ấn, căn bản chính là phong ấn phương pháp.

Tuy rằng không rõ ràng lắm Tư Lăng Cô Hồng bố trí kết quả rốt cuộc là cái gì, chính là chỉ cần biết chính mình lại phải bị phong ấn điểm này, liền cũng đủ hắc mông điên cuồng. Hướng chi lần này phong ấn rất có khả năng sẽ đem hắn hoàn toàn coi như tế hiến phẩm, không có mạng sống cơ hội.

Hắc mông sợ tới mức không ngừng gào rống, sơ suất quá.

Tư Lăng Cô Hồng cho tới nay vô thanh vô tức, người ở bên ngoài trước mặt vĩnh viễn như vậy vô tình không gợn sóng, tùy ý bọn họ tính kế cũng không có làm bất luận cái gì kịch liệt phản kháng, này liền làm cho bọn họ một chút thả lỏng cảnh giác, chỉ biết đối phương thực lực vô song khủng bố, lại quên mất đối phương thông minh tài trí trước nay cũng không kém, chỉ là ở tuyệt đối thực lực trước mặt, ngày thường căn bản chính là không cần sử dụng thôi.

Được làm vua thua làm giặc.

Hiện tại hắc mông biết chính mình phản kháng không được, càng miễn bàn sinh khí tức giận, nghĩ đến chỉ có khẩn cầu mạng sống, “Chí tôn, chẳng sợ không hút hết ta căn nguyên hồn lực, ta giống

nhau có thể cấp này trận pháp cung ứng năng lượng, cầu chí tôn tha ta một mạng, ta tuyệt không sẽ làm ra bất luận cái gì phản kháng.”

Năm đó bị Thiên Thánh lấy đảm đương làm này phiến thiên địa người thủ hộ cũng là trấn áp giả, bị Thiên Thánh phong ấn tại nơi này.

Giờ này ngày này tính kế sở hữu, vốn tưởng rằng là phải được đến tự do, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là bị làm nguồn năng lượng phong ấn. Càng sâu đến, lần này so Thiên Thánh lần đó phong ấn còn phải có nguy hiểm. Thiên Thánh chỉ là phong ấn hấn tại đây bảo hộ liền thôi, Tư Lăng Cô Hồng rất có khả năng là đem hấn hoàn toàn coi như tế hiến phẩm hy sinh.

Biết rõ chạy thoát không được, vì không bị coi như tế hiến vật hi sinh, hắc mông tự động đem toàn thân năng lượng rót vào trận pháp nội, hồn thể cùng trận văn hòa hợp nhất thể, dùng hành vi hướng Tư Lăng Cô Hồng chứng minh rồi hấn ngôn ngữ chân thật.

Nếu như bị tế hiến đó là hồn phi phách tán, lại vô còn sống khả năng.

Chính là chủ động làm trận pháp chủ yếu nguồn năng lượng thể, lại chỉ là hồi phục tới rồi năm đó trạng thái, ít nhất còn vẫn duy trì ý thức, luôn có có một ngày có thể đạt được tự do —— hấn tin tưởng, Tư Lăng Cô Hồng tổng sẽ không đem này phiến thiên địa lại lần nữa vẫn luôn phong ấn.

Một dung nhập trận pháp bên trong, hắc mông phải biết này trận pháp hiệu dụng, cũng càng thêm nhận định tính toán của chính mình.

Đây là một cái phong ấn trận pháp, đúng là này phiến thiên địa phong ấn trận pháp.

Chỉ là cùng nguyên bản phong ấn bất đồng, cái này phong ấn trận pháp chỉ là tạm thời, tạm thời thực ngăn ngừa, đại khái chỉ có trăm

năm.

Ý tứ chính là nói, hấn liền tính bị làm năng lượng cung ứng bị phong ấn tại nơi này, cũng chỉ yêu cầu bị nhốt trăm năm mà thôi.

Một trăm năm đối với hấn tới nói thật không tính cái gì, so sánh với bạch mông căn nguyên tới tới càng thêm không đáng giá nhắc tới.

“Chí tôn, ta thề với trời, tuyệt không sẽ có bất luận cái gì dị động.”
Hắc mông lần này ngôn ngữ cùng khẩu khí đều thực chân thành tha thiết, đối Tư Lăng Cô Hồng cũng không có bất luận cái gì phần nộ cùng oán hận.

Chẳng sợ đối phương tính kế hấn, kia cũng cũng là đối phương bản lĩnh.

Huống chi trăm năm thời gian với hấn mà nói thật sự không tính cái gì.

Nếu Tư Lăng Cô Hồng trước kia trực tiếp cùng hấn thương lượng, giúp hấn cướp lấy bạch mông căn nguyên, làm hấn ngốc tại nơi này trăm năm nói, hấn nhất định sẽ đồng ý.

Chỉ là thực hiện nhiên, Tư Lăng Cô Hồng căn bản là sẽ không cùng hấn thương lượng, chẳng sợ không thương lượng hấn cũng có thể đủ làm được này hết thảy.

Tư Lăng Cô Hồng pháp ấn đã đánh hạ, bóng người biến mất chỗ cũ.

Hắc mông đốn giác tâm thần một bạch, hoàn toàn cùng trận văn dung hợp, phát hiện chính mình ý thức cũng không có biến mất lúc sau, tức khắc sinh ra sống sót sau tai nạn may mắn, lòng có sở tư: Một trăm năm, phá cấm lúc sau lại phong trăm năm. Nay trăm năm có thể cho Đường Niệm Niệm mang đến cái gì trợ giúp?

Một tiếng như là gôm sứ rơi xuống đất rách nát thanh âm vang lên, vang ở mọi người trong lòng, chỉ có thiếu chi lại ít người minh bạch này tiếng vang ý nghĩa —— Thiên Thánh bố trí cấm kỵ phá!

Đầy trời hắc lẫm mãnh liệt, Thiên Ma Cung thượng lốc xoáy xoay tròn, truyền đến thật lớn hấp lực tựa muốn đem Thiên Ma Cung hút vào hắc ám chỗ sâu trong.

“A a a a ——!”

Nơi nào đó tế đàn thượng truyền đến tê tâm liệt phế bén nhọn tiếng kêu.

Mộ Dung ngưng thật cả người kịch liệt run rẩy, trên người huyết sắc phù văn lượng đến giống như vết máu, giống như tùy thời đều sẽ đem thân thể của nàng phân cách trở thành vô số khối. Nàng trừng lớn vô thần hai mắt, khuôn mặt đã hoàn toàn vụn vẹo.

Thật là khó chịu, thật là khó chịu a!

Mộ Dung ngưng thật sự hồn phách cũng không có biến mất, nàng có thể cảm nhận được trong cơ thể truyền vào càng ngày càng cường năng lượng, hoàn toàn siêu việt Đại Thừa kỳ bán tiên năng lượng. Đây cổ đáng sợ năng lượng cũng không thuộc về nàng, hoàn toàn là từ ngoại giới giáo huấn đến nàng trong cơ thể tới, loại này giáo huấn làm nàng tu vi hình như là một cái khí cầu, bị rút tiến vào càng ngày càng nhiều không khí, bành trướng càng lúc càng lớn, tùy thời đều khả năng nổ mạnh.

Nàng tuy rằng cảm thụ được đến thân thể bành trướng thống khổ, chính là lại hoàn toàn không thể khống chế thân thể của mình, hình cùng con rối.

Ở nàng thân thể nằm tế đàn, liên tiếp đúng là đầy đất đỏ sậm trện vắn.

Đang lúc Mộ Dung ngưng thật thống khổ bất kham thời điểm, trong tầm mắt nhìn đến một đạo thân ảnh xuất hiện ở trước mặt.

Tư Lăng Cô Hồng.

Cái này ngay từ đầu làm nàng khát cầu nam tử, sau đó làm nàng thống hận không cam lòng nam tử, cuối cùng làm nàng khủng bố tuyệt vọng nam tử.

Hắn muốn làm cái gì!?

Mộ Dung ngưng thật sợ hãi đến hồn phách đều mau tan.

Nàng hồi hận, đã sớm hồi hận.

Nàng không nên trêu chọc hắn, không nên tự cho là đúng, không nên chủ động đi trêu chọc bọn họ, tính kế bọn họ, được đến này hết thấy nhân quả báo ứng.

“Nếu ta không có đoán sai nói, ngươi là tính toán dùng nàng tới xoay chuyển thời gian tương lai.” Một đạo lạnh nhạt tiếng nói truyền đến.

Cung Cẩm Mặc thân ảnh xuất hiện ở chỗ này, nhìn mắt tế đàn thượng Mộ Dung ngưng thật, đầy đất trận văn, chậm rãi nói: “Thanh liên đạo thể, có được thiên phú xoay chuyển thời gian tương lai thiên phú, lấy Mộ Dung ngưng thật sự tu vi căn bản vô pháp thi triển. Ngươi đem nàng tế hiến ở chỗ này, lấy bí pháp mạnh mẽ giáo huấn nàng năng lượng, liên tiếp toàn bộ pháp trận, tính toán dùng nàng thay đổi phiên đại địa này cùng tương lai thời gian.”

Tư Lăng Cô Hồng biểu tình bất biến, không để ý đến hắn.

Mộ Dung ngưng thật lại nghe đến tuyệt vọng, đáng tiếc thân thể của nàng hoàn toàn không chịu nàng khống chế. Chỉ thấy hiện tại thân thể của nàng đã ở tế đàn thượng đứng thẳng lên, đôi tay không ngừng kết huyền diệu pháp ấn.

Không cần, mau dừng lại, dừng lại ——!

Mộ Dung ngưng thật cảm giác được đến, cùng với nàng kết ấn động tác, thân thể của nàng đang ở chậm rãi hồng mất, nàng hồn phách cũng có loại bị không ngừng rút ra cảm giác.

Cung Cẩn Mặc nói: “Lấy nàng lớn nhất cực hạn, hồn phi phách tán vì kết cực, có thể thay đổi gấp trăm lần thời gian biến hóa, liên tục trăm năm năm tháng.” Một cổ quen thuộc linh thức đảo qua thân thể hắn, làm hắn lời nói một đốn, gương mặt quả nhiên nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng vô tình không gợn sóng biểu tình nháy mắt đã xảy ra biến hóa, hắn nói tiếp: “Một khi người phá cấm, lúc này đi Thiên giới, thời gian sẽ cùng này phiến thiên địa kém gấp trăm lần.....”

Hắn thân ảnh chợt lóe, ban đầu đứng mặt đất sập rách nát, biết rõ là Tư Lăng Cô Hồng đổi hắn cảnh cáo, hắn còn đem nói ra tới, “Nơi này một trăm năm, Thiên giới một vạn năm.”

Một vạn năm thời gian, cũng đủ Tư Lăng Cô Hồng khôi phục nguyên lai thực lực.

Hắn hành động, chỉ vì Đường Niệm Niệm bình yên ngốc tại nơi này trăm năm, chính mình tắc một mình đi hướng Thiên giới vạn năm, vì nàng lúc sau phi thăng Thiên giới bình an.

“Tư Lăng Cô Hồng, vì Đường Niệm Niệm, người thật là hao tổn tâm huyết.” Cung Cẩn Mặc trong mắt hiện lên một sợi phức tạp.

Hắn những lời này hoàn toàn là đứng ở đã từng tình địch lập trường thượng nói.

Vô luận là thực lực so đấu luôn là thua, ở tình yêu thượng hắn cũng bại bởi Tư Lăng Cô Hồng.

Luận sẵn sóc, luận sửng ái, luận vì Đường Niệm Niệm suy nghĩ, càng thêm hiện nhiều, chỉ biết cảm thấy cùng Tư Lăng Cô Hồng cách xa nhau càng xa.

“Vì nàng bình yên, người kế hoạch hết thầy, đến thương sinh với không màng.”

Tiên nguyên, Ma Vực đại lục hiện giờ thảm thiết, tuy rằng không thể nói là hắn một người tạo thành, lớn nhất ngọn nguồn vẫn là từ hắn dựng lên.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt nhìn xa phương xa, mắt như chiều hôm, ôn nhu thâm thúy đến làm người hãm sâu.

Như vậy ánh mắt cùng phía trước vô tình bày biện ra cực hạn đối lập.

Cung Cẩm Mặc nhìn đến hấn đôi mắt bên trong không thấy bất luận cái gì ảnh ngược, đó là bởi vì có thể bị hấn xem tiến trong mắt người kia còn không có xuất hiện ở hấn trong tầm mắt, trừ bỏ người kia ở ngoài, thiên địa vạn vật có từng bị hấn để vào mắt quá.

Như vậy ánh mắt, không cần ngôn ngữ khiến cho Cung Cẩm Mặc minh bạch hấn đáp án.

Thiên hạ vạn vật cùng hấn Tư Lăng Cô Hồng có quan hệ gì đâu?

Thiên Ma chí tôn vốn là vô tình, hủy diệt vạn vật chỉ cần một ý niệm.

Phụ tẫn thiên hạ, chỉ vì một người.

Một trận kịch liệt thanh quang từ Mộ Dung ngưng thật sự trên người phát ra, một đóa thật lớn thanh liên hư triển lăm ảnh hiện tại tầm mắt mọi người trung, ngay sau đó từng mảnh bay xuống, hóa tán trở thành vô số thanh quang quang điểm, dung nhập này phiến thiên địa.

Mộ Dung ngưng thật sự thân thể cũng ở thời điểm này hôi phi yên diệt.

Hết thảy đều hết thảy đều dựa theo Tư Lăng Cô Hồng kế hoạch tiến hành, hắc long hoang nha long minh truyền khắp thiên địa, cùng với còn có từng đợt từ viễn cổ Hồng Hoang truyền đến các loại gầm nhẹ thét dài —— Thiên Ma Cung sắp hút thượng thiên giới.

Cung Cẩm Mặc tầm mắt từ thanh liên biến mất lúc sau rơi xuống Tư Lăng Cô Hồng trên người, tức khắc thấy hấn một ngụm máu tươi phun ra, một thân áo bào trắng dần dần bị máu loãng xâm nhiễm, trong lòng cả kinh lúc sau, tùy theo hiểu ra.

Hiện giờ Tư Lăng Cô Hồng chung quy còn không phải Thiên Ma chí tôn, chính như Mộ Dung ngưng thật sự thân mình vô pháp thừa nhận như vậy khổng lồ năng lượng hội phi yên diệt giống nhau. Tư Lăng Cô Hồng khối này thân hình ở thừa nhận Thiên Ma căn nguyên như vậy khổng lồ năng lượng, lúc sau lại chịu đựng ngăn cản thiên kiếp, tự nhiên không có khả năng không có việc gì.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay vỗ đi khóe miệng máu tươi, cả người một trận quang hoa hiện lên, liền thấy hấn một bộ trường bào vô trần trắng tinh, không thấy bất luận cái gì dư bản, càng bị nói máu tươi.

Nếu không có phía trước nhìn đến trong nháy mắt kia cả người nhiễm huyết hấn, Cung Cẩm Mặc đều sẽ cảm thấy hấn căn bản là một khi sự tình không có.

Hấn.....

Cung Cẩm Mặc lắc đầu.

Dưới bầu trời này, chỉ sợ thật sự không có người so với hấn càng yêu thích Đường Niệm Niệm đi.

Cái này ý niệm vừa mới bốc lên tới, hình bóng quen thuộc liền xuất hiện xa xôi trong tầm mắt.

Từ đông tủy sơn Viên gia một đường tới rồi Đường Niệm Niệm, phi đầu tán phát, trên người liền ăn mặc áo lót, khoác một kiện thuộc về Tư Lăng Cô Hồng áo ngoài, từng từng tán tán hệ, chân ngọc không có mặc giày, một trương như họa tinh xảo khuôn mặt lược hiện tái nhợt, biểu tình banh đến gắt gao, môi nhấp được mất đi nhan sắc.

Liếc mắt một cái nhìn đến như vậy nàng, làm người không cảm cảm thấy nàng bị thiên đại ủy khuất, muốn hảo hảo yêu thương an ủi.

Cung Cẩm Mặc nhìn đến thân ảnh của nàng con người sáng ngời, thực mau lại khôi phục bình tĩnh, rũ xuống đôi mắt liền xoay người rời đi này chỗ.

Thiên địa hoang vắng, một đạo cầu vòng xuyên thấu đen đặc, chiếu đến Tư Lăng Cô Hồng trên người.

Đây là phi thăng tiếp dẫn quang hoa.

Đường Niệm Niệm biểu tình biến đổi, rốt cuộc xông đến Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, duỗi tay đụng chạm hướng hấn, chính là trên đường lại bị phi thăng tiếp dẫn màn hào quang cấp trở ngại.

Một mặt băng hàn bích sắc từ nàng trong mắt hiện lên, Đường Niệm Niệm cấp nói: “Cởi bỏ ta trên người phong ấn!”

Phía trước ở sáu hoàn cảnh nội thời điểm, nàng truyền thừa năng lượng đã cũng đủ đạt tới Đại Thừa đỉnh, đưa tới phi thăng thiên kiếp, chỉ là bị Tư Lăng Cô Hồng phong ấn. Nếu không phải như thế lời nói, lúc này nàng liền có thể chính mình cởi bỏ phong ấn, không cần làm Tư Lăng Cô Hồng động thủ.

“Niệm Niệm, xiêm y không có mặc hảo.” Hấn không nghĩ mình bạch Đường Niệm Niệm như thế nào sẽ tỉnh lại, giờ này khắc này nhìn thấy nàng, hấn liền luyến tiếc dời đi ánh mắt.

“Ta xuyên không tốt, người giúp ta xuyên.” Đường Niệm Niệm nhấp môi, hai mắt bình tĩnh nhìn hấn, ngày thường bình tĩnh tiếng nói cũng có chút âm rung, “Vẫn luôn là người giúp ta mặc quần áo, ta muốn chính mình xuyên người cũng không chịu!”

Tư Lăng Cô Hồng lông mi run rẩy, đôi tay vươn phi thăng tiếp dẫn màn hào quang ngoại, chạm đến nàng cổ áo.

Đường Niệm Niệm vừa thấy, hàm răng cắn môi dưới, nháy mắt cắn xuất huyết tới. Luôn luôn yêu quý chính mình dung mạo thân thể nàng cũng căn bản không có phát hiện để ý, ánh mắt đều nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng đôi tay kia.

Từ sơ tới nơi này một năm làm nàng cảm thấy thân bất do kỷ vô lực ở ngoài, sau lại vẫn luôn đều không có cảm thấy loại này nhỏ yếu

cảm giác vô lực, lần này lại lần nữa làm nàng thật sâu cảm nhận được, hơn nữa so lần đầu tiên còn muốn nùng liệt quá nhiều.

Nàng duỗi không tiến kia màn hào quang, Tư Lăng Cô Hồng lại có thể vươn tới, có thể thấy được nàng bị động cùng vô lực.

“Đừng cản.” Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay chống nàng cánh môi.

Đường Niệm Niệm không thể không buông ra môi, bắt lấy Tư Lăng Cô Hồng vươn tay, hai mắt sáng mắt nháy đàng, giống như nước mưa lạc đằm, bắn khởi vô biên vô số giọt sáng, làm người tâm thần cũng đi theo giọt sáng run rẩy.

“Cô Hồng, giúp ta cởi bỏ phong ấn.”

Nàng đoán được, khi đó Tư Lăng Cô Hồng không cho nàng chính mình phong ấn, lại từ hấn động thủ, vì chính là lúc này.

Tư Lăng Cô Hồng như cũ không có trực diện đáp ứng nàng yêu cầu, rũ con ngươi như cũ giống thường lui tới giống nhau vì nàng ôn nhu mặc quần áo, réo rất tiếng nói mềm nhẹ đến giống như xuân ấm thanh phong, “Niệm Niệm, chờ ta trăm năm tốt không?”

“Không tốt!” Đường Niệm Niệm rất ít kích động, thanh âm luôn là thanh thanh đậm đậm, chưa bao giờ lớn tiếng như vậy quá.

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay một đốn, lý trí nói cho chính mình không cần xem nàng, nhìn lúc sau sẽ càng thêm luyến tiếc. Có thể thân thể cũng đã làm ra động tác, nâng lên con ngươi cùng nàng thủy lượng con ngươi đối diện ở bên nhau, kia trong mắt chớp động kịch liệt cảm xúc, một chút làm hấn tiếng lòng căng chặt đến dục đoạn.

“Niệm Niệm.....” Réo rất dễ nghe thanh âm ách, không nói gì.

Đường Niệm Niệm nắm chặt hấn tay, trào đến nhẹ nhàng run rẩy, tiếng nói nghẹn ngào, giống cái tiểu thú than khóc, yếu ớt giống như một chạm vào liền sẽ vỡ vụn, “Khó chịu, Cô Hồng, ta thật là khó chịu.”

Một loại nàng chưa bao giờ nếm thử quá cảm xúc đổ đến trong lòng phát sấp, khó chịu đến so thật sự bị thương đều đau.

Nàng khó chịu Tư Lăng Cô Hồng cái gì đều không nói liền thiện làm chủ trương, càng khó chịu hết thầy đều là vì chính mình.

Tư Lăng Cô Hồng muốn đem hấn nàng ôm chặt trong lòng ngực, chính là nếu thật sự làm như vậy, đối phương nhất định sẽ phát hiện trên người hấn mùi máu tươi cùng biến hóa. Hấn có thể làm chỉ có nắm tay nàng, một tay mềm nhẹ vuốt ve mái tóc của nàng.

“Không cần khó chịu.....” Thiên ngôn vạn ngữ như vòng trong lòng, ngược lại làm người thất thố, chỉ biết dùng nhất vụng về mộc mạc ngôn ngữ biểu đạt chính mình an ủi, “Người khó chịu, ta sẽ càng khó chịu.”

Này cũng chỉ là trong lời nói an ủi, Đường Niệm Niệm có thể cảm nhận được đối phương nắm chính mình tay run rẩy, không dễ phát hiện lại chân thật. Đối phương nội tâm cảm xúc rung chuyển lớn đến đã ảnh hưởng tới rồi nàng.

Hấn nói chính là lời nói thật, hấn là thật sự khó chịu, so nàng càng khó chịu.

“Niệm Niệm, này đó đều là ta sai, không vì người cởi bỏ phong ấn, không cho người bồi ta cùng nhau, ném xuống người một người trăm năm.” Tư Lăng Cô Hồng thanh âm lộ ra ôn nhu hướng dẫn, “Khí ta, giận ta là được.”

Đừng làm chính mình tự trách.

Người nếu khí ta giận ta, ta có thể đền bù, làm bất cứ chuyện gì làm người nguôi giận.

Duy độc không cần đem khí chính mình, làm chính mình khó chịu, như vậy ngược lại làm ta không biết nên làm cái gì bây giờ, như thế nào làm mới hảo.

Đường Niệm Niệm hai mắt hiện lên mê mang, đột nhiên nhắm mắt lại, không bị hấn pháp thuật hướng dẫn qua đi.

Lúc này, nàng cảm giác được nắm chính mình tay biến mất, làm nàng lập tức mở to mắt.

Này liếc mắt một cái liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng con người hiện lên ám quang, hấn nắm chính mình tay nửa trong suốt hóa.

Đường Niệm Niệm dùng tay gãi gãi, nửa trong suốt cái gì đều không có bắt lấy, tâm thần cũng ở trong nháy mắt kia trở nên hư không, khẽ nhếch khai cái miệng nhỏ hít vào khí lạnh.

Không có thời gian!

Đường Niệm Niệm đi phía trước đi rồi nửa bước lại dừng lại, hai tròng mắt bình tĩnh nhìn Tư Lăng Cô Hồng. Một hồi lâu, nàng biểu tình khôi phục ngày thường bình tĩnh, nghiêm túc đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Một trăm năm, người ném ta ở chỗ này một trăm năm, một trăm năm không cho ta mặc quần áo, xuyên giày, nấu cơm, thu thập phòng.....” Trưng bày ra tới một đồng, cuối cùng tổng kết nói: “Ta không biết một trăm năm sau ta sẽ nhiều sinh khí, người tốt nhất phải có chuẩn bị tâm lý.”

Nếu có người ngoài ở chỗ này, nghe được Đường Niệm Niệm lời này nhất định đều sẽ cảm thấy nàng vô cớ gây rối.

Từ kia liệt kê ra tới sự tình, trừ bỏ ngày thường sinh hoạt thường thức toàn bộ từ Tư Lăng Cô Hồng hầu hạ không nói, cư nhiên còn có cái gì nói chuyện làm nàng vui vẻ, mỗi cách nhật tử tặng lễ vật, đánh đàn làm nàng ngủ trưa loại chuyện này, thậm chí liền giường sự đều bị nàng liệt kê ra tới.

Những việc này Tư Lăng Cô Hồng không thể vì nàng làm, cư nhiên đều trở thành Tư Lăng Cô Hồng sai, liền chính mình sinh khí đều nói được như vậy đương nhiên, này rất cuộc là có bao nhiêu vô cớ gây rối, là cỡ nào tùy hứng điều ngoa a.

Nhưng mà, nghe đến mấy cái này lời nói, Tư Lăng Cô Hồng lại cười, cười đến vui thích thỏa mãn, ôn nhu sủng nịch.

Hắn muốn chính là như thế, hắn thà rằng nàng khí hắn, cũng tuyệt không nguyện ý nàng tự trách thương tâm.

Người ngoài như thế nào sẽ hiểu được bọn họ, người ngoài lại như thế nào minh bạch bọn họ.

Đường Niệm Niệm liền tính lại vô cơ gây rối, lại tùy hứng kiêu man, kia cũng là Tư Lăng Cô Hồng sủng ra tới, hắn vui thả vì thế cao hứng.

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng cười nói.

Thân hình hắn đã hơn phân nửa đều trong suốt hóa, như vậy ôn nhu tươi cười khuynh đảo chúng sinh đông đảo, tốt đẹp đến không chân thật.

Một đôi tinh tế đôi mắt, hoàn toàn triển khai lông mi, vì Đường Niệm Niệm triển lộ ra bên trong nhất thanh triệt chân thật cảm tình.

“Chẳng sợ Niệm Niệm tức giận đến không thấy ta, ta cũng sẽ đuổi theo, thẳng đến Niệm Niệm nguôi giận.”

Đường Niệm Niệm đôi mắt chút nào không rời hắn, nghiêm túc nói: “Ta mới không ngốc, không thấy người như thế nào trả thù người phát tiết!”

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt càng thêm nhu hòa.

Niệm Niệm, ta Niệm Niệm.

Cuối cùng, hắn vẫn là nhịn không được cúi người, cơ hồ toàn trong suốt thân hình đi vào Đường Niệm Niệm trước mặt, thủy sắc môi mỏng đụng chạm nàng môi.

Nhẹ nếu không tồn tại hôn môi.

Đường Niệm Niệm đăm tĩnh đôi mắt ba quang đột nhiên nháy dựng, duỗi tay ôm lấy hấn.

Trống không một vật!

Tư Lăng Cô Hồng thân hình thể nhưng cứ như vậy rách nát biến mất.

Không trung đen đặc dần dần tan đi, đầy trời bạch quang tan hết hoang vu đại địa.

Đường Niệm Niệm lẳng lẳng đứng ở tại chỗ bất động.

“Mẫu thân.....” Mềm mại giọng trẻ con vang lên, phần điều ngọc trác tiểu oa nhi đi đến nàng bên cạnh, tiểu thị tay bắt lấy nàng vạt áo, nhẹ nhàng mềm mại làm nũng nói: “Mẫu thân đáp ứng rồi lúc sau chơi với ta đến.”

Tư Lăng Vô Tà biết Đường Niệm Niệm thích nhất chính là hấn đồng nhi bộ dáng cùng hành vi.

Đường Niệm Niệm bắt lấy không khí động thủ giật giật, gật đầu, “Ân, bồi ngoan bảo chơi.”

Tư Lăng Vô Tà ngẩng đầu, từng giọt thủy trệ dừng ở hấn trên mặt, tức khắc nắm chặt Đường Niệm Niệm tay, hướng thân thể của nàng dựa, “Mẫu thân không khóc, ngoan bảo bồi người chơi, về sau ngoan bảo bảo hộ mẫu thân, sẽ không làm mẫu thân khó chịu.”

Đường Niệm Niệm khóc đến vô thanh vô tức, đăm nói: “Không khó chịu, chỉ là ở khí Cô Hồng.”

Này giới trăm năm, ngoại giới vạn năm.

Tư Lăng Cô Hồng không nói không đại biểu nàng không biết.

Chẳng sợ phía trước Cung Cảnh Mặc lời nói đều bị Tư Lăng Cô Hồng thi triển cái chắn cấp ngăn cách, không có bị Đường Niệm

Niệm nghe thấy. Chính là Đường Niệm Niệm vẫn là căn cứ truyền thừa ký ức, còn có nhìn thấy cảnh tượng suy đoán ra tới.

Một trăm năm còn chưa tính, nàng nơi này trăm tu thực mau qua đi.

Chính là ngoại giới một vạn năm, đôi mắt Thiên giới vô số nguy hiểm, Tư Lăng Cô Hồng như thế nào quá.

Đối phương cư nhiên dùng pháp thuật hướng dẫn nàng đem sai lầm đều thêm vào ở hấn một người trên người.

“Mẫu thân thật sự khí lão cha?” Tư Lăng Vô Tà kinh ngạc hỏi.

“Ân.” Đường Niệm Niệm một chút không giả bộ gạt đầu.

Tư Lăng Cô Hồng muốn nàng đem sai lầm do ở hấn trên người, nàng liền quái.

Nàng nếu như vậy nói liền vô lừa gạt Tư Lăng Cô Hồng ý tứ.

Cuối cùng thân cận hôn môi, kia cảm nhận được không khoẻ cảm, xâm nhập chóp mũi mùi máu tươi nói.

Hấn không chỉ có không nói cho nàng vạn năm chân tướng, còn ở nàng trước mặt nguy trang hoàn hảo không tổn hao gì, nên quái, nên giận, nên khí.

Tư Lăng Vô Tà không rõ.

Tuy rằng hấn ngoài miệng nói muốn cho Đường Niệm Niệm hóa bi thương vì tức giận, chính là như thế nào đều cảm thấy Đường Niệm Niệm vô pháp đối Tư Lăng Cô Hồng sinh khí mới đúng.

Vì cái gì đâu?

Tưởng không rõ a!

Tư Lăng Vô Tà tuy rằng thông tuệ, chính là chưa bao giờ trải qua tình yêu hấn, tự nhiên cũng tưởng không rõ Đường Niệm Niệm cùng

Tư Lăng Cô Hồng tình huống.

“Mẫu thân không cần quá sinh khí, tức điên thân mình không tốt, ta học nấu ăn, làm cấp mẫu thân ăn có được hay không?” Tư Lăng không rõ liền không nghĩ, hắn cần phải làm là tại đây một trăm năm hảo hảo làm bạn mẫu thân, đừng làm mẫu thân thương tâm khổ sở.

Đường Niệm Niệm hỏi: “Có Cô Hồng làm ăn ngon?”

“.....” Tư Lăng Vô Tà thật không cái này tin tưởng, cắn chặt răng, “Sẽ có siêu việt một ngày!”

Dù sao chính là thừa nhận hiện tại không có Tư Lăng Cô Hồng làm ăn ngon.

Đường Niệm Niệm nói: “Không ăn.”

Nàng ăn uống đã sớm bị Tư Lăng Cô Hồng cấp dưỡng điều.

Tư Lăng Vô Tà xem nàng, phát hiện nàng biểu tình nhàn nhạt, tựa hồ cùng bình thường không có bao lớn khác nhau, trên thực tế khác nhau lớn.

Nếu nói dĩ vãng Đường Niệm Niệm biểu tình thanh đậm, chính là tổng bị Tư Lăng Cô Hồng ôm vào trong ngực nàng, cho người ta một loại không trải qua thế sự điềm đạm thiên chân cảm. Lúc này nàng, thanh đậm biểu tình ngược lại có loại lệnh người không dám xâm phạm ý vị.

“Mẫu thân bất công!” Tiểu oa nhi bẹp miệng kêu lên: “Khó được ta nấu cơm, mẫu thân lại không ăn!”

Đường Niệm Niệm sờ sờ hắn đầu lấy làm an ủi, “Ngoan ~”

Hảo đi, một chữ liền đem Tư Lăng Vô Tà đánh bại.

Một cao một thấp mẫu tử hai ở không trung như giã trên đất bằng hành tẩu, vạn dặm không mây xanh thẳm không trung, tươi đẹp dương quang chiếu khắp.

Trong chốc lát sau.

Tư Lăng Vô Tà hỏi: “Mẫu thân, người suy nghĩ cái gì a?”

“Tưởng Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm không có do dự thản nhiên đáp lại.

Lúc này mới qua đi một hồi liền tưởng hấn, nghĩ đến cả người không được tự nhiên.

Vô luận là sau lưng quen thuộc độ ẩm, vẫn là vòng eo vốn nên tồn tại tay, bên gáy ướt nóng hô hấp, này đó toàn bộ đều không thấy sau, không được tự nhiên đến làm người nàng liền đi đường đều không thói quen.

Nàng còn muốn nghĩ như vậy một trăm năm, một trăm năm nàng có thể hay không thay đổi này đó bị hấn sủng ra tới thói quen?

Tư Lăng Vô Tà lại nếu muốn nàng một vạn năm, một vạn năm đối phương có thể hay không quên mất sủng ái nàng thói quen?

Sẽ không.

Đường Niệm Niệm như vậy nhận định.

Không có bất luận cái gì hoài nghi.

Tư Lăng Vô Tà nghe xong Đường Niệm Niệm trả lời, lại hỏi: “Mẫu thân tưởng lão cha cái gì?”

Đường Niệm Niệm oai đầu, chớp mắt suy nghĩ một hồi, trả lời nói: “Rất nhiều, nói không xong.”

Tư Lăng Vô Tà nguyên bản muốn cho Đường Niệm Niệm này một trăm năm qua không cần suy nghĩ Tư Lăng Vô Tà, để tránh nàng khó chịu. Chính là thực hiện hấn phát hiện hấn sai rồi, tưởng Tư Lăng Vô Tà sẽ không làm Đường Niệm Niệm khó chịu, chỉ sợ không nghĩ nàng mới có thể thật sự lệnh nàng khó chịu.

“Kia mẫu thân chậm rãi tưởng, ta bồi mẫu thân cùng nhau tưởng.”
Tư Lăng Vô Tà tươi cười thuần tịnh không rảnh, lệnh người nhìn
nhìn không được vui thích.

Ở Đường Niệm Niệm sau khi gật đầu, tiếp theo cười nói, “Ta sẽ giúp
mẫu thân tưởng rất nhiều trùng phạt lão cha chủ ý.”

Tiểu oa nhi tươi cười như cũ thiên chân vô tà, phúc hậu và vô hại.

“Ân.”

Giờ này khắc này.

Thiên giới nghênh đón vô biên rung chuyển.

Ngàn vạn năm chưa từng có động tĩnh Thiên Ma Cung, thế nhưng
tái hiện.

Thiên giới người trong trung sinh ra một cổ dự cảm, Thiên giới đem
loạn.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Ngày mai Niệm Niệm liền đi Thiên giới, toàn gia tiêu dao Thiên giới
ha

Vẫn luôn cảm thấy thủy sẽ ngược oa tử đều diện bích tư quá đi! Cư
nhiên không tin yêm cái này thân mục!

-----oOo-----

Chương 274: hưng sự động chúng chờ đợi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mây mù như vòng thật lâu không tiêu tan, núi xa bờ, tiên hạc đề phi.

Nơi này là hạ giới muôn vàn thiên địa phi thăng thiên kiếp phi thăng đài chi nhất.

Thiên giới có thể nói vô biên vô hạn, phi thăng đài cũng nhiều không kể xiết. Nơi này chỉ là vô số phi thăng đài trung cũng không đực lỗ một chỗ, trong tình huống bình thường như vậy phi thăng đài phi thăng đi lên người cũng sẽ không có cái gì đại nhân vật, thậm chí nhiều năm đều khó có thể nhìn thấy một vị phi thăng thành tiên giả.

Lần này canh giữ ở này chỗ phi thăng đài chính là Thiên giới trung tiểu địa phương bá chủ chi nhất, mộng vân sơn môn.

Mộng vân sơn môn ở toàn bộ Thiên giới tới nói có thể nói là biển cả một lật, căn bản là không có gì đại danh khí, chỉ là tại đây một khối trong phạm vi xem như bá chủ, cái gọi là địa đầu xà chính là như vậy.

Phương đều một cùng phương đức khánh là một đồng thân huynh đệ, hai người đều là Hợp Thể kỳ tu vi.

Không cần kỳ quái Thiên giới như thế nào có Hợp Thể kỳ tu vi người, Thiên giới bên trong không phải hẳn là tất cả đều là đều là tiên nhân sao? Trên thực tế đều không phải là là như thế.

Thiên giới trung sinh tồn người đều không phải là toàn bộ đều là từ hạ giới phi thăng đi lên người, ở Thiên giới trung giống nhau sẽ có đạo lữ cùng phu thê, giống nhau sẽ có cưới vợ sinh con. Một đám mới sinh hài tử chẳng sợ cha mẹ thiên phú cực hảo, tu vi lại cao,

sinh ra chính là bẩm sinh tiên thể, kia cũng chỉ sẽ chú định đưa nhỏ này nhất định có thể thành tiên, lại giống nhau yêu cầu tu luyện, chỉ là tu luyện thành tiên tốc độ nhanh chóng vô cùng thôi.

Ở Thiên giới trung đồng dạng sẽ sinh ra thiên phú không tốt hài tử, chỉ là tiên nhân chung quy là tiên nhân, cho dù là sinh ra lại không tốt hài tử, đều nhất định có tu luyện thiên phú, sẽ không xuất hiện hạ giới những cái đó hoàn toàn không có tu luyện thiên phú phạm nhân.

Phương đều một cùng phương đức khánh hai người là mộng vân sơn môn đệ tử, lần này bị phân đến mộng hộ vệ phi thăng đài trong đội ngũ, đến bây giờ đã có tiếp cận một trăm năm thời gian.

Mấy ngày này tới nay huynh đệ hai quá thật sự khẩn trương lại hưng phấn, mặt khác đồng dạng bị phân công bảo hộ này tòa phi thăng đài mộng vân sơn môn đệ tử cũng giống nhau. Bọn họ toàn bộ đều thật cẩn thận lại hưng phấn khó làm, đứng ở nhất không thấy được địa phương, cung cung kính kính không dám có một chút vượt qua hành vi.

Bọn họ tại sao lại như vậy?

Nguyên nhân muốn từ hơn một tháng trước nói lên.

Hơn một tháng trước, cái này danh không thấy truyền tiểu địa phương, đột nhiên nghênh đón tới mấy phương thế lực lớn nhân mã.

Này thế lực lớn thực lực rốt cuộc có bao nhiêu đại?

Lớn đến làm bọn hắn ngay từ đầu mới gặp đến những người này đã đến thời điểm, thiếu chút nữa sợ tới mức đá trong quần. Tự nhiên, cái này cách nói khả năng quá mức võ đoán một ít, cũng không tính hoàn toàn thực tế. Rốt cuộc có chút vẫn là rất có cốt khí, thà rằng chết cũng chưa chắc sẽ đá trong quần.

Dù sao, ở này đó đã đến thế lực trước mặt, bọn họ mộng vân sơn môn căn bản chính là con kiến trung con kiến, địa đầu xà ở trong mắt bọn họ chỉ sợ liền con giun đều không tính là.

Ngay từ đầu trước hết đã đến chính là toàn thân ăn mặc mây đen trường bào người.

Bọn họ chỉ có mười người, mỗi người tu vi lại cao thâm đến liền thân là mộng vân sơn môn môn chủ đều thấy không rõ bọn họ.

Mộng vân sơn môn môn chủ hiện giờ tu vi đang lúc Địa Tiên, liền hẳn đều thấy không rõ lắm tu vi người, có thể thấy được này mười cái mỗi người đều là địa tiên phía trên nhân vật. Lại cẩn thận quan sát bọn họ quần áo trang điểm, phát hiện bọn họ thái dương có được cổ xưa phù văn khi, mộng vân sơn môn môn chủ lúc ấy liền ngốc.

Thiên Ma Cung vạn năm trước tái hiện, khiến cho Thiên giới tất cả gợn sóng, luôn luôn không để ý tới thế sự Thiên Ma Cung, nghe đồn ở ngàn vạn năm trước sa đọa biến mất Thiên Ma Cung thế nhưng bắt đầu tự khôi phục, sau đó xâm nhập Thiên giới.

Thiên Ma Cung hành vi cấp Thiên giới mang đến chấn động không thể nói không lớn, cổ xưa liền tồn tại thế hệ trước Thiên giới người đều đối Thiên Ma Cung tràn ngập kính sợ chi tâm, đến Thiên Ma Cung biến mất lúc sau phi thăng Thiên giới, rất ít biết Thiên Ma Cung cùng với Thiên Ma chí tôn tâm đồng lứa, cũng từ trước bởi nhóm hành vi trung đối Thiên Ma Cung sinh ra tò mò, do đó bắt đầu đi tìm hiểu này hai người ảo diệu.

Này không hiểu biết không quan trọng, một hiểu biết lập tức khiến cho tâm đồng lứa nhóm đều kinh hãi khôn kể.

Hôm nay ma cung tái hiện cũng liền thôi, Thiên giới trung Thiên Thánh truyền nhân, Thánh Tử cũng từ giữa hành động, làm trận này gợn sóng càng thêm rộng lớn mạnh mẽ.

Nhìn như bình tĩnh Thiên giới trên thực tế âm thầm không biết đã xảy ra nhiều ít sự tình.

Mãi cho đến Thiên Ma Cung tái hiện 8000 năm sau này gợn sóng mới yên lặng bình ổn bình tĩnh, hết thảy nguyên với Thiên Ma chí tôn kinh hồng vừa hiện.

Hắn xuất hiện ở Thiên giới nổi danh sóng to đất bằng, Thiên giới chín thành người đều không có tận mắt nhìn thấy đến hắn xuất hiện, chỉ ở hắn ra tay kia một khắc, cảm nhận được kia cỗ kinh thiên động địa uy hiếp, chẳng sợ chỉ là dư ba đều có thể đủ lệnh người từ tiên hồn trung sinh ra hàn ý.

Xong việc những người này không rõ này cỗ hàn ý là chuyện như thế nào thời điểm, Thiên Ma chí tôn hiện thân sóng to đất bằng, nhất cử kinh sợ Thiên giới mấy vị Thiên Tôn tin tức đã bị truyền ra tới. Vừa nghe đến tin tức này thời điểm, rất nhiều người đều chạy tới sóng to đất bằng, sau đó liền nhìn đến nguyên lai vô biên rộng lớn, một mảnh thần bí thanh u sóng to đất bằng biến mất không thấy, chỉ còn lại có vô biên vực sâu.

Nếu không phải bọn họ rõ ràng biết chính mình không có nhớ lầm nơi này chính là sóng to đất bằng nói, chỉ sợ còn sẽ tưởng chính mình đi nhầm địa phương, hoặc là bị người thi triển ảo thuật, do đó sinh ra ảo giác.

Bởi vậy, chẳng sợ không có tận mắt nhìn thấy đến Thiên Ma chí tôn ra tay, chỉ là nhìn đến này phiến vực sâu thời điểm, đủ để lệnh mọi người trong lòng sợ hãi.

Đúng là từ lần đó sóng to đất bằng hóa thành không đáy vực sâu lúc sau, Thiên giới thế cục mới lại lần nữa ổn định.

Duy độc cùng dĩ vãng bất đồng chính là, ổn định lúc sau Thiên giới khắp nơi thế lực bắt đầu biến hóa, luôn luôn không hồi thế sự Thiên Ma Cung hoàn toàn đi vào quyền thế thâm khấu, trở thành Thiên giới trung không thể dao động đỉnh.

Thiên Ma Cung chủ phân Thiên Ma điện, năm hoang cổ lâu, mười hai môn đầu, 36 tinh tú, 72 nguyên sát.

Thiên Ma điện độc Thiên Ma chí tôn là chủ, năm hoang cổ lâu lấy Thiên Ma chí tôn dưới tòa năm vị hoang cổ Thiên Tôn cố thủ. Mười hai môn thủ vị với năm hoang cổ lâu dưới, mười hai môn thủ đô có các môn môn chủ, tương đương độc lập thực lực, tùy từng người môn chủ khống chế, bất quá đối với mặt trên mệnh lệnh cũng tuyệt đối vâng theo, sau đó mặt 36 tinh tú cùng 72 nguyên sát cũng là như thế.

Bọn họ thuộc về Thiên Ma Cung thế lực, hoàn toàn trung thần Thiên Ma Cung, đồng thời cũng độc lập thế lực, cũng có chính mình tiểu phân đà cùng thế lực phân bố.

Thiên Ma Cung tái hiện Thiên giới tới nay, lấy Thiên Ma chí tôn một người là chủ Thiên Ma điện, còn có lấy năm vị hoang cổ Thiên Tôn cố thủ năm hoang cổ lâu như cũ cũng không như thế nào xuất hiện ở Thiên giới trung. Thiên Ma Cung bắt đầu xâm nhập Thiên giới quyền thế hành động vẫn là lấy mười hai môn đầu sau này đó thực lực hành động.

Đến Thiên Ma chí tôn hủy diệt sóng to bình nguyên nhất cử bình định rồi Thiên giới lúc sau, hai ngàn năm qua lấy mười hai môn đầu cầm đầu, 36 tinh tú cùng 72 nguyên sát giống như cuồng phong liếc mắt một cái hấp thu nhân mã, thu phục phụ thuộc thế lực, phát triển các loại nghiệp vụ, Thiên giới liền bắt đầu trải rộng Thiên Ma Cung bóng dáng.

Vô luận là tửu lầu, khách điểm, địa mạch, phòng đấu giá từ từ, này đó nguyên lai Thiên Ma Cung chưa bao giờ sản với sự vật, hiện giờ càng ngày càng nhiều.

Nhưng mà, vô luận mười hai môn đầu, 36 tinh tú, 72 nguyên sát phát triển thu phục nhiều ít thế lực, những cái đó phụ thuộc thực lực đều không thể được xưng là là Thiên Ma Cung người. Thiên Ma Cung trực hệ chỉ có năm hoang cổ lâu, liền mười hai môn đầu cùng 36 tinh tú, 72 nguyên sát đều chỉ có thể xem như bên ngoài.

Hơn một tháng trước xuất hiện ở mộng vân sơn môn bảo hộ phi thăng đài mười người, đúng là Thiên Ma Cung 72 nguyên sát người trong —— chỉ có 72 nguyên sát người trong, thái dương mới có cái loại này cổ xưa phù văn.

Lúc ấy mộng vân sơn môn chủ phát hiện điểm này lúc sau, tức khắc ngốc lợi hại, liên tục thất thố.

May mắn này mười người căn bản là không để ý đến hấn ý tứ, cũng không có quản hấn hay không thất thố, làm mộng vân sơn môn chủ âm thầm xả hơi. Hấn tuy rằng tò mò 72 nguyên sát người như thế nào sẽ xuất hiện ở cái này tiểu địa phương, lại căn bản là không dám đi dò hỏi, lòng hiếu kỳ hại chết miêu, hấn tin tưởng nếu hấn không biết sống chết chạy tới dò hỏi nói, đối phương có tám phần khả năng liền giết hấn.

Bởi vậy, mộng vân sơn môn chủ hoàn toàn không dám quấy nhiễu này mười vị 72 nguyên sát người, phân phó sơn môn người không thể quấy rầy chuyện xấu, hảo sinh hầu hạ lúc sau, liền làm hấn rửa đen rút đầu, trở lại mộng vân sơn môn không ra.

Đến nỗi ban đầu liền thủ vệ ở chỗ này phương đều một huynh đệ hai người chờ mộng vân sơn môn đệ tử, tắc bị dọa đến căn bản không biết không dám ra tiếng, tránh ở nhất không thấy được góc, giống mấy chỉ run bần bật đáng thương đợi làm thịt hamster, trong lòng đều đối mộng vân sơn môn chủ thầm mắng: Chính mình chạy thống khoái, lại làm chúng ta hầu hạ ở chỗ này, thật sự giáo hoạt lại có thể ác!

Môn chủ mệnh lệnh bọn họ không thể không từ, trừ phi không nghĩ ở Vân Mộng sơn môn đãi đi xuống, cho nên trong lòng lại giận lại sợ, cũng chỉ có thể tại chỗ ngốc.

May mắn chính là, mấy ngày này ma cung 72 nguyên sát mười người trước nay lúc sau liền canh giữ ở phi thăng đài chung quanh, giống như mười tòa không có sinh mệnh thủ vệ pho tượng, không có bất luận cái gì ngôn ngữ cùng hành động, tận trung cương vị công tác bộ dáng, làm phương đều một huynh đệ hai này đó mộng

vân sơn môn các đệ tử sợ hãi dần dần yếu bớt, ngược lại dâng lên một cổ hưng phấn cảm.

Bọn họ trước mặt chính là Thiên Ma Cung 72 nguyên sát người a!

Bọn họ thủ vệ ở chỗ này là làm cái gì? Chẳng lẽ là có cái gì đại nhân vật chuyển thế trùng tu, không lâu là chính là vị kia thần bí đại nhân vật phi thăng thành tiên thời điểm, bọn họ liền ở chỗ này tiếp dẫn nghênh đón sao?

Phương đều một bọn họ đều hưng phấn suy đoán, đồng thời lại như cũ thật cẩn thận cẩn thận.

Vẫn luôn như vậy không tiếng động chờ đợi mười lăm thiên hậu, nơi này lại tới nữa mười người.

Mười người thân xuyên ngân bạch quần áo, đã sớm thâm nhập Thiên giới người trong lòng kim văn tiêu chí, làm phương đều một bọn họ mở to hai mắt nhìn —— thánh linh đường người.

Thánh linh đường vì Thánh Tử thế lực.

Thánh Tử sở người ở Thiên giới trung không người không biết không người không hiểu, thân là Thiên Thánh truyền nhân, hẳn cũng không có tái hiện Thiên Thánh cung, ngược lại tự kiến thánh linh đường, mấy chục vạn năm thời gian làm thánh linh đường bị Thiên giới mọi người biết được, Thánh Tử thân phận cũng bị Thiên giới mọi người thừa nhận.

Nếu Thiên Ma Cung không có đột nhiên tái hiện nói, thánh linh đường chính là Thiên giới trung đương thuộc đệ nhất thế lực. Chỉ là Thiên Ma Cung tái hiện, 8000 năm thời gian liền đem thánh linh đường cấp trấn áp đập lên dưới chân, chiếm cứ thủ vị làm thánh linh đường chỉ có thể khuất đang ở hạ, vô pháp vượt qua.

Thánh linh đường người trong mã xuất hiện, cũng không có rước lấy Thiên Ma Cung 72 nguyên sát đệ tử phản ứng, bọn họ như cũ vẫn không nhúc nhích đứng.

Thánh linh đường mười người đồng dạng ai cũng không có ra tiếng, đứng ở 72 nguyên sát mười người không xa không gần khoảng cách, đồng dạng bất động.

Không khí nháy mắt trở nên phá lệ cổ quái.

Lần này mộng vân sơn môn môn chủ không có lại lần nữa xuất hiện, đem rùa đen rút đầu bản chất bày ra đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Tiền đà ba ngày qua đi, lại có sáu cái quần áo thống nhất người xuất hiện ở chỗ này.

Lần này xuất hiện nhân thân xuyên lam bào, vạt áo trước ngực vị trí có thể thấy được thêu màu xanh lá long trảo —— Cửu Châu biển cả người.

Cửu Châu biển cả đồng dạng là Thiên giới không người không biết không người không hiểu thế lực, tồn tại thời gian thật lâu, lại không thường hiện thế, này chủ tử lại là Thiên giới chẳng lẽ Thiên Tôn, Thương Long Thiên Tôn. Một vị có thể ngược dòng đến hoang cổ Thiên Tôn một cái niên đại nhân vật, huyết mạch cổ xưa thuần tịnh chú định hẳn bất phàm.

Cửu Châu biển cả người đã đến nhìn đến 72 nguyên sát cùng thánh linh đường đệ tử thời điểm, chỉ là hơi chút kinh ngạc một chút, ngay sau đó không nói một lời tìm chỗ địa phương đứng cũng bất động.

Chỉ là, bọn họ những người này chính mình nhưng thật ra bình tĩnh vô cùng, lại làm phương đều một bọn họ cả kinh tâm thần khó bình.

Một cái thuộc về Thiên Ma Cung 72 nguyên sát, một cái ở vào Thiên Ma Cung dưới thánh linh đường, một cái địa vị cao thượng, có Thiên Tôn tọa trấn cổ xưa thế lực Cửu Châu biển cả.

Hiện tại bọn họ nhân mã thế nhưng hội tụ tại như vậy một cái tiểu địa phương, có thể làm người không giật mình sao!

Tam phương thế lực tiêu chí đều quá rõ ràng, một ít đi ngang qua nơi này người mỗi người phát hiện lúc sau đều trợn mắt há hốc mồm, bất quá ai cũng không dám trêu chọc tam phương nhân mã. Nếu không phải trực tiếp rời đi nói, chính là cùng mộng vân sơn môn đệ tử giống nhau ở âm u không rõ ràng địa phương, yên lặng không tiếng động chú ý, giác không ra tiếng quấy rầy quấy nhiễu.

Như thế như vậy, ở tam phương thế lực nhân mã cùng tồn tại quỹ dị không khí, thời gian chậm rãi quá khứ, lấy đệ nhất sóng Thiên Ma Cung 72 nguyên sát nhân mã đi vào khởi tính, đã qua đi suốt hơn một tháng thời gian.

Phương đều một cùng phương đức khánh hai huynh đệ ở bên trong mộng vân sơn môn này đó đệ tử cũng ở chỗ này nhìn hơn một tháng.

“Ca.” Để tránh quấy rầy chọc giận tam phương thế lực người, bọn họ những người này nói chuyện đều dùng bí pháp truyền âm, phương đức khánh cũng không ngoại lệ. Hắn đã tận lực cố nén trụ nội tâm cảm xúc, chính là trên mặt vẫn là tràn ngập kích động cùng hưng phấn, đối bên cạnh phương đều vừa nói nói: “Vừa mới kha tuấn vũ cho ta truyền đến tin tức, nói hắn bên kia cũng cùng chúng ta nơi này giống nhau. Đây còn không ngừng, thật nhiều chỗ phi thăng đài đều có Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường, Cửu Châu biển cả người. Nhìn dáng vẻ, giống như toàn bộ Thiên giới tồn tại phi thăng đài, đều bị bọn họ an bài người.”

Phương đều một trương lớn miệng, “Thiên giới vô biên vô hạn, phi thăng đài tuy nói không phải vô số, chính là tuyệt đối không ít, huống chi còn có một ít đặc thù nơi, này đến an bài bao nhiêu người a, huống chi vẫn là như vậy tu vi!”

Phương đức khánh tán đồng gật đầu, tâm thần kích động vô cùng, đồng thời cũng vì như vậy quyền thế lú lỏi, trong lòng một phen tính toán lại phát hiện chính mình căn bản là tính bất quá tới. Dù sao lấy hắn kiến thức, này đó tuyệt đỉnh thế lực lớn năng lượng bãi ở hắn trước mặt, chỉ sợ hắn đều không thể minh bạch này đó rốt cuộc đại biểu cái gì.

“Bọn họ thủ phi thăng đài chỉ có là chờ mồi vị phi thăng nhân vật thần bí.” Phương đức Khánh Hưng phẩn nói: “Không biết rốt cuộc là ai, thế nhưng làm Thiên Ma Cung, thánh linh đường cùng Cửu Châu biển cả này ba cái thế lực đều xuất động, chẳng lẽ, chẳng lẽ.....”

“Chẳng lẽ cái gì?” Phương đều nghi hoặc hoặc nhìn chính mình đê đê.

Phương đức khánh thần sắc tràn đầy thần bí hề hề làm vẻ ta đây, “Chẳng lẽ là..... Thiên Thánh chuyển thế?” Cũng không đợi phương đều vừa nói lời nói, hấn lại tiếp tục nói: “Giữa trời đất này còn có ai có thể làm Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường như thế để ý, ta nhớ rõ trong truyền thuyết Thiên Thánh đã từng xông vào hôm khác ma cung khiêu khích Thiên Ma chí tôn, sau lại Thiên Ma chí tôn cùng Thiên Ma Cung không thấy sau, Thiên Thánh không bao lâu cũng không thấy, có người suy đoán Thiên Ma chí tôn biến mất cùng Thiên Thánh có quan hệ, Thiên Thánh tin tức đồng dạng như thế, nơi này bí mật ai cũng đoán không được hoàn chỉnh, bất quá cuối cùng thuyết minh Thiên Ma chí tôn cùng Thiên Thánh có sâu xa.”

Một hơi truyền âm nói nhiều như vậy, phương đức khánh đều không có tạm dừng, rốt cuộc không phải dùng miệng nói, truyền âm đích xác không cần thờ dốc.

Phương đức khánh vuông đều một lộ ra tán đồng thần sắc sau, càng thêm đắc ý nói: “Thánh linh đường cùng Thiên Thánh quan hệ liên càng không cần phải nói, Thánh Tử là Thiên Thánh người thừa kế, đối với Thiên Thánh cái này sự tôn đương nhiên để ý, Thiên Thánh phi thăng Thánh Tử đương nhiên muốn nghênh đón.”

Cho tới nay, Thiên Ma chí tôn cùng Thiên Thánh biến mất lúc sau, Thiên giới tám phần người đều không tin bọn họ thật sự đã chết. Chỉ cho rằng bọn họ không phải ở nơi nào đó ngủ say bất xuất thế, nếu không chính là chuyển thế luân hồi đi.

“Kia Cửu Châu biển cả lại tính sao lại thế này?” Phương đều vừa hỏi nói.

Phượng đức khánh trả lời đến không hề chần chừ: “Cái này đơn giản, Cửu Châu biển cả vốn dĩ chính là nhất đẳng thế lực, tin tức nơi phát ra phương diện tự nhiên không kém. Nói không chừng chính là ở nơi nào đến tới tin tức, cho nên cũng đi theo tiến đến xem nào nhiệt. Ca, người cũng không nghĩ, Thiên Thánh chính là toàn bộ trong thiên địa, trừ bỏ Thiên Ma chí tôn dưới đệ nhất nhân, những cái đó Thiên Tôn đều không phải đối thủ của hắn.”

Phượng đức khánh nói được đạo lý rõ ràng, nghe tới tựa hồ đích xác không có sai, chính là tổng cảm thấy có chút không ổn.

Phượng đều một đôi hấn đoán trả lời cũng không có quá nghiêm túc, biểu tình dần dần khôi phục bình thường.

Phượng đức khánh gặp được, không khỏi có chút bất mãn, “Ca, người đây là không tin ta?”

Phượng đều một thân nhiên nói: “Này đó người nói cho ai nghe, ai đều sẽ không tin, rốt cuộc đều là người đoán không phải sao.”

Chính như Phượng đều một khu nhà ngôn, này đó đều là Phượng đức khánh phỏng đoán ra tới, hơn nữa hấn cũng không tin chính mình phỏng đoán sự thật, càng nhiều còn lại là cố ý diễn chơi, ra vẻ nghiêm túc giải trí Phượng đều một, cũng giải trí chính mình.

Chính là Phượng đều một này phúc hoàn toàn không thêm để ý làm vẻ ta đây khiến cho Phượng đức khánh bất mãn, ngay từ đầu diễn chơi tâm thái cũng bị kích ra vài phần nghiêm túc tới, hừ thanh truyền âm nói: “Nếu không phải như thế lời nói, kia ca người nói một chút còn có cái gì người có thể làm này tam phương thế lực như vậy hưng sư động chúng?”

“Ta đoán không ra tới.” Phượng đều một hoàn toàn không sao cả nói, bộ dáng kia làm Phượng đức khánh càng thêm khó chịu, không hề nghĩ ngợi liền đầu khẩu mà ra nói: “Người nếu không tin, chúng ta đây đánh đố như thế nào!”

“Ai? Đức khánh, không cần thiết vì này.....” Phương đều một lời nói còn không có nói xong.

Phương đức khánh đã nhanh chóng đánh gãy hẳn, “Ta liền đánh đố lần này này tam phương hưng sự động chúng vì chính là Thiên Thánh!”

Phương đều một trương há mồm, cứng họng không tiếng động. Nhìn đến phương đức khánh kia tràn đầy đều là nghiêm túc thần sắc, hẳn cũng không có truyền âm khuyên bảo cái gì.

Hắn đôi nhà mình đệ đệ nào đó thời điểm cố chấp trình độ cũng hiểu biết, vừa thấy vẻ mặt của hắn liền biết chính mình nhiều lời vô ích, chỉ có trầm mặc xem như đáp ứng rồi xuống dưới. Dù sao thắng thua gì đó đều không quan trọng, bọn họ này đó tép riu cũng làm không được cái gì.

Hiện giờ hai người sẽ không nghĩ đến, nhất thời ngoan cố phương đức khánh thế nhưng thật sự nói trúng rồi.

Hiện tại Thiên Ma Cung bọn họ âm canh giữ ở các phi thăng đài chờ chính là Đường Niệm Niệm, nàng vốn chính là Thiên Thánh người thừa kế, mãi cho đến tương lai chân chính trở thành Thiên Thánh thời điểm, phương đều một cùng phương đức khánh hai huynh đệ hồi tưởng hiện giờ, cũng không cảm cảm thấy sự tình kỳ diệu.

Giờ này khắc này.

Thiên giới hỗn hục cảnh, biển xanh trời xanh, thương từng tận trời hằng cổ, phù không núi non trung gác mái điện ngọc, cổ xưa cổ xưa hơi thở giống như Hồng Hoang. Sơn thủy gác mái hình cùng phúc thiên địa bức hoạ cuộn tròn, mặt tiền cửa hiệu mà đến bàng bạc túc mục hơi thở.

Năm hoang cổ lâu lấy ngũ hành chi thế vờn quanh Thiên Ma Cung bốn phía.

Một chỗ lộ thiên trong lầu các.

Hai gã nam tử đứng ở gác mái rào chắn biên, một nữ tử ngồi ở gác mái nội bàn tiệc biên, nơi nào đó góc ngồi xỏm ngồi cái thân ảnh nho nhỏ, không biết đang làm những gì.

Gác mái rào chắn biên áo đen nam tử thanh âm hồn hậu như minh, “Đào mắt vạn năm đi qua, bên kia trăm năm thời gian cũng nên qua.” Nam tử nói chuyện thời điểm, u lam hai mắt hiện lên u quang.

Ở hán bên người ăn mặc xanh ngọc trường bào tuần lã nam tử mắt lé triều hán đảo qua, “Đào mắt?” Đạm cười một tiếng, cười đến có khác thâm ý, hai mắt nhẹ mị, nhìn vô biên vô hạn phù không, thanh âm lược có vẻ có chút trầm thấp, đạm nói: “Ta nhưng không cảm thấy chỉ là đảo mắt, thậm chí cảm thấy có chút dài lâu. Đối chúng ta tới nói đều là như thế dài lâu, đối chí tôn mà nói.....” Câu nói kế tiếp, làm không khí một trận trầm mặc.

Này nói chuyện hai người đúng là Thiên Ma Cung năm hoang cổ trong lâu hắc long hoang nha cùng hoang man Lâm Quân tử.

Bên trong ngồi ở bàn tiệc bên cạnh nữ tử còn lại là tân tấn hoang ngữ, Cốc Mị Nga.

Góc ngồi xỏm ngồi ở không biết đang làm những gì nho nhỏ thân ảnh, còn lại là hoang nghịch.

“Oa oa!” Một trận tràn ngập ủy khuất kêu to thanh từ góc truyền ra tới, chỉ thấy góc hoang nghịch một nháy dựng lên.

Thấp bé đến giống như bảy tám tuổi hài tử thân mình, trắng nõn đáng yêu khuôn mặt, giữa mày một đạo huyết hồng ma mị phù văn, mị đến ủy khuất hai mắt, đô lên phấn nộn nộn miệng nhỏ, đây là cái liếc mắt một cái nhìn lại khiến cho người cảm thấy là cái kiêu man đáng yêu hài tử.

Hoang nghịch vẻ mặt ủy khuất chỉ vào hoang man kêu to: “Người còn ngại thời gian trường, ta đây đâu! Ta đâu! Ta đâu!” Điệp âm không ngừng, hơn nữa một cái thanh tuyến cao hơn một cái, biểu tình cũng càng thêm ủy khuất, hai mắt đều tràn ngập thương bọ

nước, “Các người toàn bộ theo Ma Tôn sa đọa vào đời, mãi cho đến hiện tại mới trở về, lưu lại ta một cái lỗ loi hiu quanh gốc tại nơi này!”

“Các người có biết hay không, một giấc ngủ dậy phát hiện chính mình pháp thuật dùng sai rồi, nghĩ đến các người toàn bộ đều đi chơi, ta đi lưu trữ thủ gia, ta nhiều ủy khuất, nhiều ủy khuất, ủy khuất, khuất!”

Hoang nghịch càng nói càng kích động, đôi mắt toàn bộ đều bị nước mắt ngưng đầy, chính là kia nước mắt tựa hồ lại dính dính giống nhau, ngưng tụ hốc mắt nội chính là rớt không xuống dưới.

Hắc long hoang nha cùng Lâm Quân tứ đều nhàn nhạt liếc hẩn một cái, hoàn toàn không dao động, một bộ thấy nhiều không trách thần sắc.

Cốc Mị Nga vẻ mặt 囧 dạng. Nàng mới tỉnh lại không bao lâu, đối với hoang nghịch loại này hay thay đổi quỷ dị tính tình thật sự còn chưa thói quen.

Nếu nói Tuyết Tân tính tình đủ cổ quái khó đoán, hoang nghịch còn lại là một loại khác cổ quái khó phân biệt.

Hiện tại hẩn hoàn toàn một bộ hài tử tính tình, bất quá hẩn còn có một khác mặt, một khi hẩn thân mình lớn lên, đó chính là một cái yêu nghiệt, tuyệt đỉnh yêu nghiệt, liền nàng cái này bẩm sinh mị hoặc thân thể đều cam bái hạ phong yêu nghiệt.

Cốc Mị Nga chỉ cần nghĩ đến hoang nghịch đại khi bộ dáng cùng tính cách, lại xem lúc này hẩn cái này trạng thái hạ bộ dáng cùng tính tình, trước mắt còn vô pháp thích ứng, làm được hắc long hoang nha cùng Lâm Quân tứ bọn họ như vậy bình tĩnh.

Lâm Quân tứ đạm nói: “Người cũng biết là chính mình pháp thuật dùng sai rồi, chỉ có thể trách người chính mình.”

“Người còn nói ta, còn nói ta, nói ta, ta.....” Hoang nghịch trừng mắt, miệng đều có thể quải cái nước tương bình. Hắc hét lớn: “Các người không ngừng bồi Ma Tôn chơi lâu như vậy, còn gặp được làm Ma Tôn động tình sâu vô cùng chủ mẫu, ta cái gì đều không có, đều không có, không có!”

Cốc Mị Nga: “.....”

Nàng thực sự còn thói quen không được hoang nghịch loại này nói chuyện thói quen.

Hoang nghịch trong tay đột nhiên ngưng tụ một cây Tu La ngọn lửa xoa, vẻ mặt ủy khuất ghen ghét hâm mộ trừng mắt hắc long hoang nha cùng Lâm Quân tứ hai người, lớn tiếng kêu lên: “Ta khó chịu đã chết, ghen ghét đã chết, hâm mộ đã chết. Quả nhiên vẫn là muốn đem các người xoa đi ra ngoài!”

“Muốn đem các người xoa đi ra ngoài!”

“Đem các người xoa đi ra ngoài!”

“Các người xoa đi ra ngoài!”

“Xoa đi ra ngoài!”

“Đi ra ngoài!”

“Đi ——!”

Tu La ngọn lửa nĩa triều rào chắn bên cạnh đứng hai người xoa đi.

Hắc long hoang nha cùng Lâm Quân tứ đều đạm nhiên né tránh, hai người đều vẻ mặt bình tĩnh nhìn hoang nghịch liếc mắt một cái, sau đó tiếp tục nói chuyện với nhau.

“Một trăm năm đã đến, chủ mẫu cũng nên phi thăng nhập Thiên giới, Thiên giới các phân phi thăng đài đều bị bố trí nhân mã, một khi nhìn thấy chủ mẫu liền sẽ thông báo đi lên.” Hắc long hoang nha nói.

Lâm Quân tứ gật đầu, khoe miệng gọi lên một tia trào phúng, “Thánh linh đường người cũng đi theo bố trí người.”

Hắc long hoang nha u lam đôi mắt đồng dạng hiện lên châm chọc, “Chủ bất động thánh linh đường, chỉ vì làm chủ mẫu tự mình động thủ, cấp chủ mẫu làm việc vui.” Cái kia cái gọi là Thánh Tử thật đem chính mình đương hồi sự, thế nhưng cho rằng Thiên Ma Cung thật sự đụng vào hắn không được cùng hắn cái kia thánh linh đường sao.

Cốc Mị Nga nhìn này hai người nói chuyện tự nhiên, thỉnh thoảng chớp động thân mình tránh né vô số Tu La ngọn lửa xoa, lại xem bên kia hai mắt đắm lệ mộng lung, ném nĩa ném đến hung ác nhanh chóng hoang nghịch, nhất thời thật không biết làm cái gì biểu tình hảo.

Những người này nàng không hiểu, thật sự không hiểu.

Nàng không biết nguyên lai hoang ngữ hay không hiểu bọn họ, dù sao hiện tại nàng còn vô pháp quá mức thân cận ở chung.

Bất quá nàng cũng không sốt ruột, tin tưởng thời gian sẽ ma hợp hết thủy.

Nàng cũng rất có tự mình hiểu lấy, biết được chính mình có thể được đến này hết thủy, bất quá bởi vì lúc ấy Tư Lăng Cô Hồng vì tìm cái môi giới, vừa lúc thân thể của nàng thích hợp thôi, cũng không có nhiều ít cảm tình đáng nói. Nàng bản thân lại là tân tảo hoang ngữ, vô luận là tu vi vẫn là rất nhiều phương diện đều kém cõi Lâm Quân tứ bọn họ quá nhiều. Chẳng sợ hiện tại thân phận của nàng là năm hoang cổ lâu hoang cổ Thiên Tôn chi nhất, Lâm Quân tứ bọn họ đối nàng thái độ cũng không tính kém, Cốc Mị Nga lại rõ ràng minh bạch, bọn họ cùng nàng cùng ngồi cùng ăn, đơn giản là nàng là Tư Lăng Cô Hồng lựa chọn người, trên thực tế cũng không có nhận đồng nàng.

Nàng muốn được đến nhận đồng nói, chính yếu vẫn là đến chính mình nỗ lực.

Bởi vậy, Cốc Mị Nga tỉnh lại sau mấy ngày này vẫn luôn thực chăm chỉ, tuyệt không kêu căng tự mãn, thái độ cũng thực khiêm tốn.

“Nói lên chủ thượng nói.....” Cốc Mị Nga nhẹ nhàng ra tiếng, bên trong hiện lên lo lắng, thấp giọng nói: “Lại quá hai ngày, chính là Thiên giới suốt vạn năm, tiên nguyên trăm năm thời gian. Khi đó chủ mẫu nhất định sẽ phi thăng đã đến, chủ thượng lại biết ở đóng băng trung còn không có bất luận cái gì tình lại dấu hiệu.”

Một trận trầm mặc.

Lâm Quân tứ than nhẹ: “Tình thâm bất thọ.” Hấn rử mắt lác đàu, “Một vạn năm, đối chí tôn tới nói, quá dài.”

Hắc long hoang nha còn có hài đồng hoang nghịch cũng đều về mặt trầm tĩnh xuống dưới.

Một vạn năm thời gian, đối Tư Lăng Cô Hồng tới nói, thật sự quá dài, đặc biệt là bụi bặm rơi xuống đất sau hai ngàn năm.

Tình thâm bất thọ.

Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm tình, đâu chỉ một cái thâm tự có thể hình dung, đâu chỉ là thương thân hao tổn tinh thần.

Đó là ghi khắc tận xương tủy, khắc sâu tiến hồn phách tình niệm.

Không có lúc nào là tưởng niệm, suốt ngưng tụ một vạn năm tưởng niệm, mang đến chính là diệt hồn tra tấn, thế nhưng liền chí cao vô thượng Thiên Ma cũng vô pháp thừa nhận, cho đến ngủ say băng quan.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Hôm nay phần lớn thời gian cũng đang lo lắng tân văn chương cũng là cuối cùng văn chương an bài, không có vạn càn, cũng không viết đến Niệm Niệm xuất hiện, xem ra chỉ có thể ngày mai ngày qua giới.

o (ㄩ_ㄩ) o~ lại xuất hiện một cái tân nhân vật, lúc này là tiểu bản (có đại bản, còn chưa xuất hiện) hoang nghịch ~

-----oOo-----

Chương 275: mẫu tử tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hai ngày thời gian đảo mắt liền đi qua, Thiên giới không khí nhìn như bình tĩnh, trên thực tế tràn ngập mạc danh áp lực cùng quỷ bí.

Thiên Ma Cung, thánh linh đường cùng Cửu Châu biến cả động tác đều quá rõ ràng, rõ ràng đến Thiên giới người trong tưởng không biết đều khó, hưng sư động chúng đến làm người tràn ngập tò mò, nhỏ đến vừa mới có linh trí hài tử, lớn đến các loại thể lực lớn người cầm quyền, một đám toàn bộ đều chú ý tới rồi phi thăng đài tình huống.

Gần nhất trong khoảng thời gian này không phải không có phi thăng người, chỉ là Thiên Ma Cung ở bên trong tam phương thể lực nhân mã đều không có động tác, có thể thấy được những người đó cũng không phải bọn họ mục đích.

Đang ở ngày này, thủ vệ ở Thiên giới các đại phi thăng đài Thiên Ma Cung đệ tử thần sắc đều càng thêm trầm định rồi.

Bọn họ được đến mệnh lệnh, vị kia vô cùng quan trọng người liền phải ở hôm nay đã đến.

Thánh linh đường người đồng dạng vẻ mặt trầm trọng cẩn thận, đặc biệt là nhìn về phía Thiên Ma Cung nhân mã thời điểm, ánh mắt đặc biệt thâm thúy đen tối. Phụ trách lần này thánh linh đường thủ vệ phi thăng đài nhiệm vụ dẫn đầu là trăm dặm ượng hòa.

Trăm dặm ượng hòa không rõ ràng lắm Thánh Tử vì cái gì muốn bọn họ canh giữ ở phi thăng đài chỗ, càng không biết Thiên Ma Cung nhân vì cái gì cũng sẽ làm như vậy, hơn nữa một cái Cửu Châu biến cả, đủ để cho hắn dị thường coi trọng chuyện này.

Từ thủ hạ người nơi đó được đến gần nhất tin tức, trăm dặm ương hòa liền triển khai phù chú.

Phù chú hóa thành một sợi hơi nước, sau đó liền truyền đến Thánh Tử thanh âm.

“Như thế nào?”

Trăm dặm ương hòa tôn kính nói: “Hồi bẩm thánh chủ, phía dưới truyền đến tin tức, Thiên Ma Cung người hôm nay có dị động.”

Nguyên bản khó phân nam nữ, nghe không ra phập phồng thanh âm rõ ràng có dao động, “Một khi phát hiện mục tiêu, bất kể tổn thất cũng muốn đem trả lấy, không thể trả lấy liền giết.”

Trăm dặm ương hòa đang chuẩn bị hấn là, thực mau lại nghe được Thánh Tử thanh âm, “Nếu như giết không chết, thương cũng muốn bị thương nàng.”

Trăm dặm ương hòa ngẩn ra, nghĩ thầm Thánh Tử thế nhưng không có tị tin?

Bất quá nghĩ đến đối thủ là Thiên Ma Cung liền bình thường trở lại.

Đồng thời hấn cũng không cấm nghi hoặc, cái kia phi thăng đi lên người rốt cuộc là ai, cư nhiên bị Thánh Tử như vậy ghi hận.

“Đúng vậy.” trăm dặm ương hòa lĩnh mệnh.

Hơi nước biến mất không thấy.

Trăm dặm ương hòa tại chỗ trầm tư một hồi, sau đó thi pháp đem Thánh Tử mệnh lệnh cấp truyền đạt đi xuống.

Này mệnh lệnh một truyền vào thánh linh đường nhân mã lỗ tai, bọn họ nhìn về phía bên người Thiên Ma Cung đệ tử ánh mắt tức khắc trở nên thâm trầm.

Các đại phi thăng đài chung quanh các tiên nhân hiển nhiên cảm giác được Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường nhân mã chi gian quỹ dị không khí, nhất bình tĩnh bình thản ngược lại là Cửu Châu biển cả người.

Bọn họ giống như chỉ là đảm đương pho tượng, đối với Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường người đều không để ý tới càng không thèm để ý.

Trên thực tế, bọn họ được đến mệnh lệnh cũng đích xác chỉ là vấn an —— tận mắt nhìn thấy đến mục tiêu đã đến.

Mặt khác một cái còn lại là, nếu Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường động thủ, bọn họ không cần nhúng tay, duy nhất cần phải làm là bảo hộ mục tiêu nhân vật an toàn.

Đừng nói là Thiên giới người tò mò cái này làm Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường chờ người là ai, liền Cửu Châu biển cả người đồng dạng phi thường tò mò. Không ngừng làm Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường hưng sư động chúng chờ, bọn họ còn bị sai khiến tới người bảo hộ gia, nếu nhân gia không có việc gì nói, bọn họ liền không có việc gì phản hồi.

Này hoàn toàn chính là tổn công vô ích sự tình, hưng sư động chúng làm phiền, lại không chiếm được một chút chỗ tốt.

Cố tình này lĩnh mệnh vẫn là Cửu Châu biển cả Thương Long Thiên Tôn tự mình hạ đạt mệnh lệnh.

Cái này sắp phi thăng người rốt cuộc là ai, dẫn tới lớn như vậy nhân vật chú ý?

Sáng sớm ngày lãng, Thiên giới cùng hạ giới bất đồng, nơi này giống nhau không có ban ngày đêm tối, trừ phi một ít đặc thù địa vực.

Thiên giới người trong cũng giống nhau không chú ý thời gian biến hóa, một hai phải chú ý nói, cũng chỉ cần dùng tay bấm đốt ngón tay

một chút là có thể đủ đơn giản biết được.

Đông lam cổ cảnh, một tòa mây mù như vòng, bảo quang thoát ẩn thoát hiện Thiên cung chót vót.

Thiên cung khổng lồ vô cùng, chung quanh toàn là non xanh nước biếc, giống như bức hoạ cuộn tròn tiên cảnh cảnh sắc.

Một đầu toàn thân tuyết trắng viên lặn tiểu thú đang ở Nhu Nhiên mặt cỏ trung quay cuồng.

Này ước chừng nửa thước lớn nhỏ thú toàn thân tuyết trắng, da lông thoạt nhìn phi thường mềm mại, cực kỳ giống tuyết sơn thượng tuyết trắng, trắng tinh không tì vết thả thoạt nhìn mềm mại ấm áp. Nó hình thể cùng loại hầu loại, đầu viên lặn, hình trứng lỗ tai. Nhất dẫn người chú ý đều là đầu của nó đỉnh có chút lớn lên lông tóc, thế nhưng dường như cố ý tu bỏ qua, như người giống nhau dùng một cái hình tròn hắc bạch giao nhau dường như Thái Cực viên cầu hình phát quan thúc, đỉnh đầu cùng hai cái lỗ tai chi gian.

Này phúc hình tượng, nếu Đường Niệm Niệm ở chỗ này nói, nhất định liền sẽ nhận ra tới, này căn bản chính là năm đó ở hắc hồn núi non trung, vô ý kiến đến thiên địa dị thú, khát thăng.

“Hừ, quả nhiên như thế.” Một tiếng ôn nhuận như nước thanh âm vang lên.

Chỉ nghe thanh âm này, hiện lên người trong đầu chính là một người ôn tồn lễ độ cố tình như ngọc công tử, chỉ là ngôn ngữ khẩu khí, lệnh người nhìn ra hắc châm chọc, có vẻ duy cùng.

“Ngao?” Khát thăng nghi hoặc chớp chớp mắt, nghiêng đầu hoảng não triều cách đó không xa thân ảnh nhìn lại.

Nam tử thân ảnh thon dài, ăn mặc một bộ đẹp đẽ quý giá bạch đế viền vàng trường bào, khuôn mặt thượng bao trùm một bộ kim văn mặt nạ, lệnh người thấy không rõ hắc dung mạo, nhưng không khỏi

vì hấn một thân phong hoa hấp dẫn, càng thêm tò mò hấn sinh đến kiểu gì bộ dáng, biểu tình lại sẽ như thế nào.

“Thánh Tử, chơi với ta.” Khất thẳng lăn lộn thân mình, mềm mềm mại mại thanh âm làm người khung đều mềm.

Nam tử quay đầu triều khất thẳng xem ra, ôn nhuận thanh âm lộ ra lạnh lẽo, “Chơi? Người tưởng chơi, sao không đem người nọ chộp tới bồi người chơi cái đủ.”

Hơn một tháng trước, Thiên Ma Cung làm ra thủ vệ phi thăng đài sự tình, hấn phát hiện sau liền tính toán thiên cơ.

Bởi vì có được Thiên Thánh căn nguyên, làm hấn ẩn ẩn cảm giác được Đường Niệm Niệm sắp phi thăng chân tướng, lại liên hệ Thiên Ma Cung hành vi, lập tức liền phái người đồng dạng canh gác mỗi người phi thăng đài.

Đang ở vừa mới hấn được đến trăm dặm ượng hòa tin tức, cùng hấn công đạo xong lời nói lúc sau, lại một lần tính toán.

Này tính toán, phát hiện nguyên bản mơ hồ không rõ cảm ứng lập tức rõ ràng, thậm chí có thể ẩn ẩn cảm giác được kia chỗ vẫn luôn tìm không thấy Thiên Thánh sáng tạo độ đáo thiên địa tồn tại, cái này làm cho hấn biết phía trước hấn suy đoán hoàn toàn chính xác.

Vốn dĩ phát hiện Cửu Châu biến cả tham dự, hấn liền tìm Thương Long Thiên Tôn thương lượng, muốn cùng hấn hợp tác.

Chính là Thương Long Thiên Tôn tựa hồ căn bản chính là vì xem náo nhiệt, đối với hấn đưa ra hợp tác tính toán, cho thù lao đều không dao động, làm hấn trong lòng bất mãn.

Thánh Tử mặt nạ mặt sau hai hàng lông mày nhíu chặt.

Hấn truyền thừa thực hoàn chỉnh, hoàn chỉnh đến chỉ còn lại có Đường Niệm Niệm này cuối cùng một cái cá lọt lưới.

Bởi vậy hấn biết rất nhiều Thiên Thánh bí mật.

Thiên Ma chí tôn cùng Thiên Ma độc thể chi gian quan hệ chính là một trong số đó.

Từ truyền thừa trong trí nhớ hẳn biết Thiên Thánh đối với chuyện này phi thường coi trọng, hẳn biết được lúc sau cũng là như thế.

Năm đó thông qua khát thẳng nhìn thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, hẳn tuy rằng kỳ quái Thiên Ma độc thể vì cái gì sẽ là nam tử, lại không có quá để ý.

Hắn yêu cầu chỉ là Thiên Ma độc thể cái này thể chất, cùng lắm thì đem Tư Lăng Cô Hồng bắt lấy sau, lợi dụng bí pháp đem hắn thay đổi vì nữ tử thân.

Chỉ là ngàn tính vạn tính, hẳn không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng sẽ trở thành chân chính Thiên Ma chí tôn.

Làm Thiên Ma chí tôn biến thành nữ tử thân?

Cái này ý tưởng đủ điên cuồng, chỉ là Thánh Tử rốt cuộc còn có tự mình hiểu lấy. Chính là có tự mình hiểu lấy về tự mình hiểu lấy, làm hắn liền như vậy từ bỏ Thiên Thánh trong truyền thừa sở nhắc tới thánh ma tà thể, hẳn vẫn là cảm thấy không cam lòng.

“Nhìn dáng vẻ, bọn họ quan hệ nên là phu thê, có lẽ đã sinh hài tử.” Thánh Tử suy đoán, nhíu chặt mày tiem tùm.

“Nếu như sinh hài tử, lại thật là thánh ma tà thể, Thiên Ma chí tôn lại vì cái gì không tùy thân mang theo?”

Ở hắn trong mắt, thánh ma tà thể tồn tại chính là một cái vũ khí sắc bén, tự nhiên muốn tùy thân mang theo, thu làm mình dùng.

“Thánh Tử lại làm bầm lều bầu.” Khát thẳng nhàm chán lẩn lộn tuyết trắng thân mình, giống một cái đại tuyết đoàn nhi, “Thánh Tử, Thánh Tử, Thánh Tử ~”

Thánh Tử nghe kia mềm mềm mại mại thanh âm, cho dù là hắn cũng thật sự chán ghét không được, chỉ là tưởng tượng đến năm đó

hắn không nghe chính mình nói, rất tốt cơ hội bị phá hư, trong lòng liền không khỏi bực bội hậm hực.

“Câm miệng.” Thánh Tử không tò mò quát lớn, quay đầu triều khát thẳng nhìn lại.

Này vừa thấy khiến cho hắn càng thêm hậm hực không thôi.

Chỉ thấy khát thẳng tứ chi hướng lên trời nằm, hình tam giác hắc cái mũi có một cái bọt khí, nhất thời đại nhất thời tiểu chính là không phá, tròn xoe mắt đen đã sớm không biết khi nào nhắm lại, cổ tình kia ‘Thánh Tử, Thánh Tử’ tiếng kêu chính là không có đình chỉ, dường như nói mê.

“.....” Thánh Tử trầm mặc một hồi, theo sau phát tay áo rời đi.

Thứ này, quả nhiên là được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều, chỉ có thể đương sung vật mệnh.

Thiên giới, sương khói sa mạc.

Mênh mông vô bờ cát vàng, nóng rực độ ẩm có thể thiêu đốt linh lực.

Tại đây phiến cát vàng bên trong, mười mấy đạo bóng người đi vội, nếu như không chú ý xem nói, căn bản là phát hiện không được.

Này nhóm người tốc độ thực mau, mau đến mắt thường căn bản là nhìn không thấy, liền Đại Thừa kỳ bán tiên đều không thể cùng này đánh đồng, có thể thấy được bọn họ nhất định đều có người tiên trở lên tu vi.

“Gia chủ, như vậy chạy không phải biện pháp!” La đàn vẻ mặt nôn nóng kêu lên, nhìn về phía bên người Cố Cửu Sinh.

Cố Cửu Sinh gật đầu, vẻ mặt trầm tĩnh, lệnh người cảm giác được hắn là cái gặp nguy không loạn người. Chỉ là lúc này hắn ánh mắt chi gian nhú chặt, có thể thấy được hắn nội tâm nặng nề. Hắn cũng

ở biết như vậy chạy không phải biện pháp, chỉ là hiện tại trừ bỏ chạy, bọn họ thật sự làm không được biện pháp khác.

“Lâu sinh ca, chúng ta có thể hay không chết?” Cố Cửu Sinh một khác bên Ngụy bích tuệ nhẹ ngữ, ngày thường luôn là hoạt bát rộng rãi nàng, lúc này thanh âm có rất nhỏ nghẹn ngào, có thể thấy được là thật sự bị sợ hãi.

“Sẽ không.” Cố Cửu Sinh không có do dự nói, chỉ là hấn mày vẫn là gắt gao nhãn không bỏ.

Bờ cát truyền đến một trận quỷ dị tiếng vang, ngay sau đó chính là người tiếng kêu thảm thiết, mùi máu tươi tràn ngập ở trong không khí.

“Gia chủ.....” La đàn lại nhịn không được nói chuyện.

Lần này hấn lời nói còn không có nói xong, Cố Cửu Sinh cắn răng, thanh âm giống ngưng băng tra, “Hạo thiên, phá ngải!”

“Là!” Hai gã tuổi trẻ nam tử đồng thời theo tiếng, thần sắc đau khổ tuyệt vọng rồi lại không chút do dự.

La đàn biết bọn họ muốn làm cái gì, tức khắc đã không có ngôn ngữ.

Ngụy bích tuệ cũng đoán được, cắn hạ môi, hai mắt tràn ngập thủy quang, gắt gao đi theo Cố Cửu Sinh.

Phanh!

Một trận vang lớn, mười mấy điều thật lớn thổ hoàng sắc dây đằng chui ra cát vàng ngoại.

Hạo thiên cùng phá ngải hai người đồng thời kết ấn, cả người huyết quang như vòng, chớp mắt thân hình hóa thành máu loãng, máu loãng đem kia mười mấy điều dây đằng hòa tan, lại hóa thành chín đạo huyết phù phức với dư lại chín người trên người.

Chỉ thấy chín người tốc độ tức khắc càng mau, nháy mắt thoát ly vừa mới thổ hoàng sắc dây đằng bao trùm tàn sát bừa bãi địa phương.

Đây là dùng hai người tánh mạng vì bọn họ tranh thủ sống sót sinh cơ.

Ai cũng không biết như vậy có phải hay không đã không có việc gì, càng không biết này một đường tránh được sương khói sa đằng đuôi giết, còn cần bao nhiêu người hy sinh. Nếu như có người hy sinh nói, ít nhất còn có thể làm vài người sống sót, phụ trách nói bọn họ toàn bộ đều trốn không thoát.

“Đáng chết! Đáng chết!” La đàn gầm nhẹ.

Lần này đại sinh ý, muốn thông qua sương khói sa mạc, gia chủ tự mình vận tiêu, luôn mãi tiểu tâm vẫn là trêu chọc đến sương khói sa đằng.

“Nếu không phải đám kia đáng chết!” La đàn càng nghĩ càng giận.

Nếu không phải phía trước ở sương khói sa mạc đụng tới một đám người, bọn họ không nghe khuyên bảo, cũng sẽ không trêu chọc sương khói sa đằng, còn liên lụy thượng chính mình những người này.

Nói mấy câu công phu, kia lấy mạng thanh âm lại tới nữa.

La đàn triều Cố Cửu Sinh gầm nhẹ nói: “Gia chủ, ta tới!”

Hắn nói xong, cũng không đợi Cố Cửu Sinh nói chuyện, một viên huyết hồng đan được ném vào trong miệng.

“La thúc!” Cố Cửu Sinh kinh giận ra tiếng.

La đàn nói: “Ta mệnh là mệnh, các ngươi mệnh cũng là mệnh. Ta lưu lại còn có thể kéo càng dài thời gian, nhanh lên chạy!” Sau đó một đôi mắt hổ quét về phía Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ phía

sau sáu người, lớn tiếng nói: “Chưa chắc làm gia chủ cùng Ngụy tiểu thư bình yên rời đi!”

“La đại nhân yên tâm!” Sáu người cùng kêu lên kêu lên.

“.....” Cố Cửu Sinh khóe miệng bị cắn xuất huyết, đôi tay cũng gắt gao nắm, lý trí cùng xúc động không ngừng trao đổi.

Hắn muốn lưu lại cùng la đàn cùng nhau giết sương khói sa đằng, chính là lại biết liền tính hơn nữa hắn, cũng chỉ là lại nhiều kiếm chế sương khói sa đằng một hồi, tuyệt đối vô pháp giết sương khói sa đằng, còn sẽ làm chính mình bị nhốt trụ, sau đó vô pháp chạy thoát, cho đến chết vội.

Chính là nghĩ đến vốn dĩ một trăm người đến bây giờ chỉ có chín người, la đàn lại ăn cường lực đan, để mạng lại cho chính mình chạy trốn, đốn giác đầu sung huyết khó chịu.

“Đi ——!” La đàn rống to, hai mắt đều đỏ đậm.

“Lâu sinh ca!” Ngụy Bích Tuệ hai mắt ngưng tụ nước mắt, thần sắc thiếu một ít kinh sợ, ngược lại bình tĩnh cứng cỏi xuống dưới, “Đừng làm la đại thúc bạch bạch hy sinh!”

Cố Cửu Sinh hàm răng muốn mau cắn, cuối cùng nhắm mắt lại, sau đó một đầu hướng trước tiếp tục bay nhanh rời đi.

Chật chạt chạt ——

Quỷ dị thanh âm, tới đến sương khói sa đằng.

Sương khói sa đằng giống như bị này đàn con mồi lộng phiền, cường bạo đến trăm điều dây đằng đồng thời bay múa, thậm chí liền lén đi đều không tiếp tục, dây đằng lấy mắt thường có thể thấy được tư thái triều mọi người quán quanh tới.

“Ác nghiệt, lão tử qua lại ngươi!” La đàn phi thân, đôi tay bốc cháy lên nồng đậm liệt hỏa.

Ngọn lửa khắc mộc, làm sương khói sa đặng khổ không nói nổi đồng thời, cũng càng thêm cuồng bạo.

Thời gian chậm rãi quá khứ, Cố Cửu Sinh bọn họ chỉ nghe được sau lưng tiếng gầm rú càng ngày càng xa, càng ngày càng nhỏ, chung quanh càng ngày càng bình tĩnh. Chính là đại gia tâm tình lại càng thêm nặng nề bi thống, ai cũng không nói gì.

“Gia, gia chủ, xem ra đã không……” Sự. Một người nhỏ gầy nam tử, đang định nói như vậy.

Chỉ là hần lời nói còn không có nói xong, thân thể đã bị một cái dây đặng xoắn xuyên qua, đôi mắt không thể tin tưởng trừng lớn, sau đó mất đi sở hữu sáng rọi.

“A ——!” Tiếng thét chói tai điên cuồng vang lên.

Lần này sương khói sa đặng xuất hiện đều lại là như vậy nhanh chóng, liền thanh âm đều không có, thẳng đến nó giết người, mới vừa nghe đến nó quỷ dị hí thanh. Hơn nữa chỉ nghe được từng đợt “Phụt, phụt” thanh âm vang lên, bốn phương tám hướng bờ cát vụt ra dây đặng, giống như trong nước biển mặt hải tảo giống nhau lay động ném động, như thế dữ tợn.

Bọn họ bị vây quanh!

Cố Cửu Sinh không thể không dừng lại nện bước, sau đó hần nhìn đến những cái đó dây đặng thượng còn quấn quanh rất nhiều thi thể, một thân tẩm máu la đàn liền ở trong đó. Này liếc mắt một cái, tức khắc làm Cố Cửu Sinh đôi mắt đỏ lên, sắc mặt lạnh băng đến cực điểm.

Một thanh tiên kiếm xuất hiện Cố Cửu Sinh trong tay, hần thét dài một tiếng, phi thân nghênh đón quét tới dây đặng.

Ngụy bích tuệ cắn răng, đôi tay xuất hiện song hoàn, không nói một lời tùy Cố Cửu Sinh cùng nhau bay lên, đối mặt Cố Cửu Sinh xem ra ánh mắt, tươi cười hoạt bát kiên định, “Ta bồi người!”

Chiến đấu tại đây một khắc khai hỏa, biết rõ cuối cùng kết cục, lại không có đường lui, làm Cố Cửu Sinh bọn họ dị thường liều mạng, nghĩ cho dù chết cũng muốn làm này sương khói sa đặng trả giá cũng đủ đại giới, tốt nhất có thể thương nó cái ngàn năm khó có thể khôi phục, làm nó không thể trở ra hại người.

Đang ở tám người đại chiến sương khói sa đặng thời điểm, một trận quang hoa đột nhiên từ nơi không xa sáng lên.

Loại này quang hoa vô cùng thuần tịnh, rõ ràng là phi thăng tiếp dẫn quang hoa, vốn nên xuất hiện Thiên giới phi thăng đài.

“Đi?” Một tiếng hài đồng mềm giọng vang lên.

Cố Cửu Sinh bọn họ trong lòng tức khắc dâng lên một trận cổ quái cảm, nơi này như thế nào sẽ đột nhiên xuất hiện hài tử thanh âm?

Chỉ là hiện tại bọn họ căn bản là không có khác công phu đi thất thần chú ý người khác.

Quang hoa tan hết, một cao một thấp thân ảnh xuất hiện.

“Mẫu thân, ta nói không sai đi?” Hài đồng thanh âm lộ ra đắc ý cùng làm nũng ý vị.

“Ân.” Đáp lại hài tử chính là nữ tử đạm tĩnh thanh thúy tiếng nói, lệnh người nghe xong lúc sau, thế nhưng không khỏi cảm thấy vui vẻ thoải mái, “Nơi này là chỗ nào.”

“Ta cũng không biết.” Hấn hiện tại năng lực còn chỉ có thể làm được thay đổi Thiên Đạo quy tắc vốn dĩ tiếp dẫn, làm cho bọn họ phi thăng không phải trực tiếp đến phi thăng đài, đến nỗi rốt cuộc bị tiếp dẫn tới nơi nào, hấn cũng vô pháp quyết định.

Huống chi hấn đối Thiên giới không quen thuộc.

Hài tử ngữ khí giống như hoàn toàn không thềm để ý, nhẹ nhàng cười, “Nơi này vừa lúc có người, ta tưởng bọn họ nhất định sẽ nguyện ý cho chúng ta hỗ trợ dẫn đường.”

Cố Cửu Sinh sơ nghe được hai người thanh âm, liền cảm thấy một cái tiểu hài tử cùng nữ tử, tới cũng chỉ là chịu chết. Sau lại nghe được hai người đối thoại, như thế nhẹ nhàng tự tại, đối sương khói sa đằng tựa hồ căn bản là không để bụng, không khỏi có hy vọng.

Chỉ là này hy vọng vừa mới dâng lên tới, hẳn hơi chút phân tâm cảm ứng hai người hơi thở, phát hiện loại này hơi thở thế nhưng liền giống như vừa mới trở thành người tiên phi thăng giả.

Như vậy cấp thấp người tiên, liền bọn họ những người này đều không bằng, đừng sở hổ trợ, tới chỉ là chịu chết.

Cố Cửu Sinh bất đắc dĩ lại tuyệt vọng ra tiếng hét lớn: “Chạy mau!”

Dù sao hơn nữa hai người cũng chỉ là chịu chết, bọn họ xuất hiện địa phương cũng không phải sương khói sa đằng vây quanh phạm vi, có thể chạy liền nhanh lên chạy. Chính mình những người này đã chạy không thoát, trước khi chết vì hai người ngăn cản một hồi, cũng coi như làm một kiện việc thiện.

Chỉ là hẳn nói chuyện vẫn là chậm.

Ở kia mẫu tử hai người nói chuyện công phu, sương khói sa đằng đã vươn dây đằng triều hai người vọt tới.

“Dây đằng?” Nữ tử bình tĩnh một ngữ, tựa hồ như suy tư gì, “Ngô.....”

Sách ——!

Một tiếng âm thùng người màng tai quỷ dị thanh, giống như thét chói tai.

Cố Cửu Sinh phát hiện vừa mới cuồng bạo đến điều võ dương oai sương khói sa đằng cư nhiên nháy mắt thu hồi dây đằng, giống như gặp phải cái gì cực kỳ khủng bố đồ vật, dây đằng đều uốn lượn phát run, loại này run không hề là tàn ngược hưng phấn, ngược lại là sợ hãi run bần bật.

Thỏ hoàng sắc dây đăng nhanh chóng lại phát run hướng trong đất súc, đáng tiếc nó súc rất nhanh, vẫn là bị từng điều xanh biếc dây đăng cuốn lấy.

Xanh biếc dây đăng cuốn lấy thực khản, ập vào trước mặt dữ tợn hơi thở.

Bị cuốn lấy sương khói sa đăng run bần bật, hoàn toàn tránh thoát không khai.

Một màn này, giống như đàng hoàng nữ tử bị ác bá bắt lấy khi dễ.

Cổ Cửu Sinh đăm người nhất thời đại ra, không rõ như thế nào sự tình chớp mắt liền biến thành như vậy.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Thương tâm! Kim phẩm xin một vòng tuyên bố kết quả, cứ nhiên không quá! Tựa hồ là bởi vì xuyên qua ngôn tình không thể tăng thêm tu tiên bối cảnh gì đó! ~ (>_<) ~ vẫn chỉ cần đẹp xuất sắc không phải được không, vì cái gì làm loại này quy củ, ghen khuấy! Ghen khuấy!

-----oOo-----

Chương 276: cho nhau tưởng niệm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sương khói sa đằng hàng năm đều che giấu sương khói sa mạc bên trong, thể tích thật lớn vô cùng, dây đằng gắn đầy các nơi, rất khó tìm đến nó căn nguyên. Ở sương khói sa mạc bên trong, đôi nó tới nói cùng cấp như cá gặp nước, linh hoạt đến lợi vô cùng, người tiên tới nhiều ít chết nhiều ít, trừ phi người mang thực tốt chạy trốn Tiên Khí.

Cổ Cửu Sinh này người đi đường lần này cũng là xui xẻo.

Bọn họ lần này vận tiêu cần thiết trải qua sương khói sa mạc, vì thế bọn họ riêng làm một phen chuẩn bị, tuyền ở sương khói sa đằng ngũ đông thời điểm hành động. Đáng tiếc trời có mưa gió thất thường, ai ngờ đến thế nhưng sẽ gặp được một đám không biết cái gọi là người, chẳng những đem sương khói sa đằng cấp bùng tỉnh, hơn nữa còn họa thủy đông dẫn, đã chết lúc sau cũng làm Cổ Cửu Sinh những người này gặp nạn.

Từ lúc bắt đầu trăm người đến bây giờ chỉ còn lại có sáu người, hơn nữa mỗi người chịu thương.

Cổ Cửu Sinh vốn tưởng rằng lần này chết chắc rồi, chính là sự thật lại lần nữa cùng hẳn dự đoán không giống nhau —— trước mắt sương khói sa đằng hoàn toàn bị xanh biếc thân bí dây đằng cấp quán quanh, hơn nữa chậm rãi thu nhỏ lại, thể nhưng cuối cùng hóa thành một viên thổ hoàng sắc dây đằng tiểu mầm bị xanh biếc dây đằng quán quanh trung ương.

Cổ Cửu Sinh không rõ sự tình vì cái gì sẽ biến thành như vậy, nhưng là lại biết kia viên thổ hoàng sắc dây đằng tiểu mầm đúng là

sương khói sa đặng căn nguyên. Sương khói sa đặng căn nguyên đều bị trói buộc, bọn họ sinh mệnh nguy cấp tự nhiên liền giải trừ.

“Lâu sinh ca, la đại thúc còn có khí!” Ngụy bích tuệ kinh hỉ thanh âm truyền đến, đem Cố Cửu Sinh bừng tỉnh.

Bởi vì sương khói sa đặng dây đặng tất cả thu nhỏ lại trở thành căn nguyên mầm, nguyên bản bị nó quán quanh thi thể cùng la đàn đều rơi xuống xuống dưới.

Cố Cửu Sinh vội vàng triều Ngụy bích tuệ bên kia nhìn lại, đi đến nàng bên người, linh thức tìm tòi, hai mắt lộ ra kinh hỉ. Quả nhiên còn sống.

Chỉ là.....

Cố Cửu Sinh vừa mới tươi cười tức khắc tiêu tán, chau mày.

Tuy rằng còn có khí, chính là như vậy nghiêm trọng thương thế, còn có cường lực đan mang đến di chứng tùy thời đều sẽ muốn la đàn tánh mạng. Bọn họ trên người hảo điểm cứu mạng đan dược phía trước đều ăn, hiện tại liền tính biến đều biến không ra đan dược.

Ngụy bích tuệ vừa thấy đến vẻ mặt của hắn, nháy mắt cũng nghĩ đến điểm này, vui sướng biểu tình cũng trầm mặc.

“Hừ hừ.” Một tiếng đồng nhi thanh âm vang lên.

Này một tiếng âm thực mau liền hấp dẫn Cố Cửu Sinh đám người lực chú ý.

Cố Cửu Sinh trong lòng thầm mắng chính mình một tiếng.

Ngay từ đầu phát giác, sau lại bị la đàn sự tình hấp dẫn lực chú ý, thế nhưng quên mất cứu chính mình những người này ân nhân cứu mạng tồn tại.

“Thất lễ.” Cố Cửu Sinh bật thốt lên nói, rốt cuộc quay đầu triều đồng nhi thanh âm phương hướng nhìn lại.

Này vừa thấy, thật kêu Cố Cửu Sinh những người này giật mình.

Cát vàng đầy đất trung, đứng thẳng một cao một thấp thân ảnh, thật là một nữ tử cùng một cái tiểu hài nhi.

Này hai người không khỏi sinh đến thật tốt quá chút.

Chỉ thấy nàng kia mặt mày như họa, thúy mi nhập tấn, mắt nếu thủy tinh sao trời, diễm đạm đến không có dao động, giống như đêm tối sao trời hải thanh triệt linh động lệnh người liếc mắt một cái nhìn đến liền chấn động đến tâm linh, lại có không thể thành chỉ có thể nhìn lên. Nàng lông mi nhẹ nhàng vỗ, phấn nộn môi giống như hoa anh đào nở rộ, rõ ràng không có dư thừa biểu tình, cố tình gọi người xem đến không rời đi mắt.

Ở nữ tử bên tay phải nắm hài tử ước chừng ba bốn tuổi lớn nhỏ.

Hài tử khuôn mặt là còn chưa nảy nở trắng nõn mượt mà, nho nhỏ mũi cùng màu son môi cùng nữ tử sinh thật sự giống, chỉ là này đó cũng không sẽ làm hài tử có vẻ nữ khí, làm người liếc mắt một cái vẫn là có thể biết hẳn là nam hài nhi, đơn giản là hài tử có một đôi anh khí hai hàng lông mày, một đôi tinh tế cực mỹ đôi mắt, đen bóng trong ánh mắt hình như có dị quang, chí chân chí thuận đến vô hại thiên chân.

Này hai người bề ngoài dung mạo, chẳng sợ ở mỹ nhân như mây Thiên giới, cũng thực sự làm người kinh diễm. Đặc biệt là cái loại này bất đồng người khác khí chất phong hoa, làm người nhìn đến lúc sau liền không khỏi bị hấp dẫn chú ý.

Chỉ là sinh đến hảo về hảo, nữ tử trang diễm lại làm người không cảm kinh ngạc.

Cố Cửu Sinh ánh mắt đến nữ tử khuôn mặt nhìn đến nữ tử quần áo trang diễm, trong mắt kinh ngạc thực rõ ràng.

Nàng ăn mặc thực đơn bạc, nói khó nghe diễm, là ăn mặc thực lệnh người hiểu lầm, có thất phong hoá —— tinh tế mềm dẻo thân mình

chỉ ăn mặc một kiện màu nguyệt bạch kiểu nam trường bào, đai lưng cũng không thúc, chỉ đem vạt áo đai lưng hệ, lệnh người có thể liếc mắt một cái nhìn đến nàng bên trong chỉ ăn mặc áo lót, hơn nữa dựa theo quần áo hình thức, nàng nếu giơ tay, thủ đoạn da thịt nên hoàn toàn bại lộ người trước mắt.

Như vậy trang điểm không khỏi quá mức đơn giản tùy ý, làm người hiểu lầm.

“Lâu sinh ca.” Ngụy Bích Tuệ xuyên thanh cấp Cổ Cửu Sinh, “Như thế nhìn một nữ tử, không tốt.”

Cổ Cửu Sinh ngẩn ra, chợt lóe rồi biến mất xấu hổ tự trách thân sắc.

Hắn từ trước đến nay bình tĩnh, cố tình trước mặt ngoại nhân liên tiếp thất thố.

“Ta tên là Cổ Cửu Sinh, đây là ta biểu muội Ngụy Bích Tuệ, còn lại người đều là cố gia đệ tử.” Cổ Cửu Sinh tự giới thiệu, đối trước mặt hai người thành khẩn nói: “Đa tạ hai vị cứu giúp.”

Ở Cổ Cửu Sinh trước mặt hai người không phải người khác, đúng là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn mắt trước mặt nam tử.

Tám thước thân cao, ăn mặc nhiễm huyết màu xanh đen quần áo, diện mạo còn tính tuấn lãng, ánh mắt trầm ổn, sắc mặt có chút tái nhợt.

Này liếc mắt một cái đối với Đường Niệm Niệm tới nói chỉ là tùy ý liếc mắt một cái, lại kêu Cổ Cửu Sinh tâm thần chấn động, đương chính mình thân ảnh từ đối phương đôi mắt chợt lóe rồi biến mất thời điểm, thế nhưng có loại bị nhìn thấu hồn phách giống nhau cảm giác, loại cảm giác này thực làm người bất an.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng gật đầu tính làm đáp lại, đối vạn Hư Đăng Yêu Đăng vẫy tay.

Đèn xanh dây đăng lúc này cũng vừa lúc trở về, dây đăng vắn vẹo độ cung tràn ngập làm nũng cảm, một cây dây đăng còn đem sương khói sa đăng quần quanh, đưa đến Đường Niệm Niệm trước mặt — đây là ở hiền vật quý.

Cổ Cửu Sinh đăm người kinh ngạc phát giác chính mình thế nhưng xem hiểu này dây đăng hành động ý tứ.

Bọn họ nhưng không cho rằng đây là bởi vì bọn họ bản lĩnh, ngược lại minh bạch là này dây đăng linh trí rất cao, mới có thể ảnh hưởng đến chung quanh.

Đường Niệm Niệm cũng không thềm nhìn tới sương khói sa đăng, đạm nói: “Nó không người hảo.”

Vạn Hư Đăng Yêu Đăng ở yêu đăng bên trong có thể nói tuyệt đỉnh chi nhất, sương khói sa đăng căn bản là không thể cùng nó đánh đồng.

Chỉ là vừa mới chạm mặt, sương khói sa đăng liền bản năng sợ hãi vạn Hư Đăng Yêu Đăng, liền tranh đấu dững khí đều không có.

Đường Niệm Niệm hiện tại ánh mắt càng ngày càng cao, đối với sương khói sa đăng thực sự không thềm để ý.

Huống chi vừa mới phi thăng Thiên giới nàng, tâm tình cũng không như thế nào hảo.

Đèn xanh tức khắc tràn ngập vui sướng cùng kiêu ngạo xoắn thân mình, sau đó một bộ bại gia tử dây đăng vung, đem sương khói sa đăng căn nguyên ném bay ra đi — hừ hừ, chủ nhân chướng mắt đồ vật lưu trữ cũng vô dụng.

Cổ Cửu Sinh đuôi lông mày nhảy dựng, kia chính là sương khói sa đăng căn nguyên.

Chỉ cần lấy máu đi lên, lại dùng chính mình nguyên thần luyện chế, là có thể đem nó thu làm mình dùng, trở thành một đại vũ khí sắc

bén.

Bọn họ thể nhưng cứ như vậy vút bỏ!

Cố Cửu Sinh trong lòng suy nghĩ tự nhiên sẽ không nói ra.

Lúc này chỉ thấy kia bị đèn xanh ném bay ra đi sương khói sa đặng căn nguyên lại bay trở về, hấp thu nó trở về đúng là Tư Lăng Vô Tà.

Tư Lăng Vô Tà ngón tay bắn ra, đem sương khói sa đặng căn nguyên ném đến Cố Cửu Sinh trước mặt.

Cố Cửu Sinh mặt lộ vẻ nghi hoặc, triều Tư Lăng Vô Tà nhìn lại.

Tuy rằng đối phương là một cái tiểu hài tử hình dáng, Cố Cửu Sinh lại không có bất luận cái gì xem thấp —— ai biết đối phương có phải hay không cố ý biến ảo thành cái dạng này, tuy rằng đối phương ánh mắt thanh triệt vô tà, không giống tuổi không nhỏ người.

Tư Lăng Vô Tà giơ lên khuôn mặt, biểu tình thuần nhiên nói: “Đại thúc, ta cùng mẫu thân sơ tới giá lâm, đối nơi này một chút đều không quen thuộc, cũng không biết nên đi như thế nào ra nơi này, các người giúp ta cùng mẫu thân dẫn đường được không? Chúng ta sẽ không làm người làm không sự, này viên hạt giống liền tính làm thù lao.”

Cố Cửu Sinh nhìn kia trương phần điêu ngọc trác tinh xảo khuôn mặt, chẳng sợ thân là nam tử, cũng không cảm cảm thấy đối phương đáng yêu, liền thanh nói: “Tiểu công tử nói đùa, nếu như không phải vừa mới tiểu công tử cùng vị này phu nhân ra tay cứu giúp nói, chúng ta lúc này sớm đã bị mất mạng, nơi nào còn có thể đứng ở chỗ này cùng tiểu công tử nói chuyện.” Đem trong tay sương khói sa đặng căn nguyên trả lại cấp Tư Lăng Vô Tà trước mặt, tiếp theo thành khẩn nói: “Chúng ta bản thân liền phải ra này sương khói sa mạc, căn bản là đề không thượng cái gì chuyên môn cấp tiểu công tử cùng phu nhân dẫn đường, này thù lao ta là trăm triệu không thể muốn.”

Ngụy bích tuệ lúc này cũng đi theo nói: “Không sai, nếu không phải các người, chúng ta hiện tại đã sớm đã chết. Chẳng sợ vì các người làm chút chuyện cũng là hẩn là, nơi nào còn có thể muốn các người thù lao.” Chẳng sợ sương khói sa đặng giá trị thực làm nhân tâm động.

“Các người quả nhiên là người tốt a.” Tư Lăng Vô Tà vẻ mặt thiên chân tươi cười, nghiêm túc nói: “Mẫu thân nói qua, không nhặt của rơi là quân tử việc làm, các người rõ ràng hỗ trợ còn không cần thù lao, thật là người tốt!”

Đường Niệm Niệm cúi đầu triều hẩn nhìn lại liếc mắt một cái. Nàng khi nào nói qua loại này lời nói.

Huống chi, không nhặt của rơi?

Nếu như thật sự chỉ là phạm nhân bình thường vàng, nàng xác sẽ không nhặt của rơi, thậm chí liền nhặt đều không nghĩ đi nhặt. Cùng lý, nếu như nàng nhặt được chính là thứ tốt, như vậy nàng nhất định đương nhiên thu hồi tới.

Đường Niệm Niệm đối này không hề cái gọi là, dù sao nàng vẫn luôn đều không cảm thấy chính mình là cái quân tử, đến nỗi tiểu nhân? Người khác nguyện ý nói liền nói, chỉ cần đừng ngây ngốc làm trò nàng trước mặt nói là được.

Cổ Cửu Sinh cùng Ngụy bích tuệ bọn họ tắc bị Tư Lăng Vô Tà lời này ngữ nói được náo loạn cái đở thắm mặt.

Việc này rõ ràng chính là bọn họ đến ích, dẫn đường điếm này chuyện nhỏ so với bọn họ tánh mạng tới thật sự không coi là cái gì, không cần thù lao thật sự là lại hẩn là bất quá sự tình, lại được một cái như vậy đại khen, làm cho bọn họ không khỏi có chút ngượng ngùng, đồng thời cũng cảm thấy thật sự nghe được thoải mái, nhìn Tư Lăng Vô Tà cùng Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng càng thêm hữu hảo.

Cổ Cửu Sinh ho nhẹ một tiếng, “Đều không phải là người nói như vậy.....”

Hắn lời nói còn không có nói xong, Tư Lăng Vô Tà liền kiên định lắc đầu, “Đại thúc người không cần phải nói, mẫu thân nói qua người tốt có hảo báo, thỉnh người làm việc cấp thù lao đều là quân tử việc làm, giống đại thúc các người như vậy người tốt, được đến thù lao liền càng hẳn là.” Nói sau, hắn chớp chớp mắt, nhấp môi mát mát nói nhỏ: “Chẳng lẽ, đại thúc người chướng mắt thứ này sao?”

“Này.....” Sương khói sa đằng đối với hắn tới nói thật ra là khó được vũ khí sắc bén, như thế nào sẽ chướng mắt. Chỉ là nếu hắn nói nhìn trúng, thứ này chỉ sợ nhất định phải nhận lấy tới. Cổ Cửu Sinh bất đắc dĩ nói: “Tiểu công tử, thứ này tự nhiên là hảo, chính là thật tốt quá, cho nên ta mới không thể thu.”

“Vậy được rồi!” Được đến đáp án Tư Lăng Vô Tà tức khắc mặt giãn ra mà cười, tươi cười xán lạn thuần tịnh, “Đại thúc người liền nhận lấy đi, mẫu thân không nói lời nào đã nói lên cũng cảm thấy ta làm như vậy đối với, người nếu là không thu nói, ta liền thật sự đem nó ném!”

Xem hắn bộ dáng này, căn bản là tiểu hài nhi uy hiếp giận dữ, bất quá nghiêm túc khẩu khí, làm người biết hắn không phải ở nói giỡn.

Này sương khói sa đằng vứt bỏ, đảo còn không bằng chính mình lưu lại.

Cổ Cửu Sinh nghĩ như vậy, nhìn mắt vẫn luôn không nói gì ngăn cản Tư Lăng Vô Tà Đường Niệm Niệm, thấy nàng như cũ vẻ mặt điềm đạm, không có bất luận cái gì không cao hứng thần sắc sau, liền đối với Tư Lăng Vô Tà gật đầu, tràn đầy nghiêm túc thành khẩn nói: “Đa tạ tiểu công tử.”

Tư Lăng Vô Tà cười đến càng vui vẻ, lắc đầu, “Không cần ~” dù sao đều là mẫu thân muốn vứt đồ vật.

Chính cái gọi là đem người ta nương tay, ăn người ta nhu nhược, đối phương nếu nhận lấy đồ vật, như vậy kế tiếp rất nhiều sự tình đều sẽ tận tâm tận lực.

Dùng một kiện vút bỏ vô dụng chi vật tới đối lấy đối phương hảo cảm cùng tận tâm, trận này giao dịch thực đáng giá không phải sao.

Cổ Cửu Sinh tuyệt đối sẽ không nghĩ đến, ở trong mắt hắn cười đến vẻ mặt ngây thơ đáng yêu, thoạt nhìn không hề tâm cơ tiểu đồng nhi, nội tâm ý tưởng cùng hoạt động. Hiện tại hắn đích xác liền cùng Tư Lăng Vô Tà tưởng như vậy, trong lòng cộng lại phải hảo hảo đối đãi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người.

“Lâu sinh ca, la đại thúc hắn mau không được!” Lúc này, Ngụy Bích tuệ kinh hoàng tiếng kêu lại lần nữa truyền đến.

Cổ Cửu Sinh thần sắc đột biến, dùng tiên nguyên lực đưa vào la đàn thân thể, phát hiện hắn thân thể đang ở nhanh chóng suy bại biến lãnh, tâm thần đốn đau. Từ túi Càn Khôn nội lấy ra băng duyên ngọc bội đặt ở la đàn ngực, Cổ Cửu Sinh phân phó chung quanh bốn người nói: “Nâng la thúc đi.”

Băng duyên ngọc bội có thể bảo tồn người thân thể.

Cổ Cửu Sinh đã đối la đàn còn sống không ôm hy vọng, chỉ hy vọng cuối cùng có thể bảo tồn hắn hoàn chỉnh thi thể đến cố gia.

“Đúng vậy.” bốn người đồng loạt theo tiếng.

Cổ Cửu Sinh đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà lộ ra một cái miễn cưỡng tươi cười, nói: “Hai vị chuẩn bị đi nơi nào?”

La đàn tùy thời liền sẽ hoàn toàn tắt thở tình huống hòa tan hắn được đến sương khói sa đặng một tia vui sướng, nghĩ đến đáp ứng Đường Niệm Niệm mẫu tử hai sự tình, nhất thời có chút khó xử lên.

Nếu đối phương đi địa phương cùng chính mình những người này không giống nhau nói, như vậy liền phải nâng lên la đại thúc thi thể

khắp nơi hành tẩu, này đối la đàn tới nói thật ra có chút không tôn trọng.

“Tùy tiện.” Đường Niệm Niệm nói.

Cổ Cửu Sinh ngẩn ra, nghi hoặc xem nàng. Tùy tiện? Này sao lại có thể tùy tiện đâu?

Tự Lăng Vô Tà đối hấn từng hạ bả vai, một bộ tiểu đại nhân bộ dáng bất đắc dĩ nói: “Bởi vì cha làm chuyện xấu chọc mẩu thân sinh khí, cho nên mẩu thân liền mang theo ta rời nhà đi ra ngoài, không biết sao lại thế này liền rơi xuống nơi này.”

Bộ dáng này của hấn chọc người buồn cười, không khỏi liền hòa tan Cổ Cửu Sinh đám người trong lòng nặng nề.

Cổ Cửu Sinh vừa nghe cái này là đối phương phụ thể chi gian việc tư, thật sự không hảo xen mồm, liền trầm mặc.

Tự Lăng Vô Tà lại nói: “Nơi này ta cùng mẩu thân đều không quen thuộc, mẩu thân tâm tình không tốt, cũng không có nhất định phải đi địa phương, cho nên liền tùy tiện đại thúc người mang theo đi rồi. Bất quá, nếu là phồn hoa hảo ngoạn địa phương, có thể làm mẩu thân giải sầu tự nhiên tốt nhất.”

Cổ Cửu Sinh nghe xong, nói: “Chúng ta lần này muốn đi phong chín thành, xem như rất náo nhiệt phồn hoa địa phương.”

Tự Lăng Vô Tà cười: “Ta tin tưởng đại thúc!”

Cổ Cửu Sinh tâm thần ấm áp, biểu tình ôn hòa.

“Người biết Thiên Ma Cung cùng Thiên Ma chí tôn sao?” Đường Niệm Niệm đột nhiên ra tiếng hỏi.

Một trăm năm thời gian rút cuộc đi qua, thời gian vừa đến, áp chế nàng thân thể tu vi phong ấn cũng tự nhiên cởi bỏ, đồng thời Tự Lăng Vô Tà cũng tại đây một trăm năm nội, tăng lên tu vi tới rồi đạt

thành đỉnh, lợi dụng thiên phú bí kỹ cùng nàng cùng nhau phi thăng tới rồi Thiên giới.

Đường Niệm Niệm nghĩ đến đây chính là Tư Lăng Cô Hồng sinh sống một vạn năm địa phương, tâm thần liền nhịn không được phập phồng dao động, tổng nhịn không được thất thần.

Một vạn năm, rốt cuộc..... Bao lâu?

Đường Niệm Niệm lông mi đều ở nhẹ nhàng run rẩy.

Một trăm năm thời gian, nàng đều cảm thấy dài lâu vô cùng.

Nếu không phải thời gian dài trăm tu, hơn nữa có ngoan bảo bồi nói, nàng cũng không biết chính mình sẽ biến thành bộ dáng gì.

Một vạn năm, một vạn năm, một —— vạn —— năm!

Chỉ cần nghĩ vậy ba chữ, liền nhịn không được tự hỏi này đại biểu nhiều ít cái ngày đêm, mỗi số một cái liền cảm thấy hồn phách đều run rẩy một chút.

Cố Cửu Sinh kinh ngạc phát hiện cái này dung tư tuyệt sắc, vẫn luôn điềm tĩnh đạm mạc nữ tử tựa hồ theo vừa mới hỏi chuyện sau, trở nên phá lệ yếu ớt, lệnh người nhịn không được muốn duỗi tay đem nàng ôm vào trong lòng ngực hảo sinh an ủi.

Cố Cửu Sinh tự nhiên sẽ không làm như vậy, không nói đối phương là phụ nữ có chồng, hắn cũng đã có Ngụy Bích tuệ.

Hắn càng mê hoặc đối phương như thế nào sẽ đột nhiên hỏi ra như vậy vấn đề.

Thiên Ma Cung cùng Thiên Ma chí tôn, thiên giới này trung người nào không biết người nào không hiểu?

“Đại thúc, mẫu thân hỏi lại người lời nói đâu.” Tư Lăng Vô Tà nhắc nhở. Hắn cũng muốn nghe một chút, lão cha tại đây một vạn năm, rốt cuộc làm chút cái gì, lại đã trải qua chút cái gì. Đến nỗi Thiên Ma

Cung phát triển cùng trước mắt tình huống? Tư Lăng Vô Tà tin tưởng, Tư Lăng Cô Hồng nhất định làm được đến hấn trong kế hoạch hết thầy, cũng nhất định tại đây một vạn năm thời gian, cấp Đường Niệm Niệm chống đỡ ra tới một mảnh bình yên không trung.

Cố Cửu Sinh gật đầu nói: “Không biết phu nhân muốn hỏi.....”

Hấn lời nói bị Ngụy bích tuệ một cái nhẹ đâm đánh gãy. Hấn triều Ngụy bích tuệ nhìn lại, được đến Ngụy bích tuệ một cái nhẹ trừng, sau đó Ngụy bích tuệ triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà nhẹ giọng hỏi: “Không biết vị này phu nhân cùng tiểu công tử như thế nào xưng hô?” Luôn là nghe Cố Cửu Sinh kêu đối phương phu nhân phu nhân, nếu như không biết còn tưởng rằng đối phương là hấn phu nhân.

Cố Cửu Sinh vừa nghe đồn giác xấu hổ. Hấn thế nhưng quên dò hỏi đối phương xưng hô.

Tư Lăng Vô Tà nói: “Ta kêu Tư Lăng Vô Tà.”

Đường Niệm Niệm không nói gì.

Cố Cửu Sinh thấy vậy cũng không có truy vấn, theo Tư Lăng Vô Tà trả lời liền nói: “Không biết tư lăng phu nhân muốn hỏi chút cái gì? Thiên Ma Cung ở Thiên giới trung quyền thế cùng thực lực đều là tuyệt đỉnh, Thiên Ma chí tôn vẫn luôn là một cái truyền thuyết, có quan hệ với chuyện của hấn cũng thực bí ẩn, bất quá mấy năm trước tới phát sinh sự tình đều là bị không ít người truyền khai.”

Đường Niệm Niệm biết Thiên Ma chí tôn chính là Tư Lăng Cô Hồng, lúc này từ người khác trong miệng nghe được hấn xưng hô, có loại khác cảm giác.

“Một vạn năm trước đến bây giờ, Thiên Ma Cung cùng Thiên Ma chí tôn sự tình đều nói ra.” Đường Niệm Niệm nói.

Cố Cửu Sinh trong lòng càng kỳ quái.

Đối phương nếu biết Thiên Ma Cung cùng Thiên Ma chí tôn một vạn năm trước đột nhiên tái hiện sự tình, như thế nào còn muốn hỏi hấn?

“Như thế, ta liền từ Thiên Ma Cung chọt hiện Thiên giới mở đầu nói lên đi.....” Nếu đối phương muốn nghe, hấn nói là được.

Cát vàng từng trận, đoàn người hành tẩu, dọc theo đường đi Cổ Cửu Sinh đem chính mình biết đến, có quan hệ với Thiên Ma Cung cùng Thiên Ma chí tôn sự tình từ từ nói tới.

Bên này Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà hai người chính theo Cổ Cửu Sinh hành tẩu ở sương khói sa mạc bên trong, lại không biết Thiên giới lại bởi vì hai người một mảnh nao động.

Hỗn hự cảnh, Thiên Ma Cung, năm hoang cổ lâu

“Không có, thế nhưng không có!?” Hắc long hoang nha ngăn không được kinh ngạc nói.

Lâm Quân tứ sắc mặt cũng giấu không được kinh ngạc.

Cốc Mị Nga càng thêm kinh nghi bất định, liên thanh nói: “Không nên a, dựa theo các người nói, chủ thượng phong ấn chỉ có trăm năm, như vậy chủ mẫu nhất định phi thăng mới đúng, trừ phi.....” Đây trừ phi còn không có nói xong, nàng liền lo chính mình lắc đầu, “Lấy chủ thượng cùng chủ mẫu yêu nhau trình độ, một trăm năm không thấy, chủ mẫu nhất định sẽ gấp không chờ nổi phi thăng nhập Thiên giới cùng chủ thượng gặp mặt mới đúng.”

“A ~” một tiếng khàn khàn tận xương cười khế, nam tử trác ngoạ ghé giường, đen nhánh sợi tóc xử lý đến không chút cầu thả, mắt đào hoa mắt thanh tự nhiên nhẹ mê đến câu hồn nhiếp phách, cố tình hấn quần áo phi thường chính khẩn không loạn, cả người tràn ngập cảm dục hơi thở, môi đỏ cười khế nói: “Vốn đang nghĩ hôm nay là có thể tận mắt nhìn thấy xem lệnh Ma Tôn hồn khiên mộng nhiều chủ mẫu.”

Cấm dục cùng ma mị hai loại hoàn toàn mâu thuẫn phong tình tề tụ một người trên người, ngược lại bày biện ra một loại kinh tâm động phách mị lực.

Loại này mị lực, chẳng sợ Cốc Mị Nga có khi đều không thể so sánh với.

Cốc Mị Nga triều nam tử nhìn lại, nghĩ đến hai ngày trước nhìn đến cái kia tiểu oa nhi bản hoang nghịch, lại xem trước mắt cái này trác ngọa ghế giường yêu nghiệt nam tử, cái trán hình như có hắc tuyến rơi xuống. Đương hoang nghịch một đôi đào hoa con người nhìn lại lại đây thời điểm, nàng liền thu hồi ánh mắt, không cùng hắn đối diện.

Hắc long hoang nha hơi nhíu mày, “Chủ mẫu không hiện, chủ cũng không tỉnh, đây là có chuyện gì.”

Lâm Quân tứ trảm mặc một hồi, thấp giọng nói: “Ta cảm thấy Niệm Niệm đã đi tới Thiên giới cũng nói không chừng.”

Chẳng sợ phi thăng đài trung không thấy Đường Niệm Niệm xuất hiện, chính là nghĩ đến Đường Niệm Niệm tính tình, vô luận như thế nào đều không nên tiếp tục ngốc tại hạ giới.

“Chủ nhân khóc.” Tuyết Tân cổ quái quỷ dị thanh âm đột nhiên xuất hiện.

“Cái gì ——!?” Bốn người đồng thời kinh hô.

Vô luận bọn họ ngày thường có bao nhiêu bình tĩnh, đột nhiên nghe được Tuyết Tân như vậy một cái tin tức, như thế nào đều bảo trì không được ngày thường gặp nguy không loạn, xử sự không kinh ngạc.

Tuyết Tân thân ảnh từ tối tăm trung xuất hiện, toát ra một cái thâm lục sắc mặt nạ, thanh âm không có một chút sinh mệnh phập phồng, so con rối đều càng không có cảm tình giống nhau, chính là tiếng nói

lại như vậy quỷ dị, nói ra nói càng thêm kinh người chết không đền mạng, “Ân..... Là đôi mắt phía dưới nước chảy.”

Hắc long hoang nha bốn người kết hợp hẳn phía trước lời nói, tự nhiên nháo không thành đó là nước mắt.

Bốn người biểu tình đại biến, tràn ngập kinh nghi bất định.

Hoang nghịch cái thứ nhất tại chỗ biến mất không thấy, ngay sau đó Lâm Quân tứ cùng hắc long hoang nha đều không thấy. Cốc Mị Nga chung quy không bằng bọn họ một ít, hơi chút chậm một ít, có chút chần chờ theo sau, liền đến một mảnh vực sâu băng mà nội.

Đầy đất băng tuyết băng, bày biện ra tinh lam hoặc ngân bạch màu sắc, tốt đẹp lại vắng lặng.

Chỗ sâu trong, một tòa băng quan chói vót.

Băng quan, Tư Lăng Cô Hồng liền tĩnh nằm ở bên trong.

Một bộ Thanh Hoa áo bào trắng, một đầu đen nhánh mặc phát, một đôi lông mày giống như núi xa chi đại, hai tròng mắt lẳng lẳng nhắm, mặt lớn lên lông mi bao trùm mí mắt, sắc đến như ngọc nhuận bạch da thịt càng thêm trắng nõn như có lưu quang, thủy sắc môi mỏng ở mặt băng sau càng có vẻ trong suốt không chân thật.

Cái này như tiên nam tử, như họa cơ hồ không chân thật tuyệt thế nam tử.

Ai sẽ nghĩ đến, như thế tốt đẹp đến làm người không đành lòng phá hư người, đủ để khuynh đảo chúng sinh người, sẽ là trong truyền thuyết vô tình vô dục, phát tay hủy diệt vạn vật, lệnh vô số sinh linh sợ hãi kính sợ Thiên Ma, chí tôn!

Cốc Mị Nga nhìn băng quan, ánh mắt chợt lóe rồi biến mất si mê thường thức, thực mau khôi phục bình thường, tôn kính rũ xuống ánh mắt.

Nàng đều không phải là đối Tư Lăng Cô Hồng có tình, chỉ là mỗi lần nhìn đến đối phương dáng vẻ này, tổng không tránh được bị mê hoặc một cái chớp mắt.

Bốn người đứng ở băng quan phía trước, ngay từ đầu kinh nghi bất định đều mặc danh trầm tĩnh, mỗi người tôn kính lại trầm mặc đứng ở Tư Lăng Cô Hồng băng quan phía trước.

“Khóc?” Hoang nghịch bất mãn đối hiện thân Tuyết Tân nhìn lại.

Tuyết Tân phiêu phù ở băng quan trước mặt, chỉ vào trong suốt băng quan nội, Tư Lăng Cô Hồng gò má một giọt giọt nước, “Ân, đôi mắt phía dưới nước chảy.”

Hắc long hoang nha, Lâm Quân tứ, Cốc Mị Nga, hoang nghịch: “.....” Nhìn băng quan nội Tư Lăng Cô Hồng nhắm mí mắt hạ da thịt giọt nước.

Bọn họ biết, chính mình những người này lại một lần bị Tuyết Tân cấp chơi.

“Băng quan sẽ không tích thủy, trừ phi.....” Lâm Quân tứ trầm mặc lúc sau đột nhiên nói.

Bốn người thần sắc đồng thời trầm định, cho nhau liếc nhau, trong lòng đều phỏng đoán tới rồi Tư Lăng Cô Hồng trên mặt có bọt nước chân tướng.

Băng quan sẽ không hòa tan cũng sẽ không tích thủy, trừ phi Tư Lăng Cô Hồng muốn muốn từ giữa tỉnh lại, ý thức ảnh hưởng băng quan.

“Vô luận như thế nào, chủ mẫu không có từ phi thăng đài xuất hiện, chủ còn chưa tỉnh lại, không có chủ mệnh lệnh, phi thăng đài đóng giữ người liền như cũ chờ.” Hắc long hoang nha nói.

Những người khác đều không có phản đối.

Lâm Quân tứ nói: “Chí tôn phong ấn đã phá, kia phiến thiên địa cũng mất đi ẩn nấp tính. Làm người đi chiếm lĩnh.” Niệm hồng đại lục có được Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nhất quý hiếm hồi ức, sinh hoạt Chu Diệu Lang chờ nhiều thế hệ người, tiên nguyên Ma Vực cũng là giống nhau, hưởng chi nơi đó còn có lâm cửu trọng.

Đối với lâm cửu trọng cái này phụ thân, Lâm Quân tứ cuối cùng vẫn là có chút cảm tình.

Ngôn ngữ chi gian, bọn họ liền cùng rời đi này phiến băng mà —— ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt đàm luận sự vụ, vẫn luôn đứng ở hắc ngủ say băng quan trước mặt, đều là đối hắc không tôn kính.

Năm người rời đi sau đó không lâu, băng tuyết trong khu vực lại lần nữa khô phục bất biến cô lãnh yên tĩnh.

Thật lớn băng quan, an tĩnh nằm Tư Lăng Cô Hồng.

Một đoàn không rõ ràng sương mù mờ hồ Tư Lăng Cô Hồng miệng mũi chỗ mặt băng, từ lúc bắt đầu không rõ ràng đến rõ ràng, kia bị đóng băng đầu ngón tay nhẹ nhàng khấu động. Một chút..... Hai hạ..... Tam hạ, nhẹ nhàng, chậm rãi, có loại đặc thù câu dẫn nhân tâm ma lực.

Niệm Niệm..... Niệm Niệm..... Niệm Niệm.....

Không tiếng động kêu gọi, vô biên vô hạn, vĩnh không ngừng nghỉ.

.....

Phong chín thành.

Một tòa phủ đệ nội rừng đào gác mái, gác mái chủ trong phòng nổi lơ lửng an thần thanh hương, giường trung một người mảnh khảnh thân ảnh đột nhiên ngồi dậy. Một con đình trệ như ngọc tay vén lên bức màn, chỉ ăn mặc trắng tinh áo lót nữ tử tĩnh tọa giường, trần trụ hai chân cách không lắc nhẹ.

Như vậy ngồi trong chốc lát, Đường Niệm Niệm liền đi ra giường, phát tay đơn giản phủ thêm một kiện kiêu nam trường bào tay dài, vừa đi vừa hệ đai lưng. Nói là đi, trên thực tế chính là chân trần trôi nổi giữa không trung.

Từ sương phòng đến đào hoa tiểu viện, Đường Niệm Niệm ngồi ở ghế đá thạch, đôi tay giao điệp chống cằm, phát ngốc tưởng sự tình.

Lúc này khoảng cách nàng cùng Tư Lăng Vô Tà mới tới sương khói sa mạc đã qua đi mười lăm thiên.

Ngày hôm qua bọn họ vừa mới tới phong chín thành, Cố Cửu Sinh giao lần này áp tiêu nhiệm vụ sau, mời Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà tạm thời ở tại này tòa phủ đệ —— này phủ đệ là cố gia ngự khung (xiong) tọa lạc ở phong chín thành một chỗ bất động sản.

Một đường đi rồi mười lăm thiên, một đường nghe hết Cố Cửu Sinh sở nói có quan hệ Thiên Ma Cung cùng Thiên Ma chí tôn sự tình.

Thiên Ma Cung tái hiện Thiên giới, dẫn một chúng ẩn cư Thiên Tôn tề tụ tấn kiến.

Thiên Ma Cung làm lơ mọi người, Thánh Tử hoài nghi người khác cố lộng huyền hư, lấy thánh linh đường chi danh tự mình bái phỏng Thiên Ma Cung.

Hoang cổ Thiên Tôn hoang nghịch đóng giữ Thiên Ma Cung, chiến thắng hai gã Thiên Tôn.

Thiên Ma chí tôn với sóng to bình nguyên hiện thân, hủy tận sinh linh, khiến cho sóng to bình nguyên biến thành sóng to vực sâu.

Nghe đồn Thiên Ma Cung ẩn với hỗn hư cảnh, không có Thiên Ma Cung cho phép, người khác vô pháp tiến vào.

.....

Hết thầy hết thầy, Đường Niệm Niệm đều nhớ rõ rành mạch.

Tuy rằng Cố Cửu Sinh nói đều là tiên nguyên biết đến sự tình, chính là Đường Niệm Niệm vẫn là có thể đoán được 8000 năm Tư Lăng Cô Hồng nhật tử nhất định không hảo quá, lúc sau hai ngàn năm tắc hoàn toàn biến mất không thấy hấn, rốt cuộc là như thế nào một người vượt qua đâu?

Đường Niệm Niệm nhấp môi, với giọng mũi hừ nhẹ.

Thiên giới một vạn năm, tiên nguyên Ma Vực đại lục tắc một trăm năm.

Nguyên lai tiên nguyên Ma Vực sớm tại Tư Lăng Cô Hồng kia một phen tàn sát bừa bãi lúc sau liền sửa tên vì niệm hồng đại lục, với phạm thế cùng nhau gọi chung niệm hồng đại lục. Tư Lăng Cô Hồng tồn tại hoàn toàn trở thành niệm hồng đại lục truyền kỳ, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà tự nhiên cũng là như thế.

Ở phi thăng phía trước, Đường Niệm Niệm liền đem ban đầu ở luyện dược sư đại hội trung được đến hồng tước đỉnh giao cho Viên gia, sau đó tùy ý đem tổ giới cho Viên Mộc Đăng. Như thế liền hoàn toàn làm xong cùng Viên gia lão tổ Viên Thiên Khải hứa hẹn, cùng Viên gia nhân quả quan hệ rõ ràng.

Trừ bỏ Viên gia những việc này ngoại, nàng còn giao cho Thù Lam đám người yêu cầu đan dược, cũng đủ bọn họ nhanh chóng tăng lên tu vi, phi thăng thành tiên.

Bởi vì bố trí hảo niệm hồng đại lục hết thầy, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà mới đi như thế nhẹ nhàng.

Không trung dần dần sáng tỏ.

Ngụy bích tuệ thân xuyên một bộ cam vàng sắc váy áo, trong tay bưng một cái hộp ngọc từ nơi xa đi tới, đương nàng nhìn đến đình viện tĩnh tọa Đường Niệm Niệm khi, biểu tình ngẩn ra, ngay sau đó

liền đi tới nàng cách đó không xa, ra tiếng cười nói: “Tu lãng phu nhân?”

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu xem nàng, đăm tĩnh hai tròng mắt bên trong tựa hồ có chút còn không có biến mất mờ mịt.

Ngụy bích tuệ giác đến như vậy đối nàng, ngược lại so Tu Lãng Vô Tà càng giống cái hài tử giống nhau, yêu cầu người chiếu cố.

Bất quá, Đường Niệm Niệm trong mắt mờ mịt cũng không có liên tục bao lâu, nàng ánh mắt từ Ngụy bích tuệ trên người di động tới rồi không trung, bưng tỉnh đại ngộ chớp hạ đôi mắt, sau đó bình tĩnh tự nói, “Ngô, trời đã sáng.”

Nàng rõ ràng cảm giác mới suy nghĩ trong chốc lát sự tình, như thế nào liền trời đã sáng.

Lúc trước, một trăm năm thời điểm, cảm thấy mỗi một ngày đều quá khứ rất chậm.

Hiện tại trăm năm đi qua, đi vào Thiên giới, một người ngồi, ngược lại cảm thấy thời gian trôi qua thật mau.

Đường Niệm Niệm rũ xuống con ngươi.

Cô Hồng không ở bên người, chẳng sợ một trăm năm, nàng vẫn là không thói quen một người ngủ, ngủ không an ổn cũng ngủ không được.

Ngụy bích tuệ nhìn hoàn toàn sa vào ở chính mình suy nghĩ bên trong Đường Niệm Niệm, suy nghĩ một hồi, chờ nàng lại giương mắt thời điểm, mới vừa rồi tìm được cơ hội, đem trong tay hộp ngọc đưa cho nàng xem, nhẹ giọng nói: “Tu lãng phu nhân, nơi này là một bộ nữ tử tiên y, dù sao cũng là nữ tử, vẫn luôn ăn mặc nam trang không tốt lắm.”

Nàng lời nói hữu hảo, cũng không có người bắt luận cái gì nghĩa khác.

Đường Niệm Niệm nghe vậy, không chút suy nghĩ lắc đầu.

Nữ tử váy áo quá mức phức tạp không hảo xuyên, nàng cũng không tính toán chính mình xuyên.

Ngụy bích tuệ có chút khó xử, nói: “Tư lãng phu nhân, không nói gạt người, tập bảo luận đạo sẽ thưởng nhân nhiều, người nếu này phúc trang điểm nói, khả năng sẽ nhận người ngữ cầu.”

“Bọn họ nếu muốn khiến cho bọn họ nói.” Đường Niệm Niệm không chút do dự đạ nói.

Dĩ vãng người khác chỉ cần mắng nàng, Cô Hồng đều sẽ giúp nàng hết giận.

Nếu lần này bị người mắng, Cô Hồng không tới giúp nàng hết giận nói..... Vậy lại nhiều nhớ một bút trưởng.

Một trăm năm, Đường Niệm Niệm mỗi một bút trưởng đều nhớ rất rõ ràng.

Ngụy bích tuệ nhìn đến nàng trong hai mắt nào đó mạc danh kiên trì, trong lòng nghi hoặc, lại cũng vô pháp lại khuyên.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Hạ chương, nhất định gặp mặt ~

-----oOo-----

Chương 277: hấn tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm không tiếp thu nữ tử váy áo, Ngụy bích tuệ cũng không hề khuyên bảo, này liền đem trong tay hộp ngọc cấp thu lên.

Nàng trong lòng đối Đường Niệm Niệm tràn ngập tò mò, nữ tử này tu vi rõ ràng cũng bất quá người tiên, chính là giơ tay nhắc chân tràn ngập nào đó không cần nói cũng biết tự tin đậm tĩnh, đặc biệt là tính tình càng thêm không giống người thường, chẳng sợ đồng dạng thân là nữ tử nàng cũng một chút đều đoán không ra đối phương tâm tư.

Tỷ như đối phương vì cái gì yêu thích này một thân trang điểm, ăn mặc đơn bạc nam trang không nói, còn chân trần không mặc giày vớ, ngay cả một đầu đen nhánh tóc đen cũng tùy ý rối tung ở sau đầu, rừ cặp cẳng chân, sấn đến nàng thân hình càng thêm tinh tế mờ ảo, dường như tùy thời đều sẽ theo gió mà đi không chân thật, lại sẽ không làm người cảm giác được yếu ớt kiều nhu.

Nàng biểu tình luôn là nhàn nhạt, tựa hồ cái gì đều dẫn không dậy nổi nàng hứng thú, thanh triệt an tĩnh đôi mắt thỉnh thoảng sẽ phóng không phát ngốc, làm người nhìn không được tò mò nàng rốt cuộc suy nghĩ cái gì, rốt cuộc là sự tình gì có thể làm người luôn là thất thần.

Ngụy bích tuệ liền chính mình đều không có phát hiện, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chú vào Đường Niệm Niệm, không bỏ lỡ nàng bất luận cái gì một chút biểu tình cùng suy nghĩ.

“Có việc?” Đối phương ánh mắt quá chuyên chú rõ ràng, Đường Niệm Niệm bị nàng nhìn chăm chú một hồi lâu sau mới mở miệng hỏi.

Ngụy bích tuệ ngẩn ra, hậu tri hậu giác phát hiện chính mình thế nhưng nhìn đối phương phát ngốc, đốn cảm thấy có chút ngưng ngưng.

Bất quá Đường Niệm Niệm này một mở miệng dò hỏi, ngược lại làm nàng tìm được rồi nào đó hứng thú, nhìn quanh chung quanh chỉ thấy đào hoa lãng mạn, lệnh người nhìn lúc sau cũng không khỏi tâm sinh sung sướng —— nơi này là này tòa phủ đệ bên trong tốt nhất sân gác mái, chuyên môn cho Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà cư trú.

“Tư lăng phu nhân, không biết ta có không ngồi ở chỗ này?” Ngụy bích tuệ nhìn mắt Đường Niệm Niệm đối diện thạch điêu ghế, triều Đường Niệm Niệm dò hỏi khó.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Đây là của các người.” Ý tứ chính là, đây là các người địa phương, các người đồ vật, các người có nghĩ ngồi đều là các người sự tình.

Ngụy bích tuệ nghe hiểu, cũng không làm ra vẻ ngồi ở Đường Niệm Niệm đối diện, trong lòng chợt thấy đối phương cũng chưa chắc là không hảo ở chung người.

Nàng ngồi xuống lúc sau, an tĩnh bởi Đường Niệm Niệm phát ngốc, sau khi mới vừa rồi nhẹ giọng triển khai đề tài, “Tư lăng phu nhân, hiện tại sắc trời thượng sớm, người như thế nào liền đứng dậy?”

Mười lăm ngày trước bọn họ còn ở lên đường thời điểm, liền phát hiện trước mắt vị này phu nhân cùng vị kia tiểu công tử sinh hoạt thói quen liền cùng phạm nhân giống nhau, nhất định phải buổi tối ngủ, sáng sớm rời giường. Hiện tại thời gian này còn không có hoàn toàn đến sáng sớm, xem đối phương tóc đen hơi ướt liền có thể nhìn ra tới, đối phương ở chỗ này ngồi đã có hảo một đoạn thời gian.

Ngụy bích tuệ tâm trung đối Đường Niệm Niệm tò mò, tâm giác hai nữ tử dễ nói chuyện, nói chuyện tâm sự cũng không tồi, có thể thử hiểu biết đối phương một ít.

Nàng lúc này đã đến cũng là tưởng thừa dịp Đường Niệm Niệm còn không có đứng dậy trước chuẩn bị tốt, chờ nàng đứng dậy lúc sau liền có thể đem ăn mặc tiên y tráp cho nàng. Chỉ là không nghĩ tới đối phương đã sớm đứng dậy, này xiêm y cũng không cần, rốt cuộc là không có đưa ra đi.

Đường Niệm Niệm cũng không có bài xích đối diện Ngụy Bích Tuệ, đạm nói: “Ngủ không được.”

Mười lăm thiên, mỗi nhiều qua đi một ngày, liền càng khó ngủ.

Cô Hồng vì cái gì còn không có tới tìm nàng?

Ngụy Bích Tuệ nhìn đến đối phương tinh xảo khuôn mặt lại hiện lên ngây thơ, trong đầu linh quang chợt lóe, liền nói: “Tư Lăng phu nhân là đang đợi phu quân đuổi theo sao?”

“Ân?” Đường Niệm Niệm triều nàng nhìn lại, biểu tình hơi hơi kinh ngạc.

Nàng như thế nào biết?

Ngụy Bích Tuệ nhìn đến trong tầm mắt cặp kia đạm tĩnh thanh triệt đôi mắt rốt cuộc dạng khai gợn sóng, chớp động linh động mê hoặc sáng rọi, nhin không được cười khê, trong lòng cả kinh hoàn toàn xác định đối phương thật sự không phải một cái khó ở chung người.

“Nghe tư lăng tiểu công tử nói, tư lăng phu nhân là bởi vì cùng phu quân cãi nhau mới mang theo hài tử rời nhà đi ra ngoài.” Ngụy Bích Tuệ nói, không khỏi cảm thấy buồn cười lại hâm mộ. Loại này phu thê chi gian nháo một ít biệt nữ cảm giác làm người bất đắc dĩ, lại cũng làm người cảm thấy ngọt ngào. Bất quá tiền đề là đối phương phu quân trên thực tế là yêu thương chính mình thê tử mới được.

Đường Niệm Niệm gật đầu. Ngoan bảo nói cùng thực tế tình huống không tính phù hợp, lại cũng không sai biệt lắm. Nàng xác không có tính toán chủ động đi tìm Tư Lăng Cô Hồng, lại cũng không có cố ý trốn tránh hẳn. Lấy Thiên Ma Cung thế lực cùng bản lĩnh, nàng cùng

ngoan bảo không chút nào che giấu ở bên ngoài hành tẩu, nên thực mau phát hiện mới đúng.

Ngụy bích tuệ nhện không được tò mò hỏi: “Không biết tư lãng phu nhân phu quân là cái cái dạng gì người?”

Cô Hồng là cái cái dạng gì người?

Đường Niệm Niệm tự hỏi một hồi, cảm thấy thật sự nói không hết.

Tư Lãng Cô Hồng, hẳn là cái đẹp người, là cái lợi hại người, là cái thực sẽ nấu ăn người, là cái sẽ vì nàng mặc quần áo người, là cái sẽ tùy thời tùy chỗ ôm nàng, sủng ái nàng, đối nàng vô cùng người tốt, vẫn là cái sẽ chọc nàng sinh khí, làm nàng khổ sở người!

“Tư lãng phu nhân?” Ngụy bích tuệ thấy đối phương lại phát ngốc. Giờ khắc này nàng cuối cùng minh bạch, đối phương luôn là phát ngốc chính là vì cái kia nam tử đi. Chẳng sợ rời nhà đi ra ngoài, tâm tâm niệm niệm vẫn là đối phương, làm người không khỏi cảm thấy thật sự biệt nữ đáng yêu.

Đường Niệm Niệm nghe được nàng xưng hô, hoàn hồn sau, sau đó bình tĩnh nói: “Cô Hồng là ta thích nhất người.”

Vô luận đối phương là cái cái dạng gì người, kết quả đều là nàng thích nhất người.

Cái này đáp án đơn giản vô cùng, thậm chí có thể nói là vô nghĩa.

Ai đều biết đối phương nhất định là người thích người, nếu người không thích, lại như thế nào sẽ tùy thời tùy chỗ nghĩ hẩn phát ngốc đâu.

Chỉ là cái này ở người khác trong miệng nói ra nhất định có vẻ có lệ đáp án, bị Đường Niệm Niệm nói ra sau, lại lệnh người có thể từ kia bình tĩnh tiếng nói xuôi tai ra nàng nghiêm túc, vô pháp nghi ngờ nghiêm túc, đặc biệt là đối phương ánh mắt thanh triệt lóa sáng,

không thấy bất luận cái gì gợn sóng kiên định, giống như một viên hắc diệu thạch, kiên cố lại ẩn chứa vô tận thần bí.

Chỉ là nhắc tới người kia, nàng tức khắc trở nên lóng lánh vô cùng.

Ngụy Bích Tuệ xem đến đối phương bộ dáng, không khỏi hơi hơi ngần ngại.

“Có thể bị tư lăng phu nhân như thế thích, đối phương nhất định là cái thực tốt nam tử đi.” Ngụy Bích Tuệ hoàn hồn sau, khen ngợi nói.

“Ân.” Đường Niệm Niệm tuyệt không phủ nhận Tư Lăng Cô Hồng hảo, chẳng sợ hiện tại nàng đối Tư Lăng Cô Hồng còn sinh khí.

Đường Niệm Niệm ngôn ngữ càng kiên định tràn ngập tin tưởng vững chắc không nghi ngờ, Ngụy Bích Tuệ liền không khỏi càng tò mò đối phương phu quân rốt cuộc là như thế nào hảo, lại là một cái cái dạng gì người, có thể làm Đường Niệm Niệm như vậy yêu thích cùng tín nhiệm.

“Không biết tư lăng phu nhân có không nói cho ta nghe một chút đi?” Ngụy Bích Tuệ cười, so sánh với ngay từ đầu khách khí, lúc này nàng lời nói việc làm đều có vẻ tùy ý thân cận rất nhiều, giao hoạt hoạt bát chớp chớp mắt, tò mò nói: “Ngày thường các người đều là như thế nào ở chung?”

Tiên nhân thọ mệnh quá dài, rất nhiều nam nữ có lẽ nhận thức mấy trăm năm cũng sẽ không bàn chuyện cưới hỏi. Nàng cùng Cố Cửu Sinh cũng quen biết hồi lâu, hai người có thể nói là lưỡng tình tương duyệt, chính là rốt cuộc vẫn là không có thành thân.

Phu thê chi gian cùng tiên lữ nói chuyện yêu đương chi gian rốt cuộc có gì bất đồng đâu?

Đặc biệt là giống trước mắt vị này tư lăng phu nhân như vậy nữ tử, đối phương phu quân lại là như thế nào đối đãi nàng đâu?

Này đó đều làm Ngụy Bích Tuệ tràn ngập tò mò.

Đường Niệm Niệm cầm gác ở chính mình đôi tay chi gian, như là không có sức lực giống nhau, có chút lười biếng, lông mi nhẹ nhàng võ, biểu tình làm như không hề phòng bị, có loại thiên chân lãng mạn lại bình tĩnh thông dong khí chất, chậm rãi nói: “Ngày thường ở chung, ngô.....”

Sắc trời dần dần biến lượng, sáng sớm giọt sương dính vào đào hoa cánh hoa gian, thấu triệt khả nhân.

Cố Cửu Sinh đi vào đào hoa viện thời điểm, còn không có nhìn đến người thân ảnh, liền nghe được chính mình biểu muội hoạt bát sáng ngời thanh âm ——

“Ôm đi đường? Vẫn luôn đều ôm sao!” Thực kinh ngạc khẩu khí.

“Ân.” Bình tĩnh giọng mũi, nhẹ nhàng chậm chạp lười biếng.

Thanh âm này vừa ra tới, Cố Cửu Sinh liền nghe ra tới là Đường Niệm Niệm, khóe miệng nhẹ dương, trong lòng nghĩ đến. Biểu muội quả nhiên là nhận người thích, lúc này cùng vị kia tư lãng phu nhân đã ở chung như thế hảo, có thể tùy ý tâm tình.

“Này tùy thời tùy chỗ đều ôm, người không cảm thấy bị hạn chế chính mình tự do sao?” Kia nam tử nên là bao lớn chiếm hữu dục, mới có thể như thế như hình với bóng, sự tình gì đều đi theo.

“Ta muốn đi nơi nào, Cô Hồng đều sẽ mang ta đi.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn Ngụy Bích tuệ liếc mắt một cái.

Năm đó sơ ngộ Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, nàng cũng cho rằng Tư Lăng Cô Hồng đem nàng coi như món đồ chơi, hoàn toàn khống chế nàng tánh mạng đường đi, tùy thời đều có thể làm nàng muốn sống không được muốn chết không xong, lúc này mới cảm thấy không có tự do.

Chính là sớm trăm năm thời điểm, loại này ý tưởng liền biến mất vô tung vô ảnh.

“Nga.....” Ngụ Bích tuệ thè lưỡi, đối phương hiển nhiên cảm thấy như vậy không có gì không đúng, nàng lại sao lại có thể như vậy nói. Vì bỗ cứu, nàng còn nói thêm: “Vô luận là phạm nhân vẫn là tiên nhân, trừ phi chuyên môn làm đầu bếp, nếu không rất ít có nam tử sẽ tự mình xuống bếp. Vị kia tư lãng công tử nguyện ý vì người xuống bếp, có thể thấy được hẳn là cực yêu thương người.” Như vậy vừa nói xong, nàng lại nhớ tới, đối phương nói ăn cơm ở chung, không khỏi lại thở nhẹ, “Cho tới nay, ăn cơm đều là dùng uy?”

“Ân.” Đường Niệm Niệm vẫn là như thế bình tĩnh, không cảm thấy có cái gì không ổn.

Ngụ Bích tuệ có chút bất đắc dĩ. Phu thê chi gian là như thế này ở chung sao? Chính là nàng cha mẹ nhưng cho tới nay cảm giác đều là tôn trọng nhau như khách. Cho dù là nàng cùng Cố Cửu Sinh hai người, rõ ràng lưỡng tình tương duyệt, ngày thường phần lớn chỉ là mặt mày đưa tình, trừ phi là ngậm còn sẽ thân thiết một ít, có rất nhiều người ngoài ở thời điểm, rất ít sẽ thân cận, càng đừng nói tùy thời tùy chỗ ôm.....

Ngụ Bích tuệ bất đắc dĩ đồng thời, không khỏi trong lòng vẫn là phát lên một ít hâm mộ, đồng thời tò mò đối phương rốt cuộc là như thế nào ôm ôm, chẳng lẽ sẽ không cảm thấy quá mức ngọt nị, chiêu người ngoài ngại ghét sao?

“Kia..... Người này thân trang điểm, cũng là tư lãng công tử vì người chọn lựa?” Ngụ Bích tuệ đánh giá Đường Niệm Niệm quần áo trang điểm.

Vừa mới nàng cũng nói qua, nàng ăn, mặc, ở, đi lại đều là đối phương đặt mua.

Đường Niệm Niệm theo nàng ánh mắt nhìn mắt chính mình trang điểm, lắc đầu đăm nói: “Cô Hồng không ở, xuyên không hảo vậy.” Cũng không nghĩ chính mình xuyên.

“.....” Ngụ Bích tuệ không nói gì.

Lớn như vậy người, chỉ cần nguyện ý học nói sẽ không xuyên không hảo xiêm y, trừ phi là căn bản là không nghĩ học.

Hướng chi tiên nhân thủ đoạn, một ít tiên y căn bản là không cần chính mình xuyên, chỉ cần lấy máu nhận chủ, kia xiêm y chính mình liền dung nhập nhân thân.

Nàng chính không nói gì thời điểm, hành tẩu ở rừng đào Cổ Cửu Sinh cũng mơ hồ gặp được các nàng thân ảnh, đi ngang qua khi trước nhìn đến đang ngồi ở một gốc cây đào hoa cảnh khô thượng Tư Lăng Vô Tà.

“Đại thúc sớm a ~” Tư Lăng Vô Tà đối hán tươi cười thuần tịnh kêu lên.

Cổ Cửu Sinh nhìn nhìn đang ngồi ở cùng nhau Đường Niệm Niệm cùng Ngụy Bích Tuệ, đối hán ôn hòa cười nói: “Như thế nào bất quá đi?”

Tư Lăng Vô Tà nói: “Mẫu thân khó được cùng người liêu đến vui vẻ, liêu lại đều là nữ nhân đề tài, ta là nam tử, qua đi không tốt.”

Cổ Cửu Sinh nghe vậy bật cười. Tâm nói: Người thật sự là nam tử, bất quá cũng là cái hài tử, qua đi có thể có cái gì không tốt. Bên ngoài thượng tắc đối Tư Lăng Vô Tà cười nói: “Người rất biết chiều cổ mẹ ruột, là cái hảo hài tử.”

Tư Lăng Vô Tà tươi cười bất biến, màu đen tròng mắt chớp động dị quang. Phía trước câu kia ta tiếp nhận rồi, chính là hảo hài tử gì đó liền tính, thật đúng là khi ta là cái hài tử?

“Các nàng lúc này nên nói hảo, chúng ta qua đi đi.” Cổ Cửu Sinh đối Tư Lăng Vô Tà nói.

Tư Lăng Vô Tà gật đầu, thân mình khinh phiêu phiêu từ đào hoa cảnh khô xuống dưới, chớp mắt liền đến Đường Niệm Niệm bên người, thanh thúy kêu một tiếng “Mẫu thân ~”, bộ dáng phấn điều

ngọc trác, biểu tình ngoan ngoãn đáng yêu, lệnh Ngụy bích tuệ ở một bên xem đến thích.

Cố Cửu Sinh không nhanh không chậm đã đi tới, đối Đường Niệm Niệm nói: “Tư lăng phu nhân, vẫn luôn không thấy người ra tới, ta liền chính mình lại đây nhìn xem tình huống.”

Ngụy bích tuệ nhìn thấy hấn tới, từ ghế đứng lên, đảo mắt xem sắc trời, chớp mắt kinh ngạc nói: “Đã thời gian này a, chỉ đồ thừa cùng tư lăng phu nhân nói nói liền quên mất.” Nói xong lại quay lại đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà, “Cần phải truyền đồ ăn sáng?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu.

Tư Lăng Vô Tà đã sớm thói quen Đường Niệm Niệm không ăn người khác làm đồ ăn, cũng đi theo lắc đầu.

Ngụy bích tuệ thấy vậy liền nhìn về phía Cố Cửu Sinh.

Cố Cửu Sinh cười nói: “Sớm chút đi tập bảo luận đạo sẽ cũng đúng, có thể trước hiểu biết một phen tình huống bên trong.”

Đường Niệm Niệm đối này không có ý kiến, một tay nắm Tư Lăng Vô Tà, chân trần phiêu phù ở mặt đất nửa tác nơi. Nếu không cẩn thận chú ý nói, cũng vô pháp phát hiện nàng cũng không có đặt chân mặt đất.

Cố Cửu Sinh thấy nàng vẫn là này phúc trang điểm, áo đơn chân trần, triều Ngụy bích tuệ nhìn nhìn.

Ngụy bích tuệ trở về hấn một cái không thể nề hà ánh mắt, hấn cũng không nói thêm gì, ở phía trước dẫn đường.

Bốn người cùng nhau đi ra đào hoa sơn, vẫn luôn đi ra ngoài phủ đệ. Trước cửa đứng một người cao lớn thân ảnh, ăn mặc hôi lam tay áo bó bả, ngực cùng khuỷu tay bộ phận đều có mấy khối áo

giáp, mày rậm mắt to hậu môi, một bộ dương cương khuôn mặt, đúng là la đàn.

La đàn đối vừa thấy đến bốn người, tức khắc vẻ mặt tươi cười chào đón, cười nói: “Nhanh như vậy liền ra tới? Ta còn nghĩ gia chủ các người muốn trước dùng bữa.” Hắn đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà lại nghiêm túc được rồi hành lễ.

Hắn sẽ đối Đường Niệm Niệm hai người như thế khách khí, cũng là vì tánh mạng của hắn là Đường Niệm Niệm cứu, đồng thời suy đoán Đường Niệm Niệm mẫu tử thân phận không bình thường, bởi vậy liền phá lệ tôn kính.

Vốn dĩ phía trước hắn đích xác không sống được bao lâu, Cố Cửu Sinh chẳng sợ lên đường cũng không chịu từ bỏ hắn thi thể.

Đường Niệm Niệm nhìn bọn họ nâng thi thể, tốc độ chậm không nói còn phiền toái, nhìn cũng không thể nào thoải mái, cũng không có khác cái gì tâm tư, tùy tay liền ném một viên đan dược, làm Cố Cửu Sinh cấp la đàn ăn vào đi.

Như vậy vừa nói, chẳng những ôm lấy la đàn tánh mạng, còn làm hắn nhanh chóng khôi phục.

Tuy rằng đối với Đường Niệm Niệm tới nói chỉ là tùy ý nhất cử, đối với la đàn tới nói lại là cứu tánh mạng của hắn, hơn nữa Cố Cửu Sinh bọn họ tánh mạng, còn có sương khói sa đằng căn nguyên hạt giống, này đó cộng lại lên ân huệ đã có thể thật sự không nhỏ.

Cố Cửu Sinh cười cười, nhìn đến la đàn bên cạnh xe ngựa, kinh ngạc nói: “La thúc người đây là?”

La đàn nói: “Không có gì, dù sao nhàn rồi cũng là nhàn rồi, ta tới cấp các người đánh xe.” Không đợi Cố Cửu Sinh phản bác, hắn trừng mắt nói: “Ta là cố gia tiêu cực năng thủ, lại không phải đại thiếu gia, hỗ trợ đánh xe tính cái gì.”

Cố Cửu Sinh thấy hắn nói như vậy, biết phản bác vô dụng, đổi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà cười nói: “Tư lăng phu nhân cùng tiểu công tử lên xe đi.”

Vô luận là ở nơi nào, rất nhiều tập tục đều không có thay đổi.

Cho dù là Thiên giới cũng có xe ngựa, chỉ là này người kéo xe mã tự nhiên cùng hạ giới phạm mã bất đồng.

Này ngòi xe ngựa đi đường cũng là phú quý nhân gia chứng minh.

Đường Niệm Niệm không có ngôn ngữ cùng Tư Lăng Vô Tà ngòi trên xe đi.

.....

Tập bảo luận đạo sẽ chủ yếu vì bảo vật cùng luận đạo.

Lần này tập bảo luận đạo sẽ là phong chín thành nhất đẳng thế lực Xuân Vũ Lâu đặt mua, tổ chức địa phương là phong chín thành phong hoành sơn thượng. Phong hoành sơn thượng trung gác mái chót vót, nước chảy thanh sơn như họa cảnh đẹp, trong nắng sớm có thể thấy được bảo quang bắn ra bốn phía.

Chỉ là sáng sớm thời gian, phong hoành sơn thượng đã tới không ít người.

La đàn đem xe ngựa ngừng ở phong hoành sơn thượng cách đó không xa phía dưới, sau đó thỉnh Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà ra tới.

“Lâu sinh.” Mấy người vừa mới mới đến đến phong hoành sơn thượng, một tiếng nam tử văn nhã thanh âm liền truyền tới.

Đường Niệm Niệm theo thanh âm hướng phía trước mặt nhìn thoáng qua.

Một người áo lam quân tử chi phong nam tử triều bên này đi tới, hơn nữa liếc mắt một cái cũng nhìn về phía nàng, hai người đối diện

ở bên nhau thời điểm, nam tử hiển nhiên ngẩn ra một chút, ánh mắt hiện lên dị quang, thực mau ẩn nấp lúc sau, triều Đường Niệm Niệm cười đến ôn nhuận khéo léo.

“Mẫu thân, hần không phải người tốt.” Tư Lăng Vô Tà loạng choạng Đường Niệm Niệm bàn tay.

Đường Niệm Niệm gật gật đầu, không tỏ ý kiến.

Đối phương có phải hay không người tốt không liên quan chuyện của nàng, dù sao không chủ động trêu chọc nàng là được.

“Lữ huynh.” Cố Cửu Sinh vẻ mặt tươi cười nhìn nghênh diện đi tới nam tử.

Áo lam nam tử cười nói: “Lâu sinh ra thật đúng là sớm a, ta còn tưởng rằng còn phải đợi nửa canh giờ mới có thể nhìn thấy các người.”

Cố Cửu Sinh liên thanh cười nói: “Nơi nào có thể làm Lữ huynh đợi lâu.”

Áo lam nam tử nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà, đối Cố Cửu Sinh nói: “Lâu sinh không giới thiệu giới thiệu?”

Cố Cửu Sinh gật đầu, đối Đường Niệm Niệm cười nói: “Vị này chính là phong chín thành Xuân Vũ Lâu thiếu lâu chủ Lữ bước tường, cũng là ta lần này vận tiêu hàng hóa chủ nhân, còn có trước mắt trận này tập bảo luận đạo sẽ tổ chức người.” Ngay sau đó lại đối Lữ bước tường giới thiệu nói: “Vị này chính là tư lăng phu nhân, còn có nàng hài tử tư lăng tiểu công tử, cũng chính là lần này vận tiêu trên đường đã cứu ta cố gia tiêu cục đám người ân nhân cứu mạng.”

Lữ bước tường đối Đường Niệm Niệm liên thanh cười nói: “Hôm trước sớm nghe lâu sinh nói ở sương khói sa mạc sự tình, đối tư lăng phu nhân cùng tiểu công tử làm liền rất kính nể, hiện giờ tận mắt nhìn thấy, quả nhiên khí chất phi phàm.”

Đường Niệm Niệm đăm xem hấn, gật đầu không nói.

Lữ bước tường bị nàng lãnh đăm đáp lại cấp ngăn ra hạ, cũng không cảm thấy xấu hổ, cười nói: “Lâu trung vị trí đã bố trí hảo, chúng ta qua đi đi.”

Cổ Cửu Sinh gật đầu nói: “Làm phiền Lữ huynh.”

Phong chín thành Xuân Vũ Lâu thực lực so cố gia muốn đại rất nhiều, có thể cho cùng Lữ bước tường đánh hảo quan hệ, hơn nữa xưng huynh gọi đệ, là tới phía trước Cổ Cửu Sinh không có tới trước ngoài ý muốn chi hỉ.

Bất quá hấn cũng đã nhìn ra, Lữ bước tường tựa hồ đối với Đường Niệm Niệm bọn họ có chút để ý, chỉ là thoạt nhìn đều không phải là ác ý là được.

Lữ bước tường vì Cổ Cửu Sinh đăm người bố trí vị trí đều không phải là tốt nhất, chỉ thuộc về không tồi, sẽ không quá mức dẫn người chú ý, cũng sẽ không bị người xem thường, đối với Cổ Cửu Sinh tới nói, đúng là nhất vừa lòng cái loại này, nghĩ thầm Lữ bước tường thiện giải nhân ý, liên thanh nói tạ.

Lữ bước tường không thềm để ý nói: “Lâu khách lạ khí.” Hấn ánh mắt bất động thanh sắc triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà nhìn lại.

Này dung mạo cùng tình báo thượng giống nhau như đúc, liền tính tình cũng phi thường tương tự, nhất định sẽ không sai.

Nếu không phải mấy ngày trước nghe nói sương khói sa mạc bên kia động tĩnh, lấy Cổ Cửu Sinh bọn họ những người này thực lực không nên tránh được sương khói sa mạc đàng đuôi giết, lại cố tình bình yên đem hàng hóa cho hấn mang đến, cho nên tò mò hỏi một câu, do đó ở hấn nơi đó biết được Đường Niệm Niệm sự tình, hấn chỉ sợ cũng sẽ không nghĩ đến này người tới.

Nữ tử này tin tức, thật sự là quá có giá trị.

Lữ bước tường trong lòng nghĩ Thiên Ma Cung, thánh linh đường cùng Cửu Châu biển cả. Vô luận đem nữ tử tin tức giao cho nào một phương đều nhất định có thể được đến phi thường đại chỗ tốt.

Nếu giao cho Thiên Ma Cung nói, không biết có thể hay không làm Xuân Vũ Lâu vào được Thiên Ma Cung chi thứ trung?

Lữ bước tường trong lòng không ngừng suy nghĩ, lại không biết hấn trong mắt tính kế bị một đôi thuần triết thiên chân hai trông mắt xem đập vào mắt trung. Càng không biết kia hai mắt tiểu chủ nhân chớp chớp con ngươi, quỹ dị quang mang ở chỗ sâu trong chớp động, bánh bao mặt lộ ra một mặt cười khế.

Vô luận ngươi tính kế chút cái gì, chính là tính kế mẫu thân chính là không đúng, là muốn đã chịu trừng phạt nga.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh triều Tư Lăng Vô Tà nhìn thoáng qua, đối với hấn âm thầm động tác nhỏ hoàn toàn không làm ngăn cản, cầm một khối ngọc giản xem xét bên trong về tập bảo luận đạo sẽ tư liệu, nhìn xem có hay không chính mình muốn đồ vật.

Tập bảo luận đạo sẽ ngay từ đầu là tập trung bảo vật tiến hành bán đấu giá hoặc là lấy vật đổi vật, ngay sau đó sẽ là luận đạo, thảo luận đạo lý pháp thuật.

Đường Niệm Niệm vừa mới buông ngọc giản, liền nghe được bên cạnh Lữ bước tường văn nhã thanh âm truyền đến, “Tư lăng phu nhân nhưng có cái gì coi trọng bảo vật?”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn về phía hấn, cũng không giấu giếm gật đầu.

Nàng đối với Tiên Khí bảo vật cũng không quá để ý, bất quá tiên thảo linh tinh dược liệu liền không giống nhau. Phải biết rằng niệm hồng đại lục bên trong thứ tốt cơ hồ đều ở tay nàng, chính là hạ giới chung quy là hạ giới, so ra kém Thiên giới đồ vật phẩm giới giá trị cao, Thiên giới trung tiên thảo tuyệt đối là hạ giới không thể đánh đồng.

Nàng điếm này đầu, cùng cấp với đáp lại, Lữ bước tường thần sắc càng thêm ôn nhã, nói: “Tiểu địa phương thứ tốt thiếu, có thể làm tư lãng phu nhân coi trọng, thật sự là khó được.”

Một bên Cố Cửu Sinh nghe xong, trong mắt hiện lên kinh ngạc. Chẳng lẽ Lữ bước tường biết vị này tư lãng phu nhân thân phận? Bằng không hẳn như thế nào biết phong chín thành ở nàng trong mắt là tiểu địa phương, nơi này thứ tốt đối nàng tới nói khó được coi trọng?

Lữ bước tường kỳ thật cũng không biết Đường Niệm Niệm thân phận, chỉ là cảm thấy có thể bị tam phương tuyệt đỉnh thế lực đồng thời tìm kiếm người, nhất định không phải người thường là được. Phong chín thành vô luận là đối với Thiên Ma Cung vẫn là thánh linh đường, Cửu Châu biển cả tuyệt đối đều là tiểu đến không thể lại tiểu nhân địa phương, nơi này cái gọi là bảo vật đối với kia tam phương tới nói đương nhiên cũng là như thế, căn bản là không bỏ ở trong mắt.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, nhẹ giọng đạm nói: “Mua không nổi.”

“Cái gì?” Lữ bước tường cho rằng chính mình nghe lầm.

Một cái bị Thiên Ma Cung tìm kiếm người, thế nhưng nói mua không nổi nơi này đồ vật?

Hắn nghĩ nghĩ, này trong ngọc giản ghi lại đồ vật, quý nhất chính là một đạo pháp thuật ghi lại, kia giá cả thật sự không bình thường, chính là đối với Thiên Ma Cung tới nói tuyệt đối là chín trâu mất sợi lông, không đáng giá nhắc tới. Huống chi kia pháp thuật ghi lại đối với Thiên Ma Cung trực hệ năm hoang cổ lâu, vẫn là chi thứ mười hai môn đầu, 36 tinh tú, 72 nguyên sát tới nói, đều là khinh thường nhìn lại đồ vật.

Đừng nói là Lữ bước tường, Cố Cửu Sinh cùng Ngụy bích tuệ cũng thực mê hoặc kinh ngạc, hơn nữa không cảm thấy không tin.

Một cái có thể đem sương khói sa đặng căn nguyên hạt giống tùy ý vớt bỏ người, thế nhưng nói mua không nổi nơi này đồ vật?

Đường Niệm Niệm gật đầu, một chút đều không cảm thấy chính mình lời nói có bao nhiêu kinh người, “Ta không có tiên linh thạch.”

Thiên giới tiền giống nhau có linh thạch, chỉ là tiên nhân chi gian giao dịch chính là tiên linh thạch, so linh thạch càng thêm cao giai nguyên năng lượng tinh thạch.

Một khối tiên linh thạch yêu cầu hạ giới mười khối cực phẩm linh thạch luyện mà thành.

Đường Niệm Niệm linh thạch đương nhiên nhiều, nhiều đến nàng tùy ý cấp Thù Lam bọn họ, hiện giờ lưu tại túi Càn Khôn bên trong cũng không ít, toàn bộ luyện trở thành tiên linh thạch cũng không phải ít, thuộc về có chút tài sản cái loại này người. Nay đó còn không tính thượng năng nội giới mặt khác bảo vật.

Chỉ là nàng không có tiên linh thạch, đây là sự thật.

Này trong ngọc giản ghi lại tập bảo luận đạo sẽ trung bảo vật, toàn bộ đều yêu cầu tiên linh thạch tới giao dịch.

Lữ bước tường nghe xong nàng lời nói, lúc này mới minh bạch nàng ý tứ, không chút nào để ý cười nói: “Tư lãng phu nhân không cần để ý, coi trọng cái gì liền mua, ta tới trả tiền là được.”

Như thế, làm đối phương thiếu chính mình một ân tình, còn có thể làm đối phương đối chính mình sinh ra hảo cảm, có sao mà không làm đâu.

Đường Niệm Niệm nghe vậy nâng lên hai mắt, bình tĩnh nhìn hần, “Thật sự?”

Lữ bước tường ngần ra, nhìn đến cặp kia mực tàu trong con người chính mình ảnh ngược, thế nhưng cảm thấy vẫn luôn từ mới gặp

đến bây giờ, đối phương lúc này mới là chân chính nhìn chính mình. Gật đầu nói: “Tự nhiên là thật.”

Đường Niệm Niệm nói: “Muốn còn sao?”

Lữ bước tường lại giật mình, sau đó lắc đầu, “Không cần.” Nếu phải trả lời lời nói, kia còn có thể làm đối phương cảm kích sao.

Chỉ là vì cái gì này nữ tử thoát nhìn tựa hồ cũng không có bất luận cái gì cảm kích ý tứ?

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt hơi hơi sáng lên, gật đầu, “Ân, ta đã biết.”

Người biết cái gì?

Lữ bước tường ngẩn ra ngẩn ra, tổng cảm thấy sự tình tựa hồ có chút cùng chính mình dự đoán không giống nhau, thậm chí có chút dự cảm bất tường. Theo sau lắc đầu, ý đồ tiêu diệt cái loại này mạc danh tim đập nhanh bất an.

Tự Lăng Vô Tà cười tủm tỉm nhìn hấn, đối với Lữ bước tường nói: “Vị này đại thúc, ta nhìn lầm rồi, người không phải người xấu, mà là cái người tốt đâu.”

Lữ bước tường bị hấn kia phó thiên chân vô tà gương mặt tươi cười cấp sát trụ, còn không có trả lời, liền thấy Đường Niệm Niệm sờ sờ Tự Lăng Vô Tà đầu tóc, gật đầu nói: “Ân, là người tốt.”

Lập tức bị mẫu tử hai như thế khen ngợi, vốn dĩ nên là làm người cao hứng, cũng là hấn muốn nhìn đến kết quả. Chính là không biết vì cái gì, hấn trong lòng bất an cảm cùng dự cảm bất tường càng thêm mãnh liệt.

Một bên Cố Cửu Sinh tự nhiên không có Lữ bước tường cái loại cảm giác này, còn ha ha cười nói: “Lữ huynh thật là cái không tòi người.”

Đôi mẹ con này vẫn là như thế đơn thuần, gặp người chỉ cần thoáng đối bọn họ khách khí chút, có hảo chút liền cho rằng đối phương là người tốt. Nay nếu là về sau gặp phải tiểu diện hổ giống nhau ác nhân, cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

Chỉ là thời gian dần dần qua đi, đương phong hoành sơn thượng tới càng ngày càng nhiều người, tập bảo sẽ rất cuộc bắt đầu thời điểm.

Lữ bước tường dự cảm bắt tường rất cuộc thực hiện, Cố Cửu Sinh ban đầu ý tưởng cũng không khỏi bị đánh vỡ.

“Cái này.” Đường Niệm Niệm nhìn đến phía dưới một gốc cây tên là ‘ lam sắc yêu cơ ’ tiên thảo, nhìn Lữ bước tường.

Lữ bước tường sắc mặt đều biến tái rồi.

Một bên Cố Cửu Sinh cùng Ngụy bích tuệ thần sắc đều có chút khẩn trương, cái trán đều che kín mồ hôi lạnh.

Ngụy bích tuệ nuốt nuốt nước miếng, nhẹ giọng nhắc nhở nói: “Tư lăng phu nhân, này..... Người đã mua không ít đồ vật.....”

Đường Niệm Niệm nghi hoặc phẩy phẩy lông mi, nói: “Ta thích cái này.”

Nàng bên cạnh Tư Lăng Vô Tà vẻ mặt thiên chân nói: “Vị này người tốt cao lương không phải nói, chỉ cần mẫu thân nhìn trúng liền mua, hấn sẽ trả tiền sao?” Lại chớp chớp mắt, cặp kia tinh tế đôi mắt thoát nhìn thực mê người, sinh ở tiểu hài nhi tinh xảo bánh bao trên mặt liền thành đáng yêu, “Cha nói qua, quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, chẳng lẽ cao lương là gạt người sao?” Hấn nhìn chằm chằm Lữ bước tường.

Lữ bước tường bị hấn xem đến sắc mặt càng thêm khó coi, cố tình còn lộ ra tươi cười, “Chỉ cần tư lăng phu nhân nhìn trúng là được.” Nói xong, hấn liền bắt đầu báo giá, chuẩn bị bắt lấy này cây tiên thảo.

“Cao lương thật là người tốt!” Tư Lăng Vô Tà nghiêm túc nói.

Lữ bước tường ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Người tốt đều là dễ dàng có hại.” Hấn thật không nghĩ muốn người tốt cái này ca ngợi.

Tư Lăng Vô Tà bĩu môi, “Cao lương chẳng lẽ là cảm thấy chính mình ở có hại sao?” Ngập nước đôi mắt, chớp động thuần tịnh ủy khuất nghi hoặc.

“Không, như thế nào sẽ đâu.” Lữ bước tường cơ hồ nghiêng răng nghiêng lợi, tươi cười cứng đờ. Hấn nghĩ thầm, tuyệt đối muốn đem này mẫu tử tin tức bán ra một cái tốt nhất giá, đến nỗi cái gọi là đối phương cảm kích, hấn cảm thấy đó là không có khả năng. Nhìn một cái nhân gia mua đồ vật mua nhiều tự tại, thật đúng là chính là không hoa chính mình tiền, không đau lòng a!

Mãi cho đến nguyệt quái đầu canh, hôm nay trận này tập bảo sẽ mới cuối cùng hạ màn, Lữ bước tường cả người đều có vẻ có chút suy sút.

Cổ Cửu Sinh hơi hơi hoạt động môi, thật sự không biết nên như thế nào an ủi đối phương, cuối cùng chỉ là dùng tay trầm trọng vỗ vỗ đối phương bả vai, không tiếng động ở trong lòng tự nhủ: Huynh đệ, vất vả, bảo trọng a.

Hấn kỳ thật trong lòng vô cùng may mắn, may mắn Lữ bước tường trước một bước đưa ra cấp Đường Niệm Niệm đài thọ, nếu không khi đó vốn dĩ cũng tưởng nói những lời này hấn nếu là nói, chỉ sợ cũng muốn đem cố gia cấp bại hết, bằng không liền lời nói chính là nói lời nói không giữ lời, mắt mặt ném về đến nhà.

Lữ bước tường đối với hấn tứ chi an ủi, đáp lại chỉ là nâng nâng đôi mắt, liền lời nói đều lười đến nói.

“Mưa xuân thiếu chủ, hôm nay thật là hảo quyết đoán đâu ~” một tiếng nũng nịu thanh âm từ nơi không xa truyền đến.

Chỉ thấy một người màu đỏ tía váy áo tiếu mị nữ tử chậm rãi đi tới.

Nàng tóc sơ phi nguyệt tán, thật dài tể mi, vũ mị đơn phượng nhãn, đĩnh đĩnh cái mũi, còn có một trượng thực hấp dẫn người hôn môi phần nộn đô đô cái miệng nhỏ. Lúc này tươi cười như hoa, ánh mắt không ngừng ở Lữ bước tường hòa Đường Niệm Niệm trên người đánh giá, mắt thấy Đường Niệm Niệm thời điểm, trong ánh mắt có ghen tỵ cùng khinh thường.

Lữ bước tường nghe được nữ tử thanh âm, cường chống thể xác và tinh thần mỗi mọt, không mất phong độ đối nữ tử cười nói: “Liễu như mi, người lời này là có ý tứ gì?”

Liễu như mi che miệng cười khế, “Ai không biết hôm nay trận này tập bảo sẽ, liền thuộc mưa xuân thiếu chủ mua bảo vật nhiều nhất, một nửa đều vào mưa xuân thiếu chủ túi đi.” Dừng một chút, ánh mắt cố ý vô tình triều Đường Niệm Niệm quét lại quét, lại nói: “Chỉ là không biết mưa xuân thiếu chủ khi nào đối thảo được có hứng thú, thế nhưng đem hôm nay trận này tập bảo sẽ xuất hiện tiên thảo đều mua hết.”

Lữ bước tường vừa nghe đến nàng nói cái này, tuy là hấn thân là Xuân Vũ Lâu thiếu lâu chủ, cũng nhịn không được có chút đau mình, chính là người ở bên ngoài trước mặt, này tiên linh thạch đều đã hoa, cũng không thể còn cho người ta nhìn chê cười. Biểu tình thoát nhìn như cũ ôn nhã tiêu sái, tùy ý cười nói: “Chỉ là bằng hữu tạm có bất tiện, cho nên ta trước phó thôi.”

Liễu như mi thấy hấn không có phủ nhận chính mình ánh mắt ám chỉ, vừa nghe lời này liền biết Lữ bước tường thật là vì trước mắt cái này tuyệt sắc nữ tử vung tiền như rác, trong lòng ghen tỵ tức khắc càng thêm mãnh liệt.

Ngày thường chính mình đối Lữ bước tường ám chỉ không ít, hấn cũng không có minh bạch cự tuyệt chính mình, đối chính mình cũng coi như là tốt, chỉ là còn chưa từng có vì chính mình trả giá nhiều như vậy.

Này chỉ là ngày đầu tiên liền cấp khác nữ tử mua nhiều như vậy bảo vật, còn không thấy hẳn có bất luận cái gì bất mãn, kia mấy ngày kế tiếp còn không biết muốn tiếp tục mua nhiều ít đâu.

Liễu như mi chọn tể mi, có chút âm dương quái khí đối Đường Niệm Niệm cười nói: “Vị này muội muội thật đúng là hảo phúc khí a.”

Đường Niệm Niệm mặc danh liếc nhìn nàng một cái, không có trả lời nàng lời nói.

Liễu như mi thấy nàng như thế lãnh đạm, hừ lạnh một tiếng, khẩu khí cũng biến lạnh, “Muội muội đây là có ý tứ gì, ta kêu người một tiếng muội muội là cho người mặt mũi, lấy người người tiên tu vì đối ta cái này Địa Tiên không tôn kính xưng hô một tiếng tiên bối cũng liền thôi, thế nhưng còn đối ta hờ hững?”

“Liễu như mi?” Lữ bước tường sắc mặt trầm xuống.

“Ai nha, mưa xuân thiếu chủ lớn tiếng như vậy làm cái gì, dọa đến nhân gia.” Liễu như mi nhẹ tròng mắt nhìn Lữ bước tường liếc mắt một cái, trong mắt có chút ai oán. Trước kia đều không thấy hẳn như vậy hung quá chính mình, hiện tại có một cái tân sủng thế nhưng liền như vậy đối đãi chính mình?

“Mưa xuân thiếu chủ, không phải nói ta, đôi khi quá sủng một người cũng không tốt lắm.” Liễu như mi nhìn đến chung quanh đã quay chung quanh không ít xem náo nhiệt người, thanh âm một chút đều không thu liễm, ngược lại muốn người càng nhiều cũng hảo, dùng bất bẻ ánh mắt nhìn Đường Niệm Niệm, nhẹ giọng nói: “Người nhìn xem nàng đây là cái gì trang điểm, quần áo bất chỉnh, không mặc giày vớ, cho dù là hầu hạ người cơ sủng cũng không nên như thế không biết liêm sỉ, tùy ý chính mình một thân da thịt cho người ta nhìn, mưa xuân thiếu chủ người nhưng đến hảo hảo quản giáo.”

“Đủ rồi!” Lữ bước tường lãnh máng một tiếng, sau đó đối Đường Niệm Niệm đầy mặt xin lỗi nói: “Tư lãng phu nhân, ngược ngùng, đây đều là ta sai lầm, người thỉnh trước dời bước, việc này ta sẽ tự xử lý.”

Đường Niệm Niệm mặt vô biểu tình, đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên biểu tình biến đổi, lông mi kịch liệt run rẩy hạ, người liền định tại chỗ bất động.

Tư Lăng Vô Tà hình như có cảm giác, nhìn liễu như mi ánh mắt giống như là nhìn người chết.

“U, cái gì phu nhân? Thế nhưng vẫn là phụ nữ có chồng, còn cùng người câu.....” Đáp.

Liễu như mi lời nói còn không có nói xong, nàng người liền mặc danh hóa thành một bãi nước lạnh.

“.....” Toàn trường nháy mắt yên tĩnh. Đây là làm sao vậy?

Một cỗ mặc danh hơi thở đột đến, lệnh người hít thở không thông, giống như thời gian yên lặng, bọn họ tất cảm giác chính mình mất đi thân thể lực khống chế, toàn bộ đều giống như linh hồn xuất khiếu giống nhau, chỉ có thể trơ mắt nhìn trước mắt phát sinh một màn, toàn thân đều không thể nhúc nhích.

Bóng trắng nhanh nhẹn, giống như kinh hồng du long.

Không biết từ đâu xuất hiện, liền đã đến Đường Niệm Niệm trước mặt.

“Niệm Niệm.....”

Kia quen thuộc, xa xăm, rất lâu sau đó không có nghe được gọi thanh.

Réo rất khàn khàn tiếng nói, ôn nhu như nước, thâm thúy khó hiểu.

Tí tách —— tí tách ——

Giọt nước rơi xuống đất thanh âm.

Đường Niệm Niệm nhìn trước mắt người, hơi nước mờ lung đến thấy không rõ lắm.

Nàng, nháp môi, mặt vô biểu tình.

-----oOo-----

Chương 278: không bao giờ sẽ buông ra người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bạch y tổ nhĩ sáng tỏ, mặc phát rồi tung sau đầu, ngọc bạch không rảnh tuấn mỹ dung nhan, tuyệt thế khuynh thành.

Cái này nam tử có khuynh đảo chúng sinh mị lực, chẳng sợ hấn trang điểm lại như thế nào mặc mạc tự nhiên, cũng thế làm người chần động cho đến tâm linh, dâng lên thần phục cảm giác —— hấn, sinh ra đỉnh đầu cao chót vót, liếc coi thương sinh.

“Đừng khóc, Niệm Niệm đừng khóc.” Nam tử biểu tình hoảng loạn, ống tay áo nội vượn tay mắt thường có thể thấy được nhẹ nhàng run rẩy, cái loại này run rẩy dường như hưng phấn lại dường như sợ hãi, kinh hoảng thất thố đến giống cái mao đầu tiểu tử, sớm đã quên mất chính mình tuyệt đỉnh quyền thế, cũng quên mất chính mình không chế thương sinh thực lực.

Hấn càng là nói, Đường Niệm Niệm nước mắt ngược lại càng không ngừng, cố tình nàng mặt vô biểu tình, duy độc từ nàng gắt gao nhấp môi nhìn ra nàng nội tâm không bình tĩnh —— nàng sẽ không khóc, chẳng sợ sinh sống lâu như vậy, nàng vẫn là không biết khóc thút thít nên làm cái gì biểu tình, đơn giản là nàng khóc thút thít số lần thật sự là quá ít.

Đặc biệt là hiện tại, nàng không nghĩ làm Tư Lăng Cô Hồng nhìn ra nàng trong lòng khó chịu, cho nên căng chặt khuôn mặt, chính là nước mắt tới lại không chịu nàng khống chế.

Tư Lăng Vô Tà yên lặng buông ra Đường Niệm Niệm tay, đứng ở cách đó không xa một bên.

Trắng nõn ngón tay thon dài nhẹ nhàng run rẩy vì nàng chà lau nước mắt, giống như hơi chút trợn một chút trước mắt người liền sẽ như là bọt biển giống nhau, một chọc liền phá.

Nước mắt rõ ràng lạnh băng, ở Tư Lăng Cô Hồng cảm thụ lại giống như núi lửa hỏa tương, dừng ở ngón tay thượng thời điểm, nóng rực đến đau đớn.

Hai người khoảng cách không đến nửa thước, mới vừa đủ Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay khoảng cách.

Này bất quá nửa một lát, Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc chịu đựng không được, duỗi tay đem nàng ôm vào trong ngực, dùng môi lưỡi thay thế ngón tay, đem nàng đôi mắt nước mắt một chút liếm tắt. Hân hôn môi rất chậm, liền môi đều mang theo run rẩy, thậm chí có thể nói có chút trì độ vụng về, lại có thể làm người từ hân hôn môi cảm nhận được hân vô cùng thương tiếc cùng thành kính.

Đường Niệm Niệm cảm thụ được đã lâu hơi thở vây quanh, trong nháy mắt có loại khóc lớn ra tiếng xúc động.

Thanh thấu hoa mai lãnh hương, mềm nhẹ hôn môi, vòng eo thượng vây quanh cánh tay, ngực truyền đến đối phương ngực chấn động tiếng tim đập, này đó toàn bộ đều sao sao quen thuộc, giống như nguyên bản tâm thần không | hư không động chỉ ở hôm qua, giờ này khắc này bị điền đến thỏa mãn lại ấm áp.

“Buông tay.” Đường Niệm Niệm đậm nói.

Chỉ là nàng thanh âm mang theo khóc thút thít khàn khàn cùng nghẹn ngào, xứng với giọng mũi, ngược lại cho người ta một loại yếu ớt làm nũng cảm giác, không có một chút uy lực đáng nói.

Tư Lăng Cô Hồng thân mình cứng đờ, chẳng những không có buông ra tay, ngược lại càng thêm ôm chặt nàng, “Không bỏ!”

Hân khẩu khí thế nhưng có loại hài đồng bướng bỉnh.

Đường Niệm Niệm nâng lên đã khôi phục thanh minh con người, liếc mắt một cái liền đối cấp trên lăng Cô Hồng đôi mắt, cặp mắt kia như cũ như vậy mỹ lệ, thậm chí càng thêm mỹ lệ cùng sâu thẳm, nhìn nàng thời điểm lại không hề che giấu thanh triệt, dường như đêm tối ngưng tụ thu nhỏ lại, dễ dàng liền đem người cấp bao phủ vây quanh đi vào.

Hắn ánh mắt rất sâu, thâm đến giống như muốn đem nàng hồn phách đều xem đi vào, sau đó dung nhập chính mình hồn phách.

Một vạn năm.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn trước mắt người, một phút một giây đều không muốn dời đi ánh mắt.

Một vạn thời gian quá mức dài lâu, làm hắn ký ức đều xuất hiện mơ hồ, đều không phải là quên đi cái loại này mơ hồ, lại là giống như không chân thật mơ hồ —— như vậy tốt đẹp lại lệnh người thỏa mãn ký ức, thật là chân thật sao? Vì cái gì nàng không ở chính mình bên người, vì cái gì tìm không thấy thân ảnh của nàng, nhìn không thấy, nghe không đến, đụng vào không đến, cảm thụ không đến.....

Hắn đều không phải là không có nghĩ tới huyền hóa ra một cái Đường Niệm Niệm tới, chỉ là huyền hóa ra tới Đường Niệm Niệm lại há là thật sự Đường Niệm Niệm, như vậy làm, này sẽ làm hắn tưởng niệm càng thêm nghiêm trọng, tàn sát bừa bãi hắn tinh thần, làm hắn cơ hồ muốn điên cuồng.

Túi Càn Khôn còn giữ đã từng ở niệm hồng đại lục trung mộc long linh mạch, Đường Niệm Niệm vì sinh dục Tư Lăng Vô Tà, sở cho hắn cho hết thời gian dùng đầu gối con rối oa oa.

Một đoạn thời gian, Tư Lăng Cô Hồng đều dùng cái này con rối oa oa tới giảm bớt chính mình tưởng niệm.

Không ngưng cái này mộc có con rối oa oa, sở hữu có quan hệ Đường Niệm Niệm đồ vật, hắn đều sẽ lấy ra tới, từng cái xem, từng cái tưởng, này đó rốt cuộc là Đường Niệm Niệm khi nào cho hắn,

lúc ấy Đường Niệm Niệm lại làm chút cái gì, nói chút cái gì, suy nghĩ chút cái gì.

Hết thầy hết thầy, lúc ấy tư tưởng thời điểm, thỏa mãn tuân lệnh hần nhện không được gọi lên khoe miệng.

Chỉ là tưởng sau khi xong, vô tận hư không cảm giác có thể tra tấn đến người nổi điên.

Tư Lăng Cô Hồng thậm chí hối hận, hần thậm chí tổng hội có như vậy trong nháy mắt hối hận, hối hận làm như vậy, rời đi Đường Niệm Niệm bên người.

Một vạn năm đối với đã từng hần tới nói, có thể nói là ngủ một giấc thôi, không đáng giá nhắc tới. Nhưng mà, thế gian này có một cái Đường Niệm Niệm lúc sau, hết thầy đều trở nên không giống nhau.

Hần cuối cùng thế nhưng chỉ có thể trốn tránh đóng băng chính mình.

Thiên giới này không ai có thể đủ đánh bại hần, trừ bỏ chính hần.

Chính hần không chịu nổi chính mình tưởng niệm, lý trí cùng bình tĩnh ở tưởng niệm Đường Niệm Niệm chuyện này thượng trở nên bất kham một kích.

“Niệm Niệm, Niệm Niệm.....” Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng, trong miệng tham lam kêu.

Một vạn năm tra tấn rốt cuộc kết thúc, hết thầy ký ức đều theo nàng xuất hiện trở nên thực chất, thật lớn thỏa mãn cùng sung sướng cảm làm hần toàn thân đều đang run lật, cái loại này rừng mình cùng hưng phấn, trước đó hần chưa bao giờ thể nghiệm quá.

Loại này thật lớn cảm xúc thậm chí làm hần trở nên thất thố cùng vụng về, khoe miệng ngăn không được giơ lên, hoàn mỹ cười hình cung, thuần tịnh ngây thơ đều giống cái được đến toàn thế giới đại nam hài giống nhau.

Hắn quan trọng khẩn ôm, ôm lấy người này, chết cũng không buông tay, tuyệt đối không buông tay!

Đường Niệm Niệm thiếu chút nữa đã bị hắn tươi cười cấp mê hoặc qua đi, xụ mặt nhàn nhạt nhìn hắn, lấy ra một khối ngọc giản giao cho hắn trước mặt.

“Ân?” Tư Lăng Cô Hồng hai tròng mắt vẫn là không rời đi Đường Niệm Niệm, ngọc giản nội dung còn bị hắn dễ dàng biết được.

Sổ sách!

Này ngọc giản là một quyển sổ sách.

Này ngọc giản là Đường Niệm Niệm một trăm năm qua ghi lại Tư Lăng Cô Hồng thiếu nàng sổ sách.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến sổ sách nội dung lúc sau, tươi cười càng thêm mềm ấm.

“Niệm Niệm.” Hắn tươi cười khẽ ôn nhu nhẹ gọi.

Đây mới là hắn Niệm Niệm, ai cũng vô pháp thay thế Niệm Niệm.

Như thế đáng yêu, như thế làm hắn yêu thích.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn hắn, nghiêm túc nói: “Trướng mục không có trả hết phía trước, người không thể rời đi bên cạnh ta, ta muốn người làm cái gì, người phải làm cái gì.”

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng không chút suy nghĩ liền đáp ứng rồi, cúi đầu ngửi trên người nàng quen thuộc thanh hương, chuẩn bị ngậm lấy nàng cánh môi.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu, tránh thoát hắn thân cận, bắt cận nhân tình nói: “Trướng mục không trả hết phía trước, không chuẩn chủ động hôn ta.”

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt mị mị, tựa hồ nhất thời không có phản ứng lại đây, lúc sau biểu tình ủy khuất nhìn Đường Niệm Niệm.

Hắn nhớ rõ, Niệm Niệm đối như vậy hắn, dễ dàng mềm lòng.

Chỉ là lần này Tư Lăng Cô Hồng thất sách, Đường Niệm Niệm lâm tâm không vì chỗ động, biểu tình bình tĩnh nói: “Buông tay.”

“Không bỏ.” Tư Lăng Cô Hồng trả lời đến một chút chần chờ đều không có. Hắn luyến tiếc, luyến tiếc buông ra.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh xem hắn.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt lóe cổ một sợi u sắc.

Hắn hoàn toàn khôi phục Thiên Ma chí tôn ký ức cùng thực lực, trải qua một vạn năm lắng đọng lại, đối Đường Niệm Niệm tưởng niệm yêu thích gần như ma chướng, kia phân khủng bố chiếm hữu dục cũng càng thêm mãnh liệt, đồng thời cũng có được Thiên Ma chí tôn bản chất vô tình hung tàn.

Nếu như trước mắt không phải Đường Niệm Niệm nói, người nhất định đã chết đến không thể càng chết.

Chỉ có Đường Niệm Niệm, cũng chỉ có Đường Niệm Niệm mới có thể đủ khống chế hắn, vô luận đối hắn làm chút cái gì, cho dù là hắn nhất không muốn làm sự tình, hắn cũng luyến tiếc thương tổn nàng một phân một hào.

Cuối cùng, Tư Lăng Cô Hồng vẫn là ở Đường Niệm Niệm trong ánh mắt bại hạ trận tới.

Nàng ở sinh khí, đối hắn cúi kính.

Nguyên lai Niệm Niệm sẽ tùy hắn ôm, vô luận hắn làm cái gì, Niệm Niệm đều sẽ theo hắn.

Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng buông ra tay, chính là vẫn là dính sát vào Đường Niệm Niệm, đôi mắt nhất thời nửa khắc đều không muốn rời

đi nàng, nhẹ rũ lông mi, đầu hạ nhọt nhọt cắt hình, làm hấn thoát nhìn có chút yếu ớt, ngược lại bày biện ra càng thêm lệnh người điên cuồng mị lực.

Đương một cái đứng ở đỉnh, cử thế vô song nam tử thu liễm một thân dữ tợn, giống cái phạm sai lầm đại nam hài giống nhau, có chút ủy khuất lại yếu ớt thời điểm, không hề là cái loại này chỉ có thể nhìn lên không dung xâm phạm, mới là nhất mê hoặc nhân tâm, lệnh vô số người biết rõ là thiêu thân lao đầu vào lửa, cũng phẫn đấu quên mình xông lên đi.

“Niệm Niệm, không tức giận tốt không?” Tư Lăng Cô Hồng nói.

“Không tốt.” Đường Niệm Niệm nửa điểm không chần chờ trả lời.

Tư Lăng Cô Hồng sáng mắt nhẹ dạng, hấn không hiểu nên như thế nào an ủi người, cũng không hiểu lệnh người như thế nào nguôi giận, hấn sẽ làm chính là đối nàng hảo. Chỉ là nhìn đến trước mắt nàng đương nhiên bộ dáng, bộ mặt biểu tình cùng chính mình cái kính bộ dáng, càng thêm làm hấn muốn hảo hảo yêu thương, hảo hảo thân cận.

Niệm Niệm, ta suy nghĩ người một vạn năm.

Người khá vậy vẫn luôn nghĩ đến ta?

Nghĩ đi.

Nếu không như thế nào sẽ đem trướng mục nhớ rõ như vậy rõ ràng.

Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ, đối Đường Niệm Niệm nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm muốn như thế nào mới có thể nguôi giận?”

Đường Niệm Niệm trả lời đến bình tĩnh lại nghiêm túc: “Chờ người đem trướng mục trả hết.”

Nàng nghe xong hấn nói, không có tự trách khổ sở, hơn nữa thực nghiêm túc đem sai lầm đều thêm vào ở hấn trên người, đem

trướng mục nhớ rõ rành mạch, cũng đã sớm kế hoạch hảo nên như thế nào làm hấn trả nợ, nên như thế nào làm chính mình nguôi giận.

Đường Niệm Niệm chọn hạ mặt mày, nhìn hấn đạ nói: “Ta nói rồi, người phải làm tốt chuẩn bị tâm lý, ta rất hẹp hòi.”

Tự Lăng Cô Hồng tươi cười sủng nịch mà bao dung, còn có một tia bất đắc dĩ.

Một trăm năm trướng mục, chẳng phải là muốn còn một trăm năm, cũng là nói hấn một trăm năm không thể chủ động thân cận Niệm Niệm.

Hai người không coi ai ra gì đối thoại, chung quanh giống như bị hạ Định Thân Chú mọi người, lúc này cũng rất cuộc khôi phục bình thường. Chỉ là bọn hấn vẫn là không nói gì, liền hô hấp đều không tự chủ được tạm dừng, liền sợ sảo tới rồi nói chuyện hai người, ảnh hưởng tới rồi hai người nói chuyện với nhau.

Đường Niệm Niệm đối với Tự Lăng Cô Hồng nâng nâng chân trần, vẻ mặt bình tĩnh nhìn hấn, nói: “Cho ta xuyên giày.”

Trắng nõn mượt mà chân trần, phần hồng như châu móng tay, nửa che nửa lộ ở màu trắng làn váy hạ có vẻ phá lệ đáng yêu, lệnh người có loại muốn phủng ở lòng bàn tay trung xoa bóp thưởng thức một phen xúc động.

Đường Niệm Niệm này một câu nói xong, chung quanh liền truyền ra một trận hút không khí thanh, không ít người đều trừng lớn trông mắt, không thể tưởng tượng nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

Này nữ tử điên rồi sao!?

Nàng dám phân phó này nam tử cho nàng xuyên giày, làm này đó hèn mọn sự tình!?

Ở đây người thấp nhất cũng là người tiên tu vi, tự nhiên liếc mắt một cái liền nhìn ra tới Đường Niệm Niệm bất quá người tiên lúc đầu,

chính là nàng trước mặt Tư Lăng Cô Hồng lại không giống nhau, ở đây không ai nhìn ra hấn tu vi, chỉ bằng hấn như vậy dễ dàng liền đem Địa Tiên liễu như mi giết chết, liền có thể làm mọi người biết hấn sâu không lường được.

Ở cường giả vi tôn, lấy tu vi tới nói chuyện Thiên giới, một người tiên lúc đầu tiểu nữ tử, dám phân phó so nàng cao hơn vài cái cảnh giới nam tử cho nàng xuyên giày, này thật sự là quá lớn gan làm vậy, không biết sống chết.

Chớ nói nhân gia tu vi so nàng cao nhiều như vậy, chỉ bằng đối phương thân là nam tử, một thân Thanh Hoa tự phụ liền không nên làm loại này hầu hạ người sự tình.

Không ít người đều cảm thấy Đường Niệm Niệm lời này nhất định sẽ chọc Tư Lăng Cô Hồng lửa giận, chẳng sợ đối phương lại như thế nào yêu thích nàng, chẳng sợ nàng lại như thế nào khuynh thành tuyệt sắc, cũng không thể như vậy giẫm đạp đối phương tôn nghiêm.

Chỉ là đối Tư Lăng Cô Hồng tới nói, đây là giẫm đạp hấn tôn nghiêm sao?

Tự nhiên không phải!

Bọn họ chi gian ở chung, người khác vô pháp lý giải cũng vô pháp minh bạch, loại chuyện này vẫn luôn như thế, hơn nữa vẫn là Tư Lăng Cô Hồng cố ý sủng nịch bồi dưỡng ra tới.

Hiện giờ chính ở vào bị Đường Niệm Niệm cẩu kính, trả nợ trong lúc không thể chủ động Đường Niệm Niệm hấn, nhưng ước gì có thể được đến Đường Niệm Niệm phân phó. Đặc biệt là nhìn đến Đường Niệm Niệm chân trần áo đơn, tùy ý người chung quanh nhìn cái biến.....

Mọi người chỉ thấy trước mắt nam tử biểu tình chẳng những không có chút nào biến hóa, ngược lại càng thêm ôn nhu, khóe miệng hàm

chứa sủng nịch cười khế, sau đó chậm rãi ngồi xổm xuống thân mình, cong hạ tôn quý lưng.

Bọn họ còn không có tới kịp khiếp sợ, hai mắt liền truyền đến một trận đau đớn, sau đó trước mắt liền hóa thành một mảnh đen nhánh.

Những người này bên trong, duy độc không có mắt mù cũng chỉ có Lữ bước tường, Cố Cửu Sinh, Ngụy Bích tuệ cùng la đàn bốn người.

Bốn người biểu tình còn ngốc lảng lảng, từ Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện đến bây giờ, bọn họ vẫn luôn ở vào loại này hoảng hốt trạng thái.

“Ta khuyên các người hiện tại tốt nhất cái gì đều không cần xem, bằng không lão cha cũng sẽ không lại buông tha các người.” Tư Lăng Vô Tà hảo ý khuyên bảo.

Lữ bước tường hòa Cố Cửu Sinh bốn người còn chưa tới để sao lại thế này, liền nghe được chung quanh có người tiếng kinh hô truyền đến: “Ta đôi mắt, ta đôi mắt làm sao vậy!?”

Bọn họ triệu người chung quanh nhìn lại, tức khắc phát hiện những người đó đôi mắt đều bày biện ra một loại tử khí —— mù!

Lữ bước tường hòa Cố Cửu Sinh bốn người trong lòng phát lạnh, cũng mặc kệ Tư Lăng Vô Tà nói rốt cuộc là có ý tứ gì, liền theo hần nhắc nhở cúi đầu, tự giác tạm phong bế chính mình thị giác, cái gì đều không xem, chỉ nghe được nam tử réo rất mềm nhẹ tiếng nói ——

“Như vậy nhưng tính còn một lần xuyên giày?” Tư Lăng Cô Hồng phủng kia tinh tế nhỏ xinh chân ngọc, trong tay đã xuất hiện thích hợp nàng giày vớ.

Hần trong túi Càn Khôn, thuộc về nàng đồ vật chưa từng có thiếu quá.

“Ngô.” Đường Niệm Niệm gật đầu.

Nàng nhìn phía trước ngồi xổm thân mình Tư Lăng Cô Hồng, liếc mắt một cái nhìn đến hấn tóc đen thượng đỉnh trệ không hóa băng tinh, không ngừng là mặc phát thượng, còn có hấn xiêm y đầu vai, vạt áo mơ hồ đều có thể thấy được một ít.

Đường Niệm Niệm ý niệm vừa động, đem kia băng tinh thu vào trong tay.

Trong nháy mắt liền cảm giác được đến xương băng hàn, tay nàng chỉ đều bị đóng băng.

Như vậy băng hàn cũng không có liên tục nửa giây liền ngừng, tay nàng bị Tư Lăng Cô Hồng tay cầm, kia băng tinh cũng hóa thành vì dòng nước.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn nắm chính mình bị băng đến đỏ tím đỏ máu ngón tay, kia đáy mắt thượng tiếc lệnh nhân tâm động, sau đó ngón tay đã bị hàm nhập ẩm áp địa phương.

Vốn dĩ dựa theo trả nợ trong lúc quy tắc, Tư Lăng Cô Hồng như vậy chủ động hành vi là phạm quy, chính là này phạm quy hiển nhiên cũng bị Đường Niệm Niệm ngầm đồng ý.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng chớp mắt, nàng cũng không phải mềm yếu người, điểm này tổn thương do giá rét chỉ cần được lực vừa chuyển là có thể đủ khôi phục, nàng cũng không cảm thấy nhiều đau, điểm này đau đớn đối với nàng tới nói thật không coi là cái gì.

Chính là, đương một người so với chính mình càng yêu thương chính mình thời điểm, ngược lại dễ dàng làm người trở nên yếu ớt, duy độc ở cái này người trước mặt trở nên yếu ớt.

Ngón tay bị mềm hấn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm láp, sau đó bị buông ra, Tư Lăng Cô Hồng cùng nàng đối diện, nhẹ giọng khát vọng nói: “Niệm Niệm, làm ta ôm một cái.”

Đường Niệm Niệm từ trước đến nay không phải làm chính mình có hại chủ nhân, nàng thích hấn độ ẩm cùng khí tức, sớm đã thói quen hấn vây quanh. Lúc này giày đã mặc xong rồi, làm hấn ôm cũng hảo, miễn chính mình đi đường. Như thế nghĩ, nàng liền gật gật đầu.

Cơ hồ là nàng hàm dưới có động tác nháy mắt, nàng người đã bị Tư Lăng Cô Hồng ôm vào trong lòng ngực, đối phương vùi đầu vào nàng hõm vai, thần sắc mỉm cười, tràn đầy đều là thỏa mãn.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu nhìn hấn một cái, cầm ngọc giản nghiêm túc ở bên trong trướng mục trung xóa một bút.

Lần này tập bảo sẽ người chủ trì cao bunn xin phúc đi đến bên ngoài thời điểm, liếc mắt một cái liền nhìn đến không khí quý dị, vốn dĩ mãn mỉm cười dung sắc mặt cũng đổi đổi, không rõ nguyên do nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, sau đó đi đến Lữ bước tường trước mặt, thật cẩn thận nói: “Cái này, mưa xuân thiếu chủ, hôm nay người mua tới đồ vật đều đã chuẩn bị tốt, không biết hay không hiện tại cho người đưa lại đây mang đi?”

Hấn xuất hiện cùng ngôn ngữ làm Lữ bước tường đám người khôi phục tầm mắt.

Lữ bước tường không có trả lời cao bunn xin phúc nói, trước nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, nhất thời cũng không biết nên như thế nào mở miệng.

Này đó tư lăng phu nhân rốt cuộc là người nào, nàng phu quân lại là người nào, dĩ vãng trước nay đều không có gặp qua, cũng chưa từng nghe nói vị nào đại nhân vật đặc thù cùng hấn tương xứng. Chính là hấn hơi thở như thế thâm thúy, so phụ thân còn muốn làm nhân tâm giật mình, có thể thấy được hấn tu vi tuyệt đối là Đại La Kim Tiên phía trên, không nên là cái gì danh khí đều không có nhân tài đối.

Hướng chi vị này tư lăng phu nhân có thể khiến cho Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường bực này tuyệt đỉnh khủng bố thế lực chú ý, nàng phu quân lại sao có thể là người thường.

Lữ bước tường thượng ở suy nghĩ, Tư Lăng Vô Tà đã ở một bên nói: “Lão cha, người không ở thời điểm, mẫu thân liền mua thích đồ vật tiên linh thạch đều không có, còn hảo có vị này người tốt cao lương, mẫu thân mua đồ vật đều là vị này người tốt cao lương phó tiên linh thạch nga.”

Lữ bước tường nghe vậy không chút suy nghĩ, liền mỉm cười khiêm tốn cười nói: “Tiểu công tử khách khí, bằng hữu chi gian giúp đỡ cho nhau là hẳn là.” Lời nói vừa mới nói xong, hắn liền cảm giác được một cỗ hàn ý nhập thể, liền hô hấp không khí đều tựa hồ bị nhiễm hàn khí.

Tư Lăng Vô Tà mừng rỡ ha hả cười không ngừng. Bằng lão cha chiếm hữu dục, nam nhân khác ra tiền mua đồ vật cấp mẫu thân, loại chuyện này nhưng không đáng làm người vui vẻ đâu.

“Niệm Niệm muốn cái gì, ta cấp Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng ở Đường Niệm Niệm bên tai nói nhỏ.

“Ân.” Đường Niệm Niệm đạm nhiên gật đầu.

Cao bunn xin phúc ngó trái ngó phải, không có hiểu được này rốt cuộc là chuyện như thế nào, không khỏi lại đối Lữ bước tường hỏi: “Mưa xuân thiếu chủ, người xem này.....”

Thứ này mua đều đã mua, Lữ bước tường còn không có biện pháp hậu da mặt từ bỏ làm đối phương đem tiên linh thạch còn trở về, bằng không hắn thanh danh thật sự liền không có. Chỉ là này mua đồ vật đều đều không phải là hắn sở yêu cầu, hoàn toàn là vì được đến Đường Niệm Niệm cảm kích mới mua, nếu Đường Niệm Niệm không cần nói.....

Hắn nhìn Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm, còn không biết chết sống muốn ra tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng đã đối Đường Niệm Niệm nói: “Người khác không cần, ta có càng tốt, toàn bộ đều cấp Niệm Niệm.”

Thiên Ma Cung muốn cái gì không có, liền nói hấn vạt áo còn dính băng tinh, giá trị liền so lần này tập bảo sẽ thượng toàn bộ bảo vật thêm lên còn cao. Hấn đối Đường Niệm Niệm hứa hẹn chưa từng có biến quá, chỉ cần hấn có điều tùy Đường Niệm Niệm lấy, nếu là hấn không có Đường Niệm Niệm suy nghĩ, hấn đoạt cũng muốn cấp Đường Niệm Niệm đoạt tới.

“Ta muốn.” Đường Niệm Niệm lại cứ cùng Tư Lăng Cô Hồng xưng tương phản.

Vô luận Tư Lăng Cô Hồng hay không có càng tốt, vừa mới mua tới tiên thảo thật là nàng muốn đồ vật, nếu không nàng cũng sẽ không mở miệng muốn mua, càng mở miệng nói thích.

Lời này vừa nói ra, Lữ bước tường thần sắc buông lỏng, lộ ra tươi cười, lại lần nữa mở miệng muốn ra tiếng, lại ở nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng trong tay xuất hiện chi vật thời điểm, biểu tình trở nên trợn mắt há hốc mồm, cực kỳ khó coi.

Chẳng những là hấn, cao bunn xin phúc biểu tình cùng hấn không có sai biệt.

Cố Cửu Sinh cùng Ngụy bích tuệ, la đàn ba người đã sớm ngây ngẩn cả người.

Chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng trong tay là một đám điệp đặt ở cùng nhau hộp ngọc, kia hộp ngọc bên trong phóng đúng là Đường Niệm Niệm mua tới đồ vật.

Này đó đúng là bị cao bunn xin phúc ngay từ đầu chuẩn bị tốt, làm bọn thị nữ bưng đứng ở bên trong, chỉ chờ hấn ra lệnh một tiếng liền trình lên tới cấp Lữ bước tường, hấn tự nhiên nhận được rõ ràng. Chỉ là chưa từng cứ như vậy tới rồi Tư Lăng Cô Hồng trong tay, hấn nghĩ nghĩ, vẫn là cẩn thận đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Này, vị đại nhân này, này đó.....”

Hấn lời nói còn chưa nói xong, Tư Lăng Cô Hồng réo rất tiếng nói không hề phập phồng, “Ta đoạt đó là ta.” Làm lơ cao bunn xin phúc

khó coi nghẹn khuất sắc mặt, giao cho Đường Niệm Niệm trước mặt, ngữ điệu ôn nhu nhẹ nhàng chậm chạp đến cùng phía trước hiện ra tiên minh đối lập, “Niệm Niệm muốn, ta liền đoạt tới cấp Niệm Niệm.”

Hắn đoạt tới liền xem như đồ vật của hắn, như vậy thứ này cũng liền tính là hắn đưa cho Đường Niệm Niệm, cùng Lữ bước tường không có chút nào can hệ.

Cao bunn xin phúc nơi nào nghĩ vậy dạng tu vi cao thâm khó đoán người, thế nhưng sẽ làm ra cường đoạt người đồ vật hoạt động, chính là đối phương chính là đoạt, còn đoạt đến không hề kiêng kị, chẳng sợ hắn lại giận cũng không có thể ra sức.

“A, ha ha.” Cao bunn xin phúc cười gượng, đối Lữ bước tường nói: “Mưa xuân thiếu chủ, này đó bảo vật đã sớm người chụp được chính là người đồ vật, lúc này đồ vật đã đưa đến, ta liền trước cáo từ.”

Dù sao muốn hắn còn tiên linh thạch, đó là tuyệt đối không có khả năng.

Hắn lời nói vừa mới nói xong, người liền biến mất không thấy.

Lữ bước tường trở mắt nhìn này hết thấy, sắc mặt phát cương, không rõ chính mình như thế nào sẽ xui xẻo đến tận đây.

Tình huống này xem ra, chính mình hoa như vậy nhiều tiên linh thạch, chẳng những không có được đến cái kia nữ tử cảm kích, ngược lại còn lệnh đối phương phu quân cấp nhớ thương thương, thật sự là vừa mất phu nhân lại thiệt quân.

Cách đó không xa Tư Lăng Vô Tà đầy mặt sự không liên quan mình thuận nhiên bộ dáng, hắn mới sẽ không nói cho đối phương, hắn ngay từ đầu cảm giác được đối phương tính kế tâm tư, cũng liền hơi chút, thật sự chỉ là hơi chút ý động như vậy một tia, ai kêu đối phương tính toán tính kế thân thân mẫu thân, làm hắn sinh ra không thích tâm tư đâu.

Lúc này, phong hoành sơn thượng bị một chúng bạch y tiên nhân vây quanh, chỉ thấy một người đột nhiên xuất hiện ở các nội, đứng ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Đường Niệm Niệm, sau đó ha ha bật cười, “Tìm được rồi!”

Thánh linh đường người!?

Mọi người thấy rõ ràng người này quần áo tiêu chí, tức khắc nhận ra hắn đại biểu sau lưng thế lực.

-----oOo-----

Chương 279: yêu nghiệt một nhà đoàn tụ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Vị này thành linh xảy ra, ăn mặc thánh linh đường ăn mặc nam tử, nhìn Đường Niệm Niệm nói ra kia một câu sau, liền động thủ triệu nàng chớp tới, quá mức hưng phấn làm hấn nhất thời thể nhưng không có chú ý đến bao Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng, kết quả mắt thấy hấn bàn tay một chút hóa thành tro tàn, hấn bản nhân tắc trùng lớn hai tròng mắt.

“Nếu người lại chậm một bước nói.....” Đường Niệm Niệm thanh đạm triệu Tư Lăng Cô Hồng nói.

Nàng cùng Tư Lăng Vô Tà hai người phi thăng đến Thiên giới, trừ bỏ Tư Lăng Vô Tà đem đôi mắt nguy trang một chút ở ngoài, ở không có làm bất luận cái gì một chút che lấp. Đây là bọn họ đối Tư Lăng Cô Hồng tín nhiệm, bọn họ tin tưởng Tư Lăng Cô Hồng thể nhưng tới đây vạn năm, liền nhất định có thể làm được hấn hứa hẹn, cho bọn họ một mảnh bình yên thiên địa, mặc cho bọn hấn hành tẩu không bị ngăn trở.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà đã sớm nghĩ tới Thiên giới trung Thánh Tử sẽ đối bọn họ bất lợi, như cũ không sợ gì cả như vậy không chút nào che lấp hành tẩu, thậm chí tới tham dự này phong chín thành vạn chúng chú mục tập bảo luận đạo sẽ.

Chỉ là, Tư Lăng Cô Hồng so trong dự đoán muốn chậm một ít đã đến.

Nếu lần này Tư Lăng Cô Hồng lại chậm một chút, làm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà hai người trước bị này đàn thánh linh

đường người tìm được nói, như vậy hậu quả nhất định sẽ phi thường nguy hiểm.

Tư Lăng Cô Hồng vây quanh Đường Niệm Niệm vòng eo cánh tay căng thẳng, hàm dưới chống nàng hõm vai, ướm nóng hô hấp dễ dàng chạm vào nàng vành tai, chỉ nghe được hần thấp giọng nhẹ nhàng chậm chạp nói: “Ta sai.”

“Ân, ta đều nhớ kỹ.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh gạt đầu.

Hai người ngôn hành cử chỉ đều cho người ta một loại tùy ý đam nhiên cảm giác, đặc biệt là xứng với vị kia thánh đường nam tử đã không thấy đôi tay, tức khắc làm chung quanh một trận yên tĩnh.

“Người là người phương nào?” Vương sóc phẫn hận lại cẩn thận nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, lạnh giọng hỏi.

Lúc này hần mới cuối cùng từ lập công vui sướng trung khôi phục lại, thấy rõ ràng trước mắt nam tử. Trước mắt người vô luận là khuynh thế dung mạo, vẫn là một thân đặc thù phong hoa, trở lại nguyên trạng thần bí, đều tỏ rõ hần bất phàm.

Wương sóc đôi tay đã phé đi, hần thử dùng nắm cốt trọng sinh thuật làm chính mình cánh tay tái sinh trường lên, lại phát hiện hoàn toàn là tổn công vô ích, sẽ chỉ làm hai bên cánh tay chỗ hồng càng thêm đau đớn khó nhịn, giống như bị liệt hỏa nóng rục giống nhau, làm hần biểu tình vận vẹo lại khó coi.

Tư Lăng Cô Hồng không để ý đến vương sóc, liền một sợi dư quang đều không có bố thí cho hần, thân mật dùng chính mình hàm dưới cọ xát Đường Niệm Niệm, nhẹ nhàng chậm chạp hỏi: “Niệm Niệm tưởng như thế nào xử phạt bọn họ?”

Thánh linh đường vì Thánh Tử thế lực.

Thánh Tử được xưng là năm đó Thiên Thánh duy nhất truyền nhân, thực lực đã đạt tới Thiên Tôn.

Không ngừng là như thế, Thánh Tử nguyên bản thân phận vì Thiên giới huyền gia dòng chính, có huyền gia đứng ở hắc sau lưng, huyền trong nhà liền có hai vị Thiên Tôn, hơn nữa quảng giao bạn tốt, bị Thiên giới biết bạn tốt bên trong liền có hai vị Thiên Tôn.

Một vạn năm qua, Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường hai người mặt ngoài thoát nhìn người không đáng ta, ta không phiền người, không ít tiên nhân suy đoán Thiên Ma chí tôn như cũ vẫn là cùng truyền thuyết giống nhau mặc kệ thế sự, hiện tại Thiên Ma Cung phát triển hoàn toàn là năm hoang cổ lâu ở không chế, lấy năm vị hoang cổ Thiên Tôn thực lực, cũng vô pháp cùng toàn bộ thánh linh đường cùng huyền gia đối nghịch, bởi vậy mới có thể hình thành loại này cục diện.

Liền Thánh Tử bản thân cũng có hơn phân nửa ý nghĩ như vậy, thậm chí cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng có cái gì tai họa ngầm, thực lực căn bản là so ra kém dĩ vãng truyền thuyết, nếu không nói Tư Lăng Cô Hồng vì cái gì không đối hắc ra tay đâu?

Này cũng tạo thành Thánh Tử như cũ sinh động nhảy nhót, còn làm ra chính diện cùng Thiên Ma Cung đoạt người hoạt động.

Tư Lăng Cô Hồng làm lơ còn có kiêu ngạo lời nói, làm vốn là phần hận vương sóc tức khắc lửa giận ngập trời, lạnh giọng quát lớn nói: “Vị đại nhân này, người đây là muốn cùng thánh linh đường đối nghịch sao?”

Tuy rằng là tôn xưng Tư Lăng Cô Hồng một tiếng đại nhân, chính là trong giọng nói mặt nhưng nghe không hiểu một chút tôn kính.

Vương sóc âm thầm đã đem tin tức truyền tới trăm dặm ương hòa nơi đó.

“Thánh linh đường rất lợi hại?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Nàng dọc theo đường đi ở Cố Cửu Sinh còn có người khác nơi đó đã sớm đã nghe nói thánh linh đường, trong đó còn có thánh linh đường chủ nhân Thánh Tử.

Thiên Thánh duy nhất truyền thừa đệ tử, một vị Thiên Tôn cường giả.

Vương sóc vừa nghe đến nàng lời nói, thần sắc lộ ra một mặt trào phúng, dường như ở cười nhạo nàng vô tri.

“Người mới phi thăng không lâu, không biết cũng là khó trách.” Hấn ngôn ngữ tựa hồ lý giải, trên thực tế lộ ra khắc nghiệt, mắt lạnh nói: “Ở Thiên giới trên dưới, thánh linh dường người nào không biết người nào không hiểu, Thánh Tử thân là đời sau Thiên Thánh, quả thật Thiên giới tương lai lãnh tụ.”

Vương sóc khẩu khí to lớn, lệnh chung quanh người đứng xem cũng không khỏi có chút bất mãn, một người nhịn không được kêu lên: “Thánh linh dường đích xác lợi hại, chỉ là còn chưa tới thiên hạ vô địch nông nổi, không nói Thiên Ma Cung, liền nói Cửu Châu biển cả cùng liền chín dải để các cái nào không phải vang dội tồn tại, cho dù là thánh linh dường cũng vô pháp đối bọn họ như thế nào.”

Này người nói chuyện vừa mới nói xong, liền thấy một đạo lãnh quang hiện lên, thân thể hấn đã bị chặn ngang chặt đứt.

Trường hợp theo này mùi máu tươi nói trở nên đông lạnh lên.

Vương sóc vừa ra tay, lửa giận cũng phát tiết không ít, đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nói: “Hai vị, thánh linh dường cũng không ác ý, chỉ là muốn.....” Hấn đang muốn nói là muốn thỉnh hai vị đi làm khách, như thế khách khí cách nói, trong đầu lại truyền đến trăm dặm ượng hòa mệnh lệnh —— một khi phát hiện mục tiêu, bất kể tổn thất cũng muốn đem này trào lầy, không thể trào lầy liền giết. Nếu như giết không chết, thương cũng muốn bị thương nàng.

Vương sóc cẩn thận phân tích trước mắt tình huống, chỉ bằng chính mình vừa mới ra tay liền đối lầy đôi tay tận phế kết cục, có thể thấy được muốn đem đối phương trào lầy căn bản là không có khả năng. Bất quá trào lầy không thể, sát lại có thể!

Vương sóc hai mắt lộ ra lãnh duệ sát khí.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn hai mắt, đem kia rõ ràng sát khí xem đến rõ ràng, chỉ là đối mặt như vậy sát khí, thần sắc của nàng chút nào bất biến.

Tư Lăng Cô Hồng liền ở nàng phía sau, nàng tin tưởng đối phương sẽ không làm nàng bị thương.

“Ta đói bụng.” Giờ này khắc này, đông lạnh trung tràn ngập sát khí không khí, lại nghe đến Đường Niệm Niệm một tiếng điềm điềm nói nhỏ. Nàng ánh mắt từ vương sóc trên người rời đi, nghiêng mắt nhìn về phía gần trong gang tấc Tư Lăng Cô Hồng, “Một trăm năm đều không có ăn cơm xong đồ ăn, rất đói bụng.”

Tiên nhân thành tựu tiên thể, cùng thiên địa đồng thọ, vốn là không cần ngũ cốc hoa màu chắc bụng.

Chỉ là Đường Niệm Niệm một phen lời nói nói ra, ngoài ý muốn làm người không cảm giác được bất luận cái gì không khoẻ cảm, ngược lại có thể cảm nhận được nàng ngôn ngữ chân thật. Nàng đói bụng, là thật sự cùng nàng ngôn ngữ nói như vậy, rất đói bụng.

Loại này đói khát cảm tới đến tinh thần thượng khát vọng, vừa thấy đến Tư Lăng Cô Hồng lúc sau, sở hữu thói quen cùng khát vọng đều tùy theo mà đến.

“Ân, ta cấp Niệm Niệm làm.” Tư Lăng Cô Hồng cười khế đáp lại nàng.

Loại này quen thuộc thói quen thói quen, giống như trước nay đều không có biến hóa quá, bọn họ chi gian cũng giống như trước nay đều không có tách ra quá.

Đường Niệm Niệm nói: “Ở phía đông cổ gia phủ đệ đào hoa trong vườn.”

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng hướng kia chỗ đi.

Này phụ cận cũng không phải không có Thiên Ma Cung sản nghiệp, chỉ là Đường Niệm Niệm đã ra tiếng, hấn tự nhiên liền làm theo.

Hiện tại hấn chính là mang ‘ tội ’ chi thân, cần thiết nghe theo nàng hết thảy phân phó, lấy này tới nhanh chóng tiêu trừ kia bốn trướng mục. Trên thực tế cho dù là thường lui tới ngày thường, hấn cũng như thế sùng nịch Đường Niệm Niệm, dựa theo nàng ngôn ngữ tới làm. Chỉ là không cần giống hiện giờ như vậy, muốn nhất thân cận không thể làm, còn khả năng sẽ bị cự tuyệt thôi.

Tư Lăng Cô Hồng đi tự tại, dừng ở người khác cùng vương sóc trong mắt chính là hoàn toàn không đem thánh linh đường để vào mắt.

Cổ Cửu Sinh cùng Ngụy Bích tuệ bọn người không khỏi lo lắng, rồi lại không dám ra tiếng —— bọn họ thân phận cùng thế lực, chẳng sợ ra mặt cũng căn bản khởi không tới bất luận cái gì trợ giúp, ngược lại còn sẽ làm chính mình chết không có chỗ chôn, thậm chí trở thành trời buộc.

Lữ bước tường ánh mắt lập loè, trong lòng không ngừng tính kế.

Hôm nay hấn đích xác xui xẻo tới rồi gia, tiêu phí như vậy nhiều tiên linh thạch đều không có chiếm được bất luận cái gì hảo. Này cũng không phải là hấn Lữ bước tường sẽ làm sự tình, vô luận như thế nào hấn đều phải đem chỗ tốt kiếm trở về.

Lấy trước mắt tình huống tới xem, này đối tư lăng vợ chồng đối thánh linh đường tới nói, đều không phải là hữu hảo. Như vậy đối với Thiên Ma Cung cùng Cửu Châu biển cả tới nói, bọn họ lại rất cuộc là hữu hảo vẫn là đều là địch nhân đâu?

Vô luận như thế nào, bọn họ tóm lại có giá trị.

Lữ bước tường suy nghĩ một hồi, không hề do dự lợi dụng linh phù, liên hệ thượng một vị Thiên Ma Cung chi thứ người.

“Muốn chạy? Hừ!” Vương sóc lúc này một tiếng lệ a, cả người bộc phát ra thuộc về thiên tiên bàng đại khí thế.

Đôi mắt hấn khí thế áp bách, không ít người đều trắng sắc mặt, một bộ khó chịu bộ dáng.

Chính là, đôi mắt như vậy khí thế, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm hành tẩu bước chân tư thái như cũ không có chút nào biến hóa, đó là liền ánh mắt nâng cũng không nâng, nơi đi qua hơi thở tiêu hết, vương sóc bản thân thật giống như vừa mới nghẹn đủ khí khí cầu, nháy mắt bị chọc phá.

“Có thể lấy tới luyện luyện tập.” Đường Niệm Niệm liếc vương sóc liếc mắt một cái.

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng trả lời nàng lời nói, nhiều nhất có lẽ chính là cái này tự, tràn ngập bao dung sủng nịch cùng phóng túng.

Một khối băng tinh trống rỗng xuất hiện, đụng chạm vương sóc trên người, nháy mắt đem hấn đóng băng trở thành một cái băng nhân, sau đó ném cho một bên đi theo Tư Lăng Vô Tà.

Tư Lăng Vô Tà phản ứng nhanh nhẹn đem băng nhân cấp tiếp được, bẹp bẹp màu son môi, bất mãn lẩm bẩm nói: “Gần nhất khiến cho nhi tử làm việc, lão cha người thật đúng là một chút đều không đáng yêu!” Vẫn là như vậy bá đạo, đừng cho là ta không biết người đây là ở ghen ghét ta bởi mẫu thân một trăm năm.

“Hừ, liền nhi tử dám đều ăn, toan chết người.” Tiểu thanh âm nỉ non, chỉ là người khác đều không phải người thường, mỗi người không muốn nghe đều nghe được rõ ràng, vốn là bị trước mắt một màn làm cho trợn mắt há hốc mồm bọn họ, nhất thời càng thêm không lời gì để nói.

Tư Lăng Vô Tà đem trong tay băng nhân vứt trên mặt đất, trong tay trống rỗng xuất hiện một cây dây thừng, liền thấy hấn cầm một đầu trói chặt đóng băng vương sóc cổ, một đầu chính mình tiểu thít tay

nắm, một mặt bình tĩnh kéo băng nhân đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đi.

Một nhà ba người tử vừa mới đi rời gác mái.

Bên ngoài bốn vây quanh phong hoành sơn thượng thánh linh đường người hoàn toàn không có biết rõ ràng tình huống, vừa thấy đến vương sóc khắc băng hình người, biểu tình nháy mắt đại biến, nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người biểu tình như lâm đại địch.

“Uy uy, các vị đại thúc đại thẩm, không cần ngờ ngẩn chịu chết xong xuôi khắc băng, sớm một chút về nhà ăn cơm đi.” Hải tử thành khẩn non nớt lời nói vang lên, đem nghiêm túc không khí nháy mắt hòa tan.

Thánh linh đường đám người không khỏi đều triều thanh nguyên chỗ nhìn lại, liền thấy cái kia kéo bọn họ dẫn đầu vương sóc hải tử, mở to một đôi ngập nước xinh đẹp đôi mắt, vẻ mặt thành khẩn hồn nhiên nhìn bọn họ.

“Ai.” Một tiếng than nhẹ, Tư Lăng Vô Tà bất đắc dĩ chớp chớp mắt đôi mắt, “Ta thật sự không nghĩ kéo các người đi một đường a.”

——— chuyện ngoài lề ———

Thân ái nhóm, đừng phun ta, hôm nay trạng thái không tốt, trở thành 9 phân đảng.

Ngày mai sáng sớm ta liền phải đi ngồi xe, ra một chuyến xa nhà, mười mấy giờ xe lửa, đã thỉnh ngày mai cùng hậu thiên giả, cũng cũng may hai ngày này hảo hảo nghỉ ngơi hạ, thuận tiện suy nghĩ một chút tình tiết an bài cùng kết thúc. Dưỡng văn thân, có thể tại đây hai ngày hảo hảo xem xong rồi.

ㄟ (3) ㄝ hôn đừng đại gia! Hai ngày sau thấy!

Quyển sách từ mỗi ngày thư đi đầu phát, xin đừng đăng lại!

-----oOo-----

Chương 280: làm cho bọn họ lỏa | bôn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Vô Tà tin tưởng, nếu này đó thánh linh đường người hơi chút có tiến lên đây ngăn cản bọn họ con đường hành vi, ngay sau đó liền lập tức liền sẽ cùng vương sóc một cái kết cục, ngay sau đó tự nhiên liền biến thành hấn dây thừng thượng lại một đạo đồ vật —— hấn nhưng không nghĩ kéo nhóm người này người khác bằng hành tẩu.

Chỉ là, hấn khuyên bảo thực rõ ràng cũng không có bị này đó thánh linh đường người nghe đi vào.

Vây quanh phong hoành sơn thượng thánh linh đường đám người ngay từ đầu sửng sờ lúc sau, nhìn Đường Niệm Niệm toàn gia ba người ánh mắt tức khắc trở nên đặc biệt cẩn thận cùng lạnh lẽo. Ở phía trước bọn họ phải tới rồi vương sóc mệnh lệnh, chuẩn bị vọt vào đi đưa bọn họ những người này đánh chết, chỉ là không nghĩ tới bọn họ còn không có đi vào, liền nhìn đến này toàn gia tam khẩu người đi ra, còn mang theo vương sóc khắc băng.

Trăm người tới thánh linh đường nhân mã, nguyên bản dẫn đầu người là vương sóc, hiện tại vương sóc tự thân khó bảo toàn, này đội nhân mã trung phó lãnh đạo liền đứng ở mọi người trung ương, lạnh lùng hạ lệnh: “Động thủ!”

Ra lệnh một tiếng, phong chín thành phong hoành sơn thượng trung nháy mắt sáng lên pháp thuật quang mang, quang mang khoe ra đến thứ người mắt.

Nguyên bản bởi vì tập bảo luận đạo hội tụ tập ở chỗ này Cố Cửu Sinh đám người vừa thấy đến này quang mang, biểu tình lập tức

biến hóa, mỗi người đều thi triển hộ thể pháp thuật che chở chính mình, liền sợ này đó cao nhân tranh đấu, thương cập bọn họ này đó vô tội.

Nhưng mà cùng người dự đoán kịch liệt động tĩnh không giống nhau, lúc này đây trăm người đồng thời ra tay như cũ không có bất luận cái gì hiệu quả, pháp thuật quang mang ở đột nhiên lóng lánh trong nháy mắt lúc sau liền giống như đá chìm đáy biển, lại kích không dậy nổi bất luận cái gì động tĩnh.

Cổ Cửu Sinh đăm người trừng lớn mắt nhìn lại, những cái đó thánh linh đường người thể nhưng toàn bộ bị định trụ thân hình, vẻ mặt kinh hãi, xám trắng sắc mặt bộ dáng, bọn họ ngón tay còn vẫn duy trì véo lỏng pháp ấn chỉ pháp, chỉ là hiển nhiên toàn bộ bị trên đường định trụ.

“Này cái gì tu vi.....” Cổ Cửu Sinh thấp giọng giật mình lẩm bẩm.

Vốn dĩ cho rằng cái này nam tử nên là Đại La Kim Tiên tu vi, bất quá hần nhất cử nhất động đều làm người cả kinh lại kinh, này tu vi cũng làm người càng thêm đoán không chuẩn, chỉ cảm thấy càng thêm sâu không lường được.

Ngụy bích tuệ góc góc nói: “Chẳng lẽ là bất tử vĩnh tiên sao?”

Nàng biểu tình lộ ra không thể tưởng tượng.

Này không thể tưởng tượng đều không phải là cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng không nên có như vậy thực lực, chỉ là không thể tưởng tượng một vị bất tử vĩnh tiên sẽ cưới một người tiên thể tử, hơn nữa như thế sủng ái, thậm chí vì đối phương xuyên giày.

Nàng nhớ tới Đường Niệm Niệm phía trước lời nói, đối phương cùng nàng ở chung, càng cảm thấy đến thế giới có chút hư ảo không chân thật.

Vị này tựa kêu Tư Lăng Cô Hồng nam tử, nghi có bất tử vĩnh tiên tu vi, tư lăng phu nhân lại chỉ có người tiên lúc đầu tu vi, nói cách khác

ở phía trước bọn họ thành thân đến lúc đó, tư lãng phu nhân hẳn là còn chỉ là một phàm nhân, Tư Lãng Cô Hồng lại ít nhất cũng đã Đại La Kim Tiên tu vi, đối phương thế nhưng cưới một phàm nhân nữ tử làm vợ, hơn nữa như vậy sủng ái.....

“Khó trách đâu.” Ngụy Bích tuệ làm bầm lều bầu nỉ non.

Khó trách nói lên chính mình phu quân thời điểm, tư lãng phu nhân sẽ cái kia bộ dáng, thân là một cái tiên nhân nguyện ý cưới phàm nhân nữ tử làm vợ, hơn nữa nửa nửa điểm đều không có bởi vì chính mình tu vi cùng thực lực phải đối phương lấy chính mình vì thiên, ngược lại như vậy như hình với bóng sủng ái, có thể thấy được cái này nam tử có bao nhiêu yêu thích chính mình thế tử.

Ở như vậy tuyệt thế nam tử lòng tràn đầy ôn nhu sủng nịch dưới, cái nào nữ tử có thể không luân hãm, không vì chi động tâm đâu.

Khó trách tư lãng phu nhân nói lên bị đối phương như vậy độc chiếm, một chút đều sẽ không cảm thấy không tự do.

“Này đó Niệm Niệm tưởng xử trí như thế nào?” Làm lơ chung quanh người các loại thăm dò cùng khiếp sợ ánh mắt, Tư Lãng Cô Hồng đối trong lòng ngực Đường Niệm Niệm nhẹ giọng hỏi, một sợi sáng mắt dư quang triều bên cạnh Tư Lãng Vô Tà quét tới.

Tư Lãng Vô Tà bắt giữ tới rồi hẳn kia có khác thâm ý một sợi dư quang, sau đó ngộ, bĩu môi.

Không nghĩ làm mẫu thân lấy những người này tới luyện tập lãng phí thời gian, chính mình không rõ nói, cố tình muốn cho ta tới nói.

Bất quá ai kêu hẳn cũng không nghĩ kéo những người này đi, đồng dạng không nghĩ mẫu thân đem thời gian tiêu phí ở luyện chế những người này trên người đâu.

“Mẫu thân ~” Tư Lãng Vô Tà ngửa đầu nhìn Đường Niệm Niệm, ánh mắt thủy lượng chờ đợi.

Đường Niệm Niệm nhẹ chớp mắt mắt, biểu tình lộ ra hiểu ra, nói:
“Ngoan bảo muốn?”

“.....” Tư Lăng Vô Tà bị ngạnh trụ. Vẻ mặt của hắn như là muốn
những người này bộ dáng sao.

“Mẫu thân, những người này một chút dùng đều không có, kéo còn
mệt.” Tư Lăng Vô Tà minh bạch nói, “Không bằng thả bọn họ đi.”

Cổ Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ, la đàn chờ cùng Tư Lăng Vô Tà ở
chung quá người đều ‘ rõ ràng ’ hắn đơn thuần thiên chân tính tình,
lúc này nghe xong hắn lời này, tức khắc cảm thấy đứa nhỏ này quả
nhiên quá mức thiên chân vô tà.

Này đó thánh linh đường người rõ ràng chính là tới đối phó bọn họ,
hắn thế nhưng xuất khẩu chính là muốn thả bọn họ.

Nói cái gì kéo mệt, chính là ai không biết, thân là người tiên, đối với
kéo vài người tới nói thật ra là quá dễ như trở bàn tay. Vô luận là
dùng sức khí đi kéo, vẫn là dùng pháp thuật đi thác.

Đứa nhỏ này rõ ràng chính là muốn buông tha những người này,
không nghĩ thương tổn bọn họ tánh mạng, lại không hảo nói thẳng
ra tới, mới có thể lấy chính mình vấn đề đảm đương lý do, vì này đó
thánh linh đường người tranh thủ mạng sống cơ hội.

“Ai.” Cổ Cửu Sinh than nhẹ một tiếng, nhìn Tư Lăng Vô Tà ánh mắt
đã ôn hòa tán thưởng lại bất đắc dĩ phức tạp.

Như vậy đơn thuần thiện lương tính tình ở cường giả vi tôn trong
thế giới thật sự là quá khó được, chính là tương đối cũng quá nguy
hiểm.

Hắn hảo tâm buông tha này đó thánh linh đường người, đối phương
còn chưa tắt sẽ cảm kích hắn, được đến mệnh lệnh lúc sau, lần sau
gặp nhau nói không chừng còn phải tới lấy tánh mạng của hắn, đến
lúc đó đứa nhỏ này đến thương tâm thành bộ dáng gì a.

Lữ bước tường thần sắc hiện lên kinh ngạc.

Phía trước hắn liền cảm thấy đứa nhỏ này thiên chân vô tà bộ dáng không thấy bất luận cái gì sơ hở, chính là ngôn ngữ luôn là nào đó đặc thù sau lưng ý nghĩa giống nhau, làm hắn không khỏi hoài nghi đứa nhỏ này cũng không như mặt ngoài như vậy đơn thuần vô hại, chỉ là hiện tại hắn biểu hiện thực sự cũng làm hắn giật mình.

Chẳng lẽ đối phương thật là cái hảo hài tử?

Chỉ là nói chuyện cũng không như vậy dễ nghe, có chút kiêu ngạo biệt nữ?

Chớ nói bọn họ những người này mê hoặc, liền bị định trụ thánh linh đường mọi người cũng các có tâm tư, vô luận là hảo ý vẫn là châm chọc, đều nghĩ thâm: Đứa nhỏ này thật là quá thiện lương.

Tư Lăng Vô Tà thật sự thiện lương sao?

Nơi này nhất hiểu biết người của hắn không gì hơn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Đường Niệm Niệm không có trách hắn buông tha muốn buông tha những người này, cũng không hỏi hắn vì cái gì muốn buông tha những người này, chỉ là nhàn nhạt nhìn hắn một cái, đạm nhiên nói: “Ngoan bảo không thích, vậy thả.”

Vô luận là ở Cổ Cửu Sinh những người này nghe tới, vẫn là ở thánh linh đường những người đó nghe tới, đều cho rằng Đường Niệm Niệm nói ‘ ngoan bảo không thích ’ những lời này ý tứ là, Tư Lăng Vô Tà không thích cha mẹ giết giết người, đó là cảm thấy Tư Lăng Vô Tà như vậy thiên chân vô tà tính tình, nhất định có Đường Niệm Niệm quá mức sủng nịch chính mình hài tử nguyên nhân ở.

“Ân ân.” Tư Lăng Vô Tà vẻ mặt vui mừng gật đầu.

Vốn dĩ dựa theo bọn họ vậy đồ mẫu thân, lại có cha ở không có thương tổn đến mẫu thân chịu tội, nhiều nhất chỉ là vừa chết thôi.

Chính là Tư Lăng Vô Tà một câu, lại làm cho bọn họ kết cục trở nên bi thảm rất nhiều.

Đường Niệm Niệm kia cái gọi là ngoan bảo không thích, chỉ là thực trực diện ý tứ —— Tư Lăng Vô Tà không thích bọn họ những người này.

Tư Lăng Vô Tà một chút đều không cảm thấy tự trách, hấn bản thân đích xác không thích những người này. Ai kêu bọn họ thế nhưng tưởng đối mẫu thân động thủ, xem bọn họ bộ dáng rõ ràng chính là muốn giết mẫu thân, cứ như vậy làm cho bọn họ đã chết thật là tiện nghi bọn họ.

Tư Lăng Vô Tà kéo vương sóc khắc băng cười tủm tỉm ngoắc ngoắc ngón tay.

Thánh linh đường mọi người trên người đeo, tỷ như túi Càn Khôn giống nhau chứa đựng không gian bảo vật đều bị hấn câu tới rồi trong tay.

Người chung quanh đều bị hấn này tự nhiên bình tĩnh một tay cấp làm cho ngờ ngẩn, Tư Lăng Vô Tà tắc hoàn toàn làm lơ, vẻ mặt hiểu thuận ngoan ngoãn đem mấy thứ này đều đưa cho Đường Niệm Niệm trước mặt, lại đối Tư Lăng Vô Tà nói: “Cha, hủy diệt bọn họ tu vi đi ~”

Mềm mại trong trẻo hài đồng thanh âm, giống như sáng sớm mưa móc thanh triệt thấm tâm, nội dung lại làm người nghe được trọn mắt há hốc mồm.

“Lâu sinh ca, ta có phải hay không nghe lầm cái gì?” Ngụy Bích tuệ ngờ ngác triều bên người Cố Cửu Sinh hỏi.

Cố Cửu Sinh giống nhau ngờ ngẩn không có hoàn hồn, máy móc tính trả lời nói: “Ta đang muốn hỏi người.”

Lữ bước tường ngăn ra lúc sau, ngược lại có loại như vậy mới là bình thường cảm giác, khoe miệng hơi hơi vừa kéo.

Tư Lăng Cô Hồng không cần Tư Lăng Vô Tà nói, liền động đều không có động, những cái đó thánh linh đường người toàn bộ đều miệng phun hiến máu, vốn là xám trắng biểu tình càng thêm khó coi tuyệt vọng.

Bọn họ tu vi huỷ hoại!

Như vậy hoàn toàn tính áp đảo không chế, làm Cố Cửu Sinh bọn người khiếp sợ không thôi.

Tư Lăng Vô Tà ngửa đầu vẻ mặt không biết làm sao bây giờ đối Đường Niệm Niệm nói: “Nương thê, bọn họ trên người không ngừng vài thứ kia đáng giá nga, ta xem bọn họ trên người quần áo cùng vật phẩm trang sức cũng có không tòi đồ vật đâu, chính là mặc ở bọn họ trên người, nhưng làm sao bây giờ đâu.”

Người lời này là cái gì ý tứ a?!

Vậy xem mọi người lúc này nhìn Tư Lăng Vô Tà ánh mắt, thật giống như nhìn cái gì Hồng Hoang mãnh thú giống nhau, hơn nữa còn có không thể tưởng tượng.

Tư Lăng Vô Tà đối mặt này đó ánh mắt, đầy mặt mê hoặc cùng vô tội. Các người loại này ánh mắt xem ta làm cái gì a? Ta chỉ là ăn ngay nói thật thôi, mẫu thân nói, nói thật hài tử mới là hảo hài tử.

Vẻ mặt của hắn cùng ánh mắt tựa hồ liền biểu đạt như vậy một câu cùng ý tứ, kêu người chung quanh xem đến một trận khí huyết quay cuồng, có loại muốn hung hăng nhổ ra xúc động.

“Bái xuống dưới.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh trả lời.

“Tuân mệnh, mẫu thân!” Tư Lăng Vô Tà nghiêm túc gật đầu, thịch thịch tay nhỏ hướng lên trời duỗi ra, “Bang” một tiếng búng tay một cái.

Này một thanh âm vang lên lên nháy mắt, Tư Lăng Cô Hồng đã duỗi tay ngăn trở Đường Niệm Niệm hai mắt trước, không đợi Đường

Niệm Niệm động tác, liền ở nàng bên tai nói nhỏ, “Bọn họ khó coi.”
Không cần xem, cũng không chuẩn xem.

Đường Niệm Niệm đăm nhiên gật đầu. Cô Hồng mới là tốt nhất.
Nàng vẫn luôn cho là như vậy.

Người chung quanh lại một trận vô ngữ.

Bọn họ khó coi, chẳng lẽ người liền đẹp không thành?

Như vậy tưởng tượng, bọn họ ánh mắt đều tụ tập ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, tức khắc liền hậm hực.

Đối phương đích xác đẹp vô cùng, vô luận là dung mạo vẫn là khí chất đều thuộc về tuyệt thế vô song, chính mình vô pháp cùng này so sánh. Nếu nói dáng người nói, chẳng sợ đối phương quần áo ăn mặc giản dị, thoạt nhìn thon dài đơn bạc như tiên, bất quá như cũ có thể làm người cảm giác được đối phương dáng người hoàn mỹ.

Một thân tu vi bị huỷ bỏ thánh linh đường đăm người tự nhiên vô pháp chống cự Tư Lăng Vô Tà pháp thuật, trong nháy mắt bọn họ trên người xiêm y liền đều từ chính mình trên người thoát ly, nam chỉ còn lại có một kiện che giấu quần lót, nữ tắc nhiều một kiện yếm.

Bọn họ vốn dĩ xám trắng sắc mặt lại một lần đỏ lên.

Tư Lăng Vô Tà nhẹ nhàng nói: “Vì không ảnh hưởng không khí, cho nên cho các người để lại vài món che giấu.” Nói tạm dừng một chút, tựa hồ có cái gì khó có thể mở miệng, trong chốc lát mới lại lần nữa nói: “Nói thật, các vị đại thúc đại thẩm bộ dáng không có gì đặc biệt, như thế nào liền dáng người cũng như thế giống nhau đâu?”

Giống nhau!

Hắn biểu tình biểu đạt ra tới ý tứ, tuyệt đối so với hắn lời nói đánh giá càng thêm bất kham.

Thánh linh đường đăm người biểu tình đã muốn nứt toác, có thể thấy được bọn họ bị Tư Lăng Vô Tà khí thành bộ dáng gì.

Tư Lăng Cô Hồng đã ôm Đường Niệm Niệm một đường đi xuống phong hoành sân thượng.

Đường Niệm Niệm không quên nhà mình nhi tử, “Ngoan bảo.”

“Tới ~” Tư Lăng Vô Tà lôi kéo dây thừng, một đường chạy chậm đuổi kịp hai người nện bước, đối thánh linh đường người hô: “Cha mẹ đều buông tha các người, còn không nhanh lên đi.”

Hắn lời nói rơi xuống, những cái đó vốn dĩ bị định trụ thân mình thánh linh đường đám người liền cảm thấy toàn thân buông lỏng, không đợi bọn họ đi tìm xiêm y che thân, liền phát hiện chính mình thân mình lại lần nữa không chịu chính mình khống chế, thế nhưng đầu đá lung tung rất cuộc loạn đi, hơn nữa quơ chân múa tay.

Ở bọn họ xích | lửa trên da thịt mặt có thể thấy được thánh linh đường ba chữ.

Cổ Cửu Sinh đám người liền nhìn ngày thường diểu vũ dương oai thánh linh đường đệ tử, lúc này mắt nhắm về đến nhà khắp nơi làm người dương chê cười, ngay sau đó lại xem Đường Niệm Niệm toàn gia đi xa, Tư Lăng Cô Hồng bóng dáng như thế phong tư trác tuyệt, Đường Niệm Niệm hoàn toàn bị hắn bao vây, làm người chỉ là nhìn liền cảm nhận được hắn đối trong lòng ngực người coi trọng cùng độc chiếm.

Lại xem Tư Lăng Vô Tà, hắn nện bước nhẹ nhàng tự tại, có loại đồng nhi thiên chân vui sướng. Hắn tay nhỏ vẫy vẫy, dây thừng nhộn nhạo, hình người khắc băng đi theo trên dưới tả hữu lẫn lộn, thỉnh thoảng tạt tạt mặt đất, đăm đăm tường bích chướng ngại, một chút vết rách đều không thấy, làm người cảm thán này khối băng kiên cố trình độ.

“.....” Mọi người vô ngữ im lặng, không cách nào hình dung tự thân hiện tại tâm tình.

“A.” Cổ Cửu Sinh hoàn hồn lúc sau, triều Lữ bước tường cười gượng một tiếng, nói: “Thời điểm không còn sớm, ta chờ liền tạm

thời dừng quá, Lữ huynh bảo trọng.” Nói xong nhìn Ngụy Bích tuệ cùng la đàn liếc mắt một cái, ba người liền cùng nhau rời đi.

Lữ bước tường liền nhiều lời một câu thời gian đều không có, trên thực tế hẳn trong lòng tựa hồ có thiên ngôn vạn ngữ, lại cố tình lại không biết muốn nói cái gì cảm giác, dị thường bị đè nén khó chịu.

Lúc này, một trương linh phù xuất hiện hẳn lòng bàn tay, hơn nữa nóng lên, khiến cho hẳn chú ý, biểu tình cũng lộ ra một mặt kinh hãi.

Lữ bước tường nhìn mắt chung quanh, này liền hành tẩu đến một cái không có người khác địa phương, ở chung quanh bố trí cái chắn ngăn cách người khác ánh mắt cùng thanh âm. Lúc này mới đem trong lòng bàn tay linh phù lấy ra, đem linh thức thăm tiến trong đó, trong đầu liền xuất hiện một đạo nam tử ôn hòa sinh ý, “Lữ bước tường, người tìm ta cái gì sự tình.”

Người này chính là Lữ bước tường ngẫu nhiên nhận thức, Thiên Ma Cung chi thứ 72 nguyên sát người.

Đương Đường Niệm Niệm toàn gia cùng thánh linh đường người giảng co thời điểm, hẳn liền âm thầm bắt đầu liên hệ người này.

Lữ bước tường thấp giọng nói: “Vân đại nhân, ta có một cái Thiên Ma Cung muốn tin tức.”

Tuy rằng hẳn thân là Xuân Vũ Lô thiếu chủ, chính là ở đối đãi Thiên Ma Cung 72 nguyên sát người vẫn là cần thiết tất cung tất kính, tôn xưng đối phương một tiếng đại nhân. Không ngừng là bởi vì đối phương tu vi so với hẳn cao, vẫn là bởi vì đối phương sau lưng đại biểu thế lực.

“Nga? Cái gì tin tức.” Đối phương thanh âm vẫn là ôn hòa vững vàng, ngay sau đó cười khẽ một tiếng, nói: “Nên là tin tức trọng yếu đi, nếu không người như thế nào sẽ tìm tới ta.”

Lữ bước tường trong lòng rung mình. Đối phương này lời nói nhìn như tùy ý, trên thực tế lại là cảnh cáo.

Nếu hắn hiện tại muốn nói tin tức vô pháp khiến cho đối phương hứng thú, hơn nữa cũng không cảm thấy quan trọng nói, như vậy chính là vô có quấy rầy đối phương, rất có thể liền trực tiếp đem hai người quan hệ cấp nháo bằng rồi.

Lữ bước tường chính là biết rõ điểm này, cho nên ở tìm tới hắn thời điểm, cũng là suy xét một phen, hơn nữa không ngừng cân nhắc, đánh giá Đường Niệm Niệm, hảo xác định nàng không có làm.

“Vân đại nhân yên tâm, nếu không phải tin tức trọng yếu, ta tự nhiên sẽ không chiếm dùng vân đại nhân thời gian.” Lữ bước tường thành khẩn nói.

“Nói đi.” Vân đại nhân nói.

Lữ bước tường nói: “Ta thấy tới rồi một người, một cái Thiên Ma Cung đang ở cực lực tìm kiếm người.”

“Ân?” Vân đại nhân đề cao âm lượng.

Lữ bước tường khóe miệng gợi lên một mặt ý cười, nói: “Ta là vô tình biết được Thiên Ma Cung tìm nữ tử bộ dáng, nàng kia tự xưng là tư lã phu nhân, bên người mang theo một cái tiểu đồng là nàng hài nhi. Vừa mới này nữ tử mới bị thánh linh đường người vây đồ.....”

Hắn cố ý không có nói ra Tư Lã Cô Hồng đã đến cùng tồn tại.

“Người nói chính là thật sự?” Vân đại nhân thận trọng nói, khẩu khí thiếu bắt đầu ôn hòa, ngược lại nhiều lạnh lẽo.

Cái này làm cho Lữ bước tường biết, nếu đối phương biết chính mình là đang nói lừa gạt người nói, hậu quả nhất định không dám tưởng tượng.

“Thiên chân vạn xác, ta còn chuyên môn đem cùng nàng kia ở chung dùng ngọc giản thu xuống dưới.” Lữ bước tường vì chỗ tốt, làm chuẩn bị cũng không ít.

Hắn đã quyết định chú ý, nhất định phải từ Thiên Ma Cung nơi đó giành được cũng đủ chỗ tốt, ít nhất cũng đến là hắn tổn thất gấp mười lần gấp trăm lần.

“Ngươi làm thực hảo.” Vân đại nhân nói.

Lữ bước tường ám chỉ nói: “Có thể vì Thiên Ma Cung làm việc là ta tôn vinh, chỉ là không biết này tin tức khả năng đủ làm Thiên Ma Cung vừa lòng, nếu vừa lòng nói, kia.....”

Vân đại nhân đương nhiên hiểu được hắn ý tứ, “Yên tâm, ta đây liền đăng báo đi lên, chỗ tốt tự nhiên không thể thiếu ngươi.”

Linh phù châm tẫn, làm lạnh, không còn nhìn thấy vân đại nhân thanh âm.

Lữ bước tường cũng không sợ vân đại nhân sẽ lừa gạt hắn. Thiên Ma Cung gia đại nghiệp đại, đối với hắn tới nói là thiên đại chỗ tốt, đối với Thiên Ma Cung tới nói có lẽ cũng chỉ là chín trâu mất sợi lông, đối phương lại như thế nào sẽ vì này chín trâu mất sợi lông tới tổn hại chính mình mặt mũi đâu.

Nơi này Lữ bước tường còn ở chờ mong vân đại nhân hồi phục cùng sắp đã đến chỗ tốt, bên kia cùng Lữ bước tường vừa mới nói xong lời nói vân đại nhân lập tức liền đem hắn biết được sự tình đăng báo đi lên.

Một tầng đăng báo một tầng, cuối cùng tự nhiên liền truyền tới năm hoang cổ lâu nơi này.

“Tìm được rồi niệm..... Chủ mẫu hành tung?” Lâm Quân tứ đuôi lông mày nhẹ nhàng một chọn, khẩu khí đạm nhiên, “Còn bị thánh linh đường người cấp vây quanh.”

Hắn khẩu khí một chút đều không giống ở lo lắng, thậm chí có thể nói đạm nhiên bình tĩnh kỳ cục.

Hắc long hoang nha nói: “Này đăng báo tin tức người ta nói lậu điếm đồ vật.”

Cốc Mị Nga nói nhỏ: “Bất quá là muốn giữ lại, sau đó giành được càng nhiều chỗ tốt.”

“A nha nha! Các người đang nói cái gì, đang nói cái gì, nói cái gì, cái gì!?” Bảy tám tuổi hài đồng bản hoang nghịch la lối khóc lóc ủy khuất kêu to, “Vì cái gì ta nghe không hiểu, ta nghe không hiểu, nghe không hiểu a!”

Lúc này Cốc Mị Nga cũng đã học xong làm lơ hấn la to, sau lưng cảm giác được một đạo gió nóng, nàng thân mình một hư, một cây Tu La nữa từ thân thể của nàng đi qua qua đi.

Cốc Mị Nga thân mình lại lần nữa ngưng tụ hồi thật thể, nhìn nào Tu La nữa tạt phá một mảnh thổ địa, yên lặng dùng mảnh khảm ngón tay xoa xoa cái trán nhọt nhọt mồ hôi mỏng. Nàng cảm thấy cùng hoang nghịch ở bên nhau, thật sự làm chính mình phản ứng năng lực còn có tu vi đều cực nhanh tăng trưởng.

Chẳng sợ đã thói quen hoang nghịch như vậy thói quen, chính là nàng vẫn là thỉnh thoảng có chút nghĩ mà sợ, nếu là ngẫu nhiên nhất thời không bắt bẻ giác, thật sự bị xoa trung nói, không nói kia đến nhiều đau, để cho người chịu đựng không được là hình tượng sẽ có bao nhiêu khó coi, nhiều mất mặt.

“Không để ý tới ta, các người toàn bộ đều không để ý tới ta, xoa chết các người, chết các người, các người!” Hoang nghịch hai mắt rưng rưng, lâu quả không rơi, giữa mày huyết hồng ma mị đồ đảng ẩn ký lóng lánh vô cùng, mê hoặc nhân tâm.

Cốc Mị Nga không ngừng né tránh, u oán nhìn thoáng qua Lâm Quân tứ cùng hắc long hoang nha, nhìn đến bọn họ trốn tránh đến như vậy dễ như trở bàn tay, hơn nữa còn có thể đủ tiếp tục nói chuyện phiếm, nàng là có thể đủ biết được thực lực của chính mình cùng bọn họ còn kém nhiều ít.

“Rốt cuộc là ai nên ủy khuất a.” Cốc Mị Nga nhin không được thấp giọng lắm bầm một tiếng.

Hoang nghịch biểu tình như vậy ủy khuất, chính là trên tay hấn Tu La nữa hung mãnh đến dọa người.

Nàng đều cảm thấy ủy khuất được không.

“Xuy.” Lâm Quân tứ thấp giọng cười.

Hắc long hoang nha cũng triều nàng nhìn lại liếc mắt một cái, ánh mắt không tính là nhiều thực lực, lại cũng không tính lãnh đạm.

Cốc Mị Nga tuy rằng cảm thấy chính mình tựa hồ thành người khác cười liêu, bất quá có thể được đến bọn họ ánh mắt, làm nàng cảm giác được bọn họ đang ở chậm rãi thừa nhận chính mình nhận đồng chính mình, cái này làm cho nàng trong lòng hơi ấm.

“Nói cho ta, các người ở đánh thuyết minh bí hiểm!” Hoang nghịch kêu.

Lâm Quân tứ cùng hắc long hoang nha đều không có giải thích tính toán, Cốc Mị Nga vì không hề tiếp tục phí tâm phí lực trốn tránh kia vô tận nữa, nói: “Đăng báo người ta nói tìm được rồi chủ mẫu hành tung, còn nói gặp thánh linh đường người vây đồ, chính là lại không có nói chủ mẫu cùng thiếu chủ kết cục như thế nào.”

“Ân.” Hoang nghịch thấy có người giải thích, liền không tiếp tục ném nữa, biểu tình cũng thực ngoan ngoãn, chỉ là hấn sau lưng còn nổi lơ lửng ít nhất một trăm căn lửa đồ Tu La nữa, như hồ rình mò cùng hấn ánh mắt cùng nhau nhắm ngay Cốc Mị Nga.

Cái này làm cho Cốc Mị Nga đôn cảm thấy áp lực pha trọng, tổng cảm thấy đối phương tựa hồ ở không tiếng động uy hiếp nàng, chỉ cần nàng nói cái gì không có được hấn ý, hoặc là nói một nửa không có tiếp tục nói tiếp, không cho hấn hoàn toàn giải thích rõ ràng nói, đối phương liền sẽ lập tức đem nàng cấp xoa thành cái sọt.

Cốc Mị Nga tiếp tục nói: “Hôm nay chủ thượng nơi đóng băng địa ngục xuất hiện động tĩnh người cũng biết đi.”

“Ân ân.” Hoang nghịch tiếp tục gạt đầu, trong chốc lát thấy Cốc Mị Nga không nói gì, hấn sau lưng Tu La nữa giật giật, giống như tùy thời đều sẽ phi phác hướng con mồi dữ tợn mãnh thú, cùng những cái đó Tu La nữa không phù hợp chính là hoang nghịch ủy khuất bất mãn ánh mắt cùng biểu tình, “Sau đó đâu? Đâu?”

“.....” Như vậy người cũng đều không hiểu? Cốc Mị Nga đỡ trán, chỉ có cẩn thận giải thích nói: “Chủ thượng từ băng quan ra tới, tự nhiên là tới rồi chủ mẫu bên người đi, cho nên chủ mẫu cùng thiếu chủ an nguy căn bản là không cần lo lắng, chúng ta sở dĩ còn không triệt rút thủ vệ ở phi thăng đài nơi đó người, chỉ là vì cấp thánh linh đường người đánh cái ngục trang, làm chủ mẫu cùng chủ thượng bọn họ có thể chơi đến tự tại, miễn cho bị thánh linh đường người cấp quấy rầy.” Sắc mặt hiện lên bất đắc dĩ, “Bất quá sự thật có thể thấy được, thánh linh đường người thực vừa khéo ở hôm nay phát hiện chủ mẫu hành tung.”

Lâm Quân tứ cười nói: “Đám kia thánh linh đường người xui xẻo.”

Khi nào không tìm tới cửa đi, cố tình ở tự tôn mới từ băng quan thoát vây đi vào Niệm Niệm bên người thời điểm đi lên thiếu phiền toái, kết quả cuối cùng sẽ chỉ là vô cùng thâm hiểm.

Hoang nghịch cái hiểu cái không, ngây thơ hỏi: “Kia còn muốn cấp đưa tới tin tức người chỗ tốt sao?”

“Tùy tiện ném điếm đồ vật đi.” Hắc long hoang nha vầy vầy tay nói đến, hoàn toàn không thèm để ý.

“Ân.” Lâm Quân tứ cũng là như thế.

Cốc Mị Nga không sao cả biểu tình.

Xuân Vũ Lâu kia tiểu thế lực ở Thiên Ma Cung trong mắt, thật sự liền đập vào mắt đều khó.

Này cũng hoàn toàn chứng thực Lữ bước tường phỏng đoán, đối với hắn tới nói là thiên đại chỗ tốt, đối với Thiên Ma Cung tới nói, chỉ là phỉ tay vứt đồ vật thôi.

“Ân ân ân.” Hoang nghịch hoàn toàn là theo gật đầu.

Bọn họ mới vừa thương thảo xong, một đạo réo rất đậm bạc thanh âm đột nhiên truyền vào năm hoang cổ lâu nội, “Cảm kích không báo, vô thường nên phạt.”

Hắc long hoang nha, Lâm Quân tứ, Cốc Mị Nga: “.....”

Hoang nghịch nhìn trời: “Di? Vừa mới là Ma Tôn thanh âm sao? Là Ma Tôn thanh âm sao? Phải không? Là sao!”

“Vừa mới, chủ thượng nói chính là?” Cốc Mị Nga trong chốc lát sau, chần chờ hỏi.

“Cảm kích không báo, vô thường nên phạt.” Hắc long hoang nha lặp lại một lần, sau đó gật đầu, “Ân, chủ là như thế này nói.”

Cốc Mị Nga không tiếng động nhìn về phía Lâm Quân tứ.

Lâm Quân tứ nói: “Chí tôn nói chính là báo tin người.”

“Báo tin người rất nhiều.” Cốc Mị Nga nói.

Hắc long hoang nha nói: “Nên là lúc ban đầu cái kia.” Nói những lời này thời điểm, hắn đã sớm đã phân thần đi tìm hiểu sự tình trải qua.

Không đến nửa khắc thời gian, một đạo phù văn xuất hiện bọn họ trước mặt, hắc long hoang nha thanh âm xa xưa uy nghiêm, “Nói.”

Nửa trong suốt phù văn trung truyền đến một đạo nữ tử thanh âm, tràn ngập cung kính cùng khó có thể che giấu hưng phấn khẩn trương, “ Xoay chuyển trời đất tôn nói, vị kia đại nhân tới đến phong chín thành khi, ta chờ đã phát hiện, chỉ là chưa đi tiếp xúc, liền bị truyền đến tối cao ma lệnh không được dị động.”

Lâm Quân tứ đám người vừa nghe liền biết, cái kia hạ lệnh người nhất định là Tư Lăng Cô Hồng.

“Phong chín thành bên kia phát sinh sự tình.” Hắc long hoang nha nói.

Tuy rằng Tư Lăng Cô Hồng hạ lệnh làm cho bọn họ khác dị động, bất quá lấy Thiên Ma Cung người trong bản lĩnh, nhất định biết nên như thế nào làm. Chẳng sợ không dị động, cũng nhất định sẽ đi hiểu biết trong đó tình huống.

Chính như bọn họ suy nghĩ như vậy, phong chín thành bên kia Thiên Ma Cung người đích xác chú ý toàn bộ sự tình phát sinh quá trình, lúc ấy ở phong hoành sơn thượng trung tập bảo luận đạo sẽ trung liền có Thiên Ma Cung người.

Bọn họ sở dĩ không còn sớm sớm đăng báo đi lên, chỉ là bởi vì được đến tối cao ma lệnh, cho rằng mặt trên người đã sớm đã biết sự tình phát sinh, hiện giờ nghe được hắc long hoang nha bọn họ dò hỏi, tự nhiên là tử đều bị cao ngất đều bị tấn.

Nữ tử đem Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà hai người vừa xuất hiện phong hoành sơn thượng sau sự tình, hoàn hoàn chỉnh chỉnh kể rõ ra tới, tinh tế đến bọn họ nói mỗi một câu, mỗi một động tác cùng nhau nói ra.

Vô luận là cùng Lữ bước tường kết bạn, lại đến đối phương hỗ trợ trả tiền đủ mua tiên thảo, cuối cùng đến Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện, thánh linh đường vây đỡ, thánh linh đường đám người kết cục.....
Liền Tư Lăng Cô Hồng một nhà ba người rời đi sau, Lữ bước tường một người đi đến không người góc, nghi là làm mỗi sự đều biết, báo cho cấp hắc long hoang nha bọn họ.

Cả ngày trải qua nói xong lúc sau, trừ bỏ đồng nhi bản hoang nghịch ở ngoài, hắc long hoang nha, Lâm Quân tứ cùng Cốc Mị Nga đều một bộ hiểu rõ biểu tình.

Hắc long hoang nha vẫy vẫy tay liền đem phù văn cấp tản ra.

Hắn nhìn về phía Lâm Quân tứ cùng Cốc Mị Nga.

Lâm Quân tứ cười khế, “Lữ bước tường, quả nhiên mệnh sinh bất tường.”

Cốc Mị Nga cái trán rơi xuống tam căn hắc tuyến, chính là nàng có thể nói cái gì, chỉ có tán đồng gật đầu thôi.

Đối phương thực sự xui xẻo, nếu không phải Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện quá đúng giờ, hơi chút lại chậm một ít, Đường Niệm Niệm là có thể đủ chính mình đem đồ vật thu, tự nhiên sẽ nhớ rõ Lữ bước tường điểm này trợ giúp. Cố tình sự tình chính là như thế xảo, Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện, tận mắt nhìn thấy khác nam tử ra tiền tặng đồ cho chính mình thế nhi.

Chỉ cần là cái nam tử đối chuyện như vậy sẽ có mâu thuẫn, hướng chi là đối Đường Niệm Niệm yêu thích tận xương, chiếm hữu dục cực cường Tư Lăng Cô Hồng đâu.

Hiện giờ hắn tính kế hảo muốn dùng Đường Niệm Niệm tin tức tới đổi lấy chỗ tốt, không có Tư Lăng Cô Hồng câu nói kia, bọn họ thật đúng là liền đem chỗ tốt cấp ném cho hắn, làm hắn cảm thấy mỹ mãn, bàn tính đánh viên mãn.

Đáng tiếc toàn bộ Thiên Ma Cung đều ở Tư Lăng Cô Hồng khống chế dưới, Tư Lăng Cô Hồng không tỉnh trả thù, hiện tại hắn tỉnh, bọn họ những người này tại đây hỗn hư cảnh nói cái gì, chỉ cần Tư Lăng Cô Hồng tưởng đều có thể đủ biết được.

Lúc này nghe được bọn họ nói phải cho chỗ tốt Lữ bước tường, liền tới như vậy một câu ‘ cảm kích không báo, vô thường nên phạt ’, này phiên hành vi cùng ngôn ngữ, thực sự có chút tính trẻ con. Nhưng mà ngày thường lại như thế nào cơ trí vô tình Tư Lăng Cô Hồng, một gặp được Đường Niệm Niệm sự tình, liền chính là làm được ra loại này tính trẻ con bướng bỉnh lại bá đạo sự tình tới.

Này đó bọn họ này đó làm thuộc hạ trong lòng ngậm ngẫm lại đến không có cái gì, tự nhiên không dám tùy tiện giáp mặt nói ra, lúc này

chủ tử đều nói chuyện, bọn họ nào có vì người ngoài không từ đạo lý.

“Này phạt nên như thế nào phạt.” Hắc long hoang nha triều Lâm Quân tứ hỏi.

Lâm Quân tứ quang côn nói: “Phạt người sự tình giống nhau đều từ hoang ẩn qua tay.”

“..... Tên kia, người đâu?” Nhắc tới khởi tên này, hắc long hoang nha mới nhớ tới, Tuyết Tân người vẫn luôn đều không thấy bóng dáng.

“.....” Lâm Quân tứ đạm nhiên biểu tình đốn hạ, ánh mắt lập loè, sau đó khóe miệng gợi lên một mặt lạnh lẽo cười, ẩn ẩn có thể nghe thấy hấn một tia cắn răng khó chịu, “Chạy!”

“Chạy?” Cốc Mị Nga không có phản ứng lại đây.

Lúc này hoang nghịch lại đột nhiên trở nên đặc biệt thông minh, cao giọng kêu to nói: “Chạy, hoang ẩn chạy ra ngoài chơi, chạy ra ngoài chơi, đi ra ngoài chơi!” Càng nói càng ủy khuất, giữa mày ma mị đồ đằng giống như cháy giống nhau, liền mắt đều đỏ. Như thế nào xem đều không giống như là muốn khóc hồng, ngược lại như là lửa giận vội vàng hồng, “Một người trộm chạy ra ngoài chơi, quá không có nghĩa khí!”

Một trận hồng quang lập loè, bao vây hoang nghịch thân thể.

Cốc Mị Nga bắt đắ dĩ nhìn lại, quả nhiên liền nhìn đến kia hồng quang trung nho nhỏ bóng người dần dần lớn lên, người nọ xiêm y vốn là Thiên Tôn chí bảo, theo hấn sinh trưởng thân thể cũng đi theo vừa người lớn lên.

Hoang nghịch duỗi tay tùy ý đem đầu tóc về phía sau hợp lại đi, dễ dàng liền không chút cẩu thả chải vuốt hảo, khóe miệng nhẹ xốc, thanh âm khàn khàn hoặc nhân lại thanh đạm tựa lãnh, “Thật sự quá không có nghĩa khí nha.” Tựa thờ dài, tựa vô tình nỉ non.

Lâm Quân tứ nói: “Lúc này chí tôn tâm tư đều ở chủ mẫu trên người, tạm không thể tưởng được phạt ta việc, tiếp tục ngục tại này cổ lâu nội, thật sự không thú vị.”

Hắc long hoang nha trầm tư một hồi, nghiêm túc nói: “Thân là Thiên Ma Cung năm hoang cổ lâu Thiên Tôn, Thiên Ma Cung sản nghiệp cũng nên tự mình đi khảo sát khảo sát.”

Cốc Mị Nga dưới chân một cái đảo, không thể tin tưởng nhìn hắc long hoang nha.

Nàng vẫn luôn cho rằng hoang cổ Thiên Tôn bên trong, liền thuộc hắc long hoang nha tính tình bình thường nhất, cũng nhất ổn trọng không tốt khinh. Chính là nghe một chút hấn hiện tại nói chính là cái gì lời nói? Rõ ràng chính là nghĩ ra đi, cố tình còn tìm đến loại này đương nhiên lấy cớ.

Hắc long hoang nha nhận thấy được nàng nhìn chăm chú, nghiêng đầu xem nàng nhìn thoáng qua.

Kia u lam con người như cũ như thường trầm ổn túc mục.

Ở như vậy ánh mắt nhìn chăm chú dưới, Cốc Mị Nga duy trì không được một hồi liền bại trận, xấu hổ cười mĩa một tiếng, dời đi ánh mắt. Trong lòng lại âm thầm chửi nhỏ: Nguyên tưởng rằng nhất đứng đắn một cái, giống nhau là cái không đứng đắn, quả nhiên sống được càng lâu người, không có một cái không phải nhân tinh.

“Xử phạt Lữ bước tường sự tình, làm sao bây giờ.” Hoang nghịch lười biếng quét mắt.

Hắc long hoang nha nghiêm túc nói: “Phía dưới người là dùng để phân phó.”

Hoang nghịch cười, tươi cười tán thưởng lại tán đồng.

Lâm Quân tứ sắc mặt bất biến.

Cốc Mị Nga không biết nên làm gì biểu tình. Nàng quả nhiên sống được quá không đủ trường, tuổi còn chưa kịp bọn họ một cái số lẽ, khó trách theo không kịp bọn họ tư duy.

Một tiếng long minh phá tan tận trời, hắc long hoang nha thân ảnh chớp mắt hóa thành một đạo màu đen quang ảnh, biến mất không thấy.

Lâm Quân tứ cũng đã sớm rời đi.

“Chủ mẫu cùng thiếu chủ, không biết được không chơi nha.” Hoang nghịch lười biếng cười nói, người liền hóa thành vụn vặt hồng quang.

Năm hoang cổ trong lâu mặt trong nháy mắt cũng chỉ dư lại Cốc Mị Nga một người.

Cốc Mị Nga bắt đắ dĩ nhìn không có một bóng người gác mái, chính mình ngồi ở một cái ghế thượng, thở dài: “Mỗi người đều là không kiêng nể gì chủ nhân.” Thật làm người bắt đắ dĩ lại hâm mộ a.

Cốc Mị Nga nghĩ đến đây lúc này còn không phải là bọn họ trung một viên sao, chính mình hiện giờ không phải cũng ở dần dần làm càn biểu hiện ra hoàn toàn chính mình sao.

Nghĩ như thế, Cốc Mị Nga liền giơ lên một nụ cười.

Nàng tươi cười tùy ý lại tự nhiên, hình thành hoàn mỹ nhất độ cung, nở rộ ra đẹp nhất quang cảnh, mị thơm nồng úc.

Nếu là lúc này có nam tử ở chỗ này nói, chỉ sợ đều phải bị nàng cấp mê đi hồn phách, vì nàng thần hồn điên đảo.

“Dư tự.” Một tiếng no đủ phức tạp lại thanh triệt suy nghĩ than nhẹ, quanh quần ở trống vắng gác mái, Cốc Mị Nga nằm ở ghế trên, hai mắt tràn ngập suy nghĩ, “Người như thế nào còn không có tới đâu.”

Hiện giờ Tư Lăng Cô Hồng phong ấn đã giải, kia phiến thiên địa nàng không phải tìm không thấy, lấy thực lực của nàng cùng thân phận cũng có thể dễ dàng liền đi trước kia chỗ, đi tìm dư tỵ.

Chỉ là nàng cũng không tưởng làm như vậy, nàng trước khi rời đi cũng đã cùng dư tỵ nói tốt —— nàng ở Thiên giới chờ hần.

Nếu hần không tới, nàng cũng sẽ không trở về tìm hần, chẳng sợ thật sự có một ngày trở về nơi đó, cũng tuyệt đối không phải là vì tìm hần cái này động cơ.

Cốc Mị Nga không muốn thừa nhận, nàng không quay về tìm hần không chỉ là bởi vì ngay từ đầu lời nói ước định, còn có còn lại là sợ hãi. Nàng sợ nàng trở về lúc sau nhìn đến chính là dư tỵ không thêm để ý bọn họ ước định, đã sớm đã cùng cơ thiếp thành đàn.

Nàng không biết nếu chính mình nhìn đến kia một màn lúc sau, sẽ là cái dạng gì cảm thụ, lại sẽ làm ra cái gì sự tình tới.

“Toàn bộ đều đi ra ngoài, ta lưu trữ làm cái gì.” Cốc Mị Nga thu liễm trong lòng suy nghĩ, đến ghế dựa đứng dậy, nỉ non một tiếng sau, thân ảnh liền biến mất không thấy.

Giờ này khắc này, phong hoành sân thượng.

Lữ bước tường đầy cõi lòng hy vọng đang chờ vân đại nhân tin tức, còn có sắp đã đến chỗ tốt, còn ở suy nghĩ này đó chỗ tốt tốt cuộc sẽ là cái gì, sẽ cho chính mình mang đến bao lớn trợ giúp, lại có thể cấp Xuân Vũ Lâu mang đến bao lớn chỗ tốt.

Một đạo linh phù rót cuộc đến hần lòng bàn tay nóng rực bốc cháy lên, trong nháy mắt đốt tới hần tâm thần, vẻ mặt của hần cũng áp lực không được hưng phấn.

“Vân đại.....” Người. Hần áp lực kinh hãi, cười kêu to.

“Lữ bước tường, cảm kích không báo, người cũng biết tội!?” Vân đại nhân thanh âm lạnh băng lại tràn ngập uy hiếp, giống như một đạo

trời quang sấm sét, đem Lữ bước tường bắn cho tạc đến trong ngoài toàn tiêu, ngần ngơ đến không biết đã xảy ra cái gì, đầu trống trơn, “Cái, cái gì?”

Vân đại nhân lạnh giọng nói: “Trải qua điều tra, người đăng báo tin tức có cố tình giấu giếm, đây là cố ý làm đạo Thiên Ma Cung, lừa gạt Thiên Ma Cung, người có biết đây là kiêu gì chịu tội!?”

Lữ bước tường ngần ra lại giật mình, hoàn toàn không có nghe mình bạch hấn ý tứ, ngây ngốc tới một câu, “Này nghe tới, là nói ta chỗ tốt không có?”

“Chỗ tốt? Người còn dám đề chỗ tốt?” Vân đại nhân tựa hồ bị hấn câu này ngốc lời nói chọc cho vui vẻ, nhin không được cười một tiếng, bất quá thực mau lại nghiêm túc lên, thanh âm như cũ lạnh băng vô cùng, nói: “Chẳng những chỗ tốt không có, người còn muốn đã chịu trừng phạt.”

Lữ bước tường ngày thường thực dùng tốt đầu lúc này lẫn lộn không thôi, hấn cảm thấy chẳng sợ hấn che giấu Tư Lăng Cô Hồng tồn tại, chính là đối với toàn bộ sự tình tới nói căn bản là không có ảnh hưởng, chỉ bằng Đường Niệm Niệm tin tức, hấn nên được đến chỗ tốt mới đúng vậy. Như thế nào liền trở thành cảm kích không báo, dính một thân chịu tội?

Hấn đầu chuyển bất quá phần cong, tự giác Thiên Ma Cung như vậy quái vật khổng lồ không nên vô duyên vô cớ lẫn lộn chính mình cái này tiểu nhân vật, nơi này nhất định có cái gì hiểu lầm, hoặc là chính mình không có chú ý tới đồ vật, tưởng cũng không có tưởng liền hô to: “Vân đại nhân, ta oan uổng a ——!”

Hấn căn bản là sẽ không nghĩ đến.

Thiên Ma Cung cái này quái vật khổng lồ không nên sẽ vô duyên vô cớ lẫn lộn hấn cái này tiểu nhân vật.

Chỉ là thân là Thiên Ma Cung chủ nhân Tư Lăng Cô Hồng, đối đãi có quan hệ Đường Niệm Niệm cảm tình vấn đề thượng thời điểm, đó

chính là một cái mùi phần bá đạo lại keo kiệt bình thường nam tử, thậm chí đôi khi giống cái bướng bỉnh lại tùy hứng hài tử.

Đừng nói là cố ý lẫn lộn hấn, liền tính là giết hấn, Tư Lăng Cô Hồng đều làm được ra tới.

Niệm Niệm yêu thích đồ vật, chỉ có ta có thể cho.

Lúc này ở cố gia đào hoa trong viện, chính cấp Đường Niệm Niệm nấu cơm Tư Lăng Cô Hồng, khéo miệng thiện dương, như thế nghĩ.

Một vạn năm không có động thủ nấu cơm, hiện tại làm lên như cũ nhẹ nhàng thuần thực.

Tư Lăng Cô Hồng đem cái vung thượng, triều bên cạnh không xa ngồi Đường Niệm Niệm xem ra, ánh mắt chuyên chú.

Chỉ là như thế nhìn, liền làm hấn tâm sinh sung sướng.

“Niệm Niệm, thích?” Một tiếng nói nhỏ ở bên tai vang lên, làm Đường Niệm Niệm đến từng khối trong ngọc giản ngẩng đầu.

Một đôi mắt thủy lượng vô cùng nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng, biểu tình bình tĩnh, bất quá ánh mắt đã hoàn toàn lộ ra nàng chờ đợi thèm nhỏ dãi.

“Lộc cục” một tiếng, tới đến Đường Niệm Niệm yết hầu nuốt thanh âm.

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng nhin không được cười ra tiếng, vuốt ve Đường Niệm Niệm tóc đẹp, nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm thích, ta đều cấp Niệm Niệm làm.”

Này đó ngọc giản đều là ngủ say phía trước 8000 năm qua, Tư Lăng Cô Hồng tìm chung quanh đến mỹ thực phương thuốc.

Chẳng sợ Đường Niệm Niệm không ở hấn bên người, chẳng sợ thân ở các loại hiểm cảnh bên trong, hấn cũng không quên về Niệm

Niệm hết thầy, không quên tìm kiếm hết thầy Đường Niệm Niệm yêu thích chi vật.

“Hào.” Đường Niệm Niệm trả lời thực mau, một chút đều không vì chính mình bại lộ ra tham thực hành vi cảm thấy xấu hổ. Ngửa đầu ở Tư Lăng Cô Hồng cánh môi thượng gặm một ngụm, vẻ mặt điềm đạm thành khẩn nói: “Ta sẽ tính xóa giảm trướng mục.”

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt như nước, ôn nhu bất đắc dĩ lại thâm thúy.

Hắn muốn nàng.

Rất muốn, rất muốn.

Chỉ là hắn minh bạch nàng quật cường.

Này muốn chạm vào, trừ phi làm nàng chủ động, nếu không chỉ có thể đem trướng mục cấp trả hết.

Một trăm năm trướng mục.....

Tư Lăng Cô Hồng không tiếng động thở dài.

Một vạn năm hắn đều đợi, chẳng sợ không có Niệm Niệm tại bên người, gian nan đến cực điểm.

Vì sao, Niệm Niệm tại bên người lúc sau, lại giác đã thỏa mãn lại đồng dạng gian nan?

Một trăm năm trướng, chỉ là ngấm lại, liền giác vô thố lại bất đắc dĩ.

Loại này cảm giác vô lực, Tư Lăng Cô Hồng cũng chỉ có ở Đường Niệm Niệm trên người cảm giác được đến.

“Hào.” Tư Lăng Cô Hồng sinh ý nhẹ đến giống hồng mao giống nhau, cái loại này nhẹ nhàng chậm chạp thanh âm làm người thần trí đều bị mê hoặc trầm luân, thất hồn trung chỉ nghe được giống

như từ xa lại cực gần địa phương truyền đến nhất ôn nhu dụ hoặc,
“Niệm Niệm, làm ta thân thân tốt không?”

Đường Niệm Niệm không biết chính mình cái gì thời điểm điểm đầu,
sau đó môi liền đụng chạm đến một mảnh ôn nhuận mềm mại, mát
lạnh đến làm người thoải mái, nhịn không được muốn đem chi dính
nhiệt, dây dưa sâu vô cùng.

-----oOo-----

Chương 281: rượu sau

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Mẫu thân, mẫu thân, khi nào có thể ăn cơm a ~”

Đồng trí giòn lạng thanh âm vang lên, Tư Lăng Vô Tà thân ảnh từ bên ngoài đi vào tới, còn không có hoàn toàn đi vào đi, hắn liền nghe được kia ái muội thủy trệ thanh âm, ánh mắt lập loè vài cái, người liền nhanh chóng biến mất ở chỗ cũ.

Lúc này đã đứng ở một góc cây trên ngọn cây Tư Lăng Vô Tà giương mắt nhìn lại, quả nhiên liền nhìn đến phòng bếp ngoài cửa một đạo năng lượng dao động.

Này nếu là hắn không phải điều kiện phóng ra, trốn tránh kịp thời nói, phỏng chừng lại đến đau thượng một thời gian.

“Xuy.” Nhẹ nhàng bĩu môi, thấp giọng lầm bầm: “Quả nhiên vẫn là keo kiệt như vậy lại háo sắc.”

Răng rắc một tiếng, Tư Lăng Vô Tà không có phản ứng lại đây, hắn dưới chân càn khô đột nhiên đứt gãy, thân thể hắn cũng một chút mất đi sở hữu sức lực, trừng mắt liền ngã trên mặt đất.

Này ngã trên mặt đất không tính đau, bất quá lại thật sự đủ mất mặt.

Tư Lăng Vô Tà ngờ ngác không có hoàn hồn. Dựa theo nguyên lai thói quen, giống nhau hắn tránh thoát Tư Lăng Cô Hồng đệ nhất sóng tập kích, mặt sau liền tự nhiên không có việc gì. Chỉ là hắn rõ ràng nhất thời quên mất, hiện tại Tư Lăng Cô Hồng cũng không phải là trước kia Tư Lăng Cô Hồng. Hiện giờ hắn có thể nói là Thiên giới đệ nhất, nguyên bản liền nhiều hắn trăm năm tu vi, hiện giờ càng dài nhiều hắn thượng vạn năm tu vi.

Chẳng sợ Tư Lăng Vô Tà ở như thế nào thiên phú dị bẩm, trong lúc nhất thời cũng căn bản là không phải Tư Lăng Cô Hồng đối thủ, bị đối phương hoàn toàn khống chế ở trong tay cũng là đương nhiên.

“Ách.....” Một tiếng chần chừ thanh âm vang lên.

Tư Lăng Vô Tà nguyên bản ngờ ngác biểu tình tức khắc biến đổi, đáy mắt hiện lên một sợi xấu hổ buồn bực, trắng nõn gò má liền có chút đỏ. Hắn nhảy dựng lên, quay đầu triều bên cạnh nhìn lại, liếc mắt một cái liền thấy được Cố Cửu Sinh cùng Ngụy bích tuệ hai người tồn tại.

Cố Cửu Sinh cùng Ngụy bích tuệ biểu tình đều có chút xấu hổ, rõ ràng bọn họ đều thấy được Tư Lăng Vô Tà quăng ngã mà quá trình.

Ngụy bích tuệ miệng mở ra một chút, vốn dĩ tính toán dò hỏi Tư Lăng Vô Tà có không có việc, lại nhìn đến Tư Lăng Vô Tà lộ ra đồ bưng khuôn mặt lúc sau, nhin không được “Phụt” một tiếng cười ra tiếng tới, trong nháy mắt hấp dẫn tới Tư Lăng Vô Tà toàn bộ ánh mắt.

Ngụy bích tuệ bị cặp kia thủy lượng thuần tịnh con người nhìn, không đến một giây, trên mặt đúng vậy tươi cười liền tiêu tán đến chỉ còn lại có xấu hổ cùng tự trách —— đối phương ánh mắt quá chí chân chí thuần, ủy khuất đáng thương, làm người không có cảm thấy chê cười hắn hành vi là cỡ nào đáng giận.

Chẳng sợ Ngụy bích tuệ tiếng cười không có bất luận cái gì ác ý.

“Khụ.” Cố Cửu Sinh ho khan một tiếng, đem hai người ‘ thâm tình đối diện ’ đánh gãy, đối Tư Lăng Vô Tà mỉm cười nói: “Tư lăng tiểu công tử, không biết tư lăng đại nhân cùng tư lăng phu nhân nhưng ở?”

“Nga, cha cùng mẫu thân đều ở nga.” Tư Lăng Vô Tà gật gật đầu, hướng tới phòng bếp phương hướng chỉ đi, “Các người có thể đi nơi đó tìm bọn họ.”

Cố Cửu Sinh gật đầu, nhìn Tư Lăng Vô Tà muốn nói lại thôi, cùng Ngụy Bích Tuệ cùng nhau triều phòng bếp đi đến.

Hắn nguyên bản cũng tưởng an ủi một chút Tư Lăng Vô Tà, chỉ là nhìn đến Tư Lăng Vô Tà một bộ vừa mới sự tình gì đều không có phát sinh bộ dáng, nghĩ đến đối phương nam tử thân phận, cũng tự nhiên liền phỏng đoán tới rồi đối phương bận tâm chính mình mặt mũi, nếu là an ủi ngược lại thảo không được hảo, này liền làm bộ vừa mới cái gì đều không có thấy.

Tư Lăng Vô Tà nhìn bọn họ rời đi, đạm nhiên vỗ vỗ chính mình vạt áo.

Không đến nửa một lát, lưỡng đạo rơi xuống đất thanh ở hắn bên người cách đó không xa vang lên.

Tư Lăng Vô Tà đạm nhiên ngẩng đầu nhìn lại, Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ chặt vật té ngã ở nơi đó.

“Đại thúc đại thẩm, các người không có việc gì đi?” Tư Lăng Vô Tà mở to ngập nước xinh đẹp con người, kinh ngạc nhìn hai người, nghi hoặc nói: “Cái gì không hảo chơi, vì cái gì muốn chơi té ngã đâu?”

Cố Cửu Sinh, Ngụy Bích Tuệ: “.....”

Bọn họ cuối cùng hoàn toàn minh bạch Tư Lăng Vô Tà bản chất.

Đứa nhỏ này, mắt công bọn họ phía trước thế nhưng sẽ cử đến hắn ngây thơ đáng yêu, thật sự là quá thất sách.

“Ha hả.” Cố Cửu Sinh cười gượng hai tiếng, đứng lên sau duỗi tay đỡ Ngụy Bích Tuệ cũng đứng lên, đối Tư Lăng Vô Tà xấu hổ cười nói: “Không nghĩ tới phòng bếp nơi đó có cái chắn, nhất thời không tra liền quăng ngã cái té ngã.”

Ngụy Bích Tuệ gò má có chút đỏ bừng, nữ tử da mặt luôn là mỏng thực.

“Như vậy sao.” Tư Lăng Vô Tà chớp chớp mắt, ngây thơ nhìn Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ, “Ta đi vào thời điểm không có cảm giác được a, chẳng lẽ là cha đau ta cho nên không có ngăn cản ta?”

Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ đều dùng hoài nghi ánh mắt nhìn chằm chằm hắn.

Khi bọn hắn bị cái chắn ngăn cản, phản xung quăng ngã ra tới thời điểm, trong nháy mắt nghĩ đến chính là bị Tư Lăng Vô Tà cấp tính kể.

Tư Lăng Vô Tà biểu tình hơi hơi biến hóa, giật mình lại ủy khuất nhìn hai người, âm lượng đều đều cao, “Đại thúc đại thẩm sẽ không tưởng ta cố ý lừa các người đi?”

Kia tiểu bộ dáng, tràn ngập bị hoài nghi hiểu lầm ủy khuất, rất có các người nếu là thật sự nghĩ như vậy lời nói, ta sẽ thương tâm chết đáng thương.

Ở như vậy biểu tình cùng ánh mắt nhìn chăm chú hạ, Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ đều không có hoài nghi chính mình có phải hay không quá nhạy cảm.

Có lẽ đối phương thật là cái hảo hài tử, chỉ là thế giới quan bị giáo dục đến có chút bất đồng, đối đãi địch nhân phương diện như là hài tử chơi đùa, lại không biết như vậy hành vi đối với địch nhân đến nói, so chết còn làm người khó chịu.

“Không có, như thế nào sẽ đâu.” Cố Cửu Sinh thề thốt phủ nhận.

Tư Lăng Vô Tà lập tức mặt giãn ra mà cười, “Ta liền biết đại thúc là người tốt, tuyệt đối sẽ không hiểu lầm hoài nghi ta.”

Đối phương tươi cười quá thuần khiết, đôi mắt cũng quá sạch sẽ thanh triệt, làm Cố Cửu Sinh càng cảm thấy đến chính mình phía trước hoài nghi thật sự là quá đáng giận.

“Cái kia, tư lăng tiểu công tử.....” Ngụy Bích Tuệ một bên mở miệng.

Nàng lời nói còn không có nói xong, Tư Lăng Vô Tà trước nói nói, “Đại thẩm, người kêu ta ngây thơ công tử là được.”

Ngụy Bích Tuệ nghe được đối phương kêu đến tự nhiên ‘ đại thẩm ’, khóe miệng hơi hơi vừa kéo, chẳng sợ đối phương kêu đến như vậy tự nhiên, không đại biểu nàng thật sự nghe được cũng như vậy tự nhiên.

Vì cái gì không gọi nàng tỷ tỷ đâu!

Vô luận là bao lớn nữ tử, luôn là không hy vọng bị người kêu lão.

“Hảo.” Ngụy Bích Tuệ theo hắn nói nói: “Ngây thơ tiểu công tử, người cũng không cần lại kêu ta đại thẩm, kêu ta Ngụy tỷ tỷ được không.”

Tư Lăng Vô Tà nghi hoặc nhìn nhìn một bên Cố Cửu Sinh, nói: “Người so mẫu thân tuổi kế hoạch lớn thiên nhiên muốn kêu đại thẩm, huống chi ta kêu hắn kêu đại thúc, người không phải cố đại thúc thế tử sao, không gọi người đại thẩm gọi là gì đâu.”

Vừa nghe đến ‘ người không phải cố đại thúc thế tử sao ’ những lời này, Ngụy Bích Tuệ gò má tức khắc phát sốt, cẩn thận ngẫm lại đối phương lời nói tựa hồ không có sai lầm, cũng thật sự tìm không thấy lời nói đi phản bác, sẽ nhỏ giọng nói thanh, “A..... Như vậy a.”

Cố Cửu Sinh một bên cũng có chút xấu hổ, dùng tay che lại khóe môi nhẹ nhàng ho khan một tiếng.

“Ngây thơ công tử.” Cố Cửu Sinh cũng không có quên đi vào nơi này chính sự, “Chúng ta tới đây là vì thỉnh các người một nhà tiến đến trước điện dùng bữa.”

Phía trước nghe nói Đường Niệm Niệm đói bụng, Tư Lăng Cô Hồng làm mai tặc cấp nàng làm.

Chỉ là Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ vẫn là cảm thấy đối phương nghi là bắt tử vĩnh tiên tu vi, ở hơn nữa nam tử thân phận, làm đối

phương làm thiện thật sự là quá không hợp lý.

Bọn họ lại là cố phủ người, nói như thế nào đều nên lấy biểu lễ nghĩa của người chủ địa phương, tự mình tới thỉnh bọn họ đi dùng cơm.

Tư Lăng Vô Tà đang chuẩn bị đáp lời, nhìn thấy phòng bếp bên kia đi ra người, tự nhiên liền đánh tan thanh âm.

Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích tuệ theo hấn ánh mắt nhìn lại, liền thấy kia từ trong phòng bếp đi ra người nhưng còn không phải là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm sao.

Tư Lăng Cô Hồng ôm ấp Đường Niệm Niệm, hai người thân ảnh hoàn toàn phù hợp ở bên nhau, lệnh người nhìn không có nửa điểm không hài hòa, ngược lại tốt đẹp đến làm người cảnh đẹp ý vui, cảm thấy này hai người vốn nên liền như thế, bọn họ trời sinh một đôi, thân cận như vậy.

Ngụy Bích tuệ nhìn hai người ánh mắt lóe ba quang, mang theo thưởng thức cùng hâm mộ.

Nàng nguyên bản hỏi Đường Niệm Niệm như vậy như hình với bóng ôm, sẽ không cảm thấy không thói quen sao.

Hiện giờ không cần Đường Niệm Niệm trả lời, nàng cũng đã thấy được đáp án.

“Tư lăng đại nhân, tư lăng phu nhân.” Cố Cửu Sinh kịp thời hoàn hồn, đối hai người tôn kính hành lễ.

Ngụy Bích tuệ cũng theo hấn cùng nhau thi lễ.

Ở cái này cường giả vi tôn trong thế giới, thực lực liền đại biểu hết thảy, cho dù là nơi này là Cố Cửu Sinh địa bàn, kia cũng đối với Tư Lăng Cô Hồng cung cung kính kính —— lấy đối phương thực lực, chỉ cần một ý niệm liền có thể đem nơi này biến thành chính mình, một ý niệm liền có thể quyết định sinh tử của bọn họ.

“Ân?” Đường Niệm Niệm nhìn hai người, môi đỏ bưng, vừa thấy liền biết vừa mới làm chút cái gì, thanh âm còn có chút hoặc nhân gọi cảm khàn khàn, “Có việc?”

Cố Cửu Sinh nói: “Chúng ta là tới thỉnh ba vị đi sảnh ngoài dùng bữa.”

Tư Lăng Cô Hồng không có ngôn ngữ, ôm Đường Niệm Niệm liền đi phía trước đi, dùng nhất minh bạch tứ chi hành vi khiến cho Cố Cửu Sinh bọn họ minh bạch hẳn đáp án.

Đường Niệm Niệm đối với Tư Lăng Cô Hồng hành vi không hề cự tuyệt, còn đối Cố Cửu Sinh hai người nói câu, “Ta ăn Cô Hồng làm.”

Vị này tư lăng đại nhân thế nhưng thật sự tự mình nấu cơm?

Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ hai người trong lòng như cũ không khỏi kinh ngạc không thôi, Cố Cửu Sinh nhìn ra hai người đạm nhiên ngôn ngữ cùng hành vi, lại có làm người chân thật đáng tin quyết đoán, liền không hề nhiều cầu.

Tư Lăng Cô Hồng tắc bởi vì Đường Niệm Niệm một câu nhẹ dương khéo miệng, tâm tình có thể thấy được sung sướng.

Đào hoa sân, mãn viện đào hoa, lãng mạn hương thơm.

Tư Lăng Cô Hồng hiểu biết Đường Niệm Niệm tập tính, minh bạch nàng thích ở phong cảnh tuyệt đẹp không khí thanh tịnh địa phương dùng cơm, ôm nàng liền tới đến đào hoa trong viện đình tạ.

Ở hai người bên cạnh phía sau đi theo chính là Tư Lăng Vô Tà cùng Cố Cửu Sinh, Ngụy Bích Tuệ hai người.

Tư Lăng Vô Tà đi theo tự nhiên là tính toán cùng nhà mình cha mẹ cùng nhau ăn cơm, Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ hai người đi theo lý do liền chính bọn họ đều không rõ ràng lắm, có lẽ ra đến trong lòng kinh nghi bất định, có lẽ là bởi vì muốn nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc làm ra cái gì xin cơm đồ ăn tới.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi vào đình tạ, một khối bạch đế thêu hoa tinh xảo tơ lụa trống rỗng xuất hiện, phô ở đình tạ bên trong trên bàn, hợp với ghế cũng phô lụa bố, làm xong này đó hẳn mới ôm Đường Niệm Niệm ngồi ở trên ghế, vung tay lên đem vừa mới làm tốt năm đồ ăn một canh bày biện trên bàn.

Tư Lăng Vô Tà làm lơ Tư Lăng Cô Hồng dư quang nhìn quét, đạm nhiên ngồi ở hai người đối diện —— khó được có thể lại lần nữa ăn đến lão cha làm mỹ thực, hẳn mới sẽ không bỏ qua đâu.

Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ hai người tắc nhìn Tư Lăng Cô Hồng một phen hành vi nước chảy mây trôi, hiển nhiên là làm được nhiều, thuần thực đến cực điểm. Đặc biệt là khi bọn hắn nhìn đến trên bàn nhìn không nhiều lắm, nhưng là đạo đạo tinh xảo thức ăn khi, biểu tình liền trở nên phức tạp đến cực điểm, trợn mắt há hốc mồm.

“Đại thúc đại thẩm, các người chẳng lẽ là tưởng cùng chúng ta cùng nhau ăn cơm sao?” Đồng trí thanh âm truyền vào hai người lỗ tai.

Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ tức khắc hoàn hồn, biểu tình có chút xấu hổ.

Cố Cửu Sinh liên thanh nói: “Không được, ba vị thỉnh chậm dùng, chúng ta này liền đi.” Nói xong liền lôi kéo còn có chút dại ra Ngụy Bích Tuệ xoay người rời đi.

Hai người đi mau, không đến một lát liền mau ra đào hoa tiểu viện.

Ngụy Bích Tuệ ngốc lẳng thanh âm tràn ngập hoài nghi cùng khiếp sợ, “Lâu sinh ca, ta vừa rồi hình như nhìn đến cửu phẩm ngọc tiên thảo, còn có kim vũ loan điều.....”

“Ân, ta cũng thấy được, bị nướng chín kim vũ loan điều.” Cố Cửu Sinh trừu khóe miệng nói.

Ngụy Bích Tuệ bị hắn như vậy vừa nói, biểu tình tức khắc vụn vụn, “Kia chính là cửu phẩm tiên thảo a, kia chính là khó được kim vũ

loan điều a! Còn có mặt khác vài đạo đồ ăn ta không có thấy rõ ràng, chính là kia tiên khí ta sẽ không cảm giác sai, như vậy nồng đậm tiên khí, này..... Này căn bản chính là.....” Phí phạm của trời a!

“Cái gì đều đừng nghĩ, cái gì đều đừng nói.” Cố Cửu Sinh như thế bình tĩnh nói.

Ngụy bích tuệ hít sâu một hơi, tức khắc cảm thấy chính mình lâu sinh ca thật sự là xử sự không kinh, biểu tình cũng dần dần vững vàng xuống dưới, còn cười đối Cố Cửu Sinh tán thưởng nói: “Thật không hổ là lâu sinh ca, luôn là như vậy gặp chuyện bình tĩnh, ta như thế nào đều so ra kém.”

Gặp chuyện bình tĩnh?

Cố Cửu Sinh ở trong lòng cười khổ.

Hắn làm sao không phải cảm thấy không thể tưởng tượng, hắn làm sao không cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng hành vi thật sự là phí phạm của trời.

Chỉ là hắn nghĩ đến lại còn có càng nhiều càng sâu chỗ đồ vật cùng chân tướng, này đó nghĩ đến sự tình quá mức chấn động, làm hắn khiếp sợ tới rồi liền tưởng cũng không dám lại đi hướng càng sâu địa phương tưởng.

Cửu phẩm tiên thảo cùng kim vũ loan điều.....

Mấy thứ này cho dù là bất tử vĩnh tiên đều coi trọng đồ vật, chẳng sợ lấy bất tử vĩnh tiên tu vi, được đến mấy thứ này lúc sau, cũng sẽ hảo hảo bảo tồn, sau đó dùng ở nhất hữu dụng địa phương, như thế nào sẽ lấy tới nấu cơm.

Vô luận đối phương lại như thế nào sủng ái chính mình thế nhi, cũng không nên như vậy tùy ý liền đem mấy thứ này lấy tới làm chút bình thường ăn đồ ăn a.

Này đại biểu này cái gì?

Này đại biểu mấy thứ này đối với đối phương tới nói căn bản là không đáng giá nhắc tới, tùy tiện là có thể đủ được đến tay, không uổng bất luận cái gì công phu.

Như thế cũng đủ để chứng minh thực lực của đối phương nói không chừng so bất tử vĩ tinh tiên còn muốn cao, đối phương sau lưng thế lực khổng lồ vô cùng.

Khó trách hấn dám can đảm cùng thánh linh đường đối nghịch, nói không chừng hấn tu vi đã là Tiên Đế, chỉ là hấn ẩn tàng rồi chính mình chân thật dung mạo cùng thân phận, cho nên làm người không biết hấn là vị nào Tiên Đế, lại có lẽ hấn cho tới nay đều là ẩn cư giả, căn bản là không để bụng danh lợi, bởi vậy cũng không bị Thiên giới chúng tiên biết.

Cổ Cửu Sinh rõ ràng nói cho chính mình không cần suy nghĩ, chính là cố tình vẫn là tưởng càng ngày càng nhiều.

Thiên giới bên trong có cái gì thế lực dám can đảm cùng thánh linh đường đối nghịch đâu?

Một ít thượng cổ liên tộc khổng lồ gia tộc, như Cửu Châu biến cả như vậy có Thượng Long Thiên Tôn như vậy tuyệt đỉnh thế lực Thiên Tôn tồn thế lực, càng khủng bố còn lại là Thiên Ma Cung, cái kia không dung lay động, trấn áp Thiên giới sở hữu tồn tại.

Cổ Cửu Sinh bước chân đột nhiên dừng lại, biểu tình trở nên đặc biệt khiếp sợ cùng ngưng trọng.

“Lâu sinh ca?” Ngụy Bích Tuệ nghi hoặc nhìn hấn.

“Thiên Ma Cung, nói không chừng chính là Thiên Ma Cung!” Cổ Cửu Sinh làm bầm lâu bầu, biểu tình càng ngày càng nghi hoặc, đồng thời lại càng ngày càng kiên định.

Thiên Ma Cung là Thiên giới trung thần bí nhất khủng bố tòn, càng là Thiên Ma Cung thượng tầng người, Thiên giới người trong biết đến tình báo liền càng ít. Liền nói Thiên Ma Cung năm vị hoang cổ Thiên Tôn, chỉ có Thánh Tử như vậy tuyệt đỉnh nhân vật mới có thể biết bọn họ diện mạo, như là tự thân như vậy bình thường tiên nhân, căn bản là vô pháp biết được bọn họ diện mạo.

Vô luận là Thiên Ma Cung năm vị hoang cổ Thiên Tôn, còn có mười hai môn đầu, về bọn họ tình báo cũng rất ít.

“Cái gì Thiên Ma Cung? Thiên Ma Cung làm sao vậy?” Ngụy Bích tuệ có chút lo lắng nhìn Cố Cửu Sinh, duỗi tay đỡ hấn tay, “Lâu sinh ca người suy nghĩ cái gì?”

Cố Cửu Sinh bị nàng như vậy lay động, tâm thần liền tỉnh hơn phân nửa, vội vàng nói: “Không có gì.” Nhìn thấy Ngụy Bích tuệ vẫn là một bộ không mấy tin được biểu tình, lại cười giải thích nói: “Ta chỉ là suy nghĩ, may mắn tự lẳng đại nhân cự tuyệt chúng ta mời, rốt cuộc chúng ta an bài đồ ăn cùng bọn họ so sánh với tới, là ở lên không được mặt bàn.”

Chẳng sợ, bọn họ an bài đồ ăn đã là bọn họ có khả năng đủ thừa nhận làm tốt.

“Đúng vậy.” Tâm tư tức khắc bị Cố Cửu Sinh những lời này cấp dờ đi, Ngụy Bích tuệ cũng thở dài nói: “Nguyên lai nghe được tự lẳng phu nhân nói những lời này đó thời điểm, ta còn có chút không tin đâu, hiện tại tận mắt nhìn thấy tới rồi lúc sau, không tin cũng không được.”

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, bóng người liền hoàn toàn rời đi đào hoa tiểu viện.

Cố Cửu Sinh đối ý nghĩ của chính mình bán tín bán nghi, đã quyết định chủ ý, nhất định phải làm bộ cái gì cũng không biết, hảo hảo cùng Tự Lẳng Cô Hồng người một nhà giao hảo là được.

Lúc này, đào hoa trong tiểu viện mặt.

Tư Lăng Vô Tà trơ mắt nhìn trước mắt một bộ ái muội hình ảnh, đôi mắt không ngừng chớp động. Hắn suy nghĩ, rốt cuộc là phá hư đâu, vẫn là phá hư đâu, vẫn là phá hư đâu?!

Chỉ là hắn miệng một trương khai thời điểm, đối diện Tư Lăng Cô Hồng dư quang như bóng với hình đi theo hắn, làm hắn một chút sơ hở đều tìm không thấy.

“Ai.” Tư Lăng Vô Tà thở dài một tiếng, bất đắc dĩ nhìn thoáng qua đối diện, buông trong tay chén nhỏ.

“Ăn xong đi luyện công.” Tư Lăng Cô Hồng réo rất tiếng nói truyền đến.

Tư Lăng Vô Tà đối với hắn liệt liệt hàm răng, cười đến vẻ mặt thuần tịnh đáng yêu, “Ta còn không có ăn no.”

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt thâm thúy.

Tư Lăng Vô Tà căn bản là không cùng hắn đối diện, triều Đường Niệm Niệm nhìn lại, nói: “Mẫu thân, chúng ta ăn xong rồi đi ra ngoài chơi đi?”

Đường Niệm Niệm nhìn hắn tha thiết ánh mắt, hàm dưới đang muốn đi xuống, Tư Lăng Cô Hồng kẹp chọn hảo thứ thịt cá đã uy đến nàng bên môi, nhìn nàng ăn xong đi, vừa lúc cản trở nàng gật đầu tư thế sau, tới gần nàng bên tai nhẹ giọng nói: “Không đi bên ngoài chơi, ta làm Niệm Niệm chơi như thế nào?”

Ướt nóng hơi thở đung vào bên tai, đầu lưỡi tựa hồ cũng liếm tới rồi, lại dường như không có liếm đến.

Loại này như có như không cảm thụ ngược lại mới là để cho nhân tâm động, đặc biệt là Đường Niệm Niệm loại này hẳn cảm thể chế.

Đường Niệm Niệm thân mình khẽ run lên, nghiêng đầu triều Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, liền đối cấp trên lăng Cô Hồng thâm thúy

thanh triệt con người, kia con người quá mê người, câu hồn nhiếp phách, gọi người vô pháp thoát khỏi.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh thu hồi ánh mắt, tự mình cầm bầu rượu lên rót rượu, nghiêm túc phủng chén rượu uống rượu.

Nếu không xem nàng đen nhánh tóc đẹp chi gian kia lộ ra đở bưng lỗ tai nói, đích xác làm người cảm giác nàng thực bình tĩnh lại nghiêm túc, không hề có bị Tư Lăng Cô Hồng cấp dụ hoặc | đến.

Tư Lăng Cô Hồng gọi lên khoe miệng, nhìn Đường Niệm Niệm ánh mắt ôn nhu lại sâu thẳm, còn có chút hài đồng được đến âu yếm chi vật đặc ý.

Hắn, tựa hồ tìm được rồi, này trả nợ trăm năm bí quyết.

Tư Lăng Cô Hồng tâm tình thực tốt duỗi tay, ngón tay thon dài nhẹ nhàng xoa bóp Đường Niệm Niệm lỗ tai.

Đường Niệm Niệm biểu tình bất động, lông mi lại kịch liệt run rẩy vài cái, nghiêng mắt xem hắn nghiêm túc nói: “Cô Hồng, không chuẩn chủ động.....”

Nàng lời nói còn không có nói xong, Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng chạm chạm vô tội nói: “Niệm Niệm, ta không có chủ động mà thân | hôn người.”

Đường Niệm Niệm tặc chớp mắt, cảm thấy đối phương nói như vậy đích xác không sai.

Hắn đích xác không có chủ động hôn môi nàng, chỉ là dùng ngón tay xoa bóp nàng lỗ tai.

Chỉ là động tác như vậy, làm thân thể của nàng có chút tê dại.

“Người rõ ràng biết.....” Đường Niệm Niệm nhấp môi cánh.

Lần này Đường Niệm Niệm lời nói như cũ còn không có nói xong, Tư Lăng Cô Hồng đã nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm lỗ tai đỏ, ta giúp

Niệm Niệm xoa xoa, cảm nhận được đến thoải mái chút?”

“Ngô.....” Đối phương dựa đến thân cận quá, ướt nóng hơi thở mỗi một câu nói liền đụng chạm ở nang da thịt, mang đến một trận mẫn cảm, “Ta không đau, không xoa.”

Tư Lăng Cô Hồng buông tay, thủy sắc cánh môi tới gần nang lỗ tai không đến nửa tấc khoảng cách, “Chính là, thực hồng.”

Đường Niệm Niệm bị kích thích đến cơn điều kiện nghiêng đầu, này không sừn không quan trọng, một bên liền vừa lúc đem lỗ tai đưa đến dựa đến cực gần Tư Lăng Cô Hồng cánh môi.

Hai người tương chạm vào.

Tư Lăng Cô Hồng mở miệng nói: “Đây là Niệm Niệm chủ động thân cận.” Không đợi Đường Niệm Niệm nhất khẩu phủ nhận, ướt nóng cánh môi đã mở ra đem nang lỗ tai hàm nhập, ướt át | mềm dẻo đầu lưỡi cuốn lấy nang vành tai, hàm răng nhẹ nhàng gặm cắn.

“Người.....” Đường Niệm Niệm đang muốn nói cái gì.

Tư Lăng Cô Hồng đã buông ra nang, thủy sắc cánh môi cùng vành tai chi gian tách ra khi, một sợi ái muội chỉ bạc chợt lóe mà không. Hấn ánh mắt như cũ như thế ôn nhu thâm thúy, ôn nhu đến làm người sinh không dậy nổi bất luận cái gì buồn bực, sắc sảo nói: “Niệm Niệm, còn muốn ăn cái gì?”

“.....” Đường Niệm Niệm nghiêm túc nhìn trước mặt hấn.

Tư Lăng Cô Hồng nhậm nang nhìn, con người nguyệt hoa liễm diễm, mê hoặc chúng sinh.

Hấn tựa chỗ cao không thắng hàn tiên, thật là có thể hủy diệt thương sinh ma, hấn là tiên ma kết hợp thể, nhìn như phức tạp kỳ thật thanh triệt, thần bí đến làm người đoán không ra trào không được.

Hắn bất động tình liền đã làm người nhìn lên si mê lại không thể thành, một khi động tình lúc sau, cái loại này thần thái phong tình, người nào có thể ngăn cản.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn Đường Niệm Niệm trong mắt mặt chính mình duy nhất ảnh ngược, hồn phách đều đang run lật.

Niệm Niệm, Niệm Niệm.....

Người có biết, như vậy nhìn ta, sẽ làm ta như thế nào?

Đường Niệm Niệm đương nhiên không biết chính mình vừa mới bị Tư Lăng Cô Hồng như vậy một phen yêu thương lúc sau, lúc này nàng gò má đỏ bừng, ánh mắt như nước, lông mi run rẩy đều có thể đủ làm nhân tâm trì hướng về, một bộ nghiêm túc biểu tình, xứng với như thế ái muội thần thái, là cỡ nào động lòng người phong tư.

“Là Cô Hồng không sai.” Một phen nhìn chăm chú dưới, Đường Niệm Niệm hạ kết luận.

Tư Lăng Cô Hồng nghe xong, nói: “Tự nhiên là ta.”

Đường Niệm Niệm hoành hấn liếc mắt một cái.

Tư Lăng Cô Hồng vừa mới một phen hành vi, thật sự làm nàng không có dự đoán đến, làm nàng hoàn toàn tìm không thấy sơ hở lại sai lầm, cố tình lại tự giác có cái gì không thích hợp.

Nàng tự nhiên sẽ không minh bạch, nguyên lai nàng không có sinh Tư Lăng Cô Hồng khí, đối với hắn thân cận luôn là mặc hắn tùy hắn, nơi nào làm hắn như là hiện giờ như vậy, xem tới được ăn không đến quá. Đặc biệt là làm hắn cô độc chờ một vạn năm sau, lại xem tới được ăn không đến, mới là thật thật làm người gian nan.

Tư Lăng Cô Hồng ở đối đãi Đường Niệm Niệm thời điểm, tổng hội là nhất chân thật hắn, không quan hệ thực lực của hắn cùng quyền thế địa vị, chính là hắn nhưng không ngốc, muốn bắt lấy các loại sơ hở thật sự dễ dàng thực.

Đây là một hồi đánh giăng co, một cái cũng không lãnh khốc phòng thủ, một cái ôn nhu tiến công, kết quả cuối cùng như thế nào, có thể nghĩ.

Đường Niệm Niệm một cái liếc ngang qua đi, không những không có một chút uy lực đáng nói, ngược lại có loại khác phong tình.

Tư Lăng Cô Hồng tâm thần căng thẳng, hơi hơi hít một hơi, buồn đến tâm khảm.

Chẳng sợ như thế, hẳn vẫn là có thể kịp thời chú ý tới Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn đến nào nói thức ăn thượng, cầm chiếc đĩa tay tự nhiên duỗi tới đó, cho nàng gấp đồ ăn đến nàng bên miệng.

Đường Niệm Niệm há mồm liền ăn, sau đó lại chính mình rót rượu uống.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng uống rượu động tác, cánh môi bị rượu dính đến ướt át lại màu son, thoạt nhìn giống như là no đủ chu quả, làm người hận không thể hàm nhập trong miệng, hảo hảo gặm thực dẫn | hút.

Hắn ánh mắt càng ngày càng thâm thúy lại ôn nhu, kia giống như đêm tối thần bí sâu xa ánh mắt, làm Đường Niệm Niệm tưởng không chú ý đều khó.

Chỉ là Đường Niệm Niệm thực bình tĩnh, dù sao nàng không phải lần đầu tiên cảm nhận được hắn như vậy ánh mắt.

“Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm buông chén rượu, đạm nhiên nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

“Ân?” Tư Lăng Cô Hồng xem nàng.

Đường Niệm Niệm hoạt động hạ thân tử, đạm nói: “Ngạnh không thoải mái.”

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ rũ mắt tử, nòng đậm lông mi cấp mí mắt che hạ dày đặc thanh ảnh, như ngọc da thịt cùng tuần nhã ngũ quan

càng thanh tuyền hoàn mỹ, lộ ra một loại mê hoặc nhân tâm u buồn.

Chưa bao giờ gặp qua Tư Lăng Cô Hồng như vậy phong | tình Đường Niệm Niệm, bình tĩnh biểu tình ngấn ngời.

“Hắn không chịu ta khống chế.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói.

Này nhẹ nhàng chậm chạp ngữ khí, có loại hài đồng ủy khuất, làm người mẫu tính đại bùng nổ.

Đặc biệt là đối phương như vậy tuyệt thế vô song nam tử, như vậy bất lực bộ dáng, cái nào nữ nhân có thể ngăn cản.

Nếu hiện tại ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt không phải Đường Niệm Niệm, lại là mặt khác nữ tử nói, chỉ sợ đã sớm ngăn cản không được nội tâm xúc động, đã sớm đem trước mắt cái này cả người tản ra trí mạng dụ hoặc lực nam tử cấp phác gục, ăn sạch sẽ.

Đường Niệm Niệm trầm mặc tự hỏi một hồi.

Chẳng sợ nàng hiện tại ở sinh Tư Lăng Cô Hồng khí, cũng thật sự không đành lòng, cũng làm không ra thương tổn chuyện của hắn.

“Vậy ngạnh tính.” Đường Niệm Niệm đạm nói.

Tư Lăng Cô Hồng buông xuống con người, ba quang nhẹ nhàng, giọng mũi ‘ ân ’ một tiếng, ánh mắt truy đuổi Đường Niệm Niệm uống chén rượu.

Đường Niệm Niệm dừng lại, “Cô Hồng tưởng uống?” Duỗi tay đem chén rượu đưa tới Tư Lăng Cô Hồng bên môi.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn mắt, cũng không có há mồm, ánh mắt ôn nhu như nước, lại hình như có loại ma mị dụ dỗ, không có một tia dâm | dơ bản ý thanh triệt, hơi hơi ý cười, như vậy tuấn mỹ vô song, “Niệm Niệm dùng miệng uy ta?”

Hắn thật là không buông tha một lần có thể cùng Đường Niệm Niệm thân cận cơ hội.

Đường Niệm Niệm nhẹ híp mắt.

Từ gặp mặt đến bây giờ, đối phương lúc nào cũng tản ra một loại dụ dỗ hơi thở, vô luận là ngôn ngữ vẫn là thần thái, một lần lại một lần đem nàng tâm thần cấp câu đến cùng nhau rơi xuống.

Đường Niệm Niệm vẫn luôn đều biết Tư Lăng Cô Hồng đẹp, đẹp vô cùng, là nàng gặp qua đẹp nhất người.

Nàng còn biết Tư Lăng Cô Hồng có điên đảo chúng sinh phong hoa, đặc biệt là động tình thời điểm lệnh người vô pháp ngăn cản.

Chỉ là nàng thật không nghĩ tới, hắn có thể giống như bây giờ, không có lúc nào là mê hoặc thương sinh, nhẹ nhất hơi một cái sóng mắt đều có thể làm nhân tâm loạn thần trí.

Ma.

Đây mới là chân chính ma đi.

Mỹ | sắc trước mặt, một bộ nhậm người thân cận bộ dáng.

Đường Niệm Niệm không thể không thừa nhận, nàng bị dụ dỗ.

Hắn là của ta, ta muốn thế nào liền thế nào.

Đường Niệm Niệm nghĩ như vậy, đem trong tay trong chén rượu rượu uống lên, sau đó ngậm lấy Tư Lăng Cô Hồng cánh môi.

Tư Lăng Cô Hồng không tiếng động cười, hai mắt cong hoàn mỹ độ cung, ánh mắt sâu thẳm như thế, ám đến không ánh sáng lại thanh triệt.

Đối diện Tư Lăng Vô Tà buồn bực nhìn Đường Niệm Niệm tâm thần hoàn toàn bị Tư Lăng Cô Hồng cấp mê hoặc đi, phiết khóe miệng, dùng khinh thường ánh mắt nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng.

Cư nhiên sắc dụ!

Tư Lăng Vô Tà nội tâm kỳ thật cũng thực kinh ngạc, hẳn thực sự cũng vì Tư Lăng Cô Hồng sắc dụ thực lực cảm thấy giật mình.

Thân là Tư Lăng Cô Hồng huyết mạch, kế thừa hẳn cùng Đường Niệm Niệm hai người tinh hoa, bản thân chính là bề ngoài không thua cấp Tư Lăng Cô Hồng nam tử.

Hắn trước nay đều minh bạch chính mình mị lực, chỉ là lúc này kiến thức Tư Lăng Cô Hồng cố ý dụ hoặc lúc sau, hẳn mới hiểu được hẳn cùng Tư Lăng Cô Hồng phát hiện có bao nhiêu đại, vô luận là thực lực vẫn là mặt khác các hạng bản lĩnh.

Thời gian chênh lệch chú định bọn họ chênh lệch.

Tư Lăng Cô Hồng đuôi lông mày nhẹ nghiêng, dư quang triều hắn đảo qua.

Tư Lăng Vô Tà đọc đã hiểu hẳn này dư quang ý tứ —— lẩn.

Đây là hẳn lão cha!

Cái này keo kiệt lại bá đạo thích ăn dấm lão cha.

Tư Lăng Vô Tà không tiếng động hừ hừ, nhìn mắt trước mặt chén nhỏ cùng tinh xảo đồ ăn, hẳn hai chỉ tiểu thịt trong tay xuất hiện một cái chén lớn, chừng hẳn đầu đại, sau đó cầm chiếc đũa một phen càn quét, đem trên bàn thức ăn đều kẹp tràn đầy, sau đó bưng chén lớn một nháy hạ ghế, đi được tự tại.

Chỉ là nếu có người nhìn đến hẳn hiện tại hình tượng nói, nhất định sẽ không cảm thấy hẳn có bao nhiêu tiêu sái tự tại, sợ là sẽ ôm bụng cười cười to.

Đầu đại chén, tràn đầy đồ ăn.

Ba bốn tuổi tiểu đồng, bình tĩnh bưng.

Hình ảnh này, thấy thế nào như thế nào cổ quái lại hảo chơi.

Đình tạ.

Đường Niệm Niệm một ngụm rượu uy đến Tư Lăng Cô Hồng trong miệng, đối phương không có bất luận cái gì phản công chủ động ‘ thuận theo ’ làm nàng thực vừa lòng, khiến biểu tình cũng lộ ra thỏa mãn cùng thích ý, như là vẫn luôn thoả mãn lười biếng miêu.

Nàng nghiêng mắt, nhìn đến đối diện không có một bóng người, nghi hoặc hỏi: “Ngoan bảo?”

“Ăn no đi rồi.” Tư Lăng Cô Hồng nói.

Đường Niệm Niệm nhìn đến trên bàn các thiếu gàn nửa thức ăn, cũng liền tin Tư Lăng Cô Hồng nói.

Một chén rượu bị Tư Lăng Cô Hồng bưng đưa đến nàng trước mặt.

Đường Niệm Niệm không chút suy nghĩ liền há mồm uống lên.

“Ân?” Một chén rượu xuống bụng, hương vị cùng phía trước hoàn toàn không giống nhau, càng thêm tinh khiết mê hương, “Cái này?”

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, “Hảo uống?”

“Ân!” Đường Niệm Niệm gật đầu.

“Có rất nhiều.” Tư Lăng Cô Hồng lấy tay hư không, dễ như trở bàn tay đem nguyên bản tồn tại Thiên Ma Cung nội rượu ngon lấy ra tới, một vò tử đều đặt ở Đường Niệm Niệm trước mặt trên bàn.

Này rượu ngon mỗi một giọt đều đều là chí bảo, trân quý nhất chỗ là nó no đủ năng lượng thực tinh thuần nồng đậm lại không hề chỗ hỏng, bằng không Tư Lăng Cô Hồng cũng sẽ không đưa cho Đường Niệm Niệm uống.

Hắn tự mình cấp Đường Niệm Niệm uy rượu, nhìn càng ngày càng mê ly con người, đỏ bừng gò má, màu son cánh môi lúc đóng lúc mở, tựa hồ mang ra không tiếng động mời cùng dụ hoặc.

Hắn nhớ rõ, rời đi ngày ấy, nàng uống xong rượu bộ dáng.

Một ly ly rượu ngon xuống bụng, Đường Niệm Niệm thân thể cũng hoàn toàn xụi lơ ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực.

“Niệm Niệm.....”

Đường Niệm Niệm nửa híp con người, nhìn trước mắt gần trong gang tấc tuần mỹ dung nhan, đầu một trận trì độ, cũng không khó chịu, ngược lại có loại phiêu phiêu dục tiên thích ý, nghe được quen thuộc kêu gọi thanh, tự nhiên lười biếng “Ngô ngô” ứng hai tiếng.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Cô Hồng muốn cố lên a, thắng lợi liền ở trước mắt a, hắc ~

Vì ăn no, Cô Hồng hóa thân yêu nghiệt cũng là đỉnh cấp tích

-----oOo-----

Chương 282: hóa thân yêu nghiệt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương 282 hóa thân yêu nghiệt

Tư Lăng Cô Hồng nhìn trước mắt rõ ràng đã say rượu Đường Niệm Niệm, phát tay đem trước mặt cái bàn thực sau cặn đều thu thập, ôm nàng đứng dậy, ở nàng bên tai thấp giọng ngôn ngữ, “Niệm Niệm ăn xong rồi, đi tắm ngủ tốt không?”

“Ngô. Thử 榻 nô phán” Đường Niệm Niệm phát ra một tiếng vô ý nghĩa giọng mũi, cũng không biết nàng rốt cuộc rất rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng lời nói không có.

Tư Lăng Cô Hồng lại biết nàng rất rõ ràng, này rượu ngon hiệu dụng hẳn rõ ràng, chẳng sợ lệnh người say, cũng sẽ không có nửa điểm khó chịu, ngược lại giống như tên của nó giống nhau ‘ mộng tiên ’, tinh thần sẽ bày biện ra một loại cực kỳ nhẹ nhàng thoải mái, lại có thể minh bạch cảm giác được chung quanh phát sinh sự tình, chỉ là tự hỏi không có ngày thường như vậy nhạy bén thôi.

Tỷ như Đường Niệm Niệm rõ ràng nghe được Tư Lăng Cô Hồng lời nói ngữ ý tư, lại sẽ không nghĩ vậy câu nói ngữ sau lưng mang đến sẽ là thế nào hậu quả.

Nàng bản năng tín nhiệm hẳn, chẳng sợ cảm giác được có cái gì kế tiếp, cũng cảm thấy không phải là sẽ xúc phạm tới chuyện của nàng.

Đào hoa tiểu viện cùng gác mái ly đến cũng không xa, gác mái nội lại không có bể tắm.

Này các viện chỉ là vì đẹp, tiên nhân trụ tiến vào nói cũng chỉ là một cái điểm dừng chân, sẽ không thật sự dùng cơm rửa mặt, rốt cuộc

tiên nhân một cái đơn giản nhất pháp thuật là có thể đủ làm chính mình thoải mái thanh tâm sạch sẽ, cần gì phiền toái vào nước tắm gội.

Phía trước không có Tư Lăng Cô Hồng tại bên người thời điểm, Đường Niệm Niệm cũng chỉ là dùng lau mình chú tới làm đơn giản nhất rửa mặt chải đầu, hơn nữa nàng bản thân tóc không sơ, giày không mặc, quần áo cũng là đơn giản nhất áo lót cùng một kiện nam tử áo ngoài, như thế đơn bạc giản dị tới rồi cực điểm trang điểm, thật sự liền chải vuốt tất yếu đều không có.

Không có bể tắm, Tư Lăng Cô Hồng liền lấy ra một cái cũng đủ năm người cộng tắm thau tắm, hướng bên trong rót đầy nước ấm, lại đem chung quanh nhiều hơn dư bố trí nơi đi, đặt hai người quen thuộc nhất lư hương, lư hương trung phiêu ra thanh u lệnh người thoải mái thích ý mùi hương.

Này đó đều ở một lát thời gian nội làm xong, có thể thấy được Tư Lăng Cô Hồng đối phương diện này sự tình thuần thực trình độ.

“Thủy..... Tắm gội?” Đường Niệm Niệm cảm nhận được không khí dần dần thăng ôn, chung quanh sương mù hôi hổi, đảo mắt liền thấy được gần chỗ thau tắm, bên trong thủy bày biện ra nước ôn tuyền giống nhau nhiệt khí.

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng đáp lời nàng, trong tay xuất hiện một cái bình sứ, đem bên trong tử kim sắc chất lỏng ngã vào thau tắm trong nước mặt, bên trong thủy tức khắc hóa thành tinh oánh dịch thấu màu tím.

Làm xong này đó lúc sau, hắn mới cẩn thận cấp Đường Niệm Niệm cởi bỏ xiêm y.

Đường Niệm Niệm sớm đã thành thói quen hắn hầu hạ, gương mặt nhìn gần trong gang tấc hắn, sương mù trung Tư Lăng Cô Hồng dung mạo như thế tuấn mỹ lại thanh tuyền, rõ ràng cho người ta cảm giác như vậy không thể chạm đến, cố tình đối nàng như vậy ôn nhu, hảo tưởng vô cùng khát vọng nàng xúc,

Đường Niệm Niệm nửa híp mắt, đầu nhẹ oai, tầm mắt một khắc đều không rời đi trước mắt hắn.

Tư Lăng Cô Hồng giúp nàng đem một thân giản dị xiêm y đều cởi sạch sẽ, mỉm cười cùng nàng đối diện, duỗi tay đụng chạm nàng lông mi, thanh âm réo rắt lại nhẹ nhàng chậm chạp, “Niệm Niệm đang xem cái gì?”

“Xem Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm không chút do dự nói, lông mi bị hắn đụng vào có chút ngứa, không có nghiêng đầu chớp động, duỗi tay đem hắn bàn tay nắm lấy, một cái tay khác tắc duỗi đến hắn trên mặt tác loạn, nỉ non thanh âm tràn ngập chân thành tha thiết tán thưởng, “Cô Hồng đẹp, như thế nào đẹp như vậy.”

Mỗi một chỗ đều như vậy hoàn mỹ vô khuyết, đặc biệt là cặp mắt kia, làm người nhìn lúc sau liền khó có thể thoát đi.

Đường Niệm Niệm ngón tay dừng lại ở hắn đôi mắt thượng, cẩn thận nhìn hắn hai mắt, kia mê say lại thanh triệt con người có thể nhìn thấu nhân tâm, cũng nhìn thấu Tư Lăng Cô Hồng đáy mắt khát vọng cùng ẩn nhẫn.

Cô Hồng ở khát vọng cái gì? Lại ở ẩn nhẫn cái gì?

Đường Niệm Niệm lúc này tưởng không rõ, nàng ần ần cảm thấy đến chính mình tựa hồ uống say, chỉ là loại này say rượu cảm giác lại có loại khác thoải mái, chính là sẽ làm nàng tưởng không rõ ràng lắm một ít sự tình đơn giản, bởi vậy nàng ở do dự mà, rốt cuộc muốn hay không làm chính mình tỉnh táo lại?

Nàng cũng thực sự cùng người khác bất đồng, nếu là những người khác say rượu, nhất định sẽ không biết chính mình say, hơn nữa còn sẽ tự hỏi muốn hay không chính mình tỉnh táo lại.

Loại này tự hỏi thực mau liền ở Tư Lăng Cô Hồng ngón tay động tác cấp câu đi —— hắn bị nàng nắm tay nhẹ nhàng khấu động, ôn nhuận lòng bàn tay xẹt qua tay nàng lòng bàn tay, cái loại này giống

như lông chim vuốt ve quá khứ xúc cảm, tê ngứa tới rồi người tâm khảm.

Đường Niệm Niệm hoàn toàn không có chú ý tới chính mình hiện tại không lý, mê say con người đơn thuần nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng xem, nghiêm túc hỏi: “Cô Hồng nghĩ muốn cái gì?”

“Niệm Niệm nói đi?” Tư Lăng Cô Hồng thanh âm lộ ra một tia gợi cảm khàn khàn.

Hắn một tay bị Đường Niệm Niệm nắm, một cái tay khác tắc đặt ở Đường Niệm Niệm vòng eo, ngón tay chạm vào tế hoạt da thịt xúc cảm, làm hắn ngón tay hơi hơi run rẩy.

Loại này da thịt xúc cảm xa lạ mà quen thuộc, một vạn năm thời gian chỉ có thể bằng vào hồi ức tới thỏa mãn, lại tìm không thấy một chút chân thật, hiện tại lại lần nữa đụng vào Đường Niệm Niệm, tức khắc có loại dò số chỗ ngồi thỏa mãn cảm, thỏa mãn tuân lệnh hắn đều không khỏi dâng lên một loại thất thố cảm, sợ hãi loại này tốt đẹp sẽ trở thành bọt nước, tùy thời đều sẽ rách nát biến mất.

Chẳng sợ hắn rõ ràng biết, trước mắt người là chân thật, nàng liền ở chính mình trước mắt, bị chính mình chân thật đụng vào.

Từ Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện tìm được Đường Niệm Niệm, hắn biểu hiện vẫn luôn cùng một vạn năm trước giống nhau, tựa hồ cũng không có bất luận cái gì biến hóa, trên thực tế một vạn cuối năm cứu chân thật quá khứ một vạn năm, hắn lại sao lại thật sự không có bất luận cái gì cảm giác.

Nếu như thật sự không có cảm giác, không có biến hóa nói, giống như hai người chia lìa liền ở hôm qua nói, hắn lại như thế nào sẽ như thế khát vọng cùng Đường Niệm Niệm thân cận, như thế khát vọng cùng nàng thủy dung, đơn giản là như vậy mới có thể đủ nhất chân thật cảm nhận được nàng tồn, muốn hoàn toàn có được nàng, cùng nàng hòa hợp nhất thể.

Đối với Đường Niệm Niệm tới nói, Tư Lăng Cô Hồng thiếu nàng một trăm năm trước, muốn hấn hảo hảo hoàn lại.

Đối với Tư Lăng Cô Hồng tới nói, hấn cô độc một vạn năm, hấn muốn đem một vạn năm cô độc đều bỏ hời.

“Ta nói?” Đường Niệm Niệm thần sắc mê mang.

Nàng nguyên bản liền sẽ không che giấu chính mình biểu tình, lúc này nàng càng thêm sẽ không che giấu, đầy mặt mê mang làm nàng tinh xảo thanh mỹ khuôn mặt bày biện ra không trải qua thế sự thiên chân thuần trắng, dễ dàng gọi lên nhân tâm chỗ sâu nhất tà | niệm, vô luận phá hư, vẫn là điểm | ô.

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng phát ra một tiếng khàn khàn giọng mũi, đôi mắt tối sầm lại, khuôn mặt triều Đường Niệm Niệm tới gần.

Hấn khuôn mặt vừa động, Đường Niệm Niệm đặt ở hấn mí mắt thượng ngón tay liền nhanh chóng lùi về, nàng bản năng sợ chính mình ngón tay theo đối phương động tác, do đó chọc đến hấn đôi mắt, thương tới rồi hấn.

Đường Niệm Niệm miễn | cảm động tác bị Tư Lăng Cô Hồng bắt giữ đến, hấn thần sắc càng thêm ôn nhu, thanh âm cũng là như thế, “Ta tưởng cái gì, Niệm Niệm nhưng đều nguyện cho ta?”

Hấn ánh mắt ôn nhu, lộ ra khát cầu cùng ần ần, u ám quang mang, gọi cảm đến không thể tưởng tượng.

“Cấp.” Đường Niệm Niệm gật gật đầu, tựa hồ sợ Tư Lăng Cô Hồng không tin, biểu tình nghiêm túc đến nghiêm túc, lại trịnh trọng nói rõ một lần, “Chỉ cần là Cô Hồng muốn, ta đều sẽ cấp Cô Hồng.”

Hiện tại nàng đã sớm quên mất cùng Tư Lăng Cô Hồng sinh khí, cũng quên mất trăm năm trước mục, chỉ bằng nội tâm nhất chân thành tha thiết cảm tình hành động cùng nói chuyện —— nàng yêu thích Tư Lăng Cô Hồng, nguyện ý cho hấn muốn hết thủy.

“Đây là Niệm Niệm nói.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói.

Hắn đầu ngón tay nhẹ nhàng véo ra một đạo linh quang, nhỏ bé động tác không dễ phát hiện.

Đừng nói là hiện tại say rượu Đường Niệm Niệm, cho dù là ngày thường thanh tĩnh bình tĩnh Đường Niệm Niệm cũng tất nhiên phát hiện không được.

“Ân, ta nói.” Đường Niệm Niệm gật đầu.

Hiện tại nàng biểu tình nghiêm túc, hai mắt thủy mênh mông đến thuần tịnh thiên chân, giống như một đầu vô tội tiểu sơn dương.

Này chỉ tiểu sơn dương còn không biết chính mình đang bị một đầu ôn nhu mãnh thú câu dẫn, chẳng những không hề có bị câu dẫn tự giác, hơn nữa còn nghiêm túc phối hợp đối phương, đem chính mình đưa đến ôn nhu mãnh thú trong miệng, mặc hắn ăn đến cao hứng thỏa mãn.

Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ ra tiếng.

Réo rất khàn khàn tiếng cười quanh quần ở nhiệt khí bốc lên, thanh hương mê người trong phòng, giống như thế gian nhất mê hoặc nhân tâm ma ám.

Đường Niệm Niệm oai oai đầu, không rõ nguyên do, bất quá nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng cười, nàng cũng nhịn không được cười.

Nàng tươi cười linh động tự nhiên, trắng non giống nhau cong cong đôi mắt ba quang thanh triệt, màu sơn môi cười đến lộ ra hàm răng.

Như thế thanh mỹ thoát tục, ngây thơ thiên chân, không biết chính mình hiện giờ tư thái cỡ nào liêu phách.

“Cô Hồng cười đến thật là đẹp mắt.” Vui tươi hơn hờ đến tự đáy lòng tán thưởng, vì chứng minh chính mình ngôn ngữ mức độ đáng tin, còn thật mạnh lo chính mình gật gật đầu, như vậy thật giống như nói cho mọi người, nói: Ân! Ta nói đều là thật sự! Thật sự rất đẹp!

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng giơ lên độ cung thật lâu đều chưa từng rơi xuống, ánh mắt cũng càng ngày càng thâm, cười nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm thích, ta liền cười cấp Niệm Niệm xem.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm đôi mắt cong đến càng rõ ràng.

Hiện tại nàng hoàn toàn quên mất chính mình say rượu sự thật, cũng không biết rốt cuộc là rượu ngon say lòng người, vẫn là mỹ nhân say hồn.

Tư Lăng Cô Hồng lôi kéo nàng bàn tay duỗi đến chính mình vạt áo trước, nhìn đến Đường Niệm Niệm một bộ mê hoặc bộ dáng, dẫn đường nàng nói: “Ta cấp Niệm Niệm thoát y, Niệm Niệm cũng……”

Hắn lời nói còn không có nói xong, Đường Niệm Niệm liền ngậm hiểu gật đầu, “Ân…… Cô Hồng cho ta thoát, ta cấp Cô Hồng thoát……”

Trong miệng như vậy nỉ non nói, Đường Niệm Niệm liền thò tay bắt đầu lôi kéo Tư Lăng Cô Hồng quần áo, ngày thường thanh tĩnh thời điểm liền ít đi có cho hắn mặc quần áo thoát y, hiện tại say rượu, tay chân càng thêm không nhanh nhẹn.

Một phen động tác xuống dưới, chẳng những không có đem Tư Lăng Cô Hồng xiêm y cấp cởi, ngược lại càng lỏng càng loạn, nhãn dùm đó treo ở Tư Lăng Cô Hồng trên người.

Tư Lăng Cô Hồng đối này không có bất luận cái gì trách tội, từ đầu đến cuối đều mỉm cười nhìn nàng, thậm chí ở nàng không biết nên làm như thế nào thời điểm, duỗi tay nắm tay nàng tới dẫn đường nàng.

Chỉ là tuy là như thế, Đường Niệm Niệm vẫn là không có thành công hoàn mỹ làm được này hết thủy.

“Quần áo, không thích!” Đường Niệm Niệm thất bại lắm lắm.

Tư Lăng Cô Hồng đang muốn an ủi nàng, đón nhìn thấy nàng ngẩng đầu lên nhìn chính mình, một đôi mắt trừng đến ủy khuất đáng thương, màu son miệng hài tử chu, phấn nộn hai má hơi cổ, thanh âm mềm nhẹ nhu nhuận, lộ ra ủy khuất tùy hứng, “Ta không thích này quần áo!”

Tư Lăng Cô Hồng con người co rụt lại, hô hấp có nháy mắt tạm dừng.

“Cô Hồng.....” Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm hẳn.

Tư Lăng Cô Hồng cảm giác được yết hầu khát khô, thanh âm càng thêm gợi cảm khàn khàn tràn ngập từ tính, “Niệm Niệm không thích, liền huỷ hoại.”

Hắn lời nói rơi xuống, trên người xiêm y liền hoa vì mảnh nhỏ trần hôi, biến mất không thấy.

Đường Niệm Niệm trì độn nhìn trước mắt hết thấy, biểu tình còn ngốc ngốc, tựa hồ không rõ vừa mới còn lẫn lộn nàng không dễ dàng cởi bỏ xiêm y, như thế nào chớp mắt liền biến mất không thấy, xuất hiện ở nàng trong tầm mắt chính là trắng nõn như ngọc da thịt, hoàn mỹ vô khuyết vân da.

Thế nhân đều nói nữ tử thân mình nhất mê người xinh đẹp, đường cong tuyệt đẹp, pháp phòng quyến rũ.

Nam tử thân mình trên thực tế cũng có thể mê đến làm người hoa mắt say mê, cái loại này thuộc về nam tử hoàn mỹ, giống như tác phẩm nghệ thuật.

“Huỷ diệt rồi a.” Đường Niệm Niệm ngẩn ra lúc sau, nhẹ nhàng gạt đầu, nỉ non.

Thân mình đột nhiên bị ôm lấy, chớp mắt biến hóa, nàng người liền đến thau tắm, ấm áp tắm thủy bao vây toàn thân, giống như tơ lụa giống nhau mềm nhẵn xúc cảm.

“Ngô ~”

Ấm áp thủy bao vây toàn thân, trong nước còn có nào đó tinh thuần năng lượng hướng nàng da thịt chui vào đi, mang đến tê tê dại dại thoải mái cảm.

Vô luận là ngày thường Đường Niệm Niệm vẫn là hiện tại say rượu Đường Niệm Niệm, ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt đều sẽ không che giấu chính mình cảm thụ. Một bị loại cảm giác này chi phối, nàng liền không chút nào che lấp shen ngâm ra tiếng.

Nàng không có nhìn đến trước mặt Tư Lăng Cô Hồng, nghe được nàng thanh âm sau, đặc sệt ngấm đen con ngươi.

-----oOo-----

Chương 283: tự tìm phiền toái

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bay lượn vân điệu, đào hoa cánh bay tán loạn loạn vũ.

Một cái ba bốn tuổi hài tử liền ngòì xỏm ngòì ở mãn viên đào hoa trung, màu trắng áo choàng, thêu tơ vàng tinh xảo văn hoa, sấn đến hài tử khuôn mặt càng thêm tinh xảo đáng yêu, vừa thấy liền biết là nhà giàu tiểu công tử.

Nếu không đi xem trong tay hấn bưng chén lớn, không đi xem hấn chính ăn đến vui sướng, thỉnh thoảng triều cách đó không xa gác mái nhìn lại ánh mắt nói, thật là cái đáng yêu đến giống tiên đồng giống nhau tinh quý hài tử.

Một trận thanh phong không dẫn người phát hiện thổi qua, Tư Lăng Vô Tà ánh mắt lấp lánh hướng phía trước mặt nhìn lại.

Thình thịch một thanh âm vang lên khởi.

Một cái lửa đỏ thân ảnh cũng không biết từ chỗ nào rơi xuống, áp đảo không ít đào hoa cành khô.

“Ân ân?” Kia đạo nhân ảnh từ đây đất đào hoa cánh trung bò dậy, một chút không thấy bị thương dấu vết, từng cái mũi hướng phía trước mặt ngửi, lập tức tuấn tú khuôn mặt liền hiện ra kinh hỉ biểu tình, chút nào không màng Tư Lăng Vô Tà tồn, liền hướng phía trước phương gác mái phóng đi, vừa chạy vừa kêu: “Ma Tôn hương vị, tôn hương vị, hương vị! Không sai, nghe thấy được, ta nghe thấy được, tới rồi.....”

Tư Lăng Vô Tà đạm nhiên nhìn cái kia diện mạo đẹp, giữa mày sinh cổ quái huyền diệu lửa đỏ đồ đằng bảy tám tuổi hài tử, một đường triều gác mái phóng đi, cầm chiếc dưa kẹp một khối thịt kho tàu bỏ vào trong miệng, chậm rãi nhai động, lại gật gật đầu.

Ân ân, không tồi, ăn ngon.

Quả nhiên lão cha làm đồ ăn chính là ăn ngon a ~

Hắn vừa mới tại nội tâm trung cảm thán xong, đem trong miệng thịt kho tàu cũng nhai đến không sai biệt lắm nuốt vào trong cổ họng, đôi mắt đảo qua liền vừa lúc nhìn đến cái kia cổ quái lại giống như có cà lăm bảy tám tuổi hài tử bay lại đây.

Này phi cũng không phải bình thường phi, ngược lại như là bị đánh bay lại đây.

Hài tử không nghiêng không lệch vừa lúc té ngã ở Tư Lăng Vô Tà bên người, kia tư thái thật sự không có gì mặt mũi đáng nói.

Tư Lăng Vô Tà thấy như vậy một màn, không khỏi nhớ tới chính mình phía trước ở cây hoa đào chi thượng ngã xuống bộ dáng, có phải hay không cũng cùng đứa nhỏ này không sai biệt lắm, như vậy mắt mặt tư thái thế nhưng bị Cố Cửu Sinh bọn họ này đó người ngoài thấy được.

Tư Lăng Vô Tà biểu tình tức khắc trở nên đặc biệt là nghiêm túc lại thiên chân.

Ân hử.

Này cũng không phải là cái gì chuyện tốt a.

“Ô.....” Một tiếng than nhẹ từ phía dưới vang lên.

Tư Lăng Vô Tà làm lơ, ngón nhỏ hai chân hoạt động một chút, rời xa này cổ quái hài tử một phân.

“Ô ô ô ô ô!” Ngay từ đầu than nhẹ nháy mắt biến thành khủng bố khóc nháo thanh, kia khóc nháo thanh âm làm người nghe xong là có thể đủ cảm nhận được hắn nội tâm thật lớn ủy khuất cảm, chỉ là đương hắn lời nói truyền ra tới thời điểm, cái loại này làm người nghe đều vì này đáng thương cảm giác tức khắc giảm đi.

“Ô ô ô, Ma Tôn không thấy ta, tôn không thấy ta, không thấy ta! Ô ô ô!”

“Ta làm sai cái gì, làm sai cái gì, sai rồi cái gì, cái gì a, vì cái gì không để ý tới ta, còn đánh bay ta, đánh bay ta!”

“Phi..... Ô ô ô, bay hảo xa, hảo xa ~ xa ~ ô ô.....”

“Người lại kêu nói, ta cũng đánh bay người.” Tư Lăng Vô Tà nói đăm nhiên nói.

Hắn sớm đã thành thói quen Lưu Bảo dong dài lẩm miệng, nhưng thật ra thật đúng là không có nếm thử xem qua trước vị này loại này dong dài. Nói hắn là cà lăm đâu, hắn cà lăm cũng quá có đặc sắc, một phen lời nói nói xuống dưới miến bàn có bao nhiêu trôi chảy, chi bằng nói hắn có lặp lại ngôn ngữ đặc thù chứng bệnh.

Hài tử bản hoang nghịch nghe được đồng trí thiên chân thanh âm, kia giòn lợng thanh âm thật sự là quá thuần triết, làm người tự nhiên xem nhẹ hắn trong lời nói mặt bạo lực cùng vô tình, ngược lại cảm thấy hắn chỉ là nháo không ảnh hưởng toàn cục đừng niết giống nhau.

“Ân ân?” Hoang nghịch cái mũi lại trều trều, ngay sau đó thân mình nhảy dựng lên, chớp mắt liền đến Tư Lăng Vô Tà trước mặt, “Hương! Thơm quá! Thơm quá!”

Tư Lăng Vô Tà phủng chén lớn sau này một lui. Hắn nếu là ở chậm một bước nói, đối phương nước miếng liền phải rơi xuống đến hắn trong chén mặt tới.

“Hương! Cho ta, ta!” Hoang nghịch chớp mắt lại đến hắn trước mặt, kia tốc độ Tư Lăng Vô Tà căn bản là thấy không rõ lắm.

Vô số lửa đỏ Tu La nữa phiêu phù ở trong không khí, dữ tợn nhắm ngay Tư Lăng Vô Tà, hoang nghịch biểu tình lại miến bàn nhiều thềm nhỏ dải lại ủy khuất, lên án nhìn chăm chăm Tư Lăng Vô Tà,

“Người không cho ta, không cho ta, cho ta! Bằng không xoa chết người, xoa chết người nga!”

Xoa chết ta?

Tư Lăng Vô Tà cười.

Hắn cười đến vẻ mặt thiên chân vô tội, chí chân chí thuần, ngăm đen đôi mắt cũng khôi phục yêu dị hắc lục song sắc, đối hoang nghịch nói: “Vị này đại ca ca, không phải ngây thơ không cho đại ca ca ăn, chỉ là cái này là cha làm, cha nói không chuẩn ngây thơ cho người khác.”

“Cha làm? Không chuẩn cho người khác?” Hoang nghịch nghi hoặc, biểu tình thực vô hại, ngay sau đó liền trở nên tùy hứng, đầy trời Tu La nữa càng đến gần rồi Tư Lăng Vô Tà, cùng hắn cách xa nhau không đến ba tấc khoảng cách, kia nóng rực độ ẩm đều có thể đủ bị hắn cảm nhận được.

“Cho ta, không cho liền xoa chết người, xoa chết người!”

Uy hiếp đối phương đem đồ ăn cho hắn còn không ngừng, hoang nghịch lại nói: “Đem cha người cũng cho ta, cha người cũng cho ta, cho ta, cho ta nấu cơm, làm càng nhiều này đó hương hương!”

Tư Lăng Vô Tà tả hữu nhìn nhìn, chớp chớp mắt, trường cuốn lông mi rung động đến đáng thương ủy khuất, nhẹ nhàng nói: “Đại ca ca, cái này hảo năng, không cần dùng bọn họ xoa ta được không?”

Hoang nghịch nhìn đối phương bộ dáng, thế nhưng nhịn không được dâng lên một ít tội ác cảm, nghĩ nghĩ, đem Tu La nữa dời đi một ít, lui một bước nói: “Người cầm chén cho ta, cho ta, ta liền không xoa người!”

Như vậy hoang nghịch nếu như bị Lâm Quân tứ bọn họ nhìn đến nói, nhất định sẽ cảm thán Tư Lăng Vô Tà bản lĩnh, thế nhưng có thể nói động đối phương, chẳng sợ chỉ là làm đối phương đem Tu La nữa dời đi một ít, bất quá này cũng đã là rất lớn nhượng bộ, phải

biết rằng tiểu hài tử hoang nghịch động thủ tuyệt đối so với dùng tài hùng biện mau.

Tư Lăng Vô Tà khó xử nháp miệng, thật cẩn thận triều gác mái phương hướng nhìn thoáng qua, do dự nói: “Đại ca ca, không phải ta không chịu cho ngươi, chỉ là cha cùng mẫu thân liền ở nơi đó mặt, làm hấn nhìn đến liền không hảo, nếu không.....” Hấn yêu dị con ngươi sáng ngời, khuôn mặt đều như là sáng lên xán lạn, “Nếu không đại ca ca chính ngươi đi cùng cha nói đi, đại ca ca lợi hại như vậy, nhất định có thể làm cha đáp ứng.”

“Ân ân?” Hoang nghịch theo hấn ánh mắt triều gác mái phương hướng nhìn lại, “Nói cũng đúng vậy.”

Hấn nói liền triều gác mái tới gần, bước chân vừa mới đi đến một nửa, đột nhiên như là bị sét đánh giống nhau cứng đờ.

“Đại ca ca ~?” Tư Lăng Vô Tà ở phía sau vẻ mặt thuần khiết nghi hoặc kêu to.

A.

Xoa chết ta?

Tư Lăng Vô Tà sóng mắt lấp lánh, tươi cười càng thêm phúc hậu và vô hại.

Hoang nghịch chuyển đầu triều Tư Lăng Vô Tà xem ra, ánh mắt thực cẩn thận, cái mũi đều ở trêu động. Tam tức lúc sau, vẻ mặt của hấn đại biến, quay chung quanh Tư Lăng Vô Tà nhìn toàn bộ như là nhìn thấy Hồng Hoang mãnh thú giống nhau nhanh chóng lùi lại, hoang nghịch kêu to: “Cái kia trong lâu mặt chỉ có Ma Tôn cùng một nữ nhân, trên người của ngươi có Ma Tôn trên người huyết mạch hương vị, Ma Tôn huyết mạch hương vị, huyết mạch hương vị!”

“Ngươi..... Ngươi, ngươi, ngươi.....” Hoang nghịch trừng mắt, run rẩy ngón tay, chỉ vào Tư Lăng Vô Tà.

Tư Lăng Vô Tà vẻ mặt thuần khiết, “Ta..... Ta, ta, ta, ta?”

“Người là thiếu chủ, là thiếu chủ, thiếu chủ!” Hoang nghịch kết luận nói.

Tư Lăng Vô Tà chớp chớp mắt, “Nếu đại ca ca nói Ma Tôn kêu Tư Lăng Cô Hồng nói, kia thật là ta cha nga.”

Hắn lại giơ lên chính mình đại bát cơm, cười tủm tỉm nói: “Cái này chính là cha làm.”

Hoang nghịch đôi mắt dừng ở hắn bát cơm thượng, “Không hổ là Ma Tôn, liền nấu cơm đều như vậy hương, như vậy hương, hương!” Nói nói, hắn đôi mắt liền ngưng tụ nước mắt, chỉ là như thế nào đều không thấy rơi xuống, ủy khuất hề hề nỉ non, “Hảo muốn ăn, hảo muốn, muốn ăn muốn.”

Trước mắt người này là thiếu chủ.

Thiếu chủ chỉ có người tiên tu vi, đoạt nói rất đơn giản.

Chỉ cần đoạt sau, lại đem thiếu chủ ký ức cấp tiêu trừ liền vạn sự vô ưu.

Chỉ là hắn là thiếu chủ, chính mình làm như vậy, chính là phạm vào tối kỵ.

Hoang nghịch càng nghĩ càng ủy khuất.

Vì cái gì chính mình như vậy xui xẻo, phía trước không có cùng Ma Tôn cùng nhau đi ra ngoài chơi không nói, lần này thật vất vả tìm được Ma Tôn, lại bị Ma Tôn cấp đánh bay. Khó được muốn ăn ăn ngon, cố tình là thiếu chủ đồ vật, vẫn là Ma Tôn tự mình làm, còn bị Ma Tôn nói, làm thiếu chủ không chuẩn cho người khác đồ vật (thằng nhãi này hoàn toàn không có hoài nghi Tư Lăng Vô Tà lời nói).

“Đại ca ca.....” Tư Lăng Vô Tà khó xử nhìn hoang nghịch.

Hoang nghịch dùng một đôi đấng thương hề hề đôi mắt xem hấn.

Tư Lăng Vô Tà giống như bị hấn ánh mắt cấp đánh bại, sắc mặt trầm xuống, hạ quyết tâm nói: “Đại ca ca như vậy muốn, cũng không phải không thể nga.”

“Có thể!? Có thể!?” Hoang nghịch mắt sáng rực lên.

Tư Lăng Vô Tà gật gật đầu, hướng rời xa góc mái phương hướng đi, “Ân ân, cha nói không chừng cho người khác, bất quá không cho cha nhìn đến là được.” Hấn quay đầu lại nhìn phía sau giống căn cái đuôi nhỏ giống nhau căn ở chính mình bên người hoang nghịch, tươi cười càng thêm xán lạn thuần khiết, nói: “Bất quá, cấp đại ca ca không phải là không thể, đại ca ca cần thiết muốn trả giá một chút chỗ tốt cho ta mới được.”

“Muốn cái gì, cái gì, người nói!” Hoang nghịch nửa điềm không có chính mình nhảy hổ lửa tự giác.

“Đại ca ca yên tâm.” Tư Lăng Vô Tà đuôi mắt nhẹ chợn, độ cung hoàn mỹ đến cùng Tư Lăng Cô Hồng không có sai biệt, chậm rãi nói: “Chỉ là một chút đồ vật, đối với đại ca tới nói, nhất định không tính cái gì.”

“Tốt, tốt!” Hoang nghịch đáp ứng thực mau.

Tư Lăng Vô Tà mỉm cười gật đầu.

Một màn này cùng Tư Lăng Cô Hồng dụ dỗ Đường Niệm Niệm bộ dáng, dữ dội giống nhau.

Đào hoa lãng mạn trung, này hai cái nội tâm đều là người trưởng thành, chỉ là bởi vì các loại nguyên nhân hóa thành tiểu hài tử hai cái tiểu gia hỏa cùng rời đi, sắc trời cũng dần dần tối tăm, nguyệt quái đầu càn.

Đào Hoa Các lâu hoàn toàn bị cái chắn đóng cửa, người ngoài hoàn toàn vô pháp nhìn trộm bên trong mảy may, vô luận là thanh âm vẫn

là hình ảnh đều không thể định nghe được hoặc là nhìn đến.

Một đêm đảo mắt qua đi, sáng sớm tiến đến.

Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ hai người đi vào các trong viện, vốn là muốn tới dò hỏi Đường Niệm Niệm hay không còn tính toán tiếp tục đi hôm nay tập bảo luận đạo sẽ. Chỉ là bọn hắn còn không có tới gần gác mái, hai người liền ngăn cách đi ra ngoài, đừng nói hỏi chuyện, ngay cả đi vào đều không được.

Hai người liếc nhau, Ngụy Bích Tuệ gò má có chút đỏ bừng, nàng ần ần đã đoán được bên trong ở phát sinh chút cái gì.

Như thế ân ái hai vợ chồng phía trước bởi vì một ít tiểu biệt nữ tách ra, hiện tại gặp nhau, ngăn cách người ngoài đi vào ở gác mái, còn có thể làm chút cái gì? Là cái biết tình sự, có điểm trí tuệ người, đều có thể đủ phỏng đoán tới rồi.

“Khụ.” Nhìn đối phương đỏ bừng tiểu dung, Cố Cửu Sinh ho khan một tiếng, nói: “Chúng ta đi trước đi.”

“Hảo.” Ngụy Bích Tuệ gật đầu.

Hai người đường cũ phản hồi, mới vừa trở lại cổ phủ đại sảnh, liền thấy la đàn bước đi lại đây, thấy Cố Cửu Sinh hai người liền đánh vừa nói nói: “Gia chủ, ta đang muốn đi tìm người.” Hắn tả hữu không có nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sau, nói tiếp: “Xem ra tư lăng đại nhân cùng tư lăng phu nhân bọn họ không có tới, như vậy cũng hảo.”

“Làm sao vậy?” Cố Cửu Sinh nghi hoặc nói.

La đàn nói: “Ta vừa mới được đến tin tức, phong hoành sơn thượng tập bảo luận đạo sẽ vô pháp tổ chức đi xuống, còn có.....” Chần chờ một chút, ở Cố Cửu Sinh cùng Ngụy Bích Tuệ hai người nghi hoặc ánh mắt nhìn chăm chú hạ, hắn thấp giọng truyền âm nói: “Xuân Vũ Lâu bên kia tựa hồ ra chút vấn đề, cũng không biết là đắc tội cái gì đại nhân vật, hiện tại chính bận tối mày tối mặt.”

La đàn nói hàm súc, bất quá Cố Cửu Sinh không ngốc, xem hấn ánh mắt liền minh bạch hấn suy đoán.

Hấn nghĩ nghĩ phía trước ở phong hoành sơn thượng phát sinh sự tình, muốn nói Lữ bước tường đắc tội người nào nói, kia cũng chỉ có Tư Lăng Cô Hồng một người —— đối phương ra tiên linh thạch cấp tư lăng phu nhân mua yêu thích chi vật.

Cố Cửu Sinh nghĩ như thế, trong lòng tức khắc phát lạnh.

Này tư lăng đại nhân không khỏi đối chính mình phu nhân quá để ý một ít, như vậy đều trả thù đối phương nói, chỉ sợ dưới bầu trời này trừ bỏ có đủ để cùng tư lăng đại nhân đối kháng thực lực nam tử, khác nam tử tuyệt đối không dám tùy tiện tới gần tư lăng phu nhân,

Bất quá này có lẽ chính là tư lăng đại nhân muốn nhìn đến cục diện.

“Xuân Vũ Lâu cùng tập bảo luận đạo sẽ sự tình cùng chúng ta không có bao lớn ích lợi quan hệ, không cần đi quan.” Cố Cửu Sinh nói như thế.

Trên thực tế, chẳng sợ hấn tương quản, bằng vào thực lực của hấn cũng quản không được.

La đàn tán đồng gật đầu.

Vốn dĩ hấn nói chuyện này thời điểm, liền lại khuyên bảo Cố Cửu Sinh không cần xen vào việc người khác ý tứ. Tuy rằng lúc này trợ giúp Xuân Vũ Lâu cùng Lữ bước tường nói, cùng cấp vì thế đưa than ngày tuyết, có thể cho bọn họ thiếu hạ Cố Cửu Sinh nhân tình.

Chỉ là đối phương rước lấy thế lực quá lợi hại nói, bọn họ nhúng tay chẳng những không chiếm được bất luận cái gì chỗ tốt, ngược lại khả năng sẽ đem chính mình cũng cấp rơi vào đi, mất nhiều hơn được.

“Gia chủ, còn có một việc yêu cầu cùng người bẩm báo.” La đàn nói, “Bổn gia bên kia truyền đến tin tức, làm ngài cùng biểu tiểu thư mau

chút trở về.”

Cố Cửu Sinh hỏi: “Đã xảy ra sự tình gì sao?”

La đàn lắc đầu, “Ta cũng dò hỏi quá, tựa hồ cũng không phát sinh cái gì chuyện xấu, chỉ là lão phu nhân truyền đến nói.”

“Ân, ta đã biết.” Cố Cửu Sinh gật đầu, sau khi nói: “Trước khi rời đi cùng tư lãng đại nhân lên tiếng kêu gọi mới là.”

La đàn sáng tỏ.

Cố Cửu Sinh trong lòng kỳ thật có chút tiếc nuối.

Tư Lãng Cô Hồng vừa thấy liền không phải bình thường nhân vật, địa vị cũng nhất định cao siêu, thậm chí có thể là Thiên Ma Cung cao tầng người.

Hắn tự nhiên muốn cùng Tư Lãng Cô Hồng toàn gia có chút giao tình, chỉ là hai người địa vị kém quá nhiều nói, này giao tình thật sự khó giao, nếu như quá mức tha thiết ngược lại có vẻ quá cố tình, thực dễ dàng hoàn toàn ngược lại.

“Ai.” Cố Cửu Sinh than nhẹ một tiếng.

Đi một bước xem một bước đi, không có giao tình tổng so trở mặt hảo.

Thời gian chậm rãi qua đi, liên tục nửa tháng Cố Cửu Sinh bọn họ đều không thể tiến vào Đào Hoa Các lâu, bọn họ cũng liền như thế ước chừng đợi nửa tháng, thẳng đến hôm nay mới vừa rời cảm giác được cái chắn biến mất, sau đó bước vào Đào Hoa Các trong viện.

Cố Cửu Sinh tới đây tự nhiên là muốn tự mình tiệp tiến đưa, chỉ là khi bọn hắn thật vất vả tiến vào gác mái bên trong thời điểm, lại phát hiện nơi này đã sớm đã người đi nhà trống.

La đàn ở trống rỗng không thấy nhân khí gác mái thi triển một cái pháp thuật, sau đó đối Cố Cửu Sinh bắt đặc dĩ nói: “Gia chủ, tư lãng

đại nhân bọn họ đã rời đi chừng mười ngày trở lên.”

Như thế nói cách khác bọn họ mười ngày phía trước cũng đã đi rồi, chỉ là bố trí ở chỗ này cái chấn năng lượng ước chừng trải qua nửa tháng mới tiêu tán, lúc này mới làm cho bọn họ có thể tiến vào.

“Tính.” Có một số việc thật sự cưỡng cầu không được, gặp nhau chính là duyên, hà tất đi xa cầu càng nhiều đâu. Cố Cửu Sinh khôi phục ngày thường bình tĩnh cùng trầm ổn, đối la đàn cùng Ngụy Bích tuệ nói: “Trở về đi.”

Ngụy Bích tuệ cùng la đàn đều gật đầu đồng ý.

Giờ này khắc này.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân ở nơi nào?

Thiên giới vô biên vô hạn, nguy hiểm nơi vô số, cảnh mỹ bình thân nơi cũng đồng dạng vô số.

Thương hàn băng nguyên.

Vạn dặm đóng băng nơi, tinh oánh dịch thấu đến mỹ lệ vô cùng, bên trong nguy hiểm lại cũng giống nhau, liền nói này thương hàn băng nguyên hàn khí liền có thể làm người tiên khổ không nói nổi, không có một ít bảo vật thoát thân nói, thật sự khó có thể sinh tồn.

Một tòa cao lớn điển nhã băng xây thạch đúc khách điểm tửu lầu.

Lúc này bên trong đã đầy ngập khách, liếc mắt một cái nhìn lại tu vi toàn là thiên tiên phía trên, chỉ có số ít Địa Tiên, nhìn dáng vẻ này đó Địa Tiên đều là làm đệ tử hoặc là tùy tùng, phần lớn đều đứng ở một ít người phía sau, thần thái cung kính.

Bất quá vạn sự đều có cái ngoại lệ.

Náo nhiệt lầu hai, một trận quang hoa hiện lên —— đây là có người đi lên dự triệu.

Trong lâu khách nhân tự nhiên minh bạch lại có khách nhân tới, bất quá vẫn là sẽ thói quen triều bên kia nhìn lại liếc mắt một cái.

Một cái ăn mặc váy trắng bích áo nữ tử xuất hiện.

Nàng dung mạo thanh mỹ thoát tục, tinh xảo như họa, một đôi con ngươi thanh triệt như ngân hà, sau khi xuất hiện cũng không hiểu kỳ khắp nơi loạn xem, ngược lại bình tĩnh sóng mắt bất động, điềm tĩnh khả nhân đến tựa như xử nữ, có loại không trải qua thế sự linh tĩnh, lại có một cổ bình tĩnh đậm nhiên phong hoa, mâu thuẫn lại không duy cùng đến rung động lòng người.

“Người tiên đỉnh cũng dám chạy tới nơi này?”

Ngay từ đầu vì nữ tử phong hoa dung mạo kinh diễm, lại phát hiện nữ tử tu vi lúc sau, có người liền cười, chỉ là không biết là nhạo báng vẫn là thiện cười.

“Sợ là cái nào thế lực lớn chưa bao giờ kinh sự tiểu thư trộm đi xuất hiện đi, bằng nàng người tiên tu vi cư nhiên một chút không e ngại thương hàn băng nguyên hàn khí, trên người nhất định có cái gì trọng bảo.” Một người suy đoán.

“Trên người nàng xiêm y, cổ áo cùng cổ tay áo lông tơ dường như là phượng hỏa chồn trắng da lông!” Một vị áo vàng nam tử kinh hô, thất thố từ vị trí thượng đứng lên, mang theo một trận tiếng vang.

Đường Niệm Niệm triều thanh âm địa phương nhìn thoáng qua, bình tĩnh thu hồi ánh mắt, bước chân không ngừng trong triều đi.

Ở nàng phía sau quang hoa lại lóe, Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh liền xuất hiện.

Hắn xuất hiện không có gì bất ngờ xảy ra liền lại lần nữa rước lấy mọi người chú mục cùng thăm dò.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ gọi.

Đường Niệm Niệm quay đầu lại nhìn hấn một cái, không tiếng động tiếp tục đi.

Tư Lăng Cô Hồng còn tưởng nhiều cùng nàng đối diện, chỉ tiếc Đường Niệm Niệm xem đến quá nhanh, bắt đắ dĩ đuổi kịp nàng bên cạnh.

Hai người cùng nhau đi vào bên trong, chỉ tiếc bên trong đã sớm đầy ngập khách, chẳng không ra vị trí ra tới.

Đường Niệm Niệm đứng ở nơi đó, khắp nơi nhìn thoáng qua.

Ở lâu nội người xem ra, nàng đạm tĩnh biểu tình tràn ngập bất lực, tựa hồ ở không biết làm sao bây giờ. Chỉ có Tư Lăng Cô Hồng minh bạch, nàng ở suy xét muốn nào trương vị trí, suy xét là dùng mua tới vẫn là dùng đoạt tới.

Chỉ liếc mắt một cái, Tư Lăng Cô Hồng liền biết Đường Niệm Niệm yêu thích, ánh mắt mỏng lạnh nhìn về phía vị trí kia thượng ba người.

Ba người vì một trai hai gái.

Nam tử ăn mặc xanh ngọc xiêm y, tay cầm quạt xếp, nhẹ nhàng phe phẩy.

Hai vị nữ tử một cái ăn mặc váy trắng, dung mạo thanh thuần đáng yêu, một cái ăn mặc hồng y, dung mạo kiều mị động lòng người, hoàn toàn hai cái cực đoan, ngồi ở cùng nhau càng có vẻ đối lập cùng bất đồng, làm người cảnh đẹp ý vui.

“Ha hã, vị tiểu thư này nếu là không ngại nói, có thể cùng tại hạ ngồi chung.” Nam tử làm lơ rút Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt, ngược lại cùng Đường Niệm Niệm đối diện ở bên nhau, ánh mắt chớp động thú | sẵn xâm lược tính.

Nữ nhân này tu vi tuy rằng thấp, chỉ là dung mạo cùng phong hoa vừa thấy liền biết không phải bình thường gia tộc có thể bồi dưỡng

ra tới người, bên người hai cái cũng không tệ lắm nữ nhân cùng nàng một đối lập, tức khắc liền mất đi không ít nhan sắc.

Nam tử ánh mắt bất động thanh sắc nhìn quét Đường Niệm Niệm toàn thân.

Từ nàng đồ trang sức đến xiêm y lại đến đai lưng giày, trong mắt xâm lược tính càng mãnh liệt.

Nàng mặc tuy rằng giản dị, chỉ là tùy tiện giống nhau đều giá trị liên thành, mỗi người đều là chí bảo, thân phận nhất định không phải là nhỏ, nếu có thể đủ đem nàng cấp bắt lấy nói, kia thật đúng là người tài hai đến.

Nam tử cười đến tự tin, hấn đối chính mình dung mạo cùng khí chất mị lực thực hiểu biết, hơn nữa thân phận của hấn, ít có nữ tử có thể tránh được hấn lòng bàn tay.

Tuy rằng nam nhân kia thoát nhìn cũng không kém, chỉ là trên người không hề thân phận chứng minh, khó trách bị mỹ nhân như thế xem nhẹ.

Nam tử ở trong lòng như thế đánh giá Tư Lăng Cô Hồng.

Đường Niệm Niệm nghe xong hấn nói, nhìn mắt hấn cái bàn không thấy mặt khác chỗ ngồi, lại tưởng hấn nói ‘ cộng ngồi ’, tự nhiên liền muốn ngày thường cùng Tư Lăng Cô Hồng ‘ cộng ngồi ’ (hoàn toàn toàn toàn ngồi ở cùng nhau), không hề chần chờ nói: “Ta không thích cùng người cộng ngồi.”

Nàng khẩu khí bình đạm thả nghiêm túc.

Xanh ngọc xiêm y nam tử nguyệt mân nghe xong ngẩn ra, có trong nháy mắt bất mãn thất bại lúc sau, lại dâng lên càng nhiều khiêu chiến | dục, cười nói: “Ta xem tiểu thư có chút hiểu lầm, ta chỉ là xem chung quanh vô tòa, ta này bàn ít người, mới muốn cho tiểu thư lưu vị trí đặt chân.”

Như vậy vừa nói, là cái nữ tử đều sẽ đã xấu hổ lại bực xấu hổ, đặc biệt là tuyệt sắc dung mạo lại địa vị cao siêu nữ tử, sao dung đến chính mình bị nam tử như vậy không sao cả cùng bỏ qua?

Nguyệt mân nhất hiểu biết này đó nữ tử tâm tư, đoán được Đường Niệm Niệm này sẽ sửa sẽ khí đở mặt trứng, khả năng sẽ cùng chính mình không ảnh hưởng toàn cục khắc khẩu vài câu, sau đó bị kích đến ngồi lại đây.

Chính mình càng có vẻ không thêm để ý nàng, nàng liền sẽ càng ngày trêu chọc chính mình, xong việc chính mình hơi chút đối nàng hảo chút, nàng liền sẽ thỏa mãn cảm động.

Nguyệt mân tưởng hảo, một bộ tự tin tự tại tiêu sái tự thái.

Đường Niệm Niệm lại xem đều không hề xem hấn, nghiêng đầu đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Ta muốn tòng.”

Tư Lăng Cô Hồng khước môi nhẹ dương, “Ân.”

Nguyệt mân cùng kia hai nữ tử còn không có hiểu được sự tình gì thời điểm, một cỗ cuồng bạo không dung phản kháng năng lượng liền đưa bọn họ bao vây, ném ra ngoài tửu lâu.

Bọn họ không có chết, vẫn là bởi vì Tư Lăng Cô Hồng tâm tình hảo, bởi vì bọn họ tồn tại, làm Đường Niệm Niệm rất cuộc mở miệng với hấn nói chuyện.

Này đó phát sinh ở trong chớp nhoáng, lâu nội người còn ngờ ngác đến có chút phản ứng không kịp.

Tư Lăng Cô Hồng cả người phát ra tu vi chỉ có thiên tiên, ở đối phó đều là thiên tiên nguyệt mân lại như thế nhẹ nhàng, tức khắc làm người minh bạch, hấn ẩn tàng rồi bản thân thực lực, bọn họ lại đều không có nửa điểm phát hiện.

Nơi này nhất bình tĩnh cũng chỉ có Đường Niệm Niệm.

Nàng nhìn không có một bóng người chỗ ngồi, đi qua đi, đương tới rồi thời điểm lại không có người xuống.

Đây là làm sao vậy? Chẳng lẽ được đến lại không nghĩ muốn?

Mọi người tâm tư hoàn toàn không tự biết bị hai người hấp dẫn qua đi.

Bọn họ không rõ, Tư Lăng Cô Hồng lại như thế nào sẽ không rõ.

Này chỗ ngồi mới bị nguyệt mân ba người ngồi quá, lây dính bọn họ trên người hương vị hơi thờ.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đảo qua, ba cái chỗ ngồi liền hóa thành tro tàn, hấn tắc cầm ghế dựa đặt ở cái bàn trước.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn một cái.

Tư Lăng Cô Hồng cười khế nói: “Niệm Niệm ngồi.”

Đường Niệm Niệm trầm mặc một chút, hỏi: “Người đâu?”

Tư Lăng Cô Hồng vô tội nói: “Chỉ có một cái ghế.”

Lời này nếu là tin người đều là giấc tử.

Chỉ là Tư Lăng Cô Hồng lời nói ý tứ lại phi trực diện thượng ý tứ.

Hấn nói chỉ có một cái ghế, bản thân ý tứ cũng là không muốn cùng Đường Niệm Niệm tách ra mà ngồi. Nếu như muốn cùng Đường Niệm Niệm tách ra ngồi, hấn thà rằng đứng ở nàng bên cạnh.

Đường Niệm Niệm mí mắt phiên phiên, ngồi ở ghế trên.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt từ đầu chí cuối đều dừng ở nàng trên người, không cần đối diện đều có thể đủ cảm thụ hấn ôn nhu cùng dung túng.

“Niệm Niệm, đã mười ngày.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói.

Nàng như vậy đối hẳn hờ hững đều có mười ngày.

Đường Niệm Niệm quay đầu mặt vô biểu tình nhìn chăm chăm hẳn.

Mười ngày.

Nàng cũng biết mười ngày.

Chỉ là mười ngày đi qua, nàng toàn thân dấu vết cùng cảm giác đều còn không có hoàn toàn biến mất.

Mười ngày trước đương nàng thật vất vả thanh tĩnh, vừa mới bắt đầu truy cứu, đối phương liền lấy ra ngọc giản cho nàng xem —— hết thấy đều là nàng chủ động!

Chẳng sợ rõ ràng nàng hoàn toàn là bị đối phương cấp câu hoặc, kia cũng tất cả đều là nàng chủ động làm mở đầu hết thấy.

Tư Lăng Cô Hồng nhưng không thể so trước kia, hiện tại hẳn khôi phục Thiên Ma chi thân cùng tu vi, jing| dịch năng lượng cực kỳ đáng sợ, chỉ cần hẳn không chế tốt, cố ý vì đối phương hộ tống nói, đối với khác nữ tử tới nói chính là cầu còn không được chí bảo.

Chỉ là tiền đề là Đường Niệm Niệm lại lần nữa bị hẳn cấp lặn lộn đến không được.

Xong việc kia năng lượng vẫn luôn tồn nàng thân mình, làm nàng mười ngày còn không có hấp thu xong, cảm nhận được hiện giờ, làm nàng thời khắc nhớ rõ chính mình ngay lúc đó bộ dáng cùng trạng thái.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng ngữ điệu nhẹ nhàng chậm chạp, rũ xuống lông mi đầu ra u buồn thanh ảnh, “Đứng không thoải mái.”

Hắn muốn ôm nàng, đụng vào nàng, nghĩ đến cả người đều không thoải mái.

Người ngoài nghe thấy được, không ít đều lộ ra không tin thần sắc cùng phát ra cười nhạo thanh âm.

Tiên nhân khả năng, trạm một hồi còn có thể không thoải mái?

Đường Niệm Niệm nhìn đến chung quanh người nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng cái loại này chằm chọc ánh mắt, tâm tình tức khắc không vui.

Ai chuẩn bọn họ như vậy xem Cô Hồng!

Nàng biểu tình hoàn toàn bại lộ nàng ý tưởng, Tư Lăng Cô Hồng nhìn đáy mắt mỉm cười.

Hắn Niệm Niệm, chung quy luyện tiếc hắn.

“Ôm ta.” Đường Niệm Niệm đạm nhiên thanh âm nói ra.

Thói quen là cái đáng sợ đồ vật, không cho Tư Lăng Cô Hồng ôm, nàng cũng không thể nào thoải mái.

Cơ hồ là nàng lời nói vừa mới rơi xuống, nàng người đã bị Tư Lăng Cô Hồng ôm vào trong ngực, sau đó cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng ngực phập phồng, kia dường như thường mong muốn thỏa mãn, còn có cười khế.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng nhấp môi.

Chỉ là nghe được đối phương như vậy thỏa mãn cười, nàng liền nhin không được cũng tâm tình sung sướng.

“Thiên Ma Cung chính là như thế làm việc sao? Này cái bàn rõ ràng là ta trước định ra, hiện giờ bị người khác chiếm, cũng không ra xử lý?” Nguyệt mân thanh âm lạnh lùng xuất hiện, người khác cũng lại lần nữa về tới lầu hai.

Mọi người vừa thấy, tức khắc minh bạch có trò hay.

Này tòa tửu lầu là Thiên Ma Cung sản nghiệp, điểm này không ít người đều đã biết.

Thiên Ma Cung?

Đường Niệm Niệm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực nhẹ chóp
hạ đôi mắt, nhìn về phía nguyệt mãn.

-----oOo-----

Chương 284: mâu thuẫn thẳng cấp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nguyệt mân mắt lạnh nhìn chằm chằm đang ngồi ở hắn phía trước vị trí thượng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, liếc mắt một cái chi gian không khỏi bị kinh diễm trụ. Chỉ là nghĩ đến phía trước chính mình không hề sức phản kháng bị nam nhân kia cấp quăng ra ngoài lúc sau, hắn liền như thế nào đều không thể vì trước mắt sắc đẹp dâng lên hảo cảm.

Đặc biệt là nhìn đến ban đầu bị chính mình khinh thường cái kia nam tử, hiện tại thế nhưng ôm được mỹ nhân về thời điểm, hắn trong lòng ghen khuấy cảm liền càng thêm mãnh liệt.

Hắn có loại cảm giác, tựa hồ chính mình hành vi chẳng những không có chiếm được bất luận cái gì chỗ tốt, ngược lại còn xúc tiến người khác cảm tình.

Cái này làm cho luôn luôn kiêu ngạo nguyệt mân cực kỳ không thoải mái.

Bất quá nguyệt mân không phải đồ ngốc, còn thực thông minh.

Chỉ bằng mượn phía trước Tư Lăng Cô Hồng đem hắn cùng hai nữ tử quăng ra ngoài thủ đoạn, hắn liền biết chính mình không phải Tư Lăng Cô Hồng đối thủ, cho nên này liền đem sự tình đưa tới Thiên Ma Cung trên đầu, muốn cho Thiên Ma Cung tới xử lý.

Vô luận thấy thế nào, trước mắt sự tình đều là chính mình có lý, Thiên Ma Cung bức này tuyệt thế thế lực sao lại sợ ai?

Lúc này đồng dạng bị quăng ra ngoài kia hai nữ tử cũng về tới lầu hai, bạch y đáng yêu nữ tử hai mắt nước mắt lưng tròng, nhu nhược

đáng thương nhìn nguyệt mân lại nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng, nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, ánh mắt kia lộ ra lên án cùng ủy khuất, làm người dâng lên thương tiếc cùng tự trách cảm giác.

Chỉ là hoàng linh tô đáng đánh chủ ý, lại hoàn toàn không chiếm được Tư Lăng Cô Hồng một cái dư quang nhìn chăm chú, làm nàng sắc mặt biến đến càng thêm đáng thương, nổi lên khả nhân đồ bưng. Lại không biết này rốt cuộc là ủy khuất đồ bưng, vẫn là bị tức giận không cam lòng kích khởi tới mặt đỏ.

“Nguyệt đại ca, người này hảo sinh quá mức!” Hồng y nữ tử Tần Trác nhi châm chọc nhìn mắt hoàng linh tô, đối nguyệt mân kiêu mị thấp kêu.

Cái kia bạch y nam tử thật là tuyệt thế chi tư, bất quá liếc mắt một cái liền nhìn ra được tới tâm tư của hắn đều trong ngực trung nữ tử trên người, lại như thế nào sẽ coi trọng mặt khác nữ tử. So với đi hấp dẫn hắn lực chú ý, chi bằng vẫn là nắm chặt nguyệt mân tới hảo.

Này hoàng linh tô thật sự cho rằng nguyệt mân là ngọc tử sao, nhìn không thấy nàng về điểm này tiểu tâm tư?

Tần Trác nhi trong lòng cười lạnh, bất động thanh sắc nhìn nguyệt mân liếc mắt một cái.

Nguyệt mân quả nhiên đã nhận ra hoàng linh tô động tác nhỏ, nhìn về phía nàng ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

Hoàng linh tô bị hắn mắt lạnh bị đâm hạ, biểu tình hơi đổi, bất quá cũng không rõ ràng, quay đầu triều nguyệt mân nhìn, ánh mắt kia làm người nhìn cũng chỉ cảm giác được nàng ủy khuất cùng vô tội, tựa hồ vừa mới nàng cái gì đều không có làm.

Tần Trác nhi trong lòng thầm mắng một tiếng: Tiện nhân.

Này ba người tiểu nội chiến cùng gợn sóng phát sinh ở trong nháy mắt.

Lầu hai quang hoa hiện lên.

Một vị trung niên ăn mặc mộc mạc nam nhân xuất hiện.

Hắn ánh mắt khắp nơi nhìn thoáng qua, bình đạm hỏi: “Chuyện gì.”

Mọi người liếc mắt một cái liền minh bạch người này là Thiên Ma Cung người, này bàn tửu lầu khách điểm quán sự chi nhất.

Nguyệt mân dùng hợp nhau tới quạt xếp chỉ vào Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người phương hướng, lạnh lùng nói: “Này hai người ngồi vị trí vốn là ta định ra, bọn họ gần nhất liền cường chiếm trước theo, người nói chuyện này nên xử lý như thế nào?” Hắn cũng sẽ không nói ra đối phương trực tiếp đem chính mình cấp quăng ra ngoài, kia thật sự là quá mất mặt.

Trung niên nam tử nghe xong liền biểu tình đều không có biến hóa, ánh mắt theo hắn sờ chỉ phương hướng nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm. Này liếc mắt một cái khiến cho hắn như có cảm giác, thậm chí nghĩ trong lòng: Này hai người hảo đặc thù hơi thở, như thế nào chưa bao giờ nghe nói qua.

Hắn lại cẩn thận đánh giá Đường Niệm Niệm dung mạo, không biết vì cái gì tổng cảm thấy nữ tử này rất là quen mắt, tựa hồ ở nơi nào gặp qua, hơn nữa nên là rất quan trọng ký ức, chỉ là nhất thời lại như thế nào cũng nghĩ không ra.

Này trung niên nam tử không biết.

Phía trước Thiên Ma Cung hạ lệnh các địa phương nhân mã đi phi thăng đài chờ Đường Niệm Niệm phi thăng, cấp các nơi nhân mã đều đã phát Đường Niệm Niệm dung mạo ngọc giản, làm cho bọn họ nhớ rõ.

Này trung niên nam tử đương nhiên biết chuyện này, lại không phải bị phái ra đi chờ người chi nhất, về Đường Niệm Niệm dung mạo ngọc giản cũng chân chính xem qua, lại ở người nào đó huyền hóa

ra tới thời điểm, liếc mắt một cái đảo qua, có như vậy trong nháy mắt ẩn tượng.

“Các hạ?” Nguyệt mân thấy trung niên nam tử một hồi không nói gì, bất mãn ra tiếng nhắc nhở một tiếng.

Trung niên nam tử bị hấn đánh thức.

Hấn làm cái pháp thuật, gọi tới một cái tửu lâu tiểu nhị.

“Ngô quản sự.” Một tiếng cổ quái mơ hồ thanh âm đột nhiên vang ở trung niên nam tử bên tai.

Trung niên nam tử Ngô quản sự bị hoảng sợ, quay đầu nhìn lại liền nhìn đến một cái tiểu nhị trang điểm, trên mặt lại mang theo một trương thâm lục sắc mặt nạ ‘ người ’ đứng ở hấn bên cạnh. Người này rõ ràng liền đứng ở hấn bên người, lại cố tình cho người ta một loại mơ hồ không chừng không tồn tại cảm.

“Người?” Ngô quản sự vẻ mặt kinh ngạc.

“Ta là nơi này tiểu nhị.” Người này nói chuyện không hề phập phồng, làm người không tự chủ được liền dựng lên nổi da gà.

“.....” Ngô quản sự nhớ không nổi này tửu lâu khi nào lại tới nữa một cái như vậy tiểu nhị, hấn mày hơi hơi nhăn, hoài nghi nhìn chăm chăm trước mắt cổ quái người.

Liếc mắt một cái đánh giá, hấn giật mình phát hiện chính mình thế nhưng nhìn không thấu đối phương tu vi.

“Tuyệt Tân.” Ngồi ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, thanh đậm kêu.

Tiểu nhị trang điểm mặt mang thâm lục mặt nạ người xoay người liền đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phương hướng hành một cái lễ.

Chỉ cần nhìn đến trên mặt hắn kia quen thuộc vô cùng thăm lục mặt nạ, hơn nữa người này cổ quái mơ hồ thanh âm, Đường Niệm Niệm là có thể đủ kết luận biết được trước mắt người chính là Tuyết Tân.

Tuyết Tân hành xong rồi lễ lúc sau, dùng mang theo thăm lục bao tay tay, đối với Ngô quản sự đánh ra một đạo huyền diệu lệnh ấn.

Ngô quản sự vẫn luôn bình tĩnh sắc mặt nháy mắt đại biến.

Tuyết Tân nói: “Ta hôm nay mới vừa bị sai khiến thành tiểu nhị.”

Hắn thật là tiểu nhị, chỉ là hôm nay vừa mới thụ ượng vị tiểu nhị, hơn nữa vẫn là chính mình sai khiến chính mình tiểu nhị.

Ngô quản sự kinh nghi bất định nhìn trước mắt người.

Vừa mới Tuyết Tân đánh ra tới lệnh ấn chính là Thiên Ma Cung mười hai môn đầu lệnh ấn.

Nếu hắn đánh ra chính là năm hoang cổ lâu lệnh ấn nói, chỉ sợ liền không phải làm Ngô quản sự sắc mặt đại biến, chỉ sợ phải bị sợ tới mức nằm sấp xuống —— năm hoang cổ lâu lệnh ấn chỉ có bên trong năm vị hoang cổ Thiên Tôn sẽ kết.

Chỉ cần hoang cổ lệnh ấn vừa ra, tất nhiên chính là hoang cổ Thiên Tôn, nếu không chính là Thiên Ma chí tôn.

Bởi vậy hiện tại Tuyết Tân đánh ra chính là mười hai môn đầu lệnh ấn, Ngô quản sự chỉ biết suy đoán hắn là mười hai môn đầu trung người nào, lại sẽ không nghĩ đến đối phương là mười hai môn đầu trung môn đầu chi nhất —— vị nào môn đầu sẽ nhàm chán tới làm tiểu nhị.

Đối mặt Ngô quản sự đại lượng ánh mắt, Tuyết Tân hơi thờ không hề biến hóa, mặt nạ sau hai mắt hào cảm xúc.

Ngô quản sự không những không có nhìn ra trước mắt người cái gì tới, ngược lại bị hắn cặp kia vô thần vô tình ánh mắt nhìn chăm chăm đến phát lật, bất đắc dĩ thu hồi ánh mắt, việc công xử theo

phép công hởi: “Này bàn chính là nguyệt công tử bọn họ trước định ra.”

“Đúng vậy.” Tuyết Tân trả lời đến không hề chần chờ.

Nguyệt mân khước miệng gợi lên một mặt cười lạnh, nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Ngô quản sự gật đầu, phát tay khiến cho Tuyết Tân đi xuống, chuẩn bị chính mình xử lý chuyện này, “Hai vị, nếu này cái bàn là nguyệt công tử trước định ra.....”

Hắn lời nói còn không có nói xong, Tuyết Tân cổ quái quỷ dị thanh âm đã đánh gãy hắn, “Chỉ là sau lại bị đoạt.”

Ngô quản sự không biết vì cái gì đối với chính mình lời nói bị tính toán chuyện này sinh khí không dậy nổi lửa giận, trong tiềm thức nói cho hắn, hắn tốt nhất không hảo đối trước mắt tiểu nhị sinh khí.

“Chuyện này nguyệt công tử đã nói.” Ngô quản sự ôn tồn nói.

Tuyết Tân không chút sứt mẻ, như là làm bầm lâu bầu, lại hình như là trả lời Ngô quản sự nói, “Tửu lâu quy củ, bàn thế năng giả cư chi.”

“Ân?” Ngô quản sự kinh ngạc trừng mắt.

Hắn như thế nào không biết tửu lâu còn có cái này quy củ.

Tuyết Tân không có giải thích cái này quy củ ngọn nguồn, đầu chuyển hướng nguyệt mân, vươn tay: “Một bàn đồ ăn, một vạn tiên linh thạch, khách quan tính tiền.”

Ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng còn không có đoạt bàn vị phía trước, nguyệt mân đã điếm ba đạo tiểu thái cùng một lọ rượu.

“Cái, cái gì?!” Nguyệt mân ngẩn ra, ngay sau đó âm ngoan trừng mắt Tuyết Tân.

“Người như thế nào không đi đoạt lấy!?” Tần Trác nhi không thể tưởng tượng kêu to.

“Như thế nào sẽ như vậy quý, người gạt người!” Hoàng linh tô ủy khuất nói nhỏ.

Ngô quân sự cũng bị hoảng sợ, triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng kia cái bàn nhìn lại, kia trên bàn đồ vật cũng không có động nhiều ít, cộng lại lên không đến 500 tiên linh thạch.

Tuyết Tân nói: “Tửu lâu quy củ, không nợ trướng.” Ngay sau đó, hắn lại nói: “Các người có ba cái lựa chọn.”

“Nào ba cái?” Hoàng linh tô bật thốt lên hỏi, tức khắc lọt vào nguyệt môn một mặt lạnh coi, phương giác chính mình đã làm sai chuyện, vội vàng cúi đầu.

Tuyết Tân vươn một ngón tay: “Một, hiện tại cho ta một vạn tiên linh thạch.”

Hai ngón tay, “Hai, hiện tại đi đoạt lấy trong lâu người tiên linh thạch, thối đủ một vạn tiên linh thạch cho ta.”

Ba ngón tay, “Tam, không cho tiên linh thạch, bị Thiên Ma Cung đuổi giết.”

Nguyệt môn sắc mặt tức khắc trở nên cực kỳ khó coi.

“Ha hả.” Hắn giận cực phản cười, nói: “Ấn người nói, bàn thế năng giả cự chi, này trả tiền cũng là như thế, chỉ cần đủ thực lực đi đoạt lấy, liền có thể dùng người khác tiền tài tới đãi thọ.”

Tuyết Tân dùng trầm mặc tới cam chịu hắn nói.

Ngô quân sự tắc hoàn toàn bị quên đi ở một bên, căn bản là tìm không thấy xen mồm địa phương.

“Hảo, hảo, hảo!” Nguyệt môn liền nói ba cái hảo, một cái so một cái nói được lớn tiếng, lại cẩn đến trọng, híp mắt, lãnh quang bắn ra

bốn phía, “Thật không hổ là Thiên Ma Cung a, quả nhiên đủ quyết đoán đủ khí khái, như thế cũng hảo!”

Nguyệt mân lấy ra một khối linh phù, đối Tuyết Tân cười lạnh nói: “Ta thiếu hạ một vạn tiên linh thạch liền ở bọn họ hai người trên người.” Linh phù rách nát, nguyệt mân thanh âm rơi xuống: “Toàn bộ cho ta lại đây.”

Hắn thanh âm vừa mới nói xong, vài đạo khổng lồ hơi thở liền hướng tửu lâu tới rồi.

Tuyết Tân không có phập phồng nói: “Người ở vận dụng chính mình quyền thế địa vị.”

Nguyệt mân loạng choạng quạt xấp, tự tin cười lạnh nói: “Năng giả cư chi, quyền thế đồng dạng là chính mình năng lực chi nhất, chỉ cần có thể cướp được, chưa nói một hai phải chính mình động thủ không phải sao.”

Tuyết Tân gật gật đầu, làm bầm lâu bầu: “Cá nhân mâu thuẫn thăng cấp, biến thành tông phái mâu thuẫn.”

Người cũng biết a, này rõ ràng chính là người điếm hỏa không phải sao!?

Chung quanh xem diễn người nghe được hắn làm bầm lâu bầu, trong lòng tức khắc như thế thảm mắng.

“Cạc cạc cạc cạc cạc ——” một trận quỷ dị tiếng cười từ Tuyết Tân mặt nạ sau truyền ra.

Mọi người nháy mắt cứng đờ, mạc danh vô ngữ.

Tuyết Tân người tắc đi tới Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, đối với Tư Lăng Cô Hồng khom mình hành lễ, thanh âm rõ ràng, không hề phập phồng, “Chủ nhân, Thiên Ma Cung người tùy thời đợi mệnh.”

Lách cách ——

Đồ vật rơi xuống đất thanh âm.

Nguyệt mân lay động cây quạt động tác cứng đờ.

-----oOo-----

Chương 285: Thiên Thánh cung tin tức

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thiên Ma Cung!

Chỉ cần nhắc tới đến này ba chữ, tổng có thể rước lấy vô số người chú ý.

Tuyết Tân ngay từ đầu đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hành lễ thời điểm, mọi người còn chỉ tưởng thân là tiểu nhị đối khách nhân lễ phép, cũng không có quá mức chú ý hoài nghi. Chỉ là lần này Tuyết Tân hành vi, tất hoàn toàn nói cho ở đây mọi người, Tư Lăng Cô Hồng thân là Thiên Ma Cung người trong thân phận.

Nơi này nhất giật mình không gì hơn Ngô tổng quản.

Ngay từ đầu Tuyết Tân cho hắn đánh ra tới chính là thuộc về Thiên Ma Cung mười hai môn đầu trung lệnh ấn, này liền chứng minh rồi Tuyết Tân là Thiên Ma Cung mười hai môn đầu trung người. Hiện tại Tuyết Tân kêu Tư Lăng Cô Hồng chủ nhân, này chẳng phải là chứng minh Tư Lăng Cô Hồng có tám phần nắm chắc chính là mười hai môn đầu trung mười hai môn đầu chi nhất sao?

Ngô tổng quản nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt tức khắc tràn ngập tôn kính.

Ở Thiên Ma Cung chi thứ người trong trong mắt, Thiên Ma Cung mười hai môn đầu mười hai môn đầu chính là địa vị tối cao người.

Đến nỗi Thiên Ma chí tôn cùng năm vị hoang cổ Thiên Tôn, kia căn bản là không phải bọn họ có thể tiếp xúc người, cũng là bọn họ không dám hy vọng xa vời người. Thiên Ma Cung đúng là bởi vì bọn

họ tồn mới là Thiên Ma Cung, bọn họ từ trước đến nay siêu thoát thế ngoại, khó có thể tiếp cận.

Dưới bầu trời này biết Thiên Ma chí tôn chân thật dung mạo người đã thiếu càng thêm thiếu.

“Nhị thiếu gia.”

Trầm tĩnh không khí, bị đột nhiên xuất hiện ở lâu trung người đánh vỡ.

Từ lâu lâu hai người cũng phần lớn hoàn hồn, thần sắc thay đổi thất thường, càng thêm có xem diễn hứng thú, đặc biệt là nhìn nguyệt mân ánh mắt tràn ngập các loại hài hước —— tức nguyệt tộc nguyệt gia thực sự khó lường, chỉ là ở Thiên Ma Cung cái này quái vật khổng lồ trước mặt, hiển nhiên còn chưa đủ xem.

Nếu như cái này bị tiểu nhị xưng là chủ nhân nam tử ở Thiên Ma Cung trung địa vị giống nhau cũng liền thôi, bằng không nói, hôm nay chuyện này chỉ có nguyệt mân mất mặt bị tội phân.

Chính như kia tiểu nhị châm ngòi như vậy, trận này vốn dĩ chỉ là cá nhân mâu thuẫn, hiện tại đã thăng cấp trở thành tông phái mâu thuẫn.

Nguyệt mân sắc mặt xanh mét, cây quạt bị hấn nặn ra một đạo vết rách.

Ngay từ đầu kêu to người của hắn nhìn thấy bộ dáng của hắn, vốn đang tưởng nói chuyện ngôn ngữ lập tức ngừng.

“Ha hả, đây là như thế nào lạ, ai chọc chúng ta nhị thiếu gia như thế tức giận?” Xuất hiện ở trong lâu bốn người bên trong, duy nhất nữ tử cười duyên nói, ánh mắt khắp nơi chuyển động, sóng mắt lưu chuyển chi gian, vũ mị câu nhân.

Một thân hồng y Tần Trác nhi cùng nữ nhân này so sánh với tới, tức khắc trở nên kém cỏi không ít.

Nguyệt mân trong lòng do dự rối rắm lần này sự tình rốt cuộc là tính, vẫn là truy cứu rốt cuộc, nhất thời cũng không có nói lời nói.

Hắn như vậy thái độ, làm tới rồi bốn người cảm giác được sự tình nghiêm trọng tính.

Tuyết Tân không có phập phồng thanh âm lỗi thời vang lên, “Chủ nhân, đòi tiền muốn mệnh.”

Này lời nói đại biểu ý tứ, là cá nhân đều có thể đủ minh bạch.

Nguyệt mân sắc mặt càng thêm khó coi, hắn bên người bốn người hai mặt tương khuy, trong lòng mình bạch cùng nhà mình nhị thiếu gia phát sinh mâu thuẫn người chính là trước mắt kia một bàn nam nữ.

Tư Lăng Cô Hồng không có xem nguyệt mân, ngón tay thon dài câu quá Đường Niệm Niệm một sợi tóc đẹp, mỉm cười nói: “Niệm Niệm?”

Người khác như thế nào cùng hắn không quan hệ, không đáng giá Đường Niệm Niệm xem hắn liếc mắt một cái, cùng hắn nói chuyện một ngữ.

Đường Niệm Niệm đạm đảo qua nguyệt mân, “Tiền.”

Nguyệt mân cùng bọn họ mâu thuẫn cũng không thâm, chỉ cần hắn không có đối bọn họ ra tay, Đường Niệm Niệm liền không thêm để ý. Ở Tư Lăng Cô Hồng xem ra, chỉ cần đối phương không đánh Đường Niệm Niệm chú ý, hắn căn bản là sẽ không đi chú ý liếc mắt một cái.

Tuyết Tân đứng dậy, cũng không có rời đi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người.

Ở nguyệt mân trước mặt một đạo hắc ảnh xuất hiện, kia bộ dáng cùng Tuyết Tân giống nhau như đúc, vươn tay đối nguyệt mân, “Mười vạn tiên linh thạch, đài thọ.”

“Cái gì?” Nguyệt mân còn không có nói chuyện, hấn bên người bốn người liền kinh hô ra tiếng.

Lần này hoàng linh tô cũng không có mở miệng.

Tần Trác nhi cũng thông minh không nói lời nào.

Nguyệt gia bốn người trung, duy nhất nữ tử đối nguyệt mân chần chờ hỏi: “Nhị thiếu gia, người mua chút cái gì, xài như thế nào phí như thế to lớn.”

Nguyệt mân không trả lời nàng lời nói, đối trước mắt ‘Tuyết Tân’ nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Phía trước không phải nói một vạn tiên linh thạch sao.”

Tuyết Tân không hề phật phùng nói: “Trưởng giới.”

Hấn nói trưởng giới liền trưởng giới, chỉ cần chủ nhân cùng chủ mẫu mặc kệ, ai có thể quản.

Giờ này khắc này, nguyệt mân lấy tới còn sẽ nhìn không ra tới đối phương rõ ràng chính là cố ý lẫn lộn hấn. Đáng giận chính là hấn thế nhưng bị như vậy cố ý lẫn lộn, lại chỉ có thể ghen khuất chịu đựng.

Hấn cuối cùng cũng thể hội một lần, ngày thường chính mình cố ý khó xử người khác khi, người khác lúc ấy là bộ dáng gì cảm thụ.

Ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người đứng Tuyết Tân, cúi đầu đối Đường Niệm Niệm nói: “Chủ mẫu cảm nhận được đến thiếu?”

Đường Niệm Niệm quét mắt trước mặt cái bàn còn tàn lưu điểm tâm tiểu thái, bình đạm hỏi lại Tuyết Tân, “Thiếu sao?”

Lấy nàng tri thức, liếc mắt một cái là có thể đủ nhìn ra tới, trước mắt trên bàn điểm tâm tiểu thái, không đáng giá 500 tiên linh thạch.

Tuyết Tân không hề phập phồng nói: “Hắn nhìn chủ mẫu tam tức, từ đầu nhìn đến chân, trong lòng muốn đem chủ mẫu lừa tới tay, người tài song đến.”

Lời này vừa nói ra, nguyệt mân sắc mặt lại biến.

Tuy rằng Tuyết Tân lời nói không có nói được hoàn toàn, hắn vẫn là đã nhận ra, đối phương thế nhưng đem chính mình ngay lúc đó ý tưởng hoàn toàn nhìn thấu. Hay là hắn sẽ cái gì dò xét nhân tâm tư pháp thuật?

“Nga.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh gạt đầu.

Tuyết Tân nói: “Hắn ở tiết | độ chủ mẫu.”

Những lời này bị hắn nói ra, ngữ khí như cũ không có bất luận cái gì phập phồng cùng cảm xúc.

Từ đây ngôn ngữ mọi người cũng nghe ra tới một ít việc thật.

Cái này tiểu nhị kêu nam tử vi chủ nhân, kêu nữ tử là chủ mẫu, nguyên lai này hai người ngay từ đầu căn bản chính là bạn lữ.

Này cũng khó trách kia nam tử sẽ đối nguyệt mân như thế không khách khí, rốt cuộc ai cũng không thích khác nam tử xem chính mình thê tử ánh mắt như vậy lộ liễu lại giàu có xâm lược tính.

Bọn họ còn minh bạch này mười vạn tiên linh thạch ngọn nguồn, đều không phải là tới đến kia một bàn đồ ăn, lại tới đến nguyệt mân tiết | độ cái kia nữ tử trừng phạt.

Chẳng qua là nhìn nhiều vài lần, trong lòng có điểm tính kế, thế nhưng đã bị như vậy trừng phạt, không khỏi quá bá đạo chút đi.

Bọn họ lại sao lại minh bạch, này căn bản chính là bằng Tuyết Tân tới nói, hết thảy tới đến Tuyết Tân tiểu tâm tư.

Ai có thể đủ nghĩ đến, cái này liếc mắt một cái nhìn lại, không hề cảm tình dường như quỷ ảnh giống nhau người, cư nhiên sẽ như

vậy bướng bỉnh, hơn nữa e sợ cho thiên hạ không loạn, chằm ngòi vạ sự lên, nửa điểm đều nhìn không ra tới cảm xúc.

Đường Niệm Niệm nghe xong Tuyết Tân nói sau, đăm tĩnh con người nhìn hẳn.

Tuyết Tân thăm lục sắc mặt nạ sau hai mắt không hề dao động cùng nàng đối diện.

Hai người còn không có đối diện xong một cái hô hấp thời gian, Tư Lăng Cô Hồng réo rất nhẹ nhàng chậm chạp thanh âm vang lên, “Nói nhiều.”

Này nói chính là ai, từng người đều minh bạch.

Tư Lăng Cô Hồng từ trước đến nay sẽ không trách cứ Đường Niệm Niệm.

Cơ hồ là hẳn lời nói vừa mới vang lên thời điểm, Tuyết Tân cũng đã gục đầu xuống, bất hòa Đường Niệm Niệm đối diện.

Hắn ngón tay hướng trên mặt một mặt, rách nát mặt nạ nháy mắt đổi tân, hẳn nói: “Chủ mẫu, thỉnh giao cho thuộc hạ xử lý.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tuyết Tân cả người hơi thở rõ ràng vẫn là không có bất luận cái gì biến hóa, người chung quanh mạc danh lại cảm thấy hẳn chung quanh tựa hồ nổi lơ lửng vô số hắc ảnh ở bất hảo cười, cười đến như vậy quỷ dị cổ quái, lệnh người sởn tóc gáy, trong lòng loạn đâm.

Ở nguyệt mân bên người không xa hoàng linh tô không khỏi run run bả vai.

Tuyết Tân xoay người liền đi.

Đường Niệm Niệm ngay sau đó đăm nói: “Được đến tài vật muốn đưa trở về.”

“Minh bạch.” Tuyết Tân gật đầu.

Này tiểu nhị không khỏi quá có tự tin chút đi?

Vẫn luôn bàng quan mọi người mắt xem này hết thấy, trong lòng không khỏi như thế kinh nghi bất định.

Nguyệt mân bản thân chính là một cái thiên tiên đỉnh, hẳn bên người bốn người đều là Đại La Kim Tiên, đặc biệt là cái kia lưu trữ râu dê nam nhân, đã là Đại La Kim Tiên đỉnh, hai mắt ần ần có thể thấy được bạc mang, đúng là túc nguyệt gia tộc bí pháp đại thành dấu hiệu.

Đối mặt như vậy một đám đối thủ, này cổ quái tiểu nhị chỉ bằng một người nói, thật sự có thể xử lý sao?

Vẫn là nói hẳn tính toán cầm lông gà đương lệnh tiễn, cáo mượn oai hùm dùng hẳn chủ nhân thân phận tới triệu tập Thiên Ma Cung người tiến đến hỗ trợ?

Mọi người còn ở suy đoán, nguyên bản đứng ở nguyệt mân trước mặt Tuyết Tân phân thân đã hóa thành một đoàn sương đen, nhanh chóng đem nguyệt mân đám người bao bọc lấy.

Chỉ là trong nháy mắt công phu, mọi người còn không có phản ứng lại đây, nguyệt mân cùng hẳn bên người bốn người liền toàn bộ biến mất không thấy.

“Thủ hạ đi.” Tuyết Tân nói như thế, làm lơ chung quanh khiếp sợ ánh mắt, thân ảnh không thấy.

Toàn trường đều bày biện ra một cổ cổ quái yên tĩnh không khí, bên trong đương thuộc Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nhất thong dong đạm tĩnh.

Đường Niệm Niệm cũng biết hiện tại Tuyết Tân thực lực, một cái hoang cổ Thiên Tôn muốn đối phó nguyệt mân đám người thật sự là quá đơn giản. Chỉ là ít có người sẽ nghĩ đến một cái Thiên Tôn sẽ

tốt như vậy chơi, chạy đi tìm Đại La Kim Tiên như vậy tu vi người phiền toái.

Tư Lăng Cô Hồng phát tay đã đem trên bàn điểm tâm tiểu thái tiêu trừ, tự mình lấy ra Đường Niệm Niệm thích ăn đến tiểu thực đặt ở nàng trước mặt trên bàn, lại bưng một ly nước trái cây đặt ở nàng trước mặt.

Một bộ hầu hạ hành vi miễn bàn nhiều tự nhiên.

Đường Niệm Niệm cũng không có giống bình thường như vậy há mồm liền uống, trước nhìn thoáng qua cái ly chất lỏng là vật gì sau, xác định là nước trái cây, không có bất luận cái gì rượu dầu vết, lúc này mới mở miệng, nhấp mấy khẩu.

Tư Lăng Cô Hồng xem đến nhẹ cong khóe miệng.

Này phân không chút nào che giấu cẩn thận bộ dáng, thật sự đáng yêu.

Tuy rằng này cũng chứng minh rồi, đối phương đối với nửa tháng trước say rượu lần đó như cũ ký ức vu vu gì, sẽ không lại tùy ý mắc mưu.

Hai người ở chung tự nhiên, người chung quanh cũng chậm rãi khôi phục bình tĩnh, trong lòng tắc đối hai người để lại một ít tâm nhãn.

Ngô tổng quản lúc này đi đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, đối với hai người là được lễ, cung kính nói: “Vị đại nhân này, không biết có cái gì phân phó?”

Hắn đã xác định, Tư Lăng Cô Hồng nhất định là Thiên Ma Cung cao tầng.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay vì Đường Niệm Niệm chà lau khóe miệng, đạm nói: “Thiên Thánh cung tin tức.”

Ngô tổng quản vội vàng đem gần nhất điều tra đến tin tức ngọc giản lấy ra tới, thấy hai người không có khác sau khi phân phó, bất động

thanh sắc nhìn thoáng qua trên bàn Tư Lăng Cô Hồng bái ăn vặt điếm, trong lòng một trận đau mình, lại được rồi hành lễ, xoay người rời đi.

Đường Niệm Niệm tắc đem linh thức thăm tiến trong ngọc giản.

Bọn họ sờ dĩ xuất hiện ở chỗ này tự nhiên có nguyên nhân.

Mười ngày trước, đương Đường Niệm Niệm hoàn toàn thanh tỉnh sau, thực mau liền phát hiện Tư Lăng Vô Tà không thấy.

Tuy rằng Tư Lăng Cô Hồng nói cho nàng, Tư Lăng Vô Tà là chính mình trộm đi đi ra ngoài, Đường Niệm Niệm lại không yên tâm, quyết định đi tìm hắn.

Hai người vừa mới ra cố phủ không có hai ngày, Thiên giới cư nhiên truyền ra Thiên Thánh cung dấu vết ở thương hàn băng nguyên tin tức.

Tư Lăng Cô Hồng thông qua bí pháp, phát hiện Tư Lăng Vô Tà cùng tồn tại bên này phương hướng, hơn nữa Thiên Thánh cung tin tức, này liền làm hai người cùng đi tới nơi này.

-----oOo-----

Chương 286: có ái khắc băng nhóm

Nguồn: EbookTruyen.Net

Tư Lăng Cô Hồng lời nói không có một chút che giấu, lầu hai các khách nhân đều nghe thấy được.

“Quả nhiên cũng là vì Thiên Thánh cung mà đến.”

“Nguyên bản cho rằng Thiên Ma Cung đối với việc này ôm không sao cả thái độ.....”

“Thiên Thánh trong cung có được Thiên Thánh vô số chí bảo, vốn dĩ hẳn là Thánh Tử kế thừa, Thánh Tử lại không có thả ra bất luận cái gì lệnh cấm, không chuẩn những người khác tham dự việc này, có thể thấy được Thánh Tử rộng lượng.....”

“Ha hả, rộng lượng?”

“Người là thật khờ vẫn là giả ngu, Thánh Tử nhiều như vậy năm tháng đều không có kế thừa Thiên Thánh cung, hiển nhiên là chính hắn cũng không biết ở nơi nào. Lần này Thiên Thánh cung dấu vết xuất hiện tin tức tới đột nhiên, làm vô số người đều trở tay không kịp. Thiên giới này cũng không phải là thánh linh đường một tay che trời địa phương, nếu Thánh Tử thật sự dám thả ra như vậy tin tức, thật thật có thể nói là cùng toàn bộ Thiên giới là địch.”

Bọn họ tuy rằng thừa nhận Thánh Tử là Thiên Thánh truyền nhân, lại không đại biểu ở còn chưa tới tay bảo vật thượng liên nhận định thứ này thuộc về Thánh Tử, liền một tranh cơ hội đều không cho chính mình, hoàn toàn lẽ nhượng cấp đối phương.

Mọi người nghị luận thanh cũng không có che lấp.

Nơi này là Thiên Ma Cung địa phương, người bình thường thật đúng là không dám ở chỗ này nháo sự.

Bởi vậy Tư Lăng Cô Hồng phía trước kia phiên hành vi làm ra tới sau, thực sự làm nơi này người đều kinh hãi.

Đường Niệm Niệm lúc này cũng đem ngọc giản tình báo đều xem xong rồi.

Thiên Ma Cung làm việc hiệu suất chân thật đáng tin, dù sao cũng là có việc Thiên Thánh cung, chẳng sợ Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường không có bất luận cái gì ân oán, hướng về phía nơi đó mặt bảo vật, bọn họ cũng sẽ không thật sự không quan tâm.

“Niệm Niệm cảm thấy như thế nào?” Tư Lăng Cô Hồng hỏi.

Đường Niệm Niệm buông ngọc giản, “Nửa thật nửa giả.”

“Ân?” Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đều ngưng tụ ở trên mặt nàng, phát ra một tiếng thấp thấp giọng mũi, làm người cảm thấy hần tụy rằng hỏi Thiên Thánh cung sự tình, tâm tư lại toàn bộ đều dừng ở nữ tử trên người, đối với chuyện khác căn bản là không có nửa điểm để ý.

Đường Niệm Niệm giương mắt triều rộng mở gác mái ngoại nhìn lại, nhìn mênh mêng vô bờ nguyên nhân gây bệnh phương xa, “Thiên Thánh cung xuất hiện dấu vết là giả, bất quá nơi này đích xác có làm Thiên Thánh cung xuất hiện căn nguyên.”

Nàng biểu tình đạm tĩnh, khóe miệng nhẹ nhàng câu lấy, như thế thuần tịnh linh động, như là sáng sớm nhất nguyên thủy về điểm này thần lộ, cho người ta một loại một chọc liền phá yếu ớt cảm, cố tình như vậy tinh xảo đến yếu ớt dễ toái nàng, cả người tản ra thông dong đạm tĩnh tự tin.

Giờ khắc này Đường Niệm Niệm, rung động lòng người.

Tư Lăng Cô Hồng chú ý tới không ít nhìn phía bên này sau ngốc lăng trụ tầm mắt.

Nếu không có nhìn đến Đường Niệm Niệm như thế làm hấn cảnh đẹp ý vui, tâm tình rất tốt nói, không chừng sẽ một cái tâm tư, liền đem này đó làm càn ánh mắt người đều cấp diệt thành cặn bã.

Có lẽ là Tư Lăng Cô Hồng kia quét ngang lại đây mỏng lạnh dư quang có hiệu lực, chung quanh người tầm mắt ngay cả vội trốn tránh, không dám nhiều hướng bên này xem.

Đường Niệm Niệm cũng không có phát hiện chung quanh đảo mắt biến hóa, chẳng sợ phát hiện nàng cũng sẽ không đi để ý.

Nàng ở tự hỏi sự tình.

Nàng liền Thiên Thánh truyền thừa chi nhất, biết Thiên Thánh cung yêu cầu tám khối địa đồ mới có thể đủ tìm được, nàng chính mình trong tay liền có bốn khối địa đồ tàn quyền, ở không có đem tám khối địa đồ tàn quyền gom đủ phía trước, Thiên Thánh cung lại như thế nào sẽ xuất hiện đâu.

Nếu nói không cần bản đồ là có thể đủ tìm được Thiên Thánh cung nói, như vậy Thánh Tử bọn họ tìm liền tìm tới rồi.

Bởi vậy Thiên Thánh cung dấu vết xuất hiện tin tức định là giả.

Tuy rằng tin tức là giả, Đường Niệm Niệm lại có loại thân là Thiên Thánh người thừa kế cảm ứng, nàng cảm giác được đến nơi này có cùng nàng cùng nguyên hơi thở. Rõ ràng vô pháp định vị này hơi thở ở nơi nào, cố tình chính là có như vậy huyền diệu khó giải thích cảm ứng.

“Thánh Tử.....” Đường Niệm Niệm phát ngốc, không có phát hiện chính mình ngón tay đã cuốn lấy Tư Lăng Cô Hồng một sợi tóc đen.

Trắng nõn giống như xuân hành ngón tay, quán quanh mực tàu sợi tóc, tiên minh màu sắc đối lập, có loại động lòng người mỹ cảm,

càng có loại nói không rõ, dây dưa không thôi thân mật cảm.

Đường Niệm Niệm tưởng: Cái kia cảm ứng nên là tới đến Thánh Tử.

Cái này chỉ nghe nói quá thanh âm, lại không có gặp qua người.

Thiên Thánh cung tin tức đã có thể hấp dẫn Thiên Thánh người thừa kế, Thánh Tử cũng không ngoại lệ.

Này tin tức còn có khả năng chính là Thánh Tử chính mình truyền ra tới, vì chính là hấp dẫn nàng xuất hiện.

“Niệm Niệm, không cần tưởng người khác.” Tư Lăng Cô Hồng nghe được nàng kia thanh phát ngọc nữ non, lập tức ghen.

Người ở chỗ này trong lòng ngực, chính là này tâm tư lại chạy tới người khác trên người, này nhưng sao được?

Đường Niệm Niệm đầu đầu lười đến động, nghiêng nghiêng tròn mắt, quét Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, lại đem tròn mắt dời về tới.

Tuy rằng chỉ là ngẩn ngủ nhìn thoáng qua, hơn nữa vẫn là liền đầu đầu không có động mắt liếc mắt một cái, này đó lấy Đường Niệm Niệm làm ra tới sau, lại không có một chút có lệ ý tứ, kia ngẩn ngủ ánh mắt như cũ đem người cấp hoàn toàn xem vào trong tầm mắt, cho đến trong lòng.

Tư Lăng Cô Hồng buộc chặt ôm nàng hai tay, nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm muốn Thiên Thánh cung, ta hiện tại liền đi giết Thánh Tử.”

Lách cách ——

Hai người đối thoại cũng không có dùng truyền âm, cũng không có bất luận cái gì cố ý đề thấp hoặc là mở rộng, chỉ là tùy ý ngôn ngữ, người chung quanh đều không phải phạm phụ tục tử, chẳng sợ không phải cố ý đi chú ý, cũng có thể đủ rất rõ ràng.

Này rất rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng câu này ‘ đại nghịch bất đạo ’ hơn nữa ‘ cuồng vọng vô tri ’ ngôn ngữ sau, các loại ánh mắt đều tụ tập ở hai người trên người, có hoài nghi, có kinh ngạc cảm thán, có trào phúng, có khinh thường, có thăm dò từ từ.

“Không vội.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh trở về này một câu.

Nàng thiết tình tin tưởng Tư Lăng Cô Hồng thực lực cùng bản lĩnh.

Chỉ là hai người đối thoại cùng tư thái ở người ngoài trong mắt tất hoàn toàn không giống nhau.

—— này hai vợ chồng không khỏi cũng quá cuồng đi! ——

Ở đây mọi người biểu tình đều trở nên có chút vắn vẹo, không dám nói thẳng ra ý nghĩ trong lòng, chỉ có thể như thế thăm mắng.

Thánh Tử là Thiên giới thừa nhận Thiên Thánh truyền vào, hơn nữa còn có khả năng liền sẽ trở thành một thể hệ Thiên Thánh.

Thánh Tử sau lưng có thánh linh đường, có Thiên Thánh sinh thời kỳ trân dị thú, còn có một cái viễn cổ thế giới, huyền gia.

Huyền gia nhân mạch thực quang, liên hệ vài chỗ tuyệt đỉnh thế lực, còn muốn vài vị Thiên Tôn.

Chẳng sợ bất luận này đó, chỉ bằng Thánh Tử bản thân, rất nhiều năm trước cũng đã là Tiên Đế, hiện giờ ai cũng nói không chừng hấn hay không đã là Thiên Tôn tu vi. Thiên Tôn, kia chính là chỉ có Thiên Tôn mới có thể đối phó đỉnh.

Nếu nói dưới bầu trời này ai mới có thể như thế thông dong đạu nhiên nói ra giết Thánh Tử.

Chỉ có vị kia làm thiên hạ sinh linh đều vì này sợ hãi Thiên Ma chí tôn thôi.

Thằng nhãi này là thứ gì, dám nói ra nói như vậy tới.

Cho dù là vì hồng thê tử, cũng không thể nói loại này không tìm giới hạn mạnh mẽ đi.

Mắt công cái kia nữ tử cũng tin, còn đáp lại đến như vậy tự nhiên, hiển nhiên là tin cái kia nam tử nói.

Phía trước còn cảm thấy đôi vợ chồng này thoát nhìn là nhân trung long phượng, hiện giờ xem ra bất quá là một cái không biết trời cao đất dày cuồng vọng nam nhi, mặt khác còn có một cái không biết thế sự, dễ dàng liền tin người khác lời nói vô tri tiểu nữ thôi.

“A, thật lấy chính mình đương cái nhân vật.” Một cái sinh đến mắt xích nam tử truyền âm cấp bên người bạn tốt.

Hắn câu này tràn ngập trào phúng ý vị lời nói, ứng đối ở đây đại đa số người tâm tình.

Không phải không có số ít người dựa theo đối phương Thiên Ma Cung người trong thân phận liên tưởng đến càng nhiều, chỉ là cuối cùng liên tưởng đến kết quả quá khủng bố, bọn họ căn bản là không tiếp thu được, còn không có mọc rể nảy mầm liền trước chính mình cấp chặt đứt cái kia ý niệm.

Hôm nay Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng không vội vã lên đường, trước tiên ở tửu lầu nội cư trú cả đêm.

Tuy rằng Đường Niệm Niệm còn cùng Tư Lăng Cô Hồng ở trí khí, lại không có cùng hắn phân giương mà ngũ ý tứ, hết thảy như cũ cùng thường lui tới giống nhau không có bao lớn phân biệt, duy nhất phân biệt liền Tư Lăng Cô Hồng muốn ăn chút ‘ đồ ăn mặn ’ trở nên càng thêm khó khăn chút.

Một đêm đảo mắt qua đi, sáng sớm ánh nắng đem thương hàn băng nguyên chiếu đến sáng rọi bốn phía, mê ly ảo mộng.

Đường Niệm Niệm mơ hồ trung bị Tư Lăng Cô Hồng rửa mặt chải đầu mặc hảo xiêm y giày vớ, bị hắn mấy phen thân mật hôn môi khuôn mặt lúc sau, cũng đã bị ôm ra sương phòng, chuẩn bị hôm

nay thâm nhập thương hàn băng nguyên, nhìn như là tùy đại chúng đi tìm Thiên Thánh cung bóng dáng, trên thực tế là tìm Tư Lăng Vô Tà, còn có trong lòng cảm ứng.

Hai người mới ra sương phòng, Ngô tổng quản liền có điều cảm ứng giống nhau xuất hiện, dò hỏi muốn hay không trang bị chút cái gì.

Này trang bị tự nhiên không cần thiết hẳn đi chuẩn bị, hẳn nếu là thật sự vì Đường Niệm Niệm chuẩn bị cái gì, tám phần chẳng những không chiếm được bất luận cái gì hào, ngược lại còn phải bị Tư Lăng Cô Hồng cấp nhớ thương thương — thẳng nhãi này độc chiếm dục trải qua vạn năm hun đúc, càng ngày càng nghiêm trọng.

Chỗ ngồi vẫn là ngày hôm qua chỗ ngồi, lần này Ngô tổng quản sớm có trang bị cấp hai người lưu trữ.

Lần này ghé dựa Tư Lăng Cô Hồng vẫn là bỏ chi không cần, lấy ra ngày thường chuyên tòa phóng, làm Đường Niệm Niệm ngồi, vuốt ve mái tóc của nàng, ôn nhu cười, “Ta đi cấp Niệm Niệm làm đồ ăn sáng.” Tới trên đường hẳn cũng đã dò hỏi hảo Đường Niệm Niệm sáng sớm muốn ăn chút cái gì.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật đầu.

Tuy rằng hiện tại là sáng sớm, trong lầu người lại như cũ không ít. Vô luận là ngày hôm qua liền ở còn không có đi, lại hoặc là mới tới người, vừa nghe đến Tư Lăng Cô Hồng nói, thần sắc đều có trong nháy mắt đại ra.

Bọn họ không có nghe lầm đi? Này nam nhân nói chính là đi làm đồ ăn sáng sao?

Nơi này là tửu lầu, một câu công phu là có thể làm người đưa lên ăn đến, huống chi thân là một cái nam tử, tự mình đi làm thiện không khỏi cũng quá rút mặt mũi chút đi.

Không ít người ở trong lòng thầm mắng một tiếng: Nhìn nhân mô nhân dạng, nguyên lai là cái thê nô.

Ở Thiên giới trung, vô luận là cái nào nam tử đều sẽ không làm chính mình trở thành thê nô, ở bọn họ xem ra đây là vô cùng mất mặt sự.

Bọn họ ý tưởng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng không biết, có lẽ biết cũng sẽ không đi để ý.

Tư Lăng Cô Hồng trước khi rời đi, triều bóng ma chỗ nhìn thoáng qua.

Hắn thân ảnh rời đi, ban đầu bị hắn nhìn mắt kia chỗ bóng ma phiêu ra một người, thật là bay ra, đứng ở Đường Niệm Niệm bên người.

Thảm lục sắc quần áo, thảm lục sắc mặt nạ, thảm lục sắc bao tay giày, một thân thảm lục.

Nếu hắn cả người lại tản mát ra một cỗ cũng đủ mãnh liệt oán hận sát khí nói, trong lâu người nhất định sẽ tin tưởng, người này nhất định là ác linh hiện hình.

Đường Niệm Niệm nhìn mắt bên người xuất hiện Tuyết Tân, “Sự tình xử lý xong rồi?”

“Xử lý xong rồi.” Tuyết Tân nói.

Đường Niệm Niệm không chút do dự bình tĩnh vươn tay.

Tuyết Tân cũng không chút do dự đem năm cái túi Càn Khôn đưa đến tay nàng, mặt khác còn có năm kiện quần áo.

Đường Niệm Niệm tiếp túi Càn Khôn, nhìn kia quần áo, cũng đúng vậy không tồi bảo vật, lại không có duỗi tay đi tiếp, ý niệm vừa động liền đem chi thu vào túi Càn Khôn, đạm nhiên hỏi: “Người đem bọn họ quần áo lột.”

Cho dù là bái quần áo, cũng có thể đem lột quần áo bỏ vào túi Càn Khôn cho nàng, một hai phải tách ra cấp, hiển nhiên là cố ý cấp Đường Niệm Niệm xem, làm nàng phát giác đến sự thật này.

Tuyết Tân không có phập phồng nói: “Trước đó vài ngày, nghe nói thiếu chủ lột người quần áo.”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Lúc ấy Tư Lăng Vô Tà làm như vậy còn phải nàng cho phép.

Tuyết Tân: “Thiếu chủ có dự kiến trước.”

Đường Niệm Niệm lại lần nữa gật đầu.

Tuyết Tân: “Thuộc hạ hướng thiếu chủ học tập.”

“Ân.” Đường Niệm Niệm đối này không có cảm thấy có bất luận cái gì không ổn, hơn nữa còn thói quen tính khích lệ một câu, “Làm không tồi.”

Tuyết Tân mang theo mặt nạ mặt nhẹ nhàng xuống phía dưới điềm hạ, tựa hồ là ở đáp lại Đường Niệm Niệm khích lệ, “Cạc cạc cạc.”

Như vậy không có cảm xúc quỷ dị tiếng cười.

Trong lâu người trán thượng đều không khỏi rơi xuống mấy cái hắc tuyến cùng mồ hôi lạnh.

Lúc này một trận quang hoa hiện lên, chín người thân ảnh xuất hiện ở lầu hai.

Mọi người vừa thấy, biểu tình tức khắc trở nên đặc biệt đẹp.

Này chín người vừa thấy liền biết dẫn đầu là đứng đằng trước cái kia tuấn tú nam tử, thân xuyên màu nguyệt bạch đẹp đẽ quý giá áo choàng, đầu đội minh châu hạo ngọc quan, trên quần áo còn có không ngừng tinh mỹ còn rất hữu dụng chỗ Tiên Khí bảo sức, nghiêm nhiên tô đậm ra một vị thế gia công tử hình tượng.

Trong lâu người nhận ra người này thân phận, bất động thanh sắc nhìn về phía Đường Niệm Niệm, thấy nàng một bộ không liên quan mình sự đăm tĩnh bộ dáng, cố ý liền nhắc mãi ra tới: “Nguyên lai là túc nguyệt gia tộc đại thiếu gia nguyệt ngân, quả nhiên phong tư trác tuyệt, không giống người thường.”

Người này nói cố ý nói cho Đường Niệm Niệm nghe, chỉ là Đường Niệm Niệm ngày hôm qua căn bản là không có đi lưu ý nguyệt mân thân phận cùng bộ dáng. Giống nhau nàng không thèm để ý sự tình, căn bản là sẽ không phí bao lớn công phu đi nhớ rõ. Tỷ như phía trước Ngô Tử Tấn tên thật, nàng cũng vài lần đều không có nhớ rõ, như cũ kêu hắn vì tiểu tím.

Nguyệt ngân liếc mắt một cái đảo qua toàn trường, tầm mắt liền dừng ở Đường Niệm Niệm trên người.

Hắn phía sau một người tiểu tâm cẩn thận nhìn Đường Niệm Niệm, lại nhìn xem bên người nàng đứng Tuyết Tân, đối với nguyệt ngân không biết truyền âm nói chút cái gì.

Nguyệt ngân biểu tình cũng không có nhiều ít biến hóa, một đôi mắt không ngừng hiện lên gợn sóng. Trong chốc lát sau, hắn bước đi đến Đường Niệm Niệm trước mặt, hào hoa phong nhã đối Đường Niệm Niệm được rồi ngang hàng lễ nghi, “Tiểu thư mạnh khỏe, tại hạ nguyệt ngân.”

Đường Niệm Niệm nhìn về phía hắn, nghi hoặc hỏi: “Có việc sao?”

Ta nhận thức người sao?

Nguyệt ngân bị nàng không hề có nửa điểm nguy trang ánh mắt chán hạ, thế nhưng không khỏi hoài nghi chuyện này hay không có chút hiểu lầm, trước mắt nữ tử này thật là hãm hại chính mình đệ đệ người sao? Hắn chần chờ hạ, nói: “Ngày hôm qua ta nhị đệ nguyệt mân làm chút miêu phạm tiểu thư sự tình.”

“Ta không quen biết nguyệt mân.” Đường Niệm Niệm thần sắc điềm tĩnh, không mang theo bất luận cái gì nói dối dấu vết.

Nguyệt ngân nghiêng đầu nhìn về phía phía sau người.

Hắn phía sau nam nhân thấp giọng nói: “Đại thiếu gia, phía dưới người truyền đến tin tức không có sai, ngày hôm qua sự tình rất nhiều người đều nhìn.”

Nguyệt ngân lại nhìn về phía chung quanh, phát hiện người chung quanh tuy rằng đều không có nói chuyện, chính là thần sắc thật thật tại tại nói cho nguyệt ngân. Ngày hôm qua nguyệt ngân sự tình rõ ràng chính là Đường Niệm Niệm làm, chỉ là Đường Niệm Niệm không thừa nhận thôi.

Một nữ tử thế nhưng có thể nói dối đến như vậy làm người vô pháp hoài nghi nông nổi, nàng rốt cuộc nhiều sẽ nguy trang, tâm cơ có bao nhiêu thâm trầm a.

Nguyệt ngân nguyên bản đối Đường Niệm Niệm kinh diễm hòa hảo cảm, tràn đầy biến thành hoài nghi cùng cẩn thận.

“Tiểu thư, ta biết hôm qua sự tình là ta nhị đệ có sai.” Hắn nghe qua sự tình trải qua, trong lòng biết chính mình nhị đệ thông minh rồi lại quá kiêu ngạo, dễ dàng gây chuyện, ngàn không nên vạn không nên, nhất không nên liền ở không có hỏi thăm rõ ràng thực lực của đối phương cùng thân phận phía trước, tùy tiện cùng đối phương dâng lên mâu thuẫn.

Chuyện này hắn vốn dĩ căn bản là không nghĩ quản, chỉ là cố tình đã ảnh hưởng tới rồi gia tộc mặt mũi trình độ, hắn liền không thể không ra mặt.

Nguyệt ngân ngôn ngữ thành khẩn: “Nhị đệ có sai, nên có trừng phạt cũng đều phạt, mong rằng tiểu thư bán túc nguyệt gia tộc một cái mặt mũi, thu tay lại buông tha bọn họ đi.”

Hắn lời này tức khắc làm trong lâu người tò mò.

Này nữ tử..... Có lẽ nên nói cái kia quý đệ cổ quái người đeo mặt nạ rốt cuộc đối nguyệt ngân bọn họ làm cái gì, thế nhưng làm nguyệt

ngân bó tay không biện pháp đi vào nơi này tới xin lỗi, hơn nữa còn liên lụy đến túc nguyệt gia tộc trình độ thượng.

Đường Niệm Niệm đăm nhiên nghe nguyệt ngân đem nói cho hết lời, sau đó triều Tuyết Tân hỏi: “Hắn nói cái gì.”

Nguyệt ngân da mặt hơi hơi vừa kéo.

Người này rốt cuộc là cố ý trêu đùa hắn đâu, vẫn là thật sự không rõ sự tình trải qua.

Tuyết Tân mơ hồ cổ quái thanh âm không có phập phồng vang lên: “Hồi chủ mẫu, hắn nói nhị đệ là ngày hôm qua đoạt tòa thiếu trưởng người.”

Đoạt tòa thiếu trưởng?

Này rốt cuộc là ai đoạt ai tòa a.

Tuy rằng nơi này là Thiên Ma Cung sản nghiệp, theo lý mà nói nơi này đều là Thiên Ma Cung tòa.

Chỉ là này thiếu trưởng nói.

Mười vạn tiên linh thạch.

Chỉ cần ngấm lại tùy tiện điểm chút điểm tâm tiểu thái phải mười vạn tiên linh thạch, là cá nhân đều cảm thấy này căn bản chính là đoạt.

Huống chi, Tuyết Tân từ đối phương trên người bái xuống dưới đồ vật, tuyệt đối đã không ngừng mười vạn tiên linh thạch.

Đường Niệm Niệm vừa nghe Tuyết Tân nói, này liền minh bạch.

Nàng quay đầu lại nhìn về phía nguyệt ngân, ở nguyệt ngân chờ mong thành khẩn dưới ánh mắt, chỉ vào Tuyết Tân đăm nói: “Hắn phụ trách trừng phạt, người tìm hắn nói.”

Đường Niệm Niệm thực trắng ra một câu, ở người ngoài nghe tới căn bản chính là cố ý có lệ cùng cự tuyệt —— vạn sự đều là chủ tử làm chủ, nơi nào có tìm thuộc hạ thương lượng đạo lý.

Nguyệt ngân hiển nhiên cũng như vậy cảm thấy, không khỏi nhú mày.

Hắn phía sau một người nhin không được, miệng vỡ liền lạnh lùng nói: “Bất quá là Thiên Ma Cung một người ngoạn vật sùng cơ, thật đem chính mình đương hồi sự? Túc nguyệt gia tộc không thể cùng toàn bộ Thiên Ma Cung so sánh với, lại còn không đến mức hai cái Thiên Ma Cung chi thứ người đều giáo huấn không được, năm hoang cổ lâu cùng Thiên Ma chí tôn cũng sẽ không vì các người này đó chi thứ tiểu nhân vật ra tay.”

Nguyệt ngân cũng không có mở miệng ngăn cản người nói chuyện, ngầm đồng ý người này đối Đường Niệm Niệm giáo huấn.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng nói: “Người sẽ chết.”

Người nọ hé miệng giác, lộ ra một mặt châm chọc cười.

Chỉ là này cười còn không có hoàn toàn triển lộ ra tới, có thể nói là Đường Niệm Niệm lời nói vừa mới rơi xuống, người nọ miệng liền một chút hòa tan.

Hắn cũng không có nháy mắt chết đi, phản bị cố tình tra tấn, làm hắn thanh tỉnh nhìn chính mình chậm rãi hướng đi tử vong, lại vô năng vô lực. Hắn ánh mắt hoảng sợ, cố tình miệng không thể nói, thần không thể động, chỉ có tròng mắt càng mở to càng lớn, tràn ngập tuyệt vọng cùng không thể tưởng tượng.

“Người..... Người, hảo nhỏ hẹp tâm tư, hảo ác độc thủ đoạn!” Một người bị kinh hách, bật thốt lên liền mắng.

Mắng xong lúc sau hắn liền cảm thấy không thích hợp.

Hắn cả người đều truyền đến bỏng cháy đau nhức, sau đó hắn liền thấy được chính mình cùng phía trước người nọ giống nhau kết cục.

Trong lâu nháy mắt trở nên lặng ngắt như tờ, rất nhiều người mở ra miệng, lại á khẩu không trả lời được.

Bọn họ cũng không phải không có xem qua giết người, cũng không phải không có xem qua so này càng tra tấn người thủ đoạn giết người, chỉ là cố tình này hết thảy phát sinh quá nhanh chóng thả vô thanh vô tức, một chút dự triệu đều không có.

Này đến nhiều khủng bố tu vi, mới có thể đủ làm được này đó.

Nguyệt ngân mây đã phòng lên một đỉnh núi, hắn gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

Người này rõ ràng chính là người tiên đỉnh, chẳng sợ một thân quần áo phụ tùng đều là cực phẩm, cũng không có khả năng động thủ lên, chính mình một chút phát hiện đều không có mới đúng.

Nếu nói nguyệt ngân tới phía trước, trong lòng có bầy thành nắm chắc có thể nói động đối phương nói, hiện tại hắn thế nhưng liền tam thành nắm chắc đều không có.

“Đại thiếu gia, thời gian kéo đến càng lâu.....” Hắn phía sau người nhắc nhở hắn.

Nguyệt ngân do dự luôn mãi, cuối cùng có chút cắn răng đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Thật sự không có vu hồi đường sống?”

Đường Niệm Niệm nghi hoặc xem hắn. Vu hồi cái gì, nàng không phải nói, cùng Tuyết Tân nói sao.

Nguyệt ngân hừ nhẹ một tiếng, như cũ rất có phong độ xoay người rời đi, chỉ là trước khi rời đi, nhìn về phía Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, có như vậy trong nháy mắt cực kỳ âm trầm băng hàn, liền dường như loài rắn lãnh chút động vật.

Loài rắn?

Đường Niệm Niệm tưởng, không đúng, không nghĩ xà.

Nhà nàng Lục Lục Hồng Lê thực đáng yêu.

Nếu Hồng Lê có thể nghe thấy Đường Niệm Niệm trong lòng ý tưởng nói, thật không biết nên khóc hay nên cười.

Vì cái gì không nói thẳng nhà nàng Hồng Lê, một hai phải nếu là nhà nàng Lục Lục Hồng Lê. Hẳn rõ ràng là cùng Đường Niệm Niệm định kế ước không phải sao, vì cái gì mỗi người đều đem hẳn xem thành Lục Lục sở hữu vật, liền Đường Niệm Niệm đều như thế nhận định.

Này rõ ràng là bất công nhi, rõ ràng là thiên vị!

Nguyệt ngân rời đi không bao lâu, Tư Lăng Cô Hồng thân phận liền đã trở lại.

Trong tay của hẳn còn bưng hộp đồ ăn.

“Chủ nhân.” Tuyết Tân ra tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng không để ý đến hẳn, cũng không có liếc hẳn một cái.

Nhưng mà, Tuyết Tân lại biết Tư Lăng Cô Hồng ý tứ.

Hẳn thân ảnh biến mất ám ảnh bên trong.

Cơm sáng đúng là Đường Niệm Niệm sáng sớm liền điếm tốt đồ chay, hai người làm lơ chung quanh người khác thường hoặc khiếp sợ ánh mắt, như nhau bình thường uy thực.

Phía trước nguyệt ngân tới tìm tra còn có hai người chết thảm sự tình tựa hồ căn bản là không có phát sinh quá.

Đường Niệm Niệm căn bản là không có để ý, Tư Lăng Cô Hồng đồng dạng như thế.

Ở người ngoài xem ra kia hai người thân chết ra đến Đường Niệm Niệm tay, ai lại biết, cho dù là ở trong phòng bếp nấu cơm Tư Lăng Cô Hồng, này tâm tư cũng nửa điếm không rời đi Đường Niệm Niệm, bất luận kẻ nào tới tìm Đường Niệm Niệm, lại hoặc là nói Đường Niệm Niệm chút cái gì, hấn đều rõ ràng.

Đường Niệm Niệm đối này cũng vẫn luôn có bản năng tự tin cùng thói quen, bởi vậy ở người nọ mới mở miệng thời điếm, nàng cũng đã đã biết người nọ kết cục.

Một canh giờ thời gian trôi qua, cơm sáng ăn xong.

Một đạo lỗi thời thanh âm ở trong lâu vang lên, “Cái kia cậ sủng mà kêu yêu nữ liền tại đây trong lâu?”

Này nói chuyện chính là một nữ tử thanh âm, tràn ngập tò mò cùng hứng thú, cũng không nhiều ít ác ý, hiển nhiên chỉ là tin vĩa hè, coi như việc vui tới xem ra nói.

Trong lâu người ánh mắt đều như có như không đều hướng Đường Niệm Niệm trên người.

Đường Niệm Niệm tựa hồ căn bản là không có nhận thấy được này đó ánh mắt, kéo hạ Tư Lăng Cô Hồng xiêm y, ý bảo có thể đi rồi.

Nàng căn bản là không có đi chú ý kia ngôn ngữ, tiềm thức liền cảm thấy người nọ nói căn bản không phải nàng.

Nàng là người, đều không phải là yêu.

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng đứng dậy, thân ảnh chớp mắt liền từ trong lâu biến mất.

Vừa ra lâu ngoại, gió lạnh rào rạt.

Đường Niệm Niệm bị Tư Lăng Cô Hồng bao vây ở trong ngực, một chút gió lạnh đều thổi không đến, chỉ có thể cảm thụ hấn một thân ôn nhuận nhẹ ấm, thanh u hàn tuyết mai hương.

“Ân?” Ra ngoài Đường Niệm Niệm dự kiến, nàng thấy được một cái ‘ đặc thù ’ cảnh sắc.

Liếc mắt một cái nhìn lại, thương hàn băng nguyên trung thể nhưng chót vót từng tòa khắc băng.

Này khắc băng trung rõ ràng là đều là một ít chân nhân, bọn họ động tác tư thái khác nhau, có xuyên quần áo, có không mặc gì cả. Chỉ là những cái đó không mặc gì cả người, Đường Niệm Niệm đều thấy không rõ lắm, đều không phải là Đường Niệm Niệm đôi mắt không hảo sử, chỉ là Tư Lăng Cô Hồng sáng sớm liền làm pháp thuật.

Hắn nhưng không nghĩ Đường Niệm Niệm xem những người khác trần trụi thân mình, vô luận nam nữ đều không được.

Tư Lăng Cô Hồng đôi này đó khắc băng làm như không thấy, ôm Đường Niệm Niệm một đường hành tẩu.

Đường Niệm Niệm chỉ đương thường thức giống nhau nhìn này đó khắc băng, ngoài ý muốn phát hiện này đó khắc băng bên trong người tư thế thể nhưng không có một dạng lặp lại, ngay cả biểu tình cũng đều không có lặp lại, phần lớn đều là tương đối khoa trương biểu tình, nhìn lại đã quỷ dị lại khôi hài.

Thực mau, Đường Niệm Niệm liền chú ý tới này đó khắc băng bên trong nhất dẫn nhân chú mục năm tòa.

Này năm tòa người đều không có mặc quần áo, biểu tình càng là khoa trương trung khoa trương, động tác càng là như thế.

“Người này.....” Đường Niệm Niệm nhận ra tới, trung ương nhất cái kia khắc băng, đúng là nguyệt mân.

Hắn rơi lệ đầy mặt, mặt bộ đều vắn vẹo đến biến hình, thật không biết này biểu tình đều như thế nào làm ra tới, dùng hiện đại nói tới nói, căn bản chính là ‘ 囧 ’ hiện thực bản, xứng với rõ ràng có thể thấy được nước mắt, đầy đầu tóc rối, tựa một bước lên trời lại tựa

roi cầu ăn shi quý dị động tác, chỉ sợ nhìn đến người đều sẽ nhin không được ôm bụng cười cười to, lại nhin không được vì cảm thấy bi ai đồng tình, còn có đối với chủ đạo này hết thấy chủ đạo giả ác thú vị cảm thấy sờn tóc gáy.

Đường Niệm Niệm khoe miệng nhin không được nhẹ cong, hai mắt đều mị thành trăng non nhi.

Này noãn miệng cười, xán lạn sáng ngời, xem đến Tư Lăng Cô Hồng thích không thôi.

Chỉ là nghĩ đến lệnh Đường Niệm Niệm như thế cười người đều không phải là chính mình, hẳn lại có chút ghen.

“Chủ nhân, chủ mẫu.” Tuyết Tân xuất hiện.

Đường Niệm Niệm quay đầu, nhìn đến hẳn bên trong lại có một tòa khắc băng.

Này tòa khắc băng người có điểm quen mắt, Đường Niệm Niệm lại không có nhớ lại tới, đây là phía trước không lâu theo nguyệt ngân cùng nhau đến tửu lầu người chi nhất.

Người này biểu tình hoàn toàn chính là một cái ‘= khẩu =’, miệng đều có thể đủ nuốt vào ba cái trứng.

Đường Niệm Niệm xem đến minh bạch, này đó biểu tình tuyệt phi hoàn toàn người chính mình làm ra tới, nhất định có Tuyết Tân pháp thuật đáp nặn thành phần.

Tuyết Tân nói: “Người này bịa đặt.”

Nguyên lai nguyệt ngân mặt ngoài thoát nhìn đi tiêu sái, vừa ra tửu lầu sau liền dâng lên tính kế, sai người cấp tạo Đường Niệm Niệm dao, đem rất nhiều chuyện đều khoa trương chuyển biến xấu, ngôn Đường Niệm Niệm là cậ sủng mà kêu yêu nữ, chẳng những ác độc còn biến thái từ từ.

Thiên giới bát quái truyền bá năng lực có thể so phàm nhân lợi hại nhiều, ở cố ý truyền bá dưới, một canh giờ thời gian thôi, liền cơ hồ trải rộng thảm hàn băng nguyên.

Đường Niệm Niệm không hỏi đối phương tạo cái gì dao, phản đối Tuyết Tân khen nói: “Thú vị.”

Tuyết Tân đem trong tay tức nguyệt trong gia tộc người khắc băng phóng tới nguyệt mân kia đôi người bên trong, đối Đường Niệm Niệm nói: “Chủ mẫu quả nhiên sẽ thưởng thức.”

Tư Lăng Cô Hồng quét hán liếc mắt một cái.

Tuyết Tân như cũ không hề phập phồng nói: “Chủ nhân dạy dỗ có cách.”

Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Niệm Niệm còn muốn nhìn?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu, “Xem xong rồi.” Nàng nhưng không có quên chính sự.

Liếc mắt một cái lại nhìn đến nguyệt mân kia trương 囍 mặt, phát giác hán trông mắt giật giật.

Đường Niệm Niệm biết những người này đều không có chết, bọn họ sinh mệnh hơi thở đều thực tràn đầy, chỉ là bị đóng băng ở bên trong, vô pháp nhúc nhích.

Tuyết Tân nói: “Chủ nhân, chủ mẫu đi thông thả, nơi này thuộc hạ sẽ xử lý tốt.”

Hán trao những người này toàn bộ đều là nhai Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lười căn người.

Hán ngôn ngữ như thế không có cảm xúc phập phồng tận trung cương vị công tác, có thể có mấy người biết, hán ác thú vị?

Có lẽ, hiện giờ ở khắc băng bên trong, rơi lệ đầy mặt ☹ mặt nguyệt mân sẽ minh bạch.

Này cũng khó trách nguyệt ngân sẽ cảm thấy mát mặt, hơn nữa vấn đề thăng cấp tới rồi tức nguyệt gia tộc trình độ thương.

Nguyệt mân thân là tức nguyệt gia tộc nhị thiếu gia, từ ngày hôm qua đã cái này tư thái đóng băng ở chỗ này, vô số nhận thức nguyệt mân người thấy như vậy một màn lúc sau, đối tức nguyệt gia tộc mặt mũi mất đi trình độ có thể nghĩ.

Nguyệt ngân không phải không có đi tìm tu vi cao thâm người tới giải trừ này khắc băng.

Bất quá vô luận là Đại La Kim Tiên còn có bất tử vĩnh tiên, mặc kệ là giải trừ vẫn là bài trừ này khắc băng đều bó tay không biện pháp, hẳn thậm chí vì bảo tồn tức nguyệt gia tộc gò má, mau chóng đem này khắc băng cấp giải, cho dù là phá cũng hảo, tiêu phí giá cao mời tới một vị vừa lúc ở thương hàn băng nguyên Tiên Đế ra tay.

Kết quả lại vẫn là không như ý.

Vị kia Tiên Đế vì bản tâm chính mình mặt mũi, còn đầy hứa hẹn không vì này đắc tội vị kia bố trí này hết thầy cao nhân, liền lừa gạt nguyệt ngân nói là này khắc băng dùng đặc tục thủ đoạn cùng tài liệu, hơn nữa còn mang theo một tia có hẳn một vị quen thuộc người hơi thở, hẳn không phải không giải được, chỉ là không nghĩ quản lúc này, này liền đi rồi.

Bởi vậy nguyệt mân cũng liền không biết này khắc băng liền Tiên Đế cũng bó tay không biện pháp.

Nếu hẳn biết chân tướng nói, nhất định là có thể đủ suy đoán ra thực lực của đối phương nhất định ở Tiên Đế phía trên.

Nhân vật như vậy, hẳn thà rằng thoái nhượng, làm tức nguyệt gia tộc mất mặt cũng sẽ không quản.

Hướng chi vị này thực lực ở Tiên Đế phía trên người vẫn là Thiên Ma Cung người.

Vô luận như thế nào, hiện thực chính là hấn không biết này đó chân tướng, mới có thể dẫn người đến tửu lâu tìm Đường Niệm Niệm, không được mong muốn lúc sau liền trả thù Đường Niệm Niệm, sai người tản lời đồn, do đó mang đến một loạt hậu quả.

Này đó hậu quả ở Tuyết Tân ác thú vị hành vi hạ, trở nên giống tuyết lăn cầu giống nhau, càng lăn càng lớn.

Tự nhiên, này đó là lời phía sau.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng chính ôm Đường Niệm Niệm xuyên qua một đường khắc băng, thâm nhập thương hàn băng nguyên.

Dọc theo đường đi bọn họ gặp được người không ít, có kết giao muốn kết bạn mà đi, cũng có liếc mắt một cái liền xem không hợp nhãn, mặt lạnh tương đối.

Hai người đối với này đó không hề để ý.

“Ngoan bảo ở đâu?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói: “Sẽ xuất hiện.”

Hấn có thể tìm được Tư Lăng Vô Tà nơi, chỉ là không đại biểu hấn sẽ làm Tư Lăng Cô Hồng lại đảm đương bóng đèn.

Chỉ là Tư Lăng Vô Tà cái kia bóng đèn không có xuất hiện, một người tổ y nhỏ xinh nữ tử lại đột nhiên đâm nhập hai người trước mắt.

Nữ tử thân mình nhỏ xinh, ước chừng chỉ có mười hai mười ba tuổi bộ dáng, sinh đến lại cực kỳ mỹ lệ.

Loại này mỹ lệ tinh xảo, liền xem quen rồi mỹ nhân Đường Niệm Niệm đều nhin không được nhiều xem hai mắt.

Nàng quần áo đồ trang sức đều lộ ra một cổ dị vực hơi thờ.

Nàng có một đôi tú lệ lông mày, thanh triệt thấy đáy màu nâu đôi mắt, đĩnh kiêu đến diệu dụng cái mũi, hoa anh đào nở rộ môi. Nàng dung mạo, này ngũ quan, vô luận hủy đi tới xem mỗi người đều tinh xảo đẹp, xác nhập ở bên nhau càng là động lòng người tuyệt sắc.

Chỉ là nàng tuổi còn nhỏ, ngũ quan còn có chút non nớt cùng ngây ngô, so với mê hoặc chúng sinh khuynh quốc khuynh thành, lúc này càng nhiều còn lại là chọc người yêu thương đáng yêu kiều tiếu.

“Ta nghe nói.....” Thiếu nữ nói chuyện có chút dòn dập cùng khẩn trương, tràn ngập mong đợi ánh mắt gắt gao nhìn hai người, một câu, chia làm hai bộ phận, có thể thấy được nàng nội tâm trầm trọng.

“Các người có thể giết Thánh Tử!”

Trong chốc lát tạm dừng, có thể nghe nàng hút khí lạnh thanh âm.

“Đúng không?” Cuối cùng, nàng như vậy hỏi.

Thần sắc của nàng, giống như bắt lấy cuối cùng cứu mạng rơm rạ.

-----oOo-----

Chương 287: càng ngày càng yêu nghiệt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Không thỉnh tự đến nữ hài tên gọi là linh tê, là này thương hàn băng nguyên nguyên bản liền sinh tồn mấy cái tộc đàn trung băng quế tộc người, địa vị còn không thấp, là nguyên bản băng quế trong tộc linh nữ, địa vị không thua kém tộc trưởng.

Này đó tin tức đều là từ linh tê trong miệng chính mình nói ra nói, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không có đi miệt mài theo đuổi nàng chân thật độ.

Lúc này linh tê liền đi theo hai người bên người, nàng có thể thân cận hai người, vẫn là bởi vì nàng nói ra một câu —— ta biết có quan hệ Thiên Thánh cung tin tức, chỉ cần các người giúp ta giết Thánh Tử.

Nếu nói linh tê vì cái gì như vậy thù hận Thánh Tử.

Việc này nguyên nhân Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không có hỏi, linh tê cũng không có minh bạch nói ra, bất quá từ nàng nhắc tới Thánh Tử khi cái loại này ghét hận sợ hãi cùng tuyệt vọng ánh mắt, còn có thật không minh bạch nói ra tộc đàn từ từ một ít đôi câu vài lời trung, có thể cho người mơ hồ phỏng đoán ra tới, nàng đối với Thánh Tử thù hận, nhất định cùng chính mình tộc đàn cùng người nhà có quan hệ.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ngay từ đầu tiến vào thương hàn băng nguyên thời điểm, hành tẩu tốc độ không tính chậm cũng không tính chậm, thẳng đến gặp phải linh tê lúc sau, tốc độ này liền càng chậm không thể nói.

Lần này đi vào thương hàn băng nguyên người đều là vì Thiên Thánh cung bảo bối, bọn họ nhàn nhã tư thái ngược lại như là tới du ngoạn giống nhau.

Chỉ chớp mắt chính là liên tục một tháng thời gian, một tháng qua linh tê đều thực ngoạn ngoạn, chẳng những thiện giải nhân ý còn thực ngoạn ngoạn, là cá nhân đều khó có thể đối nằng sinh ra chán ghét cảm xúc tới.

Ba người kết bạn, vô luận là Tư Lăng Cô Hồng vẫn là Đường Niệm Niệm, hơn nữa một cái linh tê, ba người ở Thiên giới bên trong đều là nhân vật chi tư, hành tẩu thương hàn băng nguyên tư thái lại như thế nhàn nhã, tưởng không làm cho mọi người chú ý đều không được.

Chỉ là phần lớn người đều đầu đi ánh mắt lúc sau, sẽ không tùy tiện lôi kéo làm quen, ngẫu nhiên có chút lôi kéo làm quen cũng trực tiếp bị Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng làm lơ, tùy ý đối phương đi theo vẫn là không đi theo.

Ngay từ đầu có chút người còn cảm thấy đây là hai người ngầm đồng ý chính mình tồn, bất quá mấy ngày liền phát hiện hai người tựa hồ là thật sự đối với tìm kiếm Thiên Thánh cung ý tứ đều không có, không muốn như vậy tiếp tục đi theo tốn thời gian, không ra ba ngày khẳng định rời đi —— tuy rằng tiên nhân thời gian vô số, ở chuyện quan trọng muốn cũng không thể quá tùy tiện háo.

“Đường tử tử.” Linh tê đi đến Đường Niệm Niệm bên người, thanh âm mềm nhẹ thanh triệt, cùng nụ hoa nhi tựa hồ, phát ra tới thời điểm, cho người ta trước mắt một loại hoa lê nở rộ thích ý cảm.

Lúc này Tư Lăng Cô Hồng chính cấp Đường Niệm Niệm nấu cơm, Đường Niệm Niệm một người ngồi phát ngốc, nghe thấy được nằng lời nói, cũng liền quay đầu liếc nhìn nằng một cái, không có ngôn ngữ, bất quá thần sắc thực rõ ràng để lộ ra có chuyện gì ý tứ.

Linh tê mấy ngày nay đã thói quen Đường Niệm Niệm nói như vậy đạm mạc lại không tính đạm mạc, nói lười nhác lại không tính lam

tang tính tình, một đôi thanh triệt thủy lượng nâu đậm con người nhìn Đường Niệm Niệm, nhẹ giọng nói: “Ta biết Đường tử tử cùng đại nhân hảo ý, bất quá thật sự không cần vì ta mà thả chậm lên đường tốc độ.”

Nàng nhân vi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng là vì nàng tu vi vô dụng, lúc này mới đi như vậy chậm, miễn cho chính mình theo không kịp bị liên luy.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Không hoàn toàn vì người.”

Không hoàn toàn vì người, cũng thuyết minh thật sự có tiểu bộ phận nguyên nhân là vì nàng.

Linh tê sóng mắt lập loè vài hạ, có chút do dự nói: “Kỳ thật ta ở tới tìm Đường tử tử cùng đại nhân thời điểm, trước hỏi thăm chút chút về Đường tử tử cùng đại nhân sự tình.” Thật cẩn thận nhìn Đường Niệm Niệm, thấy nàng không có bất luận cái gì tức giận dấu vết lúc sau, thần sắc thả lỏng không ít, mang theo điểm điểm thuần túy ý cười, “Ta ngẫu nhiên nghe được đại nhân nói có thể giết Thánh Tử nói, lập tức liền đánh Đường tử tử cùng đại nhân chủ ý. Vốn dĩ từ người ngoài nơi đó nghe tới nói, cảm thấy Đường tử tử cùng đại nhân thật sự khó có thể ở chung, ta lần này hành động nói không chừng quá lỗ mãng, khả năng sẽ tặng chính mình tánh mạng.”

Một câu cơ hồ không ngừng đồn nói ra, linh tê khuôn mặt nhỏ đều ghen đến mức có chút đỏ, phẫn nộ nộ đến miễn bàn nhiều chọc người.

Đường Niệm Niệm cũng liền nhìn nàng, dù sao đối phương sinh đến đẹp, làm người nhìn cảnh đẹp ý vui.

Linh tê không biết có phải hay không bị nàng nhìn chăm chăm đến ngượng ngùng, khuôn mặt càng đỏ, “Bất quá những người này cùng đại nhân, Đường Niệm Niệm ở chung, ta lại cảm thấy những người đó căn bản chính là cố ý bôi đen Đường tử tử các người, vô luận là đại nhân vẫn là Đường tử tử đều là thực ôn nhu người!”

“Ta ôn nhu?” Khó được, Đường Niệm Niệm ứng nàng một câu.

Này một câu khiến cho linh tê kích động lên, vội vàng gật gật đầu, cao hứng nói: “Ân, Đường tử tử là thực ôn nhu người!”

Khẩu khí thực nghiêm túc, biểu tình cũng thực nghiêm túc, chân thật đáng tin.

“Nga.” Đường Niệm Niệm không có phản bác cũng không có thừa nhận, nhìn linh tê đôi mắt hiện lên nghi hoặc.

Nàng rút cuộc nơi nào nhìn ra đến chính mình ôn nhu?

Mấy ngày nay chính mình nơi nào đối nàng ôn nhu?

Đường Niệm Niệm an tĩnh cũng sao không có ảnh hưởng linh tê hứng thú, có lẽ là nàng bản thân liền áp lực hồi lâu, một tháng qua trầm mặc hiện tại hoàn toàn mở ra máy hát, đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Đường tử tử, ta thật sự biết Thiên Thánh cung mạnh mẽ, vì cái gì không hỏi nhanh lên đi đâu. Tuy, tuy rằng nơi đó hẳn là sẽ không bị những người khác tìm được, chính là.....”

Nàng nói được có chút thấp thỏm bất an.

Cuối cùng một câu dùng từ là ‘ hẳn là ’, lại trang bị nàng biểu tình, thật sự làm người sinh ra không quá nhiều tín nhiệm cảm giác.

Đường Niệm Niệm nhìn cách đó không xa một gốc cây băng hoa nở rộ, khóe miệng dạng thanh đạm cười, tùy ý trả lời: “Tới nơi này chủ yếu không phải vì Thiên Thánh cung.”

“Ân?” Linh tê như cũ chần chờ hỏi: “Đó là vì cái gì?”

Nàng bộ dáng, lệnh người dễ dàng liên tưởng đến rất nhiều.

Nàng sẽ như vậy thấp thỏm bất an, là sợ Đường Niệm Niệm hai người trên thực tế căn bản là giết không được Thánh Tử, cho nên cũng không nghĩ cùng nàng hợp tác, nói như vậy, liền tương đương

nàng hy vọng lại lần nữa thất bại, có thể không chần chừ thấp thỏm đều không được.

Đường Niệm Niệm ngón tay một câu, đem kia đóa nở rộ băng hoa thu vào trong lòng bàn tay, “Tìm ngoan bảo.”

“Ngoan? Ngoan bảo?” Đó là ai a..... Linh tê đầy mặt mê hoặc.

Đường Niệm Niệm: “Hài tử.”

Linh tê kinh ngạc đến mở to hai mắt nhìn.

Nàng kinh ngạc không có khiến cho Đường Niệm Niệm bất luận cái gì quan tâm, chuyên tâm đùa nghịch trong tay băng hoa.

Linh tê hoàn hồn lúc sau vội vàng thu liễm chính mình biểu tình, ngược ngung nói: “Ta không phải cố ý, chỉ là không nghĩ tới Đường tử tử cùng đại nhân thế nhưng có hài tử..... Nha, cũng không phải nói không cần có hài tử.” Nàng rối loạn, gương mặt đỏ bừng, quơ chân múa tay nói: “Phu thê có hài tử là thực bình thường sự tình, ta cũng không biết vì cái gì, ngô, Đường tử tử đừng để ý.”

Đường Niệm Niệm ánh mắt cũng chưa chuyển qua đi một tia.

Này phúc tư thái rõ ràng biểu đạt nàng nửa điểm đều không có để ý, thậm chí liền chú ý đều không có.

Linh tê thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhin không được tò mò hỏi: “Đường tử tử hài tử là cái dạng gì? Như thế nào không đi theo Đường tử tử bên người đâu, ngoan bảo, ha hả, tên này thật đáng yêu.”

Mỗi một cái mẫu thân đều sẽ để ý chính mình hài tử, cho dù là Đường Niệm Niệm cũng không ngoại lệ.

Đang ở chuyên tâm lộng băng hoa Đường Niệm Niệm, lỗ tai nghe được có quan hệ với ngoan bảo sự tình, nhẹ hoạt động môi, “Ân.....” Một cái thật dài kéo âm, ở linh tê chờ mong dưới ánh mắt,

ngay sau đó nói: “Thực đáng yêu, rất đẹp, thực làm cho người ta thích.”

Linh tê vốn dĩ tới còn tưởng rằng có thao thao bất tuyệt, không nghĩ tới Đường Niệm Niệm như thế nói mấy câu liền không.

Như vậy kết quả làm linh tê có loại một hơi nghẹn ở trong cổ họng, trên không ra trên dưới không ra dưới khó chịu.

Nàng nghĩ nghĩ, liền bắt đầu ở Đường Niệm Niệm bên tai bắt đầu nói nàng phía trước sự tình, nói đến nàng băng quế tộc, nói đến bên người nàng tộc nhân, nói nói, hai mắt liền đã ươn ướt, sấn đến kia còn thực non nớt khuôn mặt nhỏ lộ ra một cỗ mê người phong thái, cuối cùng cũng không biết là nói được hồn, đôi mắt liền phóng không, làm bầm lầu bầu cảm thán, “Nếu ta không biết những cái đó sự tình nói, nếu băng quế tộc không có Thiên Thánh nguyên lai..... Có phải hay không liền không có việc gì đâu.....”

Từ nơi xa xem nói, liền sẽ nhìn đến một bức có chút quỷ dị lại hài hòa cảnh tượng ——

Bạch y thanh mỹ nữ tử ngồi ở ghế trên, giống cái hài tử giống nhau, chuyên chú nghiêm túc nhìn chính mình trong tay băng hoa, ngón tay linh động thi triển pháp thuật, đem băng hoa một chút biến hóa, hơn nữa phồn hoa khuếch tán.

Nữ tử bên người ngồi xổm một cái còn chưa cập kê đáng yêu thiếu nữ, vẻ mặt trải qua thế sự bi thương, làm bầm lầu bầu u than, có loại thiếu nữ không nên có tang thương, lại chọc người động dung.

Này hai cái có thể nói tuyệt sắc nữ tử, biểu tình cùng hành động nếu là đơn cái phóng không có gì, gốc tại cùng nhau đều bày biện ra tiên minh đối lập, làm người cảm thấy các nàng hành vi cùng biểu tình hoàn toàn phản.

Lúc này linh tê tựa hồ hoàn hồn, nhìn Đường Niệm Niệm đôi mắt chớp động phức tạp cảm xúc, có chút ủy khuất có chút u oán lại có chút ẩn nhẫn do dự.

Ánh mắt của nàng quá mãnh liệt, dẫn tới Đường Niệm Niệm tưởng không chú ý đều khó.

Nếu là mặt khác người xa lạ nói, vô luận người ánh mắt có bao nhiêu mãnh liệt, Đường Niệm Niệm đều sẽ không để ý tới một phân một hào. Lúc này khó được đem tầm mắt từ trong tay băng hoa dừng ở linh tê khuôn mặt, đăm tĩnh sắc mặt, suy tư một hồi, tựa hồ ở tự hỏi cái gì chuyện quan trọng.

Cái này làm cho linh tê đều không khỏi khẩn trương lên. Đây là muốn làm cái gì đâu?

Ước chừng hai tức thời gian trôi qua, Đường Niệm Niệm đôi mắt không dao động động hạ, nhìn dáng vẻ là suy xét hảo.

Nàng chậm rãi vươn nhàn rãi tay, triệu linh tê đầu rơi đi, ngữ khí như nhau bình thường nhẹ nhàng chậm chạp đăm tĩnh, “Ngoan.”

Tay nàng cuối cùng không có dừng ở linh tê trên đầu, bởi vì trên đường bị một bàn tay cấp hết hạn ở, kia như ngọc trắng nõn bàn tay chủ nhân có thể nghĩ.

“Niệm Niệm, sẽ ô uest.” Làm cơm chiều trở về Tư Lăng Cô Hồng nắm Đường Niệm Niệm tay, ôn nhu nhẹ ngữ.

Chỉ là như vậy ôn nhu chỉ là đối Đường Niệm Niệm, kia lời nói nội dung lại cực kỳ đả thương người, bị thương người khác.

Hắn căn bản là không để ý tới linh tê nghe xong lời này là cái gì biểu tình, dùng khăn cấp Đường Niệm Niệm sát tay.

Linh tê ngay từ đầu nhân Đường Niệm Niệm động tác cùng ngôn ngữ ngờ ngẩn, một hồi mới phản ứng lại đây Tư Lăng Cô Hồng lời nói, hoàn hồn liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng động tác, hai mắt liền toát ra thương tâm, trong lòng nhịn không được tưởng —— này còn không có đụng tới liền phải lau, nếu thật sự đụng phải, người chẳng lẽ muốn bầm không thành.

Nàng trong lòng niệm tưởng tựa hồ bị Tư Lăng Cô Hồng phát hiện giống nhau, một sợi gió lạnh thổi qua, linh tê liền nhìn đến tựa một đầu sợi tóc bị tước đoạn rơi xuống, dừng ở mặt băng thượng, hắc đến loá mắt.

Này liền dường như là cảnh cáo.

Nếu Đường Niệm Niệm thật sự đụng chạm tới rồi nàng, bả khẳng định không phải Đường Niệm Niệm tay, tất nhiên là nàng bị ngũ mã phanh thây.

Linh tê dịch môi, một hồi mới tìm được chính mình ngôn ngữ, “Đường tử tử, người suy xét lâu như vậy, liền vì an ủi ta?”

Nàng còn tưởng rằng Đường Niệm Niệm ở suy xét cái gì chuyện rất trọng yếu.

Đường Niệm Niệm đã bị Tư Lăng Cô Hồng ôm, nghe vậy gật đầu.

Linh tê biểu tình trừu động hạ.

Có lẽ là nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đã đến, Đường Niệm Niệm tâm tình hảo, thấy linh tê biểu tình, còn rất là khó được giải thích nói: “Phía trước nói như vậy nhiều thương tâm sự, sau đó dùng như vậy khát vọng vượt ve an ủi ánh mắt xem ta, không phải vì làm ta an ủi người?”

Linh tê bị nàng một câu ‘ như vậy khát vọng vượt ve an ủi ánh mắt ’ cấp ngạnh đến quá sức.

Tuy rằng nàng những cái đó sự tình đích xác làm người thương tâm, cũng hy vọng khiến cho Đường Niệm Niệm cộng minh, chỉ là thật sự không có tưởng chính mình là nàng nói cái loại này ánh mắt.

Đường Niệm Niệm nói: “Lục Lục, Hồng Lê lộ ra loại này ánh mắt chính là muốn ta an ủi cùng thảo muốn đồ vật.”

“Lục Lục, Hồng Lê là ai?” Linh tê bật thốt lên mà hỏi.

Đường Niệm Niệm: “Một con dợc thú cùng một con rắn. Chúng nó là phu thê.” Còn không quên chính mình tứ hôn chúng nó quan hệ.

Linh tê khoe miệng vừa kéo.

Hai người ngôn ngữ dừng lại, Tư Lăng Cô Hồng bên kia chia thức ăn cũng chuẩn bị cho tốt. Người sáng suốt vừa thấy nên minh bạch chính mình cần phải đi, không cần quấy rầy hai người dùng cơm.

Linh tê biết Tư Lăng Cô Hồng ôn nhu chỉ đối Đường Niệm Niệm, lúc này là hai người lôi đã bắt động nơi riêng tư thời gian, không rời đi nói, tước đoạ liền không chỉ là tóc.

“Đường tử tử, thứ này cho ngươi.” Linh tê trong tay đột nhiên xuất hiện một trương thoát nhìn thực bình thường phá giấy.

Đường Niệm Niệm tầm mắt lại một chút dừng ở mặt trên.

Linh tê trong tay cầm nhưng còn không phải là Thiên Thánh cung bản đồ tàn quyền sao.

Linh tê rũ xuống đôi mắt chua xót nói: “Nếu không phải có này đó lại biết một ít không nên biết đến sự tình, ta tộc nhân.....” Không có nói xong liền tạm dừng ở, nàng hít sâu một hơi, đem tàn quyền đưa đến Đường Niệm Niệm trước mặt, “Đường tử tử đừng nhìn thứ này phá, trên thực tế là Thiên Thánh cung quan trọng manh mối chi nhất, ta không có gạt ngươi.”

Đường Niệm Niệm đạm nhiên đem tàn quyền nhận lấy, đặt ở trong tay nhìn nhìn.

Nàng tiếp nhận đi thời điểm, linh tê ngón tay rõ ràng run run, cũng không biết có phải hay không xúc động nội tâm khổ sở, thanh âm đều phát sấp, “Thứ này lưu tại ta nơi này cũng là cái mầm tai hoạ, đặt ở Đường tử tử nơi này có lẽ còn an toàn chút.”

Đường Niệm Niệm xem nàng, “Thật sự cho ta?”

Linh tê nhẹ giọng nói: “Thứ này Thánh Tử vẫn luôn đều muốn, đặt ở Đường tử tử nơi này nói, nhất định sẽ rước lấy Thánh Tử đuổi giết. Ta..... Ta tưởng, nếu Đường tử tử các người thật sự có thể giết được Thánh Tử nói, như vậy đặt ở các người nơi này, cũng coi như là xúc tiến chúng ta giao dịch.”

Đường Niệm Niệm không hề hỏi nhiều, đem tàn quyền thu vào chính mình nội giới.

Tới rồi nàng tay đồ vật, chẳng sợ đối phương không muốn cho nàng, muốn thu hồi đi nàng cũng sẽ không còn.

Đường Niệm Niệm biểu tình thực rõ ràng biểu đạt ra cái này tin tức.

Linh tê biểu tình không khỏi vừa kéo, vẫn là nói: “Nếu thật sự sát, giết không chết nói.....” Tựa hồ khó có thể mở miệng, một hồi lâu đều không có nói ra lời nói tới.

Đường Niệm Niệm đã nói: “Giết không chết, cũng là của ta.”

“.....” Linh tê áp ủ rất khá biểu tình phách nứt ra.

Một tức, có lẽ càng đoán.

Linh tê biểu tình có chút mỗi mệt, thiện giải nhân ý nói: “Đường tử tử, thứ này đích xác vô giá trân quý, bất quá cũng là mầm tai họa, Đường tử tử ngàn vạn không cần cảm thấy nhận lấy có cái gì băn khoăn.”

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng lắc đầu, biểu tình bình tĩnh.

Đối phương cho nàng, nàng có cái gì băn khoăn.

Linh tê lại lần nữa hết chỗ nói rồi một tức, nhìn về phía Đường Niệm Niệm trong tay băng hoa, cười nói: “Đường tử tử tay thật xảo, này băng hoa bị Đường tử tử như vậy một lộng trở nên thật xinh đẹp, ta nhìn thích, nếu không Đường tử tử liền đem này băng hoa cho ta đương đáp lễ đi, ngàn vạn đừng cho cái gì trân quý đồ vật.”

Nói được miễn bàn nhiều thành khẩn, ánh mắt cũng thực chân thành tha thiết.

Đường Niệm Niệm nhìn mắt trong tay thật không đáng giá tiền băng hoa, duỗi tay liền tính toán cho nàng.

Tuy rằng nàng bản thân liền không có tính toán đáp lễ, bất quá đối phương cấp một phần đại lễ nàng xác thích, đối phản thảo muốn này không đáng giá tiền băng hoa, nàng tự nhiên cũng liền cho.

Chỉ là ở Đường Niệm Niệm trước mắt không đáng giá tiền băng hoa, ở người khác ánh mắt liền không giống nhau.

Vẫn luôn không có xen vào nói lời nói Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay, đem Đường Niệm Niệm trang bị giao ra đi băng hoa tay cầm, ngăn trở nàng đưa băng hoa hành vi, “Đây là Niệm Niệm thân thủ làm.”

Đường Niệm Niệm đạm hỏi: “Cô Hồng thích?”

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu.

Chỉ cần là Đường Niệm Niệm làm bất luận cái gì, hẳn đều thích.

Đến nỗi những người khác muốn? Mơ tưởng!

Ở linh tê cùng Tư Lăng Cô Hồng chi gian lựa chọn, Đường Niệm Niệm tự nhiên không chút do dự lựa chọn Tư Lăng Cô Hồng.

Chỉ là một thức pháp thuật ngưng tụ băng hoa, liền một khối tiên linh thạch đều không đáng giá, lại bị Tư Lăng Cô Hồng như đạt được chí bảo dùng tới tốt bảo hộ trang, đưa vào chính mình trong bảo khố.

Cái này trong bảo khố những thứ khác không có, toàn bộ đều là có quan hệ Đường Niệm Niệm sự vật, nhỏ đến liền Đường Niệm Niệm tùy tay bện một cây bình thường phạm nhân dây cột tóc đều hảo hảo phóng.

Linh tê nhìn một màn này, trong lòng biết đừng nghĩ muốn, xoay người trang bị tạm thời rời đi.

Đường Niệm Niệm thủy lượng đôi mắt minh túy nhìn nàng, thẳng thắn chân thành tha thiết nói: “Người còn có bao nhiêu tàn quyền, ta cho người làm mấy đóa băng hoa.”

“.....” Linh tê biểu tình vắn vẹo hạ.

Xoay người, thiện giải nhân ý mỉm cười, “Ta liền kia một trương, nếu còn có lời nói, nhất định cùng Đường tử tử đổi.”

—— người thật sự cho rằng ta hiếm lạ người kia phá băng hoa a? Người thật sự cho rằng một đóa phá băng hoa có thể đổi một trương tàn quyền a? Người thật sự cho rằng người đều gốc tử sao? Người thật sự cho rằng dùng băng hoa đổi ngày qua thánh cung bản đồ tàn quyền sao!? ——

Linh tê nhin không được ở trong lòng chửi ầm lên.

Chỉ là, trên thế giới này thật sự liền có nàng suy nghĩ gốc tử, một cái yêu thích Đường Niệm Niệm nhập ma chướng gốc tử.

“Niệm Niệm cho ta làm, ta cấp Niệm Niệm bản đồ.” Réo rất tiếng nói, ôn nhu nghiêm túc.

Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới oa ở Đường Niệm Niệm bên gáy, dùng môi da thịt ở nàng bên gáy cùng bên tai cọ xát.

Ở Đường Niệm Niệm trước mặt, Tư Lăng Cô Hồng chính là một cái hết thuốc chữa gốc tử, tan hết thiên kim chỉ vì đến nàng cười đều cam tâm tình nguyện.

Đường Niệm Niệm không có cự tuyệt hấn thân cận, ngón tay gợi lên hấn mặc phát, “Cô Hồng muốn, không cần đồ vật đổi, ta liền cấp làm.”

Nàng đối hấn, làm sao không phải độc nhất vô nhị.

Linh tê thần sắc lộ ra đối hai người hăm mộ cùng tôn kính, chậm rãi rời đi, trong lòng lại tức giận ám đến hai tiếng —— gốc tử! Ngu gốc!

Chỉ là ai mới là ngốc tử? Ai mới là ngu ngốc đâu?

Linh tê vừa đi.

Tư Lăng Cô Hồng liền bắt đầu cấp Đường Niệm Niệm uy cơ, biên ôn nhu dụ hống: “Niệm Niệm, chơi có thể, không cần chơi ô uế tay.” Bằng không, ta sẽ nhện không được huỷ hoại ngươi món đồ chơi.

“Không đụng tới.”

“Ta không tới, liền đụng phải.”

Đường Niệm Niệm nhìn hắn thanh triệt bướng bình ánh mắt, vươn tay thăm tiến hắn cánh môi.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt chợt lóe.

Đường Niệm Niệm biểu tình nhàn nhạt, ngón tay lại ở Tư Lăng Cô Hồng miệng thớm một phen câu lộng, xẹt qua hắn đầu lưỡi hàm trên gì đó, trong chốc lát sau ở Tư Lăng Cô Hồng dần dần thâm thúy bao dung phóng túng dưới ánh mắt, đem ngón tay thu hồi tới, thành khẩn nói: “Tất cả đều là Cô Hồng hương vị.”

Tư Lăng Cô Hồng khước môi nhẹ dương.

Thủy sắc môi ở Đường Niệm Niệm ngón tay một phen đùa bỡn trở nên đỏ bừng, thủy nhuận, này cười đốn diễn sinh câu hồn nhiếp phách phong tư.

Đường Niệm Niệm biểu tình một đốn, sừng khai ánh mắt, ăn đồ vật hai má cổ động.

Cô Hồng, như thế nào càng ngày càng giống yêu tinh đâu?

——— chuyện ngoài lề ———

Thủy trả lời: Nữ nhi, này không phải vì ngươi sao!

-----oOo-----

Chương 288: thiên huyền? Giả Thánh Tử!

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sau khi ăn xong, linh tê đoán chắc thời gian xuất hiện, đem vừa mới rời đi một hồi hỏi thăm tới tin tức nói cho hai người nghe.

“Đường tử tử, ta nghe nói mấy ngày này đã có người phát hiện Thiên Thánh cung dấu vết, Thánh Tử lần này cũng tự mình tới, tựa hồ còn đang tìm cái gì người.”

Linh tê thân mình run run, trong ánh mắt chớp động gợn sóng, thực phức tạp cảm xúc, phần hận lại tuyệt vọng, còn có càng thêm thâm trầm đồ vật lắng đọng lại ở bên nhau, hình thành một vòng có thể hấp dẫn người sở hữu chú ý thần trí lốc xoáy, không tự chủ được đi cảm thụ nàng khó chịu phức tạp cảm xúc cùng tâm tình.

Loại này đồng cảm như bản thân mình cũng bị làm người đối linh tê sinh ra càng nhiều thương tiếc đồng tình.

Tự Lăng Cô Hồng lực chú ý chưa từng có nhiều cho linh tê một tia, Đường Niệm Niệm tuy nhìn nàng, lại không có ra tiếng đi an ủi.

Linh tê nỉ non nói nhỏ, “Hắn nhất định là ở tìm ta, nhất định là ở tìm ta, hắn vô luận như thế nào cũng sẽ không bỏ qua ta!”

Nàng lâm vào chính mình cảm xúc, khó có thể tự kiềm chế.

Một hồi thời gian sau, linh tê đột nhiên ngẩng đầu, sốt ruột đối Đường Niệm Niệm nói: “Đường tử tử, các người nói qua có thể giết Thánh Tử..... Chúng ta nhanh lên đi tìm Thiên Thánh cung đi, ở Thánh Tử phía trước tìm được Thiên Thánh cung, không cần bị cấp được đến!”

Đường Niệm Niệm đăm nói: “Người thực sốt ruột?”

Linh tê cắn môi dưới, “Đường tử tử nói, có thể giết Thánh Tử, nếu có thể làm được, vì cái gì chính là không chịu nhanh lên đi làm đâu.”

Ánh mắt của nàng lộ ra một chút hoài nghi, khó có thể mở miệng nói: “Ta biết ta như vậy không tốt, ta cũng không phải muốn Đường tử tử cùng đại nhân chịu chết. Chỉ là, chỉ là.....”

Một đôi thủy lượng nâu đậm sắc con người đều tràn ngập nước mắt, khó chịu nỉ non: “Đường tử tử, ta đã đem hy vọng đều ký thác ở các người trên người, ta đã đem ta biết đến toàn bộ nói cho các người, ta thật sự mau không chịu nổi! Thánh Tử thế lực như vậy đại, ta một người căn bản là không thể chống cự, cũng không dám tìm những người khác, liền sợ người khác chẳng những không giúp ta, còn đem ta cấp giao ra đi!”

“Ta nói ta tin tưởng Đường tử tử cùng đại nhân, trên thực tế cũng không phải không có tự sa ngã tâm tư. Lúc ấy ta liền nghĩ, nếu là các người thật là gạt ta nói, như vậy đã chết liền đã chết, ít nhất cái gì đều không cần lại gánh vác. Chính là ta hiện tại còn sống, ta tồn tại liền không thể trốn tránh, ta làm không được chính mình đi Thánh Tử nơi đó chịu chết, còn đem Thiên Thánh cung tin tức nói cho ta, ta thật sự thật là khó chịu, thật là khó chịu!”

Thiếu nữ thanh âm giống như tiếng than đỗi quyên, biểu tình tuyệt vọng phức tạp cơ hồ vụn vụn.

Đường Niệm Niệm biểu tình không có biến hóa, đăm tĩnh nhìn nàng ánh mắt dạng khởi thanh thiên gọn sóng, thanh đăm nói: “Đi tìm.”

Đi tìm cái gì?

Đi tìm Thiên Thánh cung, vẫn là đi tìm Thánh Tử, lại hoặc là đi tìm ngoan bảo.

Này đó linh tê không rõ ràng lắm, lập tức ngừng đầu, chuẩn bị dò hỏi Đường Niệm Niệm ý tứ, lại thấy Tư Lăng Cô Hồng đã ôm Đường

Niệm Niệm rời đi.

Như thế như vậy, linh tê cũng vô pháp lại nhiều hơn dò hỏi, chỉ có thể nhanh chóng đuổi kịp bọn họ thân ảnh.

“Thiên Thánh cung mạnh mỗi đều ở ta trong đầu, ta có thể cảm giác được, hướng bên này đi.” Tuy rằng không biết Đường Niệm Niệm ý tứ, linh tê đã tự giác lý giải trở thành đi trước tìm Thiên Thánh cung, liền bắt đầu làm dẫn đường người.

Tư Lăng Cô Hồng không có phản bác, chân đạp hư không, tay áo rộng áo dài, nhẹ nhàng như ngọc tiên quân.

Dẫn đường linh tê nhẹ nhàng rũ mắt, khóe miệng nhẹ cong ý cười.

Quả nhiên luyến tiếc hài tử bộ không lang.

Phía trước nàng nói như thế nào, như thế nào đáng thương, hai người đều không có bất luận cái gì động tâm nhích người ý niệm.

Hôm nay nàng đem bản đồ tàn quyển giao ra đây một quyển, rốt cuộc câu tới rồi hai người tâm tư, làm hai người có động lực.

Không xa bên cạnh Tư Lăng Cô Hồng tựa hồ cảm giác được nàng cười, một sợi dư quang triều nàng quét tới.

Linh tê tức khắc cảm thấy thân thể bị một trận gió lạnh thổi vào tới, vẫn luôn thổi tới rồi trong cốt tủy, hàn đến người cả người run lên.

Linh tê giật mình, khiếp nhược nhìn Tư Lăng Cô Hồng mắt, không dám lại nhiều xem, ngay từ đầu về điểm này ý cười cũng biến mất không thấy.

Ba người lên đường, ngại với linh tê tu vi, tốc độ không nhanh không chậm.

Dọc theo đường đi, Tư Lăng Cô Hồng không có ngôn ngữ, cũng không có một mình ôm Đường Niệm Niệm dờ đi con đường. Cái này làm cho linh tê yên tâm không ít, phỏng đoán đối phương là thật

sự tính toán cùng nàng cùng đi tìm Thiên Thánh cung, đều không phải là nhất thời hứng khởi chơi đùa.

Này một đường, ngẫu nhiên sẽ nhìn đến thi thể, trên người tài vật đều bị đánh cướp thi thể.

Ba người đều thấy nhiều không trách, một đường đi trước.

.....

“Nhanh lên, bên kia!” Tuổi trẻ nam tử kêu sợ hãi một tiếng, hấp dẫn bên cạnh ba người cùng chung quanh người lực chú ý.

Này tuổi trẻ nam tử tên là Ngũ Hạo, mặt dày mày dạn đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, linh tê ba người cùng nhau người. Từ lần đầu gặp được hắn, hắn liền lo chính mình theo kịp, ngôn ngữ hành vi đều để lộ ra hắn đối linh tê hứng thú, chẳng sợ đối mặt ba người lạnh nhạt tương đãi cũng không dám rời đi.

Ở Ngũ Hạo bên người ba người đúng là Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng cùng linh tê ba người.

Thương hàn băng nguyên bản tới liền mệnh mỏng vô bờ, đây đất băng sương khó gặp vật còn sống, trừ bỏ trong suốt băng tinh, thiên lam đến thâm lam các loại khối băng ở ngoài, lại ít có mặt khác màu sắc.

Giờ này khắc này, một đạo sáng loá kim quang đến nơi xa sáng lên, nháy vào đám mây.

Như vậy lộng lẫy bắt mắt kim quang vô luận ở địa phương nào đều đủ để hấp dẫn người chú ý, hướng chi là tại đây thể lương thương hàn băng nguyên.

“Thiên Thánh cung, nhất định là Thiên Thánh cung xuất thế!” Một người kích động kêu sợ hãi.

Cái này ý tưởng cơ hồ ngưng tụ mọi người trong óc.

Linh tê biểu tình đối đối, bàn tay gắt gao nắm, sắc mặt đều tái nhợt khó coi.

Nàng bộ dáng khiến cho Ngũ Hạo chú ý, vội vàng dò hỏi: “Linh tê người làm sao vậy?” Hơn nữa còn duỗi tay chuẩn bị vuốt ve nàng gò má.

Này động tác năm thành là ra đến thiết tình quan tâm khẩn trương, còn có năm thành còn lại là cố ý —— khó được có cơ hội thân cận đối phương, sao lại có thể buông tha đâu.

Linh tê tránh đi thân mình, rũ xuống ánh mắt hiện lên một sợi cực kỳ băng hàn khinh thường quang mang, ngôn ngữ khẩu khí tất cả đều là hoảng sợ nôn nóng, “Đường tử tử, Thánh Tử, nhất định là Thánh Tử, hắc..... Hắc, làm sao bây giờ, nơi đó.....”

Ngũ Hạo kinh ngạc nhìn linh tê, lại nhìn xem Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Như thế nào nghe linh tê nói, giống như thực chán ghét sợ hãi Thánh Tử a?

Tuy rằng Thánh Tử quyền thế ngập trời, thực lực khủng bố, bất quá thanh danh vẫn là không tồi, Thiên giới không biết nhiều ít nữ tử muốn đi tiếp cận, tới rồi linh tê nơi này như thế nào ngược lại biến thành ghét bỏ chán ghét đâu.

Ngũ Hạo thực mau lại cười.

Thật không hổ là ta coi trọng nữ tử a, quả nhiên chính là không giống nhau!

“Linh tê không sợ, Thánh Tử sẽ không đối chúng ta thế nào.” Ngũ Hạo an ủi linh tê.

Linh tê căn bản là không thèm nhìn hắc, phức tạp nôn nóng con người gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng xả hạ Tư Lăng Cô Hồng xiêm y.

Tư Lăng Cô Hồng hiểu ý hướng phía trước phương kim sắc cột sáng địa phương mà đi.

Linh tê thần sắc yên ổn không ít, thật cẩn thận đi theo.

Ngũ Hạo liền đi theo linh tê bên người, còn không chê phiền lụy an ủi, “Linh tê, người không cần lo lắng, Thánh Tử là cái gì tính tình ta không biết, bất quá nhất định sẽ không vô duyên vô cớ khó xử chúng ta này đó tiểu nhân vật.”

Linh tê lãnh đạm không rên một tiếng.

Ngũ Hạo còn nói: “Linh tê, ta là thật sự man thích người, người hiện tại tốt nhất cũng nên có 13-14 tuổi đi, dựa theo phạm nhân quy củ, tuổi này đã có thể gả chồng.”

Linh tê quay đầu, nhìn về phía Ngũ Hạo, ánh mắt kia nói không nên lời là cái gì hương vị, dù sao chính là làm Ngũ Hạo một chút cứng lại rồi, chỉ nghe được thuộc về linh tê mềm ấm thanh âm no đủ thành khẩn vang lên, “Ta hiện tại không có bất luận cái gì muốn nói chuyện yêu đương nhàn tâm, hưởng chi ta cũng đối với người cũng không có một chút tình yêu cảm giác.”

Nàng nói xong liền quay lại đầu đi.

Ngũ Hạo thật lâu mới hoàn hồn, nhìn linh tê ánh mắt lộ ra nhè nhẹ cố kỵ cùng nhóm mê hoặc.

Đối phương vừa mới ánh mắt rất kỳ quái, nói cái gì cảm xúc đều không có, lại tựa hồ có rất nhiều đặc thù đồ vật ẩn giấu ở chỗ sâu trong, làm người căn bản không thể nhìn trộm đến. Ở như vậy ánh mắt hạ, Ngũ Hạo có loại hít thở không thông cảm, tựa hồ chính mình lại muốn nói một câu nói, tuyệt đối sẽ hối tiếc không kịp.

Như vậy cảm giác lệnh Ngũ Hạo dọc theo đường đi đều trở nên trầm mặc.

Linh tê đối với hắn như vậy an tĩnh, còn tính vừa lòng.

Lộng lẫy kim quang ly đến không xa không gần, linh tê cùng Ngũ Hạo căn bản là không đuổi kịp Tư Lăng Cô Hồng tốc độ, hoàn toàn bị quăng ngã ở phía sau, chờ bọn họ đuổi tới thời điểm, nhìn đến đó là rậm rạp người.

Chỉ là phần lớn các tiên nhân đều bị một đám ăn mặc nhất trí người cấp ngăn cản ở bên ngoài.

Này đó ngăn cản người trung, xem hầu hạ có thể cho người liếc mắt một cái liền nhìn ra bọn họ thân phận, có thánh linh đường người, huyền gia người, bắt diệt tông người.....

Linh tê ánh mắt khắp nơi tìm kiếm, rốt cuộc ở nơi nào đó không dẫn người chú mục địa phương tìm được rồi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh, vội vàng đi qua, mở ra cái miệng nhỏ đang chuẩn bị gọi bọn hắn, tầm mắt đột nhiên liền nhìn đến một đạo thân ảnh, thân thể chấn động, nhanh chóng trốn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phía sau, thấp giọng nói: “Đường tử tử, tư lăng đại nhân, là, là Thánh Tử!”

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đã sớm tới, chỉ là cũng không có xông vào.

Linh tê cùng Ngũ Hạo cảm thấy thời điểm, bọn họ cũng đều biết, cũng không có đi chú ý thôi.

Linh tê lời nói truyền vào hai người lỗ tai, Đường Niệm Niệm tự nhiên đem ánh mắt triều vị kia khiến cho chung quanh động tĩnh Thánh Tử nhìn lại.

Nam tử thân ảnh thon dài, một bộ bạch đế viền vàng trường bào, đem hắn sấn đến một thân đẹp đẽ quý giá thánh minh.

Hắn khuôn mặt bao trùm một bộ kim văn mặt nạ, lệnh người nhìn không thấy hắn dung mạo.

Hắn nhất cử nhất động đều tản mát ra bức nhân phong hoa, cái loại này thiên thân đẹp đẽ quý giá khí phách, giống như một cái vật phát sáng, hấp dẫn chúng sinh ánh mắt, càng thêm lệnh người tò mò hắn sinh đến kiểu gì bộ dáng, biểu tình lại sẽ như thế nào.

Đây là cái cực có mị lực nam nhân, chẳng sợ nhìn không thấy dung mạo.

Đường Niệm Niệm nhìn Thánh Tử ánh mắt chớp động gợn sóng, không hề chớp mắt nhìn chăm chăm.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng sao chịu đựng được Đường Niệm Niệm ánh mắt đều bị khác nam tử hấp dẫn đi.

“Đường tỷ tỷ.....” Hai người phía sau linh tê cũng chần chờ kêu gọi, thần sắc phức tạp, ngẫu nhiên cẩn thận nhìn Thánh Tử liếc mắt một cái, ánh mắt kia miễn bàn nhiều bắt bẻ cùng chán ghét.

Đường Niệm Niệm hai tròng mắt bị Tư Lăng Cô Hồng tay ngăn trở, cũng không có giãy giụa, cánh môi nhẹ nhàng hoạt động, tựa hồ nói chút cái gì.

Linh tê thời khắc chú ý nàng, chỉ là kia hoạt động độ cung quá tiêu, nhìn không ra Đường Niệm Niệm rốt cuộc nói chút cái gì, kia thủy nộn cánh môi cũng đã biến thành một mặt động lòng người mỉm cười độ cung, nhin không được dò hỏi, “Đường tỷ tỷ, người nói cái gì?”

Đường Niệm Niệm không có trả lời nàng lời nói, dựa tiến Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nhẹ giọng cười nói: “Thú vị.”

Nàng nói thú vị hai chữ, không có bất luận cái gì hài hước cùng châm chọc, chỉ có nhất chân thật thản nhiên.

Nàng cảm thấy trước mắt sự tình thú vị, là thật sự thú vị. Thú vị đến nàng tâm dâng lên sung sướng, nhin không được cười.

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Niệm Niệm thích liền hảo.”

Người khác không có nghe thấy cũng nhìn không ra Đường Niệm Niệm vừa mới nói chút cái gì.

Tư Lăng Cô Hồng lại rành mạch.

Đường Niệm Niệm nhìn Thánh Tử nhẹ nhàng hoạt động môi, nội dung chỉ có hai chữ, cho nên mới sẽ nhanh như vậy biến mất, chợt lóe rồi biến mất, làm người nhìn không ra nàng cánh môi hoạt động khẩu hình nói chính là —— ngoan bảo.

Ở trung ương đang ở cùng huyền gia người nói chuyện với nhau gì đó Thánh Tử, đột nhiên quay đầu hướng tới Đường Niệm Niệm bên này.

“Nha!” Linh tê thấp giọng kêu sợ hãi một tiếng, cả người đều trốn tránh ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phía sau.

Ngũ Hạo thấy như vậy một màn, lập tức cảm thấy sự tình tựa hồ có chút phức tạp a.

“Làm sao vậy?” Huyền gia đại trưởng lão huyền vô hoan đối Thánh Tử hỏi.

Thánh Tử nhẹ nhàng chậm chạp cười nói: “Tới.”

Hắn thanh âm ôn nhuận thanh triệt như khe núi nước chảy, có ngọc thạch va chạm từ tính, làm người nghe xong lúc sau, không khỏi liền cảm thấy người này tất là cái hảo tính tình, lòng dạ rộng lớn phong nhã người.

Huyền vô hoan ánh mắt sắc bén lên, không cần quay đầu liền đem Đường Niệm Niệm bên kia tình cảnh thu vào trong đầu, đối Thánh Tử lãnh khốc nói: “Người biết nên làm như thế nào.”

“Biết.” Thánh Tử khuôn mặt bị mặt nạ che đậy, chỉ là nghe thanh âm, khiến cho người cảm nhận được kia cổ bức nhân uy nghiêm, còn có như cũ lệnh nhân tâm sinh hảo cảm ôn nhuận.

Huyền vô hoan có như vậy trong nháy mắt sửng sờ.

Người này không phải Thánh Tử, chỉ là Thánh Tử quân cờ, vừa lúc dùng tại đây sự thượng.

Mấy ngày này cái này tên là thiên huyền người vẫn luôn giả trang Thánh Tử, hành động đều bị hấn giám thị, hấn nhất rõ ràng người này không phải thật sự Thánh Tử.

Chỉ là.....

Này giả trang thật sự quá giống!

Vô luận là bộ dáng, thanh âm, hơi thở, hành vi đều cùng Thánh Tử giống nhau như đúc.

Thậm chí.....

Đôi khi, so thật sự Thánh Tử càng giống Thánh Tử!

Huyền vô hoan rõ ràng Thánh Tử mặt ngoài ôn nhuận, tâm tư lại thâm trầm như hải, ngôn ngữ rất nhiều thời điểm giấu giếm đao nhọn, hiển lộ ra hấn lòng dạ hẹp hòi.

Chính là thiên huyền không giống nhau.

Hấn nhất cử nhất động thanh hoa vô song, có Thánh Tử mặt ngoài đẹp đẽ quý giá ôn nhã, cũng có thân là Thánh Tử độc tài uy nghiêm khí phách.

Hấn thanh âm ôn nhuận như nước, nói chuyện khi chẳng sợ nhìn không tới hấn mặt nạ sau biểu tình, cũng thế làm người cảm giác được hấn ôn nhã hào phóng, tự nhiên liền đối hấn sinh ra hảo cảm cùng thiện ý còn có kính ngưỡng.

Loại này sức cuốn hút, vẫn luôn là Thánh Tử duy trì mặt ngoài.

Thiên huyền lại có thể đem loại này nguyên bản mặt ngoài đồ vật hoàn mỹ biểu hiện ra ngoài, từ nội mà phát!

Huyền vô hoan đôi khi tổng hội nhện không được ngây người, có như vậy trong nháy mắt quên mất thân phận của người này, đem hẳn nhận làm chân chính Thánh Tử.

“Biết liền hảo!” Nhận thấy được chính mình lại thất thần, huyền vô hoan sắc mặt rét run, mà chống đỡ trước mắt Thánh Tử lãnh khốc tới nhắc nhở chính mình người này giả dối, không cần đi tôn trọng hẳn, dùng băng hàn khẩu khí cảnh cáo nói: “Nếu hơi có sai lầm nói, người biết chính mình kết cục.”

“Huyền trưởng lão đây là đối bổn cung không có tin tưởng?” Thánh Tử nhẹ nhàng chậm chạp nói.

Hắn thanh âm như cũ ôn nhuận thanh triệt, không có bất luận cái gì tự đại, cố tình làm huyền vô hoan có loại bị áp bách cảm giác.

Một tiếng bổn cung, như thế tôn uy.

Huyền vô hoan biểu tình chợt lóe mà qua tôn kính, ngay sau đó liền thay đổi sắc mặt, lạnh lẽo nhìn Thánh Tử.

Nếu không phải trước mắt người còn có tác dụng, lúc này lại có nhiều người như vậy ở đây nói, hẳn nhất định sẽ ra tay giáo huấn người này.

“Huyền trưởng lão yên tâm, thiên huyền nhất định sẽ không có bất luận cái gì sai lầm.” Này thanh truyền âm, không kêu ngạo không siểm nịnh, nội dung cũng coi như tôn kính.

Huyền vô hoan phát tay áo, “Người minh bạch liền hảo.”

Hắn nhìn không tới, Thánh Tử mặt nạ sau khuôn mặt biểu tình nhưng một chút không thể xưng là ôn nhuận khiêm tốn, thanh triệt vô hại đôi mắt chỗ sâu trong chớp động hứng thú, nhẹ cong khởi khóe miệng, liếc mắt một cái xem thời điểm thượng cảm thấy ôn nhã, lại tinh tế xem nói, liền sẽ phát hiện một cỗ tử thanh tà nhã bí cảm.

Ai nha ~

Ta đương nhiên minh bạch.

Xem thân thân mẫu thân tươi cười, liền biết trận này trò chơi sẽ làm chúng ta chơi đến nhiều vui vẻ.

-----oOo-----

Chương 290: thương thảo Thánh Tử kết cục

Nguồn: EbookTruyen.Net

Linh phù thử làm linh tê có thể xác định trước mắt hài tử đúng là thiên huyễn sở giả trang, trong lòng không khỏi cũng kinh ngạc cảm thán hấn ngự trang bản lĩnh.

Người này tu vi chẳng ra gì, chỉ là ngự trang bản lĩnh lại khó được, nhìn dáng vẻ Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng đều không có nhìn ra hấn sơ hở tới.

Bữa sáng thực mau ở người một nhà hài hòa trung ăn xong, linh tê đi đến Đường Niệm Niệm bên người, tò mò nhìn trước mắt Tư Lăng Vô Tà, nhẹ giọng cười nói: “Đây là Đường tử tử nói qua hài tử sao, thật sự hảo đáng yêu.”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tư Lăng Vô Tà nhìn phía linh tê, mỉm nhăn thuận thiện nói: “A, đại tử tử cư nhiên kêu mẫu thân tử tử, ta đây chẳng phải là muốn kêu đại tử tử vì a di hoặc là đại thẩm?”

Linh tê khóe miệng hơi hơi vừa kéo, đáy mắt hiện lên một mặt lạnh lẽo.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ không biết chính mình thân phận thật sự, do đó đối chính mình lãnh đạm cũng liền thôi, trước mắt cái này thiên huyễn giả trang Tư Lăng Vô Tà biết rõ chính mình thân phận, thế nhưng còn dám như vậy trêu ghẹo hấn!?

Chỉ tiếc, linh tê hiện tại thân phận thật sự không thể đối Tư Lăng Vô Tà làm cái gì, nếu không nói kết quả chỉ có kế hoạch thất bại.

“Ngoan bảo tưởng như thế nào kêu đều có thể.” Linh tê nói như vậy.

Bởi vì hấn hiện tại thân phận là linh tê, vẫn luôn đi theo ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lãng Cô Hồng bên người, duy độc một lần từ Đường Niệm Niệm trong miệng nghe được có quan hệ Tư Lãng Vô Tà sự tình, kia một lần Đường Niệm Niệm kêu Tư Lãng Vô Tà tên chính là ngoan bảo, linh tê tự nhiên cũng chỉ có thể như vậy kêu.

Nếu kêu Tư Lãng Vô Tà bản mạng nói, như vậy ngược lại lời.

Chỉ là linh tê lại không biết, ngoan bảo trình độ này, ở hồi lâu trước kia cũng chỉ có Đường Niệm Niệm cùng Tư Lãng Cô Hồng mới có thể kêu, những người khác kêu nói, cùng cấp vì thế khiêu khích Tư Lãng Vô Tà, linh tê hiện tại vẫn là giáp mặt khiêu khích Tư Lãng Vô Tà.

Tư Lãng Vô Tà cũng sẽ không đi để ý cái gì người không biết vô tội vấn đề.

“Ai.” Tư Lãng Vô Tà bẹp bẹp miệng, bắt đắ dĩ thờ dài một tiếng, “Đại thẩm đẹp như vậy, ta đều ngược ngừng kêu đại thẩm kêu thành cái loại này danh đá vô lễ đại thẩm nhóm.”

“.....” Nếu ngược ngừng, vì cái gì còn gọi như vậy vui sướng. Linh tê im lặng.

Hấn nhớ tới lúc trước ở ngọc giản thượng nhìn đến có quan hệ Tư Lãng Vô Tà hình ảnh, đưa bé kia cùng trước mắt người, thật là cực kỳ giống nhau.

Tư Lãng Vô Tà nhìn linh tê biểu tình, đối với hấn liền triển lộ một cái xán lạn tươi cười, tươi cười chí chân chí thuần, tẩy sạch nhân tâm trung hết thảy dơ bẩn, làm nhân sinh không dậy nổi một chút chán ghét chi tình, “Bất quá mẫu thân nói qua, người xấu trung nhất định có người tốt, người tốt bên trong cũng nhất định có người xấu, ta tưởng đại thẩm bên trong cũng nhất định sẽ có đẹp lại ôn nhu đại thẩm, đại thẩm người chính là kia ngoại lệ.”

Hắn biểu tình làm người hận không thể ôm vào trong lòng ngực hảo hảo xoa bóp yêu thương, lời nói lại làm người hận không thể hung hăng quát đánh một phen.

Linh tê đã không lời gì để nói.

Đường Niệm Niệm duỗi tay chuẩn bị yên lặng Tư Lăng Vô Tà đầu, Tư Lăng Vô Tà né tránh, bất động thanh sắc đối Đường Niệm Niệm nói: “Mẫu thân, ta đã lớn, không thể tùy tiện bị sờ đầu, như vậy bị người khác nhìn sẽ bị chê cười.”

Ngôn ngữ thời điểm, hắn khước mắt đảo qua, liền phát hiện linh tê kia chợt lóe rồi biến mất hiểu rõ biểu tình, trong lòng âm thầm cười.

Này Thánh Tử sở giả trang linh tê rõ ràng còn có chút hoài nghi hắn, hắn cần phải làm là làm hắn đánh mất hoài nghi.

Loại này làm đối phương hoài nghi lại làm đối phương yên tâm, đem đối phương tâm thần khống chế ở chính mình lòng bàn tay, khác khởi cảm xúc một trên một dưới pháp phòng không chừng, thật sự thú vị tàn nhẫn.

Tư Lăng Vô Tà trong lòng cười, chẳng những dám đánh thân thân mẫu thân chủ ý, còn dám kêu ta tên cúng cơm? Không hảo hảo đùa bỡn một phen, như thế nào không làm thất vọng người!

Nói như vậy, như là Tư Lăng Vô Tà cùng Đường Niệm Niệm người như vậy, đối với tự thân huyết mạch tự nhiên là có huyết mạch cảm ứng.

Tư Lăng Vô Tà sở sắm vai thiên huyễn chính là có thể hoàn mỹ huyễn hóa ra tới người khác bộ dáng cùng khí tức, chẳng qua quá mức thân cận nói, nhất định sẽ bị có huyết mạch quan hệ người phát giác đến một chút khác thường.

Bởi vậy Tư Lăng Vô Tà ở Đường Niệm Niệm chuẩn bị vượt ve chính mình thời điểm né tránh, này liền chứng minh rồi hắn chợt dạ, cũng

làm linh tê một chút yên lòng tới, lại lần nữa đích xác định ——
trước mắt Tư Lăng Vô Tà là giả, vì thiên huyền sở giả trang.

Tư Lăng Vô Tà đoán chắc hẳn tâm lý, thực tốt không chế nắm chắc.

Đường Niệm Niệm nghe vậy, vươn đi bàn tay tự nhiên thu hồi tới,
đạm quét hẳn liếc mắt một cái, kia liếc mắt một cái liền đem hẳn cấp
đánh giá cái hoàn toàn, sau đó trầm kim tiết thiết nói: “Người chỗ
nào đều không lớn.”

Tư Lăng Vô Tà: “.....” Mãn đầu óc đều là ‘ người chỗ nào đều
không lớn ’ chỗ nào đều không lớn ’ đều không lớn ’ ở quanh quần,
quanh quần đến hẳn sắc mặt một trận run rẩy.

Chỉ cần là cái nam nhân, tổng hội không tự giác nghĩ đến chính
mình chính yếu bộ vị.

Cho dù là trường kỳ bị Tư Lăng Cô Hồng áp bách, lấy ba bốn tuổi
nãi oa nhi sinh tồn Tư Lăng Vô Tà cũng là như thế.

Đường Niệm Niệm như vậy một câu, tức khắc đem hẳn đả kích cái
hoàn toàn.

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng câu môi cười, khó được đem ánh mắt từ
Đường Niệm Niệm trên người dời đi, dừng ở Tư Lăng Vô Tà trên
người, giống nhau liếc mắt một cái liền đem hẳn tiểu thân thể từ
xem xong rồi, đối với Đường Niệm Niệm bên tai nói: “Niệm Niệm nói
rất đúng.”

Đối với người đại gia!

Tư Lăng Vô Tà ghen đỏ mặt trứng, hai mắt thủy lượng thủy lượng,
tựa hồ đi lên ngọn lửa.

Như vậy thật tình hơn nữa dễ dàng bị kích khởi cảm xúc Tư Lăng
Vô Tà, duy độc sẽ chỉ ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng
trước mặt biểu hiện ra ngoài. Nếu phía trước hai câu lời nói là người
khác nói, hẳn tất nhiên sẽ không dễ dàng như vậy tức giận, ngược

lại chỉ biết biểu tình bất biến, tươi cười càng thêm tốt đẹp thuần thiện, đang âm thầm đem người nói chuyện cấp đùa bỡn với vỗ tay bên trong.

“Ha ha ha ha ha.” Ngũ Hạo ở một bên nghẹn đến mức không được, rốt cuộc cười to ra tiếng, biên cười còn biên chụp đánh chính mình đùi, tựa hồ liền sợ người khác không biết chính mình có bao nhiêu vui vẻ giống nhau.

Vốn dĩ dọc theo đường đi hắn còn cảm thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hứng khởi quá mức lãnh đạm, khó có thể tiếp cận cùng ở chung. Chỉ là trước mắt một màn nhưng thật ra thú vị khẩn, thật không hổ là đối đãi chính mình hài tử a.

Đương hắn nhìn đến Tư Lăng Vô Tà hướng chính mình xem ra ánh mắt khi, kia ánh mắt thủy lượng đến giống như muốn tích ra thủy tó, thuần thiện đến làm người đau lòng, trong lúc nhất thời thể nhưng cảm thấy chính mình như vậy cười đối phương là ở là quá vô tình, trên mặt chợt lóe mà qua xấu hổ, đối Tư Lăng Vô Tà cười mỉa an ủi, “Ách..... Cái này, tiểu công tử a, kỳ thật người còn nhỏ, cho nên tự nhiên nơi nào đều tiểu, bất quá quá cái mười năm hai mươi năm, bảo đảm là có thể đủ trưởng thành, thật sự.” Hắn ánh mắt bất động thanh sắc trộm ngắm liếc mắt một cái Tư Lăng Vô Tà hai chân chi gian, lại bảo đảm một câu, “Đều sẽ lớn lên, yên tâm đi.”

Tư Lăng Vô Tà đôi mắt đột nhiên nhú lại, mềm mại thanh âm miễn bàn nhiều giòn sáng, “Đại thúc thật là cái người tốt, người tốt nhất định sẽ có hảo báo, thật sự.” Tạm dừng một chút, hắn ánh mắt cũng thuần thiện nhìn thoáng qua Ngũ Hạo hai chân chi gian, học hắn lại bỏ thêm một câu, “Chắc chắn có hảo báo, yên tâm đi.”

Yên tâm đi.....

Ngũ Hạo không tự chủ được kẹp kẹp hai chân, biểu tình thay đổi thất thường. Vì cái gì hắn nghe xong lời này, ngược lại càng thêm có loại không yên tâm cảm giác?

Hai người hổ động không ảnh hưởng toàn cục, Ngũ Hạo sa vào ở cái loại này không yên tâm cảm giác, không có còn dám tùy ý nói chuyện.

Tư Lăng Vô Tà cũng không có trảo Ngũ Hạo không bỏ, quay đầu nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, hỏi: “Mẫu thân, ta phía trước nghe đến đó có quan hệ với Thiên Thánh cung xuất thế tin tức, liền đoán được mẫu thân cùng cha nhất định sẽ đến nơi này, ngày hôm qua ta nhìn đến có kim quang tận trời, mẫu thân cùng cha cũng ở chỗ này, nhất định cũng thấy được, chỉ là Thiên Thánh cung vì cái gì còn không có xuất hiện a?”

Linh tê vừa nghe đến hấn nhắc tới chuyện này, biểu tình chút nào bất biến, chỉ là đã tập trung tinh thần lên.

Bởi vì hấn cho chính mình bố trí linh tê thân thế, cho nên nghe thế sự nghiêm túc cũng một chút không kỳ quái.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói: “Không có bản đồ cùng hoàn chỉnh truyền thừa, Thiên Thánh cung sẽ không xuất hiện.”

Nàng lời nói vừa ra, linh tê biểu tình tức khắc đã xảy ra biến hóa —— nàng quả nhiên biết truyền thừa sự tình, cuối cùng một đạo truyền thừa liền ở nàng trên người, liền không biết bản đồ rốt cuộc có mấy phân.

Vô số năm tháng, hấn đều đang tìm kiếm bản đồ, như cũ chỉ tìm được bốn phân, hiện giờ một phân trả lại cho Đường Niệm Niệm, tự thân cũng chỉ dư lại tam phân.

Tư Lăng Vô Tà ánh mắt lập loè, nhìn đến linh tê biểu tình, trong lòng vui tươi hơn hờ cười.

Hấn mẫu thân quả nhiên thông minh a.

Về Thiên Thánh cung sự tình, hấn đã sớm từ Đường Niệm Niệm nơi đó đã biết, nơi nào còn sẽ không rõ Thiên Thánh cung xuất thế mở ra điều kiện.

Hiện tại sở dĩ biết rõ cổ hủ, chỉ là vì gọi lên linh tê chủ ý thôi.

Hắn căn bản là không có truyền âm cấp Đường Niệm Niệm, Đường Niệm Niệm là có thể đủ hoàn mỹ phối hợp hắn.

Trận này trò chơi, ở thợ săn không biết dưới tình huống, đã sớm đã đổi thân phận, ở nguyên bản thợ săn trong mắt con mồi, hướng chi không phải đem hắn coi như là đưa tới cửa tới con mồi, đem hắn đùa bỡn vỗ tay bên trong.

“Mẫu thân nếu biết nơi này không có Thiên Thánh cung, hết thảy đều là gạt người, kia vì cái gì còn muốn tới nơi này a?” Tư Lăng Vô Tà lại hỏi.

“Tìm người.” Đường Niệm Niệm lại lần nữa ăn ngay nói thật.

Tư Lăng Vô Tà ánh mắt lập loè, nhìn thoáng qua linh tê.

“Ngoan bảo vì cái gì như vậy xem ta?” Linh tê chú ý tới hắn ánh mắt, cười hỏi.

Tư Lăng Vô Tà làm lơ rút hắn đối chính mình xưng hô, đôi mắt chớp cũng không chớp, biểu tình nghi hoặc, nhẹ giọng nói: “Đại thẩm sự tình hảo kỳ quái, giống như thực thương tâm khổ sở bộ dáng, ta xem đến cũng khó chịu.” Cái gọi là nói dối không nháy mắt, nói trước mắt như vậy bộ dáng đi.

Linh tê đồng dạng làm lơ rút Tư Lăng Vô Tà đối chính mình xưng hô, nghe được hắn lời nói, trong lòng thầm hừ một tiếng, nghĩ này thiên huyền còn tính thức thời, biết đem ta cấp tiến cử tới. Trên mặt biểu tình trang đến khó gặp sơ hở, khẽ cắn chính mình môi dưới, thấp giọng chua xót nói: “Ngoan bảo có điều không biết, ta, ta cùng Thánh Tử có chút ân oán, Thiên Thánh cung lại cùng Thánh Tử có quan hệ, nhắc tới Thiên Thánh cung ta liền sẽ nghĩ đến Thánh Tử, trong lòng không khỏi khó chịu, a.” Cuối cùng, chua xót kia cười, làm người không khỏi liền náo bở vuơ nhiều, đôi linh tê sinh ra đồng tình.

Ngũ Hạo nghe xong, trong lòng thất kinh lại hiểu ra.

Hắn liền nói phía trước linh tê như thế nào có chút cổ quái, nguyên lai là nguyên nhân này a.

Cư nhiên cùng Thánh Tử có thù oán, khó trách ngày hôm qua nhìn thấy kia kim quang trụ cùng Thánh Tử thời điểm sẽ có như vậy kỳ quái hành động.

Thánh Tử là người phương nào, có như vậy kẻ thù, linh tê áp lực nhất định rất lớn.

Ngũ Hạo nhìn linh tê ánh mắt càng thêm mềm mại, thoạt nhìn thật thật nùng tình mật ý lại nóng rực phi thường, tựa hồ sợ người khác không biết hắn đối linh tê hảo cảm cùng ý đồ giống nhau.

Linh tê nỗ lực xem nhẹ đối phương ánh mắt, tâm thần lạnh băng một mảnh, nghĩ hay không tìm cái không người địa phương đem Ngũ Hạo giải quyết tính.

Tư Lăng Vô Tà thấy được, tắc một trận vui sướng khi người gặp họa buồn cười, phấn điều ngọc trác khuôn mặt nhỏ lại tràn đầy đồng tình đáng thương, đối linh tê nói: “Đại thẩm thật đáng thương.”

Vốn dĩ mẫu thân một chốc một lát căn bản là không có cái kia tâm tư đi trên chọc người.

Người lại chủ động thiết kế ra Thiên Thánh cung xuất thế tin tức tới câu dẫn mẫu thân.

Vốn dĩ mẫu thân biết rõ nơi này là giả, vô tình tiến đến thương hàn băng nguyên.

Cố tình ta cùng hoang nghịch chơi tới rồi người thánh linh đường địa bàn, lại vừa lúc bị người cấp lựa chọn, làm người trận này tính kế quân cờ.

Mẫu thân vì tìm ta, tự nhiên liền cùng lão cha cùng nhau lại đây, người cũng liền chính mình đưa đến mẫu thân cùng lão cha trước mặt.

Chính mình đem chính mình đưa đến mẫu thân cùng lão cha trước mặt làm cho bọn họ đùa bỡn lại không tự biết cũng liền thôi.

Người còn làm giả trang trở thành người, làm ta phải biết không ít thánh linh đường cơ mật, lại lại làm ta giả trang ta chính mình, đưa đến ta trước mặt cho ta đùa bỡn lại lần nữa không tự biết, còn tự mình đặc ý cho rằng kế hoạch đang ở đi hướng thành công.

“Ai, chính cái gọi là thiên làm bậy hãy còn để sống, tự làm bậy không thể sống a.” Tư Lăng Vô Tà thở dài, tiểu đại nhân bộ dáng đáng yêu đến bạo. Mở to một đôi thuần tịnh con người, bình tĩnh nhìn linh tê, nghiêm túc nói: “Đại thẩm người cứ yên tâm đi, này hết thấy đều là Thánh Tử tự làm bậy, nhất định sẽ chiêu đến hấn ứng có báo ứng.”

“.....” Linh tê biểu tình có chút khó coi.

Ở Ngũ Hạo trong mắt, lại cảm thấy đây là bởi vì cảm động không biết biểu đạt biểu tình.

Chính mình sao lại có thể bại bởi một cái tiểu hài tử đâu.

Ngũ Hạo như thế nghĩ, cũng liền đi đến linh tê bên người, duỗi tay nắm lấy linh tê bàn tay, tự nhận ôn nhu nói: “Linh tê, người yên tâm đi, tuy rằng ta không phải Thánh Tử đối thủ, bất quá ta nhất định sẽ tận ta năng lực bảo hộ người, cho người yên ổn sinh hoạt.”

Này rõ ràng chính là ám chỉ.

Linh tê rũ xuống đôi mắt, che đậy đáy mắt triết người sát ý, đột nhiên dùng sức muốn đem chính mình bàn tay rút ra.

Nào biết Ngũ Hạo giống như đã sớm biết hấn ý đồ, lần này tay trao thật sự khẩn, biểu tình thực đứng đắn, trong lòng tác có chút phiêu phiêu dục tiên: Quả nhiên không hổ là ta coi trọng người a, này tay thật là mềm mại thật hoạt.

“Buông tay.” Linh tê áp lực tính tình nói, thanh âm cũng có chút run rẩy lên.

Ngũ Hạo nghe xong, chẳng biết xấu hổ hưng phấn nói: “Linh tê người đây là thẹn thùng? Ha hả, ta liền biết người đối ta cũng có ý tứ.”

“.....” Linh tê đầu vai run rẩy.

Không biết người có lẽ thật sự sẽ cho rằng đây là linh tê thẹn thùng, trên thực tế lại là hấn ở áp lực chính mình sát ý.

Linh tê hiện tại đã hoàn toàn đem Ngũ Hạo cho rằng một cái người chết, hơn nữa hạ quyết tâm, đêm nay qua đi, hấn liền phải hạ lệnh cho huyền vô hoan bọn họ, đem cùng Ngũ Hạo có quan hệ người toàn bộ đều giết, một cái không lưu.

Đến nỗi Ngũ Hạo chính mình, hiện tại còn ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên này, tự nhiên không hảo động thủ.

Bất quá hấn giống nhau có biện pháp làm hấn sống không bằng chết!

Ngũ Hạo còn không biết hấn tỏ vẻ tình yêu hành vi, đã cho hấn mang đến họa sát thân, cũng cấp bên người người mang đến họa sát thân.

Như thế, cũng có thể thấy Thánh Tử khí lượng tuyệt đối không bằng hấn ngày thường mặt ngoài biểu hiện ra ngoài như vậy ôn nhuận đại khí.

Tư Lăng Vô Tà lúc này không nhanh không chậm ra tiếng, “Vị này đại thúc, linh tê đại thẩm đều mau khóc, người vẫn là buông tay đi.”

Ngũ Hạo cả kinh, vội vàng buông ra tay, an ủi linh tê, “Linh tê, người nhưng đừng khóc a, ta là thật sự thích người mới như thế..... Như thế thật thối.”

Linh tê căn bản là không để ý tới hấn, triều Tư Lăng Vô Tà nhìn lại. Tuy rằng Tư Lăng Vô Tà cho hấn giải vây, chỉ là này giải vây lời nói thật sự không được hấn thích. Ở hấn ý tưởng, sự tình một sau khi thành công, liền đem này thiên huyền cùng hấn kia thấp thấp ném đến quyết định nơi đi.

Thánh linh đường quyết định nơi, tuyệt đối là có thể so với luyện ngục địa phương, một khi bị ném vào đi tất nhiên không có tồn tại ra tới cơ hội. Ở bên trong còn sẽ lọt vào vô tận tra tấn, muốn chết đều không có dễ dàng chết như vậy.

Tư Lăng Vô Tà không biết linh tê ý tưởng, bất quá hấn đã sớm phỏng đoán tới rồi ‘ thiên huyền ’ kết cục.

Chỉ là hấn nhưng không chỉ là thiên huyền a.

Tư Lăng Vô Tà chú ý tới linh tê cho chính mình hạ đạt ám chỉ, khoe miệng nhẹ nhàng một câu, ngửa đầu nhìn Đường Niệm Niệm hỏi: “Mẫu thân, người tới nơi này là vì tìm ta, kia hiện tại tìm, còn muốn tiếp tục ở chỗ này gốc sao?”

Đường Niệm Niệm nhìn về phía hấn, còn không có nói chuyện, Tư Lăng Vô Tà lại nói: “Ta nhớ rõ Thánh Tử là Thiên Thánh người thừa kế, mẫu thân cũng là Thiên Thánh người thừa kế, nếu giết chết Thiên Thánh nói, như vậy là có thể đủ được đến hoàn chỉnh Thiên Thánh truyền thừa đi.”

Linh tê ánh mắt rùng mình.

Ngũ Hạo trợn mắt há hốc mồm. Hấn vừa mới nghe được cái gì, trước mắt vị này phu nhân cũng là Thiên Thánh người thừa kế? Không phải nói Thiên Thánh người thừa kế chỉ có Thánh Tử một người sao, như thế nào lại toát ra tới một cái Thiên Thánh người thừa kế.

Phía trước Tư Lăng Cô Hồng cũng ám chỉ quá Đường Niệm Niệm, chỉ cần nàng một câu, hấn liền có thể giết Thánh Tử, cho nàng bản đồ cùng truyền thừa, khi đó Đường Niệm Niệm trả lời là không vội,

lúc này lại đối mặt Tư Lăng Vô Tà dò hỏi, Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ, hỏi ngược lại: “Ngoan bảo tưởng Thánh Tử chết sao?”

Này phiên bắt đồng trả lời, làm đối hết thầy vô luận sống mái sinh vật đều mẫn cảm Tư Lăng Cô Hồng ghen, môi một trương nhấp Đường Niệm Niệm lỗ tai, nhiệt khí đều hô tiến nàng lỗ tai, “Niệm Niệm trả lời không giống nhau.”

Đường Niệm Niệm biết hẳn lời nói ý tứ, thực bình tĩnh trả lời nói, “Phu quân sủng nương tử, mẫu thân sủng nhi tử, đương nhiên.”

Kỳ thật nói đến cùng, vẫn là đã thói quen Tư Lăng Cô Hồng sủng ái, hưởng chi hẳn hiện tại còn ở thiếu trưởng trong lúc.

“Nương tử nói cái gì chính là cái gì.” Thấy Đường Niệm Niệm không có ngăn cản chính mình duẩn | hút hành vi, Tư Lăng Cô Hồng khoe miệng nhẹ cong, dễ dàng đem nàng vành tai hàm nhập khẩu trung.

Mẫu thân sủng nhi tử, đương nhiên?

Như vậy, phụ thân giáo huấn nhi tử, cũng nên là đương nhiên.

Tư Lăng Cô Hồng như thế tưởng.

Nàng nhiều sủng nhi tử làm hẳn ăn nhiều vị, hẳn liền từ nhi tử trên người phát tiết.

Nếu Tư Lăng Vô Tà biết Tư Lăng Cô Hồng ý tưởng, chỉ sợ sẽ tức giận mắng một tiếng, này trong lòng trừ bỏ nương đó là nương vô lương lão cha!

Chỉ tiếc, Tư Lăng Vô Tà cũng không biết Tư Lăng Cô Hồng ý tưởng.

Hiện tại hẳn nghe được Đường Niệm Niệm hỏi chuyện, tự hỏi một hồi, ngẩng đầu triều linh tê nhìn lại, hỏi đồng dạng vấn đề, “Linh tê đại thẩm muốn Thánh Tử chết sao?”

Thiên huyễn!?

Linh tề trong lòng giận khó dần nổi, người này rõ ràng biết chính mình thân phận, như thế căn bản chính là cố ý trêu chọc chính mình!

Linh tề chính trang bị trái lương tâm nói chuyện thời điểm, Tư Lăng Vô Tà cũng đã chủ động nói chuyện, “Àn..... Ta cảm thấy đối một người lớn nhất trừng phạt, không phải làm đối phương chết, nên là làm đối phương sống không bằng chết mới đúng.”

Hài tử thuần tịnh thanh âm, lại nói làm người sờn tóc gáy nội dung.

Linh tề nhìn đối phương kia chí chân chí thuần biểu tình, có như vậy trong nháy mắt hoảng hốt. Đây Tư Lăng Vô Tà thật là giả trang sao?!

Lúc này, không xa kim quang cây cột lại lần nữa lóng lánh lớn mạnh.

-----oOo-----

Chương 291: đấu trí đấu dũng (1)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Lúc này, không xa kim quang cây cột lại lần nữa lóng lánh lớn mạnh.

Chẳng lẽ là Thiên Thánh cung rút cuộc muốn lộ ra dấu vết?

Cái này ý niệm tràn ngập thượng phần lớn người trong lòng, một cỗ khổng lồ khí thế đến kim sắc cột sáng hướng về chung quanh khuếch tán, làm nhân tâm trung suy đoán càng thêm mãnh liệt, sau đó một đám lại lần nữa hướng cột sáng địa phương chạy đến.

“Mẫu thân, chúng ta muốn hay không cũng qua đi nhìn xem?” Tư Lăng Vô Tà đối Đường Niệm Niệm không làm để ý hỏi.

Linh tê thấp giọng nói: “Thánh Tử định ở kia chỗ.”

Ngũ Hạo không có ngôn ngữ. Hắn đã sớm phát hiện, chi đội ngũ này làm quyết định người là Đường Niệm Niệm. Ai kêu nơi này thần bí nhất nói Cô Hồng chỉ nghe Đường Niệm Niệm nói, nếu hắn bất động thân nói, những người khác nhích người căn bản khởi không tới bất luận cái gì tác dụng.

Đường Niệm Niệm ánh mắt lóe lóe, đang chuẩn bị nói chuyện thời điểm, vừa mới mở ra môi đột nhiên nhắm lại, trong mắt hiện lên một sợi băng sương sắc điệu.

“Ha hã a.” Một trận tiếng cười vang lên, Tư Lăng Vô Tà phía sau không khí vụn vụn, sau đó hắn thân ảnh đã bị một người bắt lấy. Người này bàn tay liền khấu ở Tư Lăng Vô Tà giữa mày chỗ, chỉ cần hơi chút dùng điểm thủ đoạn, là có thể đủ làm Tư Lăng Vô Tà hồn phi phách tán.

“Ta khuyên các người tốt nhất đừng cử động, chẳng sợ có thể trong nháy mắt khống chế ta, ta cũng kéo lên đũa nhỏ này làm đệm lưng.” Người tới lạnh giọng nói.

Tư Lăng Vô Tà bị người này hoàn toàn khống chế, biểu tình không thấy một chút hoảng loạn, ngược lại vẻ mặt ủy khuất nghi hoặc hỏi: “Vị này đại thúc, ngây thơ là hảo hài tử, người vì cái gì muốn bắt ngây thơ đâu?”

Ở tánh mạng khống chế ở ở trong tay người khác thời điểm, còn có thể hỏi ra lời như vậy tới, không thể không nói là đóa kỳ ba.

Áo bào tro nam tử lạnh lẽo cười một chút, mỉm cười đối Tư Lăng Vô Tà nói: “Người yên tâm, chỉ cần người ngoan ngoãn nghe lời, ta tự nhiên sẽ không thương tổn hảo hài tử.”

“Ân, ta nhất định ngoan ngoãn nghe lời.” Tư Lăng Vô Tà nghiêm túc gật đầu.

Này phúc thuận theo thuận thiện tiểu bộ dáng, là cá nhân đều không đành lòng thương tổn.

Áo bào tro nam tử trong lòng trong nháy mắt hoảng hốt, nghĩ thầm thiên giới này thật đúng là khó được có như vậy thuận lương thiên chân hài tử.

“Người là ai! Còn không mau thả ngoan bảo!” Người nói chuyện là linh tê, thần sắc lộ ra tràn đầy lo lắng cùng tự trách kinh nghi.

Tư Lăng Vô Tà mê mắt thấy hán biểu diễn, nghĩ thầm này Thánh Tử kỹ thuật diễn thật đúng là không tòi, không thân là một nữ tử thật sự là đáng tiếc, nhìn một cái này giả trang trở thành nữ tử sau nhu nhược đáng thương, lập tức liền rước lấy Ngũ Hạo cái này si tình lang.

Linh tê vừa mới nói xong câu đó, chung quanh liền xuất hiện một đám bạch y nhân mã, những người này trang điểm liếc mắt một cái

khiến cho người nhìn ra được tới, bọn họ thân là thánh linh đường đệ tử thân phận.

Linh tê trong lòng trong nháy mắt hiện lên kinh nghi bất định sáng rọi.

Đây là có chuyện gì, hẳn rõ ràng không có hạ đạt quá như vậy mệnh lệnh, bọn họ như thế nào sẽ đột nhiên chạy tới kiếp người.

Bất cóc Tư Lăng Vô Tà nam nhân nhìn mắt linh tê, nói: “Người chính là Thánh Tử người muốn tìm.”

Linh tê biểu tình nháy mắt biến hóa, tràn ngập hoảng sợ cùng tuyệt vọng, đầu vai nhẹ nhàng run rẩy. Hắn nhìn thoáng qua Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, rũ xuống đôi mắt đối nam nhân nói nói: “Các người là tới tìm ta đi, một khi đã như vậy liền buông ra kia hài tử, ta và các người đi.”

Tư Lăng Vô Tà thầm than một tiếng, quên mình vì người? Nếu là thật sự, thật đúng là cảm động lòng người nha?

Hắn phẩn điều ngọc trác khuôn mặt nhỏ tràn đầy cảm động, vội vàng lắc đầu, “Linh tê đại thẩm, ta là hảo hài tử, bọn họ sẽ không thương tổn ta, người nhưng ngàn vạn không cần vì ta mạo hiểm!” Luân diễn kịch, hẳn Tư Lăng Vô Tà thua quá ai?

Linh tê cười khổ, “Đều không phải là vì người, việc này vốn chính là ta gây ra, bọn họ mục đích là ta.”

Tư Lăng Vô Tà vẫn là lắc đầu, “Ta mặc kệ, linh tê đại thẩm không thể có việc!”

Hài tử bướng bỉnh cùng tùy hứng.

Linh tê còn muốn nói gì nữa, bắt lấy Tư Lăng Vô Tà nam tử cũng đã không kiên nhẫn ra tiếng, “Thật đúng là cảm động lòng người a, đều bị nghĩ quên mình vì người. Người là Thánh Tử muốn người, bọn họ

giống nhau là Thánh Tử muốn người, lần này toàn bộ đều phải mang đi.”

Linh tê trừng mắt nhìn trừng mắt.

Hắn vì kế hoạch thành công, nói cho người rất ít, giống trước mắt nam tử như vậy tiểu đầu lĩnh tự nhiên là không biết.

Hiện tại hắn còn không rõ người này rốt cuộc là như thế nào đi vào nơi này, lại vì cái gì đột nhiên ra tay trảo bọn họ, rốt cuộc là cái nào đáng chết hạ mệnh lệnh?

Tư Lăng Vô Tà bị nam tử bắt lấy điểm này, linh tê cũng không hoài nghi, rốt cuộc hắn cũng biết thiên huyền trừ bỏ biến ảo nguy trang bản lĩnh kinh người ở ngoài, tự thân tu vi thật sự chẳng ra gì.

Chỉ là Tư Lăng Cô Hồng tu vi bãi tại nơi đó, như thế nào sẽ không có nhận thấy được này nam tử xuất hiện, làm thiên huyền bị bắt lấy?

Rốt cuộc là Tư Lăng Cô Hồng bản lĩnh thật sự làm không được, vẫn là hắn căn bản là không nghĩ cứu?

Nếu là người sau nói, hay không thuyết minh Tư Lăng Cô Hồng đã xuyên qua Tư Lăng Vô Tà biến ảo?

Linh tê tâm tư không ngừng chuyển động, biểu tình lại một chút bất biến.

Tư Lăng Vô Tà nói: “Đại thúc, người nói Thánh Tử muốn mang chúng ta đi nơi nào a?”

Áo bào tro nam tử mỉm cười nói: “Các người nhưng đều là khách quý, tự nhiên là thỉnh các người đi Thiên Thánh cung làm khách.”
Lời này mặt ngoài là giải thích cấp Tư Lăng Vô Tà nghe được, trên thực tế chính là nói cấp Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng còn có linh tê bọn họ nghe.

Hắn cười cười, cười đến không có hảo ý, đối an tĩnh ngồi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nói: “Hai vị, còn thỉnh cấp Thiên

Thánh cung một cái mặt mũi?” Nói chuyện thời điểm, hắn đặt ở Tư Lăng Vô Tà giữa mày chỗ tay chớp động ánh sáng tím, không hề che giấu bại lộ ra uy hiếp chi ý.

Linh tê mày nhăn, không phải không nghĩ liên hệ huyền vô hoan dò hỏi lúc này nguyên do, chỉ là Tư Lăng Cô Hồng liền ở chỗ này, nàng động tác nhỏ thực dễ dàng bị hắn phát hiện.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không có trả lời, liền ánh mắt đều không có xem đối phương liếc mắt một cái.

Như vậy thái độ làm áo bào tro nam tử có loại hoàn toàn bị làm lơ cảm giác, giống như chính mình tại đây hai cái người trong mắt, liền trần hôi đều không bằng.

Áo bào tro nam tử biểu tình khó coi, trong tay hắn tử mang rung động hạ, tính toán không thể động trước mắt phụ thể, lại có thể giáo huấn hạ bọn họ hài tử. Hắn không có nhìn đến, đương hắn ngón tay có động tác thời điểm, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đều có trong nháy mắt biến hóa.

Tư Lăng Vô Tà là bọn họ duy nhất huyết mạch.

Chớ nói Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Vô Tà yêu thương, Tư Lăng Cô Hồng tuy rằng ngày thường đối Tư Lăng Vô Tà lãnh đạm thực, chính là chỉ bằng Tư Lăng Vô Tà người mang Đường Niệm Niệm huyết mạch, liền cũng đủ làm hắn đặt ở trong lòng, xếp hạng Đường Niệm Niệm dưới đệ nhị vị trí.

Không có bọn họ đồng ý, dám can đảm động bọn họ hài tử?

Tư Lăng Vô Tà tin tưởng, chỉ cần chính mình có bất luận cái gì tổn thương, bắt lấy chính mình người này bảo đảm sẽ sống không bằng chết.

Chỉ là trận này trò chơi cũng không thể cứ như vậy ngâm nước nóng.

Tư Lăng Vô Tà chủ động ra tiếng, giòn giòn hài tử thanh âm giống như xuân lộ, làm người vui vẻ thoải mái, “Làm khách quý? Kia có ăn ngon uống tốt chiêu đãi sao?”

Hắn lời nói làm áo bào tro nam tử động tác dừng lại, nhìn thoáng qua Tư Lăng Vô Tà, ánh mắt lộ ra một cổ ‘ thả người một con ngựa tính ’ cao ngạo, đối trá cười nói: “Đây là đương nhiên.” Hiện tại ở trong tay hắn cái này tiểu gia hỏa, chính là hắn lập công máu chốt a.

Tư Lăng Vô Tà đem hắn ánh mắt thấy được rõ ràng, nghĩ thầm rốt cuộc là ai thả ai một con ngựa còn tạm thời không biết đâu.

“Nga, chúng ta đây liền đi làm khách quý!” Tư Lăng Vô Tà nhìn về phía Đường Niệm Niệm, nói: “Mẫu thân, chúng ta hai cái đi làm khách quý được không?”

Hắn chỉ kêu Đường Niệm Niệm, lời nói cũng chỉ nói hai cái, hiển nhiên đem Tư Lăng Vô Tà bài trừ bên ngoài.

Này phiên ngôn ngữ, làm linh tê trong lòng hoài nghi lại lần nữa tiêu tán không ít.

Chỉ cần Đường Niệm Niệm thật sự đáp ứng rồi thiên huyễn, đơn độc cùng thiên huyễn cùng đi Thiên Thánh cung nói, như vậy hết thảy liền không cần tiêu phí quá nhiều công phu, liền có thể thành công được đến hết thảy.

Chỉ là Tư Lăng Vô Tà thật sự sẽ phóng Đường Niệm Niệm một người cùng Tư Lăng Vô Tà rời đi sao?

Chỉ thấy Tư Lăng Vô Tà không có bất luận cái gì ngôn ngữ, liếc mắt một cái quét đến Tư Lăng Vô Tà trên người lạnh lẽo ánh mắt, liền đủ để cho người biết, hắn ý tứ.

“Ngoan bảo muốn đi?” Đường Niệm Niệm đạm nhiên hỏi.

Nàng vốn dĩ vô tâm tư cùng Thánh Tử nhanh như vậy giao thủ, nàng tin tưởng chỉ cần nàng muốn nói, Tư Lăng Vô Tà là có thể

đủ giúp nàng đem Thánh Tử căn nguyên cùng bản đồ bắt được tay.

Huống chi nàng đối Thánh Tử căn nguyên cũng không có quá lớn để ý, theo thời gian quá khứ, nàng đã kết hợp Thiên Thánh công pháp, hơn nữa Tư Lăng Cô Hồng thể chế, lĩnh ngộ ra tới một bộ chính mình tu luyện công pháp, càng thêm thích hợp nàng công pháp.

Này cũng đủ để chứng minh rồi Đường Niệm Niệm bản thân ngộ tính cùng bản lĩnh.

Thiên Thánh truyền thừa đích xác lợi hại, có thể ở quá ngắn thời gian đem một người tăng lên tới Thiên Tôn phía trên đỉnh.

Chỉ là ở truyền thừa trong trí nhớ mặt biết được, Thiên Thánh chính mình đều đã thừa nhận chính mình không bằng Thiên Ma chí tôn, không ngừng nếm thử cùng đột phá đều phát hiện chính mình đã đi rồi tới rồi cực đoan, căn bản là không có lại đột phá khả năng, lúc này mới nghĩ tới khác phương pháp, sáng tạo có thể cùng Thiên Ma chí tôn tương đương thánh ma tà thể.

Nguyên bản Thiên Thánh suốt cuộc đời đều không thể cùng Thiên Ma chí tôn tương đương, bằng vào hắn truyền thừa, nguyên văn rập khuôn người thừa kế lại như thế nào sẽ là Thiên Ma chí tôn đối thủ?

Thánh Tử từ nhỏ đến lớn đều là thiên chi kiêu tử, có huyền gia hộ tống, thực lực được đến quá dễ dàng. Huống chi hắn lại đều không phải là sinh ra ở Thiên Ma chí tôn thượng tồn niên đại, đối với Thiên Ma chí tôn hiểu biết đều tới đến nghe đồn, không có chính diện giao thủ, quá độ thuận lợi sinh hoạt trải qua cùng cao ngạo tính tình, thúc đẩy hắn đối với Thiên Ma chí tôn kính sợ cảm quá mức nhỏ bé.

Do đó tạo thành hắn làm ra chủ động khiêu khích tính kế Thiên Ma chí tôn sự tình.

Đường Niệm Niệm ngày thường giống như cái gì đều không thêm để ý, chỉ là đối với Tư Lăng Cô Hồng nói qua nói, kỳ thật đều nhớ rất rõ ràng.

Nàng nhớ rõ Tư Lăng Cô Hồng nói qua —— bọn họ là sóng vai người.

Nàng thói quen Tư Lăng Cô Hồng sủng ái phóng túng, không đại biểu nàng thật sự liền tùy ý chính mình như vậy vĩnh viễn bị che chở.

Hiện tại nàng còn vô pháp đứng ở cùng Tư Lăng Cô Hồng đồng dạng địa vị, bằng vào nàng nỗ lực cùng Tư Lăng Cô Hồng hiệp trợ, một ngày nào đó nàng nhất định có thể chân chính cùng hắn sóng vai mà đứng.

Này hết thấy Đường Niệm Niệm đều không có nói ra, trừ bỏ cùng nàng tâm ý tương thông Tư Lăng Cô Hồng có thể cảm giác được một ít ở ngoài, luận ai cũng không thể tưởng được trước mắt cái này luôn là bị người ôm sủng, thoát nhìn thanh mỹ thoát tục, tinh xảo giống cái búp bê sứ giống nhau nữ tử, thế nhưng có như vậy chấp nhất cùng dã tâm.

Trở thành cùng Thiên Ma chí tôn sóng vai người.

Ý nghĩ như vậy chính là chín thành chín người liền tưởng cũng không dám tưởng sự tình.

Ở không lâu tương lai, khắp nơi chạy trốn, hoảng sợ chịu sợ Thánh Tử, nếu biết Đường Niệm Niệm chân thật ý tưởng, nhất định hận không thể chụp chết chính mình, tức giận mắng chính mình vì cái gì như vậy lòng tham, một hai phải đi tìm Đường Niệm Niệm phiền toái, làm chính mình rơi vào như thế kết cục.

Chỉ tiếc hiện tại hắn không biết, có lẽ đã biết cũng sẽ không tin tưởng, không muốn từ bỏ tồn tại Đường Niệm Niệm trên người cuối cùng một khối truyền thừa mảnh nhỏ.

Người a, luôn là muốn đã chịu giáo huấn lúc sau, mới có thể tỉnh ngộ.

Tự nhiên, này đó đều là lời phía sau.

Đường Niệm Niệm trên người Thiên Thánh truyền thừa đã cùng nàng hoàn toàn dung hợp, nhân tiện Lục Lục cũng là nàng quan trọng thân nhân chi nhất, chẳng sợ không để bụng mặt khác Thiên Thánh truyền thừa, cũng không có khả năng đem chính mình thân thể truyền thừa cấp cho Thánh Tử.

Đường Niệm Niệm ý tưởng không bị người biết, lúc này linh tê bất động thanh sắc, nội tâm khẩn trương chỉ có chính hấn biết.

Tư Lăng Vô Tà nhìn mắt linh tê, nhấp môi cánh, khó xử nói nhỏ, “Hiện tại ta bị đại thúc bắt được, nếu là không đáp ứng nói liền không phải hảo hài tử, nhất định sẽ đã chịu trừng phạt.”

Hấn lời nói làm bắt lấy hấn áo bào tro nam tử kinh ngạc hạ, sau đó hiểu ra. Hấn liền nói sao, Thiên giới sao có thể thật sự có như vậy thuận tiện thiên chân hài tử. Đứa nhỏ này phía trước rõ ràng chính là biết chính mình đang làm những gì, cũng biết chính mình lấy hấn uy hiếp cha mẹ hấn.

Tư Lăng Vô Tà lại nhìn mắt linh tê, tiếp tục nói: “Huống chi, linh tê đại thẩm cũng muốn bị trảo, đại gia cùng nhau nói, cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

Linh tê nhìn Tư Lăng Vô Tà hai mắt, thủy quang hơi lóe.

Tư Lăng Vô Tà nhìn, thành khẩn nói: “Linh tê đại thẩm, đừng khóc, người nếu là thật sự không đành lòng nói, ta chết cũng sẽ không đi.”

“.....” Linh tê biểu tình vừa kéo.

Bắt lấy Tư Lăng Vô Tà áo bào tro nam tử lại là nhếch miệng cười, đối Tư Lăng Vô Tà ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Người tiểu tử này nhưng thật ra có chút ý tứ.” Lời nói là như thế này nói, hấn tay còn là nửa điểm đều không có rời đi Tư Lăng Vô Tà yếu hại, đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Vô Tà hỏi: “Hai vị suy xét thế nào?”

“Đi.” Đường Niệm Niệm đáp.

Nhi tử muốn chơi, nàng liền nhi tử chơi.

Nàng cũng muốn nhìn một chút, nhi tử có thể chơi ra cái gì đa dạng tới.

Niệm hồng đại lục Tư Lăng Cô Hồng không ở một trăm năm, Tư Lăng Vô Tà làm bạn, nhưng làm Đường Niệm Niệm đối hấn yêu thương chi tâm càng thêm mãnh liệt. Ngày thường, từ hành vi thượng là có thể đủ nhìn ra tới nàng đối Tư Lăng Vô Tà cứng chiều.

Này cũng khó trách Tư Lăng Cô Hồng sẽ đối Tư Lăng Vô Tà như vậy làm lơ.

Đường Niệm Niệm trả lời làm áo bào tro nam tử vui vẻ, phát tay một cái kim sắc dây thừng liền phải đem Đường Niệm Niệm cấp trói lại.

Chỉ là dây thừng còn không có đụng chạm Đường Niệm Niệm mấy may, nháy mắt liền vỡ thành vô số bột phấn, cái này làm cho áo bào tro nam tử hồn nhiên cả kinh, biểu tình có chút hoảng sợ cùng mất tự nhiên, bắt lấy Tư Lăng Vô Tà ngón tay căng thẳng, đang chuẩn bị lợi dụng Tư Lăng Vô Tà lại lạnh giọng uy hiếp bọn họ một lần.

Tư Lăng Cô Hồng réo rất tiếng nói, trước nhàn nhạt truyền ra: “Hấn ở trong tay của ngươi.”

Lời này ý tứ rất rõ ràng.

Tư Lăng Vô Tà ở trong tay của hấn, bọn họ tự nhiên sẽ không chạy.

Áo bào tro nam tử tuy rằng còn có chút không yên tâm, lại nhìn ra Tư Lăng Cô Hồng so với hấn bản lĩnh đại, nếu là bức nóng nảy cũng không tốt. Phát tay làm người đem linh tê cùng Ngũ Hạo cũng đều bắt lấy, đối đãi bọn họ có thể so đối đãi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng muốn thô lỗ nhiều, cấm tiên nguyên lực dây thừng còn có tra tấn người linh phù tất cả dùng ở bọn họ trên người, sau đó cao giọng nói câu, “Mang đi!”

Linh tê môi nhịn xuống cả người đau đớn, lạnh lùng nhìn áo bào tro nam tử.

Người này, cũng bị hấn trưng bày đến sống không bằng chết hàng ngũ bên trong.

Bên này phát sinh sự tình đều không phải là không có người phát hiện, chỉ là phát hiện người đều không có nhúng tay.

Khỏe mạnh kim sắc cột sáng cùng hôm qua giống nhau, tuy rằng động tĩnh kinh người, lại như cũ làm người tìm không thấy cái gì tin tức.

Đương áo bào tro nam tử mang đi Tư Lăng Vô Tà đoàn người thời điểm, huyền vô hoan dẫn dắt huyền gia đám người như cũ không có rời đi thương hàn băng nguyên.

Ban đêm.

Đường Niệm Niệm một nhà ba người hơn nữa linh tê cùng Ngũ Hạo, ở áo bào tro nam tử nói là thỉnh trên thực tế là áp nhanh chóng rời đi thương hàn băng nguyên chỗ sâu trong, về tới Thiên Ma Cung sản nghiệp tửu lâu địa vực, liếc mắt một cái liền có thể nhìn đến nơi này mênh mông vô bờ quỷ dị khắc băng.

Ở áo bào tro nam tử ý bảo trung, mọi người cũng không có nghĩ ngợi, mà là như cũ không ngừng lên đường.

Tư Lăng Vô Tà như cũ bị áo bào tro nam tử thân thủ mang theo, rốt cuộc Tư Lăng Vô Tà chính là hạn chế Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng máu chót.

Chỉ là Tư Lăng Vô Tà đãi ngộ có thể so linh tê bọn họ khá hơn nhiều, chỉ nguyên với Tư Lăng Vô Tà đối áo bào tro nam tử nói một câu —— đại thúc, ta từ nhỏ liền không có chịu quá khổ, người bắt cóc ta có thể, nhưng ngàn vạn đừng ngược đãi ta, bằng không ta liền tự sát được.

Hắn nếu tự sát, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng còn có thể chịu khống chế sao?

Áo bào tro nam tử nghe được hắn lời nói sau, da mặt một trận run rẩy.

Hắn vẫn là lần đầu tiên nghe nói nói tự sát nói được như vậy tùy ý lại đương nhiên.

Đối phương đôi mắt thanh triệt thủy lượng, tràn đầy đều là thành khẩn, tựa hồ liền sợ người khác không tin giống nhau.

Đơn giản là những lời này, dọc theo đường đi Tư Lăng Vô Tà nói là bị áo bào tro nam tử áp chế, chi bằng nói là bị hắn tự mình hầu hạ.

Này đó bị chung quanh thánh linh đường đệ tử xem ở trong mắt, lại không dám nói ra, miễn cho chọc đến áo bào tro nam tử then quá thành giận, hại chính mình tánh mạng.

Linh tê cùng Ngũ Hạo mỗi đêm đều sẽ thừa nhận linh phù tra tấn, nghe bên tai Ngũ Hạo không chút nào ẩn nhẫn kêu gọi thống khổ thanh âm, linh tê cảm thấy bực bội khó nhịn, bất động thanh sắc nhìn mắt cách đó không xa một tòa tinh xảo tiểu lâu, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liền ngủ ở bên trong.

Này hai cái người thật là nửa điểm ủy khuất đều không chịu, cho dù là ở hoang sơn dã lĩnh, Tư Lăng Cô Hồng đều có thể đủ lấy ra một đồng tiểu lâu, như cũ cấp cho Đường Niệm Niệm tốt nhất sinh hoạt cùng hưởng thụ.

Tam cơm như cũ không ngừng, dậy sớm vẫn ngủ như cũ không thay đổi, cho dù là áo bào tro nam tử ở phương diện này đều chỉ có thể dựa vào bọn họ.

Linh tê suy xét một đường, vì không bị Tư Lăng Cô Hồng phát hiện, hắn không thể dùng thân thể này đi liên hệ huyền vô hoan, như vậy cũng chỉ có thể vận dụng căn nguyên.

Hắn căn nguyên tồn nơi chỉ có chính hắn biết, cho dù là huyền gia người hắn đều không có nói cho, có thể thấy được hắn cẩn thận cùng đa nghi.

Rốt cuộc căn nguyên mới là hắn căn bản, căn nguyên bất diệt, hắn thân thể này đã chết, cũng sẽ không không phải là thật sự chết.

“Huyền vô hoan.”

Thượng ở thượng hàn băng nguyên huyền vô hoan, bên tai nghe được Thánh Tử quen thuộc thanh âm.

Hắn biểu tình hơi đổi, sau đó cung kính đáp: “Gặp qua Thánh Tử.”

“Hôm nay băng nguyên việc ngươi nhưng biết được?”

Hắn cũng không có nói là sự tình gì.

Huyền vô hoan bình tĩnh trả lời: “Hồi Thánh Tử nói, nếu Thánh Tử nói chính là bắt cóc Tư Lăng Vô Tà, đem Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thỉnh đi Thiên Thánh cung sự, ta xác thật biết.”

“Ngươi quên mất bản cung nguyên lai phân phó!?” Nghe thế phiến đáp án, Thánh Tử thanh âm mang lên uy áp cùng một tia tức giận.

Huyền vô hoan biểu tình như cũ bình tĩnh, “Hồi Thánh Tử nói, này không phải Thánh Tử hôm qua tự mình phân phó sao?”

“Cái gì!?” Thánh Tử cả kinh.

Huyền vô hoan nói: “Hôm qua Thánh Tử cho ta truyền lệnh, kế hoạch có biến, sự tình hôm nay chính là Thánh Tử tự mình phân phó ta việc làm.”

“.....” Một trận trầm mặc.

“Hôm qua người nọ là giả, tất là thiên huyễn sở giả, dám giả truyền bản cung mệnh lệnh, nếu không có hắn còn hữu dụng.....” Thánh Tử thanh âm tràn ngập lạnh lẽo, đối huyền vô hoan nói: “Ngươi thật

giả chẳng phân biệt, lý nên nên phạt, bắt quá thiên huyễn nếu dám làm như vậy, tất có mục đích của hấn, người thả làm bộ bồn cung không có đã tới, chỉ chờ hấn lần sau phân phó, đãi bồn cung tới tìm người thời điểm, đem kế hoạch của hấn đều cấp bồn cung công đạo rõ ràng, lấy này lập công chuộc tội.”

Huyền vô hoan trong mắt hiện lên một mặt dị sắc, gật đầu nói: “Tạ Thánh Tử.”

Thánh Tử cảm thấy huyền vô hoan tựa hồ có chút quái dị, rồi lại dường như chỉ là một cái chớp mắt ảo giác, liền không có để ý.

Ở hấn biến mất lúc sau, huyền vô hoan tắc trầm tư lên, nhớ tới đêm qua cùng mặt khác một vị Thánh Tử nói chuyện ——

-----oOo-----

Chương 292: đấu trí đấu dũng (2)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đêm qua trăng sáng sao thưa, huyền vô hoan ở vào thương hàn băng nguyên huyền gia đệ tử nơi.

Không giống Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ, cho dù là tới rồi ban đêm, huyền vô hoan cũng sẽ không ngủ, chỉ là khoanh chân trầm tu.

Có quan hệ thương hàn băng nguyên nhằm vào Đường Niệm Niệm kế hoạch, huyền vô hoan biết cũng không nhiều lắm, hết thầy đều tới đến nỗi Thánh Tử cẩn thận. Thánh Tử sẽ không đem hoàn chỉnh kế hoạch nói cho bất luận kẻ nào, một người đứng ở cái dạng gì vị trí, có thể biết đến cũng chỉ có cái kia vị trí nên biết đến sự tình, dư thừa tuyệt đối sẽ không bị cho biết.

Như vậy bố trí cũng không sợ đối phương vạn nhất phát sinh ngoài ý muốn, bị khống chế nói, tiết lộ kế hoạch của hắn.

Chỉ là như vậy kết quả cũng làm mỗi người biết không đủ toàn diện, dễ dàng bị người lợi dụng.

Huyền vô hoan hiển nhiên chính là một trong số đó.

Lúc ấy Thánh Tử đột nhiên tìm tới hắn, nói cho hắn có quan hệ kế hoạch thay đổi, làm hắn phân phó phía dưới người động tác.

“Thiên huyền cho rằng bọn cung không biết tâm tư của hắn, thực tế đã sớm đã bị bọn cung thấy rõ, nếu không có hắn hữu dụng nói, há dung hắn cùng bọn cung chơi xiếc.”

Huyền vô hoan kinh ngạc, “Thánh Tử ý tứ?”

“Bổn cung ý tứ người không cần biết được, chỉ cần dựa theo bổn cung phân phó đi làm.”

Huyền vô niêm vui trung mê hoặc, dò hỏi nói: “Như Thánh Tử lời nói, Thánh Tử là muốn giả trang trở thành Đường Niệm Niệm bọn họ nhi tử, làm thiên huyễn đổi thành linh tê?” Dừng một chút, lại cảm thấy tựa hồ có chút không thích hợp, Thánh Tử bản lĩnh hẳn không nghi ngờ, chỉ là đối phương tựa hồ cũng đều không phải là đơn giản nhân vật, như là thân sinh nhi tử loại này thân phận, cũng không phải là đơn giản như vậy là có thể đủ giả trang, thả không bị phát hiện, “Vẫn là nói, Thánh Tử như cũ giả trang linh tê, lại làm thiên huyễn giả trang trở thành bọn họ hài tử?”

Thánh Tử không có trả lời hẳn nói.

Huyền vô hoan nghĩ đến Thánh Tử tính cách, rõ ràng đối phương cẩn thận cùng lòng dạ hẹp hòi, giống nhau về tự thân đại sự, đối phương nhưng tuyệt đối sẽ không có hỏi tất đáp.

Hắn không trả lời, huyền vô hoan tự nhiên cũng không dám lại hỏi nhiều.

Ngay sau đó chính là có quan hệ với thiên huyễn làm phản đề tài.

“Thiên huyễn biến ảo chi thuật không gì sánh được, mấy ngày này người cũng nhìn ra được tới, nếu hẳn có tâm giả trang, người cũng khó có thể nhìn ra sơ hở.”

“Thánh Tử.....” Huyền vô hoan muốn phản bác, lời nói tới rồi yết hầu lại nói không nên lời. Trên thực tế thật là như thế..... Trong khoảng thời gian này nếu không phải đối phương trong lời nói rõ ràng thoái nhượng, hẳn thật sự khó có thể phân biệt ra đối phương giả dối thân phận.

“Mục đích của hẳn không rõ, ngày mai đột biến chắc chắn khiến cho hẳn động tác, hẳn nếu giả trang trở thành bổn cung tìm người, người nhưng minh bạch nên làm như thế nào?”

“.....” Huyền vô hoan cũng không phải ngốc tử, hấn nhíu nhíu mày, nói: “Ta lại như thế nào xác định, lúc này đang ở cùng ta nói chuyện Thánh Tử chính là Thánh Tử?”

Hấn vốn tưởng rằng nói xong lời này Thánh Tử sẽ sinh khí, lại không có nghĩ đến sự tình gì đều không có phát sinh.

“Vô luận là bốn cung vẫn là thiên huyền, thật giả yêu cầu chính người đi phân biệt.” Thánh Tử thanh âm mang theo một chút lạnh lẽo cười như không cười, “Một cái nho nhỏ thiên huyền còn không đủ để đem bốn cung khó trụ.”

Như vậy cao ngạo, căn bản là khinh thường với cùng huyền vô hoan chứng minh giải thích chút cái gì.

Huyền vô hoan cũng hiểu được hấn này cao ngạo lời nói sau lưng không có nói ra ý tứ.

Một cái nho nhỏ thiên huyền còn không đủ để đem hấn khó trụ.

Chỉ là chế tạo một ít phiền toái nhỏ vẫn là có thể làm được.

Này đó phiền toái nhỏ cũng nhân tiện sẽ liên lụy đến hấn huyền vô hoan trên người.

Nếu hấn huyền vô hoan không có phân biệt ra thật giả, giống nhau khó không được Thánh Tử, lại sẽ cho Thánh Tử tạo thành không lớn phiền toái, đến lúc đó Thánh Tử nhất định sẽ đối hấn có điều khiển trách.

Thánh Tử mặt ngoài ôn nhã, này tra tấn người thủ đoạn, huyền vô hoan lại cũng rõ ràng một vài.

Huyền vô hoan vội vàng cung kính nói: “Thánh Tử thông minh tài trí há là người khác có thể đánh đồng.” Không thấy được Thánh Tử gương mặt thật, hấn cũng vô pháp từ Thánh Tử hơi thở thượng nhìn trộm tâm tình của hấn, ngay sau đó còn nói thêm: “Lấy Thánh

Tử lời nói, ngày mai ta nếu thật sự làm như vậy, thiên huyễn ngục trang tìm tới ta nói, ta lại nên như thế nào trả lời?”

Thánh Tử đột nhiên tìm tới môn tới cấp hấn hạ đạt mệnh lệnh, làm hấn càng thiên hướng lúc này vị này mới là chân chính Thánh Tử.

“Điểm này người đều yêu cầu hỏi bốn cung?” Thánh Tử thanh âm bí mật mang theo một tia không kiên nhẫn.

Như vậy thái độ nhưng thật ra làm huyễn vô hoan càng thêm cảm thấy lúc này vị này mới là thật sự Thánh Tử, càng thêm cung kính nói: “Hổ thẹn.”

Một trận trầm mặc, huyễn vô hoan thiếu chút nữa cho rằng Thánh Tử đã rời đi, một hồi liền nghe được Thánh Tử thanh âm ——

“Hấn hỏi cái gì, người liền nói cái gì, mặc làm hấn sinh ra hoài nghi.”

“Như thế không phải sẽ tiết lộ Thánh Tử kế hoạch?”

“A.” Chỉ có một tiếng cười, không cần ngôn ngữ là có thể đủ làm người từ này một tiếng cười khẽ cảm nhận được hấn tự tin.

Đến tận đây huyễn vô hoan không còn có nghe được Thánh Tử thanh âm.

Một đêm, hấn suy xét rất nhiều, cùng ngày minh thời điểm, vẫn là dựa theo Thánh Tử nói làm.

Từ áo bào tro nam tử bắt lấy Đường Niệm Niệm một nhà ba người còn có linh tê, Ngũ Hạo đám người, huyễn vô hoan tuy rằng còn lưu tại thương hàn băng nguyên, lại thời khắc đều chú ý áo bào tro nam tử bên kia biến hóa, từng ngày phân tích Tư Lăng Vô Tà cùng linh tê hai người, nhưng thật ra vị nào mới là thật sự Thánh Tử sở giả.

Tư Lăng Vô Tà thái độ thực bình tĩnh, một chút không có bị người trảo lấy hiếp bức sợ hãi, đối với muốn đi hướng Thiên Thánh cung, chẳng những một chút không e ngại, tựa hồ còn hứng thú dày đặc.

Bộ dáng này nhưng thật ra thực phù hợp Thánh Tử hành vi.

Chỉ là hấn ngôn ngữ trong tối ngoài sáng nhằm vào Thánh Tử, thậm chí nói ra Thánh Tử sống không bằng chết ngôn ngữ, này liền lại có chút ý vị sâu xa.

Linh tê đâu?

Dọc theo đường đi không hề xuất sắc chỗ, thậm chí bị tra tấn cũng không dám lộ ra phản kháng.

Thánh Tử như vậy kiêu ngạo người, há dung người khác tra tấn nhục mạ?

Cho dù là ngục trang, cũng hay không ngục trang qua?

Tự Lăng Vô Tà đối linh tê tựa hồ có trong lời nói cố ý châm ngòi.

Nếu linh tê là Thánh Tử, Tự Lăng Vô Tà là thiên huyễn, thiên huyễn có mục đích riêng, nơi nào có cái này lá gan đi cố tình châm ngòi Thánh Tử đâu.

Huyền vô hoan tự mình phân tích lúc sau, cảm thấy Thánh Tử giả trang trở thành Tự Lăng Vô Tà thành suất muốn đại chút.

Mấy ngày này nhưng khổ hấn, không khỏi chính mình đã làm sai chuyện, chỉ có thể không ngừng tự mình tự hỏi, lại sợ chính mình tưởng sai rồi. Trách chỉ trách, Thánh Tử căn bản là không đem chân tướng hoàn toàn nói cho hấn, liền tự thân giả trang trở thành vị nào cũng không nói cho hấn, hoàn toàn liền phải chính hấn đi đoán.

.....

Huyền vô hoan hồi ức, đầu nhân lại cảm thấy đau đớn lợi hại, hoàn hồn lúc sau, duỗi tay xoa bóp chính mình giữa mày.

“Vừa mới vị nào nói chuyện khẩu khí, cùng Thánh Tử cũng là giống nhau như đúc a.” Hấn lẩm bẩm tự nói, mày chẳng những không có xoa thuận, ngược lại càng nhăn càng chặt.

Trước một vị làm hấn không cần giấu giếm, để tránh làm đối phương hoài nghi, sau một vị cũng nói cho hấn, làm bộ không biết, không khỏi đối phương hoài nghi.

Hai vị đều dường như cao ngạo không đem hấn coi như một chuyện, một chút giải thích chính mình thân phận chúng mình đều không cho với hấn, thật đúng là chính là làm hấn đoán.

Chỉ là cái này kêu hấn nhưng như thế nào đoán a!

Huyền vô hoan cuối cùng than nhẹ, “Dù sao phân biệt không ra, liền đều coi như Thánh Tử cung phụng, giả chung quy là giả, sớm muộn gì có một ngày sẽ lộ ra sơ hở.” Hai mắt hiện lên hung ác, “Đến lúc đó ta một hai phải đem hấn sống lột da!”

Huyền vô hoan bản thân chính là một cái bất tử vĩnh tiên, đều có hấn kiêu ngạo, tôn kính Thánh Tử cũng liền thôi, một cái giả Thánh Tử làm hấn tôn kính, căn bản chính là đánh hấn mặt, chân tướng bại lộ thời điểm, hấn lại như thế nào sẽ bỏ qua đối phương.

Thả bất luận huyền vô hoan lúc này tính toán.

Áo bào tro nam tử tuyền lô bên này.

Linh tê khoanh chân ngồi dưới đất, chịu đựng cả người đau đớn, môi nhấp đến xanh trắng, đôi mắt lập loè lạnh lẽo băng hàn lửa giận, chớp mắt đã bị hấn che giấu, rũ xuống con ngươi không cho người khác chú ý tới.

Thiên huyền!

Hấn cũng dám phản bội chính mình!?

Hấn rốt cuộc có cái gì mục đích!?

Linh tê lòng tràn đầy nghi hoặc cùng phẫn nộ.

Cho tới nay mưa thuận gió hoà làm Thánh Tử thói quen khổng chế hết thủy.

Nguyên bản ở hấn xem ra, thiên huyễn trừ bỏ biến ảo nguy trang này hạng nhất bản lĩnh xuất sắc ở ngoài, tu vi thấp đến không đáng giá nhắc tới, có thể may mắn leo lên thượng chính mình, vì chính mình bản lĩnh nên là mang ơn đội nghĩa, tận tâm tận lực.

Có từng nghĩ đến đối phương thế nhưng phản bội hấn, vẫn là ở như vậy đại sự thượng phản bội hấn.

Hơn nữa, hấn còn không biết thiên huyễn rốt cuộc là cái gì mục đích?

Chẳng lẽ hấn là Thiên Ma Cung người?

Thiên Ma Cung người trừ bỏ cá biệt người ngoài, căn bản là không biết Thiên Ma chí tôn bộ dáng, bởi vậy hấn không biết Tư Lăng Cô Hồng cũng không kỳ quái. Đương biết được kế hoạch của chính mình lúc sau, chính là cùng chính mình không qua được, cho nên liền tự mình diễn như vậy một tuồng kịch cũng là khả năng.

Nhưng mà, hấn chỉ vì phá hư kế hoạch của chính mình nói, đại có thể trực tiếp rời đi, cần gì bố trí một hồi bắt cóc, đi trước thánh linh đường?

Linh tê nhất thời tưởng không rõ thiên huyễn tâm tư, lại cũng không sợ.

Chỉ cần đối phương có mục đích, thả cùng kế hoạch của hấn không nghĩ hướng nói, hấn không ngại cùng thiên huyễn diễn một hồi kế trúng kế.

Một cái nho nhỏ người tiên, sao lại là đối thủ của hấn?

Linh tê đối với chính mình có trời sinh tự tin.

“Di? Rốt cuộc phát hiện a.” Cách đó không xa Tư Lăng Cô Hồng tay nhỏ chống chính mình cằm, cười đến phúc hậu và vô hại.

“Vật nhỏ, ngươi lại ở đánh cái gì chủ ý!?” Tùy thời tùy chỗ ở hấn bên người tuyên lô cần thận miễn cảm hỏi.

Đừng hỏi hấn như thế nào như vậy miễn cảm.

Mấy ngày nay hấn xem như chịu đủ rồi Tư Lăng Vô Tà lăn lộn.

Hấn vốn đang tưởng âm thầm làm chút động tác, giáo huấn một chút Tư Lăng Vô Tà, cố tình huyền vô hoan bên kia truyền đến tin tức, muốn hấn hảo sinh đối đãi đối phương, làm hấn tức khắc khóc không ra nước mắt, chỉ có một người buồn bã thương tâm.

“Đại thúc ~ ta nói ta kêu ngây thơ, không gọi vật nhỏ.” Tư Lăng Vô Tà tươi cười xán lạn, trong bóng đêm như ngưng tụ nguyệt tinh hoa.

Đây là cái xinh đẹp đến không thể tưởng tượng hài tử.

Tuyền lô bất đắc dĩ lắc đầu, chỉ là tính tình lại cùng này xinh đẹp vô hại bề ngoài hoàn toàn không đáp!

“Ta muốn kêu cái gì đã kêu cái gì, vật nhỏ!” Giận dữ giống nhau nói.

Tư Lăng Vô Tà đô miệng, “Mẫu thân nói, không việc thiện nào hơn biết sai chịu sửa, đại thúc người dạy mãi không sửa, sẽ lọt vào trời phạt!”

“A.” Tuyền lô châm chọc cười, “Trời phạt há là tiểu tử người nói tính, ta liền kêu người tiểu gia hỏa thì thế nào?”

Tư Lăng Vô Tà mê mắt cười đến có khác thâm ý, không lăm để ý cong cong môi, “Ta tự sát.”

Nhìn một cái! Nhìn một cái! Tự sát nói được nhiều tự tại tùy ý a!

Tuyền lô hận không thể chùy chết trước mắt này chết hài tử.

“Tiểu....., người, có bản lĩnh đừng nói, người nhưng thật ra tự sát cấp lão tử nhìn xem?!”

Tư Lăng Vô Tà đuôi lông mày rất là tùy ý một chọn, “Đại thúc, người xác định?”

“.....” Tuyên lô cương mặt.

Tư Lăng Vô Tà nhìn hấn, tam tức sau, không tiếng động thở dài một hơi, “Ta đây đi ~”

“Đủ rồi!” Tuyên lô tức muốn hộc máu gào rống, “Ngủ, ngủ người giác đi!”

“Giường ~ chăn ~ nhiệt sữa bò ~” Tư Lăng Vô Tà lười biếng cờ lê chỉ, thanh âm mềm như bông.

Tuyên lô đỏ lên mặt, từng cái làm, trong lòng tức giận mắng, ma quỷ! Yêu nghiệt! Thiên lý nan dung! Không chết tử tế được! ~

Tư Lăng Vô Tà tiếp nhận hấn đưa qua nhiệt sữa bò, mỉm cười, “Đại thúc thật là người tốt ~”

“.....” Tuyên lô khóe miệng chảy ra một sợi màu đỏ tươi, bị hấn vô tình chính mình cắn.

Chung quanh thánh linh đường đệ tử, mặt vô biểu tình, ở trong lòng yên lặng ai thán, lão đại, ngài vất vả.....

-----oOo-----

Chương 293: người chơi bất quá ta

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thiên giới ngọc hoa lâu.

Tiên nhân ngồi đầy, tu vi không đồng nhất.

Nơi này làm việc nhân tu vì đều ở Đại Thừa phía trên, người tiên đều không hề số ít, chú định này ngọc hoa lâu tiêu phí độ cao.

Trong lâu tiên nhân không ít, phần lớn đều kê chút đồ ăn cũng không cần, ngẫu nhiên chỉ uống chút rượu, cho nhau nói chuyện với nhau nghị luận.

“Đến truyền ra thương hàn băng vốn có Thiên Thánh cung tin tức lúc sau, tới rồi hiện giờ đã hơn một tháng, nghe qua hướng nơi đó thuê người ta nói, đừng nói cái gì Thiên Thánh cung bảo vật, ngay cả Thiên Thánh cung bóng dáng đều không có nhìn đến, thật là tiếng sấm to hạt mưa nhỏ.”

“Chúng ta phái trung các tiên bối đều đã trở lại, nghe nói thương hàn băng nguyên cũng không phải gì đó động tĩnh đều không có, chỉ là động tĩnh luôn là tới đột nhiên, cuối cùng cố tình cái gì đều không thấy. Thánh linh đường cùng huyền gia người đều đi rồi, có thể thấy được bọn họ đối với thương hàn băng nguyên tin tức cũng không hề tin tưởng, phần lớn người cũng chỉ có hy vọng mà về, chỉ còn lại có một ít còn ôm có một tia hy vọng ảo tưởng người lưu tại nơi đó.”

Từ một ít không thể nào che giấu trong lời nói, có thể nghe ra tới, đang ngồi mọi người đàm luận sự tình phần lớn đều có quan hệ thương hàn băng nguyên Thiên Thánh cung tin tức.

Bọn họ đàm luận thời điểm, không có chú ý tới ngọc hoa lâu cửa lại vào tám người thân ảnh.

Này tám người vì bốn nữ bốn nam.

Bốn cái nữ tử, nhất bên trái nữ tử ăn mặc lam váy, bề ngoài không tính tuyệt mỹ, chỉ tính thanh tú khả nhân, khí chất dịu dàng ôn trọng. Ở nàng bên người là một đôi dung mạo tiểu lệ tinh linh song sinh nữ tử, giống nhau như đúc dung nhan cùng tươi cười, một đôi mắt nước gợn linh động, thỉnh thoảng chuyển động, tràn ngập hoạt bát giảo hoạt, tựa hồ ở đánh cái gì chú ý.

Cuối cùng một vị nữ tử ăn mặc xanh đậm sắc váy lụa, hình thức có chút cùng loại dị tộc phong cách, tu mi như thúy, đôi mắt sáng ngời, dung mạo linh tú, trên người tản ra một cỗ lệnh người yên lặng thanh hương, xem đến làm người trước mắt sáng ngời.

Đến nỗi các nàng chung quanh bốn gã nam tử, chỉ cần liếc mắt một cái liền nhìn ra bọn họ chi gian thân cận trình độ —— bọn họ ánh mắt cùng trạm vị bất đồng.

Vị kia ăn mặc bạc áo lam thường, một đầu chỉ bạc, giữa mày có một vòng sáng tỏ minh nguyệt phù văn tà mị nam tử, đứng ở song sinh tử muội hai người phía sau, nhìn các nàng ánh mắt nhu hòa, một bộ đem các nàng che chở tư thái.

Một vị khác nam tử ăn mặc màu xanh đen trường bào, bộ dáng không bằng tóc bạc nam tử như vậy khác hẳn với thường nhân yêu dị cùng tuấn mỹ, lại sẽ không bị này tà mị cao quý nam tử cấp so đi xuống, dung mạo tuấn tú dễ coi, ánh mắt tràn ngập một cỗ tử cơ trí, liếc mắt một cái liền đủ để nhìn ra hẳn tính cách bình tĩnh tự giữ.

Hắn cùng mấy người dựa đến không tính gần, nhưng mà chính là làm người có thể cảm giác được hắn cùng kia bốn nữ một nam có khác quan hệ, mấy người đi cùng một chỗ, tràn ngập nào đó ăn ý cùng hài hòa.

Đến nỗi dư lại hai gã nam tử, bọn họ quần áo trang điểm giống nhau, thần sắc bình đạm, một bộ không kiêu ngạo không siểm nịnh bộ dáng, đứng ở sáu người hai bên, hiển nhiên là không thể nào thân cận quen thuộc.

Chỉ là đương người vô tình đem ánh mắt dừng ở bọn họ trên người thời điểm, không khỏi chấn động ——

“Thiên Ma Cung người!?”

Có thể được xưng là Thiên Ma Cung người, trừ bỏ năm hoang cổ lâu ngoại, chỉ có mười hai môn đầu cùng 36 tinh tú, 72 nguyên sát.

Một người vô tình kêu sợ hãi người, lập tức hấp dẫn mọi người chú ý, mỗi người bất động thanh sắc đánh giá tiến vào người.

Này liếc mắt một cái liền phát hiện, trừ bỏ kia hai cái Thiên Ma Cung người ngoại, mặt khác sáu người thế nhưng đều chỉ là người tiên tu vi, từ bề ngoài nhìn lại nói, liếc mắt một cái liền nhìn ra được tới cái kia tóc bạc nam tử là danh yêu tu, hiện tại tự nhiên chính là yêu tiên.

Tám người không để ý đến mọi người đánh giá, tự hành lên lầu hai, tìm một chỗ nhã gian ngồi xuống.

Nếu Đường Niệm Niệm toàn gia ở chỗ này nói, nhất định sẽ phát hiện này tám người bên trong sáu người đều là bọn họ quen thuộc người, phân biệt là —— Thù Lam, Diệp thị tỷ muội, Mộc Linh Nhi, Bạch Lê, Đỗ Tử Nhược.

Đến nỗi mặt khác hai gã Thiên Ma Cung nam tử, đích xác không bị bọn họ nhận thức.

Ngọc hoa lầu nhã tọa sương phòng có thể tùy khách nhân lựa chọn hay không che chắn bên ngoài âm ỉ, Thù Lam đám người ngồi xuống lúc sau, lựa chọn chính là có thể nghe được bên ngoài người nghị luận thanh.

“Cái gì tức nguyệt tộc người đắc tội Thiên Ma Cung cao tằng, cái gì đắc tội đại nhân sủng cơ bị ám toán, biến thành khắc băng.....” Liên Kiêu đùa bỡn trong tay ngọc giản, tưởng tượng đến phía trước từ ngọc giản bên trong nhìn đến những cái đó quái dị khắc băng, liền nhin không được ‘ phụt ’ cười ra tiếng, nháy đôi mắt nhìn mọi người, “Vị kia đại nhân định là trang chủ, đắc tội người nhất định là chủ mẫu, ta đoán này đó khắc băng nhất định là Tuyết Tân người nọ làm.”

Bọn họ là mấy ngày trước cùng nhau phi thăng.

Không ngừng là bọn họ, trước hết đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng người bên cạnh, phần lớn đều đã phi thăng.

Rốt cuộc Đường Niệm Niệm để lại cho bọn họ đan dược cũng đủ bọn họ dễ dàng tăng lên tới Đại Thừa tu vi, không có đi theo Đường Niệm Niệm cùng nhau phi thăng, vẫn là bởi vì không nghĩ cấp Đường Niệm Niệm thêm phiền toái, cho nên mới chờ đến Thiên Ma Cung cấp niệm hồng đại lục làm tốt an bài lúc sau, mới vừa rồi làm quyết định.

Thiên giới phi thăng đài quá nhiều, chẳng sợ có đặc thù pháp thuật khống chế, như cũ không có cách nào làm cho bọn họ như nguyện ở một chỗ phi thăng đài tiến vào Thiên giới.

Bọn họ sáu người cũng không phải ngay từ đầu liền phi thăng ở bên nhau, mà là ở mấy ngày thời gian tụ tập.

Hai vị Thiên Ma Cung người còn lại là tiếp dẫn bọn họ người.

Tuy rằng hai người tu vi so Thủ Lam đám người cao, bất quá bọn họ cũng mơ hồ biết này mấy người đặc thù, không dám đối bọn họ giả bộ, lại cũng sẽ không có ý a dua lấy lòng.

Dọc theo đường đi Thủ Lam đám người đã nghe được không ít có quan hệ Thiên Ma Cung sự tình, tự nhiên cũng đoán được Tuyết Tân cùng hắc long, Lâm Quân tứ đám người thân là Thiên Ma Cung năm hoang cổ lâu, hoang cổ Thiên Tôn thân phận.

Tuy là như thế, Liên Kiều lại nói tiếp Tuyết Tân thời điểm, như cũ không có quá nhiều sợ hãi cùng kính sợ, ngược lại như thường, nhắc tới hẳn khi ngôn ngữ tràn ngập tùy ý cùng tự tại.

Bọn họ những người này cảm tình đối với vô số tiên nhân vô tận sinh mệnh tới nói, bất quá ngắn ngủn mấy trăm năm năm tháng, không đáng giá nhắc tới.

Chính là, này mấy trăm năm năm tháng, đối với bọn họ tới nói lại là nhất quý trọng ký ức, cũng là nhất chân thành tha thiết cảm tình.

Vô luận địa vị như thế nào biến hóa, đơn luận cảm tình nói, từ đầu đến cuối đều sẽ không biến hóa.

Mộc hương gật đầu, “Chỉ bằng người ngoài nói kia một thân bao đến kín không kẽ hở thăm lục sắc trang phục, dưới bầu trời này trừ bỏ Tuyết Tân còn có thể có ai đâu.”

“Phốc.” Nhắc tới Tuyết Tân trang phục vấn đề, mấy người đều nhin không được lộ ra ý cười.

Mấy người lại cùng nhau đàm luận một hồi có quan hệ thương hàn bằng nguyên sự tình cùng suy đoán, trong lời nói thực tùy ý, thậm chí đôi khi còn trêu ghẹo Tư Lăng Cô Hồng đám người, làm mặt khác cảm không thương miệng hai gã Thiên Ma Cung đệ tử nhin không được một trận kinh ngạc.

Bọn họ cũng không biết Tư Lăng Cô Hồng cùng Tuyết Tân thân phận, lại biết nhất định là quyền cao vị trọng giả, nếu không như thế nào có thể phân phó toàn bộ 72 nguyên sát cùng 36 tinh tú làm việc.

Trước mắt này vài vị vừa mới phi thăng người tiên, ngôn ngữ thế nhưng như vậy trêu ghẹo những cái đó đại nhân, thật sự làm cho bọn họ không kinh ngạc đều không được.

—— hẳn là nào đó đại nhân lưu tại Nhân giới huyết mạch đi ——

Hai người trong lòng như thế suy đoán, đem Thù Lam đấm người tưởng thành những cái đó sinh ra hảo, sinh ra chính là đại thiếu gia đại tiểu thư linh tinh nhân vật.

“Không biết những người khác thế nào.....” Mộc Linh Nhi than nhẹ một tiếng, linh mỹ trong ánh mắt chớp động tưởng niệm.

“U ~ mới tách ra không đến mấy ngày đâu, này liền tưởng người chiến lang lạ?” Mộc hương trêu ghẹo nói.

Liên Kiều không cam lòng lạc hậu mê mắt cười hì hì nói: “Người tưởng không phải những người khác, nên là trong lòng vị nào đi ~”

Mộc Linh Nhi bị hai người bọn nàng xem xấu hổ buồn bực, nhẹ giọng nói: “Các người tâm tâm niệm niệm người liền tại bên người, tự nhiên không cần tưởng niệm.”

Những năm gần đây thói quen Diệp thị tỷ muội tinh linh cổ quái trêu ghẹo, nàng cũng học xong phản kích.

Ai đều biết Mộc Linh Nhi nói chính là ai, Bạch Lê còn cùng phối hợp cười, duỗi tay sờ sờ hai tỷ muội đầu.

Diệp thị tỷ muội hai trăm miệng một lời kêu lên: “Ai lại không phải người, sờ cái gì sờ!”

Bạch Lê thói quen tỷ muội hai đối phương diện này biệt nữu, cười đến vẻ mặt bao dung ôn nhu.

Bộ dáng này hấn, làm người xem đến thật giống như là hai tỷ muội tùy hứng giống nhau.

Hai tỷ muội khó chịu hừ hừ hai tiếng, một bộ không muốn để ý tới bộ dáng của hấn.

Như thế làm hai tỷ muội an tĩnh lại.

Thù Lam đấm người xem đến buồn cười.

Chính cái gọi là một vật khắc một vật, thả nhìn xem ngày thường không sợ trời không sợ đất, tinh linh cổ quái Diệp thị tử muội, vừa thấy đến Bạch Lê bộ dáng, liền chỉ có thể an tĩnh không nói bộ dáng, khiến cho nhân tâm trung sinh than.

Lúc này ngoài cửa nghị luận trong tiếng có điều tin tức đột nhiên khiến cho bọn họ chú ý ——

“Các người không tin ta nói?” Người nói chuyện hiển nhiên phía trước bị nghi ngờ, ngôn ngữ có chút kiêu căng cùng bất mãn, liên tục nói: “Ta nhưng có chứng cứ rõ ràng, phía trước vị kia cùng túc nguyệt tộc đã xảy ra mâu thuẫn đại nhân đích xác cùng thánh linh đường quan hệ xa xỉ.”

“Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường tuy rằng không tính kẻ thù, nhưng là âm thầm từ trước đến nay bất hòa, vị kia đại nhân rõ ràng là Thiên Ma Cung cao tầng, lại như thế nào sẽ cùng thánh linh đường quan hệ xa xỉ.” Như cũ có người không tin phản bác, ngay sau đó nói: “Người nói có chứng cứ rõ ràng, vậy người nhưng thật ra lấy ra tới cho chúng ta nhìn xem a.”

“Người kêu ta lấy ra tới ta liền lấy ra tới?” Khinh thường cùng tức giận thanh âm.

“Ha hả, xem ra quả thật là gạ người.” Tiếng cười trào phúng chói tai.

Này hai người thật giống như là giằng co, không có những người khác thanh âm, nhìn dáng vẻ phần lớn người rõ ràng đều thấy thì thấy diễn.

“Người nếu nhận chuẩn ta là gạ người, không bằng chúng ta liền đánh cuộc một hồi, nếu ta lấy ra tới chứng cứ rõ ràng, người liền đáp ứng ta một việc. Tự nhiên, nếu ta lấy không ra, người cũng có thể phân phó ta làm ý kiến sự tình.”

“Ta nếu muốn người mệnh đâu?”

“Người nếu có bản sự này nhưng thật ra có thể thử xem!”

“A.....” Phản bác người nghĩ đến là bị người nọ tự tin bình tĩnh cấp ảnh hưởng, lui một bước nói: “Kia hảo, đánh cuộc liền đánh cuộc, bất quá mọi người đều là tiên gia, không cần vì một chuyện nhỏ bị thương hòa khí, này thua trừng phạt cũng muốn có cái giới hạn, không thể hại nhân tính mệnh, cũng không thể yêu cầu đối phương nhất năng lực có thể đạt được ở ngoài sự tình.”

“Hừ.” Một tiếng khinh thường cười, “Hảo.”

Trong chốc lát an tĩnh ở ngoài, Thù Lam đám người không biết bên ngoài đã xảy ra cái gì, đang nghĩ ngợi tới muốn hay không đi ra ngoài nhìn xem.

Thiên Ma Cung hai người trung một cái đột nhiên phát tay, liền thấy trong phòng giữa không trung xuất hiện một viên hạt châu, hạt châu phản xạ một đạo quang sáng, quang sáng liền xuất hiện bên ngoài cảnh tượng.

Cảnh tượng trung hai gã nam tử giăng co.

Cây cọ y nam tử lấy ra một đạo ngọc giản, đem ngọc giản bên trong nội dung thực chất thả xuống mọi người trong tầm mắt.

Ngọc giản hình ảnh đúng là Đường Niệm Niệm toàn gia cùng tuyền lô chờ thánh linh đường người.

Này ngọc giản cũng không biết là này cây cọ y nam tử như thế nào đến tới, bất quá hình ảnh nhưng thật ra thực rõ ràng, bên trong vừa lúc xuất hiện tuyền lô hầu hạ Tư Lăng Vô Tà hình ảnh, còn có hấn đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lời nói.

Lời nói cũng không có xuất hiện, nhưng mà từ hấn khẩu hình mọi người vẫn là có thể nhìn ra tới hấn lời nói nội dung ——

‘ hai vị là thánh linh đường khách quý, tới rồi thánh linh đường lúc sau, tự nhiên ăn ngon uống tốt đưa đến hai vị trước mặt, sớm chút

tới rồi cũng có thể sớm chút hưởng thụ, hà tất tại đây hoang sơn dã lĩnh lộng cơm làm canh. '

Mọi người kinh ngạc với hình ảnh trung Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, Tư Lăng Vô Tà toàn gia dung mạo khí chất, phát hiện tuyền lô lời nói nội dung lúc sau, liền không phải do bọn họ không tin.

Nhân gia thánh linh đường người đều nói đối phương là thánh linh đường khách quý, bọn họ còn có thể hoài nghi cái gì?

Cây cọ y nam tử đặc ý khinh thường nhìn đối diện cùng chính mình giằng co áo lam nam nhân, "Hiện tại ngươi không lời nào để nói đi."

Áo lam nam nhân sắc mặt khó coi, cười lạnh nói: "Chỉ bằng này ngọc giản có thể thuyết minh cái gì, người ta nói là khách quý, nói không chừng là đang nói nói mát, trên thực tế là đem ở hiếp bức bọn họ."

"Ha hả." Lần này cây cọ y nam tử còn không có nói chuyện, những người khác liền trước nói, "Ngươi nhưng thật ra xem hấn đối đãi bọn họ thái độ lại nói, nếu là hiếp bức bọn họ nói, này thánh linh đường người sẽ như vậy hảo sinh hầu hạ đứa bé kia sao, sẽ như thế ôn tồn cùng hấn bọn họ nói chuyện sao? Còn sẽ bồi bọn họ ở hoang sơn dã lĩnh lộng cơm làm canh?"

Áo lam nam nhân bị phản bác không lời nào để nói.

Cây cọ y nam tử lúc này cười nói: "Ta cũng không vì khó ngươi, không cần ngươi làm chút cái gì nguy hiểm hoặc là tán tài sự tình, chỉ cần....." Hấn tươi cười nhưng cũng không hữu hảo, cố ý tạm dừng làm áo lam nam nhân hô hấp cứng lại, không khỏi khẩn trương, sau đó liền nghe được đối phương nói: "Chỉ cần ngươi cởi hết quần áo, tự hành đóng băng ba ngày, cấp ngọc hoa lâu thủ vệ là được."

"Ha ha ha ha ha ha ——"

“Cái này diệu, cái này diệu!”

“Này trừng phạt người biện pháp, ngược lại lưu hành?”

Cây cọ y nam tử lời nói rơi xuống, tức khắc đưa tới một trận tiếng cười.

Áo lam nam tử sắc mặt biến đến xanh mét vô cùng, “Người, người khinh người quá đáng ——!”

Bọn họ chi gian tranh cãi, Thù Lam bọn người không có tiếp tục chú ý hứng thú, ngược lại bị cây cọ y nam tử nói sự thật cấp kinh sợ.

Bọn họ đi theo Đường Niệm Niệm thời gian không ngắn, đối với Đường Niệm Niệm sự tình cũng có cái biết cái không.

Bọn họ đều rõ ràng, chỉ cần Thánh Tử vẫn là thánh linh đường chủ tử một ngày, Thiên Ma Cung cùng thánh linh đường quan hệ liên không khả năng hữu hảo, Đường Niệm Niệm toàn gia lại sao có thể sẽ trở thành thánh linh đường khách quý đâu.

“Trang chủ bọn họ sự tình, chúng ta vô pháp can thiệp.” Một trận trầm mặc sau, Thù Lam như thế nói: “Thả làm chúng ta hiện tại có thể làm, chính là giúp đỡ trang chủ bọn họ.”

Mặt khác mấy người cũng gật đầu nhận lời.

Bọn họ đã so rất nhiều người đều may mắn quá nhiều, gần nhất liền có Thiên Ma Cung cái này quái vật khổng lồ che chở.

Chẳng qua bọn họ cũng sẽ không bởi vì Đường Niệm Niệm toàn gia quan hệ, gần nhất liền chiếm cứ Thiên Ma Cung cao tầng vị trí, ngược lại đã sớm quyết định hảo, bằng vào bọn họ bản thân tu vi cùng bản lĩnh, từ Thiên Ma Cung bên ngoài tầng dưới chót làm lên, bằng vào nguyên liệu thật chậm rãi hướng về phía trước bò.

Này không ngừng là đối chính mình một loại tôn trọng, cũng là không nghĩ cấp Đường Niệm Niệm toàn gia bôi đen.

Bọn họ chính là trước hết đi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng người bên cạnh, như thế nào cũng không thể bị người khác so không bằng.

Bên này Thù Lam đám người các hoài tâm tư thời điểm, mặt khác Đường Niệm Niệm bên kia tắc rớt cuộc tới rồi thánh linh đường nơi.

Thánh linh đường nhập trú địa phương ở đông lam cổ cảnh, đông 嵐 cổ cảnh là cùng Thiên Ma Cung nơi hỗn hư cảnh giống nhau độc lập thiên địa.

Tuyền lô đem Đường Niệm Niệm đám người mang đến thời điểm, chỉ thấy chân trời một người tố y nữ tử ở hai bài tiên cô ủng hộ trung bay tới.

Nàng dung mạo tú lệ, giống như này chung quanh thanh mộc núi sông ngưng tụ hóa tiên, tố y như nước, đem nàng thân mình phụ trợ đến càng thêm mờ ảo động lòng người, hảo một cái tiên tử phong tư.

“Tuyền lô bái kiến Vu Lăng đại nhân.” Tuyền lô nhìn thấy nữ tử, tất cung tất kính tư thái, hiển lộ ra nữ tử ở thánh linh đường thân phận địa vị.

Vu Lăng ánh mắt ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người lưu chuyển một phen, lại cường điệu nhìn Tư Lăng Vô Tà cùng linh tê, tựa hồ muốn đem hai người nhìn thấu, Ngũ Hạo tắc hoàn toàn bị nàng cấp xem nhẹ, chậm rãi đối tuyền lô phát tay, “Bọn họ giao cho ta, ngươi thả đi xuống.” Tạm dừng một chút, tiếp theo câu nói làm tuyền lô vui mừng ra mặt, “Lần này sự tình ngươi làm được không tồi, tố ương, dẫn hắn đi lĩnh thưởng.”

Nàng phía sau một vị tiên cô đi ra, đó là vị kia tố ương.

“Tạ Vu Lăng đại nhân.” Tuyền lô cười nói.

Mắt thấy Đường Niệm Niệm đám người bị Vu Lăng mang đi, hắn thế nhưng cảm thấy có chút không thói quen, không thói quen thiếu Tư

Lăng Vô Tà làm khó dễ.

Thật là phạm | tiện!

Tuyên lô phát hiện chính mình không thói quen, thế nhưng là tới đến nỗi này lúc sau, không bằng ở trong lòng thầm mắng chính mình một tiếng, vội vàng đi theo tổ ượng đi lĩnh thưởng.

Lại nói Vu Lăng dẫn theo Đường Niệm Niệm đám người hành tẩu ở không trung, cũng không nói lời nào, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, tự nhiên một phen phong hoa.

Trên thực tế, nàng lúc này đang ở tự hồi Thánh Tử thật giả vấn đề.

Ở tuyên lô còn không có đi vào nơi này thời điểm, nàng cũng đã từ huyền vô hoan nơi đó biết được Thánh Tử không rõ tin tức, không đợi nàng tiêu hóa tin tức này, trước một ngày thời điểm, nàng phải tới rồi Thánh Tử truyền triệu.

Nàng cũng không có thấy Thánh Tử người, chỉ nghe được Thánh Tử thanh âm, đến Thánh Tử trong lời nói biết được Thánh Tử là linh tê chân tướng.

Vu Lăng không thể so huyền vô hoan, nàng chẳng những tu vi ở huyền vô hoan phía trên, còn so huyền vô hoan sớm hơn đi theo Thánh Tử bên người, đối Thánh Tử hiểu biết tự nhiên so huyền vô hoan càng hơn.

Tuy rằng Thánh Tử cũng không có nhiều lời chút chuyện gì lộ tới chứng minh hẳn chân thật, Vu Lăng lại tin tưởng người nói chuyện là Thánh Tử, nói là đối Thánh Tử tín nhiệm, không bằng nói là đối chính mình tín nhiệm.

Nàng tự tin chính mình cảm giác cũng tín nhiệm chính mình bản lĩnh.

Thánh Tử cùng nàng nói chuyện thời điểm, nàng vô pháp cảm ứng được Thánh Tử nơi, thiên huyền cái kia chỉ có biến ảo bản lĩnh, lại

không có cao thâm tu vi người, tuyệt đối vô pháp chạy thoát nàng cảm ứng.

Thánh Tử nói qua, không thể rút dây động rừng, tốt nhất là làm bộ Tư Lăng Vô Tà mới là thật sự Thánh Tử, như vậy mới có thể làm thiên huyền trở thành dê thế tội.

Vu Lăng khoe miệng nhẹ cong, trong mắt suy nghĩ che giấu, bất động thanh sắc nhìn về phía Tư Lăng Vô Tà, cười khế nói: “Nơi này là đông 嵐 cổ cảnh, phạm vi cực đại, thánh linh đường trải rộng nơi này, chiêu đãi khách quý địa phương chia làm xuân hạ thu đông khắp nơi, không biết vài vị tướng trụ nơi đó?” Ngôn ngữ thời điểm, nàng vẫn là nhin không được nhìn linh tê liếc mắt một cái.

Linh tê sắc mặt tái nhợt, trong mắt chớp động phức tạp cảm xúc, vừa lúc cùng Vu Lăng đối diện ở bên nhau thời điểm, không chút nào che giấu lộ ra chán ghét cùng ẩn nhẫn thần sắc.

Vu Lăng ngẩn ra, trong lòng có chút khác thường, thầm nghĩ: Thánh Tử các nơi đều lợi hại, chẳng sợ kỹ thuật diễn đều là như thế. Nàng cố ý xem nhẹ chính mình trong lòng kia một tia khác thường.

Bất cứ chuyện gì một khi chôn xuống một chút không yên ổn hạt giống, đặc biệt là có người cố tình làm đạo lúc sau, tổng hội làm người sinh ra hoài nghi.

Tư Lăng Vô Tà cười nhìn Vu Lăng cùng linh tê hẫ động, hứng thú bưng bưng nói: “Ta đã sớm nghe nói thánh linh đường có một đầu đặc biệt có ý tứ dị thú, tên gọi là khát thăng, không biết nó ở nơi nào?” Đen nhánh thanh triệt trong ánh mắt tràn ngập hứng thú sáng rọi vô cùng xán lạn, tươi cười cũng là như thế, làm người không đành lòng cự tuyệt hẳn yêu cầu, “Ta tưởng ở tại nó ở địa phương.”

Vu Lăng lại lần nữa sửng sốt.

Khát thăng tồn tại tiên có người biết, huống chi là nó tên thật.

Huống chi khát thẳng ở địa phương, đó là Thánh Tử chỗ ở không xa, Tư Lăng Vô Tà nói muốn ở tại nó bên người nói, cùng cấp vì thế nói muốn ở tại Thánh Tử Thánh Tử trong điện.

Vu Lăng ngây người thời điểm, chú ý tới để Tư Lăng Vô Tà bình tĩnh nhìn chính mình ánh mắt, trong lòng mạc danh nháy dưng.

Đây là..... Âm chỉ?

Trước một ngày nàng còn tin tưởng vững chắc Thánh Tử nói, linh thể chính là Thánh Tử.

Hôm nay mới vừa gặp nhau, Vu Lăng thế nhưng liền nhịn không được sinh ra một tia dao động cùng hoài nghi.

Thánh Tử là người phương nào.

Hắn làm bộ nữ tử cũng thế, lại vẫn sẽ giả đến nữ tử như vậy giống nhau, như vậy mảnh mai ẩn nhẫn.....

Trước mắt hài tử làm người liếc mắt một cái nhìn liền cảm thấy thuần thiện, giống như thiên địa tốt nhất ngọc thạch tạo hình mà thành, mềm mại ngôn ngữ lại sẽ không làm người cảm thấy yếu đuối, ngược lại có loại bất phàm khí độ, hồn nhiên thiên thành tự tin.

Khó trách huyền vô hoan cùng nàng lại nói tiếp thời điểm, cố ý vô tình ám chỉ Tư Lăng Vô Tà càng tựa Thánh Tử ý tứ.

Vu Lăng nhịn không được có chút hỗn loạn.

Nàng nghĩ nghĩ, dù sao Thánh Tử cũng không phải nói qua, đem thiên huyền coi như thật sự Thánh Tử đối đãi.

Thánh Tử thần thông quảng đại, hiện tại hết thầy nói không chừng đều bị hắn xem ở trong mắt, hắn thế nhưng không có ra mặt ngăn cản, tự nhiên chính là ngầm đồng ý ý tứ đi?

Vu Lăng nơi nào sẽ biết, Thánh Tử sở dĩ không dám hành động thiếu suy nghĩ, đó là bởi vì có Tư Lăng Cô Hồng vị này khủng bố tồn

tại.

Hắn bố trí hết thầy kế hoạch, cũng không có nói cho bất luận kẻ nào Tư Lăng Cô Hồng thân phận, nguyên nhân là hắn kiêu ngạo, còn có hắn rõ ràng. Nếu huyền gia người biết hắn phải đối phó chính là Thiên Ma chí tôn, nhất định sẽ ngăn cản hắn.

“Thánh Tử công đạo quá, làm ta đối đãi vài vị khách quý hữu cầu tất ứng.” Vu Lăng cười nói: “Thánh linh đường đích xác có khát thăng, liền ở cực đông bên kia, ngươi nhưng hiện tại muốn đi?”

Linh tê nghe được nàng lời này, trong lòng một trận lửa giận.

Hắn tuy rằng nói cho đối phương muốn đem thiên huyền coi như thật sự Thánh Tử, lại không đại biểu có thể cho đối phương vào ở hắn cung điện!

Hà tất so đo này đó, dù sao cuối cùng đều là cái người chết!

Linh tê tự mình an ủi, sự tình sau khi chấm dứt, hắn liền không hề là Thánh Tử, mà là chân chính Thiên Thánh, nguyên lai Thánh Tử điện huỷ hoại đó là.

Tư Lăng Vô Tà gật đầu, theo sau quay đầu đối Đường Niệm Niệm cười nói: “Mẫu thân, nơi này lớn như vậy, phòng ở cũng nhất định đại, ngươi cùng ta cùng đi nơi đó trụ được không.” Hắn không hỏi Tư Lăng Cô Hồng, bởi vì hắn biết, vô luận Đường Niệm Niệm đi nơi nào, Tư Lăng Cô Hồng nhất định sẽ đi theo, hướng chi vẫn là tại đây chỗ địch nhân địa bàn!

Đường Niệm Niệm không sao cả, gật đầu, “Hảo.”

Tư Lăng Vô Tà lại đối Tư Lăng Cô Hồng ngửa đầu nói: “Cha, ta tưởng cùng mẫu thân đơn độc chơi, ngươi.....” Hắn nói những lời này, căn bản là không có bất luận cái gì thành công tính toán, chỉ vì nói cho linh tê xem.

Cho dù là diễn trò một câu, vẫn là rước lấy Tư Lãng Cô Hồng một cái mắt lạnh, đem hấn không có nói xong nói cấp lấp kín.

Tư Lãng Vô Tà bẹp bẹp miệng, từ bỏ khuyên bảo.

Trong lúc vô ý triệu linh tê kia đảo qua, quả nhiên nhìn đến hấn chợt lóe rồi biến mất khác thường, trong lòng càng cảm thấy buồn cười.

Cái này Thánh Tử, mẫu thân không đối phó hấn, hấn liền vội vã tới đối phó mẫu thân.

Mẫu thân vô tình cùng hấn dây dưa, hấn chết triền không bỏ, như vậy liền đối chính mình tới cùng đấu.

Thánh Tử tự tin, Tư Lãng Vô Tà đồng dạng tự tin.

Trận này cục ngay từ đầu liền không công bằng, Tư Lãng Vô Tà đối Thánh Tử biết tìm tòi để, Thánh Tử đối hấn lại không hề biết, cứ nhiên chủ động nhảy vào hấn hổ, liền ông trời liền đứng ở Tư Lãng Vô Tà bên này, chú định Thánh Tử thất bại thảm hại.

Vạn sự không đến kết cục, ai cũng không biết trên đường sẽ phát sinh cái dạng gì biến cố, Tư Lãng Vô Tà lại một chút đều không lo lắng.

Thánh Tử, ta trừ bỏ bố trí mở đầu cục, ngẫu nhiên quạt gió thêm củi ở ngoài, nhưng khác cái gì đều không có làm, hết thấy đều là chính người đem chính mình đẩy thượng tuyệt lộ.

Tư Lãng Vô Tà không tính toán lại giả trang trở thành Thánh Tử cho ai truyền lời, cũng không đi tìm hiểu Thánh Tử cho ai truyền nói cái gì, chỉ ở thích hợp thời điểm, làm làm Thánh Tử bộ dáng, làm làm ám chỉ là đủ rồi.

Đôi khi, tưởng càng nhiều, sự tình ngược lại liền trở nên càng phức tạp, lệnh người tư duy đi lên đường vòng.

Thánh Tử càng thêm muốn hướng nhân chứng minh hấn chân thật, sẽ chỉ làm người càng hoài nghi hấn chân thật.

Hắn loạn, tương đương bại lộ ra hắn không tự tin.

Thánh Tử, vốn nên là không sợ trời không sợ đất, duy ngô độc tôn tính tình.

Tư Lăng Vô Tà đẩy chính mình thịt thịt ngón tay.

Võ đấu, Thánh Tử hiện tại đấu không lại lão cha, tương lai hắn tin tưởng Thánh Tử cũng đấu không lại chính mình cùng mẫu thân.

Trí đấu, tương cùng mẫu thân cùng lão cha đấu, vẫn là trước đấu quá ta đi ~

Bọn họ một nhà đều xuất hiện tay, ai có thể cùng chi tương kháng?

Vô luận trong lòng tưởng chút cái gì, Tư Lăng Vô Tà biểu tình đều chưa từng biến hóa, Vu Lăng suy nghĩ có chút như loạn, nghĩ nghĩ liền nói: “Cực đông bên kia cung điện cũng đủ đại, vài vị đều trụ đi vào cũng có thể.”

Tưởng không ra liền trước không nghĩ.

Linh tê là Thánh Tử nói, như vậy khiến cho Thánh Tử cũng trụ tiến Thánh Tử điện là được.

Từ đầu chí cuối, Ngũ Hạo hoàn toàn bị Vu Lăng xem nhẹ hoàn toàn.

Ngũ Hạo cũng không dám có chút lỗ mǎng, càng đừng nói là đề ý kiến.

Nơi này chính là thánh linh đường a!

Ngũ Hạo sớm tại tiến vào đông 嵐 cổ cảnh thời điểm cũng đã thất thân.

Vu Lăng ở phía trước dẫn đường, tâm tư lại vẫn là không chịu không chế có chút phiêu xa.

Thánh Tử.....

Này mấy người trừ bỏ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ở ngoài, mỗi người đều các hoài tâm tư, cố tình mỗi người đều là có thể trang chủ nhân, mặt ngoài đều nhìn không ra cái gì bất đồng tới.

Đường Niệm Niệm cảm giác được không khí quái dị, trong trẻo con người nhìn linh tê.

Nàng ánh mắt không có bất luận cái gì che giấu, linh tê tự nhiên cảm thụ thâm hậu, trong lòng kinh dị đồng thời, nỗ lực áp lực chính mình cảm xúc, làm ra một bộ kinh ngạc thần sắc nghi hoặc, quay đầu nhìn lại Đường Niệm Niệm.

Người bình thường rất khó đối mặt Đường Niệm Niệm ánh mắt, đều không phải là nàng ánh mắt có bao nhiêu sắc bén, ngược lại là quá mức sạch sẽ, sạch sẽ đến không chút nào che giấu, làm người tổng hội ở như vậy dưới ánh mắt ảm đạm hình thẹn, có loại chính mình đáy lòng che giấu hắc ám bị thăm hỏi ra tới ảo giác.

Chỉ là linh tê lại có thể kiên trì đối diện, một chút không thấy khác thường, có thể thấy được hấn bản lĩnh.

Một tức, hai tức, tam tức.

Linh tê cảm thấy chính mình có chút khó có thể chịu đựng, không biết Đường Niệm Niệm rốt cuộc là có ý tứ gì.

Hấn đang chuẩn bị ra tiếng đánh vỡ xấu hổ, Tư Lăng Cô Hồng đã trước chịu đựng không được Đường Niệm Niệm nhìn người khác lâu như vậy, như vậy chuyên chú, duỗi tay ngăn trở Đường Niệm Niệm tầm mắt, sau đó quét linh tê liếc mắt một cái.

Kia liếc mắt một cái, tựa phong vô thanh vô tức nhẹ nhàng, chớp mắt liền quá.

Nhưng mà lại có loại hơi lạnh thấu xương cùng áp bách, có thể đâm thủng người hồn phách.

Thằng nhãi này ghen, không khí Đường Niệm Niệm trước xem đối phương, lại đem tức giận đều phát tiết người khác trên người, như vậy trắng trợn táo bạo bất công.

Linh tê khó chịu cũng không thể nói, một bộ bị sợ hãi bộ dáng, sóng mắt lưu chuyển, thế nhưng vô tình tản mát ra một cỗ động lòng người phong thái, “Đường tử tử, có chuyện gì sao?”

Đây là linh tê cố tình vì này, hẳn đảo muốn nhìn, Tư Lăng Cô Hồng thật sự một chút đều không chịu khác nữ tử ảnh hưởng?

Linh tê bản lĩnh lợi hại, liền ngụy trang nữ tử bản lĩnh cũng là nhập mục tam phân, trong lòng vẫn luôn áp lực một cỗ tức giận, không thể phá chính mình ngụy trang, liền chỉ có thể dùng loại này phương pháp tới phát tiết.

Chỉ là cố tình phía trước dẫn đường Vu Lăng vừa lúc quay đầu lại, nhìn đến linh tê này nháy mắt phong tình, thần sắc biến đổi, đáy mắt hiện lên kinh nghi bất định.

Thánh Tử kiêu ngạo, sao lại làm ra loại này nữ tử câu dẫn người thần thái tới!?

Vu Lăng vô ý thức cắn môi dưới, triều Tư Lăng Vô Tà nhìn lại.

Tư Lăng Vô Tà bỗng đang xem linh tê bên kia, nhận thấy được Vu Lăng nhìn chăm chú, tắc trở về nàng một cái cười như không cười cao ngạo ánh mắt.

Này thần thái cùng linh tê như vậy thần thái giống nhau đảo mắt rồi biến mất, không lưu dấu vết.

Vu Lăng ngờ ngác nhìn Tư Lăng Vô Tà đã khôi phục vẻ mặt thiên chân bộ dáng, tâm đã sớm đã loạn không thành bộ dáng.

Một khi có đối lập, mới càng thêm đột hiện bất đồng.

Một cái là ngụy trang nữ tử câu dẫn, một cái là không phù hợp hài tử cao ngạo khinh thường thành thực tươi cười.

Này đối lập thật sự quá lớn, đại đến Vu Lăng đều không khỏi đối chính mình tự tin sinh ra dao động.

Đường Niệm Niệm không có chú ý Vu Lăng cùng Tư Lăng Vô Tà hốt động, tầm mắt bị Tư Lăng Cô Hồng cấp chặn, chỉ xem tới được nàng phấn nộn cánh môi đóng mở, bình tĩnh nói ra lời nói, “Ngoan bảo thích cùng người chơi, người phải hảo hảo chơi.”

Linh tê ngẩn ra, trong lòng âm thầm nhảy dựng. Lời này tới đột nhiên, chẳng lẽ là nàng đã nhìn ra cái gì? Nhưng chẳng sợ nhìn không tới Đường Niệm Niệm bộ dáng, chỉ từ nàng khẩu khí lời nói là có thể đủ làm người cảm giác được nàng thần nhiên, không có bất luận cái gì nói có chuyện ý tứ.

Linh tê nửa thừ nửa nghiêm túc nói: “Ta cũng thực thích ngoan bảo, nhất định sẽ nghiêm túc cùng hấn chơi.”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Linh tê có chút miễn cưỡng cười vui, rốt cuộc nơi này là thánh linh đường, hấn kẻ thù Thánh Tử địa bàn, hấn nếu là cao hứng nói liền quá kỳ quái. Ánh mắt từ Đường Niệm Niệm trên người chuyển tới Tư Lăng Vô Tà, linh tê tựa hồ nói giọng thấp giọng nói: “Tuy rằng ngoan bảo tiểu, nhưng là chơi trò chơi tóm lại có thắng thua, ta sẽ không cố ý làm ngoan bảo, ngoan bảo sẽ không bởi vậy sinh khí đi?”

“Người chơi bắt quá ta.”

“Người chơi bắt quá ngoan bảo.”

Một non nốt thuần nhiên thanh âm, một thanh thúy thanh triệt thanh âm, đồng thời vang lên.

Đúng là Tư Lăng Vô Tà cùng Đường Niệm Niệm.

Tư Lăng Vô Tà nhìn Đường Niệm Niệm triển khai xán lạn tươi cười, “Mẫu thân quả nhiên nhất rõ ràng ta bản lĩnh.”

Đường Niệm Niệm ngón tay cách không bắn ra, đạn trung hấn cái trán, rõ ràng không phải trúng phạt, lộ ra yêu thương thân cận chi ý, bình tĩnh thả nghiêm túc nói: “Thua mất mặt.”

Trò chơi là hấn chủ động muốn chơi, thua nói cũng không phải là mất mặt sao.

Hướng hồ, Đường Niệm Niệm biết trận này trò chơi, một khi thua tất yếu bị thương, chẳng sợ có Tư Lăng Cô Hồng che chở.

Nàng tự nhiên không muốn Tư Lăng Vô Tà bị thương, cũng đối chính mình cùng Cô Hồng hài tử có tin tưởng.

“Ta sẽ không làm mẫu thân mất mặt.” Tư Lăng Vô Tà dùng tay che lại đầu mình, cười tủm tỉm nói.

-----oOo-----

Chương 294: nghiêm túc người liền thua

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ở cổ quái không khí trung, Đường Niệm Niệm đám người cuối cùng ở Vu Lăng dẫn dắt xuống dưới tới rồi Thánh Tử cung điện.

Thánh Tử điện vốn dĩ chỉ có Thánh Tử mới có thể cư trú, những người khác muốn vào ở nói, nhất định phải được đến Thánh Tử cho phép mới được.

Vu Lăng đi trước đến gần Thánh Tử điện, phát giác cung điện chung quanh bố trí cấm kỵ cũng không có ngăn cản chính mình đường đi, liền minh bạch việc này quả nhiên được đến Thánh Tử cho phép, quay đầu mỉm cười đối Đường Niệm Niệm đám người nói: “Chư vị thỉnh.”

Thánh Tử cung điện tự nhiên là thánh linh đường nội xa hoa nhất đại khí tồn tại, một tòa cung điện thôi, đã là mắt thường thấy không rõ phạm vi khổng lồ.

Cái gọi là non xanh nước biếc, quỳnh lâu ngọc vũ cũng bất quá như thế bãi, đã có đào nguyên tiên cảnh chung linh dị tú, lại có bồng nhiên đại khí to lớn.

Đi vào Thánh Tử trong điện, không cần Vu Lăng an bài, Tư Lăng Vô Tà đã lựa chọn một chỗ chỗ ở, cười nói: “Ta muốn trụ nơi này.”

Vu Lăng vừa thấy, phát hiện nơi đó đúng là ban đầu Thánh Tử nghỉ ngơi chỗ ở.

Đứa nhỏ này từ đầu chí cuối hành vi, đều dường như là ám chỉ chính mình, thân phận thật của hắn.

Vu Lăng kinh nghi bất định.

Thánh Tử ngự trang còn không phải là vì không cho Đường Niệm Niệm bọn họ nhận ra đến chính mình thân phận sao.

Đứa nhỏ này hành vi không ngừng nàng xem tới được, Đường Niệm Niệm bọn họ cũng có thể đủ nhìn đến, hẳn sẽ không sợ bị bọn họ hoài nghi sao.

“Ân!?” Vu Lăng tâm tư vừa chuyển, sau đó kinh sợ.

Vì cái gì chính mình sẽ để ý hẳn hay không bị Đường Niệm Niệm bọn họ hoài nghi!?

Hắn nếu bị Đường Niệm Niệm hoài nghi nói, không phải vừa lúc sao.

Nói như vậy, Thánh Tử kế hoạch cũng cùng cấp vì thế thành công, người này cũng tự nhiên trở thành Thánh Tử dê thế tội.

Vu Lăng càng nghĩ càng loạn, híp mắt nhìn Tư Lăng Vô Tà, ra vẻ vô tình nói: “Tiểu công tử, nơi này là Thánh Tử chỗ ở.”

Tư Lăng Vô Tà biểu tình một chút đều bất biến, nghi hoặc hỏi: “Thánh Tử hiện tại ở nơi này?”

Vu Lăng lắc đầu.

Tư Lăng Vô Tà liền cười tủm tỉm nhìn nàng.

Không cần ngôn ngữ, Vu Lăng liền minh bạch hẳn ý tứ —— Thánh Tử không có ở nơi này, nơi này đó là trống không, nếu là không, như thế nào liền không thể ở?

Vu Lăng bất đắc dĩ, không có Thánh Tử mệnh lệnh, nàng thật sự không biết nên như thế nào ứng phó chuyện này, cuối cùng vẫn là lựa chọn phía trước giống nhau biện pháp, “Như thế chư vị liền đều cư trú nơi này đi.”

Dù sao nơi này luôn có một vị là thật sự Thánh Tử.

Như vậy an bài như cũ không có người phản bác.

Thánh Tử điện đại, Thánh Tử nghỉ ngơi chỗ ở cũng là như thế, tuy rằng Thánh Tử chủ yếu nghỉ ngơi phòng chỉ có một gian, cuối cùng rốt cuộc ai cư trú, Vu Lăng cũng không tính toán đi quản, dù sao nàng làm được nàng nên làm được sự tình là đủ rồi.

Chính cái gọi là nhiều lời nhiều sai, ít nói thiếu sai, làm việc cũng là như thế.

Thánh Tử điện không có gì tỳ nữ, Vu Lăng cũng không có cố tình đi an bài, trước khi đi đối mọi người nói: “Thánh Tử đã nhiều ngày bận rộn, tạm thời vô pháp cùng chư vị gặp nhau, bất quá Thánh Tử đã truyền xuống lời nói, chư vị là thánh linh đường khách quý, trừ bỏ cấm địa ở ngoài, thánh linh đường mặt khác địa vị chư vị có thể tùy ý đi lại.”

Nàng vừa đi, sắc trời đã tối.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm tùy ý tiến vào trong cung điện, hoàn toàn làm lơ những người khác.

Đường Niệm Niệm hàm dưới gác ở Tư Lăng Cô Hồng trên đầu vai, nhìn Tư Lăng Vô Tà, dạn dò một tiếng, “Sớm một chút giặt sạch ngủ.”

“Đã biết, mẫu thân ~” Tư Lăng Vô Tà cười tủm tỉm ứng lời nói, “Ta đi tìm khát thẳng chơi chơi liền trở về, mẫu thân không cần lo lắng cho ta.” Mắt thấy Đường Niệm Niệm thân ảnh bị Tư Lăng Cô Hồng ôm đi, hấn tắc quay đầu lại nhìn về phía linh tê, ngay sau đó nói: “Linh tê đại thẩm, chúng ta cùng đi chơi đi!”

Linh tê sóng mắt chột lóe, nhẹ giọng nói: “Hảo.”

Ngũ Hạo bỗng không biết làm cái gì hảo, nghe được hai người nói liền nghĩ cũng theo sau, chỉ là linh tê nhìn qua liếc mắt một cái làm

hắn định trụ, trong nháy mắt ngay người lúc sau, trước mắt Tư Lăng Vô Tà cùng linh tê đã không thấy.

“Linh tê thật là càng ngày càng kỳ quái.” Ngũ Hạo nói thảm, thực mau lại thoải mái.

Ai, có Thánh Tử như vậy khủng bố kẻ thù, một cái độc thân tiểu nữ tử, tính tình cổ quái một chút cũng không ra kỳ đi.

Hắn nhìn chung quanh chung quanh, tùy ý liền vào một phòng, chuẩn bị hảo hảo nghỉ ngơi một phen, giảm bớt một chút dọc theo đường đi áp lực cùng khẩn trương.

Nào biết hắn mới vừa tiến vào sương phòng, trong miệng chậm rãi tiết ra một hơi còn không có phun tẫn, trước mắt hắc quang chợt lóe, người của hắn đã bị người thít chặt, trong đầu một mảnh chỗ trống, tỉnh táo lại thời điểm đã bị ném vào một mảnh ẩm ướt âm hàn địa phương, trong nháy mắt liền xương cốt đều bị đông lạnh trụ.

“A?” Ngũ Hạo hoàn toàn không biết đã xảy ra sự tình gì, trên mặt đều là còn không có hồi phục lại đây kinh ngạc cùng hoảng loạn, “Các người làm gì vậy?”

Hắn thấy rõ ràng chính mình hiện tại thân ở nơi, liếc mắt một cái liền cũng đủ làm người minh bạch địa phương —— nhà tù.

Này nhà tù cùng phạm nhân nhà tù đương nhiên không giống nhau, ngay từ đầu Ngũ Hạo bị đông lạnh đến khó chịu, cả người run lên, không đến một hồi chung quanh lại nóng rực vô cùng, loại này nóng rực chẳng những làn da thân thể cảm thụ đến, liền hồn phách cũng giống nhau, chân chính thân thể cùng tinh thần thượng song trọng tra tấn.

Nhà tù ngoại bóng người mơ hồ không rõ, thanh âm không có cảm xúc, “Thánh Tử có lệnh, hảo hảo đãi hắn, đừng để chết liền thành.”

“Minh bạch.” Hai người đáp lại thanh, âm hàn mỉm cười, có loại tố chất thần kinh làm người sờn tóc gáy.

Ngũ Hạo cũng không phải cái gì đơn thuần thiện lương hạng người, hẳn mình bạch kia cái gọi là ‘ hảo hảo đãi hẳn, đừng đã chết liền thành ’ những lời này ý tứ.

Ý tứ này căn bản chính là hảo hảo tra tấn hẳn, còn không thể làm hẳn đã chết, tất yếu hẳn sống không bằng chết không thể.

Ngũ Hạo lại kinh lại khùng lại giận, lớn tiếng gào rống, “Các người làm gì vậy, ta là các người Thánh Tử mời đến khách quý, cái kia Vu Lăng đại nhân có thể chứng minh, các người trảo sai người, trảo sai người.”

Bên ngoài hắc ảnh cười khế một tiếng, tiếng cười không cho người bất luận cái gì hảo cảm, ngược lại làm người cảm thụ một cỗ hơi lạnh thấu xương, “Người tên là Ngũ Hạo, Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi, sinh ra hạo cá chép thành, tám tuổi nhập long cá chép tông.....”

Nam nhân lời nói một chút nói ra, Ngũ Hạo tâm liền càng ngày càng trầm, thần sắc tuyệt vọng, ảm đạm đáy mắt chỗ sâu trong lại chớp động một sợi bất diệt hận ý.

Hắn hiển nhiên bạch Thánh Tử phải đối phó hẳn nói, hẳn phản kháng không được, chỉ là hẳn không rõ, hẳn cùng Thánh Tử không hề quan hệ, đối phương vì cái gì muốn như vậy đối đãi hẳn.

Chẳng lẽ là bởi vì linh tê? Vẫn là bởi vì Đường Niệm Niệm bọn họ?

Nếu thật là bởi vì bọn họ, vì cái gì không trực tiếp đối phó bọn họ, lại tìm chính mình xuống tay?

Chẳng lẽ đây là bắt nạt kẻ yếu, xem chính mình vô quyền vô thế, tu vi giống nhau liền tìm chính mình nhụt chí sao!

Ngũ Hạo càng nghĩ càng hận, nghiền răng nghiền lợi chịu đựng đau đớn, đối nam nhân hỏi: “Có không nói cho ta, ta phạm vào cái gì sai, làm cái gì đắc tội Thánh Tử, làm Thánh Tử như thế đối đãi ta!”

Nam nhân lại cười, tiếng cười lộ ra một tia làm người cơ hồ điên cuồng khinh thường, “Thánh Tử là người phương nào, đối phó người cũng là người vinh hạnh, cần gì lý do.” Nói xong, bóng người liền biến mất không thấy.

Ngũ Hạo hai mắt che kín tơ máu, cắn khấn khớp hàm chìm ra từng đợt rên rỉ, giống như vây thú gào rống.

Thánh Tử điện phương đông sơn thanh mộc trong rừng.

Một thân tuyết trắng đứng dậy liền nằm ở chỗ này đánh khò khè, nửa trong suốt bọt khí từ nó cái mũi chồ mạo, trong chốc lát đại trong chốc lát tiểu, như thế nào đều phá không được, sẽ không làm người cảm thấy lười thôi, ngược lại đáng yêu thú vị đến làm người buồn cười.

“Ngao ô ô ~” khát thẳng quay cuồng một chút thân mình, đầu giật giật, cái mũi bọt khí yên lặng bất động, sau đó nó một đôi mắt mở một chút, liền một cái tiểu phùng, mơ hồ nhìn thấy lưỡng đạo thân ảnh tới gần.

Khí vị không khó nghe.....

Khát thẳng mơ mơ hồ hồ nghĩ, sau đó một cái tiểu phùng đôi mắt lại nhắm lại, cái mũi thượng bọt khí tiếp tục lớn nhỏ pháp phòng.

Hiểu biết khát thẳng sinh linh đều biết được, khát thẳng chính là một cái ham ăn biếng làm lại hảo ngoạn.

Chỉ cần nó một ngủ, trừ phi chờ nó tự nhiên tỉnh, phản tác dụng có thể tưởng lay động nó.

Nếu người thật sự không cam lòng nó như vậy ngủ, một hai phải đem nó đánh thức nói, hậu quả có thể so những cái đó lại rời giường khí người khủng bố quá nhiều.

Lúc này đi vào khát thẳng này khối địa bàn người đúng là Tư Lăng Vô Tà cùng linh tê.

Khát thẳng thiên phú bản lĩnh có thể tiêu trừ hết thủy năng lượng, cho dù là nhìn trộm linh thức cũng giống nhau.

Ở chỗ này, linh tê liền bỏ qua một bên hết thủy ngục trang, đột nhiên ra tay, tốc độ cực nhanh liền chế trụ Tư Lăng Vô Tà tiểu xảo cổ, thanh âm lạnh băng đến cực điểm, “Người dám phản bội bổn cung?”

Tư Lăng Vô Tà bị hấn véo đến khó chịu, trong mắt hiện lên một sợi dị quang, không bị bất luận kẻ nào nhận thấy được, đối linh tê cười nói: “Thánh Tử nói đùa, ta trước nay đều không phải người cấp dưới, làm sao tới phản bội người vừa nói.”

Linh tê bóp hấn cổ tay căng thẳng, “Người không sợ bổn cung giết người?”

“Khụ.” Tư Lăng Vô Tà đạm nói: “Nếu ta thật sự hoàn toàn dựa theo Thánh Tử phân phó đi làm, sự thành lúc sau cũng sống không được, liền ta đệ đệ cũng giống nhau không phải sao.”

Linh tê nhìn chăm chăm hấn, cười, “Cho nên người liền làm ra như vậy đại nghịch bất đạo sự tình.” Tươi cười hiện ra kính chi tuyệt luân trên mặt, rất là xinh đẹp mỹ lệ, lại rất lãnh khốc, có loại thượng vị giả liếc coi con kiến cao ngạo khinh thường.

“Ta làm như vậy đây là vì giữ được chính mình cùng đệ đệ tánh mạng.” Tư Lăng Vô Tà bình đạm nói.

“Trận này kế hoạch đều không phải là thiếu người liền không được.” Linh tê nói.

Tư Lăng Vô Tà mỉm cười, “Ta tự tin muốn luân biến ảo chi thuật, trên đời này không ai có thể đủ so được với ta.”

Hấn tự tin làm linh tê kinh ngạc, bất quá nghĩ đến hấn cùng Đường Niệm Niệm bọn họ thân cận, không thấy bất luận cái gì bị phát hiện dấu vết, linh tê liền không thể không thừa nhận thiên huyễn đích xác có nói những lời này tư bản.

Nếu hắn hiện tại giết thiên huyễn, thay đổi những người khác nói, ai cũng nói không chừng hay không còn có thể đủ giống thiên huyễn làm như vậy không hề sơ hở.

Hắn nơi nào sẽ biết, Tư Lăng Vô Tà sẽ không hề sơ hở, căn bản chính là bởi vì hắn bản thân chính là Tư Lăng Vô Tà, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cái gì đều không có nói, lại đều có thể đủ ăn ý bản sắc diễn xuất, bởi hắn diễn trò.

“Bổn cung có thể hứa hẹn người, sự thành lúc sau không giết người.” Linh tê nói.

Tư Lăng Vô Tà cười khế, hài tử trên mặt tràn đầy người trưởng thành cơ trí, “Thánh Tử hứa hẹn sự thành lúc sau không giết ta, lại không đại biểu người khác không thể giết ta, nếu ta đoán không sai nói, cuối cùng ta kết cục không phải chết ở Đường Niệm Niệm bọn họ trong tay, chính là Thánh Tử phân phó thuộc hạ trong tay, lấy Thánh Tử bản lĩnh, tùy tiện vô tình nói nói mấy câu, chế tạo ra một ít mâu thuẫn, liền cũng đủ đem ta bức đến tuyệt cảnh.”

Tâm tư bị hoàn toàn chọc phá, linh tê cũng không có then quá thành giận, ngược lại càng thêm bình tĩnh lại, “Nếu người tu vi cũng đủ cao thâm, nhưng thật ra thật là cái nguy hiểm nhân vật.” Này phân cơ trí cùng bản lĩnh, nếu lại có đủ thực lực, định có thể trở thành Thiên giới đầu sỏ chi nhất.

Chỉ có thể không có thực lực chính là không có thực lực, ở tuyệt đối thực lực trước mặt, cái gì âm mưu quỷ kế đều vô dụng.

Tư Lăng Vô Tà nghĩ thầm: Nếu chờ bản công tử có đủ thực lực, nơi nào còn sẽ cùng người múa mép khua môi, tùy tiện một ý niệm liền đủ để cho người xui xẻo cả đời, uống nước đều tắc nha!

“Nguyên nhân chính là vì không có thực lực, ta mới muốn càng thêm cẩn thận.” Tư Lăng Vô Tà không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Thánh Tử từ trước đến nay không có kiên nhẫn, đặc biệt là bị Tư Lăng Vô Tà một phen hành động làm cho rối loạn kế hoạch lúc sau.

Hắn muốn giết Tư Lăng Vô Tà, cố tình người này đích xác còn chỗ hữu dụng. Nếu không phải có Tư Lăng Cô Hồng người này ở mặt trên đè nặng, hắn cần gì như vậy thật cẩn thận, một bước khó đi.

“Người nghĩ muốn cái gì nói thẳng, thiếu chơi cái gì đa dạng.” Linh tê không kiên nhẫn nhú mày.

Tư Lăng Vô Tà lại vẫn là thông dong bình tĩnh, “Ta chỉ nghĩ cùng đệ đệ cùng nhau mạng sống.”

“Bổn cung hứa hẹn sự thành.....”

Linh tê lời nói còn không có nói xong, Tư Lăng Vô Tà cũng đã trước lắc đầu, ở linh tê bất thiện dưới ánh mắt, nói: “Thánh Tử hứa hẹn, quá nhiều lỗ hổng, ta thật sự vô pháp yên tâm, cho nên..... Ta tưởng Thánh Tử có thể đem một thứ đặt ở ta này.”

“Thứ gì?”

“Thiên Thánh cung bản đồ tàn quyền.”

“Người nói cái gì?” Linh tê ngẩn ra, sắc mặt đột nhiên trở nên lạnh băng vô tình.

Tư Lăng Vô Tà không hề sợ, non nớt ngọc phấn trên mặt lại lộ ra hài tử thuần thiện tươi cười, thanh âm nhuần nộn, “Ta từ mẫu thân nơi đó biết được Thiên Thánh cung bản đồ sự tình, nghe mẫu thân nói, chỉ có có được Thiên Thánh cung bản đồ mới có thể đủ tìm được Thiên Thánh cung, Thiên Thánh cung bản đồ chia làm tám khối, mẫu thân trong tay có năm khối, dư lại tam khối liền ở Thánh Tử trong tay.” Hắn ngôn ngữ phi thường chắc chắn.

Linh tê nhẫn nại trụ giết người này xúc động, lạnh lùng nói: “Người như thế nào xác định.”

“Trực giác.” Tư Lăng Vô Tà trả lời không hề dinh dưỡng.

Linh tê có loại bị trêu chọc cảm giác, tay lại buộc chặt một phen, chỉ cần lại dùng lực một ít, Tư Lăng Vô Tà cổ liền sẽ đoạn rớt.

Tư Lăng Vô Tà khó chịu nheo nheo mắt, trong tay của hắn xuất hiện một miếng đất đỏ tàn quyền.

Linh tê thần sắc biến đổi, duỗi tay muốn bắt thời điểm, Tư Lăng Vô Tà đã thu trở về.

“Không dối gạt Thánh Tử, ta đã làm mẫu thân đem năm khối địa đồ đều giao cho ta.”

Hắn lời nói đối với linh tê tới nói, không thua gì đất bằng sấm sét.

Linh tê như thế nào nghĩ đến, thiên huyền bản lĩnh lớn như vậy, Đường Niệm Niệm cảnh giác lại như vậy tiểu, thế nhưng đem bực này quan trọng đồ vật cứ như vậy giao cho thiên huyền, kia Tư Lăng Vô Tà thế nhưng cũng không ngăn cản?

Tư Lăng Vô Tà nhìn đến hắn sắc mặt liền biết hắn thượng câu, nhẫn nại cổ đau đớn, mỉm cười nói: “Nói thật, mẫu thân đối ta như thế tín nhiệm, thật đúng là kêu ta không biết nên như thế nào mới hảo, tâm sinh cảm động đâu.”

“Mẫu thân, mẫu thân, ngươi nhưng thật ra nhập diễn thâm hậu, kêu đủ thông thuận.” Linh tê khinh thường nói, “Đừng quên chính ngươi thân phận, chỉ cần bọn họ một biết được thân phận của ngươi, ngươi cho rằng ngươi kết cục sẽ như thế nào?”

Tư Lăng Vô Tà gật đầu, “Chính như ta nắm giữ Thánh Tử bí mật, Thánh Tử cũng nắm giữ bí mật của ta, cho nên ta hiện tại mới có thể cùng Thánh Tử ở chỗ này nói chuyện với nhau, đem chân tướng báo cho Thánh Tử.” Chớp chớp mắt, đầy mặt thuần thiện, “Vô luận mẫu thân đối ta có bao nhiêu hảo, ta chung quy không phải nàng chân chính hài tử, chỉ cần Thánh Tử đem chứng cứ bái ở mẫu thân bọn họ trước mặt, ta cùng đệ đệ chắc chắn bốn năm táng sinh nơi, cho nên ta vô luận nhiều cảm động, như cũ là đứng ở Thánh Tử bên này.”

Linh tê vẻ mặt lạnh nhạt, nhìn không ra hắn ý tưởng.

Tư Lăng Vô Tà tiếp tục nói: “Ta làm này hết thảy đều là vì tiền đồ cùng tánh mạng, tiền đồ lại quan trọng, đã không có tánh mạng liền cái gì đều không phải. Hiện giờ mẫu thân năm trương bản đồ chính là tay của ta, Thánh Tử nếu muốn ta trung thân, liền thỉnh đem mặt khác tam trương bản đồ giao cho ta bảo quản.”

“Nếu bốn cung không đáp ứng đâu?” Linh tê hơi hơi mỉm cười, ôn nhã như nước.

Tư Lăng Vô Tà rũ xuống đôi mắt, “Thánh Tử đại có thể hiện tại liền giết ta, bất quá đừng vọng tưởng nhìn trộm ta ký ức, một khi ta đã xảy ra chuyện, chẳng những ký ức không thấy, trước tiên có quan hệ Thánh Tử bí mật cũng sẽ truyền tới mẫu thân cùng cha nơi đó.”

“Người uy hiếp bốn cung?” Linh tê bình tĩnh hỏi.

Tư Lăng Vô Tà lắc đầu, “Ta đã nói, ta chỉ là vì ôm lấy chính mình cùng đệ đệ tánh mạng.”

Linh tê sáng mắt hơi hơi chớp động.

Hắn đều có một phen xem người bản lĩnh.

Từ hai người nói chuyện với nhau bắt đầu, hắn liền ở cẩn thận quan sát thiên huyền, phát hiện hắn không có bất luận cái gì nói dối dấu vết.

Đôi phương thực tích mệnh sợ chết, cũng thực quý trọng chính mình duy nhất đệ đệ.

Trong tay đôi phương thật sự có năm trương bản đồ, chỉ cần tới tay nói, liền tề.

Tư Lăng Vô Tà thanh âm lại lần nữa truyền đến, “Lấy ta quan sát, mẫu thân đối hài tử phi thường yêu thương, chẳng sợ ta hướng nàng muốn căn nguyên, nàng chỉ sợ cũng sẽ cấp, chỉ là Tư Lăng Cô Hồng khả năng sẽ ngăn cản, người muốn nếu Tư Lăng Vô Tà bị

bệnh, yêu cầu mẫu thân căn nguyên mới có thể cứu trị nói, nàng có thể hay không cấp?”

Linh tê khinh thường nói: “Người cho rằng người là thật sự Tư Lăng Vô Tà sao, như vậy hành vi chỉ biết bại lộ.” Hấn trong lòng tắc nghẽn, thiên huyền biến ảo bản lĩnh đích xác lợi hại, chỉ là hấn lại không biết Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc là cỡ nào tồn tại, mới có thể như thế tự đại.

Về Tư Lăng Cô Hồng thân phận, linh tê không có nói cho bất luận cái gì một cái trong kế hoạch người.

Tư Lăng Vô Tà lại cười, “Điểm này Thánh Tử có thể yên tâm, Thánh Tử cho rằng ta vì cái gì có thể đem Tư Lăng Vô Tà giả trang như thế giống nhau?”

Linh tê sắc mặt đại biến, bóp hấn cổ tay thiếu chút nữa không có khống chế được lực đạo, “Thật sự Tư Lăng Vô Tà ở trong tay của người!?”

Hấn vẫn luôn đều ở tìm thật sự Tư Lăng Vô Tà, chỉ là vẫn luôn đều không có tìm được, bồn hoài nghi là Tư Lăng Cô Hồng tàng ở, lại cảm thấy đối phương biểu hiện không giống, như vậy cũng chỉ có Tư Lăng Vô Tà chính mình trốn đi, lại không nghĩ thế nhưng ở thiên huyền trong tay?

Tư Lăng Vô Tà thần bí cười cười, không trả lời.

Linh tê trong mắt hiện lên sát ý.

Tư Lăng Vô Tà đột nhiên nói: “Thánh Tử, ta thật sự chỉ nghĩ bảo toàn tánh mạng, hơn nữa được đến cầm tú tiền đồ cùng vinh hoa phú quý thôi.”

Linh tê vừa định muốn châm chọc hấn hai câu, Tư Lăng Vô Tà lại vươn tay, đánh ra từng đạo án phủ, chậm rãi nói: “Ta lấy căn nguyên hồn linh thể, chỉ cần trước mắt người đem tam khối Thiên Thánh

cung bản đồ tàn quyền giao cho ta, ta liền toàn lực phụ trợ Thánh Tử, tuyệt không cãi lời Thánh Tử phân phó!”

Linh tê kinh ngạc. Đây là căn nguyên hồn thê, so tâm ma lời thê muốn lợi hại nhiều. Đặc biệt là đây là lấy căn nguyên hồn linh thê, liền không có bất luận cái gì lỗ hổng nhưng nhất, chẳng sợ thiên huyền tên này là giả, như cũ đã chịu lời thê trói buộc.

Linh tê nghi vấn: “Người không sợ ta sợ thành lúc sau giết người cùng người đệ đệ?”

Tư Lăng Vô Tà cười nói: “Ta tưởng lấy ta bản lĩnh, còn có ta phát cái này lời thê, cũng đủ bảo đảm ta trung thành, Thánh Tử tất nhiên luyến tiếc mất đi ta cái này trợ lực.”

“Xuy.” Linh tê cười lạnh, giống như khinh thường. Trên thực tế chính như Tư Lăng Vô Tà lời nói, ở linh tê trong lòng, thiên huyền thật là một nhân tài.

“Thánh Tử tính toán như thế nào?” Tư Lăng Vô Tà hỏi.

Linh tê thật sâu nhìn hắn, một hồi buông ra cổ hắn, xoay người liền đi.

Tư Lăng Vô Tà cũng không ngăn cản hắn.

“A ~” nhìn không tới linh tê thân ảnh sau, Tư Lăng Vô Tà khẽ cười một tiếng, vuốt ve chính mình cổ, mặt trên có xanh tím vết bầm.

Hắn tin tưởng, không ra năm ngày, linh tê liền sẽ đem bản đồ đưa đến trong tay của hắn, đến lúc đó.....

“Lời thê kia đồ vật, chỉ cần ta không nghĩ thật sự thực hiện, Thiên Đạo cũng bức không được ta.” Tư Lăng Vô Tà không sao cả buông tay.

Hắn thê ngôn, dẫn phát chính là hắn có khả năng lay động kia một sợi Thiên Đạo, tạo thành hiện tượng không hề sơ hở, chỉ là hắn muốn phá giải cũng dễ như trở bàn tay.

Người khác không thể tùy tiện thề, Tư Lãng Vô Tà lại có thể tóe rồi một hồi. Nếu nghiêm túc nói, người liền thua định rồi.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

~ (>_

-----oOo-----

Chương 295: cái gọi là trượng cũng có thể phân kỳ còn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Linh tê đi rồi, Tư Lăng Vô Tà lại không có sốt ruột rời đi, ánh mắt nhìn về phía nằm ở trên cỏ chính ngủ đến thoải mái khát thẳng.

Hắn chậm rãi đi đến khát thẳng bên cạnh, rất có hứng thú đánh giá khát thẳng, tay nhỏ vuốt ve chính mình cổ, chớp mắt công phu trên cổ ứ thanh liền biến mất không thấy, làm bầm lâu bầu nỉ non, “Ân ân, lại gặp mặt a.”

“Đại bạch ~” Tư Lăng Vô Tà đối khát thẳng hô.

Khát thẳng không có tỉnh lại dấu hiệu, bắt quá lỗ tai giật giật, cái mũi bọt khí cũng lớn nhỏ phập phồng có chút chậm chạp.

Tư Lăng Vô Tà mê mắt, trong lòng bàn tay xuất hiện một khối tản ra thanh hương hoa mai bánh, phóng tới khát thẳng cái mũi bên cạnh.

Kỳ tích cứ như vậy xuất hiện.

Khát thẳng đôi mắt đều không có mở, thân hình thể nhưng nhanh nhẹn đến cực điểm về phía trước một cạ, chuẩn xác vô cùng đem Tư Lăng Vô Tà trong tay cầm hoa mai điểm tâm cấp căng thẳng trong miệng.

Tư Lăng Vô Tà cũng không tức giận, một bộ vừa lòng biểu tình nhìn chăm chăm nó.

“Ngao..... Ngao ô ô!” Mềm mại như là nỉ non giống nhau thanh âm từ khát thẳng trên người truyền ra tới, chỉ nghe được ‘lách cách’ một tiếng, nó cái mũi thượng lớn nhỏ phập phồng bọt khí cứ như

vậy phá, một đôi đen nhánh viên lăn tròn mắt mở vô cùng thanh minh, thẳng tắp nhìn chăm chăm Tư Lăng Vô Tà.

“Ngọt ~ mềm ~ hương ~” miệng phun nhân ngôn.

Tư Lăng Vô Tà cười tủm tỉm hỏi: “Còn muốn ăn sao?”

“Ờ.” Khất thẳng trả lời không hề chần chừ.

Tư Lăng Vô Tà trong tay lại xuất hiện một khối hoa mai bánh.

Khất thẳng nhanh nhẹn lại lần nữa ngậm tiến miệng mình, lần này không có lập tức nuốt rớt, mà là tinh tế nhai phẩm vị, kia thú trên mặt thể nhưng hoàn mỹ biểu đạt ra tới thỏa mãn hưởng thụ biểu tình tới.

Tư Lăng Vô Tà không thể không lại lần nữa bội phục nhà mình lão cha tay nghề, một lần đem hoang nghịch cấp câu dẫn, lần thứ hai lại đem khát thẳng cấp dễ dàng khống chế.

Ở Tư Lăng Vô Tà trong trí nhớ biết được, khát thẳng thích ăn ngọt mềm mỹ thực, khẩu vị còn cực kỳ ngậm. Chỉ là lại ngậm thì thế nào, cũng không nghĩ Tư Lăng Vô Tà tay nghề còn có hấn dùng tài, vô luận sắc hương vị đều là cực phẩm, dùng tài liệu cũng là trân quý đến cực điểm.

Tư Lăng Vô Tà trong tay có thể có này đó, vẫn là một chút từ Đường Niệm Niệm nơi đó thảo tới.

“Còn muốn ăn!” Khất thẳng nuốt đi xuống sau, tiếp tục triệu Tư Lăng Vô Tà thảo muốn, liền ngày thường lười biếng đều quên mất, đứng lên tới gần Tư Lăng Vô Tà bên người.

Tư Lăng Vô Tà vốn định nói cái gì, lông mi đột nhiên vể hạ, hiện lên một sợi ý cười.

Ai nha, sớm không tới vẫn không tới, cố tình là kia xui xẻo Thánh Tử đi rồi lúc sau mới đến, này không phải thiên đều giúp đỡ chính mình sao.

Khất thẳng thiên phú là quý dị đặc thù, bất quá đối với Tư Lăng Vô Tà ảnh hưởng không tính đại, hấn thiên phú bản lĩnh có thể so khất thẳng càng thêm nghịch thiên khủng bố. Bởi vậy ở khất thẳng quý nhiều hạ, hấn như cũ có thể ở nhất định phạm vi, cảm nhận được người khác tới gần.

Người tới không phải người khác, đúng là Vu Lăng.

Nàng rời đi không lâu lúc sau liền nghe được hạ nhân nói Tư Lăng Vô Tà cùng linh tê đi phía đông núi rừng, tưởng tượng đến khất thẳng tồn tại, còn có hai người thân phận, Vu Lăng liền không khỏi chạy đến.

Chỉ là nàng tới rồi có chút vấn, cũng không có nhìn đến linh tê cùng Tư Lăng Vô Tà giằng co, hiện giờ xuất hiện ở nàng trong tầm mắt là một bộ an hòa tốt đẹp hình ảnh.

Tối tắm phía chân trời màu sắc.

Trên cỏ ăn mặc đẹp để quý giá áo bào trắng tinh xảo hài tử đứng, vẻ mặt ôn nhã cười nhạt nhìn trước mắt cùng hấn giống nhau thân cao đáng yêu tiểu thú, duỗi tay vuốt ve ở đầu của nó đỉnh. Màu trắng tiểu thú tắc một bộ khát vọng thân cận nhìn hấn, ngao ngao kêu tràn đầy thân cận ý tứ.

Vu Lăng xem đến gần ra, trước mắt một trận hoảng hốt, cảm thấy đứa bé kia trở nên có chút hư ảo, thân mình dần dần kéo trường, biến thành cái kia đồng dạng tổng xuyên đẹp để quý giá áo bào trắng, kim sắc mặt nạ che đậy dung nhan, làm người thấy không rõ lắm vẻ mặt của hấn, lại một thân ôn nhã đại khí, khí thế bức người cao quý Thánh Tử.

Này chỉ là trong nháy mắt ảo giác, Vu Lăng cũng đã hoàn hồn.

Trước mắt hài tử vẫn là hài tử, biểu tình cũng rõ ràng là hài tử thuần thiện ngây thơ, nhìn không ra bất luận cái gì sơ hở, một hai phải nói điểm bất đồng nói, đó chính là đứa nhỏ này liếc mắt một cái khiến

cho người biết được tất là nhân trung long phượng, còn tuổi nhỏ liền khí chất phi phàm.

Thánh Tử khi còn nhỏ nói không chừng liền sinh đến như vậy bộ dáng?

Vu Lăng trong lòng mặc danh dăng lên ý nghĩ như vậy, đem nàng chính mình hạ nhảy dựng.

Chính mình đây là làm sao vậy, rõ ràng nhận chuẩn linh tê là Thánh Tử, như thế nào luôn ở cái này hài tử trước mặt sinh ra hoài nghi?

Vu Lăng không muốn lại xem, xoay người rời đi.

Nàng tin tưởng Tư Lăng Vô Tà nhất định vô pháp phát hiện nàng đã tới.

Khất thăng thiên phú bản lĩnh nàng cũng biết được, tiêu trừ sở hữu năng lượng.

Ở như vậy hoàn cảnh hạ, Vu Lăng cố tình che giấu, cho dù là Thánh Tử cũng chưa chắc phát hiện được nàng.

Bởi vậy, năm lăng đối Tư Lăng Vô Tà lúc này sở làm cái gọi là không có bất luận cái gì hoài nghi, không cảm thấy đây là hấn nguy trang ra tới.

Vu Lăng vừa đi, Tư Lăng Vô Tà thần sắc như cũ bất biến, duy độc khóe miệng ý cười càng thêm xán lạn.

Vuốt ve khất thăng đỉnh đầu lông tơ tay ác ý xoa xoa, đem khất thăng kiểu tóc đều cấp lộn rối loạn.

Khất thăng cái mũi phát ra một tiếng mà hừ, biểu tình tựa hồ có chút bất mãn.

Nó cũng là để ý chính mình ngoại hình, đặc biệt là nó đỉnh đầu âu yếm bím tóc.

Chỉ là còn chưa chờ khát thẳng phát hỏa, Tư Lăng Vô Tà trong tay lại xuất hiện một khối hoa mai bánh, trong nháy mắt liền đem nó hỏa khí cấp diệt đến không còn một mảnh, liền bóng dáng đều không có, nhìn chính là mỹ thực, nghe chính là mỹ thực, trong lòng nghĩ vẫn là mỹ thực.

“Đại bạch a, có nghĩ muốn càng thật tốt ăn a?” Tư Lăng Vô Tà đối khát thẳng hỏi.

Khát thẳng liên tục gật đầu.

Tư Lăng Vô Tà mỉm cười, “Muốn cũng không phải không thể, chỉ là yêu cầu trả giá một chút đại giới, chỉ là một chút nga ~”

Khát thẳng bị trước mắt hài tử như vậy phúc hậu và vô hại thuần lương tươi cười cấp mê thần, hoảng đầu, tưởng cũng không có giống liền “Ân ân!” Đáp lời.

Nếu hoang nghịch lúc này ở chỗ này nói, nhất định sẽ về mặt đồng bệnh tương liên vì khát thẳng ai thán. Ngu ngốc a, không cần bị thẳng nhãi này gương mặt tươi cười cấp lừa, cái gọi là một chút, đến cuối cùng tuyệt đối sẽ biến thành vô cùng vô tận, vô luận như thế nào đều còn không xong không nói, liền thân đều cấp bán đi ra ngoài.

“Thật ngoan.” Tư Lăng Vô Tà cười tủm tỉm khích lệ nó, tinh tế cho nó đem trên đầu nhu loạn lông tơ cấp chải vuốt hạ, không nhanh không chậm nói: “Ng ngoan hài tử mới có đường ăn ~”

“Ăn ~” khát thẳng chồm sâu trong thịt móng vuốt.

Tư Lăng Vô Tà không điếm không keo kiệt lấy ra một mâm chùng sáu khối hoa mai bánh phóng tới nó trong tay, sau đó cúi người ở khát thẳng bên tai thấp giọng nói nói mấy câu, nói xong vỗ vỗ nó đầu, “Nghe rõ sao?”

“Ân ân ~” khát thẳng xem đều không xem Tư Lăng Vô Tà, hoàn toàn một bộ có lệ thái độ.

Nếu là những người khác nhìn đến nó cái dạng này nói, nhất định sẽ cảm thấy nó căn bản là không có nghiêm túc đi nghe, cũng nhất định sẽ có bất an cảm, tổng cảm thấy nó sẽ làm không xong chính mình công đạo sự tình, do đó không ngừng đối nó lại lần nữa công đạo, sau đó không thể nề hà bực bội.

Tư Lăng Vô Tà lại không có như vậy, thấy nó đáp lại lúc sau, không chút do dự xoay người rời đi.

Sắc trời thực mau càng thêm tối tăm xuống dưới.

Đông 嵐 cổ cảnh trung không có nhật nguyệt, sắc trời hoàn toàn hắc sau, phía chân trời chỉ có vài đạo thủy ngân lưu quang chảy xuôi, cực có lãng mạn mỹ lệ.

Ở như thế mỹ lệ bóng đêm hạ, ai cũng không biết trong đó sóng ngầm kích động.

“Sinh khí?”

Nóng hôi hổi trong bồn tắm, lưỡng đạo trần trụi thân ảnh chặt chẽ dán sát ở bên nhau.

Nam tử réo rất tiếng nói ôn nhu như nước, liền không khí đều có thể đủ bị hần nhu hóa.

Tư Lăng Cô Hồng trắng nõn ngón tay thon dài đi qua ở Đường Niệm Niệm tóc đẹp, thanh hương tẩy phát cao ở trong tay của hần dần dần nổi lên bọt biển, bao phủ ở Đường Niệm Niệm trên đầu, thoát nhìn thật giống như là đỉnh đầu bọt nước mũ, sấn đến nàng khuôn mặt càng thêm tiểu xảo tinh xảo, có loại bọt biển giống nhau trong sáng không chân thật.

Đường Niệm Niệm duỗi tay chọc hạ bay xuống ở trước mắt phao phao, không gạt đầu cũng không lắc đầu.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn đến nàng hành vi, cúi đầu liền ở nàng chọc phao phao ngón tay thượng một hôn, thủy mặc phác họa con người

chuyên chú nhìn Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm nhìn ra hấn trong mắt bao dung phóng túng, cũng minh bạch hấn trong ánh mắt ý tứ —— ta đi huỷ hoại hấn?

Đường Niệm Niệm tin tưởng, chỉ cần nàng không trả lời, Tư Lăng Cô Hồng liền sẽ đương nàng ngầm đồng ý, sau đó huỷ hoại cái kia hấn (nàng), Thánh Tử!

Đường Niệm Niệm lắc đầu, “Đây là ngoan bảo trò chơi.”

“Nhưng Niệm Niệm không cao hứng.” Nhi tử trò chơi thì thế nào, Niệm Niệm không cao hứng nói, nhi tử món đồ chơi hấn cũng chiếu huỷ không lầm.

Ai kêu nhi tử hiện tại vẫn là đấu không lại lão tử?

Đường Niệm Niệm đạm tĩnh, “Không có không cao hứng.”

Tư Lăng Cô Hồng vì nàng rửa sạch trên đầu bọt biển, ôn nhu động tác, dường như bất đắc dĩ dung túng đang hỏi, thật sự không có sao?

“Không có.” Đường Niệm Niệm thừa nhận mới nhìn đến Tư Lăng Vô Tà bị linh tê bóp chặt cổ, nhìn đến Tư Lăng Vô Tà trên cổ ứ thanh thời điểm, nàng xác có lửa giận, chỉ là hiện tại đã không có, đạm nói: “Đây là ngoan bảo chính mình lựa chọn, ngoan bảo chính mình sẽ trả thù trở về.”

Tư Lăng Cô Hồng trầm mặc tẩy xong nàng tóc, đôi tay liền ôm nàng vòng eo, đem Đường Niệm Niệm cả người đều cấp ôm nhập trong lòng ngực, hàm dưới gác ở nàng cổ, lẩm bẫm nói nhỏ, “Những câu không rời ngoan bảo, Niệm Niệm, bên cạnh ngươi chính là ta.”

“.....” Đường Niệm Niệm đạm nhiên đối mặt, xem nhẹ đáy lòng bị Tư Lăng Cô Hồng ủy khuất lại bướng bỉnh khẩu khí gọi lên tâm ngứa.

Tư Lăng Cô Hồng cọ xát nàng non mịn da thịt, chỉ cảm thấy thật sự ái cực kỳ trong lòng ngực người, đối phương da thịt độ ẩm làm hấn tham luyến, đặc có thanh hương vô pháp bị bắt luận cái gì mặt khác mùi hương cấp lẫn lộn, để sát vào đối phương cổ, thậm chí có thể người được đối phương gân mạch lưu động máu mùi hương, lệnh người muốn ngừng mà không được.

Yêu thích, lại hỉ lại ái, hận không thể nuốt chi nhập bụng, dung nhập cốt tủy yêu thích.

Rõ ràng là như vậy điên cuồng cố chấp yêu thích chi tình, lại đem sở hữu nhu tình đều giao cho, luyến tiếc bị thương đối phương mảy may, càng đừng nói thật sự gặm thực nhập bụng.

Đường Niệm Niệm bị hấn cọ xát đến có chút ngứa, nghiêng nghiêng đầu, “Cô Hồng.....”

“Ân?” Tư Lăng Cô Hồng cũng không đợi nàng nói cái gì đó, giọng mũi có chút ủy khuất u buồn, lại sẽ không làm người cảm thấy hèn mọn yếu đuối, ôm Đường Niệm Niệm động tác ôn nhu thả bá đạo, “Niệm Niệm hiện tại lòng tràn đầy đều vì ngoan bảo, hấn muốn chơi Niệm Niệm liền bồi hấn chơi, bồi hấn diễn kịch, bồi hấn nhập thánh linh đường, bồi hấn lưu lại nơi này, liền lời nói cũng những câu không rời hấn.”

Nếu không phải Tư Lăng Vô Tà là con của hấn, lại có Đường Niệm Niệm che chở, Tư Lăng Cô Hồng nhất định đem người này cấp hủy diệt thành cặn bã.

Đường Niệm Niệm xoay người, chính diện nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Chỉ thấy Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt âm đạm, làm người đau lòng.

Thế gian cái nào nữ tử có thể nhẫn tâm nhìn thấy như vậy một cái nam tử khổ sở thất vọng, đặc biệt là vì chính mình buồn bã thương tâm.

Đường Niệm Niệm không cầm dao động, tự mình kiểm điểm. Gần nhất chính mình có phải hay không thật sự quá khó xử xem nhẹ Cô Hồng?

“Niệm Niệm liền họ hàng gần đều không cho ta thân cận.” Tư Lăng Cô Hồng chậm rãi nói.

Đường Niệm Niệm: “Người ở thiếu trưởng.”

Tư Lăng Cô Hồng: “Trưởng cũng có thể phân kỳ còn.”

“Ngô?”

Tư Lăng Cô Hồng thấy Đường Niệm Niệm dao động, không ngừng cố gắng nói: “Đêm nay tạm không trả nợ tốt không?”

Ướt nóng hơi thở đùng vào Đường Niệm Niệm lỗ tai, Đường Niệm Niệm thân mình run lên, lui về phía sau một bước lại phát hiện thân thể hoàn toàn bị Tư Lăng Cô Hồng cấp ôm, căn bản là không thể động đậy, nhìn Tư Lăng Cô Hồng thâm thúy lại chờ đợi ôn nhu ánh mắt, nghi hoặc lẩm bẫm, “Tổng cảm thấy không đúng chỗ nào.”

Tư Lăng Cô Hồng thanh âm có chút khàn khàn, “Không đúng chỗ nào, ân?”

Đường Niệm Niệm: “Phân kỳ trả nợ gì đó.”

Tư Lăng Cô Hồng ần nhiên dục vọng, ôn nhu nghiêm túc cho nàng cẩn thận giải thích, “Ta thiếu Niệm Niệm trăm năm trưởng, liền muốn còn trăm năm nhưng đổi?”

“Ân.”

“Chúng ta có vô số nhật tử, hôm nay tạm không còn một ngày, ngày mai lại tiếp theo còn.”

“..... Không thích hợp.” Vẫn là cảm thấy không thích hợp.

Tư Lăng Cô Hồng hai tròng mắt thanh triệt không thấy bất luận cái gì lừa gạt, tiếp tục giải thích, “Đem ta thiếu Niệm Niệm tương đương đổi thành tiền tài, tính làm thiếu Niệm Niệm một trăm lượng bạc, mỗi ngày còn một hai, một trăm năm vừa mới mới còn phải xong. Niệm Niệm ngẫu nhiên làm ta một ngày không còn, sau này lại nhiều còn một ngày, cuối cùng vẫn là sẽ còn xong một trăm lượng cấp Niệm Niệm.”

Đường Niệm Niệm chớp mắt. Thật là như vậy.

Tư Lăng Cô Hồng thấy nàng không nói gì, không có vội vã động thủ, mãi mắt nguyệt hoa như nước thanh triệt ôn lương, “Đêm nay tạm không còn, khác ngày trả lại tốt không?”

“.....” Đường Niệm Niệm tưởng Tư Lăng Cô Hồng nói giống như không có sai, chỉ là lại tổng cảm thấy không đúng chỗ nào, lại nhất thời đều không thích hợp ở nơi nào.

Tư Lăng Cô Hồng không cho nàng quá nghĩ nhiều minh bạch thời gian, thân thể hoàn toàn gần sát Đường Niệm Niệm, khàn khàn tiếng nói từ tính gợi cảm, “Niệm Niệm không nói lời nào đó là đáp ứng rồi.”

Đường Niệm Niệm há miệng thở dốc, nhất thời không tiếng động, đã bị Tư Lăng Cô Hồng cấp ngạt lấy, đầu lưỡi nháy vào nàng môi, một phen càn quét, vô luận chính là lợi, hàm trên, lợi..... Toàn không buông tha, đương đụng chạm đến kia mềm mại lưỡi cánh sau, thật giống như cuồng thú phát hiện con mồi, nhanh chóng bắt giữ quán quanh dẫn | hút, tựa hồ muốn đem nàng cấp nuốt vào trong bụng, liền nàng không khí cùng ôn nhu toàn bộ đều hút hầu như không còn.

Đường Niệm Niệm bị đối phương si cuồng thế công cấp làm cho trong đầu suy nghĩ một loạn, một hồi lâu đối phương buông ra nàng, làm nàng kịch liệt thở dốc, đầu hơi chút thanh tỉnh một ít sau, thân thể bay lên trời, nhoáng lên mắt công phu đã bị đặt ở một mảnh mềm mại bóng loáng lụa bị thương.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng cúi người xuống dưới.

Hắn đôi mắt bên trong hình như có một cỗ yêu dị ma lực, làm người xem lâu rồi liền hồn phách đều cấp hít vào đi, vô pháp thoát đi trầm luân.

Đường Niệm Niệm thân mình mềm nhũn, thanh tĩnh ý thức lại lần nữa mơ hồ lên, bị Tư Lăng Cô Hồng tiến vào thời điểm, thượng ở thất thần tưởng: Rốt cuộc là không đúng chỗ nào?

Lúc này Đường Niệm Niệm tưởng không rõ.

Sau này một đoạn thời gian, không có Tư Lăng Cô Hồng cố tình làm đạo dụ hoặc lúc sau, nàng mới hiểu được không thích hợp chỗ ở nơi nào.

Không thích hợp chỗ liền ở chỗ trăm năm trướng mục trừng phạt Tư Lăng Cô Hồng bản chất, bị Tư Lăng Cô Hồng nói mấy câu nói được hoàn toàn lẫn lộn.

Vốn dĩ này trăm năm trướng, chân chính trừng phạt Tư Lăng Cô Hồng chỗ liền ở chỗ hắn không thể chủ động thân cận Đường Niệm Niệm, đến nỗi khác nấu cơm, xuyên giày, mặc quần áo từ từ, kia đối Tư Lăng Cô Hồng tới nói, hoàn toàn không tồn tại trừng phạt nói đến, vẫn là hắn ở bị phạt trong lúc khó được có thể thân cận Đường Niệm Niệm phúc lợi.

Hiện tại, Tư Lăng Cô Hồng nói mấy câu, khiến cho trọng điểm hoàn toàn dừng ở trướng mục thượng, mang thêm trừng phạt tặc bị hắn cố ý làm đạo, làm Đường Niệm Niệm xem nhẹ quên đi.

Tư Lăng Vô Tà giáo hoạt phúc hắc, đều không phải là không có di truyền nói đến ~

-----oOo-----

Chương 296: nguyện giả thượng câu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đông 嵐 cổ cảnh sắc trời dần sáng, đại biểu một ngày đã qua.

Trong đại sảnh trên bàn bố trí mỹ thực, đi vào nơi này ngòi xuống chỉ có linh tê cùng Tư Lăng Vô Tà hai người.

Linh tê khắp nơi nhìn xung quanh liếc mắt một cái, nhìn về phía Tư Lăng Vô Tà ánh mắt thanh triệt ôn hòa, nếu mới gặp một màn này nói, nhất định sẽ không nghĩ đến ngày hôm qua ban đêm hai người ở khát thẳng nơi đó giăng co.

“Đường tỷ tỷ cùng tư lăng đại nhân đâu?” Linh tê đối Tư Lăng Vô Tà hỏi.

Tư Lăng Vô Tà ánh mắt chột lóe, không lăm để ý nói: “Hai vợ chồng còn có thể làm cái gì.”

Một khi sáng sớm Tư Lăng Cô Hồng không có lên làm bữa sáng, hơn nữa ở phòng chung quanh bố trí cái chần, Tư Lăng Vô Tà liền biết bên trong đã xảy ra cái gì.

Sách!

Liền biết lão cha sẽ không như vậy ngoan ngoãn trả nợ.

Một vụn năm cô độc tịch mịch sau, người liền đưa đến trước mặt, nơi nào còn có thể thật sự chịu đựng không ăn.

Đừng nhìn Tư Lăng Cô Hồng một bộ trích tiên thực tổ bộ dáng, trên thực tế kia tư căn bản chính là một đầu vô tình cuồng thú, thú tự

nhiên là ăn thịt, nào có ăn chay đạo lý. Này chịu đựng một vạn năm không có ăn thịt thực, một khi ăn lên kia nhưng khó ngừng.

Tư Lăng Vô Tà vừa nghĩ biên uống cháo, nhập khẩu hương vị không tồi, lại trước sau so ra kém Tư Lăng Cô Hồng làm, vô luận là dùng tài vẫn là hương vị.

“Ngoan bảo chẳng lẽ không sợ sao?” Linh tê đột nhiên hỏi.

Tư Lăng Vô Tà trong lòng buồn cười, Thánh Tử đây là diễn kịch nghiên rồi?

“Sợ cái gì?” Hấn mãi nhăn nghi hoặc thiên chân.

Linh tê thấp giọng nói: “Thánh Tử trong miệng nói cái gì đem chúng ta coi như khách quý, trên thực tế rõ ràng bất an hảo tâm. Người chẳng lẽ quên mất, Đường tử tử cùng tư lăng đại nhân sẽ đến nơi này, vẫn là bởi vì thánh linh đường người bắt người uy hiếp bọn họ.”

Ai nha ~ lời này nói, thật sự đem chính mình phiết đến sạch sẽ.

Tư Lăng Cô Hồng nơi nào bản lĩnh, nhất định phạm vi phát sinh sự tình đều trốn bắt quá hấn đôi mắt, linh tê hiện tại lời nói, chỉ cần Tư Lăng Cô Hồng tưởng nói, tự nhiên có thể biết được rõ ràng.

Nếu chính mình không phải thật sự Tư Lăng Vô Tà, thật đúng là sẽ bị đẩy thượng đê thế tội lộ không thể.

Bất quá đáng tiếc, thân phận của hấn chính là thật sự.

Tư Lăng Vô Tà một bộ không sao cả bộ dáng nói: “Ta xem Thánh Tử đối chúng ta khá tốt, chính mình trụ địa phương cho chúng ta ở, ăn ngon uống tốt hầu hạ chúng ta, không giống có cái gì ý xấu a.”

“Huống chi,” không đợi linh tê nói chuyện, Tư Lăng Vô Tà cười tiếp tục nói: “Linh tê đại thẩm người nói sai rồi, Thánh Tử không có lấy ta uy hiếp cha mẹ, người xem ta hiện tại không phải hảo hảo sao, cũng không có người đem ta giam lại a.”

Linh tề bản thân liền kỳ quái điểm này, thấy Tư Lăng Vô Tà chính mình nói ra, liền theo hắn nói hỏi: “Ta cũng kỳ quái, hiện tại không có người uy hiếp ngoan bảo, vì cái gì Đường tử tử cùng tư lăng đại nhân không mang theo chúng ta rời đi đâu? Chẳng lẽ là..... Thực lực không đủ?”

“Không phải nga ~” Tư Lăng Vô Tà vươn một cây thịt thịt trắng nõn ngón tay, tả hữu lay động.

Tiểu bộ dáng lại đáng yêu lại đặc ý, giống như tranh công giống nhau đối linh tề nói: “Đó là bởi vì ta kêu cha mẹ lưu lại chơi với ta lạ.”

Linh tề một trận hoảng hốt, đầu óc trong nháy mắt cảm thấy trước mắt hài tử thật là cái hài tử, như vậy thiên chân vô tà, hoạt bát hảo chơi.

“Vì cái gì?” Linh tề trong mắt hiện lên miệt mài theo đuổi cùng cố kỵ.

Này thiên huyền ngụy trang bản lĩnh thật sự lợi hại, chẳng sợ hắn tu vi không thâm, chỉ bằng này biến ảo là bản lĩnh, cũng đủ hắn ngạo thị quần hùng.

“Bởi vì nơi này thật xinh đẹp, thực hảo chơi.” Tư Lăng Vô Tà trả lời không hề dinh dưỡng, hai mắt lóng lánh vô cùng.

Nếu hắn thật là cái hài tử, như vậy cái này đáp án thật là tốt nhất đáp án.

Đáng tiếc hắn không phải, như vậy cái này đáp án rõ ràng chính là có lệ.

Linh tề sắc mặt hiện lên một tia tức giận.

Tư Lăng Vô Tà chớp chớp mắt, kia nháy mắt bộ dáng cùng Đường Niệm Niệm có loại rất giống, sau đó thần thần bí bí nhìn linh tề, nhỏ giọng nói: “Huống chi linh tề đại thẩm không phải cùng Thánh Tử có thù oán sao? Cha mẹ rất lợi hại, nếu là Thánh Tử dám đối với linh tề

đại thẩm làm gì đó lời nói, ta có thể giúp linh tê đại thẩm nói chuyện, làm cha mẹ hảo hảo giáo huấn Thánh Tử.”

“.....” Nay thiên huyễn rốt cuộc là có ý tứ gì.....

Linh tê ngưng thần tự hỏi.

Thiên huyễn quá phức tạp hay thay đổi, ngay từ đầu mới gặp hẳn thời điểm, còn cảm thấy là cái dễ hiểu dễ hiểu người, càng ở chung ngược lại cảm thấy càng phức tạp hay thay đổi, làm nhân tâm sinh cố kỵ.

Thiên huyễn giống như là một phen kiếm hai lưỡi, dùng hảo là cái dễ thương địch thủ vũ khí sắc bén, dùng đến không hảo ngược lại sẽ bị thương chính mình.

Linh tê không phải không có nghĩ tới giết thiên huyễn, chỉ là nghĩ đến này người tác dụng, còn có hẳn nói qua nói, một khi hẳn đã chết, kế hoạch của chính mình cũng sẽ theo bại lộ.....

Đáng chết! Vốn tưởng rằng đưa tới một đầu nghe lời tiểu bạch dương, không nghĩ tới trên thực tế lại là một đầu bạch nhãn lang!

Linh tê nghĩ đến hôm qua hai người nói chuyện.

Nếu tưởng yên tâm nói, thực sự yêu cầu một ít vô pháp ngăn cản trói buộc mới được.

Thiên huyễn như thế sợ chết, lại tham hưởng vĩnh hoa phú quý, đã chịu hồn linh lời thề trói buộc, tự nhiên không dám có điều vi phạm.

Linh tê lo chính mình trầm tư, Tư Lăng Vô Tà tắc lo chính mình ăn cơm, thoạt nhìn nhưng thật ra hài hòa tàn nhẫn.

Nơi nào đó, Vu Lăng đem trước mắt quang sáng trung linh tê cùng Tư Lăng Vô Tà ở chung hình ảnh tản ra, quay đầu đối phía sau người nhất bái, cung kính nói: “Huyền diệu Thiên Tôn, sự tình đó là như thế.”

Ở Vu Lăng trước mặt người chỉ là một cái hư ảnh, có thể thấy được người này bản thể cũng không có đi vào nơi này.

Màu tím đen dày rộng quần áo, cao gầy thân hình, mơ hồ khuôn mặt, hồn nhiên thiên thành khí phách, lệnh nhân tâm sinh thần phục.

Huyền điệp trầm mặc không nói.

Vu Lăng bị như vậy trầm mặc làm cho có chút bất an.

Hôm nay huyền điệp đột nhiên đến phóng, hướng chính mình dò hỏi có quan hệ Thánh Tử tin tức, nàng tự nhiên không dám có chút giấu giếm, đem chính mình biết đến toàn bộ đều nói cho huyền điệp, lại đem vừa mới linh tê cùng Tư Lăng Vô Tà ở chung hình ảnh cấp cho đối phương xem.

Trầm mặc trung, Vu Lăng cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh.

“Huyền điệp Thiên Tôn.....” Thật sự nếu không ra tiếng nói, Vu Lăng cảm thấy chính mình toàn thân đều phải cương đến hoá thạch.

“Người cảm thấy Thánh Tử là người phương nào.”

Huyền điệp không có phạm phòng hỏi, nội dung rõ ràng là dò hỏi nội dung, ngữ khí lại một chút nghe không ra ở dò hỏi.

Vu Lăng sửng sốt, nhất thời không biết nên như thế nào trả lời.

“Nói.” Huyền điệp nói.

Một cổ vô hình uy áp áp bách Vu Lăng, lệnh Vu Lăng hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa xụi lơ trên mặt đất.

Đây là tiên nhân đỉnh, Thiên Tôn uy hiếp lực.

Vu Lăng không dám giấu giếm, đem chính mình tâm tư toàn bộ nói ra, “Thánh Tử truyền lời với ta thời điểm, ta nhận định linh tê chính là Thánh Tử. Chỉ là đương chính mắt nhìn thấy hai người lúc sau, ta cảm thấy vị kia Tư Lăng Vô Tà lại càng tựa!”

“Người cảm thấy?”

“Đúng vậy.”

Vu Lăng trả lời thực nhanh chóng, trong lòng lại dị thường không xong.

May mắn, trong chốc lát thời gian trôi qua, huyền diệu Thiên Tôn không có bất luận cái gì ra tay động tĩnh, Vu Lăng cũng không có bất luận cái gì tổn thương.

“Thiên giới trung, Thiên Tôn dưới toàn vì con kiến.” Huyền diệu Thiên Tôn đột nhiên ngôn ngữ, lại nói ra như vậy một câu cùng phía trước đề tài không hợp lời nói.

Vu Lăng không rõ hẩn ý tứ, cẩn thận ứng lời nói nói: “Huyền diệu Thiên Tôn lời nói cực kỳ, mỗi một cái cảnh giới, ở chính mình cảnh giới dưới người đối với chính mình tới nói đều là con kiến, Thiên Tôn vì Thiên giới tiên trung đỉnh, tự nhiên nhưng coi Thiên giới vạn vật vì con kiến.”

Huyền diệu nhìn nàng một cái, “Thiên Tôn chi gian có thể phân thắng bại, một phương có tâm muốn trốn nói, phe bên kia vô pháp cướp lấy tánh mạng.”

Vu Lăng nghiêm túc nghe.

“Này đó lẽ thường nói chính là bình thường Thiên Tôn.” Huyền diệu thanh âm như cũ không có khi dễ, cẩn thận nghe nói liền sẽ phát hiện trong đó một sợi thâm trầm, “Một ít cổ xưa tồn Thiên Tôn lại không giống nhau.”

Vu Lăng ần ần đoán được huyền diệu muốn nói gì.

Quả nhiên, nàng nghe được huyền diệu nhắc tới kia vài vị nhân vật tên ——

“Thiên Tôn dưới toàn vì con kiến, hoang cổ Thiên Tôn lại có thể cướp lấy bình thường Thiên Tôn tánh mạng, còn muốn Thương

Long Thiên Tôn, chín dĩa Thiên Tôn mấy ngày này mọc rễ cực cơ bản cao viễn cổ người, yêu, linh.”

Huyền điệp tay áo nội tay nắm chặt trở thành một đoàn, chỉ là không người phát hiện.

“Này đó viễn cổ nhân vật đã như thế đáng sợ, lại có một tồn tại như cũ cao trạm đỉnh, liếc coi bọn họ, coi bọn họ vì con kiến.”

Vu Lăng nhin không được hỏi: “Huyền điệp Thiên Tôn lời nói chính là..... Thiên Ma chí tôn?”

Huyền điệp không có đáp lời, liền liếc nhìn nàng một cái đều không có, như cũ vừa mới nói như vậy nhiều đều chỉ là đột phát này cảm, cuối cùng hấn hư ảnh biến mất, chỉ còn dư trong không khí một đạo tựa thờ dài ngôn ngữ ——

“Được làm vua thua làm giặc, thắng đó là Thánh Tử.”

Vu Lăng nghe không rõ những lời này ý tứ, lại mơ hồ từ giữa phẩm vị đến một tia bi ai cùng oán giận, cùng với bất đắc dĩ thỏa hiệp.

“Được làm vua thua làm giặc? Thắng đó là Thánh Tử?” Vu Lăng lẩm bẩm tự nói, trong lòng càng thêm bất an. Chẳng lẽ nói, nếu cuối cùng là thiên huyễn thắng, Thánh Tử chính là thiên huyễn không thành?

Sao có thể, thiên huyễn lại không phải Thiên Thánh người thừa kế, như thế nào trở thành Thánh Tử.

Thánh Tử đó là Thánh Tử, trừ bỏ Thánh Tử bản nhân ở ngoài, ai có thể thay thế được.

“Huyền điệp Thiên Tôn ý tứ, hẳn là đối Thánh Tử có tin tức.” Vu Lăng khước miệng giơ lên hoàn mỹ tươi cười, làm bầm lầu bầu tiểu đạo: “Thánh Tử là người phương nào, cơ trí vô song, sao lại bại bởi những người khác, ta chỉ cần xem kết quả cuối cùng liền có thể.” Lời tuy như thế, nàng lại không có phát giác đến chính mình tươi cười

một tia mắt tự nhiên cứng đờ, chỉ sợ là phát hiện cũng làm bộ không có.

Thời gian chậm rãi quá khứ, vô luận là thánh linh đường vẫn là Thiên giới, đều dị thường bình thường, bình thường đến một chút khác thường đều không có, ngược lại làm một ít người có tâm cảm giác được một cỗ bất bình thường tới, giống như mặt ngoài bình tĩnh mặt biển, chỗ sâu trong lại không biết có bao nhiêu mãnh liệt nước cuộn trào.

Đến linh tê cùng Tư Lăng Vô Tà lần đó cùng nhau dùng cơm lúc sau, suốt qua đi ba ngày.

Ba ngày không thấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm thân ảnh, nếu không phải Tư Lăng Vô Tà như cũ ở chỗ này, hơn nữa đông 蕙 cỏ cảnh thật sự không có xuất nhập dấu hiệu nói, thậm chí làm người hoài nghi hai người hay không trốn rồi đi.

Sắc trời trong sáng hết sức, khát thẳng nơi.

Tư Lăng Vô Tà từ linh tê trong tay tiếp nhận tam khối Thiên Thánh cung bản đồ tàn quyển, khước miệng gọi lên xán lạn tươi cười.

Linh tê thấy hấn cười, trong lòng bất mãn, bất quá nghĩ đến đối phương từ chính mình nơi này được đến bản đồ tàn quyển lúc sau, phía trước đối phương phát hồn linh lời thề cũng tự nhiên thành lập, này một mặt bất mãn liền tiệm tan đi, đối Tư Lăng Vô Tà phân phó nói: “Người nên minh bạch như thế nào làm.”

“Tự nhiên ~” Tư Lăng Vô Tà cười tùm tùm gật đầu.

Nho nhỏ ngón tay hướng khuôn mặt một vố, Tư Lăng Vô Tà một thân biến ảo, thân ảnh nho nhỏ liền hoa vì Thánh Tử bộ dáng —— đẹp để quý giá viền vàng áo bào trắng, cao gầy thon dài thân hình, kim sắc mặt nạ, ôn nhã bức người khí phách.

Linh tê nhìn trước mặt xuất hiện ‘ Thánh Tử ’ một cái chớp mắt hoảng hốt.

Nếu không phải tự thân rõ ràng chính mình mới là chân chính Thánh Tử, hẳn chỉ sợ đều khó có thể phân biệt trước mắt người thật giả.

Giống nhau biến ảo thuật biến ảo chỉ là hình tượng, huyết mạch hơi thở lại biến ảo không ra, nhưng trước mắt thiên huyễn huyễn hóa ra tới chính mình, thế nhưng mấy ngày liền thánh được thể hơi thở đều có thể đủ huyễn hóa ra tới, lúc này mới để cho người khiếp sợ.

Linh tê lại như thế nào sẽ minh bạch, thiên huyễn mặt nạ đặc thù, hưởng chi Tư Lăng Vô Tà hàng năm đi theo Đường Niệm Niệm bên người, đối với Thiên Thánh được thể hơi thở đã sớm rõ như lòng bàn tay, Đường Niệm Niệm hơi thở có thể so Thánh Tử càng thêm thuần tịnh, hơn nữa Tư Lăng Cô Hồng bản thân chính là Thiên Thánh được thể cùng Thiên Ma độc thể kết hợp, trong huyết mạch chảy xuôi một nửa như vậy huyết mạch, lại như thế nào sẽ không giống.

Tư Lăng Vô Tà nói chuyện thanh âm cũng cùng Thánh Tử giống nhau như đúc, ôn nhuận lại thói quen mệnh lệnh khẩu khí, “Ta sẽ lấy thật sự Tư Lăng Vô Tà áp chế Đường Niệm Niệm giao ra căn nguyên, đến lúc đó lại từ Tư Lăng Cô Hồng giết chết, để giải Thánh Tử nỗi lo về sau.”

“Ân?” Linh tê nhưng không tin đối phương vì chính mình chết, hẳn làm này hết thảy không đều là vì tồn tại sao.

Tư Lăng Vô Tà đem một viên hạt châu giao cho linh tê trong tay, “Đây là ta mệnh hồn châu, chỉ cần Thánh Tử cầm hạt châu này bắt diệt, ta tự nhiên sẽ không chết.”

“A.” Linh tê khóe miệng gợi lên một tia trào phúng. Hẳn liền nói đối phương như thế nào sẽ vì đi chịu chết, bất quá vì mạng sống, chuẩn bị nhưng thật ra làm được đầy đủ hết.

Tư Lăng Vô Tà vẻ mặt vô tội nhìn hẳn.

Hẳn chính là không muốn chết, nếu không cũng sẽ không kế hoạch nhiều như vậy không phải sao.

Linh tê đem hạt châu nhận lấy, chậm rãi nói: “Thật sự Tư Lăng Vô Tà ở nơi nào.”

“Đảo thời điểm tự nhiên liền xuất hiện.” Tư Lăng Vô Tà không nói nhiều.

Linh tê muốn nói cái gì, lại nuốt trở về, ngay sau đó nói: “Tư Lăng Vô Tà, hoặc là không chế, hoặc là giết.”

Tư Lăng Vô Tà mỉm cười, vẻ mặt ‘ta minh bạch’ ý tứ.

Linh tê sắc mặt có chút không vui.

Tư Lăng Vô Tà thành khẩn nói: “Linh tê nhưng cùng ‘bổn cung’ có thù oán, như vậy đứng chung một chỗ thật sự được chứ?”

Linh tê hừ lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Hắn vừa đi, Tư Lăng Vô Tà liền thấp giọng bật cười.

“Bản đồ tới tay, sau đó chính là căn nguyên ~” Tư Lăng Vô Tà đi đến khát thăng bên người, ném khối hoa mai bánh đến nó trong miệng, nhìn nó hưởng thụ biểu tình, duỗi tay vuốt ve nó đầu, cười tủm tỉm nói: “Có đôi khi quá cẩn thận cũng không tốt, căn nguyên chỉ có chính mình biết, muốn tìm giúp đỡ đều khó.”

Cái gì mệnh hồn châu, bất quá là một viên có Tư Lăng Vô Tà linh thức hạt châu thôi.

Chỉ cần linh tê mang theo hạt châu này đi hẳn bổn viện nơi, như vậy chẳng khác nào đem hắn vận mệnh bại lộ ở Tư Lăng Vô Tà trước mắt.

“Ngao ~ ngao ô ~” khát thăng đối Tư Lăng Vô Tà làm nũng, “Ăn ngon ~ còn muốn ~”

“Ngoan, còn nhớ rõ đáp ứng chuyện của ta?” Tư Lăng Vô Tà hỏi.

“Nhớ rõ.” Khát thăng điếm đầu to.

“Ân.” Tư Lăng Vô Tà vừa lòng gật gật đầu.

Kim sắc mặt nạ sau hai mắt triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cư trú địa phương nhìn lại.

“Bốn ngày, cũng nên ra tới đi?” Hấn cũng không dám vì chính mình chơi đùa, chạy tới quấy rầy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân cận, chọc giận Tư Lăng Cô Hồng, hấn đừng nói tiếp tục chơi đi xuống, phỏng chừng ăn không hết gói đem đi.

“Muốn ra cửa ngao?” Khất thẳng hỏi.

Tư Lăng Vô Tà gật đầu, đối khất thẳng cười hỏi: “Khất thẳng kêu ta cái gì?”

“..... Thánh Tử?” Khất thẳng hoảng đầu.

“Ngoan ~” Tư Lăng Vô Tà hướng nó trong miệng lại ném khối điểm tâm.

——— chuyện ngoài lề ———

Đánh giá hai ngày này liên đại kết cục ~ hy vọng đại gia nhiều hơn duy trì ~!

Kết cục lúc sau thủy sẽ viết phiên ngoại, lão quái vật người này sẽ không bỏ qua

-----oOo-----

Chương 298: chấp mê bất ngộ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương danh: Chương 298 chấp mê bất ngộ

Linh tê trong mắt chán ghét quá đình trệ, một chút đường sống đều không có, liền làm Ngũ Hạo lừa mình dối người nói cho chính mình, đối phương là có khổ trung mới có thể như thế lý do đều không thể thành lập, trái tim đều đi theo co rút lên. |i quỳ * toa @ văn (học ^

Ngũ Hạo cho tới nay đều cọt nhả, đối linh tê ái mộ thoát nhìn rất có vài phần chơi đùa ý tứ, này phân tâm tư chân thật cùng phân lượng cũng chỉ có Ngũ Hạo chính mình biết được.

Chính như biết được này hết thấy chân tướng sau, lúc này hấn tâm thần lại nhiều thống khổ khó chịu, mấy dục điên cuồng hít thở không thông liền đủ để chứng minh phía trước hấn đối linh tê có bao nhiêu nghiêm túc để ý —— chẳng sợ biết linh tê kẻ thù là Thánh Tử lúc sau, hấn cũng không có lùi bước như cũ cùng linh tê thân cận, hơn nữa cùng nhau đi tới nơi này.

Linh tê mắt lạnh nhìn hấn dựa vào vách tường co rút thân hình, mãi nhãn trào phúng lạnh nhạt, giống như coi thường thiên hạ sinh mệnh thần chi.

Ngũ Hạo khó có thể thừa nhận hấn ánh mắt, cảm thấy chính mình tâm thần chĩnh đốn và sắp đặt rì sắt đao cùn không ngừng lãng trì. Tuy là như thế, hấn lại không muốn ở trước mắt nữ tử trước mặt mất đi chính mình tôn nghiêm, khóe miệng gợi lên một sợi trào phúng cười, nói: “Nguyên lai đại danh鼎鼎 Thánh Tử lại là nữ nhi thân. Xin hỏi Thánh Tử đại nhân, ngài hiện giờ như thế nào như thế nghèo túng, rơi vào cùng tiểu nhân giống nhau hoàn cảnh. Vẫn là nói, ngài đây là hưởng phúc hưởng oán, cho nên phóng tiện tới chỗ này thể nghiệm sinh hoạt.”

Khắc nghiệt ngôn ngữ làm linh tê ánh mắt lạnh hơn.

Vài đạo phù chú đánh vào Ngũ Hạo trên người.

Ngũ Hạo khó chịu kêu rên.

Bằng vào lúc này linh tê thân thể này thiên tiên tu vi, bản thân cũng không phải Ngũ Hạo đối thủ, chẳng sợ Ngũ Hạo hiện tại bị tra tấn thực lực chỉ còn lại có thất thất bát bát, thật sự phẫn khởi nói, làm theo có thể đem linh tê chế phục.

Chỉ là hiện tại Ngũ Hạo lại không có cái kia tâm tư, hấn tùy ý linh tê ở chính mình trên người thi ngược, trong miệng lời nói tắc càng ngày càng không sạch sẽ, đối phương đánh đến càng tàn nhẫn, hấn nhục mạ càng hung, nhìn linh tê ánh mắt cũng càng ngày càng âm đạm, quan tâm thống khổ dần dần biến mất, hóa thành một sợi oán cùng lãnh.

“Bằng hỏa lao đối với các người tới nói quá thoải mái sao, còn có công phu ve vãn đánh yêu?” Vu Lăng mềm nhẹ thanh âm thình lình xảy ra.

Linh tê xoay người nhìn về phía nhà tù ngoại Vu Lăng, “Vu Lăng, người quên bốn cung phân phó?”

Nhẹ nhàng chậm chạp ngữ điệu, lộ ra lạnh băng tức giận cùng áp bách uy nghiêm.

Vu Lăng ngẩn ra, chớp mắt cười khẽ, “Cái gì phân phó?”

Chẳng sợ linh tê đột nhiên biến hóa ngữ khí cùng khí phách cùng Thánh Tử thực giống nhau, chỉ là phía trước mới nhìn thấy Tư Lăng Vô Tà, hiện tại linh tê lại một cái nữ nhi thân tư thái, làm Vu Lăng không chút do dự như cũ lựa chọn thiên hướng Tư Lăng Vô Tà.

Linh tê mê mắt, đáy mắt lạnh băng tức giận đã đình trệ, “Người phân biệt không ra bốn cung thật giả.”

Vu Lăng sóng mắt vừa chuyển, nói: “Thánh Tử nói đùa, không phải Thánh Tử làm ta làm bộ cái gì cũng không biết, làm bộ thiên huyền mới là Thánh Tử sao.”

Linh tê nghe ra nàng ngôn ngữ có lệ cùng một tia nhẹ trào, tay áo nội tay nắm chặt một đoàn.

Vu Lăng lại nói: “Ở sự tình kết thúc phía trước, còn thỉnh Thánh Tử tạm thời ủy khuất góc tại nơi này. Tự nhiên, có Thánh Tử như vậy tôn quý người tại đây, băng hỏa lao nội băng hỏa hai tầng thiên cũng sẽ không lại mở ra. Người tới ~”

“Vu Lăng đại nhân. %&* quý (~ toa.^ văn #< học”;) hai gã toàn thân bao vây ở áo đen nội người xuất hiện.

Vu Lăng chỉ vào đờ loạn băng hỏa lao, nói: “Đem nơi này quét tước sạch sẽ, bố trí giường, bàn ghế, hảo sinh hầu hạ bọn họ, không thể chậm trễ.”

“Đúng vậy.” hai người ứng lời nói.

Vu Lăng đối linh tê mỉm cười, “Thỉnh Thánh Tử hảo hảo hưởng thụ.”

Ở trong phòng giam hưởng thụ?

Lời này như thế nào nghe đều không hề có thành ý.

Linh tê mặt như ngưng sương.

Hắn vẫn là lần đầu tiên gặp như vậy vũ nhục.

Ngũ Hạo trong mắt hiện lên nghi hoặc.

Linh tê biểu hiện cùng ám chỉ đều chứng minh hắn là Thánh Tử sở giả, vì sao thánh linh đường người ngược lại đường như căn bản là không nhận hắn, ngược lại cho rằng hắn là giả trang.

Linh tê xoay người liền nhìn đến Ngũ Hạo trong mắt kinh nghi, một ngụm buồn trong lòng lửa giận lại lần nữa phát tiết ở hắn trên người,

cười lạnh, “Người cũng cho rằng bổn cung là giả?”

“Người là thật sự.” Ngũ Hạo nặng nề nói. Hắn trong mắt chán ghét như vậy chân thật, chỉ có hắn mới có tàn hại chính mình lý do.

Linh tê trong mắt hiện lên một tia phức tạp cùng phần bức.

Một ngoại nhân liền biết hắn là thật sự, vì sao cùng hắn sớm chiều ở chung cấp dưới lại nhận không ra hắn thật giả!

Linh tê trong lòng tuy giận, lại không kinh sợ.

Đơn giản là hắn tin tưởng hồn linh lời thề trời buộc tính, còn có sau lưng huyền gia.

Người khác nhìn không ra hắn thật giả, huyền gia Thiên Tôn lại như thế nào sẽ nhìn không ra tới, đến lúc đó huyền gia Thiên Tôn ra mặt một ngữ, liền có thể giải quyết này một nan đề. Huống chi, một khi hắn được đến hoàn chỉnh truyền thừa căn nguyên cùng Thiên Thánh cung, trở thành Thiên Thánh lúc sau, cần gì huyền gia ra mặt, hết thầy đều sẽ bị hắn khống chế.

Không biết thiên huyền tiến triển thế nào.

Linh tê trong lòng không khỏi có chút khẩn trương.

Lúc này bị linh tê nhớ thương Tư Lăng Vô Tà đang ở đi trước hoàng vân cảnh đường xá thượng.

Ở hắn bên người đi theo còn có Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

“Âm thầm có người đi theo.” Tư Lăng Cô Hồng đạm nói.

Tư Lăng Vô Tà hỏi: “Tu vi thế nào?”

Tư Lăng Cô Hồng nói: “Thiên Tôn.”

“Oa nga.” Tư Lăng Vô Tà kinh hô một tiếng, nói: “Không biết hẳn là tới bảo hộ ta đâu, vẫn là tới giám thị ta đâu.”

Tư Lăng Cô Hồng không nói, hẳn đối Tư Lăng Vô Tà nói này đó, hoàn toàn là nhìn Đường Niệm Niệm mặt mũi thương.

“Niệm Niệm.....”

Một bên Tư Lăng Vô Tà nghe thế tiếng kêu, kim sắc mặt nạ sau khuôn mặt trừu trừu.

Này khác nhau đãi ngộ quá rõ ràng.

Phía trước cùng chính mình nói chuyện chẳng những không có biểu tình, thanh âm đều miễn bàn nhiều lãnh đạm.

Một kêu mẫu thân tên, biểu tình ôn nhu đến giống như có thể chìm ra thủy tới, thanh âm càng mềm nhẹ đến giống như lớn tiếng một chút ngẫu nhiên đọc sợ kinh ngạc đối phương.

Tư Lăng Cô Hồng nói còn không có nói ra, đã bị Đường Niệm Niệm một ánh mắt đánh gãy.

Tư Lăng Cô Hồng bắt đắc dĩ, trong chốc lát sau lại nói: “Thiên giới có rất nhiều hảo chơi đẹp địa phương.”

Đường Niệm Niệm liếc hẳn một cái, sau đó đâu?

“Trò chơi này sau khi chấm dứt, ta bồi Niệm Niệm khắp nơi du ngoạn tốt không?” Chỉ có chúng ta hai người.

Đường Niệm Niệm sóng mắt nhảy dựng, bật thốt lên đáp ứng nuốt trở về, đạm nói: “Ta muốn bế quan.”

Tư Lăng Cô Hồng con người buồn bã, lông mi giống thần bí hắc điệp cánh bướm che hạ u buồn thanh ảnh.

Tư Lăng Vô Tà khước miệng một câu, đối Đường Niệm Niệm nói: “Mẫu thân, hoàng vân cảnh rất lớn, bản đồ tiêu chí địa phương

không hoàn chỉnh, ta huyết mạch cảm ứng không thâm, đến lúc đó còn phải người tới tìm ~”

“Ân.” Đường Niệm Niệm ứng thanh, dựa vào Tư Lãng Cô Hồng trong lòng ngực nhắm mắt lại.

Tư Lãng Cô Hồng ôn nhu vuốt ve mái tóc của nàng, thi pháp làm chung quanh ánh sáng tối tăm chút, sau đó hương Tư Lãng Vô Tà đầu đi mỏng lạnh liếc mắt một cái.

Tư Lãng Vô Tà miễn cảm liên tục lắc mình, đối Tư Lãng Cô Hồng nói: “Cha, mẫu thân gần nhất đối với người rất có ý kiến, nếu là ta bị người đả thương nói, mẫu thân sẽ thế nào, ha hả ~”

Tư Lãng Cô Hồng đôi mắt một thâm, không có tiếp tục động thủ.

Hắn đều không phải là thật sự sợ Tư Lãng Vô Tà uy hiếp, rốt cuộc hắn muốn đem hiện tại còn không có trưởng thành lên Tư Lãng Vô Tà khống chế được dễ như trở bàn tay, chẳng sợ hắn tưởng cáo trạng đều khó, cũng có thể ở Tư Lãng Vô Tà bị thương cáo trạng phía trước làm hắn thương thế đều khôi phục.

Hắn sờ dĩ dừng tay, đơn giản là trong lòng ngực Đường Niệm Niệm hơi hơi dịch hạ thân tử.

Nhi tử gì đó, quả nhiên nên nhanh chóng đuổi đi.

Tư Lãng Cô Hồng ý nghĩ như vậy càng sâu.

Nơi xa che giấu đi theo huyền điệp lúc này tắc suy nghĩ sâu xa nhú mày.

Phía trước Tư Lãng Cô Hồng một nhà ba người đối thoại hắn hoàn toàn nghe không thấy, rõ ràng là bị bố trí cái chắn linh tinh cấm pháp, bọn họ khẩu hình huyền điệp cũng thấy không rõ lắm, bất quá từ ba người hành vi tới xem, nhưng thật ra hài hòa thật sự.

Như vậy hài hòa làm huyền điệp trong lòng bất an, thẳng đến thấy Đường Niệm Niệm ngủ, Tư Lãng Cô Hồng đối Tư Lãng Vô Tà ra tay,

hắn trong lòng bất an mới vừa rồi tiêu tán một ít.

Thiên Ma chí tôn đối thê tử sủng ái vô độ, bởi vì thê tử cứu nhi sót ruột, không hảo đối Thánh Tử động thủ. Một khi thê tử ngủ, hắn tự nhiên liền ra tay. Lúc này Thánh Tử tựa hồ nói gì đó, làm đối phương dừng tay, phải nói lại là có quan hệ Tư Lăng Vô Tà uy hiếp lời nói.

“Nếu như thiên huyễn cũng không kỳ quặc, thành công làm được kế hoạch hết thảy, Thánh Tử liền còn có thể cứu chữa.” Huyền điệp nghĩ thầm, tiếp tục đi theo.

Chính như linh tê sở liệu, huyền gia Thiên Tôn đích xác có thể nhận ra Thánh Tử thật giả, nhưng mà hắn lại không thể nói.

Từ biết được Thánh Tử kế hoạch sau, huyền điệp tưởng ngăn cản cũng không được, trong lòng đối Thánh Tử lỗ mãng hành vi lại như thế nào cáu giận phẫn nộ, chung quy vô pháp trơ mắt nhìn hắn huyền gia huyết mạch chết đi, chỉ có thể âm thầm quan sát.

Hắn đối Vu Lăng nói kia phiên lời nói ra đến hắn thiệt tình.

Trận này kế hoạch nếu Thánh Tử thắng hắn tự nhiên vẫn là Thánh Tử, nếu sự ra kỳ quặc, như vậy huyền gia đều không thể giữ được Thánh Tử, ngược lại còn phải bồi thường toàn bộ huyền gia —— Thiên Ma chí tôn đáng sợ, không có chính mắt gặp qua người, vĩnh viễn sẽ không minh bạch!

.....

Ước chừng bốn tháng thời gian trôi qua.

Linh tê ở thánh linh đường băng hỏa lao nội ngày người bốn tháng, 120 thiên thời gian.

Ngày này, linh tê phát giác đến một viên hạt châu truyền đến nóng rực cảm, lấy ra tới vừa thấy, đúng là thiên huyễn sở cấp cái kia bản mạng hồn châu.

Hạt châu bên trong như có hồn linh chuyển động, thiên huyền suy yếu thanh âm truyền đến, “Thánh Tử, hạnh không có nhục sứ mệnh.”

“Căn nguyên đâu?” Linh tê càng quan tâm chính là cái này.

“Ờ ta rách nát hồn thể.”

“Người dám dung hợp?” Linh tê ánh mắt âm lãnh.

“Tự Lăng Cô Hồng quá cường, ta tưởng dời đi nơi khác đã mất pháp, chỉ có thể dung nhập hồn thể, tuy rằng sáu hồn hai pháp đều rách nát chia lìa, nhưng chỉ cần ta bản mạng một hồn một pháp tại đây hồn châu bên trong nghỉ ngơi lấy lại sức, liền có thể đem chúng nó dung hội, đến lúc đó căn nguyên tự nhiên trở lại Thánh Tử trong tay.”

Linh tê như cũ đối này kết quả không hài lòng.

“Huyền tích, đi mau.” Huyền điệp thanh âm lúc này đột nhiên truyền vào linh tê trong óc.

Linh tê ngẩn ra, nghe ra là huyền điệp thanh âm, “Huyền điệp Thiên Tôn?”

Một cỗ khổng lồ khí thể nhảy vào băng hỏa lao nội, cửa lao mất đi.

Linh tê còn không có phản ứng lại đây đã xảy ra cái gì, tâm thần vừa động liền chạy ra khỏi băng hỏa nhà tù, lại thấy ánh mặt trời.

Hắn còn không có thấy rõ ràng bên ngoài cảnh sắc, thân thể đã bị huyền điệp bắt lấy, thi pháp rời đi đông 嵐 cỗ cảnh.

“Huyền điệp, người làm gì vậy!?” Huyền điệp là Thiên Tôn, linh tê bản thể cũng là Thiên Tôn, huống chi hắn vẫn là Thánh Tử thân phận, đối với huyền điệp cái này tưởng bối tuy rằng tôn kính lại không sợ hãi.

Huyền điệp thanh âm lãnh ngạnh như thạch, “Người không nên trêu chọc Thiên Ma chí tôn!”

Linh tê cười lạnh, “Thiên Ma chí tôn cũng bắt quá so Thiên Tôn hơi cường thôi.” Truyền thừa trong trí nhớ biết, nguyên lai Thiên Thánh đấu không lại Thiên Ma chí tôn, chính là đó là nguyên lai. Dù sao hiện tại Thiên Ma chí tôn, hẳn thật sự nhìn không ra có bao nhiêu cường, hẳn càng tự tin chỉ cần chính mình được đến hoàn chỉnh truyền thừa, chính mình sẽ so nguyên lai Thiên Thánh càng cường.

Huyền điệp rống giận, “Người muốn chấp mê bắt ngộ tới khi nào.”

Linh tê bị hắn thất thố hoảng sợ, bình tĩnh áp chế trong lòng lửa giận, trầm ổn hỏi: “Đã xảy ra sự tình gì?”

Huyền điệp đem một khối ngọc giản ném cho hắn, lạnh băng thanh âm có thể bức ra băng tra tử, “Thiên huyển trong tay căn bản là không có gì Tư Lăng Vô Tà, hẳn mang Thiên Ma chí tôn bọn họ đi hoàng vân cảnh, vì chính là Thiên Thánh cung!”

Linh tê nhìn trong ngọc giản hình ảnh ——

-----oOo-----

Chương 299: không thấy quan tài không đồ lệ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương danh: Chương 299 không thấy quan tài không đồ lệ

Tám khối tàn quyền xác nhập, hóa thành một tòa hoàn chỉnh bản đồ. %&* quỳ (~ toa.^ văn #< học ";

Đường Niệm Niệm đứng ở nơi nào đó, đem tinh huyết nhỏ giọt trên bản đồ.

Một trận kim quang đau đớn người đôi mắt, trước mắt hình ảnh hoàn toàn bị kim quang bao trùm.

Thời gian chậm rãi quá khứ, như vậy ngăn ngủ lại dài lâu, cũng không biết là một canh giờ vẫn là hai cái canh giờ, chờ đến có thể lại lần nữa thấy rõ sự vật thời điểm, hình ảnh cũng chỉ dư lại Đường Niệm Niệm một người.

Nàng thò tay, trong lòng bàn tay nổi lơ lửng một tòa tiểu xảo cung điện, chẳng sợ như thế tiểu, lại ập vào trước mặt một cỗ khổng lồ trang nghiêm bằng bạc khí thế, nghiền áp mọi người tâm thần, lệnh người ở nó trước mặt cúi người thần phục.

Cuối cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh xuất hiện, đem Đường Niệm Niệm ôm lấy, ở nàng bên tai nói chút cái gì.

Đường Niệm Niệm bàn tay nắm chặt liền đem kia tòa mini cung điện thu lên, ánh mắt tựa hồ triều bên này nhìn thoáng qua.

Thánh Tử trang điểm Tư Lăng Vô Tà liền đứng hai người bên người, chẳng sợ kim sắc mặt nạ che khuất hẳn khuôn mặt, như cũ

làm người cảm giác được hấn đang cười, tựa ở chúc mừng Đường Niệm Niệm.

Hình ảnh tại đây hóa thành đen nhánh, cái gì đều không có.

Linh tê thân như sấm phách, “Không có khả năng, thiên huyền lập hạ hồn linh lời thề, ta xem đến rõ ràng!”

Huyền điệp nhíu mày, hấn tin tưởng Thánh Tử không có khả năng liền điểm này đều thấy không rõ lắm, hấn càng tin tưởng, chính là tin tưởng vững chắc đối phương hạ hồn linh lời thề, đa nghi Thánh Tử mới có thể đem như thế chuyện quan trọng giao cho thiên huyền làm, như vậy vì cái gì thiên huyền trái với lời thề lại một chút sự tình đều không có, này thực sự khiến cho người kỳ quái.

Thiên huyền người này quá thần bí!

Chớp mắt công phu, hai người liền mau tới rồi rời đi đông 嵐 cổ cảnh xuất khẩu.

Linh tê gắt gao nắm còn ở trong tay hồn châu, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Ngàn —— huyền!”

“Ha hả, rốt cuộc nghĩ đến ta cái này chính chủ a.” Lúc này từ hồn châu bên trong truyền ra tới thanh âm, nơi nào có một chút suy yếu đáng nói.

“Đây là cái gì?” Huyền điệp ngưng mi.

Không cần linh tê trả lời, hồn châu bên trong truyền ra tiếng cười, “Đây là thiên huyền bản mạng hồn châu, thiên huyền vì Thánh Tử làm việc, chỉ cầu lưu lại một mạng, này hồn châu chính là thiên huyền vận mệnh.”

Lời này, vô luận là linh tê vẫn là huyền điệp, lúc này đều sẽ không ở tin tưởng.

“Ha hả, đương nhiên, đây đều là gạt người.” Tư Lăng Vô Tà không ở giấu giếm, ai kêu chân tướng đã bại lộ đâu, “Chân chính chân

tướng là, chỉ cần Thánh Tử cầm này viên thiên huyền bản mạng hồn châu đi đến hấn căn nguyên nơi nói, ta là có thể đủ biết được biết hấn căn nguyên nơi, sau đó nhất cử đem Thánh Tử căn nguyên cũng cướp đi..... Đáng tiếc, bị người trước tiên tố giác.”

Trong miệng nói đáng tiếc, ngữ khí lại một chút đều nghe không ra đáng tiếc.

Ai kêu mẫu thân đối với Thiên Thánh căn nguyên hứng thú cũng không lớn, cũng không nóng nảy được đến.

Thiên Thánh cung chỉ có có được hoàn chỉnh căn nguyên nhân tài có thể tiến vào, lại không đại biểu không thể nhận chủ.

Lúc này Thiên Thánh cung đã bị Đường Niệm Niệm được đến, tuy nói trong đó bảo vật nhất định vô số, nhưng lại nhiều có thể có Thiên Ma Cung nhiều sao? Nàng muốn đồ vật, Tư Lăng Cô Hồng lại sao lại không cho nàng được đến?

Linh tê sắc mặt xanh mét, “Người, khi đó cũng không có lập hồn linh lời thề. |i quỳ * toa @ văn (học ^”

“Lập.” Tư Lăng Vô Tà nói.

Linh tê hỏi: “Người vì sao không có việc gì!”

“Bởi vì.....” Tư Lăng Vô Tà nhẹ nhàng kéo âm, ở linh tê cùng huyền điệp tập trung tinh thần chờ đáp án thời điểm, ác liệt cười, “Liên không nói cho các người.”

Huyền điệp sắc mặt cũng vào lúc này trở nên cực kỳ khó coi, uy hiếp nói: “Thiên huyền, chẳng lẽ người không thèm để ý người đệ đệ an nguy?” Chuyện tới hiện giờ, hấn cũng vô pháp xác định người nọ hay không là thiên huyền đệ đệ.

“Đúng rồi, ta đệ đệ ~” Tư Lăng Vô Tà chậm rãi nói: “Nguyên lai ta đệ đệ là bị người bắt a.”

Thái độ của hấn làm huyền điệp trong lòng trầm xuống.

Phía trước hắn liền cảm giác được thiên huyền không ổn, vì bảo hiểm liền bắt hắn đệ đệ.

Tư Lăng Vô Tà cười nói: “Như vậy chúc mừng ngươi, ta đệ đệ thực tùy hứng lại táo bạo, ngươi như vậy khi dễ hắn, hắn cũng sẽ không tùy tiện buông tha các ngươi.”

Lúc này, hai người đã tới rồi đông 嵐 cổ cảnh xuất khẩu chỗ.

Chỉ là sự tình không phải thực như ý, có người ngăn trở bọn họ con đường.

Một bộ hồng bào bảy tám tuổi nam hài thẳng tắp đứng ở nơi đó, nhìn chằm chằm đã đến huyền diệp cùng linh tê, miệng một nghẹn, hai mắt tựa hồ mao ngọn lửa, ủy khuất lại phẫn nộ kêu lên: “Ta nghe thấy được, chính là ngươi, là ngươi, sấn ta ngủ thời điểm đem ta giam lại, không cho ta ăn uống, ta muốn xoa chết các ngươi, xoa chết các ngươi!”

Đầy trời ngọn lửa Tu La xoa trôi nổi, khiếp người áp bách.

Hoang nghịch giữa mày che giấu ma mị huyết phù đồ đằng, cũng dần dần theo hắn không hề áp lực lực lượng, hiện lên trên da thịt.

“Phốc ——” linh tê thân hình căn bản vô pháp thừa nhận như vậy cảnh giới áp bách.

Huyền diệp không rảnh đi chiếu cố hắn, hướng chi hắn biết linh tê đều không phải là chân chính nữ tử, có hắn bản thân kiêu ngạo.

“Ngươi.....” Lúc này huyền diệp đã bị trước mắt hoang nghịch cấp kinh sợ, nhìn hắn giữa mày đồ đằng, nhớ tới sách cổ trung có quan hệ hoang cổ Thiên Tôn ký lục, kinh thanh nói: “Hoang cổ Thiên Tôn!”

Nếu trước mắt hài tử là hoang cổ Thiên Tôn, như vậy tự xưng là hắn ca ca thiên huyền nhất định cũng là hoang cổ Thiên Tôn trung một vị.

Như vậy tưởng tượng, huyền diệu liền cảm thấy đối phương có thể lừa đến Thánh Tử đều không phải là ngoài ý muốn, đến nỗi hồn linh lời thề, nếu không chính là đối phương dùng ảo thuật mê loạn Thánh Tử thị giác cùng tư duy, nếu không chính là thật sự thề, chỉ là lại có bản lĩnh không chịu ảnh hưởng?

Hoang nghịch không có trả lời hẳn nói, đầy trời Tu La nữa hướng huyền diệu mà đến.

Huyền diệu cắn răng cùng hẳn đối kháng ở bên nhau.

Hẳn đã sớm muốn thử xem cùng hoang cổ Thiên Tôn tranh đấu.

Trong miệng nói hoang cổ Thiên Tôn ngạo thị bình thường Thiên Tôn, hẳn trong lòng kỳ thật cũng có một tia không cam lòng, hướng chi hẳn cũng không cho rằng chính mình chỉ là bình thường Thiên Tôn.

Hai người đánh đến khó xá khó phân, tắc khổ linh tê bị lan đến, cả người chật vật bất kham.

“Thánh Tử, cẩn thận một chút, nếu là như vậy đã chết, nhiều nghẹn khuất.” Tư Lăng Vô Tà không nhanh không chậm thanh âm từ hồn châu toát ra.

Linh tê cơ hồ cắn chính mình hàm răng, hẳn đến sinh ra đến bây giờ, lần đầu tiên bị người đùa bỡn đến tận đây.

“Thiên huyền, bổn cung nhất định phải ngươi sống không bằng chết!”

“Trả vốn cung? Này thánh linh đường Thánh Tử đã không phải ngươi.”

“Ngươi.....”

Tư Lăng Vô Tà đánh gãy hẳn nói, “Phía trước ngươi không phải hỏi ta, vì cái gì không chịu hồn linh lời thề ảnh hưởng sao?”

“Bởi vì ngươi là Thiên Ma Cung hoang cổ Thiên Tôn!” Huyền điệp có thể nghĩ đến, hẳn như thế nào sẽ không thể tưởng được.

“Sai, ta không phải Thiên Tôn, chỉ là một người tiên.” Tư Lăng Vô Tà cười nói.

Linh tê cười nhạt, “Ngươi cho rằng bốn cung sẽ tin? Đến lúc đó hiện giờ ngươi còn vọng tưởng lừa gạt bốn cung?”

“Ta không có lừa ngươi, đừng nói ta không phải hoang cổ Thiên Tôn, cho dù là thật sự hoang cổ Thiên Tôn, một khi lập hạ hồn linh lời thề, liền tính có thể chống cự cũng sẽ không giống ta chính mình không hề tổn thương.” Tư Lăng Vô Tà thành khẩn giải thích, thanh âm lộ ra một cỗ tử lệnh người tín nhiệm chân thành tha thiết ngây thơ.

Loại này ngôn ngữ khẩu khí, làm linh tê trong óc linh quang chợt lóe, lại không có bắt giữ đến.

Không cần hẳn đi nghĩ lại, Tư Lăng Vô Tà đã chính mình nói ra đáp án, “Bởi vì, ta là Tư Lăng Vô Tà.”

Linh tê ngón tay run lên, trong tay mặt hồn châu thiếu chút nữa rơi xuống đất.

Tư Lăng Vô Tà thuận tiện thanh triệt tiếng cười từ hồn châu rõ ràng truyền ra tới, “Thánh ma tà thể, thiên địa độc nhất vô nhị, có thể lay động không chế Thiên Đạo nửa thánh nửa ma chí tà thân thể, chính là ta Tư Lăng Vô Tà.”

Linh tê thật lâu tìm không thấy chính mình thanh âm, áp lực hồi lâu, yết hầu khô khốc, “Ngươi có ý định tiếp cận bốn cung.....”

“Sai rồi, ngay từ đầu ta chỉ là cùng hoang nghịch chơi chơi, là chính ngươi tìm tới ta, mời ta làm những việc này, này hết thấy đều là ngươi dẫn xà nhập động, chiêu lang nhập viện.” Tư Lăng Vô Tà nói.

Linh tê lại không tin hẳn nói, nhéo hờn châu tay đã trở nên trắng, “Tư Lăng Vô Tà, người chớ có khinh người quá đáng.”

“Lời nói dối người tin, nói thật người lại không tin.” Tư Lăng Vô Tà thở dài.

Linh tê bóp nát trong tay hòn châu.

Tư Lăng Vô Tà cuối cùng một câu hẳn cũng không có nghe thấy — thân thân mẫu thân căn bản là vô tâm tư đoạt người căn nguyên, này hết thấy cũng đều là chính người đưa tới cửa tới trên chọc chúng ta lấy.

Gầm lên giận dữ thanh từ không trung truyền đến, linh tê giương mắt liền vừa lúc nhìn đến huyền điệp bị một cây Tu La xoa hoàn toàn đi vào trong cơ thể hình ảnh, tâm thần chấn động.

Huyền điệp bản lĩnh hẳn rõ ràng, đối chính mình hơi yếu, huyền điệp có tâm muốn trốn nói, chính mình cũng khó có thể thương hẳn, càng đừng nói bị thương như vậy trọng.

Thiên Ma Cung hoang cổ Thiên Tôn, thật sự như vậy cường sao?

Linh tê không cảm có chút dao động. Chẳng lẽ chính mình thật sự làm sai, không nên đi trên chọc Thiên Ma chí tôn.

“Huyền điệp!”

Thình lình xảy ra uy nghiêm tiếng kêu làm huyền điệp cả kinh, quay đầu nhìn lại.

Bốn phía người tới, quần áo thống nhất thánh linh đường người trong, còn có huyền trong nhà người, nhất dẫn nhân chú mục còn lại là đứng ở phía trước nhất hai người.

Bạch y kim mặt Thánh Tử, áo vàng đầu bạc huyền gia một vị khác Thiên Tôn, huyền đều.

Huyền đều lạnh lùng nhìn huyền điệp, uy nghiêm nói: “Huyền điệp, người đang làm cái gì, bao che giả trang Thánh Tử người!”

Huyền điệp sắc mặt phức tạp.

Linh tê nắm chặt nắm tay, đối huyền đều nói: “Huyền đều Thiên Tôn, người thật nhận không ra thật giả!”

Huyền đều phát tay liền chuẩn bị trực tiếp một chưởng đánh chết hắn, một đạo ôn nhã thanh âm ngăn trở hắn động tác, “Ừừừ.”

“Thánh Tử.” Huyền đều nhìn về phía bên người Tư Lăng Vô Tà.

Tư Lăng Vô Tà xua tay, đối linh tê cười nói: “Thiên huyễn, chuyện tới hiện giờ, người còn chấp mê bất ngộ?”

Linh tê nghe vậy, một ngụm trọc khí buồn trong lòng, thiếu chút nữa hộc máu.

Tư Lăng Vô Tà nói: “Bổn cung khiến cho người thua tâm phục khẩu phục.” Duỗi tay vỗ vỗ bên người tuyết trắng tiểu thú, “Khất thẳng, người nói, bổn cung cùng trước mắt vị này, ai là Thánh Tử?”

Khất thẳng hoảng đầu, nhìn về phía Tư Lăng Vô Tà, đang chuẩn bị mở miệng.

Linh tê đột nhiên nói: “Khất thẳng, muốn ăn người thích nhất bông tuyết bánh, liền nói lời nói thật.”

Tư Lăng Vô Tà mỉm cười không nói.

Khất thẳng vươn móng vuốt bắt lấy Tư Lăng Vô Tà ống tay áo, “Thánh Tử ~ Thánh Tử ~” một bộ thèm nhỏ dãi vẻ mặt đáng yêu.

Tư Lăng Vô Tà nặn ra một khối hoa mai bánh ném vào nó trong miệng.

Bông tuyết bánh? Có thể so sánh lão cha làm điểm tâm ăn ngon? Xem khất thẳng không chút do dự lựa chọn liền có thể biết chân

tướng!

Khát thẳng hưởng thụ híp mát.

Linh tê lòng bàn tay đều bị nặn ra huyết. Hấn liền biết khát thẳng là cái không tiết tháo, không đáng tin đồ vật!

Tư Lăng Vô Tà sờ sờ khát thẳng đầu, lại lần nữa chậm rãi nói: “Vu Lăng, ngươi cảm thấy đâu?”

Vu Lăng chuyên chú nhìn hấn, bị hấn khuấy thân hành lễ, tươi cười kiêu tiếu, “Thánh Tử đó là Thánh Tử, chưa bao giờ giả quá.”

Tư Lăng Vô Tà huy tay áo, ngửa đầu hỏi mọi người, “Các người nói.”

Chung quanh thánh linh đường đệ tử toàn bộ quỳ xuống đất, cùng kêu lên kêu gọi phá tan tận trời, “Tham kiến Thánh Tử!”

Tư Lăng Vô Tà nhìn linh tê, “Ngươi còn muốn nói chính mình là Thánh Tử?” Cười, lại nói: “Ngươi trước biến ảo bản cung bộ dáng rồi nói sau.”

Cuối cùng một câu khắc nghiệt lời nói, đúng là Thánh Tử phong cách không thể nghi ngờ.

Linh tê môi nhấp thành một cái thẳng tắp, thẳng tắp nhìn huyền đều.

Tư Lăng Vô Tà theo hấn nhìn về phía huyền đều, “Huyền đều Thiên Tôn, hấn nhận định muốn ngươi đáp án.”

“Vô tri tiểu nhi.” Huyền đều lời nói lạnh nhạt.

Linh tê sắc mặt phát thanh.

Huyền điệp nhìn về phía huyền đều ánh mắt lộ ra kinh ngạc. Bộ dáng của hấn không giống ngục trang, lại là thật sự nhận chuẩn bên người nhân tài là Thánh Tử, đều không phải là vì bảo toàn huyền gia mới làm ra hy sinh huyền tích ngục trang.

Tư Lãng Vô Tà lắc đầu, “Xem ra ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ.”

Bạch bạch ——

-----oOo-----

Chương 200: Thánh Tử hoàn toàn bị thua

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bạch bạch ——

Tư Lăng Vô Tà vỗ tay.

Một đạo cao lớn thân ảnh xuất hiện ở Tư Lăng Vô Tà bên người.

“Thánh Tử.”

Người này thân hình cao lớn, ăn mặc một bộ dày rộng hắc y, khuôn mặt giống như đao tước anh lãng, hai mắt thâm thúy tang thương, có thể thấy được hắc tuổi tác không nhỏ.

Tư Lăng Vô Tà đối linh tê hỏi: “Biết người này sao?”

Linh tê không nói lời nào, người này trên người hơi thở có chút quen thuộc, rồi lại có chút không thích hợp, cho nên nhất thời nghĩ không ra.

Tư Lăng Vô Tà nói: “Đây là thánh mông.”

Linh tê cùng huyền điệp nghe vậy đều chấn động.

Thánh mông, Thiên Thánh bị thể nhân biết thiên địa dị thú chi nhất.

Cho tới nay Thánh Tử bên người cũng chỉ có khát thẳng một đầu Thiên Thánh nguyên lai sủng vật, thánh mông đột nhiên xuất hiện, làm linh tê trở tay không kịp.

Thiên giới người trong đều biết, chỉ cần là bị Thiên Thánh thu phục thiên địa dị thú, trừ bỏ Thiên Thánh ở ngoài sẽ không phục tùng

người khác.

Hiện giờ thánh mông đứng ở Tư Lăng Vô Tà bên này, đủ để chứng minh Tư Lăng Vô Tà ‘Thánh Tử’ thân phận,

Linh tê á khẩu không trả lời được, hấn chỉ phải đến bây giờ Tư Lăng Vô Tà hoàn toàn chiếm cứ chủ đạo địa vị, chính mình bị thua đã là kết cục đã định, chỉ là hấn không cam lòng nhìn Tư Lăng Vô Tà như thế vui sướng.

“Tư Lăng Vô Tà, người thân là Thiên Ma chí tôn thân sinh huyết mạch, được hưởng Thiên Ma Cung thiếu chủ thân phận, hà tất ham Thánh Tử chi vị.” Linh tê châm chọc nói.

Thiên Ma Cung không phải thiên hạ vô địch, nhìn xuống chúng sinh sao.

Như thế thân là Thiên Ma Cung thiếu chủ, tương lai tân chí tôn, người còn muốn tới tranh cái gì Thánh Tử.

Này không chỉ là vì châm chọc Tư Lăng Vô Tà, càng vì làm Tư Lăng Vô Tà hạ bộ đài.

Tư Lăng Vô Tà nghe vậy lại một chút không kinh, mỉm cười nói: “Tư Lăng Vô Tà, thật là cái hảo thân phận.”

Hấn bình tĩnh, không hề kinh loạn bộ dáng làm linh tê ngẩn ra, sau đó liền nghe được Tư Lăng Vô Tà tiếp tục nói: “Tuy nói Tư Lăng Vô Tà thân phận có thể cho bốn cung được đến Thiên Ma Cung, lại không đại biểu bốn cung nguyện ý đem thánh linh đường giao cái người cái này người ngoài.”

“Người.....” Linh tê đã phát hiện hấn nói lời này thời điểm, huyền đều chẳng những không có kinh giận biểu tình, ngược lại còn vẻ mặt vui mừng cùng hưng phấn.

Tư Lăng Vô Tà đạm nói: “Thánh linh đường sắp sửa tên Thiên Thánh cung, đến lúc đó vô luận là Thiên Thánh cung vẫn là Thiên

Ma Cung, đều đem là bốn cung sở hữu vật.”

“Thánh Tử anh minh.” Huyền đều đối Tư Lăng Vô Tà cười nói.

Tư Lăng Vô Tà nhìn về phía linh tê bên cạnh huyền điệp, nói: “Huyền điệp Thiên Tôn, người đến bây giờ còn cảm thấy bên cạnh người vật nhỏ là bốn cung?”

Huyền điệp ngẩng đầu nhìn Tư Lăng Vô Tà, ánh mắt đen tối không rõ, ước chừng tam tức thời gian trôi qua, khom người đối Tư Lăng Vô Tà hành lễ, thấp giọng nói: “Huyền điệp mắt vựng về, bị người ngoài lừa bịp, xin lỗi Thánh Tử.”

Vốn dĩ lấy huyền điệp thân phận cùng thực lực, không cần đối Thánh Tử hành lễ. Bất quá ở mọi người xem ra, lúc này thật là huyền điệp mắt vựng về, cư nhiên trợ giúp người ngoài đối phó Thánh Tử, còn trợ giúp người ngoài chạy trốn, này hành lễ xin lỗi cũng là hản là.

Huyền đều nghiêm túc nói: “Huyền điệp, ngày thường liền thuộc người tỉnh táo nhất cơ trí, lúc này sự tình như thế nào như thế thấy không rõ.”

Huyền điệp cúi đầu, không nói gì.

Tư Lăng Vô Tà bất động thanh sắc nói: “Huyền điệp Thiên Tôn là thiệt tình nhận sai?”

“Đúng vậy.” huyền điệp nghiêm túc nhìn lại Tư Lăng Vô Tà.

Việc đã đến nước này, đã không có vấn đề đường sống.

Tư Lăng Vô Tà thân phận to lớn làm người động dung, đi theo hản nói, ít nhất có thể bảo toàn huyền gia, không đến mức cùng Thiên Ma Cung là địch. Huống chi lấy hiện tại toàn bộ thánh linh đường người còn có huyền bình quân huyền gia người đều nhận chuẩn Tư Lăng Vô Tà, hản nhiều lời cũng vô dụng, ngược lại chọc giận Tư

Lăng Vô Tà nói, âm thầm sử kế, lộng suy sụp huyền gia đều không phải là việc khó.

“Huyền diệp!” Linh tê mặt lạnh nhìn về phía huyền diệp.

Cái này huyền trong nhà duy nhất nhận chuẩn hấn thân phận thật sự người, thế nhưng cũng chiếm được Tư Lăng Vô Tà bên kia đi.

Huyền diệp cũng quay đầu nhìn về phía linh tê, ánh mắt tràn đầy khiếm trách. Hấn đã sớm đối hấn nói qua Thiên Ma chí tôn đáng sợ, làm hấn không cần trêu chọc Thiên Ma chí tôn.

Nếu biết Thiên Thánh truyền thừa cuối cùng một phần là Thiên Ma chí tôn thể tử trên người, hấn tuyệt đối sẽ khuyên bảo Thánh Tử không cần đi xa tưởng, trừ phi đối phương nguyện ý cấp cho, nguyện ý trao đổi.

Thiên Ma chí tôn không mừng thật nhiều quản tục sự, cho nên chẳng sợ Thánh Tử trở thành Thiên Thánh, chỉ cần không trêu chọc đến trên đầu của hấn, hấn đều sẽ không để ý tới. Đến lúc đó thiên giới này tự nhiên vẫn là cùng dĩ vãng giống nhau, mặc cho bọn hấn huyền gia cùng thánh linh đường đi ngang, trừ bỏ Thiên Ma Cung thế lực.

Chỉ là Thánh Tử tính tình đa nghi thả quá mức tự đại, cuối cùng đem sự tình đẩy hướng này bất quy lộ.

Linh tê không biết huyền diệp trong lòng suy nghĩ, còn tưởng rằng đối phương là hoài nghi hấn chân thật, khiếm trách hấn hành động, một trận thắng qua một trận lửa giận đủ để lửa cháy lan ra đồng cỏ, cơ hồ thiêu hủy hấn lý trí, “Huyền diệp, người cũng cho rằng hấn là thật sự không thành?”

Huyền diệp trầm giọng nói: “Có thể đem huyền gia đẩy thượng đỉnh, bảo hộ huyền gia trường lâu không suy Thánh Tử, đó là thật sự Thánh Tử.”

Đây là hấn phía trước đối Vu Lăng nói câu kia ‘ được làm vua thua làm giặc, thắng đó là Thánh Tử ’ ý tứ.

Thánh Tử đối với huyền gia tới nói là trân quý huyết mạch cũng là nhất cụ tiềm lực trụ cột, một khi Thánh Tử có thể trở thành Thiên Thánh, mang cho huyền gia chính là vô tận vinh dự, còn có nâng cao một bước địa vị.

Hiện giờ bãi ở bọn họ trước mặt chính là một cái trêu chọc Thiên Ma chí tôn nghèo túng Thánh Tử, một cái là lừa gạt Thiên Ma chí tôn thân tử thân phận cơ trí Thánh Tử, đứng ở trước một vị bên người tắc muốn cùng Thiên Ma Cung là địch, đứng ở sau một vị bên người, chỉ cần không làm ra nguy hại đối phương hành vi, nhất định không khí hội nghị quang vô hạn.

Như vậy lựa chọn, ai đều sẽ tuyển.

Huống chi trừ bỏ huyền điệp, phần lớn người đều nhận định Tư Lăng Vô Tà mới là Thánh Tử.

Huyền điệp rõ ràng, nếu huyền đều rõ ràng bên người Tư Lăng Vô Tà không phải thật sự Thánh Tử, cũng sẽ tuyển hấn làm thật sự Thánh Tử, bởi vì này quan hệ huyền gia vận mệnh.

Tư Lăng Vô Tà thắng, hấn chính là Thánh Tử.

Huyền tích bại, hấn cũng chỉ có thể là cường đạo.

Này hết thấy đều là huyền tích chính mình tự mình trêu chọc tới mầm tai hoạ a.

Thánh Tử bản thân không ngu ngốc, cho dù là trong cơn giận dữ thời điểm, cũng nghe đến ra tới huyền điệp trong giọng nói ám chỉ.

“Người đừng quên bản cung cũng là huyền gia một viên!” Linh tê lạnh giọng nói.

Huyền điệp rũ mắt.

Đối với một cái khổng lồ gia tộc tới nói, cho dù là lại trân quý huyết mạch, một khi từ phúc tinh biến thành mầm tai hoạ, ảnh hưởng đến toàn bộ gia tộc vinh suy lúc sau, cái này huyết mạch sẽ trở nên không đáng một đồng.

Tư Lăng Vô Tà đối linh tê nói: “Chuyện tới hiện giờ, ngươi chưa từ bỏ ý định?”

Linh tê sóng mắt chột lóe, đột nhiên phấn khởi, nhất chiêu triều Tư Lăng Vô Tà đánh đi.

Tư Lăng Vô Tà chút nào không kinh, bên người huyền đều cùng hắc mông đều chuẩn bị động thủ.

Chỉ là làm Tư Lăng Vô Tà có trong nháy mắt kinh ngạc chính là, nhanh nhất động thủ thế nhưng là huyền điệp, hấn một chưởng phách về phía linh tê đỉnh đầu. Linh tê trong miệng phun ra vẻ mặt huyết, lạnh lẽo thả khiếp sợ nhìn huyền điệp, không nghĩ tới hấn sẽ đối chính mình động thủ, vẫn là như thế tàn nhẫn tay.

“Dừng tay.” Tư Lăng Vô Tà ra tiếng ngăn cản.

Chỉ là huyền điệp lại không nghe hấn, ánh mắt lạnh lùng, hoàn toàn đem linh tê cấp mất đi, linh thức truyền cho linh tê cuối cùng một câu

“Ta đã sớm nói qua, Thiên Ma chí tôn ngươi trêu chọc không dậy nổi, từ hôm nay trở đi liền phải học được nhẫn nại, muốn hảo hảo tồn tại liền không cần nghĩ trả thù.”

Vô luận là Thiên Ma chí tôn, vẫn là hấn hài tử, này thù, ngươi báo không dậy nổi!

“Không! Ta không cam lòng! Ta không cam lòng ——!” Linh tê cuối cùng ý chí găm nhẹ.

“Ngươi này thân nếu bắt tử, liền cho bọn họ tìm được người cắn nguyên manh mối, đến lúc đó ngươi liền thật sự khó thoát vừa chết.”

Huyền diệu trong lòng than nhẹ.

Hắn chung quy vẫn là vô pháp nhìn huyền gia quan trọng huyết mạch bị giết.

Chỉ cầu huyền tích có thể nghe chính mình nói, không cần nghĩ trả thù, lấy thực lực của hắn cùng trí tuệ, du tẩu tứ phương đủ để sống được thực hảo.

Linh tê thân thể ở huyền diệu trong tay cuối cùng hóa thành tro tàn.

Không khí rất trầm tĩnh.

Huyền đều cảm giác được bên người Thánh Tử trầm mặc, đoán không ra đối phương ý tưởng, nhíu mày đối huyền diệu nói: “Huyền diệu, ngươi không có nghe được Thánh Tử làm người dừng tay?”

Huyền diệu lại lần nữa đối Tư Lăng Vô Tà hành lễ, thành khẩn nói: “Kia tiểu nhi đem ta lừa đến xoay quanh, nhất thời giận cực, không có thu được tay, mong rằng Thánh Tử không lấy làm phiền lòng.”

Huyền đều mày không có nhân hắn giải thích thả lỏng, ngược lại nhăn đến càng khẩn.

Huyền diệu từ trước đến nay bình tĩnh, nơi nào sẽ có khó thờ nói đến, hướng chi lấy Thiên Tôn đối tự thân năng lượng lực khổng chế, đối phó một cái nho nhỏ thiên tiên, muốn thời khắc máu chốt thu tay lại là một kiện rất đơn giản sự tình, không có khả năng sẽ xuất hiện ‘ thu không được tay ’ tình huống.

Huyền diệu giải thích, vô luận như thế nào nghe đều tràn ngập có lệ sơ hở.

Tư Lăng Vô Tà nhẹ giọng cười, “Huyền diệu Thiên Tôn cũng biết chính mình sai rồi?”

Huyền diệu gật đầu.

Tư Lãng Vô Tà nhẹ nhàng băng quơ nói: “Có sai nên phạt, huyền điệp Thiên Tôn muốn đi Thiên Ma Cung vô gia ngục vẫn là thánh linh đường.....”

Hắn lời nói còn chưa nói xong, huyền điệp đạm nói: “Người trong nhà phạm sai lầm, nào cần đi nhà khác.”

Này cái gọi là chính mình cùng nhà khác, nói tự nhiên chính là thánh linh đường cùng Thiên Ma Cung.

Tư Lãng Vô Tà mỉm cười, “Không lâu đều sẽ thành nhà mình.” Vô luận thánh linh đường vẫn là huyền gia, đều sẽ thuộc về hắn tư lãng gia, thuộc về Thiên Ma Cung.

“Thánh Tử anh minh!” Huyền đều cười to.

Ở hắn nghe tới, Tư Lãng Vô Tà nói tắc đại biểu cho Thiên Ma Cung sắp trở thành bọn họ huyền gia sở hữu.

“Thánh Tử anh minh!” Thánh linh đường người lại lần nữa quỳ lạy, huyền gia người cũng là đầy mặt tự hào cùng tôn kính.

Huyền điệp sắc mặt hơi thanh, trong mắt hiện lên thất bại.

Hắn chẳng sợ biết chân tướng cũng không thể nói, nói cũng vô pháp thay đổi bất cứ chuyện gì, sẽ chỉ làm huyền đều những người này cùng chính mình giống nhau bị đè nén ở trong lòng khó chịu thôi.

Như thế chi bằng không nói.

Hắc mông nhìn người chung quanh, trong mắt hiện lên cười nhạt.

Hắn đi vào Thiên giới cũng không ngăn, bị Tư Lãng Vô Tà tìm được yêu cầu hắn hỗ trợ làm chứng minh, hắn tự nhiên giúp đỡ.

Hắn hiện tại là hắc mông, đều không phải là nguyên lai thánh mông, hưởng chi Đường Niệm Niệm vốn dĩ chính là Thiên Thánh truyền thừa chi nhất, thân là Đường Niệm Niệm hài tử, Tư Lãng Vô Tà bản thân liền có thể được xưng là Thánh Tử.

Tư Lăng Vô Tà làm lơ chung quanh người tôn kính nịnh hót, không sao cả vẫy vẫy tay, “Đều tan.” Xoay người rời đi.

Hán tư thái cùng nguyên lai Thánh Tử có chút khác nhau, huyền bình quân người cũng không có hoài nghi.

Vu Lăng vội vàng cùng thủ trưởng lảng ngây thơ phía sau, khát thẳng hoảng đầu cũng trở về đi, hắc mông tắc lắc mình không thấy, hoang nghịch trừng mắt mắt to, ủy khuất nhìn chăm chăm bên này nhìn xem bên kia, trong đầu đột nhiên nghe được Tư Lăng Vô Tà truyền đến nói, bên trong dư thừa nội dung không có nhớ kỹ, liền nhớ kỹ ‘ ăn cơm ’ một từ, lập tức liền tung ta tung tăng hướng Tư Lăng Vô Tà bên kia đuổi theo.

-----oOo-----

Chương 201: độc nhất vô nhị (đại kết cục)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Huyền đều cũng phân phó thánh linh đường người cùng huyền gia người vóc dáng phân tán, ở đối huyền điệp trầm giọng nói: “Huyền điệp, người hôm nay biến hiện thực ở có chút không ổn, xem ra bị kia kẻ gian lừa đến thâm hậu a.

Huyền điệp nhin rồi lại nhin, vẫn là nhin không được đối huyền đều hỏi: “Người nhận định vị kia Thánh Tử là thật?”

Huyền đều nhìn đến hấn này phúc nghiêm túc bộ dáng, lại nghĩ đến Thánh Tử, không khỏi cười, cười đến rất là thoải mái, vỗ vỗ bờ vai của hấn cười nói: “Ta biết người nhất định cảm thấy Thánh Tử tính tình cùng dĩ vãng có chút bất đồng, mới có thể như vậy dao động không chừng, bị kẻ gian lừa bịp sinh ra hoài nghi.”

Huyền đều tươi cười làm huyền điệp tâm trầm, đối phương bộ dáng rõ ràng là đối Tư Lăng Vô Tà thân phận rất là tín nhiệm.

Huyền đều nói: “Người phía trước bị kẻ gian lừa, cho nên không biết Thánh Tử cùng ta chờ giải thích. Thánh Tử tính tình sở dĩ sẽ biến thành như vậy, là bởi vì căn cốt Tư Lăng Vô Tà hồn linh, đã chịu một chút ảnh hưởng, hơn nữa hấn muốn nguy trang cả ngày ma chí tôn hài tử, tự nhiên không thể cùng thường lui tới giống nhau.”

“Thiên Ma chí tôn nhân vật như thế nào, nào có như vậy dễ dàng bị lừa bịp.” Huyền điệp nói.

Huyền đều cười nói: “Lúc này mới chứng minh Thánh Tử bản lĩnh.” Lại an ủi dường như chụp huyền điệp bả vai, “Thánh Tử nói, Thiên Ma chí tôn trừ bỏ đối chính mình mê tử ở ngoài, cho dù là chính

mình nhi tử cũng là vô tình vô nghĩa, chỉ cần làm Đường Niệm Niệm nhận định hấn là Tư Lãng Vô Tà, như vậy chẳng sợ Thiên Ma chí tôn xuyên qua Thánh Tử, cũng sẽ không đối hấn như thế nào.”

Huyền điệp nói: “Thân là Thiên Ma chí tôn hài tử, không đi làm Thiên Ma Cung thiếu chủ, lại tới làm bộ thánh linh đường Thánh Tử, chẳng phải chọc Đường Niệm Niệm cùng Thiên Ma chí tôn hoài nghi sao?”

Huyền đều nói: “Thánh Tử ngôn, Tư Lãng Vô Tà vốn chính là cái ham chơi chuyện tốt tính tình, bất luận cái gì cổ quái sự tình đừng ở hấn trên người liền đem trở nên không kỳ quái.”

Huyền điệp trầm ngữ, “Cái gì đều là Thánh Tử lời nói, không có chứng cứ, người liền thật sự không có chút nào hoài nghi?”

“Chứng cứ? Người dụng tâm đi xem, Thánh Tử cùng vừa mới cái kia nữ tử, vị nào càng giống Thánh Tử?” Huyền điệp truy nguyên làm huyền đều có chút bực bội, “Người nhìn nhìn lại khát thẳng cùng thánh môn, này đó bãi ở trước mắt chân tướng còn chưa đủ sao.”

Huyền điệp im lặng.

Nếu không phải ngay từ đầu liền nhận rõ linh tê chân thật, đương Tư Lãng Vô Tà cùng linh tê đứng chung một chỗ thời điểm, đích xác làm người càng thêm thiên hướng Tư Lãng Vô Tà, đặc biệt là khát thẳng cùng thánh môn đi theo, liền đánh vỡ người khác cuối cùng một tia hoài nghi.

Huyền đều nói: “Huyền điệp, Thánh Tử đó là Thánh Tử, huyền gia vô pháp đứng ở Thánh Tử trên đầu, một khi Thánh Tử trở thành Thiên Thánh, huyền gia liền không thể lại khống chế hấn, chỉ có thể đi theo hấn, do đó cấp huyền gia mang đến vĩnh cửu không suy tôn vinh, hưởng chi hiện tại Thánh Tử chẳng những sẽ trở thành Thiên Thánh, còn đạt được Thiên Ma Cung thiếu chủ thân phận.”

Huyền điệp vì hấn trầm ngưng ngữ khí kinh dị, nghiêng đầu nhìn lại liền đối thượng huyền đều cặp kia thâm trầm hai mắt.

Huyền đều nói: “Lần này Thánh Tử tự mình trêu chọc Thiên Ma chí tôn, nếu như không phải Thánh Tử cơ trí vô song, đem Thiên Ma chí tôn vợ chồng cấp lừa trụy, như vậy sẽ cho chúng ta huyền gia mang đến tai họa ngập đầu.”

“Huyền đều, người.....”

“Người cũng minh bạch Thiên Ma chí tôn đáng sợ, chẳng sợ khuyh tẫn huyền gia toàn lực cũng vô pháp cấp Thiên Ma chí tôn mang đến bao lớn tổn thất. Hiện tại chúng ta có thể làm chính là toàn lực phối hợp Thánh Tử, Thánh Tử trượng càng cao, huyền gia đối hấn càng trung, mới có thể càng an ổn càng phồn vinh.”

Huyền đều đối huyền điệp vẫy vẫy tay, “Thánh Tử không có nói rõ người bị phạt thời gian, đợi chuyện này tiệm bình ổn lúc sau, ta sẽ đi hướng Thánh Tử vì người cầu tình.” Cuối cùng thật sâu nhìn huyền điệp liếc mắt một cái, xoay người mà đi, “Người đi đi.”

Huyền điệp nhìn trong tầm mắt càng ngày càng xa bóng dáng, mãi cho đến nhìn không thấy mới không tiếng động thở dài.

Hấn minh bạch.

Huyền đều cũng không phải không có bất luận cái gì một tia hoài nghi.

Chỉ là hấn không thể hoài nghi cũng hoài nghi không dậy nổi.

Hấn nếu hoài nghi Tự Lăng Vô Tà, liền đại biểu Thánh Tử bại, trêu chọc Thiên Ma chí tôn còn thua ở Thiên Ma chí tôn trong tay, lúc sau huyền gia tiếp tục truy tra truy cứu, chân tướng bại lộ ở trước mắt nói, đại biểu huyền gia cùng Thiên Ma chí tôn đứng ở đối lập vị trí thượng.

Huyền đều cả đời vì huyền gia, há có thể cho phép huyền gia phát sinh như vậy đại biến cố.

Bởi vậy, huyền đều chỉ có thể nhận định thắng người là Thánh Tử, thành công lừa gạt ở Thiên Ma chí tôn, có được Thiên Ma Cung thiếu chủ thân phận Thánh Tử.

“Huyền tích, này hết thầy đều là chính người đưa tới a.” Huyền điệp bất đắc dĩ lẩm bầm.

Nhớ lấy ta đối với người khuyển bảo, không cần ý đồ trả thù.

Thiên địa như thế to lớn, lấy thực lực của người, có tâm che giấu rời xa, không có bất luận cái gì manh mối dưới tình huống, Thiên Ma chí tôn cũng vô pháp dễ dàng tìm được người.

Huyền điệp nghĩ, tự giác đi trước bị phạt nơi.

Thánh Tử điện.

Tự Lăng Vô Tà ngồi ở lâm trong vườn đình tạ, bên người ngồi hoang nghịch, khát thẳng lưỡi biếng nằm bò.

Sau khi, Vu Lăng dẫn theo một người thân ảnh đi vào đình tạ ngoại, đối Tự Lăng Vô Tà ôn nhu nói: “Thánh Tử, người này sấn loạn muốn chạy trốn, bị ta coi thấy bắt lấy.”

Tự Lăng Vô Tà đang từ túi Càn Khôn lấy ra Tự Lăng Cô Hồng làm điểm tâm, hướng phía trước phương nhìn thoáng qua, liền thấy Vu Lăng trong tay mặt dẫn theo người, đúng là một thân chặt vật Ngũ Hạo.

Ngũ Hạo lúc này cũng nhìn hắn, ánh mắt ảm đạm trầm ổn, không hề kinh sợ.

“Ân?” Tự Lăng Vô Tà tay trái thủ sẵn chính mình cầm, rất có hứng thú nhìn Ngũ Hạo. Hắn dùng hồn châu đối linh tê nói chuyện thời điểm, cũng không có đối Ngũ Hạo tị hiềm, dù sao Ngũ Hạo nói cái gì, cũng sẽ không có người tin tưởng. Bất quá Ngũ Hạo như vậy không hề dao động ánh mắt nhưng thật ra làm Tự Lăng Vô Tà có chút kinh ngạc.

Chẳng sợ nghe được chính mình cùng linh tê đối thoại, chính là sự thật bái ở trước mắt thời điểm, hấn lại vẫn là nhận định linh tê là thật, chính mình là giả, hơn nữa bình tĩnh bình đạm đến tận đây.

“Sống không còn gì lý thú?” Tư Lăng Vô Tà hỏi.

Nhìn trên mặt bàn vừa mới lấy ra tới bốn bàn điểm tâm nhanh chóng bị hoang nghịch cùng khát thẳng cướp đoạt, Tư Lăng Vô Tà đuôi mắt nháy dưng, “Lại đoạt, về sau đều đừng nghĩ ăn.”

Hoang nghịch cùng khát thẳng động tác nháy mắt dừng lại, mắt trông mong nhìn Tư Lăng Vô Tà.

Hai đôi mắt đều là da đen nhem, mắt trông mong nhìn người thời điểm, khát vọng trung lộ ra làm nũng, làm ý chí sắt đá người đều nhìn không được mềm lòng.

Tư Lăng Vô Tà trong lòng hừ hừ hai tiếng, duỗi tay đem trên mặt kim sắc mặt nạ bắt lấy, lộ ra bên trong như ngọc khuôn mặt.

Mọc nước tóc đen hạ, noãn ngọc da thịt.

Đen nhánh thẳng tắp mày kiếm nhập tán, vô pháp sửa chữa tự nhiên tinh tế, tuấn tú lại anh khí mùi phần, mi hạ tinh tế đôi mắt, ngưng tụ thiên địa tốt đẹp, rất nhỏ động tác đều có thể câu nhân tâm thần, thẳng thắn mũi trơn bóng không rãnh, màu son môi, môi trên mỏng môi dưới no đủ, không tiếng động đến hấp dẫn người đi hôn môi, khóe miệng tự nhiên cắn câu độ cung, người xem hoa mắt say mê.

Khuynh thành tuyệt sắc, không thua gì như thế.

Nam tử tuấn mỹ chút nào không nữ khí, lẳng lạng ngồi thời điểm giống như trích tiên chạm ngọc, văn nhã nhã nhã.

Chỉ là hấn trong mắt ngẫu nhiên hiện lên lưu quang sinh động như hỏa diêu, biểu thị nam tử đều không phải là cái ôn nhã người, bản chất hay thay đổi khó dò.

Này dung mạo, đều không phải là Thánh Tử huyền tích chi dung, đúng là Tư Lăng Vô Tà bản thân dung mạo.

Vu Lăng bị trước mắt sắc đẹp khiếp sợ, một trận ngốc lảng lúc sau, trong mắt hiện lên si mê.

Ngũ Hạo cũng là ngẩn ra, sau đó trong mắt ảm đạm càng sâu. Quả nhiên không phải linh tê.

Người này dung mạo chinh thể cùng Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm hai người cũng không rất giống, chính là nhìn kỹ hẳn ngũ quan, tắc sẽ phát hiện tổng có thể tìm được tương đồng điểm, đặc biệt là kia hai mắt mi, cùng Tư Lăng Vô Tà cơ hồ không có sai biệt, bởi vì hai người bất đồng khí chất phong hoa tắc có điều thay đổi, làm người nhất thời phát giác không được.

Người này quả thật là kia hai người huyết mạch.

“Thánh..... Thánh Tử?” Vu Lăng thật vất vả hoàn hồn, kinh nghi bất định nhìn Tư Lăng Vô Tà.

Đã bao nhiêu năm?

Không biết từ nhiều ít năm phía trước Thánh Tử mang lên mặt nạ lúc sau, không còn có gỡ xuống đã tới, cũng không có người biết Thánh Tử chân thật dung nhan.

Nguyên lai Thánh Tử sinh đến như thế bộ dáng.....

Bực này dung mạo phong hoa, cùng vị kia Tư Lăng Cô Hồng so sánh với, cũng không chút nào kém cỏi!

Tư Lăng Vô Tà nhàn nhạt quét Vu Lăng liếc mắt một cái, cầm lấy một khối thủy tinh bánh ăn, lại đối Ngũ Hạo nói: “Chính mình động thủ, vẫn là ta tới?”

Ở huyền đều bọn họ trước mặt trang trang Thánh Tử cũng liền thôi, lúc sau hẳn nhưng không tính toán tiếp tục ngụy trang.

Hắn chính là hắn, Tư Lăng Vô Tà.

Ngũ Hạo lắc đầu, “Ta muốn sống.”

Tư Lăng vô đạ nói: “Người ánh mắt thoát nhìn cùng người chết vô dị.”

Ngũ Hạo trong lòng một ngạnh. Hắn còn sa vào ở linh tê thương tổn trung không có ra tới. Hít sâu một ngụm trọc khí, ánh mắt cũng dần dần khôi phục sáng rọi, đối Tư Lăng Vô Tà thành khẩn thỉnh cầu nói: “Thánh Tử, phía trước tiểu nhân bị vị kia giả Thánh Tử hãm hại bỏ tù, bị không ít khổ, nói như thế nào đối phương đều là mượn Thánh Tử danh nghĩa hạ lệnh, việc này Thánh Tử cũng có chút trách nhiệm, khẩn cầu Thánh Tử xem ở tiểu nhân như thế bị thảm phân thượng, cấp tiểu nhân một cái thánh linh đường cao tầng chức vị, tiểu nhân tưởng này đối Thánh Tử tới nói, căn bản là không tính cái gì đi?”

“Lớn mật!” Vu Lăng quát lớn hắn, một chưởng liền chuẩn bị đánh chết cái này vô cơ gây rối gia hỏa.

Tư Lăng Vô Tà đối nàng xua xua tay, ngăn cản nàng hành vi, cười nhìn Ngũ Hạo, hỏi: “Ở thương tâm địa nhậm chức, không cảm thấy khó chịu?”

Ngũ Hạo sang sáng cười, “Quyền thế quan trọng.”

Tư Lăng Vô Tà không sao cả nói: “Người nghĩ muốn cái gì chức vị.”

Chính như Ngũ Hạo lời nói, cấp đối phương một cái cao tầng chức vị, đối với hắn tới nói căn bản là không tính cái gì.

“Thánh Tử?” Vu Lăng không nghĩ tới Tư Lăng Vô Tà thế nhưng cố ý đáp ứng, này nhưng không giống Thánh Tử tác phong.

Tư Lăng Vô Tà cũng mặc kệ nàng như thế nào đối đãi chính mình.

Hiện giờ này thánh linh đường là hắn Tư Lăng Vô Tà đồ vật, đều không phải là Thánh Tử huyền tích.

Ngũ Hạo nói: “Tình báo.”

Tư Lăng Vô Tà khoe miệng nhẹ cong.

Tình báo tổ chính là mỗi cái thể lực quan trọng nhất tổ chức chi nhất, cũng là nước luộc nhiều nhất tổ chức.

“Chuẩn.”

“Tạ Thánh Tử!” Ngũ Hạo khom lưng quỳ xuống đất, dập đầu.

Vu Lăng trong lòng bất mãn Ngũ Hạo có thể được này vận may, lại đều bị dám nghi ngờ Tư Lăng Vô Tà quyết định.

Một hồi, Ngũ Hạo liền mang theo Tư Lăng Vô Tà chiếu lệnh rời đi, Vu Lăng còn đứng ở chỗ cũ, mắt thấy sắc trời dần dần trở tối. Nàng mặt mày hàm | xuân | ý, xinh đẹp như hoa dung nhan lộ ra câu nhân vũ mị, thanh âm kiều nhu mềm mại, đối Tư Lăng Vô Tà nhẹ nhàng nói: “Thánh Tử, hôm nay làm lãnh nhi hầu hạ Thánh Tử đi ngủ.....”

Thánh Tử huyền tích có chính mình hậu cung, bên trong vài vị nữ tử tất cả đều là tuyệt sắc chi tư, thực lực cao cường, Vu Lăng chính là trong đó một vị.

Tư Lăng Vô Tà cười như không cười nhìn Vu Lăng liếc mắt một cái, không có trả lời.

Chớ nói hấn sẽ không chạm vào người khác chạm qua nữ tử, liền tính Vu Lăng là xử nữ, hấn cũng sẽ không chạm vào.

Ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người bên người lâu như vậy, sớm đã thành thói quen bọn họ nhất sinh nhất thế nhất song nhân cảm tình, cũng nhận định như vậy cảm tình. Nếu cả đời không gặp được sở ái, kia cô độc cả đời thì đã sao, đối vô ái nữ tử, hấn căn bản vô pháp động tình, thà thiếu không ầu.

Vu Lăng bị hấn nhìn đến hoảng hốt lại nảy mầm.

Đối phương ánh mắt tựa hồ có loại đặc thù ma lực, ôn nhã trung lộ ra sắc bén tà khí, rõ ràng mâu thuẫn rồi lại hài hòa nghiền ma dung hợp cùng nhau, người xem tâm thần khó nhin, giống như lại vô số lông chim ở trong lòng ôn nhu khẽ vuốt, lại tà ác mang theo khiêu khích.

Chỉ là ánh mắt kia chỗ sâu trong lại như vậy bình tĩnh đạm mạc, không thấy chút nào động tình, có cỗ không dung xâm phạm áp lực, lệnh người tưởng tới gần lại không dám tới gần.

“Thánh, Thánh Tử.....” Vu Lăng do dự chần chờ, không biết nên lại chủ động chút vẫn là tại chỗ bất động. Nàng không rõ Tư Lăng Vô Tà như vậy ánh mắt rốt cuộc là có ý tứ gì, cự tuyệt? Tiếp thu?

Tư Lăng Vô Tà mỉm cười, tươi cười đến thật chí thiện, “Dơ.”

Vu Lăng ngẩn ra, nhất thời không có minh bạch Tư Lăng Vô Tà lời nói ý tứ, đối phương tươi cười cùng lời nói thật sự quá không đáp.

Trong chốc lát sau, Vu Lăng đột nhiên trừng lớn đôi mắt, không thể tin tưởng nhìn Tư Lăng Vô Tà, môi hoạt động, không có ngôn ngữ.

Dơ?

Thánh Tử ý tứ chẳng lẽ là nói chính mình dơ sao?

Tư Lăng Vô Tà bản chất hay thay đổi, đối chính mình không thêm để ý người, từ trước đến nay không hiểu đến thương tiếc.

Hắn bản thân di truyền Tư Lăng Cô Hồng vô tình, chỉ là không có Tư Lăng Cô Hồng biểu hiện như vậy rõ ràng trắng ra.

Từ nhỏ cùng Tư Lăng Cô Hồng không giống nhau thơ ấu trải qua, có được Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng yêu thương, còn có Thù Lam đám người yêu quý, hắn cảm tình cũng càng phong phú, so với Tư Lăng Cô Hồng sẽ để ý càng nhiều người, bất quá cũng chỉ là cùng Tư Lăng Cô Hồng so sánh với có vẻ nhiều thôi.

Tư Lăng Vô Tà đứng lên, mỉm cười nhìn Vu Lăng thay đổi thất thường sắc mặt, mỉm cười nói: “Phía trước không phải đề ra nam nhân khác sao.”

Vu Lăng lại ngỡ ngẩn.

Nhìn Tư Lăng Vô Tà rời đi bóng dáng, bước chân lại không cách nào nhúc nhích đuổi theo đuổi.

Mãi cho đến Tư Lăng Vô Tà thân ảnh biến mất, Vu Lăng mới vừa rồi nâng lên chính mình tay, lẩm bẫm tự nói, “Thánh Tử ý tứ là nói, ta phía trước đề ra vừa mới nam nhân kia, cho nên trên người dính nam nhân kia hơi thờ, có chút dơ thôi.” Thánh Tử đều không phải là nói chính mình dơ, đều không phải là ghét bỏ chính mình.

Vu Lăng càng nghĩ càng cảm thấy đối, sắc mặt dần dần khôi phục.

“Thánh Tử hỉ tịnh, chính mình như thế nào đã quên đâu.” Cười làm bầm lâu bầu, Vu Lăng nhìn Tư Lăng Vô Tà biến mất phương hướng, trong mắt chớp động nhu hòa ái mộ.

Vu Lăng suy nghĩ Tư Lăng Vô Tà cũng không biết, chẳng sợ đã biết, sợ cũng sẽ không lại chút nào để ý.

Liên tiếp ngốc tại thánh linh đường một tháng, Tư Lăng Vô Tà đem thánh linh đường đại khái đều nắm giữ rõ ràng, sau đó làm một kiện làm cho cả thánh linh đường, huyền gia, thậm chí là toàn bộ Thiên giới đều khiếp sợ quyết định —— từ hôm nay trở đi, thánh linh đường sửa tên Thiên Thánh cung, Thiên Thánh cung cung chủ tên là Đường Niệm Niệm, Thánh Tử mẹ ruột, thế nhân toàn muốn tôn xưng đối phương Thiên Thánh.

“Hồ nháo!” Huyền đều một tiếng gầm nhẹ.

Huyền gia quyền cao vị trọng bọn người nghị luận sôi nổi.

“Thánh linh đường là huyền gia sở hữu, sao có thể làm người khác làm Thiên Thánh?”

“Chẳng sợ Đường Niệm Niệm là Thiên Ma chí tôn thế tử, lại bất quá là cái vừa mới phi thăng không lâu tiểu tiên, như thế nào gánh nổi Thiên Thánh một xưng!”

Ở mọi người đều ở vì Tư Lăng Vô Tà quyết định cảm thấy bất mãn thời điểm, một tiếng nhẹ nhàng chậm chạp mỉm cười thanh âm truyền đến ——

“Thánh linh đường khi nào thành huyền gia sở hữu, ta như thế nào không biết?”

Đang ngồi người biểu tình đều là biến đổi, không gian nháy mắt trở nên yên tĩnh.

Tư Lăng Vô Tà thân ảnh xuất hiện ở chỗ này, ngồi ở chủ vị, trên mặt không có mang mặt nạ, khuynh thế tuyệt luân khuôn mặt hoàn toàn bày ra mọi người trước mắt.

Hắn bên người đi theo hoang nghịch cùng Vu Lăng hai người.

Mọi người này một tháng qua đều gặp qua hắn chân thật khuôn mặt, đối này cũng không cảm thấy ngạc nhiên.

Tư Lăng Vô Tà nhìn quanh mọi người, ánh mắt thanh triệt thâm thúy, không giận mà uy đạm mạc, “Không có nghe được ta nói?”

Hắn không có tự xưng bổn cung, lại như cũ có loại bức nhân khí thế.

Huyền gia mọi người ánh mắt đều nhìn về phía huyền đều.

Huyền điệp hiện giờ còn bị giam giữ bị phạt, những người này bên trong địa vị tu vi tối cao chính là huyền đều, bọn họ tự nhiên cũng lấy huyền đều là chủ.

Huyền đều trầm giọng đối Tư Lăng Vô Tà nói: “Thánh Tử, ta chờ nhất thời nói lỡ, vọng Thánh Tử không lấy làm phiền lòng.”

Tư Lăng Vô Tà đạm cười, “Người kêu ta không thấy trách ta liền không thấy quái?”

Huyền đều một ngạnh, không lời gì để nói.

Ngán ngùng một tháng qua, Tư Lăng Vô Tà căn bản là không hề ngụy trang bản tính, huyền bình quân người cũng chỉ có thể tự mình an ủi, đây là đã chịu Tư Lăng Vô Tà hồn linh ảnh hưởng, còn đầy hứa hẹn giấu giếm trụ Thiên Ma chí tôn bọn họ, Thánh Tử nhập diễn quá sâu, tính tình tự nhiên liền thay đổi.

Nặng nề trung, Tư Lăng Vô Tà tiếng cười trong sáng, “Chỉ đùa một chút, hà tất như vậy nghiêm túc.”

Huyền gia mọi người bị hấn khiến trách ánh mắt nhìn, tựa hồ ở đối bọn họ nói, các người như thế nào như vậy không có hài hước tế bào? Bọn họ cái trán gân xanh đều có chút sung huyết, không lời gì để nói.

Huyền đều lại lần nữa mở miệng, “Thánh Tử, người lần này hành vi thật sự có chút không ổn.”

Tư Lăng Vô Tà cũng không tức giận, “Nơi nào không ổn?”

“Thánh linh đường vốn chính là Thánh Tử sở hữu, vì sao sửa tên Thiên Thánh cung, lại làm Đường Niệm Niệm làm Thiên Thánh!”
Huyền đều nói.

Tư Lăng Vô Tà cười khế, “Nhi tử hiếu thuận mẫu thân không phải hấn là sao?”

Huyền đều lạnh lùng nói: “Nhưng Đường Niệm Niệm đều không phải là Thánh Tử thân.....”

Tư Lăng Vô Tà đánh gãy hấn nói, “Huyền đều Thiên Tôn, có lời nói cũng không thể nói bậy.”

Huyền đều biến sắc.

Tư Lăng Vô Tà nói: “Mẫu thân cùng cha từ trước đến nay đều không thích quản sự, Thiên Thánh tôn xưng cũng chỉ là quả cái danh hào,

nương là Thiên Thánh, ta tự nhiên vẫn là Thánh Tử, vô luận là Thiên Thánh cung vẫn là Thiên Ma Cung đều là ta vật trong bàn tay.”

“Thánh Tử anh minh!” Huyền gia lục trưởng lão vội vàng đối Tư Lăng Vô Tà xum xoe.

Phản lớn trưởng lão vẫn là sắc mặt âm trầm, này nhậm huyền gia gia chủ huyền không bái nói: “Mấy ngày này giới người cũng sẽ không biết, bọn họ chỉ biết nhìn đến mặt ngoài, cho rằng thánh linh đường bị Thiên Thánh cung thay thế được, Thánh Tử cũng bị một nữ tử cấp thay thế được!”

“Không sai, Thánh Tử cha mẹ tin tức vốn là thần bí, hiện giờ đột nhiên toát ra một cái nương ra tới, người ngoài chỉ cảm thấy đây là cái nguyệt trang, Thánh Tử bị một nữ tử cấp chèn ép ở nguyệt trang.” Nhị trưởng lão cũng phụ họa nói.

Cái gọi là Thánh Tử cha mẹ thần bí, lời này nói uyển chuyển, trên thực tế phản lớn người đều biết, Thánh Tử thân sinh cha mẹ đã sớm bị chết.

Mọi người người một câu ta một câu, Tư Lăng Vô Tà biểu tình không thấy bất luận cái gì biến hóa, cũng không mở miệng ngăn cản.

Huyền đều lại thấy hấn ánh mắt càng ngày càng đậm mạc, không có ba quang thanh triệt bình tĩnh, chợt lóe mà qua một tia không kiên nhẫn.

“Câm mồm.” Huyền đều ngăn cản mọi người càng ngày càng náo nhiệt tranh luận.

Huyền gia mọi người tức khắc dừng lại, đương nhìn đến Tư Lăng Vô Tà thời điểm, mới kinh ngạc phát hiện chính mình vừa mới như vậy tranh luận là cỡ nào thất lễ, còn có làm lơ Tư Lăng Vô Tà biểu hiện.

Huyền đều đối Tư Lăng Vô Tà nói: “Thánh Tử, ta chờ chỉ là vì Thánh Tử thanh danh cùng ích lợi suy xét.”

Tư Lăng Vô Tà đạm nói: “Ta thanh danh cùng ích lợi gì cần các người tới suy xét.”

Huyền đều cùng huyền không bái đám người sắc mặt đều biến đổi.

Tư Lăng Vô Tà nhìn bọn họ, cười nhạt nói: “Vô luận là thánh linh đường vẫn là Thiên Thánh cung đều là ta đồ vật, đừng nói tặng người, liền tính cầm đi ném, cũng chỉ bằng ta cao hứng, các người nói lại nhiều cũng quản không được.”

Văn nhã nhĩ nhã tươi cười, ôn hòa ngữ khí, nội dung lại lộ ra một cỗ không kèm chế được tà khí.

Huyền bình quân người sắc mặt càng thêm khó coi.

Huyền không bái nhíu mày, “Thánh Tử, người lời này là có ý tứ gì? Thân là huyền gia huyết mạch.....”

“Huyền gia huyết mạch?” Tư Lăng Vô Tà nói: “Ta là Tư Lăng Vô Tà, thân thể lưu trữ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng huyết.”

Huyền không bá cả giận nói: “Người sao có thể liền tổ tông đều.....”

Tư Lăng Vô Tà cười nói: “Người có thể đi cùng Thiên Ma chí tôn thuyết minh chân tướng, làm ta sửa tên sửa tính sửa tổ tông.”

Huyền không bá lập tức cứng họng không tiếng động.

Một trận trầm tĩnh.

Huyền đều đột nhiên nói: “Thánh Tử, vô luận là thánh linh đường vẫn là Thiên Thánh cung đều là Thánh Tử đồ vật, tự nhiên tùy ý Thánh Tử xử trí, huyền gia một lòng trung với Thánh Tử, tuyệt không sẽ làm ra cãi lời làm phản Thánh Tử sự tình.”

Tư Lăng Vô Tà nghĩ thầm, quả nhiên gừng càng già càng cay, thấy rõ sự thật cũng thức thời.

“Huyền đều Thiên Tôn!” Huyền không bái vớ án dựng lên.

“Ngồi xuống!” Huyền đều mục trừng như hổ.

Huyền không bái cần rằng không tôn, đối Tư Lăng Vô Tà rống to: “Người nặng nhất là không thể vong bản, người muốn rõ ràng thánh linh đường có giờ này ngày này cơ nghiệp, đều là huyền gia ở người sau lưng duy trì người!”

Tư Lăng Vô Tà đạm nhiên đối mặt, “Cuối cùng vẫn là ta đều không phải là huyền gia.”

Huyền không bái tức giận đến mẩn nhãn tơ máu, tựa hồ ngay sau đó liền phải đối Tư Lăng Vô Tà động thủ.

“Thánh Tử, huyền gia cùng thánh linh đường là cột vào một cái dây thừng thượng châu châu.....”

Tư Lăng Vô Tà nhàn nhàn đánh gãy hấn, “Người nói sai rồi, thánh linh đường bị ta phải đến chính là ta đồ vật, huyền gia quản không được.”

Không thú vị từ ghé trên đứng lên, huyền không bái chớp mắt liền ngăn ở hấn trước mặt.

Hoang nghịch chớp chớp mắt, Tư Lăng Vô Tà đối hấn xua tay, nhìn huyền không bái, hỏi bên người Vu Lăng, “Vu Lăng, thánh linh đường..... Ân, không đúng, nên gọi Thiên Thánh cung.” Quay đầu đối Vu Lăng thanh nhiên cười, “Người nói, Thiên Thánh cung chủ tử là ai?”

“Là Thánh Tử.” Vu Lăng không chút do dự đáp.

“Nếu như Thiên Thánh cung cùng huyền gia là địch, người nói Thiên Thánh cung sẽ đảo hướng huyền gia sao?” Tư Lăng Vô Tà buồn rầu hỏi.

Vu Lãng nghiêm túc nói: “Thiên Thánh cung chủ tử là Thánh Tử!”

“Thánh Tử tên huý là cái gì?” Tư Lãng Vô Tà vừa lòng nhìn Vu Lãng.

Vu Lãng bị xem đến sắc mặt hơi vụng, “Ngây thơ..... Tư Lãng Vô Tà.” Này thanh nhẹ gọi, tôn kính lại nhu thuận, lộ ra không muốn xa rời.

Hai người một hỏi một đáp, rõ ràng hướng huyền không bá cùng ở đây huyền gia mọi người biểu lộ hết thảy.

Tư Lãng Vô Tà nói: “Thiên Thánh cung hết thảy, huyền gia quản không được.”

“Ta làm hết thảy quyết định, giống nhau không cần hướng các người giải thích.”

Nhìn mọi người phức tạp hay thay đổi sắc mặt, Tư Lãng Vô Tà cười khẽ, “Không cần lãng phí ta hảo tâm tình.”

Huyền đều khom người, “Thánh Tử nhiều lo lắng, huyền gia chỉ biết đi theo Thánh Tử, tuyệt không sẽ làm ra bất luận cái gì vượt qua sự tình.”

Tư Lãng Vô Tà gật đầu, rời đi.

Huyền không bá đầy mặt xanh mét, đối huyền đều nói: “Huyền đều Thiên Tôn, Thánh Tử càng ngày càng không coi ai ra gì, như vậy làm lơ huyền gia.....”

Huyền đều đánh gãy hấn, “Trừ bỏ thỏa hiệp, người có thể làm cái gì!?”

“Hấn lại không phải thật sự Tư Lãng Vô Tà.....” Huyền không bá cắn răng.

Huyền đều cười lạnh, “Người tính toán bằng nhất thời khí phách, lấy toàn bộ huyền gia đi đánh cuộc Thiên Ma chí tôn lựa chọn sao?”

Huyền không bái tức khắc nhứt chí.

“Tan.” Huyền đều mỗi một phát tay, một mình ngồi ở ghế trên.

.....

Huyền gia bần khoản cùng suy đoán đều không phải là không có đạo lý, Tư Lăng Vô Tà này tin tức tản sau khi rời khỏi đây, tức khắc đưa tới Thiên giới sóng to gió lớn.

“Đường Niệm Niệm là ai?” Vấn đề này, cơ hồ bị toàn bộ Thiên giới đều người chú ý.

“Không biết, dĩ vãng chưa bao giờ nghe nói qua tên này a.”

“Thánh linh đường sao lại thế này, thế nhưng sửa tên Thiên Thánh cung, còn làm một cái danh không thấy truyền nữ tử làm Thiên Thánh?”

“Chê cười, Thiên Thánh há là nói kêu là có thể kêu!”

“Huyền gia là chuyện như thế nào? Thánh Tử làm ra như vậy hồ nháo sự tình, cư nhiên không thấy bọn họ ngăn cản?”

Trong lúc nhất thời Thiên giới bên trong đối với Thiên Thánh cung cùng Thiên Thánh chuyện này đều ôm bất mãn cùng diễn phúng thái độ, như thế nào đều không muốn thừa nhận một cái danh không thấy truyền nữ tử trở thành Thiên Thánh, liên quan cũng không muốn thừa nhận thánh linh đường sửa tên Thiên Thánh cung sự tình.

Một tòa tửu lầu.

Hai gã nam tử ngồi ở cùng nhau.

Áo xanh nam tử dung mạo tuấn mỹ, mặt mày sắc bén, no đủ khinh cuồng lãnh ngạo, hấn dáng người như trúc, khí thế như hồng, hồn nhiên tôn quý khí chất đột hiện hấn tuyệt đối thân cư địa vị cao.

Ở hán đối diện nam tử dung mạo đồng dạng bất phàm, thon dài đơn phượng nhãn phong lưu đa tình, lại không chút nào nữ khí, hình như có ngọn lửa đằng thiêu, màu đỏ tím quần áo phồn hoa diễm lệ, lại không tục tằng, ngược lại đem hán sắc đến hoa mỹ vô cùng, càng thêm đột hiện hán bản thân mị lực.

“Thương Long, người suy nghĩ cái gì?” Áo tím nam tử đối trước mặt hỏi.

Ở Thiên giới trung có thể bị gọi là Thương Long người chỉ có một, Cửu Châu biển cả chủ tử, Thương Long Thiên Tôn.

Cung Cẩn Mặc nghiêng đầu trầm tư, phát tay đưa tới một người, phân phó nói mấy câu.

Người tới sau khi gạt đầu biến mất không thấy.

Phượng Huy trong mắt hiện lên kinh ngạc, “Khi nào người cũng sẽ để ý này đó đồn đãi.” Nghe được Cung Cẩn Mặc đối thuộc hạ phân phó, không nghĩ lại nghe được có quan hệ Thiên Thánh cung cùng Thiên Thánh không tốt đồn đãi, thật sự không giống như là lãnh tâm lãnh tình Thương Long Thiên Tôn sẽ làm sự tình.

Cung Cẩn Mặc nói: “Một cái cố nhân.”

“Cố nhân?” Phượng Huy trong lòng suy nghĩ một cái chớp mắt, ngay sau đó đôi mắt sáng ngời, hứng thú bưng bưng hỏi: “Phía trước người Cửu Châu biển cả cùng Thiên Ma Cung, thánh linh đường cùng hội tụ các đại phi thăng đài, người cho ta trả lời cũng là một cái cố nhân. Ha hả, phía trước cố nhân cùng hiện tại cố nhân chính là cùng cá nhân? Đồn đãi trung Thiên Thánh cung tân Thiên Thánh, gọi là gì, Đường Niệm Niệm?”

Cung Cẩn Mặc không hề phủ nhận, “Đúng vậy.”

Hán thông dong bình đạm làm Phượng Huy cảm thấy rất là không thú vị thất bại, “Đường Niệm Niệm nữ tử này có cái gì chỗ đặc biệt?”

Cung Cận Mặc lặng im một hồi, nói: “Làm thiên địa nhất vô tình chí cường nam tử vì nàng khuynh tấn tâm hồn.”

“Ha?” Phượng Huy ngẩn ra, sau đó cười to, “Ha ha ha ha ha!” Cười đến khoa trương, dùng tay chụp đánh mặt bàn.

Cung Cận Mặc nhìn đến bộ dáng này của hắn, không có bất luận cái gì phản ứng.

Phượng Huy hoãn quá một ít khí tới, vẫn là tiếng cười không ngừng nói: “Thương Long, ta luôn luôn biết người cuồng ngạo, lại không biết người có thể cuồng ngạo đến như vậy nông nổi, còn nói ra như vậy si tình nói tới, thật là quá buồn cười, ha ha ha.”

Hắn cho rằng Cung Cận Mặc nói cái kia thiên địa nhất vô tình chí cường nam tử, nói chính là chính hắn.

Cung Cận Mặc không có giải thích.

Hắn trầm mặc ở Phượng Huy xem ra tác cùng cấp vì thế cam chịu, “Có thể làm Thương Long khuynh tấn tâm hồn nữ tử, tất là cũng đủ đặc biệt, ta đảo cũng muốn nhìn một chút. Nếu muốn trở thành Thiên Thánh cung Thiên Thánh, như vậy nữ tử này hiện tại hắn là liền ở đông 嵐 cổ cảnh trung.” Rất có hứng thú đối Cung Cận Mặc nói: “Chúng ta cùng đi đông 嵐 cổ cảnh nhìn xem như thế nào?”

Cung Cận Mặc trầm mặc không nói.

Phượng Huy ngay từ đầu còn tưởng rằng Cung Cận Mặc phía trước là nói giỡn, thấy hắn luân phiên không thích hợp, không khỏi có vài phần nghiêm túc, “Người thật sự yêu thích cái kia Đường Niệm Niệm nữ tử?”

Cung Cận Mặc trong đầu nhớ tới đã từng ở niệm hồng đại lục trải qua hết thầy, hết thầy ký ức đều như vậy rõ ràng, một chút đều không có quên đi, nghĩ đến Đường Niệm Niệm ngôn ngữ cùng miệng cười, khóe miệng đã không tự biết nhẹ cong, lãnh ngạo đôi mắt cũng hơi nhu.

Phượng Huy xem đến khiếp sợ. Không cần Cung Cẩn Mặc trả lời, chỉ bằng vẻ mặt của hắn, đã có thể chứng minh hết thảy chân tướng.

“Nếu yêu thích vì sao không đoạt?” Phượng Huy hỏi.

Cung Cẩn Mặc biểu tình khôi phục như thường, tựa hồ vừa mới đảo mắt ôn nhu bất quá là ảo giác, đạm nói: “Không tự cách.”

Tự Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm yêu thương làm hắn không tự cách đi tranh đoạt, Đường Niệm Niệm trong lòng có người cũng làm hắn mất đi hết thảy tự cách.

Phượng Huy hiểu rõ nói: “Đường Niệm Niệm khuynh tâm người khác?”

Thương Long kiêu ngạo chú định hắn không làm không ra làm khó người khác sự tình, đặc biệt là cảm tình thương sự tình.

Phượng Huy hỏi: “Thánh linh đường hoặc là huyền gia người?”

Cung Cẩn Mặc không có trả lời hắn, Phượng Huy lại hoàn toàn bị câu lấy hứng thú cùng tâm tư.

Một canh giờ sau, Phượng Huy mượn cơ có việc tạm thời rời đi, một phen hành tẩu lúc sau đi vào một chỗ không người nơi, truyền triệu tới mấy người.

“Tham kiến chủ nhân.” Mấy người đối Phượng Huy bái lễ.

Phượng Huy phân phó nói: “Truyền mệnh lệnh của ta, khắp nơi tản Cửu Châu biến cả Thương Long Thiên Tôn đối tân nhiệm Thiên Thánh Đường Niệm Niệm ái mộ chi tình, càng là vui buồn lẫn lộn càng tốt.”

Đơn phượng nhãn mị thành một cái tuyến, bên trong chớp động hứng thú cùng giáo hoạt, giống như hài tử trò đùa dai.

Mấy người nghe xong cái này mệnh lệnh, trong lòng đều vừa kéo. Bọn họ còn tưởng rằng chủ nhân truyền triệu bọn họ là có cái gì đại sự, không nghĩ tới lại là phân phó bọn họ làm loại này ‘ nhảm chán ’ sự tình.

“Thuộc hạ tuân mệnh.” Mặt ngoài mỗi người đều tôn kính lĩnh mệnh.

Phượng Huy phát tay, làm cho bọn họ rời đi.

“Thương Long a Thương Long, người tính cách lãnh ngạo cao ngạo, không mừng dùng âm mưu quỷ kế, bất quá ta Phượng Huy cũng không phải là cái gì chính nhân quân tử. Bạn tốt vì tình sở khốn, làm bạn tốt tự nhiên nên ở một bên trợ trợ lực, hướng chi ta làm hết thảy cũng không tính âm mưu chuyện xấu. Phải biết rằng, đối phó nữ nhân, chỉ cần đối nàng hảo chính là không đủ, các nàng tâm tư phức tạp, ái hư vinh, ái kính hỉ.....”

Phượng Huy âm thầm cười nói.

“Từ trước đến nay lãnh tâm lãnh tình Thương Long Thiên Tôn, vì một nữ tử khuyển tẫn tâm hồn, đây là kiểu gì hư vinh, làm Thiên giới vô số nữ tử hâm mộ sự tình, nghĩ đến cái kia Đường Niệm Niệm nhất định sẽ vì này cảm thấy cao hứng, sau đó lại đưa chút lễ vật cùng kính hỉ..... Ha ha.”

Nếu làm xong này đó vẫn là không thành công làm sao bây giờ đâu?

Này không phải làm Thương Long Thiên Tôn trở thành thiên hạ trò cười sao?

Giấu ở âm thầm thuộc hạ nghe Phượng Huy làm bầm làu bàu, nhịn không được như thế nghĩ.

Phượng Huy sẽ làm Cung Cẩn Mặc trở thành thiên hạ trò cười sao?

Tự nhiên sẽ không.

“Nếu như làm được này nông nổi, Đường Niệm Niệm vẫn là không tiếp thu Thương Long, đến lúc đó chỉ biết bị bọn nữ tử nhạo báng

nàng ngu dại, nàng vô tình, phản chi ca ngợi Thương Long si tình, đồng tình hẳn buồn bã thương tâm, lúc sau nhất định lại vô số nữ tiên tới an ủi Thương Long, khát vọng hẳn di tình biệt luyện.”

Nghĩ đến cái kia hình ảnh, Phượng Huy liền nhịn không được cười khẽ ra tiếng, hẳn một chút đều không phủ nhận, làm như vậy trừ bỏ là vì trợ giúp Cung Cẩn Mặc ý tứ ở ngoài, càng là vì xem một hồi trò hay.

Âm thầm thuộc hạ nghe được hẳn nói, nghĩ thầm, thật không hổ là phong lưu đa tình để đã cổ các gió lửa Thiên Tôn.

Hết thấy sự tình ở khắp nơi đại lão cố ý hoặc là vô tình thúc đẩy hạ, Thiên giới không khí trở nên càng thêm náo nhiệt lên.

Ngắn ngủn hơn một tháng thời gian, có quan hệ với Đường Niệm Niệm nói bậy đồn đãi dần dần sa vào, mọi người nghị luận càng nhiều còn lại là Thương Long Thiên Tôn đối Đường Niệm Niệm si tình, Thiên Thánh cung, huyền gia cùng Đường Niệm Niệm quan hệ, Thánh Tử ở vào kiểu gì vị trí từ từ.

Thiên Ma Cung trung thế lực.

Thù Lam đám người tụ tập ở một khối.

Liên Kiều chống cằm nói: “Ta còn tưởng rằng ra tay ngăn cản lời đồn sẽ là Thiên Ma Cung, như thế nào ngược lại biến thành Thương Long Thiên Tôn.”

Mộc hương cười giả bộ một bộ si mê bộ dáng, thờ dài nói: “Thương Long Thiên Tôn si tình làm Thiên giới vô số nữ tử động dung, hiện tại mỗi người đều nói Thương Long Thiên Tôn hảo, chờ xem bị Thương Long Thiên Tôn lưu luyện si mê vị kia hiện thân đáp lại đâu.” Càng nói đến mặt sau, nàng biểu tình ngược lại càng âm trầm, nghiêng răng răng, tựa hồ ở đánh cái gì chủ ý.

Liên Kiều dò hỏi mọi người, “Các người nói, Thiên Ma Cung sẽ ngăn cản này đó Thương Long Thiên Tôn si tình lời đồn sao?”

Mộc Linh Nhi vô tội lắc đầu, “Ta không biết.”

Liên Kiều cùng mộc mộc hương lại nhìn về phía Thù Lam, Thù Lam cũng lắc đầu, “Hiện giờ chủ mẫu cùng trang chủ bóng người, chúng ta cũng không biết, có như thế nào biết này đó.”

“Ngao ngao ~ chủ nhân đang bế quan ~” kiều nộn thanh âm toát ra tới.

Mọi người triều thanh âm địa phương nhìn lại, mười hai mười ba tuổi tiểu cô nương, ngồi ở Hồng Lê trong lòng ngực, đầy mặt ngây thơ đáng yêu.

Mọi người lại đối Hồng Lê đầu đi đồng tình ánh mắt.

Thủ lâu như vậy, không ngừng lừa gạt, rốt cuộc vẫn là chỉ làm Lục Lục trường đến mười hai mười ba tuổi bộ dáng, này muốn hoàn toàn lớn lên cũng không biết còn phải chờ tới khi nào.

Hồng Lê đối mặt mọi người ánh mắt, hừ lạnh một tiếng, một bộ kiều ngạo bộ dáng.

Ta nguyện ý chờ, thế nào!

Chính cái gọi là thua người không thua trận, chẳng sợ trong lòng nhiều khổ bức, mặt ngoài cũng không thể biểu lộ ra tới, mặt mặt xấu hổ.

“Chủ mẫu bế quan, kia trang chủ đâu, chẳng lẽ trang chủ liền tro mắt nhìn bên ngoài truyền chủ mẫu cùng Thương Long Thiên Tôn lời đồn?” Liên Kiều nghi hoặc nói.

“Chủ thượng canh giữ ở chủ mẫu bên người, vô tình chú ý ngoại giới sự tình.” Thanh mị thanh âm thình lình xảy ra, một đạo thướt tha nhiều vẻ thân ảnh biết tới.

Mọi người nơi trong phòng theo người này đã đến, trong nháy mắt tràn ngập thanh hương, hương khí mê người, ở người tới cố ý

khổng chế hạ, cũng không sẽ làm Thù Lam đám người mất đi thần trí, chỉ biết cảm thấy vui vẻ thoải mái.

“Mị hương tiên tử, Cốc Mị Nga!” Mộc hương nghe thấy tới cái này hương vị liền biết người đến là ai, nhìn xuất hiện ở trước mắt đào hồng la đàn tuyệt lệ nữ tử, cười hì hì đã bái thi lễ, lại nói: “Cũng là Thiên Ma Cung hoang ngữ Thiên Tôn.”

Cốc Mị Nga kịp thời đem nàng đỡ lấy, cười nói: “Mọi người đều là người quen, cũng không có người ngoài ở, cần gì đa lễ.”

Mộc hương cũng không kiên trì, theo nàng lực đạo đứng lên, “Hì hì, nếu như bị đồng môn người nhìn đến chúng ta cùng hoang cổ Thiên Tôn như vậy tùy ý, nhất định sẽ hâm mộ ghen ghét chết.”

Cốc Mị Nga cười nhẹ, “Ta còn hâm mộ các người cùng chủ thượng, chủ mẫu chi gian thân cận đâu.”

Nói mấy câu công phu, mấy cái nữ tử liền quen thuộc nháo thành một đoàn, tùy ý ngôn ngữ.

Liên Kiều nói: “Khó trách trang chủ không có một chút phản ứng, nguyên lai là căn bản là không biết ngoại giới sự tình, một lòng liền nghĩ chủ mẫu đi.”

Cốc Mị Nga cười nói: “Cũng không phải là, chủ thượng tâm tư từ trước đến nay đều ở chủ mẫu trên người.”

Mộc Linh Nhi đối Cốc Mị Nga hỏi: “Trang chủ không biết, các người lại biết, tính toán xử lý sao?”

Cốc Mị Nga đối nàng chớp chớp mắt, lộ ra tiểu nữ nhi nghịch ngợm chi ý, “Chuyện này nhưng không về ta quản ~”

Mọi người ngẩn ra, Liên Kiều nghĩ đến cái gì, ra vẻ khiếp sợ kêu lên: “Các người thế nhưng tính toán xem trang chủ trò hay!?” Một đôi mắt bên trong lại là mười phần hứng thú cùng giao hoạt.

Cốc Mị Nga nhún vai, vô tội nói: “Chủ thượng không có phân phó, chúng ta tự nhiên không thể tự mình vọng động. Huống chi không phải còn có thiếu chủ sao, chủ thượng cùng chủ mẫu đều không ở, chúng ta liền nghe thiếu chủ mệnh lệnh, thiếu chủ nhưng hoàn toàn không có ngăn cản này hết thấy ý tứ.”

Mọi người đều không phải ngốc tử, nơi nào nghe không hiểu nàng che giấu.

Mộc hương hừ hừ hai tiếng, khóe miệng lại ngăn không được ý cười, nói: “Ta liền biết Tuyệt Tâm là cái e sợ cho thiên hạ không loạn, không nghĩ tới các người cũng là như thế. Các người rõ ràng biết chủ thượng không có phân phó ngăn cản lời đồn, là bởi vì trang chủ tâm tư đều ở chủ mẫu trên người, không biết ngoại giới phát sinh sự tình, nếu là các người hướng trang chủ vừa nói, trang chủ bảo đảm lập tức làm mọi người câm miệng!”

Cốc Mị Nga cười khế, “Hiện tại các người cũng biết a, các người cũng có thể hướng đi chủ thượng báo cáo a.”

Liên Kiều cùng Mộc hương trầm miệng một lời nói: “Chúng ta chức vị thấp kém, vô pháp gặp mặt Thiên Ma chí tôn!”

Cốc Mị Nga cùng Diệp thị tỷ muội hai người đều nhìn về phía Mộc Linh Nhi.

Mộc Linh Nhi bỏ qua một bên đôi mắt, “Ta cái gì đều không có nghe thấy.”

Cốc Mị Nga, Diệp thị tỷ muội, Mộc Linh Nhi nhìn về phía Thù Lam.

Thù Lam bật cười, “Ta đi theo đại chúng.”

“Ha ha ha ha.” Chúng nữ cho nhau đối diện, sau đó cùng kêu lên cười.

Thanh thúy tiếng cười làm trong sương phòng tràn ngập sung sướng không khí.

Chung quanh Đỗ Tử Nhược cùng Chiến Thương Tiển chờ bọn nam tử về mặt bất đắc dĩ nhìn các nàng.

Các nàng chẳng lẽ không biết chính mình những người này cũng nghe tới rồi chân tướng sao, chẳng lẽ liền nhận định chính mình những người này sẽ không đi nói cho Tư Lăng Cô Hồng?

Giống như lòng có cảm ứng giống nhau, Diệp thị tỷ muội tiếng cười dừng lại, híp mắt nhìn bên người Bạch Lê.

Mộc Linh Nhi vô dụng cảnh cáo ánh mắt xem chiến thiên kích, chiến thiên kích đã chính mình tỏ vẻ, “Ta tùy Linh nhi.”

Một câu tức khắc đưa tới mọi người chế nhạo ánh mắt, Mộc Linh Nhi nhẹ trợn mắt nhìn chiến thiên kích liếc mắt một cái.

Cốc Mị Nga nhìn người trung mấy đôi nam nữ hốt động, ánh mắt hiện lên trong nháy mắt bừng tỉnh, sau đó khóe miệng nhẹ nhàng gợi lên một sợi ý cười.

Trước đó vài ngày dư tử phi thăng thành tiên, bất quá nửa ngày sau liền bắt đầu hỏi thăm nàng rơi xuống.

Nàng cũng không có trước tiên đi cùng hắn gặp mặt, mà là phân phó Thiên Ma Cung người âm thầm cấp dư tử để lộ ra chính mình thân phận cùng tin tức, sau đó xem dư tử phản ứng.

Dư tử không có làm nàng thất vọng, biết thân phận của nàng sau không có chút nào lui bước, ngược lại tìm kiếm cơ hội tiến vào Thiên Ma Cung.

Cốc Mị Nga không có lợi dụng chính mình quyền thế tới cấp dư tử mở cửa sau, không phải nàng hối hận, cũng không phải then thùng, hoặc là tự đại, mà là minh bạch dư tử kiêu ngạo.

Nàng biết dư tử muốn dùng chính mình bản lĩnh đuổi tới, dùng hoàn mỹ nhất tư thái gặp mặt chính mình.

Cốc Mị Nga nghĩ nhin không được cười khẽ ra tiếng.

Này ngu ngốc, chẳng sợ hấn thiên tư tuyệt đỉnh, tưởng từ vô số thiên tài Thiên Ma Cung trổ hết tài năng, đạt tới gặp mặt hoang cổ tôn thiên địa vị, thế nào cũng phải là mười hai môn đầu người trong mới được, này còn phải là hoang cổ Thiên Tôn bằng lòng gặp người, ít nói cũng đến hàng ngàn hàng vạn mới có thể thành công.

Người chờ nổi, ta nhưng lười đến chờ!

Cốc Mị Nga trong lòng hừ nhẹ, đã cao hứng lại bắt đắc dĩ.

Nàng đã quyết định hảo, không cho dự tợ mở cửa sau, cho hấn tăng lên tu vi trợ giúp tổng có thể, thỉnh thoảng liền hướng hấn nơi đó đưa đi linh đan diệu dược.

“Ai u ~ cười đến như vậy ngọt ngào, là nghĩ đến trong lòng vị nào a?” Liên Kiều lổn lạc tiếng cười đem Cốc Mị Nga kinh hãi.

Cốc Mị Nga trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, không chút nào yếu thế nói: “Tự nhiên không bằng người tỷ muội hai người như vậy sung sướng, trong lòng vị kia vẫn luôn đều ở các người bên người, thật đúng là như hình với bóng, ngọt ngào đến tiện sát người khác a.”

Mộc hương hừ hừ, “Là Liên Kiều trêu ghẹo người, như thế nào liền ta cũng cấp nhắc lên.”

“Ta sai ~ ta sai ~” Cốc Mị Nga xin lỗi, chỉ là kia tràn ngập bốn cột ánh mắt, một chút đều không có nhận sai ý tứ.

Liên Kiều cùng mộc hương lập tức liếc nhau, sau đó đồng loạt hướng Cốc Mị Nga đánh tới.

Ba cái mỹ mạo nữ tử tựa đùa giỡn thành một đoàn, tiếng cười mang theo nhẹ suyễn, thực sự làm người cảnh đẹp ý vui.

Chỉ là ở đây nam tính nhóm đều thực tợ giác, cũng thực tợ giữ, minh bạch này đó nữ tử đều có chính mình phu quân, không thể nhìn trộm a.

Huống chi, bọn họ cũng không có nhìn trộm ý tứ.

Đang lúc bọn họ bên này đùa giỡn thời điểm, đông 嵐 cổ cảnh bên kia, Vu Lăng cũng hướng Tư Lăng Vô Tà báo cáo lời đồn sự tình.

Tư Lăng Vô Tà nghe xong liền cười.

Vu Lăng nhìn trước mắt tươi cười sang sảng không kèm chế được, như cũ cả người ưu nhã mê người Tư Lăng Vô Tà, tim đập khó có thể tự giữ, tâm tư cũng dần dần phiêu xa ——

Mấy ngày nay vô luận chính mình như thế nào ám chỉ minh kỳ, muốn hiến thân Thánh Tử, Thánh Tử đều làm lơ, chẳng lẽ Thánh Tử đối chính mình thật sự một chút tình ý tâm tư đều không có sao.

Bất quá nghe nói hoa phù các nàng cũng không có được đến Thánh Tử ưu ái, so với các nàng tới nói, chính mình thường xuyên có thể đi theo ở Thánh Tử bên người, ở Thánh Tử trong lòng tóm lại là có chút bất đồng đi.

“Vu Lăng.” Tư Lăng Vô Tà đánh thức trước mặt thất thần nữ tử.

Vu Lăng vội vàng cúi đầu, “Thánh Tử có gì phân phó?”

Tư Lăng Vô Tà đạm nói: “Người thất thần.”

Vu Lăng trong lòng hoảng hốt, xin tha nói: “Thánh Tử chuộc tội, Vu Lăng biết sai rồi, nhất định sẽ không tái phạm.” Ngôn ngữ khi, tôn kính khẩu khí trung, không biết mục đích bản thân mang theo tiểu nữ tử kiều mị cùng làm nũng.

Tư Lăng Vô Tà phát hiện so với ngay từ đầu nhìn thấy cử chỉ có độ Vu Lăng, hiện tại Vu Lăng tựa hồ càng ngày càng dính.

Nàng trong ánh mắt lộ ra si mê cùng khuynh mộ, Tư Lăng Vô Tà xem đến minh bạch.

Chẳng lẽ nói lâm vào tình yêu trung nữ tử liền sẽ biến thành như vậy sao?

Mẫu thân quả nhiên không giống người thường.

Ở Tư Lăng Vô Tà trong ấn tượng, Đường Niệm Niệm đối mặt Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, từ trước đến nay bình tĩnh, ngược lại là Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm dính khăn.

Tư Lăng Vô Tà vừa nghĩ, biên cầm lấy bút mực trên giấy viết lung tung cái gì, trong chốc lát sau đem chiếu lệnh ném cho Vu Lăng, cười nói: “Phân phó người đem này chiếu lệnh tản đi ra ngoài.”

Vu Lăng tò mò hỏi: “Thánh Tử, ta có thể nhìn xem sao?”

Tư Lăng Vô Tà gật đầu.

Vu Lăng đem trong tay chiếu lệnh mở ra, thấy rõ ràng bên trong nội dung lúc sau, biểu tình đại biến, thật lâu không có hoàn hồn.

“Thánh, Thánh Tử..... Này, này chỉ sợ không ổn đi!?” Vu Lăng cầm chiếu lệnh tay đều có chút phát run.

Tư Lăng Vô Tà mỉm cười, “Dựa theo ta phân phó làm.”

Vu Lăng khải khải môi, vô số ngôn ngữ đều ở cặp kia thanh triệt không thấy để đôi mắt hạ biến mất, nắm chặt trong tay chiếu lệnh, thấp giọng nói: “Ta đây liền đi làm.”

Nàng chậm rãi lui ra ngoài.

Tư Lăng Vô Tà cả người lười biếng nằm ở ghế dựa, híp mắt cười khẽ, “Mẫu thân bé quan, lão cha cũng đi theo không ra, vốn dĩ nghĩ đi tu luyện tính, nhưng thật ra không nghĩ tới nhanh như vậy liền có tốt như vậy chơi sự tình đưa đến trước mặt tới.”

Ngày đó Đường Niệm Niệm được đến Thiên Thánh cung, xác định Tư Lăng Vô Tà sẽ không xảy ra chuyện lúc sau, liền quyết định bé quan.

Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên luyện tiếu, dùng hết biện pháp cũng chỉ làm Đường Niệm Niệm đáp ứng chậm lại mấy ngày, chậm lại kia

mấy ngày đã xảy ra cái gì Tư Lăng Vô Tà không có nhìn đến, lại đoán được ra tới. Cuối cùng chỉ biết Đường Niệm Niệm không nói một lời bế quan không ra, Tư Lăng Cô Hồng tắc canh giữ ở nàng bế quan địa phương, đối ngoại giới chẳng quan tâm, toàn tâm toàn ý liền chờ Đường Niệm Niệm xuất quan.

“Lão cha a lão cha, chờ mẫu thân xuất quan lúc sau, tất có một hồi trò hay.”

Vì trận này thịnh yến, chẳng sợ nhàm chán chờ cái mấy chục thượng trăm năm cũng đáng đến.

Bất quá.....

Tư Lăng Vô Tà nghĩ thầm.

Lấy mẫu thân kia tính nét, hẳn là sẽ không thật sự bế quan trăm năm trở lên, nàng đối lão cha nhưng dễ dàng nhất mềm lòng.

Hôm sau.

Thiên giới xuất hiện một đạo Thiên Thánh cung chiếu lệnh ——

Thiên Thánh cung chi chủ Thiên Thánh xuất quan ngày lôi đài chiêu thân!

Này nói chiếu lệnh nháy mắt kích khởi vạn trượng gợn sóng, đem lâu dài bình tĩnh Thiên giới tạc đến nao nhiệt không thôi.

“Thiên Thánh cung chi chủ Thiên Thánh? Nói chính là Thương Long Thiên Tôn lưu luyện si mê Đường Niệm Niệm đi? Xuất quan ngày lôi đài chiêu thân, này chẳng lẽ là đáp lại Thương Long Thiên Tôn tâm ý. Chỉ là này chiếu lệnh thượng không có nói rõ xuất quan ngày thời gian, chúng ta như thế nào biết khi nào đi a?”

“Người ngốc a, nơi này không phải thuyết minh địa điểm sao, ở Thiên giới chư tiên đài thượng cử hành, không có nói rõ thời gian, nói không chừng chính là một hồi đối chúng ta thành ý khảo nghiệm.

Chỉ cần hiện tại liền đi nơi đó chờ, bắt đầu thời điểm tự nhiên là có thể tham gia.”

“Này chiếu lệnh đều ra tới, hẳn là sẽ không có giả, này nếu là thắng lời nói, chẳng những có thể cưới Thiên Thánh làm vợ, mấy ngày liền thánh cung đều là chính mình!”

“Hừ! Làm ra lớn như vậy động tĩnh, vừa thấy chính là cái ái mộ hư vinh nữ tử!”

Thiên giới chúng tiên nghị luận sôi nổi, Thiên Ma Cung Thù Lam đám người biết được chuyện này lúc sau, cũng bị khiếp sợ đến sửng sốt sửng sốt.

“Vừa thấy chính là thiếu chủ chủ ý!” Liên Kiều nghiêm túc nói.

“Chỉ có thiếu chủ dám can đảm làm như vậy!” Mộc hương nhận đồng nói.

Thù Lam vỗ trán, “Này động tĩnh càng lúc càng lớn.”

Mộc Linh Nhi vô tội nhẹ giọng, “Vì cái gì ta cảm giác được các người tâm tình..... Có điểm giống vui sướng khi người gặp họa, là ta cảm giác sai rồi sao?”

Mọi người ánh mắt đều dừng ở nàng trên người.

Cốc Mị Nga oán trách triều nàng vứt đi một cái mị nhãn, “Cảm giác được cũng đừng nói ra tới, làm người nhiều ngượng ngùng.”

Mọi người im lặng. Bộ dáng của người như là ngượng ngùng sao?

Mộc Linh Nhi thân mình tê dại một chút, có chút không chịu nổi ánh mắt của nàng.

Thù Lam nhẹ giọng nói: “Trang chủ muốn là đã biết.....”

“Thiếu chủ nếu dám làm liền nhận định ở chủ mẫu xuất quan phía trước, chủ thượng sẽ không biết.” Cốc Mị Nga nói.

Liên Kiều hỏi: “Hắc long cùng Lâm Quân tứ bọn họ có thể hay không mật báo?”

Cốc Mị Nga tươi cười tinh khiết lại vũ mị, “Thiếu chủ nhất định sẽ không làm cho bọn họ mật báo, huống chi người cho rằng bọn họ có bao nhiêu đứng đắn?” Nghĩ đến ở năm hoang cổ lâu cùng hắc long hoang nha, Lâm Quân tứ, Tuyết Tân, hoang nghịch bốn người ở chung, Cốc Mị Nga vẻ mặt cổ quái nói: “Phàm nhân có câu ngôn ngữ, nói là càng sống càng nhỏ hài, một chút sai đều không có, mỗi người đều là giả đứng đắn, luận khởi xem diễn chơi đùa, ai đều không kém.”

Liên Kiều tới một câu, “Người có phải hay không ít nói chính mình?”

Cốc Mị Nga đôi mắt trừng, “Người nhất thời nửa khắc không thu thập, da liền ngứa không phải?”

“Ha ha ha ha.” Liên Kiều vội vàng tránh né nàng tập kích, thân thể một oai, vừa lúc đảo tiến Bạch Lê trong lòng ngực, da mặt tức khắc đỏ lên.

Lúc này nhi đôi Cốc Mị Nga cười.

Chung quanh Chiến Thương Tiễn chờ nam tử nhìn bọn nữ tử chơi đùa cùng bát quái, trong lòng đều là bất đắc dĩ cười than một tiếng: Nữ nhân nột ~

“Xem ra ta tới đúng là thời điểm.”

Nam tử trong sáng dễ nghe thanh âm vang lên.

Trong phòng sở hữu thanh âm đều tùy theo một ngăn, mọi người hướng phía trước phương nhìn lại ——

Một bộ đẹp đẽ quý giá áo bào trắng nam tử, một mình đứng ở nơi đó, liền trở thành thiên địa phong cảnh trung tâm.

“Thiếu chủ!”

Người tới đúng là Tư Lăng Vô Tà.

Tư Lăng Vô Tà cười tủm tỉm nhìn mọi người, “Ta tới nơi này là muốn cho các người hỗ trợ.”

Mọi người đều không có nói chuyện.

Tư Lăng Vô Tà nghi hoặc hỏi: “Các người không hỏi xem ta muốn các người giúp cái gì?”

Hắn ánh mắt như vậy thanh triệt vô hại.

Thù Lam sắc mặt khác nhau, lại có loại một cái tương đồng điểm —— hiểu rõ ánh mắt.

Phía trước bọn họ còn tại đàm luận chiêu thân sự tình, Tư Lăng Vô Tà hiện tại xuất hiện nói muốn bọn họ hỗ trợ, lấy Tư Lăng Vô Tà tính tình, bọn họ đều có thể đủ nghĩ đến đối phương muốn bọn họ bang vội nhất định cùng chiêu thân có quan hệ.

Tư Lăng Vô Tà mỉm cười, “Mọi người đều thực thông minh a.”

Mọi người thầm nghĩ: Không phải chúng ta thông minh, mà là người ý đồ quá rõ ràng.

Tư Lăng Vô Tà nói: “Các người không nói lời nào chính là đáp ứng rồi.”

Mọi người thầm nghĩ: Ngài đều mở miệng, chúng ta không đáp ứng, không phải tưởng đảo tám đời vận đen sao.

Tư Lăng Vô Tà nòng đậm lông mi một phiến, “Các người nên sẽ không ở trong lòng mặt mắng ta đi?”

Mọi người đồng loạt lắc đầu.

Tư Lăng Vô Tà mặt giãn ra mà cười, trong sáng tươi cười khuynh đảo chúng sinh, đến thật chí thiện.

“Chúng ta tới hảo hảo thương lượng thương lượng có quan hệ
chiêu thân sự tình đi.”

Mọi người lại lần nữa ăn ý thâm nghĩ: Quả nhiên ——!

.....

Thời gian lưu chuyển, vô thanh vô tức.

Đường Niệm Niệm suốt bế quan 99 năm.

Đối Đường Niệm Niệm tới nói, 99 năm thời gian, bất quá là nhắm
mắt cùng trợn mắt chi gian, hết thủy bưng tỉnh không có biến hóa.

Đối Tư Lăng Cô Hồng tới nói, 99 năm thời gian, cũng là nhắm mắt
cùng trợn mắt chi gian, thể xác và tinh thần một lần nữa phục châm.

Đối Tư Lăng Vô Tà tới nói, 99 năm thời gian, ngán ngủ lại dài lâu,
rốt cuộc tới rồi thịnh yến bắt đầu thời điểm.

Đối Thiên giới mọi người tới nói, 99 năm thời gian, không những
không có làm chiêu thân phong ba yếu bớt, ngược lại đang ở đỉnh
khi.

Tư Lăng Vô Tà cảm ứng được Đường Niệm Niệm xuất quan, lập
tức liền xuất hiện ở Đường Niệm Niệm bế quan địa phương.

Đường Niệm Niệm bộ dáng cùng tiến vào bế quan khi không hề biến
hóa, nàng vừa xuất hiện, Tư Lăng Cô Hồng đã đến nàng trước mặt,
đuổi tay muốn đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

Đường Niệm Niệm sóng mắt chợt lóe, nghiêng người không có làm
hắn ôm lấy.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Vô Tà bất đắc dĩ mềm nhẹ kêu nàng.

Đường Niệm Niệm nhìn đến hắn ánh mắt âm đạm, hậu tri hậu giác
phát hiện chính mình vừa mới hành vi làm hắn khó chịu.

Này kỳ thật đều không phải là là Đường Niệm Niệm còn ở sinh Tư Lăng Cô Hồng khí, chỉ là nàng ký ức còn dừng lại ở mới vừa vào bế quan thời điểm ——

Tư Lăng Cô Hồng biết được nàng muốn bế quan, làm nàng chậm lại mấy ngày, kia mấy ngày làm nàng lặn lội đến thần trí toàn vô, hoàn toàn không có rời đi giường.

Này ký ức quá khắc sâu.

Vừa ra quan liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng, kia thâm thúy chuyên chú ánh mắt, làm nàng trong đầu một chút liền nghĩ đến ngày ấy, cho rằng hẳn lại muốn lặn lội, mới có thể làm ra như vậy phản ứng.

Tư Lăng Vô Tà thấy như vậy một màn tắc cười, không đợi Đường Niệm Niệm hướng Tư Lăng Cô Hồng tới gần, đi vào Đường Niệm Niệm bên người, truyền âm nói: “Mẫu thân, người chẳng lẽ tính toán đơn giản như vậy liền tha thứ lão cha?”

“Ân?” Đường Niệm Niệm nhìn nhà mình nhi tử.

Tư Lăng Vô Tà làm lơ Tư Lăng Cô Hồng đầu tới bức nhân tầm mắt, đối Đường Niệm Niệm truyền âm nói: “Như vậy liền tha thứ lão cha, không khỏi quá đơn giản, mẫu thân quên trăm năm trước?”

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng nhấp môi, đối Tư Lăng Vô Tà thẳng thắn truyền âm nói: “Hôm nay là ngày qua giới một trăm năm.”

Nàng bế quan số trời hơn nửa đi vào Thiên giới nhật tử, cộng lại lên vừa lúc trăm năm.

Tư Lăng Vô Tà nghe vậy, đuôi lông mày rất nhỏ một chọn.

Hắn liền biết nhà mình mẫu thân đối lão cha nhất mềm lòng!

Bế quan thời gian đều tính đến tốt như vậy, có nguyên tắc một ngày không nhiều lắm một ngày không ít, nhưng Tư Lăng Cô Hồng thật sự còn mấy ngày?

“Mẫu thân, quá mềm lòng dễ dàng làm nam nhân xuất quỹ!” Tư Lăng Vô Tà bắt đầu bêu đen Tư Lăng Cô Hồng.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Cô Hồng sẽ không.”

“Chẳng lẽ mẫu thân không nghĩ làm Thiên giới mọi người biết được, lão cha chỉ thuộc về người một người, không dung bất luận kẻ nào nhìn trộm sao?” Tư Lăng Cô Hồng nói.

Đường Niệm Niệm sóng mắt chớp động, không chút nào làm ra vẻ nói: “Tưởng.”

Tư Lăng Vô Tà cười. Hắn liền biết nhà mình nương bá đạo, đối lão cha độc chiếm dục một chút không kém.

“Chỉ cần mẫu thân phối hợp ta.....” Tư Lăng Vô Tà mắt trông mong nhìn Đường Niệm Niệm.

Hắn biết Đường Niệm Niệm không ngừng đối Tư Lăng Cô Hồng dễ dàng mềm lòng, đối chính mình đồng dạng như thế.

Quả nhiên, trong chốc lát sau, Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tư Lăng Vô Tà thấy sau tức khắc cười.

Chỉ cần Đường Niệm Niệm tự mình đáp ứng rồi chuyện của hắn, đều sẽ làm được.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn trước mắt mẫu tử hai nói lặng lẽ lời nói, tay áo nội tay mấy phen duỗi thân, muốn đem kia liệt tử cấp quăng ra ngoài.

Chỉ là suy xét đến Đường Niệm Niệm tâm tình, cuối cùng vẫn là nhịn xuống tới.

Bất quá, Tư Lăng Cô Hồng nhẫn nại có hạn độ.

Vừa thấy đến Tư Lăng Vô Tà cùng Đường Niệm Niệm rốt cuộc nói xong rồi lời nói, hắn liền hướng Đường Niệm Niệm vươn tay, thanh

thiển tươi cười ôn nhu không rảnh, “Niệm Niệm, không tức giận tốt không?”

“Không dễ dàng như vậy.” Đường Niệm Niệm vẻ mặt đăm tĩnh.

Tư Lăng Cô Hồng lương bạc ánh mắt triều Tư Lăng Vô Tà quét tới.

Tư Lăng Vô Tà cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng trong ánh mắt chân thật tức giận.

Tư Lăng Cô Hồng rất ít đối ai tức giận, bởi vì không cần tức giận hấn tùy tay là có thể đem người nọ cấp diệt thành cặn bã, chính là trước mắt Tư Lăng Vô Tà là hấn thân sinh nhi tử, hấn chung quy sẽ không thật sự thương tổn Tư Lăng Vô Tà tánh mạng.

Tư Lăng Vô Tà không dấu vết lui về phía sau một bước.

Hấn nhưng không nghĩ bị Tư Lăng Cô Hồng lại biến thành tiểu hài nhi, sau đó bị đánh..... Thí thí!

“Cha, kỳ thật phải được đến nương tha thứ, đối với người mà nói rất đơn giản.” Tư Lăng Vô Tà vô cùng thành khẩn nói.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn hấn, một hồi lại nhìn Đường Niệm Niệm, đối thượng Đường Niệm Niệm trong trẻo trong vắt con người, hết thấy mặt trái cảm xúc đều tự nhiên tiêu tán, chỉ còn lại có một mảnh mềm mại.

“Như thế nào làm?” Tư Lăng Cô Hồng thỏa hiệp.

Hấn ánh mắt quá ôn nhu bao dung, nồng đậm sủng nịch, làm người muốn ngừng mà không được.

Đường Niệm Niệm không khởi đi lên trước, nắm lấy hấn bàn tay.

Này nắm chặt khiến cho Tư Lăng Cô Hồng câu môi, trong mắt tràn đầy nhu hòa ý cười cùng thỏa mãn.

Tư Lăng Vô Tà vì trước mắt tốt đẹp hình ảnh cảm thấy ảm áp, khóe miệng cũng ngăn không được gọi lên, trong lòng bất đắc dĩ thở dài: Nếu không phải trước làm nương đáp ứng rồi chính mình nói, phỏng chừng hiện tại nương đã mềm lòng được hoàn toàn tùy lão cha đi rồi.

Đường Niệm Niệm nắm lấy Tư Lăng Cô Hồng tay sau, đích xác thiếu chút nữa liền cùng hắn đi rồi, bất quá nghĩ đến đáp ứng Tư Lăng Vô Tà sự tình, cuối cùng thoát ly Tư Lăng Cô Hồng tay, đối Tư Lăng Vô Tà nói: “Đi.”

Tư Lăng Vô Tà xoay người đối Tư Lăng Cô Hồng giơ lên tươi cười, “Lão cha, một ngày sau, chư tiên đài thấy.”

Tư Lăng Cô Hồng nhìn hai người bóng dáng, thân ảnh một hư liền đình trệ. Hắn thiếu chút nữa liền bản năng theo sau.

Chư tiên đài.....

Đương Tư Lăng Cô Hồng hiện thân chư tiên đài, liền thấy vậy chỗ chúng tiên hội tụ, thật lớn chư tiên đài trung tâm hồng lăng vờn quanh, vui mừng vô cùng.

“Một ngày sau, Thiên Thánh chiêu thân mở ra!”

Thật lớn thanh âm truyền khắp toàn bộ chư tiên đài, liên tục không ngừng, một thanh âm vang lên quá một tiếng.

Tư Lăng Cô Hồng sửng sốt nửa giây.

Thiên Thánh chiêu thân?

Thiên Thánh là ai?

Chiêu thân?

“Rốt cuộc bắt đầu rồi, từ chiếu lệnh truyền ra thời điểm ta liền ở chỗ này chờ.”

“Nghe nói Thương Long Thiên Tôn cùng gió lửa Thiên Tôn bọn họ đều tới, ta là không cơ hội, tới đây chỉ vì xem một hồi buổi lễ long trọng.”

“Một khi trở thành cuối cùng thắng được giả, chẳng những thắng được mỹ nhân về, còn có thể được đến Thiên Thánh cung.....”

“Thương Long Thiên Tôn, gió lửa Thiên Tôn, chu lăng Thiên Tôn..... Theo ta được biết đã có ba vị Thiên Tôn tới đây, Tiên Đế càng không ở số ít, nghe nói Thiên Thánh bất quá mới vừa phi thăng không lâu, tu vi tất nhiên không tốt, trừ bỏ Thương Long Thiên Tôn là vì nàng người tới ngoại, người khác phần lớn đều là vì của hồi môn Thiên Thánh cung đi.”

Chung quanh không ngừng truyền đến nghị luận thanh, làm Tư Lăng Cô Hồng hiểu biết sự tình đại khái chân tướng.

Thiên Thánh chiêu thân..... Đó là Niệm Niệm chiêu thân!

Tư Lăng Cô Hồng lạnh nhạt vô tình nhìn chư tiên đài chúng tiên.

Hắn có thể nhất cử đem này đó nhìn trộm Niệm Niệm người đều hủy diệt trở thành tro tàn.

Chỉ là làm như vậy, cùng cấp với phá hủy trận này chiêu thân, phá hủy lấy lòng Đường Niệm Niệm, cầu được nàng tha thứ buổi lễ long trọng.

“Niệm Niệm.....” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ ngữ.

-----oOo-----

001 hải tặc thần thoại

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương danh: 001 hải tặc thần thoại

Sắc trời tối tăm, đúng là đêm khuya khi. %&* ";

Thêm duy tư trên biển một mảnh yên tĩnh, tam chiếc du thuyền ở trong đó chạy, cùng mênh mông vô bờ mặt biển hòa hợp nhất thể.

Du thuyền thượng mỗi cái cửa ra vào đều có người gác, boong tàu đi lên đi trở về động tuần tra nam nhân, mỗi người thân hình cao lớn kiện thực, thần sắc thận trọng, mang theo một cỗ hung ác sát khí.

Lúc này, boong tàu phía trên đứng một người mặc ô vuông sam, quần jean nam nhân, gió biển kêu nhỏ, đem hất một đầu sang sảng màu đen tóc thổi bay, lộ ra tóc sau anh tuấn trong sáng khuôn mặt.

Trong tay hắn cầm kính viễn vọng, đối với hai mắt viễn thị, môi nhấp thành một cái lãnh khốc thẳng tắp.

“An quân, thế nào? Vẫn là một chút động tĩnh đều không có?”

Boong tàu thượng an quân đem vọng mắt kính bắt lấy tới, nhìn về phía đi tới đao sẹo, lắc đầu nhíu mày, bực bội nói: “Không có! Một chút động tĩnh đều không có!”

Đao sẹo dùng mắt thường nhìn chung quanh tối tăm mặt biển, may mắn suy đoán nói: “Nói không chừng lần này Long Vương không có hành động.....”

“Không có khả năng!” Không có chờ đao sẹo nói xong, an quân liền bực bội đánh gãy, “Quá an tĩnh, chính là bởi vì quá an tĩnh mới không thích hợp. Nay thêm duy tư hải vực vẫn luôn ở Long Vương

săn thú trong phạm vi, sở hữu trải qua nơi này thuyền đều sẽ bị nàng đánh cướp!”

Duỗi tay dùng sức đem trên người áo sơmi nút thắt kéo ra, trên mặt đều là không có cách nào bình tĩnh nóng nảy, “Làm! Nếu không phải này thuyền trừ bỏ kia cầu nương dưỡng đồ vật sẽ khai, lão tử một hai phải đem hấn ném xuống đi uy cá. i^ cũng dám ở khai thuyền thời điểm uống rượu, khai sai rồi khác đường hàng hải liền tính, cố tình chạy đến Long Vương săn thú võng, đây chính là suốt một con thuyền súng ống đạn dược, nếu như bị đoạt, chúng ta đều phải chết!”

Mặt theo thượng cũng tất cả đều là ngưng trọng bực bội.

Long Vương cái này từ xuất hiện ở rất nhiều thần thoại điển cổ, mỗi một lần xuất hiện đều tràn ngập thần kỳ sắc thái. Nhưng bọn họ trong miệng hiện tại nói Long Vương lại là hiện thực chân thật tồn tại một người —— một nữ nhân!

Nữ nhân này giống như là ngang trời xuất thế yêu nghiệt, lần đầu tiên xuất hiện ở thêm duy tư trên biển đánh cướp thời điểm chỉ có mười hai tuổi, cầm một phen cổ đại bộ dáng chiến thương hoành thiếu một mảnh, đem lúc ấy New York nổi danh một cái hắc bang trên biển buôn lậu cấp ngành sinh sinh cấp đoạt đi.

Từ lúc ấy bắt đầu nàng thanh danh liền bắt đầu khai hỏa, suốt mười năm tới vô luận là hải quân vẫn là hắc bang thế lực đều không có bắt lấy quá nàng, mỗi lần trên biển đánh cướp không có thất bại quá một lần, săn thú hải vực phạm vi cũng càng ngày càng quảng, này thêm duy tư hải chính là nàng nhiều nhất hoạt động địa phương.

Long Vương tên này vẫn là ở ba năm trước đây bắt đầu truyền ra tới, bởi vì rất ít người biết được nàng chân chính tên, nàng chiến thương thượng bàn một đầu Thương Long, ở trong biển bơi lội thời điểm mạnh mẽ linh hoạt như long, hơn nữa nàng hải tặc thân phận, này Long Vương liền trở thành nàng danh hiệu.

Có người đồn đãi nàng gia liền ở tại thêm duy tư trên biển một cái hải đảo thượng, nơi này cũng trở thành sở hữu hải thương cấm địa, trừ phi tất yếu, giống nhau hải thương thà rằng vòng đường xa cũng sẽ không từ nơi này trải qua.

Bọn họ này đám người sẽ xuất hiện ở chỗ này thật sự là một cái ngoài ý muốn, cái này ngoài ý muốn chính là an quân vừa mới nói, bọn họ thuyền thuyền trưởng uống say rượu, đem đường hàng không nghĩ sai rồi. Chờ phát hiện thời điểm, muốn sửa đổi đã không kịp.

“Chỉ cần vượt qua hôm nay buổi tối, thiên sáng ngời là có thể trở về bình thường đường hàng không, chỉ cần qua hôm nay buổi tối.....” An quân thấp giọng nhắc mãi, trong hai mắt đều dày đặc tơ máu, hai ngày này hẳn đều không có chân chính nhắm mắt lại quá.

“Đại ca! Không hảo!” Một cái dáng người gầy ốm thanh niên chạy tới, cao giọng bèn nhọn kêu to: “Thuyền! Khoang thuyền bị..... Khoang thuyền có bị người quấy rầy quá dấu vết!”

“Cái gì!?” An quân cả kinh, xoay người liền hướng khoang thuyền phương hướng chạy tới.

Đao sẹo gắt gao đi theo ở phía sau.

Bọn họ đều không có nhìn đến, cái kia mang mũ lưới trai gầy ốm thanh niên duỗi tay đè xuống vành nón, một sửa vừa mới kinh hoảng bộ dáng, bóng ma hạ màu son môi gợi lên một tia cười lạnh.

“Lá con, có thể ra tới thu hóa.”

“yes, myqueen.”

Từ lỗ tai đeo mini máy truyền tin truyền đến một trận bùm bùm bàn phím thanh, còn có lá con kia làm quái hô to, thủy lung chậm rì rì hướng an quân cùng đao sẹo hai người chạy tới phương hướng đi.

“Tiểu tử, nơi này cũng không phải là người có thể đi vào địa phương!” Thủ vệ tráng hán không nói hai lời liền duỗi tay ngăn lại nàng, trên dưới đánh giá nàng toàn thân sau, bên trái tráng hán hoài nghi nói: “Người là cái nào thủ hạ? Đều ở trên thuyền làm gì đó? Ta như thế nào chưa từng có xem qua người!?”

“Ta là ở trên thuyền làm.....” Thủy lung nhướng mày, khóe miệng không chút để ý câu lấy, thanh âm chậm rì rì ở thời điểm máu chốt kéo dài. Đột nhiên ngừng đầu đối hai người vô tội cười, ở hai người đồng thời ngây người thời điểm, đôi mắt chớp động hồ ly giống nhau giảo hoạt quang mang, “Đánh cướp.”

Đôi tay nháy mắt gõ hôn mê hai cái hán tử, không có phát ra bất luận cái gì tiếng vang, thủy lung tiếp tục đôi tay cầm quần túi hành tẩu, kia thành thoi bộ dáng đảo như là ở dạo nhà mình hậu hoa viên.

Một đường mới vừa đi đến khoang thuyền chỗ rẽ, thủy lung quay đầu đi, một viên tiêu âm viên đạn vừa vắn từ nàng nghiêng đầu phương hướng bắn xuyên qua, không khí xẹt qua một cỗ khói thuốc súng vị.

“Rất cuộc phát hiện a.” Tiếng cười mềm nhẹ, như là ở đối tình nhân mặt ngữ.

An quân cái trán mồ hôi lạnh chảy xuống, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Long..... Long Vương!”

Thủy lung nhẹ nâng hàm dưới, hồng nhuận môi mỏng khơi mào một tia cười nhạt, “Vì đa tạ người mở ra kia phiền toái mật mã khóa, ta sẽ cho người một cái thống khoái.”

Răng rắc ——

Sắt thép giống nhau tiếng vang.

Một cây màu đen chỉ có người nửa thanh cánh tay dài ngắn côn sắt từ thủy lung trong tay áo hoạt ra tới, nắm ở nàng lòng bàn tay. An

quân cùng đao sọc đều không có thấy rõ ràng nàng động tác, chỉ thấy nàng đôi tay một khẩu, cơ quan giống nhau tiếng vang giòn lạng, nửa thanh hắc thiết côn kéo trường đến suốt một mét sáu, trên đỉnh bén nhọn đầu thương hàn quang liệt liệt.

Thủy lung đôi tay cầm súng, mũ lưới trai bóng ma hạ môi đỏ thương chọn một tia độ cung, bá khí trắc lậu.

Thương Long thương đều xuất hiện, thân phận của nàng không còn có nửa điểm đáng giá hoài nghi ——

21 thế kỷ hải tặc thần thoại, Long Vương!

-----oOo-----

002 dị hình? Thần tiên?

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chương danh: 002 dị hình? Thần tiên?

Tích tích tích ——

Tam con buôn lậu súng ống đạn dược du thuyền vang lên cảnh báo khí thời điểm, bốn phía đã sớm đã xuất hiện từng chiếc du thuyền đưa bọn họ vây quanh. %&* ”;

Một người mặc màu đen to rộng áo thun, điều háng quần, mang một cái hắc khung dày nặng mắt kính, đỉnh đầu ổ gà 17-18 tuổi thiếu niên một chân dẫm lên du thuyền thượng, cùng hắc kia thẹn thùng phó lồi thối bộ dáng không hợp cười rống: “Ha ha ha ha! Các người đã bị vây quanh! Đầu hàng không giết, nếu là dám phản kháng nói, tiền dâm hậu sát! Đừng tưởng rằng các người là nam liên gian không được! Hắc! Các người còn có cục hoa không phải? Bạo cục hiểu hay không?”

“Lão tử gan người mẹ ruột!” Một cái vai trần hán tử gầm lên giận dữ, giơ súng liền đối với thiếu niên.

Phanh!

Một tiếng súng vang, thiếu niên còn hảo hảo đứng, kia lấy thương hán tử đầu khai một cái huyết động.

“Úc gia! Quá soái!” Thiếu niên quơ chân múa tay rống to, đầy mặt hưng phấn đỏ lên.

Mọi người quay đầu xem qua đi, một cái gày ốm nữ nhân đứng ở đêm tối bóng ma.

Nàng ăn mặc một thân nam nhân lạc đà sắc liền thể quần áo lao động, cũng không cao gầy đầy đặn, thậm chí ở như vậy to rộng xiêm y càng có vẻ dáng người nhỏ gầy, sống mái mặc biện lên.

Một cây cùng nàng người không sai biệt lắm lớn lên cổ đại hình thức chiến thương bị nàng nhẹ nhàng nắm trong tay, màu đen bàn long điêu khắc trong bóng đêm lưu chuyển lưu quang, một đường theo nàng vô thanh vô tức đi lại, truyền đến tí tách thanh âm, làm người nghe tim đập cũng đi theo rõ ràng vang dội lên.

Chờ nữ nhân đi ra bóng ma, nàng bộ dáng mới hoàn toàn bại lộ ở mọi người trong tầm mắt.

Một đầu cặp eo màu đen tóc, một trương nhan sắc gần như tái nhợt mặt, hai má phiểm đỏ bừng, còn có một đạo như là vừa mới bị cắt qua mới mẻ vết máu, thật dài mày đẹp, đại đại đôi mắt, nồng đậm lông mi, đỉnh kiêu cái mũi, màu son cái miệng nhỏ.

Ở du thuyền boong tàu thượng tráng hán mỗi người hai mắt xem đến đăm đăm, này căn bản chính là họa đi ra yêu tinh oa oa.

Lúc này, bị bọn họ cho rằng là yêu tinh oa oa thủy lung hai mắt nhợt nhạt nhú lại, bên trong ba quang như là băng trên biển thổi qua lạnh thấu xương gió lạnh, tay trái cảm hiện đại thật thương đối với du thuyền thượng thiếu niên liền nã một phát súng, thanh âm mềm nhẹ, “Lá con, ngươi là tính toán chờ thuyền trầm, lại đến trong biển đi vớt hóa sao?”

Thiếu niên khâu diệp sợ tới mức hướng bên cạnh trốn rồi hạ, cảm giác ngón chân trên đầu nóng rực, cúi đầu vừa thấy, trên chân dép lều vừa vặn ngón tay cái địa phương bị viên đạn xuyên qua đi.

“oh, myqueen, ngươi còn như vậy soái, ta yêu ngươi muốn chết!”
Khâu diệp hưng phấn hô to.

Thủy lung khéo miệng nhẹ cong, híp mắt ở trên người hấn đánh giá một vòng, chậm rãi cười nói: “Thân ái lá con, ngươi có thể lại nhiều cộ xát một hồi, còn dư lại ba phần mười một giây, vượt qua thời gian

không có đem vận chuyển hàng hóa xong, ta sẽ làm a liều tự mình vì người làm cúc hoa mát xa.”

Khâu điệp tươi cười cứng đờ, người lập tức từ du thuyền nhảy lên boong tàu, vung tay lên đối phía dưới người hét lớn: “Tiểu tử nhóm, đều cấp lão tử nhanh lên đi lên vận hóa!”

Boong tàu thượng vốn có tráng hán toàn bộ đều bị trước mắt một màn cấp làm cho ngẩn ra ngẩn ra, rõ ràng là thô tục nói, chính là ở cái này nữ nhân trong miệng, cố tình nói được cùng tình nhân mặt mặt ngữ giống nhau ưu nhã ôn nhu, còn có nữ nhân này cư nhiên là này nhóm người lão đại?

“Cứu mạng a, cứu mạng a! Đã chết, toàn đã chết!” Một cái tê tâm liệt phế thanh âm xuyên phá mà đến, thuyền trưởng Antony từ khoang thuyền chạy ra, đương nhìn đến boong tàu thượng tình huống khi, thần sắc ngẩn ra, sau đó hoảng sợ trừng lớn đôi mắt nhìn chằm chằm thủy lung, dùng sức se tiếng Trung kêu to, “Long! Long Vương! Người..... Người là Long Vương! Là người..... Là người giết bọn họ!”

Thủy lung lắc lắc chiến thương huyết, thiển híp mắt nghiêng qua đi liếc mắt một cái, không chút để ý nói: “Đoán đúng rồi..... Đáng tiếc không thưởng. %&*”;

Tối tăm chiếu sáng dưới đèn, nàng thiển nhu mỉm cười đều bị xâm thấu hàn ý, làm người hải hùng khiếp vía.

Khâu điệp lãnh người khuôn vác súng ống đạn dược ở boong tàu đi lên lui tới hướng, dẫm ra một mảnh huyết dấu giày, làm này đàn du thuyền thượng hán tử nhóm đều cứng đờ thân thể, khoang thuyền phòng thủ người có 130 cái, cư nhiên đều bị nữ nhân này giết!? Đây là cái gì ma quỷ a!

Ầm vang ——

Một tiếng sấm sét ở không trung khai hỏa, không lâu liền hạ vũ.

Thủy lung nghi hoặc nâng lên mắt. Từ hôm nay buổi sáng đoán trước tới xem, lúc này sẽ không trời mưa mới đúng.

“queen, hóa đã vận 70%, hiện tại qua đi thời gian hai phân một giây, hắc!” Khâu điệp chạy đến thủy lung bên người, vẻ mặt đáng khinh, “Ai, này cục hoa mát xa xem ra ta là vô phúc tiêu thụ!”

Thủy lung ánh mắt từ không trung chuyển tới trên người hắn, “Trời mưa.”

Khâu điệp ngẩn người.

Thủy lung tùy ý đem ươt dầm dề đầu tóc toàn bộ hợp lại đến sau đầu, thân thể như là một đầu mạnh mẽ liệt báo, từ boong tàu thượng vượt qua, vững chắc dừng ở phía dưới du thuyền thượng, thanh âm ở đông tố thanh giòn lượng tràn ngập uy nghiêm, “Từ bỏ dư lại hóa, toàn bộ cho ta trở về!”

Thuyền chở dầu người trên không có một chút do dự liền toàn bộ rút về, tiêu phí thời gian không đến nửa phút, tốc độ này cùng kỷ luật, đủ để cùng quốc gia tinh anh quân đội tương đương.

“queen, phát sinh sự tình gì?” Khâu điệp kinh ngạc hỏi.

Thủy lung nhìn áp lực không trung liếc mắt một cái, môi đỏ chậm rì rì phun ra hai chữ, “Trực giác.”

Khâu điệp một chút không có thanh âm.

Nơi này tất cả mọi người biết, thủy lung từ nhỏ liền ở hải đảo nhiệt đới rừng mưa sinh hoạt, có dã thú giống nhau nhạy bén trực giác.

Ầm ầm ầm ——

Không trung liên tục vang lên sấm sét, mặt biển thượng đột nhiên cuồng phong nổi lên bốn phía, mưa to tầm tã, sóng biển thao thao phập phồng, đưa bọn họ du thuyền đánh đến khắp nơi loạn đâm.

Thủy lung một tay khăn bắt lấy lan can, ổn định vững chắc đứng ở du thuyền thượng, sắc mặt chậm rãi ngưng trọng.

“A! queen!”

Một đạo quen thuộc thanh âm truyền vào nàng lỗ tai, thủy lung nháy mắt quay đầu, vừa lúc nhìn đến khâu điệp thân thể ngã xuống lan can, hướng trong biển tài đi thân ảnh.

Nơi này cũng không phải là an toàn hải vực, hơn nữa thời tiết ác liệt, hấn này nếu là thật sự tài đi xuống, khẳng định chỉ có đường chết một cái.

Thủy lung đôi mắt nhíu lại, nhảy rời thuyền kịp thời đem hấn tay bắt lấy, tay phải chiến thương đầu thương bắn ra đi, liên tiếp theo xích sắt vừa vặn câu lấy du thuyền lan can, thủy lung thân thể giữa không trung vừa chuyển, liền đem khâu điệp ném trở về du thuyền thượng.

“Ha ha! Ta liền biết có queen ở, khẳng định không có việc gì!” Khâu điệp sắc mặt tái nhợt, ghé vào du thuyền thượng há mồm thở dốc.

Thủy lung khóe miệng gợi lên một tia ôn nhã cười, trong mắt chớp động lạnh lẽo quang, không nhanh không chậm nói: “Sau khi trở về, ba tháng không chuẩn gõ máy tính, cho ta đi a liêu nơi đó rèn luyện thể năng.”

“oh, no.....” Khâu điệp khoa trương kêu to, đột nhiên thanh âm dừng lại, mở to hai mắt nhìn hoảng sợ nhìn thủy lung, đột nhiên đứng lên hướng nàng vọt tới, tê kêu thanh âm đều thay đổi điệu, “Thủy lung ——! Đi lên! Mau lên đây!”

Thủy lung hơi ngẩn ra một chút. Trong tình huống bình thường, hấn chưa bao giờ sẽ kêu nàng tên thật.

Một cỗ thật lớn hấp lực từ phía sau truyền đến, thủy lung kinh hãi, đem hết toàn thân sức lực cũng không có cách nào phản kháng,

quay đầu về phía sau nhìn thoáng qua, chỉ nhìn đến một cái thật lớn hắc động lốc xoáy.

Đây là chỉ có huyền huyền tiểu thuyết mới có thể xuất hiện không gian hắc động (trùng động) đi? Xuất hiện ở chỗ này là chuyện như thế nào!?

Không ai có thể đủ trả lời nàng trong lòng vấn đề, thân thể của nàng đã bị hút vào hắc động, cuối cùng chỉ nhìn đến chiến thương thương ngâm cùng nhau bị hút tiến vào, còn có khâu diệp kia tê tâm liệt phế thống khổ gào rống ——

“Thủy lung ——!”

Khâu diệp không thể tin tưởng nhìn thủy lung biến mất ở trong tầm mắt, điên cuồng triệu hắc động tiến lên.

“Lá cây, ngươi điên rồi!” Tống kiều kịp thời đem hắc giữ chặt.

“Buông tay!” Khâu diệp hai mắt đỏ đậm, nhưng thân là kỹ thuật trạch hắc căn bản là không phải Tống kiều đối thủ, vô luận như thế nào giãy giụa đều không có biện pháp thoát khỏi hắc.

“Ngươi mẹ nó cho ta bình tĩnh một chút!”

“Bình tĩnh!?! Thủy lung không có, ngươi kêu ta như thế nào bình tĩnh!” Khâu diệp bèn nhọn kêu, mắt thấy hắc động bên trong quỹ dị toát ra từng cây dây đàng, liền cùng điện ảnh dị hình giống nhau, trừng lớn đôi mắt chảy xuống nước mắt, bên trong tất cả đều là điên cuồng, “Khẩu súng cho ta!”

Tống kiều đem trên eo thương đưa cho khâu diệp.

Phanh phanh phanh ——

Khâu diệp liền khai tam thương, nhưng viên đạn đánh vào xanh biếc dây đàng thượng, liền một chút bạch ấn đều không có, làm du thuyền người trên đều chấn kinh rồi.

“Đây là thứ gì, dị hình?”

“Ta thảo, 2012 đã sớm qua, chẳng lẽ là tận thế hiện tại bắt đầu rồi.....”

“Thiên a, hắc động, dị hình, này đó như thế nào sẽ xuất hiện ở hiện thực.....”

“Người biết cái gì, chẳng lẽ quên mất trên đời này cũng có người biết võ sao!”

Tống kiêu nhìn thấy dây đằng liềm viên đạn cũng không gây thương tổn, trầm tĩnh phân phó mọi người trước nhanh chóng rời đi này khối quý dị địa phương.

“Tống kiêu, người.....” Khâu điệp mắt thấy đại gia phải đi, rống giận liềm hướng hắc động phương hướng hướng.

Tống kiêu dễ dàng hướng hấn cổ một gỗ, công ngát xử khâu điệp, phân phó mọi người, “Đi!”

Mọi người đều không nói một lời rời đi, trước mắt phát sinh hết thảy đều quá quý dị không biết, thủy lung sinh tử không rõ làm cho bọn họ tâm tình trầm trọng, trước mắt quý dị một màn tương lai không biết hậu quả cũng làm cho bọn họ lo lắng.

Rời đi bọn họ không có phát hiện, dây đằng bay múa hắc động, chậm rãi đi ra bốn đạo thân ảnh.

Nếu bọn họ thấy nói, nhất định sẽ cho rằng thế giới huyền huyền, thần tiên cư nhiên thật sự xuất hiện.

Chỉ thấy bốn người này đều ăn mặc tinh mỹ cổ trang, hai nam một nữ đều là tuyệt sắc, liền bị cái kia có được yêu dị song sắc tròng mắt nắm hai ba tuổi tiểu nữ hài, bộ dáng đều là tinh xảo đến cùng người ngẫu nhiên giống nhau.

“Ca ca, người vì cái gì không cứu cái kia tỷ tỷ?” Tiểu nữ hài nghi hoặc ngẩng đầu đối nắm chính mình nam tử hỏi.

“Ta không phải đem nàng hồn phách an toàn đưa ra đi sao.” Tư Lăng Vô Tà vẻ mặt vô tội trả lời nhà mình thân muội muội.

Chỉ là so sánh với hấn nguy vô tội, nữ hài vô luận là ánh mắt vẫn là tính tình, mới là thật sự hai ba tuổi tuổi thuần trắng vô hại.

“Chính là ca ca bản lĩnh, có thể đem thân thể của nàng cùng hồn phách đều bảo hộ thực hảo, đưa về nguyên bản nơi này a.” Nữ hài nói.

Tư Lăng Vô Tà vỗ vỗ nàng đầu, nghiêm túc nói: “Bảo bảo, người nhìn lầm rồi, hắc động ăn mòn quá cường, nàng vừa tiến đến thân thể đã bị ăn mòn hết, ca ca cũng chỉ có thể kịp thời đem nàng hồn phách cùng nàng vũ khí an toàn đưa đến địa phương khác đi, ca ca đã tận lực, thật sự!”

Hắn ánh mắt muốn nhiều thuần khiết liền nhiều thuần khiết.

Tư lăng bảo bảo, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng gần nhất sinh nữ nhi, không có Tư Lăng Vô Tà độc nhất vô nhị thánh ma tà thể, nhưng là thân là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hài tử, bản thân cũng tự nhiên bất phạm.

Này không hề dinh dưỡng tên, ra đến Tư Lăng Vô Tà.

“Như vậy a.” Không biết nhà mình ca ca phúc hậu và vô hại sau lưng thật tử, tư lăng bảo bảo bưng tỉnh đại ngộ tin.

Một bên Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm lại rõ ràng, Tư Lăng Vô Tà bản lĩnh, làm nàng kia bình yên vô sự trở về, có thể nói là dễ như trở bàn tay, chỉ là cố tình hấn chính là không có làm như vậy.

“Bảo bảo, lại đây.” Tư Lăng Cô Hồng đạm nói.

Tư lăng bảo bảo buông ra Tư Lăng Vô Tà tay, ngoan ngoãn đi đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, giữa đầu mãn nhãn nghi hoặc nhìn hấn.

Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên thi pháp, ở Tư Lăng Vô Tà nhận thấy được gì đó thòe điếm, đã đem hấn trói buộc, một đạo hắc quang đánh vào hấn giữa mày, ngay sau đó đem hấn ném vào từ đèn xanh mở ra hắc động.

Trong chớp nhoáng, Đường Niệm Niệm cùng tư lăng bảo bảo liền ngăn cản cơ hội đều không có.

“Cô Hồng?” Đường Niệm Niệm nhìn nhìn hắc động, sau đó nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng mềm nhẹ nói: “Không có việc gì, chỉ là phong ký ức cùng tu vi.”

Đường Niệm Niệm như cũ nhìn hấn.

Tư Lăng Cô Hồng thành khẩn nói: “Vớ hấn mà nói, chỉ là chơi một đời, sẽ không bị thương.”

Đường Niệm Niệm ánh mắt có điều buông lỏng.

Tư Lăng Cô Hồng nói nhỏ: “Hài tử lớn nên chính mình sấm sấm.”

Đường Niệm Niệm rũ xuống lông mi, nhận đồng gặt đầu.

Tư Lăng Cô Hồng khóe miệng nhẹ dương.

Ân ân ân?

Tư lăng bảo bảo nghi hoặc nhìn xem cái này, nhìn xem cái kia, cha mẹ rốt cuộc đang nói cái gì đâu?

-----oOo-----

003 ăn mặc là cái vấn đề lớn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Chân trời dần dần xuất hiện một sợi bạch quang, nhìn dáng vẻ lập tức liền phải mặt trời mọc.

Nguyên bản đông tố từng trận không trung quỷ dị bắt đầu sáng sủa, đèn xanh dây đăng ở trong hắc động bay múa, sinh động dị thường.

Đường Niệm Niệm duỗi tay sờ sờ nó, nhẹ giọng nói: “Trở về cùng Tuyết Tân chơi.”

Mấy ngày này tới nay, mọi người đều công nhận Tuyết Tân cùng đèn xanh quan hệ tốt nhất, bằng không nói, bọn họ như thế nào sẽ ở chung như vậy ‘náo nhiệt’ đâu.

Nhắc tới đến Tuyết Tân, đèn xanh dây đăng đột nhiên cứng còng, sau đó điên cuồng vũ động.

Đường Niệm Niệm đem như vậy hành vi lý giải trở thành cao hứng cùng hưng phấn, vỗ vỗ nó, “Đi thôi.”

Đèn xanh buồn bực đến dây đăng đều thắt ở bên nhau, bệnh ửng ửng đem dây đăng hướng hắc động bên trong thu về, không lâu liền không thấy nó thân ảnh, hắc động cũng dần dần co rút lại, cho đến biến mất không thấy.

Đương hắc động hoàn toàn biến mất lúc sau, thêm duy tư trên biển cũng hoàn toàn hồi phục bình tĩnh.

“Nương, nương, còn có người tồn tại.” Tư lăng bảo bảo chỉ vào trên biển nổi lơ lửng người.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng theo nàng chỉ vào phương hướng nhìn lại, chỉ thấy màu xanh biển mặt biển thượng,

một cái tóc nâu lam mắt trung niên nam nhân ghé vào một khối phiêu bản thượng, vẻ mặt kinh hãi nhìn bọn hắn chăm chăm.

Cái này ngoại quốc nam nhân đúng là nguyên bản buôn lậu thuyền thuyền trưởng, Antony.

“Nương, hắn là yêu tu sao?” Tư lăng bảo bảo nghi hoặc đánh giá Antony, “Bạch Lê cùng Hồng Lê bọn họ cũng là như thế này, tóc cùng đôi mắt cùng người thường không giống nhau, chính là hắn đều có thể hóa thành hình người, như thế nào một chút tu vi đều không có, chẳng lẽ là bảo bảo cảnh giới quá thấp, nhìn không thấu hắn sao?”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Hắn không có tu vi.”

Đường Niệm Niệm kiếp trước ở hiện đại sinh hoạt không ngăn, chính là bởi vì lão quái vật cùng bản thân nguyên nhân, nàng rất ít đi ra ngoài bên ngoài tiếp xúc hiện đại hết thảy, phần lớn tri thức đều là dựa vào chính mình bắt được thư tịch học tập.

Từ những cái đó nông cạn tri thức, Đường Niệm Niệm cũng biết hiện đại bên trong có ba loại người, giống lão quái vật như vậy tu luyện giả rất ít, một đám đều cất giấu, không bị người thường biết.

Trước mắt vị này hiển nhiên chính là phương tây người da trắng.

“Nga!” Tư lăng bảo bảo gật đầu, chớp chớp đôi mắt, đối với chung quanh hết thảy đều tràn ngập tò mò, “Nơi này linh khí hảo đạm, hương vị cũng không dễ ngủ. Di, những cái đó đại thiết khối là cái gì?” Nàng linh thức thi triển nơi xa, đem thêm duy tư hải chung quanh thành thị xem ở trong mắt, đối với những cái đó cao cao thấp thấp nhà lầu, còn có đường thượng chạy vội ô tô đều xem tận trong mắt.

Đường Niệm Niệm còn không có giải thích, Tư Lăng Cô Hồng tâm tư vừa động, trong biển Antony đã bị vô hình lực lượng nâng lên tới ở không trung.

“oh, no!.....&*” Antony sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, trong miệng phun ra một đống hỗn loạn ngôn ngữ, đôi mắt đều bắt đầu trắng dã.

Thượng đế a!

Ta là đang nằm mơ sao?

Những người này chẳng lẽ chính là thần bí Trung Quốc trong truyền thuyết thần tiên sao!

Antony tư tưởng hoàn toàn bị Tư Lăng Cô Hồng nghe được, đánh ra một đạo đơn giản nhất pháp thuật, liền đem Antony ký ức lục soát cái sạch sẽ.

Tư Lăng Cô Hồng sáng mắt chợt lóe, thần sắc xuất hiện trong nháy mắt mạc danh, sau đó đem có quan hệ hiện đại tri thức ký ức đều thu nhận sử dụng ở trong ngọc giản, giao cho Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm tiếp được, đem linh thức tham nhập trong đó.

Antony ký ức thực toàn diện, một ít tâm | uế ký ức bị Tư Lăng Cô Hồng cấp tiêu trừ, chỉ để lại hữu dụng bộ phận.

“Rất thú vị không phải sao?” Đường Niệm Niệm đối Tư Lăng Cô Hồng cười khế, trong ánh mắt lóng lánh động lòng người quang mang.

Kiếp trước nàng vô luận là thơ ấu vẫn là thanh niên, trung niên đều không có chân thật thể hiện quá, đối với hiện đại hết thảy tràn ngập hướng tới, cũng hiểu được bên ngoài hết thảy đều không phải chính mình có thể tiếp xúc.

Hiện tại bọn họ rốt cuộc tìm được rồi hiện đại con đường, cũng đi tới nơi này, đi vào nơi này không ngừng là vì hồi báo lão quái vật, làm sao không có cữ mà một du ý tứ đâu.

“..... Ân.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng ngạch đầu.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc xem hấn, vì cái gì cảm giác Cô Hồng giống như có chút tâm sự.

“Nương, bảo bảo cũng phải nhìn.” Tư lăng bảo bảo nói.

Đường Niệm Niệm đem ngọc giản giao cho nàng, nghĩ đến cái gì lại nhắc nhở nói: “Ở chỗ này, bảo bảo kêu chúng ta không thể kêu cha mẹ, muốn kêu ba ba mẹ mẹ.”

“Ba ba, ma ma?” Bảo bảo hấp thu ngọc giản tri thức, ngửa đầu mềm mại kêu lên.

Nữ hài nhi tinh xảo trắng nõn khuôn mặt, mềm mại tiếng kêu, làm người nhìn đều sẽ mềm lòng.

Đường Niệm Niệm cười khẽ ra tiếng.

Ba ba?

Như vậy kêu cũng không sai, bất quá cũng đại biểu cho những thứ khác?

Tư Lăng Cô Hồng thần sắc chút nào bất biến, đối với bảo bảo như thế nào kêu, hấn càng để ý chính là lần này cùng Đường Niệm Niệm hiện đại chi lũ.

Hấn trong đầu mặt không ngừng hiện lên hiện đại ăn, mặc, ở, đi lại.

“Ta nhớ rõ ta rời đi thời điểm là 2013 năm, hiện tại là 2033 năm.....” Đường Niệm Niệm nhìn xa phương xa.

Ở nàng ánh mắt có thể đạt được địa phương, là một tòa dường như nhiệt đới rừng mưa giống nhau núi rừng, nơi đó chính là năm đó nàng bị lão quái vật cầm tù địa phương, cũng là lão quái vật lấy bọn họ những người này chơi sinh tử trò chơi địa phương.

Từ Antony trong trí nhớ, Đường Niệm Niệm đã biết hiện tại thời đại ngày.

Nàng linh thức đủ để càn quét chung quanh hết thảy, kia tòa đảo nhỏ núi rừng thay đổi cũng trốn bắt quá nàng đôi mắt. Lúc này, nàng thấy được khâu diệp đoàn người tới gần đảo nhỏ, sau đó thượng đảo thân ảnh.

Đảo nhỏ thay đổi, vô luận là cảnh vẫn là người đều thay đổi, thiết bị cũng hoàn toàn thay đổi.

Trước kia này tòa đảo nhỏ là lão quái vật oa chi nhất, bố trí phần lớn đều là tu luyện giả trận pháp cùng cơ quan. Hiện tại trên đảo còn giữ trận pháp, nhưng là càng nhiều lại là hiện đại công nghệ cao, tỷ như những cái đó giấu ở lá cây thượng trùng hình trung khổng cameras chờ.

Đến nỗi lão quái vật?

Trên đảo nhỏ căn bản là không có hấn thân ảnh, liền hấn ngân dấu vết cùng khí tức đều cơ hồ biến mất sạch sẽ, bị sau lại chiếm lĩnh này tòa đảo nhỏ người bao trùm.

“Ba ba, ma ma, các người xem bảo bảo, đẹp hay không đẹp?” Bảo bảo giòn lợng ngọt mềm thanh âm toát ra tới.

Đường Niệm Niệm tâm tư bị nàng hấp dẫn trở về, cúi đầu vừa thấy liền nhìn đến bảo bảo trang phục đã xảy ra biến hóa ——

Nguyên bản trát song hoàn tấn đầu tóc rời rạc buông xuống, nhỏ nhỏ khuôn mặt tràn đầy thuần tịnh tươi cười, trên người cổ trang áo bào trắng cũng đổi thành đai đeo tinh xảo âu phục, màu thủy lam vật liệu may mặc, màu trắng đường viền hoa, khẩu mang tiểu giày da, nếu như không phải nàng đôi mắt linh động chớp động nói, thật làm người cho rằng đây là điện ảnh mới có thể xuất hiện chân thật con rối.

Đường Niệm Niệm ngẩn người, sau đó nhớ tới nơi này cùng nguyên bản thế giới không giống nhau, bảo bảo này thân trang phục, ở Antony trong trí nhớ xuất hiện quá, đúng là hiện đại bọn nhỏ quần áo trang điểm.

“Đẹp, bảo bảo thật thông minh.” Đường Niệm Niệm khen bảo bảo.

Hiện tại bọn họ ở hiện đại, vì hành động phượng tiện, trang phục trang điểm gì đó tự nhiên cũng muốn lấy như vậy là chủ.

“Hi hi.” Được đến Đường Niệm Niệm khích lệ, bảo bảo mặt mày hớn hở, rất giống một cái tiểu tinh linh.

Này mẹ con hai lại không có nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thần sắc biến hóa.

Đương Đường Niệm Niệm cũng chuẩn bị biến ảo chính mình quần áo khi, lại bị Tư Lăng Cô Hồng ngăn trở.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nói: “Làm sao vậy?”

Tư Lăng Cô Hồng không tiếng động hít một hơi, đăm bạt đảo qua bảo bảo liếc mắt một cái, đối Đường Niệm Niệm nói: “Niệm Niệm..... Tính toán xuyên thành như vậy?”

Đường Niệm Niệm biểu tình đương nhiên, “Nơi này người đều như vậy trang điểm.”

“.....” Tư Lăng Cô Hồng trầm mặc.

Đường Niệm Niệm cảm giác được hấn dị thường, trong tình huống bình thường Tư Lăng Cô Hồng trầm mặc đều đại biểu cho hấn ở rồi rầm hậm hực.

“Cô Hồng, không nghĩ ta làm như vậy trang điểm?” Đường Niệm Niệm suy đoán nói.

Tư Lăng Cô Hồng ôm chặt nàng, nhẹ nhàng gật đầu.

Đường Niệm Niệm nhìn về phía bảo bảo, “Bảo bảo cũng như vậy trang điểm.”

“Nàng không giống nhau.” Tư Lăng Cô Hồng nói.

Nữ nhi bị nhìn, hấn không sao cả.

Niệm Niệm bị thấy được da thịt liền không được!

Bảo bảo nghi hoặc một hồi liền bình tĩnh, nghĩ thầm: Ca ca nói qua, đây là ba ba lại ở làm nũng ~

Thật là, lớn như vậy người còn làm nũng, bảo bảo một tuổi liền sẽ không làm nũng đâu.

Nếu Tư Lăng Cô Hồng tiêu phí một chút tâm tư đi điều tra nhà mình nữ nhi tâm tư nói, phỏng chừng hấn sẽ không chút do dự đem nàng cũng ném vào hắc động bên trong đi.

-----oOo-----

004 viên đạn? Tiểu case!

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm muốn hỏi chính mình cùng bảo bảo rốt cuộc có cái gì không giống nhau.

Chỉ là nhìn Tư Lăng Cô Hồng không chút nào dao động ánh mắt, nàng liền biết chính mình hỏi cũng vô dụng.

“Không làm như vậy trang điểm, như thế nào ở chỗ này hành tẩu?” Đường Niệm Niệm nói.

Tư Lăng Cô Hồng đăm nói: “Ai dám ngăn cản.”

Ai dám ngăn cản?

Ở Thiên giới vô số động bất động chính là dời non lấp biển tiên nhân bên trong, Thiên Ma chí tôn uy danh không gì sánh được, hấn nói một, ai dám nói nhị; hấn phải đi, ai dám ngăn cản. Huống chi là cái này phạm nhân thế giới?

Đường Niệm Niệm nói: “Sẽ bị vây xem.”

Giết bọn họ.....

Tư Lăng Cô Hồng tâm tư cùng nhau.

Ngay sau đó, hấn nghĩ tới Antony ký ức, nơi này giết người phạm pháp, một khi bị phát hiện liền sẽ chiêu đến cả nước truy nã, còn phải đã chịu pháp luật chế tài, vì giết người đền mạng. Cái này tình cầu người cũng rất ít, bất quá mấy tỷ.

Tư Lăng Cô Hồng không sợ giết người, càng không sợ quốc gia chính phủ, hấn nghĩ đến còn lại là Đường Niệm Niệm chơi đến hay không vui vẻ.

Nếu đem sự tình nháo lớn, làm nơi này trở thành phế tích nói, tương đương là phá hủy Đường Niệm Niệm du ngoạn.

“Cô Hồng.” Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn chăm chú vào hắn, hắc bạch phân minh trong ánh mắt tựa hồ có thủy quang óng óng, đặc biệt động lòng người.

Tự Lãng Cô Hồng từ ánh mắt của nàng, nhìn ra nàng đối lần này hiện đại chi nữ hứng thú.

“Đương một lần nơi này người thường chơi chơi hảo sao?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Tự Lãng Cô Hồng trong mắt hiện lên mềm mại sủng nịch.

Đây là tướng quân không thành, phản bị đem một quân a.

Đối mặt Đường Niệm Niệm dò hỏi, hắn nói được ra không tự sao?

Tâm thần đã sớm bị ánh mắt của nàng cùng mềm nhẹ dò hỏi cấp hóa thành một bãi xuân thủy.

“Hảo.” Quả nhiên, một tiếng đáp ứng cứ như vậy xuất khẩu.

Đường Niệm Niệm cười cong đôi mắt.

Tự Lãng Cô Hồng thương tiếc sờ sờ mái tóc của nàng.

Hắn biết, nàng đối này phiến thổ địa chung quy có cố chấp cảm tình.

Nàng hồn phách cuối cùng là tại đây phiến thổ địa sinh ra, đối nơi này có bản năng lòng trung thành.

Ở chỗ này, có nàng thơ ấu hướng tới, có thành niên khi chờ đợi, hết thủy đều không có cơ hội thực hiện.

Hiện tại, hắn bồi nàng.

Bất quá.....

“Quần áo, ta cấp Niệm Niệm chuẩn bị.” Tư Lãng Cô Hồng nói.

“Ngô.” Đường Niệm Niệm gật đầu, bình tĩnh nhìn Tư Lãng Cô Hồng, ánh mắt có như vậy điểm hoài nghi.

Tư Lãng Cô Hồng xem đến không khỏi bật cười, lại không cách nào phản bác.

Hắn đích xác sẽ không làm Đường Niệm Niệm xuyên ngắn tay cùng quần đùi, đến nỗi cái gì váy ngắn cùng đai đeo, kia tuyệt đối không có khả năng!

Một trận quang hoa đến Đường Niệm Niệm trên người.

Đường Niệm Niệm một thân trang phục biến hóa.

“..... Cô Hồng,” đánh giá tự thân ba giây, Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn về phía Tư Lãng Cô Hồng, “Giống như có điểm quái?”

Nàng nâng gơ tay, màu trắng để, ửng đỏ đai lưng, trường tụ quần dài kiểu dáng, toàn thân bao vây đến nhìn không thấy da thịt, chỉ là này quần áo giống như không phải bình thường sinh hoạt xuyên đi? Nghiêng đầu sau này nhìn lại, bình thường quần áo quần có giả cái đuôi sao? Sờ sờ đầu, bình thường một bộ giả lỗ tai sao?

“Không trách.” Tư Lãng Cô Hồng nhẹ nhàng nói.

Người khác đều nói nói dối cảnh giới cao nhất là mặt không đỏ tâm không nhảy.

Tư Lãng Cô Hồng lúc này lại là không nói dối, ngược lại còn mặt đỏ tim đập lợi hại.

“Bảo bảo biết, bảo bảo biết, cái này kêu cos! Ma ma đây là cos yêu tu sao?” Bảo bảo mở to tròn xoe đôi mắt xem Đường Niệm Niệm, ngón tay làm cái pháp thuật, chính mình trên đầu cũng dài quá hai lỗ tai, sung sướng nói: “Bảo bảo cũng chơi, ma ma là đại yêu, bảo bảo là tiểu yêu!”

Tư Lăng Cô Hồng hoàn toàn làm lơ nàng sung sướng, ánh mắt đều ở Đường Niệm Niệm trên người.

Như vậy trang phục là hấn từ Antony trong trí nhớ, có thể bao vây Đường Niệm Niệm toàn thân cũng sẽ không bị người bài xích trang phục chi nhất. Nay vẫn là hấn suy xét đến Đường Niệm Niệm thoải mái không thoải mái, vì không cho nàng bị những cái đó cắt may quá bên người quần áo trói buộc khó chịu, hơn nữa một chút tư tâm quái phá, cuối cùng lựa chọn trang phục.

Này lỗ tai cùng cái đuôi, thật đúng là bất quá là bởi vì Antony ký ức mới tùy theo xuất hiện đồ vật.

Chỉ là đương nhìn đến như vậy Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên không nghĩ đem thứ này trừ đi.

Hấn Niệm Niệm, vô luận như thế nào đều như vậy chọc người yêu thích.

“Khẩn.” Đường Niệm Niệm vắn vẹo thân mình.

Tư Lăng Cô Hồng thân hình hơi hơi chấn động.

Như vậy trang điểm Đường Niệm Niệm, làm ra thuận theo lại biệt nữ hành động, liền giống như kia không hiểu thế sự tiểu thú, làm người mềm lòng thành một đoàn, hận không thể hung hăng chà đạp trên cột một phen.

Có lẽ là Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt quá thâm thúy, Đường Niệm Niệm ngừng động tác, duỗi tay kéo lấy tóc lỗ tai, “Hiện tại là mùa hè, xuyên trường tụ như thế nào không trách, hơn nữa, người bình thường sẽ không mang chút.”

Tư Lăng Cô Hồng đem tay nàng bắt lấy tới, cúi đầu nhẹ gặm trụ nàng lỗ tai, nói nhỏ: “Ta thực thích.”

“.....” Trầm mặc một giây, Đường Niệm Niệm thỏa hiệp.

“Ba ba?” Một bên bảo bảo đôi mắt sáng lấp lánh nhìn Tư Lăng Cô Hồng, “Ba ba lên đỉnh đầu trường lỗ tai sao?”

Ma ma cùng chính mình hiện tại đều là yêu yêu, ba ba cũng nên là yêu yêu ~

Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, cũng nhìn Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng không có trả lời bảo bảo nói, cũng không biết hẳn là khi nào động thủ, trên người trường bào tay dài liền biến thành nhất hiện đại nhất giản dị trang phục, trắng tinh áo sơ mi, màu đen quần dài, đơn giản liền dường như tranh thủy mặc giống nhau, một thân thanh nhã cao quý khí chất chút nào không giảm.

Hắn thật dài tóc đen như cũ đơn giản thúc ở sau đầu, hoàn mỹ lộ ra không rãnh khuôn mặt, mi nếu núi xa, đôi mắt mịt mờ, cùng một thân giản dị hiện đại trang phục không có chút nào không khỏe cảm, rồi lại đồng thời liếc mắt một cái khiến cho người cảm nhận được hắn bất đồng, cái loại này tuyệt đối không phải nóng nảy xã hội có thể nhuộm dẫm ra tới yên tĩnh vô trần ——

Loại khí chất này ở ngọp trong vàng son hiện đại quá khó được thần bí, đủ để cho người ta mang đến trí mạng lực hấp dẫn.

Vô luận là hẳn, vẫn là Đường Niệm Niệm.

Chỉ là đôi vợ chồng này hiển nhiên không có như vậy tự giác, Đường Niệm Niệm đánh giá Tư Lăng Cô Hồng trang phục, thật sự tìm không thấy khuyết điểm, nghĩ thầm Cô Hồng quả nhiên vô luận mặc thành thế nào đều đẹp.

Bất quá.....

“Vì cái gì Cô Hồng không có.” Đường Niệm Niệm nhìn về phía đỉnh đầu hắn.

Nàng lòng dạ hẹp hòi, cũng yêu thích xem Tư Lăng Cô Hồng không giống nhau bộ dáng.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt sùng nịch đến có thể chìm ra thủy tói, màu trắng rộng thùng thình áo sơmi, thừa dịp hấn nhàn nhạt nhu hòa tươi cười, làm ghé vào mặt biển boong tàu thượng, lúc này rất cuộc lại lần nữa bừng tỉnh Antony một trận hoảng hốt, nghĩ thầm người này không phải thần tiên, trên thực tế là thiên sứ đi.

Chỉ là đương này ‘ thiên sứ ’ dư quang đảo qua hấn liếc mắt một cái thời điểm, hấn toàn thân thật giống như bị đông cứng ở linh độ C tử lạnh, liền tim đập đều ở trong nháy mắt kia đông lại.

Không cần hiểu lắm, này tuyệt đối không phải tình yêu rung động, ngược lại là sợ hãi hít thở không thông.

Này nơi nào là thiên sứ, rõ ràng chính là Lucifer đi!?

Antony nội tâm rối rắm đến sắp chết.

Hấn không dám trêu chọc Đường Niệm Niệm bọn họ, hy vọng bọn họ không cần lại chú ý tới chính mình, để tránh lại đối chính mình làm chút cái gì.

Đồng thời hấn lại nghĩ đến chính mình tình cảnh hiện tại.

Nếu không có người trợ giúp, hoặc là con thuyền nói, hấn nhất định sẽ chết ở chỗ này.

Hấn nhưng không có giống trước mắt này ba người giống nhau, cách không hành tẩu năng lực a.

Antony đang ở rối rắm thời điểm.

Tư Lăng Cô Hồng đã ôm Đường Niệm Niệm hướng đảo nhỏ phương hướng cách không đi đến, bảo bảo tung tăng nhảy nhót, hoạt bát đi theo hai người phía sau.

Nếu ba người ở đi ở trên mặt đất nhưng thật ra không có gì hảo kỳ quái, cố tình ba người là đi ở không trung, cái loại này như giẫm trên đất bằng nện bước, vui mừng thông dong tư thái, làm Antony xem đến lại là một trận sững sờ.

Mãi cho đến ba người thân ảnh càng ngày càng xa, ở trong tầm mắt chỉ còn lại có một cái điểm đen thời điểm, hấn vẫn là một bộ ngực lẳng bộ dáng.

Gió biển gào thét, Antony phân không rõ ràng lắm, chính mình rốt cuộc có phải hay không gặp trong truyền thuyết hải yêu, mới có thể sinh ra loại này ảo giác. Hấn nhìn đến hết thấy đều là ảo giác, ảo giác!

Tư Lăng Cô Hồng cùng bảo bảo bước chân nhìn như bình thường, trên thực tế nhanh chóng vô cùng.

Từ bọn họ phía trước hải vực đến đảo nhỏ, Tống kiều mấy người làm du thuyền đều phải dùng nhanh nhất tốc độ khai tiếng đồng hồ, này vẫn là bọn họ biết lộ tình huống, không sợ này phiền hải vực luôn khởi hải sương mù. Đường Niệm Niệm toàn gia chỉ bằng ở không trung đi bộ, chỉ dùng mười phút không đến thời gian tới tới gần tới rồi đảo nhỏ chung quanh.

Mười phút thời gian cũng làm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đàm luận một phen về lỗi tai vấn đề, cuối cùng kết quả là Tư Lăng Cô Hồng phóng túng Đường Niệm Niệm quyết định, Đường Niệm Niệm nhất thời mới mẻ sau khi đi qua, cũng không có làm Tư Lăng Cô Hồng tiếp tục mang ——

Bọn họ lập tức liền phải cùng trên đảo nhỏ gặp mặt, không nghĩ làm trên đảo nhỏ người nhìn đến Cô Hồng cái loại này bộ dáng.

Đường Niệm Niệm trong lòng nghĩ, nhìn liền ở trước mặt đảo nhỏ.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng cúi đầu thân mật ở nàng cổ sườn cọ sát.

Hấn thanh ấm nhiệt độ cơ thể làm Đường Niệm Niệm một trận mềm lòng, thần sắc tự nhiên giãn ra, cong cong mặt mày, “Đi thôi.”

Tư Lăng Cô Hồng ôm nàng, mang theo bảo bảo, bước lên đảo nhỏ.

Tuy rằng nói là phải làm người thường ở hiện đại hành tẩu một chuyến, một ít thói quen vẫn là không có thay đổi.

Tỷ như Tư Lăng Cô Hồng cùng bảo bảo nhìn như đi ở thổ địa thượng, trên thực tế dưới chân vẫn là ngưng tụ một tầng linh lực, làm thổ địa bụi đất căn bản là đụng chạm không đến bọn họ lòng bàn chân.

Lúc này trên đảo nhỏ người.....

Tống kiều đem khâu diệp mang về đảo nhỏ lúc sau, liền lên đường đi đảo nhỏ mười hai vị huấn luyện viên nơi đó báo cáo phía trước gặp được sự tình.

Bọn họ là hải tặc, cũng có thể nói là một tổ chức, phía trước tổ chức tên gọi là gì đã không quan trọng, từ thủy lung tiếp nhận này chi hải tặc tổ chức, nàng được xưng là Long Vương lúc sau, bọn họ liền có 'long lân' tên này.

Này chi tổ chức nguyên bản chính là từ mười hai vị huấn luyện viên thành lập.

Tống kiều không biết mười hai vị huấn luyện viên tên, bọn họ một con dùng bài poker đánh số làm xưng hô, từ a đến K.

Tổ chức người suy đoán, nơi này biết bọn họ tên có lẽ chỉ có thủy lung một người.

Thủy lung là bị J huấn luyện viên từ trong biển nhặt được người.

Từ nhận thức thủy lung ngày đó bắt đầu, Tống kiều cùng tổ chức những người khác mới chân chính minh bạch thiên tài hàm nghĩa.

Thiên tài này hai chữ bị thủy lung hoàn mỹ giải thích ra tới.

Mười hai vị huấn luyện viên các có các bản lĩnh, tổ chức người các học giống nhau liền quá sức, thủy lung lại được đến mười hai vị huấn luyện viên chân truyền. Đặc biệt là thủy lung biểu hiện ra các loại thiên tài lúc sau, mười hai vị huấn luyện viên thật giống như là

nhìn đến thịt mỡ sói đói, một đám không muốn sống giống nhau dạy dỗ thủy lung.

Tống kiều hành tẩu ở kim loại trên đường, không tự chủ được liền nghĩ tới thủy lung, trong lòng lại kính lại sợ lại thương tiếc đồng tình.

Thủy lung lợi hại đến có thể cho bọn họ này đó các nam nhân đều đối nàng cúi đầu xưng thần.

Thủy lung nỗ lực đến có thể cho bọn họ này đó các nam nhân đều đối nàng kính nể có thêm.

Thủy lung đồng thời lại đáng thương đến làm cho bọn họ này đó các nam nhân vì nàng cảm thấy bi ai.

Từ sẽ ký sự bắt đầu liền tiếp thu các loại huấn luyện học tập, một chút trống không thời gian đều tể không ra, ngày qua ngày sinh hoạt. Mãi cho đến xuất sự, kế thừa này chi hải tặc tổ chức, có tự do thời gian sau, thủy lung cũng đã sẽ không tìm lạc thú, mỗi ngày không phải xử lý các loại sự vụ, chính là đánh cướp, đánh cướp sau huấn luyện.

Nếu không phải nàng lớn lên quá xinh đẹp, dáng người lại nhỏ xinh quá rõ ràng, thậm chí sẽ làm người xem nhẹ nàng thân là nữ nhân sự thật.

“Thủy lung chính mình đều không có cái này tự giác đi.” Tống kiều thất thần lẩm bẩm tự nói.

Khi còn nhỏ thủy lung cho dù là thiên tài cũng không có một chút đặc quyền, cùng bọn họ một đám nam hài tử cùng nhau làm quân huấn, liền tắm rửa cũng cùng nhau.

Khi đó tuổi còn nhỏ lại bị ma quỷ huấn luyện đến căn bản là không biết cái gì tình tình ái ái, cho nên cũng không có để ý cái gì nam nữ có khác.

Thủy lung sau khi lớn lên vẫn là không có như vậy tự giác, lúc ấy có huynh đệ hàm súc nói ra, thủy lung là như thế nào trả lời đâu?

Nàng vẻ mặt không thể hiểu được, sau đó đạm nhiên nói: Ta đối với người không có hứng thú, sẽ không cưỡng gian người.

Lúc ấy kia huynh đệ mặt đều mất hết, các huynh đệ cũng không hảo tiếp tục khuyên hấn, một khi nàng muốn tắm rửa thời điểm, đoàn người đều tự giác không tẩy, chờ nàng tẩy sau khi xong mới ủa vào đi.

Tình huống như vậy vẫn luôn liên tục đã có huynh đệ hướng mười hai vị huấn luyện viên nhắc nhở, mười hai vị huấn luyện viên rút cuộc tỉnh ngộ cấp nước lung chuẩn bị một cái mang phòng tắm đơn nhân gian mới kết thúc.

Tống kiều càng nghĩ càng xa, trong đầu không ngừng hiện lên hình ảnh, thủy lung đứng cảm uống rượu, thủy lung đầu tàu gương mẫu giết người bừa hấn, thủy lung cùng người đàm phán khi bá đạo, thủy lung ngẫu nhiên chơi đến tính tình, thủy lung cùng các huynh đệ kê vai sát cánh, cùng nhau liêu chuyện cười người lớn, một cái chơi bóng rổ, cùng nhau nhiệm vụ thời điểm, xem múa thoát y về mặt bình tĩnh.....

“Này nha căn bản là không biết chính mình trêu chọc nhiều ít nam nhân, chỉ số thông minh cùng EQ hoàn toàn thành phụ so!” Tống kiều lỗ tai nghe được một tiếng thấp vang, suy nghĩ một chút bị bừng tỉnh, nghiêng răng nghiêng lợi tức giận mắng, ánh mắt tràn ngập lo lắng cùng bi thương.

Thủy lung! Lão đại! Queen!

Tống kiều phía trước còn có thể bình tĩnh đem khâu diệp gõ vụng mang về tới, lúc này một người lại có chút áp lực không được cảm xúc, cao lớn bả vai run rẩy, thô to đôi tay nắm chặt, hấn cảm thấy chính mình tâm vô hình bị chính mình nắm ở trong tay, buồn đau muốn mệnh.

“Tống kiều!” Trước mắt cửa mở, sắc mặt lãnh khốc nam nhân nhìn đến cửa Tống kiều, một sửa ngày thường lạnh băng đến giống như không có cảm tình thanh âm, áp lực nôn nóng, ám ách nói: “Huấn luyện viên đều ở bên trong.”

Tống kiều vừa thấy đến nam nhân bộ dáng, liền đoán được trước mắt nam nhân a liêu đã biết thủy lung ngoài ý muốn.

“Ân.” Tống kiều hít sâu một hơi, đến gần trong phòng.

Thật lớn phòng, một cái hình tròn cái bàn ngồi vây quanh mười hai người, cái bàn trung ương là quang não, lập loè rõ ràng hình ảnh.

Mười hai vị huấn luyện viên toàn bộ trình diện, cũng chỉ có thủy lung có như vậy bản lĩnh.

Tống kiều rõ ràng, thủy lung đối với mười hai người tới nói không ngừng là hoàn mỹ nhất người thừa kế, cũng cùng cấp với nữ nhi tồn tại.

“Huấn luyện viên.” Tống kiều trạm đến thẳng tấp.

Hắn trạm tư so tiêu chuẩn nhất quân nhân cũng bắt đặc chí như rồng nhện, trừ bỏ đã không có hành quân lễ ngoại.

Lúc này trong phòng mười hai người sắc mặt khác nhau, gắt gao nhìn chăm chăm trung ương quang não hình ảnh.

Mười hai người bên trong, chỉ có J huấn luyện viên là nữ nhân.

Nàng đối Tống kiều mỉm cười hỏi nói: “Tống kiều, đem ngay lúc đó tình huống nói nói.”

Nàng mặt ngoài thoát nhìn nhẹ nhàng, ánh mắt vũ mị lại thanh thuần, bày biện ra mâu thuẫn lại hài hòa mị lực, làm nam nhân đều không khỏi bị hấp dẫn. Bất quá nếu nhìn kỹ nói, liền sẽ phát hiện nàng ánh mắt chỗ sâu trong nhất được giống nhau lạnh băng, biểu thị nàng tuyệt đối không giống mặt ngoài như vậy dụ hoặc vô hại.

Ngàn vạn không cần xem thường nữ nhân này.

Nàng là cái đặc công kiêm sát thủ.

Nhất am hiểu chính là ngự trang cùng mị sát.

Tống kiều còn không giấu giếm đem lúc ấy nhìn đến tình huống tinh tế nói ra.

Hắn không có nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng toàn gia xuất hiện, đương thủy lung bị hút đi, kia dây đằng lại quỷ dị, hắn mới nhanh chóng quyết định làm các huynh đệ rời đi.

“Này ba người, người thấy được sao?” Mặt chữ điền a huấn luyện viên đối Tống kiều hỏi.

Tống kiều lúc này mới chuyên tâm nhìn về phía quang não xuất hiện rõ ràng hình ảnh.

Này vừa thấy hắn tức khắc ngây ngẩn cả người thần.

Hắn này trong nháy mắt thất thố cũng không có làm các giáo quan bất mãn, trên thực tế khi bọn hắn nhìn đến hình ảnh này bên trong ba người khi, cũng không khỏi thất thố.

Thật sự là này ba người khí chất cùng dung mạo quá không bình thường.

Đặc biệt là bọn họ biểu hiện ra ngoài thực lực càng thêm không bình thường.

Hình ảnh trung không phải người khác, đúng là Đường Niệm Niệm toàn gia.

Người một nhà hành tẩu ở đảo nhỏ nhiệt đới rừng mưa, thế nhưng thông dong đến cực điểm!

Tống kiều rõ ràng này tòa đảo nhỏ phòng ngự hệ thống có bao nhiêu khủng bố, so với quốc phòng cũng không thua kém chút nào,

chính là này người một nhà tư thái thật sự quá nhẹ nhàng, nhẹ nhàng đến làm người cảm thấy không thể tưởng tượng.

Hắn xem đến nghiêm túc, dương nhìn đến tiểu nữ hài chân sắp dẫm đến bầy rập thời điểm, trái tim một chút nhéo hạ.

Này nữ hài quá đáng yêu, đáng yêu đến làm hắn nghĩ tới nhỏ nhỏ thủy lung.

Bằng kia bầy rập uy lực, này tiểu nữ hài sẽ chết!

Không cần dẫm!

Tổng kiều nghẹn lại hô hấp.

Chỉ là trời cao không có nghe được hắn cầu nguyện.

Bảo bảo một chân nhẹ nhàng đạp lên mặt trên.

Đôm đốp đôm đốp ——

Viên đạn bắn phá.

“Oa ác ~” bảo bảo giống như tìm được hảo ngoạn sự tình, tay nhỏ nhanh chóng bay múa, tốc độ mau biết được làm cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó viên đạn bắn phá xong rồi, bảo bảo còn bình yên đứng ở tại chỗ, bên chân rớt lộ rất nhiều viên đạn thân xác.

(⊙o⊙)!

Tổng kiều miệng tuyệt đối chứa được một viên trứng gà.

Phòng họp một mảnh yên tĩnh.

“Cái này chính là viên đạn nha?” Non nớt hài tử thanh âm từ quang não bên trong truyền ra tới, hình ảnh bảo bảo mở ra nhỏ nhỏ tay, bên trong nắm mấy viên hoàng cam cam viên đạn thân xác, làm người cảm giác nàng dưới chân những cái đó đều là nàng hai chỉ tay trái không được, mới có thể rơi trên mặt đất.

Nhưng này thuyết minh cái gì?

Tay không tiếp viên đạn?

Điên rồi đi?!

Nếu này đó là những cái đó tu luyện nội công lão quái vật làm ra tới, bọn họ cũng không đến mức như vậy hoảng sợ, nhưng trước mắt đứa nhỏ này, rõ ràng chính là cái ba bốn tuổi tiểu oa nhi a!

“Bảo bảo không cảm giác được rất lợi hại a?” Bảo bảo nghi hoặc nháy mắt.

Từ Antony trong trí nhớ biết được, viên đạn là thế giới này lợi hại nhất đồ vật chi nhất.

“Các người vì cái gì như vậy nhìn bảo bảo a?” Bảo bảo ngửa đầu triều nào đó phương hướng nhìn, như là đối ai dò hỏi cái gì.

(⊙□⊙)!

Tổng kiêu thần sắc hoàn toàn cứng đờ, ánh mắt đều mau không có tiêu cự.

Hắn thấy được rõ ràng, nữ hài ánh mắt rõ ràng chính là đối với bọn họ —— xuyên thấu qua cameras nhìn bọn họ.

Nữ hài ánh mắt thanh triệt thuần tịnh, không có một chút tỳ vết, không có một chút trêu chọc ý tứ.

Nàng rõ ràng không biết chính mình hành vi có bao nhiêu khủng bố, nàng biểu hiện ra ngoài bản lĩnh có bao nhiêu quỷ dị.

“a, chậm phóng!” K huấn luyện viên đột nhiên đánh vỡ trầm tĩnh.

a huấn luyện viên am hiểu quang não thao tác, chuyên nghiệp hacker.

Hắn nhanh chóng đem phía trước viên đạn bắn phá hình ảnh chậm phóng.

Một lần chậm phóng thấy không rõ lắm.

Hai lần vẫn là thấy không rõ lắm.

Ba lần..... Bốn lần..... Mười lần.....

Càng ngày càng chậm, mọi người cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh.

Đương hình ảnh chậm đã xem thành quy tốc thời điểm ——

Trăm tới viên viên đạn bắn phá xạ tuyến đều có thể rõ ràng nhìn đến.

Hình ảnh trung nữ hài đôi mắt chớp động hứng thú ánh sáng, thân thể đều không có động, chỉ bằng hai chỉ tay nhỏ, trắng nõn tay nhỏ, tay không tiếp viên đạn!

Tống kiều cảm thấy thế giới thật sự điên rồi!

Đặc biệt là đương hắn nhìn đến đứng ở nữ hài bên cạnh tuấn mỹ nam nhân bị lan đến gần thời điểm.

Nam nhân liền ánh mắt đều không có động một chút, kia viên đạn còn không có tiếp cận nam nhân cùng trong lòng ngực hắn nữ nhân nửa thước thời điểm, mạc danh trở thành mảnh vỡ.

“..... Đây là cái gì yêu quái.” Tống kiều không thể tưởng tượng nói.

Mười hai vị huấn luyện viên sắc mặt tràn đầy nghiêm túc.

Như vậy thực lực khủng bố, bọn họ mười hai cái liên thủ, chỉ sợ cũng chỉ có bảy thành thắng suất.

Chính cái gọi là người không biết không sợ.

Bọn họ cho rằng hình ảnh trung tình huống chính là Đường Niệm Niệm toàn gia thực lực, nào biết đâu rằng như vậy thực lực liền bọn họ một phần mười đều không tính là.

Địa cầu thực lực tiêu chuẩn căn bản là vô pháp cùng niệm hồng đại lục so sánh với.

Tư Lăng Cô Hồng giơ tay nhắc chân chi gian hủy diệt thiên địa không ngừng một cái, đừng nói mười hai người liên thủ, động thật lên, chẳng sợ toàn thế giới liên thủ cũng không phải đối thủ của hắn.

“Hi hi, bảo bảo là miêu yêu ~” hài tử sung sướng thiên chân thanh âm vang, hình ảnh trung bảo bảo chuyển vòng nhi.

Mọi người nhìn nàng đỉnh đầu lỗ tai, rõ ràng chính là vật trang sức trên tóc, cũng liền rõ ràng nàng lời nói chân thật trình độ.

“..... Bọn họ có thể nhìn đến nơi này, còn có thể nghe được chúng ta nói chuyện!” Tống kiều lại lần nữa không thể tưởng tượng nói.

“Ai nha, ai nha, khó được có khách nhân tới, vẫn là nhanh lên nghênh đón khách nhân đi.” Mười hai vị huấn luyện viên bên trong Q huấn luyện viên cười tủm tỉm nói. Hắn tuổi tác cũng không tuổi trẻ, chính là trời sinh oa oa mặt, khí chất phi thường dương quang, làm người nhìn thoáng qua liền sẽ tâm sinh hảo cảm.

Chỉ là ai sẽ nghĩ đến, cái này ánh mặt trời nam nhân, chân thật thân phận thế nhưng sẽ là chuyên làm dao nhỏ khẩu thượng liếm huyết sự tình lính đánh thuê.

Q huấn luyện viên cười nói: “Nói không chừng bọn họ sẽ biết thủy lung tin tức.” Hắn nhìn mặt khác mười một vị huấn luyện viên.

Bọn họ đều già rồi.

Thoái ẩn đến cái này đảo nhỏ, quá ẩn cư sinh hoạt, bồi dưỡng chính phủ trong bóng đêm đao nhọn.

Bọn họ đều là quá quán nguy hiểm sinh hoạt người, thói quen cô độc cùng huyết tinh, trên đời không còn có bất luận cái gì huyết thống thượng vọng bản, thẳng đến thủy lung xuất hiện, bọn họ nhất chờ mong vừa lòng học sinh, bọn họ người thừa kế duy nhất, bọn họ cộng đồng hài tử, bọn họ cảm thấy nhất thẹn với hài tử.

Hiện tại thủy lung đã xảy ra chuyện.

Trên đảo nhỏ tới ba cái sâu không lường được người.

Đảo nhỏ phòng ngự hệ thống hiển nhiên ngăn không được bọn họ bước chân.

Ngăn không được không bằng chính diện đối mặt.

Đối phương rút cuộc là vì cái gì đi vào nơi này.

Đối phương lại hay không biết thủy lung tin tức.

Q huấn luyện viên càng để ý chính là mặt sau cái kia.

K huấn luyện viên đứng lên.

Duy nhất nữ huấn luyện viên J cũng đứng lên.

Mười hai vị huấn luyện viên đều đứng lên lên.

“Đi thôi.” K nói.

Vô luận là vì quốc gia vẫn là vì thủy lung, bọn họ đều nên đối mặt đảo nhỏ trung đột nhiên xuất hiện người.

“Xem bọn họ bộ dáng cũng là Hoa Hạ người.” 3 huấn luyện viên nói.

Tóc đen hắc đồng, nhu hòa khuôn mặt đường cong.

Đặc biệt là cái loại này cổ đại như ngọc quân tử thanh quý khí chất, chỉ có Hoa Hạ nhân tài có tính chất đặc biệt.

Như vậy cũng có thể suy đoán, bọn họ chưa chắc là hãn quốc phái
tới địch nhân

-----oOo-----

005 nàng còn sống

Nguồn: EbookTruyen.Net

Mười ba vị huấn luyện viên cùng nhau đi ra ngoài, phía sau đi theo là Tống kiều cùng a liêu.

Trên đảo nhỏ rơi vào cơ quan đều bị bọn họ đóng cửa, tin tưởng không cần bao lâu Đường Niệm Niệm bọn họ là có thể đủ tiến vào bọn họ trung tâm mảnh đất. Kỳ thật bọn họ cũng biết, chẳng sợ bọn họ không liên quan bề cơ quan, lấy ba người biểu hiện ra ngoài bản lĩnh, muốn tiến vào trung tâm mảnh đất cũng chỉ là thời gian thượng vấn đề mà thôi.

Chỉ là đương mười ba vị huấn luyện viên tận mắt nhìn thấy đến Đường Niệm Niệm người một nhà thời điểm, nội tâm vẫn là chấn kinh rồi.

Đường Niệm Niệm toàn gia so với bọn hắn trong dự đoán còn muốn mau, đặc biệt là tận mắt nhìn thấy đến ba người thời điểm, đối phương cái loại này dung mạo khí chất cũng đều làm người không dung bỏ qua.

Tuyệt đối là thượng vị giả!

Mười ba vị huấn luyện viên trong lòng đều hiện ra đánh giá như vậy.

Bất luận cái kia có thể tay không tiếp viên đạn bảo bảo, thành niên nam nữ khí chất hoàn toàn tỏ rõ bọn họ thân cư địa vị cao thân phận.

Như vậy hai người tuyệt đối không phải ai thủ hạ, sẽ nghe theo người khác phân phó, giúp người khác làm việc người.

Mười ba vị huấn luyện viên suy xét đến điểm này, càng thêm xác định đối phương không phải địch quốc phái tới người.

Hiện tại mười ba vị huấn luyện viên còn có Đường Niệm Niệm toàn gia liền ngồi ở một gian trong phòng.

Bảo bảo không có an tĩnh ngồi, mà là đánh giá trong phòng mới lạ sự vật, thỉnh thoảng đùa nghịch.

Nàng hành vi làm bàng quan Tống kiều kinh ngạc.

Đứa nhỏ này giống như lần đầu tiên tiếp xúc này đó sản phẩm điện tử, đối cái gì đều tràn ngập hứng thú, bộ dáng thiên chân lãng mạn, không chọc người chán ghét.

Chỉ là xem bọn họ bộ dáng cũng biết nhất định là kẻ có tiền, sao có thể không có tiếp xúc quá mấy thứ này.

“Nơi này là long lân địa bàn, không biết các người tới nơi này là vì cái gì?” Lúc này, K đi thẳng vào vấn đề đối Đường Niệm Niệm hai người hỏi.

Hắn ánh mắt nhìn chính là Tư Lăng Cô Hồng.

Đường Niệm Niệm quần áo trang điểm không bình thường, lại bị Tư Lăng Cô Hồng thời khắc ôm vào trong ngực, làm người cảm thấy nàng chính là đối phương sủng nhi cảm giác.

Mười ba vị huấn luyện viên đều không phải người thường, bọn họ nhìn ra được tới Đường Niệm Niệm ý vị tuyệt đối không phải giống nhau tình nhân. Bất quá, này không đại biểu bọn họ sẽ cho rằng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ở bên nhau thời điểm, làm chủ người là Đường Niệm Niệm.

Đối mặt K hỏi chuyện cùng nhìn chăm chú, Tư Lăng Cô Hồng không có ngôn ngữ, liền đặt ở Đường Niệm Niệm trên người ánh mắt cũng không có dời đi.

Như vậy thái độ ở những người khác làm ra tới, sẽ là một loại ngạo mạn cùng đối người khác khinh thường không lễ phép, nhưng đặt ở Tư Lăng Cô Hồng trên người lại một chút đều không không khỏe,

ngược lại hết thảy đều tựa hồ như vậy đương nhiên, làm người không thể nề hà.

J đôi mắt đẹp lưu chuyển, đem ánh mắt nhìn về phía Đường Niệm Niệm, cười hỏi: “Chẳng lẽ là tới tìm chúng ta long lân hạ đơn, ủy thác long lân làm việc?”

Đường Niệm Niệm cong vút nòng đậm lông mi run rẩy vài cái, biểu tình hoảng hốt hạ, sau đó bình tĩnh nói: “Ta đến xem.”

“Nhìn xem?” Mười ba vị huấn luyện viên đều vẻ mặt không thể hiểu được.

Đây là đến xem cái gì?

Nhìn xem long lân trung tâm, vẫn là đến xem long lân bản lĩnh?

“Nơi này là ta nguyên lai gốc địa phương.” Đường Niệm Niệm nói.

Mười ba vị huấn luyện viên đánh giá Đường Niệm Niệm.

Này tòa đảo nhỏ là bọn họ hai mươi năm trước được đến tay đồ vật.

Lúc sau liền vẫn luôn về bọn họ sở hữu, hai mươi năm qua nhưng cho tới bây giờ không có gặp qua Đường Niệm Niệm.

Nói cách khác Đường Niệm Niệm gốc tại nơi này thời điểm là hai mươi năm trước.

Chỉ là xem Đường Niệm Niệm bộ dạng cũng chỉ có hai mươi tả hữu.

Mười ba vị huấn luyện viên tự nhiên liền đem Đường Niệm Niệm lời nói lý giải trở thành, nơi này là nàng sinh ra địa phương.

Mười ba vị huấn luyện viên cho nhau liếc nhau, xem Đường Niệm Niệm biểu tình không phải ở nói dối, cũng không có bất luận cái gì ác ý, như vậy đối phương thật sự chỉ là tới nơi này nhìn xem nhớ nhà sao.

Lúc này, một cái dáng người kiện thạc, bộ dáng ngạnh lãng đến giống thạch xây trung niên nam nhân ám trầm hỏi: “Thêm duy tư trên biển vừa mới xuất hiện một hồi hắc động, một nữ nhân bị hít vào đi, các người biết không?”

“Lão lục.” K quét hắc liếc mắt một cái.

Sáu huấn luyện viên vẫn là gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm bọn họ.

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Kia tràng hắc động là đèn xanh làm ra tới.

Này đó năm tháng, bọn họ rốt cuộc tìm được rồi địa cầu nơi, đèn xanh có phá vỡ hư không đi qua thiên phú bản lĩnh, đương biết Đường Niệm Niệm chuẩn bị tới nơi này thời điểm, xung phong nhận việc liền hành động.

Chỉ là nó hành động quá mức thô, không có chú ý tới lúc ấy có người tồn, hắc động khổng lồ hấp lực liền đem người cấp hít vào đi.

Vốn dĩ thủy lung cũng không phải không thể trở về.

Cố tình Tư Lăng Vô Tà nhất thời hứng khởi, thi pháp đem nàng cấp đưa đến nơi khác.

Sáu huấn luyện viên khó nhịn nôn nóng hỏi: “Các người biết Tiểu Long Nhi tin tức?”

Nhất thời sốt ruột, liền thủy lung nữ danh cũng bị kêu lên.

“Nàng thân thể bị hắc động hủy diệt rồi, bất quá hồn phách không có việc gì, đi thế giới khác, sẽ giấy vay hợp thân mình sống sót.” Đường Niệm Niệm không chút nào giấu giếm đem chân tướng nói ra.

Hiện tại ngẫm lại, này cùng chính mình năm đó tình huống dữ dội tương tự.

Cái này làm cho Đường Niệm Niệm đối thủy lung sinh ra một loại đặc thù hảo cảm.

Giống nhau sinh hoạt ở cái này địa phương, kỳ ngộ đều có chút tương tự.

Đường Niệm Niệm lời nói đối với trong phòng người mang đến khác cảm giác.

Tống kiều vẻ mặt cổ quái, nhin không được ra tiếng nói: “Này nghe tới như thế nào như vậy giống tiểu thuyết xuyên qua a.”

Các giáo quan khó được không có quát lớn hẳn.

Đường Niệm Niệm được Antony ký ức, cũng biết hẳn nói xuyên qua là chuyện như thế nào, nghĩ nghĩ nói: “Ân, là giống.”

Nếu không phải nàng biểu tình thật sự tìm không ra một chút vui đùa ý tứ, các giáo quan cùng Tống kiều bọn họ nhất định cho rằng Đường Niệm Niệm là ở trên chọc chính mình.

J huấn luyện viên hỏi: “Kia thủy lung còn có thể trở về sao?”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Chỉ cần nàng tưởng là có thể.”

Nhà mình nhi tử gây ra họa, Đường Niệm Niệm vẫn là làm một chút sau đuôi.

Những lời này không có thực chất nội dung, J muốn tiếp tục truy vấn, vẫn luôn an tĩnh Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên ra tiếng: “Chính ngộ.”

Nguyên bản đang ở đùa nghịch quang não bảo bảo vôi vàng đi đến hai người bên người.

Đường Niệm Niệm tắc gật đầu.

Toàn gia ăn ý hành vi làm mười ba vị huấn luyện viên đều có chút mặt danh.

Chính ngộ?

Sau đó đâu?

Tư Lăng Cô Hồng bế lên Đường Niệm Niệm, chuyên môn giống như chẳng chuẩn bị rời đi.

Mười ba vị huấn luyện viên nhìn hấn hành vi, sắc mặt càng thêm mạc danh, nhị huấn luyện viên kinh ngạc nói: “Các ngươi đây là?”

Nguyên bản dựa theo Tư Lăng Cô Hồng tính cách, sẽ không để ý tới bọn họ hỏi chuyện. Bất quá lần này Tư Lăng Cô Hồng nghĩ đến cái gì, dừng lại nện bước quay đầu lại đối bọn họ nói: “Mượn phòng bếp dùng một chút.”

Mười ba vị huấn luyện viên ngẩn ra, chờ hoàn hồn lúc sau mới phát giác chính mình đã gật đầu, không ai phản bác hoặc là cự tuyệt.

Tư Lăng Cô Hồng lúc này liền không có bất luận cái gì dừng lại rời đi.

Trong phòng chỉ còn lại có mười ba vị huấn luyện viên, còn có Tống kiều cùng a liêu.

Một trận an tĩnh lúc sau, Tống kiều nhịn không được đối các giáo quan nói: “Huấn luyện viên, bọn họ nói, có thể tin sao?”

Đường Niệm Niệm lời nói thật sự là quá cổ quái.

Chỉ là liền hắc động cùng cùng loại dị hình dây đăng đều xuất hiện, xuyên qua bực này quái lực loạn thần sự tình cũng sẽ phát sinh cũng nói không chừng.

Mười ba vị huấn luyện viên lại lần nữa nhìn nhau liếc mắt một cái, tam giáo quan liền phân phó Tống kiều cùng a liêu trước rời đi.

Tống kiều cùng a liêu trong lòng sốt ruột, muốn biết chân tướng cùng đáp án, chính là cũng không có biện pháp phản kháng huấn luyện viên mệnh lệnh, chỉ có thể rời đi.

Bọn họ vừa đi, mười ba vị huấn luyện viên lại là một trận trầm mặc.

Một hồi thời gian trôi qua, sáu huấn luyện viên thấp giọng quát: “Nha đầu thúì, thật là ở ác gặp dữ!”

Ai đều nghe được ra tới, hấn ngôn không khỏi tâm, trong ánh mắt nôn nóng cùng lo lắng so với ai khác đều nồng đậm.

J huấn luyện viên đột nhiên nói: “Chỉ cần tồn tại thì tốt rồi.”

Một trận trầm mặc, K huấn luyện viên cười, cũng nói: “Chỉ cần tồn tại liền hảo.”

“Tiểu Long Nhi quá mệt mỏi.” Tam giáo quan nói.

“Đã không có chúng ta giáo huấn trách nhiệm, không có long lân tồn, không có quốc gia trời buộc, hấn là có thể làm Tiểu Long Nhi quá đến càng tự do thống khoái.” Nhị huấn luyện viên nói.

“Các người sẽ không sợ Tiểu Long Nhi bị khi dễ?” Một huấn luyện viên đột nhiên nói.

Q cười to nói: “Người không tin Tiểu Long Nhi, cũng muốn tin tưởng chính chúng ta a!”

Thủy lung là bọn họ một tay giáo dục ra tới người!

“Nếu kia nữ nhân nói thật sự, Tiểu Long Nhi thật sự xuyên qua, kia hoàn toàn là cái hoàn cảnh lạ lắm, trời xa đất lạ, Tiểu Long Nhi lại đại bản lĩnh, cũng khó áp địa đầu xà.” Một huấn luyện viên không thuận theo không buông tha.

“Kia địa đầu xà nên cầu nguyện có thể một lần giết Tiểu Long Nhi.” Trầm mặc ít lời bảy huấn luyện viên ra tiếng.

Hấn thanh âm lạnh băng đến xương, người cũng đồng dạng lãnh đến tận xương tủy.

Chỉ cần là cá nhân là có thể đủ nhìn ra hẳn là cái không dễ chọc, trên thực tế hẳn đích xác không phải cái người dễ trêu chọc.

Hắn là đặc chủng tinh anh tay súng bắn tỉa, càng là tay súng thiện xạ, một khi ra tay nhất định mang đi một cái sinh mệnh.

Mọi người nghe xong, cười khẽ ra tiếng.

Tiếng cười có khiếu ngạo lại mang theo chức nghiệp đặc có lạnh lẽo.

Bọn họ đều minh bạch lão Thất ý tứ, bọn họ đều có một cái điểm giống nhau —— có thù oán tất báo.

Hoặc là một lần giết bọn họ, nếu không bọn họ sẽ tìm kiếm bất luận cái gì một chút thời cơ, làm kẻ thù trả giá trăm trọng đại giới.

Thủy lung là bọn họ mười hai người giáo dục ra tới học sinh, ở bất luận cái gì một cái lĩnh vực thượng đều là trò giỏi hơn thầy.

J huấn luyện viên cười tủm tỉm nói: “Ta xem tiểu thuyết xuyên qua tổng hội gặp được chân mệnh thiên tử, đã không có long lân, Tiểu Long Nhi nói không chừng cũng có nhân tâm yêu đương.”

Q huấn luyện viên phun tào một câu, “Nàng hiểu không?”

J huấn luyện viên sắc mặt lạnh lùng, hung tợn nói: “Này đều do ai, nếu không phải các người này đàn nam nhân thú, Tiểu Long Nhi như thế nào sẽ biến thành cái dạng này, trừ bỏ bộ dáng cùng dáng người ngoại, nàng nơi nào còn giống cái nữ nhân!”

Mười hai cái nam nhân sắc mặt đều hiện lên xấu hổ.

Việc này thật đúng là trách bọn họ, ngay từ đầu chỉ lo giáo dục thủy lung, nhìn xem nàng để hạn tới rồi ở nơi nào, nhất thời xem nhẹ nàng giới tính.

Bất quá đây cũng là không có biện pháp sự tình, bọn họ thân phận cùng trải qua tạo thành bọn họ việc công xử theo phép công tính cách, thủy lung là bọn họ học sinh, vẫn là bọn họ cộng đồng thân

truyền học sinh, đối với nàng yêu cầu so đối đãi Tống kiều bọn họ còn muốn cao, thủy lung chính mình lại tranh đua, không biết làm nũng lười biếng, tự nhiên khiến cho bọn họ xem nhẹ nàng giới tính.

Chờ đến bọn họ phát giác đến thời điểm, thủy lung tính cách đã khó có thể sửa lại đây.

“Tiểu Long Nhi, xem qua tiểu thuyết sao?” Bốn huấn luyện viên đột nhiên hỏi.

Một trận trầm mặc.

Mười ba vị huấn luyện viên biểu tình lại lần nữa xấu hổ.

Thủy lung bị J nhật được lúc sau, liền sinh hoạt ở thêm duy tư hải vực này tòa trên đảo nhỏ, từ ba tuổi bắt đầu tiếp thu mười ba vị huấn luyện viên giáo dục, học tập súng ống, điều khiển, chữa bệnh, ngụy trang, ẩn núp, ngôn ngữ, máy tính, bạo phá, cách đấu, thống lĩnh chờ kỹ năng, nhất am hiểu kỹ năng là ám sát, nhất am hiểu binh khí loại là vũ khí lạnh, bị dạy dỗ ám sát kỹ năng K huấn luyện viên xưng là đơn binh chi vương ——JoKeR.

Mười ba tuổi ra biển tiến các giáo quan nhóm hải tặc rèn luyện, 5 năm ở các hải vực đi theo nhóm hải tặc hành tẩu, đánh cướp phú thương du thuyền, sát lược súng ống đạn dược thương buôn lậu thuyền, 18 tuổi xuất sư làm hải tặc đầu, 21 tuổi sáng chế hải tặc Long Vương tên tuổi.

Từ nàng tiến vào này tòa đảo nhỏ đến nàng bị hắc động hút đi, suốt 21 năm qua, sinh hoạt đều là chặt chẽ vô cùng, cơ hồ không có bất luận cái gì trống không thời gian, tiểu thuyết loại này nhân hạ thoải mái đồ vật, chẳng sợ xuất hiện quá ở nàng sinh mệnh, cũng không có bị nàng chính nhìn quá vài lần.

Bởi vậy, mười ba vị huấn luyện viên thật đúng là không có cái kia tin tưởng nói thủy lung xem qua tiểu thuyết, đặc biệt vẫn là xuyên qua ngôn tình tiểu thuyết.

“Cái này.....” J huấn luyện viên chần chờ một hồi, cuối cùng bất chấp tất cả nói: “Chỉ cần Tiểu Long Nhi còn sống, mặt khác đều không quan trọng.”

Câu này nói trúng ở đây mọi người tâm tư.

Chẳng sợ thủy lung đối với quốc gia tới nói là không thể nhiều đến nhân tài tinh anh.

Nhưng từ thủy lung xuất sư sau mấy năm qua, bọn họ đều bắt đầu áy náy, nghĩ mọi cách muốn làm nàng học được nữ hài tử nên có hết thảy, muốn nàng có thể càng thêm nhẹ nhàng.

Chỉ là bọn hắn lại có bọn họ trách nhiệm, ở cảm tình cùng trách nhiệm chi gian, bọn họ vô pháp chân chính lựa chọn.

Hiện tại thủy lung đã xảy ra ngoài ý muốn, bọn họ khổ sở đồng thời lại cảm thấy nhẹ nhàng, vì thủy lung cảm thấy vui sướng.

Những năm gần đây, nàng vì quốc gia làm công hiến đã đủ rồi.

J huấn luyện viên hí mắt, trong lòng mềm mại nghĩ: Tiểu Long Nhi, tự do thân người, nhất định phải sống được thống thống khoái khoái a.

Đương mười ba vị huấn luyện viên từng người suy nghĩ thời điểm.

Đường Niệm Niệm toàn gia lúc này cũng đang ở làm chính mình sự tình.

Đối mặt một đồng công nghệ cao phòng bếp, Tư Lăng Cô Hồng đuôi lông mày nhẹ nhàng một chọn, không nói gì.

Đường Niệm Niệm trước nhìn xem sạch sẽ ngăn nắp phòng bếp, ngay sau đó liền nhìn Tư Lăng Cô Hồng, trong ánh mắt lộ ra một cổ giáo hoạt sáng rọi.

Mấy thứ này bọn họ trong trí nhớ đều có, bất quá biết mấy thứ này là cái gì là một chuyện, chân chính dùng nói lại là một chuyện.

Cô Hồng, sẽ dùng sao?

Đường Niệm Niệm nghĩ, khóe miệng nhẹ cong.

Nàng biểu tình dễ dàng tiết lộ nàng tâm tư, Tư Lăng Cô Hồng buồn cười dùng ngón tay nhéo hạ nàng cái mũi, hỏi: “Niệm Niệm muốn nhìn ta xấu mặt?”

Như vậy hỏi, biểu tình tràn đầy đều là sủng nịch ý cười.

“Cô Hồng sẽ xấu mặt?” Đường Niệm Niệm vẽ mặt kinh ngạc hỏi, biểu tình tràn ngập chờ mong.

Nàng thật đúng là không có xem qua Tư Lăng Cô Hồng xấu mặt, ngoài ý muốn muốn nhìn một chút Tư Lăng Cô Hồng xấu mặt rất cuộc là bộ dáng gì.

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ.

Bảo bảo tắc đi đến trong phòng bếp đã choáng váng người trước mặt, ngửa đầu hỏi: “Thúc thúc, này đó đều là người làm sao?”

Năm nay 38 tuổi Lưu sóng nhìn trước mắt hài tử, ngờ ngẩn gật đầu, “A, là.”

Bảo bảo nhìn chăm chăm những cái đó thủ công tinh mỹ bánh kem, quay đầu lại đối Đường Niệm Niệm nói: “Ma ma, này đó bánh kem thoạt nhìn hảo hảo ăn, ba ba cũng sẽ không làm nga!”

Đường Niệm Niệm theo nàng đầu ngón tay nhìn lại, nhận đồng gật đầu.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười biểu tình một đốn, trong ánh mắt hiện lên một sợi u sầu.

Đúng rồi.....

Thế giới này rất nhiều điểm tâm ngọt, hẳn sẽ không làm.

Lưu sóng lúc này vừa lúc nhận được mặt trên mệnh lệnh, chính sắc mặt, đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Vị tiên sinh này, phòng bếp đồ vật ngài có thể tùy ý sử dụng, không chuyện khác, ta đi trước.”

Lưu sóng cười tạp dề, đi ra ngoài.

Còn không có đi vài bước, Tư Lăng Cô Hồng triều hấn xem ra liếc mắt một cái.

Lưu sóng bước chân cứng đờ.

Chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng nói cái gì đều không có nói, Lưu sóng ngoài ý muốn có thể từ hấn kia liếc mắt một cái, nhận thấy được đối phương làm hấn đứng lại tin tức.

“Tiên sinh có chuyện gì sao?” Lưu sóng thật cẩn thận hỏi.

Người nam nhân này khí tràng quá khủng bố.

Rõ ràng tuổi hấn là không lớn, chính là cao thâm khó đoán đến như là một mảnh vô biên vực sâu.

Hấn bộ dáng tuấn mỹ đến không thể tưởng tượng, dùng câu làm ra vẻ nói tới lời nói, hấn thật giống như mỗi người đàn bà sâu trong nội tâm tiềm tàng hoàn mỹ quý công tử. Chỉ là hấn khí tràng cũng tuyệt đối không phải những cái đó uổng có bề ngoài, hơn nữa cao quý bối cảnh công tử ca, ngược lại càng như là cầm quyền đế vương.

Tư Lăng Cô Hồng không nói gì.

Lưu sóng không rõ hấn ý tứ, mắt thấy hấn đi đến bếp gas trước làm chính mình sự tình thời điểm, thử đi rồi một bước.

Một bước tử còn không có bước ra đi, trong lòng một trận tim đập nhanh, làm hấn cái trán toát ra mồ hôi lạnh, vội vàng thu hồi cái kia còn không có bước ra đi bước chân.

Hố cha đâu!

Này rốt cuộc là nháo như vậy a!

Lưu sóng nội tâm một trận phun tào, lại không dám động.

Chờ xem.....

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Phiên ngoại giống nhau cách nhật càng.....

Phiên ngoại là có quan hệ Niệm Niệm một nhà ở hiện đại du lịch, nhân tiện giải quyết lão quái vật ân oán.

Này vốn dĩ chính là nhẹ nhàng ấm áp chữa khỏi hệ văn, tình tiết không có như vậy rộng lớn mạnh mẽ cũng là không có biện pháp sự, mỗi người đều có chính mình yêu thích, không thích thân điểm X, thỉnh tôn trọng mỗi một vị tác giả, đừng nói chút khó nghe nói, thủy tâm lý thừa nhận năng lực kém!

Nếu đại gia thích nói, thủy cũng sẽ viết nhiều điểm ~ chủ yếu vẫn là xem đại gia phản ứng a, tàn nhẫn sao một cái, thỉnh đại gia duy trì chính bản!

-----oOo-----

006 thứ này nhất định là xuyên qua

Nguồn: EbookTruyen.Net

Long lân tổ chức bếp liên cùng toàn bộ tổ chức biểu hiện ra ngoài kỷ luật giống nhau, sạch sẽ lưu loát.

Bóng loáng sạch sẽ mặt bàn, mới mẻ rau dưa đều bị hảo hảo đặt.

Tư Lăng Cô Hồng nguyên bản muốn dùng túi Càn Khôn bên trong tài liệu, Đường Niệm Niệm đã thấy rõ đến tâm tư của hắn, duỗi tay kéo hạ hắn ống tay áo.

Nhìn trong lòng ngực nhân nhi thủy lượng đôi mắt, Tư Lăng Cô Hồng nơi nào không rõ nàng ý tứ, mỉm cười gật đầu đem nàng đặt ở một bên sạch sẽ ghé dựa thượng, nói: “Đợi lát nữa.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm vui vẻ đáp ứng.

Nhìn Tư Lăng Cô Hồng ăn mặc hiện đại quần áo, dùng hiện đại đồ làm bếp nấu cơm, loại này mới mẻ cảm giác làm nàng tâm tình nháy nhót.

Tư Lăng Cô Hồng xoay người đứng ở bếp gas trước, trầm mặc một giây, duỗi tay mở ra chốt mở.

Phanh!

Bạch lam ngọn lửa hôi hôi miêu lên.

Tư Lăng Cô Hồng trong mắt chột lóe rồi biến mất kinh ngạc.

Niệm Niệm sinh ra thế giới, đích xác thực không giống người thường.

Mấy thứ này ở niệm hồng đại lục liền cùng pháp thuật xấp xỉ, chính là biết được Antony ký ức hẳn, biết này đó đều không phải pháp thuật, mà là thật thật tại tại cái gọi là khoa học kỹ thuật khoa học linh tinh sản vật.

Này phân kinh ngạc tới mau biến mất cũng mau, vô luận mấy thứ này có bao nhiêu mới lạ, Tư Lăng Cô Hồng hiện tại để ý là như thế nào làm ra làm Đường Niệm Niệm vừa lòng cơm trưa.

Hắn chính bận rộn, hoàn toàn không có chú ý đến một bên Lưu sóng đầy mặt đại ra biểu tình.

Nói.....

Này nam nhân lột ghế bố là từ đâu lấy ra tới a?

Lưu sóng trơ mắt nhìn Đường Niệm Niệm ngồi ghế dựa, kia ban đầu không tồn tại trắng tinh vải dệt, dùng sức chớp chớp mắt.

“Thúc thúc, này đó bảo bảo có thể ăn sao?” Hải tử ngọt mềm thanh âm bưng tỉnh Lưu sóng.

Lưu sóng cúi đầu nhìn không biết khi nào đi vào chính mình trước mắt hải tử, hoảng hốt nghĩ thầm, hẳn là chính mình vừa mới phát ngốc, cho nên mới không có nhìn đến nàng đi tới đi.

Rốt cuộc, hẳn nhớ rõ, phía trước đứa nhỏ này còn đứng ở cách hẳn hơn mười mét xa địa phương.

“Thúc thúc?” Bảo bảo đôi tay nắm nắm tay, chớp chớp đôi mắt chờ mong nhìn Lưu sóng.

A!

Lưu sóng tại nội tâm gào rống một tiếng.

Manh chết cá nhân a!

“Có thể.” Lưu sóng không hề nghĩ ngợi liền đáp ứng rồi.

Bảo bảo mặt mày hớn hở, chạy đến bánh kem quầy cẩn thận chọn lựa hai cái, lại trở lại Lưu sóng bên người, đem trong đó một cái đưa cho Lưu sóng, miệng cười thuần tịnh nói: “Thúc thúc cũng ăn. Bảo bảo tuyển bên trong đẹp nhất nga.”

Lưu sóng tâm đầu mau bị này tươi cười cấp hòa tan.

Đưa nhỏ này thật là quá tri kỷ đáng yêu!

Lưu sóng thân thể thật giống như không chịu chính mình khống chế giống nhau, bảo bảo nói cái gì hẳn liền làm cái đó, chờ hoàn hồn thời điểm, phát hiện chính mình đã cùng bảo bảo ngồi xổm cùng nhau ăn bánh kem.

Lưu Bảo đột nhiên hỏi: “Bảo bảo như thế nào không cho ma ma bánh kem ăn a?”

Như vậy tri kỷ hài tử, liền chính mình đều tưởng được đến, như thế nào sẽ không thể tưởng được chính mình ma ma đâu.

Bảo bảo ăn tương không thể tính ưu nhã, nhưng là thực tự nhiên, khóe miệng còn dính bơ, tưởng cũng không có tưởng liền nói: “Ma ma chỉ ăn ba ba làm gì đó, nếu là đem người khác làm gì đó cấp ma ma ăn nói, ba ba sẽ tức giận.”

Tựa hồ liền sợ Lưu sóng không tin, bảo bảo biểu tình thực nghiêm túc, vừa nói vừa gật đầu, “Ba ba sinh khí nói, nhất định sẽ đem bảo bảo vứt bỏ.”

Này cái gọi là vứt bỏ, chính là không mang theo tại bên người chơi.

Lưu sóng sắc mặt ngần ngại.

Có khoa trương như vậy sao?

Bảo bảo giống như nhìn ra hẳn tâm lý hoạt động, phi thường nghiêm túc gật đầu, “Bảo bảo nói đều là lời nói thật!”

“Ân, thúc thúc tin tưởng bảo bảo.” Lưu sóng trộm nhìn về phía nấu cơm Tư Lăng Cô Hồng, còn có ngồi ở một bên vừa lúc triều bọn họ bên này xem Đường Niệm Niệm, nội tâm cảm giác thực cổ quái.

Bất quá, đứa nhỏ này tựa hồ đối phụ mẫu của chính mình thực hiểu biết a?

Lưu sóng trong lòng nghĩ như vậy, cười đến vẻ mặt ôn hòa đối bảo bảo tìm hiểu hỏi: “Bảo bảo a, người biết người ba ba muốn thúc thúc lưu lại nơi này nguyên nhân sao?” Hấn thanh âm rất nhỏ, tiểu có thể vì chỉ có bảo bảo mới có thể đủ nghe được.

Bảo bảo liếm nĩa thượng bơ, nói: “Thúc thúc làm điểm tâm rất đẹp cũng ăn ngon, ma ma thích, ba ba sẽ không làm, muốn tìm thúc thúc học.”

Đừng nhìn bảo bảo tính cách đơn thuần thiên chân, chính là lại một chút đều không ngốc, đối nhà này ba ba ma ma chính là hiểu biết thực a.

So sánh với Tư Lăng Vô Tà hiểu biết nhà mình cha mẹ, cố tình lão tìm lão cha không thoải mái, bảo bảo còn lại là hoàn toàn tương phản thuận theo.

“Ách.” Lưu sóng vì như vậy đáp án cảm thấy ngốc lạng.

“Ha hả, tiểu gia hỏa.” Một giây sau, Lưu sóng không tỏ ý kiến cười.

Hấn cảm thấy cái này đáp án hoàn toàn là bảo bảo hài tử suy đoán, nghe một chút có thể, nhưng là không cần thiết đi tin.

Rốt cuộc trên thế giới này làm đẹp ăn ngon bánh kem một đồng, thủ nghệ của hấn chỉ có thể nói là giống nhau, hấn làm gì đó, bảo bảo mẹ thích, bảo bảo ba liền phải học, kia bên ngoài như vậy nhiều bánh kem cửa hàng, bảo bảo mẹ nhìn đều thích, bảo bảo ba chẳng lẽ đều đi đem điểm tâm sư cấp lưu lại, một đám đi học không thành?

Này..... Sao có thể sao!

Lưu sóng nghĩ lại cười.

Chỉ là hấn không biết, bất luận cái gì không có khả năng sự tình, một khi phát sinh ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người thời điểm, đều sẽ trở nên có khả năng.

Năm đó ở niệm hồng đại lục, Tư Lăng Cô Hồng vì thỏa mãn Đường Niệm Niệm muốn ăn, khắp nơi sưu tầm thực đơn.

Hiện giờ ở hiện đại, Tư Lăng Cô Hồng chỉ là tạm thời đối bánh kem linh tinh điểm tâm xa lạ mà thôi. Hấn học không phải bắt chước người khác tay nghề, học chỉ là bánh kem nguyên lý, sau đó làm ra đối bất luận kẻ nào đều ăn ngon, hơn nữa phù hợp Đường Niệm Niệm thẩm mỹ quan bánh kem là đủ rồi.

Bởi vậy, đương ngày này Tư Lăng Cô Hồng làm xong cơm trưa, cùng Đường Niệm Niệm ăn xong sau, đem Lưu sóng lưu tại phòng bếp, bắt đầu muốn hấn toàn bộ thác ra làm bánh kem nguyên lý khi, Lưu sóng biểu tình hoàn toàn ☹.

Cái này cao phú soái trung cao phú soái, rốt cuộc là cọng dây thần kinh nào trừu a?

Nếu không phải Tư Lăng Cô Hồng khí chất quá xuất chúng, Lưu sóng thật sự sẽ cho rằng hấn là Đường Niệm Niệm bao dưỡng tiêu bạch kiểm.

Này khuôn mặt, này khí chất, này tay nghề, này ôn nhu.....

Nima!

Cái này làm cho chúng ta này đó độc thân quý tộc như thế nào sống a!?

Lưu sóng nội tâm không ngừng phun tào, trong đầu có ngàn vạn đầu thảo nê mã lao nhanh mà qua. Trong hiện thực thần thái lại là hoàn toàn cung kính hèn mọn, đối Tư Lăng Cô Hồng thật cẩn thận

dạy dỗ, mỗi khi Tư Lăng Cô Hồng kia không hề cảm tình đậm tĩnh ánh mắt quét tới thời điểm, hấn eo liền vãn đến càng thấp một ít.

Đây là trong truyền thuyết cái gọi là khí tràng a ——!

.....

Mười ngày sau.

Long lân tổng bộ.

J vẻ mặt khiển trách nhìn chăm chăm trước mặt mười hai vị nam nhân, vũ mị lại ần sâu băng phong ánh mắt đưa bọn họ từ thượng nhìn quét đến hạ, giống như muốn đem bọn họ tầng tầng giải phẫu.

Ở như vậy tràn ngập công kích tính ánh mắt xâm lược hạ, mười hai cái nam nhân cũng không phải ăn chay, mỗi người đều vẻ mặt bình thường, không chút nào chột dạ.

J huấn luyện viên dùng sức đem trong tay tư liệu quảng ngã ở trên bàn, đối diện tiền mười hai nam nhân lạnh giọng khiển trách nói: “Các người nhìn xem, các người đều hảo hảo nhìn xem, các người chẳng lẽ không cảm thấy hổ thẹn sao, các người chẳng lẽ liền không cảm thấy chính mình sống ở trên thế giới là một loại sai lầm sao, các người chẳng lẽ thật sự một chút cảm giác đều không có sao, các người lương tâm đều ném đi nơi nào!?”

“J, mấy thứ này cũng không thể đại biểu chúng ta không tốt.” Trờ sinh oa oa mặt Q huấn luyện viên lời nói thắm thía nói.

J huấn luyện viên chọn cao lông mày, không thể tưởng tượng gầm nhẹ: “Này còn không thể đại biểu các người không tốt? Các người lương tâm chẳng lẽ thật sự ném hết sao!”

K thở dài một hơi, “J, đừng nói nữa.”

“Như thế nào có thể không nói!” J gắt gao nhìn bọn hấn chăm chăm, rõ ràng đã là ngự tử tuổi tác, chính là chu cái miệng nhỏ biểu tình, lại lộ ra một cổ thiếu nữ kiều tiếu, làm các nam nhân tâm loạn thần trì,

khiển trách nói: “Cho tới nay, các người đều không có nhận thấy được chính mình không đủ, một hồi đồng sự phân thượng, ta cũng lười đến nói. Chính là hiện tại, hoàn mỹ ví dụ liền bãi ở các người trước mặt, hoàn mỹ làm nổi bật ra các người ác liệt, cái này làm cho thân là các người đồng sự ta sao mà chịu nổi a!”

Nàng chớp chớp mắt, khóe mắt tựa hồ có thủy quang.

Nhị huấn luyện viên vô ngữ nâng nâng chính mình kính đen, nói: “J, sự có khác thường tất vì yêu, chúng ta mới là bình thường nam nhân.”

“Hừ!” J huấn luyện viên khinh bỉ nhìn mười hai cái nam nhân, nói: “Các người liền trang đi, rõ ràng chính là ảm đạm hình thẹn đi!”

Mười hai cái nam nhân hai mặt tương khuy, sau đó đồng loạt vô ngữ bắt đầu dĩ.

Trên bàn bị J huấn luyện viên ngã xuống tư liệu nội dung, là có quan hệ với Đường Niệm Niệm toàn gia ở long lân sinh hoạt tình huống.

J huấn luyện viên ngồi ở ghế trên, lại cầm lấy kia điệp tư liệu xem, nghiêng con mắt nhìn chăm chăm mười hai cái nam nhân, thở dài, “Đây mới là chân chính hảo nam nhân a, nhìn xem này mặt trên đều viết chút cái gì? Một ngày tam cơm nấu cơm, trải giường gấp chăn, lộ đều không cần lão bà đi, trực tiếp ôm, cơm đều không cần lão bà nói chuyện, trực tiếp uy, vậy cá đều không cần lão bà chính mình chọn, trực tiếp chọn hảo đưa đến bên miệng. Còn có, nhìn xem đây là cái gì, mười ngày thời gian, Lưu sóng bánh kem, vương hoa điều rượu, phương phương cơm Tây..... Học không còn một mảnh, trò giỏi hơn thầy a, này nam nhân a.....” Mộng ảo biểu tình một đốn, hóa thành bi phẫn cùng âm mộ, “Vì cái gì xuất hiện ở trước mặt ta thời điểm, đã là có chủ đâu!”

Mười hai cái nam nhân vẻ mặt trầm mặc nhìn nàng nổi điên.

J hung tợn nhìn bọn hắn chăm chăm, hận sắt không thành thép, “Các người, các người nói, các người nhìn đến này đó, các người

thật sự còn có mặt mũi đương nam nhân sao!”

Mười hai cái nam nhân lại lần nữa hai mặt tương khuy, sau đó phi thường có ấn ý xoay người, đi.

“Uy!” J tiếp tục nổi điên.

“Kia hóa nhất định là xuyên qua.” Q huấn luyện viên lưỡi biếng phun tào một câu, mười hai cái nam nhân liền dư lại hấn để lại.

“Sách, người liền ghen ghét đi!” J huấn luyện viên bĩu môi.

“Thiệt.” Q huấn luyện viên phiết mặt.

“Ai, vì cái gì bọn họ hài tử không phải nhi tử đâu.” J huấn luyện viên tiếc nuối thở dài.

Q huấn luyện viên khinh bỉ nàng, “Trâu già gặm cỏ non cũng quá non.”

Một phen phi đao xẹt qua Q huấn luyện viên gương mặt, J huấn luyện viên oán hận nói: “Người nên đi tẩy tẩy não, bên trong đến tất cả đều là màu vàng ¥,, (hài hòa), bọn họ nếu là có nhi tử, ta lập tức đi sinh cái nữ nhi, gả qua đi!”

“Nga ~” Q huấn luyện viên híp mắt nói: “Người xác định người có người muốn?”

“Q..... Người chán sống?” J tươi cười ôn nhu.

Q huấn luyện viên cười nói: “Ta như thế nào bỏ được người sống một mình hậu thế đâu.”

Trong phòng tức khắc đao quang kiếm ảnh, thỉnh thoảng còn có nữ nhân kiều thanh lời nói nhỏ nhẹ, nam nhân ôn nhu trêu đùa.

Nếu chỉ nghe thanh âm nói, nhất định cho rằng bên trong người là ở **, trên thực tế lại là những câu ẩn chứa lưỡi đao.

-----oOo-----

007 bảo bảo muốn đi học

Nguồn: EbookTruyen.Net

Không ra nửa tháng thời gian, có quan hệ với Đường Niệm Niệm toàn gia sự tình, long lân tổ chức bên trong cao tầng giống nhau đều có điều nghe thấy.

Khâu điệp sớm tại phía trước cũng đã tỉnh lại, từ Tống kiều trong miệng biết Đường Niệm Niệm nói ‘ chân tướng ’, ở vào bán tín bán nghi trạng thái, bởi vì thống hận phía trước chính mình bất lực, mới làm hại thủy lung bị hắc động hút đi, cho nên mấy ngày này không cần Tống kiều bọn họ giám sát, hắn liền tự giác đi tìm a liêu tự ngược đi.

Ở tự ngược này việc, bảo bảo lại cùng hắn lăn lộn cái thực mặt, nguyên nhân là bảo bảo đôi quang não cảm thấy hứng thú, khâu điệp đúng là long lân tổ chức trẻ tuổi một thể hệ máy tính kỹ thuật tốt nhất một cái, thậm đến siêu cấp hacker nhị huấn luyện viên chân truyền.

“Bảo bảo lại ở chơi trò chơi a.” Khâu điệp hôm nay huấn luyện thể năng trở về, cả người đau nhức khắn, liếc mắt một cái liền nhìn đến bảo bảo nho nhỏ thân mình, hoảng chân ngồi ở cao chân ghế trên, chơi quang não bên trong trí lực trò chơi.

Khâu điệp đến gần vừa thấy, phát hiện nàng tiến trình sau, nhin không được lú lười. Đứa nhỏ này thật sự chỉ có ba bốn tuổi sao.

Bằng nàng chơi này trí lực trò chơi, mười mấy tuổi thiếu niên cũng chưa chắc lấy đến hạ.

“Ân.....” Bảo bảo cũng không quay đầu lại lên tiếng.

Khâu điệp cũng không quấy rầy nàng.

Ước chừng ba phút sau, bảo bảo liền thông quan rồi, quay đầu tươi cười xán lạn nhìn Khâu Diệp, “Lá cây ca ca, trò chơi này hảo hảo chơi, bảo bảo gia bên kia đều không có này đó hảo ngoạn đồ vật.”

Khâu Diệp trong lòng nhảy dựng, thử hỏi: “Bảo bảo gia cảnh hẳn là không kém đi, quang não trò chơi chỉ cần lên mạng một tra là có thể download đến.” Hắn cũng không phải cố ý muốn tìm hiểu chút cái gì, chỉ là Đường Niệm Niệm toàn gia thật sự là quá thần bí, dung mạo, khí chất, thực lực, chú định nhà bọn họ cảnh nhất định giàu có khổng lồ.

Chỉ là bảo bảo biểu hiện ra ngoài lòng hiếu học lại làm người người sáng suốt đều nhìn ra được tới, nàng đối với hiện đại đồ vật nhận thức rồi lại xa lạ.

Loại tình huống này, rất giống trong tiểu thuyết viết xuyên qua.

Bọn họ không phải nói thủy lung xuyên qua sao, như vậy chính bọn họ nói không chừng cũng là xuyên qua.

Khâu Diệp nghĩ như vậy.

Trạch là một loại thần kỳ sinh vật, kỹ thuật trạch thuộc về trong đó người xuất sắc.

Khâu Diệp nghĩ vậy loại quái lực loạn thần sự tình, thế nhưng một chút đều không cảm thấy không khỏe.

Bảo bảo vẻ mặt đơn thuần nói: “Bảo bảo trong nhà không có quang não.” Hoảng căng chân, bản ngón tay, tinh tế đếm tới: “Điện thoại, máy quay phim, lò vi ba, bếp gas..... Thật nhiều thật nhiều, mấy thứ này, bảo bảo gia bên kia đều không có nga.”

Khâu Diệp hỏi: “Vậy các người bạn bè thân thích chi gian như thế nào thư từ qua lại, chẳng lẽ còn dùng bưu cục truyền tin a.”

Đây là cỡ nào phục cổ sự tình.

Bảo bảo lắc đầu, vươn tay, nàng lòng bàn tay nằm một khối cực kỳ trong suốt xinh đẹp thủy tinh, còn có một trương cảm giác quý dị bùa giấy.

Khâu điệp khước mắt co giật. Thứ này nàng vừa mới là từ đâu lấy ra tới? Chính mình như thế nào hoàn toàn không có nhìn đến?

Bảo bảo nói: “Cái này là linh tinh thạch, chỉ cần đem một tia linh thức bỏ vào đi, bóp nát là có thể đủ liên hệ đến lưu lại linh thức người. Cái này phù cũng là giống nhau công hiệu.” Tay nhỏ một phen, cũng không có nhìn đến khâu điệp càng thêm cổ quái sắc mặt, tay nàng lại xuất hiện một khối ngọc giản, nói: “Cái này là ngọc giản, dùng đặc thù linh ngọc chế thành, có cùng máy quay phim giống nhau công hiệu.”

Bảo bảo nói ngẩng đầu, nhìn đến khâu điệp rồi rầm sắc mặt, nghi hoặc nói: “Lá cây ca ca, người làm sao vậy?”

Khâu điệp nói: “Bảo bảo, người không phải ở nói giỡn đi.”

Bảo bảo càng mê hoặc, “Nhìn cái gì vui đùa?”

Khâu điệp nói: “Người nói này đó không phải tiểu thuyết những cái đó thần tiên ngoạn ý sao?”

Nào biết, bảo bảo không chút do dự nói: “Chúng ta thật là tiên nhân a, ba ba là Ma Tôn, ma ma là Thiên Thánh, là Thiên giới thánh tôn nga!”

“A ha.....” Khâu điệp ngẩn ra, sau đó “Ha ha ha ha” cười to.

Bảo bảo xem đến nghi hoặc. Làm sao vậy? Bảo bảo nói gì đó thực buồn cười nói sao?

Khâu điệp nhìn đến nàng biểu tình cười đến càng vui vẻ, duỗi tay nhẹ nhàng vỗ vỗ nàng đầu, cười nói: “Tiểu hài tử, quả nhiên là tiểu hài tử.”

Này cười, cười đến hần nước mắt đều ra tới, bụng cũng cười đau, vốn dĩ liền mỗi mệt đau nhức thân thể, nhất thời thế nhưng xụi lơ nằm liệt ngồi dưới đất.

Chính là hần còn đang cười, biên cười còn liệt miệng phát ra ‘tê tê’ hút không khí thanh, cũng không biết rốt cuộc là cao hứng vẫn là thống khổ.

“Lá cây ca ca, ngươi làm sao vậy?” Bảo bảo dùng linh thức hướng hần thân thể đảo qua, phát hiện hần thân thể trạng huống, đầu ngón tay một chút linh lực đưa đến thân thể hần nội đạo qua một vòng, đem khâu điệp thân thể mỗi mệt đau nhức đều tiêu trừ.

Khâu điệp chỉ cảm thấy đến toàn thân chột lạnh, sau đó liền thông thường thoải mái, thiếu chút nữa làm hần rên rỉ ra tiếng, sắc mặt một chút đỏ lên.

“Đây là làm sao vậy?” J huấn luyện viên tiếng cười truyền đến.

Khâu điệp quay đầu nhìn lại, trong tầm mắt J huấn luyện viên đi tới, bên cạnh còn có Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Tính lên khâu điệp nhìn thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng số lần cũng không nhiều, bất quá mỗi lần nhìn thấy đều vẫn là nhìn không được chấn động một chút.

“Ba ba, ma ma ~” bảo bảo nhảy xuống cao chân ghé, tràn đầy xán lạn tươi cười chạy đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên người.

J huấn luyện viên nhìn đến nàng tinh xảo khuôn mặt nhỏ tươi cười, nội tâm tình thương của mẹ tràn lan, thật hận không thể nàng chạy hướng chính là chính mình, sau đó có thể tùy ý chính mình hảo hảo xoa bóp chà đạp một phen.

“Ha ha, bảo bảo vẫn là như vậy đáng yêu, tới, kêu một tiếng J a di.” Tuy rằng J huấn luyện viên rất muốn làm bảo bảo kêu chính mình tỷ tỷ, chỉ là nhìn đến Đường Niệm Niệm kia tuổi trẻ khuôn mặt, cuối

cùng vẫn là không có hậu hạ cái kia da mặt. Huống chi như thế nào bảo bảo thật sự kêu nàng tử tử nói, như vậy nàng bồi phận tương đương là nhỏ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đồng lứa.

“J a di hảo ~” bảo bảo ngọt ngào mềm mại kêu lên.

“Ai!” J huấn luyện viên mãn nhãn yêu thương, trái tim kịch liệt nhảy lên. Thật là quá mạnh!

“Huấn luyện viên.” Khâu điệp lúc này cũng đứng lên, giải thích J huấn luyện viên vừa mới vấn đề, “Ta mới từ a liêu nơi đó trở về, nhìn đến bảo bảo ở chơi trò chơi liền cùng nàng nói chuyện phiếm hai câu.” Triệu bảo bảo nhìn lại, tiếp theo nói: “Bảo bảo thật là cái thiên tài, kia trí lực trò chơi nàng đều có thể đủ vạn thông qua.”

“U, thật vậy chẳng, bảo bảo thật là lại xinh đẹp lại thông minh.” J huấn luyện viên nhìn ra khâu điệp nói chuyện khi thất thần, liền biết hẳn lại nghĩ tới thủy lung.

“Cảm ơn J a di khích lệ.” Bảo bảo đôi tay lôi kéo váy hai bãi, khom lưng đối J huấn luyện viên hành lễ.

Cái này là nàng từ TV mặt trên nhìn đến.

“Ngao!” J huấn luyện viên sói tru một tiếng, nhìn bảo bảo đôi mắt đều mau mao lục quang, quay đầu đối Đường Niệm Niệm kích động nói: “Muội tử a, đem người nữ nhi cho ta đi, cho ta đi, ta nhất định sẽ hảo hảo đối đãi nàng!”

Này hoàn toàn là kích động khi một câu vui đùa lời nói, ai đều biết không có thể thật sự.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói: “Không cho.”

J huấn luyện viên lập tức thật giống như mùa đông héo cà tím, biểu tình nhu nhược đáng thương, bóp tay hoa lan, lên án chỉ vào Đường Niệm Niệm, khổ ba ba nói: “Đường muội tử, người quá làm nô gia thương tâm, có tốt như vậy lão công, còn sinh cái như vậy đáng yêu

nữ nhi, người, người chính là nữ nhân công địch. Nếu người lại bất an an ủi nô gia, nhất định đến chiêu sét đánh!”

Khâu diệp khóe miệng run rẩy.

Này J huấn luyện viên lại động kinh.

Đường Niệm Niệm khóe miệng câu lấy một sợi cười ngân, tự tin nói: “Sét đánh bất tử ta.”

Lãnh ~

J huấn luyện viên xoa xoa chính mình cánh tay, cảm thấy Đường Niệm Niệm chê cười thật lãnh.

Tư Lăng Cô Hồng vượt Đường Niệm Niệm tóc đẹp, thanh hàn dư quang đảo qua J huấn luyện viên, đối Đường Niệm Niệm ôn nhu nhẹ ngữ, “Uy hiếp Niệm Niệm người, mới có thể tao sét đánh.”

Ông trời đều giống như chiếu cố Tư Lăng Cô Hồng, cùng với hẳn một tiếng lời nói rơi xuống, một tiếng âm vang tiếng sấm chấn vang.

J huấn luyện viên cùng khâu diệp biểu tình đều trở nên cứng đờ cổ quái.

J huấn luyện viên trong lòng rít gào: Uy hiếp? Người nào chỉ lỗ tai nghe được ta ở uy hiếp đường muội tử a! Vui đùa a, hài hước a, hiểu hay không a!

J huấn luyện viên xem đến rõ ràng, nghe được rõ ràng, Tư Lăng Cô Hồng kia liếc mắt một cái, kia một câu rõ ràng chính là cảnh cáo chính mình, giữ gìn Đường Niệm Niệm.

Sao lại có thể như vậy.....man!

Loại này tuyệt thế hảo nam nhân, đối lão bà ở ngoài nữ nhân đều khinh thường nhìn lại hảo nam nhân vì cái gì muốn xuất hiện ở nàng trước mặt a!

Đặc biệt là đương loại này nam nhân lão bà không phải chính mình, làm chính mình trở mắt nhìn hẳn đối chính mình lão bà hảo, chính mình ở hẳn trong mắt liền cùng một đoàn không khí giống nhau, chẳng sợ tố chất tâm lý tái hảo nữ nhân, nhìn lúc sau vẫn là sẽ nhịn không được hâm mộ ghen tị hận!

J huấn luyện viên thanh thanh yết hầu, khôi phục đứng đắn nói: “Vui đùa qua nói chính sự đi.”

Đường Niệm Niệm nhìn về phía nàng.

J huấn luyện viên từ trong bao lấy ra mấy ngày hôm trước chuẩn bị đồ vật, đưa đến Đường Niệm Niệm trước mặt, nói: “Các người nếu quyết định rời đi, chúng ta cũng sẽ không cưỡng lưu, chỉ cần các người không nguy hại tổ quốc chính là bằng hữu của chúng ta. Cái này là cho các người chuẩn bị thân phận chúng còn có thể ngân hàng, thẻ ngân hàng bên trong có năm ngàn vạn, mật mã là bảo bảo sinh nhật. Không cần hiểu lắm, này tiền không phải chúng ta tặng không, đường muội tử còn nhớ rõ lần trước cho ta cái kia thủy tinh đi, những cái đó thủy tinh bán lúc sau giá trị tuyệt đối cái này giới.”

Đường Niệm Niệm tặc chớp mắt.

Thủy tinh?

Nàng nghĩ tới.

Mấy ngày hôm trước, nàng cấp J huấn luyện viên mấy khối hấp thu xong rồi bên trong năng lượng linh thạch.

J huấn luyện viên nhìn đến Đường Niệm Niệm một nhà ba người thờ ơ sắc mặt, cũng không cảm thấy kỳ quái. Vừa thấy bọn họ khí độ liền biết bọn họ bối cảnh nhất định phía sau, năm ngàn vạn đối người khác tới nói là một số tiền khổng lồ, nhưng là đối với chân chính có tiền người tới nói, thật đúng là không tính cái gì.

Chỉ bằng mấy ngày hôm trước Đường Niệm Niệm tùy tay ném ra tới thủy tinh, liền có thể nhìn ra tới bọn họ tài lực.

J huấn luyện viên lại lấy ra một khối tính chất đặc biệt huân chương, “Cái này là long lân đặc thù máy truyền tin, tuy rằng các người không phải long lân người, bất quá ta hy vọng các người không cần cự tuyệt, nếu như có chuyện gì nói, có thể liên hệ chúng ta, chỉ cần trả giá nhất định đại giới, chúng ta đều sẽ tiếp sống. Ta biết các người bản lĩnh đến không được, cho nên long lân khả năng cũng có yêu cầu các người hỗ trợ thời điểm, hy vọng đường muội tử các người có thể cho điểm mặt mũi a, rốt cuộc mọi người đều là Hoa Hạ người ha.”

Đường Niệm Niệm cũng không nói lời nào, duỗi tay liền đem đồ vật toàn bộ nhận lấy.

J huấn luyện viên nhìn thấy như vậy, ám thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Còn có này đó.” J huấn luyện viên đem một chồng tư liệu lại đưa cho nàng, “Người không phải đề qua này tòa đảo nguyên lai người nắm giữ sao, chúng ta điều tra cơ sở dữ liệu, phát hiện này tòa đảo nguyên lai người nắm giữ là Khương thị gia tộc người, nơi này là Khương thị gia tộc tư liệu, không thể nói trăm phần trăm hoàn chỉnh, nhưng là cũng có 60% hoàn chỉnh độ.”

J huấn luyện viên nói có chút miệng khô lưỡi khô, nhìn đến trước mặt vẫn là vẻ mặt bình tĩnh người một nhà, bỗng nhiên cảm thấy có chút thất bại.

Bọn họ này đó dụng tâm an bài, như thế nào đương sự ngược lại một bộ không vội không táo bộ dáng.

Thật là ứng câu nói kia, Hoàng Thượng không vội thái giám cấp.

“Còn có cuối cùng một việc.” J huấn luyện viên nghiêm túc nói.

Đường Niệm Niệm ngược mắt, dùng biểu tình biểu đạt ra bản thân nghi hoặc. Cái gì?

J huấn luyện viên lại lấy ra một chồng tư liệu, đối Đường Niệm Niệm nói: “Bảo bảo tuổi tác không lớn không nhỏ, luôn đi theo các người

như vậy chạy không tốt. Các người nếu không tính toán lưu lại nơi này, kia vì hài tử hảo cũng phải tìm cái địa phương định cư xuống dưới, làm bảo bảo đi đi học đi.”

“Ngô.” Đường Niệm Niệm chớp mắt.

Vô luận là Tư Lăng Vô Tà vẫn là tư lăng bảo bảo, đều ở đi theo bọn họ bên người học tập tu luyện.

Rốt cuộc Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tu vi thật sự xuất sắc, thân là bọn họ huyết mạch, Thiên giới những người khác đều ngưỡng ngừng đi giáo.

Tư Lăng Vô Tà cùng tư lăng bảo bảo đều là thiên phú dị bẩm hài tử, đối với bọn họ tới nói, học tập thực sự dễ dàng, thiếu chỉ là thực tiễn.

J huấn luyện viên vừa thấy nàng biểu tình, liền biết nàng thật sự không nghĩ tới vấn đề này. Nhất thời có chút bất đắc dĩ vỗ trán, nghĩ thầm: Quả nhiên vẫn là tuổi quá nhỏ sao, thân là cha mẹ, nếu liền hài tử học tập vấn đề đều không có suy xét đến.

Nếu nàng đã biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng chân thật tuổi, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Đường Niệm Niệm lúc này tắc nhìn về phía bảo bảo, hỏi: “Bảo bảo tưởng đi học?”

Bảo bảo ngửa đầu nghĩ nghĩ, “Trường học hảo chơi sao?”

J huấn luyện viên vừa nghe, vội vàng hướng dẫn nói: “Trường học hảo chơi, bên trong đều là cùng bảo bảo cùng tuổi hài tử, có thể cùng bảo bảo làm tốt bằng hữu, cùng bảo bảo cùng nhau chơi.”

Bảo bảo đôi mắt lóe sáng hạ.

J huấn luyện viên đem trong tay tư liệu lại hướng Đường Niệm Niệm tặng đưa, nói: “Nơi này đều là ta chuyên môn tìm trường học, có chuyên môn quý tộc trường học, cũng có trường quân sự, vô luận là

dạy học vẫn là hoàn cảnh đều là nhất đẳng nhất. Mặt khác này đó trường học biên vây bán ra chung cư hoặc là biệt thự nơi ở, ta đều có biểu thị, đường muội tử người hảo hảo xem xem, đây đều là vì bảo bảo hảo.”

Nàng là thiết tình thích đứa nhỏ này, nếu không cũng sẽ không như vậy phí tâm phí lực đi chuẩn bị như vậy đồ vật, còn khả năng chiêu đến người khác xem thường, cảm thấy nàng xen vào việc người khác.

Đường Niệm Niệm lấy lại đây, từng từng còn không có thấy rõ ràng, Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên nói: “Trường quân đội Hoa Lam.”

“Ân?” Đường Niệm Niệm triều hán nhìn lại.

Tư Lăng Cô Hồng duỗi tay hướng nàng trong tay tư liệu trung rút ra một trương, mặt trên có trường quân đội Hoa Lam hình ảnh cùng giới thiệu, “Bảo bảo đi trường học này đi học.” Hán ánh mắt, dừng ở một loạt thẻ chữ đậm mặt trên ——

Trường quân đội Hoa Lam, vì Hoa Hạ đệ nhất trường quân đội, toàn giáo thực hành trợ ở trường chế độ.

J huấn luyện viên kinh ngạc nhìn Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái.

Nàng vốn dĩ cho rằng này nam nhân trừ bỏ chính mình lão bà, liền nữ nhi đều không sao cả.

Xem ra là nàng nhìn lầm mắt.

Cái nào nam nhân sẽ không để bụng chính mình hài tử đâu, phần lớn nam nhân để ý hài tử, so để ý lão bà lợi hại nhiều.

Trường quân đội Hoa Lam.

Mỗi cái hài tử cha mẹ đều muốn làm hài tử đi vào trường học.

Chỉ bằng Tư Lăng Cô Hồng lựa chọn cái này trường học, liền đủ để nhìn ra hán đối bảo bảo để ý đi.

Tuy rằng cái này trường học chế độ cùng quy tắc đều thực nghiêm khắc, nhưng là không thể phủ nhận nó năng lực.

“Tư lãng tiên sinh đối bảo bảo tiền đồ thực coi trọng a.” J huấn luyện viên cười nói.

Nàng cá nhân cảm thấy long lân giáo dục không thể so trường quân đội Hoa Lam kém, chính là hai người chung quy không giống nhau, bảo bảo chỉ là cái bình thường hài tử, không cần gánh vác quá nhiều trách nhiệm, vẫn là trường quân đội Hoa Lam như vậy chính thống trường học càng thích hợp nàng, có thể cho nàng càng bình thường thơ ấu.

Tư Lãng Cô Hồng đối J huấn luyện viên lời nói không tỏ ý kiến.

“Niệm Niệm, làm bảo bảo đi nơi này đi học.” Hắc đối Đường Niệm Niệm nói.

Đường Niệm Niệm nhìn trường quân đội Hoa Lam vườn trường hình ảnh, hoàn cảnh đích xác thực hảo, điển uy bàng bạc, giống như gương cánh hùng ưng.

“Bảo bảo muốn đi chơi sao?” Đường Niệm Niệm vẫn là muốn xem đương sự tâm tư.

J huấn luyện viên nghe xong bất đắc dĩ. Chơi? Ở nàng trong mắt, bảo bảo là đi trường học chơi sao?

Ngay sau đó, nàng trong đầu hiện ra ngày đó bảo bảo tay không tiếp viên đạn hình ảnh, toàn thân rùng mình.

Thiên a! Nàng như thế nào đem này một tầng quên mất!

Bảo bảo thật không phải cái gì bình thường hài tử a, nàng đi trường học thật sự không có việc gì sao!?

“Hảo ~” lúc này, bảo bảo ngọt mềm ứng lời nói.

Trường học, hình như là cái thực hảo ngoạn địa phương đi?

Bảo bảo tưởng.

“Hảo.” Đường Niệm Niệm cũng đáp ứng rồi.

-----oOo-----

008 trêu hoa gheo nguyệt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Trường quân đội Hoa Lam ở vào Hoa Hạ thủ đô thành phố B vùng núi.

Thành phố B không phụ nó thủ đô danh hào, toàn bộ thành thị phồn hoa vô cùng, liếc mắt một cái nhìn lại xe long nhân hải, náo nhiệt hồi hồi.

Buổi chiều 5, 6 giờ thời điểm là tan tầm thời gian, tàu điện ngầm cao phong kỳ, người tể người hiện tượng tùy ý có thể thấy được.

Lúc này tàu điện ngầm thượng lại khó được có một khối thanh tịnh không gian ——

Tự Lăng Cô Hồng bình tĩnh ngồi ở tàu điện ngầm ghế dài thượng, trong lòng ngực ngồi Đường Niệm Niệm, bên người là hoảng hai điều căng chân bảo bảo.

Mẹ con hai vẫn là thiên hướng cos trang điểm, rước lấy bốn phía người lực chú ý.

“Ta thảo, này nam thật sẽ hưởng thụ a, chơi miêu nữ, còn chơi loli dưỡng thành!” Một cái diện mạo đáng khinh thiếu niên bĩu môi, nhỏ giọng đối bên người huynh đệ nói nhỏ, biểu tình tất cả đều là hâm mộ ghen tị hận.

“Nhân gia là cao phú soái, người hâm mộ không tới.”

“Cao soái, lão tử thừa nhận, chính là thực sự có tiền còn ngồi xe điện ngầm?”

“Hiện tại kẻ có tiền nhàn đến trứng đau, cái gì làm không được?”

.....

“Uy, Lan Lan, ta nói cho người, của ta thiết nhìn đến một cái siêu cấp đại soái ca..... Cái gì? Không lừa người, soái ngậy người! Người từ từ a, ta cho người xem ảnh chụp!” 17-18 tuổi thiếu nữ, một tay cõng cặp sách, một tay cầm di động, biểu tình kích động đến phiếm hồng.

Trong chốc lát qua đi, di động kia đầu truyền đến tiếng thét chói tai, liền tàu điện ngầm người chung quanh đều nghe thấy.

“A, người nhỏ giọng điếm, ném chết người! Đúng không, soái đi? Không phải minh tinh, nếu hấn là minh tinh, ta nhất định làm hấn fan nào tàn, cái gì? Dãy số? Không có, ta như thế nào muốn a, người không thấy được hấn ôm người sao, sách! Kia nữ nhân cũng tặc xinh đẹp!”

.....

“Hiện tại hài tử a, thật không hiểu đến lễ phép.” Một cái lưng còng, mặt đen da, mắt nhỏ lão nhân lắc đầu, đôi mắt nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm toàn gia, giống như hận sắt không thành thép giống nhau thờ dài.

Này đó khe khẽ nói nhỏ mọi người cho rằng người khác nghe không được chính mình lời nói, lại không biết bọn họ ngôn ngữ hoàn toàn bị Đường Niệm Niệm một nhà ba người tử nghe được rành mạch.

“Soái, soái ca.....”

Một cái ăn mặc mát lạnh, ngắn tay nhiệt quần, tóc dài xõa trên vai phần nộn thiếu nữ đi đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, nàng trong tay còn cầm di động, chính là phía trước ở trong điện thoại cùng bằng hữu nói có tàu điện ngầm có siêu cấp soái ca thiếu nữ.

“Cái kia, ta kêu Liễu Xảo Xảo, ta cũng man thích cosplay, ta còn tham gia quá như vậy xã đoàn đâu.” Liễu Xảo Xảo ý đồ gọi lên Tư

Lăng Cô Hồng hứng thú, vẻ mặt hưng phấn sức sống đối hẳn nói.

Chỉ là đối mặt thiếu nữ đến gần, Tư Lăng Cô Hồng liền xem nàng đều không có xem một cái.

Liễu Xảo Xảo biểu tình hơi cương, nhéo di động ngón tay đều trở nên trắng.

A a a a a ——

Ở Liễu Xảo Xảo sâu trong nội tâm, một cái mini Liễu Xảo Xảo đôi tay bắt lấy chính mình đầu tóc, điên cuồng lăn lộn, không ngừng gào rống: Ta đang nói chút cái gì a, ta rất cuộc nói chút cái gì a, thiên a, ném chết người a!

A a a a a ~

Chẳng lẽ hẳn không biết chính mình nhất manh chính là loại này băng sơn trích tiên nam sao!

Sao lại có thể như vậy soái a, soái ngây người, soái ngây người a a a a a!

Phác gục!

Hảo tưởng phác gục!

Lột sạch hẳn quần áo, dùng xích sắt khảo lên, sau đó xem hẳn mặt đỏ.....

Nga nga nga nga!

Băng sơn trích tiên mặt đỏ quần bách bộ dáng, ngấm lại liền hưng phấn a a a a!

Liễu Xảo Xảo hai má nổi lên mê người đỏ bừng, lông mi run rẩy, nhẹ nhàng nhấp môi, bộ dáng thoát nhìn nhu nhược đáng thương, giống như một đóa phấn hoa trà, tươi mát động lòng người.

Ở Tư Lãng Cô Hồng trong lòng ngực mơ màng sắp ngủ Đường Niệm Niệm mở mắt, dùng mạc danh ánh mắt nhìn Liễu Xảo Xảo.

Nàng ánh mắt không chút nào che lấp, làm Liễu Xảo Xảo tưởng xem nhẹ đều khó.

Liễu Xảo Xảo có loại tâm lý hoạt động bị nàng nhìn thấu cảm giác, toàn thân nổi da gà đều dựng thẳng lên tới, ra vẻ hoạt bát đối Đường Niệm Niệm nói: “Mỹ nữ, ta không có ý gì khác, chính là nhìn các người tưởng giao cái bằng hữu, về sau đại gia có thể cùng nhau chơi a.” Theo sau lại nhìn về phía Tư Lãng Cô Hồng, hỏi: “Soái ca, cấp cái số di động hoặc là QQ hào bá?”

Nàng nháy ngập nước đôi mắt, biểu tình đáng yêu kiều tiếu.

Loại vẻ mặt này, ở nàng mười tám năm nhân sinh, luôn là mọi việc đều thuận lợi.

Tuy rằng Liễu Xảo Xảo tự biết chính mình không Đường Niệm Niệm lớn lên đẹp, nhưng cũng là mỹ nữ một quả, trong tình huống bình thường, nam nhân đều sẽ không cự tuyệt nàng chủ động đến gần cùng thân cận.

Tư Lãng Cô Hồng như cũ đối nàng hờ hững.

Liễu Xảo Xảo liên tiếp bị nhục, chẳng những không có từ bỏ, ngược lại càng can càng hăng, nội tâm hoạt động càng thêm sinh động, không ngừng gào rống soái! man! Manh shi từ từ điên cuồng ngôn ngữ.

“Mỹ nữ, người QQ hào cùng số di động?” Nàng đem mục tiêu chuyển dời đến Đường Niệm Niệm trên người.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, “Không di động cũng không QQ hào.”

Liễu Xảo Xảo trong lòng ‘ sách ’ một tiếng.

Này nói dối cũng không tìm điểm hảo lý do.

Này niên đại ai còn không có di động?

Ở Liễu Xảo Xảo trong lòng khinh thường thời điểm, Đường Niệm Niệm đột nhiên nói: “Dững khí đáng khen.”

“Ai?” Liễu Xảo Xảo ngẩn ra. Đây là đang nói ta sao?

Một bên bảo bảo gật đầu, “Ma ma ở khen tử tử nga.”

Ma ma?

Này hai người kết hôn!?

Ta thảo!

Như vậy tuổi trẻ liền kết hôn làm gì!?

Liễu Xảo Xảo tâm tư vừa chuyển, liền cảm thấy không có gì.

Này niên đại, ly hôn thần mã thật sự là quá tầm thường.

“Nguyên lai các người là phu thê a, thật tuổi trẻ a.” Liễu Xảo Xảo còn ở ý đồ đến gần, “Xem các người bộ dáng không phải người địa phương đi, thành phố B kim hoa khách sạn là nhà ta khai, đại gia giao cái bằng hữu, miễn phí cho các người vào ở nga.”

“Kim hoa khách sạn?!” Người chung quanh kinh ngạc nhìn Liễu Xảo Xảo.

Kim hoa khách sạn là thất tinh cấp khách sạn, ở thành phố B đều là số một số hai khách sạn, vì kim hoa tập đoàn hạ sản nghiệp.

Nói như vậy nói, Liễu Xảo Xảo hoàn toàn chính là bạch phú mỹ đại danh từ, thiên kim đại tiểu thư!

Ai cũng không biết nàng vì cái gì sẽ đến ngồi xe điện ngầm.

Liễu Xảo Xảo nghe được chung quanh nghị luận thanh còn có cực kỳ hâm mộ ánh mắt, nội tâm có chút đắc ý.

Ở nàng xem ra, phơi ra bản thân thân phận, Tư Lăng Cô Hồng bọn họ dù sao cũng phải cấp điểm mặt mũi.

Chỉ là nàng chờ một hồi, cũng không thấy Tư Lăng Cô Hồng có bất luận cái gì phản ứng.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng híp mắt, nhấp môi cười, đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Cô Hồng thật dễ dàng trêu hoa ghẹo nguyệt.”

Tư Lăng Cô Hồng cười khế.

Này cười, giãn ra đuôi lông mày, đôi mắt như nước, tuấn mỹ vô song.

“Niệm Niệm không thích, liền giết.”

Như vậy ôn nhu ngôn ngữ, nghe vào chung quanh người lỗ tai, chỉ cho rằng bọn họ là ở **.

Đường Niệm Niệm nói: “Nơi này giết người phạm pháp, phải bị trảo ngồi tù.”

“Hủy thi diệt tích.” Tư Lăng Cô Hồng đạm nhiên nói.

Không có chứng cứ, liền không có biện pháp định hấn tội.

Đường Niệm Niệm lắc đầu, phản bác nói: “Có tiền có thể giả tạo chứng cứ.”

Tư Lăng Cô Hồng vuốt ve nàng tóc, cười khế nói: “Đoạt bọn họ tiền như thế nào?”

Đường Niệm Niệm ánh mắt sáng lên, theo sau nghĩ đến cái gì, nói: “Giựt tiền cũng phạm pháp.”

“Đoạt bọn họ tiền, chúng ta đó là kẻ có tiền, có tiền có thể giả tạo chứng cứ không phải sao?” Tư Lăng Cô Hồng nói.

“Không sai.” Đường Niệm Niệm bưng tỉnh đại ngộ, ngửa đầu mổ Tư Lăng Cô Hồng thủy sắc cánh môi một ngụm, cười mắt cong cong ca ngợi nói: “Cô Hồng thật thông minh.”

“Chính là ma ma.....” Một bên bảo bảo xen mồm nói: “Chúng ta đã rất có tiền a.”

Lá cây ca ca nói qua, một khối linh thạch liền giá trị thật nhiều tiền, bảo bảo có thật nhiều linh thạch, là đại đại đại phú ông a!

Đường Niệm Niệm bình tĩnh giáo dục nàng, “Bảo bảo, đây là đối địch nhân trừng phạt.”

Bảo bảo: “Ân?”

Đường Niệm Niệm sờ sờ nàng đầu, “Nơi này người thích nhất tiền, nhất hữu dụng cũng là tiền, về sau ai chọc bảo bảo không cao hứng, bảo bảo liền đoạt hẳn (nàng) tiền, sẽ làm hẳn (nàng) so chết còn khó chịu.”

“Nga!” Bảo bảo bưng tỉnh đại ngộ.

Chung quanh mọi người: “.....”

Như vậy giáo dục thật sự hảo sao?

Một vị bà cố nội nhin không được thờ dài, người trẻ tuổi a, chính mình đều chiếu cố không hảo tự mình, khó trách sẽ không giáo dục hài tử.

Liễu Xảo Xảo tác bị này toàn gia nhất ngôn nhất ngữ bị ghen đến mức đầy mặt đỏ bừng.

Một là bởi vì chính mình lần đầu tiên bị như vậy xem nhẹ hoàn toàn, nhị là bởi vì Tư Lăng Cô Hồng tươi cười cùng ngôn ngữ lại lần nữa chọc trúng nàng manh điểm.

Người nam nhân này, nàng muốn!

Leng keng một tiếng, cùng với một tiếng điện tử giọng nữ: “Các vị hành khách, phương đỉnh viên tới rồi, thỉnh muốn xuống xe hành khách chuẩn bị sẵn sàng.....”

“Nga nga, tới rồi, hảo chậm nga.” Bảo bảo nhảy trên mặt đất, trên mặt đều là chờ mong thần thái, “Bất quá thực hảo chơi!”

Tư Lăng Cô Hồng bế lên Đường Niệm Niệm, đi ra ngoài.

Rõ ràng là tan tằm cao phong kỳ, rậm rạp chen chúc đám người, chính là Tư Lăng Cô Hồng hành tẩu thời điểm, người chung quanh căn bản là đụng chạm không đến hắn, nhìn đến hắn thời điểm, tổng hội không tự chủ được tránh ra con đường.

“Uy, từ từ, chờ một chút!” Liễu Xảo Xảo vội vàng đuổi theo đi.

Đoàn người chung quanh quá tể, Liễu Xảo Xảo dưới chân không biết bị ai vướng một chút, về phía trước ngã đi. Mắt thấy nàng liền phải té ngã, lại liều mạng một cổ kinh lực, đi phía trước một hướng, đuổi tay phải bắt trụ Tư Lăng Cô Hồng vạt áo.

Tư Lăng Cô Hồng thân hình một bên, liền tránh đi nàng đụng chạm, một đôi mắt nhẹ nhàng một rũ, mỏng lạnh đến xương.

Liễu Xảo Xảo bị dọa đến toàn thân cứng đờ, té ngã trên mặt đất đều không có phát hiện.

Bảo bảo đi ngang qua nàng bên người, nói: “Tỷ tỷ, đừng đuổi theo ba ba, bằng không ba ba thật sự sẽ giết ngươi nga.”

Liễu Xảo Xảo còn không có từ Tư Lăng Cô Hồng cặp mắt kia hoàn hồn.

Bảo bảo tung tăng nhảy nhót đuổi theo Tư Lăng Cô Hồng bước chân, thanh âm cũng theo nàng đi xa càng ngày càng nhỏ, “Nếu không phải ma ma nói, tỷ tỷ ở trong lòng nói ma ma nói bậy, ba ba đã sớm giết tỷ tỷ ~”

“Ba ba ~ từ từ bảo bảo, nói tốt muốn đưa bảo bảo đi trường quân đội Hoa Lam!”

Hoa lam..... Trường quân đội?

Liểu Xảo Xảo thật vất vả hoàn hồn, trừng mắt nhìn mắt chuẩn bị nâng nàng một người nam nhân, néo đi động như suy tư gì.

Trường quân đội Hoa Lam, kia không phải chính mình trường học sao?

Đây là cái gọi là duyên phận a!

Liểu Xảo Xảo lại nhớ tới Tư Lăng Cô Hồng kia liếc mắt một cái.

Sợ hãi đến thân thể đều run rẩy, chính là trong lòng lại cảm thấy thích vô cùng, thật sự là quá soái, quá có hình!

Liểu Xảo Xảo hạ quyết tâm bắt một chiếc điện thoại, chờ đến bên kia có thanh âm sau, nói: “A cường, cho ta điều tra một người, ta có ảnh chụp, đừng động nhiều như vậy, một tuần nhất định phải cấp điều tra rõ ràng.....”

Ước chừng mười lăm phút sau, Liễu Xảo Xảo mới buông di động.

Ở trong mắt nàng, vô luận là Tư Lăng Cô Hồng nói giết nàng, vẫn là bảo bảo nói, nàng đều không có thật sự.

Ở cái này pháp trị xã hội, giết người là nói sát liền giết sao?

Huống chi còn nói như vậy nhẹ nhàng tự tại.

Như thế nào nghe đều là ở nói giỡn sao.

Liểu Xảo Xảo trong lòng hừ nhẹ.

Nói đến giết người.

Nàng ngược lại thật sự biết một ít sát thủ tổ chức.

-----oOo-----

009 nhân vi tai nạn xe cộ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Trường quân đội Hoa Lam khai giảng thời gian có một tuần, người một nhà cũng không vội mà đi báo danh, mà là lựa chọn đi dạo phố.

Liên thông di động cửa hàng ngoài cửa mặt đứng hai nam hai nữ, trong tay giơ điện tử bài, không ngừng tiếp đón đoàn người chung quanh, giới thiệu cửa hàng tân ra lò hoạt động.

“Bổn tiệm mới nhất xuất phẩm thân tử di động, tổng cộng tam khoản, chính thích hợp người một nhà sử dụng, đặc biệt có ái nga! Vị này phu nhân, tiến vào nhìn xem đi? Bảo đảm người thích!”

Vừa thấy tuổi không lớn thiếu nữ ra sức đẩy mạnh tiêu thụ.

Cả ngày phơi nhiệt liệt thái dương, lại kéo không tiến một khách quen, làm nhân tâm tình càng thêm khô nóng.

“Ma ma, nơi này có bán di động, cùng linh tin thạch giống nhau đồ vật, cái này thật xinh đẹp!” Một cái gòn lượng ngọt mềm đồng âm truyền đến.

Làm chính suyễn khẩu khí thiếu nữ trần đình xem qua đi, vừa thấy liền đến không được, trợn mắt há hốc mồm.

Đây là cái nào minh tinh gia đình a!?

Tươi đẹp dương quang hạ, một thân đơn giản nhất quần áo Tư Lăng Cô Hồng, một tay dẫn theo mấy cái phẩm chất bất phàm túi giấy, một tay nắm Đường Niệm Niệm. Kia cộng lại lên không nhẹ túi giấy bị hấn dẫn theo, giống như một chút trọng lượng đều không có, tỉ lệ hoàn mỹ thân hình, thật giống như là vừa từ T đài đi xuống tới quốc tế người mẫu.

Một bên nắm hấn tay Đường Niệm Niệm một chút cũng không thua kém, người bình thường căn bản phụ trợ không dậy nổi tinh xảo trang phục, bị nàng ăn mặc lại một chút đều không không khỏe, ngược lại cho người ta một loại này quần áo mặc ở nàng trên người mới hiện ra giá trị cảm giác.

Thơ từ cùng trong tiểu thuyết mới có băng cơ tuyết da, mặt mày như họa, môi đỏ nếu anh chân thật xuất hiện ở trần đình trước mắt.

Đường Niệm Niệm một cái tay khác tắc nắm bảo bảo.

Có như vậy một đôi cha mẹ, bảo bảo bộ dáng cũng là tinh xảo kỳ cục, tuổi còn nhỏ duyên có chỉ làm người cảm thấy đáng yêu đến manh chết người.

“Ma ma, ma ma, mua cái này đi?” Bảo bảo loạng choạng Đường Niệm Niệm tay, làm nũng.

Trần đình tâm đều đi theo mềm, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm nói: “Hảo đáng yêu hài tử, vị này phu nhân hảo phúc khí a!” Có như vậy soái lão công, còn có như vậy đáng yêu hài tử.

Nhìn này toàn gia, nguyên bản không nghĩ kết hôn nàng, đều nhịn không được dâng lên tảo hôn ý niệm.

“Ân.” Đường Niệm Niệm nhìn trần đình liếc mắt một cái, sau đó sờ sờ bảo bảo đầu, cười khế đáp ứng nàng yêu cầu.

“Tỷ tỷ, chúng ta muốn mua cái này.” Bảo bảo chỉ vào nàng trong tay giờ điện tử bài di động hình ảnh.

“Hảo ~” trần đình cười đến thực vui vẻ.

Không ngừng là có một bút sinh ý, chủ yếu là bảo bảo kêu nàng tỷ tỷ, nghe tới chính mình đặc biệt tuổi trẻ tốt đẹp.

Trần đình ở một nữ nhân khác hâm mộ dưới ánh mắt, lãnh Đường Niệm Niệm một nhà vào tiệm tử, sở hữu thủ tục đều từ nàng một tay dẫn dắt phục vụ.

Mười lăm phút sau, Đường Niệm Niệm trong tay liền có cái màu trắng di động, thoát nhìn tiểu xảo điển nhã. Tư Lăng Cô Hồng có một ít chi tiết thượng bất đồng, thoát nhìn càng đại khí trang trọng. Bảo bảo tắc nhiều một đôi con thỏ lỗ tai, bộ dáng chính là thuộc về hài tử đáng yêu manh hệ.

“Đây là bốn tiệm đưa cho ba vị dây số, đồng dạng là thân tử hào, số đuôi không giống nhau mà thôi, bên trong đã có 300 khối tiền điện thoại.” Trần đình đem tam trương dây số tạp giao cho Đường Niệm Niệm ba người.

Bảo bảo đối này đó mới lạ đồ vật tò mò nhất, cầm liền tiến tới di động, sau đó thử gọi điện thoại.

Đường Niệm Niệm mới vừa thượng xong di động tạp, liền truyền đến một trận tiếng chuông, ấn tiếp nghe kiện, bên trong truyền đến bảo bảo vui sướng thanh âm: “Ma ma, ma ma, nghe thấy bảo bảo thanh âm sao?”

“Nghe thấy được.” Đường Niệm Niệm biểu tình nghiêm túc nói.

Trần đình nhìn này mẹ con, chỉ cho là các nàng là làm quái, nghĩ thàm toàn gia cảm tình thật tốt a.

“Đi thôi.” Tư Lăng Cô Hồng triệu hồi Đường Niệm Niệm lực chú ý.

“Hảo toàn văn đọc.” Đường Niệm Niệm gật đầu.

Bảo bảo đôi tay đùa nghịch di động, đôi mắt đều không tảo triều phía trước xem, cố tình còn đi đặc biệt ổn, một chút không chậm đi theo hai người phía sau.

“Ai, ta trước kia không tin minh tinh hiệu ứng, nhìn đến bọn họ ta tin!” Trần đình khuê mật vương phương đột nhiên đi vào bên người nàng.

Trần đình nghi hoặc nói: “Vì cái gì.”

Vương phương hận sắt không thành thép nói: “Người nhìn xem cửa hàng a! Từ bọn họ tiến vào sau, cửa hàng đi theo chặt ních, so làm giảm 30% đại ưu đãi thời điểm người còn nhiều!”

Trần đình vừa nghe, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện, cửa hàng người thật sự đột nhiên nhiều thật nhiều.

“Đúng rồi, người nhớ kỹ bọn họ dãy số không có?” Vương phương đột nhiên tặc hề hề hỏi.

“A? A!” Trần đình ngây người hạ, sau đó tả hữu nhìn xem, tiếp theo đối vương phương thần bí chớp chớp mắt.

“Ta dựa! Hảo tử muội, thứ tốt muốn chia sẻ a!” Vương phương nói.

Trần đình nói: “Người sẽ không muốn đánh điện thoại quấy rầy bọn họ đi!”

Vương phương bĩu môi, “Ta nào dám a, bất quá có tổng so không có hảo a, nghĩ đến có như vậy toàn gia dãy số, tâm lý đặc có thành tựu cảm cùng hư vinh cảm a!”

Trần đình cười gian, “Một đống ‘viên hiên’ chắc giá.”

“Thảo, tử muội người đều hắc?” Vương phương hận không thể bóp chết nàng.

Trần đình nhướng mày.

Ba giây sau, vương phương cắn răng, “Hảo!”

Rời đi di động cửa hàng Đường Niệm Niệm bọn họ, còn không biết người khác lấy chính mình mới vừa mua số di động buôn bán.

Người một nhà đi ở trên đường phố, không ngừng hấp dẫn trên đường chú ý.

Trên đường phố chiếc xe rất nhiều, bài khí cũng nhiều. Chẳng sợ toàn gia có thể ngừng thở, lại thật sự không như vậy làm nhân tâm

tình thoải mái.

Bảo bảo lực chú ý từ di động dời đi, nhìn xem trên đường những cái đó ‘hộp sắt’ nhóm, đối Tư Lăng Cô Hồng lời lẽ chính đáng nói: “Ba ba, cao phú soái đều là lái xe, xe chính là nam nhân mặt mũi nga! Người như vậy làm ma ma cùng bảo bảo đi đường, là phi thường không thân sĩ hành vi!”

Tư Lăng Cô Hồng quét nàng liếc mắt một cái, đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Ta ôm Niệm Niệm.”

Đường Niệm Niệm nghiêng người né tránh, “Người trong tay dẫn theo đồ vật.”

Tư Lăng Cô Hồng tưởng nói bỏ vào túi Càn Khôn, chính là nghĩ đến Đường Niệm Niệm nói qua muốn làm người thường du ngoạn, chỉ có từ bỏ.

Bảo bảo đô đô miệng, “Ba ba không nghe bảo bảo nói chuyện, không phải một cái hảo thân sĩ, sẽ không chiêu thực nữ thích nga.”

“Niệm Niệm thích đã đủ rồi.” Tư Lăng Cô Hồng đạm nói.

Đường Niệm Niệm cười khế.

Bảo bảo một bộ ‘quả nhiên là như thế này’ biểu tình.

Người một nhà hốt động ám áp lại hài hòa, làm người chung quanh nhìn lúc sau đều nhin không được hiểu ý cười.

Trên đường phố, một chiếc màu đen xe thể thao.

“Nam thiếu, đang xem cái gì?” Phó tòa thượng, nhiễm màu nâu tóc nam nhân đối trên ghế điều khiển người hỏi.

“Tuyệt sắc a.” Trên ghế điều khiển tóc bạc nam nhân nói.

“Ân?” Tóc nâu nam nhân vừa nghe liền tới rồi hứng thú, triều ngoài cửa sổ nhìn lại, liếc mắt một cái liền nhìn đến vật phát sáng Đường

Niệm Niệm một nhà.

Đương hấn thấy rõ ràng Tư Lăng Cô Hồng dung mạo, toàn thân đánh một cái giật mình, kích động đến liền thanh âm đều run rẩy, “Mẹ nó, thật *** tuyệt sắc!”

Nam thiếu cười nhạo một tiếng, “Ta nói nữ nhân kia.”

Tóc nâu nam nhân cười đến vẻ mặt tà khí, “Ta biết, chính là người cũng biết huynh đệ ta tính hướng, kia nam nhân thật đặc nương vu vật!”

Nam thiếu trong mắt hiện lên chán ghét, ác ý nói: “Nhân gia vừa thấy chính là thẳng, chẳng sợ cong cũng không có khả năng là bị áp mặt hàng.”

“Ta đây bị hấn áp cũng đúng a!” Tóc nâu nam nhân thềm nhỏ dãi nói.

Hấn luôn luôn không tin nhất kiến chung tình, chính là hiện tại hấn tin!

Nam thiếu biểu tình đều nhin không được lộ ra chán ghét, lạnh giọng nói: “Người mẹ nó lại ghê tởm ta, liền lăn xuống đi!”

Tóc nâu nam nhân không vui, lại không có biểu lộ ra tới, cười hì hì nói: “Nam thiếu, người coi trọng kia nữ, ta coi trọng kia nam, vừa vặn có thể hợp tác, đến nỗi cái kia tiểu nhân. Ha hả, người biểu ca nơi đó không phải liền yêu thích chơi dưỡng thành?”

“Đừng nói đơn giản như vậy, bọn họ vừa thấy liền không phải người thường.” Nam thiếu ý động, nhưng còn có lý trí.

Đèn đỏ qua, chiếc xe bắt đầu đi trước, cũng làm cho bọn họ này đoạn đề tài cấp ngừng.

Nam thiếu đôi mắt vẫn là nhin không được hướng Đường Niệm Niệm phương hướng ngắm, nghĩ thầm trước tìm một chỗ dừng xe, lại tìm cơ hội nhận thức.

“Nam thiếu ——!” Tóc nâu nam nhân đột nhiên thét chói tai.

Nam thiếu còn không có phản ứng, xe đã bị một cỗ thật lớn xung lượng va chạm, trước mắt hết thấy đều đen, mơ hồ ở cuối cùng một khắc, hấn nhìn đến một đôi đăm mạc mỏng lạnh hai mắt, cũng không biết có phải hay không ảo giác.

Tai nạn xe cộ phát hiện như vậy đột nhiên, đoàn người chung quanh đều không ngừng phát ra tiếng kinh hô.

“Cô Hồng?” Ở tai nạn xe cộ phát hiện kia một khắc, Đường Niệm Niệm mơ hồ cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng ra tay.

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười nói: “Không cần để ý.”

Đường Niệm Niệm nhìn thoáng qua kia bốc khói màu đen xe thể thao, cảm giác được bên trong mỏng manh lưỡng đạo hơi thở, còn chưa chết thối, cũng nghe lời nói không có để ý.

Nàng biết Tư Lăng Cô Hồng làm việc luôn luôn có chính hấn lý do.

Huống chi vì hai cái không liên quan người, nàng cũng sẽ không đi nghi ngờ Tư Lăng Cô Hồng.

Người một nhà đi rồi một hồi liền ở một nhà lộ thiên quán cà phê ngồi xuống.

Tư Lăng Cô Hồng ôm áp Đường Niệm Niệm, trong tay cầm di động, dựa theo J huấn luyện viên cấp dấy số tờ giấy, bắt qua đi.

“Uy.” Điện thoại kia đầu truyền đến nam nhân dày nặng thanh âm.

Tư Lăng Cô Hồng một tay cầm nĩa, xoa bánh kem phô mai dứt cho Đường Niệm Niệm ăn, thấy nàng ăn đến cao hứng, khóe miệng cũng gợi lên tươi cười, không nhanh không chậm đối trong điện thoại nói: “Phòng ở.”

Điện thoại kia đầu người tựa hồ nghi hoặc, qua ba giây sau mới nói: “Xin hỏi là tư lăng tiên sinh sao?”

“Ân.”

Đường Niệm Niệm nghe thấy điện thoại thanh âm, nghiêng đầu tới gần Tư Lăng Cô Hồng bên tai di động, làm ra nghe lén giống nhau bộ dáng.

“Ha hả.” Tư Lăng Cô Hồng nhin không được cười lên một tiếng.

Điện thoại kia đầu nói: “Người hảo, tư lăng tiên sinh. Xin hỏi người hiện tại hay không đã tới rồi thành phố B?”

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng đem điện thoại đưa đến Đường Niệm Niệm bên tai.

Đối phương nói: “Trương lệ hảo là đã đem phòng ở sự tình đều theo như người nói, vốn dĩ kia tòa phòng ở ta không được cũng không tính toán bán, bất quá trương lệ là bằng hữu của ta, nàng mặt mũi ta là phải cho vài phần. Tư lăng tiên sinh là trương lệ giới thiệu bằng hữu, ta vốn là không nên hoài nghi, chỉ là kia phòng ở với ta mà nói không chỉ là bình thường nơi đơn giản như vậy, ta không hy vọng tân chủ đập hư nó, cho nên chúng ta vẫn là giáp mặt nói chuyện tương đối hảo.”

Có lẽ là Tư Lăng Cô Hồng lãnh đạm làm đối phương không thể nào cao hứng, nói chuyện cũng nhiều chút cường ngạnh cùng thứ người.

Đối phương lời nói trương lệ là J huấn luyện viên nhiều thân phận chi nhất.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn về phía Đường Niệm Niệm, mỉm cười biểu tình tựa hồ muốn nói: Niệm Niệm nói, vẫn là ta nói?

Đường Niệm Niệm quét hán liếc mắt một cái, đối điện thoại nói: “Hảo.”

Điện thoại kia đầu lại trầm mặc hạ, nói: “Nếu tư lăng tiên sinh hiện tại có thời gian nói, mời đến hoa lam quân khu mười tám hào.”

“Ân.”

Đường Niệm Niệm mới vừa đáp ứng còn chưa nói tái kiến, Tư Lăng Cô Hồng liền đem điện thoại cấp treo.

“Hắn sinh khí.” Chẳng sợ cách điện thoại, Đường Niệm Niệm còn có thể cảm giác được đối phương ngữ khí áp lực khó chịu.

Tư Lăng Cô Hồng có chút tính trẻ con nói: “Mặc kệ.”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nhìn hắn, sau đó nhin không được phụt cười, cố ý khó xử hắn nói: “Hắn sinh khí, phòng ở nói không chừng liền không bán.”

“Mua khác.” Tư Lăng Cô Hồng không thêm để ý.

“Ta liền phải cái này.” Đường Niệm Niệm tùy hứng nói.

Tư Lăng Cô Hồng dung túng nói: “Kia đó là người.”

“Ân ~” Đường Niệm Niệm trong mắt chớp động giao hoạt, “Chỉ có thể dùng nói, không thể động thủ.”

Nàng muốn nhìn, Cô Hồng như thế nào đem này phòng ở nói đến tay.

“Hảo.” Đối với nàng khó xử, Tư Lăng Cô Hồng chỉ có buồn cười.

Niệm Niệm muốn nhìn, hắn làm sao có thể làm nàng thất vọng?

-----oOo-----

010 có một loại người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Có một loại người, trời sinh liền đỉnh đầu cao chót vót, sẽ đương lừng tuyệt đỉnh.

Đương Hách Liên đình nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm toàn gia thời điểm, hấn liền biết này toàn gia liền thuộc về cái loại này người.

.....

Hoa lam quân khu là quân khu đại viện, bên trong ở đều là Hoa Hạ quân nhân, vô luận là về hưu dưỡng lão tướng quân, vẫn là tiên đồ vô lượng tân tinh. Dù sao chỉ cần là ở tại bên trong người, đều là người thường không thể trêu vào nhân vật.

Hách Liên đình trên mặt đất trong điện thoại cùng Đường Niệm Niệm bọn họ nói, làm cho bọn họ tới hoa lam quân khu mười tám hào, lại không có cấp bất luận cái gì chứng minh, thực tế là vì chèn ép một chút bọn họ ngạo khí, cho bọn hấn một cái ra oai phủ đầu —— hoa lam quân khu đại viện thủ vệ nghiêm ngặt, là chính quy quân đội thủ vệ, người bình thường căn bản là không thể đi vào.

“Người trẻ tuổi, có ngạo cốt không quan hệ, không coi ai ra gì liền không hảo.” Lúc ấy bị đối phương liền tiếp đón đều không có đánh một tiếng liền treo điện thoại, này vẫn là Hách Liên đình trừ bỏ trước mặt trong nhà lão gia hỏa ở ngoài, lần đầu tiên gặp được tình huống, trong lòng không khỏi liền có tức giận, trong lòng như vậy ám trào.

Theo sau hấn liền cùng phía dưới người công đạo một tiếng, nói chính mình đi ngủ, vô luận sự tình gì đều không chuẩn quấy rầy hấn.

Hấn phía dưới trợ lý về mặt không thể hiểu được.

Thiếu tướng còn chưa từng có nói qua như vậy không phụ trách nhiệm sự, kia nếu là lão tướng quân tìm hấn, cũng không quá rầy?

Này tâm tư chỉ dạo qua một vòng liền theo Hách Liên đình rời đi thân ảnh cùng nhau biến mất.

Chỉ là Hách Liên đình thật là đi ngủ sao?

Không có.

Hấn trở lại thư phòng, mở ra theo dõi, rất có kiên nhẫn chờ đợi Đường Niệm Niệm toàn gia đã đến.

Hấn đảo muốn nhìn, cái này bị trương lệ tôn sùng tư lãng tiên sinh rốt cuộc là cái dạng gì nhân vật, lại nên như thế nào ứng phó bị ngăn ở ngoài cửa xấu hổ.

Này nhất đẳng, cư nhiên đợi 2 giờ.

Hách Liên đình trà đều uống lên mười mấy ly, nhú mào thâm mắng, “Người trẻ tuổi chính là nóng nảy, cơ bản tín dụng khi quy đều không có!” Hấn hoàn toàn xem nhẹ, chính hấn căn bản là không có cùng Tư Lãng Cô Hồng bọn họ nói tốt thời gian.

Đang lúc hấn tự hỏi muốn hay không gọi điện thoại qua đi nói nói, theo dõi hình ảnh rất cuộc xuất hiện bóng người.

Đường Niệm Niệm tam khẩu nhà vô luận ở nơi nào đều là bị chịu chú mục, chẳng sợ hiện đại mỹ mạo minh tinh một đống, nhân tạo mỹ nữ (nam) cũng nhiều không thể số, nhưng trước sau không có bọn họ cái loại này cho người ta liếc mắt một cái kinh diễm, thật lâu không tiêu tan khắc cốt.

Hách Liên đình ở theo dõi hình ảnh nhìn đến ba người thời điểm, đầu tiên là kinh ngạc một chút, nghĩ thầm, đây là nhà ai tiểu tử, vô cùng có tinh thần khí, vừa thấy liền biết là cái đến không được nhân vật.

Nhìn một cái nhân gia thảo đến tức phụ nhi, kia cũng là đỉnh cao, nhìn dáng vẻ cũng sạch sẽ, bộ dáng không thể so những cái đó con hát nhóm kém, còn không có bọn họ những cái đó phù hoa phong trần khí nhi.

Này cái gọi là con hát nói chính là những cái đó minh tinh thần tượng.

Hách Liên đình tính tình cũng không tính cũ kỹ, chính là tuổi trẻ khi bị minh tinh đùa bỡn quá, này sẹo tử liền đi không xong.

U!

Hách Liên đình lại nhìn đến bảo bảo, một lòng liền tràn lan.

Nha đầu này lớn lên cũng thật hảo a, nhìn ngoan ngoãn, vừa thấy chính là cái cơ linh lại nghe lời tiểu gia hỏa!

Nghĩ như vậy, hấn liền không khỏi phiền muộn.

Nhà mình hai cái nhi tử một cái nữ nhi, tuổi không nhỏ, mỗi người đều không muốn kết hôn, làm hấn liền ôm cháu trai cháu gái nguyện vọng cũng không biết bao lâu mới có thể thực hiện.

“Ba vị không phải đại viện người đi?” Thủ vệ lão binh hoàn hồn mau, việc công xử theo phép công hồi.

Hách Liên đình cũng tưởng, này ba vị ở trong viện chưa từng thấy quá, muốn nói bọn họ bộ dáng này, chỉ cần gặp qua liền không ai quên đến rớt, nên là bên ngoài tới người?

Bên ngoài tới người!?

Hách Liên đình trong lòng ‘kéo kẹt’ một tiếng, nên không phải là.....

“Tìm người.” Tư Lăng Cô Hồng réo rất tiếng nói, đạm nhiên vang lên.

Hắc! Thật đúng là vị kia ‘ tư lãng tiên sinh ’ a?

Tư Lãng Cô Hồng thanh âm cùng người giống nhau làm người quá nhĩ khó quên, huống chi hai người hơn hai giờ trước mới thông qua điện thoại, Hách Liên đình chỉ bằng thanh âm này liền đem người cấp nhận ra tới.

Người này nhận ra tới, Hách Liên đình liền không khỏi có chút xấu hổ.

Ban đầu nói chuyện điện thoại xong hắn còn ở phê bình Tư Lãng Cô Hồng bọn họ ngạo khí không lễ phép, còn không có tín dụng, không có thủ khí hảo phẩm đức. Vừa mới nhìn thấy bọn họ, rồi lại đối bọn họ đánh giá lão cao, đem này toàn gia đều cấp phủng thượng tới cao đánh giá.

Phải biết rằng, ở quân khu đại viện nơi này, ai không biết Hách Liên đình ánh mắt đặc cao, nghĩ đến hắn một câu không tòi đều khó được, huống chi là được đến khác khách lệ từ.

Này phía trước phía sau đối lập lên, không phải chính mình trừu chính mình mặt già sao.

Hách Liên đình hắc một trương mặt già nhi, nhìn theo dõi hình ảnh bên trong phát triển.

Lão binh hỏi: “Tìm vị nào, có giấy chứng nhận sao?”

Tư Lãng Cô Hồng đạm nói: “Mười tám hào.”

“Khụ khụ khụ!” Hách Liên đình một miệng trà sặc tới rồi yết hầu.

Vì cái gì nhà mình môn hào bị hắn nói ra, có loại quý dị hèn mọn cảm, hình như là ở truyền triệu cái gì liền tên đều không có tiểu nô.

Lão binh cũng sửng sốt, sau đó nói: “Nguyên lai là Hách Liên tướng quân bằng hữu, ngài xin đợi chờ.”

Lão binh liền hệ Hách Liên đình gia.

Bởi vì Hách Liên đình sớm liền phân phó, hấn trợ lý muốn là lão tướng quân tới tìm nói, căn bản là không cần thông báo, cho nên liền dựa theo Hách Liên đình phân phó cùng lão binh nói.

Lão binh buông điện thoại, đối Tư Lăng Cô Hồng khó xử hỏi: “Vị tiên sinh này, người tới phía trước cùng Hách Liên tướng quân ước hảo sao?”

Nếu là những người khác, hấn căn bản sẽ không khách khí như vậy, còn sẽ như vậy quan tâm dò hỏi một câu. Chính là đối mặt Tư Lăng Cô Hồng người một nhà, hấn liền chính mình cũng không biết vì cái gì, chính là không tự giác liền phóng thấp chính mình.

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt gật đầu.

Đường Niệm Niệm trong mắt hiện lên hiểu rõ, nhìn hấn một cái. Ánh mắt kia mang theo ý cười, giống như đang nói: (Hách Liên đình) thật sự sinh khí.

Tư Lăng Cô Hồng nhấp môi cười khẽ, lắc đầu. Ý tứ là: Không sao cả.

Lão binh bắt đắc dĩ xen mồm đánh vỡ hai người đối diện, “Hách Liên tướng quân trợ lý nói, Hách Liên tướng quân đang ngủ, người nào đều không thấy.” Thấy Tư Lăng Cô Hồng tựa hồ nhìn hấn một cái, lão binh lãnh khốc mặt cương hạ, thật cẩn thận nói: “Vị tiên sinh này, không có chứng minh hoặc là giấy thông hành, các người không thể đi vào.”

Lão binh nội tâm run rẩy, người kia là ai a, lớn lên đẹp như vậy, lại làm nhân tâm kinh run sợ, liền tính bị thương đỉnh chính mình trán, chính mình cũng không có như vậy khẩn trương bất an quá.

“Ngủ?” Tư Lăng Cô Hồng nói, ánh mắt triều một chỗ chỗ ngồi nhìn mắt.

Trong thư phòng Hách Liên đình toàn thân lông tơ đều bị kích thích dựng thẳng lên tới, trong mắt hiện lên khiếp sợ cùng mũi nhọn.

Hắn phát hiện!

Không có lý do gì, Hách Liên đình liền tin tưởng vững chắc Tư Lăng Cô Hồng phát hiện chính mình ở theo dõi hắn.

Chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng chỉ là nhàn nhạt đảo qua liếc mắt một cái, mau đến làm người tưởng ảo giác.

Nhưng kia liếc mắt một cái thật giống như khắc tiến Hách Liên đình trong đầu —— thanh triệt lại nhìn không thấy đế, đăm mạc đến không thấy gợn sóng, thấy rõ hết thảy!

Này rốt cuộc là nhà ai bồi dưỡng ra tới thiên chi kiêu tử a!

“Mở cửa.” Tư Lăng Cô Hồng nói, ngữ khí một tầng bất biến.

Lão binh khó xử, trái tim nhảy đến mau nhảy ra tới, lại vẫn là chống một cỗ nghị lực, trầm khuôn mặt nói: “Tiên sinh, các người không thể đi vào.”

Sẽ không chết đi, chính mình sẽ không chết đi! Lão bà còn ở nhà chờ chính mình a, ta mới kết hôn không đến một năm, thất niên chi dương đều kém thật nhiều năm, vất vả nửa đời người, tính phúc nhật tử còn chỉ vừa mới bắt đầu, sẽ không cứ như vậy kết thúc đi....., ¥ , ¥ lão binh nội tâm hoạt động so với hắn ngoại tại sắc mặt muốn sinh động nhiều.

Đường Niệm Niệm không phải cố ý đi nghe trộm người khác tâm tư, chỉ là bọn hắn nội tâm hoạt động quá mãnh liệt, lòng hiếu kỳ gần nhất liền nghe xong.

Này vừa nghe, Đường Niệm Niệm trong mắt chớp động linh động sáng rọi.

Nàng phát hiện nơi này nhân tâm lý hoạt động tổng so mặt ngoài phải mãnh liệt quá nhiều, tương phản cũng quá lớn.

Tàu điện ngầm thượng nữ hài kia cũng là.

Rõ ràng không có gì bản lĩnh, mặt ngoài cũng kiêu nhu khả nhân, nhưng trong lòng lại có như vậy khùng bố niệm tưởng.

Đường Niệm Niệm còn không biết, loại này niệm tưởng bị hiện đại người coi là YY, tiết tháo không ngừng ném, hạn mức cao nhất hạn cuối không ngừng đổi mới.

Tư Lăng Cô Hồng không nói gì.

Đường Niệm Niệm néo hấn bàn tay, nhẹ chộp con người, quyết định cái gì.

Tuy rằng nàng tưởng Cô Hồng như thế nào đi thuyết phục tức giận đối phương bán phòng ở.

Bất quá đối phương cố ý trêu chọc khó xử Cô Hồng, vẫn là làm nàng bất mãn.

Dưới bầu trời này trừ bỏ chính mình, ai có thể đối Cô Hồng nói cái 'không' tự?

Đường Niệm Niệm bình thường thoát nhìn thực thuận theo điềm tĩnh, nhưng gặp được có quan hệ Tư Lăng Cô Hồng sự tình, nàng cũng sẽ lộ ra chính mình bá đạo.

Dưới bầu trời này có thể làm Đường Niệm Niệm để ý sự tình cũng rất ít, Tư Lăng Cô Hồng lại là đứng mũi chịu sào. Gặp được Liễu Xảo Xảo như vậy coi trọng Tư Lăng Cô Hồng nữ nhân, nàng sẽ không giống trước kia như vậy đi tuyên bố Tư Lăng Cô Hồng thuộc về nàng, sẽ không đi cùng đối phương tranh phong tương đối.

Bởi vì nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng cảm tình, người ngoài căn bản là không có chen chân đường sống.

Bởi vì không có uy hiếp đáng nói, cho nên làm lơ.

Chỉ là người ngoài cố ý khó xử Tư Lăng Cô Hồng, vậy không giống nhau.

Đường Niệm Niệm suy nghĩ luôn là như vậy trắng ra đơn giản, đảo mắt triều Hách Liên đình máy theo dõi nơi nhìn lại.

Trong thư phòng Hách Liên đình biểu tình lại cứng đờ.

Phía trước bị Tư Lăng Cô Hồng phát hiện, hấn giật mình sau lại cảm thấy còn có thể lý giải, chính là lại bị Đường Niệm Niệm phát giác, hấn liền không thể bình tĩnh.

Đây chính là mới nhất quân dụng nano máy theo dõi, sao có thể dễ dàng như vậy bị phát hiện, đặc biệt là đối phương ánh mắt còn như vậy trắng ra, rõ ràng là thấy rõ chính mình hành động.

Hách Liên đình nhìn hình ảnh trung Đường Niệm Niệm ánh mắt.

Kia ánh mắt thật giống như là xuyên thấu qua hết thảy nhìn chằm chằm vào chính mình, không tiếng động nói: Lại không mở cửa nói, người liền đánh người nga!

Hách Liên đình đầy đầu hắc tuyến, vì cái gì chính mình trong đầu sẽ xuất hiện loại này tính trẻ con nói.

Đang lúc lúc này, hình ảnh trung bảo bảo cũng nhìn qua, nháy thủy lượng thủy lượng đôi mắt, hảo tâm nói: “Bá bá, người lại không mở cửa nói, ma ma liền phải sinh khí, ma ma sinh khí, ba ba liền sẽ đi theo sinh khí, ba ba tức giận hậu quả rất nghiêm trọng!”

“.....” (⊙o⊙)!

Hách Liên đình thật sự trợn mắt há hốc mồm.

Đứa nhỏ này cũng phát hiện máy theo dõi!?

Bảo vệ cửa lão binh còn tưởng rằng bảo bảo là ở cùng chính mình nói chuyện, vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Tiểu bằng hữu, ta cũng không có biện pháp, không thể cho các người đi vào chính là không thể cho các người đi vào a!”

Trong thư phòng Hách Liên đình ngậy người một giây sau hoàn hồn, rớt cuộc vẫn là ẩn một cái cái nút, nói: “Làm cho bọn họ tiến vào.”

“Ai?!”

Năm phút sau.

Hoa lam quân khu đại viện mười tám hào biệt thự phòng khách.

Hách Liên đình một người ngồi trên sô pha, đối diện ngồi chính là Đường Niệm Niệm một nhà.

Tận mắt nhìn thấy đến này toàn gia.

Hách Liên đình liền có lúc này cảm tưởng ——

Có một loại người, trời sinh liền đỉnh đầu cao chót vót, sẽ đương lừng tuyệt đỉnh.

-----oOo-----

011 phản ăn mệ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hách Liên đình gia tộc là nổi danh quân chính gia tộc, toàn gia không phải làm quân nhân chính là làm chính khách, vô luận là địa vị vẫn là tiền tài quyền thế đều thực không lờ, ở hoa lam quân khu đại viện phòng ở cũng tự nhiên không kém.

Bởi vì Hách Liên gia tộc lão gia tử là cái hỉ cổ người, liên quan bị hấn giáo dục ra tới Hách Liên đình cũng có phương diện này yêu thích.

Này tòa hoa lam quân khu đại viện biệt thự bị hấn thân thủ bố trí, nơi chốn đều lộ ra quân nhân đại khí cùng lưu loát, chi tiết phương diện cũng không thiếu cổ phong cảm tinh tế, có thể thấy được Hách Liên đình phẩm vị không tồi.

Này phòng ở so sánh với Đường Niệm Niệm bọn họ loại này nhìn quen tiên cảnh cảnh đẹp người, đương nhiên không cảm thấy có cái gì. Bất quá, có thể ở hiện đại này tòa sắt thép trong thành thị tìm được một cái giống như vậy giàu có cổ phong nhã vận biệt thự, luôn là khó được.

Biệt thự người không nhiều lắm, cũng liền hai cái gia phó, một cái chuyên môn xử lý biệt thự hoa viên, một cái ở trong phòng hầu hạ.

Ở trong phòng hầu hạ nữ nhân đem trà đoan đến Tư Lăng Cô Hồng toàn gia trước mặt trên bàn sau, liền tự giác không một tiếng động rời xa một bên đứng.

Tư Lăng Cô Hồng vừa tiến vào phòng ở, liền đem trong tay dẫn theo túi đặt ở bên cạnh, ngồi ở trên sofa, được như ý nguyện lại đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong lòng ngực.

Đường Niệm Niệm cũng không có cự tuyệt, mở to một đôi con ngươi, hơi hơi đánh giá bốn phía.

“Khụ.” Hách Liên đình lần đầu tiên mặt mang tiểu bối có loại đứng ngồi không yên cảm giác.

Có lẽ, là bởi vì chính mình phía trước theo dõi bị đối phương phát hiện.

Rốt cuộc theo dõi loại chuyện này nói khó nghe điểm liền cùng rình coi không sai biệt lắm, vô luận là ai bị phát hiện sau đều sẽ có chút xấu hổ.

“Tự lảng..... Tiên sinh đúng không.” Nguyên bản xưng người này tiên sinh này đây vì người này tuổi tác không nhỏ, lúc này nhìn thấy chân nhân, phát hiện đối phương tuổi cùng chính mình nhi tử không sai biệt lắm, cũng không có sửa miệng nguyên nhân, Hách Liên đình chính mình cũng nói không rõ.

Tự Lãng Cô Hồng ngược mắt, “Ân.”

Hách Liên đình lại bị hấn xem đến cả người rùng mình.

Ban đầu Tự Lãng Cô Hồng tiến vào liền đem ánh mắt đều cho trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, hấn còn cảm thấy tiểu tử này thật cùng điện thoại khi giống nhau không lẽ phép, liền cùng người ta nói lời nói muốn xem đối phương cũng không biết.

Lúc này nhân gia rốt cuộc xem chính mình.

Hách Liên đình lại có trong nháy mắt trốn tránh hấn ánh mắt xúc động.

May mắn hấn cũng không phải hèn nhất tử, kịp thời nhịn xuống tránh né xúc động, bằng không này mặt già đến mất hết.

Tự Lãng Cô Hồng đem thẻ ngân hàng lấy ra tới đặt lên bàn, nói: “Khế đất.”

“Phốc!” Hách Liên đình chính thất thán, vừa nghe lời này, bị chính mình nước miếng sặc.

“Ha hả.” Đường Niệm Niệm cười khẽ ra tiếng, tiếng cười thanh thúy uyển chuyển, làm người không tự giác liền tâm tình thoải mái.

Tư Lăng Cô Hồng vốn dĩ đối mặt Hách Liên đình không có gì biểu tình, nghe xong nàng tiếng cười, đuôi lông mày mới hơi hơi một chợn.

Bảo bảo ở một bên cười ha hả, giống như phát hiện cái gì ghê gớm sự tình, “Ba ba nói sai rồi, nơi này phòng ở khế đất giống nhau không gọi khế đất, kêu bất động sản chứng nga!”

Tư Lăng Cô Hồng không có trách nàng nói toạc chính mình phạm sai, dù sao nhìn đến Đường Niệm Niệm cười, hẳn nơi nào còn có cái gì bất mãn cảm xúc.

Hách Liên đình nhìn đến này mẹ con hai, khóe miệng cũng nhin không được một câu, trong mắt hiện lên một mặt quang mang.

Hắc! Tiểu tử, như vậy mục vô tôn trưởng, muốn lão tử đem phòng ở cho người, nào có đơn giản như vậy.

Hách Liên đình xụ mặt nói: “Tư lăng tiên sinh sợ là tưởng sai rồi, ta này phòng ở là quân sản, không thể làm đất bất động sản mua bán, bán cho người chỉ là sử dụng quyền.” Tuy rằng tuổi đã một đồng, tuổi trẻ khi kia cổ kiêu ngạo bất hảo tính tình vẫn là thỉnh thoảng sẽ toát ra tới, cố ý tìm Tư Lăng Cô Hồng không thoải mái, bỏ thêm một câu nói: “Hợp đồng ta cũng liệt hảo, có thời gian kỳ hạn, cho nên lại nói rõ ràng một chút, chính là cho thuê cho người.”

Tiểu tử, nghe rõ chưa, lão tử mới là phòng chủ, đem phòng ở cho thuê cho người là cho người mặt mũi, tiểu tử người nên lòng tràn đầy cảm kích vui mừng tiếp theo, đừng cho mặt lại không cần, làm đến giống như lão tử cầu bán cho người giống nhau.

Loại này tiểu ngạo kiêu kính nhi, ở Hách Liên đình bản khắc mặt ngoài biểu tình thượng, nhìn không ra một chút manh mối.

Đường Niệm Niệm thiển híp mắt xem hắn, lại xem Tư Lăng Cô Hồng, cũng không ra tiếng, liền an tâm xem diễn nhi.

“Hợp đồng.” Tư Lăng Cô Hồng đạ nói.

Hắn đạ nhiên làm Hách Liên đình có loại một quyền đánh tiến bông cảm giác vô lực.

Ngẫm lại hắn Hách Liên đình, luôn luôn đều chỉ có hắn để cho người khác bất đắc dĩ ẩn nhẫn phân, người khác làm hắn không thoải mái, hắn nhất định tìm cơ hội để cho người khác càng không thoải mái.

Dựa vào này cổ che giấu tính tình, Hách Liên đình liền cùng Tư Lăng Cô Hồng liều mạng thượng.

Hắn ngoài cười nhưng trong không cười, nói: “Ta cảm thấy chính mình nên lại suy xét suy xét.” Tiếp theo hắn bưng lên trước mặt chén trà, làm bộ ý vị thần nhàn bộ dáng phẩm trà, xuyên thấu qua uống trà động tác, trộm ngắm Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, tâm nói: Tiểu tử người ở lão tử trước mặt chơi ngạo? Xem lão tử không xoa xoa người duệ tính.

Một miệng trà uống toàn thân ấm áp, Hách Liên đình xoa xoa tay, không lạnh không đạ nói: “Hôm nay liền cứ như vậy đi, chờ ta suy xét không sai biệt lắm, lại cho các người điện thoại.”

Ý tứ chính là, các người đánh nơi nào qua lại chạy đi đâu, hảo tửu không tiền ~

Đây là Tư Lăng Cô Hồng sẽ đi sao?

Nếu là ngày thường, hắn tâm tư sẽ không vì thế khởi một chút gợn sóng, càng sẽ không để ý Hách Liên đình làm về ta đây.

Chỉ là cố tình hắn đạ ứng rồi Đường Niệm Niệm muốn lộng tới phòng ở.

Đường Niệm Niệm chính là hấn nghịch lân, là hấn đầu quả tim tử, là hấn quan trọng nhất người.

Tư Lăng Cô Hồng thân là nam nhân, là cái nam nhân liền không muốn ở chính mình yêu thích nữ nhân trước mặt mắt mắt, thừa nhận chính mình không được.

Đặc biệt là Tư Lăng Cô Hồng, đáp ứng rồi Đường Niệm Niệm sự tình, hấn càng sẽ khuynh tấn hết thầy làm được.

Bởi vậy, Hách Liên đình liền bi kịch.

Hấn mới vừa cảm thấy trà xanh ấm dạ dày, thông thường vô cùng. Ngay sau đó toàn thân liền phát lạnh, hàn đến tận xương tủy, hồn phách, màu đồng cổ da mặt đều có chút phiếm thanh, hai vai không thể không chế run run.

Đây là sao?

Hách Liên đình nghĩ thầm, chính mình nên không phải bị cảm đi?

Cái này ý niệm mới đi lên đã bị lau sạch, hấn tim đập nhanh lợi hại, đây là hấn hàng năm huấn luyện ra, đối nguy cơ nhạy bén.

“Suy xét?” Tư Lăng Cô Hồng réo rất thanh âm dễ nghe thực, cũng thực bình đạm, lại làm Hách Liên đình có loại bị kinh đến cảm giác.

Hấn triệu Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, trông mắt trong nháy mắt co chặt.

Lúc này nhi, Tư Lăng Cô Hồng mới là thật sự nhìn về phía hấn.

Từ vào nhà đến bây giờ, bắt quá dư quang quét hấn vài lần, không mang theo một tia lưu ý, căn bản là không thể được xưng là xem. Bởi vậy, Hách Liên đình cũng không có thật sự chú ý tới Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt, không biết hấn đôi mắt rớt cuộc lớn lên bộ dáng gì, chỉ bằng hấn nhìn Đường Niệm Niệm mặt bên nhìn ra hấn ôn nhu, còn cảm thấy là cái ôn nhã quý công tử hình tượng.

Lúc này hắn rốt cuộc thấy được —— Tư Lăng Cô Hồng nhìn hai mắt của mình, thanh triệt sâu thẳm, so đêm tối còn hắc, nồng đậm lông mi che khuất hắn nửa cái trông mắt, khiến cho hắn đôi mắt giống như bị che một tầng sóng sa, lộ ra lệnh nhân thần hướng thần bí.

Đây là một đôi mỹ đến có thể cho người thất thần đôi mắt.

Hách Liên đình chú ý lại không phải này đó.

Hắn chú ý tới này đôi mắt tuy rằng đối với chính mình, bên trong lại không có chính mình một chút ít ảnh ngược, giống như chính mình liền bụi bặm đều không bằng.

Tại đây đôi mắt đậm bạc không gợn sóng liếc coi hạ, làm người tự bị, làm người âm đạm hình thẹn, làm người sợ hãi lại nhin không được hướng tới thần phục.

Không sai, liếc coi.

Chẳng sợ Tư Lăng Cô Hồng rõ ràng cùng hắn đối diện ngòi, sô pha độ cao là giống nhau, hai người tầm mắt là ngang nhau, Hách Liên đình lại có loại bị đối phương liếc coi cảm giác. Loại này bị liếc coi vốn dĩ nên làm người khó chịu, Hách Liên đình lại ngoài ý muốn không cảm giác được phẫn nộ, ngược lại cảm thấy trước mắt người trời sinh nên cao cao tại thượng liếc coi thương sinh, chân thật đáng tin.

“Nhưng suy xét hảo?”

Hách Liên đình không biết chính mình làm sao vậy, thần trí tắc bị này thanh nhẹ nhàng chậm chạp dò hỏi bưng tỉnh.

“Hô hô ——” trái tim có loại bị người khấn nắm đau đớn, Hách Liên đình bắt lấy chính mình ngực quần áo, hậu tri hậu giác phát hiện chính mình phía trước thế nhưng quên mất hô hấp, cũng không biết hít thở không thông bao lâu.

Nếu không phải Tư Lăng Cô Hồng thanh âm, hẳn thậm chí muốn hoài nghi chính mình có thể hay không quên mất hô hấp, thẳng đến nghẹn chết.

Mẹ nó!

Hách Liên đình nhịn không được ở trong lòng bạo thô khẩu.

Tiểu tử này rốt cuộc là nhà ai toát ra yêu nghiệt!

“..... Khảo, suy xét hảo.” Hẳn thật muốn thẳng thán xương cứng, cùng Tư Lăng Cô Hồng tiếp tục liều mạng nói không. Nhưng lời nói đến bên miệng liền thay đổi dạng, mặt già đều ngượng ngùng.

“Hợp đồng.” Tư Lăng Cô Hồng lặp lại một lần phía trước nói.

Hẳn cũng không hỏi Hách Liên đình suy xét tốt rốt cuộc là bán vẫn là không bán.

Hách Liên đình trầm mặc ba giây, tựa hồ là rối rắm rốt cuộc là ở trầm mặc trung bùng nổ, vẫn là ở trầm mặc trung biến thái. Cuối cùng hẳn lựa chọn biến thái, nội tâm hoàn toàn vứt bỏ mặt già, dùng các loại biến thái ngôn ngữ nguyên rủa Tư Lăng Cô Hồng, mặt ngoài tắc cứng đờ mặt già, đem trong ngăn kéo sớm phóng tốt hợp đồng lấy ra tới, bình tĩnh ký tên của mình.

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đảo qua, cầm bút máy trên giấy xẹt qua.

Hợp đồng hai phân, Hách Liên đình đem một phần giao cho Tư Lăng Cô Hồng, một khác phân chính mình cầm, cũng không có lộng đệ tam phân cấp luật sư.

Làm xong này đó, Hách Liên đình có chút ngượng ngùng xụ mặt nói: “Mỗi tháng nhớ rõ đem tiền đánh lại đây, chậm một phút một giây đều là vi ước, ta sẽ đem phòng ở thu hồi tới.” Bị cái tiểu bối nắm cái mũi đi, thật sự làm tâm lý không sáng khoái.

Trên hợp đồng viết chính là án nguyệt tính tiền, thật đúng là cùng cho thuê rất giống.

Trên thực tế, trên hợp đồng giá cả thực có lợi, ẩn nguyệt tới tính, đã là miễn cho Tư Lăng Cô Hồng lấy không ra như vậy nhiều tiền, cũng là Hách Liên đình tưởng ngày nào đó phát hiện Tư Lăng Cô Hồng đập hư chính mình phòng ở, cũng có thể thu hồi tới.

“Sai rồi.” Tư Lăng Cô Hồng đậm nói: “Là không kỳ hạn.”

“Cái gì?” Hách Liên đình xụ mặt, ngoài cười nhưng trong không cười, chỉ vào trên hợp đồng nơi nào đó nói: “Người thấy rõ ràng —— ngạc! Đây là cái gì?”

Nguyên bản viết mỗi tháng tính tiền địa phương, thế nhưng bị biến thành —— phòng ở sử dụng quyền không kỳ hạn về Ất phương sở hữu, thẳng đến Ất phương nguyện ý chuyển nhượng.

Đây là cái gì, cái gì, cái gì, cái gì ——

Hách Liên đình trong đầu vô hạn tuần hoàn, trừng mắt trên hợp đồng tự, liều mạng hồi ức chính mình phía trước nhìn đến, rõ ràng liền không phải cái này.

Huống chi hắn còn không có đến lão niên si ngốc chứng, càng không có não tàn khuynh hướng, như thế nào sẽ làm ra loại này ngu ngốc hợp đồng.

Tư Lăng Cô Hồng đem trong túi lấy ra một chồng tiền mặt, đậm nói: “Đi ra ngoài.”

Này tiền mặt là vì phương tiện Đường Niệm Niệm mua đồ vật, rốt cuộc có chút cửa hàng là không xoát tạt.

Hách Liên đình có chút ngốc lảng tiếp theo vạn nguyên nhân dân tệ, bị Tư Lăng Cô Hồng khí thế áp bách, người liền đi ra biệt thự.

Chờ hắn đi tới biệt thự thang lầu hạ sân mới hoàn hồn.

Thảo!

Lão tử bị đuổi ra tới!

Hách Liên đình mặt già đỏ lên, nhìn chăm chăm trong tay vụn nguyên nhân dân tệ.

Vốn dĩ một vụn nguyên là này tòa biệt thự một tháng muốn trả giá kim ngạch, hiện tại biến thành vĩnh cửu bán đi giá cả.

Nhảy lầu đại bán phá giá đều không có cái này điên cuồng lỗ vốn!

Một phút sau, Hách Liên đình nhìn đến trong nhà cái kia hầu hạ nữ nhân cũng ra tới, vẻ mặt khổ tương đối Hách Liên đình khó xử nói: “Lão gia, vị kia tư lãng tiên sinh nói, làm ngài sáng mai tới một chuyến.”

“Làm cái gì!?” Chẳng lẽ là thỉnh chính mình ăn cơm, cho chính mình xin lỗi? Cho rằng như vậy chính mình là có thể tha thứ hắn? Tưởng đều đừng nghĩ.

Hách Liên đình mặt hắc.

Nữ nhân càng vì khó khăn, nhỏ giọng nói: “Hắn chưa nói, bất quá nghe hắn đối trong lòng ngực vị phu nhân kia lời nói tới xem, ý tứ hình như là, hình như là nói muốn đem phòng ở biến thành vị phu nhân kia thích bộ dáng, phòng ở nguyên lai đồ vật đều sẽ bị thanh ra tới. Phỏng chừng là cảm thấy mấy thứ này đều là lão gia, cho nên làm lão gia sáng mai tới lôi đi.”

“.....” Khí sát ta cũng ——! (.)

-----oOo-----

012 lão gia tử tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hách Liên đình lại buồn bực, cũng không thể nhẫn tâm không đi đem chính mình đồ vật kéo trở về, đặc biệt là căn cứ hấn cấp dưới hồi báo, nói Tư Lăng Cô Hồng chẳng những đem hấn quần áo từ từ sinh hoạt dụng cụ ném ra tới, liền những cái đó giá trị bất phàm gia cụ cũng ném ra tới thời điểm, hấn liền càng không thể nhẫn tâm.

Phải biết rằng những cái đó gỗ đặc gia cụ đều là hấn vất vả tìm thấy, trân quý nhất chính là hấn pha trà dùng gỗ tử đàn bàn.

“Phá của nhãi con!” Hách Liên đình một buổi tối đều không có ngủ an ổn, nhận được cấp dưới hồi báo sau, đại buổi sáng liền lập tức nhích người đi quân khu đại viện mười tám hào.

Ngồi ở xe hơi bên trong hấn, nhin không được hung hăng mắng Tư Lăng Cô Hồng một câu.

Lúc này hấn di động vang lên, truyền đến quen thuộc tiếng chuông làm Hách Liên đình đánh một cái giật mình, biểu tình cứng đờ.

“Uy, ba.....” Ân tiếp nghe kiện, Hách Liên đình nhược khí kêu.

Hấn lời nói còn không có nói xong, điện thoại kia đầu liền truyền đến Hách Liên lão gia tử giáo huấn thanh: “Ai là người ba! Người cái này chết phá của nhãi con, nhìn một cái người làm chuyện tốt! Một vạn đồng tiền liền đem tòa nhà bán, người trong đầu trang đều là shi (hài hòa) a?”

Hách Liên đình đỏ mặt nghe kia đầu giáo huấn, một câu đều không có phản bác, chỉ có vô cùng thành khẩn bộ dáng gật đầu, ‘ ân ân ’ đáp lại Hách Liên lão gia tử.

Hắn đối nhà mình lão gia tử tính tình thực hiểu biết, nếu chính mình dám phản bác nói, như vậy giáo huấn chỉ biết càng thêm không chơi không có, hơn nữa còn sẽ bay lên đến dùng cách xử phạt về thể xác thượng.

Nửa giờ đi qua, Hách Liên lão gia tử cuối cùng dừng lại, hừ lạnh một tiếng, nói: “Cấp lão tử nói rõ ràng, việc này là chuyện như thế nào, đừng nói cho lão tử, người bị cái nào nữ nhân cấp mê đến thần hồn điên đảo, một vạn đồng tiền đem phòng ở tặng không cấp đối phương.”

Hách Liên lão gia tử khẩu khí thực bình tĩnh, Hách Liên đình lại biết nếu chính mình dám nói thật là nói như vậy, như vậy lão gia tử thật sự sẽ một đạn băng rồi chính mình.

“Ba, người nói chỗ nào nói.” Hách Liên đình vội vàng giải thích, “Xác thật chuyện này là trương lệ bên kia làm ơn.”

Hắn đem trách nhiệm đều trốn tránh cấp trương lệ.

Thật sự là hắn cũng không mặt mũi nói cho Hách Liên lão gia tử, chính mình cứ nhiên sợ một cái tiểu bối, mơ mơ màng màng liền đem tòa nhà cấp bán rẻ.

“Trương lệ?” Hách Liên lão gia tử nơi nào như vậy hảo lừa gạt, trầm mặc trong chốc lát, liền hừ lạnh nói: “Trương lệ kia nha đầu làm ơn người bán phòng cũng sẽ không làm người bán rẻ thành như vậy, người đương lão tử là ngu ngốc sao?”

Ai u uy, ta cha a, ngài liền không thể ngu ngốc một hồi sao?

Hách Liên đình trong lòng buồn khổ kêu to, nói chuyện khẩu khí lại là hoàn toàn tương phản thành khẩn, “Ba, việc này ở điện thoại thượng thật sự nói không rõ, chờ ngày mai ta tự mình đi cho ngài thỉnh an, kỹ càng tỉ mỉ cùng ngài giải thích một lần, ngài xem thế nào?”

“Không cần mới nhất chương.” Hách Liên lão gia tử hừ hừ nói: “Ta đã đến nơi này.....”

“Thần mã!?” Hách Liên đình cả kinh di động đều thiếu chút nữa dừng ở da ghế, cả kinh kêu lên: “Ta là thân cha uy, ngài này đến chỗ nào rồi?”

“Nhà ngươi, nga không, hiện tại là nhà người khác.” Hách Liên lão gia tử nói xong, điện thoại liền cắt đứt.

“Uy, ba? Ba!?” Hách Liên đình dở khóc dở cười, cầm điện thoại cũng không muốn đánh trở về.

Lão gia tử tính tình cứ như vậy, làm cái gì đều sấm rền gió cuốn, ai cũng đừng nghĩ thay đổi. Chẳng sợ lúc này hắn gọi điện thoại trở về, lão gia tử cũng sẽ không tiếp nghe.

“Tiểu vương, khai nhanh lên!” Hách Liên đình đối tài xế thúc giục.

Tiểu vương tài xế nghe xong, cho rằng đã xảy ra cái gì đại sự, lập tức tăng tốc.

Vốn dĩ muốn mười lăm phút lộ trình lằng là làm tiểu vương năm phút thu phục, Hách Liên đình từ xe xuống dưới, duỗi tay vỗ vỗ tiểu vương bả vai, nói: “Làm không tồi.” Người liền đi nhanh hướng mười tám hào đi.

Tiểu vương tuổi trẻ lộ ra kích động tươi cười. Có thể được đến Hách Liên tướng quân khích lệ, kia thật đúng là không dễ dàng a.

Hách Liên đình một đường đi đến mười tám hào, liếc mắt một cái nhìn đến trước mắt hình ảnh, thiếu chút nữa cho rằng chính mình đi nhầm địa phương.

Biệt thự vẫn là kia tòa biệt thự, sân phong cảnh lại hoàn toàn thay đổi dạng.

Hách Liên đình tả cổ hữu xem, đôi mắt càng trừng càng lớn.

Này một buổi tối liền xuất hiện hồ nước lớn là chuyện như thế nào, trong hồ nước nở rộ no đủ hoa sen là chuyện như thế nào, hồ sen biên ánh sáng thủy nhuận đá cuội mà là chuyện như thế nào, đá cuội mà chung quanh xanh biếc mặt cỏ, khai đến tranh kỳ khoe sắc hoa là chuyện như thế nào, đặc biệt là kia vừa thấy liền chừng mấy trăm năm thọ mệnh thô to cây cối lại là sao lại thế này a!?

Này chỉ là từ bên ngoài liếc mắt một cái nhìn lại, khiến cho người cho rằng tiến vào nơi nào đó cỏ viên, lệnh người ở nóng rực mùa hè, không cảm cảm thấy một trận thư thái thích ý.

“Nhãi ranh.” Một cái trung khí mùi phần thanh âm bưng tỉnh Hách Liên đình.

Hách Liên đình quay đầu đã kêu: “Ba.”

Hách Liên lão gia tử thanh âm, Hách Liên đình là khắc vào trong xương cốt.

Hách Liên lão gia tử người đã có 70, thoát nhìn lại chỉ có 60 tả hữu, ăn mặc một thân rộng thùng thình màu xanh biển đường trang, cầm một cây quạt trượng, nhìn thực tinh thần, mặt mày hồng hào.

“Ba, ngài lão cố sức cố sức tới này làm gì a, nhi tử không phải nói sẽ cho ngài giải thích sao.” Hách Liên đình bất đắc dĩ nói. Trong lòng tắc nghẽn, may mắn lão gia tử còn không có đi vào, bằng không thật không biết hấn đi vào kia toàn gia sẽ phát sinh cái gì.

Hách Liên lão gia tử hừ lạnh nói: “Ta mới mấy ngày không quản người, người liền cấp lão tử nháo ra bực này sự, còn có mặt mũi cùng lão tử tốn thời gian cố sức?”

“Ai ai! Ngài lão nói không sai!” Hách Liên đình nào dám ở lão gia tử trước mặt phản bác, còn nghĩ nhanh lên đem lão gia tử lừa dối trở về, “Ba, người xem thái dương nhiều phơi a, nếu không ngài về trước xe thượng thối thối điều hòa, việc này ta chính mình xử lý là được, bảo đảm làm thỏa đáng..... Ai u!”

Hách Liên lão gia tử một quả trượng trườ ở Hách Liên đình muốn eo trên bụng, làm Hách Liên đình đau một kêu, lời nói cũng ngừng.

“Trường lừa dối lão tử? Lão tử hôm nay tới liền không trường như vậy đi!” Hách Liên lão gia tử nói, làm lơ Hách Liên đình ai oán ánh mắt, đi đến mười tám hào trước cửa, ấn mật mã muốn vào đi.

“Tích, ngài đưa vào mật mã không chính xác.”

Hách Liên lão gia tử triều Hách Liên đình trừng qua đi.

Hách Liên đình vẻ mặt vô tội, “Nên là bị bọn họ sửa lại.”

Hách Liên lão gia tử chống quả trượng, ‘ thùng thùng ’ tủa hai xuống đất mặt.

Hách Liên đình cao lớn thân mình theo thanh âm kia run rẩy, này không trách hấn, thật sự là từ nhỏ đến lớn trưởng thành trải qua làm hấn dưỡng thành như vậy thói quen —— lão gia tử cái này hành động, là phải dùng quả trượng trườ người khúc nhạc dạo.

Hách Liên đình không nghĩ trước công chúng bị trườ mất mặt, phải làm lão gia tử vừa lòng.

Bởi vậy, hấn bắt đắ dĩ tự mình tiến lên, ấn chuông cửa.

Không đến mười giây, chuông cửa khí nơi đó liền truyền đến bảo bảo kiều nộn giòn lượng thanh âm, “Đại bá bá, là người nha ~”

Hách Liên đình nghe được nàng thanh âm cũng bản không đứng dậy mặt, thanh âm tương đối ngày thường cũng ôn hòa không ít, “Tiểu nha đầu, đem cửa mở ra, bá bá tìm người ba ba mẹ mẹ có chút việc.”

Bảo bảo không mở cửa, nói: “Đại bá bá, ba ba ma ma ở thân thiết, không có thời gian gặp khách nga.”

“Ách.” Hách Liên đình khóe mắt co giật. Tâm nói, người trẻ tuổi tinh lực chính là phong phú a, ban ngày ban mặt đều không ngừng nghỉ.

Trong miệng tắc nói: “Không có việc gì, người trước đem cửa mở ra, bá bá có thể trước chờ.”

“Ngô ngô.....” Bảo bảo tựa hồ do dự mà, sau đó nói: “Đại bá bá, muốn thỏ con mở cửa không phải như thế nga!”

“Thỏ con?” Hách Liên đình rói rắm. Tiểu hài tử tư tưởng, đại nhân thật đúng là khó có thể lý giải a!

Lúc này biệt thự bên trong bảo bảo trong tay chính phủng một quyển đồng thoại thư, nhìn bên trong đồng dao, đối hình ảnh trung Hách Liên đình nói: “Đại bá bá, muốn thỏ con mở cửa, đến ca hát nga ~”

Ta thảo!

Này tặc hài tử! Một phía trước lão tử còn khen nàng đáng yêu!

Hách Liên đình mặt già một trận run rẩy, quay đầu cười mỉa nhìn lão gia tử, “Ba, người xem này.....” Nếu không, thôi bỏ đi.

Lão gia tử vẻ mặt mỉm cười từ ái nhìn Hách Liên đình.

Hách Liên đình lại biết hán này biểu tình tuyệt đối không phải lý giải chính mình, ngược lại là lão gia tử nhất quán xem diễn biểu tình, tỏ vẻ hán khó được có hứng thú cao hứng biểu tình.

Này biểu tình vừa ra tới, Hách Liên đình liền biết, việc này hán thật đúng là phải làm thành không thể.

Hách Liên đình do dự luôn mãi, rốt cuộc bất cứ giá nào nhắm mắt lại, nghiêng răng nghiêng lợi xướng nói: “Thỏ con ngoan ngoan, giữ cửa khai khai.....”

Bảo bảo cao hứng hồi xướng: “Không khai, không khai, ta không khai, ma ma không trở về ~”

“Cút đi, mẹ người không phải ở trong phòng thân thiết sao!?” Hách Liên đình tính tình táo bạo gần nhất, lời thô tục liền không nín được.

“Bá bá hung hung, là sói xám!” Bảo bảo ẩn cái kiện, làm bên ngoài Hách Liên đình có thể nhìn đến nàng hình ảnh, đối với hắn liền làm cái mặt quỷ.

Một bên lão gia tử kinh ngạc nói: “Ai u, hảo đáng yêu oa tử!”

Bảo bảo nhìn về phía lão gia tử, tươi cười xán lạn nói: “Ai nha, hảo soái lão gia gia!”

“Ha ha ha ha!” Hách Liên lão gia tử vừa nghe, lập tức liền cười, cười đến rất là vừa lòng cao hứng, nói: “Vẫn là cái đứa bé lanh lợi, lời này lão nhân ta thích nghe!”

“Lão gia gia cũng là tới tìm ba ba ma ma sao?” Bảo bảo hỏi.

“Ai ~ nếu là không có phương tiện nói, lão nhân ngày mai lại đến cũng đúng.” Hách Liên lão gia tử thực thiện giải nhân ý nói, về mặt từ ái.

Biến đổi Hách Liên đình cương mặt. Ngài lão như thế nào phía trước liền sẽ không như vậy thiện giải nhân ý, cảm quả trượng uy hiếp ta là chuyện như thế nào!?

“Ngô..... Lập tức muốn tới giữa trưa, ba ba phải cho ma ma nấu cơm, đến lúc đó liền sẽ không thân thiết, lão gia gia muốn vào tới sao?” Bảo bảo cười, làm người nhìn liền cảm thấy ngoan ngoãn đáng yêu.

Hách Liên lão gia tử nói: “Ai nha, như vậy liền phiền toái tiểu nha đầu.”

Bảo bảo lắc đầu, “Không phiền toái nga, bất quá muốn thỏ con mở cửa nói.....”

Hách Liên đình khóe miệng một câu. U, lão nhân, người cũng không có gì trường hợp đặc biệt a, này tiểu nha đầu rõ ràng chính là chính người.

Chỉ là bảo bảo nói còn không có nói xong, Hách Liên lão gia tử liền vui sướng xướng: “Thỏ con ngoan ngoãn, giữ cửa khai khai u ~”

“Khai, khai, ta liền khai, lão con thỏ mời vào tới ~” bảo bảo sung sướng xướng.

Môn ‘ leng keng ’ một tiếng liền khai.

Hách Liên lão gia tử triều Hách Liên đình lướt qua một cái đặc ý khinh thường ánh mắt, vênh vác tự đắc chống quải trượng đi vào đi.

Hách Liên đình thừa dịp không có đóng lại môn theo sau, đối với lão gia tử bóng dáng, bất hiểu ở trong lòng mặt so một ngón giữa, thầm nghĩ: Lão con thỏ, đặc ý cái gì!

Hai người vừa đi vào cửa, mới phát hiện biệt thự thật sự đại biến dạng, bên ngoài phong cảnh so trước kia tươi tốt mỹ quan không biết nhiều ít lần.

Để cho người giật mình chính là, này đó biến hóa đều là một đêm mà đến, hơn nữa một chút đều không giống như là nhân công làm, nơi chốn đều lộ ra thiên nhiên.

“Này rốt cuộc là như thế nào làm được?” Hách Liên đình nội tâm giật mình không thôi.

Hách Liên lão gia tử tắc so với hấn nghĩ đến càng nhiều, nội tâm cũng so với hấn càng chấn động ——

Này không phải sách cổ bên trong nhắc tới mau tuyệt chủng lam thước hoa sao? Còn có cái này..... Ngọc linh chi, ngàn điệp thảo, đông đông trùng hạ thảo.....

Ta thảo!

Lão gia tử cũng tại nội tâm bạo thô khẩu.

Này không nhìn kỹ còn tưởng rằng chỉ là cái thiết kế tuyệt đỉnh thiên nhiên hoa viên, cẩn thận quan sát sau liền sẽ phát hiện, hình ảnh

này một thảo một một đều *** trên quý đến cực điểm!

-----oOo-----

013 tiểu tử

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Ba?”

Hách Liên đình chú ý tới Hách Liên lão gia tử cổ quái biểu tình.

Hách Liên lão gia tử hút mấy hơi thở, đè nén xuống kia cổ mắt mặt muốn đem này mãn viên trên quý dược thảo đào đi xúc động, đối Hách Liên đình thấp giọng cảnh cáo, “Nhãi ranh, đợi chút đối bọn họ khách khí điểm!”

“Ai?” Hách Liên đình ngẩn ra, muốn hỏi vì cái gì, lại thấy đến lão gia tử nghiêm túc biểu tình, cũng liền nghiêm túc gật đầu.

Hách Liên đình tính tình là lão gia tử một tay dạy dỗ ra tới, có thể nói lão gia tử tính tình so Hách Liên đình còn muốn táo bạo. Đây cũng là vì cái gì Hách Liên đình vừa nghe nói lão gia tử đi vào nơi này sau, liền sốt ruột thành như vậy nguyên nhân, chính là sợ lão gia tử làm ra cái gì đến đến không được sự tình.

Chính là hiện tại lão gia tử thế nhưng kêu hấn khách khí điểm, có thể thấy được lão gia tử nhất định là phát hiện cái gì, chiêu hiện ra kia toàn gia không đơn giản.

Phụ tử hai đi qua hoa viên, đi vào biệt thự cửa.

Bảo bảo đã đem cửa mở ra, ăn mặc màu trắng váy liền áo nàng thật giống như là cái tiểu thiên sứ, đứng dưới ánh mặt trời làm người có loại mộng ảo ảo giác, “Soái soái con thỏ gia gia cùng sói xám bá bá bên trong thỉnh ~”

Lời như vậy chẳng những sẽ không làm nhân sinh khí, ngược lại nhện không được hiểu ý cười, cảm nhận được kia cổ hài tử thiên chân thuần tịnh.

“Ai u, xinh đẹp thỏ con cũng thỉnh.” Hách Liên lão gia tử cười đến cùng nở hoa giống nhau.

Này sơi từ ái sức mạnh, làm mặt sau Hách Liên đình một trận vô ngữ.

Phụ tử hai bị bảo bảo lãnh tiến biệt thự, ở bên ngoài đã chịu quá một lần chấn động, tiến vào biệt thự bên trong sau lại lần nữa gặp một lần.

Bọn họ phụ tử hai vốn dĩ đều là hỉ cổ người, đối với cổ xưa danh khí cùng các loại danh mộc đều thực hiểu biết, đương nhìn đến biệt thự bên trong kia điển nhã đại khí cổ phong bố trí, một bàn một ghế, một đám bài trí kim ngọc đồ sứ, không khí trôi nổi nhàn nhạt huân hương, đều làm cho bọn họ một trận tim đập, phụ tử lưỡng nan đến tâm hữu linh tê đều ở trong lòng rỗng to ——

Mẹ nó! Xa xỉ a!

Này cũng quá xa xỉ, quá phí phạm của trời đi!

Bọn họ nếu là có nhiều thế này đồ vật, cái nào không phải bỏ vào mật mã trong kho trân quý, nơi nào sẽ đặt ở bên ngoài, vạn nhất không cẩn thận quăng ngã làm sao bây giờ a?

Bảo bảo ngoan ngoãn thỉnh đại ra Hách Liên phụ tử hai ngồi, sau đó tung tăng nhảy nhót cấp hai người đi pha trà.

Hách Liên phụ tử hai nhìn nàng rời đi bóng dáng, một lát liền không thấy bóng dáng sau. Hách Liên đình làm một kiện thực mắt mặt sự tình —— hấn duỗi tay giống sờ ái nhân giống nhau vuốt ve mỏng phía dưới ngòai ghế dựa, lại thò lại gần dùng cái mũi nghe, thậm chí thử dùng miệng nói lắp hạp.

Hách Liên lão gia tử nhìn không được, một quải trượng đập vào trên đầu của hấn, mắng: “Nhãi ranh, làm tặc chuyện này!”

Hách Liên đình ngẩng đầu, bất chấp đỉnh đầu đau đớn, đối Hách Liên lão gia tử kinh hô, “Ba, này thật là trầm kim mộc, này đó gia tất cả đều là trầm kim mộc làm, bọn họ nơi nào tới nhiều như vậy trầm kim mộc a? Toàn bộ quốc gia đã biết trầm kim mộc nói không chừng đều không có nhà này nhiều!”

Hách Liên lão gia tử so với hắn có nhãn lực nhiều, không cần hắn như vậy chứng thực, ngồi ở mặt trên thời điểm cũng đã biết này gia cụ dùng đầu gỗ là trầm kim mộc, đối Hách Liên đình khinh thường nói: “Không ngừng là này đó gia cụ, nhà này tùy tiện một thứ, đều là giá trị liên thành bảo bối.”

Hách Liên đình giật mình thần, nghĩ thầm nhà này rất cuộc là cái gì thân phận, cho dù là cổ tu thế gia cũng không có bọn họ như vậy tài đại khí thô.

Phụ tử hai đầy cõi lòng nghi hoặc, thỉnh thoảng liền lộ ra suy nghĩ sâu xa cùng hoảng hốt biểu tình.

Bảo bảo lúc này bưng cái khay nhảy nhót đã trở lại.

Thật là ‘nhảy nhót’ trở về, làm Hách Liên phụ tử hai nhìn nàng trong tay khay, cùng với mặt trên hai ngọn trà, nhin không được lo lắng này nếu là quặng ngã, nhưng làm sao bây giờ a.

Sự thật chứng minh, bọn họ lo lắng là dư thừa, bảo bảo một đường vô hiểm đem chén trà phóng tới bọn họ trước mặt, ngoan ngoãn nói: “Soái con thổ gia gia cùng sói xám bá bá chờ một lát nga, ma ma ba ba còn không có ra tới.”

“Không quan hệ, không quan hệ, có bảo bảo bồi gia gia trò chuyện, gia gia liền cao hứng.” Hách Liên lão gia tử nhìn bảo bảo đôi mắt tất cả đều là thích.

Bưng lên trước mặt chén trà, đầu ngón tay sử lý xúc cảm làm hắn lại trong lòng chấn động, chịu đựng không lộ với sắc, đối bảo bảo cười hỏi: “Đây là bảo bảo thân thủ phao trà?”

“Đôi nga ~” bảo bảo hai chân treo không ngồi ở ghế dựa, đôi tay chống cằm, một đôi mắt cười đến cùng trăng non nhi dường như.

Nếu nói Tư Lăng Vô Tà đôi mắt hoàn toàn kế thừa Tư Lăng Cô Hồng hảo, như vậy bảo bảo mặt mày chính là hoàn toàn kế thừa Đường Niệm Niệm hảo, trung gian viên lăn đuôi bộ thượng chọn mắt hình, cùng họa ra tới mắt mèo dường như, trọn to đôi mắt viên nước sôi lượng, nhu nhược động lòng người, cười rộ lên thời điểm hiện ra trăng non nhi độ cung, có thể chạm được nhân tâm chỗ sâu trong.

“Kia gia gia đến hảo hảo phẩm phẩm, ha ha ha.” Hách Liên lão gia tử tâm tình sung sướng, cúi đầu nhấp một miệng trà.

Nước trà không nóng không lạnh, độ ấm vừa lúc.

Hách Liên lão gia tử mới uống một ngụm, sắc mặt biến đổi, khẩu khí có chút cứng đờ, “Tiểu gia hỏa, người có phải hay không trộm người ba ba trân quý lá trà, cho chúng ta phao trà a?”

Hắn là người nào, một ngụm là có thể phẩm ra lá trà tốt xấu.

Đặc biệt là hắn mới vừa uống này ly trà, ngu ngốc đều có thể đủ uống ra nó hảo —— vừa uống đi xuống, toàn thân ấm áp thông thường, không phải ảo giác, là chân thật có loại đặc thù dòng khí theo nước trà tiến vào thân thể.

Loại này trà, Hách Liên lão gia tử uống qua, uống qua cực nhỏ, nhà hắn trung cũng có một ít, không đến đặc thù thời khắc, tuyệt đối sẽ không lấy ra tới uống.

Hắn biết loại này lá trà người thường căn bản là lộng không đến tay, đây là cổ tu thế gia mới có thể lộng tới đồ vật.

Bởi vậy, Hách Liên lão gia tử mới có thể cho rằng này lá trà là bảo bảo trộm tới phao, rút cuộc như vậy trân quý đồ vật, không lý do tùy tiện lấy ra tới đãi khách, chẳng sợ này khách nhân là chính mình.

“Bảo bảo mới sẽ không trộm đồ vật đâu.” Bảo bảo không cao hứng đô miệng, phồng lên hai má giống cái bạch diện bánh bao, “Này lá trà là bảo bảo mới vừa ở sân lá trà trên cây trích!”

Sân lá trà thụ..... Mới vừa trích.....

Hách Liên lão gia tử có loại võ về cái trán rỗng giập xúc động.

Như vậy trên quý đồ vật các người sao lại có thể tùy tiện loại ở trong sân, sẽ không sợ bị người nhìn thấy, dẫn ác nhân tới tác loạn sao!

“Ba, ngài đây là làm sao vậy?” Hách Liên đình không rõ nhìn về mặt rối rắm lão gia tử.

Hách Liên lão gia tử đối hấn bữu môi, “Người uống uống sẽ biết.”

Hách Liên đình nghi hoặc bưng chén trà uống một ngụm, sau đó kêu sợ hãi một tiếng, thiếu chút nữa đem trong tay chén trà đánh nghiêng. May mắn hấn tay chân nhanh nhẹn, kịp thời tiếp được, bản khắc trên mặt thể nhưng lộ ra góc hề hề may mắn tươi cười, “Còn hảo, còn hảo, này muốn phiên, ta đều phải trừu chết chính mình.”

Hách Liên lão gia tử trừu khóe miệng, một quả trượng gỗ đầu của hấn, gầm nhẹ: “Ngồi xuống, bao lớn người, còn như vậy không hiểu quy củ, làm nhân gia tiểu nha đầu xem đến chê cười.”

Bảo bảo rất phối hợp che miệng, “Cạc cạc cạc cạc” cười ra tới.

Hách Liên đình xấu hổ ngồi trở lại đi.

Hách Liên lão gia lúc này bắt đầu hướng bảo bảo tìm hiểu tin tức, “Tiểu bảo bảo, các người không phải người địa phương đi, quê nhà là nào a?”

Đùng trách hấn lừa gạt một cái tiểu hài tử, ai kêu nhà này cho hấn chấn động quá lớn đâu.

Bảo bảo ngựa đầu nói: “Rất xa rất xa rất xa địa phương nga.”

Lúc này đáp không có bất luận cái gì thực chất nội dung.

Hách Liên lão gia tử cũng không ép hỏi, cười tiếp tục hỏi: “Kia bảo bảo cùng ba ba ma ma tới thủ đô là vì cái gì a?”

“Bảo bảo muốn đi học đọc sách, ba ba ma ma mang bảo bảo tới báo danh.”

Hách Liên đình đột nhiên ngắt lời, “Người muốn báo danh trường học là trường quân đội Hoa Lam?”

Thủ đô trường học không ít, bất quá nổi tiếng nhất vẫn là trường quân đội Hoa Lam. Bằng này toàn gia điều kiện, báo danh trường quân đội Hoa Lam tỷ lệ tối cao.

Bảo bảo gật đầu, “Đúng vậy, là ba ba ma ma tự mình cấp bảo bảo tuyển trường học nga.”

Hách Liên lão gia tử nhìn đến nàng sung sướng biểu tình, những câu không rời ba ba ma ma, nhất định thực thích phụ mẫu của chính mình, cũng thực y bọn họ.

Nửa bạch lông mày một chợn, Hách Liên lão gia tử nói: “Trường quân đội Hoa Lam là trọ ở trường chế độ, bất quá bảo bảo như vậy tiểu, một người trọ ở trường, mỗi tháng chỉ có thể thấy một lần ba ba ma ma, nhất định rất khổ sở.”

Bảo bảo tròn mắt lộc cục chuyển, đối với hai căn đầu ngón tay, nói: “Bảo bảo có thể chiếu cố hảo tự mình, muốn quấy rầy đến ba ba ma ma thân cận, ba ba sẽ tức giận.”

Ba ba sinh khí, bảo bảo liền sẽ thành ‘bi kịch’.

Cái này mới mẻ độc đáo từ ngữ, vẫn là ở chỗ này học.

Hách Liên lão gia tử nghĩ thầm, đứa nhỏ này thật hiểu chuyện a! Biểu tình càng từ ái, nói: “Cái nào cha mẹ không nghĩ chính mình hài tử bồi ở chính mình bên người đâu, hướng chi bảo bảo còn như vậy tiểu, như vậy đáng yêu! Trường quân đội Hoa Lam trọ ở trường chế

độ không phải không có ngoại lệ, hoa lam quân khu kỳ thật cũng coi như trường quân đội Hoa Lam ký túc xá, chỉ cần ở tại hoa lam quân khu người, liền có thể lựa chọn là ở nơi này vẫn là trường quân đội.”

Nói đến cùng, này vẫn là cấp hồng nhị đại nhóm đặc liệt.

Rốt cuộc có thể ở tại trường quân đội Hoa Lam bên trong người, mỗi người đều là quân chính nhân viên, hoặc là bọn họ hạ đại.

“Không cần.”

Bảo bảo còn không có nói chuyện, một đạo réo rất tiếng nói truyền đến.

“Ba ba, ma ma ~” bảo bảo nhảy xuống ghé dựa, vui mừng kêu.

Hách Liên lão gia tử triều người nhìn lại, biểu tình chấn động.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm ngồi ở chuyên chúc hai người ghé trên, đối Hách Liên lão gia tử đánh giá ánh mắt thờ ơ, đạm nói: “Đồ vật ở phía sau môn.”

Hách Liên đình cùng lão gia tử đều sửng sốt, theo sau Hách Liên đình liền minh bạch hẳn cái gọi là đồ vật là cái gì, tâm nói tiểu tử này vẫn là như vậy duy ngã độc tôn, cũng không biết bận tâm bận tâm chính mình mặt mũi.

Bất quá có tiến vào này phòng ở sau các loại chấn động, còn có lão gia tử trước tiên dặn dò, Hách Liên đình thực khách khí nói: “A, vài thứ kia, xong việc ta liền sẽ làm người đi chở đi.” Theo sau bắt đầu làm giới thiệu, “Tư lăng tiên sinh, vị này chính là ta phụ thân.” Lại đối Hách Liên lão gia tử nói, “Ba, vị này chính là mua phòng ở tư lăng tiên sinh, trong lòng ngực hẳn chính là hẳn phu nhân.”

Hách Liên lão gia tử cười ha hả nói: “Tiểu tử thật tinh thần, vừa thấy chính là nhân trung long phượng, so với ta những cái đó tôn tử nữ khá hơn nhiều, không ngại nói đã kêu ta lão gia tử là được.”

Tư Lăng Cô Hồng không kêu.

Ở trong lòng ngực hấn Đường Niệm Niệm lại nhấp môi cười, vươn ra ngón tay quần lấy hấn một sợi tóc dài, thanh điệu thanh âm êm tai cực kỳ, “Tiểu tử, muốn kêu lão gia tử ~”

Gần nhất nàng thực thích xem Tư Lăng Cô Hồng bị các loại hiểu lầm bộ dáng.

Nếu nói tuổi, Hách Liên lão gia tử đối Tư Lăng Cô Hồng tới nói, liền tiểu tử đều không phải.

Hấn lại như thế nào sẽ đi kêu đối phương lão gia tử.

Tư Lăng Cô Hồng miễn nhẫn sủng nịch nhìn nàng, chỉ cười không nói.

Hách Liên lão gia tử lại xem đến đầy mặt mê hoặc, hấn vừa mới nói gì đó thực buồn cười nói sao?

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Thân, sáu một vui sướng! ㄟ (ㄨ 3 ㄣ) ㄎ

-----oOo-----

014 lão con thỏ cùng nhãi ranh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lãng Cô Hồng chi gian ăn ý, Hách Liên phụ tử đương nhiên sẽ không hiểu biết, nhìn hai người không coi ai ra gì đối diện, phụ tử hai trong đầu cũng ăn ý thoáng hiện quá một cái trên mạng từ ngữ —— lóe mù lão tử nhôm hợp kim mắt.

Hách Liên lão gia tử vẫn là lần đầu tiên bị người như vậy xem nhẹ, không khỏi cũng có chút xấu hổ, trên mặt lại một chút đều không hiện, như cũ vui tươi hơn hờ ngời, một chút đều không có phải đi ý tứ.

Hách Liên đình nhìn bộ dáng của hắn, trong lòng thở dài, lão gia tử thật không hổ lão gia tử, này phân da mặt dày công phu, chính mình học còn chưa đủ thâm a.

Hách Liên lão gia tử không đi, Hách Liên đình nếu là dám đi nói, trở về lúc sau nhất định sẽ bị lão gia tử hướng chết bên trong thao luyện. Bởi vậy cũng chỉ có thể làm bộ cái gì đều không có nhìn đến, cái gì đều không có cảm giác được, thẳng thắn sống lưng đang ngồi.

Hai người này phúc rõ ràng người không chủ động đuổi đi ta, ta liền chết ăn vạ không đi tư thái bị Đường Niệm Niệm toàn gia xem ở trong mắt.

Bảo bảo ngồi ở một bên, hoảng hai chân, đôi mắt trong chốc lát nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lãng Cô Hồng, trong chốc lát lại nhìn về phía Hách Liên lão gia tử cùng Hách Liên đình, rõ ràng không nói lời nào, quang xem diễn.

Tư Lãng Cô Hồng đương nhiên không thích người ngoài nhìn chằm chằm vào Đường Niệm Niệm, khóe mắt đảo qua liền phải đem Hách Liên phụ tử đuổi ra đi, Đường Niệm Niệm lại vui sướng hắn một

bước nghiêng đầu nhìn về phía Hách Liên phụ tử, hỏi: “Có chuyện gì sao?”

Tư Lăng Cô Hồng nguyên bản nói cũng nuốt hời yết hầu, mỉm cười đem ánh mắt đều đặt ở Đường Niệm Niệm trên người.

Hai người hổ động đều bị Hách Liên lão gia tử tặc nhãn xem đến rõ ràng, trong lòng càng thêm một mảnh trong suốt, từ giữa nhìn ra Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm sủng ái, cảm thấy này tiểu tử là ái cực kỳ lão bà, chuyện gì đều dựa vào nàng.

Này toàn gia làm chủ nói không chừng không phải người nam nhân này, ngược lại là trong lòng ngược hẳn nữ nhân.

Này cũng không phải nam nhân sợ vợ, ngược lại là yêu thích chính mình lão bà yêu thích tới rồi không để bụng người ngoài ánh mắt nông nổi.

Không thể không nói Hách Liên lão gia tử ánh mắt thực sắc bén, chỉ từ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người đơn giản hổ động trung, liền đem sự thật đoán được thất thất bát bát, trên mặt đối đãi Đường Niệm Niệm thái độ cũng lập tức đã xảy ra biến hóa.

“Ha ha, kỳ thật cũng không có gì sự.” Hách Liên lão gia tử cười ha hả nói, bộ dáng thực hiền từ.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nói: “Không có việc gì các ngươi còn ở nơi này làm cái gì?”

“Ách.....” Hách Liên lão gia tử tươi cười cứng đờ.

Nếu không phải Đường Niệm Niệm biểu tình quá sạch sẽ, trong ánh mắt không mang theo một chút ác liệt cảm xúc, hẳn chỉ sợ đều sẽ cho rằng đối phương là cố ý đùa bỡn hắn.

“Ha ha, lão gia tử là nói giỡn, có việc, có việc.” Một bên Hách Liên đình tiếp lời.

Rốt cuộc hẳn phía trước cùng hai người ở chung quá, có ở Tư Lăng Cô Hồng nơi đó có hại trải qua sau, đối Đường Niệm Niệm này phiên hành vi cũng không có giết mình. Đây một tiếng vì lão gia tử giải vây, hẳn nội tâm tắc cười thắm một tiếng, hắc! Lão con thỏ, lúc này người cũng ăn mệt đi!

Đường Niệm Niệm đạm nhiên gật đầu, lẳng lẳng nhìn Hách Liên lão gia tử, chờ hẳn muốn nói sự.

Hách Liên lão gia tử yên lặng lau một chút cái trán không tồn tại mồ hôi, ám đạo chẳng lẽ là chính mình thật sự lạc đơn vị sao, theo không kịp người trẻ tuổi tư duy.

Lạnh lùng ngó mắt âm thầm đặc ý trung Hách Liên đình, quay đầu đối Đường Niệm Niệm toàn gia thời điểm, sắc mặt tức khắc cười đến cùng nở hoa rồi giống nhau, cười ha hả nói: “Vừa mới ta cùng bảo bảo nói chuyện phiếm, nghe nàng ý tứ trong lời nói, các người là tính toán đem nàng đưa đến trường quân đội Hoa Lam đi liền đọc đi?”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Hách Liên lão gia tử nói: “Bảo bảo nhìn chính là cái đứa bé lanh lợi, nhưng rốt cuộc tuổi còn nhỏ, lại là cái nữ hài tử, một người trọ ở trường sợ không thể nào hảo a.”

Lão gia tử không hổ là lão gia tử, biết đối với cha mẹ còn nói, liêu hài tử là nhất có đề tài, đặc biệt là đối với hài tử giáo dục vấn đề.

Hắn nói này đó kỳ thật chính là muốn cùng Đường Niệm Niệm bọn họ lôi kéo làm quen, hẳn nói bảo bảo như vậy tiểu trọ ở trường không tốt, mặt mày biểu tình đều lộ ra một cổ tử tự tin. Chỉ cần người sáng suốt đều sẽ nhìn ra tới, hẳn nhất định đối phương diện này có biện pháp, sau đó liền sẽ theo hắn nói, dò hỏi hắn có biện pháp nào.

Như thế lão gia tử liền có thể thuận lý thành chương giúp giải quyết vấn đề này, làm Đường Niệm Niệm toàn gia thiếu hẳn một ân tình,

cũng làm hai nhà quan hệ càng thân thiện một ít.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt mắt, triều bảo bảo nhìn lại.

Bảo bảo đối nàng đầy mặt xán lạn cười, bỗng nhiên cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng cũng nhìn qua ánh mắt, lập tức đứng đắn nói: “Ma ma, bảo bảo rất lợi hại nga, có thể một người trọ ở trường, có thể chiếu cố hảo tự mình!”

Đường Niệm Niệm như suy tư gì gật đầu, “Ân, bảo bảo rất lợi hại.”

Chẳng sợ bảo bảo không cần linh lực, thế giới này cũng không có một người bình thường là nàng đối thủ.

Huống chi liền tính nàng trọ ở trường, Đường Niệm Niệm cũng có thể tùy thời chú ý tình huống của nàng, không sợ nàng sẽ phát sinh ngoài ý muốn.

Hách Liên lão gia tử không nghĩ tới sự tình sẽ là như thế này là phát triển, nhượng mày, đối bảo bảo dụ khuyên: “Bảo bảo, chẳng lẽ người không cảm thấy rời đi ba ba ma ma rất khổ sở sao, một tháng chỉ có một lần gặp mặt kỳ nghỉ nga!”

Bảo bảo nháy thủy lượng đôi mắt, trong lòng nói: Trọ ở trường một tháng còn có thể thấy một lần, không ký túc nói, ba ba nhất định sẽ đem bảo bảo giống ném ca ca giống nhau quăng ra ngoài, đến lúc đó liền khả năng mấy trăm năm cũng không thấy.

Bảo bảo thực thông minh, biết đến cái nào lựa chọn càng có lời.

“Trong trường học có rất nhiều cùng bảo bảo giống nhau đại hài tử, bọn họ cũng chỉ có thể một tháng cùng ba ba ma ma thấy một lần, bọn họ có thể làm được sự tình, bảo bảo nhất định có thể làm càng tốt!” Thân là thánh tôn hài tử, bảo bảo vẫn luôn đều có thuộc về chính mình ngạo cốt.

“Ách.” Hách Liên lão gia tử nghe xong lời này, đối bảo bảo đánh giá càng cao, trong lòng cũng càng thêm yêu thích nàng.

Bất quá đồng thời cũng cảm thấy dị thường bất đắc dĩ, nói như vậy, hẳn nguyên bản bàn tính liền đánh không vang.

Cái này đề tài nói xong, không khí liền trở nên an tĩnh lại.

Hách Liên đình bất động thanh sắc đối Hách Liên lão gia tử nháy nháy mắt.

Hách Liên lão gia tử một bộ ghét bỏ bộ dáng, làm bộ không có nhìn thấy.

Hắn cũng biết, nói đến nơi đây, lại không đi liền có vẻ quá xấu hổ.

Chính là liền như vậy đi rồi, hẳn thực không cam lòng nột.

Bỗng nhiên, Hách Liên lão gia tử ánh mắt sáng lên, mặt mày hớn hở bộ dáng thật giống như là rẽ phải nhi đồng quái gia gia, đối bảo bảo cười tủm tỉm nói: “Bảo bảo tính toán khi nào đi báo danh a?”

Bảo bảo nhìn về phía Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, “Ba ba ma ma nói tính.”

Hách Liên lão gia tử cũng nhìn về phía hai người, hiền từ nói: “Trường quân đội Hoa Lam báo danh thời gian là một tuần, đến bây giờ chỉ còn lại có bốn ngày thời gian, muốn báo danh nói vẫn là nhanh chóng tương đối hảo.”

Đường Niệm Niệm nói: “Ngày mai đi.”

Nàng mở miệng, Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên không có ý kiến.

Hách Liên lão gia tử kích động vỗ đùi, cười ha hả nói: “Xảo a, thật xảo a! Ta cháu ngoại bên kia cũng vừa lúc tính toán ngày mai đi đưa tin. Nay trường quân đội Hoa Lam báo danh thủ tục còn rất phiền toái, vừa lúc làm ta kia nữ oa cùng các người một đạo đi, hơn nữa hai hài tử tuổi kém cũng không lớn, có thể cho nhau làm bằng hữu, về sau ở trường học còn có thể làm nhãi ranh kia chiếu cố chiếu cố tiểu muội muội.”

Bảo bảo nghe xong, tươi cười xán lạn đáng yêu, “Ca ca chiếu cố bảo bảo, bảo bảo cũng sẽ chiếu cố ca ca!”

“U, bảo bảo thật ngoan a!” Lão gia tử nghe xong thật cao hứng.

Này một cao hứng bảo bảo còn không có nhìn thấy cháu ngoại, liền không có biểu hiện ra chán ghét, thuyết minh là tiếp nhận rồi. Thứ hai cao hứng bảo bảo nghe lời cùng đáng yêu, này đồng ngôn đồng ngữ nghe được gọi người không khỏi liền cười ra tới.

Đường Niệm Niệm nhìn bảo bảo gương mặt tươi cười, cũng không thanh đồng ý.

Hách Liên lão gia tử nhìn nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không có cự tuyệt, làm hai nhà có sau này liên hệ cơ hội, hiểu rõ trong lòng tâm sự, cũng rút cuộc không tính toán tiếp tục ăn vạ nơi này, cười nói: “Việc này cứ như vậy nói định rồi, quá ngày mai ta liền kia nữ oa cho các người điện thoại.”

“Hảo.” Đường Niệm Niệm đáp.

Hách Liên lão gia tử đứng lên.

Hách Liên đình cũng đi theo đứng lên, một bộ tôn trọng lão cha bộ dáng, chờ lão gia tử đi trước.

Nào biết lão gia tử đứng lên sau, mới vừa nâng lên bước chân lại dừng lại, cầm lấy bàn đầu đặt ở trên bàn chén trà, một ngụm đem kia còn dư lại nước trà uống một hơi cạn sạch.

“.....” Hách Liên đình bản khắc mặt nháy mắt đỏ.

Ta nói ba, người đủ mặt mặt!

Hách Liên lão gia tử vẻ mặt bình tĩnh, buông uống trông không chén trà, còn cười đến rất là tiêu sái đối Đường Niệm Niệm nói: “Ha ha ha, hảo trà, hảo trà, oa tử gia nơi nơi đều là bảo a.”

Đường Niệm Niệm sóng mắt lập loè.

Nơi nơi đều là bảo?

Phải biết rằng vô luận là nhà này bày biện đồ vật, vẫn là bên ngoài hoa viên, đối Đường Niệm Niệm bọn họ tới nói đều là bình thường không thể lại bình thường đồ vật, dùng này đó tới trang trí nơi, vẫn là bởi vì mấy thứ này là thế giới này có thể tiếp thu giống loài, bị người nhìn thấy cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái đồ vật.

Đường Niệm Niệm thấy Hách Liên lão gia tử trong ánh mắt không chút nào che giấu yêu thích cùng thèm nhỏ dãi, đem một cái túi ném cho hắn.

Hách Liên lão gia tử ngây người tiếp được. Này..... Nàng vừa mới là từ đâu lấy ra tới?

Đường Niệm Niệm nói: “Đây là hạt giống, chính ngươi loại.”

“Ai?” Hách Liên lão gia tử bỗng nhiên cảm thấy trong tay túi tiền trở nên nóng rực vô cùng.

Này..... Đây là chính mình uống lá trà cây trà hạt giống? Không thể nào!?

“Trong viện là Cô Hồng thân thủ bố trí, không thể cho các ngươi.” Đường Niệm Niệm híp mắt.

Nếu Hách Liên lão gia tử còn lòng tham muốn trong viện cây trà, nàng sẽ không khách khí.

Hách Liên lão gia tử vội vàng xua tay, “Này, này có phải hay không quá trân quý, này như thế nào không biết xấu hổ.....”

Một bên Hách Liên đình mắt mặt bỏ qua một bên mắt, nghĩ thầm: Lão con thỏ, ngươi nếu là thật ngưng ngưng, tay còn túm như vậy khẩn làm gì a, nhìn một cái đều kích động run rẩy.

Đường Niệm Niệm không sao cả lắc đầu, “Không trân quý.”

Nàng nói chính là đại lời nói thật.

Hách Liên lão gia vừa nghe, tốc độ tay cực nhanh đem túi thu vào chính mình túi áo tử, mặt đều cười thành cục hoa dạng, “Người này nữ oa, thật là lại xinh đẹp lại chọc người thích, ai u, lão gia tử thật là thích đã chết, có thể so lão gia tử những cái đó đám nhãi ranh khá hơn nhiều u!”

Nhãi ranh Hách Liên đình vẻ mặt cứng đờ đứng ở tại chỗ.

Đường Niệm Niệm nhìn xem Hách Liên lão gia tử, lại nhìn xem cứng đờ mặt, khoe mắt không ngừng run rẩy Hách Liên đình, bỗng nhiên “Xi” một tiếng mặt giãn ra, cười đến mi mắt cong cong, thân hình đều ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực phập phồng run rẩy.

“Hắn trong lòng đang nói, ta là nhãi ranh, người còn không phải là lão con thỏ, ta cái này này cũng không tốt, kia cũng không tốt nhãi ranh thành ngài loại, thật đúng là làm khó ngài, người năm đó thỏ tinh thời điểm như thế nào liền không bắn thiên như vậy một chút dẫu ~” Đường Niệm Niệm khó được lộ ra nghịch ngợm dạng, trắng non ý cười nồng đậm trong ánh mắt chớp động giảo hoạt, thanh âm dễ nghe lại bình tĩnh.

“.....” Hách Liên đình cứng đờ mặt nạ rách nát, miễn cưỡng không thể tưởng tượng, theo sau cứng đờ quay đầu nhìn lão gia tử ——

Phía trước còn cười đến cục hoa hình dáng lão gia tử, híp mắt cùng lưỡi đao dường như, lỗ mũi phun khí, gắt gao nhìn chăm chăm hắn.

“Ai, ba, này..... Không, thật không..... Ha ha, ta như thế nào.....”

“Chúng ta đi ra ngoài nói.” Hách Liên lão gia tử bình tĩnh nói.

“Ba ——”

Hách Liên lão gia tử quái tượng vừa lật, câu lấy hắn lưng quần, lôi kéo hắn đi ra ngoài.

-----oOo-----

015 nhiệm vụ (tân văn khai, cầu duy trì!)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phụ tử hai đi ra biệt thự, lại lần nữa đi ngang qua đầy đất bảo bối hoa viên, một đôi mắt vẫn là nhìn không được nơi nơi loạn xem, chớp động thềm nhỏ dải cùng phức tạp quang mang.

Người nói, ở chính mình trong mắt mặt bảo bối, tưởng được đến đều không chiếm được bảo bối, đột nhiên phát hiện bị người khác đương trang trí phẩm tới dùng, chính mình thấy, còn không thể đụng vào không thể lấy không thể nói, tâm tình cái loại này phức tạp trình độ có thể nghĩ.

Hách Liên đình thận trọng đem Hách Liên lão gia tử phức tạp biểu tình xem ở trong mắt, vội vàng a dua nói: “Ba, ta bên kia mới vừa được đến một gốc cây 500 năm phân lão tham, ngày mai liền cho ngài đưa đi đi?”

Vốn dĩ cho rằng lần này hiến vật quý, sẽ được đến lão gia tử khen, chẳng sợ không có khen cũng có thể làm lão gia tử hỏa khí tiêu đi xuống.

Nào biết đâu rằng, Hách Liên lão gia tử nghe được hần lời nói sau, vốn dĩ liền phức tạp sắc mặt trở nên đen như mực một mảnh, treo đôi mắt nhìn Hách Liên đình, một bộ khinh thường bộ dáng, nói: “Nhãi ranh, người còn không biết xấu hổ nói ra?”

Hách Liên đình kia cây nhân sâm, hần đã sớm biết, chỉ là không có nói ra.

Phía trước hần đích xác thềm nhỏ dải quá kia một gốc cây lão nhân tham, nghĩ ngày nào đó làm Hách Liên đình đưa ra tới, hiện tại nhưng không giống nhau.

Lão gia tử duỗi tay vuốt ve ái nhân giống nhau vuốt ve quần áo dẫu, khinh thường nói: “Người nhìn một cái nhân gia lần đầu tiên gặp mặt tiểu cô nương, đưa lễ vật cũng so người này thân nhi tử đưa hảo, kia cây lão tham người mới vừa được đến thời điểm như thế nào không biết đưa cho lão tử, còn phân phó phía dưới người đừng làm lão tử đã biết, hừ hừ.”

Hách Liên đình nghe vậy một trận xấu hổ, trong lòng lại thầm mắng Hách Liên Diệp lão gia tử.

Nếu ngay từ đầu đã bị người đã biết, kia lão tham còn có thể tại ta trong tay dừng lại một đoạn nhật tử sao!

Hắn đang nghĩ ngợi tới, lão gia tử một quả trượng liền bổ vào hắn trên eo, hừ hừ mắng: “Nhãi ranh, người có phải hay không lại ở trong lòng mặt mắng lão tử?”

“Ai u, ba, người sao lại có thể nghe người ta tiểu cô nương nói bậy nói, người này trong lòng tưởng nói, ai có thể thật sự nghe thấy!” Hách Liên đình vội vàng phủ nhận.

Tuy rằng hắn trong lòng đối Đường Niệm Niệm phía trước kia phiên lời nói cũng cảm thấy khiếp sợ, cũng tuyệt đối sẽ không ngây ngốc thừa nhận.

Lão gia tử hừ lạnh, không tỏ ý kiến.

Hách Liên đình bất đắc dĩ, nhà mình lão gia tử tính tình thật là càng sống càng ngạo, thậm chí là kiêu khí, thật phù hợp trên mạng cái kia cái gì ngạo kiều, người già đầu rồi, còn cả ngày nhi hừ hừ, hừ đến miến bàn nhiều hăng hái nhi.

Nếu lão gia tử có thể nghe được Hách Liên đình trong lòng các loại ý tưởng, chỉ sợ bất chấp mặt không mặt, bên đường liền phải quát đánh thân nhi.

Hai người cùng nhau đi ra hoa viên, về tới phía trước tượng ngộ đại lộ, tài xế tiểu vương vội vàng từ trên xe xuống dưới, đi đến hai

người bên người.

Hách Liên đình đối mặt người khác, toàn bộ cử chỉ diện than bộ dáng, lạnh như băng nói tiểu vương phân phó, làm người đem biệt thự mặt sau đồ vật đều chở đi.

Tiểu vương đáp ứng rồi một tiếng, người liền đi làm việc.

Hắn vừa đi, Hách Liên đình biểu tình liền cùng phiên thư giống nhau biến hóa, đầy mặt bất đắc dĩ lại tôn kính đối lão gia tử nói: “Ba, người xem, như vậy đi đường không dễ đi, xem như vậy cũng chướng tai gai mắt.” Hắn đôi mắt ý bảo triều bị quái trượng câu lấy dây lưng xem.

Lão gia tử cười như không cười, “Người cũng biết mất mặt?”

Hách Liên đình nói: “Ta không sợ mất mặt, liền sợ ba người ném mặt mũi.”

“Nhãi ranh, người đừng tưởng rằng lão tử không biết người trong lòng suy nghĩ cái gì.” Lão gia tử không thuận theo không buông tha.

Hách Liên đình khóe mắt co giật, vẻ mặt đứng đắn nói: “Ba, đừng lão kê ta nhãi ranh, này không chỉ là máng ta, cũng máng ngài chính mình.”

Những lời này hồi báo là lão gia tử lại một quái tử.

Hách Liên đình bình tĩnh tiếp nhận rồi này một quái tử, dù sao hắn tin tưởng lão gia tử không có khả năng thật sự đem hắn đánh choáng váng, ngay sau đó nói: “Ba, ngài nếu là thật sự khí, vậy đánh ta một đống đi, xem ngài bộ dáng, kia lão tham cũng nhập không được ngài mắt, ta đây liền chính mình lưu trữ.”

Lão gia tử biểu tình một đống, hừ hừ hai tiếng, đem quái trượng bắt lấy tới, lạnh giọng nói: “Nếu không phải xem ở người là lão tử loại, lão tử còn lười đến quản người, kia lão tham đánh ngày mai đưa ta viện đi.”

“Ba, ngài thật đại nhân có đại lượng.” Hách Liên đình trù khóe miệng nói.

Này da mặt dày đến ngài lão này trình độ cũng là cái bản lĩnh.

Lão gia tử gật gật đầu, treo đôi mắt nói: “Tiểu tử ngươi còn nộn.”

Hách Liên đình không lời gì để nói.

Lão gia tử cũng bất hòa hấn tiếp tục bàn, lấy ra di động nhanh chóng liền bắt liên tiếp dây số.

“Là quân quân a, ai, ngoan, kêu mẹ ngươi tiếp điện thoại.” Bên kia chuyển được, nghe lão gia tử khẩu khí, nên là cùng một cái hài tử nói chuyện.

An tĩnh một hồi, lão gia tử khẩu khí tức khắc liền trở nên không giống nhau, biểu tình nghiêm túc, hai mắt tinh quang lấp lánh, khẩu khí trầm kim tiệt thiết, từng câu lời nói xuống dưới liền cùng mệnh lệnh binh lính giống nhau, làm người không dung phản bác.

“Hách Liên Thư, hiện tại có một kiện quan trọng nhiệm vụ yêu cầu ngươi hoàn thành, gắng đạt tới làm được hoàn mỹ.”

Hách Liên đình ở một bên nghe, phỏng đoán điện thoại kia đầu lão mọi lúc này biểu tình nên nhiều nghiêm túc cùng nghiêm túc. Bởi vì Hách Liên gia người đều biết, một khi lão gia tử gọi người tên đầy đủ đã nói lên hấn thực nghiêm túc, kế tiếp lời nói phi thường quan trọng, cần thiết nghiêm túc nghe theo.

“Đợi lát nữa nhiệm vụ mục tiêu tư liệu liền sẽ truyền tổng đến người nơi đó, người cần phải làm là cùng bọn họ đánh hảo quan hệ, thỏa mãn bọn họ hết thảy yêu cầu.”

“Câm miệng, trưởng quan nói không dung phản bác.”

“Không cần xem thường nhiệm vụ này, vô luận là người vẫn là quân quân đều phải nghiêm túc đối đãi!”

“Thực hảo, nhiệm vụ yêu cầu sẽ cùng với tư liệu cùng nhau chia người.”

Lão gia tử cắt đứt điện thoại, nghiêm túc biểu tình như cũ không có tiêu đi xuống, ngẩng đầu ưỡn ngực triều một phương hướng đi đến.

Hách Liên đình thấy hắn đi phương hướng cũng không phải xe chuyên dùng dừng lại vị trí, không khỏi kêu lên: “Ba, ngài đi đâu?”

Lão gia tử bóng dáng tạm dừng một chút, làm Hách Liên đình cứng đờ, cảm thấy chính mình tựa hồ hỏi một cái không nên hỏi vấn đề.

Bất quá, thực mau hắn liền lại phát hiện, chính mình chính là lo lắng là dư thừa.

Chỉ thấy lão gia tử hai vai chậm rãi run rẩy, tiếp theo chậm rãi xoay người tới, đương hắn mặt cũng đi theo chuyển qua tới thời điểm, thiếu chút nữa lóa mù Hách Liên đình hai mắt —— này tươi cười không khỏi quá khó coi người điếm.

Đều không phải là nói lão gia tử tươi cười lại nhiều đáng sợ, ngược lại là quá xán lạn, xán lạn đến làm người có điếm tiếp thu không nổi.

Lão gia tử cười tùm tùm đôi mắt, thẳng lẳng lẳng nhìn chằm chằm Hách Liên đình, ngón tay vuốt ve quần áo đầu, chậm rãi nói: “Nếu đã trở lại một chuyến, đương nhiên muốn đi gặp lão bằng hữu.”

“..... Ba, ngài đi thôi, một đường cẩn thận.” Hách Liên đình nhìn xuống võ trán xúc động, đứng đắn nói.

Hắn nơi nào sẽ không biết cái gọi là thấy lão bằng hữu là chuyện như thế nào.

Nhìn lão gia tử vuốt quần áo đầu động tác, hắn liền biết nhà mình lão ba thấy lão bằng hữu là thật, bất quá đi khoe ra tân được đến bảo bối lá trà hạt giống mới là chủ yếu.

Lão gia tử cái mũi hừ khí, chống quải trượng, chậm rì rì tiếp tục đi trước.

Hách Liên đình nhìn đã bất đắc dĩ vừa buồn cười, ngẫm lại so với nhà mình lão nhân, nhà khác lão nhân càng cực phẩm đều có, tức khắc liền tâm lý cân bằng không ít.

“Bọn họ rốt cuộc là người nào.....” An tĩnh trên đường, Hách Liên đình lại nhìn không được quay đầu lại nhìn mắt biệt thự, trong ánh mắt chớp động các loại suy tư sáng rọi, cuối cùng xoay người rời đi, đồng thời lấy ra di động, gọi ghi chú ‘trương lệ’ tên dãy số.

Chẳng được bao lâu, điện thoại liền chuyển được, kia đầu truyền đến J huấn luyện viên lười biếng êm tai tiếng cười, không chờ Hách Liên đình dò hỏi, đã trước nói nói: “Ta biết người nhất định sẽ đánh ta điện thoại, cũng biết người muốn hỏi chút cái gì, ta cũng lời nói thật cùng người nói, bọn họ thân phận ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá sự thật chứng minh, bọn họ là cổ xưa gia tộc như vậy tu luyện nhân sĩ, thực lực rất cường đại, còn cùng Khương thị gia tộc có chút ân oán.”

Nghe được cổ xưa gia tộc tu luyện nhân sĩ thân phận, Hách Liên đình cũng không có cảm thấy giật mình, rốt cuộc kiến thức như vậy một cái hoa viên cùng trong nhà trang trí lúc sau, nói bọn họ không phải cổ xưa tu luyện gia tộc người, hẳn đều sẽ không tin tưởng.

Hách Liên đình nghiêm túc hỏi: “Bọn họ an toàn tính đâu?”

J huấn luyện viên nói: “Ta vô pháp bảo đảm bọn họ đối Hoa Hạ trung thành.”

Hách Liên đình biểu tình lạnh lùng.

J huấn luyện viên nhẹ nhàng cười, tiếp theo nói: “Bất quá ta có thể bảo đảm bọn họ không phải sát nhân cuồng, càng sẽ không lấy Hoa Hạ nói giỡn, chỉ bằng bọn họ là người Hoa, bọn họ liền sẽ không giúp biệt quốc đối tổ quốc ra tay.”

Ngay từ đầu J huấn luyện viên bọn họ cũng không có biện pháp xác định Đường Niệm Niệm bọn họ có phải hay không người Hoa, sau lại từ Đường Niệm Niệm câu kia ở long lân trên đảo sinh hoạt quá,

lại thỉnh thoảng thử hạ, mới có 80% nắm chắc, xác định nơi này là Đường Niệm Niệm tổ quốc.

Đến nỗi Tư Lãng Cô Hồng?

Kia nam nhân ngay cả ngó cũng không thềm ngó sẽ bọn họ, càng miến bàn bọn họ sẽ đáp lại bọn họ thử.

Hách Liên đình trầm mặc một hồi, hỏi: “Các người long lân lấy bọn họ cũng không có biện pháp?”

J huấn luyện viên khẩu khí cũng một chút nghiêm túc, “Không có biện pháp!” Một hồi lại nói: “Hách Liên đình, làm bằng hữu xin khuyên người một câu, không cần cùng bọn họ đối nghịch, bọn họ bản lĩnh rất cuộc có bao nhiêu đáng sợ, chúng ta đều nhìn không thấu, tóm lại thực đáng sợ. Đối bọn họ, có thể làm bằng hữu là tốt nhất, không thể làm bằng hữu cũng tuyệt đối không cần làm địch nhân, càng không cần hành động theo cảm tình chọc bực bọn họ, nếu không hậu quả tuyệt đối không phải chúng ta muốn nhìn đến.”

Một trận an tĩnh, Hách Liên đình nói: “Cảm ơn.”

Có thể làm long lân như vậy cố kỵ đánh giá người, lợi hại trình độ có thể nghĩ.

J huấn luyện viên làm hấn bán phòng ở trên thực tế chính là cho hấn cùng Đường Niệm Niệm toàn gia đáp thượng một cái tuyến, cấp cho hấn cùng Đường Niệm Niệm toàn gia nhận thức cơ hội, ban ơn lấy lòng cấp đối phương cơ hội.

Hách Liên đình không ngốc, một chút liền nghĩ tới nơi này.

J huấn luyện viên ha hả cười, nói: “Không cần nói lời cảm tạ, việc này lại nói tiếp cũng là vừa khéo, bọn họ muốn phòng ở, người cũng vừa lúc không nghĩ một người ở kia phòng ở.” Như là nghĩ tới cái gì, tiếng cười lớn hơn nữa thanh, “Việc này vẫn là người có hại đi, một vạn khối..... Ha ha ha ha.”

Hách Liên đình mặt tối sầm, ấn cắt đứt kiện.

Cùng một ngày, thủ đô một tòa đại hình biệt thự, một người phụ nhân cũng là đầy mặt khuôn mặt u sầu, lôi kéo nhà mình nhi tử tinh tế phân phó dặn dò, nhìn vừa mới truyền tống lại đây văn kiện, còn có văn kiện bên trong ba cái mục tiêu nhân vật giới thiệu, nàng tâm tình càng thêm nghi hoặc cùng rối rắm.

Nhà này rốt cuộc là ai a!? Cư nhiên làm lão gia tử tự mình cho chính mình tuyên bố như vậy cổ quái nhiệm vụ!

Nhiệm vụ này nói đơn giản có thể nói là nàng tiếp nhận đơn giản nhất nhiệm vụ, nói khó lại rất khó, rốt cuộc nhân tâm khó nhất nắm chắc, nàng cũng không tin tưởng bảo đảm nàng nhất định có thể lấy được đối phương hảo cảm a.

——— chuyện ngoài lề ———

Thủy tân văn đã khai, ở tác giả mặt khác tác phẩm bên trong có thể thấy, cầu các vị thân thân duy trì, cấp cái cát chứa, các người duy trì mới là thủy lớn nhất động lực, làm cát chứa cùng bình luận khu lửa nóng đứng lên đi, cảm tạ đại gia!

Tin tưởng thủy nhất định sẽ không cho các người thất vọng!

Cát chứa, cát chứa, cát chứa, cát chứa, cát chứa ~ (vô hạn hồi âm)

-----oOo-----

017 tức phụ không dễ dàng như vậy trụy

Nguồn: EbookTruyen.Net

Sáng sớm dương quang ấm áp tươi đẹp, hoa lam quân khu trong đại viện thỉnh thoảng liền có thể nhìn đến tập thể dục buổi sáng lão nhân hoặc là thanh niên. Bởi vì trong khoảng thời gian này vừa lúc là trường quân đội Hoa Lam khai giảng nhật tử, cho nên trong đại viện mặt hài tử cùng thanh thiếu niên cũng không nhiều, hẳn là đều đi trường quân đội Hoa Lam đưa tin trợ ở trường —— tuy nói hoa lam quân khu đại viện hài tử phần lớn có cư trong đại viện đặc quyền, dùng người lại không nhiều lắm.

Này liên quan đến một cái mặt mũi thượng vấn đề, cho dù là quân khu đại viện các gia các hộ cũng thích đua đòi, tổng không muốn nhà mình hài tử bị so không bằng.

Nhà này hài tử có thể ở lại giáo, mặt khác một nhà hài tử nếu là không ký túc nói, ngược lại liền có vẻ có chút kiêu khí ăn không hết khổ.

Lúc này, hoa lam quân khu mười tám hào cửa, một người ăn mặc quân màu xanh lục váy dài phụ nhân, tay nắm thoạt nhìn bảy tám tuổi hài tử, cùng nhau đứng ở chỗ này, tựa hồ là do dự một hồi, rốt cuộc nâng lên tay ấn xuống chuông cửa.

Này phụ nhân không phải người khác, đúng là ngày hôm qua bị Hách Liên lão gia tử tự mình ra lệnh Hách Liên Thư, nàng trong tay nắm hài tử chính là con trai của nàng, Hách Liên Lạc Quân.

Từ ngày hôm qua nhận được nhiệm vụ sau, Hách Liên Thư trải qua suy nghĩ cặn kẽ mới ở cái này thời gian đi vào nơi này.

Thời gian này không tính vãn cũng không tính quá sớm, hẳn là sẽ không xuất hiện chính mình tiến đến thời điểm, đối phương còn đang ngủ xấu hổ tình huống. Đồng thời cũng sẽ không quá muộn, có vẻ chính mình không tôn trọng đối phương, không coi trọng chuyện này.

Hách Liên Thư không ngừng ở thời gian trên dưới công phu, liền quần áo trang điểm cũng giống nhau.

Ngày thường nàng trang điểm đều tương đối tùy ý giới giang, hôm nay lại xuyên một thân quần màu xanh lục váy liền áo, dùng cây trâm kéo tóc, khiến cho cả người thoát nhìn trí thức lại ôn hòa, đồng thời cũng sẽ không làm người cảm thấy nhu nhược, không cường thế xông ra cũng sẽ không bình phàm ẩn hình, có thể nói là gái đúng chỗ ngựa.

Này thân trang điểm nàng, bị nhà mình lão công thấy thời điểm, còn kinh diễm một hồi lâu. Ở nàng mang theo Hách Liên Lạc Quân ra cửa thời điểm, thậm chí ghen bất mãn oán giận, nói như thế nào đều không thấy nàng vì chính mình nhiều trang điểm trang điểm, lại vì khác người xa lạ chuyên tâm giả dạng, nếu không phải biết đây là lão gia tử bố trí nhiệm vụ, hẳn đều phải hoài nghi nàng có phải hay không muốn đi theo nam nhân khác hẹn hò linh tinh vân vân.

Những lời này được đến chính là Hách Liên Thư một cái xem thường.

Hách Liên Thư nghĩ đến rời đi khi nhà mình lão công biểu tình cùng lời nói, có chút căng chặt biểu tình liền không khỏi giãn ra, nhẹ nhàng gọi lên khóe miệng, tâm tình cũng nhẹ nhàng không ít.

“Xinh đẹp a di, người tìm ai a?” Lúc này, một tiếng thanh thúy non nớt nữ đồng thanh truyền vào Hách Liên Thư lỗ tai.

“Mẹ.” Hách Liên Lạc Quân kéo hạ Hách Liên Thư tay.

Hách Liên Thư hoàn hồn nhìn về phía màn hình thượng tinh xảo xinh đẹp nữ đồng, hai mắt tức khắc sáng ngời.

Lúc ấy ở tư liệu thượng nhìn đến ảnh chụp thời điểm, liền cảm thấy nhà này có đủ xinh đẹp, lúc này tận mắt nhìn thấy càng làm cho người trước mắt sáng ngời. Đặc biệt là bảo bảo câu kia ‘ xinh đẹp a di ’ làm nàng nghe được thực thoải mái.

“Bảo bảo hảo, ta là người Hách Liên a di nga.” Hách Liên Thư tươi cười ôn nhu.

Bảo bảo chớp chớp mắt, “Ta đã biết, người là tới cùng ba ba ma ma cùng nhau mang bảo bảo đi báo danh người.”

Đại môn cũng mở ra.

Hách Liên Thư nắm Lạc Quân đi vào đi.

Vừa tiến vào biệt thự hoa viên, Hách Liên Thư liền cùng ngày hôm qua lão gia tử cùng Hách Liên đình giống nhau, bị bên trong cảnh sắc chấn động, cũng nhận ra mấy thứ khó được thảo dược, trong lòng lập tức liền minh bạch nhà mình lão gia tử như vậy nghiêm túc nguyên nhân.

“Quân quân? Làm sao vậy?” Hách Liên Thư bỗng nhiên phát hiện nhà mình nhi tử có chút an tĩnh quá mức.

Tuy rằng Hách Liên Lạc Quân bản thân liền rất trưởng thành sớm, đánh tiểu liền thích lạnh một khuôn mặt, làm Hách Liên Thư một trận lo lắng tương lai hắn hay không sẽ trở thành một cái diện than.

Nho nhỏ Lạc Quân lắc đầu, nằm liệt một trương còn non nớt mặt, không nói nguyên nhân.

Hách Liên Thư hiểu biết hắn tính cách, bắt đắ dĩ thờ dài một hơi, biết hắn không nghĩ lời nói, chính mình như thế nào hỏi đều không có dùng.

Như vậy tưởng tượng, Hách Liên Thư bỗng nhiên phát hiện bảo bảo tựa hồ vừa lúc là cái hoạt bát cơ linh tính cách, chẳng những miệng ngọt, liền tươi cười cũng ngọt đến làm người thích. Nếu làm bảo

bảo cùng Lạc Quân ở chung nói, nói không chừng có thể làm Lạc Quân tính cách có điều thay đổi.

Dù sao dựa theo lão gia tử phân phó, nhưng còn không phải là muốn Lạc Quân chiếu cố bảo bảo, cùng nàng đánh hảo quan hệ sao.

Hách Liên Thư càng nghĩ càng cảm thấy hành, tới gần biệt thự trên đường, đối Lạc Quân khuyên bảo: “Quân quân a, vừa mới nữ hài kia chính là bảo bảo, về sau người muốn đem nàng coi như thân muội muội giống nhau chiếu cố, làm hảo ca ca biết không?”

“Ân.” Tiểu Lạc Quân thật mạnh gật đầu.

“Ai?” Hách Liên Thư ngăn ra. Nàng vốn đang cho rằng muốn tiếp tục có dụ hồng vài câu mới được.

Phải biết rằng Lạc Quân tuy rằng tiểu, chính là tính cách thực cố chấp, đã có một bộ chính mình hành sự tác phong.

Đêm qua nàng dặn dò hẳn một ít những việc cần chú ý thời điểm, hẳn cũng là lạnh mặt không trở về lời nói, chỉ có gật đầu.

Hách Liên Thư trên mặt lộ ra một cái chế nhạo tươi cười, “Nga ~ nguyên lai tiểu quân quân cũng là bề ngoài phái a, có phải hay không thấy tiểu muội muội lớn lên đáng yêu, nhất kiến chung tình a.”

Lạc Quân mặt lạnh đỏ lên, có chút thẹn quá thành giận trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, nói: “Ta mới bảy tuổi!”

“Ai nha, ai nha, tiểu quân quân đây là thẹn thùng a!” Khó được nhìn thấy nhà mình trưởng thành sớm nhi tử phá tướng một mặt, Hách Liên Thư như thế nào đều không buông tha cơ hội này trên cợt hẳn, “Kỳ thật tiểu quân quân không cần thẹn thùng a, bảo bảo như vậy đáng yêu, mẹ mẹ cũng thực thích, nếu là tiểu quân quân có bản lĩnh đem bảo bảo đuổi tới tay, định cái hôn ước từ bé gì đó, mẹ mẹ sẽ thật cao hứng nga.”

“Hừ.” Lạc Quân hừ lạnh một tiếng, thực mau liền khôi phục mặt lạnh, mắt nhìn thẳng, một bộ không muốn để ý tới Hách Liên Thư bộ dáng.

“Ha ha ha ha ha.” Hách Liên Thư thực không cho mặt mũi cười ra tới.

Mắt thấy liền phải tới rồi biệt thự trước cửa, Hách Liên Thư khom người cúi đầu, đối tiểu Lạc Quân bên tai lặng lẽ nói: “Quân quân muốn cố lên nga, mục mục phía trước nói không tính toán gì hết, người vẫn là không cần đem bảo bảo đương thân muội muội tới chiếu cố, liền đem nàng đương tương lai lão bà tới chiếu cố đi.”

Tiểu Lạc Quân lổ tai một trận hồng triều, hung hăng trừng mắt nhà mình chơi tâm nổi lên lão mẹ.

“Ha ha.” Hách Liên Thư lại lần nữa cười, bất quá lần này tiếng cười thực mau liền thu liễm, khôi phục đứng đắn ôn hòa biểu tình.

Bởi vì biệt thự nơi ở môn đã tới rồi.

Mở cửa chính là bảo bảo, nàng đứng ở cửa, ăn mặc màu trắng họa miêu đầu áo thun, từng suy sụp hươu nhàn quần jean, mở to thiện lương hai mắt nhìn hai người, bộ dáng ngây thơ lại thuần tịnh, làm Hách Liên Thư trái tim mãnh nhảy, thiếu chút nữa không nhin xuống, xông lên phía trước ôm lấy nàng, một trận xoa bóp.

Quả nhiên vẫn là nữ nhi hảo a!

Hách Liên Thư không ngừng một lần tưởng sinh một cái nữ nhi.

“Hách Liên a di hảo, quân quân ca ca hảo.” Bảo bảo lộ ra một cái xán lạn tươi cười.

“Bảo bảo hảo!” Hách Liên Thư không duy trì được rụt rè, nhìn bảo bảo ánh mắt đặc đề nhiều nhiệt liệt.

“Hảo.....” Tiểu Lạc Quân thấp thấp lên tiếng.

Hách Liên Thư kinh ngạc nhìn nhi tử liếc mắt một cái, thực mau liền lộ ra chế nhạo tươi cười.

Tiểu Lạc Quân thấy nàng tươi cười, không tiếng động dùng cái mũi hừ hạ, không được tự nhiên bỏ qua một bên đầu.

Từ bảo bảo dẫn đường, Hách Liên Thư mẫu tử hai đi vào phòng khách.

Bảo bảo nói: “Ba ba ma ma đều chuẩn bị tốt nga.”

Hách Liên Thư nghe, liền nhìn đến trong phòng khách ngồi Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người.

Tư Lăng Cô Hồng như cũ ăn mặc nhẹ nhàng giản dị áo sơmi quần dài, bị nàng ôm vào trong ngực Đường Niệm Niệm tắc ăn mặc khinh bạc trường tụ váy, hai người ngốc tại cùng nhau thời điểm, tổng cho người ta một loại mạc danh chấn động cảm.

Hách Liên Thư đối mặt hai người thời điểm, luôn luôn cứng cõi tâm cảnh thế nhưng dâng lên khẩn trương, nhẹ nhàng sắc mặt cũng có một ít câu thúc lên.

Ở nàng nhìn Đường Niệm Niệm hai người thời điểm, Đường Niệm Niệm cũng đánh giá nàng liếc mắt một cái.

Hách Liên Thư lớn lên không thể nói thật xinh đẹp, lại thắng ở thanh tú, nhất xông ra nàng khí chất chính là nàng một đôi cao gầy lông mày, mang theo quân nhân anh khí.

Loại này anh khí tái hiện đại nữ tính trên người rất ít nhìn thấy.

Đây là một cái có nữ tính ôn nhu lại không mất kiên cường nữ nhân.

Đường Niệm Niệm đối loại này nữ nhân luôn luôn có hảo cảm, này hảo cảm tới đến nỗi Chu Diệu Lang cùng Thù Lam chờ. Rốt cuộc phía trước đi theo bên người nàng các nữ nhân, vô luận là Chu Diệu Lang vẫn là Thù Lam, Mộc Linh Nhi chờ, mỗi người đều là cân quắc không nhường tu mi nữ nhân.

“Ăn qua cơm sáng sao?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Như vậy thăm hỏi cũng là từ hiện đại thư đi học tới.

Câu này hỏi chuyện đánh vỡ giữa hai bên an tĩnh, cũng làm Hách Liên Thư tâm tình một chút thả lỏng không ít.

Hách Liên Thư kinh ngạc nhìn Đường Niệm Niệm.

Đây là cái thoát nhìn bắt quá không đến hai mươi nữ nhân, nàng cả người thuần tịnh đặc thù khí chất lại làm nàng càng giống cái không trải qua thế sự thiếu nữ, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ không có người tin tưởng nàng đã kết hôn, hơn nữa còn sinh cái 4 tuổi hài tử.

Như vậy còn không đủ để làm Hách Liên Thư kinh ngạc, để cho nàng kinh ngạc chính là, cứ như vậy một cái tựa hồ không trải qua thế sự thiếu nữ, lại làm có loại mâu thuẫn thành thực đậm tĩnh, cái loại này nhìn thấu thế sự trong sáng tâm cảnh, đã non nớt lại thành thực, mâu thuẫn lại không không khỏe, cấu thành đối khác phái trí mạng thần bí lực hấp dẫn.

Đặc biệt là đương nàng nói chuyện thời điểm, giống như có loại ma lực giống nhau, làm Hách Liên Thư không tự giác liền thả lỏng.

“Ăn qua.” Hách Liên Thư đối Đường Niệm Niệm lộ ra hữu hảo thân thiết tươi cười, trong lòng nhớ rõ tư liệu thượng nói một cái —— nhiệm vụ máu chốt ở Đường Niệm Niệm trên người.

“Cho các người đợi lâu đi?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu.

Không thể không nói, Hách Liên Thư thời gian thật sự nắm chắc thực hảo, nàng tới thời điểm, Đường Niệm Niệm toàn gia vừa lúc ăn xong cơm sáng, nghỉ ngơi trong chốc lát, bọn họ liền tới cửa tới.

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đứng lên, vừa định trực tiếp đi, lại ở nàng nhẹ nhàng nhìn qua liếc mắt một cái, liền bắt đặc

dĩ đem nàng buông hoài, nắm tay nàng chường.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng biểu tình hình như có như vậy một tia âm đạm.

Tuy rằng nắm cũng ở bên nhau, chính là tổng không bằng ôm như vậy thân cận.

Huống chi ôm Đường Niệm Niệm mềm mại thân thể, vẫn luôn làm Tư Lăng Cô Hồng thích, hơi chút nghiêng đầu là có thể đủ để sát vào Đường Niệm Niệm, người được trên người nàng đặc có thanh hương.

Đường Niệm Niệm kiên trì chính mình đi, nắm Tư Lăng Cô Hồng tay nắm thật chặt, đơn giản động tác liền trấn an Tư Lăng Cô Hồng tâm tình.

Hách Liên Thư nhìn hai người hồ động, trong lòng lại kinh ngạc lại hâm mộ.

Tuy rằng nàng cùng lão công cảm tình cũng không tồi, lại hoàn toàn hảo không đến trình độ như vậy.

Nàng cũng cuối cùng minh bạch, kia tư liệu thượng viết Đường Niệm Niệm là máu chốt nguyên nhân.

“Trường quân đội Hoa Lam cách nơi này không xa lại cũng không gần, nếu là không ngại nói, liền ngồi ta xe đi thôi.” Hách Liên Thư thấy bọn họ đều chuẩn bị tốt, mỉm cười đưa ra kiến nghị.

Hách Liên Thư mở ra chính là phòng xe, ngồi Đường Niệm Niệm toàn gia dư dả, nàng cũng không có làm tài xế lái xe, hết thầy đều từ chính mình qua tay, đã kỳ đối Đường Niệm Niệm toàn gia tôn trọng.

Ở trong xe Tư Lăng Cô Hồng như cũ ôm Đường Niệm Niệm ngồi, bảo bảo tắc cùng Lạc Quân đối diện ngồi.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn Lạc Quân liếc mắt một cái, sau đó duỗi tay sờ sờ bảo bảo đầu, đạm nói: “Bảo bảo chính mình nhìn

làm.”

Lạc Quân nằm liệt mặt, trên thực tế đối Đường Niệm Niệm bất thành linh nói, rất là tò mò.

Lời này là có ý tứ gì a?

Bảo bảo tắc đối Đường Niệm Niệm nghiêm túc gật đầu, “Bảo bảo còn nhỏ, không nóng nảy.”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh không hề chú ý hai đứa nhỏ.

Bảo bảo nhìn trước mặt Lạc Quân.

Lạc Quân bị nàng nhìn một hồi, biểu tình liền có chút không được tự nhiên, quạnh quẽ thanh âm còn mang theo hài tử non nớt, lại có loại bình thường hài tử không có trầm tĩnh quyết đoán, “Bảo bảo, có chuyện gì sao?”

Bảo bảo nghiêm túc nói: “Quân quân ca ca, người muốn bảo bảo làm người tức phụ nói, chẳng những phải đối bảo bảo hảo, còn muốn lớn lên hảo, thân thủ hảo, chỉ cần là hoa ngôn xảo ngữ theo đuôi là vô dụng nga.”

“.....” Lạc Quân diện than mặt phách nứt, trong nháy mắt bạo hồng, sau đó hung hăng quay đầu trờng về phía trước mặt lái xe Hách Liên Thư.

Hách Liên Thư lúc này biểu tình cũng tan vỡ, nắm tay lái cũng là một cái quay nhanh, thiếu chút nữa đụng vào người.

Hai mẫu tử nơi nào sẽ biết, bọn họ đối thoại cư nhiên bị Đường Niệm Niệm toàn gia nghe được rõ ràng.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Như cũ cầu tân văn cất chứa cùng duy trì, tân văn tên là vương bài hãn phi, manh phu dưỡng thành, đại gia không cần bị văn danh lầm đạo, này tuyệt đối không phải tỷ đệ luyện, càng không phải đánh tiểu

dưỡng đến đại ý tứ, mà là một loại ảnh hưởng cùng dạy dỗ, mạnh
phu càng nhiều là nội mạnh!

Văn là sủng văn, sạch sẽ song cường.

Tin tưởng thủy sẽ cho đại gia hiện ra không giống nhau xuất sắc, hy
vọng đại gia đừng được cất chứa cùng duy trì, cảm ơn.

-----oOo-----

017 bảo bảo muốn nhập giáo

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Khụ khụ khụ. Một trận trầm mặc xấu hổ sau, Hách Liên Thư liền cố nén cười ằm lên xúc động, không chút nào cố nhà mình diện than nhi tử rồi rầm cảm xúc, mãn nhãn chế nhạo, lái xe trung bớt thời giờ quay đầu triều Lạc Quân nhìn thoáng qua, cười tủm tỉm nói: “Ai u, quân quân, nghe thấy được không có, vì mụ mụ có cái hảo con dâu, người cần phải hảo hảo nỗ lực a ~”

Nho nhỏ Lạc Quân hiện tại này hận không thể chính mình trong tay có khẩu súng, nếu không bằng rồi nhà mình ngẫu nhiên không phụ trách nhiệm lão mẹ, nếu không liền bằng rồi chính mình.

Đương nhiên, này chỉ là một ý niệm mà thôi.

Nếu trong tay hẳn thật sự có này đem đoạt, tuyệt đối sẽ không thật sự làm như vậy.

Lạc Quân oán hận thấp giọng nói: “Hảo hảo lái xe.”

“Ha ha ha ha.” Hiểu biết chính mình nhi tử đây là khó được then thùng, Hách Liên Thư tâm tình cực hảo quay lại đầu, thậm chí còn hừ đi lên tiểu khúc nhi. Trong lòng nghĩ hôm nay về nhà sau, nhất định phải đem chuyện này nói cho lão công nghe một chút, làm hẳn cũng cùng nhau vui vẻ vui vẻ.

Phải biết rằng, muốn cho nhà mình cái này trưởng thành sớm ‘tiểu lão đầu’ then thùng cơ hội, thật sự là quá ít.

Bảo bảo không hiểu được, bọn họ mẩu tử rốt cuộc là đang cười chút cái gì, Lạc Quân lại ở then thùng chút cái gì.

Bất quá đồng dạng nghe được Hách Liên Thư lời nói bảo bảo, thực nghiêm túc trả lời nói: “Hách Liên a di, chỉ là nỗ lực còn không được,

chính yếu vẫn là muốn bảo bảo thích, bảo bảo chỉ cần chính mình yêu thích người làm bạn lũ!”

“Ha ha ha ha!” Hách Liên Thư lại là một trận cười vui, cười đến nước mắt đều mau ra đây, vội vàng nói: “Là, là, là, bảo bảo thật là quá đáng yêu, đương nhiên muốn tìm chính mình yêu thích người làm bạn lũ!”

Bảo bảo nồng đậm lại kiêu lớn lên lông mi nháy, nghi hoặc nghiêng đầu.

Nàng lời nói thực buồn cười sao.

Bảo bảo chính là thực nghiêm túc nga!

Chỉ là bảo bảo lại không rõ, liền nàng tuổi tới nói, như vậy tiểu liền như vậy nghiêm túc nói tương lai bạn lũ sự tình. Nghe vào đại nhân lỗ tai, thật sự là buồn cười đến cực điểm, cảm thấy đối phương thật sự là quá đáng yêu.

Đến nỗi thật sự?

Kia đã là không sao cả sự tình.

Ngồi ở bảo bảo đối diện Lạc Quân, nằm liệt khuôn mặt yên lặng nhìn bảo bảo nghi hoặc bộ dáng, một khắc đều không có động.

Đường Niệm Niệm khinh phiêu phiêu ánh mắt đảo qua hán liếc mắt một cái.

Lạc Quân thật giống như con nhím giống nhau mẫn cảm, nháy mắt liền đã nhận ra, con người cơ rụt lại liền nhanh chóng dời đi, bỏ qua một bên nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Nếu không có chú ý tới hán kia hơi hơi đỏ bừng lỗ tai nói, về mặt của hán thật sự nghiêm túc đứng đắn thực.

“Thẹn thùng.” Đường Niệm Niệm thanh đậm nói ra Lạc Quân che giấu chân tướng.

Nếu chỉ nghe nàng thanh âm nói, nhất định cho rằng nàng chỉ là trần thuật một sự thật.

Bất quá, nhất hiểu biết nàng Tư Lăng Cô Hồng lại từ nàng thanh triệt trong hai mắt mặt, nhìn ra nàng kia một chút giảo hoạt ý cười.

Tư Lăng Cô Hồng khoe miệng nhẹ cong, sủng nịch vuốt ve mái tóc của nàng.

Thon dài giống như ngọc xây ngón tay, từ kia đen nhánh nhu thuận sợi tóc đi qua, đến đỉnh đầu đến đuôi tóc.

Chuyện này, ở người ngoài xem ra tựa hồ là phi thường chuyện nhàm chán, bất quá Tư Lăng Cô Hồng lại làm không biết mệt, tựa hai người gặp nhau cho tới bây giờ trải qua vô số năm tháng, như cũ chưa từng thay đổi cái này thói quen, thậm chí còn càng ngày càng nhạc trung tại đây.

Ai cũng sẽ không minh bạch, ở người khác thoát nhìn phi thường chuyện nhàm chán, ở Tư Lăng Cô Hồng làm lên lại không giống nhau. Hắn đối Đường Niệm Niệm mỗi một cái đơn giản rất nhỏ thói quen, mỗi một chút ít đều giao cho hắn đối nàng nồng đậm cảm tình, theo thời gian lắng đọng lại, chỉ biết giống rượu lâu năm giống nhau, càng ngày càng tinh khiết và thơm chím xa, dẫn người say mê.

Bảo bảo sau khi nghe thấy, cũng nhìn chăm chăm Lạc Quân.

Lạc Quân tuy rằng nghiêng đầu, nhìn phía bên ngoài cửa sổ, lại vẫn là có thể cảm nhận được bảo bảo nhìn chăm chú.

Hắn cũng không biết chính mình làm sao vậy, thế nhưng có loại khiếp đảm cảm, không dám quay đầu lại lại cùng bảo bảo ánh mắt đối diện ở hết thủy. Trưởng thành sớm nghiêm túc biểu tình sau, là hắn nôn nóng nội tâm —— đều là lão mẹ nó sai, đều là nàng nói lung tung, ta mới có thể như vậy xấu hổ! Cái gì tức phụ, như vậy tiểu như thế nào cưới vợ! Muốn cưới vợ cũng muốn lại lớn lên như vậy một chút a!

Nếu Hách Liên Thư có thể nghe được tiểu Lạc Quân nội tâm phun tào, nhất định sẽ lại lần nữa cười âm lên tới một câu: Thân ái quân quân tiểu đồng giày, nói đến cùng người vẫn là muốn cái này tức phụ đi ~

Lạc Quân lỗ tai đều mau thiêu cháy, đôi mắt tự do, thỉnh thoảng xuyên thấu qua xe pha lê phản quang, mơ hồ nhìn đến bảo bảo bộ dáng.

Bảo bảo nhìn chăm chăm hẳn trong chốc lát sau, thấy hẳn như thế nào đều không chuẩn quay đầu, cũng liền không có hứng thú thu hồi ánh mắt, lo chính mình ghé vào bên cửa sổ thượng, nhìn thủ đô bay nhanh trôi đi cảnh sắc.

Lạc Quân phát hiện sau, trong lòng một trận nhẹ nhàng lại có chút mát mát.

Phía trước lái xe Hách Liên Thư đột nhiên nói: “Tư lãng tiên sinh một nhà nguyên lai không phải thủ đô người, đây là lần đầu tiên tới thủ đô định cư đi.”

“Ân.” Đường Niệm Niệm lên tiếng.

Hách Liên Thư cười nói: “Về sau quân quân cùng bảo bảo thượng cùng sở học giáo, vừa lúc có thể cho quân quân mang bảo bảo khắp nơi đi chơi chơi. Đường muội tử nếu là tưởng đi dạo phố cũng có thể đánh ta điện thoại, ta có biết không ít thủ đô danh cửa hàng, tuyệt đối vật siêu sở giá trị!” Nói xong, còn quay đầu đối Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt.

Đi dạo phố!

Cái này từ ngữ tuyệt đối là nữ nhân thích nhất nghe được.

Đường Niệm Niệm sóng mắt chớp động, tựa hồ có chút ý động.

“Ta bồi Niệm Niệm dạo.” Vẫn luôn không mở miệng Tư Lãng Cô Hồng, lúc này nói.

Hách Liên Thư không cần quay đầu lại xem vẻ mặt của hắn, đơn từ hắn thanh âm liền nghe ra hắn độc chiếm dục, còn có kia nồng đậm cam tâm tình nguyện, không có bất luận cái gì có lệ lấy lòng ý tứ.

Giống nhau nam nhân ghét nhất cùng nữ nhân đi dạo phố, nhưng Tư Lăng Cô Hồng hiển nhiên không ở này nghiêm thường nam nhân ví dụ.

Này nam nhân không khỏi quá dính lão bà đi?

Hách Liên Thư lại kinh lại tiện, lại không có dư thừa không nên có ý niệm.

Ở nàng xem ra, giống Tư Lăng Cô Hồng như vậy nam nhân, bộ dạng tuyệt đỉnh, dáng người nhất lưu, khí chất bất phàm, tiền tài hiển nhiên không thiếu, quyền thế địa vị nhất định không thấp, này căn bản chính là cái hoàn mỹ nam nhân a.

Như vậy nam nhân muốn nhiều ít mỹ nữ cho không liền có bao nhiêu mỹ nữ cho không, có thể không hoa tâm liền không tòi, càng miễn bàn đối một nữ nhân khăng khăng một mực, không ngừng khăng khăng một mực, còn sủng ái vô cùng, mọi chuyện đều vì duy nhất lão bà suy nghĩ.

Hách Liên Thư nghĩ thầm, nếu có như vậy một người nam nhân như vậy đối chính mình, chẳng sợ lại dính chính mình, chính mình chỉ sợ đều sẽ cầu mà không được.

Nàng tâm tư nhanh chóng chuyển động, đi dạo phố đề tài liền ở Tư Lăng Cô Hồng một câu hạ, không được mà chết.

Tiểu Lạc Quân tắc bất tri bất giác quay lại đầu, nhìn ghé vào bên cửa sổ, kiêu hai chỉ cẳng chân bảo bảo, cảm thấy nàng hai con mắt khắp nơi loạn chuyển bộ dáng, thật sự đáng yêu vô cùng, cùng biểu mọi món đồ chơi người ngẫu nhiên oa oa giống nhau, lại so với người nọ ngẫu nhiên lại xinh đẹp nhiều.

Hắn căng chặt khuôn mặt, tựa hồ gian nan suy nghĩ một hồi, sau đó chặt căng nói: “Bảo bảo muốn đi nơi nào chơi, cùng ca ca nói, ca ca mang bảo bảo đi.”

Bảo bảo nghe thấy lời nói, quay đầu nhìn Lạc Quân liếc mắt một cái, gật gật đầu, tươi cười xán lạn tươi đẹp, “Hảo ~”

Đáp ứng xong rồi sau, lại quay lại đầu, tiếp tục xem ngoài cửa sổ.

Nàng không có thấy, tiểu Lạc Quân biểu tình ngẩn người, sau đó diện than mặt lộ ra một chút tươi cười, khuôn mặt nhỏ hồng hồng, bộ dáng cuối cùng giống cái bảy tám tuổi hài tử, hồn nhiên lại tốt đẹp.

Thời gian chậm rãi quá khứ, hai khẩu người liền ở bất tri bất giác hài hòa ôn hòa không khí hạ, một đường lái xe tới rồi trường quân đội Hoa Lam bãi đỗ xe.

Cho dù là trường quân đội Hoa Lam cuối cùng báo danh mấy ngày, nhân số lại vẫn là không ít, liếc mắt một cái nhìn lại là có thể phát hiện, những người đó bên trong phần lớn đều là cha mẹ bồi hài tử cùng nhau tới, rất nhiều trên người còn công hành lý, nhìn dáng vẻ hẳn là nơi khác tới người.

Hai nhà người từ trên xe xuống dưới.

Hách Liên Thư thấy Đường Niệm Niệm ánh mắt nhìn về phía nơi đó, liền giải thích nói: “Nơi đó là bình thường tân sinh báo danh tham khảo địa phương, trường quân đội Hoa Lam nguyên lai lão sinh ở địa phương khác báo danh.” Ngay sau đó lại nói: “Tuy rằng bảo bảo cũng là tân sinh, bất quá nàng thuộc về đặc chiêu sinh, thí nghiệm địa phương cùng bọn họ không giống nhau, bất quá.....”

Hách Liên Thư ánh mắt nhìn về phía bảo bảo.

Bảo bảo ngửa đầu, khuôn mặt nhỏ dưới ánh mặt trời thủy nộn trong suốt, “Bất quá cái gì?”

Hách Liên Thư chịu đựng xoa bóp nàng khuôn mặt nhỏ xúc động, nghĩ thầm tiểu gia hỏa này thật không hổ có như vậy tuyệt sắc ba mẹ, này mỹ nhân phối trường thành lại không biết đến trêu chọc nhiều ít nam nhân, nhà mình nhi tử ưu thế tựa hồ không lớn a.

“Bất quá, đặc chiêu sinh thí nghiệm so bình thường sinh muồn nghiêm khắc rất nhiều, không biết bảo bảo có hay không tin tưởng a.” Hách Liên Thư trêu ghẹo nói.

Kỳ thật chẳng sợ bảo bảo quá không được, nàng cũng sẽ dùng điểm thủ đoạn nhỏ làm nàng qua.

Tuy rằng này có điểm dùng quyền mưu tư ý tứ, nhưng quyền thế lấy tới là làm gì đó? Nhưng còn không phải là dùng để giải quyết một ít phiền toái sao!

Nếu không phải như vậy, như vậy nhiều người đi tranh quyền là vì cái gì.

Bảo bảo tròn đôi mắt, nho nhỏ thân hình bỗng nhiên tản mát ra một cỗ mạc danh khí thế, khuôn mặt nhỏ một sữa ngày thường hồn nhiên xán lạn tươi cười, ngược lại nghiêm túc lại nghiêm túc, nồng đậm tự tin, cái miệng nhỏ một hiên hoàn toàn ngạo khí, “Một cái nho nhỏ thí nghiệm, đối bảo bảo tới nói dễ như trở bàn tay, không cần bất luận cái gì gian lận!”

Nàng hiển nhiên đã biết Hách Liên Thư nội tâm tính toán.

Một người bình thường thí nghiệm phải dùng gian lận tới đến thành tích, bảo bảo chính mình kêu ngạo không tiếp thu được, càng cảm thấy đến là ném ba ba ma ma mặt.

Hách Liên Thư không biết bảo bảo phát hiện chính mình nội tâm tính toán, nhìn thấy như vậy một mặt bảo bảo, thật sự là bị hoảng sợ.

Nàng ngay từ đầu thật sự chỉ đương bảo bảo là cái bị ba mẹ sủng ở lòng bàn tay hồn nhiên tiểu công chúa.

Chính là nhìn một cái nàng hiện tại bộ dáng, này nơi nào là tiểu công chúa, rõ ràng chính là cái tiểu nữ vương a!

Này ăn một lần kinh, Hách Liên Thư cũng quên mất đáp lại, chờ hoàn hồn lúc sau, cũng liền bỏ lỡ tốt nhất đáp lời thời cơ, nhất thời có chút xấu hổ.

“Bảo bảo nhất định có thể hành.” Tiểu Lạc Quân ở một bên đột nhiên nói chuyện.

Hắn lời nói một chút đánh vỡ trầm mặc.

Hách Liên Thư vội vàng triều nhi tử đầu đi một cái tán thưởng ánh mắt, cũng đối bảo bảo cười ha hả nói: “Xem ra vẫn là a di xem thường bảo bảo, bảo bảo đây là tính toán cấp a di một kinh hỉ sao?”

“Hừ hừ.” Bảo bảo ngạo kiều ngửa đầu.

Hách Liên Thư vội vàng dùng tay che miệng lại, nhin xuống sắp bật thốt lên cười âm lên.

Ai u uy, muốn hay không như vậy đáng yêu a! A di tiểu tâm can chịu không nổi a!

Đường Niệm Niệm sờ sờ bảo bảo đỉnh đầu.

Này một sờ thật giống như có ma lực giống nhau, bảo bảo hai mắt lập tức cười thành trắng non nhi, khôi phục xán lạn diễm mỹ hình dáng, nói: “Ma ma, bảo bảo nhất định bắt được tốt nhất thành tích nga!”

Đường Niệm Niệm dung túng nói: “Đừng đùa quá mức.”

“Bảo bảo biết ~”

Hách Liên Thư nhìn Đường Niệm Niệm tươi cười, Tư Lăng Cô Hồng đạm nhiên. Nghĩ thầm, này đối cha mẹ đối chính mình hài tử thật là có tin tưởng a.

Trường quân đội Hoa Lam nếu có thể được xưng là Hoa Hạ tốt nhất trường học, nhập giáo tiêu chuẩn đương nhiên cũng là tối cao, giống bảo bảo như vậy tiểu nhân hài tử, muốn quá thí nghiệm thật sự không dễ dàng, trong tình huống bình thường có thể tại như vậy tiểu nhập giáo hài tử, phần lớn đều là quân khu trong đại viện từ nhỏ đã bị huấn luyện quân chính nhị \ tam đại, lại hoặc là thật sự khó gặp thiên tài hài tử.

Đến nỗi những cái đó thần bí cổ xưa gia tộc hài tử, không thể dùng người thường tiêu chuẩn đi cân nhắc.

Chờ Hách Liên Thư đem Đường Niệm Niệm toàn gia đưa tới thí nghiệm cao lầu, nàng còn không biết, đi vào lúc sau bảo bảo, sắp mang cho nàng nhưng không ngừng là kinh hỉ, đã có thể nói là kinh hách.

-----oOo-----

018 soái ngậy người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thí nghiệm đại lâu trước có chuyên môn bảo vệ cửa, nhìn thấy Hách Liên Thư cùng Đường Niệm Niệm đám người, còn không có chờ bảo vệ cửa mở miệng, Hách Liên Thư cũng đã ra đưa ra giấy chứng nhận, bảo vệ cửa lập tức nhường đường cấp hai nhà người mở cửa.

Đặc chiêu sinh thí nghiệm đại lâu bên trong cùng bề ngoài giống nhau, vô luận là trang trí cùng bố trí đều là tràn ngập quân nhân đơn giản lưu loát, đá cẩm thạch sàn nhà sạch sẽ đến không thấy một chút rác rưởi, hành tẩu ở bên trong lớn lớn bé bé nam nữ, biểu tình đều mang theo nghiêm túc.

Nhìn kỹ nói, liền sẽ phát sinh này đó nam nữ ánh mắt, hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít ngạo tính.

Này cũng khó trách.

Giống nhau bị trường quân đội Hoa Lam đặc chiêu học sinh, kia tuyệt đối là người thường thiên tài, có được so với người bình thường càng cường ngạo khí.

Đường Niệm Niệm toàn gia đi vào tới sau, không ngoại lệ bị hành tẩu nam nữ chú ý tới.

“Ta dựa, lần này tân sinh quá cấp lực! Xem ra trường quân đội Hoa Lam giáo hoa cùng giáo thảo bằng lập tức liền phải thay đổi đi!” Một cái mang theo tư vàng đôi mắt, mặt ngoài thoạt nhìn thực văn nhã mười tám chín tuổi nam nhân, nhỏ giọng đối bên người nam tính bằng hữu nói.

Hắn thanh âm rất nhỏ, trong tình huống bình thường, cũng chỉ có hắn bên người bằng hữu mới nghe thấy.

Vừa nghe hắn nói chuyện nội dung, liền có thể biết hắn là trưởng quân đội Hoa Lam lão sinh.

Hắn bằng hữu cũng rất nhỏ thanh nói: “Kia hai người là tay nắm tay.”

Mắt kính nam mặt ngoài đều là văn nhã mỉm cười, nho nhỏ thanh âm nói lại là tuyệt đối không phù hợp hắn bộ dáng nói, “Ông trời bất công a, như vậy tuyệt sắc xứng thành một đôi, kêu chúng ta những người này sao mà chịu nổi!”

Hắn bằng hữu rõ ràng đối bộ dáng này của hắn rất quen thuộc, lại nói: “Bọn họ bên người chính là Hách Liên a di, chính là trước kia ở trong đại viện không có gặp qua bọn họ a, chẳng lẽ là Hách Liên gia bà con xa thân thích?”

“Ai biết a, bọn họ bên người cái kia tiểu loli cũng siêu đáng yêu, trưởng thành lại là cái tuyệt sắc.” Mắt kính nam không sao cả thái độ, hiển nhiên là so với gia sự phương diện này, hắn càng để ý sắc đẹp.

Hắn bằng hữu trừu trừu khóe miệng.

“A! Mỹ nữ đang xem chúng ta!” Mắt kính nam đột nhiên càng áp lực lời nói nói.

Hắn bằng hữu cả kinh, bất động thanh sắc triều Đường Niệm Niệm bên kia nhìn lại, lập tức đối thượng Đường Niệm Niệm cặp kia thanh triệt con ngươi. Đối mặt như vậy tựa hồ thấy rõ cùng nhau ánh mắt, hắn bình tĩnh đối Đường Niệm Niệm cười cười, một bộ đứng đắn ôn hòa bộ dáng.

Đường Niệm Niệm nhìn trong tầm mắt cái kia nam sinh ôn hòa tươi cười, lại nghe tới rồi hắn nội tâm hoàn toàn không phù hợp gào rống

Dựa dựa dựa dựa dựa!

Mỹ nữ cũng không phải muốn nhìn là có thể xem a, vì cái gì càng ngày càng có loại chốt dạ cảm giác a!

Thảo! Còn như vậy đi xuống, lão tử hoàn mỹ học trưởng dạng mau kiên trì không được!

Lệ rơi đầy mặt có hay không!

Nam sinh rối rắm, rốt cuộc là không nhìn đâu, vẫn là tiếp tục kiên trì.

Đường Niệm Niệm sóng mắt chớp động, bỗng nhiên cảm giác được Tư Lăng Cô Hồng nắm chính mình tay hơi hơi căng thẳng, tâm tư liền toàn bộ trở về, ngẩng đầu đối bên người Tư Lăng Cô Hồng gọi lên khoe miệng, lộ ra một cái tiếu ý tươi cười.

“Cô Hồng đẹp nhất.”

Tư Lăng Cô Hồng rõ ràng rõ ràng đây là Đường Niệm Niệm cố ý lời nói, chính là nhìn nàng tươi cười, còn có kia vĩnh viễn trắng ra nghiêm túc lời nói, trong lòng sơ dâng lên tới một chút nóng nảy giống như là bông tuyết hòa tan, chỉ còn lại có thủy mát lạnh nhu hòa.

“Niệm Niệm càng ngày càng giáo hoạt.”

Lời nói là như thế này nói, khẩu khí hoàn toàn đều là sủng ái dung túng.

Đường Niệm Niệm cười không phủ nhận, cũng không có bất luận cái gì ý tứ hối cải.

Ai kêu nàng giáo hoạt, nàng tùy hứng, đều là hấn một tay súng ra tới đâu.

Vô luận làm cái gì, cuối cùng chỉ cần nàng một cái tươi cười, một câu mềm giọng, một ánh mắt, liền có thể làm hấn thỏa hiệp.

Hai người không coi ai ra gì đối diện mỉm cười, quanh thân như vòng quanh người khác căn bản là không có biện pháp chen chân

ôn nhu.

Mặt sau nam sinh thừa dịp lúc này, lập tức quay đầu lại, nguyên bản đứng đắn ôn hòa mỉm cười biểu tình, nháy mắt liền biến thành một cái khổ qua mặt. Lo chính mình duỗi tay xoa chính mình mặt, đối bên người mắt kính nam nói: “Mỹ nữ thật không thể tùy tiện xem a, đặc biệt là loại này đỉnh cấp mỹ nữ, thiếu chút nữa phá công.” Sau khi nói xong, không thấy mắt kính nam đáp lại, nghi hoặc nhìn lại, phát hiện mắt kính nam sắc mặt có chút khó coi, trong lòng không khỏi cả kinh, “Người làm sao vậy?”

Mắt kính nam bị hấn lay động, mới hoàn hồn, sau đó vẫn nhã biểu tình phách nứt ra, “Làm! Hừ chết lão tử! Kia nam nhân ánh mắt thật khủng bố!”

“Cái gì ánh mắt?” Nam sinh không rõ.

Mắt kính nam tưởng giải thích, lại cảm thấy giải thích không rõ ràng lắm, liền nói: “Vừa mới xem mỹ nữ thời điểm, người không cảm thấy kia nam nhân nhìn qua liếc mắt một cái, thật giống như bị băng đao đâm hạ cảm giác sao?”

Nam sinh lập tức khinh thường, “Người võ hiệp tiểu thuyết xem nhiều đi.”

Đôi mắt nam giận, “Người cái trì độn nhị hóa!”

Nam sinh không cam lòng yếu thế cùng hấn đối mắng ở bên nhau.

Tuy rằng hai người rõ ràng là ở cãi nhau, chính là thanh âm vẫn là rất nhỏ, chỉ có cho nhau mới có thể đủ nghe thấy. Đặc biệt là bọn họ cho nhau châm chọc đối mắng thời điểm, biểu tình thế nhưng đều là một bộ hữu hảo ôn hòa, làm nghe không rõ bọn họ lời nói người, đều cho rằng bọn họ là ở hữu hảo nói chuyện với nhau cái gì chuyện thú vị.

Ở thí nghiệm trong lâu, nghị luận Đường Niệm Niệm toàn gia người không ngừng này một đôi kẻ dở hơi huynh đệ, còn có rất nhiều đi

ngang qua gặp qua bọn họ lão sinh.

Này đó lão sinh nhỏ giọng nghị luận trung, nội dung phần lớn đều là lấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người là mới tới đặc chiêu sinh là chủ.

Này cũng không thể trách bọn họ hiểu lầm.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng thoát nhìn đều thực tuổi trẻ, tuy rằng bắt phàm khí chất làm người cảm thấy, bọn họ không bằng bộ dáng thoát nhìn như vậy tuổi trẻ đơn thuần. Nhưng trường quân đội Hoa Lam là thiên tài nơi tụ tập, trưởng thành sớm người một đống, có loại này trầm ổn khí chất người trẻ tuổi cũng có rất nhiều, cũng liền nhiều thấy thiếu quái.

“A ~ là các người, Niệm Niệm tử!”

Đương Đường Niệm Niệm toàn gia tùy Hách Liên Thư dẫn dắt, thượng thí nghiệm lầu tầng thứ ba, mới ra thang máy không bao lâu, bên tai liền nghe được một cái thiếu nữ kinh hỉ nhu lượng thanh âm.

Niệm Niệm tử?

Hách Liên Thư nghe thấy cái này thực lạc xưng hô, trong lòng không khỏi tưởng, nguyên lai đường muội tử ở trường quân đội Hoa Lam có người quen?

Đường Niệm Niệm nghe được thanh âm này cảm giác được một tia quen thuộc, ngẩng đầu hướng phía trước mặt nhìn lại.

Một cái ăn mặc trường quân đội Hoa Lam giáo phục thiếu nữ hướng bên này chạy chậm lại đây.

Nàng diện mạo thực phần nộn, trắng nõn da thịt trang bị thủy lượng mắt hạnh, tiểu xảo cái mũi cùng môi anh đào, tràn đầy vui mừng tươi cười, lông mi run rẩy, thật giống như một đóa phấn hoa trà, tươi mát động lòng người.

Đây là cái làm người ánh mắt đầu tiên nhìn đến liền sẽ nhìn không được sinh ra hảo cảm thiếu nữ.

Chỉ là này không giới hạn trong Đường Niệm Niệm toàn gia.

“Niệm Niệm tỷ, các người cũng là trường quân đội Hoa Lam học sinh sao?” Thiếu nữ chạy đến hai nhà nhân thân biên thời điểm, khuôn mặt nhỏ bởi vì vận động mà lộ ra đỏ bừng, có chút rất nhỏ thở hổn hển, biên nói chuyện biên phun đầu lười, bộ dáng nghịch ngợm lại đáng yêu.

Nàng lời nói là đối Đường Niệm Niệm nói, bất quá nhìn kỹ nói, sẽ phát hiện nàng luôn là lặng lẽ triều Tư Lăng Cô Hồng xem.

“Này không phải Liễu gia nha đầu sao.” Hách Liên Thư nhận ra thiếu nữ thân phận, nhìn nhìn biểu tình đạm tĩnh bất biến Đường Niệm Niệm, cảm thấy sự tình giống như không bằng chính mình tưởng đơn giản như vậy, liền đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Đường muội tử cùng xảo xảo nhận thức?”

Này đột nhiên chạy tới thiếu nữ không phải người khác, đúng là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vừa tới thủ đô thời điểm, ở xe điện ngầm dừng tới cái kia hỏi số điện thoại cùng QQ hào thiếu nữ, Liễu Xảo Xảo.

“Không quen biết.”

“Đúng vậy ~”

Hai tiếng trả lời.

Phía trước bình đạm thân nhiên lời nói là Đường Niệm Niệm nói, mặt sau sức sống bắn ra bốn phía lời nói còn lại là ra đến Liễu Xảo Xảo miệng.

“Nga?” Hách Liên Thư có khác thâm ý đánh giá hạ Liễu Xảo Xảo, nhìn đến nàng trong mắt chột lóe rồi biến mất tức giận, lại theo nàng lặng yên ánh mắt nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng, trong lòng có hiểu ra.

Nguyên lai này liễu nha đầu, đánh như vậy chú ý.

Tiểu hài tử chính là tiểu hài tử, thế nhưng nhìn không ra tới, nhân gia trong mắt chỉ có chính mình lão bà, căn bản là không có người khác chen chân cơ hội.

Hách Liên Thư thấy rõ minh bạch, lại cũng không ra tiếng nói cái gì.

Hách Liên gia cùng Liễu gia vốn dĩ liền không có cái gì giao tế, Liễu Xảo Xảo muốn làm cái gì là nàng chính mình chuyện này, nàng còn không có như vậy nhiều nhân tâm hòa hảo tâm đi quản. Huống chi, nói không chừng nàng đi khuyên, ngược lại còn thảo không được một cái hảo.

“Niệm Niệm tử, người chẳng lẽ quên ta sao, phía trước chúng ta ở xe điện ngầm nơi đó gặp qua.” Liễu Xảo Xảo thân thiết kêu Đường Niệm Niệm, đi qua đi còn tưởng đuổi tay vãn cánh tay của nàng.

Lúc này Liễu Xảo Xảo trong lòng tắc tất cả đều là đắc ý cùng quyết tâm.

Từ trạm tàu điện ngầm từ biệt, nghe được bảo bảo nói muốn đi lăng hoa trường quân đội sau, nàng liền sớm đi tới trường quân đội Hoa Lam, chủ động yêu cầu làm tân sinh tiếp đãi, còn phân phó bên người người thời khắc lưu ý trường quân đội Hoa Lam tân sinh trạng huống, một khi nhìn thấy Đường Niệm Niệm bọn họ liền lập tức thông tri nàng.

Liên tiếp mấy ngày làm tân sinh tiếp đãi, đều không thấy Đường Niệm Niệm bọn họ thân ảnh, làm Liễu Xảo Xảo mấy ngày liền tới tâm tình đều không tốt.

Ngày hôm qua, nàng đột nhiên linh quang chợt lóe, lấy Tư Lăng Cô Hồng như vậy khí chất, thân phận nhất định không bình thường, hẳn hài tử nói không chừng là đặc chiêu sinh.

Cùng ngày, nàng lập tức cùng đặc chiêu sinh bên này một cái lão sinh tiếp dẫn người thay đổi vị trí.

Một khắc trước, nàng chính tranh thủ thời gian uống nước trái cây, liền nhìn đến di động tới tin tức, nói là gặp được Đường Niệm Niệm bọn họ.

Đương nhìn đến di động bên trong Tư Lăng Cô Hồng ảnh chụp, Liễu Xảo Xảo cảm thấy chính mình kia viên nóng nảy tâm lập tức sôi trào, vội vàng liền chạy đến thang máy không xa, chờ nhìn đến thang máy mở ra, cái kia vẫn luôn không thể quên được thân ảnh lại lần nữa xuất hiện trước mắt thời điểm.

Nàng tâm tình nhảy nhót lại hưng phấn, một cái tà niệm đột nhiên sinh trưởng.

Người nam nhân này, nàng muốn định rồi!

Liễu Xảo Xảo từ nhỏ đến lớn thích đồ vật liền nhất định phải lộng tới tay, đặc biệt là nàng cảm thấy, từ nhỏ đến lớn nàng chưa từng có giống thích Tư Lăng Cô Hồng như vậy thích một thứ.

Người nam nhân này quá hoàn mỹ!

Một cái nhất định phải ý niệm mọc rễ sau, Liễu Xảo Xảo liền phát huy ra mười thành bản lĩnh cùng tâm cơ, rõ ràng muốn tới gần Tư Lăng Cô Hồng, phải trước tới gần Đường Niệm Niệm cùng bảo bảo.

Chỉ nhìn một cách đơn thuần Liễu Xảo Xảo lúc này đơn thuần hoạt bát biểu tình, sợ là ai cũng không thể tưởng được nàng nội tâm sắc bén thâm trầm.

Bang ——

Thanh thúy thanh âm vang lên.

Liễu Xảo Xảo ngẩn ra, sau đó hốc mắt hồng hồng nhìn chính mình nháy mắt sững sờ tay, lại tiếp theo ủy khuất nhìn Tư Lăng Cô Hồng.

Kia muốn nói nước mắt trước lưu ủy khuất đáng thương bộ dáng, giống nhau nam nhân sợ đều phải bị mê hoặc trụ.

Đáng tiếc, Tư Lăng Cô Hồng không ở này liệt.

Tư Lăng Cô Hồng đem trắng tinh khăn ném vào bên cạnh thùng rác, một tay liền đem nắm Đường Niệm Niệm kéo vào chính mình trong lòng ngực, thanh đạm ánh mắt nhìn đến ủy khuất Liễu Xảo Xảo, tinh khiết từ tính tiếng nói, nhàn nhạt vang lên, “Ai chấp thuận người đụng chạm Niệm Niệm.”

Hắn ánh mắt tuy rằng dừng ở Liễu Xảo Xảo trên người, lại không thấy Liễu Xảo Xảo ảnh ngược.

Đây là chân chính không đem nàng để vào mắt.

Hắn ngữ điệu thực đậm, lại có cỗ làm nhân tâm kinh khiếp đảm áp lực uy nghiêm.

Hắn tư thái bình thản, lại cho người ta một loại bị hắn cao cao tại thượng liếc coi.

Liễu Xảo Xảo thân thể sợ hãi đến run rẩy, nội tâm rồi lại hưng phấn vô cùng.

Soái.....

Soái ngây người!

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Trang chủ phiên ngoại là cách nhật càng, cũng chính là hai ngày cạnh một, giống nhau không phải có việc bên ngoài nói, sẽ không không càng.

-----oOo-----

019 chúc người vận may

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Ta, ta không phải cố ý. Liễu Xảo Xảo cúi đầu, không cho Tư Lăng Cô Hồng dám người nhìn đến nàng biến hóa biểu tình, nhỏ yếu ủy khuất thanh âm từ phía dưới truyền ra tới, càng có vẻ nàng mảnh mai.

Chung quanh không ít người đã sớm chú ý bọn họ này một khối, thật sự là mấy người bọn họ khí chất cùng diện mạo đều quá hảo, đặc biệt là Đường Niệm Niệm toàn gia liền cùng cái vật phát sáng giống nhau, muốn cho người không chú ý đều khó.

Lúc này, nhìn đến trước mắt hình ảnh, Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm, một bộ lãnh đạm liếc coi trước mặt Liễu Xảo Xảo.

Liễu Xảo Xảo tắc cúi đầu, hai vai run rẩy, mảnh mai liền cùng chỉ chân kinh tiểu bạch thổ dường như.

Cái này làm cho không có nghe được bọn họ nói chuyện người, đều không tự giác cảm thấy là Tư Lăng Cô Hồng khi dễ Liễu Xảo Xảo.

“Uy! Người còn có phải hay không nam nhân, khi dễ cái nữ nhân tính chuyện gì.” Một cái ăn mặc trường quân đội Hoa Lam quân màu xanh lục giáo phục cao lớn nam nhân đi tới, vẻ mặt chính khí đối Tư Lăng Cô Hồng kêu tiếng động lớn.

Sách!

Nam nhân nội tâm cười lạnh một tiếng.

Một người nam nhân lớn lên tốt như vậy, thuần túy chính là vì làm tiểu bạch kiểm mà sinh.

Hắn lại nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực Đường Niệm Niệm, đáy mắt hiện lên kinh diễm cùng ghen ghét. Nghĩ thầm, này nữ vừa thấy chính là cái tiểu bạch hoa, cái gì cũng đều không hiểu, chỉ xem nhân gia lớn lên soái đã bị lừa, thật không nhẫn lực!

“Chu kiến huy, này không liên quan chuyện của ngươi!” Liễu Xảo Xảo nơi nào nghĩ đến chu kiến huy lại ở chỗ này gặp được chu kiến huy, còn bị hắn chặn ngang một chân tiến vào.

Chu kiến huy lời lẽ chính đáng nói: “Xảo xảo, ta đây là tự cấp ngươi thảo công đạo.”

Liễu Xảo Xảo cắn cắn môi, bỗng nhiên tròn mắt vừa chuyển, ánh mắt tự do thỉnh thoảng nhìn xem Đường Niệm Niệm, áp a áp ứng nói: “Ta không bị thế nào, ngươi đừng loạn tưởng, Niệm Niệm tỷ là người tốt.”

Chu kiến huy vừa nghe lời này, lại phối hợp Liễu Xảo Xảo biểu tình, lập tức liền não bở là Đường Niệm Niệm khi dễ Liễu Xảo Xảo. Không khỏi cẩn thận đánh giá Đường Niệm Niệm, nghĩ thầm chẳng lẽ chính mình nhìn lầm, này căn bản là không phải đóa tiểu bạch hoa, thật sự là cái nhiễm màu trắng hoa ăn thịt người?

Một bên xem diễn Hách Liên Thư biểu tình biến lãn, nhìn chăm chăm Liễu Xảo Xảo ánh mắt thực nghiêm khắc.

Nha đầu này, tuổi nhỏ liền sẽ chơi này đó thủ đoạn nhỏ.

Đường muội tử căn bản cái gì cũng chưa làm, nha đầu này liền dùng ngôn ngữ đi làm đạo người khác.

Liễu Xảo Xảo bị Hách Liên Thư xem đến hãi hùng khiếp vía, mặt ngoài biểu tình bất biến, trong lòng tắc đã hồi hận.

Chính mình như thế nào liền một chút không có vững vàng, nói ra nói như vậy tới đâu.

Chu kiến huy bản lĩnh không nhỏ, lại cũng không lớn, làm hấn đối Đường Niệm Niệm ánh tượng biến kém, đối chính mình chỗ tốt cũng không nhiều lắm.

Huống chi, vẫn là ở Hách Liên Thư như vậy lão bánh quẩy trước mặt chơi thủ đoạn, nhân gia như thế nào sẽ nhìn không ra tới.

Nghĩ vậy chút, Liễu Xảo Xảo vội vàng bỏ cứu giữ chặt chu kiến huy, vội vàng nói: “Chu kiến huy, ta này thật không có việc gì, người đi vội chính người sự tình đi.” Nói chuyện khi, còn biên đẩy chu kiến huy.

Chu kiến huy bị nàng đẩy đến lui về phía sau, trong lòng không nghĩ cứ như vậy buông tha Tư Lăng Cô Hồng, bất quá cũng không hảo mông Liễu Xảo Xảo mặt mũi. Xem nhân gia là thật sự không nghĩ chính mình quản chuyện này, cũng liền đáp lời, “Đã biết, vậy người chính mình cẩn thận một chút.” Trong lúc còn lạnh lùng quét Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái.

Trong nội tâm đánh khác ý tưởng —— chỉ cần đối phương báo danh nhập giáo, hấn có rất nhiều thủ đoạn làm đối phương khổ sở.

Chu kiến huy tâm tư đều dừng ở Tư Lăng Cô Hồng bọn họ trên người, thế nhưng vẫn luôn không có nhận ra tới một bên Hách Liên Thư cùng Lạc Quân.

Đây cũng là bởi vì hấn gặp qua Hách Liên Thư số lần rất ít, Hách Liên Thư cũng rất ít trang điểm như vậy trí thức, nhất thời liền không có chú ý tới.

Nếu hấn sáng sớm chú ý tới Hách Liên Thư nói, nhất định sẽ không dễ dàng như vậy nghĩ như vậy lẫn lộn Tư Lăng Cô Hồng.

Rốt cuộc Hách Liên gia ở thủ đô địa vị thật sự không thấp.

Chỉ cần có thể cùng Hách Liên gia nhắc lên quan hệ, liền đủ để chứng minh Tư Lăng Cô Hồng bọn họ thân phận cũng tuyệt đối không thấp.

Đáng tiếc, trên thế giới này không có nếu.

Bởi vậy, chu kiến huy rời đi thời điểm, cũng không có phát giác đến Đường Niệm Niệm nhàn nhạt liếc hẩn một cái lạnh nhạt.

“Nga nga ~ chúc người vận may, Amen ~” bảo bảo tay nhỏ ở trước ngực điểm điểm lại gật đầu, lại chấp tay trước ngực, mỗi ngày mềm mại thanh âm trang bị nàng bộ dáng, miễn bàn nhiều đáng yêu.

Trong nháy mắt liền đem vừa mới có chút trầm mặc không khí đánh vỡ.

“Phụt.” Hách Liên Thư miệng vỡ mà cười, rốt cuộc nhin không được vươn tay, nhẹ nhàng néo néo bảo bảo gò má, mẩn nhãn đầy mặt đều là cười, nói: “Bảo bảo còn tin thượng đế a.”

Bảo bảo nghiêm túc lắc đầu, “Bảo bảo mới không tin thượng đế, ba ba ma ma so thượng đế lợi hại nhiều.”

Hách Liên Thư đương nhiên đem lời này cho rằng là hài tử thiên chân đồng ngôn, còn có đối cha mẹ kính ngưỡng.

Đường Niệm Niệm duỗi tay không nhẹ không nặng bắn hạ nàng trán, giáo huấn nói: “Hẩn nói Cô Hồng nói bậy, không thể chúc phúc hẩn.”

Bảo bảo nắm lấy tay nàng, cười đến xán lạn dào dạt, nghiêng đầu, vươn một ngón tay, bãi ở trước mặt thực nghiêm túc tả hữu lắc lư, màu son miệng nhỏ ‘tắm tắc’ có thanh, nói: “Ma ma, người sai rồi! Bảo bảo có đọc sách, này không phải thật sự chúc phúc, mà là đối trá biểu đạt hẩn sắp vận rủi đã đến nga!”

“Ai u uy, đường muội tử, manh đã chết, manh đã chết! Không bằng đem bảo bảo phóng ta nơi đó trụ hai ngày?” Hách Liên Thư tiểu tâm can nhi đều đi theo bảo bảo ngón tay tả hữu lay động.

Lạc Quân tắc bình tĩnh nhìn bảo bảo, một bộ nhìn không chớp mắt diện than giống.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn Hách Liên Thư liếc mắt một cái, còn không có nói chuyện, tay nàng đã bị Tư Lăng Cô Hồng nắm, từ bảo bảo tay nhỏ rút ra.

Hách Liên Thư xem đến lại một trận buồn cười, nghĩ thầm này khẩu tử mỗi người đều là manh hóa a.

Chỉ tiếc, hiển nhiên bọn họ đều không có cái này tự giác.

“Ân.....” Một bên vẫn luôn bị xem nhẹ Liễu Xảo Xảo rốt cuộc tìm được cơ hội ngắt lời một câu, nhẹ nhàng thanh âm lộ ra một cỗ tử thiếu nữ sức sống cùng sung sướng, “Niệm Niệm tỷ là trưởng quân đội Hoa Lam đặc chiêu sinh đi, ta là nơi này đặc chiêu sinh nhân viên tiếp tân nga, vừa vặn có thể ở ta nơi này làm đăng ký, sau đó lãnh các người đi vào.”

Vô luận là Đường Niệm Niệm toàn gia vẫn là Hách Liên Thư mẫu tử hai đều không có cái gì tỏ vẻ, cũng không có cự tuyệt.

Liễu Xảo Xảo tố chất tâm lý cũng vượt qua thử thách, một chút đều không có đem xấu hổ biểu hiện ở trên mặt, hoàn toàn đều là cao hứng lãnh bọn họ đi đến đăng ký chỗ, lấy ra tam trương đơn tử giao cho bọn họ.

Tuy rằng Liễu Xảo Xảo biết Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đã kết hôn, bất quá trưởng quân đội Hoa Lam cũng không có quy định nói kết hôn người liền không thể liền đọc.

Nàng nhưng thật ra tưởng Tư Lăng Cô Hồng có thể liền đọc trưởng quân đội Hoa Lam, như vậy bọn họ gặp nhau cơ hội liền nhiều.

Ở cái này nàng từ nhỏ đọc được đại trong trường học, nàng cũng không tin đâu không lại sơ tới giá lâm Đường Niệm Niệm.

Chỉ tiếc, đối mặt nàng lấy tới tam trương đơn tử, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không có điện ý tứ, chỉ có bảo bảo một người ngồi ở ghế trên, hoảng hai chỉ căng chân, cầm bút nước, chậm rãi đem đăng ký biểu điền hoàn chỉnh.

Hách Liên Thư ở biến đổi nhìn bảo bảo tự, lại cười khích lệ, “Bảo bảo tự viết thật tốt, hẳn là luyện không ngần ngại tử đi.”

Cho dù là ** tuổi thậm chí lớn hơn nữa hài tử, tự cũng không tất có bảo bảo viết hảo.

Bảo bảo phong đạm vân khinh nói: “Xem một lần liền biết.”

“.....” Tiểu gia hỏa, quá kiêu ngạo nhưng không hảo ha. Bất quá, vì cái gì bộ dáng này đều như vậy đáng yêu a!

Hách Liên Thư dở khóc dở cười, trong lòng tự nhiên không tin bảo bảo nói.

Trong chốc lát bảo bảo liền đem đăng ký biểu điền hảo, giao cho Liễu Xảo Xảo.

Liễu Xảo Xảo vẻ mặt tươi cười tiếp nhận tới, đối bảo bảo nói chuyện thòi điếm thực ôn nhu, “Bảo bảo thật đáng yêu, nhất định có thể khảo cái hảo thành tích.”

Tuy rằng nghĩ đến này hài tử là Đường Niệm Niệm sinh, trong lòng khó chịu. Nàng lại sẽ không biểu hiện ra ngoài, ngược lại còn sẽ đem hết thủ đoạn lấy được bảo bảo hảo cảm, phải biết rằng vô luận là cái nào nam nhân, đối chính mình huyết mạch đều đặc biệt coi trọng, một ít danh môn vọng tộc càng là như vậy.

“Hừ hừ, đó là nhất định!” Bảo bảo ngẩng đầu.

Liễu Xảo Xảo đôi mắt chột lóe. Không thể không thừa nhận, đứa nhỏ này là thật sự đáng yêu.

“Xin theo ta hướng bên này.”

Trong chốc lát thời gian, mọi người ở Liễu Xảo Xảo dẫn dắt hạ, liền đến một cái rộng mở phòng.

Phòng này rất lớn, có thể so với một cái sân bóng, chia làm hai cái khu vực, bị một mặt pha lê cách.

Một bên bày các loại thiết bị bái, sáu cái cùng bảo bảo không sai biệt lắm đại hài tử đang ở bên trong, mặt khác còn có hai cái thành viên nam nhân cùng một nữ nhân, một người nam nhân ăn mặc áo blouse trắng, ngồi ở quang não trước gỗ cái gì, nữ nhân đứng ở hẳn bên cạnh cầm cái quyển sách, dư lại nam nhân ăn mặc quân trang, giống cái pho tượng trầm ổn bất động.

Một bên tắc muốn đơn giản rất nhiều, bài trí là đơn giản bàn ghế, vừa thấy chính là phòng nghỉ.

Lúc này nơi này ngồi hai mươi cá nhân, bọn họ thần sắc khác nhau nhìn chăm chăm pha lê bên kia, thoạt nhìn so bên kia bọn nhỏ còn khấn trương.

Liễu Xảo Xảo giải thích nói: “Nơi này là gia trưởng phòng nghỉ, có thể nhìn đến hài tử thí nghiệm tình huống, bất quá ở bên trong thí nghiệm hài tử lại không đến bên này.”

Hách Liên Thư mang theo Lạc Quân ngồi ở một cái không trên sofa, đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cười nói: “Đường muội tử các người cũng lại đây ngồi.”

Tư Lăng Cô Hồng nhìn mắt sofa, nhẹ nhàng một cái phát tay động tác, trên thực tế là đi trừ mặt trên những người khác tàn lưu hơi thở cùng vi khuẩn, mới ngồi ở mặt trên, ôm Đường Niệm Niệm làm nàng ngồi chính mình trên đùi.

Liễu Xảo Xảo nhìn thấy một màn này, đáy mắt chợt lóe mà qua không cam lòng, một phiết đầu liền khôi phục tươi cười, đối bảo bảo nói: “Tới, bảo bảo, tỷ tỷ mang người đi vào.”

Bảo bảo bước hai chỉ chân ngắn nhỏ, ổn định vững chắc đi đến thí nghiệm trước cửa.

Trong phòng nữ nhân mở cửa, nhìn bảo bảo đôi mắt hiện lên một mặt kinh ngạc, sau đó đối Liễu Xảo Xảo hỏi: “Số 7 thí nghiệm phòng cuối cùng một vị?”

“Đúng vậy, tôn huấn luyện viên. Đây là đăng ký biểu.” Liễu Xảo Xảo như nàng tên giống nhau, vẻ mặt ngoan ngoãn đem đăng ký biểu giao cho nữ nhân.

“Ân.” Nữ nhân tiếp nhận đăng ký biểu, đối bảo bảo nói: “Vào đi.”

Bảo bảo quay đầu lại đối Đường Niệm Niệm bọn họ làm một cái hết thảy đều ở năm chắc trung biểu tình, mới bước tiểu bước chân đi vào đi.

Tôn huấn luyện viên nhìn, lạnh nhạt mặt tựa hồ cũng lộ ra một chút ý cười.

“Bảo bảo thật đúng là người gặp người thích a.” Hách Liên Thư cảm thán một câu.

Tôn Vũ Hạnh nữ nhân này chính là có tiếng là băng sơn mỹ nhân, bất quá nàng lại biết, Tôn Vũ Hạnh kỳ thật là cái đáng yêu khổng.

Cái này cùng nàng bản thân khí chất tương phản cực đại yêu thích, biết đến người thật sự thiếu chi lại thiếu, có chút người nghe nói, đều không muốn đi tin tưởng.

Lúc này, thí nghiệm trong phòng theo bảo bảo gia nhập, nhân số đến đông đủ, ăn mặc bạch quái nam nhân vầy vầy tay, nói gì đó, nhìn dáng vẻ là muốn bắt đầu khảo nghiệm.

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Tân văn vương bài hãn phi, manh phu dưỡng thành cầu thu, còn không biết thủy tân văn thân có thể đi nhìn xem, thích nói nhớ rõ cất chứa, cầu thu phá ngàn a!

-----oOo-----

020 thí nghiệm là cái kỹ thuật sống

Nguồn: EbookTruyen.Net

Người nhà nghỉ ngơi thính nơi này, Liễu Xảo Xảo đem bảo bảo đưa vào thí nghiệm phòng sau, cũng không có sốt ruột rời đi, ngược lại cùng Đường Niệm Niệm bọn họ ngồi ở cùng nhau, một bộ thiện giải nhân ý bộ dáng cười, “Niệm Niệm tỷ không cần lo lắng, tuy rằng đặc chiêu sinh thí nghiệm khó khăn rất cao, bất quá lấy bảo bảo bản lĩnh nhất định có thể quá.”

Nói chuyện thời điểm, còn nắm đôi tay, làm một cái cấp lực đáng yêu động tác.

Người bình thường nhìn đến nàng cái dạng này, nhất định đều sẽ cảm thấy nàng thật sự là cái hoạt bát rộng rãi, lại đáng yêu thiên chân thiếu nữ.

Như vậy ngây thơ đáng yêu thiếu nữ, ở hiện đại xã hội này thật sự là rất ít.

Liễu Xảo Xảo cũng đúng là bởi vì có dung mạo cái này ưu thế, lợi dụng này phúc lộ ra ngoài tính cách, chiêu đến rất nhiều người yêu thích.

Chỉ là nàng dùng hết cả người thủ đoạn, cũng không có làm Đường Niệm Niệm đối nàng có bao nhiêu một chút thân cận.

Đường Niệm Niệm lười đến lại đi nhìn trộm nàng nội tâm ý tưởng.

Nàng căn bản là không lo lắng bảo bảo gặp qua không được thí nghiệm.

Cũng một chút không nghi ngờ bảo bảo bản lĩnh.

Ngay từ đầu nàng liền dặn dò bảo bảo, không cần chơi đến quá mức.

Này không cần quá mức, nói chính là không cần quá mức siêu việt hiện đại đối với hài tử thực lực tiêu chuẩn.

Liễu Xảo Xảo phát hiện Đường Niệm Niệm đối chính mình hoàn toàn hờ hững lúc sau, biểu tình rất cuộc có một tia xấu hổ. Nàng biết hiện tại tốt nhất vẫn là rời đi hảo, vạn sự không thể biểu hiện quá rõ ràng, bức cho thật chặt, ngược lại chỉ biết hạ thấp chính mình giá trị con người, còn rước lấy người khác phiền chán.

Bất quá.....

Liễu Xảo Xảo bất động thanh sắc lặng lẽ nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng.

Hắn sườn mặt thật giống như hoàn mỹ điêu khắc, làm người nhìn lúc sau liền luyến tiếc rời đi ánh mắt, như vậy mê người.

Liễu Xảo Xảo nội tâm không ngừng cổ động, trong đầu không ngừng kêu tiếng động lớn, muốn người nam nhân này.

Nàng vẫn luôn đều biết nữ nhân có thể đem nam nhân mê đến xoay quanh, làm nam nhân vì này điên cuồng, chưa từng có nghĩ đến sẽ gặp được Tư Lăng Cô Hồng loại này nam nhân, đồng dạng có thể nữ nhân điên cuồng si mê nam nhân.

Một trận rối rắm lúc sau, Liễu Xảo Xảo rốt cuộc vẫn là nhịn xuống nội tâm dục vọng, đứng lên đối Đường Niệm Niệm hào phóng khéo léo nói: “Ta còn có đăng ký chỗ cộng ngòi, không thể ở chỗ này dài lâu lắm, bằng không liền có cố ý lười biếng hiềm nghi, hì hì. Ta đi trước, nếu là có việc nói, có thể đánh ta điện thoại nga.”

Đường Niệm Niệm bọn họ rõ ràng liền không có nàng điện thoại, lại bị nàng nói được hai bên thật sự rất quen thuộc, liên hệ phương thức cũng rõ ràng giống nhau.

Hách Liên Thư nghe này thực lạc nhẹ nhàng nói, đều không khỏi cảm thấy Đường Niệm Niệm bọn họ hẳn là có Liễu Xảo Xảo dây số.

Nha đầu này mặt ngoài công phu làm được quá thật đúng là không tồi, không hổ là thương nghiệp đại gia sinh ra đại tiểu thư.

Liễu Xảo Xảo không biết Hách Liên Thư ý tưởng, vẻ mặt tươi cười không cần thiết đi ra ngoài.

Mãi cho đến môn đóng lại, Liễu Xảo Xảo biểu tình mới chậm rãi giảm đạm.

Nàng chậm rãi từ trong tay đăng ký đơn bên trong rút ra một trương, đúng là bảo bảo đăng ký đơn phục chế kiện, một đôi thủy lượng đôi mắt nhìn chăm chăm liên hệ phương thức kia một liệt, nhìn đến bảo bảo thân thủ viết dãy số, ngay sau đó lại nhìn đến địa chỉ, đem Đường Niệm Niệm một nhà hiện tại hoa lam quân khu địa chỉ mà xem ở trong mắt.

“Ha hả, còn gạt ta nói cái gì không có điện thoại mã hào.” Liễu Xảo Xảo cười đắc ý, kiêu khố miệng, dẫm lên uyển chuyển nhẹ nhàng nện bước đi xa.

Dọc theo đường đi nhìn đến nàng người, đều bị nàng hồn nhiên xán lạn tươi cười mê hoặc, thấy nàng đi đường tư thái, còn sẽ nhin không được cười lên một tiếng, cảm thấy đối phương thật sự là cái tính trẻ con chưa mẫn nữ hài.

Hiện tại còn ở số 7 thí nghiệm trong phòng mặt Đường Niệm Niệm bọn họ, đương nhiên không biết Liễu Xảo Xảo thông qua đăng ký đơn, đưa bọn họ liên hệ địa chỉ đều biết đến rõ ràng.

Bất quá chẳng sợ bọn họ phát hiện, cũng sẽ không đi để ý.

Chỉ cần Liễu Xảo Xảo không làm ra quá phận sự tình, bọn họ đối với nàng, căn bản là không có một chút hứng thú.

“Ta đã sớm nghe nói trường quân đội Hoa Lam đặc chiêu sinh thí nghiệm khó, bằng không cũng sẽ không mỗi năm cả nước chỉ có trăm vị đếm không tới đặc chiêu sinh, cũng không biết Dung Dung quá được không.”

“Ta nhi tử chính là thiên tài, nhất định có thể thi được trường quân đội Hoa Lam.”

“Nhất định phải tiến a, nhất định cấp ba mẹ tranh đua a.....”

“Chỉ cần vào trường quân đội Hoa Lam, dựa theo đặc chiêu sinh tiêu chuẩn, không cần gánh nặng một phân phí báo danh cùng sinh hoạt phí, thành tích tốt lời nói, mỗi tháng còn có thể có học bổng.....”

Người nhà nghỉ ngơi đại sảnh mặt ngồi những cái đó các gia trưởng, một đám đều nhỏ giọng nhắc mãi.

Chỉ là bọn hắn lo lắng chờ mong hoàn toàn vô pháp truyền đạt cấp thí nghiệm trong phòng bọn nhỏ, bị đặc thù pha lê ngăn cách, vô luận là bọn họ thanh âm vẫn là thân ảnh, cũng chưa biện pháp bị bên trong bọn nhỏ nghe được, hoặc là nhìn đến.

“Đây cũng là vì những cái đó hài tử suy nghĩ.” Hách Liên Thư thấy như vậy một màn, thấp giọng nói.

Nếu làm thí nghiệm trung hài tử, nhìn đến chính mình cha mẹ nhóm khẩn trương vẻ mặt lo lắng, sẽ chỉ làm bọn họ càng khẩn trương.

Đương nhiên, cũng không bài trừ một ít hài tử, ngược lại sẽ bởi vì này đó càng kiên định.

Này đó không phải Hách Liên Thư chú ý, nàng hiện tại càng chờ mong chính là bảo bảo biểu hiện.

Một pha lê chi cách thí nghiệm trong phòng.

Bảo bảo gia nhập làm bên trong sáu cái hài tử đều trừng lớn đôi mắt xem nàng.

“Nàng thật xinh đẹp!”

“Oa, cùng mù mù mua cái ta búp bê Tây Dương giống nhau!”

“Ta trưởng thành muốn nàng làm ta tức phụ!” Một cái khoẻ mạnh kháu khỉnh nam hài nói.

Bất quá xem hấn ngày đó thật sự ánh mắt, hấn là căn bản là không biết tức phụ chân chính đại biểu cái gì.

“Hừ.” Lạc Quân chính là sẽ xem môi ngữ, một chú ý tới nam hài khẩu hình, vốn dĩ liền diện than mặt lạnh hơn.

Hách Liên Thư xem đến một trận cười thâm. Này đó hài tử thật sự là quá hảo chơi!

Bạch bạch bạch!

Thí nghiệm trong phòng, áo blouse trắng nam nhân đứng lên, vỗ tay, lập tức khiến cho bọn nhỏ đều an tĩnh lại, trừng mắt một đôi chuyên chúc với hài tử hồn nhiên đôi mắt, nhút nhát sợ sệt nhìn hấn.

“Nơi này có bảy trương chỗ ngồi, chính mình tìm vị trí ngồi trên đi, tiến hành trận đầu thí nghiệm.” Nam nhân nói.

Bọn nhỏ dựa theo hấn nói làm.

Bảo bảo cũng đi theo ngồi xuống, nhìn đến trước mặt cái bàn trước có một trương bài thi cùng một chi bút.

Đây là khảo thí đi?

Bảo bảo chớp chớp mắt.

Áo blouse trắng nam nhân nói: “Các người trước mặt bài thi có 50 nói lựa chọn đề, 50 nói đúng sai đề, mỗi một đề một phân, đạt tiêu chuẩn phân là 60 phân, thời gian là 30 phút, mỗi sớm một phút nộp bài thi tử liền nhiều một phân, hiện tại bắt đầu.”

Chẳng sợ đối mặt là nhỏ nhất 4 tuổi, lớn nhất bảy tuổi hài tử, nam nhân cũng không có ôn hòa thái độ.

Một trăm nói đề, cũng không phải học thuật thượng vấn đề. Rốt cuộc giống bọn họ này đó đại hài tử, lại như thế nào thiên tài, cũng không có khả năng học được nhiều ít chân chính tri thức.

Này bài thi là thông qua nhiều vị chuyên nghiệp học giả, cùng nhau nỗ lực làm ra tới, làm hữu hiệu thí nghiệm trí lực cùng tâm tính bài thi.

Nam nhân nói xong lời nói lúc sau, liền lại ngồi trở lại quang não trước, tiếp tục nghiêm túc gõ hấn bàn phím.

Tôn Vũ Hạnh trong lòng bất đắc dĩ than một hơi.

Này nam nhân vẫn là như vậy không hiểu đến yêu quý đáng yêu tiểu bằng hữu a.

Tuy rằng bài thi đều là lựa chọn đề cùng phán đoán đề, nhưng một đám hài tử xem đề mục, tiêu phí thời gian cũng không phải ít với nửa giờ, càng đừng nói muốn tự hỏi đáp án.

Nam nhân nói sớm một phút nộp bài thi liền nhiều một phân, này thực dễ dàng khiến cho bọn nhỏ sinh ra may mắn tâm lý, làm cho bọn họ không nhìn kỹ đề mục liền loạn lựa chọn đáp án.

Này kỳ thật thực ngu xuẩn hành vi, bởi vì chuyên nghiệp nhân sĩ chỉ cần vừa thấy, liền biết người có hay không nghiêm túc làm bài.

Làm như vậy hài tử, một trăm có lẽ chỉ biết có một cái trúng tuyển, trúng tuyển hài tử cũng là hấn vận khí tốt.

Ở trường quân đội Hoa Lam tiêu chuẩn, vận khí cũng là thực lực một loại.

Tôn Vũ Hạnh tuy rằng đối này đó quy tắc rất rõ ràng, lại cũng sẽ không nói ra tới.

Nàng nhìn quanh trước mặt bảy hài tử, dễ dàng đưa bọn họ thần thái đều xem ở trong mắt, sau đó nhìn kỹ bảo bảo.

Đứa nhỏ này lớn lên thật đúng là đáng yêu a.

Bất quá cũng là, bọn họ ba mẹ lớn lên như vậy hảo, hài tử nếu là không xinh đẹp mới kỳ quái.

Tôn Vũ Hạnh nhưng nhớ rõ vừa mới đi tiếp bảo bảo tiến vào khi, nhìn thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, nháy mắt bị kinh diễm.

“Tỷ tỷ ~” non nớt ngọt mềm thanh âm, làm phát gốc Tôn Vũ Hạnh hoàn hồn.

Nàng xem qua đi, phát hiện đúng là bảo bảo ở kêu nàng.

“Làm sao vậy?” Khảo thí thời điểm là không thể ồn ào, bất quá Tôn Vũ Hạnh giật giật miệng, vẫn là không có nhẫn tâm đi trách cứ bảo bảo.

Bảo bảo đem bài thi cầm lấy tới, tươi cười điềm mỹ, “Ta làm xong nga.” |

“A?”

“Ta nói bài thi làm xong.” Bảo bảo phát phát tay bài thi.

Tôn Vũ Hạnh rất rõ ràng, mà lại nhin không được nhẹ nhàng nhú hạ, nhìn thời gian.

Thời gian bất quá năm phút không đến.

Này riêng là xem bài thi đề mục thời gian đều không đủ.

Chẳng lẽ chính mình ánh mắt sai rồi, đứa nhỏ này tâm trí kỳ thật chẳng ra gì?

“Người không hề cẩn thận kiểm tra hạ?” Tôn Vũ Hạnh tính toán lại cấp bảo bảo một cái cơ hội, âm thầm nhắc nhở.

“Không cần lạp.” Bảo bảo biểu tình thực tự tin.

Tôn Vũ Hạnh muốn nói cái gì, bên kia áo blouse trắng nam nhân đột nhiên nói: “Tôn Vũ Hạnh, thu cuốn.”

Hắn một mở miệng, Tôn Vũ Hạnh liền biết không cơ hội, trong lòng tiếc nuối, trên mặt lại vẫn là một bộ quạnh quẽ biểu tình, đi qua đi đem bảo bảo bài thi thu, đi lên cho bảo bảo một cái bất đắc dĩ tiếc nuối ánh mắt.

Bảo bảo chớp chớp mắt, không có giải thích cái gì, đối áo blouse trắng nam nhân nói: “Đại ca ca, bảo bảo tiếp được làm cái gì đâu?”

Áo blouse trắng nam nhân bị nàng ngọt mềm thanh âm kêu đến ngẩn ra, trước một giây mới đem nàng thật sự kiêu ngạo tự mãn lại không cẩn thận thiên chân tiểu công chúa, nhìn đến nàng này phúc ngoan ngoan đáng yêu bộ dáng, ngoài ý muốn lại chán ghét không đứng dậy, từ Tôn Vũ Hạnh trong tay tiếp nhận tới bài thi, liền đối nàng nói: “Dựa theo lưu trình, cho nàng làm thí nghiệm.”

“Hảo.” Tôn Vũ Hạnh trong lòng cũng hiểu được. Năm phút nộp bài thi, bảo bảo thành tích đã kham ư, lúc sau thí nghiệm trừ phi là hảo đến không được, nếu không trường quân đội Hoa Lam cũng sẽ không trúng tuyển —— trường quân đội Hoa Lam chiêu sinh tiêu chuẩn, lấy tâm trí là chủ.

“Đi theo ta.” Tôn Vũ Hạnh đối bảo bảo nói.

Bảo bảo gật đầu đuổi kịp, còn triều pha lê bên kia cười.

Này tươi cười nhưng làm pha lê bên kia một đám các gia trưởng một trận đại ra.

Đứa nhỏ này thật đúng là xinh đẹp đáng yêu a!

Hách Liên Thư lại sửng sốt.

Này bảo bảo, ánh mắt rõ ràng là xem đường muội tử bên này a.

Nhìn, như thế nào giống như bảo bảo có thể xuyên thấu qua pha lê nhìn đến bọn họ giống nhau.

“Tới, đứng ở này mặt trên tới.” Tôn Vũ Hạnh làm bảo bảo đứng một trận chạy bộ cơ giống nhau máy móc thượng, một bên không chế thiết trí máy móc, một bên đối bảo bảo dặn dò, “Đây là thí nghiệm người thể năng tiềm lực, người chỉ lo chạy, quang não sẽ rà quét người toàn thân trạng thái, căn cứ người trạng thái điều chỉnh khó khăn cùng cấp bậc, chờ người chạy bất động, cũng không cần đột nhiên dừng lại, quang não sẽ căn cứ người trạng thái chậm rãi đình chỉ máy móc, đã biết sao?”

“Nga.....” Bảo bảo tò mò nhìn trước mặt máy móc, một hồi nhìn về phía Tôn Vũ Hạnh, hỏi: “Nếu vẫn luôn đều chạy không mệt, máy móc vẫn luôn không ngừng làm sao bây giờ a?”

Bảo bảo cảm thấy, năng tiềm lực, đến cái máy này hạn mức cao nhất đều không đủ.

Tôn Vũ Hạnh nhất thời không có nghe minh bạch, sau lại mới đưa nàng lời nói lý giải thành tiềm lực vô hạn, không khỏi buồn cười, cảm thấy thật sự là cái hài tử, cũng liền không có trả lời nàng vấn đề, nói: “Người đi lên chạy sẽ biết.”

“Nga ~” bảo bảo gật gật đầu, nghiêng đầu tưởng, rốt cuộc chạy nhiều mau mới là hảo thành tích cũng sẽ không quá mức, còn có muốn chạy bao lâu mới biểu hiện ra ‘mệt’ trạng thái, mới tính đại thiên tài cũng sẽ không bị trở thành yêu quái đâu ~

-----oOo-----

021 có chút qua

Nguồn: EbookTruyen.Net

Căn cứ Tôn Vũ Hạnh phân phó, bảo bảo đứng ở cùng loại chạy bộ cơ máy móc thượng, cùng với Tôn Vũ Hạnh “Nghe triều các” đổi mới nhanh nhất, toàn văn tự tay đánh ấn xuống khởi động kiện, bảo bảo liền đi theo máy móc vận động chạy bộ.

Đương nàng bắt đầu chạy bộ sau, áo blouse trắng nam nhân máy tính bên kia cũng xuất hiện thân thể của nàng trạng thái đồ.

Áo blouse trắng nam nhân ngay từ đầu cũng không có đi quan sát bảo bảo trạng thái thành tích, dù sao quang não có thể chính xác đem nàng thành tích phân tích ra tới, hẳn hiện tại thì tại xử lý một ít tích lũy xuống dưới rậm rạp cộng ngời.

Một phút, hai phút, ba phút..... Mười phút.

Ước chừng mười phút sau khi đi qua, vẫn luôn nhìn bảo bảo Tôn Vũ Hạnh biểu tình rất cuộc có biến hóa.

Nàng cẩn thận nhìn chăm chăm bảo bảo, lại nhìn xem thí nghiệm tiềm lực cơ vận tác tốc độ, hai mắt kinh ngạc càng ngày càng nồng đậm.

Tốc độ này, đã tới rồi bảy tuổi trở lên hài tử tinh anh trình độ!

“Tỷ tỷ, làm sao vậy?” Bảo bảo mặt không đỏ khí không suyễn hỏi Tôn Vũ Hạnh.

Chẳng lẽ đã tới rồi tốt nhất thành tích sao?

Chính là tỷ tỷ biểu tình cũng không có dừng đặc khoa trương, kia hẳn là còn chưa tới cực hạn đi?

Tôn Vũ Hạnh nghe vậy, lập tức khôi phục nguyên bản thanh lãnh thần sắc, lắc đầu nói: “Không có việc gì.”

“Nga ~” bảo bảo gật gật đầu, tiếp tục lười biếng chạy bộ.

Tốc độ này thật sự hảo chậm a.....

Năm phút lại đi qua.

Tôn Vũ Hạnh thói quen mặt lạnh, từ nàng biểu tình rất khó nhìn ra nàng nội tâm biến hóa, bất quá nếu cẩn thận quan sát hiện tại nàng trạng thái nói, liền sẽ phát hiện nàng trong tay áo mặt đôi tay đã nắm chặt, nhẹ nhàng run rẩy, chiêu hiện ra nàng nội tâm không bình tĩnh.

“Bảo bảo, mệt sao?” Tôn Vũ Hạnh thanh âm có chút khô khốc.

Tốc độ này đã có thể so với mười hai tuổi trở lên thiếu niên tinh anh trình độ.

Bảo bảo tươi cười diễm mỹ, “Không mệt ~”

Này tươi cười muốn nhiều ngoan ngoãn liền nhiều ngoan ngoãn.

Tôn Vũ Hạnh lại nghe đến nàng trả lời, rất nhỏ hút một ngụm khí lạnh.

Nàng cẩn thận quan sát bảo bảo trạng thái, phát hiện nàng khuôn mặt nhỏ thật đúng là một chút đều không có mệt dấu hiệu, thậm chí liền một chút mồ hôi đều không có.

“Nga.....” Tôn Vũ Hạnh cảm thấy yết hầu thực làm thực sấp, giống như ở máy móc thượng chạy lâu như vậy là nàng, mà không phải bảo bảo.

Nàng quay đầu lại đi xem áo blouse trắng nam nhân, không rõ đối phương vì cái gì còn có thể như vậy bình tĩnh, một chút phản ứng đều không có.

Nima, đứa nhỏ này đều yêu nghiệt đến này trình độ, người cũng chưa phản ứng là chuyện như thế nào a!?

Tôn Vũ Hạnh nào biết đâu rằng, áo blouse trắng nam nhân hiện tại căn bản là không có đi xem bảo bảo thí nghiệm kết quả.

Lại ba phút sau.

Tôn Vũ Hạnh cương mặt nhìn máy móc thượng biểu hiện số liệu.

Tốc độ tương đương thiếu niên trình độ trung tâm trình độ, còn phụ gia trọng lực lập trường áp bách.

Nàng lại đi xem bảo bảo.

Nhân gia còn an tĩnh chạy vội, ngập nước đôi mắt khắp nơi loạn xem, hoàn toàn nhẹ nhàng tự tại.

Đứa nhỏ này, tuyệt đối là những cái đó cổ xưa gia tộc yêu nghiệt đi.

Đã từng nàng cũng không phải không có gặp qua cổ xưa gia tộc bọn nhỏ, lại cũng không có nàng khoa trương như vậy a!

Tôn Vũ Hạnh có cái ưu điểm, cũng có thể nói là khuyết điểm, đó chính là nàng nội tâm càng kịch liệt thời điểm, biểu tình liền càng bình tĩnh cứng đờ, làm người căn bản là nhìn không ra nàng một chút nội tâm kịch liệt.

Cũng là vì cái này, bảo bảo mới không có phát hiện chính mình đã làm có như vậy chút qua.

“Hai mươi phút.....” Bên ngoài Hách Liên Thư hần nuốt nuốt nước miếng, không thể tưởng tượng nhìn bảo bảo.

Thân phận của nàng, làm nàng đối đặc chiêu sinh thí nghiệm thực hiểu biết, biết hai mươi phút đại biểu cái gì.

Đường Niệm Niệm nhìn đến nàng biểu tình, sóng mắt nhảy dựng, hỏi: “Hai mươi phút làm sao vậy?”

Hai mươi phút làm sao vậy?

Hách Liên Thư dờ khóc dờ cười, xem ra nàng thật sự quá coi thường nhà này, ngay từ đầu cứ nhiên còn tưởng cấp bảo bảo mở cửa sau.

“Đường muội tử, khó trách người đối bảo bảo như vậy có tin tưởng, chỉ bằng bảo bảo này tiềm lực, chẳng sợ nàng trận đầu tâm trí thí nghiệm thành tích không được, cũng nhất định có thể tiến trường quân đội Hoa Lam.”

Đường Niệm Niệm đương nhiên nói: “Bảo bảo tâm trí thí nghiệm thành tích sẽ không không được.”

Đường muội tử, lời nói của ta trọng điểm không ở nơi này a.

Hách Liên Thư trườ trườ khóe mắt, phát giác Đường Niệm Niệm trên thực tế là cái thực bênh vực người mình người.

“Đương nhiên.” Hách Liên Thư chỉ có thể như vậy đáp lời.

Bất quá nàng nội tâm vẫn là cảm thấy bảo bảo trận đầu tâm trí thí nghiệm thành tích sẽ không hảo.

Một cái năm phút không đến liền nộp bài thi tử hài tử, thành tích như thế nào sẽ hảo.

Lúc này, thí nghiệm trong phòng áo blouse trắng nam nhân đôi tay rời đi bàn phím, duỗi người, cũng không có đi chú ý bảo bảo thí nghiệm tình huống. Liếc mắt một cái nhìn đến đặt ở một bên bảo bảo bài thi, tùy tay liền lấy lại đây nhìn mắt.

Này tùy ý liếc mắt một cái, áo blouse trắng nam nhân biểu tình liền hơi hơi biến hóa.

Từ lúc bắt đầu lười nhác đến kinh ngạc, lại đến nghiêm túc nghiêm túc, cuối cùng khiếp sợ buông bài thi.

“Đây là 4 tuổi hài tử đáp án?” Áo blouse trắng nam nhân đột nhiên đứng lên, ánh mắt khắp nơi xem, tìm kiếm bảo bảo thân ảnh.

Đương hấn nhìn đến bảo bảo còn ở thí nghiệm tiềm lực chạy bộ cơ thượng khi, biểu tình liền nứt toác.

“Từ vừa mới đến bây giờ nàng vẫn luôn ở chạy?” Áo blouse trắng nam nhân run rẩy thanh âm hỏi bên cạnh quân trang nam nhân.

Quân trang nam nhân từ bưư cứng đờ mặt gật đầu.

“Ngọa tào!” Áo blouse trắng nam nhân thảm mắng một tiếng, vội vàng ngồi trở lại vị trí thượng, click mở bảo bảo tiềm lực thí nghiệm số liệu.

“Không có khả năng! Chuyện này không có khả năng!” Nam nhân càng xem biểu tình càng khiếp sợ.

“Tim đập bình thường, nhiệt lượng bình thường, tiềm lực vô pháp kết luận.....”

Sao có thể!

Như vậy điểm đại hài tử, chạy lâu như vậy, vô luận là tim đập vẫn là nhiệt lượng, hô hấp tần suất đều không có bất luận cái gì biến hóa, cùng bình thường giống nhau bình thường, thuyết minh cho tới bây giờ, như vậy thí nghiệm đối với nàng tới nói đều cùng bình thường ăn cơm ngủ giống nhau đơn giản.

“Đứa nhỏ này thật là người sao!?” Áo blouse trắng nam nhân trừng mắt nhìn chằm chằm bảo bảo.

Hấn tầm mắt quá sắc bén, bảo bảo tưởng không chú ý đến đều khó.

Vừa nghe đến áo blouse trắng nam nhân trong miệng nói câu nói kia, bảo bảo trong lòng liền nhảy dựng.

Ngô..... Bị hoài nghi có phải hay không người, kia không phải chính là hoài nghi bảo bảo có phải hay không yêu quái sao?

Bảo bảo nhìn xem bên người lãnh ngạnh mặt Tôn Vũ Hạnh, chớp chớp mắt, nghi hoặc đi dò thám biết nòng nội tâm tình huống, lập tức đã bị Tôn Vũ Hạnh một vạn đầu thảo nê mã lao nhanh mà qua nội tâm cấp kinh sợ.

Bảo bảo..... Giống như, giống như đã làm?

“Nghe triều các” đổi mới nhanh nhất, toàn văn tự tay đánh bảo bảo thè lưỡi, nhanh chóng quyết định dùng pháp thuật ngự trang thân thể của mình trạng thái.

Bởi vậy, Tôn Vũ Hạnh, từ bưu cùng áo blouse trắng nam nhân chờ liền phát hiện, trước một giây còn khỏe mạnh nhẹ nhàng bảo bảo, giây tiếp theo liền sắc mặt tái nhợt, cái trán mồ hôi không ngừng chảy xuôi, môi trắng bệch, hai chân phù phiếm, một bộ lập tức liền phải té xỉu đáng thương hình dáng.

Tích tích tích!

Thí nghiệm tiềm lực máy móc cũng phát ra một trận cảnh cáo thanh.

Áo blouse trắng nam nhân trước mặt trong máy tính cũng biểu hiện ra, bảo bảo thân thể ở vào cực độ mệt mỏi trạng thái.

Này.....

Áo blouse trắng nam nhân cái trán gân xanh cổ động.

Máy móc hỏng rồi, vẫn là đũa nhỏ này thân thể quá đặc thù.

Trong chốc lát, thí nghiệm tiềm lực cơ dừng lại.

Bảo bảo chậm rì rì đi xuống tới, bạch mặt đối Tôn Vũ Hạnh nháy mắt, đáng thương hề hề nói: “Bảo bảo mệt mỏi quá nga ~”

Tuyết trắng khuôn mặt, làm tinh xảo ngũ quan càng bắt mắt, ngập nước đôi mắt giống như đôi đày nước mắt lại không rơi xuống dưới, trên đầu mồ hôi đem đen tuyền đầu tóc đều dính ướt.

Tôn Vũ Hạnh thể xác và tinh thần đều bị trước mặt bảo bảo một tiếng mềm giọng cấp hóa thành thủy.

Nàng chính mình đều không có phản ứng lại đây, cũng đã ngồi xổm xuống thân mình, lấy ra một mặt tùy thân cất giấu con thỏ khăn mặt cấp bảo bảo lau mồ hôi, khinh thanh tế ngữ trấn an nàng, “Bảo bảo ngoan, nghỉ ngơi một hồi, không khóc nga.”

“Bảo bảo không khóc.” Bảo bảo ngoan ngoãn gật đầu, mở tròn xoe đôi mắt, thủy quang lưu chuyển chính là không chảy xuống tới.

“Bảo bảo thật ghê gớm.” Tôn Vũ Hạnh lộ ra cực kỳ thích tươi cười.

Áo blouse trắng nam nhân cùng từ bư đều bị Tôn Vũ Hạnh tươi cười cấp kinh sợ, từ bư lẩm bẩm một tiếng, “Vật nhỏ này bản lĩnh thật không nhỏ.”

Hắn theo đuổi Tôn Vũ Hạnh lâu như vậy, cũng không thấy nàng cấp cái sắc mặt tốt.

“Khụ khụ.” Áo blouse trắng nam nhân ho khan hai tiếng.

Tôn Vũ Hạnh bị bưng tỉnh, phát hiện chính mình hiện tại trạng thái, vội vàng đứng lên, lại khôi phục mặt lạnh. Chỉ là trên mặt nàng đỏ bưng lại một chút đều tiềm tàng không được, làm người biết nàng nội tâm tuyệt đối không bằng mặt ngoài như vậy bình tĩnh.

“Bảo bảo đúng không.” Áo blouse trắng nam nhân nhìn về phía bảo bảo.

“Đúng vậy.” bảo bảo gật đầu.

Áo blouse trắng nam nhân tổ chức một hồi ngôn ngữ, hỏi: “Phía trước bài thi người có nghiêm túc làm đúng không?”

“Ân.” Bảo bảo tiếp tục gật đầu.

Áo blouse trắng nam nhân lại hỏi: “Lần này tiềm năng thí nghiệm, bảo bảo như thế nào đột nhiên liền một mỗi?”

Thật là quá đột nhiên!

Trước một giây hoàn hảo không tổn hao gì, sau một giây liền mỗi mệt vô lực.

Đây là có bao nhiêu quý dị a!

Bảo bảo vô tội nói: “Chạy bộ đương nhiên sẽ mệt mỗi, thúc thúc hảo bồn nga.”

Bảo bảo tuy rằng đơn thuần, nhưng tuyệt đối không ngốc, nên giả ngu thời điểm, một chút đều không do dự.

Áo blouse trắng nam nhân không buông tha nàng, “Chính là bảo bảo này mệt đến quá kịp thời đi?”

Hắn mới vừa phát hiện nàng không thể tưởng tượng, nàng liền mệt mỗi.

Này không khỏi quá vừa khéo.

Tuy rằng hắn cũng cảm thấy một cái 4 tuổi hài tử, không đến mức sẽ che giấu thực lực, rốt cuộc nàng biểu hiện ra ngoài tiềm lực đã đủ để khiếp sợ thế nhân.

Chính là hắn tính cách, làm hắn đối một chút sự tình đặc biệt truy nguyên.

Bảo bảo nhấp môi ba, nói: “Bảo bảo muốn bắt tốt nhất thành tích cấp ba ba ma ma xem, còn có thể lại kiên trì lâu chút.”

Nàng nói chính là lời nói thật.

Nguyên bản còn tưởng lại kiên trì đa tạ thời gian, nhưng ai kêu loại trình độ này cũng đã làm người cho rằng là yêu nghiệt đâu.

Tôn Vũ Hạnh vừa nhìn thấy nàng bộ dáng này, tâm đều mềm thành một mảnh, tự nhiên đem nàng lời nói lý giải trở thành —— phía trước nàng vẫn luôn ở nhẫn nại, cố tình vừa khéo ở cuối cùng một

giây thất lực. Nói không chừng nàng chính là cổ xưa gia tộc một viên, nàng loại này bản lĩnh chính là cổ xưa gia tộc những cái đó thần bí bí pháp tạo thành.

“Bảo bảo thật là hảo hài tử.” Tôn Vũ Hạnh an ủi bảo bảo, sau đó lạnh băng trừng mắt nhìn áo blouse trắng nam nhân một trăm độ tìm tòi “Hải thiên tiếng Trung” xem mới nhất chương mắt.

Rất có hấn tiếp tục khó xử bảo bảo, liền cùng hấn làm một hồi ý tứ.

Áo blouse trắng nam nhân vô ngữ, nói thật hấn cũng không hảo ý đi khó xử cái 4 tuổi hài tử, nhìn bảo bảo kia thuần khiết vô hại ánh mắt, hấn cũng Alexander a.

“Ta cũng tán đồng người cách nói, vật nhỏ này bản lĩnh thật không nhỏ.” Áo blouse trắng nam nhân đôi từ bưu bất đắc dĩ nói.

Này trong chốc lát nói chuyện công phu.

Không chỉ có Tôn Vũ Hạnh hoàn toàn đứng ở bảo bảo bên kia, liền sáu cái thí nghiệm hài tử cũng đều đối áo blouse trắng nam nhân giận mắt mà coi.

“Ta cảm thấy vật nhỏ này sẽ làm hoa lam thực náo nhiệt.” Áo blouse trắng nam nhân lại nói.

Từ bưu ngẩn người, lại nhìn bảo bảo, trầm mặc một giây sau, tán đồng gật đầu.

-----oOo-----

022 nói bậy không thể tùy tiện nói

Nguồn: EbookTruyen.Net

Bởi vì bảo bảo quá mức ‘ xuất sắc ’ biểu hiện, áo blouse trắng nam nhân một sửa bắt đầu lười nhác, ngược lại phi thường nghiêm túc chuyên môn cấp giám sát bảo bảo thí nghiệm.

Từ lúc bắt đầu bài thi tâm trí thí nghiệm, đến thân thể tiềm năng thí nghiệm, lại đến mặt sau tinh thần ý chí thí nghiệm, ký ức cùng sức tưởng tượng thí nghiệm.

Bảo bảo thành tích làm áo blouse trắng nam nhân cùng Tôn Vũ Hạnh, từ bưu ba người cả kính lại kính.

Đứa nhỏ này thật là thiên tài trong thiên tài, chỉ kém một bước nên xưng là yêu nghiệt.

Vì cái gì nói chỉ kém một bước đâu?

Thật sự là bảo bảo nắm chắc nắm bắt thời cơ quá chuẩn.

Xét thấy phía trước tiềm lực thí nghiệm cơ ngoài ý muốn, lúc sau thí nghiệm bảo bảo thời khắc chú ý Tôn Vũ Hạnh ba người nội tâm hoạt động, một khi tới rồi điểm tới hạn liền làm bộ tới rồi cực hạn, làm Tôn Vũ Hạnh ba người đều có loại dị vật ngạnh ở trong cổ họng ngực buồn cảm.

Bởi vậy, bảo bảo số liệu mọi thứ đều là cực hạn, cố tình lại không có siêu việt cái kia cực hạn, làm người khiếp sợ cổ quái đồng thời, lại không có biện pháp đương nang là yêu nghiệt không bình thường.

Chính là.....

Như vậy cực hạn số liệu đã phi thường không bình thường hảo sao!? —— áo blouse trắng nam nhân nhìn chăm chăm Tôn Vũ Hạnh trong tay thí nghiệm kết quả đơn, biểu tình vắn vẹo cổ quái, thỉnh thoảng liền nhìn chăm chăm bảo bảo nhìn.

Cổ tình bảo bảo một bộ ngây thơ hồn nhiên vô tội hình dáng, đừng nói là hoài nghi, ngay cả đi chất vấn nàng đều không đành lòng.

“Thúc thúc, người xem bảo bảo ánh mắt hảo kỳ quái, cùng thư thượng nói quái thúc thúc giống nhau.” Bảo bảo thanh thúy ngọt mềm thanh âm, nói hồn nhiên trắng ra nói, lại đem áo blouse trắng nam nhân đau lòng làm hại ngàn xuyên trăm khổng.

Quái thúc thúc!?

Ta này trương làm trường quân đội Hoa Lam vô số mỹ thiếu nữ ái mộ khuôn mặt tuấn tú, cư nhiên bị nói thành quái thúc thúc?

Áo blouse trắng nam nhân úc tụy.

Tôn Vũ Hạnh cúi đầu che giấu trụ gợn lên khóe môi, tiếp tục ký lục mặt khác hài tử thành tích kết quả.

Lần này số 7 thí nghiệm phòng kết quả ngoài ý muốn hảo.

Chẳng những ra bảo bảo cái này tiếp cận yêu nghiệt thiên tài nhân vật, mặt khác sáu cái hài tử cũng không biết có phải hay không bị bảo bảo kích thích, một đám đều biểu hiện ra toàn thân tiềm lực, tổng thành tích đều đạt tới đạt tiêu chuẩn tiêu chuẩn, nói cách khác này đó hài tử đều thông qua thí nghiệm, có thể lấy đặc chiêu sinh thân phận tiến vào trường quân đội Hoa Lam liền đọc.

Tích tích tích tích ——

Cùng với một trận tiếng chuông, thí nghiệm phòng đại môn lần thứ hai mở ra, bọn nhỏ cũng từ bên trong đi ra.

Ở bọn họ dẫn đường người là Tôn Vũ Hạnh cùng từ bưu.

Vốn dĩ áo blouse trắng nam nhân không cần phải xen vào lý thí nghiệm chuyện sau đó, hấn lại tò mò bảo bảo như vậy hài tử cha mẹ là cái dạng gì người, không chút nghĩ ngợi cũng theo ra tới, một đôi mắt nhanh chóng rà quét, nháy mắt liền định ở Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm trên người.

Này hai người thật sự là quá loá mắt, vô luận đặt ở nơi nào đều sẽ trở thành nhân vật tiêu điểm, đặc biệt là bảo bảo mặt mày cùng Đường Niệm Niệm có bảy phần giống nhau, khí chất càng thêm gần, làm hấn liếc mắt một cái liền xác định, bọn họ cùng bảo bảo có quan hệ.

Chỉ là nhìn hai người tuổi còn trẻ bộ dáng, áo blouse trắng nam nhân lại không cảm tưởng, này rốt cuộc là cha mẹ, vẫn là bảo bảo tỷ tỷ cùng bảo bảo tỷ tỷ bạn trai?

Không có làm hấn đoán bao lâu, bảo bảo hành vi cũng đã thực tốt vì hấn giải đáp.

“Ba ba ma ma ~” bảo bảo triều hai người chạy chậm qua đi, một bộ tưởng được đến kích lệ bộ dáng, “Cái kia tỷ tỷ nói, bảo bảo thành tích nhất định là lần này chiêu sinh bên trong tốt nhất!”

Đường Niệm Niệm hảo không keo kiệt duỗi tay sờ sờ nàng đầu lấy làm cổ vũ, “Bảo bảo làm không tồi.”

Người khác nghe những lời này sẽ cảm thấy Đường Niệm Niệm là kích lệ bảo bảo nỗ lực, chỉ có này toàn gia chính mình mới hiểu được, Đường Niệm Niệm ý tứ là nói bảo bảo căng giãn vừa phải, được đến tốt nhất thành tích lại không có vượt qua điểm máu chốt, điểm này làm không tồi.

Bảo bảo ngưỡng tiểu cảm, giống như kiêu ngạo tiểu nữ vương.

Bộ dáng này, đại nhân thấy cảm thấy đáng yêu vô cùng, muốn ôm tiến trong lòng ngực hảo hảo xoa nắn vuốt ve. Mặt khác sáu cái thí nghiệm phòng ra tới hài tử lại xem đến một trận kính ngưỡng, cảm

thấy trước mắt tiểu muội muội thật sự là quá lợi hại, một đám mắt trông mong nhìn chăm chăm nàng.

Lạc Quân tiểu đồng giày không chịu nổi tịch mịch, nhảy xuống sô pha, đi đến bảo bảo bên người, duỗi tay liền nắm lấy bảo bảo tay nhỏ, một bộ diện than nghiêm túc hình dáng, trầm ổn khẩu khí giấu không được hẳn như cũ hài đồng thanh thúy tiếng nói, “Đặc chiêu sinh thí nghiệm xong rồi sau muốn cùng huấn luyện viên quen thuộc vườn trường, bất quá cũng có thể từ quen thuộc học trường đại lao.....”

Lời nói còn không có nói xong, Lạc Quân tiểu đồng giày phát giác chung quanh một trận an tĩnh, ngẩng đầu nhìn thấy người chung quanh đều nhìn chăm chăm chính mình.

Hách Liên Thư vẻ mặt cười thầm chế nhạo; áo blouse trắng nam nhân mãn nhãn phong lưu; Tôn Vũ Hạnh cương mặt, khỏe miệng nhẹ nhàng run rẩy, muốn cười không cười; cá từ bưu vẻ mặt hắc tuyến; sáu vị tiểu bằng hữu hồn nhiên trừng mắt hai mắt; sáu vị tiểu bằng hữu các gia trưởng các loại không thể hiểu được vừa buồn cười.

Đến nỗi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng?

Tư Lăng Cô Hồng đăm đăm ánh mắt đã tràn ngập tỏ vẻ hẳn không sao cả thái độ, tiểu nữ nhi thí nghiệm nhập giáo thành công, lúc sau làm cái gì đều không sao cả, đừng đi theo Niệm Niệm bên người, chiếm cứ Niệm Niệm tư tưởng cùng ánh mắt liền thành.

Đường Niệm Niệm thân là người mẫu, bất quá tư tưởng hiển nhiên cùng bình thường mẫu thân không giống nhau.

Nàng căn bản là không nghĩ tới bảo bảo tuổi này không thể yêu đương, không thể tùy tiện cùng khác phái biểu hiện thân mật, nếu không này đã không phải yêu sớm, đều có thể nói là ấu luyện.

Nàng là cái thực khai sáng mẫu thân, bảo bảo cảm tình vấn đề giao cho bảo bảo chính mình xử lý.

Bởi vậy, nàng không có cảm thấy trước mắt có cái gì không ổn, biểu tình không hề biến hóa bình tĩnh.

Ở như vậy quỷ dị không khí trung, Lạc Quân tiểu đồng giày mặt lạnh đỏ lên, càng ngày càng hồng.

Bảo bảo nghi hoặc duỗi tay sờ sờ Lạc Quân mặt, đồng ngôn trĩ ngữ nói: “Nóng quá, hảo hồng, quân quân ca ca sinh bệnh?”

“Không, không có.” Lạc Quân tiểu đồng giày áp a áp ứng nói.

“Ha ha ha ha ha.” Hách Liên Thư cái này vô lượng mẹ trước hết cười ra tới, làm lơ nhi tử tức giận trừng mắt, đối bảo bảo chớp chớp mắt, nói: “Quân quân không có sinh bệnh, quân quân đây là thẹn thùng, ai u ~ ta quân quân nguyên lai cũng như vậy đáng yêu.”

Giờ này khắc này, nàng hoàn toàn quên mất muốn ở Đường Niệm Niệm bọn họ trước mặt, làm bộ đoan trang trí thức thực nữ hình tượng.

“Hừ.” Lạc Quân lôi kéo bảo bảo tay liền đi ra ngoài.

Bảo bảo chớp chớp mắt, nhìn bị Lạc Quân lôi kéo tay.

Nàng cảm giác được Lạc Quân trong lòng bàn tay toàn bộ đều là hãn, dính tay nàng cũng ướt.

Bảo bảo cảm thấy không sạch sẽ, lại cảm thấy chính mình nếu là rút ra nói, quân quân hẳn là sẽ thương tâm.

Nàng cũng không chán ghét cái này luôn là lạnh mặt nam hài, hướng chi nhân gia là hảo tâm muốn mang bảo bảo nhận trường học đâu.

Tuy rằng bảo bảo linh thức đảo qua, toàn bộ trường học đều biết đi như thế nào.

Ước chừng suy xét ba giây đồng hồ, bảo bảo vẫn là không có rút ra tay, mà là âm thầm sử dụng linh lực, đem dính ở trên tay mồ hôi đều tiêu trừ.

Lạc Quân tiểu đồng giầy lại cảm thấy chính mình trong tay nắm tay hảo tiểu hảo mềm, cùng thạch đường như, sợ dùng một chút lực liền sẽ niết hồng rồi.

Biểu muội rõ ràng cũng liền lớn như vậy, chính là đối biểu muội vì cái gì không có loại này rất thích, rất thích cảm giác, ngược lại cảm thấy biểu muội hảo phiền toái, động bất động liền khóc, muốn này muốn nọ, lại dính người, phiền chết cá nhân.

Có cái muội muội, kỳ thật cũng..... Man không tài..... Đi?

Lạc Quân tiểu đồng giầy cố ý quên đi Hách Liên Thư nói tức phụ, quay đầu lại đỡ mặt đối bảo bảo nghiêm túc nói: “Ngô, bảo bảo kêu ca ca ta, kia bảo bảo chính là ta muội muội, về sau bảo bảo có chuyện gì đều có thể tìm ca ca giải quyết.”

Vốn dĩ tưởng nói được tùy ý điểm nhi, nghiêm túc biểu tình cùng khẩn trương ánh mắt lại bán đứng hán nội tâm.

Bảo bảo cuốn mặt đến cùng búp bê Tây Dương giống nhau lông mi chớp chớp, “Hảo a ~”

Lạc Quân tiểu đồng một hơi từng ra tới, một cái tươi cười liền tràn ra.

Bảo bảo kinh ngạc trợn mắt, “Quân quân ca ca cười.”

“Ngô.” Lạc Quân tiểu đồng giầy ngẩn ra hạ, lại cứng đờ mặt.

Bảo bảo còn thẳng tắp nhìn chăm chăm hán, tươi cười diêm mỹ đến làm người nhìn đều nhin không được thích, “Quân quân ca ca cười đến đẹp.”

Lạc Quân tiểu đồng giầy mắt sáng rực lên, lại vẫn là cương mặt, khóe miệng lại buông lỏng căng thẳng, tựa hồ muốn cười lại cố nén.

Ở hai cái tiểu gia hỏa mặt sau, còn lại là Tôn Vũ Hạnh mang theo sáu cái hài tử, còn có gia trưởng của bọn họ, vừa đi vừa đối những cái đó gia trưởng nói: “Căn cứ trường quân đội Hoa Lam nội quy

trường học, bọn họ hôm nay phải trụ tiến ký túc xá, trong ký túc xá mặt đồ vật toàn bộ đều đầy đủ hết, các người không cần lo lắng.”

Bọn nhỏ gia trưởng trong lòng vì hài tử có thể vào giáo cao hứng, lại vì bọn họ sắp trọ ở trường lo lắng tưởng niệm, từng người đều không ngừng hỏi trường học tình huống, còn có hài tử sinh hoạt an bài, ăn trụ nghỉ về nhà chờ phương diện vấn đề.

Tôn Vũ Hạnh hiển nhiên không phải lần đầu tiên đối mặt này đó tình huống, đối với bọn họ bất luận vấn đề gì đều có thể kiên nhẫn trả lời rõ ràng.

Một bên, Hách Liên Thư đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người nói: “Tiểu học các niên cấp ký túc xá đều rất gần, về sau bảo bảo cùng quân quân có thể cho nhau chiếu cố.”

Đoàn người thực mau liền đi tới phía trước gặp được Liễu Xảo Xảo đăng ký chỗ.

Chỉ là trước mắt tựa hồ đã xảy ra sự tình gì, đăng ký chỗ quay chung quanh không ít người, có ăn mặc trường quân đội Hoa Lam giáo phục lão sinh, cũng có một ít đặc chiêu sinh. Từng đợt kêu sợ hãi cùng ồn ào thanh từ bọn họ vây quanh trung tâm khu vực truyền ra tới.

“Đã xảy ra sự tình gì?” Tôn Vũ Hạnh trấn định lớn tiếng trấn áp mọi người ồn ào.

“Tôn huấn luyện viên!” Liễu Xảo Xảo lộ ra nôn nóng thanh âm truyền đến.

Đám người theo Tôn Vũ Hạnh đám người đã đến, cũng tự nhiên buông ra một cái con đường, lộ ra trung tâm tình huống.

Một người nam nhân nằm trên mặt đất không ngừng co rút, phát ra vây thú giống nhau thống khổ nức nở thanh. Nam nhân bên cạnh ngồi xổm ba người, trong đó Liễu Xảo Xảo liền ở thứ nhất, lúc này

chính ngẩng đầu nhìn Đường Niệm Niệm đám người, một bộ nóng vội bộ dáng.

“Đây là?” Tôn Vũ Hạnh phát hiện tình huống không lạc quan, đi lên trước xem xét trên mặt đất người, cũng nhận ra tới cái này thống khổ co rút người là ai, “Chu kiến huy?”

Chu kiến huy cùng Liễu Xảo Xảo là đồng kỳ học sinh, cũng là thượng quá năng khóa học sinh.

“Thông tri chữa bệnh bộ sao?” Tôn Vũ Hạnh hỏi Liễu Xảo Xảo.

Liễu Xảo Xảo gật đầu, “Đã thông tri.”

Vừa mới dứt lời, cách đó không xa thang máy mở ra, ăn mặc chữa bệnh bộ trang phục mấy người đi tới.

Bọn họ tay chân chuyên nghiệp đem chu kiến huy nâng thượng xe đẩy, nói: “Hiểu biết tình huống người theo ta đi một chuyến.”

Liễu Xảo Xảo không muốn ở Tư Lăng Cô Hồng trước mặt biểu hiện đến cùng chu kiến huy có bao nhiêu thực, huống chi nàng cũng thật sự không hiểu biết chu kiến huy phát bệnh nguyên nhân, liền đổi mặt khác hai cái nam sinh nói: “Lâm tuấn, đồ cần?”

Lâm tuấn cùng đồ cần đều đi theo đứng lên, lâm tuấn nói: “Chúng ta cũng không thể nào hiểu biết tình huống, chỉ là cùng chu kiến huy cùng nhau đi ngoài thời điểm, hấn lại đột nhiên phát bệnh.”

“Ân, đi thôi.” Chữa bệnh bộ người đẩy chu kiến huy đi.

Lâm tuấn cùng đồ cần tự nhiên theo sau.

Trường quân đội Hoa Lam mỗi cái bộ phận đều có chính mình phân công, chữa bệnh bộ người tới, Tôn Vũ Hạnh cũng không cần tại đây chuyện thượng rồi rắm, lại tiếp đón bên người hải tử cùng gia trưởng, tiếp tục tham quan vườn trường công tác.

“Amen ~” bảo bảo chấp tay trước ngực.

Lạc Quân nghi hoặc, “Làm sao vậy?”

Bảo bảo buông tay, “Ta phía trước liền chúc phúc hần vận may ~”

Dám nói ba ba nói bậy, ma ma chính là sẽ tức giận nga.

-----oOo-----

023 tìm không thoải mái

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ chu kiến huy khiến cho xô xao cũng không có liên tục bao lâu, theo hẳn bị chữa bệnh bộ người mang đi sau, quay chung quanh ở người chung quanh cũng tự nhiên tản ra.

Này cũng đột hiện ra tới trường quân đội Hoa Lam tổ chức cùng giáo dục.

“Niệm Niệm tử, chúc mừng người!” Liễu Xảo Xảo thừa dịp người tản ra, bước nhanh đi đến Đường Niệm Niệm hai người bên người, ngửa đầu triển khai sung sướng tươi cười.

Thân là trường quân đội Hoa Lam học sinh, đối trường quân đội Hoa Lam quy tắc đương nhiên hiểu biết. Nàng nhìn đến Tôn Vũ Hạnh dẫn dắt những cái đó hài tử đi tham quan vườn trường, liền minh bạch này đó hài tử đều thông qua thí nghiệm, trở thành trường quân đội Hoa Lam đặc chiêu sinh.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu, không nói gì.

Chỉ cần là cá nhân đều có thể thấy được nàng thái độ thượng xa cách, cố tình Liễu Xảo Xảo làm bộ không biết, thấy nàng gật đầu, cười đến càng vui vẻ, nhẹ nhàng ngôn ngữ giống dạ oanh cao cao thấp thấp đề kêu, “Niệm Niệm tử hiện tại là muốn cùng bảo bảo cùng nhau tham quan vườn trường đi, vừa lúc công tác của ta cũng làm xong rồi, có thể cấp Niệm Niệm tử làm dẫn đường nga. Tuyệt đối chuyển nghề, hắc hắc.”

Đáng tiếc, nàng nghịch ngợm đáng yêu thần thái, không có bị Đường Niệm Niệm xem ở trong mắt, càng đừng nói bị Tư Lăng Cô Hồng xem ở trong mắt.

Bàng quan Hách Liên Thư xem đến một trận lắc đầu.

Người trẻ tuổi a, luôn là có loại bốc đồng, càng không chiếm được liền càng muốn được đến. Như vậy cá tính không phải nói không tốt, lại cũng muốn biết đúng mực mới hảo, nếu không nói chỉ biết cho chính mình rước lấy mầm tai hoạ.

Bốn cái thang máy môn đồng thời mở ra, Tôn Vũ Hạnh phân phối người tốt sau liền xuống lầu, ngoài ý muốn chính là Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ngồi thang máy, trừ bỏ bảo bảo, Lạc Quân, còn có Hách Liên Thư cùng Liễu Xảo Xảo đi theo ngoài, những người khác đều không có đi lên, thà rằng đi tễ khác thang máy.

Không trách bọn họ cái dạng này, thật sự là Tư Lăng Cô Hồng bọn họ khí tràng thật không phải người thường có thể thừa nhận, đứng ở bọn họ bên người, luôn có loại câu thúc không được tự nhiên.

Mọi người cùng nhau từ thang máy xuống dưới, Tôn Vũ Hạnh liền nhìn đến Lạc Quân tiểu đồng học lời kéo bảo bảo đơn độc đứng ở một bên, rõ ràng là muốn thoát ly đại chúng làm một mình.

Tôn Vũ Hạnh trong lòng buồn cười, cũng không có ngăn cản.

“Niệm Niệm tử, các người đi nơi nào a?” Liễu Xảo Xảo đột nhiên kêu sợ hãi.

Nàng thanh âm khiến cho mọi người lực chú ý, Tôn Vũ Hạnh triều bên kia nhìn lại, phát hiện Tư Lăng Cô Hồng nắm Đường Niệm Niệm, không coi ai ra gì hướng một phương hướng đi đến, cái kia phương hướng nếu đi đến để nói, hẳn là cổng trường xuất khẩu.

“Hai vị này gia trưởng, bên kia không phải chúng ta tham quan lộ tuyến.” Tôn Vũ Hạnh nhắc nhở nói.

Tư Lăng Cô Hồng không có đáp lại nàng lời nói.

“Ai? Đường muội tử?” Hách Liên Thư cũng kỳ quái bọn họ hành động. Nên sẽ không, bọn họ cứ như vậy đem bảo bảo ném ở chỗ này mặc kệ đi?

“Ba ba ma ma đi thông thả, bảo bảo sẽ chiếu cố hảo tự mình!” Bảo bảo đã sớm đoán được như vậy kết quả.

“Bảo bảo?” Tôn Vũ Hạnh nhìn bảo bảo.

Bảo bảo nói: “Ba ba ma ma có chính mình việc cần hoàn thành, không thể vẫn luôn bồi bảo bảo.”

Nàng nói được đương nhiên, Tôn Vũ Hạnh lại xem đến một trận đau lòng.

Như vậy tiểu nhân hài tử, cư nhiên nói nói như vậy, ngày thường nhất định thực tịch tịch đi.

“Ta bồi bảo bảo.” Lạc Quân tiểu đồng giày lập tức tỏ thái độ.

Bảo bảo nghi hoặc nháy mắt.

Bảo bảo lời nói rất kỳ quái sao? Vì cái gì một đám đều dùng đáng thương đồng tình ánh mắt xem bảo bảo a?

Hách Liên Thư cũng rất bất đắc dĩ, bất quá cũng không có đuổi theo hỏi Tư Lăng Cô Hồng bọn họ hướng đi, dù sao có nàng ở, sẽ không làm bảo bảo xảy ra chuyện là được.

Những người này bên trong muốn nói nhất bất mãn liền thuộc Liễu Xảo Xảo.

Nàng hao hết tâm cơ, thời thời khắc khắc muốn cùng Tư Lăng Cô Hồng nhiều ở chung, lại trước sau không chiếm được hẳn một ánh mắt. Cho tới bây giờ nhân gia đều đi rồi, hai người quan hệ vẫn là không có một chút tiến triển. Cái này làm cho luôn luôn tâm cao khí ngạo nàng, cảm thấy phi thường thất bại cùng không cam lòng.

“Chờ coi!” Liễu Xảo Xảo thấp giọng lẩm bẩm một tiếng, xoay người chuẩn bị đi.

Hách Liên Thư cũng không phải cố ý phải vì khó tiểu bối, chỉ là có điểm nhìn không được, liền nói một câu, “Người còn trẻ, lớn lên lại

xinh đẹp, hà tất rồi rắm người khác lão công.”

Quân nhân sinh ra Hách Liên Thư, nói chuyện từ trước đến nay đều tương đối trực tiếp.

Liễu Xảo Xảo sắc mặt cứng đờ một chút, sau đó đối Hách Liên Thư cười đến đơn thuần đáng yêu, còn mang theo chút ủy khuất nói: “Hách Liên a di, người đang nói chút cái gì a? Ta không có cái kia ý tứ, chỉ là cùng Niệm Niệm tỷ nhất kiến như cố, tưởng cùng Niệm Niệm tỷ làm tốt bằng hữu.”

Hách Liên Thư nhú mày, nhìn chăm chăm nàng một hồi, sau đó xoay người đến Lạc Quân cùng bảo bảo bên người đi.

Nàng nên nói đều nói, nhân gia không nghe cũng không liên quan chuyện của nàng, nàng Hách Liên Thư còn không có như vậy nhiều hảo tâm đi nhiệt mặt dán người khác lãnh môn.

Liễu Xảo Xảo thì tại nàng xoay người thời điểm, đơn thuần biểu tình biến thành bất mãn châm chọc, thấp thấp ‘ sách ’ một tiếng, nghĩ thầm: Ta đương nhiên biết chính mình tuổi trẻ xinh đẹp, hiện tại đều thời đại nào, người khác lão công thì thế nào, chỉ cần ta muốn liền nhất định sẽ tới tay của ta.

Lại nói Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên này, bọn họ rời đi trường quân đội Hoa Lam sau đi đâu đâu?

Hai người đi về trước hoa lam quân khu biệt thự, dùng qua giữa trưa cơm, Đường Niệm Niệm đã bị Tư Lăng Cô Hồng ôm đến trên giường, một trận phiên vân phúc vũ, liền cơm chiều đều bỏ lỡ thời gian, đến buổi tối 7 giờ mới ăn, ăn xong thời điểm đã là đêm tối 8 giờ rưỡi.

Trong lúc, Hách Liên Thư đánh quá điện thoại lại đây, thấy không ai tiếp sau, mới để lại tin tức, thuyết minh bảo bảo ở trường học trạng huống, dùng chân vị trí, làm cho bọn họ không cần lo lắng từ từ.

Ban đêm thủ đô là phồn hoa lại xa hoa lãng phí, di đèn đỏ đem đường phố chiếu rọi đến không thấy hắc ám, lui tới người đi đường so ban ngày còn muốn nhiều đến nhiều, đặc biệt là thủ đô ‘Bát Dạ Thành’ càng thêm náo nhiệt, danh xe danh nhân cơ hồ tùy ý có thể thấy được.

Sáng ngời sĩ ở Bát Dạ Thành trung tâm dừng lại, làm chung quanh hành tẩu người không ít đều lộ ra khinh thường ánh mắt.

Thủ đô Bát Dạ Thành là kẻ có tiền thiên đường, không có vài phần thân gia người cũng không dám tùy tiện tới này, giống ngời sĩ tới nơi này sự tình, thật sự là thiếu chi lại thiếu.

Sĩ môn mở ra, đi ra hai người lại làm chung quanh bàng quan người một trận ngốc lảng.

—— đây là nhà ai quý công tử cùng bạn gái cố ý đùa giỡn, làm đặc thù đi ——

Ý nghĩ như vậy nháy mắt mạo thượng mọi người trong óc, không còn có một người đối đi ra sĩ hai người sinh ra bất luận cái gì khinh thường cùng khinh thường.

Này đi ra sĩ hai người không phải người khác, đúng là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

“90 đồng tiền, cảm ơn.” Sĩ tài xế biên nói, biên đem mười đồng tiền tìm cấp Tư Lăng Cô Hồng, sau đó nghênh ngang mà đi.

“Đi thôi.” Tư Lăng Cô Hồng đối Đường Niệm Niệm cười khế, nắm nàng đi phía trước đi.

Hắn tươi cười ở ngũ quang thập sắc di đèn đỏ hạ, tuần mỹ đến không thể tưởng tượng, làm trung tâm quảng trường hành tẩu nam nữ xem đến đại ra, ần ần còn có thể nghe được tiếng thét chói tai.

“Ân.” Đường Niệm Niệm đáp lời.

Hai người dắt tay hành tẩu, rõ ràng không có dư thừa động tác, lại làm chung quanh muốn đi đến gần người đều do dự, cũng không biết là vì cái gì, dù sao chính là có loại mặc danh cảm giác, ngăn cản chính mình đi đánh vỡ hai người hài hòa.

‘ngọc trong vàng son’ là thủ đô Bất Dạ Thành lớn nhất chỗ ăn chơi chi nhất, bên trong bao hàm hết thảy ngoạn nhạc, nổi tiếng nhất náo nhiệt còn lại là bên trong sòng bạc.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng chuyến này mục đích, chính là nơi này.

‘ngọc trong vàng son’ trang hoàng liền cùng tên của hán giống nhau, xa hoa đến làm người loá mắt, bạch kim chế tạo đại môn, hai bài ăn mặc màu mận chín chế phục bảo vệ cửa thẳng tắp đứng thẳng, cửa có chuyên môn kiểm tra thẻ hội viên sườn xám mỹ nữ.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm sóng vai đi lên bậc thang, đăm nhiên đi vào đại môn.

“Tiểu thư.” Một cái trung niên nam nhân đối sườn xám mỹ nữ thất thần cảm thấy bất mãn.

Sườn xám mỹ nữ bị kêu đến hoàn hồn, vội vàng triển khai chức nghiệp tươi cười, “Ngượng ngừng.”

Đối mặt một vị mỹ nữ xin lỗi, nam nhân rốt cuộc không có nhẫn tâm đi miệt mài theo đuổi, đem bạch kim thẻ hội viên đưa cho mỹ nữ.

Sườn xám mỹ nữ cung kính đem thẻ hội viên nhận lấy, kiểm tra rồi một lần, lại ở trước mặt máy móc thượng xét qua, cuối cùng trả lại cấp nam nhân, mỉm cười nói: “Hy vọng ngài chơi đến vui sướng.”

Trung niên nam nhân gật gật đầu, đi mau vào cửa thời điểm, tạm dừng một chút, quay đầu lại đối sườn xám mỹ nữ nói: “Ở ta phía trước kia hai vị vì cái gì không có đưa ra thẻ hội viên, là có thể bị cho đi đi vào?”

Chẳng lẽ kia hai người cùng này ‘ tím say kim mê ’ phía sau màn thần bí lão bản cái gì quan hệ?

Sườn xám mỹ nữ biểu tình cứng đờ hạ, lại không có bị trung niên nam nhân phát hiện, chỉ cười không nói.

Nàng bộ dáng này ở trung niên nam nhân xem ra, chính là một loại không tiếng động cự tuyệt trả lời, làm trung niên nam nhân càng cảm thấy đến kia hai người cùng phía sau màn lão bản có quan hệ, nói không chừng chính là phía sau màn lão bản thân thích hoặc là trực hệ hậu đại.

Chờ trung niên nam nhân đi vào đi sau, sườn xám mỹ nữ mới đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi, biểu tình không ngừng biến hóa vặn vẹo.

Xong đời, chính mình như thế nào liền thất thần quên muốn kia hai người đưa ra thẻ hội viên a!

Bất quá kia hai người vừa thấy liền không phải người thường, thẻ hội viên khẳng định là có đi!

Sườn xám mỹ nữ không ngừng an ủi chính mình, lại nhìn xem chung quanh bảo vệ cửa.

Chính mình không có làm nhân gia đưa ra thẻ hội viên, này đó bảo vệ cửa cũng không phải không có ngăn lại kia hai người sao.

Chính mình mới đến nơi này đi làm hơn một tháng, không có gặp qua kia hai người, này đó bảo vệ cửa nói không chừng gặp qua, cho nên mới làm cho bọn họ đi vào.

Sườn xám mỹ nữ lại không biết, hai bài bảo vệ cửa phía trước nhìn đến hai người thời điểm, cũng ở giật mình hai người khí tràng cùng dung mạo, thấy sườn xám mỹ nữ không có muốn thẻ hội viên khiến cho hai người giảm đi, trong lòng liền nghĩ cùng sườn xám mỹ nữ hiện tại giống nhau ý tưởng.

Cái này mỹ diệu hiểu làm như vậy sinh ra.

Tím say kim mê sòng bạc.

“Hai vị, xin hỏi muốn đổi lợi thế sao?”

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người vừa đi tiến vào, một cái trang điểm nhẹ, lớn lên tinh khiết đáng yêu thỏ nữ lang nghênh lại đây, đối hai người cười đến vẻ mặt tôn kính lại điểm mỹ.

Thỏ nữ lang trang phục thật sự quá bại lộ, giống nhau nam nhân đều sẽ nhìn không được xem vài lần, đặc biệt là tím say kim mê bên trong thỏ nữ lang đều là chọn lựa kỹ càng, các có đặc sắc, diện mạo đẹp, dáng người mê người.

Ở Tư Lăng Cô Hồng trong mắt, lại là trừ bỏ Đường Niệm Niệm, hết thấy đều là mây khói thoáng qua, chẳng sợ nữ nhân cười hết đứng ở hấn trước mặt, hấn đều sẽ không có bất luận cái gì dao động.

Thỏ nữ lang cũng nhìn ra được tới hai người quan hệ, cho nên biểu hiện thật sự khéo léo, không có bất luận cái gì câu dẫn cùng dụ hoặc hành động, cười nói: “Hai vị xem đến thực lạ mặt, là lần đầu tiên tới sòng bạc sao? Hai vị có thể tới trước bên kia đi uống ly đồ vật, đổi lợi thế sự tình giao cho ta là được.”

Tư Lăng Cô Hồng đem phía trước tài xế tìm mười đồng tiền lấy ra tới.

Thỏ nữ lang biểu tình cứng đờ hạ, “Tiên sinh?”

Đường Niệm Niệm nhìn mười đồng tiền, lại nhìn xem Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói: “Không cần thận huỷ hoại.”

Lúc này Tư Lăng Cô Hồng mới nhớ tới, ban ngày cùng Đường Niệm Niệm phiên vân phúc vũ sau, ôm Đường Niệm Niệm đi tắm rửa sau, xuyên qua quần áo đã bị hấn một tay hủy thành cặn bã, bên trong phóng thẻ ngân hàng cũng không tránh được tử kiếp.

Ngồi xe một trăm đồng tiền, vẫn là vừa lúc đặt ở trên bàn, bị hấn nhớ tới đáp ứng rồi Đường Niệm Niệm không thể tùy tiện trước mặt người khác dùng pháp thuật, đường dài muốn ngồi xe, liền thuận tay lấy thượng.

Đường Niệm Niệm gạt đầu, không có bất luận cái gì bất mãn, đối thỏ nữ lang bình tĩnh nói: “Đổi một khối tiền, tìm chín đồng tiền.”

Bọn họ tới nơi này không phải tiêu tiền, mà là giựt tiền, một khối tiền vốn là đủ rồi.

Thỏ nữ lang trừu khóe miệng, “Nữ sĩ, này đó không có một khối tiền lợi thế, nhỏ nhất là.....” Vốn dĩ tưởng nói một trăm, nhìn Tư Lăng Cô Hồng trong tay mười đồng tiền, lại sợ trước mắt hai người là có ý nháo nạng chơi, sợ chọc giận đối phương, liền nói: “Nhỏ nhất là mười khối, bất quá mười khối lợi thế, chỉ có thể đơn giản nhất đánh bạc trò chơi, không thể thượng bàn.”

Đường Niệm Niệm gạt đầu, “VẬY ĐỔI MƯỜI KHỐI.”

Thỏ nữ lang nhìn hai người một hồi, thấy hai người không có bất luận cái gì vui đùa ý tứ, bất đắc dĩ thu mười đồng tiền, “Hai vị chờ một lát.”

Đường Niệm Niệm dựa vào Tư Lăng Cô Hồng, nhìn chung quanh sòng bạc hoàn cảnh.

Đừng tưởng rằng bọn họ tới đơn thuần là vì bài bạc chơi đùa, trên thực tế là tới chơi đồng thời, tìm đối phương không thoải mái.

Ai kêu, nơi này là..... Lão quái vật Khương thị gia tộc khai sản nghiệp đâu.

-----oOo-----

024 đại thắng đặc thắng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Từ long lân tổ chức nơi đó được đến có quan hệ Khương thị tin tức bên trong, liền có này tòa ‘ tím say kim mê ’ tồn tại.

Ở phần lớn kẻ có tiền trong mắt thực thần bí lão bản, lại không thể gạt được quốc gia tổ chức cùng đồng dạng cổ xưa gia tộc. Bất quá mọi người đều có bất thành văn quy củ, chỉ cần người không làm được quá mức, đại gia liền tường an không có việc gì, làm bộ cái gì cũng không biết.

Đường Niệm Niệm toàn gia đi vào hiện đại du ngoạn, ngay từ đầu mục đích liền có trả thù lão quái vật.

Chỉ là Đường Niệm Niệm là lòng dạ hẹp hòi, đối với trả thù phương diện đều là tính đến thực chính xác. Đối với lão quái vật, giết hấn nói, không khỏi quá tiện nghi, cũng thật sự không thú vị, liền có như vậy chậm rãi tra tấn, đem hấn một tay khởi động tới gia tộc như tầm ăn lên ma diệt rút tính toán.

‘ tím say kim mê ’ chỉ là bắt đầu.

Tư Lăng Cô Hồng cũng không có ôm Đường Niệm Niệm đi ngồi nghỉ ngơi thính, nơi đó chỗ ngồi lây dính rất nhiều người hơi thở, lúc này cũng ngồi mấy đôi cả trai lẫn gái, cho nhau nói chuyện phiếm uống rượu, tiếng cười không ngừng truyền ra tới, cơ hồ mỗi người đều sẽ thỉnh thoảng đảo qua Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người.

Hai người vừa mới cùng thỏ nữ lang đối thoại đều bị bọn họ nghe vào lỗ tai.

Nếu là những người khác nói, bọn họ nói không chừng sẽ nhin không được chơi đùa tâm trí ám phúng vài câu.

Chính là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lãng Cô Hồng hai người thần thái đều quá bình tĩnh, khí chất hoàn mỹ chiêu lộ rõ bọn họ bất phàm, làm mọi người cũng phát lên cùng thỏ nữ lang giống nhau suy đoán —— đây là gia tộc nào đại thiếu gia, đại tiểu thư nhằm chán hảo chơi, cố ý khó xử cái kia thỏ nữ lang.

Đáng yêu thỏ nữ lang công tác hiệu suất thực mau, đi không quá một hồi liền cầm một khối lợi thế đưa cho Tư Lãng Cô Hồng, tươi cười như cũ điềm mỹ chức nghiệp hóa, “Tiên sinh, đây là người muốn lợi thế.”

Chờ Tư Lãng Cô Hồng tiếp nhận đi lúc sau, nàng lại lấy ra một mặt thủ công tinh xảo gấp quyển sách giao cho Tư Lãng Cô Hồng, “Cái này là sòng bạc bố cục bản đồ cùng các loại trò chơi trò chơi thuyết minh, hy vọng có thể đối tiên sinh hữu dụng.”

Trong tình huống bình thường đều là thỏ nữ lang bên người cấp mới tới khách nhân giải thích, bất quá này thỏ nữ lang nhìn đến Tư Lãng Cô Hồng bên người Đường Niệm Niệm, lại nghĩ đến hai người mười đồng tiền lợi thế, liền không có quyết định này.

Này không phải nàng xem thường hai người, mà là sòng bạc có quy củ —— thỏ nữ lang bên người hầu hạ, cần thiết có 300 vạn trở lên lợi thế.

Tư Lãng Cô Hồng ngạch đầu, đem quyển sách giao cho Đường Niệm Niệm trong tay.

Thỏ nữ lang thấy hai người không có yêu cầu chính mình địa phương, thực biết điều chuẩn bị rời đi, trong lòng không khỏi vẫn là có chút mát mát, phải biết rằng nàng liếc mắt một cái nhìn đến hai người tiến vào thời điểm, liền cảm thấy hai người là đại khách hàng, đặc biệt là Tư Lãng Cô Hồng bên người có bạn gái, nhất định sẽ không đối nàng động tay động chân (tuy rằng nàng cảm thấy vẫn là vui bị Tư Lãng Cô Hồng động tay động chân).

“Nếu hai vị đỉnh đầu cũng đủ 300 vạn lợi thế, hy vọng hai vị có thể làm làm các người tiếp khách nữ lang.” Thỏ nữ lang rời đi phía

trước, vẫn là nhin không được lại nói một câu.

Ở nàng xem ra, mười đồng tiền là khẳng định hai người nhàm chán tiểu trò đùa dai, thật sự muốn chơi lời nói, vẫn là sẽ tiếp tục đổi lợi thế.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu, sau đó bắt đầu xem quyển sách nhỏ nội dung.

“Mười đồng tiền chỉ có thể qua bên kia chơi.” Đường Niệm Niệm chỉ vào phía tây địa phương.

Tư Lăng Cô Hồng nắm nàng hướng bên kia đi.

Hai người còn không có hoàn toàn đi vào đi, liền nhìn đến bên trong đều là mười tuổi không đến hài tử.

Nơi này hiển nhiên là hài tử trò chơi khu.

Đây cũng là bởi vì có chút người giàu có mang theo hài tử, không hảo chiếu cố hài tử, liền đưa bọn họ ném ở chỗ này.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người tiến vào, khiến cho bọn nhỏ chú ý, bất quá ai cũng không có không dám nói chút không để nghe lời nói, ngược lại trợn tròn mắt tò mò nhìn hai người.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bị bọn nhỏ nhìn chăm chú vào như cũ bình tĩnh, một chút không thấy xấu hổ thần sắc.

“Mười đồng tiền, chỉ có cái này.” Đường Niệm Niệm trước mặt là một cái đầu tẹt lão hồ cơ.

Đây là toàn bộ ‘tím say kim mê’ sòng bạc bên trong duy nhất mười đồng tiền có thể chơi trò chơi.

Có lẽ là bởi vì này máy móc cổ xưa, lại hoặc là nguyên nhân khác, làm nó như cũ tồn tại nơi này.

Này lão hồ cơ chơi pháp rất đơn giản, chỉ cần đem lợi thế tề quăng vào đi, bên trong các loại đồ án từng người liền sẽ tự động nhanh chóng chuyển, ở 30 giây nội người có thể ấn màu đỏ kiện làm nó dừng lại. Nếu dừng lại ba cái đồ án là giống nhau, như vậy chính là đại trúng.

Này lão hồ cơ đương nhiên còn có khác đồ án liên hợp cũng thuộc về trúng thưởng, nhưng Đường Niệm Niệm nhìn lúc sau, tự nhiên vứt bỏ. Đã có lớn nhất thưởng, còn quản khác tiểu thưởng làm cái gì.

Này máy móc đối người khác tới nói yêu cầu dựa vào là vận khí, đôi mắt tật nhanh tay người tài ba tới nói, tắc còn có thể xem vài phần thật bản lĩnh, đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nhãn lực tới nói, vậy thật sự là quá đơn giản.

Tư Lăng Cô Hồng khoe miệng nhẹ dương, đem lợi thế quăng vào máy móc.

Nháy mắt, lão hồ cơ tích tấp thanh âm liền vang lên tới.

Lão hồ cơ tiếng nhạc thật sự không tính là dễ nghe, đối với bên trong hài tử tới nói cũng thực xa lạ —— cho dù là hài tử, cũng rất ít đi thăm góc kia đài hàng năm không khai, cũng không biết có phải hay không trò chơi ngoạn ý.

Đương thanh âm vang lên tới thời điểm, lập tức liền đem bọn nhỏ lòng hiếu kỳ gọi lên tới.

Một cái bảy tuổi hài tử thật cẩn thận thẩu đi lên, cũng không dám dựa đến thân cận quá, đôi mắt lóng lánh nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng động tác. Có cái thứ nhất, mặt sau bọn nhỏ cũng nhịn không được lục tục thò lại gần, đều không có thẩu thân cận quá, cũng không dám ầm ĩ.

Bọn nhỏ chính mình cũng không rõ, ngày thường ở nhà đều là tiểu bá vương tiểu công chúa, thật sự rất ít sợ hơn người.

Cố tình đối mặt Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, bọn họ liền mặc danh lại tưởng tới gần lại sợ hãi tới gần, mâu thuẫn đến làm cho bọn họ còn nhỏ tâm linh không rõ.

Đát!

Lúc này, Đường Niệm Niệm ấn xuống hồng kiện.

Lách cách lách cách lách cách ——

Một trận dồn dập tấu nhạc, đúng là đại trúng thưởng chúc mừng nhạc.

“Oa nga ~” bọn nhỏ vẫn là nhịn không được phát ra nho nhỏ kinh hô, sau đó sợ hãi bị trách tội giống nhau dùng tay nhỏ che miệng lại, một đôi mắt lại lóng lánh đến cùng ngôi sao dường như, tràn ngập ngạc nhiên cùng sùng bái.

Lão hồ cơ lợi thế có thể lựa chọn lấy ra cùng trước không lấy ra tới, Đường Niệm Niệm cũng không có vội vã lấy, mà là đem bên trong sở hữu lợi thế tiếp tục áp đi lên, tiếp tục ấn bắt đầu.

Đát!

Ấn hồng kiện.

Lách cách lách cách lách cách ——

Chúc mừng tấu nhạc.

“Oa oa ~!” Hải tử kinh hô.

Đát!

Lại ấn hồng kiện.

Lách cách lách cách lách cách ——

Lại chúc mừng tấu nhạc.

“Oa oa oa oa ~!” Hài tử lại kinh hô.

Đát!

Lách cách lách cách lách cách ——

“Oa oa ~ oa nga, a a!”

Như vậy tiết tấu liên tục, bọn nhỏ đã quên mất đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sợ hãi, tiếng kinh hô càng lúc càng lớn, thậm chí còn nhảy nhót lên, tới biểu đạt chính mình nội tâm hưng phấn cùng kinh ngạc, thoạt nhìn giống như trúng thưởng là bọn họ giống nhau.

Mãi cho đến lần thứ sáu khi, lão hồ cơ phát ra một trận cảnh cáo tích tích thanh, sau đó toát ra một loạt tự: Nội tồn lợi thể không đủ.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gạt đầu, ẩn cư lợi thể kiện.

Xôn xao lạp ——

Lợi thể tề liền cùng nước chảy giống nhau toát ra tới, toàn bộ đều là một trăm, duy nhất mười khối lợi thể, lại là Đường Niệm Niệm vốn ban đầu.

Bọn nhỏ toàn bộ đôi mắt tỏa ánh sáng nhìn này đó lợi thể, không phải bọn họ kém này đó tiền, mà là hài tử đều như vậy, đối với thắng tới đồ vật luôn là cảm giác không giống nhau, đặc biệt là loại này xôn xao đồng lớn toát ra tới cảm giác.

“Đại tỷ tỷ, nhiều như vậy lợi thể không hảo lấy, ta làm người giúp người thay đổi đi?” Một cái mười tuổi tả hữu tiểu shota hưng phấn đến khuôn mặt đỏ lên đối Đường Niệm Niệm nói.

Hắn bên người đi theo một cái thỏ nữ lang, hắn là bị cha mẹ an bài tại bên người bồi chơi, cộng thêm chiếu cố.

Đường Niệm Niệm nhìn đứa nhỏ này, không có cự tuyệt hẳn hảo ý.

Shota đôi mắt nháy mắt mạo quang, đối bên người thỏ nữ lang nói: “Mau giúp tỷ tỷ đổi.”

“Tốt.” Thỏ nữ lang cũng đối trước mắt cảnh tượng hơi hơi hoảng sợ, nghĩ thầm may mắn là tiểu hài tử đồ chơi, bằng không như vậy đại trung, đến bị thắng đi bao nhiêu tiền a.

Thỏ nữ lang động tác thực mau, lãnh hai cái tráng hán cầm túi đem lợi thế đều mang đi, không bao lâu liền phủng lớn hơn nữa gạch độ lợi thế giao cho Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, bày ra hoàn mỹ chức nghiệp tươi cười, nói: “Đây là hai vị lợi thế, tổng cộng là mười vạn 3100 linh..... Khu, mười khối gạch độ.”

Mười khối một vạn gạch độ lợi thế, tam khối một ngàn gạch độ lợi thế, cùng một trăm gạch độ, mười gạch độ lợi thế các một khối.

“Ân.” Đường Niệm Niệm tiếp nhận tới.

Tư Lăng Cô Hồng tắc nắm nàng hướng nàng ánh mắt sờ xem mục tiêu đi.

Tiểu shota vội vàng theo sau, hưng phấn nói: “Đại tỷ tỷ cùng đại ca ca muốn chơi cái gì?” Thấy Đường Niệm Niệm ngừng ở một đài máy chơi game trước, vội vàng nói: “Cái này ta chơi qua, lớn nhất thắng suất là hai mươi lần, chính là rất khó chơi, ta đều hoa 30 vạn mặt trên, cũng chưa thắng một ngàn đồng tiền đâu.”

Đường Niệm Niệm sau khi nghe xong, cũng không có đi.

Nơi này là hài tử là trò chơi khu, bởi suất thắng suất lớn nhất chính là hai mươi lần.

Phía trước nàng không chơi cái này là không lợi thế, hiện tại có đương nhiên muốn chơi lớn nhất, thắng càng mau.

Tiểu shota thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng không có đi ý tứ, không chút suy nghĩ liền nói: “Đại tỷ tỷ các người không

giống nhau, nhất định có thể thắng, tốt nhất đem nó cấp thẳng quang đi, a ha ha ha ha!”

Nói chuyện thời điểm còn múa may cánh tay, thật giống như nói không phải đánh bạc thắng tiền, ngược lại là kêu Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đánh tới đánh quái thú giống nhau.

“Hảo.” Đường Niệm Niệm lên tiếng, nàng chính là muốn đem nó thẳng quang.

Tiểu shota nghe xong sau, lập tức tập trung tinh thần nhìn, chung quanh các bạn nhỏ cũng đều xông tới.

Tư Lăng Cô Hồng đảo qua bọn họ liếc mắt một cái, thấy bọn họ còn thức thời, không có dựa đến Đường Niệm Niệm thân cận quá, cũng không có ra tiếng quấy rầy Đường Niệm Niệm hứng thú.

Nửa giờ chờ.

Tích tích tích tích ——

Cảnh cáo thanh lại lần nữa vang lên, máy chơi game xuất hiện cùng lão hồ cơ giống nhau tự thể: Nội tồn lợi thế không đủ.

“A a a a a! Thật là lợi hại, đại tỷ tỷ ngươi là trong truyền thuyết đồ thần đi?” Tiểu shota cảm thấy hôm nay thật sự là quá may mắn, hẳn cảm thấy chính mình nhất định đứng phải trong truyền thuyết thần bí đồ thần, chân chính đồ thần.

Tiểu hài tử tổng hội có chút không thực tế ảo tưởng, vì một ít không thực tế đồ vật hưng phấn không thôi.

Shota phía sau thở nữ lang tắc hơi cứng lại rồi mặt, sòng bạc lúc này là đứng tới cao thủ?

Tráng hán lại lần nữa xuất hiện, đem tiểu sườn núi giống nhau lợi thế tộ dọn đi, lại trở về thời điểm lại không ngừng thở nữ lang, còn có cái xuyên tây trang, mang tơ vàng khung mắt kính nam nhân.

Nam nhân thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sau, ánh mắt sáng lên, thực mau thu liễm bên trong tinh quang, đối hai người mỉm cười khéo léo nói: “Hai vị lợi thế đã vượt qua 300 vạn, có thể đi đại sảnh khu cùng VIP khu chơi chút càn có ý tứ.”

-----oOo-----

025 thiên gia, tổ tuyệt

Nguồn: EbookTruyen.Net

336 vạn nhiều lợi thế, bị một cái khác thổ nữ lang dùng mâm bưng, đưa đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt.

Này thổ nữ lang lại là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vào cửa khi gặp được cái kia.

Diện mạo điềm mỹ đáng yêu thổ nữ lang đầy mặt tươi cười đối hai người nói: “Đây là hai vị lợi thế.” Tạm dừng một chút, lại thử chờ mong hỏi: “Hai vị yêu cầu vị nào thổ nữ phục vụ?”

Này đó lợi thế dùng tay cầm là bắt không được, cho nên thổ nữ lang phục vụ chi nhất, liền đầy hứa hẹn đối phương đoạn lợi thế.

Tím say kim mê quy củ, lợi thế cũng đủ 300 vạn là có thể lựa chọn thổ nữ lang phục vụ.

Mâm thơm ngọt phía trước đi ngang qua đối lợi thế khu, nghe được bạn tốt nói lên một đôi tình lữ dùng mùi khối lợi thế tề thẳng lấy trăm vạn sự tình, vội vàng dò hỏi liền biết hai người chính là phía trước nàng chiêu đãi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Này liền thỉnh cầu bạn tốt đem đoạn lợi thế nhiệm vụ giao cho chính mình.

Vị kia làm bạn tiểu shota thổ nữ lang cũng biết mâm thơm ngọt ý tứ, cũng có tâm tư trợ giúp bạn tốt một phen, liền đáp ứng rồi nàng thỉnh cầu.

Đường Niệm Niệm nhìn mâm thơm ngọt, không có nghĩ nhiều liền gật đầu.

Quyển sách nhỏ có ghi đến, 300 vạn trở lên lợi thế liền có thể lựa chọn thổ nữ lang phục vụ, đồng thời yêu cầu chi trả thổ nữ lang tiền boa, ít nhất một ngàn.

Tuy rằng quyển sách nhỏ thượng viết là ít nhất một ngàn, trên thực tế tím say kim mê còn không có xuất hiện ra chỉ cấp một ngàn tiền boa tình huống.

Mềm thơm ngọt thấy Đường Niệm Niệm sau khi gạt đầu, trên mặt tươi cười liền càng thêm xán lạn, quay đầu lại đối bạn tốt làm cái mặt quỷ.

Đứng ở tiểu shota bên người thổ nữ lang chu hiểu giáng cũng đối nàng chớp chớp mắt, làm cái cổ lên biểu tình.

Hai nữ nhân hồ động bị mọi người xem ở trong mắt, ai cũng không có trách tội.

Rốt cuộc thổ nữ lang ở sòng bạc bên trong, chính là mỗi người trong mắt một đạo mỹ lệ phong cảnh.

Mắt kính nam nhân đối mềm thơm ngọt có chút ấn tượng, đối nàng nói: “Hảo hảo chiêu đãi khách nhân.”

“Đúng vậy.” cao hứng trung mềm thơm ngọt, cũng không có phát hiện nam nhân ánh mắt cùng trong lời nói thâm ý.

“Hai vị khách nhân, trong đại sảnh có đoán cái sàng, bách gia (bị hài hòa) nhạc, thoi ha.....” Mềm thơm ngọt tẫn trách cấp Đường Niệm Niệm hai người làm giới thiệu, lãnh bọn họ hướng đại sảnh bên kia đi.

Đại sảnh cùng nhi đồng khu không giống nhau, liếc mắt một cái nhìn lại người nhiều đến xem bất tận, náo nhiệt phi phàm. May mắn tím say kim mê đại sảnh cũng đủ đại, chẳng sợ người nhiều cũng sẽ không có chút nào chen chúc, trang hoàng cũng phi thường kim bích huy hoàng, trang bị một đám y trang chính thống, đánh bạc lên thần thái khác nhau dân cờ bạc, bộ dáng các cụ đặc sắc mị lực thổ nữ

lang, trang điểm đồng dạng bại lộ hầu gái nhóm, bày biện ra một bức sa đọa lại xa hoa lãng phí hình ảnh.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng không chán ghét người nhiều, lại không thích người nhiều đến tụ tập ở bọn họ bên người, đặc biệt là trong không khí nổi lờ lững các loại nước hoa hương vị, có nam sĩ nước hoa, cũng có nữ sĩ nước hoa, hỗn hợp ở bên nhau liền bày biện ra một loại cổ quái hương vị.

Tư Lăng Cô Hồng ở hai người chung quanh bố trí hạ cái chắn, ngăn cách hết thầy ngoại lai hương vị, chút nào không keo kiệt chính mình mắt lạnh lẽo, đem chung quanh nhìn về phía Đường Niệm Niệm ánh mắt chủ nhân đều tổn thương do giá rét.

Mềm thơm ngọt cũng nhạy bén phát giác hai người trạng thái, nghĩ thầm: Ai kêu này hai người lớn lên đẹp như vậy, còn như vậy thân mật đi cùng một chỗ, khí chất lại như vậy xuất chúng. Ở sòng bạc bên trong có vẻ như vậy hạc trong bày gà, muốn cho người không chú ý đều khó.

“VIP khu tương đối an tĩnh, người cũng sẽ thiếu chút.” Mềm thơm ngọt nói.

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu.

Khó được thấy Tư Lăng Cô Hồng đáp lại chính mình, mềm thơm ngọt vội vàng dẫn đường.

Chính như mềm thơm ngọt nói, VIP khu người muốn một chút nhiều, hơn nữa càng thêm có lễ nghi tu dưỡng, không có trong đại sảnh ồn ào thanh, an tĩnh trung có thể nghe được xúc xắc lay động thanh, bài Poker phát động thanh.

“Hai vị muốn chơi chút cái gì? Nơi này có.....” Mềm thơm ngọt lời nói còn không có nói xong, liền thấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người triệu một phương hướng đi đến.

Giống nhau có được mấy trăm vạn lợi thế người, đều thích chơi nhiều người đánh bạc trò chơi, sẽ không đi chơi điện tử máy móc.

Bởi vậy, điện tử máy móc luôn là rất ít người đi thăm.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đi đến bên này, mầm thơm ngọt cũng không có cảm thấy kỳ quái, chỉ đương hai người càng thích loại này điện tử trò chơi, cũng càng am hiểu loại trò chơi này, cẩn thận bắt đầu làm giới thiệu.

Năm phút không đến, bùm bùm thanh âm liên ở VIP khu vang lên, khiến cho trên chiếu bạc các khách nhân đều triều bên này nhìn qua.

Đương nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người đến lúc đó, ánh mắt liền không khỏi sáng ngời.

VIP khu không ít phú hào bên người đều mang theo nổi danh minh tinh, phía trước còn cảm thấy tuyệt sắc động lòng người, xem qua Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm sau, bỗng nhiên liền cảm thấy có chút ảm đạm thất sắc, dần dần vô vị.

Nếu không phải hai người khí chất quá đặc biệt bất phàm, vừa thấy liền không phải người thường, bọn họ đều nghĩ tới tới đến gần thông đồng.

Này tiếng nhạc cũng không có khiến cho quá lớn động tĩnh, mọi người như cũ tiếp tục chơi chính mình.

Ba phút sau, lại một trận điện tử tiếng vang lên.

Mọi người trong lòng kinh ngạc, nghĩ thầm hai người chẳng những sinh đến hảo, vận khí cũng hảo đến có thể.

Nửa giờ chờ, điện tử thanh lại vang lên lên thời điểm, mọi người đã chết lặng.

Đây là lần thứ mấy? Bọn họ đều không có cẩn thận đi nhớ, bất quá tuyệt đối không ít với mười lần đi?

Này rốt cuộc là vận khí, vẫn là bọn họ đối cửa hàng trò chơi có đặc thù bản lĩnh?

Màn thơm ngọt tắc hưng phấn lại ngạc nhiên không ngừng qua lại chạy đổi lợi thế, thẳng đến mang tờ vàng mắt kính khung nam nhân lại lần nữa xuất hiện.

Nam nhân biểu tình có chút cứng đờ, tươi cười như cũ khéo léo, đối đang ở chơi trò chơi Đường Niệm Niệm nói: “Hai vị khách nhân, cửa hàng máy móc nào có cùng người đánh bạc thú vị kích thích đâu.”

Đường Niệm Niệm rảnh rỗi nhìn liếc mắt một cái chung quanh, đạm nói: “Không vị trí.”

Mỗi cái chiếu bạc chung quanh vị trí đều không sai biệt lắm bị chiếm cứ, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng không thích cùng người xa lạ quá gần sát ngồi.

Nam nhân nghe vậy, cười nói: “VIP khu có chuyên môn ghế lô, ghế lô vị trí trống trải, khách nhân cũng có thể tự hành lựa chọn tiến vào hoặc là rời khỏi.”

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ liền gật đầu.

Điện tử trò chơi thắng suất chung quy không có trên chiếu bạc đại.

Ở nam nhân một trận giới thiệu trung, Đường Niệm Niệm tùy ý lựa chọn một cái ghế lô, cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau đi vào.

Cái này ghế lô chơi là thoi ha.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tiến vào thời điểm, bên trong trừ bỏ chia bài giả, cũng không có mặt khác khách nhân.

Nam nhân ngôn ngữ khách khí làm Đường Niệm Niệm hai người tao chờ một lát, liền đi mời người đi.

Màn thơm ngọt sắc mặt có chút trắng bệch, nàng không rõ giám đốc đi thời điểm, vì cái gì muốn trừng chính mình liếc mắt một cái,

ánh mắt kia thực lãnh.

.....

Lúc này, ghé lô ngoài cửa, một cái ăn mặc đơn giản lại không mất thời thượng nam nhân, chính đây mặt nghi hoặc nôn nóng khắp nơi nhìn xung quanh, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

Tên của nam nhân kêu trình vũ tường, tên này ở điện ảnh giới, giới giải trí bên trong cơ hồ không người không biết không người không hiểu. Hắn chức nghiệp là đạo diễn, nổi danh đạo diễn, nhất am hiểu Hoa Hạ cổ phong điện ảnh. Từ xuất đạo đến bây giờ, sở quay chụp điện ảnh đều là cổ đại phiến, 90% đều là Liêu Trai phong cách, trải qua hắn tay quay chụp ra tới điện ảnh, trước nay liền không có xuất hiện quá phòng bán vé nguy cơ.

Hiện giờ mới 39 tuổi hắn, đã là điện ảnh đạo diễn ngành sản xuất một cái chiêu bài.

Mỗi cái minh tinh điện ảnh đều muốn được đến hắn ưu ái.

Ở người khác trong mắt đã đứng ở đỉnh trình vũ tường, chính mình lại đối chính mình không hài lòng, hắn không tiếp thu được chính mình thời gian dài đứng ở tại chỗ bất động, hắn muốn lại đột phá một cái cảnh giới.

《 thiên gia 》 bộ điện ảnh này chính là hắn điểm đột phá, vì bộ điện ảnh này, hắn đã chuẩn bị một năm rưỡi thời gian, hết thảy chuẩn bị ổn thoả, cố tình tập ở một cái nhân vật thượng.

Nhân vật này cũng không phải nam chính, ở trình vũ tường trong mắt lại so với nam chính còn muốn quan trọng, là toàn bộ điện ảnh trung tâm.

Vì nhân vật này, trình vũ tường háo tâm háo lực, không ngừng tuyển giác, lại tìm không thấy một cái hợp tâm ý.

Bạn tốt xem qua kịch bản sau, khuyên quá hẳn không cần quá cố chấp theo đuổi hoàn mỹ, nói như vậy nhân vật, ở hiện đại căn bản tìm không thấy hoàn mỹ phù hợp. Chính là trình vũ trường lại không nghe, hẳn phi thường rõ ràng chính mình sở dĩ có hiện tại thành tựu, chính là bởi vì hẳn này phân cố chấp theo đuổi hoàn mỹ tính cách.

Vô luận bao nhiêu người khát vọng được đến nhân vật này, bao nhiêu người nói cho hẳn không cần bởi vì một cái nhân vật, tuyệt tàng một bộ hảo kịch bản, hẳn đều một mực không nghe. Ở hẳn xem ra, nếu không có cảm nhận trung hoàn mỹ nhân vật, liền tùy ý tuyển người bắt đầu quay nói, mới là chân chính chặt vật làm bản cái này hảo kịch bản.

Ngày hôm qua hẳn bị bạn tốt mời tím say kim mê tới thả lỏng, nghe bạn tốt nói hẳn như vậy đi xuống sẽ mệt suy sụp chính mình, không bằng trước thả lỏng thả lỏng, nói không chừng có tâm tìm xem không đến, không tìm thời điểm, hoàn mỹ nhân vật liền chính mình chạy đến hẳn trước mắt tới.

Trình vũ trường biết bạn tốt là an ủi chính mình, cũng biết chính mình gần nhất là quá mệt mỏi, liền không có cự tuyệt bạn tốt hảo ý, cùng hẳn cùng nhau tới.

Trải qua ngày hôm qua thả lỏng, hôm nay lại bị bạn tốt đánh đồ sòng bạc tới.

Hẳn đối đánh bạc cũng không ham thích, tùy ý đi đi đã bị sòng bạc mấy cái minh tinh quán lên, thật vất vả thoát khỏi, chuẩn bị đi theo bạn tốt cáo biệt một tiếng, về trước nhà ở đi. Lại ở một cái chỗ rẽ kinh hồng thoáng nhìn, làm hẳn cả người đều ngây dại.

Thiên gia!

Hẳn cảm nhận trung thiên gia!

Dung như trích tiên, hơi thở đậm bạc.

Hành tẩu như gió, khí thế nội liễm.

Trình vũ tường kích động đến khuôn mặt đều đỏ lên, khỏe mạnh thân hình kịch liệt run rẩy.

Hắn có loại chính mình kịch bản trung nhân vật đi tới hiện thực hư ảo cảm giác.

Chỉ là kia đạo thân ảnh đảo mắt rồi biến mất, liền bắt giữ đều không kịp.

Trình vũ tường hoàn hồn lúc sau, thậm chí hoài nghi chính mình có phải hay không sinh ra ảo giác.

Chẳng sợ chỉ có một tia hy vọng, hắn cũng phải đi nhìn xem.

Trình vũ tường nghĩ như vậy, vội vàng đuổi theo.

Đương hắn đuổi tới cuối thời điểm, chỉ xem một loạt ghé lô môn.

.....

“Khấu khấu ——”

Tiếng đập cửa nhẹ nhàng vang lên.

Mềm thơm ngọt ngào giám đốc dẫn người tới, vội vàng đứng dậy đi mở cửa.

Ngoài cửa, đứng một cái trung niên nam nhân, nam nhân dáng người cường tráng, ăn mặc giản dị lại không bình thường quần áo, tóc có chút là ướn loạn, tựa hồ vừa mới kịch liệt vận động quá, hai mắt phía dưới còn có rõ ràng quầng thâm mắt, thoạt nhìn có chút tiều tụy.

“Vị tiên sinh này?” Mềm thơm ngọt tả hữu nhìn không tới giám đốc người, nghi hoặc đối cái này từ mở cửa sau, liền thẳng tắp nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm cổ quái nam nhân, bị đối phương kia nóng rực hưng phấn ánh mắt bị kinh sợ.

Người này sẽ không có cái gì tinh thần thượng vấn đề đi.

“Thiên gia! Tố tuyệt!” Trình vũ tường kích động kêu lên, đi nhanh đi vào tới.

“Các ngươi, là các ngươi, không sai, chính là các ngươi.”

-----oOo-----

026 hoàn mỹ nhân vật

Nguồn: EbookTruyen.Net

Trình vũ tường giờ khắc này từ nội tâm trung, từ sở không có cảm tạ chính mình bạn tốt.

Nếu không phải hấn lôi kéo chính mình đi vào tím say kim mê nói, hấn cũng sẽ không gặp được trước mắt này hai người. Trong đầu nhớ tới bạn tốt nói câu nói kia —— có câu ngôn ngữ là như thế này nói, có tâm tài hoa hoa không phát, vô tâm cảm liễu liễu lên xanh. Nói không chừng người có tâm tìm xem không đến, không tìm thời điểm, hoàn mỹ nhân vật liền chính mình chạy đến người trước mắt tới đâu.

Trình vũ tường không cảm nghĩ, lần sau có thể trầm trở khen ngợi hữu tiên đoán tiếp theo kỳ ** màu.

Mềm thơm ngọt nghe được nam nhân tiếng kêu, còn tưởng rằng nam nhân là Đường Niệm Niệm hai người nhận thức người, trong lòng không khỏi tưởng, hai vị này khách nhân tên cũng thật phục cổ a.

“Người nhận sai người.” Đường Niệm Niệm đạm nhiên nói.

“Không sai.” Trình vũ tường bị Đường Niệm Niệm thanh âm bừng tỉnh, hấn nhìn Đường Niệm Niệm, thần thần thao thao nói: “Loại này tinh xảo không rảnh dung mạo, sạch sẽ thiên nhiên khí chất..... Nga ~ còn có loại này ấm áp thư thái mùi hương, này liền tuyết linh tố tuyết nên có hết cả.”

Vẻ mặt của hấn hưng phấn đến cho người ta một loại tố chất thần kinh ảo giác, mềm thơm ngọt do dự mà muốn hay không thông tri bảo an tiến vào.

Đường Niệm Niệm nghe được tuyệt linh hai chữ, cẩn thận dò xét trình vũ tường toàn thân, phát hiện hẳn thật là người thường vô dị.

“Không sai, chính là loại này ánh mắt!” Trình vũ tường gắt gao nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm đôi mắt, liền Tư Lăng Cô Hồng nguy hiểm hơi thở đều không có cảm giác được, lẩm bẩm nói: “Loại này không nhiễm thể tục phong trần trong sáng, lại có trời sinh thanh lãnh đạm nhiên, cùng đối người cảnh giác. Hoàn mỹ, quá hoàn mỹ, nguyên lai tuyển tố tuyệt hoàn toàn thành không có linh hồn con rối, một phân khí khái cũng vô pháp so sánh với.”

Bỗng nhiên, trình vũ tường bụng truyền đến một trận đau nhức, người liền bay đi ra ngoài, yết hầu giống như bị vô hình tay đập trụ, vô pháp hô hấp khó chịu.

Trình vũ tường chợt trợn đôi mắt, vừa lúc nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng kia thanh triệt lại vô tình con người, cả người đánh cái giật mình, có loại linh hồn bị đông lại kinh thuật cảm, hai chân đều lên men nhũn ra, có loại xụi lơ quỳ xuống xúc động.

Hắn phía trước như vậy khẩn nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm hành vi, làm tức giận Tư Lăng Cô Hồng.

“Cô Hồng.”

Ở trình vũ tường sắp hít thở không thông mà chết trước một giây, Đường Niệm Niệm thanh âm vang lên, nắm lấy Tư Lăng Cô Hồng tay.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn về phía Đường Niệm Niệm, ánh mắt nháy mắt trở nên mềm ấm như nước.

Này thật lớn chuyển biến, làm người không chú ý đều khó.

Trình vũ tường cũng ở thời điểm này cảm giác hít thở không thông cảm biến mất, khó chịu quỳ rạp trên mặt đất ho khan.

Hắn cũng không phải vô tri người thường, đã từng may mắn nghe nói qua cổ xưa gia tộc truyền thuyết, cái loại này tu luyện cổ đại nội lực, thậm chí tu đạo gia tộc. Đây đó gia tộc người, đều có người thường không có đặc thù bản lĩnh.

Lúc này phát sinh ở trên người hắn quỷ dị tình huống, làm hắn cho rằng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng chính là trong truyền thuyết gia tộc con cháu.

Có lẽ, đây là bọn họ có được khác hẳn với hiện đại nhân khí chất nguyên nhân.

Trình vũ tường nghĩ như vậy, dần dần bình tĩnh lại.

“Thật sự xin lỗi, ta vừa mới thất thố.” Trình vũ tường đứng lên, đối Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm nói.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều không có nói chuyện.

Trình vũ tường lại không muốn cứ như vậy rời đi, ngay sau đó nói: “Ta kêu trình vũ tường, là một người đạo diễn. Bởi vì hai vị diện mạo khí chất cùng bối rối ta gần hai năm một bộ tâm phiền phi thường phụ họa, mới có thể nhất thời hưng phấn quá độ, làm ra như vậy thất thố hành động.”

“Trình vũ tường? Trình vũ tường.....” Mâm thơm ngọt cảm thấy tên này thực quen tai, liên tục nhắc mãi mấy lần, bỗng nhiên trừng lớn đôi mắt, hưng phấn kêu lên: “Người là 《 song sinh 》 đạo diễn?”

Trình vũ tường mỉm cười gật đầu.

Mâm thơm ngọt biểu tình càng hưng phấn, muốn nói cái gì, chợt nghe đến tiếng đập cửa lại vang lên tới, mới nhớ tới hiện tại khách nhân ở đây, chính mình vừa mới như vậy tự tiện nói chuyện là thất lễ hành vi, may mắn khách nhân không trách tội.

Môn bị mầm thơm ngọt mở ra, ngoài cửa đúng là đôi mắt nam nhân cùng mặt khác ba gã nam nhân.

“Đây là?” Giám đốc vừa tiến đến liền phát hiện ghé lô bên trong không khí không thích hợp.

Trình vũ tường có nghĩ thầm muốn cùng Đường Niệm Niệm hai người nói chuyện về điện ảnh sự tình, nhưng đối phương rõ ràng tới đánh bạc ngoạn nhạc, có phía trước thất lễ hành vi, lại ảnh hưởng đối phương ngoạn nhạc, sợ sẽ rước lấy hai người chán ghét.

Một phen suy xét sau, trình vũ tường liền cười cáo biệt.

Trình vũ tường vừa đi, trải qua liền bắt đầu giới thiệu, nói câu chúc các vị chơi đến vui vẻ, cũng rời khỏi phòng.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tới sòng bạc là vì thắng tím say kim mê tiền, vì cái gì muốn cùng mặt khác dân cờ bạc cùng nhau chơi đâu?

Bởi vì Đường Niệm Niệm biết, này ba người bên trong có hai người đều là tím say kim mê bên trong người, làm bộ bình thường phú hào dân cờ bạc, lợi dụng như vậy biện pháp gom tiền.

Người đã đến đông đủ, từng người liền ngồi.

Ba người bên người thỏ nữ lang thỉnh thoảng cho bọn hấn niết vai dấm chân nói giỡn đổ nước, mầm thơm ngọt đảo có vẻ nhẹ nhàng tự tại rất nhiều —— nàng liền tính muốn làm này đó, vô luận là Tư Lăng Cô Hồng vẫn là Đường Niệm Niệm đều sẽ không vui.

Bởi vậy nàng duy nhất có thể làm sự tình chính là thu lợi thế.

Không sai, chính là thu lợi thế.

Đường Niệm Niệm hoàn toàn không có muốn làm bộ thua ý tứ, ngay từ đầu đến bây giờ năm cục, đều là nàng một người ở thắng.

Bang!

Một cái thác làm bộ vẻ mặt tức giận đem bài quảng, “Có làm hay không, vẫn luôn là nàng thắng, nên không phải là ra lão thiên đi.”

B thác một bộ khinh bỉ bộ dáng, nhìn a thác liếc mắt một cái, nói: “Chơi không nổi cũng đừng chơi.”

Này bằng này đối thoại liền sẽ làm không hiểu rõ người, sẽ không hoài nghi đến hai người là một đám.

“Ta chơi không nổi? Đi, cho ta lại đổi một ngàn vạn lại đây.” a thác đem kim tạp ném cho thỏ nữ lang.

Thỏ nữ lang vội vàng đi làm theo.

Đường Niệm Niệm biểu tình bình tĩnh, liền nhiều xem bọn họ liếc mắt một cái ý tứ đều không có.

Thỏ nữ lang thực mau liền chuyển đến một ngàn vạn lợi thế cấp a thác, để sát vào hấn bên tai cười duyên nói cái gì.

Người bình thường đều sẽ cho rằng bọn họ ở ve vãn đánh yêu, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lại nghe đến rõ ràng, thỏ nữ lang đối a thác nói chính là giám đốc cấp mệnh lệnh.

“Người này tiểu đồ lăng lợ, ha ha.” a thác làm bộ cười mắng một tiếng.

Ăn mặc chức nghiệp trang phục nam nhân tiếp tục bắt đầu chia bài.

Nửa giờ sau.

“Ta không chơi, thay đổi người đi.” Duy nhất chân chính đánh cuộc khách đứng lên, rất có tu dưỡng không có bởi vì kéo dài thua tiền mà phát giận, ngược lại đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cười nói: “Hai vị tuổi không lớn, bản lĩnh lại thật sự không nhỏ. Ta xem hai vị đã là được mùa, vẫn là sớm một chút trở về hảo.”

Hấn trong lời nói nói bản lĩnh không ngừng là nói Đường Niệm Niệm đồ thuật hảo, còn ngụ ý nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng can đảm.

Thân là phú hào, đối với sòng bạc một ít thủ đoạn nhỏ nơi nào sẽ không biết, chỉ là mở một con mắt nhắm một con mắt thôi.

Bọn họ tới nơi này là vì thả lỏng, thua điểm tiền cũng thua khờ.

Chỉ là hần đã nhìn ra, Đường Niệm Niệm rõ ràng là tới đá bãi.

Một đường thắng rớt cuộc, như vậy kêu ngạo hành vi, là cá nhân đều minh bạch nàng ý tứ.

Đường Niệm Niệm đối trung niên nam nhân nhẹ nhàng gật đầu, cũng đứng lên.

Nàng không có một đêm liền đem tím say kim mê thắng trống không ảo tưởng, hướng chi sắc trời không còn sớm, nàng còn không nghĩ vì tím say kim mê, ảnh hưởng chính mình cùng Tư Lăng Cô Hồng làm việc và nghỉ ngơi quy luật.

Đêm nay trước như vậy, đêm mai tiếp tục.

Mầm thơm ngọt vội vàng bưng lợi thế đuổi kịp, dò hỏi: “Hai vị khách nhân là phải đi về sao?”

Đường Niệm Niệm: “Ân.”

Mầm thơm ngọt hỏi: “Thỉnh khách nhân đem tạp giao cho ta.”

“Cái gì tạp?” Đường Niệm Niệm nghi hoặc.

Mầm thơm ngọt so nàng càng nghi hoặc, “Thẻ ngân hàng, thẻ tín dụng, thẻ hội viên đều được.”

Đường Niệm Niệm lắc đầu.

Này đó tạp nàng một trương đều không có.

Mầm thơm ngọt há to miệng. Không mang thẻ ngân hàng cùng thẻ tín dụng còn chưa tính, thẻ hội viên như thế nào sẽ không có. Không có thẻ hội viên, bọn họ là vào bằng cách nào a!

Nhìn Đường Niệm Niệm thuần nhiên vô hại ánh mắt, mầm thơm ngọt cảm thấy Đường Niệm Niệm nhất định lại ở trên cột chính mình, phỏng chừng là nàng không thể hội viên, bên người nàng bạn trai có, lại không tính toán lấy ra tới, liền tiểu tâm nói: “Kia khách nhân trên người mang theo thân phận chứng sao? Ta có thể giúp khách nhân tân làm trương thẻ hội viên, này đó lợi thế đều có thể tồn tại thẻ hội viên bên trong.”

Đường Niệm Niệm từ trong túi móc ra thân phận chứng giao cho nàng, nói: “Số lẻ người cầm đi, này 110 khối lợi thế đổi thành tiền giấy.”

Nàng còn nhớ rõ, trở về ngôi số còn phải 90 đồng tiền.

Mầm thơm ngọt đầy mặt kính hỉ, “Tốt, thỉnh khách nhân chờ một lát.”

Này đó lợi thế số lẻ nhưng có năm vạn 3000 nhiều, đổi nàng tới nói là một bút phi thường không nhỏ thu hoạch.

Kể mầm thơm ngọt đi ra ghé lô, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đi ra thời điểm, liền thấy trình vũ tường cùng một cái đồng dạng trung niên chất lượng tốt nam nhân nghênh diện đi tới.

Tổng thế hoa là bị trình vũ tường một cái tin tức đã cho tới, vốn dĩ ở chơi bài hán, bị bạn tốt một cái cảm tạ tin tức sợ tới mức nhảy dựng, bất chấp chơi ở nửa đường tự bài trò chơi, vội vàng đi vào bạn tốt bên người, muốn nhìn một chút hán có phải hay không lại phát thần kinh.

Nào biết vừa thấy mặt, bạn tốt liền ôm hán hô to hán có thể đi làm thần côn, tiện đà nói lên thiên gia cùng tổ tuyệt hai người, nói lên lần này nhìn thấy nhân vật có bao nhiêu hoàn mỹ có bao nhiêu phù hợp.

Hán ngoài miệng phụ họa bạn tốt, trong lòng lại cảm thấy bạn tốt vì bộ diện ảnh này thật là ma chướng, căn bản không tin bạn tốt nói kia hai người thật sự như vậy hoàn mỹ.

Chỉ là đương tận mắt nhìn thấy đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đi ra ghế lô thời điểm, hấn rốt cuộc minh bạch bạn tốt kích động là vì cái gì.

Này hai người, thật là chịu thiên chiếu cố thiên chi kiêu tử, trời sinh nên chịu người chú mục.

Tổng thế hoa trong đầu nhớ tới kịch bản về thiên gia cùng tổ tuyệt miêu tả, lại cảm thấy những cái đó vẫn tự ở hai người trước mặt đều ảm đạm thất sắc.

Này hai người cũng không phải phù hợp kịch bản thiên gia cùng tổ tuyệt hình tượng, ngược lại là kịch bản hai cái nhân vật miêu tả vừa lúc cùng bọn họ giống nhau. Bởi vì bọn họ tồn tại, mới làm kịch bản có linh tính, vẫn tự miêu tả ra tới nhân vật trở nên chân thật đầy đặn lên.

“Hai vị, có không không ra điểm thời gian cùng chúng ta nói chuyện?” Trình vũ tường khách khí nói.

Tư Lăng Cô Hồng nắm Đường Niệm Niệm, không hề trả lời ý tứ, cùng hấn sai thân qua đi.

Phía trước nếu không phải Đường Niệm Niệm ngăn cản, trình vũ tường đã chết, Tư Lăng Cô Hồng đối hấn nhưng không có một tia hảo cảm.

Trình vũ tường xấu hổ cười mỉa. Nói thật, từ hấn thành danh sau, liền không có gặp được quá loại này bị người không cho mặt mũi tình huống.

Tổng thế hoa an ủi vỗ vỗ bạn tốt bả vai. Chỉ cần liếc mắt một cái, hấn liền nhìn ra Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đều là thân phận tuyệt đỉnh người, đối phương làm lơ một chút đều không cho hấn ngoài ý muốn.

Không bao lâu, mầm thơm ngọt liền đã trở lại, sẽ viên tạt cùng 110 đồng tiền tiền giấy giao cho Đường Niệm Niệm, đầy mặt tươi cười

nói: “Khách nhân thỉnh đi thông thả, nếu lại lần nữa quang lâm, hy vọng khách nhân còn có thể điếm ta, ta là 23 hào nữ lang.”

“Ân.”

-----oOo-----

027 liêu mạng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thời gian chậm rãi qua đi, đối phần lớn người tới nói, mỗi ngày sinh hoạt đều không có bao lớn biến hóa, lại không biết có rất nhiều đại sự kỳ sự đều ở chính mình bên người phát sinh. Đối nào đó người tới nói, mấy ngày thời gian đối bọn họ lại có thay đổi cả đời biến hóa.

Ban đêm thủ đô luôn là náo nhiệt, đặc biệt là Bất Dạ Thiên này một khối.

Tím say kim mê bên trong, mầm thơm ngọt vẫn là ăn mặc một thân thổ nữ lang trang điểm, không ngừng nhìn treo trên vách tường, thủ công tinh mỹ xa hoa đồng hồ.

Chu hiểu giáng vừa lúc nhàn rồi, đi tới đắp nàng bả vai, chua lòn nói: “Lại đang đợi người kia đối đồ thần đại khách hàng lạ?”

Mầm thơm ngọt thản nhiên gạt đầu.

Chu hiểu giáng nói: “Người mấy ngày nay đều kiếm phiên đi, ta nhìn đến bọn họ mỗi lần đi thời điểm, đều sẽ đem số lẻ cho người.” Tạm dừng một chút, tả hữu quan vọng, phát hiện không có bao nhiêu người lúc sau, mới nhỏ giọng ở nàng bên tai nói: “Như thế nào triều đều mấy chục thượng trăm vạn đi?”

Mầm thơm ngọt cười nói: “Này đó còn không phải bởi vì có người hỗ trợ, người không phải thích kia khoản sắp đưa ra thị trường Chanel nước hoa sao? Chờ có hóa, ta mua tới tặng cho người.”

Chu hiểu giáng nghe xong, sắc mặt kia một chút ghen ghét mới tiêu tán, cười hì hì nói: “Còn tính người có lương tâm.”

Mềm thơm ngọt ở xã hội hỗn cũng có đoạn thời gian, biết người cùng người chi gian kết giao yêu cầu chút cái gì.

Nàng cùng chu hiểu giáng quan hệ đích xác không tồi, chính là mấy ngày này nàng leo lên Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này hai cái đại khách hàng, thật sự đại kiếm lời một bút. Nơi này cũng có chu hiểu giáng xe chỉ luân kim tác dụng, nếu không biết đáp tạ một chút đối phương, nhất định sẽ rước lấy đối phương bất mãn.

Chanel nước hoa thật sự không tiện nghi, bất quá đối với đại kiếm mềm thơm ngọt tới nói, vẫn là lấy đến ra tay.

“U, người đại khách hàng tới.”

Hai người nói chuyện phiếm thời điểm, chu hiểu giáng mắt sắc nhìn đến đi vào sòng bạc Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người.

Không cần nàng nhắc nhở, mềm thơm ngọt cũng thấy được.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng là thật thật tại tại vật phát sáng, đi ở nơi nào sẽ không bị người xem nhẹ.

“Tan tầm sau lại liêu?” Mềm thơm ngọt cùng chu hiểu giáng nói một tiếng, vội vàng triệu Đường Niệm Niệm hai người đi đến.

Đường Niệm Niệm đối nàng đã đến cũng không nói gì thêm, không tiếng động ngầm đồng ý nàng tồn tại.

Phòng điều khiển.

“Bọn họ lại tới nữa?” Mang theo tư vàng đôi mắt giám đốc thuận miệng dò hỏi một câu, liếc mắt một cái liền nhìn đến theo dõi hình ảnh bên trong hai người.

Phòng điều khiển bên trong nhân viên công tác biểu tình đều có chút cứng đờ, không dám tùy tiện ra tiếng, liền sợ chọc giận trước mắt vị này nam nhân.

Thân là phòng điều khiển nhân viên công tác, bọn họ cũng đều biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, đối tím say kim mê tới nói đại biểu cho cái gì —— phiền toái!

Từ hai người lần đầu tiên xuất hiện đến bây giờ đã qua đi sáu ngày thời gian.

Này sáu ngày, hai người mỗi ngày buổi tối đều sẽ xuất hiện, hơn nữa mỗi lần đều phải thắng cái được mùa sau rời đi.

Bọn họ không phải không có gặp qua tìm tra người, cũng không phải không có gặp qua đánh bạc cao thủ, lại phía trước gặp qua người cũng không có giống này hai người lợi hại như vậy đến..... Vô luận là điện tử máy móc trò chơi, vẫn là người cùng người đánh bạc trò chơi, bọn họ trước nay chỉ thắng không thua.

Như vậy kêu ngạo đến là cá nhân đều biết bọn họ là tím tìm tím say kim mê không thoải mái.

“Vẫn là tìm không thấy bất luận cái gì ra lão thiên dấu vết?” Giám đốc đối mọi người hỏi.

Phòng điều khiển nhân viên công tác nhóm, cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh, phòng điều khiển tổ trưởng chua xót trả lời nói: “Không có bất luận cái gì dấu vết.”

Đúng là bởi vì tìm không thấy bất luận cái gì ra lão thiên dấu vết, mới làm cho bọn họ như vậy khó xử.

Ai cũng không tin Đường Niệm Niệm hai người thật sự chỉ là vận khí tốt, mới có thể vẫn luôn thắng tiền không thua. Rốt cuộc loại này vận khí quá nghịch thiên, nghịch thiên đến không có người sẽ tin tưởng, cũng cảm thấy tuyệt đối không có khả năng.

Không phải vận khí tốt nói, như vậy cũng chỉ có ra lão thiên.

Cố tình bọn họ chính là tìm không thấy bất luận cái gì đối phương ra lão thiên dấu vết.

“Ta đã biết.” Giám đốc sắc mặt nhìn không ra biến hóa.

Phòng điều khiển tổ trưởng lại biết đối phương hiện tại tâm tình thật không tốt, một câu cũng không dám nhiều lời.

Giám đốc đột nhiên hỏi nói: “Người biết bọn họ sáu ngày thắng bao nhiêu tiền sao?”

Phòng điều khiển tổ trưởng thật cẩn thận nói: “Cái này, giám đốc cũng biết ta không phải tài vụ bộ, cho nên.....”

“1 tỷ 300 triệu 6800 vạn.” Một ít số lẻ, giám đốc lười đến nói.

“Tê.” Phòng điều khiển tổ trưởng hút một ngụm khí lạnh.

Giám đốc trong mắt tất cả đều là sát khí, “Bọn họ tới thời điểm, tiền vốn chỉ có mười khối!”

“.....” Phòng điều khiển tổ trưởng cùng sở hữu các tổ viên đều trầm mặt.

“Bọn họ chỉ thắng sòng bạc tiền.”

Giám đốc không phải không có an bài toàn bộ bình thường đánh cuộc khách cùng Đường Niệm Niệm bọn họ bài bạc, đánh bọn họ thắng những cái đó đại lão tiền, bị như vậy đại lão nhớ thương. Nào biết đối phương giống như biết hán tính toán giống nhau, một khi đánh cuộc bên trong không có sòng bạc thác, đối phương liền không chơi, thà rằng chạy đến điện tử máy móc trò chơi khu đi.

Vốn dĩ điện tử máy móc trò chơi khu đánh cuộc khách cũng không tính nhiều, vì giảm bớt tổn thất, giám đốc cũng ném thử quá tạm thời đóng cửa rất nhiều bài suất cao trò chơi điện tử. Chính là này đó như cũ ảnh hưởng không đến Đường Niệm Niệm hai người, đã không có trò chơi điện tử, bọn họ tắc đi sòng bạc nhân viên làm trang chiếu bạc chơi.

Nếu đối phương liên tục như vậy thắng đi xuống, tím say kim mê sớm hay muộn phải bị đối phương chơi suy sụp.

Giám đốc cau mày, nhìn theo dõi hình ảnh bên trong Đường Niệm Niệm lại lần nữa thảng thiel, chung quanh quay chung quanh một đám xem diễn người, một khi Đường Niệm Niệm áp nào, phần lớn người liền đi theo áp, làm nhà cái một trận khó xử, lại cũng làm đánh cuộc khách nhóm ồn ào đến lợi hại.

“Xem ra là nên xin chỉ thị phía trên người.” Giám đốc không phải không có nghĩ tới, làm người động thủ làm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người.

Chỉ là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người vừa thấy liền không phải người thường, giám đốc không cho rằng chính mình đắc tội đến khởi đối phương, tùy tiện động thủ nói, sợ cho chính mình đưa tới lớn hơn nữa tai họa.

Giám đốc đi ra phòng điều khiển, trở lại chính mình văn phòng, gọi một cái dãy số.

Kiên nhẫn chờ đợi đối phương tiếp nghe xong, giám đốc tôn kính bắt đầu đem Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người tình huống hướng đối phương thuyết minh.

“Là, không sai. Ta đã biết, ngài yên tâm.”

Một phen trò chuyện xong sau, giám đốc buông xuống điện thoại, biểu tình thực nghiêm túc.

Lúc này, sòng bạc đại sảnh.

Quay chung quanh Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng mọi người bên trong, trình vũ trường cũng ở.

Vốn dĩ hẳn đã sớm nên rời đi, bất quá phát hiện Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng mỗi ngày đều tới hướng đi, cũng liền tiếp tục ngốc tại nơi này.

Tuy rằng biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng không có bất luận cái gì đóng phim ý tứ, chính là hẳn chính là không nghĩ từ

bỏ — nguyên bản liền tìm không đến vừa lòng nhân vật diễn viên, nhìn thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lúc sau, lại xem nguyên lai phỏng vấn giả, càng cảm thấy đến khó coi, một chút đóng phim tình cảm mãnh liệt đều không có.

Tổng thể hoa nhìn bạn tốt cái dạng này, không phải không có khuyên bảo quá, chính là đối phương chính là không nghe, hấn cũng không có biện pháp, chỉ có thể bồi ở hấn bên người, nhìn xem có thể hay không giúp được cái gì.

Ai kêu 《 thiên gia 》 này bộ diễn đối Tổng thể hoa giống nhau quan trọng đâu.

Này bộ trong phim nhưng có không ít hấn giải trí công ty diễn viên, nam vai chính chính là hấn trong công ty đại thần.

Thời gian chậm rãi qua đi, mắt thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lại lần nữa đại thắng đặc thắng, mau tới rồi bọn họ rời đi thời gian, trình vũ trường như cũ không buông tay đi tới, đối hai người nói: “Hai vị lại suy xét suy xét thế nào? Kỳ thật đóng phim thực hảo ngoạn, đối người trẻ tuổi tới nói, sự tình gì đều phải nếm thử một lần, mới không uổng công cuộc đời này không phải sao?”

Nhìn thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thắng tiền xác suất, hấn cũng không hy vọng xa vời có thể sử dụng tiền hấp dẫn đối phương, nếu là tiền giải quyết không được sự tình, như vậy còn có cái gì có thể hấp dẫn đối phương đâu?

Trình vũ trường lần đầu tiên cảm giác được như vậy vô lực.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lại lần nữa làm lơ, đối trình vũ trường tới nói thật ra là thấy nhiều không trách, ngoài miệng lại vẫn là không buông tay khuyên bảo.

“Hai vị thỉnh chờ một lát.”

Giám đốc tây trang phẳng phiu thân ảnh đã đi tới.

“Này sáu ngày tới, hai vị ở tím say kim mê thắng không ít đi.”

Đường Niệm Niệm trong mắt có một ít tiếc nuối, nói: “Còn không có thắng suy sụp các người.”

Giám đốc nguyên lai còn tưởng ám kích đối phương thừa nhận mục đích của chính mình, nào biết Đường Niệm Niệm như vậy kiêu ngạo nói ra.

Không sai, ở giám đốc trong mắt, Đường Niệm Niệm thắng thắn thành khẩn trắng ra, là ở kiêu ngạo khiêu khích chính mình, khiêu khích ngợp trong vàng son.

“Nếu các người đã thừa nhận là cố ý tới tìm ngợp trong vàng son phiền toái, như vậy dư thừa nói cũng không cần nhiều lời, liền dựa theo quy củ đến đây đi.” Giám đốc cười lạnh nói.

“Quy củ?” Đường Niệm Niệm triều mầm thơm ngọt nhìn lại.

Thân là bồi chơi thỏ nữ lang, có trách nhiệm vì khách nhân giải thích hết thảy có quan hệ sòng bạc tri thức.

Mầm thơm ngọt không nghĩ tới sự tình sẽ phát triển đến như vậy cục diện, sắc mặt đã sớm bị dọa đến có chút trắng bệch, chú ý tới Đường Niệm Niệm ánh mắt sau, nàng dịch môi, thanh âm có chút run rẩy nói: “Dựa theo sòng bạc quy củ, đối với hết thảy cố ý khiêu khích đá bãi người, đều từ Nga đánh cuộc bàn tới giải quyết ân oán.”

“Liều mạng?” Vẫn luôn không nói gì Tư Lăng Cô Hồng, nhàn nhạt ra tiếng.

Từ bắt đầu nàng liền làm bạn ở Đường Niệm Niệm bên người, từ Đường Niệm Niệm chơi, ngẫu nhiên yêu cầu hai người chơi thời điểm, mới có thể ra tay.

Tuy rằng hẳn rất ít động thủ, càng là trừ bỏ Đường Niệm Niệm ở ngoài, chưa từng cùng người khác nói qua một câu, lại không có

một người dám xem thường xem nhẹ hẳn.

Lúc này nghe được hẳn mở miệng, giám đốc lại cảm thấy tâm cũng đi theo nhấc tới tới.

“Không sai.” Giám đốc cố nén tim đập nhanh, mỉm cười nói: “Bất quá quy củ có chút hơi chút sửa đổi.”

Ở mọi người nhìn chăm chú hạ, giám đốc tươi cười có chút dữ tợn, “Đối đãi địch nhân, chúng ta cũng sẽ không khăng khái vô tư, căn cứ quy củ, chúng ta sẽ an bài sáu cá nhân tới cùng các người chơi, mỗi chết một người, trò chơi liền một lần nữa bắt đầu, trừ phi chúng ta bên này sáu cá nhân toàn chết sạch, nếu không trò chơi không thể kết thúc.”

Cứ như vậy, Đường Niệm Niệm bên này tỉ lệ tử vong muốn so nguyên lai quy tắc cao đến nhiều.

“Đương nhiên, ngọp trong vàng son cũng không phải không nói đạo lý.” Giám đốc nói tiếp: “Hoặc là, các người từ đây lúc sau không thể lại bước vào ngọp trong vàng son một bước, hoặc là tham gia trò chơi, thắng nói, có thể được đến ngọp trong vàng son 40% cổ phần.”

Thua nói đâu?

Đương nhiên là đã chết.

Ngọp trong vàng son 40% cổ phần!?

Điều kiện này làm chung quanh không ít người lộ ra kinh ngạc tham lam thần sắc.

Giám đốc nhìn đến mọi người biểu tình, đáy lòng âm thầm châm chọc cười.

Ngọp trong vàng son 40% cổ phần là như vậy hảo lấy sao? Nếu thật sự hảo lấy nói, như vậy đã sớm đã bị đưa ra đi!

Đây là phía trên người phân phó hẳn nói ra điều kiện.

Bởi vì Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người vừa thấy chính là có thân phận người, không lấy ra thứ tốt thật sự, sợ là hấp dẫn không được đối phương.

Hướng chi, đối phương thua tự nhiên là hảo, nếu là đối phương thật sự vận khí tốt đến bị thần chiếu cố đến thắng?

Giám đốc nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người.

Không có người sẽ cùng tiền không qua được.

Một khi ngọp trong vàng son 40% cổ phần tới rồi bọn họ trong tay, bọn họ nơi nào còn sẽ cùng tím say kim mê không qua được. Chỉ biết nghĩ cách làm ngọp trong vàng son phát triển càng tốt đi.

Nói như vậy, tương đương là dùng nhiều tiền, cấp ngọp trong vàng son tìm một cái hảo minh hữu. Nay đối ngọp trong vàng son cùng phía trên thượng nhân tới nói, đều không có bất luận cái gì chỗ hỏng.

-----oOo-----

028 tam thương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đây là cái trống trải địa phương, lúc này tắc vầy đầy người.

Trung ương bị đại gia không ra tới, đứng đúng là Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng, còn có ngọp trong vàng son giám đốc đoàn người. Hai bên người trung gian là một cái bàn, trên bàn bày sáu cái viên đạn cùng một phen chuyển luân súng lục.

Loại này súng lục ở đương đại xã hội đã có vẻ thực lạc hậu, bất quá truyền thống chơi pháp vẫn là làm mọi người lựa chọn nó.

Đường Niệm Niệm nhìn bàn thượng súng lục, liếc mắt một cái liền phát hiện súng lục là dùng đặc thù tài liệu làm thành, có thể ngăn cách nào đó đặc thù năng lượng, có chút loại cùng loại cấm linh vòng pháp khí.

Giám đốc đương nhiên không biết súng lục đặc thù bị Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái nhìn ra tới.

Này đem súng lục vẫn luôn bị dùng cho trước mặt loại tình huống này.

Bởi vì đã từng cũng từng có người tới ngọp trong vàng son tìm tra, những người này bên trong còn có chút không đơn giản. Tỷ như những cái đó cổ xưa gia tộc nhân viên, hoặc là lính đánh thuê từ từ. Người trước có thể lợi dụng năng lượng cảm giác súng lục viên đạn vị trí, người sau ngũ cảm bị huấn luyện thực nhạy bén, đối nghe tiếng biết chỗ công phu vận dụng tốt lời nói, cũng có thể đủ gian lận.

Bởi vậy mới có này đem đặc thù tài chất súng lục.

Này súng lục chẳng những có thể ngăn cách đặc thù năng lượng, còn có thể lẫn lộn người thính lực. Nếu chỉ bằng thính giác liền nhận

định viên đạn hương vị, như vậy khẳng định sẽ chết thực thảm.

“Vì công bằng linh kiện chủ chốt, này viên đạn liền từ các người tới thượng đi.” Giám đốc mỉm cười nói, tự mình đem súng ngắn ổ xoay cùng viên đạn giao cho Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt.

Lúc này chơi không phải Đường Niệm Niệm, mà là Tư Lăng Cô Hồng.

Mọi người nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng đứng ra, liền minh bạch hẳn là không muốn chính mình bạn nữ mạo hiểm.

Tuy rằng Tư Lăng Cô Hồng biết được, lấy Đường Niệm Niệm bản lĩnh, đối với trước mặt đánh bạc thật sự dễ như trở bàn tay. Nhưng nói đến liều mạng, chẳng sợ đối mặt là một đám con kiến, Tư Lăng Cô Hồng cũng sẽ không làm Đường Niệm Niệm ra mặt.

“Vị tiên sinh này đối bạn gái thật đúng là tình thâm ý trọng a.” Giám đốc cười tủm tủm nói.

Hắn cũng không nghĩ tới Tư Lăng Cô Hồng sẽ tự thân xuất mã.

Rốt cuộc ở cái này nhìn như nam nữ bình đẳng xã hội, trên thực tế vẫn là nam tính vi tôn.

Hắn tưởng.

Nếu Đường Niệm Niệm đã chết, Tư Lăng Cô Hồng chẳng sợ tái sinh khí, cũng không dám tiếp tục chơi đi xuống, cũng miễn trừ cùng hắn sau lưng thần bí thế lực kết huyết cừu —— vô luận là giám đốc vẫn là người chung quanh, đều cho rằng Tư Lăng Cô Hồng tất là đại gia tộc con cháu. Đường Niệm Niệm khí độ đồng dạng bất phàm, thân phận hẳn là không có Tư Lăng Cô Hồng cao.

Tư Lăng Cô Hồng không để ý đến giám đốc thử, thân thủ đem viên đạn trang vào tay thương lúc sau, ném sẽ cho giám đốc.

Giám đốc vội vàng tiếp được, kinh ngạc nói: “Khách nhân không trước sao?”

Chuyển luân thương sáu vóc dáng lỗ đạn, giống nhau trước chơi người trử hàng suất càng cao một ít.

Tư Lăng Cô Hồng không thềm đề ý, giám đốc cũng vô pháp nhưng nói, đem súng lục ném cho người nam nhân đầu tiên.

Nam nhân ăn mặc tây trang, vừa thấy thật giống như là bảo an giống nhau thân phận. Bất quá giống nhau bảo an nhưng không có nam nhân loại này trầm ổn bình tĩnh khí phách, đối với kế tiếp khả năng tử vong, cũng chưa từng có nhiều sợ hãi, hiển nhiên là bị chuyên môn huấn luyện quá nhân vật.

Nam nhân một bắt được súng lục, thô ráp ngón tay cái hướng chuyển luân súng lục vừa chuyển, chờ dừng lại thời điểm, không chút do dự cầm họng súng đối với chính mình huyết Thái Dương, ngón tay di chuyển cò súng.

Phanh!

Không có viên đạn, súng lục cũng sẽ vang, phi thường tác động người tâm thần.

Một tiếng súng vang qua đi, mọi người liền ngừng lại rồi hô hấp, sau đó thật lâu không có phát ra âm thanh, chỉ có từng đợt hút không khí thanh.

Giám đốc trừng lớn đôi mắt nhìn huyết Thái Dương phun huyết nam nhân, nhìn hấn âm âm ngã xuống đất, không có hơi thở.

Ai cũng không nghĩ tới, đệ nhất thương liền đã chết người.

Trong chốc lát thời gian làm mọi người hoãn quá mức tới sau, chính là từng đợt tiếng thét chói tai vang lên.

Giám đốc thực mau bình tĩnh lại, không cảm thấy là súng lục xảy ra vấn đề. Đối Tư Lăng Cô Hồng trừu da mặt, cười nói: “Xem ra vận

mệnh chi thần tạm thời đứng ở khách nhân bên này, bắt quá kế tiếp hay không còn như vậy vận may vào đầu, cũng không biết.”

Nói xong, hắn lại đem dính vết máu súng lục giao cho Tư Lăng Cô Hồng.

Tư Lăng Cô Hồng lạnh nhạt nhìn mắt súng lục, không có duỗi tay tiếp, đạm nói: “Người trang.”

Giám đốc làm bộ kinh ngạc nói: “Này như thế nào không biết xấu hổ.”

Mắt thấy Tư Lăng Cô Hồng là thật sự không tính toán trang viên đạn, hắn mới tự mình trang, sau đó giao cho Tư Lăng Cô Hồng.

Chỉ là Tư Lăng Cô Hồng như cũ không có tiếp, dùng lãnh đạm biểu đạt tiếp tục làm ngợp trong vàng son bên này làm trước tay ý tứ.

Hắn trời sinh liền có lệnh người thuyết phục khí chất, giám đốc cũng vô pháp cự tuyệt này đối chính mình này mới có chỗ tốt quyết định, liền cười đem súng lục giao cho cái thứ hai nam nhân.

Số 2 nam nhân cùng phía trước nhất hào nam nhân giống nhau, không có chút nào do dự liền chuyển luân, vận động cò súng.

Phanh!

Não huyết phun trào, nhân thể ngã xuống đất.

Lại một người tử vong, làm trường hợp trở nên đặc biệt là yên tĩnh quỷ dị.

Mọi người bên trong, hồn nhiên không có biến hóa duy độc Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người.

Giám đốc thân thể phát lạnh.

Này quá không thích hợp!

“Còn có bốn viên viên đạn, bốn người.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh thanh âm ở yên tĩnh trung vang lên.

Mọi người không khỏi triều nàng nhìn lại.

Nàng có được nữ nhân mỹ diệu nhất thời điểm tuổi trẻ dung mạo, dung mạo tinh xảo nhân vật, đôi mắt thanh triệt trong sáng, ăn mặc trường tụ váy liền áo, đứng ở kim bích huy hoàng song bạc, giống như di thể thuần tịnh thủy tinh lưu li, làm người liếc mắt một cái liền cảm thấy sạch sẽ không rãnh, kích phát nhân tâm để chỗ sâu nhất mềm mại tịnh thổ.

Chỉ là như vậy một cái sạch sẽ trong sáng thiếu nữ, thấy người chết sao lại có thể như vậy bình tĩnh thông dong, biểu tình bất biến!

Mọi người cảm thấy này thật sự quá quý dị, nhưng nhìn đến nàng thời điểm, lại cảm thấy hết thảy đều là như vậy đương nhiên. Nàng bản thân liền có như vậy mị lực, không trải qua thế sự lại giống như trải qua vạn sự, thiên chân thuần khiết lại có thể xử sự không kinh, mâu thuẫn lại không duy cùng, tràn ngập khác thường lực hấp dẫn.

“Không phải còn muốn tiếp tục chơi sao?” Đường Niệm Niệm đối giám đốc hỏi.

Trò chơi này mục đích là muốn bọn họ tánh mạng.

Điểm này, Đường Niệm Niệm rõ ràng.

Bởi vậy, đối muốn bọn họ tánh mạng người, nàng sẽ không nương tay.

“Chơi, đương nhiên. Tiếp tục.” Giám đốc thanh âm khàn khàn.

Hắn tự mình đi lấy về súng lục, nhìn lại nhiều một người vết máu chuyển luân thương, biểu tình có chút cứng đờ.

Hắn không phải lần đầu tiên cùng người chơi trò chơi này, lại chưa bao giờ có giống như bây giờ bị động quá. Lúc trước cùng người

chơi, ít nhất sẽ không một thương người chết, ít nhất còn có trì hoãn, ít nhất hẳn đều là thắng lợi năm. Chính là..... Lúc này.....

Đệ tam viên viên đạn bị giám đốc tốt nhất, đưa cho số 3 nam nhân.

Số 3 nam nhân biểu tình không có phía trước hai người thông dong, chuyển động chuyển luân động tác cũng là thật cẩn thận, sau đó đối với chính mình huyết Thái Dương, nhắm lại hai mắt.

Phanh!

Súng vang, huyết phun, người ngã xuống đất.

Hết thấy, tựa hồ đều như vậy đương nhiên.

“Chuyện này không có khả năng!” Giám đốc thấp giọng rống giận.

Hắn nói trúng rồi toàn trường vây xem mọi người tiếng lòng.

Chuyện này không có khả năng!

Sao có thể đâu!

Chỉ là hết thấy đều ở bọn họ tầm mắt phát sinh, làm cho bọn họ không thể không tin tưởng trước mắt hết thấy chân thật.

Súng lục là giám đốc lấy, viên đạn là giám đốc thượng, đệ nhất thương chết chính là giám đốc người.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm từ đầu chí cuối đều không có bất luận cái gì động tác, bọn họ căn bản là không có chứng cứ đi hoài nghi đối phương động tay chân.

“Còn có ba viên viên đạn, ba người.” Đường Niệm Niệm dễ nghe thanh âm vang lên.

Lúc này nghe vào giám đốc lỗ tai, lại cùng Tử Thần bùa đòi mạng giống nhau làm người bất an.

Đường Niệm Niệm thấy giám đốc không có động tác, nghiêng nghiêng đầu, lại nói: “Không bằng toàn thượng đi.”

Những lời này làm giám đốc ánh mắt sáng lên.

Nếu một lần chỉ thượng một viên, đã chết một người nhất định phải một lần nữa bắt đầu. Chính là nếu là toàn thượng nói, như vậy chẳng sợ hấn bên này đã chết người, trò chơi như cũ sẽ không kết thúc, tiếp theo thượng liền đến phiên Đường Niệm Niệm bọn họ.

“Nếu đây là khách nhân yêu cầu, chúng ta đương nhiên sẽ tôn trọng.” Giám đốc khéo léo nói.

“Nhân gia chỉ là một câu vui đùa lời nói, sao lại có thể thật sự!” Một người nam nhân sốt ruột thanh âm toát ra tới.

Nguyên lai nói chuyện chính là trình vũ tường.

Hấn lập tức liền nghĩ tới giám đốc tính toán, lạnh mặt nói: “Này đánh cuộc bàn quy củ ngay từ đầu liền lợi cho ngọp trong vàng son bên này, hiện tại ở sửa đổi nói, còn có cái gì công bằng!”

Giám đốc mắt lạnh nhìn trình vũ tường, lãnh ngạnh nói: “Nơi này là ngọp trong vàng son, phải dựa theo ngọp trong vàng son quy củ làm việc. Huống chi, này quy củ chính là khách nhân chính mình định ra, nếu khách nhân tưởng sớm một chút kết thúc, ta lại như thế nào hảo cự tuyệt khách nhân yêu cầu.”

Vô sỉ!

Mọi người nội tâm đều nghĩ như vậy, chính là giống trình vũ tường như vậy cấp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ xuất đầu, lại không có.

Bọn họ cùng Đường Niệm Niệm hai người không thân chẳng quen, tới nơi này chính là vì xem diễn, nơi nào sẽ trợ giúp đối phương.

Trình vũ tường tức giận đến sắc mặt phát thanh, lấy ra ngày thường đóng phim khi kia cổ cổ chấp sức mạnh, lớn tiếng tức giận mắng.

Giám đốc đối người xua xua tay, phân phó bảo an đem trình vũ trường kéo ra ngoài, chính mình tắc đã đem súng lục nhặt lên tới, tam hảo ba viên viên đạn, đối Đường Niệm Niệm cười tủm tỉm nói: “Chính cái gọi là nói ra đi nói, bắt đi ra ngoài thủy, mọi người đều là người trưởng thành rồi, liền phải nói được thì làm được.”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu.

Nàng bộ dáng này dừng ở người khác trong mắt, lại là đơn thuần vô tri bị lừa dối không muốn sống nữa.

Mọi người lại không biết, Đường Niệm Niệm thói quen đối phó địch nhân, cấp cho hy vọng lại làm đối phương càng thêm tuyệt vọng.

Ngay từ đầu giám đốc chịu không nổi đã kích, nàng liền cho hắn hy vọng, làm hắn tỉnh lại lên, mới có tinh lực nghênh đón mặt sau chân chính làm hắn tuyệt vọng kết quả.

Phanh!

Cái thứ nhất nổ súng số 4 nam nhân, tử vong sau không có kích khởi bất luận cái gì phản ứng.

Đương súng lục đưa tới Tư Lăng Cô Hồng trong tay thời điểm, mọi người hô hấp liền không khỏi đình chỉ.

Tư Lăng Cô Hồng ngón tay cách linh khí cái chắn, một tia do dự đều không có, đối với đầu nổ súng.

Nam nhân ăn mặc nhất giản dị màu trắng áo sơ mi, màu đen quần dài, lại xuyên ra T đài quốc tế người mẫu phong thái, tuấn mỹ vô song khuôn mặt, tóc đen tóc dài khoác ở sau đầu, giống như ngưng tụ nguyệt hoa tuyết tinh đôi mắt, gọi người liếc mắt một cái nhìn, cho rằng gặp được trong truyền thuyết thiên sứ.

Hôm nay sử lại giơ súng lục, đối với chính mình, bình tĩnh ưu nhã, nhẹ nhàng băng quơ đạu nhiên.

Đây là một bức truyền kỳ hình ảnh, làm không ít người trộm làm di động quay chụp xuống dưới.

Phanh!

Ở mọi người hô hấp tạm dừng hạ, tiếng súng vang lên.

Tư Lăng Cô Hồng không có bất luận cái gì khác thường.

Giám đốc tươi cười cứng đờ.

Ngay sau đó, Tư Lăng Cô Hồng mặt sau động tác, làm mọi người kinh hô ra tiếng.

Hắn không có đem chuyển luân thương còn cấp giám đốc, cũng không có chuyển động chuyển luân, liên thương đối huyết Thái Dương động tác đều không có biến hóa, ngón tay liên tục khấu động cò súng.

Phanh!

Mọi người tâm đều nắm khăn co rút đau đớn.

Phanh!

Không ít người bởi vì hô hấp không thuận, đầu vầng mắt hoa ngời xồm xuống thân mình.

Tam thương!

Tư Lăng Cô Hồng từ đầu chí cuối thần sắc chưa biến.

Tam thương!

Mọi người lại cảm thấy chính mình mới là ở quỷ môn quan đi rồi một vòng người nọ giống nhau, cả người đều bị mồ hôi tẩm ướt.

Tam thương!

Giám đốc sở hữu hy vọng bị đánh đến phá thành mảnh nhỏ.

-----oOo-----

029 kết quả, bảo bảo

Nguồn: EbookTruyen.Net

An tĩnh đến đều có thể rõ ràng nghe được tiếng hít thở trong hoàn cảnh, mọi người ánh mắt đều tụ tập ở trung ương hai người trên người.

Hai người đứng chung một chỗ liền cùng một bức hoàn mỹ tranh vẽ, tương đồng thông dong đậm mạc, phụ trợ ra bọn họ đối diện giám đốc chặt vật. Ban đầu còn một bức tinh anh nhân sĩ bộ dáng giám đốc, lúc này sắc mặt khó coi vắn vẹo, trừng mắt bộ dáng liền cùng đấu bại gà trống giống nhau.

Chuyển luân súng lục bị Tư Lăng Cô Hồng ném cho giám đốc, giám đốc cơm điều kiện tiếp được, thân thể còn đi theo run rẩy hạ, giống như là nhận được phỏng tay khoai lang.

Phía trước số 4 nam nhân bắn một phát súng, hiện tại Tư Lăng Cô Hồng đánh tam thương.

Ai đều biết chuyển luân súng lục bên trong còn dư lại hai viên viên đạn, cũng nhất định sẽ đánh ra tới, thắng bại đã không có trì hoãn.

Số 5 nam nhân cùng số 6 nam nhân cũng bị phía trước một màn dọa ngậy người, bọn họ nhìn giám đốc trong tay chuyển luân thương, ánh mắt kia thật giống như nhìn cái gì trí mạng chi vật. Trên thực tế, bọn họ hiện tại tánh mạng đích xác ở kia đem chuyển luân súng lục thương.

Nga đĩa quay trò chơi là tàn khốc, nếu đã tham gia liền phải làm tốt liều mạng chuẩn bị.

Giám đốc nhìn trong tay chuyển luân thương, bỗng nhiên ngừng đầu đối Tư Lăng Cô Hồng cười nói: “Khách nhân, ngài hành vi là phạm quy.”

Mọi người nghe được giám đốc nói, sắc mặt đều trở nên đặc biệt khinh thường, có mấy cái huyết khí phương cương nam nhân khinh thường tiếng động lớn mắng.

“Nguyên lai ngọp trong vàng son là thắng được khởi thua không nổi, ta xem vẫn là sớm một chút đóng cửa hảo.”

“Liên tục khai tam thương, này có thể so người một thương ta một thương trúng đạn xác suất còn cao, người còn nói nhân gia phạm quy? Gặp qua vô sỉ, còn không có gặp qua người như vậy vô sỉ.”

“Thật sự đen đũi!”

Giám đốc trấn định nói: “Quy tắc chính là quy tắc, cho dù là đối chính mình có hại, đối đối thủ hữu ích phạm quy, cũng vẫn là phạm quy.”

“Ý của người là tưởng nói, trận này trò chơi không tính toán gì hết sao?” Đường Niệm Niệm đột nhiên hỏi.

Giám đốc lắc đầu, đối trá nói: “Không phải ta tưởng nói không tính toán gì hết, mà là khách nhân phạm quy hành vi, làm trận này trò chơi không thể không trên đường không có hiệu quả kết thúc.”

“Cũng liền nói, Cô Hồng bạch cùng các người chơi.” Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng nhấp môi.

Nàng này phúc bất mãn bộ dáng, làm không ít người đều xem thẳng mắt, giám đốc cũng cảm thấy trước mắt nữ nhân thật sự xinh đẹp đến không lời gì để nói, nhưng mạc danh hải hùng khiếp vía cảm giác càng trọng, cảm thấy giống như sắp sẽ phát sinh cái gì khủng bố sự tình ở chính mình trên người.

“Đương nhiên không phải.” Giám đốc không chút suy nghĩ, nhanh chóng vô cùng mở miệng.

Đường Niệm Niệm nhìn chăm chăm hẳn.

Giám đốc cảm thấy cái loại này hãi hùng khiếp vía cảm giác biến mất không ít, đầu nhanh chóng vận chuyển.

Lúc này dần dần bình tĩnh lại hẳn mới hiểu được vừa mới chính mình làm cỡ nào ngu xuẩn sự tình.

Phía trên người đã nói, người đã chết tốt nhất, không chết liền đem cỗ phần cấp đối phương.

40% cỗ phần không ít, chính là ngọc trong vàng son cũng cho nổi, so sánh với dùng cỗ phần đi được đến một cái hữu lực minh hữu tới nói, bại hoại ngọc trong vàng son tín dụng thanh danh cần phải nghiêm trọng nhiều.

Hắn phía trước cũng bị là bị Tư Lăng Cô Hồng kia tam thương chấn động quá mức, mới nhất thời đầu óc không thanh tỉnh, thiếu chút nữa áp ủ thành đại sai.

Chính là hắn nói đều nói, không có biện pháp tùy ý thu hồi đối ý.

Giám đốc thực mau khôi phục tinh thần trạng thái, đối Đường Niệm Niệm khéo léo nói: “Chuyện này ta một cái nhỏ nhỏ giám đốc không có biện pháp quyết định, thỉnh khách nhân cùng ta cấp trên nói đi.”

Phía trước điện thoại nói chuyện với nhau khi, phía trên người cũng nói, gặp được đặc thù tình huống có thể liên hệ hắn.

Đồng hồ trang bị trò chuyện công năng đã chuyển được, từ bên trong truyền ra một người nam nhân từ tính thanh âm, “Nói.”

Giám đốc đem đồng hồ đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, tinh giản đem vừa mới sự tình giải thích một lần, sau đó chờ nam nhân quyết đoán.

Này đồng hồ không chỉ có riêng chỉ có trò chuyện công năng, còn có nano cameras, làm đối phương nhìn đến giám đốc bên này hình ảnh, giám đốc bên này lại nhìn không tới đối phương.

“Ha hả.....” Tiếng cười vang lên tới, nam nhân từ tính thanh âm làm người như ngọc xuân phong, “Việc này thấy thế nào đều là vị này bằng hữu thắng, dựa theo quy củ, tiểu Lý, đem hợp đồng lấy ra tới cấp hai vị bằng hữu ký.”

Ngọc trong vàng son 40% cổ phần, cứ như vậy bị nam nhân nhẹ nhàng băng quơ đưa ra đi.

Lý giám đốc vội vàng đáp ứng xuống dưới.

Nam nhân bỗng nhiên nói: “Ta cùng hai vị bằng hữu nhất kiến như cố, vừa lúc ngọc trong vàng son phần trăm 40 cổ phần tới rồi hai vị bằng hữu trong tay, chúng ta cũng coi như là nửa cái người nhà, có cơ hội có thể tụ một tụ, làm càng sâu tầng hiểu biết cùng nhận thức.”

Đường Niệm Niệm nhẹ nói: “Sẽ có cơ hội.”

Khương thị gia tộc, nàng nhất định sẽ đi, Khương thị gia tộc người, nàng cũng sẽ không đơn giản buông tha.

Nam nhân cho rằng Đường Niệm Niệm lời nói là tán đồng hẳn ý tứ, tiếng cười càng thêm trong sáng truyền ra tới.

Một phen nói chuyện với nhau thành công sau, Lý giám đốc liền đem hợp đồng đem ra, cung kính đem bút máy giao cho Tư Lăng Cô Hồng.

Từ hôm nay trở đi, này hai người cũng là hẳn lão bản.

Ngọc trong vàng son lão bản vẫn luôn thần bí, ở đây rất nhiều người cũng không biết là ai, bất quá trước mắt cái này tân cổ đông lại là ở bọn họ trước mắt ra đời.

Hợp đồng thực mau thêm hảo, Lý giám đốc thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng không có lưu lại ý tứ, liền tự mình đưa bọn họ đưa ra môn.

Hôm nay buổi tối phát sinh hết thầy, làm bâng quan mọi người cả đời đều khó quên, cũng làm mỗi hacker cố ý quay chụp xuống dưới, sau đó gửi đi tới rồi trên mạng, khiến cho một trận sóng gió.

Vào lúc ban đêm về đến nhà sau, một trận tích tích thanh truyền vào Đường Niệm Niệm lỗ tai, nàng duỗi tay đem mang ở trên người di động lấy ra tới, phát hiện mặt trên là một cái xa lạ dây số tin tức.

Ở nhà thời điểm, Đường Niệm Niệm liền tùy ý Tư Lăng Cô Hồng ôm chính mình hành tẩu, cởi chính mình xiêm y, lại bị ôm vào trong bồn tắm. Nàng ghé vào bên cạnh ao, mở ra di động tin tức, nhìn đến bên trong tự thể liền thành một câu —— người thỏa mãn không được Cô Hồng đi, bằng không hẳn như thế nào sẽ cùng ta tin tức liêu mL.

Thỏa mãn không được Cô Hồng?

Liêu mL?

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhẹ nhàng nghiêng đầu, mL..... Là có ý tứ gì?

Đường Niệm Niệm dùng di động mở ra Bách Khoa Baidu, đưa vào xem xét, sau đó liền minh bạch.

Minh bạch lúc sau, quay đầu lại hỏi Tư Lăng Cô Hồng, “Ta thỏa mãn không được người?”

Tư Lăng Cô Hồng nhất thời không có minh bạch nàng nói phương diện kia thỏa mãn, bất quá cũng không ảnh hưởng hẳn trả lời.

“Có Niệm Niệm liền thỏa mãn.” Hắn cười khẽ, đem nàng tóc xoa ra bọt biển.

Đường Niệm Niệm nghiêm túc gật đầu, sau đó hỏi xa lạ dây số tin tức, “Cô Hồng nói có ta liền thỏa mãn, Cô Hồng sẽ không cùng người liêu mL.”

Không bao lâu, tin tức liền nhảy ra, có thể thấy được hiện đại người gửi tin tức tốc độ tay.

Nam nhân luôn là đầy miệng lời ngon tiếng ngọt, thuận miệng nói nói người cũng tin, thật là có đủ ngu xuẩn vô tri a ~ người có phải hay không hỏi hẳn có hay không cùng ta tin tức liêu mL, hẳn nhất định nói không có, chột dạ mới có thể dùng loại này không dinh dưỡng nói hồng người.

Đường Niệm Niệm đăm nhiên về tin tức qua đi, “Cô Hồng không dối ta nói dối, cũng không có biện pháp dối ta nói dối.”

Bọn họ hai người chính là liền hồn phách tánh mạng đều gắt gao hệ ở bên nhau.

Người có bản lĩnh liền đi tra tra hẳn di động tin tức, ngu xuẩn!

Một con mang theo bọt biển trắng nõn bàn tay duỗi lại đây, rút ra Đường Niệm Niệm trong tay di động, nhìn trong mắt mặt nội dung, đáy mắt hiện lên lãnh quang, hỏi xem Đường Niệm Niệm thời điểm liền khôi phục nhu hòa, “Niệm Niệm vì cái gì cùng nàng nhiều lời.”

Đường Niệm Niệm bình tĩnh vô tội nói: “Lần đầu tiên có người cùng ta gửi tin tức, chơi chơi.”

Nàng di động bên trong chỉ có nhà mình toàn gia còn có Hách Liên gia toàn gia dãy số, cũng không có ai cho nàng gửi tin tức.

Tư Lăng Cô Hồng vừa thấy nàng này biểu tình, biểu tình liền càng ôn nhu, ngón tay cọ xát nàng vành tai, thấp giọng nói: “Sao có thể tùy ý bị người nhục mạ người.”

Không thèm để ý tự nhiên là có thể làm lơ.

Chỉ là thực rõ ràng, Đường Niệm Niệm làm lơ, Tư Lăng Cô Hồng lại không thể chịu đựng.

Đặc biệt là này đó tin tức lời nói rõ ràng chính là ở châm ngòi hẳn cùng Niệm Niệm cảm tình.

Chẳng sợ người khác căn bản là sẽ không minh bạch, bọn họ cảm tình đã sớm không gì phá nổi, liền sinh mệnh hồn phách đều liền ở

bên nhau hai người, sao lại bị như vậy thô thủ đoạn châm ngòi.

Đường Niệm Niệm vươn đôi tay ôm lấy Tư Lăng Cô Hồng tinh tráng vòng eo, bỗng nhiên chủ động tới gần hẳn, hai người bộ ngực kề sát, khô nóng cảm giác lập tức liền thẳng ôn.

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng, nói: “Chỉ có ta mới có thể thỏa mãn Cô Hồng.”

Tư Lăng Cô Hồng hô hấp cứng lại.

Bề tấm hôi hôi nhiệt khí như vòng ở hai người chung quanh, mông lung trung hai người dây dưa không ngừng, mãi trì xuân sắc nồng đậm, bạch bạch bạch thủy trệ thanh cùng mị thanh thô suyễn không ngừng, gọi người mặt đỏ tim đập không thôi.

Cùng thời gian, hoa lam quân đại học bộ ký túc xá nữ.

“Xú kỹ nữ!”

Một cái ăn mặc phần hồng đáng yêu ren áo ngủ nữ sinh ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, nổi giận đùng đùng cắn răng chửi nhỏ.

“Xảo xảo, đều vài giờ, người còn không ngủ a.” Tôn lan xoa đôi mắt nhìn về phía nữ sinh, kinh ngạc hỏi: “Ai chọc người, lớn như vậy hỏa khí.”

Liễu Xảo Xảo đem điện thoại nội dung xóa bỏ, sau đó dùng sức ném đến một bên, lắc đầu nói: “Không có gì, chính là cái không biết xấu hổ xú kỹ nữ, cư nhiên ở trước mặt ta trang thuần giả ngu, cố ý khiêu khích ta!”

Này còn không có cái gì a? Nhìn người kia sắc mặt cùng lời nói, như là không có gì hình dáng sao?

Tôn lan cũng không truy vấn, an ủi nàng nói: “Hiện tại này thế đạo chính là loại này ngụy bạch hoa chặn đường, người cũng đừng tức giận, đi ngủ sớm một chút, ngày mai còn muốn dậy sớm quân huấn a.”

Liễu Xảo Xảo ứng thanh, nằm tiến trong chăn, một hơi lại vẫn là nghẹn không đi xuống, trong đầu tưởng tất cả đều là Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng, càng muốn tâm càng nhiệt. Vài thiên cũng chưa nhìn thấy hắn, gửi tin tức cũng không trở về lời nói, rốt cuộc dùng biện pháp gì mới có thể đương nhiên đi liên hệ hắn đâu.

Nếu Liễu Xảo Xảo biết chính mình một phen tính kế, đổi lấy không phải Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hiểu lầm, ngược lại là Đường Niệm Niệm chủ động cầu | hoan, làm Tư Lăng Cô Hồng tâm thần sáng khoái, không biết sẽ là cái gì cảm tưởng.

Trở lại chuyện chính, nhắc tới trường quân đội Hoa Lam, liền không thể không nhắc lên hiện giờ đã nhập học trọ ở trường tư lãng bảo bảo.

Đương Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng mỗi đêm ngâm mình ở ngọp trong vàng son thời điểm, bảo bảo ở vườn trường trung sinh hoạt, hiển nhiên cũng dị thường sung sướng xuất sắc.

Chân trời thái dương mới dâng lên tới, trường quân đội Hoa Lam bọn học sinh liền không sai biệt lắm đều rời giường.

Tiểu học trong bộ hài tử chung quy vẫn là hài tử, ở vào trường thân thể thời điểm, giấc ngủ thượng cần thiết sung túc, cho nên rời giường thời gian có thể vẫn rất nhiều.

Tiểu học trong bộ mặt có chuyên môn a di chiếu cố, gõ chung gọi bọn hắn rời giường, kiểm tra bọn họ giáo phục mặc tình huống.

Tiểu học bộ bọn nhỏ chung quy vẫn là hài tử, lớn hơn một chút hài tử đã thói quen, một vài niên cấp bọn nhỏ tấc phần lớn đều là một bộ uể oải ỉu xìu bộ dáng.

Cái này làm cho vốn là lớn lên tinh xảo đáng yêu, mặc quần áo chỉnh tề, tươi cười diễm mỹ bảo bảo có vẻ dị thường xuất chúng.

Cửa a di thấy được nàng, đều sẽ nhin không được cười cười, thậm chí trộm đưa cho nàng kẹo, mặt mày tràn đầy yêu thích nói: “Bảo

bảo hôm nay cũng thực tinh thần a.”

“Ân, a di cũng là nga!” Bảo bảo một bộ thần côn bộ dáng đối a di nói:
“Ta xem a di hôm nay mặt mày hồng hào, nhất định sẽ gặp được chuyện tốt.”

“Ai u, kia a di liền mượn bảo bảo cát ngôn nga!” A di cười đến đôi mắt đều mị thành một cái tuyến.

Bảo bảo một đường đi qua, mấy cái hài tử ngay cả vội vạy đến nàng bên người, một bộ đem nàng đương chủ hộ chủ bộ dáng.

-----oOo-----

030 hai cái tiểu gia hỏa

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Lão đại, Hoắc Tinh Nhi lại ở trường ngươi!”

Một cái vây quanh ở bảo bảo bên người tiểu nam hài tiểu sinh cao mật.

Này mấy cái quay chung quanh ở bảo bảo bên người hài tử, đúng là ngày đó cùng nàng cùng nhau ở số 7 thí nghiệm trong lầu cùng nhau thí nghiệm kia mấy cái. Sáu cái hài tử cũng không biết là khi nào đạt thành hiệp nghị, nhìn thấy bảo bảo lúc sau đã kêu lão đại, một bộ lấy nàng cầm đầu bộ dáng.

Bảo bảo ngay từ đầu nói chính mình không phải lão đại, nhưng bọn họ chính là không thay đổi khẩu, cũng liền từ bọn họ kêu.

Chẳng qua này một kêu, liền cấp bảo bảo kêu một cái phiên toái.

Trường quân đội Hoa Lam đặc chiêu sinh đều là một ít thiên tài, bọn họ phân nhập lớp đương nhiên cũng là thiên tài ban.

Cái này thiên tài lớp bên trong trừ bỏ đặc chiêu sinh ngoại, chính là hoa lam quân khu những cái đó quân chính hai phòng hậu đại, mỗi người thân phận đều không đơn giản.

Bảo bảo không có tới phía trước, Hoắc Tinh Nhi có thể nói là năm nhất s trong ban mặt nổi bật nhân vật.

Thân phận của nàng bối cảnh cao, người lớn lên đáng yêu, thành tích lại hảo, lớp nam hài nữ hài đều thích nàng, nàng cũng tự xưng là là lớp đệ nhất nhân.

Chỉ là này hết thầy đương bảo bảo sau khi xuất hiện, liền sinh ra biến hóa.

Hoắc Tinh Nhi ánh mắt đầu tiên nhìn đến bảo bảo thời điểm liền sinh ra nghiêm trọng nguy cơ cảm, mà bảo bảo đứng ở trên đài, bị lão sư tươi cười đầy mặt giới thiệu nhập học thành tích sau, nàng nguy cơ cảm liền trở thành hiện thực.

Người này nhất định là nàng khắc tinh!

Hoắc Tinh Nhi tức giận bất bình tưởng, mắt thấy lớp nhân vi bảo bảo phát ra tiếng kinh hô, vừa tan học sau liền toàn bộ vây quanh ở bảo bảo bên người, ngay sau đó kia sáu cái số 7 thí nghiệm phòng hài tử kêu bảo bảo lão đại sau, Hoắc Tinh Nhi liền bão nổi.

Ngay lúc đó tình huống liền hạ, Hoắc Tinh Nhi đặt thượng cái bàn, thịch hô hô tay nhỏ chỉ vào bảo bảo, trên cao nhìn xuống đối bảo bảo tuyên chiến, “Tư lãng bảo bảo, ta và người thế bất lưỡng lập, hừ!”

Bảo bảo vẻ mặt không thể hiểu được.

Bởi vậy lúc sau, năm nhất s ban liền chia làm ba phái, một bộ phận đứng ở Hoắc Tinh Nhi bên này, một bộ phận đứng ở bảo bảo kia phương, một bộ phận trung lập. Tình huống như vậy theo thời gian quá khứ, diễn sinh tới rồi năm nhất mặt khác lớp, còn bị cao niên cấp người diễn xưng tinh phái cùng bảo phái.

Giờ này khắc này.

Bảo bảo theo nam hài chỉ vào địa phương xem qua đi, liền nhìn đến Hoắc Tinh Nhi trừng mắt chính mình bộ dáng.

Hoắc Tinh Nhi lớn lên đích xác phần nộn đáng yêu, hài tử phần nộn bánh bao mặt, tròn xoe đôi mắt, tiểu xảo cái mũi, màu son màu son miệng nhỏ, dầu thời điểm tràn ngập một cổ tử ngây thơ đáng yêu, làm người hận không thể xoa bóp nàng phồng lên khuôn mặt nhỏ.

“Hừ!” Hoắc Tinh Nhi phát hiện bảo bảo ánh mắt, lại là hừ lạnh, phiết đầu, trợn trắng mắt, một bộ thần thái biến hóa xuống dưới, giống như tập luyện quá vô số lần.

Này một bộ thần thái biến hóa đối bảo bảo tới nói thật ra là quá quen thuộc, có thể nói mỗi lần nhìn thấy Hoắc Tinh Nhi, đều có thể bị đối phương thi triển một lần.

Hoắc Tinh Nhi đặng chính mình hai điều căng chân nhi, đi vào phía trước cấp bảo bảo đường vị kia a di trước mặt, nháy mắt liền lộ ra một cái tuyệt đỉnh đáng yêu xán lạn tươi cười, đối a di mềm như bông nói: “Bạch a di, hôm nay ngài cũng vất vả, sao sao ~ Tinh nhi thích nhất Bạch a di!”

“Ai u uy.” Bạch a di phủng chính mình tiểu tâm can nhi, nhìn này bán manh Hoắc Tinh Nhi, nhìn nàng hai mắt chớp động tinh quang mắt to, nơi nào không rõ tiểu gia hỏa tâm tư, vội vàng liền móc ra kẹo cho nàng, cười tủm tỉm nói: “A di cũng thích Tinh nhi u.”

Hoắc Tinh Nhi được đến kẹo sau, tươi cười càng xán lạn, cùng Bạch a di nói tái kiến sau, xoay người liền ngẩng đầu ưỡn ngực, một bộ lãnh diễm cao quý nữ vương dạng hưởng bảo bảo đi tới. Tuy rằng, đối với một cái hài tử tới nói, lãnh diễm cao quý như vậy khí chất, thật sự rất khó lấy bánh bao thịt mặt giải thích ra tới.

Bảo bảo nháy đôi mắt, đăm nhiên nhìn Hoắc Tinh Nhi.

“Hừ hừ.” Hoắc Tinh Nhi nghiêm túc hướng nàng mở ra tay, tiểu thịt trong tay mặt năm năm viên kẹo, đối bảo bảo nói: “Ta phải năm viên, ngươi đâu? Lấy ra tới nhìn một cái!”

“Ta cũng năm viên.” Bảo bảo vươn tay, làm Hoắc Tinh Nhi nhìn đến kẹo.

Hoắc Tinh Nhi mới không tin nàng, cẩn thận nhìn đếm, phát hiện thật sự cùng chính mình giống nhau, biểu tình liền thay đổi. Hai mắt trừng đến đại đại, hồng diễm diễm môi nhấp đến gắt gao, một bộ bị ủy khuất còn cố nén, một hai phải biểu hiện chính mình kiên cường bộ dáng, đáng yêu đến làm xa xem A Bạch a di đôi mắt tỏa sáng.

“Hừ, tính ngươi vận may, lại bình.” Hoắc Tinh Nhi bắt tay thu hồi tới, cao ngạo nhìn chằm chằm bảo bảo.

Bảo bảo cũng không vạch trần nàng nội tâm rối rắm, đem trong tay kẹo phân cho chung quanh mắt trông mong nhìn sáu người tổ.

Sáu cái hài tử, năm viên đường, như thế nào phân liền xem chính bọn họ.

Hoắc Tinh Nhi nhìn, cũng hào phóng đem năm viên đường cấp vây quanh ở chính mình người bên cạnh, trơ mắt nhìn bọn họ vui vẻ thỏa mãn bộ dáng, trong lòng mạo toan thủy nhi.

Phải biết rằng trường quân đội Hoa Lam là không thể chính mình mang đồ ăn vặt, mỗi ngày thức ăn cũng là quy định tốt, bất quá đối tiểu học bộ nhưng thật ra rộng thùng thành một ít, chính là giống Bạch a di như vậy, chủ động cấp một ít tiểu kẹo cũng không tính phạm nội quy trường học.

Hoắc Tinh Nhi cũng bất quá là cái hài tử, đương nhiên thích ăn đường, đặc biệt là tại đây nội quy trường học nghiêm ngặt trường quân đội Hoa Lam, một viên kẹo đối với bọn nhỏ còn nói đều là hàng xa xỉ.

Chỉ là nàng vạn sự đều không muốn bại bởi bảo bảo, thấy bảo bảo đem kẹo cấp người bên cạnh, nàng cũng cấp.

Hoắc Tinh Nhi thấy tiểu bằng hữu ăn đường thỏa mãn bộ dáng, trong miệng đều có thể mạo nước miếng, còn làm bộ không thèm để ý bộ dáng.

Nàng lại không biết nàng hiện tại biểu tình có bao nhiêu rối rắm đáng yêu, miệng đều dẫu trời cao, đôi mắt đều có thể mạo thủy nhi.

Bộ dáng này nàng, bình thường bọn nhỏ đương nhiên nhìn không ra là có ý tứ gì, chính là bảo bảo hiểu, bên kia Bạch a di cũng hiểu.

“Thật sự manh sát ngẫu nhiên tích tiểu tâm can nhi a.” Bạch a di nhìn chăm chăm bảo bảo cùng Hoắc Tinh Nhi, vì mỗi ngày buổi sáng đều có thể nhìn đến phúc lợi, cảm thấy đặc biệt là hạnh phúc.

“Người không nghĩ cấp nói, không cho thì tốt rồi.” Bảo bảo đối Hoắc Tinh Nhi nói.

Nàng đem kẹo cấp sáu người tổ, là bởi vì thật sự đối kẹo vô ái.

Này kẹo quá ngọt, bên trong còn có chút tạp chất, thật sự không thể cùng nàng túi Càn Khôn ăn ngon đánh đồng.

“Ai nói!” Hoắc Tinh Nhi vừa nghe đến nàng lời nói liền tặc mao, trừng mắt một đôi mắt xem bảo bảo, “Ta mới không để bụng đâu!”

Không để bụng nói, vì cái gì một bộ muốn khóc biểu tình?

Bảo bảo không có đem câu này nghi vấn nói ra, bởi vì nàng trực giác chính mình nói nói, Hoắc Tinh Nhi chỉ biết càng sốt ruột phủ nhận, nói không chừng còn sẽ thật sự khóc.

“Nga.” Bảo bảo gật gật đầu, tiếp tục đi phía trước đi.

Nàng bộ dáng này rơi vào Hoắc Tinh Nhi trong ánh mắt, chính là một loại không tiếng động khiêu khích, làm Hoắc Tinh Nhi ủy khuất không được, cố tình chính là không muốn ở chính mình ‘ số mệnh đối thủ ’ trước mặt khóc thút thít yếu thế, lớn tiếng kêu lên: “Ta mới sẽ không bị người khí đến đâu!”

Bảo bảo làm lơ chi.

Hoắc Tinh Nhi chạy chậm đến bảo bảo bên cạnh, trừng mắt nàng nói: “Người là cố ý, cố ý chọc ta sinh khí, sau đó trước đuổi tới phòng học! Ta mới sẽ không thương người đương đầu, lần này nhất định vẫn là ta tới trước phòng học, vẫn là ta thắng người!”

Một chuỗi nhi nói bị Hoắc Tinh Nhi hỗn hển xích nói ra, sau đó nàng liền đi nhanh chạy.

Bảo bảo ở phía sau nhìn nàng chạy trốn đơng đưa lúc lắc liêu mạng kính nhi, vẻ mặt ngây thơ.

Nàng thật sự không có muốn cùng nàng thi đấu, ai tới trước phòng học a.

Sáu người tổ bên trong có hài tử thúc giục bảo bảo, “Lão đại, người cũng nhanh lên a, bằng không lại đến bị Hoắc Tinh Nhi thắng này cục!”

Bảo bảo bình tĩnh nói: “Đi học thời gian còn sớm.”

“Này không phải sớm không sớm vấn đề a, kia người sao hoả đều chạy trốn không ảnh, lão đại không nhanh lên chạy nói, liền phải thua!”

Bảo bảo nói: “Ta không muốn cùng nàng thi đấu.”

Sáu người tổ hiển nhiên trực tiếp xem nhẹ nàng lời nói, lo chính mình nói hài tử lời nói.

“Người sao hoả quá đê tiện! Mỗi lần đều trước chạy!”

“Không quan hệ, lão đại lợi hại đâu, này cục thua, mặt sau nhất định có thể thắng.”

“Không sai, không sai, lão đại lợi hại nhất, tổng thắng suất nhất định so người sao hoả cao!”

“Lão đại! Lần này nhất định phải đánh bại người sao hoả, giống Ultraman giống nhau, chiến thắng hết thảy!”

“Lần này nhất định phải đánh vỡ thế hoà!”

Như vậy đối thoại, bảo bảo đã không phải lần đầu tiên nghe thấy được, nàng cũng đã học xong bình tĩnh làm lơ chi.

Đương bảo bảo cùng sáu người tổ đi vào phòng học cửa thời điểm, nghênh diện đứng liền vẻ mặt đắc ý cùng hưng phấn vui sướng tươi cười Hoắc Tinh Nhi, nàng tăng lên đầu, cầm một cái tiểu vỡ, làm trò bảo bảo mặt, dùng bút chì ở mặt trên một lan cắt một cái câu, đối bảo bảo nói: “Hôm nay ta so người trước rời giường, là ta thắng.

Kẹo đáp số giống nhau, là bình. Hiện tại ta lại so người tới trước phòng học, lại là ta thắng, cho nên hôm nay ta đã dẫn đầu người hai cục!”

“Ngôi sao uy vũ, ngôi sao nhất bồng, ngôi sao ghê gớm!” Mặt sau tinh phái bọn nhỏ ồn ào.

Đến nỗi bảo phái bọn nhỏ tắc đầu về mặt không vui không cao hứng không cam lòng.

Hoắc Tinh Nhi phi thường có phạm nhi vung tay lên, làm cho bọn họ dừng lại, “Ân hử” một tiếng, đặc ý nhìn bảo bảo.

Bảo bảo cũng nhìn nàng, sau đó nói: “Người suyễn rất lợi hại, uống miếng nước đi.”

Hoắc Tinh Nhi vốn dĩ liền đỏ rục khuôn mặt trở nên càng đỏ.

Ở trong mắt nàng, bảo bảo lời này chính là khiêu khích.

“Hử, người chính là thua không thoải mái!” Hoắc Tinh Nhi nói.

Bảo bảo xem nàng mồ hôi đầy đầu, khuôn mặt đỏ bừng, hai điều căng chân nhi còn ở đánh run nhi, yên lặng đi vào phòng học.

“Đại tỷ đầu, người cẩn thận một chút.”

Mặt sau Hoắc Tinh Nhi thấy nàng cái dạng này, vội vàng xoay người, có lẽ là phía trước chạy quá nóng nảy, căng chân đột nhiên rút gân, nho nhỏ thân mình liền sau này đổ qua đi. May mắn nàng mặt sau hài tử đỡ lấy nàng, bằng không phải bị kịch.

“Tự lẳng bảo bảo, hôm nay người thua định rồi!” Hoắc Tinh Nhi lớn tiếng tuyên cáo.

Bảo bảo ngồi ở chính mình trên chỗ ngồi, yên lặng nhìn nàng một cái, sau đó lại yên lặng quay đầu nhìn về phía bên ngoài cửa sổ không trung. Nội tâm tỏ vẻ, nói như vậy, mỗi ngày đều có thể nghe được đâu.

“Ngôi sao nhỏ mỗi ngày đều như vậy có sức sống nga.” Một nữ nhân thanh âm vang lên.

Phòng học bọn nhỏ lập tức liền nhắm lại miệng, ngoan ngoãn ngồi ở trên chỗ ngồi, vẻ mặt thận trọng lại kính sợ nhìn cái kia đến gần phòng học nữ nhân.

Nữ nhân bảo dưỡng thực hảo, bộ dáng nhìn qua liền 27-28, ăn mặc một thân hươu nhàn đồ thể dục, giản lược tóc ngắn, ngũ quan trung đẳng, tươi cười nhìn qua thân hòa, lại có loại đặc biệt mị lực.

Nữ nhân này lần đầu tiên tới phòng học thời điểm liền cho bọn hắn làm tự giới thiệu, tên gọi là phương xe, là năm nhất s ban giáo viên chi nhất.

“Phương lão sư hảo.” Hoắc Tinh Nhi vừa nhìn thấy phương xe liền ngoan ngoãn.

Trên thực tế nàng ở lão sư trước mặt đều thực ngoan ngoãn nghe lời, này cũng không phải giả bộ tới ngoan ngoãn, mà là sinh ra ở quân nhân gia đình, sớm tai mắt thấm ra tới đối thượng cấp phục tùng thói quen.

“Ân.” Phương xe gật đầu, làm Hoắc Tinh Nhi trở lại chính mình chỗ ngồi.

Cũng không biết là lão sư cố tình an bài, vẫn là hai người thật sự quá có duyên phận, Hoắc Tinh Nhi cùng bảo bảo chỗ ngồi, vừa vặn liền cách một cái đường đi song song.

-----oOo-----

031 bạn bè tốt (cầu học thường niên phiếu)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ngay từ đầu là sớm tự học, lúc sau liền bắt đầu mỗi ngày bọn nhỏ quen thuộc chương trình học.

Trường quân đội Hoa Lam lão sư cũng không sẽ bởi vì tiểu học học sinh vẫn là hài tử, liền đối bọn họ đặc thù ưu đãi. Ngược lại chính là bởi vì bọn họ vẫn là một đám hài tử, chính ở vào trường thành quan trọng nhất giai đoạn, đối bọn họ giáo dục càng thêm thận trọng nghiêm túc.

Mỗi tiết khóa lão sư đều biết bảo bảo cùng Hoắc Tinh Nhi ân oán, cực kỳ ăn ý không ngừng làm hai người đến trả lời vấn đề, hơn nữa mỗi lần đều có thể đủ đem vấn đề số lần cùng khó khăn nắm chắc công bằng, làm lớp học không khí có vẻ phá lệ có sức sống.

Mãi cho đến buổi sáng chương trình học kết thúc, học sinh tiểu học nhóm đều hướng nhà ăn chạy.

Bảo bảo một người tắc hướng trường học ban công đi.

Hoắc Tinh Nhi đã sớm phát giác bảo bảo không thích hợp, cơ hồ mỗi lần đến ăn cơm thời gian, nàng đều sẽ nhìn đến bảo bảo một mình rời đi. Chỉ là trước vài lần nàng đều không có đi điều tra, lần này rốt cuộc áp lực không được lòng hiếu kỳ, phân phó bên người mấy cái đồng bọn đi nhà ăn, chính mình một người lặng lẽ đi theo bảo bảo phía sau.

Hoắc Tinh Nhi tự nhận là làm được thiên y vô phùng theo dõi, ở bảo bảo trong mắt đương nhiên không chỗ che giấu. Bất quá nàng cũng không thèm để ý, một đường đi đến ban công đi lúc sau, người biến mất ở ban công cửa chuyển giao.

Hoắc Tinh Nhi vội vàng theo sau, vừa mới đến gần cửa, liền nghe được một tiếng “Sát” quái kêu, còn có bảo bảo đột nhiên toát ra tới giương nanh múa vuốt thân ảnh.

Hoắc Tinh Nhi bị dọa đến hồn đều mau bay ra tới, không hề nghĩ ngợi, bỗng nhiên chớp chớp mắt, “Oa” một tiếng, khóc lớn lên.

Bảo bảo kinh ngạc nghiêng đầu, “Ta nhìn đến tiểu lục bọn họ đều thích như vậy chơi.”

Hoắc Tinh Nhi bị dọa khóc lúc sau, thực mau sẽ phản ứng lại đây là bị bảo bảo cấp dọa sợ. Cái này làm cho nàng nhỏ nhỏ mặt mũi không qua được, cảm thấy chính mình quá mất mặt, cư nhiên bị số mệnh trung khắc tinh cấp đánh bại! Nước mắt liền rớt lợi hại hơn, tiếng khóc cũng càng lúc càng lớn, rất có dùng nước mắt đem bảo bảo bao phủ rớt tính toán.

“Người đừng khóc a.” Bảo bảo không quá sẽ an ủi người, rốt cuộc nàng cũng là cái hài tử, chẳng sợ trưởng thành sớm trở về, tâm trí vẫn là có hài tử thiên chân ngây thơ, ngày thường đều bị Đường Niệm Niệm sủng ái, nơi nào an ủi quá người khác.

“Người không cần ta khóc, ta một hai phải khóc!” Hoắc Tinh Nhi chính là muốn cùng bảo bảo đối nghịch.

Bảo bảo nhìn nàng đôi mắt khóc đến cùng hạch đào dường như, nghĩ nghĩ lấy ra một khối bánh kem đưa tới nàng trước mặt, nói: “Ta thỉnh người ăn bánh kem, người đừng khóc.”

Bánh kem ngọt nị nị hương vị hấp dẫn ở Hoắc Tinh Nhi, nhưng nàng chết sống còn sĩ diện, trừng mắt bảo bảo nuốt nước miếng nói: “Người chán ta Hoắc Tinh Nhi là người nào, cho rằng một khối bánh kem là có thể thu mua ta sao? Hừ! Người cư nhiên tự mang bánh kem, phía trước đều giấu ở nơi nào, thế nhưng không bị phát hiện, ta muốn đi lão sư kia tố giác người!”

Bảo bảo thấy nàng lời nói rõ ràng, đôi mắt rõ ràng không rời đi bánh kem, dần dần không có tiếp tục khóc thút thít bộ dáng, liền bình tĩnh

nói: “Người tố giác ta nói, liền không thể ăn bánh kem.”

Huống chi, liền tính Hoắc Tinh Nhi tố giác nàng, nàng cũng có thật nhiều biện pháp có thể cho người tìm không thấy chứng cứ.

Hoắc Tinh Nhi đương nhiên không biết bảo bảo ý tưởng, bất quá bảo bảo lời nói vẫn là làm nàng do dự.

Nho nhỏ tâm linh không ngừng ở tố giác tức địch cùng ăn bánh kem hai người thượng giã giũa, cuối cùng tuổi nhỏ Hoắc Tinh Nhi vẫn là không có thừa nhận trụ mỹ thực dụ hoặc, bĩu môi nói: “Hừ, ta đại nhân có đại lượng liền trước tha người lần này, còn không mau đem bánh kem cho ta?”

Bảo bảo bánh kem còn không có vượn đi, đã bị Hoắc Tinh Nhi vội vàng cầm đi.

Hoắc Tinh Nhi ăn đến miệng đều là bọt, vì này trường quân đội Hoa Lam được đến không dễ bánh kem cảm thấy thỏa mãn hạnh phúc, vừa ăn còn biên nhìn kỹ bảo bảo, đầy mặt nghi hoặc hỏi: “Người bánh kem phía trước tàng nơi nào, vì cái gì không có bị bắt lấy?”

Bảo bảo đắc ý cười nói: “Ta sẽ pháp thuật nga!”

Hoắc Tinh Nhi thực không cho mặt mũi mắt trợn trắng, rõ ràng không tin bảo bảo lời nói, nuốt bánh kem cái miệng nhỏ phát ra mơ hồ thanh âm, “Người nếu là sẽ pháp thuật, ta hiện tại liền từ trên lầu nhảy xuống đi!”

Bảo bảo nháy mắt, nghĩ thầm quả nhiên cùng ma ma nói giống nhau, bảo bảo nói thật không ai tin tưởng, nói lời nói dối đại gia lại tin thực.

Bảo bảo cũng không đi cùng Hoắc Tinh Nhi nhiều giải thích, lại từ túi Càn Khôn lấy ra cái bánh kem chính mình ăn.

Trường quân đội Hoa Lam nhà ăn đồ ăn là nổi to xào, hương vị không khó ăn nhưng cũng tuyệt đối không tính là ăn ngon, bất quá

dinh dưỡng lại rất sung túc.

Bảo bảo có thể chịu đựng không mặc hảo quần áo, nhưng là này hương vị đã sớm bị Tư Lăng Cô Hồng tay nghề dưỡng điều, đối với ăn đến phương diện phá lệ coi trọng. Dùng hiện đại lời nói tới nói chính là cái đồ tham ăn, vẫn là cái kén ăn đồ tham ăn.

Nàng người mang túi Càn Khôn, cũng không tính toán bạc đãi chính mình, cho nên mỗi ngày đều sẽ chính mình tới ban công ăn cơm.

Hoắc Tinh Nhi một cái bánh kem còn không có ăn xong, bỗng nhiên nhìn đến bảo bảo cũng ở ăn bánh kem, đôi mắt liền trừng mắt tròn xoe tròn xoe, tả hữu khắp nơi loạn xem, “Người rốt cuộc đem bánh kem giấu ở nơi nào!?”

Bảo bảo lại lần nữa nói thật, “Ta có túi Càn Khôn, bên trong có thể trang vạn vật, trống rỗng là có thể lấy ra tới.”

Này lời nói thật lại một lần bị Hoắc Tinh Nhi khinh thường, “Người không nói liền không nói, làm gì biên loại này lừa tiểu hài tử nói lừa gạt ta!”

Nàng căn bản là không có chính mình thân là vài tuổi tiểu hài tử tự giác.

Bảo bảo vô tội nháy mắt. Nàng nói thật sự đều là đại lời nói thật sao!

Lúc này ban công đại môn lại đi vào tới một cái bóng người, bộ dáng còn không có hoàn toàn hiện ra tới, thanh âm cũng đã truyền vào hai cái tiểu nữ hài lỗ tai, “Bảo bảo, ca ca cho người mang trái cây.”

“Cảm ơn quân quân ca ca.” Bảo bảo không cần xem đều biết tới người là ai.

Này tiểu học bộ biết nàng mỗi lần thời gian này sẽ đến ban công người, chỉ có Hách Liên Lạc Quân tiểu đồng giày. Đương nhiên, hiện tại còn phải thêm một cái Hoắc Tinh Nhi.

Lạc Quân lạnh băng non nớt mặt có vẻ so bình thường nhu hòa rất nhiều, bất quá đương hấn nhìn đến ban công cùng bảo bảo đối với ngòi Hoắc Tinh Nhi sau, sắc mặt lập tức liền đóng băng, nhìn chăm chăm Hoắc Tinh Nhi, một chút đều không có thân sĩ phong độ cùng thương hương tiếc ngọc chất vấn, “Người như thế nào ở chỗ này!”

Đương nhiên, lấy bọn họ tuổi tác, Lạc Quân còn làm không thành thân sĩ, Hoắc Tinh Nhi cũng còn không đến làm người thương hương tiếc ngọc thời điểm.

Hoắc Tinh Nhi khóe miệng bở còn không có lau khô, đứng lên liền đối Lạc Quân nói: “Vì cái gì ta không thể ở chỗ này, nơi này lại không phải người Hách Liên gia địa bàn, hừ!”

Bảo bảo nhìn xem Hoắc Tinh Nhi lại nhìn xem Lạc Quân, sau đó phát ra một cái bưng tỉnh đại ngộ thanh âm, “Nguyên lai các người nhận thức a.”

“Không quen biết.”

“Ai nhận thức cái này diện than nam a!”

Đây là Lạc Quân cùng Hoắc Tinh Nhi đồng thời phát ra tới trả lời.

Bảo bảo e sợ cho thiên hạ không loạn nói: “Thực sự có ăn ý đâu.”

“Ai cùng hấn có ăn ý!” Hoắc Tinh Nhi cực độ bất mãn nói.

Lạc Quân tắc lạnh như băng mặt, học ngoan không nói lời nào, trực tiếp dùng biểu tình tới hoàn mỹ ý bảo ra hấn nội tâm trả lời.

Nguyên lai Lạc Quân cùng Hoắc Tinh Nhi phía trước liền gặp qua vài lần, vẫn là ở hai nhà gia trưởng trước mặt gặp mặt. Hách Liên gia tộc cùng Hoắc gia chính là thế giao, Hách Liên lão gia tử cùng Hoắc gia lão gia tử cảm tình càng là thâm hậu, bất quá cái này thâm hậu càng nhiều thể hiện ở bọn họ cho nhau đưa đòi thương.

Tỷ như ngày ấy Hách Liên lão gia tử từ Đường Niệm Niệm trong nhà được đến những cái đó lá trà hạt giống, nói là muốn đi cùng lão

bằng hữu ôn chuyện, trên thực tế chính là đi tìm Hoắc gia lão gia tử bọn họ đi.

Thế hệ trước người cảm tình hảo, không đại biểu tiêu biểu cảm tình cũng hảo.

Ít nhất Hoắc Tinh Nhi cùng Lạc Quân hai cái người liền cho nhau nhìn không thuận mắt. Càng chuẩn xác một ít cách nói là, Hoắc Tinh Nhi không quen nhìn Lạc Quân lạnh như băng bộ dáng, chịu không nổi hấn đối chính mình xa cách thái độ. Lạc Quân ban đầu đối Hoắc Tinh Nhi cũng không chán ghét, chỉ là không yêu phản ứng. Nhưng lúc này nhìn thấy nàng cùng bảo bảo cùng nhau ngồi ở trên ban công, hấn nội tâm thiên bình liền không cân bằng.

Ở Lạc Quân sâu trong nội tâm, đã sớm đem ban công coi như hấn cùng bảo bảo bí mật căn cứ. Hoắc Tinh Nhi đột nhiên xuất hiện, làm hấn cảm thấy chính mình lãnh địa bị xâm lấn, thái độ mới có thể như vậy bèn nhọn.

“Tới, bảo bảo, ăn ca ca cho người mang quả nho.” Lạc Quân đuổi không đi Hoắc Tinh Nhi, liền không hề phản ứng nàng, đem trong tay dẫn theo quả nho đưa cho bảo bảo.

Bảo bảo từ túi Càn Khôn lấy ra một khối phương bố, phô trên mặt đất sau lại ngồi xuống.

Lạc Quân đã sớm thói quen này đó cũng đi theo ở nàng bên cạnh ngồi xuống, tự mình cho nàng lột quả nho da.

Hoắc Tinh Nhi ngờ ngác nhìn hai người, đầu nhỏ nháo không rõ bảo bảo phía trước là đem phương bố điệp đặt ở quần áo nơi nào, cũng không thấy một chút phòng lên, có thể nói như vậy ra tới liền lấy ra tới. Càng nháo không rõ cái này nhận thức diện than nam như thế nào giống như thay đổi cá nhân, một bộ hảo ca ca bộ dáng, còn thân thủ cấp bảo bảo lột quả nho da.

“Các người..... Các người đây là ở phạm nội quy trường học! Ta có thể đi tố giác của các người!” Hoắc Tinh Nhi hàm hừ nói.

Lạc Quân tiểu đồng giày lạnh như băng nói: “Quả nho là lão sư cho ta học tập khen thưởng.”

Hoắc Tinh Nhi á khẩu không trả lời được, trơ mắt nhìn kia thủy linh linh quả nho, yết hầu không ngừng nuốt nước bọt.

Trường quân đội Hoa Lam nội quy trường học quá nghiêm khắc, căn bản là không cho bọn nhỏ mang đồ ăn vặt cơ hội, bọn nhỏ còn nhỏ, đều là ăn ngon tuổi tác. Ngày thường không có còn chưa tính, nhưng nhìn đến ăn ngon ở trước mắt nói, thèm trùng liền nhịn không được.

Bảo bảo cũng lột cái quả nho đưa cho Lạc Quân, “Quân quân ca ca cũng ăn.”

Nàng thực hiểu được tri ân báo đáp.

Lạc Quân tiểu đồng giày nheo nheo mắt, tâm tình rõ ràng thực hảo, tiếp bảo bảo đưa qua quả nho, ăn vào trong miệng, cảm thấy hôm nay lão sư khen thưởng quả nho đặc biệt ngọt.

Hoắc Tinh Nhi xem đôi mắt đỏ lên, vừa muốn khóc. Chính là nàng gắt gao nhịn xuống, cắn răng muốn chạy chính là lại luyến tiếc, chua lòn nói: “Ta nhìn đến bảo bảo mang bánh kem, đây cũng là phạm quy.....”

Một viên quả nho đột nhiên bị nhét vào miệng mình, Hoắc Tinh Nhi bị kia chua ngọt hương vị hấp dẫn trụ, không chút suy nghĩ liền cắn nuốt.

Ở nàng trước mặt, bảo bảo lộ ra một cái giảo hoạt gương mặt tươi cười, nghiêm túc nói: “Bánh kem ngôi sao ăn, quả nho ngôi sao cũng ăn, hiện tại ngôi sao là đồng lõa, ngôi sao nói cho lão sư nói, ngôi sao cũng muốn bị phạt!”

Hoắc Tinh Nhi một bộ đại chịu đả kích bộ dáng trừng mắt hai mắt.

“Bảo bảo không cần phải xen vào nàng.” Lạc Quân lôi kéo bảo bảo, đút cho nàng quả nho, còn nói: “Ca ca sẽ bảo hộ bảo bảo.”

Bảo bảo ngoan ngoãn gật đầu.

Lúc này Hoắc Tinh Nhi đột nhiên xông tới, bắt lấy quả nho liền ăn, đối Lạc Quân khiêu khích trừng mắt, nói: “Dù sao đều là đồng lõa, không ăn bạch không ăn, ta mới không ngốc đâu!”

Lạc Quân giận: “Ngươi im miệng, đây là cấp bảo bảo!”

Bảo bảo không sao cả: “Không quan hệ, bảo bảo có thật nhiều ăn ngon.”

Ba cái tiểu gia hỏa chỉ có bảo bảo biết, bọn họ ở ban công cảnh tượng đều bị người xem tiến trong mắt, sau đó đem tin tức truyền cho những người khác.

Đang ở trong nhà chơi máy tính Đường Niệm Niệm di động liền thu được một cái Hách Liên Thư phát tới tin tức ——

o (n_n) o đường muội tử, bảo bảo ở trường học quá thực hảo, không chỉ có đem quân quân dạy dỗ đến dễ bảo (^_^), còn giao cho một cái đồng tính bạn bè tốt ~\ (≥▽≤) /~ lạp lạp lạp

Đường Niệm Niệm nhìn này rất nhiều biểu tình ký hiệu bán manh tin tức, trầm mặc một hồi, sau đó ấn bàn phím về quá khứ ——

(⊙_⊙) (⊙_⊙) (⊙_⊙) (⊙_⊙) (⊙_⊙) (⊙_⊙) (⊙_⊙) (⊙_⊙)..... (không ít với 30 cái) ân.

Đang ở lái xe, hừ tiểu khúc nhi Hách Liên Thư nghe được di động tin tức vang lên, cầm lấy quay đầu nhìn lại, bị một đám ngốc mục đích biểu tình sợ tới mức nhảy dựng, thiếu chút nữa bỏ lỡ đèn đỏ.

“Đây là nháo như vậy a.” Hách Liên Thư vô ngữ vừa buồn cười.

—— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Họp thường niên tuyển cử bắt đầu, trang chủ đã sẵn tuyển, mỗi cái 2 cấp hội viên mỗi ngày đều sẽ có 10 trương miễn phí đầu phiếu số, hy vọng đại gia có thể đầu cấp nước thủy, đầu cấp trang chủ, cảm tạ đại gia cho tới nay duy trì!

-----oOo-----

032 mau quá viên đạn

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm đương nhiên không biết bởi vì chính mình một cái tin tức, thiếu chút nữa khiến cho một hồi tai nạn xe cộ.

Nàng cấp Hách Liên Thư phát xong rồi tin tức sau, liền tiếp tục đối với máy tính gõ. Lúc này nàng xem trang web là long lân tổ chức, J huấn luyện viên phát lại đây. Này đó trang web đều thuộc về đặc thù trang web, người thường căn bản là không có cách nào tìm được.

Nơi này không ngừng có các ** chính nhân viên tư liệu, còn có một ít ngầm tổ chức, thậm chí liên sát thủ tổ chức trang web đều tồn tại.

Bất quá ngẫm lại cũng không có gì hảo kỳ quái, long lân tổ chức bên trong người, nhưng đều là người mang tuyệt kỹ đặc thù nhân vật, J huấn luyện viên bản thân chính là cái sát thủ, duy nhất không giống nhau chính là, nàng là quốc gia bồi dưỡng sát thủ.

Đường Niệm Niệm đối với những cái đó quân chính nhân vật tình ái tin tức không có hứng thú, nàng hiện tại tìm chính là có quan hệ với Khương thị gia tộc tư liệu.

Khương thị gia tộc sản nghiệp không ít, đề cập phương diện cũng rất nhiều, không chỉ có ngọc trong vàng son như vậy sòng bạc khách sạn sinh ý, liền ăn uống, giải trí, điền sản chờ đều có, nhất kiếm tiền nổi danh vẫn là ngọc trong vàng son còn có khương chứa giải trí.

Đường Niệm Niệm thông qua đặc thù con đường tìm được rồi Khương thị gia tộc sản nghiệp đối thủ, sau đó dùng nói chuyện phiếm phần mềm bắt đầu cùng bọn họ liên hệ.

Nàng mục đích rất đơn giản, đem ngọc trong vàng son 40% cổ phần bán cho những người này.

Không trách ngọc trong vàng son giám đốc, cùng vị kia Khương thị gia tộc người, sẽ dễ dàng như vậy đem ngọc trong vàng son 40% cổ phần bại bởi Đường Niệm Niệm hai người. Rốt cuộc lấy người bình thường tới nói, được đến này đó nhiều cổ phần, nhất định sẽ hảo hảo phát triển ngọc trong vàng son làm chính mình được đến càng nhiều chỗ tốt, chẳng sợ lười đến động thủ, cũng sẽ không đi phá hư ngọc trong vàng son, cùng tiền không qua được.

Ai có thể nghĩ đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng căn bản là đối hiện đại tiền không coi trọng, bọn họ trong viện tùy tiện đào ra đi một thứ là có thể đủ làm người cả đời vô ưu.

Vừa nói đến trong viện đồ vật.

Đường Niệm Niệm mới cùng một người trắng ra đã phát câu bán cổ phần nói, liền cảm giác được trong viện có chút dị động, quay đầu triều sân phương hướng nhìn thoáng qua, nghĩ nghĩ liền đứng lên, hướng sân đi đến.

Tư Lăng Cô Hồng còn ở trong phòng bếp nấu cơm, bất quá tin tưởng hẳn đối với Đường Niệm Niệm hành động là rõ ràng.

Trong viện hoa cỏ sinh trưởng thực hảo, rốt cuộc có Đường Niệm Niệm cái này Thiên Thánh dược thể tồn tại, căn bản là không cần chiếu cố tưới, chỉ bằng năng cả người phát ra dược hương, đối với này đó dược vật hoa cỏ tới nói, chính là tốt nhất đồ bổ dinh dưỡng.

Nàng một đường không tiếng động đi đến sân, liếc mắt một cái liền nhìn đến cái ăn mặc bạch ngực, đại xoa quần, mang mũ rơm lão nhân ghé vào viện tường vây hướng bên trong xem.

Đương Đường Niệm Niệm nhìn đến hẳn thời điểm, lão nhân tựa hồ liền đã nhận ra, cũng triều nàng nhìn qua.

Lão nhân trong ánh mắt hiện lên kinh diễm thường thức, hoàn toàn đối với tốt đẹp sự vật thường thức, sau đó đối Đường Niệm Niệm triển khai cái đại đại tươi cười, lớn tiếng u a, “Hắc ~ xinh đẹp tiểu cô nương ~”

“.....” Đường Niệm Niệm im lặng liếc hắt một cái, xoay người liền đi.

“Ai? Ai? Đừng đi a!” Lão nhân thoạt nhìn tuổi không nhỏ, thân thể ngoài ý muốn nhanh nhẹn.

Đường Niệm Niệm xoay người cũng không biết từ nơi nào lấy ra tới một khẩu súng, đối với lão nhân liền nã một phát súng.

Phanh.

Lão nhân sợ tới mức chạy nhanh lại lùi về đi, đối Đường Niệm Niệm đáng thương hề hề nói: “Tiểu cô nương, người như vậy đối một cái lão nhân gia không khỏi quá nhẫn tâm a!”

Đường Niệm Niệm buông thương, đối với nổ súng tiếng vang cùng kia cỗ mùi thuốc súng cũng không thích, đối lão nhân đạm nhiên nói: “Người tự sấm dân trạch.”

Lão nhân hô to oan uổng, thấy Đường Niệm Niệm lại giơ súng, vội vàng đem bò tiến vào chân lại lùi về đi, cười mỉa nói: “Kỳ thật lão nhân ta là tới nhận lời mời.”

Phía trước kia một thương hắt liền đã nhìn ra, không phải Đường Niệm Niệm thương pháp không tốt, không đánh trúng hắt. Ngược lại là Đường Niệm Niệm thương pháp thật tốt quá, vẫn là nhanh tay, nháy mắt rút súng nổ súng, một đạn đánh trúng hắt bò đi vào cẳng chân bên phải một tia, không đánh trúng lại có thể cảm giác được rõ ràng viên đạn cọ qua nóng rát.

Nhà này quá không đơn giản a!

“Nhà ta không muốn thông báo tuyển dụng người.” Đường Niệm Niệm nghi hoặc nói.

Lão nhân cười nói: “Ai u, oa tử người là không biết, lão nhân ta thích nhất hoa hoa thảo thảo. Một không cần thận nhìn đến nhà người này hoa viên liền thích vô cùng, xem các người một nhà cũng không

có gì bảo mẫu lâm viên công cái gì, ta liền xung phong nhận việc tới thông báo tuyển dụng.” Thấy Đường Niệm Niệm không nói lời nào, lão nhân trong lòng cũng không có cái để nói, tiếp tục nói: “Người xem, ta cho người chiếu cố này đó hoa hoa thảo thảo cũng không cần tiền công, ngẫu nhiên cấp trích trở về một gốc cây hai cây dưỡng dưỡng là được lạ ~”

Lời này nói được quá cao thượng a.

Không biết còn tưởng rằng lão già này người thật không sai.

Nhưng chỉ cần là cái có điểm kiến thức liền biết viện này hoa cỏ có bao nhiêu trân quý, tùy tiện hái được một gốc cây liền đủ người thường mười năm hai mươi năm tiền lương.

“Không cần.” Đường Niệm Niệm nói.

“Ai nha, lão nhân không chỉ có thể trồng hoa, còn có thể làm bảo an a! Người nhìn xem người nhà này hộ vệ đều không có, nếu là có cái ăn trộm gì đó, lão nhân còn có thể giúp người đánh chạy. Đừng nhìn lão nhân tuổi đại, thân thể hảo đâu.” Lão nhân còn không buông tay.

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn hắn, bỗng nhiên nói: “Người nhanh hơn được viên đạn sao?”

“A?” Lão nhân ngẩn ra.

Sau đó liền thấy Đường Niệm Niệm cầm lấy súng lục, đối với chính mình bạch bạch bạch bạch liên tục nổ súng, hỏa dược hương vị như vòng ở chóp mũi, lão nhân cái trán mồ hôi lạnh đều ra tới, thật không nghĩ tới như vậy xinh đẹp sạch sẽ nữ hài cư nhiên nói nổ súng liền nổ súng, còn khai đến bình tĩnh vô cùng.

Chớp mắt Đường Niệm Niệm liền dừng lại, đối diện trên tường lão nhân cứng đờ vẫn duy trì động tác, bởi vì hắn vừa mới nếu là hơi chút động một chút nói, liền sẽ bị kia đi ngang qua nhau viên đạn đánh trúng.

“..... Ngạch, khụ, oa tử.....” Lão nhân ngờ ngác hoàn hồn, còn không có tới kịp lau cái trán mồ hôi lạnh, đã bị trước mắt một màn chấn kinh rồi, thanh âm liền bén nhọn, “Oa tử, ngươi đừng làm việc ngốc a a a a a!”

Chỉ thấy Đường Niệm Niệm cảm thương, tùy ý đối với chính mình đầu.

Phanh!

Một tiếng súng vang, lão nhân cảm thấy chính mình trái tim đều mau theo này thanh súng vang yên lặng.

Sau đó hấn căn bản không thấy rõ Đường Niệm Niệm động tác, chỉ thấy nàng như cũ bình tĩnh đứng, hai ngón tay kẹp tới gần huyết Thái Dương viên đạn, hơi chút dùng một chút lực, viên đạn kim loại xác cùng đậu phộng xác giống nhau ao hãm.

(⊙o⊙)!

Lão nhân cảm thấy chính mình nhân sinh quan cũng cùng kia viên đạn giống nhau ao hãm, sắc mặt cứng đờ đến không được.

“Ăn trộm, ta chính mình đánh đến chạy.” Đường Niệm Niệm thẳng thắn thành khẩn đối lão nhân nói.

Lão nhân tiếp tục không tiếng động.

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng bao hàm sủng nịch ý cười thanh âm truyền đến.

Đường Niệm Niệm xoay người liền nhìn đến hấn bụng khay thân ảnh, mặt mày hiện lên một sợi giao hoạt, triều hấn đi đến.

Tư Lăng Cô Hồng đảo qua treo tường vây lão nhân liếc mắt một cái, lôi kéo Đường Niệm Niệm tay đi đến trên bàn cơm, đem đồ ăn bày biện đi lên, sau đó ngồi trên ghế dựa, đem Đường Niệm Niệm ôm vào trong ngực, duỗi tay nhéo nhéo nàng cái mũi, nói: “Hảo chơi?”

Đường Niệm Niệm không có bất luận cái gì bị trảo bao chột dạ, đăm nhiên nói: “Hôm nay nhìn cái lão điện ảnh.”

“Ân?” Vô luận Đường Niệm Niệm nói cái gì, Tư Lăng Cô Hồng luôn là có vô tận kiên nhẫn cùng hứng thú đi lắng nghe.

“Tên gọi là công phu, bên trong có cái Hỏa Vân Tà Thần.”

Tư Lăng Cô Hồng nhớ tới hấn ở nấu cơm khi, Đường Niệm Niệm ở trên máy tính đích xác tìm cái điện ảnh xem, sau đó hấn cũng nhớ tới điện ảnh trung Hỏa Vân Tà Thần, làm một kiện cùng vừa mới Đường Niệm Niệm làm phi thường tương tự sự tình.

“Lão ngoan đồng biểu tình so điện ảnh còn khoa trương.” Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói.

Nhìn kỹ nói, sẽ phát hiện nàng trong ánh mắt chớp động tinh quang gợn sóng, cái loại này ẩn nấp ở bình tĩnh trung giảo hoạt.

Tư Lăng Cô Hồng cười khế, hôn môi nàng khoe mắt.

Tuy rằng hấn không thích Đường Niệm Niệm đem tâm tư đặt ở người ngoài trên người, bất quá có thể làm Đường Niệm Niệm vui vẻ, hết thấy liền đủ rồi.

Bên này hai người thân mật ăn cơm, bên kia còn treo ở trên tường lão nhân tắc nhận được cái điện thoại.

“Gia gia, ngài mau trở lại đi.”

Lão nhân hồi điện thoại, một sửa ở Đường Niệm Niệm trước mặt chơi bảo, thực hỏa bạo nói: “Hồi cái gì, lão tử không quay về.”

“Gia gia, ngài không trở lại cũng có thể, nhưng đừng mất mặt hành sao.”

“Ta thảo, ngươi cái hỗn tiểu tử a, nói như vậy ngươi gia gia?”

“Gia gia, ngài dám làm cũng đừng sợ người ta nói a, ngài đường đường Hoắc gia lão gia tử, xung phong nhận việc chạy tới làm người lâm viên công, ném không mất mặt a!”

“Tiểu tử ngươi biết cái gì, này lâm viên công làm thành, lão tử hậu bối tử đều đáng giá!”

“Lăn người gù, ngươi cái lão nhân, ta không công phu cùng ngươi nói nhảm.” Thanh âm tạm dừng hạ, rất xa như là cùng người khác nói chuyện, “Ba, lão gia tử nói sẽ không tới, ta cũng nói không thông, sự tình cứ như vậy, chính ngươi thu phục.”

“Tiểu tử, ngươi lại bán đứng lão tử!” Rất xa còn có một cái trung khí mười phần thanh âm.

Lão nhân hắc hắc cười lạnh hai tiếng, đối trong điện thoại nói: “Hỗn tiểu tử, nói cho ngươi ba, ta đây liền trở về ~”

“Được rồi ~”

Điện thoại cứ như vậy treo.

Lão nhân lưu luyến lại nhìn Đường Niệm Niệm gia hoa viên, lại nhớ tới Đường Niệm Niệm phía trước kia chấn động nhất cử, nghĩ thầm thật đến không được a, khó trách bị Hách Liên lão thất phu như vậy tôn sùng.

Thời gian dần dần qua đi, đảo mắt từ bảo bảo đi trường quân đội Hoa Lam đi học đã qua một tháng.

Căn cứ trường quân đội Hoa Lam quy củ, một tháng có hai ngày kỳ nghỉ, có thể cho học sinh thả lỏng thả lỏng.

Phần lớn trường quân đội Hoa Lam học sinh hai ngày này kỳ nghỉ đều sẽ không về nhà, rất cuộc trừ bỏ thủ đô bản địa người ngoại, đại bộ phận học sinh gia đình đều ở nơi khác, hai ngày thời gian thật sự là quá ít.

Này một tháng thời gian, phát sinh sự tình không nhiều không ít, cũng thật muốn tính lên, lại kiện kiện không đơn giản.

Tỷ như ngọp trong vàng son phát hiện bọn họ cổ phần cư nhiên đại bộ phận tới rồi đối thủ trong tay, làm cho toàn bộ ngọp trong vàng son sút đầu mẻ trán. Tỷ như bảo bảo cùng Hoắc Tinh Nhi quan hệ trở nên quý dị lên, tựa địch tựa hữu, làm trường quân đội Hoa Lam năm nhất phá lệ náo nhiệt, còn tỷ như một kiện Hách Liên Thư áp xuống tới, không có nói cho Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sự —— bảo bảo đem một cái lớp 6 sinh cấp đánh tiến viện.

Vốn dĩ chuyện này đã bị Hách Liên Thư áp xuống tới, chính là hôm nay trường quân đội Hoa Lam nghỉ thời gian, thế nhưng có toát ra một đám phóng viên ở trường quân đội Hoa Lam cửa, vì vẫn là có quan hệ bảo bảo đã thương lớp 6 học sinh sự tình.

Cứ như vậy, Hách Liên Thư nơi nào còn sẽ không rõ, chuyện này là có người âm thầm thao tác thiết kế.

“Lá gan thật đúng là không nhỏ a.” Hách Liên Thư trong mắt chớp động lãnh quang.

Hắn Hách Liên gia rất ít lấy quyền áp người, nhưng không đại biểu bọn họ là hảo tính tình, thả xem Hách Liên lão gia tử tính nét, nên biết bị hắn dạy dỗ ra tới Hách Liên người nhà, tính nét cũng hảo không đến chạy đi đâu.

-----oOo-----

033 ta chán ghét người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Trường quân đội Hoa Lam chẳng những là thủ đô đệ nhất trường quân đội, càng là Hoa Hạ đệ nhất trường quân đội, bên trong phát sinh bất luận cái gì một việc đều có thể chiêu đến vô số người chú ý, đối với làm tân tin tức ngành sản xuất người tới nói, đây là cái cây rụng tiền.

Các phóng viên đều tưởng chính mình được đến đệ nhất phỏng vấn cơ hội, chính là ở trường quân đội Hoa Lam trước mặt vẫn là không dám quá làm càn, rốt cuộc bọn họ đều rõ ràng. Ở chỗ này đi học người, 50% thân phận đều không đơn giản, mặt khác 50% tương lai cũng không phải là người thường.

Ở trường quân đội Hoa Lam cửa trừ bỏ này đó phóng viên ở ngoài, còn có rất nhiều cha mẹ, nhìn dáng vẻ đều là tới đón hài tử. Nhân tính đều thích náo nhiệt bát quái, nhìn đến các phóng viên tồn tại sau, không khỏi liền khe khẽ nói nhỏ lên, phần lớn đều một bộ xem kịch vui thần thái.

Một đám học sinh từ cổng trường đi ra, không bao lâu Hách Liên Thư liền thấy được bảo bảo cùng Lạc Quân, Hoắc Tinh Nhi ba cái tiểu oa nhi thân ảnh.

Chỉ là ở bọn họ bên người còn có đi theo một cái hai thiếu nữ.

Hách Liên Thư liếc mắt một cái nhận ra quay chung quanh bảo bảo bọn họ bên người hai thiếu nữ chi nhất, chính là Liễu Xảo Xảo.

“Xem ra có chút người là một lòng muốn tìm chết.” Hách Liên Thư nhíu mày, nhìn Liễu Xảo Xảo là ánh mắt lộ ra phiền chán bất mãn.

Liễu Xảo Xảo tâm cơ không yếu, nhưng tuổi tất nhiên còn không lớn, nàng tự nhận là hoàn mỹ kế hoạch, ở Hách Liên Thư loại này

trải qua qua sóng to gió lớn lão nhân trước mặt, căn bản chính là vừa xem hiểu ngay.

Hách Liên Thư nhìn mắt các phóng viên, đẩy ra cửa xe triều bảo bảo bọn họ nghênh diện đi qua.

“Mau xem, chính là đứa bé kia!”

“Đi, mau qua đi.”

“Này tiểu bằng hữu lớn lên thật đúng là đáng yêu a, cũng không biết là như thế nào đem lớp 6 sinh cấp đánh cho tàn phế?”

Các phóng viên nhìn đến bảo bảo xuất hiện, liền cùng nghe thấy được bánh kem mùi hương ruồi bọ giống nhau, toàn bộ hướng nàng nảy lên đi.

Lạc Quân tiểu đồng giày nắm chặt bảo bảo tay nhỏ, liếc mắt một cái nhìn đến các phóng viên phản ứng, đi nhanh tử một vượt liền che ở bảo bảo trước mặt, lạnh một trương khuôn mặt gắt gao nhìn chằm chằm các phóng viên.

Lạc Quân mặt lạnh bộ dáng đối với bọn cùng lứa tuổi tới nói, vẫn là thực có uy hiếp lực, chính là đối với này đàn da mặt đã sớm luyện được cùng tường thành giống nhau rắn chắc các phóng viên tới nói, lại khởi không được nhiều đại tác dụng.

Bọn họ vừa lên tới liền đem bảo bảo vây quanh, đèn flash không ngừng cùng với răng rắc răng rắc thanh âm sáng lên, còn có các phóng viên dò hỏi, ép hỏi

Chất vấn, hoàn toàn không có bởi vì đối phương là cái hài tử, liền có điều ôn nhu.

“Vị này tiểu bằng hữu, ngươi đem một cái lớp 6 sinh đánh cho tàn phế nằm viện, chuyện này là thật vậy chăng?”

“Vì cái gì sự tình, ngươi muốn đem đối phương đánh thành trọng thương?”

“Thân là một cái hài tử, còn tuổi nhỏ liền ra tay như vậy tàn nhẫn, người không cảm thấy chính mình có sai sao?”

“Trường quân đội Hoa Lam là Hoa Hạ đệ nhất trường quân đội, nội quy trường học nghiêm khắc, người làm ra như vậy tàn hại học trường sự tình, hay không sẽ bị thôi học, trường quân đội Hoa Lam lại hay không đã cho người xử phạt?”

Một đám vấn đề ném đi lên, bảo bảo biểu tình cũng càng lúc càng mờ nhạt, hơi hơi nhấp môi cánh.

Nàng này phúc biểu tình dừng ở người khác trong mắt, lại là vô cùng đáng thương, làm người nhìn không được mềm lòng.

Chỉ là các phóng viên tố chất tâm lý hiển nhiên phi người bình thường có thể so sánh với.

“Các người hà tất như vậy khó xử một cái hài tử, bảo bảo cũng không phải cố ý, nàng đã biết sai rồi.” Liễu Xảo Xảo cau mày, một bộ không đành lòng bộ dáng. Nàng lời nói nhìn như là vì bảo bảo hảo, chính là trong lúc vô ý lại để lộ ra bảo bảo thật sự đánh học trường sự thật, thậm chí còn chờ vì thế thừa nhận đem đối phương đánh thành trọng thương sự thật.

Lạc Quân miễn cảm phát giác nàng lỗi trong lời nói, lạnh lùng trừng mắt nàng, lạnh như băng cao giọng nói: “Bảo bảo không có sai!”

Hách Liên Thư vừa thấy đến nhà mình nhi tử cái này biểu tình, liền biết nhà mình nhi tử là thật sự sinh khí.

“Uy, các người dây dưa không xong a! Cái kia không biết xấu hổ gia hỏa, không đánh chết hắn liền tính tiện nghi hắn! Hừ!” Hoắc Tinh Nhi giòn giọng thanh âm cao cao kêu to ra tới.

Các phóng viên ánh mắt lập tức sáng, lại là liền pháo vấn đề nện xuống tới.

“Không biết vị kia trường quân đội Hoa Lam lớp 6 sinh làm chút cái gì, vì cái gì nên đánh?”

“Xin hỏi vị kia lớp 6 sinh thật là người đánh sao? Người mới vài tuổi, không có khả năng đánh thắng được cao chính mình năm cái tuổi học trưởng, hay không còn có đồng lõa?”

“Vị này tiểu bằng hữu, thỉnh người trả lời ta vấn đề hảo sao?”

Lúc này Hách Liên Thư đã muốn chạy tới ba cái hài tử bên người, nàng liền như vậy vừa đứng, giữa đầu nhìn các phóng viên, khiến cho đám phóng viên này một chút yên lặng thanh âm, cũng làm Hách Liên đứng vậy thanh âm phá lệ rõ ràng, làm mỗi người đều nghe được rõ ràng, “Nơi này là trường quân đội Hoa Lam đại môn, không phải chợ bán thức ăn, có tật xấu cũng không cần ở chỗ này la lối khóc lóc. Bao lớn người, còn khó xử vài tuổi hài tử, các người có ý tứ làm, cũng phải nhìn xem người chung quanh xấu hổ không xem. Đây là trường quân đội Hoa Lam học sinh vấn đề, tự nhiên từ trường quân đội Hoa Lam giải quyết, có đôi khi tay chân thâm đến quá dài, cũng không phải là chuyện tốt.”

“Tiểu thư.” Một cái ăn mặc quân trang nam nhân đi đến Hoắc Tinh Nhi bên người.

Đám phóng viên này đều là có kiến thức người, vừa thấy đến Hách Liên Thư cùng cái này quân trang nam nhân, lập tức liền nhận ra bọn họ thân phận.

Hách Liên gia cùng Hoắc gia!

Này hai cái đầu sỏ cũng không phải là bọn họ này đàn tiểu phóng viên đắc tội đến khởi.

Hách Liên Thư cũng mặc kệ đám phóng viên này phản ứng, xoay người đối bảo bảo liền hoàn toàn biến sắc mặt lộ ra cái ôn nhu tươi cười, “Tới, bảo bảo, ngồi Hách Liên a di xe trở về đi.”

Liểu Xảo Xảo cảm thấy nàng tựa trong lúc vô ý nhìn chính mình liếc mắt một cái, ánh mắt kia lạnh đến làm nàng phát run.

Chẳng lẽ lại bị nàng phát hiện?

Liểu Xảo Xảo không cảm thấy hối hận khiếp vía, lại cảm thấy chính mình cũng không có làm cái gì, bất quá hơi chút làm chút châm ngòi, sau đó hết thấy sự tình đều là người khác chính mình làm, tính lên cùng nàng quan hệ không lớn không phải sao.

Như vậy tưởng tượng, nàng liền lại bình tĩnh, trong lòng còn nghĩ Tư Lăng Cô Hồng cái gì sẽ đến.

Mấy ngày này nàng nghĩ mọi cách tưởng liên hệ Tư Lăng Cô Hồng, chính là đối nàng phát quá khứ tin tức, đối phương một mực không trở về. Nàng cũng không thể vô duyên vô cớ cấp Tư Lăng Cô Hồng gọi điện thoại, thời gian dài không hề tiến triển làm nàng tâm tình trở nên dị thường bực bội, bỗng nhiên liền nghĩ đến bảo bảo.

Nàng đối bảo bảo cũng không thích, bất quá cũng không gây trở ngại nàng giả bộ yêu thích biểu tượng, ngầm tắc vui đùa tiểu tâm tư.

Lần này bảo bảo xảy ra chuyện, thân là bảo bảo ba ba, hẳn nhất định sẽ xuất hiện đi.

Liểu Xảo Xảo nghĩ đến sắp có thể nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng liền nhin không được khẩn trương, đôi mắt chớp động khác thường sáng rọi. Nàng còn đang suy nghĩ, đợi lát nữa nên như thế nào đối mặt Tư Lăng Cô Hồng. Thân là cho bọn hắn truyền tin tức người, như thế nào đều sẽ nói chuyện nói mấy câu, thân cận vài câu đi.

Tôn lan lặng lẽ đẩy hạ Liễu Xảo Xảo, dùng miệng hình nói: “Người nói cái kia soái ca đâu? Nhân gia đều phải đi rồi!”

Liểu Xảo Xảo cười mà không nói, một bộ đều ở trong lòng bàn tay bộ dáng.

Mắt thấy bảo bảo liền phải đi theo Hách Liên Thư lên xe, một tiếng bèn nhón thanh âm đột nhiên toát ra tới, “Không chuẩn đi, các người đều không chuẩn đi!”

Một cái phụ nữ trung niên xông lên, trực tiếp liền ghé vào Hách Liên Thư xe trước, mẫn nhãn tơ máu trừng mắt Hách Liên Thư, bèn nhón kêu to, “Đừng tưởng rằng các người có quyền thế là có thể khi dễ chúng ta này đàn dân chúng, đánh người liền tưởng như vậy đi rồi? Trên đời này còn có hay không pháp luật a! Ta nhi tử mới bao lớn a, thật vất vả thi đấu trường quân đội Hoa Lam, cho tới nay đều an an tĩnh tĩnh đọc sách, tương lai tốt nghiệp chính là quốc gia lương đồng. Chính là hiện tại đâu? Ô ô ô ô..... Các người đừng nghĩ đi, có bản lĩnh cứ như vậy nghiền chết ta!”

Cái này phụ nữ xuất hiện, lập tức khiến cho nguyên bản bình ổn các phóng viên lại động tâm tư.

“Nhường một chút, đều nhường một chút!”

Mọi người tránh ra con đường, sau đó liền nhìn đến một người nam nhân ôm cái 11-12 tuổi hài tử đi đến trong đám người tới. Đứa bé kia trên đầu cột lấy dây cột, cánh tay cũng quấn lấy quả mang, một đôi mắt ngoan độc lại đặc ý trừng mắt bảo bảo.

Bảo bảo chú ý tới hấn ánh mắt, cũng lẳng lặng nhìn hấn, non nớt tinh xảo khuôn mặt nhỏ biểu tình cùng ngày xưa an tĩnh bất đồng, đó là một loại làm người mạc danh sợ hãi an tĩnh, một chút không giống cái hài tử biểu tình.

Lạc Quân nhin không được cầm chặt nàng tay nhỏ, nói: “Bảo bảo không sợ.”

“Ta không sợ.” Bảo bảo nhàn nhạt nói, tròn xoe khóe mắt đảo qua cái kia bị thương nam hài, kia liếc mắt một cái thế nhưng lộ ra một loại liếc coi đối phương lãnh ngạo.

Lạc Quân cảm thấy như vậy bảo bảo thực xa lạ, nhưng trái tim lại nhảy đến đặc biệt mau, có thứ gì quá sớm chui từ dưới đất lên mà

ra, đã phát mầm. Hấn không rõ đó là cảm giác như thế nào, chính là cảm thấy như vậy bảo bảo cũng hảo hảo xem, như thế nào đều làm người xem không đủ giống nhau.

Dưới tình huống như thế, hấn thế nhưng liền ngốc ngốc nhìn chăm chăm bảo bảo bất động.

“Các vị, đây là ta nhi tử, nguyên bản ở trường quân đội Hoa Lam thượng lớp 6. Máy ngày hôm trước bị người đánh võ đầu, đánh gãy tay, nếu không phải bị phát hiện kịp thời mang đi cứu giúp nói, nói không chừng liền đã chết! Chính là trường quân đội Hoa Lam đổi chuyện này không có bất luận cái gì công đạo, đây là quốc gia đệ nhất trường quân đội sao? Nói cái gì bình đẳng, căn bản là một đoàn chó má!”

Nam nhân kích động kêu to, các phóng viên đã sớm mở ra máy quay phim cùng máy ghi âm.

Chẳng sợ biết rõ nam nhân nói lời nói khoa trương, nhưng này khoa trương đối với phóng viên tới nói, lại là cầu còn không được.

Hách Liên Thư nhíu mày, không nghĩ tới gia nhân này còn chạy đến nơi đây tới la lối khóc lóc. Nàng không nghĩ bọn nhỏ nhìn thấy này đó, liền lôi kéo bảo bảo làm hấn tiến xe, nói: “Ta trước đưa các người trở về.”

Chuyện này tự nhiên có bọn họ này đó đại nhân giải quyết.

“Đừng nghĩ đi, có bản lĩnh liền nghiền chết ta a, như vậy điểm liền ác độc như vậy, cũng không biết cha mẹ là như vậy giáo. Ha hả, lâu như vậy không thấy được người ba mẹ lại đây, xem ra bọn họ đối với người cái này ác độc vật nhỏ cũng chán ghét thực, căn bản chính là có mẹ sinh không mẹ giáo tiểu.....”

Phụ nữ trung niên lời nói còn không có nói xong, Hách Liên Thư đã tức giận đến bước đi qua đi, có thể nàng chuẩn bị giáo huấn phụ nữ thời điểm, lại phát hiện trước mặt đã đứng cái thân ảnh nho nhỏ.

Bang!

Nho nhỏ một cái tát, đem phụ nữ trung niên phiến ra nửa thước xa, một miệng huyết.

Ai cũng không có nhìn đến bảo bảo là khi nào động, cũng căn bản là không có thấy rõ ràng nàg như thế nào liền đến phụ nữ trung niên trước mặt.

“Ta chán ghét ngươi.”

Bảo bảo đứng ở phụ nữ trung niên bên người, vươn tay linh lực ngưng tụ, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, lại tan. Lấy tay duỗi hướng nghiêng cống bọc nhỏ, từ bên trong lấy ra một phen tinh xảo tay nhỏ thương, đối với phụ nữ trung niên cái trán.

“Bảo bảo ——!” Hách Liên Thư kêu sợ hãi.

Nho nhỏ ngón tay mở ra bảo hiểm khẩu, khẩu động cò súng.

Phanh ——

-----oOo-----

034 này đó đều là plastic

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hết thầy hình ảnh ở mọi người trong mắt, tựa hồ đều trở thành thả chậm điện ảnh. Bọn họ tựa hồ có thể nhìn đến viên đạn chậm rãi từ súng lục khẩu bay ra tới, có thể nhìn đến họng súng toát ra hơi yên, có thể nhìn đến viên đạn lấy thẳng tốc độ cung bay về phía phụ nữ trung niên giữa mày, sau đó đùng chạm đến phụ nữ trung niên làn da tầng ngoài, lại thâm nhập..... Tiếp tục thâm nhập.....

Phụ nữ trung niên biểu tình vặn vẹo mà khủng bố, đôi mắt trừng đến tròng mắt đều phải trừng ra tới, lớn lên miệng mới phát ra bèn nhọn tiếng kêu sơ âm liền mất đi thanh âm, giữa mày tầng ngoài huyết hoa vẩy ra, nhiễm hồng phụ nữ trung niên vặn vẹo khuôn mặt.

Bảo bảo biểu tình đăm nhiên, lẳng lẳng nhìn đoàn người chung quanh.

Ánh mắt của nàng thực tĩnh, tĩnh đến không có một chút gợn sóng, làm mọi người càng cảm thấy đến kia tròng mắt thanh triệt, thật giống như là một mặt không có bất luận cái gì ô trọc gương, thanh triệt ẩn ra thời gian vạn vật, lại không có bất cứ thứ gì có thể bị này đôi mắt chân chính xem đi vào.

Đây là cái hài tử nên có thanh triệt vô cấu đôi mắt, chính là kia phân đăm nhiên thông dong lại hoàn toàn không nên xuất hiện ở 4 tuổi hài tử là trên người.

Toàn trường liền yên tĩnh không tiếng động, liền tiếng gió đều có thể đủ nghe rõ, mọi người liền vặn vẹo sắc mặt, không thể tưởng tượng tròng mắt bảo bảo.

Bọn họ như thế nào có thể tin tưởng, một cái hài tử, một cái nhỏ nhỏ 4 tuổi hài tử, nói giết người..... Liền giết người!

Đặc biệt là, đối phương sát xong rồi người lúc sau, biểu tình không có một chút biến hóa.

“Ta chán ghét người khác nói ba ba ma ma nói bậy!” Bảo bảo non nớt thanh âm vang lên, rõ ràng truyền vào mọi người lỗ tai.

Đây là hài tử thiên chân lại chân thành tha thiết trong lòng lời nói.

Mọi người nghe xong, tâm tình thực phức tạp.

Bọn họ tưởng nói, chẳng sợ không thích người khác nói cha mẹ nói bậy, cũng không nên trực tiếp đem người giết. Chính là bọn họ lúc này cũng không dám mở miệng, như cũ ở vào bảo bảo mang đến chấn động trung.

Bảo bảo đem nào đó người khiển trách ánh mắt thấy rõ, nhàn nhạt nói: “Ta đánh người, ta giết người, thì thế nào? Ta muốn làm cái gì, không cần các người tới quản, không cần hướng các người giải thích, càng không cần các người tới khiển trách.”

Mọi người biểu tình càng thêm khiếp sợ, nhìn bảo bảo ánh mắt thật giống như là xem cái này quái vật, trong mắt khiển trách càng thêm rõ ràng.

Đương một người nhịn không được muốn mở miệng thời điểm, bảo bảo trong tay thương lại chuẩn xác đối thượng hấn hai mắt, lệnh cái kia người trưởng thành một chút cứng đờ, sắc mặt biến đến trắng bệch vô cùng. Nguyên bản tràn ngập khiển trách chính nghĩa thần sắc, lập tức biến thành trốn tránh hoảng sợ.

Bảo bảo nhìn đến sau cũng không có nổ súng.

Nàng cũng không phải cái giết hại người, cũng sẽ không tùy hứng đến bởi vì chính mình tâm tình hảo, liền giết vô tội người.

“Bảo bảo, người.....” Hách Liên Thư cuối cùng hoàn hồn. Nàng thần sắc cũng phi thường phức tạp, đối với bảo bảo tưởng mở

miệng nói cái gì, chính là đã mở miệng sau lại vô pháp tổ chức ngôn ngữ.

Bảo bảo giết người!

Làm trò mấy trăm người mặt giết người!

Cho dù là Hách Liên gia tộc muốn dưới tình huống như thế giữ được bảo bảo cũng rất có khó khăn.

Này đều không phải trọng điểm, trọng điểm là nàng cũng vô pháp lý giải bảo bảo hành vi, nàng sao lại có thể một lời không hợp liền giết người?

Phía trước nàng vẫn luôn cảm thấy bảo bảo chính là cái đáng yêu thiên chân hài tử, tâm linh cũng nên cùng bộ dáng giống nhau thuần khiết vô hạn. Chính là hôm nay trước mắt hết thấy đánh vỡ Hách Liên Thư đối bảo bảo ấn tượng. Nàng hiện tại mới phát hiện chính mình đối bảo bảo còn có Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng hiểu biết thật sự thực nông cạn.

Lúc này trước mắt bảo bảo, cho nàng cảm giác thực chấn động, rõ ràng là cái hài tử, chính là cái loại này an tĩnh ánh mắt, lại làm nàng cảm giác được một cỗ tử áp lực cùng sợ hãi.

Hách Liên Thư không hiểu biết cũng không hiểu bảo bảo, ở đây mọi người đồng dạng.

Bảo bảo thật là cái hài tử, cũng thật là cái tâm tư đơn thuần thiên chân lại thông tuệ vô cùng hài tử.

Trước nay đến hiện đại sau, bảo bảo biểu hiện ra ngoài đều là nàng hài đồng tính tình thiên chân vô tà, nhưng nàng không phải bình thường hài tử, nàng là dị giới thiên địa chí tôn huyết mạch, trong xương cốt có thuộc về chính mình cuồng bạo.

Vô luận là niệm hồng đại lục người thường, vẫn là hiện đại người thường, ở người tu tiên trong mắt đều là con kiến giống nhau tồn tại.

Bảo bảo tâm tư đơn thuần, ngày thường nàng cũng không có biểu hiện đến cao nhân nhất đẳng, nhưng không đại biểu nàng sẽ cho phép chính mình bị con kiến gặm thực khi dễ, bò đầy toàn thân đều mặc kệ.

“Nơi này là ma ma hồn phách quê nhà, còn rất thú vị, bảo bảo cũng thực thích, hưởng chi ma ma nói, không thể tùy tiện phá hư, bảo bảo sẽ nghe lời. Chính là có chút người thực chán ghét, chỉ giết một hai cái nói, sẽ không ảnh hưởng toàn bộ thế giới.” Bảo bảo làm bầm lâu bầu, người khác đều không có nghe rõ.

Lúc này, một đội cảnh vệ từ trường quân đội Hoa Lam chỉnh tề đi ra.

Bọn họ xuất hiện làm phần lớn người đều bừng tỉnh, trong lòng sợ hãi cũng bởi vì bọn họ dần dần yếu bớt, có tự tin không ít. Các phóng viên vội vàng bắt đầu chụp ảnh, chỉ là lại không dám lại đối bảo bảo truy vấn vấn đề.

“A a a a a! Lão bà!” Ôm bị thương nam hài nam nhân lập tức phát ra tê tâm liệt phế khóc tiếng la, muốn chạy đến phụ nữ trung niên thi thể trước mặt, nhưng nhìn đến bảo bảo liền đứng ở nơi đó, lại không dám động. Vội vàng chạy đến tới gần nơi này cảnh vệ trước mặt, một tay chỉ vào bảo bảo, hoảng sợ lại phần hận nói: “Cái này tiểu quái vật giết người, nàng là người điên, ma quỷ, giết người a!”

Cảnh vệ dẫn đầu người vừa lúc là từ bưu, hấn bên người đi theo chính là Tôn Vũ Hạnh.

Hai người đều vẻ mặt phức tạp nhìn bảo bảo, không có dò hỏi sự tình quá trình. Bởi vì trường quân đội Hoa Lam cỡ lớn cũng có cameras, phía trước phát sinh hết thảy, trường quân đội Hoa Lam cao tầng đều tận mắt nhìn thấy tới rồi.

Bảo bảo cũng triều bọn họ bên này nhìn qua, nghe được trung niên nam nhân đối chính mình xưng hô, nhấp môi bộ dáng thực đáng yêu. Chỉ là hiện tại hiển nhiên không có người trở về thường thức nàng đáng yêu, ngược lại còn kinh hồn táng đảm cho rằng nàng sẽ làm cái gì.

Trung niên nam nhân cũng bị nàng xem đến sợ hãi, bắt quá đảo mắt lại nghĩ đến bên người cảnh vệ đội, lập tức liền có tự tin, hung ác nhìn chăm chăm bảo bảo, ánh mắt tràn ngập các loại tối tăm dục vọng.

Đứa nhỏ này lớn lên thật đúng là xinh đẹp a, trưởng thành lúc sau nhất định là tuyệt sắc đại mỹ nữ, chẳng sợ tính tình quá đáng sợ, nhưng chỉ cần có thể đem nàng khống chế được nói, vẫn là sẽ có vô số người thích đi?

Tuy rằng nàng tuổi còn nhỏ, còn sẽ không bị hình phạt, bắt quá giết người tội cũng đủ nàng bị, hẳn là sẽ bị quan tiền thiếu niên tội phạm sờ. A..... Nơi đó nhưng không giống truyền đến như vậy văn minh a.

Nam nhân tà ác tâm tư không ngừng kích động, còn nghĩ lần này lão bà đã chết có thể nhiều hơn bao nhiêu tiền.

Hắn đã sớm chịu không nổi kia bà thím già, bắt quá như thế nào đều thoát khỏi không được.

Lúc này bảo bảo hành vi nhưng xem như giúp hắn một cái đại ân.

Nam nhân cảm thấy hắn nửa đời sau nhân sinh sẽ phi thường thống khoái.

Bảo bảo yên lặng nhìn nam nhân, đem hắn tà ác tâm tư đều nhìn ra tới tới, đương nam nhân dùng tràn ngập ghê tởm ánh mắt nhìn chính mình thời điểm, nàng giật giật súng lục.

Phốc!

“A a a a!”

Hết thầy phát hiện đột nhiên lại nhanh chóng, bảo bảo cũng sửng sốt.

Chỉ thấy trung niên nam nhân vừa mới chỉ vào bảo bảo cánh tay đột nhiên như là bị vũ khí sắc bén cắt đứt, máu tươi phun trong lòng

ngực hấn nam hài vẻ mặt, cũng phun tới rồi bên cạnh không phản ứng lại đây từ bưu cùng Tôn Vũ Hạnh trên người một ít.

Tôn Vũ Hạnh khế nhúu mày, sau đó nhìn về phía bảo bảo, đang nghĩ ngợi tới: Chẳng lẽ đây cũng là bảo bảo làm?

Lại thấy bảo bảo đã quay đầu nhìn về phía bên kia, nhàn nhạt biểu tình khôi phục ngày thường thiên chân, còn mang theo hài tử ủy khuất, miệng nhỏ nhỏ ra mềm như bông tiếng kêu, “Ba ba ma ma!”

Tôn Vũ Hạnh lập tức theo nàng ánh mắt nhìn lại, liền nhìn đến công ánh mặt trời đi hướng bên này hai người.

Này hai người..... Thật là vô luận nhìn vài lần, như cũ làm người chấn động kinh diễm!

Tôn Vũ Hạnh nghĩ như vậy, sau đó phát hiện trường hợp lại hình thành quỹ dị yên tĩnh, ánh mắt mọi người đều dừng ở đi hướng bên này hai người trên người.

Này hai người thỉnh thoảng người khác, đúng là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng một đường đi tới, trên đường người đều không tự giác nhường đường, làm bọn hấn đi tới bảo bảo trước mặt.

“Ma ma ~” bảo bảo đối Đường Niệm Niệm làm nũng, ngửa đầu dùng ngập nước đôi mắt xem nàng.

Đường Niệm Niệm duỗi tay sờ sờ nàng mềm phát, nói: “Bảo bảo không sai.”

Bảo bảo lập tức triển khai miệng cười.

Chỉ cần ma ma không sinh khí, vậy vạn sự đại cát.

“Đường muội tử.” Hách Liên Thư nhúu mày, nàng ngữ khí lộ ra chút không tán đồng, khó xử nói: “Người biết nơi này đã xảy ra cái gì

sao?”

Phía trước nàng liền hoài nghi có thể là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đối bảo bảo giáo dục phương thức có vấn đề, mới có thể lệnh bảo bảo làm ra này phiến hành vi. Nếu không bảo bảo một cái như vậy tiểu nhân hài tử, như thế nào sẽ nói giết người liền giết người. Lúc này nghe được Đường Niệm Niệm cái gì cũng chưa hỏi, liền nói bảo bảo không sai, càng cảm thấy đến chính mình đoán trúng chân tướng —— bọn họ đối bảo bảo giáo dục quả nhiên có vấn đề.

Đường Niệm Niệm nhìn nàng một cái, lại nhàn nhạt đảo qua toàn trường, vuốt bảo bảo mềm phát, gật đầu nói: “Biết, bảo bảo chịu khi dễ.”

Mọi người vừa nghe nàng nghiêm túc bình tĩnh trả lời, thiếu chút nữa choáng váng.

Nàng rút cuộc là nào con mắt nhìn ra tới bảo bảo bị khi dễ? Trợn mắt nói dối cũng không thể như vậy điên đảo sự thật a!

Chỉ là bọn hắn nơi nào minh bạch, ở Đường Niệm Niệm trong mắt, chính là bảo bảo bị khi dễ. Nếu không phải bảo bảo bị quấy rầy, bảo bảo sẽ không đánh người, nếu không phải bảo bảo bị nhục mạ, bị chạm vào nghịch lân, bảo bảo sẽ không giết người.

Bảo bảo có thể chịu đựng mọi người vây đồ, bị mọi người chát vấn, đều không có đối mọi người phát tác, vẫn là bởi vì để ý Đường Niệm Niệm nói qua nói, còn có bản thân thuần nhiên tính tình.

Việc này nếu phát sinh ở niệm hồng đại lục nói, ai dám như vậy đối bảo bảo, không cần bảo bảo tự mình động thủ, rất nhiều người nhanh chóng vì nàng xử lý hết thảy.

Hách Liên Thư cũng bất đắc dĩ. Nàng đã sớm phát giác đến nhà này tính tình liền theo chân bọn họ dung mạo khí chất giống nhau, không giống người thường thả tuyệt đỉnh.

Lúc này Tôn Vũ Hạnh mở miệng nói: “Bảo bảo giết người.”

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Không có.”

Nàng trả lời quá đạm nhiên nhanh chóng, lệnh Tôn Vũ Hạnh sửng sốt. Nàng cũng hy vọng không có, bất quá nhiều người như vậy tận mắt nhìn thấy đến sự tình, còn có video chứng cứ, căn bản là không có cách nào che giấu sự thật.

Nàng tâm tình phức tạp không có lập tức phản bác Đường Niệm Niệm, cái kia bị chặt đứt tay trung niên nam nhân lúc này đã suyễn quá khí tới, lây dính huyết mặt thoạt nhìn phi thường dữ tợn, trừng mắt Đường Niệm Niệm đầy miệng nước miếng bay tứ tung, “Tiện kỹ nữ, tưởng thoát tội? Thảo nê mã không có khả năng! Nhiều người như vậy đều nhìn, các người toàn bộ đều đến ngồi tù,..... ¥ , *”

Từ nam nhân một mở miệng, Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt liền lóe hạ. Chỉ là bị Đường Niệm Niệm kéo lấy tay áo, ngăn trở hấn hành vi. Vẫn luôn chờ nam nhân mắng đến thở không nổi thời điểm, nàng tay hướng quần áo túi duỗi ra, một phen tiểu chủ thủ bị nàng cầm ở trong tay, đạm nhiên hướng nam nhân yết hầu ném đi.

“Đường muội tử!” Hách Liên Thư lại phát ra kêu sợ hãi.

Mọi người cũng lại lần nữa bị kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ thấy kia chủ thủ chuẩn xác không có làm đạm thủng nam nhân yết hầu, nam nhân yết hầu còn phát ra lộc cộc lộc cộc thanh âm, hai mắt trừng to, cùng phụ nữ trung niên chết bộ dáng hòa khí giống nhau.

“Người!” Tôn Vũ Hạnh đạm người cũng bị trước mắt biến cố kinh sợ.

Đường Niệm Niệm nhìn bọn họ, bình tĩnh nói: “Hấn không chết, kia đao là plastic.”

Nguyên bản bị kinh hách quá độ mọi người, vừa nghe đến nàng này đăm nhiên nghiêm túc lời nói, thế nhưng nhin không được có chút buồn cười, biểu tình lập tức trở nên vắn vẹo lên.

“Đường muội tử, người này..... Không khỏi.....” Hách Liên Thư đã không biết chính mình nên nói cái gì, biểu tình thực cứng đờ.

Loại này liếc mắt một cái khiến cho người nhìn ra lời nói dối, người rớt cuộc là nói như thế nào đến như vậy nghiêm túc bình tĩnh a!

Này chủ tử nếu là plastic, còn có thể đem người đâm vào như vậy thâm, như vậy nhiều máu?

Đường Niệm Niệm như cũ bình tĩnh, ngón tay một câu, liền đem kia chủ tử trừu trở về. Một cái tục mệnh pháp thuật vô thanh vô tức ném ở trung niên nam nhân trên người, đăm nhiên nói: “Các người xem, hắn còn sống.”

Nàng lời nói vừa mới rơi xuống, mọi người tới không kịp phản bác, liền nghe được “Khụ khụ khụ khụ” một trận ho khan tiếng vang lên.

Nguyên bản nằm trên mặt đất đã không có hơi thở trung niên nam nhân thế nhưng giống rút gân giống nhau đạn ngòi dầy, đôi tay che lại chính mình yết hầu, một bộ kinh hồn chưa định dữ tợn bộ dáng, sắc mặt đều trắng bệch trắng bệch.

“..... Thật, thật sự không chết! Sao có thể, ta rõ ràng nhìn đến kia.....”

“Thiên a, ta xuất hiện ảo giác sao?”

“Chuyện này không có khả năng!”

Mọi người đều nhin không được phát ra tiếng kêu sợ hãi.

Hách Liên Thư cùng Tôn Vũ Hạnh đăm người cũng lộ ra kinh ngạc biểu tình.

Mặc cho ai đều không thể tin tưởng tận mắt nhìn thấy đến chết đi người sẽ sống sót, chính là trước mắt hết thầy lại làm cho bọn họ không thể không tin.

Nếu nói nơi này nhất rõ ràng chân tướng, không gì hơn trung niên nam nhân bản nhân.

“Người..... Người..... Người là cái gì yêu quái!” Hấn hoảng sợ trừng mắt Đường Niệm Niệm, hàm răng đều ở run lên.

Phía trước hấn rõ ràng thể hội một phen đối mặt tử vong khủng bố cùng thống khổ, đó là làm nhân tinh thần đều phải hồng mắt khủng bố. Lúc ấy hấn có một loại quỷ dị cảm thụ, đó là một loại mơ hồ, sắp tiêu tán vô tận không mang hư không cảm giác, mặc danh hấn liền minh bạch đây là cái gọi là hồn phách.

Chỉ là đương hấn liền phải tiêu tán thời điểm, hấn thấy được Đường Niệm Niệm đăm nhìn chính mình ánh mắt, làm hấn hồn phách đều nhịn không được rung mình. Ngay sau đó, một đạo bạch quang chợt lóe, hấn liền lại cảm giác được thân thể ngũ cảm, còn có yết hầu đã từng thừa nhận quá thống khổ.

Này hết thầy, hoàn toàn vượt quá hấn nhân sinh nhận tri, làm hấn phát đến nội tâm sợ hãi.

Đường Niệm Niệm không trả lời hấn nói, lại đem chủ thủ triều hấn ném đi, thật sâu chui vào hấn trái tim, lệnh nam nhân thanh âm lại lần nữa hoàn toàn mà ngừng, thẳng tắp đảo trở về trên mặt đất.

Mọi người lại lần nữa yên tĩnh không tiếng động.

Đường Niệm Niệm đối mọi người nói: “Plastic, không có việc gì.”

Nàng muốn bọn họ tồn tại, bọn họ liền tuyệt đối không chết được.

Mọi người không có đáp lại nàng lời nói, chỉ có thể nhìn nàng lại bình tĩnh rút về chủ thủ, nhìn đến nàng ngón tay quần lấy cùng dây

nhỏ, lệnh một đầu cột lấy kia đem chủ thủ, cũng liền không có nghi hoặc vì cái gì nàng có thể cách không rút về chủ thủ.

Hết thầy liền như vậy tự nhiên, nam nhân lại đột nhiên đạn ngòi dấy, sau đó da mặt xanh trắng nhanh chóng lui về phía sau, tay chân cùng sử dụng chặt vật bò, trong miệng còn thật không minh bạch hoảng sợ kêu to, “Yêu quái a, nàng là ma quỷ, giết nàng, người tới a, mau giết nàng.....”

Đường Niệm Niệm đạm nhiên lại ném chủ thủ..... Lại thu hồi..... Lại ném ra..... Thu hồi.....

Như vậy lặp lại vài lần, nam nhân ánh mắt càng ngày càng đại ra sợ hãi, mọi người biểu tình cũng càng ngày càng chết lặng.

Đường Niệm Niệm lại một lần thu hồi chủ thủ, nghiêng đầu đối bảo bảo hỏi: “Bảo bảo đánh ra đi kia viên viên đạn cũng là plastic đúng không?”

Bảo bảo đôi mắt lóe sáng, gạt đầu, “Ân a!”

Đường Niệm Niệm nói: “Về sau bị khi dễ, đừng giết người.”

Bảo bảo tiếp tục gạt đầu, cùng nàng biểu tình không có sai biệt bình tĩnh nghiêm túc, “Bảo bảo không có giết người, bảo bảo đánh ra cái kia plastic viên đạn có thuốc ngủ, cho nên cái kia người đáng ghét là tạm thời ngủ rồi.”

“Ngoan.”

-----oOo-----

035 này đàn trưởng thành sớm hài tử

Nguồn: EbookTruyen.Net

Plastic viên đạn thuốc ngủ có thể làm người hôn mê? Plastic viên đạn có thể đánh xuyên qua người giữa mày? Plastic viên đạn có thể đánh đến người giữa mày máu tươi bay loạn?

Nói dối cũng muốn có điểm căn cứ, không thể thuận miệng nói bậy a!

Tâm tình mọi người đặc biệt phức tạp, lại không có một người phản bác bảo bảo nói.

Vì cái gì?

Bởi vì bảo bảo nói xong lúc sau liền đi hướng cái kia thoạt nhìn đã sớm đã chết phụ nữ trung niên bên người. Nàng ngồi xổm nhỏ thân mình, tay nhỏ hướng trong túi móc ra tới một bàn tay bộ, mang ở chính mình tay nhỏ thượng, sau đó mọi người cũng không thấy rõ nàng động tác, nàng mang bao tay tay nhỏ liền nhéo một viên đạn xác.

Này màu sắc kia bộ dáng, nhưng một chút đều không giống như là plastic.

Bảo bảo đem viên đạn lấy ra tới sau, sạch sẽ cái tay kia lại hướng túi sờ mó, móc ra tới một bình nhỏ nước khoáng, mở ra cái nắp hướng phụ nữ trung niên trên mặt đảo.

Mọi người liền nhìn đến phụ nữ trung niên giữa mày huyết bị hướng sạch sẽ, lại nhìn không tới viên đạn khổng. Chẳng những nhìn không tới viên đạn khổng, kia phụ nữ trung niên trọn tròn tròn mắt cũng chậm rãi hồi phục tiêu cự, cùng phía trước trung niên nam

nhân giống nhau co rút hạ, ngay sau đó nhẩy đánh lên, sắc mặt trắng bệch đến như là mới từ địa ngục đi rồi một vòng trở về.

Trên thực tế nàng thật là từ địa ngục đi rồi một vòng trở về.

“..... Hiễn hách..... Lộc cộc.....” Phụ nữ trung niên hoảng sợ trừng mắt bảo bảo, thế nhưng liền lời nói đều nói không rõ.

Bảo bảo nhẹ chớp chớp mắt, hướng phụ nữ trung niên đến gần rồi một bước.

Phụ nữ trung niên thật giống như nhìn đến cái gì Hồng Hoang mãnh thú giống nhau, tay chân cùng sử dụng sau này lui, biên trở về biên mờ miệng không rõ bén nhọn kêu sợ hãi: “Người đừng tới đây, đừng tới đây, a a a! Tránh ra, tránh ra a!”

“Người thực sợ hãi?” Bảo bảo hỏi.

Phụ nữ trung niên hoảng sợ lắc đầu lại gật đầu, cơ hồ đều có chút điên khùng. Nàng bắt tri bắt giác liền rơi lệ đầy mặt, biểu tình nhìn qua thực hồng mắt.

Bảo bảo không có tiếp tục để sát vào nàng, đứng ở tại chỗ lại hỏi: “Người còn dám mắng ta sao?”

“Không dám, không dám, ta cái gì cũng không dám, cầu xin người buông tha ta đi, ta sai rồi, ta sai rồi, ô ô ô ô!” Phụ nữ trung niên hoảng sợ không ngừng lắc đầu, tóc tán loạn, quần áo dính đầy bụi đất, hơn nữa nàng hiện tại khóc kêu bộ dáng, cho dù có người ta nói nàng là kẻ điên, cũng sẽ không bị người hoài nghi.

Bảo bảo bưng tỉnh đại ngộ quay đầu lại, chạy chậm trở lại Đường Niệm Niệm bên người, ngửa đầu đối Đường Niệm Niệm nói: “Ma ma, người nói thật dối.”

Giết người thật là đối địch nhân nhẹ nhất trừng phạt.

Phía trước phụ nữ trung niên ở một cái chớp mắt trung tử vong, căn bản là thể hội không đến bao lớn thống khổ, cũng căn bản là sẽ

không hối hận chính mình hành động. Bảo bảo còn phải nhân nàng tử vong ảnh hưởng sinh hoạt, làm nàng thiếu chút nữa mất đi sinh hoạt ở hiện đại lạc thú.

Phụ nữ trung niên tồn tại liền không giống nhau, chẳng những hoảng sợ sợ hãi, căn bản không dám lại nhục mạ bảo bảo, cũng không dám lại đối bảo bảo làm ra bất luận cái gì làm tiền sự tình, thể xác và tinh thần đã được đến nghiêm trọng trừng phạt, nửa đời sau chỉ sợ đều sẽ không quên lần này giáo huấn.

Đường Niệm Niệm sờ sờ nàng tóc, nhìn về phía cái kia đầu cột lấy băng vải, tay cũng bó thạch cao thiếu niên nam hài.

Thiếu niên nam hài đã sớm bị trước mắt một màn sợ tới mức ngốc ngốc lẳng lẳng, bất quá hài tử chính là hài tử, luôn có chút ghé con mới sinh không sợ cộp tinh thần. Đường chú ý tới Đường Niệm Niệm cùng bảo bảo nhìn chính mình thời điểm, hấn thể nhưng trừng mắt hai người, lớn tiếng ghét mắng: “Yêu quái, các người toàn bộ đều là yêu quái, yêu quái đi tìm chết, yêu quái đều đi tìm chết!”

Lần này không đợi Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nói chuyện, bảo bảo đã trước mở miệng, “Ba ba ma ma, trường học sự tình bảo bảo sẽ chính mình xử lý.”

Đường Niệm Niệm kinh ngạc liếc nhìn nàng một cái. Từ những lời này ngữ bên trong, nàng nghe ra tới bảo bảo đối trường học thượng tâm, đối trường học sinh hoạt cũng thật sự để ý, nếu không cũng sẽ không mở miệng muốn chính mình xử lý hết thảy.

“Ân.” Đường Niệm Niệm đối nhà mình hài tử vẫn là rất có tin tưởng, hơn nữa rất dung túng.

Tư Lăng Cô Hồng như nhau thường lui tới trừ bỏ đối đãi Đường Niệm Niệm ngoại, không đem chung quanh vạn vật để vào mắt. Thấy Đường Niệm Niệm không có tiếp tục đi xuống ý tứ, nắm nàng tay muốn đi.

Hắn vừa động, người chung quanh không tự giác liền lại giống bọn họ tới khi giống nhau buông ra con đường.

Hách Liên Thư lúc này cũng hoàn hồn, vội vàng đuổi theo Tư Lăng Cô Hồng toàn gia, nói: “Ta lái xe tới, cùng nhau đi thôi.”

Hôm nay chuyện này thật sự là vượt qua năng tiếp thu phạm vi, lại còn không có làm nàng mất đi lý trí, rõ ràng chính mình nên làm chút cái gì.

Lạc Quân không có như vậy nhiều tâm tư, hắn ánh mắt đều đi theo bảo bảo trên người, sớm nhìn thấy nàng phải đi khi liền tới đến bên người nàng.

Đường Niệm Niệm không có cự tuyệt, cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau ngồi trên Hách Liên Thư xe.

Bảo bảo lại ở lên xe phía trước, đi đến Liễu Xảo Xảo trước mặt, một đôi ngập nước thanh triệt mắt to nhìn nàng.

Liễu Xảo Xảo hiển nhiên không nghĩ tới nàng sẽ đến chính mình trước mặt, còn tưởng rằng nàng phải hướng chính mình biểu đạt lòng biết ơn, vội vàng cười nói: “Bảo bảo bị sợ hãi đi, may mắn tỷ tỷ sáng sớm cấp bảo bảo ba ba gửi tin tức, làm hắn chạy tới, bằng không thật đúng là không biết làm thế nào mới tốt.”

Nàng lời này trên thực tế là nói cho Tư Lăng Cô Hồng nghe được, nàng đáy lòng bất mãn Tư Lăng Cô Hồng thế nhưng tới cũng không biết cảm tạ chính mình một tiếng.

Bảo bảo lẳng lặng nhìn chăm chăm nàng, mềm như bông thanh âm rất êm tai, khẩu khí lại có loại không thuộc về hài tử bình tĩnh thông dong, “Ngữ văn khóa thượng ta học được hai cái từ, gọi là gây ông đập lưng ông, người không phạm ta, ta không phạm người.”

Liễu Xảo Xảo tâm thần bất an nhảy nhảy, một bộ nghi hoặc biểu tình nhìn bảo bảo, “Bảo bảo, người đây là có ý tứ gì?”

Bảo bảo nói: “Người hảo bỗn nga, ta ý tứ chính là muốn trả thù người lạ.”

“.....” Liễu Xảo Xảo thân thể nháy mắt liền cứng lại rồi.

Nàng một hồi lâu mới tìm về thanh âm, không thể hiểu được nói: “Bảo bảo, người trả thù ta làm cái gì? Người có phải hay không bị người nào lừa?”

Bảo bảo nháy mắt, lắc đầu, “Một người ký ỨC là sẽ không gạt người.”

Liễu Xảo Xảo không rõ nàng những lời này ý tứ, bất quá cũng hiểu được bảo bảo là hoài nghi chuyện này là nàng tính kế. Chẳng sợ trên thực tế thật là như vậy, nhưng nàng lại không rõ rốt cuộc là nơi nào làm lỗi, thế nhưng làm bảo bảo phát hiện chân tướng.

Liễu Xảo Xảo còn tưởng lại giải thích chút cái gì, như thế nào đều không muốn bảo bảo nhận định sự thật.

Chỉ là bảo bảo không có lại cùng nàng nói chuyện ý tứ, xoay người đi vài bước liền chui vào Hách Liên Thư trong xe.

Nàng đối Liễu Xảo Xảo nói kia phiên lời nói, phần lớn người đều nghe được rõ ràng.

Hách Liên Thư cũng kỳ quái bảo bảo là như thế nào phát hiện, nghĩ thầm như vậy cũng hảo, miễn cho nàng còn phải suy nghĩ như thế nào làm bảo bảo đề phòng Liễu Xảo Xảo một chút. Chờ Đường Niệm Niệm một nhà cùng Lạc Quân đều lên xe tử, Hách Liên Thư liền chui vào ghế điều khiển, lái xe tuyệt trần mà đi, lưu lại trường quân đội Hoa Lam cửa một đám người hai mặt tương khuy, phần lớn đều còn không có từ vừa mới sự kiện hoàn hồn.

Tôn Vũ Hạnh như suy tư gì nhìn Liễu Xảo Xảo, lại nhìn trên mặt đất một bộ tinh thần hoảng hốt trung niên phu thê, cùng từ bưu thương lượng hạ, khiến cho người đem nhà này mang tiến lãng hoa trường quân đội phòng y tế.

Chuyện này đối trường quân đội Hoa Lam vẫn là có không nhỏ ảnh hưởng, cần thiết điều tra rõ ràng.

Liễu Xảo Xảo chú ý tới Tôn Vũ Hạnh bọn họ động tác, biểu tình lại cứng đờ một chút.

Ở bên người nàng tôn lan không có phát hiện nàng khác thường, còn lôi kéo nàng cánh tay, vẻ mặt kích động nói: “Xảo xảo, thật sự hảo soái, so quốc tế minh tinh còn soái, trên đời này như thế nào có như vậy soái nam nhân a! Khó trách, ha ha ha ha, khó trách người đối nhân gia yêu sâu sắc a, đáng tiếc danh thảo có chủ ha.”

Liễu Xảo Xảo vốn dĩ liền phiền lòng, nghe được nàng này trêu đùa lời nói, vừa giận liền ném ra tay nàng, lạnh giọng nói: “Đừng tới phiền ta, cái gì danh thảo có chủ, sớm muộn gì sẽ trở thành ta!”

Tôn lan bị nàng ném ra cũng có chút sinh khí, thấy nàng một bộ nhất định phải được biểu tình, tâm lý ám trào. Tuy rằng Liễu Xảo Xảo cũng thật xinh đẹp, nhưng là Đường Niệm Niệm một tương đối, liền hình thành tiên minh đối lập, vô luận là dung mạo vẫn là khí chất đều kém đến không phải một chút.

Nhân gia đều có như vậy xinh đẹp lão bà cùng hài tử, người còn muốn đi đoạt, đoạt được đến mới là lạ!

Tôn lan trong lòng nghĩ như vậy, lại không có nói rõ ra tới. Nàng biết nàng liền tính nói, lấy Liễu Xảo Xảo tính tình cũng sẽ không nghe, ngược lại còn sẽ đối nàng phát hỏa.

Mọi người tâm tư khác nhau, đám kia các phóng viên lại là vui vẻ nhất.

Tuy rằng bọn họ không có được đến ngay từ đầu muốn tin tức, bắt quá phía trước phát sinh hết thấy lại so với nguyên tưởng tin tức muốn trân quý quá nhiều.

Bọn họ đều rõ ràng, chính mình đỉnh đầu thượng phim nhựa một khi phát ra đi, nhất định sẽ khiến cho oanh động.

Hoa lam quân khu.

Hách Liên Thư xe ngừng ở cửa, Đường Niệm Niệm một nhà cùng Lạc Quân liền từ xe đi ra.

Ở phía sau bọn họ Hoắc gia xe cũng vừa lúc dừng lại, Hoắc Tinh Nhi vội vội vàng vàng nhảy xuống, chạy đến bảo bảo cùng Lạc Quân bên người.

Nàng gần nhất liền chiếm cứ bảo bảo một bên, làm Lạc Quân xem đến nhíu mày, không tiếng động hừ hạ.

Một màn này bị Hách Liên Thư thấy được, chỉ cảm thấy buồn cười đến không được, trong lòng chấn động cũng khôi phục không ít.

Hoắc Tinh Nhi một tới gần bảo bảo, liền nhanh chóng đem tay nhỏ vói vào bảo bảo quần áo trong túi.

“Di?” Hoắc Tinh Nhi gãi gãi tay nhỏ, sau đó đem tay nhỏ vươn tới. Ở tay nàng chỉ có cái tiểu thêu bao nhi, vải dệt vừa thấy liền rất hảo, thêu hoa thực giản lược hào phóng, rất giống cổ đại cái loại này trang bạc túi tiền nhỏ.

“Người làm cái gì?” Bảo bảo nghi hoặc hỏi.

Hoắc Tinh Nhi lôi kéo cái túi nhỏ hệ dây thừng, lại phát hiện như thế nào đều kéo không ra, miệng liền bẹ bẹ, đem cái túi nhỏ còn cấp bảo bảo, nói: “Ta đã sớm muốn hỏi, người túi như thế nào có thể trang như vậy nhiều đồ vật a, mỗi lần đều có thể nhìn đến người từ trong túi lấy ra bất đồng đồ vật.”

Bảo bảo cầm nàng hoài tới túi Càn Khôn, lại một lần ăn ngay nói thật, “Chính là cái này a, cái này gọi là túi Càn Khôn, có thể trang thật nhiều đồ vật, liền toàn bộ trường học đều chứa được nga.”

Hoắc Tinh Nhi mắt trợn trắng, rõ ràng lại lần nữa không tin nàng lời nói thật, hừ hừ nói: “Người làm gì không nói cái này là Doraemon vạn năng túi a!”

Bảo bảo bình tĩnh nói: “Doraemon túi cũng so ra kém ta túi Càn Khôn.”

“Người liền khoác lác đi!” Hoắc Tinh Nhi ngửa đầu nhìn thiên, vẻ mặt khoa trương nói: “Oa, bầu trời thật nhiều bị người thổi đi lên ngưu ngưu nga!”

Hai cái đáng yêu tiểu oa nhi đối thoại, xem đến Hách Liên Thư cùng đi ngang qua người đều không khỏi cười.

Đường Niệm Niệm cũng nhìn nhìn hai người, không nói gì thêm.

Trong chốc lát thời gian liền đến mười tám hào biệt thự, cũng chính là Đường Niệm Niệm toàn gia hiện tại gia.

Ở bảo bảo muốn vào đi thời điểm, tay áo lại bị Lạc Quân bắt lấy không phóng.

Bảo bảo quay đầu lại xem hấn, Lạc Quân tiểu đồng giày mặt lạnh đều đỏ, lại còn kiên định nhìn nàng, thực gian nan đem nói xuất khẩu: “Ngày mai ta tới tìm bảo bảo đi ra ngoài chơi.”

Bảo bảo chớp chớp mắt, nói: “Hảo.”

Lạc Quân cả người đều giống vì nàng cái này tự giải phóng, khuôn mặt nhỏ đều có chút tươi cười.

Hách Liên Thư ở một bên nói: “U, đây là muốn hẹn hò a.”

“Dong dài!” Lạc Quân như là then quá thành giận nói thanh, không dám lại xem bảo bảo, xoay người liền đi.

Bảo bảo nhìn hấn bóng dáng, hậu tri hậu giác mới hiểu được, Lạc Quân nói đến tìm nàng chơi là hẹn hò.

Tiểu hài tử cùng nhau chơi, cùng tình nhân gian hẹn hò có quan hệ sao?

Lạc Quân ca ca quả nhiên trưởng thành sớm.

Nàng lại không có phát giác, nàng có thể có thể nghĩ vậy chút, kỳ thật cũng rất sớm thực.

-----oOo-----

036 chậm chờ, đã nhích người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ngày hôm sau sáng sớm, Lạc Quân liền tới phóng, đương hấn bị nhìn đến ăn mặc một thân thường phục, nghiêng công cái thỏ con bao bảo bảo, tiểu diện than trên mặt liền lộ ra một chút tươi cười. Chẳng qua ngay sau đó nhìn đến tùy bảo bảo mặt sau ra tới Hoắc Tinh Nhi, vẻ mặt của hấn tức khắc liền đen.

“Người vì cái gì ở chỗ này!” Lạc Quân đối Hoắc Tinh Nhi không chút khách khí hỏi.

Hôm nay chính là hấn cùng bảo bảo hai người hẹn hò!

Hoắc Tinh Nhi trợn trắng mắt, một bộ dáng vẻ đắc ý, nói: “Ta vì cái gì không thể ở chỗ này a, gia gia tự mình phân phó ta tới tìm bảo bảo chơi, mới không phải ta nghĩ đến đâu!”

“Không nghĩ tới cũng đừng tới.” Lạc Quân từ trước đến nay lời nói thiếu, chính là đối mặt cái này từ ban công kia một lần sau, liền tổng chặn ngang tiến hấn cùng bảo bảo hai người chi gian Hoắc Tinh Nhi, tổng không thể thiếu bài xích lời nói.

Hoắc Tinh Nhi tính cách ở nào đó phương diện lại cứng cỏi đáng sợ, bị Lạc Quân như vậy bài xích, nàng chẳng những không khóc không nháo không khó trách, ngược lại càng cảm càng hăng, thấy Lạc Quân càng sinh khí, nàng liền càng cao hứng, biểu hiện cùng bảo bảo càng thân cận.

Ta mới không phải tưởng cùng bảo bảo chơi, ta nhưng ghét nhất tư lẳng bảo bảo. Chẳng qua vì có thể làm Hách Liên Lạc Quân càng tức giận, mới có thể cùng bảo bảo chơi! Không sai, trên thực tế chính là như vậy lạp!

Hoắc Tinh Nhi trong lòng nghĩ như vậy, liền kéo lại bảo bảo tay, nói: “Bảo bảo, ta biết một cái công viên trò chơi thực hảo chơi, ta mang người đi. Hừ hừ, đến lúc đó vì cái gì so một lần xem ai lá gan đại, người cũng không nên bị dọa khóc nga.”

Lạc Quân nhìn bảo bảo bị Hoắc Tinh Nhi lôi đi, lập tức đuổi theo đi, giữ chặt bảo bảo một cái tay khác, trừng mắt Hoắc Tinh Nhi, “Người buông tay!”

“Không bỏ, không bỏ, chính là không bỏ! Đừng tưởng rằng người tập thể liền ghê gớm, người nếu là đánh khi dễ ta nói, ta liền nói cho gia gia!” Hoắc Tinh Nhi chẳng những không bỏ, còn đem bảo bảo hướng phía chính mình kéo.

Lạc Quân bất mãn nàng hành vi, lại thật đúng là làm không ra đánh nữ hài hành vi, đặc biệt là Hoắc Tinh Nhi so với hẳn tiểu.

“Ta chính mình đi.” Bảo bảo nhìn xem nơi này, lại nhìn xem cái kia. Không nghĩ bị hai người kéo tới kéo đi, làm cái xảo kính liền thoát khỏi hai người tay. Thấy hai người còn có tiếp tục khắc khẩu đi xuống ý tứ, nàng chớp chớp mắt, nói: “Rốt cuộc ra không ra đi chơi? Không đi nói, ta liền về nhà.”

“Chơi!” Lần này Hoắc Tinh Nhi cùng Lạc Quân trăm miệng một lời nói.

Ba cái tiểu bằng hữu đều là trưởng thành sớm chủ nhân, một chút đều không nghĩ bị đại nhân coi như hài tử, cho nên bọn họ đều không có làm người đi theo, liền xe chuyên dùng cũng không có chuẩn bị, từng người trên người đều mang theo tiền, quyết định dựa vào chính mình bản lĩnh giải quyết hết thảy.

Bảo bảo cùng Lạc Quân đều có vẻ thực bình tĩnh, nhưng thật ra Hoắc Tinh Nhi khó được có như vậy trải qua, dọc theo đường đi đều có vẻ thực hưng phấn.

Chỉ có bảo bảo biết, bọn họ chung quanh đi theo người, là Hách Liên cùng Hoắc gia người. Hiển nhiên này hai nhà đối với nhà mình

hài tử như vậy đi ra ngoài, vẫn là không yên tâm, rốt cuộc bọn họ tuổi tác thật sự không lớn.

Từ Lạc Quân ngăn cản hai taxi, ba cái hài tử liền ngồi tới rồi thủ đô nổi danh công viên trò chơi.

Này công viên trò chơi bên trong không chỉ có có rất nhiều ngoạn nhạc địa phương, còn bao gồm vườn bách thú, vườn cây, vận động câu lạc bộ, chiếm địa phạm vi rất lớn, đám người lưu động lượng cũng rất lớn.

Ba cái hài tử xuất hiện ở chỗ này cũng không chọc người ngạc nhiên, bắt quá bọn họ bộ dạng trang điểm tinh xảo vẫn là làm không ít người chú ý tới, đều nhin không được triều bọn họ nhiều xem vài lần, sau đó ở khắp nơi quan khán, muốn nhìn một chút bọn họ bên người có phải hay không có cha mẹ đi theo.

“Bảo bảo, người có hay không phát hiện, bọn họ luôn là chúng ta bên này xem a?” Hoắc Tinh Nhi hoài nghi nói.

Tuy rằng trước kia nàng cũng luôn bị người xem, chính là không giống hôm nay như vậy, bị nhiều người như vậy xem, ánh mắt còn rất kỳ quái.

Tiểu hài tử luôn là đặc biệt miễn cảm.

Lạc Quân cũng phát hiện chung quanh đám người quái dị, hấn nhíu nhíu mày, không cao hứng chính mình khó được cùng bảo bảo hẹn hò bị ảnh hưởng, liền nói: “Mặc kệ bọn họ, chúng ta chơi chính mình. Bảo bảo, người thích chơi cái gì? Ca ca mang người đi.”

“Lạc Quân ca ca quyết định thì tốt rồi.” Bảo bảo đem quyền quyết định giao cho Lạc Quân.

So với Hoắc Tinh Nhi cùng Lạc Quân đối chung quanh đám người chú mục bọn họ nghi hoặc, bảo bảo tác muốn rõ ràng rất nhiều.

Từ bọn họ nhỏ giọng khe khẽ nói nhỏ, bảo bảo nghe được trường quân đội Hoa Lam cùng viên đạn, plastic từ từ danh từ.

Tuy rằng ngày hôm qua phát sinh ở trường quân đội Hoa Lam công lớn sự tình, đã bị Hách Liên gia cùng Hoắc gia liên hợp ngăn cản tin tức tuyên bố, chính là đám người lực lượng là đáng sợ, đặc biệt là ở bát quái truyền bá phương diện.

Bảo bảo rõ ràng sự tình nguyên nhân, lại cũng không có đi qua độ để ý, tay nhỏ hướng trên người nghiêng công thổ trong bao lấy ra cái tiểu bánh kem, nhàn hạ đạm nhiên ăn lên.

Này túi xách là Hách Liên Thư đưa tới cho nàng, nghe nói là Hách Liên lão gia tử thân thủ chọn lựa, chuyên môn làm Hách Liên Thư mang đến đưa cho nàng lễ vật.

Bảo bảo cảm thấy chính mình quần áo túi quá tiểu, tùy tiện lấy ra tới đồ vật sẽ làm người kỳ quái, cho nên liền tùy thân trên lưng.

Nàng không biết, Lạc Quân đã vài lần xem trên người nàng con thổ bao. Nguyên nhân vô hấn, là bởi vì hấn cũng có cái đồng dạng kiểu dáng con thổ bao, chỉ là hấn cảm thấy như vậy đáng yêu bảo bảo cũng thực mắt mặt.....

Chính là bởi ở bảo bảo trên người thật sự hảo đáng yêu a!

Lạc Quân lỡ tai có chút đỡ lên, hấn nhìn bảo bảo cái kia ăn mặc phần hồng váy con thổ bao, lại nghĩ tới bị chính mình đặt ở trong nhà cái kia, ăn mặc màu đen thân sĩ trang phục con thổ bao, bỗng nhiên có chút hối hận không có nghe Hách Liên Thư xúi giục bởi ra tới.

Nếu chính mình cũng bởi ra tới nói, không phải liền cùng bảo bảo thành tình lữ bao sao.

Lạc Quân một người tâm tư kích động, Hoắc Tinh Nhi tắc đối bảo bảo nói: “Cũng cho ta khối bánh kem la.”

Bảo bảo hướng con thỏ trong bao sờ mó, chính là một khối đóng gói tinh xảo bánh kem, vẫn là Hoắc Tinh Nhi yêu thích blueberry vị.

Hoắc Tinh Nhi tự nhiên tiếp nhận tới, bị mỹ thực dụ hoặc sau, biểu tình cùng ngôn ngữ đều là ngọt tư tư, “Có bảo bảo ở, thật sự là quá phương tiện.”

Nàng đã hoàn toàn không rời rắm bảo bảo vạn năng túi vấn đề, cảm thấy bảo bảo tùy thời có thể lấy ra yêu cầu đồ vật hành vi hết sức bình thường.

Đây là hài tử tư tưởng, có đôi khi luôn là đơn giản như vậy, sẽ không quá mức đi tìm tòi nghiên cứu chút cái gì. Rõ ràng là phi thường thần kỳ sự tình, chính là thấy nhiều lúc sau, liền cảm thấy đương nhiên.

Bảo bảo cũng không quên Lạc Quân, lại móc ra cái chocolate hương vị bánh kem cho hắn.

Lạc Quân vốn dĩ có chút ảm đạm sắc mặt, lập tức liền giãn ra khai.

Nơi xa một tòa cao lầu.

Một cái ăn mặc hưu nhân phục nam nhân trong tay cầm một bộ kính viễn vọng, lỗ tai còn mang theo tai nghe, cùng người nào đó nói chuyện: “Xác định mục tiêu.”

“Mục tiêu hiện tại cùng hai đứa nhỏ cùng nhau, là Hách Liên gia tiểu sói con, cùng Hoắc gia nhỏ nhất vị kia tiểu công chúa.”

“Bọn họ chính hướng bánh xe quay phương hướng hành động.”

“Minh bạch.”

Nam nhân bắt lấy tai nghe, lại đem kính viễn vọng thu hồi tới, công đặt ở một bên đàn ghi-ta rương hướng dưới lầu đi.

.....

Buổi chiều ước chừng 6 giờ nhiều thời điểm.

Di động tiếng chuông điên cuồng vang, một khắc đều dừng không được tới.

Đường Niệm Niệm bị Tư Lăng Cô Hồng ôm đến phòng khách, thân thể liền bọc một cái khăn tắm, tóc cũng còn có chút hơi hơi ẩm, nghe được di động tiếng chuông, còn không có chờ nàng động thủ, Tư Lăng Cô Hồng đã đem điện thoại đưa tới, phóng tới nàng bên tai.

“Đường muội tử, người như thế nào hiện tại mới tiếp điện thoại, người lại không tiếp điện thoại, ta đều phải đi thượng nhà người đi!” Hách Liên Thư dồn dập thanh âm từ di động toát ra tới.

Đường Niệm Niệm bị nàng đột nhiên cao duệ thanh âm đâm hạ, Tư Lăng Cô Hồng thấy sau liền tưởng cắt đứt, bị Đường Niệm Niệm kịp thời ngăn cản, nâng lên con người không hề uy hiếp lực trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, biên đối với di động bên kia “Ân?” Một tiếng.

Nàng kia một cái trừng mắt, không những không có uy hiếp lực, còn mang theo tình sự sau dư lưu phong tình, làm Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt tối sầm lại, thần sắc hoàn toàn đều là sủng nịch ôn nhu, như cũ tinh tế dùng ôn hòa linh lực vuốt ve mái tóc của nàng.

Đối diện Hách Liên Thư như là bị Đường Niệm Niệm như vậy bình đạm đáp lại chọc giận, thanh âm càng dồn dập, “Ân? Còn ân? Người chẳng lẽ không có phát hiện bảo bảo đến bây giờ còn không có trở về sao? Di động của nàng, còn có Lạc Quân, ngôi sao nhỏ di động đều đánh không thông, liền định vị cũng không có biện pháp!”

Đường Niệm Niệm minh bạch nàng ý tứ.

Đây là bảo bảo bọn họ đã xảy ra chuyện?

Đường Niệm Niệm đối Hách Liên Thư nói: “Bọn họ không có việc gì.”

Hách Liên sửng sốt, ngay sau đó vội vàng hỏi: “Đường muội tử biết bọn họ ở nơi nào?”

“Biết.” Đường Niệm Niệm dễ dàng dùng linh thức liền tìm tới rồi bảo bảo hiện tại nơi.

Hách Liên Thư nghe nàng ngữ khí không giống như là nói dối, vẫn luôn treo cao tâm rớt cuộc vững vàng xuống dưới không ít, khẩu khí cũng bình thản, “Bọn họ hiện tại ở nơi nào? Sao không có việc gì? Nga, đường muội tử nói không có việc gì, kia hẳn là không có việc gì. Chính là bọn họ di động cùng định vị là chuyện như thế nào, này thằng nhóc chết tiệt, không phải là cố ý hấn lão mẹ đi!”

“Bọn họ ở chơi mạo hiểm trò chơi.” Đường Niệm Niệm nói như vậy.

Ở nàng linh thức chú ý hạ, liền nhìn đến bảo bảo cùng Lạc Quân, Hoắc Tinh Nhi ba cái hài tử, chính miêu thân mình hành tẩu ở một cái mật thất giống nhau địa phương.

Như vậy không gian tuyệt đối vậy không được bảo bảo, lấy nàng bản lĩnh cũng có thể an toàn đem Lạc Quân cùng Hoắc Tinh Nhi mang về tới. Chỉ là rõ ràng, bọn họ không tính toán đơn giản như vậy trở về.

“A?” Hách Liên Thư ngẩn người.

Đường Niệm Niệm không có tiếp tục giải thích, đơn giản cắt đứt điện thoại.

Ở cắt đứt điện thoại sau, nàng triều di động nhìn thoáng qua, mới phát hiện ở một giờ trước thu được một cái tin tức.

“Hai vị bằng hữu, phía trước liền nói tưởng tụ một tụ, nhưng vẫn tìm không thấy cơ hội. Hôm nay vừa lúc nhìn đến hai vị bằng hữu hài tử, liền trước hết mời bảo bảo tới trong nhà chơi chơi, cùng nhau tĩnh chờ hai vị bằng hữu đã đến.”

Loại này nói chuyện khẩu khí.....

Tím say kim mê.

Đường Niệm Niệm đã sớm nghĩ đến chính mình bán đi tím say kim mê cổ phần, Khương thị nhất định sẽ chủ động tới tìm bọn họ, lại không có nghĩ đến bọn họ bắt đầu làm loại này áp chế hoạt động.

Đường Niệm Niệm yên lặng cấp bên kia trở về một cái tin tức, chờ một phút không thấy về tin tức, nàng liền đem điện thoại ném ở một bên. Lúc này Tư Lăng Cô Hồng cũng đã đem nàng tóc nhẹ nhàng từng đợt từng đợt lỏng làm nhu, lấy ra nàng xiêm y thân thủ cho nàng xuyên, biên cười khế hỏi: “Niệm Niệm tưởng như thế nào chơi?”

“Chậm rãi chơi.” Đường Niệm Niệm thân thể theo hấn cho chính mình mặc quần áo hành động phối hợp động tác, một hồi duỗi tay một hồi chen chân vào, thuận theo đến không thể tưởng tượng, lại có loại lười biếng nhu mì phong tình, làm Tư Lăng Cô Hồng vì nàng xuyên xong quần áo chịu trời trụ nàng cánh môi lại một trận dịch ma liếm láp.

Nơi nào đó.

Bất cóc bảo bảo kia đám người đầu lĩnh, yên lặng nhìn di động truyền đến Đường Niệm Niệm hồi tin tức ——

(⊙_⊙) (⊙o⊙) ㄟ ㄟ (˘ ˘ ˘) ㄟ ㄟ Chậm hầu, đã nhích người.

Mỗi đầu lĩnh mặt vô biểu tình, ngón tay ấn di động ấn phím, không biết ấn chút cái gì.

Nàng không phải nên dò hỏi địa phương? Không phải nên quan tâm hài tử tình huống? Không phải nên sợ hãi sao?

Hiện tại đây là cái gì trạng huống?

-----oOo-----

037 không cao hứng hậu quả

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Bình thiếu, người không thấy!”

Một người nam nhân đẩy cửa ra bước nhanh đi vào tới, ngồi đối diện ở ghế trên nam nhân kinh sợ nói.

Khương bình buông di động, biểu tình trầm xuống, bình tĩnh hỏi: “Theo dõi bộ người đâu?”

“Trong phòng máy theo dõi bị phá hủy, cửa thủ người cũng không biết vì cái gì hôn mê.” Nam nhân giải thích nói.

Khương bình vút vút trong tay di động, cười lạnh nói: “Này đàn tiểu quỷ thật đúng là không đơn giản a. Nơi này chỉ có một cái đường đi ra ngoài, xuất khẩu không có động tĩnh, thuyết minh bọn họ còn không có chạy đi, làm người đi tìm.”

“Minh bạch.” Nam nhân vội vàng đáp ứng.

“Một đám tiểu quỷ mà thôi.” Khương bình tiếp được di động, lại nhìn đến bên trong tin tức, không biết vì cái gì trong lòng luôn có chút không yên ổn.

Đương trong căn cứ người đều vận động lên, tìm kiếm ba cái tiểu quỷ thời điểm, kia ba cái tiểu quỷ đang ở nơi nào?

“Bảo bảo, đây là rượu nga! Ở nhà thời điểm, ba ba ma ma đều không chuẩn ta uống, hảo ngọt hảo toan nga!” Hoắc Tinh Nhi đôi tay ôm một cái rượu nho bình, gò má đỏ bừng, hai mắt cũng mê mang mê mang, nhìn dáng vẻ là uống say.

Bảo bảo ngồi ở quầy bar ghế trên, cấp đối diện ngồi Lạc Quân đưa qua đi một cái thủy tinh ly, mềm mại nói: “Vị khách nhân này, người

thích uống cái gì?”

Lạc Quân rõ ràng biết bọn họ hiện tại đang lẩn trốn khó, lại vẫn là bị bảo bảo bộ dáng này cấp mê hoặc. Ho nhẹ một tiếng, nghiêm trang nói: “Liền cái này đi.” Hắn chỉ vào liền ở bảo bảo trong tầm tay một cái bình rượu.

Bảo bảo gật đầu, phi thường chuyên nghiệp cho hắn rót rượu, “Khách nhân thỉnh chậm dùng.”

Lạc Quân thực nhập diễn, hướng trong túi móc ra một trương tiền giấy đưa cho bảo bảo.

“Uy, các người thật quá đáng, ta cũng muốn chơi!” Hoắc Tinh Nhi cũng ngồi vào bảo bảo đối diện, lấy cái thủy tinh ly muốn nàng rót rượu.

“Khách nhân, người đã uống say.” Bảo bảo thực hảo tâm nhắc nhở.

“Ta không có say, ta mới không có say đâu!” Hoắc Tinh Nhi la lối khóc lóc lấy thủy tinh ly đập cái bàn.

Bảo bảo chớp chớp mắt, vẫn là cho nàng đổ rượu. Dem rượu khen ngược lúc sau, nàng lại cho chính mình đổ một ly, cái miệng nhỏ nhấp nhấp, cảm thấy thật sự không có túi Càn Khôn linh quả nước hảo uống, liền buông xuống. Một đôi mắt hướng trên vách tường máy theo dõi nhìn mắt, tay nhỏ vừa chuyển, một cái nho nhỏ pháp thuật liền thi triển ra tới.

Theo dõi bộ.

“Dọa! Đây là cái gì!?” Một người kêu sợ hãi một tiếng.

Mọi người hướng hắn bên kia nhìn lại, liền thấy trước mặt hắn máy tính hình ảnh một hoa, chợt lóe chợt lóe hiện ra mấy chữ ——

Ngu ngốc, ngu ngốc, các người là đại ngu ngốc

Loại này tràn ngập ấu trĩ cảm giác ngôn ngữ, làm mọi người một trận vô ngữ, lại cảm thấy không thể hiểu được.

“Nơi này theo dõi chính là nơi nào?” Có người hỏi.

Nguyên bản phụ trách này khôi nhân mã thượng nói: “Nghỉ ngơi bộ.”

“Thông tri hành động tổ, làm cho bọn họ phải người qua đi.”

Đương hành động tổ người được đến tin tức, một đám người đi vào nghỉ ngơi bộ thời điểm, nhìn đến chỉ có khắp nơi quấy rầy bàn ghế, còn có rõ ràng bị động quá bánh kem giá cùng rượu cái giá.

“Đầu, nơi này có chữ viết.” Một người nam nhân nói.

Mọi người triều hấn chỉ vào địa phương xem qua đi, sau đó mỗi người mặt đều vắn vẹo. Chỉ thấy trên vách tường xiêu xiêu vẹo vẹo viết mấy hành tự, ý tứ đều giống nhau, tỷ như ‘ Hoắc Tinh Nhi đến đây một du ’ mặt sau còn họa một cái phim hoạt họa gương mặt tươi cười.

Các người đương nơi này là trò chơi tràng đâu!?

Hành động tổ nhân tâm bên trong đều một trận ghen khuất. Bọn họ tìm người thời điểm, căn bản là không có nghĩ tới ba cái hài tử sẽ trắng trợn táo bạo chạy đến nghỉ ngơi bộ như vậy không thể giấu người địa phương. Cố tình bọn họ không chỉ có tới, còn ăn ngon uống tốt một đốn, thậm chí lưu lại bút ký, lại ngênh ngang đi rồi.

“Thảo! Theo dõi bộ bên kia là chuyện như thế nào, ba cái đại người sống tới nơi này, bọn họ một chút động tĩnh đều không có?” Hành động tổ đầu bắt mẫn mẫn chửi người.

“Theo dõi bộ người ta nói, máy theo dõi hình ảnh căn bản là không có người.” Người nói chuyện thân thể còn mắt tự nhiên run run.

Theo dõi hình ảnh bên trong không có người, cũng không có một chút động tĩnh, cố tình nơi này rõ ràng bị thăm quấy rối, còn để lại bút ký. Nay thấy thế nào, đều có điểm như là dị linh sự kiện.

“Người trong đầu tưởng chút cái gì!” Đầu hướng này nam nhân đầu tòn nhĩn chụp hạ, nói: “Nhất định là bị người đen.”

Ba cái hài tử còn có thể hắc máy tính? Nếu là bên ngoài người hắc, sẽ phối hợp ba cái hài tử trò đùa dai hành vi?

Vô luận là hành động tổ đầu vẫn là mọi người đều cảm thấy cái này đáp án thực gượng ép, nhưng ai kêu bọn họ tìm không thấy chân chính nguyên nhân đâu.

“Hừ, ba cái hài tử mà thôi.” Lúc này, hành động tổ đầu lĩnh trên mặt đất nhật lên tới một cái phát kẹp, lộ ra cái đắc ý cười lạnh, nói: “Bọn họ hướng bên này đi rồi, đuổi theo.”

.....

“Hảo vụng nga ~”

Hoắc Tinh Nhi cảm thấy chung quanh cảnh sắc đều ở đông đưa, dưới chân lộ cũng biến thành đám mây giống nhau, một không cẩn thận liền sẽ dẫm không.

Lạc Quân không thể so nàng hảo bao nhiêu, bất quá vẫn là lạnh một trương mặt đờ, không nhìn kỹ nói thật đúng là nhìn không ra tới hấn uống say.

Lúc này Lạc Quân mới hồi hận.

Hấn như thế nào liền uống rượu đâu!

Rõ ràng biết bọn họ hiện tại là bị bắt cóc, cự nhiên còn uống rượu!

Hiện tại hấn đầu cũng từng đợt ngất đi, mí mắt không ngừng nháy nháy, sợ chính mình bỗng nhiên ngã xuống đất ngủ rồi.

Lạc Quân triều bên người bảo bảo nhìn lại, xem nàng một bộ bình thường bộ dáng, càng cảm thấy đến không chỗ dung thân.

Rõ ràng nói qua phải bảo vệ bảo bảo, chính là hiện tại chính mình làm chút cái gì a! Đầu hôn hôn trầm trầm, liền đôi mắt đều có chút không mở ra được, như vậy trạng thái đừng nói bảo hộ bảo bảo, còn sẽ liên lụy nàng.

Lạc Quân đều hận không thể che mặt.

Này kỳ thật cũng không thể toàn quái Lạc Quân, ai kêu hắn là bị bảo bảo cấp mê hoặc đâu.

“Bảo bảo, nếu xảy ra chuyện gì, người đừng động ta, nhớ rõ chính mình trước chạy.” Lạc Quân cường chống tinh thần, đối bảo bảo nghiêm túc nói.

Bảo bảo chớp chớp mắt, lắc đầu nói: “Lạc Quân ca ca, chúng ta sẽ không xảy ra chuyện.”

Lạc Quân nhìn mắt một bên đã ngồi dưới đất ngủ rồi Hoắc Tinh Nhi, cảm thấy bảo bảo nói như vậy hoàn toàn là an ủi chính mình, còn có chính là bất động bọn bắt cóc đáng sợ. Hắn cũng không đi cấp bảo bảo giải thích, gật đầu nghiêm túc nói: “Ân, chúng ta sẽ không có việc gì.” Ở trong lòng tắc nói: Nếu thật sự có việc, ta cũng nhất định sẽ liều mạng bảo hộ người!

Bọn họ hiện tại ở vào địa phương là một gian phòng trống, phòng bố trí rất đơn giản, hắn là ở tạm phòng cho khách.

Bảo bảo đem trên mặt đất Hoắc Tinh Nhi bế lên giường, lại đối Lạc Quân nói: “Lạc Quân ca ca, người cũng ngủ một hồi?”

Lạc Quân rất muốn ngủ, chính là lần này hắn kiên trì không thể làm chính mình lại sai đi xuống, kiên định lắc đầu, “Không cần, bảo bảo mệt mỗi nói liền ngủ đi, ca ca thủ.”

Bảo bảo mở miệng, đang chuẩn bị nói cái gì đó, bỗng nhiên liền dừng lại, quay đầu nhìn về phía phòng cửa.

Kéo kẹt một tiếng.

Phòng môn bị mở ra.

Một cái ăn mặc thâm lam tây trang nam nhân đi đến.

Này nam nhân thoạt nhìn ước chừng 27-28 tuổi tác, tây trang khảo cứu đem hấn cao lớn kiện thạc dáng người đều hoàn mỹ phụ trợ ra tới, tóc sơ đến không chút cầu thả, lộ ra trơn bóng cái trán, ngũ quan đoan chính, cười lộ lên khi rất có ôn hòa.

“Còn tuổi nhỏ là có thể thi triển như vậy ảo thuật, thật là ghê gớm, khó trách đám kia ngu xuẩn tìm không thấy các người.” Khương bình mỉm cười nói.

Lạc Quân nhìn đến cái này đột nhiên xuất hiện thành niên nam nhân, tinh thần lập tức liền căng chặt đi lên, che ở bảo bảo trước mặt, sắc mặt lạnh băng đến căn bản là không giống cái hài tử.

“Chậc.” Khương bình một bên khước miệng gọi lên, tức khắc ôn hòa biểu hiện giả dối rách nát.

Hấn ngón tay bắn ra, một viên hạt châu đánh trúng Lạc Quân đầu gối. Lạc Quân cảm thấy chân trái đau xót liền mất đi tri giác, không tự giác cũng đã quỳ trên mặt đất, cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh, vừa nhắc đầu oán hận trừng mắt khương bình.

“Tiểu tử tử, cũng không nhìn xem chính mình cái gì ngoạn ý, còn tưởng chơi anh hùng cứu mỹ nhân?” Khương bình cũng sẽ không bởi vì đối phương là cái hài tử liền thủ hạ lưu tình, trong miệng ngôn ngữ càng thêm không lưu tình.

Một viên hạt châu lại bị hấn bắn ra đi, bất quá lần này còn không có đụng tới Lạc Quân, đã bị một con tay nhỏ bắt lấy.

Khương bình kinh ngạc nhìn bảo bảo.

Bảo bảo buông ra tay nhỏ, liền thấy lòng bàn tay kia viên tiểu kim loại hạt châu biến thành bột phấn.

Khương bình biểu tình nháy mắt vụn vụn.

Nima, lão tử hoa mắt đi!

“Người lại tính cái gì ngoạn ý, dám đánh Lạc Quân ca ca.” Bảo bảo không cao hứng nhìn Khương binh.

Nàng đã biết lần này bắt cóc bọn họ người là Khương thị, cũng biết Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đã chạy tới.

Chuyện này ba ba ma ma sẽ xử lý, chính mình không cần phải xen vào.

Đây là bảo bảo ngay từ đầu tính toán, cho nên làm Hoắc Tinh Nhi cùng Lạc Quân uống say ngủ, chờ bọn họ một giấc ngủ dậy liền chuyện gì cũng chưa.

Chỉ là Khương binh cố tình tìm được rồi bọn họ, còn đối Lạc Quân động thủ, này liền làm bảo bảo không cao hứng.

Khương binh vốn đang ở vào bảo bảo tay nhỏ toái châu chấn động, vừa nghe đến bảo bảo lời nói, sắc mặt liền thay đổi.

“Tiểu bằng hữu, quá cuồng vọng cũng không phải là chuyện tốt. Tuy rằng phía trước ảo thuật không tồi, nhưng ta không đoán sai nói, hẳn là dựa cái gì ảo thuật bảo vật thi triển ra tới đi.” Khương binh nhưng không tin một cái như vậy tiểu nhân hài tử, là có thể đơn độc thi triển ra ảo thuật.

Bảo bảo không để ý tới hẳn, xoay người ngồi xổm Lạc Quân bên người, duỗi tay đắp ở Lạc Quân xương bánh chè thượng, dễ dàng giúp hẳn khôi phục xương cốt thương thế.

“Bảo bảo?” Lạc Quân mãi mãi đều là kinh ngạc còn có không cam lòng.

Chính mình rõ ràng nói phải bảo vệ bảo bảo, nhưng nhìn dáng vẻ bảo bảo căn bản là không cần hẳn bảo hộ, ngược lại là chính mình hảo vô dụng!

“Lạc Quân ca ca, người trước ngủ một giấc.....”

Bảo bảo nói còn không có nói xong, Lạc Quân đã lắc đầu, “Bảo bảo, làm ta nhìn!”

“..... Nga.” Bảo bảo nghĩ nghĩ, dù sao không cần pháp thuật nói, thấy được cũng không quan hệ đi.

Chỉ là nàng không có minh bạch, pháp thuật đích xác làm người thường không thể tiếp thu, chính là một cái 4 tuổi hài tử dùng quyền cước xoa ngược năm gần 30 người trưởng thành, như vậy hình ảnh một chút đều không thể so pháp thuật mang đến chấn động nhược.

Bởi vậy.....

Đương Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng xuất hiện tại đây gian phòng khi, nhìn đến chính là bảo bảo chân nhỏ đạp lên khương binh trên mặt hình ảnh.

Một bên Lạc Quân tiểu đồng giày mặt vô biểu tình, trên thực tế đã cứng lại rồi biểu tình.

Khương binh mặt mũi bầm dập đến đã nhìn không ra nguyên lai bộ dáng, hàm răng cũng ít vài viên, có một hơi lui tới một hơi tiến.

Bảo bảo vừa thấy đến hai người xuất hiện, bình tĩnh thu hồi chân nhỏ, ngửa đầu đối hai người mềm mại nói: “Ba ba, ma ma, bảo bảo không đánh chết người nga.”

“Uống..... Lọc cốc..... Ô ô.....” Nửa chết nửa sống khương binh trong miệng phát ra mơ hồ thanh âm.

Đây là cái gì hài tử a, hình người hung thú cũng không đến mức như vậy a nima!

Khương binh đều mau khóc.

-----oOo-----

038 nửa quá độ chương

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Nên nói không nên nói, ta toàn nói, các người có thể buông tha ta đi?”

Một thân chật vật khương binh lấp bắp đối trước mặt Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nói.

Từ hai người đã đến sau, khiến cho khương binh tướng hấn biết đến hết thầy nói ra, có phải hay không nói dối cũng trốn bắt quá này toàn gia đôi mắt.

Căn cứ khương binh lời nói, lần này bắt cóc sự kiện hoàn toàn là hấn một người kế hoạch ra tới, không có ảnh hưởng đến Khương thị bản gia nơi đó. Bởi vì Khương thị phân phối quản lý phương diện cùng mặt khác gia tộc có chút bất đồng, bọn họ đem một ít sản nghiệp phân phối tới rồi trong tay của người, như vậy liền từ người một tay chưởng quản, mỗi năm nộp lên ra quy định tài nguyên là được.

Khương binh chính là ngọp trong vàng son lão bản, ngọp trong vàng son là Khương thị gia tộc sản nghiệp, bị phân phối đến trong tay của hấn, cũng liền có thể nói là hấn một người sản nghiệp. Cho tới nay ngọp trong vàng son phát triển đều không tồi, thẳng đến năm nay gặp Đường Niệm Niệm này toàn gia.

40% cổ phần không phải số lượng nhỏ, đặc biệt là bị Đường Niệm Niệm bán cho ngọp trong vàng son thương nghiệp đối thủ trong tay, tức khắc làm ngọp trong vàng son đã chịu nghiêm trọng đả kích, càng làm cho khương binh những ngày qua vội đến sứt đầu mẻ trán.

Khương binh từ trước đến nay đều không phải cái thiện bột phần, biết chuyện này xuất phát từ Đường Niệm Niệm bọn họ tay, nơi nào

có bụng tha bọn họ đạo lý, cho nên liền có hôm nay trận này bắt cóc án.

Chỉ là nếu trên đời này có hối hận được ăn nói, khương binh nhất định sẽ không chút do dự ăn xong đi.

Hắn thà rằng tiếp tục lao tâm phí công đi thu thập cục diện rối rắm, cũng không nghĩ lại đối mặt này lực phá hoại cùng dung mạo có quan hệ trực tiếp toàn gia.

“Hiện tại Khương thị cầm quyền người là Khương Biệt Dụ?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Khương binh nghe thấy cái này tên, hiển nhiên sửng sốt một chút, sau đó đại kinh thất sắc trừng mắt Đường Niệm Niệm.

Chỉ là hắn còn không có chừng hai giây, đã bị Tư Lăng Cô Hồng dễ dàng huy đi ra ngoài.

Thân thể va chạm đến trên vách tường đau đớn làm khương binh hoàn hồn, sắc mặt lại so với vừa rồi càng thêm khó coi, run run nháy nhót nói: “Khương thị bản gia hiện tại cầm quyền người là khương hạo môn. Trước, tiền bối nói chính là vị kia là Khương gia lão tổ.”

Khương binh cúi đầu, trong ánh mắt tất cả đều là không thể tưởng tượng quang mang.

Khương Biệt Dụ tên này, ở Khương thị gia tộc chính là cái cao thượng đại biểu, Khương gia có hiện tại cái này địa vị, hoàn toàn chính là bởi vì Khương Biệt Dụ tồn tại.

Đường Niệm Niệm thuận miệng kêu ra Khương Biệt Dụ tên, hơn nữa vẫn là dùng như vậy bình đạm khẩu khí nói ra, không khỏi làm khương binh phỏng đoán tới rồi rất nhiều.

Trước mắt hai vị này thoạt nhìn thực tuổi trẻ phu thê, nên không phải là cùng lão tổ một cái thời đại người đi!

“Ân, người trở về nói cho Khương Biệt Dụ, vô luận là Khương thị vẫn là hấn, ta đều sẽ chậm rãi tra tấn sạch sẽ.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói.

Khương binh cái trán mồ hôi lạnh không ngừng chảy xuôi, khô khốc nói: “Tiền bối, ta thân phận thấp, không thấy được lão tổ, này truyền lời.....”

Hấn lời nói còn không có nói xong, liền cảm giác được một cỗ hấp lực, đem chính mình kéo dài tới Đường Niệm Niệm trước mặt, ngay sau đó trước mắt liền trống rỗng.

Đường Niệm Niệm vốn dĩ không có muốn dùng sưu hồn pháp thuật, chỉ là ai kêu khương binh không phối hợp.

“Ngâm đấu giá hội?” Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe.

Ở khương binh trong trí nhớ, nàng không ngừng biết được có quan hệ Khương thị một ít tin tức, còn có quan hệ với sau đó không lâu ngâm đấu giá hội.

Này ngâm đấu giá hội cũng không phải là hiện đại bình thường đấu giá hội, lại là càng nhiều giống Khương thị loại này cỗ xưa gia tộc tham dự đấu giá hội. Bên trong bán đấu giá bảo vật cũng nhiều là thiên tài địa bảo linh tinh đồ vật.

Loại này đấu giá hội lấy khương binh thân phận còn vào không được, chỉ là ngẫu nhiên nghe nói đến.

Đường Niệm Niệm đối ngâm đấu giá hội đồ vật không có hứng thú, lại nghĩ đến có thể bằng vào sau đó không lâu đấu giá hội đem lão quái vật dẫn ra tới chơi chơi.

“Dem ta nói truyền quay lại đi.” Đường Niệm Niệm cấp khương binh hạ đạt cái mệnh lệnh.

“Đúng vậy.” khương binh biểu tình nhìn không ra cỗ quái, bất quá cẩn thận quan sát nói, liền sẽ phát hiện hấn ánh mắt có chút đại ra.

Đây là bị pháp thuật khống chế phản ứng.

Nửa đêm 7 giờ nhiều thời điểm, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liền mang theo bảo bảo ba cái hài tử về tới hoa lam quân khu.

Bọn họ vừa trở về liền nhìn đến nhà mình biệt thự trước cửa đứng mấy người.

Hách Liên Thư, Hách Liên lão gia tử, còn có đã từng bò quá nhà mình tường vây, tự tiến cử muốn trở thành lâm viên sư Hoắc gia lão gia tử, Hoắc lão gia tử bên người còn đứng ước chừng 17-18 tuổi thanh niên. Thanh niên nhúng chàm tóc màu đen, tai trái mang theo khuyên tai, bộ dáng sinh đến tuần tiểu thực, ăn mặc thực tùy ý, tư thái lười biếng, lại một chút không giống đầu đường lưu manh dáng vẻ lưu manh, ngược lại cho người ta một loại nhã sĩ mị lực.

“Quân quân!” Hách Liên Thư vừa thấy đến Lạc Quân, vội vàng chạy chậm lại đây, lời kéo hẳn không ngừng đánh giá, phát hiện thật sự không có bất luận cái gì bị thương dấu vết sau, mới hoàn toàn yên lòng, trừng mắt hẳn nói: “Tiểu tử thú vị, lá gan càng lúc càng lớn, di động bị người ném đi nơi nào, người có biết hay không lão mẹ có bao nhiêu lo lắng!”

Lạc Quân banh mặt, nhẹ nhàng gật gật đầu không nói gì.

Bộ dáng này của hẳn làm Hách Liên Thư cái gì khí đều sinh không đứng dậy, trong lòng mình bạch nhất định là đã xảy ra sự tình gì, nếu không nhà mình nhi tử cũng sẽ không như vậy uể oải ỉu xìu, giống như áp lực cái gì dường như.

“Không có việc gì liền hảo.” Tuy rằng Đường Niệm Niệm nói bọn họ là ở chơi mạo hiểm trò chơi, sẽ không có việc gì. Chính là Hách Liên Thư cũng không có hoàn toàn yên tâm, vẫn là đuổi tới Đường Niệm Niệm chỗ ở, chờ bọn họ trở về.

Bên kia Hoắc lão gia tử cũng thấy được bị một cái xa lạ nam nhân ôm Hoắc Tinh Nhi.

Đây cũng là không có biện pháp sự tình.

Tư Lăng Cô Hồng cũng sẽ không đi ôm uống say rượu Hoắc Tinh Nhi, bị hấn ôm Đường Niệm Niệm cũng sẽ không đi ôm.

Bởi vậy liền dùng pháp thuật khống chế một người nam nhân, chuyên môn làm Hoắc Tinh Nhi thay đi bộ người.

Hoắc lão gia tử đem Hoắc Tinh Nhi tiếp nhận tới, trong nháy mắt đã nghe tới rồi trên người nàng mùi rượu, tức khắc dờ khóc dờ cười, duỗi tay không nhẹ không nặng chụp đánh nàng PP vài cái, hừ cười nói: “Này tiểu tử tử, mới bao lớn người, cứ nhiên uống say.”

Hấn bên người hoắc ửng đôi mắt đã sớm rơi xuống Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên người, trên mặt tất cả đều là hưng phấn cười, đối Tư Lăng Cô Hồng vươn tay nắm tay, ngo ngoe rục rịch nói: “Hắc, huynh đệ, xem người rất lợi hại bộ dáng, cùng ta làm một hội thế nào?”

Hoắc lão gia tử biết tiểu tử này bệnh cũ lại tái phát, vội vàng đem hấn kéo xuống, đối Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người nói: “Đừng nghe hấn nói bừa, tiểu tử này chính là thiếu thu thập.”

Hấn còn nhớ rõ lần đó Đường Niệm Niệm dùng tay tiếp viên đạn hành vi, mỗi lần nhớ tới đều nhin không được run run tuổi già thân thể, hữu ích với thân thể sinh động ha.

“Ta cũng không phải là nói giỡn.” Hoắc ửng nhếch miệng.

Hách Liên lão gia tử ở một bên trang một bộ vì tiểu bối suy nghĩ bộ dáng, vui sướng khi người gặp họa đối Hoắc lão gia tử nói: “Ai nha, lão gia hỏa, bọn tiểu bối cãi nhau âm ỉ cũng không phải chuyện xấu, đặc biệt là các nam hài hữu nghị đều là đánh ra tới, người này ngăn đón nhưng không hảo ha ~”

“Chó má, lão tiểu tử, đừng cho là ta không biết người đánh cái gì chủ ý!” Hoắc lão gia tử nổi giận đùng đùng nói.

Từ lần trước bị đối phương cầm lá trà khoe ra một hồi sau, hắn còn không có tranh hồi mặt mũi, tính tình đương nhiên không hảo.

Đường Niệm Niệm quét quét nhà mình cửa trình diễn sung sướng kịch, lười nhác hướng Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực một oa.

Tư Lăng Cô Hồng nhìn nàng Miêu nhi ngoan nhu, cười nhẹ, tự nhiên làm lơ cửa người không liên quan, mở cửa vào nhà.

Vốn đang rất có khắc khẩu dự triệu hai vị lão gia tử ăn ý tiêu thanh, tung ta tung tãng theo sau.

Hách Liên lão gia tử cười ha hả nói: “Khoảng thời gian trước vội, thật vất vả có điểm thời gian tới một chuyến, lão gia tử nhưng hoài niệm bảo bảo phao trà ~”

Hoắc lão gia tử vẻ mặt khinh thường trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, đảo mắt lại là một bộ gương mặt tươi cười, nửa điểm không thua cấp Hách Liên lão gia tử da mặt dày, cũng cười ha hả nói: “Ai nha, ai nha, còn không có vào cửa đã nghe đến phương thảo mùi hoa, lão gia tử này viên nhiệt tình yêu thương thiên nhiên tâm lại sống ~”

Hách Liên Thư cùng hoắc ượng đều một bộ vô ngữ biểu tình.

Tư Lăng Cô Hồng thật không có ngăn cản bọn họ vào cửa, bất quá bên trong biệt thự nội phòng đại môn lại hoàn toàn không có làm cho bọn họ tiến ý tứ.

Hách Liên lão gia tử cùng Hoắc lão gia tử nhìn thấy, cũng không có bất luận cái gì bất mãn, lo chính mình ngốc tại tràn đầy kỳ trân dị thảo sân trong hoa viên, đầy mặt đều là thỏa mãn chi sắc.

Bảo bảo rất có tiểu chủ nhân phong phạm, tự mình cho bọn hắn phao trà, đã bị hai vị lão gia tử lôi kéo nói chuyện.

Hách Liên Thư chú ý tới nhi tử vẫn luôn đều giống như có tâm sự, hơn nữa này tâm sự rõ ràng cùng bảo bảo có quan hệ, liền ngồi

xổm xuống thân mình cùng Lạc Quân đối diện ở bên nhau, nghiêm túc nói: “Quân quân, mụ mụ nhi tử vẫn luôn là cái dám làm dám chịu hảo nhi tử, cũng không phải là chuyện gì đều chỉ biết giấu ở trong lòng người nhu nhược.”

Lạc Quân tròn mắt giật giật, môi liền nhấp thành một cái tuyến.

Hách Liên Thư đau lòng nhìn hấn. Ai da uy, này phúc đáng thương bộ dáng, thật là làm lão mẹ lại đau lòng lại nhịn không được muốn hảo hảo chà đạp a.

“Quân quân, rốt cuộc đã xảy ra sự tình gì, nói cho mụ mụ được không?” Hách Liên Thư bắt đầu sử dụng dụ dỗ chính sách, hướng dẫn Lạc Quân nói ra chân tướng.

Lạc Quân thực kiên định lắc đầu, không nói.

Hách Liên Thư mặt tối sầm, này quật lừa tính tình thật sự cùng hấn lão ba một cái khuôn mẫu khắc ra tới.

“Thằng nhóc chết tiệt, không nói liền không nói, đừng bày ra này phó người chết bộ dáng, muốn khóc liền mau khóc, không khóc liền cấp lão nương tỉnh lại lên.” Hách Liên Thư hiển nhiên cùng bình thường lão mẹ không giống nhau, này an ủi nhi tử nói cũng là như vậy không giống người thường.

Lạc Quân không tiếng động hừ lạnh trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, sau đó nặng nề hô hấp mấy hơi thở, xoay người triều bảo bảo đi đến.

Hoa viên ghé dựa thượng, đang cùng hai vị lão gia tử nói chuyện phiếm bảo bảo, bỗng nhiên liền cảm giác được ống tay áo bị người giữ chặt, quay đầu nhìn lại liền phát hiện đứng ở một bên Lạc Quân.

“Bảo bảo, ta có lời, tưởng cùng ngươi nói.” Lạc Quân đê đê trầm trầm nói.

Bảo bảo còn không có trả lời, Hách Liên lão gia tử liền đầy mặt tươi cười thúc giục, “Hai cái tiểu gia hỏa nhanh như vậy liền có bí mật a, nói cái gì đều phải đờn đờn nói? Ha ha ha, yên tâm, yên tâm, lão gia tử là thực khai sáng, có nói cái gì các người chính mình đi nói đi ~”

Hoắc lão gia tử khinh bỉ hấn, rõ ràng hận không thể chính mình tôn tử cùng bảo bảo càng thân mật chút, còn giả dạng làm là chính mình thiện giải nhân ý.

Hách Liên lão gia chờ bảo bảo cùng Lạc Quân tránh ra, mới quay đầu lại đặc ý hồi trừng Hoắc lão gia tử, dùng ánh mắt nói: Thế nào? Người lão tiểu tử hâm mộ lạ? Đây là hâm mộ không tới, cũng không nhìn xem người tôn tử bao lớn rồi, hừ ~

Hoắc lão gia tử tức giận đến thổi râu trừng mắt, quay đầu lại liền trừng mắt hoắc ửng, một bộ hận sắt không thành thép bộ dáng.

Hoắc ửng vẻ mặt bình tĩnh, hoàn toàn làm lơ. Thiết, tiểu gia mới sẽ không theo lão nhân tích cực đâu.

-----oOo-----

039 Lạc Quân mục tiêu

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hoa viên góc, bảo bảo cùng Lạc Quân đứng ở chỗ này, ly Hách Liên lão gia tử bọn họ có đoạn khoảng cách, lại có cỏ cây che đậy, cũng không sợ bọn họ sẽ nghe được cái gì hoặc là nhìn đến chút cái gì.

“Quân quân ca ca, ngươi muốn cùng bảo bảo nói cái gì?” Bảo bảo chủ động dò hỏi.

Lạc Quân đôi tay nắm tay, nghiêm túc nhìn bảo bảo, tựa hồ hạ rất lớn quyết tâm mới nói: “Bảo bảo, ta phía trước nghe ông ngoại nói qua, trên đời này có một số người, liền cùng võ hiệp trong tiểu thuyết giống nhau, có thể tu luyện nội công, còn sẽ pháp thuật, phi thường lợi hại.”

Bảo bảo gật đầu.

Nàng thiên chân thuần tịnh bộ dáng, làm Lạc Quân trầm trọng tâm tình thả lỏng không ít, biểu tình cũng không có như vậy cứng đờ, một hơi nói: “Trước kia ta không có để ý ông ngoại nói qua những người này, cũng không cho rằng bọn họ nhiều lợi hại, tiểu thuyết gì đó đều là khoa trương. Ở nhìn thấy bảo bảo phía trước, ông ngoại cũng cùng ta nói rồi bảo bảo một nhà chính là người như vậy.”

“Quân quân ca ca đừng khổ sở.” Bảo bảo không biết Lạc Quân vì cái gì một bộ khó chịu bộ dáng, cũng tôn trọng hấn vô dụng pháp thuật đi thăm dò hấn nội tâm ý tưởng.

Lạc Quân bị nàng một an ủi, vẫn luôn áp lực khó chịu liền toàn bộ mạo xuất đầu, tiểu thân thể đều nhẹ nhàng run rẩy, lại vẫn là cố nén nói: “Ta không khổ sở..... Bảo bảo, ta cảm thấy chính mình hảo vô dụng, rõ ràng nói phải bảo vệ ngươi chiếu cố ngươi, hiện tại mới phát hiện, chính mình căn bản một chút dùng đều không có!”

“Lạc Quân ca ca rất lợi hại, là tuổi đệ nhất đầu!” Bảo bảo nghiêm túc nói.

Tuổi đệ nhất cũng đánh không lại người.....

Lạc Quân trong lòng nghĩ như vậy.

“Lạc Quân ca ca vì cái gì muốn đánh thắng được ta a.”

Lạc Quân vừa nghe bảo bảo nói, mới biết được chính mình thế nhưng không tự giác đem trong lòng nói ra tới. Khuôn mặt tức khắc cùng lửa đốt giống nhau, lại thẹn thùng lại khổ sở, nói: “Đánh không lại bảo bảo, còn như thế nào bảo hộ bảo bảo.”

Bảo bảo nghiêng đầu, biểu tình có chút khó xử, “Nhưng quân quân ca ca cả đời đều không thể đánh thắng bảo bảo.”

Này thẳng thắn thành khẩn nói tức khắc đem Lạc Quân tiểu đồng giày đá kích đến lưng lay sắp đổ, cố nén toan dấm đều mau áp lực không được. Nói đến cùng hẳn cũng chỉ là cái bảy tám tuổi hài tử, đã trải qua một hồi bắt cóc, chính mắt thấy trong lòng yếu ớt tinh xảo oa oa bưu hãn đem cái người trưởng thành đánh cho tàn phế một màn, đã chịu kích thích thật sự không nhỏ.

Lúc này nghe được bảo bảo như vậy một câu đại lời nói thật, ủy khuất khó chịu cảm xúc liền không chịu khống chế.

Nếu không phải hẳn trưởng thành sớm quá, hơn nữa quân nhân gia đình giáo dục, chỉ sợ đã sớm khóc.

Bảo bảo cũng phát hiện Lạc Quân biểu tình biến hóa, biết chính mình nói sai rồi lời nói, thè lưỡi, lại nghiêm túc nói: “Quân quân ca ca, nếu người như vậy liền khóc nói, bảo bảo sẽ khinh thường người.”

Lạc Quân cả kinh, hoảng loạn dùng tay áo chà lau hai mắt, không có cảm giác được ướt nóng mới thở dài nhẹ nhõm một hơi. Ngay sau đó nghĩ đến vừa mới chính mình như vậy hoảng loạn hành vi, khuôn

mặt lại đỏ hồng, đem ngày thường mặt bàn hình tượng phá hư không còn một mảnh.

“Ta không khóc.” Hấn nói.

Bảo bảo gật đầu, đối Lạc Quân nói: “Lạc Quân ca ca, người đừng khổ sở. Tuy rằng người phải bảo vệ bảo bảo rất khó, chính là người đối bảo bảo hảo, bảo bảo đều biết cũng thực vui vẻ.”

Lạc Quân nhìn nàng điềm mỹ thuần tịnh gương mặt tươi cười, không khỏi cũng lộ ra tươi cười. Chỉ là trong lòng không cam lòng vẫn là tiêu tán không được, hấn muốn bảo hộ bảo bảo, không ngừng là muốn đối bảo bảo hảo, còn tưởng..... Còn tưởng..... Có năng lực ngăn cản người khác tới gần bảo bảo.

“Quân quân, không sai biệt lắm cần phải trở về.” Hách Liên Thư thanh âm truyền đến.

Lạc Quân nhìn Hách Liên Thư mấy người phương hướng liếc mắt một cái, sau đó lại nhìn về phía bảo bảo, giữ chặt bảo bảo tay nhỏ, nghiêm túc nói: “Bảo bảo, ta nói rồi sẽ bảo hộ người liên nhất định sẽ làm được, cũng sẽ vẫn luôn vẫn luôn đối bảo bảo hảo. Chẳng sợ hiện tại ta còn làm không được, sớm muộn gì có một ngày ta sẽ làm được, bảo bảo người liên chờ xem đi!”

Bảo bảo gật đầu, tươi cười xán lạn tín nhiệm, “Hảo.”

Lạc Quân lập tức lộ ra cái tươi cười, có lẽ là tiểu diện than lâu lắm không cười, quá mức rõ ràng tươi cười thế nhưng có vẻ có chút ngu đần.

Bảo bảo nhìn lúc sau, nhin không được cười ra tiếng.

Lạc Quân lại một chút tự giác đều không có, chờ Hách Liên Thư lại thúc giục lúc sau, mới không tha buông ra bảo bảo tay, xoay người hướng Hách Liên Thư bọn họ bên kia đi đến.

Rời đi biệt thự sau, Lạc Quân ngồi trên xe liền khôi phục diện than, dựa vào cửa sổ xe nhìn bên ngoài cảnh sắc, khuôn mặt nhỏ banh đến gắt gao, môi liền mau nhấp cắn xuất huyết.

Cho dù là tôn trọng thiết huyết giáo dục Hách Liên lão gia tử, nhìn đến nhà mình bảo bối cháu ngoại bộ dáng này, đều nhịn không được đau lòng. Ho nhẹ thấu hai tiếng, đối Lạc Quân nói: “Ai nha, ta tiểu quân quân hôm nay chịu khổ chịu nạn, muốn khóc liền khóc ra tới, ông ngoại hôm nay đôi mắt ra vấn đề, cái gì đều nhìn không thấy ha ~”

Lạc Quân ngó Hách Liên lão gia tử liếc mắt một cái, như cũ trầm mặc, không khóc không nháo, làm Hách Liên lão gia tử cũng nhìn không ra tới này tiểu hài tử suy nghĩ cái gì, không khỏi lo lắng hẳn có thể hay không xuất hiện cái gì trong lòng vấn đề.

Vốn dĩ chính là cái tiểu diện than, lại có tâm lý trực trặc được bệnh tự kỷ nói liền đến không được.

Không ngừng Hách Liên lão gia tử ở lo lắng, Hách Liên Thư cái này làm lão mẹ nó càng lo lắng. Nếu không phải ở lái xe, thật hận không thể đến mặt sau đi đem Lạc Quân ôm vào trong lòng ngực, hảo hảo yêu thương an ủi một đốn.

“Ông ngoại.” Lạc Quân đột nhiên mở miệng.

Này truyền vào Hách Liên lão gia tử lỗ tai liền giống như tiếng trời, vội vàng ứng: “Ai ~”

Lạc Quân nói: “Ta muốn chuyển nghề, học chính trị.”

Kéo kẹt ——

Hách Liên Thư thiếu chút nữa chuyển sai rồi tay lái, vội vàng một cái phanh lại, xe liền quét ngừng ở ven đường. Nàng nhanh chóng quay đầu nhìn về phía ghế sau Lạc Quân, vẻ mặt vắn vẹo, vội vàng hỏi: “Quân quân, người nói chơi đi?”

Lạc Quân không chút do dự nói: “Ta là nghiêm túc!”

Hách Liên Thư nhìn về phía lão gia tử mặt. Ai u uy, quả nhiên hắc đến không thể lại đen. Này đừng đánh nhà mình nhi tử cấp đánh chết a!

Ngoài ý muốn, Hách Liên lão gia tử không có trực tiếp động thủ, ngược lại đối Hách Liên Thư quát lớn: “Ngừng ở nơi này làm gì, ảnh hưởng giao thông sao! Đi ta trong phòng!”

“Là, ba!” Hách Liên Thư phản điều kiện kính cái quân lễ, cấp Lạc Quân đầu đi cái ánh mắt, liền khai thứ khởi động xe.

Dọc theo đường đi Hách Liên lão gia tử đều không có nói nữa, thẳng đến đến Hách Liên lão gia tử cư trú vùng núi biệt thự.

Nơi này có chuyên môn bộ đội đặc chủng huấn luyện doanh, thủ vệ so lăng hoa quân khu đều nghiêm.

Hách Liên lão gia tử đầu tàu gương mẫu đi vào nhà ở, bên trong lão quản gia thấy hắc phía sau Hách Liên Thư cùng Lạc Quân, tức khắc lộ ra tươi cười, cười ha hả nói: “Thư tiểu thư cùng quân quân tôn thiếu gia tới a.”

“Dương bá hảo.” Hách Liên Thư cùng Lạc Quân đối vị này lão quản gia thực tôn kính.

Vị này chính là vẫn luôn nguyện trung thành bọn họ Hách Liên gia, nhìn Hách Liên Thư này đồng lứa người lớn lên lão nhân.

“Lại đây.” Hách Liên lão gia tử một tiếng trầm hậu a thanh, Hách Liên Thư lập tức lôi kéo Lạc Quân đi qua đi, dùng quân tư đứng ở hắc trước mặt.

Dương bá thấy như vậy một màn, liền biết đã xảy ra cái gì đến không được sự tình.

Hách Liên lão gia tử nhìn chăm chăm Lạc Quân, lạnh mặt nói: “Người thật sự đã hạ quyết tâm?”

Hách Liên Thư bắt đắ dĩ, vợi vàng nói: “Ba, người đừng nghe tiểu hài tử.....”

“Câm miệng!” Hách Liên lão gia tử đánh gãy nàng giải thích.

Hách Liên Thư càng bắt đắ dĩ, chỉ cầu Lạc Quân hiểu chuyện điể, chớ chọc bực lão gia tử.

Hách Liên lão gia tử ánh mắt liền cùng điều hâu đường như sắc bén, hung hăng nhìn chăm chăm Lạc Quân, nói: “Người có biết hay không, Hách Liên gia đời đời đều quân nhân xuất thân, lấy trở thành quân nhân vì vinh, người con mẹ nó còn muốn đi làm chính trị?”

“Muốn!” Lạc Quân nói.

Một chữ làm không khí càng thêm yên lặng, Hách Liên Thư tưởng mở miệng lại ngại với lão gia tử không thể mở miệng, trong lòng đã không xa cầu Lạc Quân có thể hiểu chuyện, chỉ có thể cầu lão gia tử xem ở Lạc Quân tuổi còn nhỏ, xuống tay nhẹ điể nhi, đừng đánh hỏng rồi.

Chỉ là lại lần nữa làm nàng ngoài ý muốn chính là, lão gia tử không có dấu hiệu động thủ.

Trong chốc lát, liền nghe lão gia tử hỏi: “Vì cái gì?”

Lạc Quân trầm mặc.

“Lão tử hỏi người vì cái gì?” Hách Liên lão gia tử bạo khởi, cả người khí thế liền người trưởng thành đều phải bị dọa hư. Lạc Quân sắc mặt cũng trắng bạch, còn là đứng bất động, một bộ quật cường kiên định hình dáng.

“Ha hả.” Lão gia tử giận cực phản cười, nói: “Không nói đúng không? Ta đoán có phải hay không cùng bảo bảo có quan hệ a, xem ra ngày mai ta còn phải đi bái phỏng bái phỏng nhân gia.”

Lạc Quân đột nhiên ngẩng đầu, cùng cái bị đoạt thực sói con giống nhau, gắt gao nhìn chăm chăm lão gia tử, nói: “Này đó đều là ta

chính mình quyết định, mặc kệ bảo bảo sự.”

“Nga?” Hách Liên lão gia tử vẫn là bạo nộ biểu tình, chỉ có dương bá nhìn ra hấn tầm mắt chột lóe rồi biến mất ý cười, lạnh giọng đối Lạc Quân nói: “Người không nghĩ ta đi quấy rầy nhân gia nói, liền cấp lão tử ăn ngay nói thật.”

Lạc Quân cắn môi, nói: “Hách Liên gia có rất nhiều quân nhân, không kém ta một cái.”

“Chó má!” Lão gia tử cầm lấy quả trứng dùng sức chọc xuống đất mặt, phát ra nặng nề thanh âm, sợ tới mức Hách Liên Thư tim đập cũng đình chỉ một cái chớp mắt. Nghe thấy lão gia tử nói: “Nếu là loại này chó má lý do, tin hay không lão tử đem người ném đi nhanh sói doanh, quá cái 5 năm 10 năm lại trở về?”

Lạc Quân vành mắt đều đỏ, không biết là khó thở kích thích, vẫn là khác khiến cho.

“Ta..... Ta, ta tưởng bảo hộ bảo bảo.....” Hấn đình đình đốn đốn nói.

Loại này lời nói ở trường bối trước mặt nói ra, thật sự không phù hợp hấn tính cách, bên tai đều đỏ.

“Ân..... Sau đó đâu?” Lão gia tử nghe xong, thế nhưng không có phát hỏa.

Lời nói khai đầu, mặt sau liền tương đối lưu thuận.

“Bảo bảo rất lợi hại, ta như thế nào huấn luyện đều đánh không lại nàng.”

Xem ra hôm nay thật sự đã xảy ra cái gì a, nếu không này từ trước đến nay kiêu ngạo tiểu tử cũng sẽ không có như vậy nhận tri. Lão gia tử trong lòng nghĩ.

Lạc Quân nói: “Này xã hội không ngừng có quân quyền, còn có chính quyền, hơn nữa chính quyền so quân quyền càng có dùng,

Hách Liên gia ở quân quyền địa vị đã không sai biệt lắm tới rồi đỉnh núi, nhưng chính quyền không giống nhau.....”

Hách Liên Thư kinh ngạc nhìn chính mình nhi tử, không nghĩ tới hẳn như vậy tiểu cư nhiên xem đến nhiều như vậy.

Hách Liên lão gia tử vẫn là bất động thanh sắc, chậm chạp nói: “Người cho rằng chính quyền nói có là có thể có, như vậy nhiều chính trị gia tộc đều bãi tại nơi đó, là người một cái tiểu gia hỏa có thể chặn ngang đi vào sao?”

“Ta sẽ làm được!” Lạc Quân mở to hai mắt nhìn, tất cả đều là một cỗ tử nghé con mới sinh không sợ cạp dững khí cùng bốc đồng.

Ta nói sẽ làm cấp bảo bảo xem, bảo bảo cũng nói sẽ chờ ta!

Hách Liên lão gia tử hỏi: “Vậy người nói nói, người là mục tiêu là cái gì?”

“Thủ tướng.”

Hách Liên Thư rớt cuộc nhin không được mở miệng, “Nhi tử, người không phát sốt đi!”

Lạc Quân còn không có mở miệng, lão gia tử liền một quả trượng hướng nàng chân gõ đi, “Câm miệng.”

Hách Liên Thư dịch dịch miệng, cuối cùng vẫn là ngại với lão gia tử uy hiếp lại lần nữa câm miệng.

Lão gia tử nhìn Lạc Quân.

Lạc Quân không trở về tránh lão gia tử ánh mắt.

Một phút, hai phút, ba phút.

“Ha ha ha ha ha!” Lão gia tử cười to ra tiếng, cười đến rất là thoải mái, “Hảo, hảo, hảo a! Hảo tiểu tử, có dã tâm, có dã tâm hảo a!”

Lạc Quân toàn thân đều buông lỏng, ngay sau đó chính là một trận đầu váng mắt hoa.

Trời biết hắn vừa mới có bao nhiêu khăn trương, tâm thần có bao nhiêu căng chặt, đột nhiên thả lỏng sau, hắn hài tử thể chế liền có chút không chịu nổi.

“Quân quân, người cần phải nhớ rõ người hôm nay lời nói.” Lão gia tử tiếng cười một ngấn, hung ác nhìn chằm chằm hắn.

Lạc Quân cố nén choáng váng, thật mạnh gạt đầu.

“Hảo.” Lão gia tử lại cười.

Hách Liên Thư giật mình nhìn trước mắt một màn. Đây là lão gia tử..... Đáp ứng rồi?

Lúc này đang ở tắm rửa ngủ bảo bảo, còn không biết bởi vì chính mình, thay đổi một cái hài tử vận mệnh.

-----oOo-----

040 bảo bảo là khoác lác Đại vương

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hai ngày kỳ nghỉ thật sự quá lên, cho người ta cảm giác thật sự nhanh chóng vô cùng. 鴉 xán cừ hiểu trường quân đội Hoa Lam tiểu học sinh nhóm càng như vậy cảm thấy, thật vất vả mới nhẹ nhàng một lát liền lại đến trở lại trường học.

Lần này phản giáo không chút nào ngoài ý muốn vẫn là Hách Liên Thư lái xe tới đưa. Chỉ là lần này nàng trong xe nhiều một cái hài tử —— Hoắc Tinh Nhi.

Vốn dĩ Hoắc Tinh Nhi là có chính mình chuyên chúc đón đưa tài xế, chính là đương biết Hách Liên Thư lần nào đến đều đón đưa bảo bảo sau, nàng đã bị Hoắc lão gia tử ném cho hoắc ượng, công đạo hoắc ượng đem nàng giao cho Hách Liên Thư.

Hoắc ượng là yêu thương mọi mọi, bất quá hẳn yêu thương phương thức cũng không phải là mọi chuyện đều dựa vào người sủng nịch, ngược lại là không ngừng rèn luyện người cái loại này ‘ yêu thương ’. Dùng hẳn nói tới nói, chính là hiện tại không hảo hảo dạy dỗ nói, trước kia trưởng thành phải bị người khi dễ.

Bởi vậy, hoắc ượng một tiếp thu Hoắc Tinh Nhi sau, liền trực tiếp đem Hoắc Tinh Nhi ném đến Hách Liên Thư xe cách đó không xa, nói cho nàng: “Ngôi sao nhỏ, nếu người không thể làm Hách Liên a di mang người đi đi học nói, người cũng chỉ có thể đi đường đi nga.”

Hoắc Tinh Nhi nhưng không ngốc, nàng trừng mắt nhà mình người xấu ca ca, hừ hừ nói: “Ta mới không sợ đâu, ta trên người có tiền, có thể nhà mình kêu taxi đi trường học..... A a a, người làm cái gì? Dem tiền trả lại cho ta, người xấu, đại phôi đản!”

Không sai, sự thật tựa như người tưởng như vậy, Hoắc Tinh Nhi mới nói chính mình có tiền, đã bị hoắc ửng nhắc tới tới, lục soát hết trên người nhân dân tệ.

“Ngoan nga, ngôi sao nhỏ, nột ~ này một khối tiền cho người mua đường.” Hoắc ửng không hổ với Hoắc Tinh Nhi đối hấn xưng hô, đem một khối tiền tiền xu đưa cho Hoắc Tinh Nhi.

“Đem tiền của ta trả lại cho ta!” Hoắc Tinh Nhi giương nanh múa vuốt muốn cắn hấn.

“Ai nha, ca ca như thế nào quên mất, ngôi sao nhỏ trường học là không thể chính mình mua kẹo.” Hoắc ửng dễ dàng liền né tránh nàng công kích, đem một khối tiền vứt tới vứt đi, một chút liền nắm bỏ vào chính mình trong túi, nói: “Này tiền cấp ngôi sao nhỏ cũng vô dụng, tính, vẫn là ca ca giúp người tồn, về sau cho người đường của hội môn.”

“Hoắc ửng, người là trên thế giới nhất nhất nhất nhất.....” Một hơi nói không biết nhiều ít nhất, Hoắc Tinh Nhi mới nghẹn đỏ mặt trừng nói: “Lớn nhất người xấu ca ca a a a a a!”

Hoắc ửng cười đến thực thoải mái, “Kia cũng là ca ca người.”

Hoắc Tinh Nhi bị khi dễ đến độ sắp khóc, bất quá nàng gắt gao nhịn xuống. Bởi vì nàng biết, nàng nếu là khóc nói, hoắc ửng chỉ biết đem nàng khi dễ thậm hại hơn, khi dễ đến nước mắt lưu quang cũng sẽ không thay đổi.

“Ta chán ghét người, chán ghét, chán ghét, chán ghét đã chết!” Hoắc Tinh Nhi thở phì phì rống to kêu to, nước mắt ở vành mắt đảo quanh nhi, sau đó hướng Hách Liên Thư xe phương hướng chạy.

Nàng thà rằng ở Lạc Quân bọn họ trước mặt mặt mặt, cũng không cần lại bị ác ma ca ca khi dễ!

Hoắc Tinh Nhi lại không có nhìn đến hấn phía sau hoắc ửng về mặt bất đắc dĩ biểu tình.

“Ai nha, lại bị khí thảm.” Hoắc ượng gãi gãi chính mình tóc ngắn, một bộ có chút phát điên rối rắm bộ dáng.

Ai cũng không biết kỳ thật hắn đối ai đều có thể thông dong đối mặt, liền Hoắc gia địa vị tối cao lão gia tử, hắn đều dám phản kháng phun tào. Nhưng duy độc đối chính mình cái này muội muội không có biện pháp.

Hắn có thể nói hắn kỳ thật cảm thấy chính mình muội muội thật là đáng yêu đến bạo sao, hắn có thể nói hắn thích nhà mình muội muội thích đến không được sao, mỗi lần nhìn đến kia trẻ con phì quả táo mặt, hắn đều giống như xoa bóp xoa xoa a, đặc biệt tức giận thời điểm, thật là quá đáng yêu, chỉ biết dùng mềm như bông ngọt hề hề thanh âm mắng đại phôi đản.

Hắn như vậy khi dễ muội muội, hoàn toàn là bởi vì không biết như thế nào cùng nàng ở chung a, vừa thấy đến muội muội, đại não đương về liền không thích hợp.

Hoắc ượng tuyệt đối không thừa nhận chính mình luyến đồng, nhiều nhất chỉ là có chút muội khổng mà thôi.

Ai kêu nhà hắn muội muội như vậy đáng yêu!

Chỉ là gia hỏa này thật sự là quá thành công cũng quá thất bại, hắn đối Hoắc Tinh Nhi yêu thích thật sự chỉ có chính hắn một người biết, đừng nói Hoắc Tinh Nhi cảm thấy cái này ca ca thật sự quá xấu trứng, liền tính Hoắc gia bản gia người, nhìn thấy hắn cùng Hoắc Tinh Nhi ở chung, đều sẽ cảm thấy hắn đối Hoắc Tinh Nhi thật sự là quá hà khắc rồi.

“Tính. Tính. Cùng lắm thì cho nàng đưa ăn là được.” Hoắc ượng móc ra từ Hoắc Tinh Nhi nơi đó được đến tiền, tùy ý run run, cười nói: “Vật nhỏ này, cũng không nghĩ mỗi lần là ai cho người hướng trường học đưa ăn đến, liền người kia tiểu tham ăn, này đó tiền đều mua không nổi một khối người thích nhất ăn đến Del ni bài bánh kem.”

Hoắc Tinh Nhi đương nhiên không có thấy như vậy một màn, chẳng sợ thấy được, có lẽ cũng chỉ cho rằng là chính mình ảo giác.

Nàng một đường chạy đến Hách Liên Thư xe trước, một bộ tùy thời đều phải khóc ra tới, rồi lại đau khổ giãy giụa không khóc biểu tình, đem Hách Liên Thư manh đến chịu không nổi, vội vàng dò hỏi nàng sao lại thế này.

Hoắc Tinh Nhi lời nói thật là nói, ý tứ chính là chính mình không thể ngồi Hách Liên Thư trên xe học, phải đi rồi đi học.

Nàng nói được đầy mặt đỏ bừng, hiển nhiên cảm thấy đặc biệt mất mặt ngượng ngùng.

Hách Liên Thư lại cười đến không được, làm nàng lên xe ngồi ghế sau đi.

Sự tình chính là như vậy, tạo thành hiện tại Hoắc Tinh Nhi cùng Lạc Quân đối diện ngồi trạng thái, liền chờ bảo bảo tới.

Hoắc Tinh Nhi cùng Lạc Quân hai người quan hệ thực đặc biệt, nói không hữu hảo không đến mức, nói hữu hảo đi cũng không tính.

Hoắc Tinh Nhi ngồi trên xe trong chốc lát, chậm rãi liền khôi phục cảm xúc, chủ động triều Lạc Quân mở miệng, “Uy, ngày đó, chính là ta uống say ngày đó, sau lại thế nào lạ? Ta hỏi gia gia, hắn đều không nói cho ta.”

Lạc Quân lạnh như băng trở về một câu: “Không biết.”

Một câu đem Hoắc Tinh Nhi khí phồng lên quai hàm, lại nhớ tới phía trước bị hoắc ượng khi dễ, trong nháy mắt liền ủy khuất.

Nàng lại không thế nào? Vì cái gì một đám đều đối nàng như vậy hung! Nam hài tử đều là người xấu, đại phôi đản!

‘ nam hài tử đều là đại phôi đản ’ cái này ý tưởng, cứ như vậy chậm rãi ở Hoắc Tinh Nhi nho nhỏ tâm linh thượng mọc rễ.

Có lẽ chính là cái này mạnh mới, mới làm tương lai Hoắc Tinh Nhi trở nên càng ngày càng tự mình, nhất cử trở thành làm nam nhân đều nghe tiếng sợ vỡ mật tồn tại.

Đương nhiên, này đó đều là lời phía sau.

Lúc này cửa xe bị mở ra, công bộc nhỏ bảo bảo đi đến, thanh thúy kêu lên: “Ngôi sao, quân quân ca ca.”

“Bảo bảo.” Lạc Quân đáp ứng một tiếng, nhìn kỹ nói liền sẽ phát hiện hấn lạnh như băng mặt mềm xóp xuống dưới rất nhiều.

“Bảo bảo, bảo bảo.” Hoắc Tinh Nhi nhìn thấy bảo bảo, lôi kéo nàng ngồi ở chính mình bên người, sau đó liền hỏi giống nhau vấn đề, “Ngày đó ta uống say lúc sau phát sinh cái gì? Bọn họ cũng không chịu nói cho ta, người cùng ta có chịu không?”

Bảo bảo không cảm thấy cái này có cái gì không thể nói, cho nên gật gật đầu liền đơn giản nói một lần.

Vẫn luôn chờ bảo bảo nói xong, bọn họ biểu tình cứ như vậy.....

Hoắc Tinh Nhi: = mãnh = đột

Bảo bảo: (⊙. ⊙)?

Lạc Quân: (—0—)

“Bảo bảo..... Người chính là cái khoác lác Đại vương!” Hoắc Tinh Nhi giám định hoàn tất.

“Ta không thối qua da trâu.” Bảo bảo thành khẩn nói.

Hoắc Tinh Nhi: “Người còn nói người không khoác lác, người đã nói người thần tiên, còn có thần tiên cái gì, gọi là gì túi, sau đó lại nói chính mình có Doraemon bách bảo túi, hiện tại lại nói người một người đem người xấu đánh cho tàn phế. Hừ hừ, người còn dám nói chính mình không phải khoác lác Đại vương sao!”

“Ta nói đều là đại lời nói thật.” Bảo bảo nói.

Hoắc Tinh Nhi đương nhiên không tin, mông nhỏ xê dịch, tìm cái càng thoải mái đáng ngồi, nói: “Tính, ta đoán người a nhất định là dọa hôn mê, cho nên cái gì cũng không biết, sau đó biên ra câu chuyện này. Bất quá tính người biên còn man hảo ngoạn, ta liền miễn cưỡng tiếp nhận rồi.”

Bảo bảo trong lòng nghi hoặc nói: Người tiếp thu không tiếp thu cùng chuyện này có quan hệ sao?

Hách Liên Thư ở phía trước nghe bọn nhỏ thanh âm, khước miệng đều là câu lấy.

Chỉ là quân quân..... Hách Liên Thư trong lòng thở dài một hơi, từ nói ra như vậy quyết tâm lúc sau, quân quân liền càng thêm trầm mặc, giống như một chút lại trưởng thành không ít giống nhau, thật không giống cái hài tử a. Không đúng, phải nói ở bọn họ trước mặt không giống cái hài tử, đối mặt bảo bảo thời điểm ngẫu nhiên cũng sẽ có tiểu hài tử nên có bộ dáng.

Bảo bảo, tự lảng bảo bảo.

Không hổ như vậy hai người hài tử a, như vậy tiểu liền đem nhà nàng quân quân mê thành như vậy.

Việc này thành còn hảo, nếu là không thành nói, nhà nàng quân quân đã có thể khổ sở lâu.

Tính, tính, tưởng nhiều như vậy làm gì, bọn họ hiện tại mới bao lớn a, cảm tình thượng sự tình còn phải chờ mười mấy năm, mười mấy năm thời gian đủ để thay đổi quá nhiều đồ vật, ai cũng nói không chừng về sau sẽ phát sinh chút cái gì.

Hách Liên Thư tự mình an ủi, chuyên tâm lái xe đi.

Ghế sau bảo bảo cùng Hoắc Tinh Nhi đề tài hạ màn sau, bảo bảo liền chú ý tới Lạc Quân vẫn luôn đang xem thư, hỏi: “Quân quân ca

ca, người đang xem cái gì thư a?”

“Chính trị loại.” Lạc Quân nhẹ nhàng trả lời.

Hắn trong lòng tính toán không có nói cho bảo bảo, hắn cảm thấy rất nhiều chuyện không cần phải nói, chờ làm ra tới sau so ngoài miệng nói càng có thành ý cùng thuyết phục lực.

“Cái kia thư có cái gì đẹp, khó nhất nhìn.” Hoắc Tinh Nhi vừa nghe chính trị, khuôn mặt nhỏ đều nhăn thành một đoàn.

Hoắc gia chính là chính trị gia tộc, gia tộc bọn họ người phần lớn đều là chính trị gia, cá biệt làm mặt khác ngành sản xuất. Hoắc Tinh Nhi tuổi còn nhỏ, đối này đó không thể nào hiểu biết, bất quá lại biết chính mình thư nhà trong phòng liền cùng nhiều chính trị loại thư, vừa mở ra quyền thế rậm rạp tự, người xem bực bội.

Đặc biệt là Hoắc lão gia tử có thứ hảo chơi, ôm nho nhỏ Hoắc Tinh Nhi cùng nàng nói chính trị, biết rõ nàng nghe không hiểu còn cùng nàng nói, nghe được nàng đầu đầu hôn não trướng, đối chính trị càng không bị cảm.

Bảo bảo nghi hoặc nói: “Chính là ngôi sao chuyên khoa còn không phải là chính trị sao?”

Đây là trường quân đội Hoa Lam bắt đồng chỗ, bên trong học sinh từ nhỏ liền lựa chọn chuyên khoa, chẳng sợ tiểu học còn không thể học tập những cái đó cao thâm tri thức, chính là căn cứ người điền chuyên khoa lựa chọn, đối với người dạy dỗ chương trình học cũng sẽ có rất nhỏ biến hóa, này đó rất nhỏ thay đổi giáo dục phương thức có thể cho người về sau chuyên khoa chi lộ càng bình thản một ít.

Tỷ như bảo bảo chuyên khoa điền tướng quân loại, cho nên nàng thể năng huấn luyện muốn so Hoắc Tinh Nhi yêu cầu càng cao, Hoắc Tinh Nhi chạy một vòng, nàng phải chạy hai vòng, này nhiều ra tới huấn luyện thời gian từ văn khoa khóa bài trừ tới, trái lại Hoắc

Tinh Nhi cũng sẽ từ huấn luyện thời gian bài trừ dư thừa thời gian học tập văn khoa tri thức.

“Hừ, kia mới không phải ta tuyển!” Hoắc Tinh Nhi buồn bực nắm chặt tiểu nắm tay, nói: “Ta trưởng thành nhất định phải chuyên khoa, ta muốn tòng quân, phải làm bộ đội đặc chủng, phải làm đại tướng quân!”

Lái xe Hách Liên Thư sau khi nghe được, một trận vô ngữ.

Đây là làm sao vậy?

Quân nhân sinh ra Hách Liên gia hài tử mục tiêu phải làm Thủ tướng, chính trị gia tộc sinh ra hài tử lại phải làm đại tướng quân, này đều lộn xộn có hay không!

-----oOo-----

041 trả thù Liễu Xảo Xảo (1)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hách Liên Thư đem ba cái hài tử đưa đến trường quân đội Hoa Lam sau, liền lái xe đi rồi. 鴉 xán cừ hiểu

Bởi vì là vừa thu giả trở về không dùng tới khóa, bọn nhỏ không phải ở trong ký túc xá, chính là ở vườn trường chơi đùa.

Ba cái hài tử ký túc xá rất gần, đi chính là một cái lộ, cũng không có nói đại niên kỷ học sinh không thể đi thấp niên cấp học sinh ký túc xá, cho nên Lạc Quân tính toán là trực tiếp liền đưa bảo bảo các nàng đến ký túc xá cửa.

Chỉ là bọn hắn còn không có đi vào đi, cửa Bạch a di liền đưa bọn họ ngăn lại, nói: “Bảo bảo cùng ngôi sao hỏi trường học a. Cái này..... Các người còn không biết đi? Năm nhất ký túc xá một lần nữa phân phối, các người cũng không cần hỏi nguyên lai ký túc xá, đi bạch lâu 301 là được.”

Bảo bảo không sao cả, Hoắc Tinh Nhi còn có chút không thể hiểu được hỏi: “Vì cái gì đột nhiên một lần nữa phân phối ký túc xá a?”

Trước kia nàng cũng là trụ hai người gian, cùng nàng cùng nhau trụ đưa bé kia thực nghe nàng lời nói, cũng không cảm thấy có cái gì không tốt.

“Cái này a di cũng không biết, trường học an bài.” Bạch a di nói.

Lạc Quân đột nhiên nói: “301 là một gian ký túc xá, bảo bảo cùng Hoắc Tinh Nhi cùng đi, chính là nói các nàng về sau trụ cùng nhau?”

Khó được hắn đối người khác một lần nói như vậy lớn lên lời nói.

Bạch a di nhìn Lạc Quân, tiểu tâm can lại bắt đầu nhảy. Thật là ngu người, tầm ngu, mã tầm mã a, nhìn bảo bảo cùng ngôi sao như vậy đáng yêu, bên người tiểu nam hài cũng là cái soái tiểu tử, đặc biệt là này tiểu diện than, thật là làm người hảo tượng xoa bóp a.

Có lẽ là ánh mắt của nàng quá nóng rực, Lạc Quân lạnh như băng nhìn nàng, nói: “Ta đang hỏi người lời nói.”

Tê.....

Bạch a di hút một ngụm khí lạnh.

Như vậy điểm tiểu nhân tuổi, ánh mắt thật đúng là khiến người cảm thấy lạnh lẽo, một chút đều không giống cái hài tử a! Quả nhiên trường quân đội Hoa Lam chính là cái yêu nghiệt tụ tập địa phương a.

“Nói như vậy..... Ân..... Không sai, về sau bảo bảo cùng ngôi sao liền ở cùng một chỗ, nhất định sẽ ở chung thực vui sướng đi.”

Lạc Quân tiểu đồng giày mặt tức khắc lạnh băng. Hắn đã đoán được, này đột nhiên đổi ký túc xá nhất định là Hoắc lão gia tử bên kia động thủ đoạn.

Hừ!

Lạc Quân néo néo nắm tay. Chờ hắn trưởng thành, nhất định không chuẩn bất luận kẻ nào can thiệp bảo bảo sinh hoạt, chỉ có thể chính mình can thiệp!

Bảo bảo các nàng đương nhiên không biết Lạc Quân tiểu tâm tư, nghe được hai người muốn ở cùng một chỗ, bảo bảo như cũ là không sao cả thái độ, Hoắc Tinh Nhi liền có chút ngượng ngùng.

Nàng cùng bảo bảo chính là túc địch a, sao lại có thể ở cùng một chỗ!

Chỉ là vì cái gì lại cảm thấy thực vui về a.....

Ân.....

Ở cùng một chỗ nói, về sau không phải mỗi ngày có thể trộm cùng bảo bảo ở trong ký túc xá muốn ăn đến?

Hoắc Tinh Nhi nghĩ liền liếm liếm môi, đôi mắt lóe sáng lóe sáng. Như vậy bị Lạc Quân thấy, chính là chói lọi khiêu khích khoe ra, làm hấn sắc mặt lạnh hơn, nói là mau kết băng cũng không quá.

Bảo bảo hoàn toàn không có phát hiện hai người trạng thái, có lẽ là phát hiện cũng đã thói quen, không cảm thấy có cái gì kỳ quái. Đi đầu liền đi, nói: “Ngôi sao, quân quân ca ca, chúng ta đi ký túc xá đi.”

“Hảo.” Hoắc Tinh Nhi phản điều kiện ứng thanh, tung ta tung tăng theo sau.

Lạc Quân cũng bước quy phạm nện bước đi qua đi, giống như tùy ý kéo lại bảo bảo tay.

Bảo bảo nghi hoặc nhìn hấn một cái, thấy Lạc Quân không có bất luận cái gì phản ứng, mắt nhìn thẳng đi đường, cũng không có để ý.

Ở bọn họ phía sau, Bạch a di nhìn chăm chăm ba cái hài tử bóng dáng, ánh mắt đều mau phát lục quang. Ai u uy, hiện tại hài tử thật trưởng thành sớm, kia diện than tiểu tử là ghen tị đi? Là ghen tị đi? Ghen tị đi? Tuyệt đối là ghen tị!

Nàng lấy ra di động, đối với ba cái tiểu bằng hữu liền một trận mãnh chụp.

Trong chốc lát thời gian, bảo bảo ba người liền đến bạch lâu 301, nơi này sớm có có người chờ trứ, nhìn thấy ba cái hài tử, liền đem chìa khóa giao cho bọn họ.

Lạc Quân chờ hai người tiến ký túc xá về sau mới rời đi, hướng giáo vụ chỗ đi đến. Hấn muốn đi đệ trình chuyển khoa xin đơn.

Lúc này trong ký túc xá, Hoắc Tinh Nhi trước điều cái đồng hồ báo thức, sau này liền ném rớt giày nhảy lên giường, đối bảo bảo mơ mơ màng màng nói: “Bảo bảo, ta ngủ nga ~”

Tiểu hài tử luôn là tinh lực tràn đầy, đồng thời cũng dễ dàng mỏi mệt.

Hôm nay Hoắc Tinh Nhi dậy thật sớm, sau lại lại bị hoắc ưng như vậy khi dễ một đống, lại đến trường học đi rồi một vòng, nghĩ đến buổi chiều còn muốn đi học, đã sớm mơ mơ màng màng.

“Ân.” Bảo bảo lên tiếng, vừa chuyển đầu liền nhìn đến Hoắc Tinh Nhi đã ngủ rồi.

Nàng đem giáo phục bỏ vào tủ quần áo, phát hiện nguyên lai ký túc xá cá nhân đồ dùng đều đã bị người dọn lại đây, liền ở một cái đặt ở trên bàn lư hương điểm viên hương đàn. Không trong chốc lát, trong ký túc xá liền tràn ngập khai một cỗ thanh đạm mùi hương. Bảo bảo ngửi ngửi, cảm thấy vừa lòng, mới mị hai mắt, lộ ra tươi cười.

Trên giường Hoắc Tinh Nhi trở mình, váy đều phiên lên, lộ ra tiểu nội nội cùng trắng nõn bụng nhỏ, ngủ đến đặc biệt thơm ngọt.

Bảo bảo triều chung quanh nhìn nhìn, tiểu thân mình nhảy liền nhảy lên bệ cửa sổ, sau đó nhảy xuống, vô thanh vô tức dừng ở mặt cỏ thượng, liền một chút ao hãm đều không có. Trang bị ở nơi tối tăm cameras cũng không có bắt giữ đến nàng chút nào thân ảnh.

Bảo bảo ẩn thân hướng cao niên cấp ký túc xá đi đến, đi đến một nửa thời điểm, nhìn đến sáu người tổ bọn họ.

Bọn họ sáu cái hài tử vây ở một chỗ, đầy mặt nghiêm túc ở nghị luận cái gì, thanh âm đều bị bảo bảo nghe được ——

“Ta nghe nho nhỏ nói, hôm nay nhìn đến lão đại cùng người sao hoá đi cùng một chỗ!”

“Lão đại chẳng lẽ bị người sao hoả tẩy não sao? Ta xem trong TV nói, người sao hoả đều có công nghệ cao, có thể đem người biến ngu ngốc!”

“Người mới là đại bạch si! Này nhất định là lão đại bùng nổ trước trăm mặt, một khi bùng nổ vậy biến thái!”

“Ngô..... Biến thái giống như không phải hảo tử? Ngữ văn lão sư nói.....”

“Các người đây là làm gì, muốn ta nói, không chừng là người sao hoả bị lão đại thuần phục, mặt dày mày dạn đi theo lão đại đâu!”

Sáu cá nhân người một lời ta một ngữ, bất tri bất giác liền khắc khẩu đi lên, đề tài cũng càng thiên càng xa.

“Tiểu Lục Tử, người còn dám nói, tin hay không ta đem người xuyên hoa quần lót, tuần trước năm đá trong quần sự tình nói ra đi.” Tiểu tứ chỉ vào tiểu lục hô to.

Tiểu lục sợ hãi, không cam lòng yếu thế uy hiếp hấn, “Người nếu là dám nói, ta liền đem người thượng cuối tuần trộm đem con giun ném vào tiểu ngũ giày sự tình nói cho hấn!”

Tiểu tứ cũng bị dọa sợ, vội vàng nói: “Hảo, ta không nói, người cũng không chuẩn nói!”

“Ân! Chúng ta ngoéo tay!” Tiểu lục vươn ngón út đầu.

Tiểu tứ cũng duỗi ra tới, cùng hấn câu ở bên nhau, sau đó hai người đều đại thở dài nhẹ nhõm một hơi. Mặt khác bốn cái hài tử hai mặt tương khuy, cuối cùng tiểu vừa nói: “Các người ở ngoéo tay tàng cái gì bí mật, chúng ta phải biết rằng, nói ra!”

“Không nói!” Tiểu tứ cùng tiểu lục trăm miệng một lời nói.

Bảo bảo: Cô ~ (˘ ˘) b

Khó được nàng sinh ra một cổ vô ngữ cảm xúc, yên lặng nhìn sáu cái hài tử liếc mắt một cái. Nàng cảm thấy vẫn là cùng ngôi sao cùng quân quân chơi tương đối hảo, theo chân bọn họ ở bên nhau nói, nói không chừng cũng sẽ biến thành như vậy.

Bảo bảo yên lặng đánh cái rùng mình, sau đó nhanh hơn bước chân.

Nếu hiện tại lại bắt đầu khắc khẩu lên sáu người tổ biết bảo bảo thấy hết thấy, còn ở trong lòng xem thường bọn họ một lần, nhất định sẽ khóc.

Ở bảo bảo tốc độ hạ, thực mau liền đến cao niên cấp ký túc xá.

Nàng đứng ở một thân cây chi thụ, linh thức đảo qua liền đem bên trong tình huống thấy được rõ ràng. Chẳng sợ thấy được một ít không phù hợp với trẻ em hình ảnh, cũng bình tĩnh làm lơ, chờ phát hiện Liễu Xảo Xảo thân ảnh sau, mới chớp chớp mắt.

.....

“Uy, xảo xảo, người suốt ngày ở phát cái gì bực tức a, liền xem người ở nơi đó thổi râu tròng mắt.”

Tôn lan đang ở làm bài tập, nhưng Liễu Xảo Xảo không ngừng lẩn lộn, làm nàng căn bản là tĩnh không dưới tâm tới, không khỏi liền khẩu khí không tốt nói thanh.

Lời này xem cùng ngòi nổ dường như, nháy mắt liền đem Liễu Xảo Xảo điếm bạo. Nàng một chút từ trên giường nhảy dựng lên, khẩu khí thực hướng nói: “Người quản ta a, ta càu nhàu cũng e ngại người lạ. Con mắt nào của người nhìn đến ta thổi râu tròng mắt, đôi mắt mù đi, nhìn kỹ xem, ta râu ở đâu a?”

Tôn lan bị nàng nói được cũng phát hỏa, nhưng thân phận địa vị bãi tại nơi đó, làm nàng không dám thật sự cùng đối phương giằng co. Nhấp nhấp miệng đi, đang định nhận sai, lại thấy được làm nàng thiếu chút nữa ngã xuống ghé dựa hình ảnh.

“Xảo, xảo xảo, người..... Người.....” Tôn lan không thể tin tưởng trông mắt Liễu Xảo Xảo, như là nhìn đến cái gì cực độ khủng bố đồ vật, chỉ vào tay nàng chỉ đều run rẩy.

“Người phát cái gì điên a.” Liễu Xảo Xảo hoảng sợ, cau mày.

Tôn lan trong tầm mắt, nhìn Liễu Xảo Xảo kia trơn bóng cầm, lúc này hắc từng từng một mảnh, làm nàng kia trương ngoan ngoãn đáng yêu khuôn mặt trở nên chẳng ra cái gì cả.

Ta đôi mắt thật sự mù, hoa đi?

Tôn lan không thể tin được đây là thật sự, chớp chớp mắt lại xem, phát hiện vẫn là một mảnh hắc dày đặc, cũng không biết xuất phát từ cái loại này tâm thái, liền nói: “Không có gì, người nếu là thật sự tâm tình không hảo liền đi ra ngoài đi một chút đi, bên ngoài không khí hảo, còn có một đồng nam hài tử cam tâm tình nguyện làm người hết giận.”

Liễu Xảo Xảo cũng cảm thấy ngốc tại trong ký túc xá phiền lòng, cũng không có suy xét bao lâu, nói: “Cũng hảo.” Sau đó cầm quần áo đi phòng vệ sinh.

Tôn lan gắt gao nhìn chằm chằm phòng vệ sinh phương hướng, một hồi đều không có nghe được động tĩnh gì, chờ Liễu Xảo Xảo trang điểm xinh đẹp từ bên trong đi ra, liếc mắt một cái đối tượng tôn lan cặp kia có chút quỷ dị ánh mắt, lại bị dọa hạ, “Người lại làm gì? Ta như vậy ăn mặc có cái gì không đúng?”

Tôn lan nhìn Liễu Xảo Xảo quần áo, phẫn nộ nộ váy liền áo, đem nàng dáng người phụ trợ đến căn sơ khai phẫn liên đường như, đặc biệt đẹp. Tầm mắt hướng về phía trước, kia cầm một bụi râu quai nón nháy mắt làm người tiêu tan ảo ảnh.

“Không có gì, ta phỏng chừng ta hoa mắt, người nếu là có rảnh nói, thuận tiện giúp ta mua bình thuốc nhỏ mắt.” Tôn lan cứng đờ nói.

Phòng vệ sinh có gương, nhưng Liễu Xảo Xảo một chút phản ứng đều không có, rõ ràng chính là chính mình đôi mắt ra vấn đề a.

“Đến lúc đó nói đi.” Liễu Xảo Xảo nói một tiếng, xoay người liền ra cửa.

“Hoa mắt đi, hoa mắt đi.....” Tôn lan lẩm bảm tự nói, không một hồi liền nghe được ngoài cửa truyền đến từng tiếng thét chói tai. Nàng nghĩ ra đi xem phát sinh chuyện gì, lại nhịn xuống. Nghĩ thầm chính mình sẽ không không chỉ có hoa mắt, liền lỗ tai cũng ảo giác đi.

Đến nỗi lúc này đi ở bên ngoài Liễu Xảo Xảo tâm tư so nàng càng phức tạp.

“Người đây là cái gì ánh mắt a?” Nàng không cao hứng nhìn một người đeo kính kính nam sinh.

Đối phương ánh mắt thật giống như nhìn cái gì quái dị.

Từ nàng đi ra ký túc xá, nàng liền phát hiện đại gia ánh mắt đều đuổi theo nàng, cũng không phải là nguyên lai cái loại này kinh diễm ánh mắt, ngược lại là các loại ngạc nhiên, kinh ngạc, thậm chí còn có nữ sinh vừa thấy đến nàng liền kinh hô.

“Không, không có gì, liền cảm thấy nàng này đạo cụ thật rất thật, bắt quá..... Nói thật, không thích hợp người.” Mắt kính nam sinh khó xử nói, ánh mắt lại hướng Liễu Xảo Xảo cảm ngấm.

“Cái gì đạo cụ?” Liễu Xảo Xảo ở bên ngoài liền tính tâm tình lại không tốt, cũng có thể ngụy trang đến kiêu kiêu nhược nhược.

Này cũng làm mắt kính nam sinh lá gan lớn không ít, chỉ vào nàng cảm nói: “Chính là này râu a, không phải đạo cụ là cái gì?”

“Râu?” Liễu Xảo Xảo ngây ngẩn cả người.

-----oOo-----

042 trả thù Liễu Xảo Xảo (2)

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Cái gì râu, người đôi mắt mù!”

“Ta đã biết, là đạo cụ. Người nói người cái đại mỹ nữ, chơi cái gì đạo cụ không tốt, một hai phải chơi cái này, quá tổn hại người mỹ nữ khí chất.....”

“Ta không có mang cái gì đạo cụ, cầm cũng cái gì đều không có, chính người đôi mắt có vấn đề liền đi bệnh viện nhìn xem, đừng nơi nơi nói lung tung.”

“Người..... Người chơi ta? Không thể nói lý!”

Liễu Xảo Xảo cùng mắt kính nam sinh khắc khẩu thanh rước lấy chung quanh học sinh chú ý, khi bọn hắn chú ý tới Liễu Xảo Xảo khuôn mặt thời điểm, sắc mặt đều thay đổi, nghị luận thanh âm nổi lên bốn phía.

Liễu Xảo Xảo ngay từ đầu gặp người nhiều, còn nghĩ có thể tìm người tới bình phân xử. Chỉ là đương nàng nghe được mọi người nghị luận thế nhưng là nàng, luôn mồm đều có thể đủ nghe được bọn họ trong lời nói râu. Liễu Xảo Xảo dần dần luống cuống, nàng duỗi tay hoài nghi vuốt chính mình cằm, thế nhưng thật sự sờ đến một bụi đâm tay đồ vật.

“A a a ——!” Liễu Xảo Xảo bèn nhón kêu sợ hãi, xoay người liền chạy.

May mắn nàng ăn mặc chính là màu trắng giày đế bằng không phải giày cao gót, bằng không nàng như vậy kinh hoảng chạy vội, một hai phải té ngã không thể.

Nàng đào tẩu bộ dáng bị quay chung quanh xem diễn bọn học sinh nhìn, một trận cười vang thanh liên truyền đi ra ngoài, còn có người chuyên môn dùng di động chụp ảnh xuống dưới, liền chờ phát đến Weibo hoặc là vườn trường internet thượng.

Trường quân đội Hoa Lam mời đại mỹ nữ chi nhất Liễu Xảo Xảo thế nhưng dài quá ‘ râu xồm ’, đây là cỡ nào có ý tứ đề tài a?

Này nhóm người cũng tự nhiên cho rằng Liễu Xảo Xảo râu là đạo cụ, chẳng sợ kia râu chân thật đến có chút quý dị, bọn họ cũng sẽ không tin tưởng Liễu Xảo Xảo thật sự dài quá râu.

Lại nói Liễu Xảo Xảo một đường chạy tới gần nhất một cái vườn trường toilet, nhanh chóng chạy đến WC nữ sau, liền đem cửa khóa trái.

Nàng chạy đến gương trước mặt, đương nhìn đến trong gương mặt cái kia đầy mặt râu quai nón thiếu nữ mặt xuất hiện nàng trong tầm mắt thời điểm, nàng một đôi mắt hạt châu đều mau trừng mắt nhìn hốc mắt, không thể tin được lại dùng tay đi sờ chính mình khuôn mặt, cảm giác được kia trát người xúc cảm, trong lòng đều mao mao.

“Hoa mắt, nhất định là hoa mắt!” Liễu Xảo Xảo lẩm bẩm, đôi mắt đều dọa đỏ.

Nếu này râu là thật sự, kia nàng về sau như thế nào gặp người. Này rốt cuộc là làm sao vậy? Trên đời này cũng không có nghe nói qua có loại này bệnh a? Chẳng lẽ là ai đem tăng phát cao đồ ở trên mặt nàng?

Liễu Xảo Xảo đầu óc hỗn loạn nghĩ, duỗi tay dùng sức xả hạ cằm râu.

“Tê.....” Một tiếng đau hô, nàng vội vàng buông ra tay, nhìn đến trong tay hai căn hắc hồ, nàng liền ngây dại. Cả người hư thoát dường như ngồi ở lạnh lẽo trên sàn nhà, nước mắt nhịn không được

đi xuống rớt, lẩm bẩm: “Không có khả năng, sao có thể là thật sự, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ.....”

Là cái nữ sinh liền ái mỹ, đặc biệt xinh đẹp nữ sinh càng ái mỹ.

“Thảo! Ai giữ cửa cấp khóa trái, ở bên trong giờ trò quý đâu? Cấp lão nương mở cửa!” Lúc này bên ngoài truyền đến nữ nhân chửi bậy thanh, cùng với còn có phanh phanh phanh tiếng đập cửa.

Liểu Xảo Xảo còn ở vào hỗn loạn bệnh trạng, không hề nghĩ ngợi liền gào thét: “Lăn! Cút cho ta đi ra ngoài, cút đi a a a a!”

Này tố chất thần kinh giống nhau thét chói tai nhưng đem bên ngoài nữ sinh sợ hãi, nàng nuốt nuốt nước miếng, thậm chí một tiếng ‘ngọa tào’, không có biện pháp chỉ có thể nghẹn nước tiểu ý, bước nhanh đi rồi.

Liểu Xảo Xảo này một rống lúc sau, tâm tình ngược lại bình tĩnh không ít. Nàng vội vàng lấy ra di động, gọi trong nhà điện thoại. Không bao lâu trong nhà quản gia liền tiếp điện thoại, Liễu Xảo Xảo nhanh chóng nói: “Lập tức phái xe tới đón ta, đâu ra như vậy nói nhảm nhiều, nói cho ba ba mẹ mẹ, làm cho bọn họ đều về nhà!..... Mở hộp? Ta mặc kệ, ta sinh bệnh, người nói cho bọn họ, ta sinh bệnh! Nhanh lên lại đây!”

Liểu Xảo Xảo là trong nhà con gái một, từ nhỏ đến lớn liền được sủng ái, này cũng dẫn tới hiện tại loại này duy ngã độc tôn tính cách.

Nàng đem điện thoại cúp lúc sau, người liền ngốc tại toilet không nhúc nhích.

Nàng không dám đi ra ngoài, nàng sợ đi ra ngoài liền gặp phải người.

Thời gian chậm rãi qua đi, bảo bảo không có quản toilet bên trong Liễu Xảo Xảo, nhanh chóng về tới trong phòng ngủ, bắt đầu đổi giáo phục.

Nàng trở về không có bao lâu, Hoắc Tinh Nhi làm cho đồng hồ báo thức liền vang lên, Hoắc Tinh Nhi mơ mơ màng màng từ trong lúc ngủ mơ lên. Nàng ở trên giường lăn hai vòng, liền không có lại ngủ nướng ngồi ở đầu giường, một đôi mắt còn mông lung, vươn về phía trước, hô một tiếng: “Giáo phục ~”

Bảo bảo không thể hiểu được, xem nàng tinh thần rõ ràng còn không có tỉnh lại bộ dáng, ngón tay một câu, nguyên bản ở tủ quần áo giáo phục liền bay đến Hoắc Tinh Nhi trong tay.

Hoắc Tinh Nhi bắt được giáo phục, liền bắt đầu thoát váy, lại bắt đầu bộ giáo phục. Đột nhiên, nàng động tác đình chỉ, biểu tình ngốc ngốc, một đôi mắt cũng hồi phục sáng rọi, chuyển đầu nhìn về phía bảo bảo, ngốc ngốc hỏi: “Giáo phục..... Như thế nào tới?”

Bảo bảo nói: “Ta đưa cho ngươi.”

“Nga.....” Hoắc Tinh Nhi đầu còn có chút chuyển bất quá cong, chỉ nhớ rõ nàng duỗi tay muốn giáo phục, giáo phục liền đến nàng trong tay tới. Này hẳn là bảo bảo ném lại đây đi? Bảo bảo ném đồ vật hảo chuẩn a, còn một chút đều không có ném loạn!

Hai người đều mặc xong rồi giáo phục, bảo bảo phải đi thời điểm, phát hiện Hoắc Tinh Nhi lại ngượng ngùng, “Ngươi làm sao vậy?”

Hoắc Tinh Nhi nhìn bảo bảo, thật thật khuôn mặt nhỏ bỗng nhiên bày ra cái nghiêm túc biểu tình, nhanh chóng đi tới cửa dừng lại nói: “Ta đếm ba tiếng, chúng ta cùng nhau chạy, xem ai tới trước phòng học! Một, nhị..... Tam!” Nàng người ngay lập tức chạy.

Bảo bảo yên lặng nhìn nàng chạy trốn quá cấp, nghiêng ngã lão đảo bóng dáng, trong chốc lát nhin không được nở nụ cười.

Mỗi ngày đều sẽ phát sinh sự tình đâu.

Bảo bảo không nhanh không chậm đóng cửa lại, sau đó bước chậm hướng phòng học đi. Nàng tưởng: Tới rồi phòng học có phải hay

không liền sẽ nhìn đến ngôi sao cầm quyển sách nhỏ, lại tới cùng nàng ký lục thắng thua số lần?

Sự thật cùng nàng đoán trước không tòi, Hoắc Tinh Nhi đích xác làm như vậy.

Một màn này cũng làm năm nhất s lớp bọn học sinh đều giải khai hoài nghi —— Hoắc Tinh Nhi cùng tư lãng bảo bảo căn bản là không có hảo lên, cũng không có ai bại bởi ai, các nàng vẫn là giống như trước đây a!

Này một cái tiểu nhạc đệm không có khiến cho bao nhiêu người chú ý cùng biến hóa.

Một cái buổi chiều chương trình học thực mau liền qua đi, bảo bảo tâm tư kỳ thật đều ở Liễu Xảo Xảo bên kia.

Chẳng sợ nàng đang ở năm nhất trong phòng học, còn là đem phát sinh ở Liễu Xảo Xảo bên người sự tình xem đến rõ ràng.

Lúc này Liễu Xảo Xảo còn tránh ở toilet, Liễu gia quản gia lái xe lại đây, còn hướng giáo phương tỏ vẻ ý đồ đến cùng nguyên nhân, sau đó liền giáo phương cùng nhau tìm được rồi Liễu Xảo Xảo trốn tránh kia gian toilet.

“Liễu Xảo Xảo, ta là Tôn Vũ Hạnh. Ta biết người ở bên trong, hiện tại bên ngoài trừ bỏ ta cùng liễu quản gia ngoại, không có những người khác, người đem cửa mở ra.” Tôn Vũ Hạnh gõ toilet môn, nói.

Một hồi nghe không được bên trong đáp lại, Tôn Vũ Hạnh nhíu mày nói: “Người nếu là lại không mở cửa nói, chúng ta sẽ dùng chìa khóa mở ra đi vào.”

Những lời này rơi xuống không có bao lâu, toilet môn truyền đến một tiếng rất nhỏ thanh âm, Liễu Xảo Xảo dùng giáo phục ngoại chạy bao vây lấy mặt đi ra, vừa ra tới liền nói: “Ta sinh bệnh, phải đi về.”

Tôn Vũ Hạnh không có duỗi tay đi bóc nàng áo khoác, việc công xử theo phép công nói: “Người sinh bệnh gì? Trường quân đội Hoa Lam không phải bình thường trường học, không thể bởi vì học sinh một câu sinh bệnh, liền tùy ý học sinh ở học kỳ 1 gian tùy ý rời đi.”

“Ta nói ta phải đi về, ta sinh bệnh!” Liễu Xảo Xảo thanh âm bén nhọn nói, xoay người liền phải chạy đi.

Chỉ là tay nàng chân căn bản là không có Tôn Vũ Hạnh nhanh nhẹn, nàng quay người lại liền chộp tới Liễu Xảo Xảo, Liễu Xảo Xảo một trốn, này tay liền bắt được Liễu Xảo Xảo áo khoác, đem nàng bao mặt áo khoác xả xuống dưới.

“A a ——!” Liễu Xảo Xảo nổi điên giống nhau thét chói tai, dùng đôi tay che chính mình cảm.

Tôn Vũ Hạnh kinh dị nhìn nàng, “Người.....” Dừng một chút, lại nói: “Có hay không bệnh, trường học có giáo y, so bên ngoài một đường bệnh viện còn hảo, người có thể ở trường học bệnh viện.....”

Liễu Xảo Xảo này phúc hoảng sợ bộ dáng đích xác không giống như là trang, cái này làm cho Tôn Vũ Hạnh không cảm hoài nghi, nàng rút cuộc là bị cái dạng gì kích thích, không phải là được bệnh tâm thần đi?

“Ta không đi, ta phải đi về, ta phải đi về! Người chính là muốn xem ta xấu mặt có phải hay không? Người rõ ràng thấy được, còn trang cái gì trang!” Liễu Xảo Xảo phẫn hận trừng mắt Tôn Vũ Hạnh, che cầm hai tay run rẩy.

“Đại tiểu thư? Ngài rút cuộc làm sao vậy?” Liễu quản gia lúc này mở miệng. Hắn nhìn Liễu Xảo Xảo, lại nhìn về phía Tôn Vũ Hạnh nói: “Cái này, tôn tiểu thư, đại tiểu thư trạng huống nhìn qua không bình thường, ta hy vọng có thể đem đại tiểu thư tiếp trở về.”

Tôn Vũ Hạnh như cũ cau mày, nói: “Việc này yêu cầu mặt trên phê chuẩn.”

Trường quân đội Hoa Lam chính là như vậy nghiêm trọng, có thể so với bộ đội.

Bộ đội sẽ không bởi vì binh lính một câu ta sinh bệnh, khiến cho binh lính rời đi ví dụ, trường quân đội Hoa Lam cũng không có như vậy.

Liễu Xảo Xảo ở trường quân đội Hoa Lam đọc nhiều năm như vậy, đương nhiên minh bạch nơi này quy củ, nàng cũng là nhất thời bị kích thích quá lớn, mới có thể gọi điện thoại kêu quản gia tới.

Lúc này nghe được Tôn Vũ Hạnh nói, cũng chậm rãi bình tĩnh.

Nếu chờ mặt trên phê chuẩn nói, nhìn đến nàng này phúc quý bộ dáng người chỉ biết càng nhiều.

Liễu Xảo Xảo nghĩ như vậy, liền chậm rãi buông xuống che cầm tay, đối Tôn Vũ Hạnh nói: “Tôn huấn luyện viên, ta này râu không phải đạo cụ, là thật sự..... Ta cũng không biết sao lại thế này, nhưng ta cái dạng này, thật sự không thể tiếp tục gốc tại trường học!”

Tôn Vũ Hạnh vẻ mặt kinh dị nhìn chằm chằm nàng bóng loáng cầm, “Người đang nói cái gì nói mới? Cái gì râu?”

“Người trang cái gì? Chính là cái này a..... Đây..... Ân?” Liễu Xảo Xảo duỗi tay chụp vào chính mình cầm, xúc tua một mảnh quang hoa nhuận nộn, làm nàng ngây ngẩn cả người.

Nàng như vậy lúc kinh lúc rỗng, nhưng thật ra làm Tôn Vũ Hạnh có chút tin tưởng nàng nhiễm bệnh nói, nói: “Ta xem vẫn là đi giáo bệnh viện kiểm tra một chút đi, nếu người thật sự có vấn đề, có thể xin ra giáo trị liệu.”

“Không có, như thế nào sẽ sao không có?” Liễu Xảo Xảo còn trừng mắt, không thể tin tưởng lắm lắm.

“Đại tiểu thư, ngài nhưng đừng làm ta sợ a! Phu nhân cùng lão gia đều hướng bên này chạy về!” Liễu quản gia cùng Tôn Vũ Hạnh có

giống nhau cảm giác, cảm thấy Liễu Xảo Xảo tinh thần có vấn đề.

Liễu Xảo Xảo dọc theo đường đi đều nghi thần nghi quỷ, đi ba bước liền phải sờ sờ chính mình mặt, mãi cho đến giáo bệnh viện, trải qua giáo y kiểm tra sau, nàng nằm ở trên giường còn không có hoàn toàn bình tĩnh.

Nàng rõ ràng thấy rõ ràng, cũng xả, kia râu là thật sự. Nhưng vì cái gì đột nhiên đã không có? Chẳng lẽ thật là ảo giác? Nhưng những cái đó nhìn đến râu đồng học là chuyện như thế nào? Chẳng lẽ cũng là nàng ảo giác sao?

Liễu Xảo Xảo không khỏi cảm thấy toàn thân rét run, nàng ý thức được, nếu này đó thật sự đều là nàng ảo giác, như vậy đã nói lên nàng tinh thần có vấn đề!

“Không, sẽ không, ta sao có thể sẽ là bệnh tâm thần.....” Liễu Xảo Xảo cảm thấy cái này bệnh, so trường râu còn đáng sợ.

“Này chỉ là bắt đầu nga ~” đồng trí mềm mại thanh âm truyền vào nàng trong óc, ngôn ngữ là hài tử nghịch ngợm trò đùa dai, khẩu khí lại thanh thanh đạm đạm mạc danh quen thuộc.

“A!”

Liễu Xảo Xảo kêu sợ hãi một tiếng, che lại chính mình lỗ tai, kinh nghi bất định khắp nơi loạn xem.

-----oOo-----

043 trả thù Liễu Xảo Xảo (3)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Có quan hệ với Liễu Xảo Xảo chuyện này xử lý thượng, trường quân đội Hoa Lam làm rất điệu thấp. Mịch cừ nhị hiểu

Căn cứ giáo y kiểm tra, Liễu Xảo Xảo tinh thần không có quá lớn vấn đề, nhưng nàng chết cắn nói chính mình thật sự trường râu, không biết như thế nào lại không có, làm giáo y thực khó xử. Căn cứ nàng tinh thần dao động tới thí nghiệm, nàng hẳn là không có nói sai, chính là trên mặt nàng lại một chút râu dẫu vết đều không có, như vậy chỉ có thể chứng minh nàng chính mình xuất hiện ảo giác.

Theo sau Tôn Vũ Hạnh lại điều tra trường quân đội Hoa Lam theo dõi bộ, cùng với gặp qua Liễu Xảo Xảo học sinh. Căn cứ bọn họ lời nói, bọn họ cũng thấy được Liễu Xảo Xảo trường râu, bất quá bọn họ đều cho rằng đó là Liễu Xảo Xảo trò đùa dai, cư nhiên mang đao cụ tới trang mô làm dạng đùa bỡn bọn họ.

Duy nhất tận mắt nhìn thấy đến Liễu Xảo Xảo bỗng nhiên liền có râu người là cùng nàng cùng phòng ngủ tôn lan.

Đương Tôn Vũ Hạnh tìm tới môn tới, dò hỏi nàng thời điểm, tôn lan cảm thấy cái này chuyện thực quý dị, dựa theo chân thật tình huống trả lời nói, nàng lại không có chứng cứ, nói không chừng còn muốn nháo cái chính mình cũng được đến bệnh tâm thần lời đồn, hơn nữa trong lòng lại có một tia nói không rõ chắc bụng cảm, cho nên liền đối Tôn Vũ Hạnh nói: “Cái này a, ta cũng không rõ lắm xảo xảo là nghĩ như thế nào, có thể là cảm thấy hảo chơi đi.”

Như vậy một chuyến điều tra xuống dưới kết quả chứng minh: Liễu Xảo Xảo râu là nàng chính mình mua đao cụ, cũng là nàng chính mình mang cố ý đùa bỡn người.

Tôn Vũ Hạnh trở lại giáo bệnh viện, tiến vào Liễu Xảo Xảo ở trong phòng bệnh, nhìn thấy nàng đang ngồi ở trên giường bệnh, một bộ phát ngốc bộ dáng, đôi mắt ngẫu nhiên chớp động sáng rọi khôn khéo thực, làm người liếc mắt một cái nhìn lại, căn bản là sẽ không cảm thấy nàng là cái có tinh thần vấn đề người.

“Liễu Xảo Xảo.” Tôn Vũ Hạnh kêu nàng.

Liễu Xảo Xảo ngẩng đầu, so sánh với phía trước cuồng loạn, hiện tại nàng đã bình tĩnh nhiều, còn đối với Tôn Vũ Hạnh cười cười.

Tôn Vũ Hạnh đem điều tra tư liệu ném đến nàng trước mặt, trên mặt không có một chút biểu tình, nói: “Căn cứ hành động tổ điều tra cùng vườn trường theo dõi hình ảnh chứng minh, lần này sự tình tám phần có thể là người một người trò đùa dai, người nói như thế nào?”

Vì cái gì là tám phần khả năng đâu?

Bởi vì trường quân đội Hoa Lam bên trong tàng long ngọa hổ, chẳng những có bình thường học sinh, cũng có một ít đặc thù gia tộc học sinh. Những người này ở trường quân đội Hoa Lam học tập, nhưng là bọn họ giống nhau cũng người mang gia tộc một ít đặc thù bản lĩnh, giống thuật thôi miên cùng ảo thuật loại đồ vật này, cũng không phải không có.

Chỉ là máy theo dõi hình ảnh, cùng Liễu Xảo Xảo ở chung quá người, đều bị điều tra qua, không có một cái là những cái đó gia tộc huyết mạch. Trong lúc nhất thời muốn đi điều tra những cái đó đặc thù nhân vật, cũng không phải nói điều tra là có thể điều tra, cho nên này dư lại hai thành khả năng vẫn là không biết.

“Tôn huấn luyện viên, thực xin lỗi.” Liễu Xảo Xảo nuốt nuốt nước miếng, vẻ mặt đáng thương nói: “Bởi vì gần nhất ta thực không vui, nhất thời đầu óc nóng lên liền làm ra như vậy trò đùa dai, ta thực xin lỗi.”

“Ân?” Tôn Vũ Hạnh biểu tình nghiêm túc, nói: “Người đây là thừa nhận này hết thảy đều là người trò đùa dai? Chính là vì cái gì phía

trước người cảm xúc dao động như vậy đại, vô luận nói như thế nào cũng không chịu nhả ra?”

Liễu Xảo Xảo nắm chặt chần đờn nói: “Ta bị sợ hãi. Ta cũng không biết là trúng tà vẫn là tinh thần hoảng hốt, làm như vậy đùa bỡn người sự tình, xong việc ta mới cảm giác được sai, có thể là tinh thần quá khẩn trương, một chút xuất hiện ảo giác, cảm thấy chính mình thật sự trường râu, sợ tới mức ta cũng không dám ra WC. Tôn huấn luyện viên, người cũng là nữ hài tử, biết nữ hài tử đều ái xinh đẹp.”

Tôn Vũ Hạnh: “Tiếp theo nói.”

Liễu Xảo Xảo gật đầu, thần thái thuận theo đáng thương vô cùng, làm người đều không đành lòng trách cứ nàng.

“Sau lại ta chính là bị tôn huấn luyện viên tìm được sau sự tình, khi đó ta sợ chính mình bị trường học xử phạt, cũng cảm thấy quá mất mặt, mới có thể cảm xúc mất khống chế. Thực xin lỗi, tôn huấn luyện viên, ta thật sự biết sai rồi, ta nguyện ý tiếp thu xử phạt.”

Tôn Vũ Hạnh nhìn kỹ thần sắc của nàng, nói: “Cho nên nói, này thật sự tất cả đều là người một người nháo chê cười?”

Liễu Xảo Xảo biểu tình cương hạ, vẫn là gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Tôn Vũ Hạnh: “Nếu người nói đều là thật sự, như vậy trường học sẽ căn cứ người hành động tới làm ra xử phạt. Hiện tại, người lại tiếp thu một lần tinh thần kiểm tra, hẳn là không thành vấn đề đi?”

Liễu Xảo Xảo nghe được ‘ tinh thần kiểm tra ’ bốn chữ thời điểm, biểu tình liền càng cứng đờ, lại vẫn là cười nói: “Không thành vấn đề.”

Tôn Vũ Hạnh xoay người đi ra phòng bệnh, làm giáo y lại đây.

Lần này kiểm tra thực thuận lợi, giáo y cũng chứng minh Liễu Xảo Xảo tinh thần không có quá lớn vấn đề, chính là cảm xúc dao động

có chút kịch liệt, yêu cầu làm chút rất nhỏ tâm lý trị liệu.

Như vậy kết quả cũng làm Tôn Vũ Hạnh tiếp nhận rồi Liễu Xảo Xảo nhận sai, đem kết quả đăng báo cho phía trên.

Liễu Xảo Xảo làm xong tinh thần kiểm tra sau như cũ ngốc tại giáo bệnh viện trong phòng bệnh.

Theo trong phòng bệnh người toàn bộ đều đi rồi, nàng biểu tình mới chậm rãi biến hóa, vắn vẹo đến gần như dữ tợn.

“Ảo giác, đều là ảo giác.” Liễu Xảo Xảo cắn răng, thấp giọng lầm bầm. Nhưng ngón tay vẫn là nhịn không được run rẩy vuốt ve chính mình cảm, sờ đến một chỗ truyền đến một tia cảm giác đau đớn, sợ tới mức nàng toàn thân cứng đờ.

Nàng muốn cuồng loạn đem mép giường bàn nhỏ thượng pha lê bình nước cầm lấy tới vứt trên mặt đất, muốn la to tới phát tiết chính mình nội tâm kinh sợ, chính là nàng bình tĩnh nói cho chính mình không thể làm như vậy, nếu không người khác sẽ cho rằng nàng là bệnh tâm thần.

Không sai, bệnh tâm thần.

Bởi vì không nghĩ bị người cho rằng là bệnh tâm thần, cho nên Liễu Xảo Xảo mới có thể thừa nhận chính mình trò đùa dai.

Trò đùa dai làm người chán ghét, sẽ bị giáo phương xử phạt, khá vậy so với bị người nhận định vì bệnh tâm thần mạnh hơn nhiều.

Giáo phương xử phạt, nàng có thể tiếp thu, làm người chán ghét, nàng cũng có biện pháp lại tranh thủ người khác hảo cảm. Nhưng một khi nàng bị nhận định vì bệnh tâm thần nói, chẳng những sẽ bị trường quân đội Hoa Lam khai trừ, còn sẽ bị mọi người ghét bỏ, ba ba mẹ mẹ bọn họ cũng nhất định sẽ vứt bỏ nàng.

“Ta không bệnh, ta không bệnh, bác sĩ kiểm tra rồi đều nói ta không bệnh.” Liễu Xảo Xảo tự mình an ủi chính mình, chậm rãi buông vuốt

ve cầm tay.

Nàng vừa mới vuốt ve địa phương, chính là phía trước nàng xả râu địa phương, kia nhẹ nhẹ cảm giác đau đớn, như là rắn độc giống nhau quấn quanh ở nàng trên người không bỏ, làm nàng toàn thân phát lạnh.

“Linh linh linh.....”

Một trận tiếng chuông đột nhiên vang lên.

“A!” Liễu Xảo Xảo hoảng hốt hét lên một tiếng, quay đầu vừa thấy phát hiện là chính mình di động, mặt trên biểu hiện mụ mụ hai chữ.

Liễu Xảo Xảo hít sâu một hơi, làm chính mình càng bình tĩnh xuống dưới, cảm lấy di động tiếp điện thoại ——

“Mẹ.....”

“Xảo xảo, người như thế nào lạ? Hiện tại có khỏe không? Mụ mụ hiện tại mới vừa xuống phi cơ, lập tức liền đến người trường học tiếp người!”

“Mẹ, ta không có việc gì.”

“Không có việc gì?” Bên kia nôn nóng thanh âm có chút tạm dừng, “Xảo xảo, người thật sự không có việc gì? Muốn không đại sự, quản gia như thế nào sẽ như vậy nói, hại người ba liền hội nghị đều trên đường ngừng trở về đuổi.....”

“Ta thật sự không có việc gì, lần này sự tình là ta đại kinh tiểu quái.”

“..... Mụ mụ lập tức liền đến trường học tới, đến trường học lại nói.”

Điện thoại bị cắt đứt, Liễu Xảo Xảo tâm tình lại khó có thể bình tĩnh.

Phía trước nàng chỉ nghĩ trường học xử phạt, lại quên mất cha mẹ bên này vấn đề. Nàng nổi điên giống nhau muốn xen vào gia ba mẹ kêu trở về, chờ ba mẹ tới trường học, biết này hết thầy là chính

mình làm một hồi trò đùa dai, chẳng sợ ba mẹ đau nàng, cũng nhất định sẽ sinh khí.

Đặc biệt là nghe được câu kia..... Người ba liền hội nghị đều trên đường ngừng trở về đuổi.....

“Ngày thường các người không đều chỉ biết vội sinh ý mặc kệ ta sao, lần này cố tình như vậy để ý làm gì!” Liễu Xảo Xảo không phải không cảm động, chính là nghĩ đến kế tiếp muốn đổi mặt cha mẹ trách cứ, nàng điếm này cảm động đã bị tức giận cấp áp xuống đi, ngược lại còn trốn tránh đi quái cha mẹ cố tình ở ngay lúc này lại quan tâm nàng.

Nàng lại không nghĩ, ngày thường nàng một ý niệm lên, nói gặp nhau cha mẹ, liễu ba ba liễu mẹ mẹ về việc sinh ý, lại như thế nào sẽ trên đường chạy về tới gặp nàng. Lần này quản gia cũng là bị Liễu Xảo Xảo điên thái dọa sợ, cho nên ở đối liễu ba liễu mẹ giảng điện thoại thời điếm, đem sự tình nói được nghiêm trọng chút, cũng đem Liễu Xảo Xảo điên cuồng bộ dáng nói cho bọn họ, lúc này mới làm cho bọn họ lo lắng nôn nóng đến bất chấp sinh ý, vội vội vàng vàng gấp trở về.

Tiểu học bộ bên này, cùng với một trận đánh tiếng chuông, buổi chiều cuối cùng một chuyến khóa cũng thượng xong rồi.

Bọn học sinh một đám ra bên ngoài chạy, dám đi nhà ăn ăn cơm.

Bảo bảo cùng Hoắc Tinh Nhi cũng ở này đó trong đám người, sáu người tổ như cũ ủng hộ bảo bảo, Hoắc Tinh Nhi bên kia cũng có nàng chuyên môn tiểu đồng bọn.

“Lão đại, người muốn ăn cái gì, chúng ta giúp ngài xếp hàng đi.” Sáu người tổ trung tiểu ngũ ân cần nói.

Bảo bảo lắc đầu, “Các người chính mình đi ăn, ta có chuyện.” Nói xong, cũng không đợi bọn họ phản ứng lại đây, liền hướng ký túc xá bên kia đi.

“Lão đại, lão đại!” Sáu người tổ nhìn nàng bóng dáng, yên lặng cắn khần tay nhỏ, tiểu lục khổ hề hề nói: “Như thế nào một cái kỳ nghỉ qua đi, lão đại liền đối chúng ta lãnh đạm.”

“Chẳng lẽ là có tiểu tam tham gia?” Lão một nghiêm túc nói.

“Ta như thế nào lạ?” Đứng hàng đệ tam, vẫn luôn bị kêu tiểu tam nam hài không thể hiểu được hỏi.

“Các người không hiểu đi!” Lão vừa được ý dào dạt, một bộ các người hỏi mau, ta liền nói cho các người khoe khoang hình dáng.

Hoắc Tinh Nhi từ ra phòng học môn liền hướng bọn họ bên này nhìn, phát hiện bảo bảo rời đi sau, không chút nghĩ ngợi cũng thoát ly tiểu đội ngũ, hướng ký túc xá bên kia đi, vội vàng vàng truy bảo bảo đi, lưu lại một đám tiểu bằng hữu đối với nàng lại kêu lại kêu, như là bị vứt bỏ gâu gâu cùng miêu miêu.

“Bảo bảo, từ từ.....” Lúc này giáo trên đường không có khác người nào, Hoắc Tinh Nhi đối bảo bảo mâu thuẫn tự nhiên biến mất, vừa chạy vừa kêu. Bỗng nhiên nhìn thấy bảo bảo ngừng lại, hướng phía trước mặt nhìn cái gì, hứng thú một chút đã bị gọi lên tới, chạy đến bên người nàng dừng lại, cũng xem qua đi, biên hỏi: “Bọn họ có cái gì đẹp?”

Trong tầm mắt, là một đôi thân sắc nôn nóng trung niên phu thê.

Bảo bảo nói: “Bọn họ là chán ghét quý ba ba ma ma.”

“Chán ghét quý, a..... Người nói chính là cái kia kêu, gọi là gì xảo xảo sao?” Hoắc Tinh Nhi nghĩ tới.

Tháng trước bọn họ ở chung thời điểm, liền nhắc tới quá Liễu Xảo Xảo, xưng hô nàng đều dùng chán ghét quý.

“Ân ân.” Bảo bảo gật đầu.

Hoắc Tinh Nhi đôi mắt lộc lộc lộc chuyển, cười đến nhưng hoan, “Ta có biện pháp giáo huấn nàng nga!”

“Ân?” Bảo bảo nhìn ánh mắt của nàng có chút hoài nghi.

“Hừ hừ, người chờ xem đi!” Hoắc Tinh Nhi đĩnh đĩnh ngực, sau đó hướng trên mặt đất ngồi xuống, tiếp theo lăn hai vòng, sờ nửa hai tay hôi, hướng trên mặt mặt. Một bộ động tác xuống dưới, tiểu công chúa liền biến thành nghèo túng tiểu công chúa.

“Học điếm nga, mỗi lần ta làm như vậy, người xấu ca ca đều sẽ bị phạt.” Hoắc Tinh Nhi nói, liền triều Liễu gia vợ chồng chạy tới.

-----oOo-----

Điên ròi?

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Cái gì râu, người đôi mắt mù!”

“Ta đã biết, là đạo cụ. |i^ người nói người cái đại mỹ nữ, chơi cái gì đạo cụ không tốt, một hai phải chơi cái này, quá tổn hại người mỹ nữ khí chất.....”

“Ta không có mang cái gì đạo cụ, cầm cũng cái gì đều không có, chính người đôi mắt có vấn đề liền đi bệnh viện nhìn xem, đừng nơi nơi nói lung tung.”

“Người..... Người chơi ta? Không thể nói lý!”

Liễu Xảo Xảo cùng mắt kính nam sinh khắc khẩu thanh rước lấy chung quanh học sinh chú ý, khi bọn hắn chú ý tới Liễu Xảo Xảo khuôn mặt thời điểm, sắc mặt đều thay đổi, nghị luận thanh âm nổi lên bốn phía.

Liễu Xảo Xảo ngay từ đầu gặp người nhiều, còn nghĩ có thể tìm người tới bình phân xử. Chỉ là đương nàng nghe được mọi người nghị luận thế nhưng là nàng, luôn mồm đều có thể đủ nghe được bọn họ trong lời nói râu. Liễu Xảo Xảo dần dần luống cuống, nàng duỗi tay hoài nghi vuốt chính mình cằm, thế nhưng thật sự sờ đến một bụi đâm tay đồ vật.

“A a a ——” Liễu Xảo Xảo bèn nhọn kêu sợ hãi, xoay người liền chạy.

May mắn nàng ăn mặc chính là màu trắng giày đế bằng không phải giày cao gót, bằng không nàng như vậy kinh hoảng chạy vội, một hai phải té ngã không thể.

Nàng đào tẩu bộ dáng bị quay chung quanh xem diễn bọn học sinh nhìn, một trận cười vang thanh liên truyền đi ra ngoài, còn có người chuyên môn dùng di động chụp ảnh xuống dưới, liền chờ phát đến Weibo hoặc là vườn trường internet thượng.

Trường quân đội Hoa Lam mười đại mỹ nữ chi nhất Liễu Xảo Xảo thể nhưng dài quá ‘ râu xồm ’, đây là cỡ nào có ý tứ đề tài a?

Này nhóm người cũng tự nhiên cho rằng Liễu Xảo Xảo râu là đạo cụ, chẳng sợ kia râu chân thật đến có chút quỷ dị, bọn họ cũng sẽ không tin tưởng Liễu Xảo Xảo thật sự dài quá râu.

Lại nói Liễu Xảo Xảo một đường chạy tới gần nhất một cái vườn trường toilet, nhanh chóng chạy đến WC nữ sau, liền đem cửa khóa trái.

Nàng chạy đến gương trước mặt, đương nhìn đến trong gương mặt cái kia đầy mặt râu quai nón thiếu nữ mặt xuất hiện nàng trong tầm mắt thời điểm, nàng một đôi trừng mắt nhìn hốc mắt, không thể tin được lại dùng tay đi sờ chính mình khuôn mặt, cảm giác được kia trát người xúc cảm, trong lòng đều mao mao.

“Hoa mắt, nhất định là hoa mắt!” Liễu Xảo Xảo lẩm bẩm, đôi mắt đều dọa đỏ.

Nếu này râu là thật sự, kia nàng về sau như thế nào gặp người. Này rốt cuộc là làm sao vậy? Trên đời này cũng không có nghe nói qua có loại này bệnh a? Chẳng lẽ là ai đem tăng phát cao đồ ở trên mặt nàng?

Liễu Xảo Xảo đầu óc hỗn loạn nghĩ, duỗi tay dùng sức xả hạ cằm râu.

“Tê.....” Một tiếng đau hô, nàng vội vàng buông ra tay, nhìn đến trong tay hai căn hắc hồ, nàng liền ngây dại. Cả người hư thoát dường như ngồi ở lạnh lẽo trên sàn nhà, nước mắt nhịn không được đi xuống ướt, lẩm bẩm: “Không có khả năng, sao có thể là thật sự, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ.....”

Là cái nữ sinh liền ái mỹ, đặc biệt xinh đẹp nữ sinh càng ái mỹ. |j^

“Thảo! Ai giữ cửa cấp khóa trái, ở bên trong giờ trò quý đâu? Cấp lão nương mở cửa!” Lúc này bên ngoài truyền đến nữ nhân chửi bậy thanh, cùng với còn có phanh phanh phanh tiếng đập cửa.

Liễu Xảo Xảo còn ở vào hỗn loạn bệnh trạng, không hề nghĩ ngợi liền gào thét: “Lăn! Cút cho ta đi ra ngoài, cút đi a a a a!”

Này tố chất thần kinh giống nhau thét chói tai nhưng đem bên ngoài nữ sinh sợ hãi, nàng nuốt nuốt nước miếng, thậm chí một tiếng ‘ngọa tào’, không có biện pháp chỉ có thể nghẹn nước tiểu ý, bước nhanh đi rồi.

Liễu Xảo Xảo này một rống lúc sau, tâm tình ngược lại bình tĩnh không ít. Nàng vội vàng lấy ra di động, gọi trong nhà điện thoại. Không bao lâu trong nhà quản gia liền tiếp điện thoại, Liễu Xảo Xảo nhanh chóng nói: “Lập tức phái xe tới đón ta, đâu ra như vậy nói nhảm nhiều, nói cho ba ba mẹ mẹ, làm cho bọn họ đều về nhà!..... Mở hộp? Ta mắc kẹt, ta sinh bệnh, người nói cho bọn họ, ta sinh bệnh! Nhanh lên lại đây!”

Liễu Xảo Xảo là trong nhà con gái một, từ nhỏ đến lớn liền được sủng ái, này cũng dẫn tới hiện tại loại này duy ngã độc tôn tính cách.

Nàng đem điện thoại cúp lúc sau, người liền ngốc tại toilet không nhúc nhích.

Nàng không dám đi ra ngoài, nàng sợ đi ra ngoài liền gặp phải người.

Thời gian chậm rãi qua đi, bảo bảo không có quản toilet bên trong Liễu Xảo Xảo, nhanh chóng về tới trong phòng ngủ, bắt đầu đổi giáo phục.

Nàng trở về không có bao lâu, Hoắc Tinh Nhi làm cho đồng hồ báo thức liền vang lên, Hoắc Tinh Nhi mơ mơ màng màng từ trong lúc ngủ mơ lên. Nàng ở trên giường lăn hai vòng, liền không có lại ngủ

nướng ngồi ở đầu giường, một đôi mắt còn mông lung, vươn về phía trước, hô một tiếng: “Giáo phục!”

Bảo bảo không thể hiểu được, xem nàng tinh thần rõ ràng còn không có tỉnh lại bộ dáng, ngón tay một câu, nguyên bản ở tủ quần áo giáo phục liền bay đến Hoắc Tinh Nhi trong tay.

Hoắc Tinh Nhi bắt được giáo phục, liền bắt đầu thoát váy, lại bắt đầu bộ giáo phục. Đột nhiên, nàng động tác đình chỉ, biểu tình ngốc ngốc, một đôi mắt cũng hồi phục sáng rọi, chuyển đầu nhìn về phía bảo bảo, ngốc ngốc hỏi: “Giáo phục..... Như thế nào tới?”

Bảo bảo nói: “Ta đưa cho ngươi.”

“Nga.....” Hoắc Tinh Nhi đầu còn có chút chuyển bất quá cong, chỉ nhớ rõ nàng duỗi tay muốn giáo phục, giáo phục liền đến nàng trong tay tới. Đây hẳn là bảo bảo ném lại đây đi? Bảo bảo ném đồ vật hảo chuẩn a, còn một chút đều không có ném loạn!

Hai người đều mặc xong rồi giáo phục, bảo bảo phải đi thời điểm, phát hiện Hoắc Tinh Nhi lại ngượng ngùng, “Ngươi làm sao vậy?”

Hoắc Tinh Nhi nhìn bảo bảo, thịch thịch khuôn mặt nhỏ bỗng nhiên bày ra cái nghiêm túc biểu tình, nhanh chóng đi tới cửa dừng lại nói: “Ta đếm ba tiếng, chúng ta cùng nhau chạy, xem ai tới trước phòng học! Một, nhị..... Tam!” Nàng người ngay lập tức chạy.

Bảo bảo yên lặng nhìn nàng chạy trốn quá cấp, nghiêng ngã lão đảo bóng dáng, trong chốc lát nhin không được nở nụ cười.

Mỗi ngày đều sẽ phát sinh sự tình đâu.

Bảo bảo không nhanh không chậm đóng cửa lại, sau đó bước chậm hướng phòng học đi. Nàng tưởng: Tới rồi phòng học có phải hay không liền sẽ nhìn đến ngôi sao cầm quyển sách nhỏ, lại tới cùng nàng ký lục thắng thua số lần?

Sự thật cùng nàng đoán trước không tồi, Hoắc Tinh Nhi đích xác làm như vậy.

Một màn này cũng làm năm nhất s lớp bọn học sinh đều giải khai hoài nghi —— Hoắc Tinh Nhi cùng tư lãng bảo bảo căn bản là không có hảo lên, cũng không có ai bại bởi ai, các nàng vẫn là giống như trước đây a!

Này một cái tiểu nhạc đệm không có khiến cho bao nhiêu người chú ý cùng biến hóa.

Một cái buổi chiều chương trình học thực mau liền qua đi, bảo bảo tâm tư kỳ thật đều ở Liễu Xảo Xảo bên kia.

Chẳng sợ nàng đang ở năm nhất trong phòng học, còn là đem phát sinh ở Liễu Xảo Xảo bên người sự tình xem đến rõ ràng.

Lúc này Liễu Xảo Xảo còn tránh ở toilet, Liễu gia quản gia lái xe lại đây, còn hướng giáo phương tỏ vẻ ý đồ đến cùng nguyên nhân, sau đó liền giáo phương cùng nhau tìm được rồi Liễu Xảo Xảo trốn tránh kia gian toilet.

“Liễu Xảo Xảo, ta là Tôn Vũ Hạnh. Ta biết người ở bên trong, hiện tại bên ngoài trừ bỏ ta cùng liễu quản gia ngoại, không có những người khác, người đem cửa mở ra.” Tôn Vũ Hạnh gõ toilet môn, nói.

Một hồi nghe không được bên trong đáp lại, Tôn Vũ Hạnh nhíu mày nói: “Người nếu là lại không mở cửa nói, chúng ta sẽ dùng chìa khóa mở ra đi vào.”

Những lời này rơi xuống không có bao lâu, toilet môn truyền đến một tiếng rất nhỏ thanh âm, Liễu Xảo Xảo dùng giáo phục ngoại chạy bao vây lấy mặt đi ra, vừa ra tới liền nói: “Ta sinh bệnh, phải đi về.”

Tôn Vũ Hạnh không có duỗi tay đi bóc nàng áo khoác, việc công xử theo phép công nói: “Người sinh bệnh gì? Trường quân đội Hoa

Lam không phải bình thường trường học, không thể bởi vì học sinh một câu sinh bệnh, liền tùy ý học sinh ở học kỳ 1 gian tùy ý rời đi.”

“Ta nói ta phải đi về, ta sinh bệnh!” Liễu Xảo Xảo thanh âm bén nhọn nói, xoay người liền phải chạy đi.

Chỉ là tay nàng chân căn bản là không có Tôn Vũ Hạnh nhanh nhẹn, nàng quay người lại liền chớp tới Liễu Xảo Xảo, Liễu Xảo Xảo một trốn, này tay liền bắt được Liễu Xảo Xảo áo khoác, đem nàng bao mặt áo khoác xả xuống dưới.

“A a ——” Liễu Xảo Xảo nổi điên giống nhau thét chói tai, dùng đôi tay che chính mình cảm.

Tôn Vũ Hạnh kinh dị nhìn nàng, “Người.....” Dừng một chút, lại nói: “Có hay không bệnh, trường học có giáo y, so bên ngoài một đường bệnh viện còn hảo, người có thể ở trường học bệnh viện.....”

Liễu Xảo Xảo này phúc hoảng sợ bộ dáng đích xác không giống như là trang, cái này làm cho Tôn Vũ Hạnh không cảm hoài nghi, nàng rốt cuộc là bị cái dạng gì kích thích, không phải là được bệnh tâm thần đi?

“Ta không đi, ta phải đi về, ta phải đi về! Người chính là muốn xem ta xấu mặt có phải hay không? Người rõ ràng thấy được, còn trang cái gì trang!” Liễu Xảo Xảo phẫn hận trừng mắt Tôn Vũ Hạnh, che cầm hai tay run rẩy.

“Đại tiểu thư? Ngài rốt cuộc làm sao vậy?” Liễu quản gia lúc này mở miệng. Hắn nhìn Liễu Xảo Xảo, lại nhìn về phía Tôn Vũ Hạnh nói: “Cái này, tôn tiểu thư, đại tiểu thư trạng huống nhìn qua không bình thường, ta hy vọng có thể đem đại tiểu thư tiếp trở về.”

Tôn Vũ Hạnh như cũ cau mày, nói: “Việc này yêu cầu mặt trên phê chuẩn.”

Trường quân đội Hoa Lam chính là như vậy nghiêm trọng, có thể so với bộ đội.

Bộ đội sẽ không bởi vì binh lính một câu ta sinh bệnh, khiến cho binh lính rời đi ví dụ, trường quân đội Hoa Lam cũng không có như vậy.

Liểu Xảo Xảo ở trường quân đội Hoa Lam đọc nhiều năm như vậy, đương nhiên minh bạch nơi này quy củ, nàng cũng là nhất thời bị kích thích quá lớn, mới có thể gọi điện thoại kêu quản gia tới.

Lúc này nghe được Tôn Vũ Hạnh nói, cũng chậm rãi bình tĩnh.

Nếu chờ mặt trên phê chuẩn nói, nhìn đến nàng này phúc quý bộ dáng người chỉ biết càng nhiều.

Liểu Xảo Xảo nghĩ như vậy, liền chậm rãi buông xuống che cầm tay, đối Tôn Vũ Hạnh nói: “Tôn huấn luyện viên, ta này râu không phải đạo cụ, là thật sự..... Ta cũng không biết sao lại thế này, nhưng ta cái dạng này, thật sự không thể tiếp tục ngồi tại trường học!”

Tôn Vũ Hạnh vẽ mặt kinh dị nhìn chằm chằm nàng bóng loáng cầm, “Người đang nói cái gì nói mới? Cái gì râu?”

“Người trang cái gì? Chính là cái này a..... Này..... Ân?” Liễu Xảo Xảo duỗi tay chụp vào chính mình cầm, xúc tua một mảnh quang hoa nhuận nộn, làm nàng ngây ngẩn cả người.

Nàng như vậy lúc kinh lúc rỗng, nhưng thật ra làm Tôn Vũ Hạnh có chút tin tưởng nàng nhiễm bệnh nói, nói: “Ta xem vẫn là đi giáo bệnh viện kiểm tra một chút đi, nếu người thật sự có vấn đề, có thể xin ra giáo trị liệu.”

“Không có, như thế nào sẽ sao không có?” Liễu Xảo Xảo còn trừng mắt, không thể tin tưởng lắm lắm.

“Đại tiểu thư, ngài nhưng đừng làm ta sợ a! Phu nhân cùng lão gia đều hướng bên này chạy về!” Liễu quản gia cùng Tôn Vũ Hạnh có giống nhau cảm giác, cảm thấy Liễu Xảo Xảo tinh thần có vấn đề.

Liểu Xảo Xảo dọc theo đường đi đều nghi thần nghi quỷ, đi ba bước liền phải sờ sờ chính mình mặt, mãi cho đến giáo bệnh viện, trải qua giáo y kiểm tra sau, nàng nằm ở trên giường còn không có hoàn toàn bình tĩnh.

Nàng rõ ràng thấy rõ ràng, cũng xấu, kia râu là thật sự. Nhưng vì cái gì đột nhiên đã không có? Chẳng lẽ thật là ảo giác? Nhưng những cái đó nhìn đến râu đồng học là chuyện như thế nào? Chẳng lẽ cũng là nàng ảo giác sao?

Liểu Xảo Xảo không khỏi cảm thấy toàn thân rét run, nàng ý thức được, nếu này đó thật sự đều là nàng ảo giác, như vậy đã nói lên nàng tinh thần có vấn đề!

“Không, sẽ không, ta sao có thể sẽ là bệnh tâm thần.....” Liễu Xảo Xảo cảm thấy cái này bệnh, so trường râu còn đáng sợ.

“Này chỉ là bắt đầu nga!” Đồng trí mềm mại thanh âm truyền vào nàng trong óc, ngôn ngữ là hài tử nghịch ngợm trò đùa dai, khẩu khí lại thanh thanh đạm đạm mạc danh quen thuộc.

“A!”

Liểu Xảo Xảo kêu sợ hãi một tiếng, che lại chính mình lỗ tai, kinh nghi bất định khắp nơi loạn xem.

-----oOo-----

Tinh thần kiểm tra

Nguồn: EbookTruyen.Net

Có quan hệ với Liễu Xảo Xảo chuyện này xử lý thượng, trường quân đội Hoa Lam làm rất điều thấp.

Căn cứ giáo y kiểm tra, Liễu Xảo Xảo tinh thần không có quá lớn vấn đề, nhưng nàng chết cần nói chính mình thật sự trường râu, không biết như thế nào lại không có, làm giáo y thực khó xử. Căn cứ nàng tinh thần dao động tới thí nghiệm, nàng hẳn là không có nói sai, chính là trên mặt nàng lại một chút râu dẫu vết đều không có, như vậy chỉ có thể chứng minh nàng chính mình xuất hiện ảo giác.

Theo sau Tôn Vũ Hạnh lại điều tra trường quân đội Hoa Lam theo dõi bộ, cùng với gặp qua Liễu Xảo Xảo học sinh. Căn cứ bọn họ lời nói, bọn họ cũng thấy được Liễu Xảo Xảo trường râu, bất quá bọn họ đều cho rằng đó là Liễu Xảo Xảo trò đùa dai, cư nhiên mang đao cụ tới trang mô làm dạng đùa bỡn bọn họ.

Duy nhất tận mắt nhìn thấy đến Liễu Xảo Xảo bỗng nhiên liền có râu người là cùng nàng cùng phòng ngủ tôn lan.

Đương Tôn Vũ Hạnh tìm tới môn tới, dò hỏi nàng thời điểm, tôn lan cảm thấy cái này chuyện thực quý dị, dựa theo chân thật tình huống trả lời nói, nàng lại không có chứng cứ, nói không chừng còn muốn nháo cái chính mình cũng được đến bệnh tâm thần lời đồn, hơn nữa trong lòng lại có một tia nói không rõ chắc bụng cảm, cho nên liền đối Tôn Vũ Hạnh nói: “Cái này a, ta cũng không rõ lắm xảo xảo là nghĩ như thế nào, có thể là cảm thấy hảo chơi đi.”

Như vậy một chuyến điều tra xuống dưới kết quả chứng minh: Liễu Xảo Xảo râu là nàng chính mình mua đao cụ, cũng là nàng chính mình mang cố ý đùa bỡn người.

Tôn Vũ Hạnh trở lại giáo bệnh viện, tiến vào Liễu Xảo Xảo ở trong phòng bệnh, nhìn thấy nàng đang ngồi ở trên giường bệnh, một bộ phát ngốc bộ dáng, đôi mắt ngẫu nhiên chớp động sáng rọi khôn khéo thực, làm người liếc mắt một cái nhìn lại, căn bản là sẽ không cảm thấy nàng là cái có tinh thần vấn đề người.

“Liễu Xảo Xảo.” Tôn Vũ Hạnh kêu nàng.

Liễu Xảo Xảo ngẩng đầu, so sánh với phía trước cuồng loạn, hiện tại nàng đã bình tĩnh nhiều, còn đối với Tôn Vũ Hạnh cười cười.

Tôn Vũ Hạnh đem điều tra tư liệu ném đến nàng trước mặt, trên mặt không có một chút biểu tình, nói: “Căn cứ hành động tổ điều tra cùng vườn trường theo dõi hình ảnh chứng minh, lần này sự tình tám phần có thể là người một người trò đùa dai, người nói như thế nào?”

Vì cái gì là tám phần khả năng đâu?

Bởi vì trường quân đội Hoa Lam bên trong tàng long ngọa hổ, chẳng những có bình thường học sinh, cũng có một ít đặc thù gia tộc học sinh. Những người này ở trường quân đội Hoa Lam học tập, nhưng là bọn họ giống nhau cũng người mang gia tộc một ít đặc thù bản lĩnh, giống thuật thôi miên cùng ảo thuật loại đồ vật này, cũng không phải không có.

Chỉ là máy theo dõi hình ảnh, cùng Liễu Xảo Xảo ở chung quá người, đều bị điều tra qua, không có một cái là những cái đó gia tộc huyết mạch. Trong lúc nhất thời muốn đi điều tra những cái đó đặc thù nhân vật, cũng không phải nói điều tra là có thể điều tra, cho nên này dư lại hai thành khả năng vẫn là không biết.

“Tôn huấn luyện viên, thực xin lỗi.” Liễu Xảo Xảo nuốt nuốt nước miếng, vẻ mặt đáng thương nói: “Bởi vì gần nhất ta thực không vui, nhất thời đầu óc nóng lên liền làm ra như vậy trò đùa dai, ta thực xin lỗi.”

“Ân?” Tôn Vũ Hạnh biểu tình nghiêm túc, nói: “Người đây là thừa nhận này hết thảy đều là người trò đùa dai? Chính là vì cái gì phía

trước người cảm xúc dao động như vậy đại, vô luận nói như thế nào cũng không chịu nhả ra?”

Liễu Xảo Xảo nắm chặt chần đơn nói: “Ta bị sợ hãi. Ta cũng không biết là trúng tà vẫn là tinh thần hoảng hốt, làm như vậy đùa bỡn người sự tình, xong việc ta mới cảm giác được sai, có thể là tinh thần quá khẩn trương, một chút xuất hiện ảo giác, cảm thấy chính mình thật sự trường râu, sợ tới mức ta cũng không dám ra WC. Tôn huấn luyện viên, người cũng là nữ hài tử, biết nữ hài tử đều ái xinh đẹp.”

Tôn Vũ Hạnh: “Tiếp theo nói.”

Liễu Xảo Xảo gật đầu, thần thái thuận theo đáng thương vô cùng, làm người đều không đành lòng trách cứ nàng.

“Sau lại ta chính là bị tôn huấn luyện viên tìm được sau sự tình, khi đó ta sợ chính mình bị trường học xử phạt, cũng cảm thấy quá mất mặt, mới có thể cảm xúc mất khống chế. Thực xin lỗi, tôn huấn luyện viên, ta thật sự biết sai rồi, ta nguyện ý tiếp thu xử phạt.”

Tôn Vũ Hạnh nhìn kỹ thần sắc của nàng, nói: “Cho nên nói, này thật sự tất cả đều là người một người nháo chê cười?”

Liễu Xảo Xảo biểu tình cương hạ, vẫn là gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Tôn Vũ Hạnh: “Nếu người nói đều là thật sự, như vậy trường học sẽ căn cứ người hành động tới làm ra xử phạt. Hiện tại, người lại tiếp thu một lần tinh thần kiểm tra, hẳn là không thành vấn đề đi?”

Liễu Xảo Xảo nghe được ‘tinh thần kiểm tra’ bốn chữ thời điểm, biểu tình liền càng cứng đờ, lại vẫn là cười nói: “Không thành vấn đề.”

Tôn Vũ Hạnh xoay người đi ra phòng bệnh, làm giáo y lại đây.

Lần này kiểm tra thực thuận lợi, giáo y cũng chứng minh Liễu Xảo Xảo tinh thần không có quá lớn vấn đề, chính là cảm xúc dao động

có chút kịch liệt, yêu cầu làm chút rất nhỏ tâm lý trị liệu.

Như vậy kết quả cũng làm Tôn Vũ Hạnh tiếp nhận rồi Liễu Xảo Xảo nhận sai, đem kết quả đăng báo cho phía trên.

Liễu Xảo Xảo làm xong tinh thần kiểm tra sau như cũ ngốc tại giáo bệnh viện trong phòng bệnh.

Theo trong phòng bệnh người toàn bộ đều đi rồi, nàng biểu tình mới chậm rãi biến hóa, vắn vẹo đến gần như dữ tợn.

“Ảo giác, đều là ảo giác.” Liễu Xảo Xảo cắn răng, thấp giọng lầm bầm. Nhưng ngón tay vẫn là nhịn không được run rẩy vuốt ve chính mình cảm, sờ đến một chỗ truyền đến một tia cảm giác đau đớn, sợ tới mức nàng toàn thân cứng đờ.

Nàng muốn cuồng loạn đem mép giường bàn nhỏ thượng pha lê bình nước cầm lấy tới vứt trên mặt đất, muốn la to tới phát tiết chính mình nội tâm kinh sợ, chính là nàng bình tĩnh nói cho chính mình không thể làm như vậy, nếu không người khác sẽ cho rằng nàng là bệnh tâm thần.

Không sai, bệnh tâm thần.

Bởi vì không nghĩ bị người cho rằng là bệnh tâm thần, cho nên Liễu Xảo Xảo mới có thể thừa nhận chính mình trò đùa dai.

Trò đùa dai làm người chán ghét, sẽ bị giáo phương xử phạt, khá vậy so với bị người nhận định vì bệnh tâm thần mạnh hơn nhiều.

Giáo phương xử phạt, nàng có thể tiếp thu, làm người chán ghét, nàng cũng có biện pháp lại tranh thủ người khác hảo cảm. Nhưng một khi nàng bị nhận định vì bệnh tâm thần nói, chẳng những sẽ bị trường quân đội Hoa Lam khai trừ, còn sẽ bị mọi người ghét bỏ, ba ba mẹ mẹ bọn họ cũng nhất định sẽ vứt bỏ nàng.

“Ta không bệnh, ta không bệnh, bác sĩ kiểm tra rồi đều nói ta không bệnh.” Liễu Xảo Xảo tự mình an ủi chính mình, chậm rãi buông vuốt

ve cầm tay.

Nàng vừa mới vuốt ve địa phương, chính là phía trước nàng xả râu địa phương, kia nhẹ nhẹ cảm giác đau đớn, như là rắn độc giống nhau quấn quanh ở nàng trên người không bỏ, làm nàng toàn thân phát lạnh.

“Linh linh linh.....”

Một trận tiếng chuông đột nhiên vang lên.

“A!” Liễu Xảo Xảo hoảng hốt hét lên một tiếng, quay đầu vừa thấy phát hiện là chính mình di động, mặt trên biểu hiện mụ mụ hai chữ.

Liễu Xảo Xảo hít sâu một hơi, làm chính mình càng bình tĩnh xuống dưới, cảm lấy di động tiếp điện thoại ——

“Mẹ.....”

“Xảo xảo, người như thế nào lạ? Hiện tại có khỏe không? Mụ mụ hiện tại mới vừa xuống phi cơ, lập tức liền đến người trường học tiếp người!”

“Mẹ, ta không có việc gì.”

“Không có việc gì?” Bên kia nôn nóng thanh âm có chút tạm dừng, “Xảo xảo, người thật sự không có việc gì? Muốn không đại sự, quản gia như thế nào sẽ như vậy nói, hại người ba liền hội nghị đều trên đường ngừng trở về đuổi.....”

“Ta thật sự không có việc gì, lần này sự tình là ta đại kinh tiểu quái.”

“..... Mụ mụ lập tức liền đến trường học tới, đến trường học lại nói.”

Điện thoại bị cắt đứt, Liễu Xảo Xảo tâm tình lại khó có thể bình tĩnh.

Phía trước nàng chỉ nghĩ trường học xử phạt, lại quên mất cha mẹ bên này vấn đề. Nàng nổi điên giống nhau muốn xen vào gia ba mẹ kêu trở về, chờ ba mẹ tới trường học, biết này hết thầy là chính

mình làm một hồi trò đùa dai, chẳng sợ ba mẹ đau nàng, cũng nhất định sẽ sinh khí.

Đặc biệt là nghe được câu kia..... Người ba liền hội nghị đều trên đường ngừng trở về đuổi.....

“Ngày thường các người không đều chỉ biết vội sinh ý mặc kệ ta sao, lần này cố tình như vậy để ý làm gì!” Liễu Xảo Xảo không phải không cảm động, chính là nghĩ đến kế tiếp muốn đổi mặt cha mẹ trách cứ, nàng điếm này cảm động đã bị tức giận cấp áp xuống đi, ngược lại còn trốn tránh đi quái cha mẹ cố tình ở ngay lúc này lại quan tâm nàng.

Nàng lại không nghĩ, ngày thường nàng một ý niệm lên, nói gặp nhau cha mẹ, liễu ba ba liễu mẹ về việc sinh ý, lại như thế nào sẽ trên đường chạy về tới gặp nàng. Lần này quản gia cũng là bị Liễu Xảo Xảo điên thái dọa sợ, cho nên ở đối liễu ba liễu mẹ giảng điện thoại thời điểm, đem sự tình nói được nghiêm trọng chút, cũng đem Liễu Xảo Xảo điên cuồng bộ dáng nói cho bọn họ, lúc này mới làm cho bọn họ lo lắng nôn nóng đến bất chấp sinh ý, vội vội vàng vàng gấp trở về.

Tiểu học bộ bên này, cùng với một trận đánh tiếng chuông, buổi chiều cuối cùng một chuyến khóa cũng thượng xong rồi.

Bọn học sinh một đám ra bên ngoài chạy, dám đi nhà ăn ăn cơm.

Bảo bảo cùng Hoắc Tinh Nhi cũng ở này đó trong đám người, sáu người tổ như cũ ủng hộ bảo bảo, Hoắc Tinh Nhi bên kia cũng có nàng chuyên môn tiểu đồng bọn.

“Lão đại, người muốn ăn cái gì, chúng ta giúp ngài xếp hàng đi.” Sáu người tổ trung tiểu ngũ ân cần nói.

Bảo bảo lắc đầu, “Các người chính mình đi ăn, ta có chuyện.” Nói xong, cũng không đợi bọn họ phản ứng lại đây, liền hướng ký túc xá bên kia đi.

“Lão đại, lão đại!” Sáu người tổ nhìn nàng bóng dáng, yên lặng cắn khần tay nhỏ, tiểu lục khổ hề hề nói: “Như thế nào một cái kỳ nghỉ qua đi, lão đại liền đối chúng ta lãnh đạm.”

“Chẳng lẽ là có tiểu tam tham gia?” Lão một nghiêm túc nói.

“Ta như thế nào lạ?” Đứng hàng đệ tam, vẫn luôn bị kêu tiểu tam nam hài không thể hiểu được hỏi.

“Các người không hiểu đi!” Lão vừa được ý dào dạt, một bộ các người hỏi mau, ta liền nói cho các người khoe khoang hình dáng.

Hoắc Tinh Nhi từ ra phòng học môn liền hướng bọn họ bên này nhìn, phát hiện bảo bảo rời đi sau, không chút nghĩ ngợi cũng thoát ly tiểu đội ngũ, hướng ký túc xá bên kia đi, vội vàng vàng truy bảo bảo đi, lưu lại một đám tiểu bằng hữu đối với nàng lại kêu lại kêu, như là bị vứt bỏ gâu gâu cùng miêu miêu.

“Bảo bảo, từ từ.....” Lúc này giáo trên đường không có khác người nào, Hoắc Tinh Nhi đối bảo bảo mâu thuẫn tự nhiên biến mất, vừa chạy vừa kêu. Bỗng nhiên nhìn thấy bảo bảo ngừng lại, hướng phía trước mặt nhìn cái gì, hứng thú một chút đã bị gọi lên tới, chạy đến bên người nàng dừng lại, cũng xem qua đi, biên hỏi: “Bọn họ có cái gì đẹp?”

Trong tầm mắt, là một đôi thân sắc nôn nóng trung niên phu thê.

Bảo bảo nói: “Bọn họ là chán ghét quý ba ba ma ma.”

“Chán ghét quý, a..... Người nói chính là cái kia kêu, gọi là gì xảo xảo sao?” Hoắc Tinh Nhi nghĩ tới.

Tháng trước bọn họ ở chung thời điểm, liền nhắc tới quá Liễu Xảo Xảo, xưng hô nàng đều dùng chán ghét quý.

“Ân ân.” Bảo bảo gật đầu.

Hoắc Tinh Nhi đôi mắt lộc lộc lộc chuyển, cười đến nhưng hoan, “Ta có biện pháp giáo huấn nàng nga!”

“Ân?” Bảo bảo nhìn ánh mắt của nàng có chút hoài nghi.

“Hừ hừ, người chờ xem đi!” Hoắc Tinh Nhi đĩnh đĩnh ngực, sau đó hướng trên mặt đất ngồi xuống, tiếp theo lăn hai vòng, sờ nửa hai tay hôi, hướng trên mặt mặt. Một bộ động tác xuống dưới, tiểu công chúa liền biến thành nghèo túng tiểu công chúa.

“Học điếm nga, mỗi lần ta làm như vậy, người xấu ca ca đều sẽ bị phạt.” Hoắc Tinh Nhi nói, liền triều Liễu gia vợ chồng chạy tới.

-----oOo-----

043 hai tiểu hài tử cáo trạng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Liễu gia vợ chồng hai người một đường sứt ruột hành tẩu ở trường quân đội Hoa Lam vườn trường trên đường, lúc này bọn họ căn bản vô tâm tình đi chú ý trường quân đội Hoa Lam vườn trường hoàn cảnh như thế nào hảo, học sinh đầu lại đây ánh mắt như thế nào tò mò, một lòng đều dừng ở Liễu Xảo Xảo trên người.

“Xảo xảo rốt cuộc xảy ra chuyện gì?” Liễu kiến hào đối bên người thê tử hỏi.

Hoàng tố phương không biết như thế nào trả lời hảo, nàng biết chính mình lão công tính tình, nếu là như vậy vội vội vàng vàng ném xuống hội nghị, lại ngồi máy bay gấp trở về, phát hiện xảo xảo hết thấy đều hảo, khả năng chỉ là một cái trò đùa dai, như vậy liền tính liễu kiến hào lại như thế nào yêu thương Liễu Xảo Xảo, cũng nhất định sẽ khí tới cực điểm,

Bởi vì nàng biết liễu kiến hào ném xuống kia tràng hội nghị, kia bút sinh ý có bao nhiêu quan trọng. Vì nữ nhi, bọn họ thà rằng ném như vậy quan trọng sinh ý, cuối cùng nữ nhi cấp một câu là: Ta không có việc gì, chuyện này là ta đại kinh tiểu quái.

Nàng một cái đại kinh tiểu quái, nhưng đem cha mẹ sợ tới mức bệnh tim đều mau ra đây!

Hoàng tố phương kỳ thật cũng là tức giận, chính là ở nàng sinh khí phía trước, trước hết nghĩ đến chính là liễu kiến hào tính tình.

“Cái này, xảo xảo ở trong điện thoại cũng không không có nói rõ ràng.” Hoàng tố phương tận lực trấn an lão công, nói: “Hiện tại đều đã đến trường học, lập tức là có thể nhìn đến xảo xảo, cũng có thể biết rốt cuộc đã xảy ra sự tình gì làm quản gia như thế nào khẩn

trương. Người trước bình tĩnh bình tĩnh, bằng không đến đem xảo xảo dọa tới rồi.”

Liễu kiến hào cảm thấy lão bà nói cũng có đạo lý, chính là hấn như thế nào đều bình tĩnh không được, bực bội nói: “Bình tĩnh cái gì, nhanh lên đi.”

Bởi vì quản gia một chiếc điện thoại, làm một bút quan trọng sinh ý mất đi, nếu nữ nhi lại có chuyện gì nói, hấn thật đúng là không biết sẽ làm ra sự tình gì tới.

“Ô ô ô ô.....”

Một trận tiểu hài tử tiếng khóc truyền vào hai phu thê lỗ tai.

Hai người tâm tình chính phiền, đương nhiên không có không có hứng thú đi quản hài tử khóc lóc làm cái gì. Chỉ là bọn hấn không tính toán quản, nhân gia hài tử lại không tính toán buông tha bọn họ.

“Người xấu, người xấu, các người đều là đại phôi đản, hư tỷ tỷ ba ba mù mù cũng là hư ba ba, hư mù mù!”

Tiểu hài tử thanh âm ngọt ngào mềm mại, mang theo khóc nuốt thanh âm, càng thêm chọc người triu mến. Đặc biệt là kia mắng chửi người nói, tới tới lui lui chỉ có người xấu hai chữ, chẳng những không cho nhân sinh khí, ngược lại cảm thấy buồn cười cực kỳ.

Hoàng tố phương cùng liễu kiến hào thấy chạy đến bọn họ trước mặt tới tiểu hài tử, nhìn nàng ngẩng dơ hề hề mặt, ngập nước đôi mắt nhìn bọn họ bộ dáng, kia đáng yêu tinh xảo bộ dáng, chẳng sợ bọn họ hiện tại tâm tình không tốt, cũng luyến tiếc xuống tay đi đánh nàng.

“Tiểu bằng hữu, chúng ta hiện tại có việc gấp, trước nhường một chút hảo sao?” Hoàng tố phương có loại nữ nhân giác quan thứ sáu, cảm thấy đứa nhỏ này tuyệt đối sẽ không mang đến cái gì chuyện tốt, hơn nữa hiện tại bọn họ thật sự đuổi thời gian, cho nên mở miệng khiến cho trước mặt tiểu hài tử tránh ra.

“Các người là tới tìm hư tử tử đúng hay không, các người là hư tử tử ba ba mù mù!” Cái này khóc đến đáng thương hài tử, đúng là Hoắc Tinh Nhi.

Nàng mở to một đôi nước mắt mê mang đôi mắt nhìn hai vợ chồng, căn bản là không cần thật tốt kỹ thuật diễn, rốt cuộc tiểu hài tử vừa khóc, kia tiểu bao tử mặt liền sẽ có vẻ phá lệ đáng thương.

“Hư tử tử xấu nhất, luôn khi dễ ngài sao, đoạt ngài sao đồ ăn vặt cùng tiền vặt, còn đoạt ngài sao món đồ chơi!”

Nàng đem ngày thường tố giác hoắc ượng lời kịch, nguyên xi bắt đồng đóng gói ném cho Liễu gia phu thê.

“Tiểu bằng hữu, người đang nói cái gì a?” Hoàng tố phương nhìn đến nhà mình lão công sắc mặt càng khó nhìn, trong lòng liền giác không tốt. Nàng lôi kéo liễu kiến hào tay, ý đồ chuyển qua Hoắc Tinh Nhi, trực tiếp đi, “Kiến hào, chúng ta nhanh lên đi thôi.”

“Ta đang nói hư tử tử a, chính là cái kia gọi là cái gì xảo xảo hư tử tử, nàng mỗi ngày đều ở trong trường học làm chuyện xấu, khi dễ tiểu hài tử!” Hoắc Tinh Nhi nơi nào dễ dàng như vậy buông tha bọn họ, nàng đã sớm nghe bảo bảo nói qua kia cái gì xảo xảo làm chuyện xấu, lần trước bảo bảo bị phóng viên khi dễ thời điểm, giống như cũng là cái kia người xấu làm, nàng chẳng những phải cho bảo bảo xả giận, cũng muốn làm bảo bảo nhìn xem nàng bản lĩnh.

“Ta cái dạng này chính là bị hư tử tử đánh!” Hoắc Tinh Nhi nghiêm túc nói.

“A.” Hoàng tố phương cười lạnh một tiếng, nghe Hoắc Tinh Nhi mỗi câu nói đều là nói Liễu Xảo Xảo hư, cũng mặc kệ nàng có phải hay không hài tử, nói: “Tiểu bằng hữu, nói dối cũng không phải là cái gì hảo bản lĩnh. Xảo xảo đoạt người đồ ăn vặt cùng tiền vặt? Trường quân đội Hoa Lam cũng không phải là có thể tùy tiện mang đồ ăn vặt trường học, huống chi xem người mới bao lớn điểm, tiền vặt có thể có ta cấp xảo xảo nhiều? Còn đoạt người món đồ

chơi? Người đương xảo xảo là cùng người một cái ba tuổi tiểu hài tử sao?”

Hoắc Tinh Nhi bị nàng một trận lý do thoái thác cấp nói mông, nàng từ trước đến nay dùng chiêu này mọi việc đều thuận lợi, ai biết sẽ là như thế này kết quả. Bất quá nàng thật không có giống giống nhau hài tử giống nhau khóc, ngược lại còn lau khô phía trước giả vờ nước mắt, vẻ mặt ngạo kiều đối hoàng tổ phương nói: “Ta chính là có thể mang đồ ăn vặt, ta tiền tiêu vặt rất nhiều, ta món đồ chơi đặc biệt hảo chơi!”

“Vô có gây rối.” Hoàng tổ phương không tính toán cùng nàng dây dưa đi xuống. Nàng rõ ràng liễu kiến hào tính cách, tuy rằng yêu thương Liễu Xảo Xảo, lại cũng là có hạn độ. Ngày thường Liễu Xảo Xảo thực ngoan, cho nên hẳn cũng thích. Chính là nếu Liễu Xảo Xảo thật sự làm ra giống đứa nhỏ này nói sự tình, liễu kiến hào nhất định sẽ không cao hứng.

“Người mới vô có gây rối!” Hoắc Tinh Nhi bẹp bẹp miệng, triều bảo bảo phương hướng nhìn thoáng qua.

~ (>_<) ~

Sự tình như thế nào sẽ không nghĩ dự đoán giống nhau đâu.

Này đó đều bị bảo bảo thấy được, mắt mặt chết lạp!

Bảo bảo không có đi tra xét Hoắc Tinh Nhi nội tâm, bất quá xem nàng đỏ lên mặt, cũng đại khái biết nàng ý tưởng. Nàng đi bước một hướng đi Hoắc Tinh Nhi cùng Liễu gia phụ thê nơi địa phương, mở miệng liền nói: “Ngôi sao không có nói sai.”

Hoàng tổ phương cùng liễu kiến hào vốn dĩ đã chuẩn bị đi rồi, ai biết trước mặt lại chạy tới một cái hài tử.

Nhìn lên thấy bảo bảo mặt, hai người lại lần nữa không khỏi kinh ngạc cảm thán.

Phía trước đứa bé kia đã đủ đáng yêu tinh xảo, lại chạy ra cái này thế nhưng còn phải đẹp.

Bảo bảo nghiêm túc nói: “Liễu Xảo Xảo cố ý gọi người đoạt chúng ta đồ ăn vặt cùng tiền tiêu vặt, sau đó làm bộ người tốt an ủi chúng ta.”

“Người như thế nào biết này đó là xảo xảo làm?” Liễu kiến hào rớt cuộc mở miệng.

Hắn không nghĩ tới tới một chuyện trường học, nghe được chính là về nữ nhi nói bậy.

Bảo bảo nói: “Nàng muốn cướp ta ba ba.”

“Câm miệng!” Hoàng tổ phương tức giận phủi tay, nhìn dáng vẻ thế nhưng là muốn đánh bảo bảo. Cái nào mẫu thân đều nghe không được người khác nói chính mình nữ nhi đoạt nhân gia lão công. Đặc biệt là, hoàng tổ phương bản nhân chính là tiểu tam thượng vị, chỉ là biết đến rất ít. Bảo bảo nói có thể nói là chạm được nàng nghịch lân.

Bảo bảo nhanh nhen né tránh, một bên Hoắc Tinh Nhi bị trước mắt hình ảnh sợ tới mức sửng sốt sửng sốt, thực mau hoàn hồn giận trừng mắt hoàng tổ phương, “Người dám đánh bảo bảo? Người dám đánh bảo bảo?”

Nàng này nổi giận đùng đùng bộ dáng, căn bản vô pháp cấp hoàng tổ phương mang đến một chút uy hiếp cảm.

“Lão công, đừng nghe này đó vật nhỏ nói bậy nói, xảo xảo còn ở mặt trên chờ chúng ta.” Hoàng tổ phương lời kéo liễu kiến hào cánh tay, dùng sức lôi kéo hắn đi, liền sợ bảo bảo cùng Hoắc Tinh Nhi nói ra càng nhiều không tốt sự tình.

Liễu kiến hào không có cự tuyệt nàng, bắt quá nhìn sắc mặt của hắn, gần đây thời điểm càng kém.

Bảo bảo nhìn bọn họ bóng dáng, chớp chớp mắt, lại nói một câu nói, “Hôm nay Liễu Xảo Xảo đoạt chúng ta một cái râu đen món đồ

chơi.”

Hoàng tố phương cùng liễu kiến hào nghe được lời này, chỉ cho là tiểu hài tử cáo trạng.

Hai người thân ảnh thực mau đã không thấy tăm hơi, Hoắc Tinh Nhi mới nghi hoặc triều bảo bảo nói: “Cái gì râu đen món đồ chơi a?” Mới hỏi xong, nàng nghi hoặc biểu tình lập tức thay đổi, vẻ mặt tặc hề hề nhìn bảo bảo, như là đã biết nàng cái gì đại bí mật dường như nói: “Ta đã biết, ngươi có phải hay không cố ý lừa bọn họ. Nga nga..... Ngươi còn nói ngươi sẽ không gạt người, hiện tại liền ở gạt người!”

“Ngô.” Bảo bảo không có phủ nhận, quay đầu liền hướng ký túc xá đi.

“Hắc hắc, bị ta bắt được đi! Bảo bảo, ngươi nghiêm túc nghe hảo, không nghĩ ta mật báo nói, liền đem Del ni bài bánh kem kêu ra tới!” Hoắc Tinh Nhi nghiêm túc vô cùng nói.

Bảo bảo dừng lại bước chân, quay đầu lại xem nàng, sau đó nói: “Ngôi sao thực dở nga.”

“Ai?” Hoắc Tinh Nhi ngây ngẩn cả người, một hồi lâu nàng mới cúi đầu nhìn chính mình trạng thái, váy, tay, khuôn mặt, đều là hôi.

~ (>_<) ~ (lại lần nữa lệ ròng chạy đi)

“A ~ mắt mặt đã chết!” Vô luận bao lớn nữ hài tử, luôn là vô cùng để ý chính mình hình tượng, xem Liễu Xảo Xảo cùng Hoắc Tinh Nhi sẽ biết.

Hoắc Tinh Nhi căn bản là không rảnh lo cùng bảo bảo thảo luận bánh kem vấn đề, cất bước liền hướng ký túc xá chạy. Bảo bảo ở phía sau không nhanh không chậm đi theo, linh thức tắc càn quét tới rồi Liễu Xảo Xảo trong phòng bệnh.

Lúc này Liễu gia phu thê đã tới rồi giáo bệnh viện, Liễu Xảo Xảo cư trú phòng bệnh trước cửa.

Liễu gia quản gia liền đứng ở phòng bệnh ngoài cửa, nhìn đến liễu kiến hào phu thê, vội vàng chào đón, nói: “Tiểu thư tinh thần vừa mới ổn định.”

Phòng bệnh môn bị đẩy ra thanh âm truyền vào bên trong Liễu Xảo Xảo lỗ tai, nàng căn bản là không ngủ, sau đó liền nghe được hoàng tổ phương nhẹ giọng kêu gọi, “Xảo xảo?”

“Đi ra ngoài, đều đi ra ngoài, ta hiện tại ai đều không thấy!” Liễu Xảo Xảo căn bản là không nghĩ đối mặt cha mẹ, nghĩ đến bọn họ chờ hạ ép hỏi, nàng liền phiền lòng vô cùng.

“Các người đều hỏi các người công ty đi, ta không phải nói ta không có việc gì xem sao? Còn tới làm cái gì!”

“Ai, xảo xảo, đừng nói chuyện lung tung.” Hoàng tổ phương nhìn đến liễu kiến hào sắc mặt biến đến xanh mét, liền biết sự tình không hảo. Nàng vội vàng lại lôi kéo liễu kiến hào cánh tay, trấn an nói: “Kiến hào, người trước đừng nóng giận, xảo xảo phỏng chừng là chịu kích thích, chúng ta chậm rãi nói.”

Liễu kiến hào đối Liễu Xảo Xảo cái này con gái một vẫn là thực yêu thích, nghe được hoàng tổ phương an ủi, cũng không có lập tức đối Liễu Xảo Xảo phát hỏa, chờ đi vào phòng bệnh sau, còn đối Liễu Xảo Xảo nhẹ giọng ôn hòa nói: “Xảo xảo, ba ba tới xem người.”

Này ôn hòa thanh âm làm Liễu Xảo Xảo trong lòng sợ hãi cùng bực bội hơi chút biến mất một ít, nàng thử từ chăn toát ra đầu tới, nhìn trước mặt cha mẹ. Trong nháy mắt, cũng không biết như thế nào liền nhịn không được khóc lên, đối hai người kêu lên: “Ba, mẹ!”

“Ai! Xảo xảo đừng khóc, mẹ xem người khóc đều phải nhịn không được khóc. Ngoan, đừng sợ, ba mẹ ở đâu.” Hoàng tổ phương vội vàng đi đến bên người nàng ngồi xuống, ôm nàng đầu, an ủi nói: “Xảo xảo a, rốt cuộc đã xảy ra cái gì đại sự, làm người cứ như vậy

cấp tìm ba ba mẹ mẹ, người đừng sợ, nói cho ba ba mẹ mẹ, vô luận là bao lớn sự tình, đều có ba mẹ cho người khiêng đâu.”

Liễu Xảo Xảo thực hiểu biết chính mình mẹ, cho nên cũng thực minh bạch nghe ra nàng trong lời nói mặt ám chỉ —— đại sự tình!

Này ba chữ bị hoàng tổ phương căn trọng âm nói ra.

Đây là ám chỉ nàng cần thiết muốn nói đại sự.

Liễu Xảo Xảo cũng minh bạch nàng ý tứ, nếu không nói ra cái gì đại sự nói, ba ba nhất định sẽ sinh khí, sinh rất lớn khí.

Chỉ là, nàng đã thừa nhận này hết thấy là nàng trò đùa dai, nàng sợ bị người cho rằng là bệnh tâm thần, càng sợ mang đi kiểm tra, vạn nhất thật sự kiểm tra ra bệnh tâm thần làm sao bây giờ?

Liễu Xảo Xảo cả người đều cứng lại rồi.

—— ——— chuyện ngoài lề ——— ———

Ngày mai chính là mười hào, cảm tạ nhiều ngày trôi qua như vậy vẫn luôn duy trì thủy, duy trì trang chủ, cấp trang chủ năm đầu phiếu thân, cảm ơn đại gia. Khom lưng! ㄟ (ㄨ 3 ㄨ) ㄝ

-----oOo-----

044 chúng bạn xa lánh

Nguồn: EbookTruyen.Net

Phanh!

Một tiếng trọng vật rơi xuống đất vang lớn truyền ra, làm trường quân đội Hoa Lam giáo bệnh viện hộ sĩ bác sĩ nhóm giật nảy mình, vội vàng hướng tiếng vang phương hướng đi. Thư 珽 gia 轅

Này thả ra vang lớn phòng bệnh, chính là Liễu Xảo Xảo hiện nơi này gian.

Chỉ thấy lúc này trong phòng bệnh không khí dị thường áp lực, Liễu Xảo Xảo súc ở giường bệnh bên cạnh, trừng mắt, biểu tình vừa kinh vừa giận, một bộ sợ hãi lại không cam lòng bộ dáng, gắt gao nháp môi không nói lời nào.

Ở nàng trước mặt chính là hoàng tổ phương lôi kéo liễu kiến hào hình ảnh, hai người bên cạnh trên mặt đất một cái ngã xuống đất cái bàn, chính là phía trước người thanh vang lớn đầu sỏ gây tội.

“Kiến hào, người bình tĩnh một chút, bình tĩnh một chút. Xảo xảo phía trước nói nhất định là nói chơi, không phải thật sự. Người trước bình tĩnh, hiện tại xảo xảo còn bệnh, chịu không nổi kích thích.” Hoàng tổ phương lại kéo lại cản, không ngừng trấn an khuyên bảo, thỉnh thoảng cấp Liễu Xảo Xảo đầu ánh mắt.

Liễu Xảo Xảo thấy, sắc mặt cứng đờ đối liễu kiến hào lấy lòng cười, nói: “Ba, người đừng nóng giận.....”

“Người còn dám kêu ta đừng nóng giận?” Liễu kiến hào đều mau khí điên rồi, hấn trừng mắt trên giường bệnh Liễu Xảo Xảo, xanh mét sắc mặt thực dọa người, gằm nhẹ thanh âm càng làm cho nhân tâm kinh run sợ, “Người nói này hết thấy đều chỉ là người một hồi trò đùa dai? Người một hồi trò đùa dai liền đem chung quanh làm đến gà

chó không yên, một hồi trò đùa dai khiến cho ta ném xuống thượng trăm triệu sinh ý ngấm nước nóng, người còn dám kêu ta đừng nóng giận?”

Liễu Xảo Xảo bị hấn máng đến hải hùng khiếp vía, đặc biệt là nhìn sắc mặt của hắn, càng cảm thấy đến sợ hãi, thấp thấp nói: “Ta lại không phải cố ý.....”

Nàng không nói lời nào còn hảo, vừa nói lời nói liễu kiến hào càng khí, “Không phải cố ý, không phải cố ý người còn làm quản gia cho chúng ta gọi điện thoại làm gì? A? Người thật đúng là ta hảo nữ nhi a! Ngày thường ta xem người còn tính ngoan, không nghĩ tới vừa đến trường học liền xưng vương xưng bá đi lên?”

“Ba.....” Liễu Xảo Xảo biết hôm nay chuyện này là chính mình sai rồi, cũng không dám phản bác liễu kiến hào, chỉ có thể trang đáng thương.

Liễu kiến hào lạnh giọng nói: “Ta nghe nói người chẳng những hảo bản lĩnh muốn cướp người khác lão công, còn khi dễ nhân gia vài tuổi đại tiểu hài tử?”

Nếu liễu kiến hào chỉ nói trò đùa dai chuyện này, Liễu Xảo Xảo còn có thể vẫn luôn trang đáng thương đi xuống, liền tính không thể làm liễu kiến hào hoàn toàn người giận, lại cũng có thể làm hắn không như vậy hỏa bạo, cuối cùng bị nhiều máng vài câu, nhẫn nhẫn cũng liền đi qua.

Chính là liễu kiến hào hiện tại nói sự tình, thật giống như là một cây ngòi nổ, đem Liễu Xảo Xảo kia căn mẫn cảm thần kinh nháy mắt điểm. Nàng một chút từ trên giường đứng lên, vốn dĩ tràn đầy ủy khuất sắc mặt có chút vụn vụn, đối liễu kiến hào lớn tiếng hét chói tai, “Người điều tra ta, người thế nhưng điều tra ta!”

Nếu không phải bị điều tra theo dõi nói, xa ở hấn quốc cha mẹ như thế nào sẽ biết nàng đối Tư Lăng Cô Hồng khát cầu, lại như thế nào sẽ biết nàng âm thầm khi dễ đối phó bảo bảo.

Liễu Xảo Xảo thực tức giận, càng nhiều còn lại là xấu xí bại lộ ở cha mẹ trước mặt xấu hổ và giận dữ. Nàng chỉ có thể dùng lửa giận tới che giấu chính mình tự ti xấu hổ và giận dữ, sắc mặt càng ngày càng vắn vẹo, đối với liễu kiến hào cùng hoàng tổ phương bọn họ kêu to, “Đi ra ngoài, các người toàn bộ đều đi ra ngoài, ta không nghĩ nhìn thấy các người.”

“Xảo xảo, người bình tĩnh một chút!” Hoàng tổ phương đầy mặt lo lắng nhìn Liễu Xảo Xảo. Nàng cảm thấy Liễu Xảo Xảo tinh thần thượng tựa hồ thật sự ra điểm vấn đề, này cảm xúc dao động đến quá khoa trương, “Xảo xảo, người trước đừng khẩn trương, người ba chỉ là thuận miệng hỏi một câu, không có khác có ý tứ gì. Người trước ngồi xuống, uống miếng nước, ngoan.....”

Liễu Xảo Xảo bị hoàng tổ phương ôn nhu thanh âm trấn an, nàng chậm rãi ngồi trở lại trên giường, một đôi mắt còn phần hận trừng mắt liễu kiến hào.

Liễu kiến hào khí đến sắc mặt đều vắn vẹo, hần từ nữ nhi lời nói cùng thái độ đều nhìn ra sự tình chân tướng. Hần liễu kiến hào nữ nhi thế nhưng thật sự đi làm những cái đó không biết xấu hổ hoạt động!

“Kiến hào, người cũng trước bình tĩnh, người chẳng lẽ không thấy ra tới xảo xảo tình huống không bình thường sao? Ta đi trước thỉnh bác sĩ tới xem.....” Hoàng tổ phương lời nói còn không có nói xong, bên kia nghe được nàng lời nói Liễu Xảo Xảo sắc mặt liền kịch liệt biến hóa lên.

“Người có ý tứ gì, người là nói ta tinh thần có vấn đề sao?” Liễu Xảo Xảo liền cùng bị đâm cái đuôi miêu dường như nhảy nhót lên, “Ta không bệnh, tinh thần cũng rất bình tĩnh, ta một chút bệnh đều không có, không cần thỉnh bác sĩ.”

Liễu Xảo Xảo dùng tay chỉ phòng bệnh đại môn, nói: “Các người đều đi, ta hiện tại không nghĩ nhìn đến các người! Ta chính mình sự tình chính mình sẽ xử lý, căn bản là không cần các người quản, đi ra ngoài!”

“Xảo xảo.....” Hoàng tố phương sốt ruột vô cùng.

Liễu kiến hào bỗng nhiên kéo ra cánh tay của nàng, mấy cái đi nhanh liền đi tới Liễu Xảo Xảo trước giường bệnh, mạnh mẽ đem nàng lôi kéo ngã ngòai trên giường, sau đó một cái tát hung hăng truu ở nàng má trái thượng.

Liễu Xảo Xảo bị đánh mông, ngơ ngác nhìn trước mắt liễu kiến hào.

“A!” Hoàng tố phương cũng bị hoảng sợ, kêu sợ hãi đi tới, lôi kéo liễu kiến hào cánh tay lui về phía sau, khóc kêu, “Kiến hào, người làm gì vậy a? Người đánh xảo xảo làm gì a, nàng còn bệnh.....”

Liễu kiến hào lạnh lùng đánh gãy nàng lời nói, “Nàng bệnh? Người thấy rõ ràng, nàng nơi nào giống bệnh bộ dáng, tinh lực mười phần, trung khí mười phần a!”

Hoàng tố phương bị hấn quát lớn đến không lời gì để nói. Nàng nhìn ra tới liễu kiến hào là thật sự sinh khí, chính mình nếu là còn dám khuyên bảo, sợ sẽ chọc hấn chán ghét.

Tuy rằng hiện tại nàng là hấn hợp pháp lão bà, chính là nàng cũng biết liễu kiến hào bên ngoài nhưng không ngừng một cái hai cái tình nhân, nếu là một cái không tốt, nàng tùy thời đều khả năng bị kéo xuống vị. Bên ngoài những cái đó cờ màu nhưng đều kỳ vọng nàng này chỉ trong nhà hồng kỳ ngã xuống đất.

“Đây là người dạy ra tới hảo nữ nhi!” Liễu kiến hào rõ ràng là giận chó đánh mèo, xoay người liền đi ra ngoài.

Hoàng tố phương sắc mặt trắng bệch, cũng bắt cháp chính mình nữ nhi, vội vàng đuổi theo liễu kiến hào đi ra ngoài, kêu, “Kiến hào, từ từ.....”

Liễu Xảo Xảo nhìn bọn họ thân ảnh biến mất ở cửa, bên trái mặt từ chết lặng lại đến nóng rát đau, đau đến nàng nước mắt lưu cái không ngừng, trong lòng đã ủy khuất lại phần hận, cảm thấy có chút hối hận lại cảm thấy chính mình không sai.

“Sao lại có thể điều tra ta, sao lại có thể điều tra ta.” Liễu Xảo Xảo lẩm bẩm, càng nghĩ càng cảm thấy liễu kiến hào quá mức.

Đây là một loại xấu hổ và giận dữ khó làm cảm giác, càng là khó coi liền càng không nghĩ thừa nhận chính mình có sai, trốn tránh đem sai lầm đều đẩy đến người khác trên người. Cho rằng nếu không phải liễu kiến hào điều tra nàng, hơn nữa còn chạy tới chất vấn nàng lời nói, nàng cũng không cần như vậy nan kham.

Lúc này ngoài cửa đi vào tới hai cái hộ sĩ, hai người nhìn trên giường Liễu Xảo Xảo, ánh mắt lộ ra một chút khinh thường, ai cũng không nói gì, liền an tĩnh thu thập trong phòng hỗn độn.

“Đi ra ngoài, đều cút cho ta đi ra ngoài!” Liễu Xảo Xảo đem các nàng ánh mắt đều nhìn đến rõ ràng, bỗng nhiên nhớ tới phía trước nàng cùng cha mẹ cãi nhau thanh âm tựa hồ quá lớn, cũng không biết bên ngoài người nghe được nhiều ít.

Tưởng tượng đến bọn họ đem những lời này đó đều nghe thấy được, đặc biệt là liễu kiến hào câu kia: Ta nghe nói người chẳng những hảo bản lĩnh muốn cướp người khác lão công, còn khi dễ nhân gia vài tuổi đại tiểu hài tử.

Liễu Xảo Xảo tinh thần liền căng chặt đến tựa hồ đều sẽ đoạn rớt đường như, nắm lên mép giường cái bàn phóng ly nước liền triều kia hai cái hộ sĩ tạt qua đi.

“Kẻ điên!” Hai người đều bị nàng hành vi hoảng sợ, một người thảm máng một tiếng, đối một người khác nói: “Chúng ta đi ra ngoài đi, kêu bác sĩ đến xem.”

“Như vậy tổ chất tâm lý, phỏng chừng phải bị trường học thôi học.” Mặt khác một người nói, đi theo đi ra phòng bệnh.

Bọn họ nói đối với Liễu Xảo Xảo tới nói, không thể nghi ngờ là một chậu nước đá từ đầu bát đến chân.

Cả nước nhân dân đều biết, có thể tiến trường quân đội Hoa Lam là vinh quang, nhưng một khi bị trường quân đội Hoa Lam thôi học nói, đó chính là sỉ nhục.

Liễu Xảo Xảo bình tĩnh hô hấp, không thể, không thể, tuyệt đối không thể bị thôi học!

Liên tiếp năm ngày thời gian trôi qua, tiểu học bộ bên này như cũ bình tĩnh như thường, không có gì đại sự phát sinh, lớn nhất sự tình cũng chính là có quan hệ Lạc Quân chuyển khoa sự tình, bất quá chuyện này đối với tiểu học bộ bọn nhỏ tới nói, phần lớn cũng đều không hiểu đặc ý vị cái gì.

Đương năm ngày sau hôm nay, bảo bảo, Hoắc Tinh Nhi cùng Lạc Quân ba cái hài tử cùng nhau ngồi ở ban công ăn cơm trưa khi, ban công đại môn bỗng nhiên bị đẩy ra, vào một cái tuổi thanh xuân thiếu nữ, phấn màu lam váy dài, màu đen trường thẳng phát, xinh đẹp ngũ quan, chú định là nàng là cái thực chịu khác phái hoan nghênh thiếu nữ.

Chỉ là bảo bảo bọn họ nhìn đến này thiếu nữ thời điểm, biểu tình đều không có bất luận cái gì hữu hảo.

“Hư tỷ tỷ ~” Hoắc Tinh Nhi ăn bánh kem, không cao hứng nhìn hướng bọn họ đi tới Liễu Xảo Xảo.

Lúc này Liễu Xảo Xảo một chút đều nhìn không ra tới tổ chất thần kinh bộ dáng, mềm nhẹ điềm mỹ tươi cười, làm không biết nàng bản chất người, đều sẽ không tự chủ được đối nàng sinh ra hảo cảm.

“Nơi này là chúng ta địa bàn, ai cũng không thể không kinh chúng ta đồng ý tùy tiện đi lên!” Hoắc Tinh Nhi bá đạo nói, rõ ràng là muốn đuổi Liễu Xảo Xảo đi.

Nàng nói chính là đại lời nói thật.

Hiện tại toàn bộ tiểu học bộ người cơ hồ đều biết, cái này khu dạy học ban công là bọn họ ba cái địa bàn, ai cũng sẽ không ở cái này

thời gian tùy tiện đi lên nơi này.

Liễu Xảo Xảo cười nói: “Ta nhưng không nhớ rõ trường quân đội Hoa Lam còn có phần địa bàn cách nói nga.” Nàng ngữ khí nghịch ngợm, như là ở cùng Hoắc Tinh Nhi nói giỡn, lại không có một chút phải rời khỏi ý tứ.

Lúc này đã muốn chạy tới bảo bảo trước mặt, cười nói: “Bảo bảo, ta có một số việc tưởng cùng ngươi nói, cùng tỷ tỷ tới một chút hảo sao?”

Lạc Quân đã sớm đã đứng ở bảo bảo bên người, lạnh như băng nhìn nàng, “Đừng lại đến phiền bảo bảo.”

Đây là một câu cảnh cáo.

Liễu Xảo Xảo ánh mắt chớp động, loáng thoáng có chút quỷ dị sáng rọi. Nàng cười đến càng thêm thêm đậm mỹ, đối Lạc Quân nói: “Ha ha, như vậy tiểu liền biết bảo hộ bạn gái nhỏ, trưởng thành nhất định là cái hảo lão công đâu.”

Lạc Quân nghe thấy nàng lời nói, chẳng những không có thẹn thùng cao hứng, ngược lại sắc mặt lạnh hơn. Hắn cảm thấy nữ nhân này thực cổ quái.

“Hảo a.” Lúc này, bảo bảo ra tiếng.

“Bảo bảo?” Hoắc Tinh Nhi cùng Lạc Quân đều nhìn bảo bảo. Lạc Quân lời kéo tay nàng, ý tứ rõ ràng là không tán đồng.

“Không có việc gì.” Bảo bảo đối Lạc Quân chớp chớp mắt.

Kia phó đáng yêu bộ dáng, xem đến Lạc Quân một trận ngây người, bất quá thực mau minh bạch nàng ánh mắt ý tứ.

Bảo bảo liền như vậy trung niên nam nhân đều đánh thắng được, lại như thế nào sẽ bị Liễu Xảo Xảo như vậy thiếu nữ khi dễ?

Lạc Quân minh bạch, thấy bảo bảo đã làm quyết định, đành phải buông ra tay.

Bảo bảo nhìn Liễu Xảo Xảo liếc mắt một cái, “Đi thôi.” Không có bất luận cái gì chờ nàg ý tứ, chủ động hướng ban công đại môn đi đến.

-----oOo-----

046 Thất Tịch vui sướng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Trường quân đội Hoa Lam thực nghiệm đại lâu cùng thể dục lâu chi gian, có một cái ngõ nhỏ. Ngõ nhỏ là trường quân đội Hoa Lam số lượng không nhiều lắm theo dõi manh khu, cho nên rất nhiều người đều thích ở chỗ này giải quyết một ít tư nhân ân oán sự kiện.

Trường quân đội Hoa Lam đương nhiên sẽ không không biết này ngõ nhỏ, bất quá bọn họ cũng không có đem cái này manh khu theo dõi lên. Bởi vì như vậy manh khu trên thực tế là bọn họ cố ý mặc kệ ra tới, làm trường quân đội Hoa Lam bọn học sinh giải quyết ân oán cùng thả lỏng địa phương.

Toàn phương vị theo dõi nói, thời gian lâu rồi nhất định sẽ đối học sinh tâm lý sinh ra ảnh hưởng, làm người có loại ngòi tù trói buộc cảm.

Hiện tại bảo bảo liền tại đây điều ngõ nhỏ, ngồi ở bên trong một cái thùng gỗ thượng, nhàn nhạt nhìn đi vào tới Liễu Xảo Xảo.

“Nguyên lai bảo bảo cũng biết nơi này a.” Liễu Xảo Xảo bị nàng xem đến có chút không được tự nhiên, chủ động mở miệng.

Bảo bảo nhẹ oai phía dưới, nói: “Lần trước người làm người đồ ta địa phương.”

Liễu Xảo Xảo ngây dại.

Nàng không nghĩ tới bảo bảo thế nhưng sẽ như vậy trực tiếp.

Hiện tại nàng mãi trong đầu quanh quẩn chính là..... Nàng biết, nàng thật sự biết, biết này hết thảy đều là ta an bài. Như vậy người kia đâu? Cô Hồng cũng biết sao? Hấn biết không! Biết không!

“Người hướng Cô Hồng cáo trạng sao?” Liễu Xảo Xảo không có tiếp tục chứa đi.

Bởi vì đối phương là một cái hài tử, một cái hài tử đã sớm cho là như vậy nói, tám phần khả năng sẽ hướng cha mẹ cáo trạng. Nàng hiện tại nhất muốn biết chính là đối phương có hay không nói cho Cô Hồng chuyện này, nếu nói cho, vô luận Cô Hồng tin hay không, chính mình ở hẳn cảm nhận trung hình tượng đều sẽ có ảnh hưởng.

Bảo bảo không cao hứng nói: “Ai chuẩn người kêu ba ba tên.” Nàng đem Liễu Xảo Xảo nội tâm ý tưởng đều dò thám biết, “Ba ba xem đều sẽ không xem người, sẽ không có cảm nhận trung hình tượng.”

Liễu Xảo Xảo sắc mặt trắng bệch lui về phía sau hai bước, run rẩy ngón tay chỉ vào bảo bảo, “Người như thế nào, người như thế nào biết.....” Như thế nào sẽ biết lòng ta suy nghĩ cái gì!

Bảo bảo nói: “Bởi vì ta muốn biết.”

Liễu Xảo Xảo không dám tin tưởng nói: “Phía trước ta lỗ tai nói, là người?”

Phía trước nàng liền từng có suy đoán, chính là không dám đi tưởng, cảm thấy như vậy sự tình quá không thể tưởng tượng.

Bảo bảo gật gật đầu.

Liễu Xảo Xảo sắc mặt không ngừng biến hóa, lại hỏi: “Ngày đó ta mặt râu cũng là người giờ trò quý?”

Bảo bảo lại lần nữa gật đầu.

“Người nói chuyện a, người trả lời ta, có phải hay không người giờ trò quý!” Liễu Xảo Xảo kích động ép hỏi.

“Đôi nga.” Bảo bảo đáp lại nàng.

“Kia râu là thật sự, người rất cuộc là cái gì quái vật, người là cái gì quái vật!?”

Bảo bảo ngồi ở thùng gỗ thượng, nhàn nhạt nhìn nàng, tinh xảo khuôn mặt, làm nhìn đến nàng người đều sẽ cho rằng thấy tiểu thiên sứ, tuyệt đối sẽ không nghĩ đến quái vật cái này từ.

Liểu Xảo Xảo đi bước một chậm rãi lui về phía sau, nhìn bảo bảo ánh mắt thật giống như nhìn cái gì cực kỳ ghê tởm đồ vật, mắt thấy bảo bảo không có động, nàng mới đột nhiên xoay người chạy đi ra ngoài.

“Vô dụng nga.” Bảo bảo nhìn nàng bóng dáng, hoảng một đôi chân ngắn nhỏ, nhẹ nhàng nói: “Vốn đang tưởng từ từ tới, chính là chính người vội vã chạy tới.”

Thanh âm này cách thật xa, vẫn là truyền vào Liễu Xảo Xảo lỗ tai, làm Liễu Xảo Xảo dưới chân một cái lảo đảo, té ngã trên mặt đất.

Chung quanh nhìn đến người giật nảy mình, sau đó từng tiếng cười nhạo thanh truyền ra tới.

Liểu Xảo Xảo căn bản là không rảnh lo mất mặt không mất mặt, bò dậy liền hướng giáo vụ chỗ chạy, nàng nắm chặt trong túi bút ghi âm, giống như là bắt được một cây cứu mạng rơm rạ.

Chỉ cần đem cái này giao đi lên, nàng là có thể chứng minh chính mình không bệnh, là có thể tiếp tục an ủi ở trường quân đội Hoa Lam đi học, là có thể làm cái kia tiểu quái vật đẹp.

Cái này tiểu hài tử là quái vật, như vậy sinh nàng ra tới người cũng nhất định là quái vật. Cô Hồng nếu là đã biết này mẹ con gương mặt thật, nhất định sẽ chán ghét ghê tởm các nàng.

Liểu Xảo Xảo hoàn toàn không có phát hiện chính mình ý nghĩ như vậy có bao nhiêu thiên chân cùng không phù hợp logic.

Nàng thần sắc có chút vụn vẹo, làm người liếc mắt một cái liền nhìn ra tới tinh thần thượng vấn đề.

Một đường chạy đến giáo vụ chỗ thời điểm, nàng đã đầy đầu mồ hôi, lưng cũng bị thấm ướt, cũng không biết là chạy trốn quá nhanh, mệt ra hãn, vẫn là tinh thần quá mức căng chặt, bị kinh hách ra tới mồ hôi.

Nàng một gian gian văn phòng đi qua đi, rốt cuộc đi đến Tôn Vũ Hạnh văn phòng, dùng sức đẩy cửa ra đi vào, vội vàng nói: “Tôn huấn luyện viên, ta có chứng cứ, đây là chứng cứ!”

Trong văn phòng không ngừng Tôn Vũ Hạnh ở, từ bưu cùng ăn mặc áo blouse trắng dương thành.

Tôn Vũ Hạnh cau mày, bất mãn Liễu Xảo Xảo lỗ mãng thất lễ hành vi, bất quá nàng cũng đã nhìn ra Liễu Xảo Xảo lúc này trạng thái không bình thường, lãnh đạm hỏi: “Cái gì chứng cứ?”

Liễu Xảo Xảo không có nhiều lời, chủ động mở ra bút ghi âm, sau đó nàng thanh âm liền truyền ra tới ——

“Nguyên lai bảo bảo cũng biết nơi này a.”

“Người hướng Cô Hồng cáo trạng sao?”

“Người như thế nào, người như thế nào biết.....”

.....

“Người nói chuyện a, người trả lời ta, có phải hay không người giờ trò quỷ!”

“Kia râu là thật sự, người rốt cuộc là cái gì quái vật, người là cái gì quái vật!?”

Bên trong truyền ra tới thanh âm như vậy bén nhọn quỷ dị, liền Liễu Xảo Xảo chính mình nghe đều cảm thấy cổ quái sờn tóc gáy, đặc biệt là từ đầu chí cuối đều chỉ nghe được chính mình thanh âm, không còn có dư thừa thanh âm truyền ra tới sau, nàng sắc mặt liền trở nên trắng bệch, thậm chí lộ ra thanh.

“Chuyện này không có khả năng, không có khả năng, nàng rõ ràng nói chuyện..... Không có khả năng!” Nàng gần như tinh thần chất nỉ non, kia quý dị bén nhọn tiếng nói so bút ghi âm truyền đến còn muốn cổ quái, “Đúng rồi, là cái kia quái vật, nhất định là cái kia quái vật giờ trò quý!”

Tôn Vũ Hạnh mày nhăn đến càng khẩn, nàng mở miệng nói: “Nếu đây là người nói chứng cứ, như vậy ta nói cho người, ta chỉ nghe được người thanh âm, từ người ngôn ngữ nghe ra người đối bảo bảo làm cái gì không tốt sự tình, hơn nữa sợ hãi nàng đem chuyện này nói cho những người khác.”

Tôn Vũ Hạnh nói giống như là một chậu nước đá, tưới đến Liễu Xảo Xảo toàn thân băng hàn, thậm chí run rẩy lên.

“Ta tưởng chuyện này đến hảo hảo điều tra.” Dương thành nói. Lại nhìn Liễu Xảo Xảo liếc mắt một cái, “Đặc biệt là nàng, ta hoài nghi nàng tinh thần có vấn đề, xuất hiện ảo giác loại chứng bệnh.”

“Không, ta không có bệnh tâm thần, ta không phải, đây đều là cái kia tiểu yêu quái làm đến quý!” Liễu Xảo Xảo vừa nghe đến tinh thần hai chữ lập tức căng chặt thân thể, xoay người liền ra bên ngoài chạy.

Tôn Vũ Hạnh bọn họ đều không có động.

Ở trường quân đội Hoa Lam, không sợ nàng có thể chạy đi nơi đâu.

“Nơi này nói bảo bảo, có phải hay không chính là lần trước thí nghiệm lâu cái kia yêu nghiệt nhi đồng?” Dương thành cầm bút ghi âm đối Tôn Vũ Hạnh hỏi.

Tôn Vũ Hạnh gật đầu, cau mày nói: “Ban đầu ta liền cảm thấy Liễu Xảo Xảo cố ý nhằm vào bảo bảo, hiện tại xem ra lần trước đánh người cùng phóng viên sự kiện, chỉ sợ đều cùng nàng có quan hệ.”

Từ bưu nói: “Nàng lớn như vậy một người, đi khi dễ một cái 4 tuổi hài tử, thật là có ý tứ.”

Tôn Vũ Hạnh ngó hẩn liếc mắt một cái, lạnh giọng nói: “Nàng đôi bảo bảo ba có ý tứ.”

Hiển nhiên, Tôn Vũ Hạnh đối Liễu Xảo Xảo ấn tượng đã hư tới rồi nhất định trình độ, bằng không cũng sẽ không trực tiếp đem cái này nói ra.

Dương thành cùng từ bưu hai mặt tương khuy, bọn họ đều gặp qua Tư Lăng Cô Hồng bộ dạng, nhân vật như vậy liền tính tương quen đều không thể quên được, sau đó dương thành liền khoa trương than một tiếng, “Lam nhan họa thủy a.”

“Lăn.” Tôn Vũ Hạnh hạo không mặt mũi xua đuổi hai người.

Tiểu học bộ khu dạy học mái nhà ban công.

Bảo bảo trở về thời điểm, Lạc Quân cùng Hoắc Tinh Nhi bọn họ còn ở nơi này, vừa thấy đến nàng trở về, Hoắc Tinh Nhi liền nắm tiểu nắm tay, múa may vài cái, hỏi: “Thế nào? Có hay không đem người xấu hung hăng giáo huấn một đốn?”

Lạc Quân tắc trầm mặc quan tâm nhìn nàng.

Bảo bảo chớp chớp mắt nói: “Chúng ta đi nhà vệ sinh liền tách ra.”

“Ai? Đi WC?” Hoắc Tinh Nhi hoàn toàn không có không có tự hỏi cái này nói dối có bao nhiêu không hợp lý, một bộ người sao lại có thể bởi người xấu thượng WC tức giận bất bình bộ dáng, thực mau nàng lại đôi mắt lóe sáng hỏi: “Người có hay không đem người xấu khóa tiến trong WC? Trong TV đều là như thế này diễn!”

Bảo bảo làm một bộ nghiêm túc suy xét trạng, “Ân..... Lần sau ta thử xem.”

“Người thật là quá thất bại!” Hoắc Tinh Nhi hận sắt không thành thép.

Lạc Quân tắc so Hoắc Tinh Nhi càng có thể bình tĩnh phát hiện bảo bảo lời nói sơ hở, bất quá hẩn không có đi dò hỏi, bảo bảo nếu

không nói liền không nói, chỉ cần nàng không có việc gì là được.

Lần này sự tình lúc sau, Liễu Xảo Xảo liền không còn có xuất hiện quá bảo bảo trước mặt, chỉ là không biết là nơi nào xuất hiện vấn đề, trung học bộ cùng đại học bộ bên kia thế nhưng truyền ra Liễu Xảo Xảo có bệnh tâm thần ngôn luận, hơn nữa còn càng xuyên qua thật, liền phía trước bị che giấu đi xuống ‘râu quai nón’ sự kiện cũng bị cho hấp thụ ánh sáng ra tới.

Những đề tài này ở tiểu học bộ cũng không náo nhiệt, so với này đó bát quái, tiểu học bộ bọn nhỏ càng nguyện ý đàm luận cái nào thể bài đường ăn ngon, cái nào manga anime nhân vật lợi hại từ từ.

Bảo bảo trước sau như một đi học đi học, Liễu Xảo Xảo sự tình hoàn toàn vô pháp ảnh hưởng đến nàng.

Chỉ là hôm nay vườn trường không khí làm bảo bảo kỳ quái, đặc biệt là từ cái thứ nhất nam hài cho nàng đệ đóa hoa hồng, đến bây giờ nhận được thứ 31 cái nam hài đưa qua một tờ giấy nhỏ cùng một viên kẹo, nàng liền giác ngộ —— hôm nay thật sự hảo kỳ quái.

“Hừ, bảo bảo, chờ tan học lúc sau, chúng ta tới so với ai khác thu thư tình nhiều!” Vĩnh không chịu thua Hoắc Tinh Nhi xông ra.

“Thư tình?” Bảo bảo phát hiện một cái từ ngữ máu chốt.

Hoắc Tinh Nhi vẽ mặt kinh ngạc nhìn nàng, “Người chẳng lẽ không biết sao? Hôm nay là Thất Tịch, Lễ Tình Nhân!”

“Ân?” Nàng thật sự không biết, tìm tòi trong đầu về hiện đại ký ức, bảo bảo nghiêm túc hỏi: “Lễ Tình Nhân có thể tùy tiện đưa thơ tình sao?”

“Không sai biệt lắm đi.” Hoắc Tinh Nhi kỳ thật cũng không rõ lắm, “Dù sao mọi người đều thích ở cái này bằng giờ giấc bạch lạp.”

Bảo bảo biểu tình ngộ, sau đó yên lặng nhìn về phía không trung, đối với mềm mại thịt thịt ngón tay.

Ân..... Ba ba ma ma bên kia hẳn là sẽ không có vấn đề..... Đi?

Ma ma gặp qua nhận thức người rất ít lạ, hẳn là không thành vấn đề..... Đi?

Vì cái gì..... Luôn là muốn ở phía sau thêm cái, như vậy không xác định..... Đi?

Bảo bảo chấp tay trước ngực, biểu tình thần thánh.

Có ma ma ở, tuyệt đối là vấn đề! Ân hừ!

Trên thực tế đâu?

Hoa lam quân khu mười tám hào biệt thụ.

Tích tích tích tích tích ——

Một lần lại một lần, bảo vệ cửa liên hệ điện thoại tiếng vang, truyền ra thủ vệ binh lính thanh âm: Ngài có chuyển phát nhanh, hay không tiếp thu.

-----oOo-----

048 Thất Tịch kế tiếp

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ngài có chuyển phát nhanh, hay không tiếp thu.....

Bảo vệ cửa thanh âm không ngừng vang, quanh quẩn ở rộng mở biệt thự trong đại sảnh, lại không có bất luận cái gì đáp lại, lắng nghe nói liền sẽ nghe được một ít ái muội thủy trệ thanh không ngừng vang, tựa hồ cùng kia tích tích tích thanh âm nhạc đệm.

Một cái ghế, Đường Niệm Niệm hai chân bị gác ở hai bên tay vịn, thân thể toàn bộ bị vùi vào ghế dựa. Ở nàng trước người chính là Tư Lăng Cô Hồng đứng thân hình, bạch ngọc rắn chắc lại ôn nhuận ngọc, cả người đường cong tràn ngập lực tốt đẹp kết hợp, cùng với hần động tác làm người hoa mắt say mê.

“Cô Hồng, chậm..... Ngộ!”

Đường Niệm Niệm lời nói còn không có nói xong, môi đã bị ngăn chặn, một đôi thủy mắt mông lung nhìn Tư Lăng Cô Hồng gần trong gang tấc khuôn mặt.

Trận này hoan ái mở màn toàn bởi vì hôm nay đệ nhất phân chuyển phát nhanh.

Đương đồ tươi nhiệt liệt hoa hồng bị đưa đến biệt thự trước cửa, từ Đường Niệm Niệm tiếp nhận, nghe được chuyển phát nhanh nhân viên nói một câu: “Thất Tịch Lễ Tình Nhân vui sướng.” Sau, liền trở thành này cuồng loạn quần quýt si mê một ngày bắt đầu.

Đường Niệm Niệm phủng hoa hồng vào nhà thời điểm, còn ở thể ngộ chuyển phát nhanh nhân viên câu nói kia ý tứ. Sau đó liền nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng đi tới, một tay đem nàng vòng eo ôm lấy, ánh mắt cũng dừng ở nàng trong tay phủng hoa hồng thượng, duỗi tay đem hoa hồng nội cắm tấm card gỡ xuống tới, mở ra.

“Ta đôi mắt vì nhìn chăm chú người mà tồn tại, ta thanh âm là vì hướng người kể rõ tình yêu, ta môi..... So với hô hấp càng muốn muốn hôn môi người.” Tư Lăng Cô Hồng thanh tuyến réo rắt, mềm nhẹ nói chuyện thời điểm, so nhất tinh khiết và thơm rượu vang đờ càng làm cho người mê say.

Hắn niệm tám card thượng lời ngon tiếng ngọt, Đường Niệm Niệm liền cảm giác được hắn vây quanh chính mình tay càng ngày càng gấp.

Màu đỏ hoa hồng giống ngọn lửa giống nhau nhiệt liệt, cùng với cảm ở hoa hồng thượng tám card viết ngôn ngữ càng thêm nhiệt liệt trắng ra, theo đuổi ái mộ ý tứ rõ ràng vô cùng.

Tám card nhất xuống dưới ký tên, Tư Lăng Cô Hồng không có lại niệm, vô luận là tám card vẫn là hoa hồng, đều ở trong tay của hắn hóa thành không khí, một hạt bụi tẩn đều không dư thừa hạ.

“Niệm Niệm.....” Tư Lăng Cô Hồng hàm dưới góc ở Đường Niệm Niệm cổ chỗ.

Đường Niệm Niệm không chờ hắn đem câu nói kế tiếp nói ra, đã nghiêm túc đáp lại, “Ta không quen biết.”

“Tích —— mười tám hào nghiệp chủ, ngài có chuyển phát nhanh, hay không tiếp thu.” Lại một đạo điện tử thanh truyền ra tới.

Lần này Đường Niệm Niệm không có đi đáp ứng, đem linh thức càn quét đi ra ngoài, lập tức liền thấy được bảo vệ cửa kia khối, lại một cái chuyển phát nhanh phủng đại thúc hoa hồng hình tượng. Đây chuyển phát nhanh còn đang đợi chờ, mặt sau lại xuất hiện một vị, vị này cưỡi một chiếc xe ba bánh lại đây, xem xe ba bánh mặt sau thành thúc hoa hồng nhiều nhất, còn có rất nhiều đóng gói tinh mỹ hộp, hắn đi đến bảo vệ cửa chỗ nói: “Hoa lam quân khu mười tám hào chuyển phát nhanh.” Ngón tay sau này chỉ chỉ, nói: “Tất cả đều là.”

Đường Niệm Niệm im lặng nhìn, sau đó xoay người đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Không quen biết.”

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt gió mát, thanh hoa vô song.

Lúc này bảo vệ cửa bên kia trước sau không chiếm được nghiệp chủ đáp lại, đối hoa chuyển phát nhanh nói: “Các người không làm?”

Vị nào cưỡi xe ba bánh chuyển phát nhanh nói: “Mặt trên viết địa chỉ là hoa lam quân khu mười tám hào, tiếp thu người tên họ là Đường Niệm Niệm.”

Ôm hoa hồng thúc chuyển phát nhanh cũng nói: “Đúng vậy, ta bên này tiếp thu người cũng là Đường Niệm Niệm, còn có chuyên môn võng danh, là cái gốc mộc biểu tình, nốt ~ chính là cái này.”

Chuyển phát nhanh nhân viên chuyên môn đem chuyển phát nhanh đơn tử đưa cho bảo vệ cửa xem, chỉ vào Đường Niệm Niệm ba chữ mặt sau.

Bảo vệ cửa liền nhìn đến nơi nào họa một cái ‘o__o’ biểu tình, này tự phù biểu tình mặt sau còn đánh cái dấu móc, viết võng danh hai chữ.

Không biết vì cái gì, bảo vệ cửa nội tâm sinh ra một trận vô ngữ cảm giác vô lực.

“Có lẽ là nghiệp chủ không ở, các người có thể đem bao vây đặt ở ta nơi này, chờ nghiệp chủ trở về, ta sẽ cho nghiệp chủ đưa đi.”

Hai cái chuyển phát nhanh nhân viên đều không có cự tuyệt, cũng không sợ bảo vệ cửa sẽ đến bọn họ. Nơi này chính là hoa lam quân khu, so bất luận cái gì một cái tiểu khu trị an đều hảo, tuyệt đối sẽ không phát sinh cái loại này đến nghiệp chủ vật phẩm sự kiện.

Biệt thự.

Đường Niệm Niệm nghe được bọn họ đối thoại sau, bưng tỉnh đại ngộ nhẹ nhàng gật đầu, sau đó nhìn Tư Lăng Cô Hồng nói: “Internet

tiên hiệp phòng nói chuyện người.”

Tư Lăng Cô Hồng khẽ vuốt vuốt nàng tóc, sau đó bên ngoài bảo vệ cửa lại tới nữa một đám chuyển phát nhanh, thật là một đám, nhân số không ít với mười người.

Khi bọn hắn nói lên chuyển phát nhanh mục đích là mười tám hào biệt thự, tiếp thu nhân viên Đường Niệm Niệm thời điểm, bảo vệ cửa đem phía trước nói lại lần nữa nói một lần, sau đó đem đồ vật đều ký nhận xuống dưới, trong lúc vô ý hướng chuyển phát nhanh đơn tử vừa thấy, phát hiện lần này Đường Niệm Niệm tên mặt sau, đại bộ phận đều mang thêm một cái như vậy tin tức: Một niệm hồng phi (trò chơi danh)

Biệt thự, Đường Niệm Niệm yên lặng nói: “Game online người.”

Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt sâu kín đảo qua đại sảnh kia đài lắp ráp máy tính, nếu máy tính có sinh mệnh nói, phỏng chừng sẽ bị dọa khóc.

Này phê chuyển phát nhanh không phải trước hết cũng không phải cuối cùng, bọn họ còn chưa đi, lại có người tới.....

Lần này bảo vệ cửa cũng bình tĩnh, hắn đem nguyên lời nói lại lần nữa nói một lần, ký nhận khi nhìn không được thói quen nhìn mắt tiếp thu người tin tức, chỉ thấy lần này viết đại bộ phận chuyển phát nhanh đều không có viết Đường Niệm Niệm tên, ngược lại này chính là ‘ niệm hồng lão sư ’ ‘ niệm hồng đại đại ’ ‘ niệm thân thân ’ ‘ hồng đại nhân ’ như vậy internet xưng hô, chờ nhìn đến một cái đứng đắn viết ‘ niệm hồng (tác giả danh) ’ như vậy xưng hô sau, hắn mới biết được như vậy xưng hô là đối tác giả ái xưng.

“Ngô, nhàm chán viết điểm đồ vật.” Đường Niệm Niệm yên lặng lại lần nữa đối Tư Lăng Cô Hồng thẳng thắn.

“Niệm Niệm nhàm chán?” Tư Lăng Cô Hồng đã tại nội tâm phê phán trong nhà máy tính tử hình, chỉ là hiện tại không phải thực thi thời

điểm. Hấn đem Đường Niệm Niệm mềm nhẹ bế lên tới, hôn nhẹ nhàng khoe miệng, “Nhàm chán cũng không cho ta bồi?”

Bình như Đường Niệm Niệm ở gõ máy tính gõ đến nghiêm túc, liền cùng nàng dĩ vãng luyện được giống nhau, hấn liền không đi quấy rầy, chỉ ở một bên nhìn. Ai biết, như vậy dung túng mặc kệ, tạo thành thế nhưng là cái dạng này hậu quả.

Bên ngoài còn có bao nhiêu chuyển phát nhanh, hai người đều không có đi quản.

Đường Niệm Niệm minh bạch đến lần này là chính mình phạm sai lầm, rất có tự giác đôi tay chủ động vòng lấy Tư Lăng Cô Hồng cổ, đem môi thò lại gần, nhẹ nhàng liếm hấn, thuận theo đến làm người căn bản vô pháp đi trách tội nàng chút nào.

Bởi vậy, liền có từ thăm thượng lại đến trên bàn lại đến ghế trên này tình mê một màn.

Thời gian một chút qua đi, phòng bảo vệ bên kia.

Hai cái bảo vệ cửa nhìn chòng chát đến chậm rãi hoa hồng cùng lễ vật, nhìn chân trời chậm rãi dâng lên ánh trăng, nghĩ thầm: Đây mười tám hào Đường Niệm Niệm rốt cuộc là ai a, khắp thiên hạ tới như thế nào tất cả đều là võng hữu đưa hoa thông báo, không một cái hiện thực người.

Màn đêm buông xuống tới gần mười hai giờ thời điểm, phòng bảo vệ bên này đã xảy ra một hồi dị linh sự kiện, bọn họ căn bản là không có chú ý tới những cái đó hoa hồng thúc cùng lễ vật là khi nào cháy, chờ phát hiện thời điểm hỏa thế đã lan tràn khai, liền tục một trận rất nhỏ tiếng nổ mạnh, những cái đó lễ vật cùng hoa hồng toàn bộ rách nát không thành bộ dáng.

“Chẳng lẽ là có người ở lễ vật bên trong thả đúng giờ mini bom?” Một người bảo vệ cửa suy đoán.

Một cái khác bảo vệ cửa nói: “Hắn là trò đùa dai đi, trình độ như vậy tặc không chết người.”

“Nhưng mấy thứ này làm sao bây giờ?”

“Nói cho nghiệp chủ chân thật tình huống là được đi.”

Lúc này mười tám hào biệt thụ.

Đường Niệm Niệm cả người mềm mại bị Tư Lăng Cô Hồng ôm vào trong ngực, hai người tắc ngâm ở bể tắm nội, ** thân thể chặt chẽ dán sát, Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn máu tươi toát ra, giữa không trung ngưng kết thành hoa, giống như đến hẳn thân thể sinh trưởng mà ra. Đây hoa màu sắc so hoa hồng càng màu đỏ tươi lại không khủng bố, lộ ra yêu dã cùng nhiệt liệt, cánh hoa lại mềm mại như tuyết, hình dạng no đủ lại không diễm, ngược lại có vẻ thánh khiết.

Một giọt huyết châu liền ngưng tụ thành một đóa huyết hoa, một lát liền thành thúc.

Đường Niệm Niệm cái mũi mẫn cảm nhận lại, hỏi một cổ quen thuộc hấp dẫn nàng điềm mỹ hương vị, không khỏi mở lưỡi biếng con người.

Liếc mắt một cái nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thủ đoạn miệng vết thương, nàng liền mở to đôi mắt, không chút suy nghĩ vỗ trụ hẳn tay, trong mắt chớp động không tán đồng ánh sáng.

Tư Lăng Cô Hồng không có chờ nàng nói chuyện, cúi người khẽ hôn cái trán của nàng, nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm, ta sẽ cho người tốt nhất.”

Đường Niệm Niệm nhìn giữa không trung lấy huyết ngưng tụ tình hoa, nói không nên lời bất luận cái gì không thích nói, duỗi tay hái được một đóa liền nhét vào trong miệng, nhai động bộ dáng tựa hồ ở lấy nó hết giận, đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Chỉ cần Cô Hồng cấp chính là tốt nhất.”

Chẳng sợ chỉ là giấy điệp hoa, bùn tạo thành đều là tốt nhất, không cần thiết thương tổn chính mình.

Màu đỏ tươi cánh hoa bị cắn ở trong miệng, hoa nước huyết hồng, lại là chân thật máu tươi, sắc đối Đường Niệm Niệm môi mặt hồng hào ướt át. Nàng hai mắt thủy lượng, sợi tóc trôi nổi mặt nước, giống như câu nhân yêu.

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng nhẹ dương, ngậm lấy nàng môi.

Giữa không trung huyết hồng tình hoa rơi xuống trong bồn tắm, tản ra tinh ngọt lãnh hương.

Đông ——

12 giờ tiếng chuông vang lên.

Nhắc nhở Thất Tịch Lễ Tình Nhân kết thúc.

Ngày này qua đi, cả nước nhân dân cũng bình ổn xuống dưới. Mà trường quân đội Hoa Lam nào đó theo dõi manh khu ngõ nhỏ, lại phát sinh một kiện không bình tĩnh sự tình.

Bóng người giao điệp, thiếu nữ tựa tháp khóc tựa sung sừng thanh, nam nhân tiếng thở dốc, tại đây tối tăm địa phương vang nhỏ. Vườn trường qua lại hành tẩu bảo an nhân viên cũng không có phát hiện cái này địa phương không ổn, thậm chí ở đi ngang qua thời điểm, cũng giống như cái gì đều không có nghe thấy.

Ước chừng rạng sáng 1 giờ nhiều chung thời điểm, một cái quần áo bất chỉnh cao lớn vóc dáng từ theo dõi manh khu ngõ nhỏ chạy ra, thật cẩn thận bốn phía nhìn, dán vách tường hành tẩu, biểu tình thoả mãn.

Hắn một đường hướng đại học bộ nam sinh ký túc xá chạy tới.

Ngõ nhỏ mơ hồ có thể thấy được còn có cái nhỏ xinh thân ảnh.

Cùng ngày biên dương quang sáng lên tới, có người đi ngang qua cái này ngõ nhỏ thời điểm, một tiếng thét chói tai vang lên, kinh động chung quanh học sinh.

Bọn học sinh đem cái này ngõ nhỏ vây lên thời điểm, liền nhìn đến ngõ nhỏ bên trong quần áo bất chỉnh người sâu kín chuyển tỉnh, trên người nàng cái một kiện giáo phục áo sơmi, đùi đều lộ ở bên ngoài, khuôn mặt thượng còn có thể nhìn đến thuộc về nam nhân đực dịch.

“Liểu Xảo Xảo..... Là Liễu Xảo Xảo!”

“Thiên a, nàng ngày hôm qua đang làm gì?”

“Ta nghe nói nàng có bệnh tâm thần.....”

“Mau xem, nàng tỉnh.....”

Liểu Xảo Xảo đầu tiên là mê mang nhìn chung quanh, mơ mơ hồ hồ đưa bọn họ thanh âm đều nghe tiến lỗ tai, sau đó chậm rãi cúi đầu triều chính mình thân thể nhìn lại. Dương nhìn đến chính mình quần áo khi, đôi mắt càng mở to càng lớn, cuối cùng một tiếng hách tư bên trong tiếng thét chói tai từ miệng nàng toát ra tới.

“A ——!”

——— chuyện ngoài lề ———

Cảm ơn đại gia duy trì, về hợp thường niên đầu phiếu, ngay từ đầu ta thật đúng là không biết còn có phần đầu cái gì thưởng (*^__^*), bị thân nhóm nhắc nhở, thân nhóm đầu phiếu nói, thỉnh đều đầu phong vân nhân khí thưởng đi! ㄟ (ㄋ 3 ㄣ) ㄣ (mặt khác giải thưởng, chỉ dám xa xem không dám hy vọng xa vời a cô (●_●)

-----oOo-----

049 gậy ông đập lưng ông

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Ta không cần bị thối học, không phải ta sai, ta là người bị hại, ta là bị cưỡng bách!”

Liễu Xảo Xảo điên cuồng lôi kéo Tôn Vũ Hạnh kêu to, che kín tờ máu đôi mắt dữ tợn lại thâm thẳm, nước mắt theo nang hai mắt chảy xuôi.

Tôn Vũ Hạnh kéo xuống nang đôi tay, lãnh đạm nói: “Căn cứ điều tra, chuyện này các người hai bên đều có trách nhiệm. Thất Tịch cùng ngày, vương minh kim hướng người thông báo, người không có cựa tuyệt, hai người cùng nhau trộm rời đi, sau đó đi cái kia ngõ nhỏ.....”

“Ta không có!” Liễu Xảo Xảo lớn tiếng đánh gãy nang lời nói, đôi tay bắt lấy chính mình đầu tóc, hồng mắt giống nhau kêu: “Ta không có đáp ứng vương minh kim, là hấn cường lôi kéo ta đi ngõ nhỏ, ta giãy giụa không khai, bị hấn..... Bị hấn..... Ô ô ô, đều là hấn sai!”

Nếu không phải có video giám sát làm chứng minh nói, Tôn Vũ Hạnh nói không chừng thật sự phải tin tưởng Liễu Xảo Xảo nói. Bởi vì nang hiện tại biểu hiện đích xác giống như ở hồng mắt bên cạnh, cuồng loạn lại đáng thương thật đáng buồn.

Lúc này, dương thành cùng từ bưu đi đến, dương thành trong tay có một chồng tư liệu, tiến vào nhìn thoáng qua Liễu Xảo Xảo sau, đem tư liệu đưa cho Tôn Vũ Hạnh, nói: “Căn cứ tinh thần kiểm tra, nang tinh thần đích xác ra điểm vấn đề, có thể nói là gián tiếp tính tố chất thần kinh. Loại này chứng bệnh giống nhau là bởi vì người bệnh tinh thần quá độ căng chặt khiến cho, dễ dàng sinh ra ảo giác, hoặc là làm ra lý trí ở ngoài sự tình.”

Liễu Xảo Xảo nghe hắn nói, sắc mặt trắng bệch đến không có một chút huyết sắc, cái trán chảy mồ hôi.

Nàng kỳ thật nhớ rõ ngày hôm qua sự tình.

Ngày hôm qua Thất Tịch thời điểm, vương minh kim đích xác cùng nàng thông báo, sau đó lấy ra một viên thuốc viên, cùng nàng nói có thể cho nàng thả lỏng.

Liễu Xảo Xảo kỳ thật biết kia thuốc viên là cái gì, chính là gần nhất nàng thật sự quá khẩn trương khó chịu. Nhìn đến kia thuốc viên thời điểm, chẳng những không có sinh khí cùng kinh sợ, ngược lại có loại sa đọa giải thoát xúc động.

Nàng ỡm ờ bị vương minh kim kéo vào ngõ nhỏ, sau đó liền đem thuốc viên cấp ăn luôn, đầu không quá một hồi liền hôn hôn trầm trầm. Loại này hôn hôn trầm trầm cũng không phải khó chịu, ngược lại có loại sống mơ mơ màng màng cảm giác, vô luận thân thể vẫn là tinh thần đều khinh phiêu phiêu đến đặc biệt thả lỏng, hận không thể hoàn toàn phóng túng chính mình.

Nàng mở mắt ra thời điểm liền nhìn đến vương minh kim đối chính mình nói cái gì đó, căn bản là không có nghe thấy liền đi theo gật đầu, sau đó vương minh kim biểu tình kích động lại đáng khinh, bắt đầu hướng trên người nàng sờ.

Nàng rõ ràng biết nơi này là trường học, tùy thời đều có khả năng sẽ có người lại đây nơi này. Cũng rõ ràng biết cái này vương minh kim không phải chút cái gì thứ tốt, hiện tại là tưởng đối chính mình làm ái. Ngày đó nhiều biết rõ, lại căn bản là không nghĩ đình chỉ xuống dưới, thân thể còn đón ý nói hòa hắn vuốt ve xoa bóp, hoàn toàn đem chính mình phóng túng ra tới.

Chờ nàng quần áo bị cởi sạch, thân thể bị * thời điểm, trong nháy mắt kia nàng là có một tia thanh minh, sau đó liền nghe được vương minh kim mình mắng một tiếng: “Thảo! Ngày thường nhìn như vậy thuần, nguyên lai không phải cái c!”

Những lời này nàng nghe được phiêu phiêu hốt hốt, còn không có hoàn toàn phản ứng lại đây, đã bị hung hăng không ngừng đánh sâu vào.

Có lẽ là có được vật trợ giúp, trừ bỏ ngay từ đầu có chút không thích ứng ngoại, chậm rãi liền tới rồi cảm giác. Được vật kích thích hơn nữa thân thể khoái cảm, làm nàng tinh thần càng ngày càng hoảng hốt, trước mắt cảnh tượng cũng không ngừng biến hóa, liền chủ yếu là trước mắt người thay đổi.

Ở trên người nàng người nam nhân này là nàng từ nhìn thấy sau liền mơ ước đã lâu người kia.

Ngọc bạch đến không có bất luận cái gì tỳ vết làn da, thon dài đen đặc thiên mi, thanh u trong sáng lại sâu không thấy đáy đôi mắt, vô pháp dùng ngôn ngữ đi hình dung này đôi mắt một khi chìm ra ôn nhu thần sắc khi cái loại này câu hồn nhiếp phách, còn có thẳng thắn mũi, độ dày vừa phải thủy phần sắc môi.

Một người nam nhân môi sao lại có thể sinh đến đẹp như vậy, nhàn nhạt màu sắc làm người nhìn không được muốn đi hung hăng hôn môi, đem này hôn đến đỏ bừng, làm đối phương dùng ôn nhu lại si cuồng ánh mắt nhìn chính mình.

Cô Hồng..... Cô Hồng.....

Liễu Xảo Xảo không nhớ rõ lúc ấy chính mình có hay không kêu ra tên này, chính là nàng biết nàng ở nhìn đến người nam nhân này thời điểm kích động, trong nội tâm không ngừng kêu to hấn, đôi tay hai chân đều triền trí hấn, không chịu nhường cho hấn rời đi chính mình mấy may.

A..... Hấn rốt cuộc là của ta!

Nàng nghĩ như vậy.

Chỉ là.....

Này hết thấy đều là ảo giác!

Liễu Xảo Xảo dùng tay che lại khuôn mặt, che giấu nơi tay chường dưới biểu tình càng ngày càng dữ tợn.

Tôn Vũ Hạnh bọn họ đều phát hiện nàng khác thường, dương thành tiếp theo nói: “Ngày hôm qua nàng dùng ma túy.”

Từ bưu nói: “Ở theo dõi hình ảnh có như vậy một đoạn, vương minh kim cho nàng nhìn thứ gì, sau đó nàng gật đầu đi theo vương minh kim đi. Căn cứ hình ảnh tình huống tới xem, ma túy cũng không phải vương minh kim cưỡng bách nàng dùng, mà là nàng tự nguyện.”

Liễu Xảo Xảo thân thể run rẩy, đem bàn tay buông xuống, lộ ra tràn đầy nước mắt đáng thương khuôn mặt, đối ba người nói: “Ta không có, ta không biết cái kia đồ vật là ma túy.”

Dương thành cười nhạo, “Vậy ngươi cho rằng là cái gì? Kẹo sao?”

Liễu Xảo Xảo lắc đầu, “Hắn nói phải cho ta biến ma thuật, đó là hắn ma thuật đạo cụ, nhất định có thể làm ta vui vẻ, ta mới có thể cùng hắn đi.”

Hiện tại Liễu Xảo Xảo nói chuyện trật tự rất rõ ràng, thanh âm cũng thực mềm nhẹ ủy khuất, nhìn dáng vẻ tựa hồ là khôi phục bình thường. Chính là Tôn Vũ Hạnh ba người lại không có một chút thả lỏng tình huống, ngược lại nhìn nàng sắc mặt càng thêm bất đắc dĩ thất vọng.

Ở bọn họ xem ra, Liễu Xảo Xảo không phải khôi phục, ngược lại là càng thêm không bình thường.

Nàng hiện tại loại này bình thường, thật giống như là người chết một khắc trước hồi quang phản chiếu, tinh thần căng chặt đến nhất định điểm tới hạn, ngược lại bình tĩnh đến không thể tưởng tượng.

“Vô luận ngươi như thế nào che giấu sự thật, y học điều tra kết quả sẽ không làm lỗi, hình ảnh theo dõi kết quả cũng sẽ không làm lỗi.”

Dương thành nói, lại lấy ra một chồng tư liệu, tiếp theo nói: “Mấy ngày này, chúng ta không ngừng điều tra chuyện của người, cũng ở điều tra phía trước tư lãng bảo bảo đánh người kia sự kiện, căn cứ điều tra kết quả sự thật chứng minh, cái kia bị tư lãng bảo bảo đả thương hài tử là bị một người cao trung nam sinh chỉ thị, tên kia cao trung nam sinh còn lại là bị người xúi giục. Sau lại trường học ngoại phóng viên, cũng là người tuyên bố tin tức triệu tới. Cho nên nói, phía trước tư lãng bảo bảo đả thương người sự kiện, hoàn toàn là người một tay chủ đạo.”

“Người cho rằng này đó thủ đoạn nhỏ giấu đến quá trường quân đội Hoa Lam sao? Trường quân đội Hoa Lam nhưng cả nước nhất tinh anh trường học. Chỉ cần hắc nhập người máy tính, điều tra người đi động lịch sử trò chuyện, hết thầy đều có thể chân tướng đại bạch.”

Liễu Xảo Xảo thấp giọng nói: “Các người đây là xâm phạm ta **.”

Tôn Vũ Hạnh: “Không cần phải nói.” Ở Liễu Xảo Xảo như vậy tinh thần trạng thái hạ, nói nhiều cũng không có chút nào ý nghĩa, “Căn cứ hoa an trường quân đội quy định. Liễu Xảo Xảo, người đem bị trường quân đội Hoa Lam thôi học.”

Liễu Xảo Xảo thẳng tắp nhìn chăm chăm Tôn Vũ Hạnh, “Ta không sai, một chút sai đều không có, các người không thể làm như vậy.”

Tôn Vũ Hạnh cũng không phải ăn chay, lạnh giọng nói: “Căn cứ trường quân đội Hoa Lam nội quy trường học, sở hữu bị thôi học học sinh đều sẽ viết rõ bị thôi học nguyên nhân, bất quá nguyên nhân phương pháp sáng tác giản lược.”

“Nếu người chết giảo lẳng nhằng đi xuống nói, ta có quyền lợi đem nguyên nhân kỹ càng tỉ mỉ viết xuống tới, làm sở hữu minh bạch rốt cuộc là ai sai ai đối.”

Liễu Xảo Xảo há miệng, không có phát ra bất luận cái gì thanh âm.

Trường quân đội Hoa Lam giản lược phương pháp sáng tác nàng là biết đến, tỷ như nàng hiện tại cái này tình huống, trường quân đội

Hoa Lam vì không ảnh hưởng nàng về sau sinh hoạt, hẳn là sẽ dùng ‘ thân thể bị bệnh ’ trái với nội quy trường học ’ như vậy khái quát tính phương pháp sáng tác tới thuyết minh nàng bị thôi học nguyên nhân.

Như vậy nguyên nhân bị người đã biết, cũng sẽ không tưởng quá nhiều. Chính là nếu kỹ càng tỉ mỉ viết xuống tới nói, như vậy nàng nhân sinh chỉ sợ liền phải thật sự huỷ hoại —— bệnh tâm thần, dùng ma túy, vườn trường làm ái, xúi giục học đệ đi vũ nhục dâm loạn năm nhất học sinh tiểu học..... Vô luận kia một cái bị người đã biết, nàng đều sẽ bị nghìn người sở chỉ.

“Ta đã biết.” Liễu Xảo Xảo cúi đầu, bình tĩnh đối ba người nói: “Ở thôi học rời đi trường quân đội Hoa Lam phía trước, có thể cho ta trở về ký túc xá thu thập hạ đồ vật đi.”

“Người đồ vật đã toàn bộ thu thập hảo.” Tôn Vũ Hạnh nói.

Liễu Xảo Xảo nhú mày, vẻ mặt đáng thương cầu xin, “Kia làm ta ở vườn trường đi một chút tổng có thể đi?” Không đợi bọn họ cự tuyệt, nàng tiếp theo nói: “Điều kiện này cũng không tính phạm vào nội quy trường học, các người không có quyền lợi cự tuyệt ta.”

Tôn Vũ Hạnh đám người nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó gật gật đầu.

Bất quá Liễu Xảo Xảo muốn ở vườn trường đi, bên người yêu cầu đi theo hai cái giáo vệ đội viên.

Ai kêu Liễu Xảo Xảo tình huống hiện tại đặc thù, rất có khả năng liền sẽ làm ra quá kích sự tình.

Liễu Xảo Xảo nhìn đến bên người hai cái giáo vệ đội viên thời điểm, cau mày vẻ mặt không cao hứng, lại không có cự tuyệt. Vẻ mặt bình thường biểu tình, trừ bỏ quá mức tái nhợt sắc mặt ở ngoài, thật nhìn không ra nàng có cái gì vấn đề.

Thời gian này vừa lúc là đi học thời điểm, cho nên vườn trường không có gì học sinh ở.

Liểu Xảo Xảo một đường bay thẳng đến tiểu học bộ bên kia đi, không bao lâu liền đi tới tiểu học bộ năm nhất s ban, trong phòng học lại không có một người.

Thẻ dự khóa.

Liểu Xảo Xảo hiện tại tinh thần xoay chuyển thực mau, cơ hồ là nhìn đến giáo viên không ai thời điểm, liền nghĩ đến một cái khác khả năng, xoay người liền triệu tiểu học bộ thẻ dự quảng trường đi đến.

Chờ nàng đi vào thẻ dự quảng trường thời điểm, quả nhiên nhìn đến năm nhất s ban tiểu học sinh nhóm ở lão sư dẫn dắt hạ, đang ở làm ngồi xổm khởi.

Tuy rằng bọn nhỏ đều ăn mặc giống nhau giáo phục, dáng người cũng không sai biệt lắm lớn nhỏ, nhưng Liễu Xảo Xảo vẫn là liếc mắt một cái liền bắt giữ tới rồi bảo bảo tồn tại.

Bảo bảo ở nàng nhìn qua thời điểm, nâng lên hai mắt thấy được nàng, tinh xảo khuôn mặt nhỏ thượng lộ ra nhàn nhạt thất vọng.

Người thật sự hảo vô dụng, vốn dĩ tưởng chậm rãi đem người đối bảo bảo làm sự tình đều trả thù trở về, chính là bảo bảo còn chưa thể nào động thủ, người liền chính mình nhảy vào hố.....

Liểu Xảo Xảo lỗ tai truyền vào bảo bảo ngọt mềm dễ nghe thanh âm, toàn thân đều đánh một cái run.

Này rốt cuộc là ảo giác vẫn là thật sự!? Rốt cuộc là ảo giác vẫn là thật sự!?

Liểu Xảo Xảo đã phân không rõ ràng lắm chân thật cùng hư ảo, nàng rõ ràng không có nhìn đến bảo bảo miệng ở động.

Nếu không phải bảo bảo bố trí hạ kết giới nói, các người đã sớm bị phát hiện lạp.

Đúng rồi, vì cái gì nàng cùng vương kim minh làm ái, thẳng đến buổi sáng mới bị người phát hiện? Nguyên lai là cái này tiểu yêu quái giờ trò quỷ!

“Người vì cái gì muốn làm như vậy, vì cái gì muốn đối với ta như vậy!?” Liễu Xảo Xảo thanh âm lãnh đến rút ra băng tra, bình tĩnh đến quỷ dị.

Trên quảng trường thể dục lão sư cùng bọn học sinh đều bị nàng này thanh chất vấn dọa tới rồi.

Rõ ràng là người trước tiên ở trong lòng máng ma ma, làm bản ba ba, lại đối phó bảo bảo.

“Ta..... Ta.....”

Cái này kêu gậy ông đập lưng ông, bảo bảo không có nhiều tính toán sai.

“Yêu quái, người là yêu quái!”

Liễu Xảo Xảo cả người run rẩy, bỗng nhiên triệu bảo bảo nhanh chóng chạy qua đi.

-----oOo-----

050 gieo gió gặt bão

Nguồn: EbookTruyen.Net

Người ở điên cuồng tuyệt vọng thời điểm tổng hội bộc phát ra vài lần năng lực, hiện tại Liễu Xảo Xảo giống như chính là như vậy trang chủ dừng nóng vội sao. Ở bên người nàng hai cái giáo vệ đội nhân viên đều không có phản ứng lại đây, nàng cũng đã chạy qua đi, tốc độ tuy rằng không thể nói làm người khiếp sợ, nhưng là cũng làm người nhất thời đuổi theo không thượng.

Vốn dĩ Liễu Xảo Xảo cùng bảo bảo bọn họ khoảng cách liền không xa, như vậy tốc độ chạy tới, cũng bất quá vài giây thời gian. Trong lúc nàng thuận tay trên mặt đất nắm lên một cái chứa đầy vôi tiểu thùng, liền hướng bảo bảo tạp qua đi.

Này tiểu thùng vôi phần vốn là thể dục lão sư dùng để họa tuyến, ai ngờ đến thể nhưng phương tiện Liễu Xảo Xảo.

Thể dục lão sư ly bọn nhỏ không xa không gần, lúc này muốn tiến lên đi bảo vệ bọn nhỏ cũng đã chậm.

Đối mặt Liễu Xảo Xảo điên cuồng nổi điên, bảo bảo tự nhiên trốn đến qua đi. Chỉ là nàng cũng không có chú ý tới, ở nàng phía sau bên trái Hoắc Tinh Nhi sẽ đột nhiên giữ chặt tay nàng, đem nàng kéo đến mặt sau, lại giúp đuổi tay liền đem nàng ôm vào trong ngực, bảo vệ nàng.

Này hết thầy phát sinh thực mau, Hoắc Tinh Nhi chiêu thức ấy cũng có thể nói là phản xạ điều kiện bùng nổ, thể nhưng không hề sai lầm đến làm được hoàn mỹ.

Bảo bảo ngẩn ra, bất quá vẫn là kịp thời thi pháp bảo hộ trợ Hoắc Tinh Nhi tại mắt mũi miệng bộ phận, miễn với vôi phần tiến vào nàng đôi mắt, bằng không phiền toái liền lớn.

Tràn đầy vôi phấn đem hai đũa nhỏ đều phác thành tuyết trắng, Liễu Xảo Xảo một chân cùng với mà đến, liền sủy ở Hoắc Tinh Nhi nhỏ nhỏ lưng thượng.

“A!” Hoắc Tinh Nhi đau đến kêu to ra tiếng, trong ánh mắt đều toát ra sinh lý nước mắt, ôm bảo bảo cùng nhau bị đá ra đi, ngã trên mặt đất đau đến thân thể run lên, một chốc một lát đều đứng dậy không nổi, hai mắt đều ở trắng dã, giống như tùy thời đều sẽ choáng váng qua đi.

“Ngôi sao?” Bảo bảo vôi vàng từ nàng trong lòng ngực bò ra tới, duỗi tay bám vào Hoắc Tinh Nhi lưng thượng, phát hiện nàng nhỏ nhỏ lưng xương cốt đều đứt gãy.

“Hảo..... Đau quá..... Ô ô ô.....” Hoắc Tinh Nhi thanh âm tiều đến cùng muỗi dường như, run run đến mấy người làm người nghe không thấy trang chủ dừng nóng vôi sao.

Bảo bảo vôi vàng từ trong túi móc ra một viên đan dược uy đến miệng nàng, hồng nàng: “Ngôi sao ăn đường, hồ nước liền không đau.”

Hoắc Tinh Nhi hiện tại căn bản là hành động không được, đan dược là bị bảo bảo ngạnh bỏ vào miệng nàng, may mắn này đan dược vào miệng là tan, cũng không cần Hoắc Tinh Nhi chính mình nuốt.

Đan dược nhập khẩu, Hoắc Tinh Nhi liền cảm thấy thân thể ấm áp, kia cổ tê tâm liệt phé đau đớn bất tri bất giác liền yếu bớt rất nhiều, làm nàng còn nhịn không được tưởng, rốt cuộc là cái gì kẹo như vậy lợi hại, thế nhưng ăn lúc sau thật sự liền không đau.

Chỉ là vừa mới ăn thời điểm, căn bản là không có ném đến cái gì hương vị.

Bảo bảo xem Hoắc Tinh Nhi trắng bệch sắc mặt dần dần có hồng nhuận, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, đặt ở nàng lưng thượng vì nàng khôi phục xương sống lưng tay cũng chậm rãi thu hồi, ôm

nàng đi đến một bên sạch sẽ mặt cỏ thượng, sau đó quay đầu lại nhìn về phía Liễu Xảo Xảo.

Liễu Xảo Xảo bị ánh mắt của nàng xem đến cả người rét run, không khỏi sau này lui.

Phía trước trong nháy mắt kia bùng nổ có thể nói là tạm thời mất đi lý trí, trong nháy mắt bùng nổ lúc sau nàng liền khôi phục một ít thanh minh. Biết chính mình làm cái gì sau, lưng liền toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Tuy rằng nàng là cái nữ hài tử, chính là rốt cuộc là trường quân đội Hoa Lam học sinh, thể năng phương diện tuyệt đối quá quan. Phía trước kia một chân nàng có thể nói là vượt xa người thường phát huy, dùng hết toàn lực, đối với một cái bốn năm hài tử yếu ớt thân thể tới nói, đừng nói đá đoạn đối phương xương cốt, cho dù là đá rơi xuống đối phương nửa cái mạng đều có khả năng.

Liễu Xảo Xảo nhớ rõ đứa bé kia họ Hoắc, là Hoắc gia nữ hài, giống như còn thực được sủng ái.

Nếu nàng xảy ra chuyện gì nói, như vậy vô luận là chính mình vẫn là toàn bộ Liễu gia đều sẽ đã chịu liên lụy.

Tưởng tượng đến như vậy khả năng, Liễu Xảo Xảo liền ngốc không được, xoay người liền muốn chạy.

Giáo vệ đội viên cùng thể dục lão sư lúc này cũng rốt cuộc phản ứng lại đây, hai cái giáo vệ đội viên nhanh chóng hướng Liễu Xảo Xảo trào qua đi, thể dục lão sư tắc hướng Hoắc Tinh Nhi bên này chạy tới, trong tay đánh giáo bệnh viện điện thoại.

“Mau, mau tới đây, tiểu học bộ a hào thể dục sân thể dục, có hài tử bị thương!”

Các đại nhân bận rộn, đám kia học sinh bọn nhỏ tắc quay chung quanh ở bên nhau, lại sợ lại giận trừng mắt Liễu Xảo Xảo.

Ở năm nhất s trong ban, bảo bảo cùng Hoắc Tinh Nhi chính là bọn họ người tâm phúc, mắt thấy hai người bị Liễu Xảo Xảo như vậy khi dễ, vô luận là xuất phát từ cùng lớp đồng học nguyên nhân, vẫn là đều là hài tử, xem không được bị đại nhân khi dễ nguyên nhân, đều làm cho bọn họ đối Liễu Xảo Xảo chán ghét cực kỳ.

Sáu người tổ bên trong tiểu lục nắm lên trên mặt đất một cục đá liền hướng Liễu Xảo Xảo tạp qua đi, mắng to: “Người xấu, lão yêu bà!”

Hắn vừa động thủ, mặt khác năm cái hài tử cũng đi theo nhặt cục đá tạp người. Không ngừng bọn họ động, sở hữu hài tử đều bị kéo lên, đối với Liễu Xảo Xảo lại tạp lại mắng.

Chỉ là hài tử chung quy là hài tử, lực đạo tiểu đến đáng thương, mắng chửi người nói cũng liền như vậy vài câu.

Hai cái bắt lấy Liễu Xảo Xảo giáo vệ đội viên bắt đắc dĩ đi theo Liễu Xảo Xảo cùng nhau thừa nhận đám hài tử này tạp thạch, ai kêu đám hài tử này căn bản là không có chuẩn độ.

Tưởng tượng đến Liễu Xảo Xảo hành động, hai cái giáo vệ đội viên đối nàng cũng không hề liên hệ ý tứ, bắt lấy nàng lực đạo thực trọng, chút nào không cho nàng giãy giụa cơ hội. Bên trái người nọ còn chuyển được Tôn Vũ Hạnh bên kia, đem Liễu Xảo Xảo làm sự tình báo cáo qua đi.

“Ta đã biết.”

Liễu Xảo Xảo nghe được từ thông tin cơ bên kia truyền đến Tôn Vũ Hạnh thanh âm, như vậy lãnh, lãnh trung mặc cho ai đều có thể đủ cảm nhận được bên trong lửa giận. “Ta không có, tôn huấn luyện viên, người nghe ta nói, ta không có làm như vậy, đều là cái kia tiểu yêu quái giờ trò quỷ!” Liễu Xảo Xảo vội vàng biện giải, hy vọng xa vời Tôn Vũ Hạnh có thể nghe tiến nàng lời nói.

Chỉ là bên kia căn bản là không có nghe nàng đem nói cho hết lời, liền đem thông tin cơ cấp đóng.

Liễu Xảo Xảo mặt xám như tro tàn.

“Từ từ.” Một cái thân ảnh nho nhỏ chắn ba người trước mặt.

Hai cái giáo vệ đội viên nhìn đến trước mắt một thân vôi bảo bảo, không có chú ý tới nàng rốt cuộc là khi nào lại đây. Nghĩ thầm hẳn là bọn họ ở cùng tôn huấn luyện viên nói chuyện thời điểm chạy tới đi.

Nhìn cái này nho nhỏ cả người xám trắng hài tử, lại nghĩ vậy hài tử là bởi vì chính mình hai người không có đem Liễu Xảo Xảo ấn hảo, mới có thể bị Liễu Xảo Xảo xúc phạm tới, không khỏi liền có chút hổ thẹn xấu hổ, đối nàng cũng phá lệ khách khí, bên trái người nọ nói: “Tiểu bằng hữu, có chuyện gì sao?”

“Nàng đánh chúng ta, nên bị đánh trở về.” Bảo bảo nhìn Liễu Xảo Xảo.

Nàng biểu tình thực đậm, bởi vì hài tử tinh xảo khuôn mặt, cho nên làm người như cũ cảm thấy đáng yêu vô tội vô cùng, sẽ không nghĩ đến quá nhiều.

Nghe tới nàng lời này thời điểm, hai cái giáo vệ đội viên cũng chỉ cho là tiểu hài tử trả thù tâm tư. Nghĩ thầm bảo bảo một cái tiểu thân thể, liền tính đánh trở về, lại có thể đem Liễu Xảo Xảo đánh thành cái dạng gì đâu, nhiều nhất cũng liền cắn đối phương hai khẩu, có thể cắn xuất huyết liền không tồi.

“Không! Các người không thể làm nàng làm như vậy! Như vậy là phạm nội quy trường học!” Liễu Xảo Xảo hoảng sợ kêu to.

Ở nàng trong mắt bảo bảo là có thể so với yêu ma giống nhau tồn tại, tuy rằng không có bị bảo bảo chân chính đánh quá, lại cũng tưởng được đến, đối phương thủ đoạn tuyệt đối sẽ không giống bình thường hài tử đơn giản như vậy vô lực.

Giáo vệ đội viên bị nàng bén nhọn thanh âm ồn ào đến nhú mày, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, bên phải người nọ liền đối bảo bảo nói: “Này thật là phạm nội quy trường học.”

“Ta nguyện ý tiếp thu nội quy trường học trường phạt.” Bảo bảo nghiêm túc nói, trạm đến vẫn không nhúc nhích.

Hai người nhìn thấy nàng thái độ, liền biết nàng là thật sự không đạt mục đích không tính toán bỏ qua.

Bên trái nam nhân bỗng nhiên nói: “Liễu Xảo Xảo đánh người trước đây, tiểu bằng hữu thất thủ đánh nàng vài cái, thuộc về phòng vệ chính đáng, không tính phạm quy.” Nghĩ đến cái kia còn nằm ở trên cỏ hài tử, hấn nội tâm cũng không bình tĩnh.

Liễu Xảo Xảo nghe được hấn nói, che kín tơ máu đôi mắt trừng mắt hấn, tựa hồ hận không thể cắn hấn mấy cái.

“Thật là như vậy không sai.” Bên phải người cũng nói như vậy, sau đó đôi bảo bảo nói: “Tiểu bằng hữu người đánh đi.”

Hai người đều không có rời đi ý tứ, rõ ràng là tính toán giúp bảo bảo bắt lấy Liễu Xảo Xảo, tùy ý bảo bảo đánh vài cái xả xả giận.

Dù sao mặc kệ bảo bảo như thế nào đánh, cũng sẽ không đem Liễu Xảo Xảo đánh chết là được.

Nếu bọn họ không bắt lấy nói, nói không chừng cuối cùng không phải bảo bảo đánh Liễu Xảo Xảo nhụt chí, ngược lại còn phải bị Liễu Xảo Xảo cấp lộng thương.

Bảo bảo nhìn hai người liếc mắt một cái, không có cách nói phản đối, sau đó chậm rãi hướng đi Liễu Xảo Xảo trước mặt.

Liễu Xảo Xảo thật giống như là nhìn cái gì cực kỳ khủng bố đồ vật đang tới gần chính mình giống nhau, thân thể theo nàng tới gần run rẩy, liền hàm răng đều ở run lên, đôi mắt càng trừng càng lớn, giống như muốn đem tròng mắt trừng ra tới, sinh lý nước mắt cũng chảy xuôi xuống dưới.

Đương bảo bảo đứng ở nàng trước mặt không đến một bước xa thời điểm, nàng tinh thần thật giống như tan vỡ, nổi điên giống nhau

xin tha: “Ta biết sai rồi, không cần lại đây, không cần lại đây, ta biết sai rồi, tha ta.....”

Hai gã giáo vệ đội viên nhìn nàng cái dạng này, không khỏi có chút kỳ quái.

Người này như thế nào đối một cái hài tử oán hận cùng sợ hãi lớn như vậy, giống như tinh thần thượng vấn đề cùng đứa nhỏ này có rất lớn quan hệ.

“Một câu ta sai rồi, liền tưởng giải quyết vấn đề, người cho rằng người là ai.” Bảo bảo rõ ràng là thật sự sinh khí, thanh âm lãnh đạm đến không có bất luận cái gì cảm xúc, lại cho người ta một loại cao cao tại thượng cảm giác áp bách.

Hai gã giáo vệ đội viên đều lộ ra giật mình thần sắc. Đứa nhỏ này rốt cuộc gia tộc nào người, như vậy tiểu nhân tuổi, thế nhưng liền có như vậy khí chất.

Chỉ là còn không có chờ bọn họ suy nghĩ cẩn thận, liền thấy bảo bảo nhắc tới chân nhỏ.

Phanh!

Bảo bảo nhảy người lên, một chân đá vào Liễu Xảo Xảo bụng.

Thật lớn lực đạo làm Liễu Xảo Xảo lớn nhất một trương, thế nhưng phun ra một ngụm nước miếng, nước miếng còn mang theo tơ máu. Nếu không phải đôi tay bị hai cái giáo vệ đội viên bắt lấy, sợ là phải bị đá bay đi ra ngoài. Nhưng cho dù là như thế này, hai cái giáo vệ đội cũng bị này thật lớn lực đạo mang theo liên tiếp lui một bước nữa.

Hai người đều mở to hai mắt nhìn nhìn chăm chăm bảo bảo, tựa hồ nhìn cái gì khủng bố quái vật.

Bảo bảo không có đi chú ý bọn họ biểu tình biến hóa, một bước đi hướng trước, liên tục hai chân đá vào Liễu Xảo Xảo hai chân đầu

gối.

Răng rắc —— răng rắc ——

Liên thanh vang lên, đó là xương cốt đứt gãy thanh âm.

Liễu Xảo Xảo hai chân mềm nhũn, liền vô lực rũ, phỏng chừng không có hai người bắt lấy đôi tay nói, nàng liền phải quỳ rạp trên mặt đất.

“A a a a!” Bén nhọn tiếng kêu cơ hồ đâm thủng người màng tai.

Lúc này, nơi xa Tôn Vũ Hạnh đã dẫn người đi lại đây, nhìn đến chính là Liễu Xảo Xảo trắng bệch sắc mặt đau hô thê thảm bộ dáng. Nàng trong lòng cả kinh, lại nhìn về phía ở Liễu Xảo Xảo trước mặt bảo bảo, bản năng nhanh chóng mở miệng: “Bảo bảo mau dừng tay, giết người muốn ngòi tù!”

Lời nói nói xong, nàng chính mình liền trước kinh ngạc.

Vì cái gì nàng sẽ nói đến giết người?

Chẳng lẽ là bởi vì lần trước công trường sự tình ảnh hưởng?

Bảo bảo quay đầu lại nhìn nàng một cái, nhẹ nhàng nói: “Bảo bảo sẽ không giết nàng.” Nói xong, nàng liền an tĩnh hướng đi Hoắc Tinh Nhi bên kia, mặc kệ Liễu Xảo Xảo tình huống.

Tôn Vũ Hạnh thấy như vậy một màn, mặc danh toàn thân lạnh lẽo, đối Liễu Xảo Xảo đã chán ghét lại đồng tình.

Một cái tuổi thanh xuân thiếu nữ gặp đến như vậy kết cục thật sự đáng tiếc lại đáng thương, nhưng cố tình này đó đều là nàng chính mình chủ động trên chọc, gieo gió gặt bão.

-----oOo-----

051 cuối cùng kết cục

Nguồn: EbookTruyen.Net

Liễu Xảo Xảo ai thôi học sự tình không hề ngoài ý muốn bị định ra tới, bởi vì nàng quá kích hành vi, trường quân đội Hoa Lam ở nàng thôi học tự liệu tương đối kỹ càng tỉ mỉ viết xuống nàng tinh thần vấn đề, đến nỗi khác phương diện tác đơn giản khái quát, cũng coi như cho nàng để lại chút thể diện trang chủ đừng nóng vội sao.

Hoắc Tinh Nhi ngày đó bị đưa đến giáo bệnh viện sau, Hoắc lão gia tử cùng hoắc ượng đều đuổi tới trường học, nhìn đến nằm ở trên giường bệnh còn không có tới kịp thay quần áo, cả người vô phần Hoắc Tinh Nhi, hai người sắc mặt đều khó coi cực kỳ.

Nếu không phải giáo y nói, Hoắc Tinh Nhi không có quá lớn vấn đề, chỉ là kinh hách quá độ thời điểm, hai người nói không chừng muốn đem này phòng bệnh cấp tốc phá không thể trang chủ đừng nóng vội sao.

Chỉ là Hoắc Tinh Nhi chính mình cũng không cho là như vậy, nàng nhìn Hoắc lão gia tử cùng hoắc ượng liền khóc lóc kể lể: “Đau quá, đau đã chết. Ô ô..... Bị đá thời điểm, xương cốt đều giống như chặt đứt, ngôi sao cho rằng chính mình đều phải đã chết.....”

Nếu không phải thật sự bị thương quá độ nói, Hoắc Tinh Nhi căn bản là sẽ không ở hai người trước mặt khóc thành như vậy, càng thêm sẽ không ở hai người trước mặt tự xưng nữ danh ngôi sao, xong việc còn khóc đến đánh cách, vẻ mặt nghĩ mà sợ bộ dáng.

Hoắc lão gia tử cùng hoắc ượng nhìn đến nàng cái dạng này, sắc mặt thoát nhìn so nàng còn đau.

Hoắc ượng nói: “Đem sự tình nói rõ ràng một chút.”

Hoắc Tinh Nhi lúc này cũng không có đi để ý hoắc ượng cái này người xấu ca ca, ở nàng trong mắt, hiện tại trước mắt hai người chính là nàng dựa vào, là tới cấp nàng hết giận. Bởi vậy, nàng dứt quãng đem sự tình nói một lần, cũng không có sai quá bảo bảo cho nàng ăn ‘đường’ kia đoạn ngắn, còn nói: “Ăn bảo bảo đường sau thật sự liền không đau, sau đó là có thể đứng lên.”

Hoắc lão gia tử cùng hoắc ượng nhìn nhau liếc mắt một cái, cho nhau đều minh bạch.

Hoắc Tinh Nhi không có sự tình nhất định cùng bảo bảo cấp ‘đường’ có quan hệ, giống bảo bảo như vậy đặc thù gia tộc người, luôn là có chút thực thần kỳ đan dược.

Nói cách khác, Hoắc Tinh Nhi là thật sự bị Liễu Xảo Xảo đã thương quá, cũng là thật sự trải qua quá cái loại này đoạn cốt đau đớn, cũng không phải ý cười nói kinh hách quá độ, sinh ra ảo giác đơn giản như vậy.

“Hừ!” Hoắc lão gia tử sắc mặt âm trầm, sờ sờ Hoắc Tinh Nhi đầu, nói: “Ngôi sao ngoan, gia gia cho ngươi báo thù!”

Hoắc ượng lấy ra chuyên môn cấp Hoắc Tinh Nhi mua bánh kem, nói cái gì đều không có nói, bất quá xem hắn kia hàn quang lập loè đôi mắt, liền biết hắn trong lòng tuyệt đối không bình tĩnh, thậm chí so Hoắc lão gia tử tính toán càng thêm tàn nhẫn.

Cũng dám khi dễ hắn hoắc ượng mọi mọi, liền phải trả giá đại giới!

Giáo y nhìn bọn họ phản ứng, biết thủ đô sợ là nếu không bình tĩnh một hồi.

Trên thực tế cũng đích xác như thế.

Từ Hoắc Tinh Nhi bị đánh, Liễu Xảo Xảo bị thôi học sự tình lúc sau, Hoắc gia cùng Hách Liên gia đồng loạt ra tay, đối Liễu gia chèn ép. Một cái là chính trị gia tộc đại lão, một cái là quân sự gia tộc đại lão, để súc địa vị căn bản không phải Liễu gia có thể so sánh với, đương

hai nhà đồng thời đối Liễu gia chèn ép thời điểm, Liễu gia khổ bức có thể nghĩ.

Ngán ngùn nửa tháng thời gian, liễu kiến hào liền vội đến sát đầu mẽ trán, cả người tựa như một tòa núi lửa, vẫn là tùy thời đều sẽ bùng nổ núi lửa.

Hoàng tố phương ở Liễu gia địa vị càng thêm xấu hổ làm khó. Vốn dĩ nàng chính là tiểu tam thượng vị, không có mạnh mẽ nhà mẹ đẻ bối cảnh, tốt là có một trương xảo miệng cùng tinh tế tâm tư, có thể đem bà bà hồng đến xoay quanh, cũng có thể cùng chung quanh thân thích thân thiết nóng bỏng, nhiều năm như vậy tới đại gia cũng đều thừa nhận nàng, đôi khi nàng cùng liễu kiến hào cãi nhau, bọn họ còn phần lớn giúp đỡ là nàng.

Chỉ là lúc này Liễu Xảo Xảo sự tình nháo đến quá lớn, liền gia tộc cơ nghiệp đều phải bị nhổ tận gốc, Liễu gia người nơi nào còn sẽ đối hoàng tố phương có sắc mặt tốt xem, chẳng những không cho sắc mặt tốt, còn ở sau lưng nói nàng nhàn thoai, thậm chí là giận chó đánh mèo. Cho rằng Liễu Xảo Xảo sẽ biến thành như vậy, cùng nàng cái này mẹ thoát không được quan hệ.

Vì thế, hoàng tố phương không biết khóc nhiều ít hồi, cơ hồ mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt. Ở bà bà thân thích bên kia không chiếm được hảo, đến liễu kiến hào trước mặt cũng bị hấn chế nhạt chán ghét, liền đem hy vọng đều ký thác ở nữ nhi trên người, hảo tâm khuyên bảo Liễu Xảo Xảo, nhìn nàng có thể hỏi cái để làm người mới, cho nàng cái này làm mục mục một chút an ủi.

Chỉ là đối mặt hoàng tố phương cẩn thận khuyên bảo, Liễu Xảo Xảo phản ứng tất cả đều là phản nghịch, làm ngán ngùn nửa tháng xuống dưới, hoàng tố phương như là già rồi năm sáu tuổi nhiều.

Ban đêm.

Hoàng tố phương bưng một ly trà xanh đi đến cửa thư phòng trước, không dám giống ngày xưa như vậy trực tiếp đi vào đi, trước ngưỡng

ở cửa, cẩn thận gõ gõ môn, đối bên trong làm công liễu kiến hào ôn nhu nói: “Kiến hào, ta phao trà, ngươi.....”

“Lăn lăn lăn, đừng phiền ta!” Liễu kiến hào cũng không quay đầu lại rống.

Hoàng tố phương sắc mặt phát khổ, do dự một hồi, vẫn là thật cẩn thận đi vào đi, sau đó đem chén trà tiểu tâm đặt ở trên bàn, nói cái gì đều không có nói, lại đi đến liễu kiến hào phía sau, đôi tay đáp ở trên vai hắn, cho hắn mát xa.

Liễu kiến hào đột nhiên quay đầu lại, hai mắt tất cả đều là tơ máu phần nộ trừng mắt nàng.

Hoàng tố phương hai mắt hàm chứa nước mắt, cắn môi, vẻ mặt thuận theo không nói lời nào. Hai người cứ như vậy đối diện, sau đó liễu kiến hào thật mạnh thở hển hển một hơi, nói cái gì cũng hết chỗ chê quay lại đầu đi. Hắn không có nhìn đến, mặt sau hoàng tố phương khóe miệng gợi lên tươi cười.

Hoàng tố phương là cái thông minh nữ nhân, hắn biết, chỉ cần liễu kiến hào một ngày không có nói ra cùng nàng ly hôn, nàng liền còn có cơ hội. Vô luận Liễu gia người đối nàng nhiều không hữu hảo, chỉ cần liễu kiến hào đối nàng còn có một chút cảm tình cùng trách nhiệm, nàng là có thể tiếp tục ngốc đi xuống.

Hoàng tố phương chậm rãi giúp hắn xoa bả vai, như cũ một câu không nói, chờ nhìn đến liễu kiến hào duỗi tay nội dung chính trà uống thời điểm, khóe miệng tươi cười càng rõ ràng.

“A a a ~” lúc này, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến thiếu nữ điên khùng tiếng kêu, sau đó là trọng vật rơi xuống đất thanh âm, còn có quăng ngã môn thanh âm.

Hoàng tố phương sắc mặt nháy mắt liền đại biến, xanh trắng một mảnh. Không đợi liễu kiến hào phản ứng, ngay lập tức ra bên ngoài chạy.

Nàng chạy đến phòng khách, nhìn đến chính là vẻ mặt say rượu bộ dáng Liễu Xảo Xảo, méo mó lắc lắc đi vào trong phòng.

“Xảo xảo, người như thế nào hỏi nơi này, mục mục không phải nói làm người mấy ngày này đều ở nhà thủy tạ nhân gia bên kia phòng ở ở sao?” Hoàng tổ phương vừa kinh vừa sợ nói, lôi kéo Liễu Xảo Xảo tay liền phải đem nàng kéo ra ngoài, chuẩn bị tự mình đưa nàng đi nơi khác.

Lúc này kiến hào còn không có nguôi giận, tái kiến như vậy xảo xảo, cũng không biết sẽ bị khí thành bộ dáng gì.

“Ta không đi, ta không đi!” Liễu Xảo Xảo thét chói tai, oán hận ném ra hoàng tổ phương, chỉ vào nàng loạng choạng thân mình mắng to, “Nơi này là nhà của ta, vì cái gì ta không thể trở về! Người là ta mẹ ời, người cũng ghét bỏ ta? Người muốn đuổi ta đi? Ta không đi! Các người toàn bộ đều đáng chết đáng chết, một đám kỹ nữ!”

Nàng mắng đến hỗn loạn bất kham, hoàng tổ phương tưởng che lại nàng miệng, miễn cho bị liễu kiến hào nghe thấy được. Ai biết tay bị Liễu Xảo Xảo hung hăng cắn một ngụm, đau thét chói tai ra tiếng, nước mắt liền chảy xuống dưới, đối Liễu Xảo Xảo lại hận lại oán nói: “Ta như thế nào sinh người cái này nữ nhi a! Ta đây là làm cái gì nghiệt a! Xảo xảo a, mục mục đều là vì người hảo, người cùng mục mục đi được không!”

Liễu Xảo Xảo lại chỉ nghe nàng phía trước nói, cười đến vẻ mặt quỷ dị nói: “Người cũng ghét bỏ ta, thân mục đều ghét bỏ ta, người có phải hay không hỏi hận, hỏi hận sinh ta? A! Ta đã biết, người hỏi hận! Người hỏi hận người sinh không phải đứa con trai sao, bằng không người nửa đời sau liền không thể lại lo lắng! Người cũng là cái kỹ nữ!”

Hoàng tổ phương sắc mặt một trận bạch một trận thanh, không thể tin tưởng trừng mắt Liễu Xảo Xảo, “Người sao lại có thể nói nói như vậy!” Cho dù là uống say, cũng không thể như vậy a!

Liễu Xảo Xảo cười ha ha, cười đến đầy mặt nước mắt, “Ta vì cái gì không thể nói, các người toàn bộ đều là như thế này, các người đều ghét bỏ ta, từ nhỏ đến lớn ngốc tại ta bên người vài lần? Ta như thế nào biến thành như vậy? Ta biến thành như vậy đều là các người sai, toàn bộ đều là các người sai, nếu ta đáng chết nói, các người càng đáng chết hơn! Ta là không biết xấu hổ đồ đê tiện, các người cũng giống nhau!”

Phanh ——

Thật lớn tiếng vang vang lên, cả kinh hoàng tổ phương cùng Liễu Xảo Xảo đều an tĩnh lại, triều phát ra âm thanh địa phương nhìn lại.

Ở nơi đó, liễu kiến hào vẻ mặt xanh mét đứng, bên chân là đầy đất gôm sứ mảnh nhỏ.

“Kiến hào!” Hoàng tổ phương kêu sợ hãi một tiếng, vội vàng triều Liễu Xảo Xảo chạy tới, biên nói: “Xảo xảo đây là uống say nói ăn nói khùng điên, người không cần sinh khí, ta đây liền đưa nàng đi bệnh viện.”

“Ta không đi, ô ô ô..... Ta không đi! Mẹ! Mẹ! Ta không đi!” Liễu Xảo Xảo khóc kêu thét chói tai.

Hoàng tổ phương chính là đem nàng kéo dài tới cửa, liền phải đem nàng kéo ra ngoài thời điểm, bị Liễu Xảo Xảo đột nhiên một ngụm cắn nơi tay cánh tay, ăn đau buông ra tay, kia cánh tay đều bị cắn xuất huyết.

“Ha ha ha ha.” Liễu Xảo Xảo đầy miệng huyết, lại khóc lại cười, cười đến thẳng không dậy nổi eo, đối hoàng tổ phương nói: “Người muốn ta đi? Hảo a, ta đi, ta đi! Muốn ta đi có thể, cho ta tiền, ta tiền trong card dùng xong rồi, cho ta tiền!”

“Hảo, mụ mụ cho người, mụ mụ cho người.” Hoàng tổ phương hiện tại chỉ nghĩ nhanh lên đem Liễu Xảo Xảo mang ra liễu kiến hào trước mắt.

“Người dám cấp, liền cùng nàng cùng nhau lăn.” Liễu kiến hào thanh âm nặng trĩu truyền đến.

Hoàng tố phương tức khắc sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, “Kiến, kiến hào.....”

Liễu kiến hào lạnh như băng nói: “Người cho rằng lão tử cái gì cũng không biết sao? Mấy ngày này có quan hệ này tiện đồ vật sự tình không cần lão tử tra, trên mạng truyền nơi nơi đều là! Bị thôi học sau còn không biết hỏi cái, mỗi ngày đi quán bar hộp đêm điên, hấp độc, lưu đêm, xe chấn..... Lão tử không như vậy không biết xấu hổ nữ nhi!”

Hoàng tố phương run rẩy trắng bệch môi, nói không nên lời.

Mấy ngày này nàng chỉ lo liễu kiến hào bên này, đối Liễu Xảo Xảo quản giáo cũng sơ sót một ít, cũng thật sự là tướng quân cũng quản không được. Vốn dĩ cho rằng liễu kiến hào vội vàng công ty sự tình, sẽ không biết Liễu Xảo Xảo làm chút cái gì, ai biết hần thế nhưng rõ ràng.

“Không biết xấu hổ? Người nói ta không biết xấu hổ..... Người con mẹ nó mới không cần mặt..... Ngô, ôn!” Liễu Xảo Xảo mắng to, sau đó khom lưng đại phun.

“.....” Hoàng tố phương nhìn, tưởng mở miệng nói cái gì đó, lại cái gì thanh âm đều không có phát ra tới.

Liễu kiến hào nói: “Ta đã đánh bệnh viện tâm thần điện thoại, người phụ trách cùng bọn họ giao thiệp.” Nói xong, hần liền lạnh như băng xoay người, trở lại trong thư phòng, phịch một tiếng thật lớn lực đạo, đóng cửa lại.

Một cánh cửa, giống như một cái phân giới, ngăn cách hai bên thế giới.

Đương người gõ vang người gác cổng, hoàng tố phương đi mở ra, chết lặng mặt nhìn thân xuyên bạch quái người, sau đó cùng bọn họ

nói chuyện với nhau, đem không thuận theo không buông tha giã
giũa Liễu Xảo Xảo giao cho bọn họ thời điểm, bên kia hoa lam quân
khu mười tám hào biệt thụ lâu đại môn bị mở ra, Đường Niệm Niệm
cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người cùng nhau đi ra.

Hôm nay buổi tối, là ngàem đấu giá hội bắt đầu.

-----oOo-----

052 xuống đất hạ phòng đấu giá

Nguồn: EbookTruyen.Net

Thủ đô đông giao, Đông Sơn hồ lộ có cái bến xe. Này bến xe cùng khác bến xe không có bất luận cái gì khác nhau, từng chiếc treo mục đích địa thẻ bài ô tô đình chờ ở bên trong, quầy thượng có chuyên môn nhân viên bán phiếu.

Hôm nay buổi tối nơi này hành khách cũng không nhiều, có cống dày nặng hành lý, có nhẹ nhàng một thân. Có trang điểm mặt xám mày tro, có trang điểm khéo léo khô mát, các không giống nhau.

Bởi vì ít người, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đã đến cũng không có khiến cho nhiều ít chú ý. Từ Tư Lăng Cô Hồng đi quầy mua hai trương vé xe, quầy nữ nhân nhìn Tư Lăng Cô Hồng ngẩn ra, sau đó thuận miệng nói một câu: “Bên kia rất hẻo lánh a.”

Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt liếc nhìn nàng một cái, không nói gì.

Nữ nhân ra vẻ tùy ý sắc mặt nháy mắt liền cương hạ, nàng kinh nghi bất định nhìn Tư Lăng Cô Hồng, không có do dự bao lâu vẫn là đem vé xe giao cho hắn, đồng thời lễ phép khéo léo nói một câu, “Chúc ngài một đường vui sướng.”

Làm ngàm đấu giá hội tiếp ứng, nàng tự nhiên có một bộ nhãn lực. Tuy rằng Tư Lăng Cô Hồng không có cùng nàng đối tiếng lóng, bất quá nhìn Tư Lăng Cô Hồng bộ dáng, nàng liền biết đối phương không phải người thường, giống loại này cổ xưa gia tộc người, tính tình khác nhau, nhất không dễ chọc.

Tư Lăng Cô Hồng cầm vé xe, liền nắm Đường Niệm Niệm cùng nhau thượng một chiếc ô tô.

Ô tô bên trong lúc này đã có vài người, mỗi người đều là một thân nhẹ nhàng, quần áo trang điểm liếc mắt một cái nhìn lại giống như thực bình thường, cẩn thận đoan trang nói liền sẽ phát hiện này quần áo thủ công đều thực hảo, cùng người ăn mặc phá lệ bên người, vừa thấy liền biết phần lớn đều là lượng thân chế tác, thủ công cũng đặc biệt khảo cứu.

Người trong xe nhìn đến hai người, trong mắt đều hiện lên kinh diễm cùng thăm dò, chỉ là ai cũng không nói gì.

Tư Lăng Cô Hồng tìm cái chung quanh không có một người vị trí ngồi xuống, sau đó ôm Đường Niệm Niệm, làm nàng ngồi ở chính mình hai chân thượng.

Ước chừng mười tới phút, trong xe cũng lên đây hai người, ngay sau đó chính là tài xế lên xe.

Tài xế lên xe sau, công đạo một tiếng còi kỹ đại an toàn, liền không hề nói một lời, bắt đầu khởi động ô tô.

Ô tô ngồi cũng không thoải mái, hương vị cũng không dễ ngửi, này chiếc ô tô cũng không có bất luận cái gì chỗ đặc biệt, cái này làm cho trong xe mặt đều là có quyền thế có tiền mọi người sắc mặt đều không thể nào đẹp. Đặc biệt là này một đường đường xá còn thực điên sườn núi, từ trên xuống dưới làm người không khỏi bất an, có loại tùy thời khả năng lật xe ảo giác.

May mắn này một đường đường xá cũng không có liên tục bao lâu, ước chừng nửa cái thời điểm sau, ô tô liền ở nửa đường dừng lại.

Trên xe nhân số xe con đường quen thuộc hạ ô tô, triều sơn đường đi đi vào.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm cũng ở này đó người bên trong.

Xuyên qua đường núi mười tới phút sau, liền đến một mảnh đất trống. Trên đất trống đỗ mấy chiếc xe việt dã, mỗi chiếc xe việt dã

chung quanh đều đứng hai cái cao lớn nam nhân. Nam nhân nhìn đến bọn họ sau, việc công xử theo phép công lấy ra một bộ phó bịt mắt.

Trong đám người có cái tuổi thoạt nhìn ước chừng vừa mới đến 30 nam nhân thấp giọng nói: “Nhiều lần làm đến như vậy thần bí, như vậy vòng đi vòng lại ai sẽ nhớ rõ lộ.” Lời nói là như thế này nói, hẳn cũng không có cự tuyệt nam nhân đưa qua bịt mắt, mang hai mắt thương.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng thu được bịt mắt, đệ bịt mắt nam nhân nhìn hai người liếc mắt một cái, sau ánh mắt thỉnh thoảng triều Đường Niệm Niệm xem qua đi, chờ Đường Niệm Niệm đem bịt mắt mang lên đi sau, duỗi tay liền phải lôi kéo tay nàng, nói: “Lại đây, ta nắm các người lên xe.”

Răng rắc!

Hắn tay còn kém một chút liền phải đụng chạm đến Đường Niệm Niệm thời điểm, bỗng nhiên một tiếng gãy xương thanh âm vang lên, ngay sau đó chính là nam nhân giết heo giống nhau tiếng kêu.

Này biến cố đem mọi người ánh mắt hấp dẫn lại đây, cũng làm một ít đã mang hảo bịt mắt người không khỏi đem bịt mắt hái xuống, sau đó liền nhìn đến cái kia chuẩn bị nắm Đường Niệm Niệm hành tẩu nam nhân, một tay đỡ chính mình một cái tay khác, đầy mặt trắng bệch, cái trán che kín mồ hôi, một đôi mắt sợ hãi nhìn Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người.

Hắn biết chính mình lúc này phỏng chừng là nhắc tới ván sắt!

Hắn không nói hai lời liền quỳ trên mặt đất, một bộ nhận sai xin tha bộ dáng.

Trong tình huống bình thường, nơi này người đều sẽ không cho người ta hành quỳ xuống lớn như vậy lễ, trừ phi là đôi đũa đám kia thần bí cổ xưa gia tộc người.

Như vậy tưởng tượng, đám kia cùng Đường Niệm Niệm hai người cùng xe mọi người, nhìn hai người ánh mắt đều tràn ngập các loại sắc thái còn có kính sợ.

“Cô Hồng, chính chúng ta đi.” Đường Niệm Niệm kéo kéo Tư Lăng Cô Hồng xiêm y.

Nơi này hết thấy căn bản là ngăn cản không được hai người linh thức, dễ dàng liền phát hiện giấu ở trong rừng rậm mặt kiến trúc. Vốn đang tính toán tùy đại lưu tùy nơi này quy củ tới, bất quá nhìn kia chỗ kiến trúc cùng nơi này khoảng cách, ngồi xe việt dã nói, phỏng chừng còn phải ngồi nửa giờ, chi bằng chính mình đi hảo.

“Ân.” Tư Lăng Cô Hồng tháo xuống nàng đôi mắt bịt mắt, duỗi tay đem nàng ôm vào trong lòng ngực, liền không màng chung quanh mọi người tầm mắt, hướng phía trước phương trong rừng rậm đi đến.

Hai người thân ảnh thực mau liền biến mất ở trong rừng rậm, ngoại hạng người đều nhìn không tới thời điểm, Tư Lăng Cô Hồng dưới chân một chút, người liền biến mất ở chỗ cũ, phiến tức chi gian liền đến ngầm đấu giá hội kiến trúc trước mặt.

Hai người đột nhiên đã đến làm thủ vệ người đều kinh ngạc một cái chớp mắt, bên trái người cung kính nói: “Thỉnh hai vị đưa ra thiệp mời hoặc là thẻ hội viên.”

Này hai dạng đồ vật, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tự nhiên không có. Chỉ thấy Đường Niệm Niệm hướng người vươn tay, lòng bàn tay một viên hạt giống chậm rãi liền ở người trước mắt nảy mầm, sinh trưởng xuất lục diệp.

Cửa người hầu thấy được, biểu tình tức khắc trở nên càng thêm cung kính, duỗi tay nói: “Hai vị khách nhân thỉnh.”

Đường Niệm Niệm gật đầu, liền cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng nhau cùng người hầu cùng nhau đi vào.

Biện pháp này cũng là từ khương binh nơi đó biết được, không có thẻ hội viên cùng thư mời thiệp mời linh tinh đồ vật, có thể hướng người hầu biểu hiện ra sẽ đạo pháp linh tinh năng lực, như vậy tự nhiên là có thể bị người hầu dẫn dắt đi vào, sau đó xử lý thẻ hội viên.

Trên đường, Đường Niệm Niệm đối người hầu nói: “Ta muốn bán đồ vật.”

Người hầu cung kính gật đầu nói: “Khách nhân có thể trước xử lý thẻ hội viên, giám bảo người theo sau liền sẽ đến.”

Bởi vì ngàm đấu giá hội tổng cộng sẽ khai năm ngày, cho nên chẳng sợ hiện tại đột nhiên tăng thêm giống nhau hàng đấu giá cũng sẽ không có bất luận cái gì vấn đề.

Ước chừng năm phút sau, bọn họ liền đến một gian trống trải trong phòng.

Người hầu đối Đường Niệm Niệm hai người nói một câu thỉnh sau đó, sau đó đi đến phòng quầy bên kia, giải thích Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người tình huống. Sau đó quay đầu lại đối Đường Niệm Niệm cung kính nói: “Khách nhân chỉ cần căn cứ bằng biểu điền tư liệu liền có thể xử lý thẻ hội viên, ta hiện tại liền đi thỉnh giám bảo người lại đây.”

Hắn nói chuyện khi đều là đối mặt Đường Niệm Niệm, rõ ràng là hiểu lầm Tư Lăng Cô Hồng là Đường Niệm Niệm dưỡng tiểu bạch kiểm.

Ai kêu hướng hắn biểu hiện ra bản lĩnh người là Đường Niệm Niệm, dọc theo đường đi Tư Lăng Cô Hồng lại một câu không nói đâu.

Này không thể không nói là một hồi mỹ diệu hiểu lầm, hơn nữa loại này hiểu lầm tổng hội thỉnh thoảng phát sinh.

Đây là người một loại tâm lý tác dụng, có lẽ là cảm thấy thế gian này không có khả năng thật sự có hoàn mỹ, hai người ở chung cũng quá

thân mật, cho nhau chi gian ăn ý mười phần, một phương ngôn ngữ thời điểm, một bên khác hoàn toàn một bộ an tĩnh thái độ, không có bất luận cái gì ngăn cản hoặc là khác cái nhìn ý tứ, liền không khỏi làm người ác ý phỏng đoán, đó là bởi vì đối phương hoàn toàn ở vào bị bao dưỡng địa vị, cho nên không thể phát biểu bất luận cái gì ý kiến.

Đường Niệm Niệm gật đầu, sau đó không cần nàng mở miệng, Tư Lăng Cô Hồng đã ôm nàng đi tới quỳ, đi vào chạm đến bình quang não trước mặt điền tư liệu.

Chờ hai người đem tư liệu điền hảo, lấy được thẻ hội viên thời điểm, người hầu cũng vừa lúc lãnh một người ăn mặc rộng thùng thình đường trang lão nhân lại đây.

Này lão nhân tuy rằng đầy đầu tóc bạc, sắc mặt lại như cũ hồng nhuận, hai mắt như cũ có thần, thần thái trung lộ ra một cỗ ngạo khí.

Lúc này hán bên người người hầu ở hán bên cạnh nói gì đó, sau đó triều thủy lung hai người xem ra.

Lão nhân theo hán ánh mắt cũng triều bên này nhìn qua, đương thấy rõ ràng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người thời điểm, sắc mặt đại biến. Ngay từ đầu kia cỗ ngạo khí lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, bước nhanh triều hai người đi tới, đối này hai người là được một cái không tính quy phạm cổ lễ, nói: “Lão nhân quách tất hồi, gặp qua hai vị khách quý.”

Như vậy phục cổ hành vi cùng ngôn ngữ, ở chỗ này cũng không hiếm thấy, cho nên người hầu cũng không kỳ quái. Duy độc làm hán ngạc nhiên chính là, Quách lão đối hai người cung kính thái độ.

“Ân.” Ứng lời nói chính là Đường Niệm Niệm, đối quách tất hồi nói: “Tiểu quách.....”

“Phốc!” Một bên thành linh xảy ra phun nước miếng thanh làm Đường Niệm Niệm lời nói không khỏi dừng lại.

Quách tất hồi bất thiện nhìn phía sau người hầu, “Sao lại thế này!?”

Người hầu vội vàng xin lỗi, cúi đầu câm miệng, làm thạch điều trạng thái.

Quách tất hồi kỳ thật cũng đoán được người hầu đột nhiên thất thố là vì cái gì, chỉ là không thể nói lời ra tới, còn phải đối Đường Niệm Niệm lấy lòng cười nói: “Đại nhân ngài nói? Có cái gì phân phó, tiểu quách đều sẽ làm tốt!”

Làm giám bảo người hấn có một bộ dị mắt, vô luận là xem người xem vật đều có thể nhìn ra điểm khác người nhìn không ra đồ vật.

Liếc mắt một cái nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người thời điểm, hấn liền cảm giác được hai người trên người có loại linh khí.

Không sai, chính là linh khí.

Loại này mắt thường căn bản là nhìn không thấy đồ vật, hấn lại có thể ‘xem’ đến. Bởi vậy hấn mới có thể đi đến hôm nay như vậy địa vị, nhìn thấu đông đảo tràn ngập linh khí bảo vật. Chỉ là nhiều năm như vậy, hấn chưa từng có ở bất luận cái gì bảo vật cùng người trên người, nhìn đến quá giống trước mắt này hai người trên người như vậy nồng đậm thuần tịnh linh khí, giống như căn bản là vô biên vô hạn, vĩnh viễn nhìn không tới đầu.

Đừng nói Đường Niệm Niệm kêu hấn tiểu quách, chính là kêu hấn nho nhỏ quách hấn đều sẽ ứng.

Đường Niệm Niệm duỗi tay giả ý hướng túi đào một chút, sau đó lấy ra một cái bình ngọc đặt ở trên bàn.

“Ta muốn bán cái này.”

Quách tất hồi thật cẩn thận nói: “Đại nhân không ngại ta giám định và thưởng thức một chút đi?”

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng gật đầu.

Quách tất hồi không dám lấy bình ngọc, chỉ có thể không ngừng vờn quanh bình ngọc xem, càng xem càng trong mắt kính hỉ cùng tán thưởng càng dày đặc, đối Đường Niệm Niệm nói: “Đại nhân lấy ra tới bảo vật quả nhiên bất phàm, này bình ngọc tài chất ta vô pháp biết được, bất quá ẩn chứa linh khí thực nồng đậm cũng thực thuần tịnh, đặc biệt là này bình ngọc trọn vẹn một khối, không có bất luận cái gì tạo hình dấu vết, hình như là trời sinh liền lớn lên như vậy, thật sự là khó gặp trên bảo!”

Tuy rằng không biết bình ngọc tài chất là loại nào ngọc thạch, bất quá nhất định bất phàm, đặt ở áp trực phẩm thượng cũng không phải việc khó.

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn hẳn.

Quách tất hồi không khỏi khẩn trương, chẳng lẽ chính mình nói sai nói cái gì?

Đường Niệm Niệm duỗi tay đem bình ngọc cái nắp mở ra, nói: “Ta muốn bán chính là bên trong cái này.”

Quách tất hồi ngẩn ra, hướng cái chai nhìn lại, liền nhìn đến bên trong tĩnh nằm không tiêu tan bọt nước.

Ách.....

Quách tất hồi thế mới biết Đường Niệm Niệm phía trước ánh mắt là có ý tứ gì.

-----oOo-----

053 chạm mặt

Nguồn: EbookTruyen.Net

Này ngằm đầu giá hội đã giăng co rất nhiều năm, quách tất hồi ở chỗ này cũng công tác hồi lâu, xem như kiến thức rộng rãi. Bởi vì hấn trời sinh bản lĩnh, cũng làm hấn kiến thức rất nhiều cổ xưa gia tộc nhân vật, vì làm chính mình địa vị càng cao, hấn cũng không có buông tha bất luận cái gì tăng lên chính mình năng lực địa phương, tỷ như nhiều xem chút có quan hệ kỳ trân dị bảo sách cổ.

Quách tất hồi bị Đường Niệm Niệm ánh mắt làm cho xấu hổ hạ, thực mau liền khôi phục thái độ bình thường, đi xem bình ngọc tử bên trong kia màu đen bọt nước.

Này vẫn là hấn lần đầu tiên nhìn đến như vậy cổ quái giọt nước, lẳng lẳng nằm ở cái chai, thế nhưng hoàn toàn bày biện ra lập thể giọt nước hình thái, mà không phải phôi ở bình ngọc đế mặt. Liếc mắt một cái nhìn lại, cho hấn cảm giác càng là kỳ quái, hơi thờ thuần tịnh đến cơ hồ không có tỳ vết, rồi lại giống như tràn ngập tà ác, như vậy mâu thuẫn lại hoàn mỹ dung hợp.

“Cái này.....” Quách tất hồi càng cảm thấy đến Đường Niệm Niệm hai người bất phàm, lấy ra tới đồ vật, mặc kệ là nào một kiện đều làm hấn không hiểu nhiều lắm. Bất quá càng là như vậy, hấn đối với này giọt nước ngược lại càng là tò mò, đối Đường Niệm Niệm hỏi: “Hay không có thể lấy ra tới nhìn xem?”

Đường Niệm Niệm nói: “Người tiếp không dậy nổi.”

“Cái gì?” Quách tất hồi sửng sốt. Lời này là có ý tứ gì. Cái gì gọi là hấn tiếp không dậy nổi? Nga, đúng rồi. Đây chính là thủy a, nói không chừng chính là ở cùng cái chai mới có thể bảo tồn như vậy hình thái, một khi rơi vào người trong tay liền hóa nói, hấn bán chính mình đều bởi không dậy nổi.

“Cái này, chẳng lẽ là này thủy không thể ly cái chai?”

Đường Niệm Niệm lắc đầu, “Người tiếp theo tay sẽ đoạn.”

Quách tất hện gặp lại nàng không giống nói giỡn bộ dáng, không khỏi càng kỳ quái. Một giọt thủy, còn có thể chặt đứt người tay? Vui đùa cái gì vậy.

Đường Niệm Niệm không kiên nhẫn cùng hắn nhiều giải thích, thấy hắn một chốc một lát nhìn không ra cái chai giọt nước thân phận, liền đem cùng cái chai cầm lấy tới, triều mặt bàn nghiêng đảo đi. Bên trong màu đen giọt nước từ bình ngọc tử chảy xuống, dừng ở thủy tinh công nghiệp làm thành trên bàn.

Chỉ nghe được ‘răng rắc’ một tiếng, thủy tinh công nghiệp liền không chịu gánh nặng đến bị đập vụn, kia giọt nước còn ở liên tục rơi xuống, liền đá cẩm thạch mặt đất cũng đi theo bị áp bách xuất hiện vết rách, rất có tiếp tục tan vỡ đi xuống dấu hiệu.

Vô luận là quách tất trở về là chung quanh nhân viên công tác thấy như vậy một màn, toàn bộ đều trợn mắt há hốc mồm, không thể tin tưởng nhìn kia giọt nước.

Đường Niệm Niệm ngón tay nhất chiêu, liền đem giọt nước thu hồi bình ngọc.

Nàng đang định đem giọt nước thân phận nói thẳng cấp quách tất hỏi nghe, có một màn này đối phương hắn là cũng sẽ không hoài nghi nàng lời nói. Ai biết quách tất hỏi đột nhiên đứng lên, không thể tin tưởng trừng mắt nàng trong tay bình ngọc tử, run rẩy thanh âm nói: “Cái này, cái này chẳng lẽ là, là cái kia trong truyền thuyết, trọng so ngàn quân nhược thủy?”

Đường Niệm Niệm còn không có trả lời hắn nói, hắn cũng đã có chút điên hùng dưng như làm bầm lều bầu, “Chuyện này không có khả năng, trên thế giới này như thế nào sẽ xuất hiện loại đồ vật này, này không phải trong thần thoại đồ vật sao. Không, không đúng, trên thế giới này liền tu tiên người đều có, cái gì pháp thuật đều có,

có trong thần thoại đồ vật cũng không phải không thể nào, ta không phải trời sinh có một đôi dị mắt sao.”

Làm bầm lâu bầu trong chốc lát, quách tất hồi mới hoàn hồn, sau đó liền nhìn đến Đường Niệm Niệm vẻ mặt nhàn nhạt nhìn chính mình, ánh mắt kia lại một lần làm hấn mặt già đỏ lên, sừn mắt liền thấy được ôm Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng, đối phương ghé tỏm hơn, liền ánh mắt đều chưa từng dừng ở chính mình trên người mây may.

Như vậy một đôi lập, nữ nhân này xem như thực cho chính mình mặt mũi.

Quách tất hồi ngưng ngưng cười, đối Đường Niệm Niệm nói: “Cái kia..... Thất lễ. Không biết, cái này, ân..... Thật là nhược thủy?”

“Đúng vậy.” Đường Niệm Niệm gật đầu.

Đoán được là một chuyện, được đến mình xác đáp án lại là mặt khác một chuyện. Quách tất hồi hút một ngụm khí lạnh, run run nói: “Đại nhân thật sự muốn bán đấu giá cái này?”

Đường Niệm Niệm nghi hoặc xem hấn. Nàng không phải đã sớm nói muốn bán đấu giá sao? Như thế nào còn biết rõ cố hỏi.

Quách tất hồi bị buộc coi một hồi hai lần đã thói quen, hấn có thể nói thứ này liền hấn loại này người thường đều biết trân quý, huống chi là những cái đó cổ xưa gia tộc tu luyện người, nếu như bị bọn họ biết này trong truyền thuyết đồ vật xuất hiện, còn không được khiến cho oanh động a.

Đúng rồi, khiến cho oanh động!

Quách tất hồi đột nhiên nghĩ đến này vấn đề.

Nếu nhà đấu giá thật sự xuất hiện nhược thủy, một khi đem tin tức thả ra đi nói, nhất định sẽ khiến cho oanh động. Đến lúc đó thật

đúng là nháo không rõ ràng lắm này đối nhà đấu giá là chuyện tốt vẫn là tai họa.

Quách tất hỏi một trận cân nhắc sau, đứng đắn đối Đường Niệm Niệm nói: “Đại nhân thỉnh chờ một lát. Cái này bảo vật thật sự là quá trân quý, ta một người còn không có biện pháp làm chủ hay không có thể tiếp thu cái này hàng đấu giá, muốn xin chỉ thị mặt trên mới được.”

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng chớp hạ đôi mắt, Tư Lăng Cô Hồng liền biết nàng không kiên nhẫn. Tuy rằng bọn họ thời gian rất nhiều, bất quá cũng vô tâm tư chậm rãi đi chờ người khác một đám hương lên trên xin chỉ thị.

“Chúng ta đi phòng đấu giá nhìn xem?” Tư Lăng Cô Hồng vuốt mái tóc của nàng đề nghị.

Hắn lời nói vừa ra, réo rất tiếng nói làm thân là nam nhân người hầu cùng quách tất hỏi đồ không khỏi tán thưởng một tiếng, nghĩ thầm này nam nhân thật là nam nhân công địch a, lớn lên như vậy đẹp liền tính, thân thể cũng cùng T đài quốc tế người mẫu giống nhau, liền thanh âm cũng dễ nghe như vậy, cái này làm cho nam nhân khác nhưng như vậy sống?

Như vậy nam nhân, chẳng sợ sự tình gì đều không làm, cái gì thành tựu đều không có, đều có một đồng nữ nhân đuổi theo cầu cho hắn đưa tiền đưa vật đi.

Tuy rằng trong lòng như vậy tưởng, bọn họ cũng không dám biểu hiện ra trong lòng hâm mộ ghen tị hận.

Quách tất hỏi sống đến tuổi này, rất có một bộ xem mặt đoán ý bản lĩnh. Vừa nghe Tư Lăng Cô Hồng nói liền đã nhận ra cái gì, cũng thầm mắng chính mình bất quá cẩn thận, vội vàng liền theo Tư Lăng Cô Hồng nói: “Không sai không sai, tuy rằng trước hai ngày hàng đấu giá đều là người thường đồ vật, chính là cũng khó được có chút thú vị bảo bối, hai vị đại nhân có thể đi nhìn xem, chờ sự tình làm thỏa đáng, ta sẽ tự mình đi thông tri hai vị.”

Hắn nói cái gì lời nói, Đường Niệm Niệm đều không có để ý, chỉ nghe được Tư Lăng Cô Hồng nói sau liền gật gật đầu, đôi tay câu lấy cổ hắn, nói: “Hảo.”

Này phúc thuận theo bộ dáng xem đến chung quanh nam nhân một trận tâm động, đối Tư Lăng Cô Hồng hâm mộ ghen ghét cũng càng sâu một ít.

“Cái này, đại nhân..... Cái này.” Quách tất hồi nhìn đến trước mặt một cái bóng đen bay tới, theo bản năng tiếp theo. Đường thấy là cái kia trang nhược thủy bình ngọc tử, tức khắc sợ tới mức thân thể đều cương, thật cẩn thận phủng liền sợ tô quăng ngã.

Này nếu là quăng ngã, hắn đời này đều sợ muốn huỷ hoại.

Đường Niệm Niệm nói: “Người đi xin chỉ thị.”

Quách tất hồi biết Đường Niệm Niệm là làm hắn cầm này bảo vật trực tiếp đi xin chỉ thị mặt trên, tức khắc cảm thấy trong tay bình ngọc tử nặng không được, bảo vật quá quý trọng, làm hắn có loại tâm hoảng ý loạn cảm giác. Bất quá hắn cũng không có quên chính sự, vội vàng kêu bên người người hầu, “Đi cấp hai vị đại nhân dẫn đường, s khách quý khu biệt không?”

“Biết biết.” Người hầu vội vàng hướng Đường Niệm Niệm hai người đuổi theo đi.

Chỉ là đường hắn đuổi theo Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người thời điểm, lại nhìn đến hai người chính gặp phiền toái. Người hầu trong lòng cả kinh, nhìn đến hai người trước mặt người, nhận ra kia mấy người thân phận, nhất thời cảm thấy khó xử lên.

“Nam thiếu gia, minh thiếu gia, thành thiếu gia, La tiểu thư, Tất tiểu thư.” Người hầu đi đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người phía sau, đối năm người xưng hô.

Này năm người đều là người trẻ tuổi, lớn nhất thoát nhìn cũng không vượt qua 25. Từ năm người trạm vị trí tới xem, cái kia nhiễm đến một đầu màu bạc tóc nam thiếu gia hẳn là đầu, hẳn bên người trạm mình thiếu gia tặc một đầu màu nâu tóc, mặt sau thành thiếu gia một đầu thay đổi dần lam phát, mặt khác hai nữ tính tặc đều là chính khăn tóc đen, La tiểu thư bộ dáng đáng yêu điềm mỹ, Tất tiểu thư tặc lạnh mặt, một bộ băng mỹ nhân cao ngạo hình tượng.

Chỉ là vị này băng mỹ nhân ở nhìn đến Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, kia đôi mắt hiện lên một mạt kinh diễm sau vô pháp bình tĩnh ánh mắt, lại phá hủy nàng hình tượng, hiển nhiên nàng nội tâm cũng không như bề ngoài như vậy lãnh diễm cao ngạo.

Lúc này nam thiếu cùng mình thiếu hai người tặc thẳng lẳng lẳng các nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

“Ha ha, nam thiếu, xem ra duyên phận thứ này tới chính là ngăn không được a. Không nghĩ tới, lại gặp mặt.” Màu nâu tóc mình cảm trình rất có thâm ý đối Nam Triệu Lễ nói.

Nam Triệu Lễ ngó hẳn liếc mắt một cái, đối Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm cười nói: “Ta kêu Nam Triệu Lễ, các người?”

Này thái độ không thể nói nhiều có lễ phép, cũng không tính không lễ phép, hẳn nhiên một bộ niên thiếu không kèm chế được thái độ.

Người hầu lúc này ngắt lời nói: “Hai vị đại nhân, Quách lão làm ta cấp hai vị đại nhân dẫn đường đi s khách quý khu.”

‘ đại nhân ’ cùng ‘ s khách quý khu ’ hai cái từ ngữ làm năm cái quý tộc các thiếu niên sắc mặt đều biến hóa.

Ở chỗ này có thể bị xưng hô thành đại nhân tuyệt đối đều là đám kia sẽ pháp thuật thần bí tu luyện giả, s khách quý khu cũng là như thế này thân phận tôn quý lại thần bí nhân tài có thể đi khu vực.

Người hầu nói rõ ràng là nhắc nhở bọn họ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân phận.

Minh cảm trình cũng bị hoảng sợ, không nghĩ tới Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân phận như vậy cao, may mắn chính mình còn không có làm ra cái gì không ổn sự tình.

Nam Triệu Lễ nhìn hai người ánh mắt cũng càng sâu chút, “Không nghĩ tới hai vị thế nhưng vẫn là đại nhân.”

Đường Niệm Niệm ánh mắt triều hấn trên người quét một vòng, thấy bọn họ không có gây chuyện dấu hiệu sau, hướng Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực một dựa, liền không có bất luận cái gì để ý tới bọn họ ý tứ.

Tư Lăng Cô Hồng tắc ôm nàng tiếp tục hướng phía trước đi.

Từ hai bên người gặp phải thời điểm, hấn bước chân liền không có dừng lại quá.

Như vậy thái độ làm mấy cái người thiếu niên sắc mặt đều có chút khó coi, bọn họ rất ít bị người như vậy không cho mặt mũi quá.

“Hắc, nam thiếu, mỹ nhân đi rồi nga.” Minh cảm trình nhỏ giọng ở Nam Triệu Lễ bên tai nói.

Nam Triệu Lễ chán ghét đem hấn đẩy ra chút, đối với cùng chính mình sai thân mà qua Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nói: “Ta là đông khu nam gia người, vẫn là Khương thị bà con, tưởng cùng hai vị giao cái bằng hữu.”

“Khương thị bà con.....” Đường Niệm Niệm thanh âm nhẹ nhàng vang lên, quay đầu lại triều Nam Triệu Lễ nhìn mắt.

Kia ánh mắt thanh thanh đậm đậm lại bao hàm một ít nói không rõ cảm xúc, rục rờ lung linh phải gọi Nam Triệu Lễ xem đến một si, hoàn hồn thời điểm, liền thấy Đường Niệm Niệm đã sớm đã quay đầu lại, để lại cho hấn chỉ có Tư Lăng Cô Hồng một cái bóng dáng, không một hồi biến mất ở chỗ rẽ chỗ.

“Nam thiếu không cần ủ rũ, Khương thị địa vị người là biết đến. Người xem, người mới nhắc tới ra tới, nhân gia mỹ nữ liền có phản ứng, thuyết minh rất có hy vọng a.” Minh cầm trình ở một bên cổ vũ nói. Trong lòng nhớ thương lại là Tư Lăng Cô Hồng.

“Hừ.” Tất ưu huệ nghe được minh cầm trình nói, lạnh lùng một tiếng, mẫn nhãn khinh thường nhìn hắn.

Minh cầm trình nghe thấy được quay đầu lại đi xem, đối thượng ánh mắt của nàng sau, sắc mặt cũng trở nên âm u. Nữ nhân, chính là như vậy làm người ghê tởm.

-----oOo-----

054 đưa bảo đưa thạch

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nhà đầu giá s khách quý khu ở lầu 5, toàn bộ tầng lầu bố trí phi thường đặc thù. Không phải Châu Âu hoa mỹ phong, lại là Trung Quốc cổ phong, vô luận là bàn ghế vẫn là ngọn đèn dầu đều là Trung Quốc cổ phong phong cách, liếc mắt một cái nhìn lại còn có thể nhìn đến trong đó gieo trồng thanh trúc cùng tùng mộc.

Khu vực này trung người không nhiều lắm, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm ở người hầu dẫn dắt hạ đi tới, còn không có đụng tới một người khách nhân thân ảnh. Chỉ có mấy cái ăn mặc sườn xám mỹ mạo nữ nhân đứng ở mỗi một góc.

Nam người hầu cũng nhìn ra điểm này, liền hướng Đường Niệm Niệm giải thích nói: “Bởi vì trước hai ngày hàng đầu giá đều là người thường trong mắt bảo bối, cho nên những cái đó đại nhân phải đợi sau mấy ngày mới có thể tới.”

Người hầu thanh âm mới nói xong, nghênh diện liền đi tới một cái trung niên nam nhân.

Trung niên nam nhân ăn mặc một thân mặc lam sắc quần áo, có điểm giống rộng thùng thành đường trang lại không hoàn toàn là, dù sao rất hươu nhàn nhẹ nhàng một thân trang phục. Hắn trường mặt chữ điền, mày rậm mắt to, xem khởi thực uy vũ nghiêm túc. Ở nhìn đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thời điểm, sắc mặt đổi đổi, bất động thanh sắc đánh giá hai người, sau đó liền dừng bước chân, đối với hai người lễ phép gật đầu.

Nam người hầu vội vàng dừng lại bước chân, đối trung niên nam nhân cung cung kính kính nói: “Mộ Dung đại nhân.”

Hắn vốn dĩ cho rằng Tư Lăng Cô Hồng bọn họ sẽ dừng lại chào hỏi một cái, ai biết đối phương căn bản cũng không dừng lại, liền từ Mộ

Dung lân bên người đi qua, lệnh nam người hầu vừa kinh vừa sợ.

Mộ Dung lân trên mặt cũng hiện lên một mặt kinh ngạc, sau đó chính là càng sâu cảnh giác cùng tò mò, quay đầu lại nhìn Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm bóng dáng, chờ hai người đi qua chỗ rẽ chỗ không thấy mới quay đầu lại, đối nam người hầu hỏi: “Bọn họ là?”

Nam người hầu nói: “Ta cũng không biết, chỉ biết kia nữ nhân là vị đại nhân, tới bán đấu giá bảo vật.”

Mộ Dung lân lại hỏi: “Nam nhân kia đâu?”

Nam người hầu nói: “..... Là..... Vị kia đại nhân bao dưỡng linh tinh đi?” Chính hắn cũng không xác định.

Mộ Dung lân nghe xong lại cười lạnh một tiếng. Có như vậy khí tràng nam nhân sẽ bị người bao dưỡng? Đừng nói giỡn! Chỉ bằng nam người hầu những lời này, hắn liền biết đối phương là thật sự cái gì cũng không biết.

Trung Quốc mấy cái gia tộc tài tuấn mọi người đều không sai biệt lắm biết, chỉ là thật đúng là không có gặp qua hai vị này, liền nghe nói đều không có nghe nói qua, cũng không biết rốt cuộc là nhà ai người. Bất quá xem kia khí tràng, tuyệt đối không đơn giản là được. Nếu có thể kết bạn một chút nói, nhưng thật ra không tồi.

Mộ Dung lân nghĩ, liền đánh mắt rời đi tính toán, xoay người lại triều nguyên lai đi ra địa phương đi trở về đi.

Lại nói Tư Lăng Cô Hồng bên này, đã không có nam người hầu dẫn dắt, hai người liền tuyển một gian phòng vị hảo, bên trong lại không có người, cũng không có bất luận cái gì dự định phòng đi vào. Nguyên bản đứng ở ngoài cửa sườn xám mỹ nữ cũng theo tiến vào, cấp hai người mở ra các loại thiết bị, lại hướng hai người dò hỏi một ít nhu cầu, thấy Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đều không có bất luận cái gì yêu cầu sau, liền an tĩnh đứng ở góc, tỏ chất thực không tồi.

Căn phòng này cửa sổ có thể nhìn đến phòng đấu giá hiện tại đang ở tiến hành bán đấu giá. Không chỉ có cửa sổ đi xuống xem, ở phía trước một cái Lcd Tv phóng cũng là đấu giá hội tình huống, hai người ngồi ghế dựa trước mặt còn có một cái đung vào bình, dùng để cạnh giới, lật xem hàng đấu giá, ngay cả đấu giá hội còn không có xuất hiện hàng đấu giá đều có biểu hiện.

Đây là lầu 5 s khách quý khu đặc quyền.

Vốn dĩ dựa theo này lầu 5 độ cao, người thường đi xuống xem, nhất định xem không rõ lắm đấu giá hội tình huống. Chính là có thể đi lên lầu 5 người, mỗi người đều là tu luyện giả, chẳng sợ tu vi không thâm, ngũ cảm cũng so với người bình thường mạnh hơn nhiều, lầu 5 độ cao đối bọn họ tới nói, không đáng giá nhắc tới.

“Ngàn diệp liên, ngũ vị hương thảo.....” Đường Niệm Niệm đang ở phiến chạm đến bình biểu hiện hàng đấu giá, vẫn luôn phiến tới rồi hậu thiên cùng lão hậu thiên hàng đấu giá, đối với mấy thứ này thật sự nhắc không nổi hứng thú.

Hiện tại địa cầu bởi vì bị các loại khoa học kỹ thuật sinh hóa ô nhiễm, linh khí đã sớm thiếu đến đáng thương. Một ít kỳ trân dị bảo đồng dạng thừa thớt vô cùng, này đó có được linh khí thảo dược đối với trên địa cầu tu luyện giả tới nói là trân bảo, ở Đường Niệm Niệm trong mắt liền cùng bình thường cỏ dại đã không có bao lớn khác nhau.

Đường Niệm Niệm nhớ rõ năm đó lão quái vật của cải vẫn là rất thâm hậu. Đương nhiên, này cái gọi là thâm hậu chỉ là so với hiện tại Trung Quốc tu luyện giả tới nói. Nếu chỉ bằng nhà đấu giá này đó thảo dược, muốn đem lão quái vật dẫn ra tới, còn xa xa không đủ.

Nàng tin tưởng, chỉ cần nhược thủy tin tức một truyền ra đi, lấy lão quái vật tính cách, nhất định sẽ tự thân xuất mã.

Lão quái vật.....

Một đôi tay phủng trụ nàng khuôn mặt, đem nàng tư tưởng lực chú ý đều hấp dẫn sau khi trở về. Tư Lăng Cô Hồng liền đem hàm dưới gác ở nàng trên đầu vai, nói chuyện khi ướt nóng hơi thở không khỏi liền thổi tới nàng lỗ tai chỗ, “Niệm Niệm lại tưởng người khác.”

“Về sau đều sẽ không suy nghĩ.” Đường Niệm Niệm nghiêm túc nói.

Không cần bao lâu đem lão quái vật giải quyết sau, nàng không bao giờ sẽ tưởng hấn.

Lúc này, cửa truyền đến gõ cửa thanh âm.

Góc đứng cái kia sườn xám mỹ nữ trước nhìn mắt Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, thấy bọn họ hai người không có ý kiến sau, mới đi đến trước cửa tưởng môn nhẹ nhàng mở ra, nhìn đến bên ngoài đứng nam người hầu cùng Mộ Dung lân.

Nam người hầu không có tiến vào, hấn tới nơi này chỉ là vì hoàn thành Quách lão giao cho nhiệm vụ, sau đó có cái hoàn mỹ công đạo. Mộ Dung lân tắc đi nhanh đi đến, nghiêm cẩn thành khẩn đối hai người nói: “Quấy rầy hai vị.”

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nhìn hấn, nghĩ thầm: Biết rõ là quấy rầy, vì cái gì còn muốn tới quấy rầy đâu?

Nàng tuy rằng không nói gì, chính là biểu tình đã đem nàng nội tâm ý tưởng đều bại lộ ra tới. Mộ Dung lân nghiêm túc sắc mặt không khỏi hiện lên một mặt xấu hổ, nghĩ thầm nữ nhân này tâm tư thật sự là quá hảo đoán đi.

“Cái này, ta kêu Mộ Dung lân, là Mộ Dung gia đương nhiệm gia chủ, tưởng cùng hai vị giao cái bằng hữu.” Hấn nói, lại đánh giá Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người. Phát hiện Tư Lăng Cô Hồng từ đầu chí cuối liền không có liếc hấn một cái, nửa rũ đôi mắt, tầm mắt đều ở trong ngực thiếu nữ trên người. Đến nỗi cái kia thiếu nữ, tắc biểu tình đạm tĩnh, tựa ngậy thơ lại tựa phát ngốc nhìn hấn, cũng không có gì tỏ vẻ.

Hắn Mộ Dung gia nói như thế nào cũng coi như là nhất lưu gia tộc, tuy rằng so ra kém Khương thị gia tộc, khá vậy có uy tín danh dự, cho dù là Khương thị tộc người, cũng sẽ cho hắn Mộ Dung lân vài phần mặt mũi. Nay hai người như thế nào như vậy thờ ơ, liền thỉnh hắn ngồi xuống khách khí lời nói đều sẽ không nói?

Hắn lại nào biết đâu rằng, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cho tới nay đều là thân ở địa vị cao người, trước nay đều không cần cấp cái nào người xa lạ mặt mũi, hành vi tác phong ở người thường trong mắt luôn là như vậy li kinh phản đạo.

Mộ Dung lân chờ một hồi, cũng không thấy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng có cái gì tỏ vẻ, ngoài ý muốn phát hiện chính mình thế nhưng một chút lửa giận đều không có, chỉ có nồng đậm thất bại cảm. Loại này phản ứng thật sự kỳ quái, thật giống như tiềm thức cảm thấy, đối phương như vậy không có tỏ vẻ phản ứng là hẳn là, chính mình không có tư cách đi tức giận.

Tu luyện người tổng hội có chút huyền diệu khó giải thích dự cảm, Mộ Dung lân phát hiện nội tâm như vậy cổ quái ý tưởng sau, đối Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người càng thêm coi trọng cố kỵ lên, lại một lần chủ động mở miệng nói: “Hai vị là lần đầu tiên tới này phòng đấu giá đi.” Dĩ vãng mỗi một kỳ ngàm bán đấu giá hắn đều sẽ tham gia, chính là chưa từng có gặp qua Đường Niệm Niệm hai người, cho nên hắn mới có thể như vậy kết luận bọn họ hai người trước kia chưa từng có đã tới.

“Hai vị có lẽ không biết, hai ngày này đấu giá hội hàng đấu giá đều là một ít phạm vật, không có tham quan giá trị. Nếu không ngại nói, có thể đi ta nơi một tụ, ta gần nhất vừa lúc tân tới tay một ít đặc biệt lá trà, có thể thỉnh hai vị cộng phẩm.”

Đối với Mộ Dung lân dùng tự đắc khẩu khí nói lá trà, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tự nhiên là không thèm để ý. Rốt cuộc nơi này muốn so bảo vật, thật đúng là không có người so đến quá bọn họ hai người. Bất quá nói lên hàng đấu giá, Đường Niệm Niệm ánh mắt chợt lóe, liền nói câu: “Đấu giá hội áp trực phẩm có nhược thủy.”

“Cái gì?” Mộ Dung lân ngẩn ra, cho rằng chính mình nghe lầm.

Nhược thủy? Sách cổ bên trong nhắc tới một giọt trọng ngàn quân nhược thủy? Sẽ trở thành đấu giá hội áp trực phẩm?

Đường Niệm Niệm hảo kiên nhẫn lặp lại một lần, “Nhược thủy sẽ trở thành áp trực phẩm bán đấu giá.”

Lần này Mộ Dung lân nghe rõ, nếu lời này là người khác trong miệng nói ra, hẳn tám phần sẽ hoài nghi là giả. Chính là Đường Niệm Niệm biểu tình như vậy bình đạm, bình đạm đến căn bản là khinh thường với nói dối giống nhau, làm hắn nhin không được liền có chút tin.

“Người nói chính là thật sự?” Mới hỏi ra tới, Mộ Dung lân liền nhớ tới, phía trước cái kia nam người hầu nói qua nói, nói Đường Niệm Niệm bọn họ là tới bán đấu giá bảo vật, như vậy về cái này chưa từng có truyền ra quá mạnh mỗi nhược thủy, có phải là nàng lấy ra tới bán đấu giá? Đây như vậy tưởng tượng, hắn liền hỏi: “Chẳng lẽ, này nhược là người?”

“Ân.” Đường Niệm Niệm gật đầu.

Tuy rằng nhà đấu giá còn không có xác định muốn nhận lấy nhược thủy, chính là nàng không ngại trước đem tin tức truyền ra đi.

Mộ Dung lân hô hấp lập tức liền trầm, tuy rằng hắn Mộ Dung gia chuyên chú không phải luyện đan luyện khí linh tinh bản lĩnh, chính là cũng biết này đó truyền thuyết chi vật trân quý. Hắn muốn dò hỏi Đường Niệm Niệm càng nhiều có quan hệ nhược thủy tin tức, lại không biết nên từ nơi nào mở miệng.

Chẳng lẽ làm hắn hỏi Đường Niệm Niệm từ nơi nào làm ra nhược thủy sao?

Như vậy vấn đề một khi hỏi ra tới, nhất định sẽ làm người không cao hứng, còn sẽ chọc người cố kỵ. Đừng nói Đường Niệm Niệm nguyện ý hay không nói, liền tính nói ra, hắn Mộ Dung lân cũng sẽ

không tin tưởng, rốt cuộc như vậy thiên địa bảo vật xuất xứ, ai lại sẽ thật sự nguyện ý báo cho người khác đâu.

Ở hai bên người trầm mặc lúc này, ngoài cửa lại truyền đến tiếng đập cửa.

Lần này đi mở cửa người vẫn là cái kia xuyên sườn xám mỹ nữ, nàng mở cửa ra, liền nhìn đến một cái soái khí nam nhân bưng cái cái lụ đở lụ mâm đứng ở ngoài cửa, ngẩng đầu nhìn đến trong phòng người sau, mở miệng nói: “Xin hỏi bên trong người là Đường Niệm Niệm Đường tiểu thư sao? Đây là mười ba hào ghé lô Nam tiên sinh mới vừa chụp được vật phẩm, riêng đưa cho Đường tiểu thư.”

Hắn nói oa liền đem lụ đở lụ kéo ra, lộ ra bên trong hống màu xanh ngọc hộp trang một khối xanh nước biển đá quý.

Kia xanh nước biển đá quý tính chất thực hảo, sáng rọi ở có chút tối tăm trong phòng biến hóa, nhất thời là thanh triệt màu xanh da trời, nhất thời lại như là biển sâu u lam, trong chốc lát thuần tịnh trong chốc lát lại mị hoặc.

Ở đá quý hộp bên cạnh còn có một tấm card.

Nam nhân đem mâm phóng tới Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người trước mặt trên bàn, sau đó xoay người rời đi.

Mộ Dung lân nhìn đến sau, tươi cười có chút trào phúng.

Này đá quý đưa cho bình thường nữ nhân, có lẽ còn có thể thảo đối phương niềm vui, chính là đối với người tu tiên tới nói, còn không thượng một khối có điểm linh khí ngọc thạch đáng giá. Bất quá có chút thiên chân thiếu nữ, như cũ sẽ bị như vậy ồng có này biểu đồ vật cấp mê hoặc đi.

Hắn lại không cảm thấy Đường Niệm Niệm là như vậy thiên chân nữ nhân.

-----oOo-----

055 muốn đánh đánh người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Đường Niệm Niệm đích xác đối này tính chất thuần tịnh ngọc bích không cảm chút nào hứng thú, đừng nói thứ này không có linh khí, đơn luận bề ngoài, nàng sở có được đá quý so này xinh đẹp cũng quá nhiều quá nhiều.

Tám card liền ở đá quý hộp bên cạnh, không cần cầm lấy tới xem, linh thức đảo qua liền có thể đem bên trong ngôn ngữ thấy rõ ràng.

Tám card bên trong viết nói, cũng không có một chút âm uế cùng quá độ, chỉ là đơn thuần tỏ vẻ muốn cùng Đường Niệm Niệm giao cái bằng hữu.

Như thế cùng ngọc bích ngụ ý thực tương xứng, làm người tìm không thấy một chút sai tới. Chỉ là ở đây không có một cái ngu ngốc, không có khả năng thật sự tin Nam Triệu Lễ mặt ngoài làm vẻ ta đây, hẳn rất cuộc là có ý tứ gì, mọi người đều trong lòng biết rõ ràng.

Đường Niệm Niệm đem kia khối xanh nước biển đá quý cầm lên, ngọc bích thuần tịnh mà nước cùng nàng trắng nõn ngón tay tương sần, ngay cả Mộ Dung lân đều bị kinh diễm một chút, nghĩ thầm này hai người lớn lên thật sự thật tốt quá, đặc biệt là kia khí chất, làm người vô pháp bắt chước.

Lúc này, Đường Niệm Niệm ngón tay nhẹ nhàng dùng sức, bị nàng cầm ngọc bích liền nứt ra rồi vết rách. Ngay sau đó, một chút biến thành bột phấn, đá quý tinh phấn, trôi nổi tối tăm trong phòng, bày biện ra tuyệt mỹ sáng rọi.

Đường Niệm Niệm tùy ý đùa bỡn một hồi, vung tay lên, kia tinh phấn đã bị thổi tan rơi xuống đất không thấy.

Lấy này đồng thời, trên bàn kia bỗng dùng để trang đá quý hộp cùng với kia trưng tám card, cũng bốc cháy lên tới vô sắc ngọn lửa, bị thiêu đến một chút không dư thừa.

Mộ Dung lân trước mắt thấy này hết thấy, mí mắt không khỏi nháy nháy. Hắn căn bản là không biết hai người là như thế nào ra tay, cũng không biết kia vô sắc ngọn lửa rốt cuộc là cái gì, lại một lần rõ ràng minh bạch, hai người kia tuyệt đối không thể đắc tội.

Đúng lúc này chờ, Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên về phía trước vươn tay, nhìn dáng vẻ tựa hồ là ở trên hư không trung bắt chút cái gì. Ở hẳn tay phía trước một mảnh sương đen xuất hiện, ngay sau đó liền truyền đến một tiếng kêu sợ hãi, một mặt màu bạc xuất hiện ở trong phòng.

“Này? Các người? Ân? Đường tiểu thư.” Té lăn trên đất người sắc mặt trắng bệch, kinh nghi bất định khắp nơi nhìn xung quanh, đương nhìn đến Đường Niệm Niệm thời điểm ánh mắt sáng lên.

Người này đúng là trước đó không lâu mới nhìn thấy Nam Triệu Lễ, kia một mặt màu bạc tới đến nỗi hẳn kia một đầu hoa mỹ màu bạc tóc.

“Ta không nói cho người tên.” Đường Niệm Niệm không hỏi Tư Lăng Cô Hồng vì cái gì đem Nam Triệu Lễ chụp tới, đối đứng lên Nam Triệu Lễ nói: “Người điều tra ta.” Lời nói không phải nghi vấn, mà là chắc chắn trần thuật.

Nam Triệu Lễ khuôn mặt hiện lên một mặt xấu hổ cùng tự đắc. Hắn đích xác làm người điều tra Đường Niệm Niệm, thế mới biết tên nàng, cũng biết nàng gia đình tình huống. Có thể tại như vậy đoạn thời gian, đem Đường Niệm Niệm ra long lân tổ chức lúc sau thời gian điều tra rõ ràng, không ngừng là bởi vì bảo bảo ở trường quân đội Hoa Lam từng ra quá một lần sự tình, lệnh toàn gia xuất hiện quá ở báo xã, lớn nhất nguyên nhân vẫn là bởi vì nam gia quyền thế.

“Đường tiểu thư không cần sinh khí.” Nam Triệu Lễ một bộ thân sĩ tư thái nói: “Ta chỉ là muốn cùng Đường tiểu thư giao cái bằng hữu, không có bất luận cái gì ý xấu.”

Hắn tin tưởng, bằng vào hắn nam gia thế lực, cùng với cùng Khương gia quan hệ, không ai có thể đủ cựa tuyệt hắn.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng vung tay lên. Kia mềm nhẹ động tác nước chảy mây trôi, thoạt nhìn lại tùy ý bất quá. Chỉ là một cỗ khủng bố sức gió lại từ kia tay nhỏ huy động khi xuất hiện, nháy mắt liền đến Nam Triệu Lễ trước mặt, đem hắn khuôn mặt hung hăng phiến qua đi, cả người đều bị phiến đến tuyền xoay tròn ra một cái xe lộn mè.

Mộ Dung lân cùng vị kia sườn xám mỹ nữ thấy được, khẩn trương khiếp sợ đồng thời, mạc danh cảm thấy có vài phần hỉ cảm, nhin không được muốn cười.

Nam Triệu Lễ đầu đều ngốc, nửa bên mặt má chết lạng đến đã không có cảm giác. Hắn ngốc lạng mặt triều Đường Niệm Niệm nhìn lại, đầu cơ hồ trống rỗng, không thể tin được Đường Niệm Niệm thế nhưng như vậy đối đãi hắn, ngu si nỉ non: “Người..... Người đánh ta?”

“Ân.” Đường Niệm Niệm thần nhiên thừa nhận, nghiêm túc nói: “Ta đánh người.”

“Khụ.” Mộ Dung lân mắt tự nhiên quay đầu, muốn che giấu ngưng cười dung.

Nam Triệu Lễ tưởng giận tưởng rống to, chính là mới há mồm, liền khẽ động miệng vết thương, đau đến cơ bắp run rẩy. Hắn một bên bụm mặt, một lần gầm nhẹ: “Người vì cái gì đánh ta!?” Những lời này mới hỏi ra tới, Nam Triệu Lễ liền hận không thể cũng trừu chính mình một cái tát, lúc này còn hỏi nhân gia vì cái gì? Không phải tìm vũ nhục sao?

Đường Niệm Niệm nhưng thật ra không có cố tình đi vũ nhục hẳn, chỉ là nghiêm túc nói: “Ta muốn đánh.”

Nàng lý do liền đơn giản như vậy, chính là chính là đơn giản như vậy lý do, không tính lý do lý do, làm Nam Triệu Lễ càng thêm phần nộ. Cái gì kêu người muốn đánh, người muốn đánh liền có thể đánh ta sao?

Nam Triệu Lễ phần hận trừng mắt Đường Niệm Niệm, bỗng nhiên biến sắc. Đúng rồi, bọn họ hai cái là tu luyện đại nhân, đều có một ít đặc biệt bản lĩnh, chính mình đột nhiên bị chộp tới nơi này cũng đã đủ quái lực loạn thần, như vậy nghe được chính mình phía trước cùng đám kia bằng hữu ở ghế lô lời nói cũng nói không chừng.

Như vậy tưởng tượng, Nam Triệu Lễ liền minh bạch Đường Niệm Niệm sinh khí đánh hẳn nguyên nhân.

Hắn bình ổn xuống dưới lửa giận, đối Đường Niệm Niệm nói: “Đường tiểu thư, nếu người là bởi vì phía trước lời nói của ta mà sinh khí, như vậy ta hướng người xin lỗi, ta là bởi vì thật sự thích người, mới có thể nói ra nói vậy, ở bằng hữu trước mặt cũng bắt quá là gặp dịp thì chơi mà thôi. Hiện tại khó đánh cũng đánh, không sai biệt lắm nên nguôi giận đi.”

Lời nói?

Đường Niệm Niệm nghi hoặc chớp chớp mắt, nàng căn bản là không có đi chú ý Nam Triệu Lễ bên kia sự tình, cho nên cũng không biết hẳn cái gọi là sẽ làm nàng tức giận lời nói, rốt cuộc là những lời này đó.

Chẳng qua Đường Niệm Niệm cũng không tính toán hỏi, nếu là sẽ làm nàng không cao hứng lời nói, như vậy liền không có tất yếu nghe xong.

Đường Niệm Niệm ngón tay làm cái đầu băng tư thế, cách không triệu Nam Triệu Lễ bắn ra.

Nam Triệu Lễ đón cảm thấy bụng bị thật lớn lực đao va chạm, người đều bị đâm cho lui về phía sau, thật mạnh dán tới rồi phòng trên mặt tường.

Phốc!

Một búng máu từ trong miệng hấn nhỏ ra, rõ ràng là bị thương nội tạng.

“Ngươi..... Ngươi như thế nào.....” Nam Triệu Lễ vừa kinh vừa giận trừng mắt Đường Niệm Niệm.

Nguyên bản cho rằng Đường Niệm Niệm là cái ôn nhu đáng yêu tiểu bạch thỏ, ai biết sẽ là một đầu khủng bố đến làm người vô pháp chống cự hung thú.

Đường Niệm Niệm nói: “Ngươi là Khương gia bà con.”

Nam Triệu Lễ đôi mắt tức khắc sáng, hấn tụ loại ho khan, biên nói: “Không sai. Ngươi hiện tại thả ta, hướng ta xin lỗi, sau đó ngoan ngoãn hầu hạ ta, làm ta cao hứng, ta nhưng thật ra có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua..... A!”

Hắn lời nói còn không có nói xong, người liền lại lần nữa bị bắn đi ra ngoài.

Đường Niệm Niệm thanh đạm nói: “Ta ở trên người của ngươi nghe thấy được lão quái vật hương vị.”

Lão quái vật?

Không ngừng Nam Triệu Lễ nghe thấy cái này xưng hô cảm thấy nghi hoặc, Mộ Dung lân đồng dạng như thế. Hắn tâm thần nháy dựng, ở Khương gia có thể bị người coi là lão quái vật cũng liền kia vài vị, chẳng lẽ là.....

Đường Niệm Niệm trườ trườ cái mũi, thấp giọng nói: “Hỏi liền tưởng trườ ngươi.”

Mộ Dung lân nhìn đến Đường Niệm Niệm biểu tình, kia nghiêm túc biểu tình, không chút nào che giấu chán ghét ánh mắt, thoạt nhìn thật giống như hài tử giống nhau đơn giản dễ hiểu. Chỉ là cái nào hài tử có thể giống nàng như vậy có lực sát thương a?

Mộ Dung lân nhin không được thấp giọng dò hỏi: “Xin hỏi..... Đường tiểu thư? Chẳng lẽ ngài cùng Khương gia có cái gì thù hận?” Không tự giác, hấn đối Đường Niệm Niệm dùng tới kính ngữ.

“Có thù oán, chết thù.” Đường Niệm Niệm đạm nói.

Nàng một đời tánh mạng nhân lão quái vật mà chết, coi như là chết thù đi.

Mộ Dung lân nghe xong cả kinh, đồng thời lại cảm thấy nghi hoặc. Đường Niệm Niệm thái độ quá kỳ quái, trong miệng nói chết thù, khẩu khí lại một chút dao động đều không có, biểu tình cũng không thấy một chút phần nộ cùng thù hận, bình đạm thật giống như đang nói hôm nay thời tiết không tồi.

Nàng kẻ thù chính là Khương gia a, chẳng lẽ nàng một chút đều không lo lắng sao. Cư nhiên đơn giản như vậy liền đem chân tướng nói ra?

Mộ Dung lân tựa hồ quên mất, hỏi ra chân tướng điểm người, rõ ràng chính là chính hấn.

Đồng thời, hấn cũng sẽ không minh bạch Đường Niệm Niệm bọn họ tâm tư.

Ở Đường Niệm Niệm xem ra, tuy rằng nàng cùng lão quái vật là chết thù. Nhưng nếu không chết, nàng cũng sẽ không gặp được Tư Lăng Cô Hồng, cho nên trong lòng căn bản là không có thù hận, chỉ là lòng dạ hẹp hòi không tính toán dễ dàng buông tha lão quái vật ngày xưa đối nàng tra tấn thôi.

Huống chi, lão quái vật cùng Khương gia ở Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trong mắt, thật đúng là không đáng giá nhắc tới,

căn bản là sẽ không có bất luận cái gì một chút khẩn trương lo lắng cảm xúc.

Lúc này, Nam Triệu Lễ nơi nào còn sẽ không rõ chính mình phía trước là hiểu sai ý.

Hắn vốn tưởng rằng Đường Niệm Niệm là coi trọng sợ hãi Khương gia, ai có thể nghĩ đến đối phương thế nhưng là cùng Khương gia có thù oán. Nay cũng khó trách đối phương sẽ đánh hắn, ai kêu hắn dùng khoe ra khẩu khí, chính miệng cùng đối phương thuyết minh, hắn là Khương gia bà con đâu.

‘ kháu kháu ’ tiếng đập cửa bỗng nhiên vang lên.

Suờn xám mỹ nữ thật cẩn thận nhìn nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, nhẹ giọng hỏi: “Xin hỏi, có thể mở cửa sao?”

Đường Niệm Niệm không sợ Nam Triệu Lễ thăm trạng bị người nhìn thấy, cảm thấy nhìn thấy người càng nhiều càng tốt. Như vậy là có thể bị truyền khai, truyền tới lão quái vật nơi đó, làm lão quái vật không thoải mái.

Suờn xám mỹ nữ thấy Đường Niệm Niệm gật đầu, lúc này mới đi đến trước cửa đi mở cửa.

Chỉ thấy cửa đứng mấy người, dẫn đầu chính là một người mặc chỉnh tề màu đen tây trang nam nhân, ước chừng 27-28 tuổi bộ dáng, không quan hệ đoan chính anh tuấn, khí chất cao nhân nhất đẳng, hiển nhiên trường cư địa vị không thấp.

Ở hẳn bên người đứng người chính là phía trước cùng Đường Niệm Niệm hai người gặp qua quách tất hỏi.

Hai người liếc mắt một cái liền thấy được ghé lô tình huống bên trong, nam nhân sắc mặt thực tránh mau quá một mặt kinh ngạc, sau đó tùy ý thu hồi nhìn đến Nam Triệu Lễ ánh mắt, đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người đi thẳng vào vấn đề nói: “Hai vị cấp ra đồ vật có thể bán đấu giá, hơn nữa phòng đấu giá

chỉ thu 0.1% thủ tục phí. Chỉ là có cái vấn đề, còn cần hai vị giải quyết.”

“Cái gì vấn đề?” Đường Niệm Niệm hỏi.

Nam nhân nói: “Về an toàn vấn đề. Khách nhân cấp ra hàng đấu giá quá mức trân quý, nhà đấu giá cũng vô tâm tin tưởng làm được vạn vô nhất thất, cho nên cái này hàng đấu giá an toàn vấn đề, yêu cầu khách nhân làm bảo đảm.”

Đường Niệm Niệm gật đầu.

Nam nhân lại nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, tuy rằng hấn từ đầu chí cuối không nói gì, chính là nam nhân đối hấn không có nửa điểm xem nhẹ cùng thả lỏng.

Tư Lăng Cô Hồng nhận thấy được nam nhân ánh mắt, dư quang triều hấn nhàn nhạt đảo qua, không có đáp lại.

Nam nhân minh bạch hấn đây là đồng ý, liền triều quách tất nhìn lại.

Quách tất hồi từ mang theo folder lấy ra hợp đồng, cung kính đi đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trước mặt, làm hai người ký tên.

-----oOo-----

0056 bán người

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nội giống như trên nội dung liền như nam nhân nói như vậy, chủ yếu là làm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phụ trách hàng đấu giá nhược thủy an toàn. Điều kiện lại nói tiếp còn có hà khắc, đó chính là an toàn toàn quyền phụ trách, chỉ cần hàng đấu giá còn không có đưa đến bị chụp đến khách nhân trong tay, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liền có điều kiện vẫn luôn bảo đảm hàng đấu giá an toàn.

Nếu hàng đấu giá ở bán đấu giá phía trước không thấy nói, như vậy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng còn muốn phụ trách bồi thường phòng đấu giá tổn thất.

Bởi vì một khi nhà đấu giá tiếp thu nhược thủy, liền sẽ đem tin tức truyền ra đi. Nay tin tức một truyền ra đi, nhất định sẽ đưa tới một số lớn lánh đời không ra đại nhân vật, đến lúc đó các đại nhân vật tới, nhược thủy lại không thấy, vô luận là đối nhà đấu giá thanh danh vẫn là an toàn, đều có nghiêm trọng ảnh hưởng, cho nên điểm này, như cũ muốn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng phụ trách.

Như vậy điều kiện không thể nói không hà khắc, người bình thường đều sẽ thận trọng suy xét.

Chính là đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tới nói, căn bản là không đáng giá nhắc tới. Đừng nói không ai đánh thắng được bọn họ, ở bọn họ tầm mắt đem nhược thủy đánh cắp, liền tính thật sự tùy ý bọn họ đánh cắp, Đường Niệm Niệm cũng có suốt một cái hà nhiều như vậy, tùy tiện lại lấy ra một giọt là được.

Bởi vậy, ở nam nhân cùng Mộ Dung lân đám người trong mắt, liền thấy Đường Niệm Niệm tùy ý đảo qua nội cùng, tựa hồ căn bản là không có nhìn kỹ, liền suy xét thời gian đều không có, cầm bút máy liền ở trên hợp đồng ký tên.

Nam nhân nhìn thấy trên hợp đồng tự thể, lại lần nữa nhìn về phía Tư Lăng Cô Hồng, cung cung kính kính nói: “Vị đại nhân này, cũng thỉnh ký tên.”

Đường Niệm Niệm đang chuẩn bị đem bút máy giao cho Tư Lăng Cô Hồng trong tay, lại thấy Tư Lăng Cô Hồng đã duỗi tay đem tay nàng nắm lấy, sau đó nước chảy mây trôi nương tay nàng, viết xuống tên của mình.

Nam nhân thấy như vậy một màn, sắc mặt có chút bất mãn. Hợp đồng vẫn là muốn chính mình ký tên mới tính toán, hấn xê dịch môi, đang chuẩn bị nói chuyện. Một bên Mộ Dung lân bỗng nhiên duỗi tay đẩy hấn một chút, đối hấn nhẹ nhàng lắc đầu.

Nam nhân nhìn ra hấn trong mắt đối Tư Lăng Cô Hồng cố kỵ, trong lòng rung mình, liền nuốt xuống yết hầu nói. Hấn không biết Tư Lăng Cô Hồng có phải hay không cố ý mưu lợi, chính là đối phương bản lĩnh liền Mộ Dung gia gia chủ đều cố kỵ nói, hấn là không có mưu lợi tất yếu đi.

Quách tất hồi đem hợp đồng thu lên, giao cho nam nhân trong tay.

Nam nhân nhìn trên hợp đồng tên, đối hai người nhẹ giọng hỏi: “Hai vị tên là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, đúng không?”

“Ân.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt gật đầu.

Nàng biết nam nhân sở dĩ có như vậy một câu biết rõ cố hỏi, trên thực tế là một loại đối tu luyện giả ngôn linh trí buộc.

Tu luyện giả không thể tùy tiện hạ hứa hẹn cùng lời thề, một khi hạ nói, liền yêu cầu thật sự làm được. Đặc biệt là tên thật, lấy tên thật nói ra lời thề trí buộc tính càng cường, nếu trái với hoặc là không có làm được nói, sẽ đã chịu Thiên Đạo trừng phạt.

Nam nhân vừa lòng mỉm cười, đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cung cung kính kính nói: “Như vậy chúc chúng ta hợp tác

vui sướng. Nhà đấu giá cấp hai vị an bài mấy ngày nay nơi, là đông khu a——103 hào lâu, hai vị một mỗi có thể đi nơi đó nghỉ ngơi.”

Trước khi đi, nam nhân vẫn là triều Nam Triệu Lễ phương hướng nhìn thoáng qua, nhẹ giọng nói: “Nếu ta không có nhìn lầm nói, vị này chính là nam gia dòng chính nhị thiếu gia, Khương gia biểu thiếu gia đi.” Hắn cố ý đem Nam Triệu Lễ thân phận nói ra, vì Đường Niệm Niệm cùng hắn Tư Lăng Cô Hồng chớ chọc phiền toái.

Khương gia địa vị cùng đáng sợ, là cổ xưa gia tộc người đều biết đến.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gật đầu, bỗng nhiên linh quang chợt lóe, chỉ vào Nam Triệu Lễ nói: “Người này cũng bán đấu giá, đem tin tức cùng nhợc thủy cùng nhau phát ra đi.”

“Cái gì!?” Nam nhân lập tức không bình tĩnh. Hắn nhắc nhở vốn là tính toán làm Đường Niệm Niệm bọn họ đem chuyện này thiện, cố tình không như mong muốn, như thế nào ngược lại đem sự tình phát triển đến càng lúc càng lớn.

Một bên Mộ Dung lân cùng quách tất hồi cũng sợ ngây người, vẻ mặt không thể tin tưởng nhìn Đường Niệm Niệm, trong lòng không khỏi tưởng, nữ nhân này điên rồi không thành!?

Đường Niệm Niệm làm lơ bọn họ khiếp sợ, “Ta nhớ rõ, nhà đấu giá có thể bán đấu giá người.”

“Là như thế này không sai, chính là.....” Nam nhân buồn rầu nhíu mày cười khổ, cuối cùng vẫn là chân thật lý do nói ra, “Người này chính là nam gia dòng chính thiếu gia, hơn nữa vẫn là Khương gia biểu thiếu gia. Mẹ nó là Khương gia đương đại gia chủ thân muội muội, một người có thể tác động hai cái đại gia tộc, đặc biệt là Khương gia. Việc này nếu truyền ra đi, lần này đấu giá hội phi rối loạn không thể.” Còn có một cái lý do hắn không có nói cho Đường Niệm Niệm, đó chính là nhà đấu giá cùng các đại gia tộc quan hệ.

Cái này ngằm nhà đấu giá vì cái gì có thể được giải nhất, chẳng những bình thường có tiền có thể người thực phục tùng nó quy củ, nhận đồng nó tồn tại, liền những cái đó tu luyện cổ xưa võ học pháp thuật gia tộc, đồng dạng có thể bị nó tụ tập ở bên nhau?

Nguyên nhân chính là này nhà đấu giá căn bản chính là này đó cổ xưa gia tộc hợp tác chi vật.

Bọn họ các chiếm nhà đấu giá một phần quyền lợi, cùng nhà đấu giá lợi và hại liên hợp ở bên nhau. Nam gia cùng Khương gia tự nhiên cũng ở trong đó chi liệt. Nếu nhà đấu giá thật sự dám bán đấu giá nam gia nhị thiếu gia, đối với mặt khác gia tộc tới nói, tự nhiên là mừng rỡ này thấy, nhưng đối nam gia cùng Khương gia tới nói chính là vô cùng nhục nhã, nói không chừng sẽ náo động nhà đấu giá căn cơ.

“Không có việc gì.” Đường Niệm Niệm như cũ bình tĩnh, “Ở hợp đồng hơn nữa tên của hắn.”

Ý tứ này lại sáng tỏ bất quá, nhược thủy an toàn nàng tới bảo đảm, Nam Triệu Lễ an toàn nàng đồng dạng có thể bảo đảm.

Chính là ở nam nhân trong mắt, Đường Niệm Niệm cùng hai cái gia tộc căn bản là không có cách nào so sánh với. Ở hắn xem ra, Đường Niệm Niệm căn bản chính là sơ ra ghé con không sợ hổ, tuy rằng có chút bản lĩnh, lại căn bản là không biết đại gia tộc đáng sợ, cho nên mới tùy hứng đưa ra như vậy yêu cầu.

Hắn cũng không dám lấy nhà đấu giá mạo hiểm.

Nam nhân kiên trì lắc đầu, “Đại nhân, ta không thể tiếp thu ngài.....”

Hắn lời nói còn không có nói xong, đột nhiên liền tạm dừng xuống dưới, như là bị người bóp lấy yết hầu, đem sở hữu ngôn ngữ đều tạp ở trong cổ họng.

Thúc đẩy hắn biến thành như vậy nguyên nhân, đơn giản là Tư Lăng Cô Hồng nâng lên một đôi mắt, quét tới một mạt ánh mắt.

“Ấn Niệm Niệm nói làm.” Tư Lăng Cô Hồng không có hứng thú nghe nam nhân thao thao bất tuyệt, cũng không muốn Đường Niệm Niệm yêu cầu bị người cự tuyệt. Hắn chỉ là hơi động tâm thần, một cổ đối với Mộ Dung lân đám người tới nói khủng bố cực kỳ hơi thở tràn ngập mở ra. Từ ghé lô đến ngoại khuếch tán, đem toàn bộ phòng đấu giá đều cấp bao phủ, sử phòng đấu giá ánh đèn đều bắt đầu lúc sáng lúc tối, sử đang ở giảng giải hàng đấu giá bán đấu giá sư đình chỉ thao thao bất tuyệt, cũng sử toàn trường đang ngồi người giàu có nhóm hoảng loạn.

Một ít tinh thần không tốt, tâm trí không đủ cứng rắn người, thân thể hai mắt trắng dã hôn mê bất tỉnh.

Ghé lô, nam nhân sắc mặt đã phát thanh, hắn cảm thấy chính mình trái tim như là bị một con vô hình bàn tay to néo, làm hắn không có cách nào hô hấp. Hắn cũng từ tinh thể lỏng video thấy được phòng đấu giá tình huống, lỗ tai đeo tai nghe còn truyền đến từng đạo thanh âm, là văn phòng người khủng hoảng dò hỏi cùng xin giúp đỡ.

Thiên a, này rốt cuộc là người nào!

Nam nhân cảm thấy chính mình tâm tư đã sớm bị Tư Lăng Cô Hồng nhìn thấu, cái này thần bí khủng bố nam nhân đã dùng hành động chân tướng hướng hắn chứng minh, hắn nếu là không dựa theo Đường Niệm Niệm nói đi làm nói, không cần chờ Khương gia tới huỷ hoại nhà đấu giá, người nam nhân này hiện tại là có thể đem nhà đấu giá huỷ đến không còn một mảnh.

Hắn quả nhiên xem đến không sai, người nam nhân này tuy rằng rất ít nói chuyện, thoát nhìn ôn nhu săn sóc, đối kia nữ nhân luôn là cười, so hồng mao phiêu tuyết còn muốn mềm nhẹ. Chính là người này tuyệt đối là cái nguy hiểm cường thế nhân vật, sự thật chứng minh, hắn đích xác rất nguy hiểm khủng bố.

Đường Niệm Niệm đứng lúc hỏi: “Thu sao?”

“..... Thu.” Ở cường quyền trước mặt, nam nhân không thể không thỏa hiệp.

Nắm tay đại tài là ngạnh đạo lý.

Khương gia bởi vì đủ cường, cho nên bị người sợ hãi, làm người không dám cãi lời. Lúc này Tư Lăng Cô Hồng bày ra ra tới cường đại, đồng dạng làm người sợ hãi, so với lúc sau nguy hiểm, vẫn là trước mặt sắp đối mặt nguy hiểm càng quan trọng một ít.

Hắn lời nói vừa mới nói xong, liền cảm thấy thân thể buông lỏng, áp lực khủng bố không khí nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Chỉ là trận này áp bách, vẫn là tạo thành trình độ nhất định khủng hoảng, phía dưới đấu giá hội cũng có trình độ nhất định hỗn loạn.

Nam nhân lập tức đối với tai nghe hạ đạt phân phó, mới nói nói mấy câu sau, yết hầu một ngụm, một búng máu thủy liền phun ra, sợ tới mức hấn sắc mặt trắng bệch.

Đường Niệm Niệm nhìn hấn một cái, một mặt xanh biếc đến nàng trong tay bắn ra đi, hoàn toàn đi vào nam nhân thân thể.

Nam nhân tức khắc cảm thấy thân thể ấm áp, nói không rõ thoải mái, không khỏi triều Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nhìn lại, ánh mắt nghi hoặc. Hắn cảm thấy thân thể của mình biến hóa cùng hai người có quan hệ, lại không biết hai người rốt cuộc làm chút cái gì.

Hắn không biết, Mộ Dung lân lại thấy, một bên quách tất hồi cũng ‘ xem ’ thấy.

Hai người đều ‘ xem ’ thấy nam nhân thân thể sức sống linh khí muồn nồng đậm rất nhiều, như vậy biến hóa mang đến chỗ tốt chính là thân thể càng khỏe mạnh, sống được càng dài lâu, thả càng không dễ lão. Nam nhân thân thể sức sống tăng trưởng trình độ, không sai biệt lắm có thể đổi mười năm thọ mệnh.

Một cái nho nhỏ thủ đoạn là có thể làm người sống lâu mười năm!

Mộ Dung lân cùng quách tất quay mắt đều tràn ngập khiếp sợ, nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt cũng càng kính sợ.

Nếu nói phía trước Mộ Dung lân cảm thấy Đường Niệm Niệm hai người thực lực rất mạnh, như vậy hiện tại liền cảm thấy hai người không phải giống nhau cường, ít nhất so với hắn bản thân phải cường hẳn rất nhiều. Phía trước Tư Lăng Cô Hồng kia lập tức, liền hắn cũng căn bản sinh không dậy nổi một chút phản kháng tâm lý.

Lúc này đây, nam nhân ở không có dừng lại rời đi, lại không có mang đi Nam Triệu Lễ, lấy hắn nói tới nói chính là: “Nam thiếu gia thân phận đặc thù, thật sự không hảo quản lý, nếu đại nhân nói phụ trách hắn an toàn vấn đề, như vậy ở đem hắn bán đấu giá phía trước, trước từ các đại nhân chưởng quản đi.”

Đối này, Đường Niệm Niệm cũng không có gì ý kiến.

Ở góc tường Nam Triệu Lễ đưa bọn họ lời nói nghe được rõ ràng, vẫn luôn không có mở miệng không ngừng là bởi vì thân thể đau đớn khó nhịn, còn có chính là không nghĩ khiến cho Đường Niệm Niệm bọn họ chú ý, lại đưa tới một đòn đánh. Đồng thời, cũng là vì ám mà xé rách một trương bùa giấy.

Đương bùa giấy xé rách thời điểm, Nam Triệu Lễ trong hai mắt hiện lên lãnh lạnh ác độc, giống như rắn độc giống nhau nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Chờ xem, chờ mù mù cùng cứu cứu lại đây, các người nhất định phải chết!

Đến lúc đó, ta nhất định, nhất định sẽ đem sở hữu sỉ nhục gấp mười lần gấp trăm lần dâng trả cho các người!

Đặc biệt là người.....

Nam Triệu Lễ ánh mắt định ở Đường Niệm Niệm trên người, hận ý nùng thần đầy mắt, tràn đầy tà niệm **.

Trong đầu thiết tưởng đem Đường Niệm Niệm bắt lấy lúc sau, như thế nào mọi cách đùa bỡn nàng. Chờ đến chơi chán rồi, lại đem người đưa cho tam thúc, tam thúc thủ đoạn, nhất định sẽ làm tiện nhân này sống không bằng chết.

Tâm tư của hắn kích động, càng nghĩ càng nhiều, trên mặt cũng có quỷ dị tươi cười, tựa hồ hết thảy đều đem thực hiện giống nhau.

-----oOo-----

57 ăn sạch sẽ

Nguồn: EbookTruyen.Net

Nam Triệu Lễ người này, lại nói tiếp cũng coi như là cái nhân vật.

Tuy rằng là cái ăn chơi trác táng, chính là so với giống nhau ăn chơi trác táng, hấn trang đến đủ thân sĩ, ra tay cũng hào phóng. So với thích bên người không phải dùng quyền thế bức bách, vẫn là dùng tiền đi thu mua con mồi bằng hữu, hấn càng am hiểu dùng cảm tình đi lừa gạt.

Một khi coi trọng con mồi, hấn sẽ tiêu phí tâm tư đi chế tạo ngẫu nhiên gặp được hiện trường, dùng soái khí bề ngoài cùng thân sĩ thái độ cùng với tiền tài đi đả động đối phương, nguy trang thành có tình nhân theo đuổi con mồi, chờ cuối cùng con mồi tự động đưa đến trong miệng của hấn, mặc hấn ăn sạch sẽ lúc sau, hấn liền sẽ không hề lưu tình ném rớt đối phương, hưởng thụ đối phương ở bị vứt bỏ sau kia một khắc tuyệt vọng thống hận từ từ mặt trái cảm xúc.

Cho tới nay, hấn sẵn diễm sử thượng có thể nói là mọi việc đều thuận lợi. Bởi vì mỗi lần nữ nhân đều là bị hấn theo đuổi tới, chẳng sợ cuối cùng bị vứt bỏ, biết chính mình là bị lừa dối, đối phương cũng tìm không thấy bất luận cái gì lý do khổng cáo hấn. Không ngừng là bởi vì hấn bối cảnh đại, càng là bởi vì mỗi lần đến cuối cùng đều là nữ nhân chính mình đem chính mình đưa đến hấn bên miệng, cầu hấn ăn luôn.

Không nói Nam Triệu Lễ ở bên ngoài là thế nào phong lưu tiêu sái, ở nam gia cùng Khương gia, hấn cũng coi như là cái thành công giả chi nhất.

Tuy rằng hấn không có tu luyện thiên phú, chỉ có một ít cường thân kiện thể ngoại tại công phu, chính là hấn sẽ làm buôn bán, tính cách cũng sẽ thảo người niềm vui, tại gia tộc sẽ làm người, sẽ ôm đùi.

Chẳng những đem mẹ nó hống đến đau hấn đau đến tâm can bảo bối, liền Khương gia bên kia người cũng đối hấn ấn tượng không tồi, đem hấn coi như Khương gia người tới đối đãi.

Như vậy Nam Triệu Lễ, tự nhiên liền trở thành thái tử gia giống nhau tồn tại. Từ nhỏ đến lớn, cơ hồ không có chịu quá bất luận cái gì suy sụp.

Cố tình, giờ này ngày này, trêu chọc đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng trên đầu.

Nếu hấn trêu chọc không phải bọn họ hai người, lấy hấn hành động, tuy rằng ý tứ sáng tỏ, nhưng rốt cuộc không có thật sự chiếm được cái gì tiện nghi phân thượng, người khác đều sẽ mở to liếc mắt một cái nhăm một con mắt liền tính, nói không chừng còn muốn trang đến cái gì cũng không biết, cùng hấn ôn tồn nói chuyện, xưng huynh gọi đệ hảo anh em bạn tốt linh tinh.

Cố tình, hấn trêu chọc chính là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, một cái ái thê như mạng nam nhân, một cái trừ bỏ người một nhà, đối đãi người ngoài phương diện vô tâm không gan nữ nhân. Hơn nữa hấn tốt không đề cập tới, còn đưa ra chính mình cùng Khương gia quan hệ, tự nhiên liền rơi vào một cái bi thảm hoàn cảnh.

Lúc này Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đã rời đi ghé lô, đi vào nhà đấu giá đã sớm cho bọn hấn chuẩn bị tốt VIP thuê phòng.

Nam Triệu Lễ không có bị mang tiến vào, đến nỗi bị ném tới nơi nào, Đường Niệm Niệm không có quản. Dù sao Tư Lăng Cô Hồng sẽ không lộng chết hấn, tới rồi bán đấu giá thời gian, nhất định sẽ xuất hiện là được.

Thuê phòng không gian rất lớn, bóng loáng đá cẩm thạch phô địa, thủy tinh hình thức gia cụ, toàn bộ phòng hiện ra một cỗ mộng ảo tinh xảo mỹ cảm.

Như vậy phòng thực phù hợp nữ nhân thẩm mỹ quan cùng ảo tưởng.

Đường Niệm Niệm đối với xinh đẹp sự vật từ trước đến nay có hảo cảm, tuy rằng phòng so với nàng xem qua cảnh đẹp tính không được cái gì, nhưng rất cuộc vẫn là xinh đẹp. Nàng từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực bay xuống xuống dưới, khinh phiêu phiêu dừng ở phôi lông mềm cái đệm thủy tinh ghế, một tay chống cằm, nghiêng đầu nhìn Tư Lăng Cô Hồng, “Đến ăn cơm thời gian.”

Thủy tinh pha lê mộng ảo không gian, ăn mặc đơn bạc váy thiếu nữ, làn da ở thủy tinh phụ trợ hạ càng thêm thủy nộn trong sáng, tinh xảo như họa mặt mày, thủy mặc chảy xuôi sáng trong đồng tử, đồ bưng thủy nộn môi, đóng mở liền bình tĩnh toát ra ‘đến ăn cơm thời gian’ như vậy mềm mại lời nói.

Tư Lăng Cô Hồng nhin không được cười khẽ ra tiếng. Vô luận hai người cùng nhau qua dài hơn thời gian, ở hấn trong mắt, nàng trước sau đều chưa từng biến quá.

Giờ này khắc này, trước mắt cái này làm hấn tâm thần mềm thành một bãi nước ao nữ tử, cùng bọn họ mới gặp khi trùng hợp, dùng cặp kia thủy lượng trong suốt hai mắt nhìn hấn, bình tĩnh lại ngây thơ, khát vọng hấn uy thực.

Tư Lăng Cô Hồng đi phía trước đi rồi một bước, khom lưng làm tầm mắt cùng Đường Niệm Niệm ngang hàng, thanh âm réo rất thuần mê, “Niệm Niệm muốn ăn cái gì cơm?”

Đường Niệm Niệm sóng mắt quơ quơ, cảm thấy Tư Lăng Cô Hồng thái độ có chút không đơn giản, lại không có nghĩ nhiều, tự nhiên duỗi tay đem hấn thật dài tóc đen bắt một sợi ở trong tay, dùng ngón tay quấn quanh chơi, tự hỏi nói: “Ngô..... Không ăn cơm, ăn bánh kem hảo, mặt trà.....”

Nàng lời nói còn không có nói xong, Tư Lăng Cô Hồng bỗng nhiên đánh gãy nàng, “Niệm Niệm ăn uống đói bụng, vẫn là môi đói bụng?”

“Ăn?” Đường Niệm Niệm nghi hoặc ngẩng đầu, tầm mắt từ Tư Lăng Cô Hồng đầu tóc, đối thượng hấn đôi mắt.

Liếc mắt một cái liền nhìn thấy Tư Lăng Cô Hồng thâm thúy lại ôn nhu ánh mắt, sáng tỏ cái gì.

Nàng cái này tu vi, đương nhiên sẽ không thật sự đã đói bụng. Chỉ là như cũ ăn ngon, cũng thói quen một ngày tam cơm thôi.

Tư Lăng Cô Hồng vấn đề này, liền hỏi như vậy, Đường Niệm Niệm có lẽ còn lười đến suy nghĩ có khác cái gì hàm nghĩa. Bất quá cùng thời điểm thấy hấn ánh mắt biến hóa, nàng liền đã hiểu. Như vậy ánh mắt, rõ ràng chính là Cô Hồng động tình khi mới có ánh mắt.

Tư Lăng Cô Hồng khước miệng nhẹ dương, rõ ràng là ôn nhu cực kỳ mỉm cười, cố tình lại có một cổ ma tính, câu nhân vô cùng. Trong tay hấn lấy ra một khối mật trà bánh kem, sắc hương vị đều đầy đủ, trà lục cùng tuyết trắng bột phấn, thoạt nhìn thềm chết người.

“Niệm Niệm muốn ăn cái nào?” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng hỏi.

Hấn ly Đường Niệm Niệm rất gần, thâm thúy con người, nguyệt hoa gợn sóng du chuyển, chuyên chú nhìn Đường Niệm Niệm. Mật trà bánh kem ly Đường Niệm Niệm cũng rất gần, cùng Tư Lăng Cô Hồng đầu ngang hàng, mùi hương dễ dàng liền bay vào Đường Niệm Niệm chóp mũi.

Trước mắt, trừ bỏ mật trà bánh kem có thể ăn, còn có thể cái gì có thể ăn?

Người khác có lẽ nhất thời không hiểu, Đường Niệm Niệm lại hiểu được.

Nàng yên lặng nhìn Tư Lăng Cô Hồng, tròn mắt dao động thật sự chậm, từ mật trà bánh kem đến Tư Lăng Cô Hồng. Trong chốc lát, nàng cúi người triều Tư Lăng Cô Hồng trong tay mật trà bánh kem tới gần, mở ra cái miệng nhỏ cắn một ngụm.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt thâm thâm, mặt lớn lên lông mi nhẹ rũ, lệnh mi mắt thanh ảnh càng thêm nùng thâm, lệnh người ẩm đạm thần thương u buồn khí chất đột nhiên sinh ra.

Hắn có một loại, đem trong tay bánh kem đốt thành cặn bã xúc động.

Đừng nói với hắn cái gì cùng một khối bánh kem, vẫn là cùng một khối chính mình làm bánh kem ghen là cỡ nào rớt đáy sự tình. Dù sao hắn chính là bị Đường Niệm Niệm lựa chọn cấp bị thương, tâm tình ẩm đạm. Hắn đối với Niệm Niệm, thế nhưng còn không có một khối bánh kem tới mê người?

Tư Lăng Cô Hồng cảm xúc dao động từ trước đến nay thực thiển, ẩm đạm mát mát cảm xúc cũng không rõ ràng. Từ hắn mặt ngoài càng là khó coi đến ra tới, bất quá Đường Niệm Niệm vẫn là cảm giác được, thậm chí có thể mơ hồ cảm giác được hắn nội tâm ý tưởng, ai kêu hai người có tình chú tồn tại.

Nàng chớp chớp mắt mắt, trong ánh mắt chớp động một tia giao hoạt ý cười, khoe miệng cũng câu lấy.

Nàng cúi người động tác không có thu hồi tới, theo liền triều Tư Lăng Cô Hồng thò lại gần, một tay xuyên qua hắn mặc phát, câu lấy cổ hắn, môi đụng phải hắn, trước liếm liếm, ngay sau đó cũng cắn một ngụm.

Này một ngụm cắn đến không nhẹ, không xuất huyết lại có dấu răng.

Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt nhoáng lên, liền mở miệng, tùy ý Đường Niệm Niệm đem đầu lưỡi với vào đi làm xằng làm bậy.

“Cô Hồng ăn ngon.” Đường Niệm Niệm toàn bộ thân mình trọng lượng đều đè ở Tư Lăng Cô Hồng trên người, thu hồi môi lưỡi sau đạm nhiên đánh giá.

Tư Lăng Cô Hồng nháy mắt bị chữa khỏi, nhìn mắt bị cắn một ngụm mặt trà bánh kem, “Vì cái gì ăn trước bánh kem?”

Đường Niệm Niệm trắng ra nói: “Ném thử mới mẻ.” Nói lại hướng bên kia bánh kem cắn.

“Ăn?” Tư Lăng Cô Hồng theo nàng ý, đem bánh kem bắt được nàng bên môi.

Đường Niệm Niệm nuốt một ngụm, hưởng thụ híp híp mắt mắt, đầu cũng bất động, liền tròn mắt chút hướng hẳn, nói: “Ăn trước Cô Hồng nói, ít nhất một ngày đều ăn không hết những thứ khác.”

Lời này đặc biệt trắng ra thản nhiên.

Tư Lăng Cô Hồng đôi mắt một thâm, trong tầm mắt nàng nghiêng mắt khi, đuôi mắt không tự biết phong tình biểu lộ, câu đắc nhân tâm thần loạn run. Đặc biệt là nàng cái miệng nhỏ ăn bánh kem, còn nói như vậy hàm nghĩa thật lớn lời nói, đối nam nhân tới nói là không gì sánh được dụ hoặc.

Nguyên bản Tư Lăng Cô Hồng động tình, lại không tính toán làm được kia một bước. Lúc này nghe được Đường Niệm Niệm nói như vậy, rõ ràng là rất có chuẩn bị tâm lý, đánh trước thỏa mãn thềm trùng lại cùng hẳn điên loạn đảo phượng ý tứ, làm hẳn tâm tư lập tức liền dậy.

Tuy rằng, hẳn vẫn là có một tia bất mãn kia khối bánh kem.

Một khối bánh kem thực mau bị Đường Niệm Niệm tiêu diệt.

Này liền hình như là một cái dụ triệu.

Đường Niệm Niệm còn không có phản ứng lại đây, môi đã bị Tư Lăng Cô Hồng ngăn chặn, một sữa vừa mới bị động nhậm nàng làm xằng làm bậy, lúc này hoàn toàn là áp dụng chủ động càn quét nàng khoang miệng mỗi một chỗ, bá đạo lại ôn nhu, khơi mào nàng mẫn cảm.

Lúc này, Tư Lăng Cô Hồng thân thể về phía sau đảo đi, bởi vì Đường Niệm Niệm cả người đều treo ở hấn trên người, tự nhiên liền theo hấn ngã xuống đi.

Nàng liền ghé vào hấn trên người, chờ hấn buông ra nàng môi khẩu thời điểm, chỉ bực liền tiếp hai người đổ bưng môi, có loại cực hạn ái muội lửa nóng.

Tư Lăng Cô Hồng cười nhạt, đôi mắt híp độ cung hoặc nhân, hấn lời kéo Đường Niệm Niệm tay, đặt ở miệng mình thượng, thanh âm khàn khàn, “Không ngừng là môi.....” Hấn nắm tay nàng, theo xuống phía dưới, cổ, hầu kết, ngực, eo bụng..... Ôn nhu nói nhỏ, “Nơi này, nơi này..... Chỉ cần Niệm Niệm tưởng, đều có thể ăn sạch sẽ.”

Đường Niệm Niệm ánh mắt ngờ ngác, tuyết trắng gương mặt dần dần hiện lên đỏ bưng, hô hấp cũng suyễn suyễn. Nàng đầu ngón tay run rẩy, bị Tư Lăng Cô Hồng nắm đụng chạm mỗi một chỗ, đều như là có thể năng nàng đầu ngón tay, làm kia nhiệt lưu theo nàng đầu ngón tay chui vào toàn thân.

“..... Cô Hồng!” Đường Niệm Niệm ánh mắt khôi phục thanh minh, che một tầng ** hơi nước, nghiêm túc nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng.

Từ Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt, nàng nhìn ra được tới, hấn động tình sâu vô cùng. Cố tình, có thể nhẫn đến bất động, dễ dàng đến đem nàng trêu chọc lên.

“Ân?” Tư Lăng Cô Hồng ứng, tiếng nói thế nhưng ám ách không thôi, chiêu hiện hấn động tình.

Kia cao gầy âm cuối, như là hồng mao liễu hơn người tâm thần, ngựa đến khó có thể tự giữ.

Đường Niệm Niệm hít một hơi, nghiêm túc nói: “Ta nhất định sẽ ăn sạch sẽ!”

Tư Lăng Cô Hồng ngẩn ra, sau đó bật cười, tiếng cười khàn khàn. Tuy rằng hấn thân ở phía dưới, ánh mắt lại thâm thúy gợi cảm đến nguy hiểm, lệnh người cả người lửa nóng, có loại bị áp đảo ảo giác. Hấn tươi cười ôn nhu lại ma mị, nhẹ nhàng nói: “Hảo a.”

Quần áo xé rách thanh âm vang lên.....

Đương thuê phòng hai người tình mê ý loạn thời điểm, bên ngoài nhà đấu giá lại loạn làm một đoàn.

Người đến người đi trong đại sảnh, chỉ có mấy miếng vải rách treo trên người, có thể nói là cả người ** chật vật Nam Triệu Lễ đã bị gác ở chỗ này, lệnh mỗi một cái lỗi đi nhỏ người đều có thể thấy.

Đương có người tới gần duỗi tay muốn đụng vào hấn thời điểm, lại bị một đạo nhìn không thấy cái chắn ngăn trở, mọi người lập tức liền minh bạch, đây là những cái đó cổ xưa đại gia tộc thủ đoạn. Cũng không biết Nam Triệu Lễ là đắc tội với ai, thế nhưng lọt vào như vậy vũ nhục trừng phạt, một đám đi ngang qua người đều đương xem kịch vui, còn chỉ e thiên hạ không loạn đem tin tức truyền đi ra ngoài.

-----oOo-----

058 Khương gia người tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Hiện đại là tin tức internet dày đặc xã hội, vô luận là hiện đại thành thị, vẫn là cổ xưa lánh đời gia tộc, internet đều ắt không thể thiếu.

Nam Triệu Lễ xé rách bùa giấy thời điểm, đang ở Khương gia khương mai lâm liền cảm giác được. Nàng đánh ra vài đạo thủ quyết liền cảm ứng được Nam Triệu Lễ sở tại, biết Nam Triệu Lễ dưới mặt đất nhà đấu giá thời điểm, trong lòng còn không khỏi cảm thấy kỳ quái.

Theo đạo lý tới nói, ngầm nhà đấu giá người đều nên biết nhi tử thân phận. Ở nơi đó, căn bản là sẽ không có người dám đối phó nhi tử mới đúng. Chỉ là không ai dám đối phó nhi tử nói, nhi tử lại như thế nào sẽ xé chính mình cho hấn cầu cứu phù?

Khương mai lâm đối nhà mình nhi tử tính tình vẫn là hiểu biết, biết hấn sẽ không khai loại này nghiêm trọng vui đùa, suy nghĩ một hồi liền có chút luống cuống.

Ở nàng bên người chính là Khương gia đương nhiệm gia chủ, nàng thân ca ca, Khương Cẩm.

Khương mai lâm khác thường thần sắc bị hấn phát giác, liền nghiêm khắc triều nàng nhìn thoáng qua, cảnh kỳ nàng không cần lộn xộn.

Nguyên bản nhớ tới thân rời đi khương mai lâm không thể không an tĩnh ngồi xuống, trong lòng tưởng: Dưới mặt đất nhà đấu giá hấn là sẽ không phát sinh đại sự, nói không chừng triệu lễ chỉ là nhất thời hoảng loạn, không cần thận xé. Liền tính thật sự có việc, ngầm nhà đấu giá xem ở Khương gia cùng nam gia mặt mũi, cũng nhất định sẽ bảo hộ triệu lễ.

Như vậy tự mình an ủi một phen, Khương mai lâm mới hơi chút bình tĩnh trở lại, tiếp tục nghe hội nghị.

Trận này hội nghị vẫn là nhân ngầm nhà đấu giá dựng lên. Bởi vì bọn họ vừa mới được đến tin tức, nhà đấu giá bên trong được đến giống nhau bảo vật.

Nhược thủy.

Đây là truyền thuyết cùng sách cổ bên trong mới có thể xuất hiện bảo vật, không nghĩ tới hiện thực thế nhưng xuất hiện.

Chẳng sợ chỉ có một giọt, đối với bọn họ này đó cổ xưa gia tộc tới nói đều là vật báu vô giá.

Huống chi bọn họ Khương gia chủ yếu chính là luyện dược, luyện khí một môn. Nhược thủy thứ này, vô luận dùng ở đâu phương diện đều không bình thường, tu luyện cổ đạo pháp người có thể đem nó luyện hóa nhập thể, trở thành một môn đòn sát thủ, bọn họ Khương gia tắc có thể lấy tới luyện chế đồ vật, luyện dược, liên thể, hiệu dụng lớn hơn nữa.

Lần này hội nghị có cuối cùng kết quả, cơ hồ là mỗi người đều nghĩ đến kết quả, vô luận như thế nào đều phải đem nhược thủy được đến.

Chờ hội nghị sau khi chấm dứt, phòng họp người từng người tan đi, đã chuẩn bị nhích người đi nhà đấu giá.

Lúc này Khương Cẩm mới có thời gian triều Khương mai lâm hỏi: “Vừa mới là chuyện như thế nào? Thương lượng chính sự thời điểm còn thất thần?” Theo đạo lý tới nói, Khương mai lâm giả đi nam gia, Khương gia quan trọng hội nghị nàng là vô pháp tham gia. Chính là nàng cùng Khương Cẩm huynh muội hai người quan hệ đánh tiểu liên hảo, cũng là Khương Cẩm cho nàng đặc quyền.

Khương mai lâm cũng rõ ràng điểm này, nhưng Khương Cẩm vẫn luôn thực tôn kính.

“Là triệu lễ đưa nhỏ này.” Khương mai lâm cau mày, “Triệu lễ xé ta cho hấn cầu phù.”

Khương Cẩm vừa nghe liền biết sự tình nghiêm trọng tính, cũng lý giải khương mai lâm phía trước thất thố, “Hảo hảo như thế nào sẽ xé..... Hấn hiện tại ở nơi nào, người hấn là đã biết.”

Khương mai lâm nói: “Ta cũng kỳ quái. Hấn hiện tại ở nhà đấu giá bên kia, theo đạo lý tới nói, nhà đấu giá bên trong căn bản là không có người dám đối phó hấn, như thế nào sẽ làm hấn xé phù đâu.”

“Ba!”

Một cái trầm ổn thanh niên đi đến, sắc mặt rất khó xem. Hấn thấy được khương mai lâm, sắc mặt càng thêm khó coi, kêu một tiếng: “Cô cô.”

“Thắng thao?” Khương Cẩm nhìn đến thanh niên, nghi hoặc hỏi: “Sắc mặt như vậy không tốt, là đã xảy ra sự tình gì?”

Khương thắng thao đem cánh tay kẹp laptop lấy ra tới, đi tới hai người trước mặt, sau đó đem notebook cái nắp mở ra, đem bên trong hình ảnh hiện ra hai người trước mặt, “Các người nhìn xem sẽ biết.”

Đây là lấy hắc kim sắc vì bối cảnh trang web, trang web bên trong biểu hiện ngầm nhà đấu giá hàng đấu giá tư liệu cùng mặt khác sự kiện. Cái này trang web người thường căn bản là tìm không thấy, chỉ có biết chính xác mở ra phương pháp cùng mật mã mới có thể tiến vào.

Khương Cẩm cùng khương mai lâm liếc mắt một cái liền thấy được bên trong đại tiêu đề —— nam gia thiếu gia lừa lòn đại sảnh kinh hiện hình người hàng đấu giá, thế nhưng là Nam Triệu Lễ!

Ở tiêu đề dưới chính là Nam Triệu Lễ chặt vật bất kham, mặt mũi bầm dập ** hình tượng.

Này phát thiệp người tổng cộng phóng đi lên mấy chục bức ảnh, đem Nam Triệu Lễ mỗi một cái góc độ đều chiếu một cái biến, ngay cả quan trọng bộ vị đều không có buông tha, cũng không biết có phải hay không cùng Nam Triệu Lễ có thù oán.

Khương Cẩm cùng khương mai lâm sắc mặt nháy mắt xanh mét, khương mai lâm thậm chí tức giận đến thân thể đều run rẩy lên. Nàng nhìn chằm chằm ảnh chụp bên trong, Nam Triệu Lễ cánh tay thượng bốt, biết ảnh chụp bên trong người thật sự chính là con trai của nàng, nhất thời tức giận đến duỗi tay đem laptop chụp đi ra ngoài, nện ở trên mặt đất lóe hạ lam quang liền tắt lửa.

“Ai! Là ai!” Khương mai lâm gầm nhẹ, nghiêng răng nghiêng lợi, “Nhà đấu giá không muốn sống nữa sao? Cũng dám bán đấu giá ta nhi tử! Đây là tính toán cùng Khương gia đối nghịch sao!”

“Bình tĩnh một chút.” Khương Cẩm đồng dạng tức giận, càng nhiều vẫn là nan kham. Nói như thế nào Nam Triệu Lễ đều là nửa cái Khương gia người, ngày thường hẳn đối Nam Triệu Lễ vẫn là thích, các đại gia tộc người cũng biết Nam Triệu Lễ ở Khương gia địa vị. Hiện tại Nam Triệu Lễ phát sinh chuyện như vậy, không chỉ có làm nam gia mất mặt, đồng dạng cũng làm Khương gia mất mặt.

“Chuyện gì đều chờ tới rồi nhà đấu giá lại nói.”

Khương mai lâm nghe ra Khương Cẩm khẩu khí tối tăm, tâm thần nháy nháy, miễn hàm xin lỗi nói: “Ca, triệu lễ vô dụng, làm Khương gia ném thể diện, thật sự thực xin lỗi.”

Khương Cẩm trong lòng không cao hứng, thấy khương mai lâm xin lỗi, cũng không hảo đối nàng phát hỏa, gật đầu nói: “Sự tình còn biết rõ ràng, người không cần thiết vội vã bồi tội. Mặc kệ nói như thế nào triệu lễ đều là ta cháu trai, như thế nào cũng không thể bị người ngoài khi dễ đi.”

Khương mai lâm vội vàng nói là, sau đó vội vã rời đi, chuẩn bị nhích người đi nhà đấu giá.

Khương Cẩm cùng Khương Thắng thao nhìn nàng rời đi, chờ nhìn không thấy nàng thân ảnh sau, Khương Thắng thao mới mở miệng, “Ba, ta sớm nói qua, Nam Triệu Lễ một chút dùng đều không có, hiện tại việc này.....”

Hắn lời nói còn không có nói xong, đã bị Khương Cẩm đánh gãy, “Cái gì đều đừng nói nữa, hiện tại nói cái gì cũng chưa dùng, đi nhà đấu giá.”

Khương Thắng thao nghe lời gật đầu.

Vô luận là nhược thủy tin tức, vẫn là Nam Triệu Lễ tin tức, thực mau liền truyền vào các đại gia tộc lỗ tai. Ngày đó không chỉ có Khương gia người nhích người đi nhà đấu giá, mặt khác một ít chuẩn bị đến cuối cùng một ngày lại nhích người gia tộc cũng mỗi người có hành động.

Ở nhà đấu giá chuyên chúc trang web diễn đàn, có quan hệ Nam Triệu Lễ thiệp trải qua nửa ngày thời gian đã bị đỉnh tới rồi tới cao một tầng, cổ tình phía dưới nhấn lại không nhiều lắm. Rốt cuộc Nam Triệu Lễ là nam gia cùng Khương gia người, phần lớn người dám xem náo nhiệt, lại không dám thật sự nói nói mát, liền sợ cấp Khương gia nhớ thương thương.

Một buổi tối thời gian thực mau liền đi qua, nhà đấu giá trên sân thượng, từng trận tư nhân phi cơ trực thăng rút xuống.

Khương mai lâm đi ra phi cơ trực thăng thời điểm, liền nhìn đến nam gia phi cơ trực thăng cũng tới rồi. Cái thứ nhất đi ra trung niên nam nhân, vừa lúc chính là nàng lão công, nam thoi.

Khương mai lâm không có cấp nam thoi sắc mặt tốt xem, lạnh lùng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, liền triệu nhà đấu giá đại sảnh đi. Nam thoi sớm đã thành thói quen nàng loại thái độ này, ai kêu Khương mai lâm gia tộc bối cảnh cường, nàng bản thân ở nhà mẹ đẻ địa vị lại cao, từ giả cho hắn liền vẫn luôn đề ở trên đầu của hắn.

Hơn mười phút thời gian, khương mai lâm liền đến ảnh chụp biểu hiện nhà đấu giá đại sảnh.

Buổi sáng trong đại sảnh, tới tới lui lui không có bao nhiêu người, đại gia ở ngày hôm qua thời điểm xem nào nhiệt liền xem đến không sai biệt lắm.

“Khương a di.”

Sáng sớm liền chờ ở chỗ này mình cảm trình nhìn đến khương mai lâm thân ảnh, vội vàng lôi kéo làm quen kêu lên.

Khương mai lâm biết mình cảm trình là Nam Triệu Lễ bằng hữu, vốn dĩ không có hảo tâm tình ứng phó hẳn, bỗng nhiên nghĩ đến hẳn có lẽ biết chút cái gì, cũng liền triệu hẳn gật gật đầu, sau đó ánh mắt liền dừng ở Nam Triệu Lễ trên người.

Lúc này Nam Triệu Lễ so ảnh chụp thượng còn muốn chặt vật, không chỉ là không có mặc quần áo, chủ yếu vẫn là mau một ngày không có ăn cơm, cả người thượng thương cũng không có xử lý, đau một buổi tối, cả người đều héo rút thành một đoàn. May mắn hẳn không có quá nghiêm trọng thấy huyết miệng vết thương, bằng không nhiễm trùng sinh mủ liền càng phiền toái.

“Triệu lễ!” Khương mai lâm thấy như vậy một màn, sắc mặt liền vắn vẹo. Đã đau lòng Nam Triệu Lễ, lại phần hận phía sau màn độc thủ. Nàng nhanh chóng đi qua đi, duỗi tay liền phải đem Nam Triệu Lễ ôm.

Minh cảm trình vội vã nói: “Khương a di, cái kia không thể đụng vào.....”

Hắn lời nói vẫn là chậm một bước, khương mai lâm đã đi tới Nam Triệu Lễ trước mặt, duỗi tay qua đi.

“A!” Khương mai lâm kêu sợ hãi một tiếng, thân mình té ngã trên mặt đất kịch liệt run rẩy.

Tay nàng đã tiêu một mảnh, huyết nhục mơ hồ.

Minh cảm trình bị trước mắt một màn dọa sợ, “Không đúng a, ngày hôm qua người khác đi chạm vào thời điểm, chỉ là không gặp được, sẽ không như vậy.”

“A Lâm!” Nam thoi vừa lại đây, vừa lúc liền nhìn đến Khương mai lâm bị thương hình ảnh.

Ở nam thoi mặt sau còn có mặt khác nam gia người, cùng với mặt khác mấy cái đại gia tộc người.

Mọi người liền nhìn nam thoi đem Khương mai lâm nâng dậy tới, lại nhìn ngã trên mặt đất không biết sống chết Nam Triệu Lễ, trên mặt biểu tình khác nhau, thấp giọng nghị luận.

“Sao lại thế này.” Một đạo lãnh trầm thanh âm vang lên, làm ở đây mọi người đều dừng lời nói.

Chỉ thấy lầy Khương Cẩm dẫn đầu, Khương gia người rút cuộc tới.

“Ca, có kết giới.” Khương mai lâm nghiêng rằng nghiêng lợi nói nhỏ, dựa vào nam thoi trong lòng ngực không có biện pháp nhúc nhích. Không chỉ là bàn tay xé rách đau đớn làm nàng khó có thể chịu đựng, liền thân thể đều giống như bị điện lưu tê mỗi, một chút sức lực đều không có, “Triệu lễ chung quanh có kết giới, một chạm vào liền có cương lôi, uy lực rất lớn.”

Khương Cẩm nhíu mày. Hắn đi đến Nam Triệu Lễ trước mặt, không có tự tiện đi thăm dò kết giới cường độ, giơ ra bàn tay.

Một con màu đen tựa bọ cánh cứng giống nhau sâu từ hắn bàn tay bò ra tới, triều Nam Triệu Lễ bay qua đi.

Từ!

Ở khoảng cách Nam Triệu Lễ 1 mét khoảng cách, một tiếng nhẹ nhàng thanh âm vang lên, kia chỉ màu đen sâu liền biến thành một sợi khói đen, không lưu một chút tung tích.

Khương Cẩm sắc mặt nháy mắt liền trở nên âm trầm cực kỳ.

Hắn biết, Nam Triệu Lễ lúc này là trêu chọc đến cao thủ.

“Ngô.....” Lúc này, bên trong không biết chết sống Nam Triệu Lễ thể nhưng phát ra một tiếng thấp thấp nói mê, sau đó chậm rãi mở hai mắt. Hắn mới mở to mắt, liền thấy trước mặt Khương Cẩm âm trầm sắc mặt, cùng với một đôi trăn ngập tối tăm hai mắt, tức khắc bị hoảng sợ.

Chỉ là kinh hách lúc sau, Nam Triệu Lễ lập tức liền tới rồi tinh thần, ý đồ triều Khương Cẩm đi qua đi, lại phát hiện chính mình cả người một chút sức lực cũng không có, chỉ là hơi chút động nhất động liền đau đớn vô cùng, chỉ có thể há mồm hô: “Cứu cứu, cứu cứu người đã đến rồi, người là tới giúp ta sao, ta liền biết!”

Hắn tươi cười vắn vẹo, trang bị bầm tím mặt có vẻ dữ tợn khó coi.

“Súc sinh!”

Khương Cẩm khó thở, lạnh lùng mắng ra này hai chữ.

Nam Triệu Lễ tức khắc sửng sốt.

Khương mai lâm cùng nam thoi cũng sửng sốt, ngay sau đó hai người sắc mặt đều trở nên khó coi, bên kia nam gia người đồng dạng đen mặt.

Nam Triệu Lễ là bọn họ nam gia huyết mạch, hắn nếu là súc sinh, bọn họ nam gia người tính cái gì?

-----oOo-----

059 hiểu biết chân tướng

Nguồn: EbookTruyen.Net

Khương Cẩm vừa mới mắng xong liền biết chính mình thất thố. Chỉ là hắn cũng không hối hận, cũng không có bất luận cái gì xin lỗi. Mắng liền mắng, bọn họ nam gia còn có thể thế nào không thành. Vốn dĩ chuyện này, chính là Nam Triệu Lễ làm sai.

“Cứu, cứu cứu?” Nam Triệu Lễ ngốc ngốc nhìn Khương Cẩm.

“Ca.” Khương mai lâm lúc này khôi phục một ít thể năng, thoát khỏi nam thoi nâng. Nàng đi đến Khương Cẩm bên người, nghi hoặc nhìn hắn, thấp giọng hỏi: “Có cái gì vấn đề sao?”

Nếu sự tình có thể đơn giản giải quyết, Khương Cẩm tuyệt đối sẽ không thất thố mắng chửi người. Tuy rằng Nam Triệu Lễ bị mắng súc sinh, nàng mặt mũi thương cũng quá không dậy nổi. Bất quá so với Khương Cẩm lửa giận, mặt mũi gì đó đều không đáng giá nhắc tới.

Khương Cẩm mặt âm trầm, không có trả lời khương mai lâm vấn đề, xoay người liền đi.

“Ca? Ca!” Khương mai lâm biến sắc, kêu vài tiếng đều không chiếm được Khương Cẩm đáp lại, lập tức sẽ biết sự tình không đơn giản. Nàng đang định đuổi theo đi, liền nghe được phía sau truyền đến một tiếng kinh nghi thanh, “Di? Chẳng lẽ cái này chỉ biết thương Khương gia người?”

Thanh âm này vang lên, khương mai lâm quay đầu triều mặt sau nhìn lại, liền nhìn đến nam gia một người chính đuổi tay đụng chạm ở vô hình kết giới thượng. Từ hắn bàn tay hạ có thể nhìn đến mơ hồ không khí gợn sóng, chính là này nói vô hình kết giới cản trở mọi người tới gần, mà cái này đụng chạm kết giới nam người nhà chỉ là bị cản trở, không có bất luận cái gì bị thương bị bài xích hiện tượng.

Khương mai lâm tâm thần căng thẳng, minh bạch người này nói ra câu nói kia ý tứ. Nàng lại triều Khương Cẩm nhìn lại, liền nhìn đến ròi đi Khương Cẩm cũng không biết khi nào dừng nện bước, chính hướng tới bên này nhìn, vốn là âm trầm sắc mặt càng thêm khó coi, nhìn kết giới bên trong Nam Triệu Lễ ánh mắt cũng lạnh băng lên.

Khương mai lâm minh bạch Khương Cẩm nhất định là hiểu ngầm tới rồi cái gì. Tỷ như..... Vì cái gì kia nói kết giới chỉ thương tổn bài xích Khương gia người? Nhất định là bố trí hạ đạo kết giới này người cố ý nhằm vào Khương gia. Chính là Nam Triệu Lễ rõ ràng họ nam, hẳn chọc phiền toái vì cái gì từ Khương gia tới gánh vác? Nơi này kỳ quặc không thể không làm người suy nghĩ, có thể hay không là Nam Triệu Lễ lợi dụng Khương gia tới làm tấm mộc, nói gì đó lời nói làm đối phương nhớ thương thương Khương gia?

Như vậy một suy nghĩ, tức khắc làm Khương Cẩm đối Nam Triệu Lễ ấn tượng xuống dốc không phanh.

Nếu hẳn trêu chọc người không có gì bản lĩnh, như vậy hẳn lợi dụng Khương gia làm chỗ dựa cũng không có gì, chỉ cần đem đối phương giải quyết chính là. Cố tình lúc này hẳn trêu chọc người không đơn giản, dám can đảm chính diện nhằm vào Khương gia, vậy không giống nhau. Đương nhiên, Khương Cẩm đảo không cảm thấy đối phương đấu đến quá Khương gia, chỉ là lấy kết giới cường độ tới suy đoán đối phương bản lĩnh, nhưng thật ra có thể cho Khương gia ra một chút huyết.

Nhưng mà ra điểm này huyết, Khương Cẩm cũng không vui nhìn thấy.

Khương Cẩm hừ lạnh một tiếng, không hề dừng lại rời đi.

Khương thẳng tháo cùng mặt khác Khương gia người liền đi theo hẳn phía sau.

“Nam thoi, người trước nhìn triệu lễ.” Khương mai lâm công đạo nam thoi một tiếng, vội vàng đuổi kịp Khương Cẩm mặt sau.

Nàng trước sau tín nhiệm Khương gia thắng qua nam gia. Nam Triệu Lễ đã xảy ra chuyện, nàng cũng chỉ sẽ mượn Khương gia bản lĩnh đi giải quyết, không đem nam gia để vào mắt.

Nam thoi há mồm đang muốn đáp ứng, liền thấy khương mai lâm thân ảnh đã đi xa, căn bản là nghe không được chính mình thanh âm. Nhất thời sắc mặt của hắn đổi đổi, sắc mặt hiện lên một mặt tự giễu, nuốt xuống chuẩn bị nói ra quan tâm lời nói, canh giữ ở Nam Triệu Lễ bên người.

Mặc kệ là cái này lão bà, vẫn là đứa con trai này, đều đứng ở Khương gia bên kia, đối đãi Khương gia so đối đãi nam gia còn muốn thân cận tôn kính, làm hắn cái này làm trượng phu cùng phụ thân người thực khó xử.

“Nam thoi, ta đã nói rồi, nhà cao cửa rộng tức phụ không hảo cưới.” Một vị ăn mặc thường phục lão nhân đi đến nam thoi bên người.

Nam thoi không nói gì. Hắn cưới khương mai lâm, không phải vì trèo cao Khương gia, là thật sự đối khương mai lâm động cảm tình. Chỉ là nhiều năm như vậy, khương mai lâm thái độ làm này phân tình yêu không ngừng hạ nhiệt độ, liền nam thoi chính mình cũng không biết chính mình có phải hay không còn yêu thích này nàng.

“Cầm trình.” Nam thoi thấy được một bên đứng, vẻ mặt do dự, tựa hồ không biết nên cùng đi hay là nên ở lại mình cầm trình.

Minh cầm trình đánh một cái giạt mình, vội vàng đáp: “Là, nam thúc thúc, có chuyện gì sao?”

Nam thoi nhìn kết giới bên trong có khẩu khí tiến không khẩu khí ra, đối chính mình một bộ không muốn như thế nào phản ứng Nam Triệu Lễ, bất đắc dĩ thở dài một hơi, đối minh cầm trình nói: “Người vẫn luôn đi theo triệu lễ, hắn là biết chút sự tình đi.”

“Cái này.....” Minh cầm trình trộm nhìn về phía Nam Triệu Lễ.

Nam Triệu Lễ cắn răng kêu lên: “Muốn hỏi cái gì sẽ không trực tiếp hỏi ta sao?”

Như vậy ác liệt khẩu khí làm nam thoi nhú mào, sắc mặt cũng bực bội lên. Hắn hơi hơi hé miệng, nhin xuống tức giận mắg Nam Triệu Lễ xúc động quá, lạnh giọng nói: “Vậ người chính mình nói, vì cái gì người sẽ bị nhốt ở nơi này.”

Nam Triệu Lễ ở Khương Cẩm nơi đó bị đả kích, hiện tại lại nhìn không tới Khương Cẩm người, hy vọng chỉ có thể dừng ở nam người nhà trên người. Bởi vậy cũng không có do dự, thở phì phò đối nam thoi nói: “Là một đôi cầu nam nữ! Cái kia nữ kêu Đường Niệm Niệm, nam kêu Tư Lăng Cô Hồng, đều là bọn họ giờ trò quý, bọn họ hiện tại liền ở nhà đấu giá, khụ khụ..... Khụ, người đi hỏi nhà đấu giá tra tra liền biết bọn họ phòng, khụ..... Đem bọn họ trao lại đây, ta muốn bọn họ..... Ngô khụ chết khụ khụ khụ.....”

Có lẽ là lời nói nói được Thái Cực, càng nói Nam Triệu Lễ sắc mặt liền càng khó xem, không ngừng ho khan, thân thể đều đi theo ho khan co rút.

Nam thoi nhìn hắn miệng đều khụ xuất huyết tới, lại đại hỏa khí cũng không có cách nào đối hắn phát, vội vàng khuyên nhủ: “Người trước bình tĩnh lại!”

“Lãnh..... Khụ khụ bình tĩnh cái rắm!” Nam Triệu Lễ sắc mặt dữ tợn, cũng không biết là nghĩ đến cái gì, sắc mặt càng ngày càng khó coi, hai mắt đều bắt đầu trắng dã, cố tình cảm xúc càng thêm kích động, làm người xem đến không khỏi lo lắng, có thể hay không cứ như vậy một hơi không đề đi lên liền đi.

Nam thoi vốn đang tưởng dò hỏi hắn sự tình trải qua, nhìn thấy một màn này, chỉ có thể tạm thời trấn an hắn, “Ta hiện tại liền đi đem bọn họ mang lại đây cho người, người trước nghĩ ngơi tốt chờ.”

Những lời này rõ ràng rất có hiệu quả, Nam Triệu Lễ hung hăng thờ dốc mấy hơi thở, cả người liền xụi lơ đi xuống, nửa khép con mắt, ngực hơi phập phồng.

Nam thoi mày đều nhả thành một tòa núi cao, đối minh cầm trình đầu qua đi cảnh cáo ánh mắt, sau đó xoay người triều cửa thang máy đi đến.

Minh cầm trình minh bạch hẳn ánh mắt ý tứ, thật sự không dám phản kháng, chỉ có thể thật cẩn thận theo qua đi.

Hai người liền ở cửa thang máy một góc, nam thoi đối minh cầm trình lạnh giọng nói: “Đem người biết đến đều nói ra, cái kia Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng là chuyện như thế nào.”

Minh cầm trình vừa muốn mở miệng, liền nghe được nam thoi lại nói một câu nói, “Ăn ngay nói thật, đừng chơi tâm nhãn. Người có phải hay không nói thật, ta đều biết.”

Minh cầm trình vừa nghe lời này đã bị dọa sợ. Hẳn cũng biết này đó cổ xưa đại gia tộc người có đặc biệt bản lĩnh. Có câu này cảnh cáo, hẳn tức khắc cũng không dám có bất luận cái gì oai tâm tư, cẩn thận nói: “Cái này nam thúc thúc, ta biết cũng không nhiều lắm, muốn nói Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, hai người kia vẫn là ta cùng nam thiếu trùng hợp gặp được, cái kia Đường Niệm Niệm lớn lên cũng thật xinh đẹp, cũng khó trách nam thiếu đối nàng nổi lên tâm tư.....”

“Đừng nói vô nghĩa.” Nam thoi mới nghe được một ít, lập tức liền có chút dự cảm. Nhi tử bị giáo huấn, nói không chừng là gieo gió gặt bão.

“Là là là.” Minh cầm trình đáp ứng, sau đó liền đem ngay từ đầu ở đường cái thượng gặp phải, đến nhà đấu giá xảo ngộ rành mạch nói ra. Bất quá hẳn cùng Nam Triệu Lễ nói một ít sắc lời nói đương nhiên không có nói cho nam thoi.

“Ta biết chính là này đó, nam thiếu chụp được xanh nước biển đá quý đưa cho Đường Niệm Niệm, không bao lâu cũng không biết thế nào, nam thiếu sau lưng lại đột nhiên xuất hiện một cái hắc động, nam thiếu đã bị hút đi vào, chuyện sau đó ta liền cái gì cũng không

biết, lại nhìn đến nam thiếu thời điểm, chính là ở trong đại sảnh.”
Minh cảm trình thái độ thành khẩn.

Nam thoi sau khi nghe xong, sắc mặt đã có thể dùng xanh mét tới hình dung, mãn nhãn ngưng trọng.

Trống rỗng xuất hiện hắc động, trống rỗng làm người biến mất.

Như vậy bản lĩnh, cũng chỉ có gia tộc già nhất đồng lứa nhân tài có thể làm được đi.

Khó trách, khó trách Khương Cẩm sẽ như vậy thất thố, chỉ sợ hắn cũng đoán được đối phương bản lĩnh, mới có thể tức giận giận mắng triệu lễ.

Minh cảm trình thấy nam thoi vẻ mặt ngưng trọng tự hỏi cái gì, một chốc một lát đều không có để ý tới chính mình, nghĩ nghĩ liền trộm đi động, sau đó rời đi tại chỗ.

Nam thoi không phải không có phát hiện minh cảm trình trộm đi, chỉ là lười đến tổn tâm tư đi quản hắn. Hắn hiện tại quan tâm chính là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng rốt cuộc là cái gì thân phận, rốt cuộc là dùng cường ngạnh biện pháp giải quyết trận này ân oán, vẫn là dùng mềm.....

Ở nam thoi tự hỏi biện pháp giải quyết thời điểm, Khương Cẩm bọn họ cũng đã tìm được rồi nhà đấu giá giám đốc người, đồng dạng đem Nam Triệu Lễ cùng Đường Niệm Niệm hai người ân oán hiểu biết một lần, hiểu biết đến so nam thoi còn rõ ràng.

Ở biết được sở hữu chân tướng sau, Khương Cẩm liền đem giám đốc người phân phát ra ngoài cửa. Trong phòng liền dư lại Khương gia người, không khí lập tức liền trở nên vô cùng nặng nề.

Bang!

Khương Cẩm một chưởng chụp ở pha lê trên bàn, ở hắn bàn tay hạ pha lê bàn lập tức nứt ra rồi vết rách, mắt thấy liền phải rách nát.

Hắn lạnh băng trừng mắt khương mai lâm, lạnh giọng quát lớn, “Người dạy ra tới hảo nhi tử a! Ngày thường ta nhìn tiểu tử này thành không được đại sự, nhưng còn tính hiểu được xem người ánh mắt, biết đại cục. Lần này thế nhưng làm ra như vậy tai họa!”

Khương mai lâm thấp giọng cấp Nam Triệu Lễ giải vây, “Ca, lần này sự tình cũng không thể hoàn toàn quái triệu lễ. Nghe kia giám đốc nói, triệu lễ cũng không có làm cái gì thất lễ sự tình, thái độ thượng cũng không có trở ngại, bất quá là tặng nhân gia một phần lễ vật, nhân gia không chỉ có không cho mặt mũi, thế nhưng còn như vậy đối phó triệu lễ, mới là thật sự quá mức, không cho Khương gia một chút mặt mũi, huống chi.....”

Khương Cẩm lại một chưởng đánh vào trên bàn, lúc này pha lê bàn không hề ngoài ý muốn vỡ thành một mảnh, hắn đánh gãy khương mai lâm nói, “Không có làm thất lễ sự tình? Người bình thường đều xem không được chính mình nữ nhân bị nam nhân khác chạm vào, huống chi là tu luyện cổ đạo thuật đại gia tộc người! Biết rõ đối phương là tình tử thậm chí là phu thê, còn làm trò người khác mặt cho người ta xum xoe, đây là trắng trợn táo bạo đánh người gia mặt!”

Khương mai lâm áp úng không nói gì, một hồi lâu mới thấp giọng nói: “Ca, ta liền như vậy một cái nhi tử, như thế nào cũng không thể nhìn hắn bị khi dễ a. Huống chi, người cũng nghe tới rồi, kia hai người lời nói, rõ ràng chính là cố ý nhằm vào chúng ta Khương gia a!”

Khương Cẩm trầm mặc xuống dưới.

Hắn tuy rằng răn dạy khương mai lâm huấn đến tàn nhẫn, bất quá vô luận như thế nào vẫn là đứng ở khương mai lâm bên này. Liên tính lần này sự tình là Nam Triệu Lễ chính mình trêu chọc ra tới, thân là Khương gia bà con, hắn cũng không thể gặp Nam Triệu Lễ bị người như vậy khi dễ còn không hoàn thủ.

Đối phương như vậy làm càn tương dương vũ nhục Nam Triệu Lễ, cùng cấp vì thế đánh Khương gia mặt.

Hướng chi, chính như Khương mai lâm nói, từ giám đốc người ta nói nói tới xem, đối phương căn bản thật là cố ý đối phó Khương gia người.

Hắn Khương gia còn không có bị động còn không hoàn thủ đạo lý.

“Đi.” Khương Cẩm đứng lên. Hắn sắc mặt lạnh băng, khóe miệng gợi lên một mặt lãnh khốc độ cung, “Ta đảo muốn nhìn rốt cuộc là nhà ai tiểu bối to gan như vậy, không đem ta Khương gia để vào mắt.”

-----oOo-----

060 tới cửa bồi tội

Nguồn: EbookTruyen.Net

“Đại nhân, bọn họ liền ở bên trong này.”

Trương minh du dẫn theo Khương Cẩm cùng Khương mai lâm chờ Khương gia người tới một gian phòng trước cửa.

Này trương minh du chính là ngày hôm qua cùng Đường Niệm Niệm đàm luận hàng đấu giá hợp đồng vấn đề nam nhân, cũng là lần này nhà đấu giá giám đốc người. Phía trước Khương Cẩm chính là hướng hấn dò hỏi có quan hệ Nam Triệu Lễ cùng Đường Niệm Niệm hai người ân oán thượng vấn đề, trương minh du cũng không chút nào giấu giếm đem chính mình nhìn đến hết thủy đều cùng bọn họ nói.

Vừa nghe đến Khương Cẩm muốn tìm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, trương minh du cũng làm hết phận sự đưa bọn họ dẫn dắt tới nơi này.

“Ân.” Khương Cẩm thần sắc lãnh đạm gật đầu.

Ở Khương Cẩm phía sau ăn mặc một thân màu đen tây trang nam nhân đi lên trước một bước, đối với phòng môn thân chuông cửa ấn xuống đi.

Một giây, hai giây, ba giây..... 30 giây..... Một phút.

Cửa phòng không có bất luận cái gì động tĩnh.

Tây trang nam nhân quay đầu lại nhìn Khương Cẩm liếc mắt một cái, ở hấn lại lần nữa gật đầu ý bảo hạ, lại hướng chuông cửa đè xuống, ấn xong một lần tính chuông cửa tiếng vang thời gian, chờ vang sau khi xong, lại lần nữa ấn xuống.

Liên tục ba lần ấn chuông cửa, cửa phòng đều không thấy một chút động tĩnh. Cái này làm cho Khương Cẩm sắc mặt càng thêm lãnh ngạnh, hấn nghiêng đầu nhìn về phía trương minh du, hỏi: “Xác định bọn họ ở trong phòng?”

Trương minh du nói: “Từ ngày hôm qua bọn họ vào phòng lúc sau liền không có ra tới quá. Bất quá các đại nhân luôn là có chút đặc thù bản lĩnh, cho nên không thể xác định bọn họ có phải hay không còn ở.”

“Dùng dụng phòng phòng tạp mở ra.” Khương Cẩm lạnh giọng phân phó, khẩu khí là thói quen tính mệnh lệnh.

Trương minh du không có bất luận cái gì phản bác, từ trong túi mặt lấy ra vạn năng phòng tạp, đối với trước mặt cửa phòng cảm ứng khí đối thượng.

‘ tích ’ một tiếng, ngay sau đó chính là cửa phòng khoá cửa bị mở ra kéo kẹt thanh.

Trương minh du cung kính thối lui đến một bên, thỉnh Khương Cẩm bọn họ tiên tiến.

Hắc tây trang nam nhân duỗi tay bắt lấy then cửa, tướng môn đem xuống phía dưới áp, đã đối Khương Cẩm làm ra cup mi rũ mắt mời vào tư thái.

Khương Cẩm cũng ngẩng đầu ưỡn ngực hướng phía trước đi rồi một bước.....

Hết thảy đều giống như trở thành chậm phóng điện ảnh, then cửa ở hắc tây trang nam nhân xuống phía dưới áp nửa tắc thời điểm, Khương Cẩm tiến lên trước một bước thời điểm, khương mai lâm cùng khương thắng thao đám người chuẩn bị đuổi kịp thời điểm, một cỗ khổng lồ dòng khí thành linh xảy ra, ở mọi người còn không có phản ứng lại đây thời điểm, liền đưa bọn họ toàn bộ va chạm đi ra ngoài.

Răng rắc —— răng rắc —— phanh phanh phanh ——

“A a a ——!” Thống khổ rên rỉ cùng gầm nhẹ tiếng vang lên, giao tạp ở trong đó còn có xương cốt vỡ vụn thanh âm, cùng với cự vật rơi xuống đất thanh âm.

Trương minh du nhìn Khương gia người mỗi người chặt vật đánh vào trên vách tường, ngay cả Khương gia đương nhiệm gia chủ Khương Cẩm cũng không ngoại lệ. Này nhưng đem hẳn hoảng sợ. Đây chính là Khương Cẩm a, thế nhưng cũng giống cái hài tử giống nhau, một chút sức phản kháng đều không có bị đánh bay đi ra ngoài!?

Trương minh du trợn mắt há hốc mồm nhìn Khương Cẩm, ngay sau đó liền đối thượng Khương Cẩm như lang tựa hổ ánh mắt, đâm vào hẳn đầu đau xót, vội vàng cúi đầu, không dám lại nhiều xem bọn họ liếc mắt một cái.

So với Khương gia ngã xuống đất không dậy nổi mọi người, Khương Cẩm xanh mét một khuôn mặt, đỡ vách tường chậm rãi đứng lên. Hẳn từ trong túi lấy ra một cái bình sứ, đảo ra một viên thuốc viên ăn vào trong miệng, lại đem bình sứ ném cho Khương thắng thao.

Này một bộ đơn giản động tác thông thả, nhìn kỹ nói, liền sẽ phát hiện hẳn ngón tay đều đang run rẩy.

“Khụ..... Ba.....” Khương thắng thao vừa mới chuẩn bị uống thuốc, một ngụm máu tươi liền phun ra, cả người đều héo rút đến ngã trên mặt đất, xanh cả mặt, thoát nhìn thế nhưng giống như mau tắt thở giống nhau.

Không ngừng là Khương thắng thao, ngã trên mặt đất Khương gia người một đám đều không có hảo đi nơi nào. Khương Cẩm liếc mắt một cái nhìn lại, lập tức liền phát hiện cái kia hắc tây trang nam nhân đã tắt thở, ngực địa phương một mảnh ao hãm, thoát nhìn thật giống như là bị cái gì trọng vật hung hăng chùy đánh xuống đi.

“Làm người quá cáng lại đây!” Khương Cẩm hung hăng nhìn về phía Trương Minh Du.

“Tốt!” Trương Minh Du lập tức đáp ứng, đối với lỗi tai mang tai nghe máy truyền tin nói chuyện.

Không đến năm phút, một đám nâng cáng người đi lên, trải qua Trương Minh Du nói rõ, đem Khương gia người một đám nâng thượng cáng.

Khương Cẩm đi đến Khương Thắng Thao bên người, thân thủ cho hắn uy thuốc viên, lại không quản bên kia Khương Mai Lâm, đối Trương Minh Du nói: “Đi!”

Một chữ hung hăng nhỏ ra, Khương Cẩm ngực liền kịch liệt đập phồng một hồi, mặt ngoài da mặt đỏ lên, thoạt nhìn ngược lại có huyết khí khỏe mạnh không ít.

Chỉ có Khương Cẩm chính mình biết, hắn hẳn đến có bao nhiêu vất vả.

Lão tổ tông cấp liệu nguyên đan đối với hiện đại người tới nói, đó là thần tiên dược giống nhau đồ vật, chỉ cần còn có một hơi ở, liền nhất định có thể đem người cứu sống. Nhưng mà tình huống hiện tại lại cùng hắn lường trước không giống nhau, hắn cảm thấy ở trong thân thể giống như có một cỗ xa lạ năng lượng, không ngừng phá hư thân thể hắn, chẳng sợ có liệu nguyên đan khôi phục, cũng theo không kịp này phá hư tốc độ.

Này một đường hắn đi được thông thả, cho người ta cảm giác như là thông dong bình tĩnh, trên thực tế là thân thể hắn không cho phép. Hắn cảm thấy hắn nếu là đi nhanh một ít, trong cổ họng nghẹn huyết liền sẽ nhịn không được nhỏ ra, đến lúc đó ở nhà đấu giá người đều sẽ biết hắn Khương Cẩm bị người nhất chiêu đánh bại, Khương gia nhiều năm qua uy vọng liền toàn không có.

Từ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cư trú phòng đến mặt trên chuẩn bị cấp Khương gia an bài nơi, không lâu lắm lộ trình lại bị

Khương Cẩm đi rồi gần hai mươi phút.

Ở cửa thời điểm, Khương Cẩm làm người đem khương thẳng thao cùng với Khương gia ba vị quyền cao vị trọng người nâng vào phòng, sau đó phân phó trương minh vũ đem dư lại người nâng đi nhà đấu giá chuyên môn chữa bệnh chỗ, làm người hảo hảo chiếu cố sau liền đi vào phòng, đem cửa phòng đóng lại.

‘ bang ’ một tiếng, cửa phòng vừa mới đóng lại, Khương Cẩm liền rút cuộc vô pháp nhẫn nại một ngụm máu đen phun ra.

“Khụ khụ khụ!” Một búng máu phun ra sau, là cưỡng chế không được ho khan.

Mỗi một tiếng ho khan trung, thế nhưng còn ần ần thấy được thịt nát.

Đây là nội tạng bị chấn thương hư hao nguyên nhân.

Khương Cẩm xám trắng sắc mặt, đầy đầu mồ hôi, lại lần nữa đảo ra liệu nguyên đan ném vào trong miệng, thật mạnh hút mấy hơi thở.

“Súc sinh! Nghiệp chướng! Nơi nào là hậu bối có thể có bản lĩnh, rõ ràng là lão tổ tông kia đồng lứa nhân tài có thể có.....”

Ở không có người ngoài dưới tình huống, Khương Cẩm thật sự vô pháp khó nhịn nội tâm phần nộ cùng kinh hoàng, từng tiếng tức giận mắng ra tới. Mắng về mắng, hắn cũng không có quên trong phòng nhi tử cùng vài vị thúc bá thân thể trạng huống, đi lên cấp bốn người kiểm tra rồi thân mình, may liền không khởi nhú chặt lên.

Bọn họ thân thể cùng hắn giống nhau, trong cơ thể đều có một cỗ xa lạ năng lượng phá hư người thân thể cơ năng. Dựa theo kia năng lượng phá hư tốc độ, ai bất quá năm ngày, bọn họ đều sẽ chết!

Khương Cẩm trầm khuôn mặt, sờ sờ mang ở ngón tay cái thượng bích ngọc nhẫn.

Này bích ngọc hẳn là lịch đại Khương gia gia chủ chứng minh, đừng tưởng rằng này chỉ là một quả bình thường bích ngọc hẳn. Này hẳn lại là Khương gia lão tổ tông tự mình luyện chế ra tới càn khôn giới, nội tạng càn khôn. Nơi này càn khôn trường khoan cao các mươi mét vuông, đối với hiện đại cái này linh khí khuyết thiếu, tài liệu khuyết thiếu tình huống tới nói, này cái càn khôn kiêng đối giá trị liên thành.

Khương Cẩm thứ tốt đều tại đây càn khôn giới, ý niệm vừa động liền từ bên trong lấy ra ngày thường luyện tiếc dùng chữa thương linh dược, cấp khương thắng thảo cùng mặt khác ba người uy đi xuống. Làm như vậy cũng chỉ là trị ngọn không trị gốc, chỉ có thể hơi chút áp chế kia cỗ năng lượng phá hư tốc độ, cái này làm cho Khương Cẩm biết cở chuông còn cần người cột chuông.

“Rốt cuộc là nhà ai người? Theo đạo lý tới nói, hiện tại các gia tộc đều có bất thành văn quy củ, sẽ không tự tiện kết thù. Vẫn là nói là vẫn luôn ẩn cư không ra lão quái vật?” Khương Cẩm phiền lòng khí táo nghĩ.

Lần này vấp phải trắc trở cho hẳn biết, chính mình những người này căn bản là không phải phòng bên trong người đối thủ.

Hắn tâm tư vừa động, trong tay liền xuất hiện một trương hoàng phù, tính toán xé rách thời điểm lại trên đường dừng lại.

“Không được, sự tình còn không đến không thể quay lại nông nổi, không thể tùy tiện thỉnh ra lão tổ tông, nếu là chọc lão tổ tông sinh khí.....” Khương Cẩm lắc lắc đầu, vẫn là đem hoàng phù thu ra tới.

Lần này hẳn vốn đang muốn đem nhược thủy chụp được tới, cấp lão tổ tông hiến vật quý giành được lão tổ tông cao hứng. Như thế nào cũng không thể đem sự tình làm tạp không nói, còn trêu chọc một cái cục diện rối rắm làm lão tổ tông thu thập, lão tổ tông tính tình hỉ nộ không chừng, một cái không hảo tự mình liền khả năng địa vị khó giữ được.

“Ngày mai lại đi thử xem đi.” Khương Cẩm suy xét một phen, quyết định ngày mai lại đi cùng Đường Niệm Niệm bọn họ hảo hảo thương lượng một phen.

Ở hắn xem ra, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng nhất định là thể hệ trước người, nếu là thể hệ trước người, như vậy hắn phóng thấp thái độ cũng không có gì mất mặt, này chỉ là một loại nên có lễ phép thôi.

Nói như thế nào Nam Triệu Lễ đã đã chịu giáo huấn, bọn họ Khương gia những người này cũng bị đánh đến thương tàn, ngày mai hắn lại đi nhận lỗi một phen, lại đại khí cũng nên tiêu mới đúng.

Này bị khinh bỉ chỉ là tạm thời, chỉ cần tạm thời đem đối phương trấn an, lại đem nhà đấu giá nhược thủy chụp được, đưa cho lão tổ tông làm lão tổ tông cao hứng, thuận tiện ở hắn cao hứng thời điểm cùng hắn nói nói chuyện này, tất nhiên sẽ làm tên kia vì Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng vợ chồng đẹp.

Khương Cẩm bàn tính như ý đáng đánh, lại không biết Đường Niệm Niệm cùng Khương gia thù hận căn bản là không phải tới đến Nam Triệu Lễ, giáo huấn Nam Triệu Lễ cũng bất quá là vì làm cho bọn họ Khương gia khó coi, cho bọn hấn Khương gia một cái mở đầu thôi.

Đến nỗi hôm nay bọn họ bị giáo huấn, chết chết, tàn tàn, lại không phải vì Nam Triệu Lễ, càng không phải vì Khương gia thù hận. Hoàn toàn là bởi vì bọn họ tới không phải thời điểm, trong phòng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người còn ở thân thiết, nơi nào có thời gian đi chú ý bọn họ.

Một lần, hai lần, ba lần ấn chuông cửa, bị cái chắn ngăn trở còn sẽ không ảnh hưởng cái gì, Tư Lăng Cô Hồng cũng lười đến quản. Cố tình bọn họ còn tính toán mở cửa, này liền hoàn toàn xúc phạm Tư Lăng Cô Hồng.

Nếu không phải muốn đem Khương gia những người này giao cho Đường Niệm Niệm tự mình xử lý chơi đùa, lần này lúc sau bọn họ căn bản sẽ không còn có mạng sống.

Ngày này Khương gia đều ở vào nước sôi lửa bỏng, trong cơ thể cổ quái năng lượng phá hư bọn họ thân thể, thống khổ tra tấn bọn họ thần kinh, cả ngày xuống dưới đều không có biện pháp hảo hảo nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau thời điểm, Khương Cẩm lại lần nữa đi vào Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người cư trú phòng trước cửa thời điểm, sắc mặt tái nhợt phát thanh, hai mắt phía dưới còn có rõ ràng quầng thâm mắt, vẻ mặt tiêu tụy như thế nào đều ngăn không được.

Hắn lễ phép tay không nhẹ giọng gõ cửa hai hạ, sau đó nói: “Hai vị đại nhân, ta là Khương gia đương nhiệm gia chủ Khương Cẩm, lần này là vì tiểu bối phạm sai lầm riêng tiến đến cấp hai vị bồi tội, có không mở cửa vừa thấy.”

Này thái độ thật sự khách khí, thân là Khương gia một nhà chi chủ, chẳng những xưng hô đối phương vì đại nhân, còn nói rõ là tới bồi tội. Người bình thường lại đại tính tình cũng nên sẽ cho mặt mũi, mở cửa làm người tiến vào, Khương Cẩm cũng coi như chuẩn đối phương sẽ làm tiến, cho nên thần thái còn hiện thông dong.

Chỉ tiếc lý tưởng là đầy đặn, hiện thực là nòng cốt.

Một phút, hai phút..... Năm phút qua đi.

Cửa phòng không có một tia động tĩnh.

Khương Cẩm sắc mặt cũng dần dần xanh mét.

-----oOo-----

061 kêu Khương Biệt Dụ lại đây

Nguồn: EbookTruyen.Net

“..... Xin hỏi bên trong có người sao?”

Khương Cẩm trong lòng phần nộ nan kham, lại vẫn là cố nén, lại một lần đối với nhắm chặt môn dò hỏi.

Hắn tới nơi này phía trước đi trước hỏi nhà đầu giá giám đốc người, biết từ ngày hôm qua cho tới hôm nay, này phòng vẫn là một chút phản ứng đều không có. Chỉ cần không phải bên trong người trộm ròi đi nói, như vậy khẳng định vẫn là ở bên trong.

Này thanh dò hỏi trên thực tế cũng là cho chính mình một cái dưới bậc thang. Chỉ cần bên trong người không ứng lời nói, hắn liền có thể tự mình an ủi bên trong căn bản là không có người, không có người đương nhiên liền sẽ không có người cho hắn mở cửa, cũng không phải cố ý không cho hắn mặt mũi.

Một câu hỏi xong lúc sau, Khương Cẩm cũng đã xoay người, chuẩn bị ròi đi.

“Có.” Một tiếng nhẹ nhàng thanh âm truyền ra tới, thanh âm không lớn, lại chuẩn xác không có lầm bị Khương Cẩm nghe thấy được.

Thanh âm này sạch sẽ thanh thúy có một tia mềm mại lười biếng, vừa nghe khiến cho người biết là cái tuổi không lớn thiếu nữ thanh âm. Rõ ràng là dễ nghe cực kỳ thanh âm, lúc này bị Khương Cẩm nghe thấy được, lại cùng ma âm giống nhau làm hắn khó chịu nan kham.

“Đại.....” Khương Cẩm trong tay áo tay nắm chặt thành quyền, biết chính mình làm bộ không có nghe thấy là không có khả năng. Thanh âm này rõ ràng là truyền âm nhập mật thủ đoạn, cũng không phải từ trong môn truyền ra tới, mà là trực tiếp truyền vào hắn trong đầu.

Hắn lờn nói còn không có nói xong, lại nghe được thiếu nữ thanh âm, “Ờ ăn cơm sáng.”

Thiếu nữ bình tĩnh tiếng nói, bình đạm đến nói hết sức bình thường sự tình. Này phân bình đạm bị Khương Cẩm nghe thấy được, tức làm hắn lửa giận cơ hồ muốn đem hắn lý trí đốt sạch.

Hắn đường đường Khương gia một nhà chi chủ, từ trước đến nay chỉ có hắn không cho người khác mặt mũi thời điểm, nơi nào có bị người như vậy coi khinh quá.

Khương Cẩm rất có liên như vậy đi rồi xúc động. Chỉ là nghĩ đến trong phòng còn ở chịu khổ khương thắng thao cùng với mặt khác Khương gia người, hắn cuối cùng vẫn là nhẫn đến cơ hồ hộc máu còn phải nhịn xuống đi. Người đứng ở phòng cửa, hình cùng cái khắc gỗ, vẫn không nhúc nhích chờ.

May mắn, Khương Cẩm tính toán tới cùng Đường Niệm Niệm hoà đàm thời điểm, đoán chắc chính mình muốn phóng thấp tư thái, cho nên đã sớm phân phó võ võ bán hành giám đốc người không chuẩn những người khác tới này khối địa phương, cũng muốn bọn họ đóng cửa này khối theo dõi, cho nên hắn này phúc mất mặt tư thái, cũng không có bị những người khác thấy.

Này nhất đẳng liên đới ước chừng hai cái giờ, Khương Cẩm vẻ mặt xanh trắng, không ngừng là bị chọc tức cũng là vì thân thể thương thể. Đừng nhìn hiện tại hắn còn có thể hành tẩu nói chuyện, giống như trừ bỏ sắc mặt tương đối khó coi ngoại, không có khác vấn đề lớn. Trên thực tế, hắn cũng chỉ so khương thắng thao bọn họ tốt một chút thôi. Nếu không thể đem trong thân thể kia cỗ phá hư năng lượng bài trừ rút nói, hắn cũng sẽ không so khương thắng thao bọn họ sống nhiều mấy ngày.

“Chi” rất nhỏ một thanh âm vang lên khởi, làm Khương Cẩm thu liễm tâm trí, dùng mười thành mười tinh thần chuẩn bị ứng phó sắp muốn ứng phó rồi hai người.

Hắn ngẩng đầu nhìn mở ra cửa phòng, ngay sau đó liền thấy được đi ra hai người. Đây liếc mắt một cái nhìn lại, lập tức khiến cho Khương Cẩm thần sắc đại biến, sắc mặt mắt thường có thể thấy được đến càng trắng chút, mày cũng nhíu chặt.

Ở trước mắt hắn, tuổi trẻ nam nữ ăn mặc rõ ràng tình lữ trang, đều là một bộ trắng tinh hươu nhàn phục, màu trắng bố trên mặt chỉ có đơn giản thiên lam sắc sọc làm trang trí. Như vậy bình thường một bộ hươu nhàn phục, bị hai người ăn mặc, lại xuyên ra một cỗ quý khí tới.

Khương Cẩm đã không phải xúc động thanh thiếu niên, gặp qua các loại tuấn nam mỹ nữ, nhưng ở nhìn thấy từ phòng đi ra Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sau, vẫn là không khỏi kinh diễm một cái chớp mắt. Hắn cũng coi như minh bạch, vì cái gì Nam Triệu Lễ sẽ làm ra đào người góc tường sự tình.

Khương Cẩm đại biến sắc mặt thực mau liền khôi phục, sau đó bất động thanh sắc đánh giá Đường Niệm Niệm.

Hắn không thích trước mắt cái này bị nam nhân ôm thủy tinh oa oa tinh xảo thiếu nữ, phi thường không thích. Trên người nàng quá mức dày đặc thuần tịnh sinh cơ làm hắn có loại bị bỏng cháy cảm giác đau đớn, càng xem càng không thích, hận không thể lập tức liền đem cái này thiếu nữ cấp phá hủy, luyện thành con rối.

Khương Cẩm còn không biết, hắn sờ dĩ sẽ như vậy không thích, thậm chí là bài xích sợ hãi Đường Niệm Niệm, nguyên đến nỗi hắn tu luyện công pháp. Bọn họ Khương gia tu luyện công pháp quá mức âm tà, lấy luyện thi cổ là chủ, cổ tình như vậy công pháp đối với Đường Niệm Niệm tới nói, lại quá mức thấp kém, nàng thân thể phát ra kia cỗ sinh cơ, đối với loại này tà vật tới nói, đã là thiên địch cũng là đại bổ.

Chẳng qua, hai người tu vi khác biệt thật sự là quá lớn, làm Khương Cẩm căn bản là nhìn không được một chút dùng nàng đại bổ chính mình tham lam tâm tư, ngược lại có loại bản năng bài xích. Bởi vì

cảm giác được nguy hiểm cho nên bài xích, bởi vì sợ hãi cho nên chán ghét.

Đường Niệm Niệm nhìn Khương Cẩm, ngay sau đó sắc mặt đột nhiên một banh.

Khương Cẩm thấy vậy, trong lòng ‘ngật đáp’ một tiếng, thầm nghĩ đối phương chẳng lẽ là tính toán động thủ!? Hấn âm thầm đề phòng, cũng banh mặt nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm.

“Ngô ân.” Một tiếng than nhẹ, Đường Niệm Niệm toàn bộ thân thể đều tựa quỵ hạ, đôi mắt mị mị bên trong có sinh lý hơi nước, sau đó liền nghe nàng đứng đắn làm bầm lều bầu, “Đánh cách.”

“.....” Nếu tâm tình có thể thực thể hóa nói, Khương Cẩm cái trán phồng chùng sẽ xuất hiện ba điều hắc tuyến, cùng với một cái hồng tự xoa.

Tư Lăng Cô Hồng cười khế một tiếng, vì nàng nhẹ vỗ về lưng, “Làm người ăn từ từ.” Nói chuyện khi, rũ mắt một sợi mỏng lạnh dư quang quét tới rồi Khương Cẩm trên người.

Đây là giận chó đánh mèo tới rồi Khương Cẩm trên người.

Nếu không phải Khương Cẩm tới tìm nói, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không lúc này đứng dậy, đồng dạng sẽ không ăn cơm ăn đến nóng nảy.

Này đó tự nhiên là Tư Lăng Cô Hồng ý tưởng, hấn là như thế nào đều sẽ không đem trách oan ở Đường Niệm Niệm trên người. Trên thực tế Khương Cẩm còn rất vô tội, Đường Niệm Niệm đánh cách hoàn toàn không phải vì hấn, bất quá là tham ăn ăn đến quá nhiều chút.

Khương Cẩm bị Tư Lăng Cô Hồng kia liếc mắt một cái xem đến cả người đều thiếu chút nữa run rẩy, nguyên bản tự tin đột nhiên dao động lên. Này hai người nhìn tuổi trẻ, hành vi cử chỉ cũng thực tuổi

trẻ, cố tình lại làm hắn cảm thấy thực bất an, căn bản là không biết nên như thế nào đi mở miệng.

Lần này sự tình thật sự có thể như hắn suy nghĩ như vậy, bình yên giải quyết sao.

“Khương Cẩm?” Đường Niệm Niệm lúc này mới đưa tâm tư đặt ở trước mặt Khương Cẩm trên người.

Khương Cẩm vừa nghe, bưng tỉnh hoàn hồn, vừa lúc đối thượng Đường Niệm Niệm đánh giá tầm mắt. Bị như vậy một đôi thoát nhìn vô trần vô cấu đôi mắt nhìn chăm chú vào, Khương Cẩm mặt danh cảm thấy bất an cùng hèn mọn, hắn lấy lại bình tĩnh, mỉm cười nói: “Đúng vậy.”

“Cười đến thật khó xem.” Đường Niệm Niệm không lưu tình chút nào đánh giá.

Sau đó, Khương Cẩm liền phát hiện nàng thu hồi đánh giá ánh mắt, tựa hồ nhiều liếc hắn một cái liền cảm thấy thương mắt giống nhau. Tuy nói Khương Cẩm đối chính mình tương mạo không thêm để ý, chính là bị người như vậy trắng trợn táo bạo khinh bỉ ghét bỏ, vẫn là làm hắn một trận hỏa khởi.

Ta thảo, người đó là cái gì ánh mắt, lão tử liền tính không có người nam nhân soái, cũng không đến mức tới rồi khó coi nông nổi đi!

Khương Cẩm thực táo bạo, hắn phát giác chính mình hoàn toàn bị nắm cái mũi đi, liền tâm tình cũng bị đối phương cấp dễ dàng khống chế.

“Hai vị đại nhân.” Khương Cẩm ngoài cười nhưng trong không cười đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng chủ động mở miệng, “Ta lần này tới, là vì Nam Triệu Lễ đắc tội hai vị đại nhân sự tình.....”

Hắn lời nói còn không có nói xong, liền thấy Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm đi ra ngoài. Cái này làm cho hắn không thể

không tạm dừng ngay từ đầu liền áp ủ hảo lời nói, hắc mặt nhin xuống muốn miệng vỡ mắng to, vội vàng cùng thủ trưởng lắng Cô Hồng nện bước.

“Hai vị đại nhân, không bằng chúng ta vào phòng nói?” Khương Cẩm không biết Tư Lắng Cô Hồng phải đi đi nơi nào, chỉ là hấn thật sự không muốn người ở bên ngoài trước mặt phóng thấp tư thái. Tình huống như vậy nếu như bị người ngoài thấy, vô luận là chính hấn vẫn là Khương gia quyền uy đều phải đại suy giảm.

Khương Cẩm còn đang suy nghĩ nên khuyên như thế nào Tư Lắng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm đi không người địa phương nói chuyện với nhau, bỗng nhiên liền nghe được Đường Niệm Niệm thanh âm vang lên, “Người nhi tử cùng những người khác đều sắp chết.”

Khương Cẩm ngẩn ra, hai mắt lộ ra hung quang, bắt quá thực mau lại ẩn nắp trở về.

“Đại nhân, Nam Triệu Lễ làm sự tình ta đều đã biết. Chuyện này thật là hấn sai, vốn dĩ việc này còn không cần ta Khương gia tới phụ trách nhiệm, bắt quá nói như thế nào hấn đều có Khương gia một nửa huyết mạch, cho nên.....” Khương Cẩm một hơi đem lời nói nói rõ ràng, “Như vậy đi, hai vị đại nhân có thể đưa ra yêu cầu, chỉ cần là Khương gia làm được đến, hơn nữa hợp lý nói, Khương gia đều nguyện ý đi làm được, chỉ nghĩ giải quyết trận này không cần thiết ân oán.”

Nếu chuyện này thật sự chỉ cần chỉ là một kiện thọc gậy bánh xe sự, lại hoặc là đương sự không phải Đường Niệm Niệm cùng là Cô Hồng nói. Chỉ bằng Khương Cẩm lời này, việc này nhất định là có thể như vậy giải quyết.

Chẳng qua, vô luận là Đường Niệm Niệm vẫn là Tư Lắng Cô Hồng nghe được Khương Cẩm nói, đều thờ ơ.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu dựa vào Tư Lắng Cô Hồng xương quai xanh chỗ, nhàn nhạt nhìn Khương Cẩm, “Đem tin tức truyền

cho đem Khương Biệt Dụ.”

“Cái gì?” Đột nhiên nghe được lão tổ tông tên, Khương Cẩm không khỏi sửng sốt sửng sốt.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, bình tĩnh ngữ khí như là nói hết sức bình thường sự tình, “Ngô..... Nếu Khương Biệt Dụ không tới nói, các người liền chờ chết đi.”

Khương Cẩm đôi mắt hơi trũng, như là nghĩ tới cái gì, đột nhiên kinh hô, “Là các người!?” Không có chờ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đáp lại, hắn đã khôi phục bình tĩnh, hai mắt lập loè phức tạp sáng rọi, thấp giọng nói: “Trước đoạn nhật tử tím say kim mê Khương Cẩm cấp Khương gia truyền đến một tin tức, nói là muốn gặp mặt lão tổ tông, phải cho lão tổ tông truyền câu nói.”

Khương binh địa vị đương nhiên không thấy được lão tổ tông, liền hấn Khương Cẩm cũng rất khó gặp mặt một lần. Lúc ấy khương binh truyền nói, hấn vẫn là từ khương thắng thao trong miệng nghe nói, hấn cũng không quản việc này, khiến cho khương thắng thao giải quyết.

Chỉ là thân là tu luyện giả, bản thân ký ức thực xuất chúng. Vừa nghe đến Đường Niệm Niệm như vậy lý do thoái thác, cùng với nàng rõ ràng đối Khương gia đối địch thái độ, rốt cuộc làm hấn nghĩ tới này một cái việc nhỏ.

Nguyên lai, đối phương đã sớm trắng trợn táo bạo cùng Khương gia kết quả thù hận, càng trắng trợn táo bạo hướng Khương gia phát quá khiêu khích sao!

Một hấn còn phóng thấp tư thái phương hướng bọn họ khuyên giải!

Khương Cẩm sắc mặt xanh mét, nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt đã tràn ngập băng hàn cùng tối tăm.

“Hai vị có thể tưởng tượng quá cùng Khương gia đối nghịch hậu quả!”

Đường Niệm Niệm không thể hiểu được xem hấn, sau đó đối Tư Lăng Cô Hồng hỏi: “Hấn ở uy hiếp chúng ta?”

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, “Ân.”

Đường Niệm Niệm biểu tình càng kỳ quái, “Hấn là gốc tử sao.” Rõ ràng kiểm tra kết quả chứng minh, hấn đầu không có vấn đề mới đúng.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm nói hấn là gốc tử, hấn đó là gốc tử.”

Đường Niệm Niệm lại triệu Khương Cẩm nhìn lại, lúc này Khương Cẩm đôi mắt đều có thể toát ra hỏa tó. Nàng nghiêm túc nói: “Hiện tại là các ngươi tánh mạng khó bảo toàn, lại uy hiếp chúng ta, quả nhiên là gốc tử.”

Lúc này Khương Cẩm phi thường, phi thường tưởng không màng hình tượng hóa thân rít gào để, học đã từng xem qua tiểu bối chủi bậy: Ngươi mới là gốc tử! Ngươi cả nhà đều là gốc tử!

-----oOo-----

062 lão quái vật tới

Nguồn: EbookTruyen.Net

Lần này đàm phán cuối cùng lấy tan rã trong không vui kết quả kết thúc.

Này tan rã trong không vui nói chính là Khương Cẩm, đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tới nói, đối phương thái độ như thế nào căn bản là cùng bọn họ không có nửa điểm quan hệ. Đường Niệm Niệm muốn chính là lão quái vật khó chịu, vì chính là trả thù lão quái vật, Khương gia người một hai phải tới đâm nòng họng súng, liền phải làm tốt bị tức chết chuẩn bị tâm lý.

—— nếu Khương Biệt Dụ không tới nói, các người liền chờ chết đi
——

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân ảnh đã rời đi, Khương Cẩm trí nhớ không ngừng quanh quẩn Đường Niệm Niệm nói những lời này.

Nếu lão tổ tông không tới, bọn họ cũng chỉ có thể chờ chết!?

Khương Cẩm từ nhỏ đến lớn lần đầu tiên đã chịu lớn như vậy suy sụp, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng du mẽ không tiến, làm hấn căn bản là không thể nào xuống tay. Nói lại nói không thông, đánh lại đánh không lại, thật là vô kế khả thi.

Khương gia rốt cuộc là khi nào chọc như vậy thù địch đâu? Nghe kia nữ nhân ý tứ, căn bản là nửa điểm đường lui đều không cho!

Bất tri bất giác Khương Cẩm liền đi tới ở tạm phòng xép, vừa mở ra môn liền nhìn đến Khương thắng thao bọn họ ngồi ở trên sofa thân ảnh.

“Ba!” Khương thẳng thao quay đầu nhìn đến Khương Cẩm, vừa định đứng lên lại thống khổ ngã trở về, sắc mặt tái nhợt đến phiếm ra một mặt tử khí màu xanh lá, “Khụ khụ, ba? Thế nào?”

Hắn không có nói là chuyện gì làm sao vậy. Khương Cẩm trong lòng lại minh bạch, không có trả lời khương thẳng thao nói, đi đến hắn bên người, hỏi lại bọn họ, “Thân thể thế nào?”

Khương thẳng thao nói: “Rất đau, sử dụng không thượng lực. Ba..... Ta cảm thấy, ta cảm thấy tìm không thấy biện pháp giải quyết, ta, ta thân thể căn bản là thừa nhận không được bao lâu?” Hắn trong hai mắt mang theo hoảng sợ sáng rọi.

Hắn còn trẻ, không đến 30 tuổi, đúng là nhân sinh xuất sắc nhất thời điểm, như thế nào cam tâm liền như vậy đã chết.

Khương Cẩm trầm khuôn mặt, lại nhìn về phía phòng mặt khác mấy người.

Bọn họ cùng khương thẳng thao sắc mặt giống nhau khó coi, đối Khương Cẩm gật đầu, đồng thời dùng hi vọng ánh mắt nhìn Khương Cẩm, kỳ vọng hắn có thể có biện pháp nào, làm cho bọn họ một cái an tâm.

Chỉ là Khương Cẩm há miệng thở dốc, lại trước sau không có nói ra bất luận cái gì an ủi bọn họ nói, sắc mặt hắc đến cùng đáy nồi có liều mạng. Cái này làm cho khương thẳng thao càng thêm khẩn trương, cái trán cũng toát ra mồ hôi lạnh, hắn sở hữu hy vọng đều dừng ở lão ba trên người, nếu lão ba đều không có biện pháp nói, vậy nên làm sao bây giờ?

“Thảo! Hắn mã lực qua bích Nam Triệu Lễ, nếu không phải hắn nói, thảo!” Khương thẳng thao chịu không nổi tâm lý áp lực, lớn tiếng chửi bậy lên, run rẩy thanh âm bại lộ hắn nội tâm sợ hãi cùng kinh hoàng.

“Thẳng thao!” Khương Cẩm quát lớn một tiếng.

Khương thẳng thạo vừa muốn nói gì, một trận “Keng keng keng” điện thoại tiếng vang lên.

Đây là phòng xép điện thoại thanh.

Khương Cẩm nhìn mấy người liếc mắt một cái, tự mình đi tiếp điện thoại, “Chuyện gì?” Ngữ khí cực độ không tốt.

Điện thoại kia đầu không biết là bị dọa tới rồi vẫn là nguyên nhân khác, trầm mặc ba giây sau, mới nhẹ nhàng nói ra lời nói: “Khương đại nhân, ngày hôm qua đưa vào chữa bệnh bộ Khương gia người toàn bộ tắt thở, thực.....”

“Bang!” Một tiếng, Khương Cẩm không có nghe điện thoại kia đầu còn không có nói xong nói, dùng sức đem điện thoại áp trở về. Bởi vì cường đại lực đạo, điện thoại tòa bị quăng ngã nứt, hiển nhiên là không thể lại dùng.

Giờ khắc này, Khương Cẩm sắc mặt đã âm trầm đến vạn vạn, nhìn kỹ nói sẽ phát hiện hấn đáy mắt chỗ sâu trong, còn có một tia sợ hãi.

Hấn sợ chết, hấn cũng sợ chết. Đặc biệt là thói quen không chế người khác sinh tử người, liền càng thêm sợ chết.

“Ba?” Khương thẳng thạo không rõ nhìn về phía khương thẳng thạo, thật cẩn thận hỏi: “Ra chuyện gì sao?”

“Không có việc gì!” Khương Cẩm hít sâu một hơi, đối khương thẳng thạo mấy người nói: “Các người ở chỗ này gác, yên tâm, chúng ta ai cũng không chết được.”

Khương thẳng thạo đối Khương Cẩm có mù quang tín nhiệm, vừa nghe đến hấn câu này bảo đảm, sắc mặt lập tức liền khôi phục không ít.

Khương Cẩm nói xong câu đó sau, liền một mình một người đi vào trong phòng, đóng cửa lại đồng thời, thả ra mấy chỉ bò cạp trùng bò

hướng phòng bên ngoài bốn phía thủ, điều tra chung quanh hay không có nhìn trộm khả năng.

“Hu.....” Khương thẳng thạo bọn họ trạng thái cùng với Khương gia người thân chết, làm Khương Cẩm rất cuộc vẫn là không chịu nổi áp lực, quyết định đem tin tức truyền tới lão tổ tông nơi đó.

Một khối huyết hồng cục đá vỡ ra, phiêu tán một tầng màu xám mang huyết hồng sương mù, mơ hồ hình thành một người hình.

Người này hình rất mơ hồ, căn bản là thấy không rõ tướng mạo, bất quá bằng dáng người tới xem đảo còn tính không tồi.

“Khương Cẩm?” Một đạo lãnh khốc thanh âm vang lên, lộ ra cổ không kiên nhẫn, “Người tốt nhất có cái gì chuyện quan trọng.....”

Khương Cẩm tâm thần run rẩy, đối với lão tổ tông, Khương gia người đều có một loại phát đến nội tâm kính sợ. Nghe nói đây là bởi vì lão tổ tông ở chính mình huyết mạch thượng động tay động chân, làm có được chính mình huyết mạch người, cũng chưa biện pháp vi phạm mệnh lệnh của hắn. Đây căn bản chính là giống luyện con rồi giống nhau tà ác thủ đoạn, cứ nhiên dùng tới rồi chính mình con cháu trên người, có thể thấy được Khương Biệt Dụ độc ác.

“Lão tổ.” Khương Cẩm khom lưng uốn gối, sợ hãi nói: “Tiểu tử cũng không phải cố ý quấy rầy lão tổ thanh tịnh, thật sự là lần này sự tình quá trọng đại, bất đắc dĩ chỉ có thể thỉnh ra lão tổ.”

Khương Biệt Dụ hừ lạnh, “Ta lượng người cũng không dám không có việc gì tìm việc, nói đi.”

Khương Cẩm liên tục gật đầu, “Sự tình là cái dạng này, tiểu tử cháu trai Nam Triệu Lễ.....” Tình tế đem lần này phát sinh sự tình hướng Khương Biệt Dụ nói, từ Nam Triệu Lễ chọc phiền toái đến Đường Niệm Niệm bọn họ thái độ, liền Đường Niệm Niệm nói qua nói cũng không có buông tha, toàn bộ đều giảng thuật cho Khương Biệt Dụ nghe xong, ước chừng đi qua năm phút.

Khương Biệt Dụ an tĩnh nghe xong năm phút, trầm mặc một hồi, mới nói: “Đường Niệm Niệm? Tư Lăng Cô Hồng? Chưa từng nghe nói qua này hai nhà người. Đường họ liền tính, tư lăng dòng họ này, cổ gia tộc căn bản là không có.”

Khương Cẩm vội vàng nói: “Lão tổ, tiểu tử không có nửa điểm lời nói dối!”

“Ta biết.” Khương Biệt Dụ cười lạnh, “Người nếu là nói dối, hiện tại ở liền biến thành một bãi máu loãng.”

Khương Cẩm toàn thân phát lạnh, cứng đờ đến càng thêm lợi hại.

“Nghe người hình dung, đối phương rõ ràng là nhằm vào ta.”
Khương Biệt Dụ tiếng cười âm lãnh, lệnh người sờn tóc gáy, “Liền nhược thủy loại này bảo bối đều ra tới, là muốn dẫn ta xuất động a.”

Tuy rằng một chút đều nhớ không nổi có quan hệ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này hai người sự tình, bất quá Khương Biệt Dụ cũng không hoài nghi đối phương cùng chính mình có thù oán. Rốt cuộc lúc trước hắn đã làm ác sự thật không ít, khắp nơi bắt người liền lấy tới luyện con rối dục nô. Hắn nhưng lười đến đi quản hắn trảo đều là chút người nào, tên gọi là gì, nói không chừng lúc trước trảo người bên trong liền có cùng cái này Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng có quan hệ cũng nói không chừng.

“Lão tổ, ngài xem?” Khương Cẩm thấp giọng hỏi.

“Ta đều có tính toán.”

Ở Khương Cẩm trước mặt hình người sương mù trở nên càng mơ hồ chút, sau đó ở Khương Cẩm không có phản ứng lại đây thời điểm, đột nhiên nhảy vào hắn giữa mày.

“A a a! Lão tổ! Người.....” Khương Cẩm hoảng sợ kêu to.

“Câm miệng!” Khương Biệt Dụ đối đãi chính mình con cháu không có bất luận cái gì không đành lòng chi tâm, dễ dàng xâm lấn

Khương Cẩm tâm trí, đem Khương Cẩm ký ức đều nhìn trộm rõ ràng, đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người cũng có nhất định hiểu biết.

“Này hai người..... Không đơn giản a.” Một tiếng âm trầm nói nhỏ từ Khương Cẩm trong miệng nói ra. Lúc này Khương Cẩm giơ tay nhắc chân đều cùng bình thường không có bao lớn khác nhau, bắt quá nhìn kỹ nói, liền sẽ phát hiện hấn hai mắt sáng rọi có chút quỷ dị, tựa hồ mờ mịt một tầng sóng sóng sương xám.

Lúc này Khương Cẩm kỳ thật sớm đã không phải nguyên lai Khương Cẩm, hấn thần trí bị Khương Biệt Dự ý thức xâm lấn, cùng cấp với tước đoạt hấn thân thể quyền khống chế. Chẳng sợ hiện tại Khương Biệt Dự ý thức từ thân thể hấn ra tới, Khương Cẩm thần trí như cũ bị thương nghiêm trọng, có biến thành ngu ngốc khả năng.

Khương Biệt Dự từ trước đến nay cẩn thận, hấn đối nhược thủy thực cảm thấy hứng thú, nhất định phải được, cũng không phải ngồi chờ chết người. Chỉ là biết rõ nhà đấu giá nơi này có thù oán người thủ, đương nhiên không có khả năng tùy tiện tự mình tiến đến. Từ Khương Cẩm trong miệng nghe được tổng không có tận mắt nhìn thấy đến tới chân thật, đương hấn nhìn đến Khương Cẩm trong trí nhớ phát sinh trước cửa bị thương một màn sau, càng cảm thấy đến chính mình tiểu tâm là hấn là.

Vô luận là Tư Lăng Cô Hồng vẫn là cái kia Đường Niệm Niệm trên người hơi thở, đều thực không đơn giản. Chính diện đối thượng nói, hấn cũng không có mười thành nắm chắc chính mình có thể thắng bọn họ.

Chỉ là này hai người rốt cuộc là khi nào kết oán? Vì cái gì hấn một chút ấn tượng đều không có, theo đạo lý tới nói, nhân vật như vậy gặp qua một lần liền sẽ không quên mới đúng.

Khương Biệt Dự không ngừng hồi tưởng Khương Cẩm ký ức, càng nghĩ càng cảm thấy Đường Niệm Niệm trên người hơi thở có một tia quen thuộc cảm, lại không biết rốt cuộc là nơi nào quen thuộc, đồng thời càng xem càng thích. Nữ nhân này cả người linh khí mười

phần, sinh cơ vô hạn, nếu có thể lấy tới làm lô đỉnh dùng nói, hẳn vẫn luôn đình trệ cảnh giới nhất định là có thể tăng lên, chờ hút hết trên người nàng linh lực sinh cơ sau, lại đem nàng luyện thành dược nô đảo không tồi.

Vừa nhớ tới dược nô, Khương Biệt Dụ liền không cầm lại nghĩ tới hai mươi năm trước cái kia đáng chết dược nô.

Trời sinh nguyệt cốt nó cho hắn mang đến vô hạn tiền lời, hắn thậm chí có đem nó bồi dưỡng thành dược thi tính toán, làm nó độc tính càng đáng sợ.

Chỉ ai biết lật thuyền trong mương, cái kia đáng chết dược nô thế nhưng còn tồn tại ý thức, trộm bảo bối của hắn!

Tuy rằng cuối cùng nó bị chết liền một tia tro tàn cũng chưa dư lại, nhưng như cũ nan giải hắn trong lòng chi hận. Hai mươi năm, hắn vẫn là đem ngày đó sự tình nhớ rõ rành mạch, vừa nhớ tới liền đầy mình hỏa khí.

“Hừ!” Khương Biệt Dụ hừ lạnh một tiếng, áp xuống trong lòng bốc lên bạo ngược, đi ra phòng.

Trong phòng khách khương thắng thao mấy người nghe được tiếng vang, lập tức triều hắn phương hướng xem ra, vẫn là khương thắng thao mở miệng: “Ba, người.....” Hắn lời nói còn không có nói xong, đã bị hắn trong tầm mắt ‘ Khương Cẩm ’ âm lãnh ánh mắt kinh sợ, sở hữu lời nói đều tạt ở trong cổ họng.

“Một đám phế vật, còn không bằng luyện thành con rối thi.” Lạnh như băng lời nói từ ‘ Khương Cẩm ’ trong miệng nói ra.

Vô luận là khương thắng thao vẫn là mặt khác mấy người, sắc mặt lập tức biến thành màu đen, biểu tình kinh dị.

Khương Biệt Dụ không để ý đến bọn họ, đi rời phòng xép.

Hắn chuẩn bị đi tự mình gặp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng.

Chỉ là hướng bán đầu giá chỗ tiến đến Khương Biệt Dụ lại không biết, hắn hành tung, đã sớm đã bị hắn chuẩn bị gặp người phát hiện.

Ghế lô.

Thân xuyên sườn xám nữ phục vụ, nương đổ nước hành vi, nhịn không được lại lặng lẽ nhìn mắt ngồi ở cùng nhau hai người, trong lòng tưởng: Mặc kệ xem bao nhiêu lần, đều cảm thấy hảo soái thật xinh đẹp a, cũng không biết là nhà ai đại nhân.

“A..... Lão quái vật tới.” Một tiếng nhẹ nhàng nhàn nhạt thanh âm vang lên.

Nữ phục vụ ngẩn ra, phát hiện là ngồi ở nam nhân trên đùi thiếu nữ nói chuyện.

Lão quái vật? Tới? Này có ý tứ gì.

Ở nàng trong tầm mắt, ăn mặc hươu nhàn tình lữ phục nam nữ bên người ngồi, thiếu nữ chính nắm nam nhân tay, như là ở chơi cái gì rất có ý tứ trò chơi néo hấn tay. Nàng buông xuống đôi mắt, lông mi lại trường lại cuốn, tuyết trắng làn da ở tối tăm ánh đèn hạ giống có thể sáng lên, nhìn qua điềm tĩnh ngoan ngoãn cực kỳ.

Chỉ là không biết vì cái gì, nữ phục vụ đáy lòng cô tình toát ra một cỗ nói không nên lời bất an cảm.

-----oOo-----

063 xú xú cút đi

Nguồn: EbookTruyen.Net

Khương Biệt Dụ một đường đi tới, sở hữu nhìn thấy người của hắn đều sẽ dừng lại bước chân, cùng hắn cung kính vấn an.

“Đại ca.” Gọi lại Khương Biệt Dụ người là nam thoi.

Hắn bước nhanh đi tới, sắc mặt áp lực nhìn Khương Biệt Dụ, nói: “Ta nghe nói đại ca đi tìm.....” Hắn lời nói còn không có nói xong, liền thấy ‘ Khương Cẩm ’ liền xem đều không có xem chính mình liếc mắt một cái, trực tiếp lướt qua chính mình tiếp tục hành tẩu.

Loại này làm lơ làm nam thoi sắc mặt càng thêm khó coi, phía trước Khương Cẩm ở đại sảnh giận cực mắng ra một tiếng ‘ súc sinh ’ hắn còn nhớ rõ rành mạch. Hiện giờ hắn không hề tỉnh ngộ liền thôi, đối thái độ của hắn ngược lại so trước kia càng thêm ác liệt.

“Đại ca, mai lâm mau không được!” Nam thoi lạnh giọng nói.

Khương Biệt Dụ mắt lạnh nhìn cái này lại lần nữa che ở chính mình trước mặt nam nhân, bằng Khương Cẩm ký ức hắn đương nhiên biết người nam nhân này là ai, cùng với trong miệng hắn nói cái kia mai lâm ai. Chỉ là này đó hắn đều không có hứng thú, đối với nam nhân liền lộ ra cái âm hàn tươi cười, “Đã chết liền đã chết, đã chết lúc sau đừng quên đưa đến Khương gia đi, còn hữu dụng.”

Nam thoi khiếp sợ trừng lớn đôi mắt. Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới Khương gia thế nhưng sẽ nói ra nói như vậy, hắn nhớ rõ Khương Cẩm đối cái này muội muội không phải còn rất yêu thương sao.

Không cho nam thoi hoàn hồn cơ hội, Khương Biệt Dụ lướt qua hắn đi tới đại sảnh.

Ở trong đại sảnh, Nam Triệu Lễ như cũ vẫn là kia phó muốn chết không sống bộ dáng nằm tại chỗ.

Khương Biệt Dụ phát tay, đánh ra một đạo sương đen qua đi.

Chỉ thấy sương đen đều bị vô hình cái chắn ngăn cách bên ngoài, không có cách nào tiến vào bên trong xúc phạm tới Nam Triệu Lễ may mắn.

Này thử một chút, làm Khương Biệt Dụ đối Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng cố kỵ càng sâu một ít. Xem ra hắn tiểu tâm một chút là hắn là, có thể bố trí hạ như vậy trình độ kết giới người, tuyệt đối khó đối phó.

“Cứu cứu!” Nam Triệu Lễ vừa thấy đến bên ngoài ‘ Khương Cẩm ’ thân ảnh, lập tức như là nhìn đến hy vọng, chịu đựng thân thể đau đớn hướng hắn bên kia bò, còn không có bò hai bước liền quỳ rạp trên mặt đất khó có thể nhúc nhích, triệu Khương Biệt Dụ hô: “Cứu cứu, ta có phải hay không có thể đi ra ngoài, bọn họ có phải hay không đã bị bắt được?”

Khương Biệt Dụ ánh mắt chán ghét không chút nào che giấu, hắn ánh mắt từ Nam Triệu Lễ thân thể chuyển tới trên mặt đất khoản nước suối bình, ánh mắt chợt lóe, quay đầu đối cũng đuổi tới bên này nam thoi hỏi: “Cái kia chai nước là như thế nào đi vào?”

Nam thoi lạnh giọng nói: “Ném vào đi.”

Hắn không tốt thái độ không có làm Khương Biệt Dụ sinh khí, ngược lại lộ ra tươi cười, “Chai nước có thể đi vào sao.”

Nhìn hắn tươi cười, nam thoi không biết vì cái gì trong lòng ần ần có loại điềm xấu dự cảm, thất thanh nói: “Người muốn làm cái gì?!”

Khương Biệt Dụ cười lạnh nhìn hắn, “Cái gì ta muốn làm cái gì.”
Hắn làm cái gì, còn cần cùng hướng bực này con kiến giải thích sao.

Nam thoi bị hấn rõ ràng khinh thường ánh mắt cấp đâm vào không nhẹ. Tuy nói bọn họ hai người quan hệ luôn luôn không thể nào hảo, bất quá ngại với hai nhà liên hôn, nam gia tuy rằng so ra kém Khương gia, nhưng cũng là nhất lưu vọng tộc, mặt ngoài cho nhau vẫn là nề tình.

Chỉ là một ngày không thấy, Khương Cẩm thái độ biến hóa quá mức ác liệt, làm hấn thật sự vô pháp tiếp thu.

Ở nam thoi mặt lạnh phẫn nộ thời điểm, Khương Biệt Dụ đã làm người cầm một lọ khoản nước suối tới, thử hướng Nam Triệu Lễ ném qua đi.

Chính như nam thoi nói như vậy, kết giới cũng không có ngăn cản bình nước khoáng tiến vào.

Khương Biệt Dụ ánh mắt chợt lóe, đối Nam Triệu Lễ cười nói: “Uống lên.”

Nam Triệu Lễ nghi hoặc nhìn hấn, ngay sau đó nghĩ đến cái gì, lập tức lộ ra tươi cười, “Cứu cứu ở trong nước hạ cái gì chữa thương được sao.”

Kinh Nam Triệu Lễ như vậy vừa nói, nam thoi cũng một chút tỉnh ngộ. Đúng rồi, nếu chai nước có thể ném vào đi, vì cái gì không thể ở chai nước phóng chút chữa thương được đâu. Thật sự bị khí hồ đồ, thế nhưng không nghĩ tới điểm này.

Khương Biệt Dụ cũng chỉ là ôm ném thử ý niệm thử một lần, thấy không có vấn đề sau, đối Nam Triệu Lễ gật đầu.

Nam Triệu Lễ căn bản là không có bất luận cái gì hoài nghi, mở ra chai nước liền phải uống.

Nam thoi không biết vì cái gì trong lòng âm thầm nhảy dựng, có loại nói không rõ bất an cảm, làm không chịu không chế liền đối Nam Triệu Lễ kêu to: “Từ từ!”

Nam Triệu Lễ bị hấn hoảng sợ, sắc mặt rất khó xem.

Khương Biệt Dụ càng thêm âm lãnh nhìn về phía nam thoi. Hấn phát hiện cái gì?

Nam thoi đồng dạng nhìn Khương Biệt Dụ, vừa thấy đến hấn kia âm lãnh ánh mắt, bất an cảm càng thêm nồng đậm. Tuy rằng hấn không cảm thấy Khương Cẩm sẽ hại Nam Triệu Lễ, chính là lại cảm thấy trước mắt cái này Khương Cẩm thật sự quá quỷ dị, chính là cho hấn một loại nói không rõ bất an cảm giác, tổng cảm thấy Nam Triệu Lễ nếu là thật sự uống lên kia bình thủy nói, nhất định sẽ phát sinh cái gì không tốt sự tình.

“Kêu la cái gì!” Ở nam thoi kinh nghi bất định điểm này thời gian, Nam Triệu Lễ đã ngửa đầu uống một ngụm thủy, lập tức liền cảm giác được thân thể có chút rất nhỏ biến hóa, giống như có sức lực. Hấn không khỏi lộ ra tươi cười, đối Khương Biệt Dụ nói: “Vẫn là cứu cứu lợi hại, này được thực sự có hiệu!”

Nam thoi nghe hấn như vậy vừa nói, hơi chút yên tâm. Chẳng lẽ thật là hấn suy nghĩ nhiều?

Khương Biệt Dụ cười đến rất có thâm ý, “Hữu hiệu liền hảo. Ta đi trước tìm đối phương nói chuyện, nhìn xem đối phương là cái gì tính toán.” Nói xong, hấn liền không hề nhiều xem Nam Triệu Lễ liếc mắt một cái, xoay người hướng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người ở ghế lô đi.

Một cái không thể tu luyện người thường, còn gặp phải lớn như vậy phiền toái, tiếp tục lưu trữ cũng là cho Khương gia mất mặt, chi bằng đã chết xong xuôi.

Khương Biệt Dụ lãnh đạm nghĩ, không bao lâu liền nghe được kia đầu một tiếng thê lương rống to.

“A a a ——! Khương Cẩm!”

Này thanh thế lương rống giận sợ tới mức tất cả mọi người ngẩn ra, sau đó hướng đại sảnh chạy đến.

Trong đại sảnh, chỉ thấy kết giới Nam Triệu Lễ ngã trên mặt đất thống khổ quay cuồng, trên người làn da một chút hủ bại, từ bên trong toát ra từng sợi khói đen. Nam Triệu Lễ hiển nhiên là thống khổ tới rồi cực hạn, nước mũi nước mắt liền hồ đầy mặt, nhìn nam thoi há mồm, lại phát không ra thanh âm.

“Triệu lễ! Triệu lễ!” Nam thoi triều hấn nhào qua đi, thân thể lại bị ngăn cản ở cái chấn ngoại, vô luận hấn dùng như thế nào công đều không có biện pháp đi vào, chỉ có thể trơ mắt nhìn Nam Triệu Lễ thân thể một chút rách nát, hai mắt tràn ngập hoảng sợ cùng oán hận.

Hấn không nghĩ tới, không nghĩ tới Khương Cẩm thế nhưng thật sự dám làm, hấn chẳng lẽ sẽ không sợ cùng nam gia kết thù sao!

“Khương Cẩm, Khương Cẩm! Chẳng sợ nam gia đâu không lại Khương gia, ta nam thoi cũng sẽ không bỏ qua ngươi!” Nam thoi nghiêng rãnh nghiêng lợi nói nhỏ, ghé vào cái chấn thượng đôi tay đã dùng sức trở nên trắng, trơ mắt nhìn Nam Triệu Lễ cuối cùng chỉ còn lại có một bãi mạo khói đen người cốt.

Như vậy là tử trạng thực khủng bố, chung quanh truyền đến một trận tiếng thét chói tai.

Nam thoi lại không biết, hấn muốn trả thù Khương Cẩm đã sớm không còn nữa.

Lúc này khoác Khương Cẩm da Khương Biệt Dụ đã ở người phục vụ dẫn dắt hạ, đứng ở Đường Niệm Niệm Tư Lăng Cô Hồng nơi ghé lô trước cửa.

“Khấu khấu” tiếng đập cửa vang lên.

Ghé lô sườn xám mỹ nữ nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái, đi qua mở cửa ra.

Liếc mắt một cái nhìn đến ‘ Khương Cẩm ’ thân ảnh, sườn xám mỹ nữ thái độ càng thêm cung kính, thỉnh hấn tiến vào.

Khương Biệt Dụ không phải không có ở Khương Cẩm trong trí nhớ xem qua Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, chỉ là đương hấn tận mắt nhìn thấy đến hai người thời điểm, mới có thể chân chính cảm nhận được tới đến hai người trên người kia cỗ ý vị cùng áp lực.

Hấn liền đứng ở cửa, ánh mắt mịt mờ nhìn hai người, một câu cũng không có nói.

Hấn bỗng nhiên có loại trực giác, này hai người khó đối phó, chính mình đều không phải bọn họ đối thủ.

Cũng thật chính là nói như vậy, bọn họ cần gì phải mất công dẫn hấn ra tới đây, đại có thể trực tiếp giết đến Khương gia mới đúng.

Khương Biệt Dụ lại không biết, mỗi cái tính cách đều không giống nhau. Lấy hấn tính cách, cho rằng chính mình đủ cường, liền thích không hỏi lý do đạo lý đi lực lượng quét ngang đối phương, đem đối phương diệt đến không còn một mảnh.

Đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người tới nói, trả thù lão quái vật là nhất định phải, bất quá cũng không sốt ruột, bọn họ càng vui chậm rãi chơi, chờ thời cơ tới rồi liền giải quyết, không cần thiết vì lão quái vật ảnh hưởng tâm tình cùng lạc thú.

Đường Niệm Niệm quay đầu lại nhìn Khương Biệt Dụ.

Tuy rằng khoác Khương Cẩm da, nhưng Khương Biệt Dụ bản thân ở trong mắt nàng căn bản chính là không chỗ che giấu.

Từ Khương Biệt Dụ trên người truyền đến kia cỗ quen thuộc lại xa lạ hơi thở, làm Đường Niệm Niệm trừu trừu cái mũi, nhẹ giọng nói:
“Xú.”

Khương Biệt Dụ có ngốc cũng biết nàng những lời này là đối ai nói.

Tư Lăng Cô Hồng phát tay liền ở chung quanh bố trí tiếp theo tầng cái chần, ngăn cách từ Khương Biệt Dụ trên người phát ra hương vị.

Này cỗ hương vị kỳ thật không thể xem như chân chính hương vị, càng có thể nói là thuộc về Khương Biệt Dụ hơi thở.

Hắn hàng năm luyện dược nô thi nô con rồi, hơn nữa tu luyện tà công phẩm chất đối với tiên nguyên tới nói có thể nói nhất địa tầng kém, hơi thở cũng liền phá lệ dư bản hỗn độn, đủ để xưng được với một loại xú tỵ.

“Hai vị.” Khương Biệt Dụ không thích đừng nhúc nhích, hắn xem nhẹ rớt Đường Niệm Niệm kia ghét bỏ ánh mắt, mở miệng liền cười nói: “Nam Triệu Lễ đã chết.”

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng gật đầu.

Từ Khương Biệt Dụ động thủ thời điểm, nàng cùng Tư Lăng Cô Hồng cũng đã đã biết, lại không có ngăn cản.

Nam Triệu Lễ vốn dĩ chính là dùng để cấp Khương gia đẹp, dẫn Khương Biệt Dụ một cái thủ đoạn mà thôi. Hiện tại Khương Biệt Dụ đã tới, Nam Triệu Lễ kết cục thế nào, cũng không liên quan chuyện của nàng.

Nàng bình đạm thái độ làm Khương Biệt Dụ cũng không có biện pháp đoán được nàng tâm tư, lại lần nữa nói: “Nếu Nam Triệu Lễ chết còn chưa đủ hai vị người giận nói, hơn nữa lần này toàn bộ Khương gia người thế nào.”

Hắn khẩu khí tự nhiên vô cùng, nói giống như không phải người trong nhà tánh mạng, mà là một đám râu ria súc sinh.

Thái độ của hắn gợi lên Đường Niệm Niệm vô cùng xa xăm ký ức, chớp chớp mắt, nghiêm túc nói: “Ta muốn lão quái vật mệnh.”

“Lão quái vật?” Tuy rằng trong lòng có đáp án, Khương Biệt Dụ vẫn là hỏi nhiều một câu.

“Khương Biệt Dụ.” Đường Niệm Niệm nói.

Quả nhiên, Khương Biệt Dụ híp mắt, “Không biết lão tổ tông cùng hai vị có cái gì thù hận.....”

Đường Niệm Niệm đánh gãy hấn nói, “Người muốn nhược thủy?”

Khương Biệt Dụ ngẩn ra, cảm thấy chính mình lại ở vào bị động thượng, thật sự là Đường Niệm Niệm thái độ quá khó đoán.

Hấn nghĩ nghĩ, gật đầu đáp: “Không sai.”

Hấn đích xác muốn nhược thủy.

Đường Niệm Niệm gật đầu, “Ngày mai mang đủ tiền.”

Khương Biệt Dụ cứng họng. Đây là có chuyện gì? Đề tài như thế nào liền truyền tới này mặt trên?

Đường Niệm Niệm thấy hấn còn đứng tại chỗ, liền ghét bỏ vẫy vẫy tay, dùng bình tĩnh vô cùng khẩu khí nói: “Lăn.”

“.....” Khương Biệt Dụ một hơi nghẹn ở trong cổ họng, phun không ra lại nuốt không đi xuống.

-----oOo-----

064 giáo huấn lão quái vật

Nguồn: EbookTruyen.Net

Cuối cùng vô luận rốt cuộc cỡ nào tức giận tối tăm, Khương Biệt Dụ vẫn là lãn.

Bởi vì hắn không lãn nói, lấy Tư Lăng Cô Hồng phát ra khùng bố hơi thở, cho hắn biết chính mình nhất định sẽ bị đánh ra đi. Ở không có xác định nắm chắc phía trước, hắn còn không muốn cùng Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm hai người động thủ.

Khương Biệt Dụ này một lãn, mới lãn đến đại sảnh, liền nhìn đến nam gia đoàn người vừa lúc canh giữ ở trong đại sảnh. Ở trong đó, liền có khương mai lâm.

Lúc này khương mai lâm đang bị nam thoi ôm đỡ, hai người tựa hồ ở tranh chấp chút cái gì, khương mai lâm sắc mặt thật không đẹp, sắc mặt tái nhợt không có một tia huyết sắc, hai mắt phía dưới là bắt mắt quầng thâm mắt, ấn đường biến thành màu đen.

Này khổ tương bị người thấy, chẳng sợ không phải chuyên nghiệp xem tướng người, cũng nhất định có thể biết được nàng không sống được bao lâu.

Khương Biệt Dụ nhìn đến bọn họ, bọn họ tự nhiên cũng thấy được Khương Biệt Dụ.

Nam thoi sắc mặt lập tức trầm xuống, khương mai lâm tắc tránh thoát hắn nâng, lay động đi đến Khương Biệt Dụ trước mặt, thanh âm khàn khàn run rẩy, “Ca, là người làm phải không? Triệu lễ thật là người.....”

Khương Biệt Dụ phía trước mới vừa ở Đường Niệm Niệm nơi đó bị khí, đối khương mai lâm cái này hậu bối cũng không hề có hảo tính

tình, mắt lạnh quét về phía nàng, liền bước chân cũng không ngừng lưu một chút.

Hắn trào phúng biểu tình quá rõ ràng, làm Khương mai lâm liền lừa mình dối người đều không được.

“Ca! Người nói a, rốt cuộc có phải hay không người, người vì cái gì muốn làm như vậy!? Triệu lễ là ta nhi tử a, là người thân cháu trai!” Khương mai lâm nảy sinh ác độc kêu to, mãi mãi không thể tin tưởng cùng bị thống.

Khương Biệt Dụ bị nàng sảo phiền, kéo kéo khóe miệng, lạnh giọng nói: “Như vậy tưởng nhi tử, quá không được hai ngày là có thể xuống địa phủ bồi hắn.”

Khương mai lâm lập tức bị đá kích đến thân sắc hồng mất, hai chân mềm nhũn liền ngã ở trên mặt đất.

“Khương Cẩm ——!” Nam thoi nổi giận gầm lên một tiếng, bước đi lại đây, nhìn dáng vẻ tựa hồ muốn cùng hắn liều mạng.

Nam gia người vội vàng đem hắn ngăn lại.

Một màn này bị đại sảnh những người khác thấy được, mỗi người sắc mặt khác nhau, không ai tiến lên đây khuyên can, trong ánh mắt phần lớn tràn ngập xem diễn hài hước cùng vui sướng khi người gặp họa.

Khương Biệt Dụ không có bị người chế giễu thói quen, hắn tay tay áo mở ra, một mảnh sương đen bay ra.

“Dựa! Khương Cẩm, người điên rồi!”

“Nói như thế nào động thủ liền động thủ, ai e ngại người a!”

“Quá kiêu ngạo! Người cho rằng người Khương gia thiên hạ vô địch sao?”

Người chung quanh vội vàng khắp nơi né tránh, sắc mặt cũng dần dần khó coi, cảm thấy trước mắt ‘ Khương Cẩm ’ hành vi quá kiêu ngạo vô lý.

Các người hai nhà giận dữ, nháo phen, chính mình muốn ở trong đại sảnh mặt mặt xấu hổ, còn không chuẩn đi ngang qua người xem một cái không thành. Người cho rằng này nhà đấu giá là người Khương gia một nhà khai, liền người Khương gia một nhà độc đại sao!

Mọi người trong lòng không bần, lại cũng sợ hãi Khương gia năng lượng, không có vì chuyện này hướng ‘ Khương Cẩm ’ phát tác. Bất quá trong nội tâm tức các loại vui sướng khi người gặp họa nguyên rủa: Xem Khương Cẩm hành vi nhất định là bị kia thần bí hai vợ chồng quét mặt mũi, nói chuyện với nhau các loại không như ý, khí hôn đầu óc mới có thể như vậy, tốt nhất đối phương có thể vẫn luôn không cho Khương Cẩm mặt mũi, có thể đem lão già này tức chết rồi!

Khương Biệt Dự không có nghe bọn hắn phần máng, người đã sớm ở mọi người không bần khi, đi được sạch sẽ.

Một ngày thời gian thực mau qua đi, tân một ngày mới là nhà đấu giá nhất náo nhiệt thời điểm.

Hôm nay nhà đấu giá bên trong cổ xưa đại gia tộc người đều đã trình diện, nhà đấu giá bên trong hàng đấu giá cũng không hề là hàng xa xỉ một loại, càng nhiều đương nhiên là này đàn tu luyện nhóm yêu cầu trân quý bảo vật.

Ngày thường ở bên ngoài là quan lớn phú hào mọi người toàn bộ đều ngồi ở bình thường nhất chỗ ngồi, mặt bộ biểu tình có rõ ràng hưng phấn chờ mong. Bọn họ biết hôm nay hàng đấu giá bọn họ phần lớn đều mua không nổi cũng tranh bắt quá đám kia thần bí cổ xưa gia tộc, bất quá này cũng không gây trở ngại bọn họ lòng hiếu kỳ, đối với thần bí hướng tới.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người như cũ ngồi ở chuyên môn ghế lô.

Ở Đường Niệm Niệm thần thức dày đặc hạ, toàn nhà đấu giá hết thầy đều trốn bắt quá nàng quan sát. Chưa từng có bao lâu, nàng liền thấy được Khương Biệt Dụ thân ảnh, cùng với hắn thân ảnh đi theo vài người.

Ngày hôm qua nàng nhìn đến Khương Biệt Dụ về tới phòng xép, đem khương thắng thao bọn họ đều mang theo đi ra ngoài, mãi cho đến bên ngoài trong rừng rậm. Ở nhìn đến hắn đối khương thắng thao bọn họ thì pháp bước đầu tiên khởi, nàng liền biết Khương Biệt Dụ phải làm chút cái gì, cũng liền không có tiếp tục xem xét.

Hôm nay lại nhìn đến Khương Biệt Dụ thân ảnh, cùng với hắn phía sau khương thắng thao bọn họ, quả nhiên cùng nàng tưởng giống nhau. Ở khương thắng thao bọn họ trên người, nàng nghe thấy được nồng đậm thi xú vị, cũng có thể đủ nhìn đến bọn họ trên người nhàn nhạt màu xám độc khí mờ mịt —— lão quái vật ở ngày hôm qua, đem đem chết bọn họ toàn bộ đều luyện thành độc thi.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng nhíu hạ mày, sau đó hướng phía sau Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực một oa, ‘ hừ —— ’ thật sâu hút một trận thuộc về Tư Lăng Cô Hồng trên người thanh đậm mai mùi hương nói, quen thuộc hương vị làm nàng không tự giác liền cọ cọ, nghiêm túc nói: “Vẫn là Cô Hồng hương.”

Vô luận là ngày xưa vẫn là hiện tại nàng, tuy rằng như cũ thích độc, bất quá đối với giống độc xác chết thượng sinh vật độc khí, kia cũng là vô cùng chán ghét. Không ngừng là bởi vì kiếp trước trải qua, cũng là vì như vậy tà độc sinh vật trên người hương vị đặc biệt hỗn tạp dơ bẩn, liền giống nhau độc dược đều không có biện pháp so sánh với.

Huống chi, nàng ‘ ăn uống ’ đã sớm bị Tư Lăng Cô Hồng cấp dưỡng đến điều đến không được.

Tư Lăng Cô Hồng cười khẽ, theo nàng động tác liền đem nàng toàn bộ đều bao vây ở trong lòng ngực, “Niệm Niệm không thích, liền không cần vì bọn họ khó chịu.”

“Không quan hệ.” Đường Niệm Niệm vô cùng bình tĩnh tự nhiên nói: “Ta khó chịu một phen, liền sẽ ở bọn họ trên người nhiều đòi lại thập phần.”

“Ha ha.” Tư Lăng Cô Hồng nghe vậy, nhìn nàng nghiêm túc thiên nhiên biểu tình không khỏi bật cười, duỗi tay nhéo nhéo nàng chóp mũi, lại hoạt đến nàng anh sắc phấn nộn môi chỏ, tạm dừng một giây sau, nhẹ nhàng lấy ra.

Đường Niệm Niệm nghi hoặc nhìn hắn một cái.

Tư Lăng Cô Hồng lắc đầu không nói, trong mắt thoảng qua sóng mắt, phẳng phát giống như đêm trì ảnh ngược nguyệt hoa lân quang.

Chợt lóe mà không kinh diễm, làm Đường Niệm Niệm lấy lại bình tĩnh, ngay sau đó hoàn hồn nghiêm túc nói: “Hiện tại ở làm chính sự, không chuẩn dụ hoặc ta.”

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng đáy mắt ý cười nùng thâm. Vô luận bao lâu, đối nàng. Hắn luôn là yêu cầu vẫn duy trì thập phần tinh thần đối đãi, không ngừng là không nghĩ buông tha nàng một phút một giây biểu tình biến hóa, cũng là vì một cái thả lỏng, liền sẽ bị nàng câu tiếng lòng, động tình không thôi.

Đường Niệm Niệm biểu tình hờ hững, nhìn chăm chăm Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt chớp động lại rõ ràng bất quá hoài nghi cùng buồn bực.

Đáp ứng cái gì ‘ hảo ’, chính là ánh mắt rõ ràng so với phía trước còn muốn gợi cảm hoặc nhân hảo sao!

Đường Niệm Niệm tham lam nhìn nhiều hai mắt, sau đó rộng mở quay đầu, không hề nhiều xem.

Tư Lăng Cô Hồng vẫn cứ cảm thấy, một trận nhẹ nhàng, lại một trận đáng tiếc.

Lúc này hai người ghé lô bên ngoài không xa địa phương, Khương Biệt Dự cùng khương mai lâm, nam thoi mấy người lại đứng phải.

Khương mai lâm xuất thân Khương gia, chủ tu chính là luyện dược, bất quá đối với dược nô cùng luyện thi, con rối linh tinh gia tộc bí pháp vẫn là biết đến. Đương nàng nhìn đến Khương Biệt Dự phía sau khương thắng thao mấy người sau, cả người liền giống như sét đánh giống nhau.

Nếu không phải nam thoi ở nàng phía sau đỡ nàng lời nói, nói vậy hiện tại nàng đã té lăn trên đất.

“Người..... Người như thế nào sẽ biến thành như vậy! Thắng thao, thắng thao là con của người a!” Khương mai lâm môi đều thanh, nhìn Khương Biệt Dự ánh mắt khiếp sợ lại xa lạ. Nàng cảm thấy trước mắt vốn nên quen thuộc vô cùng nam nhân, hiện tại thoát nhìn là như vậy xa lạ, xa lạ đến làm nàng cảm thấy trái tim băng giá lại sợ hãi.

Khương Biệt Dự nhíu mày, tràn đầy tơ máu hai mắt vô cùng âm ngoan lạnh lạnh, “Lại lắm miệng, liền người cũng biến thành bọn họ một viên.”

Ngày hôm qua hắn cố sức đem khương thắng thao đám người luyện thành độc thi, lại làm người suốt đêm đi điều tra Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thân phận, được đến kết quả lại làm hắn vô cùng cău giận, hiện tại tự nhiên cũng không có hảo tâm tình cùng kiên nhẫn.

Điều tra kết quả trừ bỏ biết bọn họ có cái nữ nhi, người là từ long lân tổ chức ra tới ở ngoài, liền cái gì hữu dụng tình báo cũng đã không có. Bọn họ tu vi thế nào? Vì cái gì cùng hắn lại thù hận? Hiện tại rốt cuộc ở kế hoạch cái gì? Nhược thủy là từ đâu được đến..... Từ từ hắn muốn biết đến vấn đề, một cái đều không có được đến đáp án.

Khương mai lâm bị hấn ánh mắt sợ tới mức cứng đờ. Cái này cường thế kiêu ngạo nữ nhân rốt cuộc nhìn không được nước mắt, khóc đến không tiếng động lại thê hàn.

Nam thoi duỗi tay đem nàng ôm chặt, thấp giọng an ủi, “Không có việc gì, còn có ta ở đây, ta vẫn luôn đều ở.”

Nếu là thường lui tới khương mai lâm, nhất định sẽ không cảm kích còn trào phúng hấn hai câu. Lúc này, nàng lại cảm thấy một trận mỗi một cùng an tâm.

Nàng luôn luôn nhất coi trọng ca ca cùng nhi tử cũng chưa, hiện tại an ủi nàng chỉ có cái này nàng luôn luôn chèn ép khinh thường nam nhân. Đúng rồi, còn có hấn ở, cũng chỉ có hấn ở.

Khương mai lâm nhắm mắt lại, gắt gao cắn môi, không cho chính mình phát ra một tia tiếng khóc.

Một màn này bị nhìn đến người không nhiều lắm cũng không ít, ẩn ẩn từ khương mai lâm thái độ cùng ngôn ngữ đã nhận ra cái gì, làm cho bọn họ nhìn Khương Biệt Dự ánh mắt cũng lập loè kinh sợ.

Liên chính mình thân sinh nhi tử đều hạ thủ được, hấn còn có cái gì là làm không được!?

Này nhạc đệm cùng mọi người tâm tư không có ảnh hưởng đến nhà đấu giá tiến hành, cùng với một đạo thanh thúy vang dội thanh âm xuất hiện, làm mọi người biết hôm nay xuất sắc nhất bán đấu giá chính thức bắt đầu rồi.

Từng cái hàng đấu giá ở bán đấu giá sư giảng giải cùng dưới sự chủ trì bị người chụp được, không khí cũng một chút bay lên náo nhiệt.

Đường Niệm Niệm ánh mắt vẫn luôn dừng ở đấu giá hội hiện trường, môi cùng với Tư Lăng Cô Hồng uy thực lúc đóng lúc mở, treo không hai chân tự nhiên hơi hơi đong đưa, thoạt nhìn vô cùng thích ý, lệnh người hâm mộ.

Ít nhất, ở ghế lô đảm đương người gõ sườn xám mỹ nữ trong nội tâm là phi thường hâm mộ. Có như vậy một cái đại soái ca ôm gối, uy ăn, ôn nhu nhìn chăm chú vào, thật sự là quá chọc người hâm mộ có hay không!

“Rất đẹp?” Tư Lăng Cô Hồng thanh âm réo rắt, ở an tĩnh ghế lô càng có từ tính.

Đường Niệm Niệm “Ngô” một tiếng, gật gật đầu lại lắc đầu, “Chỉ có cái này xem.”

Nhà đầu giá đồ vật đối với nàng tới nói, còn không bằng trong nhà hoa viên gieo trồng cỏ cây trân quý, nàng đương nhiên không có hứng thú. Bất quá xem hiện trường mọi người đều như vậy hưng phấn nhiệt liệt, cũng liền đi theo nhìn.

Tư Lăng Cô Hồng nhẹ giọng nói: “Niệm Niệm có thể xem ta.”

“.....” Sườn xám mỹ nữ bị nháy mắt hạ gục. Nga nga nga nga nga ~ soái ca, người sừng sao có thể như vậy dụ hoặc người đầu! Đây có thể so với thanh ưu hảo thanh âm, này hoàn mỹ khuôn mặt, này ái muội lại chờ mong ngôn ngữ.....

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu triều sườn xám mỹ nữ xem qua đi, sau đó đối Tư Lăng Cô Hồng nói: “Liền nàng đều biết người ở dụ hoặc người.”

Tư Lăng Cô Hồng cười mà không nói cam chịu. Chỉ cần có thể thấy nàng ánh mắt cùng lực chú ý hấp dẫn lại đây, cố tình dụ hoặc lại tính cái gì.

Đến nỗi sườn xám mỹ nữ? Đã bị Đường Niệm Niệm thành linh xảy ra bình tĩnh lời nói, cấp sợ tới mức ngốc như gà gồ.

Mỹ nữ, không mang theo như vậy dọa người nha!

Này đàn đại nhân thật sự quá khẩu sợ!

Còn có cho hay không người riêng tư quyền a quảng ngã!

.....

“Kế tiếp cái này hàng đấu giá thuộc về cuối cùng áp trực vật phẩm, ta tưởng không cần ta nhiều lời, ở đây mọi người đều đã biết là cái gì.”

Bán đấu giá sư chậm rì rì điều người ăn uống, hít sâu một hơi, tiếp tục nói: “Đối với như vậy bảo vật, ta không thể không cảm thán một tiếng thế giới thần kỳ. Nguyên lai sách cổ bên trong, cùng với thần thoại chuyện xưa bên trong tồn tại thế nhưng thật sự xuất hiện ở hiện thực, làm chúng ta cùng nhau chứng kiến cái này kỳ tích, dọn thượng cuối cùng một kiện hàng đấu giá..... Nhược thủy!”

Một cái dáng người nóng bỏng nữ nhân bưng một cái thủy tinh pha lê rương, đặt ở bán đấu giá sư trước mặt trên đài cao, sau đó thối lui đến một bên.

Này thủy tinh pha lê rương bên trong phóng đúng là Đường Niệm Niệm cấp ra bình ngọc tử.

Bán đấu giá sư lúc này nói: “Đại gia không cần kinh ngạc, nhược thủy đương nhiên không phải cái này bình ngọc tử, mà là ở bên trong.”

Ở mọi người một trận bùng tình đại ngộ trong ánh mắt, bán đấu giá sư tiếp theo nói: “Phía trước ta nói chuyện dùng chính là một cái ‘ dọn ’ tự, kỳ thật ta cũng không có nói sai, này nhược thủy thật là muốn dọn. Nếu không phải bị cái này bình ngọc tử trang, bằng chúng ta vị này mỹ nữ, mười cái đều dọn bất động này cái chai bên trong một giọt nhược thủy.”

“Các người không cần không tin.” Bán đấu giá sư vẻ mặt nghiêm túc, “Sách cổ bên trong liền có ghi lại, nhược thủy có ngàn quân chi trọng, điểm này nhà đấu giá đã căn cứ thực nghiệm được đến chứng thực. Trước mắt này bình ngọc tử bên trong nhược thủy, đích xác trọng đến có thể áp người chết. Tuy rằng lấy ta cá nhân tới nói, là rất muốn giáp mặt cho các người chứng thực một chút, làm ta cũng có thể hảo hảo xem xem các người khiếp sợ biểu tình. Bất quá

đâu, vì bán đấu giá có thể tiếp tục tiến hành, loại này nguy hiểm trò chơi liền không cần làm.”

“Hảo, vô nghĩa không nói nhiều, nhược thủy cạnh giới chính thức bắt đầu. Không có mở đầu giới, mỗi lần tăng giá không thể thiếu với lấy một trăm linh điểm, linh điểm không đủ có thể dùng ngang nhau giới vật phẩm đổi thay thế.”

Một đoạn thời gian trôi qua, rốt cuộc chờ tới rồi cuối cùng áp trực vật phẩm.

Đường Niệm Niệm thông qua tư liệu, biết bán đấu giá sư nói linh điểm chính là hiện đại cổ xưa gia tộc giao dịch tiền. Nay linh điểm số có thể dùng nhân dân tệ đổi, cũng có thể dùng các loại quý báu trân bảo đổi, bất quá so sánh với đối với tu luyện giả hữu dụng trân quý dược liệu cùng ngọc thạch ở ngoài, nhân dân tệ cùng linh điểm đổi tỉ lệ thấp đến có thể cho hiện đại một cái đại phú hào biến thành một cái phổ phổ thông thông khá giả sinh hoạt nhân viên.

Một hồi thời gian trôi qua, rốt cuộc có người kêu ra cái thứ nhất giới vị.

100 linh điểm.

“..... Nay Khương Cẩm, càng ngày càng không có tiết tháo.”

“Hắn nhưng thật ra da mặt dày, đường đường Khương gia một nhà chi chủ, cư nhiên không biết xấu hổ kêu thấp nhất một trăm linh điểm.”

“Khương Cẩm cái thứ nhất kêu giới, rõ ràng liền có chèn ép ý tứ.”

Các đại gia tộc người đối với mỗi người ở vào ghế lô vị trí đều có hiểu biết, vừa thấy đến kêu giới ghế lô dãy số, bọn họ trong lòng liền minh bạch kêu giới người là Khương gia người.

Mộ Dung gia tộc nhân nơi ghế lô.

“Hiện tại là đại gia công bằng cạnh tranh, lấy tiền nói chuyện, quản hần Khương gia không Khương gia.” Mộ Dung lân cười nói một câu, sau đó không chút do dự tăng giá.

1000 linh điểm.

Hắn này nhắc tới giới, trực tiếp đem nhược thủy nhắc tới ngàn click mở đầu, cũng cuối cùng không làm thất vọng nhược thủy thanh danh.

“Hừ! Mộ Dung gia tiểu tử!” Khương Biệt Dụ âm lãnh híp mắt, không nhanh không chậm tăng giá.

Dù sao hắn đã biết cùng Đường Niệm Niệm bọn họ hoà đàm không được, kia cũng không sợ càng sâu đắc tội bọn họ, một mở đầu liền như vậy làm thấp đi nhược thủy giá cả, không phải không có cố ý đánh Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng thể diện ý tứ.

Khương gia cùng Mộ Dung gia hai bên cạnh giới, cũng kéo lên mặt khác gia tộc người, nhược thủy giá cả một chút tăng lên đi. Bất tri bất giác hơn mười phút qua đi, nhược thủy giá cả đã đột phá 1 vạn, này giá cả cũng không hề như vậy tốt hơn tăng.

Rốt cuộc hiện đại linh khí khuyết thiếu, trân quý dược liệu cùng có linh khí ngọc thạch đều càng ngày càng ít, bọn họ này đó cổ xưa truyền thừa gia tộc, liền thượng đẳng chính tông linh thạch đều không có mấy khối, thật sự đổi lên linh điểm tới, cũng hoàn toàn không nhiều.

Mãi cho đến cuối cùng, cho nhau cạnh giới không bỏ chỉ còn lại có Khương gia, Lý gia cùng với Mộ Dung gia.

Khương gia cùng Lý gia liền không cần phải nói, hai cái gia tộc đều là chủ luyện dược cùng luyện khí gia tộc, nhược thủy đối với bọn họ đặc biệt là quan trọng. Mộ Dung gia vì cái gì như vậy đuổi theo không bỏ, nhưng không ai rõ ràng.

18500 linh điểm.

Khương Biệt Dụ mới trực tiếp bỏ thêm 500 linh điểm đi lên.

18600 linh điểm. Lý gia không chút do dự bỏ thêm 100 linh điểm. Từ đầu tới đuôi, Lý gia đều 100 điểm thêm, bình tĩnh thong dong đi theo.

“Không nghĩ tới vẫn luôn vô thanh vô tức Lý gia, thế nhưng còn có như vậy nội tình.” Mộ Dung lân nhìn hai nhà người cạnh giới, bất đắc dĩ cười cười, từ bỏ.

“19000 linh điểm.” Khương Biệt Dụ thanh âm xuất hiện, có thể làm mọi người nghe được, “Lý ngọc minh, các người còn tính toán cùng ta tranh sao?”

“Này Khương Cẩm thật sự không biết xấu hổ, thế nhưng mở miệng uy hiếp!” Mộ Dung lân kinh ngạc lắc đầu, “Không thích hợp a, Khương Cẩm người này không thể nói trí tuệ rộng lớn, lại cũng không phải như vậy lòng dạ hẹp hòi, chơi không nổi người.”

Lý gia gia chủ Lý ngọc minh thanh âm không nhanh không chậm theo kịp, “19100 linh điểm. Khương ca người cũng biết, tiểu đệ cũng là luyện dược, này nhược thủy là thứ tốt, nơi này là nhà đấu giá, mỗi người đều có mua chính mình yêu cầu chi vật tư cách.”

“Hảo!” Khương Biệt Dụ tối tăm cười cười, liên tiếp tiếng cười làm không ít người cảm thấy một trận sồn tóc gáy, “Ta đây khiến cho người nhìn xem, người có phải hay không có tư cách này.”

30000 linh điểm!

Trên màn hình lớn xuất hiện cái này con số thời điểm, toàn trường đều đi theo một tĩnh, ngay sau đó là các ghế lô bên trong kinh ngạc cảm thán thanh.

“Thật không hổ là Khương gia, quả nhiên nội tình thâm hậu! Bất quá này 30000 linh điểm tung ra đi, đối với Khương gia tới nói, cũng sẽ nguyên khí đại thương đi.”

“Đủ tàn nhẫn, Khương gia bá đạo cũng không phải không có đạo lý. 30000 linh điểm a, muốn ta ra nói, còn không được đập nồi bán sắt.....”

“Khương Cẩm đây là nhất định phải được a.....”

Suốt mười giây qua đi, bán đấu giá sư mới hoàn hồn, sau đó làm hết phận sự mở miệng, “Còn có hay không người ra càng cao giá? Nếu như không có, ta nói ba tiếng.....”

Lý ngọc minh thanh âm bỗng nhiên vang lên, “Khương ca quả nhiên đủ quyết đoán, tiểu đệ toàn bộ thân gia chỉ có 20000 linh điểm, nguyên nghĩ lại thêm hai lần còn bắt không được tới, cũng chỉ có thể rời khỏi..... Nhưng thật ra không nghĩ tới khương ca..... Ha hả.”

Này một tiếng ‘ha hả’ thật là hàm nghĩa vô tận nha, làm toàn trường người cũng đi theo gọi lên khoe miệng, trong lòng hiểu rõ mà không nói ra. Duy độc Khương Biệt Dụ ngoại trừ.

“Đáng chết Lý gia súc sinh!” Khương Biệt Dụ đáy mắt hung quang lập loè, trong lòng đã bắt đầu kế hoạch nên như thế nào trả thù Lý gia.

Lý ngọc minh ngôn ngữ đã sáng tỏ, nhược thủy cuối cùng vẫn là bị Khương gia đoạt được, kết quả này mọi người đều đã đoán được chín thành, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Cuối cùng bán đấu giá như vậy kết thúc, dòng người dần dần rời đi.

Đường Niệm Niệm thấy diễn đã xem xong, lười biếng mềm ở Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, “Đi thôi.”

Đi đến nơi nào đâu? Đường Niệm Niệm không có nói, Tư Lăng Cô Hồng lại hiểu được.

“Hảo.” Tư Lăng Cô Hồng nhẹ nhàng đem nàng bế lên tới, rời đi ghé lô.

“Hai vị đi thông thả ~” sườn xám mỹ nữ cười đến vẻ mặt hoa nhi khai.

Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm còn không có đi bao xa, liền nhìn đến nghênh diện lại đây nhà đấu giá giám đốc trương minh du.

“Hai vị đại nhân!” Trương minh du thấy được hai người thật giống như là thấy được cứu tinh, căng chặt sắc mặt lập tức thả lỏng không ít, đối hai người cung cung kính kính nói: “Thỉnh hai vị cùng ta cùng đi giao dịch đại sảnh, nhược thủy đem từ hai vị giao cho khương đại nhân.”

Ngay từ đầu định hiệp ước chính là như vậy viết, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tự nhiên không có cự tuyệt.

Năm phút sau, giao dịch đại sảnh.

Đường Niệm Niệm, Tư Lăng Cô Hồng cùng với Khương Biệt Dụ, khương thắng thao mấy người đối diện mà ngồi.

Trương minh du cùng nhà đấu giá nhân viên công tác khác tắc đứng ở một bên, làm chứng kiến.

“Đây là càn khôn giới, nội tàng càn khôn cũng chính là độc lập không gian, trường khoan cao các mười mét vuông, hơn nữa bên trong phóng đồ vật, đủ 30000 linh điểm.” Khương Biệt Dụ đem ban đầu Khương Cẩm nhẫn ném cái Đường Niệm Niệm.

Đường Niệm Niệm sòng mắt nhoáng lên, nhiều xem một cái đều không có, duỗi tay nhất chiêu.

Lách cách ——

Ở mọi người trong mắt trần quý vô cùng, giá trị liên thành càn khôn nhẫn nát, vỡ thành vô số thật nhỏ cát bụi, một chút phiêu tán trong không khí, biến mất không thấy.

Cái này biến cố làm mọi người, bao gồm Khương Biệt Dụ đều ngây ngẩn cả người.

Ba giây lúc sau, Khương Biệt Dụ sắc mặt lập tức trở nên khó coi vô cùng, gắt gao nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm, giận cực phản cười, “Người đây là có ý tứ gì!?”

Nếu Đường Niệm Niệm dám can đảm bội ước nói, hẳn nhất định phải cái này nàng sống không bằng chết!

“Rác rưởi.” Đường Niệm Niệm thản ngôn, vô cùng đạm nhiên cấp Khương Biệt Dụ khùng bố lửa giận thượng lại rút một thùng du.

“..... Hảo, đồ vật là của ngươi, ngươi nguyện làm rác rưởi xử lý là chuyện của ngươi, bắt quá nhược thủy.....” Khương Biệt Dụ âm u nói: “Có phải hay không nên giao cho ta?”

30000 linh điểm, này thật không phải cái số lượng nhỏ, đối với Khương Biệt Dụ tới nói, cũng là giống nhau. Đặc biệt là hắn trong mắt trân bảo, bị Đường Niệm Niệm nói thành rác rưởi, còn vô cùng tự nhiên nhẹ nhàng thật sự đương rác rưởi xử lý, làm hắn lòng tự trọng nghiêm trọng bị thương.

“Ngươi sợ ta không cho ngươi.” Đường Niệm Niệm một tiếng nói toạc Khương Biệt Dụ tâm tư.

Khương Biệt Dụ lửa giận đã mau bạo lều, đối phương trong sáng đôi mắt, làm hắn có loại hoàn toàn bị nhìn thấu ảo giác.

Trên thực tế, căn bản là không phải ảo giác.

Khương Biệt Dụ tâm tư, căn bản là không thể gạt được Đường Niệm Niệm.

“Nếu ta chính là không cho ngươi đâu, ngươi sẽ bị tức chết sao?” Đường Niệm Niệm nhẹ giọng hỏi.

Này lời nói, khẩu khí này, này biểu tình, bình tĩnh lại tự nhiên, thiên chân lại nghiêm túc, giống như hài tử trò đùa dai.

Khương Biệt Dụ sắc mặt xanh mét, không rên một tiếng, trên người đã bốc lên sương đen.

Chung quanh trương minh du đám người sợ tới mức về phía sau thoái nhượng, trương minh du càng là bất đắc dĩ lại kinh sợ đối Đường Niệm Niệm mở miệng khuyên bảo: “Đại nhân, ngài như vậy không hợp quy.....” Hắn lờn nói không có nói xong, đã bị Tư Lăng Cô Hồng nhàn nhạt ánh mắt dọa sợ.

Khương Biệt Dụ lửa giận sung sướng Đường Niệm Niệm, nàng tự nhiên gọi lên khoe miệng, một chút không có che giấu chính mình vui sướng khi người gặp họa, “Tức chết rồi liền không hảo chơi.”

Khương Biệt Dụ hai mắt chớp động hồng quang, trong tay âm thầm đánh ra thủ quyết, ở hẳn phía sau khương thắng thao mấy người liền động.

Ở khương thắng thao mấy người động kia một khắc, Đường Niệm Niệm duỗi tay đem trang nhược thủy bình ngọc tử đem ra, tùy tay mở ra cái nắp, đem bên trong một giọt nhược thủy đổ ra tới, lấy ở lòng bàn tay không một giây liền hướng Khương Biệt Dụ ném qua đi, tự nhiên thái độ thật giống như vứt bỏ một kiện lại bình thường bất quá đá vụn. Chỉ là này khối đá vụn ở người khác trong mắt, lại là giá trị liên thành vô thượng bảo vật.

“Cho người.”

“Người!” Khương Biệt Dụ hai mắt mở to, trơ mắt nhìn kia thoát nhìn nho nhỏ một giọt màu đen bọt nước tử, nhẹ nhàng vô cùng xuyên thấu đã vọt tới Đường Niệm Niệm trước mặt 1 mét chỗ khương thắng thao mấy người, cuối cùng triều chính mình phóng tới.

Phanh phanh phanh —— liên tục rơi xuống đất thanh, là khương thắng thao nháy mắt vô tức ngã xuống đất phát ra.

Khương Biệt Dụ thấy vậy càng thêm không dám khinh thường nhược thủy, liên tục lui về phía sau vài chục bước, trong tay một trận sương đen xuất hiện, rốt cuộc đem nhược thủy nhận được tay thời

điểm, hẳn cả người triều tiếp theo trầm, thế nhưng đem đá cẩm thạch mặt đất dẫm ra hai cái ao hãm đi vào dẫu chân.

“Ngô!” Một tiếng kêu rên, Khương Biệt Dụ sắc mặt càng thêm khó coi tái nhợt.

Hắn thật sâu nuốt xuống yết hầu nẩy lên tới mùi máu tươi, một đôi mắt nặng nề nhìn Đường Niệm Niệm, chỗ sâu trong chớp động cố kỵ, sắc đến ánh mắt càng thêm thâm trầm.

Chỉ bằng Đường Niệm Niệm chiêu thức ấy, Khương Biệt Dụ cũng coi như là đã nhìn ra, cái này thoạt nhìn tuổi không lớn, luôn là bị nam nhân ôm nữ nhân, đồng dạng không phải cái hảo đản đo mềm quả hồng.

Hắn bỗng nhiên nhớ tới, ngày hôm qua ban đêm hắn công đạo làm sự tình, cũng không biết rốt cuộc là là đúng hay sai. Bất quá sự tình đã đã xảy ra, cũng đã không có hối hận đường sống, chỉ có thể kiên trì đến cùng. Huống chi từ hai người thái độ tới xem, là căn bản là không có cùng Khương gia giải hòa ý tứ, hẳn cũng không có phóng thấp tư thái ý tứ.

“Hợp tác vui sướng.” Khương Biệt Dụ chịu đựng trong cổ họng ngựa, đem nhược thủy thu hảo.

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng nghiêng đầu, “Người một chút đều không thoải mái.” Không chờ Khương Biệt Dụ phản ứng lại đây, nàng lại nói: “Xem người không thoải mái, ta liền cảm thấy vui sướng.”

Này ngôn ngữ thật sự là quá thản nhiên trực tiếp, đừng nói Khương Biệt Dụ cái này đương sự, ngay cả một bên bàng quan trương minh du bọn người cảm thấy một trận vô ngữ thêm lo lắng. Nữ nhân này quá lớn mật đi, lại là như vậy trêu chọc khiêu khích Khương gia gia chủ. Nàng sẽ không sợ, Khương Cẩm thật sự bị khí điên rồi đầu, cùng nàng động thủ sao!

“Ha hả ha hả.” Khương Biệt Dụ giận cực phản cười, trong tiếng cười khí mùi phần, bất quá hấn ánh mắt lại so với rắn độc còn muốn âm lãnh độc ác, “Xem ra ngươi đối ta thành kiến rất sâu a.”

Đường Niệm Niệm nhẹ nhàng gật đầu.

“Ma ma ~” một đạo mềm mại giòn lạng thanh âm bỗng nhiên xuất hiện ở nàng trong đầu.

“Làm sao vậy?” Đường Niệm Niệm một chút liền nghe ra tới là bảo bảo thanh âm.

Bảo bảo nói: “Ma ma, ta bị một đám quái thú bắt cóc ~”

Đường Niệm Niệm thần thức vừa động, trong mắt cũng đã xuất hiện bảo bảo tình huống hiện tại. Chỉ thấy lúc này bảo bảo chính ở vào một trận phi cơ trực thăng thượng, nàng hai bên đứng hai cái biểu tình nghiêm túc nam nhân, rõ ràng là giám thị trông giữ nàng. Dưới tình huống như thế, bảo bảo lại vẻ mặt nhẹ nhàng, trong tay bưng một khối bánh kem, ghé vào ghế trên, triều phía bên ngoài cửa sổ xem, thỉnh thoảng liền dùng nĩa cắn bánh kem ăn. Không biết người, còn tưởng rằng nàng ở chơi đâu.

“Ma ma, ngươi cùng ba ba khi nào lại đây nha?” Bảo bảo miệng bẹp bẹp ăn bánh kem, đối với cửa sổ chớp chớp mắt, giống như cách dài dòng lộ trình cùng Đường Niệm Niệm đối diện ở cùng nhau, “Bảo bảo bánh kem muốn ăn xong rồi.....”

Đường Niệm Niệm nhìn mắt Tư Lăng Cô Hồng. Bọn họ toàn gia ăn uống, đều bị Tư Lăng Cô Hồng cấp dưỡng điều.

Tư Lăng Cô Hồng đối nàng cười khế, một cái nghiêng mắt quét về phía cách dài lâu khoảng cách bảo bảo liếc mắt một cái, “Không đi học?”

“Ngô!” Bảo bảo nuốt xuống trong miệng bánh kem, vô tội nói: “Bảo bảo bị quái thú bắt cóc bắt cóc.”

Ba ba hảo quá phân, bảo bảo lâu như vậy đều không có nhìn thấy ba ba ma đã tê rần, còn không bảo bảo cùng ma ma nhiều lời nói mấy câu!

“Ân?” Tư Lăng Cô Hồng sóng mắt nhoáng lên.

Bảo bảo đen bóng trông mắt hoảng, cúi đầu đối với hai tay ngón tay cái, “Bảo bảo tưởng ba ba ma đã tê rần.”

“Ngoan.” Đường Niệm Niệm bị nhà mình nữ nhi manh giết.

Bất quá như vậy kết quả chính là Tư Lăng Cô Hồng ánh mắt chuyển thâm, sâu kín nhìn bảo bảo.

Bảo bảo lập tức nghiêm túc nói: “Bảo bảo muốn nhìn ma ma giáo huấn đại hỗn đản!”

“Là lão quái vật.” Đường Niệm Niệm nói.

“Ân!” Bảo bảo biết nghe lời phải, “Bảo bảo muốn xem ma ma giáo huấn lão quái vật!”

Người một nhà cách vạ dẫm như cũ đối thoại tự nhiên, ở Khương Biệt Dự đám người trong mắt, còn lại là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đột nhiên trầm mặc, cũng không biết bọn họ rốt cuộc suy nghĩ cái gì. Bất quá Đường Niệm Niệm thần sắc tắc thực hảo phân biệt, nhìn ra được tới nàng hiện tại tâm tình tựa hồ không tồi.

Khương Biệt Dự đột nhiên mở miệng, “Ta tuy không biết hai vị đối Khương gia cùng với lão tổ tông có cái gì ân oán cùng mâu thuẫn, bất quá lại cảm thấy vạ sự vẫn là giáp mặt nói chuyện với nhau tương đối hảo. Về hai vị sự tình, ta đã nói cho lão tổ tông, lão tổ tông ý tứ cũng bằng lòng gặp hai vị, không biết hai vị có hay không hứng thú đi Khương gia một chuyến?”

Hồng Môn Yến!

Này ba chữ nháy mắt xuất hiện ở bên xem trương minh du đám người trong đầu, bất quá bọn họ ai cũng không dám nói ra.

Khương Biệt Dụ lời nói đem Đường Niệm Niệm tâm tư từ bảo bảo trên người kéo lại.

Nàng còn không có nói chuyện, liền nghe thấy Khương Biệt Dụ tiếp theo cười nói: “Nga, đúng rồi. Hai vị thiên kim thực đáng yêu, cũng thực hoạt bát, vừa nghe nói muốn tới Khương gia tới chơi, chính là thực gấp không chờ nổi đâu.”

Dựa! Cư nhiên bắt cóc nhân gia nữ nhi uy hiếp!

Trương minh du đám người nghe thế câu nói, lại lần nữa nghe ra hấn sau lưng ý tứ.

“Hảo a.” Đường Niệm Niệm đáp ứng rồi.

Lão quái vật bản thể còn ở Khương gia bên kia đâu.

Tuy rằng Đường Niệm Niệm sắc mặt không hề miễn cưỡng, bất quá vô luận là ở Khương Biệt Dụ trong mắt, vẫn là bàng quan trương minh du đám người xem ra, nàng sẽ đáp ứng an toàn bởi vì bị uy hiếp đến không hề biện pháp thỏa hiệp.

Khương Biệt Dụ lộ ra một mặt khoe khoang, trong lòng cười lạnh, chờ xem, này chỉ là bắt đầu thôi. Chỉ cần vào ta Khương gia địa bàn, luận bọn họ có chấp cánh cũng không thể bay!

Ba người cùng nhau đi ra giao dịch đại sảnh, liền nghe được một người nam nhân nôn nóng trầm trọng thanh âm, “Xin đợi chờ!”

Đường Niệm Niệm ngẩng đầu nhìn lại, liền nhìn đến nam thoi ôm khương mai lâm đứng ở phía trước. Khương mai lâm tình huống hiện tại thật không tốt, liền tự hành đứng thẳng đều không được, chỉ có đôi mắt vẫn là chính mở ra, triệu Đường Niệm Niệm bọn họ bên này nhìn. Đường xuyên thấu qua mấy người thân ảnh, cùng với mở ra đại môn, nhìn đến bên trong nằm trên mặt đất không có tiếng động khương thẳng thao đám người sau, nàng đôi mắt liền lại mở to hai phân, ần ần có chút tuyệt vọng hồng mắt cảm.

“Thỉnh hai vị buông tha mai lâm đi, có điều kiện gì cùng yêu cầu đều có thể nói ra!” Nam thoi thuyết minh ý đồ đến.

Tư Lăng Cô Hồng bước chân không có dừng lại, Đường Niệm Niệm chỉ là nhàn nhạt nhìn hai người, đương chú ý tới Khương Biệt Dụ bước nhanh muốn cùng chính mình sóng vai khi, ghét bỏ bài xích, “Tránh ra điếm, xú.”

Khương Biệt Dụ cái trán chữ thập xoa lại xuất hiện.

Phanh!

Một tiếng trầm vang nổi lên.

Nam thoi quỳ xuống đất, gắt gao nhìn chằm chằm Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, “Ta không biết hai vị cùng Khương gia có cái gì mâu thuẫn, bất quá mai lâm đã gả cho ta, chính là ta nam gia người, ta có thể bảo đảm nàng sẽ không đi tìm hai vị phiền toái.” Hắn không có đi xem trong lòng ngực khương mai lâm một cái chớp mắt khiếp sợ thần sắc, nắm chặt song quyền, nói tiếp: “Ta cầu hai vị đại nhân, buông tha mai lâm một cái tánh mạng, chỉ cần ta có thể cho ta.....”

Đường Niệm Niệm vung tay lên, một đạo mỏng quang bắn vào khương mai lâm trong thân thể.

Khương mai lâm đón cảm thấy cả người đau đớn một tiêu, lại là giống như tân sinh giống nhau, nàng há miệng thở dốc, nhất thời không biết nói cái gì đó.

Nam thoi tự nhiên chú ý tới nàng biến hóa, vội vàng đi kiểm tra hắn thân thể của nàng, phát hiện thế nhưng thật sự rất tốt sau, trầm trọng biểu tình một nhẹ, đối với Đường Niệm Niệm liền nói: “Cảm ơn! Ta..... Người yêu cầu.....”

“Không cần.” Đường Niệm Niệm không chờ hắn đem nói cho hết lời.

Nàng ra tay hoàn toàn chỉ bằng một ý niệm, liền tính khương mai lâm hảo có thể sống, căn bản là tìm không được bọn họ phiến toái, nam thoi nói trả giá đối nàng tới nói, cũng không quan trọng.

Nam thoi thấy nàng thái độ rõ ràng, cũng không biết nên như thế nào mở miệng.

Vốn dĩ hắn tới phía trước đã làm tốt hết thảy chuẩn bị tâm lý, chính là đương nghĩ đến quỳ xuống cầu người thời điểm, tâm lý vẫn là tràn ngập áp lực thiếu chút nữa từ bỏ. Bất quá cuối cùng vẫn là quỳ cầu, bởi vì khương mai lâm, nữ nhân này thật sự bị hắn nhớ thương tới rồi đáy lòng.

Chỉ là hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, sự tình lại là như vậy gian nan đồng thời lại đơn giản như vậy giải quyết.

“..... Cảm ơn.” Khương mai lâm phun ra nuốt vào nói.

Nam thoi lắc đầu, thấp giọng nói: “Chúng ta có thể tái sinh đứa con trai.”

Khương mai lâm trong lòng đau xót lại là ấm áp, nước mắt liền lại lần nữa nhịn không được.

Nửa đêm, ánh trăng treo không.

Một trận phi cơ trực thăng chậm rãi đáp xuống ở một tòa cao lầu ngôi cao thượng.

Cabin môn bị mở ra, từ bên trong đi ra người đứng là Khương Biệt Dụ. Hắn thần sắc chăm chọc triều mặt sau nhìn, chưa từng có trong chốc lát, lại một trận phi cơ trực thăng tới gần nơi này chậm rãi rút xuống.

Tưởng tượng đến cái kia đáng chết nữ nhân lặp đi lặp lại nhiều lần ghét bỏ chính mình, tội liên đới phi cơ đều không muốn ngồi cùng giá bên trong, làm vốn dĩ chính là lòng dạ hẹp hòi Khương Biệt Dụ trong lòng càng thêm thâm hận không thôi.

Đường Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm ra tới thời điểm, sắc mặt của hắn cũng không hề biến hóa, rốt cuộc mọi người đều đã trong lòng biết rõ ràng, lại nhiều làm nguy trang cũng chỉ sẽ uổng phí người cần thận ghê tởm.

“Bên này thỉnh đi.” Khương Biệt Dụ cười.

Nơi này đã ở vào Khương gia trung tâm điểm, hắn tùy thời đều có thể mở ra Khương gia đại trận, làm này hai người vô kế khả thi.

Khương Biệt Dụ nhìn Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng như cũ bình tĩnh thong dong sắc mặt, trong lòng nhin không được tưởng: Bọn họ rốt cuộc là không có sợ hãi, vẫn là quá ngốc đến đáng yêu? Ở chính mình quan trọng nữ nhi bên người, không ai bảo hộ, tùy ý nàng một người đi học tan học, không kiêng nể gì đặc tội hắn Khương gia, liền không có nghĩ tới hắn Khương gia sẽ đối bọn họ bên người người ra tay sao. Bất quá bọn họ càng ngốc cũng càng tốt, nếu không phải bọn họ đủ ngốc, đủ cuồng vọng, kế hoạch của hắn cũng sẽ không dễ dàng như vậy liền hoàn thành. Chộp tới cái kia tiểu nữ hài, áp chế bọn họ chui đầu vô lưới như vậy thuận lợi.

Từ sân thượng đến nhà lầu trong đại sảnh, dọc theo đường đi không có gặp được một người.

Đường Niệm Niệm lại cảm giác được cả tòa đại lâu ngầm cùng bốn phía đều cất giấu tà vật, tỷ như bọn họ chính đi qua một đạo hành lang, trên vách tường lồi lõm điêu khắc hoa văn, nơi này liền có ngũ say thi trùng, lại đi qua một tòa bạch thạch điêu giống. Đây pho tượng kỳ thật là chân nhân, bất quá bị thạch hóa bao trùm nguy trang. Càng miễn bàn này cao lầu thổ địa phía dưới chôn giấu độc thi có bao nhiêu.

Bốn phương tám hướng độc khí bị Đường Niệm Niệm xem đến rõ ràng, người bình thường nghe không đến tanh tươi vị đồng dạng bị nàng hút vào, bất quá người được một cái chớp mắt, Tư Lăng Cô Hồng liền ngăn cách này hết thấy.

Khương Biệt Dụ lúc này nói: “Này tòa trong phòng không có những người khác, các người có thể ở ở chỗ này, ta đi trước cấp lão tổ tông xin chỉ thị, chờ đến lão tổ tông muốn gặp các người thời điểm, ta sẽ qua tới thông tri.”

“Không được.” Đường Niệm Niệm không nói hai lời cự tuyệt.

Tuy rằng có thể ngăn cách này hết thảy tanh tưởi sương xám, bất quá nàng giống nhau không nghĩ tại đây loại trên dưới tả hữu bốn phương tám hướng đều là chán ghét đồ vật địa phương ngữ.

Khương Biệt Dụ cười nhẹ hai tiếng, không nhanh không chậm nói: “Chẳng lẽ hai vị không nghĩ thấy chính mình nữ nhi sao? Yên tâm, nơi này thật sự không có người khác, nếu các người sợ bên trong có máy theo dõi nói, có thể tự hành phá hư.”

Hừ hừ! Hiện tại đã vào lão hồ động, còn có thể từ các người nói hành hoặc là không được? Đừng nói giỡn! Khương Biệt Dụ nghĩ thâm, nơi này đích xác không có người khác, chỉ có một đám không có chính mình tư tưởng thi.

Đường Niệm Niệm yên lặng nhìn Khương Biệt Dụ, ánh mắt kia làm Khương Biệt Dụ ần ần có loại nói không rõ bất an cảm, đặc biệt là Tư Lăng Cô Hồng liếc mắt một cái quét tới ánh mắt, càng thêm làm hắn có loại bị xé rách, rơi xuống vực sâu ảo giác.

“Hảo.” Đang lúc Khương Biệt Dụ chuẩn bị nói cái gì đó thời điểm, liền nghe được Đường Niệm Niệm đáp ứng thanh.

Khương Biệt Dụ cả người buông lỏng, nhìn Đường Niệm Niệm hai người ánh mắt liền khắc nghiệt đắc ý lên. Rốt cuộc còn không phải thỏa hiệp sao. Cùng ta đấu, các người còn quá non.

“Ha hả, yên tâm, tiểu gia hỏa ở Khương gia chơi thật sự vui vẻ, các người nếu là muốn nhìn nói, hôm nay buổi tối ta khiến cho người đem video điện thoại đánh lại đây, có thể cho các người xem cái đủ.” Khương Biệt Dụ nói, tạm dừng một chút, tiếp tục nói: “Bất quá, ta khuyên các người không cần giở trò, bằng không chọc lão tổ tông

không cao hứng, không muốn thấy các người xong việc tiểu, tiểu gia hỏa có bất trắc gì sự đại a.”

Một phen nói cho hết lời, Khương Biệt Dụ thấy Đường Niệm Niệm không có bất luận cái gì phản ứng, tự mình cho rằng nàng là bị chính mình tức điên, tức khắc cả người dào dạt cao hứng, liền hai chân đều nhẹ nhàng giống như đạp ở tầng mây phía trên xoay người rời đi.

Tưởng tượng đến phía trước Đường Niệm Niệm đem hấn tức giận đến thiếu chút nữa xuất huyết bên trong, lúc này rốt cuộc đến phiên hấn khí nàng, lòng dạ hẹp hòi lão quái vật đồn giác vô cùng vui sướng.

“Ngu ngốc.” Kinh phiêu phiêu một tiếng, kinh phiêu phiêu phiêu tiến Khương Biệt Dụ lỗ tai, làm hấn nhẹ nhàng bước chân một cái lảo đảo, thiếu chút nữa không có té ngã trên mặt đất.

Phía trước mới nhẹ nhàng vui vẻ tâm tình lập tức bị đè ép một khối cự thạch, Khương Biệt Dụ thật sâu hút một ngụm trọc khí, chịu đựng không có quay đầu lại đi xem Đường Niệm Niệm biểu tình, đi nhanh bước ra đại lâu.

Hảo a, ngu ngốc phải không? Ta đây khiến cho các người nhìn xem, rốt cuộc ai là ngu ngốc!

Khương Biệt Dụ đi ra đại lâu không bao lâu, liền cấp bắt cóc bảo bảo bên kia phát ra một cái mệnh lệnh —— đánh gãy tiểu tử tử gân tay.

Làm này hết thấy, Khương Biệt Dụ quay đầu lại nhìn mắt đại lâu cười lạnh.

“Ầm vang —— ầm ầm ầm ——”

Khương Biệt Dụ cười lạnh còn không có duy trì một giây đồng hồ liền cứng lại rồi.

Hắn trợn to mắt nhìn phía trước sấm sét âm âm, sương khói mào không, lỗ tai nghe được kia đình tai như óc tiếng nổ mạnh, đáy lòng ần ần đoán được cái gì, lại không bằng lòng đi tin tưởng.

“Hắn x! Này hai cái tiểu súc sinh đang làm cái gì!?” Khương Biệt Dụ nhin rồi lại nhin, cắn răng lại hướng đại lâu phương hướng bước nhanh đuổi qua đi.

Chờ Khương Biệt Dụ trở lại đại lâu thời điểm, nhìn đến chính là đại lâu sập hình ảnh, biển lửa tản ra nóng rực độ ẩm, cũng có thể nhìn đến biển lửa bên trong từng đạo hình người mới xuất hiện không bao lâu đã bị đốt thành hôi hôi, liên thanh gào rống đều không kịp phát ra tới.

“Các người làm cái gì!?”

Ở biển lửa phía trước, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng một thân không rảnh trắng tinh thân ảnh đặc biệt bắt mắt.

Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói: “Tự hành phá hư máy theo dõi.”

“Thảo con mẹ người.....” Khương Biệt Dụ khí đỏ mặt. Không chỉ là khí, cũng là kinh. Này tòa đại lâu dùng tài liệu cũng không phải là giống nhau hảo, những cái đó che giấu độc thi cũng căn bản không phải giống nhau ngọn lửa có thể thiêu châm sinh vật, bởi vậy có thể thấy được hắn vẫn là xem nhẹ này hai người bản lĩnh.

Đường Niệm Niệm chớp chớp mắt, sau đó bình tĩnh nói: “Ta nương đã chết, người thảo không được.”

“Niệm Niệm.” Tư Lăng Cô Hồng bất đắc dĩ cười nhẹ.

Khương Biệt Dụ lại lần nữa bị nàng quá mức bình tĩnh thân nhiên thái độ cấp tức chết đi được.

“Người chẳng lẽ liền mặc kệ chính mình nữ nhi chết sống sao?”

Hắn nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ.

-----oOo-----

Quyển thứ tư tiểu ngạ tiên nguyên 065 nàng là ta thê (phiên ngoại xong)

Nguồn: EbookTruyen.Net

Ở Khương Biệt Dụ tiếng rống giận trung, này tòa đại lâu rốt cuộc không phục tra tấn được hoàn toàn trở thành một tòa phế tích, đến nỗi bên trong cất giấu các loại tà độc sinh vật, cũng không có tránh được diệt thành cặn bã kết cục.

Bảo bảo chết sống?

Đường Niệm Niệm nghe Khương Biệt Dụ lời nói, thần sắc không hề biến hóa, nhàn nhạt nói một câu, “Người nên lo lắng thủ hạ của người chết sống.”

Khương Biệt Dụ trong lòng nháy dưng, thiếu chút nữa buột miệng thốt ra một câu ‘ người đây là có ý tứ gì? ’ lời như vậy tới. Bất quá còn không có chờ hấn hỏi ra khẩu, đã bị mặt khác một chỗ oanh tạc thanh cấp hấp dẫn đi lực chú ý.

Ầm ầm ầm tiếng nổ mạnh chẳng sợ rõ ràng hai nơi địa phương cách xa nhau rất xa, ở chỗ này lại như cũ có thể nghe được rõ ràng, ngẩng đầu hướng không trung nhìn lại thời điểm, còn có thể đủ nhìn đến đầy trời bay lên bụi mù.

Đây là có chuyện gì?

Khương Biệt Dụ nội tâm càng thêm bất an không dậy nổi, sau đó hấn tùy thân mang theo máy truyền tin liền vang lên, truyền đến một đạo nam nhân kinh hoàng rống lên một tiếng, “Gia chủ, cái này.....

Bên này cái này, người yêu cầu mang đến hài tử, đưa bé kia, nàng..... Nàng..... A! Xuy xuy xuy ——”

Nam nhân thanh âm dứt quãng, cuối cùng dư lại một trận điện từ thanh âm, cũng không biết bên kia rốt cuộc đã xảy ra cái gì.

“Uy? Đưa bé kia sao lại thế này?” Khương Biệt Dụ bị liên tiếp phát sinh sự cố làm cho một đầu nhiệt, một hồi đều đợi không được máy truyền tin thanh âm rõ ràng lên. Hắn quay đầu lại nhìn mắt như cũ bình tĩnh Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người, hai mắt huyết quang lập loè, âm thầm phát ra từng con màu đen tiểu sâu triệu sự cố phát sinh địa phương nhanh chóng bò qua đi, chưa từng có bao lâu liền đem kia một chỗ tình cảnh thấy rõ ràng.

Thông qua sâu coi võng, Khương Biệt Dụ nhìn đến một loạt giả cổ tứ hợp viện phòng ở đã cùng hắn hiện tại nơi địa phương không sai biệt lắm trở thành sập phế tích, khắp nơi có thể nhìn đến bị đè nặng vô pháp thoát ly người, cùng với khắp nơi sợ hãi chạy trốn đám người. Là cái gì làm những người này như vậy kinh hoàng, rõ ràng toàn bộ võ trang, lại không có một chút phản kháng dâng lên, chỉ lo chạy trốn?

Không có làm Khương Biệt Dụ đợi lâu, một cái nho nhỏ ăn mặc giáo phục nhỏ xinh hài tử chậm rì rì đi ra. Trên thực tế nàng hành tẩu nên bước thoát nhìn chậm rì rì, mỗi một bước bước ra đi lại đều là 3 mét ở ngoài, cách này đàn thoát đi đám người khoảng cách càng ngày càng gần. Nữ hài thoát nhìn chỉ có bốn năm tuổi bộ dáng, nho nhỏ dáng người, tinh xảo khuôn mặt, đi ở phế tích trung lại cả người sạch sẽ vô trần, thoát nhìn thật giống như là cái tiểu thiên sứ, có thể làm sở hữu nhìn đến nàng nữ tính đồng bào nháy mắt mẫu tính quá độ.

“Ta phải bắt được các người nga.” Nữ hài cố ý dùng đe dọa thanh âm ở mọi người phía sau kêu, bắt quá càng là như vậy, lại càng có vẻ hài tử đáng yêu.

Trong tình huống bình thường, mọi người nhất định sẽ cảm thấy như vậy nữ hài thực đáng yêu, bắt quá kiến thức qua nữ hài khủng

bổ lực phá hoại sau, chạy trốn mọi người trong nội tâm bốc lên cũng chỉ có sợ hãi, cảm thấy nữ hài so với kia chút độc thi còn muốn đáng sợ.

“A..... Phải bắt ở!”

Ở nữ hài kinh hỉ trong thanh âm, rốt cuộc có người mau hồng mắt, đột nhiên dừng lại nện bước, quay đầu lại liền triệu nữ hài phương hướng rống to: “Quái vật! Quái vật đi tìm chết! Người cho ta đi tìm chết!” Trong tay thương bị hấn liền khẩu động cò súng, từng viên hoàng cam cam viên đạn nhanh chóng triệu nữ hài bắn xuyên qua.

“Đáng chết! Nếu là đứa nhỏ này đã chết, còn như thế nào uy hiếp kia hai người!” Khương Biệt Dụ thấy như vậy một màn, trong lòng tức khắc kinh hãi.

Bất quá hấn dự đoán đến huyết tinh hình ảnh cũng không có xuất hiện, ngược lại xuất hiện càng làm cho hấn sợ hãi kinh hãi kết quả.

Từng viên viên đạn toàn bộ ở nữ hài trước người 1 mét địa phương, bị nhìn không thấy năng lượng ngăn cản, nhanh chóng hóa thành một tầng bột phấn, phiêu tán ở trong không khí.

Nữ hài nhàm chán đô đô miệng, “Hảo nhược a.”

Nổ súng nam nhân hai mắt trừng lớn, hai chân đều bắt đầu nhũn ra. Hấn phát hiện, bọn họ căn bản là không phải nữ hài đối thủ. Nghĩ đến phía trước bọn họ thể nhưng tính toán đánh gãy cái này quái vật nữ hài gân tay, hơn nữa còn tính toán đùa bỡn đe dọa nàng, nam nhân trong lòng sợ hãi liền càng thêm nồng đậm, kích thích hấn lý trí cùng tinh thần càng ngày càng gấp banh, hai mắt không tự giác chảy ra huyết hồng chất lỏng.

“Chỉ là bình thường nhất tinh thần được sương mù, liền chịu không nổi sao.” Nữ hài nghiêng nghiêng đầu, tựa hồ ở nghi hoặc cái gì, lại dường như đối nam nhân ý chí lực không hài lòng.

“Nếu lại dọa một cái nói, liền sẽ điên rồi đi? Thật sự hảo vô dụng nga.”

Nữ hài dừng lại nện bước, không có tiếp tục đuổi theo đuổi đám kia chạy trốn đám người, quay đầu một chút không lệch lạc thấy được giấu ở một góc cây cỏ xanh diệp thượng màu đen tiểu sâu.

Nàng phát hiện ta!?

Đây là Khương Biệt Dụ xuyên thấu qua sâu coi võng cùng nữ hài thanh triệt ánh mắt đối diện ở bên nhau khi, nháy mắt hiện lên trong óc ý niệm.

Không đợi hấn lừa mình dối người phủ nhận, nữ hài duỗi tay nhất chiêu, hướng chính mình tới rồi nữ hài trong tay.

“Người muốn xui xẻo.”

Nữ hài mềm mại trong trẻo thanh âm vang lên, ngay sau đó ngón tay dùng một chút lực, tiểu sâu liền hóa thành hôi hôi.

“Xú đã chết, khó trách ma ma chán ghét.” Nữ hài không chút nào che giấu ghét bỏ thanh âm cuối cùng bị Khương Biệt Dụ nghe được, làm Khương Biệt Dụ cảm giác được vô cùng quen thuộc cảm.

Loại này nói chuyện khẩu khí, loại này không chút nào che giấu ghét bỏ, loại này tức chết người không đền mạng bản lĩnh, thật là cùng cái kia đáng chết gọi là Đường Niệm Niệm nữ nhân giống nhau như đúc!

Đặc biệt là kia một tiếng ‘ma ma’ làm Khương Biệt Dụ lập tức sáng tỏ nữ hài thân phận.

Cái này đáng sợ nữ hài, chính là bị hấn phái người chộp tới, dùng để uy hiếp Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tư lăng bảo bảo!

Khương Biệt Dụ thị giác lại lần nữa khôi phục tới rồi Khương Cẩm trên người, hấn xem cũng không có xem Đường Niệm Niệm cùng

Tư Lăng Cô Hồng, lập tức thoát ly Khương Cẩm thân thể, chạy trốn xuống mồ trong đất.

Hôi hồng sương mù tốc độ cực nhanh, lợi dụng thổ độn phương pháp, hướng tới lão quái vật bản thể động phủ phóng đi.

Từ tư lăng bảo bảo thủ đoạn hần liền tính là đã nhìn ra, nhà này hần không đối phó được. Một cái hài tử liền lợi hại như vậy, như vậy Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lại lợi hại tới trình độ nào? Hần đã vô pháp tưởng tượng.

Không được! Tuyệt đối không thể làm cho bọn họ chạy đi! Chỉ cần bọn họ còn sống một ngày, hần liền không có biện pháp an ổn sinh hoạt!

Khương Biệt Dụ nghĩ, liền có một cái quyết đoán.

Hần làm việc từ trước đến nay đủ tàn nhẫn đủ tuyệt, cũng tàn nhẫn đến hạ tâm, tuyệt đến đủ hoàn toàn.

Khương gia cắm địa dưới nền đất động phủ, hôi màu đỏ sương khói về tới nơi này, nháy mắt chui vào bên trong ngòi một người nam nhân trong thân thể.

Nam nhân thân hình cao lớn, diện mạo thoạt nhìn chỉ có 27-28 tuổi tác, bất quá lại có một đầu già nua đầu bạc. Lúc này nam nhân mở hai mắt, hai mắt thể nhưng là một loại quỷ dị u lục sắc, trang bị kia âm ngoan lạnh băng ánh mắt, làm người nhìn có một loại sờn tóc gáy kinh thuật cảm.

Này nam nhân chính là Khương Biệt Dụ bản thể, lợi dụng các loại thủ đoạn vẫn duy trì thân thể tuổi trẻ cùng sức sống. Thật vung lên nói, hiện tại đối hần đã không thể xem như bình thường nhân loại, ngược lại càng như là tồn tại còn có nhân loại tư duy tinh thần cương thi.

Khương Biệt Dụ đứng lên, xoay người mở ra phía sau cục đá môn, sau đó trong tay xuất hiện mười hai đạo họa huyết phù mộc thể bài,

nháy mắt cắm vào trước mặt khắc hoạ vô số hoa văn thổ địa thượng.

“Mười hai âm sát quỷ thích trận, khai!”

Gần từng chữ một thanh âm ở trong sơn động âm hàn khủng bố, cùng với mỗi một chữ rơi xuống, thổ địa thượng huyết hồng quang mang liền càng lượng một phân, đến cuối cùng một chữ nói xong, thổ địa hoa văn đã toàn lượng.

Đây là một cái trận pháp, độc ác vô cùng trận pháp, dày đặc toàn bộ Khương gia địa vực.

“Phốc!” Khương Biệt Dụ sắc mặt trắng nhợt, trong miệng phun ra một ngụm máu đen, sau đó nhanh chóng lui về phía sau, không có đi xem trận pháp quỷ ảnh quần quanh.

Lúc này Khương gia tắc đã loạn làm một đoàn.

Đương Khương Biệt Dụ mở ra cái này trận pháp thời điểm, liền cùng cấp với đem toàn bộ Khương gia cấp tế hiến đi ra ngoài, chỉ vì giải quyết Đường Niệm Niệm toàn gia.

Ở biết rõ đánh không lại dưới tình huống, Khương Biệt Dụ có thể nghĩ đến, hơn nữa tin tưởng vững chắc có thể giải quyết rớt Đường Niệm Niệm toàn gia biện pháp cũng chỉ có này một cái.

Vô luận bên ngoài như thế nào hỗn loạn, lại có bao nhiêu Khương gia người bị ác quỷ cắn nuốt, trở thành hoạt tử nhân, hắn cũng chút nào không dao động. Ở hắn xem ra, Khương gia là hắn sáng chế về hắn sở hữu, như vậy xử lý như thế nào cũng nên từ hắn tới quyết định. Lần này vứt bỏ toàn bộ Khương gia chỉ vì giải quyết Đường Niệm Niệm toàn gia, ở Khương Biệt Dụ trong lòng cảm thấy là phi thường có lời hơn nữa đại kiếm.

Chỉ cần giải quyết Đường Niệm Niệm toàn gia, hắn có thể sống sót, hắn liền có tin tưởng ở 50 năm nội lại sang một cái Khương gia ra

tới, hơn nữa làm Khương gia lại lần nữa đứng ở bách gia đệ nhất vị trí thượng.

“Mười phút, chỉ cần mười phút.” Khương Biệt Dụ đi ra động phủ, đứng ở thượng cấp nhìn Khương gia hỗn loạn, chậm rãi làm bầm lều bầu, “Mười phút lúc sau, nơi này liền sẽ trở thành một mảnh tử địa, trong thiên địa không khí trở thành khí độc, Khương gia người đều sẽ trở thành trong tay ta ác quỷ độc thi, Đường Niệm Niệm? Bọn họ trốn không thoát, tuyệt đối trốn không thoát.....”

“Chúng ta không tính toán trốn.” Một đạo không nên xuất hiện ở chỗ này thanh âm, cố tình chính là xuất hiện ở chỗ này.

Khương Biệt Dụ cả người cứng đờ, không thể tin tưởng quay đầu lại nhìn về phía phía sau, trong tầm mắt xuất hiện ba người, hai đại một tiểu, cũng không phải là chính là hần quen thuộc Đường Niệm Niệm toàn gia sao!

“Các người..... Các người.....” Khương Biệt Dụ sinh thời lần đầu tiên như vậy hoảng sợ khiếp sợ.

“Di, ma ma, hần bắt lão a.” Bảo bảo gắt gao nhìn chăm chăm Khương Biệt Dụ trong chốc lát, ngẩng đầu nhìn Đường Niệm Niệm nói.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh trả lời nhà mình nữ nhi, “Lão quái vật là máng hần.”

“Nga.” Bảo bảo gật gật đầu. Chỉ cần ma ma muốn máng, như vậy người này chính là nên máng. Như vậy tưởng tượng, bảo bảo liền phi thường nghiêm túc nói: “Lão quái vật không chỉ có lão, vẫn là cái sữa bát quái, Lục Lục đôi mắt khó coi chết đi được.”

Đường Niệm Niệm duỗi tay sờ sờ nàng mềm mại đầu tóc, tỏ vẻ đối bảo bảo lời nói tán đồng.

Trước người là lớn lên cùng thần tiên dường như toàn gia bình thần hồ động, phía sau là một trận quỷ dị quỷ khóc sói gào thanh, kẹp ở

giữa hai bên Khương Biệt Dụ đốn cảm thấy vô cùng hoảng hốt.

Hắn thấy Đường Niệm Niệm tựa hồ lực chú ý bị bảo bảo hấp dẫn, liền nghĩ trộm thoát đi, sau đó chờ hắn động thời điểm, lại phát hiện chính mình thế nhưng căn bản là không có cách nào là dùng thổ độ, bất luận cái gì bỏ chạy chi thuật cùng chạy trốn pháp thuật đều không có phản ứng, cái này làm cho Khương Biệt Dụ càng thêm không bình tĩnh.

Giờ khắc này, hắn mới rõ ràng chính xác cảm nhận được, hắn cùng này toàn gia thực lực khác biệt.

Bọn họ rốt cuộc là ai a, Trung Quốc như thế nào sẽ có như vậy khủng bố toàn gia, không nên, bọn họ không nên tồn tại mới đúng vậy!

“Người muốn chạy.”

Đường Niệm Niệm không cần dùng đôi mắt xem, đã sớm đã phát hiện Khương Biệt Dụ ý đồ.

Nàng ngẩng đầu triều Khương Biệt Dụ nhìn lại, đánh giá hắn dáng người khuôn mặt, phát hiện Khương Biệt Dụ cùng trong trí nhớ lão quái vật đích xác lớn lên không giống nhau, so trong trí nhớ lão quái vật túi da muốn tuổi trẻ rất nhiều. Bất quá nguyên đến nỗi linh hồn cùng khí tức thượng quen thuộc cảm lại không có thay đổi, cho nên ở nàng trong mắt, lão quái vật chưa từng có biến hóa quá, vẫn luôn là nàng trong trí nhớ cái kia lão quái vật.

Đường Niệm Niệm ánh mắt quá thấu triệt, làm Khương Biệt Dụ có loại bị lóa thương cảm giác.

Hắn sắc mặt cứng đờ vô cùng, nghĩ rồi lại nghĩ, thái độ liền có vẻ vô cùng vô tội hèn mọn, đối Đường Niệm Niệm nói: “Vị đại nhân này, không biết chúng ta rốt cuộc có cái gì thù hận, cho dù chết cũng cho ta chết cái minh bạch đi?”

Đường Niệm Niệm đã sớm đem hấn nội tâm hoạt động đều thấy rõ ràng, biết mặt ngoài hèn mọn giống như từ bỏ sở hữu chống cự hấn, trong lòng trên thực tế kế hoạch tìm kiếm thời cơ chạy trốn. Bất quá ở tuyệt đối thực lực trước mặt, Khương Biệt Dụ tâm tư, Đường Niệm Niệm một chút đều không lo lắng.

Hấn trốn không thoát đâu, từ nàng quyết định phải về tới trả thù hấn thời điểm, cũng đã chú định hấn trốn không thoát.

“Hai mươi năm trước, nguyệt cốt dược nô, màu xanh lục ngọc thạch.” Đường Niệm Niệm chậm rãi nói.

Như vậy ngắn gọn giải thích, Khương Biệt Dụ lại nghe minh bạch, sắc mặt của hấn chợt lóe mà qua vô cùng dữ tợn sáng rọi, lại nhanh chóng thu liễm. Hấn vì cái gì có thể nhanh như vậy minh bạch, đơn giản là hấn đối cái kia dược nô ký ức cũng phi thường khắc sâu.

Chỉ là cái này lại trước mắt nữ nhân này có quan hệ gì đâu? Chẳng lẽ cái kia nguyệt cốt dược nô cùng nàng có huyết mạch thượng quan hệ? Nàng chính là vì cái kia đáng chết dược nô tới báo thù?

Khương Biệt Dụ nghi hoặc còn không có hỏi ra khẩu, Đường Niệm Niệm đã nói, “Ta chính là cái kia dược nô.”

“Sao có thể!” Khương Biệt Dụ buột miệng thốt ra.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh nói: “Này rất có khả năng.”

Khương Biệt Dụ phức tạp cảm xúc liền bởi vì nàng như vậy bình tĩnh một câu cấp quấy rầy, rất có một loại ghen ghét bất đắc dĩ cảm giác.

Nếu không phải biết Đường Niệm Niệm có cường hấn vô cùng thực lực, hơn nữa đối hấn thù hận rất sâu nói. Nghe Đường Niệm Niệm ngôn ngữ, hấn sẽ cảm thấy Đường Niệm Niệm căn bản chính là ở trò đùa dai, nói giỡn.

“Hai mươi năm trước, người rõ ràng đã chết.” Hấn tận mắt nhìn thấy nàng hóa thành tro tàn.

Đường Niệm Niệm nghiêng đầu, “Ngô..... Ta xuyên qua, hồn xuyên.”

Ở hiện đại trong khoảng thời gian này, nàng xem tiểu thuyết liền xem qua cái này từ ngữ, cùng tình huống của nàng phi thường tương tự.

Khương Biệt Dụ lại lần nữa bị nàng cấp nạnh ở, nội tâm phi thường muốn rít gào một tiếng, người ở nói giỡn sao, người cho rằng đây là tiểu thuyết sao, người có thể hay không không cần như vậy vô cớ gây rối, có thể hay không đừng như vậy khô hài. Đây không phải nên khô hài thời điểm a, việc này quan mạng người a!

“Ta sẽ không muốn người mệnh.” Đường Niệm Niệm lại lần nữa trả lời Khương Biệt Dụ nội tâm hoạt động.

Khương Biệt Dụ cứng đờ, lúc này hẳn cuối cùng cảm giác được, Đường Niệm Niệm tựa hồ có thể nhìn trộm hẳn nội tâm ý tưởng.

Nữ nhân này rốt cuộc cường tới rồi cái dạng gì nông nổi!?

Chẳng lẽ này hét thảy đều là kia khối thần bí ngọc thạch mang đến sao? Đáng chết!

Khương Biệt Dụ tưởng tượng đến cái này khả năng, liền phần hận không thôi. Vô luận Đường Niệm Niệm có phải hay không được nô, hẳn cũng đem này phần hận thêm chú ở Đường Niệm Niệm trên người.

Kia kiện bảo vật vốn là hẳn, này thực lực khủng bố cũng nên là của hẳn, nếu kia khối bí ngọc không có bị đáng chết được nô trộm nói, nói không chừng hẳn hiện tại đã trường sinh bất lão, đã thiên hạ vô địch!

Ở Khương Biệt Dụ thống hận âm ngoan ánh mắt nhìn gần hạ, Đường Niệm Niệm ngưng lại cười.

Khóe miệng nàng câu lấy sung sướng tươi cười, phát tay chi gian, bàn tay trên không nổi lơ lửng mười tích màu đen bọt nước tử.

Bởi vì phía trước mới thấy qua một lần, cho nên Khương Biệt Dụ liếc mắt một cái liền nhận ra tới, này mười tích thoát nhìn phở phở thông thông bọt nước tử, rõ ràng chính là hắc tiêu phí hơn phân nửa thân gia mới mua trở về nhược thủy.

Thảo!

Khương Biệt Dụ một ngụm ác khí không có nhịn xuống phun ra. Hắc nhịn đau hoa hơn phân nửa thân gia mới mua trở về một giọt nhược thủy, trở thành trọng bảo che chở thủ, sợ ra một chút cái gì ngoài ý muốn. Trước mắt làm hắc thống hận không thôi nữ nhân, vung tay lên liền xuất hiện mười tích, xem thần sắc của nàng còn hoàn toàn không để trong lòng, này đã kích không thể không nói quá lớn.

“Có phải hay không rất muốn?” Đường Niệm Niệm nhấp nhọt nhạt cười, hỏi Khương Biệt Dụ.

Khương Biệt Dụ tuy rằng rất muốn châm chọc Đường Niệm Niệm như vậy hành vi thật sự là quá ngậy thơ, khoe ra gì đó hắc mới sẽ không để ý đâu. Chỉ là hiện thực quá tàn khốc, hắc đích xác hãm mộ vô cùng, đối nhược thủy như vậy bảo vật, cũng muốn vô cùng, đối với Đường Niệm Niệm như vậy ấu trĩ hành vi, cũng để ý đến không được, tức giận đến tâm can nhi đau đã chết.

“Chậc.” Khương Biệt Dụ cố nén lo lắng đau, làm bộ vẻ mặt khinh thường phiết đầu.

“Người muốn nói, ta liền cho người.” Đường Niệm Niệm khẩu khí lộ ra dụ dỗ.

“Đừng nói giỡn.” Khương Biệt Dụ thẹn quá thành giận.

Ai biết hấn vừa chuyển đầu, liền thấy được một giọt nước thủy triều hấn ném lại đây.

Khương Biệt Dự có trong nháy mắt ngẩn ngơ, dường nước thủy càng ngày càng tới gần, cảm nhận được nước thủy trọng lượng mang theo tiếng gió khi, hấn sắc mặt lập tức đại biến.

Lúc này hấn mới nhớ tới nước thủy trọng lượng, lấy hấn bản thể cường ngạnh trình độ tuy rằng có thể ngạnh kháng nước thủy, bất quá cũng nhất định sẽ chịu điểm đâm thương.

Khương Biệt Dự lập tức lui về phía sau, bản năng thi triển pháp thuật, sau đó hấn liền phát hiện, trừ bỏ chạy trốn pháp thuật không thể dùng ngoại, mặt khác pháp thuật thế nhưng không chút nào đã chịu ảnh hưởng.

Một giọt nước thủy bị Khương Biệt Dự không tính quá khó tiếp xuống dưới, hấn kinh ngạc ngẩn đầu, hoàn toàn lộn không rõ Đường Niệm Niệm ý tứ. Nàng nói sẽ không muốn tánh mạng của hấn, còn đem nước thủy như vậy bảo vật tùy ý ném cho hấn, đây là nàng trả thù hấn thủ đoạn? Không khỏi quá cổ quái chút đi!?

Đường Niệm Niệm không cần hấn minh bạch, không có bất luận cái gì giải thích, phát tay chi gian dư lại chín tích nước thủy toàn bộ ném hướng về phía hấn.

“Đáng chết!” Khương Biệt Dự hoảng sợ, rất muốn lui về phía sau không đi tiếp, lại phát hiện hấn có thể lui về phía sau phạm vi căn bản vô pháp chạy thoát nước thủy.

Mười tích nước thủy liền có vạn quân chi trọng, tuy là Khương Biệt Dự cũng khó có thể thừa nhận.

Cuối cùng liều mạng nội thương kết quả, Khương Biệt Dự rốt cuộc vẫn là đem dư lại chín tích nước thủy đều nạp vào trong tay.

“Người rốt cuộc có ý tứ gì.....” Khương Biệt Dự một hơi mới nhổ ra, ngẩn đầu hẳn hấn triều Đường Niệm Niệm nhìn lại, sau đó đã bị

trước mắt hình ảnh sợ tới mức thiếu chút nữa hồn phách thoát thể, không có nhin xuống rống lớn một tiếng: “Ta thảo nima!”

Rậm rạp màu đen nhược thủy thủy tích, ước chừng có một trăm tích, phiêu phù ở Đường Niệm Niệm lòng bàn tay phía trên.

“Đừng! Ngàn vạn đừng ——” Khương Biệt Dụ mở to hai mắt nhìn, mồ hôi lạnh chảy xuôi, sợ tới mức đầy mặt trắng bệch.

Này nếu là ném lại đây, hấn phỏng chừng đến bị tạp chết!

Giờ khắc này, nhược thủy ở hấn trong mắt không bao giờ là cái gì giá trị liên thành bảo vật, mà là e sợ cho tránh còn không kịp bùa đòi mạng.

Chỉ là Đường Niệm Niệm căn bản là không có tính toán nghe hấn đem nói cho hết lời, bàn tay vung lên, trăm tích nhược thủy triều Khương Biệt Dụ ném đi.

Một phút sau.

“Phốc ——!” Khương Biệt Dụ cả người đều như là đi nửa cái mạng, quỳ rạp trên mặt đất phun huyết, da mặt thượng thể nhưng xuất hiện cục đá da nề vết rách.

Hấn cho rằng rốt cuộc kết thúc thời điểm, run rẩy nâng lên đôi mắt triều Đường Niệm Niệm nhìn lại, lại nhìn đến có ngàn số nhiều màu đen giọt nước thời điểm, hấn một hơi thiếu chút nữa không có suyễn ra tới, kịch liệt ho khan một tiếng, lại là một ngụm máu tươi nhỏ ra, đối với Đường Niệm Niệm liền hô to, “Đừng ném, cầu ngài, ta từ bỏ, thật từ bỏ, ta toàn bộ đều còn cho người, đừng a a a.....” Đương nhìn đến Đường Niệm Niệm căn bản là không nghe lời hấn, trắng nõn tay nhỏ làm muốn huy động tác khi, hấn một cái không nhin xuống, thể nhưng lệ rơi đầy mặt!

Đây là..... Dọa khóc?

Đường Niệm Niệm sửng sốt, ngàn tích nhược thủy liền dừng lại ở giữa không trung.

“Đi..... Khóc nhè, ngưng ngưng mặt, lớn như vậy còn khóc cái mũi!” Bảo bảo tay phải vươn một ngón tay, hướng chính mình khuôn mặt hoạt động, đối Khương Biệt Dự thè lưỡi.

Khương Biệt Dự đã bị chèn ép đến không có tính tình, hấn về mặt nước mắt khóc kêu, “Đủ rồi đi, đủ rồi đi! Ta cầu ngươi, cô nãi nãi, tổ tông, ngươi là ta tổ tông, ngươi coi như ta là cái rắm, đem ta thả đi!”

Hấn khóc đến thê thảm, Đường Niệm Niệm ngăn ra lúc sau, cẩn thận nhìn chăm chăm hấn, phát hiện hấn nội tâm thế nhưng là thật sự sợ, tuy rằng đối nàng thù hận nửa điểm không có yếu bớt, bất quá sợ hãi cùng hoảng sợ áp qua này phân thù hận. Nghĩ đến chỉ cần thực lực của hấn không thể đi lên, hấn liền tuyệt đối không dám có trả thù Đường Niệm Niệm bọn họ tâm tư. Nhưng mà hôm nay chuyện này đã trở thành hấn tâm ma, chỉ cần Đường Niệm Niệm một ngày bất tử liền sẽ vĩnh viễn trở thành hấn tâm ma, có cái này tâm ma tồn tại, thực lực của hấn cùng cảnh giới cũng đừng tưởng tăng lên. Bởi vậy, hấn đời này đều không có trả thù hy vọng.

Đường Niệm Niệm nghĩ nghĩ.

Khương Biệt Dự còn tưởng rằng nàng ở do dự tự hỏi nếu là không thả chính mình, liền an tĩnh chờ, ước chừng ba giây lúc sau, liền nghe được Đường Niệm Niệm mở miệng nói: “Ta không phải ngươi tổ tông.”

Ta thảo!

Khương Biệt Dự có một loại liền tính tồn tại, cũng muốn bị trước mắt nữ nhân này tức chết cảm giác. Mẹ nó sao, ngươi tự hỏi lâu như vậy, liền suy nghĩ như vậy một hồi sự!?

“Mới một trăm tích liền không được sao.” Nghe Đường Niệm Niệm ngữ khí, giống như còn rất tiếc nuối, “Còn tưởng rằng một ngàn tích sau có thể tiếp tục tới một vạn tích.....”

Khương Biệt Dự cảm thấy thân thể càng trọng, nếu là thật làm Đường Niệm Niệm như vậy tới, hẳn thà rằng liền như vậy đã chết tính, xong hết mọi chuyện.

Chỉ là hẳn không biết, cho dù chết, Đường Niệm Niệm cũng sẽ không làm hẳn đã chết.

Đường Niệm Niệm quay người từ Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực xuống dưới, cách mặt đất đi ở giữa không trung, qua lại đi lại như là đang tìm kiếm chút cái gì, sau đó liếc mắt một cái triều Khương Biệt Dự phía sau đã trở thành một mảnh quỷ mà Khương gia trung tâm nhìn lại, ánh mắt hơi hơi sáng ngời.

Khương Biệt Dự tức khắc có loại dự cảm bất hảo.

Hẳn dự cảm là chính xác, Đường Niệm Niệm ý thức vừa động, Khương Biệt Dự thân thể liền không chịu chính mình khống chế bị trôi buộc lên, phiêu phù ở giữa không trung triều Khương gia trung tâm thổi đi.

“Người muốn làm gì? Người lại tính toán làm cái gì a!” Khương Biệt Dự sắp điên rồi. Nữ nhân này tra tấn người căn bản là cùng trò đùa dai giống nhau, thái độ bình tĩnh thản nhiên, thiên chân thuần triệt đến làm người cảm thấy buồn cười, cố tình trên thực tế, nàng trò đùa dai thật là đáng sợ!

“Hố người.” Đường Niệm Niệm trả lời Khương Biệt Dự.

“Hố người muội a!” Khương Biệt Dự đã nửa điên rồi, bằng không cũng sẽ không nói ra nói như vậy.

“Ta không người như vậy xấu muội muội.” Đường Niệm Niệm bình tĩnh thản ngôn.

“Phốc ——” Khương Biệt Dự hộc máu.

Mặt sau bảo bảo ngựa đầu đối Tư Lăng Cô Hồng lặng lẽ nói: “Ba ba, ma ma thật là lợi hại!”

Tư Lăng Cô Hồng gật đầu, “Tự nhiên.”

Bảo bảo rằm rì, “Chỉ cần là khen ma ma lời hay, ba ba liền sẽ đồng ý.”

Tư Lăng Cô Hồng rũ mắt, nhàn nhạt nói: “Chưa chắc.”

Nếu là người ngoài giáp mặt khích lệ Niệm Niệm, xum xoe, hẳn chỉ biết cảm thấy không cao hứng.

Bảo bảo chớp chớp mắt, trong lòng tưởng: Ba ba như vậy chính là thư thượng nói cực phẩm thể nô thêm trung khuyến bá? Không đúng, không đúng, ma ma đôi khi tổng hội nói ba ba là yêu tinh, như vậy ba ba kỳ thật là yêu nghiệt hình sao? A..... Còn có còn có, thư thượng nói ba ba như vậy đối người ngoài thực lãnh đạm lại lớn lên đẹp, hẳn là xem như trích tiên hình cùng với băng sơn hình.....

“Di?” Bảo bảo không tự giác cắn ngón tay. Cho nên nói, ba ba rất cuộc là cái gì hình nha? Trong trường học trung học bộ các nữ sinh mỗi lần thảo luận này đó thời điểm đều đặc biệt hưng phấn lạ, giống như thực hảo ngoạn sao.

Không đến ba phút, Đường Niệm Niệm toàn gia cùng với vô pháp tự hành hành động Khương Biệt Dự liền đến Khương gia quý mà trung tâm đoạn đường.

Lúc này Khương Biệt Dự đã chết lặng, đương hẳn nhìn đến Đường Niệm Niệm thong dong đi qua này một mảnh khí độc quý mà thời điểm, hẳn liền minh bạch, chính mình căn bản là không có khả năng tránh được Đường Niệm Niệm lòng bàn tay. Phía trước liền tin tưởng mười phần nghĩ, này quý mà nhất định có thể vây chết Đường Niệm Niệm toàn gia chính mình, đích xác như nữ nhân này lời nói, là cái ngu ngốc, nhảy nhót vai hề.

Đường Niệm Niệm trứ một miếng đất, duỗi tay cách không một phách, liền đánh ra một cái chùng mấy chục mét thâm, 10 mét khoan hồ to.

Khương Biệt Dụ xem như minh bạch, nàng thật sự nói cái gì liền đi cái gì, hoàn toàn không phải nói giỡn.

Hắn tự sa ngã nói: “Người hổ chết ta đi!”

“Không cho người chết.” Đường Niệm Niệm ứng câu.

Khương Biệt Dụ hai mắt mãnh mở to, ánh mắt nồng đậm cảm xúc không phải vui sướng, mà là kinh sợ tuyệt vọng.

Không cho hắn chết? Không cho hắn chết? Đây căn bản chính là muốn cho hắn sống không bằng chết tiết tấu a!

Khương Biệt Dụ như vậy tưởng tượng, đối chính mình cũng tàn nhẫn lên, một cái tự bạo ý niệm xông ra, liền quyết định thực thi.

Chỉ là kết quả làm hắn chân chính tuyệt vọng, hắn thế nhưng liền tự bạo đều làm không được, thân thể hoàn toàn thật giống như không phải chính mình, trừ bỏ tinh thần còn có thể đủ tự hỏi.

“Không cần! Người giết ta đi! Giết ta!” Khương Biệt Dụ thật sự sợ, hắn chưa từng có nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ như vậy một ngày.

Đường Niệm Niệm bất hòa hắn vô nghĩa, trong nháy mắt liền đem hắn ném vào hố.

“Người thích nhất bảo vật, ta khiến cho bảo vật bồi người cả đời.”

Ở Khương Biệt Dụ kinh sợ tuyệt vọng trong ánh mắt, màu đen dòng nước xuất hiện giữa không trung, triều hắn nằm hố sâu bên trong trút xuống.

Khương Biệt Dụ nghĩ thầm, nhiều như vậy nhược dưới nước tới, hắn tất sẽ bị áp chết. Như vậy cũng hảo, ít nhất sẽ không thật sự sống không bằng chết bị tra tấn cả đời. Sau đó, hiện thực lại lần nữa tàn khốc đánh vỡ hắn ảo tưởng.

Đường Niệm Niệm nói sẽ không làm hấn chết, liền nhất định sẽ không làm hấn đã chết.

Một hồ sâu duệ thủy trọng lượng có thể đem hấn áp chết, cũng có thể đủ đem thổ địa ép tới càng thêm hãm sâu. Bất quá Đường Niệm Niệm đã sớm ở Khương Biệt Dụ trên người thi triển pháp thuật, làm hấn có thể cảm nhận được nhược thủy vô tận áp lực, lại sẽ không thương đến tánh mạng.

Như vậy thống khổ liền từ trước đến nay ác độc Khương Biệt Dụ cũng cơ hồ hồng mất.

Chẳng lẽ hấn liền phải như vậy bị trói buộc bị áp bách vượt qua cả đời? Thậm chí khả năng căn bản không có kết thúc nhật tử!

Sống không bằng chết!

Giờ khắc này, Khương Biệt Dụ chân chính cảm nhận được sống không bằng chết là cái dạng gì tư vị.

Hấn tưởng kêu, tưởng xin tha, lại một câu nói không nên lời, trong tầm mắt toàn là một mảnh màu đen, chung quanh cũng tất cả đều là màu đen, cả người đều bị khủng bố trọng lượng áp bách thống khổ, lại không cách nào chết đi.

A a a a ——!

Cuối cùng, hấn gào rống chỉ có thể ở chính mình trong đầu quanh quẩn.

.....

Một tháng sau.

Khương gia diệt môn sự kiện đã truyền khắp toàn bộ cổ xưa gia tộc hệ thống, tuy rằng không có tận mắt nhìn thấy đến sự tình phát triển, bất quá mọi người đều trong lòng biết rõ ràng, Khương gia diệt môn nhất định cùng kia đối thần bí phụ thể có quan hệ.

Một tháng thời gian, làm Khương gia sản nghiệp nhanh chóng bị các đại gia tộc chia cắt, đồng thời cổ xưa truyền thừa các đại gia tộc cũng đem Đường Niệm Niệm toàn gia ảnh chụp cấp treo lên gia quy bên trong, mệnh lệnh trong gia tộc con cháu nếu là nhìn thấy này toàn gia, tuyệt đối muốn cung cung kính kính, không thể đắc tội này hai người, cho dù là không thể trở thành bằng hữu, cũng tuyệt đối không thể trở thành địch nhân, nếu không nói bị gia tộc từ bỏ cũng là chính người làm bậy.

Một tháng thời gian, làm Đường Niệm Niệm cùng Hách Liên Thư hỗn chín. Bởi vì lão quái vật sự tình bị giải quyết, không có việc gì làm nàng, theo Hách Liên Thư nơi nơi chạy, ngẫu nhiên đi trường học nhìn xem bảo bảo, ngẫu nhiên cùng nàng cùng nhau đi dạo phố, cùng bình thường hiện đại nữ hài giống nhau.

Một tháng thời gian, làm Tư Lăng Cô Hồng bỗng nhiên cảm thấy chính mình giống như có chút thất sủng, Niệm Niệm lực chú ý bị nơi phồn hoa mê hoặc. Này không tính cái gì đại sự, Niệm Niệm thích chơi, hấn liền bồi nàng chơi hảo. Làm hấn bất mãn chính là, hiện đại người quá mức mở ra, không chút do dự tới đến gần người quá nhiều, dùng lửa nóng ánh mắt nhìn chăm chăm Đường Niệm Niệm người cũng quá nhiều, thậm chí còn có người trực tiếp ngay trước mặt hấn thọc gậy bánh xe, xum xoe, khoe giàu cầu hợp thể.

Bởi vì hiện đại xã hội không thể tùy tiện giết người, hấn cũng không nghĩ thấy một cái âm thầm giải quyết một cái, làm Đường Niệm Niệm chơi đều chơi không vui tự tại.

Bởi vậy, hấn cảm thấy rất cần thiết, lại một lần làm thế nhân minh bạch hấn cùng Đường Niệm Niệm quan hệ, cùng với cảnh cáo thế nhân không cần đối Đường Niệm Niệm động tâm tư.

Ở một phen đối hiện đại xã hội hiểu biết lúc sau, Tư Lăng Cô Hồng liền có tính toán.

“Công tác?” Đường Niệm Niệm nghe được Tư Lăng Cô Hồng nhắc tới cái này, nghi hoặc một chút liền tới rồi hứng thú, “Hảo a.”

Nàng còn không có thể hội quá công tác là cái gì tư vị, giống như hiện đại người đều sẽ có công tác, cho dù là khát cái cũng coi như là một phần công tác.

Ở được đến Đường Niệm Niệm đồng ý sau, Tư Lăng Cô Hồng liền ôm nàng đi tới một nhà giải trí công ty.

Nhà này công ty lão bản chính là cùng bọn họ ở ngọp trong vàng son từng có gặp mặt một lần Tống thế hoa. (không nhớ rõ thân, có thể nhìn lại phiên ngoại chương 26 tiết)

“Thiên gia! Tổ tuyệt!”

Một tiếng ngẩng cao kích động tiếng kêu vang lên.

Một cái mặc chỉnh tề trung niên nam nhân từ trên sofa đứng lên, so Tống thế hoa càng mau nghênh hướng Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người.

Người nam nhân này chính là trứ danh đạo diễn, trình vũ trường.

“Ta kêu Đường Niệm Niệm.” Đường Niệm Niệm nhàn nhạt nói một câu.

“A..... Ta biết, ta biết.” Trình vũ trường quá kích động.

Nguyên bản hẳn cho rằng 《 thiên gia 》 cái này kịch bản thật sự không có hy vọng bắt đầu quay, ai làm hẳn gặp qua Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng đâu, gặp qua này hai người lúc sau, hẳn đối với khác diễn viên liền càng thêm đã không có cảm giác, cũng liền nổi lên vĩnh viễn tuyệt tàng 《 thiên gia 》 cái này kịch bản tính toán. Ai biết quanh co, hẳn cho rằng không có khả năng tiếp thu diễn kịch người, thế nhưng đột nhiên đáp ứng rồi, đáp ứng diễn xuất cái này kịch bản!

Trình vũ trường thật sâu hít một hơi, “Ta quá kích động, ngưng ngưng! Ta biết các người, người kêu Đường Niệm Niệm, đây là người tiên sinh, gọi là Tư Lăng Cô Hồng. Đây đó ta đều biết,

nga..... Hy vọng các người không cần ghét bỏ ta dong dài, ta thật sự là nhịn không được, ta thật sự là rất cao hứng! Thật sự phi thường cảm tạ, phi thường cảm tạ các người có thể đáp ứng biểu diễn cái này kịch bản, thật cảm ơn! Ta tin tưởng, có các người gia nhập, bộ điện ảnh này nhất định có thể trở thành kinh điển, vô pháp siêu việt kinh điển!”

Đường Niệm Niệm im lặng nhìn trình vũ trường kịch động diễn thuyết, hắn nói chuyện thời điểm còn quơ chân múa tay, không cần hắn thừa nhận, là cá nhân đều có thể nhìn ra tới hắn thật thực kịch động, thật cao hứng.

“Hảo hảo, trình vũ trường, người chẳng lẽ tính toán làm cho bọn họ vẫn luôn đứng sao?” Tống thế hoa có chút nhìn không được, sờ đầu bất đắc dĩ nhắc nhở trình vũ trường.

Trình vũ trường bừng tỉnh, “A! Ngượng ngùng, mau, mau mời ngồi!”

Tư Lăng Cô Hồng ôm Đường Niệm Niệm ngồi xuống, mở miệng liền nói: “Kịch bản.”

Hắn thần sắc đạm nhiên, khẩu khí cũng bình thường thực, nhưng trình vũ trường cùng Tống thế hoa lại không tự giác liền an tĩnh câu nệ lên, có loại mặc danh hèn mọn cảm, không dám ở trước mặt hắn làm càn.

Trình vũ trường vội vàng đem kịch bản đưa đến hắn trước mặt.

Tư Lăng Cô Hồng cầm mở ra, đặt ở Đường Niệm Niệm trước mặt.

Đường Niệm Niệm đạm nói: “Cô Hồng quyết định là được.”

Tư Lăng Cô Hồng mỉm cười, đem kịch bản đặt ở trên bàn. Liếc mắt một cái đảo qua, hắn cũng đã đã biết bên trong cốt truyện.

“Sửa.” Tư Lăng Cô Hồng đối trình vũ trường nói: “Làm thiên gia cùng tổ tuyệt một đôi.”

“A?” Trình vũ tường ngẩn ra, sau đó ở Tư Lăng Cô Hồng dưới ánh mắt đánh cái giạt mình, vội vàng nói: “Hảo, hảo hảo! Không thành vấn đề, ba ngày, chỉ cần cho ta ba ngày thời gian, ta liền đem kịch bản sửa hảo, nhất định làm người vừa lòng!”

Ở hần xem ra, trước mắt tố tuyệt cùng thiên gia đích xác mới là nhất phối hợp một đôi, nếu là dựa theo nguyên cốt truyện, làm tố tuyệt cùng nam chính từng cảnh vân một đôi nói, thật sự có loại một đóa hoa tươi cắm ở xx thượng cảm giác. Nga..... Hần không nên như vậy ghét bỏ chính mình điện ảnh nam chính mới đúng, chính là ai kêu nhân gia nam chính thật sự vô pháp cùng trước mắt thiên gia đánh đồng đâu. Nguyên bản cái này kịch bản đặt tên gọi là 《 thiên gia 》 liền đủ để chứng minh thiên gia nhân vật này tầm quan trọng, kỳ thật thật sự tương đối lên nói, thiên gia mới là câu chuyện này chân chính nam chính, hần tồn tại mới là cốt truyện chủ yếu.

“Tố tuyệt không thể cùng từng cảnh vân có một chút ái muội.” Tư Lăng Cô Hồng lại đưa ra yêu cầu.

“Không thành vấn đề.” Trình vũ tường đáp ứng thực mau. Rõ ràng biết trước mắt tới rồi hai người là phu thê, hần nếu là an bài nhà gái cùng nam nhân khác ái muội tình tiết, không phải tìm trầu sao.

“Bắt đầu quay thời điểm thông tri.” Nói xong câu đó, Tư Lăng Cô Hồng liền ôm Đường Niệm Niệm không chút do dự đi rồi.

Trình vũ tường tưởng nhiều lời hai câu thời gian đều không có.

“Ta nói, các người có phải hay không quá không tôn trọng ta cái này Đại lão bản?” Vẫn luôn bị xem nhẹ trở thành bối cảnh tường Tống thế hoa phun tào một câu.

Trình vũ tường khinh bỉ, “Nhân gia hai vị là vai chính, lại là lớn nhất nhà đầu tư, người tính thần mã?”

“Ta thảo! Này trước sau đối lập quá lớn đi!” Tống thế hoa cười máng.

“Thiệt.” Trình vũ tường tiếp tục khinh bỉ.

Đây mới là hấn trứ danh đạo diễn phong phạm, đối đông đảo minh tinh cùng lão bản như cũ thái độ thanh cao, bất quá đối đãi chính mình vừa ý diễn viên cùng với kịch bản, hấn mới có thể đặc biệt đối đãi.

Ba ngày sau, trình vũ tường đúng hạn đem kịch bản sửa hảo, đưa đến Đường Niệm Niệm trong nhà, đối với tân kịch bản Tư Lăng Cô Hồng cũng tỏ vẻ vừa lòng.

Nửa tháng sau, hết thảy chuẩn bị ổn thoả, từ trình vũ tường đạo diễn, các diễn viên trừ bỏ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng bên ngoài, đều đã đúng hạn trình diện.

《 thiên gia 》 cái này điện ảnh, trình vũ tường có thể nói hao hết tâm lực, từ hấn tìm kiếm minh tinh đội hình liền có thể nhìn ra tới. Bất quá đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng này hai cái trước kia chưa bao giờ có nghe nói qua tân nhân, giải trí các phóng viên thật giống như là nghe thấy được mùi tanh ruồi bọ, không ngừng tìm kiếm lượng điểm cùng luận điểm, tìm kiếm trình vũ tường giải thích.

Trình vũ tường đã sớm đoán trước tới rồi như vậy kết quả, hấn trả lời cũng rất đơn giản: Đối với hai vị này, ta chỉ có thể nói ta đối bọn họ phi thường có tin tưởng, thậm chí có thể nói, bộ điện ảnh này thành công cùng không liền hoàn toàn hệ ở này hai người trên người.

Những lời này cùng ngày đã bị quải tới rồi giải trí đưa tin đầu đề, làm vô số người chú ý đến.

《 thiên gia 》 này bộ diễn mặt khác diễn viên lão giác tự nhiên cũng đều thấy được cái này đưa tin, bọn họ nội tâm bất bình, đối trình vũ tường trả lời cũng có thành kiến, nghĩ thầm chẳng lẽ bọn họ này đó diễn viên gạo cội còn so ra kém hai cái nho nhỏ tân nhân? Thế nhưng nói cái gì này bộ diễn thành công cùng không liền hệ ở tân nhân trên người? Đây không khỏi quá không cho bọn họ mặt mũi đi?

Giới giải trí chính là như vậy một hồi sự, bọn họ trong miệng không nói, mặt ngoài cũng không hiển lộ, bất quá âm thầm đã thương lượng hảo, phải cho hai cái tân nhân một cái ra oai phủ đầu.

Lúc này quay chụp cảnh tượng mỗi một chỗ, mấy cái diễn viên đều tụ tập ở chỗ này.

Bọn họ đều đã tốt nhất trang, mặc hảo hí phục, trang bị chung quanh cảnh tượng, làm người liếc mắt một cái nhìn lại, thật sự có một loại xuyên qua thời không lịch sử ảo giác.

“Ta nói, kia hai cái tân nhân còn chưa tới sao? Mặt mũi cũng thật đại a.” Một thân hồng y quyến rũ nữ nhân kiều khí nói, chỉ nghe nàng khải khí, một chút đều nghe không hiểu nàng trong lời nói mặt khác nghiệt bất mẫn.

“Người cũng đừng không cao hứng, nghe nói kia hai người vẫn là bộ điện ảnh này lớn nhất nhà đầu tư, đưa tiền chính là lão đại, nhân gia tóm một chút cũng không không có gì ghê gớm.” Đây nói chuyện là người còn lại là cái ăn mặc áo lục, giả dạng thanh thuần nữ nhân.

Một bên đứng y trang đơn giản, ngũ quan anh tuấn sắc bén nam nhân thấp giọng nhàn nhạt nói: “Hai cái chưa từng có diễn qua điện ảnh con nhà giàu, thật sự có thể diễn hảo bộ điện ảnh này sao.”

Quyến rũ nữ nhân cười khế, “Mục đại thần, nga không, nên gọi từng cảnh vân từng đại ca, đáng thương người điều động nội bộ lão bà tổ tuyệt đều thành nhân gia thiên gia, ha ha ha.”

Áo lục thanh thuần nữ nhân cũng đi theo nở nụ cười, nói giỡn nói: “ Từng đại ca đừng khổ sở, không phải còn có ta tiểu vân vẫn luôn sẽ bồi người sao. Vừa lúc nữ chính không có, đến lượt ta cái này vĩnh viễn yên lặng trả giá, vì người thiếu chút nữa chết tiểu vân làm lão bà người đi.”

Ở bọn họ cho nhau cười đùa thời điểm, bỗng nhiên liền nghe được trình vũ tường kích động tiếng kêu: “Thiên gia! Tổ tuyệt! Quả nhiên,

quả nhiên, các người chính là, các người chính là chân thật tồn tại
_____”

Toàn trường tựa hồ đều tại đây một khắc bỗng nhiên an tĩnh.

Ban đầu cười đùa đám kia người cũng không khỏi triều trình vũ trường phương hướng nhìn lại, đương thấy trong tầm mắt hai người sau, bọn họ biểu tình cũng nháy mắt đại ra.

Trong rừng rậm, một nam một nữ cầm tay đi ra.

Bọn họ đều ăn mặc tay áo rộng áo dài, trắng tinh vật liệu may mặc, màu bạc ám văn, mờ ảo như tiên.

Bọn họ đều dùng màu ngân bạch dây cột tóc vấn tóc, giản lược kiểu tóc, hơn phân nửa mặc phát rối tung bạch y thượng, hắc bạch phân minh tự phụ xuất trần.

Bọn họ đều để mặt mộc, không có chút nào hoá trang, nhưng mà nam nhân tuấn nhã tuyệt luân, nữ nhân tinh xảo như họa, giống như thần tiên quyến rũ.

Giờ khắc này, vô luận là nhân viên công tác, vẫn là ở đây diễn viên, đều minh bạch trình vũ trường vì cái gì sẽ có như vậy hào ngôn, vì cái gì sẽ như vậy coi trọng hai người.

Bọn họ không phải chính tông diễn viên, lại so với bất luận kẻ nào đều thích hợp bộ điện ảnh này, có lẽ nên nói bộ điện ảnh này thích hợp bọn họ.

Bọn họ thậm chí không cần ngôn ngữ, không cần cố tình diễn xuất, là có thể làm người liếc mắt một cái minh bạch bọn họ thân phận, bọn họ nhân vật.

“Bắt đầu rồi sao?” Đường Niệm Niệm đối trình vũ trường hỏi.

“Không có, không có, liền chờ các người.” Trình vũ trường tươi cười đầy mặt nói.

Đường Niệm Niệm gật đầu, người liền dựa vào Tư Lăng Cô Hồng trong lòng ngực, nhìn trình vũ trường bận rộn cùng điện ảnh chính thức bắt đầu quay.

Chờ Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng lên sân khấu thời điểm, lại làm mọi người chấn động, ngay cả trình vũ trường cũng giống nhau.

Nguyên bản trình vũ trường cho rằng, Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng như thế nào đều không có diễn quá diễn, cũng làm hảo ng tính toán, ai biết hai người thế nhưng làm vô cùng hảo vô cùng tự nhiên, liền lời kịch nói một câu không tồi, thậm chí bởi vì bọn họ khí chất cùng khí thế cho phép, càng kéo những cái đó diễn viên gạo cội nhập diễn, làm diễn xong diễn diễn viên gạo cội nhóm đều không khỏi cảm giác được hổ thẹn. Một bọn họ phía trước còn ở ác ý suy đoán này hai người diễn kịch không được, ai biết ngược lại là chính mình hơi kém hơn một chút.

Bọn họ lại nào biết đâu rằng, kịch bản bên trong lời kịch nội dung đối với Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng tới nói, đều là liếc mắt một cái có thể nhớ kỹ chút lòng thành.

Nhân vật tố tuyệt cùng thiên gia cũng cùng bọn họ bản tính không sai biệt lắm, cho nên diễn lên phá lệ đơn giản.

Cuối cùng, trận này điện ảnh ở ba tháng quay chụp hạ, chính thức kết thúc.

Điện ảnh sau khi kết thúc phóng viên sẽ, Tư Lăng Cô Hồng cùng Đường Niệm Niệm tùy trình vũ trường cùng mặt khác vai chính diễn viên đồng loạt tham dự, không có gì bất ngờ xảy ra lại lần nữa chấn động toàn trường.

Ở một đám giải trí phóng viên pháo oanh dưới, Tư Lăng Cô Hồng chỉ ôm Đường Niệm Niệm nói một câu nói, “Nàng là ta thê.”

—— trong thiên hạ, có thể làm lòng ta động người chỉ có nàng, cũng chỉ có thể là nàng ——

Một đạo quen thuộc đạm bạc thanh âm bỗng nhiên cùng với Tư Lăng Cô Hồng nói vang lên, mọi người ngẩn ra sau, không khỏi thấy được màn hình lớn.

Màn hình lớn chiếu phim chính là 《 thiên gia 》 một bộ phận tình tiết, bên trong Tư Lăng Cô Hồng sắm vai thiên gia cùng nam chính từng cảnh vẫn đứng ở tuyết sơn đỉnh.

Chỉ thấy trong màn hình thiên gia thần sắc lạnh băng, một thân bàng bạc khí thế tựa hồ có thể xuyên thấu qua màn hình lớn phát ra, làm ở đây vô luận là phóng viên vẫn là ngồi chung nhân viên, lại hoặc là trình vũ trường cùng mặt khác diễn viên đều cả người băng hàn.

—— ai cũng không thể nhìn trộm nàng liếc mắt một cái, người cũng giống nhau ——

Hình ảnh trung, từng cảnh vẫn cả người nhiễm huyết, lung lay sắp đổ.

Dựa theo cốt truyện, thiên gia là từng cảnh vẫn được đến một thanh thần kiếm trong đó kiếm linh, là không thể thương tổn này chủ, bất quá thiên gia là liệt ngoại, hẳn tồn tại bản thân ở hiện đại xã hội này liền có thể nói là một cái kỳ tích, đối với điểm này thần kỳ giả thiết, không có bất luận cái gì một người cảm thấy kỳ quái, thậm chí cảm thấy đương nhiên, như vậy một người nam nhân, vốn dĩ liền không nên bị trói buộc, không nên bị một phạm nhân khổng chế ước thúc.

Hình ảnh trung khí thế bàng bạc nam nhân, cùng phóng viên sẽ thượng ôm tinh xảo thiếu nữ nam nhân tựa hồ trùng hợp, làm ở đây mọi người có loại xuyên qua không gian ảo giác.

Tư Lăng Cô Hồng nói xong câu đó sau liền ôm Đường Niệm Niệm ly tràng.

Trong màn hình 《 thiên gia 》 xuất sắc đoạn ngắn cốt truyện như cũ ở phóng, nhưng là phóng viên sẽ lại thật lâu không có thanh âm, mỗi người đều bị chấn động.

Cùng ngày một màn này tuyên bố ở trên TV trên mạng thời điểm, lưu lượng gia tăng tốc độ kinh người, hồi bình người vô số.

Này đó đều không thể ảnh hưởng đến Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng sinh hoạt.

Trải qua một loạt tuyên truyền, 《 thiên gia 》 cuối cùng ở nửa năm sau chiếu, cùng ngày phòng bán vé phá trăm triệu, lúc sau liên tục ba mươi ngày, toàn cầu phòng bán vé phá 3 tỷ, lúc sau phòng bán vé cùng với ở liên tục dâng lên.

Bộ điện ảnh này liền giống như trình vũ trường ngay từ đầu hào ngôn giống nhau, không hề ngoài ý muốn xưng là kinh điển chi tác, đồng dạng bị toàn cầu vô số người nhóm nhớ kỹ còn có bên trong sắm vai thiên gia, tổ tuyệt Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng, cùng với Tư Lăng Cô Hồng ở phóng viên sẽ thượng nói câu nói kia, điện ảnh trung hẳn sở biểu diễn ra tới đối tổ tuyệt các loại nhập ma chướng chấp niệm thâm ái. Có lẽ không nên nói là biểu diễn, mỗi người đều cảm thấy, điện ảnh trung đối tổ tuyệt thâm ái căn bản chính là người nam nhân này nội tâm chân thật thể hiện, cũng làm người cảm thấy như là điện ảnh bên trong sở diễn như vậy, nếu ai dám nhìn trộm Đường Niệm Niệm liếc mắt một cái, hẳn liền làm được ra tới thiên gia việc làm.

Cũng không biết khi nào, trên mạng liền xuất hiện một cái bảng đơn, luận toàn cầu nhất phối hợp phụ thể.

Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng ảnh sân khấu, không hề ngoài ý muốn xếp hạng đứng đầu bảng đệ nhất vị.

“Ai dám nhìn trộm tổ tuyệt, không cần thiên gia tới ngược tới sát, chính mình trước rải phao nước tiểu chiếu chiếu chính mình, hồ thẹn chết đi! Cũng không nhìn xem chính mình cái gì đức hạnh, người có thể so sánh thiên gia càng xứng tổ tuyệt sao, cái nào nam nhân hoặc là nữ nhân dám nói chính mình so đến lên trời gia? Đều có điểm tự biết hiển nhiên đi!” Cũng không biết là cái nào người bình luận, cao cao treo ở ảnh chụp phía dưới, bị vô số người vây xem.

Lần này kết quả cũng tự nhiên đạt thành Tư Lãng Cô Hồng mục đích, lấy hiện đại phương thức làm toàn cầu nhân dân biết Đường Niệm Niệm thuộc sở hữu.

Vào đông, bông tuyết bay múa.

Trường quân đội Hoa Lam lại đến một tháng một lần nghỉ trong lúc, lớn lớn bé bé học sinh một đám đi ra cổng trường.

Tại đây nhóm người bên trong, liền có ba cái hài tử hành tẩu ở bên nhau, hai nữ một nam, hai cái tiểu nữ hài đều là bốn năm tuổi lớn nhỏ, nam hài tắc đại chút.

Này ba người ở hoa an trường quân đội có thể nói là nhân vật phong vân, làm người liếc mắt một cái nhìn đến liền nhận ra tới, nhưng còn không phải là Hoắc Tinh Nhi, tư lãng bảo bảo cùng Hách Liên Lạc Quân sao.

Ba cái hài tử đi ở một khối, Hoắc Tinh Nhi bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn đến cách đó không xa một cái siêu màn hình lớn thả ra điện ảnh hình ảnh, ngân ngơ, đối với bảo bảo kêu to, “Bảo bảo, bảo bảo, cái kia không phải người ba ba ma ma sao?”

Bảo bảo cùng Lạc Quân đều ngẩng đầu nhìn qua đi, nhìn đến màn hình bên trong phóng vừa lúc là gần nhất hỏa phiến thiên 《 thiên gia 》 điện ảnh đoạn ngắn.

“Ân a, đúng vậy a.” Bảo bảo tươi cười xán lạn lên tiếng. Hiện tại người khác hỏi nàng cha mẹ là làm cái gì công tác, nàng có thể nói nàng ba ba ma ma là làm diễn viên lạp, không hề là dân thất nghiệp lang thang lạp.

Tuy rằng cái này diễn viên chức nghiệp chỉ làm một lần, cũng chỉ chụp một hồi điện ảnh, nhưng là chính là có công tác chức nghiệp cùng trải qua không phải sao.

Lạc Quân đã sớm biết 《 thiên gia 》 cái này điện ảnh sự tình, cũng biết phu thê bằng xếp hạng sự.

Hắn nhìn màn hình lớn, yên lặng tiến lên một bước, lặng yên duỗi tay khẩn trương cẩn thận đi nắm bảo bảo tay nhỏ.

Bảo bảo nghi hoặc triều hắn nhìn qua.

Lạc Quân banh mặt, thấp giọng nói: “Về sau, ta cũng sẽ làm cả nước, không, cùng tư lăng thúc thúc giống nhau, làm toàn cầu người đều thừa nhận chúng ta tương..... Tương.....” Xứng!

Cuối cùng một cái không có nói ra, đã bị Hoắc Tinh Nhi đột nhiên tiếng kêu sợ hãi cấp đánh gãy.

Hoắc Tinh Nhi kêu xông tới ôm lấy bảo bảo, hưng phấn nhảy nhót ngôn ngữ, “Thật xinh đẹp, bảo bảo ba ba ma ma đều thật xinh đẹp, ta cũng muốn, ta còn muốn nhìn, bảo bảo, ta cùng người về nhà lại balabalabal.....”

Lạc Quân nhấp môi, đã thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại cảm thấy tiếc nuối.

Ước chừng năm phút sau, Hoắc Tinh Nhi liền đình chỉ nài ngôn ngữ, bảo bảo triều Lạc Quân xem qua đi, “Quân quân ca ca, người vừa mới muốn cùng bảo bảo nói cái gì?”

Nghe bảo bảo mềm mại thanh âm, Lạc Quân lắc lắc đầu, “Không có gì.”

Ở hắn trong nội tâm tắc nghẽn: Về sau, ta cũng sẽ làm cả nước, thậm chí là toàn cầu người đều thừa nhận chúng ta xứng đôi, ta sẽ càng thêm nỗ lực, trở thành có thể xứng đôi người nam tử hán!

Chẳng sợ không dám xếp hạng tư lăng thúc thúc cùng đường a di phía trước, cũng muốn xếp hạng phu thê bằng vị thứ hai!

Lạc Quân tiểu đồng giày ý tưởng phi thường kiên định.

“Uy! Quân quân, bảo bảo, ngôi sao nhỏ, bên này a, chúng ta tới đón các người!” Hách Liên Thư thanh âm ở cách đó không xa nhớ tới.

Bảo bảo ba người triều thanh âm địa phương nhìn lại, liền nhìn đến Hách Liên Thư thân ảnh, ở nàng màu đen xe bên cạnh còn dừng lại một chiếc màu ngân bạch xe hơi, kia xe người cũng không có ra tới, bất quá bọn họ cũng đều biết, bên trong ngôi chính là Đường Niệm Niệm cùng Tư Lăng Cô Hồng hai người.

“Tới ——” Hoắc Tinh Nhi sung sướng kêu một tiếng.

Bảo bảo bị nàng lôi kéo triều bên kia chạy tới, Lạc Quân gặp được cũng vội vàng đuổi kịp, tầm mắt căn bản là không rời đi bảo bảo bên người.

Ba cái hài tử thực mau chui vào Hách Liên Thư bên cạnh chiếc xe kia.

“Hắc! Các người cũng quá không cho ta mặt mũi đi!” Hách Liên Thư cười mắng một tiếng, xoay người vào chính mình xe.

Ngân bạch xe hơi, lái xe đúng là Tư Lăng Cô Hồng, Đường Niệm Niệm tắc ngồi ở ghế sau, cùng ba cái hài tử ngồi ở cùng nhau.

“Ma ma!”

“Đường a di!”

Bảo bảo cùng Hoắc Tinh Nhi, Hách Liên Lạc Quân tiếng kêu vang lên.

Đường Niệm Niệm bình tĩnh gạt đầu, duỗi tay từng người sờ sờ bọn họ đầu.

Tư Lăng Cô Hồng triều mặt sau nhìn thoáng qua, phát động chân ga.

Người ở bên ngoài trong mắt, liền nhìn đến một đen một trắng hai chiếc xe hơi nhanh chóng đi xa, dần dần liền lẩn vào đường cái thượng liếc mắt một cái nhìn không tới cuối xe đôi.

Bỏ lỡ chiếc xe cùng người đi đường, ai cũng không biết, này nhìn như bình thường màu bạc trong xe ngồi chính là lúc này lửa nóng toàn cầu, mỗi người đều đang tìm kiếm thiên gia \ tổ tuyệt diệu viên, cũng không biết này bên trong xe ngoại lai toàn gia trước nay đến nơi đây, liền cấp nơi này mang đến nhiều ít biến hóa, càng không biết này trong xe bọn nhỏ, tương lai sẽ trở thành kiểu gì vinh quang cao cao tại thượng tồn tại, cấp tương lai xã hội mang đến bao lớn chấn động.

A ~ kính thỉnh não bổ báí ~

—— toàn phiên ngoại xong ——

— — — — — chuyện ngoài lề — — — — —

Phiên ngoại đến đây cuối cùng kết thúc, cảm tạ đại gia cho tới nay duy trì, hiện tại thủy tân văn vương bài hãn phi, manh phu dưỡng thành đã 60 vạn tự, đại gia có thể đi nhìn xem (không tới nói, hừ hừ hừ, ngoan bảo tổ về: Ta sẽ họa cấp quyền quyền quyền rửa các người nga!)

-----oOo-----